

幽冥仙途

The Nether World

幽
冥
仙
途

15

群
文
化
傳
播

群
文
化
傳
播

群
文
化
傳
播

群
文
化
傳
播
www.myfusheng.com

Mục lục

Chương 1: Cổ Âm
Chương 2: Phúc Vương Thế Tử
Chương 3: Huyết Yếm
Chương 4: Sinh Cơ
Chương 5: Hào Quang
Chương 6: U Minh
Chương 7: Thanh Ngâm
Chương 8: Cô Sát
Chương 9: Đẳng Vân
Chương 1: Tra Tấn
Chương 2: Sư Đồ
Chương 3: Minh Cơ
Chương 4: Phi Thiên
Chương 5: Trừ Tà
Chương 6: Chung Ẩn
Chương 7: Xuống Núi
Chương 8: Vô Tâm
Chương 9: Phương Hoàng
Chương 10: Vấn Tình
Chương 1: Khuất Nhục
Chương 2: Xảo Ngô
Chương 3: Nữ Quan
Chương 4: Luyện Đan
Chương 5: Tán Nhân
Chương 6: Phụ Tử
Chương 7: Thời Cơ
Chương 8: Cung Bí
Chương 1: Tần Phi
Chương 2: Âm Dương
Chương 3: Sinh Tử
Chương 4: Kết Giao
Chương 5: Diễn Kịch
Chương 6: Thiết Lập Ván Cúc
Chương 7: Lòng Nghi Ngờ
Chương 8: Giết Chóc
Chương 1: Kinh Bí
Chương 2: Bảo Châu
Chương 3: Chết Bí
Chương 4: Huyết Dạ
Chương 5: Bay Hôn
Chương 6: Tam Quốc
Chương 7: U Huyền
Chương 8: Đoạn Trần
Chương 9: Tiềm Âm
Chương 1: Bách Quỷ

Chương 2: Cơ Quan
Chương 3: Dương Danh
Chương 4: Xung Đột
Chương 5: Loạn Cục
Chương 6: Kết Thù
Chương 7: Nghịch Ảnh
Chương 8: Yển Phán
Chương 1: Bị Tù
Chương 2: Trùng Phùng
Chương 3: Lộ Trình
Chương 4: Tiếp Xúc
Chương 5: Kiếp Số
Chương 6: Cơ Vận
Chương 7: Khai Chiến
Chương 1: Quan Hệ
Chương 2: Song Mỹ
Chương 3: Tư Tình
Chương 4: Riêng Tư Gặp
Chương 5: Thiên Chi
Chương 6: Thẳng Thẳng
Chương 7: Phi Thăng
Chương 8: Sa Đọa
Chương 0: Phần Đệm
Chương 1: Đào Mệnh
Chương 2: Cổ Tháp
Chương 3: Loạn Cục
Chương 4: Tàn Nhi
Chương 5: Điệp Vũ
Chương 6: Đàm Hương
Chương 7: Nghe Âm
Chương 8: Bất Hoà
Chương 1: Sát Cục
Chương 2: Hóa Điệp
Chương 3: Phục Sát
Chương 4: Thủy Hóa
Chương 5: Đáy Hộ
Chương 6: Thề Cổ
Chương 7: Tẩu Hóa
Chương 1: Địa Vị
Chương 2: Hồi Phục
Chương 3: Ngọc Anh
Chương 4: Trâu Điền
Chương 5: Anh Ninh
Chương 6: Loạn Tin
Chương 7: Bắt Cóc
Chương 1: Bí Văn
Chương 2: Bại Lộ
Chương 3: Phi Hồ
Chương 4: Tự Tinh
Chương 5: Tự Tại

Chương 6: Nhược Điểm

Chương 7: Chuyển Tiến

Chương 1: Chết Dấu Vết

Chương 2: Kinh Hậu

Chương 3: Quyết Tử

Chương 4: Mê Thần

Chương 5: Giao Dịch

Chương 6: Thôn Phê

Chương 7: Trở Về

Chương 8: Sát Thủ

Chương 1: Phá Cục

Chương 2: Mập Mờ

Chương 3: Xảo Ngộ

Chương 4: Mệnh Lý

Chương 5: Hóa Âm

Chương 6: Được Mắt

Chương 7: Huyết Lộ

Chương 1: Con Đường

Chương 2: Ngã Bài

Chương 3: Nhập Ma

Chương 4: Mập Mạp

Chương 5: Tinh Hà

Chương 6: Buông Ra

Chương 7: Giam Cầm

Chương 1: Chuyện Cũ

Chương 2: Hợp Tác

Chương 3: Chui Vào

Chương 4: Kinh Loạn

Chương 5: Thôn Thực

Chương 6: Chó Săn

Chương 7: Kiếm Gãy

Chương 8: Đồ Nhi

Chương 1: Vấn Tình

Chương 2: Tuyệt Mệnh

Chương 3: Lợi Hại

Chương 4: Lời Nói

Chương 5: Tuyệt Lộ

Chương 6: Hư Hư Thực Thực

Chương 7: Cướp Bóc

Chương 1: Được Bảo

Chương 2: Bại Lộ

Chương 3: Âm Dương

Chương 4: Nội Ứng

Chương 5: Giao Dịch

Chương 6: Phong Hội

Chương 7: Đoạt Nhân

Chương 1: Một Quyền

Chương 2: Vật Lộn

Chương 3: Giải Thoát

Chương 4: Ân Tình

Chương 5: Xem Kịch

Chương 6: Lễ Ngộ

Chương 7: Cây Vào

Chương 1: Quyết Đoán

Chương 2: Sáng Tô

Chương 3: Chuẩn Bị

Chương 4: Tranh Vị

Chương 5: Giết Chết

Chương 6: Phá Hư

Chương 7: Chuyển Hướng

Chương 1: Trêu Đùa

Chương 2: Ngũ Cực

Chương 3: Sinh Biến

Chương 4: Nghi Vấn

Chương 5: Tuyệt Mệnh

Chương 6: Vô Thường

Chương 7: Quét Sạch

Chương 8: Thương Lượng

Chương 1: Lập Trường

Chương 2: Nghịch Triều

Chương 3: Trúc Lâu

Chương 4: Lôi Quang

Chương 5: Thần Kiếm

Chương 6: Bại Lộ

Chương 7: Dẫn Tâm

Chương 8: Trọng Áp

Chương 1: Di Thể

Chương 2: Bí Pháp

Chương 3: Bàn Chi

Chương 4: Khúc Kính

Chương 5: Thông U

Chương 6: Lòng Vũ

Chương 7: Xung Đột

Chương 8: Nội Tình

Chương 9: Kế Hoạch

Chương 1: Hứa Hẹn

Chương 2: Trùng Phùng

Chương 3: Thế Cục

Chương 4: Phá Quân

Chương 5: Kiếm Gãy

Chương 6: Lập Uy

Chương 7: Thuyết Khách

Chương 8: Quyết Đoán

Chương 1: Đại Chiến

Chương 2: Tuyệt Hậu

Chương 3: Lôi Bền Vững

Chương 4: Phi Tấn

Chương 5: Lôi Hàng

Chương 6: Thiết Sáo

Chương 7: Ngoài Ý Muốn

Chương 1: Thần Uy
Chương 2: Đuổi Trốn
Chương 3: Lễ Vật
Chương 4: Cầu Nhân
Chương 5: Bản Thân
Chương 6: Tranh Đoạt
Chương 7: Cái Bô
Chương 1: Ứng Kiếp
Chương 2: Chết Vì Tai Nạn
Chương 3: Ứng Thê
Chương 4: Thiên Địa
Chương 5: Phi Thăng
Chương 6: Đoạn Tuyệt
Chương 7: Nhân Quả
Chương 8: Chương Cuối

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Cổ Âm

Chương thứ nhất: Cổ Âm

Trên cánh đồng hoang phong tuyết mịn mờ, hàn ý tan tác tứ phương, tuyết trắng nhan sắc tầng tầng đóng đệt, u ám mà băng hàn, ngẫu nhiên theo cuồng phong cuốn lên băng hạt, trong hư không tương hồ đập nện, ra "Tốc tốc" quái âm, tựa như hàn băng kết thành Luyện Ngục chi địa.

Lúc này xuyên thấu qua đen nhánh màn trời, có thể nhìn thấy một nhóm hơn mười người, chính đỉnh lấy cuồng phong, xuyên qua mạn thiên phi tuyết.

"Sư thúc, chúng ta đuổi đến ba bốn canh giờ!"

Một người mặc đạo bào màu xanh người trẻ tuổi, thấp giọng nhắc nhở phía trước cúi đầu đi nhanh người —— một cái vóc người còm nhom lão đạo sĩ.

Lão đạo sĩ nghe tiếng quay đầu, thon gầy gương mặt rất có hầu tướng, một đôi con mắt nhanh như chớp đảo quanh, tìm không ra một chút trường bối ổn trọng.

Bất quá, như cẩn thận quan sát, liền sẽ hiện, trong mắt hắn có một vòng lúc nở lúc co xích hồng lưu quang, vòng quanh con người lưu chuyển không ngừng. Lão đạo sĩ này "Lưu Hỏa Xích Kim đồng" tu vi, đã tới "Mục cập kiếm chí, thác quang lữ kim" cao đoạn cảnh giới.

Chỉ một đáp nhãn, hắn liền nhìn thấy phía sau bọn tiểu bối, từng cái sắc mặt thanh bạch, thể lực đã đến cực hạn. Không thể nghi ngờ, một mặt chống cự cái này ngưng huyết cố tửu hàn khí, một mặt gấp đi đường, quả thật làm cho những

này thấp đời đệ khó mà chống đỡ.

Lão đạo sĩ lắc đầu: "Thôi, liền nghỉ ngơi một khắc, hơi chút điều tức, rồi lên đường đi!"

Mấy cái hậu bối cùng một chỗ kêu thảm: "Minh Ngạn sư thúc —— "

Lão đạo sĩ này ngày bình thường lôi thôi lếch thếch, thường cùng hậu bối xen lẫn trong cùng một chỗ cười cười nói nói, già mà không kính, cố nhiên dễ thân, nhưng uy nghiêm nhưng còn xa so sánh cái khác trường bối thua kém, mấy tiểu bối ngày bình thường cùng hăn hồ nháo đã quen, lúc này đều dùng hết khí lực, lớn tiếng gào rít, muốn cho thời gian nghỉ ngơi lại kéo dài một chút.

Chỉ là, Minh Ngạn lão đạo sĩ lần này lại dứt khoát được nhiều.

Hăn vung lên ống tay áo, vô hình kiếm khí "Xoẹt xoẹt" rung động, tại trên mặt tuyết vẽ một vòng tròn lớn, đem tất cả mọi người bao hết đi vào, vô cùng kiếm áp đem tứ phía phong tuyết ngăn, làm hàn ý không đến mức xâm lấn trong đó.

Lão đạo sĩ hừ một tiếng, đỉnh đạc ngồi xuống, hắc nhiên đạo: "Mau mau điều tức, liền một khắc thời gian, chỉ ít không nhiều!"

Có mấy cái trung thực ổn trọng đã nghe nói ngồi xuống, nhưng phần lớn người, lại đều chen chúc tới, trơ mặt ra gọi: "Sư thúc, lại nhiều nghỉ một lát nha. . ."

Lão đạo lật qua lật lại liếc mắt nói: "Sinh tử du quan, một điểm thêm không được!"

Hăn có chút tiêm lệ quái lời quái giọng, quả nhiên là một điểm uy nghiêm cũng không, bọn tiểu bối từng cái cười đùa tí tưng: "Ở đâu ra sinh tử du quan? Ngược lại là sư thúc dạng này thúc giục đi đường, mọi người thật đúng là muốn sống không bằng chết!"

"Chính là, biết rõ nơi này rét căm căm, vốn lại không cho chúng ta ngự khí phi hành, nếu không cái này ngàn bả dậm đường, còn không phải một nén nhang công phu?"

Lão đạo sĩ hắc hắc cười lạnh: Đến ngược lại tốt giống như ta muốn hại các người! Các người đám nhóc con này, ngày thường tại riêng phần mình sư phụ trước mặt, từng cái ỗn trọng đoan chính, đối ta cái này độc thân đạo nhân, ngược lại là đều không khách khí! Đều ngồi xuống cho ta!"

Cuối cùng một tiếng, lại là khí quán đan điền, liệt hầu mà ra, mấy cái còn không biết chết sống tiểu bối, đều bị chấn động đến khí huyết sôi trào, dưới chân mềm nhũn, coi là thật ngồi xuống. Lúc trước mấy cái người thành thật, cũng bị một tiếng này rống cho kinh định thần lại, mở mắt, mờ mịt nhìn tới.

Trong lúc nhất thời, kiếm khí bình chương bên trong yên tĩnh mà chết, lão đạo sĩ ánh mắt chuyển động ở giữa, đỏ mang sáng tối giao thoa, cực khác tại ngày thường nội liễm phong mang.

Nhìn những này hậu bối tâm thần phân loạn, lão đạo sĩ cũng minh bạch để bọn hãn tĩnh tâm điều tức đã là không có khả năng. Thờ dài một tiếng, ngữ khí lại chậm lại: "Người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng thì cũng thôi đi, luôn có học ngoan thời điểm; thế nhưng là, các người sư tôn chẳng lẽ không có nói qua, cái này Bắc Cực Dạ Ma chi thiên chủ nhân lợi hại?"

Bọn hậu bối nghe được sư thúc ngữ khí chậm dần, đồng thời thở ra khí quyển, có cái cơ linh điểm, bần bệ thuận lão đạo sĩ ngữ khí nói ra: "Kia Ngọc Tán Nhân cổ ma đầu, còn có cháu gái của hãn, Diệu Hóa Tông tông chủ —— 'Thất Sát cầm' Cổ Âm, đều là Thông Huyền Giới đều biết cao thủ, các đệ tử tự nhiên là biết đến."

"Biết cái đếch gì! Biết còn vì bắt một cái nho nhỏ huyền hồ, chạy đến chỗ này đi tìm cái chết?" Lão đạo sĩ hầu trừng mắt, tại chỗ để kia chanh tiểu bối quần e rằng nói dối mặt.

Vẫn là một người khác ra xin tha thứ, cười đùa tí từng dờ đi chủ đề: "Minh Ngạn sư thúc, chúng ta đều biết sai, không bằng lão nhân gia ngài từ bi, cho chúng ta giảng một chút Thông Huyền Giới cổ sự, kể xong, chúng ta mọi người liền lên đường."

Lời này vừa nói ra, lão đạo sĩ hai mắt tỏa sáng, lại không biết, rất nhiều tiểu bối đều cười thành che miệng hồ lô.

Ở đây đều biết, cái này Minh Ngạn sư thúc bình sinh thích nhất, chính là nói thoải mái giới này trên dưới tứ phương, từ xưa đến nay danh nhân chuyện bịa, lại không hay bất luận, không phải bí không nói.

Cho dù là trong tông môn cấm khẩu bất ngôn cấm kỵ, hẳn cũng đều trăm phương ngàn kế dò xét đến, sau đó lại trắng trợn tuyên dương, coi như nhận tông chủ trách phạt, cũng vui vẻ này không mệt, đây cũng là lão đạo sĩ tại thấp bối đệ tử bên trong rộng được hoan nghênh nguyên nhân lớn nhất.

Hắn như mở cái đầu, kia hẳn là hơn nửa canh giờ mới thu được im miệng, như thế một làm thỏa mãn tâm ý của hắn, cả hai viên tiểu bối tâm nguyện, vẹn toàn đôi bên, chẳng phải sung sướng!

Lão đạo sĩ nheo mắt lại, nhặt dưới cằm thừa thớt hoàng cần, một tiếng, trước lắc đầu, chỉ là cuối cùng bù không được cái này nhân sinh đệ nhất đại yêu thích dự hoặc không tình nguyện" gật đầu đồng ý.

Bọn tiểu bối không khỏi thấp giọng reo hò, nhưng khi lão đạo sĩ ánh mắt quét tới, lại cả đám đều ngồi nghiêm chỉnh, cuối cùng là để lão đạo sĩ hài lòng.

Hắn hít sâu một hơi, biểu lộ như nâng ly ngọc dịch quỳnh tương say mê, nhìn các người cũng mệt mỏi đến không nhẹ, liền lại cho các người một chút thời gian điều tức. Nhân cơ hội này, ta liền cho các người nói một chút cái này Thông Huyền Giới gần đây sinh một cục đại sự!

"Mấy tháng qua, ta Minh Tâm Kiếm Tông, đồng thời Thông Huyền Giới

khác ba mươi hai tông môn, không phân chính tà, tề tập Mãng Thương đại sơn, vì chính là giết kia tung hoành thế gian mấy ngàn năm yêu vật, vũ nội thất yêu một trong —— Thiên Yêu Phượng Hoàng!"

Dừng một chút, dư quang nghiêng mắt nhìn gặp bọn tiểu bối nín hơi mà đối đãi bộ dáng, lão đạo sĩ chỉ cảm thấy phiêu phiêu dục tiên, rất có thiên địa càn khôn, duy ta độc hiểu khoái cảm. Hắn tiện tay vạch một người, cười nói: "Ta hỏi người, cái gì là yêu?"

Bị chỉ người bận bịu ưỡn ngực đáp: "Sư phụ từng nói, yêu quái có cầm thú chi yêu, cỏ cây chi yêu, lệ khí chi. . ."

Còn chưa nói xong, liền bị lão đạo sĩ phất tay đánh gãy, trách mắng: "Tất cả đều là nói nhảm!"

Gặp hẳn một mặt khinh thường, đám người vội vàng làm ra rửa tai lắng nghe mào.

Lão đạo kia hừ lạnh: "Cái nào dùng phức tạp như vậy? Nhớ kỹ ta câu này, trông thấy so với các người thông minh, cũng không phải người đồ vật, đó chính là yêu!"

Cái này lời ít mà ý nhiều giải thích, để chúng tiểu bối hai mặt nhìn nhau.

Lão đạo sĩ hừ nhẹ một tiếng, mắng câu: "Đồ đàn!" Chúng tiểu bối cũng chỉ có cười bồi nghe.

May mắn, lão đạo sĩ bất quá mới nhiều một câu như vậy, rất nhanh liền lại trở lại chính đề: Yêu phượng vốn thuộc thượng giới tiên cầm, lại nhiễm thế gian trọc khí, hóa mà vì yêu.

"Tuy là yêu, nhưng ngày bình thường đồng thời vô ác dấu vết, cũng không đắc tội bên nào, chỉ là tiêu dao tự tại. Theo lý thuyết, các tông cũng không có gì liên quan, nhưng hết lần này tới lần khác chúng ta liền dốc toàn bộ lực lượng,

giết tới. . ."

Lão đạo sĩ tiếng nói này chưa rơi, một cái lạnh mòm lạnh miệng hợp lý tức đáp: "Là Đại sư bá. . ."

Người kia lối ra mới biết hồng bét, lại nhìn chung quanh cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ, hãnh miệng mở rộng, một cái bá chữ mới nôn nửa bên, liền rút cuộc nói không nên lời.

Lão đạo sĩ cất tiếng cười to: "Nhất tinh minh vẫn là các người những này tiêu quý đầu! Trên núi tin tức phong đến như thế chi nghiêm, các người cũng có thể dò thăm!"

Nhìn lão đạo sĩ cười to vong hình bộ dáng, cái kia lăm mòm gia hỏa tranh thủ thời gian ngậm miệng lại, đem thân thể về sau thẳng đi, hạ quyết tâm, hôm nay tuyệt không lại nôn một chữ ra!

Lão đạo sĩ cười đủ mới nói: "Sợ cái gì? Cái này lại có gì ghê gớm đâu, không phải liền là Lâm sư huynh cùng yêu vật kia tự mình tăng tị với nhau sao? Chỉ sợ toàn bộ Thông Huyền Giới đều biết!"

Bọn tiểu bối nuốt khô một miếng nước bọt, cái rắm cũng không dám thả một cái. Chỉ nghe Minh Ngạn lão đạo nước miếng tung bay: "Việc này sớm tại mười năm trước, mọi người liền đều biết. Yêu vật kia nói thế nào cũng là thượng tiên chi thuộc, cho dù làm yêu quái, nhưng cũng chưa hẳn không xứng với Đại sư huynh.

"Mặc dù nhân yêu có khác, mà dù sao cũng coi là thiên địa cộng sinh, như có thể kết làm đạo侶, bổ sung hữu vô, ngày sau cùng trèo lên đại đạo, cũng là một cộc chuyện tốt! Oai oai phòng sách cho nên đoạn này tình cảm lưu luyện đoàn người lòng dạ biết rõ, cũng không đâm thủng, cũng coi là chiếu cố Lâm sư huynh mặt mũi!"

Mấy tiểu bối nghe được miên man bất định, đúng lúc này, lão đạo sĩ bỗng

nhiên đề cao tiếng nói: "Thế nhưng là ba tháng trước, chợt xuất hiện một cọc dị sự —— cái này yêu vật, có Lâm sư huynh cốt nhục!"

Mười mấy người nghe vậy, không khỏi đồng thời ngược lại hút một ngụm khí lạnh.

Minh Ngạn lão đạo hai tay trên không trung điệu bộ, tình cảm dạt dào giảng đạo: "Mặc dù đều là thiên địa sinh ra, nhưng dù sao có khác, coi như yêu vật có thể biến hóa hình người, lại sao có thể có thể âm dương cảm ứng, sinh sôi hoá sinh? Đây rõ ràng bội nghịch thiên đạo!"

"Trải qua dốc lòng điều tra, mấy tháng trước đó, rốt cục tìm ra việc này đầu mối. . . Nguyên lai cái này yêu vật có thể kết thai sinh con, chính là bởi vì Chủng Ngọc ma công!"

"Chủng Ngọc ma công?" Mấy tiểu bối cùng nhau kêu lên: "Lợi hại sao?"

Lão đạo lặng lẽ cười nói: "Tạo hóa Ma Anh, chuyển chất hóa hình, thôn thổ đại hoang, liệt không tế nhật! Các người nói nó lợi hại hay không?"

Bọn tiểu bối nghe được nửa hiểu nửa không, nhưng cũng không trở ngại bọn hăn rong ruổi Bát Cực huyền tường, nghĩ đi nghĩ lại, liền dọa cho đến không nhẹ.

Minh Ngạn gặp hỏa hầu đã đủ, bỗng nhiên lực kích địa, kêu lên: "Nguyên lai yêu vật kia cùng Lâm sư huynh chi kết hợp, bất quá là vì tu luyện Chủng Ngọc ma công! Như thật làm cho yêu vật kia tu tập thành công, thiên hạ sinh linh đồ thán, đây chẳng phải là ta Minh Tâm Kiếm Tông sai lầm?"

"Bởi vậy, chương môn sư bá mới hạ Thiên La Kiếm Lệnh, khắp mời các tông môn cùng cử hành hội lớn, nhất định phải đem yêu vật kia bắt giữ!"

Một đám tiểu bối, sớm đã là nhiệt huyết sôi trào, có mấy cái thậm chí là nhảy dựng lên, chửi ầm lên, mặc dù hoa văn không nhiều, nhưng cũng là mắng kinh

thiên động địa, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly.

Lão đạo sĩ ở một bên cười he he nghe, tình hình này đã ở hẳn dự liệu bên trong, xem bọn hắn cảm xúc tiết đến không sai biệt lắm, ho một tiếng, đang chuẩn bị lại mở miệng, nơi khóe mắt, bỗng nhiên có một đạo quang ảnh hiện lên.

Kia dường như một đạo thê diễm hồng sắc, tại như thế đặc thù thời khắc, đối lão đạo sĩ tới nói không thể nghi ngờ là hẳn cảm nhan sắc.

Tại bọn tiểu bối giật mình ánh mắt dưới, hẳn bỗng nhiên nhảy dựng lên, hướng quang ảnh lóe lên phương hướng nhìn quanh, mà thu hút trong mắt lại chỉ là trắng lóa như tuyết.

"Chẳng lẽ là ảo giác?"

Hắn ngưng tụ tâm thần, "Lưu Hỏa Xích Kim đồng" pháp lực toàn bộ triển khai, phương viên hơn mười dặm bên trong tình hình vào hết trong mắt, không đi mây may, vẫn là chẳng được gì.

Chính chần chờ thời khắc, chợt một thanh âm vang lên, dường như thanh tuyên tương kích, lại như là không sơn điệu ngữ, rõ ràng yếu ớt du ty, lại tại cái này băng thiên tuyết địa bên trong tuần hoàn qua lại, không ngừng không nghỉ.

Minh Ngạn mặt già giật một cái, nhỏ gầy thân thể toàn bộ căng thẳng.

Hắn một chút ngoái nhìn, gặp mấy tiểu bối mờ mịt bộ dáng, trong lòng vừa vội vừa tức: "Đều là bọn này đồ không có chí tiến thủ! Rước lấy phiền toái như vậy!"

Suy nghĩ còn chưa đoạn tuyệt, lại là một thanh âm vang lên! Lần này lại phảng phất là nước đá vỡ vụn, ngăn ngui bén nhọn, đâm thẳng nhập màng nhĩ của hắn.

Tu vi chênh lệch vào lúc này hiển lộ không bỏ sót, lão đạo sĩ kêu lên một tiếng đau đớn, ngoài thân kiếm khí bình chương trong chốc lát vỡ vụn, liền hình

như có người trên đầu đánh một quyền, đem hấn đánh cho mắt nổi đom đóm, thiên địa điên đảo.

Chính hôn thiên hắc địa lúc, trong lòng của hấn nhảy một bóng người đến, nghĩ đến đối phương dĩ vãng hiển hách hung uy, chỉ cảm thấy lạnh cả người, hết sức hét lớn: "Hiểu lầm! Hiểu lầm! Chúng ta là Liên Hà sơn Minh Tâm Kiếm Tông môn hạ, Cổ Tông chủ tạm chớ tức giận, cho chúng ta một lời giải thích cơ hội!"

Tại trống trải trong đồng tuyết, thanh âm của hấn xa xa truyền ra, rất nhanh liền bị cuồng phong gào thét quyền đến phá thành mảnh nhỏ.

Nhưng mà cái này cũng đầy đủ, phương xa nơi nào đó, truyền đến một tiếng trầm thấp hừ nhẹ, cái này hừ một cái về sau, hết thảy âm thanh cũng tĩnh lặng xuống tới.

Toàn bộ băng nguyên phẳng phát biến thành im ắng thế giới, quỷ quyết tà dị, có loại không nói ra được âm trầm khó dò.

Lão đạo sĩ một đường ngồi xuống, miệng lớn thở, về phần cái khác tiểu bối, đã sớm tại kia phô thiên cái địa cường chế phía dưới ngắt đi, ngược lại là khỏi bị phen này tra tấn.

Cuồng phong còn đang tiếp tục thổi, lại không chút nào một điểm thanh âm, cái này đã vi phạm với vật tính, lão đạo sĩ lại không cảm thấy giật mình.

Dù sao nơi xa người kia, có thể xưng Thông Huyền Giới số một số hai âm luật tông sư, ngoại trừ nàng kia không người có thể tiếp xúc kỳ phong thúc phụ, trên đời này còn có ai có thể so sánh nàng càng sở trường về hơn âm sát biến hóa chi đạo?

Diệu Hóa Tông chủ Cổ Âm, quả nhiên danh bất hư truyền!

Minh Ngạn lão đạo mạnh đê xuống ngực khí huyết sôi trào, cũng mặc kệ cái

này Diệu Hóa Tông chủ thân ở nơi nào, lập tức liền triển khai công phu miệng, đem tiểu bối không biết lợi hại, ham chơi nhập cảnh, lại bị mình truy hồi bao gồm hạng mục công việc từng cái nói tới.

Hắn vốn là ngôn từ linh hoạt người, ở đây sinh tử quan hệ thời điểm, càng là thủ đoạn thường, nói đến ngôn từ khẩn thiết, tạ lỗi thỉnh tội ngôn ngữ, càng là lấy đủ loại phụng nghênh chi thuật, quanh co nói tới, thiệt xán liên hoa.

Như thế lưu loát mấy trăm lời, đã là hắn kiếp này cảnh giới tối cao, nếu như cái này cũng không thể đả động đối phương, như vậy, hắn cũng chỉ có thể nhắm mắt đợi chết, máu nhuộm băng nguyên.

Băng nguyên bên trên yên lặng mấy tức, lại không nghe thấy tiếng người. Minh Ngạn chờ đến hải hùng khiếp vía, nhưng lại không còn dám mở miệng, chỉ cảm thấy phía sau mồ hôi lạnh thấm một tầng, tương đạo bào đánh vào trên thân, khó chịu đến cực điểm.

Không biết qua bao lâu, ngay tại lão đạo sĩ sắp sửa sụp đổ, hận không thể co cẳng bỏ chạy thời điểm, lại truyền tới một thanh âm vang lên, chỉ là lần này lại hư hư miếu miếu, càng đi càng xa, mấy cái lượn vòng ở giữa, liền tiến vào khắp nơi băng nguyên, không có vết tích.

Bỗng nhiên, đỉnh tai như óc gió gào thét lại lần nữa rút lên, cùng tung hoành chảy xiết hàn phong tụ hợp tại một chỗ, từ Minh Ngạn lão đạo sĩ bên tai thổi qua. Hồn phách của hắn lúc này mới miễn cưỡng nhập khiếu, tại cuồng phong trong tiếng kêu chói tai, chậm rãi ngã ngồi.

Hắn biết, vị kia ma đầu đã đi xa.

Từ đầu đến cuối, người ta ngay cả lời đều chẳng muốn nói một câu, trên thực tế, Minh Ngạn cũng không có tư cách kia.

"Thật sự là may mắn, may mắn. . . Chỉ đừng phải cái tiểu nhân, nếu là lão tại, đâu còn có cơ hội đứng tại cái này?"

Lại một đợt gió lớn gào thét mà đến, thổi đến hắt một cái giạt mình, trong đầu trống rỗng, hắt cúi đầu nhìn xem ngọn ngang trên đất nằm lặn bọt tiêu bối, trên mặt run rẩy mấy lần: "Vẫn là đi mau vi diệu, chớ có để ma đầu kia đổi ý, thật lấy ta tính mệnh!"

Nghĩ tới đây, hắt ồng tay áo một trương, khô gầy trên mặt nổi lên một tia đỏ mặt, đúng là mạnh thúc công lực, nằm lên rất nhiều tiêu bối, sát mặt đất bay đi.

Mấy tức về sau, tựa hồ vĩnh viễn không dừng tuyết bay lạnh tinh, đem bọt hắt trải qua con đường triệt để vùi lấp, lại không có lưu lại một tia vết tích.

Phảng phất nơi này chưa hề có người đến qua.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Phúc Vương Thế Tử

Chương 02: Phúc vương thế tử

Liên Hà sơn Tọa Vong phong hạ, lúc này chính là sáng sớm ở giữa.

Hai cái xách nước thùng Đồng nhi, chính dao động a lắc lư đi tới.

Hai cái đều là tám chín tuổi niên kỷ, quần áo một thân vải thô đạo bào, mặt mũi tràn đầy ngây thơ, hơi cao cái kia, trắng tinh, mi thanh mục tú, trên mặt lại lau mấy đạo tro đen, có vẻ hơi buồn cười.

Đồng bạn của hẳn lại tương đối đen gầy, tuổi còn nhỏ một trương trời sinh khổ mặt, nhìn qua, tổng giống như trong lòng có tuyệt đại buồn khổ.

Hai người đều điem một đôi chỉ so với bọn hẳn hơi ngắn như vậy một chút, lại to thượng gấp đôi thùng lớn, tại trên sơn đạo đung đưa, thùng cùng thùng ở giữa ngẫu nhiên va chạm, ra tiếng kim loại, cái này thùng lớn đúng là đúc bằng sắt!

Hai người bộ dáng tuy là chật vật, bắt quá trên mặt mồ hôi dấu vết không hiện, lại nhìn không ra cật lực bộ dáng, lại còn có dư dật nói chuyện chuyện phiếm.

Lúc này chính là cái kia khổ mặt hài tử mở miệng, nói chưa ra, than thở thanh âm tới trước: Qua một tháng, lại chỉ là từ phách củi đổi thành gánh nước, ước chừng tiếp qua ba tháng, liền muốn đi khai sơn đi. Khai sơn mười năm, lại đến 'Khải Nguyên đường', tiếp lấy chịu trên mười năm, nhìn xem phải chăng có vị kia tiên sư, thu ta làm bưng trà đổ nước Đồng nhi. . ."

"Khi đó, người đã không nhỏ!"

Đồng bạn nhắc nhở hăn một câu, lại đổi lấy hăn bạch nhãn: "Ta biết! Đồng bạn làm không được, gã sai vật cũng có thể a tư. . . Gã sai vật cũng so ta người này mạnh lên gấp trăm lần. . . Sư đệ, người không tức giận đi!"

Cái này hài đồng mơ hồ cảm thấy mình tựa hồ nói sai, nhưng nhìn đồng bạn trên mặt không có cái gì khó chịu biểu lộ, mới dần dần yên tâm.

Thật tình không biết, ngay tại hăn lời mới vừa ra miệng sát na, đồng bạn trên mặt liền trợn nhìn một chút, chỉ là xoáy lại khôi phục như thường, một bộ tự nhiên như vô sự bộ dáng.

Hai người thùng sắt một tiếng đụng vào nhau, vang ong ong âm thanh bên trong, Tuần sư đệ cười nói: "Sinh khí? Linh Cơ sư huynh, người đây là muốn ta nói thật ra, hay là lời nói dối?"

Linh Cơ nơm nớp lo sợ nói ra: "Tự nhiên là thật nói. . . Như nói dối nói thật cùng một chỗ nói như thế nào?"

Tuần sư đệ hì hì cười một tiếng, xoáy lại nghiêm mặt nói: "Đan sư huynh thiên tư tuyệt hảo, hăn có thể thoát nô tịch, thành tiên đạo, cũng là cơ duyên to lớn, tiên đạo chi đồ, cũng liền cơ duyên dưng nghị mà thôi; lại nghe đạo có tuần tự, thuật nghiệp hữu chuyên công, nếu như không rõ đạo lý này, luôn luôn tính toán chi li, vậy ta lưu tại cái này trên núi thì có ích lợi gì?"

Một đoạn này quang minh lẫm liệt lớn luận để Linh Cơ nổi lòng tôn kính, bất quá, rất nhanh hăn vừa nghi thầm nghĩ: Nói thật hay là lời nói dối?"

Tuần sư đệ lại cười không đáp, chỉ là tăng tốc bước chân hướng phía trước đi, phía trước thanh khe róc rách, tụ hợp vào cách đó không xa kia kính có vài chục trượng đầm nước, gió mát tiếng nước chảy, bên tai không dứt, bờ đầm sớm có hơn mười đạo đồng ở nơi đó vui cười đùa giỡn, tiếng người huyền ảo.

Đằng sau, Linh Cơ tăng nhanh mấy bước, cũng chạy tới, hăn không tim không phổi kêu to: "Tuần sư đệ, hôm nay người nhất định phải cho ta nói rõ, lời kia là thật là giả a!"

Hăn bên này kêu to, bờ đâm Đồng nhi nhóm cũng là nghe được rõ ràng, liền có một người cười hì hì lấy nói: "Linh Cơ, đừng vội nha! Hình Đường cái này mở —— "

Người kia kéo cái dài lời, mấy người đồng bạn một tiếng bật cười, nhưng lại từng cái chuyển thùng sắt, khiêng đá, cao cứ thượng tọa, bày cái vẻ mặt, tựa như Diêm Vương tọa hạ tiểu quý, đám người còn lại ở một bên, cười toe toét xem náo nhiệt.

Đội đến Tuần sư đệ cùng Linh Cơ khi đi tới, mấy người liền cùng một chỗ hô: "Đường hạ chi nhân, có gì oan tình, báo đến!"

"Đại lão gia, oan uổng a!" Linh Cơ cũng là góp thú, coi là thật liền kéo dài tấm kia khổ mặt, bày cái khóc tướng: "Lý Tuần hăn gạt ta. . . Nói là, ta không biết hăn hiện tại có phải hay không gạt ta!"

Lời này vừa nói ra, đương đương, góp thú đều ôm bụng cười như điên, có cái Đồng nhi lại cười đến quăng xuống thùng đi, rước lấy càng lớn tiếng cười.

Hình Đường mắt thấy là không mở nổi, bên này Linh Cơ sớm bị buộc đem trước đối thoại lặp lại lần nữa, hăn trí nhớ tốt, đem kia đoạn đối thoại nói đến không kém một chữ, nhất là Lý Tuần kia đoạn lời nói, càng ngay cả ngữ khí đều học được cực kỳ giống.

Lý Tuần từ hăn ở nơi đó nói, mình dẫn theo đâm đến bờ đâm thanh tấy, vừa đem thùng buông xuống đi, sau lưng liền góp đến mấy người, một một chuyện tốt liền nói: "Tuần sư đệ, người lời kia đến cùng là thật là giả a? Người là thánh nhân a?"

Lý Tuần dừng lại động tác, quay đầu cười nói: "Thánh nhân? Nào có tốt như

vậy làm thánh nhân?"

Là giả đi?"

"Có lẽ là vậy." Lý Tuần cười nói.

Vậy người kéo dài âm điệu, ra cố ồn ào.

Lý Tuần nhưng cũng không buồn, chỉ là gãi đầu một cái, có phần ngượng ngùng nói: "Thật nếu để cho ta tâm không khúc mắc, là rất khó. Ngẫm lại, hiện tại Đan sư huynh đã mới nhìn qua tiên đạo bề sâu, thọ diên trăm kỷ, thậm chí trường sinh bất lão đều là đoán trước sự tình.

"Mà ta, vẫn còn cần từng bước một rèn luyện thành tài. . . Dạng tuổi tác, tiên duyên lại như thế khác biệt, ta thật sự là ghen ghét cực kỳ a!"

Kỳ thật, sinh lòng ghen tỵ nào chỉ là hấn, bên cạnh mấy người, trên mặt đều toát ra hăm mộ ghen ghét đồng thời sinh thần sắc. Những người này tuổi còn nhỏ, tâm tư là không giấu được, chỉ cảm thấy Lý Tuần nói, thật sự là lời từ đáy lòng, không khỏi rất là gật đầu.

Mà Lý Tuần lại nói tiếp: "Nhưng là, tiên đạo chỉ luận cơ duyên nghị lực, bất luận xuất thân cao thấp, ta lại là không có gạt người, Đan sư huynh sự tình bày ở trước mắt, mọi người đều thấy được.

"Kỳ thật, tại chư tiên sư trong mắt, hạ giới vinh hoa phú quý coi là thật như cặn bã, chính là Kim Ngọc Mãn Đường, cao quý không tả nổi lại như thế nào? Trăm năm thoáng qua một cái, phú quý lạnh hôi, sao như tiên sư ăn gió uống sương, tiêu dao thần hành, bất tử bất diệt đại tự tại?"

"Tất cả mọi người là hạ giới vạn trung tuyển một tư chất, mới khiến cho tiên sư dẫn lên núi đến, gặp được tiên duyên. Chỉ điểm này, liền so với cái kia vương hầu tướng lĩnh muốn mạnh hơn gấp trăm lần.

"Mà Đan sư huynh, thì là trong ngoại lệ ngoại lệ, kia là vạn người không

được một tư chất, cùng hấn so với, lại là không cần thiết. Mà lại cùng tại xuất thân thượng so với, còn không bằng khắc khổ tinh tiến, tại trên tiên đạo tương hỗ rèn luyện luận bàn còn tới đến càng thống khoái hơn chút!"

Lời này tự nhiên không tặc, mấy cái Đồng nhi đều là lớn một chút đầu, cảm thấy Tuần sư đệ quả nhiên kiến thức bất phàm, không hổ là gia đình vương hầu, cho dù tại trên tiên đạo, mọi người ai cũng không sánh bằng ai, nhưng luận học thức kiến giải, so với hấn đến, lại phải kém đến xa.

Những này Đồng nhi, đều là Liên Hà sơn thượng Minh Tâm Kiếm Tông thấp bối đệ tử. Minh Tâm Kiếm Tông, chính là danh xưng Thông Huyền Giới "Phương đông thứ nhất tông" danh môn tiên sơn, lấy vô thượng kiếm đạo xưng hùng tại thế.

Thông Huyền Giới bởi vì Tứ Cửu Thiên Kiếp vừa qua khỏi, các phái nguyên khí còn tại khôi phục, đều tông môn cũng liền nhân cơ hội này, tại hạ giới tìm kiếm tư chất thượng giai đệ tử, thụ lấy tiên nghiệp, truyền thừa đạo pháp, để cầu Tân Hỏa lần lượt, tông pháp bất diệt.

Lý Tuần bọn người, chính là tại dạng này bối cảnh hạ, vào tới sơn môn. Bọn hấn xuất thân đều có khác biệt, có nhà nghèo chi tử, có hào phú nhà, có thư hương môn đệ, trong đó đặc biệt Lý Tuần chi xuất thân tôn quý nhất.

Hấn xuất thân Nhân Gian giới nhà đế vương, là đương kim thiên tử chi đệ Phúc vương trưởng tôn, tương lai Phúc vương thế tử, cực điểm vinh hoa.

Nhưng mà, Phúc vương già nua hồ đồ, lại một lòng khát vọng đắc đạo thành tiên, nghe mê hoặc, lại muốn đem trưởng tôn đưa lên tiên sơn cầu phúc, nhưng tiên sơn chưa đưa thành, lại làm cho Lý Tuần lâm phục nhất bàng môn thuật sĩ Độc đan, tính mệnh hấp hối.

Thiên quân vừa hết sức, bị Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử cứu, coi có căn cốt, tăng thêm lão Vương gia tâm ý đã định, liền đem Lý Tuần mang đến tông môn, thu làm môn hạ.

Vấn đề này quanh co, tiến hành Lý Tuần thân phận đặc thù, đào đi hiểm tử hoàn sinh sự tình không nói, vẫn còn rất có thú vị. Cho nên hẳn lên núi bất quá ba tháng, việc này liền ở trên núi truyền khắp, chính là tông chủ Thanh Minh đạo nhân, cũng biết có cái thấp bối đệ tử xuất thân hoàng thất.

Mặc dù phú quý bức người, nhưng kỳ chính là, cái này Lý Tuần tuổi còn nhỏ, lại là nội liễm cẩn thận, ngày thường ôn nhu đôn hậu, không lấy xuất thân vì ý lại, cùng cùng thế hệ ở chung hòa hợp, nhìn hôm nay chơi đùa tình hình liền biết một hai.

Bọn hẳn những này thấp bối đệ tử, đều là căn cốt cực giai người kế tục, ngày bình thường cũng chỉ là sớm tối đều có một lần bài tập, tập kia thổ nạp điều tức biện pháp, trúc cơ bồi nguyên, vì ngày sau tu chân tính toán. Lại có chính là xách hai cái thùng sắt, gánh trên nước núi, cường kiện thể phách.

Đợi đến mười tuổi, liền đi "Khai sơn" .

Cái gọi là khai sơn, chính là tại sư trưởng giám sát hạ chính thức tu luyện, tôi luyện gân cốt, kích tiềm năng, giai đoạn này, chính là tôi luyện tâm chí nghị lực.

Về phần lại hướng bên trên, chính là Khai Nguyên đường. Đến tận đây mới chính thức bỏ đi thân thể phàm thai, bước vào tu chân cánh cửa, đồng thời từ sư tôn thân truyền thụ bề sâu.

Nhưng trong quá trình này, sẽ có gần năm thành người bị đào thải, bọn hẳn sẽ bị xóa đi có liên quan ký ức, đưa về Nhân Gian giới.

Lý Tuần dùng sức đem hai cái thùng sắt ném về trong đầm nước, cái này nặng nề đại gia hỏa lật ra một cái lặn, rất nhanh liền chìm xuống, những người khác thấy thế, từng cái lại cười âm thanh: "Tuần sư đệ, hôm nay lại muốn luyện công đây?"

Lý Tuần cười cười, xem như ngầm thừa nhận, hẳn cười đạo bào, chỉ mặc một đầu quần đùi, lộ ra trần truồng thân trên, đến cùng là xuất thân gia đình vương

hầu, ngày thường cầm y ngọc thực, quen ra một thân da mịn thịt mềm, lên núi mấy tháng còn không có chuyển biến tới, ngược lại giống như cái cô nương gia.

Hắn bước vào đầm nước, đang muốn cúi người xuống nước lúc, bỗng nhiên trên bầu trời một tiếng, bén nhọn chói tai, mấy cái Đồng nhi cùng một chỗ ngừng đầu nhìn, chỉ gặp không trung có một đạo đạo đạm kim sắc kiếm quang, cong vẹo trên không trung vẽ nửa tròn, tiếp lấy liền một đầu ngã rơi lại xuống đất, đúng là hướng bên này đến rồi!

Mấy cái Đồng nhi nhìn ngây người, thẳng đến kiếm quang trước mắt mới đột nhiên tỉnh lại, cùng nhau hô một tiếng, tứ phía né ra.

Nhưng Lý Tuần người ở trong nước, hành động bất tiện, lại sự tình vội vàng, vốn định lui về phía sau, lại trọng tâm bất ổn ở trong nước, làm cho toàn thân ướt đẫm.

Mở a!"

Người đến cũng là quái khiêu liên tục, đang tiếng kêu bên trong, kiếm quang bỗng nhiên thu liễm, một bóng người hiện thân ra, trên không trung ngay cả lật ra hơn mười bồ nhào, ngạnh sinh sinh tháo xuống xung lực, tại bờ đầm cây nhỏ thượng một điểm, một cái xoay người liền vững vàng rơi trên mặt đất.

Linh Cơ bọn người sớm bị dọa đến nằm rạp trên mặt đất, lại không nghĩ chỉ là sấm to mưa nhỏ, cả đám đều có chút ngưng ngậ, liếc nhìn nhau bò lên.

Một cái Đồng nhi mắt sắc, thấy rõ từ trên trời đến người kia diện mạo, lúc này ngạc nhiên nói: "Là Đan sư huynh nha!"

Vừa mới nói xong, hơn mười người cùng một chỗ âm thanh tới.

Lý Tuần ngồi ở trong nước, giữa đầu nhìn trên bờ người, người kia cũng nhìn về phía hắn, trừng mắt nhìn, ra một tiếng kinh nghi: "Tiểu thế tử a ——" mở đầu nghi âm thanh, nghe tới còn có chút tự nhiên, nhưng một câu tiếp theo, lại cố

ý kéo dài giọng, quái lời quái giọng, có loại không nói ra được hương vị.

Lý Tuần lộ ra nụ cười ấm áp: "Nguyên lai là Đan sư huynh! Đã lâu không gặp!" Hắn bộ dáng bây giờ rất chật vật, ngồi tại bên bờ chỗ nước cạn, chỉ mặc một đầu quần đùi, lại toàn thân ướt đẫm, đầu lộn xộn không chịu nổi.

Cái này Đan sư huynh, lại quần áo một thân không biết dùng cái gì tơ dệt thành bào phục, màu sắc xanh nhạt, thượng xuyên Vân văn mấy đóa. Nhìn kỹ lại, cái này Vân văn còn giống như chậm chậm lưu động, bảo quang ẩn ẩn.

Lý Tuần tuyệt không che giấu trong mắt yêu thích và ngưỡng mộ chi tình, cứ như vậy ngồi trong nước, ba ba đánh giá cái này bào phục, lại quên đứng lên.

Trên bờ Đan sư huynh tự nhiên cũng nhìn thấy ánh mắt của hắn, trong lòng không khỏi mừng rỡ, cười nói: "Tiểu thế tử, người làm sao vẫn ngồi ở trong nước? Ta nhìn ngày này cũng không nóng a!"

Lý Tuần nghe cái này trêu chọc chi ngôn, mới như ở trong mộng mới tỉnh, mặt đỏ lên đỏ, vội vàng đứng dậy, có chút ngượng ngùng nói ra: "Đan sư huynh nhưng chiết sát ta, từ vào sơn môn, kia thế tục xưng hô liền lại không ý nghĩa, còn nói lời này làm gì."

Đệ người dạng này nghĩ a, cũng đúng!"

Đan sư huynh đánh giá vị này trước kia tiểu thế tử, hiện tại sư đệ, trên mặt tròn lộ ra tiểu dung, so với vừa rồi càng đặc ý.

Đan sư huynh tên Trí, năm nay mười lăm tuổi, là cùng Lý Tuần lên một lượt núi đồng bạn, càng xác thực chĩa xuống đất nói, là Lý Tuần trong phủ thư đồng nô bộc.

Vốn nghĩ để Lý Tuần ở trên núi có thể chiếu ứng lẫn nhau, nhưng cũng là Đan Trí hữu duyên, lên núi thời khắc, lại đụng phải tông môn đệ tử đời hai người nổi bật, ngay cả hà Thất Kiếm một trong —— "Động Huyền kiếm" Minh Tùng

đạo nhân.

Hắn gặp Đan Trí căn cốt thượng giai, lại cực kì phù hợp hắn lập nên một môn công phu, không khỏi đại hi, cũng mặc kệ Lý Tuần ý tứ như thế nào, liền đem Đan Trí thu làm đệ tử, nhảy lên trở thành tông môn dòng chính, địa vị ở xa Lý Tuần những này thấp bổi đệ tử phía trên.

Hai người thân phận, lập tức sinh long trời lở đất đại nghịch chuyển. Đường đường vương hầu thế tử, thành xách đũa múc nước đạo đồng, mà bưng trà đưa nước thư đồng, lại trở thành tu tiên luyện đạo tu sĩ, thế sự chi kỳ cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Lên núi đã có ba tháng lâu, trong khoảng thời gian này, hai người khác biệt lại bắt đầu kéo dài. Lý Tuần luyện khí trúc cơ công phu vừa mới mở đầu, Đan Trí cũng đã có thể ngự kiếm phi hành, mặc dù tiêu chuẩn còn vụng về cực kì, nhưng kém như vậy cách, chính là một cái tại trời, một cái tại đất.

Bất quá tại Đan Trí trong lòng, cái này "Chủ tử" lại là đại biểu trước kia kia đoạn cực ám muội kinh lịch. Nghĩ đến về sau có thể sẽ có người ở sau lưng nói chuyện, lại thêm ngay cả mình cũng không quá minh bạch tâm tư, kỳ thật Đan Trí vẫn là chán ghét Lý Tuần.

Cho nên ba tháng đến nay, dù cho có rảnh, hắn cũng không muốn cùng Lý Tuần gặp mặt.

Mà lần này ra ngoài ngoài ý muốn, để cho hai người mặt đối mặt đứng đấy, nghe đối phương ôn hòa khiêm cung ngữ khí, suy nghĩ lại một chút trước kia chung đụng tình hình, hắn đột nhiên cảm giác được, cái này Lý Tuần kỳ thật cũng vẫn được; vừa vặn biết lẽ, làm người cũng chân thành, mình từng muốn những cái kia như thế nào sửa trị làm nhục hắn biện pháp, tựa hồ có vẻ hơi quá mức.

Người thiếu niên tâm tư nhất là giỏi thay đổi, vừa mới còn cảm thấy người trước mắt thấy thế nào làm sao không vừa mắt, hiện tại lại cảm thấy, người này

còn đáng giá kết giao —— chí ít, cũng không có việc gì nghe một chút hấn nịnh nọt cũng là tốt. Hơi suy nghĩ, nụ cười trên mặt liền nặng nề một chút.

"Sư đệ kiến thức còn cao hơn ta hơn nhiều, người nói cái gì thì là cái đấy a là có lỗi với, mấy tháng này, sư phụ bài tập thật sự là nghiêm, coi như nghĩ đến nhìn xem sư đệ cũng không có thời gian, như ngày sau có rảnh rồi, ta nhất định đến chỗ người đi đi một chút.

Thuận tiện mang mấy khóa đan dược, làm tốt sư đệ trúc cơ dự định."

Lý Tuần nghe vậy đại hỉ, liền vội vàng hành lễ nói: "Đa tạ sư huynh hậu ái!"

"Chỗ nào, chỗ nào đệ hiện tại đây là. . ." Đan Trí gặp Lý Tuần bộ dáng, không khỏi ngạc nhiên nói.

Nghe nói Đan Trí hỏi thăm mình quần áo, Lý Tuần đỏ mặt lên, cười nói: "Sư huynh chê cười, ta chỉ là nghĩ đến trong đầm nước tĩnh tọa, tạ thủy áp đến luyện một chút công phu, cho nên mới mặc thành dạng này."

Trên núi đầm nước thế nhưng là hàn ý sâu nặng, sư đệ người phải bảo trọng thân thể a. Đúng, sư đệ người nhìn ta cái này thân 'Vân bào' như thế nào?"

Lý Tuần cực hâm mộ nói: "Cho dù tại Nhân Gian giới nhà đế vương, cũng không có loại bảo bối này đâu!"

Đan Trí nghe vậy mừng rỡ: "Sư đệ ánh mắt xác thực không tầm thường, cái này Vân bào chính là Tọa Vong phong thượng Hàn Ngọc tằm ti dệt thành, thủy hỏa bất xâm, thượng thiên Vân văn, càng là một loại vô cùng lợi hại phòng hộ cấm chế. Trên núi chư vị sư huynh ở nhà lúc đều mặc cái này, ta chỗ này cũng có như vậy mấy món, không bằng đưa sư đệ một kiện như thế nào?"

Lý Tuần mừng đến lập tức nhảy: "Sư huynh lời ấy thật chứ?"

"Coi là thật, coi là thật!"

Nhìn thấy Lý Tuần gần như ngưỡng mộ ánh mắt, Đan Trí trong lòng kia một tia hư vinh, phảng phất một cái rớt khí khí cầu, cấp tốc bành trưởng, chẳng những điền vào dĩ vãng bởi vì tự ti từ tiện sở sinh to lớn tâm lý lỗ đen, còn đem hãn tự tin đặt lên giữa không trung.

Muộn ta liền đưa cho người, ngày sau có vấn đề gì, cứ việc tìm sư huynh! Tiếp qua mấy năm, chờ người công lực đủ rồi, ta lại để cho sư phụ thu người làm đồ, đến lúc đó, chúng ta nhưng chính là thật sư huynh đệ! Ha ha ha. . ."

Lý Tuần mặc dù cũng đang cười, nhưng hãn còn không quá có thể thoải mái, trong tươi cười còn có mấy phần ngưng ngùng.

Càng là như thế, Đan Trí càng có thể cảm nhận được loại kia cường giả khoái cảm, trong lòng đối Lý Tuần độ hài lòng cũng càng cao. Hãn vươn tay, vỗ vỗ Lý Tuần bả vai nói ra: "Về sau còn nhiều hơn cố gắng a! Sư huynh ta làm bài tập đã đến giờ, như vậy trước quay qua, ban đêm ta lại đi chỗ người!"

Ngay tại Lý Tuần thiên ân vạn tạ âm thanh bên trong, hãn cười lớn nhảy lên, đi theo kiếm quang lóe lên, mang lấy hãn đằng không mà lên, hướng trên núi bay nhanh mà đi.

Chính là ngay tại lúc này, hãn cũng không có quên hướng xuống mặt lại nhìn một chút, không ngoài sở liệu, hãn thấy được Lý Tuần trong mắt lộ ra tràn đầy hâm mộ.

Hãn nhin không được lại cười một tiếng, chấn động kiếm quyết, độ lại tăng mấy phần, trong nháy mắt cái này đầm nước nhỏ đã không thấy bóng dáng.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Huyết Yểm

Chương 03: Huyết Yểm

"Ào ào" tiếng nước chảy ở bên tai vang lên, Lý Tuần ngừng thở, dần dần chìm vào nước mát trong đầm. Tại diện mạo hoàn toàn xuyên vào lúc, bên đầm nước ong ong tiếng người, tựa hồ biến thành ở xa ngoài mười dặm, bị dòng nước cắt chém đến phá thành mảnh nhỏ.

Trầm tĩnh đáy nước là suy nghĩ vấn đề nơi tốt, Lý Tuần thân thể dần dần chìm xuống, một mực chìm đến cách mặt nước hơn mười trượng đáy nước, hần sờ đến hai cái thùng sắt, tiếp theo tại bên thùng ngồi xếp bằng xuống.

Nơi này tia sáng đã gần như tại không, phảng phất giữa thiên địa chỉ còn lại chính hần, chỉ có dòng nước quy luật cọ rửa, mới khiến cho người nhớ lại, không gian này cũng không phải là hần một người độc hữu.

Từ tĩnh tọa một khắc kia trở đi, hần liền đem cùng Đan Trí chạm mặt lúc trải qua đối thoại tràng cảnh, tại trong đầu suy tư một lần, cẩn thận suy nghĩ phải chăng có cái gì không ổn thỏa địa phương.

Cái này hồi ức cũng chỉ là một nháy mắt công phu, hần rất nhanh liền nhếch môi im lặng nở nụ cười, toét ra khoe miệng giống như là cái tròn dẹp hình hắc động, phun ra nuốt vào lấy u ám băng hàn khí tức. Đây mới thực là phát ra từ phế phủ tiểu dung, cũng chỉ có tại cái này không có chút nào vết chân địa phương, hần mới có thể biểu lộ ra.

Hần đang suy nghĩ: "Cái này Đan Trí nha, tâm tư coi như đơn thuần, nghĩ đến trong vòng mấy năm, cũng không đến mức thay đổi tính tình, vẫn là có thể lợi

dụng. Kia Vân bào, đan dược thì cũng thôi đi, nếu có thể từ hãn hướng tông môn dẫn tiến, mới là chuyện khẩn yếu nhất. Thời gian của ta gấp gáp, mười năm này thời gian thoáng qua liền mất, nếu như đến lúc đó không thành. . ."

Nghĩ đến đây chỗ, hãn không khỏi rùng mình một cái, hai tay bưng kín ngực.

Có lẽ là ứng cơ sinh biến, hãn chỉ cảm thấy trái tim bỗng nhiên co lại, tiếp theo bắt đầu điên cuồng nhảy lên, tần suất vượt qua người bình thường tiêu chuẩn quá nhiều.

Huyết dịch phảng phất bị áp lực này thôi động, tại trong mạch máu mạnh mẽ đâm tới, đột nhiên tăng nhanh nhiệt lượng, để hãn cảm giác trong nháy mắt thành một con nường chín tôm bự.

Nhiệt độ càng lên càng cao, lại giống như là dấy lên một đám lửa, mà lửa này là từ trong cơ thể hãn chỗ sâu nhất bốc cháy, nhiệt lực những nơi đi qua, cơ bắp, cốt tủy, mạch máu, kinh mạch, đồng đều tại cái này yêu dị lực lượng hạ vắn vẹo biến hình.

Mãnh liệt bỏng cảm giác phảng phất từng cây bị đốt đỏ lên châm sắt, xuyên vào thần kinh của hãn, tại toàn thân vọt lưu.

Hãn đau đến cuộn lại, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm, bởi vì cái này đau đớn đã rút khô thể nội cuối cùng một tia lực lượng, khiến cho hãn há miệng không thể!

Kịch liệt đau nhức ước chừng kéo dài mười hơi, sau đó tựa như ác mộng biến mất không thấy gì nữa, chỉ có bởi vì đau đớn mà trở nên phá lệ mẫn cảm làn da, tại dòng nước khuấy động hạ mơ hồ ngứa ngáy, mới nhắc nhở hãn, vừa rồi tình hình tuyệt không phải ảo giác.

Cái này mười hơi thời gian, đã để hãn nội tức đại loạn, không biết hắc tiến vào nhiều ít nước, may mắn hãn hiện tại tu luyện đã có nền tảng, vội vàng đè xuống ở bởi vì kịch liệt đau nhức mà mỗi một không chịu nổi tâm thần, nỗ lực

trong quá trình điều chỉnh hơi thở, mới lại lại lần nữa khôi phục bề hơi thở trạng thái.

"Hôm nay thời gian vừa dài một hơi!"

Khôi phục bình thường về sau, Lý Tuần tay chân đều đang phát run, giọng cảm hận nói: "Huyết Tán Nhân Huyết Yểm, quả nhiên là âm độc quỷ quyết! Người lão thất phu này, ta Lý Tuần tuyệt không từ bỏ ý đồ, một ngày nào đó, muốn để người đem loại tư vị này, gấp mười, gấp trăm lần lấy về!"

Căn rằng nghiêng lợi nguyên rửa hai tiếng, nhưng hãn cũng hiểu được, đây chẳng qua là trong lòng nghĩ nghĩ, ngoài miệng nói một chút, coi là thật đến đụng phải Thông Huyền Giới tam đại tán nhân một trong Huyết Tán Nhân, hãn ngoại trừ dập đầu cầu xin tha thứ, còn có thể làm những thứ gì?

Bị kích liệt đau nhức như thế tra tấn về sau, suy nghĩ của hãn cũng có vẻ hơi tán loạn, dứt khoát nhắm mắt lại, mặc cho nội tức tự phát lưu chuyển, duy trì sinh cơ, Lý Tuần mơ màng thêm thiếp.

Nếu có bất luận một vị nào tu đạo có thành tựu tu sĩ ở đây, nhìn thấy lúc này tình hình, tất nhiên sẽ sợ hãi thán phục cái này Đồng nhi tu vi, rõ ràng chính là đến "Thị khí hợp ý, lưu chuyển bất tức" cảnh giới tiểu thành!

Nguyên nhân chính là như thế, hãn mới có thể tại mê man bên trong nội tức không ngừng, đem bên trong hô hấp bảo trì đến như ngoại hô hấp tự nhiên, tu vi tiến trình so sánh thường nhân tất nhiên là vô cùng vượt qua.

Lý Tuần mơ hồ cũng biết mình loại trạng thái này đáng ngưỡng mộ, chỉ là hãn tuổi còn nhỏ, tâm cơ đã là rất sâu, không phải đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, tuyệt không lộ ra nền tảng.

Hãn giờ phút này tâm thần tán loạn, trong mê ngủ, vô số ý thức đoạn ngắn ùn ùn kéo đến, mơ mơ màng màng ở giữa, chỉ cảm thấy một mảnh huyết vân phô thiên cái địa đè ép tới, trong đó quý âm thanh chiêm chiêm, bén nhọn thâm lương,

cho đến trước mắt, lại bỗng dựng hóa thành một trường mặt to.

Gương mặt kia râu quai nón khắp mặt, sắc nhọn như châm, một đôi mắt huyết quang lưu chuyển, nhìn đến như yêu ma, lại đột nhiên cười một tiếng, mở miệng nói chuyện, tiếng như hồng chung: "Huyết Yểm tư vị như thế nào? Còn có, Linh Tê Quyết đâu? Còn không lấy đến! Nếu là trong vòng mười năm không đem nó đưa trước, Huyết Yểm liền sẽ đưa người thần trí xóa đi, thay vào đó, làm người nguyên thần phá diệt, vĩnh thế không được siêu sinh!

"Mười năm này bên trong, mỗi ngày đều có Huyết Yểm phê thế, để người lúc nào cũng nhớ kỹ, tính mệnh nắm giữ trong tay ta. Muốn người sinh liền sinh; muốn người chết liền chết!

"Đừng vọng tưởng kia mặt báo cầu sinh biện pháp. Huyết Yểm chi thuật chủng cư tâm khiếu, liên kết nguyên thần, cùng tính mạng của người cùng một nhịp thở, ngoại trừ ta Hóa Tâm Đại Pháp, lại không người có thể giải đến! Chính là thiên hạ tông sư tề tụ, cũng không thể nào cứu được người! Oa ha ha ha ha. . ."

Trong tiếng cười điên dại, thiên địa đều lắc lư.

Lý Tuần quát to một tiếng, xoay người tỉnh lại, bên trong hô hấp trạng thái đột nhiên bị đánh phá, lập tức sặc một miệng lớn nước, kếm chút chết chìm tại chỗ.

Hắn vội vàng điều thuận nội tức, lại phát hiện thân thể đã khôi phục lại, trạng thái thậm chí càng tốt, thở dài một hơi, trong lòng nhưng cũng chưa tỉnh đến có bất kỳ vui vẻ.

Lý Tuần không biết ngủ bao lâu, cũng không dám tị dưới nước trì hoãn, cầm lên hai cái thùng sắt cấp tốc nổi lên, chỉ ba lượng hơi thở công phu, liền phá vỡ mặt nước.

Trên bờ lạ thường yên tĩnh, Lý Tuần nhìn chung quanh, lại nhìn thấy Linh Cơ

đang hướng về hắt nháy mắt ra hiệu, còn lại Đồng nhi đều đã rời đi.

Tại Linh Cơ bên người, có một người mặc đạo bào trung niên đạo sĩ, mặt trắng như ngọc, dáng người tuấn lãng, phong thái chiếu người, có ngạo nghễ xuất trần hương vị. Hắt chính vuốt râu nhìn về phía Lý Tuần, trên mặt nhưng không có biểu tình gì.

Lý Tuần rùng mình một cái, chỉ cảm thấy đạo sĩ kia trong mắt thần thái lưu chuyển biến hóa, thần diệu khó lường, bị hắt một chút nhìn vừa vặn, dường như nước đá thêm thức ăn, ý lạnh từ trên đỉnh đầu thẳng xuống dưới đan điền, đảo loạn nội tức, để hắt kém chút đau xót hông, chỉ cảm thấy cho dù là tại dưới nước ho khan, cũng không có đụng phải ánh mắt như thế tới khó chịu.

Đạo sĩ nhẹ "A" một tiếng, trong mắt quang mang thu vào, nhẹ gật đầu, mở miệng khen một câu: "Nội tức vững chắc, trúc cơ có thành tựu, xem ra là dụng tâm."

Tận đến giờ phút này, Lý Tuần mới có khí lực quan sát tỉ mỉ người này, lần đầu tiên chỉ cảm thấy quen mặt, nhìn lần thứ hai nhìn lại, hắt lập tức mở to hai mắt nhìn, kêu lên: "Thanh Hư tiên sư!"

Cái này trung niên đạo nhân, chính là cùng tông chủ Thanh Minh đạo nhân cùng thế hệ cao thủ — Thanh Hư chân nhân. Hắt là Thông Huyền Giới bên trong bối phận nhất tôn mấy người một trong, tại trong tông môn, địa vị cũng gần như chỉ ở Thanh Minh đạo nhân phía dưới.

Vị này tiên sư lạnh lùng cứng nhắc, Lý Tuần vào đầu thụ hắt một tán, đã là niềm vui ngoài ý muốn, lúc này sao dám lãnh đạm? Vội vàng bơi lên bờ đến, đem thùng sắt buông xuống, thi lễ nói: "Tiên sư mạnh khỏe, đệ tử Lý Tuần bái kiến."

Thanh Hư chân nhân lên tiếng, để hắt, lại đánh giá hắt vài lần, lại nhíu mày, trong miệng lẩm bẩm nói: "Ngược lại giống như một vị cố nhân. . ."

Lý Tuần cùng Linh Cơ nghe không chân thiết, nhưng lại không dám tùy tiện ngẩng đầu, chỉ có thể cúi đầu nghe.

Thanh Hư trầm ngâm một trận, mệnh Lý Tuần ngẩng đầu lên. Lý Tuần trong lòng khẩn trương, tranh thủ thời gian âm thầm hít hai cái khí, mới chậm rãi ngẩng đầu, hai người ánh mắt đụng vào nhau, đáy lòng của hắn bỗng nhiên lại là lạnh lẽo.

Chỉ gặp Thanh Hư trên mặt mặc dù bình thản, ánh mắt lại là Lãnh Nhược Sương tuyết, quanh mình không khí lại bởi vậy lưu động từng tia từng tia ý lạnh, dán lên Lý Tuần làn da, thấm vào phế phủ.

Lý Tuần trong lòng có quý, dù cho mặt ngoài làm được cho dù tốt, cuối cùng vẫn là khó chịu, không khỏi tránh ánh mắt của hắn, mà khéo mắt quét nhìn, lại vừa hay nhìn thấy Thanh Hư khéo miệng kia xóa vừa hiện tức ẩn cười gằn.

Trong lòng của hắn trầm xuống, vội vàng lại đem ánh mắt quay lại đến, Thanh Hư lại không nhìn hắn nữa, mà là chuyển hướng Linh Cơ nói: "Người tâm tính chất phác, cái này rất tốt. Mấy tháng sau liền muốn làm 'Khai sơn' công khóa, nhớ lấy ma luyện tâm chí, không thể vọng tưởng may mắn, chỉ cần tiến hành theo chất lượng liền có thể."

Linh Cơ lúng ta lúng túng ứng thanh, không biết nên nói cái gì nói tốt. Lý Tuần ở một bên nghe được lại là tiếng lòng rung động, chỉ cảm thấy Thanh Hư lời nói, cũng có hơn phân nửa là hướng về phía chính mình nói, cái gì ma luyện tâm chí, cái gì vọng tưởng may mắn, câu câu có ý riêng. Chẳng lẽ hắn nhìn ra cái gì rồi?

Nghĩ tới đây, trái tim của hắn không ở thành thạch đập loạn, làm sao ép cũng ép không được. Mà hết thảy này, đều bị Thanh Hư nhìn ở trong mắt, hắn hướng Lý Tuần bên này nhìn lướt qua, liền cái nhìn này, liền để Lý Tuần toàn thân run lên.

Lúc này, chính là đồ đàn cũng biết, Thanh Hư đối với hắn đã có thành kiến,

bị dạng này một cái tông môn tiền bối "Nhớ thương", Lý Tuần ngay cả muốn tự tử đều có. Mà càng làm hãn hơn cảm thấy tích tụ chính là, cho đến bây giờ, hãn còn không biết mình rốt cuộc địa phương nào lộ ra sơ hở.

Hãn đến cùng niên kỷ còn nhỏ, chỉ cảm thấy tiền đồ xa vời, sinh tử chưa biết, chưa phát giác muốn khóc lên tiếng, toàn bằng lấy nội tâm quật cường chống xuống tới. Hãn đã có chút mơ hồ ánh mắt lại phát giác được Thanh Hư trên mặt hơi động một chút, tựa hồ không có trước đó lạnh lẽo cứng rắn.

"Hãn là có khác duyên cố?"

Cũng chính là một ý nghĩ chợt lóe công phu, Lý Tuần gần như bản năng điều chỉnh bộ mặt cơ bắp — khóe môi có chút rủ xuống, gò má bên cạnh nhẹ nhàng co rúm, bày ra một đứa bé con quật cường mà lại ủy khuất thần sắc tới.

Nhất diệu chính là, cái này thần sắc liền vền vẹn hơi lộ ra hai ba phần, có thể nói không mặn không nhạt, vừa đúng, không có một tia làm ra vẻ.

Lần này điều chỉnh thật sự là vi diệu cực kỳ, nhưng một bên Linh Cơ, lại hoàn toàn không thể nào hiểu được bức này nhỏ xíu chuyển biến, chỉ là mờ mờ ảo ảo cảm thấy không khí nơi này thay đổi một chút, hãn mặc dù cá tính trung thực, bất quá bị không khí này một ảnh hưởng, cũng cảm thấy rất không được tự nhiên. Ngẩng đầu nhìn lên, chính nhìn thấy Thanh Hư có chút nhú lên lông mày.

Nhìn thấy Lý Tuần biểu lộ, Thanh Hư đột nhiên cảm giác được, vừa mới thái độ của mình có chút không ổn. Trên đời tương tự nhiều người như vậy, mình cũng không thể đem đối người kia chán ghét chi tình liên lụy đến đứa nhỏ này trên thân, hơi suy nghĩ ở giữa, liền sinh ra chút áy náy.

Chỉ bất quá, lại nghĩ lại, hãn lại cảm thấy, trước mắt đứa bé này thật là cũng quá mức thông minh một chút, mình bất quá là thoáng lộ ra một điểm xa lánh chi ý, liền bị hãn phát giác. Mới đối với mình nhìn mặt mà nói chuyện, cũng nắm chắc cực kỳ chuẩn xác, ngược lại không thẹn là xuất thân nhà đế vương. . .

Mấy cái suy nghĩ hỗn hợp cùng một chỗ, cái kia đã hồi lâu không thấy bóng người liền lại tại trong đầu chớp động, trong lòng của hắn lại sinh ra đã mấy trăm năm không có phiền muộn tới. Coi lại một chút Lý Tuần, hắn rốt cục quyết định đối đứa nhỏ này giảng mấy câu: "Lý Tuần."

"Đệ tử tại!"

Lý Tuần ứng thanh có chút sa sút, Thanh Hư tự nhiên nghe được rõ ràng, nhưng hắn cũng không thèm để ý, mà là nói tiếp: "Ta hỏi ngươi. Tu tiên chi đạo, cơ duyên, tâm trí, căn cốt, ba thiếu một thứ cũng không được, ngươi cũng đã biết?"

Lý Tuần cẩn ngôn nói: "Đệ tử biết."

"Vậy ngươi cảm thấy, ba cái này lấy gì người làm đầu?"

"Cơ duyên! Cơ duyên vì tiên đạo mở đầu."

Thanh Hư gật gật đầu, lại nói: "Không sai, bất quá đã ở đây, chính là có cơ duyên. Vậy ngươi cảm thấy, hai người sau lúc này lấy như thế nào trước?"

Lý Tuần đang muốn mở miệng, bỗng dừng giật mình, hắn vốn muốn nói "Tâm trí", nhưng hắn đã cảm giác được, trước mắt cái này Thanh Hư tiên sư, tựa hồ có phần không thích tâm cơ của hắn phức tạp, như thật nói ra miệng, nói không chừng lại muốn chọc giận hắn. Thế nhưng là, nếu muốn nói "Căn cốt", nhưng lại là khẩu không đối tâm, khó đảm bảo đối phương nhìn không ra tới.

Trong lúc nhất thời, hắn đúng là tiến thoái lưỡng nan. Mới run lên một hồi, lại chợt tỉnh ngộ — nguy rồi!

Thanh Hư nói lên vấn đề, đáp án vốn là đơn thuần nhất bất quá, cơ duyên thứ nhất, tâm trí thứ hai, căn cốt thứ ba. Trong đó trí cũng không phải là xảo trá, mà là bao quát ngộ tính, nghị lực chờ một hệ liệt nhân tố tập hợp. Bất kỳ một cái nào thấp bối đệ tử, đều có thể leng keng trôi chảy.

Nếu như hẳn thật tâm tư chất phác, ngược vô tạp niệm, tất nhiên là thốt ra, không giả trau chuốt. Nhưng hết lần này tới lần khác hẳn sợ ném chuốt vỡ bình, lâm trận do dự, bỏ lỡ tốt đẹp cơ hội tốt, sợ sớm bị Thanh Hư đạo nhân nhìn cái thông thấu, như thế lại nói cái gì đều trễ!

Lý Tuần trong lòng thầm hận vậy mà tiến thối mất theo, lớn mất tiêu chuẩn, lại giận vừa sợ, lập tức cứng họng, nói không ra lời.

Thanh Hư gặp hẳn bộ dáng, trong lòng tươi sáng trong suốt, cũng là bất đắc dĩ lắc đầu, thờ dài một tiếng: "Phúc họa vốn không cửa, duy nhân tự chiêu."

Lý Tuần muốn mở miệng, nhưng ở Thanh Hư đạo nhân ánh mắt phía dưới, chỉ cảm thấy nói cái gì đều không thể che lấp ý niệm trong lòng, lực khí toàn thân, trong phút chốc quét sạch sành sanh, hai chân mềm nhũn, đúng là quỳ xuống trên mặt đất, trong miệng chỉ là ngậm ngừng nói: "Đệ tử, đệ tử. . ."

Thanh Hư lạnh lùng hỏi: "Chẳng lẽ người còn muốn trong lòng còn có may mắn? Giáo biện vừa mới thật sự là nói không nên lời?"

"Đệ tử biết sai, không nên thiện động tâm cơ. . ."

Thanh Hư trên mặt thần sắc hơi lỏng một chút, nhưng nhìn thấy Lý Tuần trên mặt kia giống như đã từng quen biết thần khí, trong lòng lại là máy động: "Từ mặt biết người, hai người này tương tự như vậy, tâm tính có lẽ cũng kém không nhiều, không muốn nuôi cái lang tế tử ra!"

Trong lòng so đo đã định, hẳn sắc mặt lại là trầm xuống: "Tuổi còn nhỏ, đối sư trưởng lại cũng dùng tới tâm cơ! Như thế chi tâm đã sớm chệch hướng chính đạo, người chính là tu đạo, cũng chỉ sẽ nhập ma đạo! Còn đợi ở chỗ này làm gì?"

Lời này vừa nói ra, Lý Tuần trong đầu coi là thật như phích lịch đánh trúng, chỉ một thoáng trống rỗng, hẳn thân thể mềm nhũn, đã phục trên đất, chỉ là khóc rờn nói: "Tiên sư từ bi! Tiên sư từ bi!"

Một bên Linh Cơ thấy không hiểu thấu, nghe hai người chỉ là đối vài câu ông nói gà bà nói vịt, Tuần sư đệ dường như là tìm cái chết gào khóc, đây rốt cuộc là cái gì huyền cơ?

Thanh Hư lại chậm lại ngữ khí: "Người đến cũng phú quý, đi cũng phú quý, há không so với cái kia người mạnh hơn quá nhiều, cần gì phải làm tình này thái!"

Lý Tuần cũng không đáp lời, chỉ là đập đầu như giã tỏi. Lúc này, hẳn là nửa chút tâm cơ cũng không dám động, mỗi lần đều thật sự, chỉ gõ cái ba năm lần, liền bị bờ đấm đá cuội đập phá cái trán, lập tức máu tươi chảy ngang.

Linh Cơ thấy thế đã dọa sợ, há miệng run rẩy cũng quỳ xuống, mặc dù toàn bằng một lời nghĩa khí, nhưng trên mặt vẫn tràn đầy mê mang.

Thanh Hư gặp Lý Tuần như thế, trên mặt lại càng phát ra bất động thanh sắc, trong lòng của hẳn mặc dù cũng có chút thương tiếc như thế đẹp chất, nhưng hẳn tu đạo ngàn năm, làm ra quyết định tuyệt sẽ không tùy ý sửa đổi, Lý Tuần phản ứng như thế, càng là kiên định hẳn ý nghĩ.

Hắn thở dài một tiếng nói: "Xảo trá chưa trừ diệt, liên sinh ma chướng, dù cho có đạo đức giáo hóa chi lực, cũng chưa chắc có thể đem cầm được. Người cái này hài nhi, mặc dù cũng là khó được anh tài, làm sao. . ."

Hắn trên miệng nói đến ôn hòa bất đắc dĩ, lại có một loại không dung chống lại kiên quyết.

Lúc này, Lý Tuần trong đầu đã là trống rỗng, chỉ biết là đập đầu không ngừng, lực đạo còn không thấy giảm bớt, cho đến da nát rõ ràng, cũng không có dừng lại.

Thanh Hư để ở trong mắt, một chút lắc đầu, vung tay áo phát ra một cỗ ám kình, ngăn trở hẳn tự mình hại mình cử động, Lý Tuần toàn thân như nhũn ra, ngồi ngay đó.

Gặp hãn ngã ngồi, Thanh Hư đạo nhân quay người liền đi, đi hai bước, bỗng mở miệng nói: "Nhìn người vẫn có hướng đạo chi tâm, ta cũng không muốn ép buộc người, liền lại lưu người thời gian một năm, để người rèn luyện thể phách, lắng đọng tâm tư, chính là trở về trần tục, trên triều đình cũng có thể vì thiên hạ vạn dân mưu cầu phúc lợi, người phải thật tốt nắm chắc."

Ngay tại Lý Tuần ánh mắt tuyệt vọng bên trong, Thanh Hư đạo nhân thân hình mờ mịt không có dấu vết tan biến, tựa như một cái hư ảo không thật bọt khí, "Ba" một tiếng, liền hóa thành hư vô.

Hãn hi vọng dường nào, chuyện mới vừa phát sinh, cũng chỉ là một trận ảo mộng a!

Vào núi bất quá ba tháng, Lý Tuần vốn nhờ một trận đột xuất lúc nào tới gặp gỡ bất ngờ, đánh mất tiếp tục bồi dưỡng tiên đạo cơ hội.

Mà tính mạng của hãn, cũng sẽ tại cái này về sau, bị ác ma hung hăng thôn phệ. . .

Linh Cơ trợn to mắt, nhìn xem Lý Tuần toàn thân vô lực quỳ rạp xuống đất, trên thân vẫn phát run, từng viên lớn mồ hôi từ cái trán nhỏ xuống, càng đem bờ đằm bùn đất thấm ướt một mảnh.

Linh Cơ bị hãn giật nảy mình, vội vàng chạy tới dìu hãn, nhìn thấy Lý Tuần trên mặt tái nhợt giống như người chết, trong con ngươi cũng là một mảnh tro tàn, đúng là tuyệt vọng tới cực điểm.

"Tuần sư đệ, người thế nào? Chớ làm ta sợ nha! Các người vừa mới là thế nào à nha? Thanh Hư tiên sư hãn làm gì đuổi người đi? Cái này không hiểu thấu, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Lý Tuần hiện tại đâu còn có tâm tư đi ứng phó hãn, mạnh mẽ vung tay, đem Linh Cơ đẩy lên một bên, mình thì loạng chà loạng choạng mà đứng lên, đi hai bước, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, mắt tối sầm lại lại té ngã trên đất.

Nghĩ nghĩ lại, bên tai truyền đến Linh Cơ thất kinh tiếng kêu.

Lý Tuần trong lòng dâng lên đặng chát tư vị, tại trong phế phủ nhất chuyển, lại xông lên cổ họng, hắt thở dài một tiếng, như vậy ngắt đi.

Lúc đã đêm khuya. Linh Cơ bởi vì giày vò đã hơn nửa ngày, mỗi mệt không chịu nổi, đã ở trong lúc ngủ mơ, Lý Tuần lúc này lại chậm rãi tỉnh táo lại.

Trải qua một đoạn thời gian mê man, hẳn đầu óc còn có chút không rõ ràng, trọn tròn mắt suy nghĩ nửa ngày, mới lại nhớ lại, té xỉu trước đó chuyện gì xảy ra.

Có lẽ là đã có một lần trọng thương nguyên nhân, Lý Tuần giờ phút này, thật cũng không ban ngày loại kia cuồng đảo cự lãng xung kích. Nhưng cái này nồng đậm mặt trái nổi lòng, lại tại vô thanh vô tức ở giữa chậm rãi tích lũy, trong lòng tuyệt vọng cũng một đợt quan trọng hơn một đợt, cuồn cuộn về lo lắng, ép tới hẳn căn bản hít thở không thông.

Hắn ngửa mặt nằm, trong đầu mơ mơ hồ hồ, mà theo thời gian trôi qua, trong suy nghĩ tạp chất đã dần dần bị thanh lý ra ngoài, còn lại chính là rõ ràng nhất, nhưng cũng đáng sợ nhất tràng cảnh.

Bốn tháng trước, hẳn vẫn là trong phủ Phúc Vương được sủng ái nhất tiểu thể tử, không có gì ngoài mỗi ngày trong cung thư đồng lúc lục đục với nhau, cùng hồi phủ về sau phụ thân nghiêm khắc bài tập bên ngoài, đồng thời không một chút không hài lòng sự tình.

Nhưng mà, một cái sát thần lại hạ xuống từ trên trời, đem hắn chế trụ, sau đó liền không giải thích được để hắn báỉ sư.

"Ta vì sao muốn báỉ ngươi là?" Tám tuổi Lý Tuần, hiện ra cùng người đồng lứa cực khác thần thái, tuổi còn nhỏ đã rất có mọi người phong độ, nhìn trước mắt hung ác áo đỏ đại hán, trong lòng mặc dù sợ hãi, nhưng mặt ngoài y nguyên tỉnh táo.

Cái này áo đồ đại hán, chính là tam đại tán nhân một trong Huyết Tán Nhân, nghe lời ấy sau cất tiếng cười to: "Bái sư liền bái sư, có lý do gì tốt giảng?"

Lý Tuần âm thanh lạnh lùng nói: "Phủ Phúc Vương mặc dù không lớn, nhưng cũng có hơn ngàn quân sĩ bảo vệ, dung không được người bên ngoài tùy ý ra vào, huống chi là tới đây loạn thu đệ tử. Người cái này ác hán, như thật là có bản lĩnh, liền đi tìm quản gia chấp nhận hộ vệ chức vụ, ngày thường liền có dạy ta tập võ cơ hội, làm gì leo tường càng thất, làm cái này mâu tặc hành vi!"

Huyết Tán Nhân cười như điên nói: "Ai nói muốn dạy người tập võ? Nếu không phải ta gặp người hữu dụng, chỉ bằng người vừa rồi kia phiên lời nói ngu xuẩn, liền muốn giết tận cái này toàn bộ vương phủ, để người trong biển máu, kêu gào ba ngày mới chết!"

"Lớn mật! Đừng muốn nói bừa! Người trọng phạm thượng sao?" Lý Tuần nghe vậy vừa sợ vừa giận.

"Đồ đần!"

Huyết Tán Nhân một bàn tay đem không biết trời cao đất rộng Lý Tuần thiên ngược lại, trên tay lại trống rỗng kéo một cái, chỉ gặp trong lòng bàn tay huyết mang lưu chuyển, quang mang kia kết nối thành đầu, phảng phất vật sống trên không trung vụn vụn, mùi tanh xông vào mũi.

Lý Tuần sắc mặt trắng bệch, đang muốn la lên cầu cứu, Huyết Tán Nhân đã một chưởng vỗ tại bộ ngực hãn, đem huyết mang này ép vào trong cơ thể hãn.

Thoáng qua ở giữa bộc phát ra phệ tâm kịch liệt đau nhức, rút khô Lý Tuần chút sức lực cuối cùng, mặc dù chỉ đau bất quá hai hơi thời gian, đã để cái này tám tuổi hài đồng đau đến cứt đái bài tiết không kiềm chế, nước mắt chảy ngang.

Cuối cùng, Huyết Tán Nhân cười nói: "Cái này Huyết Yểm tư vị như thế nào?"

Kịch liệt đau nhức mặc dù qua, nhưng Lý Tuần vẫn là một chút khí lực cũng đề lên không nổi, không ở thấp giọng nức nở, nghe được Huyết Tán Nhân một trận tâm phiền, một cước đá vào hãn trên bụng, cả giận nói: "Câm miệng cho ta, nghe lão tử nói tí mi. . ."

Bởi vậy, đường đường vương phủ tiểu thế tử, liền trở thành Thông Huyền Giới Huyết Tán Nhân đệ tử . Bất quá, Huyết Tán Nhân nhưng không có truyền cho hãn nửa điểm công phu, chỉ là mỗi ngày để hãn ném thử Huyết Yểm tư vị.

Mấy ngày về sau, Huyết Tán Nhân liền giả trang thành du phương đạo sĩ, lừa Phúc vương xoay quanh, lại xảo dẫn Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử đến đây. Đây hết thầy đều an bài đến thiên y vô phùng, Lý Tuần cũng chỉ đành tại lòng tràn đầy không cam lòng đến sợ hãi phía dưới, đi vào Liên Hà sơn.

Mãi cho đến cùng trên núi đám người thân quen, thỉnh thoảng nghe sư trưởng bàn về Thông Huyền Giới bí văn, hãn mới hiểu được, mình đụng phải "Huyết Tán Nhân" là như thế nào đại ma đầu.

Thông Huyền Giới có một ít tu sĩ, cũng không phải là xuất thân tông môn, mà là tự hành tu chân lấy đến tiên đạo, hoặc là phản tông mà vượt quá không nhận quản hạt, tạo thành tán tu này một đám thế.

Tán tu bên trong, cũng có một chút không thể khinh thường đại nhân vật, thế gian nghe tiếng tam đại tán nhân, chính là đại biểu trong đó.

Huyết Tán Nhân chính là tam đại tán nhân một trong, là Thông Huyền Giới sát nghiệt nặng nhất ma vương. Hãn "Huyết ma Hóa Tâm Đại Pháp" đã đạt đến hóa cảnh, tại Thông Huyền Giới cũng là đứng đầu nhất tu sĩ một trong, nhưng hung danh vang vọng Thông Huyền Giới, làm cho người nghe mà biến sắc.

Từ khi Lý Tuần biết được Huyết Tán Nhân lợi hại về sau, hãn liền chết không trung thực, bắt đầu trù họa như thế nào thu hoạch được "Linh Tê Quyết" .

Nguyên bản Lý Tuần không biết lấy được "Linh Tê Quyết" khó xử, lại bởi vì

trong lòng có quý, không dám bốn phía nghe ngóng, chỉ có thể dốc lòng luyện khí, hi vọng một ngày kia, có thể bị cái nào tiên sư coi trọng.

Lại không nghĩ rằng, lên núi ngày đầu tiên, hãn thư đồng liền cá vượt Long Môn, thành tông môn dòng chính, mà hãn lại cùng một đám thấp bồi đệ tử gánh nước ngồi xuống, cứ như vậy qua ba tháng.

Cho đến hôm nay, hãn còn không có đạt được "Linh Tê Quyết" nửa điểm tin tức. Nhưng lại bởi vì lần này ngoài ý muốn, để hãn tu hành cơ hội bị Thanh Hư một lời bác bỏ. Cho dù tâm chí lại kiên nhẫn, đối mặt trùng kích như thế, hãn cũng cảm thấy không chịu nổi.

"Thật chẳng lẽ không có cách nào sao?" Lý Tuần trong lòng không khỏi âm đạm, cái mũi chua chua, đúng là nước mắt chảy ròng.

Từ khi ra đời đến nay, đây là khóc đến thương tâm nhất một lần, chính là ban ngày như vậy gào khóc, cũng có chỗ không kịp.

Làm Phúc vương trưởng tôn, tương lai chắc chắn kế thừa vương vị. Cho nên, tại phụ thân nghiêm khắc gần như tàn nhẫn giáo dục thủ đoạn hạ, Lý Tuần tuổi còn nhỏ liền tâm cơ thâm trầm, hi nộ không lộ, nhưng lại cực hiểu được che giấu.

Hãn ngày thường đi cung trong thư đồng, đều là một bộ hồn nhiên ngây thơ bộ dáng, về đến trong nhà, lại muốn viết một thiên vào cung cảm tưởng ghi chú, đem vào cung thấy nhận thấy, miêu tả phân tích, bình điểm đối sách, lại từ phụ thân cuối cùng xét duyệt.

Tại như vậy trong hoàn cảnh, mặc dù năm gần tám tuổi, cũng đã để hãn hiểu được thế gian bản thủ nhất sinh tồn triết học, tâm lý tuổi so sánh với bề ngoài, thực là xa xa vượt qua. Nếu theo này phát triển, Lý Tuần nhất định có thể thanh xuất vu lam, tận hưởng vinh hoa.

Mà hết thầy này, đều tại Huyết Tán Nhân đến về sau, bị vỡ vụn. . .

Đến cái này trên tiên sơn, Lý Tuần mới rốt cục minh bạch, hẳn dù sao chỉ là cái tám tuổi hài tử, trên đời này cũng không phải chỉ có tâm cơ kế sách mới là tính quyết định lực lượng.

Chính như Huyết Tán Nhân như vậy, đã vượt qua hẳn có khả năng tính toán phạm vi, còn có kia Thanh Hư tiên sư, một đôi mắt, tựa hồ có thể nhìn thấu lòng người mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Cho nên, hẳn cũng chỉ có thể tại những người này chường không phía dưới, như khô lồi như tượng gỗ quy củ đi bước, cho đến tử kỳ đến.

"Chỉ có thể chờ đợi chết sao?" Thấp giọng thút thít, Lý Tuần để tay lên ngực tự hỏi: "Thế nhưng là... Ta không muốn chết!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Sinh Cơ

Chương 04: Sinh cơ

Tại tông môn thấp bối đệ tử bày bên trong, bắt đầu lưu truyền tin tức như vậy
—— "Biết Lý Tuần sao?"

"Người nói là cái kia mới vừa lên núi Tiểu vương gia?"

"Chính là hần! Hần gần nhất tẩu hỏa nhập ma!"

"Tẩu hỏa nhập ma? Nghiêm trọng như vậy?"

"Đừng nghĩ xóa, ta nói là hần hiện tại tu luyện đáng vẻ, phảng phất là tẩu hỏa nhập ma! Bộ dáng kia, chặc chặc... Đơn giản chính là tự ngược a!"

"Tại sao có thể như vậy? Hần không phải vẫn chưa tới khai sơn thời điểm sao?"

"Đúng vậy a ! Bất quá, Linh Cơ nói, là Thanh Hư tiên sư nói hần vài câu, giống như rất nghiêm khắc, bị dọa như thế một lần, hần liền thành bộ dáng này!"

"Nhưng hần bộ dạng này cũng quá... Chăm chú đi!"

"Chăm chú? Là điên rồi mới đúng! Lý Tuần người này ta cũng là gặp qua, vốn là hòa hòa khí khí một tên tiểu quý, làm sao thành như vậy chứ? Thanh Hư tiên sư cũng thật là, lão nhân gia ông ta nói xong liền đi bế quan, làm hại người ta ở chỗ này tự mình hại mình... A nha, đây không phải là Lý Tuần sao?"

Lý Tuần thở hồng hộc xách hai cái thùng sắt, từ trên đường núi chạy qua, đây

là hãn hôm nay lần thứ năm đi tới đi lui, trên núi chỗ ở chứa nước vạc lớn đã sớm đầy, thế nhưng là hãn cũng không dừng lại, tiện tay đem nước một giội, lại lần nữa xuống núi.

Người trên núi vốn là không nhiều, coi như trên đường thỉnh thoảng đụng phải, hãn cũng không quan tâm, mặc dù chào hỏi chiếu đánh, lại xem người bên ngoài ánh mắt cổ quái như không.

Đây cũng là, mệnh đều muốn giữ không được, còn kém chút điểm này sao?

Mà hãn mức nước địa phương cũng thay đổi, so với ban đầu lộ trình muốn xa được nhiều, tình thế thượng cũng hiểm mấy lần. Hãn chính là dùng loại này tàn khốc phương pháp rèn luyện thân thể, tôi luyện ý chí.

Cho dù hãn biết, loại thủ đoạn này không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, nhưng ở gặp tuyệt đại đả kích về sau, hãn chỉ có thể dùng loại này gần như tự ngược phương thức, bảo trì bề ngoài bình tĩnh, trong sự ngọt ngào tâm tuyệt vọng.

Mặc dù tuyệt vọng, nhưng hãn đồng thời không hề từ bỏ. Sau lưng, hãn còn xuyên thấu qua trên núi hết thảy quan hệ, thu thập liên quan tới Linh Tê Quyết thông tin.

Chỉ còn thời gian một năm, cứ việc hi vọng xa vời, nhưng cái này một cây cọng cỏ cứu mạng, hãn cũng muốn gặt gao bắt lấy.

Nhưng mà, hãn kết giao giai tầng, tối cao cũng bất quá là mới vừa vào cửa Đan Trí.

Cùng Đan Trí kết giao lúc, thái độ không thể quá mức cao ngạo, cũng không thể khúm núm, trong lúc này năm để hãn tương đương khó chịu.

Lý Tuần cũng không thích cùng Đan Trí tiếp xúc. Nhưng hết lần này tới lần khác từ khi bờ đâm gặp mặt về sau, Đan Trí liền thích đến hãn cái này đến, thối thối mỗi ngày kiến thức, khoe khoang một chút mới học công pháp.

Thình thoảng Lý Tuần hỏi Linh Tê Quyết sự tình, hẳn lại nói đến bừa bãi, mà lại ráng chống đỡ bề ngoài, lật qua lật lại, cũng không có gì có giá trị thông tin.

Lý Tuần trong lòng phiền muộn, thậm chí đã xem Đan Trí coi là hồng thủy mãnh thú, nhưng lại không thể trở mặt, vào buổi tối, ngược lại thành một ngày bên trong, so khổ hạnh tu luyện còn khó chịu thời khắc.

Thời gian cứ như vậy trôi qua từng ngày. Trong chớp nhoáng, lại qua hai tháng thời gian.

Lý Tuần tại quá khứ mấy chục ngày nay, vậy mà vừa dài nửa tấc nhiều, thân thể càng là cứng cỏi không ít, dẫn theo chứa đầy nước trên thùng sắt xuống núi đạo, như giẫm trên đất bằng, lại vẫn là mặt trắng tiểu sinh bộ dáng, vậy đại khái chính là nội tu chỗ hay.

Bởi vì tuổi tác đã đến, Linh Cơ gần nhất mấy ngày đã tiến hành "Khai sơn" chuẩn bị. Có thể là không buồn không lo thời gian lập tức liền phải kết thúc, càng có thể có thể chính là đáng thương Lý Tuần tao ngộ, Linh Cơ trở nên càng thêm thiện đàm, mỗi lúc trời tối cũng nên dắt Lý Tuần cho tới nửa đêm.

Một ngày này, Lý Tuần vừa rửa mặt hoàn tất, kéo lấy mệt mỏi thân thể mới lên giường nằm xuống, Linh Cơ liền nhảy lên, ở bên cạnh hẳn thán lên khí tới.

Lý Tuần lật người đi, đang muốn vờ ngủ né ra, Linh Cơ cũng đã cảm thấy khái: "Tuần sư đệ, nhìn người như vậy tu luyện, đến tột cùng là như thế nào chống đỡ xuống tới? Ngẫm lại tiếp qua mười mấy ngày, ta tiếp lấy trong vòng mười năm, mỗi ngày đều muốn giống người như vậy đau khổ, liền chạy trốn tâm cũng có!"

"Chẳng lẽ ta lại nguyện ý hay sao? Nếu không người cũng thử một chút kia Huyết Yểm phê tâm tư vị?"

Lý Tuần trong lòng oán thầm, trên mặt đương nhiên không thể nói xuất, trong miệng lại là động viên nói: "Chịu khổ sự tình, chỉ là một cái thói quen mà thôi.

Sư huynh phía trước mấy ngày có lẽ khổ sở, nhưng lâu ngày, không phải cũng chính là kia chuyện."

Hắn dừng một chút huống, về sau ta liền muốn chịu khổ, sợ cũng là ăn không được!"

Linh Cơ trầm mặc nửa ngày, bỗng nói: "Chẳng lẽ Thanh Hư tiên sư nói lời, cứ như vậy không thể sửa lại?"

Tuần nghe Linh Cơ ngữ khí, không khỏi hiểu kì.

Linh Cơ chậm rãi nói: "Kỳ thật, từ ngày đó Thanh Hư tiên sư lệnh cưỡng chế người xuống núi, ta liền bắt đầu lưu tâm... Không sợ người trò cười, nhưng ta đã cảm thấy người cùng ta có duyên phận, muốn tìm có thể để người lưu lại biện pháp..."

"... Đa tạ người, Linh Cơ sư huynh!" Nghe được Linh Cơ lời nói này, Lý Tuần không khỏi mũi chua.

Mặc dù hắn tiếng nói có chút hư hư miếu miếu, nghe không quá rõ ràng, nhưng nghẹn ngào âm cuối lại làm cho Linh Cơ trong lòng ấm áp, vội vàng chấn tác tinh thần nói: "Chỗ nào! Chúng ta sư huynh đệ đã có duyên phận, liền phải hỗ bang hỗ trợ mới là đúng lý. . . Mới vừa nói đến chỗ nào rồi?"

Nói đến tìm biện pháp, chính là Minh Ngạn tiên sư hắn nói một sự kiện, cùng người có lớn lao quan hệ!"

Tuần con người trong bóng đêm lóe ánh sáng, lúc sáng lúc tối.

Linh Cơ cười nhẹ một tiếng: "Lần kia là Tôn Hoàn một lần tình cờ nâng lên người, nói người nhiều vất vả, Minh Ngạn tiên sư liền cười nói người có man kinh, ngược lại là so với chúng ta những này bần gia tử đệ còn muốn man, không biết có thể hay không trèo lên cái kia Tọa Vong phong."

"Tọa Vong phong? Nào có khả năng này a?" Lý Tuần vẫn là vô cùng có tự

biết rõ.

Người xưa kể lại, thế có Nhân Gian, Thông Huyền, Tiên Giới tam giới.

Nghe nói Liên Hà sơn Tọa Vong phong, là Thông Huyền Giới thông hướng Tiên Giới chỗ, tức cái gọi là thông thiên tứ trụ một trong, trong đó có tuyệt đại huyền bí.

Cái gọi là huyền bí loại hình, bọn hãn những này tiểu quý còn tiếp xúc không đến, nhưng Tọa Vong phong chi cao, bọn hãn lại là kiến thức qua.

Nghe nói, chính là tông chủ Thanh Minh ngự kiếm phi hành, đi tới đi lui đỉnh núi, cũng muốn một ngày một đêm công phu!

Trong tông môn một chút tiên sư, trên núi cũng tích có động phủ, tựa hồ nơi đó đối tinh tiến tu hành có chỗ tốt.

Lý Tuần cũng động dậy ở nơi đó tu luyện suy nghĩ, chỉ là thấp bối đệ tử nơi ở cách Tọa Vong phong có mấy chục dặm đường núi, vừa đi vừa về liền muốn hai ba canh giờ, bởi vậy mới đề xuống ý tưởng này.

Linh Cơ nghe nói Lý Tuần yếu thế, thờ dài: "Ta nghĩ cũng thế. Bất quá, phía sau mới là trọng điểm, Minh Ngạn tiên sư nói, trong tông môn có cái quy củ, nếu có thấp bối đệ tử có thể băng vào đại nghị lực, tay không trèo lên đỉnh núi, liền có thể trở thành chưởng môn thân truyền đệ tử, chính là bò lên trên giữa sườn núi, cũng có thể lập nhập tông môn dòng chính!"

Lý Tuần nghe được, bỗng nhiên ngồi dậy, khẽ gọi nói: "Thật chứ?"

Linh Cơ bị phản ứng của hãn giật nảy mình, cũng ngồi dậy: "Ta Tiểu vương gia, người không phải là thật muốn đi leo a? Ta nói như vậy, cũng không phải vì để cho người đi chịu chết! Ta chỉ là nghĩ, nghe Minh Ngạn tiên sư ý, ta trong tông môn khả năng còn có một số tương tự quy củ.

"Chúng ta liền lại quần lấy Minh Ngạn tiên sư mấy lần, để hãn nói chút cho

người tham khảo, cũng là biện pháp nha . Còn kia Tọa Vong phong... Chính là một nửa, cũng có vài chục vạn dặm na! Bò cái mười năm tám năm, phía trên hung hiểm lại sẽ để người chết cái một vạn lần!

"Minh Ngạn tiên sư còn nói, quy củ này nhưng thật ra là chuyên môn hại người tới, tự lập tông đến nay, thật đi ném thử cũng không hề ít, thế nhưng là có thể không bỏ dở nửa chừng lại còn sống trở về, cũng chỉ có một vị!"

Lý Tuần hỏi: "Ai?"

"Còn có thể là ai? Chúng ta Minh Tâm Kiếm Tông đời thứ ba tông chủ, đã phi thăng Tề Trọng tiên sư a! Nghe nói, hãn bỏ ra mười bảy năm công phu, mới leo lên tới đỉnh núi, lại tại trèo phong trên đường, được một vị nào đó tiên nhân đạo thống, bác kiêm mấy môn pháp quyết, bởi vậy công lực tiến nhanh.

"Chắc chắc, khi đó, lão nhân gia ông ta thế nhưng là thế chỗ công nhận Thông Huyền Giới đệ nhất nhân! Ta Minh Tâm Kiếm Tông đứng hàng phương đông thứ nhất tông, cũng là hãn lão nhân gia công lao... Cho nên chư vị tiên sư, cũng không có việc gì đều hưởng chạy đi đâu, đại khái cũng là nghĩ lấy đỉnh điểm tiên nhân dư trách đi."

Nói xong, Linh Cơ lại phát hiện Lý Tuần trong mắt ánh sáng lóng lánh, hãn ngoan quát mình một cái vả miệng, một thanh dặt Lý Tuần cánh tay: "Tuần sư đệ, nghe sư huynh một lời khuyên, chớ làm chuyện điên rồ nha! Người là vương hầu công tử, chính là không làm được thần tiên, cũng là hưởng hết vinh hoa phú quý.

"Nhưng người nếu là thật quyết tâm đi leo núi, đó chính là cứu tử. . . Thập tử vô sinh tuyệt địa a! Người nếu có chuyện bất trắc, sư huynh ta là cả một đời trong lòng khó chịu oa!"

Nhưng đằng sau Linh Cơ nói tới, Lý Tuần rốt cuộc nghe không lọt, hãn bật tuệt ứng với, trong lòng đã mơ hồ lên một cái so đo, chỉ là, còn cần cần thận hoàn mỹ...

Sau đó trong vòng vài ngày, Lý Tuần biểu hiện được rất ngoan ngoãn. Chỉ ít, ở trong mắt Linh Cơ, hẳn không có nửa điểm muốn đi Tọa Vong phong chịu chết ý tứ, giống như đêm hôm đó chỉ là trùng động nhất thời mà thôi.

Thời gian lâu dài, Linh Cơ cũng liền không còn đối với chuyện này để bụng, nhưng còn thường xuyên hướng Minh Ngạn tiên sư chỗ ấy chạy, giúp Lý Tuần tìm hiểu các loại khả năng lưu núi phương pháp.

Nhưng mà loại ngày này, cũng bất quá là hơn mười ngày, bởi vì Linh Cơ muốn đi khai sơn, hẳn đem dọn đi cách nguyên bản chỗ ở mấy trăm dặm đường núi "Vạn tiên đài", ở nơi đó tiếp nhận chỉ ít vì kỳ mười năm tu chân trúc cơ. Về sau hẳn cùng Lý Tuần cơ hội gặp mặt, liền gần như tại không.

Trước khi chia tay, hẳn ôm Lý Tuần, miễn cưỡng gạt ra tiểu dung đến, nói ra: "Hi vọng có cơ hội có thể tại vạn tiên đài nhìn thấy người..."

Lý Tuần lộ ra tiểu dung, lúc này hẳn không thể không thừa nhận, trước mắt cái này gần so với hẳn lớn hơn một tuổi chất phác hài tử, đã để lại cho hẳn đủ nhiều ấn tượng tốt, có lẽ đã có thể được xưng tụng hữu nghị đi...

Hắn đáp lại nói: "Như không gặp được, liền chờ người ra sư, lại đến Nhân Gian giới tìm ta. Khi đó, có lẽ ta đã không nhớ rõ người, bất quá người vẫn là phải đưa ta tiên đan, linh dược, để cho ta sống lâu trăm tuổi, tận hưởng vinh hoa."

Linh Cơ rốt cục nhịn không được rơi lệ, hẳn cơ hồ là cẩn thận mỗi bước đi rời đi. Rời đi hẳn thuần chân lại tràn ngập mỹ hảo hồi ức tuổi thơ, cũng tạm thời rời đi ảnh hưởng này hẳn cả đời bằng hữu.

Nhìn xem Linh Cơ bóng lưng biến mất tại trên đường núi, Lý Tuần ngẩng đầu, nhìn xem phương xa xuyên thẳng trời cao Tọa Vong phong, nụ cười trên mặt dần dần thu lại, nghiêm mặt nói: "Hiện tại, chỉ có dựa vào người!"

Ngày thứ hai lên, không ít các đệ tử hiện, đã "Tấu hỏa nhập ma" Tuần sư đệ,

lần nữa cải biến hẳn phương pháp tu luyện.

Hắn không còn một ngày mấy chục lộ trên dưới xách nước, mà là mang theo hai cái thùng lớn, ngay cả đuổi hơn mười dặm đường núi, chạy đến Tọa Vong phong hạ, thẳng đến chạng vạng tối đen kịt, mới dẫn theo nước gấp trở về.

Như thế tiêu hao thể lực, so sánh với dĩ vãng càng thêm to lớn, để người bên ngoài không khỏi cảm thán: "Không cho Lý Tuần đi khai sơn, thật là là khuất tài!"

Cũng bởi vì dạng này, làm Lý Tuần tại lúc đầu vòng quan hệ bên trong, trở nên không thích sống chung. Mặc dù thái độ của hắn vẫn là nhất quán hòa khí, bất quá, thời gian dài không cùng bằng hữu cũ nhóm chơi đùa, gặp mặt cũng chỉ là chào hỏi liền thôi, cùng bọn hắn quan hệ khó tránh khỏi cũng lạnh nhạt không ít.

Mà hết thầy này, Lý Tuần cũng đều không cần thiết.

Hắn hiện tại sinh mệnh, chỉ còn lại có một mục tiêu —— Tọa Vong phong!

Kia cao không thể chạm Tọa Vong phong!

Theo thời gian tiến dần, Lý Tuần bị Thanh Hư tiên sư đuổi sự tình, bắt đầu vì đại đa số người biết. Giám sát tiên sư đối với hắn ước thúc cũng càng nới lỏng, hắn không còn cần mỗi ngày xách nước lên núi, thậm chí có khi một hai ngày không về, cũng không bị đến chỉ trích.

Lý Tuần mừng thầm trong lòng, liền từng bước thăm dò giám sát tiên sư giới hạn thấp nhất, tại xác nhận mình đã gần đến hồ tự do về sau, Lý Tuần tăng nhanh đuổi Tọa Vong phong dò xét tốc độ.

Xuân đi thu đến, một năm thời gian trong chớp mắt qua hơn phân nửa, trên Liên Hà sơn cái thứ nhất mùa đông đã đi tới.

Mà Lý Tuần có lòng tin, mùa đông này sẽ không trở thành hắn ở đây cái cuối

cùng!

Một ngày này, tại Tọa Vong phong hạ, Lý Tuần trèo lên một khối cự nham, ở trên cao nhìn xuống, dò xét bốn bề hoàn cảnh.

Đứng tại trên mặt đá, hẳn ngưỡng vọng cự phong sách. Phòng chỗ gần, đã là trăm mộc điều tẻ, mà nơi xa, lại là một tuyến xanh lục, tựa hồ tại kia xa xôi ranh giới có tuyết phía trên, còn có khác sinh cơ.

Lý Tuần gần đây đem tất cả tinh lực đều đặt ở tìm kiếm ranh giới có tuyết phía trên thiên địa, cũng chỉ có đến nơi đó, mới tính tiếp xúc đến Tọa Vong phong chân diện mục.

Nơi đó thâm thực vật, cầm thú, phần lớn là Lý Tuần chưa bao giờ thấy qua, thậm chí chưa từng nghe nghe dị chủng, phân bố quy luật cũng là khó mà nắm lấy, Lý Tuần tốn hao rất nhiều thời gian, vòng quanh núi non chạy một vòng, mới tổng kết ra một chút mơ hồ manh mối.

Sau này mấy ngày, hẳn mục đích chính là leo về phía trước, nghiệm chứng mình tổng kết thông tin, đồng thời làm ra thích hợp sửa chữa.

Lý Tuần đi vào ranh giới có tuyết phụ cận, kiểm tra lên trang bị về sau, mới mở ra bộ pháp, bước vào người phạm không thể tưởng tượng kỳ Diệu Thiên địa.

Nơi đây không khí mỏng manh, hẳn dựa vào nội tức dẫn động thiên địa nguyên khí, bổ sung tiêu hao thể lực, cước bộ của hẳn đạp ở đất tuyết, so linh miêu còn muốn nhẹ nhàng, lưu lại nhàn nhạt dấu chân, bị hàn phong thổi, liền không thấy bóng dáng.

Hiện tại Lý Tuần, liền giống đất tuyết u linh, màu tuyết trắng "Vân bào" là hẳn tốt nhất màu sắc tự vệ. Đan Trí đưa tới cái này quần áo, quả nhiên không hổ "Linh vật" chi danh, không những không sợ đao kiếm thủy hỏa, còn có thể sinh ra một tia nhân uân chi khí, đã giảm bớt đi Lý Tuần không ít khí lực.

Đất tuyết nhiều Linh thú, dù cho ít có hung vật, Lý Tuần cũng không dám mạo hiểm trêu chọc, tránh được nên tránh, tốc độ cũng bởi vậy thả chậm không ít. Tại mặt trời tây hạ thời điểm, hăn chỉ so với lần trước cực hạn, nhiều bò lên hơn mười dặm đường.

Lúc này Lý Tuần lại phủ phục tại đất tuyết, giấu ở một gốc lạnh lóng về sau, trên mặt tất cả đều là mờ hôi, hăn đã đậu ở chỗ này nửa canh giờ, động cũng không dám động một cái.

Nguyên lai phía trước ước chừng ba mươi bước chỗ, có một đầu tuyết báo, cùng hăn, nằm ở trong đồng tuyết, không nhúc nhích. Chỉ bất quá, nó lão nhân gia lại là chủ động nằm sấp, con mắt chăm chăm chuẩn cách đó không xa một đầu cực trắng gấu nâu!

Cái này gấu nâu là Lý Tuần tại ranh giới có tuyết phía trên gặp qua lớn nhất mãnh thú, chồm người lên, chừng trượng năm có hơn, lực lớn vô cùng, tính cách táo bạo, là tuyết không thể trêu chọc hung thú.

Thế nhưng là, tại Lý Tuần trước mắt tuyết báo lại cùng thế tục báo khác biệt, không những hành động như điện, nhanh vượt sắc bén, tựa hồ còn có đặc thù nào đó năng lực.

Lý Tuần từng tận mắt thấy, đầu này tuyết báo từ trên cây bay nhào thẳng xuống dưới, giữa khu rừng giống như chim chóc tuột tường mấy trăm bước, đánh giết một con con thỏ, để hăn thấy choáng nhãn.

Cho nên, tại hăn hiện nguy hiểm trước tiên, liền lập tức thu liễm khí tức, ngay cả lỗ chân lông cũng toàn bộ phong bế, không lộ ra nửa điểm thể vị, thân thể càng hết sức núp ở tuyết đọng bên trong, mới may mắn không có bị kia hai đầu mãnh thú hiện.

Lý Tuần cũng không dám thờ mạnh, chỉ là tập trung tinh thần chú ý cảnh vật chung quanh, tùy thời chuẩn bị né ra. Dù sao tọa sơn quan hổ đấu tuy là tốt, nhưng nếu tai bay vạ gió thực không có lời!

Nhưng cái này gấu nâu lúc này chỉ là vòng quanh một gốc cây khô, tựa hồ thụ thứ gì hấp dẫn, mới khiến cho cái này hung thú tới chỗ này . Bất quá, cái này gấu nâu hiển nhiên cũng hiện tuyết báo, bắt đầu xuất gầm nhẹ.

Một tiếng, tuyết báo năm đúng thời cơ, đột nhiên lao thẳng tới ra ngoài, mở ra trận chiến đấu này mở màn.

Tuyết báo tốc độ thật sự là quá nhanh, Lý Tuần chỉ thấy bóng trắng lóe lên, gấu nâu trên đầu liền máu tươi văng khắp nơi, thống khổ điên cuồng hét lên.

Nhưng tuyết báo cũng không có chiếm được tiện nghi, eo bị to lớn tay gấu sát qua, mặc dù không có đánh trúng, nhưng lại chạy lúc, liền biến thành khập khễnh.

Hai cái hung thú dạo qua một vòng, đồng thời rống to một tiếng, lại xông đi lên đánh nhau ở một khối.

Lý Tuần nhìn hai thú giá thức, rõ ràng chính là không chết không thôi, cái này nhưng nói là lão thiên gia tặng lễ, tiện nghi hẳn cái này ngư ông.

Hắn hận không thể vật lộn lại kịch liệt cái gấp trăm lần, tốt nhất là hai thú đồng thời ngã lãn, liền có thể nhặt một điểm gì đó chỗ tốt.

Ngay tại hắn suy nghĩ xử lý như thế nào hai con thú dữ này lúc, không trung hai tiếng nhọn trạm canh gác âm thanh phá không từ xa mà đến gần, trong nháy mắt đã đến đỉnh đầu, Lý Tuần chỉ cảm thấy hai đạo điện quang, thanh thế như lôi minh, dư ba lướt qua, chấn động đến hắn khí huyết sôi trào.

Lý Tuần không khỏi quá sợ hãi, đúng là tu chân có thành tựu cao thủ ngự kiếm mà tới!

"Chẳng lẽ là tới bắt ta?"

Nhưng ý niệm này vừa ra, hắn liền bản thân nở nụ cười khổ: "Cái gọi là có tật giật mình, cổ nhân thật không lừa ta."

Cái này kinh thiên chi thể vừa tới, trong rừng nguyên bản sinh tử tương bác hung thú, lại so nuôi dưỡng mèo chó còn muốn nhu thuận, sớm tách đi ra nằm rạp trên mặt đất, ôm đầu cũng không nhúc nhích, làm cho Lý Tuần thấy ghen họng nhìn trôn trời.

Bầu trời kiếm quang chớp động, tựa hồ là vòng quanh phiến địa vực này.

Kiếm quang trong đêm tối hết sức sáng chói chói mắt, mà một đợt lại một đợt kiếm khí uy áp, lại không ngừng không nghỉ, trong rừng hai thú chịu không nổi cái này lực lượng cường đại áp bách, buồn gào một tiếng, riêng phần mình quay đầu phi nước đại, chuyển ở giữa không thấy tăm hơi.

Lý Tuần kém chút nín chết tại chỗ, làm sao cũng không nghĩ tới, mắt thấy là phải tới tay con vịt, lại như thế bay!

Chính phần hận thời khắc, không trung truyền tới một nam tử tiếng cười: "Sự muội tâm địa vẫn là rộng lớn, bực này hung vật ngày thường không biết tàn sát nhiều ít thú nhỏ, hôm nay cuối cùng tao ngộ tử địch, phải nên ứng kiếp, người cần gì phải này thiện tâm?"

Lý Tuần cảm thấy thanh âm này không quen, chắc là tông môn dòng chính, chưa từng thấy qua. Ngay sau đó, lại nghe được một nữ nhân nói nhỏ: "Máu phun ra năm bước, luôn luôn không tốt. Đã gặp được, tách ra bọn chúng cũng là tiện tay mà thôi, cứ sao mà không làm đâu?"

Nam tử sáng sửa cười một tiếng, thân hình đi đầu rơi vào nhánh sao bên trên, bạn gái liền rơi vào bên cạnh hắn, cách xa nhau bất quá hai mươi bước chỗ, chính là Lý Tuần ẩn núp địa phương.

Lý Tuần biết rõ liền để bọn hắn hiện cũng không có gì ảnh hưởng, lại không muốn đem mình chật vật một mặt hiện ở người trước, đành phải hết sức thu liễm, thậm chí ngay cả con mắt cũng nhắm lại, liền sợ hai người kia sinh ra cảm ứng. Bất quá bọn hắn đối thoại, lại là câu câu lọt vào tai.

Nam tử kia hòa thanh nói: "Sư muội, lần này hẹn người tới, là vì xin lỗi. Ngày hôm trước vừa tiếp vào sư tôn dụ lệnh, muốn ta đi Nhân Gian giới làm việc, sợ là không thể cùng người đến ủy Vũ Sơn."

Nữ tử kia thở dài một tiếng: "Biết, người là Nhị sư bá đại đệ tử, ngày thường tạp vụ phong phú, lúc trước quần lấy người, là ta không đúng..."

Nữ tử này nói chuyện nhu uyển tao nhã, phi thường dễ nghe, lại có loại từ nội tâm chân thành, dù cho việc không liên quan đến mình, tâm vô tha niệm, Lý Tuần cảm giác cũng có chút ngây dại.

Bất quá hẳn rất nhanh liền kịp phản ứng, vị kia "Nhị sư bá đại đệ tử", hẳn là gọi Văn Hải, hẳn là Liên Hà thất kiếm xếp hạng thứ hai "Huyền Minh kiếm" Lạc Nam Xuyên ái đồ.

Đan Trí từng nói tới, nói hẳn tu đạo đã hơn hai trăm năm, như thế nào. Lại bởi vì trong hàng đệ tử đời thứ hai, xếp số một "Thiên Tâm kiếm" Lâm Các không có thu đồ, cho nên Văn Hải nhưng nói là đệ tử đời ba chi, địa vị cao thượng.

Mà nữ tử này, tên gọi Kỳ Bích, là Liên Hà thất kiếm bên trong "Lạc Hà kiếm" Minh Như đệ tử, nàng cùng Văn Hải là trên núi công nhận người yêu, chỉ cần hai người đạo thai vững chắc, liền đem kết thành song tu đạo lữ, là chư trưởng bối cũng xem trọng.

Lý Tuần thầm kêu không tốt, mình lại chạy đến bọn hẳn riêng tư gặp chi địa đến, vạn nhất bị cảm giác, xấu hổ coi như việc nhỏ, vạn nhất đến cái giết người diệt khẩu, lại nên làm thế nào cho phải?

Hẳn bên này tại lấy lòng tiểu nhân tốc độ chi, bên kia nam nữ lại là anh anh em em, nói chút Lý Tuần tạm thời còn khó có thể lý giải lời tâm tình.

Kỳ thật, Lý Tuần niên kỷ tuy nhỏ, nhưng ở hoàng thất lớn lên, cũng bởi vì tập tục nguyên cố, đối chuyện nam nữ, tuyệt không phải ngoài nghề.

Chỉ bất quá, hấn lại không rõ, giữa nam nữ kia lật qua lật lại, vụn vặt vô căn cứ lời nói, làm sao lại như vậy nhận người yêu thích? Hai người đều đã là một cước bước vào tiên đạo tu sĩ, còn như thế lưu luyện tình cảm, đối tu chân không có ảnh hưởng sao?

Nghĩ đến, lại bỗng nghe đến một đoạn văn, để hấn nhắc lên lỗ tai.

Đây là Kỳ Bích hỏi: "Sư huynh hạ giới đi làm cái gì?"

Văn Hải thở dài: "Còn không phải đưa những cái kia bị đào thải đệ tử trở về! Xem bọn hấn phải chẳng bởi vì ký ức thiếu thốn mà có cái gì không tốt chỗ, nhiệm vụ này mặc dù không lụy nhân, lại tốn thời gian, làm sao cũng muốn mấy tháng mới có thể trở về!"

"Kia ngày nào thành hàng đâu?"

"Bảy tám ngày sau đi. Những đệ tử này để cho tông chủ từng cái thi pháp, mới có thể cam đoan an toàn không ngại."

Lý Tuần trong đầu âm vang chấn động, trái tim trong nháy mắt ngưng đập, mà chỉ là thời gian nháy mắt, hấn liền lại khôi phục trạng thái ngày thường, khoe môi lại phác họa ra một tia đường cong: "Nên tới, kiểu gì cũng sẽ tới!"

Sau đó đối thoại, hấn không còn tâm tình nghe tiếp, chờ hai người ngự kiếm rời đi gần sau một nén nhang, mới xoay người, xem ra không thể lại đến đi, hấn đã chuẩn bị xuống núi đi thu thập bọc hành lý.

Đi vài bước, hấn bỗng nhiên trong lòng hơi động, tranh thủ thời gian chạy đến con kia gấu nâu vòng quanh dưới cây, chỉ đào mấy lần, liền cảm giác có đồ vật gì.

Lấy ra xem xét, lại là một khối đá tròn, bề ngoài tựa hồ trải qua nhân công rèn luyện, nhưng tìm tòi đường vân nhưng lại như sinh từ thiên nhiên.

Lý Tuần lấy làm kỳ, đem tảng đá cầm ở lòng bàn tay, vốn định lau đi cái bẩn

xem kỹ, kết quả mới lau hai lần, hòn đá kia lại đột nhiên thả ra oánh oánh quang hoa, Lý Tuần bên cạnh mấy trượng phương viên, toàn bao phủ tại một tầng ánh sáng mờ mịt bên trong.

Lý Tuần bị tình hình này giật nảy mình, vội vàng đem tảng đá thu được trong ngực. Thế nhưng là nói cũng kỳ quái, tảng đá kia quang vậy mà thấu bất quá quần áo, đặt ở trong ngực, một điểm quang cũng không nhìn thấy, đợi lấy thêm ra đến, đã thấy nó lại khôi phục lúc đầu bộ dáng, đâu còn có cái gì ánh sáng?

Lý Tuần trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, cái này tất không phải kiện phàm vật, bởi vậy chỉ là thu vào trong ngực, gấp rút bộ pháp, lướt gấp xuống núi.

Một bên vội vã, hẳn một bên tính toán mình tất cả đồ vật. Một thân Vân bào, mấy khóa linh đan, một thanh phòng thân dao găm, đây cũng là hẳn toàn bộ gia sản, đều là Đan Trí đưa tới đồ chơi, đều bị Lý Tuần cẩn thận cất kỹ.

Lý Tuần lẩm bẩm nói: "Nếu như có thể còn sống, ta liền bảo người Đan Trí một tiếng sư huynh lại như thế nào?"

Xuất một tiếng khàn giọng cười nhẹ, hẳn tốc độ lại tăng ba phần, tại hắc ám núi rừng bên trong, không ở lao vọt.

Sau đó mấy năm, Liên Hà sơn thượng không thấy cái này một người bóng dáng —— cái này từ Nhân Gian giới tới Phúc vương thế tử.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Hào Quang

Chương 05: Hào quang

Lay động thật dài lỗ tai, co rúm lại tại một lùm cỏ cây đằng sau, đã đói bụng ba ngày con thỏ, căn bản là không có cách kháng cự thơm ngọt quả dại dụ hoặc.

Nó cực nhanh chạy nhanh, tại khô héo trên đồng cỏ mấy lần biến hướng mới lại thêm, bay thẳng phía trước sơn động; trong động mấy chục trượng chỗ, có một cái quả dại chính tản ra mùi thơm ngát.

Ngoài động, Lý Tuần vươn người đứng dậy, mỉm cười: "Khó được cái này thích ăn quả dại con thỏ, không uống công ta nhất nó ba ngày."

Hắn sờ lên cằm, tiểu dung dần dần thu lại. Sắp thành công sát na, mới tiếp cận nhất tử vong —— đây là tại Tọa Vong phong bảy năm qua sinh tử gặp trắc trở, cho Lý Tuần khắc sâu nhất thể ngộ.

Hắn hít sâu một hơi, dán bãi cỏ trượt, đem di đầy muốn ra nội tức điều động, nhẹ nhàng nhảy lên, toàn bộ thân thể nhảy vào trong sơn động, điểm bụi không sợ hãi.

Trong động cảm giác nhạy cảm con thỏ lại bị dọa sợ, vội vã muốn từ cái này liên quan nó ba ngày gia hỏa dưới tay trốn chết, lại bị Lý Tuần nhẹ nhàng một cước đá vào động bên trong.

Tròn vo thân thể cùng vách đá va chạm mấy lần, lại thâm nhập không ít, nó không dám tiếp tục ra bên ngoài chạy, mà quay đầu hướng trong động phi nước đại.

Lý Tuần nhắm mắt lại, ngừng tai nghe lấy thỏ tiếng bước chân đi xa, mỗi một bước cũng trong lòng hẩn lưu lại dấu vết, tới con thỏ dừng lại, tại một nơi nào đó thẳng đảo quanh.

Hẩn biết, này sơn động đã đến cuối cùng.

Hẩn đem toàn thân nội tức bỗng dừng toàn bộ thu liễm, khí tức cường độ, cùng vừa mới chạy vào đi con thỏ cơ hồ hoàn toàn giống nhau, hẩn đồng dạng bay tiến lên, dưới chân bước chân, mỗi một cái cũng đạp ở con thỏ vừa mới chạy qua địa phương, cẩn thận đến cực hạn.

Một đường vô sự, tận cùng sơn động là một cái ngọc thạch màu xanh làm cửa, đem này sơn động đoạn thành hai đoạn; trên cửa có cùng Vân bào thượng thù thừa tương tự Vân văn, hiển nhiên cũng là một loại cấm chế.

Hẩn hiện, trên cửa ngoại trừ Vân văn, còn có sáng sửa hào quang, tầng tầng điệp điệp, nhìn một cái thoáng như biển ánh sáng, cẩn thận quan sát, hào quang ở giữa lại có rõ ràng giới hạn, cứ như vậy một đợt liên tiếp một đợt, mãi mãi không kết thúc.

Cấm chế lợi hại như vậy, như dẫn nó phản kích, sợ rằng sẽ ngay cả cặn cũng không còn đi.

Lý Tuần cảm thấy nhàn nhạt thất vọng, bất quá, cái này vẫn là nhưng tiếp nhận phạm vi. Bảy năm qua, hẩn không biết đụng phải nhiều ít dạng này động phủ, cũng không biết bị cấm chế ngăn tại ngoài cửa bao nhiêu lần, nhập bảo sơn tay không mà quay về tình hình, hẩn sớm đã thành thói quen.

Dưới chân kia mới chạy đến tới con thỏ đã sợ choáng váng, thân thể nho nhỏ thẳng hướng trên cửa đụng, nhưng không có dẫn cái gì phản kích.

Lý Tuần lập tức minh bạch, giống như vậy lực đạo, còn sẽ không đụng cấm chế.

Hắn hít sâu một hơi, chậm rãi duỗi ra ngón tay, ấn tại trên cửa chính, đem nội tức thu liễm nhập thể, cấm chế không phản ứng chút nào, mắt hắn híp lại xem xét trên cửa đường vân.

Hắn hiện cấp trên Vân văn cùng Vân bào đường vân một mạch tương thừa, nương tựa theo mấy năm này đối Vân bào khắc sâu giải, hắn rất nhanh liền tìm tới đường vân mở đầu, tiếp lấy một bên thuận, một bên đoán, lần theo đường vân lưu chuyển, bỏ ra hơn nửa canh giờ, càng đem đường cong hoàn toàn thuận xuống tới!

Ở giữa linh quang thoáng hiện, hợp thành mà thành lưu, nội tức cho dù ở thu liễm thời khắc, cũng có thể theo kinh mạch tự chảy động, đồng thời theo thỉnh thoảng linh quang sửa đổi tuyến đường, biến hóa âm dương, trong khoảng thời gian này, hắn nội tức biến hóa, càng hiển tinh vi, không ngờ có chỗ tiến cảnh.

Vậy mà lúc này, hắn cũng bởi vì tâm thần kịch liệt hao tổn, mồ hôi đầm đìa, ngay cả đứng đều có chút vấn đề.

Nhưng Lý Tuần trong lòng biết nơi đây không thể ở lâu, liền coi lại một chút hào quang cấm chế về sau, nắm lên con kia còn không có chạy mất con thỏ, từng bước một hướng lui về phía sau, đồng thời quét sạch hấn dấu vết lưu lại.

Vừa ra cửa hang, hắn liền đem con thỏ vung ra bên cạnh, tiểu tử đáng thương này tại trong bụi cỏ trốn tránh, một lát nữa liền không thấy. Lý Tuần tứ phía nhìn quanh, đem chung quanh đây địa hình ghi tạc trong đầu, cho đến xác nhận không sai, lúc này mới nhanh chóng thối lui.

Lúc này sắc trời còn sớm, hắn thật sâu hít một hơi, ổn định một chút tâm thần, tìm tới phụ cận một chỗ tránh gió chỗ nằm xuống.

Nơi này ẩn giấu hơn mười khối bằng phẳng phiến đá, là hắn tại bảy năm bên trong, dần dần mài chế ra kí sự chi vật.

Lý Tuần bỏ ra rất lớn công phu, mài chế những phiến đá này, ghi chép mình

mấy năm này thấy.

Đương nhiên, phía trên chỗ nhớ không phải nước chảy trướng, mà là một chút hấn tiếp xúc đến trên đỉnh kỳ dị sự vật: Chim quý thú lạ, kỳ thạch nước chảy, rừng vực hoa gian.

Những này Nhân Gian không có sự tình vật, đều bị Lý Tuần lấy hoa lệ duyên dáng bút pháp ghi chép lại.

Đây cũng không phải là Lý Tuần trong lúc rảnh rỗi, tiêu khiển thời gian, mà là hấn xuyên thấu qua loại phương pháp này, để hấn quen thuộc vốn có ngôn ngữ, văn tự chờ kỹ xảo.

Nếu không, một cái chín tuổi hài đồng, trong vòng bảy năm, ngày ngày cùng sơn lâm dã thú làm bạn, mà lại không cùng người nói qua một câu, trước kia chính là thông minh tuyệt đỉnh thiên tài, lúc này cũng muốn biến thành nửa cái đồ đần.

Trừ cái đó ra, tác dụng trọng yếu hơn, thì là ghi chép hấn mấy năm này đổi tiến độ tu luyện cảm ngộ, cùng chỗ dò xét đến các loại động phủ cấm chế.

Cái này bên trong, Lý Tuần trên người "Vân bào" bỏ bao nhiêu công sức.

Phía trên đơn giản Vân văn, là Minh Tâm Kiếm Tông cơ bản nhất cấm chế thủ pháp một trong, để lộ ra tông môn không truyền tâm pháp.

Lý Tuần cái này thân Vân bào mặc vào bảy năm, cơ hồ chưa hề cởi, mà lại tao ngộ nguy hiểm thời khắc, phòng hộ liền sẽ từ khởi động, cũng vì hấn ngăn cản không ít tai kiếp. Bởi vậy, hấn đối trong đó hộ thể cấm chế vận hành, hầu như đã như lòng bàn tay.

Hấn xuyên thấu qua vô số lần nếm thử, trước đem phía trên cái này cơ sở nhất Vân văn cấm chế hiểu rõ, đồng thời thi hành không sai, sau đó mới ở đây trên cơ sở, từng bước quán thông đều động phủ cấm chế phức tạp hơn đường

vân, từ ngoài vào trong, cùng mình cơ sở nội tức Bàn Vận Thuật ấn chứng với nhau, lại cầu tinh tiến.

Mà giống như ngày hôm nay, có thể một lấy quán chi, nước chảy Hành Vân, chính là hãn bảy năm khổ tu thành quả.

Đại đạo kỳ thật rất đơn giản tới dễ, Lý Tuần có thể lấy cơ bản nhất Vân văn tới tay, từ cạn tới sâu, quán thông hữu vô, này đã gần đến hồ đạo rồi.

Nếu bàn về đối Vân văn cấm chế hiểu rõ, toàn bộ Minh Tâm Kiếm Tông, ngoại trừ hầu như vị tạo nghệ tinh thâm tiền bối, chỉ sợ lúc này lấy Lý Tuần là nhất!

Mà hãn hiện tại, vẫn là một cái chỉ học qua cơ bản nhất nội tức vận chuyển thiếu niên.

"Nếu như sớm có hôm nay lý giải, hai năm trước cái kia động phủ, liền liền cản ta không ở."

Lý Tuần đối phiến đá mỉm cười tự nói, đây cũng là hãn mỗi ngày bài tập, chỉ có dạng này, mới có thể bảo trì hãn nói chuyện lưu loát.

Hãn thôi đi phiến đá thượng bụi bặm, đem hôm nay đoạt được ghi chép lại, trong cái nhắc tay nội tức lưu động, thấu chỉ mà xuất, cứng rắn phiến đá thượng tuyến gân giống như, có thể thấy rõ, rõ ràng chính là trên cửa Vân văn cấm chế đồ, lúc này Lý Tuần họa đến, đã là trôi chảy tự nhiên.

Nội tức xuyên thấu qua, mặc dù tại chất cùng lượng thượng đều không pháp kích cấm chế uy lực chân chính, nhưng trong lúc mơ hồ, đã có mọi người khí tượng.

Khắc xong về sau, hãn cẩn thận từng li từng tí cất kỹ, lại rút ra mấy trương phiến đá, phía trên cũng là Vân văn hình ảnh, chỉ là muốn giản lược thô ráp được nhiều, hãn mỉm cười, tiện tay tại những này hình ảnh thượng bổ mấy bút, khiến

cho khung lúc này biến đổi, khí tượng sâm nhiên.

Đối với mình làm việc, hãn cũng hết sức hài lòng, cái này chính cho thấy hãn năm gần đây tiến bộ, mà những phiến đá này với hãn mà nói đã mất đại dụng, hãn liền đào ra nơi đây tầng đất đem nó chôn xuống. Giống như vậy phiến đá, bảy năm qua Lý Tuần chỉ ít chôn xuống mấy ngàn phiến.

Vân văn cấm chế hoàn thành, hãn lại rút ra mấy trương phiến đá, phía trên khắc hoạ thì là cùng loại vừa rồi trong động phủ Hà văn, chỉ là đơn giản rất nhiều. Nhìn xem những đường vân này, Lý Tuần thở dài một hơi: "Lại hận không có 'Hà bào' cung cấp ta tham khảo!"

Bảy năm ở giữa, Lý Tuần vân du bốn phương tối thiểu hơn mười vạn dặm, trên Tọa Vong phong thăm dò động phủ, chỉ ít gần năm trăm chỗ.

Tuyệt đại bộ phận, đều là Minh Tâm Kiếm Tông các đời cao thủ mở, phía trên cấm chế, cũng không phải trường hợp cá biệt. Nhưng tổng thể tới nói, lại phân có núi vân không bảy

Loại lớn, cái này bảy loại cấm chế, thường thường lại có hai đến ba nặng lẫn nhau đồng thời sinh, so sánh với đơn nhất cấm chế, uy lực thẳng qua gấp trăm lần.

Hà văn cấm chế, chính là Vân, Minh hai loại cấm chế hợp lại, lấy Lý Tuần kiến thức, còn xa không đến có thể cân nhắc hợp lại cấm chế tiêu chuẩn.

Trên thực tế, hãn ngoại trừ đối Vân văn cấm chế đã đến bề sâu bên ngoài, còn lại mấy loại, vẫn chỉ là thường thường.

Chỉ ít, hãn hiện tại đã minh bạch, Hà văn bởi vì vân mà sinh, gặp quang mà hiện, lúc này lấy Vân văn làm căn bản, Minh văn làm nguyên do.

Vân văn như thế nào làm gốc, hãn còn có thể hiểu rõ, nhưng Minh văn như thế nào làm nguyên do, lại là hãn gần đây có chút khổ não.

Hắn hiện tại đã đến thời khắc mấu chốt, từ hắn đã là mọi người tiêu chuẩn Vân văn thôi diễn, bằng vào Hà văn bên trong liên quan tới Vân văn một tia manh mối, nếu quả thật có thể nghĩ thông suốt, tu vi của hắn chắc chắn tiến nhanh một bước, lại đối với Minh văn lý giải, cũng đem không giống ngày mà nói.

Hàng ngày ở thời điểm này, bộ ngực hắn đột nhiên một buồn bực, mỗi ngày ắt tới "Huyết Yểm phệ tâm" đúng giờ tác.

Bảy năm qua, mỗi ngày thống khổ thời gian, đã tăng tới nửa nén hương công phu.

Loại kia phần kinh đoạn mạch, nghịch hành khí huyết khổ sở, cùng ngũ tạng vận vẹo, tâm hỏa dày vò tra tấn, đối với hiện tại Lý Tuần tới nói, cũng chỉ là để hắn ra một thân mồ hôi mà thôi. Thậm chí tại cái này tràn ngập toàn thân trong thống khổ, hắn thế mà có có thể được một loại gần như gâ y tê khoái cảm.

Bất quá, thứ khoái cảm này tại trong đầu chỉ xoay một hồi, rất nhanh liền bị tâm trí linh minh đuổi ra ngoài, hắn bắt đầu an định tâm thần, từ đầu suy nghĩ vừa rồi vấn đề.

Đối với cái này lúc thời khắc này Lý Tuần mà nói, thống khổ đã không có chút ý nghĩa nào.

Thống khổ dần dần thối lui, Lý Tuần lúc này toàn thân mềm, mỗi một chỗ khớp nối cũng bởi vì cực độ mệt mỏi mà đau nhức, nhưng thần trí lại phi thường rõ ràng, tinh thần cũng càng sức khoẻ dồi dào.

Hắn lại đem nội tức vận chuyển mấy chu thiên, vừa mới lĩnh hội, hiệu quả có thể xưng hiệu quả nhanh chóng, đang chậm rãi nội tức lưu động bên trong, hắn phát giác được mấy chỗ trước kia sơ sót tinh vi, tâm tình không khỏi cực tốt. Lúc này nguyệt đã lặn về phía tây, nắng sớm sắp tới, nhưng hắn cảm thấy thần thanh khí sáng, liền quyết định nhiều đuổi mấy bước đường.

Đem mấy khối trọng yếu hòn đá, quấn tại một khối da thú chế thành trong bao, công lên người, Lý Tuần vươn người đứng dậy, tại dần dần hình âm đạm dưới ánh trăng, giống một vòng hư ảo khói bụi, đập trên cỏ cây nhọn sao, trong chớp nhoáng đã đi xa.

Âm dương giao thế, nhật nguyệt song hành, giữa thiên địa nhất đen kịt một khắc đi qua, phương đông chân trời nổi lên một vòng ngân bạch sắc.

Ngắn ngủi nửa canh giờ, hăn đuổi đến hơn mười dặm đường núi, cho dù là vách núi cheo leo, cũng chỉ là hai ba lần mượn lực liền vút qua mà lên, nhẹ nhàng linh hoạt nhanh nhẹn chỗ, chính là trên núi linh viên cũng muốn thua kém một bậc.

Cảm thấy ngoại giới tia sáng biến hóa, Lý Tuần nhưng trong lòng thì khê động, quan sát từ xa phương đông, hôm nay mỏng vân bụi tụ, từng mảnh bay loạn, lại có hào quang chiếu rọi, kéo dài nghìn dặm, thật ứng với Liên Hà sơn tên tuổi.

Trong lúc nhất thời, hăn hứng thú lớn, chuyển mắt tứ phương, thấy phía trên cách đó không xa, có một mảnh vách đá đột xuất ngoài vách núi vài thước, lẳng không treo ngược, nhìn xuống thâm uyên, đối diện phương đông, là cái ngấm cảnh nơi đến tốt đẹp, liền tăng tốc mấy bước leo lên.

Trên đài có chút loạn thạch giao thoa, không lăm vuông vức, hăn tìm một chỗ so sánh bằng phẳng địa phương, an tọa xuống tới, chuẩn bị thường thức Tọa Vong phong ánh bình minh.

Lúc này mặt trời mới mọc chưa xuất, lại có thể thấy được chân trời quang ảnh rối loạn, thấu vân mà xuất, lại trần trọc nhẹ nhàng di chuyển, chiếu rọi mây mù, là hào quang.

Lý Tuần từ hôm qua lên, liền một mực suy nghĩ Hà văn ảo diệu, lúc này gặp như vậy cảnh trí, nhưng vẫn nhiên nhi nhiên địa vây quanh vấn đề cũ bên trên.

Cái này bảy năm bên trong, hẩn nhìn mặt trời mọc không hạ trăm ngàn lần, cũng thường tạ thiên địa này thẳng cảnh lĩnh hội huyền cơ, chỉ bất quá tiêu chuẩn chưa đến, liền có điều lấy được, bất quá da lông.

Mà lúc này, hẩn hỏa hầu đem đầy, kém chính là cái này linh quang lóe lên, thông U Huyền cơ, trong mắt tràn đầy hào quang, trong lòng cũng là hào quang.

Lý Tuần chỉ cảm thấy vân khí bốc hơi, Đại Nhật lưu chuyển, quang mang sáng tắt thời điểm giống như linh quang chớp động, đúng là phá chướng sáng điềm báo trước sách - phòng

Bất tri bất giác, trên người hẩn nội tức tràn đầy, tự hành phòng lên, những nơi đi qua tươi sáng trong suốt, tựa như một cái lớn quang cầu, tại ngũ tạng lục phủ, kinh lạc da xương ở giữa du tẩu, chiếu lên thể nội rõ ràng rành mạch.

Từng đợt nhiệt lưu tản ra hương toàn thân, quấy đến hẩn không tự chủ được đứng dậy, khoa tay múa chân, trong lúc giơ tay nhắc chân mạch nước ngầm khuấy động.

Hai tay của hẩn biên chỉ hư họa, trước vẽ là quen thuộc nhất Vân văn, từ cạn đến sâu, từ giản mà phồn, hư hư miếu miếu.

Bỗng đưa ra một cái tay đến, hai tay đều làm khác biệt pháp quyết, tay trái Vân văn, tay phải Minh văn. Lúc đầu tay phải còn có chút ngưng chất chất, nhưng trải qua tay trái kéo theo, dần dần quen thuộc trôi chảy.

Hẩn âm ỉ thét dài, xa đạo bầu trời xanh, trên tay Vân văn, Minh văn lẫn nhau dễ, dần dần tả hữu không phân, cuối cùng lại hợp thành cùng một chỗ, đột nhiên tóe, hào quang xen lẫn thiên ti vạn lữ, cùng phương xa ánh bình minh hoà lẫn, gần như có thể đánh tráo.

Tiếng gào đột nhiên dừng lại, Lý Tuần ngưng tay đến, nhìn xem hai tay của mình, mặt mũi tràn đầy đều là không thể tin thần sắc.

Bảy năm vất vả, nương tựa theo một điểm bình thường nhất nội tức Bàn Vận Thuật đến một thân Vân bào, hẳn quả thực là đem Vân văn, Minh văn hai loại cấm chế dung hội quán thông, hiểu được độ khó cao thượng gấp mười Hà văn, dạng này đủ để khiến hẳn an ủi.

Hẳn biết, có lẽ hẳn bỏ ra cái này bảy năm hiểu đồ vật, giống Linh Cơ, Đan Trí đệ tử như vậy, chỉ cần nghe sư tôn giảng giải mấy ngày, liền có thể nắm giữ. Nhưng mà cái này cùng hẳn bảy năm tâm huyết, lại há có thể một mực mà nói?

Hẳn nhịn không được đối thâm uyên âm ì cười dài, tiếng cười dần dần khàn giọng, vẫn không có dừng lại.

"Huyết Tán Nhân lão thất phu, Thanh Hư tạp mao, các người không cho ta sống, ta lại vẫn là sống tiếp được. Mà lại về sau, ta muốn sống đến càng tốt hơn!" Lý Tuần trong lòng không khỏi hò hét, đối với mình

Mình cuộc sống về sau càng nhiều phần tin tưởng.

Tựa hồ là cùng hẳn tâm cảnh tương hợp, trên bình đài vốn là mạnh mẽ không trung gió bắc, bỗng nhiên biến lớn, cuồng phong cào đến hẳn áo bào bay phất phới, dù hẳn trung bình tấn trầm ổn, cũng có chút đứng thẳng không ở.

Hẳn dần dần từ tâm tình kích động bên trong hồi phục lại, cảm giác được sức gió tăng lớn, liền lùi về phía sau mấy bước, muốn rời đi nơi này.

Nhưng vừa mới quay đầu, trước mắt hẳn lại đột nhiên sáng lên, kia chói mắt trình độ, phảng phất là ở xa phương đông chân trời mặt trời xuất hiện tại sau lưng của hẳn, bất ngờ không đề phòng, hẳn rên lên một tiếng thê thảm, bản năng che mắt.

Mà lúc này, một cỗ đại lực cùng với một tiếng bén nhọn chim hót, âm vang mà tới. Ở trên người hẳn va chạm, hẳn liền hai chân cách mặt đất, thân bắt do kỷ bay ngược về đằng sau.

Lần này mới thật sự là hồn phi phách tán, nên biết đằng sau chính là vách đá vụn trượng, một cái vận khí không tốt, nói không chừng thẳng rơi mấy vạn dặm, như rơi xuống đất, cam đoan ngay cả cặn bã cũng không có thừa.

"Là ai muốn giết ta?"

Lý Tuần trong lòng không khỏi rất nghi hoặc.

Trong lúc bối rối mở to mắt, hắn tuy là hai mắt hoa, lại thấy được một con kim quang lóng lánh đại diệu, tại đỉnh đầu hắn lẳng không bay lên.

"Kim Sí Đại Bằng!" Lý Tuần kêu thảm một tiếng.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, ở sau lưng hạ thủ, đúng là Tọa Vong phong thượng số một số hai hung cầm!

Khả năng nơi đây bình đài là cái này hung diệu địa bàn, Lý Tuần trong lúc vô tình chiếm được, mới đưa tới sát kiếp.

Trong đầu hắn những ý niệm này vừa mới tránh mà qua, Kim Sí Đại Bằng còn ở không trung xoay quanh, mà thân thể của hắn cũng đã toàn bộ bay ra bình đài, rơi xuống phía dưới.

Lúc này mới có thể nhìn ra bảy năm bên trong Lý Tuần tiến bộ.

Ngay tại Lý Tuần hoàn toàn huyền không trong chốc lát, hắn hùng hậu nội tức đầu tiên là mạnh mẽ co vào, tiếp theo tại hư hư đưng đưng đưa trong kinh mạch âm vang nổ tung, cuộn cuộn khí lẳng quán thể mà xuất, khiến cho hắn thân thể trên không trung trước định nhất định.

Chỉ lần này, liền để hắn có thể thông dong điều hành nội tức vận chuyển, bảy năm qua ma luyện ra khinh thân xách tung chi thuật toàn lực triển khai, hắn phảng phất đại diệu triển khai hai tay, vẽ lên cái đường vòng cung, áp bách không khí.

Trong hư không một tiếng khí bạo, Lý Tuần thân thể không giảm ngược lại tăng, gấp hướng bình đài biên giới ném đi.

Trên bầu trời, kia Kim Sí Đại Bằng lại là kêu to một tiếng, vậy mà không buông tha, hai cánh chấn động, lại bay lượn mà tới.

Thân thể khổng lồ kia vẫn đang đếm trượng bên ngoài, mang theo kinh phong liên đảo loạn Lý Tuần chung quanh khí lưu, khiến cho không thể nào mượn lực, hấn lại lần nữa rên lên một tiếng thê thảm, thân thể lại rơi xuống dưới.

"Nghịch súc!"

Lý Tuần mắt đỏ mẫn một tiếng, trong đầu lại là một cách lạ kỳ thanh minh, trăm bận bịu ở giữa, ánh mắt bốn phía quét qua, đem mấy trăm trượng phương viên địa hình thu tại trong mắt.

Hấn trên không trung một cái xoay người, khó khăn lắm né qua đại điều quét tới cự sí, còn đầu dưới chân trên, lực một điểm dưới bình đài bên cạnh, thân thể hướng phía dưới vách đá vọt tới.

Chỉ cần để dưới chân hấn có rễ nhưng theo, hấn liền có thể cùng cái này đại điều giữ lẫn nhau, lại đồ sau mà tính toán.

Chỉ là cái này Kim Sí Đại Bằng, vẫn là Hồng Hoang dị chủng, trên Tọa Vong phong tiếp nhận thiên địa nguyên khí quán chú, mờ mờ ảo ảo đã có linh trí.

Đại bàng gặp Lý Tuần thân hình hạ áp chế, lợi nhãn quét qua, cũng biết hấn tính toán gì, liên vùng không trung bá chủ năng lực, cự sí chấn động, thân thể khổng lồ sát nham thạch lướt qua, tại không gian thu hẹp bên trong, mở ra lợi trào, chuẩn bị đem cái này mạo phạm nó thiên uy tiểu bò sát bắt được trên trời, xé thành mảnh nhỏ.

Lý Tuần nghe phía sau phong thanh, thầm kêu không tốt, nhưng lúc này đã dung không được hấn suy nghĩ nhiều, chột căn răng một cái, ngạnh sinh sinh

thay đổi thân thể, tay phải thuận thế nghênh tiếp, muốn ngăn lại chặn lại.

Đại bàng song trào xòe ra, hai cánh giang ra, tốc độ chậm lại một chút, muốn dựa vào cái này thoát khỏi đối phương một kích, thuận thế cướp lấy chiến lợi phẩm.

Nhưng mà, đại bàng cặp kia có thể thấm nhuần ngàn trượng ngoại chút xíu lợi nhãn, lại đột nhiên bắt đầu mơ hồ, phía dưới đâu còn có mục tiêu chỗ? Rõ ràng chính là một mảnh mệnh mỏng mây trắng, theo gió phiêu lãng.

Đại bàng vừa mới giật mình thần, Lý Tuần bàn tay đã xuyên vân phá vụ, xuyên thẳng tới. Đại bàng không cách nào né tránh, nơi bụng bị ấn một cái, tại chỗ trọng thương.

Kim Sí Đại Bàng hoành hành Tọa Vong phong trên trăm năm, chưa bao giờ từng ăn loại này thua thiệt? Trong cơn giận dữ cũng mặc kệ thương thế, tương lai thế đã hết Lý Tuần đánh về phía trên vách núi, lực lượng đâu chỉ vạn cân?

Lý Tuần ngay cả hừ cũng không có hừ một chút, lúc này ngắt đi.

Mê man ở giữa, chỉ cảm thấy trên lưng đau xót, liền cái gì cũng không biết.

Không biết qua bao lâu, Lý Tuần từ trong hôn mê tỉnh lại, nhưng mới khê động, liền nghe răng trợn mắt ngừng lại, chỉ cảm thấy xương cốt tựa hồ nát mấy lần, nội tạng thương thế không nhẹ.

Lọt vào loại này trọng thương, Lý Tuần cũng không có kinh hoảng, bảy năm bên trong, đặc biệt là sớm nhất hai năm, hẳn cơ hồ chính là ngày ngày du tẩu tại đường ranh sinh tử, trọng thương số lần cũng không ít, như thế kinh lịch, để hẳn lại quá là rõ ràng, ngay tại lúc này, trấn định mới là cầu sinh pháp môn, bối rối sẽ chỉ dẫn đến càng hỏng bét hậu quả.

Cho nên hẳn vô cùng lớn kiên nhẫn trong khống chế hơi thở, chậm rãi mặc trải qua mạch, không buông tha trên thân bất luận cái gì một chỗ, tỉ mỉ điều tra

kéo dài đến hơn nửa canh giờ.

Làm hẳn cảm thấy may mắn chính là, thương thế lần này xem như không may, hoàn toàn là bởi vì va chạm tạo thành, may mắn hẳn nội tức tự hành lưu chuyển, phòng hộ có đạo, cho nên mới chỉ có hai cây xương sườn có chút vết rạn, nội tạng chấn thương rất nhanh liền có thể khôi phục.

Hắn thở ra một hơi, mở to mắt, bắt đầu quan sát tình huống chung quanh.

Nơi này là một đầu hai cái cự nham ở giữa khe hở, quanh co, không biết dài bao nhiêu, rộng nhất chỗ có thể dung hai người song hành, hẹp nhất chỗ, nghiêng người mới có thể miễn cưỡng đi qua, nhìn lên, còn có thể nhìn thấy ẩn ẩn sắc trời, mà hẳn ngã tiến đến phương hướng, cũng là bị dây leo ngăn trở, nhìn không rõ ràng.

Nhìn thấy chung quanh tình huống, Lý Tuần hô to may mắn, chắc là đại bàng đem hẳn đánh về phía vách đá, may mắn thế nào đem hẳn đánh vào cái này một nham khe hở bên trong.

May mắn như thế, như rắn chắc đụng vào vách núi, không nói đến có thể hay không chịu nổi loại kia va chạm, chỉ bằng hẳn lúc ấy hôn mê tình huống, khẳng định phải trượt xuống vách núi, quăng cái thịt nát xương tan.

Hắn hiện tại cũng không vội mà rời đi nơi này, trước đem thương thế điều trị thỏa đáng, đi vào tầng kia dây leo về sau, mở ra một chút, thò đầu ra.

Con kia tính cách ác liệt đại bàng đã không thấy tung tích, mà kia bình đài lại tại trăm trượng có hơn, nghĩ lại đến đi chỉ sợ mười phần khó khăn, chí ít hiện tại không thành.

Cau mày lui trở về, Lý Tuần đành phải hướng nham khe hở chỗ sâu đi đến, hẳn cẩn thận quan sát, loại địa hình này trên Tọa Vong phong mười phần hiểm thấy, có lẽ có thể có chút thu hoạch ngoài ý liệu.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: U Minh

Chương 06: U Minh

Nhưng hãn vận khí tốt tựa hồ tại vừa mới sử dụng hết, cái này nham khe hở kỳ thật cũng không quá dài, chỉ đi mấy trăm bước, liền đến cuối cùng, nếu như còn muốn tiếp tục dò xét đi, vậy sẽ phải thuận khe hở leo đi lên.

Lúc này, Lý Tuần lại chần chờ, hãn hiện tại thương thế còn chưa lành, nếu như nửa đường phát sinh cái gì ngoài ý muốn, chỉ sợ lại muốn lớn phí trắc trở.

Theo ổn thỏa mà tính, xác nhận vài ngày nữa, đợi xương cốt dưỡng tốt lại hành động không muộn.

Thế nhưng là nham khe hở cứ như vậy một chút địa phương, không có một ngọn cỏ, sinh cơ hoàn toàn không có, mấy ngày nay đồ ăn đến nơi đâu tìm?

Ngoài ra, càng làm cho Lý Tuần đau đầu chính là, vừa mới chuyện xảy ra vội vàng, hãn hoa mấy năm tâm huyết ghi chép phiến đá nhét vào trên bình đài, nói không chừng kia tính khí nóng nảy đại bàng sẽ cầm những món kia xuất khí, đem nó ném vách núi, nếu thật là như thế, vậy hãn sẽ phải đau lòng vô cùng!

Thiên nhân giao chiến hồi lâu, Lý Tuần rốt cục vẫn là quyết định mạo hiểm.

Đạo khe hở này kỳ thật rất dễ dàng leo lên, chính là không có võ công phạm nhân, mượn hai bên gập ghềnh vách núi, cũng có thể bò lên trên cao mấy chục trượng.

Lý Tuần lo lắng xương sườn thương thế, bởi vậy không dám quá mức phát lực, nhưng tốc độ vẫn là cực nhanh, tại trên vách đá mấy lần mượn lực, đã trèo

mấy trăm trượng, dừng ở nhất khối lồi ra nham thạch bên trên, tạm thời nghỉ một chút.

Leo đến nơi này, Lý Tuần mới nhìn đến cái thứ nhất vật sống.

Kia là một con thạch sùng, chính thuận đối diện vách đá leo lên trên, lấy tốc độ của nó muốn leo đến phía trên, làm sao cũng còn muốn nhỏ nửa canh giờ.

Lý Tuần cảm thấy nó chơi vui, liền nhìn nhiều một chút, nhưng mà ánh mắt của hắn lại không thu về được — không nghĩ tới, kia thạch sùng lại đột nhiên biến mất!

Vừa mới còn êm đẹp nằm ở trên vách đá, nhưng khi thân thể của nó lại hướng lên chạy một tấc, liền đột nhiên trống rỗng không thấy! Lại nhìn vách đá, vẫn là hảo hảo, không có nửa điểm dị dạng.

Có vấn đề!

Lý Tuần giương lên lông mày, lòng có đã có so đo. Trên tay hắn thi lực, từ trên vách đá móc khối tiếp theo tảng đá, giơ tay đánh tới, quả nhiên, tảng đá ở mảnh này vách đá chỗ cũng vô thanh vô tức biến mất.

"Chướng nhãn pháp!"

Lý Tuần tinh thần không khỏi vì đó rung một cái.

Hắn bỏ ra một chút thời gian, trắc định chướng nhãn pháp che lại cửa hang lớn nhỏ, sau đó lại ném đi hơn mười tảng đá đi vào, xác định không có nguy hiểm gì, mới thả người nhảy lên, từ chướng nhãn pháp hình thành trong vách đá xuyên qua, giương mắt nhìn lên, trước mắt là đen kịt một màu.

Chướng nhãn pháp chẳng những hoá sinh vách đá, lại chặn ngoại giới tia sáng, trong động nhưng nói là nửa điểm ánh sáng cũng không. Nhưng cái này không làm khó được Lý Tuần, hắn sờ tay vào ngực xuất ra nhất khối đồ vật, ở lòng bàn tay vuốt ve hai lần, bốn phía lập tức toả ra ánh sáng chói lọi.

Cái này đồ vật, chính là bảy năm trước Lý Tuần nhặt được khối kia đá tròn, hẳn từng cẩn thận xem tảng đá kia, phát hiện không ít chỗ khác biệt.

Như tại bình thường, nó chỉ là nhất cái hoa văn thuận hoạt đá tròn, nhìn qua, ngược lại giống như sông bờ biển bị cọ rửa qua đá cuội, chỉ là đá cuội tuyệt không như vậy mượt mà không tì vết.

Nếu là đặt ở lòng bàn tay ma sát mấy lần, khối này đá tròn liền sẽ toả ra ánh sáng chói lọi, nguyên bản tối tăm mờ mịt tảng đá, cũng đã hiện lên trong suốt hình, dường như vô giá thủy tinh.

Càng kỳ chính là, tại khối này đá tròn trung ương, còn ra hiện một chữ hình văn khắc, Lý Tuần cẩn thận phân biệt, lại là dùng đại triện viết thành nhất cái "Quên" chữ.

Cái này văn khắc cực giống như thiên nhiên tạo ra, Lý Tuần nghĩ đến, chỉ sợ còn có chút cái khác hiệu lực, chỉ là kiến thức không đến không thể kiểm tra thực hư. Mấy năm này, chỉ là coi nó là làm chiếu sáng công cụ đến dùng.

Vừa đến động phủ loại hình địa phương, Lý Tuần chính là cực kỳ thận trọng.

Cái này trong động ngay từ đầu chỉ là cái đường hành lang loại hình chỗ, hẳn chậm rãi tiến lên, không ở lấy hòn đá ném mạnh thăm dò, để tránh bị cơ quan cấm chế hãm ở.

Cái này đường hành lang cũng không lắm dài, lại thẳng tắp không cong, chung quanh vách đá bóng loáng, không giống thiên nhiên tạo ra, chính là tro bụi cũng ít gặp, nghĩ là có người dùng thần thông mở, đồng thời làm Tích Trần chi pháp.

Lý Tuần kết luận, nơi đây hẳn là người tu đạo động phủ không thể nghi ngờ.

Chỉ là tại sao muốn đem động phủ mở ở chỗ này? Lén lén lút lút, không giống như là Minh Tâm Kiếm Tông nhất quán hành động.

Trong lòng đang suy nghĩ thời khắc, đường hành lang đã tới cuối cùng, phía trước rộng mở trong sáng, lại là nhất cái khá lớn thạch thất.

Lý Tuần đứng tại đường hành lang khẩu, cẩn thận dò xét, chỉ gặp trong đó bố trí đơn sơ, tích nhất khối giường đá, ngoài ra không có vật gì khác nữa.

Lý Tuần không dám khinh suất đi vào, lại ném đi hơn mười tảng đá, gặp không cấm chế mới cất bước. Thạch thất cũng không tính lớn, kính hơn mười trượng mà thôi.

"Chẳng lẽ lại đây là nhất cái đã vớt bỏ địa phương?"

Lý Tuần trong lòng có chút thất vọng, giơ đá tròn, đảo mắt dò xét. Trong phòng trống rỗng, không có nửa điểm tạp vật, tự nhiên cũng không có "Chất béo" có thể kiểm.

Lý Tuần lắc đầu thở dài, xoáy lại nhìn không được cười lên, không có vớt liền không có vớt, tại loại sự tình này thượng hãn ngược lại nhìn thoáng được, cũng không nghĩ nhiều nữa, liền đặt mộng ngòi tại trên giường đá, sau một khắc cả kinh nhảy dựng lên.

Tựa hồ có đồ vật gì cần lấy hãn.

Lý Tuần tranh thủ thời gian dùng đá tròn chiếu sáng, trên giường, là có nhất cái thạch phiến bộ dáng đồ vật, tối tăm mờ mịt, cùng giường đá cùng một nhan sắc, lại tương đối mỏng, cho nên vừa mới không có phát hiện.

"Cái quái gì?"

Đem thạch phiến cầm lên, đối đá tròn, nhìn phía trên đường vân khúc chiết tinh tế, hàm ẩn quy luật, hiển nhiên là nhân thủ khắc hoạ.

Mà cầm nó thời điểm, mới cảm giác được chất liệu tuyệt không phải tảng đá đơn giản như vậy, không chỉ có bề ngoài bóng loáng, còn có một tia râm mát khí

tức lưu chuyển không chừng, cầm trên tay chỉ chốc lát sau, cánh tay liền lỏng tở đứng đấy, có phần không được tự nhiên.

"Chẳng lẽ lại đây là một kiện bảo vật?" Tâm hấn hạ ngạc nhiên nói.

Lý Tuần hào hứng nổi lên, lại đặt mông ngồi xuống, lần ngồi xuống này nhưng lại cảm thấy không đúng, đưa tay trên giường sờ lên, lại sờ soạng một tay tro đen.

Này cũng kỳ, trong phòng rõ ràng có Tích Trần chi pháp vận hành, khắp nơi điểm bụi không nhiễm, làm sao nơi này cũng có tro bụi?

Trong lòng của hấn khẽ động, đứng dậy, giơ nguồn sáng, quả nhiên để hấn tìm được chỗ khác biệt — tại giường đá dựa vào bích một góc, có nhất cái hơi lờm chỗ, đen ngòm nhìn không rõ ràng.

Lý Tuần bò lên giường, lọt vào trong tầm mắt làm hấn vì vui mừng, cái này hơi lờm trong động, lại trưng bày đan bình cùng hắc châu.

Hấn vui mừng quá đổi nói ra: "Từ hai năm trước cái hang nhỏ kia phủ về sau, vẫn còn là lần đầu tiên có thu hoạch!"

Lý Tuần đưa tay, đem đan bình cùng viên châu quắp trong tay, còn chưa kịp nhìn kỹ, trong lòng bàn tay liền đau xót, trong chốc lát giống như là bắt lửa, một cỗ không kém hơn "Huyết Yểm phệ tâm" thống khổ, từ nơi lòng bàn tay trên đường đi vọt, thẳng bách tâm mạch.

Bất ngờ không đề phòng, ngược lại là tiềm phục tại tâm mạch Huyết Yểm lần thứ nhất hiện thân ra, hóa thành một đợt nóng rực lặn, cùng cái này ngoại giới âm hỏa đụng phải một cái.

Cả hai cùng thuộc hỏa chất, chỉ là Huyết Yểm nội âm ngoại dương, mà âm hỏa thì là nội dương ngoại âm, cả hai tính chất vừa vạy tương phản.

Mãnh đụng một cái về sau, ngược lại là âm dương giao hòa, hợp thành cùng

một thể, chân dương chân âm song hạch cùng tồn tại, hình như Thái Cực, bỗng nhiên xoay tròn.

Lý Tuần chỉ cảm thấy trái tim bỗng nhiên nhất trường, ngực phảng phất cho nổ tung, mắt tối sầm lại, liền nằm lỳ ở trên giường, sặc đến miệng đầy tro đen.

Mà lúc này, bị hấn tiện tay đặt lên giường thạch phiến ông một tiếng, phát ra bích quang, cùng hấn trên tay đá tròn quang hoa xen lẫn nhau huy hoàng, phản chiếu cả phòng quang ảnh rối loạn, giống như quỷ vực.

"Làm sao hôm nay như thế đại ý!"

Lý Tuần trong đầu tràn đầy hối hận, ngực giống như là đè ép nhất khối vạn cân cự thạch, thở qua không khí đến, chính là bên trong phương pháp hô hấp cũng không được việc.

Loại này khóa cổ ách khí thống khổ, hấn đã nhiều năm không có hưởng qua, chỉ có thể nỗ lực chèo chống, lập tức liền muốn ngắt đi.

Đột nhiên "Oanh" một tiếng, tựa hồ là đang trong đầu nổ vang, sau một khắc, bộ ngực hấn khí trường biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, lại là từ nơi trái tim trung tâm âm hỏa đốt người nổi khổ.

Cùng "Huyết Yểm phệ tâm" so sánh, đây cũng là một phen khác tư vị, Lý Tuần giờ phút này chỉ cảm thấy giữa mũi miệng phun ra đều là băng hạt!

Huyết Yểm cùng âm hỏa cứ như vậy tại Lý Tuần thể nội lạnh nóng giao thế, coi như Lý Tuần đã là nhẫn đau người trong nghề, cũng không nhịn được đau đến rên rỉ lên tiếng.

Dùng để chiếu sáng đá tròn bởi vì lâu không ma sát, quang mang dần dần tối, mà trên giường thạch phiến quang mang lại càng ngày càng nặng, màu xanh biếc quang trạch rải đầy toàn thất, nhìn xem cái gì đều là xanh mơn mơn, được không quý dị.

Dần dần, cảm giác đau bắt đầu giảm bớt, Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn thân như nhũn ra, loại này bởi vì đau đớn mà mệt là sự tình đã mấy năm không thấy, có biết vừa mới kia âm hỏa đốt người đau đớn.

Liên tục thở hỗn hển mấy cái, Lý Tuần mới nỗ lực từ trên giường đứng lên, phun ra miệng bên trong tro đen, trong lòng trực khiếu xúi quẩy.

Nhưng mà, khi hắt ngẩng đầu nhìn lúc, lại lập tức ngây người.

Từ kia thạch phiến phát ra cả phòng thanh quang bên trong, tứ phía trên vách tường, chính hiện ra từng nhóm kim sắc chữ viết!

Đây rõ ràng chính là một loại nào đó công pháp khẩu quyết yếu nghĩa, nhìn cái này văn tự tối nghĩa thâm thúy, huyền ảo ẩn uẩn, hiển nhiên nhất định không phải phạm vật.

Lý Tuần trong lúc vội vã cũng không nhớ ra được nhiều như vậy tinh yếu, chỉ là ngây ngốc đảo mắt tứ phương. Cuối cùng để hắt tại chính đông trên vách đá thấy được ba cái bắt mắt nhất chữ lớn — U Minh Lục.

Lý Tuần không khỏi đặt mộng ngồi xuống.

Lại sẽ là « U Minh Lục »!

Lúc này, Lý Tuần không thể không cảm tạ Liên Hà sơn thượng vị kia miệng lớn nhất lão đạo sĩ, chính là bởi vì Minh Ngạn đạo sĩ ăn mặn vốn không kị, quảng thông tam giới kỳ văn dật sự, hắt hiện tại mới có thể hiểu, đặt ở trước mắt là bực nào một môn tuyệt học.

« U Minh Lục », là Thông Huyền Giới đại danh đỉnh đỉnh một bộ tà đạo kỳ thư.

Thông Huyền Giới đại tông môn hướng có "Thập sơn thất hải tam động thiên, cửu chân tứ dị lục tuyệt địa" danh xưng, đại biểu trong nước ngoài ba mươi ba cái không tầm thường tông môn đến lục cái thần dị chi địa, cái này « U

Minh Lục » chính là Cửu Chân đứng đầu — "U Hồn Phệ Ảnh Tông" trấn tông điển tịch.

Cái này U Hồn Phệ Ảnh Tông đã danh xưng Cửu Chân đứng đầu, tự nhiên có chút môn đạo.

Theo Minh Ngạn đạo sĩ giảng, cái này U Hồn Phệ Ảnh Tông "Trấn phái lục pháp môn", cùng Minh Tâm Kiếm Tông "Bốn pháp ba quyết" chính là thuộc cùng một đẳng cấp, uy lực tự nhiên bất phàm.

Mỗi lần nói đến đây chỗ, Minh Ngạn lão đạo tổng yêu cầm ba trăm năm trước U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ nhất cao thủ Quý Tiên Sinh, cùng Minh Tâm Kiếm Tông truyền thuyết nhân vật Chung Ấn tiên sư, trên Tọa Vong phong một trận đại chiến, đến thuyết minh này tông chi kỳ tà.

Đồng thời còn cường điệu, nếu không phải hai ngàn năm trước, cái này U Hồn Phệ Ảnh Tông bởi vì phân liệt, phân ra nhất cái "Thị Quý Tông", thực lực kia, chỉ sợ còn muốn càng cường thịnh hơn.

Chính là lúc này, như Minh Tâm Kiếm Tông dạng này danh môn đại phái, cũng muốn cẩn thận ứng đối, có thể thấy được tông môn chi uy!

Làm như vậy tông môn trấn tông chi bảo, « U Minh Lục » tự nhiên nhất định không phải phàm vật.

Trấn phái lục pháp môn tại « U Minh Lục » thượng cũng có ghi chép.

Nói cách khác, quyển sách này bên trên, thực đã xem U Hồn Phệ Ảnh Tông một nửa bí pháp ghi chép tại trên đó, nhất là coi là căn cơ U Minh khí, nắm giữ nó, cơ hồ tương đương nắm giữ cái này nhất tà tông hơn phân nửa huyền bí.

Lý Tuần ngơ ngác nhìn cái này ba chữ to , mặc hấn như thế nào thâm trầm đa trí, giờ này khắc này, cũng có chút choáng váng.

Như thế nào như thế? Cái này tà tông vô thượng điển tịch, làm sao lại tại

Minh Tâm Kiếm Tông dưới mí mắt? Còn may mắn thế nào rơi vào trên tay của hãn?

Lý Tuần nhìn quanh bốn vách tường, rốt cục vẫn là tại một chỗ trên vách đá, phát hiện cùng đây bích kim sắc kiểu chữ không phù hợp chữ viết, nét chữ này lại là huyết hồng sắc, đồng dạng chói mắt — "Ta chính là U Hồn Thị Ảnh Tông tông chủ Quý Tiên Sinh, đánh với Chung Ân một trận, trọng thương ngã gục, sắp sửa lớn về, bất lực đem chí bảo « U Minh Lục » đưa về tông môn.

"Hậu thế tiểu tử nhìn thấy lời này, cho là bị ta U Minh quỷ hỏa quán thể, dẫn động kinh văn bố trí. Đường nhập ta tông môn, chuyên cần cuốn sách này, lấy hóa âm hỏa, đồng thời tại trong vòng trăm năm, 'Quý linh' phản sinh thời điểm, nhập ta tông Hóa Âm Trì bế quan ba tháng, mới không hậu hoạn tồn chỗ này.

"Nếu có tự cho mình siêu phàm hạng người, giấu ta bảo điển, quá hạn không về, vừa vận thử âm hỏa, lấy chứng ta lời!"

Nhìn xem đoạn này huyết hồng chữ nhỏ, Lý Tuần nuốt một miếng nước bọt: "Không hổ là người trong tà đạo, chính là sau khi chết, ngữ khí cũng là âm trầm, không có nửa điểm người sắp chết dáng vẻ."

Đối mặt Quý Tiên Sinh đe dọa chi từ, Lý Tuần lúc này lại là cười trừ, lại nói: "Lão tử vận khí không tốt, nói không chừng liên tục năm liền muốn xong đời, đâu còn dùng chờ ngươi cái này một trăm năm? Ngược lại là kia cái gọi là âm hỏa. . ."

Lại nghĩ đến vừa mới xúc động thể nội âm hỏa đốt người hai loại đồ vật — đan bình cùng viên châu — bây giờ lại chỉ còn lại có đan bình, hắc châu đã không thấy tăm hơi.

Tâm hãn hạ nhưng, chắc hãn đó chính là cái gọi là âm hỏa.

Hãn lười đi chỉnh lý giường đá, dứt khoát nhảy xuống, vòng quanh tứ phía vách đá, đánh giá đến « U Minh Lục » toàn cảnh.

Cái này kỳ thư không hổ là Thông Huyền Giới đứng đầu nhất điển tịch một trong, văn tự không lưu loát khó hiểu thì cũng thôi đi, mỗi một câu chữ, tựa hồ cũng có khó có thể dùng lời tận chỗ ảo diệu.

Lý Tuần tu vi còn thấp, tiếp xúc những này tinh vi pháp quyết còn hơi ngại hơi sớm, mới nhìn vài câu, liền đầu vầng mắt hoa, vội vàng nhắm mắt tĩnh tâm, thật lâu mới khôi phục như lúc ban đầu. Thế mới biết trước mắt thật to bảo sơn, cũng không phải tùy tiện liền có thể ăn.

May mắn cái này « U Minh Lục » cũng không phải một vị thâm thúy khó hiểu, phía trước cơ sở tính đồ vật vẫn phải có.

Lý Tuần đem phía trước so sánh thô thiển đồ vật nhìn một lần, lý giải chỉ thường thôi, nhưng niềm vui ngoài ý muốn, lại là phát hiện giản tiện đọc cái này « U Minh Lục » phương pháp.

Chỉ cần một đoạn khẩu quyết, đem tâm thần tới tương liên hệ, liền có thể khiến cho nội dung tự phát xuất hiện tại não hải, như thế cũng không cần dạng này thanh thế kinh người.

Đồng thời, hẳn cũng tìm được một cái khác đoạn khẩu quyết, lại là « U Minh Lục » thượng chuyên môn vì hẳn dạng này "Danh môn chính phái" lượng thân đặt trước chế nhập môn pháp quyết.

Có cái này, liền có thể làm lúc đầu có nội tức, cùng "U Minh khí" chất hình trao đổi, tránh đi sự môn trường bồi dò xét, nó ý muốn như thế nào, đã là tương đương rõ ràng.

Cũng bởi vậy, Lý Tuần đối Quỷ Tiên Sinh tâm cơ bội phục hơn không thôi: "Nói không chừng vốn nhờ việc này, tại Minh Tâm Kiếm Tông cảm xuống nhất cái biến số. . . Hắc, không biết ta có hay không tính được?"

Tự giễu một chút, hẳn cũng không lại trì hoãn, tập trung tinh thần tu tập hai cái đơn giản pháp quyết. Bất quá nửa canh giờ, đã có thể vận dụng tự nhiên, bởi

vậy liền đem thạch phiến quang mang che giấu, thu vào trong lòng.

Trong thời gian này, hãn cũng mở ra đan bình, nhìn xem thu hoạch bao nhiêu. Bên trong là non nửa bình "Bích Âm Đan", cũng coi là Thông Huyền Giới có chút danh tiếng thánh dược chữa thương; danh tự này hay là hãn từ « U Minh Lục » bên trong tra được, với hãn mà nói, tới lại là vừa vặn.

Lý Tuần trước ăn vào một hạt, ôn dưỡng vết thương, lại tiêu hao gần nửa canh giờ, tự giác trạng thái cực tốt, cười ha ha một tiếng.

Có lẽ, hôm nay thật sự là hãn ngày hoàng đạo đi.

Trong phòng một mảnh u ám, Lý Tuần xếp bằng ở trong thạch thất, lúc này, hãn ngay tại tu tập "U Minh khí" cơ bản pháp quyết.

Được quyển bí kíp này, Lý Tuần tâm sớm đã hắc hắc nhảy lên, cũng không phải nói hãn cho rằng được cuốn sách này, liền có thể lập tức trở thành tuyệt đỉnh cao thủ, chưởng bổ Thanh Hư, kiếm chọn Huyết Tán Nhân.

Mà là hãn rất tự nhiên nghĩ đến, cái này Thông Huyền Giới số một số hai tà đạo trong điển tịch, phải chăng có hóa giải trong cơ thể hãn Huyết Yểm phương pháp đâu?

Hãn nhớ kỹ rất rõ ràng, vừa mới âm hỏa nhập thể thời điểm, kia Huyết Yểm đúng là lần thứ nhất hiện hình ra, cùng âm hỏa đối bính một cái. Mà tại dĩ vãng, chính là mỗi ngày tra tấn hãn thời điểm, cũng không như vậy rõ ràng.

Mà lúc này, âm hỏa đã tiến vào chiếm giữ tâm hồn, tựa hồ cùng Huyết Yểm bình an vô sự, nhưng tinh tế cảm ứng, lại cảm thấy có chút biến hóa.

Hai thứ này muốn mạng đồ vật hợp tại một chỗ, bất kỳ cái gì một loại biến hóa, đều có thể sẽ dẫn đến Lý Tuần chết không có chỗ chôn.

Cho nên, hãn mới có thể không kịp chờ đợi tu tập « U Minh Lục » thượng cơ bản pháp quyết.

Hiện tại hãn tu luyện, chính là « U Minh Lục » bên trong cơ bản nhất "Ký hồn chuyển sinh" chi pháp.

Môn pháp quyết này ban sơ chỉ là từng giờ từng phút chuyển hóa, chẳng những sẽ không xúc tiến tu vi, ngược lại sẽ ảnh hưởng nội tức độ tinh khiết, nhưng nếu đột phá cái này cứng lại ngại, đem nó luyện đến cực hạn, liền có thể làm nội tức tính chất chuyển biến, loại này tu hú chiếm tổ chim khách biện pháp, xem ra cũng là đào người góc tường cao chiêu.

Có như thế cao diệu thủ đoạn, cũng chẳng trách hồ U Hồn Phệ Ảnh Tông, tại Thông Huyền Giới xông ra lớn như thế tên tuổi.

Lý Tuần lại không quan tâm thủ đoạn như thế nào, chỉ cần đối với hãn có lợi liền thành.

Hãn bỏ ra ba ngày đêm thời gian, mới hoàn thành sơ bộ công phu, hoàn thành từ lúc đầu nội tức hướng U Minh khí chuyển hóa, mặc dù tiêu tốn hơn phân nửa canh giờ, chuyển hóa mà đến "U Minh khí" cũng không có cái gì uy lực, nhưng hãn lại vẫn thật cao hứng.

Bởi vì trong quá trình này, tâm hồn đã có phản ứng, mỗi ngày lấy « U Minh Lục » thượng pháp quyết tu luyện lúc, tâm hồn chỗ liền tự sinh một cỗ âm hỏa, tụ hợp vào nội tức bên trong, rất có trợ ở tinh tiến.

Càng quan trọng hơn là, tâm hồn bên trong một cái khác muốn mạng đồ chơi, tựa hồ cũng không còn dĩ vãng ổn định — mỗi khi âm hỏa tạo ra, hướng ra phía ngoài rót vào thời khắc, Huyết Yểm chính là một cơn chấn động. Lại không biết ra sao nguyên nhân, mỗi ngày cố định "Huyết Yểm phệ tâm" cường độ, cũng giống như giảm bớt một chút, chỉ là bởi vì biên độ quá nhỏ, Lý Tuần chưa xác định.

Như thế liên tục ba ngày, trừ bỏ mỗi ngày "Huyết Yểm phệ tâm" thời gian, Lý Tuần mỗi một khắc cũng đang khổ luyện, chính là luyện được một môi, cũng

sẽ tại « U Minh Lục » thượng tìm một chút ứng dụng pháp môn, ném thử luyện tập, tạm làm giải buồn chi dụng.

Hắn sờ dĩ liễu mạng như vậy, thực là bởi vì thời gian không đợi người.

Bi quan đến xem, cái mạng nhỏ của hắn tối đa cũng chính là lại hai ba năm thời gian, nếu như muốn kéo dài tuổi thọ, hắn liền muốn tại cái này khu khu ngàn ngày bên trong, trèo qua Tọa Vong phong một phần hai, bá sư tông môn, tiếp theo đến truyền "Linh Tê Quyết" .

Học thành dẹp đường hồi phủ, lại đem "Linh Tê Quyết" giao cho Huyết Tán Nhân, cuối cùng còn phải xem kia ác nhân sẽ hay không lương tâm phát hiện, tha cho hắn một mạng. . .

Đủ loại điều kiện, mỗi một dạng đều muốn mười phần vận khí, mới có thể, mà những sự tình này thêm tại một chỗ, khả năng thực hiện tính cực kỳ bé nhỏ.

Điểm này, Lý Tuần so với ai khác đều muốn rõ ràng.

Theo mười năm kỳ hạn tiếp cận, mỗi qua một ngày, trong lòng của hắn tuyệt vọng liền làm sâu sắc một tầng, sờ dĩ cho tới bây giờ còn có thể đứng vững, đều là bởi vì hắn không muốn mạng khổ tu tôi luyện, mỗi ngày gân mết kiệt lực, tự nhiên cũng có gây tê hiệu quả.

Nhưng loại khổ này tu dù sao vẫn là có cuối, theo "Ký hồn chuyển sinh" giai đoạn thứ nhất công hành viên mãn, Lý Tuần liền không còn lý do tiếp tục khổ tu, chỉ có thể mang vui lo không chừng tâm tư, rời đi cái này âm u thạch thất.

Trở ra đến trong động, hắn tiên boa công phu liền leo ra nham khe hở, xác nhận một chút phương hướng, lại lặn thượng bình đài. Rất may mắn là, ba ngày ở giữa, kia bao lấy phiến đá bao khóa, vậy mà không có bị đại điều ném vách núi.

Hắn không dám tiếp tục trì hoãn, nắm lên bao khóa liền chạy. Đây cũng

không phải sợ kia đại điều, thật sự là trên người vấn đề cần để cho hãn hảo hảo xử lý một chút.

Vì cầu bảo hiểm, hãn một đường phi nước đại, thẳng chạy một canh giờ, khoảng cách kia bình đài có mấy chục dặm xa, mới dừng lại bước chân.

Trải qua cái này phát lực phi nước đại, trên người hãn mồ hôi bắn lâm ly, cùng trong phòng nhiễm phải tro đen quấy cùng một chỗ, càng làm cho hãn khó chịu.

Trải qua ba ngày hiểu rõ lĩnh hội, Lý Tuần đã lớn gây nên đánh giá ra cái này tro đen là cái gì.

Từ « U Minh Lục » thượng biết được, U Minh khí tu đến trình độ nhất định, thể nội âm hỏa đành dục, tự nhiên hình thành nhất cái "Linh châu", này cùng chính đạo sở tu đến "Đạo thai", "Anh nhi" cũng là không kém bao nhiêu.

Cái này linh châu chính là điều khiển thể nội âm hỏa mấu chốt, quan hệ người tu luyện thân gia tính mệnh, nếu là linh châu bị hủy, hoặc là cùng người tu luyện tâm thần liên hệ bị cắt đứt, liền sẽ lập tức dẫn phát âm hỏa đốt người, trong chốc lát thân hóa tro bụi.

Nghĩ đến Quỷ Tiên Sinh vì truyền đạo thống, làm linh châu ly thể, đến chính là kiểu chết này, kia đầy giường tro đen, trên thực tế chính là Quỷ Tiên Sinh di hài!

Mà Quỷ Tiên Sinh lời nói ". . . Chuyên cần cuốn sách này, lấy hóa âm hỏa, đồng thời tại trong vòng trăm năm, 'Quỷ linh' phản sinh thời điểm, nhập ta tông Hóa Âm Trì bế quan ba tháng, mới không hậu họa tồn chỗ này" vân vân, sở dĩ có tính uy hiếp, đạo lý riêng cũng ở chỗ đây.

Nghĩ kia Lý Tuần thể nội âm hỏa đồng đều đến từ ngoại giới, cùng bản thể không hợp, lúc đầu tu luyện còn có rèn luyện chi công, nhưng càng về sau, bản thể linh châu đã thành, nhưng lại có đại đoàn không nhận không chế âm hỏa,

như thế trong ngoài giao bức, bất tử gì đợi?

Cũng bởi vậy mới cần đến Hóa Âm Trì bên trong, tẩy luyện thân thể, làm trong ngoài âm hỏa hợp lại làm một, đến lúc đó chẳng những sinh mệnh không việc gì, càng có thể đến Quỷ Tiên Sinh ngàn năm âm hỏa tích lũy diệu dụng, tu vi tiến nhanh, không cần phải nhiều lời.

Đương nhiên, những này đối Lý Tuần tới nói, còn quá mức xa xôi, hăn dưới mắt để ý, chỉ là kia tro đen thành phần.

Lý Tuần thiên tính thích sạch sẽ, những năm này trên núi mặc dù điều kiện ác liệt, nhưng cũng đủ khả năng bảo hộ chính mình hình tượng.

Lúc này nếu không biết ngọn nguồn thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác lại nghĩ tới mình tại người chết hôi bên trong bay nhảy mấy ngày, tình hình này thật là để hăn không thể chịu đựng được.

Cho nên tìm kiếm nguồn nước, liền trở thành hăn thứ nhất sự việc cần giải quyết.

Hăn dừng lại chỗ, không khí ẩm ướt, thủy khí dồi dào, mặc dù thời gian đã gần đến giữa trưa, lại vẫn kết một tầng thật mỏng hơi nước, phụ cận tất có nguồn nước.

Hăn đoán chừng một chút phương hướng, liền chui vào trong rừng, tại trên ngọn cây mấy lần nhảy vọt, trước mắt đã rộng mở trong sáng.

Đây là nhất cái diện tích cực lớn hồ nước, trên hồ sương mù bốc hơi, lấy thị lực của hăn, cũng không nhìn thấy bên ngoài hơn mười trượng địa phương.

Hăn đứng tại bên rừng, chỉ cảm thấy một cỗ gió nóng đập vào mặt, lại vẫn là cái suối nước nóng.

Đối loại này kỳ diệu chỗ, Lý Tuần hiển nhiên cũng không quá giật mình, tại Tọa Vong phong bảy năm thời gian, hăn đã sâu sắc cảm nhận được thượng thiên

quỷ phủ thần công. So với nhất tòa cao mấy chục vạn dặm, xuyên thẳng trời cao cô phong, cái này lớn suối nước nóng lại coi là cái gì?

Hắn reo hò một tiếng, cũng không cởi quần áo, bao khóa quăng ra, cùng thân nhảy vào trong suối nước, cảm thụ được tăng vọt nhiệt độ, thoải mái cơ hồ muốn rên rỉ lên.

Khó được hắn hôm nay tâm tình thượng giai, trọng đại thu hoạch nhất kiện tiếp lấy nhất kiện, lúc này lại cũng tính trẻ con nầy mồm, đột nhiên thâm nhập trong nước.

Điều động nội tức lưu chuyển, cũng không ra nước, dưới đáy nước phát ra chiếu sáng đá tròn, một đường lặn, muốn dò la xem một chút cái này lớn suối nước nóng đến tột cùng có cái gì mới lạ địa phương.

Nước của hắn công đã là không tệ, kiêm lại nội tức hùng hậu, du lịch nhanh cũng là cực nhanh, mấy lần đã bơi ra mấy chục trượng có hơn.

Cái này ao suối nước nóng quả nhiên không nhỏ, tại đá tròn chiếu sáng phạm vi bên trong, vẫn không thấy giới hạn. Lý Tuần cũng là không thèm để ý, chỉ là khắp nơi du động, dù sao phụ cận trong vòng mấy trượng rõ ràng rành mạch, hắn còn phát hiện tại cái này trong nước ấm sinh hoạt mấy con cá nhỏ.

Lý Tuần tính trẻ con đã là đã xảy ra là không thể ngăn cản, hắn dứt khoát liền cùng những này con cá so với tốc độ, theo cá con di động, đông du tây vọt, chơi đến quên cả trời đất.

Đợi đến hắn chơi mệt rồi, lại nổi lên mặt nước lúc, lại phát hiện mình lại cái này trong ôn tuyền lạc đường.

Tứ phía đều là thủy khí ngưng kết sương mù, cho dù là đá tròn quang mang cũng thấu không đi qua, ai còn biết hắn cách xuống nước lúc bên bờ có bao xa?

Cái này, hắn là thật muốn cười khổ.

Đang định quyết định một cái phương hướng, tìm được trước bên bờ lúc, hẳn chợt phát hiện nghe được cái gì, tựa hồ... Có tiếng nước?

Đây cũng không phải là bình thường dòng nước động thanh âm, mà là vung lên giội xuống, có tiết tấu tắm rửa thanh âm. Lại khoảng cách này tuyệt không tính xa.

Nguyên bản hẳn còn không có để ý, nhưng đánh từ lực chú ý tập trung qua, hẳn đột nhiên phát hiện, tiếng nước vang lên phương hướng, lại có một vệt bóng người nhàn nhạt, như có như không.

Hẳn lúc này nín thở, không tự giác hướng nơi đó tới gần một điểm khoảng cách. Dạng này, bóng người thì càng rõ ràng, thậm chí nhìn ra được tương đương rõ ràng hình dáng.

Hẳn một chút nhìn ra, đây là một nữ nhân, nhất cái tắm gội bên trong nữ nhân.

Trong đầu ầm vang chấn động, lúc này vốn là nhất hẳn là bảo trì lúc thanh tĩnh, trong đầu hẳn lại thành trống rỗng.

Ròng rã bảy năm, một mình hẳn tại cái này Tọa Vong phong thượng giã dựa cầu sinh, nếm lấy hết sinh tử tư vị — cái này cũng không tính là cái gì! Nhưng đáng sợ nhất, là cái này ròng rã bảy năm bên trong, không có bất kỳ người nào cùng hẳn giao lưu, đến mức liền nói chuyện bản năng đều muốn mất đi cô độc cùng tịch mịch.

Hẳn không phải không gặp qua bóng người.

Trong bảy năm qua, hẳn thấy qua vô số lần ngự kiếm bay qua đồng môn, nhưng bởi vì một nguyên nhân, hẳn giống làm tặc đồng dạng giấu đi, càng không cần nói chào hỏi loại hình!

"Ta đến tột cùng bờ tới chỗ nào?"

Đây là hãn đối kia hư vô mờ mịt mục tiêu duy nhất nghi vấn.

Từ mới bước lên phong lúc ước ao và táo bạo, đến trung kỳ chết lặng, lại đến hiện tại càng ngày càng không cách nào đè nén sợ hãi, tại dạng này dài dằng dặc tâm lý trong lịch trình, hãn nhin xuống vô số lần xúc động, một mình liếm láp lấy vết thương, tại mãnh liệt cô độc bên trong tiếp tục tiến lên.

Mà giờ khắc này, tại không có bất luận cái gì chuẩn bị tâm tư tình huống dưới, hãn gặp bảy năm đến nay kinh sợ nhất một khắc — nhất cái cách hãn chỉ có bốn năm trước xa người!

Nếu như hãn nhẹ nhàng kêu một tiếng, liền có thể gây nên người này chú ý! Nhưng là, khoảng cách này đã vượt qua hãn mức cực hạn có thể chịu đựng.

Cho nên, tại đại não vận chuyển còn chưa hồi phục bình thường như trước, bản năng của thân thể đã làm ra phản ứng.

Lui! Nhanh chóng thối lui!

Giống một đầu chó nhà có tang, hãn quay đầu liền muốn bơi ra. Bất quá hãn lại quên đi một điểm, tại cái này trên đỉnh người, trừ hãn ra, đâu còn có phạm nhân?

"Nếu ta là người, liền sẽ tại kia hảo hảo đợi, nghĩ kỹ như thế nào xin lỗi, để đền bù lỗ mãng phía dưới tạo thành khuyết điểm!"

Nhất cái giọng nữ vang lên, nghiên ngẫm từng chữ một cũng cực kì rõ ràng, chỉ là nghe, nhưng không có nửa điểm cảm xúc chập trùng.

Hết lần này tới lần khác, trong câu nói này, Lý Tuần nghe được không dung chống cự cường ngạnh cùng uy nghiêm.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Thanh Ngâm

Chương 7: Thanh Ngâm

Lý Tuần đứng chết trân tại chỗ, chân tay luống cuống.

Hậu phương tiếng nước không ngừng, vị kia sương mù sau giai nhân cũng không dừng lại động tác, chính ở chỗ này vẩy nước tịnh thân.

Lý Tuần nghe được có chút choáng váng, mặc dù hấn đối với người khác phải nhận biết không tính toàn diện, thế nhưng là giống đấng sau vị này, có thể tại nam tính bên cạnh nhàn nhã tắm rửa, có phải hay không cũng thừa thốt một chút?

Lý Tuần dù sao không ngốc, hấn lúc này cũng đã minh bạch, hiện tại đối mặt chính là một vị tuyệt đối không chọc nổi nhân vật, tại loại này nhân vật cường thế trước mắt, làm nhất hài tử ngoan, là thông minh nhất bất quá!

Hấn mặc dù đã quay lưng lại đến, nhưng vẫn là đóng chặt con mắt, sợ trong lúc vô tình lại mạo phạm người ta, cái này không quan hệ đạo đức phong hoá, vển vẹn vì bảo trụ mạng nhỏ mà thôi.

Xác nhận hết thủy đều đã ổn thỏa, hấn lúc này mới lắp bắp mở miệng: "Không ở, ta không phải. . . Cố ý!"

Đối phương đồng thời không có tức thời trả lời, Lý Tuần chỉ nghe được ào ào hắt nước âm thanh, mỗi một điểm âm thanh, đều là đối với hấn ý chí tàn phá.

Cũng không biết trải qua bao lâu, sương mù sau nữ tử mở miệng: "Nói là thật, lại làm gì ra vẻ khẩn trương? Sự tình không tùy từng người mà khác nhau,

một người thông minh cùng nhất cái xuẩn tài, muốn gánh chịu hậu quả đều là giống nhau."

Lý Tuần lập tức á khẩu không trả lời được.

Đằng sau nữ nhân này, thực sự thật là đáng sợ.

Hơi ngừng một chút, nữ tử này lại nói: "Nhìn người tu vi không tốt, cũng ngại không được kiếm, là thế nào đi lên nơi này?"

Lý Tuần bật thốt lên: "Bò lên!"

Tử trong giọng nói lần thứ nhất có cảm xúc tồn tại, tuy chỉ là một tia nhàn nhạt kinh ngạc, nhưng cũng để Lý Tuần cảm thấy tự hào. Chỉ nghe nàng hỏi: "Người là Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử?"

Đây coi như là đề ra nghi vấn thân phận. Lý Tuần trước may mắn hẳn lúc này nội tức lưu chuyển hình thức, là chính tông Minh Tâm Kiếm Tông đích truyền. Nếu không, U Minh khí vừa ra, chỉ sợ đối diện chi nhân sớm một chưởng bổ hẳn!

May mắn bên trong, đầu óc của hắn vòng vo mấy vòng, đem các phương diện hậu quả cũng suy nghĩ một lần, cuối cùng là quyết định "Thật lòng" dĩ cáo.

"Hỗ thẹn, chỉ là cái bất nhập lưu thấp bối đệ tử. . ."

Lý Tuần dùng câu nói này làm giảm xóc, lập tức liền từ mình thân thế nói lên, một đường nói đến trèo núi bảy năm kinh lịch.

Đương nhiên, trong đó liên quan tới Huyết Tán Nhân tử vong uy hiếp, cùng gần đây mới đạt được « U Minh Lục bỏ bớt đi không đề cập tới. Chỉ nói là mình nhất tâm hướng đạo, bị đào thải về sau, liền đi bò Tọa Vong phong dĩ chứng tâm vân vân.

Đoạn văn này vốn là hắn ở trong lòng ôn dưỡng thật lâu sau, chuẩn bị làm

ngày sau lí do thoái thác sử dụng, mặc dù chưa hề đối người đạo qua, nhưng trong bụng đã là thuận thực đến cực điểm.

Lúc đầu mở miệng, mặc dù còn có chút từ ngữ thượng không lưu loát, nhưng càng về sau, đã là lưu loát vô cùng, rất nhiều từ ngữ không cần lại nghĩ, liền thốt ra, lại là lại "Chân thành" bất quá.

Hắn mới mở miệng, nói khoảng chừng một khắc đồng hồ công phu, cái này bên trong, nữ tử kia cũng đã hỏi vài câu chi tiết, nhưng cũng cũng tại Lý Tuần kế hoạch bên trong, đáp lại đến cũng có chút thông thuận.

Như thế, đãi hắn có một kết thúc thời điểm, nữ nhân kia lại để hắn ngoài ý muốn nói một tiếng: "Bây giờ lại cũng có nhân vật như vậy!"

Ngữ khí mặc dù vẫn là bình bình đạm đạm, giống như là đang trần thuật không chút nào lạ thường một kiện bình thường sự tình, nhưng trong đó ý tứ lại là đến. Lý Tuần mừng thầm trong lòng, trong miệng đương nhiên còn muốn cảm ơn.

Nữ tử cũng không quan tâm hắn phản ứng ra sao, chỉ là lại nói một tiếng: "Người độc thân trèo núi bảy năm, hành trình hơn hai trăm ngàn dặm, có thể tiếp nhận loại khổ này sở, cũng coi là nhân trung chi kiệt. Ta như vậy đối người, ngược lại là có chút bất kính, người lại trái đi trăm bước lên bờ, đợi ta mặc chỉnh tề, sẽ cùng người gặp nhau."

Lý Tuần tất nhiên là theo lời mà đi, lên bờ đi, cũng không dám nói nhiều, chỉ là cung kính đứng tại chỗ, trên mặt làm mười phần công phu.

Cũng chỉ là so với hắn muện số lượng hơi thở thời gian, một bóng người từ trong sương mù chậm rãi đi tới, nước Yên Lưu động, Kinh Vân xen lẫn, mặc dù vẫn thấy không rõ diện mục, nhưng nàng Lăng Ba Vi Bộ, váy dài chập chờn thân thể, cũng đã để Lý Tuần nhìn ngậy người nhân, chỉ cảm thấy đời này lại chưa thấy qua nhân vật như vậy.

Trong lúc mơ hồ, tựa hồ có một tia như có như không tiếng chuông, chậm rãi thấm vào trong hơi nước, cùng cái này mê mang thiên thủy xen lẫn tại một chỗ, nhỏ vụn phát run thanh âm, thiên y vô phùng cùng cái này chậm rãi mà đến thân ảnh hợp tại một chỗ, quắp lao Lý Tuần tâm thần.

Mà khi trước mắt thủy khí tan hết, Lý Tuần càng là liền hô hấp cũng đình chỉ. Đây là cỡ nào giai nhân?

Lý Tuần chỉ cảm thấy trước mắt sạch sẽ không dính Nhất Trần kiều nhan, tựa như một đóa gập nước từ chiếu Thủy Tiên, thanh lệ bên trong có khác cao ngạo, thanh thảo bên trong đã thấy nhẹ sần.

Hắn còn không có tìm tới hình dung trước mắt giai nhân từ câu, liền đã cảm thấy hai chân mềm, hận không thể quỳ xuống trên mặt đất, quỳ bái.

Hai người bốn mắt gặp nhau, nữ tử kia trong mắt liên tục chớp động mấy đạo lóa mắt ba quang, Lý Tuần ngẩn ngơ, trong đầu đã trống rỗng. Trong thoáng chốc, chỉ nghe nữ nhân nói một tiếng: "Ngược lại giống như một vị cố nhân!"

Hắn giống như ở đâu từng nghe qua câu nói này? Chính mê man thời điểm, trong đầu hiện lên một đạo linh quang: "Thanh Hư tiên sư!"

Bị cái này quán quanh bảy năm lâu danh tự đánh trúng, Lý Tuần lập tức rùng mình một cái, đờ đẫn táo lại, lại nhìn thấy nữ tử đã uốn gối ngồi tại bên bờ trên đồng cỏ, chải vuốt nàng dài đến eo hông tóc xanh. Từng giọt nước, thuận như tơ lụa màn nhỏ xuống, hình như có một cỗ nữ nhi gia mùi thơm ngát đập vào mặt.

Lý Tuần hai chân không tự giác một khúc, té quỳ dưới đất, đầu cũng không dám nhấc, chỉ là ti âm thanh hỏi: "Xin hỏi là vị nào tiên sư?"

Hỏi thăm thời điểm, trong đầu hắn đã lóe lên mấy cái danh tự, đều là bảy năm trước nghe Minh Ngạn lão đạo giảng thời cổ biết được. Minh Tâm Kiếm Tông tiền bối tiên sư dương thịnh âm suy, thành danh nữ tu cứ như vậy hầu như cái, kỳ thật cũng là tốt đoán.

Nữ tử kia nhìn hẩn một cái, trong tay trang điểm không ngừng, nhạt lên tiếng: "Thanh Ngâm."

Lý Tuần nghe xong, đầu lại nằm đến thấp hơn, không để cho mình tâm tư có mảy may bộc lộ: "Quả nhiên là nàng!"

Cái này Minh Tâm Kiếm Tông trong lịch sử ít có bi kịch nhân vật.

Đây là liên lụy Thông Huyền Giới đại danh đỉnh đỉnh Ngọc Tán Nhân một đoạn công án.

Lúc này, Thanh Ngâm chính là cùng tông chủ Thanh Minh cùng thế hệ tiên sư, nhưng mà ngàn năm trước đó, nàng vẫn chỉ là một vị vừa mới tu chân có thành tựu người chậm tiến, mà Ngọc Tán Nhân Cổ Chí Huyền đã là danh chấn Thông Huyền Giới nhất đại ma đầu.

Lúc ấy Ngọc Tán Nhân động phủ còn không tại Bắc Cực Dạ Ma chi trời, mà là tại giới này trung bộ Lạc Ngọc trên núi, danh xưng "Vạn tiên bất hồi", Thông Huyền Giới lục đại tuyệt địa một trong —— Vô Hồi cảnh.

Khi đó, Thanh Ngâm tiên tử bị Ngọc Tán Nhân bắt đi **, cũng bởi vậy, Thanh Ngâm thanh danh, mai kia mất sạch.

Cũng là lúc này, Chung Ân cái này Minh Tâm Kiếm Tông mấy ngàn năm qua nhất kinh tài tuyệt diệu cao thủ, cũng theo đó hiển lộ phong thái.

Vô Hồi cảnh bên trong, Chung Ân vì cứu Thanh Ngâm, một mình cô kiếm, cùng Ngọc Tán Nhân cùng thủ hạ mấy trăm tu sĩ đại chiến, kiếm khí ngút trời. Trong vòng ba canh giờ, để mấy trăm tu sĩ hơn phân nửa nuốt hận nơi đây, lại một kiếm xuyên qua Ngọc Tán Nhân ngực, khiến cho bỏ chạy vạn dặm, tìm nơi nương tựa chất nữ Cổ Âm.

Bực này Thông Huyền Giới ngàn năm không gặp rầm rộ, cũng chỉ có danh xưng Thông Huyền kiếm thứ nhất Chung Ân, mới có thể làm đến.

Đến tận đây, Chung Ẩn uy danh, như mặt trời ban trưa; mà Thanh Ngâm, thì trở thành hắc vô số công tích bên trong tầng kia thật mỏng bóng đen, tồn tại ở mọi người trong lòng.

Từ một khắc kia trở đi, Thanh Ngâm điệu thấp ẩn cư tại Tọa Vong phong nơi nào đó, Chung Ẩn thì tại Thông Huyền Giới lóng lánh mấy trăm năm về sau, cũng tại Tọa Vong phong mở động phủ, cùng Thanh Ngâm làm bạn. Bọn hắc cũng là Minh Tâm Kiếm Tông bên trong, lâu dài trên Tọa Vong phong tu hành tu sĩ.

Lúc này, đối mặt với theo như đồn đại thâm hiểm nhất nhân vật chính, Lý Tuần trong lòng không khỏi hoạt động, nhưng là rối bời, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Mơ mơ màng màng ở giữa, hắc lần nữa bái lễ nói: "Thanh Ngâm tiên sư mạnh khỏe, đệ tử Lý Tuần bái kiến."

Thanh Ngâm trên tay không ngừng, nói khê: "Xuất thân vương hầu nhà, có thể có như thế nghị lực, những năm gần đây, ta cũng chỉ gặp người một người mà thôi, người rất không tệ."

Lý Tuần nghe vậy mừng thầm trong lòng, trên mặt lại cưỡng ép đè lại, lần nữa hành lễ nói: "Tiên sư quá khen rồi!"

Thanh Ngâm cũng mặc kệ hắc nói cái gì, lại rồi nói tiếp: "Nhìn người tu vi, mặc dù còn có chút nông cạn, nhưng ở nội hô hấp một hạng bên trên, lại có chút tinh xảo, nghĩ là nhắm lại hai ba canh giờ, cũng có thể làm được đi."

"Đệ tử còn có thể nỗ lực chèo chống."

Thanh Ngâm rốt cục dừng lại chải tay đến, nhẹ gật đầu: "Nội tu một đường, tối kỵ không trung xây các, căn cơ bất ổn. Người cái này bảy năm, khổ mặc dù khổ, nhưng ở căn cơ một đường bên trên, lại làm được rất tốt, có thể an tâm đi bước, nội tu ngoại luyện, tinh khí thần tam bảo như nhất, nghĩ đến trong ngoài

quán thông ngày đã là không xa.

"Nếu như lâu dài bảo trì, lại theo nếp quyết tinh tiến, như thế tiến cảnh mặc dù chậm chạp, nhưng thẳng ở vững vàng, một trăm năm trước, người không bằng người, sau một ngàn năm, người không bằng người. Như có thể ngàn năm như nhất, chính là hà nâng phi thẳng, lại có gì khó quá thay?"

Lý Tuần nghe được đầu tiên là vui mừng, sau này ngơ ngẩn: "Tiên sư chi ý là. . ."

Thanh Ngâm lại không đáp hẳn, chỉ là bắt đầu xắn động búi tóc, thu hồi một đầu tóc xanh, chỉ còn lại hai, ba cây nghiêng rủ xuống, búi tóc kiểu dáng không phù hợp thế gian thường dùng quy cách, lại tại đơn giản bên trong có khác một phen thanh suất độc đáo.

Lý Tuần chính là có chuyện trong lòng, cũng không nhin được nhìn trộm quan sát, không khỏi có chút thất thố, lại không biết Thanh Ngâm thấy không.

Cho đến búi tóc xắn tốt, Thanh Ngâm mới nói: "Người có biết đây là Tọa Vong phong chỗ nào?"

Lý Tuần trong lòng hơi động, thành thành thật thật đáp: "Đệ tử không biết!"

"Nơi này cách phong chân chỗ tổng cộng 274,000 chín trăm dặm, đã qua ngọn núi này một phần hai. Dựa theo tông môn quy củ, người lúc này đã tự động xếp vào Minh Tâm Kiếm Tông môn tương, có thể nhập Khải Nguyên đường, tu tập pháp quyết, lại bái minh sư. Đương nhiên, nếu như người muốn tiếp tục leo đi lên, trực tiếp trở thành tông chủ dòng chính, cũng chưa hẳn không thể!"

Lý Tuần thật ngây người, hẳn hôm nay ngốc số lần, sợ là so bảy năm bên trong cộng lại còn nhiều, hẳn cứng họng, nửa ngày sau mới nói: "Chẳng lẽ. . . Đã đến?"

"Tọa Vong phong hợp lực giới chi cực, cực số vì cửu, là cổ chung năm mươi

bốn vạn dặm, người đã qua 4,900 dặm, tất nhiên là đến."

Lý Tuần tứ chi chạm đất, kinh ngạc nhìn nghe, vốn còn muốn mở miệng nói lên vài câu, nhưng miệng bên trong ra, lại đều là "Ha ha" tạp âm.

Nửa ngày, hắn đột nhiên mở miệng cười nhẹ, tiếng cười từ yết hầu con mắt bên trong lộ ra, "Khanh khách" rung động. Tiếng cười chưa tuyệt, hắn lại nện đất thét dài, nghẹn ngào khóc rống.

Hắn sớm vong một bên Thanh Ngâm tiên sư, cũng vong hẳn thân phận, mục đích, lý tưởng, hiện tại Lý Tuần chỉ muốn thống thống khoái khoái tiết một trận, tận nôn hẳn bảy năm qua cô độc, khổ sở, cùng thời thời khắc khắc nương theo lấy hẳn tuyệt vọng.

Hắn mỗi khóc một phần, trong lòng liền có một phần cao hứng tiến vào chiếm giữ, khóc đến mười phần, liền lòng tràn đầy đều là vui vẻ. Thế nhưng là cái này vui vẻ hình chi tại ngoại, lại là chua xót không chịu nổi, lệ như suối trào, không thể ngăn chặn.

Trong óc, liên quan tới cái này bảy năm đủ loại tình hình đèn kéo quân thay phiên, vô số lần đường ranh sinh tử giãy dụa, tuyệt vọng cùng hi vọng va chạm, yên lặng cô độc cùng điên cuồng vọng tưởng, từng cái xen lẫn đi vào, ủ thành rượu đắng, cho đến giờ phút này, vẫn chỉ có mình nhấm nháp.

Thanh Ngâm cũng không ngăn cản hắn, ngược lại là rất có hăng hái nhìn hắn tại kia kêu khóc, ánh mắt quang mang sáng tối chập chờn, tựa hồ có khác ý nghĩ.

Cái này vừa khóc chính là tiểu canh giờ, cũng chỉ có Thanh Ngâm dạng này người, mới có thể phảng phất vô sự đợi chút nữa tới.

Khóc đến cuối cùng, ngược lại là Lý Tuần thần trí dần dần phục, bắt đầu bắt đầu ngại ngại, vội vàng thu thập nước mắt nước mũi, quỳ xuống đất thỉnh tội: "Đệ tử nhất thời sấu não, tại tiên sư trước mặt thất thổ, còn xin tiên sư thứ tội!"

Thanh Ngâm nhạt quét mắt nhìn hẩn một cái, khoe môi lần thứ nhất hiển lộ ra nhất cái rõ ràng biểu lộ —— kia là một vòng giống như thương tiếc lại như mỉm cười giấu cợt, nói ra: "Người người này đang khóc thời điểm, ngược lại càng có thể yêu một chút."

Lý Tuần trong lòng run lên, bỗng nghĩ đến Thanh Hư chỉ trích hẩn lý do, lúc này liền là một thân mồ hôi lạnh, phục trên đất, lảo đảo nói không ra lời.

Tại một ít phương diện, Thanh Ngâm hẩn là so Thanh Hư càng đáng sợ.

Chỉ ít, Thanh Hư hỉ ác, Lý Tuần còn có thể đoán ra một chút, mà đối mặt Thanh Ngâm, đầu óc của hẩn không biết làm tại sao, lại là chuyển không đến, quả nhiên là tên ngốc. Hết lần này tới lần khác Thanh Ngâm nói chuyện, cũng không phải đơn thuần như vậy, để hẩn lý giải đến có chút phí sức.

May mắn, Thanh Ngâm cũng không cố ý làm khó hẩn, cũng không cần hẩn suy nghĩ ứng đối ra sao, thuận miệng liền chuyển chủ đề: "Nhìn bộ dạng này, người là không muốn lại hưởng thượng bô lên?"

"Ai lại bô người đó là ngu ngốc!" Lý Tuần trong lòng trả lời một câu, ngoài miệng đương nhiên không thể nói như vậy, nhưng lại cảm thấy biện bạch có chút phiền phức, liền chỉ là lúng ta lúng túng không nói gì, trên mặt hiện ra xấu hổ cùng sợ hãi thần sắc.

Thanh Ngâm nhìn mà biết ý, lại hít một tiếng: "Này cũng có ta không phải. Nếu ta không ở chỗ này chỗ, đảo loạn dòng suy nghĩ của người, lại giả dĩ năm năm thời gian, nói không chừng người thực sẽ như ba đại tổ sư như thế, thẳng trèo đỉnh núi, thành tựu vô thượng công lao sự nghiệp.

"Mà lúc này, người nhuệ khí diệt hết, lòng gan dạ không đủ, lại gắng gượng chịu đựng, cũng chỉ là có hại vô ích."

Lý Tuần mừng rỡ trong lòng, đồng thời cũng cảm thấy kích Thanh Ngâm thông tình đạt lý, lúc này trên mặt biểu lộ là chân chính từ đáy lòng mà, cũng

không tốt nói cái gì, chỉ là không ngừng khấu tạ.

Thanh Ngâm lại không để ý tới hẳn, đem ánh mắt nhìn về phía nơi khác, tựa hồ chung quanh tràn ngập sương mù cũng không thể ngăn cản tầm mắt của nàng, hoặc là đang suy tư cái gì.

Lý Tuần mượn cơ hội này, cũng nhìn trộm dò xét nàng, nhìn xem nàng mỹ ngọc không tỳ vết chút nào gương mặt, thanh nhã lớn lên hình dáng, cùng trầm tĩnh thanh nhã khí độ, biết rõ cái này ánh mắt có chút vô lễ, nhưng căn bản ngăn không được.

Cứ như vậy qua mấy hơi thời gian, Thanh Ngâm mới trở lại mặt đến, nhìn hẳn một cái: "Thôi được, ta hôm nay thiếu người, cũng tại hôm nay trả lại người."

Nói, trên tay không biết làm tại sao chấn động, một đạo thanh quang xuyên vân phá vụ, trùng thiên bay đi, trong nháy mắt không thấy bóng dáng.

Lý Tuần bản chính ở chỗ này nói "Sợ hãi", gặp cái này quang lóe lên, liền lại nói không ra nói tới.

Thanh Ngâm thản nhiên nói: "Kia là bản môn đưa tin kiểm phù. Người đến đây sự tình, ta đã báo cáo tông chủ, tiếp qua ba bốn canh giờ, liền sẽ có bản môn trưởng lão đến đây, ấn môn quy thu người nhập môn. Sau đó, tu đạo con đường, liền muốn chính người đi đi."

Lý Tuần không cần làm ra vẻ, liền đã là vui mừng quá đổi kiêm vừa cảm kích không hết dáng vẻ, lại sung làm một lần dập đầu trùng.

Thanh Ngâm giống như cũng nhìn đủ hẳn dập đầu bộ dáng, lại nhíu mày, liền muốn hẳn, nói ra: "Cái này còn lại thời gian, người cũng không cần nhàn rồi, người nói chỉ học qua bản môn cơ sở nội tức Bàn Vận Thuật, mấy năm này lại tu luyện được tinh thuần như thế, đã có chút không dễ, nhưng lại cứ tiếp như thế, nhưng cũng khó có tiến thêm, ta liền dạy người bước kế tiếp khẩu quyết, cùng

một chút ứng dụng pháp môn, như thế nào?"

"Còn có thể như thế nào? Đương nhiên là không còn gì tốt hơn!" Lý Tuần trong lòng không khỏi vui vẻ nói, kếm chút lại muốn đập đầu, may mắn trải qua thời gian dài nhìn mặt mà nói chuyện, hẳn cũng đại khái hiểu một chút đối phương phản cảm đồ vật, bởi vậy lần này chỉ là khom người mà thôi.

Lý Tuần cảm thấy, Thanh Ngâm là một vị có chút hợp cách đạo sư. Chí ít, so truyền thụ cho hẳn cơ bản nội tức Bàn Vận Thuật đệ tử đời ba muốn tốt quá nhiều. Bất quá, hẳn cũng chỉ có thể tìm người kia cùng Thanh Ngâm làm sự so sánh, lại vong giữa song phương chênh lệch cực lớn, căn bản không thể lấy ra so sánh.

Hơn hai canh giờ xuống tới, Thanh Ngâm đã để hẳn nhớ kỹ Minh Tâm Kiếm Tông căn bản nhất "Tam hóa nhị chân" bên trong chi thứ nhất hóa —— Hóa Khí thiên.

Trên thực tế, Hóa Khí thiên chính là trúc cơ tại nội tức cơ bản Bàn Vận Thuật mà diễn sinh ra đến, cùng kia công pháp cơ bản khác biệt chính là, Hóa Khí thiên bên trong thuật, muốn phức tạp tinh diệu được nhiều.

Trong đó bao gồm một hệ liệt đối nội hơi thở bồi hộ, ôn dưỡng, rèn luyện, biến hóa, thăng hoa trình tự, làm nguyên lai chỉ là cường thân kiện thể nội tức, hữu hiệu lợi dụng trưởng thành, đạt tới sau cùng chất biến thăng hoa.

Trọng yếu nhất chính là, xuyên thấu qua dạng này trình tự, người tu luyện sẽ dần dần hiểu rõ thân thể mỗi một cái không quan trọng chỗ, đem nó cùng mình tâm thần hòa làm một thể, đạt tới khí phách đồng thời tới, thần thể đồng hành tiêu chuẩn.

Lý Tuần trên núi bảy năm, trong lúc bất tri bất giác, đã xem những này bài tập hoàn thành hơn phân nửa, một ít chỗ rất nhỏ, thậm chí ra cái này nhất phạm trừ. Dù sao, sinh tử tôi luyện, cùng đối tinh vi pháp quyết lĩnh hội, chính là tu chân cần có nhất cũng khó khăn nhất điều kiện.

Lý Tuần đã có thiên tư, lại không thiếu khuyết nghị lực, gần ngủi bảy năm ở giữa, tại tuyệt đại sống sót dưới áp lực, hãn cơ hồ mỗi một khắc cũng đang luyện công, tại lĩnh hội, tại giữa sinh tử du tẩu.

Như là bảy năm, đủ chống đỡ thường nhân ba mươi năm khổ tu!

Mà Thanh Ngâm rất nhanh liền hiện tình huống này.

Lý Tuần tại lý giải "Hóa Khí thiên" lúc đề ra vấn đề, đại bộ phận đều là liên quan tới trùu tượng hệ thống chỉnh hợp loại hình, đối với cụ thể hơn một chút vấn đề thực tế, ngược lại không quá chú trọng.

Thình thoảng nói lên một chút nghi vấn, đã hoàn toàn ra "Hóa Khí thiên" phạm trù, có chút thậm chí tinh diệu đến ngay cả Thanh Ngâm đều muốn cẩn thận suy tư, mới có thể giải đáp tình trạng.

Thanh Ngâm trong lòng lưu ý, cũng đang giải đáp quá trình bên trong, một mực chú ý đến Lý Tuần biến hóa.

Không ra nòng sở liệu, theo vấn đề từng cái giải khai, Lý Tuần trong mắt tinh mang chớp liên tục, thể nội khí cơ lưu chuyển cũng càng thông thuận. Thanh Ngâm cảm giác được, thường thường là đương nòng một vấn đề giải khai lúc, Lý Tuần thể nội chính là nhất cái quan khiếu đã thông.

Đến cuối cùng, các loại quan khiếu giống như pháo liên tiếp bạo hưởng, khí tùy tâm động, tại đều kinh lạc ở giữa ghé qua thuận, nội tức doanh cơ lại tùy ý, dao động ứng tâm, trong khoảng thời gian ngắn, Lý Tuần tu vi không ngờ lên một cái cấp độ.

Thanh Ngâm nhìn xem như vậy biến hóa, khóe môi chỗ hiện ra vẻ tươi cười.

Lý Tuần cũng không biết tu vi của hãn tiến bộ toàn bộ rơi vào Thanh Ngâm trong mắt, chỉ cảm thấy vô cùng hưng phấn, hận không thể khoa tay múa chân, tiết trong lòng khoái ý.

Bởi vì Thanh Ngâm giải đáp thực sự quá hữu hiệu quả, mỗi một cái giải đáp, đều sẽ giúp hấn đánh vỡ nhất cái mấu chốt, xuyên thấu một tầng cách ngăn, mang đến thu hoạch không nhỏ.

Mà khi những thu hoạch này tích súc tới trình độ nhất định, tựa như kia bạo lũ ống, vỡ tung trong cơ thể hấn mỗi một chỗ đê, đem mỗi một đầu kinh lạc liên hệ với nhau, bốn phương thông suốt đã không đủ hình dung rộng lớn.

Lý Tuần cảm thấy, đây quả thực tựa như là biển rộng vô bờ, chân khí dâng trào tràn đầy mỗi một chỗ.

Tới đồng thời, tại tâm thần bên trong, cái nào đó nhận không ra người nơi hẻo lánh bên trong, hấn đem những này lĩnh ngộ cùng U Minh khí bên trong nghi nan lẫn nhau tham gia, loại suy phía dưới, cũng cảm thấy rất có thu hoạch.

"Mấy ngày nay phải nên ta vận thể đại vượng, mọi việc đều thuận lợi!" Tại Thanh Ngâm thụ nghiệp có một kết thúc lúc, Lý Tuần miễn cưỡng ức ở cất giọng ca vàng xúc động, hưng phấn mà thầm nghĩ.

Lúc này, sắc trời đã từ từ lờ mờ, trước mắt Thanh Ngâm tiên sư lại vẫn phóng xạ ra hoa mắt quang thái, phản chiếu chung quanh hoa mộc, âm đạm phai mờ. Lý Tuần nhìn xem tình cảnh này, nhưng trong lòng thì khẽ động.

Hấn ho nhẹ một tiếng, thăm dò tính mà nói: "Tiên sư. . ."

Thanh Ngâm thu hồi ngấm cảnh ánh mắt, nhìn về phía hấn mặt, Lý Tuần chỉ cảm thấy trên mặt nóng lên, hơi kém vong nói chuyện.

May mắn kịp thời kịp phản ứng, bận bịu từ trong ngực móc ra dùng làm chiếu sáng đá tròn, ma sát hai lần, khiến cho hiển lộ tài năng, hỏi: "Tiên sư, đệ tử dưới núi nhật đến khối này kỳ thạch, chỉ là không biết lai lịch của nó, tiên sư có thể vì đệ tử giải hoặc?"

Thanh Ngâm chỉ nhìn một chút, liền kinh ngạc nói: "Tọa Vong thạch!"

"Tọa Vong thạch?" Lý Tuần vô ý thức lặp lại một lần, nghĩ đến trên đá khắc một cái kia cảm thấy cũng là hợp phách. Hiện Thanh Ngâm ánh mắt nhìn chăm chăm hẳn trên tay, lúc này không dám thất lễ, vội vàng đem cái này kỳ thạch hai tay dâng lên.

Thanh Ngâm dùng hai ngón tay nhặt đá tròn, giơ lên nhìn kỹ, mấy tức về sau liền khẳng định nói: "Chính là Tọa Vong thạch, đây cũng là trên đỉnh núi một kiện trời sinh kỳ bảo!"

Lý Tuần gặp nàng trên mặt hình như có chút vẻ yêu thích, thầm khen mình một tiếng, vội vàng nói: "Đệ tử đến nhập bản tông môn tường, chính được tiên sư chỉ điểm, lại phải tự mình dạy bảo, thực không thể báo đáp. Tiên sư nếu như thích tặng đá kia, đệ tử cái này liền đưa lên, cũng làm thỏa mãn đệ tử hiếu tâm."

Thanh Ngâm liếc mắt nhìn hẳn, mỉm cười nói: "Người có biết tặng đá kia tác dụng?"

Lý Tuần ăn ngay nói thật: "Đệ tử không biết."

"Tam sinh tọa vong, tọa vong tam sinh, cũng nói tặng đá kia có thể khiến người đến tam sinh chi kinh vĩ, tiếp theo phục vong, tức đến mà vong chi, dĩ toàn đại đạo. Thông Huyền Giới cao nhân lĩnh hội huyền diệu, phá giới phi thăng thời điểm, nếu có bảo vật này tương trợ, đem làm ít công to. . . Nguyên cho ta không?"

Lý Tuần từ thực tình nở nụ cười: "Tiên sư nói đùa, đệ tử còn có tự mình hiếu lấy, coi như tu được đạo thai, trường sinh bất tử, cũng còn muốn ngàn năm công phu, ngàn năm về sau tâm tình, lại có thể nào muốn lấy được? Lúc này giao cho tiên sư, ngược lại là vừa vặn."

Thanh Ngâm cười khẽ, trước mấy canh giờ tăng thêm tới tiểu dung, cũng so ra kém lần này nhẹ nhàng khoan khoái chân thực: "Ta nha, lại là không muốn nhất dùng cái này, chỉ bất quá, ta đối với nó cái gọi là thấu tích tam sinh công dụng, ngược lại là rất là tò mò, người nhưng nguyện giúp ta một chút sức lực?"

Lý Tuần khẽ giật mình: "Như thế nào tương trợ?"

"Chính là dạng này." Thanh Ngâm dứt lời, trên tay đột nhiên lật một cái, kia Tọa Vong thạch bỗng nhiên toả ra ánh sáng chói lọi, quang mang chói mắt, khiến Lý Tuần bản năng híp mắt lại.

Mà lúc này, hần cái trán đột nhiên mát lạnh, lại là Thanh Ngâm đem Tọa Vong thạch đặt tại hần Nê Hoàn cung bên trên, mà cái này ý lạnh tại một phần ngàn hơi thở bên trong, liền hóa thành hàn lưu thấu não mà vào, Lý Tuần ngay cả hừ một tiếng thời gian cũng không có, liền ngất đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Cô Sát

Chương 08: Cô sát

"Hôm nay thật là ngày hoàng đạo sao?" Lý Tuần mê man ở giữa thầm nghĩ.

Tại hăn ngất đi trước một khắc, trong đầu lóe lên lại là mới được « U Minh Lục » cùng "Bích Âm Đan" .

"Nếu như bị tiên sư phát hiện, nên làm thế nào cho phải?" Mang theo điểm ấy sầu lo, tinh thần của hăn dần dần yên tĩnh lại, cũng không biết trải qua bao lâu, một điểm bạch quang từ không hiểu chỗ bắn thẳng đến mà xuống, chiếu lên hăn linh đài triệt sáng, một mảnh oánh khiết.

Loáng thoáng ở giữa, hăn cảm giác được có đồ vật gì từ trong lòng hăn xuyên qua, nhưng cẩn thận trải nghiệm, nhưng lại là trống rỗng.

Thuận tiện giống như từ một nơi bí mật gần đó tìm được một loạt khắc đá, thiên tân vạn khổ đánh hóa, lại nhìn thấy nguyên lai cái này khắc đá đều đã bị mài đi, chỉ có thỉnh thoảng hầu như cái đoạn ngắn, mới có thể chứng minh nó đã từng tồn tại.

Không có những này đoạn ngắn ngược lại tốt, có những vật này, thỉnh thoảng nhất cái như hiểu như không cảm thụ, hoặc là nhất cái giống như quen thuộc lại cực xa lạ gương mặt, đều sẽ dẫn phát hăn không hiểu tâm tình, vốn lại tìm không thấy nửa điểm đầu mối, một lúc sau, chỉ cảm thấy ngực khó chịu không thở nổi.

Trong đầu bỗng là một vang, thân thể của hăn chấn động, tỉnh táo lại. Liên tại tỉnh lại trước một sát na, một vòng huyết hồng thân ảnh cùng với như có như

không tiếng chuông, ở trong đầu hấn chợt lóe lên, lập tức vỡ vụn thành trăm ngàn phiến, cũng không còn gập.

Hấn quát to một tiếng, xoay người ngồi dậy, lại phát hiện sắc trời đã tối đến thấu, mình lại như cũ tại mép nước. Chợt thấy không đúng, ngẩng đầu nhìn lúc, đã thấy đang có hai người, dùng gần như ánh mắt thương hại nhìn xem hấn.

"Thanh Ngâm tiên sư. . . A, Thanh Hư tiên sư!"

Không nghĩ tới, mở mắt liền trông thấy tạo thành mình bảy năm đau khổ "Kẻ cầm đầu", trước đây không lâu mới nghĩ rằng nguyên rủa người. Bảy năm không thấy, phong thái như trước, rất gần cùng ký ức hình tượng hòa làm một, như thế một kích, trong lúc nhất thời, hấn đúng là ngây người.

Mà Thanh Ngâm, Thanh Hư cũng không để ý hình dạng của hấn, Thanh Ngâm vẫn là nhất quán lạnh nhạt, mà Thanh Hư trong mắt nhưng lại có từng tia từng tia thương hại chi ý.

Cuối cùng vẫn là Thanh Hư mở miệng: "Lý Tuần. . ."

"Đệ tử tại!"

"Người cái này bảy năm cực khổ, người khởi xướng là ta, ta cũng không ngờ rằng, người lại cam nguyện chịu đựng loại này vất vả ma luyện, bảy năm như một ngày, trèo lấy hai mươi bảy vạn dặm ngọn núi hiểm trở. Biết được việc này về sau, ta cũng có chút trấn an."

Lý Tuần trong lòng cũng sinh ra cảm giác kỳ dị, hấn không dám trả lời, chỉ là dạ dạ nghe.

Thanh Hư biết trong lòng của hấn ý nghĩ không ít, nhưng bởi vì vừa mới chuyện nào đó ảnh hưởng dòng suy nghĩ của hấn, khiến cho hấn đã không chút nào để ý.

Huống hồ, Lý Tuần đã đã trở thành tông môn đệ tử, ngày sau liền có rất lâu

đền bù quan hệ, cũng không quan tâm cái này điểm tâm nghĩ.

Hắn rồi nói tiếp: "Đã người đã xếp vào tông môn, hôm nay liền theo ta xuống núi, đi Khai Nguyên đường chờ đi. Không được bao lâu thời gian, ta liền vì người giới thiệu một vị minh sư!"

Lý Tuần vội vàng khấu tạ, mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào pháp, hắn bộ này "Dập đầu đại pháp" lại là càng phát ra thành thạo, cho nên gõ phía dưới đi lúc, ngay cả chính hắn cũng không biết trong lòng cảm tạ là thật là giả.

Bất quá, hắn lúc này lại nghe thấy Thanh Hư một tiếng như có như không thờ dài. Lý Tuần bỗng nhiên nghĩ đến Thanh Ngâm cái gọi là Tọa Vong thạch công năng, hắn nhìn không được hỏi: "Đệ tử ngu muội, vừa mới Thanh Ngâm tiên sư đối đệ tử dùng kia Tọa Vong thạch, không biết lại là kết quả gì?"

Lời này vừa nói ra, Thanh Ngâm cùng Thanh Hư liếc nhau, thần sắc đều có chút kỳ quái, cuối cùng vẫn Thanh Hư nói: "Người xem đi!"

Hắn ồng tay áo vung lên, cuốn một chút trên nước đến, pháp quyết thi triển, đem nó hóa thành một mặt Thủy kính, rơi trên tay Lý Tuần.

Hắn lại làm cái pháp thuật đem bốn phía chiếu sáng, nói ra: "Nhìn trán người."

Lý Tuần ngây ngốc nhìn sang, chỉ cảm thấy trên trán một mảnh trắng noãn, lại cái gì cũng không có.

Thanh Ngâm ở một bên nở nụ cười: "Chúng ta ngược lại vong, người còn không hiểu được linh mục chi thuật, trước tạm học một đoạn này pháp quyết. . ."

Nàng nói một đoạn có phần đơn giản vận khí pháp môn, chủ yếu là dạy Lý Tuần như thế nào vận khí tại mắt, đồng thời mở ra cái nào đó khiếu huyết.

Đợi đến Lý Tuần hoàn toàn học được sau lại nhìn, quả nhiên có khác biệt.

Dựa theo Thanh Ngâm truyền thụ cho khẩu quyết, hẩn linh mục mở rộng, nhìn kỹ trán mình hoa văn, mấy tức về sau, chợt thấy có chút hoa văn tựa hồ nhan sắc có khác biệt, chỉ lần này phân biệt, lập tức có nhất cái kỳ quái đồ án từ trên trán nổi lên.

Cái này đúng là một đoàn huyết hồng sắc mà không có cố định hình dạng "Vân khí", chỉ ở cái trán nơi nào đó lẫn lộn, có nó cố định phạm vi, ở phạm vi này nội ngẫu nhiên căng rứt, nhìn qua có chút quý dị.

"Đây, đây là. . ." Lý Tuần kinh ngạc phải nói không ra nói tới.

Thanh Hư một chút lắc đầu, thở dài: "Đây là cô sát chi tượng. Trăm năm trước đó, Tứ Cửu Thiên Kiếp hạ xuống, Thông Huyền Giới vô số tu sĩ hồn phi phách tán, ở trong đó có may mắn người còn có thể hộ đến linh thức chuyển sinh, dĩ lại cầu đại đạo.

"Bất hạnh người, thì linh thức cũng không còn gặp, như vậy hồn phi yên diệt. Mà người, có lẽ chính là kia linh thức chuyển sinh một trong số đó."

Lý Tuần ngạc nhiên, hồi lâu mới nói: "Bởi vậy cái này liền trở thành cô sát chi tượng?"

Thanh Hư lại nói: "Không có đơn giản như vậy! Linh thức chuyển sinh, mặc dù tính linh mông muội, chỉ khi nào tu đạo có thành tựu, linh khiếu mở ra, liền phục hồi trí nhớ kiếp trước, đại đạo chuyển đi, liền thành đường bằng phẳng. Nhưng là còn có người tam sinh câu diệt, không vào luân hồi, lúc đầu chạy không khỏi hồn phi phách tán kết cục.

"Nhưng mà, có lẽ là cái gì thiên tài địa bảo bảo vệ, khiến cho linh thức bị 'Tẩy trắng' về sau chuyển sinh, bởi vậy đoạn tuyệt tam sinh liên hệ, vền vền đương thời chi thân nhưng theo, mới tính cô sát chi tượng. Như thế, lại là vạn vạn trong không có một!"

Lý Tuần nghe vậy lại run lên nửa ngày, nói không ra lời.

Thanh Hư vừa cười nói: "Bất quá, việc này người lại không cần quá lo lắng, hạnh hoặc bất hạnh, còn tại cái nào cũng được ở giữa, nếu như người có thể dĩ nhiên chi tâm đối mặt, chính là đại hạnh. Phải biết, cái gọi là cô sát chi tượng, không tam sinh ràng buộc, tu đạo tiến cảnh cực nhanh.

"Chỉ là, như tu đến về sau, con đường phi thăng lại là gian nguy, lợi và hại nửa nọ nửa kia, người phải có điều chuẩn bị."

Lý Tuần tạ lễ nói: "Tạ tiên sư chỉ điểm!"

Thanh Hư nhẹ gật đầu, hướng Thanh Ngâm nói: "Sư muội, ta cái này dẫn hãn xuống núi, người nhưng còn có cái gì muốn nói sao?"

Thanh Ngâm mỉm cười lắc đầu, lại nhìn về phía Lý Tuần lúc, lại khôi phục ngoại vật khó mà oanh tâm đáng vẻ, tại dạng này ánh mắt hạ, Lý Tuần cảm thấy có phần không được tự nhiên. Hãn bắt đầu hoài niệm trước đây không lâu, Thanh Ngâm vì hãn giảng giải nghi nan lúc bộ dáng.

Mà lúc này, Thanh Ngâm dường như trầm ngâm một chút, lại nói: "Sư huynh, người nhìn hãn tư chất, cùng Lâm Các, Minh Cơ phải chẳng giống nhau đến mấy phần?"

Thanh Hư khẽ giật mình, vừa cẩn thận nhìn Lý Tuần vài lần, hồi lâu mới nói: "Tâm cơ linh động, tư duy nhanh nhẹn, lại tâm chí kiên nhẫn, ngược lại thật sự là có chút giống nhau, sư muội có ý tứ là..."

"Ta tông môn bốn pháp ba quyết, mỗi một dạng pháp môn, truyền thừa đều là không ít, chỉ có môn kia, mấy trăm năm qua, chỉ có Lâm Các, Minh Cơ hai người mà thôi. Lại sự kiện kia sau... Như thế, nhiều hơn một người, lại là tốt."

Thanh Hư liên tục gật đầu, vừa cười nói: "Trước kia chỉ nói sư muội không vì tục vụ để bụng, bây giờ mới biết, nguyên lai sư muội vẫn luôn tại quan tâm sư môn, chưởng môn sư huynh như nghe được, chắc chắn sẽ vui mừng không thôi! Đề nghị này cũng không tệ, sau khi trở về, ta tất bẩm báo sư huynh, nghĩ đến

cũng hẳn là nước chảy thành sông."

Thanh Ngâm cười nhạt một tiếng, lại hướng Lý Tuần nói: "Người có biết chúng ta nói là cái gì?"

Lý Tuần không dám khoe khoang, chỉ là thành thành thật thật đáp: "Hai vị tiên sư đang đàm luận đệ tử thích hợp nhất loại nào công pháp."

Thanh Ngâm bình thản âm từng tia từng tia lọt vào tai: "Biết thuận tiện, người sau khi trở về, nhớ kỹ tại Khải Nguyên đường đọc kỹ « Thái Thượng Cảm Ứng Thiên », « Minh Ngọc Chân Quyết », « Bích Tiêu Thông Đạt Chí »..." Nàng ngay cả liệt hơn mười thư mục, muốn Lý Tuần ghi lại.

Lý Tuần đầu óc cũng là tốt, chỉ làm cho Thanh Ngâm lặp lại một lần, liền tất cả đều nhớ kỹ, hẳn không dám hỏi nhiều, chỉ là cực lực cam đoan chắc chắn sẽ dụng tâm.

Thanh Hư ở một bên vuốt râu mỉm cười, đợi Thanh Ngâm dặn dò có một kết thúc, lúc này mới nói: "Sư muội đối 'Linh Tê Quyết' hiểu rõ, xem ra đã là rất được tinh áo!"

"Linh Tê Quyết!"

Lý Tuần tâm trí âm vang chấn động, chỉ cảm thấy trong lòng đã tuôn ra cực lớn vui vẻ, chẳng lẽ lại nhiều năm qua đau khổ truy tìm, hôm nay đúng là tự nhiên chui tới cửa?

Lý Tuần kích động trong lòng, nhưng bảy năm khổ công dù sao không phải tầm thường, hẳn bản năng vận dụng nội tức, đem thân thể hết thảy hoạt động cũng ổn định tại bình thường trạng thái dưới, cúi đầu nghe huấn.

"Nghĩ Linh Tê Quyết là tông môn bốn pháp ba quyết bên trong, nhất là thâm thúy một bộ. Trong hàng đệ tử đời thứ hai chỉ có các, Minh Cơ hai người đến truyền! Ai, các mà năm gần đây tâm ma tung sinh, tu vi không tiến ngược lại

thụt lùi, chỉ có Minh Cơ dốc lòng tinh tu, vô cùng có tiến cảnh.

"Nhưng mà một mình nàng lại không cách nào kế thừa tông môn pháp chế, nếu là người cùng pháp quyết này hữu duyên, lại là bớt đi chúng ta một phen công phu!"

Lý Tuần dạ dạ ứng hòa, nhưng trong lòng đang cuồng hống: "Truyền ta! Truyền ta! Mau mau truyền ta..."

Nhưng mà, Thanh Hư lời nói xoay chuyển, lại bắt đầu lắc đầu: "Người phải nhớ kỹ, chúng ta khiến cho người hiểu rõ tông môn vô thượng đại pháp, lại không phải để người mơ tưởng xa vời, cuồng đột tiến mạnh. Mà là để người minh bạch, Linh Tê Quyết nhập môn chậm nhất, muốn chính là nhất cái mài nước công phu.

"Như thế ma luyện tâm chí, mới có thể làm xảo trá không sinh, tâm ma không dài. Nếu người có thể ở phía trên tiêu tốn trăm năm công phu, ngày khác tông môn anh kiệt, tất không thể thiếu người nhất cái!"

May mắn mà có hãn nói những lời này, Lý Tuần mặc dù đồng thời không có nghe lọt nhiều ít, nhưng bởi vì nói đoạn văn này thời gian, đem tâm tình bình phục không ít. Hãn mượn khom người đáp lại thời cơ, làm nhất cái hít sâu, tiếp theo một chữ phun một cái mà nói: "Đệ tử... Tất không phụ chư vị tiên sư hi vọng!"

Nói xong lời cuối cùng, lực khống chế của hãn đã đến cực hạn, cuối cùng nhịn không được tại cuối cùng mang ra nghẹn ngào thanh âm, mặc dù rất nhanh giật mình, cũng rất khó lại bình phục lại.

May mắn, Thanh Hư chỉ cho là hãn là bởi vì khổ tận cam lai, hay là bởi vì bảy năm qua ủy khuất mà thất thổ, làm thế nào cũng không nghĩ ra, hãn là bởi vì trở về từ cõi chết mới vui đến phát khóc.

Thanh Ngâm khước môi lại hiện ra kia hàm ý mơ hồ tiêu dung đến, nàng cũng

không còn nói cái gì, xoay người sang chỗ khác, biến mất giữa khu rừng chỗ sâu, Lý Tuần vội vàng tiễn biệt nói: "Đệ tử nếu có nhàn rồi, tất lại thượng phong đến, dĩ báo tiên sư chỉ điểm chi ân!"

Cũng không biết Thanh Ngâm có nghe hay không, chỉ có một trận như có như không đang đeo giao minh, theo gió truyền đến, dù cho Lý Tuần hiện tại đã bị Linh Tê Quyết làm cho tâm thần có chút không tập trung, thấy tình hình như thế, trong lúc nhất thời cũng có chút mất mát.

Thanh Hư đem đây hết thảy cũng nhìn ở trong mắt, nhưng cũng không có nói cái gì, chỉ nói một tiếng: "Chúng ta xuống núi đi thôi!"

Lý Tuần mới lên tiếng, lập tức lại sửa lời nói: "Mời tiên sư chờ một lát, đệ tử tại bờ hồ bên kia còn có đồ vật..."

Thanh Hư hơi nhướng mày: "Cái gì đồ vật?"

Lý Tuần tâm niệm chuyển động, ngoài miệng lại thật lòng đáp: "Là đệ tử kí sự dùng phiến đá, chỉ muốn lưu cái kỷ niệm."

Thanh Hư "A" một tiếng, tựa hồ cũng có chút hiếu kì, trong mắt của hắn thần quang lưu chuyển, tại sương mù chỉ là quét qua, nhân tiện nói: "Là ở nơi đó!"

Lý Tuần còn không có kịp phản ứng, gặp hắn tay áo phất một cái, lập tức chân mình tiếp theo hư, suýt nữa đánh một cái lão đảo, mà lại giương mắt nhìn lên, hắn khẽ kêu một tiếng — cảnh vật trước mắt lại hoàn toàn thay đổi. Nơi đây, không phải là hắn ban sơ xuống nước địa điểm sao?

Vài thước có hơn, bọc đồ của hắn thuận tiện tốt đặt ở chỗ đó.

Không nói làm ra vẻ, trên mặt hắn liền đều là sợ hãi thán phục chi sắc, mấy trăm trượng khoảng cách, còn mang theo một người, lại niệm động liền tới, xem ra Thanh Hư tu vi đã đạt đến hóa cảnh, nghĩ đến cũng hắn là "Chân nhân" nhất lưu.

Hắn liền tranh thủ bao khóa cầm ở trong tay, cũng không quên tạ một tiếng. Thanh Hư lại chỉ là mỉm cười, lập tức ống tay áo lại giương, đây cũng là một phen khác thủ pháp, chỉ thấy chung quanh vân khí ngưng tụ, trào lên trên chân, Lý Tuần cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, đã bị cái này vân khí giơ lên, từ từ nổi lên.

Thanh Hư cùng hắn đứng sóng vai, một mặt khoan thai, gặp Lý Tuần ngốc dạng, tuy biết trong đó có chút nói quá, nhưng cũng cười một tiếng: "Đây là giá vân chi thuật, so sánh với ngự kiếm phi không có lẽ chậm chút, nhưng thẳng ở bình ổn, lại so ngự kiếm càng có thể phụ trọng, đợi người có thể thần hóa anh nhi thời điểm, liền có thể sử dụng!"

Lý Tuần nhìn xem dưới chân dần dần bay cao đám mây, trong tai nghe vị kia một lần đoạn tuyệt hi vọng của hắn "Ác nhân" nói chuyện, lại nhìn thấy Thanh Hư đạo nhân nụ cười hòa ái, chỉ cảm thấy hết thảy như hư như ảo, phảng phất giống như trong mộng.

Đợi lên tới độ cao nhất định, cương phong đập vào mặt, Lý Tuần miệng mũi đơn thuốc cảm giác cứng lại, nội tức đã tự phát lưu chuyển, trợ hắn ngăn trở cái này gió mạnh, đúng là hắn lập tức tự động đi vào nội hô hấp trạng thái.

Thanh Hư lúc này trong mắt sáng lên nói: "Thanh Ngâm nói người tự học chi đạo, có phần hợp tình diệu chi chi, ta bản còn không tin, nhưng nhìn người phản ứng này, cơ bản nội tức chi đạo nghĩ là đã tu đến đỉnh đi!"

Tại cái này không trung gió bắc bên trong, Thanh Hư nói chuyện tựa như ngày thường mở miệng, cũng không thấy như thế nào tăng lên, nhưng Lý Tuần lại là nói không chừng lời nói, hắn chỉ có thể gãi gãi đầu, làm cái biểu tình ngượng ngùng.

Cũng là kỳ quái, không biết là Thanh Hư đang vì bảy năm trước sự tình hối hận, vẫn là bởi vì Lý Tuần đã nhập môn tường, thương hại hắn "Cô sát" chi hình, cùng bảy năm trước so sánh, vô luận là ngữ khí thái độ, đều muốn ôn hòa rất nhiều, cử chỉ cũng có chút chiếu cố.

Trên tay hấn vung lên, vân ngoại tự sinh bình chướng, ngăn trở không trung gió mạnh, Lý Tuần lúc này mới có thể mở miệng: "Tiên sư minh giám, đệ tử đối nội hơi thở vận chuyển chi thuật vẫn là kiến thức nửa vời, lại không biết cái gì gọi là 'Đến đỉnh' ?"

Thanh Hư vuốt râu mỉm cười: "Thân người khí đầy mà tràn, lại hư mà không thật, nhưng đàm duyên thọ, nhưng không thể nói đến trường sinh, đây là tu đạo quan khẩu thứ nhất.

"Nếu như không có cao hơn một tầng pháp quyết chỉ điểm, một mực bảo trì tại trình độ này, liền sẽ bởi vì gân cốt không cố, nội tức sôi sùng sục, lại lâu không chỗ tiến, âm dương không điều, tựa như lồng trúc thịnh hóa, lâu tất tự thiêu. Cái này gọi là 'Tục nhân đỉnh', ta tông môn cơ bản nội tức Bàn Vận Thuật, cũng chỉ có thể đạt tới này nhất cảnh giới.

"Nếu người nội tức lâu không tiến cảnh, sôi sùng sục mà không có đường ra, chính là bị ngăn tại nơi đây."

Lý Tuần trừng mắt nhìn, cái này "Tục nhân đỉnh" mình tựa hồ cũng không gặp được, chẳng lẽ lại là bởi vì công phu còn chưa tới nhà? Nhưng lại cảm thấy không đúng, nếu quả thật không tới nơi tới chốn, Thanh Ngâm tuyệt sẽ không truyền cho hấn tầng tiếp theo lần tâm pháp khẩu quyết, lại khiến cho tiến cảnh nhanh như vậy.

Mắt thấy không nghĩ ra, chỉ có thể đem vấn đề lại đá cho Thanh Hư, Thanh Hư nghe vậy nhất kỳ, đột nhiên nói: "Chú ý!" Duỗi ra một chỉ, đâm về Lý Tuần đầu vai.

Lý Tuần biết hấn là đang thử nước của mình chuẩn, lại vẫn bị giật nảy mình, chỉ cảm thấy cái này đầu ngón tay đâm khi đi tới, vô cùng đơn giản, nhưng này uy áp lại làm cho hấn ngay cả đưa tay cũng khó.

Cũng may mà hấn bảy năm khổ tu, đem tâm chí tôi luyện đến vững như tảng đá to, lập tức cố nén trong lòng áp lực, tay giơ lên, trên không trung nhất họa,

chính là đã quen thuộc trôi chảy "Vân văn" cấm chế, lúc này đã bị hấn diễn hóa thành một loại thủ pháp, nhàn nhạt vài họa, liền có hư vô bất định hương vị lộ ra tới.

Thanh Hư nhất thời không quan sát, được nhu hòa khí tức khẽ động, đầu ngón tay lại lệch nửa tắc, ấn tại Lý Tuần trên vai, kinh lực lập tức từ tiêu.

Lúc này, một lớn một nhỏ hai người đồng thời ngơ ngẩn.

Qua nửa ngày, Thanh Hư mới vỗ tay nói: "Diệu quá thay! Cái này Vân văn hoá sinh chi đạo, người là từ đâu học được?"

Lý Tuần đương nhiên không dám nói là vì xông không môn chuyên cần khổ luyện, chỉ là nắm lời từ "Vân bào" thượng thu hoạch được linh cảm, lại tại trên đường phát hiện một chút động phủ, từ phía trên trong cấm chế trải nghiệm mà tới. Chính phần thật, một phần giả, lượng cái này Thanh Hư cũng chia không ra.

Thanh Hư nghe ngóng, không khỏi vỗ tay tán thưởng, lại nghe được trong bao có Lý Tuần "Làm việc", liền từ bên trong rút ra một phần Lý Tuần đặc ý nhất chi tác, tinh tế xem.

Chỉ thấy phía trên khắc hoa tùy tâm sở dục, không chỗ câu nệ, lại tự có một phen thâm nghiêm khí tượng, hiển nhiên đã xem cái này "Vân văn" học được thấu, mới có như vậy thủ đoạn.

"Thì ra là thế, thì ra là thế!" Thanh Hư khoa tay lấy phiến đá thượng khắc văn, liên tục tán thưởng: "Trách không được người không có dụng phải tục nhân đĩnh, rõ ràng chính là bởi vì cái này Vân văn khí cơ, từ ngoài vào trong, ảnh hưởng nội tức hướng chảy, tự hành điều chỉnh, khớp hợp trí đạo, phạm trù đã vượt qua kia cơ bản Bàn Vận Thuật quá nhiều!

"Thanh Ngâm truyền cho người Hóa Khí thiên, quả nhiên là thỏa đáng nhất bất quá. . . Ân, nơi này một bút, như cô vân xuất tụ, đường lối sáng tạo, quả nhiên hay lắm. Chỉ là có chút không quá ổn trọng, không bằng dạng này!"

Hắn trong lúc nhất thời hào hứng đại phát, dắt Lý Tuần, đến nghiên cứu và thảo luận phiến đá thượng Vân văn, đối với cái này Lý Tuần chính là cầu còn không được.

"Vân văn" một đạo, chính là Lý Tuần những năm gần đây đặc ý nhất chi thu hoạch, lúc này có thể được Thanh Hư nhìn với con mắt khác, tự nhiên là vui mừng quá đỗi.

Hắn biết cơ hội khó được, liền đem bảy năm qua tích lũy lại rất nhiều vấn đề từng cái đưa ra, lại đem mình lĩnh ngộ rất nhiều mẫu chốt cùng Thanh Hư nói tới tương ấn chứng, chỉ cảm thấy cùng Thanh Ngâm sở học thời điểm khoái cảm, cũng sai kém phảng phất, đến tận đây đục không biết thời gian chi lưu trôi qua.

Giá vân chi thuật, so sánh ngự kiếm chậm hơn không ít, cho nên hạ đến phong đến, đã là sáng sớm ngày thứ hai.

Lý Tuần đắm chìm trong Thanh Hư xác minh, truyền thụ cho các loại tâm đắc phía trên, đục không biết hắn như ác mộng bảy năm, liền tại lúc này đã đến cuối cùng.

Cho đến tông môn một tiếng khánh vang, lượn lơ dư âm thượng đến cửu tiêu, hắn mới đột nhiên trở lại hiện thực. Nhìn xuống phía dưới lúc, chỉ gặp tông môn nhà cửa, tại dãy núi thấp thoáng ở giữa như ẩn như hiện, thỉnh thoảng một hai người ảnh, tại dãy núi chập trùng chỗ, như là kiến hôi đi lại, càng có mấy đạo ngút trời kiếm khí, nhảy lên không mà qua.

Tình cảnh như thế từ hắn tai mắt ở giữa truyền vào, tựa như cùng một chuỗi cự chùy tại trong đầu đánh mạnh một cái, hắn hai chân mềm nhũn, quỳ gối vân bên trên.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 9: Đăng Vân

Chương 09: Đăng vân

Vang vang tiếng tụng kinh truyền vào Lý Tuần trong tai, hư hư miếu miếu, nghe không chân thiết, hần rên rĩ một tiếng, vén đi đắp lên diện mạo thượng chần mền, sau đó mở to mắt, nhìn xem phía trên xà ngang gần người.

"Nguyên lai, đây không phải mộng!" Lý Tuần mờ mịt tự nói.

Cái này đã là Lý Tuần trở về ngày thứ mười, mỗi đêm chìm vào giấc ngủ thời khắc, hần cũng mộng thấy Tọa Vong phong thượng mọi việc, cho đến sáng sớm tỉnh lại, phí nhiều công sức, mới hiểu được thân trên Liên Hà sơn Khải Nguyên đường bên trong, mà hần đã là chính thức nhập môn tường đệ tử.

Trở thành đời thứ ba dòng chính đệ tử, cũng vẹn vẹn là vấn đề thời gian.

Cùng hần cùng nhau lên núi ngoại trừ Đan Trí bên ngoài, cái khác lưu lại, đều còn tại "Khai sơn", lấy hần tiến độ, ngược lại là càng thêm cấp tốc.

Lý Tuần chỉnh lý tốt dung nhan, mặc vào đã mặc vào bảy năm Vân bào, trong tay cầm vài cuốn sách, đi ra cửa ngoại.

Khải Nguyên đường ở vào Xuất Vân trên đỉnh núi, trên đỉnh núi cảnh sắc thanh u, bách điều khê kê, ngược lại là cái luyện tâm tu hành nơi đến tốt đẹp.

Đường bên trong hiện hữu gần trăm tên đệ tử, đều là đã qua "Khai sơn" tôi luyện, đến đây lại cầu tinh tiến. Bọn hần mỗi ngày cũng có ba bốn môn khóa, là từ trong tông môn tiên sư mở thụ kinh học, pháp thuật, Thông Huyền Giới kiến thức các loại loại chương trình học, nhưng chiếm không được quá nhiều thời

gian, trên thực tế vẫn là từ các đệ tử tự học.

Trải qua "Khai sơn" tôi luyện, các đệ tử cũng là tự hiểu là rất, Lý Tuần thức dậy đã là khá sớm, nhưng dạo chơi đi tới, tại hoa mộc thấp thoáng ở giữa, có không ít sư huynh ở nơi đó tụng kinh luyện khí, hiển nhiên đã có một đoạn thời gian.

Lý Tuần tìm nhất cái tương đối u tĩnh địa phương ngồi xuống, trước luyện một hồi khí, đợi công hành viên mãn về sau, liền tựa tại dưới cây, rút ra một quyển sách đến lặng lặng đọc.

Những sách này đều là Thanh Ngâm cho thư mục, hẳn tự nhiên không dám thất lễ, trong đó không có gì ngoài một chút hơi hợt kinh văn bên ngoài, hẳn đại bộ phận cũng nguyên lành đọc một lần, không thể nói có cái gì thu hoạch, nhưng lại rất có tinh tâm ngưng chí hiệu quả.

Những ngày qua, hẳn nhất dụng tâm vẫn là lý giải Thanh Ngâm truyền thụ "Hóa Khí thiên", trong đó các loại tinh diệu pháp quyết, có chút hẳn đã mất sự tự thông, nhưng lúc đó dù sao không thành hệ thống, lúc này xuyên qua một mạch, liền có một phen đặc biệt đoạt được.

Trên thực tế, tại "Hóa Khí thiên" bên trong, đã minh xác đã phân biệt giai đoạn này tu hành cảnh giới. Tổng cộng có "Đông Hải trầm bích thủy", "Hải thượng sinh minh nguyệt" hai tầng công phu.

Tại "Đông Hải trầm bích thủy" cảnh giới bên trong, khí cơ tinh tú tinh luyện quá trình, chính là từ trong ra ngoài, rèn luyện nhục thể quá trình.

Lý Tuần sớm tại bảy năm trước, liền có "Thị khí hợp ý, lưu chuyển bất tức" cảnh giới tiểu thành, lại có bảy năm khổ tu, lại lấy Vân văn các loại tinh diệu thủ pháp, tại trong lúc vô tình tu thông tầng này.

Từ ngày đó Thanh Ngâm truyền thụ pháp môn lên, trong cơ thể hẳn khí cơ cảm ứng ngày đêm thuế biến, cho đến ngày nay, cái gì điều khiển như cánh tay

đều đã là tiểu đạo, chính là chuyển chất hóa hình, tinh luyện tinh túy công phu cũng đã hoàn thành hơn phân nửa.

Lại không bao lâu, hẳn liền muốn tu kia "Hải thượng sinh minh nguyệt" cảnh giới.

Cảnh giới như thế chính là "Nhục thai đình" . Cái gọi là "Nhục thai đình", chính là lấy nhục thể phàm thai, lột xác thành đạo thể pháp thân đạo thứ nhất quan khẩu.

Chỉ là như vậy tiến độ thực sự là có hạn, nếu như có thể làm nội tức viên chuyển, lấy tuyệt diệu pháp quyết dẫn dắt khí cơ, liền có thể tụ khí thành châu, tại khí cơ huyền não thời điểm vốn liền, đó chính là Kim Đan, chính thuộc "Hải thượng sinh minh nguyệt" chi cảnh.

Kim Đan như thành, đem thông thấu "Huyền quan", đến lúc đó, lấy Kim Đan làm môi giới, lấy khí cơ vì dẫn dắt, toàn thân ngày ngày tắm rửa thiên địa tinh hoa, thì nội tức đem biến thành "Chân tức", cửu nhi dụng chi, đạo thể thành tựu, tự đắc trường sinh.

Lý Tuần hiện tại công lực không kịp, không thể tự thể nghiệm, nhưng bảy năm qua nghiên cứu "Vân văn" thói quen khiến cho hẳn thường vượt cấp suy nghĩ, từ đơn giản nhất chỗ bắt đầu, phân tích mạch lạc, từng bước phong phú, cuối cùng tại trong đầu công hành viên mãn, đợi cho chân chính hành động thời điểm, tự nhiên xe nhẹ đường quen, nước chảy thành sông.

Gần nhất mấy ngày, hẳn đã đem trước mặt vài cái quan khẩu dự đoán mấy lần, nếu có trì trệ, nhưng cũng không tra sách chứng thực, mà là trước lấy "Vân văn", "Minh văn" các loại pháp môn xác minh, thậm chí lấy « U Minh Lục » thượng pháp quyết lẫn nhau tham gia, đợi có đáp án của mình, mới chứng thực tại sách, lẫn nhau so sánh ưu khuyết.

Như thế, tiến độ không khỏi chậm lại, nhưng mỗi một bước cũng đi được vững chắc vô cùng, chưa từng bởi vì cảnh giới cuồng tiến mãnh lấy mà hữu

dụng lực ngây ngô, góc cạnh rõ ràng cảm giác.

Như thế ổn trọng, chính là tu đạo có thành tựu tiên sư cũng hơn phân nửa có chỗ không kịp, mà đây chính là Lý Tuần thẳng qua người khác chỗ.

Đội nghĩ thông suốt nhất cái nhỏ nhỏ trắc trở thời điểm, đã là vào lúc giữa trưa. Hãn thu thư quyển, không nhanh không chậm đi trở về. Trên đường có không ít sư huynh gặp hãn về sau, ánh mắt tổng nhịn không được ở trên người hãn đi dạo, nghĩ là bởi vì hãn bảy năm trèo phong tiến hành rước lấy phiên phúc đi.

Lý Tuần nhưng cũng không thềm để ý, hãn trong đám người luôn luôn cấp bậc lễ nghĩa không thiếu, chưa từng đắc tội với người. Nói hãn ôn hòa cũng tốt, khéo đưa đẩy cũng được, loại phương thức này, lại là vừa nhất tại trên thế gian sinh hoạt, đây cũng chính là Lý Tuần xử thế chi đạo.

Trên núi đều là tu vi có thành tựu hạng người, tích cốc hữu đạo, mỗi ngày một bữa, thanh thủy hoa quả tươi là đủ, Lý Tuần tiện tay cầm nhất cái quả diêm trong tay, cũng không vội mà ăn, chỉ là đang nghĩ buổi chiều dự định.

Buổi chiều có "Liên Hà thất kiếm" một trong — Minh Tùng đạo nhân khóa, hãn là giảng pháp thuật ứng dụng loại hình, lúc đầu nghe một chút không tệ, nhưng nói không chừng Đan Trí cũng tới, bảy năm không thấy, cũng không biết hãn trở nên như thế nào.

Đan Trí đối Lý Tuần tới nói, còn hữu dụng chỗ, tự nhiên cần dốc sức kết giao, mà cùng loại người này kết giao, nhất định phải hợp ý.

Lý Tuần biết rõ, thời gian bảy năm, đủ để khiến người tính cách vô cùng cải biến, nhất là trên Liên Hà sơn, nghe thấy thấy đều là thần tiên chi lưu, thay đổi một cách vô tri vô giác chi lực thật là không thể khinh thường.

Hãn nghĩ đến trước thu thập tốt tình báo, lại cùng người kia gặp nhau, bất quá, lại cảm thấy tựa hồ không tốt.

"Ngô. . . Không thể làm quá mức rõ ràng, vẫn là cẩn thận quan sát về sau, lại tính toán sau không muộn!" Lúc này, Lý Tuần trong lòng đã có quyết định.

Thế là hắn liền quyết định buổi chiều muốn đi nghe giảng bài, nhưng ở này trước đó, chi bằng cứ đi nghiên cứu một chút các loại cấm chế thủ pháp, miễn cho thời gian sống uống.

Trong lòng đã có so đo, hắn quay người liền đi. Nhưng mới đi ra khỏi hai bước, trên bầu trời kiếm quang lóe lên, hiện ra một người đến, người kia mở miệng liền hỏi: "Tuần sư đệ? Bên kia thế nhưng là Tuần sư đệ?"

Thanh âm này nghe tới quen tai, Lý Tuần ngẩng đầu nhìn lên, lại là khê giật mình: "Đan Trí sư huynh?"

Lão thiên gia tựa hồ rất muốn cùng hắn nói đùa, mới nghĩ đến người này, liền đem hắn đưa đến trước mắt tới.

Bất quá, cái ngoài ý muốn này chỉ là để hắn ngây ngốc một chút, tiếp lấy nhất cái nghĩ lại, trên mặt hắn kia nhìn thấy cố nhân, kinh hỉ xen lẫn bộ dáng, liền đã sinh động hiển hiện ra.

Trên bầu trời cười dài một tiếng, Đan Trí nhẹ nhàng nhảy xuống, đáp lấy Lý Tuần bả vai.

Đan Trí tại cái này bảy năm biến hóa quả nhiên không nhỏ, hắn hiện tại cái đầu cao hơn Lý Tuần một nửa tả hữu, khuôn mặt ngay ngắn, mắt phượng môi mỏng, hiện ra một chút thanh tú, so với khi còn bé bộ dáng trở nên không ít, nhưng hình dáng vẫn còn, cho nên vẫn là bị Lý Tuần một chút nhận ra được.

Đan Trí bề ngoài biến hóa lớn, biến hóa của tâm cảnh cũng không nhỏ, chỉ ít lúc này nhìn qua, không có khi còn bé tham mộ hư vinh bộ dáng, cùng Lý Tuần chào hỏi lúc cũng có chút nhiệt tình thẳng thắn, xem ra bảy năm luyện tâm, cũng luyện ra chút thành quả.

Hắn đem Lý Tuần đánh giá mấy lần, lúc này mới cười nói: "Hảo tiểu tử, khỏe mạnh quá nhiều! Đơn giản giống một con báo! Đâu còn có thể nhìn ra là cái Tiểu vương gia? Chỉ là làn da vẫn là như vậy bạch, một trương khuôn mặt tuần tú thật cũng không biến!"

Hắn lời này lại là thực sự, Lý Tuần ở trên núi bảy năm, làn da mặc dù luôn luôn phơi không hắc, nhưng dáng người lại là luyện được, trên thân cơ bắp đường cong hơi lộ, lại không quá mức khoa trương, mà là tràn đầy bền bỉ sức kéo, thật sự là giống báo.

Trên mặt mọc ra chút râu ria, lại là một mặt ngây thơ chưa trù, nhìn qua thanh tú bên trong mang theo ngây ngô, cùng bảy năm trước so sánh biến hóa không lớn, tựa như là trời sinh mặt em bé.

Lý Tuần cũng cười, hoàn toàn như trước đây có chút ngại ngùng: "Sư huynh trở nên mới nhiều, ta đây là bởi vì trên núi mãnh thú lợi hại, vì mạng sống, không rèn luyện không thành! Có thể còn sống xuống tới, cũng là vạn hạnh."

Đan Trí nghe vậy lại cười: "Hôm qua ta mới xuất quan, liền nghe sư phụ nói có người quả thực là bò lên trên Tọa Vong phong, lại không biết là người, hôm nay mới nghe được tên của người, vừa vặn tông chủ có việc truyền cho người, ta liền mời chuyện này xuống tới tìm người, hiện tại theo ta đi đi."

"Tông chủ tìm ta?"

Lý Tuần trên mặt là vừa đúng ngoài ý muốn cùng kinh hãi, thấy Đan Trí vui lên: "Đương nhiên, ngoại trừ ba đại tổ sư, người là người thứ nhất đi bộ bò lên trên Tọa Vong phong đệ tử. Theo môn quy, người chính là cùng ta đồng dạng dòng chính đệ tử, không tìm người tìm ai?"

"Bất quá là một nửa mà thôi. . ." Lý Tuần cực kỳ thành thật hồi đáp: "Còn nhờ vào sư huynh người đưa ta Vân bào, đan dược, còn có kia phòng thân chủ yếu, nếu không phải bọn chúng, ta sớm tại lên núi năm thứ nhất liền chết!"

Lời này lại là lại chân thành bất quá, Đan Trí nghe rất có mặt mũi, bất quá hẳn hiện tại tu dưỡng ngày càng tăng lên, cũng bất động thanh sắc, chỉ là cười đến càng thêm thân thiết, nắm cả Lý Tuần cánh tay cười nói: "Có thể giúp người đến lại toàn công, cũng coi là một hạng công đức, người ngược lại không cần đến khách khí. Đúng, ta tu vi còn cạn, ngự kiếm lúc không thể dẫn người, chúng ta chỉ có thể từng bước một đi lên. . ."

Hai người nói một chút cười, sóng vai mà đi, Đan Trí nói chút lúc tu luyện khó xử, còn có trong tông môn chuyện lý thú, Lý Tuần thì nói trên núi kỳ dị kiến thức, hai người cũng là có chút hợp phách, tốt một bộ cảm nhân bằng hữu cũ trùng phùng bộ dáng.

Tuy nói không thể ngự kiếm, nhưng hai người cước trình đều là nhất lưu, Lý Tuần tuy là chậm hơn một chút, dưới chân cũng không có Đan Trí nước chảy mây trôi tiêu sái, nhưng tổng thể mà nói, nhưng cũng không trì hoãn thời gian, đến dừng xem trên đỉnh núi, bất quá chỉ là hơn nửa canh giờ.

Đây là Lý Tuần lần thứ nhất đến dừng xem phong tông môn trọng địa, lại cảm thấy cùng cái khác trên đỉnh núi kiến trúc so sánh, cũng không có cái gì quá xuất chúng địa phương, chỉ là trùng điệp ốc xá thấp thoáng hoa mộc, chợt có thanh Khê nước chảy uyển chuyển ở giữa, ngược lại giống như đào nguyên dị cảnh, giản dị tự nhiên.

Đan Trí thuận miệng vì hẳn giảng thuật trên đỉnh núi bố trí.

Cái này dừng xem trên đỉnh núi, cũng chỉ là tại chỗ cao nhất tu nhất tòa đạo quán, chỉ cầu tinh xảo, không cần to lớn. Ngày bình thường, đã thông đạo liền tại bên trong tĩnh tọa, chưa thông đạo ngay tại xem ngoại các nơi tinh tu, chỉ có đương tông môn nghị sự thời điểm, mới tề tập xem bên trong.

Lúc này ở trong đạo quan, tông môn từ tông chủ trở xuống, chỉ cần ở trên núi cũng trong đó.

Đương nhiên, đây không phải vì Lý Tuần mà lao sư động chúng, nghe Đan

Trí nói, còn có cái khác một số việc hạng. Xem ra, Lý Tuần nhập môn một chuyện, cũng vẹn vẹn bổ sung mà thôi.

Sơ đạp vào đỉnh núi, Lý Tuần vẫn không cảm giác được có gì kỳ chỗ, nhưng đi vài bước, đột nhiên nhìn thấy ngoài thân mây bay vút không, nhưng trong lòng thì khê động.

Lúc này lại cẩn thận quan sát nơi đây bố trí, lại phát hiện có chút kiến trúc, hoa mộc, dòng suối trú điểm hương chảy giống như đã từng quen biết.

Bỏ ra một phen tâm tư, mới nhớ tới cái này nguyên lai là "Vân văn" cấm chế một chút đoạn ngắn, bất quá tựa hồ cùng cái khác các loại cấm chế hỗn hợp tại một chỗ, phức tạp hơn thâm ảo được nhiều, chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng uy lực hiển nhiên không phải Lý Tuần có khả năng tưởng tượng.

Lúc trước còn có một chút thất vọng chi tâm, hiện tại lập tức đều bị thổi ra, trong lòng đã bắt đầu hắc hắc nhảy lên. Tọa Vong phong bảy năm, nếu nói hẳn còn có cái gì yêu thích, đó chính là phân tích, phá giải những cấm chế này thủ pháp.

Vài ngày trước sơ xuống núi lúc, cùng Thanh Hư giao lưu một đêm, hẳn tự giác tại quan niệm thượng lại sâu một chút. Loại này hợp lại cấm chế nhất là ảo diệu, cũng cực kỳ có nhất thú, nếu như có thể đem nơi đây cấm chế cũng phá giải ra đến, không nói đến có thể thu được chỗ tốt gì, riêng là trong lòng thỏa mãn, liền có thể làm hẳn ba tháng vong bữa ăn!

Lý Tuần lập tức liền có chút kích động, chỉ là lúc này Đan Trí lại kéo hẳn một chút, trên mặt có chút oán trách: "Sư đệ, nghĩ gì thế? Ta hô hai người tiếng!"

"A. . . Xin lỗi!"

Lý Tuần thế mới biết mình đã không tự chủ được dừng bước, đành phải xấu hổ cười một tiếng, thuận miệng tìm cái lý do lấp liếm cho qua, đang muốn cất bước lúc, lại nhìn trước mặt Đan Trí trên mặt cũng là trì trệ, diện mạo lệch một

góc tốc độ, ngơ ngác nhìn sang một bên.

Lý Tuần lòng có cảm giác, cũng hướng bên kia nhìn lại, đã thấy có ba bốn dung mạo tuyệt mỹ nữ tu chính leo lên phong đến, váy lụa bông bành, vân khí lách thân, không loại phạm tục.

Mặc dù vẫn còn so sánh không lên Thanh Ngâm trong lúc giơ tay nhắc chân trầm tĩnh khí độ, nhưng cũng ần có đại gia phong phạm, chẳng trách hồ Đan Trí thấy ngẩn người.

Lý Tuần sợ hãi xấu mặt, ho một tiếng, cũng như Đan Trí vừa mới làm như thế, giật giật góc áo của hắn, kêu: "Đan sư huynh?"

Đan Trí đột nhiên giật mình, quay đầu, nhìn thấy Lý Tuần biểu tình tự tiếu phi tiếu, bản năng ho một tiếng, nghĩ giả cái đứng đắn bộ dáng, nhưng cuối cùng vẫn xấu hổ cười một tiếng, mà lại thở dài: "Tuần sư đệ chê cười. . . Ai, Kỳ Bích sư tỷ mấy năm này trở mã đến càng phát ra động lòng người rồi, Văn Hải sư huynh quả nhiên diễm phúc không cạn."

Lý Tuần nghe được khê giật mình, Đan Trí lúc này cũng phát giác chính mình nói đến có chút thất lễ, bần bịu nói sang chuyện khác nặng thăm nghĩ: ". . . Còn có Doãn sư muội, Tống sư muội các nàng, cũng đều là khí độ càng hơn lúc trước. . . Chẳng lẽ chúng ta tông môn công pháp, có tăng lên người bề ngoài hiệu quả?"

Chỉ là đề tài này xoay chuyển cũng quá mức cứng nhắc, Lý Tuần trong lòng hơi động, nhìn trộm xem xét, gặp Đan Trí trên mặt vẻ xấu hổ càng nặng, lúc này không dám thất lễ, đem ánh mắt cũng đầu đi.

Trước hung hăng nhìn chăm chăm mấy vị kia nữ tu một chút, tại các nàng còn chưa cảm ứng được là người phương nào ánh mắt lúc liền thu hồi lại, cũng hướng Đan Trí cười nói: "Đan sư huynh, người không tử tế nha! Cũng không nói ở trên núi có như vậy diễm phúc! Ta hiện tại đột nhiên cảm giác được, tại Tọa Vong phong bảy năm, dường như bỏ qua rất nhiều chuyện tốt. . ."

Lý Tuần ra về tiếc hận hình.

Lòng người chính là kỳ quái như thế, nếu như tại loại này tình huống dưới, ra về không biết, hoặc làm giả vờ chính đáng hình, tất nhiên sẽ gây nên đối phương bất mãn cùng cảnh giác, chỉ khi nào rơi xuống cùng đối phương đồng dạng hoàn cảnh, tâm lý của hai người khoảng cách liền sẽ trên diện rộng rút ngắn, thậm chí cùng chung chí hướng.

Đan Trí chính là như thế, trong lòng hẳn đột nhiên buông lỏng, đang muốn mở miệng, đầu kia chư vị nữ tu đã thấy được hai người bọn họ, cười chào hỏi, Đan Trí nghiêm trang đáp lễ, cẩn thận tỉ mỉ, mà Lý Tuần cũng không muốn làm hề, học hẳn đồng dạng, trái ngược với vị sữa lông chưa cỡi đạo học tiên sinh.

Các loại mấy vị kia nữ tu đã đi xa, hai người bọn họ mới nhìn nhau cười một tiếng, cảm giác so lúc trước càng thêm thân cận.

Đan Trí còn đang suy nghĩ lấy đèn bù vừa mới tắt tiếng: "Kỳ thật, những sự tử này mặc dù cùng chúng ta cùng thế hệ, nhưng đến sớm hơn mười năm, mấy chục năm, trên trăm năm cũng có, sự đệ người tuyệt đối không thể chỉ nhìn mặt ngoài, tu vi của các nàng, so sư huynh ta đều mạnh hơn hơn nhiều!"

Lý Tuần trong lòng cười thầm, mặt ngoài lại là làm không có ý tứ hình, dạ dạ thụ giáo.

Trải qua một đoạn này nhạc đệm, hai người có thể nói chủ đề lại tăng lên không ít, Đan Trí cũng bắt đầu kể một ít nam nhân ở giữa chủ đề.

Cười cười nói nói ở giữa, nghị sự đạo quan đã đang nhìn, Lý Tuần ngẩng đầu nhìn lên, bảng hiệu bên trên viết là cái "Không rõ xem" chữ, tựa hồ có ý khác.

Đến nơi này, người lui tới liền nhiều hơn không ít, Đan Trí cũng không dám lại nói vừa rồi những câu chuyện đó, chỉ là mang theo Lý Tuần cùng quá khứ sư huynh sự đệ thuận miệng trò chuyện hai câu, Lý Tuần thỉnh thoảng cũng có thể từ bọn hắn trong miệng nghe được "Bò Tọa Vong phong", "Không tầm thường"

những lời này, tự nhiên là vui vẻ nhận không hề cập tới.

Đạo quán tựa như Đan Trí lời nói diện tích không lớn, bất quá trong đó lại đường mòn thông u, tự có lâm viên phong mạo.

Đan Trí mang theo Lý Tuần chuyển mấy vòng, đi vào một gian phòng ngoại, trước hết để cho hãn hô hấp chuẩn bị, trịnh trọng cao giọng nói: "Đệ tử Đan Trí, phụng mệnh mang theo sư đệ Lý Tuần đến đây."

Trong phòng, tựa như là Thanh Hư trả lời một câu: "Lý Tuần vào đi, người bên ngoài lại đi!"

Đan Trí cho hãn nháy mắt ra dấu, theo lời rời đi. Lý Tuần hít sâu một hơi, tiến lên hai bước, lại nói một tiếng: "Đệ tử Lý Tuần bái kiến!"

Nói xong, lúc này mới nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, cất bước tiến vào.

Trong phòng lấy ánh sáng tốt đẹp, nhưng không có cái gì bố trí, chỉ là thả mười mấy cái bồ đoàn, lúc này ngồi có hai ba mươi người.

Vội vàng bên trong, Lý Tuần cũng đếm không hết, chỉ có thể đem ánh mắt nhìn về phía vị trí trung ương, nơi đó ở giữa ngồi một người, chắc hẳn chính là tông chủ Thanh Minh đạo nhân.

Lý Tuần không dám nhìn nhiều, chẳng qua là cảm thấy đạo sĩ kia ánh mắt thanh tịnh thấy đấy, từ kia trong đó, ngược lại giống như có thể nhìn ra tự thân đấy lòng chi dơ bẩn. Mà lại trên mặt hãn biểu lộ cũng là trầm tĩnh không gợn sóng, làm cho không người nào có thể thăm dò nội tâm ý nghĩ.

Cao thâm mạt trắc, thật sự là cao thâm mạt trắc!

Lý Tuần bỗng nhiên cảm giác được nhẹ nhẹ khẩn trương, tình này tự xảy ra bất ngờ, lại đã xảy ra là không thể ngăn cản. Không có cách nào, trong lòng của hãn cất giấu bí mật thật sự là nhiều lắm, vô luận cái nào bị lật ra đến, đối với hãn mà nói cũng chính là một trận tai nạn.

Nơi này bất cứ người nào, thổi khẩu khí cũng có thể làm cho hãn vạn kiếp bất phục. Hãn hiện tại, tựa như một con kiến, chính diện nghênh tiếp ù ù chạy tới tượng bầy.

Hãn hướng trong phòng đi vài bước, mỗi một bước đều là thấp như vậy về nặng nề. Đến nhất cái thích hợp vị trí, hãn chấn động áo bào, quỳ xuống bái lễ nói: "Đệ tử Lý Tuần, cho tâu chủ đến các vị trưởng lão, tiên sư thỉnh an!"

Tiếng nói trong phòng quanh quẩn, dư âm lượn lờ. Hãn cúi thấp đầu, nhìn thẳng mặt đất, nhìn trên mặt đất gạch xanh đường vân, tựa hồ nơi này cũng có cấm chế. . .

"Cấm chế?"

Không biết tại sao, nghĩ đến cái này từ thời điểm, trong đầu hãn đột nhiên một trận thanh minh. Có lẽ là sợ hãi đến cực điểm, chỉ còn lại chết lặng, mà từ chết lặng bên trong sinh ra, chính là nhất khác thường bình tĩnh.

Mặc kệ cái này trong lòng là như thế nào biến hóa, dù sao tại lúc này, Lý Tuần phảng phất tháo xuống gánh nặng ngàn cân, đã cách hãn đi xa thế giới, lại lần nữa lấy hãn làm trung tâm xoay tròn.

Hãn tìm được chân thật nhất cảm giác, ngay cả trên đầu gối bởi vì trùng điệp quỳ xuống sinh ra đau đớn, đều là rõ ràng như thế.

Đúng lúc này, Thanh Hư thanh âm vang lên, nhưng lại không phải nói với hãn nói: "Sư huynh, người cảm thấy đứa bé này như thế nào?"

Lý Tuần không dám ngẩng đầu, lại cảm giác được trên thân đột nhiên mát lạnh, dường như có bao nhiêu đạo ánh mắt đảo qua, loại ánh mắt này lúc trước không biết bị bao nhiêu, hãn lại cho tới giờ khắc này mới cảm giác được.

Ngay tại hồ thẹn lúc, nhất cái thanh nhã thanh âm nhu hòa vang lên, chắc là Thanh Minh nói chuyện: "Xuất thân vương hầu, tâm chí lại có thể bền bỉ như

vậy, rất không dễ dàng. Lý Tuần, người ngẩng đầu lên!"

Lý Tuần bình tĩnh ngẩng đầu, nhưng cùng Thanh Minh ánh mắt một đôi, liền hơi rủ xuống, không nói một lời.

Tựa hồ bên kia thở dài một cái: "Quả nhiên là cô sát chi tướng, cũng không biết là vị đạo hữu nào, độ kiếp không thành, tại muôn lần chết bên trong đoạt được điểm này sinh cơ. Thật đáng mừng, cũng có thể buồn đáng tiếc!"

Trong phòng đám người, tất cả đều cúi đầu, sắc mặt ảm đạm.

Thanh Minh lại mở miệng nói: "Kẻ này lấy đại nghị lực, trèo phong hai mươi bảy hơn vạn dặm, nhưng nói là ba đại tổ sư trở xuống đệ nhất nhân, y theo môn quy, thu hãn làm đệ tử nhập thất, các người có gì dị nghị không?"

Toàn thất vắng lặng.

Thanh Minh hơi gật đầu, tiếp theo nói: "Như thế liền thông qua được đi. Lại nói cái tiếp theo sự tình, Thanh Ngâm, Thanh Hư cũng nói đứa nhỏ này là tu tập 'Linh Tê Quyết' thượng giai căn cốt, chính gặp này pháp quyết mấy đời truyền thừa không vượng, ta muốn cho hãn tu tập này pháp, các người nhưng có cái gì muốn nói?"

Trong phòng hơi yên tĩnh một chút, tiếp lấy liền có nhất cái giọng nữ đáp: "Tông môn chỉ có Đại sư huynh cùng Minh Cơ sư muội tu tập pháp quyết này, Minh Cơ nhiều năm không ở trên núi, đó chính là để Đại sư huynh khai môn thu đồ?"

Thanh Minh hơi gật đầu: "Ta chính là nghĩ như vậy pháp, các, người cảm thấy thế nào?"

Lần này tĩnh lặng kéo dài thời gian dài hơn, liền tại Lý Tuần đều có chút nhịn không được thời điểm, mới có nhất cái lười biếng vô lực thanh âm đáp: "Sư tôn phân phó, đệ tử không có gì để nói nhiều."

"Đây cũng là đáp ứng?" Lý Tuần trong lòng hơi động, nhưng vì sao hẳn lại từ đây tiếng người nghe được đến từng tia từng tia oán ý?

Còn có, dạng này đáp pháp, giống như cũng có chút bất kính, nhưng xem trong phòng mọi người phản ứng, nhưng đều là không cảm thấy kinh ngạc đáng vẻ. Người này chính là Liên Hà thất kiếm đứng đầu — "Thiên Tâm kiếm" Lâm Các sao?

Thanh Minh dường như hơi cười, lại truy vấn một câu: "Như thế, người chính là đáp ứng?"

"Chỉ điểm quan khiếu loại hình sự tình, đệ tử còn làm được!" Lâm Các miễn cưỡng nói.

Nếu như đổi thành người bên ngoài, lời nói này còn rất có vài phần ngạo khí, nhưng bởi vậy nhân khẩu bên trong nói tới, nhưng lại làm kẻ khác cảm giác hữu khí vô lực, qua loa cho xong.

Lý Tuần trong lòng lúc này liền là trầm xuống.

Thanh Minh chỉ là mỉm cười, lại quay mặt lại đối Lý Tuần nói: "Người cũng nghe được rồi? Lúc này bá sứ, lại có chút không tiện, người đi ra bên ngoài chờ, một hồi từ sứ phụ dẫn người trở về, lại đi lễ bá sứ đi!"

Lý Tuần không dám nhiều lời, chỉ là đứng dậy, dạ dạ trở ra.

Cho đến muốn rời khỏi cửa phòng thời điểm, Thanh Minh đã nói đến cái tiếp theo sự tình: "Ngọc Tán Nhân những ngày qua quá mức cao điệu, Bắc Cực Dạ Ma chi thiên, tán tu quần tụ, không thể không đề phòng. . ."

Những lời này Lý Tuần còn không nghe lọt tai, thân thể lui về đi ra ngoài, lại đem cửa đóng lại. Tại đóng cửa thời khắc, hẳn nhanh chóng đem ánh mắt đảo qua trong phòng nào đó phương hướng, kia xác nhận Lâm Các vị trí.

Hắn một chút liền nhận ra tương lai mình sứ phụ.

Đầy phòng bên trong, chỉ có người này, một thân hoa y cẩm bào, trên mặt có loại sa sút tinh thần không bó thần sắc, cực khác tại những người khác trang trọng, chỉ nhìn hần một chút, liền cảm giác toàn bộ thế giới đều muốn hôn ả xuống tới.

"Cuộc sống sau này, liền muốn cùng người này ở cùng một chỗ sao?" Lý Tuần trong lòng không khỏi thở dài.

Cửa phòng quan bế, đoạn tuyệt Thanh Minh tiếng nói, cũng đoạn tuyệt hần ánh mắt . Bất quá, Lâm Các kia lười nhác suy sụp tinh thần thần khí, lại sâu khắc sâu trong lòng hần.

Tại thời khắc này, hần nhớ tới Minh Ngạn tiên sư giảng trăm năm trước đó, Thông Huyền Giới chưa từng có "Sát phượng" tiến hành.

Cái này Lâm Các, không phải là kia một trận phong ba nhân vật chính sao?

Thanh Minh để Lý Tuần ở bên ngoài chờ lấy, hần cũng không dám loạn động, gặp trong viện có khóa mấy người vây quanh cổ mộc, liền đi qua, ngồi ở phía dưới suy nghĩ vấn đề.

Lần này bái lễ, liền kết quả mà nói, cùng hần tưởng tượng cũng kém không nhiều. Nhưng nếu như đem bên trong quá trình tinh tế phân tích, liền tuyệt không phải như vậy bình thản, trong đó chỉ cần hần có chút sơ xuất, liền có khả năng dẫn phát toàn diện sụp đổ.

Thanh Minh, Thanh Hư, Liên Hà thất kiếm, còn có kia Tọa Vong phong thượng Thanh Ngâm, đều là chân nhân nhất lưu tu sĩ. Không nói đến tâm cơ của bọn hần sâu cạn, chỉ nói kia giống như thực chất tinh thần lực xuyên thấu, liền để Lý Tuần khó mà chống đỡ.

Hần hiện tại cũng bắt đầu hoài nghi, vận khí của mình có phải hay không cũng quá tốt hơn chút nào? Tại những người này nhưng thối nhuần phế phủ ánh

mắt phía dưới, còn có thể bảo trụ trong lòng rất nhiều ẩn mật, chẳng lẽ mình tu dưỡng, tâm cơ, thật đã đến ngay cả thần tiên cũng không sợ tình trạng?

Nghĩ tới đây, hãn không khỏi nhin không được cười lên, nhưng mà cười đáp nửa đường, trên mặt hãn biểu lộ bỗng dưng cứng ngắt.

Thế nhưng là, liền ngay cả bản thân hãn cũng không biết năng lực của mình, người khác lại là làm sao mà biết được? Nhất là tại năm đó hãn tâm tính chưa định, miệng còn hôi sữa tám tuổi thời điểm?

Cái này nghi hoặc trong lòng hãn dừng lại rất lâu, chỉ là một mực loáng thoáng, nhìn không rõ ràng, cho tới hôm nay hãn mới bỗng nhiên tỉnh ngộ lại.

Ở trong đó, tựa hồ có cái gì. . .

Ngày tây di, viện lạc hoa mộc giao nhau, âm ảnh tán loạn, hắc đến ngược lại là càng nhanh một chút, Lý Tuần đã yên lặng ngồi hơn ba canh giờ, bên trong sẽ cũng rất cục mở xong.

Cửa phòng bị mở ra, đệ tử đời hai nối đuôi nhau mà xuất, có còn hương hãn nhìn bên này một chút, cười thượng cười một tiếng, lúc này mới nhao nhao rời đi.

Lý Tuần sớm đứng lên, khoanh tay đứng ở dưới cây, diện mạo không nhắc, cung kính cực kì.

Thằng đến có một bóng người đi đến trước mắt hãn, thằng tấp dánh người che cản cuối cùng một tuyến ánh nắng, âm ảnh đem Lý Tuần toàn bộ bao ở trong đó.

"Đi thôi!" Đây là sư phụ đối đệ tử nói câu nói đầu tiên.

Lý Tuần không dám nhiều lời, khẽ lên tiếng "Phải", liền đi theo Lâm Các đằng sau, quy củ đi bước, theo hãn ra không rõ xem, lại đi về phía tây vài dặm, mới đến một nơi.

Đây là nhất tòa hai tầng lầu nhỏ, đằng sau hình như có một đạo đường mòn thông hướng cách đó không xa vách núi , bên kia lại là vách núi.

Lầu nhỏ chung quanh nhiều cây, dày đặc thành rừng, bóng rừng bên trong lộ ra một chút u tĩnh, cũng vắng vẻ đến có chút quá phận.

Lý Tuần tiến vào trong phòng, trước mắt lại là sáng lên.

Nghĩ hẳn ở trên núi vị trí thời gian không lâu lắm, nhưng cũng biết bên trong tông môn, phần lớn là khắc khổ tinh tiến tu sĩ, đối vật ngoài thân từ trước đến nay không lắm coi trọng, trong phòng bố trí lấy thực dụng, ngăn gọn vì còn, giống hẳn chỗ ở Khải Nguyên đường, chính là mấy trương giường chiếu, một cái bàn, đồng thời một bộ thô chế trà cụ mà thôi.

Chỉ là không nghĩ tới, hẳn vị sư phụ này, lại là như thế diệu nhân.

Đập vào mắt đi tới, trong phòng gia câu, đều là tốt nhất chất liệu rèn luyện mà thành, hình thức cổ phác, trưng bày đồ cổ đồ trang sức mặc dù không nhiều lắm, lại là mọi thứ tinh phẩm, bố trí như thế, ngược lại giống như về tới vương phủ. Chỉ là thế tục ở giữa tráng lệ, chuyển thành bên này thanh tĩnh lịch sự tao nhã.

Lý Tuần con mắt sắc bén rất, chỉ ở đồ trang sức quét qua, liền biết đám đồ chơi này là thường xuyên bị người cầm trong tay thưởng thức, hiển nhiên một thân trừ Lâm Các ra không còn có thể là ai khác.

Cả người chứng tiên đạo tu sĩ, lại luôn thưởng thức những này vật ngoài thân, cũng trách không được trên núi cũng nghe đồn, Lâm Các cái này trăm năm ở giữa, tu vi lui bước đến kịch liệt.

Chỉ bất quá, Lý Tuần nhưng trong lòng thì không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Đã người này lòng có chỗ tốt, liền so Thanh Hư, Thanh Minh cao như vậy sâu khó lường người muốn tốt ứng phó nhiều.

Lý Tuần đương nhiên cũng nghĩ có cái tốt sư phụ chỉ điểm tu hành, tới lần cuối cái trường sinh bất tử, bạch nhật phi thăng, chỉ là hiện tại mạng nhỏ quan trọng, như hãn có thể sớm một ngày học được "Linh Tê Quyết", liền thêm ra một phần sống sót cơ hội.

Có dạng này một cái sư phụ, nếu như lại hợp ý, thăng được hãn niềm vui, trong vòng một năm, đem Linh Tê Quyết học thành tới tay, bất quá chờ nhân sự tình.

Hãn ở chỗ này nghĩ đến , bên kia Lâm Các lại là thân hình không ngừng, từ cửa hông ra ngoài, quần lên phía sau đường mòn, Lý Tuần vội vàng đuổi theo.

Đến bên bờ vực, Lâm Các cũng không chờ một lát, dưới chân giống như là giẫm lên thực địa, từng bước một đi xuống, tại hơn mười trượng hạ quay người, tiến vào nhất cái xác nhận hãn mở động phủ.

Lý Tuần trong lòng kêu khổ, hãn nhưng không có Lâm Các dạng này Ngự Khí phi hành bản sự, nhưng nhìn bộ dáng, Lâm Các lại một chút giúp hãn ý tứ cũng không có, chỉ có thể cắn răng một cái, đề khí nhảy xuống, đoán chừng không sai biệt lắm, nội tức chấn động, trên không trung vẽ nửa cung, miễn cưỡng rơi vào một tiết đột xuất trên bệ đá.

"Tu vi không tệ, chỉ là trên Kinh Thân Thuật, vô cùng thâm. . ." Lâm Các đứng ở một bên, lần thứ nhất con mắt nhìn hãn.

Lý Tuần xấu hổ cười một tiếng: "Đệ tử đối rất nhiều ứng dụng pháp môn, cũng không rõ lắm."

"Nội tức vì thế, pháp môn vì dùng, có cơ sở, kỹ xảo loại hình về sau lại học không muộn." Lâm Các nói một câu như vậy, quay người đi vào động phủ.

Lý Tuần cũng là thói quen mà thôi, liền nhìn nhiều một chút động phủ thượng cấm chế, tựa hồ là lấy "Minh văn", "Sơn văn", "Thủy văn" dung hợp mà thành, vừa trở thành một bức thanh nhã tranh sơn thủy, trong đó cực xảo diệu

vận dụng âm ảnh đậm nhạt biến hóa, tựa hồ lại có "Hối văn" thủ đoạn.

"Xem ra lại hiểu được bần rộn!" Lý Tuần tạm thời đè xuống nóng lòng không đợi được tâm tình, gấp đuổi hai bước, đi theo Lâm Các đằng sau.

Nói đến, đây là hấn lần thứ nhất tiến vào tu sĩ mở động phủ, giống như cũng không có hấn tưởng tượng bạch ngọc minh châu hoà lẫn, tiên đan bí kíp khắp nơi trên đất trưng bày bộ dáng.

Vén vẹn nhất cái rộng rãi đại sảnh, nhất cái đan thất, nhất cái ngòi xuống dùng tĩnh thất, còn có một gian điển tịch cất giữ thư phòng, như thế mà thôi.

Nếu như nói có dị thường, chính là không biết cái này thâm nhập lòng núi động phủ là như thế nào lấy ánh sáng. Tìm không thấy nhất cái rõ ràng nguồn sáng, lại cả phòng sáng trưng, rõ ràng rành mạch, cùng trời quang không khác.

Lâm Các mang theo hấn tiến vào thư phòng, bên trong điển tịch cũng không nhiều lắm, phần lớn là một chút đạo thư loại hình, nhưng có hơn phân nửa, Lý Tuần lại là chưa bao giờ thấy qua.

"Nơi này có « Linh Tê Quyết » cả bộ, cùng ta ngày xưa tâm đắc, một hồi ta truyền cho người pháp quyết, ngày sau liền có thể đến đây tu luyện tham khảo. Ân, người có cái gì muốn nói?"

Lý Tuần lúc này trên mặt biểu lộ phi thường rục rờ.

Hấn xem sách đỡ tầng thứ hai bên trên, tràn đầy một loạt như là « Linh Tê Quyết sơ bộ », « nhập cảnh tâm đắc », « cảm ứng ghi chép » các loại sách, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ngọt bùi cay đắng cùng nhau tiến lên, ngoài miệng mạn thanh đáp: "Chỉ là không muốn cái môn này pháp quyết là phức tạp như vậy. . ."

"Linh Tê Quyết nhập môn khó, củng cố khó, đại thành lại dễ, chỉ nhìn người có hay không kia tâm tư. Nghĩ đến, người có thể tiêu tốn bảy năm khứ trèo

phong, liền có thể tiêu tốn bảy mươi năm khứ nhập môn đi!"

Lý Tuần bình định nỗi lòng, khom người đáp: "Tất không phụ sư tôn hi vọng!"

Lâm Các nhàn nhạt lên tiếng: "Kia bá sư chi lễ cũng không cần, chỉ có người hữu tâm liền thành. Sau ngày hôm nay, người liền đến này tu hành đi, ngày mai ta vì người truyền thụ nhập môn chi pháp, về sau tự mình tu luyện là đủ. Mỗi tháng lại đem người tất cả nghi vấn không hiểu sự tình báo lên, ta đến vì người giải đáp."

Lâm Các nói xong, lập tức liền truyền hãn tiến vào nơi đây pháp quyết, lại để cho hãn ra ngoài.

Lý Tuần dạ dạ trở ra, chỉ là mới đến trước cửa, Lâm Các lại hỏi một câu: "Người 'Hóa Khí thiên' tu đến chỗ nào?"

"Chỉ tới 'Đông Hải trầm bích thủy' thu thể, gần đây đang chuẩn bị lưu chuyển nguyên khí, tụ đan xông quan."

"Úc? Cái này tiến cảnh lại là không tệ. Lúc đầu ta còn muốn giúp người xông quan, nhưng đã đã là nước chảy thành sông sự tình, cũng liền không cần vội vàng, để tránh người xấu căn cơ. Người lại khứ xông quan, xông quan về sau lại đến này tu hành, hiệu quả càng tốt."

Lý Tuần lại lên tiếng, gặp Lâm Các không nói nữa nói, liền rời khỏi ngoài cửa. Trước khi đi ở giữa, hãn vào bên trong nhìn thoáng qua, chỉ gặp Lâm Các trên mặt kia lười biếng vô vị thần sắc, lại sâu nặng một chút.

Lý Tuần trong lòng hơi động, lại lập tức liền bị không cách nào ức chế cuồng hỉ tràn ngập, lại nghĩ không đến sự tình khác: "Linh Tê Quyết, đã là ta vật trong lòng bàn tay. . . Còn có hai năm, hai năm. . ."

Hãn xoay người lên vách núi, trên đỉnh núi ánh tà dương đỏ quạch như máu,

phản chiếu ngàn dặm mây bay, chớp loạn hào quang. Chiếu vào trên mặt hấn, cũng hoàn toàn đỏ đậm.

Mùa đông Liên Hà sơn, có "Hà chiếu Thiên Sơn tuyết" cảnh trí. Mỗi tới Đại Tuyết phong sơn thời điểm, sáng sớm, chạng vạng tối hào quang, chiếu đến trên đỉnh núi tuyết trắng, thải quang tràn đầy, thụy khí bùng bùng, tại xem hà trên đỉnh núi, liếc nhìn lại, liền có thể nhìn thấy hào quang như biển, sóng cả trào lên, vô cùng vô tận kỳ quan.

Nghe nói, Minh Tâm Kiếm Tông có một môn "Phi Hà kiếm quyết", bắt đầu từ cảnh này bên trong chiếm được, chính là trong tông môn nhất đẳng ứng dụng pháp môn, kiếm khởi chỗ, có "Đạn chỉ nhất huy gian, đan hà kỷ vạn trọng" thanh danh tốt đẹp.

Lý Tuần còn tu không đến như vậy cao đẳng kiếm quyết, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng hấn thưởng thức.

Tối hôm qua mới làm xong bài tập, Đan Trí liền leo lên cửa, dắt hấn muốn tới xem hà trên đỉnh núi, đi xem "Hà chiếu Thiên Sơn tuyết" cảnh trí.

Lúc ấy Lý Tuần còn kỳ quái, hấn vì sao lại có loại này nhã hứng, tới lúc này mới biết, nguyên lai ngắm cảnh mặc dù thật, lại không phải nhìn thiên địa chi cảnh, mà là nhìn nhân cảnh.

Nguyên lai, hôm nay là Kỳ Bích sư tử tu tập "Phi Hà kiếm quyết" thời gian. Theo Đan Trí tình báo, nàng hãm tại nhất cái quan khẩu đã có hơn ba tháng, cho nên gần đây thường sẽ đến xem hà trên đỉnh núi quan sát cảnh trí, hi vọng có thể kích phát linh cảm, đột phá cao nguyên giai đoạn.

Mà Đan Trí đem Lý Tuần kéo tới, hấn là chỉ là tìm danh mục, lấy ứng phó Kỳ Bích sư tử chất vấn đi.

Nói còn nói trở về, Kỳ Bích sư tử ôn nhu tính tình, lại là toàn bộ Minh Tâm Kiếm Tông đều biết. Mà ở trong mắt nàng, Đan Trí cũng tốt, Lý Tuần cũng

được, bất quá vẫn là chút đùa bé không hiểu chuyện, coi như biết rõ lý do này gượng ép, cũng sẽ không trách cứ.

Cho nên lúc này, Đan Trí liền có thể quang minh chính đại lấy thường thức phong quang lý do, thường thức mỹ nhân như Ngọc Kiếm như hồng cảnh trí.

Đồng thời, Lý Tuần tâm tình cũng là không sai, giống Phi Hà kiếm quyết dạng này cao tầng thứ kiếm quyết, Lý Tuần nhất quán hướng tới chi, cộng thêm bởi vì hần đối "Vân", "Minh" hợp lại "Hà văn" lý giải sâu sắc, mới nhìn vài lần, liền lâm vào kiếm quyết ảo diệu bên trong.

Minh Tâm Kiếm Tông cấm chế pháp môn, mỗi một loại cũng đối ứng một môn đặc thù pháp quyết, đều là có hoàn mỹ thể hệ pháp quyết hệ thống, mặc dù chỉ là phản ứng Minh Tâm Kiếm Tông bao la pháp môn một góc, nhưng vẫn là để lộ ra trong đó nhất lấy quán chi hạch tâm.

Lý Tuần niên kỷ tuy nhỏ, lại là ngay cả Thanh Hư cũng tán thưởng có thừa, là đối tông môn cấm chế nghiên cứu đại hành gia, hần khiếm khuyết chỉ là hệ thống nhận thức mà thôi.

Chính thức nhập môn báisư đã có hai tháng, hệ thống tri thức đã sớm bổ tới, lúc này nói hần là đệ tử đời ba bên trong cấm chế nghiên cứu đệ nhất nhân, tuyệt không là quá.

Lý Tuần loại suy, phát giác Phi Hà kiếm quyết bên trong cũng không ít Hà văn cấm chế cái bóng, nhất là tại thủ thế, hoa văn càng là quán thông một mạch, để Lý Tuần rất dễ dàng liền có thể thấy rõ. Lại suy một ra ba, thế công bên trong nhỏ vụn mạch lạc, cũng đang từ từ chinh hợp bên trong.

Nếu như loại tình huống này để Thanh Hư bọn người biết, tất lại là một phen sợ hãi thán phục, đây chính là thiên phú và yêu thích ưu thế.

Lý Tuần thiên phú vốn là kinh người, từ đối với các loại cấm chế quen thuộc cùng giải, tự nhiên cũng có khác đặc biệt thích. Thế nhân đồng đều nói, nghiên

cứu học vẫn làm được chỗ sâu, tự có một phen tình thú ở trong đó, Lý Tuần không sai biệt lắm đã đến cảnh giới này.

Vô luận là như thế nào phức tạp cấm chế, trong mắt hăn, đều là thú vị tập hợp, đem nó phá giải lại sáng tạo, đó chính là nhất động lòng người tư vị, phảng phất là lên nghiệm, nhập ma, mà tự giải trí .

Thời gian liền tại Kỳ Bích trong tham ngộ, Đan Trí cùng Lý Tuần khác biệt si mê bên trong, cấp tốc đi qua.

Thiên Sơn hào quang tan hết, hai vị thiếu niên đến, đồng thời không có cho Kỳ Bích mang đến vận khí tốt, trì trệ vẫn như cũ, trên mặt nàng cũng hiện ra một chút thất vọng.

Nhưng nàng dù sao tính tình ôn hòa, tính nhẫn nại cũng cao, lập tức đè xuống trong lòng thất vọng, mỉm cười cùng Đan Trí, Lý Tuần tạm biệt.

Đan Trí lại là không có cách nào cùng nàng nói nhiều, chỉ có thể cười lớn lấy nhìn nàng rời đi. Quay đầu lại nhìn Lý Tuần, đã thấy hăn cúi đầu, tại trong đồng tuyết không biết họa thứ gì, đường cong hoa văn tinh mịn cực kì, thấy đầu hăn choáng.

Đại khái vừa mới Kỳ Bích tạm biệt lúc, Lý Tuần không nghe thấy khả năng còn lớn hơn chút, liền tức giận kêu một tiếng: "Tuần sư đệ, đi rồi!"

"A? Nha!" Lý Tuần biết hiện tại Đan Trí tâm tình hồng бет, không dám thất lễ, bện bện nhảy dựng lên, cùng hăn nói giỡn hai tiếng, hòa hoãn tâm tình của hăn, lúc này mới đi theo hăn rời đi.

Bọn hăn mới đi bất quá vài phút, trên đỉnh núi kiếm quang lóe lên, Kỳ Bích không ngờ hiện thân ra.

"Hạt châu kia không muốn rơi mất!"

Nàng có vẻ hơi sốt ruột, trong miệng kia rơi mất hạt châu, là Văn Hải đưa

cho nàng đeo sức, mặt trên còn có Văn Hải thân khắc nhất cái tiêu cấm chế, mặc dù uy lực không lớn, lại là hấn tẩm lòng thành, Kỳ Bích tuyệt không nguyện đem nó vứt bỏ!

May mắn, nàng nhân lực cực giai, cũng không tổn bao lớn công phu, liền tại một chỗ khe đá tìm được hạt châu kia, mới thở một hơi, trong mắt lại trong lúc vô tình thấy được trên mặt tuyết phân loạn đường vân. Trong đó giống như đã từng quen biết hình dáng để nàng nao nao: "Đây là vị kia Tuần sư đệ vẽ đi!"

Nghĩ đến vừa mới vị kia như si như cuồng, ngay cả nàng nói đừng đều không để ý tiểu sư đệ, nàng nhin không được hé miệng cười một tiếng, cảm thấy cái này tại đồng bạn trong miệng, được xưng là "Ba đại tổ sư trở xuống đệ nhất nhân" tiểu hài tử, so với hấn sư huynh phải có thú nhiều.

Trong lòng hiếu kì, nàng liền nhìn nhiều một chút, chỉ cái nhìn này, nàng liền không dời ra.

Cái này. . . Đây rõ ràng chính là Phi Hà kiếm quyết bên trong liên quan một chút tinh diệu pháp môn, chỉ là lấy cùng loại với cấm chế đường vân phương pháp biểu hiện ra ngoài!

Kỳ Bích đối tông môn cấm chế cũng có nghiên cứu, thấy chính là ngẫm hiểu.

Nàng vô ý thức căn môi, cẩn thận quan sát: "Tại thủ thế phương diện, kiếm quyết chỗ tinh vi, đã bị trình bày và phát huy đến không sai biệt lắm. . . A, chỗ này lại là khác biệt, có lẽ là công lực không đủ đi! Thế nhưng là. . ."

Trong nội tâm nàng đột nhiên khẽ động, kiếm quyết trong nháy mắt triển khai, cũng không làm bộ, chỉ là tại thể nội đem chân tức vận chuyển, dựa theo ngày thường mạch lạc vận hành, đến một cái kia chỗ mấu chốt, lại là khí cơ đột nhiên thay đổi, lần theo tuyết này khắc văn mạch suy nghĩ, nhất cái nho nhỏ biến hóa, đúng là thông thuận thông qua.

Không, nào chỉ là thông thuận!

Cũng chính là nhỏ nhỏ nhất cái biến hóa, trong cơ thể nàng chân tức vận chuyển, liền có một phần kì lạ dẫn dắt chi lực. Tiếp xuống, nàng đã không bởi vận chủ địa, dựa theo đứa bé này mạch suy nghĩ vận hành xuống dưới.

Mỗi qua nhất cái cùng dĩ vãng biến hoá khác, chân tức dẫn dắt liền sâu nặng một phần, cho đến kia mấy tháng qua cũng không thể xông qua quan khiếu, chỉ cảm thấy nơi đó như sôi canh ốc tuyết, nước chảy thành sông, dễ dàng liền vọt tới, dư thể không ngừng, lại ngay cả qua ba bốn quan khiếu, mới dư thể tiêu kiệt.

Kỳ Bích lúc này đã là ngây người: "Đây, đây là. . ." Nàng vô ý thức biên chỉ thành kiếm, giữa trời vung lên, chỉ gặp trên đỉnh núi kiếm khí ngút trời, hào quang sáng tắt, mấy chục tầng đan hà kiếm khí lần này đi kia đến, không ngừng không nghỉ.

Mặc dù thua xa trong truyền thuyết "Đan hà vạn trọng" cảnh giới chí cao, cũng không sánh bằng sư tôn "Kiếm khí Thiên Huyền" tinh thâm, nhưng đây rõ ràng chính là luyện thông kiếm quyết, mới có biểu hiện!

"Cái này liền trở thành?"

Nàng ngây ngốc đứng nửa ngày, sau đó bỗng nhiên nửa quỳ xuống tới, quan sát tỉ mỉ phía sau biến hóa. Chỉ tiếc, phía sau lại làm cho nàng thất vọng.

Phía sau biến hóa, mặc dù cũng là có chút tinh diệu, nhưng lộn xộn không chịu nổi, không thành hệ thống, nhất là tại thể công phương diện, càng là thiên đầu vạn tự, không có trật tự.

Kỳ Bích đỏ mặt lên, nàng cực kì thông minh, tất nhiên là minh bạch bởi vì chính mình sai lầm, lừa dối đứa bé kia mạch suy nghĩ, để hấn đẩy không đi xuống, lúc này mới có biểu hiện này.

Cái này cũng có thể chứng minh, cũng không phải là đứa bé kia tu vi xa quá nàng, mà là mạch suy nghĩ linh động, cùng khắc sâu thôi diễn năng lực, khiến cho hấn hoàn thành này thiên tài đại thủ bút.

Với hãn mà nói, bất quá là nhất thời linh quang thoáng hiện, mà đối Kỳ Bích mà nói, lại không biết để nàng ít lượn quanh nhiều ít đường quanh co, tiết kiệm bao nhiêu thời gian!

Nàng chậm rãi đứng dậy, con mắt nhìn về phía dưới núi, tại kia mây mù lưu động trên sơn đạo, giống như đang có thân ảnh của một thiếu niên, chậm rãi di động.

"Ba đại tổ sư phía dưới thứ nhất. . . Người!" Kỳ Bích lướt lên trên trán bay xuống tóc dài, nhàn nhạt mà cười: "Có lẽ, cũng không phải là nói bừa đâu!"

Lý Tuần cũng không biết Kỳ Bích đối với hãn cực cao đánh giá, chính là biết, hãn cũng sẽ không quá để ở trong lòng. Không phải hãn đã có cao siêu tu dưỡng, mà là hãn bây giờ căn bản liền không có cái kia tâm tư suy nghĩ những chuyện khác.

Mãnh liệt thống khổ, đã rút khô trong cơ thể hãn một điểm cuối cùng lực lượng.

Đi qua hơn một tháng, Lý Tuần tại tu luyện U Minh khí lúc đã cảm giác được, ngoại lai cường đại âm hỏa, cùng tâm hồn bên trong Huyết Yểm kết hợp đạt được ngoại chặt chẽ.

Cả hai hạch tâm tương hỗ là dẫn dắt, giống như là Âm Dương Ngư chuyển động, bảo trì tại nhất cái vi diệu điểm thăng bằng bên trên. Từ bên trong đến ngoại tầng tầng bao vây lấy hai chủng tính chất khác lạ chân tức, tựa như một thể.

Tại Huyết Yểm dị động đồng thời, tất nhiên khiên động âm hỏa vận động, bởi vì cân bằng quan hệ tồn tại, Huyết Yểm phóng xạ ra nhiều ít lực lượng, âm hỏa liền cũng theo vào nhiều ít, chỉ bất quá, Huyết Yểm mục đích là vì rút ra, mà âm hỏa thì là quán chú.

Điểm này, là Lý Tuần gần chút thời gian mới hiểu được.

Song phương cũng có đưa Lý Tuần vào chỗ chết "Công năng", nhưng liền thực tế mà nói, giữa bọn chúng có bản chất khác biệt.

Huyết Yểm cùng loại một loại ký sinh trùng, dựa vào Lý Tuần cung cấp tinh khí sống sót lớn mạnh, mỗi ngày Huyết Yểm phệ tâm, trên thực tế cũng chính là Huyết Yểm từ Lý Tuần thể nội rút tủy phệ huyết, hấp thụ chất dinh dưỡng quá trình.

Mà trong quá trình này, Lý Tuần lại không phải chỉ là ăn thua thiệt ngầm.

Bởi vì Huyết Yểm là chí ô chí trọc chi vật, luyện hóa trình cũng ô uế không chịu nổi, hấp dẫn ô uế, cũng là lớn mạnh tự thân một loại phương pháp.

Cho nên, đang hấp thụ Lý Tuần tinh huyết thời điểm, nó cũng trực tía rút ra trong cơ thể hẩn tích lũy các loại chất bẩn, khách quan thương cũng có phạt mao tẩy tủy hiệu quả.

Âm hỏa nhập thể, thì là Quỷ Tiên Sinh thiên tài ý nghĩ, là dùng ngoại lai âm hỏa vì áp lực, khiến cho Lý Tuần người thừa kế này cố gắng vận công, đồng thời từng bước tăng trưởng tu vi, như thế trong ngoài tăng áp lực, tiến độ tự nhiên.

Cho nên, nó mỗi lần hoạt động, lại là nghiêm chỉnh quán chú sinh khí, lớn mạnh chân tức.

Bởi vì Quỷ Tiên Sinh an bài, âm hỏa cùng Huyết Yểm ở đầu óc chỗ gặp nhau.

Lúc đầu, ẩn chứa Quỷ Tiên Sinh suốt đời tu vi âm hỏa là tuyệt đối mạnh hơn Huyết Yểm, trên lý luận tới nói, Huyết Yểm chắc chắn sẽ ngay đầu tiên bị thôn phệ sạch sẽ, mà cái này lại dẫn phát Huyết Tán Nhân chủng tại cơ quan bên trong, để Lý Tuần tại chỗ trái tim bạo liệt mà chết!

May mắn chính là, âm hỏa nhập thể thời gian chậm trễ bảy năm.

Bảy năm bên trong, Huyết Yểm cùng Lý Tuần tinh huyết cùng tồn tại, trường

kỳ tinh luyện, tựu trị liệu phương diện mà nói, là càng khó loại trừ, nhưng mà liền tính chất tới nói, ngược lại cùng Lý Tuần có chỗ tương đồng, thậm chí có thể tính là Lý Tuần một cái khác khí quan.

Âm hỏa đương nhiên sẽ không đem chủ tử thể nội khí quan cho diệt đi, lại bởi vì vật tính tương hấp nguyên nhân, liền cùng Huyết Yểm cộng sinh xuống tới, như thế co lại đưa tới, tương hỗ là bổ sung, cũng là có thể trường kỳ cùng tồn tại, đây cũng chính là Lý Tuần một đoạn thời gian trước, thống khổ giảm bớt nguyên nhân.

Nếu như một mực tiếp tục như vậy, sự tình cũng coi như đơn thuần, kết quả tuy có biến hóa, cũng tại có thể đoán trước phạm vi bên trong.

Thế nhưng là, lệch ở thời điểm này, Lý Tuần Hóa Khí thiên đã luyện đến "Hải thượng sinh minh nguyệt" cấp độ, đồng thời bởi vậy chuyển thành Linh Tê Quyết.

Cho đến tiếp xúc Linh Tê Quyết, Lý Tuần mới hiểu được Thanh Ngâm, Thanh Hư, Lâm Các bọn người nói tới "Mài nước công phu" là có ý gì.

Linh Tê Quyết đại khái là toàn bộ Thông Huyền Giới tại trúc cơ phương diện, tổn hao công phu lớn nhất, nhất đẳng khó nhập môn công phu!

Nhất là tại Lý Tuần tiếp xúc « U Minh Lục » dạng này tà đạo bảo điển, cũng tự mình tu tập U Minh khí loại hình thượng đẳng pháp quyết tình hình dưới, đem hai cùng so sánh, Linh Tê Quyết tại cơ sở bộ phận tổn hao thời gian tinh lực cùng thủ đoạn, đại khái là U Minh khí mấy chục gấp mấy trăm lần!

Không nói đến cấp độ cao thấp, đơn thuần tại bồi dưỡng chân tức phương diện các loại ôn dưỡng công phu, U Minh khí chỉ điểm ba bước, tức "Khử vu", "Tập túy", "Hoá sinh", mà Linh Tê Quyết lại điểm có vài chục bước, từ cơ bản nhất "Thể nghiệm và quan sát" bắt đầu, từng bước cũng cực điểm tinh yếu.

Mỗi bước đều nắm chắc bách thượng thiên cái ứng dụng pháp môn, cơ hồ đối

mỗi một chỗ kinh mạch, mỗi một chỗ khí quan, cũng tinh tế quy định.

Thật theo trình tự đi xuống, mười năm tám năm chưa hẳn thấy hiệu quả, ngược lại là Lâm Các nói tới bảy mươi năm, vẫn còn sai kém phảng phất.

Lý Tuần vốn là không có cái này kiên nhẫn, cũng xem thường tiền bối thiết hạ như thế khô khan hệ thống. Thế nhưng là, tại hẳn ra ngoài cẩn thận, lấy am hiểu nhất thuật tính toán, bỏ ra bảy ngày bảy đêm thời gian, giản lược tới phần, mơ hồ đẩy một lần về sau, lại là toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cũng không dám lại có nửa chút lệch ra đầu óc.

Đây là nhất cái khổng lồ mà nghiêm mật hệ thống, mỗi một bước pháp quyết, cũng liên lụy đến đẳng sau càng thêm tinh vi biến hóa.

Liên xem như máy móc, không cần nửa điểm đầu óc làm xuống đến, bảy tám chục năm cũng là ít.

Mà giống như là Lý Tuần như vậy, đầu óc linh hoạt, hận không thể cuối cùng trong đó mỗi một chỗ ảo diệu người tới làm, chính là làm đến một hai trăm năm, cũng coi như bình thường!

Dựa theo Lý Tuần suy luận, cái này từ chân tức nảy mầm bắt đầu, trải qua mấy cái giai đoạn, chính là muốn đem trong cơ thể hẳn chân tức đồng thời sơ thành "Kim Đan", quả thực là áp súc tinh túy đến so lỗ kim còn muốn nhỏ một điểm "Linh chủng" .

Sau đó lại diễn sinh chân tức, tất cả đều là loại này tính chất, chất lượng so sánh với U Minh khí không biết phải mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

Đương nhiên, tại lượng bên trên, lại xa không bì kịp.

Có thể tưởng tượng, muốn đem chân tức tiến hành khổng lồ như thế áp súc công trình, đối chất lượng, lực khổng chế yêu cầu là cỡ nào nghiêm ngặt.

Lý Tuần bảy năm tinh tu, tâm vô bàng vụ, luyện thành chân tức, giống như

còn có chút không đủ phân lượng, mà ở trong đó lại xen lẫn Huyết Yểm, âm hỏa đủ loại không thể khống chế dị vật, như vậy tinh luyện quá trình, lại chính là như thế nào khó khăn!

Lúc đầu, Lý Tuần đối trong đó khó xử nhận thức đến còn so sánh nông cạn, hẳn rất nhanh liền làm bước đầu tiên công phu "Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt" về sau, lấy sơ thành Kim Đan vì trung tâm, khống chế toàn thân chân tức, lấy Kim Đan lôi kéo pháp quyết biến hóa.

Đây là nhất cái đơn giản, đơn điệu khô khan quá trình.

Toàn thân ngàn vạn đầu khí mạch, ngàn vạn loại khí cơ, tựa như cùng ngàn vạn đầu sợi tơ, quá trình này, liền như là yêu cầu mọi người dùng một ngón tay kích động ngàn tia vạn tuyến, để phức tạp giạt dây con rối, biến thành nhất cái vật sống.

Ngoại trừ dùng các loại pháp môn cường hóa khống chế của mình lực, thanh trừ chân tức bên trong tạp chất bên ngoài, liền đều là vĩnh viễn ném thử.

Lý Tuần dùng hai mươi ngày mới sơ bộ tìm được khiếu môn, cũng liền tại lúc này, dị biến phát sinh—— chân tức cùng Kim Đan đã sơ bộ thống nhất làm lý do Lý Tuần khống chế ngành chính thống, cái hệ thống này là hoàn chỉnh, tinh vi, cũng là tương đối yếu ớt. Bất luận cái gì một điểm ngoài ý muốn, cũng có thể gây nên toàn bộ hệ thống ngừng cùng sụp đổ.

Huyết Yểm cùng âm hỏa liền trở thành kẻ quấy rối nhân vật.

Dĩ vãng, bọn chúng mỗi ngày cố định thống khổ xâm nh

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Tra Tấn

Chương 01: Tra tấn

Lý Tuần cũng không phải là bị bản năng khu động đồ đàn, sau đó mấy ngày hẳn không dám tiếp tục khinh suất tu luyện, mà là lật xem vô số điển tịch, tham khảo Lâm Các rất nhiều tâm đắc trải nghiệm, mình thôi diễn xuất mấy chục chủng tốt nhất phương án, sau đó mới tiến một bước chỉnh hợp, muốn lấy phương pháp như vậy tìm ra càng ổn định, càng vững chắc pháp môn.

Lần này chỉ tốn mười ngày, Lý Tuần liền tìm tới đáp án.

Tại đáp ứng Đan Trí đi xem hà phong ngắm cảnh cùng ngày ban đêm, Lý Tuần lại một lần nữa hoàn thành "Kim Đan chân tức tỏa cấu thể" —— đây là hẳn thịnh thoảng tính trẻ con đại hạ, vì mình tác phẩm đặc ý chỗ lấy danh tự.

Từ xem hà trên đỉnh núi trở về về sau, hẳn một khắc cũng không dám trì hoãn, lần nữa đem đã hoàn thành hệ thống củng cố một lần, liền tĩnh tọa tại trong tĩnh thất, nội thị xem chiếu, tra rõ thể nội khí mạch lưu chuyển, yên lặng chờ đợi mỗi ngày cố định đau khổ đến.

Rốt cục, tại một đoạn thời khắc, trái tim của hẳn nhẹ nhàng co quắp một chút, ngay sau đó liền có ngàn vạn đầu tinh tế khí cơ bỗng nhiên phun ra ngoài, ** kết nối trái tim mạch máu, mạch lạc bên trong.

Ở trong nháy mắt này, "Kim Đan chân tức tỏa cấu thể" đột nhiên chấn một cái, có vài chỗ khâu thậm chí xuất hiện băng liệt điểm báo trước, một bộ phận chân tức bắt đầu phun trào.

Nháy mắt sau đó, tâm hồn nội âm hỏa cũng âm vang thoát ra, cỗ lực lượng này cùng toàn bộ hệ thống đụng một cái, lập tức đem nguyên bản bất ổn khâu toàn bộ phá đi, mà cái này một bộ phận chân tức tự nhiên cũng đã mất đi khống chế, tại thể nội mạnh mẽ đâm tới.

"Vẫn chưa xong đâu!"

Dưới mắt tình huống này đã ở Lý Tuần trong dự liệu, toàn bộ hệ thống không có giống lần trước như thế trong nháy mắt sụp đổ, cũng đã chứng minh mấy ngày tới tiến bộ, cái này cũng khiến cho hấn lòng tin tăng nhiều.

Hấn một bên cố gắng duy trì lấy thể hệ hoàn chỉnh, một phương diện khác thì bắt đầu thu nạp kia một bộ phận mất khống chế chân tức. Bởi vì hơn một tháng qua dốc lòng cố gắng, trong cơ thể hấn Kim Đan lực khống chế đã lớn có tiến bộ, thu nạp khí cơ công phu làm được rất đúng chỗ, tán loạn chân tức lại bắt đầu đặt vào hệ thống bên trong.

Nhưng gian khổ giai đoạn vừa mới bắt đầu.

Lý Tuần trong lòng mình bạch, trải qua cái này hơn mười ngày chuẩn bị về sau, muốn ngăn trở đợt thứ nhất xung kích rất dễ dàng. Nhưng là chân chính khó khăn, là sau đó dài đến nửa nén hương thời gian "Đánh lâu dài" .

Trong đoạn thời gian này, muốn duy trì nhất cái tinh vi mà yếu ớt hệ thống, chính là cỡ nào khó khăn!

Thời gian chưa bao giờ giống như bây giờ, trôi qua chậm như vậy.

Toàn bộ hệ thống đã bị hủy đi một phần ba, theo sụp đổ tỉ lệ gia tăng, sụp đổ tốc độ cũng đang tăng nhanh. Lý Tuần đã không biết bao nhiêu lần ổn định sắp sửa sụp đổ ý chí, gần như phí công, một lần lại một lần chống lên lung lay sắp đổ yếu ớt hệ thống.

Tán dật chân tức tạo thành tổn thương, gấp trăm lần tại Huyết Yếm tổn

thương, nhưng cái này dù sao cũng là có thể khống chế.

Chân chính để hẳn cảm thấy uế oải, là Huyết Yểm chậm chạp mà ổn định trừu hấp quá trình, căn bản không phải hẳn có khả năng ngăn cản.

Cho dù hẳn có thể đem thể nội tạng cái kinh lạc, khiếu **, đoán luyện tới như giống như tường đồng vách sắt, nhưng ở Huyết Yểm hóa thành tơ mỏng phía dưới, vẫn là vừa chạm vào liền phá, chỉ có thể trở mắt nhìn mình vất vả tu luyện tinh khí bị hút đi, cái loại cảm giác này, thật là làm cho hẳn buồn nôn tới cực điểm.

Hẳn vì bổ sung mất đi tinh khí, đành phải gấp bội từ âm hỏa phong phú nguyên khí bên trong tác thủ, có lẽ trong quá trình này, chân chính còn có thể có thu hoạch, chính là hẳn lần thứ nhất toàn bộ hành trình Huyết Yểm hoạt động quá trình, lần thứ nhất nhận thức đến nó kia quý quyết lực lượng.

Tại hẳn lại một lần miễn cưỡng lên tinh thần, chống đỡ tán loạn chân tức mang tới áp lực về sau, Huyết Yểm cùng âm hỏa nhanh chóng thối lui, lưu lại một mảnh hỗn độn cục diện rối rắm.

Chính như mới tình hình, Huyết Yểm cùng âm hỏa vền vẹn cái nguyên do, chân chính kẻ phá hoại, lại là những cái kia mất khống chế chân tức.

Sau đó, mới thật sự là cần ý chí cùng kỹ xảo đều xem trọng thời điểm.

Cũng không biết trải qua bao lâu, ước chừng tại Lý Tuần thất khiếu chảy máu, làn da vi huyết quản vỡ tan hơn phân nửa thời điểm, nhất cái hoàn chỉnh lại vững chắc "Kim Đan chân tức tỏa cấu thể", lại một lần trong cơ thể hẳn hoàn thành, đồng thời bắt đầu cực nhanh chữa trị thân thể của hẳn.

Lý Tuần lúc này mới mở to mắt, lau đi sương nơi khóe mắt kia khô cạn tơ máu, nhin không được lộ ra đặc ý tiểu dung, nhìn thoáng qua bên người đồng hồ cát.

Nhưng giờ khắc này, nụ cười của hắn lại cứng ở trên mặt —— thời gian, đã ròn rã qua mười hai canh giờ. Nói cách khác, lần tiếp theo "Huyết Yếm phệ tâm", tùy thời đều có thể sẽ bắt đầu!

Hắn tuyệt vọng nhắm mắt lại, ra một tiếng rên rỉ.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Sư Đồ

Chương 02: Sư đồ

Ròng rã mười lăm ngày, Lý Tuần không có bất kỳ cái gì nghỉ ngơi cơ hội, hẳn chỉ ở lặp lại kinh lịch hai chuyện: Chống cự, trùng kiến!

Rốt cục, tại lần thứ mười lăm ngăn cản được Huyết Yểm phê tâm sau sát na, hẳn tinh lực hao hết, một đầu ngã xuống đất, rốt cuộc không bò dậy nổi.

Cái này một giấc không biết lại ngủ bao lâu, chờ hẳn tỉnh lại thời điểm, quả không ngoài sở liệu, nguyên bản tâm tâm khổ khổ thành lập "Kim Đan chân tức tỏa cấu thể" lần nữa toàn bộ sụp đổ, mấy chục ngày cố gắng cũng hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Lúc này, Lý Tuần ngay cả muốn tự tử cũng có.

Hung hăng một quyền đập xuống đất về sau, hẳn hậm hực đứng lên, lúc này thân thể thương thế đã tốt tám chín thành, tinh thần cũng có chút không tệ, đại khái bởi vì là dài ngủ một giấc quan hệ đi.

Hắn vốn còn muốn lại nghiên cứu một chút, nhưng là hơi chút tính toán thời gian, nhưng trong lòng thì nảy một cái: "Sư phụ nói một tháng muốn đi cho hẳn báo cáo một lần tiến độ, hiện tại là lúc nào rồi?"

Nghĩ được như vậy, hẳn không dám thất lễ, vội vã ra động phủ, leo lên núi sườn núi, lại nhìn thấy bên ngoài sắc trời đen kịt, đêm đã khuya thời gian.

Mấy ngày nay chắc là vừa hạ tuyết, trên mặt đất tuyết đọng có hơn hai tấc, phản xạ tinh quang.

Hắn đảo mắt quét qua, nhìn trên lầu cũng đã tắt đèn, không dám ở lúc này chạy tới quấy rầy Lâm Các, đành phải ngày mai lại nói.

Rón rén vòng qua lầu nhỏ, lặn theo dưới sơn đạo phong, mới đi mấy dặm đường, hắn bỗng khẽ giật mình.

Suy nghĩ kỹ một chút lúc đến tình huống, Nhị sư bá, Tam sư bá bọn người chỗ ở trước, cũng bị quét đến sạch sẽ, lại trong phòng đèn đuốc sáng tỏ, chợt có tiếng người truyền đến, nhìn xem có chút ấm áp.

Chỉ có mình sư phụ trước cửa tuyết lớn đất phong, dấu chân lộn xộn, trên lầu càng là một mảnh đen kịt, không có nửa điểm sáng ngời. Lúc đầu vẫn không cảm giác được như thế nào, hiện tại vừa so sánh, lại cảm thấy rất không thoải mái.

Hắn đối Lâm Các không có gì tình cảm có thể nói, mà Lâm Các đối với hắn tên đồ đệ này, cũng không lắm để bụng.

Hai người ngày bình thường chợt có cơ hội tiếp xúc, hắn tuy là tận lực nịnh nọt, nhưng hiệu quả không tốt. Dần dà, hắn cũng biết đối phương không tốt đạo này, cái này tâm liền dần dần phai nhạt, thường thường đều là đến đây vấn an về sau, liền đến trong động phủ khổ tu, sớm lúc bưng trà đổ nước loại hình sống cũng có thể miễn liền miễn, Lâm Các cũng là không thèm để ý.

Ngày thường Lý Tuần cũng không cảm thấy như thế nào, nhưng là bây giờ có tương đối đối tượng, tại cái này lúc đêm khuya vắng người, hắn liền cảm giác cảm giác khó chịu.

Ngắm lại Lâm Các tại cô trên lầu bằng cửa sổ ngời một mình tình cảnh, nhìn nhìn lại phía ngoài tuyết đọng đầy đất, Lý Tuần trong lòng lại dâng lên một chút thương hại chi ý.

Dựa vào cái gì hắn Lý Tuần sư phụ, chỉ có thể rơi vào như thế thê lương? Cái này khiến hắn Lý Tuần ngày sau như thế nào ngẩng đầu thấy người?

Trong lòng hơi động, hấn ngừng lại xuống núi bước chân liền đi trở về.

Đi vào trước lầu, Lý Tuần thở ra một hơi, trước họa định phạm vi, liền điều động chân tức, lòng bàn tay thổ kinh, đem nhất khối lớn tuyết đọng đẩy ra phía ngoài, lộ ra sạch sẽ mặt đất.

Tuyết đọng trên mặt đất trượt, phát ra "Kèo kẹt kèo kẹt" tiếng vang, tại tĩnh lặng trong bóng đêm, ngược lại là có chút rõ ràng. Lý Tuần nghe tiếng bị giật nảy mình, vội vàng dừng tay.

Như việc này bị phát hiện, liền thật muốn mắc cỡ chết người!

Hấn sờ lên cảm đi vài bước, đột nhiên có chủ ý, lập tức rón rén, ngón tay cắm vào trong tuyết, không ngừng bước vòng quanh lầu nhỏ chuyển hơn mười vòng, sát mặt đất vẽ xuống vô số đạo văn đường, đây chính là hấn am hiểu bản sự.

Cũng chính là cái này mười mấy vòng công phu, hấn ở chung quanh đất tuyết, vẽ lên nhất cái "Khu tuyết trận" — đây là hấn mới nghĩ ra được danh mục, trên thực tế cũng là "Phong văn" hoạt dụng mà thôi.

Nguyên lý chính là đem tầng tuyết thật dày, trực tầng lơ là tách rời, lại từ sức gió thổi ra thượng tầng tuyết phần, như thế tầng tầng mà xuống, cho đến tuyết đọng hoàn toàn thổi tan.

Quá trình vô thanh vô tức, lại thúc đẩy sơn phong trợ lực, không cần nửa điểm chân tức, toàn bằng đường vân khắc họa tinh diệu, thỏa đáng tự nhiên. Bố trí cũng không phức tạp, lại cực kiến xảo tư.

Chuẩn bị kỹ càng đây hết thấy, nhìn xem tầng tầng bay đi tuyết phần, Lý Tuần nhếch miệng mà cười, cực kỳ đắc ý.

Mới cười hai lần, hấn đột nhiên nhìn thấy vừa mới còn trống rỗng chỗ cửa phòng, đang đứng cái hoa phục khoan bào bóng người, một đôi mắt quang mang hơi lộ ra, chính hướng hấn nhìn tới.

Hắn bỗng nhiên vừa phát hiện, há to mồm ngốc ngay tại chỗ.

"Vào đi!" Lâm Các đi đầu vào cửa, lại không liếc hắn một cái.

Lý Tuần lúng túng sờ lên đầu, đi vào theo. Lúc này đèn nhánh thật lâu lâu nhỏ, cũng sáng lên tươi sáng đèn đuốc.

Mạo xưng làm chiếu sáng chính là một viên kính có bảy phần tả hữu hiểm thấy minh châu, hiển thị rõ Lâm Các thân gia chi phong phú.

Sắp sáng châu đặt ở bích trên đài, Lâm Các ngồi xuống, hướng về chính xuôi tay đứng nghiêm đồ đệ, hỏi một tiếng: "Người những ngày qua là tại làm bước đầu tiên công phu đi!"

Tra hỏi bên trong luôn có chút hững hờ hương vị, Lý Tuần cũng không dám lãnh đạm, khom người xác nhận.

"Kết quả như thế nào?"

Lý Tuần trên mặt hiện ra chút xấu hổ: "Đệ tử vô năng, vừa làm không lâu liền hủy!"

"Hủy?" Lâm Các nhướng nhướng lông mi, hắn không biết cái này đã là Lý Tuần lần thứ hai làm, chỉ là nghĩ đương nhiên người mà nói: "Lần thứ nhất xây cấu, bởi vì tinh xảo yếu ớt, lại có các loại ngoại lực quấy nhiễu, hủy cũng là bình thường, thử thêm vài lần là được.

"Nhưng ta nhìn người tâm chí kiên nhẫn, cũng không phải loại kia lòng có không chuyên tâm xuẩn tài, đại khái cũng là cẩn thận từng li từng tí làm việc, sao cứ như vậy hủy?"

Lý Tuần sớm nghĩ kỹ lý do, hăn ho một tiếng: "Đệ tử hoàn toàn chính xác lòng có không chuyên tâm, bởi vì Kỳ Bích sư tỷ. . . Khục, ý của ta là. . ."

Nhìn Lâm Các thần sắc khẽ giật mình, có chút bộ dáng giật mình, Lý Tuần

biết hẳn nghĩ lầm, vội vàng khoát tay, nói một hơi xuống dưới: "Là Kỳ Bích sư tử hôm đó tại xem hà trên đỉnh núi sử xuất Phi Hà kiếm quyết, đệ tử lỗ mãng, dụng tâm bên trong sở học đẩy mấy bước, mặc dù không có cái gì thành tựu, lại cảm thấy rất có ý tứ, trở về lại tu luyện lúc, không biết làm tại sao trong đầu lóe lên, chân khí giao xông, liền hủy. . ."

Hắn biên bộ này nói láo lại là hành động bất đắc dĩ, hắn cũng không thể đối Lâm Các nói thực ra cái gì Huyết Yểm, âm hỏa loại hình đồ vật, nói không chừng sẽ bị hắn một chương cho đánh chết, đành phải dùng "Phi Hà kiếm quyết" đến qua loa tắc trách, trong đó cũng là nửa thật nửa giả.

Phi Hà kiếm quyết để hắn thương đầu óc là thật, nhưng tuyệt không về phần đến để hắn thất thần tình trạng, nhưng các loại trong điển tịch cũng ghi chép cái gọi là mơ tưởng xa vời, có trưởng ngại tu luyện thuyết pháp, Lý Tuần trả lời như vậy cũng có chút hợp lý.

Quả nhiên, Lâm Các tuy có chút chi tiết không làm rõ được, nhưng cũng là tin, còn hỏi hắn vài câu thân thể tốt xấu, Lý Tuần tự nhiên nói là "Không có việc gì" .

Lâm Các nhẹ gật đầu: "Người có thể từ Phi Hà kiếm quyết bên trong tìm ra thôi diễn manh mối đến, liền chứng minh người nhãn lực cao minh. Nhưng nhãn lực cao minh, thôi diễn hợp lý, cũng không phải là đã có thể tu luyện, thân thể của người chắc chắn sẽ không chịu nổi. Lại đưa nó để qua một bên, cố gắng tu luyện cơ bản, ngày sau người như thật đối với cái này kiếm quyết cảm thấy hứng thú, vì sư ngược lại là có thể dạy người!"

Đây là hắn lần thứ nhất tự xưng "Vi sư", hiển nhiên trong lòng đem Lý Tuần thấy thân cận một chút. Như thế, Lý Tuần đã là vừa lòng thỏa ý, vội vàng bái tạ.

Lâm Các "Ừ" một tiếng, để hắn, lại hỏi: "Những ngày qua, còn có cái gì nghi nan không có?"

"Ách, đang muốn mời sư phụ chỉ điểm!" Lý Tuần kiến Lâm Các cố ý truyền

thụ, tự nhiên không chịu buông tha, vôi vàng đem trong lòng tích lũy kia rất nhiều liên quan tới "Kim Đan chân tức tỏa cấu thể" vấn đề, theo thứ tự xách ra.

Còn sợ mình giảng được không rõ ràng, nói đến về sau, dứt khoát cả gan hướng Lâm Các muốn giấy bút, họa.

Lâm Các lại là lần thứ nhất kiến Lý Tuần dùng loại phương thức này thôi diễn vấn đề, hẳn là tu chân đại hành gia, chỉ một chút, liền nhìn ra Lý Tuần thôi diễn cơ sở chỗ, nhìn không được khen một tiếng: "Khó được người đem những pháp môn này nghiên cứu đến như thế thấu triệt!"

Lý Tuần mừng thầm trong lòng, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường, chỉ là đem vấn đề từng cái nói ra.

Lúc đầu, Lâm Các vẫn chỉ là thuận miệng giải đáp, dần dần, hẳn liền cần suy nghĩ một hồi mới có thể nói xuất đáp án, biến hóa này ngược lại là cùng Thanh Hư không sai biệt lắm. Nói đến về sau, ngược lại là hẳn mê hoặc: "Người cái này khiêu huyết thượng khí cơ biến hóa, tựa hồ tịnh vô đại dụng. . . Ngô, hẳn là chỉ là vì gia cố a?"

Lý Tuần thầm khen hẳn nhãn lực cặn kẽ, trên mặt lại lộ ra ngượng ngùng thần sắc: "Đệ tử sợ hãi lại có cái gì ngoài ý muốn, liền lo lắng lấy chuẩn bị thêm một chút, cũng tốt một lần công thành!"

Lâm Các khẽ lắc đầu: "Đây vẫn chỉ là đàm binh trên giấy, người Kim Đan đối chân tức lực khống chế như thế nào?"

Lý Tuần đương nhiên không dám nói mình đã thử qua một lần, hoàn toàn không có vấn đề. Hẳn gật đầu một cái, cười khan nói: "Đệ tử còn không rõ lắm. . ."

Lâm Các cười một tiếng, cầm bút ở phía trên sửa lại một chút, lấy thêm cho Lý Tuần nhìn: "Dạng này như thế nào?"

Mặc dù chỉ là mấy bút sửa chữa, nhưng ở trong đó lại ẩn chứa hẳn mấy trăm năm năm giữ kinh nghiệm, tri thức cùng tích lũy linh tính, mạnh như thác đổ, trình độ tự nhiên.

Dạng này thay đổi, không những đổi Kim Đan lực khống chế yêu cầu yếu bớt không ít, mà lại vững chắc hình dạng càng sâu rất nhiều. Lý Tuần chỉ nhìn một chút, liền rối cuộc đời không ra.

Nếu như dựa theo cái này nhất mạch suy nghĩ, không cần sợ kia Huyết Yếm, âm hỏa? Chính là nhất thời bị đánh tan, cũng có thể rất nhanh chữa trị tới. Lâm Các tuy chỉ là cải biến một chỗ, nhưng dựa theo cái này biện pháp, làm sao không thể tại cái khác chỗ mấu chốt cũng cầu tinh tiến?

Nghĩ đến liền làm, Lý Tuần cũng không đoái hoài tới đập Lâm Các mộng ngựa, lúc này vùi đầu dựa bàn, cẩn thận thôi diễn ném thử, hẳn lại không biết, hẳn như thế hình tượng cũng đã trên đời lợi hại nhất, nhất thoả mái nịnh bợ.

Lâm Các gặp hẳn bộ dáng, biết hẳn đã đem cảm ý nghĩ của mình, thầm khen sau khi, nhưng trong lòng thì khê động: "Thiếu niên này lại là giống ta. . ."

Năm đó hẳn ở trên núi tu đạo thời điểm, cũng là như vậy một điểm liền rõ ràng, nhưng lại có cực lớn chuyên cần nghiên cứu, sư phụ hẳn Thanh Minh đạo nhân liền luôn luôn tán hẳn linh tính mười phần, suy một ra ba. Mà lúc này, cái này lời khen cũng phải rơi vào Lý Tuần trên đầu.

Ung dung trăm năm, thoáng qua liền mất, hẳn sớm không phải năm đó "Thiên Tâm kiếm", mà thiếu niên ở trước mắt, cũng không còn là một cái kia lần được sủng ái yêu thiên chi kiêu tử.

"Chẳng lẽ chính là bởi vì như thế, sư phụ mới đưa hẳn giao cho ta?"

Lâm Các nhìn xem Lý Tuần như si như cuồng bộ dáng, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, trong lúc nhất thời đúng là ngây dại.

Hắn ở chỗ này ngăn người, Lý Tuần lại tỉnh lại, vừa mới Lâm Các kia mấy bút, đã đem một cái hần chưa hề kiến thức môn hộ mở ra, để hần gặp được bên trong càng thêm rục rờ thế giới.

Cũng liền như vậy một hồi, hần tự giác tư duy, nhãn lực, thể ngộ các loại, cùng đại có tinh tiến.

Cái này vền vẹn giống bọn hần loại này tâm pháp một mạch tương thừa sư đồ ở giữa, mới có thể có diệu dụng. Đối Thanh Hư, có lẽ tu vi so Lâm Các tinh thuần rất nhiều, nhưng tâm pháp có ngăn cách, tuyệt sẽ không như như vậy một mạch quán thông, thông thuận tự nhiên.

Cho đến giờ phút này, Lý Tuần mới biết được, thế nhân đều muốn tìm tốt sư phụ lý do.

Lý Tuần không phải chân chính bạc tình bạc nghĩa hạng người, đối Lâm Các tự nhiên cũng khá là cảm kích, hồi tỉnh lại, lập tức hướng Lâm Các bái lễ gửi tới lời cảm ơn.

Lâm Các lúc này lại có chút mất hết cả hứng, hần phát phát tay: "Nếu như lại không nghi nan, người trước hết đi nghỉ ngơi đi."

Cái này nói rõ chính là đuổi người. Lý Tuần lúc này không dám nhiều lời, chỉ là lại bái thi lễ nói: "Như thế, đệ tử ngày khác lại hướng sư phụ thỉnh giáo!"

Hắn đi hướng ngoài cửa, lại nghe được Lâm Các ở phía sau nói một câu: "Về sau, cũng không cần một tháng một lần, người nếu có nghi nan, tùy thời có thể lấy tới tìm ta!"

Khắc khổ tu luyện thời gian trôi qua cực nhanh, chờ Lý Tuần lần nữa từ trong động phủ ra, vẫn là tuyết lớn khắp núi, nhưng nhìn về phía đỉnh núi cỏ cây, lại cũng bắt đầu lộ ra một tia xanh nhạt.

Chính là nhất dương sơ sinh quý tiết.

Cùng lần trước xuất quan khác biệt, Lý Tuần lần này ra, tâm tình lại là hưng phấn đến rất!

Dùng gần ba tháng, hãn rốt cục đem "Kim Đan chân tức tảo cấu thể" ổn định lại, cho dù là Huyết Yểm, âm hỏa tề xuất, cũng cầm không thể làm gì. Mà tại dài đến mấy tháng tinh thần, nhục thể song trọng tôi luyện phía dưới, cái này một hệ thống vững chắc, đã đủ khiến Lý Tuần cảm thấy tự ngạo.

Lý Tuần lấy Kim Đan làm trung tâm, điều khiển chân tức lưu chuyển, đem thân thể mỗi cái bộ vị cũng đặt vào hệ thống bên trong, làm cho liền thành một khối, toàn thân lại không nửa điểm hư chỗ.

Cảnh giới như thế, kỳ thật đã đến "Hải thượng sinh minh nguyệt" đại thành chi cảnh, nhưng Lâm Các nhắc nhở qua hãn, cảnh giới mặc dù đến, nhưng hỏa hầu lại khả năng không đủ. Linh Tê Quyết tối kỳ cường tiến mãnh lấy, căn cơ bất ổn.

Chính vì vậy, Lý Tuần "Hóa Khí thiên" mặc dù đã đến đỉnh, lại không thể vội vã tu tập "Hóa Thần thiên", mà là muốn theo thứ tự đem các cấp độ đoạn bài tập làm quen, lại cầu cảnh giới, liền có thể nước chảy thành sông.

Lý Tuần biết lúc này như một vị bề quan, tất vô chỗ tốt, cũng liền không còn cho mình đặt trước kế hoạch gì, chỉ là mỗi ngày ở trên núi đi dạo, thỉnh thoảng đi vạn tiên đài tìm Linh Cơ, hoặc là tìm Đan Trí bồi dưỡng quan hệ, đem căng thẳng mấy tháng tâm tình hóa giải một chút, cũng coi như làm phiến có dật.

Mà những ngày này, khá đáng nhắc tới, chính là hãn cùng Lâm Các quan hệ biến hóa.

Từ cái này cái quét tuyết chi dạ về sau, Lý Tuần cùng Lâm Các tại trong lúc vô hình thân cận rất nhiều.

Lý Tuần bắt đầu minh bạch, Lâm Các kỳ thật đối với hãn tịnh không có cái gì ác cảm, chỉ là tính tình đậm mạc, không muốn ở trên người hãn hao tổn quá

nhiều tình lực. Bởi vậy bọn hăn hai sư đồ tình cảm, vĩnh viễn đừng nghĩ như "Tình như phụ tử" loại hình, nhưng nếu Lý Tuần tận lực lấy lòng, Lâm Các nhưng cũng không đến mức phiền chán.

Có lẽ là bởi vì quét tuyết chi dạ lúc, Lý Tuần nhất thời khí phách tác quái, bởi vậy đối Lâm Các như vậy đậm mạc thần sắc cũng là không quan tâm, hăn cũng không muốn làm cái gì "Tình như phụ tử" .

Cho dù là hăn cha ruột, ngày bình thường đồng dạng sẽ thi hăn bài tập, truyền thụ cho hăn tại cung đình sinh tồn kỹ xảo, cùng Lâm Các hiện tại ở chung cũng kém không nhiều.

Lý Tuần phản cảm thấy dạng này tương đối tự nhiên.

Cho nên, hăn cũng không có tận lực đi tăng cường quan hệ giữa hai người, chỉ là vừa nghĩ tới thời điểm, liền đi cái kia trong tiểu lâu hướng Lâm Các thỉnh giáo một chút nghi nan, thỉnh thoảng cũng nói một chút nhàn thoại. Có đôi khi, thậm chí vì xông một bình trà thơm, toàn bộ buổi chiều cũng mài ở nơi đó, hai người tại lượn lờ trong hương trà nhìn nhau không nói gì.

Không thể không nói, Lý Tuần cùng Lâm Các là phi thường tương tự người.

Lâm Các sinh hoạt khảo cứu, yêu thích tinh phẩm đồ cổ, cực chú trọng chất lượng sinh hoạt, mỗi một kiện dụng cụ cũng có xuất xứ, hành vi đã gần đến hồ xa hoa; mà Lý Tuần xuất thân vương hầu thế gia, khi còn bé chính là cầm y ngọc thực, lại thường ra vào cung đình, kiến thức rộng rãi, đối các loại tinh xảo đồ chơi cũng có kiến giải.

Lý Tuần kiến Lâm Các tập tính như thế, cũng là tận lực phụng nghênh, mặc dù bình thường không nói nhiều, nhưng mỗi tại chỗ mấu chốt, cũng có cận kề kiến giải, có phần bị Lâm Các tán thưởng.

Một tới hai đi, hai người gặp mặt lúc, tuy vẫn bình bình đạm đạm, nhưng tổng đã không còn những cái kia ngăn cách, Lâm Các lâu nhỏ cũng bắt đầu cho

phép Lý Tuần tự do xuất nhập, hai người ngược lại càng giống sư đồ một chút.

Một ngày này Lý Tuần trong lúc rảnh rỗi, lại đi qua tuyết lớn, liền sớm bò lên, chạy đến trên tuyết phong, tìm một gốc mai cây, tại trên mặt cánh hoa lấy chút tuyết trắng hóa tại trong bầu, vận công băng trụ, nhanh như chớp chạy tới Lâm Các lầu nhỏ chỗ, chuẩn bị dùng cái này "Tuyết phong mai tuyết" pha chút Lâm Các trân tàng danh trà, thuận tiện hỏi chút bài tập thượng vấn đề.

Mới đi đến lầu ngoại, liền nghe được bên trong có người nói chuyện, tiếng nói nghiêm khắc cực kỳ: ". . . Không nên như thế, người là tông môn thủ tịch đại đệ tử, những sự vụ này nên từ người tới làm!"

"Cái này trăm năm ở giữa, người làm được so ta muốn tốt, làm gì đổi lại trở về?" Lâm Các chỉ là nhàn nhạt hưởng ứng.

"Làm tốt? Làm tốt cũng phải bị người chê cười! Có biết tông môn khác là thế nào nói, đường đường Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử đời hai đứng đầu, không biết tu luyện dưỡng sinh, ngày ngày thưởng thức ngọc thạch, xông uống trà rượu, đã là phế nhân nhất cái. . . Ta Lạc Nam Xuyên làm được cho dù tốt, cũng làm sao cũng che không được người xấu hổ!"

Ngoài cửa Lý Tuần nghe được chấn động, nguyên lai bên trong nói chuyện đúng là Nhị sư thúc "Huyền Minh kiếm" Lạc Nam Xuyên. Vị này Nhị sư thúc cùng Lâm Các cùng là Thanh Minh đạo nhân đệ tử, nhưng cá tính lại cùng Thanh Hư rất giống, đều là nghiêm túc đoan chính ăn nói có ý tứ, đệ tử đời ba nhóm đều sợ cực kì.

Chỉ là, Lạc Nam Xuyên cũng không có cái gì hiệu dụng, Lâm Các vẫn là kia hữu khí vô lực bộ dáng: "Lạc sư đệ tu dưỡng tại sao lại thụt lùi trở về? Người khác nói liền nói, nhất người ta chuyện gì?"

Lạc Nam Xuyên thanh âm trở nên trầm thấp, lại càng thêm nghiêm khắc: "Không liên quan người ta sự tình, lại liên quan đến tông môn sự tình! Như vậy đi, người không muốn đi Lang Gia Thủy kính chi thiên cũng được, ta thay người

đi!

"Gần đây Bắc Cực Dạ Ma chi thiên tụ tập mấy trăm cái ma đầu, thanh thế to lớn, muốn thành lập cái gì 'Tán tu minh hội', 'Bất Dạ Thành' đạo hữu cũng phi kiếm truyền thư, mời đều chính đạo tông môn tề tụ, thương nghị cách đối phó, sư tôn đã đáp ứng phái ra đệ tử đời hai tiến về, cái này liền từ người đi!"

Lâm Các trầm thấp hừ một cái: "Để lão tam đi!"

"Lão tam đang lúc bế quan!"

"Tứ muội?"

"Ở xa phương nam du lịch, làm sao đuổi kịp trở về?"

Lâm Các còn không hết hi vọng, đem Ngũ đệ, Lục đệ, Thất muội, thậm chí trong hàng đệ tử đời thứ hai không vào dòng chính sư đệ các sư muội cũng cử đi ra, cũng bị Lạc Nam Xuyên dần dần bác bỏ, cuối cùng khiến cho không có cách nào, liền hừ một tiếng: "Ta kia đồ nhi gần nhất luyện công xông quan, ta thoát thân không ra!"

Lý Tuần mới từ vui lên, lại nghe được bên trong Lạc Nam Xuyên cười lạnh một tiếng: "Sư huynh nói rất hay trò cười! Luyện công xông quan? Lý Tuần!"

Hắn bên trong một tiếng uống, dọa đến Lý Tuần trên tay lắc một cái, kếm chút đem đầy ấm tuyết nước cũng vẩy vào trên mặt đất. Thế mới biết, nguyên lai Lạc Nam Xuyên đã sớm phát giác hắn ở bên ngoài, lần này liền để Lâm Các xuống đài không được.

Lý Tuần tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong miệng vẫn là đáp một tiếng, hướng trong phòng đi đến.

Đi vào phòng đến, khi thấy Lạc Nam Xuyên cặp kia lẳng lệ thấu triệt con mắt, chăm chú vào trên mặt của hắn.

Trong phòng Lâm Các ngồi tại chủ vị, trên mặt vẫn là lãnh lãnh đăm đăm, không lộ vẻ gì. Mà ngồi ở hãn dưới tay Lạc Nam Xuyên, thì trời sinh chính là một bộ cương kiêu thiết chú mặt lạnh, không giận mà uy.

Lý Tuần đã không phải ngày đó gặp Thanh Hư liền tiến thối thất thổ tiểu nhi, tại Lạc Nam Xuyên ánh mắt hạ, hô hấp của hãn nhịp tim cùng bình thường giống như đúc, bộ pháp tiết tấu không thay đổi, vững vàng đi tới Lâm Các trước người, trước thi lễ, cầm trong tay thịnh tuyết thủy ấm đặt ở trên bàn, mới nói: "Đệ tử gặp qua sư phụ, Nhị sư thúc."

Ngay sau đó hãn vừa cười nói: "Đệ tử từ hôm nay sớm, đến trên núi hái chút hoa mai tuyết thủy, dùng để pha sư phụ thiên vụ trà, cho là tốt nhất, Nhị sư thúc cũng có thể nhất no bụng có lộc ăn."

Lâm Các "Ừ" một tiếng, nghe hãn ngữ khí, cũng có chút hài lòng.

Chỉ tiếc Lạc Nam Xuyên không nhận nửa điểm ảnh hưởng, hãn hơi cau mày nói: "Uống trà sự tình, chốc lát nữa lại nói, Lý Tuần, ta lại hỏi người, gần đây chỗ xông là cái gì quan?"

Lý Tuần không chút nghĩ ngợi nói: "Bẩm Nhị sư thúc, là. . ."

"Lão nhị!" Lâm Các đột nhiên phát biểu, ngắt lời hãn, Lý Tuần nhân thể im miệng, lại không biết Lâm Các cử động lần này ý gì. Lạc Nam Xuyên mới muốn hỏi, liền nghe Lâm Các nói: "Đồ đệ của ta xông cái nào quan, tự có ta đến quan tâm! Người không cần nhiều lời!"

Lạc Nam Xuyên tu dưỡng quả nhiên lợi hại, nghe được lời này cũng mặt không đổi sắc, ngược lại là Lý Tuần minh bạch Lâm Các là không muốn mình khó làm, mà lại lừa gạt trường bối, mới đưa việc này ôm tới.

Bất quá, Lâm Các câu nói tiếp theo lại làm cho hai người ra ngoài ý định: "Bất quá, nhìn thấy tên đồ nhi này ta mới nhớ tới, hãn ngược lại là cần đi ra bên ngoài lịch luyện một đoạn thời gian, như thế ta cái này đương sư phụ, cũng sẽ

không thể đợi ở trên núi. . ."

Như thế phong hồi lộ chuyển, đừng nói Lý Tuần, chính là Lạc Nam Xuyên cũng ngây người.

Chỉ nghe Lâm Các nói ra: "Bắc Hải nghèo nàn, lại đường xá xa xôi, ta không muốn đi, vẫn là cái kia Lang Gia Thủy kính chi thiên tốt hơn chút, lần này ta liền đi nơi đó đi. Bất quá đối với một chút việc nhỏ không đáng kể, người vẫn là giúp ta làm xong, ta thao không được cái kia tâm."

Không đợi hai người kịp phản ứng, hắn đã đứng dậy đi lên lầu, trước khi đi nói một tiếng: "Tuần, thay ta đưa người Nhị sư thúc ra ngoài!"

Lý Tuần vội vàng ứng thanh. Lạc Nam Xuyên cũng đứng dậy, nhìn xem Lâm Các lên lầu, khẽ lắc đầu, trên mặt lại hiếm thấy lộ ra tiểu dung.

"Sư phụ người rất thương người!" Tại sau khi ra cửa, Lạc Nam Xuyên nói như vậy.

Lý Tuần trả lời trung quy trung củ: "Đây là đệ tử phúc phận!"

Lạc Nam Xuyên nhìn xem hắn, thở dài một hơi: "Người cùng sư phụ người rất giống, đặc biệt là lúc hắn còn nhỏ. . . Chỉ hi vọng, người không muốn dẫm vào hấn vết xe đổ."

Lý Tuần đáp: "Sư thúc dạy bảo, đệ tử sẽ làm ghi nhớ trong lòng!"

"Như thế tốt lắm!" Đang khi nói chuyện, Lạc Nam Xuyên lại khôi phục ngày thường khuôn mặt, trên mặt lại nhìn không ra tâm tình gì ba động, hắn lại nhìn Lý Tuần một chút, liền quay người đã đi xa.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Minh Cơ

Chương 03: Minh Cơ

Nghe Lâm Các cùng Lạc Nam Xuyên giảng nửa ngày, Lý Tuần còn không có hiểu rõ đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Hắn cũng không hỏi Lâm Các, mà là quay đầu tìm được Đan Trí.

Tại các dòng chính đệ tử bên trong, lấy Lý Tuần tuổi tác nhỏ nhất, lại mới đến trên đỉnh núi bất quá mấy tháng, cùng rất nhiều sư huynh sư tỷ không có gì giao tình, ngày bình thường cũng chỉ có thể nói chuyện với Đan Trí, cho nên một chút tin tức đều là từ chỗ của hắn được đến.

Lần này cũng không ngoại lệ, nghe Đan Trí nói một trận, Lý Tuần mới hiểu được cái gọi là "Lang Gia Thủy kính chi thiên" đến tột cùng là cái gì.

Nguyên lai Thông Huyền Giới bên trong, ở vào "Lang Gia Thủy kính chi thiên" Thủy Kính Tông, có một kiện dị bảo, gọi là "Triệt thiên Thủy kính", nghe nói là Tiên Giới chi vật, có dự báo tương lai năng lực.

Hàng năm tại "Thiên Tinh luân chuyển" thời gian bên trong, lấy đặc thù pháp môn thôi động, nhưng phải biết năm tiếp theo bên trong, Thông Huyền Giới sức uy hiếp lớn nhất tai nạn dấu hiệu.

Cái này dấu hiệu thường thường mơ hồ không rõ, nhưng dù sao cũng so không có còn mạnh hơn nhiều, chư tông môn cũng liền coi đây là nhắc nhở, sớm cho kịp đem tai nạn hóa thành vô hình. Bởi vậy, mới bảo vệ được Thông Huyền Giới ngàn vạn năm tới nguyên khí bất diệt.

Mà chủ trì cái này nhất bí pháp, chính là "Thủy Kính Tông" Thủy Kính tiên sinh.

Nói như thế lúc đầu có chút vô căn cứ, nhưng trải qua ngàn vạn năm đến vô số lần xác minh, không có cái nào tông môn dám khinh thường. Như trăm năm trước "Sát phượng" sự tình, chính là từ "Triệt thiên Thủy kính" bên trong chiếm được, lại từ chư tông liên hợp chấp hành, lúc này mới đem loạn cục bóp chết tại phát sinh giai đoạn.

Bởi vậy mỗi đến "Thiên Tinh luân chuyển" thời điểm, chính tà các tông liên sẽ phái đại biểu tiến về Thủy Kính Tông xem lễ, cái này nhìn qua lễ quá trình, liền được xưng là Thủy kính đại hội, là Thông Huyền Giới mỗi năm một lần thịnh sự. Cũng chỉ có lúc này, mới là "Thế bất lưỡng lập" chính tà song phương duy nhất hòa bình thời điểm.

Lý Tuần minh bạch trong đó nguyên nhân, nhưng cũng không cần vội vàng chuẩn bị. Bởi vì cách "Thiên Tinh luân chuyển" ngày, còn có bảy, tám tháng, kia Lang Gia Thủy kính chi thiên, mặc dù xa ngoài vạn dặm, nhưng ở trên núi ngừng hơn mấy nguyệt lại xuống núi đi, cũng là không muộn.

Kỳ thật, Lý Tuần không quan tâm kia "Triệt thiên Thủy kính" xem lễ, cũng không nóng lòng muốn xuống núi lịch lãm. Khi biết mình phải xuống núi trước tiên, hẳn nghĩ tới, lại là quan hệ đến hãn mạng nhỏ sự tình!

"Linh Tê Quyết! Huyết Tán Nhân!"

Mỗi khi "Huyết Yểm phệ tâm" tại thể nội tứ ngược thời khắc, Lý Tuần liền sẽ nhớ tới cái kia thô hào dữ tợn mặt to, cặp kia huyết hồng sắc, lộ ra xông vào mũi mùi máu tanh ánh mắt, cùng đã bối rối hẳn tám năm sinh tử ước hẹn.

Hắn chưa từng có quên qua, dù sao mạng nhỏ sống sót hay không, chỉ ở người khác một ý niệm.

Tại chính thức hiểu rõ đến tiên đạo gian nan về sau, Lý Tuần bắt đầu cảm

thấy tự hào, bởi vì hãn dùng thời gian tám năm, liền hoàn thành thường nhân tám mươi năm cũng chưa chắc có thể dính dáng "Hành động vĩ đại", mặc dù cũng không hào quang, nhưng dù sao cũng là hãn dùng mồ hôi sinh mệnh đổi lấy thành tựu, hiện tại, khó khăn nhất trình tự đều đã hoàn thành.

Toàn bộ Linh Tê Quyết đều đã bị hãn khắc ở trong đầu.

Hiện tại hãn chỉ cần tìm một cái danh mục, về đến trong nhà, ở phía sau đình tòa nào đó dưới núi giả, đem tất cả nội dung cũng lặng yên viết ra đến, nếu dựa theo tám năm trước hiệp nghị, hãn liền đem thu hoạch được tự do.

Mỹ hảo tiên cảnh tựa hồ ngay tại hướng hãn ngoắc, hiện tại chỉ cần lại bước ra nhỏ nhỏ một bước. . .

Nhưng, sẽ là thật sao?

Chỉ có thực sự hiểu rõ Thông Huyền Giới, cũng mới có thể chân chính hiểu rõ Huyết Tán Nhân.

Ác ma kia, hung thủ, sát phiê, tên điên. . . Đi theo hãn một chuỗi dài xưng hô bên trong, cơ hồ không có bất kỳ cái gì đáng giá xưng đạo chính diện đánh giá! Đối với dạng này một người, hãn lại có thể nào tin tưởng đối phương lời hứa?

Nhưng bết bát nhất chính là, hãn không có lựa chọn nào khác!

Bởi vậy, Lý Tuần cảm giác được một loại thâm trầm nhất, nhất tuyệt vọng suy yếu cùng bất lực.

Vô luận một con kiến cỡ nào thông minh, tại người trong mắt nó chính là con kiến, chỉ cần một đầu ngón tay liền có thể nghiền chết tiểu côn trùng!

Không có tới chống lại lực lượng, cho dù có hết thảy tâm cơ, trí tuệ, cũng không thấu đáo ý nghĩa.

"Nên làm cái gì bây giờ?"

Chỉ dùng hai câu nói công phu, liền để Lâm Các ngầm cho phép "Thủy kính chi hội" sau để hấn về nhà thăm người thân kế hoạch. Sự tình thuận lợi như vậy, lại làm cho Lý Tuần không biết làm thế nào.

Trong lòng của hấn buồn bực đến hết hoảng, liền tìm một chỗ yên lặng địa phương, ngồi ngẩn người.

Nơi này là xem hà trên đỉnh núi chỗ trũng chỗ, có một cái đầm nước nhỏ, chung quanh đều là thường thanh thảm thực vật, tuy là đầu xuân thời tiết, cũng còn xanh um tươi tốt.

Đem mặt ngâm ở lạnh buốt thấu xương trong đầm nước, để tâm tình lãnh tĩnh một chút, lại không nghĩ nhiệt độ quá thấp, lại kém chút đem hấn tuỷ não cũng đông lạnh thành khối băng.

Giận dữ ngẩng đầu, Lý Tuần một chưởng đem tiểu đầm mặt nước đánh cho phá thành mảnh nhỏ, chưởng kinh trực thấu đáy nước, bùn cát cuồn cuộn, thanh tịnh đầm nước trong nháy mắt vẫn đục.

Một chưởng phát ra, trong lòng của hấn hỏa khí cũng phát tiết một chút, liền ngồi tại bờ đầm, nhìn đầm nước từng bước làm sáng tỏ quá trình. Lúc này đầu óc của hấn rỗng tuếch, lại là cái gì cũng không muốn lại nghĩ.

Dường như ửng hòa lấy tâm tình, có hai đầu cá chết trôi đến chân hấn một bên, xem ra cũng là có chút tươi mập, chắc là chưa hề không người quấy nhiễu, lúc này mới sẽ có như vậy "Quy mô", mà hấn cho hả giận một chưởng, vừa vịn đem những này mới từ ngủ đông bên trong tỉnh lại không lâu con cá, cho đưa lên Diêm Vương điện.

Lý Tuần cau mày đưa chúng nó nhắc lên, bỗng nghĩ đến trên Tọa Vong phong thời gian.

Khi đó, hấn cũng thường sẽ bắt mấy con cá nướng đến ăn, không có gì gia vị, bắt đầu ăn không có tư không có vị.

Khi đó công lực không tốt, điểm không được hỏa, bởi vậy lấy lửa khó xử, chính là có khác một phen mùi vị.

Nghĩ đi nghĩ lại, hăn nở nụ cười, tâm tình cũng không khỏi tốt lên rất nhiều.

Hăn đến chung quanh trong rừng rậm tìm một chút củ khô, dựng thẳng lên giá gỗ, dùng vĩa học được nhóm lửa pháp môn, tại trong đồng củ một điểm, "Oanh" một tiếng ánh lửa sáng lên, xem ra thật sự là nhẹ nhàng thoải mái.

Hăn đem cá gác ở trên lửa nướng, không bao lâu thời gian liền quen đến thấu, nhàn nhạt mùi cá tanh hỗn tạp nước thịt hương khí, coi như không có hương vị, cũng coi là một loại hưởng thụ.

Hăn vừa ăn, lại đem một cái khác con cá đem thả lên khung đi, một con cá rất nhanh liền vào trong bụng, kiến trên lửa cũng nướng đến không sai biệt lắm, chính đưa tay muốn đi cầm, đột nhiên. . . Trong lòng của hăn nhảy một cái: "Không được!"

Thân thể phản ứng so ý niệm còn nhanh hơn, mới nghĩ tới chỗ này, hăn đã nhất cái xoay người, rời xa kia đồng lửa mấy trượng xa, lại không chút nào dừng lại buông ngược ra ngoài, nghĩ xông vào trong rừng.

Lúc này hăn khước mắt quét nhìn, thấy được dạng này một phen cảnh trí — đoàn kia thiêu đốt đồng lửa, tại một loại nào đó lực lượng thần bí hạ, "Phốc" một tiếng, bị áp súc thành chừng đầu ngón tay u lam hỏa hoa, nhưng lại "Phanh" một tiếng nổ tung, phân tán hỏa hoa để dưới đáy củ, biến thành mấy chục cây ánh lửa hừng hực chùy, đồng thời bắn bay hương Lý Tuần vị trí, thanh thế kinh người!

Chiếu loại tình huống này, Lý Tuần còn đến không kịp vọt tới trong rừng, liền sẽ những này "Củ đốt bỏng" đánh cái chính, ai biết sẽ là kết cục gì?

Thời khắc nguy cơ, trong cơ thể hăn đã có tiểu thành "Kim Đan chân tức tủa cấu thể" âm vang phát động, lấy trú tại Hoàng Đình Kim Đan làm trung tâm,

khiên động ngàn vạn đầu nhỏ bé khí cơ, chân tức như sóng triều phun trào.

Tâm niệm vừa động, trên tay hãn tự phát kết quyết, kết đúng là hãn quen thuộc nhất cùng am hiểu "Vân văn" cấm chế, quả nhiên là tâm động quyết thành.

Chỉ nghe "Hô" một thanh âm vang lên, quanh người hãn nổ ra một đoàn vân khí, thuốc lò tràn ngập, chột phân chột hợp, mấy chục cây "Củi đốt bỏng" xông vào vân khí bên trong, yên tĩnh yên tĩnh, lại bỗng nhiên bắn bay ra, hướng bốn phương tám hướng bắn ra, chỉ là phía trên ánh lửa không còn, chỉ còn một đoàn cháy đen.

"Xoẹt!"

Giống như là đem nung đỏ bàn ủi để vào trong nước đá, kia thủy khí bốc hơi tiếng vang, để cho người ta tê cả da đầu.

Lý Tuần hú lên quái dị, quay chung quanh tại quanh người hãn vân khí lập tức vỡ tan, bởi vì một đạo chân tức kiếm khí cũng không biết từ chỗ nào bay tới, thẳng quán hãn trước ngực.

Bù trừ lẫn nhau kinh hóa lực có hiệu quả "Vân văn" cấm chế, lúc này lại là nửa điểm tác dụng cũng không có, tựa như giấy giống như đâm một cái liền phá!

Vội vàng ở giữa, mới thể hiện xuất Lý Tuần cơ cảnh phản ứng.

Trong cơ thể hãn chân tức đột nhiên đứng im, kinh mạch toàn thân trống trơn tự nhiên, lại không lưu nửa điểm chân tức.

Lý Tuần liền giống một tiết gỗ, ngã rầm trên mặt đất, kiếm khí sát cái trán bay đi, dư ba nhưng cũng để hãn một trận choáng đầu.

Nhưng đây không phải trọng điểm, khi cùng kiếm khí hơi chút tiếp xúc trong nháy mắt, trong lòng của hãn cảm giác lại tương đương kỳ diệu.

Này khí tức hảo hảo quen thuộc, ngược lại dường như. . . Linh Tê Quyết!

"Sư phụ?"

Nhưng Lâm Các tuyệt sẽ không làm loại này chuyện nhàm chán, nhưng đây rõ ràng chính là. . .

"Minh Cơ tiên sư!" Hãn kêu to lên tiếng, ngay tại chỗ lặn mình một cái, đi vào bên rừng, tùy thời đều có thể chạy đến đi, lại nhìn chăm chặp đầm nước trên không. Liền đang tiếng kêu ra miệng sát na, một mực ẩn giấu khí tức người kia, rốt cục hiện thân ra.

Nguyên bản đặt đồng lửa trên kệ chín muối cá, tại lam hỏa xuất hiện lúc, liền bị lực lượng kích tới giữa không trung, cho đến giờ phút này mới rơi trên mặt đất.

Mà Lý Tuần, thì tại cái này ngay miệng, trợn mắt hốc mồm — tiểu đầm trên không, chính nổi nhất cái áo xanh nữ tu, thon dài thân thể lơ lửng giữa trời, mùa đông gió núi thổi qua, váy tay áo cũng có chút phiêu đảng, để Lý Tuần có thể nhìn thấy dưới váy một đôi đường cong ngắn gọn nhẹ nhàng bước Vân Hương giày, mộc mạc giày trên mặt không có dính vào nửa điểm bụi bặm.

Hảo khiết, tỉ mỉ, quần áo mộc mạc.

Đây là Lý Tuần từ một đôi giày thượng nhìn ra được tin tức.

Mà hãn lại hướng lên ngẩng đầu thời điểm, đối diện thượng một đôi so lúc trước kiếm khí còn muốn lạng lẹ gấp trăm lần đôi mắt.

Đây là một vị cực kỳ mỹ lệ nữ tu, một thân có chút rộng lượng màu xanh ngoại bào khoác lên người, theo gió lắc lư, rất có vài phần đột nhiên ung dung khí độ. Mà từ gió lạnh thổi giạt ra trong khe hở, cũng hiện ra trong đó cắt xén tinh xảo lại cũng không phức tạp váy trang, đồng dạng cũng là màu xanh.

Ngũ quan linh tú tỉ mỉ, không một tia tì vết, nhìn một cái chỉ cảm thấy cực đẹp, nhưng nếu tinh tế xem ra, lại cảm thấy mặt nàng bộ hình dáng như đao gọt

rõ ràng, trường mi như kiếm, xem ra tự có một phen nghiêm nghị đoan trang, khiến người không dám khinh thường.

Thấy được nàng, Lý Tuần liền giống bị một thanh lợi kiếm trên kệ cổ, nói không ra lời.

Nàng cả người phảng phất giống lợi kiếm ra khỏi vỏ sắc bén, chỉ bị nhìn thoáng qua, Lý Tuần liền cảm giác ngũ tạng lục phủ cũng bị đào lên, hiện ra tại trước mắt của nàng.

Hắn không phải là không có gặp qua so vị này nữ tu công lực càng tinh thâm hơn, nhưng lại chưa từng có người nào sẽ dùng loại ánh mắt này, loại phương thức này đến dò xét hắn, tựa như là đối mặt sinh tử đại địch!

Trong nháy mắt, toàn thân hắn huyết dịch đều muốn đọng lại.

Lệch tại lúc này, cô gái này tu trên mặt hiện ra một tia như có như không mỉm cười, cái này mỉm cười, phảng phất để gác ở Lý Tuần trên cổ lợi kiếm hướng ra phía ngoài bên cạnh khe dờ đi một phần: "Người, nhận ra ta?"

Quả nhiên là Minh Cơ! Nghĩ đến toàn bộ Minh Tâm Kiếm Tông, tu luyện Linh Tê Quyết, ngoại trừ Lâm Các, Lý Tuần sư đồ hai người, liền chỉ có "Thiểm Linh kiếm" Minh Cơ.

Minh Cơ là Minh Tâm Kiếm Tông trong hàng đệ tử đời thứ hai, công nhận thiên tư cao nhất một vị.

Nàng tu đạo mấy trăm năm qua, đã ở Thông Huyền Giới xông ra thật là lớn tên tuổi, lại tính thật xa du lịch, dấu chân khắp trong nước, giao du rộng lớn, nhân mạch cực lớn, ẩn ẩn nhưng vì Minh Tâm Kiếm Tông phong mang thịnh nhất một người.

Nhân vật như vậy, Lý Tuần lại có thể nào không nhận ra?

Thanh âm của nàng tựa như nước đá lạnh lẽo, lực xuyên thấu cực mạnh. Lý

Tuần nhất định phải làm ra mấy lần hít sâu, mới có thể bảo đảm chính mình nói chuyện thông thuận.

Hắn khó khăn bò lên, cười khổ hành lễ nói: "Đệ tử Lý Tuần, là. . ."

"Là Đại sư huynh đệ tử đi!" Minh Cơ phản ứng rất nhanh, tựa như cùng nàng khí chất, sắc bén sắc bén, trực chỉ hạch tâm muốn hại.

Lý Tuần mới đáp một tiếng là, liền cảm giác quanh thân kim châm cảm giác nguy cơ trong chốc lát đánh tan, trên thân cũng tốt thụ rất nhiều.

"A, kia thật là xin lỗi!" Minh Cơ tiểu dung không còn giống vừa mới như thế hư vô khó lường, mà là trở nên thực sự.

Nàng tại hư không bước ra mấy bước, giống đạp ở thực địa thượng, đi tới Lý Tuần bên người.

Có lẽ là tâm lý tác dụng, hay là thật có kỳ dị gì pháp môn, Lý Tuần chỉ cảm thấy trên người nàng nhuệ khí đều đã thu liễm, hẳn hiện tại chỉ nghe đến một tia nhàn nhạt mùi thơm ngát.

"Vừa mới nhưng thụ thương sao?" Minh Cơ hỏi.

Hiện tại Minh Cơ liền có chút sư trưởng dáng vẻ, có chút thông dong khí quyển, thanh âm nhu hòa rất nhiều, bởi vậy càng có thể cảm thấy nàng âm sắc êm tai.

Nàng vươn tay ra, muốn sờ một chút Lý Tuần cái trán, lại đem Lý Tuần giật nảy mình, bần bệ lui lại một bước: "Đệ tử may mắn!"

"May mắn? Không phải thẹn thùng sao!" Minh Cơ gặp hắn bộ dáng, cười khẽ.

Nàng bây giờ lại là một loại khác hứng thú, tiểu dung làm giảm bớt sắc bén hình dáng, kéo căng đường cong lỏng xuống, lại là một loại khác khí độ, giống

như là Xuân Thu hai mùa gió mát, thẳng thổi tới trong lòng người đi.

Lý Tuần đỏ mặt cúi đầu, không dám nhìn nàng.

Ngay cả chính hắn cũng không biết, bộ dáng này đến cùng một chút là thật, một chút là giả?

Tiếp xúc gần gũi lúc, Lý Tuần lại một lần nữa thấy rõ đến Minh Cơ vẻ đẹp, hắn thấy được Minh Cơ tay, cảm giác kia phảng phất là từ hàn ngọc điêu thành, óng ánh sáng long lanh, không loại phàm vật.

Bởi vậy, hắn mới vừa lui liền hối hận, nghĩ thầm bị cái tay này che ở trên trán, không biết sẽ là như thế nào cảm giác? Ý nghĩ này mới lên, trong lòng lại là nháy một cái, vị này Minh Cơ sư thúc hảo lợi con mắt, nhưng chớ có bị nàng đã nhìn ra!

Như thế cảm thấy liên tục mấy lần ba động, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy có chút mất mặt, vội vàng ngẩng đầu lên, muốn làm nhất cái không then lương tâm dáng vẻ ra, nhưng vừa nhắc mắt, liền đụng phải đối phương lóe sáng như thần tinh con mắt.

Không tự chủ được, cái kia khôn ngoan tốt một chút mặt, lập tức vừa đỏ.

Đúng là mẹ nó kỳ quặc quái gở!

Các loại Lý Tuần khôi phục ngày xưa trạng thái thời điểm, Minh Cơ đã xem trên bờ cá chết cho vùi lấp.

Hắn lúc này mới biết được vừa mới bị giáo huấn nguyên nhân.

Nguyên lai cái đầm nước này chung quanh sâu u yên lặng, chính là dưỡng thần tĩnh tâm nơi đến tốt đẹp, Minh Cơ phát hiện sớm nhất nơi đây, ở trên núi lúc thường thường sẽ tới này nghỉ ngơi một lát, đối với nơi này cũng có tình cảm.

Lần này nàng đi xa trở về, liền muốn lấy ở chỗ này nghỉ chân một hồi, nào nghĩ tới mới vừa liếc mắt, liền trông thấy nhất người nam tử tại bên bờ đờ dùng lửa đốt cá, phá hư phong cảnh, tự nhiên muốn xuất thủ trừng trị.

Nếu không phải nàng đọc lấy có thể là bản tông đồng môn, vừa mới kích thứ nhất, liền có thể để Lý Tuần đầy bụi đất, đâu còn có thể dùng lại xuất pháp quyết đến?

Cuối cùng, Minh Cơ còn bổ sung một câu: "Kỳ thật mới gặp người lúc, còn tưởng rằng thấy được một vị cố nhân! Xuất thủ tựa hồ cũng nặng chút."

"Cố nhân?" Đây cũng không phải là Lý Tuần lần đầu tiên nghe được cái này từ, Thanh Hư nói qua, Thanh Ngâm cũng đã nói, Minh Cơ lúc này còn nói, một lần là trùng hợp, hai lần là trùng hợp, lần thứ ba chẳng lẽ vẫn là trùng hợp?

Hắn nhớ tới hôm đó, Thanh Ngâm dùng Tọa Vong thạch dò xét hắn tam sinh tình hình, trong lòng mê hoặc chi ý càng đậm, lại bật thốt lên hỏi: "Ta đến tột cùng giống ai?"

Minh Cơ không ngờ được phản ứng của hắn đúng là to lớn như thế, trong lúc nhất thời run lên.

Lý Tuần kịp phản ứng, vội vàng xin lỗi, trong đầu dạo qua một vòng, liền đem Thanh Hư, Thanh Ngâm nói qua lời tương tự, cùng Tọa Vong thạch sự tình, đều nói ra, sau đó hiện ra một mặt mê mang: "Ba vị tiên sư cũng nói ta giống người nào đó, chẳng lẽ ta là người kia chuyển thế?"

Minh Cơ nghe vậy bật cười: "Thiên hạ tương tự nhiều người, chính là người tu đạo bên trong, cũng có khi loại chuyện này phát sinh. Sao có thể nghĩ đương nhiên người đâu? Mà lại, người này hiện tại sống được thật tốt, vẫn là giới này nhất cái người thần thông quảng đại vật, chẳng lẽ, người muốn lấy mà thay vào?"

Lý Tuần cũng không để ý nàng trêu chọc, khẩn trương hỏi: "Là vị nào?"

Minh Cơ con mắt dạo qua một vòng, nụ cười trên mặt xán lạn, lại cười mà không nói.

Nàng như vậy tư thái, Lý Tuần chính là trong lòng lại gấp, cũng chỉ có thể cười bồi mà thôi.

Lý Tuần cuối cùng cũng là người phi thường, hẳn tại xác nhận trương này để cho người ta quen thuộc mặt, sẽ không cho mình mang đến phiền phức về sau, liền rất sáng khoái đem nó không hề để tâm.

Hết thầy cũng hồi phục đến quỹ đạo, Lý Tuần rốt cục có thể bình thường nói chuyện với Minh Cơ.

Hắn vốn là nhúu mày thông nhân hạng người, tâm hồn linh lung không tại bất luận cái gì nhân chi hạ, lúc này khôi phục tinh thần, lại gặp Minh Cơ cũng không trách hắn, liền thừa cơ thi triển tất cả vốn liếng, cần phải làm Minh Cơ đối với hắn lưu lại ấn tượng tốt.

Một phương diện hẳn đối Minh Cơ thật có hảo cảm, một phương diện khác, Minh Cơ cũng là trên núi ngoại trừ Lâm Các bên ngoài, duy nhất có thể chỉ điểm tâm hẳn pháp người, không hảo hảo nịnh bợ nàng, lại nên nịnh bợ ai đây?

Cái gọi là nịnh bợ, dĩ nhiên không phải như thế tục chi đồ như vậy, đủ loại mông ngựa cùng nhau tiến lên, làm cho người ta sinh chán ghét. Mà là xảo diệu xuất ra vài cái tại trong tu hành gặp phải, rất có độ sâu nghi nan, hướng trước mắt vị này đại hành gia thỉnh giáo.

Làm sư trưởng, cơ hồ không có người sẽ không thích chăm chỉ dụng công đệ tử, mặc dù Lý Tuần cũng không phải là Minh Cơ đệ tử, nhưng nghĩ đến nàng thích lên mặt dạy đời tính tình, ứng hòa trên đời chi nhân không có gì khác biệt.

Nhất là Lý Tuần nói lên vấn đề, thường thường cũng chia ra lối tắt, tự có một phen linh động chi khí, nghĩ kỹ lại, cũng có khác tư vị.

Vừa hỏi như thế nhất đáp, không có quá dài thời gian, liền biến thành Minh Cơ đối Lý Tuần khảo giác.

Mặc dù vấn đề không ra Lý Tuần tri thức phạm vi, mà dù sao là Minh Cơ xa hơn tại trên của hãn cấp độ, từ trên cao nhìn xuống hỏi, mạch suy nghĩ chi phức tạp, tuyệt không phải bình thường vấn đề có thể so sánh.

Nếu như là người bên ngoài, nói không chừng liền thật muốn bị làm khó. Nhưng Lý Tuần hết lần này tới lần khác chính là loại kia có thể giải nan đề, yêu giải nạn đề nhân vật, hãn đặc biệt thôi diễn chi pháp, trải qua mấy tháng tinh tu tôi luyện, đã là xưa đâu bằng nay, Minh Cơ nói lên vấn đề, vẫn còn không đáng kể.

Đương nhiên, nói đúng không tại nói hạ, muốn hao phí thời gian nhất định lại là tránh không được. Trong bất tri bất giác, chỗ này u tĩnh địa phương đã tối xuống, hai người lại này hàn huyền hơn nửa ngày, lẫn nhau lạ thường hợp ý.

Vẫn là Minh Cơ đầu tiên kêu dừng, nàng xóa đi trên mặt đất họa đến thiên hình vạn trạng đường vân, sau đó mới nói: "Hôm nay liền đến chỗ này đi, ta muốn trở về làm muộן khóa đầu! Ân, nói lâu như vậy, tựa hồ quên một sự kiện. . ."

"A?"

"Không có hướng người nhận lỗi a!"

"Cái này sao có thể a!" Lý Tuần vội vàng nhảy dựng lên: "Mà lại, vừa mới sư thúc ngài cũng đã nói. . ."

"Ta nói là bồi 'Lẽ' a!"

Minh Cơ cố ý tăng thêm nhất cái "Lẽ" chữ, cũng làm cho Lý Tuần vì đó khẽ giật mình: "Lẽ?"

Minh Cơ mỉm cười: "Lấy tu vi của người, cũng có thể luyện kia ngự kiếm phi

hành pháp môn đi!"

Lý Tuần gãi đầu một cái, hơi có chút lúng túng đáp: "Miễn cưỡng có thể chứ, chỉ là tìm không thấy thích hợp kiếm."

Lời nói này nhân tiện là nửa thật nửa giả, hẳn hiện tại không có một thanh thừa dịp tâm như ý kiếm là sự thật, nhưng nếu nói tìm không thấy, lại là nói dối.

Tại Lâm Các cất giữ bên trong, chí ít có năm sáu đem thích hợp hẳn cấp độ này điều khiển bảo kiếm, chỉ bất quá Lâm Các không có xách, hẳn cũng không dám muốn.

Cũng không phải giảng Lâm Các làm người hẹp hòi, mà là người này luôn luôn bại hoại đã quen, cho dù quan hệ thầy trò coi như hòa thuận, nhưng hẳn cũng sẽ không lúc nào cũng quải niệm đồ đệ thiếu khuyết cái gì, có gì cần loại hình vụn vặt sự tình.

Lý Tuần thì là nhất quán cẩn thận, không muốn bởi vì một ít chuyện, đảo loạn đã đi đến quỹ đạo quan hệ thầy trò, như thế hai lần ghé vào cùng một chỗ, cái này tác kiếm tu luyện sự tình, cứ như vậy chậm trễ xuống tới.

Minh Cơ nhắc lên việc này, Lý Tuần trong lòng không khỏi đại hi. Nghe nàng nói ý, chẳng lẽ muốn đưa thanh kiếm tới?

Sự thật cũng chính là như thế.

Minh Cơ đứng tại bờ đầm, cũng không thấy nàng như thế nào động tác, đầm trung ương bỗng dừng sóng nước chấn động, bọt nước cuộn cuộn, đã từ ngủ đông bên trong tỉnh lại con cá nhao nhao tứ tán né ra. Nhìn dạng như vậy, ngược lại dường như tại trong đầm nước lại mở nhất cái suối phun giống như.

Lý Tuần mắt sắc, một chút liền nhìn ra tại dòng nước chấn động vùng đất trung ương, đang có một thanh liên vỏ trường kiếm chậm rãi hiện lên, bảo quang ần ần, tuyệt không phải phàm vật!

Minh Cơ trên tay một chiêu, kiếm kia liền "Ông" một tiếng bay xẹt tới, rơi vào nàng lòng bàn tay.

Cũng tại lúc này, Lý Tuần thấy được trên vỏ kiếm kia phức tạp thâm ảo đường vân.

Thanh kiếm này tạo hình cổ phác, không có cái gì trang trí, liền vỏ toàn thân hiện lên màu nâu xanh, cũng không vô cùng dễ thấy, nhưng phía trên đường vân chuyển hướng, tại Lý Tuần cái này người trong nghề trong mắt xem ra, lại tự có một phen cần cần thận nghiên cứu diệu dụng.

Minh Cơ cầm thanh kiếm này, trên mặt biểu lộ cũng có chút vi diệu: "Kiếm này tên gọi 'Thanh Ngọc', đúc kiếm này lúc, Chú Kiếm Sư lấy hiềm thấy Linh Ngọc tế này Kiếm Hồn, lại nhất thời thất thủ, ngọc hóa thành hơi khói phủ kín thân kiếm, bởi vì Kiếm Hồn không thành, kiếm này cũng liền không cách nào tiến vào danh kiếm chi lâm."

Nói, nàng rút kiếm ra khỏi vỏ, mũi nhọn vền vền lộ nửa thước, ra khỏi vỏ im ắng, hàn khí thâm nhiên.

Kiếm này thượng quang trạch cũng là xanh mờ mờ, chợt nhìn đi, ngược lại giống như nhất khối thượng đẳng ngọc thạch, ngược lại không phụ "Thanh Ngọc" chi danh.

Chỉ nghe Minh Cơ nói: "Mặc dù không phải trên đời có đếm được danh kiếm, nhưng kiếm này kiếm phiê chất liệu thượng thừa, lại có Linh Ngọc tinh khí quán chú, cũng là vẫn có thể xem là một thanh lợi khí, lúc này người đến dùng, lại là thỏa đáng nhất bất quá!"

Lý Tuần vui động nhan sắc, hẳn mới mặc kệ kiếm này có phải hay không thứ phẩm, chỉ cần có thể dùng liền thành. Huống chi không vào danh kiếm liệt kê liền không phải hảo kiếm sao? Lớn như vậy Thông Huyền Giới, mới có mấy cái danh kiếm?

Minh Cơ nhìn hẩn bộ dáng, lại là mỉm cười: "Kiếm này vốn là ta dùng riêng, chỉ là trăm năm trước Tứ Cửu Thiên Kiếp về sau, ta tự giác tu vi tinh tiến, kiếm này đã không thích hợp nữa ta, liền tuyển cái khác một thanh kiếm khí, ném cựa kiếm nơi này trong đầm, lấy tư kỷ niệm. Hiện tại đương 'Lễ' bồi cho người, người lại muốn tốt tự lo thân!"

Lý Tuần bận bịu chính qua nhan sắc, cung cung kính kính tiếp nhận kiếm này. Còn không chờ hẩn rút kiếm thưởng thức, cũng không biết Minh Cơ sử cái gì thủ pháp, chỉ kiến thanh mang lóe lên, "Thanh Ngọc" lại bị nàng rút ra vò đến, giữa trời vung lên.

Lý Tuần trong lòng hơi động, hẩn tại kiếm quang thấp thoáng ở giữa, tựa hồ lại thấy được chút phù lục cấm văn loại hình, đã thấy Minh Cơ cầm nàng ngọc bàn tay ở phía trên một vòng, thanh mang liền bỗng nhiên ảm đạm xuống, Lý Tuần còn có thể nhìn thấy, quang mang bên trong đường vân cũng đều biến mất không thấy gì nữa.

"Bang" một thanh âm vang lên, lợi kiếm vào vò. Minh Cơ hướng hẩn cười cười: "Ta trước kia tại trên thân kiếm dùng 'Phụ linh' chi thuật làm một chút phù văn, lấy dẫn phát thân kiếm linh khí.

"Lúc đầu có thể cùng nhau cho người, chẳng qua nếu như từ người nhất bút nhất hoạ khắc lên đi, cùng như vậy không làm mà hưởng, nhưng lại là một loại khác tình huống, liền vẽ vời thêm chuyện, người nhưng chớ trách ta a!"

"Sư thúc bảo vệ chi tâm, đệ tử tự nhiên minh bạch!" Lý Tuần xác thực không nghĩ quá nhiều, trên thực tế, hẩn đối với mình cấm văn chi thuật lòng tin, gần đây là càng phát ra đầy đủ, chỉ cần ngày sau công lực đến, cái gì phù văn hẩn họa không ra?

Quá sớm sử dụng không cách nào khống chế lực lượng, cũng không phải chuyện gì tốt, vẫn là chân thật, từng bước một tới ổn thỏa.

Hẩn cười nhẹ một tiếng, nắm lấy chuôi kiếm, chậm rãi rút kiếm ra khỏi vò,

thanh quang so sánh với vừa mới đã là rất yếu đi, nhưng vẫn phản chiếu hẳn một mặt thanh bích, ngay cả con mắt cũng biến thành màu xanh.

Kiểm khí từ trong lòng bàn tay xuyên thẳng phế phủ, cốt cốt nhưng lưu động không thôi, chỉ này sát na, hẳn liền sinh ra cùng kiếm này thân mật vô gian kỳ diệu cảm ứng, nhịn không được bật thốt lên kêu một tiếng: "Hảo kiếm!"

Nhìn xem thiếu niên hưng phấn bộ dáng, Minh Cơ không biết làm tại sao, trong lòng lại cũng vui vẻ lên, chính là vừa mới tặng kiếm lúc thất lạc, cũng không biết chạy tới đi đâu.

Có lẽ, thật là có duyên đi!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Phi Thiên

Chương 04: Phi thiên

Giống chim chóc, trên không trung tự do tự tại bay lượn, đại khái là tất cả mọi người trong lòng nguyên thủy nhất, cũng nhất khao khát nguyện vọng một trong.

Lý Tuần cũng không ngoại lệ.

Sớm tại mới lên Liên Hà sơn thời điểm, hắn liền đối với trên bầu trời phi độn kiếm quang có cực kỳ hưng thịnh thú.

Thậm chí tại hắn tận mắt nhìn đến cùng nhau lên núi Đan Trí, lái cong vẹo kiếm quang từ trên trời giáng xuống lúc, trong lòng ghen ghét liền không thể áp chế dâng trào ra, đoạn tuyệt hắn cùng Đan Trí trở thành thực tình bằng hữu cuối cùng một tuyến khả năng.

Bảy tám năm thời gian thoáng qua liền mất, lần nữa leo lên Liên Hà sơn, trở thành tông môn dòng chính đệ tử, thân phận sản sinh biến hóa, nhưng có chút nguyện vọng lại là sẽ không thay đổi.

Tại Đan Trí đã có thể ngự kiếm ngàn dặm, sáng đi chiều đến thời điểm, hắn mới vừa vặn có được một thanh kiếm khí.

Nhưng là, hắn không vội.

Ngồi lâm dừng xem trên đỉnh núi vách đá vạn trượng, hắn chậm rãi rút ra kiếm đến, xanh mờ mờ quang huy tại âm đạm sắc trời hạ xa xa phát tán.

Lý Tuần học Minh Cơ dáng vẻ, dùng bàn tay tại thân kiếm bên trên nhẹ nhàng bơi qua, híp mắt lại, cảm thụ được trên thân kiếm hàn ý.

Hắn đầu tiên điều hoà khí tức, đưa bàn tay dán tại thân kiếm phía trên, ngón tay bắt đầu chậm chạp mà có tiết tấu gõ thân kiếm, phát ra liên tiếp "Ong ong" tiếng vang, trên thân kiếm thanh quang cũng bắt đầu ba động, theo Lý Tuần dùng sức nặng nhẹ, quang mang lộ ra sáng tối chập chờn.

Minh Tâm Kiếm Tông luyện kiếm chi thông thường, bình thường có hai loại phương thức.

Lý Tuần dùng không phải phổ biến dưỡng kiếm phương thức, mà là một loại khác, cũng chính là Minh Cơ nói tới "Phụ linh" chi thuật. Là lấy "Khắc ấn" chi pháp, lấy chân tức tại thân kiếm khắc hoạ phù văn, làm chân tức tại trên thân kiếm hướng chảy, phù hợp Kiếm chủ tập tính.

Loại phương pháp này, đối tăng tiến tu vi không có gì trợ giúp, nhưng thẳng ở giản tiện dễ hành, chỉ cần phù văn vẽ xuống, liền có thể lập tức sử dụng.

Lý Tuần dùng của sở trường của hắn liền tại phù lục cấm văn phía trên, vứt bỏ dài dùng ngắn, kia là người ngu mới làm sự tình.

Bất quá hắn cũng không dám khinh suất khắc văn, chỉ vì "Phụ linh" chi thuật, mẫu chốt ở chỗ có thể hay không kích phát ra kiếm tốt nhất tính năng, lúc này hắn đối kiếm đặc tính trên là kiến thức nửa vời, như như vậy khắc ấn đường vân, sẽ chỉ làm nhiều công ít, đây là vạn vạn không làm được!

Hắn lấy ngón tay đánh thân kiếm, chính là dùng một loại trắc kiếm pháp môn, quan sát trên thân kiếm linh khí lưu động quỹ tích."Thanh Ngọc" vốn nên là một thanh không tầm thường thần binh, lại bởi vì trình tự làm việc vấn đề mà rơi tầm thường, thật là đáng tiếc.

Lý Tuần dùng trắc kiếm pháp môn, vừa đi vừa về trắc nhiều lần. Quả nhiên trong lúc mơ hồ, kiếm này bản thân lãng lệ nhuệ khí, cùng trên thân kiếm lượn

lờ linh khí ở giữa, có nhất cái mơ hồ đứt gãy tồn tại.

Kiểm khí linh khí cả hai lẫn nhau không lệ thuộc, một kiếm vung ra, thần ý không ngưng, uy lực liền đánh trước cái chiết khấu, không phát huy ra bảy thành lực lượng tới.

Lấy Lý Tuần năng lực, tự nhiên không có khả năng giải quyết cái vấn đề khó khăn này. May mắn hẳn cũng không cần giải quyết, hiện tại hẳn mục đích, là tu luyện kia ngự kiếm phi hành thuật.

Trải qua hơn ba canh giờ cảm ứng, hẳn rốt cục đem "Thanh Ngọc" bên trên linh khí ba động hiểu rõ tại tâm, mà sắc trời cũng đã toàn bộ màu đen.

Bàn tay hẳn nâng lên, xoáy lại rơi xuống, tại thân kiếm bên trên chợt vỡ một cái, thân kiếm phát ra "Ong ong" khê kê, thật lâu không tiêu tan. Thừa dịp thân kiếm rung động thời cơ, hẳn đem ngón tay dán tại lưỡi kiếm phía trên, sắc bén kiếm khí cắt vỡ hẳn ngón trở, máu tươi nhỏ xuống.

Hẳn hơi cong lại, để giọt máu tại đầu ngón tay đảo quanh, bỗng dừng, "Thanh Ngọc" kiếm mang tại một lần ba động bên trong, hơi sẫm một chút, Lý Tuần chảy máu ngón tay nơi này lúc dán chặt lấy thân kiếm chính giữa, từ kiếm ngạt đầu trên trượt ra, thẳng đến mũi kiếm, huyết hồng sắc đường vân một mạch quán thông, thẳng tắp vô khúc chiết, liền phảng phất là khắc vào trên thân kiếm.

"Thanh Ngọc" phát ra một tiếng khê kê, xanh mờ mờ quang hoa trong chốc lát âm đạm đi, mà thân kiếm bên trên vết máu cũng càng phát ra tiên diễm chói mắt, ngón út phẫm chất vết máu đang nhanh chóng địa biến mảnh, cho đến trở thành sợi tóc phẫm chất đường vân, mới ngừng lại được.

Lý Tuần lộ ra vẻ hài lòng, trên mặt lại có chút tái nhợt.

Vừa mới hẳn dùng "Dẫn sát" chi thuật, mượn linh khí hơi sa sút trong nháy mắt, lấy máu làm dẫn mở ra một đầu "Hồi long rãnh", đem thân kiếm phù du linh khí, đều kiểm chế trong đó.

Mặt ngoài nhìn lại linh khí hoàn toàn biến mất, uy lực giảm nhiều, nhưng trên thực tế, không có linh khí cản tay, bảo kiếm bản thân sát phạt chi khí liên đều thả ra, không còn có loại kia thân ý hai điểm tình trạng, dùng để càng là thuận buồm xuôi gió.

Nhưng "Hồi long rãnh" bên trong linh khí như bỏ đi không dùng, chính là lãng phí cực đại lớn, Lý Tuần nghĩ phóng thích linh khí trong đó, làm kích phát kiếm khí động lực.

Chỉ cần đem linh khí hóa thành thiên ti vạn lữ, rót vào bảo kiếm chất liệu bên trong, lại khống chế những linh khí này, tại kiếm thể nội bộ hình thành phù lục cấm văn, liền có thể từ nội bộ kích phát kiếm khí.

Nhưng công phu này lại không phải một ngày hai ngày liền có thể hoàn thành, bởi vậy hẳn chỉ có thể tạm thời buông xuống.

Như thế, luyện kiếm công việc liền coi như có một kết thúc, bị tăng thêm "Hồi long rãnh" "Thanh Ngọc", đã có chút có tiếng không có miếng. Xanh mờ mờ quang hoa đã không thấy, chỉ có một vòng dán thân kiếm ẩn ẩn vàng sáng, hiện ra kiếm này bất phàm.

Lý Tuần trong lòng mặc tụng pháp quyết, chân tức lưu chuyển thấu thể mà xuất, đánh vào trên thân kiếm, lại là "Ông" một tiếng khê kê, hẳn buông lỏng tay ra, "Thanh Ngọc" tại trầm thấp chấn minh thanh bên trong, lơ lửng ở giữa không trung.

Cái gọi là ngự kiếm chi thuật, kỳ thật chính là lấy kiếm khí làm mối, thông thiên địa chi nguyên khí, mượn chi phù du vãng lai, xuất nhập Thanh Minh.

Nương tựa theo tông môn pháp quyết, Lý Tuần khống chế "Thanh Ngọc", để nó trên không trung chuyển mấy vòng, tốc độ cực chậm, nhưng bay rất ổn.

Lý Tuần có thể cảm giác được, thiên địa nguyên khí thông qua "Thanh Ngọc", cùng thể nội chân tức phát sinh có chút vi diệu cảm ứng, chân tức mỗi

một lần ba động, đều sẽ thông qua thân kiếm, lại tác dụng tại thiên địa nguyên khí.

Hắn không lấy kiếm khiến cho từng bước gia tốc, để cho mình thích ứng gặp phải tình huống như thế này, đối thiên địa nguyên khí ảnh hưởng.

Thời gian dần trôi qua, cao tốc phi hành "Thanh Ngọc" đã ở Lý Tuần ngoài thân kết thành nhất cái âm đạm vòng sáng, kiếm khí phá vỡ hẳn chướng khố, tứ phía tán dật, tại nham thạch bên trên lưu lại không ít vết cắt.

Lý Tuần bởi vậy minh bạch, như qua cái tốc độ này, hẳn liền không cách nào thuận lợi chướng khố phi hành, về sau ngược lại là phải cẩn thận.

Kiểm tùy tâm động, "Thanh Ngọc" trên không trung bỗng nhiên nhất ngã, nghiêng cắm xuống tới.

Lý Tuần nhẹ nhàng nhảy lên, đã đạp ở trên thân kiếm, thân thể khế động một chút lập tức đứng vững, Thanh Ngọc Kiếm nhọn bãi xuống, lơ lửng ở không trung.

"Tốt!"

Lý Tuần thở hắt ra, một bên thể nghiệm lấy bằng hư mà đứng mới lạ cảm giác, một bên cẩn thận từng li từng tí khố chế chân tức, khiến cho cùng dưới chân bảo kiếm khí tức vắng lai giống như một thể, cho đến hòa hợp không ngại thời điểm, mới lại một lần nữa tăng lên độ cao.

Dưới chân dừng xem phong thời gian dần qua nhỏ đi, từ hẳn độ cao này, toàn bộ đỉnh núi nhìn một cái không sót gì, điểm điểm đèn đuốc thành trong bóng tối đẹp nhất tô điểm, trong mắt hẳn lập loè tỏa sáng.

Không trung gió gào thét lên thổi qua, chỉ phát động hẳn tay áo, lại không cách nào đối với hắn cân bằng tạo thành cái gì ảnh hưởng, lá gan của hắn cũng càng phát ra lớn lên.

Đầu tiên là chậm rãi giá kiếm vòng quanh, tiếp lấy liền tăng nhanh tốc độ, càng về sau liền bắt đầu trên dưới chập trùng, bên cạnh bay xoáy cướp, dừng gấp lên, trọn vẹn chơi hơn nửa canh giờ, mới tận hứng bay xuống.

Nếu như không phải sợ ban đêm có gì không ổn, hẳn chỉ sợ sớm ngự kiếm bay lượn ngay cả hà bảy mươi hai ngọn núi!

Vặn vẹo như thế, liền đủ để khiến cho hẳn trong mộng cũng có thể cười tỉnh lại.

Ngày mai, chính là ngày mai, nhất định phải hảo hảo chơi một chút!

Nhưng tại hẳn còn không có nghĩ kỹ ngày mai kế hoạch trước đó, Lâm Các đã ở trước cửa chờ lấy hẳn xuống tới.

Nhìn xem Lâm Các giống như cười mà không phải cười sắc mặt, Lý Tuần thế mới biết, mình ở trên trời làm càn hành vi, phía dưới Lâm Các đều đã thu vào trong mắt. May mắn, Lâm Các vẫn là nhất quán đối cái gì cũng không đáng kể đáng vẻ, chỉ là vẫy vẫy tay, để hẳn vào nhà.

Nói đến, cực kỳ hiếm thấy đến Lâm Các chủ động mời, Lý Tuần nhất thời cũng có chút thụ sủng nhược kinh, bần bệ thu kiếm đi theo.

Chỉ là lần này, tựa hồ lại có khác nhau.

Lâm Các vào phòng, bước chân không ngừng, lại chạy lên lầu. Lý Tuần có chút chần chờ, mấy tháng nay, hẳn còn chưa tới trên lầu đi qua, hẳn mơ hồ biết, lầu này bên trên là Lâm Các không gian riêng tư, hưởng không thích người khác đặt chân, hôm nay lại là thế nào?

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng cũng chỉ là ngừng một chút, liền tiếp theo đuổi theo.

Lên trên lầu, hẳn nhìn xem Lâm Các thẳng vào nội thất, cũng không dám lại tiến, chỉ là kính cẩn chờ ở ngoại sảnh.

Lâm Các chỉ một hồi liền đi ra, trong tay cầm một cái hộp ngọc.

Đem hộp ném ở trên bàn, hấn ngồi xuống, đột nhiên hỏi một câu: "Lão tứ trở về rồi?"

Lý Tuần biết hấn nói "Lão tứ" là chỉ Minh Cơ, bần bịu đáp một tiếng, nhưng trong lòng cười thầm xưng hô này cùng giai nhân là bực nào không xứng đôi.

Lâm Các vẫn là hữu khí vô lực lên tiếng: "Thanh kiếm lấy ra!"

Lý Tuần bần bịu thanh kiếm hai tay dâng lên, lúc này hấn đã minh bạch, Lâm Các hấn là từ thanh kiếm này bên trên biết được Minh Cơ tin tức.

Lâm Các đem kiếm ra khỏi vỏ nửa thước, một chút dò xét, lại là nhất kỳ.

"Hồi long rãnh? Hảo tuyệt tâm tư!"

Hấn ngẩng đầu lên, nhìn về phía Lý Tuần nói: "Người làm?"

Lý Tuần vội vàng gật đầu xưng là. Lâm Các lại khen một tiếng: "Dám bỏ mới có thể được, làm tốt!"

Rõ ràng như vậy tán thưởng, Lý Tuần còn là lần đầu tiên nghe được, tự nhiên mừng thầm trong lòng, chỉ là trên mặt đương nhiên không dám quá mức làm càn.

Lâm Các đem trường kiếm toàn bộ rút ra, ngón tay búng một cái, thân kiếm phát ra từng tiếng sáng chấn âm. Trên mặt hấn hơi có chút hồi ức chi sắc: "Đương Tứ muội cầm tới kiếm này, lúc đầu cũng nghĩ đến 'Hồi long rãnh' thủ pháp, sư tổ người tán cũng là câu này. . ."

Lý Tuần hơi có xấu hổ, nguyên lai chịu một tiếng này tán, lại là có điển cố.

"Bất quá, cuối cùng Tứ muội vẫn là không cần cái này nhất phương pháp, bởi

vì sự tỏ người cảm thấy nàng khi đó tính tình cương liệt, một lời bất hòa liền rút kiếm tương hướng là chuyện thường xảy ra, lấy 'Hồi long rãnh' ức chế bảo kiếm linh tính, tịnh kích phát sát khí, nàng tu hành có tướng ngại. . . Nhưng người nhưng không có vấn đề này."

Lâm Các ngón tay dán thân kiếm chỗ huyết văn, chậm rãi bên trên dờ: "Tính tình của người cùng ta rất giống, tuổi còn nhỏ, làm việc liền tính trước làm sau, có thể nhẫn thường nhân chỗ không thể. Cho nên, người mới có thể tại Tọa Vong phong bảy năm, còn lưu xuống mệnh tới. . .

"Đương nhiên, Minh Cơ hiện tại cũng tôi luyện được không sai biệt lắm. . . Không, nàng hiện tại tâm tư uyên thâm, quý quyết nhạy cảm, ngược lại là viễn siêu người ta, khó được chính là nàng lại có thể lập chí tinh tu, không vì ngoại vật oanh tâm, điểm này ta mặc cảm. Sau này người muốn học nàng, mới là chính đồ."

Lý Tuần khúm núm, đồng ý.

Bất quá, Lâm Các kia hai câu bình câu, tức "Tính trước làm sau, nhẫn thường nhân chỗ không thể", nhưng vẫn là để hấn nhíp tim hơi gia tốc, cơ hồ cho rằng là Lâm Các đã nhìn ra cái gì.

Lâm Các lại một điểm dị dạng cũng không có, trong mắt mê ly chi sắc càng đậm: "Ta tuổi nhỏ thời điểm, cũng hầu như đem một vài sự tình giấu ở trong lòng, chẳng những không nói ra, mà lại không khiến người ta nhìn thấu. Nói dễ nghe chút là có đảm đương, nói đến khó nghe chút chính là không lượng sức mình."

Nhìn xem Lý Tuần trên mặt hiện ra xấu hổ, Lâm Các mỉm cười: "Hiện tại người còn nhỏ, đương nhiên không biết loại này tác pháp chỗ hại. Lúc đầu người chỉ cảm thấy chuyện gì đều có thể tự mình giải quyết, cũng cho là mình là chính xác, dần dà bắt đầu tự cho là đúng, bảo thủ, lại là bình thường chuyện. . . Ta, không phải liền là cái ví dụ tốt nhất sao?"

Lâu ngoài một trận gió thổi tới, cuốn lên cửa sổ rèm cửa, âm ảnh lắc lư, trong phút chốc chặn Lâm Các nửa gương mặt.

Không biết tại sao, Lý Tuần chỉ cảm thấy Lâm Các bên kia có nhất cái vụn vẹo bóng đen, tại đèn đuốc chớp mắt, hét lớn một tiếng, đánh thẳng vào trong lòng của hắn tới.

Hắn nhin không được lui nửa bước, trên lưng mồ hôi lạnh xoát chảy xuống.

Gió qua, dạ minh châu ánh sáng ôn nhuận như trước, chỉ là trước mắt Lâm Các lại làm cho hắn cũng không còn cách nào giải độc.

Hốt hoảng bên trong, chỉ nghe Lâm Các ôn thanh nói: "Người, biết ta chuyện cũ sao?"

Lý Tuần co rúm khóe miệng, muốn nói không biết, nhưng lại không có lá gan kia, đành phải nhẹ gật đầu.

Lâm Các lại hỏi: "Người cảm thấy, năm đó ta làm việc, có thể xưng được là tự cho là đúng, bảo thủ?"

Lý Tuần trong lòng kêu khổ, loại chuyện này, hắn làm đồ đệ làm sao xen vào? Ngày bình thường đương cố sự nghe đều đã rất lúng túng, hiện tại lại muốn tại người trong cuộc trước mặt bình luận, như tại xử thế nghiêm cần trường bối trước mặt, đây chính là cái đại bất kính tội danh đâu!

Thế nhưng là, Lâm Các hắn lại không thể không trả lời, trong đầu chuyển vài vòng, hắn chỉ có thể nói: "Đệ tử tại tình cảm một chuyện bên trên, ách. . . Non tốt cực kỳ!"

Hắn cũng biết, loại này tránh nặng tìm nhẹ biện pháp, là không che giấu được, liền rất nhanh lại nói: "Đệ tử chỉ là nghe các sư huynh nói, tình cảm một chuyện nhất là vi diệu, ngày bình thường mặc kệ cỡ nào người tinh minh, như hãm ở đây bên trong, liền sẽ như giống như kẻ ngu, ngày thường tâm kế, mười

thành bên trong chưa hẳn có thể có một thành. . ."

"Ha ha, giống như kẻ ngu! Quả thật là như giống như kẻ ngu!"

Lâm Các nghe vậy cười to, Lý Tuần trong lòng ngay cả điệt kêu khổ, chỉ cảm thấy tiếng cười kia thật là rất quý dị, hẳn căn bản không dò ra trong đó tình cảm khuynh hướng, lại có thể nào đúng bệnh hốt thuốc, ứng phó?

Lâm Các cười thật lâu, cười không ngừng đến nước mắt cũng rơi ra đến, lúc này mới chỉ vào Lý Tuần nói: "Người nói, ai là đồ đần?"

"Ta là kẻ ngu! Cũng bởi vì ta là kẻ ngu mới có thể tới nghe người nói chuyện!" Lý Tuần trong lòng thầm mắng.

Đương nhiên, lời này là tuyệt đối không thể nói ra được, hẳn đành phải gượng cười nói: "Đệ tử không biết!"

Lâm Các tiểu dung dần dần thu lại, cuối cùng lắc đầu, lại khôi phục ngày bình thường đôi phế vô lực bộ dáng, hẳn nói: "Thôi thôi, để người nói thật là làm khó người! Được rồi, chúng ta không nói cái này, ta hôm nay muốn nói với người những lời này, chỉ muốn muốn người minh bạch sau này cách đối nhân xử thế phương hướng. Nhớ kỹ, học lão tử, chớ học ta!"

Lý Tuần còn có thể nói cái gì, chỉ là mặt mờ nhận lời thôi.

Lâm Các cũng không tại cái đề tài này bên trên dây dưa tiếp, hẳn đem "Thanh Ngọc" trở vào bao, trả lại cho Lý Tuần, tiếp theo cầm lên trên bàn hộp ngọc mở ra.

Vượt quá Lý Tuần dự kiến, bên trong đúng là một thanh nam tử thức trầm gài tóc, toàn thân thanh bạch, dường như ngọc thạch chất liệu, cũng không có gì đặc thù quang trạch, chỉ là như cẩn thận xem, phía trên lại có một tia tơ máu, ăn khớp đầu đuôi, ngược lại cùng "Thanh Ngọc" bên trên "Hồi long rãnh" không sai biệt lắm.

"Người tứ sự thúc cũng đưa kiếm, ta người sư phụ này nếu không biểu thị một chút, chính là không thể nào nói nổi." Lâm Các trên mặt hơi có tự giễu chi sắc, đem cây trâm lấy ra ngoài, đưa cho Lý Tuần: "Cũng là xảo, vật như vậy đối người bây giờ rất có tác dụng. Người xem một chút cái này cây trâm, nhưng hợp người ý sao?"

Lý Tuần vội vàng hai tay tiếp nhận, khoảng cách gần nhìn lên, quả nhiên phía trên kia tơ máu, chính là "Hồi long rãnh" . Phía trên huyết sắc óng ánh sáng long lanh, cũng không biết bịt lại như thế nào linh khí.

Lâm Các ở một bên chỉ điểm: "Cái này ngọc trâm cũng là từ 'Hồi long rãnh' phong bế linh khí, chỉ bất quá trong đó phù văn khắc họa mười phần tinh diệu, so người kia thật đơn giản nhất họa, lại là lợi hại hơn hơn nhiều. Cái này cây trâm diệu dụng là có, chỉ là muốn mình đi lĩnh hội, người nhưng mình bạch?"

Lý Tuần biết, Lâm Các đây cũng là như Minh Cơ, muốn hấn tự hành lĩnh ngộ ảo diệu trong đó, đương nhiên không có ý kiến, vui vẻ cung kính cái thân: "Đa tạ sư tôn!"

Lâm Các phát phát tay: "Ta mệt mỏi, người cầm cái hộp này đi xuống đi. Một tháng sau, chúng ta liền muốn xuống núi, tranh thủ thời gian chuẩn bị thêm một chút."

Vừa mới còn nói hưng cao, bây giờ lại lại là phiên bộ dáng, tương phản chi lớn, Lý Tuần thực sự có chút khó có thể chịu đựng, nhưng Lâm Các an bài, lại là Lý Tuần chờ đợi đã lâu sự tình, hấn vội vàng lại cảm ơn một tiếng, cầm lấy hộp, liền muốn xuống lầu.

Lại nghe được Lâm Các tại sau lưng nói một tiếng: "Trâm tên 'Phượng Linh châm', người. . . Tự giải quyết cho tốt đi!"

Giọng điệu này lại là trước sau mâu thuẫn, Lý Tuần trong lòng kỳ quái, về sau nhìn thoáng qua, đã thấy Lâm Các thẳng vào nhìn xem trên tay hấn hộp ngọc, ánh mắt kia làm hấn trong lòng nhảy một cái.

Lập tức, trên lầu châu quang biến mất, một mảnh lờ mờ.

Lý Tuần trong lòng cuồn cuộn hai lần, tranh thủ thời gian đi xuống lầu.

Trong bóng tối, hăn dường như nghe được một tiếng đè nén thở dốc, quấy hắc vụ không khí, trên lầu lưỡng lự xoay tròn.

"Ai là đồ đàn?"

Lâm Các một câu kia tra hỏi, không biết làm tại sao, khắc ở Lý Tuần đáy lòng.

Mấy tháng qua, Lý Tuần ngoại trừ mỗi ngày bài tập cần luyện không ngừng ngoại, chính là ở trên núi dưới núi ngự kiếm vắng lai, tại chư phong trong cốc xuyên thẳng qua.

Loại này hưng phấn bộ dáng, là mỗi cái mới học ngự kiếm phi hành đệ tử cũng cần phải trải qua một đoạn, người trên núi cũng là không thềm để ý, nhiều nhất chỉ là cảm thán tiểu tử này từ Tọa Vong phong bên trên xuống tới sau liền chuyển vận.

Chẳng những vào dòng chính, mà lại nhờ sư trưởng ưu ái, ngay cả tứ sư thúc thành danh bảo kiếm cũng đều đưa hăn.

Vận may như thế này, người bên ngoài còn không như thế nào để ý, Đan Trí coi như ghen ghét vô cùng. Mặc dù hăn cầm giữ được cũng cũng không tệ lắm, nhưng mỗi lần nói lên việc này, kia ê ẩm ngữ khí lại nghe được Lý Tuần tâm phiền.

Bất quá, tại Lý Tuần một câu về sau, Đan Trí liền cũng không tiếp tục nói cái gì.

"Năm đó Đan Trí sư huynh thế nhưng là chỉ tốn ba tháng, liền có thể ngự kiếm na!"

Lý Tuần "Không che giấu chút nào" "Ghen ghét", để Đan Trí trong lòng cực kỳ vui mừng, ngẫm lại cũng thế, mình sớm tiêu tử này bảy năm, hiện tại ngự kiếm phi hành, thoáng qua trăm ngàn dặm, há không so cái này còn tại bò vằn tiêu gia hỏa cao không biết nhiều ít?

Trở lại cái này tương lai, Đan Trí liền cũng không cần phải nhiều lời nữa, những ngày qua hẳn ngay tại chuẩn bị bế quan, cũng không biết phải chăng bởi vì Lý Tuần tiến bộ thần tốc, cho hẳn áp lực quá lớn.

Vô luận như thế nào, Lý Tuần cuối cùng đạt được thanh tĩnh.

Kỳ thật hẳn có thể ngự kiếm, cảm giác hưng phấn là có, nhưng cái nào cần mấy ngày phát tiết? Hẳn chẳng qua là dựa vào cái này danh mục, muốn tìm nhất nơi yên tĩnh, tu luyện cái kia nhận không ra người "U Minh khí" thôi.

Dừng xem trên đỉnh núi, mọi cử động tại người khác nhìn kỹ giữa, trên đỉnh núi cao nhân vô số, từng cái tu vi thâm bất khả trắc, vạn nhất bị phát hiện, hẳn coi như chỉ có một con đường chết!

Cho nên, hẳn ngay cả ghi chép « U Minh Lục » ngọc bản, cũng không dám đặt ở trên thân, mà là cùng kia "Bích Âm Đan" cùng một chỗ chôn ở nơi nào đó, mấy tháng này đối "U Minh khí" tu luyện, càng là qua loa mà liền, lúc dứt lúc nổi.

Mà từ có thể ngự kiếm về sau, tình huống liền khác nhau rất lớn.

Liên Hà sơn liên miên ngàn dặm, có bao nhiêu chỗ bí ẩn, sợ là đám người được chứng kiến cộng lại, cũng không cao hơn thứ mười phần có nhất, muốn tại dạng này trong phạm vi tìm một chỗ yên lặng chỗ, thật sự là quá mức dễ dàng.

Lý Tuần đối « U Minh Lục » hứng thú, thực không tại "Linh Tê Quyết" phía dưới, lại cái này tà đạo pháp môn, nhập môn nhất nhanh, mấy ngày nay bị hẳn tìm được cơ hội, siêng năng tu hành, lại có "Linh Tê Quyết" đánh xuống kiên cố nội tình, tiến độ cũng là cực lớn.

"Ký hồn chuyển sinh" chi thuật, lại bị hãn tu đến đại thành chi cảnh.

Thoáng qua ở giữa, trong cơ thể hãn chân tức tính chất, liền có thể phát sinh biến hóa long trời lở đất, từ "Linh Tê Quyết" ngưng tụ thành chân tức, hóa thành cuộn cuộn "U Minh âm hỏa" — cái này tức là "U Minh khí" tiến giai.

Từ đây, hãn tại « U Minh Lục » trên tu hành, cũng bước vào quỹ đạo.

Đương nhiên, hãn cũng không phải là đầy trong đầu đều là tu luyện khổ hạnh võ si, hãn cũng chuẩn bị tiếp qua một chút thời điểm, liền đi cùng Minh Cơ lại liên lạc một chút tình cảm, coi như không chiếm được chỗ tốt gì, tiếp xúc gần gũi giai nhân, cũng là một loại hưởng thụ.

Chỉ tiếc Minh Cơ hành tung chi phiêu hốt, liền xem như tại bên trong tông môn cũng là như thế, mấy lần bái phỏng cũng vô huyệt.

Nghe nói, nàng là đến Tọa Vong phong đi lên.

Đứng tại cao vạn trượng giữa không trung, vận kinh chống đỡ khuấy động cương phong, Lý Tuần khoanh chân ngồi tại trên thân kiếm, chân tức cùng bảo kiếm liên hệ, y nguyên vững chắc như trước.

Hãn đang suy nghĩ một sự kiện — cách lúc ấy hạ Tọa Vong phong cũng có tám, chín tháng, hãn có phải hay không hãn là lại thượng phong đi, niệm niệm tình cũ?

Lúc này, hãn đã có thể ngự kiếm thẳng từ trên xuống dưới, tốc độ cường tăng đâu chỉ gấp trăm lần? Cho dù không thể một ngày đêm đi tới đi lui, tiêu tốn mấy ngày vài đêm công phu, cũng có thể bay lên đỉnh núi.

Nửa đường không phải là luyện tập ngự kiếm phi hành thời cơ tốt nhất sao? Còn có thể thuận tiện làm thỏa mãn hãn chưa hoàn thành "Hành động vĩ đại", há không rất tốt?

Còn có, vị kia ngẫm lại cũng cảm thấy chột dạ không thôi, nhưng lại luôn

luôn để cho người ta quên không được Thanh Ngâm tiên sư — mình không phải nói có rảnh liền đến trên đỉnh núi đi đến thăm nàng sao? Lý do cũng là sung túc cực kỳ na!

Vì chính mình suy nghĩ kỹ vài cái lý do về sau, tâm tình của hắn không khỏi nhất sượng.

Lập tức quyết định, hôm nay liền đi tìm Lâm Các, mời hắn đáp ứng mình cấp trên một chuyện.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Trừ Tà

Chương 05: Trừ tà

Quả nhiên Lâm Các cũng không làm khó hăn, nói chỉ là một tiếng chú ý an toàn, liền đi nhìn hăn những cái kia đồ cổ.

Lý Tuần đã sớm chuẩn bị kỹ càng, từ tiểu lâu bên trong ra cũng không nhiều trì hoãn, đạp vào "Thanh Ngọc", bay vút lên trời, thẳng hướng Tọa Vong phong mà đi.

Hăn tại Tọa Vong phong bảy năm, đối trung đoạn cho đến phong ngọn nguồn hai mươi bảy hơn vạn dặm địa phương, mặc dù không dám nói một ngọn cây cọng cỏ đồng đều nhớ tình tường, nhưng mỗi một cái địa hình đại khái địa lý đặc thù, vẫn còn đều là để ở trong lòng.

Lúc này ở trên cao nhìn xuống, chỉ kiến trên đỉnh núi cảnh vật cũng liên thành một tuyến, từ hăn trong mắt vút qua, nhưng thu ý điều hieu, trời cao khí lạnh quý tiết đặc tính lại là sẽ không thay đổi, nhìn xem tình hình này, trong lòng của hăn khẽ động.

Sớm tại hăn bò phong thời điểm, hăn liền đối với cái này Tọa Vong phong chỗ khác biệt lưu tâm.

Bình thường cao phong bất quá mấy ngàn trượng, đỉnh núi liền có tuyết đọng băng cứng, trải qua nhiều năm không thay đổi, đây là trên bầu trời cương phong lạnh thấu xương, thủy khí đóng băng, trải qua trăm ngàn năm tích lũy mà thành, tình hình này vô luận tại Nhân Gian giới, hoặc là tại Thông Huyền Giới, đều là bình thường không hai.

Chỉ có trên Tọa Vong phong, tình huống khác biệt quá nhiều.

Theo Lý Tuần ký ức, từ hãn bò qua một đoạn mây vạn trượng cao, hoàn toàn tĩnh mịch núi tuyết về sau, phía trên cảnh trí liền cùng dưới núi mặt đất chỗ giống như đúc, cũng có Xuân Hạ Thu Đông, cũng có phi cầm tẩu thú, mùa thay đổi, diễn hóa có thứ tự.

Kia không giống leo lên cao phong, ngược lại dường như tiến vào một cái thế giới khác.

Lúc này ngự kiếm mà đến, Lý Tuần tu vi kiến thức cùng bảy năm trước so sánh, tất nhiên là không thể so sánh nổi.

Khi đó cơ hồ muốn hãn mạng nhỏ núi tuyết, chỉ là thoáng qua ở giữa liền vượt qua đi qua, thậm chí không cho hãn lưu lại cái gì ấn tượng, vẫn là lúc này nghĩ đến trên đỉnh núi chỗ khác biệt, mới hồi tưởng tới.

"Chẳng lẽ lại cái này Tọa Vong phong, thật không thuộc về cái này một giới?" Trong lòng mơ hồ có cái khái niệm, hãn cũng không bắt buộc lý giải, chỉ là đem cái nghi vấn này để ở trong lòng, sau này hãy nói.

Dần dần tập trung ý chí, hãn bắt đầu chuyên chú vào ngự kiếm.

Lý Tuần hiện tại dùng "Đạp kiếm thức", chính là đứng tại trên thân kiếm, coi đây là dựa vào, nắm vững thân thể cân bằng, xem như tối hạ thừa tư thế.

Lý Tuần người này từ trước đến nay không thật cao theo đuổi xa, trong thời gian ngắn, hãn đối "Đạp kiếm thức" đã rất thỏa mãn, trong vòng mười năm, tuyệt sẽ không suy nghĩ cao hơn một tầng Ngự Khí chi thuật, kỳ thật, liền xem như đơn giản "Đạp kiếm thức", cũng có rất nhiều học vấn ở bên trong.

Lý Tuần có cái thói quen tốt, đối một hạng pháp môn bên trong các loại không đáng chú ý chi tiết, hãn cũng mười phần để bụng, phải an tâm nắm vững, đây là hãn Tọa Vong phong bảy năm ở giữa bồi dưỡng ra được thói quen tốt, mà

hắn tịnh không nghĩ cải biến ý tứ.

Từ sáng sớm ở giữa xuất phát, bay thẳng đến hơn hai canh giờ, Lý Tuần tinh thần coi như sức khoẻ dồi dào, bất quá chân tức tiêu hao khá lớn. Trọng yếu nhất chính là "Huyết Yểm phệ tâm" sắp bắt đầu, hắn tranh thủ thời gian không kiếm đi xuống, trên núi tìm một chỗ đặt chân.

Đáp nhãn quét qua, nơi này ngược lại giống như đã từng quen biết, Lý Tuần trong lòng hơi động, hướng lên đồi mấy trăm bước, tại nhất cái nham thạch chỗ lõm xuống, dùng kiếm đào hơn thước, quả nhiên nhìn thấy một tầng phiến đá.

Cái này nhất diệt phiến đá, có vài chục phiến nhiều, phía trên nhất nhất khối nhớ kỹ "Đăng phong nửa năm sở ký" chữ, phía trên chữ viết là dùng chủy thủ khắc xuất, còn ngây ngô cực kì, chính là năm đó Lý Tuần đăng phong nửa năm về sau, làm cái thứ nhất kỷ niệm.

Đem những phiến đá này từng khối lật xem, Lý Tuần trong lòng cũng không biết là tư vị gì.

Tuổi của hắn bất quá mười sáu mười bảy tuổi, nhưng ở trước đó bảy năm trải qua, lại là phạm nhân cả một đời nghĩ không ra, đụng không đến sự tình.

Cái này không nên là hắn dạng này vương hầu thế tử chỗ nhận lời chịu, nhưng hắn dù sao chống xuống tới, đồng thời tại trong đoạn thời gian đó, học xong tại ác liệt hoàn cảnh dưới sinh tồn phương pháp cùng năng lực.

Liên người bình thường mà nói, từ hắn quang vinh xuống núi thời điểm, tương lai đường xá đã là một mảnh quang minh.

Nhưng Lý Tuần không thành.

Vì một khắc này quang vinh, Lý Tuần bỏ ra quá nhiều đại giới.

Hoặc là càng chính xác nói, kia gần với ba đại tổ sư quang vinh, là Lý Tuần tại tiếp nhận thường nhân chỗ khó có thể tưởng tượng đau khổ về sau, lão thiên

gia ban thưởng cho hãn một chút xíu an ủi phẩm.

"Huyết Yểm phê tâm" chính là quẩn ở trên cổ hãn tơ thép, chỉ cần nhẹ nhàng xoắn một phát, hay là hãn có bất kỳ quá kích hành vi, cái này sắc bén tơ thép liền sẽ cắt lấy đầu của hãn!

Đương nhiên, hãn cũng chưa từng quên, Quỷ Tiên Sinh kia trăm năm Hóa Âm Trì ước hẹn.

Xa xôi lý tưởng cùng hiện thực tàn khốc phân loại tại trước mắt hãn lúc, Lý Tuần sáng suốt lựa chọn hiện thực.

Lúc này phát sinh mỗi một sự kiện, đều sẽ đối với hãn tương lai có không thể đo lường ảnh hưởng, Lý Tuần không có thời gian, cũng không có năng lực suy nghĩ về sau sẽ phát sinh sự tình, tạm thời, ánh mắt của hãn chỉ nhìn chăm chăm sau này vền vền hơn năm trăm thiên thời gian.

Đem phiến đá lần nữa chôn giấu, Lý Tuần ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, tâm thần rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

Mấy tháng trước, mỗi lần "Huyết Yểm phê tâm", đều là đối cứng luyện thành "Kim Đan chân tức tỏa cấu thể" tôi luyện cùng uy hiếp.

Bất quá tại một lần nào đó suy nghĩ bên trong, hãn đột nhiên tìm được ứng phó nó phương pháp.

Dùng thời gian gần hai tháng, hãn quen thuộc "Huyết Yểm" tại thể nội hoạt động lộ tuyến cùng quy luật, tịnh lấy tự thân điều kiện sở học, thiết kế một bộ đặc thù "Tự ứng tâm pháp" .

Tựa như là cho ăn một con lòng tham không đáy lão ưng, hãn không còn tùy ý "Lão ưng" tại thể nội tự do "Săn mồi", mà là đem đủ loại vật đại bổ chủ động đưa lên, trước cho ăn no nó, tự nhiên cũng liền thoát ra đi kéo dài tám năm lâu thống khổ.

Nói nghe dễ dàng, làm lại khó khăn trùng điệp.

Vì làm được vạn vô nhất thất, hãn cơ hồ là đem mình làm thí nghiệm tràng, trực tĩa trực hào tìm tòi "Huyết Yểm" như thế nào rút ra hãn tinh huyết quá trình, sau đó nhằm vào mỗi một chi tiết nhỏ, cũng làm cẩn thận nhất chuẩn bị.

Cái này chuẩn bị tịnh không có cái gì da thịt nổi khổ, nhưng này tỉ mỉ đến mỗi một lỗ chân lông tinh tế trình độ, lại hơi kém để Lý Tuần phát điên, hãn lấy một loại tự ngược thức khoái cảm, chống đỡ lấy tự mình làm xong một bước cuối cùng.

Tại quá trình bên trong thống khổ cùng sau khi hoàn thành trong hư thoát, hãn cảm thấy một loại mới lạ, khó mà giải thích cảm giác tuyệt vời; cùng loại với thỏa mãn, nhưng lại có nhỏ xíu khác biệt, loại cảm giác kỳ diệu này, đã thật sâu tồn tại trong ký ức của hãn.

Mà "Huyết Yểm phệ tâm" thống khổ, trong lòng pháp hoàn thành một khắc này, cũng rốt cục thành lịch sử.

Cảm thụ được "Huyết Yểm" mở cái miệng rộng, thôn phệ lấy đưa lên tinh huyết, cuối cùng bình tĩnh lại, Lý Tuần trên mặt một mảnh ủ dột.

Thống khổ cách hãn đi xa, thể nội chân tức lưu chuyển, cũng không hề bị ảnh hưởng, nhưng hãn thực sự cao hứng không nổi, đây chỉ là từ bị động vơ vét, biến thành chủ động phụ họa, tính chất không có biến hóa, thậm chí càng làm cho người ta trong lòng tích tụ.

Nhưng là cái này tựa hồ cũng có chỗ tốt, bởi vì mỗi đến lúc này, hãn đối Huyết Tán Nhân hận ý, liền muốn sâu nặng một phần, cái này khiến hãn vĩnh viễn cũng không quên được, ma đầu kia đối với hãn làm hết thủy!

Hãn thề phải dùng gấp trăm ngàn lần thống khổ phản thêm thân, đem cái này mấy năm sỉ nhục cũng đồng loạt đòi lại!

Chỉ cần hăn còn có mệnh tại. . .

Thở dài một hơi, Lý Tuần vỗ áo mà lên, đập vào "Thanh Ngọc", lần nữa xông lên trời.

Trong nháy mắt, ba ngày thời gian liền đi qua.

Lý Tuần cũng không biết bay cao bao nhiêu, chỉ là mỗi lần hạ xuống lúc nghỉ ngơi, cũng căn cứ lúc trước ký ức, ước chừng đoán chừng một chút thời gian, sau đó lại bay lên trên.

Hiện tại, hăn giá kiểm đứng tại một chỗ vách núi cạnh ngoài, nhìn xem phía trên đột xuất một đoạn bình đài ngắn người.

Nếu như không có nhớ lầm, lúc trước hăn không phải liền là ở chỗ này, bị kia Kim Sí Đại Bạng vỗ xuống vách núi, lại nhân họa đắc phúc, đạt được « U Minh Lục » sao?

Lại hướng bên trên không xa, chính là hăn bảy năm chi hành điểm cuối cùng. Cũng ở đó, hăn gặp được Thanh Ngâm, một cái kia để cho người ta đoán không ra, lại không quên được nữ tu.

Ba ngày thời gian, 36 canh giờ, hăn vượt qua dĩ vãng bảy năm lộ trình.

Có lẽ đêm hôm đó, bị Thanh Hư tiễn xuống núi tới thời điểm, thời gian so sánh càng thêm mãnh liệt, nhưng tại lúc này, từ tự mình hoàn thành hết thấy lấy được xung kích lại càng trực tiếp.

Hăn tại trên bình đài không công bố thật lâu mới bay lên trên, rất dễ dàng liền lần theo lượn lờ không tiêu tan sương mù, tìm được cái kia đại suối nước nóng.

Kỳ thật, khi tìm thấy nơi này thời điểm, hăn vẫn là rất chờ mong. Đương nhiên, hăn tạm thời còn không nghĩ tới quá mức "Thành thực" địa phương đi, chỉ là hi vọng đến bên trong, có thể lại đến một đoạn "Xảo ngộ" .

Chỉ tiếc, quanh hẩn lấy cái này hồ nhỏ suối nước nóng chuyển ba vòng, còn không có nghe được kia một tiếng lãnh đạm lại dễ nghe tiếng nói.

Thở dài một hơi, hẩn dán mặt nước, tại âm ấm thủy khí bên trong trượt, không biết chuyện gì xảy ra, trong lòng của hẩn bỗng nhiên có chút mất hết cả hứng, lúc đầu trong kế hoạch, hẩn còn muốn lại hưởng bên trên đi, bay thẳng đến đỉnh núi, nhưng bây giờ, nhưng lại cảm thấy một chút ý tứ cũng không có. . .

"Đến cùng là thế nào?"

Hẩn một cước đạp vào bên bờ, tùy tiện tìm chỗ khô mát địa phương ngồi xuống, nhìn xem trên mặt hồ trôi tới trôi lui hơi nước, trong đầu phân loạn vô cùng, toàn không biết mình suy nghĩ cái gì.

Cũng không biết trải qua bao lâu, trong lòng của hẩn bỗng nhiên nhúc nhích, sau đó, trong tai tựa hồ nghe đến một chút kì lạ thanh âm, kia dường như một tia nhỏ vụn linh âm, lại hình như là hoàn bội giao kích. . .

Hẩn bỗng nhiên nhảy dựng lên, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu — chẳng lẽ là Thanh Ngâm tiên sư?

Hẩn lại không chần chờ, đánh giá lấy thanh âm đại khái phương hướng, hướng chỗ kia chạy như điên.

Cái này nhất chạy chính là hơn mười dặm, thanh âm kia cực kỳ êm tai nhưng cũng cực cố quái, phương hướng rõ ràng là không sai, nhưng mặc kệ hẩn chạy bao dài con đường, tiếng vang kia nhưng dù sao vẫn là như vậy hơi lớn, lượn lờ bên tai, yếu ớt thì thầm, có chút mơ hồ, lại không thể phủ nhận nó tồn tại.

Lý Tuần không còn kiên nhẫn chạy xuống đi, hẩn thả ra "Thanh Ngọc" bay vút lên trời, ở trên cao nhìn xuống, dò xét cái này một vùng.

Nơi đây là một mảnh khá rậm rạp rừng cây, chỉ là giờ phút này sắc thu doanh mắt, khắp nơi trên đất kim hoàng, cành lá lại là rơi được không sai biệt lắm, lờ

mờ, cũng là miễn cưỡng có thể thấy rõ ở giữa tình hình.

Lý Tuần trong lòng kỳ quái, tại hắn bay lên về sau, thanh âm kia lập tức liền không thấy, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Chính không hiểu thấu thời điểm, tâm hắn có cảm giác, ngửa đầu xem xét, một vòng kiếm quang từ trên trời bay tả mà xuống, đến thật nhanh!

Trong kiếm quang kia bóng người hiển nhiên không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được người, bất quá, người kia ánh mắt thực sự sắc bén, cách xa nhau mấy trăm trượng, vẫn phát hiện bên này Lý Tuần, kiếm quang nhất cái không có chút nào trì trệ lượn vòng, hướng bên này tới gần.

"Lý Tuần?"

"Tứ sư thúc?"

Đây cũng là thuận túy vô tình gặp. Lý Tuần là thật không nghĩ tới, ở trên núi tìm mấy lần Minh Cơ, sẽ cùng hắn ở chỗ này chạm mặt.

Trong lòng đang nghĩ, trên mặt lại là hành lễ như nghi thức: "Thật là đúng dịp, tứ sư thúc, không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy người!"

Minh Cơ vẫn là kia một thân cách ăn mặc, trong hư không tay áo bay lên, không loại phạm tục, nhưng xuyên thủng người phế phủ ánh mắt ở trên người hắn vừa chiếu, lại thu liễm lại đi: "Đúng là xảo, là đang luyện ngự kiếm chi thuật sao?"

Lý Tuần gãi đầu một cái, cười nói: "Chính là, còn muốn đa tạ sư thúc ban kiếm. . ."

Minh Cơ hướng dưới chân hắn nhìn thoáng qua, trên mặt có chút kinh ngạc, nhưng càng nhiều vẫn là hài lòng: "Đúng là 'Hồi long rãnh' . . . Ý nghĩ không tệ!"

Lý Tuần tự nhiên cười hì hì cảm ơn, sau đó thuận miệng hỏi một chút: "Sư

thúc mấy ngày đến không ở trên núi, nguyên lai là đến nơi này, chẳng lẽ là đến xem Thanh Ngâm tiên sư?"

Minh Cơ nghe vậy khẽ giật mình, vừa cẩn thận đánh giá hăn vài lần, trong mắt thần sắc có chút cổ quái, thấy Lý Tuần phía sau lưng phát lạnh, nhin không được ho một tiếng: "Sư thúc. . ."

Minh Cơ nghe tiếng lộ ra vẻ tươi cười: "Ta nhớ được người có thể bái nhập tông môn, có Thanh Ngâm sư thúc dẫn giới chi công a?"

Lý Tuần bận bịu nghiêm mặt nói: "Chính là, đệ tử chưa từng dám quên. Lần này đến trên đỉnh núi đến, cũng nghĩ hưởng tiên sư nói lời cảm tạ. . ."

Nói được nửa câu, hăn chợt thấy Minh Cơ tú khí lông mày phong cau lại, chỉ như thế nhất cái biểu tình biến hóa, liền để nàng hình dáng rõ ràng đường cong trở nên hết sức sắc bén: "Cho người cái đề nghị, có nghe hay không?"

Lý Tuần còn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy thần sắc, trong lòng không khỏi giật mình, sao có thể khó mà nói, khúm núm thời điểm, chỉ nghe được nàng nói ra: "Kỳ thật, người bộ đáng cùng. . ."

"Minh Cơ, phía sau nói dài đạo ngắn, cũng không phải phong cách của người!"

Thanh âm này tới đột ngột, bình bình đạm đạm bên trong, lại tự có một cỗ làm cho người vì đó hụt hơi thông dong không màng danh lợi. Nghe xong thanh âm này, Lý Tuần liền tính phản xạ kêu lên — "Thanh Ngâm tiên sư!"

Nhìn lại, kia bằng hư mà đứng giai nhân, không phải Thanh Ngâm lại là người nào?

Hôm nay Thanh Ngâm, quần áo cùng Minh Cơ ngược lại là có chút giống, cũng là một thân có chút rộng lượng màu xanh ngoại bào theo gió lắc lư, đầu đầy tóc xanh lại đơn giản buộc ở cùng một chỗ, mềm mại dán tại vai cổ bên trên,

cũng không động đậy.

Nhìn nàng đứng ở trong hư không, liền giống như là nhất cái yên tĩnh trầm mặc u linh, quý quyết mà kinh diễm.

Minh Cơ cũng không bởi vì Thanh Ngâm một câu mà có cái gì xấu hổ, nàng hơi hạ thấp người, khẽ cười nói: "Xin lỗi, Thanh Ngâm sư thúc."

Thanh Ngâm cũng không thèm để ý nàng là thái độ gì, mà là đem ánh mắt tập trung đến Lý Tuần trên thân.

Ánh mắt của nàng cùng Minh Cơ lại có khác nhau, Minh Cơ ánh mắt tựa như là một thanh sắc bén kiếm, những nơi đi qua, trở ngại gì đều giống như có thể mở ra giống như. Mà Thanh Ngâm thì không có sắc bén như vậy, bất quá khi nàng nhìn một chút liếc đến, lại có thể khiến người ta trong chốc lát trong đầu trống rỗng, trong khoảnh khắc đó chuyện gì xảy ra, ai cũng không biết.

Lý Tuần hiện tại chính là loại cảm giác này, nguyên bản ở trong lòng nghĩ kỹ một bộ lí do thoái thác, giờ phút này cũng không thấy bóng dáng, chỉ có thể lắp bắp hành lễ, sau đó liền chân tay luống cuống, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Một bên, Minh Cơ tựa hồ hít một tiếng.

Thanh Ngâm khóe môi hiện ra mỉm cười, nụ cười này Lý Tuần vô cùng quen thuộc, thỉnh thoảng tại tĩnh mạch thời điểm, hẳn sẽ nghĩ khởi nụ cười này, giống như thương tiếc, lại như trào phúng. Nhưng, nàng tại thương tiếc cái gì? Trào phúng cái gì? Lý Tuần không chiếm được đáp án, lại tuyệt không ảnh hưởng hẳn đối nụ cười này trầm mê.

Vẫn là Thanh Ngâm tiếng nói đem hắn từ thất thổ bên trong kéo ra: "Bất quá tầm năm ba tháng công phu, tu vi của ngươi tiến triển không ít. . . Khó được còn cước đạp thực địa, quả nhiên là tu tập Linh Tê Quyết thượng giai nhân tuyển!"

"Tiên sư quá khen!" Lý Tuần liền vội vàng hành lễ, nói: "Còn muốn đa tạ tiên sư chỉ điểm!"

Thanh Ngâm đổi loại lời này là không có phản ứng gì, nàng lại lườm Lý Tuần một chút, liền ngược lại đối Minh Cơ nói: "Người đem 'Thanh Ngọc' đưa cho hãn?"

Minh Cơ nhàn nhạt cười một tiếng: "Đệ tử đời ba bên trong, chỉ hãn một người tu 'Linh Tê Quyết', không đưa hãn đưa ai?"

"Ngược lại là hào phóng cực kì." Thanh Ngâm nhàn nhạt đáp một tiếng, lại chuyển hướng Lý Tuần nói: "Người đỉnh đầu là 'Phượng Linh châm' a? Lâm Các có thể đưa nó đưa người, hiển nhiên cũng là có chút coi trọng, như thế xem ra, ngược lại là ta hẹp hòi. . ."

Không đợi Lý Tuần nói một tiếng "Sợ hãi", trên tay nàng đã xuất ra khối ngọc đến, hướng về Lý Tuần bắn tới.

Lý Tuần đành phải một thanh đón lấy, liền nghe được Thanh Ngâm nói: "Cái này ngọc phóng tại tâm khẩu, khử tà tích ma cũng có kỳ hiệu, cũng có thể có một chút phòng thân tác dụng, liền tặng cho người đi!"

Lý Tuần nhìn trong tay khối ngọc này, chỉ kiến toàn thân ngưng bích, lại óng ánh sáng long lanh, phía trên lấy ngắn gọn đao pháp, sợi khắc xuất nhất cái tịch tà thần thú, tài hoa xuất chúng, rất được thần vận, nhìn thật kỹ, những đường vân này lại như là mười phần thâm ảo, hiển nhiên không phải là phàm vật.

Càng nguy hiểm hơn là, phía trên hương thơm ngào ngạt, giữ tại trong lòng bàn tay, lại còn có dư ôn.

Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn thân cũng run rẩy, nghĩ thầm: "Chẳng lẽ là Thanh Ngâm tiên sư thiếp thân mang theo sao?"

Một bên Minh Cơ nao nao: "Là 'Ngọc trừ tà' a! Thanh Ngâm sư thúc hôm nay

thật đúng là hào phóng!"

Nàng lập tức lại đối Lý Tuần nói: "Cái này 'Ngọc trừ tà' là Thông Huyền Giới nổi danh nhất hộ thể bảo vật một trong, đeo ở trên người có bách tà bất xâm hiệu quả, nhưng tích hết thủy độc vật tà ma, lại đối lúc tu luyện đối thanh tâm ninh thần có hiệu quả. Đeo lên nó, về sau nghĩ tẩu hỏa nhập ma cũng không quá dễ dàng!"

Nhìn cái này giá thức, Lý Tuần là không trả lại được, huống chi, hẳn hận không thể đem khối này ngọc nuốt sống vào trong bụng, lại thế nào chịu trả lại?

Biết trước mắt hai vị nữ tu đều là không thể lừa gạt, hẳn cũng liền không còn già mồm, mà là khá trịnh trọng cúi đầu lễ, thu xuống tới.

"Ngọc trừ tà" bên trên vốn là xuyên lấy một sợi tơ mang, Lý Tuần liền đem nó đeo trên cổ, kề sát ngực.

Nhưng mà cái này vừa kề sát, liền dán ra chỗ khác biệt tới.

Tâm hồn bên trong, kia dây dưa thành một đoàn âm hỏa, Huyết Yểm cùng nhau chấn động, không biết làm tại sao, liền héo rút thật lớn cùng một chỗ, mà cái này "Ngọc trừ tà" bên trong, giống như cũng chia xuất một cỗ thanh khí, vòng quanh tâm hồn lưu động, phảng phất là một viên lạnh buốt hạt châu ở bên trong nhấp nhô, thật không thoải mái.

Lý Tuần nhịn không được đánh rùng mình một cái, chỉ cảm thấy toàn thân lỗ chân lông đều mở ra, từng tia từng tia ý lạnh từ trong đó phun ra nuốt vào ra vào, ngược lại dường như trăm ngàn con tay nhỏ nhất khối làm xoa bóp, thoải mái cơ hồ muốn rên rỉ ra.

May mắn, loại cảm giác này chỉ là một sát na, bằng không hẳn thật đúng là không biết, mình có thể hay không tại hai vị tiên sư trước mặt xấu mặt.

Khôi phục trạng thái bình thường "Ngọc trừ tà" chỉ lưu một chút hơi lạnh

dừng ở tâm hồn chỗ, đi vòng thuận, âm hỏa, Huyết Yếm cũng trở về phục tình huống bình thường, nhưng tựa hồ lại có chút biến hóa. . .

Hiện tại không có thời gian cẩn thận xem, Lý Tuần chỉ là một chút nội thị, liền lui ra, biết bảo bối này lợi hại, tự nhiên là vui vô cùng, bận bịu lại hưởng Thanh Ngâm hành lễ nói tạ.

Thanh Ngâm thụ hấn cái này thi lễ, chỉ nói một tiếng: "Thôi."

Tại Lý Tuần cảm giác bên trong, nàng thái độ đối với chính mình, tựa hồ cũng không có bởi vì đưa một kiện bảo vật mà có bất kỳ biến hóa.

Thật sự là cổ quái!

Lúc này Thanh Ngâm lại đối Minh Cơ nói: "Người không phải muốn xuống núi sao? Làm sao, còn muốn lưu lại?"

Lời này cũng không tính khách khí, nhưng Minh Cơ lại tuyệt không sinh khí, nàng hất ra bị gió thổi đến trước mắt mái tóc, đôi mắt bên trong quang mang lại càng phát ra sắc bén, tại Lý Tuần cùng Thanh Ngâm trên thân dạo qua một vòng, lại cười: "Đúng vậy a, ta nên đi xuống. . . Lý Tuần, người còn có cái gì kế hoạch?"

"Ây. . ." Lý Tuần còn có thể có kế hoạch gì? Lần này đăng phong mục đích cơ hồ toàn bộ đạt đến, mà lại thu hoạch còn xa xa vượt qua hẳn mong muốn, tại bất thành lình trong hạnh phúc, hẳn đã không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhưng mà, hẳn không nói, Thanh Ngâm lại giúp hẳn nói: "Người đi theo ta đi."

Lý Tuần nghe được ngăn người, Minh Cơ lại một chút cũng không kinh hãi, chỉ là khẽ rũ xuống đầu, ai cũng thấy không rõ trên mặt nàng biểu lộ như thế nào, nhưng rất nhanh nàng liền ngẩng đầu lên, cười nói: "Như thế, vậy ta trước hết xuống núi, thay ta vấn chung sư thúc tốt!"

Lại hướng Lý Tuần gật đầu một cái, nàng bên ngoài cơ thể kiếm khí giao tóa, trong chớp nhoáng không thấy bóng dáng.

"Tựa hồ ta bề ngoài, cho các nàng rất lớn bối rối đáng về. . ."

Lý Tuần không phải đồ ngốc, tương phản, tâm cơ của hắn không tại bất luận cái gì nhân chi hạ, từ bảy năm trước Thanh Hư kia một tiếng "Ngược lại giống như một vị cố nhân", mãi cho đến Minh Cơ hai lần muốn nói lại thôi, ở trong đó vấn đề đã càng ngày càng rõ ràng.

Vừa mới Minh Cơ đại khái chính là muốn nói người kia đến tột cùng là ai đi, chỉ là bị Thanh Ngâm cho ngăn lại, nói cách khác, người kia cùng Thanh Ngâm quan hệ tựa hồ thêm gần một chút.

Vậy hắn sẽ là ai chứ?

Hắn bên này nghĩ đến, Thanh Ngâm lại mệnh hắn thu "Thanh Ngọc", mình thì thi triển ra "Giá vân" chi thuật, để Lý Tuần đứng đi lên.

Lý Tuần không rõ nàng muốn làm gì, thế nhưng là tại Thanh Ngâm đậm mực ánh mắt phía dưới, lại không lá gan đến hỏi, đành phải ngoan ngoãn đứng tại vân bên trên, khoanh tay cung kính đứng.

Thanh Hư từng nói qua, "Giá vân" chi thuật, so ngự kiếm phi hành muốn chậm, vậy cũng chỉ là tại điều kiện tương đương nhau mới có khác biệt.

Ngày đó, Thanh Hư "Giá vân" chi thuật, chỉ dùng một đêm thời gian, liền bay đến dưới núi; hiện tại, Thanh Ngâm "Giá vân" chi thuật, thì thể hiện ra không chút thua kém tốc độ.

Phi Vân kéo lên cao, trong chốc lát đem nguyên lai vị trí, ném không thấy bóng dáng, Lý Tuần ngự kiếm tốc độ phi hành, so sánh cùng nhau, không khác chim bay cùng ốc sên chênh lệch.

Thanh Ngâm ngồi xuống, nhìn thanh thân tự nhiên, lại nhìn Lý Tuần, lại là

cây cột cứng ngắc cực kì. Cuối cùng vẫn là Thanh Ngâm để hấn ngồi xuống, hấn mới khẩn trương ngồi đang bay vùn một góc, cùng Thanh Ngâm duy trì nhất cái "Kính cần" khoảng cách.

Bởi vì góc độ quan hệ, Thanh Ngâm chỉ lưu cho hấn một trương bên mặt, dù vậy, Lý Tuần cũng đã rất thỏa mãn, tại một đoạn này trầm mặc dọc đường, nhìn trộm dò xét bên người giai nhân, chính là một loại cực lớn hưởng thụ.

Nhất là, tại bộ ngực hấn, còn có nhất khối nhiễm giai nhân mùi thơm cơ thể ngọc thạch.

Lý Tuần đột nhiên minh bạch, Đan Trí tại đối mặt Kỳ Bích sư tỷ thời điểm, là như thế nào cảm giác.

"Chẳng lẽ, ta. . ."

Để một tên thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi suy nghĩ loại vấn đề này, thật là làm khó hấn. Tại loại này đột nhiên bắn ra vấn đề mới bên trên, dĩ vãng sở học hết thầy cũng bị mất tác dụng.

Hấn nhỏ hơn thời điểm, trong cung tựa hồ cũng tiếp xúc một chút, nhưng ở chỗ kia, dù loại vụn vụn, biến thái, tàn bạo tình hình, cùng tình huống hiện tại hoàn toàn không thể sánh bằng.

Phiền a. . .

Chỉ có tại lúc này, mới có thể nhìn ra Lý Tuần thiếu niên tâm tính, tại chột vui chột sầu nỗi lòng lây nhiễm hạ, hấn quên đây là lúc nào, địa phương nào, trên mặt biểu lộ cũng bắt đầu theo tâm tình biến hóa.

Cái này phân loạn tâm tình nương theo hấn một đoạn thời gian rất dài, thẳng đến hai mắt tỏa sáng, hấn mới hồi phục tinh thần lại.

Tựa hồ ngoại giới có thay đổi gì!

Hắn tò mò bốn phía dò xét, chột nhìn đi, cũng không có gì sai biệt, chẳng qua nếu như cẩn thận cảm ứng liền sẽ phát hiện, nơi này thiên địa nguyên khí nồng độ hùng hậu đến kinh người.

Từ trên bầu trời mặt trời tản ra xuống tới quang mang, bày biện ra mất tự nhiên chiết xạ xem ra, nơi đây nguyên khí đã hùng hậu đến gần như thực chất.

Thanh Ngâm nhìn ra hẳn nghi hoặc, thuận miệng giải thích nói: "Tọa Vong phong năm mươi vạn dặm trở lên, thiên địa nguyên khí nồng độ đem theo canh giờ chuyển dời, mà phát sinh triều tịch tính biến hóa. Ước chừng tại giờ Tý nhất là mỏng manh, tại buổi trưa nhất là hùng hậu."

Lại còn có loại địa phương này?

Lý Tuần rất là kinh ngạc, nhưng chỉ cần nghĩ một hồi, Tọa Vong phong cái này tuyệt không phải Nhân Gian tất cả độ cao, ở phía trên chuyện gì phát sinh, cũng nên là bình thường. Bất quá nghe Thanh Ngâm kiểu nói này, hẳn cảm thấy mình tựa hồ quên cái gì, hơn nữa còn là chuyện trọng yếu phi thường. . .

Là cái gì đây?

Lúc này, Thanh Ngâm lại nhìn hắn một chút, nói: "Có biết ta mang người tới, cần làm chuyện gì?"

Lý Tuần sao có thể trả lời, đành phải đành hoàng đáp: "Đệ tử không biết!"

"Chung Ân mấy ngày nay trên núi, ta dẫn người đi gặp hắn."

"Chung. . . Chung Ân tiên sư?" Lý Tuần hơi kém một đầu cảm xuống vâng đi, thế nào lại là Chung Ân!

Hắn hiện tại không muốn gặp nhất, chính là người này!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Chung Ẩn

Chương 06: Chung Ẩn

Trên đời chỉ có nhất cái Chung Ẩn, là tung hoành ngàn năm chưa bại một lần tuyệt đại thần kiếm!

Từ 1,200 năm trước, hãn ban đầu xuống núi mặt trời mọc, lợi dụng trong tay 'Trảm Không' thần kiếm, hội tận thiên hạ tu sĩ, chưa từng thua trận.

Kiểm bổ Chu Câu Tông câu hồn tam sử, đánh tan Minh Vương Tông thất minh tinh trận, khiêu chiến Thiên Yêu Kiếm Tông tứ đại yêu kiếm, đại chiến tà đạo tông sư Quỷ Tiên Sinh, xâm nhập lục tuyệt địa một trong tinh hà. . . Đủ loại sự tích, mấy ngàn năm qua, Thông Huyền Giới không người có thể đưa ra phải!

Nhất là, hãn vẫn là một cái duy nhất, đem Thông Huyền Giới tam tán nhân đánh bại hết tại dưới tay người. Đương nhiên, kinh điển nhất chính là ngàn năm trước đó, đơn thương độc mã giết vào Vô Hồi cảnh, khiến cho Ngọc Tán Nhân bỏ chạy vạn dặm một chuyện.

Tất cả đây hết thảy, tổ hợp lại với nhau, liền thành liền Chung Ẩn hiển hách uy danh.

Không hề nghi ngờ, hãn là Minh Tâm Kiếm Tông các đệ tử trong lòng hoàn toàn xứng đáng thần tượng, chính là chính Lý Tuần, cũng không có thể ngoại lệ.

Dù vậy, Lý Tuần cũng tuyệt không nguyện ngay tại lúc này nhìn thấy hãn!

Trong truyền thuyết, Chung Ẩn sớm tại mấy trăm năm trước, liền có thể bạch nhật phi thăng, mà hãn lại bởi vì chuyện gì, mà lấy tuyệt đại thần thông ép ở lại

giới này.

Liền xem như dạng này, hãn cũng có tiên nhân thần thông, đương nhiên sẽ không khoa trương đến tiên tri năm trăm năm, sau biết năm trăm năm, nhưng Minh Tâm Kiếm Tông lưu truyền thịnh nhất, chính là hãn cử thế vô song xem nhân chi thuật.

Chỉ cần nhìn một cái, liền có thể đem trong lòng người bí ẩn nhất nơi hẻo lánh để lộ, lòng người trong mắt hãn, không có bất kỳ cái gì bí mật. Nhưng Lý Tuần hết lần này tới lần khác chính là loại kia trong lòng bí mật rất nhiều người, mà lại cất giấu bí ẩn, phần lớn là chút nhận không ra người đồ chơi, gọi hãn như thế nào dám cùng Chung Ẩn gặp nhau?

Coi như Chung Ẩn con mắt không giống trong truyền thuyết khoa trương như vậy, nhưng lấy hãn gần như thông thiên tu vi, chẳng lẽ còn nhìn không thấu trên người mình bí mật?

Huyết Yểm, âm hỏa, U Minh khí, cái nào đồ vật bị lật ra đến, đều là một chữ "chết"!

Sớm tại mấy tháng trước, hãn bái kiến tông chủ Thanh Minh đạo nhân lúc, liền cảm giác hảo hảo khổ sở, bây giờ lại đụng tới nhất cái tu vi càng hơn mấy bậc Chung Ẩn, hãn đâu còn có đường sống?

Lý Tuần càng nghĩ càng sợ, thậm chí nghĩ đến có phải hay không dứt khoát nhảy xuống vân đi, như vậy giá kiếm đào mệnh được rồi!

Cái này điên cuồng suy nghĩ chỉ ở trong lòng lóe lên, liền xì hơi, mà lúc này, hãn cũng nghĩ đến vừa mới trong lòng cảm giác kia cực chỗ không ổn ở nơi nào!

"Huyết Yểm phệ tâm! Huyết Yểm phệ tâm thời gian sắp đến. . . Lúc này, phải dùng làm sao 'Tự ứng pháp' ? Mà nếu như không cần, Huyết Yểm phệ tâm cùng một chỗ, thể nội dị trạng sao còn giấu diếm được người?"

Ý nghĩ này mới lên, trái tim của hắn chồm, chính là trùng điệp nhảy một cái — xong đời!

Hắn tuyệt vọng nhắm mắt lại, nhưng là sự tình phát triển, lại không giống hắn tưởng tượng được như vậy hồng bét.

Trái tim chỉ là cuồng loạn hai lần, Huyết Yểm tựa hồ cũng rất táo bạo, nhưng tại tâm hồn xung quanh du đãng, kia một tia đến từ "Ngọc trừ tà" lương khí, lại tựa hồ như có cực diệu tác dụng!

Tựa như hắn vừa đeo lần trước vật lúc, Huyết Yểm cùng âm hỏa, bỗng nhiên co rút lại một chút, sau đó lại chậm rãi khôi phục, mà Huyết Yểm phệ tâm. . . Ở đâu?

Mỗi ngày một lần, không thể ức chế Huyết Yểm phệ tâm, lại bị áp chế xuống!

Lý Tuần không biết dạng này sẽ có hay không có cái gì di chứng, bất quá hắn lúc này cũng không nghĩ ra xa như vậy đi, cái này trở về từ cõi chết cảm giác thực sự quá mức mỹ diệu, để hắn chỉ biết là nắm lấy trước ngực ngọc thạch, ngơ ngác sững sờ.

"Nghe được muốn gặp hắn, vui vẻ được choáng váng?"

Thanh Ngâm ung dung tiếng nói vang lên, dễ như trở bàn tay quắp trở về hắn lạc đường tâm thần.

Lý Tuần thân thể chấn động, "A" một tiếng, nghĩ tìm từ ứng đối đi qua, lại bởi vì nhất thời vội vàng, trong đầu một mảnh hỗn độn.

May mắn, Thanh Ngâm vẫn rất lý giải tâm tình của hắn, chỉ là cảm thấy hứng thú mà nhìn xem hắn cầm chặt "Ngọc trừ tà" tay: "Tim không thoải mái sao?"

"A. . . Không, không có!" Lý Tuần liền vội vàng lắc đầu phủ nhận, nhưng lại cảm thấy thái sinh cứng rắn chút, tranh thủ thời gian biến hóa một chút thuyết

pháp: "Vừa mới tim đập hai lần, ách, cái này ngọc. . ."

Hắn không biết nên hình dung như thế nào mới là, vạn nhất vừa mới kia biến hóa là nhằm vào âm tà chi vật mới có phản ứng, đó chính là không đánh đã khai, cho nên mới nói một nửa liền đề ra tại chỗ.

"Bỗng nhiên biến lạnh, thật sao?"

Có lẽ là ngồi tại vân bên trên nguyên nhân, Thanh Ngâm tiểu dung tựa như tọa hạ đám mây, mơ hồ không rõ, biến ảo khó lường.

Lý Tuần chần chờ một chút, mới gật đầu xác nhận.

Thanh Ngâm trên mặt không có nửa điểm dị sắc, nàng nói: "Vật này có bình tĩnh tâm tư công dụng, vừa mới người quá kích động. Người tu đạo làm được không vì ngoại vật mê hoặc tuy là kiến thức cơ bản phu, nhưng lại khó như lên trời, sau này này ngọc liền chờ người lương sư, lúc nào cũng nhắc nhở người bình định tâm tư, không quan tâm hơn thua, người sau này muốn bao nhiêu thêm cố gắng mới là."

Lý Tuần trong lòng thở ra một hơi dài, biết đã qua cửa này, liền vội vàng khom người xác nhận.

Đang khi nói chuyện, phi vân lại vượt qua một khoảng cách, tốc độ dần dần thả chậm xuống tới.

Thanh Ngâm khoan thai đứng dậy, đứng tại phi vân bên cạnh, nhìn qua phía dưới phong cảnh, gọi Lý Tuần tới: "Người nhìn nơi đó!"

Ngọc quân trắng noãn óng ánh ngón tay, nắm Lý Tuần ánh mắt, nhìn về phía phía dưới một mảnh rừng trúc.

Cánh rừng này cũng là cổ quái, từ xa nhìn lại, lại phát ra nhàn nhạt thanh quang, như hư như ảo, tuyệt không phải thế gian phàm vật.

"Mảnh này rừng trúc xưng là 'Thanh yên chướng', cũng coi là một mảnh bầu trời sinh linh vật, Chung Ân liền ở tại nơi này!"

Lý Tuần trên mặt run rẩy hai lần, nguy hiểm thật không có để Thanh Ngâm nhìn thấy.

Chỉ nghe Thanh Ngâm nói: "Hắn những năm này ra ngoài được ít, mười năm cũng có chín năm ở chỗ này định cư, muốn gặp hắn, đến nơi đây là đủ."

"Gặp hắn cái đầu!" Lý Tuần trong lòng nhanh quay ngược trở lại, đang nghĩ ngợi nên như thế nào trốn qua một kiếp này số, trên lưng chột bị một cỗ lực đạo đẩy!

Lực lượng không lớn, lại là vừa vặn phá hủy thăng bằng của hắn, lúc này đem hắn đẩy tới vân đi.

Lý Tuần quát to một tiếng, thể nội chân tức lại là vội ùa, muốn làm chút gì, nhưng này cỗ lực lượng thật là lạ, đẩy về sau còn có dư lực, cũng không tính lớn, lại nhẹ nhàng linh hoạt liên tục hóa đi hắn mấy lần chân tức biến hóa, để trên người hắn nửa phần sức lực cũng không sử ra được, chỉ có thể giống một tảng đá lớn rơi xuống!

"Là Thanh Ngâm tiên sư!" Lý Tuần trong đầu lóe lên ý nghĩ này: "Nàng muốn làm gì?"

Thân thể trên không trung tới cái lảo lộn, hắn vừa hay nhìn thấy trên trời kia đóa phi vân từ từ mà đi, nhập vào chân trời trong tầng mây, cũng không còn kiến.

Mà lúc này, phần lưng của hắn, đã dựa vào bển nhọn rừng trúc mũi nhọn.

"Chẳng lẽ cứ như vậy xong?"

Ý niệm này chỉ là một cái thoáng, liền có một cỗ kì lạ thanh linh chi khí từ đuôi đến đầu mà dâng lên, đem hắn nâng lên một chút, kỳ lực dùng đến cực

kì nhu hòa.

Lý Tuần chỉ là trên thân mềm nhũn, giữa mũi miệng đã truyền vào một tia nhàn nhạt trúc mộc hương khí, thanh thanh đậm đậm, thắm người phế phủ.

Ngay sau đó trên thân hơi rung, hãn đã rơi trên mặt đất, lại là không đau không ngứa, không có nửa điểm khó chịu.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hãn lúc này đã ở trong rừng trúc, tứ phương dò xét, chỉ nhìn thấy chung quanh cây trúc cũng có cao bảy tám trượng, xanh tươi ướt át, toàn thân mượt mà, trúc tiết hơi lồi nhưng cũng là thanh quang ần ần, chợt nhìn đi, giống như là ngọc làm đồng dạng, không dính vào nửa chút trần tục.

"Quả nhiên là Tiên gia diệu cảnh. . ."

Từ đến Chung Ân thân phận, đối với hãn sinh hoạt ở loại địa phương này, Lý Tuần tuyệt không cảm giác kỳ quái.

Hãn dùng ngón tay nhẹ nhàng đánh trúc thân, xúc tu trơn nhẵn cứng rắn, có ý lạnh thấu chỉ mà vào, dùng sức đánh, phát ra cũng là ngọc thạch va chạm thanh âm.

"Cũng không biết cái này bảo bối cây trúc có làm được cái gì?"

Thầm nghĩ, hãn dạo chơi tại rừng trúc ở giữa đi lại, cái này khẽ động liền cảm giác xuất dị trạng tới.

Hãn ở bên ngoài đã cảm thấy thiên địa nguyên khí phong phú được không thể tưởng tượng nổi, mà bây giờ, thì cảm thấy trong rừng trúc nguyên khí nồng hậu dày đặc trình độ, đã ngưng tụ như thật, đi ở chỗ này lại tựa như ở trong nước ghé qua, luôn có chút trở ngại.

Như thế nồng độ, thực sự để Lý Tuần vì đó lú lờ.

Hắn hiện tại cũng đại khái hiểu, vừa mới vì cái gì không có ngã chết. Chính là bởi vì nơi này thiên địa nguyên khí quá mức nồng hậu dày đặc, tựa như cùng một hồ vô hình chi thủy, từ trên cao đập xuống, tự nhiên không đến mức ngã chết.

Mặc dù biết Thanh Ngâm tịnh vô ác ý, nhưng Lý Tuần vẫn không hiểu, Thanh Ngâm liền như thế đem hắn đẩy tới đến, dù thế nào cũng sẽ không phải đùa ác, hẳn là có thâm ý gì mới là.

Lý Tuần kia càng khẩn trương, liền càng thanh minh tính tình hiển ra, lập tức liền đem trong lòng vô vị khẩn trương cùng sợ hãi vứt ở một bên, chỉ muốn một hồi như gặp Chung Ân, nên có cái gì lí do thoái thác.

Mới đi mấy chục bước, lí do thoái thác cũng còn không có nghĩ cái nguyên bộ, trước mắt lại là thông suốt sáng lên — đây là một mảnh trong rừng đất trống, trong đó đóng một chỗ phòng trúc, toàn thân đều là từ trong rừng cây trúc sở kiến, nhìn ra được cái này nhà tre mặc dù tiểu xảo, chi tiết lại tinh tế sắp xếp bện, mỗi một chỗ cũng lộ ra mười phần chăm chú tới.

Ngoài phòng còn trưng bày một bộ cái bàn, trên bàn trà cụ, cũng đều là cây trúc chế thành. Trong chén hơi nóng lượn lờ, nghĩ là mới rót một chén trà thơm.

Mà cách Lý Tuần mấy bước bên ngoài, còn bày biện một kiện trúc chế án thư, lúc này, phía trên chính phủ lên một trang giấy, có một người thân mang áo trắng, đứng tại trước án chấp bút vẽ tranh.

Người này hẳn là Chung Ân, nhưng mặc cho Lý Tuần nghĩ như thế nào, cũng không nghĩ ra sẽ ở loại tình huống này cùng hắn chạm mặt.

Có lẽ hẳn là may mắn, hẳn không có trực tiếp đối mặt cặp kia nghe nói có thể xuyên thấu hết thủy ánh mắt. Nhưng là đối với dạng này ngoài ý muốn cảnh tượng, hẳn lại càng thêm tay chân luống cuống.

Nếu như không phải vừa mới đã điều chỉnh tốt tâm tư, hẳn lúc này liền rất có

thể xuất ngoạn khoe cái xấu.

Hiện tại, hẳn chỉ là khoan tay cung kính đứng, nhìn đối phương vẽ tranh.

Lý Tuần tại màu vẽ bên trên không có cái gì tạo nghệ, lấy ánh mắt của hẳn đi xem, chỉ cảm thấy Chung Ân hạ bút cực nhanh, thường thường một chút phác hoạ, hình dáng liền xuất, trong chớp mắt chính là số bút.

Chung Ân chỉ vẽ lên bảy khóa cây trúc liền dừng lại, trên giấy lưu lại thật lớn nhất khối trống không, Lý Tuần hoàn toàn không rõ đây là chuyện gì xảy ra.

Hẳn mặc dù không phải người trong nghề, nhưng cũng biết màu vẽ coi trọng nhất bố cục, cho dù hoạ sĩ có "Lưu bạch" chi pháp, nhưng giống như vậy lấy một góc mà lưu một góc, coi là hoạ sĩ tối kỵ.

Chung Ân muốn làm cái gì?

Còn đang nghi hoặc, Chung Ân đột nhiên ngẩng đầu lên.

Tại nhất không chuẩn bị tình huống dưới, hẳn cùng Chung Ân hai mắt nhìn nhau — trong đầu hẳn đầu tiên là trống rỗng, nhưng lập tức ngược chính là một trận ý lạnh phun lên, thẳng quán trên đỉnh đầu, bị cái này ý lạnh xông lên, như là hất xuống đầu một chậu nước đá, để Lý Tuần trong nháy mắt phản ứng lại.

Hẳn lại không chần chờ, lúc này hai đầu gối quỳ xuống đất, cúi đầu nói: "Đệ tử Lý Tuần, tham kiến tiên sư! Xin hỏi tiên sư, phải chăng vì Lục sư thúc tổ?"

Chung Ân cùng Thanh Minh cùng cấp bồi phận, xếp hạng thứ sáu, Lý Tuần còn sợ nhận lầm, đành phải hỏi nhiều một câu.

"Ta là Chung Ân!" Chung Ân thanh âm cực kỳ êm tai, có chút âm nhu, lại tự có một phen trầm ngưng không phát sức kéo: "Người là đệ tử đời ba? Đứng lên mà nói!"

Lý Tuần thuận thế đứng lên, lại vẫn không dám ngẩng đầu, chỉ là nhìn xem

mũi chân.

Chung Ân nói: "Trên người người có 'Thanh Ngọc Kiếm', lại có 'Phượng Linh châm', lại là Lâm Các đệ tử, vẫn là Minh Cơ?"

"Gia sư chính là Lâm công!" Lý Tuần trả lời có chút văn khí, đây cũng là khẩn trương biểu hiện, hắn vội vã rũ sạch hiềm nghi, lại nói: "Là Thanh Ngâm tiên sư muốn đệ tử đến đây, tham kiến Lục sư thúc tổ. . ."

"Thanh Ngâm?" Chung Ân ở bên kia đường như trầm ngâm một chút, lại nói: "Người lại ngẩng đầu lên."

Lý Tuần không biết kết quả như thế nào, nơm nớp lo sợ ngẩng lên đầu, hai người ánh mắt lần nữa đối đầu, Lý Tuần đương nhiên không địch lại, chỉ nhìn một chút liền muốn dời ánh mắt, cũng tại lúc này, hắn thấy rõ Chung Ân mặt.

Cùng hắn vang danh thiên hạ thanh danh so sánh, gương mặt này tựa hồ quá mức bình thường một chút.

Không gọi được như thế nào anh tư khí độ, vền vẹn thanh tú mà thôi, trên mặt hình dáng cũng không rõ ràng, không phải loại kia có thể khiến người ta một chút nhận ra loại hình.

Nhưng mà, thân hình của hắn cực cao, so Lý Tuần cao hơn xuất một cái đầu tả hữu, đứng tại trong rừng trúc, vài cùng chung quanh thẳng tắp thanh trúc không khác nhau chút nào, tư thái thẳng tắp, không khúc không gãy, bình thân ở giữa tựa có một phen cao ngạo.

Nói cũng kỳ quái, đứng ở trước mặt hắn, áp lực tựa hồ so tại Thanh Hư bọn người trước mặt còn muốn nhỏ chút, chí ít Lý Tuần còn không có loại kia bị ép tới cảm giác không thở nổi.

Hắn thật là Chung Ân sao?

Trong đầu hắn lóe lên ý nghĩ này, lại đột nhiên cảm giác được, đối phương

trên mặt, tựa hồ có một tia cực vi diệu biểu lộ đang biến hóa.

"Người là . . . Lý Tuần?"

Hắn ngữ khí có chút phiêu hốt, Lý Tuần cũng không dám lãnh đạm, trong lòng biết có thể là gương mặt này mang cho hắn một chút bối rối, bện bện vì chính mình chính danh nói: "Đệ tử Đứng vậy!"

Chung Ẩn hơi lắc đầu: "Cô sát chi tướng?"

Lý Tuần cười khan một tiếng, ngoan ngoãn mà hồi đáp: "Thanh Hư tiên sư, Thanh Ngâm tiên sư các loại cũng nói như vậy!"

Sau đó, hắn trong tai truyền đến Chung Ẩn thở dài một tiếng, vốn là rất yếu đuối tâm tư, bị một tiếng này thán lại quấy đến rất là bối rối, mà lúc này, ngực "Ngọc trừ tà" lại phát ra ý lạnh, đem nhịp tim vững vàng xuống tới.

Chung Ẩn cũng vào lúc này cải biến chủ đề: "Bất luận người là như thế nào tới, tới, chính là hữu duyên! Đến, lại nhìn ta vẽ tranh!"

Đây coi là không tính là thân cận biểu hiện?

Lý Tuần trong lòng có chút chờ mong, xem ra mình là quá quan. Như vậy, hiện tại cùng vị này đại kiếm tiên kéo hảo quan hệ, mới là trọng yếu nhất, thế nhưng là mới gặp mặt, mình làm sao hợp ý?

Thầm nghĩ, dưới chân lại nghe nói mà di động, đi thẳng tới mặt trước thư án.

Chung Ẩn lần nữa chấp lên bút vẽ, lần này, hắn lại vẽ lên mấy cây cây trúc, đón lấy, còn có một người.

Như thế, bố cục liền rất rõ ràng.

Lúc trước bảy khóa trúc là gần cảnh, đằng sau cây trúc cùng người thì là viễn cảnh, dường như tại trúc về sau, nhìn lên phương xa chi nhân.

Nhìn một cái trúc ảnh lay động, bóng người lơ mờ, tuy không hẳn vật, lại vẫn khiến người cảm giác được ánh trăng lưu chuyển, khắp nơi trên đất sinh huy đêm trắng người trúc.

Lý Tuần không phải người trong nghề, nhưng cũng cảm thấy tranh này rất quái lạ, tựa hồ bố cục lâm thời đối, mặc dù đằng sau cũng coi như bố trí được không tệ, thế nhưng là bút lực đã hết, nhưng người trúc tôn lên lẫn nhau, ngâm đối ánh trăng chi pháp coi như xảo diệu, còn lại nghiêm chỉnh mà nói, bất quá thường thường mà thôi.

Quả nhiên, Chung Ân thở dài một hơi, đem bức họa này để ở một bên, đối một trang giấy, tiếp tục vẽ tranh.

Bức tiếp theo liền muốn tốt hơn nhiều: Trúc ảnh xen vào nhau, đậm nhạt tinh tế, nhìn thật kỹ liền có một cỗ Thanh Dật chi khí đập vào mặt, trúc mọc thành màn, mục có tận mà ý vô tận, ngược lại như muốn làm cho người đi họa bên trong.

Lý Tuần thấp khen một tiếng.

Chung Ân ngừng bút, quay đầu nhìn hẳn: "Này tấm người thích? Liền đưa người đi."

Lý Tuần sững sờ, xoáy lại đại hỉ, Chung Ân bút tích thế nhưng là trân quý cực kì, mặc dù không phải kiếm phổ bí quyết, nhưng chỉ bằng thanh danh của hẳn, bức họa này chính là vô giới chi bảo, lấy về trang điểm bề ngoài, cũng là tốt.

Đây coi như là niềm vui ngoài ý muốn.

Lý Tuần cũng không dối trá, vội vàng khom người cảm ơn.

Lại nghe Chung Ân nói: "Bất quá, ta cũng muốn nghe một chút, người cảm thấy bức họa này bút pháp xu thế như thế nào?"

Đây là khảo thí sao? Lý Tuần có chút khẩn trương, hấn màu vẽ tạo nghệ, vẫn là khi còn bé nghe vương phủ tiên sinh giảng, bất quá thế tục chi pháp, tại Thông Huyền Giới cũng không biết được hay không? Vạn nhất xuất ngoan khoe cái xấu, vậy phải làm thế nào cho phải?

Trong lòng khẩn trương, hấn bên ngoài lại không chần chờ, đi đến họa trước, ngưng thần nhìn lại.

Mới thuận hai bút, hấn khẽ ồ lên một tiếng.

Chung Ân ở một bên mỉm cười: "Như thế nào?"

Lý Tuần lại là mắt điếc tai ngơ, ngón tay lại tại ần ần rung động, về sau, dứt khoát lẳng không hư họa, đốt đốt có âm thanh.

Chung Ân cũng là khẽ giật mình, ở bên khen một tiếng "Hảo", mà cái này ca ngợi, Lý Tuần lại là không nghe được, hấn hiện tại trong lòng đều bị bức họa này chiếm.

Cái này không phải cái gì mực trúc đồ? Đây rõ ràng chính là một bộ tinh vi kiếm quyết!

Lý Tuần đối phù văn chi thuật, đã mẫn cảm đến cực hạn, đối bút pháp đi hướng các loại chi tiết vấn đề chưa từng khinh thường, cơ hồ đã đến nhìn xem một trương đồ, liền muốn tìm tới nó bút lực mở đầu, quỹ tích tình trạng, bởi vậy hấn mới có thể một chút nhìn ra bức họa này diệu dụng.

Lấy hấn tạo nghệ, đã có thể thoát ra hữu hình họa tác, thẳng dò xét trong đó hứng thú, bên ngoài tuy là thuận bút pháp một đường vẽ xuống, nhưng thể nội chân tức lại không bàn mà hợp thâm ý, tự có một phen vận hành.

Một bức họa nhìn bất quá một nửa, thể nội chân tức đã sôi sùng sục như canh, trời quang mây tạnh, xuôi theo kinh lạc ghé qua thuận.

Tới về sau, chân tức lại dần dần nhẹ nhàng xuống dưới, nhưng mà trải qua

bên trên một đợt "Chưng nấu", lại là ngưng thực rất nhiều, lại không bàn mà hợp tâm quyết, ghé qua ở giữa sắc bén như kiếm, liên tiếp công phá vài cái quan khiếu, tại thể nội tả xung hữu đột, được không lãng lệ!

Trong nháy mắt, hãn đã xem bức họa này thấy được thứ tư khắp, chỉ cảm thấy trong đầu linh quang cuồn thiểm, dần dần nổi thành một mảnh, chính như si như điên thời khắc, trên vai chợt bị người vỗ, trong đầu lúc này chấn động, linh quang tản mát, lại không nhìn thấy.

Chỉ kém như vậy một bước. . .

Lý Tuần ngây người, sau đó chính là khí trùng hoa cái, bỗng nhiên quay người, muốn tìm người lý luận, đập vào mắt lại là Chung Ân ôn nhuận như ngọc ánh mắt.

Một cái bồn lớn nước lạnh dội xuống, hãn liền vội vàng khom người, đây mình nội khí trong chốc lát tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Đừng lại nhìn xuống, như thế nghiên cứu căn nguyên vấn ngọn nguồn, người có hại vô ích!"

Nhìn xem Lý Tuần mờ mịt bộ dáng, Chung Ân mỉm cười, đem trên bàn bức tranh lên, phóng tới Lý Tuần trong lòng bàn tay.

"Có biết người tu hành lúc, lớn nhất thiếu hụt là cái gì?"

Lý Tuần ngờ ngác lắc đầu.

"Người đối pháp lý tìm tòi nghiên cứu, đã là lập luận sắc sảo, trên núi không có bao nhiêu người có thể so sánh qua được người, nhưng mà người đối tình thế cảm ứng, nhưng vẫn là ngây thơ cực kì. Trong ngoài không được chiếu cố, bất quá là tọa thiền chờ chết, cuối cùng không được đại đạo, nói một cách khác, người cũng biết như thế nào sử kiếm, lại không biết như thế nào sử kiếm."

Lý Tuần nghe xong thật sự là mộng: "Như thế nào sử kiếm, như thế nào sử

kiếm, chẳng lẽ không phải cùng một chuyện sao?"

"Như thế nào đồng dạng? Tựa như tranh này, người biết thế bút như thế nào nặng nhẹ, đậm nhạt, biết ngừng ngắt biến hóa, thế nhưng là thật làm cho người cầm bút lên đến, người lại sẽ họa?"

". . . Không thể!"

"Phương pháp tu hành, mặc dù hơi có khác biệt, cũng có thể từ trong ra ngoài, thông suốt quán thông, chỉ là người đối phù văn pháp lý chi đạo lý giải quá nhanh, mà ngoại công tu hành lại không cái gì căn cơ, như thế hai lần tăng giảm, chênh lệch quá lớn, người tuyệt không chỗ tốt, người nhưng minh bạch?"

Lý Tuần nhất thời vui lòng phục tùng, vội vàng khom người nói cảm ơn: "Đệ tử sau này định đem cố gắng tăng lên ngoại công tạo nghệ. . ."

Chung Ân nhẹ gật đầu: "Như thế liền đối với! Người ánh mắt tuy tốt, nhưng dù sao thiên về một góc, có thể từ vẽ lên đọc lên chân tức vận chuyển chi pháp, lại không nhìn thấy tới tương ứng tứ chi na di chi đạo. Sau này lại nhìn lúc, đương suy nghĩ tỉ mỉ trong đó cùng chân tức tương hợp tứ chi biến hóa, nội ngoại kiêm tu, mới là chính đồ."

Nói xong, hần lại vạch vài cái có khả năng phạm sai lầm chỗ nghi nan, nghe được Lý Tuần gật đầu không ngừng, chỉ cảm thấy không hổ là Chung Ân tiên sư, cái này giảng giải công phu, cũng cứ đám người phía trên.

Vô luận là Thanh Hư, Thanh Ngâm, Lâm Các, Minh Cơ, so với hần đến, cũng thiếu đi kia một phần nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu sinh động minh bạch, hết lần này tới lần khác ngay tại cái này ngay thẳng như nói ngôn ngữ hạ, còn có càng sâu một tầng, cần mình suy tư chiều sâu.

"Cùng quân buổi nói chuyện, hơn hần đọc sách mười năm. . . Nguyên lai chính là cái này ý tứ!"

Lý Tuần đã bội phục đầu rạp xuống đất, hận không thể liền lưu tại cái này trên đỉnh núi, ngày đêm nghe người này dạy bảo. Đại khái chỉ một trận này nói công phu, liền muốn miễn hẳn ba năm khổ tu!

Chỉ là, hẳn nghĩ đến tuy tốt, Chung Ẩn nhưng không có lưu khách ý tứ.

Tại giảng giải có một kết thúc về sau, hẳn nói: ". . . Cái này mực trúc đồ bên trong, là ta những năm gần đây, trong lúc rảnh rỗi thời điểm, lập nên một môn 'Thanh Yên Trúc Ảnh' kiếm quyết, nhất là có thể do thiên nhập tâm, có tâm duẩn xuất thổ, liền tiếp bay vọt hiệu quả!

"Lúc này liền truyền cho người, xuống núi về sau giao cho sư phụ người, từ hẳn chỉ điểm tiến một bước tu hành. Người liền đi đi, chớ để Thanh Ngâm đợi lâu."

"Thanh Ngâm tiên sư?" Lý Tuần lúc này mới nhớ tới, vị kia đem hẳn từ thiên hạ đẩy tới tới Thanh Ngâm, trong lòng chợt có chút kỳ quái.

Thanh Ngâm muốn làm gì? Chẳng lẽ chính là đem mình đẩy lên Chung Ẩn trước mắt, để hẳn xem qua, lại nhìn có thể hay không để cho hẳn nhắc nhở một chút?

Hẳn chỉ cảm thấy vị này ưu nhã lãnh đạm tiên sư, làm việc cao thâm mật trặc, thực không phải hẳn có khả năng dò thám biết.

Nói đến Thanh Ngâm, Chung Ẩn trên mặt cũng hơi có biến hóa, hẳn lại nhìn Lý Tuần một chút, trên mặt có vẻ do dự.

Nửa ngày về sau, hẳn chậm rãi mở miệng: "Lý Tuần!"

"Đệ tử tại!"

"Người Thanh Ngâm tiên sư tính tình cổ quái, cùng thế hệ các sư huynh đệ cũng cầm nòng không có cách, càng không nói đến người những bọn tiểu bối này. . . Nếu nòng ngày sau có chuyện gì, làm được để người sinh khí, lại muốn

nhìn tại hôm nay trên mặt, đừng quá mức so đo!"

Lý Tuần chân mềm nhũn, quỳ một chân trên đất: "Đệ tử không dám! Thanh Ngâm tiên sư là trưởng bối, đệ tử. . ."

"Thôi!" Chung Ân ngắt lời hẳn, mỉm cười sau đó xoay người vào nhà, Lý Tuần chỉ nghe được hẳn nói câu nói sau cùng: "Đứng lên đi, Thanh Ngâm nàng tất không thích như người loại này đồ hèn nhát đáng vẻ!"

Trúc phi cài đóng, lại không nghe hẳn âm thanh.

Lý Tuần ở tại trên mặt đất, suy nghĩ thật lâu mới đứng lên, trên mặt chỉ là cười khổ: "Nếu ta là xương cứng, nàng liền có thể thích ta hay sao?"

Cái nghi vấn này, chính là đánh chết hẳn cũng không dám hỏi ra lời, Lý Tuần chỉ có thể ở thầm nghĩ trong lòng, làm một chút nằm mơ ban ngày thôi.

Tại trong rừng trúc đi mấy trăm bước, Lý Tuần tìm không thấy giới hạn, lại tìm được mấy cây tự nhiên tróc ra cành trúc, những này cành trúc bất quá một chỉ phẩm chất, lại trầm tĩnh thanh bích, quang hoa ần ần, cầm trong tay cũng có chút thanh lương.

Lý Tuần thử một chút, cái này cành trúc tính bền dẻo lại là cực mạnh, Lý Tuần cưỡng ép đem nó lượn quanh ba năm vòng, chỉ cần buông lỏng tay, chính là "Ông" một tiếng trở về hình dáng ban đầu, cầm "Thanh Ngọc" tương chước, liên tục tam dưới kiếm đi mới chém đứt một cây.

Cái đồ chơi này lại là không tệ!

Lý Tuần không nỡ buông xuống, liền cầm trong tay, cúi đầu tìm kiếm, nhìn có thể hay không lại tìm lấy mấy cây.

Về phần sinh trưởng ở nơi đó, hẳn thực sự không dám động, vạn nhất đây là Chung Ân mẫn yêu chi vật, bị hẳn hủy, người ta chỉ cần một hơi, liền có thể đem hẳn thổi xuống Tọa Vong phong!

Tại phụ cận tìm một hồi, lại không có thu hoạch gì, Lý Tuần biết, dừng lại thêm xuống dưới, liền muốn mất mặt, đành phải giá kiếm bay lên, kiếm quang xông phá rừng trúc lúc, lại phát ra "Ba" một thanh âm vang lên, thân thể của hắn cũng bỗng nhiên chột nhẹ.

Ở loại địa phương này, nên như thế nào tu luyện?

Người tu đạo mặc dù cũng luyện hóa thiên địa nguyên khí, mạo xưng cho mình dùng, nhưng dù sao phải có cái tốc độ, giống trong rừng trúc như vậy nguyên khí nồng độ giống như thực chất, nếu quả thật thi hành kia luyện hóa chi pháp, đại khái mười người bên trong cũng có cứu cái muốn tẩu hỏa nhập ma.

Đại khái cũng chỉ có Chung Ẩn dạng này bán tiên, mới dám ở chỗ này ở lại đi.

Thầm nghĩ lấy sự tình, kiếm quang lại tại trên bầu trời xoay quanh. Lúc gần đi nghe Chung Ẩn nói, Thanh Ngâm chờ ở bên ngoài, mặc dù hắn có khả năng chỉ là thuận miệng nói, nhưng Lý Tuần không dám coi như không quan trọng, đành phải ngây ngốc ở trên bầu trời vòng quanh.

Có trời mới biết đây là như thế nào vất vả việc xấu.

Mới tới lúc, Thanh Ngâm nói nơi này thiên địa nguyên khí tùy thời ở giữa mà hiện lên triều tịch biến hóa, Lý Tuần không có cảm giác ra, bây giờ tại không trung lượn quanh vài vòng, hắn rốt cuộc minh bạch cái gì là triều tịch biến hóa.

Buổi trưa đã qua, thiên địa nguyên khí nồng độ liền bắt đầu từ cao phong rơi xuống, loại này rơi xuống cũng không phải là thẳng tắp hạ xuống, mà là như nước biển thủy triều xuống, xông một đoạn nhỏ, lui một mảng lớn, như thế mới lui lại tiến, hết sức phức tạp.

Cái này khổ Lý Tuần.

Ngự kiếm chi thuật, trọng yếu nhất chính là cùng thiên địa nguyên khí cân

đổi, hẳn luyện tập ngự kiếm mới mấy ngày? Tại loại này thiên địa nguyên khí cực không ổn định hoàn cảnh bên trong, hẳn có thể khống chế lại chân khí ở giữa cân bằng đã là khó lường, đâu còn có thể bảo trì bình ổn?

Liên chỉ gặp hẳn ngã trái ngã phải, tả điều hữu hoảng, trên không trung phảng phất là uống rượu say, lúc nào cũng có thể đến rơi xuống.

Nếu là người bên ngoài, lúc này rơi xuống đất cũng là phải, hết lần này tới lần khác Lý Tuần lại suy nghĩ nhiều một tầng, chỉ cảm thấy nơi đây mặc dù khó mà khống chế, nhưng lại chính là rèn luyện ngự kiếm chi thuật tốt nhất nơi chốn.

Vào lúc này luyện bên trên một hồi, liền bù đắp được lúc khác luyện bên trên một tháng, thế là lại ráng chống đỡ lấy không muốn xuống tới.

Đầy ngập tâm tư, lúc này cũng tập trung vào "Thanh Ngọc" phía trên, tâm thần ngưng thực, không buông tha bất luận cái gì một điểm nguyên khí biến hóa.

Cũng không biết trải qua bao lâu, hẳn tự giác có thể lực lớn có tiến bộ, thể nội chân tức cũng hao phí được không sai biệt lắm, lúc này mới ngừng lại.

Rơi trên mặt đất, hẳn chợt thấy không đúng, mạnh mẽ quay đầu, liền thấy choáng váng.

Cách đó không xa rừng trúc bên cạnh, Thanh Ngâm ngồi trên mặt đất, giải khai búi tóc, đem tóc xanh như thác nước rũ xuống trước người, ngay tại chậm rãi chải vuốt, kia quang cảnh cùng lúc mới gặp mặt nàng ôm nước trang điểm tình hình, lại giống nhau đến bảy tám phần.

Đều là kia xem người bên ngoài như không lãnh đạm, cùng đoạt thiên địa tạo hóa Thần Tú, kia từ thực chất bên trong lộ ra tới nữ tính vũ mị, ẩn ẩn lưu động, không rõ không hiện, nhưng lại tại trong lúc vô hình, hấp dẫn lấy mọi người ánh mắt.

Lý Tuần lại có thể nào ngăn cản được!

Nhìn nàng cái dạng này, cũng không biết tại bên rừng ngòi bao lâu, nghĩ đến mình trên không trung đủ loại trò hề, Lý Tuần chỉ cảm thấy mặt như hỏa thiêu, căn bản là nâng không nổi mặt tới.

Dạng này cũng tốt, làm cho hắn vừa mới thất thố che đậy đi qua.

Hắn bản năng nghĩ quỳ xuống thỉnh an bồi tội, thế nhưng là trong đầu chợt hiện lên Chung Ẩn lời nói.

"Không thích đồ hèn nhát?"

Tư đến hai lần gặp mặt tình hình, quả nhiên phát hiện Thanh Ngâm không thích người khác quỳ lạy hành lễ, mình như già mồm quá phận, chỉ sợ không vớt được chỗ tốt.

Ý niệm này chỉ ở trong lòng nhất chuyển, hắn liền sửa lại tư thế, chỉ là khoanh tay hành lễ mà thôi: "Mời tiên sư thứ tội, đệ tử nhất thời vong hình, mệt nhọc tiên sư đợi lâu!"

Thanh Ngâm nhìn cũng chưa từng nhìn hắn một chút, lãnh đạm chỉ ý lại là so trước đó càng sâu. Chỉ nghe nàng nói: "Kia họa là Chung Ẩn đưa cho người?"

Lý Tuần vội vàng nói một tiếng "Phải", tiến lên hai bước, cung cung kính kính đem họa đưa lên.

Thanh Ngâm lại thông thả tiếp, mà là không nhanh không chậm đem tóc xanh xắn nhất cái búi tóc, lúc này mới tiếp nhận họa đi.

Cái này vốn là có chút mạn đãi cử động, nhưng một phương diện nàng là trưởng bối, một phương diện khác, nàng trong lúc nhắc tay, chính là phong thái vô hạn, tú sắc khả xan, Lý Tuần chỉ cảm thấy trăm xem không chán, lại làm sao cảm thấy khó chịu.

Trên tay chợt nhẹ, kia họa đã bị Thanh Ngâm cầm tới chậm rãi triển khai. Thấy một lần phía dưới, Thanh Ngâm nhân tiện nói: "Đây là bức thứ hai."

Lý Tuần trợn mắt hốc mồm, Thanh Ngâm chỉ nhìn nét mặt của hắn, liền biết mình nói trúng.

Nàng hơi lắc đầu, lại đem tranh này đưa trở về: "Có thể được đến này tấm Thanh Yên Trúc Ảnh, cũng là vận mệnh của ngươi, liền cầm nó xuống núi đi!"

Dạng này liền kết thúc?

Lý Tuần có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, trong lúc nhất thời chỉ là ứng thanh, lại quên động đậy.

Thanh Ngâm chậm rãi đứng dậy, cũng không để ý tới hắn, ánh mắt lại nhìn về phía sâu trong rừng trúc, không biết suy nghĩ cái gì.

Lý Tuần không dám quấy nhiễu, chờ trong đầu quay lại, cũng biết nơi đây không thể lại lưu, liền lại khom người thi lễ một cái, lui về phía sau.

"Khoan đã!" Thanh Ngâm bỗng nhiên mở miệng đem hắn gọi lại, Lý Tuần ngạc nhiên nhìn lại, nghe được Thanh Ngâm nói: "Ngươi qua đây!"

Lý Tuần tựa như nhất cái giật dây con rối ngỡ ngàng tiến lên, cuối cùng hắn còn biết cơ, cùng Thanh Ngâm giữ vững nhất cái khoảng cách. Chỉ là phía dưới biến hóa, lại làm cho hắn tại chỗ choáng váng.

Thanh Ngâm lại vươn tay ra, xoa lên hắn mặt — Lý Tuần rung mình một cái, trong đầu một mảnh hỗn độn. Hắn chỉ cảm thấy trên mặt cánh tay kia, ngón tay thon dài, thanh lương như ngọc, một chút tiếp xúc, liền có một tia tê dại từ trên mặt trực thấu đáy lòng, cuối cùng khuếch tán toàn thân.

Hốt hoảng ở giữa, hắn nghe thấy Thanh Ngâm nói: ". . . Như thế, mặt ngươi mục có biến hóa, cũng sẽ không có phiền toái như vậy!"

Diện mục biến hóa?

Lý Tuần giật mình trong lòng, còn chưa lên tiếng hỏi, liền kiến Thanh Ngâm hóa xuất một mặt Thủy kính, để hẩn từ chiếu quan sát.

Lọt vào trong tầm mắt thấy một lần, Lý Tuần liền hơi bị sợ. Trong kính chi nhân, cũng không biết là nơi nào động tay động chân, mặc dù hình dáng, ngũ quan cũng vô biến hóa, nhưng dù sao cảm thấy cùng trước kia chỉ tốt ở bề ngoài, hình dáng tướng mạo chỉ cùng hẩn có năm sáu phần tương tự, nhìn nhiều vài lần, liền có chút nhận không ra.

Mà hẩn lúc này cũng giật mình minh bạch, Thanh Ngâm phủ hẩn mặt dụng ý, nguyên lai là nhìn hẩn cực giống người nào đó, liền đem hẩn mặt dùng một loại nào đó biện pháp biến hóa một chút, phòng ngừa ngày sau phiên phức.

Trong tai nghe được Thanh Ngâm phân phó: "Loại này chân tức hóa hình, đợi người tu đến Hóa Anh chi cảnh lúc, liền sẽ tự nhiên giải khai. . . Khi đó, người cũng sẽ không lại thụ loại này bối rồi đi." Nói, nàng dán rùng trúc vừa đi mấy bước, thân hình chợt như nhất cái bọt khí, "Ba" một tiếng liền không thấy.

Lý Tuần hướng về phía trước đuổi đến hai bước, ngừng lại, bàn tay lại không tự giác xoa lên bị Thanh Ngâm sờ qua địa phương, cảm giác lượn lờ dư hương, trong lúc nhất thời đúng là ngây dại.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Xuống Núi

Chương 7: Xuống núi

Thế gian có tam giới, vì Nhân Gian giới, Thông Huyền Giới, Tiên Giới.

Nhìn như phân biệt rõ ràng, trên thực tế, ngoại trừ Tiên Giới ở xa cừu thiên không người nhìn thấy bên ngoài, Thông Huyền cùng Nhân Gian giới giới hạn, tịnh không có cỡ nào rõ ràng.

Thông Huyền Giới cùng Nhân Gian giới khoảng cách, không giống có ít người nghĩ đương nhiên như thế xa xôi, lưỡng giới quan hệ, cũng không phải người bên trên ta hạ, chạm vào không cửa, mà là có giao giới, có cùng tồn tại trạng thái, tại Nhân Gian giới cái gọi là tiên sơn, linh mạch, thường thường đều là lưỡng giới giao nhau chỗ.

Liên Hà sơn mạch bên trong, liền có ba khu cùng Nhân Gian giới tương thông.

Lúc này, Lý Tuần một đoàn người, bắt đầu từ ba khu bên trong tìm một chỗ, bỏ vào Nhân Gian giới đi.

Thăng đến thành hàng ngày, Lý Tuần mới biết được, Lâm Các không nguyện ý tham gia cái gì Thủy kính chi hội, cũng không chỉ là bởi vì hăn sa sút tinh thần.

Bởi vì Lý Tuần phát hiện, nguyên lai đi theo Lâm Các, cũng không chỉ là hăn nhất cái.

Trong hàng đệ tử đời thứ hai, có không vào dòng chính Minh Lan đạo nhân, Nhạc Minh Phong hai vị sư thúc, đệ tử đời ba bên trong, thì bao quát Lý Tuần ở

bên trong mười lăm người. Nhất là làm hẳn ngoài ý muốn chính là, vị kia cho Lý Tuần lưu lại sâu hơn ấn tượng Kỳ Bích sư tỷ lại cũng tùy hành.

Nguyên lai đoàn người này, không hề chỉ là đi tham gia kia đại hội, lúc trước sau còn muốn trên thế gian tu hành tôi luyện, tích lũy ngoại công. Nói cách khác, làm đoàn người này người chủ trì, Lâm Các chẳng những là Minh Tâm Kiếm Tông tại Thủy kính trên đại hội đại diện toàn quyền, hơn nữa còn là một chuyến này mười tám người bảo mẫu, bảo tiêu, đạo sư loại hình. . .

Trách không được Lâm Các là thật là lớn không tình nguyện!

Làm Lâm Các đệ tử, Lý Tuần cũng có chút vì hẳn khổ sở.

Đương nhiên, người trên núi cũng biết Lâm Các tính tình, vì hẳn phối hai tên trợ thủ — Minh Lan đạo nhân cùng Nhạc Minh Phong, đều là trên núi lo liệu nội chính hảo thủ, trên đường sự tình các loại Lâm Các đều có thể giao cho hai người đi làm, chính hẳn chỉ cần hành bảo hộ, chỉ đạo chi trách liền thành.

Lúc này, cách Thủy kính đại hội bắt đầu còn có nửa tháng, thời gian cực kỳ dư dả.

Đoàn người này bên trong, vẫn là lấy Lý Tuần tuổi tác nhỏ nhất, những người khác thời gian tu hành ngắn nhất, cũng có bảy tám chục năm, công lực tự nhiên so Lý Tuần còn mạnh hơn nhiều.

Bất quá tại đệ tử đời ba bên trong, chỉ có Kỳ Bích cùng Lý Tuần hai người, mới là đích hệ tử đệ, đám người còn lại đều là chi thứ xuất ra.

Minh Tâm Kiếm Tông dòng chính, chi thứ có khác, cũng không phải là quá mức rõ ràng.

Nói như vậy, giống Kỳ Bích dạng này, làm từng bước tu hành tới, lại tại Khai Nguyên đường được "Lạc Hà kiếm" Minh Như ưu ái trở thành đích hệ tử đệ, xem như điển hình nhất tình huống.

Dòng chính chi nhân bình thường đều là căn cốt thượng giai, tâm tính chính phái, có thể truyền tông cửa đạo thống chi nhân. Thăng ở có minh sư chuyên môn chỉ điểm, tinh vi chỗ liền muốn so chi thứ sư huynh đệ cao hơn một chút, ngoài ra, chính là đích hệ tử đệ mới có kế thừa vị trí Tông chủ cơ hội.

Mà chi thứ tử đệ, thì là tại Khải Nguyên đường không có bị đời trước dòng chính tiên sư chọn trúng, bọn hắn có bái không phải dòng chính tiên sư, có thì lưu tại Khải Nguyên đường bên trong, nghe trên núi tiên sư mỗi ngày tới nói giải vấn đề, tự học từ luyện.

Vô luận là chi thứ vẫn là dòng chính, tu hành pháp quyết cũng không có gì khác biệt, chênh lệch cũng còn chưa tới không thể bù đắp tình trạng.

Mặc dù bọn hắn không thể trở thành tông chủ, nhưng người tu đạo vốn cũng không quan tâm điểm này hư danh, chính vì vậy, dòng chính chi thứ tử đệ ở giữa, tịnh không có cái gì tan không ra mâu thuẫn, cũng một mực duy trì lấy trong tông môn ổn định.

Lý Tuần đối trong tông môn những chuyện này, cũng coi là có chút để bụng, biết mình nói chuyện hành động quan hệ đến hắn tại các sư trưởng, sư huynh đệ ở giữa địa vị, cho nên cực kỳ cẩn thận.

Ra mấy ngày nay, hắn cũng bày ra một bộ tiểu đệ đệ bộ dáng, chỉ làm thiếu niên vô cơ tâm hình dạng, cùng một nhóm mười mấy người cũng lẫn lộn cái quen mặt, cử chỉ thoả đáng, miệng lại ngọt, thật không có người đối với hắn sinh ra ác cảm.

Trong này, có thể giải hắn một chút quý quyết, sợ cũng chỉ có Lâm Các một người.

Thế nhưng là Lâm Các chỉ có cái này nhất người đệ tử, ngày bình thường mặc dù lãnh đạm, nhưng chỉ gặp hắn có thể đem dị bảo "Phượng Linh châm" tặng cùng Lý Tuần, liền biết hắn đối cái này đệ tử còn có cảm tình, cho nên, đối thiếu niên cử động, chỉ cần không có cái gì hại người quý quyết, hắn cũng là

không đau không ngứa đề điểm vài câu, liền từ hẩn đi.

Bất quá hạ sơn đến, ngày ngày ở chung, Lâm Các đối Lý Tuần yêu cầu lại là càng thêm nghiêm ngặt.

Lý Tuần từ Chung Ẩn trong tay, được đến "Thanh Yên Trúc Ảnh" kiểm quyết, xuống núi liền giao cho hẩn.

Người khác không rõ Chung Ẩn tâm tư, thân là Lý Tuần tọa sư, Lâm Các đâu còn có thể không rõ? Chung Ẩn bức họa này bên trong, trên thực tế đã là uyển chuyển phê bình Lâm Các thụ đồ phương thức có chênh lệch chút ít khá, muốn uốn nắn chỉ ý.

Mặc dù Lâm Các tâm cảnh suy sụp tinh thần không phấn chấn, nhưng đối trên đỉnh núi vị kia tiên nhân nhất lưu sư thúc, vẫn tương đối bội phục, lúc này gặp Chung Ẩn đưa tới kiểm quyết, liền biết làm như thế nào đi làm.

Từ đó trở đi, Lý Tuần mỗi ngày muốn rút ba canh giờ tu luyện ngoại công.

Bảy năm Tọa Vong phong chi hành rèn luyện, để Lý Tuần cường độ thân thể đã đạt tới ở độ tuổi này có khả năng đạt đến đỉnh phong. Tiếp xuống trọng điểm, chính là như thế nào mới có thể đem thân thể này vận dụng tự nhiên, làm thân ý hợp nhất, không có không tới.

"Thanh Yên Trúc Ảnh" kiểm quyết, không hổ là Chung Ẩn thân truyền thụ tuyệt kỹ, do thiên nhập thâm, từ trong ra ngoài công phu, thực sự cao minh.

Lý Tuần khổ tu một tháng, mặc dù không nhìn thấy cái gì đại thành tựu, thế nhưng lại cảm thấy đối thể nội chân tức điều khiển, đã lên một tầng thứ mới. Nhất là tại vận động bên trong, chân tức chuyển hướng tùy ý, điều khiển như cánh tay, đủ loại chỗ rất nhỏ, làm được so trước kia muốn tốt quá nhiều.

Càng dạng này, hẩn tu luyện liền càng tận tâm.

"Ba trăm. . . Ba trăm linh một. . . Ba trăm linh hai. . ." Lý Tuần trên thân mồ

hôi đầm đìa, đã xem quần áo ướt đẫm, hô hấp lại vẫn bình ổn có thứ tự, trên tay cũng như đồng kiêu thiết chú, không có một tơ một hào rung động.

Trong lòng của hắn đếm thầm, trên tay một kiếm một kiếm đâm ra, từ đầu tới đuôi đều là nâng cổ tay, thứ kiếm, thu hồi cái này tam cái động tác, khó được hắn từ đầu đến cuối như nhất, không có nửa điểm lười biếng.

Hắn cũng không chỉ là thứ kiếm mà thôi, chân tức theo đâm ra trường kiếm lần này đi kia đến, tại thể nội cọ rửa, xa so với bấp thịch vận hành muốn mệt nhọc gấp mười.

Lý Tuần đâm ra năm trăm kiếm về sau, vô luận là thể lực hoặc là chân tức, đều đã đến cực hạn, nhắc lại kiếm lúc, cổ tay đã nhịn không được phát run, rốt cuộc cầm không được kiếm.

"Tuần sư đệ, ngừng lại đi!" Kỳ Bích đứng ở một bên nhìn một hồi lâu, gặp hắn không muốn sống ở chỗ này luyện công, cảm thấy thương tiếc, liền nói một câu.

Lý Tuần ngừng tay, thấy là Kỳ Bích, hơi ngạc nhiên sau chính là cười một tiếng: "Kỳ sư tỷ!"

Kỳ Bích ở trên núi là có tiếng ôn nhu cùng với thể vô tranh, đối dạng này nữ tu, Lý Tuần lười nhác có ý đồ gì. Cho nên cùng nàng ở chung lúc, thoải mái nhất tự tại.

Đoàn người này bên trong, chỉ có Kỳ Bích cùng một cái khác gọi là Tề Vân hai vị nữ tu, bởi vậy tại hành trình bên trong, các nàng là bị người truy phủng đối tượng.

Chỉ là Kỳ Bích tuy là tú mỹ như ngọc, dịu dàng động lòng người, nhưng sớm đã danh hoa có chủ, hắn đạo lữ Văn Hải nhưng nói là đệ tử đời ba đứng đầu, thật đúng là không có người nào dám ở trên người nàng nghĩ cách.

Kể từ đó, nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu Tề Vân liền trở thành các nam đệ tử mục tiêu thứ nhất.

Bởi vậy, Kỳ Bích một phương diện nhận đám người chiếu cố, một phương diện, lại không cần hao tâm tổn trí đuổi những cái kia nam đệ tử truy cầu, trong những người này đếm ngược nàng thanh nhàn nhất.

Kỳ thật, ngoại trừ Lâm Các các loại tam vị tiên sư bên ngoài, đoàn người này bên trong, vẫn là lấy Kỳ Bích tu vi cao nhất, năm ngoái đã bắt đầu bồi dưỡng Hóa Anh thiên, tại Thông Huyền Giới cũng là có thể đứng được lên mặt đài cao thủ, tông môn phái nàng xuống núi, sợ là cũng có trợ giúp chiếu cố sư đệ sư muội dụng ý.

Kỳ Bích biểu lộ quan tâm, ngược lại là tận chức tận trách.

Lý Tuần cũng nghe lời nói, thu "Thanh Ngọc", hướng Kỳ Bích thi lễ một cái: "Đa tạ sư tỷ quan tâm!"

Kỳ Bích mỉm cười đáp lễ lại, nhìn hẩn đầy người mồ hôi dấu vết, chấm dứt cắt mà nói: "Sư đệ người mồ hôi trở ra nhiều, về phía sau tắm rửa một chút, đại khái không bao lâu liền muốn ăn, bộ dạng này tại tôn trưởng trước mặt, tổng không vì đẹp."

Lý Tuần hơi gật đầu, đang muốn tiến đến, lại nghe được Kỳ Bích hỏi một câu: "Tuần sư đệ, người vừa mới làm kiểm quyết, ai cũng chính là 'Thanh Yên Trúc Ảnh' ? Chung sư thúc tổ lập nên cái kia. . ."

Lý Tuần nghe vậy cũng có chút đặc ý, trên mặt đương nhiên sẽ không hiển lộ ra, chỉ là đáp: "Chính là 'Thanh Yên Trúc Ảnh', tiểu đệ được tiên sư không bỏ, học được kiểm quyết, sao lại dám không tận lực tu luyện?"

Kỳ Bích nghe vậy nhàn nhạt cười một tiếng: "Nói đến đây cái, ta ngược lại thật ra nghĩ tới. Lúc ấy tại xem hà trên đỉnh núi, Tuần sư đệ chỉ kiến ta làm một lần 'Phi Hà kiểm quyết', liền có thể đem đăng sau thối diễn được đạo lý rõ ràng.

Năm sư đệ chi phúc, ta mới thông suốt quán thông, lần này chỉ điểm chi ân ta còn không có nói lời cảm tạ đâu!"

"A?"

Lý Tuần lại là không biết hôm đó đến tiếp sau phát triển, nghe vậy sững sờ, vẫn là từ Kỳ Bích lại nói một lần đại khái, mới hiểu được tới.

Hắn cũng không dám coi là thật liền nhận cái này cái gọi là "Chỉ điểm chi ân", vội vàng khiêm tốn vài câu, đạo đây chẳng qua là góp Xảo Vân vân.

Nhưng Kỳ Bích lại là nhận định hắn trác tuyệt thiên tư, cũng lấy ra một chút tài kiếm quyết bên trên tâm đắc, cùng giao lưu xác minh.

Lý Tuần đương nhiên nóng lòng không đợi được, hắn cái này hơn một tháng, ngày ngày phỏng đoán "Thanh Yên Trúc Ảnh" ảo diệu, nhiều lần có chỗ được, tại kiến thức bên trên đã không phải ngày đó chỉ hiểu được chân tức biến hóa "Chuyên gia" .

Kỳ Bích tâm đắc cùng nghi nan, thường thường đều là tại cực điểm hình quan khẩu chỗ, cũng là kiếm quyết chỗ ảo diệu.

Mấy vấn đề xách xuống tới, Lý Tuần đã là muốn ngừng mà không được, dứt khoát liền ngồi xếp bằng trên đất cẩn thận suy nghĩ, lại cùng Kỳ Bích trao đổi tâm đắc, sớm đem đi tắm rửa sự tình quên ở lên chín tầng mây.

Người tu đạo chính là như thế, một khi mê mẩn, thường thường không biết ngoài thân vật gì, bế quan tiêm tu, chớp mắt chính là mấy chục năm, trên một điểm này, Lý Tuần ngược lại rất có cao nhân tu đạo phong phạm.

Thẳng đến lại có người đến thúc bọn họ ăn, hai người mới giật mình tỉnh ngộ, nhìn chăm chú một chút, cũng cảm thấy buồn cười, mà lúc này Lý Tuần mồ hôi đã sớm làm.

Kỳ Bích có chút xấu hổ: "Ta lại quên để sư đệ trước đi tắm một cái. . ."

"Nào có sự tình? Mấy ngày nay cảm đầu học kiếm, kìm nén đến trong lòng khó chịu, sự tử đây chính là đã cứu ta đâu!" Lý Tuần lời nói bên trong có chuyện, chỉ ngày hôm đó trước một đoàn người tại Nhân Gian giới nào đó sông lớn bên cạnh, diệt trừ ác giao thời điểm, mình bị Lâm Các lôi kéo không có cách nào động thủ sự tình.

Kỳ Bích tính tình ôn nhu, nhưng lại cực kì thông minh, nghe vậy trầm thấp cười một tiếng: "Tuần sư đệ tu đạo không đến mười năm, cho dù thiên tư tuyệt hảo, dù sao thiếu hỏa hầu, vội vàng làm việc lại là không ổn. Giống hôm qua Đại sư bá đưa người giữ chặt, cũng là vì sư đệ suy nghĩ. . .

"Ta nghĩ, Đại sư bá mang người xuống núi, luôn luôn muốn để người lịch luyện. Kia ác giao đạo hạnh đã thành, quá mức nguy hiểm, nhưng nếu như trên đường đi đụng phải một chút cái khác yêu vật hoặc là tà môn tử đệ, cùng người tu vi tương xứng, nghĩ đến Đại sư bá cũng sẽ không ngăn người trăm yêu trừ ma, tích lũy ngoại nghiệp."

Nàng lại không biết, nàng thuận miệng nói xuất một câu "Trăm yêu trừ ma", để Lý Tuần âm thầm rùng mình một cái.

Lý Tuần trong lòng minh bạch, hẳn cùng Kỳ Bích như vậy nhất tâm hướng đạo tu sĩ dù sao khác biệt, liền hẳn hiện nay làm sự tình, coi như không thể được xưng tụng cái gì "Việc xấu loang lỗ", nhưng làm trái môn quy, khi sư diệt tổ sự tình, lại là đã làm qua, hoặc là đang tiến hành. . .

Cuối cùng, nhất cái Linh Tê Quyết, nhất cái « U Minh Lục », lại thêm một cái cho tới bây giờ không có chân chính trung thành qua tông môn tâm tư, đặt ở cái nào môn phái hẳn cũng không chiếm được kết cục tốt.

Nói không chừng tiếp qua chút thời gian, tại mọi người trong mắt, mình cũng chính là nên bị trăm bị trừ yêu ma. . .

Dưới mắt Kỳ Bích vẫn là ôn nhu cùng hẳn nói giỡn, thế nhưng là mấy năm

về sau, ai biết nàng có thể hay không cầm hôm qua chém giết ác giao thủ đoạn tới đối phó mình? Nghĩ tới đây, hắc rớt cuộc vô tâm nói chuyện, tìm cái cơ tranh thủ thời gian chạy đi.

Dừng lại cơm tối cũng ăn được không có tư không có vị, nuốt xuống vài cái quả, liền chạy đến một bên dốc lòng tu luyện, đại khái cũng chỉ có ngay tại lúc này, hắc mới có thể chân chính quên mất ngoài thân hết thấy, cảm nhận được thân là người tu đạo siêu nhiên đại tự tại.

Bất quá đêm này, chú định hắc không thể hưởng thụ phần này yên tĩnh.

Tối nay là cái không trăng chi dạ, chỉ có mấy khóa mơ hồ tinh tinh chớp động, người tu đạo đều là dải gió dầm sương đã quen, cộng thêm tu vi tinh thâm, tự nhiên không cần tìm cái gì chỗ nghỉ chân, chỉ ở núi rừng bên trong ngồi xuống, bày ra mấy đạo cấm chế, liền có thể chịu đựng một đêm.

Loại ngày này, Lý Tuần trên Tọa Vong phong thời điểm liền trôi qua nhiều, mà những người khác đối loại cuộc sống này không tính lạ lẫm, chính là Kỳ Bích, Tề Vân hai vị nữ tu cũng chỗ chỗ như làm.

Đám người ngồi xếp bằng địa phương, rất nhanh liền tiến vào yên lặng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lý Tuần đột nhiên phát giác trên vai bị người vỗ một cái, hắc Kim Đan nhảy một cái, thống ngự chân tức dừng lại vận hành, mở mắt.

Lâm Các mặt mày buông xuống, khóe môi lại là một mảnh giọng mỉa mai: "Đứng dậy, có bằng hữu đến rồi!"

"A?"

Lý Tuần sửng sốt một chút, mới hiểu được Lâm Các nói tới "Bằng hữu", cũng không phải là cái gì thân mật xưng hô, trong lòng xiết chặt, bắt lấy chuôi kiếm.

Lúc này, tất cả mọi người tỉnh lại, vài cái tu vi tương đối cao đệ tử lập tức dừng ở xung quanh, đem những người còn lại bảo hộ ở ở giữa, Minh Lan đạo nhân cùng Nhạc Minh Phong đi vào Lâm Các bên người, trên mặt cũng không quá đẹp mắt.

Minh Lan đạo nhân dáng người cao gầy, râu tóc đen nhánh, hơi có chút tiên phong đạo cốt, bất quá lúc này, sắc mặt của hắn có chút ngưng trọng: "Sư huynh, vừa mới gặp 'Hóa tâm hỏa', tựa hồ là Vô Tâm Tông nhân mã!"

"Vô Tâm Tông?" Lâm Các trên mặt không có cái gì biểu lộ, chỉ là đem ánh mắt nhìn về phía phương xa chỗ hắc ám, nơi đó có một đoàn ngọn lửa trắng xám, lúc ẩn lúc hiện.

Nhạc Minh Phong dáng người trung đẳng, tướng mạo có chút điêu luyện, ngược lại không làm sao giống người tu đạo, bất quá, tu vi của hắn tại một đoàn người bên trong lại gần như chỉ ở Lâm Các phía dưới, thực lực khá cao.

Hắn híp mắt nhìn xem phương xa cái kia quý dị ánh lửa: "Tâm viêm bất chuyển, là Vô Tâm Tông trưởng lão đến! Lại không biết là cái nào?"

Lâm Các vẫn là bộ kia vạn sự vô vị bại hoại thái độ, chỉ là đối Lý Tuần nói: "Đến vòng tròn bên trong đi, phải tự biết mình. . ."

Lý Tuần là người thông minh, không cần nhiều lời liền ứng thanh mà đi, trải qua vòng tròn xung quanh lúc, còn chứng kiến Kỳ Bích hương hắn hơi cười.

Tuổi của hắn nhỏ nhất, tu vi kém cõi nhất, tự nhiên cũng muốn đứng tại vòng tròn trung ương nhất, dù vậy, hắn cũng cảm thấy có chút bất an, bàn tay một mực đặt tại trên chuôi kiếm, lấy bảo đảm tùy thời đều có thể rút kiếm ra khỏi vỏ.

Phương xa đoàn kia ngọn lửa trắng xám dập tắt ! Bất quá, vèn vện nháy mấy lần nhãn công phu, trong bóng đêm liền truyền đến trầm thấp hừ cười: "Minh Tâm Kiếm Tông a, Minh Tâm Kiếm Tông! Vẫn là không thay đổi kia tự cho là đúng mao bệnh!"

Trong tiếng cười, một người mặc trường bào màu trắng bóng người phiêu phiêu đãng đãng, đi vào cách bọn hắn mấy chục bước khoảng cách xa, mông lung trong bóng đêm, Lý Tuần chỉ có thể đại khái nhìn thấy bộ mặt của hắn hình dáng, nhưng ở Lâm Các bọn người trong mắt, lẫn nhau diện mục lại là có thể thấy rõ ràng.

Chỉ nghe thấy người kia "A" một tiếng, nhìn xem Lâm Các, biểu lộ thập phần vi diệu: "Bao nhiêu năm không gặp, 'Thiên Tâm kiếm' Lâm Các! Làm sao chịu xuống núi mất mặt rồi?"

Lâm Các khóe môi run rẩy một chút, lập tức trầm thấp cười một tiếng: "Nguyên lai là Tâm Cực Tử, mấy trăm năm không thấy, người vẫn là không có tiến bộ, trách không được Vô Tâm Tông là càng ngày càng không nên việc!"

Chính như Lâm Các lời nói, người kia chính là Thông Huyền Giới thập sơn tông một trong, U Sơn Vô Tâm Tông trưởng lão Tâm Cực Tử.

Người này bồi phận cùng Thanh Hư giống nhau, bất quá tu vi lại kém quá nhiều, thậm chí so ra kém Lâm Các. Đương nhiên, đó cũng là trăm năm trước chuyện.

Hắn gương mặt gầy cao, xương gò má đột xuất, trên mặt nửa phần huyết sắc cũng vô, nhìn qua có chút xấu xí, nhưng trung khí dồi dào, một phen nói xuống thanh âm rày đây mai đó, khắp nơi đều biết.

"Đâu có đâu có, tu đạo chi đồ, mấy trăm năm vô tiến thêm, cũng là bình thường, lại không giống người Lâm Các, năm đó liền tiết được rồi tinh rồi mù, chỉ dám giấu ở yêu tinh trong đũng quần, bị mọi người cứng rắn lôi ra đến!"

"Cái này trăm năm ở giữa, người co đầu rút cổ ở trên núi, là muốn tẩy đi kia cỗ mùi khai mà a? Hiện nay hạ sơn. . . A, chúc mừng chúc mừng! Chắc hẳn hiện tại là một thân hương thơm, lại nghĩ đến câu đến vài cái nữ yêu tinh chơi đùa?"

Lời này quá độc ác, mỗi một câu đều là trực chỉ Lâm Các chỗ đau, lại câu câu

cay nghiệt, chữ chữ thấy máu.

Ở trên núi lúc, loại chuyện này coi như mọi người trong lòng hiểu rõ, lại có ai dám tại Lâm Các trước mặt nhắc tới? Chính là nói ra, cũng thường thường hiệu kia Xuân Thu bút pháp, tóm gọn mấy phần, liền sợ hội kích thích đến hẳn.

Thế nào biết mới xuống núi mấy ngày, đụng phải cái thứ nhất tu sĩ, chính là dạng này chanh chua, không nể mặt mũi!

Lý Tuần cũng rất cuộc minh bạch, Lâm Các không muốn xuống núi một nguyên nhân khác.

Mặc dù hẳn ở bên trong vòng, không cách nào thấy rõ Lâm Các biểu lộ, nhưng cũng biết Lâm Các lúc này thầm nghĩ tất phần nộ như điên, không ai có thể tại dạng này nhục nhã phía dưới thờ ơ, huống chi là khắp nơi giảng cứu, cực sĩ diện Lâm Các?

Lúc này coi như Lâm Các không nói một lời, rút kiếm trăm người, Lý Tuần cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Không đợi Lâm Các rút kiếm, Lý Tuần chung quanh các sư huynh sư tỷ, đã ở tiếng mắng chửi bên trong nhao nhao lượng kiếm, nhìn dạng này giá thức, ngược lại như muốn cùng nhau tiến lên, đem Tâm Cức Tử phân thân giống như.

Lý Tuần trong lòng mặc dù xem thường, nhưng cũng muốn đi theo làm dáng một chút, dưới chân còn đi về phía trước hai bước, bên người hai vị sư huynh vội vàng đem hẳn ngăn lại.

Tâm Cức Tử mới mặc kệ những bọn tiểu bối kia động tác, hẳn lẻ loi một mình, dám ở Lâm Các bọn người trước mắt hiện thân, tự nhiên có chỗ cậy vào, chắc hẳn nếu như Lâm Các thật chịu không được kích thích rút kiếm đánh tới, hẳn cũng không sợ.

Trăm năm trước, có lẽ hẳn còn không đối phó được "Thiên Tâm kiếm",

nhưng bây giờ nhất cái công nhận "Phế nhân", chẳng lẽ hẳn còn bù không được sao?

Đang nghĩ ngợi, Lâm Các lại tại bên kia trầm thấp bật cười: "Năm đó chư tông môn đạo hữu, cứu ta xuất vô biên bể đục, khiến cho ta có thể bảo trụ đạo tâm tu vi, cái này, ta là đến nay không quên. . ."

Hắn cười âm hảo hảo cổ quái, trầm thấp đến tựa như dùng lồng ngực chấn động ra. Đám người mặc dù cảm thấy lời này có chút yếu thế, thế nhưng là tại này quý dị âm thanh bên trong, vô luận hẳn như thế nào nói chuyện, cũng có một phen vô hình cảm giác áp bách, bởi vậy tuyệt không dám như vậy khinh thường hẳn.

Hắn lại ngừng lại một chút, thanh âm dần dần trong trẻo, mà âm điệu dần dần cao, hình như có xúc động phần nội chi ý: "Chỉ là ta còn có một chuyện không rõ, Tâm Cức Tử đạo huynh năm đó cũng không phải ba tuổi búp bê, làm thế nào cũng cùng bọn tiểu bối đồng dạng kiến thức? A, suy nghĩ một chút, cũng là một năm kia Thủy kính chi hội, là ai lời thề son sắt. . ."

"Khục hừ!"

Đột nhiên một tiếng không được tự nhiên ho khan, Minh Lan đạo sĩ đánh gãy Lâm Các, thon gầy trên mặt râu dài tung bay, mục chú Tâm Cức Tử âm thanh lạnh lùng nói: "Tâm Cức Tử đạo huynh, người được không phúc hậu! Năm đó sự tình, ta Lâm sư huynh sự đau khổ, chính là chư tông môn chi trưởng, bao quát quý tông tông chủ, cũng là minh bạch.

"Làm sao thoát qua một cái trăm năm, đạo huynh thường phục lên hồ đồ? Người như vậy thái độ, chính là quý tông tông chủ ở đây, sợ cũng phải vì thế mà hổ thẹn đi!"

Lý Tuần trong lòng hơi động, chỉ cảm thấy bên này ba người dường như đang đánh bí hiểm.

Đương nhiên, Lý Tuần cảm thấy đây cũng là bình thường, trên đời này mặt ngoài đường hoàng, kì thực tấm màn đen trùng điệp sự tình, nhiều không kể xiết, coi như trăm năm trước kia "Sát phượng" một chuyện có nội tình gì, cũng chẳng có gì ghê gớm.

Hắn bên này đang nghĩ ngợi, Tâm Cức Tử trên mặt cũng sinh ra một chút xấu hổ, Minh Lan nói lời cũng không chua ngoa, ngược lại là chất phác vô phong, nhưng bởi vì hắn câu câu là lời nói thật, ngược lại để Tâm Cức Tử bất lực cãi lại, cũng có vẻ mình là tại vô lý thủ nháo.

Bất quá, Tâm Cức Tử dù sao cũng là lấy lên được, thả xuống được nhân vật, biết đối với chuyện này không chiếm được tiện nghi, liền không lại dây dưa. Gãy cao trên mặt hơi nhú lại, xem như lộ ra cái tiểu dung: "Chỗ nào, chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi! Hôm nay cùng các vị gặp mặt, kỳ thật cũng là hữu duyên từ!"

"Nguyên do?" Nhạc Minh Phong trên mặt hơi lộ ra ý trào phúng: "Có cái gì nguyên do cần Vô Tâm Tông trưởng lão đến hơn hai mươi vị đạo huynh tay trong tay mà đến? Nếu quả thật có như thế nghiêm trọng tình thế, liền mời Tâm Cức Tử trưởng lão đi Liên Hà sơn thượng bẩm cáo ta tông tông chủ, tông chủ chắc chắn sẽ cho trưởng lão một lời giải thích!"

Từ Lâm Các "Tâm Cức Tử" bắt đầu, đến Minh Lan "Đạo huynh", lại đến Nhạc Minh Phong "Trưởng lão", xưng hô một lần so một lần khách khí, nhưng trong đó ý tứ, lại một lần so một lần lạnh lẽo cứng rắn.

Tâm Cức Tử ngửa mặt lên trời cười ha hả, mặt gầy bên trên tiểu dung thu lại: "Xin hỏi chư vị, ngày hôm trước tại Sa Hà trước có phải hay không chém một đầu giao long?"

Lâm Các lúc này, giống như là đã khôi phục ngày thường bại hoại thái độ, mà nội tâm của hắn ý nghĩ như thế nào, liền không phải người khác có khả năng đoán.

Nghe được Tâm Cức Tử, hắn nhàn nhạt mở miệng: "Xác thực từng có."

Nhạc Minh Phong cùng hãn phối hợp được thiên y vô phùng, mới chờ hãn nói xong, liền lập tức chen miệng nói: "Này ác giao tại Sa Hà gây sóng gió, tạo hạ sát nghiệt vô số, chúng ta người tu đạo trăm này yêu vật, chính hợp Thiên Tâm! Trưởng lão vì thế ác giao mà đến, lại là cần làm chuyện gì?"

Không đợi Tâm Cức Tử mở miệng, hãn tinh anh trên mặt, lại lộ ra một tia có chút khoa trương biểu lộ: "Chẳng lẽ kia ác giao cùng trưởng lão có giao tình?"

Tâm Cức Tử thần sắc trên mặt càng phát ra thanh bạch, hãm sâu đi xuống ánh mắt bên trong, thì chớp động lên yêu dị bạch quang, hãn hừ nhẹ một tiếng, cũng không để ý tới Nhạc Minh Phong trào phúng, miệng bên trong âm trầm mà nói: "Các người sát kia giao ta mặc kệ, nhưng này giao thể nội có giao châu ba viên, chính là ta tông môn muốn đến chi vật!"

Hãn lời nói này được cũng là thẳng thắn, loại này từ người khác trong tay trắng trợn cướp đoạt lý do, cũng dám nói thẳng ra.

"Giao châu?" Minh Lan đạo nhân trên mặt nhất kỳ: "Kia giao châu cũng bất quá là vật tầm thường, các người Vô Tâm Tông khi nào thiếu loại này sự vật?"

Tâm Cức Tử không đáp, chỉ là hắc hắc cười lạnh, trong tiếng cười, ánh mắt chính làm lấy vi diệu điều chỉnh.

Lý Tuần nghe được lại là trong lòng nhảy một cái, giao châu tại Nhân Gian giới có lẽ là không tầm thường dị bảo, nhưng tại Thông Huyền Giới lại chỉ là vật tầm thường, mặc dù cũng có chút mắt sáng kiện thể, tăng trưởng tu vi hiệu quả, nhưng dù sao không bằng mình thực sự tu luyện tới ổn thỏa, đa số thời điểm, chỉ là bị xem như nho nhỏ đồ chơi.

Một đoàn người bên trong, không ai đối cái đồ chơi này để mắt, hôm qua liền do Lâm Các làm chủ, đem giao châu đưa cho hãn thưởng thức, lúc này còn thăm dò tại trong ngực hãn.

Nếu theo hãn ý tứ, tuyệt không có cần phải bởi vì loại vật này cùng Vô Tâm

Tông phát sinh xung đột, chỉ tiếc, tại đem tông môn danh dự đem so với thiên còn lớn hơn trường bối trong mắt, cái này lại không chỉ là ba viên giao châu vấn đề.

Ba người liếc nhau, đồng đều cảm giác bên trong trong đó tất có kỳ quặc!

Tại trong vòng luân quần, Lý Tuần đưa tay vươn vào trong ngực, sờ lên kia ba viên giao châu, lạnh buốt xúc cảm, cùng chỗ ngực "Ngọc trừ tà" xúc cảm, lại có chỗ khác biệt.

Giao châu sờ lên có chút trơn nhẵn, kém xa "Ngọc trừ tà" nhẹ nhàng khoan khoái, chỉ bằng loại cảm giác này, Lý Tuần liền có loại muốn đem bọn chúng vứt bỏ xúc động.

Sờ soạng hai lần, lại bởi vì thiếu khuyết kinh nghiệm, phân biệt không ra cái này giao châu chỗ khác biệt, liền đem việc này để ở một bên, vừa mới ngừng đầu, lại khi thấy nơi xa Tâm Cức Tử ánh mắt yêu dị.

"Hắn đang nhìn ta!" Lý Tuần trong lòng trực giác nhận định: "Chẳng lẽ hắn lại biết là ta cầm giao châu?"

Trên lưng hắn bỗng nhiên toát ra một mảnh mồ hôi lạnh, nắm lấy chuôi kiếm tay cũng càng phát ra dùm dục: "Có phải hay không cái này giao châu cùng hắn có cái gì tâm linh cảm ứng?"

Chẳng những là hắn nghĩ như vậy, nhìn thấy Tâm Cức Tử ánh mắt cổ quái, Lâm Các mấy người cũng cảm thấy không ổn, vô hình ở giữa, bọn hắn lực chú ý hướng phía sau lệch một chút.

Liền tại lúc này, Tâm Cức Tử một tiếng rít lên, thân thể bỗng nhiên đạn lên trên trời: "Hảo tiểu tử, dám hủy ta giao châu!" Hắn bên ngoài cơ thể nổ tung một đoàn màu trắng lóa ánh lửa, phát ra "Tất lệt tất lệt" tiếng vang, hợp thành một chuỗi, làm cho người ta choáng váng.

Tiếng vang bên trong, hai điểm hoả tinh tháo rời ra, đập qua Lâm Các ba người đỉnh đầu, hướng chúng đệ tử trên đầu rơi đi.

"Khá lắm tâm hỏa như phân! Chỉ là trưởng lão cũng quá nóng vội á!"

Nhạc Minh Phong trong tiếng cười lạnh, đi đầu xuất thủ, lại là hướng về sau buông ngược, trên tay kiếm khí xoẹt xoẹt rung động, xoay nhanh như thoi đưa, hướng kia hai cái hoả tinh đánh tới.

Minh Lan đạo nhân thì gầm thét một tiếng, trên thân kiếm khí bắn ra, đằng không bay lên, chính diện nghênh tiếp Tâm Cức Tử phun ra tâm hỏa!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Vô Tâm

Chương 08: Vô tâm

"Vô Tâm Tông" liền tại tà đạo trong tông môn, cũng là pháp quyết cổ quái yêu dị môn phái, thờ phụng "Thiên chi đạo, tổn hại có thừa mà bổ không đủ" ngôn luận.

Môn phái bên trong công pháp, đều là "Muốn có được, trước phải cho đi", tức trước hết nỗ lực trên thân nơi nào đó khí quan, lại thu hoạch được tới tương ứng năng lực.

Đem thân thể nào đó khí quan, như tâm, phổi, tỳ, lá gan các loại lấy bí pháp hóa đi, được trong đó tinh thuần nhất "Tiên thiên mệnh khí" tăng tiến tu vi, lại không ảnh hưởng thân thể công năng.

Kia tạng khí cũng không phải thật liền hóa sạch sẽ, mà là trở thành một loại "Hạch", tiếp tục hành sử nguyên bản công năng, tịnh liên tục không ngừng cung cấp "Mệnh khí" .

Tâm Cức Tử tuy là trưởng lão, nhưng tu vi tại Vô Tâm Tông bất quá là trung thượng trình độ, tu hành bảy tám trăm năm, ngũ tạng lục phủ mặc dù đã đều hóa đi, không có hình dạng và tính chất, nhưng da cốt nhục trên thịt công phu còn thuộc nông cạn, không thể trong ngoài như nhất, luận tu vi tịnh không có cái gì ưu thế tuyệt đối.

Minh Lan đạo nhân trong tông môn, chỉ là lấy thiện để ý nội vụ nổi danh, tu vi cũng là thường thường, so với Tâm Cức Tử, đương nhiên là có một khoảng cách, nhưng tại hần về sau còn có Lâm Các lược trận.

Dù cho Lâm Các trăm năm sa sút tinh thần, công lực không tiến ngược lại thụt lùi, nhưng thâm hậu nội tình vẫn còn, hai người liên thủ, Tâm Cức Tử chưa hẳn có thể ngăn cản được tới.

Ánh lửa bỗng nhiên vừa tăng, chợt thu lại, lại là Nhạc Minh Phong kiếm khí phá không, đem kia hai điểm tâm hỏa đánh tan. Lập tức, hắc liên rơi vào chúng đệ tử trước đó, quát to một tiếng: "Kết trận!"

Lập tức ngoại trừ Lý Tuần không động bên ngoài, đám người còn lại lấy hắc làm trung tâm, tản mát tứ phương Thiên Tinh phương vị, bảo kiếm ra khỏi vỏ, kiếm khí um tùm.

Đây là nhất cái Thiên Tinh tiểu trận, nhìn như trận hình lỏng lẻo, kỳ thật tự có một phen huyền diệu vận chuyển chi pháp, chỉ cần hiểu được Minh Tâm Kiếm Tông tâm pháp, liền có thể liên mà thành trận, tâm pháp nhất lấy quán chi, cũng không cần phí sức làm gì lực, quả thật quần chiến công thủ thực dụng trận pháp.

Tại quen lấy đơn binh giao đấu Thông Huyền Giới, Minh Tâm Kiếm Tông cái này nhất tiểu trận, lại là để thấp tu vi đệ tử ngăn cản cao thủ thượng giai bí pháp.

Lúc này, Vô Tâm Tông ẩn tại người xung quanh viên, tối thiểu có hơn hai mươi người, tại nhân số bên trên đã chiếm thượng phong, nếu như không kết trận tương cự, bất tử gì đợi?

Nhạc Minh Phong tiến vào trận nhãn, chiếm đóng Thiên Tinh chủ vị, bên người chính là Lý Tuần, hắc muốn chỉ huy trận pháp vận chuyển, đối một chút khó giải quyết địch nhân, hắc cũng muốn hành ngăn cản chi trách.

Quả nhiên, tại chúng đệ tử kết trận không lâu sau, trên bầu trời liền vang lên ngự kiếm tiếng rít, hơn mười đạo nhân ảnh quái khiêu từ bốn phương tám hướng đập xuống, bóng người chưa đến, không trung liền bị Vô Tâm Tông đặc hữu "Hóa tâm hỏa" phủ kín, nhìn một cái, đầy rẫy đều là trắng lóa chi sắc.

Không đợi Nhạc Minh Phong phát lệnh, chúng đệ tử cũng biết nên làm như thế nào, lập tức cùng nhau bách phát kiếm khí, hướng lên bầu trời bên trong quét ngang qua, đem "Hóa tâm hỏa" cắt chém được phá thành mảnh nhỏ.

Lúc này, Nhạc Minh Phong hỏi Lý Tuần một câu: "Người đối trận này nhưng quen thuộc?"

Lý Tuần giật mình, đành hoảng đáp: "Còn là lần đầu tiên nhìn thấy, bất quá..."

Nhạc Minh Phong không đợi hắn nói xong, liền gật đầu: "Ta đã biết, trận này không thể dừng lại, người hết sức đi theo ta, nếu như không được liền nói!"

Nói xong hắn trường kiếm ra khỏi vỏ, đối không bãi xuống, liền có mấy trăm nặng thanh mang kiếm khí xông lên trời không, lẳng lẹ phi thường; một kiếm này, chính là trong tông môn "Thiên Trọng Chưởng" kiếm quyết, ngược lại cùng Lý Tuần "Thanh Yên Trúc Ảnh" có dị khúc đồng công chi diệu. Đương nhiên, một kiếm này cay độc, là Lý Tuần hiện tại tuyệt không cách nào so với.

Một kiếm hoành không, liền đem đã có vây kín chi thế chúng Vô Tâm Tông đệ tử đánh tan, mặc dù không có làm bị thương một người, lại cho trận thế lưu lại hoạt động không gian.

Nhân cơ hội này, Nhạc Minh Phong quát to một tiếng: "Khởi!"

Mười sáu người cùng một chỗ ngự kiếm bay lên không, ở trong đó chỉ có Lý Tuần một người còn cần dùng "Đạp kiếm thức" mới có thể bay lên, cũng bởi vì như thế, hắn trên không trung cơ hồ không có năng lực hoàn thủ.

Nhạc Minh Phong hơn phân nửa tâm tư đều đặt ở kháng địch phía trên, nhưng cũng dùng khước mắt liếc qua liếc nhìn Lý Tuần tình huống, lúc này gặp hắn thân thủ coi như lưu loát, liền trước buông xuống một nửa tâm.

Trong lòng của hắn còn đang suy nghĩ, tại trận thế hộ vệ bên trong Lý Tuần

không có vấn đề gì, chỉ cần chờ Lâm Các hai người đem Tâm Cức Tử đuổi rơi, bên này tình huống liền sẽ chuyển tốt lại...

"Ầm ầm!"

Một tiếng bạo hưởng oanh minh, mặt đất tầng đất đang rên rĩ âm thanh bên trong ầm vang nổ tung, đất đá tung toé, đem vừa mới bay lên hơn mười người đều vòng nhập trong đó.

Chuyện xảy ra vội vàng, chính là Nhạc Minh Phong cũng hoàn toàn không có báo hiệu, bay vụt đất đá cho dù không có lực sát thương gì, nhưng bụi đất tung bay thời điểm, đã bao lại một mảnh lớn khu vực, mắt tối sầm lại thời điểm, mọi người đều chỉ cố lấy về kiểm hộ thể, đâu còn có thể bảo trì trận hình hoàn chỉnh?

Nhạc Minh Phong trong lòng nhảy một cái, hẳn trước hết nghĩ đến, là trong đám đệ tử tu vi thấp kém nhất Lý Tuần.

Kia muốn mạng ba viên giao châu!

"Nguy rồi!"

Nơi khoe mắt hiện lên một đạo từ dưới đất bắn ra bóng người, Nhạc Minh Phong không cần nghĩ, kiểm khí bay vụt, đem người kia cản trở một chút, tay kia dựa vào cảm giác muốn đi kéo Lý Tuần.

Nhưng mà, hẳn sờ soạn cái không!

Được bảo hộ đối tượng vụt bỏ, Thiên Tinh tiểu trận nhất thời sụp đổ.

Tại tầng đất vỡ toang trước tiên, Lý Tuần liền trong lòng biết không tốt, hẳn ý nghĩ đầu tiên là mở miệng kêu cứu, nhưng mà còn không có phun ra nửa chữ, mắt cá chân đột nhiên đau xót, dường như bị người dùng tay nắm lấy, lực đạo cực lớn, giống như vòng sắt!

Ngay sau đó chính là một cỗ chân tức thấu thể mà vào, trong nháy mắt phong

bế hẳn ven đường mấy chục khiếu huyết, hẳn lúc này toàn thân như nhũn ra, ngược lại cảm mà xuống, ngay cả nửa chút sức hoàn thủ cũng vô.

Hẳn cùng cao thủ ở giữa khoảng cách, vẫn là quá lớn!

Tại bị quản chế một sát na, Lý Tuần trong đầu xuất hiện ngẩn ngui trống không, dù sao, hẳn còn là lần đầu tiên đụng phải loại này liền xuất thủ cơ hội cũng không có tình huống, mà sau đó một khắc, hết thảy tất cả lại đều trở về, ở trong đầu hẳn "Oanh" một thanh âm vang lên — sắp chết đợi chết chưa từng là tính cách của hẳn!

Đồng thời, chung quanh phát sinh tình huống, thông qua đủ loại cảm ứng cùng suy đoán, ở trong đầu hẳn tạo thành một bức rõ ràng bức hoạ.

Lý Tuần tinh ngộ, chung quanh những cái kia Vô Tâm Tông môn nhân, trên thực tế bất quá là tầng thứ nhất chưởng nhãn pháp, mà đánh vỡ tầng đất, tạo thành thanh thế thật lớn người kia thì là tầng thứ hai, chân chính sát chiêu, còn tại chui vào trong đất một người khác. Tại đi đầu một người đem Nhạc Minh Phong lực chú ý dẫn ra về sau, người này liền vô thanh vô tức phá đất mà lên, một tay lấy Lý Tuần chế trụ.

Tình huống bây giờ đương nhiên là hồngбет đã đến, bất quá cũng không phải không còn hi vọng.

Bụi mù bên trong một phen hỗn chiến, tất cả mọi người bị kiềm chế, nhưng là Nhạc Minh Phong tựa hồ còn có chút tu vi bên trên ưu thế. Hiện tại Lý Tuần cùng nắm lấy hẳn người, cũng là đơn độc phối đôi, trong thời gian ngắn tình huống chí ít sẽ không càng hồngбет. Mà lại, Lý Tuần còn có pháp bảo!

Ý nghĩ này vừa mới hoàn thành, đỉnh đầu nóng lên, một mực cảm ở trên đầu làm trâm gài tóc dùng Phượng Linh châm đem một đạo nhiệt lưu trút xuống xuống tới, xuyên thấu qua Nê Hoàn cung tản vào trăm mạch bên trong.

Lý Tuần trong lòng vui mừng, đây chính là Phượng Linh châm hộ chủ công

dụng.

Đây là Lý Tuần gần nhất mấy ngày mới nhô ra Phượng Linh châm mấy loại công dụng một trong.

Phượng Linh châm có thể phản kích xâm nhập thể nội dị chủng chân tức, nói là phản kích cũng không xác thực cắt, Phượng Linh trên kim lộ ra nhiệt lực, tựa hồ có tan rã hết thủy dị chủng chân tức năng lực, chỉ cần cho nó thời gian, nó liền có thể đem nó từng bước từng bước xâm chiếm, đối với chân tức tỏa mạch một loại, càng có hiệu quả.

Cổ này nhiệt lực trong nháy mắt ngay tại Lý Tuần thể nội du tẩu một vòng, những nơi đi qua, kia cổ khóa lại hãm kinh mạch xâm lấn chân tức, lập tức như canh nóng sôi tuyền, quét sạch sành sanh.

Lý Tuần không cần suy nghĩ, Hoàng Đình chỗ Kim Đan cuồng loạn, nguyên bản đã rơi xuống dưới "Thanh Ngọc" sát mặt đất vẽ nhất cái cung, tại dưới người hãm đảo qua.

Từ toàn thân bị quản chế đến bạo khởi phản kích, Lý Tuần động tác xảy ra bất ngờ, bắt hãm cổ chân người kia cũng bây giờ không có nghĩ đến.

Thân kiếm ở nơi đó nhất chuyển, liền nghe được rên lên một tiếng, mấy điểm ấm áp chất lỏng ở tại trên đùi hãm, người kia tính phản xạ thu tay lại, Lý Tuần trên thân nhất thời chột nhẹ.

Lúc này, hãm lại không dám suy nghĩ nhiều việc khác, cũng mặc kệ thu hoạch như thế nào, thể nội chân tức bắn ra, trên không trung quả thực là chéch đi vài thước, "Thanh Ngọc" tại khê kê âm thanh bên trong trở lại trên tay hãm, mượn một kiếm này chi lực, hãm lại hướng lên nhẹ nhàng một khoảng cách.

Trầm thấp khàn giọng rống lên một tiếng vang lên, nóng rục gió từ chân hãm bên trên mấy phần chỗ sát qua, kinh xuất hãm một thân mồ hôi lạnh.

Hắn không dám thất lễ, trong tay "Thanh Ngọc" chấn động, mấy đạo thanh oánh oánh kiếm quang trước người thành hình quạt tản ra, bài xuất một đạo như có như không hơi khói, chính là "Thanh Yên Trúc Ảnh" kiếm quyết bên trong, nhất cái phòng thân pháp quyết — thanh yên chướng.

Nhàn nhạt màu xanh hơi khói tại đất đá tung toé bụi mù bên trong, cũng không rõ ràng, thế nhưng là bởi vậy tản mát ra kia Minh Tâm Kiếm Tông đặc hữu chân tức, lại so bất luận cái gì hải đẳng đều muốn rõ ràng!

Lý Tuần chiêu này có thể nói là bốc lên đại hiểm, nếu như địch nhân so với mình người tới trước, hắn chưa hẳn có thể đỡ nổi đối phương một chiêu.

May mắn hắn thành công, trên không Nhạc Minh Phong thanh âm truyền đến: "Đưa tay!"

Lý Tuần như thiểm điện đưa tay trái ra, sau một khắc liền bị Nhạc Minh Phong bắt lấy, phát lực hất lên, thẳng quãng hướng lên bầu trời bên trong, trong nháy mắt liền ra bụi mù phạm vi bao phủ.

Phía dưới kiếm ngân vang tiếng vang lên, nương theo lấy vài tiếng kêu rên, cũng không biết là ai ăn phải cái lỗ vốn.

Lý Tuần tư thế bay lên đã hết, mà hắn cũng tại lúc này đổi quá khí đến, lần nữa giá kiếm bay lên.

Hắn cái này khê động liền giáo động toàn bộ thế cục, phía dưới đen kịt, sương mù mông lung bụi mù bụi đất, bị liên tục mấy đợt nổ tung kiếm khí, tâm hỏa cho phá tan thành từng mảnh, mấy chục đạo kiếm quang bay vút lên trời, lại là lấy Lý Tuần làm trung tâm tập trung.

"Hạt châu cho ta!" Nhạc Minh Phong khé miệng treo máu, hình dạng chặt vật, nhưng kiếm quang vẫn là nhanh nhất. Hắn đã minh bạch sự tình nơi mẫu chốt, lập tức liền gọi Lý Tuần đem kia muốn mạng đồ chơi ném ra — chính là ném đi châu, cũng so ném cái mạng tới giá trị!

Lý Tuần so với hãn biết chắc nặng nhẹ, nghe vậy tuyệt không chần chờ, một tay lấy ba viên giao châu móc ra, hào quang màu xanh biếc lóe lên, bị hãn hết sức ném về cao hơn trên bầu trời.

Cái này liền nhìn ra Lý Tuần chỗ cao minh, nếu như đem giao châu trực tiếp ném cho Nhạc Minh Phong, không nói đến hãn có hay không năng lực đón lấy, chính là tiếp lấy, sau đó mà tới đá kích cũng đủ hãn chịu! Mà lại rất có thể đem chính Lý Tuần kéo vào vòng chiến, đến lúc đó hãn mạng nhỏ tất nhiên khó giữ được.

Hướng lên ném thuận tiện hơn nhiều, Nhạc Minh Phong giá kiểm tốc độ nhanh nhất, liền có lớn nhất cơ hội đem nó đạt được, lại có thể thuận thế làm động tác, không đến mức luống cuống tay chân, vận khí tốt, phía dưới hai cái Vô Tâm Tông cao thủ ngay cả góc áo của hãn cũng sờ không tới!

Ba viên giao châu mặc dù không thể giống dạ minh châu như thế chiếu sáng mấy trượng, có thể so với ánh trăng, nhưng cũng là có ánh sáng nhạt lấp lóe, tại trong bóng đêm đen nhánh vô cùng dễ thấy.

Lý Tuần cái này ném đi, lúc này đem mình từ tình cảnh nguy hiểm nhất bên trong cứu thoát ra, hãn liếc mắt qua, liền phát hiện cơ hồ ánh mắt mọi người cũng dời về phía trong cao không.

Hãn vẫn không dám khinh thường, giá kiểm tà phi, cơ hồ dùng tốc độ cao nhất vạch lên một đầu đại đường vòng cung, sát qua mấy đôi trong chiến đấu tu sĩ, xa xa tránh đi trung tâm chiến trường.

Tại Thiên Tinh tiểu trận bị đánh loạn giờ phút này, lựa chọn của hãn không thể nghi ngờ là sáng suốt nhất.

Trên bầu trời, giao châu quang hoa chỉ chuồn hai lần, liền bị Nhạc Minh Phong một thanh quắp, tiện tay bỏ vào trong ngực, mà lúc này theo sát đi lên hai cái Vô Tâm Tông cao thủ, còn chỉ ở hãn dưới mông hớp gió.

Nhạc Minh Phong đối Lý Tuần thông minh thầm khen một tiếng, duy trì cao tốc nhất cái đại lượn vòng, bên ngoài cơ thể kiếm khí bạo khởi, xé rách trường không, lại giết trở về.

Lý Tuần tạm thời thở dài một hơi, lúc này tất cả mọi người tại từng đôi chém giết, giống Kỳ Bích cao thủ như vậy, càng là lập tức nhốt chặt tam cái, tạm thời không có người sẽ đến tìm hấn gây phiền phức, hấn cũng có thể đem lực chú ý phóng tới toàn bộ thể cục phía trên.

Bên kia hỗn chiến không phải trọng điểm, chân chính trọng yếu, là Minh Lan cùng Tâm Cức Tử giao chiến.

Lúc này, Minh Lan bởi vì tu vi bên trên chênh lệch, đã rơi vào tuyệt đối hạ phong, mà Lâm Các tựa hồ tịnh không có ra tay trợ giúp ý tứ.

Tâm Cức Tử tại đối mặt tu vi kém hấn một bậc Minh Lan lúc, xác thực tương đối thông dong, tại Vô Tâm Tông "Mệnh hoá khí bảy thân" trong pháp quyết, hấn chủ tu "Tâm hệ", tức lấy trái tim hóa thành "Hạch", vì thế nội chân tức lưu chuyển trung tâm.

Tâm thuộc hỏa, liền do này sinh ra "Tâm viêm" lưu chuyển toàn thân, trở thành đặc thù chân tức hình thái, uy lực cực kỳ cường đại.

Nhất là muốn mạng chính là, nếu như bị "Tâm viêm" đánh vào thể nội, nó liền sẽ toàn lực hóa đi trái tim của địch nhân, khiến cho hóa thành tinh thuần "Mệnh khí", vì người sử dụng thu hoạch.

Minh Lan chính là mười phần cố kỵ Tâm Cức Tử "Tâm viêm", cho nên phần lớn thời gian đều là khai thác thủ thế, chỉ đem phòng ngự của mình bố trí được nước tát không lọt, mặc dù là đau khổ chèo chống, nhưng trong lúc nhất thời Tâm Cức Tử vẫn còn không làm gì được hấn.

Nhất là đứng ở một bên Lâm Các bộ dạng phục tùng rũ xuống nhẵn, nhìn qua không có nửa điểm nghĩ nhúng tay ý tứ.

Nhưng Tâm Cức Tử làm sao có thể tin hẳn? Dù cho trăm năm trước đó, Lâm Các danh dự coi như không tệ, hiện tại thời gian dài như vậy đi qua, lại có "Sự kiện kia" kích thích, ai biết hẳn hiện tại là cái gì tính tình?

Trong lòng lo lắng trùng điệp, Tâm Cức Tử đương nhiên sẽ không sử xuất toàn lực, trên thực tế, hẳn còn đang chờ một bên khác tin tức tốt. Nhưng là, giữa trời bên trong giao châu lóe lên một cái rồi biến mất thời điểm, hẳn kém chút cắn nát răng.

Biết giao châu đối người năm giữ, cầm lại hi vọng liền cơ hồ bằng không, Tâm Cức Tử trong lòng nổi giận, trên tay nhất thời lảng lệ rất nhiều.

Hắn cùng Minh Lan ở giữa khoảng cách đã kéo dài đến bên ngoài hơn mười trượng, nhưng thế công lại càng phát ra cường thế.

Dưới khống chế của hắn, tâm viêm đã trắng lóa được gần như trong suốt, liên tục mấy đợt công kích, đều là không chút nào keo kiệt đại thủ bút.

Tâm viêm nhiệt độ cực cao, vạn vật chạm vào đều đốt, chính là đất đá cũng không ngoại lệ.

Lúc trước Tâm Cức Tử có chỗ giữ lại, không để cho tâm nóng bức lực ngoại phóng, lúc này cũng bất chấp, xa xa ba đòn, tâm viêm tựa như cùng từ lòng đất sinh ra quỷ hỏa, "Pound pound pound" ba lần ngoại bạo, đã xem Minh Lan đánh cho liên tục thụt lùi, lại đem phương viên mấy trăm trượng cũng bắt đầu cháy rùng rục.

Lần này, đem Lâm Các cũng cuốn vào.

Tâm Cức Tử một mực tại chú ý Lâm Các động tác, lần này tâm viêm ngoại bạo cũng là hẳn thăm dò. Trong mắt hẳn, Lâm Các bị cuốn vào hỏa điểm phạm vi về sau, cũng không thấy có bất kỳ động tác, chỉ là bên ngoài cơ thể kiếm khí "Tranh" nhưng một vang, liền đem vây quanh hỏa hoa toàn bộ đã diệt, thấy Tâm Cức Tử nheo mắt.

Lâm Các rút cục cầm mắt nhìn thẳng người. Đả diệt ép lên tới ánh lửa về sau, hãn không nói một lời, chỉ lấy ánh mắt nhìn xem Tâm Cức Tử, trong mắt quang mang lấp lóe, cũng không biết đang đánh tâm tư gì.

Tâm Cức Tử lòng cảnh giác lại kéo lên một cái đặng cấp, không dám thất lễ, rít lên một tiếng, ngón tay kết cái ấn quyết, bên ngoài cơ thể tâm viêm bát chuyển, "Oanh" một tiếng đem mình bao ở trong đó, thấy không rõ diện mạo.

Tại cái này nhìn như tự thiêu ánh lửa về sau, Tâm Cức Tử hai tay nắm chặt, một chút xoa nắn, một viên cùng tâm viêm cùng màu viên châu hiện thân ra.

Thế nội tâm viêm nhao nhao nhào vào châu bên trong, thời gian nháy mắt, Tâm Cức Tử bên ngoài cơ thể liền không có nửa phần ánh lửa, trong tay hạt châu, ngược lại giống như cái mặt trời nhỏ quang diễm lưu chuyển, khiến người không thể nhìn thẳng.

Viên này "Hồn hỏa châu" cũng là Thông Huyền Giới một kiện dị bảo, có dành dụm hỏa lực, dễ dàng cho điều khiển hiệu quả.

"Hồn hỏa châu" vừa ra, ngoại giới hỏa khí liền hạ xuống rất nhiều, nhưng ở châu bên trên lại là quang diễm bốc hơi, khí thể càng phát ra cường thịnh.

Lúc này Minh Lan đã thở ra hơi, còn muốn lại đến, Lâm Các đối với hãn lắc đầu: "Ta tới đi, người lại đi giữ gìn chúng đệ tử an toàn."

Minh Lan cũng biết mình chiếm không nhân tiện nghi, cũng không kiên trì, liền ngự kiếm bay về phía chỗ kia vòng chiến, có một cao thủ như vậy gia nhập, nghĩ đến thay đổi thế cục vền vện vấn đề thời gian.

Lâm Các xoay đầu lại, hơi cau mày, nói một câu: "Tâm Cức Tử, người thế nhưng là còn muốn tiếp tục đánh xuống?"

Tâm Cức Tử để "Hồn hỏa châu" tại quanh người hãn lưu chuyển, trên mặt chỉ là cười lạnh: "Ta biết các người là đi tham gia Thủy kính chi hội, lúc đầu liền

không muốn cùng các người khó xử, nhưng người nuốt hết giao châu cự không trả về, ta có thể có biện pháp nào?"

Lâm Các cũng là cười lạnh: "Nuốt hết? Ta Minh Tâm Kiếm Tông sát ác giao, tích ngoại công, quan người Vô Tâm Tông có liên can gì? Chẳng lẽ lại người cũng ra một phần lực? Lại hoặc là cái này ác giao là người tông môn nuôi? Nếu không sao là nuốt hết mà nói?"

Không đợi Tâm Cực Tử nói chuyện, Lâm Các lại nói: "Vừa mới người nói ta kia đồ nhi hủy người giao châu... Ta lại biết hẳn chỉ đem hạt châu đặt ở trong ngực, động cũng không động một chút, ở đâu ra hủy hoại nói chuyện? Ngược lại là có một việc, Tâm Cực Tử người có thể nghĩ biết?"

Tâm Cực Tử một tiếng không hừ, bên ngoài cơ thể "Hồn hỏa châu" du tẩu được càng thêm nhanh chóng.

Lâm Các mỉm cười, tiếp tục nói: "Ta kia đồ nhi, ngày gần đây được một vị trưởng bối ưu ái, được nhất khối dị bảo, liền đặt ở ngực... Người khả năng cũng từng có nghe thấy, chính là kia danh xưng 'Hóa vạn độc, tích ngàn tà' nhất đẳng hộ thể pháp bảo 'Ngọc trừ tà'!"

"Tức chết ta vậy!"

Theo Lâm Các tiếng nói, Tâm Cực Tử vốn là thanh bạch giao thoa trên mặt, càng là rục rở vạn phần, hẳn hét giận dữ một tiếng, "Hồn hỏa châu" quang mang thu vào, lại là một đạo ngón út phẩm chất chùm sáng bắn ra, sắc bén như kiếm, đâm thẳng Lâm Các ngực.

Lâm Các thờ dài, trên ngón tay kiếm khí ngàn điệt, giữa trời vạch một cái, trong hư không khí bạo ngay cả tiếng vang lên, chùm sáng kia bị cái này một đợt kiếm khí dẫn lệch, cũng không biết bắn tới đi đâu.

Lâm Các một chút lắc đầu: "Quả là thế, ngày đó trăm ác giao thời điểm, ta còn kỳ quái, bất quá mấy trăm năm tu vi ác giao, như thế nào có ba viên giao

châu, nguyên lai phía sau còn có quý tông thủ đoạn!

"Chắc hẳn hạt châu kia là tại Tứ Cửu Thiên Kiếp trước đó cắm vào a, hung sát chi khí nội liễm, cũng không biết sát hại nhiều ít lương thiện, mới có tài nghệ như vậy!

"Các người vì trốn tránh thiên kiếp, đem hạt châu để vào ác giao thể nội, lại dựa vào cái này hung vật tai họa Nhân Gian, tiếp tục tích lũy lệ khí, chỉ cần đến hỏa hầu, sát giao lấy châu, không những sẽ không vì vậy mà thu nhận Thiên Hình, nói không chừng sẽ còn đạt được một trận công đức... Hảo tâm cơ, giỏi tính toán!"

Tâm Cực Tử diện mục vắn vẹo, cũng là bị Lâm Các nói trúng chỗ đau.

Hắn cũng minh bạch tối nay mục tiêu đã vô pháp hoàn thành, coi như dạng này uất ức trở về, hẳn làm sao hướng tông chủ bàn giao?

"Chỉ tiếc, kia giao châu vì bọn ta trước được, lại giao cho ta vậy để tử để ở trước ngực, cùng 'Ngọc trừ tà' ngày ngày đụng vào nhau, mặc dù vền vền hai ngày, ở trong đó lệ khí chắc hẳn cũng hóa đi hơn phân nửa... Tâm Cực Tử, người cướp đi cái này phế phẩm, còn có làm gì dùng?"

Lâm Các phân tích được tuyệt không sai, kia ba viên giao châu bên trong, xác thực có hai viên làm hậu thiên cắm vào, chính là vì tránh né Tứ Cửu Thiên Kiếp, từ tông chủ bảy vô đạo người thi triển tuyệt đại thần thông, đánh vào ác giao thể nội.

Lúc đầu nghĩ đến vượt qua một hai trăm năm, lệ khí tích hơn nhiều, lấy thêm ra đến cung cấp dùng để tu luyện, sao nghĩ đến cái này ác giao làm việc quá mức phách lối, lại chọn tới Minh Tâm Kiếm Tông cao nhân.

Lúc ấy, ác giao chung quanh cũng có Vô Tâm Tông đệ tử chăm sóc, nhưng ở Lâm Các bọn người trước mặt, coi như bọn hắn ra cũng chỉ là cái chữ chết, liền không dám ló đầu, chỉ là vội vã phi kiếm đưa tin, muốn trên núi phái cao thủ

xuống tới, Tâm Cức Tử chính là được phái tới người cứu viện.

Bọn hắn trước đó liền làm hảo một phen chuẩn bị, đem Lâm Các một đoàn người tình báo cũng làm rõ, cũng biết giao châu ở đâu, tịnh nhằm vào loại tình huống này làm cơ hồ vạn vô nhất thất chuẩn bị.

Bất quá, kế hoạch vừa mới áp dụng, bọn hắn tự liên tiếp thất sách.

Đầu tiên là kia giao châu bên trong tích lũy lệ khí, càng đã bị hóa đi hơn phân nửa — trước đó Tâm Cức Tử mặc dù cũng cảm thấy có chút không ổn, lại vẫn tưởng rằng bởi vì khoảng cách qua xa bố trí, thẳng đến tiếp cận mục tiêu, mới biết được giao châu giá trị đã lớn đại trượt xuống, chính là có thể giành được trở về, cũng chưa chắc có thể quản cái gì dùng!

Sau đó chính là kia cất giao châu tiểu tử, mặc dù tu vi nông cạn, lại trơn trượt giống con cá chạch. Từ dưới đất đập ra hai người, cũng là Vô Tâm Tông đệ tử đời ba bên trong khá cao thủ lợi hại, lại bị tiểu tử kia ngành sinh sinh cho chạy trốn đi, còn thừa cơ đem giao châu đổi chủ nhân!

Cuối cùng chính là cái này Lâm Các, từ trăm năm trước "Sát phượng" sự tình về sau, Thông Huyền Giới người đều biết, người này đã là không gượng dậy nổi, trăm năm ở giữa tu vi không tiến ngược lại thụt lùi, năm đó hăng hái "Thiên Tâm kiếm", lúc này chẳng qua là nhất cái ở trên núi ngồi ăn rồi chờ chết kẻ đáng thương.

Mà thẳng đến đối mặt Lâm Các, mới biết được truyền ngôn sai được bao nhiêu lợi hại.

Trăm năm trước, Lâm Các lấy trong tay "Thệ Thủy" tiên kiếm cùng Tâm Cức Tử lúc giao thủ, mặc dù cũng chiếm hết thượng phong, nhưng một chiêu một thức đều là tinh thâm bao la, đường đường chính chính, để Tâm Cức Tử bị bại nói không ra lời.

Mà lúc này nam tử trước mặt, lại một chút cũng không có năm đó phong thái,

đối mặt người này, Tâm Cức Tử chỉ cảm thấy đã hóa khí mờ mịt trong lòng, từng đợt phát lạnh, cảm giác này không thể so với đối mặt bất luận cái gì tà tông thành danh ma đầu tới nhẹ nhõm.

Nếu không phải biết Minh Tâm Kiếm Tông môn quy sâm nhiên, hẳn đơn giản hội coi là, nam nhân này hiện nay đã nhập ma đạo, gia nhập cái nào tà tông, thành "Người trong đồng đạo" !

Tâm Cức Tử cẩn thận từng li từng tí thao túng "Hồn hỏa châu", không còn dám giống trước đó nhẹ như vậy suất phát chiêu, mà là xuyên thấu qua châu thân đem khí cơ nhô ra, đập trên người Lâm Các.

Mà Lâm Các như thế nào lại để hẳn như ý? Kiếm khí lóe lên, liền đem Tâm Cức Tử dò xét chặt đứt.

Trong cơ thể hẳn kiếm khí như có như không, lại thâm sâu không lường được, Tâm Cức Tử lông mày cau chặt, không biết nên như thế nào ứng phó.

Ngay tại Tâm Cức Tử chần chờ không tiến lên thời điểm, Lâm Các động, thân thể của hắn "Hừ" một tiếng, giống như là một đạo thoát dây cung mũi tên, hóa thành một đạo nhàn nhạt hư ảnh nghiêng sáp thiên tế.

Ngay tại Tâm Cức Tử ngây người một lúc thời gian, hắn đã đi tới Tâm Cức Tử trên đỉnh đầu hơn mười thước chỗ, thân hình xoay tròn, tầng ba mươi sáu kiếm khí lẫn nhau giao thoa, xoay tròn như vòng, tại "Ong ong" âm thanh bên trong, liên tục mấy chục cái giao nhau, giống một trường mãnh thú miệng rộng, cắn một cái hạ.

Tâm Cức Tử nghĩ như thế nào đến vừa mới xuất thủ, Lâm Các liền xuất này quái chiêu, trong lúc vội vã hắn hú lên quái dị, "Hồn hỏa châu" hướng lên lăn một vòng, cũng chia ra hơn mười đạo tơ mỏng hỏa buộc, trong hư không cấp tốc giao thoa, hình thành một cái lưới lớn, đem kiếm khí cắn một cái.

Kiếm khí hỏa buộc giao kích phát ra tiếng vang, ngược lại giống như một đầu

cứng cỏi dây thường bị căng đứt lúc quái âm.

Lâm Các thân hình hư không thụ lực, kiếm khí phản chấn bắt đầu, liền bay lên giữa không trung, mà Tâm Cức Tử chỉ cảm thấy kia một vòng kiếm khí thật là lớn xoáy kinh, khí cơ dẫn dắt để hấn trên mặt đất liền chuyển mười cái vòng, mới miễn cưỡng hóa đi dư lực.

Lâm Các căn bản không cho hấn cơ hội thở dốc, trên bầu trời, bàn tay của hấn giống như là vỗ về chơi đùa dây đàn, tiện tay một nhóm, "Tranh tranh" nhưng vài tiếng vang, lúc đầu bình tĩnh hư không phảng phất là bị người bắt được một góc, giống run tẩm thấm nặng như vậy nặng hất lên, gợn sóng giống như chấn động từ Lâm Các trong tay, một mực lan tràn đến Tâm Cức Tử đỉnh đầu.

"Tùy ba vạn lý!"

Tâm Cức Tử quát to một tiếng, biết đây là Minh Tâm Kiếm Tông một cái không tầm thường kiếm quyết, bị chính diện đánh trúng, nói không chừng sẽ bị kia cao tốc chấn động kiếm khí tại chỗ xé thành vờ nát.

Lập tức căn rằng một cái, cũng không dám có giữ lại, "Hồn hỏa châu" phát ra một tiếng nhẹ bạo, xung quanh quang điểm bỗng nhiên lại trướng một vòng, trở nên như anh nhi đầu lâu kích cỡ tương đương, tiếp lấy liền cao tốc xoay tròn, phát ra ông ông oanh minh.

Một vòng tiếp một vòng hỏa lưu từ trong hạt châu phát ra đến, giống như là cấp tốc khuếch trương gợn sóng, trong khoảnh khắc, liền tiếp đã tuôn ra một trăm linh tám tầng, ngay tại đỉnh đầu hấn vẽ ra một mảnh hỏa lưu khu vực, vừa vận nghênh tiếp kia cao tốc chấn động kiếm khí sóng.

"Tê lạp" một thanh âm vang lên, ngược lại dường như tốt nhất tơ lụa bị xé rách, Tâm Cức Tử biết không ổn, cao gầy thân thể lóe lên liền kề sát đất thoát ra, mới chạy ra xa mấy thước, tầng kia tường lửa liền bị phá tan thành từng mảnh, tản mát hỏa diễm gần đầy đất, tức giận đến Tâm Cức Tử như muốn thổ huyết!

Tên vương bát đản nào nói Lâm Các công phu lui bước?

Chính là trăm năm trước đó, hãn cùng Lâm Các đánh nhau lúc, cũng có thể chống đỡ bên trên gần nửa canh giờ, muốn bại cũng là một chiêu nửa thức ở giữa chênh lệch, nào giống hiện tại chật vật như vậy! Đánh tới hiện tại, hãn căn bản cũng không có tìm tới hoàn thủ cơ hội, loại này áp bách thức đấu pháp, biểu hiện bọn hãn căn bản cũng không phải là cùng một cái cấp độ bên trên!

Nghĩ tới đây, hãn lại không còn chiến đấu tâm tư, cách đó không xa thế cục cũng hướng về bất lợi phương hướng của bọn hãn phát triển, không ít đệ tử bị đánh được thổ huyết bỏ chạy, mắt thấy là phải chống đỡ không nổi.

Tâm Cức Tử nghiêng răng nghiêng lợi, rít lên một tiếng, phát ra tín hiệu rút lui, bên kia đệ tử đều là như được đại xá, nhao nhao vừa đánh vừa lui, tứ tán né ra.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 9: Phượng Hoàng

Chương 09: Phượng Hoàng

Minh Lan, Nhạc Minh Phong đám người cũng không muốn cùng Vô Tâm Tông kết thù, cũng ước thúc đệ tử không muốn thừa cơ thống hạ sát thủ, cho nên Vô Tâm Tông nhân mã lui được cũng dễ dàng, bất quá mấy hơi thời gian, liền trốn vào hắc ám bên trong.

Lý Tuần lúc này mới dám tới gần, mà lại là trước tiên chạy đến Lâm Các bên người, vừa mới Lâm Các hai ba lần liền đuổi Tâm Cức Tử thủ đoạn, để Lý Tuần thấy lại kỳ lạ kính, liền muốn lấy đại khái chỉ có tại Lâm Các bên người, mới là an toàn nhất lựa chọn.

Một trận chiến này kéo dài thời gian cũng không dài, cũng không thể coi là sinh tử tương bác, nhưng tam vị tiên sư bên trong trừ Lâm Các bên ngoài, Nhạc Minh Phong bị nội thương, Minh Lan càng là chiến đến cơ hồ thoát lực.

Mà trừ Lý Tuần bên ngoài, mười bốn người đệ tử đời ba bên trong có tám người bị thương nhẹ, Kỳ Bích tại trận này hiện ra năng cao siêu công lực độc cán ba người, tuy không thành tích lại vẫn toàn thân trở ra, không hổ là đệ tử đời ba bên trong tinh nhuệ.

Đám người hợp tại một chỗ lúc, Lý Tuần chính hướng Lâm Các sảm hỏi: "Đệ tử vô năng, mệt mỏi Nhạc sư thúc thụ thương, còn chỉ có thể đào khai. . ."

"Nào có việc này." Nhạc Minh Phong điều luyện trên mặt hơi có tái nhợt, nhưng lại vẻ mặt tươi cười: "Lâm sư huynh, người đệ tử này tưởng thật được! Vậy mà có thể từ Vô Tâm Tông hai tên cao thủ vây bắt bên trong thoát thân ra. ."

."

Hắn quay đầu hướng Lý Tuần nói: "Không nên xem thường kia hai cái từ trong đất nhào ra tới gia hỏa, hai người kia một cái gọi Cung Ngũ, một cái gọi Cung Lục, là thân sinh huynh đệ, cùng một chỗ nhập Vô Tâm Tông tu đạo, chính là đệ tử đời ba bên trong nhân vật cực kỳ lợi hại.

"Người tu đạo bất quá tám năm, có thể từ hai người kia trong tay đào thoát, liền tương đương vả hai người kia miệng, cũng đủ để kiêu ngạo!"

Lý Tuần trong lòng tự nhiên đắc ý, lại chỉ là cúi đầu.

Vẫn là Lâm Các nói: "Thôi, người tu đạo không đến mười năm, vừa mới hội ngộ kiếm, có thể có cái gì năng lực! Người biết xem xét thời thế, kịp thời thoát ly vòng chiến, không cho mọi người gây phiền toái, chính là thông minh nhất cách làm. Ngô. . . Vừa mới kia ném châu thủ đoạn, khiến cho cũng rất không tệ!"

Nếu như đối Lâm Các khó được khích lệ, Lý Tuần còn bảo trì kia nửa chết nửa sống bộ dáng, vậy hắn liền thật là ngu ngốc, trên mặt vội lộ xuất vui mừng, dạ dạ lui hướng một bên.

Lâm Các khen xong Lý Tuần, tâm tình tựa hồ cũng không tệ, liền kêu lên vài người đệ tử, thuận miệng vạch bọn hắn trong lúc kịch chiến điều phát hiện xuất thiếu thốn.

Đám người thế mới biết, Lâm Các đang vì Minh Lan lược trận thời điểm, lại vẫn có thể phân tâm quan sát bọn hắn tình hình chiến đấu, lại nói ra tất trúng, loại này nhãn lực cùng kiến thức, không hổ là "Liên Hà thất kiếm" đứng đầu.

Ai nói hắn cái này trăm năm không gượng dậy nổi?

Đương nhiên, ý nghĩ này tiểu bối các đệ tử chỉ là dám ở trong lòng nghĩ nghĩ, tuyệt không dám nói ra, mà người cùng thế hệ liền không có cái này cố kỵ.

Minh Lan phủ một chút có chút tán loạn râu dài, mỉm cười khen: "Kiến sư huynh tu vi càng hơn trước kia, mới biết cái này trăm năm tuyệt không sống uổng sự tình, chắc hẳn tông chủ đến các vị sư trưởng, cũng sẽ phi thường vui mừng!"

Nhạc Minh Phong ở một bên gật đầu đồng ý, chợt nhớ tới một chuyện, từ trong ngực xuất ra giao châu, đưa cho Lâm Các: "Hạt châu này liền giao cho sư huynh đi, ai biết Vô Tâm Tông còn có chết hay không tâm."

Cái này ba viên hạt châu tới tay lúc, mấy người chẳng ai ngờ rằng trong đó còn có ảo diệu, lúc này có chủ tâm cảm ứng, chỉ tâm thần vừa chạm vào, liền biết đại khái tình huống.

Lâm Các hơi lắc đầu: "Hạt châu này bên trong lệ khí bị 'Ngọc trừ tà' hóa đi hơn phân nửa, Vô Tâm Tông chưa chắc sẽ lại vì này xuất động nhân thủ. . . Vẫn là do Tuần nhi cầm đi, ước chừng hai ba ngày công phu, bên trong lệ khí liền sẽ bị hóa sạch sẽ, cũng sẽ không lại sinh ra những này sự cố!"

Trước mặt người khác Lâm Các luôn luôn xưng hô Lý Tuần vì "Tuần nhi", nhưng hai người một chỗ lúc lại chỉ là người người ta ta, chưa từng có cái gì xưng hô, cũng là cực quái.

Lý Tuần mặc dù cảm thấy vẫn là gặp nguy hiểm, bất quá nếu là Lâm Các nói, hẳn cũng không còn thoái thác, tiếp nhận giao châu lại thả lại trong ngực.

Lâm Các ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, thở dài: "Chúng ta lại muốn khác tìm chỗ nghỉ chân." Nói trong nháy mắt bắn ra một đạo kiếm quang, phi kiếm truyền thư hướng tông môn báo cáo tối nay tình hình. Có tông môn ở phía sau quần nhau, nghĩ kia Vô Tâm Tông cũng không dám lại có cái gì động tác.

Trên thực tế, loại này đoạt bảo chém giết tiết mục, tại Thông Huyền Giới cơ hồ là ngày ngày trình diễn, lấy Lâm Các đám người lịch duyệt đã sớm thấy phiền, cũng sẽ không đem việc này để ở trong lòng, ngược lại là Lý Tuần lần thứ nhất đụng phải cái này tông môn ở giữa đánh nhau, cảm giác có chút mới lạ,

cũng coi là mở mang kiến thức.

May mà còn không có bị thương nặng không thể ngự kiếm người, bởi vậy dưới sự chỉ huy của Lâm Các, đám người giá kiếm bay nhanh mấy trăm dặm, lại đứng tại trong một chỗ núi rừng, Lâm Các mệnh lệnh chúng nhân cũng đi nghỉ ngơi, hăn thì mang theo Lý Tuần đi chung quanh bố trí cấm chế, để phòng vạn nhất.

Bởi vì vừa mới kia một trận giao chiến, tất cả mọi người minh bạch Lâm Các vô cùng cao minh thực lực, tự nhiên không dám làm trái, vẫn còn so sánh ngày thường trung thực hơn nhiều.

Bố trí cấm chế chính là Lý Tuần yêu nhất, theo hăn kiến thức tăng trưởng, tại cấm chế về điểm này, chính là Lâm Các cũng không dám xem thường chỉ điểm.

Lâm Các có lẽ tâm tình thật sự không tệ, lại muốn Lý Tuần đến cống hiến sáng ý, mà hăn thì cam làm khổ công, hao phí chân sức, đem cấm chế găn.

Lý Tuần khó được có loại cơ hội này, càng là tinh thần phấn chấn, cùng Lâm Các ở chung quanh dạo qua một vòng, đem cấm chế vải được như thùng sắt, trên trời dưới đất không có không bao, tự giác cũng là ngày gần đây khó được tác phẩm xuất sắc, lại trải qua Lâm Các hùng hậu chân sức ủng hộ, coi như kia Tâm Cực Tử góc đầu trở lại, nhất thời nửa khắc sợ cũng là công không tiến vào.

Cấm chế bố trí xong, Lý Tuần tâm tình cũng vì đó nhất sướng, nhìn xem đặc ý của mình kiệt tác, lại hơi có chút yêu thích không buông tay.

Lâm Các ở một bên cười nhìn hăn, sự đồ hai người lúc này tình hình, thực là chưa bao giờ có ấm áp.

Lý Tuần cũng là cảm kích biết điều, hăn biết ngay tại lúc này đập vài câu mông ngựa, hiệu quả so ngày thường tốt hơn không biết nhiều ít, cho nên tại mình tận hứng đồng thời, cũng thường nói hai câu "Sư phụ chân sức hùng hậu tinh thuần", "Kiếm quyết sử dụng xuất thần nhập hóa" loại hình từ câu.

Đợi hẳn nói đến Tâm Cức Tử bị hai chiêu đánh chạy tình huống lúc, Lâm Các nở nụ cười, đánh gãy hẳn lấy lòng: "Người đã là nhìn từ đầu tới đuôi, như vậy người cho rằng, ta lúc ấy là như thế nào thắng hẳn?"

Lý Tuần gật mình, biết đây chính là khảo giác, tuyệt không thể tùy ý trả lời, lại nghiền ngẫm một chút, mới nói: "Sư tôn thế công lãng lệ, hai chiêu ở giữa, đã chiếm hết tiên cơ, lại tu vi tại Tâm Cức Tử phía trên, cho nên có thể chiến thắng!"

Lâm Các hơi gật đầu: "Người xem ngược lại rõ ràng, chỉ là người cũng tu 'Linh Tê Quyết', chẳng lẽ liền không có cảm giác đến ta xuất thủ thời điểm có cái gì chỗ khác biệt?"

"Chỗ khác biệt?" Lý Tuần gãi đầu một cái: "Sư tôn kia hai chiêu kiếm quyết, đều là đệ tử chưa từng tiếp xúc qua, muốn nói chỗ khác biệt, lại khó mà nhận ra. . . A!"

Trong đầu hẳn linh quang lóe lên, không khỏi kêu một tiếng: "Sư tôn ngài chân tức. . ."

Hắn nghĩ tới cái gọi là "Chỗ khác biệt", đây cũng là Lâm Các chân tức tinh thuần trình độ.

Theo lý mà nói, Linh Tê Quyết chân tức xác nhận càng tu càng tinh, cuối cùng có "Hơi thở mong manh", "Linh tê nhất điểm" đặc tính.

Mà Lâm Các vừa mới hai kích, chân tức chi hùng hậu tuy là hiếm thấy, lại cùng kia "Hơi thở mong manh" đặc tính kém đến quá xa, đâu còn giống như là cái tu tập "Linh Tê Quyết" cao thủ?

Lâm Các khóe môi hơi lộ ra tự giễu chi sắc: "Nếu là Minh Cơ ở đây, có lẽ nàng tam kiếm bên trong, không làm gì được Tâm Cức Tử, nhưng trăm kiếm bên trong, liền có thể trăm tại dưới kiếm!"

"Nếu là đụng phải nhất cái mạnh hơn Tâm Cức Tử bên trên gấp mười chân nhân nhất lưu cao thủ, hai người chúng ta đồng đều không phải là đối thủ, nhưng Minh Cơ nhất định có thể toàn thân trở ra, mà ta. . . Nhiều nhất chỉ có thể cùng người kia liều cái lưỡng bại câu thương đi!"

Lý Tuần nghe không rõ.

Lâm Các bỗng đổi chủ đề, hần nói: "Người năm đó trèo Tọa Vong phong, nhưng gặp qua vách núi dựng đứng cheo leo? Nếu như không thể trèo lên, người nên làm thế nào cho phải?"

Lý Tuần trong lòng suy tư trong lời nói của hần, miệng bên trong mạn thanh đáp: "Tất nhiên là đi theo đường vòng, tìm được có thể đi lên đường xá. . ."

"Như thế mới là chính đạo! Nhưng người như đường vòng phải chẳng muốn tổn hại thời gian? Nếu là có thể trèo lên tuyệt bích, có phải hay không hội bết đi rất nhiều khí lực?"

"Kia là tự nhiên. . . Ách, sư tôn có ý tứ là. . ."

Lâm Các thở ra một hơi dài, xoáy vừa cười nói: "Không tệ, ta chính là kia không vòng vèo đường, thẳng tắp xuẩn tài! Trèo lên nửa đường chính là lên trời không đường, xuống đất không cửa. Thời gian ngắn nhìn ta so người cao hơn, nhưng đợi người tìm được chính đồ, không bao lâu nữa ta liền sẽ bị người xa xa bỏ xuống, chỉ là treo giữa không trung, tiến thoái vô. . ."

"Đây cũng là giống như tiến thực lui xuẩn đường! Ta đi chính là đầu này, mà người Minh Cơ sư thúc đi mới là chính đạo. Ta từng nói với người một câu, người còn nhớ được?"

Lý Tuần trong đầu lóe lên kia lục cái chữ — học lão tứ, chớ học ta!

Lý Tuần cảm thấy không khí bây giờ có chút nguy hiểm, có lòng muốn khuyên mấy câu.

Nhưng Lâm Các đoạt tại lúc trước hấn lại là khoát tay chặn lại, như vậy quay lưng đi, đi vào trong rừng chỗ sâu, chỉ có tiếng nói của hấn ung dung truyền đến: "Ta có thể dạy người cũng chỉ là nhiều như vậy, về sau người vẫn là nhiều cùng lão tứ học một ít, về phần ta. . ." Câu nói kế tiếp, không hiểu cắt đứt, chỉ có một tiếng kéo dài thở dài, lượn lờ tại cỏ cây ở giữa.

Chẳng biết tại sao, Lý Tuần trong lòng hung hăng nhảy lên hai lần, rất nhanh, "Ngọc trừ tà" phát ra từng tia từng tia ý lạnh vờn quanh tâm hồn bên ngoài, cảm giác này cũng liền tan theo mây khói.

Lữ trình vẫn còn tiếp tục, Vô Tâm Tông cũng không tiếp tục đến khiêu khích, ngược lại là tông môn lấy phi kiếm truyền thư bàn giao một chút hạng mục công việc, tịnh nói Vô Tâm Tông một chuyện tông môn đã tiếp nhận, không cần lo lắng loại hình.

Không có nỗi lo về sau, đoạn đường này đi tới, cùng du sơn ngoạn thủy cũng là sai kém phảng phất.

Chỉ là có khi tìm một chút làm hại Nhân Gian yêu tà đến luyện tập, Lý Tuần cũng rất cục mớ ăn mận, bị Lâm Các sai khiến lấy đi cùng một con có hai ba trăm năm tu vi ác quỷ đánh nhau chết sống, trước đó, còn cầm xuống hấn "Ngọc trừ tà", tịnh lệnh cưỡng chế không cho phép những người khác tương trợ.

Kết quả Lý Tuần bỏ ra hai canh giờ, quả thực là nương tựa theo "Thanh Yên Trúc Ảnh" kiếm quyết tinh vi biến hóa, đem kia ác quỷ tươi sống mài chết, mình thì toàn thân trở ra, đưa tới một mảnh cùng khen ngợi.

Từ dùng cái này về sau, Lâm Các liền không ngăn cản nữa hấn "Trảm yêu trừ ma" nhiệt tâm, cũng cho phép hấn tham dự một chút tương đối nguy hiểm hành động, quyền tác rèn luyện. Ba lượng trận đánh nhau chết sống xuống tới, Lý Tuần tu vi không quá mức tiến bộ, nhưng đối địch kinh nghiệm, cùng đối kiếm quyết tinh vi nắm chắc, nhưng cũng tích lũy một chút, xem như đạt tới mục đích rèn luyện.

Một ngày này, đám người ngay tại trên tầng mây phi hành, Lâm Các đột nhiên nghĩ tới điều gì, làm nhất thủ thế, đám người cùng một chỗ ngự kiếm hạ bay, rơi vào một chỗ trên đỉnh núi cao.

Lúc đầu mọi người còn tưởng rằng Lâm Các phát hiện thứ gì, nhưng sau khi rơi xuống đất đưa mắt tứ phương, chỉ kiến cao phong bên cạnh mây bay đóa đóa che khuất phía dưới cảnh vật, ánh mắt quét qua, lại tìm không thấy nửa chút dị dạng vết tích.

Chính kỳ quái thời điểm, Lâm Các vẫn đứng ở một chỗ bên bờ vực, gọi Lý Tuần tới: "Nơi đây là Thiên Đô Phong, người cũng đã biết cách nó gần nhất chính là cái gì?"

Lý Tuần giật mình, nhìn xem dưới đỉnh tầng mây dày đặc, nhất thời chưa kịp phản ứng, Lâm Các lắc đầu cười một tiếng, ống tay áo nhẹ phẩy, cuộn cuộn kiếm khí bài không mà xuất, đem mảng lớn tầng mây tách ra, phía dưới cảnh trí nhất thời lọt vào trong tầm mắt.

Lý Tuần "A" một tiếng kêu lên, lấy thị lực của hắn, dưới tầng mây hơn mười dặm nội cảnh vật, đồng đều có thể thấy rõ ràng, xuyên thấu qua nặng loạn diệt chướng nhìn về phía thiên địa giao tiếp chỗ, ẩn ẩn sương mù bên trong, đang có một chỗ hùng vĩ thành khuếch nằm rạp trên mặt đất biểu phía trên, hiện ra một vòng xanh đen nhan sắc.

Xa cách tám năm ký ức, lại lần nữa tuôn ra trở về Lý Tuần trong lòng, hắn ngơ ngác nhìn về phía kia một nơi.

Nơi đó, là hắn nhân sinh điểm xuất phát, tám năm vương hầu tuế nguyệt.

"Tung Kinh. . ."

Đây chính là người ở giữa đế quốc đô thành, Tung Kinh.

"A, đây chính là Tuần sư đệ cố hương sao?" Tâm tính có chút hoạt bát Tề

Vân dựng lên tầm mắt, hướng bên kia nhìn ra xa, nhãn lực của nàng so Lý Tuần mạnh hơn quá nhiều, Lý Tuần chỉ có thể nhìn thấy tường thành hình dáng, mà nàng thì có thể thấy rõ ràng thành nội cảnh trí: "Người thật nhiều a!"

Lúc này, chính là trong đế quốc hưng thời khắc, quốc lực cường thịnh, tứ hải tĩnh bình, lên kinh làm phồn hoa nhất đô thị, thường trú nhân khẩu đạt hai trăm vạn nhiều, chỉ cái này nhất tòa thành thị, của nó nhân khẩu liền cùng Thông Huyền Giới nhân khẩu tổng số ngang hàng.

Tề Vân bọn người tại Nhân Gian giới hành tẩu, phần lớn thời gian, cũng từ hoang sơn dã lĩnh chỗ ngự kiếm bay qua, tuy là mau lẹ, lại không cảm giác được Nhân Gian giới cảnh tượng phồn hoa, lúc này khó được tiếp xúc gần gũi một chút, cũng cảm giác được có chút mới lạ.

Lý Tuần lại biết Lâm Các là như thế nào ý nghĩ, rõ ràng chính là nhân cơ hội này để hẳn về nhà thăm người thân, Lý Tuần lúc này mới cảm giác được, Lâm Các đối với hẳn bảo vệ chi tình, tuyệt không so bất luận cái gì một đôi sư đồ thua kém.

Nhưng mà, hẳn hiện tại trong lòng lại không phải cảm động, mà là do đáy lòng phát ra thâm trầm nhất run rẩy cùng sợ hãi.

Những này vì nhân gian phồn hoa sở kinh quái lạ tu sĩ, làm sao biết cái này hiển tận người ở giữa vinh hoa đại đô thị bên trong, chính ẩn giấu đi một vị thông thiên ma đầu? Có lẽ ma đầu kia lúc này chính bắt hẳn xích hồng như máu yêu mắt, quét mắt nhất cử nhất động của bọn họ. . .

Hẳn đang chờ vậy nhưng khẩu dương nhi, tự động đưa tới cửa!

"Tuần sư đệ? Tuần sư đệ? Chẳng lẽ vui vẻ được choáng váng?" Tề Vân cười mỉm đẩy hẳn một thanh, đem Lý Tuần từ thất thần trạng thái bên trong cho kéo ra ngoài.

Lý Tuần biết mình thất thố, bận bịu làm xấu hổ hình dạng, trước ứng phó qua

Tề Vân, lại chuyển hướng Lâm Các khom người nói cảm ơn: "Đa tạ sư tôn ý đẹp, đệ tử. . ."

Hắn trong cổ hơi có nghẹn ngào chi ý, lại là nói không được nữa, loại tình huống này ngay cả chính hắn cũng cảm thấy kỳ quái, kỹ xảo của hắn có xuất thần nhập hóa như vậy sao? Muốn khóc liền khóc, còn làm được tự nhiên như thế?

Lâm Các lúc này ngược lại không có cái gì yêu chiều chi tình, trên mặt là nhất quán vô vị thần khí: "Người lần này nhưng tại trong nhà nấn ná hai ngày, liền muốn theo chúng ta rời đi. Đợi cho Thủy kính chi hội về sau, người có thể trở lại, trong nhà một tháng, tận tận hiếu đạo. . . Sau đó, người sợ cũng là không có cơ hội này!"

Trong miệng hắn lãnh lãnh đạm đạm, nhưng cương chiều chi tình, lại là mọi người đều thấy rõ.

Lý Tuần mắt choáng váng, hắn vốn còn muốn dùng một chút nhật trình khẩn trương loại hình lý do, đến cái "Tam qua gia môn" tiết mục, không nghĩ tới Lâm Các an bài lại là như thế hợp lý, để hắn muốn cự tuyệt cũng không được.

Chính là Minh Lan, Nhạc Minh Phong, cũng đều nói này pháp rất thiện, và cái cùng hắn giác thực đệ tử, cũng bắt đầu liên thanh "Chúc mừng", như thế mấy lần lên ào ào, liền để Lý Tuần ngay cả cự tuyệt suy nghĩ cũng không dám lên.

Đến tận đây, sau này hai ngày hành trình, liền cũng định xuống tới.

Minh Lan vuốt râu cười nói: "Như thế, chúng ta cũng không cần ngự kiếm, chỉ từ trên núi đi xuống liền có thể, cũng tốt thưởng thức một chút này nhân gian cảnh sắc!"

Đề nghị này nhất trí thông qua, lập tức đám người liền thu kiếm, cười hì hì núi phụ bên trên đi xuống.

Lúc này chính là cuối thu, trên núi không khí thanh lãnh khô ráo, lá rụng bay tán loạn, du khách vốn là thừa thốt, nơi đây lại là vượn nhu bất quá tuyệt phong, đám người đi một đoạn thời gian cũng không có thấy một phạm nhân, đoán chừng muốn tới dưới núi đường lớn đại đạo, mới có thể chân chính kiến thức đến nhân thế cảnh trí.

Bọn hắn cũng không gấp gáp, tùy ý chỉ điểm sơn thủy, hào hứng cực cao, nhất là Thiên Đô Phong hạ kia một mảnh rừng phong như máu, gọt giữa dãy núi mỹ cảnh, càng là khiến người nhin không được ngừng chân nhìn kỹ.

Lý Tuần nhưng trong lòng thì khổ sở cực kì, hắn một bên muốn lo lắng Huyết Tán Nhân to lớn uy hiếp, lại muốn đối những người khác miễn cưỡng vui cười, mới đi một đoạn ngắn đường, liền cảm giác tâm lực lao lực quá độ, sắc mặt cũng biến thành có chút khó coi.

May mắn, mọi người cũng cho là hắn là cận hưởng tình khiếp, cũng không có như gì lòng nghi ngờ.

Ngược lại là Lâm Các nhìn Lý Tuần biểu lộ, mỉm cười sau khi, nhưng trong lòng thì khẽ động.

Đến hắn loại cảnh giới này, mặc dù không tu cái gì thông suốt cổ kim bí pháp Huyền Thuật, nhưng gặp thời cảm ứng cũng là thường cũng có sự tình, thường thường là bởi vì một chút cảm ứng, liền có thể biết họa phúc lấy xu thế tránh, xem như một loại không tu mà thành, tránh né kiếp số huyền công.

Trong lòng chỉ là khẽ động, nhưng lại không dừng được, hắn có thể cảm giác được sắc mặt của mình ngay tại từ từ cứng ngắt. . .

Kia một tia tối tăm ở giữa luân chuyển không thôi nhân quả, khiên động thiên địa cảm ứng, tại Lâm Các trên đầu phát ra một tiếng nhẹ bạo — lúc này, Tề Vân kêu một tiếng: "Thật xinh đẹp lá cây. . . A, là lông vũ!"

Lâm Các trong lòng xiết chặt, mãnh ngẩng đầu nhìn lên trên lúc, chính kiến

một cây đũa oánh oánh, vài giống như là ngọc thạch tinh xảo đũa vũ, bồng bềnh ung dung, từ không trung bay xuống.

Giống như là tại trăm ngàn lần trong mộng, hẳn tiện tay nhón lấy, bóp nhẹ ở lông vũ gốc rễ, một cỗ khí tức quen thuộc thấu chỉ mà vào, sau đó, một sợi ngọn lửa từ nhọn sao bắt đầu, trong nháy mắt đem toàn bộ lông vũ thiêu đốt sạch sẽ, không lưu nửa chút vết tích.

Lâm Các ngây dại.

Trên bầu trời, một mảnh hỏa hồng nhan sắc, từ xa xôi chân trời lan tràn tới, nhìn như chậm chạp, nhưng chỉ bất quá mấy lần thời gian nháy mắt, kia phô thiên cái địa hỏa vân liền đem toàn bộ bầu trời toàn bộ che đậy.

Vang vang trời trong, trong chốc lát bốc cháy lên.

Xích hồng như máu.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 10: Vấn Tình

Chương 10: Vấn tình

Bầu trời đang thiêu đốt, sôi trào hỏa vân che đậy mọi người tầm mắt sở cập hết thấy, tại tầng mây dày đặc bên trong, thậm chí còn có to lớn tương ngâm mình ở ù ù âm thanh bên trong nổ tung, giống miệng núi lửa bên trong nhấp nhô nham tương.

Tương phao mật độ trong nháy mắt liền cuồn tăng tới phi thường kinh người tình trạng, hỏa vân bên trên giống như là trong chốc lát hờ ra vô số hình thù kỳ quái bao lớn, như một trường bị bóng mặt người, vô số vết bóng rộp cũng gạt ra nồng dịch, bắn ra đầy trời hỏa vũ.

Vô số nhỏ bé hỏa hoa đúng như như mưa rơi tản ra xuống tới, giống một trận tí tách tí tách mưa nhỏ, nhưng này kết quả, cũng tuyệt đối là một trận ác mộng.

Trong chốc lát, hết thấy chung quanh cũng đang thiêu đốt, mỹ lệ rừng phong lần này thật là bắt lửa, hàng trăm hàng ngàn khóa thụ mộc, lập tức tất cả đều thành bó đuốc, "Oanh" một tiếng bốc cháy lên, "Tất tất lệt lệt" càn nổ tung vang lên liên miên.

Phệ nhân sóng nhiệt đập vào mặt, mọi người trên mặt, cũng biến thành đỏ rực một mảnh, tại dạng này nhan sắc hạ, nhìn không ra bọn hãn lúc đầu thần sắc.

Nhưng mà, Minh Lan tiếng nói quả thật đi dạng, hãn giống người điên kêu to, sớm không còn ngày thường đạo cốt tiên phong: "Thiên lý hỏa vân. . . Trời ạ! Đi mau! Mau ra rừng!"

Chúng đệ tử sớm bị dọa được ngay người, nghe vậy cũng không nghĩ nhiều, lập tức sử xuất di động nhanh nhất biện pháp — ngự kiếm!

Có năm người tốc độ cực nhanh, tại Minh Lan ra miệng sát na liền giá kiếm bay lên, mà phía dưới Minh Lan tiếng nói, đã vụn vụn không còn hình dáng: "Không muốn bay. . ."

Vừa mới phun ra ba chữ, trên bầu trời phảng phất là vang lên cái phích lịch, đình tai nhức óc tiếng vang, đem tất cả mọi người chấn động đến hai mắt hoa mắt.

Mà tại cái này tiếng nổ bên trong, trước bay lên giữa không trung năm người, liền như là năm cái người giấy, tại cuộn cuộn hỏa diễm mưa rào bên trong trống rỗng hóa thành một tùm tro bụi, sóng nhiệt thổi, liền đầy trời tán đi.

Tề Vân hét lên.

Tiếng kêu chưa ngừng, Nhạc Minh Phong đã một tay lấy nàng năm lấy, bùm miệng nàng lại, tiếp theo hét lớn: "Phục địa, xuất lâm! Ngàn vạn không thể bay! Phía trên là Bách Kiếp ngàn trượng Hỏa Ngục, cẩn thận 'Phi kiếp hỏa', không thể đón đỡ!"

Nói xong, liền đem Tề Vân một thanh vung ra rùng, lúc này, còn sót lại đệ tử đời ba, cũng thành lẩn đất hồ lô, bọn hắn liền làm đồng bạn đau thương thời gian cũng không có, sẽ vì cái mạng nhỏ của mình đến cố gắng.

Lý Tuần tịnh không có trước tiên nằm xuống, cực khác với hắn ngày thường gây nên.

Nguyên nhân lại là hắn thấy được Lâm Các trên mặt, kia đột nhiên bắn ra phức tạp thần sắc: Dữ tợn, đau khổ, tuyệt vọng, hết thảy tất cả đều chỉ tồn tại như vậy một sát na, liền tan biến tại một mảnh yên tĩnh bên trong.

Sau đó, Lý Tuần chỉ cảm thấy đầu gối đau xót, liền bị Lâm Các đá ngã trên

mặt đất, tại ngã sắp xuống thời điểm, hần cảm giác được Lâm Các tại trên đầu của hần sờ một cái, đem "Phượng Linh châm" rút xuống tới, lại nhét vào trong ngực hần.

"Dùng cái này bảo vệ tâm khẫu. . . Cùng 'Ngọc trừ tà' lẫn nhau sử dụng, có lẽ có thể giữ được tính mạng. Đợi lát nữa xuất lâm liền chạy, không cần thiết quay đầu!"

Nghe được loại này nói chuyện, Lý Tuần còn chưa kịp hỏi nhiều một tiếng, liền bị Lâm Các một cước đá bay, một cước này ra sức cực kì xảo diệu, Lý Tuần cũng không cảm thấy đau, nhưng bay ra tốc độ lại là cực nhanh, trong chớp mắt liền té ra rùng, rơi vào trong sơn đạo.

Đệ tử đời ba bên trong, cuối cùng ra chính là Kỳ Bích, nàng cũng là bị Nhạc Minh Phong cùng Minh Lan liên thủ ngã ra, vừa vắn rơi vào Lý Tuần bên người, trên mặt nàng bị ánh lửa chiếu lên đỏ bừng, lại không thể che hết kia gần như tuyệt vọng vẻ sợ hãi.

"Bách Kiếp ngàn trượng Hỏa Ngục. . . Làm sao lại như vậy?"

Nghe được nàng tự lẩm bẫm, Lý Tuần đột nhiên nhớ tới Lâm Các phân phó, trong lòng lạnh lẽo, một thanh kiếm lấy Kỳ Bích cổ tay, gầm nhẹ nói: "Sư tôn muốn chúng ta đi mau. . ."

Lời còn chưa dứt, hần tựa hồ nghe đến hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó, một tia sáng từ trước mắt hần hiện lên, hần bản năng quát to một tiếng, lại đột nhiên cảm thấy chỗ ngực đầu tiên là "Ngọc trừ tà" mát lạnh, sau đó liền "Phượng Linh châm" cao tốc chấn động.

"Bồng" nhất buồn bực bạo, Lý Tuần chỉ cảm thấy bên ngoài cơ thể nóng lên, làm cho người hít thở không thông gió nóng liền đem hần thổi đến đầy đất lăn lộn, kém chút lăn xuống đến đường núi ngoại trong khe núi đi!

Lúc này Lý Tuần bên tai truyền đến Kỳ Bích hừ nhẹ, thanh âm cực kỳ thống

khổ, ngay sau đó trên tay liền cảm thấy một cỗ đại lực, hần rên lên một tiếng thê thảm, liền tại thống khổ này bên trong, Kỳ Bích bỏ rơi tay của hần, lăn lộn rơi xuống trong khe núi.

Gặp phải tình huống như thế này, rần rần chắc chắc ngã đi, cơ hồ liền tìm không thấy đường sống!

"Đáng chết!"

Lý Tuần nằm rạp trên mặt đất, miệng đầy bụi đất, mà trời đất quay cuồng cảm giác vừa mới qua đi, hần liền hết sức mở to hai mắt nghĩ nhìn đến tột cùng.

Nhưng mà đập vào mắt sở cập, lại làm cho hần cơ hồ phát điên.

Trên đường núi trống rỗng, đang có một điểm lưu lại tro đen, theo gió nóng cuốn vào bầu trời.

Chạy trốn tới trên đường núi mười tên đệ tử đời ba, lúc này chỉ còn lại có hần, còn có kia tại cách đó không xa ngã ngồi trên đất, đã sợ choáng váng Tề Vân.

Không có gì ngoài tại trong khe núi dữ nhiều lành ít Kỳ Bích, những người khác không còn ở trên đời này lưu lại nửa chút vết tích!

Rừng phong còn tại thiêu đốt, cùng thiên thượng vô biên vô tận hỏa vân tương phản, lại hiện ra sắp sụp đổ mộ khí, chỉ có liên tục cành lá tiếng bạo liệt đang vang, còn lại chính là tĩnh mịch.

Lý Tuần trước mắt thế giới, đã bị nhiệt độ cao hơi khói hun đến như huyền cảnh uốn éo, nhìn không rõ ràng, hần nỗ lực ngưng thần lại nhìn, vừa kiến một đạo hỏa quang từ trên trời giáng xuống.

Cùng vừa mới kia liệt diễm bay tứ tung, dung kim tiêu thiết bá đạo khác biệt, hỏa quang kia toàn thân trong suốt, bên trong mấy tầng đều là đã đốt đến chỗ tận cùng, gần như trong suốt màn sáng, hỏa kinh nội liễm không phát.

Nhưng tiếp xúc mặt đất, chỉ nghe một tiếng trầm thấp "Hoa" âm thanh, cái này phương viên vài dặm rừng phong, lại cũng thành tro mà đi, chỉ lộ ra trụi lủi ngọn núi.

Lý Tuần trước mắt rộng mở trong sáng, một mực ẩn ở trong rừng ba người, lúc này cũng hiển hiện ra.

Chỉ bất quá, bọn hãn mang cho Lý Tuần, là trực tiếp nhất sợ hãi — ba người thành sừng thú trạng đứng thẳng, trong đó chỉ có Lâm Các đứng được coi như ổn định, mà Minh Lan đến Nhạc Minh Phong hai người đã là lung la lung lay, như say rượu, mềm nhũn trên mặt đất đi hai bước, trên thân lại đột nhiên sáng lên.

Lý Tuần con mắt hơi kém bạo liệt.

Vô số ngọn lửa từ hai người dưới làn da tóe ra, tinh tế ngọn lửa, càng giống là một thanh đem sắc bén đao nhọn, dễ như trở bàn tay xé rách hết thảy, đem hai người cắt chém được phá thành mảnh nhỏ, sau đó mới là tàn nhẫn rền đốt.

Chỉ có hai tiếng trầm thấp rên rỉ, Minh Lan cùng Nhạc Minh Phong liền vĩnh viễn biến mất trên thế gian.

Lý Tuần run chân, thậm chí liền đứng lên chạy trốn khí lực cũng đã mất đi, hãn chỉ có thể nhìn Lâm Các, hi vọng vị này duy nhất còn có thể chèo chống sự trường có thể cho hãn một chút hi vọng sống.

Tựa hồ là cảm ứng được hãn ý nghĩ, Lâm Các hướng bên này nhìn lại, mặt tái nhợt bên trên lại lộ ra một nụ cười khổ.

Lập tức, tại Lý Tuần ánh mắt tuyệt vọng hạ, thân thể của hãn nhoáng một cái, quỳ một chân trên đất.

Cái kia đạo từ trên trời giáng xuống ánh lửa cũng theo đó quang mang thu vào, sau đó liền một tiếng có chút vang dội vỗ áo thanh âm, Lý Tuần ngơ ngác nhìn sang, chỉ thấy được đón gió lắc nhẹ đỏ áo choàng phía dưới, kia một đạo đỏ

đến thê lương bóng người.

Bóng người này đưa lưng về phía hăn, mặt hướng Lâm Các.

Hăn thấy không rõ người này bộ dáng, chỉ gặp nàng bao khóa tại cái này áo choàng phía dưới thân hình, mảnh mai cao, nhưng không có nửa điểm hung lệ chi khí.

Lý Tuần trong lòng lóe lên một người đến, cũng chỉ có nàng mới có tu vi như vậy, cũng mới hội không nói lời gì, liền ngay cả sát Minh Tâm Kiếm Tông hơn mười người, chỉ giống là phủi nhẹ trên thân tro bụi tùy ý nhẹ nhõm.

"Phượng Hoàng nhi, người quả thật còn tại thế!"

Lâm Các thanh âm hết sức yếu ớt, hiển nhiên vừa mới ngăn lại kia một vòng kiếp hỏa, đã để hăn sức cùng lực kiệt — đây là mấy ngày trước, ba chiêu hai thức đánh chạy Tâm Cức Tử người kia sao?

Hăn cùng người trước mắt này chênh lệch, so với hăn cùng Tâm Cức Tử ở giữa khoảng cách, còn xa hơn gấp mười!

Áo choàng "Tốc tốc" run rẩy một chút, người kia dường như làm cái gì động tác, cái này đầy trời hỏa vân, chợt Như Lai lúc, trong nháy mắt đi tứ tán, trên núi lại khôi phục bình thường sắc trời, không còn nửa điểm hỏa tinh.

Chỉ là, thành tro bay đi rừng phong, cùng ngang nhau kết quả mười lăm tên tu sĩ, cũng đã không có khả năng khôi phục lại tới.

Sau đó, Lý Tuần liền nghe được một tiếng trầm thấp êm tai cảm thán: "Lâm lang, trăm năm ở giữa, người là càng ngày càng không tốt."

Nói không nên lời cái này trong cảm thán là cái gì ý vị, bất quá vền vền nghe giọng nói này, Lý Tuần liền tại trong đầu phác họa xuất nhất cái ung dung đoan trang hình tượng.

Chỉ có loại này hình tượng, mới xứng với kia không vội không chậm, nhưng lại có nhàn nhạt tình ý phong nhã thanh âm.

Coi là tuyệt đại giai nhân a. . .

Nhìn Lâm Các phản ứng, so với nàng kém đến cũng quá xa.

Lâm Các quỳ một chân trên đất, vùng vẫy hai lần, nhưng không có đứng lên, cuối cùng thân thể nghiêng một cái, té ngổn trên mặt đất, kịch liệt thở dốc hai lần sau mới nói: "Phượng Hoàng nhi, người là tới giết ta sao?"

Phượng Hoàng nhi, chính là trăm năm trước đó "Sát phượng" sự kiện nhân vật chính, Thông Huyền Giới gọi là "Yêu Phượng", mà tự xưng "Tê Hà Nguyên Quân" .

Nàng cùng Lâm Các vốn là một đôi đạo侶, cũng vì Lâm Các sư môn ngầm đồng ý, lại bởi vì tu luyện "Chủng Ngọc ma công", không những Lâm Các vứt bỏ nàng mà đi, còn tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong bị ba mươi ba tông môn liên thủ vòng vây. Mấy ngàn tên tinh nhuệ tu sĩ bày ra Thiên Tru tuyệt trận, lại vẫn bị nàng đào thoát, đến tận đây tiêu nặc vô tung.

Mà trăm năm về sau, nàng lần thứ nhất xuất hiện, liền giết Minh Tâm Kiếm Tông mười lăm tên tu sĩ tể cờ, lúc này lại thêm tam cái, cũng không có gì khó xử.

Chỉ nghe nàng nói: "Đúng vậy a, cái này trăm năm ở giữa, ta mỗi giờ mỗi khắc không nghĩ như vậy. . . Chỉ là người trên Liên Hà sơn, ta lại đánh không lại Chung Ấn, lúc này mới không có đi."

Nếu như nàng dùng cao nhọn thế lương tiếng nói nói như vậy, Lý Tuần nửa chút cũng sẽ không kỳ quái. Thế nhưng là, trong giọng nói của nàng lại tự có một phen triền miên không hết nhu uyển ôn nhu, lại ý nghĩa lời nói bình thản, cảm giác này làm sao nghe cũng rất quý dị.

Lâm Các ngữ khí hiển nhiên có chút run rẩy, hăn gấp rút thở hỗn hển một hơi, mới nói: "Cho nên, ta nhất hạ sơn, người sẽ biết, sau đó vội vàng tới giết ta!"

"Đây là tự nhiên!" Yêu Phượng dường như đang cười, cười đến ôn nhu như nước: "Lâm lang a, từ khi người vứt bỏ ta mẫu nữ một ngày kia trở đi, ta đã đợi mấy trăm năm, sao còn có thể chờ đợi thêm nữa?"

"Ha. . ."

Lâm Các bỗng nhiên cười ha hả, cười không ngừng được tiếng nói khàn giọng, lúc này mới lên tiếng kêu lên: "Buồn cười! Như thế nào nói là ta vứt bỏ người? Hắc hắc, Chủng Ngọc ma công! Không nên quên Chủng Ngọc ma công. . ."

Yêu Phượng nhẹ nhàng hít một tiếng, mà một tiếng này thở dài bên trong, lại là tràn đầy thương hại chi ý.

Cái này khiến ngữ khí của nàng càng lộ vẻ nhu hòa: "Cái này hù tiểu hài tử lý do, lừa gạt một chút tiểu bối thì cũng thôi đi, người cái này tham dự kia giới Thủy kính chi hội người, làm sao cũng tin cái này. . . Vẫn là, người không nên ép lấy mình tin tưởng, mới có thể khá hơn một chút?"

Lâm Các tiếng cười đột nhiên gián đoạn, chỉ nghe Yêu Phượng ở nơi đó chậm rãi nói: "Nhân yêu khác đường, nếu muốn dòng dõi, thì không phải Chủng Ngọc ma công không thể. Nếu như ta thật muốn tu luyện ma công, một điểm nguyên thai thành hình liền là đủ, cần gì phải hoài thai ba năm, thụ kia vô tận khổ sở? Loại tình hình này người bên ngoài không biết, chẳng lẽ người cũng không biết?"

Lâm Các tiếng thở dốc tăng lên, lại vẫn không có mở miệng.

Yêu Phượng giống như là trần thuật một kiện lại bình thường bất quá sự việc, ngữ khí không có nửa điểm chập trùng: "Kết quả là, còn không phải Tứ Cửu

Thiên Kiếp sắp tới, ta kia hài nhi chính là nghịch chuyển thiên đạo mà sinh, thật ứng với kiếp số.

"Có hài nhi tại, Thiên Tâm bất trắc, kiếp số liên sinh biến lượng, nói không chừng Thông Huyền Giới muốn chết nhiều ít tu sĩ; như không có kia hài nhi, thì hết thầy trở về quỹ đạo. . . Năm đó Thủy kính chi hội, nói tới không phải là việc này sao?"

Lâm Các tiếng thở dốc đình chỉ.

Mà tại trên đường núi Tề Vân tiếng hít thở, lại gấp gấp rút lên, hiển nhiên là bởi vì lần đầu nghe được tin tức này, bị dọa đến rất thảm.

Lý Tuần lúc này mới có công phu liếc nhìn nàng một cái, hảo dưới cái nhìn của nàng cũng không có gì vết thương, chỉ là sắc mặt tái nhợt, hơi thở bất ổn, hiển nhiên nội thương không nhẹ.

Đối với Yêu Phượng lời nói sự tình, Lý Tuần mặc dù giật mình, vẫn còn không tới chịu không được tình trạng.

Chiếu hẳn nghĩ đến, dạng này ngược lại càng hợp lý chút, trong đó lợi ích quan hệ rõ ràng chuẩn xác, so cái kia cái gọi là tu tập ma công, chúng sinh gặp loại hình lý do còn mạnh hơn nhiều.

Mà lại, từ khi ngày hôm trước nghe được Tâm Cức Tử về sau, hẳn liền đối với trong đó "Chân tướng" có chuẩn bị tâm lý.

Mà càng là như thế, Lý Tuần càng cảm thấy Lâm Các phản ứng kỳ quái, không biết vì cái gì, hẳn luôn cảm giác là lạ, nhưng lại nói không nên lời quái ở nơi nào.

Nửa ngày về sau, Lâm Các càng ngày càng hư nhược tiếng nói mới vang lên: "Người. . . Đều biết rồi?"

Lời vừa nói ra, không thể nghi ngờ xác nhận Yêu Phượng lời nói bên trong

chân thực tính.

Chỉ nghe được Lâm Các cười thảm hai tiếng: "Ta có thể có biện pháp nào? Năm đó, sư tôn cùng ta nói chuyện lâu một ngày một đêm, nói lấy hết kia hài nhi chỗ xấu, ta mấy lần mở miệng cũng bù không được. . . Ta cũng nghĩ cùng người thương lượng, nhưng nhìn người thần tình kia, ta lại làm như thế nào mở miệng?"

"Sư môn ân nghĩa, ta cả một đời cũng hoàn lại không được, lại có thể nào làm trái sư mệnh? Ta còn muốn về núi, mời Lục sư thúc vì ta làm chủ, chỉ là mới chạp trễ một ngày, liền truyền ra người bị vây chặt tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong tin tức!"

"Khi đó, người muốn ta làm sao bây giờ? Đi cùng người cùng chống chọi với sư mệnh? Vẫn là đưa người vây giết tại chỗ? Phượng Hoàng nhi, người có biết năm đó ta nổi khổ trong lòng sợ, có biết năm đó ta thảm chỗ!"

Lâm Các tiếng nói thê lương buồn khải, nhưng ở trận người, cũng nghe được trong đó càng sâu một tầng ý tứ.

Nói cho cùng, đây không phải một người trước khi chết rên rỉ, mà là tại trong tuyệt vọng kêu gọi, thậm chí có thể nói là cầu xin tha thứ.

Tề Vân hô hấp càng hỗn loạn, Lý Tuần nhú chặt lông mày, cảm giác trong lòng lại là không nói ra được cỡ quái.

Yêu Phượng phản ứng thì càng là kì lạ, giọng nói của nàng hình như có một chút mê hoặc.

"Người. . . Là tại hướng ta cầu xin tha thứ sao?" Dừng một chút, không chiếm được Lâm Các trả lời, nàng nhẹ nhàng lắc đầu, trong giọng nói có một tia như hư như ảo mộng lung: "Ta còn nhớ rõ, trăm năm trước đó, người là cực quật cường. Mặc dù tu vi của ta hơn xa người, thế nhưng là, người chưa từng cúi đầu trước ta. . ."

Nàng còn chưa nói hết, nhưng Lý Tuần lại có thể minh bạch nàng ý tứ — Lâm Các, người đang giở trò quỷ gì?

"Phượng Hoàng nhi!"

Lâm Các tiếng nói đã bắt đầu phát run, cái này thanh âm rung động vi diệu cực kì, Lý Tuần tinh tế nghe tới, lại phát giác không ra đây là kích động vẫn là sợ hãi: "Ta biết ta đối với người không ở, thế nhưng là, con của chúng ta. . ."

Thanh âm của hắn bỗng dừng sa sút xuống dưới, Lý Tuần nhin không được nghiêng tai lắng nghe, nhưng lập tức xuyên vào hắn trong tai, lại là một tiếng chói tai rít lên, tiếng gào thảng lay đầu, có như vậy một nháy mắt, hắn cơ hồ cho là mình đầu óc muốn nổ tung.

Rên lên một tiếng thê thảm, Lý Tuần hai tay gấp che bên tai đóa bên trên, hắn hai mắt hoa mắt, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới cũng tại lay động, mới chống lên tới thân thể lại một đầu cắm xuống. Bên cạnh Tề Vân so với hắn thảm hại hơn, "Ứng ực" một tiếng ngã ngựa lên trời, ngã đi.

Lý Tuần đến nay còn không biết đến cùng chuyện gì xảy ra, nhưng có một chút có thể khẳng định là, Lâm Các tuyệt không giống vừa mới chỗ biểu hiện như vậy thứ hèn nhất.

Càng trực tiếp minh bạch mà nói, vừa mới gọi là thiết lập ván cục, diễn trò!

Khiếu âm dư ba đi qua, Lý Tuần tại ông ông dư âm thanh bên trong, mơ hồ nghe được bên người cách đó không xa, "Nhào" một thanh âm vang lên, hắn nỗ lực mở to mắt, tại vẫn nghiêng trong tầm nhìn, hắn nhìn thấy Lâm Các tựa như một đầu chó chết, mặt hướng xuống nằm rạp trên mặt đất.

Hắn lại nhắm lại mắt, lại mở ra lúc, tầm mắt thuận tiện hơn nhiều, mà lúc này hấp dẫn hắn lực chú ý, không còn là Lâm Các, mà là đã xoay người lại Yêu Phượng.

Lý Tuần dám thề, đây là hẳn đã thấy nữ tính bên trong, có thể đem đại hồng y bào mặc thành lạnh lùng đoan trang duy nhất một người!

Tạo thành loại hiệu quả này nguyên nhân lớn nhất, đương nhiên là nàng vài như băng tuyết làn da, óng ánh sáng long lanh đến đã không thể hình dung tinh tế tỉ mỉ sáng loáng trình độ, cảm giác làn da của nàng phảng phất là đang phát sáng, là dùng không tí vết mỹ ngọc điêu khắc mà thành.

Hốc mắt của nàng so với thường nhân có chút dài một chút, nghiêng nghiêng bốc lên, lại là trường mi nhập tấn, "Mắt phượng mày ngài" danh xưng, thuộc về danh chí thực quy.

Như thế tướng mạo, lúc đầu rất có vài phần vũ mị chi khí, nhưng mà một đôi tròng mắt đen nhánh như điểm mực, tĩnh mạch không thấy đáy, lại đem hết thủy khí tức cũng nuốt hết không thấy, khiến người không dám khinh thường.

Đường cong ưu mỹ, đường cong hơi có rủ xuống vành môi, hiện ra nàng cường thế lạnh lẽo cứng rắn tính cách, ngược lại giống như trời sinh vì chinh phục mà tồn tại.

Đương nàng khoe môi chỗ hiện ra vẻ tươi cười, khiên động toàn bộ bộ mặt biểu lộ biến hóa lúc, Lý Tuần một phương diện vì nàng tuyệt sắc mà khuynh đảo, một phương diện khác, lại là từ đáy lòng xông lên từng cơn ớn lạnh.

Vừa mới. . . Hẳn là Lâm Các bạo khởi đánh lén đi!

Lý Tuần đem trước chuyện phát sinh suy nghĩ cái tám chín phần mười, Lâm Các từ đụng phải Yêu Phượng trước tiên, liền bắt đầu diễn trò! Hẳn vốn là không đến mức như vậy không tốt, sợ dĩ sẽ thả thái độ khiêm nhường, thậm chí chó vẫy đuôi mừng chủ, cũng xác nhận để Yêu Phượng giảm xuống lòng cảnh giác thủ đoạn.

Sau đó, hẳn liền thừa dịp nhất cái nho nhỏ cơ hội, bạo khởi đả thương người. Chỉ là kết quả kia lại là hồng bét cực kỳ!

Lâm Các lúc này cách Lý Tuần không đủ ba thước, Lý Tuần hoàn toàn có thể cảm giác được hãn thô trọng hô hấp, còn có dưới người hãn tha thiết mở rộng vết máu, cái này, liền không phải là làm trò.

Gặp phải tình huống như thế này, Lâm Các lại tại bật cười, hãn cố hết sức chống lên thân thể ngồi dưới đất, đem khoe môi vết máu lau đi, thanh âm mặc dù suy yếu, nhưng lại có một cỗ cùng trước đó hoàn toàn khác biệt khí độ, thậm chí khí này tốc độ, Lý Tuần cũng chưa từng ở trên người hãn nhìn thấy qua.

Hãn đối với mình kia biểu lộ ra khá là không chịu nổi thủ đoạn, thú nhận bộc trực: "Hỗ thẹn, vẫn là không có đắc thủ! Hiện tại, sát quả do người!"

Yêu Phượng tiểu dung cực kỳ vi diệu, cảm giác bên trong, nàng khắp cả người lãnh ý, tại nụ cười này bên trong đã chậm rãi hòa tan, giọng nói lại khôi phục được lúc trước ôn nhu: "Lâm lang, tính tình của người dù chưa biến, thế nhưng là tâm tư lại phải sâu hơn nhiều!"

Đối hai người này tình trạng, Lý Tuần trong lòng hàn ý sâm nhiên.

Hai người bọn họ đối vừa mới kia một cái đánh lén thấy tựa hồ rất tùy tiện, chỉ là các sinh tâm cơ, để cho người ta dò xét không đến hư thực.

Lâm Các cố nhiên là hung ác hạ ra tay ác độc, tuyệt tình cực kỳ, thế nhưng là nhìn Yêu Phượng một mặt thông dong, hiển nhiên cũng là đã sớm có phòng bị tâm tư.

Trước mắt như thế tình huống, chính là có huyết hải thâm cừ, cũng lộ ra quý quyết âm trầm, cái này khiến Lý Tuần không khỏi hoài nghi, bọn hãn trước đó thật là một đôi đạo lữ sao?

Đối Yêu Phượng cảm thán, Lâm Các chỉ là mỉm cười: "Chỗ đó, tổng vẫn còn so sánh không hơn người. . . Kỳ thật, ta vẫn luôn đang hoài nghi, theo người trước kia tính tình, vừa mới tuyệt sẽ không cho ta nói loại kia nói nhằm cơ hội!"

"Mà lại, người từ đầu tới đuôi, cũng phòng được giọt nước không lọt, nếu như không phải nói đến hài tử, chỉ sợ ta liền xuất thủ cơ hội cũng không có. Đây cũng là sư tòng người nào?"

Yêu Phượng nhàn nhạt cười một tiếng, càng có vẻ ôn nhu hoà thuận, hoàn toàn không có phong mang: "Người vì sao không trực tiếp hỏi ta, năm đó là dựa vào ai chạy đi?"

Lý Tuần nghe vậy trong lòng hơi động.

Chuyện năm đó, hẳn cũng biết cái đại khái, tựa hồ là do ba mươi ba cái tông môn liên thủ phát động Thiên Tru tuyệt trận, vốn không có sơ hở gì, lại làm cho Yêu Phượng tại vô thanh vô tức ở giữa bỏ chạy, dựa theo suy luận, xác nhận có cái nào đó tông môn làm nội ứng tung nòng bỏ chạy.

Trăm năm qua, cái kia tông môn là ai, chính tà các tông ở giữa cũng vô định luận, bằng thêm rất nhiều nghi kỵ. Mà bây giờ, Yêu Phượng liền muốn công bố đáp án này sao?

Lâm Các thân nhiên gật đầu: "Đối kia nhất tông môn, dám mạo hiểm thiên hạ sai lầm lớn tung người bỏ chạy, lại làm kiếp số vô thanh vô tức trừ khử, bực này kinh thiên thủ đoạn, Lâm mỗ trong lòng mong mỏi!"

Yêu Phượng hơi quay đầu đi, dường như thở dài một cái, sau này ngậm khế nói: "Thiên Âm tham gia diệu hóa, tam động ngọc quy chân."

Lý Tuần còn tại mơ hồ, nhưng hẳn khóe mắt quét nhìn lại thấy được Lâm Các mặt tái nhợt bên trên, trong chốc lát gần đây đỏ mặt, cái này tiên diễm đỏ lại tại trong chớp mắt tiêu tán xuống dưới, lưu lại chính là một mảnh xanh xám nhan sắc.

Lý Tuần có thể cảm giác được, Lâm Các thân thể tại rất nhỏ run rẩy, cái này tuyệt không giống như đang diễn trò!

Lập tức, Lý Tuần bình tĩnh: "Thiên Âm diệu hóa, ngọc quy chân. . . Cái này, chẳng phải là Ngọc Tán Nhân?"

Tức khắc, hần nhìn Lâm Các ánh mắt liền lập tức khác biệt. Nếu như nói vừa mới còn có chút vì phun trào tâm cơ mà hồi hộp, vậy bây giờ còn lại, liền chỉ có thương hại.

Lần này Lâm Các không cần giả, tiếng nói cũng là tâm: "Không tệ, Ngọc Tán Nhân tu vi tinh thâm, thật có nghịch thiên chi lực. . ."

Lời nói một nửa, hần cũng nhin không được nữa, một quyền đập xuống đất, gầm nhẹ một tiếng: "Người vì sao muốn đi cầu hần?"

Cái này nhất cuống họng đến hay lắm sinh đột nhiên, Lý Tuần bị dọa đến thân thể chấn động, chỉ cảm thấy trong đó khàn giọng âm cuối, như là nhất khối thiêu đến đỏ bừng bàn ủi tại trên thân người đung một cái, "Tư tư" thanh âm, thẳng làm cho người lông tơ vì đó đứng đấy.

Không có một cái nào nam nhân khi biết mình làm mọt sừng về sau, còn có thể nói cười tự nhiên — Lâm Các đã là cực kỳ không dậy nổi, hần còn có thể cười lớn như vậy một tiếng.

Yêu Phượng lại là thật nở nụ cười: "Phu quân không thể cứu ta mẫu nữ, ta tự nhiên muốn tìm có thể cứu người, đây có gì không thể?"

Đây là nàng lần thứ nhất xưng Lâm Các vì "Phu quân", chỉ là tiếng xưng hô này, lại như là một thanh kiếm sắc thẳng đâm vào Lâm Các trái tim, đây là hần tuyệt không cách nào chịu được sỉ nhục!

Nhìn Lâm Các sắc mặt, liền biết hần đã là trong lòng đại loạn, ánh mắt hần đỏ bừng, ngược lại dường như một đầu nhắm người mà phê dã thú, khí tức nguy hiểm, để Lý Tuần thân thể nhin không được hưởng về sau dờn một chút.

Cái này khê động, nguy rồi!

Lâm Các hai mắt đỏ bừng lập tức nhìn chăm chăm tới, đánh vào Lý Tuần trên mặt lúc, đầu tiên là mơ hồ một chút, lập tức liền so trước đó đỏ lên gấp mười!

Lý Tuần như là bị rắn tiếp cận ếch xanh, toàn thân cứng ngắc không thể động đậy. Trong lòng chỉ là kêu thảm: "Cái này liên quan ta chuyện gì, liên quan gì đến ta?"

May mắn, loại ánh mắt này tịnh không có tiếp tục quá lâu, mà lại Lâm Các thần trí tựa hồ cũng đang khôi phục, đến cuối cùng, chỉ còn sót lại một tiếng rên rĩ giống như thở dài.

Nhưng mà, Lý Tuần lại không vì vậy mà hơi cảm giác nhẹ nhõm, hẳn thậm chí so vừa mới khẩn trương hơn.

Bởi vì, tại Lâm Các về sau, Yêu Phượng cũng hướng hẳn quãng tới ánh mắt, trong đó rất nhiều có thể chịu được ngoạn vị ý tứ: "Hẳn là người đồ đệ?"

". . . Không tệ!"

Lý Tuần trong tai nghe, đồng thời cả gan ngẩng đầu lên, nhìn xem Yêu Phượng sắc mặt.

Đúng lúc Yêu Phượng cũng hướng hẳn xem ra, bốn mắt gặp nhau, Lý Tuần chỉ cảm thấy xương sống lạnh lẽo, cổ lúc này không thể động đậy, chính là muốn trốn đi ánh mắt cũng không thể nào.

Hẳn không rõ Yêu Phượng đôi mắt bên trong kia tia kì lạ quang mang là cái gì, đôi này xem chỉ kéo dài ước chừng nửa hơi thời gian, Yêu Phượng liền chủ động dời ánh mắt, đem lực chú ý chuyển đến Tề Vân trên thân: "Cái này nữ đệ tử ngược lại khá là đáng yêu. . . Cũng là đệ tử của người sao?"

"Đây cũng không phải, người. . ."

Nói mới nói một nửa, đã thấy đến Yêu Phượng đưa tay tìm tòi, liền đem cách đó không xa Tề Vân trống rỗng hút tới, xách tại trên tay.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Khuất Nhục

Chương 01: Khuất nhục

Lâm Các thấp khục hai tiếng, trên mặt dâng lên một mặt triều hồng: "Phượng Hoàng nhi, người trở nên được không dứt khoát! Đối loại này tiểu bối, sát liền sát rồi, làm gì lại làm nhục hần!"

Yêu Phượng cười yếu ớt một chút: "Này làm sao tính làm nhục? Như hần thật sự là khó chơi, ta cử động lần này bất quá là tự rước lấy nhục. . . Thế nhưng là người nhìn hần gương mặt kia, dạng này không phải rất thú vị sao?"

Lý Tuần đem thanh âm này nghe lọt vào tai, trên mặt một trận lửa nóng, một trận lạnh buốt. Tề Vân ngay tại bên cạnh hần, hoàn toàn không có sức hoàn thủ, chỉ cần hần tay giơ lên, một chưởng vỗ hạ, dựa theo Yêu Phượng lời nói, hần cái mạng này, chính là bảo vệ — đây là trong đầu hần trước hết nhất chuyển qua suy nghĩ.

Yêu Phượng nói tuyệt không sai, nếu như mình thật là nhất cái quang minh lẫm liệt hạng người, nghĩ đến, xác nhận trước tiên giơ chưởng tự vận, đem cái này sinh cơ lưu cho đồng bạn mới là. Chỉ là cái này nhất do dự, mặc kệ ý nghĩ trong lòng như thế nào, đều sẽ đem nhân tính nhất âm u kia một mặt, bại lộ trước mặt người khác.

Giống Lý Tuần dạng này người, tổng đem trong lòng bí mật tầng tầng bao khóa, sợ trước mặt người khác lộ ra một tia nửa hào, bởi vì chỉ cần lộ ra nửa phần, liền đại biểu lấy thể thảm đau đớn thất bại.

Mà lúc này, hần thua rất thảm!

Có như vậy một nháy mắt, hãn cơ hồ liền muốn xé rách tất cả mặt mũi, hung hăng một chưởng, đem Tề Vân đánh chết, sau đó, dựa vào lấy Yêu Phượng hơi thở, như chó hèn mọn sống sót.

Nhưng mà, giấu ở ở sâu trong nội tâm, một cỗ bị đè nén thật lâu nhiệt huyết, duy người trẻ tuổi đặc hữu một điểm huyết tính, đột nhiên bạo phát đi ra, thẳng xuyên não tể.

Hãn ngửa mặt lên trời cuồng hống một tiếng, bỗng nhiên trở bàn tay, hướng mình trán đánh rơi — thể nội chân tức, "Bồng" một tiếng, loạn thành hỗn loạn. Tại phân loạn bên trong, thời gian tốc độ chảy bắt đầu chậm lại, mười bảy năm qua kinh lịch đủ loại, tại trong đầu phi tốc hiện lên.

Ít tiểu vinh hoa, sau đó bảy năm cực khổ, bây giờ sinh tử giao thoa, một đường sinh cơ kia, phảng phất là theo gió tung bay bụi bặm, tại quanh người hãn phiêu đảng, lại không cho một tia bắt lấy cơ hội. . .

Tán loạn chưởng phong cào đến hãn đau cả da mặt, mà một chút đau ý, tựa như một cây Bắc Cực đất tuyết băng châm, đâm thẳng nhập ngực của hãn, sau đó, hàn ý thẳng xuyên não cửa, đông cứng nguyên bản kia một chút xiu nhiệt huyết.

Ngày thường phán đoán đủ loại, bỗng nhiên phản xung mà lên, đem trong đầu điền tràn đầy.

Hãn theo đuổi tự do, khát vọng cường đại, chỗ huyễn tưởng trường sinh tiên đạo, giờ phút này tất cả đều dâng trào ra! Nếu như muốn những này nguyện vọng thực hiện, hãn hiện tại có thể nào chết đi?

Có thể nào chết đi!

"Ba!"

Thanh thúy da thịt giao kích tiếng vang lên, Lý Tuần hướng về sau ngã lật,

nằm rạp trên mặt đất, không nhúc nhích, lại qua mấy tức, hăn mới khóc thút thít hai lần, gương mặt vắn vẹo, kêu ré lấy khóc lên.

Hăn ở chỗ này khóc đến tê tâm liệt phế, bên kia Yêu Phượng lại chỉ là từ tốn nói một câu: "Đây cũng là đồ đệ của người?"

Lâm Các trầm thấp cười hai tiếng, trong tiếng cười lại nghe cũng không được gì, nhưng lúc này bật cười, nguyên bản là một loại khác thường.

Lý Tuần phát hiện, mình rốt cuộc khóc không nổi nữa — hăn vốn là không nghĩ khóc cảm giác, mới chỉ là lâm tràng phản bội, cảm thấy mình mặt mũi không nhìn được, mới hết sức gạt ra điểm nước mắt, lấy làm dịu bối rối của mình. Hăn vốn cho rằng đã che giấu được thật tốt, thế nhưng là nghe hai người đối thoại về sau, hăn mới hiểu được, tại trong mắt đối phương, đây bất quá là một trận vụng về nháo kịch!

Trong lúc nhất thời, hăn xấu hổ giận dữ muốn chết, con mắt đóng chặt lại, không dám nhìn người, hiện tại, hăn chỉ muốn tìm kẽ đất chui xuống dưới, không còn ra!

Đúng lúc này, một trận nhàn nhạt mùi thơm ngào vào miệng mũi, cùng trên đất bụi đất vị hỗn tạp cùng một chỗ, rất có một phen kì lạ hương vị. Hăn ngần người, trong đầu kịp phản ứng, đây chính là Yêu Phượng mùi thơm cơ thể.

Hăn nhìn không được mở to mắt, đập vào mắt, là Yêu Phượng hỏa hồng váy tay áo, mấy chục tầng sợi nhỏ dệt thành tầng tầng màn che, tựa như cùng tung bay múa hỏa diễm, chỉ một thoáng chiếm cứ hăn tất cả giác quan.

"Người đồ đệ này ngược lại là hiền hòa!"

Lời tương tự, Lý Tuần sớm nghe được chết lặng, nhưng mà, Yêu Phượng sau đó động tác, lại là hăn chưa hề trải qua — hăn bị nhắc lên, bất quá so Tề Vân hơi tốt một chút, chân của mình còn dính chạm đất. Cái này khiến hăn có thể tại khoảng cách gần quan sát Yêu Phượng gương mặt, cho dù là như thế gần sát

khoảng cách, hần vẫn tìm không thấy đối phương trên mặt có nửa điểm tì vết, chỉ bất quá, kia một đôi sâu không thấy đáy đôi mắt, lại làm cho trong lòng của hần chỉ có run rẩy.

Yêu Phượng buông lỏng tay ra, để chính hần đứng đấy, Lý Tuần phí hết lớn khí lực, mới đưa hai chân run rẩy ổn định, bảo trì lại cân bằng, chỉ là kia "Khanh khách" rãng run rẩy âm thanh, còn có "Tốc tốc" run run quần áo, cũng hoàn toàn hiển lộ ra trong lòng của hần đã tràn qua cực điểm sợ hãi.

Nhìn hần bộ dáng, Yêu Phượng nở nụ cười: "Không cần khẩn trương? Lại nhìn sư phụ người."

Lý Tuần theo lời thay đổi lấy cứng ngắc cái cổ, nhưng còn không có nhìn thấy mục tiêu, liền cảm giác được một mảnh mềm mại, dán tại hần bên mặt bên trên.

Hần lúc này hai mắt đăm đăm, toàn thân cứng ngắc giống khối gỗ, trong tai hốt hoảng nghe được Yêu Phượng cười nói: "Lâm lang, cảm nhận được giống sao?"

Như cái gì?

Duy nhất có giá trị suy nghĩ lóe lên một cái rồi biến mất, mà sau đó thời gian bên trong, hần chỉ ở trong đầu nghĩ đến một sự kiện — nàng dán mặt của ta. . . Dùng mặt của nàng, dán mặt của ta. . .

Đương ý nghĩ này cuối cùng trở thành nhất cái trải qua đại não xác nhận tin tức về sau, Lý Tuần trên thân mềm nhũn, giống bùn nhão tê liệt ngã xuống trên mặt đất, xuất phát từ bản năng nhục thể cảm giác qua đi, sự sợ hãi trong lòng hần tựa như cùng hải khiếu, cọ rửa tới.

Nàng tại sao muốn làm như thế?

Bên tai truyền đến Lâm Các lạnh lùng tiếng cười, ở giữa còn có chút hơi

nghe thấy thanh âm, Lý Tuần vốn cho rằng đây là bởi vì Lâm Các thống hận mình phối hợp Yêu Phượng nhục nhã hẳn, nhưng lập tức lại phủ định ý nghĩ này. . . Lâm Các tịnh không có cần thận như vậy nhân!

Kia lại là vì cái gì đây?

Trong đầu của hắn đã là một mảnh đục độn. Thế nhưng là, ngay tại cái này bột nhão trong suy nghĩ, hắn bỗng nhiên đã thông quan khiếu, một đạo linh quang thoáng hiện, tựa như cùng trong đêm tối hù dọa thiểm điện, "Rắc rắc phần phật" một thanh âm vang lên, phản chiếu thiên địa một mảnh trắng bệch.

Chẳng lẽ. . . Là Ngọc Tán Nhân! Mẹ nó! Lão tử mặt vậy mà giống Ngọc Tán Nhân!

Lý Tuần co quắp trên mặt đất, trong lòng cảm xúc, do phát hiện sự thật đưa tới kinh hoàng, cùng mọc rễ sợ hãi hỗn hợp cùng một chỗ, liên tục vài cái sóng lớn, đem hắn không có đỉnh.

Hắn bị biến hóa này làm cho mất đi chút sức lực cuối cùng, nhưng trong đầu lại là lạ thường thanh minh.

Bởi vì, chỉ có đáp án này, mới hợp lý nhất.

Hắn lập tức nghĩ đến Tọa Vong phong Thanh Ngâm tiên sư, nàng vì sao lại đối với mình nhìn với con mắt khác, vì sao lại để hắn đi bá kiến Chung Ân, vì sao lại cải biến mặt mũi của hắn!

Còn có Thanh Hư, Minh Cơ bọn người dị dạng thái độ, đương nhiên, nhất đáng nhìn vì bằng chứng, ngay tại lúc này Yêu Phượng cùng Lâm Các làm trò bí hiểm giống như đối thoại.

Ngọc Tán Nhân! Chỉ có Ngọc Tán Nhân, mới có thể trở thành cái này mẫu chốt nhất đầu mỗi then chốt, đem Ngọc Tán Nhân đặt ở tất cả dị trạng điểm trung tâm, hết thấy manh mối, cũng từ nơi này xuyên qua, lại gom rõ ràng!

Mà lại, đây là hãn đổi khuôn mặt về sau kết quả, nếu như không đổi. . . Kia lại đem như thế nào?

Kia mơ hồ kết quả, để Lý Tuần toàn bộ thân thể phảng phất ngâm ở trong nước đá, huyết dịch đóng băng.

Yêu Phượng nhẹ nhàng thở dài một cái: "Người đồ đệ này, không có người kia nửa phần năng lực, lại dài ra như thế một bộ gương mặt, chẳng phải là muốn chết sao?"

Nghe được một chữ "chết", Lý Tuần tâm tựa như cùng rơi vào trong hầm băng. Chẳng lẽ, đây cũng là Yêu Phượng sát hãn lý do?

Hãn muốn chạy trốn, chỉ là bây giờ lại tận gốc ngón tay cũng không động được, hãn nghĩ trông cậy vào Lâm Các, thế nhưng là, đối phương hiện tại lại ở đâu ra tinh lực để ý tới hãn?

Lý Tuần có thể cảm giác được, Lâm Các bản thân bị trọng thương tại trước, lại bị Yêu Phượng kích thích ở phía sau, song trọng đả kích, đã sớm đánh sụp ý chí của hãn. Lúc này, hãn mặc dù vẫn là mạnh miệng, nhưng lại không sức sống, nên là hi vọng có thể chọc giận Yêu Phượng, chỉ cầu chết nhanh.

Thế nhưng là, hãn lại có thể nào toại nguyện?

Quả nhiên, Yêu Phượng đối Lâm Các nghiêng răng cười lạnh, mười phần hưởng thụ, nàng ngữ điệu cũng càng ngày càng nhẹ nhàng, cái này so vừa mới kia bình thản vô tình ngữ khí, càng khiến người ta trong lòng căng lên.

Mà vào lúc này, Yêu Phượng nói ra một câu: "Lâm lang, không bằng người thay mình chọn một báo tin chi nhân?"

Lý Tuần trong đầu ầm vang nổ vang, trái tim tại đại lực run rẩy về sau, lại bỗng nhiên căng phồng lên tới. Mềm nát như bùn thân thể, trong chốc lát càng cứng giống một khối đá, liền bắt đầu so vừa mới kịch liệt hơn run rẩy.

Trầm tĩnh thật dài một hồi, trên đường núi không có nửa điểm âm thanh. Tất cả mọi người hô hấp tất cả đều dừng lại, mà tại Lý Tuần sắp sửa sụp đổ trước đó, Lâm Các rốt cục mở miệng, chỉ là tiếng nói có vẻ hơi mệt cùng khàn khàn, cũng đã mất đi cường tự trở nên bình tĩnh.

"Tính mệnh thao chi tay người, nhiều lời vô ích, tốt hơn theo người đi!"
Dừng một chút, hần bỗng cười một tiếng, trong tiếng cười, không biết có bao nhiêu đắng chát: "Phượng Hoàng nhi, như thế kéo dài, thật không phải tính cách của người!"

"Như thế liền tốt, Lâm lang không cần nóng lòng!"

Yêu Phượng nhàn nhạt trả lời một câu, đối dưới chân Lý Tuần lại không nhìn một chút, xoay người sang chỗ khác, một cổ chân tức phát ra, đem Tề Vân cũng đánh thức.

"Nên để nữ hài nhi này cũng có một cơ hội mới là."

Yêu Phượng hào hứng khá cao, nguyên nhân chính là như thế, Lý Tuần sống sót cơ hội, liền bị phân ra một nửa. Hần chôn lấy đầu không dám ngẩng đầu, chỉ nghe được Tề Vân rên rỉ một tiếng, sau đó, liền lại là rít lên một tiếng, mà lại, tiếng kêu này đúng là không có dừng lại dấu hiệu!

"Ồn ào!"

Yêu Phượng nói chuyện đồng thời, không khí tựa hồ trong nháy mắt ấm lên, sau đó, toàn bộ thế giới cũng đi theo yên tĩnh trở lại.

Lý Tuần thân thể đã run một cái, cứ việc mặt mày buông xuống, nhưng hần vẫn nhìn thấy một điểm tro đen sát mặt đất, bay tới nơi xa.

Yêu Phượng nói khẽ: "Liền tiện nghi người đi. . . Ta cuối cùng vẫn là thích thanh tĩnh."

Bởi vì Tề Vân ngu xuẩn, Lý Tuần lạ thường thoải mái mà thu được kia duy

nhất sinh tồn danh ngạch.

". . . Sống?" Lý Tuần trong lòng lóe lên ý nghĩ này, trước một khắc, thân thể của hắn giống nham thạch, mà lúc này, hắn thì giống như là hóa tiến vào dưới thân trong sơn đạo.

Đây là hoàn toàn buông lỏng, tất cả cơ bắp cũng trong phút chốc thoát ly ý chí điều khiển, trước mắt của hắn cũng giống là bị kín một tầng lụa trắng, toàn bộ thế giới cũng trở nên không chân thật.

Sau đó, hắn hạ thân nóng lên, một cổ dòng nước tại giữa hai chân trượt xuống, lập tức thấm thấu hắn quần áo, tao mùi mùi tràn ngập đường núi.

Lý Tuần rốt cục ẩn nhẫn không ở, thút tha thút thít khóc lên.

Mà lần này, lại là thật — có lẽ là bởi vì hắn khắp cả người tao khí, Yêu Phượng phui phui ống tay áo, liền đem hắn xa xa lắc tại một bên, lực chú ý cũng hoàn toàn thả trên người Lâm Các.

Lý Tuần khóc nửa ngày, cuối cùng có thể tráng khởi lá gan, nhìn lên nét mặt của bọn hắn, mà cái góc độ này, cũng là vừa lúc.

Lúc này, hắn nhìn thấy Yêu Phượng là một mặt nhu tình, mà Lâm Các, thì là đầy mặt thảm nhiên.

Mà bỗng nhiên về sau, Lâm Các bỗng dừng nhoèn miệng cười, trong tươi cười, lại cũng có mấy phần tình ý. Thế nhưng là, cùng nụ cười này không thể nào đáp, lại là hắn lời nói bên trong nội dung: "Phượng Hoàng nhi, lại để ta đoán một chút, người chuẩn bị cho ta cái gì kiểu chết."

Yêu Phượng đôi mắt sáng lưu chuyển, trên mặt biểu lộ cũng càng ngày càng nhu hòa, nở nụ cười, đáp: "Tốt!"

Nếu như chỉ nhìn không nghe, Lý Tuần tất nhiên sẽ cho là bọn họ là tại tán tỉnh. Như thế quý quyết tình cảnh, thực sự để hắn hoài nghi, đôi nam nữ này tâm

trí phải chẳng bình thường.

Yêu Phượng thì cũng thôi đi, vốn là vạn năm yêu vật, hoàn toàn khác với người thường, thế nhưng là Lâm Các như thế, lại xem như chuyện gì xảy ra?

Lâm Các thông dong nói: "Này cũng tốt đoán được rất, trên tay người tra tấn người biện pháp, đơn giản chính là 'Bách Kiếp hỏa', 'Luyện Ngục hỏa', 'Đại quang minh hỏa', 'Thất tình hỏa' vân vân.

"Ta đoán người tất không muốn để cho ta chết nhanh, mà lại, người dù có trăm ngàn chủng tra tấn ta biện pháp, kết quả là, đều chỉ là vì phun một cái năm đó oán khí; người chẳng những hận ta, cũng hận ta sư môn, bởi vậy tất nhiên sẽ tìm cách làm nhục ta, lại tai họa sư môn! Người lưu lại đồ nhi của ta, đúng là như thế ý nghĩ.

"Dạng này tính đến, kia 'Thất tình hỏa', khả khổng tâm trí người, căn xé lục đục, chính là trong đó diệu chiêu. . ." Lại nói đến đây, hắc hắc đầu cười một tiếng, liền nếu không nói xuống dưới.

Mà nhìn Yêu Phượng biểu tình biến hóa, hiển nhiên, Lâm Các đoán đúng!

Yêu Phượng trên kiêu nhan lộ ra vẻ kinh dị, nàng nói: "Như Lâm lang chỉ dựa vào suy đoán, liền có thể kết luận việc này, thiếp thân lại là không phục!"

Lâm Các im ắng cười một tiếng: "Người nói không sai, xác thực còn có nhất cái căn cứ. . . Ta kia Kỳ Bích sư điệt, bị cấm tại vách đá phía trên, chạy thoát không được, chắc hẳn cũng là thủ đoạn của người. . ."

Lý Tuần nghe vậy chấn động, lại nghe được Yêu Phượng khẽ cười một tiếng, cũng không biết dùng phương pháp gì, liền có một người từ trong khe núi chậm rãi nâng lên, người này chính là Kỳ Bích!

Kỳ Bích xem ra, cũng là hình dạng chật vật, áo bào không ngay ngắn, còn có nhiều chỗ bị vừa mới kiếp hỏa cho đốt phá, lộ ra da thịt tuyết trắng.

Nàng lúc này mặc dù toàn thân bị chế, nhưng thần trí lại rất rõ ràng, trên mặt vẫn còn nước mắt chưa khô. Đương nhiên, Lý Tuần rất rõ ràng, cái này nước mắt tuyệt không phải vì hấn mà chảy, mình vừa rồi trò hề, chắc hấn sớm đã bị nàng nghe được nhất thanh nhị sở. . .

Nghĩ tới đây, hấn lại đem mặt ép xuống, một đợt nóng hồi sóng nhiệt tại trên mặt hấn đốt qua.

Lâm Các ngữ khí không có nửa điểm biến hóa: " 'Thất tình hỏa' dùng tại nơi này, âm tổn vô cùng. Phượng Hoàng nhi, người tại Dạ Ma Thiên lại là dài ra không ít xấu thói xấu."

Yêu Phượng nhàn nhạt đáp: "Gần mực thì đen, thấy cũng nhiều, tự nhiên cũng học được chút."

Đang khi nói chuyện, Kỳ Bích đã rơi vào Yêu Phượng trên tay. Nàng thân thể mềm nhũn, nhìn không ra bị cấm chỗ đó, như cái búp bê vải, tùy ý Yêu Phượng bài bố.

Yêu Phượng ngón tay dài nhọn từ trên mặt nàng trượt xuống, đồng dạng tuyết trắng da chất, nhẹ nhàng cọ xát, cảm giác nói là không ra yêu diễm động lòng người.

Kỳ Bích không biết đối phương ý nghĩ, nhưng cũng biết tiền đồ hung hiểm, loại này có chút quý dị tiếp xúc phương thức, càng làm cho trong nội tâm nàng ý sợ hãi tăng nhiều.

Lâm Các giữa lông mày co quắp một chút, nói: "Chính là Cổ ma đầu, cũng hiểm khi dùng loại thủ đoạn này. . ."

Yêu Phượng trên mặt lộ ra nhất cái sâu xa khó hiểu tiểu dung, lập tức hóa thành ý lạnh âm u: "Ta hết lần này tới lần khác học xong, cũng cảm thấy thủ đoạn này có chút hữu hiệu, Lâm lang không cần nghi ngờ lẫn nhau!"

Ngón tay của nàng từ Kỳ Bích trên mặt lấy xuống, vượt qua cái cổ, chống đỡ phía trước ngực chỗ mẫn cảm.

Kỳ Bích trong lòng mặc dù sợ, nhưng cũng nhịn không được đỏ mặt lên mặt, muốn giãy dụa lại không động được nửa cái ngón tay. Chỉ có thể mặc cho Yêu Phượng tại ngực nàng nhẹ nhàng vân vê, nhịn không được "A" một tiếng kêu ra.

Chẳng biết lúc nào, nàng thanh âm cấm chế đã bị giải khai.

"Thật là ta thấy mà yêu!"

Yêu Phượng dường như thở dài một cái, nghe được một tiếng này thán, một bên Lý Tuần lại là lạnh đến tận xương tủy. Yêu Phượng thái độ thực sự quá mức quỷ dị, mà nàng mục đích, đã là rõ ràng rành.

"Thất tình hỏa!"

Lý Tuần nhìn trộm nhìn thoáng qua Lâm Các, lại liếc mắt nhìn Kỳ Bích, Yêu Phượng muốn làm thứ gì, hẳn đã nghĩ đến.

Quả nhiên độc ác!

Lâm Các là trưởng bối tiên sư, Kỳ Bích là hậu bối đệ tử, tại tôn trọng tôn sư trọng đạo Minh Tâm Kiếm Tông bên trong, nếu bọn họ ở giữa chuyện gì xảy ra, mặc kệ nguyên nhân gây ra vì sao, hậu quả kia đều không phải là có thể tùy tiện tiếp nhận.

Tra tấn vũ nhục Lâm Các chỉ là phụ, chân chính muốn mạng chính là, nếu như tông môn thanh danh bị bôi xấu, đây cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể lật về tới!

Lúc kia, Minh Tâm Kiếm Tông còn mặt mũi nào danh xưng "Phượng đông thứ nhất tông" ?

Yêu Phượng chiêu này, mặc dù ti tiện đến có sai lầm thân phận, lại nhưng

chính trúng yếu hại!

Nghĩ tới đây, Lý Tuần trong lòng lại là khê động: "Nếu như là dạng này, Kỳ Bích liền không bị chết đi. . . Lưu lại cái này một người sống, liền sẽ như là ngàn năm trước đó Thanh Ngâm, trở thành để tông môn khó mà chống đỡ nan đề; ngàn năm trước đó, còn có Chung Ân hoành không xuất thế, làm giảm bớt kia vết bẩn, ngày hôm nay lại nên làm như thế nào?"

Mà lại, đối Lý Tuần bản nhân tới nói, hãn hiện tại tác dụng liền hết sức khó xử. Hãn là lấy nhất cái "Bằng chứng" thân phận còn sống sót, hãn còn sống mục đích, liền để cho chuyện này trở thành không thể cãi lại sự thật, chỉ cần có hãn tại, Minh Tâm Kiếm Tông liền không có cách nào rửa sạch hiềm nghi!

Nhưng đến lúc đó, hãn lại là cái gì đồ vật?

Có thể suy ra, hãn tương lai sinh hoạt, sẽ là như thế nào bi thảm thời gian.

Có lẽ, vừa mới nếu có thể chết đi, sẽ là nhất cái càng chính xác lựa chọn. Mặc dù bây giờ hãn là tự do thân, nhưng lại toàn thân như nhũn ra, cái gọi là dững khí, sớm sẽ theo kia một bãi ô uế, đổ xuống được sạch sẽ. . .

Hãn chỉ có thể dạng này tự an ủi mình: "Bất tử. . . Chỉ cần bất tử liền có biện pháp!"

Có lẽ là hết thấy đều đã nhìn thấu nguyên nhân, so sánh dưới, Lâm Các liền muốn thông dong rất nhiều, hãn nhìn thoáng qua Kỳ Bích, lại là không tiêu không nóng nảy: "Biện pháp này thật là âm tổn vô cùng. Chỉ là, ta cầu sinh vô vọng, chẳng lẽ muốn chết cũng không thể sao?"

Yêu Phượng sâu u trong con người, chớp động lên ánh lửa chói mắt, nàng chỉ là cười lạnh.

"Người có thể nào tùy tiện chết đi?" Nói, tay nàng chỉ khê động, một vòng màu xanh ngọn lửa ở phía trên dấy lên, lúc này, Lâm Các đột nhiên toàn thân run

rấy dữ dội, hai vai vai phía dưới, hai bó đồng dạng nhan sắc hỏa buộc phá thể mà xuất, xen lẫn thành liên hình, giống như thực chất.

"Có 'Tỏa hồn liên' chủng tại thể nội, người nghĩ tự tuyệt để cầu giải thoát, liền chuyện không phải dễ dàng như vậy!"

Lâm Các trên mặt trắng bệch, mặc dù đã ngã ngời trên đất, thân thể vẫn là khó mà chống đỡ được, lắc lư hai lần, cơ hồ muốn nằm xuống. Lúc này, Yêu Phượng cúi người, đem Kỳ Bích nhẹ nhàng đặt ở bên cạnh hắn.

Khoảng cách của hai người là như thế tiếp cận, hô hấp có thể nghe, nhưng mà, trong bọn hắn vốn lại thả nhất cái Kỳ Bích.

Hai người ánh mắt trong nháy mắt tiếp xúc. Lâm Các biểu lộ bình tĩnh, mà Yêu Phượng, lại là nhàn nhạt cười một tiếng, phong thái ngàn vạn.

Ngay sau đó, Yêu Phượng duỗi ra một chỉ điểm tại Lâm Các cái trán, một bên Lý Tuần chỉ nghe được "Xoẹt" một thanh âm vang lên, liền nhìn thấy Lâm Các lúc đầu thanh minh ánh mắt, trong phút chốc chuyển thành đục độn ngăm trọc.

Yêu Phượng bàn tay thuận thế tại trên mặt hắn lướt qua, đôi mắt bên trong nhưng lại có vạn sợi nhu tình, chỉ nghe nàng yếu ớt thở dài: "Chính là ngày lành tháng tốt. . . Lâm lang, người liền an hưởng cuối cùng này thời gian đi!"

Tiếng nói vừa dứt, nàng liền nhìn thấy Lâm Các đôi mắt chỗ sâu, kia một điểm âm lãnh rét lạnh quang — không có nửa điểm chần chờ, Yêu Phượng thể nội hùng hậu Hỏa nguyên chân tức trong nháy mắt bắn ra, thân thể giống như là một viên nghịch hành hỏa lưu tinh, hướng về sau nhanh lùi lại.

Nhưng mà, vẫn là chậm — một điểm băng hàn chân tức, như châm nhọn tiến vào bụng của nàng, tuy là vào thịt mấy phần liền ngừng lại, nhưng mà, âm hiểm lẳng lẹ chân tức, lại đối nàng Hỏa nguyên thể chất sinh ra lớn nhất tổn thương.

Đây là một loại chuyên môn đối phó công pháp của nàng, đối nàng thể nội khí mạch lưu chuyển, khiếu huyết hư thực, cũng làm đối chọi gay gắt bố trí, nếu như không phải nàng cái này trăm năm qua, công pháp có chút cải biến, một kích này, nhất định có thể để nàng gặp khó mà chữa trị trọng thương!

Ngay cả như vậy, nàng cũng nôn một ngụm nhỏ máu tươi, đỏ tươi giọt máu tại trên núi đá, tung tóe vấy ra liên tiếp huyết hoa.

Lâm Các loạng chà loạng choạng mà đứng lên, sắc mặt y nguyên tái nhợt, thế nhưng là khôi phục thanh minh đôi mắt bên trong, lại là quang mang hừng hực, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Lúc này, hai người cách xa nhau hơn mười bước, lạnh lùng giăng co.

Thật lâu, Lâm Các trên mặt nở một nụ cười: "Phượng Hoàng nhi, dù cho ta dư ngày không nhiều, nhưng cũng không muốn dùng kiểu chết này."

Không biết tại sao, Lý Tuần luôn cảm thấy Lâm Các lúc này tiếng nói, có chút kỳ dị tạp âm thanh.

Yêu Phượng lau đi bên môi vết máu, trên mặt cũng không che dấu nàng ngạc nhiên: "Người làm như thế nào?"

Đang khi nói chuyện, Lâm Các bên ngoài cơ thể thanh diễm dẹt thành "Tỏa hồn liên" lập tức hóa thành đầy trời hoả tinh, dần dần quy hư vô.

Lâm Các chỉ chỉ sọ não, hơi có chút tự giễu nói: "Dùng nơi này. Ta bỏ ra một trăm năm thời gian đang tự hỏi, nếu như đụng phải người lúc, nên dùng cái gì thủ đoạn; ta ngày đêm suy nghĩ, cũng cơ hồ nghĩ đến mỗi một chi tiết nhỏ. Nếu như ngay cả cái này cũng không có cách nào giải quyết, vậy ta đây một trăm năm, mới là coi là thật sống uống!"

Yêu Phượng lại nhíu mày, lập tức lại nói: "Như vậy, người vừa rồi kia lần thứ nhất đánh lén, cũng là tồn lấy kiêu ta tâm chí suy nghĩ? Từ đó trở đi, người liền

bắt đầu tính toán ta rồi?"

Lâm Các cười không đáp, ngay sau đó, thân hình hẫng nhất cái lắc lư, trong chớp mắt vượt qua cái này hơn mười bước khoảng cách, một quyền đánh xuống — Lý Tuần chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, mãnh liệt va chạm cuồng phong từ hai người chung quanh bắn ra, sát mặt đất một quyền, tại chỗ để hẫng thành lăn đất hồ lô, một trận trời đất quay cuồng, hiểm hiểm lăn xuống đến trong khe núi.

Cái này cuồng phong tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, đương Lý Tuần lại mở mắt ra lúc, có thể nhìn thấy, chỉ còn xa ngút ngàn dặm không một người đường núi, mà trên bầu trời đang có tha thiết lôi minh âm vang mà xuống. Thịnh thoảng quét xuống một đạo dư ba, càng đem đường núi lân cận nham thạch vạch ra thật sâu vết khắc.

"Trốn! Thừa dịp hai người đối bính thời điểm. . ." Lý Tuần trong đầu chớp động lên ý nghĩ này, chỉ là hẫng ngẩng đầu một cái liền thấy được Kỳ Bích, thân thể nàng vẫn bị chế, nằm tại trên đường núi, nhưng lại bị mới tán dật cương phong thổi tới hơn mười trượng ngoại, hiểm hiểm lại muốn rớt xuống trong khe núi.

Cứu hay là không cứu?

Cái này xung đột cũng chỉ là lóe lên liền biến mất, hẫng nỗ lực bò người lên, hướng Kỳ Bích nơi đó phi nước đại. Một bên chạy, một bên tế ra Thanh Ngọc Kiếm.

Hơn mười trượng khoảng cách, chạy tới chỉ là trong nháy mắt, hẫng thể đi không ngừng, một thanh quăng lên Kỳ Bích, ôm vào trong ngực, thả người hướng khe núi chỗ nhảy xuống — Thanh Ngọc quang mang lóe lên, dừng ở dưới chân hẫng, chân tức trong nháy mắt bắn ra, liền muốn xông vào khe sâu, mượn địa thế đào thoát.

Đúng lúc này, Lâm Các kia nghe không ra hỉ nộ tiếng nói tại sau lưng vang lên: "Người muốn đi đâu?"

Lý Tuần ngậy người, sau đó mạnh mẽ quay đầu, tại xác nhận người nói chuyện hình dáng tướng mạo về sau, đại hi kêu lên: "Sư tôn!"

Tiếng gọi này lại là phát ra từ phế phủ, không có nửa điểm miễn cưỡng làm ra vẻ.

Lâm Các lúc này mặc dù hình dạng chật vật, vết thương không ít, thế nhưng là lân cận đã không có Yêu Phượng bóng dáng, chẳng lẽ đã bị hấn cho đánh lùi?

Lý Tuần trong lòng buông lỏng, lại phát hiện mình bây giờ cử động, ở trong mắt Lâm Các, xác nhận khá không trượng nghĩa, cũng theo đó quần bách, vội vàng tháo kiếm, nhảy lên đường núi, đang chờ mở miệng giải thích, Lâm Các đã từ trên tay hấn muốn tới Kỳ Bích, tiện tay một chỉ, liền hiệu cấm chế.

Kỳ Bích cấm chế nhất hiệu, liền tự hành tránh ra, rơi trên mặt đất, trong mắt lại là đỏ lên: "Đại sư bá. . ."

Mới mở cái đầu, nàng liền nghẹn ngào phải nói không ra nói. Cái này coi như kiên cường, đối người bên ngoài, nhìn xem hơn mười vị đồng bạn hóa thành tro bụi, chỉ sợ sớm đã tinh thần hồng mất, cùng nàng so sánh, Lý Tuần liền thiếu đi ba phần cốt khí.

Lý Tuần thẹn trong lòng, không dám ngẩng đầu nhìn nàng, nhưng trong lòng đang nghĩ, trở lại sơn môn, nên muốn thế nào vẫn hồi mặt mũi. Nhưng mà, bên tai lại nghe Lâm Các nói: "Hai người các người, chia ra đào mệnh đi thôi!"

Một câu để cho hai người sợ ngây người, cùng một chỗ ngẩng đầu nhìn hấn, đã thấy Lâm Các miệng mũi ở giữa, đang có tinh tế tơ máu chảy ra, hình dáng tướng mạo thâm trầm đến cực điểm.

Dù vậy, hấn vẫn là nở một nụ cười: "Nàng vừa mới bị ta lừa gạt lui, nhưng lại lừa không được quá lâu, chẳng mấy chốc sẽ trở về. . . Các người chia ra đào khai, có lẽ còn có thể đi nhất cái."

Kỳ Bích kêu khóc một tiếng sớ bá, lại nghĩ nói chuyện, lại bị Lâm Các một phát bắt được bả vai, hướng khe núi ngoại vung ra, động tác này so cái gì lời nói đều muốn hữu lực, Kỳ Bích tuyệt sẽ không không rõ Lâm Các ý tứ.

Chỉ ngừng nửa hơi thời gian, khe sâu bên trong một đạo hồng quang bay vút lên trời, tại đường núi độ cao hơi dừng lại, liên quang mang đại thịnh, xông vào tầng mây.

"Nàng muốn vì người hấp dẫn chú ý. . ." Lâm Các lạnh lùng nhìn đệ tử một chút.

Lý Tuần lúc này thấp một nửa, thế nhưng là tiếp lấy lại nghe được Lâm Các cười một tiếng.

"Quả nhiên, người nhất giống ta! Thôi, làm gì suy nghĩ nhiều, sống sót mới là trọng yếu nhất, người cũng đi đi!"

Lý Tuần trong lòng nơm nớp lo sợ, nhưng cũng biết hiện tại tuyệt không phải nói nhiều thời điểm, cắn răng một cái, lại dập đầu cái đầu về sau, quay đầu liền đi.

Chỉ là trong đầu ông ông tác hưởng, mấy loại tâm tình tạt tại một chỗ, nói không nên lời là mùi vị gì.

Lý Tuần dù sao không có Kỳ Bích có đức độ, ngự kiếm thời điểm, chỉ dám đem kiếm quang ép tới cực thấp, dán sơn lâm phi hành, cái này cực khảo nghiệm hãn ngự kiếm năng lực cùng can đảm, nhưng lúc này tử vong uy hiếp như đứng ngồi không yên, lại có trợ giúp hãn vượt xa bình thường phát huy.

Cảm giác, hãn lúc này tốc độ cùng ở trên không trung lúc phi hành, cơ hồ không có khác gì, bất quá nửa nén nhang công phu, hãn liền dọc theo dãy núi bay ra mấy trăm dặm xa, nghĩ đến dù cho kia Yêu Phượng đuổi theo, nhất thời bán hội cũng chưa chắc có thể theo kịp.

Lúc này, hãn cũng cảm giác được có chút khí gấp rút, hãn là bởi vì trong lòng khẩn trương, mới làm chân tức tiêu hao hơn xa ngày thường, mới đi một đoạn như vậy lộ trình, liền khó có thể vì kế.

Tiếp tục như vậy tuyệt đối không được, hãn không thể không chậm dần tốc độ, chậm rãi điều vận khí tức, ổn định tâm tư. Cái này yên tĩnh tâm, "Ngọc trừ tà" diệu dụng liền bày ra, từng tia từng tia lương khí cấp tốc che kín tâm hồn, nhịp tim đập loạn cào cào rất nhanh liền an định lại, lại cảm thấy ý lạnh theo huyết khí lên não, cũng làm cho linh đài khôi phục thanh minh.

Nhất hồi phục bình thường, Lý Tuần ngự khởi kiếm đến liền linh hoạt mấy phần, trong đầu cũng không chịu ngồi yên, vừa rồi sự kiện mỗi một cái hình tượng, tựa như đèn kéo quân tại trong đầu không ngừng hiện lên, cẩn thận suy nghĩ trong đó quan khiếu, nhất là liên quan tới Ngọc Tán Nhân bộ phận, càng nghĩ càng cảm thấy trong đó vô cùng có thâm ý.

Nhớ đến lúc ấy "Tọa Vong thạch" thẩm tách mình tam sinh lúc, được nhất cái "Cô sát" chi tướng. Lúc ấy, Thanh Ngâm, thanh minh liền cho là hãn là nào đó tu sĩ độ kiếp thất bại, tam sinh câu diệt, mà bảo vệ một tuyến linh thức chuyển thế chi thể.

Nếu như nói tu sĩ kia chính là Ngọc Tán Nhân, thì hết thầy liền cũng có đáp án. Thế nhưng là, nhìn Thanh Ngâm, Lâm Các, nhất là Yêu Phượng thái độ, kia Ngọc Tán Nhân rõ ràng còn sống được thật tốt!

Cái này nhưng lại là đạo lý gì?

Lý Tuần ẩn ẩn cảm thấy, nếu như có thể giải mở bí ẩn này đề, vậy hãn sau này đường xá, sẽ minh bạch rất nhiều.

Trong đầu suy nghĩ không ngừng, ngự kiếm tốc độ lại là không chậm chút nào, mắt thấy lại bay ra hơn trăm dặm đường, cũng đã gần phải bay càng trời đều dãy núi, hãn mới dần dần trầm tĩnh lại.

Khoảng cách này, cũng đã an toàn đi!

Lý Tuần bắt đầu hỏi tường Nhân Gian giới cùng Thông Huyền Giới giao tiếp khu vực phân bố, hiện tại trọng yếu nhất, chính là về núi báo cáo cái này thăm sự, cũng chỉ có đến trên núi, cái mạng nhỏ của hắn mới chính thức có bảo hộ.

Chính đang cân nhắc, trên đầu đột nhiên một tiếng cười khẽ: "Người muốn đi đâu?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Xảo Ngộ

Chương 02: Xảo ngộ

"Người muốn đi đâu?"

Tại nửa nén hương trước, chính là một tiếng này chào hỏi, để Lý Tuần kinh hỉ phi thường; mà lúc này, hẳn nghe câu nói này, lại có một sợi hàn ý, từ xương đuôi thẳng lên trán, bắp thịt toàn thân, đều cứng ngắc, dưới chân trượt đi, liền đâm đầu vào núi đi — cành lá đứt gãy âm thanh bên tai không dứt, cũng không biết trên thân bị vẽ nhiều ít dấu, Lý Tuần đụng đầu vào rễ cây bên trên, đầy mắt tinh tinh loạn bốc lên, cùng lúc đó, bên cạnh hẳn không khí cũng nóng rực.

"Đừng có giết ta!" Hẳn hét rầm lên, trên trán nhớp nhúa chất lỏng trượt xuống, xác nhận bị vật cứng phá vỡ đầu, nhưng hẳn lại không để ý tới đau đớn, giãy dụa lấy lật lên thân đến, buồn bực đầu tị trong rừng rậm phi nước đại.

Pha tạp bóng cây hóa thành từng đầu tinh mịn sợi tơ, quật ở trên người hẳn, phảng phất một trường tuyệt vọng đầu bông, vào đầu chụp xuống.

Nhiệt độ của không khí chung quanh càng không ngừng lên cao, thời thời khắc khắc nhắc nhở lấy Lý Tuần, kia uy hiếp trí mạng y nguyên tồn tại.

Lúc này, dù là "Ngọc trừ tà" như thế nào thần kỳ, cũng bình tĩnh không được gần như điên cuồng tâm tư.

"Bàng — "

Dưới sự hoảng hốt chạy bừa, Lý Tuần đã phân không rõ cái bóng cùng thực thể khác biệt, nhất cái hoảng hốt, đụng phải thân cây, mới tổn thương cự đầu

nhức thêm tại một chỗ, để trước mắt hăn tối đen, thân thể lập tức liền mềm nhũn.

Cái này va chạm, cũng đụng nát hăn một điểm cuối cùng giãy dựa dững khí.

Huyết thủy dọc theo khước mắt của hăn nhỏ tại trên mặt đất, hăn đem con mắt mở ra một đường nhỏ, cùng máu tươi cùng màu váy áo tại trong mông lung hiển hiện ra, sợi nhỏ dệt thành váy tay áo chính theo sơn phong có chút phiêu động.

"Tha ta!"

Hăn rên rỉ một tiếng, khó khăn lật ra nửa người, nghĩ đưa tay đi cấu kia phiến váy tay áo, đây là tuyệt vọng ăn xin, hăn hi vọng có thể đòi lại mình sẽ bị quắp đi mạng nhỏ.

Kia phiến váy tay áo hướng về sau nhẹ nhàng một bước, không để cho hăn đụng tới. Nhưng là, Lý Tuần có thể cảm giác được, vị này cầm hăn sinh tử vinh nhục "Đại nhân", đang dùng một loại có nhiều hứng thú ánh mắt đánh giá hăn.

Có lẽ, nàng đang suy nghĩ phải chăng làm ân tình; lại có lẽ, nàng đang suy nghĩ đến tội cùng từ chỗ nào hạ đao!

Sợ hãi từ đáy lòng chỗ sâu nhất sinh sôi, trong chốc lát hiện đầy toàn thân, hăn thậm chí có thể cảm giác được, có như vậy một tia kỳ dị cảm giác tê dại từ sâu trong thân thể chảy ra đến, chậm rãi thấm thấu hăn thân thể.

Là cái gì? Để toàn thân hăn cũng toan toan nhuyễn nhuyễn?

Hăn nằm nghiêng thân thể lay động hai lần, cuối cùng vẫn lật lên, mặt mũi hướng địa, nằm phục trên mặt đất: "Nguyên Quân thù hạ lưu tình! Thù hạ lưu tình!"

Hăn hăn là tại gào rít đi! Thế nhưng là, thanh âm kia lại phảng phất là từ xa xôi lòng đất truyền đến, lại giống là một con ruồi, ông ông khê kêu.

Hăn rốt cục vẫn là quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, hăn làm trước đó vốn là

muốn làm, nhưng lại không mặt mũi làm sự tình.

Trong lòng của hãn duy nhất còn có thể tạm làm an ủi là — nếu như hãn không quỳ, đang sợ hãi trọng áp hạ, hãn cũng bảo trì không ở bình thường bộ dáng; ngược lại là quỳ xuống đến về sau, tại tứ chi, đầu lâu đều kề sát đất đồng thời, hãn còn có thể cảm giác được như vậy một tia nửa điểm cảm giác an toàn.

Vết thương vừa tiếp xúc ô trọc thổ địa, lại là một trận đau rát, nhưng những này, so với trong lòng khuất nhục, thì kém xa rồi; mà trong lòng khuất nhục, so với quý giá tính mệnh, lại coi là cái gì đâu?

Lúc này, chung quanh không có người bên ngoài, tự nhiên cũng không có mặt mũi vấn đề, khi tất cả chế ước hãn cầu sinh dục vọng trời buộc tất cả đều chặt đứt về sau, hãn liền rốt cuộc không có lý do bảo trì kia một điểm căng thẳng.

"Ồn ào!"

Yêu Phượng nhàn nhạt mắng một tiếng, liền để hãn gần như gào khóc tiếng kêu ré, bị một đao chặt đứt. Hãn dùng cái trán dán chặt lấy mặt đất, toàn thân cứng ngắc, một cử động cũng không dám, mà cái này trạng thái căng thẳng tại mấy tức về sau, liền biến thành lạnh rung run rẩy.

Hãn càng là khẩn trương khắc chế, cái này run rẩy liền càng là rõ ràng, cho đến hãn cũng không nén được nữa, toàn bộ thân thể càng khiên động chung quanh cành lá, rì rào rung động. Thanh âm mặc dù không lớn, nhưng từ đến Yêu Phượng mới kia âm thanh "Ồn ào", lại so kinh lôi còn muốn đáng sợ!

Hãn cố gắng khẽ đảo mắt, hi vọng có thể dùng khước mắt quét nhìn quan sát Yêu Phượng thần sắc, nhưng hãn đem hết toàn lực về sau, có khả năng nhìn thấy, cũng chỉ có kia một mảnh huyết hồng váy tay áo, còn có một điểm lúc ẩn lúc hiện tinh xảo giày mặt.

Cái này huyết hồng nhan sắc, chính là một đoàn sâu kín yêu hỏa, từng giờ

từng phút thôn phệ lấy hăn hi vọng, lại bài tiết xấu mặt lậu trọc dịch, rót vào hăn đã gần như khô quắt buồng tim.

"Người. . . Muốn sống?"

Yêu Phượng thanh âm nghe không ra cái gì khuynh hướng, nhưng lại có không có gì sánh kịp kích thích.

Lý Tuần run lên bần bật, mềm nhũn thân thể tại mặt đất nhuyển động hai lần, phí sức rút ngắn cùng Yêu Phượng khoảng cách về sau, mới khó khăn ngẩng mặt; gương mặt này bên trên, bị bùn đất, nước mắt, nước mũi lau một tầng, che đi hăn một điểm cuối cùng tuấn tú, còn sót lại, chỉ có chật vật cùng hèn mọn.

Trong miệng hăn ngay cả điệt kêu: "Muốn sống, muốn sống! Cầu Nguyên Quân ngài lòng từ bi, ngài lòng từ bi a!"

Yêu Phượng đối với hăn bộ này gương mặt cảm thấy hứng thú, lại vẫn cúi đầu xuống, cẩn thận quan sát, nói: "Người tình này hình, như bị kia cuồng sinh nhìn thấy, tất nhiên sẽ khí muện phi thường."

Lý Tuần ần ần cảm giác được, kia cái gọi là "Cuồng sinh", hăn là chỉ Ngọc Tán Nhân — như thật bị Ngọc Tán Nhân nhìn thấy nhất cái cùng hăn diện mục nói hòa chi nhân, lại sẽ như thế ti hạ bản thủ, đại khái sẽ lập tức đem hăn một chương đánh chết, miễn cho lưu tại trên đời, làm mất mặt hăn.

Chỉ nghe Yêu Phượng lại nói: "Đáng tiếc Lâm lang cuối cùng không phải người, nếu không, lúc này chắc hăn lại đổi một cái bầy mặt. . ."

Lý Tuần cũng minh bạch trong lời này thâm ý. Đây cũng là nói, nếu như Lâm Các thật có thể giống hăn hiện tại như vậy, ném đi hết thầy tôn nghiêm, "Giả" đến loại tình trạng này, Yêu Phượng chưa hăn có thể phân biệt ra được.

Chỉ tiếc, Lâm Các trong lòng dù sao vẫn là có như vậy một phần ngạo khí tại.

Lý Tuần nghe vậy, trong lòng úc nhét càng nặng, lại không thể mở miệng, chỉ

có thể tiếp tục đập đầu cầu xin tha thứ.

Yêu Phượng không muốn sẽ cùng hãn dây dưa, bởi vậy lại rời đi chút khoảng cách, tránh cho bị tay bản thủ của hãn đụng phải, thân nhiên nói câu: "Đi nhặt kiếm tới!"

Lý Tuần nghe vậy trên thân mềm nhũn, biết mình lại nhặt về một cái mạng.

Thanh Ngọc liền rơi vào mấy chục bước bên ngoài, hãn lộn nhào tiến lên, một thanh cầm lên kiếm, đã không còn dám có ý đồ gì, tranh thủ thời gian ngoạn ngoạn đi trở về, xoáy mà quỳ trên mặt đất.

Yêu Phượng đưa tay đem Thanh Ngọc nhiếp đi qua, một chút dò xét, lắc đầu: "Đáng tiếc cái này một thanh kiếm tốt!"

Nhưng nàng lời này tịnh không có nửa điểm cố ý làm nhục Lý Tuần ý tứ, trên thực tế, Lý Tuần cũng không xứng nàng dụng tâm tư. Bất quá, cái này thật sự một câu bình luận, nhưng cũng là nhất đả thương người.

Lý Tuần trong lòng lại sớm đã chết lạng, cũng mặc kệ nàng nói cái gì, chỉ là cẩn thận đánh giá sắc mặt của nàng, so trong kinh thành quý phụ nhân nuôi chó con còn muốn thuận theo.

"Đi xem sư phụ người một lần cuối đi!" Cực vi diệu, Yêu Phượng trong giọng nói lại có một tia thương xót.

Đương nhiên, cái này thương hại cảm xúc tuyệt không phải bởi vì hãn Lý Tuần mà sinh.

Bỏ ra một chút thời gian, Lý Tuần lại trở lại vừa mới trên đường núi.

Nơi này diện mạo đã là hoàn toàn thay đổi, hẹp dài đường núi bị lực lượng khổng lồ trống rỗng chém thành hai nửa, chung quanh vách núi cũng là thủng trăm ngàn lỗ, nguy thạch lúc nào cũng từ tàn phá trên núi trượt xuống, nhìn một cái, Thiên Đô Phong ngược lại giống như lập tức sẽ sụp đổ đồng dạng.

Lâm Các liền nằm tại một chỗ đồng loạn thạch bên trên, tứ chi bị ngoại lực cưỡng ép xoay thành dị dạng, xương cốt toàn thân lại càng không biết đoạn mất nhiều ít, ngời phịch ở nơi đó, không nhúc nhích.

Lý Tuần khước mắt hung hăng co quắp hai lần, cũng không dám có chút động tác, hẩn nhìn về phía Yêu Phượng, muốn từ nàng nơi đó đạt được chút tin tức.

Yêu Phượng nhưng không có nửa điểm biểu thị, Lý Tuần cứng lại ở đó, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới mỗi một chỗ địa phương, cũng như kim đâm, không được tự nhiên tới cực điểm.

Cái này không khí trầm mặc kéo dài thật lâu, hẩn mới miễn cưỡng lấy dũng khí, hướng Lâm Các bên kia đi đến, đá vụn tại dưới chân hẩn "Rắc rắc phần phật" mà vang lên, phát ra tới gần sụp đổ gào thét.

Cách Lâm Các còn có mấy bước xa thời điểm, Lý Tuần phát hiện, Lâm Các đã cảm ứng được mình tồn tại. Hẩn tựa hồ nghĩ xoay đầu lại, nhưng là, hẩn đã đánh mất năng lực như vậy.

Nhìn thấy hẩn bộ dáng này, Lý Tuần trong lòng chua chua, kém chút liền muốn xông lên phía trước. Nhưng mà, dưới loại tình huống này, hẩn đối với mình sinh mệnh quyền luyến trình độ, hiển nhiên càng hơn một bậc.

Hậu phương phong thanh ào ào, Yêu Phượng cũng tới đến Lý Tuần bên người, hơi cúi người xuống, ghé vào lỗ tai hẩn nói chuyện: "Nhìn, hẩn ngay tại chỗ ấy. Người như muốn sống, mạng nhỏ liền rơi vào ở trên người hẩn!"

Thanh âm của nàng hơi có chút khàn khàn, càng có một cỗ hồn xiêu phách lạc ma lực, trực tiếp xuyên vào Lý Tuần tâm trí.

Nàng thoảng qua phân phó hai câu, nhìn xem Lý Tuần trên mặt đầu tiên là mê mang, tiếp theo vẻ mặt kinh ngạc, lại là nhàn nhạt cười một tiếng, lui về phía sau.

Lý Tuần ngốc tại đó, trên tay mát lạnh, lại là Thanh Ngọc lại về tới trong tay của hắn.

Yêu Phượng ở sau lưng khẽ đẩy hắn một thanh, đây là một lần im ắng thúc giục, cũng là Tử thần gõ vang tiếng chuông.

Lý Tuần run lên một cái, bước lên phía trước, cách Lâm Các càng ngày càng gần, hắn thậm chí có thể nhìn thấy Lâm Các chính có chút co giật cơ bắp.

Sau đó, sự đồ ánh mắt hai người đối cùng một chỗ, nguyên bản Lâm Các con mắt đã hiện đầy tơ máu, ánh mắt tan rã, nhưng ở nhìn thấy Lý Tuần một sát na kia, ánh mắt lại bỗng nhiên sáng lên, nhưng lập tức lại âm đạm đi.

Không biết phải chăng là ảo giác, Lý Tuần lại ở trong mắt Lâm Các, thấy được như vậy một tia cầu xin chi ý — "Chỉ cầu chết nhanh!"

Chỉ cần Lý Tuần một kiếm xuống dưới, đâm vào yếu hại, liền có thể làm thỏa mãn tâm nguyện của hắn. Chỉ là, chính Lý Tuần tính mệnh lại nên như thế nào?

Lý Tuần khước môi co rúm hai lần, từ hắn đối Yêu Phượng quỳ xuống cầu xin tha thứ một khắc kia trở đi, hắn liền không có khả năng lại bởi vì Lâm Các cầu xin mà có chỗ động tâm. Nếu không, cái kia triệt để mất đi nhân cách cùng tôn nghiêm, còn có thể đổi lấy cái gì?

Hắn trầm thấp kêu một tiếng: "Sư tôn, xin lỗi!"

Nói xong, cổ tay hắn lắc một cái, kiếm quang hiện lên, vài cái vài rách đầu tẩn ra tứ phương, Lâm Các chi dưới quần áo bị kiếm khí quét sạch, lộ ra trần truồng hạ thân.

Lâm Các phát ra một tiếng trầm thấp tru lên, toàn thân hắn xương cốt nát bảy tám phần, liền ngay cả cổ cũng bị trọng thương, quả nhiên là xuất khí cũng khó. Mà lúc này, có thể phát ra rõ ràng như thế tiếng kêu, hiển nhiên cảm xúc đã kích động tới cực điểm.

Lý Tuần nhắm mắt lại, lui về phía sau, nhưng mới lui nửa bước, bỗng bị Yêu Phượng cản trở.

"Mở to mắt!" Yêu Phượng thanh âm có Lý Tuần không cách nào kháng cự bá đạo, hăn đành phải mở to mắt. Lúc này, Lâm Các lại là một tiếng gào rít, chỉ là lần này, lại muốn khàn khàn quá nhiều.

Lý Tuần chỉ quét qua, liền biết chuyện chỗ mấu chốt, trên mặt của hăn sắc đỏ trắng giao thoa, nửa ngày về sau, mới nhớ tới muốn dời con mắt.

Lâm Các càng là không chịu nổi, thân thể giãy động hai lần, đúng là ngất đi.

"Lâm lang tỉnh lại." Yêu Phượng tiếng nói ôn nhu như nước, tay áo tại Lâm Các trên mặt phất một cái, liền đem hăn tỉnh lại.

Lâm Các "Ách ách" kêu hai tiếng, Lý Tuần ở bên cạnh nghe, tựa hồ là "Giết ta đi" mấy chữ, cái này nội tâm cao ngạo nam nhân, rốt cục cũng không chịu được chịu nhục, hướng bên người cừu nhân xin tha.

Hăn bất quá là muốn chết thôi!

Chỉ là, Yêu Phượng lại tước đoạt cầu mong gì khác chết quyền lợi.

Yêu Phượng nhẹ nhàng ngồi xuống dưới, phảng phất ngồi tại mềm mại trên giường tơ, nàng vươn tay, ôm lên Lâm Các thân trên, để hăn nằm trong ngực chính mình, cái này liên tiếp động tác, tựa như một vị thâm tình thiếu phụ chính phục dịch tình lang của mình.

Lý Tuần nhìn trước mắt đây hết thấy, chỉ cảm thấy trái tim cũng đông kết.

Hăn nhìn xem Yêu Phượng thon dài ngón tay, từ Lâm Các gương mặt trượt xuống, khẽ vuốt qua ngực, bụng dưới, cuối cùng dừng ở hạ thân của hăn.

Hình tượng này vốn là hương diễm khinh mị tới cực điểm, nhưng nhìn ở trong mắt Lý Tuần, lại tích tụ tuân lệnh hăn không thể thở nổi.

Bởi vì, Lâm Các hạ thế, kia tượng trưng cho nam tính thân phận cùng tôn nghiêm dương căn, lúc này đã gần đến hồ tại vô! Giống một điểm phát dục không tốt đậu tằm, héo rút, thậm chí còn tại run lấy bấy — không hề nghi ngờ, hiện tượng này tuyệt không phải tự nhiên biến hóa!

Bén nhọn tiếng kêu ré, giống một cây kim nhọn, ném lên giữa không trung, tinh tế, như du ty đồng dạng. Lý Tuần nghe vào trong tai, lại cảm thấy toàn bộ thân thể cũng bị nó cho đâm thấu.

Yêu Phượng trầm thấp nở nụ cười, ngón tay của nàng tựa hồ lại có chút gảy mấy lần, động tác này, tựa như là đang loay hoay lấy nàng yêu thích đồ chơi, Lâm Các tiếng thét chói tai cũng thỉnh thoảng được không còn hình dáng, cuối cùng vẫn khàn khàn tan vỡ.

Lý Tuần hết sức chếch đi suy nghĩ thần, trên thân hoàn toàn bị mồ hôi lạnh ướt đầm, lỗ tai cũng tại ông ông tác hưởng, hấn tại trong thoáng chốc chỉ nghe được Yêu Phượng nói như vậy: "Quả nhiên, người. . . Không bằng hấn. . ."

Thanh âm của nàng mềm mại nhu hòa, lại khắp nơi lộ ra băng hàn hương vị: "Nếu là hấn thụ áp chế, sẽ chỉ tinh tu khổ luyện, gắng sức nghiên cứu, cần phải làm tu vi áp đảo cừu nhân phía trên, lại đem mất đi mặt mũi gấp mười gấp trăm lần cầm về; mà người khác biệt, người thật là không có tính nhẫn nại. Vì thù hận, người ngay cả một trăm năm cũng chờ không kịp! Hóa đi Nguyên Dương, chỉ cầu chân tức biến dị, làm tu vi cuồng tiến mãnh lấy, lại đem mình trở nên bất nam bất nữ. . . Lâm lang, người còn xứng làm nam nhân?"

"Độc phụ!"

Cái này chỉ sợ là Lâm Các một lần cuối cùng rõ ràng phát âm, đây là dùng huyết nhục gạt ra gào thét, ẩn chứa trong đó thống khổ cùng oán độc, chính là Lý Tuần nghe tới, cũng cảm thấy cơ bắp run rẩy, khắp cả người phát lạnh.

Nhưng mà, Yêu Phượng nghe, lại vền vện mỉm cười mà thôi.

Đến tận đây, đôi này trăm năm trước đó vợ chồng, đã xé đi một điểm cuối cùng ôn nhu mạng che mặt, đem riêng phần mình trong lòng, nhất âm u một mặt, bày ở đối phương trước mắt.

Bỗng nhiên, Lý Tuần đã không hiểu như thế nào hít thở.

Lâm Các cuối cùng vẫn bị để tại đồng loạn thạch bên trên, có lẽ là Yêu Phượng không còn biểu thị "Dịu dàng thăm thiết" hứng thú đi. Nàng đứng dậy, dùng nhất khối sạch sẽ khăn thơm xoa xoa tay, lại dùng hỏa diễm đem nó hóa thành tro tàn.

Lâm Các ngực một điểm cuối cùng chập trùng cũng không có, nhưng người tu đạo quá phận kiên cường sinh mệnh lực, còn tại trong cơ thể của hãn bàn theo không đi, đem cuối cùng này một điểm nhục nhã, chậm rãi đưa vào toàn thân hãn mỗi một nơi hẻo lánh.

"Người qua đây!" Yêu Phượng hướng về Lý Tuần nói. Nàng mỉm cười tựa như là sớm phá tới mùa đông hàn phong, thẳng thối nhập Lý Tuần đáy lòng.

Lý Tuần chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là đi tới, tại cách Yêu Phượng một bước trước ngừng lại. Yêu Phượng cái đầu còn cao hơn hãn một chút, lại bởi vì hãn sợ hãi, làm chệnh lệch này càng thêm rõ ràng.

Yêu Phượng có chút cúi đầu, nhìn thẳng ánh mắt của hãn, Lý Tuần sao có thể ngăn cản, vội vàng cúi đầu, làm khiêm tốn hình. Nhưng mà sau một khắc, Yêu Phượng thon dài như ngọc bàn tay, lại đặt nhẹ tại bộ ngực hãn bên trên, Lý Tuần hoàn toàn có thể cảm nhận được, trong đó khả năng đem hãn nghiền xương thành tro nhiệt lực.

Hãn hãi nhiên ngẩng đầu, kêu thảm nói: "Đừng có giết ta!"

Yêu Phượng về lấy tiểu dung: "Ai muốn giết người?"

Tiếng nói vừa dứt, một cổ tràn trề khó ngự đại lực từ trong tay nàng tuôn ra,

tại Lý Tuần trên ngực va chạm.

Chỉ cảm thấy ngực nhất buồn bực, Lý Tuần thân thể liền không tự chủ được bay rớt ra ngoài, coi là thật như đăng vân giá vũ đồng dạng.

Mà tại hãn bay lên một sát na, một cái trùng điệp cái tát vả tại trên mặt hãn.

"Người ngày sau nếu dám gần ta trong vòng mười dặm, ta liền để người muốn sống không thể, muốn chết không được!"

Lý Tuần phun ra một ngụm máu tươi, bụm mặt lẫn lộn bay xuống Thiên Đô Phong, cái này một cái cái tát thậm chí phá vỡ trên mặt hãn da thịt, đem hãn toàn bộ đầu cũng đánh cho lớn hơn một vòng!

Hãn trong thoáng chốc nghĩ đến, mới chịu cái tát địa phương, chính là mới vừa rồi cùng Yêu Phượng bên mặt kề nhau chỗ.

Sau đó, hãn liền thật đã hôn mê.

Chính là quãng cái cốt nhục hóa thành bùn, hãn cũng quản ghê gớm!

Mưa thu rả rích, dần dần thành màn che, dần dần sâu hàn ý từ trong mưa lộ ra tới.

Mấy ngày nay, thông hướng Thiên Đô Phong con đường bên trên, xe ngựa thưa dần . Bất quá, tại đoạn đường này đoạn trên, lúc này đang có một nhóm xe ngựa, tại màn mưa bên trong tiến lên.

Một nhóm ước chừng gần trăm người, mấy chục con ngựa, hai ba chiếc xe, mặc dù tại trong mưa, tiến lên ở giữa lại trật tự rành mạch. Ở giữa xe, chính là cực hoa mỹ đầu bích xe, xe tứ mã song hành, cực kỳ tôn quý.

Trung ương trong xe, thỉnh thoảng truyền ra yếu ớt tiếng ho khan, trung khí suy yếu, tiếng nói khàn khàn, hiển nhiên là trung lão niên người, khí hư không giọng triệu chứng.

Cái này ho khan người mở miệng nói chuyện, lại là một vị bà lão: "Ngày mưa đến đây, nghĩ không ra đường này lại là như thế khó đi. . ."

Có một cái tuổi trẻ giọng nữ nói tiếp: "Nơi này là đường đất, qua không xa chính là đá xanh trải đạo, vậy liền vuông vức hơn nhiều, thái phi lại nhẫn nại chút thời gian. . ."

Dừng một chút, thanh âm này lại nói: "Mấy ngày nay mưa thu phiền lòng, thiên tượng lại loạn, thái phi ngài thể cốt không tốt, cái này kính thần xin nguyện sự tình, làm gì tự mình đến đây, như bệnh, cực kỳ khó trị. . ."

Bà lão cười lạnh: "Ta chỉ nói các người cũng không tận tâm, ta đưa bé kia nói bỏ liền buông tha, bây giờ muốn gọi trở về đến, lại có vài nguyện ý?"

Lời này vừa ra, trong xe liền an tĩnh lại, bà lão nộ khí ra, cũng không hơi dừng, lại khẽ nói: "Chính là ta chết đi cũng tốt, đi dưới mặt đất kiến cái kia hồ đồ lão nhi, tịnh cầu Diêm Quân, để cho ta kia đáng thương tôn nhi vĩnh ghi chép tiên tịch, đừng lại thụ thế gian này khổ sở. . ."

Nói, nàng liền nhịn không được ghen ngào, trong xe người đều an ủi, nhưng lại bị nàng mắng về, từng cái không dám lên tiếng.

Đằng sau móng ngựa đặc đặc, một người phóng ngựa từ phía sau gặp phải, trải qua xe bên cạnh lúc, một ánh mắt rơi xuống, liền để những cái kia theo xe hộ vệ câm như hến, không còn dám có khinh mạn. Người này cũng không ngừng nghỉ, thẳng khu một nhóm phía trước nhất, hướng về phía trước một người kêu lên: "Cùng đại nhân!"

Bị kêu người kia quay đầu, lại là một trương có chút thô hào mặt to, chỉ là trong mắt tinh mang chớp động, hiện ra một chút tinh minh thần khí, hẩn xem ra người, chính là phụ tá Trương Tế, cũng lộ ra khuôn mặt tươi cười, nói: "Lão đệ gọi ta chuyện gì?"

Trương Tế da mặt khô vàng, có mấy phần thần sắc có bệnh, nhưng đôi mắt

đang mở hí, diện mang lưu động, khiến người không thể nhìn gần, tu vi so cùng đại nhân còn phải mạnh hơn một chút.

Hắn chậm dần mã tốc, đi đầu thi lễ mới nói: "Đại nhân, nhìn cái này mưa rơi, đêm nay hẳn là không dừng được, đêm mưa trên đường lại tương đương trơn ướt, hôm nay tuyệt đối không cách nào trở lại trong thành, cho nên, chúng ta có lẽ phải làm chút chuẩn bị. . ."

Cùng đại nhân sờ lên râu ria, gật đầu nói: "Lão đệ nói không sai, liền mời kia đạo sĩ trong quán, cho chúng ta chuẩn bị cơm chay; mà ban đêm hộ vệ sự tình, cũng không thể có sơ xuất. Không bằng, lão đệ người đi đầu một bước, đi an bài một chút."

Trương Tế đáp một tiếng, đang nghĩ ngợi kẹp ngựa gia tốc, trong mắt lại đột nhiên ánh vào một kiện sự vật, không khỏi ồ lên một tiếng.

Chậm hơn hẳn nửa nhịp, cùng đại nhân cũng phát hiện dị trạng, đồng dạng là khẽ di một tiếng, lập tức, hẳn vừa liếc mắt sắc, Trương Tế hiểu ý, tọa hạ tuấn mã tốc độ gấp tăng, chạy về phía trước.

Mới chạy ra mấy trượng, Trương Tế giơ lên roi ngựa, trên không trung đánh nhất cái vang dội roi hoa, một thanh âm vang lên, tha thiết như tiếng sấm, lập tức yêu đao ra khỏi vỏ một nửa, mã tốc lại tăng.

Cùng đại nhân nhìn chăm chăm cử động của hắn, đã xem trên lưng đại cung gỡ xuống, cài tên lên dây cung, xung quanh hộ vệ, cũng rút đao ra khỏi vỏ, tên lên dây, vừa có dị động, liền có thể phát lực.

Trương Tế ghìm ngựa quay đầu, đón: "Cùng đại nhân, là cái đạo nhân, đổ vào ven đường, không biết sống hay chết!"

Cùng đại nhân kêu một tiếng không may, phất phất tay nói: "Đem hắn ném xa một chút, chớ kinh thái phi!"

Lúc này, ở giữa đầu bích trên xe, có một cái nha hoàn nhô đầu ra, xa xa hô: "Cung đại nhân, thái phi rủ xuống hỏi ý kiến, phía trước nhưng có sự cố?"

Cung đại nhân quay đầu nhìn thoáng qua, hững hờ mà nói: "Mời thái phi giải sầu, chỉ là cái té xỉu đạo nhân cản ở trên đường!"

Nha hoàn rúc đầu về đi, nhưng lập tức lại lộ ra, kêu lớn: "Cung đại nhân, thái phi gọi người, có chuyện phân phó!"

Cung đại nhân có chút kinh ngạc, nhưng cũng không nói nhiều, lúc này vung đạp xuống ngựa, đi đến trước xe, đáp một tiếng: "Thái phi có chuyện gì cho gọi?"

Trong xe bà lão ho một tiếng, mở miệng nói chuyện: "Hôm nay leo núi, chính là kính thần xin nguyện, chúng ta nên nhiều làm việc thiện sự tình. Cái kia đạo nhân liền đem hãn thu lưu, đưa đến Linh Đài quan đi, do Tùng Phong quán chủ an bài cũng được. . ."

Cung đại nhân hơi chần chờ, ứng tiếng là, lập tức để hộ vệ đem đạo nhân này nâng lên ngựa đến, để hãn bồi Trương Tế cùng đi Linh Đài quan.

Đoạn này nhạc đệm qua đi, một đoàn người lại uốn lượn tiến lên.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lý Tuần từ trong hôn mê tỉnh lại, hãn nháy mắt mấy cái, thần trí còn không có hoàn toàn tỉnh táo lại, chẳng qua là cảm thấy trên thân đóng một tầng đệm chắn, nhưng thiếp thân quần áo nhưng vẫn là ẩm ướt, bị nhiệt độ cơ thể ấm áp, cực kỳ khó chịu.

Càng chết là, cảm giác này, lại là cỡ nào quen thuộc!

Sự đổ đường núi, thiêu đốt rừng phong, thành tro sư bạn, cùng trước đó chỗ không có vô cùng nhục nhã, cái này hết thảy tất cả, tựa như cùng mãnh liệt phun trào dung nham núi lửa, trong nháy mắt trương đầy đầu của hãn.

Nóng rực cảm giác "Oanh" xuyên qua toàn thân, hãn quát to một tiếng, nhảy

dựng lên.

Khuất nhục cảm giác còn tại thể nội bồn tẩu, đến mức có như vậy một đoạn thời gian, trước mắt hẳn đều là một mảnh huyết hồng.

Trong thoáng chốc, có người tại quát mắng, sau đó, chính là hai cái nắm đấm đánh vào trên mặt hẳn, chỉ là, phía trên lực lượng, lại yếu đến đáng thương.

Cho dù hẳn hiện tại vẫn là rất suy yếu, nhưng chân tức tự phát phản chấn, vẫn là để cái này khinh suất xuất thủ gia hỏa, ném nhiều nhức đầu.

"Hoa" một tiếng vang lên, tựa hồ có người phá vỡ cánh cửa, cái này tiếng vang, cũng làm cho Lý Tuần từ tâm tình kích động bên trong hồi phục lại.

Hắn tầm nhìn dần dần khôi phục bình thường.

Đập vào mắt, là một cái nha hoàn thanh tú mà có chút sợ hãi mặt. Tại nàng bên cạnh thân, mở rộng môn hộ ngoại, có một người đang muốn giãy dụa lấy đứng lên.

"Đây là nơi nào?" Lý Tuần nhìn chăm chăm trước mắt tiểu nha hoàn, trong đầu lại tại cấp tốc chỉnh lý suy nghĩ, phỏng đoán đây là địa phương nào.

Nha hoàn kia đã bị dọa xuất nước mắt đến, rúc về phía sau một chút, theo ở trên tường, lại nói không ra nói.

Lý Tuần trong lòng không kiên nhẫn, lại khẽ quát một tiếng: "Nói chuyện!"

"Linh. . . Linh Đài quan!" Nha hoàn đã dùng hết tất cả khí lực, mới miễn cưỡng lên tiếng.

Lý Tuần nghe vậy, lại là như ởng mày, đây cũng là Nhân Gian giới nơi nào đó đạo quan, nếu không làm sao có như thế uất ức nhân vật?

Hắn nghĩ nghĩ, lại nói: "Ta tại sao lại ở chỗ này?"

Nha hoàn lấp bắp đáp: "Người ngất xỉu ở trên đường. . . Hảo tâm, đem người an trí ở chỗ này. . ."

"Kiếm của ta đâu?"

Người kia trang phục cách ăn mặc, hẳn là hộ vệ nhất lưu, nghe vậy cũng không đáp lời, chỉ là để mắt hung tợn nhìn xem Lý Tuần.

Lý Tuần lười nhác cùng hẳn so đo, cũng không lo lắng Thanh Ngọc hạ lạc. Kiếm này cùng hẳn tâm ý tương thông, tại Nhân Gian giới, tuyệt không có người có thể đem kiếm này trộm đi.

Nhìn hộ vệ này biểu lộ, Lý Tuần cười lạnh: "Người không nói lời nào, chính ta lấy ra là được!"

Nói xong, tâm hẳn niệm khê động, chân tức lộ ra bên ngoài cơ thể, chỉ cảm thấy bên ngoài hơn mười trượng, kiếm ngân vang từng tiếng, chính là bảo kiếm thông linh, chỉ dẫn phương hướng.

Hẳn cũng bất lực bước, chỉ là kiếm quyết nhất dẫn, chỗ kia quang hoa lóe lên, xanh mờ mờ kiếm khí bay vút lên trời, trong chớp mắt liền rơi trên tay hẳn.

Hộ vệ kia con mắt cơ hồ muốn rơi ra.

Nhìn hẳn buồn cười bộ dáng, Lý Tuần co rúm khóe miệng, cười nhẹ một tiếng, ủ dột tâm tình lại cũng chuyển biến tốt một chút.

Lúc này hẳn lại cảm thấy vừa mới cử chỉ có chút thô bạo, dù sao cũng là người ta đem hẳn từ trên đường thu hồi đến, như thế đối đãi, thật có giận chó đánh mèo chi ngại.

Một chút định tâm thần, hẳn nhân tiện nói: "Ta thân có chuyện quan trọng, không thể ở lâu, quý chủ nhân tương trợ tình cảm, ngày sau chắc chắn sẽ báo đáp! Cáo từ!"

Hắn lại gạt đầu một cái, nghĩ ngự kiếm bay lên, lại tư đến không đáng kinh ngạc thế giạt mình tục, liền chỉ là dưới chân thi lực, nhảy lên đầu tường, chuẩn bị đi bộ rời đi.

Đúng lúc này, bên tai "Ông" một tiếng chấn minh, là tiếng dây cung vang, lại không có tên mũi tên tiếng xé gió.

Lý Tuần nhú mày, theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ kiến nhất cái khô vàng da mặt trung niên nhân giơ một cây cung, hướng bên này lạnh lùng nhìn tới.

Vừa mới chính là hắn kích thích không dây cung, đưa ra cảnh cáo.

Cái này thì cũng thôi đi, nếu chỉ hắn một người, Lý Tuần đại khái sẽ trực tiếp xông lên trời, ngay cả ánh mắt đều chẳng muốn về một chút.

Thế nhưng là, tại kia tiếng dây cung vang về sau, cái này nhà cửa bốn phía, lại toát ra mười mấy tên cầm cương cung mũi tên đại hán, từng cái đao ra khỏi vỏ, tên lên dây, như lâm đại địch.

Lý Tuần tin tưởng, như cái kia mặt vàng hán tử ra lệnh một tiếng, cái này mấy chục nhánh mũi tên, liền đem đồng thời hướng trên người mình chào hỏi!

Nói thật, Lý Tuần lúc này, mặc dù cũng coi là tu đạo có thành tựu, nhưng một lần đối mặt mấy chục tấm cương cung kinh nghiệm, vẫn còn chưa bao giờ có, cũng không biết mình liệu có thể ngăn lại, trong lòng không khỏi có chút khẩn trương.

Hắn cũng kỳ quái, tại Nhân Gian giới, cung nỏ chính là quan phủ nghiêm cấm chi vật, ngoại trừ quan binh bên ngoài, bình dân giấu cung nỏ, chính là trọng tội. Hắn cũng nghĩ qua cứu mình chính là quan lại nhà, có quan binh hộ vệ, không thể bình thường hơn được, nhưng đề phòng sâm nghiêm như thế, tựa hồ có chút quá mức!

Khẩn trương là một chuyện, mê hoặc là một chuyện, nên như thế nào ứng

đối, thì là chuyện trọng yếu nhất.

Lý Tuần điều hoà khí tức, lạnh lùng nhìn chăm chăm mấy chục bước ngoài hán tử kia, tay nắm chặt chuôi kiếm, chỉ cần người này dám hạ khiến bản tên, liền trước tiên chặt hẳn đầu chó xuống tới!

Mấy chục bước khoảng cách, đối với hán mà nói, chỉ bất quá chỉ là một hơi liền có thể vượt qua!

Tại hán lặng lẽ nhìn chăm chú phía dưới, hán tử kia mặt mày khẽ động, hiển nhiên cũng có cảm ứng, lập tức, người kia liền buông xuống cung, hướng bên này cất giọng nói: "Người đạo sĩ kia, thật vô lễ, nhà ta chủ tử cứu người tại nguy nan bên trong, người lại làm tổn thương ta người làm trong phủ, lại nếu không từ chia tay, lại là đạo lý gì?"

Đạo sĩ?

Lý Tuần giật một cái khóe miệng, xoáy lại nghĩ tới trên người mình Vân bào, chính là đạo trang cách ăn mặc, mình lại là tu sĩ thân phận, bị người hiểu lầm cũng thuộc về bình thường.

Kỳ thật hán cũng không muốn mạo hiểm, nhìn đối phương tựa hồ không có muốn trực tiếp động thủ bộ dáng, trong lòng chậm một chút.

Cũng không nghĩ nhiều, liền thuận người này ngữ khí trả lời: "Bản đạo có chuyện quan trọng mang theo, không thể trì hoãn. Chỗ thất lễ, cũng hướng nhà người hộ vệ nói qua, tự hỏi còn vô thiên lớn sai lầm, lại chỉ thấy các người dùng mũi tên uy hiếp, đây cũng là đạo lý gì?"

Hán tử kia nở nụ cười, sắc mặt đại kiến hòa hoãn, lại không cho dưới tay thu cung, đang muốn nói thêm gì nữa, bỗng thấy có người đến đây, liền quay mặt đi, kêu một tiếng "Cùng đại nhân" .

Lý Tuần cũng chuyển qua ánh mắt, nhìn thấy nhất cái râu quai nón lên nóc

phòng, lông mày không khỏi nhíu một cái, người này nhìn, làm sao như thế hiền hòa?

Đang suy nghĩ ở giữa, hai người đã đánh cái vừa ý, cái kia râu quai nón ánh mắt lẳng lẹ, chột nhìn đi, hung ác cực kì. Bộ dáng này, để Lý Tuần càng thấy quen thuộc, còn đang nghi hoặc, chột nhìn thấy người kia khước mắt một đạo tinh tế vết sẹo, sát thái dương, thông hướng sau tai.

Vết sẹo này liền dường như một đạo cường quang, trong chốc lát đem hẳn hiểu lòng được trong suốt, hẳn chỉ cảm thấy tâm khẩu lấp kín, kém chút liền muốn té xuống.

Hắn trầm thấp kêu một tiếng: "Củng Duy!"

Râu quai nón nghe vậy khẽ giật mình, trong mắt lóe lên một điểm tinh quang: "Người nhận ra ta?"

Trả lời hẳn, là một tiếng kiềm chế tới cực điểm khẽ kêu — Lý Tuần trong lòng lại không hoài nghi, xoay người một cái, thẳng vọt lên không trung cao hơn mười trượng, Thanh Ngọc lập tức ra khỏi vỏ, thanh quang lóe lên, đã lái kiếm quang đã đi xa, chỉ để lại những hộ vệ kia cứng họng, như trong mộng.

Cũng không biết bay bao xa, Lý Tuần trong lòng, vô số cảm xúc một phát tuôn ra tới, xông lên tâm trí, chính là có hai khối ngọc trừ tà cũng không ngăn được, từ nhỏ đến lớn kia vô số trận cảnh đèn kéo quân giống như tại trong đầu thoáng hiện, cuối cùng lại quy về kia một đầu nhàn nhạt vết sẹo.

Củng Duy, hẳn như thế nào quên người này? Nhất là đầu lông mày bên trên vết sẹo, Lý Tuần càng là nhớ tinh tường.

Hắn còn nhớ rõ hôm đó buổi chiều, phụ thân lĩnh người này tiến đến, nói về có vạn phu không địch lại chi dũng, hai tay có thiên quân chi lực, Lý Tuần hiểu kì bất quá, liền để râu quai hàm này kéo ra treo trên tường một thanh cường cung.

Lúc ấy, kia một thanh còn cao hơn hẳn đại cung, bị râu quai nón nhẹ nhõm kéo thành trăng tròn, tiếp lấy lại hơi dùng sức, liền đem nó nhẹ nhõm kéo đứt, đứt đoạn dây cung quất vào trên mặt hẳn, liền lưu lại vết sẹo này ngấn.

Từng có lúc, người này mặt mũi đỏ máu, y nguyên bất động thanh sắc chơi liêu, thành hẳn nho nhỏ tâm linh âm thầm sùng bái đối tượng, đối đầu kia bởi vì mình mà lưu lại vết sẹo, hẳn càng là ký ức khắc sâu.

Theo tuổi tác phát triển, lịch duyệt gia tăng, hẳn khi còn bé tâm tình cũng không còn kiến. Thế nhưng là, đạo này sẹo, một người này, nhất là cái này nhân thân về sau, kéo ra đến kia liên tiếp đã từ từ thân ảnh mơ hồ, cứ như vậy xảy ra bất ngờ, để hẳn vầng đầu.

"Cung Duy là thị vệ của vương phủ thống lĩnh, có hẳn tại, hẳn là vương phủ muốn người ở đây, là ai?"

Hẳn rốt cuộc bay không đi xuống, ẩn xuống kiếm quang, dừng ở một chỗ đất hoang bên trong, càng không ngừng thờ dốc. Hẳn đem mới thanh tỉnh về sau, chỗ tiếp thu được tin tức dần dần chỉnh lý một lần, cuối cùng làm ra kết luận: "Nên là một vị nữ quyền, lên núi cầu phúc mà tới. . . Lại không biết là trong phủ vị kia?"

Đã gần đến chín năm chưa từng thấy đến thân nhân thân ảnh ùn ùn kéo đến, từng cái mơ hồ tuân lệnh tâm hẳn sợ! Hẳn chỉ rõ ràng nhớ kỹ tổ phụ điên cuồng mê loạn bộ dáng, còn có phụ thân kia nghiêm khắc lãnh túc gương mặt.

Những người còn lại, bao quát mẹ của hẳn, tổ mẫu, còn có vài vị di nương, đệ đệ, muội muội, đều chỉ có thể cầm lấy một điểm không chân thực hư ảnh, tựa như cùng huyễn sương mù, gió thổi qua, liền tiêu tán.

"Trở về!"

Hẳn thanh tỉnh về sau, ý niệm đầu tiên chính là cái này. Nghĩ đến tại bên ngoài mấy chục dặm, chính là thế gian này cùng hẳn thân cận nhất huyết mạch,

liền để toàn thân hấn tất cả cút nóng, cùng thân nhân nhận nhau xúc động, trong nháy mắt thành liệu nguyên chi hỏa.

"Là mẫu thân, vẫn là lão thái phi?" Dưới chân hấn càng không ngừng đi trở về, trong lòng cũng càng không ngừng suy nghĩ, một đợt lại một đợt ấm áp huyết dịch, tại hấn trong lồng ngực vừa đi vừa về bốc lên.

Hấn bắt đầu ở muốn gặp mặt về sau lí do thoái thác, đúng vậy a, hấn nên nói cái gì?

Từ biệt chín năm, hấn nên dùng cái gì lý do, để người thân tin tưởng, hấn còn sống ở thế gian? Nên dùng cái gì lí do thoái thác, để diễn tả xuất tâm tình của hấn lúc này?

Gặp mẫu thân, hấn nên nói như thế nào? Gặp lão thái phi, hấn nên nói như thế nào? Nếu là cái khác di nương, hấn lại nên nói như thế nào?

Hấn lại nghĩ, thấy hấn, mẫu thân sẽ nói cái gì? Lão thái phi sẽ nói cái gì? Cái khác di nương, lại sẽ nói cái gì?

Còn có, phụ thân của hấn hội nói thế nào hấn? Tổ phụ, như thế nào một bộ gương mặt.

Đối cái này nhất cái mất tích chín năm tiểu chủ tử, vương phủ bên trong nhiều như rừng thị vệ, hạ nhân, lại hội làm sao đối mặt hấn?

Cho dù hấn trí lực xa xa cao hơn cùng thế hệ, nhưng đối mặt cái này sắp tiếp xúc hết thủy tình trạng, trong nội tâm cũng có chút khẩn trương, bàn tay lại càng không biết chưa phát giác xuất mồ hôi, ẩm ướt nhờn nhờn, thật là khó chịu.

Hấn bản năng tại trên quần áo xoa xoa.

Cát đá thổ đá sỏi thô ráp xúc cảm, hoạch đau đớn lòng bàn tay của hấn.

Hấn chấn động dừng bước — cúi đầu nhìn xem trang phục của mình, một

thân Hàn Ngọc tằm ti dệt thành đạo bào, mặc dù không xưng được khó coi, nhưng là tại vừa mới kia một trận biến cố về sau, nói nó thủng trăm ngàn lỗ cũng ngại có chút bảo thủ, còn có bị nước bùn bắn lên vết bẩn, lưu lại vết máu, nhất là từ hông thân trở xuống, truyền đến kia mơ hồ tao khí. . .

Chính mình cái này bộ dáng, thật có thể đi sao?

Đang chần chờ bên trong, ánh mắt của hắn dần dần hoảng hốt mê ly.

Bỗng nhiên, hỏa hồng nhan sắc tại trước mắt hắn lóe lên, lập tức như lôi đình ghé vào lỗ tai hắn nổ vang.

Hắn quát to một tiếng, quay người hướng về sau phi nước đại, mới chạy hai bước, liền lao đảo té ngã, trên mặt đất lăn hai vòng, diện tích tồn nước mưa không khách khí chút nào lại lau hắn một thân.

Chỉ kiến trước mắt, một mảnh hỏa hồng lá phong nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, theo gió nhẹ vụn vụn hai lần, cuống lá chuyển nho nhỏ một vòng, chính chỉ hướng hắn mặt tái nhợt.

Lý Tuần ngơ ngác nhìn mảnh này lá cây, thật lâu, mới đưa mặt nặng nề mà chôn xuống, sát mặt đất chậm rãi cọ xát, khó khăn phun ra điểm khí tức.

Nước mắt không chút kiêng kỵ vẩy ra đến, tại mấy chuyển khóc thút thít về sau, hắn rốt cục nhìn không được, phát ra khàn cả giọng tru lên.

"Ta làm sao trở về? Làm sao trở về —— "

Hắn là cái gì?

Phủ Phúc Vương tiểu thế tử sao?

Một người mặc rách rưới tiểu đạo sĩ, nào có nửa điểm thế tử dáng vẻ?

Minh Tâm Kiếm Tông dòng chính đệ tử sao?

Hắn vừa mới cùng sát sư cừu nhân cùng một chỗ, để hắn ân sư chết không nhắm mắt!

Hắn là ai?

Ở trong mắt người ngoài, hắn là cả người vô chút xu bạc tên ăn mày, nhất cái bán sư cầu sinh phản đồ, nhất cái ý nghĩ hảo huyền, muốn đi làm vương phủ thế tử tên điên!

Hắn muốn làm sao trở về?

Loạng chà loạng choạng mà đứng lên, lại lão đảo hai bước, rốt cục đứng vững. Tạm nghỉ mưa thu lúc này lại hạ xuống, hắn ngửa mặt lên trời phun ra trọc khí, cười đắc ý, chậm rãi đi vào màn mưa bên trong.

Cũng không quay đầu.

Trong lời nói của nàng có chút xưng hô tựa hồ cố ý mơ hồ, Lý Tuần trong lòng hiểu rõ, chắc là cái gì thân phận tôn quý quan lại gia quyến, không tốt nói thẳng.

Hắn cũng không thêm để ý, cúi đầu kiểm tra một chút quanh thân trọng yếu phối sức, Phượng Linh châm cùng ngọc trừ tà cũng tại, chỉ là Thanh Ngọc Kiếm không ở bên người, trong phòng cũng không có thấy.

Lý Tuần vốn muốn hỏi nha hoàn này, nhưng ngẫm lại thôi được rồi, liền trực tiếp phóng ra cửa đi, canh cổng ngoài người kia vẫn là giấy dựa khó lên, liền dùng mũi chân chọc hắn một chút, vượt qua một đạo chân tức.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Nữ Quan

Chương 03: Nữ quan

Tung Kinh trong thành, đông thành phần lớn là quan lại quyền quý, vương công quý tộc chỗ ở, thành khu bận rộn nhất thời đoạn, là mỗi ngày tảo triều lúc. Tại sắc trời không sáng thời điểm, liền có thể nhìn thấy thành này khu bên trong, xe như dật, kiệu như lưu rầm rộ.

Thị lang nhường đường cho Thượng thư, Thượng thư nhường đường cho Tế tướng, Tế tướng nhường đường cho vương gia — tại khó phân dòng xe chạy hạ, luôn có một chút dạng này quy luật tại vận hành, để bận rộn thành khu, phân loạn bên trong lại lộ ra ngay ngăn trật tự.

Lý Tuần núp ở góc tường trong bóng tối, lạnh lùng nhìn xem đây hết thấy, hẳn cách gần nhất bánh xe bất quá năm thước xa, nhưng mà, xe hai bên tinh nhuệ võ sĩ, nhưng căn bản không có hướng nơi này nhìn qua một chút, chính là nhìn, cũng chỉ gặp được một đoàn không thể bình thường hơn được tường cao âm ảnh.

Minh Tâm Kiếm Tông cấm văn chi thuật, dùng tại những phạm nhân này trên thân, cũng coi như được là người tài giỏi không được trọng dụng!

Cái này sóng dòng xe chạy trải qua gần nửa canh giờ mới tản sạch sẽ, Lý Tuần lúc này mới đứng dậy, dòm chuẩn phương hướng, dán góc tường đi tới, đại viện tường cao âm ảnh chính là hẳn che chở tốt nhất.

Hắn vô thanh vô tức đi qua mấy con phố đạo, giống như quen thuộc vừa xa lạ cảm giác một mực vây quanh hẳn, tuổi thơ chỉ tốt ở bề ngoài ký ức cho hẳn tạo

thành một chút bối rối, nhưng là, một nén nhang về sau, hấn rút cục đi tới mục đích — phủ Phúc Vương.

Đây là đương kim Hoàng đế ban thưởng Phúc vương kinh thành dinh thự, tại toàn bộ đông thành, cũng là số một số hai xa hoa, riêng là trước cổng chính ngang lập gia nô, liền có thể để dững khí không đủ người thấp hơn phân nửa.

"Trở về. . ."

Nhìn xa xa phủ Phúc Vương đại môn, Lý Tuần trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Nhưng tất cả cảm giác, đều chỉ lật lên một điểm bọt nước, liền vừa trầm diễn về đáy lòng.

Tại sống chết trước mắt, nghĩ những thứ này đồ vật tổng lộ ra vô căn cứ!

Bỗng dưng, hấn cau mày ngừng lại, hấn cũng không phải là vì kia giữ cửa gia nô phiền lòng, mà là thể nội đột nhiên sinh ra cảm giác khó chịu, để trong lòng của hấn nghiêm nghị.

Huyết Yểm động!

Cách mỗi ngày Huyết Yểm phệ tâm thời gian còn có hơn hai canh giờ, nó lại bắt đầu có chút xao động! Mà lại, đây là tại ngọc trừ tà áp chế dưới!

Lý Tuần thậm chí có loại cảm giác, Huyết Yểm giống như "Sống" đến đây!

Nó tựa hồ là cùng ngoại giới thứ nào đó phát sinh cộng minh, chậm rãi mở ra "Con mắt" .

Cái này đột nhiên biến hóa, để Lý Tuần da đầu vì đó run lên, hấn không chút nghĩ ngợi, trở lại liền trốn ra phía ngoài đi, một mực chạy ra bảy tám con phố mới dừng lại.

Huyết Yểm lại khôi phục bình thường.

Lý Tuần vuốt ngực, nói không ra lời.

Kỳ thật, cử động của hắn đơn giản buồn cười! Hắn lần này trở về, không phải là vì tìm Huyết Tán Nhân, phó kia mười năm ước hẹn, để giải đi Huyết Yểm nỗi khổ sao? Sự tình đã gần kề đầu, vì sao còn muốn chạy trốn chết?

Đây là bởi vì, một phương diện hắn chưa từng có đối Huyết Tán Nhân hứa hẹn, ôm bất luận cái gì lòng tin; một phương diện khác, lúc này trong lòng của hắn có một loại không nói ra được rung động!

Hoàn toàn thoát ly lý trí thôi diễn, chỉ là xuất phát từ nội tâm đối sắp đến kết cục cảm thấy sợ hãi.

Hắn thấy lại hướng phủ Phúc Vương, cũng không biết phải chăng ảo giác, hắn cảm giác được, tại dần dần lộ nắng sớm bên trong, vương phủ trên không, bị một tầng huyết sắc sương mù che đậy được cực kỳ chặt chẽ, bên trong tựa hồ có vô số oan hồn ngay tại xé rách tru lên.

Hắn rùng mình một cái, lại nhìn lúc, lại chỉ thấy được sơ sinh mặt trời mới mọc phát ra hồng quang nhàn nhạt.

Cho dù là dạng này, hắn cũng cảm thấy, mình thật vất vả dành dụm xuất một chút dũng khí, vào thời khắc ấy tan thành mây khói.

Hắn giống chạy nạn, xông về phương xa.

Năm nay tuyết tới đặc biệt muộn, thẳng đến đông chí trước mấy ngày, mới tâm không cam tình không nguyện hạ, toàn bộ Tung Kinh cũng bị chôn ở tuyết bên trong, nhiệt độ không khí bay hàng, kinh đô nam thành phố phường hẻm nhỏ, cũng không biết đông chết nhiều ít tên ăn mày.

Như vào ngày thường thì cũng thôi đi, tìm vài cái quan sai thu thập một chút, lân cận ném tới ngoài thành là đủ.

Chỉ là hôm nay, cũng không thể như thế khinh suất.

Trời còn chưa sáng, Kinh Triệu doãn liền tự mình suất đội, phối hợp Kim Ngô Vệ, tựa như cùng tung lưới bắt cá, đem toàn bộ nam thành từ đầu tới đuôi quét không chỉ ba lần.

Gặp được đông chết tử thi, lập tức kéo tới ngoài thành, tinh tế vùi lấp. Nhìn thấy một chút giang hồ nhân sĩ, người kiệt ngạo, không nói hai lời, liền ra tay bắt người. Bất quá hai ba canh giờ, lớn như vậy nam thành liền bị thanh lý được như hoàng thành, mà lại đề phòng sâm nghiêm.

Phàm là trên đường du dãng người không có phận sự, đều bị bọn nha dịch mang về đại lao bắt giữ, về phần bình dân bách tính, cũng bị Kim Ngô Vệ ngăn ở trong nhà, không thể tùy ý xuất hành.

Đây là . . . Hoàng đế du lịch sao?

Lý Tuần đứng tại trong bóng tối, làm cái suy đoán. Trong trí nhớ, tựa hồ cũng đã gặp loại tràng diện này, đoán chừng một chút thời gian, ngày mai chính là đông chí, nghĩ đến hẳn là Hoàng đế muốn đi trước Nam Giao tế thiên đi!

Nhân Gian giới tế thiên chi nghi, là bực nào trang trọng, cho dù là Cửu Ngũ Chí Tôn, cũng muốn sớm vào ở Nam Giao hành cung, đốt hương tẩm gội, kiêng thanh sắc, thức ăn chay cơm nhạt mấy ngày, lấy đó thành tâm.

Long Khánh Đế ngược lại tốt, đông chí một ngày trước mới vội vàng tiến đến, tại kia phồn hoa cấm cung bên trong, cái gì thanh sắc trai giới, căn bản là nghĩ đều không cần nghĩ.

Người ở giữa đế vương hoang đường, đã đến loại trình độ này sao?

Nhưng ý nghĩ này ở trong đầu hẳn, cũng chỉ là chợt lóe lên, phiền phức của mình cũng còn không có giải quyết, nào có nhàn hạ thoải mái đi quản cái này Hoàng gia sự vụ?

Hiện tại để hẳn phiền lòng chính là, bởi vì Hoàng đế xuất hành, toàn thành

giới nghiêm, giống hãn dạng này không có lộ dẫn, thân phận không rõ người, nếu như đụng phải quan gia, đây chính là có lý cũng nói không rõ. Bởi vậy, hãn hành động, nhận lấy ảnh hưởng rất lớn.

Rơi vào đường cùng, hãn đành phải cùng toàn thành quân sĩ bắt đầu chơi trốn tìm, tận lực tránh đi những hộ vệ kia nghiêm mật đường đi, tại một chút không đáng chú ý nơi hẻo lánh bên trong lưu luyến.

Từ Thiên Đô Phong bên trên kiếp nạn về sau, đến nay đã hơn một tháng. Tại cái này hơn ba mươi ngày bên trong, Lý Tuần một mực tại Tung Kinh bên trong đảo quanh, ngoại trừ ngày đầu tiên, còn muốn lấy đi phủ Phúc Vương thử thời vận bên ngoài, thời gian còn lại, liền cũng cố đầu rút cổ tại nam thành bên trong, đau khổ suy nghĩ sách lược vẹn toàn.

Nhưng mà, trên đời này nào có nhiều như vậy sách lược vẹn toàn?

Hết thầy sách lược căn cơ, đều là tại song phương thực lực so sánh phía trên. Nếu như song phương thực lực sai biệt không lớn, có thể bằng mưu lược đền bù. Nhưng mà, nếu thực lực có cách biệt một trời, vậy căn bản là châu chấu đá xe, dù có muôn vàn mưu kế, thì có ích lợi gì?

Lý Tuần cùng Huyết Tán Nhân, chính là kiến càng cùng đại thụ khác biệt, vô luận hãn làm sao kế hoạch, chỉ cần Huyết Tán Nhân nguyện ý, một ngón tay liền có thể bóp chết hãn! Kém như vậy cách, đã không phải mưu lược có khả năng bù đắp.

Lý Tuần cũng không phải là không rõ cái này một cái thực tế, thế nhưng là, tâm tính của hãn bây giờ, thuần túy giống nhất cái dân cờ bạc, tại thua chỉ còn lại cái cuối cùng thẻ đánh bạc lúc, áp lên khó nhất kia một ô, mưu toan đem trước kia thua trận, toàn bộ thắng trở về.

Mà chèo chống hãn loại này tín niệm, ngoại trừ đã mất đường lui tuyệt vọng bên ngoài, còn có hãn hết sức tranh thủ đến một năm này dư dả thời gian — cách Huyết Tán Nhân mười năm ước hẹn, còn có "Rất dài" thời gian.

Để qua một đội tuần tra binh sĩ, Lý Tuần từ góc đường trong bóng tối đi tới, nhìn xem bọn bóng lưng, trên mặt không một chút biểu tình.

Lúc này, trên người hãn trang phục đã không phải loại kia rách rưới bộ dáng, cái này trong vòng hơn một tháng, hãn cũng coi là biết cách làm giàu, nương tựa theo đi tới đi lui bản sự, phát một phen phát tài.

Lòng người chính là kỳ quái như thế, Lý Tuần mặc dù cấu không hơn "Quân tử" tư cách, nhưng dù sao cũng là hào môn xuất thân, trộm cắp sự tình, từ trước đến nay là bị hãn xem thường. Nhưng mà, làm lần đầu tiên, liền có mười lăm, mọi người nội tâm giới hạn thấp nhất, thường thường chỉ là một lần đột phá, liền rất cuộc không có cách nào khống chế.

Lý Tuần chính là như thế, lần thứ nhất trộm cắp, còn nói được là hành động bất đắc dĩ, chỉ là muốn tìm chút bạc vụn, cùng một kiện hảo quần áo che kín thân thể. Nhưng mà, khi hãn từ trộm cắp ở bên trong lấy được trước nay chưa từng có kích thích cùng chỗ tốt về sau, lại nghĩ cầm giữ, cũng đã chậm.

Bất quá một tháng thời gian, hãn liền trong kinh thành bốn phía gây án, mặc dù ngân lượng cầm được không nhiều, nhưng thường thường là nhất cái tâm huyết dâng trào, liền thẳng vào người khác nội trạch, thiếu cái gì lấy cái gì, so tại nhà mình hậu viện còn muốn tự tại.

Hiện tại Lý Tuần, trên dưới cách ăn mặc, hoàn toàn là nhất cái hào môn quý công tử bộ dáng, Thực tú cẩm bào, minh châu đai lưng ngọc, như thế cách ăn mặc, tại hãn tuổi thơ lúc, đã như hô hấp tự nhiên sự tình, chính là hiện tại, cũng không có cái gì co quắp cảm giác.

Thanh Ngọc Kiếm bị hãn giấu ở nhất cái nơi bí ẩn, như thế liền không đến mức dẫn phát binh sĩ cảnh giác.

Tại nam thành dạo qua một vòng, hãn vẫn không có tìm tới nhất cái tương đối tốt điểm dừng chân. Tất cả khách sạn quán rượu các loại công cộng địa điểm, cũng bị nha dịch cùng binh sĩ tra xét một lần lại một lần, chỉ cần không có lộ dẫn

hoặc là hữu hiệu chứng minh, hết thầy đưa quan cứu xét.

Cái này làm cho Lý Tuần như du hồn tại thành khu nội không ngừng du tẩu, mắt thấy sắc trời đều muốn đen, hắn đã bắt đầu cân nhắc, phải chăng muốn đi kiểm tra tương đối lỏng thành Tây hoặc thành Bắc, tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm.

Ngay tại tính toán ở giữa, toàn bộ nam thành bỗng nhiên ồn ào, loạn tượng tập trung ở số ít vài cái quảng trường, vừa vặn Lý Tuần bị bao tại bên trong, hắn xem thời cơ cực nhanh, thân hình lóe lên, liền ẩn vào bóng đen bên trong.

Cũng bất quá chính là mấy chục giây thời gian, cái này mấy con phố trên đường dòng người bỗng dừng dày đặc, số lớn bình dân bách tính hướng bên này tụ tập, chen tại hai bên đường phố, phía trước thì là võ trang đầy đủ Kim Ngô Vệ hình thành bức tường người.

Ngay từ đầu Lý Tuần còn nhìn không rõ, nhưng gặp bách tính trên mặt kia không thể làm gì, lại hoặc tham gia náo nhiệt biểu lộ về sau, liền bưng tình đại ngộ.

Đây cũng là văn chương kiểu cách!

Nghĩ đến những người dân này, đều là bị lấy ra làm "Tam hô vạn tuế" loại hình hoạt động a!

Bị người này lưu nhất chen, Lý Tuần cũng giấu không được thân hình, dứt khoát liền hiện thân ra, dung nhập trong dòng người, thật cũng không gây nên Kim Ngô Vệ chú ý.

Hắn tai mắt linh hoạt, đã nghe đến xa xa âm thanh, coi là Hoàng đế nghi trượng tiệm cận, chưa tới một hồi, chính là phổ thông bách tính, cũng đều nghe được kia ù ù "Vạn tuế" thanh âm.

Cũng không biết là ai đánh đầu, hai bên bách tính tất cả đều quỳ xuống, Lý

Tuần cũng cau mày đi theo động tác, nhưng trong lòng luôn có chút cảm giác khó chịu.

Nghi trọng càng gần, "Vạn tuế" thanh âm cũng là ngay cả điệt vang lên, đám người bắt đầu có chút bạo động, có người còn muốn ngồi thẳng lên, xem cho rõ ràng. Phía trước Kim Ngô Vệ lập tức nhắc lên trường thương đại kích, bỗng nhiên có âm thanh, vô cùng có chỗ hiệu quả đem cái này loạn tượng ép xuống. Nhưng "Ong ong" âm thanh, lại là không ngừng được.

Lý Tuần bên người có không ít người tại trò chuyện, nói đều là Hoàng đế là sao sinh bộ đáng, bên người có cờ nào tường thụ các loại, đều là chút ngu muội chi ngôn, làm cho người bật cười.

Nhưng còn có chút người, nói lại là liên quan tới Hoàng đế đủ loại chuyện bịa, trong đó có hậu cung nghe đồn, triều đình chuyện lý thú, còn có một số Hoàng đế yêu thích chờ. Đầu đường cuối ngõ, truyền miệng, khó tránh khỏi có chút hoang đường, nhưng nghe nhưng cũng thú vị.

Lý Tuần tại Tung Kinh lưu luyện trong vòng hơn một tháng, cũng không chỉ là trong mỗi ngày trăm tư suy nghĩ, khi nhàn hạ, cũng sẽ đến quán rượu loại hình địa phương đi giải sầu một chút.

Hắn đã sớm nghe nói, Hoàng đế tín ngưỡng đan đạo, mấy năm này đại phong thường các lộ đạo sĩ, đối những cái kia danh xưng nhưng luyện "Tiên đan" cao nhân, càng là đãi chi hậu đãi vô cùng.

Nghe nói là bởi vì hai năm trước, từng phong nhất cái hết sức lợi hại quốc sư, hô phong hoán vũ, vãi đậu thành binh, không gì làm không được, càng xưng khả năng luyện trường sinh bất tử chi dược, có vạn tà bất xâm chi diệu pháp — cái này hình tượng, đơn giản chính là hôn quân bên người thiết yếu yêu đạo bộ dáng!

Nghĩ đến khi còn bé thấy, những cái được gọi là hoàng tử hoàng tôn, lại nhìn hiện tại Hoàng đế đủ loại hành vi, Lý Tuần trong lòng chưa phát giác cười lạnh.

Bất quá, chân chính làm hẳn cảm thấy hiếu kì chính là, truyền thuyết người quốc sư kia, cũng không phải là cái đạo sĩ, mà là cái trẻ tuổi nữ quan, lại ngày thường hoa dung nguyệt mạo, quan lại kinh thành. Cái này liền để "Hoàng đế luyện đan" cố sự, nhiều hơn mấy phần hương diễm khinh bạc.

Nữ quốc sư? Lý Tuần lòng hiếu kỳ bị hoàn toàn cong lên.

"Vạn tuế!"

Cao thấp không đều ca tụng tiếng vang lên, sau đó rất nhanh liền rút thành một dòng lũ lớn, trong lúc nhất thời, đầy đường đều là "Vạn tuế" thanh âm, nghi trượng đằng trước đã qua một đoạn này đường đi, hậu phương hoa cái nâng lên, màu vàng nhạt vô cùng dễ thấy.

Lý Tuần mắt sắc, nhìn một cái, liền biết tại kia biểu tượng hoàng quyền hoa cái bên cạnh, còn có nhất cái màu xanh nhạt tua cờ bảo cái, hoa mỹ tuyệt đối không thua kém thiên tử hoa cái.

Dựa theo Đại Chu lệ cũ, thiên tử đi tuần, trừ hoàng hậu nhưng thừa phượng liền đi theo ngoại, đại thần hết thầy đi bộ tùy hành. Chỉ nhìn một cách đơn thuần kia bảo cái nhan sắc, liền biết đây không phải là hoàng hậu, nhưng lại có ai có thể cùng Hoàng đế bình khởi bình tọa?

"Quốc sư Đại La thanh diệu tán. . ."

"Quốc sư cũng tới a?"

Đám người lại có chút phun trào, lại là đối trong truyền thuyết nữ quốc sư có loại vi diệu chờ mong.

Nho nhỏ rối loạn bên trong, Hoàng đế long liễn đã trải qua, không ngoài dự liệu, vì bảo trì thiên tử uy nghiêm cùng thần bí, hay là xuất từ an toàn cân nhắc, tại dày đặc rèm cửa về sau, chỉ có thể nhìn thấy nhất cái mơ hồ bóng người, chợt nhìn đi, cũng không có cái gì lạ thường địa phương.

Mà rơi vào long liễn sau mấy bước Đại La bảo cái hạ, một người kia ảnh, so với Hoàng đế lão nhi, mị lực lại là muốn mạnh hơn quá nhiều, bởi vậy cả con đường bên trên người, toàn đưa ánh mắt nhìn về phía nơi đó.

Lý Tuần cũng tò mò nhìn đi qua.

Đập vào mắt, vẫn là một tầng rèm cửa, chỉ bất quá, cái này thuần trắng gần như trong suốt màn che, thực sự không thể có chỗ hiệu quả ngăn cản ánh mắt của mọi người, Lý Tuần càng là xem như không, sáng rực ánh mắt đi đầu chăm chú vào vị này nữ quốc sư trên mặt.

Trước mắt hẳn tạo nên một tầng hơi nước, chính như sáng sớm trên mặt hồ, kia nhàn nhạt một sợi thuốc lào, như có như không, lại mê mang bất định. Xuyên thấu qua tầng này sương mù, tất cả những gì chứng kiến cũng gần với hư ảo — Lý Tuần ngẩn ngơ, trong đầu của hẳn có chút mơ hồ, cái này kì lạ cảm giác đến hay lắm sinh kỳ quái!

Mà sau đó một khắc, hẳn bỗng nhiên phát giác, hẳn căn bản còn chưa nhìn thấy nữ quốc sư mặt!

Chuyện gì xảy ra?

Khi hẳn sửa sang lấy có chút hỗn loạn suy nghĩ thời điểm, thanh tràng bảo cái đã tới phụ cận, hẳn nhíu mày, lại hướng nơi đó nhìn thoáng qua, lúc này, trong lòng hẳn lại bỗng nhiên nhất sợ!

Cũng tại lúc này, ngọc trừ tà chợt phát sinh cảm ứng, thanh lương chi khí trong lòng trong ỗ nhất chuyển, bỗng nhiên lan tràn toàn thân, kỳ thế chi cấp tốc, lúc trước chưa bao giờ có!

Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn thân phát lạnh, đây có lẽ là bởi vì ngọc trừ tà công hiệu, nhưng càng quan trọng hơn là, kia từ sâu trong đáy lòng tán phát ra hàn lưu, lấy ngọc trừ tà cũng vô pháp ngăn cản cường thế, thẳng tản vào toàn thân.

Hắn bên tai vang lên một tiếng nhẹ kêu, thanh âm chi rõ ràng, tựa như là tại một chỗ thâm nhập dưới đất trong động quật, thạch nhũ bên trên nhỏ xuống một điểm băng lãnh giọt nước, ung dung tiếng vang, thanh lương đến làm cho người toàn thân lỗ chân lông cũng dần ra. Letch tại lại một lần khép kín lúc, thu hút đều là hàn khí âm u.

Cứ như vậy lập tức, Lý Tuần liền cảm giác toàn thân mình huyết mạch đều muốn bị ngưng lại!

Hắn trừng to mắt, nhìn xem vậy thì thật là tốt đến ngay phía trước Đại La thanh diệu tán, sa mỏng đằng sau, một đôi mắt sáng chính nhìn về bên này tới. Cái này một đôi mắt bên trong, có một chút hiếu kì, nhưng càng nhiều, vẫn là một loại xem trước mắt chúng sinh như chó rơm, thao sinh tử trong tay chỉ ở giữa vô vị và bình thản.

Thình lình nghênh tiếp ánh mắt như vậy, Lý Tuần suýt nữa bị dọa đến hét rầm lên.

Một nháy mắt, hắn còn tưởng rằng mình lại thấy được Thiên Yêu Phượng Hoàng!

Ánh mắt thu lại, Lý Tuần ngã xuống đất, toàn thân đều đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu, suy yếu đến nỗi ngay cả đầu ngón tay cũng không thể động đậy!

Theo Hoàng đế nghi trượng đi xa, bách tính cũng bò người lên, tại Kim Ngô Vệ không chế hạ rời đi.

Lý Tuần cái xác không hồn theo biển người tiến lên, trong đầu chỉ để lại một cái ý niệm trong đầu: "Trong kinh thành tại sao có thể có đáng sợ như vậy người? Nàng là ai?"

"Nơi đây không thể ở lâu!"

Đầu óc dần dần khôi phục thanh minh về sau, Lý Tuần lý trí phát ra cảnh cáo.

Kia nữ quốc sư tuyệt không phải Nhân Gian giới bên trong người, cho dù là tại Thông Huyền Giới, nàng chỉ sợ cũng xem như Yêu Phượng một cái kia đẳng cấp; như đối với hãn chẳng thèm ngó tới thì thôi, nhưng vạn nhất sinh ra hứng thú, hậu quả kia nhất định hồng bét!

Lý Tuần ần ần cảm thấy, đặt vào phi tiên tu đạo chính sự không làm, chạy đến Nhân Gian giới làm quốc sư, mà lại có như thế ánh mắt gia hỏa, nhất định không phải đường ngay chi nhân.

"Không bằng đi trước nơi khác tránh đầu gió?" Lý Tuần trong lòng tính toán.

Ở kinh thành thật sự là không tiếp tục chờ được nữa, mỗi ngày lặn hình biệt tích, như chó còn sống, chính là sợ bị Huyết Tán Nhân phát giác hành tung của mình, hiện tại lại hảo chết không chết đúng phải cái này thâm bất khả trắc nữ quốc sư.

Như còn kiên trì lưu lại, chỉ sợ mạng nhỏ sẽ khó giữ được!

Mà lại, tại nội tâm của hãn chỗ sâu, còn có một cái khác tầng tâm tư — vạn nhất đúng phải người quen, lại nên làm thế nào cho phải?

Lâm Các tin chết, chắc hãn đã bị Kỳ Bích mang về trên núi, bên trong tông môn, cũng phải có cực kỳ chấn động mạnh lay, chắc chắn sẽ phái người tiến đến Thiên Đô Phong, điều tra tường tình.

Thiên Đô Phong cách Tung Kinh bất quá hơn mười dặm đường, ngự kiếm phi hành, chớp mắt có thể đến, như hãn trên đường du dãng thời điểm, bị cái nào sư trưởng, sư huynh đúng phải, hãn lại nên làm thế nào lí do thoái thác?

Sư trưởng, các sư huynh, lại hội lấy dạng gì ánh mắt đến đối đãi hãn?

Đây đều là Lý Tuần không dám cũng vô pháp đối mặt.

Mấy ngày nay, hãn trong đêm luôn luôn nhìn lên bầu trời, sợ có một đạo bản môn kiếm quang bay tới, loại kia chột dạ, xấu hổ, sợ hãi hỗn hợp tâm tư, đã để

hắn khó xử gánh nặng, lúc này rời đi, có lẽ là nhất cái lựa chọn tốt nhất.

Về phần Huyết Yểm một chuyện, thời gian còn sớm, chính là lưu luyến nơi đây, nghĩ đến cũng sẽ không có cái gì tiến triển, không bằng ra ngoài giải sầu một chút cũng tốt.

Trong lòng hạ quyết tâm, hắn lúc này chuẩn bị ít hành trang, quần hương tây thành — bởi vì đông thành bên trong có Huyết Tán Nhân, thành Bắc bên ngoài là Thiên Đô Phong, mà nam ngoại ô tế thiên chỗ thì là vị kia thần bí nữ quốc sư, càng nghĩ, chỉ sợ cũng chỉ có thành Tây mới là an toàn nhất!

Lý Tuần cũng không dám ngự kiếm, từ nơi bí ẩn lấy Thanh Ngọc về sau, liền một đường đi nhanh, muốn tại buổi chiều cửa thành đóng trước đó ra khỏi thành, sau đó có bao xa liền chạy bao xa, chờ qua một hồi về sau trở lại.

Theo Hoàng đế loan giá đi qua, nam thành cuối cùng khôi phục một chút nhân khí, trên đường cũng có thể nhìn thấy chút người đi đường. Lý Tuần cái này "Phú gia công tử" vùi đầu dấp dấp đi bộ, cuối cùng cũng không làm cho người ghé mắt.

Hắn tu vi đã có tiểu thành, lúc này ở dưới chân ngầm thi bộ pháp, mặt ngoài bất quá là bình thường đi đường, nhưng dưới chân nhưng bây giờ không chậm, chỉ tốn gần nửa canh giờ, liền tới đến thành Tây chỗ cửa lớn, mà lúc này sắc trời dần dần muộn, hắn không dám tiếp tục trì hoãn, hít một hơi, liền muốn đi ra cửa thành.

Ra khỏi nơi này, tìm không ai chỗ hẻo lánh, hắn liền có thể ngự kiếm phi hành, đến lúc đó, ai cũng không làm gì được hắn!

Lúc này Tung Kinh cửa thành quản chế, ngoài lỏng trong chặt, đối vào thành chi nhân, phần lớn là kiểm tra rất nghiêm; nhưng đối ra khỏi thành, thì không quá để ý, Lý Tuần cuối cùng thuận lợi ra khỏi thành, nhịn không được thở ra một hơi dài, dưới chân phát lực, trong nháy mắt liền đem cửa thành vung được xa.

Mắt thấy người đi đường thưa dần, sắc trời lờ mờ, Lý Tuần tay vịn chuôi kiếm, trong mắt bắt đầu tìm kiếm chỗ hẻo lánh, chuẩn bị ngự kiếm rời đi.

"Cái này liên muốn đi rồi sao?" Giống như quen thuộc vừa xa lạ tiếng nói vang ở hần bên tai, chợt nghe xong đi, Lý Tuần lại nghe không ra trong đó giới tính giới hạn, chỉ cảm thấy cái này âm nhu dễ nghe thanh âm, như là sông ngầm dưới lòng đất lạnh tịch thâm thúy, làm cho người dò xét không rõ nội tình, sờ không được giới hạn.

Trên người hần cứng đờ, nuốt khô một miếng nước bọt, sau đó mới bị lệch cổ, lần theo thanh âm nhìn lại.

Cách hần mười bước xa chỗ, một vị nữ quan chính cười nhẹ nhàng đứng đấy, diện mục tựa như lúc trước trên đường lúc, như hư như ảo, nhìn không rõ ràng.

Trên đầu nàng buộc búi tóc, cầm một chi tử phượng trâm, trong khuỷu tay nắm lấy một thanh miên tia phát trần, nội lấy làm dẹt miên áo, ngoại khoác huyền cát đạo bào, rộng lượng ống tay áo theo mùa đông hàn phong nhẹ nhàng đong đưa, đơn giản là như theo gió quay về đồng dạng.

Chợt nhìn đi, ngược lại thật sự là giống như một vị hữu đạo chi sĩ!

Lý Tuần nỗ lực lộ ra nhất cái tiểu dung, muốn đem bầu không khí làm cho hòa hoãn một chút, nhưng tiểu dung lơ lửng ở trên mặt, lại là cứng ngắt vô cùng.

Tại nữ quan sâu xa khó hiểu trong tươi cười, hần chỉ cảm thấy mình hết thấy bí mật, đều sẽ bị khai quật ra, tựa như thân thể trần truồng tại băng thiên tuyết địa bên trong đồng dạng khó chịu!

Hần chưa từng là khẩu vụng hạng người, nhưng tại lúc này, lại một chữ cũng nhà không ra, tại nữ quan dưới con mắt, hoa gì lời xảo nói, cũng bị mất tác dụng.

Nữ quan đem hần trên dưới dò xét một lần, đôi mắt bên trong nói không nên lời là mùi vị gì, Lý Tuần chỉ nghe được nàng lần nữa mở miệng nói: "Người là

Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử?"

Lý Tuần đối với nàng có thể nhìn ra lai lịch của mình cảm thấy không hề thấy quái lạ, chỉ là cứng đờ gật đầu, lúc đầu hẳn còn muốn mượn cơ hội hỏi lại lai lịch của người này, đáng tiếc dũng khí không đủ, chỉ có thể từ bỏ.

Nữ quan đi về phía trước mấy bước, kéo gần lại cùng hẳn khoảng cách, lại hỏi: "Người cái này bất nhập lưu tiểu hài tử, không có sư trưởng bồi tiếp, đến nơi đây làm cái gì?"

"Ta. . ." Lý Tuần há to miệng, bỗng trong lòng hơi động, tâm niệm thay đổi thật nhanh, phản ứng của hẳn cũng coi là nhanh, lời nói sắp đến bên miệng, lại sửa lại khẩu: "Ta không biết. . ."

Lời này lời mở đầu không đáp sau nói, vốn là bết bát nhất bất quá, nhưng hẳn trên mặt, lại hiện ra "Lòng có nỗi khổ tâm" đáng vẻ đến, càng khiến cho ngôn từ rõ ràng, tịnh vô ngụy sức.

Kia nữ quan có vẻ hơi hiếu kì, liền lại tiến lên một bước, cười hỏi: "Tuổi còn nhỏ, có tâm sự gì? Không bằng nói cho ta nghe một chút?"

Lý Tuần trên mặt lộ ra vẻ do dự, tăng thêm hơn mấy phần xấu hổ, lại là lắp bắp nói không ra lời.

Nữ quan nhìn hẳn bộ dáng, trong lòng nghi vấn lại giảm mấy phần, chỉ là cười nói: "Chuyện thiên hạ, không có không thể đối người nói! Cùng là người tu đạo, người như thật có cái gì khó xử, ta có lẽ có thể thay người làm chủ."

Ngữ khí của nàng ngược lại là khẩn thiết, chỉ là miệng đầy đều là không xác định biến hóa, Lý Tuần nghe được trong lòng thầm mừng, cũng không dám lại làm ra vẻ xuống dưới, mà là làm đỏ tròng mắt, nức nở nói: "Ta không muốn lại tu đạo. . ."

Đây vốn là mượn nữ quan một câu kia "Cùng là người tu đạo" sinh sôi mở,

nhưng mà, câu nói này mới lòi ra, hăn chợt thấy được tích tụ ở trong lòng ủy khuất cùng sợ hãi cũng không còn cách nào áp chế, cái này chua xót cảm xúc bỗng nhiên phun ra đến, nhất thời kim lòng không được, lại thật khóc rống lên.

Liên đang tiếng khóc bên trong, hăn đem Thiên Đô Phong bên trên phát sinh sự tình "Giản yếu địa" nói ra. Tại Lý Tuần miệng bên trong, hăn thành nhất cái sợ mất mật tu sĩ, bởi vì Yêu Phượng đâm uy chạy trốn chết, không mặt mũi nào lại về núi bên trên, chỉ có thể ở người ở giữa lang thang.

Trong những lời này, tuyệt đại bộ phận đều là thật sự chuyện phát sinh, chỉ là ở giữa chém tới như là phạm sự, cầu xin tha thứ, Huyết Yểm mấy cái khâu, lượng nữ quan này cũng nghe không ra.

Hăn biết rõ nơi này cách Thiên Đô Phong bất quá hơn mười dặm đường, hôm đó Thiên Yêu Phượng Hoàng giá lâm thời điểm, Bách Kiếp ngàn trượng Hỏa Ngục quét sạch thiên lý, chính là bình dân bách tính cũng nhìn cái rõ ràng; còn có về sau kia một trận kịch chiến, phá tan nửa cái Thiên Đô Phong, càng là giấu diếm cũng không gạt được đi, không bằng nói thẳng ra, lấy tiêu giám nữ quan lòng nghi ngờ.

Còn nữa, hăn lúc này vai đã khẳng định, trước mắt nữ quan, tại Thông Huyền Giới, tuyệt không phải chính phái tông môn xuất thân. Chính là nàng bề ngoài lại như thế nào ôn hòa không màng danh lợi, cái kia quý dị tác phong làm việc, cùng trong ngôn ngữ xảo trá, đều không phải là người chính đạo hành động.

Chính vì vậy, hăn mới đưa mình định nghĩa vì một cái "Nhát gan tiểu bối", cũng chỉ có dạng này thụ chi năm thóp, hăn mới có thể lấy lui làm tiến, đem đối phương lòng nghi ngờ giảm đến mức thấp nhất tốc độ.

Hăn cái này vừa khóc, liền có một nén nhang công phu, ở giữa giảng thuật, cũng cố ý làm cho lời mở đầu không đáp sau nói, nhưng bởi vì hăn giảng nói đồ vật, chín phần thật, một phần hư, cũng chịu nổi tình tế cân nhắc.

Đợi hăn khóc thôi, kia nữ quan nhàn nhạt đáp một tiếng "Thì ra là thế", ngữ

khí mặc dù lạnh nhạt, Lý Tuần lại cảm giác được loại kia đứng ngồi không yên cảm giác áp bách xóa đi không ít, hiển nhiên, đối phương cũng là tin.

Hắn đem công phu toàn làm được, về sau sự tình phát triển, liền không ở hắn có thể khống chế phạm vi bên trong, trải qua nhiều như vậy sinh tử quan hệ thời khắc, hắn cũng biết, lúc này, chỉ có nhận mệnh một đường.

Lúc này, hắn sớm quỳ trên mặt đất, vểnh tai, nghe đối phương tuyên án.

"Người tiểu hài này cũng là thú vị, không giống như là loại kia một bụng hàng yêu trừ ma suy nghĩ tên ngốc. . . Dạng này người, ta cũng là rất lâu không gặp." Nữ quan ngữ khí vẫn là như vậy không thể nắm lấy, nhưng lời nói ra, nhưng đều là hướng về có lợi cho Lý Tuần phương hướng phát triển.

Bất quá, nàng quyết định sau cùng, lại làm cho Lý Tuần cảm thấy giật mình: "Tu đạo bất quá bình thường sự tình, nếu không tu, thì cũng thôi đi. Ngày khác lúc nào nghĩ lại tu, cũng chưa hẳn không thể. . . Ngược lại là ta chỗ này đang cần nhất cái lạnh lợi đệ tử phục thị, người nhưng nguyện theo ta một thời gian?"

Nói đến khách khí, trên thực tế nhưng căn bản không cho Lý Tuần nửa điểm lựa chọn nào khác.

May mắn Lý Tuần đã sớm nghĩ đến tình huống tương tự, biết nàng tuyệt sẽ không tùy tiện thả mình rời đi, nghe vậy cũng không có thất thố, chỉ là làm đủ do dự thời gian sau, lúc này mới khiêm tốn mà nói: "Đệ tử chính không đường có thể đi, được tiên sư thu lưu, tất nhiên là vô cùng cảm kích!"

Nói xong câu này, hắn ngẩng đầu lên, hơi có chút chần chờ hỏi: "Xin hỏi tiên sư tước danh?"

Nữ quan mỉm cười, trong tươi cười, nàng bị bí pháp che giấu diện mục dần dần rõ ràng, Lý Tuần định thần nhìn lại, trong đầu lại vì một trong chấn.

Cái gọi là ngữ quan đoan trang diễm lệ, khuôn mặt như vẽ chi hình dung, bất

quá là hơi hợt chi luận, Lý Tuần trước mắt nàng này, lại là tại cái này hơi hợt mỹ mạo bên trong, lộ ra một mảnh trầm tĩnh thâm thúy khí độ tới.

Có lẽ là bởi vì nàng kia một đôi dị hái lưu động, biến ảo khó lường đôi mắt, cố tại cái này đường hoàng Cao Hoa khí độ bên trong, lại trộn lẫn lấy hoàn toàn u ám vô biên vẻ lo lắng sát khí, tựa như thiên lý Mộ Vân, um tùm nhưng, tối tăm, giống như có thể đem toàn bộ thiên địa cũng bọc vào.

Nhìn nàng cặp mắt kia, Lý Tuần có thể nghĩ tới, chỉ có phô thiên cái địa mây đen, bi khiêu tê minh hàn phong, Băng Phong Thiên Lý hoang nguyên.

Trong thoáng chốc, chỉ nghe nữ quan này đáp: "Nghĩ đến người tại sư môn cũng là nghe nói qua, Thông Huyền ba mươi ba tông môn, trăm vạn tu sĩ, cũng gọi ta làm. . . Âm Tán Nhân!"

Lý Tuần sắc mặt, trong chốc lát biến thành một mảnh tử bạch.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Luyện Đan

Chương 04: Luyện đan

Hoàng thành sâu như biển, bách tính chớ vào tới. Làm đế quốc hoàng quyền biểu tượng, nơi đây tuyệt không là bình thường bình dân bách tính có khả năng đặt chân, những cái kia bình dân áo vải, cũng chỉ có thể nhìn qua cao cao màu son tường viện, trống rỗng tưởng tượng này nhân gian thẳng địa.

Đối bình dân ý nghĩ, Lý Tuần là cảm giác không thấy. Tại khi còn bé, hẳn cũng là vài cái phiên vương con nối dõi bên trong, so sánh được sủng ái nhất cái, cơ hồ mỗi ngày cũng xuất nhập cấm cung, sử dụng danh mục phần lớn là Thái tử thư đồng loại hình, nơi này, cũng không biết tới qua bao nhiêu lần.

Ngày hôm nay lần nữa bước vào đến, hẳn lại không phải lấy vương phủ thể tử, Hoàng gia huyết mạch thân phận tiến vào, mà là lấy nhất cái đạo đồng thân phận, nắm "Sư tôn" mặt mũi, mới lấy thâm nhập trong đó.

Mười năm phong thủy luân chuyển — cái này kỳ diệu cảm giác, từ đầu đến cuối lượn lờ tại trong lòng hẳn.

Cần Chính Điện, Dưỡng Tâm điện, Tú Tâm vườn, không rõ hồ. . .

Từng cái quen thuộc đến cực điểm cảnh tượng, tại trước mắt hẳn chảy qua, mười năm không thấy, nơi này lại không có biến a. . . Có lẽ duy nhất có biến hóa, chính là ven đường thái giám cung nga ánh mắt đi!

Tôn sùng, kính sợ, thậm chí là ánh mắt sợ hãi, bao khóa tại chung quanh hẳn.

Đương nhiên, hẳn cũng minh bạch, cái này ánh mắt hướng chảy, đại bộ phận

vẫn là tại trước người hấn hai bước chỗ, vị kia thanh thản mà đi nữ quốc sư trên thân.

Vị này nữ quan hôm nay lại đổi một cái khác thân cách ăn mặc, trên đầu thông tâm bạch tê trâm, từ hai đầu rủ xuống một đôi Thiên Tầm Ti mang, tung bay theo gió, khoác trên người một kiện xanh ngọc đạo bào, đem nó thon dài tinh tế dáng người, tôn lên càng thêm xuất sắc.

Đạo bào bên ngoài, thì là một tầng lụa mỏng trong suốt áo khoác, tựa như cùng trên trời mây nhàn nhạt khí, theo gió phất động, thảng có phi thăng mà đi cảm giác.

Ở trong đó, ít có quốc sư ung dung Cao Hoa, lại tự có một phen không vì ngoại vật mà thay đổi cao ngạo thoải mái. Nhìn xem nàng nước chảy mây trôi tiến lên, Lý Tuần theo ở phía sau, lại sinh ra một tia ngưỡng mộ núi cao suy nghĩ tới.

Mà hấn ý nghĩ thế này, cũng tuyệt không quá phận!

Tam đại tán nhân một trong Âm Tán Nhân, chính là đặt ở Thông Huyền Giới, cũng là cùng ba mươi ba tông môn tông chủ bình khởi bình tọa, thậm chí cao hơn nhất phẩm tuyệt đại cao nhân.

Lý Tuần phát giác, hấn cùng tam đại tán nhân tựa hồ đặc biệt có duyên — hấn thụ Huyết Tán Nhân bức hiệp, cùng Ngọc Tán Nhân diện mục tương tự, lại bị Âm Tán Nhân thu làm theo đợi đạo đồng, chỉ sợ đây cũng là Thông Huyền Giới từ ngàn năm nay người đầu tiên!

Mà đồng thời, Lý Tuần trong lòng còn tồn lấy một cái nghi vấn — trong kinh thành, không chỉ có riêng chỉ có nhất cái Âm Tán Nhân a! Tại cái này nho nhỏ trong kinh thành, lấy nàng làm việc cao điệu, vị kia vẫn ẩn từ một nơi bí mật gần đó Huyết Tán Nhân, chẳng lẽ cũng không biết?

Nếu như biết, này sẽ là hậu quả gì?

Vương kiến vương?

Ý nghĩ này trong lòng hẳn chuyển một chút, lại tiêu ẩn xuống dưới. Lúc này, hai người đã vòng qua không rõ hồ, đi vào đích đến của chuyến này — Tín Nhã đình.

"Quốc sư, người đã tới!" Cách cái đình còn có mấy chục bước xa, cái đình bên trong liền đứng lên một tên mập, hẳn dáng người khá cao, đứng ở nơi đó, tựa như lấp kín tường, chỉ nói là thanh âm, lại trung khí không đủ, hiển nhiên thân thể cũng không như bề ngoài thấy như vậy khỏe mạnh.

Nhìn hẳn một thân màu vàng sáng long văn phục sức, Lý Tuần biết, đây cũng là Long Khánh Đế.

"Hẳn càng mập, cũng càng lộ vẻ già nua."

Lý Tuần âm thầm thở dài một cái.

Chín năm trước hẳn rời đi thời điểm, Long Khánh Đế đã là người mập mập, nhưng bởi vì chính vào tráng niên, thân thể coi như rắn chắc, đầy mặt bóng loáng, thanh âm vang dội; mà bây giờ, trên mặt hẳn quang trạch ảm đạm, tiếng nói khàn giọng, nếp nhăn càng là không hề cố kỵ bò lên mặt mũi tràn đầy, hơn bốn mươi tuổi niên kỷ, như thế thần thái, tuyệt không phải việc thiện.

Liền tại Long Khánh Đế lúc nói chuyện, hai người đã đi tới phụ cận, Âm Tán Nhân cỡ nào cao ngạo, đối mặt cái này tục vật, chỉ hơi gật đầu, liền coi như hành lễ, Long Khánh Đế cũng không trách móc, ngược lại là chấp lễ rất cung.

Nhìn mặt mà nói chuyện chính là Lý Tuần sở trưởng, kiến Âm Tán Nhân như thế, hẳn tự nhiên rõ ràng chính mình nên như thế nào ứng đối.

Đương Long Khánh ánh mắt rơi ở trên người hẳn lúc, hẳn không nói một lời, chỉ là chấp tay, trên mặt không một chút biểu tình.

Càng như vậy, Long Khánh càng không dám khinh thị hẳn, liền chuyển

hướng Âm Tán Nhân hỏi: "Quốc sư, vị này là. . ."

Âm Tán Nhân mỉm cười, đáp lại nói: "Đây là sư điệt của ta. Họ Lý, bệ hạ gọi hẳn Lý đạo nhân là được!"

Lời này kỳ thật có chút bất kính, nhưng Long Khánh cũng không tức giận, ngược lại hướng Lý Tuần cười nói: "Vị đạo huynh này cùng trẫm lại là đồng tông, trẫm đã học thầy quốc sư, cùng đạo huynh chính là cùng thể hệ, nhưng lại không biết aniki canh?"

Lý Tuần mang chút thương hại quét mắt nhìn hẳn một cái, cái này còn tính là đại chu thiên tử, Cửu Ngũ Chí Tôn sao? Đối nhất cái không rõ lai lịch đạo nhân, nhưng vẫn hàng thân phận, lấy huynh sự tình chi, như vậy hình tượng, lại có thể nào trù tính cương thổ, thống ngự vạn dân?

Trong lòng tuy là ý tưởng như vậy, trên mặt lại như cũ bất động thanh sắc, nhàn nhạt đáp một tiếng: "Bảy mươi."

Lời nói này thật tốt sinh rục rờ, Long Khánh Đế nghe vậy chính là giật mình, trên mặt hơi có nghi ngờ, nhưng chợt bị vui mừng thay thế: "Đạo huynh có thuật trú nhan, bề ngoài lại là một chút cũng nhìn không ra!"

Lý Tuần co rúm một chút khóe miệng, xem như nở nụ cười.

Kỳ thật, hẳn cũng xác thực không nhìn được cười, mặc dù người tu đạo trú nhan trường sinh, bất quá bình thường sự tình tai, nhưng Long Khánh thân là nhất quốc chi quân, chẳng lẽ liền không có nửa điểm phân biệt thị phi năng lực?

Nhất cái mười bảy tuổi thiếu niên, có thể như thế trêu đùa hẳn. . .

Đại Chu triều xong!

Long Khánh tự nhiên không biết Lý Tuần trong lòng là ý nghĩ như thế nào, hẳn đối Lý Tuần biểu hiện được cực kì thân mật, còn tiến lên khoác lên Lý Tuần cánh tay, mời hẳn nhập tọa.

Lý Tuần cực nhanh hướng Âm Tán Nhân bên kia thoáng nhìn, gặp nàng cười mỉm không có gì biểu thị, liền an tâm, chỉ bất quá, tại nhập tọa trước đó, vẫn là hướng bên kia hành lễ ra hiệu.

Âm Tán Nhân lúc này mới đi tới, hướng Long Khánh nói: "Ta người sư diệt này, tu vi mặc dù vẫn chưa đến nơi đến chốn, nhưng đối đạo dưỡng sinh, cũng đã rất có tạo nghệ. Chỉ là hãn làm người quái gở, bất thiện giao tế, còn xin bệ hạ thứ lỗi. . ."

Nghe được "Đạo dưỡng sinh" mấy chữ này, Long Khánh trên mặt đã phóng ra ánh sáng đến, nhìn về phía Lý Tuần ánh mắt, lại có khác nhau.

Lý Tuần nhìn thấy hãn loại phản ứng này, trong lòng cũng là khê động, lại nhìn Long Khánh lúc liền lưu lại một chút tâm tư, vừa nhìn xuống, trong lòng liền minh bạch hoàng đế này ý nghĩ — "Nguyên lai là có việc cầu người a!"

Nhìn xem Long Khánh đã quá bỏ không tiêu nổi thân thể, Lý Tuần cũng bắt đầu đoán chừng người này chỉ có một điểm tuổi thọ.

Long Khánh còn không biết, thiếu niên ở trước mắt, đã ở trong lòng đối với hãn gã chuông tang.

Ánh mắt của hãn nhiệt liệt xem tới, cực kỳ thành khẩn nói: "Trăm năm gần đây cực nặng dưỡng sinh, đối đan đạo cũng có chỗ đọc lướt qua, đáng tiếc tuy có danh sư, lại bởi vì tư chất tối dạ, chưa thể dòm tới bề sâu. Đạo huynh này đến nếu có nhân hạ, còn xin chỉ điểm nhiều hơn, trăm tất có thâm tạ!"

"Liền cái này ngũ tạng giai không thân thể, còn muốn tu đạo?"

Lý Tuần trong lòng khinh thường, bỗng nhớ lại, trước mắt nam tử này, đúng là hãn chí thân bá phụ. Huyết mạch liên hệ, nhất là vi diệu, trong lúc nhất thời, trong lòng của hãn cũng không biết là tư vị gì.

Nhưng ở trên mặt, ánh mắt của hãn lại bảo trì được rất tốt, chỉ ở trong lúc lơ

đăng đáp một tiếng, thận trọng bên trong tự có một phen thế ngoại cao nhân ngạo khí.

Đương nhiên, hắn là tuyệt sẽ không dễ dàng như vậy liền quá quan. Tại Long Khánh tha thiết mời rượu hạ, hắn cũng lộ hai tay "Tiên pháp", đây cũng là Âm Tán Nhân hôm qua dạy cho hắn trò vật, lại dùng một viên linh đan, cho Long Khánh ăn vào, càng khiến cho tin phục không thôi.

Tại tiểu yến tiến hành lúc, Lý Tuần một mực tại quan sát Long Khánh cùng Âm Tán Nhân ở giữa thần sắc chuyển đổi. Nhìn ra được, đối Âm Tán Nhân dạng này tuyệt sắc, Long Khánh nhất định là có ý tưởng, nhưng bản này có thể sắc dục, lại bị thật sâu giấu ở sợ hãi đằng sau — chắc hẳn hắn xác nhận đã bị thua thiệt.

Cũng chỉ có nghĩ như vậy mới hợp lý, cái này Âm Tán Nhân là nhân vật bậc nào, như bị cái này tục nhân chiếm tiện nghi, thật đúng là phải thật lớn mất thể diện.

Hành rượu số tuần, Long Khánh mặt béo bên trên đã tránh lộ hồng quang, chỉ là cái này quang trạch nhan sắc bất chính, cho thấy hắn hồng bét tình trạng cơ thể.

Lý Tuần chính than thở lúc, chợt nghe được Long Khánh nói: "Quốc sư, trăm mấy ngày nay theo quốc sư chỗ thụ 'Long Hồ cố dương pháp' siêng năng tu luyện, cảm thấy có chút tiến cảnh, lúc này còn xin quốc sư nhìn qua, nhìn trăm hỏa hầu như thế nào?"

Âm Tán Nhân nghe vậy nhìn hắn một cái, mỉm cười: "Nội tu chi pháp, quý ở vững chắc, bệ hạ bất quá tu hành mấy tháng, hỏa hầu kia, tất nhiên là không đến."

Long Khánh nghe vậy lộ ra vẻ thất vọng, xoay lại hỏi: "Sao còn muốn nhiều ít thời gian?"

"Có linh đan cổ bản bồi nguyên, bệ hạ tu hành tốc độ đã viễn du thường nhân, dựa theo này tiến độ, ước chừng còn muốn nửa năm thời gian."

Long Khánh mặt béo nhú một cái, kêu một tiếng khỗ: "Quốc sư, trăm mao bệnh, ngài là rõ ràng nhất bất quá. Ba tháng này có thể chống đỡ xuống tới, đã là đáng quý, đâu còn có thể lại chống đỡ nửa năm. . ."

Nhìn hăn bộ dáng, Âm Tán Nhân chỉ là mỉm cười.

Long Khánh ở nơi đó oán trách rất lâu, đột nhiên hai mắt tỏa sáng: "Đúng rồi, còn có quốc sư tiên đan! Quốc sư, người lò kia Tiên Thiên nhất khí đan, muốn tới khi nào mới có thể luyện chế hoàn thành a?"

Âm Tán Nhân lạnh nhạt đáp: "Cũng nên tại cửa ải cuối năm trước sau đi. Đợi các phương cống phẩm vào kinh, liền có thể từ đó ngắt lấy thượng giai dược liệu, khai lò luyện đan."

Lý Tuần nhưng trong lòng thì khê động, luyện đan? Sẽ không như thế đơn giản đi!

"Cửa ải cuối năm? Cái này không cũng chỉ thừa một tháng? Tốt, tốt!"

Long Khánh nhất thời lòng mang đại sướng, trên mặt hồng quang càng tăng lên, hướng hai người liên tục mời rượu. Âm Tán Nhân chỉ uống ba chén liền không uống nhiều, mà Lý Tuần lại bởi vì có chuyện trong lòng, còn có cung đình ngự rượu thuần hương, uống nhiều mấy chén, tuy không men say, trên mặt lại hiện ra một vòng đỏ ửng.

Hăn vốn là tuần nhã đoan trang diễm lệ, mặc dù do Thanh Ngâm hồi giảm dung quang, lại như cũ có nhất định trình độ, lúc này đỏ bừng cả mặt, tự có một phen ngày thường không thấy hào quang.

Long Khánh chợt người nhìn thấy, lại vì đó ngần ngại, lại cười nói: "Đạo huynh khuôn mặt này, tựa như đã từng gặp qua, chẳng lẽ chúng ta kiếp trước có

tiên duyên ở đây?"

Lý Tuần nghe được trên lưng một trận ác hàn, trong lòng lại tự sinh cảnh giác, diện mạo của hắn, cùng phụ thân huynh đệ có chút tương tự, dù cho trưởng thành, tăng thêm dung mạo cải biến, nhưng có chút việc nhỏ không đáng kể, có lẽ còn bảo tồn lại.

Để cái này ngu ngốc Hoàng đế biết cũng không có gì, nhưng nếu để Âm Tán Nhân biết được, liên tiếp củ cải rút ra bùn, kia Huyết Tán Nhân sự tình, chỉ sợ cũng hội không đối gạt được.

Nghĩ đến nơi ngực kia muốn mạng "Huyết Yểm", hắn liền nhịn không được xuất mồ hôi lạnh cả người.

Càng như vậy, càng cảm thấy Âm Tán Nhân nhìn hắn ánh mắt có chút biến hóa, tư đến cái kia đáng sợ hậu quả, hắn một bên khẩn trương, một bên cũng gấp nhanh động lên đầu óc, suy nghĩ như thế nào đem cái này nhất cái đột nhiên nguy cơ vượt qua.

Đúng lúc này, nhất cái tiểu hoàng môn dừng chân đi tới, trước đình trước hướng Âm Tán Nhân thi lễ một cái, mới xu thế tiến lên đây, đối Long Khánh nói: "Bệ hạ, bên ngoài vương gia đám đại thần đã đợi đợi đã lâu."

Long Khánh trừng mắt liếc hắn một cái: "Xuân tài, trăm chính hướng quốc sư lĩnh giáo tiên thuật, nào có nghe những người kia ồn ào rảnh rỗi! Đi, liền để bọn hắn ở nơi đó chờ lấy!"

Kia tiểu hoàng môn đầu đầy mồ hôi lạnh khom người cáo lui, lại bị Âm Tán Nhân gọi lại: "Triều đình sự vụ, không thể khinh thường, bệ hạ lại đi ứng phó triều chính. Ta cùng sư điệt, cũng muốn đi chuẩn bị chuyện luyện đan, về phần các loại vật liệu, còn xin bệ hạ tốn nhiều chút tâm tư!"

Long Khánh không dám tương cản, chỉ có thể ứng tiếng nói: "Kia là nhất định, nhất định!"

Âm Tán Nhân không nói thêm gì nữa, đi đầu đứng dậy cáo từ, Lý Tuần tự nhiên theo sát phía sau. Trước khi đi, hắn dùng khước mắt liếc qua quét bên cạnh một chút, Long Khánh chính cung kính đứng dậy, đưa mắt nhìn bọn hắn rời đi.

Hai người tại trong lâm viên rong chơi dạo bước, Lý Tuần cúi đầu đi ở phía sau, trong đầu luôn luôn lóe Long Khánh kia kính cẩn nghe theo dị thường mặt béo.

Phía trước Âm Tán Nhân đột nhiên mở miệng nói: "Có phải hay không không quen?"

"A?"

"Người bất quá mười bảy mười tám tuổi, tu đạo cũng mới hơn mười năm, chắc hẳn còn không quen này nhân gian đế vương, Chân Long Thiên Tử, trước mặt người khác như vậy cung thuận bộ dáng a?"

"A. . ."

Lý Tuần thật đúng là tìm không thấy cái gì có thể nói. Âm Tán Nhân câu nói này, nhưng cũng đem hắn tâm sự đoán trúng hơn phân nửa, hoặc là còn phải lại tăng thêm chút tỏ tử hồ bi cảm giác đi.

"Xem ra, trong lòng người vẫn còn không tính là là cái người tu chân."

Lý Tuần chưa hề nghĩ tới, Âm Tán Nhân còn có nói chuyện cùng hắn tâm sự hào hứng, tại dạng này tình hình hạ, chính là một điểm biến hóa rất nhỏ, cũng có một phen đặc biệt hương vị ở trong đó.

Đáng tiếc, Âm Tán Nhân điểm này hào hứng, cũng vắn vắn đủ cùng hắn đàm như thế mấy câu, nói xong, nàng cũng liền không có đoạn dưới.

Lúc này, phía trước có một đoàn người đi tới.

Lý Tuần hững hờ ngẩng lên đầu, mà xuống một khắc, thân thể của hắn liền

toàn bộ cứng ngắc lại — đi đầu dẫn đầu cái kia, một thân lỏng lẫ Tử Mãng bào, đầu đội hoàng kim phát quan, long hành hổ bộ, khí độ so đồng hành chi nhân cao hơn đầu chỉ một bậc, là tại bất cứ lúc nào, cũng sẽ không cũng vô pháp coi nhẹ loại người kia.

Lý Tuần hít vào một hơi thật dài, tầm kia giống như đã từng quen biết mặt chữ quốc bên trên, vẫn là ăn nói có ý tứ, không giận mà uy, tại gần đây mười năm tuế nguyệt bên trong, tung có lẽ có chút vết tích in dấu xuống, nhưng này loại cảm giác, lại một chút cũng chưa biến!

Người này đúng là hãn phụ thân — Phúc vương Lý Tín.

Ánh mắt của hãn rơi vào đối phương trên mặt lúc, đối phương đồng dạng dùng ánh mắt đáp lễ, lại chỉ là vút qua, rất nhanh liền đem lực chú ý đặt ở Âm Tán Nhân trên thân.

Lý Tuần trong lòng lấp kín, nói không nên lời là tư vị gì.

Chỉ kiến Lý Tín khoe môi chỗ tràn ra vẻ mỉm cười, hướng Âm Tán Nhân hơi thi lễ nói: "Quốc sư mạnh khỏe, cùng Hoàng Thượng nói xong rồi?"

Âm Tán Nhân nhàn nhạt đáp một tiếng, lại là không thể nào nguyện ý đáp lời đáng vẻ, Lý Tín cũng không trách móc, lại đem ánh mắt chuyển qua Lý Tuần trên thân, cái này khiến trái tim của hãn không tự chủ cấp khiêu hai lần.

"Vị này là . . ."

Âm Tán Nhân đem lúc trước qua mặt Long Khánh hơi làm cải biến, lại nói một lần, chỉ là cái này có thể để Long Khánh tin tưởng không nghi ngờ, đặt ở Lý Tín nơi này, liền không biết có mấy phần tác dụng.

Từ Lý Tín trên mặt, nhìn không ra trong lòng của hãn ý nghĩ, Âm Tán Nhân cũng không thể nào quan tâm; ngược lại là Lý Tuần, tay chân hơi tê tê, may mắn biểu hiện trên mặt cứng ngắc cùng lạnh lẽo cứng rắn vốn là phân không rõ lắm,

lúc này mới không có xấu mặt.

Hắn mắt thấy Lý Tín hướng hắn gật gật đầu, nghiêng người né ra, để phía sau quan viên cùng bọn hắn chào hỏi. Biết rõ hiện tại tuyệt không thể lộ ra nửa điểm dị dạng, thế nhưng là, ánh mắt nhưng căn bản không bị khống chế, luôn luôn đi theo Lý Tín đảo quanh.

Thẳng đến một người khác xuất hiện, sự chú ý của hắn mới dời đi đi qua.

Kia là nhất cái so với hắn còn nhỏ hơn tới mấy tuổi thiếu niên, vóc dáng so chung quanh người trưởng thành muốn thấp hơn một cái đầu, hắn một mực cùng sau lưng Lý Tín, bị Lý Tín thân thể khôi ngô cản trở, cũng không làm người khác chú ý.

Mà khi Lý Tín nghiêng người né ra, mới khiến cho thân hình hắn hiển lộ ra.

Hắn quần áo một thân màu xanh thêu trúc văn bào phục, trên đầu ngọc quan, tuyết lấy minh châu mấy viên, nổi bật lên hắn lộng lầy vô cùng. Trên mặt mặc dù ngây thơ vẫn còn, nhưng một đôi mắt, lại lạnh triệt được giống như cuối thu nước hồ, một chút không dò tới đáy.

Nhìn xem trên mặt hắn lờ mờ quen thuộc hình dáng, Lý Tuần không biết làm tại sao, đồn sức đánh rùng mình một cái.

Có lẽ là thiếu niên kia cảm giác được ánh mắt của hắn, cũng nhìn về phía này, trên mặt vừa đúng lộ ra có chút hiếu kì thần sắc, nhưng một đôi mắt, lại là lạnh lùng trên dưới dò xét, một tư một hào chi tiết cũng không buông tha.

Nhìn xem thiếu niên này, Lý Tuần giống như là nhìn xem trong gương mình — tựa như là còn tại trong vương phủ, chưa hề tiếp xúc qua chân chính cường quyền chính mình.

Nhẹ nhàng đem ngực bên trong tích tụ hơi lạnh thở ra đến, Lý Tuần khôi phục tỉnh táo, đón thiếu niên kia, trong mắt của hắn lãnh mang lóe lên, lúc này

làm thiếu niên liên tục không ngừng tránh đi ánh mắt.

"Còn quá non. . ."

Ở trong lòng hạ nhất cái lời bình, Lý Tuần tâm tình bỗng nhiên đã khá nhiều, nhưng cơ hồ cũng ngay lúc đó, sau lưng của hắn mát lạnh, trên cổ lông tơ cũng theo đó đứng đậy.

Lý Tuần cố cưỡng cứng, dù cho không quay đầu lại, hắn cũng có thể cảm giác được, Âm Tán Nhân kia đã là hứng thú dạt dào ánh mắt.

Xong đời!

Triều chính trên dưới, ai cũng biết Hoàng đế trước mắt hồng nhân, chính là cái kia có nghiêng nước nghiêng thành vẻ đẹp, lại có thâm bất khả trắc pháp thuật nữ quốc sư.

Hoàng đế đối nàng đãi ngộ, chỉ từ ban thưởng trong dinh thự liền có thể nhìn thấy một hai.

Ngày bình thường triều đình chỗ phong, phần lớn là ở kinh thành phụ cận đạo quán, mà duy chỉ có đối Âm Tán Nhân, là do Hoàng đế khâm điểm phủ đệ — kinh thành bảy đại tên vườn một trong tĩn vườn, chính là đã cáo lão hồi hương già trước tuổi gia ở kinh thành chỗ ở cũ.

Bất quá, mặc dù chỗ ở bất phàm, nhưng quốc sư ngày bình thường, cũng không phải như thế nào hào hoa xa xỉ, lớn như vậy quốc sư trong phủ, mấy trăm tên hạ nhân đã bị cho nghỉ bảy thành, chỉ có hơn mười người phụ trách vẩy nước quét nhà sạch sẽ, bình bình đạm đạm sống qua. Cái này chỗ tòa nhà lớn, cũng lộ ra thanh U Cổ tĩn, lộ ra chút tiên khí tới.

Chỉ bất quá ở trong mắt Lý Tuần, đi tại trống trải trong sân, nghe chân mình bước hồi âm, cảm giác này cũng quá âm trầm chút. Nhất là tại hắn biết, cái này trùng điệp viện lạc đằng sau, có nhất cái không khác Địa Ngục yêu ma nhân vật

đáng sợ đang chờ đợi thời điểm — Âm Tán Nhân, đại khái là Thông Huyền Giới ba trăm vạn tu sĩ bên trong khó khăn nhất thăm dò người.

Nàng danh liệt tam tán nhân, là Thông Huyền Giới tiếng tăm lừng lẫy tà ma. Nhưng cùng Ngọc Tán Nhân háo sắc, Huyết Tán Nhân thị sát khác biệt, nàng là bởi vì quái dị khó lường làm việc, cùng thường nhân không thể chịu đựng được tàn nhẫn tính tình mà liệt tên.

Ngọc Tán Nhân háo sắc, nhưng lại văn thái phong lưu, vì Thông Huyền Giới hoàn toàn xứng đáng tiếng thứ nhất luật mọi người, có lẽ có thể thoáng hòa tan tâm uy; Huyết Tán Nhân thị sát, nhưng cũng làm được gọn gàng, chết thì chết rồi, sẽ không thụ cái gì tra tấn.

Nhưng mà, rơi vào Âm Tán Nhân trong tay tu sĩ, lại từng cái chết được thăm không nói nổi.

Âm Tán Nhân thiện thái bố, tinh thông nam nữ chi đạo, vô luận nam nữ, đồng đều có thể thái bố tinh khí; mà lại cực tinh hình danh chi đạo, càng theo yêu thích, sáng chế "Liên hoa bát mật", trong truyền thuyết, cái này tất cả đều là tra tấn người mật pháp, có thể đem nhất cái thiết hán hóa thành một bãi bùn loãng!

Tam Hoàng Kiếm Tông "Thiên quân" Hà Chí Ngạn, là Thông Huyền Giới nổi danh cứng rắn hán tử, từng một mình lực cự Minh Vương Tông mấy chục cao thủ, tại Thiên Minh âm hà trong trận, cơ hồ bị hóa được cốt nhục thành tro, y nguyên nói nói cười cười.

Nhưng mà một người như vậy, hai trăm năm trước, may mắn từ Âm Tán Nhân trong tay chạy trốn về sau, chỉ cần nghe được nữ nhân âm thanh, buông mình thành một đồng bùn nhão, khóc ròng ròng, thành phế không thể phế thứ hèn nhất.

Thủ đoạn như thế, coi là thật khiến người nghe đến đã biến sắc, cũng làm cho nhân nhãn không ở hoài nghi, nàng là tam giới trước nay chưa từng có ác ma,

hung danh còn tại cái khác hai tán nhân phía trên!

Đối mặt một người như vậy, Lý Tuần còn có thể bình thường đi đường, liền đủ để kiêu ngạo!

Lúc này, hãn triệu tập đến đây, trong lòng hoàn toàn có thể khẳng định, Âm Tán Nhân khẳng định từ hãn đối Lý Tín trong thần thái, phát hiện cái gì.

Mà bây giờ, liền chỉ còn lại hãn thái độ thẳng thắn hay không vấn đề.

Nhìn cách đó không xa kia cửa phòng khép hờ, Lý Tuần có loại nghĩ quay đầu chạy nạn xúc động — cho dù hãn biết rõ, trong tay Âm Tán Nhân, chỉ sợ trốn không thoát một dặm địa!

Cẩn rắng một cái, hãn bước nhanh về phía trước, gõ cửa phòng.

"Vào đi!" Âm Tán Nhân ung dung đáp lại.

Lý Tuần cúi đầu, đi vào.

Đây là một gian thư phòng, trong phòng lấy ánh sáng vô cùng tốt, tia sáng cùng bên ngoài so sánh, chỉ hơi ngậm một chút, Lý Tuần một chút liền nhìn thấy Âm Tán Nhân đang ngồi ở án thư bên kia, trên tay nắm lấy Thanh Ngọc, tinh tế dò xét.

Ánh nắng đánh vào trên thư án, như hư như ảo chùm sáng tản ra ra, tại trên da thịt nàng trải nhàn nhạt một tầng, quang hoa ẩn uẩn, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Dạng này mỹ mạo giai nhân, như thế nào lại để cho người ta cùng xú danh chiêu lấy tà ma liên tưởng cùng một chỗ đâu?

Lý Tuần không thể nào hiểu được.

Hãn khoanh tay đứng ở trước án, kêu một tiếng: "Sư thúc. . ."

Đây là Âm Tán Nhân dạy hấn qua mặt Long Khánh tìm cớ, lúc đầu cũng chỉ là cái hình thức, nhưng tại dưới tình hình như thế, Lý Tuần lại tìm không thấy so đây càng thích hợp xưng hô, đành phải đâm lao phải theo lao dùng ra.

Âm Tán Nhân nhưng cũng không có uốn nắn, chỉ là thuận miệng nói: "Ngồi!"

Lý Tuần chậm rãi hít một hơi, ngồi ở một bên ghế ngồi tròn bên trên.

Âm Tán Nhân mảnh khảnh ngón tay từ kiếm ngọc chỗ một mực xóa đến mũi kiếm, Lý Tuần có thể nhìn thấy, cái này một vòng quỹ tích, cùng hấn ngày đó khắc lên hồi long rãnh quỹ tích, độc nhất vô nhị.

Chỉ nghe Âm Tán Nhân nói: "Thanh kiếm này, nên là Thanh Ngọc a? Minh Cơ thành danh cái kia thanh."

Lý Tuần cẩn thận gật đầu.

"Thanh Ngọc thì cũng thôi đi, Thông Huyền Giới so kiếm này tốt, còn nhiều chính là . Bất quá, kia Phượng Linh châm, ngọc trừ tà, đều là đồ tốt đâu!" Nàng đối Lý Tuần trên người đeo sức bảo vật, cũng là thuộc như lòng bàn tay.

Lý Tuần làm không rõ nàng muốn nói cái gì, chỉ có thể vâng vâng xác nhận.

Lúc này, ngoại trừ Thanh Ngọc Kiếm trên tay Âm Tán Nhân, Phượng Linh châm cùng ngọc trừ tà, cũng còn trên người Lý Tuần, chỉ bất quá, như Âm Tán Nhân muốn, hấn tuyệt không dám làm trái chính là.

"Phượng Linh châm, gần ngàn năm đến, Thông Huyền Giới chỉ xuất một cây. . . Đây là Lâm Các đưa cho người. Còn có ngọc trừ tà, là có tiếng vạn tà bất xâm, trong vất tâm định ý chi công, tại Thông Huyền Giới vô xuất kỳ hữu; trong truyền thuyết, vẫn là các người vị kia thần kiếm Chung Ân, đưa cho Thanh Ngâm tiên tử vật đính ước, ngay cả cái này người cũng có."

Âm Tán Nhân rốt cục giương mắt nhìn hấn, ánh mắt bên trong giống như

cười mà không phải cười, càng là khó mà nắm lấy, "Xem ra, người trên Liên Hà sơn rất nổi tiếng đâu!"

Lý Tuần miễn cưỡng nở nụ cười, lại không biết nên nói cái gì. Nghe được Âm Tán Nhân thần sắc ngữ khí, liền biết trong lời nói của nàng có chuyện, chắc hẳn trong lòng đối phương cũng là sáng như gương, mặc kệ hẳn như thế nào giáo biện, cũng bù không được đối phương mặc hồn động phách ánh mắt.

Hắn hoàn toàn không muốn ném thử kia dọa người "Liên hoa bát mật" !

Nghĩ lại ở giữa, Lý Tuần trong lòng đã có quyết đoán.

Đúng lúc này, Âm Tán Nhân cười mỉm nói tiếp: "Cùng Thông Huyền Giới so sánh, này nhân gian thói xấu, vẫn còn có chút tác dụng. . ."

"Sư thúc cứu ta!" Lý Tuần bịch quỳ xuống, trong miệng kêu cứu, dập đầu không thôi.

Cử động này ngược lại là mới mẻ, Âm Tán Nhân đang khi nói chuyện bị đánh gãy, lại tuyệt không sinh khí, chỉ là để mắt nhìn hắn, hứng thú dạt dào.

Lý Tuần ngay cả dập đầu ba cái, tiếp lấy đứng lên, một thanh xé toang áo ngoài, thân lộ ngực, ngay cả kia ngọc trừ tà cũng lộ ra ngoài.

"Sư thúc minh giám, còn xin cứu ta một mạng!" Nói, hắn đã nước mắt chảy ròng.

Âm Tán Nhân trong miệng nhẹ a một tiếng, đứng dậy, đi đến trước mặt hắn, xoay người lấy tay, ngọc măng ngón trở sờ nhẹ bộ ngực hắn da thịt.

Lạnh buốt xúc cảm trực thấu đáy lòng, Lý Tuần không tự chủ được rung mình một cái.

Âm Tán Nhân nụ cười trên mặt dần dần thu lại, nàng rõ ràng là từ đó tìm tới chút không giống đồ vật.

"Này khí tức, ngược lại là có chút quen thuộc. . ."

Lý Tuần hết sức kiềm chế ngực âm hỏa, làm Huyết Yểm khí tức càng ngày càng nồng hậu dày đặc, nhờ có hãn « U Minh Lục » đã có tiểu thành, lại có Quý Tiên Sinh ở trong đó hạ đủ loại bí ẩn công phu, mới có thể làm đến điểm này, nhưng mấy tức đằng sau, liền có chút chống đỡ không nổi.

Lúc này, coi như hãn không giả, tiếng nói cũng bắt đầu phát run: "Không dám tương giấu diễm sư thúc, đệ tử ở trên Liên Hà sơn tu đạo trước đó, liền ở tại nơi này Tung Kinh trong thành, chính là... Chính là đương kim Phúc vương chi tử!"

Hãn rốt cục biểu lộ thân phận, Âm Tán Nhân cũng cực phối hợp nhẹ ồ một tiếng, xem như cảm nhận được một chút kinh ngạc.

Hãn mượn thật vất vả tích lũy dũng khí, tiếp tục nói: "Lúc đầu đệ tử không muốn tu đạo, nào biết chín năm trước ngày nào, có một người..."

Nói đến đây, tiếng nói của hãn im bật mà dừng, chỉ vì hãn bỗng nhiên nhớ tới Huyết Tán Nhân kia dữ tợn hung lệ khuôn mặt, nghĩ đến thể nội vẫn ẩn núp lấy Huyết Yểm, vừa tụ tập lại một điểm dũng khí, liền lại biến mất sạch sẽ.

Nói không chừng hãn vừa mới nếu quả như thật phun ra chút gì, liền sẽ xúc động Huyết Tán Nhân cấm chế, chết được thảm không nói nổi!

Hãn chỉ có thể vờ mặt cầu xin, ngẩng đầu nhìn Âm Tán Nhân sắc mặt: "Đệ tử... Đệ tử không dám nói tục danh của hãn, nếu không liền sẽ khó giữ được tính mạng! Sư thúc thông cảm đệ tử..."

Âm Tán Nhân ánh mắt hoàn toàn ngưng kết, tại dạng này ánh mắt hạ, Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn thân lỗ chân lông xuyên thấu vào, đều là hàn khí, chỉ một sát na công phu, thân thể của hãn liền cương giống băng điêu đồng dạng.

Tình hình này chỉ kéo dài mấy tức thời gian, Âm Tán Nhân cười yếu ớt liền

tan ra cả phòng hàn lưu: "Người cũng không cần nói, ta đã biết đây là người nào gây nên."

Nàng mỉm cười về sau, lại nói: "Tốt, rất tốt! Nghĩ không ra còn có thể nơi này nhìn thấy cố nhân!"

Nói, ngón tay từ ngực dời, nhưng lại dừng ở Lý Tuần trên mặt, từ đã trở nên băng lãnh trên da sát qua, lưu lại một đạo nhàn nhạt bạch ngân.

Nàng thân nhiên nói: "Người quả nhiên thông minh! Trách không được có thể trên Liên Hà sơn trôi qua phong sinh thủy khởi, ta hôm qua bị người giấu diếm được, nhưng cũng không oan, người thông minh luôn là đáng vẻ như vậy, ta cũng rất rõ ràng."

Lý Tuần nghe nàng ngữ khí, tựa hồ là không định so đo bộ dáng, trong lòng vui mừng, đang muốn nói chuyện, trước mắt lại đột nhiên tối đen, tiếp lấy liền bị nhất bàn tay vả ở trên mặt, toàn bộ thân thể đằng không mà lên, bay thẳng ra ngoài cửa, lúc này miệng mũi máu tươi, nằm trên mặt đất không đứng dậy được.

Âm Tán Nhân tiếng nói từ trong phòng yếu ớt truyền đến: "Đã thông minh, liền không muốn được một tắc lại muốn tiến một thước, suy nghĩ thật kỹ, còn có cái gì giấu diếm ta, không thể nói, liền dùng viết! Viết ra cho ta nhìn! Chỉ mong trí nhớ của người còn không có trở ngại..."

Lý Tuần bụm mặt, chỉ cảm thấy nửa bên mặt bên trên, tê tê không còn tri giác, một chưởng này, sợ là đem mặt bên trên cơ bắp cũng cho đánh tan.

Hắn cũng không dám kêu đau, vội vã dập đầu một cái, quay đầu liền đi.

Âm Tán Nhân hi nộ vô thường, hắn xem như thấy được, lại trì hoãn xuống dưới, khó đảm bảo kia "Liên hoa bát mặt" sẽ không bị dùng trên người mình!

Hắn lão đảo đi tới, cũng cảm nhận được chung quanh bọn hạ nhân kì lạ ánh mắt, lại ngay cả sinh khí hoặc xấu hổ khí lực cũng đã mất đi.

Hắn chỉ cảm thấy, trước mắt thiên địa một nửa sâu u, một nửa huyết hồng.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Tán Nhân

Chương 05: Tán nhân

Các loại Lý Tuần lần nữa trở lại thư phòng thời điểm, sắc trời đã ảm đạm xuống, trong thư phòng lại bị một viên chùng lớn chùng quả đấm minh châu, chiếu lên như ban ngày đồng dạng.

Châu quang hạ, Âm Tán Nhân phù dung kiêu yểu phảng phất muốn phát ra quang đến, mỹ lệ không gì sánh được.

Lý Tuần không dám nhìn nàng, cúi đầu đem viết ra "Cung cấp từ" đặt ở trên thư án, không đợi Âm Tán Nhân nói chuyện, liền lại quỳ xuống.

"Đứng lên đi." Âm Tán Nhân ngữ khí lười nhác, thật nghe không ra nửa điểm hỏa khí — vừa mới nàng và xuất cái kia cái tát trước đó, cũng là cái dạng này.

Lý Tuần lạnh cả tim, hữu tâm ý lại trên mặt đất không nổi, nhưng lại sợ biến khéo thành vụng, chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là đứng người lên, khom người nghe huấn.

Âm Tán Nhân ngay tại lật xem kia nhất điệp cung cấp từ, Lý Tuần sợ viết không tỉ mỉ, lại sẽ bị giáo huấn, cơ hồ đem hãn cùng Huyết Tán Nhân chung đụng mỗi một chi tiết nhỏ, toàn viết lên đi, thua thiệt hãn trí nhớ kinh người, nếu không chưa chắc sẽ như thế tỉ mỉ xác thực.

Trong lúc nhất thời, trong thư phòng chỉ nghe được nhẹ nhàng trang giấy tiếng ma sát, cái này thanh âm rất nhỏ, tựa như cùng trăm ngàn con tiểu trùng, tại Lý Tuần trong lòng ngọ nguậy.

Sống hay chết, đúng lúc này!

Thời gian ngay tại cái này sinh tử bức bách bên trong, từng giây từng phút trôi qua, sắc trời bên ngoài đã tối hẳn, ở giữa có tỳ nữ đưa lên trà bánh, Lý Tuần nhưng vẫn là không dám động đậy.

Kia nhất diệt giây, Âm Tán Nhân từ đầu tới đuôi nhìn chừng bốn, năm lần, sau khi xem xong, lại nhắm mắt lại, tinh tế suy nghĩ, đã là hơn nửa canh giờ không có động tĩnh.

Lý Tuần biết, đây là nàng tại đánh giá Huyết Tán Nhân làm như vậy dụng ý, lấy làm ra nhất phù hợp thực tế cách đối phó.

Rốt cục, hẳn nhìn thấy Âm Tán Nhân động khẽ động, rộng lượng bào tay áo nhấc lên một tia gió nhẹ, liền để cái này trong thư phòng nhiệt độ giảm đột ngột.

"Thôi, đi theo ta."

Nàng đứng người lên, trực tiếp đi ra ngoài phòng.

Lý Tuần trong lòng sợ hãi, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí theo ở phía sau, thẳng đến trong đình viện, mới miễn cưỡng lấy dũng khí hỏi: "Sư thúc, chúng ta đây là đi chỗ nào?"

Âm Tán Nhân khẽ cười nói: "Tiếng sư thúc này làm cho vừa vặn, chúng ta gặp người sư phụ đi!"

"Sư phụ?" Lý Tuần vừa mới bắt đầu còn chưa xoay chuyển bẻ cua đến, nhưng bất quá thời gian nháy mắt, hẳn liền đi đứng mềm nhũn, lại quỳ xuống: "Sư thúc tha mạng!"

Âm Tán Nhân dừng bước lại, có chút hăng hái hỏi hẳn: "Ta làm sao lại hại người rồi?"

Lý Tuần nhìn xem ánh mắt của nàng, bỗng nhiên minh bạch, Âm Tán Nhân

chưa hề coi hăn là thành nhất cái có thể nhìn thẳng vào nhân vật; Lý Tuần chỉ tại Âm Tán Nhân, liền tương đương mèo chó chỉ tại chủ nhân, nuôi chơi vui, không nuôi, cũng bất quá như thế thôi.

Chỉ là, trước mắt hăn dù sao còn có thể "Chọc cười" cấp độ bên trên bồi hồi, Âm Tán Nhân cũng không về phần xem thường muốn hăn mạng nhỏ.

Hăn chần chờ một chút, rốt cục đem trong lòng lo lắng lời nói ra: "Người kia như gặp ta linh sư thúc tiến đến, dưới cơn nóng giận thôi động Huyết Yểm, đệ tử thế nhưng là hăn phải chết không nghi ngờ a!"

"Người không phải mang theo Linh Tê Quyết sao? Giết người, hăn đến đâu lại đi tìm một phần đến?"

Nghe Âm Tán Nhân hững hờ trả lời, Lý Tuần cũng chỉ có thể cười khố, như Huyết Tán Nhân thật có thể cầm tới một phần Linh Tê Quyết sau liền tha cho hăn tính mệnh, vậy hăn cần gì phải trong kinh thành lưu luyến một tháng, lại rơi xuống đến nông nỗi này?

Hăn còn muốn nói tiếp, Âm Tán Nhân đột nhiên cúi người đến, nắm chặt hăn cổ áo. Lúc này, hai người mặt cách xa nhau bất quá mấy phần, thổ tức có thể nghe.

Lý Tuần bị giật nảy mình, bản năng lui về phía sau, lại bị Âm Tán Nhân vững vàng cố định tại nguyên chỗ, không thể động đậy, chỉ nghe được Âm Tán Nhân cười nói: "Người cũng coi là thông minh tuyệt đỉnh, làm thế nào ngay cả mình trên người bảo bối, cũng không hiểu phải dùng pháp?"

"A?"

Âm Tán Nhân ngón tay chỉ một chút bộ ngực hăn chỗ ngọc trừ tà, ung dung mà nói: "Ngọc trừ tà, ngọc trừ tà, vạn tà lui tránh, trăm ma không thương tổn! Có khối ngọc này mang theo, trừ phi người kia thật cam lòng trăm năm khổ tu, gánh chịu kia phản phệ nổi khổ, liều mạng giết người! Nhưng người cảm thấy, hăn

biết sao?"

Lý Tuần ngây ngốc cúi đầu nhìn mình ngực, làm sao cũng không nghĩ ra, khối ngọc này lại còn có như thế công hiệu. Nhất thời lại nghĩ tới Tọa Vong phong bên trên, vị kia thái độ kì lạ thanh lệ nữ tử, hẳn trong lúc nhất thời đúng là ngây người.

Âm Tán Nhân không nói thêm lời nào, trên tay phát trần bãi xuống, tiếp tục tiến lên, Lý Tuần cuống quýt đuổi theo.

Đông thành tuy là chúng quan lớn Vương tộc nơi ở, đề phòng tương đối thâm nghiêm, nhưng lúc này vẫn có xe ngựa ghé qua ở giữa.

Tại xe ngựa thay đi bộ bối cảnh hạ, hai cái đi bộ hành tẩu đạo sĩ vốn là chói mắt, lại bởi vì Âm Tán Nhân xuất chúng dung nhan, rất nhanh liền trở thành tất cả mọi người tiêu điểm.

Vốn đang ngay ngắn trật tự dòng xe chạy, lập tức hỗn loạn, đương kim Hoàng đế bên người thần tiên sống, cái nào quan viên dám khinh thị, chỉ chốc lát sau công phu, liền có hơn mười tên quan lớn đại thần dừng xe xuống kiệu cùng Âm Tán Nhân chào hỏi.

Lý Tuần nhìn xem bất thường, liền tìm cái đứng không, thấp giọng hỏi: "Sư thúc, chúng ta muốn làm sao đi a?"

"Đi gặp sư phụ người, đương nhiên là quang minh chính đại đi! Không phải người còn muốn như thế nào?"

Lý Tuần nghe vậy suýt nữa bị dọa chết tươi, dưới tình thế cấp bách, hẳn xuất thủ kéo lại Âm Tán Nhân ống tay áo: "Sư thúc, người kia tại trong phủ Phúc Vương, chúng ta cứ như vậy tìm tới cửa sao?"

Âm Tán Nhân tịnh không có hất tay của hắn ra, chỉ là cười khê: "Kia phủ Phúc Vương, ta đi không được sao?"

Nàng ra miệng lời nói, cũng không làm sao nghiêm khắc, nhưng chỉ này một câu, liền để Lý Tuần á khẩu không trả lời được. Đừng nói là Nhân Gian giới, chính là Thông Huyền Giới ba mươi ba tông môn trọng địa, cái này Âm Tán Nhân muốn đi, cũng không phải việc khó gì.

Bỗng nhiên, hắn có chút minh bạch Âm Tán Nhân câu kia "Trong lòng người vẫn còn không tính là nhất cái tu chân người" ý tứ của những lời này.

Giống Âm Tán Nhân nhân vật như vậy, chưa từng đem Nhân Gian giới quyền thế cùng vũ lực để ở trong lòng. Tựa như người xem sâu kiến, rõ ràng cũng không phải là cùng một cái cấp độ bên trên, cần gì phải quan tâm?

Mặc dù trên thực lực ngày đêm khác biệt, nhưng Lý Tuần tại trên bản chất, nhưng cũng cùng Âm Tán Nhân không kém bao nhiêu, chẳng trách hồ Âm Tán Nhân sẽ có dạng này cảm khái, đại khái trong mắt của nàng, Lý Tuần mới thật sự là nhất cái kỳ quái tu sĩ đi!

Rất hiển nhiên, Lý Tuần còn không có làm tốt áp đảo đại đa số người phía trên chuẩn bị.

Hắn cùng Âm Tán Nhân, cuối cùng vẫn là đi tới phủ Phúc Vương bên ngoài cửa chính.

Âm Tán Nhân tựa như là đến nhà mình, phát trần bãi xuống, đập cửa mà vào.

Có cái không có mắt thị vệ vừa định xuất thủ ngăn đón nàng, lại tại nàng nhẹ liếc đi qua ánh mắt hạ, tay chân trở nên cứng, kém chút như vậy chết đi qua.

Âm Tán Nhân lại không quản bọn này phạm phụ ý nghĩ như thế nào, mang theo Lý Tuần, dưới chân như nước chảy mây trôi, trong chớp mắt liền thẳng vào phủ viện nội địa.

Nàng mặt ngoài ung dung không vội, tốc độ lại là cực nhanh, đằng sau nhất cái coi như cơ linh người gác cổng đuổi đi theo, nhưng là càng đuổi càng xa.

Từ khi vào cửa về sau, Lý Tuần hô hấp liền đình chỉ, hãn tựa hồ rơi vào cực sâu trong nước, màng nhĩ càng không ngừng phồng lên, chống trong đầu cũng ông ông trực hường.

Chẳng lẽ phủ Phúc Vương không khí, so bên ngoài tới đậm đặc sao?

Trong đầu mơ màng nghĩ đến, lại không nhìn thấy trước mặt Âm Tán Nhân bỗng dừng dừng bước, Lý Tuần thất hồn lạc phách đụng vào.

Nhưng mà, tại song phương da thịt đụng vào nhau trước sát na, Âm Tán Nhân phát trần đề vào trên cổ họng của hắn: "Không có tiền đồ!"

Âm Tán Nhân dù chưa quay đầu, nhưng oán trách ngữ khí lại có chút thâm mật, Lý Tuần ngạc nhiên nhìn xem nàng, đã thấy nàng ngửa đầu nhìn thiên, nhẹ nhàng nói một tiếng: "Hảo bố trí, hảo thủ đoạn."

Lý Tuần đi theo nàng nhìn lên trên, lúc đầu vẫn không cảm giác được như thế nào, nhưng càng xem bầu trời này bóng đêm, càng cảm thấy cái này nhan sắc rất được có chút cổ quái, cái này không giống như là sắc trời tự nhiên biến hóa, mà là một tầng lại một tầng đỏ thẫm chồng chất cùng một chỗ, vinh quang tột đỉnh, tử đặc biến thành màu đen!

Có loại này nhận thức, lại nhìn kỹ lại, bầu trời phảng phất là bị từng lớp từng lớp huyết hồng sắc gợn sóng cọ rửa, lục thức nhận thấy, đều là huyết tinh giết chóc khí tức, nhìn đến trái tim băng giá.

Âm Tán Nhân mỉm cười quay đầu: "Dạ, hẳn biết người đã đến đâu!"

Lời vừa mới dứt, Lý Tuần chỉ cảm thấy ngực nhất buồn bực, một tiếng trầm thấp cười lạnh vang lên, quý bí lưỡng lự, phảng phất từ đáy lòng của hắn chỗ sâu dâng lên, theo huyết dịch lan tràn đến toàn thân.

Lý Tuần hãi nhiên thất sắc.

Ngay tại cái này trong chốc lát, trước ngực hắn ngọc trừ tà "Ông" một tiếng

phát ra chấn minh thanh, một tiếng này kêu khê, quả nhiên là trước nay chưa từng có, tranh tranh nhưng, nhàn nhạt nhưng, giống như nòng giống như nhạt, cũng là từ đáy lòng dâng lên, xuyên qua toàn thân.

Lý Tuần thần trí cũng tại một tiếng này chấn minh bên trong hoảng hốt, trong mộng lung, hần tựa hồ về tới Tọa Vong phong, tại kia hơi nước dày đặc sôi nước nóng một bên, nghe trong hơi nước hoàn bệi giao kích thanh vang, nhìn xem vị kia dung mạo thanh nhã, thông dong không màng danh lợi giai nhân, từ trong sương mù đi tới.

Từng tiếng ngâm, hết thảy cảnh tượng trong phút chốc vỡ vụn, hóa thành trăm ngàn mảnh vụn, văng khắp nơi bay vụn, chung quy tại vô.

Hần quát to một tiếng, bỗng nhiên tỉnh táo lại!

Ngay tại trước mắt hần, một vị dung mạo không chút thua kém, nhưng lại phong vận khác lạ giai nhân, đang dùng hào hứng thâm hậu ánh mắt, quan sát đến ánh mắt của hần biến hóa.

Lý Tuần giống như là từ tiên cảnh một mực rơi xuống Cửu U phía dưới, chỉ cảm thấy khắp cả người đều là mồ hôi lạnh, bất quá là nhất cái hoảng hốt, quần áo trên người tựa như nước rửa!

Tâm hần có sợ hãi mà hỏi thăm: "Đây là có chuyện gì?"

Âm Tán Nhân dùng bàn tay nhẹ kích phát trần, cười khê: "Sự phụ người cùng đánh với người cái bắt chuyện, chỉ thế thôi."

"Chào hỏi?"

Lý Tuần phủ một chút ngực, chợt thấy được nhất quán thanh lương bảo ngọc, lúc này lại có chút ấm áp, lấy ra xem xét, phía trên lại xuất hiện mấy đạo nhàn nhạt huyết văn! Hần đầu tiên là giật mình, nhưng nhìn thấy những này dị dạng đường vân chính lấy nhưng chính mắt thấy tốc độ cấp tốc biến mất, lúc này mới

lại yên lòng.

"Đáng thương cái kia một giọt tinh huyết!"

Âm Tán Nhân không giải thích được nói ra một câu nói kia, lắc lắc phát trần, tiếp tục tiến lên.

Lý Tuần lại là lạ thường suy yếu, hai cước giống như là giẫm tại bông đồng bên trong, lớp mười chân thấp một cước cùng đi lên.

Chính là như thế nhất trì hoãn, trong vương phủ viện cuối cùng trước một bước đạt được tin tức. Có một đoàn người dẫn theo đèn, từ một bên bên cạnh hành lang chỗ chuyển ra, cùng hai người đánh cái vừa ý.

Lý Tuần trong lòng lại là cứng lại, đương đầu không phải phụ thân hãn Lý Tín, là ai?

Lý Tín trên mặt nhìn không ra nửa điểm hi nộ, bộ pháp cũng không vội không chậm, từ đầu đến cuối như nhất, đi đến cách hai người ba bước nơi xa, lúc này mới chào hỏi một tiếng: "Quốc sư mạnh khỏe!"

Âm Tán Nhân chấp tay hoàn lễ, nhìn qua so với Long Khánh còn nhiều hơn một phần kính ý: "Vương gia thân thể khoẻ mạnh, cũng là rất tốt a!"

Lý Tuần ở một bên không nói một lời, cũng không hành lễ, chất phác được không có một tia sức sống.

Lý Tín căn bản không nhìn hãn một chút, chỉ là nhìn chăm chăm Âm Tán Nhân con mắt, nở một nụ cười: "Quốc sư vào kinh hai năm, chưa hề đến bản vương trong phủ một hồi, hôm nay lại là có rảnh, làm sao không trước đó thông báo một tiếng, để bản vương tạm chuẩn bị cơm chay, lấy đó kính ý a!"

Âm Tán Nhân cười nhạt một tiếng: "Không cần để vương gia phá phí, hôm nay đến đây, chỉ là gặp cái bằng hữu cũ, cùng vương gia cũng không có gì quan hệ."

Lời này coi như nặng, trong phủ Phúc Vương, đương nhiên là lấy Phúc vương vì lớn, một câu nói kia, lại đem Lý Tín gạt tại một bên, còn bao hàm "Đừng đến phiền ta" loại hình ý tứ, cực không tôn trọng.

Lý Tín chính là có cho dù tốt tu dưỡng, nghe được lời này về sau, cũng không nhịn được có chút biến sắc.

Nhưng hẳn cuối cùng không phải người thường có thể so sánh, thời gian nháy mắt liền đem nô khí đè xuống dưới, chỉ là tiếng nói chuyển sang lạnh lẽo: "Ồ? Vương phủ bên trong lại có quốc sư bằng hữu cũ? Bản vương vẫn còn là lần đầu tiên nghe nói. Quốc sư nhưng cũng không cần tự mình tìm kiếm hỏi thăm, chỉ cần đến trong sảnh tiểu tọa, lại đem quý bạn tục danh cáo tri, bản vương phải người mời hẳn tới!"

Âm Tán Nhân ý cười chột thịnh, cái này xán nhưng chói mắt tiểu dung, tựa như cùng trăm ngàn đóa hoa tươi nô phóng, vũ mị yêu kiều, không gì sánh được, chính là Lý Tín, cũng ngẩn ngơ.

Tại mọi người cũng còn sững sờ đứng không bên trong, Âm Tán Nhân đã lại lần nữa cất bước, trong chớp nhoáng đã đi xa. Lý Tín bên tai chỉ nghe được một tiếng cười nói: "Ta kia bằng hữu cũ tính tình cổ quái, vương gia là không mời được."

Hắn nhíu mày, lại nhìn thấy một mực cùng sau lưng Âm Tán Nhân cái kia họ Lý tiểu đạo sĩ, cũng không kịp thời đuổi theo, vẫn còn đang nhìn hắn, trong mắt thần sắc có chút cổ quái. Trong lòng của hắn khẽ động, cười nói: "Lý đạo huynh, quốc sư nhìn người nào?"

Lý Tuần nghĩ không ra Lý Tín lại hội nói với hắn lời nói, trong lòng căng thẳng, kém chút bật thốt lên kêu ra tiếng "Cha" tới. Vạn hạnh kịp thời dừng lại, cũng rất cuộc không dám dừng lại, chỉ là lắc đầu, xu thế bước đi theo Âm Tán Nhân đằng sau.

Lý Tín nghĩ không ra nhất cái nho nhỏ đạo sĩ, cũng dám đối với hãn như vậy, trong lòng lại là giận dữ, trên mặt chỉ là cười lạnh.

"Họa nước yêu nghiệt, ngày khác tất để người chờ chết vô nơi táng thân!" Nghĩ đến, hãn muốn cất bước đuổi theo, trong lòng đột nhiên khê động, kêu lên một ngôi nhà tương, tại bên tai phân phó vài câu, lúc này mới đi theo.

Phía trước sớm có cơ linh hạ nhân tới báo cáo Âm Tán Nhân hướng đi, Lý Tín nghe, trong lòng sinh ra thật là lớn nghi hoặc: "Nàng về phía sau vườn hoa làm gì?"

Xuyên qua một cái vòng tròn cổng vòm, mục đích đã ngay trước mắt. Lý Tuần phân loạn tâm tình, cũng bắt đầu từ nơi này bình phục lại, lập tức lại bị sắp đến uy hiếp đè chìm xuống dưới.

Kia là một mảnh quy mô khá lớn giả sơn bày, trong bóng đêm lồng lộng đứng thẳng, kỳ sợ kinh quái, tựa như nhất cái dữ tợn dã thú, hướng về người tới lộ ra răng nhọn.

Âm Tán Nhân ngừng lại, liền đứng tại cổng vòm bên này, xa xa nhìn ra xa.

Lý Tuần đứng ở sau lưng nàng, chỉ cảm thấy trái tim "Bịch bịch" nhảy dồn dập, quá kịch liệt nhảy lên, nhanh chóng tiêu hao tinh lực của hãn, lại như thế đứng xuống đi, nói không chừng một hồi ngay cả chạy trốn mệnh khí lực, cũng phải bị chen lấn không còn một mảnh.

Lý Tín từ phía sau đi tới, tùy hành hạ nhân mang đến hai ngọn đèn lồng, âm đậm tia sáng xuyên thấu qua tường viện bên trên chạm rỗng khoảng cách, hướng bên trong vườn tung xuống một chút điểm sắc sở quang ảnh.

Bóng đêm càng hiển dữ tợn — một trận gió nhẹ đánh tới, đèn đuốc bỗng nhiên diệt.

Hai cái hạ nhân đồng thời hô nhỏ một tiếng, Lý Tuần có thể cảm giác được,

sau lưng Lý Tín trái tim nhảy lên, cũng tại trong tích tắc, đã mất đi quen có tiết tấu.

Lý Tuần trên thân nóng lên, có như thế một cỗ xúc động, phá vỡ hẳn yết hầu, để hẳn trầm thấp kêu một tiếng: "Thối lui!"

Hắn cảm giác được, Lý Tín đang dùng có chút ánh mắt kinh ngạc nhìn hắn, mà ánh mắt lại cũng có thể truyền cho hắn một chút nhiệt lượng.

Tim của hắn đập bắt đầu bình ổn xuống tới, đón lấy, hẳn hơi nghiêng thân thể, hướng về Lý Tín nói: "Vương gia, vì lý do an toàn, mời đến tiền viện đi thôi!"

Lý Tín vẫn không trả lời, trước mặt Âm Tán Nhân nhưng lại nở nụ cười: "Vương gia nghĩ ở chỗ này, liền từ hắn, người như thật quan tâm hắn, che chở cũng được!"

Lý Tín trong mắt kinh ngạc sâu hơn, Lý Tuần thậm chí hoài nghi, hẳn có phải hay không cảm giác được cái gì.

Lúc này, Âm Tán Nhân vung vẩy phất trần, trong không khí "Bá" một thanh âm vang lên, đón lấy, liền đi thẳng về phía trước.

Lý Tuần hít sâu một hơi, một bước phóng ra. Lý Tín không còn động, mà tại càng xa xôi, đều nhịp tiếng bước chân vang lên, giáp qua tiếng va đập cũng ầm ầm truyền đến.

Lý Tuần lại bước một bước, giữa thiên địa bỗng nhiên yên tĩnh trở lại.

Lúc này, trong mắt hắn, chỉ có một núi, một người, một thiên địa.

Mà sau đó một khắc, một điểm huyết hồng hào tay áo bị gió đêm thổi quẩn, tại trước mắt hắn lóe lên.

Trong hoa viên, lưu động máu mùi tanh.

Lý Tuần trong tai vang lên một tiếng cười, thô hào mà dữ tợn: "Hảo tiểu tử, có dũng khí!"

Theo cái này âm thanh cười, nhất cái hùng vĩ thân hình cao lớn tại trên núi giả hiện thân ra, gió đêm phất qua, kia lay dính áo bào màu đỏ ngòm phát ra "Tốc tốc" tiếng vang, từng tiếng đánh vào Lý Tuần trong lòng.

Giống như là rơi vào trong cơn ác mộng, Lý Tuần khó khăn ngẩng đầu lên, nghe cái cổ xương cốt "Khanh khách" rung động, sau đó, hần lần nữa thấy được kia một đôi huyết hồng, thiêu đốt lên huyết quang con người — Huyết Tán Nhân!

Lý Tuần hai chân mềm nhũn, suýt nữa lại quỳ xuống, mà vào lúc này, bên cạnh Âm Tán Nhân phất trần lắc nhẹ, tiểu dung nở rộ: "Vi Bất Phàm, người mấy năm này tu hảo da mặt! Gặp lão hữu, cũng không lên tiếng kêu gọi sao?"

Trên núi giả, Huyết Tán Nhân âm ỉ cười dài, tiếng cười chấn động đến toàn bộ đình viện cũng đung đưa, hần một bước phóng ra, thân thể cao lớn liền tới đến dưới núi giả, cùng Âm Tán Nhân cách xa nhau bất quá hơn mười thước.

"Vi Bất Phàm lại da mặt dày, cũng không dám tại Âm mỹ nhân trước mặt khoe khoang! Chỉ là ta gặp tiểu tử này tu một thân thật can đảm, có chút kỳ quái thôi! Bất quá bây giờ xem ra, cũng là qua quyết bình bình, nam gia môn ôm vào Âm mỹ nhân đùi, chính là không có gan hồ, sắc đảm dù sao vẫn là có mấy lượng!"

Âm Tán Nhân nghe hần kẹp thương đeo gậy nói chuyện, trên mặt nhưng cũng không tức giận, chỉ là khẽ cười nói: "Người không kỳ quái, ta lại kì quái! Qua nhiều năm như vậy, chỉ nghe Huyết Tán Nhân lướt qua, máu chảy phiêu xử, tích thi như núi, vẫn còn chưa từng nghe qua chuột đất đào hang loại hình. . . Làm sao, bị Chung Ấn bổ một kiếm, lại là đả thương túi mật?"

Huyết Tán Nhân trong mắt hung quang lóe lên, trên mặt dữ tợn hơi run rẩy, nhưng lại trong thời gian cực ngắn biến thành một đoàn dữ tợn khuôn mặt tươi

cười: "Chỗ đó, tu thân dưỡng tính thôi. . . Giết người cũng chỉ có sát một mỗi thời điểm, chính là người, trên giường lăn cái một năm nửa năm, sợ cũng muốn ngại ngán đi!"

Nói, hấn dùng cầm điểm một cái Lý Tuần, lại nói: "Đây không phải đổi cái thủy nộn Tiểu vương gia, sung sướng khẩu, thay đổi khẩu vị?"

Âm Tán Nhân cũng nhìn Lý Tuần một chút, trên mặt ý cười không thay đổi: "Vi sát tinh miệng thú, sợ là so 'Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp' còn muốn phiền phức. Thôi đi! Đây là người đệ tử, ta cho người đưa tới, vẫn còn muốn ăn như thế đừng lại người đứng đầu hàng, chính là người quen cũng không có đạo lý này!"

Huyết Tán Nhân cười ha ha, lại cũng không phủ nhận, nhìn xem Lý Tuần, tựa như nhất cái đồ tể nhìn xem thớt đợi làm thịt heo trâu, chỉ muốn ở đâu hạ đao.

Lý Tuần nuốt nước miếng một cái, hai chân không ngừng run rẩy, nhưng cuối cùng vẫn là đứng vững.

Hai vị tán nhân ánh mắt cũng đặt ở trên người hấn, cái này so trăm ngàn cái Xẻo thịt tiểu đao còn muốn lợi hại hơn. Lý Tuần liên tục hấp khí bật hơi, thẳng đến có thể bình thường hô hấp thời điểm, mới nỗ lực mở miệng: "Sư. . . Sư phụ!"

So với xưng hô Lâm Các, một tiếng này gọi, chính là lại trái lương tâm bất quá, chỉ là Huyết Tán Nhân cũng không quan tâm.

Một khi mở miệng, đằng sau liền dễ làm nhiều, Lý Tuần lại liếc mắt nhìn Âm Tán Nhân, gập nạng ở nơi đó thướt tha mà đứng, trong lòng cũng có một chút ngọn nguồn, liền lại hướng Huyết Tán Nhân khom người nói: "Sư phụ, kia « Linh Tê Quyết », ta cầm về."

Huyết Tán Nhân giương lên mày rậm: "Cầm về rồi? « Linh Tê Quyết »?"

Nghe Huyết Tán Nhân trong lời nói kia một điểm nghi hoặc cùng kinh ngạc, không biết làm tại sao, Lý Tuần lại cảm thấy một tia khoái ý cùng hào hùng: "Chính là, đệ tử trên Liên Hà sơn, học được « Linh Tê Quyết » trở về, trở lên hiện lên sư tôn người ngâm nga thưởng thức!"

Bên cạnh vang lên "Ba ba" tiếng vỗ tay, lại là Âm Tán Nhân vỗ nhẹ kích bàn tay: "Có thể tại Chung Ẩn, Thanh Minh dưới mí mắt cầm tới bốn pháp tam quyết một trong. . . Vi Bất Phàm, người thu cái hảo đồ đệ a! Ta cái này làm sư thúc, cũng cùng có vinh yên!"

Huyết Tán Nhân trong mắt quang mang chớp liên tục, hiển nhiên là bị Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân lí do thoái thác hồng trong lồng ngực kế hoạch. Nếu là ngày thường, hẳn đối phó Lý Tuần biện pháp chừng trăm ngàn cái, nhưng đêm nay có cái tu vi tuyệt không kém hẳn Âm Tán Nhân tham gia náo nhiệt, lại đem hẳn đủ loại kế hoạch toàn bộ xáo trộn.

Bởi vì Âm Tán Nhân cao diệu tư thái, hẳn đã sớm biết Âm Tán Nhân trong kinh thành. Mà dựa vào đối Huyết Yểm nhạy cảm cảm ứng, cũng biết Lý Tuần lưu lại ở kinh thành phụ cận, nhưng thẳng đến mới hai người bước vào phủ Phúc Vương, hẳn mới phát hiện Lý Tuần tiểu tử này, vậy mà đã leo lên Âm Tán Nhân cái này cành cây cao.

Lúc đầu, hẳn nghĩ nương tựa theo chủng tại Lý Tuần trong lòng Huyết Yểm, cho tiểu tử này một điểm nhan sắc nhìn một cái, lại không nghĩ rằng, cái này bất nhập lưu tiểu bối trên thân, còn mang theo một kiện vô cùng lợi hại hộ thể bảo bối, nhất thời không quan sát phía dưới, lại ăn thua thiệt ngầm.

Nếu chỉ là như thế này thì cũng thôi đi, tại hẳn nghĩ đến, Lý Tuần tiểu tử này, nhất định là chẳng làm nên trò trống gì trở về, trùng hợp đụng phải Âm Tán Nhân, sau đó bị cái này yêu nữ mê được thần hồn điên đảo, đem hẳn tin tức cho thay cho ra.

Dạng này, hẳn liền có đầy đủ lý do làm thịt tên phế vật này, lượng kia Âm

Tán Nhân cũng sẽ không vì chỉ là tiểu bối cùng hãn động thủ.

Lịch tại lúc này, Lý Tuần lý trực khí tráng chuyển ra « Linh Tê Quyết » đến, cái này, thật đúng là để hãn trận cước đại loạn.

Hãn mới không quan tâm cái gì Linh Tê Quyết vẫn là linh mã quyết, đối Lý Tuần hãn muốn giết cứ giết, cũng sẽ không nháy một chút con mắt, nhưng bây giờ hãn nhưng lại không thể không cố kỵ một bên Âm Tán Nhân.

Hãn cũng không phải là sợ đối phương, mà là bởi vì như thật một trận đại chiến đánh xuống, hãn những năm này vất vả bố trí đủ loại thế cục, liền sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, đây là hãn tuyệt không thể coi nhẹ.

Hãn bỗng nhiên rất hi vọng Lý Tuần có thể đối với chuyện này nói dối. Nhưng mà, nhìn xem Lý Tuần mặc dù sợ hãi, nhưng không có nửa điểm nguy sức đôi mắt, Huyết Tán Nhân minh bạch, đối với chuyện này, Lý Tuần tuyệt không nửa chữ hoang ngôn.

Thế nhưng là, cái này sao có thể? Lúc trước, hãn vì sao lại để Lý Tuần đi học trộm « Linh Tê Quyết », không phải liền là. . .

Trong đầu chính suy nghĩ thời điểm, hãn đột nhiên cảm giác được một bên Âm Tán Nhân giống như cười mà không phải cười ánh mắt, trong lòng hơi kinh hãi.

"Không tốt, tiểu nương bì này trong lòng có quỷ!"

Tại Thông Huyền Giới, tam tán nhân danh hào là đồng dạng vang dội, thực lực cũng không kém bao nhiêu, chính là trong lòng tính toán, cũng là không sai biệt lắm.

Chỉ bất quá, Ngọc Tán Nhân làm người cao ngạo, cực ít dụng kế hại người; Huyết Tán Nhân dù sao tính tình táo bạo, có tâm kế, lại bất thiện tính người. Chỉ có cái này Âm Tán Nhân, cơ hồ đem tính toán người khác, xem như nhân sinh

nhất chuyện vui lớn, có thể nói nàng chính là cái này trong thiên hạ đệ nhất đại âm mưu gia!

Mà đối loại nhân vật này, Huyết Tán Nhân có thể nào không phòng!

Cũng liền cái này thời gian nháy mắt, trong lòng của hắn liền coi như kế đã định. Mặc dù không biết nơi nào xảy ra vấn đề, nhưng hắn trù tính đã lâu kế hoạch, quả thật bị Âm Tán Nhân khám phá trong đó khâu, nếu như mạnh hơn chống đỡ xuống dưới, tuyệt đối không chiếm được chỗ tốt!

Hắn dù sao cũng là thiên hạ ít có tông sư cấp nhân vật, lấy lên được, thả xuống được, trong lòng đã có quyết đoán, tuyệt không dây dưa dài dòng, liền phát ra cười dài một tiếng: "Tốt, rất tốt! Nghĩ không ra người nhất cái từ tiểu Cẩm áo ngọc thực Tiểu vương gia, vậy mà có thể đùa bỡn Minh Tâm Kiếm Tông trên dưới xoay quanh. . . Thật tốt! Quả nhiên là thật tốt!"

Hắn ngay cả khen như thế vài tiếng, lại là Lý Tuần gánh nặng không thể chịu đựng nổi, chỉ nghe hắn trong lòng run sợ.

Mà Huyết Tán Nhân lại là cuống họng cực lớn người, thanh âm này đừng nói là cái này vườn, chính là toàn bộ vương phủ, đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Lý Tuần đã có thể cảm giác được, cách đó không xa Lý Tín kia trở nên cực kỳ phức tạp ánh mắt.

Bất quá, trước mắt tình hình này, lại dung không được hắn phân tâm bên cạnh chiếu cố, rất nhanh liền tập trung ý chí, làm ra thuận theo dáng vẻ, cúi đầu nghe huấn.

Chỉ là, Huyết Tán Nhân lại không để ý đến hắn nữa, mà là chuyển hướng Âm Tán Nhân nói: "Âm mỹ nhân gót ngọc giá lâm, quả nhiên là bồng tất sinh huy, như thế nào, đi vào uống một chén?"

Âm Tán Nhân cười yếu ớt đáp lại: "Trà xanh là được, ta hiện tại thật là là tại đổi khẩu vị đâu!"

Huyết Tán Nhân cười to, ống tay áo hất lên, quay người liền đi, Lý Tuần giật nảy mình, cũng không biết từ đâu tới dũng khí, cứ như vậy kêu lên: "Sư tôn, cái này Huyết Yểm..."

Huyết Tán Nhân dừng bước quay đầu, mắt to như chuông đồng bên trong hiện lên một tia lệ mang, tại chỗ đem Lý Tuần nửa câu nói sau cho chặn lại trở về.

Bất quá, Huyết Tán Nhân cũng không có làm khó hắn, mà là cười đặc ý: "Gặp cái gì? Huyết Yểm tại trong lòng người chín năm, thụ tinh huyết nhật đêm đổ vào, sớm cùng người huyết nhục hợp làm một thể, hiện tại trừ bỏ, cùng đào tâm của người ra, khác nhau ở chỗ nào? Người nguyện ý không?"

Lý Tuần liên tục không ngừng lắc đầu. Huyết Tán Nhân trong tươi cười ý trào phúng mườì phần: "Đó chính là, ta đã đáp ứng người, liền sẽ không nuốt lời, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy!"

Sau một câu lúc, tiếng nói chuyển lệ, nghe được Lý Tuần không ngừng đầu được lên.

Huyết Tán Nhân lại không quản hắn, tầm mắt chuyển hướng Âm Tán Nhân, lại nhất ra hiệu, hai người liền đi vào giả sơn đằng sau đi.

Lý Tuần ngần ở tại chỗ, cũng không biết có nên hay không đuổi theo.

Chính sững sờ thời điểm, đằng sau giáp qua va chạm thanh âm đột nhiên rõ ràng, hắn quay đầu lại, khi thấy từng đội từng đội võ trang đầy đủ mặc giáp vệ sĩ, tay thuận chằm lửa đem, xuyên qua cổng vòm, hướng bên này bọc đánh tới, mấy chục cái bó đuốc đem cái vườn này chiếu lên như ban ngày đồng dạng.

Tứ phía chỗ cao, cũng có một đội cung tiễn thủ chiếm cứ. Toàn bộ trong

vườn, đao ra khỏi vỏ, tên lên dây, đặng đặng sát khí.

Làm sao, muốn giết người sao?

Lý Tuần đảo mắt tứ phương, hăn hiện tại tay không tắc sắt, trong lòng thật là có chút khẩn trương. Chỉ bất quá, loại này khẩn trương cùng đối mặt Huyết Tán Nhân thời điểm sợ hãi, là hoàn toàn khác biệt.

Vì để phòng vạn nhất, hăn khởi động thể nội chân tức, tại những binh sĩ này chưa thể phát giác tình huống dưới, trống rỗng xuất chỉ, trên mặt đất vẽ lên mấy đạo đường vân, đem mình vây quanh ở trong đó.

Lúc này, Lý Tín cất giọng mở miệng: "Lý đạo trưởng, người có thể hay không vì ta giải thích một chút, cái kia tại ta trong vườn người, cùng quốc sư có quan hệ gì? Bản vương không nhớ rõ có thu nhận nhân vật này, không cáo mà vào, không phải lừa đảo tức là đạo chích, bản vương muốn một lời giải thích!"

Là muốn nhất cái có thể quang minh chính đại động thủ lý do chứ?

Lý Tuần thấy rõ ràng, mà hăn rõ ràng hơn, cái này trên thực tế xác nhận cái chịu chết lý do mới đúng.

Vô luận như thế nào, hăn tuyệt không thể nhìn xem phụ thân của mình tự tìm đường chết!

Cho nên, hăn chỉ có thể cười khổ một tiếng, mở ra hai tay đáp: "Vương gia không phải hăn là có vương gia độ lượng sao? Hai vị này đều là thế ngoại cao nhân, đối thế tục sự tình, luôn luôn không quá để bụng, nếu có cái gì va chạm chỗ, cũng không phải bợn hăn bản ý..."

Bên ngoài trầm mặc lại, sau đó phía trước quân sĩ lộ ra chỉ chứa hai người song hành một đầu thông lộ, Lý Tín từ đó vững bước đi tới, tại cách Lý Tuần hai mươi bước ngoại dừng lại, lên tiếng lần nữa, ngữ khí lại ôn hòa rất nhiều.

"Lý đạo trưởng, người mới tới kinh thành, không biết chuyện, ta cũng không

muốn cùng người so đo, hôm nay bản vương muốn bắt kia không cáo mà vào gian trộm, nhưng đao kiếm không có mắt, sợ là ngọc thạch đều nát, người như thông minh, khi biết nên như thế nào làm việc!"

Sợ không phải ngọc thạch đều nát, mà là thiêu thân lao đầu vào lửa a?

Lý Tuần ngay cả cười khố khí lực cũng không có, mắt thấy Lý Tín tràn đầy tự tin bộ dáng, biết lại nói cái gì đều vô dụng. Hắn thầm thở dài một hơi, thể nội chân tức phun trào, rốt cục vẫn là thúc giục trên đất phù văn cấm chế.

Một sát na này, trong hoa viên thổi qua một tia gió mát — liên tiếp dây cung căng đứt âm thanh, tựa như là cái vụng về nhạc công diễn tấu, xen lẫn vài người quân sĩ kêu thảm, còn có mũi tên rơi xuống lay động, quỷ dị lại buồn cười.

Chính là cơn gió này công phu, chung quanh chỗ cao mấy chục tấm cường cung, dây cung cùng nhau từ ở giữa đứt gãy! Trong nhân thể này đáng sợ nhất lợi khí giết người, khoảnh khắc biến thành một đồng phế phẩm.

Toàn trường yên tĩnh — tất cả mọi người ánh mắt cũng thay đổi.

"Yêu pháp!" Có người gọi như vậy, tựa như cùng một cái sấm rền, trong đám người vang lên, lúc này đã dẫn phát một trận bạo động, hàng trước quân sĩ nhìn không được lui về sau như vậy nửa bước, lại làm tràng diện càng thêm hỗn loạn.

Căng cứng bầu không khí rất nhanh trở nên hỗn loạn lên.

Phân tạp tiếng người truyền vào Lý Tuần trong tai, phảng phất là tiếng trời êm tai.

Ai cũng không biết hắn hiện tại trong lòng khoái ý, khi hắn như có thần trợ, xảo diệu giá ngự lấy Phong văn, đồng thời cắt đứt năm mươi ba căn nguyên dây cung thời điểm, liền đại biểu hắn đối thể nội chân tức lực khống chế, đã đăng đường nhập thất, đối cấm văn chi đạo, càng là tạo nghệ thâm hậu.

Mà những này cũng không tính cái gì, chân chính có giá trị, là cái này từng

đôi kính ngạc, sợ hãi, mê loạn ánh mắt, cái này mấy trăm đạo ánh mắt xen lẫn mà thành lưới lớn, mỗi một đầu dây lưới, cũng kết nối lấy hần mẫn cảm nhất thần kinh, mỗi một lần rung động, cũng mang đến cho hần không có gì sánh kịp khoái cảm!

Hần đột nhiên cảm giác được mình cao lớn, đang dùng một loại nhìn xuống ánh mắt quan sát những tục nhân này, hần thậm chí có thể dùng còn có chút không lưu loát ngón tay, nhẹ nhàng tại những người này trên cổ một vòng...

Một trận gió lạnh thổi qua, hất ra tầng này khoái ý.

Mà lúc này hần lại nhìn Lý Tín, đã không phải vừa mới bất đắc dĩ, mà nhiều một điểm mơ hồ gai nhọn: "Vương gia, kỳ thật người không cần đến lo lắng như vậy!"

Lý Tín không nói gì, trong đầu lại tại cấp tốc đánh giá này quý dị "Pháp thuật" chỗ có được lực sát thương.

Hần thân là vương gia chi tôn, kiếp này thấy qua cao thủ cũng coi như không ít, nhưng cũng chưa từng nghe nói qua, có tay thiện nghệ chân bất động, liền đem mấy chục bước ngoại dây cung cắt đứt công phu — cái này sợ là đã thoát ly công phu phạm vi đi!

Lúc này, Lý Tín rốt cuộc minh bạch, hần cho Âm Tán Nhân định vị, đã xuất hiện cực lớn sai lầm.

Có lẽ là bởi vì đã đi thế lão Phúc vương vết xe đổ đi, Lý Tín tổng cho rằng thế gian thuật sĩ đều là lừa đảo, chẳng những lừa phụ thân của hần, còn lừa con của hần!

Thế nhưng là, hiện tại hần minh bạch, đối phương tuyệt không phải lấy huyền thuật, thậm chí lấy sắc đẹp nghi ngờ quân lừa đảo, cho dù thật không phải nàng chỗ tự xưng thần tiên sống, cũng là có lực lượng cực mạnh yêu đạo!

Cổ lực lượng này coi như không thể vì hãn sử dụng, cũng tuyệt không thể đứng tại hãn mặt đối lập lên!

Đến tận đây, Lý Tín trong lòng đã có minh ngộ, tự nhiên cũng liền minh bạch, mới cử động, đến cỡ nào khinh suất.

Hãn cũng là cực kỳ quả quyết nhân vật, đã có bậc thang có thể xuống, tự nhiên lập tức buông tay.

"Thì ra là thế, bản vương quả nhiên là hiểu lầm!"

Lý Tín làm thủ thế, để một đám giáp sĩ lui ra, mình thì tiến lên nữa mấy bước, hướng Lý Tuần nói: "Bản vương không hiểu rõ quốc sư bậc này cao nhân tính tình, cử động là lỗ mãng chút, nhìn quốc sư đừng nên trách... Lý đạo trưởng, người cũng thay bản vương mời quốc sư tử tế một hai!"

Lý Tuần chỉ có thể cười khỗ, Âm Tán Nhân có gặp hay không quái, vậy cũng muốn nàng nói mới tính, Lý Tín lời này, không khỏi quá mức nghĩ đương nhiên người.

Nhưng đối mặt phụ thân của mình, hãn còn có thể nói cái gì? Hiện tại cũng chỉ có thể cầu xin, Âm Tán Nhân thật là đại nhân đại lượng, không tính toán với Lý Tín đi!

Hãn không dám đem lời nói đầy, chỉ là hàm hồ đáp một tiếng.

Hãn tình này thái, Lý Tín cũng để ở trong mắt, chỉ là trong lòng hơi động, liền đem Lý Tuần hiện tại tâm thái nắm chắc một chút.

Vừa mới kia hai cái yêu đạo lúc nói chuyện, thanh âm mặc dù không nhỏ, thế nhưng là chẳng biết tại sao, luôn luôn mơ mơ hồ hồ, nghe không chân thiết.

Bất quá, Lý Tuần kia cung kính tới sợ hãi thần sắc, hãn lại là thấy rõ ràng minh bạch, hãn cũng biết, Lý Tuần cùng hai cái này yêu đạo quan hệ, sợ cũng là phức tạp cực kì.

Lý Tín không phải người ngu, trước mắt cái này tiểu đạo sĩ đối với mình kì lạ thái độ, còn có Âm Tán Nhân giống như tùy ý giống như ám chỉ, còn có từ trong hoa viên bay ra kia một chút điểm tàn âm, đều để Lý Tín nghĩ đến nhất cái khả năng — nếu như trừ bỏ lý tính, thuần bằng trực giác, Lý Tín cơ hồ đã nhận định khả năng này chân thực tính. Nhưng mà, một khi trộn lẫn vào lý trí, vấn đề này liền phức tạp!

Tới thật là không phải lúc a!

Lý Tín dùng ánh mắt phức tạp dò xét trước mắt tiểu đạo sĩ — bảy mươi tuổi, là mười bảy tuổi đi!

"Cái này... Lý đạo trưởng, đêm dài phong hàn, không bằng cùng ta đến trong phòng uống chén trà nóng như thế nào?"

Lý Tuần trong lòng nhảy một cái, cơ hồ muốn bật thốt lên đáp ứng, nhưng nghĩ tới bên trong sâu xa khó hiểu hai tán nhân, dừng khí liền vì một trong rơi.

Đang muốn mở miệng từ chối, trên lưng đột nhiên bị đẩy một chút, lực lượng mặc dù không lớn, nhưng xảo diệu tới cực điểm, lấy Lý Tuần hạ bàn chi vững chắc, vẫn nhịn không được hướng về phía trước đạp một bước.

Hắn cũng là thông minh hơn người hạng người, lúc này đâu còn không rõ hai tán nhân ý tứ, trong lòng tuy là kỳ quái, lại vẫn sinh ra chút ý cảm kích.

Lúc này, hắn không còn lý do cự tuyệt.

Hắn hít sâu một hơi, hướng Lý Tín làm vái chào: "Như thế, bần đạo liền cung kính không bằng tuân mệnh."

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Phụ Tử

Chương 06: Phụ tử

Lý Tín nói tới gian phòng, kỳ thật chính là tại trong vườn một chỗ tiểu hiên, cách giả sơn cũng chính là hai trăm bước khoảng cách. Khi bọn hắn tại hiên bên trong ngồi xuống, đẩy lên đèn đuốc lúc, phía ngoài giả sơn liền chỉ còn lại có mơ hồ hình dáng, dung nhập trong đêm tối.

Khoảng cách có thể hóa giải áp lực, lời này nhìn không sai. Cách kia giả sơn xa, Lý Tuần trong lòng liền không tự giác dễ dàng rất nhiều; lúc này, Lý Tín chính để hạ nhân đi pha trà, hiên bên trong chỉ còn lại hai người bọn họ.

Lý Tín ánh mắt lại rơi ở trên người hắn, dường như đang đánh giá hắn, trong ánh mắt một chút đánh giá, một chút chờ mong.

Lý Tuần trong lòng không hiểu nóng lên, cái này nhiệt lượng thôi động thân thể của hắn bỗng nhiên đứng lên, để một bên Lý Tín vì thế mà kinh ngạc.

Liền tại Lý Tín còn chưa kịp phản ứng thời điểm, Lý Tuần đã chấn động quần áo, hai đầu gối quỳ xuống đất, thấp giọng nói: "Bất tài hài nhi Lý Tuần, tham kiến phụ thân đại nhân!"

Lý Tín rõ ràng hít một hơi khí lạnh, hắn nhanh chóng vươn tay ra, nắm lấy Lý Tuần bả vai: "Lý đạo trưởng, cái này. . ."

Nghe được khách này khí mà cẩn thận xưng hô, Lý Tuần trong lòng co lại, cơ hồ muốn lập tức đứng dậy rời đi.

Nhưng mà, sự tình đã phát triển đến một bước này, hắn cũng đã bút ra không

thể, hấn ngẩng đầu lên, nghênh tiếp Lý Tín hơi có chút thất thố mặt, đang muốn nói chuyện, hiên cửa chợt bị mở ra, một người cất bước mà vào, cười nói: "Nghe nói phụ vương ở đây yến khách. . ."

Tiếng nói đột nhiên cắt đứt, Lý Tuần quay đầu đi, khi thấy Lý Tông — vị này so với hấn nhỏ hai tuổi, cũng đã vương phủ thế tử thiếu niên, chính đem ánh mắt dừng ở bờ vai của mình chỗ, lúc này Lý Tín bàn tay còn đặt tại phía trên.

Biến cố bất thành linh này để hiên bên trong xuất hiện sát na lặng im.

Rất nhanh, liền bị Lý Tín giận dữ thanh âm đánh vỡ: "Người tới nơi này làm cái gì!"

Lý Tông cũng không có bởi vì Lý Tín nộ khí mà có chỗ bối rối, hấn quạnh quẽ như thu thủy con người, trên người Lý Tuần nhất chuyển, ý cười mặc dù thu lại, lại vẫn ung dung không vội: "Nghe nói phụ vương cùng Lý đạo trưởng ở chỗ này nói chuyện, hài nhi đặc biệt dẫn một chút trà thơm tới."

Hấn lộ ra trong tay tinh xảo trà bao, lấy tư chứng minh, nhất thời để Lý Tín không lời nào để nói; nhưng mà, Lý Tông nhưng không có dừng lại, mà là hỏi ngược một câu: "Phụ vương cùng Lý đạo trưởng đây là tại diễn cái nào xuất diễn a?"

Lời này cười mỉm, lại phong mang sắc bén, tựa hồ ngay cả Lý Tín mặt mũi cũng bị bóc đi một chút; Lý Tuần im lặng không nói, mà Lý Tín thì tại một tia chần chờ đằng sau, lại khôi phục ngay bình thường không có chút rung động nào bộ dáng.

Hấn nhìn xem Lý Tông, hơi lắc đầu: "Tông, người tới được cũng là vừa vặn. . ."

Hấn tựa hồ muốn đem tay rút ra Lý Tuần đầu vai, liền bỗng nhúc nhích, lại ngừng lại, đón lấy, liền thở dài một tiếng: "Đến, gặp qua ca ca của người!"

Lý Tín thái độ làm cho Lý Tuần đều có chút ngây người, hướng chi là Lý Tông? Mặc dù hẳn cũng là Lý Tín một tay bồi dưỡng ra được tinh anh nhân tài, nhưng muốn hẳn tin tưởng, nhất cái nhìn qua thần bí hờ hờ đạo sĩ, là hẳn chí thân ca ca, lại vẫn cần một quá trình gian nan.

Phản ứng của hẳn rất đáng được ca ngợi, bởi vì tại loại này khó có thể tin sự thật trước mặt, hẳn còn hiểu phải hỏi một câu: "Cái này. . . Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Đúng vậy a, chính là Lý Tín, cũng nghĩ minh bạch, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra — cho nên, ánh mắt của hai người tất cả đều rơi xuống Lý Tuần trên thân.

Đối Lý Tuần tới nói, lúc này phụ thân cùng huynh đệ ánh mắt, tuyệt không phải cái gì có thể tại ngày sau lấy ra thật sâu hoài niệm. Hẳn đem ánh mắt nghêh tiếp, ba người ánh mắt tương đối, lại cùng nhau phát hiện, lẫn nhau ở giữa một cái kia khắc sâu nhất điểm giống nhau — lý trí! Như băng tuyết lý trí!

Nếu như không có đầy đủ thuyết phục lý do của người khác, người nào sẽ tin người? Bằng người kia một quý? Vẫn là kia không nói rõ được cũng không tả rõ được một chút xíu huyết nhục cảm ứng?

Làm gì, cũng là vương phủ trưởng tử vị trí đâu!

Những ý niệm này, tại Lý Tuần trong đầu như thiểm điện vút qua, liền lại bình phục lại. Hẳn thở ra một ngụm trọc khí, đứng lên — hẳn không muốn tại đệ đệ trước mặt mất mặt mũi này mặt!

Đứng thẳng người Lý Tuần, so Lý Tông cao hơn ròng rã một cái đầu, ở trên núi rèn luyện ra được cường kiện thể phách, cũng so một mực tại vương phủ ngâm gió ngội trắng tiểu hài tử còn mạnh hơn nhiều; chỉ là một thân mộc mạc đạo trang cách ăn mặc, dù sao so ra kém tiểu thể tử ung dung hoa quý, nhưng lại nhiều hơn mấy phần Thanh Dật.

Lý Tín ánh mắt tại hai đứa con trai ở giữa thoáng nhất chuyển, liền không động đậy được nữa, sắc mặt trầm tĩnh như nước, nhìn không ra nửa điểm mánh khóe; Lý Tông tu dưỡng hơi thua kém chút, một đôi mắt luôn luôn tại "Ca ca" trên thân đảo quanh, lộ ra chút bình tích đánh giá chi ý.

Lý Tuần cũng không đi quản hấn, chỉ ở trong lòng một chút chinh lý, liền đem mình từ tám tuổi lên, mãi cho đến hôm nay kinh lịch, đều đầu vào đấy nói ra.

Đương nhiên, trước mắt vẫn là tại hai tán nhân dưới mí mắt, một ít chuyện liền không thể giảng được quá lộ. Còn có Thông Huyền Giới như thế thần dị chi địa, phạm nhân nếu không đích thân tới, cũng là khó có thể tưởng tượng, tự nhiên cũng muốn đổi bên trên thay đổi.

Đủ loại cổ kỹ tăng thêm đến, cũng thua thiệt hấn còn có thể nói đến trật tự lưu loát, trước sau chiếu ứng.

Chiếu hấn lại nói, chính là tám tuổi thời điểm, báai Huyết Tán Nhân vi sư, phụng sư mệnh bên trên Liên Hà sơn tu một môn đạo thuật. Ở giữa nhiều như rừng, chính là tám, chín năm trôi qua, cho đến gần nhất, muốn đi tiếp Âm Tán Nhân vi sư thúc này, mới có cơ hội xuống núi, cùng thân nhân gặp mặt vân vân.

Trong đó gian nguy cực khổ, còn có mình làm không chịu nổi sự tình, cũng bị hấn lấy Xuân Thu bút pháp tóm gọn không nói, như thế cách làm, ngoại trừ giữ gìn mặt mũi bên ngoài, chính là vì phòng ngừa cái gọi là "Lấy tình mê người" tối kỵ, nhưng như thế cảm giác nhưng cũng là phức tạp cực kì.

Hấn dạng này giảng xuống tới, bất quá là bỏ ra một nén nhang công phu, chín năm thời gian, thoáng qua chảy qua, trong đó chuyển hướng lưỡng lự chỗ, lại có thể nào khiến người biết rõ?

Lý Tuần thông minh liền tại hấn đem trên núi tuế nguyệt, sơ lược, lại là mực đậm phủ lên tại trên đường núi bị lão thái phi cứu lên, lại che mặt mà chạy tình hình.

Vấn đề này chính là Lý Tín dám người đã biết đến, trước sau liên tưởng, lại có việc thực chứng cứ, tình cảnh, mặc dù không nói mà hiển nhiên, so với kia khóc lóc nỉ non, thảo nhân đồng tình biện pháp, lại là phải mạnh hơn quá nhiều.

Buổi nói chuyện xuống tới, Lý Tín đã là cù nhưng động dung, đợi Lý Tuần đem giờ chuyện xưa, chọn một hai chi tiết nói ra, tình không kém chút nào thời điểm, Lý Tín đã thờ dài lấy nắm chặt Lý Tuần cánh tay: "Tuần nhi! Người quá nhiên là Tuần nhi!"

Lúc này nên khóc đi. . . Lý Tuần vốn là nghĩ gạt ra mấy giọt nước mắt tới, chợt phát hiện, động tác này, tại loại tình hình này, tựa hồ có chút khó khăn.

"Thật là đại ca sao?"

Lý Tông dùng cảm thán ngữ khí nói câu nói này, cũng là có chút cảm nhân, nhưng càng quan trọng hơn là, hẳn làm Lý Tuần có thể tạm thời bỏ đi khóc không được xấu hổ, dùng nhất cái huynh trưởng thái độ cùng giọng điệu chuyển di chú ý: "Tông đệ cũng lớn như vậy. . ."

Ông trời chú định cái này phụ tử ba người thân tình bộc lộ không thể duy trì quá dài thời gian, bên ngoài một tiếng cái mõ vang, là gõ mõ cầm canh dư âm xuyên thấu qua vườn, truyền đến nơi này, tựa như nhất cái ước định cẩn thận tín hiệu, ba người tại cái này tiếng vang bên trong, riêng phần mình ổn định cảm xúc, từ bọn hắn cũng không quá am hiểu trong lĩnh vực thoát thân ra.

Sáu mắt gặp nhau, hẳn là một phen tư vị — "Ai. . . Tuần nhi người thật sự là thật là lòng dạ độc ác, lão thái phi mấy năm này niệm tình người niệm thật tốt khổ, người nếu có nhàn rồi, cũng hẳn là đi thăm viếng nàng lão nhân gia mới là. Còn có người mẫu thân, cũng không nên quên."

Lý Tín không nhẹ không nặng nói xong câu đó, lại phải Lý Tuần hưởng ứng đằng sau, hẳn chuyện đột nhiên nhất chuyển: "Người lần này xuống núi đến, còn muốn trở về sao?"

Lý Tuần khẽ giật mình, cũng chỉ là khẽ giật mình công phu, tiểu hiên nội không khí bỗng nhiên trầm xuống, đè ở trên người, lại có một chút ngưng trệ, áp lực này khiến cho hần lúc này mở miệng: "Hài nhi lần này xuống núi, lại là phụng sứ mệnh. . ."

Hần một bên nói chút không có gì trọng điểm hư thoại, một bên len lén đánh giá phụ thân, huynh đệ thần sắc. Lý Tín vẫn là loại kia trầm ổn không sợ hãi bộ dáng, nhưng Lý Tông trong mắt, lại là quang mang chớp động, trong lòng hình như có so đo.

Lý Tuần không biết huynh đệ trong lòng là như thế nào ý nghĩ, chính là chính hần trong lòng như thế nào, tựa hồ cũng có chút không hiểu rõ.

Bởi vậy, hần chỉ có thể mập mờ suy đoán mà nói: "Dưới chân núi, hài nhi nghe là sứ phụ, sứ thúc chỉ thị, có trở về hay không núi, cũng phải nhìn hai vị trưởng bối kế hoạch như thế nào. Ân. . . Gần đây, chắc là sẽ không trở về. Vừa vặn hài nhi cũng có thể hướng chư thân từ tận hiếu. . ."

Chờ hần nói đến "Gần đây không quay về" chữ này nhân thời điểm, hần rõ ràng nhìn thấy, Lý Tông ánh mắt bên trong, chảy đi xuất từng tia từng tia để phòng cùng xa cách thần sắc, dù cho cái này thần sắc vền vẹn lóe lên một cái rồi biến mất.

Sau đó, liền không còn là thân tình đưa tình, huynh hữu đệ cung loại hình chủ đề, Lý Tín bắt đầu hỏi thăm liên quan tới hai vị tán nhân tình báo.

Lý Tuần không muốn để cho thân nhân của mình có cái gì không biết tự lượng sức mình hành vi ngu xuẩn, nhưng mà, tại hai tán nhân ngay dưới mắt, hần cũng không thể quá mức ngay thẳng.

Một chút so đo, hần liền căn cứ từ mình kinh nghiệm, còn có ở trên núi nghe được đủ loại nghe đồn, lấy một loại có thể để người bình thường tiếp nhận phương thức, miêu tả hai vị tán nhân tính cách cùng ngày thường hành vi.

Đương nhiên, nhất "Rực rỡ" kia bộ phận, là nhất định phải xóa đi, vấn đề thời gian cũng muốn hợp lý chút, mà đối một chút miễn cảm, không thể nói quá rõ bộ phận, hẳn vẫn là sư Xuân Thu chi pháp, nghĩ đến phụ thân huynh đệ đều là người thông minh, kia cái gọi là một chữ ngụ khen chê diệu dụng, cũng nên minh bạch mới là.

Cái này nói chuyện, so giảng kinh nghiệm của mình còn nhiều hơn phí hết chút thời gian, mà Lý Tín cũng ở trong đó thường xuyên chen vào nói đánh gãy, vấn đề vấn đề, dạng này liền làm thời gian kéo được càng dài.

Đang lúc Lý Tuần trọng điểm cường điệu hai tán nhân tính nguy hiểm lúc, trong tai chợt "Xoát" một thanh âm vang lên, thanh âm này cũng không lớn lắm, lại làm cho hẳn bỗng nhiên nhảy dựng lên, tại phụ thân, huynh đệ giật mình ánh mắt hạ, hẳn nỗ lực nở nụ cười: "Sư phụ bọn hẳn tại gọi ta. . ."

Nói, hẳn đã không còn dám tiếp tục trì hoãn, vội vã chào hỏi một tiếng, liền quay người đi ra ngoài, thẳng đến trong vườn giả sơn.

Dưới chân hẳn cực nhanh, chớp mắt trước liền đem đằng sau cùng ra Lý Tín hai người quãng mấy chục đi ra khỏi đi. Một đường chạy vội tới dưới hòn non bộ mặt, liền nhìn thấy Âm Tán Nhân chính cười mỉm đứng ở nơi đó, trong khuỷu tay tiếp tục phát trần, phía trên óng ánh tơ mỏng còn tại hơi rung nhẹ.

Vừa mới, chính là thanh này phát trần đang cày vang.

Khoảng cách có năm bước xa, Huyết Tán Nhân đứng chấp tay, chính lạnh lùng nhìn chăm chăm hẳn, huyết hồng con mắt để cho người ta nhìn trong lòng hốt hoảng.

Nói Lý Tuần không khẩn trương, kia là nói dối, nhưng nhiều tràng như vậy tao ngộ xuống tới, bình thường nói chuyện năng lực cũng vẫn là có, hẳn trước hướng hai người hành lễ vẫn an, lúc này mới nói: "Sư phụ, sư thúc có cái gì phân phó?"

Nghe hản gọi được thông thuận, Âm Tán Nhân nhàn nhạt cười một tiếng, đưa ánh mắt về phía Huyết Tán Nhân.

Huyết Tán Nhân sẽ khoan hồng trong tay áo rút ra một trường bạch quyên, đón gió mở ra, hiện ra phía trên huyết hồng sắc lít nha lít nhít chữ nhỏ: "Muốn lưu lại mạng nhỏ, liền nhiều thả điểm tâm tư ở phía trên!"

Dứt lời buông tay, bạch quyên thuận gió đềm, bỗng bành ung dung rơi xuống Lý Tuần trên tay, Lý Tuần thuận thế nhìn lướt qua, chỉ thấy phía trên đều là chút thâm ảo từ câu, nhiều cùng tu luyện có quan hệ, coi là một môn khá tinh thâm pháp quyết, trong lòng càng là nhất kỳ.

Âm Tán Nhân nhàn nhạt cười nói: "Có cái này « Huyết Thần Tử », các người cái này sư đồ danh phận liền xem như rơi xuống thực chỗ. Đây chính là sư phụ người 'Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp' xuất xứ. . ."

Lý Tuần nghe vậy, lại là giật mình. Nhìn về phía Huyết Tán Nhân lúc, lại bị hản rét căm căm ánh mắt làm cho cúi đầu, hản cầm tơ lụa tay, đã không tự chủ được đang phát run.

« Huyết Thần Tử »? Thế nào lại là « Huyết Thần Tử »?

Đối cái này Thông Huyền Giới xú danh chiêu lấy tuyệt đại ma công, Lý Tuần vẫn là có chỗ nghe thấy, mặc kệ là danh xưng bất tử bất diệt "Huyết ma thể", vẫn là nhất là người chỗ lên án "Huyết Yểm phân thân", đều là tại Thông Huyền Giới khiến tiêu nhi dừng khóc đáng sợ công pháp.

Mà Huyết Tán Nhân bởi vậy con đường riêng, tu ra "Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp", càng bị xưng là gần vạn năm qua, Thông Huyền Giới đáng sợ nhất ma công!

Luận giá trị, « Huyết Thần Tử » tuyệt sẽ không kém « U Minh Lục » quá nhiều!

Mà bây giờ, bản này ma công bí tịch, liền ở trong tay của hãn?

Đương nhiên, cái này không phải là cả bộ, nhưng chỉ chỉ là một chút đồ vật, cũng không nên bị Huyết Tán Nhân giống ném rác rưởi đồng dạng đưa cho hãn a!

Dùng nhất thổ nói, chồn chúc tết gà, có thể an hảo tâm a?

Âm mưu! Âm mưu!

Trong lòng bàn tay hãn bên trong đã rịn ra mồ hôi, nhưng sợ đem chữ viết thấm ướt, hãn vội vàng bày ra một mực cung kính bộ dáng, đem tơ lụa gầy lên, thu vào trong lòng, sau đó đại lễ khấu tạ. Mà những động tác này, chỉ đối tới Huyết Tán Nhân hắc hắc cười lạnh, cái này khiến Lý Tuần bất an trong lòng nặng hơn.

Lúc này, Lý Tín cùng Lý Tông cũng đã đi tới gần. Huyết Tán Nhân căn bản không nhìn bọn hãn một chút, trực tiếp quay người rời đi, huyết hồng sắc bào phục trong bóng đêm chuồn hai tránh, liền biến mất không thấy.

Huyết Tán Nhân rời tách đi, Lý Tuần trong lòng cũng dễ dàng chút — dù sao, cửa này qua. Nhưng mà, bên người Âm Tán Nhân sâu xa khó hiểu, vẫn là để hãn khó mà chân chính trầm tĩnh lại.

Thẳng đến Âm Tán Nhân mở miệng: "Những ngày qua, ta cùng sư phụ người muốn đóng cửa lĩnh hội một chút pháp quyết, không gặp khách lạ. Nếu có người tìm đến, liền do người thay ta đi. Lấy bản lãnh của người, ứng phó những này tục sự, cũng đầy đủ!"

Đây là mở to mắt nói lời bịa đặt!

Người tìm đến? Ngoại trừ Hoàng đế, ai còn sẽ tìm quốc sư? Mình có bản lãnh gì, có thể thay thế quốc sư làm việc? Chẳng lẽ là hôm nay đùa nghịch những cái kia ảo thuật?

Lý Tuần điếm ấy tự mình hiểu lấy vẫn phải có, nghe vậy chính là quỳnh lên, ngẩng đầu đang muốn nói chuyện, lại bị Âm Tán Nhân nhất cái nhàn nhạt ánh mắt cấp trấn trụ, đành phải cúi đầu xác nhận.

Âm Tán Nhân hướng Lý Tín bên kia nhìn lướt qua, hơi gật đầu, xem như chào hỏi, sau đó liền hướng Lý Tuần nói: "Nhìn người cùng vương gia cũng là bản gia, hợp ý cực kì, trong lúc rảnh rỗi, cũng muốn đến nơi đây nhiều hơn tiếp mới là!"

Trong lời nói của nàng ý tứ tất cả mọi người minh bạch, vừa mới kia hoả lực tập trung bên trong vườn, đặng đặng sát khí tình cảnh, mọi người chỉ coi chưa hề phát sinh qua, một phái hòa khí, một phái hòa khí a!

Chính là như vậy, hôm nay Âm Tán Nhân tiếp liền kết thúc, bị vớt ở một bên chủ nhân, bày ra chân thành nhất khuôn mặt tươi cười, tự mình đem quốc sư đưa đến ngoài cửa lớn, nhìn xem quốc sư cùng mất mà được lại nhi tử tại hắc ám đi xa.

Hắn cùng Lý Tông tại chỗ cửa lớn trầm mặc một hồi lâu công phu, lúc này mới thấp giọng mở miệng: "Để quốc sư phủ tả hữu tiểu tham tán đi đi. . . Ở nơi đó không có nửa điếm tác dụng."

Lý Tông ánh mắt lóe sáng, nhìn hắn phụ thân, nhẹ giọng hỏi: "Vương huynh sự tình. . . Muốn cùng lão thái phi các nàng nói sao?"

"Này làm sao có thể giấu điếm được!" Lý Tín nhàn nhạt mở miệng nói ra, lại đem nhi tử nhìn lướt qua: "Hết sức quản tốt trong phủ hạ nhân cũng được, dù cho tin tức này tin đồn ra ngoài, cũng không cần chúng ta quan tâm!"

Không có đạt được mình nghĩ tới trả lời, Lý Tông trong lòng hơi có không cam lòng, còn muốn hỏi lại, Lý Tín lại không còn cho hắn cơ hội, quay người vào cửa, chỉ để lại nhất cái mơ hồ bóng lưng.

Gần nguyệt đến, Tung Kinh trong thành người rảnh rỗi nhóm đột nhiên nhiều

vài đề tài. Ngoại trừ trước đây không lâu đầy trời che mặt trời thiên lý hỏa vân, thiên Cức Thiên cũng phong các loại dị sự bên ngoài, gần đây toát ra một vị rất được thánh sủng "Tiểu quốc sư", cũng khá hấp dẫn người ánh mắt.

Trong truyền thuyết, vị này "Tiểu quốc sư", cùng đương kim thiên tử cùng họ, chính là đương kim Thánh thượng sủng ái nhất tin nữ quốc sư đệ tử, một thân tiên pháp, đã được quốc sư chân truyền, mười phần cao minh. Mà lại, còn có thuật trú nhan, bề ngoài tuần dật xuất chúng, giống như thiếu niên nhanh nhẹn, không có nửa điểm vẻ già nua.

Bất quá, cùng vị kia thần bí nữ quốc sư khác biệt chính là, vị này "Tiểu quốc sư" Lý đạo nhân, lại cùng dân chúng thân cận rất nhiều. Mấy ngày nay có không ít người, đều gặp vị này trong truyền thuyết Lý đạo nhân, cùng vương gia, thế tử, thần công các loại, trên đường sóng vai trì qua, du lịch dã kinh thành, mười phần sinh động.

Chính là bởi vì như, liên quan tới "Tiểu quốc sư" nghe đồn, cơ hồ là mỗi ngày khê đảo mới, mỗi ngày đều có thể nghe được mới phiên bản, so với càng truyền càng huyền chính quy quốc sư đại nhân, lại là muốn có thể tin hơn nhiều.

Từ Âm Tán Nhân cầm trong tay chức trách quăng ra, tự đi bế quan đằng sau, Lý Tuần liền nghiêm nhiên trở thành quốc sư ở kinh thành đại biểu. Mặc dù Âm Tán Nhân đối triều cục hướng không quan tâm, nhưng bởi vì thật sâu thụ Hoàng đế tin một bề, luôn có một số người tự động leo lên trên đến, hình thành một cỗ thế lực không nhỏ.

Chỉ là Âm Tán Nhân nhất quán mắt cao hơn đầu, lại cao thâm khó lường, những người này tuy là mỗi năm nguyệt nguyệt hiếu kính, nhưng dù sao cũng không chiếm được cái tin chính xác, trong lòng hảo hảo trống rỗng.

Lịch vào lúc này, Âm Tán Nhân bế quan, đẩy cái hình dạng cực non tiểu đạo sĩ đến — đừng nói cái kia cái gọi là "Bảy mươi" tuổi, toàn bộ kinh thành, ngoại trừ kia bị đạo pháp tiên thuật hôn mê đầu hồ đồ Hoàng đế, không ai tin cái này!

Âm Tán Nhân sâu xa khó hiểu, chẳng lẽ cái này nhỏ nhỏ đạo sĩ cũng cao thâm mặt trắc hay sao?

Ôm ý nghĩ thế này, mấy ngày đến bước vào quốc sư phủ tiếp đại thần liền nhiều hơn, mà Lý Tuần trong tay, cũng nhiều thật nhiều thiệp mời, đều là mời hẳn dự tiệc tham dự hội nghị mời.

Đối mặt cái này chưa hề kinh lịch cục diện, Lý Tuần tại xin chỉ thị Âm Tán Nhân không chiếm được về sau, hơi thêm trầm ngâm, liền có một phen khiến cho mọi người vì đó chần động thủ đoạn — ngăn ngủi mấy ngày, toàn bộ kinh thành quan trường, đều biết thiếu niên kia đạo sĩ, nguyên lai cũng là khó lường nhân vật.

Cùng Âm Tán Nhân cao ngạo tự cao, lại không thể nắm lấy tính tình so sánh, cái này tiểu đạo sĩ lại là nhất cái từ quan trường trong chảo dầu cút ra đây kẻ già đời!

Khéo đưa đẩy thì cũng thôi đi, trên quan trường có người nào không khéo đưa đẩy? Thế nhưng là, tại khéo đưa đẩy bên trong, trải rộng độc câu gai ngược, nhưng chính là càng ngày càng ít.

Tiểu đạo sĩ không nói nhiều, nhưng mỗi câu nói tất đánh trúng thực địa, nói trúng tim đen, chỗ mấu chốt nhưng lại viên chuyển như ý, tuyệt không đả thương người mặt mũi. Nhưng nếu có người thực có can đảm vượt qua giới hạn thấp nhất, như vậy, phản kích của hắn, cũng nhất định là sắc bén sắc bén, chuyển hướng ở giữa rất có người quốc sư kia phong phạm, càng bởi vì bối cảnh thâm hậu, rất có lực sát thương.

Hơn mười trận dưới yến hội đến, toàn bộ kinh thành, lại không có người nào dám nói mò thấy cái này tiểu đạo sĩ ngọn nguồn. Chỉ là tại trong lúc mơ hồ cảm thấy, cái này tiểu đạo sĩ cùng phủ Phúc Vương đi được gần một chút, cùng vương phủ thế tử Lý Tông, nhìn qua rất là hợp ý.

Chẳng lẽ luôn luôn đối cái gọi là thần tiên phương sĩ thấy ngứa mắt Phúc

Vương điện hạ, đã giữa bất tri bất giác cùng quốc sư có ăn ý?

Chuyện này quá đáng sợ. . .

Tất cả quan trường lão điều tư đến cái này mơ hồ mạch lạc, đồng đều cảm thấy không rét mà run.

Cũng chính vì vậy, mấy ngày đến, mượn các loại danh mục cùng "Tiểu quốc sư" giao lưu tình cảm người, bỗng dưng nhiều hơn.

Tựa như hôm nay, chính là do vài cái trong kinh thành con cháu quan lại, mượn đêm qua tuyết lớn, hôm nay đương ra khỏi thành thưởng cảnh tuyết vì lý do, mời Lý Tuần du lịch.

Xem ở trong những người này có Lý Tông phân thượng, Lý Tuần mới đáp ứng.

Từ sau khi ra khỏi cửa thành, cái này hơn mười tên người thanh niên liền cũng thả dây cương, tại trên mặt tuyết rong ruổi. Đêm qua thật là lớn tuyết, ngoài cửa thành, vốn là một mảnh vùng quê, lúc này phóng tầm mắt nhìn tới, một mảnh ngân bạch, chợt có thỏ xám tước điểu, tại trên mặt tuyết lóe lên một cái rồi biến mất, có một phen đặc biệt tư vị.

Phi nhanh bên trong, có một cái gọi là lục thái, chính là thể tập hầu tước, luôn luôn tùy ý đã quen, gặp cái này cảnh trí, liền lên tiếng cười nói: "Đáng tiếc không mang cung tiễn, nếu không ở chỗ này săn hơn mấy con thỏ hoẵng hươu, há không rất tốt?"

Vừa dứt lời, lại có một người cười nối liền: "Đương nhiên khẩn yếu nhất, là hiện ra chúng ta lục Hầu gia cao siêu tiễn kỹ, lấy bác giai nhân ưu ái a?"

Bên này lại có người cười: "Sai lầm sai lầm, không nói trước giai nhân phải chẳng thưởng thức, có tiểu quốc sư ở đây, các người lại vọng đàm sát sinh chi đạo, liền không sợ Lý đạo huynh triệu cái Thiểm Lôỉ bổ xuống?"

Chúng đều cười to, Lý Tuần mặc dù không cảm thấy cái này có gì đáng cười, nhưng cũng cong cong khóe miệng, xem như đáp lại một phen.

Cư di khí, dưỡng di thể. Tuy chỉ là ngăn ngủi mấy ngày, Lý Tuần tâm thái, cũng đã có nhảy vọt cải biến.

Không tệ, tại Thông Huyền Giới, hãn Lý Tuần bất quá là cái vừa mới nhập môn đệ tử, so sánh với những cao thủ kia tông sư, kém đến không chỉ một chút điểm, bị người khác hô lai sứ đi, cũng coi như bình thường.

Thế nhưng là, tại Nhân Gian giới, hãn lại là quốc sư đệ tử, là Hoàng đế thân tín, chư vương tử thần công, đối với hãn cũng như chúng tinh phủng nguyệt, càng có vô số người muốn ngửa hơi thở của hãn sinh hoạt.

Hãn biết trên triều đình hạ, âm thủ độc kế tầng tầng lớp lớp, hôm nay bằng hữu, ngày mai liền sẽ biến thành kẻ thù sống còn. Thế nhưng là hãn không quan tâm, hãn có tuyệt đối tự tin — tại Nhân Gian giới, triều chính trên dưới, không ai có thể uy hiếp được hãn.

Ở trên cao nhìn xuống nhìn người cảm giác thực tốt!

Tại có thực lực tuyệt đối cam đoan hạ, bảo trì uy nghiêm của mình hay không, kỳ thật cũng không trọng yếu, nhưng đã có thể dựa vào cái này đến thắng được người khác kính sợ hoặc sợ hãi, làm sao vui mà không vì đâu?

Trong bất tri bất giác, hãn đối đãi người khác thái độ có biến hóa vi diệu. Nhất là dưới loại tình huống này, bảo trì vừa phải thận trọng, cũng là một loại tất yếu.

Cũng bởi vậy, đối một chút cái gọi là "Tin tức ngầm", hãn là tuyệt đối kéo không xuống mặt đi hỏi thăm.

Còn tốt, hôm nay có Lý Tông tùy hành, cái này bất quá mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, cũng là nhú mày thông nhân chi nhân, rất mau tìm trong đó khe

hở, giục ngựa đến Lý Tuần bên người cười nói: "Lý đạo trưởng hôm nay muốn cho chút thể diện, chúng ta những người này, ngoại trừ đi thưởng cảnh tuyết, cũng muốn đi khen người cảnh!"

Lý Tuần cực phối hợp lộ ra một chút vẻ nghi hoặc.

Lý Tông thuận thế nói: "Hôm nay lại là tế thần sông thời gian, trong kinh thành những cái kia khuê bên trong tiểu thư, như hoa mỹ quyến, đều là muốn tới Thái Khang bờ sông đi hợp với tình hình cầu nguyệt. Ngày bình thường, các nàng chỗ sâu khuê bên trong, khó gặp, cũng chỉ có mấy cái này thời gian, mới có thể để cho đoàn người mở mắt một chút!"

Lý Tuần bưng tỉnh đại ngộ. Không tệ, kinh thành xác thực có cái tập tục này, nguyên lai những này con cháu quan lại trong lòng, còn đánh lấy cái chủ ý này. Chỉ là, tại sao muốn đem hãn kéo tới đâu?

Lôi kéo đạo sĩ nhìn nữ nhân, chẳng lẽ muốn phê ngày sinh tháng đẻ?

Hãn lại không biết, đây cũng là trên quan trường tiểu tiểu tâm tư. Mấy ngày đến, hãn cùng trong kinh thành quan viên liên hệ, khéo đưa đẩy giao hoạt trí kia là không cần đề, mà cùng cái này nổi danh, thì là hãn để cho người ta không mò ra dò xét không rõ hỉ ác ham mê.

Trên quan trường, có người tham tài, có người háo sắc, có người muốn tên, có người nắm quyền, cái gọi là tứ sắc tài vận loại hình, đều có thể tại trên thân người tìm tới đối ứng chỗ. Có cái này, người khác mới có thể bản tên có đích, sẽ không rơi xuống không trung.

Nhưng mà, trên người Lý Tuần, kinh thành đám quan chức, lại có chút mê mang.

Tên kia âm thanh quyền thế, Lý Tuần có quốc sư làm hậu thuẫn, là thế nào cũng sẽ không thiếu, còn lại, vẹn vẹn tài sắc mà thôi. Quan viên thăm dò mấy ngày kế tiếp cũng cảm giác được, cái gọi là châu báu trân ngoạn, người đưa liền

thu, không đưa liền không thu, cũng không thấy hấn như thế nào khác nhau đối
đãi, hiển nhiên tài vật với hấn mà nói không tạo thành lực hấp dẫn.

Cũng có người đưa chút đạo thư cổ tịch, bí pháp chân quyết, mà Lý Tuần ở
trên núi lại có cái gì đạo pháp chân quyết chưa thấy qua? Trên thân « Linh Tế
Quyết », « U Minh Lục », « Huyết Thần Tử » các loại, cũng đều là Thông Huyền
Giới nhất đẳng pháp quyết. Những này thế gian chi vật, hấn chỉ là vượt lên hai
trang, liền cười trừ.

Cái này sẽ chỉ làm những quan viên kia càng thêm không biết làm sao.

Tài, danh, quyền cũng không thể khiến cho động tâm, như vậy, tại phạm vi
năng lực của bọn họ bên trong, có thể làm được, cũng vẹn vẹn nhất cái "Sắc"
chữ! Thế là, liền có hôm nay cái này đập tuyết du lịch mời.

Thái Khang bờ sông, kinh thành giai lệ như vân, chỉ cần cái này tiểu đạo sĩ có
chút động tâm chỗ, liền chứng minh hấn cũng không phải là không có kẽ hở!

Kế hoạch này, một đoàn người bên trong cũng chỉ có hai ba người biết được.

Trên đường đi, bọn hấn cũng gặp không ít sáng sớm liền lái xe tiến về bờ
sông đội xe, trong đó có không ít hương xa ngọc giá, tự có giai nhân.

Những này con cháu quan lại, cái nào không phải gan to bằng trời? Thường
thường đều là rít lên mà qua, lấy kính hãi hoặc hấp dẫn trong xe mỹ nhân nhi
làm vui. Nếu có thể hấp dẫn ra một hai vị lòng hiếu kỳ nặng khả nhân nhi, vậy dĩ
nhiên là không còn gì tốt hơn!

Lý Tuần nhìn xem bọn hấn trên đường đi hồ nháo, nhưng trong lòng nói
không nên lời là tư vị gì.

Một bên là thanh xuân khổ ngắn, một bên khác, lại là tiên đạo từ từ. . . Giếng
ếch thế nào biết hấn hải, hạ trùng há có thể ngữ băng?

Hấn cũng không thể nói này sinh hoạt có như thế nào chia cao thấp, nhưng

mà, liền đại đa số người nguyện vọng mà nói, bất lão bất tử tiên đạo, mới là mọi người mong muốn mà không thể thành "Tốt nhất chi đồ" — nếu như đưa qua trình có thể lại bằng phẳng một chút, lại trôi chảy một chút, Lý Tuần cũng sẽ vui vẻ chịu đựng.

Rất đáng tiếc, hiện tại cái này nhỏ nhỏ điều kiện, hẳn lại không chiếm được!

Trong lòng đang than thở thời điểm, phía trước tiếng nước lọt vào tai, nước sông cuộn cuộn chảy về hướng đông, từ thượng du chỗ nhất hẹp khẩu súc tích, sau đó âm vang mà xuống, nước chảy dâng lên, mà tại gần trong mười dặm rộng lớn trên mặt sông, mới dần dần trở nên bằng phẳng.

Từ bên này nhìn lại, đã có mấy đám tới sớm hơn người, tại bờ sông triển khai hương án, cúi đầu cầu chúc.

Trong đám người, có người kêu một tiếng: "Đi 'Xem đào sườn núi', nơi đó nơi tốt, cũng đừng làm cho người chiếm đi!"

Những người tuổi trẻ này, lại là một tiếng hô quát, quay đầu ngựa lại, bắt đầu phi nước đại.

Lý Tuần phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ gặp vài dặm ngoài, có một chỗ cao điểm, ngược lại thật sự là là cái ngắm cảnh nơi tốt.

Đám người sai nha, chỉ một hồi công phu, liền trì bên trên ngày này nhưng tạo ra sườn đất, có mấy cái tự cao thuật cưỡi ngựa tinh lương, còn như đang thị uy tại sườn đất cuối cùng đi nhất cái vừa đi vừa về, thẳng tới chút góp thú hoan hô âm thanh.

Lý Tuần không có ganh đua so sánh tâm tư, bất quá lại là trong lòng hiếu kì, liền giục ngựa đến sườn đất biên giới, hướng phía dưới xem xét, mới biết nơi đây lán giềng nước sông, lại bởi vì địa thế tương đối cao, cùng đại giang có gần mười trượng chênh lệch, nhìn một cái, nước sông cuộn cuộn, cũng có chút hùng vĩ.

Lý Tông không có hẳn tốt như vậy kỳ thuật, sớm liền xuống ngựa đỡ cái an toàn, lúc này đi tới gần cười nói: "Lần này tới được sớm, không cần lại cùng người đoạt chỗ ngồi! Lý đạo huynh mời xem, từ đây xem hạ du trong vòng hơn mười dặm, mọi nhà xe ngựa đồng đều tại dưới mắt, lại nhưng gần thấy đại Giang Đông đi thịnh cảnh, xem như tốt nhất ngắm cảnh chỗ!"

Lý Tuần cúi đầu nhìn hẳn một cái, nhưng không có xuống ngựa ý tứ, vừa cười nói: "Ta đạo sĩ kia thường tuyệt, thường nước, các người lại là đi ngắm mỹ nhân, như thế hời hợt quan sát, có thể có cái gì niềm vui thú?"

Đằng sau lục thái cười to: "Lý đạo trưởng không biết tường tình, chúng ta ở chỗ này, không phải nhìn mỹ nhân nhi, mà là tìm mỹ nhân nhi!"

Đón lấy, có một người khác cười tiếp theo: "Bãi sông bên trên nhiều như vậy khung xe, chúng ta làm sao có thời giờ từng cái tìm đi? Lãng phí thời gian thì cũng thôi đi, vạn nhất bị cái nào không hợp ý cuốn lấy, vậy coi như ô hô ai tai, khó mà thu thập a. . ."

Trong tiếng cười, lại có có người nói: "Kinh sư các thần công trong nhà, xe ngựa cũng có sự khác biệt. Cái gọi là lang kỵ thanh thông mã, thiệp thừa du bích xa. Cái này lấy xe ngựa xem người, cũng là một môn học vấn!"

Lý Tuần dùng mắt hỏi, người kia càng là đặc ý, ngón tay sườn núi hạ kia tốp năm tốp ba xe ngựa, nói: "Kinh thành các cửa giai lệ, chúng ta cũng thâm tàng tại ngục. Nhìn, kia tử tua cờ hương xa, là Hình bộ tôn Thượng thư nhà, chắc là Nhị tiểu thư ngồi, vị này chính là cái đại mỹ nhân nhi.

"Còn có cái kia màu xanh nóc, chính là Lưu tướng gia nhà, trong nhà các vị tiểu thư, lại là. . . Khục, có chút bình thường. . ."

Lý Tuần bắt đầu còn nghe hẳn nói, nhưng mà, nhìn phía xa dòng xe chạy dần dần nhiều, người như kiến tỵ, từ bên này nhìn sang, trong lòng của hẳn lại sinh ra một chút kì lạ suy nghĩ, sớm đem lời kia tự động vứt bỏ tai ngoài.

Thật nhỏ a!

Vừa mới còn tại cảm thán những tục nhân này sinh mệnh ngắn tạm, tựa như sâu kiến, hiện tại ở trên cao nhìn xuống, từ xa nhìn lại, vừa vắn ứng lúc ấy suy nghĩ, nếu như hần hiện tại vươn tay ra, năm ngón tay xò ra, đại khái có thể đem những xe ngựa này dòng người cùng nhau hợp nhập trong lòng bàn tay đi!

Những cái kia tiêu điều tự tại, phi thiên ngao du tu sĩ, tại ung dung bầu trời xanh phía dưới, quan sát thế gian chúng sinh linh thời khắc, có phải hay không cũng như ý tưởng như vậy?

Ngóng nhìn Tề Châu cửa đốt thuốc, một dòng nước biển trong chén tả!

Cũng chỉ có viễn du bầu trời xanh, ngự Phong Thần hành chi người, mới có thể có như vậy cảm tưởng đi!

Trong lúc bất tri bất giác, hần suy nghĩ trong lòng ở giữa hào tung chi tình cơ hồ liền muốn tràn đầy mà xuất — hần là cái nho nhỏ hậu bối không tề, thế nhưng là, hần dù sao cũng là những này bất tử bất diệt tu sĩ bên trong một viên! Hần cũng có thể ngự kiếm phi không, khoáng khắc thiên lý; cũng có thể ăn gió uống sương, không ăn khói lửa; cũng có thể giơ chưởng lập đi lập lại, ngược lại biển đời núi!

Người xem sâu kiến, bất quá là hạ đẳng chi vật; mà tu sĩ xem người, lại làm sao không như thế?

Để giếng ếch đi tưởng tượng biển cả bao la, có thể xưng là cuồng tưởng; mà để Cự Côn đi cân nhắc giếng ếch sinh hoạt, kia lại làm sao không thể nói hoang đường?

Hoang đường, quả nhiên hoang đường!

Bình tĩnh bình tĩnh bên trong, Âm Tán Nhân bên môi kia một tia đùa cợt tiểu dung, trở nên vô cùng rõ ràng. Nào chỉ là Âm Tán Nhân muốn cười, chính là

chính Lý Tuần, cũng muốn cười to vài tiếng đâu!

Hắn thật nở nụ cười, mà lại càng cười càng vui vẻ, rớt cục ngửa mặt lên trời cười dài, trong lồng ngực khoái ý, cũng thuận tiếng cười kia, xa bên trên mây xanh chi bưng.

Cuồn cuộn nước sông gào thét, tại tiếng cười này bên trong, cũng dần dần lắng lự, cuối cùng tới im ắng.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Thời Cơ

Chương 7: Thời cơ

Không có ai biết Lý đạo trưởng đang cười cái gì, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng bọn hắn góp thú, thế là, tại xem đào sườn núi bên trên, tiếng cười tất tập, cao thấp tương hòa, cực kỳ hùng vĩ.

Lý Tuần mặc kệ bọn hắn, mình cười đến tận hứng, ống tay áo bãi xuống, liền ngừng cười. Nhưng mà, tiếng cười đằng sau, hắn nhìn thiên địa này thế gian ánh mắt, lại hoàn toàn khác biệt.

Mặc dù thiên địa vẫn là thiên địa này, thế gian vẫn là thế gian này, nhưng khi người đổi một góc tốc độ, lại đi nhìn nó, kia mới lạ biến hóa vi diệu, lại phảng phất là một cái thế giới khác triển khai ở trước mặt người.

Giương mắt xem xét, cái này sơn xuyên giang hà cùng xe ngựa dòng người, cũng sẽ không tiếp tục lúc trước bộ dáng. Khoảng cách cảm giác đã mơ hồ, tất cả đồ vật cùng hắn tựa hồ rất gần, nhưng lại xa không thể thành.

Với hắn mà nói, trên đời này còn có cái gì là có ý nghĩa?

Trong lòng của hắn bỗng dưng dâng lên một điểm minh ngộ.

Lý Tuần chỗ ngực, tựa hồ là "Ba" một tiếng, một đoàn trọc khí cứ như vậy giảm đi, thay thế mà thành tươi mát khí tức, cùng ngọc trừ tà thanh lương giao hòa cùng một chỗ, cơ hồ phân không ra lẫn nhau.

Này khí tức cùng hắn thể nội "Kim Đan chân tức tỏa cầu thể" có chút vừa chạm vào, liền nước sữa hòa nhau, theo chân tức lưu động, trải rộng toàn thân.

Chính là như thế một sát na công phu, vốn đã tiến vào vững bước súc tích giai đoạn « Linh Tê Quyết », liền lại có đột phá! Mà Lý Tuần trong lòng cảm ứng, chỗ tốt tựa hồ cũng không phải là chỉ thế thôi.

Hắn chỉ cảm thấy trên thân giống như bỗng nhiên nhẹ tam cân, gió sông đánh tới, liền có một cỗ phải ngồi gió mà đi nhẹ nhàng.

Trong lòng của hắn đột nhiên có một loại không thể tự đề xuống xúc động, hắn đem ngón tay đặt ở trên yên ngựa, lấy nhất cái kỳ diệu tiết tấu bùng ra, mỗi một cái biến hóa, đều là thể nội chân tức dao động doanh cơ lại tinh diệu.

Cái này kỳ diệu vận luật, dùng "Phốc phốc" tiếng vang làm vật dẫn, lượn lờ ở xung quanh hắn, gọi lên trong lòng của hắn một tia giống như quen thuộc, vừa xa lạ tình hoà.

"Lý đạo huynh?"

Một bên Lý Tông thăm dò tính kêu hắn một tiếng. Lý Tuần từ mới cười to về sau, lại là một trận quỷ dị trầm mặc, sườn núi bên trên bầu không khí bị hắn cái này chợt nổi lên chợt rơi cảm xúc làm cho phi thường xấu hổ, là có cần phải nhắc nhở hắn một chút.

Lý Tuần nghe tiếng bưng bình, biết mình có chút thất thố, chỉ là hắn tâm tình bây giờ không thể so với dĩ vãng, đối với mấy cái này tiểu tiết, đã không quá coi trọng, nghe tiếng chỉ là cười một tiếng: "Các người tự lo đi xem mỹ nhân, theo giúp ta đạo sĩ kia làm gì? Xem phong thủy sao?"

Lại không quản hắn nói hay lắm cười hay không, đám người lại là một trận cười to, lập tức liền có mấy cái gấp gáp, đã ở dốc cao bên trên tìm được người trong sạch, liền một đường phi nhanh mà xuống, đụng số đào hoa kia đi.

Lúc này trú mã không tiến lên, đều là chút tâm cơ quá sâu, lão luyện thành thực, trong đó liền có Lý Tông, Lục Thái bọn người.

Trong này Lục Thái tước vị tương đối cao, tuổi tác vừa dài, mờ mờ ảo ảo trở thành đám người đứng đầu, hẳn cùng vài cái có ăn ý trao đổi cái ánh mắt, ruồi ngựa tiến lên, cười nói: "Trên ghềnh bãi giai lệ như vân, đạo huynh lại là tuyệt không động tâm?"

Lý Tuần quay đầu nhìn hẳn một cái, khẽ cười nói: "Người tu đạo, thấy cũng phai nhạt!"

Hắn lời này ý tứ nhưng thật ra là, tại Thông Huyền Giới nhìn như Thanh Ngâm, Minh Cơ, thậm chí là Yêu Phượng, Âm Tán Nhân những này tuyệt đại xinh đẹp, lại nhìn những này thế gian tư sắc, liền không có cảm giác.

Mà Lục Thái bọn người lại cảm thấy hẳn là nói đối với nữ nhân đã không có hứng thú. Những người khác còn dễ nói, nhưng Lý Tông cái này đối với hẳn hiểu rõ, do mình đẩy người, đối Lý Tuần thuyết pháp, lại là từ trong đầu không tin.

"Hắn mới bao nhiêu lớn?" Lý Tông trong lòng âm thầm cười lạnh: "Mười bảy tuổi người, có thể nói coi nhẹ nữ sắc?"

Lúc này, hẳn cùng Lý Tuần xem như một đường, lẽ ra không nên phụ họa Lục Thái đám người thuyết pháp, nhưng mà, đáy lòng vi diệu cảm xúc cuộn cuộn đi lên, cũng đã không thể khống chế, sau một khắc, hẳn bật thốt lên: "Đạo huynh không phải trong cung truyền thụ bộ hạ đạo âm dương a. . ."

Lời này kỳ thật đã hơi có chút hơn lẽ, nhưng ở loại thời điểm này, lấy nói đùa khẩu khí nói tới, cũng nói không hơn có bao nhiêu quá phận, xem như tại cái nào cũng được ở giữa.

Lý Tuần nghe vậy lại nhìn hẳn một chút, gật đầu cười nói: "Thế tử nói không sai, đạo âm dương, đơn giản là chút chuyện nam nữ, cái này từ bộc trực lời. Chỉ là, tại chúng ta những này phương ngoại chi nhân trong mắt, cái kia nam nữ chi đạo, sao lại không phải đạo âm dương đâu?"

Cái này mang theo chút huyền cơ vừa nói, liền đem mọi người cố gắng kiến tạo mập mờ không khí quét sạch sành sanh. Lục Thái bọn người nhìn nhau, rốt cục tại trong tiếng cười lớn giục ngựa đi.

Bởi vì Lý Tông đã xuống ngựa, cho nên liền cho rơi vào đằng sau, đợi hẳn lên ngựa đem làm được thời điểm, đằng sau Lý Tuần đột nhiên nói một câu: "Người tuổi còn nhỏ, không muốn tại nam nữ sự tình bên trên hoa quá nhiều tâm tư!"

Cái này thuần túy là lấy huynh trưởng thân phận bảm báo giới, mà cái này đánh thẳng tại Lý Tông yếu hại chỗ. Mặc cho Lý Tông như thế nào ông cụ non, trên mặt cũng theo đó đỏ lên, lại quay đầu lúc, lại chỉ gặp Lý Tuần chính nhìn cái này vạn dặm sơn hà, tại phần phật gió sông bên trong, đạo bào xoay tròn, không loại phạm tục, phảng phất thật muốn theo gió mà đi đồng dạng.

Lý Tông cũng không biết lúc này trong lòng là tư vị gì, chỉ có thể hàm hồ đáp một tiếng, lập tức hung hăng co lại roi ngựa, mau chóng đuổi theo.

Gần một ngày du lịch hoạt động, cũng coi như được là tất cả đều vui vẻ, chỉ là đối một chút "Âm mưu gia" tới nói, Lý Tuần cử động, lại cho bọn hắn tương lai kế hoạch, bịt kín một tầng nhìn không thấu mê vụ.

Lý Tuần lại không quan tâm mình cấp tạo thành bối rối, chỉ là phối hợp trở lại quốc sư trong phủ.

Dựa theo lệ cũ, hẳn hiện tại hẳn là nhìn một chút khách lạ, hoặc là đến cung trong đi xem một chút Long Khánh tình huống, tóm lại nhàn không xuống chính là. Nhưng là hôm nay hẳn không muốn làm như thế.

Gọi tới trong phủ quản gia, phân phó nói mình hôm nay mệt mỏi, không gặp khách lạ, chính là Hoàng đế triệu kiến, cũng có thể đẩy liền đẩy. Kế xong những này không có nửa điểm thần tử tự giác nói về sau, hẳn bước nhanh trở lại gian phòng của mình, lập tức bắt đầu khoan chân ngồi tĩnh tọa, thể nghiệm và quan sát thể nội chân tức biến hóa.

Bao lâu thời gian không có làm như vậy đâu?

Chỉ ít đã hơn hai tháng đi! Từ khi Thiên Đô Phong bên trên, Lâm Các bỏ mình đằng sau, hẳn liền không còn có chính thức tu luyện qua. Chỉ là tại trong lúc rảnh rỗi thời điểm, mới dùng đả tọa cho hết thời gian, mà quá khứ Lâm Các quy định kia mỗi ngày huy kiểm nghìn lần bài tập, càng là không cần phải nói.

Dù cho loại chuyện này có nó bên ngoài nhân tố, thế nhưng là nội tâm lười biếng sa sút tinh thần, mới thật sự là nguyên nhân chính.

Như tại mấy canh giờ trước, Lý Tuần chưa chắc sẽ thấy rõ đến điểm này, nhưng hôm nay, xem đào sườn núi bên trên một điểm minh ngộ, phảng phất là sương mù hạ cuồng phong, trong đêm tối đèn sáng, đem trước mặt con đường, chiếu lên rõ ràng minh bạch.

Tại minh bạch Cự Côn giếng ếch có khác về sau, hẳn đối với mình tự cam đoạ lạc hành vi, liền cảm thấy hết sức xấu hổ.

Nhưng ngao du biển cả, hóa bằng phi thiên Cự Côn, lại có thể nào từ hãm nước bùn, làm kia rủ xuống giếng xem thiên tiểu ếch?

Cả hai ở giữa không thể vượt qua cấp độ chênh lệch, căn bản không phải cái gọi là vinh hoa phú quý có khả năng bù đắp!

Có lẽ ở trong nhân thế, hẳn sẽ trôi qua thoải mái hơn, càng hài lòng; có lẽ tại Thông Huyền Giới, hẳn hội trường thời gian tại khuất nhục cùng trong sự sợ hãi sinh tồn. Thế nhưng là, vì cái này nhất cái không thể vượt qua, tượng trưng cho cao thượng cùng vĩ đại cấp độ, hẳn cuối cùng vẫn lựa chọn cái sau.

Không tệ, hẳn vẫn không có vượt qua Yêu Phượng thêm cho hẳn sợ hãi, vẫn không có thoát khỏi hai tán nhân nghiêm mật khống chế, mà những này khó khăn, tại nhất cái trong khoảng thời gian khá dài, cũng chưa chắc có thể có được thích đáng giải quyết!

Nhưng vậy thì thế nào đây?

Hắn không muốn đương phàm nhân, không phải trở thành trong mắt người khác sâu kiến, hắn muốn đạp ở thiên địa này đỉnh cao nhất, giống Thanh Minh như thế, giống Chung Ẩn như thế, thậm chí là giống Âm Tán Nhân, Huyết Tán Nhân như thế, cũng không có quan hệ!

Hắn chỉ cần dạng này độ cao!

Cho nên, hắn nhất định phải cố gắng! Hắn phải mạnh lên! Trở nên cực mạnh! Hết thầy có thể khiến cho hắn mạnh lên thủ đoạn, hắn đều muốn ném thử, hắn có điều kiện này, càng có cái này tín niệm!

Sớm muộn có một ngày, hắn sẽ cùng những cái kia chân chính tiêu dao thần hành tu sĩ, tại vạn trượng hư không bên trên cúi người xem sinh, đều tại chỉ chưởng ở giữa!

Đây cũng là hắn, Lý Tuần, nhất cái vừa mới nhập môn tu hành hậu bối tiểu tử, trần trụi dục vọng cùng cuồng tưởng.

May mà, hắn là loại kia có thể vì những dục vọng này cùng cuồng tưởng, từng bước một đi cố gắng, đi phấn đấu người.

Liên từ giờ phút này bắt đầu — thể nghiệm và quan sát lấy thể nội chân tức biến hóa, Lý Tuần đầu tiên thở dài một hơi.

Ở trên núi lúc, hắn không biết nghe bao nhiêu lần cái gọi là "Tu hành như đi ngược dòng nước, không tiến tặc thoái" thuyết pháp, mà lúc này xem ra, loại này tiên hiền luận điệu cũng chưa chắc chính xác.

Hai tháng không có hệ thống tính tu luyện, thể nội chân tức lưu chuyển có lẽ thật có chút trệ tắc, nhưng ở "Kim Đan chân tức tỏa cầu thể" toàn lực lưu chuyển mấy tuần ngày sau, một chút không hài hòa, liền bị toàn bộ san bằng không thấy.

Không chỉ có như thế, có lẽ là xem đào sườn núi bên trên trong chốc lát lòng

mang biến hóa sinh ra tác dụng, khí phách quán thông, lúc này hãn chân tức vận chuyển, so sánh với dĩ vãng tinh vi thâm nghiêm, càng nhiều một chút linh động chi ý.

Nếu như nói, lúc trước hãn thống ngự chân tức thủ đoạn, tựa như nhất cái nhắm mắt theo đuôi, án lấy binh thư chỉ huy binh mã thư sinh; như vậy, hiện tại hãn chân tức vận chuyển, thì có chút rất giống đường lối sáng tạo danh tướng phong phạm.

Vền vền cực vi diệu chi tiết thay đổi, liền để "Kim Đan chân tức tỏa cấu thể" diện mạo, toàn bộ khác biệt. Cảm giác này, có chút giống lúc trước Lâm Các chỉ điểm hãn tinh yếu tình huống, nhưng bởi vì lần này hoàn toàn là tự động biến hóa, liền cũng nhiều chút càng cấp thiết hợp tự thân thực tế thỏa cắt.

« Linh Tê Quyết » trúc cơ thời gian dài dằng dặc, tinh lực tập trung rất nhiều. Tại cái này từ từ trúc cơ trên đường, trọng yếu nhất, kỳ thật chính là hai cái từ — nghiêm mật, hiệu suất.

Nghiêm mật khảo nghiệm người tu luyện ý chí cùng tín niệm, hiệu suất thì khảo nghiệm tài trí cùng ngộ tính.

Lý Tuần ý chí cứng cõi là không cần phải nói, tín niệm còn không có trở ngại, tài trí cũng không cần lo lắng, chỉ có ngộ tính — hãn có lẽ có nâng trái ngược mười tiểu ngộ tính, chưa hãn sẽ có thông suốt thiên địa, quán thông vũ trụ hiểu ra tính.

Hãn làm người giáo hoạt đa trí, suy nghĩ chu toàn, bản này không phải mao bệnh. Thế nhưng là tu đạo trên đường, tối kỵ phân tâm bên cạnh chiếu cố, tâm hãn nhãn nhiều liền dễ dàng phân tâm, như thế tâm phân thần tán, không thể ngưng tụ như nhất, lại có thể nào cảm nhận được mệnh mệnh thiên địa bên trong, kia một điểm như hiểu như không, hình như có không phải có huyền cơ?

Tiếp tục như thế, có lẽ hãn có thể từng bước một, làm từng bước đi xuống đi, chậm rãi đắp lên tu vi, đánh sâu căn cơ, cuối cùng, lại dựa vào kia miếu không

thể gặp cơ duyên, tại trên tiên đạo giã dựa tiến lên. Nhưng, nhưng cũng vĩnh viễn dừng lại nghỉ, vậy chân chính thông suốt linh triệt, vô cùng vô tận thiên đạo!

Nhưng mà, dù sao Thiên Tâm khó dò, giống như hôm nay, đương Lý Tuần trong lòng quan niệm chuyển hóa, tâm cảnh biến thiên thời điểm, có như vậy nhất cái "Linh chủng", hoặc là nhưng nói là "Ma chủng", cứ như vậy quay tròn, từ vô tận hư không bên trong, thụ kia Linh Cơ cảm ứng, thẳng quán thiếu niên linh khiếu!

Vào thời khắc ấy, Lý Tuần đốn ngộ!

Hắn chung quy là hiểu, mặc kệ hắn ngộ ra được cái gì, mọi người đều có thể dùng nhất cái từ để giải thích — thiên đạo vô tận.

Thiên đạo cho Lý Tuần một cái cơ hội, nhất cái đột phá tự thân bức tường ngăn cản, dững đạo tiên lộ cơ hội. Lý Tuần thiếu khuyết hiểu ra tính, tại thời khắc này, có nhất cái mở đầu, cũng vì hắn bình định trên con đường tu đạo, cơ sở nhất kia một điểm chướng ngại.

Chân chính tu đạo bước đầu tiên, liền vào thời khắc ấy, vững vàng đạp xuống.

Lý Tuần thể nghiệm và quan sát lấy thể nội chân tức hướng đi, không buông tha bất kỳ một cái nào biến hóa vi diệu. Chân tức lưu động, tuyệt không giống cái này bình thường dòng sông dòng suối nhỏ, có thể chính mắt thấy, có thể xúc cảm.

Chân tức lưu động, kỳ thật chính là "Khí cơ" biến hóa cảm ứng, chính là nhân thể cùng thiên địa nguyên khí không giờ khắc nào không tại tiến hành "Thiên nhân cảm ứng", loại cảm giác vi diệu này, xen kẽ trên cơ thể người kinh lạc da thịt ở giữa, sinh sôi không ngừng, rả rích không dứt, tạo thành "Lưu động" cảm ứng.

Mà nhất cái chân chính có đại trí tuệ tu sĩ, tuyệt đối không thể bị cái này mặt ngoài hiện tượng làm cho mê hoặc, hẩn hẩn là xuyên thấu qua cái này phức tạp biểu tượng, thẳng dò xét vi diệu trong đó chỗ.

Liên như thế lúc Lý Tuần, mặc dù hẩn sở cảm ứng đến đều là hoạt bát lưu động chân tức, thế nhưng là trong lòng của hẩn, lại tại hoảng hốt trong mê ly, bắt được nhất cái đến từ thể nội chỗ sâu nhất "Huyền diệu" .

Chân tức quay chung quanh Hoàng Đình nội Kim Đan, làm có quy tắc lưu động biến hóa, ở trong đó phức tạp khí cơ chuyển đổi, tinh mịn chỗ, chỉ sợ không ít hơn ước vạn đầu, nếu muốn trực đầu kiểm kê, đâu chỉ tại người si nói mộng, huống chi là muốn tìm đưa ra bên trong mẫu chốt nhất kia một điểm?

Nhưng mà, có lẽ là hôm nay đốn ngộ về sau, tốt đẹp trạng thái dư ba đi, nương tựa theo trong nháy mắt "Tâm nhãn" linh tính, Lý Tuần lại bắt lấy cái này nhất cái cực kỳ bé nhỏ, tiểu chi lại tiểu "Thời cơ" !

Kia là Kim Đan "Hạch", là nhân thể nội lớn nhất linh tính, tinh túy nhất "Linh", không thể nghi ngờ, nó cũng là người tu đạo coi trọng nhất bảo vật.

Mà thực tế hơn chính là, nó là "Linh Tê Quyết" trúc cơ giai đoạn bên trong, mẫu chốt nhất một cái kia "Linh chủng" !

"Linh Tê Quyết" trúc cơ giai đoạn, đại khái chia làm ôn dưỡng, tinh túy, diệu hóa, diễn sinh bốn cấp độ. Lý Tuần lúc này, cũng chỉ là tại tiến hành theo chất lượng ôn dưỡng giai đoạn mà thôi.

Mà lúc này, "Linh chủng" ngoài ý muốn phát hiện, thì đem hẩn tu vi tiến độ, bỗng nhiên trước thời hạn một mảng lớn.

Tại Lý Tuần trong linh giác, kia một điểm "Linh chủng", liền giống như là một điểm yếu ớt tinh hỏa, tại trong Kim Đan du tẩu bất định, tương đối điểm ấy "Tinh hỏa" tới nói, Kim Đan rộng rãi được chính như cùng vô ngần hư không!

Chính là bởi vì nó du tẩu, mới khiến cho thể nội khí cơ tùy theo sinh ra đủ loại biến hóa vi diệu. Mà loại biến hóa này, Lý Tuần trước kia chưa hề ý thức được qua!

Loại này huyền diệu cảm ứng cũng không biết có thể tiếp tục bao lâu, hãn không còn dám lãng phí thời gian, vội vàng dùng "Linh Tê Quyết" bên trong một môn đặc thù tâm pháp, đem tâm thần cùng "Linh chủng" tương liên. Từ nay về sau, cái này "Linh chủng", liền lại chạy không khỏi hãn nắm giữ.

Lý Tuần thở dài một hơi, mở mắt, sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối xuống, trong phòng đen kịt một màu.

Hãn đang nghĩ ngợi đốt đèn, trước mắt lại đột nhiên sáng lên, ánh đèn lấp lánh bên trong, Âm Tán Nhân đang đứng tại trước người hãn cách đó không xa, cảm có nhiều hứng thú ánh mắt nhìn hãn, gặp hãn mở to hai mắt, còn đưa cho hãn nhất cái ý vị sâu xa tiểu dung.

"Rất là dụng công đâu!"

Nghe nàng câu nói này, không biết thế nào, Lý Tuần trong lòng lại có chút cảm giác chột dạ, ở sâu trong nội tâm, hãn tuyệt không muốn cho Âm Tán Nhân biết hãn lúc này tiến bộ cùng đột phá. Cái này có lẽ xem như một loại bản thân bảo hộ tâm thái đi, lại hoặc là còn có một điểm cái khác tâm tư hỗn hợp ở trong đó.

Như thế vội vàng tình hình hạ, hãn không có khả năng đem trong lòng tâm tư gom rõ ràng, chỉ là dựa vào bản năng nói một câu: "A, không, tùy tiện luyện một chút..."

Âm Tán Nhân tựa hồ cũng không thêm để ý, gật gật đầu dễ tính.

Lý Tuần cũng không dám chủ quan, vội vàng đứng dậy, cung cung kính kính hỏi: "Sư thúc đến đây, có cái gì phân phó?"

Âm Tán Nhân tâm tư luôn luôn không thể nắm lấy, ánh mắt của nàng trên người Lý Tuần nhất chuyển, trong phòng không khí nhiệt độ bỗng nhiên rớt xuống. Lập tức, Lý Tuần trong lòng chính là một trận kinh hoàng, hẳn còn không biết đến tột cùng là thế nào một chuyện, nhưng cảm giác này...

Kỳ quái là, Âm Tán Nhân khí cơ ngoại phóng cũng chỉ thế thôi, Lý Tuần đã khẩn trương cao độ sọ não bên trong, chỉ là bỏ vào đến một câu nói như vậy: "Mấy ngày nay, cung trong nhưng có biến hóa gì sao?"

"Ách, không có!" Lý Tuần trả lời ngược lại là sáng khoái. Trên thực tế, Long Khánh cái kia mập mạp mấy ngày nay cũng hoàn toàn chính xác thành thật, chỉ là mỗi ngày lôi kéo hẳn đàm chút dưỡng sinh chi thuật. Lý Tuần cũng dùng Âm Tán Nhân cho hẳn tiên đan qua mặt hẳn một chút, thời gian trôi qua coi như nhẹ nhõm.

"Ba!"

Một cái vang dội cái tát — Lý Tuần lúc này bị đánh mông.

Âm Tán Nhân mỉm cười, rút về tay đi, thẳng quay người đi ra cửa, chờ nàng đến ngoài cửa, mới ung dung mà nói: "Muốn biết vì sao lại bị đánh sao? Đi theo ta!"

Nói xong, nàng liền cả người chui vào ngoài phòng trong bóng tối, Lý Tuần tựa như cái kẻ ngu, vượt mặt đi theo ra ngoài.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Cung Bí

Chương 08: Cung bí

Trong đêm cấm cung so ban ngày thiếu đi một chút trang nghiêm, lại nhiều hơn không ít quý bí, tựa như cùng một cái phục trên đất hung thú, há to mồm, chờ lấy vô tri người đi vào.

Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân lúc này ở một chỗ trong bóng tối hành tẩu, hẳn có chút không biết rõ, đêm sâu như vậy, đến cái này trong thâm cung đến, lại là có ý tứ gì? Nhất là lần này tiến cung, hai người căn bản chính là từ trên trời giáng xuống, không cáo từ nhập, cái này, dường như không quá thỏa đáng đi!

Âm Tán Nhân không nói, hẳn cũng không dám vấn, chỉ là buồn bực đầu theo ở phía sau.

Thẳng đến Âm Tán Nhân dừng bước lại, Lý Tuần mới góp thú hỏi một tiếng: "Sư thúc?"

Âm Tán Nhân phất trần vẫy một cái, để hẳn im miệng, lại dùng mắt ra hiệu, để hẳn nhìn nơi xa.

Lý Tuần vận dụng hết thị lực, mượn điểm điểm tinh quang, hướng bên kia nhìn lại, lại chỉ thấy được bóng cây chập chờn, còn có gió đêm thổi lên tản mát tuyết phấn, ngoài ra không có vật gì khác nữa.

Hắn sờ sờ đầu, lại nhìn trở về.

Âm Tán Nhân mỉm cười, chỉ vào chỗ kia địa phương nói: "Đó chính là cung đình nội khổ chỗ, người ở giữa bảo vật hơn phân nửa tụ tập ở đây, giá trị ước vạn,

người động tâm sao?"

Lý Tuần lắc đầu. Người ở giữa bảo vật, nói đến đạo đi, bất quá là chút ngọc thạch tranh chữ loại hình, có lẽ tại Nhân Gian giới nhưng giá chống đỡ vạn kim, nhưng nếu tại Thông Huyền Giới, thì bất quá là trông thì ngon mà không dùng được đồ chơi nhỏ, trèo lên không được nơi thanh nhã.

Từ khi trong lòng của hắn có minh xác so đo về sau, đối với loại chuyện này, được chia cực kỳ minh bạch, tự nhiên là sẽ không động tâm.

Chỉ là hắn lắc đầu mới xong, trong lòng đột nhiên nhảy một cái, cảm giác bên trong hình như có chút không ổn, nhưng đã động tác cũng làm, hắn cũng không tốt lại đổi, chỉ có thể nhận. Mà đầu óc thì tại càng không ngừng chuyển động, suy tư không ổn chi ý lý do.

Âm Tán Nhân mặc kệ Lý Tuần thầm nghĩ thứ gì, nàng trong tươi cười, đôi mắt bên trong, lúc này chính dừng động vạn dặm vẻ lo lắng, giống như đêm qua trận kia tuyết lớn, mỹ lệ sạch sẽ phía sau, đều là có thể giết người băng lãnh cùng âm hàn.

Chỉ là bị ánh mắt kia quét trúng một điểm, Lý Tuần chính là trên thân lắc một cái, suýt nữa mềm nhũn xuống dưới.

Đang lúc sợ hãi, chỉ nghe được Âm Tán Nhân mở miệng yếu ớt: "Đúng vậy a, người không quan tâm. Thế nhưng là, lại vẫn là có người quan tâm."

Lý Tuần giật mình, lại hướng bên kia nhìn lại, lại vẫn là không có chút nào phát hiện, Âm Tán Nhân khẽ mỉm cười nói: "Đi theo ta!"

Nàng dưới chân không dính nửa điểm tuyết bùn, nước chảy mây trôi bay đi đi qua, thân hình di động thời khắc, tựa như cùng ở tại trong bóng đêm tản bộ đồng dạng. Nhưng lại tại nàng thân hình ban đầu động thời điểm, Lý Tuần rõ ràng nghe được, không khí chung quanh bên trong truyền đến một tiếng không chịu nổi gánh nặng rên rỉ.

Trong thoáng chốc, Lý Tuần dường như thấy được một trận bão tuyết quá cảnh.

Hai cái không biết chỗ đó lóe ra người tới ảnh, đột nhiên xuất hiện ở trong hư không, hai cặp kính ngạc tới hồ tuyết vọng đôi mắt hướng bên này nhìn lại, sau đó liền trong nháy mắt đã mất đi thần thái.

Hai cỗ thi thể phảng phất bị nhất cái vô hình đại chùy giữa trời đánh mạnh một cái, lấy nhất cái tuyết không tự nhiên tư thế, cong vẹo vọt tới phương xa nền đá mặt. Nhưng mà đụng địa chi lúc, nhưng không có nửa điểm tiếng vang phát ra tới, quỷ dị làm cho người khác tê cả da đầu.

Ở trong quá trình này, Âm Tán Nhân không có biểu hiện ra cái gì xuất thủ dấu hiệu, nhưng nàng lại quả thật tước đoạt hai người kia tính mệnh, Lý Tuần ở phía sau cuồn rút một luồng lương khí, hẩn rớt cục xem như xem rõ Âm Tán Nhân kia thực lực sâu không lường được nhất giác.

Đối trên mặt đất hai cỗ tử thi, Âm Tán Nhân không có nửa điểm biểu thị, phảng phất chỉ là gặp đến hai mảnh lại bình thường bất quá cành gãy lá úa tự nhiên, nàng vẫn như cũ duy trì khoan thai ung dung bộ pháp, dần dần tiếp cận nội khổ chỗ. Lý Tuần tại hít sâu mấy lần đằng sau, bước nhanh đuổi theo.

Lúc này, liền xem như lấy Lý Tuần thấp trình độ, cũng cảm giác được có chút không đúng. Từ cái này hai cái người chết sau khi té ra ngoài, không khí chung quanh liền bỗng nhiên lấp kín, hương vị cũng toàn bộ khác biệt.

Cái gọi là "Hương vị", cũng chính là kia một tia vi diệu tới không thể nói đạo cảm xúc phản ứng, dùng "Thông cảm giác" phương thức biểu đạt ra tới. Lúc này không khí, liền giống như là nhất nồi dần dần đốt lên nước, bên trong đưa lên đại lượng vôi, còn điểm xuống mấy giọt ô trọc nọc độc.

Sau đó, "Đụng" một tiếng, cái này nồi có độc nước sôi phát nổ ra.

Lý Tuần đầu óc phảng phất bị một cục gạch đánh mạnh một cái, trong đầu

nhất mộng, hướng về sau liền ngã, đã "Ong ong" nghĩ lung tung sợ não bên trong, vốn lại chui vào Âm Tán Nhân kia một tiếng nói không nên lời hương vị cười khê.

Lý Tuần thần trí thời gian dần qua tán loạn, cơ hồ liền muốn ngất đi, nhưng lại tại lúc này, từng tiếng u êm tai tiếng vang — giống như tĩnh mạch tĩnh mạch ám quật bên trong, thành trên ngàn trăm năm tích oa đầm nước bên trên, một viên nho nhỏ giọt nước, "Leng keng" một tiếng đánh vào phía trên, tràn ra một vòng chậm rãi mở rộng gợn sóng.

Đầu óc của hắn bỗng nhiên nhất thanh, mở mắt ra.

Mà lúc này, lại có một bóng người rú thảm lấy ném ngã ra đi.

"Mặc dù người không động tâm, lại không thể đại biểu Thông Huyền Giới tất cả mọi người không động tâm." Âm Tán Nhân lúc này tiếng nói hết sức địa nhiệt nhuận bình thản, trực thối nhập Lý Tuần đáy lòng: "Nhất là những cái kia luôn muốn không làm mà hưởng người làm biếng, thẳng đem cái này đại nội xem như bọn hắn nhà kho, hết sức để cho người ta sinh chán ghét!"

Câu nói này nói xong, người cuối cùng ảnh tựa như bùn nhão ngã trên mặt đất, toàn thân cao thấp không còn nhất khối hoàn chỉnh xương cốt.

Lý Tuần nằm rạp trên mặt đất, cũng không dám thở mạnh một cái. Cái này trong chớp mắt chiến đấu, so Thiên Đô Phong kia một trận "Bách Kiếp ngàn trượng Hỏa Ngục" tự nhiên kém xa tí tắp, nhưng hiệu quả lại cũng không thua kém quá nhiều.

Từ đầu tới đuôi, hắn căn bản không có nhìn thấy Âm Tán Nhân có bất kỳ dấu hiệu động thủ, bốn cái đến từ Thông Huyền Giới tu sĩ liền ngay tại chỗ ngã lăn, kiểu chết lại không giống nhau, thật sự là rất quý dị!

"Trong hoàng cung cũng không quá yên ổn a!" Âm Tán Nhân ánh mắt quay lại Lý Tuần trên thân, từ trên cao nhìn xuống nhìn qua, mỉm cười nói: "Một cái

tát kia đánh cho đáng giá đúng không?"

Lý Tuần lắc lắc vẫn có chút mê muội đầu, chậm rãi bò người lên. Nghe được Âm Tán Nhân, hẳn lại là ngay cả cười khổ khí lực cũng bị mất, ánh mắt của hẳn tại kia bốn cái chết được sạch sẽ "Đạo tặc" trên thân nhất chuyển, lại rùng mình một cái.

Bốn người này trong tay Âm Tán Nhân không chịu nổi một kích, thậm chí căn bản không có bất luận cái gì xuất thủ chỗ trống, thế nhưng là theo Lý Tuần, lại là cái nào đều phải để hẳn liều mạng ứng phó. Chỗ chết người nhất chính là, Thông Huyền Giới tu sĩ sẽ tới Nhân Gian giới tới làm tặc, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin tưởng cái này?

Nhưng hẳn hết lần này tới lần khác lại không dám nói ra, muốn hẳn thừa nhận lại không cam tâm, chỉ có thể hàm hồ đáp một tiếng, lại đổi nhất đề tài: "Sự thúc, đây đều là những người nào?"

"Một chút không môn không phái du hồn thôi." Âm Tán Nhân tựa hồ không có làm khó hẳn ý tứ, còn khá phối hợp dời đi chủ đề: "Những người này giết cũng không sẽ chọc cho bên trên phiền phức, về sau liền cũng tặng cho người luyện công đi!"

Lý Tuần cười khổ ứng, nhưng hẳn vẫn không hiểu, những này xác nhận tán tu người, vì sao muốn đến người ở giữa trong hoàng thành đến? Chẳng lẽ không cảm thấy được mất mặt sao?

Đối với cái này, Âm Tán Nhân là như thế này giải thích: "Người ở giữa mặc dù không có cái gì quá quý báu vật phẩm, nhưng Hoàng gia tư tàng, tinh phẩm cũng là không ít.

"Những người này đã không có kết đảng sư bạn, lại không có hóa thân ức vạn đại thần thông, một chút không phải có tuyệt đại nhân lực mới có thể thu thập đồ vật, liền cũng chỉ có triều đình địa bàn quản lý ức vạn lê dân, mới có thể làm được. .. Còn những cái kia có môn có phái, tình thế tự nhiên khác biệt."

Lý Tuần nháy mắt mấy cái, cái này cái gọi là "Ưc vạn lê dân" mới có thể thu thập đồ vật, lại là cái gì?

Nhưng là, Âm Tán Nhân không nói, hăn cũng không dám vấn, bởi vậy chỉ là theo Âm Tán Nhân leo lên nội khố bậc thang.

Lý Tuần tại trên bậc thang xem xét, đã thấy phía trên bảy xoay tám lệch ra năm hơn mười danh thị vệ, cả đám đều bất tỉnh nhân sự. Âm Tán Nhân nhưng cũng không có gọi bọn họ lên ý tứ, phát trần vấy một cái, nội khố trên cửa khóa lớn liền tự động tróc ra, kho cửa lập tức mở rộng.

Trở ra là nhất cái khá lớn phòng, chỉ có mấy bộ cái bàn bày ra chỉnh tề, Lý Tuần vừa mới dò xét, trước mắt liền hiện lên vài gốc tinh tế phát trần tơ bạc, tơ bạc trong bóng đêm lóe lên, liền nghe được cơ quan ken két thanh âm, phòng khía cạnh, nhất cái âm ảnh phía dưới, hiện ra một cái địa đạo tới.

Đây mới là tiến vào nội khố chính xác vị trí.

Những này cơ quan tin tức loại hình đồ vật, ở trong mắt Lý Tuần xem ra, chỉ là cái mới mẻ mà thôi, cũng không làm sao thú vị. Ngược lại là đất này đạo môn vừa mở, bên trong thô trọng tiếng hít thở, lại là nghe cái rõ ràng.

Lý Tuần lúc này mới chợt hiểu, nguyên lai chân chính hộ vệ đều ở nơi này, mặc dù vẫn là một đám củi mục, nhưng dù sao so phía ngoài bia sống còn mạnh lên một chút.

Nhất cái tiểu hoàng môn đầu từ trong địa đạo xông ra, gặp trong thính đường hai người, rõ ràng lấy làm kinh hãi, bận bịu nhảy ra hành lễ nói: "Quốc sư đại nhân mạnh khỏe, Lý chân nhân mạnh khỏe!"

Âm Tán Nhân cũng không nhìn hăn cái nào, trực tiếp đi xuống, Lý Tuần dùng ngón tay một chút bên ngoài, ra hiệu tiểu hoàng môn đi thanh lý hiện trường, cái này tiểu thái giám cũng coi như lạnh lợi, liền vội vàng gật đầu ứng.

Đội Lý Tuần tiến vào địa đạo, mới phát hiện nguyên lai nơi này cũng không chỉ là thông hướng một chỗ, nhìn một cái, hơn mười đèn ngòm đường hành lang từ cái này phân nhánh, hướng bốn phương tám hướng kéo dài, cũng không biết thông ở đâu.

Đây cũng là một loại khác bảo hộ biện pháp, nếu như những này đường hành lang tại nửa đường lại phân xiên, trừ phi cái này trộm mà vận khí tuyệt đỉnh, có lẽ có cái gì nội bộ tin tức, nếu không tất trốn không thoát lạc đường một đường.

"Nội khố bên trong có mấy thứ đồ, người về sau thường đến xem là được." Âm Tán Nhân dẫn hần hướng một đầu trong dũng đạo đi đến, thản nhiên nói.

"Nhìn xem? Là để mạng lại xem đi!" Nghe Âm Tán Nhân mạn bất kinh tâm, Lý Tuần lại là tuyệt không dám chủ quan, tương phản chỉ cảm thấy sau đầu phát lạnh, một bên trong lòng kêu khổ, một bên gật đầu cuống quít.

Âm Tán Nhân thật giống là có một đôi có thể xuyên thấu lòng người phế phủ ánh mắt, đối Lý Tuần suy nghĩ trong lòng, hoàn toàn nhưng tại tâm.

Các loại Lý Tuần nhận lời đằng sau, nàng lại nói: "Đương nhiên, tu vi của người vụng về cực kì, đụng phải cao nhân cũng không có cách nào. Ta sẽ cho người mấy thứ pháp bảo, lại truyền thụ cho người một môn tuyệt học, để người cũng có chút khí lực phòng bị!"

Lý Tuần trong lòng hơi thả lỏng một hơi, thực tình thành ý địa đạo một câu: "Sư thúc anh minh!"

Đang khi nói chuyện, bọn hần xuyên qua bốn cái đường hành lang, cuối cùng đã tới nội khố vị trí — hoàng thất trọng địa, quả nhiên có chút khí phái, nặng nề cửa đá do hơn mười đại lực sĩ dùng bàn kéo thôi động, trọng lượng nên tại vạn cân phía trên, Lý Tuần ngẫm nghĩ chính mình thủ đoạn, cũng cảm thấy muốn vô thanh vô tức đi vào, hơi có chút khó giải quyết.

Nội khố thâm nhập dưới đất mấy chục trượng, công trình cực kỳ to lớn. Ở

trong phân loại tồn phóng các loại trân phẩm dị bảo, tùy tiện cầm đồng dạng ra ngoài, đều là giá trị liên thành, lại hoàng thất giấu kim cũng chôn cất ở chỗ này, mặc dù không có tác dụng gì, nhưng nhìn một cái, đây mắt kim quang lóng lánh, cũng là có chút hùng vĩ.

Lý Tuần cười ngửa xem hoa ở bên trong đạo qua một vòng, đi thẳng đến tầng dưới chót nhất một chỗ phòng luyện đan.

"Đây đều là lịch đại Hoàng đế tích súc đủ loại viên đan dược dược tán đến quý hiếm linh dược. . . Cũng không cần nhìn, rác rưởi mà thôi!" Âm Tán Nhân uốn nắn Lý Tuần tầm mắt: "Hướng chỗ ấy nhìn!"

Âm Tán Nhân chỉ là đan lô sau một chỗ bàn đá, phía trên trưng bày hai dạng đồ vật — nhất cái trong suốt bình thủy tinh, chỉ lần này bình chính là một kiện trân bảo, trong đó đựng lấy non nửa bình màu hồng đào chất lỏng, chiếu đến nhàn nhạt châu quang, không ngờ lộ ra nhàn nhạt màu xanh biếc, màu sắc chuyển đổi ở giữa, mười phần mỹ lệ.

Bên cạnh đặt vào một mảnh ri sét tấm sắt, ước chừng một chỉ dày, bốn phía tàn khuyết không đầy đủ, thấy thế nào đều là nhất khối sắt vụn.

Hai cái so sánh cực kỳ mãnh liệt vật bày ở một chỗ, cảm giác kia nói là không ra khó chịu.

Lý Tuần lập tức minh bạch, đây chính là Âm Tán Nhân muốn để hấn trông coi đồ vật, hấn bản năng cảm thấy hai thứ này cũng không phải là phàm vật, nhưng cũng không biết tốt chỗ nào, chỉ có thể nhìn về phía Âm Tán Nhân, chỉ tiếc, lần này Âm Tán Nhân không định giải thích.

Nàng chỉ là lần nữa đề điểm một câu: "Mấy ngày nay, ta muốn cùng sư phụ người đi bên ngoài kinh thành xử lý một số chuyện, hai thứ đồ này trong lúc nhất thời là chiếu cố không kịp, người liền gánh chút trách nhiệm đi!"

Lý Tuần mở to hai mắt nhìn: "Sư thúc các người muốn tới đi đâu?"

Thẳng đến câu nói này nói ra, Lý Tuần trong lòng mới đột nhiên sinh ra nhất niệm đầu: "Bọn hăn muốn rời khỏi? Vậy ta vì sao không thừa cơ đào mệnh? Dù sao trên người bây giờ 'Huyết Yểm' uy hiếp đã có thể tiêu trừ. . ."

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, Âm Tán Nhân ánh mắt lờm tới, trong tươi cười nhiều chút hương vị: "Người thật muốn biết?"

Lý Tuần trong lòng nhất thời nhảy một cái, vừa mới ý nghĩ kia "Ba" một tiếng phá hết. Hăn tuyệt không phải đồ đần, gặp không phải con đường, liên tục không ngừng lắc đầu.

Thấy hăn như thế thông minh, Âm Tán Nhân hơi cảm thấy hài lòng, liền không còn làm khó hăn, nói: "Người không cần phải lo lắng, chỉ cần dùng lòng chiếu cố chính là, có ta những pháp bảo kia, chuyện bình thường, người vẫn có thể ứng phó tới."

Lý Tuần trong lòng thầm nghĩ, nếu là không chuyện bình thường đâu? Đương nhiên, lời này hăn tuyệt đối không dám nói ra, chỉ là cúi đầu xác nhận, sau đó liền theo Âm Tán Nhân lui ra ngoài.

Ra nội khố, Âm Tán Nhân đi đường cùng lúc đến nhưng lại không giống nhau. Lý Tuần không dám hỏi, chỉ là ở phía sau theo sát.

Đi vài bước, chợt thấy Âm Tán Nhân cũng không quay đầu lại, ném qua tới một cái túi nhỏ: "Trong này là một ít pháp khí, mặc dù uy lực không lớn, nhưng thẳng ở dễ học dễ dùng, người như dùng nhiều chút đầu óc, ứng phó điểm ấy tình trạng liền cũng đầy đủ!"

Lý Tuần hoảng hốt vội nói tạ, đang nghĩ ngơ nhìn xem bên trong có đồ vật gì, nhưng lại nghe đạo Âm Tán Nhân mở miệng: "Ta lại truyền cho người một điểm pháp quyết, khẩu quyết yếu nghĩa chỉ nói một lần, nghe không được đầy đủ, cũng không cần hỏi lại!"

Lý Tuần giật nảy mình, luống cuống tay chân đem cái túi thu lại, ngưng tụ

tâm thần, tinh tế nghe giảng.

Âm Tán Nhân một bên dạo bước, một bên thuận miệng nói xuất pháp quyết tinh nghĩa. Đầu tiên là tổng quyết, hện năm ba ngàn chữ, tiếp lấy chính là giải thích, nhiều như rừng không dưới vạn lời. Cũng may mà Lý Tuần từng có tai không quên chi năng, mới có thể từng cái ghi lại, không có sơ hở.

Âm Tán Nhân quả nhiên nói được thì làm được, chỉ nói một lần liền không nói thêm lời nào. Kể xong, lại hỏi Lý Tuần ghi lại nhiều ít, Lý Tuần lau đi đầu mồ hôi lạnh, thở dài ra một ngụm khó chịu: "Hỗ thẹn, nhưng cuối cùng là ghi xuống!"

Đón lấy, liền đem tổng quyết, giải thích gần đây hai vạn chữ từ đầu tới đuôi, lại công một lần, trong đó tịnh không có chút nào sai lầm. Đương nhiên, hành văn dấu chấm luôn có chút cứng nhắc, thế thì cũng không thể tránh né.

Âm Tán Nhân bộ pháp chợt dừng — Lý Tuần bởi vì chính phân tâm ký ức, kém chút một đầu đụng vào, mặc dù thu được kịp thời, nhưng chớp mũi đã chạm đến Âm Tán Nhân vai chỗ. Hăn dọa đến một thân mồ hôi lạnh, bặt bệ lui lại một bước, hoảng sợ được tạ khởi tội tới.

Âm Tán Nhân quay đầu liếc hăn một cái, trên mặt thần sắc giống như cười mà không phải cười, vi diệu cực kì, lại là mười phần động lòng người.

"Rất tốt! Ta cuối cùng không có dạy đến cái ngu ngốc!" Dừng một chút, nàng lại nói: "Đây chỉ là chút điểm chính đại khái, đợi trở về, còn có rất nhiều ứng dụng pháp môn, ta đã tập kết thành sách, cũng cùng nhau truyền cho người, người phải dùng tâm tu luyện mới là."

Nói xong, nàng cất bước lại hành. Lý Tuần vội nói tiếng cảm ơn, nhưng trong lòng tính toán nàng, cũng không biết là nên vui hay là nên kinh.

Mà lúc này, hăn cũng đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, gọi lớn một tiếng: "Sự thúc, cuối cùng là pháp quyết gì?"

Âm Tán Nhân bước chân không ngừng, chỉ là cười một tiếng: "Biển sinh hoàn vũ, thống ngự lục khí, có đạo âm dương, chúng diệu chi môn. . . Ân, liền gọi 'Lục ngự Âm Dương biến' đi!"

Nói nửa bộ phận trước, là tổng quyết bên trong một đoạn văn, lúc này nói ra, rất có nêu rõ những nét chính của vấn đề chi diệu. Lý Tuần tuy chỉ là ăn tươi nuốt sống, nhưng lúc này nghe đoạn văn này cũng có chút thể ngộ, bất tri bất giác, liền lâm vào thôi diễn phỏng đoán bên trong . Còn Âm Tán Nhân nửa câu sau giống như thông không phải thông nói nghĩa, cũng liền không thể nào quan tâm.

Sau đó, chính là một đoạn rất lâu trầm mặc, cho đến đường hành lang đã hết, Lý Tuần lúc này mới giật mình tỉnh lại. Nhìn xuống đất đạo cuối cùng, đã xốc lên nóc phía trên kia mơ hồ đèn đuốc, trong lòng nhất kỳ: "Cái này cũng không giống như là mới tiến đến địa phương a!"

Rất nhanh, mắt thấy, liền xác nhận suy đoán của hẳn.

Địa đạo mở ra chỗ, đâu còn là cái kia trống rỗng phòng, chỉ gặp trong phòng đèn đuốc sáng trưng, Khi La khắp nơi, trác kỷ sạch sẽ, phía trên điêu khắc hoa văn càng là tinh mỹ đã đến.

Thấy vài cái bài trí, đều là khó gặp tinh phẩm, lại bày ra lúc lại khá gặp xảo tư, rất hiển nhiên, nơi này chẳng những có người ở lại, mà thân phận, cũng không tầm thường, xác nhận phi tuyền một loại a.

Hai người chỗ chính là cái phòng khách nhỏ, không xa bày biện một bức bình phong, đem nơi này cùng bên ngoài ngăn cách, bình phong phía trên là bách hoa đồ, họa sĩ thủ pháp cũng là cực giai. Lúc này, Lý Tuần hai người cái bóng, chính ẩn ở phía trên, dính vào cùng nhau.

Thấy một lần tình hình này, Lý Tuần chính là giật mình: "Không ổn!"

Suy nghĩ vừa qua , bên kia liền chuyển một người tới, hiển nhiên là nhìn thấy

bình phong bên trên bóng người, tới xem.

Kia là nhất cái mười bốn mười lăm tuổi cung nữ, khuôn mặt có chút tú mỹ, lại ngây thơ vẫn còn, nhất chuyển tới gặp hai người, trên mặt chính là giật mình, con mắt mở thật lớn, sau đó liền một tiếng kêu sợ hãi, thanh âm cũng không lớn: "Thích khách!"

"Ngu xuẩn!" Lý Tuần trong lòng thầm mắng, nhận không ra hẳn thì cũng thôi đi, giống Âm Tán Nhân bực này nhân vật, là Hoàng đế trước mắt hồng nhân, những này hậu cung cung nữ thái giám, lại còn có không quen biết?

Một câu như vậy kêu đi ra, như rước lấy thị vệ coi như việc nhỏ, nhưng trêu đến Âm Tán Nhân sinh khí, đừng nói là cái này tiểu cung nữ, chính là cái này cung nữ hầu hạ chủ tử, cũng muốn đi theo xui xẻo!

Hắn nhìn về phía Âm Tán Nhân, lại ngoài ý muốn phát hiện Âm Tán Nhân tựa hồ cũng không làm sao sinh khí, thậm chí còn nhìn xem tiểu cung nữ cười một tiếng: "Thích khách, ở đâu?"

Chẳng lẽ Âm Tán Nhân thích ấu nữ một loại?

Lý Tuần trong đầu lóe lên ý nghĩ như vậy, lại cảm thấy lấy Âm Tán Nhân tập tính, cũng chưa chắc không có khả năng, liền để ý. Đương nhiên, lời xã giao hay là nên hẳn nói, hẳn đi trên trước một bước, quát khẽ nói: "Im lặng! Là quốc sư ở đây!"

Tiểu cung nữ cuối cùng không có gốc đến nhà, con mắt của nàng mở càng lớn, nhìn xem Âm Tán Nhân, đưa tay bưng kín miệng nhỏ, thân thể đã là mềm nhũn, dán bình phong té ngồi trên mặt đất.

Âm Tán Nhân mỉm cười, không nhìn nữa nàng, cất bước vòng qua bình phong, hướng tứ phía hơi chút dò xét, đúng là rất có hứng thú đáng vẻ, nàng nói: "Nơi đây, xác nhận Lan Xạ viện đi. . . Chẳng lẽ Tân phi chỗ ở?"

Tiếng nói vừa dứt, liền có một tiếng tinh tế có chút ửng thanh vang lên: "Quốc sư không tới một lần, nhưng lại có thể nhớ kỹ, thiếp thân chuẩn bị cảm giác vinh hạnh."

Thanh âm này mềm nhỏ lưỡng lự, chỉ nghe, liền có thể tại trong đầu phác họa xuất nhất cái yếu đuối ôn thuận giai nhân hình tượng, chỉ là giọng điệu này bình thản không màng danh lợi, nhu bên trong có cương, cũng không giống như là vị tiêm tiêm yếu đuối chi nữ có khả năng nói ra khỏi miệng!

Lý Tuần trong lòng hiếu kì, liền theo tiếng kêu nhìn lại, vừa nhìn xuống, hẳn cũng như kia không hiểu chuyện tiểu cung nữ, mở to hai mắt, nhìn xem kia từ đèn đuốc âm ảnh hạ đi ra tuyệt đại giai nhân — ai nói Nhân Gian giới không có mỹ nữ giai nhân? Lúc này hiện ra tại trước mắt hẳn, chính là một vị tuyệt đối không thua kém bất luận cái gì Thông Huyền Giới mỹ nữ tiên thù người ngọc.

Chỉ xem mỹ nhân này đi tới, liền phảng phất là gặp được Giang Nam Xuân Thu nhất thoa mưa bụi, mang theo cỏ cây hương hoa, sương mù nhào vào trên mặt, tươi mát chi khí làm lòng người cảnh vì đó vừa mở.

Cảm giác bên trong, nàng cùng trên núi Minh Cơ tiên sư là hai chủng đẹp cực đoan — Minh Cơ sắc bén sáng tỏ, tựa như Thanh Ngọc Kiếm vung lên vẩy kiếm mang, mỹ lệ mà nguy hiểm, lộ ra cổ làm cho người mừng rỡ thanh lương.

Mà cái này một vị, từ đầu đến chân, đều là nhu nhu.

Kia mặt mày hình dáng, nhu hòa nhẹ yếu tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng, tại dưới ánh nến, thỉnh thoảng chảy đi xuất một điểm ba quang, càng là có xuân thủy ôn nhu. Cho dù nàng dáng người thon dài, lại cốt nhục cân xứng, nhưng như thế nhìn một cái, nhưng cũng cảm thấy nàng yếu đuối uyển mị, có thể hộ có thể yêu, hận không thể ôm vào trong ngực tùy tiện vuốt ve an ủi một phen.

"Người ở giữa cũng có như vậy mỹ nhân?"

Lý Tuần cơ hồ nhịn không được chặn đánh chường tán thưởng một tiếng, thế

nhưng là, hẳn thế nào cảm giác, vị này nhu hòa ôn thuần mỹ nhân, nhìn về phía Âm Tán Nhân ánh mắt, lại là như vậy bất thiện?

Đương nhiên, dù cho cũng không phải là thiện ý ánh mắt, nếu do mỹ nhân này sử ra, cũng không có bao nhiêu lực sát thương. Chỉ ít Âm Tán Nhân là không thể nào quan tâm, ánh mắt của nàng tại Tần phi trên mặt khẽ quét mà qua, chưa nói tới sinh khí, lại so Tần phi ánh mắt muốn lãng lệ gấp trăm lần.

Chỉ nghe nàng lạnh nhạt nói: "Đã trở thế như vậy, nương nương vì sao còn chưa an nghỉ?"

Nàng lời này liền có chút biết rõ còn cố hỏi, chỉ nhìn Tần phi quần áo, liền ứng biết nguyên nhân ở đâu đi!

Có lẽ là đêm dài thật rét nguyên nhân, Tần phi khoác trên người một kiện lông chồn áo choàng, làm khiết hoa mỹ, cũng cực sắc dáng người của nàng.

Mà áo choàng phía dưới lại đơn bạc cực kì, chỉ có một kiện màu hồng đào sa y váy dài mà thôi, hiển nhiên là đã đi ngủ, chỉ là nghe phía bên ngoài động tĩnh, mới lại đứng dậy xem.

Lý Tuần mặc dù không đẹp quá sắc, lúc này cũng không nhìn được hưởng áo choàng bên trong chăm chú nhìn thêm — loại cơ hội này, dù sao không nhiều!

Hẳn là cảm giác được Lý Tuần ánh mắt, Tần phi có chút bất an đem áo choàng kéo chặt chút, dưới ánh nến, cũng không biết trên mặt của nàng đến tột cùng đỏ lên không có. Nhưng nàng giọng nói, vẫn mừì phần trấn định: "Quốc sư đã có thể đêm khuya tuần thú cung đình, thiếp thân liền cũng có thể ngủ trẻ chút. Quốc sư ban đêm đến đây, nhưng là muốn dùng trà a?"

Lần này, Lý Tuần nghe được hiểu hơn, cái này Tần phi cơ hồ là cùng Âm Tán Nhân đối lập nói nói! Cho dù nữ tử này không có khả năng biết Âm Tán Nhân chân thực thân phận, nhưng là, chỉ bằng nàng dám chính diện chống đối Hoàng đế trong mắt đại hồng nhân dũng khí, liền để Lý Tuần đối nàng đánh giá lại cao

một chút.

Âm Tán Nhân thái độ đối với nàng, tốt đủ để cho Lý Tuần cảm thấy ghen ghét, chính là đã đến tình trạng này, lại vẫn không có nửa chút vẻ giận, ngược lại lại là cười một tiếng: "Đêm đã khuya, không tốt quấy rầy nữa, lần này coi như xong đi, ngày sau có nhàn, chắc chắn sẽ đến đây lấy chén trà uống."

Dạng này cấp bậc lễ nghĩa chu toàn trả lời, nghe được Lý Tuần cái cảm đều muốn đến rơi xuống, Âm Tán Nhân lúc nào đối người khách khí như vậy qua? Chẳng lẽ là cái này Tần phi có cái gì đặc biệt chỗ?

Mang theo cái nghi vấn này, hắn cùng Âm Tán Nhân đi ra Lan Xạ viện. Cùng ở bên trong kho lúc, tất cả cung đình thị vệ gặp Âm Tán Nhân, đồng đều không có tỏ vẻ ra là bất luận cái gì vẻ kinh ngạc, phảng phất vị này nữ quốc sư tại cấm cung nội đi dạo, là nhất thiên kinh địa nghĩa bất quá sự tình đồng dạng.

Nghĩ đến đây cũng là Âm Tán Nhân thần thông một bộ phận đi! Lý Tuần ngược lại là không cảm thấy kinh ngạc, ngược lại là đối sau lưng dần dần đi xa Lan Xạ viện, hoặc là nói, là đối Lan Xạ viện bên trong vị kia mỹ nhân hội càng cảm thấy hứng thú một chút.

Hắn nhìn không được quay đầu nhìn thoáng qua, đúng lúc này, Âm Tán Nhân ở phía trước mở miệng: "Thế nào, có hứng thú sao?"

Lý Tuần mãnh lắc đầu, nhưng tại lắc đầu đồng thời, hắn lại không chịu được nghĩ đến, kia như tuyết sạch sẽ lông chồn phía dưới, như ẩn như hiện ưu mỹ thân thể, cùng tại thật mỏng sa y đằng sau, lộ ra mềm mại cảm giác.

Cổ họng của hắn nhuyển động hai lần, má bên cạnh có chút mỗi như.

Sợ Âm Tán Nhân hỏi lại xuống dưới, hắn quyết định đảo khách thành chủ, ho nhẹ một tiếng về sau, hỏi ngược lại: "Cái này Tần phi đối sư thúc ngài có chút bất kính, vì Hà sư thúc ngài..."

Lời này có vẻ như quan tâm, hơi có chút lấy lòng ý vị, nhưng trên thực tế đâu? Chỉ sợ chính Lý Tuần cũng không biết rõ hỏi như vậy nói động cơ đi.

"Tuyệt đại vuơ vật, luôn có chút tự ngạo tư cách..." Âm Tán Nhân tiếng nói bỗng nhiên trở nên lưỡng lự khàn khàn, tại cái này nồng đậm bóng đêm, lộ ra chút mùi vị khác thường: "Cái này cấm cung giai lệ ba ngàn, giống nàng dạng này, nhưng cũng không nhiều đâu!"

Đương Lý Tuần chính dư vị trong lời nói thâm ý lúc, trước mặt Âm Tán Nhân đột nhiên dừng bước lại, xoay người lại, hướng hẳn cười nói: "Người thật đối nàng không hứng thú?"

Lý Tuần mới muốn lắc đầu, bỗng nhìn thấy Âm Tán Nhân trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất kỳ quang, trong lòng căng thẳng, đầu đúng là cứng đờ, trong miệng quý quái làm thần chên lệch nói ra: "Sư thúc minh giám, chính là ở trên núi, cũng ít gặp dạng này tuyệt sắc..."

"Đúng vậy a..." Âm Tán Nhân trong mắt quang mang tán đi, ngữ khí lại ôn hòa rất nhiều, lời nói bên trong thậm chí có chút cảm thán chi ý.

"Minh Tâm Kiếm Tông cái này mấy đời nữ đồ xác thực thu được ít! Nhưng mà, nhưng cũng cũng xem như nhất thời chi tuyển... Thanh Ngâm liền không cần phải nói, trong hàng đệ tử đời thứ hai, Minh Cơ có băng cơ ngọc cốt, danh kiếm Phong Thần; Minh Như nhưng là vân tư hà thái, dung nhan đoan chính thanh nhã... Nhìn người bộ dáng, cùng các nàng cũng đều là rất quen a?"

Âm Tán Nhân là dạng gì thanh danh? Mặc dù trong lời nói của nàng đều là chút tán tụng chi từ, nhưng từ nàng chuyện xưa kinh lịch đến xem, chính là Lý Tuần loại này tiểu bối, cũng biết trong nội tâm nàng chi ý đến tột cùng vì sao. Vốn lại không thể không đáp, tư đến Thanh Ngâm, Minh Cơ đối với hẳn tốt, không khỏi hết sức khó xử, chỉ có thể hàm hồ ứng phó.

Thế nhưng là, nhưng lại không phải do hẳn không thuận Âm Tán Nhân mạch suy nghĩ suy nghĩ, dù cho trong lòng xấu hổ, hẳn cũng muốn thừa nhận, Âm Tán

Nhân đối vài vị nữ tính tiên sư miêu tả, đúng là lập luận sắc sảo, nói đến trọng điểm bên trên.

Lấy loại này góc độ đi tưởng tượng vài vị trưởng bối dung nhan, đối Lý Tuần tới nói, vẫn là cái tươi mới nếm thử, trong đó tự có một phen vi diệu cảm ứng, cái này khiến trong lòng của hắn rất có vài phần dị dạng.

Lúc này lại quay đầu nghĩ một hồi Tần phi dung mạo, liền lại là một loại khác mùi vị.

Đúng lúc này, Âm Tán Nhân bất động thanh sắc vụt ra cái tiếng sấm tới: "Nếu người thật có hứng thú, tối nay trở về ở một đêm là được."

Lý Tuần coi là thật như bị nhất cái tiếng sấm đánh trúng đỉnh đầu, hắn thân thể run lên, nghẹn ngào kêu lên: "Này làm sao có thể?"

"Có cái gì không thể?" Âm Tán Nhân nói chuyện liền giống như là uống trà đồng dạng nhẹ nhõm, nàng mỉm cười: "Ta ở nơi đó ngủ lại một đêm, cũng không thấy nàng như thế nào."

Lý Tuần trong đầu chấn động, rốt cuộc hiểu rõ Tần phi tại sao lại là cái bộ dáng này. Hắn ngơ ngác nhìn Âm Tán Nhân xinh đẹp nho nhã khuôn mặt, trong đầu lại không tự chủ lóe ra hai vị này tuyệt sắc tại trời tối người yên lúc, ánh nến ảm đạm bên trong đủ loại hoạt động đến — một cỗ không hiểu chi hỏa, "Đằng" từ cái bệ vọt lên, trong chốc lát không có quá đỉnh đầu.

"Ba!"

Đau đớn trên mặt đem hắn từ trong nháy mắt trong mê ly đánh ra, trên người hắn đánh cái lạnh run, giương mắt nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy Âm Tán Nhân ý cười loáng thoáng khuôn mặt, cùng vừa mới thu hồi, một con kia có thể để hắn chết đến trăm ngàn lần ngọc thủ.

Chỉ gặp Âm Tán Nhân biểu hiện trên mặt giống như cười mà không phải

cười, vi diệu cực kì, nàng nói: "Nghĩ gì thế?"

"Không, không có..." Lý Tuần lấp bấp ứng một tiếng, trên người quần áo trong chốc lát liền thấm ướt một tầng, hai cái đùi cũng bắt đầu phát run lên, dưới tình hình như thế, hẳn cũng không biết mình có nên hay không quỳ xuống — đến tột cùng là thẳng thắn tốt hơn? Vẫn là tử thủ nhất quán ti hạ trung thành gương mặt?

Vạn hạnh, Âm Tán Nhân và cái này cái đó, chọc cười tìm niềm vui thành phần vẫn là hơi lớn, lấy nàng tác phong, cũng không quan tâm cái này.

Nhìn xem Lý Tuần kia tử bạch gương mặt, nàng vẫn duy trì tiểu dung: "Việc này còn cho phép người đi, ta cũng chẳng muốn quản người. Chỉ là người phải nhớ kỹ, tại ta cùng sư phụ người rời đi trong lúc đó, kia hai dạng đồ vật..."

Lý Tuần may mắn mình trốn qua một kiếp, tự nhiên là gật đầu cuống quít.

"Đây cũng là, hiểu được nặng nhẹ liền liền tốt." Âm Tán Nhân lại duỗi ra tay đến, vỗ vỗ gương mặt của hắn, rất có thân mật chi ý, mà Lý Tuần trên người đạo bào, lại càng là ẩm ướt được thấu —

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Tàn Phi

Chương 01: Tàn phi

Đêm nay phiền não, lực ảnh hưởng muốn so Lý Tuần tưởng tượng đơn thuần.

Nguyên nhân rất đơn giản, hẳn quá bận rộn, bận đến đủ để quên hết mọi thứ sự tình!

Từ đêm hôm đó lên, Lý Tuần trong hoàng cung liền nhiều một hạng nhiệm vụ. Mỗi ngày ứng phó xong Long Khánh đằng sau, hẳn cũng nên tại cấm cung trong chuyển lên nhất chuyển, lại không luận hẳn bản tâm như thế nào, nhưng một cái nam nhân trong hoàng cung làm càn như vậy, kiểu gì cũng sẽ rước lấy chút lời ra tiếng vào. Nhưng mà, Hoàng đế lão gia cũng mặc kệ không hỏi, chính là có người bất mãn, có thể làm gì hẳn?

Vài ngày trước, kia cưỡi ngựa chương đài sinh hoạt, là rốt cuộc tiến hành không nổi nữa. Ngoại trừ cung nội quan hệ tính mạng hẳn nhiệm vụ bên ngoài, đã bắt đầu khôi phục tu luyện sinh hoạt, cũng chen tới hẳn một điểm cuối cùng nhàn hạ.

Trên núi tất cả tu luyện cường độ muốn lần nữa khôi phục, bao quát sau khi xuống núi mới được công pháp, đều cần tập trung rất nhiều tâm lực. Mấy ngày kế tiếp, Lý Tuần cảm thấy một ngày mười hai canh giờ, tựa hồ đã là không đủ dùng!

Cho nên, hẳn bắt đầu nghĩ hết tất cả biện pháp, muốn gạt ra chút thời gian tới.

Liền như thế khắc, vừa mới ứng phó xong Long Khánh những cái kia vụng

về vấn đề, trộm được nửa ngày nhàn rồi đi tại lâm viên trên đường nhỏ, hăn cũng không có nhàn rồi, mà là móc ra « Huyết Thần Tử », vừa đi vừa tinh tế quan sát.

Huyết sắc chữ viết mười phần chói mắt, nhưng Lý Tuần cũng không thèm để ý, gật gù đắc ý, thấy mười phần đầu nhập.

Không thể không nói, « Huyết Thần Tử » không hổ là Thông Huyền Giới lợi hại nhất ma công một trong, mặc dù Huyết Tán Nhân cho Lý Tuần, bất quá là nông cạn nhất pháp quyết, liên quan phạm vi, cũng chỉ là giải quyết trong cơ thể hăn Huyết Yêm bộ phận, nhưng trong đó để lộ ra pháp môn, vẫn làm cho hăn mở rộng tầm mắt.

« Huyết Thần Tử » pháp môn tu luyện, có khác với « Linh Tê Quyết » cùng « U Minh Lục ».

Nó tu luyện đặc chất, chính là lấy một loại đặc thù pháp môn, làm người tu luyện nhục thể cùng chân tức tan tại một chỗ, tạo ra "Huyết thần", lại xuyên thấu qua rèn luyện tăng lên tính chất, khai phát năng lực, cuối cùng hình thành vô thượng huyết ma pháp thể. Không những Kim Cương Bất Hoại, lại có thể làm chân tức, nhục thể, tinh thần hoàn toàn hợp thành mà vì nhất, tùy ý biến hóa!

Huyết Tán Nhân dạy cho Lý Tuần những này thô thiển pháp môn, đương nhiên không đạt được loại này vô thượng cảnh giới, bất quá lại có thể làm Lý Tuần đem tiềm phục tại thể nội "Huyết Yêm" cùng trái tim luyện hóa thành một thể, có được bộ phận huyết ma pháp thể năng lực.

Đối tu sĩ mà nói, cái này tuyệt đỉnh pháp môn sức hấp dẫn, liền như thế tục bên trong mỹ nữ chi vu sắc quý, vàng bạc chi tại tham tiền, Lý Tuần vừa mới có tu sĩ tự giác, đối cái này dụ hoặc tự nhiên cũng rất khó kháng cự.

Hăn phỏng đoán trong đó tinh diệu, dạo chơi mà đi, đối chung quanh tình hình một mực mặc kệ. Trên đường thái giám cung nữ gặp, tự nhiên cũng muốn cơ linh nhường đường, cho nên cùng nhau đi tới, nhưng cũng không có vấn đề gì.

Nhưng mà, nếu là đụng tới nhất cái đồng dạng không nhìn đường, hậu quả kia coi như khác biệt!

"Ai da!"

Một tiếng kêu sợ hãi đằng sau, Lý Tuần cảm thấy trên thân chấn động, ngạc nhiên nhìn lại, đã thấy cách đó không xa ngã ngời nhất cái cung nữ, tuổi tác còn trẻ con, chính nâng lên khuôn mặt nhỏ, tức giận nhìn về phía này.

Hai người tầm mắt gặp nhau, kia tiểu cung nữ lại là giật nảy mình, vội vàng đứng dậy hành lễ nói: "Lý chân nhân mạnh khỏe!"

"Ừm." Lý Tuần lòng dạ còn không có chật hẹp đến ngay cả chút chuyện nhỏ này cũng không bỏ xuống được, thuận miệng đáp một tiếng, đang muốn cất bước rời đi, đột nhiên trong lòng hơi động.

Cái này tiểu cung nữ, lại là có chút quen mặt.

Dừng thân, nhìn nàng đang muốn rời đi, liền kêu một tiếng: "Người là cái nào phòng? Tên gọi là gì?"

Tiểu cung nữ nghe được thanh âm lại bị giật nảy mình, gặp lại sau Lý Tuần trên mặt có chút hòa khí, mới yên lòng.

Tâm tư của một đứa trẻ chính là như vậy, một khi buông lỏng, liền có chút không biết lớn nhỏ. Nàng hì hì cười một tiếng, lại thi lễ một cái: "Tiểu tỳ Hạnh nhi, là hầu hạ Tần phi nương nương, mấy ngày trước chúng ta còn gặp qua nha!"

"Tần phi?"

Lý Tuần cầm tư lụa tay không khỏi xiết chặt. Đích thật là cái ánh mắt kia không tốt lắm tiểu cung nữ, lúc mới gặp mặt, còn gọi một tiếng "Thích khách" đâu!

Tần phi, Tần phi. . .

Lý Tuần trước mắt tựa hồ hiện lên vị kia giống như xuân thủy ôn nhu, lại tựa có một phen quạt cường giai nhân tới. Ngày đó ánh nến dao động đỏ bên trong, trong chốc lát kinh diễm, còn có ban đêm đường mòn bên trên, Âm Tán Nhân tràn ngập mập mờ ám chỉ câu nói, bao quát cuối cùng trần trụi chứng cứ rõ ràng!

Hắn chậm rãi hút vào lương khí, để cái này nhàn nhạt ý lạnh thâm nhập trong phế phủ.

Cùng Thanh Ngâm, Minh Cơ bọn người so sánh, Tần phi cho Lý Tuần cảm giác, phi thường không giống. . . Thế nhưng là, không giống chỗ đang ở đâu?

Trong lòng tồn lấy dạng này nghi hoặc, hắn phát phát tay để Hạnh nhi rời đi, mới muốn quay người rời đi, trong lòng lại là khê động. Lần này, là xúc động!

Thế là, đơn thuần tiểu cung nữ đằng sau, liền nhiều một cái to lớn cái đuôi, mà tiểu nữ hài vẫn là mộng nhiên chưa phát giác. Chỉ là chuyển mấy vòng, "Lan Xạ viện" liền đã ở nhìn, Lý Tuần không còn che dấu thân hình, mà là quang minh chính đại hiện thân ra, cùng Hạnh nhi cơ hồ là trước sau chân đạp tiến viện tử.

Trước cửa hầu hạ thái giám vô cùng ngạc nhiên, nhưng lại không dám ngăn cản, trên mặt biểu lộ cực kỳ quái. Tận đến giờ phút này, Hạnh nhi mới phát giác trong đó biến hóa, nàng bỗng nhiên quay đầu, mở to hai mắt nhìn xem Lý Tuần, hiển nhiên là bị hù dọa: "Lý chân nhân. . ."

Lý Tuần nhìn xem tay nàng đủ luống cuống đáng vẻ, tâm tình bỗng nhiên trở nên rất tốt, đây là một loại đã thật lâu chưa từng cảm thụ thể nghiệm, hắn nhìn không được mỉm cười: "Ta khát, đến nơi này đến uống chén trà!"

Lúc này sớm có cơ linh thái giám chạy vội đi vào, cáo tri Tần phi động tĩnh bên ngoài. Liền tại Lý Tuần lúc nói chuyện, phòng công nhất khối tuyết trắng vấy tay áo có chút phiêu động, sau một khắc, cặp kia linh tú nhu hòa đôi mắt, liền bắn ra trên người Lý Tuần.

Lý Tuần lập tức đem tất cả lực chú ý đều đặt ở trên người nàng.

Hôm nay Tần phi, đương nhiên sẽ không giống đêm hôm đó, quần áo không chỉnh tề, tóc mây tán loạn.

Lúc này, nàng một thân bạch sấn Thanh Văn váy dài, màu xanh đường vân bị xảo thủ dệt thành Trường Xuân dây leo dáng vẻ, xanh tươi ướt át. Ống tay áo do mấy tầng lụa mỏng dệt thành, bên trên thêu chim bay đồ, tinh xảo hoa mỹ bên trong lộ ra một chút thanh nhàn hài lòng. Trên đầu cũng chỉ là đơn giản xắn cái búi tóc, sạch sẽ bên trong lộ ra đơn giản hào phóng.

Dạng này chỉnh thể đến xem, cũng có thể che đi một chút yếu đuối, hiện ra chút hoàng phi uy nghiêm khí độ tới.

Chỉ là, nàng đêm đó cho Lý Tuần lưu lại ấn tượng thực sự quá mức khắc sâu, lúc này cái gọi là uy nghiêm, cũng bất quá như thế.

Mặc dù nói không nên lời lý do, nhưng Lý Tuần tâm tình phi thường tốt, hẳn đánh cái kê tay, thông dong nói: "Mấy ngày không thấy, nương nương thân thể được chứ?"

Tần phi lấy nhất cái ưu mỹ động lòng người tư thái đáp lễ, thái độ cung kính mà có nhất định khoảng cách: "Lý chân nhân mạnh khỏe!"

Lý Tuần vẫn là lý do kia, chỉ nói là phải càng uyển chuyển chút: "Bần đạo vừa mới đột nhiên cảm giác được khát nước, gặp này cũng coi là cố nhân chỗ, liền mặt dày tiến đến lấy chén trà uống, còn xin nương nương chớ trách!"

Hắn nói chuyện thời điểm, nhìn chăm chăm Tần phi biểu lộ, bởi vậy càng có thể rõ ràng xem đến, vị này tiêm tiêm mỹ nhân lông mày cau lại vẻ. Hắn cũng biết, lý do của mình vụng về cực kì, lớn như vậy trong hoàng cung, chẳng lẽ còn thiếu hẳn Lý Tuần một chén nước trà sao?

Nhưng Lý Tuần có tự tin, Tần phi sẽ không bởi vì chút chuyện này, liền đắc

tội hấn vị này tân tấn hồng nhân.

Quả nhiên, Tần phi tại lông mày phong cau lại đằng sau, liền lộ ra điệu dàng tiểu dung, lễ phép đón khách: "Chân nhân khách khí, thiếp thân nơi này đang có một chút gần nhất đưa tới lá trà, như chân nhân không chê thô lậu, liền cầm đi giải khát cũng tốt!"

Dứt lời, nàng liền đưa cánh tay hư dẫn, nhưng phương hướng lại không phải Nội đường, mà là một bên hành lang.

Lý Tuần lúc này cũng không quan tâm cái này, hấn đồng dạng chìa tay ra, đi đầu đi.

Tần phi yển khách chỗ, chính là Lan Xạ viện sau nhất cái tiểu xảo hoa mai đình. Trong viện hầu nhân thủ chân cũng coi là nhanh, ngay tại mấy bước đường thời gian bên trong, liền đem đình bên trên dọn lên trà cụ, sau đó lại nhóm lửa lò, đun sôi tuyết thủy.

Này ngoài đình nghiêng nghiêng mới trồng vài cọng mai vàng, lúc này chính là hoa quý, hàn mai nở phóng, phía trên còn dính nhuộm tuyết đọng điểm điểm, hoa tuyết tương phản, càng có vẻ phấn hồng đáng yêu.

Lý Tuần nhìn thấy cái này cảnh trí, nhịn không được khen một tiếng: "Mai tuyết cầu càn, khinh hàn thời điểm. Lúc này không nên uống trà, hấn là uống rượu mới là!"

Tần phi nghe vậy cười một tiếng: "Chân nhân cũng là người tao nhã, nói đến rượu, trong nội viện này ngược lại cất giấu một vò Hoàng Mai rượu, chỉ là năm đời còn thấp, bất quá là hai năm công phu. . ."

Lý Tuần đưa tay ngừng lại lời này, vui vẻ nói: "Kia không cần đến trà, liền muốn rượu này! Dựa vào lan can đương rượu, nhìn tinh Tuyết Mai hoa mỹ nhân, chẳng phải sung sướng!"

Lời này trêu chọc ý vị rất rõ ràng, bên cạnh hầu hạ cung nữ thái giám nghe mà biến sắc, Tần phi lại chỉ làm không biết, thông dong dẫn Lý Tuần nhập đình an vị, lại phân phó thái giám đi đổi rượu tới.

Mình thì tại cái đình khác một bên nghiêng nghiêng ngời, nghiêm mặt đối đãi.

Lý Tuần không nghĩ tới Tần phi cái này nữ tử yếu đuối, thủ đoạn lại cao minh như vậy, từ đầu tới đuôi, không cho mình bất luận cái gì cơ hội phát huy — kỳ thật, dù thật sự có cơ hội, hãn cũng chưa chắc phát huy được đi ra!

Hãn tiến Lan Xạ viện, chỉ là nhất thời khởi niệm, cũng không phải là thật muốn làm ra chuyện gì tới. Tần phi lại khắp nơi hảo ngôn đối đãi, cấp bậc lễ nghĩa chu toàn, đừng nói không có suy nghĩ, dù thật sự có cái gì suy nghĩ, lúc này cũng làm không được.

Cho nên, trên mặt hãn mặc dù thông dong tùy ý, kỳ thật trong lòng lại có chút xấu hổ, càng thấy mình ở vào hạ phong.

Vì làm dịu áp lực này, hãn bắt đầu dùng tương đối càn rỡ ánh mắt dò xét đối diện nữ tử, kết quả lại làm hãn thất vọng.

Tần phi tựa hồ trời sinh liền gánh chịu nỗi loại tràng diện này, cũng thua thiệt nàng có thể đem ánh mắt này bên trong vô lễ thành phần đã cho lọc rớt, gặp Lý Tuần ánh mắt nhìn đến, xem thường cười yếu ớt ở giữa, cùng hãn nghị luận khởi cảnh tuyết hoa mai, nhàn nhạt vài câu, đã không có lạnh tràng diện, lại từ đầu tới cuối duy trì lấy chủ khách khoảng cách, thật sự là hảo hảo cao minh!

Lý Tuần trong lòng có chút không kiên nhẫn, đã sinh tạp niệm, ánh mắt tất nhiên rời rạc, nhưng chính là như thế dời một cái, hãn đột nhiên thấy được một chỗ dị dạng — vào đông giá lạnh, mọi người không chịu được hàn khí, đưa cánh tay rút vào trong tay áo cũng là thường tình, nhưng nếu như thế, liền không có phát run đạo lý mới là!

Tần phi kia sa dệt tay áo dài nhìn như đờn bạc, lại là do danh tượng xảo tư dệt thành, danh xưng "Ngàn tầng sa", nhất là giữ ấm bất quá, thứ này Lý Tuần ở trong vương phủ cũng là thấy qua. Mà lại cái này trong đình đốt hỏa lô, ấm áp như xuân, cũng chưa chắc sẽ có bao nhiêu lạnh.

Nhưng vì cái gì, Tần phi cánh tay — bị bên nàng thân ngăn trở cánh tay kia, còn tại có chút phát run đâu?

Lý Tuần trong lòng hơi động, điềm nhiên như không có việc gì dời đi ánh mắt, trong đầu nhất chuyển, liền lại phát hiện một cọc chỗ khác biệt.

Vừa mới còn khen nơi này hầu nhân thủ chân lưu loát, nước trà bên trên được cực nhanh, nhưng là bây giờ, đã qua mấy lần tại mới thời gian, vì sao kia Hoàng Mai rượu còn chưa lên đến?

Tâm thần khê động, liền sinh cảm ứng, công lực của hắn tiến bộ đúng lúc này nhìn ra. Thần niệm như là vung ra lưới đánh cá, đem Lan Xạ viện chung quanh che lên cái cực kỳ chặt chẽ.

Quả không ngoài hắn sở liệu, chỉ gặp nhất tên thái giám quý quý túy túy khai môn, đợi sau khi đi xa, liền tuyển một cái phương hướng, nhanh chân phi nước đại.

Bên kia, hắn là Dương Tâm điện phương hướng đi, Long Khánh không phải liền là ở nơi đó "Tu luyện" sao?

"Thì ra là thế!"

Lý Tuần trong lòng trong suốt, tức thời đem trước đây bởi vì hậu quả cũng nghĩ thấu, hắn nhìn không được cất tiếng cười to, trong tiếng cười chân tức tự phát huy sái, chấn động đến ngoài đình hoa mai rì rào lay động, tuyết đọng bay tán loạn.

Tần phi nghi hoặc xem đến, nhìn nàng sắc mặt, còn không biết kế hoạch của

mình, đã bị Lý Tuần nhìn cái thông thấu.

Lý Tuần mỉm cười, đột nhiên đem trên lưng bội kiếm giơ cao trong tay, đối Tần phi nói: "Nương nương tặng bần đạo cái này đình, mai, rượu tam bảo, lại không có nhất báo, mười phần hổ thẹn. Nếu là nương nương không chê, bần đạo liền biến cái hí kịch nhỏ pháp, tạm độ sức cười một tiếng!"

Tần phi còn chưa bày ra có thể, Lý Tuần liền đã thôi động kiếm quyết, nói một tiếng "Đi", "Thanh Ngọc" liền đột nhiên liền vờ bay lên, hóa thành một đạo chùm sáng, thoáng chốc không thấy.

Tần phi hơi biến sắc mặt, cũng bắt quá trong chớp mắt, "Thanh Ngọc" lại quần về trong đình, rơi trên tay Lý Tuần. Lý Tuần mở miệng, một giọng nói "Hổ thẹn" .

"Nhiều ngày chưa từng diễn luyện, lại gây ra rui ro, nương nương chớ trách! Ân. . . Còn muốn thỉnh cầu nương nương, phái vài cái khí lực lớn thái giám cung nga, đi ngoài viện trăm bước, nhắc người trở về, bần đạo tay vụng, không cần thận đả thương người, vạn hạnh không có xảy ra án mạng!"

Nói, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú ở Tần phi trên mặt. Quả nhiên, hắn lập tức nhìn thấy Tần phi rốt cuộc không che giấu được kinh hoàng, mà vẻ mặt như thế, lại làm cho Lý Tuần tâm tình tăng lên.

Lúc này, Hoàng Mai rượu rót cục mang lên tới.

Lý Tuần cũng không hâm rượu, trực tiếp liền phá vỡ đóng kín, rót hai chén ra, nâng chén kính nói: "Thời gian còn sớm, còn có thể cầu được nhất say. Nương nương, mời!"

Tần phi cường tự đem trên mặt sợ hãi đè xuống, mặt ngoài cuối cùng bảo trì lại thanh âm bình thản, nói khẽ: "Còn xin chân nhân thứ lỗi, thiếp thân không uống được rượu, như chân nhân không thấy lạ, vẫn là lấy trà kính tặng. . ."

Lý Tuần tâm tình chính là buông thả vô bó thời điểm, nghe được Tần phi ngôn từ khước từ, chỉ là cười nói: "Nương nương nói rượu này năm đời còn thấp, đã say không được người, uống hơn mấy chén, nghĩ là không có cái gì ảnh hưởng!"

Tần phi đang muốn mở miệng từ chối nhã nhận, Lý Tuần ánh mắt lập tức tập trung đi qua, tinh mang chớp động ở giữa, tự có một cỗ không dung kháng cự cường thế. Tần phi trên mặt tái đi, cúi đầu, đột nhiên, Lý Tuần đối thủ đoạn như vậy, có loại cảm giác đê mê!

Tần phi biết đã không cách nào tương cự, nàng hít vào một hơi thật dài, duỗi ra kia một mực ấn tại bên người tay, dán tại trên ly, đẩy mà đem tràn chén rượu hơi chao đảo một cái, đổ một chút ra, nàng tự nhiên như chưa phát giác, khép hờ hai con ngươi, chậm rãi bưng chén lên giơ lên bên môi, lấy tay áo che miệng, sau đó uống một hơi cạn sạch!

Lý Tuần kêu một tiếng tốt, đồng dạng đem rượu uống một hớp hạ, lại nhìn Tần phi, chỉ gặp nàng thư tay áo giương mắt, hơi nghiêng miệng chén, trong đó nhưng không có nhỏ ra nửa điểm rượu, mà lúc này, cánh tay nàng run rẩy lại đình chỉ.

Trên gương mặt trắng nõn như ngọc, cũng bay ra hai đóa hồng vân, xinh đẹp không gì sánh được.

Lý Tuần không khỏi nhìn ngây người.

Lúc này, trong lòng của hắn một đạo điện quang hiện lên, đem tầng cuối cùng mê vụ đánh vỡ nát. Tần phi cho hắn dạng gì cảm giác, hắn đã hoàn toàn minh bạch!

Chúa tể! Thế xác tinh thần chúa tể!

Cũng chỉ có tại vị này thanh lệ động lòng người phi tử trước mặt, hắn mới có thể chân chính cảm nhận được, thân là nam nhân không thể thiếu chúa tể muốn

cùng cảm giác thành tựu!

Chỉ có đối mặt nàng, Lý Tuần mới dám khinh cuồng, mới dám làm càn, mới dám bức rượu, mới dám đùa giỡn! Đối một người khác, chính là sắc đẹp không ở tại hạ, giống Thanh Ngâm, Minh Cơ, Âm Tán Nhân, hẳn dám sao?

Lý Tuần chi tại Tần phi, chính như Âm Tán Nhân chi tại Lý Tuần, đều là cường đại mà không thể kháng cự Chúa Tể Giả! Muốn nàng sinh, liền sinh; muốn nàng chết, liền chết! Không còn có cái khác lựa chọn!

Chỉ có tại Tần phi trên thân, Lý Tuần mới có thể tìm được mình kia hư vinh giá trị!

Chỉ cần hẳn nguyện ý, cái này sắc đẹp không chút nào kém Âm Tán Nhân, lại nhu nhược ỨC VẠN LẦN NỮ NHÂN, liền sẽ hoàn toàn thuộc về hẳn!

Ý nghĩ này so bất cứ lúc nào đều muốn rõ ràng, nó tựa như một đoàn trong bóng đêm chập chờn quỷ hỏa, nhìn qua âm hàn quỷ quyết, còn có có thể xuyên thấu linh hồn lực lượng, kia ôn lương nhiệt lượng, thế như chẻ tre, thẳng vào đáy lòng của hẳn.

Lý Tuần hô hấp lập tức thô trọng.

Lúc này, trong đình chỉ còn lại hai người bọn họ, hâm rượu các loại sự nghi, cũng tự động chuyển thành Tần phi phụ trách. Lý Tuần không thể không bội phục cái này nhu nhược nữ nhân, tại "Hậu viện" đã tuyệt tình hình hạ, sự can đảm của nàng, hoặc là nói, là đối vận mệnh số trời thông dong bình tĩnh, đủ để xấu hổ mà chết thế gian nam nhi.

Toàn bộ trong đình, chỉ còn lại nước sôi "Ừ Ừ" âm thanh, còn có rượu trút xuống lúc lay động.

Tần phi hết sức chuyên chú địa nhiệt rượu, Lý Tuần thì hết sức chuyên chú xem xét mỹ nhân.

Tần phi bộ dạng phục tùng liễm mục, căn bản không nhìn Lý Tuần, chỉ là một tay cầm chung rượu, tay kia cầm tay áo, đứng dậy vì Lý Tuần rót đầy một chén, người ngọc vẫy xuống Ngân Tinh ngàn điểm, cái này tư thái cũng là đẹp vô cùng. Lý Tuần cố họng nhúc nhích một chút, đưa tay nâng chén, uống một hơi cạn sạch.

Hoàng Mai rượu vốn là say không được người, nhưng Lý Tuần lại nhất định phải uống say không thể! Kết quả tại thứ năm chén thời điểm, hấn tựa như nguyền.

Hấn đưa tay đi lấy chén rượu thời điểm, liền mang chút hoảng hốt một sai, bàn tay liền không phải cầm tại chén rượu bên trên, mà là nắm lấy Tần phi ngón tay.

Hai người đồng thời chấn động.

Tần phi lập tức muốn rút tay về, nhưng cái nào rút đến động? Lý Tuần bàn tay lúc khép mở, liền đưa nàng toàn bộ đầu ngón tay cũng đặt vào trong lòng bàn tay.

Đến tận đây, trong đình vẫn là không có nửa điểm tiếng người, một màn này liền giống kịch câm, tại tĩnh lặng trung thượng diễn.

Cảm thụ lòng bàn tay kia thanh lương nhu nhuận xúc cảm, Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn bộ thân thể đều muốn xộp giòn, lông tóc tựa như ngâm mình ở rượu nóng trong canh, lỗ chân lông đều mở ra, phun ra nuốt vào đều là lãng lãng hương khí.

Cái này khiến cho hấn lực đạo trên tay lớn hơn, thậm chí muốn đem cái tay này hòa tan trong tay của mình!

Trong thoáng chốc, hấn nhớ tới Âm Tán Nhân đối Tần phi đánh giá — tuyệt đại vu vật!

Chỉ là chỉ chưởng tiếp xúc, liền đủ để tiêu hồn, Âm Tán Nhân đánh giá là cỡ nào chuẩn xác a!

Hắn ngược mắt nhìn Tần phi, chỉ gặp nàng trong mắt châu quang doanh doanh, hiển nhiên sợ hãi ủy khuất đã đến cực điểm.

Chính là dạng này, nàng vẫn là ngậm miệng, cố nén không cho nước mắt đến rơi xuống, cố gắng muốn đem tay rút ra.

Cái này đã yếu đuối lại quật cường thần sắc, so cái gì dầu hỏa đều muốn lợi hại, Lý Tuần trong đầu "Oanh" một vang, giữa ngực bụng bắt lửa, sau đó lại đem toàn thân cũng nuốt vào.

Ngoài đình mơ hồ truyền đến tiếng kêu sợ hãi, nhưng hắn lại mắt điếc tai ngơ. Hắn bỗng nhiên đứng người lên, vẫn không buông tay, mà là vòng qua trong đình bàn đá, tiếp theo dùng sức kéo một cái, Tần phi nhỏ yếu thân thể, tại thấp giọng hô âm thanh bên trong, liền bị kéo tiến Lý Tuần trong ngực.

Lý Tuần thấp mắt thấy trong ngực run lấy bấy mỹ nhân, trong lòng khoái ý thực là khó mà nói nên lời.

Tần phi rốt cục mở miệng, thanh âm lại run rẩy không còn hình dáng: "Chân nhân. .. Khiến cho không được. . ."

Lý Tuần thể nội yêu hỏa mấy lần dao động, ngay cả cuống họng cũng cho khiến cho câm, nghe vậy thấp cuống họng cười nói: "Quốc sư khiến cho, vì sao ta không được?"

Tần phi thân thể bỗng nhiên cứng đờ, lập tức liền mềm nhũn ra, nhưng run rẩy lại càng ngày càng kịch liệt, hai người như vậy tiếp xúc thân mật, nàng mỗi một tia biến hóa, đều sẽ bị Lý Tuần trực tiếp cảm thụ. Đây càng để Lý Tuần liên rút lương khí, gần như không thể tự chế.

Việc đã đến nước này, hắn không nói thêm lời nào, cúi đầu hung hăng hôn

lên mỹ nhân có chút mở ra môi anh đào.

Tần phi ưỡm một tiếng, thân thể căng thẳng trong chốc lát mềm nhũn xuống dưới, châu lệ rớt cục lại nhìn không được, từ thái dương chỗ rủ xuống đi.

Cánh môi một phần, Lý Tuần hít một hơi thật dài thở dài, bỗng nhiên đem Tần phi ôm ngang, thẳng bước ra đình đi.

Ngoài đình, Hạnh nhi mấy cái cung nữ thái giám sớm bị dọa choáng váng, gặp Lý Tuần xuất đình, Hạnh nhi lại bị cả kinh tê liệt ngã xuống trên mặt đất, Lý Tuần thấy thế không khỏi lên tiếng cuồng tiếu, trong tiếng cười ôm trong ngực mỹ nhân, thẳng vào Nội đường.

Đương Lý Tuần đạt tới nhân sinh cái thứ nhất thời điểm cao trào, loại kia nam nhân cảm giác thành tựu cùng cảm giác tự hào, để hẳn cảm thấy phi thường thỏa mãn.

Có lẽ, đây chỉ là trùng động nhất thời, không thể làm hẳn bình thường làm việc tham chiếu, nhưng sự thật bày ở trước mắt, đã thành không dung sửa đổi khách quan tồn tại — lão tử lên Hoàng đế nữ nhân!

Đó là cái phi thường kì lạ nhận biết, tựa như nhất cái không ngừng bành trướng đồ vật, đem hẳn nguyên bản trong lòng khe hở, trong nháy mắt điền không lộ nửa điểm vết tích, hơn nữa còn có càng trướng càng lớn, vĩnh vô chỉ cảnh xu thế!

Mặc kệ kia Long Khánh lão nhi lại thế nào quân lâm vạn bang, chỉ huy lê dân, ở trong mắt Lý Tuần xem ra, cũng bất quá chính là cái đeo nón xanh lão ô quy!

Cái gọi là Cửu Ngũ Chí Tôn, trong mắt hẳn, lại coi là cái gì!

Chẳng những nữ nhân của hẳn để cho ta lên, liền ngay cả chính hẳn, cũng muốn dựa vào hơi thở của ta, như cái thẳng hễ, tại trùng điệp trong khi nói dối

vùng vẫy giành sự sống!

Nhân Gian giới đệ nhất nhân, cứ như vậy bị hấn đạp ở dưới chân!

Tần phi giống con sắp chết thiên nga, tại tiếng ai mình bên trong đuổi dài cái cổ, lập tức mềm mềm ngã xuống, giống như là dung thành nước, lại cử động không được nửa cái đầu ngón tay.

Lý Tuần trong lòng tự hào lần nữa không có tận cùng căng phòng lên tới.

Tại mỹ nhân trầm thấp tinh tế trong tiếng thở dốc, Lý Tuần xuống giường, không nhanh không chậm ăn mặc, cho đến hấn quần áo chỉnh tề, mới lần nữa cúi đầu nhìn lại, Tần phi đã mệt đến ngủ, nàng nằm ở trên giường, lộ ra mảng lớn tuyết trắng lửng, phía trên vẫn lưu lại điểm điểm hoan hảo vết tích.

Mà khước mắt của nàng, còn có nước mắt chưa khô.

Lý Tuần trong lòng hơi động, tiếp theo nhếch lên miệng, cái này khiến trên mặt của hấn khắc xuống hai đạo ngăn sâu. Đồng dạng, cái này đột nhiên đập vào mi mắt nước mắt, chưa phát giác cũng trong lòng hấn in dấu xuống cực sâu ẩn ký, nhưng lại nói không nên lời là tư vị gì.

Hấn chợt cảm thấy trong lòng khoái ý tựa hồ hạ xuống chút, bất quá, cái này nho nhỏ ử đột, rất nhanh liền bị quăng ra ngoài. Hấn chấn động ống tay áo, quay người ra khỏi phòng.

Ngoài phòng thái giám cung nữ cũng dọa đến hồn bất phụ thể, gặp Lý Tuần, cũng chỉ là dập đầu cầu xin tha thứ. Phản ứng này cũng hợp tình hợp lý, nếu như ngày nào sự việc đã bại lộ, Lý Tuần cái này "Thần tiên sống" ngược lại chưa chắc sẽ như thế nào, nhưng bọn hấn những nô tài này, lại là hấn phải chết không nghi ngờ.

Bọn hấn có thể có dạng này tự giác, ngược lại bớt đi Lý Tuần tâm lực.

Liền tại thái giám cung nữ dập đầu âm thanh bên trong, Lý Tuần bước ra Lan

Xạ viện đại môn. Hẳn không có suy nghĩ vấn đề này hậu quả như thế nào, bất quá cũng không phải là tâm hẩn tư không đến, mà là. . .

Tại này nhân gian, chính là sự tình có biến hóa, có thể làm gì hẳn?

Nghĩ tới đây, Lý Tuần không khỏi cất tiếng cười dài, tiếng cười tại cấm cung nội bốn phía quanh quần, hù dọa một trận lại một trận tiếng người.

Thời gian đẩy về sau nửa canh giờ. Phủ Phúc Vương, trong thư phòng.

Lý Tín ngay tại dưới ánh nến cẩn thận đọc lấy tình ngoài đưa tới thư tín, thấy lâu, trước mắt liền có chút mờ, hẳn hơi cau mày, đổi cái góc độ, đang chuẩn bị lại nhìn lúc, bên ngoài có người gõ cửa. Hẳn đáp một tiếng, chỉ chốc lát, Lý Tông liền đi tiến đến, trầm thấp kêu một tiếng "Phụ vương" .

Lý Tín buông xuống thư tín, nhìn xem Lý Tông tại đèn đuốc hạ âm tình bất định sắc mặt, trong lòng thầm than một hơi, thản nhiên nói: "Đã trẻ thế như vậy, có chuyện gì?"

"Phụ vương, Vương huynh hẳn. . ." Lý Tông cố ý dừng một chút, quả nhiên thấy Lý Tín trên mặt cực chú ý thần sắc, hẳn vụng trộm căn răng, tiếp tục nói: "Vương huynh trong cung, dường như chọc chút không phải là!"

Lý Tín cau mày: "Không phải là? Nói tiếp!"

Lý Tông tiếp tục nói: "Nửa canh giờ trước, thị vệ nghe được Vương huynh trong cung cười to, trong hoàng thành rõ ràng có thể nghe, nghe nói còn kinh động đến Hoàng Thượng!"

Lý Tín nhẹ "A" một tiếng, lộ vẻ bị tin tức này cho mê hoặc, Lý Tông quan sát đến ánh mắt của hẳn, bỗng nhiên nghiêng về phía trước thân thể, đem thanh âm giảm thấp xuống xuống dưới.

"Nghe nói, Vương huynh xế chiều hôm nay tại 'Lan Xạ viện' chờ đợi gần bốn canh giờ, trời đều tối đen mới ra ngoài, mà Vương huynh cũng là tại sau khi đi ra

mới phát ra tiếng cười."

Lý Tín ánh mắt bỗng dừng định trụ, sau một hồi lâu, đem ánh mắt trên người Lý Tông nhất chuyên, ngữ khí y nguyên bình thản: "Người... Nghĩ như thế nào?"

Lý Tông giật mình, hẳn nghĩ không ra Lý Tín lại sẽ đem vấn đề ném trở về, nhưng hẳn phản ứng vẫn là rất nhanh, dừng một chút, liền đáp: "Vương huynh không hề giống sẽ đối với nữ sắc cảm thấy hứng thú người, chỉ là theo như đồn đại, Tân phi có khuynh quốc khuynh thành chi tư, dung quang làm hậu cung thứ nhất..."

Hắn quẩn một vòng, vẫn là đem tiêu điểm rơi vào nữ sắc bên trên. Lý Tín nhìn xem hắn cái này tiểu nhi tử, trong lòng có chút thất vọng.

Đứa nhỏ này thông minh có thừa, nhưng ánh mắt dù sao cũng kém hơn một chút, lại chưa hề xuất phủ lịch luyện, tầm nhìn cũng chật hẹp rất nhiều, tương lai, chưa hẳn có thể chọn khởi đòan đông a!

Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, Lý Tín trên mặt nhưng không có biến hóa gì, chỉ là đề điểm nói: "Bất kể có hay không cùng nữ sắc có quan hệ. Tông, người Vương huynh tại trong hoàng thành cất tiếng cười to, không coi ai ra gì, người chẳng lẽ liền không có ý tưởng khác?"

Lý Tông không phải đồ đàn, Lý Tín đã nói đến rất rõ ràng, hẳn lúc này thuận Lý Tín ý tứ nói ra: "Vương huynh tất có chỗ ý lại. Nhưng quốc sư thế lực, đã lớn như vậy sao?"

Lý Tín khẽ gật đầu, xoáy lại lắc đầu: "Thế lực? Sợ là thần thông đi! Hắc, thần thông quảng đại!"

Lý Tông lại cúi đầu, không để cho mình có chút thất sắc mặt bại lộ tại phụ thân trước mắt. Vị này đột nhiên nhảy ra Vương huynh, đã không chỉ là trên lý luận uy hiếp, mà là quả thật lấy hắn sức mạnh bí ẩn khó lường, tại Lý Tín trong lòng chiếm cứ lấy cực trọng yếu vị trí.

Đáng sợ nhất là, mãi cho tới bây giờ, hắn còn không mò ra vị huynh trưởng này trong lòng sâu nhất tầng đục vọng đến tột cùng là cái gì!

Nhìn không thấu người, mới đáng sợ nhất!

Lý Tín tiếng nói đem hắn từ trong nháy mắt trong ngưỡng ngưỡng kéo ra ngoài, hắn chỉ nghe được một câu: "Ngày mai, người lại đi quốc sư phủ, mời người Vương huynh tới đây một hồi."

Có lẽ ngay cả chính Lý Tín cũng không có chú ý đến, hắn đang nói liên quan tới Lý Tuần chủ đề lúc, vô ý thức tăng thêm cái "Mời" chữ.

Nhưng Lý Tông lại nghe được, mà lại nghe được rõ ràng.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Âm Dương

Chương 02: Âm dương

So với Lý Tông trong lòng thấp thỏm, Lý Tuần tâm tình lại là vô cùng tốt.

Mấy ngày nay đúng là hãn xuân phong đặc ý thời điểm, đêm đó cấm cung cười to, chẳng những không có mang đến cho hãn phiền phức, ngược lại bởi vì cái này "Thiên lý truyền âm" đại thần thông, càng thêm để Long Khánh tín nhiệm.

Tần phi nơi đó, hãn cũng là ăn tùy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, cơ hồ mỗi ngày đều muốn đi lưu lại một phen, tự nhiên như thế hội dẫn tới người hữu tâm chú ý.

Nhưng lúc này hãn nhưng là Lý chân nhân, là kế quốc sư đằng sau, Hoàng đế trước mặt thứ hai hồng nhân, lại có tuyệt đại thần thông, tại cung đình nội xem như người người đều muốn leo lên kinh thiên trụ, đừng nói là tin đồn thất thiệt, coi như thật có vài cái tinh mắt, làm sao có lá gan nói ra đâu?

Cung trong đặc ý, ngoài cung cũng không tệ. Có lẽ là cảm giác được trên người hãn kia năng lượng thật lớn nguyên nhân, Lý Tín thái độ đối với hãn, đã thân cận quá nhiều, thật đúng là giống một vị quan tâm nhi tử phụ thân, thường xuyên đem hãn gọi vào vương phủ, cùng hưởng Thiên Luân.

Mà khiến cho hãn tâm tình thượng giai trọng yếu nhất nhân tố, lại không phải những thứ này.

Cái này bảy tám ngày bên trong, Âm Tán Nhân cùng Huyết Tán Nhân phảng

phất bốc hơi khỏi nhân gian, làm sao cũng tìm không thấy tung tích. Này bằng với từ trên lưng hấn dờ đi hai ngọn núi lớn, mặc dù trong lòng vẫn có bất an, nhưng này đột nhiên nhẹ nhàng lâng lâng, lại là làm sao cũng ép không được.

Trong lòng của hấn thậm chí ác ý nghĩ đến, dứt khoát hai cái này ma đầu khởi nội hống, lẫn nhau liều mà chết được rồi!

Nếu như không phải trong lòng của hấn còn có chút lý trí, chỉ sợ lúc này đã sớm bay tới lên chín tầng mây, không biết nhân gian gì thế.

Khoái ý thời gian luôn luôn trôi qua đặc biệt nhanh, cũng chính là nháy vài lần công phu, mùa đông liền đã qua hơn phân nửa, kinh thành năm vị cũng dần dần dày đặc . Bất quá, liên tiếp mấy trận tuyết lớn hạ xuống, thời tiết lại càng lạnh hơn một chút.

Đêm nay, Lý Tuần ngồi trong thư phòng, cầm "Lục ngự Âm Dương biến" sách bản thảo, tiện tay đọc qua.

Môn pháp quyết này, thâm ảo chỗ không kém Linh Tê Quyết, trong đó âm dương hoá sinh chi đạo, cực điểm tinh diệu, lại mười phần khó hiểu, nhất định phải hết sức chăm chú, dốc lòng nghiên cứu không thể.

Nhưng đêm nay, hấn nhưng không có ý nghĩ thế này, ngay cả một chữ cũng nhìn không đi vào.

Lúc này, trên người hấn còn còn sót lại Tần phi hương thơm, nhàn nhạt, lại lượn lờ không tiêu tan, thậm người phế phủ. Tại cái này mùi thơm ngát hạ, hấn chính là nhìn xem bản thảo chữ viết, cũng cảm thấy là giai nhân ưu mỹ đến cực điểm đường cong, càng liên tưởng đến kia mềm mại như ngọc thân thể, còn có tấm kia bị thống khổ cùng sung sướng cộng đồng tra tấn gương mặt xinh đẹp.

Trong cổ họng ha ha cười vài tiếng, mặc dù không lắm vang, nhưng ở trời tối người yên lúc, đi theo hàn phong lẫn một vòng, lại cũng lộ ra rõ ràng lọt vào tai.

Tiếng cười kia làm cho hấn dọa cho nhảy một cái, cũng bởi vậy thoáng qua tỉnh táo lại.

"Đúng rồi, bây giờ không phải là thời điểm nghĩ cái này!"

Hấn lắc đầu, ép buộc mình đem lực chú ý quay lại bản thảo bên trên.

"Lục ngự Âm Dương biến. . . Âm Dương biến. . ."

Nhìn xem cái này âm dương hai chữ, Lý Tuần trong đầu lại bắt đầu có chút hoảng hốt, suy nghĩ từ đạo âm dương, lập tức nhảy đến ngày đó xem đào sườn núi bên trên đàm tiếu, lại từ cái này đàm tiếu, lập tức nhảy tới nam nữ chi đạo.

Ngay sau đó, một cỗ nhiệt lực trực thấu ngực bụng, trên tay hấn lắc một cái, sách bản thảo phát ra "Hoa" một tiếng.

"Ai. . ." Sơn phấn đóng bên trong phao được lâu, chẳng lẽ chút lòng kiên trì ấy cũng không có? Mấy ngày nay thật vất vả rút ra nhàn rồi, muốn làm làm bài tập, lại là tâm tư phân loạn, để trong lòng của hấn cực kì lo lắng.

Hấn đem bản thảo để qua trên thư án, nghĩ đến bên ngoài thổi một chút gió mát, vừa mới đứng dậy, nhưng trong lòng thì khê động.

"Âm dương, âm dương! Lấy Âm Tán Nhân quen dùng thủ đoạn, lục ngự Âm Dương biến thật chẳng lẽ chỉ là pháp môn tu luyện?"

Chỉ là một cái ý nghĩ chợt loé lên, bản này sớm đã quen vô cùng pháp quyết, liền ở trong đầu hấn qua một lần. Bỗng dưng, hấn mạnh mẽ vỗ tay, hét lớn: "Là!"

Hấn lúc này lại ngồi vào án thư đằng sau, mở sách bản thảo, một mực lật đến ứng dụng pháp môn chỗ, ngay tại trong đó một đầu, "Bổ khuyết âm dương, giao cấu hoá sinh" chi danh, thành linh xuất hiện, trong đó chân dương, chân âm, trừu hấp, thái bổ loại hình từ ngữ, chỗ nào cũng có, thấy Lý Tuần miệng bên trong phát khô.

"Nguyên lai, cái này đúng là vì thái bố dùng?"

Như trước kia, Lý Tuần chưa chắc sẽ đối cái này ôm lấy ý tưởng gì.

Bởi vì hãn tu tập, đều là Thông Huyền Giới nhất đẳng pháp môn, cũng không cần đến những vật này. Nhưng lúc này, hãn kinh lịch nhân sự không lâu, chính là ăn tùy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, nhìn xem cái này chỉ tốt ở bề ngoài pháp môn, chỉ cảm thấy trong lòng dâng dấy lên hừng hực tà hỏa, làm sao cũng ép không đi xuống.

Nếu không phải hãn còn nhớ rõ, tối nay vừa mới từ Lan Xạ viện trở về, hãn đại khái liền muốn trực tiếp đạp kiếm bay đi, đến nghiệm chứng cái pháp môn này.

Đem đã lạnh nước trà uống một hơi cạn sạch, Lý Tuần trong lòng càng là buồn bực, liền quát to một tiếng: "Người tới!"

Quốc sư phủ vốn không có quá nhiều quy củ, nhưng gần đây Lý Tuần thụ Hoàng đế lễ ngộ, thụ ban thưởng không ít tỳ nữ người hầu. Bởi vậy, cho dù là đêm khuya, cũng sẽ có người theo hầu bên ngoài, chờ đợi triệu hoán.

Lúc này ứng thanh mà vào, là cái tú lệ tỳ nữ, tới lúc gấp rút đi vào thất, hành lễ nghe lệnh.

Nhưng mà, đứng hầu thật lâu, nàng lại không nghe được nửa điểm âm thanh, tò mò ngẩng đầu một cái, liền nhìn thấy phía trước Lý Tuần kia một đôi tĩnh mạch lại đốt ánh lửa con người.

Nàng không khỏi ngừng thở, làm một nhận qua hoàn chỉnh nghiêm ngặt huấn luyện thị nữ, nàng phi thường rõ ràng, giờ phút này trong lòng chủ nhân là ý tưởng gì.

Trên mặt nàng ửng hồng, cúi đầu, nhưng trong lòng không thể nào kháng cự. Dù sao, vị này chính là Hoàng đế cực kì tin một bề "Thần tiên sống" đâu!

Chỉ là , bên kia vì sao lại đột nhiên không một tiếng động?

Mang theo vài phần sợ hãi cùng chờ mong, nàng lại giương mắt nhìn lại, vừa nhìn xuống, liền bị giật nảy mình. Án thư bên kia, đã là rỗng tuếch, Lý Tuần sớm không biết đi nơi nào.

"Đồ hỗn trưởng!" Lý Tuần phun ra ngược ứ máu, mới phát giác được tốt hơn chút, lại cho hả giận giống như hung ác đá bên người thi thể mấy cước, trong lòng cuối cùng thoải mái chút.

Cái này đột phát tình trạng, để hẳn không có cách nào không tức giận.

Ngay tại hẳn dực hỏa lên não, đang muốn đem kia mỹ tỳ đè xuống đất lúc, hết lần này tới lần khác cấm trong cung truyền đến báo động. Hẳn khố phòng đã trông tám ngày, vụ làm ăn đầu tiên lại cứ như vậy xảy ra bất ngờ đưa lên.

Hẳn đành phải bốc lên hàn phong, xông vào cấm cung, khó khăn lắm tại người xâm nhập xông vào nội khố địa đạo đoạn trước lúc, đem nó ngăn chặn.

Lý Tuần đương nhiên không sẽ cùng chính diện giao chiến, hẳn lợi dụng địa đạo cơ quan, cùng sớm bố trí cường lực cấm chế, đem đối phương giam ở trong đó.

Tại rất nhiều cấm chế đồng thời tác dụng dưới, coi như người tới có bài sơn đảo hải chi lực, cũng không có đem chung quanh vách đá đánh vỡ nửa cái.

Cái này mao tặc là điển hình tán tu, so với Lý Tuần, người kia một thân tu vi xác thực thâm hậu, nhưng bởi vì không có minh sư chỉ điểm, rất nhiều pháp quyết xuất ra liền có chút biến dạng, sơ hở rất nhiều.

Lý Tuần ở một bên bí mật quan sát một đoạn thời gian rất dài, tại xác định đã bắt được đối phương sơ hở trí mạng về sau, liền sử xuất Âm Tán Nhân tiền hẳn âm độc pháp bảo, dò xét được nhất cái tuyệt hảo thời cơ, đem nó một kiếm xuyên tim.

Lúc đầu sự tình đến nơi đây liền nên kết thúc, thế nhưng là Lý Tuần làm sao cũng không nghĩ tới, đối phương sinh mệnh lực thật sự là ương ngạch cực kì, lại gắng gượng đến Lý Tuần hoàn toàn không có đề phòng, tiến lên xem xét thời điểm, đột nhiên nổi lên, một chưởng đánh tới.

Đây là người kia hồi quang phản chiếu liều mạng một kích, nếu là đánh trúng, Lý Tuần còn chưa hẳn có thể lưu lại toàn thân, thế nhưng tính Lý Tuần gặp may mắn, bởi vì người kia chưởng tới nửa đường, đã dọa đến nửa góc nghếch Lý Tuần đột nhiên phát giác, đây là. . .

Bích Âm chưởng! Đúng là U Minh âm hỏa nhập môn lúc tu tập ngoại công!

Trong cơ thể hãn chân tức phản ứng đã nhanh hơn thần trí, không có nửa điểm chần chừ, « U Minh Lục » ký hồn chuyển sinh đại pháp toàn lực phát động. Cái này một pháp môn, hãn sớm đã luyện đến quen vô cùng, đảo mắt liền đem toàn thân chân tức chất tính chuyển đổi, hóa thành U Minh âm hỏa!

Cái này chưởng đánh mạnh tại Lý Tuần trước ngực, mặc dù quần áo không thương tổn, nhưng cuồn cuộn âm hỏa đã hết nhập Lý Tuần thể nội, "Phanh" một tiếng, Lý Tuần một cước đá ra, đem người này đập bay ngoài mấy trượng, ngũ tạng vỡ vụn, đã là chết hẳn.

Người này trước khi chết nhất định làm sao cũng nghĩ không thấu, vì sao bị Bích Âm chưởng đánh trúng ngực bụng yếu hại, đối phương vẫn còn có thừa lực phản kích?

"Bàng môn tả đạo!"

Lý Tuần vượt ngực, khinh bỉ sau khi, trong lòng cũng âm thầm may mắn. Không biết người này từ đâu học được nửa sống nửa chín U Minh âm hỏa, mặc dù chân tức vận hành đường đi không tệ, hỏa hầu coi như tinh thuần, nhưng trong đó tinh vi chỗ lại hoàn toàn thay đổi!

Nên biết Lý Tuần thế nhưng là « U Minh Lục » trực hệ truyền nhân, rất nhiều

pháp quyết cũng lưu vào trí nhớ trong lòng, dù cho không có luyện qua, cũng có thể có nhất quyền uy phán đoán suy luận.

« U Minh Lục » bên trong, ghi chép U Hồn Phệ Ảnh Tông, thị Quỷ Tông hai đại tông môn tám thành trở lên pháp quyết. Tổng cương, khảo thích, ứng dụng pháp môn đầy đủ mọi thứ, Lý Tuần chỉ cần làm từng bước tu luyện là đủ. Bởi vậy, Lý Tuần mới có thể một chút nhìn ra đối thủ kia liệu chết một kích Bích Âm chưởng, kỳ thật hoàn toàn đánh nhầm.

U Minh khí là điển hình trong Tà đạo tu chi thuật, tiến cảnh nhanh nhất. Bởi vậy tại chân tức tính chất bên trên, so với cái khác pháp môn có chỗ không kịp, nhưng U Minh khí tự có áp đảo chúng pháp quyết phía trên năng lực.

U Minh khí coi trọng, chính là mịt mờ, nhỏ bé, tiếp cận với không có hình dạng và tính chất đặc tính, cũng chính là "Tĩnh mịch khó dò" . Lúc tu luyện, tuyệt không thể bị nhanh chóng tinh tiến biểu tượng làm cho mê hoặc, mà ứng với trọng với "Tâm u tham vi" .

Mà trước mắt chết đi tán tu hiển nhiên không rõ đạo lý này, một lòng chỉ nghĩ đến gia tăng tu vi, ngược lại làm U Minh âm hỏa uy lực giảm nhiều.

Hết lần này tới lần khác hôm nay gặp được Lý Tuần cái này "Chính tông", cường ép đánh vào thể nội âm hỏa, có hơn phân nửa bị Lý Tuần lấy diệu pháp hóa giải, còn lại chỉ hơi chấn thương phế phủ, đối cái này tán tu tới nói, nhưng nói là đại bất hạnh.

Nhưng Lý Tuần nhưng buồn bực cực kì.

Trừ bỏ lần kia cùng Vô Tâm Tông loạn chiến, đến đối mặt Yêu Phượng đào mệnh cầu xin tha thứ, đây coi như là hãn lần thứ nhất chính thức cùng người giao thủ, mặc dù thủ đoạn bị ối, nhưng cũng không lo được nhiều như vậy. Không nghĩ tới chiếm hết tiên cơ phía dưới, còn bị đánh thành dạng này!

Lại hung ác đập thi thể kia mấy cước, thẳng đến hãn cảm thấy dạng này thực

sự có chút buồn nôn mới dừng lại. Nhưng trong lòng lại là khẽ động, hẳn chịu đựng cảm giác buồn nôn, đưa tay sờ nhập thi thể trong ngực, đem nó thứ ở trên thân nhất cổ não lật ra ra.

Đại bộ phận đều là vô dụng phế phẩm, Lý Tuần chọn chọn lựa lựa, chỉ tìm ra nhất cái tính chất không phải vàng không phải mộc tiểu bảng hiệu, phía trên khắc lấy chữ triện dạng "Bách quý" hai chữ, còn có một bình đan dược còn có thể lọt vào trong tầm mắt, về phần hẳn trước kia chỗ mong đợi bí tịch, lại là không có nhìn thấy.

Lý Tuần cũng không lăm để ý, đem bảng hiệu cùng đan dược thu vào trong lòng, đang chuẩn bị gọi thị vệ đem thi thể xử lý lúc, báo động lại lần nữa xuất hiện!

Lý Tuần lúc này chửi ầm lên: "Đến cùng có hết hay không a!"

Cái gọi là báo động, chính là hẳn tại cấm cung phụ cận bày ra cảm ứng cấm chế ba động.

Đây là Lý Tuần lợi dụng cao siêu cấm chế thủ đoạn bố trí xuống, nhằm vào Thông Huyền Giới chân tức phản ứng, hiệu quả kỳ giai.

Cái này vừa mới bị giết gia hỏa, chính là bởi vậy bị Lý Tuần phát giác, cuối cùng nuốt hận kết thúc.

Lý Tuần mặc dù trong miệng mắng to, nhưng lại không dám có chỗ lãnh đạm, tranh thủ thời gian gọi cái thị vệ tới thu thập thi thể, mình thì trước một bước tiến vào nội khố, bước nhanh đi vào bộ vị trọng yếu trong cơ quan trụ cột, liên tục phát ra hơn mười đạo chân hơi thở, kích phát một chỗ do Âm Tán Nhân bố trí tinh diệu cơ quan.

Trên tường một mặt gương đồng đột nhiên sinh ra quang hoa, đợi quang hoa thu lại, trên mặt kính trước hiện ra một chút mơ hồ hình ảnh, sau đó dần dần chuyển rõ ràng.

Đây là Thủy kính chi thuật, truyền thuyết luyện đến cực hạn, có thể dùng Thủy kính quan sát toàn bộ Thông Huyền Giới tình hình.

Âm Tán Nhân chiêu này chỉ là bắt chước mà thôi, tịnh không có năng lực như vậy, nhưng là dùng để trong quan sát kho chung quanh tình hình, còn có thể miễn mà vì đó.

Lý Tuần thao túng Thủy kính, dần dần hoán đổi hình tượng, rất nhanh hẳn đã tìm được mục tiêu.

Ở trong nháy mắt này, hẳn cũng ngoan quất một luồng lương khí.

Người xâm nhập không chỉ nhất cái! Mà là. . . Năm cái!

Cái này bốn nam nhất nữ đều là người tuổi trẻ hình dạng, nhưng Thông Huyền Giới trú nhan nuôi hình là chuyện tầm thường, đến tu vi nhất định về sau, tuổi tác liền trở thành có cũng được mà không có cũng không sao tiêu chuẩn, nói không chừng tại năm người này bên trong, liền có nhất cái tu luyện ngàn năm, công tham tạo hóa lão gia hỏa!

Lý Tuần chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

Bởi vì, hẳn đối với mình thực lực hiểu rõ vô cùng.

Hẳn chút tu vi ấy, tại Thông Huyền Giới bất quá là vừa mới nhập môn, người gặp người lẩn, có lẽ mượn nội khố chung quanh cơ quan, còn có Âm Tán Nhân âm độc pháp bảo, lại dùng chút quỷ kế, có thể trong khoảng thời gian ngắn, cùng một hai cái giống vừa mới chết như vậy quỷ quần nhau.

Nếu là người lại nhiều chút, hoặc là thực lực lại cất cao một cái cấp độ, hẳn liền chỉ có chịu chết điểm!

Được nhanh điểm thông tri Âm Tán Nhân!

Lý Tuần từ trong ngực móc ra một viên ngón út dài ngắn, mỏng như cánh ve

trong suốt tiểu kiếm. Đây là Âm Tán Nhân giao cho hãn chuyên môn dùng để cầu cứu đưa tin phi kiếm, chỉ cần Âm Tán Nhân tại thiên lý bên trong, liền có thể tại thời gian một nén nhang cấp tốc chạy đến.

Thế nhưng là, tại cái này thời gian một nén nhang bên trong, đám địch nhân liền muốn do chính Lý Tuần ứng phó.

Lý Tuần cắn răng một cái, trong nháy mắt bắn ra phi kiếm.

Tiểu kiếm như như du ngư trong không khí nhất cái chuyển hướng, trong nháy mắt mất tung ảnh. Lúc này, năm người kia vừa mới bước vào nội khổ phía trước gò đất.

Lý Tuần ngay cả hút vài hơi khí quyển, vỗ tay ba lần, trên gương đồng hình ảnh một cơn chấn động, đợi đình chỉ lúc, liền có một thanh âm truyền tới: "A, vừa mới bóng người đi đâu? Ta rõ ràng nhìn hãn ngư kiếm tới, còn có vừa mới chân tức phản ứng cũng không thấy, đến cùng chuyện gì xảy ra a sư huynh?"

Nói chuyện chính là trong năm người duy nhất nữ tính, Thủy kính hình ảnh dù sao không thể so với tận mắt nhìn thấy, Lý Tuần chỉ có thể từ đối phương hình dáng cùng tiếng nói bên trên suy đoán, đây cũng là cái xuất sắc mỹ nhân. Mà lại, tuổi tác tựa hồ xác thực không lớn bộ dáng.

Mà lại, nghe nàng nói chuyện, ngược lại không giống như là tới làm tặc.

Phát hiện này để Lý Tuần thở dài một hơi, bất quá, trong lời nói lộ ra một cái khác tầng ý tứ, lại làm cho hãn lập tức khẩn trương lên.

Sư huynh? Bọn hãn là có sư môn!

Cái này cùng tán tu nhưng hoàn toàn là hai khái niệm. Thông Huyền Giới ba mươi ba tông môn, không có một cái nào là đèn đã cạn dầu, chính là giống Âm Tán Nhân dạng này tuyệt đại ma đầu, nếu muốn một mình đối mặt nhất cái tông môn, cũng là muốn hảo hảo tự định giá.

Hắn càng ngày càng bình tĩnh khí, chuyên tâm nghe những người kia nói chuyện.

Chỉ nghe bị hỏi cái kia "Sư huynh" cười cười, ngữ khí ôn hòa hồi đáp: "Chúng ta trên đường chậm trễ chút thời gian, tìm không thấy người cũng coi như bình thường."

"Như vậy sao được?" Mỹ nhân sư muội trong tiếng nói có chút nũng nịu hương vị: "Xem xét người kia kiếm quang, liền biết lai lịch bất chính, ai ngờ hắn lại ở chỗ này làm ra cái gì đến! Sư huynh, chúng ta ra lịch luyện không phải là vì trăm yêu trừ ma sao?"

"Đúng vậy a, nhưng cũng không có muốn người đi gây chuyện thị phi."

Nói vừa xong, mấy cái khác nam tu cũng nở nụ cười, mỹ nhân sư muội rất không thuận theo, lại không trách kia "Sư huynh", ngược lại đối mấy người khác làm đe dọa hình, mườì phần đáng yêu.

Lý Tuần thấy cũng cười, đồng thời biết, bọn hắn xác nhận không có nguy hiểm. Ý nghĩ này còn không có chuyển xong, chợt nghe được cái kia sư huynh nói: "Đương nhiên, sư muội có một câu nói đúng, người kia kiếm quang bất chính, hiển nhiên không phải người trong chính đạo. Cho nên. . . Ở bên cạnh lén lén lút lút, ngầm thi tai mắt, cũng là khả năng!"

"A?"

Tại mỹ nhân sư muội tiếng kêu kinh ngạc bên trong, cái kia sư huynh bỗng dừng nhắc chân hướng phía dưới giẫm một cái!

Lý Tuần vốn là còn chút kỳ quái, nhưng thấy một lần người sư huynh này động tác, trong lòng lấp kín, lúc này kêu thảm một tiếng: "Nguy rồi!"

Lời còn chưa dứt, một cỗ từ phương xa cuồn cuộn mà đến sóng chấn động, từ bằng đá địa đạo nội ù ù mà đến, tại trong khoảng điện quang hỏa thạch quét qua

toàn bộ nội khối.

Lý Tuần thân thể bỗng nhiên bật lên đến, ngay sau đó chính là ngực nhất buồn bực, giống như là bị đòn sức đánh một quyền, trong miệng lúc này nôn ra máu.

Gương đồng "Ào ào" bật lên, hình ảnh lại bắt đầu mơ hồ, trong hoảng hốt, chỉ gặp cái kia sư huynh đem mặt quay tới, sắc bén ánh mắt phảng phất chính trực nhìn Lý Tuần khuôn mặt, khóe môi ngậm lấy một tia cười lạnh, thanh âm bị Thủy kính trung thực truyền tống tới: "Yêu nhân phương nào, dám can đảm ở âm thầm rình mò?"

Ngay sau đó, Thủy kính phân thành trăm ngàn khối, mảnh vỡ văng khắp nơi.

Lý Tuần đã là sợ đến vỡ mật, người khác hẳn không biết, thế nhưng là cái này "Sư huynh", nhất cái dậm chân, liền có thể đem cỗ cực lớn lực sát thương chân tức xuyên qua mấy chục trượng lòng đất, chuẩn xác trúng đích mục tiêu, loại thực lực này chỉ sợ đã không kém hơn Minh Tâm Kiếm Tông một ít đệ tử đời hai.

Thậm chí đệ tử đời ba bên trong, cũng chỉ có Văn Hải Đại sư huynh có thể so với mô phỏng!

Mà càng làm hẳn hơn sợ hãi chính là, cho đến bây giờ, hẳn còn không biết cái này nghiêm mật tinh vi Thủy kính chi thuật, là như thế nào bị phát hiện!

Như bị người này đuổi kịp, chính là mười cái Lý Tuần, cũng chỉ có một chữ "chết"!

"Mau trốn!"

Lý Tuần trong đầu lóe lên ý nghĩ này, hẳn đẩy ra cửa, liền xông ra ngoài. Thế nhưng là vừa mới giương mắt, ngoài cửa cảnh tượng liền để hẳn kinh ngạc.

Lọt vào trong tầm mắt thấy, ngoài cửa đứng hầu thị vệ, thái giám, đã đều ngắt

đi, hiển nhiên vừa mới kia một cái dặm chân, cũng không chỉ nhằm vào hãn, chính là nhằm vào hãn, kia "Sư huynh" thực lực cũng còn không có đạt tới tinh vi duy nhất, xuất nhập khăng khít diệu cảnh, chỉ có thể làm vô điều kiện sát thương.

Như thế, thực lực của đối phương lập tức giảm xuống một cái cấp bậc.

Lý Tuần hơi thả lỏng một hơi, trong lòng an định chút. Nhưng thực lực của người này ở xa trên hãn, lại là cái sự thật không thể chối cãi.

Đồng bạn của hãn bên trong, như lại có nhất cái cùng hãn thực lực chênh lệch không nhiều, Lý Tuần chính là đỡ nhiều lành ít.

Bọn hãn rốt cuộc là ai? Lại là cái nào tông môn?

Mang nghi vấn như vậy, Lý Tuần cẩn thận từng li từng tí hướng vào phía trong kho ngoài nghề tiến, cho đến cổng, trong lòng của hãn lại nghĩ tới một sự kiện — phía ngoài gia hỏa không thể trêu vào, Âm Tán Nhân cũng không thể đắc tội a!

Mặc dù những người này không giống như là hướng về phía nội khổ bảo vật mà đến, nhưng loại vật này đặt ở đan thất, cũng có chút chói mắt!

Hãn hãn hãn giậm chân một cái, lại quay người trở về, thẳng xuống dưới nội khổ tầng thứ tư, cướp được kia đan thất bên trong, đem thạch trên bàn hai cái muốn mạng đồ vật chộp vào trên tay, lúc này mới lại chạy ra ngoài.

Như thế nhất trì hoãn, đối phương khoảng cách với hãn, lại kéo gần lại không ít.

Nhưng Lý Tuần trong tưởng tượng kia mưa to gió lớn áp bách tịnh không có đến. Căn cứ cảm ứng, thụ phức tạp đạo ảnh hưởng, đối phương chỉ là chậm rãi thúc đẩy, xem ra lúc trước hãn trong lúc rảnh rỗi, bố trí kia quấy nhiễu thần niệm dò xét cấm chế, vẫn hữu dụng.

Đã tình huống không nếu muốn tượng bết bát như vậy, Lý Tuần tâm tình cũng an định rất nhiều. Trong lòng nhất định, ý nghĩ liền nhiều, hẳn nhìn xem trên tay cái bình, miếng sắt, trong lòng nổi bản khoăn tỏa ra.

Hai thứ đồ này đến tột cùng là bảo bối gì, lại để Âm Tán Nhân coi trọng như vậy? Đã quý giá, Âm Tán Nhân vì sao không đem bọn chúng mang theo trên người?

Càng nghĩ không rõ, lòng hiếu kỳ trong lòng liền càng thịnh. Hẳn dừng bước lại, tầm mắt tại hai dạng đồ vật bên trên đánh một vòng, kia tấm sắt bản thiu, bộ dáng tối nghĩa nhìn không rõ, liền trước để ở một bên.

Hẳn lắc lư trong bình thủy tinh màu hồng đào chất lỏng, không có gì phản ứng, xích lại gần vừa nghe, cũng không có gì mùi vị khác thường. Nghĩ nghĩ, ngón tay hẳn kẹp ở trên nắp bình, nhẹ nhàng đem nó vặn bung ra.

Cái này vịn lại, liền lật trời!

Đầu tiên là một loại kì lạ hương vị tràn ra ngoài, mang theo có chút huyết tinh chi khí, nhưng lại không quá rõ ràng. Sau đó, liền nghe đến một cổ có chút nồng đậm hương khí, Lý Tuần nhin không được hít thật sâu một hơi, cái này khê hấp, liền chiêu tai họa!

Thể nội bốc hơi lưu chuyển U Minh âm hỏa, giống như là bị tưới du, "Oanh" một tiếng nổ ra, một mực tại tâm hồn nội ẩn núp âm hỏa châu cũng không biết bị cái gì kích thích, liên tục hơn mười lần điên cuồng trướng co lại, liền ngay cả ngọc trừ tà cũng không áp chế nổi, mà phát ra bén nhọn huýt dài.

Ngọc trừ tà phản ứng so trước đó bất kỳ lần nào cũng tới kịch liệt, Lý Tuần còn tưởng rằng kiện bảo bối này sắp nổ tung!

Đầu của hẳn cũng sắp nổ tung! Tại thể nội chân tức đại loạn thời điểm, đầu óc của hẳn cũng bị một chuỗi bén nhọn đến gần như nghẹn ngào tiếng hét lớn công phá, chỉ là một cái trong nháy mắt, liền để hẳn kém chút thành ngớ ngẩn!

Vạn hạnh! Trên người hãn có ngọc trừ tà cái này kỳ bảo, lại tu tập cũng đều là Thông Huyền Giới thượng thừa nhất pháp quyết, tu vi mặc dù chẳng ra sao cả, nhưng tối thiểu nhất định lực vẫn phải có.

Lành nghề đem lâm vào hôn mê sát na, hãn xuất từ bản năng ngón cái đè ép, lại đem nắp bình đèn xuống, trong đầu lại là "Oanh" chấn động, kia một chuỗi tiếng rít, lại như kỳ tích biến mất không thấy gì nữa.

Âm hỏa châu khôi phục bình thường, ngọc trừ tà huyết dài cũng đã biến mất, tinh thần xuất đại đoàn khí lạnh lẽo hơi thở, rót vào thể nội, đèn bù hãn vừa mới nhận tổn thương.

Lý Tuần chặt vật nhỏ một ngụm ứ máu, nhìn xem trong tay bình thủy tinh, nhất thời lại nói không ra nói tới.

Đây quả nhiên. . . Không phải cái thứ tốt!

Hãn sao dám lại "Nghiên cứu" xuống dưới, liền tranh thủ hai thứ đồ này cứ như vậy cầm, cũng không dám phóng tới trong ngực, quyết định phương hướng liền một đường phi nước đại.

Tại phía sau hãn, năm người kia tốc độ cũng rõ ràng tăng nhanh.

Càng chết là, bọn hãn tựa hồ không còn là mù quáng mà dọc theo địa đạo hạnh tiến, mà là nắm chặt Lý Tuần cái đuôi, thẳng tắp đánh tới.

Hiển nhiên, vừa mới trong nháy mắt kia rung động mạnh mẽ, chính là cách mấy trăm tầng dày tường, cũng không có cách nào che lấp. Mà đối phương liền bắt được cái này một tuyến cảm ứng, chăm chú cùng tới.

Lý Tuần trong lòng vừa vội vừa tức, hãn không phải người ngu, đương nhiên minh bạch đạo lý này. Không qua đi hồi hận đã tới đã không kịp, hãn chỉ có thể một bên kiềm chế khí tức, một bên gia tốc chạy vội.

Chỉ là lúc này, tu vi chênh lệch liền hết sức rõ ràng, từ khi bị đối phương khí

cơ khóa chặt về sau, khoảng cách của song phương liền tiếp tục rút ngắn, hẳn ngay cả đôi vài cái đường hành lang cũng không làm nên chuyện gì.

"Mẹ nó!"

Lý Tuần xô một câu nói tục, tại thời khắc nguy cấp này, hẳn ngược lại càng có thể quyết đoán. Trong lòng mình bạch lại trốn xuống dưới, chỉ sợ cũng đợi không được Âm Tán Nhân tới, lúc này, nhất định phải có chút biến hóa mới được! Trong lòng có so đo, thân hình hẳn nhất chuyển, lại tiến vào một cái khác đầu đường hành lang.

Vừa mới đi vào, hẳn liền vọt lên tại đỉnh trên vách đập một chưởng, U Minh âm hòa im ắng lộ ra, hện bàn tay lớn nhỏ nhất khối thạch đỉnh lập lúc lồm xuống dưới, Lý Tuần ngay sau đó lại là một chưởng bên cạnh đập, tại cái này hang lồm khía cạnh lại mở một chỗ không gian, đem hai loại muốn mạng sự vật tất cả đều nhét đi vào.

Về phần có thể hay không để cho người ta phát hiện. . . Liền nghe thiên do mệnh đi.

Nói cũng kỳ quái, hẳn cái này hư không hai chưởng, dùng kinh mặc dù không lớn, nhưng một bên muốn liễm trụ khí hơi thở, không để người phát giác, còn muốn một bên tính toán chính xác, khống chế vi diệu, là rất tổn hại khí lực, thế nhưng là cái này nhất cổ tác khí làm xuống đến, nhưng không có nửa điểm khó chịu.

"Cái này không đúng!" Hẳn trong lúc cấp bách, rút thần nội thị, lại bị thể nội tình hình dọa cho nhảy một cái. Cái này U Minh âm hòa, còn quán Thiên Trung Hoàng Đình, tại thể nội bốc hơi căng rứt, viên chuyển như ý, vô luận hẳn làm sao rút ra, cũng hậu kinh kéo dài, có sinh sôi không ngừng cảm giác.

Nhìn bộ dạng này, tu vi của hẳn tối thiểu tiến triển hai thành.

Tà! Bởi vì sợ hai tán nhân phát giác, hẳn « U Minh Lục » bên trên công phu,

đã rất lâu không có luyện, nhiều nhất chỉ là mượn "Chất khí chuyển hoá" biện pháp, từ Linh Tê Quyết tu luyện chân tức bên trong lau chút chất béo, chậm chạp tiến bộ.

Nếu như dùng nó đối địch, Lý Tuần mười thành ước chừng chỉ có thể dùng ra tám thành công phu. Thế nhưng là, mới qua bao lâu thời gian? Chỉ sợ vẫn chưa tới một nén nhang đâu! Chuyện này là sao nữa?

Lý Tuần nghĩ kỹ lại, toàn bộ quá trình bên trong có thể đối với hắn có ảnh hưởng, cũng chỉ có mở ra thủy tinh bình một sát na kia!

Chẳng lẽ trong bình "Yêu nước" còn có như vậy công hiệu?

Nghĩ đến trong nháy mắt kia sinh tử giao sắc tình huống bi thảm, Lý Tuần không khỏi rung mình một cái, chính là thật có thể tăng cao tu vi, vì mạng nhỏ dự định, cũng không thể lại dùng thứ quý này!

Thời gian cấp bách, hắn không còn dám suy nghĩ nhiều, lại lần nữa phát lực hướng bên trong dưng đạo phi nước đại. Lúc này, hắn dùng lỗ tai cũng có thể nghe được, cách đó không xa tay áo phiêu động âm thanh bên tai không dứt, địch nhân đã gần đến tại gang tấc!

Lý Tuần cắn răng một cái, trước kéo xuống vạt áo trước, đem mặt che bên trên, tiếp lấy liền từ trong ngực móc ra một quyển tờ mỏng, đồng thời thân thể bổ nhào về phía trước, cơ hồ là kề sát đất trượt.

Dưới loại trạng thái này, hắn đem tờ mỏng mở ra, hai tay cùng lúc đưa lực, đem hai đầu cùng nhau đưa vào hai bên vách đá, tờ mỏng phá thạch như vào mục nát thổ. Ngay sau đó, hắn lại nhất cái bổ nhào lật lên, chân không chạm đất, như một làn khói đi.

Một bộ động tác, làm không có chút nào trắc trở, nửa điểm thời gian cũng không trì hoãn liền đã bày ra cạm bẫy, hắn tựa hồ thật có điểm âm người thiên phú đi!

Phía trước là nhất cái phòng khách nhỏ, đương nhiên, đây không phải để cho người ta nghỉ ngơi nuôi lực địa phương. Ở chỗ này, có chí ít hai mươi cái đường hành lang thông hướng bốn phương tám hướng, đừng nói không có địa đồ, chính là có địa đồ, trong bóng đêm nhìn xem cái này nhìn một cái không hết đường hành lang, cũng muốn hảo hảo suy nghĩ suy nghĩ.

Lý Tuần không có nửa điểm chần chờ, thả người chui vào trong đó một đầu trong dững đạo.

Cơ hồ cũng ngay lúc đó, đằng sau truyền đến kêu đau một tiếng.

Lý Tuần biết, kia là "Thiên tư nhện" tạo nên tác dụng. Pháp bảo này âm độc cực kì, chỉ cần là cảm ứng được trừ chủ nhân bên ngoài dị chủng chân tức, liền sẽ thuận thế dính đi qua, làm sao bỏ cũng không xong, càng có thể kích phát độc tính, ăn mòn xương cốt, nhất định phải đem chỗ đựng chạm đối tượng ăn mòn sạch sẽ mới bỏ qua.

Đương nhiên, nếu như có thể kịp thời lấy Tiên Thiên Chân Hỏa nung khô, cái đồ chơi này cũng sẽ không có cái uy hiếp gì, Lý Tuần dùng cái này, chỉ là muốn tạo thành một chút hỗn loạn thôi.

"Ma tế tử hảo âm độc!"

Cũng không biết là ai nói lời, miệng bên trong mắng phi thường khó nghe.

Lý Tuần trong lòng cười thầm, dưới chân cũng không dừng lại, Phương Tiến lại xuất, trong nháy mắt liền dọc theo phòng khách nhỏ, tại hơn hai mươi cái đường hành lang khẫu đi hết một lần.

Lúc này hẳn lại không còn che lấp khí tức, mà là hết sức ngoại phóng, thẳng đến U Minh âm hỏa đặc hữu mùi đem toàn bộ phòng khách nhỏ cũng dính đầy, Lý Tuần lúc này mới thu liễm khí tức, nhảy lên, dính tại phòng khách nhỏ ngay phía trên bích đỉnh, lạnh lùng nhìn xuống.

Cũng chính là một hai hơi thời gian, hần tới cái kia trong dững đạo, liền vang lên khí lưu kích nổ tiếng vang, một trận cuồng phong thổi tới, năm đạo bóng người cười gió mà xuất, khí thế kinh người.

Nhưng ở nhìn thấy phòng khách nhỏ tình hình thời điểm, khí thế đột ngột áp chế.

"Thật giáo hoạt!" Thanh âm này dễ nghe rất, là trong năm người duy nhất nữ tu mở miệng.

Lý Tuần đã không còn là kia không hiểu phong tình mao đầu tiểu tử, hần nghe cái này hỗn tạp lấy ý giận thanh âm, trong lòng chưa phát giác rung động. Chỉ nghe nàng nói: "Sư huynh, người cảm giác được cái gì sao?"

"Ừm, người này xác thực tương đương giáo hoạt. .. Bất quá, thiết như thế một cái bầy thế, cũng muốn hoa hần không ít thời gian, lúc này, hần tuyệt đối còn đi không xa. . . Hả?"

Lý Tuần sao còn không biết cơ? Không đợi hần đem suy luận làm xong, liền dòm chuẩn phương hướng, mạnh mẽ phát lực, gấp nhào mà xuống.

Thân hình phương động, hần liền vung ra nhất cái nho nhỏ linh đàng, thanh âm thanh thúy một vang, lại quấy đến toàn bộ phòng khách nhỏ hồi âm đại tác, phảng phất có trăm ngàn cái linh đàng đồng thời phát ra tiếng đồng dạng.

Linh đàng bản thể thì đồng dạng cái vòng tròn, trước bay ra một khoảng cách, lại mạnh mẽ gia tốc, thẳng tắp đánh về phía nữ tu phương vị, lập tức tiếng xé gió đại tác, khí thế lẫm liệt phi phàm.

Gần như đồng thời, một căn khác tinh tế kim châm đã bị hần văng ra ngoài, lại không có nửa điểm tiếng xé gió. Mà chính hần thì bỗng nhiên khinh thân, đánh tan bay nhào âm thanh, mượn hắc ám, vô thanh vô tức dán vách động, trượt hướng những người này hậu phương.

Không ra hẳn sở liệu, vị kia nữ tu quả nhiên là những người này trong suy nghĩ bảo bối.

Gặp sư muội gặp nạn, người người tranh nhau ủng hộ, lực chú ý liền không khỏi bị lệch một chút, cũng cho Lý Tuần có thời cơ lợi dụng.

Nhưng cái này dù sao vẫn là tiểu đạo, ngay tại Lý Tuần sắp trượt đến đường hành lang cửa vào phía trên thời điểm, hừ lạnh một tiếng xuyên vào trong tai. Tiếng hừ vừa khởi, Lý Tuần liền cảm giác được, một cỗ hạ thiên bao la, lăn lộn như thao chân tức bão táp cuốn tới.

Vừa mới tiếp xúc, Lý Tuần chỉ cảm thấy đang cuộn trào vô biên đại uy năng hạ, không ngờ có sắc bén như kiếm xuyên thấu cảm giác, kỳ chính tương sinh, để hẳn tránh cũng không thể tránh!

Lý Tuần xác thực không có thể trốn tránh, cho dù hẳn muôn vàn không muốn, cũng nhất định phải nhấc lên chân tức, chính diện nghênh tiếp cái này một cái trọng kích!

Hắn xách động U Minh âm hỏa, bàn tay chậm rãi hướng về phía trước đánh ra, theo động tác của hắn, nhiệt độ của không khí chung quanh bắt đầu cấp tốc kéo lên, nhiệt độ chính muốn tiêu thiết dung kim, nhưng lại bị một tầng không nói rõ được cũng không tả rõ được bức tường ngăn cản cản trở, khô nóng nội liễm không ra, chẳng có thể đem người làm cho nổi điên.

Loại này u ám cảm giác đè nén, cũng không so với đối phương một chưởng tới thua kém.

Đây mới thật sự là Bích Âm chưởng! Mặc dù tu vi không bằng vừa mới tán tu kia, nhưng Lý Tuần một chưởng này tinh diệu chỗ, ở xa người kia phía trên!

"Bích Âm chưởng?"

Đối diện người kia cảm thấy ngoài ý muốn nói một câu, nhưng trên tay lực

lượng lại máy may chưa giảm.

Chỉ nghe một tiếng buồn bực bạo, Lý Tuần một ngụm máu tươi phun ra đi, đánh vào khăn che mặt bên trên, lại bôi hấn khắp cả mặt mũi. Trong chớp nhoáng này, hấn kém chút cho là mình thành liệt dương dưới khối băng, muốn bị đối phương kia đại nhật hành không, cường tráng hùng vĩ chương kinh hóa thành thanh thủy!

Chính như người kia tỉnh ngộ, hấn cũng minh bạch.

Ở trên núi lúc, hấn không chỉ một lần nghe nói qua loại này đặc dị công pháp: "Hành thần như không, hành khí như hồng. . . Tốt một cái Thiên Hành Kiện Tông!"

Lý Tuần lại phun ra một ngụm máu, thân hình của hấn trong nháy mắt giống nhất cái bị đánh bay bóng da, thẳng xuyên vào sau lưng trong dững đạo.

Còn bay ở không trung lúc, hấn đã ném ra một cái vòng tròn châu, viên châu kích phun ra nồng đậm hắc vụ, trong nháy mắt đem đường hành lang khâu hun cái đen nhánh, càng chết là, biến thành đen địa phương, bột đá lập tức nhao nhao tróc ra, hiển nhiên độc tính cực liệt!

Chính là đối diện người kia, cũng không dám nhẹ mạo hiểm địa, mà bị cái này hắc vụ ngăn ở phía sau. Letch vào lúc này, người kia hậu phương lại truyền tới một tiếng rên thảm, cái kia nữ tu mang theo tiếng khóc hô: "Sư huynh, Lưu sư ca hấn trúng Nghịch Trùng Hóa Huyết châm. . ."

Lý Tuần đem lời này nghe được rõ ràng, sau một khắc, hấn liền ngã rầm trên mặt đất.

Trong lòng của hấn vui lên: "Nghịch Trùng Hóa Huyết châm? Xin lỗi a, ca ca cũng không có loại kia đồ chơi! Chỉ là một cây phổ thông nghịch huyết châm thôi!"

Bất quá, bởi vì kia giả dối không có thật âm độc ám khí, hẳn tối thiểu có thể thăng một điểm thời gian thở dốc.

Hắn cười đắc ý, lão đảo đứng người lên, lão đảo rời đi.

Lý Tuần vịn vách đá dừng lại, không chỗ ở thở, hắn ngại khăn che mặt vương bận, ngăn chặn hẳn hô hấp, sớm vồ xuống, lại vẫn không thể để cho mình khá hơn một chút.

Cái kia "Sư huynh" kinh người chưởng lực, như giòi trong xương quăn ở trên người hắn, từ đầu đến cuối chưa từng hóa đi.

Lý Tuần cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, Thiên Hành Kiện Tông chuyên tu hạo nhiên chi khí, tu vi đến trình độ nhất định, đủ nhét đầy thiên địa, nhưng nói là vận tà lui tránh, chư ma bất xâm, cùng tây cực Thiên tông "Kim cương phục ma pháp" nổi danh, đối tà đạo công pháp, vô cùng có khắc chế chi lực.

Hắn cái này bán sinh bất thực U Minh âm hỏa đụng phải Hạo Nhiên khí, nhất định không may!

Trách không được Thủy kính chi thuật sẽ bị nhìn thấu, Hạo Nhiên khí tu luyện không mượn vật ngoài, nguyên nhân chính là như thế, người tu luyện toàn thân sáng, tâm cảnh không nhiễm trần thế, đối các loại pháp thuật cũng mười phần miễn cảm, lời này quả nhiên không sai!

Thủy kính bị khám phá, U Minh âm hỏa lại bị khắc chế, hôm nay vận rủi lại không dứt!

Lý Tuần tự giấu cười một tiếng, lập tức lại mân khởi bờ môi: "Nếu là Huyền Môn chính tông 'Linh Tê Quyết', lại như thế nào đâu?"

Trong lòng chơi liêu nhất thời, qua nhiều như vậy thời gian, thể nội U Minh âm hỏa rốt cục sinh ra chút, miễn cưỡng đạt tới tiêu chuẩn.

Hắn cắn răng, không để ý thân thể ngũ tạng đều hư tình trạng, nghịch hành

"Ký hồn chuyển sinh" chi thuật, đem thể nội còn sót lại U Minh âm hỏa, cũng hóa thành từng giờ từng phút Huyền Môn chân tức!

Phế phủ chấn động, để hãn lại là một ngụm máu tươi phun ra ngoài, lại bị hãn kịp thời dùng khăn che mặt che, lúc này thân thể của hãn càng suy yếu, nhưng thể nội còn sót lại hạo nhiên chi khí, lại tìm không thấy có thể "Tĩnh hóa" mục tiêu, dần dần ổn định lại.

Hãn nhếch miệng cười một tiếng, lại lần nữa bước đi khó khăn, phía trước, đã đến!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Sinh Tử

Chương 03: Sinh tử

Khi Hạnh nhi nhìn thấy Lý Tuần đầy người máu tươi xuất hiện trong phòng lúc, phản ứng đầu tiên chính là lớn tiếng hét lên, chỉ là tiếng kêu vừa vọt ra khỏi miệng, liền bị hấn một bạt tai và trở về!

"Im lặng!"

Có lẽ là bởi vì ngực ngạo khí chống đỡ, mặc dù thân hình hấn chưa hấn có thể so sánh được trưởng thành tráng hán, nhưng đứng ở nơi đó, dù cho hình dáng tướng mạo chật vật, y nguyên có chân lấy chấn nhiếp tiểu nha đầu khí độ.

"Khi dễ hài tử, có gì tài ba!"

Tần phi lại còn chưa an nghỉ, hơn một canh giờ trước, nàng vừa cùng Lý Tuần triền miên nửa đêm, mệt mỏi ngủ thiếp đi, lúc này chẳng biết tại sao nhưng lại đi lên.

Lúc này áo nàng không ngay ngắn, chỉ mặc một kiện quần áo trong, trên thân thì hất lên Lý Tuần mới gặp nàng lúc, món kia tuyết trắng lông chồn, thanh âm vẫn là nhu nhu, tựa hồ cũng không có bởi vì Lý Tuần bộ dáng mà có thay đổi gì.

Nàng loại thái độ này để Lý Tuần cảm thấy là lạ, nhưng lại không kịp nghĩ nhiều, chỉ là nói với nàng: "Người đi theo ta!"

Tần phi nhìn hấn một cái, lại tiến lên một bước, duỗi ra đầu ngón tay, muốn đi dìu hấn một thanh.

Chẳng lẽ tại Tần phi trong mắt, hãn đã suy yếu đến loại trình độ này sao?

Cơ hồ không có suy nghĩ nhiều, Lý Tuần một thanh đẩy ra Tần phi đưa qua tới tay, cường tự đề khí, bảo trì lại thân thể cân bằng, thẳng vào phòng trong.

Tần phi không nói gì nữa, chỉ là yên lặng cùng sau lưng hãn, nhắm mắt theo đuôi, cái này nhu thuận đáng về Lý Tuần rất ít gặp qua.

Ngày bình thường, Tần phi đối với hãn việc ác, mặc dù kháng cự bất lực, lại luôn có chút phản cảm, càng chưa nói tới cho hãn cái gì tốt sắc mặt, lúc này phản ứng để Lý Tuần không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ nàng hôm nay đổi tính? Vẫn là bị trên người hãn vết máu dọa sợ?

Chuyển ý nghĩ này, hãn hít sâu một hơi, đi đến phòng trong, ngồi tại bên giường sập gụ bên trên, đem hai loại muốn mạng đồ chơi để ở một bên trên bàn trang điểm. Tần phi thì đứng bình tĩnh tại trước người hãn, trán buông xuống, dịu dàng y nguyên.

Hạnh nhi nơm nớp lo sợ bưng chén trà tiến đến, Tần phi tiếp nhận, tự mình đưa đến Lý Tuần trước mắt.

Lý Tuần ngẩng đầu nhìn nàng một chút, hơi gật đầu, đưa tay cầm tới, lại nghe được "Khanh khách" tiếng vang, chén trà nóc cùng chén thân liên tiếp va chạm mấy lần, dẫn tới hai nữ ánh mắt.

Lý Tuần chột căn rằng một cái, ngạnh sinh sinh ngừng lại trên tay run rẩy, đem chén trà giơ lên bên miệng, cũng mặc kệ bên trong nước trà nhiệt độ, uống một hơi cạn sạch. Nóng hổi dòng nước đánh thẳng vào giữa ngực bụng, bốc hơi nhiệt khí mang đến một chút năng lượng, để hãn cảm giác tốt hơn một chút.

"Ăm!"

Chén trà bị hãn một thanh quăng xuống đất, mảnh sứ vỡ bay loạn, Hạnh nhi dọa đến lập tức quỳ trên mặt đất, đầu cũng không dám nhấc. Tần phi thân thể

cũng rõ ràng run một cái, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh.

Lý Tuần đưa nàng phản ứng của hai người cũng nhìn ở trong mắt, trong lòng đã có kết luận. Trong lòng của hắn vốn không có cái gì nộ khí, vừa rồi lần này lại chỉ là thí nghiệm mà thôi.

Tần phi phản ứng xác thực khó được, mà dù sao còn có lòng mang sợ hãi, nếu như nàng thật có thể trước núi thái sơn sụp đổ mà sắc không thay đổi, như vậy, Lý Tuần liền thật muốn suy nghĩ một chút lai lịch của nàng!

Một chén này tử quăng xuống về sau, trong lòng của hắn càng có vẻ thanh minh, tâm tư cũng vững vàng rất nhiều. Lại đem Tần phi đánh giá một lần, hắn hít cảm một cái, điềm điềm giường: "Đi lên, cởi áo đi!"

Lời vừa nói ra, hai nữ cùng một chỗ để mắt nhìn hắn, dù chưa nói chuyện, nhưng này ý tứ đã rất rõ ràng— chỉ bằng bộ dáng này, còn có biện pháp sao?

Lý Tuần không cần thiết giải đáp nghi vấn của các nàng, ánh mắt lập tức trở nên lạnh lẽ phi thường, tại dạng này dưới con mắt, Tần phi hiển nhiên không có cách nào cự tuyệt. Nàng hơi cắn xuống môi, rốt cục vẫn là được sự giúp đỡ của Hạnh nhi, trốn thoát áo choàng cùng quần áo trong, lộ ra mảng lớn da thịt tuyết trắng, ngoan ngoãn nằm ở trên giường.

Mặc dù Tần phi tâm chí kiên định, mặc dù bọn hắn đã có thân mật nhục thể quan hệ, nhưng tại loại chuyện này, nữ nhi gia thẹn thùng dù sao vẫn là chiếm thượng phong.

Thân thể của nàng có chút co ro, hết sức nghiêng người sang đi, dùng trên thân chỉ có một điềm quần áo, chặn Lý Tuần trực câu câu ánh mắt. Lại không biết chính là động tác như vậy, để trên người nàng mỗi tấc da thịt mỹ lệ, cũng lấy dụ người nhất tư thái, hiện ra ở Lý Tuần trước mặt.

Chính là Lý Tuần lúc này có chuyện trong lòng, cũng không nhìn được tà hỏa để bụng.

Hạnh nhi hảo hảo thu về quần áo, lại sợ hãi tới giúp Lý Tuần thoát y, lại bị hấn đẩy ra. Tiểu cung nữ giờ mới hiểu được không có nàng chuyện, hoảng hoảng trương trương đi vạn phúc, quay người thu thập xong trên đất nát cái chén, sau đó vội vã chạy ra ngoài.

Lý Tuần đứng tại trước giường, nhìn xuống Tần phi thân thể động lòng người. Hấn còn không có dùng phương thức như vậy để thưởng thức qua mỹ nhân — không có nhục thể tiếp xúc, lại có được cư cao lâm hạ thống trị lực, không cần thực chất tiếp xúc, nhưng ở trong lòng, lại vững vàng đem đối phương khóa chặt, sinh tử tùy tâm.

Hấn đột nhiên cảm giác được phi thường hoang đường!

Ngay tại vừa rồi, hấn còn như chó nhà có tang, từ Thiên Hành Kiện Tông nhân thủ hạ may mắn đào mệnh, nhưng trong nháy mắt, hấn liền lắc mình biến hoá, trở thành vị này tuyệt đại mỹ nhân Chúa Tế Giả!

Thế sự chi kỳ, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhưng rõ ràng hơn, lại là trong lòng dần dần sinh sôi một điểm suy yếu, một điểm xấu hổ.

Hấn cuối cùng còn không phải một cường giả!

Cho nên, hấn chỉ có thể ở "Lan Xạ viện" dạng này tiểu thiên địa, tại Tần phi cái này nhược nữ tử trước mặt, loay hoay thực lực của hấn cùng uy nghiêm. Ra khỏi nơi này, hoặc là càng nói một cách chính xác hơn, ra cái này như con kiến hôi phàm nhân quần lạc, tại tầng thứ cao hơn trước mặt, hấn y nguyên chẳng là cái thá gì!

Âm Tán Nhân cùng Huyết Tán Nhân cố nhiên có thể trở thành sinh tử của hấn chúa tế, nhưng vừa mới đụng phải kia Thiên Hành Kiện Tông "Sư huynh", lại làm sao không thể làm được?

Hắn hiện tại làm hết thảy, Thông Huyền Giới bên trong người nào không thể làm được so với hắn tốt hơn?

Hắn cũng không cởi quần áo, chỉ là thấp thân đi, đưa tay nắm chặt lấy Tần phi bả vai, cảm thụ được phía trên mềm mại trơn bóng xúc cảm, lại nhìn thấy Tần phi giống như xấu hổ giống như vui biểu lộ, trong lòng của hắn nhảy một cái: "Nàng cũng không ngu ngốc a. . ."

Bất thành linh suy nghĩ như cuồng phong thổi qua trong lòng hắn, đem vừa mới dẫn ra một điểm mê vụ thổi đến sạch sẽ.

Nàng nhu thuận? Thuận theo? Không, phải nói là thông minh!

Tần phi đã nhìn thấu hắn!

Nhìn thấu Lý Tuần trong lòng hư vinh cùng ti yếu, biết hắn khẳng định là tại cường giả dưới tay bị thiệt lớn, chính cần dùng uy nghiêm đến thay đổi hình tượng của mình, lấy bảo trụ mặt mũi của mình!

Cho nên nàng mới có thể khéo léo như thế thuận theo! Bởi vì nàng phi thường rõ ràng, chỉ có đem hắn trong lòng hư vinh cảm giác thỏa mãn, chỉ có đem hắn tầng sâu ti yếu che giấu, chỉ có đem hắn hình tượng một lần nữa thành lập, mặt mũi một lần nữa bôi lên, nàng mới có thể có ngày sống dễ chịu!

Bất động thanh sắc thỏa mãn nam nhân nhu cầu, lấy bảo hộ chính mình sinh mệnh, đây chính là Tần phi trí tuệ!

Mà cái này trí tuệ, thì xây dựng ở nhìn thấu lòng người, hiểu rõ tình đời cơ sở phía trên.

Nói một cách khác, tại Tần phi trong mắt, Lý Tuần hắn hết thảy hành vi cùng cử động, chẳng qua là một trận buồn cười thảng hê nháo kịch! Trên đài làm lấy sơ hở trăm chỗ, bản thân say mê biểu diễn, để dưới trận người xem đang vỗ tay gọi tốt đồng thời, trong lòng cũng tại trắng trợn chế giễu.

Chưa từng có cảm thụ như vậy, Lý Tuần cảm thấy mình thông hiểu lòng người.

Nhìn, nhìn na! Kia giống như xấu hổ giống như vui biểu lộ, muốn nghênh còn cự động tác, kiều nộn thân thể động lòng người, cái này nhất cái xuân sắc nồng đậm cảnh tượng bên trong lộ ra tới, không phải là dày đặc nhất, cũng khắc sâu nhất châm chọc sao?

"Ai!"

Tần phi thấp giọng kêu lên, nàng cảm thấy bả vai cơ hồ muốn bị Lý Tuần cho xé rách!

Nàng mở to mắt, dùng hoảng sợ, nhu nhược ánh mắt nhìn sang; mà Lý Tuần, thì dùng một loại phi thường kì lạ ánh mắt nghênh tới.

Huyết hồng một mảnh, toàn bộ trong hốc mắt chỉ có như thế một loại nhan sắc, bên trong phun trào, tất cả đều là huyết hồng sắc sóng lớn, mà ở con người chỗ, nhưng lại có nhất cái giống nhau nhan sắc, thậm chí càng thêm thâm trầm đá ngầm, tại dâng lên bên trong sừng sững bất động.

Bị ánh mắt như vậy để mắt tới, tựa như cùng bị một cây gai độc bắn trúng con mắt, Tần phi phát ra một tiếng ngắn ngủi kêu sợ hãi, thân thể đầu tiên là căng cứng, tiếp theo lại chậm rãi mềm nhũn ra, trán hơi lệch, ngất đi.

Lý Tuần có chút toét ra miệng, để sâm sâm hàn khí từ trong mồm tràn ra tới, đỏ thắm khoang miệng cùng tuyết trắng răng răng có chút tương sai, bộ dáng có mấy phần yêu dị, một chút dữ tợn.

Hắn dùng một chút thân thể, tiếp lấy liền tiến vào Tần phi thể nội.

Mỹ nhân phong tình chính là hôn mê, cũng đủ để câu lên nam nhân dục vọng.

Lý Tuần cũng không ngoại lệ, thể xác và tinh thần của hắn đồng dạng bị dục hỏa tràn ngập, nhục thể tiếp xúc tiến một bước đề cao loại này dục cầu.

Nhưng mà, tại tâm linh chỗ sâu nhất, có lẽ là ý thức của hần cũng vô pháp rõ ràng cảm ứng được nơi hỏ lánh, đang có một điểm băng sương chậm rãi khuếch trương ra, tựa như cuộn cuộn nham tương nhất khối vụn băng, có không thể tưởng tượng nổi cảm giác.

Điểm ấy băng sương có lẽ có thể coi là "Lý trí", nó chính hờ hững đánh giá cái này lạ lắm mà quen thuộc thế giới, khi nó rốt cuộc tìm được thế giới này thuần túy nhất một điểm "Linh Cơ" về sau, "Hoa" một tiếng, lấy nhất cái khó mà hình dung cao tốc, cấp tốc mở rộng đến Lý Tuần thể xác tinh thần mỗi một nơi hỏ lánh.

Lý Tuần trái tim "Phanh" một tiếng mãnh lực bành trướng, cơ hồ muốn trướng đầy toàn bộ lồng ngực, sau một khắc lại bỗng nhiên co lại, cho đến nhất cái khó có thể tưởng tượng "Kỳ điểm" . Liên tại cái này nhất trướng co rụt lại ở giữa, Lý Tuần trái tim liền toàn bộ khác biệt.

Lý Tuần một ngụm máu tươi phun ra, nhan sắc so chân trời hào quang còn muốn xán lạn, vết máu này điểm điểm rơi vào Tần phi tuyết trắng thân thể bên trên, càng thêm lộ ra truyệt mục kinh tâm.

Lý Tuần khóe môi tiếp tục mở liệt, cho đến hình thành nhất cái quỷ dị độ cong, ngay vào lúc này, hần ép xuống thân đi, mặc kệ Tần phi trên người loang lỗ huyết điểm, đưa nàng thân thể ôm thật chặt ở, tại không có nửa điểm khe hở tiếp xúc thân mật bên trong, trong cơ thể hần chân tức, hóa thành một mảnh vô hình vô chất sương mù, xông vào Tần phi thể nội.

Tần phi đôi mắt đẹp đột nhiên mở ra, gương mặt xinh đẹp đã bị đột nhiên xuất hiện thống khổ giày vò đến toàn bộ bóp méo, nàng phát ra một tiếng thật dài kêu thảm, sau đó liền bắt đầu kịch liệt co rụt.

Nội tâm của nàng thế giới, liền tại cái này khoái cảm cùng thống khổ song trọng đỉnh phong bên trong, hướng Lý Tuần lộ ra một tia có chút khe hở.

Lý Tuần con mắt bắt đầu chậm rãi chuyển động, không phải con người tại trong hốc mắt chuyển động, mà là con người tự thân hoàn toàn làm trái nhân thể hạn chế tự quay!

Ánh vào ánh mắt của hãn bên trong, không phải bình thường cảnh vật, mà là từng lớp từng lớp đến từ Tần phi đáy lòng, bản năng nhất, nguyên thủy nhất ba động.

Yêu dị huyết mâu, để hãn xem ra giống là nhất cái ma quỷ, đang dùng đẫm máu hai tay, đem cái này tâm hồn lỗ hổng bỗng nhiên xé mở, đi tìm tòi nghiên cứu bên trong sâu nhất bí mật.

Thống khổ, nhục dục, sợ hãi, đau khổ, minh ngộ, lạnh triệt, đùa cợt, thậm chí một tia thụ ngược đãi khoái cảm, còn có giấu ở chỗ càng sâu kia mơ hồ hình chiếu, cũng bị từng tầng từng tầng lộ ra, sau đó trần trụi lộ ra tới.

Đây là một đóa diễm lệ hoa, dày đặc cánh hoa hợp thành từng tầng từng tầng tinh mịn kiều diễm bình chương, theo "Thời tiết" đến, từng tầng từng tầng bóc ra, nở rộ.

Lý Tuần bắt đầu từ giờ khắc này bắt đầu, minh bạch một sự kiện — xem lòng của phụ nữ, tựa như là xem một bản sách thật dày, dày rồi giống như manh mối, tầng diệt tình cảm mảnh vỡ, còn có trước đó sau mâu thuẫn, hoàn toàn không có nửa điểm quy luật mà theo tâm tư, tất cả điều kiện hợp tại một chỗ, chính là vĩnh viễn để cho người ta nhìn không thấu lòng của nữ nhân.

Hãn nghĩ bóc ra tất cả cánh hoa, thẳng dò xét trong đó "Nhị châu" . Thế nhưng là, chỉ ở nửa đường hãn liền không chịu nổi, theo tinh lực biến mất, thần trí của hãn bắt đầu hoảng hốt; cuối cùng, hết thấy trước mắt cũng bịt kín một tầng thật dày sa sương mù, hãn không thể không nhắm mắt lại, tuyên cáo lần này tiến công thất bại.

Qua một hồi lâu, Lý Tuần mới mở to mắt. Hiện tại hãn cuối cùng minh bạch, cho đến tận này, hãn còn không có chân chính chinh phục Tần phi thể xác tinh

thần.

Cho dù nàng chỉ là như vậy nhất cái nhu nhược, cơ hồ là gió thổi liền ngã nữ nhân.

Phát hiện này để hãn rất phiền muộn, nhưng rất nhanh hãn lại mạnh chấn khởi tâm tình.

Kỳ thật, chinh phục cũng chưa chắc muốn toàn thân toàn ý thắng lợi. . . Tựa như hiện tại, chẳng lẽ liền không thể xưng là chinh phục sao?

Hãn khê vượt Tần phi ôn ngọc thân thể, trong đầu lại là từng đoạn pháp quyết như nước chảy tràn ra ngoài, khước miệng của hãn chưa phát giác nâng lên vẻ tươi cười — hoá sinh nam nữ, vốn là phù hợp thiên địa âm dương đại đạo, nam nữ giao cấu, cũng là sinh sôi hoá sinh chí đạo, trong đó có mất có được, âm dương bổ sung, chính hợp thiên đạo lưu chuyển chí lý.

Nhưng mà, lệch có pháp môn đứng ở giao cấu chi đạo, lại bội nghịch thiên đạo, trước làm mình đứng ở thế bất bại, tiếp theo lại lấy đủ loại thủ đoạn, khiến cho đối phương tại tình dục tăng vọt lúc, mất đi nguyên tinh nguyên khí, tịnh đem nó hút hóa nhập thể coi là chính mình dùng.

Những thủ đoạn này, dùng để gia tăng tu vi tự nhiên xuất sắc khi hành, hại càng nhiều người, công lực cũng càng thâm hậu. Nhưng vì vậy mà xuất hiện chân tức không thuần, tinh nguyên xung đột các loại tệ nạn, cũng rất là đả thương người đầu óc.

Nhưng đây chính là thiên đạo công bằng.

"Lục ngự Âm Dương biến" bên trong cũng có thái bổ pháp môn. Mặt ngoài cùng cái khác pháp môn, cũng là chỉ có vào chứ không có ra, hại người ích ta, nhưng lại không phải đơn thuần trừu hấp đối phương thể nội sinh cơ, mà là xuyên thấu qua đủ loại vi diệu âm dương chuyển hoá, đem thi pháp đối tượng biến thành nhất cái chân chính "Lô đỉnh" !

Lô đình người, chính là lấy "Hỏa" nung khô, lấy tinh hoa mà thôi. Mà thi pháp đối tượng thân thể chính là "Vật chứa", người thi pháp chân tức chính là "Hỏa" .

Người thi pháp xuyên thấu qua đối gió, mưa, hồi, minh, âm, dương lục khí điều khiển, đem cao nồng độ thiên địa nguyên khí đều dẫn vào "Lô đình" bên trong, lại lấy thủ đoạn đặc thù hiệu suất cao hấp thụ.

Loại phương thức này là đem thái bố đối tượng xem như "Máy khuếch đại", đồng dạng thiên địa nguyên khí, hấp thụ lúc lại có thể so sánh tình huống bình thường nhiều gấp bội, gấp hai mươi lần.

Lại bởi vì tại đối phương thể nội, đã qua tương đương trình độ "Nung khô" cùng "Tinh luyện", cái gọi là chân tức không thuần, tinh nguyên xung đột các loại vấn đề, cũng liền chẳng phải rõ ràng.

Dạng này dụ hoặc, lại có ai có thể kháng cự?

Chí ít Lý Tuần không thể!

Khi hẩn y theo pháp môn chỗ bày ra, làm từng bước, đem Tần phi thân thể hoàn toàn khống chế đằng sau, liền theo tự dẫn vào lục khí, đối ứng trong cơ thể nàng tinh, khí, tân, dịch, huyết, mạch, coi là thiên đạo vận chuyển chi thường.

Đồng thời lại lấy các loại thủ pháp, đùa được Tần phi vài muốn chết đi, chí tình muốn phun trào một khắc này, tinh khí thần hoảng hốt ly thể, lại hòa hợp vì nhất, đang vì "Đại dược" chi thuộc, tự nhiên bị Lý Tuần vui vẻ nhận.

Tần phi lại lần nữa thét lên, suy yếu, thống khổ, nhục dục đủ loại cảm giác đồng thời tán phát ra, kia mạnh mẽ xung kích để nàng lần nữa ngất đi.

Lý Tuần chỉ cảm thấy thần thanh khí sáng, thương thể tựa hồ cũng không cánh mà bay, hẩn cảm thụ được thể nội lạ thường hoạt bát chân tức, chính muốn ngửa mặt lên trời thét dài, phát tiết một phen.

Hắn đứng dậy chỉnh lý quần áo, nhưng trong lòng lạ thường không có nửa điểm thương hương tiếc ngọc cảm giác.

Tính người xui xẻo!

Hắn vỗ vỗ Tần phi cao kiêu mông đẹp, cười đắc ý. Lúc này, hắn lại nghĩ tới kia hai kiện sự vật, liền quay đầu nhìn lại.

Ánh mắt mới lệch ra chuyển, nơi khóe mắt vụt sáng qua một bóng người, tốc độ thật nhanh!

Xuất từ bản năng, hắn không chút nghĩ ngợi, một chưởng phản vỗ tới, lại bỏ cái không. Trong lòng của hắn run lên, thân hình chột chuyển, dòm chuẩn trên bàn kia hai kiện đồ vật, tạt bỏ nhào qua.

Cái gì đều có thể có việc, hai cái này đồ chơi là vạn vạn không thiếu được!

Một tiếng mơ hồ cười nhẹ ghé vào lỗ tai hắn đẩy ra, liền giữa sát na này, không khí chung quanh bỗng nhiên ngưng trệ, phảng phất trong nháy mắt biến thành nhất khối băng cứng, Lý Tuần mang theo cực lớn bức đồng thân thể, ngạnh sinh sinh đụng vào, hắn kêu lên một tiếng đau đớn, nguyên bản mới tốt nữa một chút thân thể, liền lại mang theo tổn thương.

Cái này cũng chưa tính, ngay tại thân hình hắn trì trệ đứng không, một con bàn tay lạnh như băng dán lên hắn hậu tâm, chưởng kinh nhẹ xuất.

"Soạt" một tiếng, Lý Tuần giống nhất khối cồng kền tảng đá, thẳng quăng hướng về phía trước bàn. Người còn tại không trung, hắn liền cảm giác có một đạo bén nhọn như châm chân tức chui đi vào, phá vỡ thân thể của hắn phòng hộ, tựa như xé rách một tờ giấy mỏng!

Cái này chân tức đâm thẳng hướng ngực của hắn, tốc độ nhanh chóng, để hắn ngay cả thời gian phản ứng cũng không có!

"Bàng" một tiếng trầm đục, Lý Tuần trước ngực nổ tung huyết vụ đầy trời,

lập tức đem trước mặt bàn đè ép cái võ nát, mà tại thân thể của hãn đụng vào sát na, trên bàn hai dạng đồ vật lại đồng thời không cánh mà bay.

Lý Tuần linh hồn dường như bay ra khỏi thân thể, tử vong chưa từng có giống bây giờ như thế tiếp cận hãn — cho dù là tại Yêu Phượng uy áp hạ, khí tức tử vong cũng chỉ là dán tại da của hãn, không giống lần này, đã thô bạo kéo ra khỏi linh hồn của hãn!

"Là cái này. . . Chết sao?"

Thật sự là một loại kỳ diệu cảm giác a! Ngay tại vừa rồi, trong cơ thể hãn còn dừng động mênh mông sinh cơ, mà bây giờ, hư vô nhưng là hãn duy nhất có thể cảm nhận được đồ vật. Tại dạng này kịch liệt chuyển hoá bên trong, hãn tựa hồ cảm giác được một điểm dị dạng đồ vật.

Như đột nhiên đem một chén nước khuynh đảo tới, nước tự nhiên sẽ vấy ra đi. Cái này chén nước, cũng có thể nói là tính mạng của hãn, nhưng Lý Tuần cảm ứng được, lại là để cái này chén nước vấy ra đi một cái kia "Lực" !

Đây là một điểm cực vi diệu "Khí cơ" .

Ngay tại trong chốc lát, Lý Tuần đem cái này "Khí cơ" đặc chất thật sâu khắc ở linh hồn chỗ sâu.

"Động động chi, tĩnh tĩnh chi, đạo tấn bất thất, hồi hoàn dã; sinh sinh chi, tử tử chi, đạo cùng vô gian, phản phục dã."

Những pháp quyết này giống như là khóa khóa rơi xuống giọt nước, tại hãn không có vật gì tâm khiếu ở giữa tiếng vọng, từng giờ từng phút mờ mịt sinh khí, liền tại cái này tự sinh vận luật tiết tấu bên trong, bốc hơi lên cao, dần dần bày kín toàn thân.

Trái tim nhảy lên âm thanh vang lên lần nữa, trầm tĩnh mà hữu lực, tựa hồ vừa mới kia kim nhọn chân tức, chẳng qua là hãn buồn cười ảo giác.

Lý Tuần thần trí do trong hư vô trở về, lại vẫn có chút hoảng hốt, vừa mới tình hình kia tựa như là một giấc mộng, cực không chân thực.

Hắn vẫn có chút không tin sờ lên ngực, lại dính đầy tay máu tươi, trước ngực quần áo cũng xác thực phá nhất cái lỗ nhỏ, cẩn thận sờ một cái, cơ ngực bên trên còn giữ nhất cái lỗ kim lớn lỗ nhỏ, hiển nhiên là vừa mới chảy máu khẩu.

Cái này. . . Đến cùng là thế nào một chuyện?

Liên tại hắn còn tại không hiểu thấu thời điểm, bên tai liên vang lên một tiếng thấp khen: "Tốt!"

Thanh âm này thực sự quá quen thuộc, Lý Tuần trái tim bỗng nhiên nhảy một cái, ghen ngào kêu lên: "Sư thúc!"

Hắn bần bệ bò người lên, quay đầu nhìn lại, liền gặp Âm Tán Nhân đang ngồi ở bên giường, trong tay vuốt vuốt kia cái bình cùng miếng sắt, ánh mắt lại rơi thẳng ở trên người hắn, kia sáng mắt giống như cười mà không phải cười, nhưng cũng mười phần động lòng người.

Lý Tuần trong lòng rung động, chợt bừng tỉnh, thầm mắng mình bị sắc quý phụ thân. Không dám thất lễ, bước lên phía trước thi lễ: "Sư thúc mạnh khỏe. . ."

Âm Tán Nhân ước lượng hai kiện đồ vật, trên mặt dung quang hòa hoãn: "Người làm tốt lắm! Có thể tại Thiên Hành Kiện Tông năm tên đệ tử đời ba vậy công hạ trốn tới, còn bảo vệ hai thứ đồ này. Người nói, ta làm như thế nào khen thưởng người đây?"

Lý Tuần ngay cả gọi không dám. Lúc này, trong lòng của hắn nghi vấn rất nhiều, gặp Âm Tán Nhân tâm tình tựa hồ cũng không tệ lắm, liền đánh bạo hỏi: "Sư thúc, vừa mới ở phía sau cái kia. . ."

"Không tệ, chính là ta!" Âm Tán Nhân biết hắn muốn hỏi thứ gì, thản nhiên thừa nhận: "Là ta ở phía sau thử một chút tu vi của người."

Lý Tuần nghe vậy mở to hai mắt, vậy cũng gọi thử sao?

Âm Tán Nhân cao thâm mặt trắc ánh mắt, thẳng tắp xuyên vào trong con người của hắn: "Nếu là Vi Bất Phàm ở đây, nhất định cũng sẽ kinh dị người tiến cảnh! Nhìn dáng vẻ của người, kia Huyết Yểm đã hóa nhập tâm hồn đi? Cho nên mới có thể gặp ngoại lực mà hư hóa huyết vụ, cảm qua một kích trí mạng. Ngẫm lại, hắn giao cho người « Huyết Thần Tử » mới bao lâu thời gian?"

Nhìn xem Âm Tán Nhân trong mắt tiềm ẩn khó mà hình dung thần thái, Lý Tuần trong lòng cảnh báo huyết dài.

Mặc dù không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng mà hắn cũng minh bạch, ngay tại trước đây không lâu, tức tiến hành thái bố trước sau, trong cơ thể của hắn tựa hồ phát sinh một chút phi thường vi diệu, đồng thời cũng phi thường thú vị biến hóa.

Với hắn mà nói, đây cũng không phải là cái gì tin tức xấu. Thế nhưng là, hắn lại có thể cảm giác được, Âm Tán Nhân đối biến hóa này, thái độ mập mờ.

Có cái này nhận biết về sau, Lý Tuần trở nên vô cùng cẩn thận. Đối đã chuyện phát sinh thực, hắn chỉ là mơ hồ sơ lược, trên thực tế, hắn cũng xác thực không rõ, mình là thế nào đem Huyết Yểm luyện hóa.

Âm Tán Nhân ánh mắt độc cực kì, nàng minh bạch Lý Tuần tình trạng, lời này cũng chỉ là nói một chút mà thôi; gặp Lý Tuần một mặt mờ mịt, nàng liền không lại truy đến cùng, ngược lại hỏi Lý Tuần cùng Thiên Hành Kiện Tông đám người giao chiến tình huống.

Lý Tuần trong lòng lại là "Phanh" một tiếng.

Hắn lúc này mới đột nhiên nhớ tới, mình trên mặt đất đạo bên trong sử chính là « U Minh Lục » bên trên công phu, điểm này, cùng hắn giao thủ cái kia "Sư huynh" rõ ràng nhất — không thấy hắn cũng hô lên "Bích Âm chưởng" rồi sao?

Âm Tán Nhân là lúc nào trở về? Chuyện này, nàng lại biết nhiều ít?

Lý Tuần trên mặt cố giả bộ bình tĩnh bộ dáng, trong đầu lại là như chong chóng liền chuyển, muốn dùng nhất cái hoang ngôn, đem « U Minh Lục » sự tình che giấu đi.

Nhưng mà thời gian cấp bách, nhất là tại Âm Tán Nhân ánh mắt hạ, muốn chia tâm bên cạnh chiếu cố, cũng là cực chật vật nhiệm vụ. Hãn âm thầm cắn răng, chỉ có thể dựa vào nhất cái mơ hồ mạch lạc nói chuyện: "Đệ tử nghe được báo động, liền chạy tới. . ."

Hãn từ đầu nói lên, nhưng đem cùng cái kia không biết tên tán tu giao chiến lúc, dùng đến U Minh âm hòa sự tình dấu điểm, chỉ nói hãn là bị mình đánh lén mà chết.

Đây vẫn chỉ là cái nói dối mà thôi, đang nói đến cùng Thiên Hành Kiện Tông cái kia "Sư huynh" giao chiến máu chốt khâu bên trên, hãn đã minh bạch, không đem đảm lượng phóng đại chút, trước mắt cửa này, hãn liền không qua được!

Quyết định chắc chắn, hãn rốt cực gẫn cái di thiên đại hoang: "Nói ra thật xấu hổ, đệ tử lúc ấy tịnh không có cùng Thiên Hành Kiện Tông người giao thủ, cùng Thiên Hành Kiện Tông giao thủ người kia, đệ tử cũng không có làm rõ là ai. . ."

Âm Tán Nhân lạnh lùng nhìn hãn: "Như thế người làm sao biết những người kia là Thiên Hành Kiện Tông?"

"Đả thương đệ tử, là Hạo Nhiên khí a!"

Âm Tán Nhân "A" cười một tiếng, trong mắt hàn mang lóe lên: "Người vừa mới còn nói không cùng Thiên Hành Kiện Tông người giao thủ!"

Lý Tuần mở to hai mắt, hãn hữu cao giọng nói: "Đệ tử xác thực chưa cùng bọn hãn giao thủ!"

Hãn đột nhiên phát giác ngữ khí của mình có hơi quá, vội vàng lại đổi được

thấp chút: "Đệ tử cũng đang buồn bực, lúc đầu bám vào kia phòng khách nhỏ đình chóp, chuẩn bị đánh lén, thế nhưng là đột nhiên liền tung ra người đến, hướng cái kia 'Sư huynh' phát chưởng."

"Đệ tử nghĩ thừa dịp loạn ra ngoài, liền cướp được người kia sau lưng, thế nhưng là mới tiến vào đường hành lang, liền nghe đến đằng sau hai người chạm nhau một chưởng, người sư huynh kia còn gọi một tiếng 'Bích Âm chưởng', ngay sau đó, liền có một đạo chưởng lực đánh tới, đệ tử trong lúc vội vã ngăn cản một chút, nhưng lực đạo quá lớn, đệ tử không địch lại, liền bị thương!"

Hắn trừng mắt nhìn, lộ ra một mặt vẻ mờ mịt: "Thế nhưng là, đệ tử hàng ngày nghĩ mãi mà không rõ, cái kia đột nhiên xuất hiện gia hỏa rõ ràng cản sau lưng ta, đem chưởng lực kia ngăn lại, đệ tử vì cái gì sẽ còn bị thương tổn tới?"

Âm Tán Nhân nhìn xem hắn, ánh mắt cùng đao nhọn không khác, giống như có thể trực thấu Lý Tuần đáy lòng. Lý Tuần chỉ là làm ra vẻ mờ mịt, còn có chút tự nhiên ý sợ hãi hỗn hợp cùng một chỗ, cái này đã là hắn có thể biểu diễn cực hạn.

Chỉ chốc lát, Âm Tán Nhân mỉm cười, nhẹ gật đầu: "Thì ra là thế, là phụ hồn dẫn a?"

Âm Tán Nhân đã "Minh bạch" tất cả chân tướng, trái lại cho Lý Tuần giải thích nói: "U Hồn Phệ Ảnh Tông 'Phụ hồn dẫn', mới có như vậy công hiệu. Trong cơ thể người cũng có còn sót lại U Minh âm hỏa, chắc là người kia tu vi không cao, bởi vậy còn không thể đem chưởng lực hoàn toàn chuyển dời đến trên người người, bây giờ có thể sống sót, cũng coi như người gặp may mắn đi!"

Đúng vậy a, thật gặp may mắn! Trên đời này, ngoại trừ U Hồn Phệ Ảnh Tông người bên ngoài, trên đời này còn có ai so với hắn hiểu rõ hơn « U Minh Lục » bên trên công phu? Lúc này học để mà dùng, hiệu quả coi như không kém.

Trên mặt hắn tự nhiên là muốn lộ ra giật mình thần sắc, nhưng trong lòng lại bị Âm Tán Nhân trong lúc vô tình nói lời dọa cho phát sợ! Nguyên lai Âm Tán

Nhân đã phát giác trong cơ thể hãn U Minh âm hỏa! Chắc là trọng thương phía dưới, ký hồn chuyển sinh pháp quyết chưa lại toàn công nguyên nhân!

Hiển nhiên Âm Tán Nhân đối với hãn lên lòng nghi ngờ, cho nên mới mở lời hỏi, may mắn hãn lâm thời khởi ý, gần như thế nhất cái láo, nếu không, hãn lúc này chỉ sợ đã bị "Liên hoa bát mật" chào hỏi!

Lại vượt một cái mồ hôi lạnh, trong lòng đương nhiên là khẩn trương cực kỳ . Bất quá, hãn nhất định phải vì chính mình tại Âm Tán Nhân trước mặt vung xuống thành công hoang ngôn mà hoan hô! Có trời mới biết đây là cỡ nào không dễ dàng một sự kiện!

Khẩn trương cùng tâm tình hưng phấn giao hòa cùng một chỗ, loại tâm tình này cũng không dễ dàng áp chế lại. Vì chuyển di loại này xao động, hãn liền hỏi khởi Thiên Hành Kiện Tông năm người tình huống.

Âm Tán Nhân nói kia năm cái đều là có tông môn, mà lại lại không có làm tặc, nàng không muốn gây phiền toái, liền chỉ coi làm không biết, thả ra.

"Thả?"

Lý Tuần lần này là thật ngạc nhiên, đây cũng không phải là Âm Tán Nhân phong cách, chẳng lẽ là nàng sợ Thiên Hành Kiện Tông?

Hãn nhìn về phía Âm Tán Nhân, đã thấy ánh mắt của nàng cũng chính rơi vào trên mặt mình, trong nháy mắt đó, coi là thật có thắm nhuần lòng người lực xuyên thấu. Sau đó, nàng đứng dậy, trên mặt hiện ra một tia mang theo nụ cười giấu cợt.

Âm Tán Nhân cuối cùng vẫn là không nói nàng thả người chân chính lý do, Lý Tuần cũng không dám hỏi nhiều. Hãn cúi đầu xuống, lại vừa gặp Âm Tán Nhân phát trần lắc nhẹ, tinh tế sợi tơ từ trước mắt hãn xẹt qua, lại mang theo một tia kim loại phản quang.

Lý Tuần trong lòng lúc này run lên.

Hắn chưa bao giờ giống giờ phút này a rõ ràng nhận thức đến, trước mắt vị này phần lớn thời gian cũng ung dung ấm áp mỹ lệ nữ quan, là trong thiên địa này vài vị tồn tại cường đại nhất một trong.

Có thể nói như vậy, tại cái này rộng rãi thế gian, nàng, không sợ hãi!

Lý Tuần đầu thấp hơn, cũng tại thời khắc này, hắn chợt phát hiện, mình đối Âm Tán Nhân nhưng thật ra là có mấy phần chính diện cái nhìn.

Tỉ như... Hâm mộ.

Muốn tới có một ngày, hắn mới có thể giống Âm Tán Nhân dạng này, dùng một loại thuần túy nhìn xuống ánh mắt, đối mặt cái này hoàn vũ thiên địa đâu?

Lý Tuần chờ mong ngày đó đến.

Nói cũng kỳ quái, chính là như vậy nghĩ lại ở giữa, để Âm Tán Nhân buông tha mấy cái kia tiểu bối, cũng là có khả năng.

Nàng là nhất đại ma đầu, nhưng nàng cũng là một đời tông sư, dù cho tâm cơ thâm trầm, tinh thông tính toán, có khi lại tùy hứng mà vì, làm rất nhiều làm cho người giận sôi sục tình, nhưng nàng trong lòng dù sao vẫn là có một phần tự ngạo.

Loại này ngạo khí không cho phép nàng đối với mấy cái này tiểu bối vô duyên vô cớ ra tay!

Đương nhiên, lý do này nàng là sẽ không đối Lý Tuần giảng.

Ngoại trừ nghĩ thông suốt chuyện này, Lý Tuần đương nhiên cũng nghĩ đến, nếu là năm người này bị giết, Thiên Hành Kiện Tông tuyệt sẽ không thiện thôi thôi đừng, vạn nhất trâu đến bọn hắn trực tiếp đánh tới, Âm Tán Nhân đều có thể đi thẳng một mạch, nhưng hắn Lý Tuần lại là không có kia phần bản sự!

Nghĩ như vậy đến, ngược lại là thả tốt!

Hắn vừa mới chuyển qua thân đến, lại nhìn thấy Âm Tán Nhân quay mặt đi, nhìn trên giường trong mê ngủ Tần phi. Không cần nàng làm ra biểu tình gì, Lý Tuần mặt liền đỏ lên.

Đương nhiên, Âm Tán Nhân sẽ không bởi vì việc này răn dạy hắn, nàng chỉ là có chút hăng hái quan sát lấy Tần phi thân thể trần truồng.

Âm Tán Nhân nói: "Ta thật không có nghĩ tới, người đối phương pháp này cũng cảm thấy hứng thú! Ân, nhưng thủ pháp này quá bá đạo, tiếp tục như vậy, ta nhớ nàng là sống không qua mười lần!"

Âm Tán Nhân thu hồi phất trần, cười khẽ, ánh mắt nhẹ lườm Lý Tuần một chút: "Cũng không thấy người thương hương tiếc ngọc... Cái nào ngày, chúng ta tới luận bàn một chút như thế nào?"

Cái này nhẹ nhàng trong lời nói, cũng không biết có mấy phần chăm chú, một chút trêu chọc. Nhưng vẫn thành công đem Lý Tuần lúc đầu mặt đỏ thắm bên trên, xóa thành một mảnh trắng bệch. Sau đó, hắn nở nụ cười khố: "Sư thúc tha mạng!"

Lời vừa ra khỏi miệng, trong lòng của hắn lại là khẽ động, hắn cùng Âm Tán Nhân quan hệ trong đó tựa hồ cũng có chút khác biệt!

Nếu là lúc trước, hắn tuyệt không dám nói những này mang theo khôi hài cùng châm chọc hương vị, nhưng bây giờ, hắn lại không chút do dự nghi thốt ra!

Càng quan trọng hơn là...

Hắn trộm liếc qua đi qua, chỉ gặp vị kia sắc đẹp không chút nào kém trên giường đỏ quán mỹ nhân nhi tuyệt đại ma đầu, trên mặt không có chút nào vẻ giận, chỉ là vươn tay ra, thuận Tần phi kia thuận hoạt chân đường cong chậm rãi trượt xuống, trong phòng vang lên liên thanh yêu kiều.

Nàng đã không còn hướng bên này nhìn.

Lý Tuần bỗng nhiên minh bạch nàng ý tứ, miệng bên trong cũng không biết đồ thứ gì, hương vị ê ẩm chát chát chát chát, khó nhìn cực kỳ!

Hắn chợt nhớ tới một câu, quên là ai nói cho hắn biết, nhưng ở lúc này, kia thô tục không chịu nổi câu lại là như thế chuẩn xác!

"Gia môn làm sao làm giao tình? Chính là mẹ hắn cùng quan hệ mật thiết, giống như trên một nữ nhân."

Âm Tán Nhân mặc dù không phải gia môn, nhưng nàng thực chất bên trong, lại có loại đồ vật này!

Lý Tuần trong đầu ông ông tác hưởng, trên mặt lại trầm tĩnh được không có nửa điểm biến hóa, hắn không nói thêm gì nữa, chỉ là hướng Âm Tán Nhân thi lễ một cái, liền quay người ra ngoài phòng.

Lúc này Hạnh nhi chính hầu bên ngoài ở giữa, gặp hắn ra, đang muốn quỳ xuống hành lễ, trong phòng Tân phi lại đột nhiên phát ra một tiếng thật dài gào rít, tiếng kêu kia trong mang theo giọng nghẹn ngào.

Hạnh nhi mở to hai mắt, sau đó nhìn về phía Lý Tuần ánh mắt, liền hoàn toàn khác biệt.

Lý Tuần nhếch lên bờ môi, bước chân không tự giác tăng nhanh chút, trong chớp mắt liền ra "Lan Xạ viện", bên trong kia chợt cao chợt thấp, vừa mềm mềm nhỏ mảnh tiếng vang càng ngày càng xa, lại càng ngày càng rõ ràng; Lý Tuần con mắt, liền tại cái này tiếng vang bên trong, thời gian dần trôi qua, lại một lần nữa biến thành huyết hồng sắc.

"Thứ gì, đây coi là thứ gì! Con mẹ nó tất cả đều là thứ gì!"

Bén nhọn tiếng kêu gào tại trong đầu hắn vừa đi vừa về va chạm, Lý Tuần bước chân cũng càng chạy càng nhanh.

Hắn thật không phải là tại thương tiếc Tần phi, hắn chẳng qua là cảm thấy khuất nhục, cảm thấy buồn nôn! Cảm giác như vậy từ trái tim của hắn bắn ra, rót vào trong máu, giống giọt giọt đen nhánh nọc độc, để máu của hắn toàn bộ sôi trào lên!

Sau đó, hắn hung hăng một lần tay, đánh mạnh tại trên mặt mình.

"Ầm!"

Máu mũi chảy xuống, xông lên tâm trí nhiệt huyết cuối cùng đạt được phát tiết đường tắt, hắn đôi mắt bên trong dị dạng sắc tố, cũng bắt đầu chậm rãi lắng đọng.

Thật lâu, hắn trầm thấp cười một tiếng: "Cái này lại có cái gì, vốn chính là nàng... Nàng cũng là nữ nhân!"

Cái này thanh âm khàn khàn ở trong màn đêm lưỡng lự, giống một con màu đen con dơi, "Nhào lạp lạp" vỗ cánh, tại vòng quanh âm trầm quỷ bí vòng tròn.

Trong bóng tối, một tia hàn phong rì rào lên qua.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Kết Giao

Chương 04: Kết giao

Tại thụ thương sau mấy ngày bên trong, Lý Tuần đều là điệu thấp làm việc. Bởi vì căn cứ tin tức đáng tin, Thiên Hành Kiện Tông năm người kia còn không có rời đi, nếu là không cẩn thận đụng tới, sợ rằng sẽ rất phiền phức; mà trong cung, hãn đi cũng thiếu...

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu nhất là, hãn cần hảo hảo suy nghĩ một chút!

Cùng Thiên Hành Kiện Tông kia một trận giao chiến, cùng hãn từ Tần phi trên thân thái bổ quá trình, nhất là cái sau, mang đến kia liên tiếp không nói rõ được cũng không tả rõ được biến hóa, nhất định phải hoa chút thời gian cẩn thận phòng đoán!

Tại dốc lòng thể hội bảy tám ngày sau, Lý Tuần rốt cục sơ bộ ra kết luận.

Đầu tiên, là hãn lúc này tu vi chí ít chọt tăng ba thành! Trừ bỏ thái bổ có được chỗ tốt bên ngoài, nguyên nhân lớn nhất, hãn là trong bình thủy tinh quỹ dị chất lỏng, vậy liền giống như là siêu cấp thuốc đại bổ, để hãn chỉ là người một cái hương vị, liền tốt chỗ nhiều hơn. Đương nhiên, cái này dược tính cũng quá liệt chút!

Sau đó, chính là « Huyết Thần Tử » tu luyện tình hình. Bối rối hãn mười năm gần đây lâu Huyết Yểm, đã quả thật biến mất, mà đồng thời, trái tim của hãn cũng đúng như Âm Tán Nhân nói, tiến hành cực kì yêu dị ma hóa.

Phổ thông ngoại lực đã kích đã không có khả năng tổn hại về căn bản, chính là Âm Tán Nhân như thế sắc bén công kích, hẳn cũng có thể chịu đựng được!

Trái tim ma hóa, nhưng nói là tu luyện « Huyết Thần Tử » bước đầu tiên tiến giai. Nhưng nhất đại ma công, đương nhiên sẽ không chỉ có trên nhục thể biến hóa, nương theo xuất hiện, còn có điều vị "Loạn mà bất động, xử mà không yên, vô lo lắng tâm, vô tình tư tại" tâm quyết.

Đây cũng là "Vô tình tâm", đây là tu sĩ nhập ma bước đầu tiên! Nghe nói, "Vô tình tâm" đối người tu luyện tính cách cũng có ảnh hưởng, đương nhiên, ảnh hưởng này cần lâu dài quá trình, Lý Tuần tạm thời còn phát giác không ra.

Nhưng có chuyện, cũng đã để trong lòng của hắn bất an.

Đầu tiên là trái tim ma hóa ảnh hưởng tại trước, lại bị Âm Tán Nhân toái tâm một kích quấy rầy ở phía sau, tâm hồn nội âm hỏa tựa hồ bắt đầu có không ổn định hiện tượng, theo tu luyện tiến hành, bên trong chứa kinh khủng năng lượng luôn luôn nóng lòng muốn ra, nói không chừng có một ngày sẽ đem hắn hóa thành tro tàn! Thật sự là rất là nguy hiểm.

Dù cho Quỷ Tiên Sinh nhắc lại, cái này âm hỏa tại trăm năm về sau mới có thể bộc phát, nguy cơ dưới tường, lại có ai có thể tin hắn?

Thẳng đến lúc này, Lý Tuần mới chính thức minh bạch Quỷ Tiên Sinh lưu lại uy hiếp chân nghĩa.

Nhưng mà, đối loại chuyện này, Lý Tuần đã chết lặng. Tựa hồ loại kia hoàn toàn không có áp lực, một thân nhẹ nhõm thời gian, vĩnh viễn cùng hắn vô duyên. Yêu Phượng tha hắn, nhưng lại đụng tới Âm Tán Nhân; Huyết Yểm không có, nhưng lại có âm hỏa bồi rối!

Nếu như hắn nghĩ kỹ hảo sống sót, nhất định phải đem những này ép ở trên người hắn gông cùm xiềng xích từng cái đánh nát, mà cái này nhưng lại là như thế xa xa khó vời...

Hắn thở dài một hơi, nhắc bút lên đến trên giấy vẽ một bút.

Lúc này, hắn ngay tại quốc sư trong phủ một chỗ tiểu đình nội huy hào bát mặc.

Đương nhiên, Lý Tuần tuyệt không có Chung Ân tiên sư loại kia thư hoạ tạo nghệ, cũng sẽ không có cái kia dạng rảnh rỗi. Lúc này Lý Tuần vẽ, cũng không phải là núi Thủy Trúc thạch, người hoa điệu thú, mà là tại ngoại nhân trong ánh mắt, thấy thế nào làm sao giống quý vẽ bùa đồ chơi.

Chung quanh thị nữ không có một chút ngoài ý muốn biểu lộ, có lẽ theo các nàng, đạo sĩ vẽ bùa cũng là thiên kinh địa nghĩa.

Duy nhất cùng nghe đồn không hợp là, Lý Tuần vẽ bùa, dùng không phải chu sa giấy vàng, mà là lại so với bình thường còn bình thường hơn bút mực giấy tuyền.

Trên giấy khổ khổ dựng thẳng dựng thẳng, khúc chiết rẽ ngoặt nét bút, tách ra nhìn coi như tinh tế, nhưng nếu hợp tại một chỗ, nhưng lại giống như là tiểu hài tử mù xóa, không có nửa điểm quy luật có thể nói.

Nhưng nếu là nhất cái đối cấm chế chi đạo có thâm nhập nghiên cứu người đến xem, thì lại là một loại khác ý nghĩ — nét bút vì cành lá, thần ý mới là thật.

Như vào ngày thường, Lý Tuần xem trọng tự nhiên là cấm chế sinh khắc biến hóa, nghĩ đến như thế nào mới có thể sẽ có hạn chân tức, làm ra uy lực lớn hơn tới. Mà lúc này, hắn hạ bút lại có khác nhau.

Hắn cơ hồ đem tinh khí thần đều tập trung vào ngòi bút, một bút lấy xuống, liền tương đương đem hết toàn lực vung ra một kiếm, tại chuẩn mực ngay gần đồng thời, lại muốn che chở hào nhọn hạ yếu ớt trang giấy không bị vạch phá, đối chân tức khống chế giảng cứu, đã đến cực hạn của hắn.

Ngay tại điều kiện như vậy hạ, Lý Tuần tìm tới hắn muốn kia một điểm vì

diệu cảm giác.

Đây chính là Lý Tuần mấy ngày suy tư, lấy được lớn nhất thu hoạch!

Nhìn như bút lực đã hết, chân tức kiệt cạn, nhưng chuyển thế ngừng bút, liền có thể tái sinh lực mới. Ngay tại cái này giống như tận chưa hết, giống như sinh chưa sinh điểm tới hạn, có nhất cái phiêu miểu Nhược Hư "Điểm", cùng hãn toàn thân khí cơ phát sinh cảm ứng.

Khí cơ, liền đại biểu tu sĩ cùng thiên địa ở giữa chu lưu thuận nguyên khí, lẫn nhau tác dụng chiều sâu.

Mỗi nhiều không chế một đầu khí cơ, liền đại biểu đối với thiên địa nhận thức sâu hơn một tầng. Đồng thời, cũng đem đối mặt càng nhiều dĩ vãng chưa bao giờ thấy qua, thậm chí chưa hề tưởng tượng qua khí cơ biến hóa.

Nói như vậy, tu sĩ cảm ứng, phát hiện, điều khiển khí cơ, đều là y theo riêng phần mình pháp môn tu luyện, làm từng bước tăng tiến tu vi, làm khí cơ cảm ứng từng bước rõ ràng, lợi cho vượt thuận cùng điều khiển.

Tựa như Lý Tuần, cũng chỉ có tại hãn tinh thông nhất cấm chế lĩnh vực, mới có thể phát giác được tinh vi khí cơ biến hóa; mà ở bên trong tu phương diện, muốn tới "Hải thượng sinh minh nguyệt" chi cảnh mới có thể đối khí cơ có bước đầu nhận thức.

Nhưng Lý Tuần sở tu đều là Thông Huyền Giới tuyệt diệu pháp môn, trong đó lại chính tà gồm nhiều mặt, lẫn nhau không lệ thuộc. Một phương diện, vì hãn tại cảm ứng, điều khiển càng nhiều khí cơ bên trên sáng tạo ra điều kiện; một phương diện khác, cũng cực khả năng bởi vì khí cơ phức tạp cùng hỗn loạn dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

Nhưng mà, hãn gần đây cảm nhận được cái này "Điểm", lại là hoàn toàn khác biệt.

Cái này "Điểm" cũng là khí cơ, là nhất cái Lý Tuần mơ hồ cảm ứng được, lại tạm thời không cách nào biết rõ lại điều khiển khí cơ.

Khí cơ này tuyệt không đơn thuần! Đây là lấy lực ngự Âm Dương biến pháp quyết làm căn cứ, tại sinh tử giao tóa trong nháy mắt, dùng cao diệu ngộ tính cùng vô cùng vận khí mới bắt được. Lý Tuần phát hiện, khí cơ này có thể cùng trong cơ thể hãn phần lớn khí cơ có trực tiếp nhất phản ứng, cái này tuyệt không bình thường!

Căn cứ « U Minh Lục », Lý Tuần biết được, phát hiện một đầu mới khí cơ, nếu như có thể dẫn phát rất nhiều khí cơ cảm ứng, liền chứng minh nó càng tiếp cận đại đạo bản nguyên.

Bởi vậy, Lý Tuần càng vô cùng coi trọng cái này phát hiện mới khí cơ.

Hãn ở trong lòng vì đầu này khí cơ lấy danh tự — sinh tử hạn!

Có thể suy ra, khi hãn có thể đem "Sinh tử hạn" hoàn toàn nắm vững lúc, hãn liền sẽ có toàn phương vị tiến bộ lớn, biến hóa lớn, kia mới thật sự là cảnh giới tăng lên!

Hãn có loại dự cảm này, cũng có cái này tự tin, càng có cái này nghị lực!

Ngay tại hãn lần thứ một trăm hạ bút lúc, hạ nhân đến báo, Phúc vương thế tử cầu kiến, mà tại hãn còn chưa đưa có thể thời điểm, Lý Tông liền dẫn tiếng cười đi tới, xa xa liền hô to "Đạo huynh", xem ra tựa hồ tâm tình không tệ.

Lý Tuần dùng ánh mắt ra hiệu bọn thị nữ thối lui, thẳng đến thị nữ lui được xa, Lý Tông mới tiến vào cái đình, lập tức lại sửa lại xưng hô: "Vương huynh thật hăng hái..."

Khi hãn nhìn thấy Lý Tuần dưới ngòi bút chữ như gà bới lúc, nửa câu nói sau liền rốt cuộc cũng không nói ra được, trên mặt kìm nén đến đỏ bừng, cuối cùng vẫn là nhịn không được cười lên một tiếng: "Vương huynh người vẽ là cái gì phò

a!"

Lý Tuần nửa thật nửa giả nói một tiếng: "Sinh Tử Phù!"

Hắn đem họa kém giấy vò thành một cục, chỉ nhất chà xát, liền thành tro bay đi, cái này thô thiển đạo pháp nhưng cũng đủ để cho Lý Tông lú lờ, hắn không biết là hâm mộ vẫn là ghen tỵ nhìn xem kia theo gió tán đi tro đen, một hồi lâu mới thu hồi ánh mắt, hướng Lý Tuần nói: "Vương huynh, bây giờ còn có không a?"

Lý Tuần hàm hồ đáp một tiếng, Lý Tông chỉ coi hắn thừa nhận.

"Người trong phủ ghen quá lâu, mắt thấy cửa ải cuối năm gần, cũng không tới nơi tới chốn bên trong đi đi một chút, lão thái phi đáng tiếc lắm lắm đây!" Hắn đây chỉ là lời khách sáo, tiếp xuống mới là trọng điểm: "Chọn ngày không bằng đụng ngày, chúng ta hôm nay liền ra ngoài dạo chơi như thế nào? Ta thuận tiện vì người giới thiệu vài vị bằng hữu."

Lý Tuần vừa muốn mở miệng chối từ, lại bị Lý Tông chặn lại.

"Vương huynh người đã chối từ qua hai lần, hôm nay ta thế nhưng là tự thân lên cửa mời, như thế nào? Cho đệ đệ ta dài mấy phần mặt mũi a?"

Lý Tuần có chút khó khăn, nhưng khó được đệ đệ có thể có dạng này thịnh tình, hắn xác thực không tiện cự tuyệt. Bất quá hắn cũng không có quên, trong kinh thành thế nhưng là có Thiên Hành Kiện Tông người ở đây!

Nhưng cái này chần chờ cũng chỉ là một nháy mắt, Lý Tuần không muốn tại đệ đệ trước mặt, biểu hiện ra do dự đáng vẻ, bởi vì cái này có hại huynh trưởng tôn nghiêm. Cho nên, vèn vèn nhất cái nghĩ lại ở giữa, Lý Tuần liền ứng thừa.

Lý Tông lộ ra cao hứng phi thường: "Vậy chúng ta đi! Ta vài vị bằng hữu đối người cái này 'Tiểu quốc sư' cảm thấy hứng thú lắm đây!"

Lý Tuần lại không chút nào để ý, chỉ là cười cùng hắn đi.

Huynh đệ hai người cưỡi ngựa, từ trong phủ một đường thẳng đến cửa thành đông ngoại, Lý Tông nói là muốn tới nơi đó cùng vài người bằng hữu hội hợp, Lý Tuần cũng tùy theo hẳn.

Thế nhưng là không biết làm tại sao, Lý Tuần trong lòng luôn có chút lắc lư ung dung, nhìn xem Lý Tông phía trước bên cạnh cười mỉm khu vực đường, loại kia cảm giác không ổn lại càng ngày càng mãnh liệt.

Không đúng!

Hắn bỗng nhiên ghìm ngựa dừng lại, suy tư trong lòng kia cảm giác khác thường nơi phát ra.

Lý Tông lúc nào trở nên nhiệt tình như vậy rồi?

Huynh đệ bọn họ hai người đã xem mười năm gần đây không thấy, tuyệt đối không thể nói thủ túc tình thâm, về phần huyết mạch ôn nhu loại hình càng không cần nói, cái này tại đế vương gia căn bản chính là trò cười!

Trước mặt người khác, Lý Tông vì biểu hiện phủ Phúc Vương cùng quốc sư phủ quan hệ mật thiết, tự nhiên muốn cùng hẳn đi được gần một chút. Nhưng tại hai người một chỗ lúc, lại luôn bảo trì khoảng cách nhất định, nhìn ra được cái này đệ đệ đối với hẳn rất có cảnh giác!

Hôm nay biểu hiện lại là thế nào?

Nghe được Lý Tuần ghìm ngựa thanh âm, Lý Tông ngạc nhiên quay đầu, vừa vặn nghênh tiếp Lý Tuần cặp kia sắc bén tình tảo đôi mắt, ở trong chỉ có nhìn thấu lòng người thanh minh.

Lý Tông cảm thấy mình lại cười không đi xuống, may mắn, hẳn cũng không cần lại cười đi xuống.

Không khí tại đột nhiên xuất hiện biến hóa bên trong chấn động, Lý Tuần đưa

mắt nhìn sang chấn động nhất kịch liệt hạch tâm — phía trước tâm đường xử, một cái thân mặc xanh ngọc nho sam, thân hình nhô cao thẳng tắp văn sĩ chính ngẩng đầu lên, có chút gầy gò trên mặt, hình dáng như đao gọt rõ ràng, kia một đôi uy chính nghiêm túc ánh mắt, thẳng tắp đánh vào trên người hắn.

Lý Tuần trái tim từ chậm đến gấp, lại từ gấp đến chậm, cuối cùng lại khôi phục trạng thái ngày thường.

Khía cạnh, phía sau, thậm chí là trên trời, cũng có phản ứng giống vậy truyền đến.

Lý Tuần đã biết, có năm người đem hắn đoàn đoàn bao vây, mà lại mỗi người cũng có mạnh hơn hắn từ thiếu một lần tu vi!

Thiên Hành Kiện Tông!

Đây là nhất cái ngoài ý muốn, âm mưu tạo thành ngoài ý muốn. Mà để Lý Tuần càng ngoài ý muốn chính là, chính hắn vậy mà hoàn toàn không có khẩn trương cảm giác!

Chuyện tiền căn hậu quả, hắn trong nháy mắt đã nghĩ thông suốt bảy tám phần.

Hắn chậm rãi đem ánh mắt dời về Lý Tông trên thân, cái này hảo đệ đệ a!

Lý Tông biểu lộ có chút cứng ngắc, nhưng vẫn là hết sức gạt ra dáng vẻ mê hoặc, mượn dò xét tứ phía vây quanh người, tránh đi Lý Tuần ánh mắt.

Tại hắn nhìn thấy ngay phía trước cái kia lam sam văn sĩ thời điểm, còn cực kinh ngạc kêu lên: "Hà huynh! Các người đây là..."

Lý Tuần không muốn lại nghe xuống dưới, trong đầu hắn hiện tại chỉ muốn một sự kiện.

Những người này, coi ta là thành cái gì rồi?

Nghĩ đến cái này vấn đề mấu chốt nhất, hần âm thầm hít một hơi thở dài, đối Lý Tông ôn thanh nói: "Đây cũng là đệ đệ người dẫn giới bằng hữu sao?"

Lý Tông không nghĩ tới Lý Tuần ngữ khí vậy mà dạng này ôn hòa, lần này là thật sững sờ.

Hần không rõ, Lý Tuần rõ ràng đã nhìn ra cái gì, nhưng vẫn là thái độ như vậy, mà lại không chút do dự đem hai người lúc này coi như ẩn mật quan hệ máu mủ, cho điểm ra, thất kinh hạ, thần sắc càng mất tự nhiên, chỉ có thể cứng đờ gật đầu.

Không chỉ có là hần, chính là trước mắt vị kia văn sĩ nghe Lý Tuần, giống như cũng có chút ngoài ý muốn, ánh mắt tại Lý Tuần huynh đệ trên thân hai người đánh một vòng, lại nhìn về phía Lý Tuần lúc, ánh mắt tựa hồ cũng không thể nào nghiêm khắc.

Lý Tuần trong lòng tuôn ra một trận cuồng hỉ, từ cái này văn sĩ thần sắc biến hóa, hần hiểu được rất nhiều sự tình. Hần bắt đầu cảm giác được, tình huống trước mắt tựa hồ vẫn chưa tới khó mà thu thập tình trạng.

Trong lòng nghĩ như vậy, trên mặt lại không thể đi theo như thế biến.

Hần cười khổ một cái, tiếp theo thở dài một tiếng, từ trên ngựa nhảy xuống, hướng tên văn sĩ kia đi đến. Vừa đến phụ cận, hần khom người cúi rạp người thi lễ, đứng dậy lúc, trong mắt lại mang theo lệ quang: "Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử Lý Tuần ở đây, xin hỏi đạo huynh xưng hô như thế nào?"

"Minh Tâm Kiếm Tông?" Văn sĩ hiển nhiên bị cái danh hiệu này cho mê hoặc, chỉ là càng làm cho hần mê hoặc, chỉ sợ vẫn là Lý Tuần bộ này thông dong bình tĩnh bộ dáng.

Nhưng hần dù sao không phải tiểu hài tử, rất nhanh liền đem phần này mê hoặc đè ép xuống, đồng dạng đáp lễ lại, trong miệng thản nhiên nói: "Thiên Hành Kiện Tông, Hà Mộ Lan!"

Đối phương mới mở miệng, Lý Tuần liền biết đây là hôm đó đã thương hẳn "Sư huynh", hôm nay gặp mặt, quả nhiên khí phách phi phàm!

Mà Hà Mộ Lan cái tên này, hẳn cũng là nghe qua. Thiên Hành Kiện Tông "Tứ quân tử" bên trong lan quân tử, tại Thông Huyền Giới địa vị cùng Văn Hải là cùng một cấp bậc.

Cho nên, hẳn rất tự nhiên lộ ra cái "Nguyên lai là người" thần sắc: "Nguyên lai là 'Lan quân tử' Hà sư huynh. . ."

Hắn vốn định lấy lòng một phen, thế nhưng là mới nói một nửa, liền bị Hà Mộ Lan cắt đứt.

Cái này uy nghiêm nam tử, trong mắt từ đầu đến cuối có làm cho người không được tự nhiên lực uy hiếp, cho dù hẳn ánh mắt cũng không phải là bất thiện, lại vẫn cho Lý Tuần áp lực cực lớn: "Có lẽ ta có thể bảo người một tiếng Tuần sư đệ!"

Lý Tuần cười khổ một cái, nhẹ gạt đầu, tiếp lấy liền nhìn thấy Hà Mộ Lan chấp tay đi về phía trước một bước, chỉ một bước này, kia quen thuộc hạo nhiên chi khí, liền từ hẳn trên người dâng lên mà xuất, đem toàn bộ phổ dài cũng mạo xưng được đầy.

Lý Tuần tu vi cùng Hà Mộ Lan so sánh, chỉ ít kém gấp hai, lại trong lòng lại có quý, sao có thể chống đỡ được lần này vì non sông, bên trên làm ngày tinh hạo nhiên chính khí, nhưng hẳn biết, lúc này dù cho thân thể không thể ngăn, nhưng ánh mắt nhất định không thể dời, dời một cái mở, hẳn liền xong rồi!

Hắn nhin xuống cơ căng chạy trốn chết suy nghĩ, dựa vào còn sót lại một chút dũng khí, cùng Hà Mộ Lan giằng co.

May mắn, thống khổ này tra tấn chỉ tồn tại một hồi.

Ngay tại Lý Tuần cơ hồ muốn rút kiếm giết ra một đường máu lúc, Hà Mộ

Lan thở dài một hơi: "Tuần sư đệ, người căn cốt thanh kỳ, tu vi tinh thuần, như tinh tâm tu đạo, ngày khác lo gì không có một phen làm? Nhưng vì sao muốn ngưng lại giới này, lấy pháp thuật mị bên trên, mà lại. . . Lại dựa vào tu vi, dâm loạn hậu cung!"

Giảng đến nửa câu sau lúc, hần câu nói chuyển lẹ, chữ chữ đều là tru tâm chi ngôn, đến cuối cùng bốn chữ lúc, trong mắt càng là uy lẫm sắc bén, dâm người phế phủ.

Lý Tuần trong lòng cười lạnh liên tục, trên mặt lại phát hiện ra thái độ tiêu điều đáng vẻ.

Đón lấy, hần liếc qua Lý Tông, lại hướng Hà Mộ Lan cười khố nói: "Hà sư huynh, muốn tạm chúng ta sự tình, không cần hần ở đây a?"

Hần nhìn như tránh không đáp, nhưng trong đó ý vị lại bị trên mặt vi diệu thần sắc làm cho phức tạp, Hà Mộ Lan không phải người ngu, chính vì hần không phải người ngu, cho nên mới sẽ bị cái này thần sắc ảnh hưởng đến.

"Cũng là! Như thế, chúng ta đi ngoài thành một lần như thế nào?" Hà Mộ Lan ngữ khí không tự giác ôn hòa một chút. Hần nhìn Lý Tông một chút, lại nhìn Lý Tuần lúc, trong mắt rõ ràng có vẻ suy tư.

Lý Tuần nhẹ gật đầu, trở lại muốn đi kéo mã, lại nghe bên cạnh nhất cái trong trẻo giọng nữ cười nói: "Uy, chẳng lẽ người còn sẽ không ngự kiếm sao?"

Lý Tuần thân thể dừng một chút, tiếp theo theo tiếng kêu nhìn lại, nói chuyện chính là trong năm người duy nhất nữ tu. Lý Tuần sớm tại đêm đó xuyên thấu qua Thủy kính chi thuật gặp nàng một mặt, nhưng lúc này chỗ gần quan sát, vẫn phải vì thế mà thầm khen một tiếng.

Nàng là cái tràn ngập linh tú chi khí thiếu nữ, dung mạo mặc dù so ra kém Thanh Ngâm, Tần phi cấp độ kia, nhưng ngũ quan tinh xảo tú lệ, nhất là kia một đôi cong doanh doanh nguyệt nha nhân, đang cười thời điểm, thật đúng là hướng

chân trời nguyệt nha đồng dạng linh tú, càng lộ ra vài ngày thật lấy vui hương vị, mười phần đáng yêu.

Nhìn một cái, tựa hồ chỉ có mười bảy mười tám tuổi tuổi tác, đang cùng Lý Tuần tương đương.

Nàng một thân váy trang vốn là ung dung tử sắc, nhưng nàng tại chỗ ngực buộc lại cái tiểu xảo kết mang, lúc này theo gió lắc nhẹ, liền lộ ra một chút hoạt bát bộ dáng tới.

Nàng chuôi kiếm này đeo phương thức cũng cùng thường nhân khác biệt, liền treo chéch tại nàng ngực sườn hơi chéch xuống dưới xử. Kiếm dài vền vền một thước, cũng hơi hẹp một chút, toàn thân màu tím sậm, phong mang không lộ, nhìn một cái, trái ngược với cái độc đáo đồ trang sức, làm cho người nhìn không thấu hư thực, cùng kiếm chủ nhân tương phản thành thú.

Lý Tuần nhìn xem cô gái này tu, trong đầu đột nhiên hiện lên một bóng người — Tề Vân! Nàng rất giống Tề Vân, mặc dù trước mắt cô gái này tu tư sắc so Tề Vân còn cao hơn qua một bậc, nhưng các nàng lại đều có một loại không vì thời gian ảnh hưởng gây thơ cùng thanh thuần.

Tề Vân trong lòng hẩn ẩn tượng cũng không sâu, nguyên bản Lý Tuần cho là mình đã đem nàng hoàn toàn quên lãng, thế nhưng là, đang nhìn cô gái này tu sát na, hẩn không thể ức chế lần nữa nhớ tới kia bồng bênh nhiều, tràn ngập đường núi kiếp tro.

Không cần giả bộ, trên mặt của hẩn cũng là một mảnh tử bạch.

Kia nữ tu bị sắc mặt của hẩn giật nảy mình, cong cong đôi mắt mở to chút, lại khi thấy Lý Tuần hơi ngẩng mặt lên đến, khóe môi dẫn ra một tia lại đặng chất bất quá tiểu dung: "Ta. . . Sợ là ngự không dậy nổi kiếm."

Lời này vừa nói xong, trên tay hẩn đột nhiên xiết chặt, cũng là bị Hà Mộ Lan nắm lấy, ngay sau đó liền có một đạo chân tức xuyên vào, hẩn cũng không phản

kháng , mặc hăn đi thử.

Hai người chân tức hơi đụng một cái, đối phương liền buông lỏng tay.

Đã thấy Hà Mộ Lan lông mày hơi nhíu lại: "Tuần sư đệ, người chân tức hoạt bát, làm sao lại ngự không dậy nổi kiếm đâu?"

Lý Tuần đề xuống trong lòng kia bưng bưng phát lên tâm tình tiêu cực, để cho mình đầu óc xoay chuyển càng nhanh, biểu lộ cũng càng rất thật, hăn cười khỗ nói: "Việc này một lời khó nói hết..."

Hà Mộ Lan thật sâu nhìn hăn một cái, nhẹ gật đầu, nói: "Vậy ta dẫn người đi đi!"

Hăn hướng sư đệ mọi nhóm một chút ra hiệu, kéo một cái Lý Tuần, bay vút lên trời, còn lại bốn người cũng nhao nhao ngự kiếm, thẳng vào không trung.

Nhìn xem kiếm quang này phi thiên mỹ lệ cảnh trí, phía dưới Lý Tông há to miệng, nửa ngày nói không ra lời.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Diễn Kịch

Chương 05: Diễn kịch

Lúc đầu Hà Mộ Lan là chuẩn bị bay đến Thiên Đô Phong đi.

Thế nhưng là Lý Tuần lại trái ngược ở trong thành kia thái độ tiêu điều, phong thái nhanh nhẹn thần thái, như cái tên điên, liều mạng muốn quay đầu, thậm chí không tiếc lấy nhảy xuống phi kiếm phương thức cực đoan tương mang, này mới khiến Hà Mộ Lan một đoàn người cải biến phương hướng, rơi vào thành đông ngoài trăm dặm một chỗ đồi núi trên mặt đất.

Bởi vì vừa mới ở trên không trung giây dựa, Lý Tuần hô hấp trở nên phi thường thô trọng, ngay cả ít mây hơi mới ổn định lại.

Ngoại trừ Hà Mộ Lan, mấy người khác cũng dùng nhìn người điên ánh mắt nhìn chăm chăm hẳn, cái kia nữ tu — Lý Tuần vừa biết nàng gọi Cố Tần Nhi, thậm chí lui hai bước, kéo ra cùng hẳn khoảng cách.

Lý Tuần muốn hiệu quả, đã hoàn toàn đạt đến.

Hà Mộ Lan mở miệng lần nữa, ngữ khí cũng rất cuộc nghiêm khắc không nổi: "Tuần sư đệ, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

Lý Tuần ngơ ngác nhìn hẳn, trực câu câu ánh mắt đem hẳn gốc rễ, mê mang thậm chí cả sợ hãi, toàn bộ phác họa ra đến, không còn một tia giữ lại.

Mà cái biểu tình này cũng chỉ tồn tại một sát na, tại một lần hít sâu đằng sau, hẳn liền khôi phục phong độ đột nhiên bộ dáng.

Mãnh liệt như thế cảm xúc so sánh, khiến cho thần sắc lực rung động, càng có vẻ rõ ràng có thể tin.

Hắn nhìn về phía Hà Mộ Lan, trên mặt cười khố: "Xin lỗi! Kỳ thật, ta. . ."

Hắn lời nói một nửa lại là dừng lại, loại thần thái này, để Thiên Hành Kiện Tông năm người đều có chút không hiểu thấu.

Vẫn là Cố Tần Nhi nhanh mồm nhanh miệng, nàng nói thẳng mà hỏi thăm: "Người tại sao không đi Thiên Đô Phong a? Phía trên lại không yêu. . . A?"

Nàng giống như là nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên vỗ tay một cái, tiếp theo kêu lên: "Thiên Đô Phong? Lâm Các, Thiên Yêu Phượng Hoàng. . ."

Cuối cùng bốn chữ vừa vắn ra khỏi miệng, "Bang" một tiếng bên trong, Lý Tuần đem bạt kiếm xuất một nửa, lập tức kiếm quang bắn ra bốn phía, hành động này đem người bên ngoài giật nảy mình, Cố Tần Nhi thậm chí liên thủ cũng sờ lên chuôi kiếm.

Lý Tuần lúc này bộ dáng, thấy thế nào cũng không bình thường.

Sợ hãi, điên cuồng, tuyệt vọng, đem những này thần sắc hỗn hợp tại một chỗ, lại thêm trên phạm vi lớn vắn vẹo, chính là Lý Tuần lúc này biểu lộ.

Vẻ mặt này dọa sợ tất cả mọi người, nhất là Cố Tần Nhi, cái này tâm cơ không sâu nữ tu lại hét lên một tiếng, nhảy đến Hà Mộ Lan sau lưng.

Hà Mộ Lan thấy cũng có chút tim đập nhanh, cái này khiến cho hắn thanh âm không khỏi hạ thấp rất nhiều, thăm dò tính mà hỏi thăm: "Tuần sư đệ?"

Lý Tuần con mắt từ cứng ngắc bên trong khôi phục lại, lại nhìn thấy Hà Mộ Lan lúc, chỉ là rút rút khóe miệng, tiếng nói cũng có chút tóc nhọn: "Yêu. . . Yêu Phượng đâu?"

"Nào có Yêu Phượng a!" Cố Tần Nhi tìm kiếm đầu, lại từ Hà Mộ Lan sau

lưng đi tới, nhìn xem Lý Tuần, ngạc nhiên nói: "Không thể nào, ta chỉ nói là nói mà thôi. . ."

Tại Hà Mộ Lan hiếm thấy nghiêm khắc ánh mắt hạ, Cố Tần Nhi càng nói càng nhỏ âm thanh, cuối cùng vẫn là đem đầu lùi về Hà Mộ Lan phía sau.

Hà Mộ Lan thì chính qua mặt đến, nhìn xem Lý Tuần, khá quan tâm hỏi: "Tuần sư đệ, người không sao chứ?"

Lý Tuần trên mặt xấu hổ đến đỏ bừng, hẩn thu kiểm, lại cúi đầu, cơ hồ muốn khóc ra, tận đến giờ phút này, hẩn mới lộ ra chút phù hợp số tuổi thật sự ngây thơ. Cũng bởi vì như thế, phản ứng của hẩn mới càng ngày càng chân thực có thể tin.

Mọi người thấy nét mặt của hẩn, trong lòng đã minh bạch tám chín phần, Hà Mộ Lan cùng vài cái sư đệ sư muội trao đổi một chút ánh mắt, lại hỏi: "Hai tháng trước, Thiên Đô Phong bên trên lâm nạn Thiên Tâm rừng kiếm sư bá, cùng Tuần sư đệ là quan hệ như thế nào?"

Lý Tuần rốt cục ngẩng đầu, nhìn xem Hà Mộ Lan mặt, trong mắt đỏ lên, nước mắt liền rớt xuống: "Kia là tiểu đệ ân sư!"

Mấy người lộ ra "Thì ra là thế" thần sắc.

Cố Tần Nhi càng là nhảy ra ngoài, tò mò nhìn hẩn: "Liên cùng Minh Tâm Kiếm Tông nói, ngoại trừ may mắn thoát khỏi cho khó khăn Kỳ Bích sư tỷ ngoại, cái kia tung tích không rõ đệ tử đời ba chính là người đi? Vậy người như thế nào lại chạy đến nơi đây tới? Vì cái gì không trở về núi? Còn tại hoàng cung làm loại chuyện như vậy?"

Nàng liên tiếp hỏi ra mấy cái vấn đề, nói xong lời cuối cùng khắp khuôn mặt là hoài nghi. Không chỉ là nàng, những người khác cũng đều không sai biệt lắm.

Lý Tuần đắng chát cười một tiếng: "Ta vốn là Tung Kinh người, là đương

kim triều đình Phúc vương trưởng tử!"

Hắn nhất cái chỉ tốt ở bề ngoài trả lời, liền đem bốn cái vấn đề cùng một chỗ bao hết đi vào, lại thẳng được mấy người cùng kêu lên sợ hãi thán phục.

Mặc dù Nhân Gian giới vương công đại thần đối bọn hắn tới nói không có ý nghĩa, nhưng khái niệm bên trên dù sao cũng là nhất cái khá khó lường thân phận, vẫn rất có lực rung động.

Lúc này, Cố Tần Nhi lại phát hiện vấn đề, nàng ngạc nhiên nói: "Người là tiểu vương gia, kia chiều hôm qua hướng ta bắt chuyện tiểu hài tử lại là chuyện gì xảy ra?"

Lý Tuần tiểu dung càng đặng chát: "Kia là ta nhị đệ Lý Tông, vương phủ thế tử!"

Xưng hô bên trên khác biệt, liền mịt mờ điểm ra chút vấn đề tới. Cố Tần Nhi còn không có phát giác, nhưng Hà Mộ Lan lại hiểu, trong mắt của hắn hiện lên vẻ cân nhắc, cái này lóe lên một cái rồi biến mất thần sắc, bị Lý Tuần bắt vừa vặn.

Hắn quay mặt lại, nhìn thẳng Cố Tần Nhi nói: "Thiên Đô Phong một chuyện về sau, ta chưa có trở về núi là thật, trong cung làm việc cũng là thật. Nhưng là, chư vị sư huynh sư tỷ nói tới 'Dâm loạn hậu cung' một chuyện, nhưng lại là có ý gì?"

Hắn nói chuyện khẩu khí tịnh không có hùng hổ dọa người, nhưng là thần sắc biến hóa bên trong, lộ ra đều là chất vấn cùng không phục.

Cố Tần Nhi không phải loại kia điêu ngoa không nói lý nữ hài tử, phía trước gặp Lý Tuần gần như điên cuồng biểu diễn, còn có lúc này chân thành tha thiết vô ngại thần sắc, trong lòng sớm đã có thương hại chi ý, gặp Lý Tuần như thế "Chăm chú" hỏi thăm, trong lòng định kiến liền bắt đầu dao động.

Loại tâm tính này đồng thời phát sinh ở trong lòng mỗi người, từ Lý Tuần tự nhận thân phận bắt đầu, cho tới bây giờ, liên tục không ngừng biến hóa rất nhỏ hẹp tại một chỗ, trong bất tri bất giác, trong lòng bọn họ cảm giác đã hoàn toàn khác biệt.

Lúc này Lý Tuần lại xảo diệu đem cái gọi là "Dâm loạn hậu cung" mẫn cảm vấn đề, vứt cho da mặt nhất mông Cổ Tần Nhi, trong ngoài bức bách phía dưới, càng làm cho nàng nói không ra lời.

Hà Mộ Lan gặp sư muội có chút xấu hổ, vội tiếp nói chuyện đầu, tâm lý của hẳn so Cổ Tần Nhi muốn thành thực quá nhiều, trong lòng mặc dù cũng bị Lý Tuần vô hình thế công ảnh hưởng, nhưng vẫn là có thể cầm lấy vấn đề mấu chốt.

Sắc mặt hẳn chìm túc, nói lời cũng có chút sắc bén: "Tuần sư đệ, trên đời không có lửa làm sao có khói! Người nói người trong sạch, lý do đâu? Ta lại hỏi người, người như là đã trốn được tính mệnh, lại vì sao không trở về núi? Ngược lại tại cái này Nhân Gian giới, lấy đạo pháp vì ý vào, làm người quốc sư kia chức vụ? Điểm này, người nói thế nào?"

Lý Tuần nhìn xem hẳn thon gầy mà cương chính mặt, đột nhiên nhoẻn miệng cười: "Hà sư ca, người gặp qua Yêu Phượng không có?"

Bất thành linh một câu, làm đám người hơi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh, Hà Mộ Lan liền lắc đầu nói: "Chưa bao giờ thấy qua."

Lý Tuần hít vào một hơi thật dài, gằn từng chữ nói: "Ta gặp qua!"

Nói nhảm, người nào không biết người gặp qua? Đám người bị hẳn làm cho không hiểu thấu.

Lý Tuần khước miệng co giật, bộ dáng nhìn qua lại có chút điên điên báo, Cổ Tần Nhi thấy rúc về phía sau, nhưng lòng hiếu kỳ không giảm, vẫn thò đầu ra, tại Hà Mộ Lan phía sau nhìn xem hẳn.

Lý Tuần ánh mắt tại mọi người trên mặt đạo qua một vòng, sau đó chậm rãi mở miệng, chữ chữ ngưng chất như thực vật: "Bách Kiếp ngàn trượng Hỏa Ngục, kéo dài nghìn dặm, hỏa vũ như dật, hơn mười vị sư huynh, sư tỷ, trong nháy mắt hôi phi yên diệt! Tình hình này, các người gặp qua sao?"

"Còn có Minh Lan, minh gió hai vị tiên sư, bị yêu hỏa thiên đao vạn quả, hài cốt không còn, các người thấy qua sao? Còn có ta kia đáng thương sư tôn, đường đường nam nhi, đường đường nam nhi. . ."

Lúc bắt đầu, tiếng nói của hắn vẫn là hơi phát run, nhưng theo ngữ cảnh thâm nhập, cái này run rẩy càng ngày càng mãnh liệt, tới một câu cuối cùng lúc, cũng đã run nói không được, chỉ là đem "Đường đường nam nhi" bốn chữ lật qua lật lại, cũng không biết nói bao nhiêu lần!

Lý Tuần nhập hí! Hoặc là nói, hắn hiện tại đã không biết mình đến tột cùng là đang biểu diễn, hay là thật đang phát tiết ngày đó thảm kịch đặt ở trong lòng hắn u ám cùng thống khổ!

"Đường đường nam nhi", là nói Lâm Các, vẫn là đang nói chính hắn?

Không cần lại uẩn nhượng tình cảm, hắn đã ở tuần hoàn qua lại trong tiếng rên rỉ, khóc rống nghẹn ngào.

Tiếng khóc để Hà Mộ Lan bọn người chân tay luống cuống, cũng không biết nên như thế nào an ủi, nhìn Lý Tuần khóc đến cơ hồ đứng muốn không vững, lúc này mới do Hà Mộ Lan kiên trì tiến lên, khô căn khuyên vài câu "Sư đệ nén bi thương" loại hình nói nhảm.

Lý Tuần làm sao dễ dàng như vậy liền dừng lại, Hà Mộ Lan không khuyên giải còn tốt, mới khuyên hai câu, hắn khóc đến càng là thê thảm, đồng thời thút tha thút thít mà nói: "Hà sư huynh, ta. . . Lại không muốn tu thật!"

Đối diện năm người lập tức cũng mắt choáng váng. Hà Mộ Lan còn tưởng rằng mình nghe lầm, đem thanh âm ép tới thấp hơn, lại xác nhận nói: "Tuần sư

đệ, người. . ."

Lý Tuần còn tại rơi lệ, lại ngạnh sinh sinh ở trên mặt kéo ra nhất cái cười đến, đây mới thực là cười thâm: "Hà sư huynh, người nhìn ta hiện tại cái dạng này, còn có thể tu chân sao? Từ ngày đó đến nay, ta cơ hồ mỗi lúc trời tối cũng mơ tới đầy trời hỏa vân, khắp núi đạo tro đen, trong lỗ tai vang lên, tất cả đều là sư tôn gào rít. . . Đúng, người vừa mới hỏi ta vì cái gì không trở về núi!"

Hắn hắc hắc cười nhẹ, tiếng cười chưa ngừng, Thanh Ngọc Kiếm ra khỏi vỏ, bị hắn cầm trên tay, kiếm mang chớp loạn, hiển thị rõ kỳ phong duệ, chỉ là thân kiếm không có quy luật chút nào có thể nói run rẩy, khiến cái này sử kiếm người trong nghề nhú chặt mày lên.

Cái này thật không giống như là một con cầm kiếm tay.

Hắn nhìn về phía Hà Mộ Lan, trên mặt có chút run rẩy.

"Hà sư huynh, ta đã làm không động kiếm, giá không ở kiếm!" Nhìn xem năm người mở to hai mắt, hắn tự giễu cười một tiếng: "Vừa mới trong thành, Hà sư huynh nói không sai, trên người của ta là không có nửa điểm vết thương, thế nhưng là. . ."

Hắn đem tay trái cũng đặt ở trên chuôi kiếm, sắc mặt tái nhợt: "Thế nhưng là, ta rút cuộc cầm không nổi kiếm. . . Tựa như ngày đó tại trên đường núi, ta ngay cả rút kiếm dừng khí cũng không có! Chỉ có thể nhìn bọn hắn 'Hô' một tiếng, liền biến thành hô. . ."

Trên mặt hắn dần dần bóp méo, trực câu câu ánh mắt nhìn xem Hà Mộ Lan, thẳng đến trong đó điên cuồng quang thái đem nó ép tới có chút ngửa về đằng sau.

Cuối cùng, hắn giống như là thở dài giống như phun ra mấy chữ: "Ta sợ a!"

Ánh mắt của hắn nhìn về phía bầu trời, giống như phía trên có nhất cái vô

hình người, đang nghe hẳn nói chuyện, mà trên thực tế, nơi đó chỉ có một mảnh hư không, ánh mắt của hẳn không mang mang chuyển động, sau đó dần dần mê loạn.

"Ta sợ! Không tệ, ta sợ! Ta chẳng lẽ không nên sợ sao? Nàng là yêu quái a. . . Tất cả mọi người hóa, hóa được đầy trời đều là!"

Cái này hoàn toàn chính là người điên nói mê, mà phối hợp cái này ăn nói khùng điên, bảo kiếm trong tay của hẳn lộn xộn đong đưa, dày đặc khí lạnh.

Bao quát Hà Mộ Lan ở bên trong, năm người cũng cảm thấy cổ trở nên cứng, cũng đều chậm rãi hướng về sau di động, cùng Lý Tuần duy trì khoảng cách nhất định.

"Keng" một tiếng, Thanh Ngọc Kiếm rơi trên mặt đất, lại bắn lên, tất cả mọi người bị giật nảy mình, mà Lý Tuần thì bỗng nhiên gầm hét lên: "Các người để cho ta đi đấu nàng sao? Nàng là yêu quái, yêu quái a! Người làm sao có thể cùng yêu quái đấu? Làm sao có thể cùng nàng đấu? Nàng là yêu quái, là ma quỷ, các người còn muốn ta như thế nào?"

"Ta thật cái gì cũng không nghĩ! Không nghĩ! Ta chỉ muốn ở chỗ này hảo hảo sống. . . Ta là phế vật, không, ta không phải phế vật, ta ở chỗ này, ta mới không phải phế vật, không phải!"

Hắn lại cười to lên, một bên cười, một bên giật vỏ kiếm, hướng Hà Mộ Lan đổ ập xuống đánh tới, Hà Mộ Lan còn không như thế nào, phía sau Cố Tần Nhi đã bản năng một cước đá ra ngoài.

Bịch một tiếng, Lý Tuần trong bụng chân, nhất thời bay rớt ra ngoài, rơi xuống đất liền ho ra một ngụm máu tươi, hẳn nhưng lại không biết lau, ngần ngợ, bỗng ôm đầu khóc rống, một mực khóc đến núp ở trên mặt đất, khí tức khóc thút thít, kém chút liền muốn tắt thở đi.

Cố Tần Nhi đá ra một cước kia về sau, cũng sững sờ ngay tại chỗ, sau đó

tranh thủ thời gian co lại chân, quay mặt đi xem Hà Mộ Lan, trên mặt có chút bất an chi sắc.

Hà Mộ Lan an ủi lắc đầu, lại chạy vội đi qua, đỡ dậy Lý Tuần, trước nhìn hẳn thương thế, gặp không thể nào nặng, mới thở dài một hơi, lại liên thanh kêu lên: "Tuần sư đệ, Tuần sư đệ. . . Tuần sư đệ!"

Hà Mộ Lan tại mấy lần chào hỏi cũng không thấy hiệu về sau, rốt cục trong miệng chân khí lặn bạo, hét lớn một tiếng, đem Lý Tuần rung động đến sững sờ, lúc này mới đem tình huống khống chế lại.

Lý Tuần trực lăng lăng mà nhìn xem hẳn, sau đó trên mặt lại hiện ra nhất cái đảng chất vô cùng tiểu dung, lại qua một hồi, hẳn trầm thấp tinh tế mở miệng: "Hà sư huynh, ta thật không muốn lại tu chân. . ." Nói xong lời cuối cùng hai chữ lúc, hẳn yết hầu nhất nghẹn, lại bắt đầu khóc không thành tiếng.

Sau đó, Lý Tuần chỉ nghe được Hà Mộ Lan một tiếng thật dài thở dài. Tựa hồ ứng hòa lấy cái này âm thanh thở dài, mảnh này chập trùng bất bình đồi núi trên mặt đất, nổi lên một trận thanh phong, mang theo nho nhỏ bụi đất hạt tròn, vòng quanh những người này, đánh vài cái chuyển, lại đã đi xa.

Ai cũng không có phát hiện, một viên bên ngoài quan thượng cùng tất cả bụi hạt cũng không có gì khác nhau hạt bụi nhỏ, thuận cái này gió, nhẹ nhàng dính tại Cổ Tàn Nhi tiểu xảo giày bên trên.

Lý Tuần thật sắp không nhận được nữa, kém chút liền cười trận.

Hắn trận này trình diễn được thật sự là quá rục rờ. Cũng nên mình gặp may mắn, tại Hà Mộ Lan tự giới thiệu trong nháy mắt, trong đầu hẳn bỗng nhiên nghĩ đến đối phương nhất cái "Bản gia" .

"Thiên quân" Hà Chí Ngạn!

Năm đó đàn ông sắt đá, bị Âm Tán Nhân giày vò đến bất tỉnh nhân sự, tại

Thông Huyền Giới xoá tên một chuyện, cũng coi như được mọi người đều biết.

Lúc này, hẳn chỉ là làm Âm Tán Nhân đáng sợ âm ảnh biểu tượng, mới sống sót tại mọi người trong trí nhớ. Lý Tuần cũng là bởi vì cùng Âm Tán Nhân xử được lâu, mới đối cái này bị Âm Tán Nhân tươi sống dọa thành người điên người, ký ức khắc sâu.

Nhớ năm đó, kia Hà Chí Ngạn thể nhưng là nghe giọng nữ mà biến sắc, tiếp theo xụi lơ như bùn; ngày hôm nay, hẳn nhất cái nho nhỏ thấp bối đệ tử, bị Thiên Yêu Phượng Hoàng dọa đến bắt không được kiếm, cũng hẳn là là đương nhiên mới đúng!

Cái này muốn giương trước ức, chuyển di mục tiêu bản sự, Lý Tuần nhưng nói là luyện được lô hỏa thuần thanh, trong chớp mắt liền tính toán hoàn tất, lại phối hợp lâm tràng phát huy, quả nhiên đem nhất cái bị kinh hãi thành tật người đáng thương, diễn dịch được lô hỏa thuần thanh.

Chính là không có có thể tham chiếu đối tượng, Lý Tuần biểu diễn cũng là cực kì có thể tin. Huống chi, có Hà Chí Ngạn trước đây xa chi giám bày ở trước mắt mọi người?

Yêu Phượng cùng Âm Tán Nhân, xem như một cái đẳng cấp bên trên cao nhân, luận tàn nhẫn trình độ, cũng không kém bao nhiêu đâu!

Liên hệ đến chuyện xưa, Hà Mộ Lan bọn người lại không hoài nghi.

Lý Tuần một mũi tên trúng mấy chim.

Hẳn không chỉ có giải trừ đối phương đối với mình lòng nghi ngờ, còn có thể thuận tiện đem Âm Tán Nhân coi thành "Lừa đảo" nhất lưu, tịnh cho mình làm tìm lý do, lưu lại đầy đủ đường lui.

Coi như về sau bọn hắn hỏi lại lên, cũng thoát không ra cái này nhạc dạo.

Đương nhiên, Lý Tuần cũng có thể từ trong đó tìm tới chút phản ứng.

Lúc này, ngoại trừ Hà Mộ Lan tu dưỡng cực cao, tâm tư không người biết đến ngoại, những người khác đều là đem riêng phần mình tâm tư hiện ra mặt.

Cũng chỉ có Cố Tần Nhi từ đầu đến cuối lộ ra chút thương hại, mà ba người khác, lại đem khinh miệt quán triệt từ đầu đến cuối.

Những này ngay ngăn gia hỏa, đối Lý Tuần dạng này "Không có cốt khí" đồ vật là nhìn không được.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bọn hắn chưa từng có tiếp xúc qua Yêu Phượng, Âm Tán Nhân dạng này ma đầu yêu vật, mới có dạng này vô tri kết luận.

Nhìn Lý Tuần trạng thái tinh thần lại không thích hợp trò chuyện, Hà Mộ Lan đành phải đem hắn tống về nước sư phủ, đồng thời đem "Thanh Ngọc" cũng đưa trở về, sau đó năm người liền cáo từ rời đi, nghĩ đến giữa bọn hắn cũng cần hảo hảo thương thảo một chút.

Năm người vừa mới bước ra cửa phủ, Lý Tuần trong mắt điên cuồng liền biến mất hầu như không còn, hắn sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, quay người liền tiến vào thư phòng.

"Lý Tông, hảo đệ đệ của ta a!" Lý Tuần một chưởng đánh vào trên thư án, sắc mặt lạnh lùng. Lần này, hắn là thật sự nổi giận.

Hắn không biết Lý Tông là thế nào cùng Thiên Hành Kiện Tông người cùng một tuyến, trong đó quá trình, hắn lại có thể đoán cái tám chín phần mười.

Nhất định là Thiên Hành Kiện Tông người bởi vì đêm đó đánh với hắn một trận, đối trong kinh thành sự tình lưu tâm, cùng Lý Tông có kết giao về sau, liền nghe ngóng có quan hệ với tu sĩ sự tình.

Đối cái này dị mẫu đệ đệ tâm thái, Lý Tuần nắm chắc được phi thường rõ ràng.

Hắn cuối cùng vẫn là sợ! Sợ Lý Tuần lấy một thân thần diệu năng lực, cướp đi hắn thế tử chi vị, tước đoạt thuộc về hắn địa vị cùng phú quý, cho nên bắt đầu cản!

Hắn có lẽ không biết Hà Mộ Lan đám người nội tình, cũng tuyệt đối có thể nhìn ra bọn hắn là Lý Tuần "Đồng loại", đồng thời, cũng tuyệt đối có thể phát giác bọn hắn kẻ đến không thiện tâm thái.

Cho nên, hắn bán đứng Lý Tuần! Có lẽ bản ý của hắn chỉ là muốn cho Lý Tuần tìm xem phiền phức, nhưng trong lòng chưa chắc không nghĩ mượn lực đem Lý Tuần cầm xuống ý nghĩ.

Kế hoạch của hắn lúc đầu rất tốt, hắn hoàn toàn có thể đem hết thầy cũng bố trí thành ngẫu nhiên, trở thành nhất cái "Lòng tốt làm chuyện xấu" điển hình; thế nhưng là, một cái cho tới bây giờ không có trải qua ngăn trở quý công tử, lại có thể nào ngăn cản được, kia không thuộc về nhân gian cường đại lực áp bách?

Cho nên, hắn bị Lý Tuần một chút nhìn thấu!

Lý Tuần hắn là may mắn, hắn cái này đệ đệ nói ra sự tình cũng không nhiều, chỉ ít Âm Tấn Nhân cùng Huyết Tấn Nhân sự tình tạm thời còn không có bại lộ. Cho nên, lần này Hà Mộ Lan chỉ là coi hắn là thành "Đào binh" đối đãi, không có gán cái "Phản đồ" mũ.

Coi như thế, hắn cũng không thể không phòng. Nếu không xảy ra sự tình, hai tán nhân có thể phui mông một cái đi thẳng một mạch, hắn lại không bản sự kia ứng phó khắp thiên hạ chính đạo tông môn vây công!

Cho nên, hắn cực kỳ cẩn thận làm hoàn thiện nhất chuẩn bị.

Ngoại trừ dùng thiên tài thức biểu diễn lẫn lộn tầm mắt của đối phương, vì chính mình lưu lại đường lui, hắn còn sử dụng nhất cái chiêu số — Thấu Âm sa!

Kiện bảo bối này cũng là Âm Tán Nhân giao cho hẳn, nhưng lại không phải trước đó đám kia "Tiểu pháp bảo" đẳng cấp có thể so sánh.

Khi Lý Tuần nói với Âm Tán Nhân khởi Thủy kính chi thuật bị Hà Mộ Lan nhẹ nhõm nhìn thấu, thỉnh giáo như thế nào phá giải thời điểm, Âm Tán Nhân tâm huyết dâng trào phía dưới, cho hẳn một kiện chân chính bảo bối!

Cái này Thấu Âm sa bề ngoài cùng phổ thông bụi không có gì khác nhau, đưa nó quăng vào dưới ánh mặt trời, liền sẽ lập tức dung nhập ngay tại bay múa tung bay bụi bên trong.

Nhưng mà, tại đặc thù pháp quyết điều khiển hạ, nó lại có thể bám vào người nào đó quần áo bên trên, thu thập chung quanh hết thảy không khí chấn động, tịnh xuyên thấu qua đặc biệt pháp khí đem nó ở phương xa đồng bộ trở lại như cũ — người giọng nói tự nhiên không đáng kể.

Âm Tán Nhân từng nói qua, chính là bản thân nàng, tại không có phòng bị phía dưới, cũng rất khó phát giác cái vật nhỏ này, nhưng nói là Thông Huyền Giới lợi hại nhất nghe trộm công cụ.

Thấu Âm sa như bị pháp quyết thôi động, liền sẽ một khắc càng không ngừng thu thập chung quanh sóng âm, thẳng đến phía trên tồn tại đặc thù năng lượng bị tiêu hao hoàn tất mới thôi, quá trình này đại khái có thể tiếp tục mười ngày.

Âm Tán Nhân năm đó cũng là cơ duyên xảo hợp, mới như vậy mười lăm hạt, dùng đến cực kỳ trân quý, nhưng mấy trăm năm xuống tới, cũng chỉ còn sót lại bảy hạt mà thôi, lần này có thể cho Lý Tuần một hạt, xem như dị số.

Mà Lý Tuần đem nó dùng tại Hà Mộ Lan bọn người trên thân, chỉ sợ cũng là từ Thấu Âm sa ra mắt đến nay, nhất hạ giá một lần!

Lý Tuần lấy ra phát động Thấu Âm sa công cụ, đây là nhất cái chén nhỏ trạng đồ vật, phía trên khắc ấn lấy cực kì phức tạp đường vân cấm chế, so trong lúc này trong kho đơn sơ Thủy kính, mạnh đâu chỉ gấp đôi.

Lý Tuần thở ra một hơi, lại không vội mà phát động, Thấu Âm sa hữu hiệu thời gian phi thường quý giá, hẳn tuyệt không thể lãng phí.

Hắn hơi minh hai mắt, yên lặng tính toán Hà Mộ Lan đám người hành trình, thẳng đến hẳn cho rằng có thể thời điểm, mới mở to mắt, gõ chén nhỏ biên giới, ông ông chấn động âm thanh liên vang lên.

Hắn yên lặng chuyển hoá pháp quyết, loại bỏ rơi rất nhiều không có ý nghĩa tạp âm, cuối cùng xuất hiện, chính là liên tiếp rõ ràng đến cực điểm tiếng vang.

". . . Minh Tâm Kiếm Tông sỉ nhục! Lâm Các sư bá cũng coi là nhất đại chi hùng, làm sao lại dạy dỗ oắt con vô dụng như vậy?"

Dựa theo thanh âm đoán chừng, cái này trong miệng không biết tích đức gia hỏa nên là họ Lưu, Lý Tuần lười ghi nhớ tên của hẳn, nhưng cũng biết, đây chính là đê đố trúng hẳn một cái "Nghịch huyết châm", lại tưởng rằng "Nghịch Trùng Hóa Huyết châm" đồ đàn!

Chỉ từ điểm này đến xem, Lý Tuần không cảm thấy người này mạnh hơn hẳn đi nơi nào!

Lý Tuần không phải cái quá mức tính toán chi li người, nhưng vẫn cảm thấy, nếu có cơ hội, hẳn là cho hẳn biết thế nào là lẽ độ nhìn một cái!

Vẫn là Hà Mộ Lan tu dưỡng tốt, hẳn thản nhiên nói: "Phía sau không nói người khác không phải là, sư đệ người cũng không cần quá quá nghiêm khắc người khác! Cái này Lý Tuần cũng coi là người đáng thương. Nhìn xem hẳn, ta liền nghĩ tới Tam Hoàng Kiếm Tông 'Thiên quân' tiền bối. . .

"Ha ha, cái này Yêu Phượng cùng kia Âm Tán Nhân so sánh, cũng không kém đến đi đâu, mà Lý Tuần bất quá là cái đệ tử đời ba, không thể ngăn cản, cũng không phải tội lỗi của hẳn!"

Lý Tuần một bên trong lòng đặc ý, một bên lại có chút hồ thẹn, cái này Hà

Mộ Lan làm người xác thực rất tốt, có lẽ quá mức ngay ngắn một chút, nhưng cùng loại người này cùng một chỗ, là không cần phải lo lắng ở sau lưng bị đâm dao! Thật sự là có thể kết giao lựa chọn tốt nhất.

Chỉ tiếc, Lý Tuần thiếu có thể cùng làm thực tình bằng hữu máu chốt nhất nhân tố — chính khí!

Lý Tuần không thể nói là thuần túy người xấu, nhưng là hẳn làm việc thời điểm, lợi mình chi tâm quá nặng, thích dùng tâm cơ tính toán các loại, nhưng cũng là sự thật không thể chối cãi.

Nhất là hẳn khuyết thiếu gánh chịu trách nhiệm cùng sai lầm tự giác, cái này cùng Hà Mộ Lan loại kia "Thiên hạ vì công" khí độ, thật sự là hoàn toàn trái ngược, tìm không thấy nửa điểm chỗ tương thông.

Nhân loại phải biết mình là một kiện chuyện rất khó, nhưng nếu như bên người có một chiếc gương, liền cũng coi như không được việc khó.

Từ Hà Mộ Lan, Lý Tuần thấy được cái bóng của mình, với hẳn mà nói, đây là nhất cái khó được kinh nghiệm, dù cho cảm giác này vền vẹn lóe lên liền biến mất.

Các loại Lý Tuần từ thất thần bên trong khôi phục lại , bên kia chính nói đến nhất cái chỗ máu chốt — lần này là Cố Tần Nhi đang nói chuyện, nàng tựa hồ đối với Lý Tuần còn ôm một loại nữ tính thương hại: "Sư huynh, vậy chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Hà Mộ Lan trầm ngâm một chút, mới nói: "Theo tình lý tới nói, hẳn ở chỗ này mặc dù không có làm việc ác gì, nhưng Thông Huyền Giới tu sĩ tuyệt đối không thể tại triều đình nội có hành động gì, để tránh ảnh hưởng Nhân Gian giới chi xu thế.

"Nhưng hẳn dù sao cũng là Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, chúng ta lại không biện pháp quản chế. . . Như thế, chúng ta chỉ có thể ở gần đây đi Minh Tâm

Kiểm Tông một chuyến, cáo tri việc này, giao cho hãn tông môn trưởng bối xử trí."

Lý Tuần trong lòng lại là nháy một cái, tông môn muốn tới người sao? Nói thật ra, trong lòng của hãn đối trở về tông môn sự tình cũng không bài xích, bằng không hãn cũng sẽ không ra sức như vậy diễn xuất, cho mình tại lời nói bên trong lưu đầu đường lui. Chỉ là, có Âm Tán Nhân ở đây. . .

Hà Mộ Lan dường như không muốn tại đề tài này bên trên nhiều lời, ngược lại còn nói lên một chuyện khác: "Lý Tuần sự tình, chúng ta trước tiên có thể để ở một bên. Ngược lại là đêm đó tại cấm cung nội người kia, cái này bảy tám ngày bên trong, ngược lại dường như hư không tiêu thất, cái này khiến ta rất để ý!"

Nói đến đây, thanh âm của hãn trầm thấp rất nhiều, hiển nhiên là đang tự hỏi.

Lý Tuần mới lỏng ra một hơi, nhất thời lại nhắc lên.

Trong lòng của hãn thầm mắng, cái này Thiên Hành Kiện Tông đệ tử quả nhiên đều là chết đầu óc, bảy tám ngày tìm không thấy, chẳng lẽ liền sẽ không ngấm lại người kia đã chạy rơi mất sao?

Cố Tần Nhi tựa hồ giống như hãn tâm tư, nghe được Hà Mộ Lan nói chuyện, chỉ là một tiếng nói thầm: "Sư huynh! Chúng ta mỗi ngày trong đêm cũng tại cái này kinh thành bốn phía trấn giữ, đã là ngày thứ tám đi? Nói không chừng người kia đã sớm chạy!"

Ngụ ý chính là — bản cô nương buồn ngủ, mệt mỏi, chúng ta liền kết thúc công việc đi!

Nàng lời này càng giống là nũng nịu, mà Hà Mộ Lan lại đúng lúc đó hiện ra cương chính tính tình, không chút nào vì đó mà thay đổi, liền nói chuyện ngữ khí cũng không có nửa điểm biến hóa.

"Không có khả năng! Vào ban ngày, liên tục mấy ngày thời tiết tinh tốt, dương khí cường thịnh, ta bày ra Thiên Hành giao cảm chi trận, liền không có bỏ sót; mà tại trong đêm, chúng ta năm người cộng đồng thi triển ngũ phương thần thông cảm ứng, cũng đủ để bao lại chung quanh mấy trăm dặm, nếu như hãn rời đi, chúng ta nhất định sẽ sinh ra cảm ứng!

"Mà liên tiếp nhiều ngày như vậy, hãn bóng dáng đều không, có thể là giấu kín ở trong thành nơi nào đó... Thậm chí, còn tại trong hoàng cung!" Hãn dừng một chút, lại nói: "Mà lại, đêm đó ta cảm ứng được cỗ khí tức kia, thật sự là có chút ngoài ý muốn... Đợi ta suy nghĩ thật kỹ!"

Nói nói, hãn liền rơi vào trầm tư, bên kia không ai dám nói chuyện, sợ quấy rầy ý nghĩ của hãn.

Lý Tuần ở chỗ này cũng không tự giác có chút khẩn trương, nhắc tới trong hoàng cung bí mật, cùng mình có liên quan thật sự là nhiều lắm, cũng đừng làm cho người này thật muốn xuất chút thành tựu đến!

Cũng không biết trải qua bao lâu, chỉ nghe được Hà Mộ Lan mạnh mẽ vỗ tay, kêu lên: "Hoa đào huyết! Chẳng lẽ là hoa đào huyết?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Thiết Lập Ván Cục

Chương 06: Thiết lập ván cục

Cổ Tần Nhi ngạc nhiên nói: "Cái gì hoa đào huyết?"

Bên cạnh có một người nhắc nhở nàng một câu: "Sư muội, chính là tô diệp tiên sư đề cập qua cái kia. . ."

Cổ Tần Nhi lập tức kịp phản ứng, cả kinh kêu lên: "Chính là cái kia dùng một vạn cái xử nữ nguyên đở. . ." Nói đến đây, nàng dù sao còn có chút thẹn thùng, liền không còn nói tiếp.

Hà Mộ Lan gật đầu thờ dài: "Chính là, cái gọi là vạn điểm hoa đào một điểm bích, chỉ chính là vật này! Thế tục cái gọi là trinh nữ đở, mặc dù bất quá là thần tiên phương sĩ thường dùng trò lừa gạt, nhưng nếu có một vạn nhỏ thuần khiết xử nữ nguyên đở tinh tinh huyết hòa làm một thể, liền có thể làm huyết sắc chuyển bích, có cực mạnh dược tính, có thể nhập đan dược. . ."

"Mà nếu muốn khiến cho được lại toàn công, nhất định phải vạn vạn số lượng không thể! Nguyên đở tinh huyết cùng lấy, chính là một cái mạng, loại vật này phải dùng một vạn vạn người mệnh chông chất, nhưng nói là trên đời này tà ác nhất chi vật! Chính là lợi hại hơn nữa tà Ma Nhân vật, cũng không dám mình thu thập, để tránh dẫn động Thiên Phật, vạn kiếp bất phục."

"Nhưng những ma đầu này nhiều thi quỷ kế, làm hoa đào này huyết vì hạ giới người biết, lại dẫn dụ một chút vô đạo hôn quân, vì cầu trường sinh bất lão, ra sức thu thập, bởi vậy tái giá mầm tai vạ, bọn hắn thì ẩn tại phía sau màn, ngồi thu ngư ông thủ lợi. . ."

Lý Tuần ở chỗ này bưng bình đại ngộ, từ đầu đến cuối lưu tại trong lòng của hắn nhất cái quan khiếu rốt cục được mở ra! Trong đầu hắn, đột nhiên đụng tới Âm Tán Nhân từng nói qua một câu: ". . . Một chút nhất định phải có tuyệt đại nhân lực mới có thể thu thập đồ vật, liên cũng chỉ có triều đình địa bàn quản lý ước vạn lê dân, mới có thể làm được!"

Nguyên lai nàng là chỉ hoa đào huyết! Cũng chính là kia trong bình thủy tinh tà môn đồ chơi, trách không được. . .

Chỉ nghe được Hà Mộ Lan lại nói: "Lúc này cửa ải cuối năm gần, các nơi cổng phủ, chắc hẳn đều muốn vào kinh đi. . . Lịch đại Hoàng đế, phần lớn tín ngưỡng đan đạo, nhưng cái gọi là luyện đan, bất quá chỉ là chì thủy ngân chu sa loại hình tục vật, đương nhiên luyện không ra hảo đan tới. Chỉ là dựa theo lệ cũ, ở trong đó có một dạng đồ vật lại là không thể thiếu, chính là hoa đào huyết!"

Cố Tần Nhi lập tức minh bạch, nàng vỗ tay nói: "Thì ra là thế, người kia đánh chính là hoa đào huyết chủ ý, cứ như vậy, tại cổng phủ vào kinh, thu nhập nội khố đằng sau, hẳn cũng sẽ đến cướp đoạt!"

Hà Mộ Lan nhẹ "Ừ" một tiếng: "Loại sự tình này cũng không mới mẻ, thứ này dù sao vẫn là nhân gian chi vật, những cái kia đại tà ma là khinh thường đến tranh đoạt. Tới đây, đều là chút bất nhập lưu tiểu ma tiểu yêu, cướp đến tay đằng sau, cũng sẽ không mình luyện chế, mà là cống lên cho các đại ma đầu, để cầu được chút chỗ tốt.

"Người kia tu vi cũng đối được đập! Nhìn hẳn U Minh âm hỏa có chút tinh thuần, chắc là U Hồn Phệ Ảnh Tông hoặc Thị Quỷ Tông hậu bối. . ."

Cái này suy luận đương nhiên lại lệch, nhưng là đối Cố Tần Nhi bọn người mà nói, lần này suy luận đã tương đương rục rờ, càng quan trọng hơn là, bọn hắn hiện tại có nhất cái mục tiêu rõ rệt, cái này so trước đó vài ngày đầy trời tung lưới vớt cá con nhảm chán, cần phải phấn chấn quá nhiều.

Quả nhiên, Cố Tần Nhi hào hứng lập tức nhắc lên: "Tốt, có mục tiêu liền dễ

làm nhiều! Sư huynh, chúng ta tiếp xuống làm thế nào đây?"

Hà Mộ Lan dường như nở nụ cười: "Nếu là lúc trước, ta còn không thể có kết luận, nhưng bây giờ lại là khác biệt! Đừng quên, cung bên trong nhưng còn có giúp đỡ!"

Lý Tuần ngơ ngác một chút, sau đó mới nghĩ rõ ràng, Hà Mộ Lan trong miệng "Giúp đỡ", chỉ chính là mình.

"Đây coi là cái gì? Cười lừa tìm lừa vẫn là trò cây tìm cá?" Lý Tuần sờ lên cằm, nhìn không được buồn cười, nhìn thật lâu, cuối cùng vẫn trầm thấp nở nụ cười.

Chỉ nghe được Hà Mộ Lan cuối cùng nói: "Ngày mai ta liền đi tìm Tuần sư đệ, hỏi một chút cung trong tình huống, thương thảo tiếp bước kế tiếp hành động. Dạng này, tại cửa ải cuối năm cống phẩm đến kinh trước đó mấy ngày, chúng ta liền cực khổ nữa một chút, cần phải giữ nghiêm kinh thành bốn phía, không thể bỏ mặc bất luận cái gì hiểm nghi chi nhân ra vào."

Hà Mộ Lan không biết, liền tại chỗ nói câu nói này thời điểm, kinh thành Đông Môn bên ngoài, đang có một khung lại so với bình thường còn bình thường hơn thanh bằng xe ngựa, chậm rãi lái vào cái kia đen ngòm cửa thành bên trong.

Có lẽ chính là bởi vì nó phổ thông, Thiên Hành giao cảm chi trận mới không có nửa điểm phản ứng.

Đội tiến vào cửa thành, nhất cái còn mang ngây thơ thiếu nữ thanh âm nói: "Kìm nén đến thật khó thụ. . . Thanh di a, chúng ta tại sao phải khách khí như vậy tiến đến đây? Người nhìn, trước mặt tiểu Hắc cũng rất buồn bực!"

Dường như tại đáp lại nàng, kéo xe hắc mã phì mũi ra một hơi.

Đến tận đây, không tiếng thở nữa.

Lý Tuần vội vàng giục ngựa, hướng phủ Phúc Vương tiến đến. Nhìn Hà Mộ Lan đám người giá thú, không đem cái kia có lẽ có tà ma cầm ra đến, chắc là sẽ không rời đi.

Vì kể an toàn, ngoại trừ chính Lý Tuần bên này phải cẩn thận ứng phó bên ngoài, còn muốn có phủ Phúc Vương, hoàng cung các phương diện phối hợp.

Mà nhất không an toàn, đương nhiên chính là phủ Phúc Vương, bởi vì nơi này có nhất cái không ổn định nhân tố — Lý Tông!

Lý Tuần hai mắt chuyển sang lạnh lẽo, đối cái này đệ đệ cùng cha khác mẹ, Lý Tuần tâm tình luôn luôn có chút phức tạp. Một phương diện, Lý Tông thay thế hẳn tại trong mắt phụ thân địa vị, đồng thời cũng chiếm cứ vốn nên thuộc về hẳn vị trí, cho dù hẳn không còn đối vị trí này động tâm, nhưng trong lòng nhưng thủy chung không cách nào hoàn toàn thoải mái.

Một phương diện khác, Lý Tông cùng hẳn lại là cực kỳ tương tự, chỉ là không có hẳn trải qua kiếp nạn mà thành khúc chiết khéo đưa đẩy — có lẽ có thể nhìn thành là hẳn "Thuận buồm xuôi gió trường thành bản", cái này khiến hẳn có một loại khó mà ma diệt cảm giác thân thiết.

Ngay tại hai loại cảm giác xen lẫn nhau ảnh hưởng dưới, Lý Tuần đối đãi đệ đệ, luôn luôn duy trì lãnh đạm thái độ, nhưng hẳn nhưng lại chưa bao giờ nghĩ đến, Lý Tông sẽ đem mình xem như cạnh tranh đối tượng, tịnh không chút do dự giật mình chân sau!

Xem ra, là cần để cho hẳn hiểu được một số lí lẽ!

Móng ngựa đặc đặc, cũng coi như được là thanh thúy êm tai, tại cái này có chút đơn điệu vận luật bên trong, Lý Tuần tiến vào suy nghĩ trạng thái, hẳn muốn tại đến vương phủ trước đó, đem trọn chuyện nghĩ rõ ràng, không thể có một tia bỏ sót.

Hẳn không có phát giác, trong tiếng vó ngựa đột nhiên nhiều một chút tạp

âm, thẳng đến bên cạnh thân một tiếng gọi — "Uy!"

Lý Tuần giật mình, thuận thanh âm nghiêng đầu, lúc này sắc trời sớm ngằm vô cùng, nhưng hăn vẫn thấy được hết sức rõ ràng. Đi đến hăn bên cạnh thân, là một cỗ treo thanh bích tua cờ xe ngựa, trên đó rơi xuống không ít phong trần, chắc là đuổi đến đường xa, mới vào thành tới.

Hăn bên này trên cửa sổ xe, thêu màn vén lên, nhất cái chải lấy đào tâm búi tóc thiếu nữ thò đầu ra, chính hướng về phía hăn cười đầu!

Lý Tuần ánh mắt quét tới, trong lòng lúc này nhất kỳ.

Trên đời này lấy ở đâu nhiều như vậy mỹ lệ nữ tử? Mặc dù nói một cách chính xác hơn, nàng vẫn là cái tiểu hài tử!

Thiếu nữ kia cũng bất quá là mười ba mười bốn tuổi niên kỷ, một mặt ngây thơ, nhưng ngũ quan đã tú mỹ tinh xảo đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng, đôi mắt sáng lóe sáng, hoàn toàn không có nửa phần tạp chất, khóe môi hơi nhếch lên, chưa từng nói trước cười, tựa như cùng một trận ấm áp gió xuân, thấm vào ruột gan.

Lý Tuần càng nhìn được trở nên hoảng hốt. Hăn không tự giác nghĩ đến, như thiếu nữ này lại lớn tuổi mấy tuổi, chỉ sợ chính là Tần phi một cái kia đẳng cấp!

Tồn lấy như thế cái suy nghĩ, hăn lại nhìn đi, liền cảm giác thiếu nữ diện mục bỗng nhiên thành thực chút, ngược lại hình như có mười bảy mười tám tuổi tuổi tác.

"Trời sinh vưu vật!" Lý Tuần trong lòng thấp khen một tiếng.

Hăn rốt cục thừa nhận, trong nhân thế này mỹ lệ nữ tử còn là không ít. Đầu tiên là Tần phi, tiếp lấy lại là thiếu nữ này, đều là ngay cả Thông Huyền Giới cũng ít có tuyệt sắc.

Bất quá, có chút không đúng. . . Làm sao thiếu nữ này ánh mắt, không phải

nhìn hẳn mặt, mà là nhìn lên trên lấy đỉnh đầu của hẳn đâu?

Lý Tuần trong lòng hiếu kì, liền cười hỏi một câu: "Tiểu thư là đang gọi ta sao?"

Thiếu nữ nháy mắt mấy cái tinh, hì hì ứng thanh: "Đúng vậy a, bảo người là muốn hỏi sự kiện!"

Nhìn xem nàng một phái thuần chân đáng vẻ, Lý Tuần không khỏi mỉm cười, cũng sinh ra tính trẻ con, liền cười nói: "Tiểu thư thỉnh giảng. Nếu ta biết được, nhất định biết gì nói nấy!"

Thiếu nữ cười đến càng sáng lạn hơn.

"Kỳ thật rất đơn giản á!" Nàng đưa tay chỉ Lý Tuần đỉnh đầu, trong mắt không che giấu chút nào bắn ra yêu thích thần sắc: "Cái kia cây trâm thật là dễ nhìn! Ta cũng muốn nhất cái, người có thể hay không nói cho ta mua ở đâu? Ta muốn Thanh di cũng giúp ta mua nhất cái!"

Lý Tuần giật mình, mới biết thiếu nữ nói là trên đầu của hẳn "Phượng Linh châm", cái này hẳn liền có chút lúng túng, chẳng lẽ hẳn có thể nói đây là Thông Huyền Giới chí bảo, muốn nhờ Phượng Hoàng trên người lông đuôi, mới có thể chế thành sao?

Nhìn xem thiếu nữ ánh mắt mong đợi, hẳn chỉ có cười khờ: "Xin lỗi, cái này cây trâm là trường bối tặng, ta cũng không biết nên đến đâu mua."

Trên mặt thiếu nữ lập tức đều là vẻ thất vọng, thấy Lý Tuần càng ngày càng bắt đầu ngại ngùng.

"Dạng này a!"

Tâm tư của thiếu nữ trở nên cực nhanh, vừa mới còn hào hứng cao, hiện tại liền lại chu cái miệng nhỏ nhắn, rụt trở về, xe ngựa tiếp tục tiến lên, rất mau đem Lý Tuần bỏ lại đằng sau. Lý Tuần nhìn xem đi xa xe, chỉ có thể lắc đầu cười khờ.

"Xuân tài! Mười phần xuân tài!"

Lý Tín xưa nay bình tĩnh không gợn sóng mặt, lúc này bởi vì phần nộ mà bóp méo, hấn nặng nề mà đánh ra án thư, phía trên thư từ công văn cùng nhau nhảy lên, biểu thị trong lòng của hấn lửa giận, đã đến không thể ức chế tình trạng.

Lý Tông ngay tại cái này trong tiếng rống giận dữ, chạy trốn chết mà đi.

Đợi Lý Tông ra cửa, Lý Tín trong miệng thật dài thở dài một tiếng, Lý Tuần bồi tiếp hấn hít một tiếng, khuyên hấn nói: "Tông đệ còn nhỏ, phụ vương không cần nóng lòng cầu thành!"

Lý Tín đột nhiên mắt sáng lên, chăm chú vào trên mặt hấn. Lúc này, hấn lại khôi phục cái kia quát tháo phong vân Phúc vương hình tượng, mặc dù không có tu vi thâm hậu, nhưng bồi dưỡng nhiều năm cuộn cuộn uy nghi cũng có cực mạnh cảm giác áp bách.

Hấn chậm rãi nói: "Tuần nhi, người đối cái này đệ đệ, chính là ý tưởng như vậy sao?"

Lý Tuần không hiểu nó ý, Lý Tín khóe môi lộ ra một tia cười lạnh: "Như vào ngày thường, ta sẽ không vì việc này phiền lòng. Chỉ là bây giờ tình thế khác biệt, tại cái này ngay miệng, lại dung không được nhất cái váng đầu người làm việc!"

Lý Tuần trong lòng nhảy một cái, lại nhìn về phía hấn lúc, Lý Tín trong mắt đã toát ra hừng hực ánh lửa, nếu như Lý Tuần không có nhìn lầm, hỏa quang kia bên trong có nồng đậm. . . Dã tâm!

Lý Tín đem thân thể hướng về phía trước nghiêng, thanh âm cũng thấp xuống, lại càng có tới gần bộc phát sức kéo, xem toàn thể đi lên, hấn tựa như là nhất cái sắp sửa chụp mỗi cự ứng, khí thế lẫm lẫm, thẳng tiến không lùi.

"Đại sự sắp tới! Tuần nhi, người nhưng nguyện giúp ta một chút sức lực?"

Lý Tuần trái tim thoáng ổng thoát nước nhảy vồ, sau đó liền khôi phục bình thường tiết tấu.

Hắn cũng không kinh ngạc Lý Tín sẽ nói như vậy.

Trên thực tế, có dạng này một đứa con trai, cùng nhi tử phía sau kia thâm bất khả trắc quốc sự, hẳn như còn không hiểu được lợi dụng, chính là chân chính đồ đần.

Trước đó hẳn chưa hề nói, là bởi vì hẳn đối tiểu nhi tử cũng ôm cho kỳ vọng cao, càng tin tưởng mình hơn mười năm qua không có chút nào gián đoạn hun đúc.

Nhưng là hôm nay, Lý Tông biểu hiện để hẳn thất vọng, lại càng quan trọng hơn là, hẳn đại nhi tử là một cái tốt hơn lựa chọn!

Lý Tuần không có hỏi là cái gì "Đại sự", một phương diện, hẳn khi còn bé chịu đủ loại giáo dục, đã để hẳn có phần này tự giác, còn mặt kia, có thể bị cái này vương gia lấy loại này giọng điệu nói ra được sự tình, trong thiên hạ, cũng chỉ có một loại khả năng mà thôi!

Cho nên, hẳn nở nụ cười: "Phụ thân có gì nói ra lời ấy? Người là phụ thân của ta, ta như thế nào không giúp người? Tựa như hôm nay, người dạng này giúp ta!"

Hắn đây là lời nói bên trong có chuyện, Lý Tín tự nhiên minh bạch. Hẳn khẽ quát một tiếng "Hào", ngay sau đó, liền đứng dậy, gấp chăm chăm Lý Tuần nói: "Đợi giải quyết người sự tình về sau, người liền theo ta nhận thức một chút yếu viên, vì chuyện này làm chuẩn bị!"

Lý Tuần biết, cái gọi là nhận thức yếu viên, kỳ thật chính là tăng trưởng các mối quan hệ của mình, đồng thời từng bước thay thế Lý Tông tại phủ Phúc Vương địa vị.

Lý Tín có thể ở thời điểm này lập xuống quyết đoán, hiển nhiên là dùng một phen tâm tư, đây cũng là tại đã tâm thôi hóa phía dưới, bắn ra năng lượng thật lớn.

Chỉ tiếc, Lý Tuần nhưng trong lòng cảm giác không thấy nửa điểm tương tự cảm xúc.

Cho dù long phi cửu ngũ, thống ngự thiên hạ lại như thế nào? Bách tuế như lưu, phú quý lãnh hôi, với hãn mà nói, lại có ý nghĩa gì?

Nhìn xem cha ruột của mình, Lý Tuần không có nửa điểm do dự, khẽ gật đầu một cái.

Lý Tuần đối đãi việc này thái độ, tựa như động tác của hãn, nhẹ nhàng, không có nửa điểm cường độ.

So sánh dưới, với bên ngoài vừa mới rời đi Lý Tông, hãn còn càng để ý một chút.

Vừa ra cửa phòng, hãn liền đề khí khinh thân, lóe lên rất nhiều thị vệ, xe nhẹ đường quen tại vương phủ trong bóng tối ghé qua, người phạm tục căn bản không nhìn thấy cái bóng của hãn, cũng bất quá bỏ ra mười hơi thời gian, hãn tìm đến đây làm được mục tiêu — hãn dị mẫu đệ đệ, Lý Tông.

Lúc này, hãn đang ngồi ở trong thư phòng, cầm bút viết cái gì, rất rõ ràng, hãn hạ bút thường có chút do dự, bút pháp đứt quãng.

Lý Tuần thầm than khâu khí, lách mình đi vào.

Đèn đuốc đột nhiên sáng tối biến ảo, thụ này quấy nhiễu, Lý Tông đột nhiên ngẩng đầu, vừa vặn trông thấy hãn ca ca trầm tĩnh như nước khuôn mặt. Hãn nhất thời quá sợ hãi, bản năng muốn vò khởi trang giấy trong tay, nhưng mới làm một nửa liền chán nản thở dài, toàn bộ thân thể mềm nhũn ra.

Lý Tuần cũng thở dài một hơi, đi qua sẽ có chút nếp gấp trang giấy cầm lên,

liền nhìn thấy phía trên viết chữ viết: "Quốc sư cùng sư huynh pháp thuật thâm bất khả trắc, Lý Tuần. . ."

Hắn lại thở dài một hơi, gõ gõ trang giấy: "Là đưa cho những người kia đi. . . Nếu người lại tiếp tục viết, huynh đệ chúng ta tình cảm chỉ sợ dừng ở đây rồi!" Nói, hắn đem giấy vò nát nhẹ xoa, tựa như hôm nay buổi sáng, khiến cho thành tro bay đi.

Lý Tông nhìn hắn động tác, trên mặt chột thanh chột bạch, cuối cùng vẫn là nhìn về phía Lý Tuần mặt, tiếng nói cũng đã có chút phát run: "Người. . . Là tới giết ta sao?"

Lý Tuần lắc lắc đầu nói: "Người nói gì vậy? Coi như người mang đến cho ta phiền phức, nhưng trong mắt ta, cùng một đứa bé đùa ác cũng cái gì khác biệt. . . Người dù sao mới mười lăm tuổi."

Nghe hắn, Lý Tông trên mặt cuối cùng phù chút huyết sắc. Mà lúc này, Lý Tuần một câu lại đem hắn đánh bại trên mặt đất.

"Người cũng đã biết, phụ vương vừa mới muốn ta đi cùng hắn nhận thức một chút đại thần yếu viên."

Lý Tông ngẩn ra một chút, mới đổi lời này ý tứ kịp phản ứng, ngay sau đó, trên mặt hắn vừa mới xuất hiện huyết sắc liền lại cười sạch sẽ!

Mà Lý Tuần nhưng là ôn hòa cười một tiếng: "Ta đáp ứng, nhưng là. . ."

Hắn nho nhỏ kéo cái trường âm, nhìn xem Lý Tông thần sắc tại từng giờ từng phút biến hóa, loại này điều khiển người khác biến hóa trong lòng thủ đoạn, thực sự rất có thể cho người khoái cảm, Lý Tuần là càng ngày càng mê muội.

Nụ cười của hắn càng thêm nhu hòa, liền giống như ngày xuân bên trong ấm áp gió, không có nửa điểm phong mang: "Nhưng là, ta nhưng không có nửa điểm hứng thú."

"Người gạt người!" Lý Tông giống như là đứa bé, tại đại nhân dụ hoặc tính ngôn từ cùng bánh kẹo song trọng tác dụng dưới, bảo lưu lấy một điểm cuối cùng cảnh giác cùng tôn nghiêm.

Lý Tuần nụ cười trên mặt đánh tan, thay vào đó, là trang nghiêm trang trọng: "Ta không cần thiết lừa người! Ta hướng đạo chi tâm sớm đã kiên định không thay đổi, đời này đều sẽ khắc khổ đốc lòng, gắng đạt tới phá giới phi thăng, thành tựu vô thượng tiên nghiệp, há lại sẽ tại cái này tầm thường hồng trần bên trong làm hao mòn tinh thần?"

"Những ngày này lưu lại kinh thành, chỉ là hai vị sư trưởng có mệnh, không thể không vì đó mà thôi! Người làm muốn ta làm cái gì?"

"Đáng tiếc người tuổi còn nhỏ, tiền đồ rộng lớn, lại không nghĩ tới lượng ma luyện tâm chí, tăng trưởng bản sự, ngược lại ở sau lưng làm tâm, âm thầm tính toán. . . Buồn cười nhất chính là, người vậy mà tìm nhằm đối tượng, ngay cả địch ta cũng không phân rõ, phụ vương những năm gần đây, lại dạy người cái gì?"

Lý Tông trên mặt run rẩy, trong mắt tức thì bị giáo huấn đỏ lên, Lý Tuần còn muốn nói nữa lúc, hăn đã lộn nhào chạy tới, quỳ gối Lý Tuần trước mặt, lên tiếng khóc lớn: "Ca ca người đừng nói nữa! Là ta hồ đồ, ta hồ đồ! Thế nhưng là, ta cũng sợ a. . ."

Hăn khóc đến cuống họng câm, nói chuyện cũng nói năng lộn xộn, phản lặp đi lặp lại che đậy là nói Lý Tuần như thế nào ưu tú, hăn làm sao không bằng loại hình tự ti lời nói, nói đến không chịu nổi xử, hăn thậm chí ôm lấy Lý Tuần bập chân, khóc đến càng là lợi hại.

Lý Tuần thở dài một tiếng: "Người ta huynh đệ một trận, vì sao muốn sinh ra chuyện như vậy. . ."

Một tiếng này thở dài hảo hảo thê lương, nhưng mà Lý Tuần trong lòng, lại so đây càng lạnh bên trên gấp mười, thuận tiện giống như phía ngoài hàn khí tất

cả đều cất vào ngực!

Loại tình hình này, là bực nào quen thuộc, trước mắt cái này như chó ghé vào trước mắt mình thiếu niên, cùng mình có cái gì khác nhau? Hãn quỳ gối Yêu Phượng trước người lúc, quỳ gối Âm Tán Nhân trước người lúc, không đều là cái dạng này sao?

Hãn cúi đầu nhìn xem Lý Tông cái ót, con mắt dần dần biến thành huyết hồng sắc, đỏ thắm con người bắt đầu cao tốc xoay tròn.

Đứa nhỏ này trong lòng nghĩ là cái gì a!

Tại ủy khuất, tự trách, thống khổ, xấu hổ đằng sau, đáy lòng của hãn chỗ sâu, gào thét phun trào nóng hổi nham tương bên trong, đều là tràn đầy sỉ nhục cùng phần hận, nhưng trong đó đáng sợ sát ý, lại cơ hồ khiến Lý Tuần gần như vậy hồ cao cao tại thượng tu sĩ, cũng theo đó tim đập nhanh!

Lý Tuần không khỏi cảm thán, thật sự là huynh đệ a!

May mắn, hãn chưa từng có "Huynh đệ hòa thuận như lúc ban đầu" ngây thơ ý nghĩ, chỉ cần Lý Tông không thêm loạn cho hãn liền đầy đủ, trong lòng của hãn một bên cười lạnh, một bên nhẹ lời đem Lý Tông đỡ lên: "Vương đệ tại sao phải khổ như vậy? Huynh đệ chúng ta hiểu lầm có thể hóa giải liền đầy đủ!"

Nhưng hãn ngại hòa hảo không đến, không thể kiên định tâm, dứt khoát liền nói đến tuyệt hơn một chút: "Như tông đệ còn cố ý kiến nghị, ta Lý Tuần liền ở đây lập thế, tuyệt không cùng Vương đệ tranh kia đại vị, nếu không thiên kiếp cứu chi!"

Thẳng đến hãn phát xong thề độc, Lý Tông mới lại kêu to nói: "Ca ca người làm gì như thế!"

Sau đó, chính là hai huynh đệ "Hòa hảo như lúc ban đầu" đại đoàn viên tiết mục.

Diễn như thế một tuồng kịch, hai người huynh đệ đều chiếm được bọn hăn muốn — Lý Tuần ổn định Lý Tông tâm thái, mà Lý Tông thì thuận thế ổn định vị trí của mình.

Đương nhiên, ai cũng không có cách nào cam đoan cái miệng này đầu hiệp nghị hiệu lực, muốn để nó chân chính có hiệu lực, còn phải xem mọi người thủ đoạn.

Lý Tuần không yêu cầu quá nhiều, hăn chỉ cần Lý Tông tại cửa ải cuối năm trước đó hảo hảo nghe lời, không muốn dắt hăn chân sau, liền đủ hài lòng.

Hăn cười kéo lại Lý Tông cánh tay nói: "Vương đệ ngươi cũng không cần oán hận phụ vương, nên biết lúc này cũng là đại sự sắp tới, chính cần ngươi ta xuất lực thời điểm, hết lần này tới lần khác ngươi lại nhất thời hồ đồ, làm những sự tình kia! Nhưng không sao, nghĩ cứu danh dự còn có rất nhiều thời gian. Vừa vặn, lần này ca ca ta có chuyện muốn thương lượng với ngươi. . ."

Nói là thương lượng, kỳ thật chính là mệnh lệnh. Điểm ấy Lý Tông rất rõ ràng, nhưng không có cách nào, tại Lý Tuần tự nguyện nhường hiền trước đó, Lý Tông nhất định phải làm ra mấy món để Lý Tuần hài lòng sự tình.

Đây chính là lợi ích trao đổi.

Tất cả mọi người minh bạch!

Ngày thứ hai, Hà Mộ Lan quả nhiên đến quốc sư phủ tiếp, Lý Tuần nếu biết hăn mục đích, tự nhiên đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Có lẽ là cảm thấy Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử có thể tin cậy, Hà Mộ Lan cũng không hướng hăn giấu diếm cái gì, đêm đêm đó phát sinh sự tình mơ hồ nói ra, lúc này gây nên Lý Tuần kinh ngạc: "Nói như vậy, trước đó vài ngày nội khổ bên trong thị vệ đột nhiên toàn bộ hôn mê, nội khổ địa đạo cũng bị hư hao, đó chính là Hà sư huynh các ngươi. . ."

Hà Mộ Lan cười đắc ý, đến cái ngăm thừa nhận, tiếp theo hỏi: "Tuần sư đệ trong cung, nhưng từng đi qua nội khố?"

Lý Tuần khá "Ngạc nhiên" nhìn hấn một chút, nói: "Nội khố? Ta đúng là xuống dưới qua, là người quốc sư kia mang ta đi thanh tra gần đây tiến cống các loại đan dược, dược liệu, chỉ là ta đối đan đạo không quen, cũng không thể nào để vào trong lòng. Làm sao, Hà sư huynh. . ."

Hà Mộ Lan ngẩn ngơ: "Tuần sư đệ bất tài là quốc sư sao? Tại sao lại tới một cái?"

Lý Tuần cũng mở to hai mắt: "Ai nói ta là quốc sư? Muốn nói là, cũng chỉ là bị người ở kinh thành tham gia náo nhiệt gọi là 'Tiểu quốc sư', như thế mà thôi, sư huynh đúng là không biết sao?"

Hà Mộ Lan có chút xấu hổ, nhưng vẫn thản nhiên nói: "Những ngày này, chúng ta trong kinh thành bốn phía lục soát kia đào tẩu ác nhân, cho nên không có thời gian đi nghe ngóng cái này."

Hấn xoáy vừa nghi nói: "Sư đệ không phải là quốc sư, chẳng lẽ người quốc sư kia đạo pháp, còn tại sư đệ người phía trên?"

Lý Tuần thầm nghĩ đâu chỉ tại trên ta, chỉ sợ là mạnh lên vạn lần! Nhưng hấn đương nhiên không thể nói như vậy, chỉ là lắc đầu nói: "Sư huynh người có biết vì cái gì người kinh thành xưng hô ta, muốn tại 'Quốc sư' càng thêm nhất cái 'Tiểu' chữ?"

Hà Mộ Lan ngoan ngoãn mà lắc đầu, Lý Tuần cười đắc ý: "Đó là bởi vì nàng cùng ta xem như ngang hàng luận giao, trong cung chức vụ cũng tại trên ta, cho nên, ngày bình thường ta còn muốn bảo nàng một tiếng 'Sư thúc' mới là đâu. . ."

Hà Mộ Lan nghe được lắc đầu cười khò: "Hoang đường, hoang đường, sư đệ người. . ."

Lý Tuần chỉ coi không nghe thấy, tiếp tục nói, còn muốn ở trên mặt lộ ra một chút vẻ khinh thường: "Nói đến đạo pháp, nàng có thể có cái gì đạo pháp? Là sắc đẹp mới thật! Còn có kia thiệt xán liên hoa chi đạo, cũng có thể đem người chết nói sống, qua mặt nhất cái không hiểu lý lẽ chi quân, có chuyện gì khó xử?"

Nhìn Hà Mộ Lan trên mặt còn có nghi vấn, Lý Tuần biết, tuyệt không thể buông tha cái này yếm hộ Âm Tán Nhân cơ hội. Dứt khoát chọn lấy vài cái trong kinh thành lưu truyền liên quan tới nữ quốc sư "Tiết mục nhỏ", hơi thêm sửa chữa, xem như mình tận mắt nhìn thấy sự tình, từng cái nói tới.

Hắn khẩu tài vốn là cực giai, Hà Mộ Lan lại hoàn toàn không có khái niệm, một tới hai đi phía dưới, liền đem nữ quốc sư định vì lấy nữ sắc, trò lừa gạt mị hoặc quân vương phạm tục đạo sĩ, xem như cho Âm Tán Nhân bơi lên bên trên một tầng thật dày ngụy trang. Nghĩ đến, Âm Tán Nhân còn không đến mức trách tội a?

Đã có này cơ hội tốt, Lý Tuần cũng liền không tu khẩu đức, mắng thêm vài câu, hỗn tạp cùng một chỗ, xem như tạm hiểu mình mỗi hận trong lòng.

Hà Mộ Lan nào biết trong đó còn có bức này khớp nối, nghe được cực kỳ chăm chú.

Lý Tuần nói đến đủ rồi, lúc này mới trở lại chính đề: "Người quốc sư này không có gì bản lĩnh thật sự, nhưng tâm cơ lại cực kỳ lợi hại, nàng lấy nữ tử chi thân, xuất nhập cung đình, Hoàng đế cũng không thấy nghi, thậm chí đem cấm trong cung rất nhiều sự vụ giao cho nàng quản lý, nội khố chính là một loại trong đó.

"Cũng bởi vì như thế, ta dùng nàng sư điệt danh nghĩa, mới lấy cùng nàng tiến vào nội khố. . . Ách, sư huynh hỏi cái này, rốt cuộc là ý gì?"

Hà Mộ Lan nghe hắn nói nhiều như vậy, cuối cùng là đối cung trong tình huống có chút ít hiểu.

Hắn trầm ngâm một hồi, đem phán đoán trong lòng cùng mới được tới tin tức so sánh một chút, tịnh không có phát hiện cái gì xung đột địa phương — đương nhiên không có, bởi vì Lý Tuần chính là dựa theo hắn hôm qua suy luận đến an bài bối cảnh, phải tất yếu khiến cho hắn tại sai lầm trên đường đi được càng xa, tốt nhất mãi mãi cũng không nên quay lại!

Tại xác nhận không sai về sau, Hà Mộ Lan mở miệng nói: "Tuần sư đệ, người ở bên trong trong kho, có hay không thấy qua hoa đào huyết?"

"Hoa đào huyết?" Lý Tuần đầu tiên là một mặt mờ mịt, sau đó bỗng hai mắt tỏa sáng: "Tựa hồ nghe qua!"

Hắn cau mày "Hồi ức" nói: "Tân tiến cống tới được liệu bên trong tựa hồ có vật này, tên của nó rất đặc biệt, ta hẳn là sẽ không nhớ lầm!"

Hà Mộ Lan ngón tay đánh mặt bàn, chậm rãi nói một tiếng: "Quả nhiên..."

Lời nói này được nhẹ nhàng ngưng thực, nhưng trong đó tức sát chi ý, lại bỗng nhiên đề mấy cái cấp bậc!

Ngay sau đó, hắn liền hướng Lý Tuần nói: "Tuần sư đệ, tối nay có thể mang bọn ta đi nội khố nhìn qua?"

Lý Tuần há to miệng, thất thanh nói: "Cái gì?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Lòng Nghi Ngờ

Chương 7: Lòng nghi ngờ

Tối nay ánh trăng còn tốt, chỉ ở xung quanh có một tầng vàng sáng mờ mờ lung, từ chỗ cao nhìn lại, vài dặm nội sự vật, luôn có thể nhìn cái đại khái.

Ngay tại dạng này sắc trời bên trong, Lý Tuần bị Hà Mộ Lan vịn, ngự kiếm rơi thẳng cung trong.

Hắn cảm giác phi thường kỳ diệu, tại trong đám người này, chỉ có một mình hắn biết, tại cái này lớn như vậy trong cung đình, chính ẩn núp một vị kinh thế ma đầu, giống Hà Mộ Lan dạng này bệ vệ ngự kiếm mà xuống, đơn giản chính là tại lão hổ trước mặt khua chiêng gõ trống, mà lại. . .

Lão hổ vẫn còn giả bộ ngủ!

Đám người rất mau tới đến nội khổ phía trên, Lý Tuần dùng mắt ra hiệu, Hà Mộ Lan mỉm cười, lập tức tựa như vài ngày trước như thế, giẫm chân một cái, hạo đăng sổng chấn động dưới đất khẽ quét mà qua, phía dưới những thị vệ kia, thái giám, lập tức cũng đều bị đánh ngã đi qua.

Nhìn xem dạng này vui mừng thủ đoạn, Lý Tuần trong lòng không khỏi có chút hâm mộ, nhưng hắn rất nhanh liền nghĩ đến mọi người đều đang nhìn sắc mặt của hắn, thế là, cái này hâm mộ chi tình rất nhanh liền biến thành có chút thương cảm.

Cái này thần sắc biến hóa kết nối tự nhiên, chính là thời điểm. Đám người thấy hắn biểu lộ, nhìn chăm chú một chút, trong lòng đều có chút thương hại.

Lý Tuần trong lòng cười thầm, dẫn đám người hạ địa đạo, thẳng xu thế nội khố. Đương nhiên, hẳn chưa quên biểu hiện một chút đối con đường lạ lẫm, mấy lần suýt nữa mang nhầm phương hướng, xấu hổ chi tình, lộ rõ trên mặt.

Cho đến tiến vào nội khố, Lý Tuần mới "Hơi" thăm dò chút phương hướng, bắt đầu vì mọi người giải thích khởi nội khố bố trí. Đương nhiên, bọn hắn nghe vào nhiều ít, liền không phải Lý Tuần quan tâm.

Hiển nhiên, Hà Mộ Lan bọn người đối nội trong kho vật gì đó khác, cũng không cảm thấy hứng thú, mà là thẳng đến nhập dưới nhất tầng đan thất.

Lý Tuần dẫn bọn hắn đi đến đan thất cất giữ dược liệu địa phương, chỉ vào phân loại cất kỹ dược liệu nói: "Nơi này chính là tiến cống quý báu dược liệu, lúc ấy quốc sư chính là ở chỗ này nhắc lên kia 'Hoa đào huyết'."

Hà Mộ Lan nhìn xem nơi này hàng ngàn hàng vạn trồng thuốc vật, trên mặt không có nửa điểm ba động, chỉ là phun ra một chữ: "Tìm!"

Cái này nhất tìm chính là hơn nửa canh giờ, nhưng kết quả là tất cả mọi người hai tay trống trơn.

Có thể tìm tới mới là lạ! Hoa đào huyết đến cái kia vẫn không biết tên tẩm sắt, sớm bị Lý Tuần đổi địa phương, lúc này dẫn bọn hắn đến, chính là muốn lợi dụng điểm ấy khiến cho bọn hắn làm ra phán đoán sai lầm, như thế mà thôi!

Cố Tần Nhi đã có chút dao động: "Sư huynh, chẳng lẽ người kia đã đem nó trộm đi?"

Tại chỗ liền có hai người đồng ý, nhất cái là trợ trên Lý Tuần làm người Lưu sư huynh, mặt khác là nhất cái họ đồng.

Nhưng Hà Mộ Lan hiển nhiên không thể dễ dàng như thế nhận thua, hẳn lại đem ánh mắt phóng tới Lý Tuần trên thân: "Tuần sư đệ, mấy ngày gần đây nhất, có người hay không từ nơi này lấy ra dược liệu?"

Lý Tuần lắc đầu: "Không có! Nếu muốn từ nơi này lấy đi đồ vật. . . A, ta nói là từ chính quy đường ống lấy đi, nhất định phải tại quốc sư đến quân sự thái giám nơi đó báo cáo chuẩn bị một tiếng, đều có trưởng cũng tra, hôm nay ta còn đặc địa đi xem một chút, từ này phê tiến cống được liệu nhập kho, liền không có nửa cái đồ vật bị lấy ra qua."

Đây cơ hồ chính là kết luận "Hoa đào huyết" đã bị đánh cắp bằng chứng! Lời này vừa nói ra, trên mặt tất cả mọi người đều hiện ra vẻ thất vọng.

Chỉ có Hà Mộ Lan khác biệt!

Hắn hơi minh hai mắt, lại tiến vào trầm tư, tất cả mọi người không dám quấy nhiễu; Lý Tuần ở trong lòng cười lạnh đồng thời, cũng bắt đầu động não, suy nghĩ mình có cái gì bỏ sót địa phương, đan thất bên trong trong lúc nhất thời trở nên yên lặng.

Thẳng đến Hà Mộ Lan mở to mắt: "Tuần sư đệ, mấy ngày gần đây nhất, còn có hay không cống phẩm muốn nhập kho?"

Lý Tuần liền giật mình, chợt minh bạch Hà Mộ Lan ý tứ, ở trong tối chú đối phương không đụng nam tường không quay đầu lại quật kinh thời điểm, hắn cũng không thể không trả lời: "Tựa hồ còn có hai nhóm, sau đó liền lại không còn!"

Hà Mộ Lan hơi cúi người tử, một chữ phun một cái mà hỏi thăm: "Trong đó có hay không 'Hoa đào huyết'?"

Lý Tuần chần chờ một chút, vò đầu nói: "Cái này ta không được rõ lắm, muốn nhìn cống phẩm danh sách mới biết được, cống phẩm từ danh sách có hai phần, một phần tại Hộ bộ, còn có một phần tại quốc sư chỗ ấy. . ."

Lúc này tất cả mọi người cũng đều minh bạch hắn ý tứ, Cố Tần Nhi "A" một tiếng bật cười, tâm tình chuyển hảo: "Đúng thế! Nếu như cống phẩm bên trong còn có hoa đào huyết, người kia liền sẽ không không tới. . ."

Hà Mộ Lan nhẹ gật đầu: "Vật này thu thập không dễ, muốn chính là góp gió thành bão, đối những cái kia tà ma tới nói, cho dù là một giọt, cũng sẽ không bỏ rơi. . . Tuần sư đệ, người có thể cầm cái tờ đơn tới sao?"

Lý Tuần còn có thể nói cái gì, chỉ có thể gật gật đầu, đáp ứng.

Mà Hà Mộ Lan liền nói: "Mặc kệ cái này hai nhóm cống phẩm có hay không hoa đào huyết, trong khoảng thời gian này, chúng ta đều muốn đối nơi này tiến hành nghiêm mật quan sát!"

Lý Tuần ở một bên nghe, trong lòng thì cấp tốc chuyển động, đoán chừng biến hóa này mang đến cho mình ảnh hưởng.

Kết luận cuối cùng nhất là, chỉ cần cẩn thận, liền không có việc gì!

Nghĩ thông suốt vòng này tiết, hẳn liền không lại lo lắng cái gì, cũng mặc kệ Hà Mộ Lan an bài như thế nào, chỉ là đem bọn hắn lại dẫn tới tầng thứ nhất, đang muốn ra ngoài, chợt nghe đến Hà Mộ Lan hỏi một tiếng: "Đó là cái gì địa phương?"

Lý Tuần thuận hẳn chỉ phương hướng nhìn lại, sau đó thuận miệng nói một tiếng: "Kia là cơ quan phòng, tổng lĩnh nội khố hết thủy cơ quan."

"Nha!" Hà Mộ Lan gật gật đầu, không nói gì nữa, sáu người lần nữa không xuống đất đạo bên trong, lưu lại đầy đất hôn mê thị vệ cùng thái giám.

Lý Tuần dạo bước ở trên đường nhỏ, nhìn xem phía tây dần dần rơi dư huy, trong đầu ngay tại nhanh chóng chuyển động, tính toán thế cục hôm nay.

Cách Thiên Hành Kiện Tông năm người đạt được cống phẩm tờ đơn đã năm ngày, sáng hôm nay, cuối cùng một nhóm cống phẩm cũng đã nhập kho, trong đó quả nhiên có hơn hai trăm nhỏ hoa đào huyết, đây là nhất cái khá lớn số lượng, Hà Mộ Lan mấy người cũng liền càng thêm khẩn trương.

Đương nhiên bọn hắn dạng này bố phòng, cũng không phải là vô ích tình

thần, cái này năm ngày đến, liền có ba nhóm muốn đánh hoa đào huyết chủ ý tán tu, bị năm người giải quyết tại chỗ.

Năm người phối hợp ăn ý, chiến lược rất mạnh, ba trận chiến đấu đánh xuống, đều là tốc chiến tốc thắng.

Chỉ tiếc, tu sĩ chi tranh dù sao không phải tầm thường, trong đó có hai trận cuối cùng vẫn là không có khống chế tốt cường độ, đem dày đặc địa đạo lưới, đánh sập hơn mười xử, đã dẫn phát cấm cung cục bộ địa chấn.

Long Khánh gọi đến Âm Tán Nhân, vẫn nguyên do, lại bị Âm Tán Nhân lấy tiên đan sắp xuất hiện, dẫn tới yêu ma mơ ước lý do hung hăng dọa một trận.

Thoáng một cái, không những Âm Tán Nhân được mời tới ở lâu cung trong, chính là Lý Tuần cũng không thể may mắn thoát khỏi, được vờ vào cung hộ giá.

Thử nghĩ nhất cái trong hoàng cung, Âm Tán Nhân, Thiên Hành Kiện Tông, các phương tán tu, còn có hẳn cái này miễn cưỡng có thể tính bên trên số một tiểu nhân vật, các phương quan hệ quần ở một chỗ, phức tạp đến làm cho mắt người đều muốn lóe ra tới.

Lý Tuần tự hỏi không có có thể điều khiển loại cục diện này công lực, cho nên hẳn chỉ có thể càng thêm cẩn thận, mỗi ngày cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế, nhưng vạch lên đầu ngón tay tính toán, loại ngày này lúc nào mới có thể kết thúc?

May mắn, hôm nay Âm Tán Nhân đã hướng Long Khánh cam đoan, tại tết Nguyên Tiêu về sau, liền sẽ khai lò luyện đan. Đến lúc đó, hoa đào huyết dung nhập những dược vật khác bên trong, hiệu lực liền đem đại giảm, lấy thêm cũng là vô dụng.

Nghĩ đến hết thấy phiền phức, cho đến lúc đó, liền sẽ tan thành mây khói đi!

Lý Tuần vô cùng chờ mong một ngày này đến, hẳn thậm chí đã đang nghĩ, có

lễ khai lò luyện đan ngày đó, chính là Âm Tán Nhân cao bay xa chạy thời điểm đi!

Tốt nhất nàng cùng Huyết Tán Nhân nhất khối chạy mất, chạy càng xa càng tốt, còn có Hà Mộ Lan đám người kia, cũng đều đi thôi! Để cho mình cũng có thể tại vùng trời này hạ, thoải mái hô hấp.

Đương nhiên, loại ý nghĩ này liền xuất hiện giai đoạn mà nói, chỉ là nhất cái vọng tưởng thôi!

Liền như thế khắc, tại hãn thở dài thở ngắn thời điểm, thiếu nữ tiếng nói bỗng nhiên vang lên: "Uy, than thở cái gì đâu?"

Lý Tuần có lại thở dài một hơi xúc động. Đột nhiên xuất hiện Cố Tần Nhi, thật không giống như là quy củ thâm nghiêm Thiên Hành Kiện Tông đệ tử!

Nàng hoạt bát, hiếu động, lòng hiếu kỳ mạnh, thậm chí có chút không câu nệ tiểu tiết, tổng quát mà nói, tuyệt không giống như là một vị người tu đạo, hết lần này tới lần khác đây hết thảy đều hòa tan tại nàng thiên chân khả ái khí tức bên trong, để đây hết thảy đều trở nên lại hợp lý bất quá.

Tại sao có thể có dạng này tu sĩ đâu?

Lý Tuần vừa nghĩ, một bên dừng bước lại, bày ra khuôn mặt tươi cười: "Tần Nhi sư tỷ, tìm ta có việc?"

Cố Tần Nhi một thân tử sắc váy trang, nhẹ nhàng rơi xuống Lý Tuần bên người, trừng mắt nhìn, trên người nàng hơn phân nửa linh khí, đều đến từ nàng này đôi nguyệt nha con người, nàng luôn luôn cười, giống như trên đời này không có có thể làm cho nàng cảm thấy phiền não sự tình."Không có chuyện thì không thể tìm đến rồi? Ai, mỗi ngày ở bên trong kho nơi đó chuyển, rất mệt mỏi người!"

"Mệt mỏi còn không mau đi?" Lý Tuần trong lòng thầm mắng một tiếng.

Hắn gãi đầu một cái — mấy ngày kế tiếp, hắn động tác này có càng luyện càng thuần thục xu thế. Tại vào đầu thời điểm, cái kia vượt qua tuổi tác trầm ổn cùng tinh táo, đều sẽ bị cái này mang chút ngu đần động tác che giấu, nhưng nói là hắn tốt nhất ô dù một trong.

"Tần Nhi sư tử nói mệt mỏi liền mệt mỏi đi. . . Ân, muốn hay không tìm một chỗ ngồi một chút?" Đang nói câu nói này trước đó, Lý Tuần còn hướng bốn phía nhìn một chút. Hiện tại dù sao cũng là trong hoàng cung, đột nhiên toát ra một vị thiếu nữ xinh đẹp, cũng đầy đủ những cái kia lăm miêng thái giám cung nữ nói lên một lúc lâu.

Cố Tần Nhi vẫn là cực thông minh, thấy hắn dáng vẻ liền biết là có ý gì, đầu tiên là hì hì cười một tiếng, nhưng lại rất nhanh dao động ngừng đầu lên: "Tuần sư đệ, người nhìn người! Nói thế nào cũng ở trên núi tu tám chín năm, làm sao còn như thế không thả ra? Có phải hay không tại Nhân Gian giới ở lâu, ngay cả lá gan cũng co lại bên trên một chút?"

Nửa câu đầu còn ông cụ non, phía sau liền làm lộ, Lý Tuần nghe được lắc đầu cười khổ, cũng không dám trong vấn đề này bàn lại xuống dưới, vội nói: "Tần Nhi sư tử, phía trước có cái cái đình, chúng ta qua bên kia ngồi một hồi a?"

"Không muốn!" Cố Tần Nhi rất dứt khoát lắc đầu: "Ngồi quá buồn bực!"

"Vậy liền đi tới đi. . ." Lý Tuần kỳ thật rất rõ ràng Cố Tần Nhi ý nghĩ, nàng chỉ muốn tại mình nơi này tìm chút việc vui thôi, cái này nhất cái thích chơi tiểu nữ hài, có trời mới biết Thiên Hành Kiện Tông là thế nào giáo dục nàng!

Thế là hai người ngay tại Hoàng gia lâm viên bên trong loạn chuyển.

Nơi này cảnh trí đương nhiên so ra kém Thông Huyền Giới, càng bởi vì là mùa đông, trăm mộc tàn lụi, càng lộ ra thê lãnh, nhưng Lý Tuần luôn có thể tìm ra một chút trong cung ngoài cung thú vị nghe đồn việc ít người biết đến, vừa đúng nói ra, làm bầu không khí từ đầu đến cuối thân thiện, đem Cố Tần Nhi chọc cho ngửa tới ngửa lui, hết sức vui mừng.

Lý Tuần nhìn xem Cố Tần Nhi vui vẻ bộ dáng, trong lòng thở ra một hơi dài.

Có thể tại nàng bên này đạt được càng nhiều tín nhiệm, tự nhiên là không thể tốt hơn, cứ như vậy mấy ngày thời gian, tuyệt đối không thể lại có sai lầm!

Thầm nghĩ, miệng bên trong lại là không ngừng, khi hắn nói đến Long Khánh tại một lần luyện khí quá trình bên trong đủ loại trò hề lúc, Cố Tần Nhi đã cười đến đi không được đường, Lý Tuần cũng bồi tiếp nàng cười.

Bất quá, đúng lúc này, hắn trong tai bỗng nghe được nhỏ xíu càn rỡ khô gãy liệt tiếng vang, tiếng bước chân cũng đi theo chặt chẽ.

Hắn quay đầu đi, vừa hay nhìn thấy vài cái cung nữ dẫn theo vài rổ hoa quả tươi, từ một cái khác trên đường nhỏ đi tới. Hắn vội vàng nhắc nhở Cố Tần Nhi, muốn nàng chú ý âm lượng.

Cố Tần Nhi bị hắn giật nảy mình, che miệng lại, mở to hai mắt hướng bên kia nhìn lại, bộ dáng vô cùng khả ái. Nhưng nàng rất nhanh liền phát giác bộ dáng này thật sự là có chút bất nhã, vội vàng sửa sang một chút quần áo, bày ngay ngắn dưới xương sườn đoán kiếm vị trí, trên mặt càng hiện ra nhã nhặn không màng danh lợi thần thái tới.

Chỉ là, tại Lý Tuần ngạc nhiên dưới con mắt, nàng hung hăng nhìn qua một chút, vẫn là bại lộ sự chân thật của nàng tình.

Mấy cái kia cung nữ lúc này mới nhìn đến bọn hắn, xem ra đều bị giật nảy mình, từng cái buông xuống quả rổ, quỳ sát hành lễ. Lý Tuần chợt thấy những người này có chút hiền hòa, mà sau đó ở trong đó nhìn thấy cái kia gọi Hạnh nhi cung nữ đã chứng minh ý nghĩ của hắn.

"Là Lan Xạ viện. . ."

Lý Tuần trong lòng cũng không biết là tư vị gì, biểu hiện trên mặt hơi có chút cứng nhắc, nhưng rất nhanh lại khôi phục như thường, hắn hơi gật đầu để các

nàng, mình thì dẫn cánh tay mời Cố Tần Nhi tiếp tục tiến lên.

Cố Tần Nhi ánh mắt tò mò tự cung nữ môn trên mặt đảo qua, xoay mặt đối Lý Tuần nói: "Người bình thường đối với các nàng rất hung sao? Các nàng xem rất sợ người đâu!"

Lý Tuần trong lòng nhảy một cái, rất nhanh lại trấn định lại, biết lúc này nói nhiều tất nói hớ. Chỉ là cười cười, trong tươi cười có nói không ra tao nhã hòa khí.

Tại nụ cười này bên trong, Cố Tần Nhi nhìn thấy hãn ôn nhu đôn hậu; mà những cung nữ kia, thì nhìn thấy hãn ôn hòa dưới gương mặt, vô hình lộ ra cảnh cáo cùng lệ khí.

Đầu của các nàng ép tới thấp hơn, đối với các nàng cơ linh, Lý Tuần có chút hài lòng.

"Tần Nhi sư tỷ. . ."

Lý Tuần đang chuẩn bị chào hỏi Cố Tần Nhi tiến lên, chợt thấy nàng nghiêng đầu đi, tựa hồ đang nhìn cái gì, Lý Tuần trong lòng cũng có cảm giác, thuận ánh mắt của nàng nhìn lại, chỉ gặp tại tất cả đều cúi đầu cung nữ bày bên trong, cái kia Hạnh nhi chính vội vàng hấp tấp cúi đầu, dễ thấy cực kỳ.

Lý Tuần trong lòng lúc này trầm xuống!

Tiểu dung có thể tạm thời che giấu vấn đề, nhưng có càng nhiều biểu lộ có thể đem vấn đề lật ra đến! Lý Tuần trong nháy mắt có đem Hạnh nhi bóp chết xúc động, mà tại Cố Tần Nhi quay mặt lại thời điểm, hãn còn muốn đem trên mặt biểu lộ tận lực bảo trì tại ban đầu bầu không khí bên trên.

Quả nhiên, Tần Nhi trên mặt thần sắc có một chút diệu biến hóa, mặc dù nàng hết sức nghĩ che giấu, nhưng nàng là loại kia căn bản giấu không được tâm tư người, càng là che giấu, càng là rõ ràng.

Lý Tuần trong lòng như băng tuyết tinh tảo, ánh mắt của hắn thẳng nhìn nhập Cố Tần Nhi đáy mắt, đồng thời lại cười cười, còn nhún nhún vai, làm bất đắc dĩ hình.

Cố Tần Nhi trong mắt hơi sinh ra chút mê hoặc đến, nàng không tự giác lại nhìn Hạnh nhi bên kia. Đương nhiên, Hạnh nhi không có khả năng lại ngẩng đầu nhìn nàng, nàng cũng liền không có cách nào khác xác định đối phương dụng ý.

Lạnh lùng đến đâu nhìn bên kia một chút, Lý Tuần chợt cùng Cố Tần Nhi đã đi xa.

Lý Tuần ngồi ngay ngắn ở trước thư án, ở trước mặt hắn trưng bày thôi động Thấu Âm sa tiểu Ngọc bát, lúc này, sắc trời đã toàn bộ màu đen, Lý Tuần không nhúc nhích ngồi gần hai canh giờ.

Từ hắn cùng Cố Tần Nhi sau khi chia tay, hắn chỉ là thoáng "Trì hoãn" một lát, liền ngồi ở chỗ này, từ nhỏ bát ngọc bên trong thu thập hết thủy tin tức.

Không có một tia bỏ sót.

Có lẽ hắn hẳn là may mắn, Cố Tần Nhi cho đến tận này, còn không có đem nghi vấn trong lòng nói ra miệng, nhưng mà chính là bởi vì trong nội tâm nàng có nghi vấn, cái này luôn luôn hoạt bát nữ tu so bình thường lộ ra muốn trầm mặc rất nhiều.

Có lẽ Hà Mộ Lan đám người cũng không có phát hiện, nhưng đây cũng không phải là nhất dấu hiệu tốt!

Lúc này , bên kia là một mảnh trầm mặc. Không, cũng không phải thuần túy yên tĩnh , bên kia có nhẹ nhàng linh hoạt tiếng bước chân, tay áo phiêu động lay động, thậm chí còn có nhu hòa hô hấp. Nghe những này âm thanh, Lý Tuần trong đầu chảy xuôi một đạo băng lãnh hàn lưu.

Cố Tần Nhi chính là một mình độc hành trạng thái , dựa theo kế hoạch, trên

mặt đất đạo bên trong tuần sát.

Đây mới thực là một người thế giới, trong bí đạo thị vệ thái giám, đều phía trước mấy trận sau khi chiến đấu, bị Âm Tán Nhân tùy tiện tìm lý do, rút lui ra. Lúc này, trong bí đạo liền chỉ còn lại Thiên Hành Kiện Tông năm người.

Kỳ thật, tại trống vắng không người dưới mặt đất kiến trúc bên trong, tại tĩnh mịch dài dằng dặc địa đạo bên trong, tại nhất cái thiếu nữ xinh đẹp bên người, chuyện gì cũng có thể phát sinh!

Nếu như hãn nguyện ý, có lẽ. . .

Tiếng bước chân có quy luật mà vang lên, Lý Tuần trái tim theo thanh âm này, một chút một chút nhảy lên.

Có cơ hội, không có người so với hãn quen thuộc hơn địa đạo này, Cố Tần Nhi tu vi cũng không cao bằng hãn quá nhiều, lấy hữu tâm tính vô tâm, nói thế nào đều là có cơ hội!

Đơn thuần Cố Tần Nhi cũng sẽ không đối với hãn tạo thành cái uy hiếp gì, thế nhưng là Hà Mộ Lan bọn hãn không giống! Nếu như Cố Tần Nhi đem nghi vấn nói cho bọn hãn, Lý Tuần tình huống lại so với hiện tại hồng bét gấp trăm lần!

Thế nhưng là, coi như làm, tình huống hội chuyển rất nhiều sao?

Bất tri bất giác, Lý Tuần phạm vào một sai lầm — lưỡng lự là làm việc tối kỵ! Ngay tại hãn do dự thời điểm, hãn nghe được Cố Tần Nhi khẽ ồ lên một tiếng, khiến cho hãn trong lòng hơi chấn động một chút.

Chỉ nghe Cố Tần Nhi nói: "Sư huynh, người tại cái này làm gì?"

"A. . . Không có việc gì, chỉ là nhìn xem!"

Trả lời nàng là Hà Mộ Lan, chắc là hai người ở đâu gặp nhau. Lý Tuần một

phương diện có chút thất vọng, một phương diện có một loại không hiểu nhẹ nhõm, hẳn rất nhanh liền thu thập xong tâm tình, đoán chừng địa điểm.

Lúc này, lại nghe được Cố Tần Nhi vấn: "Nơi này có gì đáng xem? Người còn không bằng đi sang một bên nhìn xem tranh chữ."

Hà Mộ Lan khẽ cười một tiếng, ngừng một hồi lại mở miệng nói: "Kỳ thật, hai ngày này ta một mực đang nghĩ một sự kiện. . . Tần Nhi, người có hay không cảm thấy, đêm hôm đó bị ta kích thương người đối hoàng cung bí đạo rất quen thuộc?"

Lý Tuần trong lòng căng thẳng, không khỏi cầm nắm đấm, bình tức tĩnh khí nghe xuống dưới.

Cố Tần Nhi dừng dừng mới nói: "Đúng vậy a! Nếu không phải sư huynh người cảm giác được hoa đào huyết khí tức, còn chưa hẳn có thể đuổi được hẳn đâu! A, người nói là. . ."

Hà Mộ Lan cũng không trực tiếp trả lời, mà là nói ra: "Mấy ngày nay đụng phải vài nhóm nhân mã, cùng người kia toàn không phải một đường, nhìn ra được, về sau những người này đối bí đạo cũng chưa quen thuộc, phần lớn là lục lợi tiến đến! Dem hai cùng so sánh, người kia cũng liền càng thêm khả nghi!"

Cố Tần Nhi ừ liên thanh, nghe được, tâm tình của nàng lập tức chấn phấn: "Không tệ, không tệ! Thật rất khả nghi đâu! Kia sư ca người có cái gì manh mối?"

Lý Tuần trên lưng lông tơ toàn bộ đứng đấy, trên thân cơ bắp căng cứng, nghe Hà Mộ Lan nói chuyện, mà hẳn phảng phất là xâu người khâu vị treo lên đủ nghiệm, vẫn không vội không chậm mà nói: "Trước không nên gấp, sư muội. Người lại nghĩ, đêm đó ở bên trong kho, còn nhớ được ta là như thế nào phát hiện người kia trong bóng tối rình mò?"

Cố Tần Nhi đáp được cực nhanh: "Tên ngu ngốc kia lại dùng bán sinh bất

thực thủy kính thuật, phải bị bắt được!"

Hà Mộ Lan cười một tiếng, nhẹ nhàng vỗ tay: "Chính là thủy kính thuật, nhưng tuyệt không phải bán sinh bất thực! Sư muội, người nhìn nơi này, cái góc này tàn phiến, nhớ lại chút gì không có?"

Cố Tần Nhi suy nghĩ kỹ một hồi, mới thăm dò tính mà nói: "Đồng nát. . . Thấu kính?"

Thấu kính?

Lý Tuần trên trán mồ hôi lạnh ròng ròng chảy xuống, hẳn cảm thấy mình đã muốn hư thoát. Làm sao cũng không nghĩ tới, ở cái địa phương này, lại còn có cái lớn như thế sơ hở!

Cái kia cơ quan! Trời ạ! Đúng là hẳn sơ sót, không chỉ có là hẳn, chính là Âm Tán Nhân cũng sơ sót!

Hồng, lần này là thật hồng! Cái này sơ hở thậm chí đã không có bù đắp chỗ trống!

Chỉ nghe Hà Mộ Lan cười nói: "Đúng vậy! Người còn nhớ được, người kia đào tẩu đằng sau, chúng ta cũng là ở chỗ này, thấy được khối lớn mảnh vỡ, lúc ấy ta còn không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng ngay tại vừa rồi, ta rốt cục suy nghĩ minh bạch, đây không phải nội khố bên trong thái giám thị vệ muốn chiếu tử, mà là thủy kính thuật cơ quan đầu mỗi then chốt!"

Hắn càng nói càng hưng phấn: "Vừa mới ta còn đi vào dò xét, mặc dù bên trong rất nhiều cấm chế đường vân, đều bị người xóa đi, nhưng dù sao còn có lưu dấu vết để lại, trước đó, nhất định có tương ứng cơ quan bố trí! Người ngẫm lại xem, nếu như không phải đối nội kho hết sức quen thuộc tất lại có thể tùy ý xuất nhập người, như thế nào lại ở chỗ này an trí cơ quan, thậm chí đem đầu mỗi then chốt đều đặt ở cái này?"

Cố Tần Nhi thật dài dĩa" a" một tiếng, tiếp theo vỗ tay kêu lên: "Đúng vậy a, là như thế này không sai! Trong hoàng cung này chỉ có hai người có thể tự do xuất nhập nội khố, nhất cái là Hoàng đế, nhưng hẳn đương nhiên không có khả năng, còn có nhất cái là quốc sư. . . Chẳng lẽ là nàng!"

Lý Tuần mở to hai mắt nhìn, cái này cũng được?

Nhưng lập tức, Cố Tần Nhi lại nhíu mày: "Không đúng, vậy quốc sư rõ ràng không có tu vi!"

"Cái rắm không có tu vi! Kia là người ta tu vi cao đến các người căn bản không nhìn ra tình trạng!" Lý Tuần ở trong lòng tăng thêm câu lời bình.

Đương nhiên, lời này sẽ không rơi xuống hai người kia trong tai. Bên kia, bọn hắn vẫn là dựa theo ý nghĩ của mình thôi diễn xuống dưới: "Đúng vậy a, quốc sư không có tu vi, nhưng này người có! Chúng ta hoặc là có thể tưởng tượng một chút, quốc sư chỉ là nhất cái dùng sắc đẹp nghi ngờ quân lừa đảo, cho đan đạo chi thuật nhất khiếu bất thông, nhưng tại sao phải cho Long Khánh luyện đan? Còn muốn hoa đào huyết? Việc này không nói được! Nhưng nếu như là người kia ở sau lưng điều khiển, chẳng phải tương đối rõ ràng sao?"

Lý Tuần nghe chỉ có cười khổ, phản, toàn phản!

Hà Mộ Lan đương nhiên không biết Lý Tuần là như thế nào ý nghĩ, hẳn thuận ý nghĩ của mình phối hợp nghĩ tiếp: "Nếu như quốc sư là tay của người kia hạ, tự nhiên có thể vì hắn bố trí cơ quan, dạng này hết thảy cũng đều có thể nói tới thông!"

Hắn cũng là rất có thể tự viên kỳ thuyết, Lý Tuần bận bịu thúc đẩy đầu óc, nghĩ đến như thế nào lợi dụng ý nghĩ của hắn, đem mình rửa sạch, đột nhiên nghe được, Cố Tần Nhi lại là vỗ tay một cái, nói: "A? Nếu như nghĩ như vậy, Lý Tuần không phải cũng là có hiềm nghi sao? Hắn cũng có thể tiến vào nội khố! Mà lại, hắn còn bái vậy quốc sư làm sư thúc!"

Lý Tuần oanh một chút nhảy dựng lên, nữ nhân này đầu óc làm sao lệch vào lúc này mới mau dậy đi rồi?

Hà Mộ Lan tựa hồ không ngờ tới Cố Tần Nhi sẽ nghĩ tới Lý Tuần trên người, ngờ ngác một chút mới nói: "Cũng hẳn đối địa đạo cũng không quen thuộc. . ."

"Vậy cũng không nhất định!" Cố Tần Nhi không biết, nàng đã dần dần tiếp cận sự thật chân tướng: "Nếu như. . . Ta chỉ nói là nếu như, nếu như Lý Tuần từ vừa mới bắt đầu chính là đang gạt chúng ta. . . Ách, giống như thật rất không có khả năng đâu!"

Đâm rách giấy dán cửa sổ lợi kiếm, vừa mới ra khỏi vỏ một nửa, liền lại thả trở về.

Hà Mộ Lan nở nụ cười, có lẽ ngay cả chính hẳn cũng không nghe ra đến, hẳn trong giọng nói có chút như trút được gánh nặng hương vị: "Một người nói dối một lần, có thể không bị phát hiện, nhưng nói dối nhiều lần như vậy, còn có thể che giấu được sao? Tần Nhi, hẳn vẫn chỉ là đứa bé a!"

Cố Tần Nhi cũng cười, trong tiếng cười hơi có chút không có ý tứ. Đối Lý Tuần tới nói, nguy cơ tựa hồ đi qua, nhưng không có trầm tĩnh lại, hẳn hít vào một hơi thật dài, trong lòng vô cùng rõ ràng minh bạch, ngày tốt lành đã qua xong!

Cái này trong chốc lát lóe lên nghi niệm, chính là nhất cái tiếp nhận ánh nắng khí hậu hạt giống, tiềm ẩn Cố Tần Nhi thậm chí Hà Mộ Lan trong lòng, chậm rãi mọc rễ nảy mầm.

Lòng người chính là kỳ quái như thế, trước kia không nghĩ tới thời điểm, liền làm sao cũng không nghĩ ra, chỉ khi nào nghĩ đến, liền thiên vị hướng bên này muốn. Lại thế nào ẩn mật sự tình, cũng không chịu nổi lòng người nhiều lần phỏng đoán, gặp phải tình huống như thế này, coi như hẳn có thông thiên diệu kỹ, chỉ sợ cũng chỉ có thể nuốt hận kết thúc!

Hôm nay hai người cười một tiếng mà qua, nhưng ở ngày mai, thậm chí ngay tại mấy tức đằng sau, có lẽ vền vện nhất cái linh quang thoáng hiện, liền có khả năng đem hấn vất vả bố trí hết thầy ngụy trang đánh cái vỡ nát!

Tại sao có thể như vậy. . .

Trong nháy mắt, nguyên bản một mảnh tốt đẹp tình thế, ngay tại mấy câu công phu bên trong bị đảo ngược, trên thế giới không còn so đây càng làm cho người chuyện buồn bực!

Chẳng lẽ, nhất định phải làm được một bước cuối cùng sao?

Trong chén nhỏ âm thanh vẫn như cũ, mà Lý Tuần trong đầu chỉ để lại một cái ý niệm trong đầu: "Làm, vẫn là không làm?"

Sắc trời dần dần tối xuống dưới, Lý Tuần đột nhiên cảm giác được có chút mệt mỏi, trước mắt có chút mê ly.

Trong thoáng chốc, năm cổ cuộn cuộn Hạo Nhiên khí hạ xuống từ trên trời, phát ra cao vút hú dài, sau một khắc, lại biến thành một thanh tản ra kinh thế phong mang trường kiếm, một con tổ thủ nắm lấy kiếm, thẳng tắp một đâm, xuyên vào hấn trái tim!

Không có thống khổ, nhưng này tổ thủ chủ nhân, lại là cỡ nào rõ ràng — Thanh Ngâm tiên sư!

"Phản đồ..."

Đây là Thanh Ngâm đưa cho hấn lời bình, ngữ khí vẫn là như vậy nhàn nhạt, không có nửa điểm ba động.

Sau đó, toàn bộ không gian đều uốn éo, một cái biển máu gầm thét nhào tới, đem hấn đánh thành mảnh vỡ! Thanh Ngâm dùng con kia tổ thủ đẩy ra thật dày sóng màn, đưa tới cuối cùng thoáng nhìn, liền biến mất ở sóng máu đằng sau.

"Phế vật!"

Lý Tuần quát to một tiếng, tỉnh lại, trong tai lại nghe thấy một tiếng kêu sợ hãi, lại là nhất cái thị nữ năm lấy nển đỏ đi tới, muốn vì thư phòng đốt đèn, nghe được Lý Tuần kêu to, suýt nữa đem ánh nển ném xuống đất.

Lý Tuần nhìn xem cái này ánh nển, lập tức minh bạch, vừa rồi kia vô biên huyết hải, chính là ánh đèn này biến thành đi!

Hắn muốn cười, lại nửa điểm cũng cười không nổi.

Thị nữ lúc này cũng lấy lại tinh thần đến, gấp hướng Lý Tuần hành lễ, Lý Tuần phất phất tay, để nàng đi làm mình thuộc bốn phận sự tình. Hắn hiện tại, cũng muốn đi làm chuyện của mình!

Thị nữ từ hắn trước người vội vàng đi qua, muốn đi đốt đèn, cũng mới điểm hai cây, liền vừa sợ kêu một tiếng. Lần này, ngọn nển là thật rớt xuống, Lý Tuần kịp thời phát chưởng đả diệt ngọn lửa, khá không vui nói: "Làm gì ngạc nhiên?"

Thị nữ chỉ là chỉ vào trên mặt đất, nói không ra lời.

Theo nàng chỉ phương hướng nhìn sang, trên mặt đất chính phục lấy nhất cái tiểu xảo thân ảnh, mặt mũi hướng xuống, không rõ sống chết. Lý Tuần giật mình, sau đó mới nhớ tới, đây chính là hắn lúc trước "Trì hoãn" một lát đạt được chiến lợi phẩm — Tần phi bên người tỳ nữ, Hạnh nhi!

Một cái ý niệm trong đầu trong lòng hắn nảy mầm ra, sau đó dần dần rõ ràng.

Thị nữ tại hắn ra hiệu hạ, đào mệnh rời đi, trước khi đi lúc, lại trộm lườm vị này anh tuấn chủ tử một chút, cũng không biết phải chăng ảo giác của nàng, chỉ cảm thấy kia ánh nển rơi vào chủ tử trong mắt, lại phản xạ xuất một mảnh như máu hồng quang!

Trong chốc lát, hô hấp của nàng dừng lại.

Trong thoáng chốc, nàng nghe được mấy chữ tại vừa đi vừa về lặp lại —
"Một lần cuối cùng, một lần cuối cùng..."

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Giết Chóc

Chương 08: Giết chóc

Đêm nay không trăng, không khí tại lãnh khô bên trong, lại nhiều chút kiềm chế.

Lý Tuần ngay cả phun ra mấy ngụm thở dài, mới đem thiên địa này tự nhiên sinh thành hậm hực cho giải quyết ra, nhưng trong lòng vẫn có chút không vui.

"Nguyệt hắc phong cao sát nhân dạ, cổ nhân đích thoại, cũng chưa hẳn không có đạo lý!"

Thiên nhân cảm ứng, thiên địa nguyên khí biến hóa, kiểu gì cũng sẽ tại trên thân thể người phản ứng ra. Liền như là mùa hè khiến người bức bối, lôi điện đan xen thì làm cho người khí gấp rút bất ổn, loại này ử dột âm trầm thời tiết, liền sẽ tại trong lúc vô hình ảnh hưởng nỗi lòng của người ta, một chút kỳ quái tâm lý, sẽ tại dưới tình hình như thế bắn ra ra.

Tỉ như nói, kiềm chế, ghen ghét, cừ hận thậm chí cả sát cơ!

Lý Tuần tạm thời còn không đạt được thượng thể thiên tâm tình trạng, nhưng thể nội chân tức cùng ngoại giới nguyên khí tương thông, tại loại cảm ứng này bên trên, dù sao cũng so người bình thường miễn cảm một chút.

"Chẳng lẽ lão thiên cũng cảm thấy, đêm nay nên xuất một số chuyện?"

Hắn khẽ lắc đầu, vung đi cái này phân loạn vô dụng suy nghĩ, cúi đầu xuống kiểm tra trên người trang bị.

Thanh Ngọc Kiếm, Phượng Linh châm, ngọc trừ tà. . . Tất cả có thể giết người hoặc cứu mạng đồ vật, hăn đều kiểm tra hai ba khắp, cần phải không ra nửa điểm sai lầm, đồng thời cũng xuyên thấu qua loại này lập đi lập lại động tác, làm dịu trong lòng không hiểu khẩn trương cùng kiểm chế.

Xác nhận không còn bỏ sót đằng sau, hăn hít sâu một hơi, đem toàn thân khí tức đều thu liễm, chậm rãi đi ra ngoài, chui vào trong bóng đêm.

Phượng Hoa Đình, là Hoàng gia trong lâm viên một chỗ rất tốt cảnh trí, chung quanh hoa mộc phong phú. Mỗi tại ngày xuân, ngoài đình bốn phía bách hoa giống như gấm, vài như biển hồ lộng lẫy chói mắt. Mà này mùa đông thời điểm, chỉ còn lại được cành khô đất vàng mà thôi.

Lý Tuần liền tại trong đình nhắm mắt ngồi ngay ngắn , chờ đợi thời gian trôi qua.

Trong thoáng chốc, nửa canh giờ đã qua, hăn mở to mắt, cơ hồ cùng lúc đó, nơi xa yếu ớt tiếng bước chân vang lên, đập trên nhỏ vụn cành khô, dần dần đi về phía này.

Lý Tuần trong lòng thở dài ra một ngụm thở dài, quay đầu nhìn lại, ánh mắt của hăn như điện, thấy rõ ràng, trong bóng tối lẳng lặng đi tới, đúng là hăn muốn tìm người — Tần phi!

Từ cái này một đêm về sau, Lý Tuần liền rốt cuộc không cùng nàng đã gặp mặt. Hôm nay gặp mặt, Tần phi vẫn là như thế thướt tha, phong thái động lòng người, quần áo một thân áo lông chồn ngoại bào, phía sau mũ trùm đầu lại không đeo lên, lộ ra một mạc lịch sự tao nhã khuôn mặt.

Có lẽ thời tiết âm lãnh thụ đông lạnh, trên mặt nàng có chút không khỏe mạnh tái nhợt, mà bệnh này cho lại càng ngày càng làm cho người thương tiếc.

Nàng thẳng tắp đi vào trong đình, lúc này mới giương mắt xem ở Lý Tuần trên mặt, ánh mắt lạ thường bình tĩnh ôn nhu, tại Lý Tuần ánh mắt hạ, nàng

thần sắc như thường, hơi thi lễ: "Lý đạo trường mạnh khỏe!"

Thanh âm của nàng lại có chút thay đổi, chỉ ít liền Lý Tuần nhận thấy, nàng tiếng nói chưa bao giờ giống như bây giờ yếu đuối, tại nhẹ nhàng thanh âm rung động bên trong, lộ ra mơ hồ lưỡng lự uyển khúc, chỉ nghe được thanh âm này, Lý Tuần trong lòng chính là nhảy một cái!

Lý Tuần bên tai giống như lại vang lên kia một tiếng ngậm lấy thống khổ gào rít.

Bỗng nhiên, Lý Tuần cảm thấy không có cách nào lại nhìn thẳng vào cái này nhu nhược nữ nhân.

Cái này yếu thế suy nghĩ tại trong đầu lấp lóe, lại bị hấn đè xuống, hấn âm thầm hít vào một hơi, lấy bình hòa ngữ điệu đáp lại nói: "Tần phi nương nương mạnh khỏe!"

Đây cũng là mở to mắt nói lời bịa đặt, Lý Tuần cũng là lời ra khỏi miệng sau mới biết không đúng, nhưng Tần phi tịnh không có cái gì biểu thị, chỉ là tại khóe môi xử hiện ra một tia như có như không đường cong.

Một chút thống khổ, một chút đùa cợt.

Lý Tuần đột nhiên cảm giác hô hấp của mình có chút khó khăn, cái này khiến hấn có chút tức giận. Hấn buổi tối hôm nay đến, không phải đến cùng nữ nhân này tán tỉnh so tài, hấn còn có quan hệ đến mạng nhỏ nhiệm vụ!

Thế nhưng là, nữ nhân này. . . Ánh mắt của nàng có một cỗ kinh tâm động phách ma lực, chỉ là một chút biến hóa rất nhỏ, cũng đủ để tại trong lòng người quấy vạn trượng sóng cả.

Cái này chẳng phải là bị nàng nắm mũi dẫn đi? Mình không có lý do bị một nữ nhân như vậy hù sợ!

Trong lòng hỏa diễm dâng lên, hấn bỗng nhiên đứng lên, đi thẳng đến Tần

phi bên người.

Hắn dù sao mới mười bảy tuổi mà thôi, thân thể còn tại phát dục, thân thể cơ hồ là một ngày biến đổi, lúc này đã so Tần phi cao hơn hơn phân nửa cái đầu, đứng tại Tần phi trước người lúc, rất có lực áp bách.

Nhưng mà Tần phi ánh mắt thanh minh, mặt mày hơi liễm, nhìn thẳng phía trước, cũng không bởi vì Lý Tuần tiếp cận mà có bất kỳ co quắp cảm giác.

Nhìn xem nàng óng ánh trắng noãn làn da, cùng kia như có như không tha thiết hương thơm, Lý Tuần trong lòng lại dấy lên hỏa, hắn cơ hồ muốn đem trước mắt mỹ nhân đẩy ngã trên mặt đất, dùng bạo lực để nàng minh bạch, đừng dùng bất luận cái gì phương thức đi khiêu chiến cường giả tôn nghiêm. . .

Nhưng cái này một đám lửa rốt cục vẫn là dập tắt.

Không có cái khác nguyên nhân, chỉ vì sợ hãi!

Tại Tần phi thông dong bình tĩnh biểu lộ phía dưới, Lý Tuần giống như là thấy được Âm Sát Nhân cái bóng, như là che đậy bầu trời quạ cánh, tại thương hắc bối cảnh hạ, lộ ra mãnh liệt chẳng lành cảm giác.

Cường giả? Hắn còn chưa xứng!

Sự cường đại của hắn cũng chỉ có thể thể hiện tại Tần phi trên thân, mà tại Tần phi phía sau, như có như không Âm Sát Nhân cái bóng, thì đủ để san bằng hắn hết thủy lực lượng cùng dũng khí.

Chính là tại Tần phi trước mặt, hắn cũng cảm thấy tiến thoái mất theo.

Không hề nghi ngờ, đây là một loại sỉ nhục!

Tần phi bên môi đùa cợt càng rõ ràng. Mà càng là rõ ràng, kia trong đó thống khổ liền càng là khắc sâu, nhưng cái này thật sâu thống khổ là đang bày tỏ cái gì đâu?

Có lẽ có thể hiểu như vậy — bi ai a, nếu quả như thật bị cường giả chinh phục, cũng không có gì, thế nhưng là lại bị quản chế cho cái này nhất cái suy yếu mà ti hạ gia hỏa. . .

Lý Tuần gầm nhẹ một tiếng, một thanh chiếm lấy Tần phi mượn mà bả vai, lúc đầu hẳn là nghĩ bóp lấy cổ của nàng, nhưng mà trong nháy mắt chần chờ lại để cho hẳn cái biến mục tiêu.

Đây cũng là chứng minh suy yếu của hẳn cùng ti hạ chứng cứ xác thực nhất — cho dù là đầu nóng lên phát tiết, cũng muốn chiếu cố đến Âm Tán Nhân ý chí!

Lý Tuần trong lòng tựa như gương sáng, càng như vậy, trong lòng của hẳn cảm giác bị thất bại liền càng thâm hậu, nếu có thể, hẳn thật muốn lập tức bóp nát Tần phi bả vai!

Đúng lúc này, hẳn tâm khẩu run sợ một hồi, một cổ không hiểu mà phát sợ hãi cảm giác, liền như là trên trời giội xuống nước đá, đem hẳn từ đầu đến chân, rót lạnh thấu tim.

Cảm giác này vền vền lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng chính là một sát na thanh minh, để Lý Tuần nhớ tới một kiện hẳn kém chút liền quên mất sự tình.

"Nàng. . . Tới rồi sao?"

Trong nháy mắt này, thân thể của hẳn cứng ngắc giống một cây chết héo thân cây, sau một khắc, từ nơi không xa xuyên thấu qua tới cảm ứng, cho hẳn biết đáp án. Thế là, ánh mắt của hẳn nhanh chóng trầm tĩnh xuống tới, tịnh kết lên một tầng thật dày băng.

Hẳn thần sắc biến hóa, trước người Tần phi rõ ràng nhất, không khỏi lộ ra chút vẻ kinh ngạc.

Đúng lúc này, Lý Tuần thanh âm trầm thấp rót vào trong tai của nàng:

"Người có thể nghe lời tôi, ta thật cao hứng! Hiện tại, chúng ta liền làm chút càng cao hứng sự tình đi!"

Tần phi nghe vậy, thân thể chấn động, nàng há miệng muốn hô, cũng thanh âm chưa lối ra, Lý Tuần liền dùng miệng đưa nàng môi anh đào đè ép cái cực kỳ chặt chẽ, chỉ còn lại xuất một chút "Ngô ngô" đục âm, mới một lát sau, liền tiêu mất.

Thằng đến đưa nàng hôn người sự tình không biết thời điểm, Lý Tuần mới thả miệng, ngẩng đầu lên đến cười một tiếng, tiếng cười kia làm càn cực kì, ngoài đình trong vòng mấy chục trượng đều có thể nghe cái rõ ràng.

Mặc dù nhục thể quan hệ đã sớm không chỉ chừng này, nhưng đây không phải tại Lan Xạ viện, mà là tại Hoàng gia lâm viên bên trong, liền tại lúc đêm khuya vắng người, cũng không khỏi có người hội trái qua. Như thế Tần phi có thể nào không sợ?

Nàng vừa then vừa vội, đưa tay khước từ, lại mềm nhũn không làm được gì, bị Lý Tuần phát lực vừa kéo, liền thẳng vào trong ngực, thân thể chột nhẹ, đã bị ôm ở giữa không trung, lập tức an vị tại trong đình trên bàn đá.

Tần phi lúc này đâu còn không biết Lý Tuần muốn làm cái gì, nàng xấu hổ nước mắt đều chảy xuống, nhưng lại không thể hô to cầu cứu, chỉ có thể thấp giọng cầu đạo: "Chân nhân đừng, đừng ở đây. . ."

Lý Tuần làm sao nghe nàng, hai ba lần liền ngoại trừ nàng hạ thân cạp váy, tiện tay hướng ngoài đình quăng ra, kia nhẹ nhàng dây lưng theo gió đêm nhẹ nhàng rất xa, mới rơi xuống. Lý Tuần lại vội vàng hiểu mình bào phục, liền muốn ở chỗ này kiểm đến giày tới, đưa nàng giải quyết tại chỗ.

Hai người động tác đã rất lớn, Tần phi hạ thân váy tận cõi, đang giãy dựa bên trong, lại không khỏi đem bắp chân khoác lên Lý Tuần thân eo xử, da thịt ở dưới bóng đêm hết sức trắng nõn.

Đêm khuya yên tĩnh, có nam tử dồn dập thở dốc, tay áo ma sát, còn có nữ tử khóc ròn âm thanh, tràn đầy khinh mị chi khí.

Mắt thấy Lý Tuần đai lưng đem gỡ chưa gỡ đứng không, trong bóng đêm đột nhiên vang lên nhất cái vừa thẹn vừa hận tiếng kêu: "Dâm tặc!"

Theo một tiếng này gọi, một đạo bóng tím từ khô liệt nhánh hoa bóng cây sau đấng không mà lên, còn tại giữa không trung, mười mấy đạo tử mệnh môn kiếm khí giăng khắp nơi, tại ông ông tiếng xé gió bên trong rơi thẳng xuống.

Toàn bộ phương Hoa Đình phảng phất bị một con bàn tay vô hình bỗng nhiên bóp, đang rên rỉ âm thanh bên trong chia năm xẻ bảy, gỗ vụn đất đá bát phương vấy ra, thanh thế kinh người.

Tần phi chỉ phát ra một tiếng ngẩn ngui kinh hô, liền bị trên người nam nhân một thanh quăng lên, xoay tay lại văng ra ngoài, nghênh tiếp kia hoa mỹ lại kiếm khí bén nhọn.

Cùng Tần phi tiếng kinh hô đồng thời vang lên, chính là không trung nữ tử tức giận đã cực quát mắng: "Lý Tuần, ngươi còn biết xấu hổ hay không!"

Trong thanh âm này, lại mang theo ủy khuất giọng ghen ngào.

Kiểm khí trong nháy mắt tiêu tán, Cố Tần Nhi cường ép thu hồi kiếm thế, không để ý trong lòng ngực cuộn cuộn khí huyết, ôm đồm lấy Tần phi cánh tay, đưa nàng nâng lên.

Lý Tuần mượn cái này đứng không, sớm đem quần áo sửa soạn xong hết, "Bang" nhưng âm thanh bên trong, "Thanh Ngọc" ra khỏi vỏ, chỉ phía xa Cố Tần Nhi, lúc này hẳn cầm kiếm tay vững như tảng đá to, từ cổ tay cho đến mũi kiếm, không có một tia nửa điểm lắc lư, khí thế uyên thâm, thậm chí có chút sử kiếm mọi người phong phạm.

Cố Tần Nhi mở to hai mắt, nhìn xem hẳn cái dạng này, không thể tin nói:

"Người. . ."

Câu nói kế tiếp nàng trong lúc nhất thời nói không nên lời, thẳng đến trong mắt thủy khí mờ mịt thời điểm, mới nỗ lực phun ra hai chữ: "Vô sỉ!"

Lý Tuần trên mặt đã không có xấu hổ chi sắc, cũng vô vẻ đặc ý, hãn hơi gật đầu, bình bình đạm đạm mà nói: "Tần Nhi sư tử, xin lỗi!"

Hơi dừng lại, hãn đột nhiên nở nụ cười: "Tần Nhi sư tử, vừa mới Tần phi đại lưng thế nhưng là bị người nhặt? Phía trên hương khí dễ người sao?"

Đại lưng? Chính là vừa mới cái kia vừa vận bay đến trước người nàng đại lưng? Cố Tần Nhi đỏ mặt lên, nghĩ đến trước đó trong đình dâm mỹ cảnh sắc, mới muốn thống mạ, trong đầu đột nhiên nhất choáng, cũng tại lúc này, nàng mới hiểu được tới, không khỏi trên mặt trắng bệch: "Người hạ độc!"

Lúc này nàng lại cảm thấy đến, trong tay Tần phi trên thân kia như có như không hương khí, cùng trên đại lưng hương vị cơ hồ không khác nhau chút nào, chỉ là rõ ràng hơn một chút.

Nàng bản năng muốn đem Tần phi ném, thế nhưng là cúi đầu sát na, lại nhìn thấy Tần phi trên mặt, kia bi thương đến cực điểm lại không mang luống cuống thần sắc, trong lòng chính là mềm nhũn.

Chính là lần này trì hoãn, Lý Tuần gầm nhẹ một tiếng, như thiểm điện xông lên, trên tay kiếm ảnh tán ra, thanh mang tầng điệt, bài không thẳng tiến.

Cố Tần Nhi nỗ lực nín hơi, chấn tác tinh thần, một kiếm phong xuất, thế nhưng là kiếm thế mới xuất, nàng đã cảm thấy quanh thân có một cỗ kỳ dị lực lượng, trống rỗng sinh thành nhất cái đại tuyền qua, dắt cánh tay của nàng, để nàng thật là khó chịu.

Cảm giác này nàng cũng phi thường quen thuộc, đây rõ ràng chính là cấm chế chi lực! Cái này cái đình chung quanh, đã bày ra rất nhiều cấm chế, lúc này

đột nhiên mở ra, toàn lực phát động, tại chỗ đánh nàng trở tay không kịp!

Cố Tần Nhi lại là giật mình, cấm chế này không thể nào là vừa mới bày ra!

Chẳng lẽ cái này đúng là có dự mưu?

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, nàng rốt cục dựa vào tinh thuần tu vi, ngạnh sinh sinh phá hết chung quanh quấy nhiễu, ngăn trở Lý Tuần phi không mà đến một kiếm.

"Đinh" một tiếng vang nhỏ, trên tay lại là không không dùng sức, "Thanh Ngọc" kiếm bị nàng cao cao đánh bay đến không trung, nhưng mà Lý Tuần nhưng không thấy!

Liên lần này, nàng lại dùng sai lực, mà lần này, chính là muốn thu hồi đến, cũng là không có khí lực.

Lúc này, ngực nàng nhất buồn bực, đã bị nội thương. Cơ hồ ngay tại cùng một thời gian, nàng sau đầu mát lạnh, một cây ngón tay lạnh như băng điếm vào sau gáy của nàng bên trên.

Sắc nhọn như châm chân tức xuyên vào, trong chốc lát đột phá nàng mềm mại vô lực phòng hộ, phong bế nàng chủ yếu khiếu huyết, mà như thế vẫn chưa đủ, lại là mưa to gió lớn hơn mười chỉ liên hạ, đợi cuối cùng một chỉ ly thể, Cố Tần Nhi đã ngay cả chớp mắt khí lực cũng không có, trên tay buông lỏng, mặc cho Tần phi đọa địa, tiếp theo mềm mềm ngã xuống.

Nàng vốn không về phần như thế không tốt, Thiên Hành Kiện Tông pháp quyết nhất có trừ tà khử độc hiệu quả, nàng chịu ảnh hưởng chỉ là cực kỳ bé nhỏ.

Nhưng Lý Tuần lấy ngôn ngữ loạn nàng tâm trí cho trước, lại dùng cấm chế quấy nhiễu trong đó, cuối cùng lại làm xảo trá ở phía sau, ba mặt kẹp sát phía dưới, mặc cho Cố Tần Nhi có nhiều năng lực, cũng là không chịu nổi.

Phía sau nàng ấm áp, lại là ngã vào Lý Tuần trong ngực, chỉ nghe được hần

dường như thở dài một cái: "Nếu như đêm nay người không tới. . . Tốt bao nhiêu?"

Cố Tần Nhi trong lòng chua chua, ủy khuất, sợ hãi, phần hận, thương tâm, hối hận các loại tâm tư cuộn cuộn dâng lên, đã tích súc đã lâu nước mắt, rốt cục cuộn cuộn mà xuống.

Liên tại nàng rơi lệ lập tức, hoàng cung nơi xa, một tiếng thẳng vào Vân Tiêu tiếng thét dài, âm vang mà lên, trùng trùng điệp điệp chân tức bão táp, đánh tan giữa không trung mây đen, làm cho cả hoàng thành đều chấn động lên.

"Sư huynh. . ." Cố Tần Nhi trong lòng dâng lên mãnh liệt mừng rỡ chi tình, nàng hết sức bị lệch con mắt, hướng Lý Tuần thị uy: "Người xong đời, sư huynh đã phát hiện ta!"

Lý Tuần chỉ là cười lạnh, ngay sau đó, hẩn thu hồi Thanh Ngọc Kiếm, ôm theo Cố Tần Nhi cùng Tần phi, hướng bên ngoài mấy trăm bước Lan Xạ viện bay đi. Đằng sau bên ngoài mấy dặm, phá không tiếng rít âm vang mà tới.

Hà Mộ Lan khuôn mặt âm trầm như nước, hẩn chẳng thể nghĩ tới, Cố Tần Nhi bất quá là cùng hẩn phân biệt gần nửa canh giờ, liền xảy ra sự tình.

Hẩn trên mặt đất đạo bên trong cảm giác được Cố Tần Nhi "Thái Sơ kiếm quyết" ba động, liền vội vàng chạy đến, còn không có đến bí đạo lối ra, khí tức kia liền biến mất không thấy gì nữa, hẩn dùng sư môn bí pháp liên tục kêu gọi, cũng không có nửa điểm phản ứng.

Loại tình hình này chỉ nói rõ một việc — Cố Tần Nhi đã không có tự chủ khống chế thân thể năng lực, hoàn toàn bị quản chế cho người!

Trong nháy mắt này, Hà Mộ Lan nghĩ đến thật lâu ẩn núp không ra "Người kia", nếu như hướng chỗ xấu nghĩ, kia thật là sự tình gì đều có thể phát sinh!

Dưới tình thế cấp bách, hẩn tức giận thét dài, nghĩ thấu qua cái này phương

thức đưa ra cảnh cáo, quả nhiên tại tiếng gào vừa khởi thời điểm, hấn liền cảm ứng được, có người chính lấy cực nhanh tốc độ, tại bên ngoài mấy dặm phi nước đại, nhanh chóng rời xa nơi xảy ra chuyện.

Cũng không cần suy nghĩ nhiều, hấn lại lần nữa hét giận dữ một tiếng, giá kiếm bay vụt đi qua, gần dặm khoảng cách chớp mắt liền tới, vừa hay nhìn thấy nhất cái biểu lộ ra khá là công kênh thân ảnh, xông vào cách đó không xa cái nào đó viện lạc.

Cái kia hấn là là ôm theo Cố Tần Nhi "Người kia" !

Lúc này, đằng sau tam cái sư đệ cũng nhao nhao đã tìm đến, mấy người liếc nhau, không cần nhiều lời, liền ngự kiếm xông thẳng mà vào, lúc này đừng nói đây chỉ là một viện tử, chính là hoàng cung chính điện, vì sư muội, bọn hấn cũng sẽ cầm kiếm giết đi qua.

"Đây là Lan Xạ viện!" Hà Mộ Lan ngự kiếm bay xuống sát na, lại "Minh bạch" một tầng: "Hôm nay nghe ngóng kia nữ quốc sư tình hình lúc, nói nàng cái này vài đêm thường ở tại Lan Xạ viện, lúc này xem ra, nơi này chẳng lẽ chính là 'Người kia' chỗ ẩn thân?"

Nghĩ tới đây, hấn lại không hoài nghi, căn môi phát rít gào, phát ra tông môn đặc hữu cảnh cáo tín hiệu, nhắc nhở tam vị sư đệ chú ý.

Khiếu âm mới xuất, bốn người liền sát mặt đất, phân lộ thẳng vào phòng, vài cái lâm đáng giá thái giám sớm bị kiếm quang này dọa đến ngây người, phát một tiếng hô, liền tứ phía chạy tứ tán.

Cho đến vào trong phòng, Hà Mộ Lan mới thu kiếm quang, nhưng mà cao tốc phi hành mang tới dư ba, đã xem cái này phòng quét đến thất linh bát lạc, vài cái sư đệ nơi đó, tình huống cũng kém không nhiều, chỉ nghe được liên tiếp vật cứng nát bầy tiếng vang, lịch sự tao nhã cao khiết phòng khách nhỏ đã đủ mục vết thương.

Hà Mộ Lan mím môi, không nói không rằng, một chút liếc nhìn, gặp tình không có dấu người, liền theo kiếm thẳng vào hậu đường, tại hãn cảm ứng bên trong, tam cái sư đệ cũng là như thế, bốn người bốn phương tám hướng, hướng về sau đường phương diện tụ tập.

"Nhát gan bọn chuột nhắt, ra!"

Tính tình so sánh liệt đồng minh ngang nhiên mở miệng, thanh âm này tạp lấy Hạo Nhiên khí, thẳng xuyên vào trong hậu đường, phảng phất đất bằng lên một trận cuồng phong, vén được màn che cuốn ngược, chén trà tung bay.

Gì Mạc Lan nhíu mày, hãn tại màn che cuốn lên sát na, nhìn thấy nhất cái loáng thoáng bóng người, nhìn thoáng qua phía dưới, không chiếm được cái gì tin tức có giá trị, thế nhưng là hãn lại có thể cảm giác được, tại dạng này loạn tượng bên trong, thân ảnh của người nọ lại vẫn lộ ra chút nhàn nhã tùy ý tự tại.

"Cẩn thận. . ." Hãn bản năng mở miệng nói một tiếng, nhưng lại tại hãn tiếng nói chưa hết thời điểm, trong tai đột nhiên khắp vào một tiếng ung dung thờ dài — "Hảo một bộ dáng người dáng vẻ, đặt ở Thiên Hành Kiện Tông, ngược lại là đáng tiếc!"

Hà Mộ Lan chấn động trong lòng, còn chưa nghĩ biến hóa như thế nào, cái này lập trường rõ ràng thờ dài liền để tam vị sư đệ đang gào thét âm thanh bên trong cùng nhau xông vào, Hà Mộ Lan trong lòng căng thẳng, không kịp suy nghĩ chu đáo, kiếm quang chấn động, hơi chậm nửa nhịp, cũng vọt vào.

Mới vừa bước vào cửa, hãn tựa như đi tới bão tuyết tứ ngược hoang nguyên.

Sát ý lạnh như băng chính là thấu xương băng hạt, khí kinh gào thét nhưng là pháp phối phong tuyết, dù cho cái này nhất tình hình vền vện kéo dài non nửa hơi thờ thời gian, Hà Mộ Lan lại giống như cùng nhất cái tuyết đỉnh cường địch khổ chiến ba ngày ba đêm, bị kia nặng như sơn nhạc cường chế chen ép ra bên trong thân thể mỗi một phần khí lực.

Cũng chỉ là thời gian một cái nháy mắt, bão tuyết đi qua, Hà Mộ Lan mở to hai mắt, trên tay bông lông, trường kiếm rơi xuống đất, ngay sau đó liền hai đầu gối như nhũn ra, té quỵ dưới đất.

Từ đầu đến cuối, hẳn ngay cả địch nhân là ai cũng không nhìn thấy, thậm chí hẳn ngay cả mình đến tột cùng là nơi nào thụ thương đều không rõ!

Người nào tu vi, lại tinh thâm đến thế!

Sau đó, hẳn khước mắt quét nhìn thấy được tam vị sư đệ, ba người này so với hẳn càng là không tốt, tất cả đều ngã sấp trên mặt đất, tay chân run rẩy, dường như là trước khi chết giãy dụa!

Hà Mộ Lan con mắt đỏ lên, hẳn gầm nhẹ một tiếng, liền muốn đi lấy kiếm, mà tại ngón tay của hẳn muốn dính vào chuôi kiếm thời điểm, trước mắt hẳn đột nhiên xuất hiện một con giày, chặn hẳn ánh mắt, kiếm lập tức liền bị người này nhặt, tiếp theo cấp tốc thối lui.

Hà Mộ Lan nỗ lực ngẩng đầu lên, chỉ thấy bóng lưng của người này, nhưng cái này đã đủ rồi, hẳn ngẩn ngơ, sau đó dùng cơ hồ là đau đớn tận cùng tiếng nói gào thét: "Lý Tuần!"

Lý Tuần thân ảnh hơi cứng lại, sau đó liền tiếp theo tiến lên, đi thẳng đến giường trước mới dừng lại, xoay người lại. Trên mặt hẳn tịnh không có âm mưu được như ý đắc ý, hoặc là bị người vạch trần thân phận xấu hổ, có, vèn vèn kính sợ mà thôi.

Hắn hơi nghiêng người tử, hướng về một bên chính hơi nghiêng thân thể, dò xét trên giường giai nhân nữ quan hành lễ nói: "Đa tạ sư thúc viện thủ, đệ tử vô cùng cảm kích!"

Hà Mộ Lan tựa như đang nhìn một màn lớn nhất mạo hiểm huyền nghi vở kịch, hoàn toàn bị cái này hí kịch tính tràng diện sợ ngây người!

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, vừa mới một nháy mắt liền giải quyết bọn hắn sư huynh đệ bốn người đáng sợ tu chân giả, lại là cái này sớm liền bị bọn hắn định nghĩa vì "Hoàn toàn không có nửa điểm tu vi nữ lừa đảo" !

Kia nữ quan đối Lý Tuần gửi tới lời cảm ơn không có nửa điểm hưởng thụ, nàng chỉ là nhẹ nhàng hừ một cái, từ Hà Mộ Lan vào nhà về sau, lần thứ nhất ngẩng mặt nói: "Tổng coi như biết điều, không có đem chuyện này biến thành ngoài ý muốn, còn đưa cái mỹ nhân tới, là chuẩn bị che lấp lợi dụng của ta tội trạng sao?"

Lý Tuần xấu hổ cười một tiếng: "Sư thúc ngài thánh minh, biết đệ tử cũng là hành động bất đắc dĩ, tuyệt không nửa điểm bất kính chi ý!"

"Quên đi thôi!" Âm Tán Nhân có lẽ tâm tình thật sự không tệ, lần này vậy mà dễ dàng liền bỏ qua Lý Tuần, chỉ là, nàng đằng sau lại nhiều hơn vài câu: "Hôm nay không biết làm tại sao, nương tay chút, chuyện còn lại, liền do người tới làm đi, có lẽ sẽ càng yên tâm hơn chút?"

Lý Tuần giật mình, sau đó nhìn về phía tứ phía đổ rạp người, quả nhiên không có nhìn thấy một người chết đi, hắn thật sâu hít một hơi lương khí, lại nhìn khi trở về, lại chỉ gặp Âm Tán Nhân cúi người xuống, dựa trên giường Cổ Tần Nhi, một bộ "Ta cái gì đều mặc kệ" giá thức.

Lý Tuần trong đầu lóe lên nhất cái từ —— nhập đội!

Không hề nghi ngờ, đây là nhập đội! Là thổ phi lên núi nhập bọn thiết yếu chi vật, là biểu hiện mình trung thành cùng sa đọa trực tiếp nhất chứng minh!

Hắn thiết kế cục này thế, để Âm Tán Nhân hoàn thành một kịch cuối cùng, mặc dù có một bộ phận lớn là bởi vì chính mình năng lực không đủ, nhưng trong đó cũng không tránh khỏi có một ít không muốn tự tay dính vào máu tanh "Bệnh thích sạch sẽ" .

Mà cái này nho nhỏ suy nghĩ, hiện tại thì bị Âm Tán Nhân một thanh nắm

chặt ra, trần trụi bại lộ dưới ánh mặt trời.

Lý Tuần nuốt nước miếng một cái, không tặc, đây cũng không phải là làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ, trên thế giới nào có chuyện tốt như vậy? Hẳn đã sớm hẳn là có dạng này tự giác!

Không tự giác ước lượng trên tay kiếm, thanh kiếm này không phải hẳn Thanh Ngọc, mà là Hà Mộ Lan bội kiếm, kiếm chất cũng là ưu lương, lại trĩu nặng càng có phần hơn lượng.

Lý Tuần hít sâu một hơi, bước ra bước đầu tiên. Hẳn tạm thời không có dừng khí đi Hà Mộ Lan nơi đó, liền tùy tiện nhặt được một người — vừa vặn, đây là từng nhiều lần nhục mạ qua hẳn cái kia họ Lưu sư huynh.

Người này đã sớm thanh tỉnh, chỉ là trọng thương phía dưới, toàn thân không còn chút sức lực nào nói không ra lời, lúc này, gặp Lý Tuần đi tới, trên mặt thần sắc lại là phức tạp cực kì.

Phẫn nộ, xem thường thậm chí còn có như vậy một tia cường tự trở nên oanh liệt! Mà xuyên thấu qua đây hết thảy, Lý Tuần lại có thể học tới nội tâm của hẳn bên trong, kia ẩn tàng cực sâu sợ hãi.

"Nguyên lai người cũng bất quá như thế!"

Có lẽ Lý Tuần hẳn là cảm tạ người này, chính là gia hỏa này cho hẳn huy kiếm dũng khí sát nhân! Kiếm quang chớp lên, Lưu sư huynh yết hầu liền bị cắt mở, máu tươi tràn ra, bôi một chỗ.

Sau đó là kế tiếp. . . Lý Tuần vung tam kiếm, kết thúc ba đầu nhân mạng.

Đột nhiên, Lý Tuần phát hiện, nguyên lai giết người cũng không phải khó như vậy!

Bị huyết dịch phản quang kích thích, Lý Tuần chỉ cảm thấy hiện tại cho dù có mười người tại trước mắt hẳn, hẳn đều có thể một kiếm một kiếm giết!

Hắn hơi điều chỉnh một chút hô hấp, chuyển hướng Hà Mộ Lan. Thanh kiếm này thật tốt, phía trên huyết một chút cũng dính không ở, thuận mũi kiếm hướng xuống nhỏ, đánh vào trên mặt đất, có loại kì lạ cảm giác tiết tấu.

Mấy bước bên ngoài, Hà Mộ Lan thẳng vào nhìn xem hắn, trên mặt thần sắc đã dừng lại, từ đầu đến cuối không có nửa điểm biến hóa.

"Hắn cũng sợ choáng váng sao?" Lý Tuần có chút ngoài ý muốn, nhưng càng nhiều hơn chính là yên tâm thoải mái — nguyên lai người cũng là như thế thứ hèn nhất, kia giết người liền không oan!

Đem trên mũi kiếm một điểm cuối cùng vết máu hất ra, Lý Tuần gầm nhẹ một tiếng, bỗng nhiên hướng về phía trước dậm chân, trường kiếm vung ra, tại dưới ánh nền chiếu ra một đạo chói lọi đến cực điểm quang thái.

"A...!"

Trên giường bỗng dưng vang lên một tiếng nữ tính xấu hổ giận dữ đến cực điểm thét lên, Cổ Tân Nhi cấm chế trên người đã bị giải khai, cũng không biết Âm Tán Nhân đung phải chỗ đó, đã dẫn phát tiếng kêu của nàng. Thanh âm lọt vào tai, Lý Tuần cùng Hà Mộ Lan đồng thời chấn động.

"Không được!"

Lý Tuần đâu còn không biết cơ, lập tức ngạnh sinh sinh thu kiếm thế, thân thể hướng một bên bay lượn. Ngay tại hắn bên cạnh thân, gần như có thể thiêu đốt không khí cao áp bỗng nhưng nổ lên, ngã trên mặt đất Hà Mộ Lan thân hình điện xạ, hướng về phía hắn lao thẳng tới tới.

"Hắn muốn tìm nhất cái đệm lưng!"

Lý Tuần rất nhanh liền minh bạch Hà Mộ Lan ý nghĩ, cũng minh bạch là một chuyện, hóa giải lại là một chuyện khác! Tu vi của hai người thực sự kém đến quá xa, dù cho Hà Mộ Lan lúc này đã là nổ mạnh hết đà, nhưng liều chết một

kích, vẫn có lấy khó mà chống cự uy áp.

Bị cái này đột xuất lúc nào tới biến cố kinh đến, Lý Tuần trong đầu lóe lên không biết nhiều ít suy nghĩ, nhưng không có nhất cái là nghĩ đến như thế nào ngăn cản, nhưng mà thân thể của hắn nhưng lại là một tình huống khác.

Hoàn toàn không nhận thần ý tiết chế, thân thể của hắn đã làm ra nhanh chóng nhất cũng hữu hiệu nhất phản ứng. Trên tay trường kiếm bỗng nhiên bên trên nhấc, ở trước ngực nổ lên một đóa chói mắt kiếm mang, "Xoẹt xoẹt" kiếm khí ngưng tụ thành mũi nhọn hình, giữa trời thúc bắn đi ra.

Ngay sau đó liền lại là một lần cực kỳ bé nhỏ vung tay, theo cái này động tác tinh tế, trường kiếm trong tay lại phát sinh kịch liệt biến động, trên không trung bài xuất hơn mười đạo thanh mang loáng thoáng kiếm ảnh.

Mỗi một đạo kiếm ảnh đều khiên động tính ra hàng trăm vi diệu khí cơ, trên không trung giao thoa tung hoành, lẫn nhau liên lụy, tại một đợt tinh mịn bạo hưởng bên trong, huyền xuất một mảnh như có như không tường ánh sáng.

"Khói xanh trúc chướng!"

Mũi nhọn hình dạng khí kình, đầu tiên đánh trúng vào Hà Mộ Lan trước ngực, lại bị bắn ra cương khí xa xa bắn ra, chỉ là thoáng khiến cho thân thể chấn động.

Cũng chính là cái này chấn động, Hà Mộ Lan thẳng tiến không lùi tuyệt mệnh khí thể bị ngăn cản nhất ngăn, góc độ xuất thủ, cũng tại nhất cái cực kỳ bé nhỏ phạm vi bên trong, phát sinh chệch đi.

Lý Tuần muốn chính là một điểm chệch đi!

Trong nháy mắt đằng sau, khói xanh trúc chướng liền cùng Hà Mộ Lan Hạo Nhiên khí phát ra trực tiếp nhất va chạm, vô số khí mang kiếm ảnh tại tường ánh sáng bên trên nhảy vọt lấp lóe, nổ tung một đợt lại một đợt hơi khói, từng giờ

từng phút tan rã lấy vô kiên bất tồi họa nhiên chính khí.

Chỉ là tu vi bên trên chênh lệch, cũng không phải là nhất cái ưu tú kiếm quyết có khả năng bù đắp, "Khói xanh trúc chướng" cũng vển vển kéo dài non nửa hơi thở thời gian, liền bị trùng trùng điệp điệp cường đại chân tức ngạnh sinh sinh phá vỡ, Họa Nhiên khí tuôn ra mà vào, lại cuối cùng vẫn là lệch một chút.

Lý Tuần thuận kiếm thế, như du ngư nghiêng cắm vào cái này cuồn cuộn sóng lớn bên trong, thân thể âm vang rung mạnh, một ngụm máu tươi phun tới. Nhưng trường kiếm cũng mượn góc độ bị lệch, tại sóng lớn chân tức bên trong cho mượn một điểm lực, nghiêng gọt mà xuất.

Tại ông ông chấn minh thanh bên trong, xuyên qua chân khí bão táp, xé ra Hà Mộ Lan phần bụng bào phục, sau đó lại bị cương khí bắn ra.

Ngay tại trường kiếm bắn lên mấy phần lúc, trên thân kiếm quang mang kịch thịnh, lại là nhất cái xảo diệu chuyển hướng, giống như rắn độc xuyên qua, lại lần nữa đâm tới cùng một cái vị trí bên trên.

Lần này, mũi kiếm như phá gỗ mục, tại một tiếng làm cho người hàm răng mỗi nhừ ma sát âm thanh bên trong, thâm nhập nội bụng gần như nửa thước, Lý Tuần nhất thời không sẵn sàng, thân thể lão đảo một bước, ngã tiến lên.

Trong lòng của hắn kêu to hồngбет, nghĩ tuột tay thối lui, trên vai lại là xiết chặt, đã bị Hà Mộ Lan nắm chắc, không thể động đậy. Mà đủ để đem hắn đánh thành thịt nát bàn tay, chính âm vang mà xuống.

Lý Tuần quát to một tiếng, phí công đưa tay, muốn cản trở một chưởng này, chỉ là cánh tay của hắn mới mang lên ngực, bàn tay của đối phương đã dán tại hắn trên đỉnh đầu.

... Cũng chỉ thế thôi!

Hà Mộ Lan trong cổ họng phát ra kỳ quái tiếng vang, kia là huyết dịch cùng

không khí tại yết hầu bên trong giao thoa nhúc nhích lúc phát ra quái âm, ánh mắt của hắn ngay tại kịch liệt tan rã, kéo căng thành một dây cung thân thể, cũng bắt đầu lay động.

Lý Tuần da đầu có chút ngứa.

Cho đến lúc này, hắn mới chính thức cảm giác được thẳng vào cốt tủy sợ hãi, giống như trăm ngàn vạn con con kiến, ở bên trong vạn vạn con bò, gạt ra một tầng lại một tầng mồ hôi lạnh. Hắn nỗ lực ngẩng đầu, nhìn xem Hà Mộ Lan kỳ diệu thần sắc, bỗng nhiên, hắn hiểu được.

Hắn bỗng nhiên gào lên: "Muốn giết ta... Sát ta? Sát ta! Sát ta! Người muốn giết ta à!"

Trong tiếng hô, hắn một quyền đánh vào Hà Mộ Lan ngực, chính tề tiếng xương nứt bên trong, đối phương trong cổ họng đem thổ chưa thổ bọt máu phun ra ra.

Ngay sau đó, hắn lại là liên tiếp không ngừng mà mười mấy quyền, mỗi một quyền đều đánh vào Hà Mộ Lan ngực bụng ở giữa, chờ cuối cùng một quyền đi xuống thời điểm, nơi đó đã thành một đoàn thịt nhão!

Hà Mộ Lan bay rớt ra ngoài, Lý Tuần thì thuận thế rút ra cắm ở hắn ổ bụng nội trường kiếm, giữa trời vung lên, kiếm khí bắn ra ở giữa, còn tại giữa không trung Hà Mộ Lan trong nháy mắt phân thân hai nửa, máu tươi tạt khí bay vệt tứ phương.

Lý Tuần mở to hai mắt, nhìn xem cái này tàn khốc cảnh tượng, lại có một tia khoái cảm từ xương đười bay thẳng tâm trí, để hắn toàn bộ thân thể cũng nhin không được run rẩy.

"Sát ta? Là ta giết người a!"

Hắc hắc cười nhẹ hai tiếng, trên tay đột nhiên mềm nhũn, "Sang sáng" một

tiếng, trường kiếm rơi xuống đất, hấn loạng chà loạng choạng mà đi vài bước, hai cái chân giống như là giẫm tại bông đồng bên trong, đập trên dưới chân vết máu, máu tanh khí tức nhào vào miệng mũi, hấn chậm rãi nhắm mắt lại, hít sâu một hơi...

Không còn phun ra.

Sau đó, hấn từng bước một đi hướng trước giường, hướng Âm Tán Nhân khom mình hành lễ: "Đa tạ sư thúc viện thủ!"

Cái này nhất cự tuyệt là hấn là, nếu không phải Âm Tán Nhân từ phía sau lưng đem Hà Mộ Lan đánh giết, đầu của hấn sớm thành một bãi bùn nhão.

Âm Tán Nhân lại con mắt cũng không có nhìn hấn, chỉ là nhìn kỹ Cố Tần Nhi kiều tiểu khuôn mặt, trên tay tựa hồ vô ý ở trên người nàng du tẩu, đôi mắt bên trong quang mang lưu chuyển, dị hái xuất hiện.

Tại Hà Mộ Lan bị phanh thây một sát na, Cố Tần Nhi liền toàn bộ ngốc trệ, lúc này bị Âm Tán Nhân khinh bạc, lại là một chút phản ứng cũng không có.

Lý Tuần cảm thấy nơi này đã không có chuyện của hấn, lại nhìn một chút Cố Tần Nhi, khẽ mím môi bờ môi, liền muốn hành lễ cáo lui.

Âm Tán Nhân chợt mở miệng: "Cái này trong phòng có như vậy một cỗ mùi máu tanh, nhưng linh khí lại càng là dồi dào, cầm lấy lục ngự đạo âm dương, tại lần vào lấy dồi dào linh khí máu tươi bên trong giao hoan, nhất là đối phương vẫn là cái tu vi tinh thuần xử nữ, đối tiến bộ tu vi vô cùng có trợ giúp. Người... Không có hứng thú sao?"

Lý Tuần ngẩn ngơ, sau đó mới hiểu được Âm Tán Nhân đang nói cái gì, hấn vội ho một tiếng nói: "Đệ tử không dám đoạt sư thúc chỗ yêu..."

"Nào có cái gì yêu hay không yêu!" Âm Tán Nhân đứng lên, có chút uể oải đề không nổi tinh thần, "Nàng này mặc dù chất liệu thượng giai, đối ta lại không

chỗ ích lợi gì, nếu là Thanh Ngâm, Minh Cơ chi lưu, vẫn còn có chút ý tứ... Hà? Người sắc mặt không tốt lắm, không thoải mái sao?"

"Ách, không, không!" Lý Tuần mãnh xuất mồ hôi lạnh cả người, cuống quýt lắc đầu nói: "Sư thúc hậu ái, đệ tử đương nhiên minh bạch!"

Lý Tuần ngoài miệng nói, ánh mắt lại liếc nhìn Cố Tần Nhi.

Hắn bản ý là nghĩ dựa vào cái này chuyển di một chút lực chú ý, nhưng ở thấy thiếu nữ tâm như khô héo hôi, vạn niệm câu diệt thân sắc lúc, nhưng trong lòng đại lực nhảy mấy lần, đúng lúc này, Âm Tán Nhân tại trên vai hắn đẩy, đem hắn đẩy ngã trên người Cố Tần Nhi.

Lý Tuần lúc này đâu còn có tâm tư, hắn quay đầu đi, đang muốn nói chuyện, lại bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến sững sờ.

Âm Tán Nhân vừa mới rút ra bên hông thao đài, ngoại khoác che đậy sa bay xuống một bên, ngực bộ ngực sữa hơi lộ ra, chột hiện một vòng tuyết trắng, khi cái này nhan sắc tiến vào Lý Tuần trong con mắt lúc, ánh mắt của hắn đỏ đến nóng lên, thân thể lại so tảng đá còn muốn cứng ngắt.

Thẳng đến Âm Tán Nhân lên giường, đưa tay vòng lấy hắn cái cổ, Lý Tuần mới như ở trong mộng mới tỉnh, hắn yết hầu phát ra tiếng vang kỳ quái, muốn nói gì, nhưng cuối cùng vẫn mềm nhũn ra.

Hắn cảm giác được, Âm Tán Nhân bàn tay, đang từ trên lưng của hắn lướt qua, tại hắn hạ thân chỗ mẫn cảm nhẹ nhàng một nhóm, liền để hắn "A" một tiếng kêu lên.

Hắn nhin không được trở tay bắt trở về, lại chính cầm một đoàn ôn hương nhuyễn ngọc, kia mềm nhũn xúc cảm, tuyệt không kém Tần phi.

Âm Tán Nhân khí tức hơi tăng thêm chút, giữa mũi miệng càng phát ra một tiếng ngâm khê, nàng cười nói: "Rất lâu không có dạng này, ân, không tệ đâu!"

Lý Tuần toàn thân cũng bắt đầu run rẩy đi lên, cũng không dám quay đầu, chỉ là dùng một cái tay khác đi mở ra Cổ Tần Nhi nút áo.

Âm Tán Nhân bàn tay đã linh hoạt đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng, Lý Tuần chỉ cảm thấy mỗi một lần ngón tay điểm kích, đều đập nện tại hắc điểm mẫn cảm bên trên, trực phân nhấc lên hắc bên trong chứa hỏa điểm, thẳng đến không thể tự chế tình trạng.

Hắn gầm nhẹ một tiếng, bỗng nhiên xé mở Cổ Tần Nhi cổ áo, xử nữ mùi thơm ngát hỗn hợp có sau lưng sâu kín nhu mị khí tức, liền giống như là một chậu lãn du, tại ngọn lửa bên trên nhất tươi, "Oanh" một tiếng, đem hắc nuốt sống đi vào.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Kinh Bí

Chương 01: Kinh bí

Tiếp qua hai ngày chính là năm mới, trên đường linh linh tinh tinh pháo âm thanh, nhắc nhở mọi người cửa ải cuối năm gần, lão thiên gia cũng cực phối hợp dưới mặt đất một trận tuyết, bày khắp toàn bộ kinh thành, nhiệt độ lại lên cao chút, đợi đến tuyết qua, trên đường đã là một mảnh vũng bùn.

Lý Tuần một thân xanh ngọc đạo bào, giục ngựa đi qua phố phường, so với người đi đường chật vật, lại là không nhuộm bụi trần, bắn tung toé tuyết bùn nửa điểm cũng dính không đến trên người hắn, chính là dưới hông con ngựa, cũng mười phần sạch sẽ, cái này khiến cùng hắn đồng hành người đều nhìn mà tròn mắt.

"Đây chẳng lẽ là đạo pháp bên trong Tích Trần thuật?"

Tiểu Hầu gia Lục Thái coi như có chút nhãn lực, phối hợp với truyền thuyết, cũng là nhất được phải trúng, trên mặt hắn lộ ra chút hâm mộ cùng kính úy thần sắc, lắc đầu thở dài, "Giống chúng ta những tục nhân này, thực sự so ra kém Lý chân nhân thần thông a!"

Những người khác nhìn xem trên người mình lố đóm lấm tấm, đồng đều rất tán thành.

Lý Tuần cười nhạt một tiếng, hắn lần này ra, chỉ là lâm thời khởi ý, muốn tới ngoài thành đi giải sầu một chút thôi, chỉ là trên nửa đường "Ngoài ý muốn" gặp những này hoàn khổ tử đệ, vừa bị mời đến đồng hành.

Lúc này Lý Tuần đối kinh thành thế cục đã có thâm nhập hiểu rõ, hẳn biết này một đám lấy Lục Thái cầm đầu công tử nhà giàu, kỳ thật cũng đại biểu phía sau bọn họ bậc cha chú những cao quan kia.

Mà tại càng lúc càng loạn triều cục bên trong, bởi vì Lý Tuần thân phận tại liên tiếp tin đồn bên trong lưu truyền ra về sau, bọn hắn đã không thể tránh khỏi khuynh hướng Phúc vương bên này.

Mà hết thầy này, chỉ sợ chỉ có tại trong thâm cung vui đầu tu luyện Long Khánh Hoàng đế mới không biết. Đem hai cùng so sánh, mặc dù đại sự không phát, nhưng kết quả lại tựa hồ như không cần lại làm cái gì phỏng đoán.

Nhưng Lý Tuần mới mặc kệ những người này ở đây suy nghĩ gì, hẳn hai ngày này tâm cảnh có chút vi diệu.

Theo lý thuyết, hẳn ngoài thân đại địch đã đi, lại mỗi ngày tại Tần phi, Cổ Tần Nhi trên thân thái bổ hưởng lạc, tu vi tăng tiến cực tốc, vốn hẳn nên xuân phong đắc ý mới là, thế nhưng không biết vì cái gì, trong lòng của hắn luôn có một chút loáng thoáng đầu mối để ý không rõ ràng, để hắn có loại không hiểu bực bội, lúc này mới có hôm nay giải sầu tiến hành.

Những này hoàn khố tử đệ nếu là minh bạch thì cũng thôi đi, nhưng nếu thật không thức thời, quấy rầy hăng hái của hắn, hẳn tuyệt đối sẽ để những người này đẹp mắt.

Đoàn người này cơ hồ chính là lần trước đi xem đào sườn núi nguyên ban nhân mã, chỉ là thiếu một cái Lý Tông; những người này trùng trùng điệp điệp tự đại trên đường đi qua, dẫn tới người qua đường ghé mắt, đám người cũng đều lơ đãng.

Thế nhưng là, bên này Lục Thái đột nhiên "A" một tiếng, trên mặt lộ ra một chút kỳ diệu sắc thái, hắn nói: "Lý chân nhân, nói đến Tích Trần chi thuật. . . Người nhìn phía trước chiếc xe ngựa kia, có hay không điểm ý tứ này?"

Lý Tuần giương mắt nhìn lên, vừa hay nhìn thấy một cỗ thanh bình xe ngựa tương hưởng mà đến, kéo xe hắc mã cực kỳ thần tuấn, lại chính như Lục Thái lời nói, từ xa đến mã, từ trên xuống dưới, đều không có nửa điểm nước bùn bắn lên, sạch sẽ cực kì.

"A? Ngoại trừ điểm này, tựa hồ. . ." Lý Tuần đột nhiên cảm giác được xe này có chút cổ quái, còn có chút quen mặt, không khỏi nhíu mày suy nghĩ, thẳng đến xe ngựa này muốn từ bên người đi qua, hắn mới bừng tỉnh tới.

"Trên xe ngựa như thế nào không có xa phu? Cái này mã là thế nào biết đường?"

Hắn bỗng nhiên ghìm lại mã, nghiêng người sang đến, lại nhìn đi qua lúc, trong lòng lại là nhất kỳ: "Xe ngựa này ta đã thấy, đây không phải tiểu cô nương kia. . ."

Hắn nghĩ tới ngày đó từ cửa sổ xe nhô đầu ra thiếu nữ, kia tuyệt đỉnh dung mạo, thiên chân vô tà diễn xuất, còn có đối "Phượng Linh châm" hứng thú, đều để lại cho hắn ấn tượng cực sâu sắc.

Chẳng qua là lúc đó trong lòng của hắn có việc, liền không có tinh tế cân nhắc, lúc này gặp lại, cái này cảm giác cổ quái liền rõ ràng quá nhiều.

Phảng phất cảm giác được trong lòng của hắn suy nghĩ, đã lái qua cửa xe ngựa màn vén lên, một trương giống như đã từng quen biết dung nhan nhô ra, mang theo hiếu kì biểu lộ, quay đầu nhìn lại, có lẽ là nàng nhìn thấy cái gì chuyện thú vị, khóe môi hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Lục Thái bọn người cùng một chỗ phát ra tiếng thán phục, Lý Tuần trong lòng cũng là khẽ động, nhưng hắn "Động" lại không phải thiếu nữ sắc đẹp, mà là kia vẻ tươi cười.

Thiếu nữ thần sắc giống như biết nói chuyện, nụ cười kia bên trong, liền lộ ra như thế nhất cái hương vị: "A? Lại gặp mặt đâu!"

Lý Tuần cũng cười một chút, khẽ gật đầu thăm hỏi.

Nhìn thấy hần động tác này đằng sau, thiếu nữ đôi mắt sáng bỗng bừng phát sáng lên, nàng hướng bên này tinh nghịch nháy nháy mắt, liền lại rụt trở về.

Xe ngựa tiếp tục tiến lên, mà Lý Tuần lại ghìm ngựa không tiến thêm.

"Chẳng lẽ nàng cũng là Thông Huyền Giới người?" Lý Tuần trong đầu đột nhiên lóe lên ý nghĩ này, không có cái gì căn cứ, chỉ là trực giác mà thôi, chỉ khi nào hiện lên ở trong đầu, liền có không thể ức chế lực trùng kích.

Hần hít một hơi thật sâu, trong lòng bỗng nhiên cảnh giác lên.

Đúng lúc này, hần đột nhiên nhìn thấy, chiếc kia vốn đã đi xa xe ngựa, lại linh xảo quay đầu, kia thốt thần tuấn hắc mã thật giống là thông hiểu nhân tính, xoay người, lôi kéo xa lại chậm rãi bước đi tới.

Lý Tuần bọn người ngơ ngác nhìn.

Đội xe ngựa chạy đến phụ cận, ngừng lại. Ngay sau đó, vị thiếu nữ xinh đẹp kia lại thò đầu ra, hướng Lý Tuần cười một tiếng: "Uy, chú ý đi!"

"A?" Lý Tuần còn chưa hiểu là thế nào một chuyện, chỉ gặp bóng người trước mắt lóe lên, nhất cái xinh xắn lạnh lợi thân thể liền quăng vào hần trong ngực, hương thơm xông vào mũi.

Hần hoàn toàn dọa cho ngây người, ngay sau đó, liền nghe đến thiếu nữ thanh thúy kêu một tiếng: "Giá!"

Dưới hông tuấn mã thật dài tê mình một tiếng, lại thật chạy chậm lên, sau đó tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng thậm chí tại trên đường cái chạy như điên, mặc cho Lý Tuần như thế nào khống chế, đều không dừng được.

Trước ngực hần thiếu nữ khanh khách cười ha hả, đang tiếng cười bên trong, con ngựa lại chạy càng vui vẻ hơn!

Lý Tuần lúc này nhìn thấy, thiếu nữ quần áo một thân xanh nhạt váy sam, lộ ra tinh thần phấn chấn bừng bừng, hoạt bát đáng yêu; nhưng ở cái này trời đông giá rét thời tiết bên trong, nàng không có mặc áo lông chồn mũ da, lại cũng không có chút nào sợ lạnh chi ý, chỉ bằng vào điểm này, liền có thể chứng minh một chút suy đoán.

"Con ngựa chạy mau! Thừa dịp Thanh di còn không có thay đổi chủ ý trước đó, lại chạy xa một chút."

Thiếu nữ thì ào ào cầu nguyện, nhìn tựa hồ là đối mã mà nói chuyện, cũng Lý Tuần làm sao nghe đều cảm thấy giống như là nói với hã. . . Kỳ thật, hã chân chính không hiểu là, thiếu nữ này như thế nào to gan như vậy, dám ném đến nhất cái chỉ có gặp mặt một lần trong ngực nam nhân, còn cùng cười một ngựa?

Mà lại thiếu nữ thân thể phát dục, đã rất cao minh!

Hã vừa mở miệng muốn hỏi, nhưng mới hé miệng, thiếu nữ theo gió phiêu khởi sợi tóc tại hã chóp mũi nhẹ nhàng nhất cọ, hã rên lên một tiếng thâm, vội vàng quay đầu đi, nhất nháy mũi đánh ra, muốn nói lời nhất thời cho hết đánh bay ra ngoài.

Trong thoáng chốc, hã nghe được thiếu nữ cười nhẹ một tiếng.

Chỉ một hồi công phu, con ngựa liền chạy tới cửa thành một bên, thủ vệ quân sĩ vừa thấy là "Tiểu quốc sư", nào dám ngăn cản? Hai người một ngựa rất nhanh liền bước lên ngoài thành tuyết lớn bao trùm bình nguyên.

Tận đến giờ phút này, Lý Tuần mới cười khổ hỏi: "Ách, vị này. . . Chúng ta đi đâu?"

"Gọi ta Vô Ưu đi!" Thiếu nữ quay đầu, sáng sủa cười nói.

"Vô Ưu?" Cái tên này thật đúng là thích hợp với nàng! Lý Tuần nhìn xem nàng toàn Vô Ưu buồn khuôn mặt tươi cười, không khỏi nhịn không được cười

lên.

Tiếp lấy lại nghe Vô Ưu đạo: "Đi chỗ nào đâu? Ân, kỳ thật nơi này cũng không có gì tốt chơi, vốn là còn đường đi, hiện tại cũng bị xóa đi."

Cái gì cùng cái gì a? Hãn cảm thấy rất kỳ quái, mình cũng coi là có chút bản lĩnh, cũng không phải mặc người thúc đẩy nô tài, làm sao đụng một cái bên trên thiếu nữ này, cứ như vậy không biết làm sao đâu?

Ai? Mình vừa mới nghĩ vấn cái gì tới?

Đang muốn được đầu đầu, thiếu nữ "Hừm" một tiếng, con ngựa nghe lời chậm rãi dừng lại.

Lý Tuần mới muốn hỏi, thiếu nữ đã nhảy lên xuống ngựa, dáng người linh xảo, rơi xuống đất im ắng, nàng lại hướng Lý Tuần ngoắc ngón tay: "Xuống đây đi, con ngựa rất mệt mỏi đâu!"

Lý Tuần lắc đầu, nhưng lại không có cách nào cự tuyệt thiếu nữ yêu cầu, đi theo nhảy xuống ngựa tới. Đồng thời, hãn đã xem một phen lí do thoái thác tại trong đầu sửa sang lại một lần, vừa rơi xuống đất liền cười nói: "Vô Ưu, người đi theo ta ra chơi, không sợ trường bối lo lắng sao?"

"Lo lắng? Lo lắng ta đem người ăn chưa?" Vô Ưu dùng tinh khiết ánh mắt nhìn về phía hãn, mặt mũi tràn đầy vô tội, "Ta sẽ không ăn người, Thanh di nói rất bản. . ."

Xem ra tựa hồ là trường bối giáo dục ra chút vấn đề. . . Lý Tuần gượng cười hai tiếng, lại nói: "Ý tứ của ta đó là, người không cảm thấy ta hội ăn người sao?"

"Người biết sao?" Vô Ưu mở to hai mắt, mặt mũi tràn đầy hiếu kì, "Ta còn tưởng rằng người đều không ăn đồng loại. . ."

"A?" Lý Tuần ngẩn người.

Không đợi hẳn lấy lại tinh thần, Vô Ưu liền cho hẳn phản ứng hạ kết luận: "Xem đi, người sẽ không ăn người! Đương nhiên rồi, liền xem như ăn người cũng không có gì rồi. . . Ân, vẫn là không muốn thử tốt, Thanh di sẽ tức giận. . . Thanh di tức giận bộ dạng, là rất đáng sợ!"

Lý Tuần cười khở cúi người đến, thở dài: "Vô Ưu, kỳ thật ý của ta là, chúng ta trước kia không biết, người cũng không biết ta có phải hay không người tốt, làm sao còn dám đi cùng với ta? Người cái kia Thanh di làm sao lại đồng ý đâu?"

"Ồ, người nói là cái này a!" Vô Ưu một bộ bưng tỉnh đại ngộ dáng vẻ, kể lại hì hì cười một tiếng, "Tại sao lại không chứ? Nàng nói đúng người vẫn còn tương đối yên tâm a, không có bản lãnh gì, lá gan lại nhỏ, lại rất sợ ta mẫu thân, đi theo người, thật sự là không còn gì tốt hơn!"

"Mẫu thân người?" Lý Tuần lập tức đem hẳn đời này gặp qua nữ nhân toàn bộ liệt ra, trong lòng cũng mơ hồ có cái khái niệm, nhưng hẳn vẫn không muốn tin tưởng, đành phải cương lấy thân thể, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Lệnh đường là. . ."

"A? Quên sao? Nàng một đoạn thời gian trước còn cùng người thấy qua!" Vô Ưu một bộ rất giật mình dáng vẻ, "Mẫu thân còn nói với ta về qua người đây, nói ta cái kia ma quỷ lão cha, dạy nhất cái rất uất ức đồ đệ. . ."

Phảng phất một đạo sấm sét giữa trời quang đánh vào Lý Tuần đỉnh đầu, hẳn tại toàn thân cứng ngắc đồng thời, trong mắt thế giới cũng toàn bộ bóp méo, trước mắt tiểu dung chân thành thiếu nữ đột nhiên mơ hồ.

Trong hoảng hốt, đứng tại trước mắt hẳn người, đã biến thành vị kia giá đạo thiên lý hồng vân, thống ngự tam giới yêu lửa tuyệt đại giai nhân — Thiên Yêu Phượng Hoàng!

"Thiên Yêu Phượng Hoàng! Lâm Vô Ưu!"

Lý Tuần ngã xuống giường, thì thào đọc lấy hai cái danh tự này, hăn căn bản không biết mình là làm sao trở lại quốc sư phủ, chỉ mơ hồ nhớ kỹ, tựa như là hăn cái gì nói chuyện hành động chọc giận cái kia tiểu tổ tông, bị nàng đại phát hờn dỗi chạy về.

Có lẽ cái này kinh lịch cũng không khó thụ, thậm chí còn có chút buồn cười, cũng Lý Tuần cũng không nguyện ý một lần nữa!

"Tại sao có thể như vậy? Nàng vì sao lại tới đây?"

Lý Tuần ôm đầu, nghĩ hiểu rõ lâm Vô Ưu đột nhiên đến đây nguyên nhân. Có thể khiến trong lòng của hăn rứt rứt chính là, cái này lâm Vô Ưu mặc dù là một bộ toàn không tâm cơ thiếu nữ bộ dáng, nhưng nàng mỗi một câu nói đều hình như có chỉ, tinh tế phẩm vị, càng có thâm ý ở trong đó.

"Vấn đề lớn!" Có cái này nhận biết, Lý Tuần rốt cuộc năm không đi xuống, hăn xoay người ngồi dậy, mơ hồ sửa sang một chút quần áo, liền chuẩn bị đến cung trong đi nói với Âm Tán Nhân chuyện này — Thiên Yêu Phượng Hoàng nữ nhi giá lâm Tung Kinh, sợ là so Hà Mộ Lan bọn người muốn phiền phức hơn trăm lần đi!

Trong lòng của hăn có việc, tay chân liền không linh hoạt lắm, không cần thận đụng phải bên cạnh bàn bàn trà, kém chút đem phía trên bát ngọc ngã lật, vội vàng đỡ lấy.

Mà tại bàn tay tiếp xúc sát na, trong lòng của hăn lại là khê động: "Đúng rồi, còn có Thấu Âm sa! Cái này bảo bối dùng tại lâm Vô Ưu trên thân không còn gì tốt hơn, không bằng lại tìm Âm Tán Nhân muốn một chút đi!"

Đồng thời hăn cũng nhớ tới một chuyện khác: "Ai? Viên kia còn giống như dính tại Cố Tần Nhi giày lên đi. . . Hôm nay là ngày thứ mấy?"

Hăn tính ra một chút thời gian, phát hiện chính là ngày thứ mười, mắt thấy hiệu lực đem qua, chính là cảm về cũng vô ích. . .

Chờ chút! Hắn nhìn xem trong tay bát ngọc, dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve, cảm giác phía trên bồi trợn xúc cảm, nhất cái to gan suy nghĩ cũng ở trong lòng nhanh chóng bành trưởng.

Âm Tán Nhân một câu vô tình, giống như là nhất cái u linh, treo tại trong lòng hắn: "Nếu là ta không dự đoán để ý, cũng phát giác không được. . ."

"Phát giác không được?" Lý Tuần tay lập tức có chút phát run, nhưng lại rất nhanh ổn định lại.

Ngay sau đó, hắn đọc thầm một đoạn pháp quyết, vừa mới bắt đầu còn có cà lăm, nhưng càng đi về phía sau càng là lưu loát, mà trên tay hắn, cũng đồng thời kết xuất đủ loại ấn quyết, đánh vào bát ngọc phía trên.

Phân tạp tiếng vang bắt đầu từ trong chén phiêu đãng ra, tại từng bước loại bỏ về sau, cuối cùng chỉ còn lại Lý Tuần cần âm thanh, lại là một trận tinh mịn thờ dốc.

Vừa nghe đến mở đầu, Lý Tuần liền minh bạch bên kia là chuyện gì xảy ra. Hắn rút rút khéo miệng, khẩn trương trong lòng cũng dần dần tiêu mất, hắn bắt đầu chia phân biệt cái này thờ dốc thanh âm phân biệt thuộc về người nào — hắn là Âm Tán Nhân cùng Cố Tần Nhi đi, hai người âm cuối đều hơi nhọn một chút, không bằng Tần phi lương lự uyển chuyển.

Thời gian cứ như vậy từng giây từng phút trôi qua, Âm Tán Nhân cũng không có phát hiện dấu hiệu.

Lúc này Lý Tuần trong lòng đã không còn khẩn trương, nhưng lại bắt đầu cảm thấy có chút thất vọng, nghe được những chuyện nhàm chán này, thực sự không phải trong lòng của hắn mong muốn, cũng không đáng được hắn bốc lên loại này phong hiểm, hắn lắc đầu, đang chuẩn bị thu hồi pháp quyết, bên kia bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười nhẹ — tiếng cười hùng hậu trầm hùng, thậm chí có âm vang kim loại thanh âm, chỉ vừa vào tai, Lý Tuần sắc mặt lập tức biến đổi!

Lại là Huyết Tán Nhân! Đã rất lâu chưa từng xuất hiện Huyết Tán Nhân, làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây?

Chỉ nghe hắn nói: "Mấy ngày không thấy, Âm mỹ nhân hào hứng rất cao a!"

Âm Tán Nhân tiếng nói mang theo chút thờ đốc, Lý Tuần thậm chí có thể suy ra nàng lúc này trạng thái, chỉ bất quá nàng vẫn vô cùng rõ ràng, cũng phi thường ngắn gọn: "Không tới sao?"

Lý Tuần nghe vậy trong lòng lấp kín.

Huyết Tán Nhân bật cười khanh khách: "Lời này cũng không thể nói với ta, Vi Bất Phàm cũng không phải Cổ Chí Huyền, chính là lại cuồng, cũng không dám trên giường đối Âm mỹ nhân khoe khoang!"

Âm Tán Nhân cũng cười, chỉ là trong tiếng cười xen lẫn vài tiếng mềm nhũn dễ nghe rên rỉ, lần này, Lý Tuần lại phân không ra đến cùng là ai tại lên tiếng.

Hàng ngày tại lúc này, có cái giọng nữ trầm thấp nói: "Vi sư bá mời uống trà!"

Lý Tuần giật mình, nghe giọng điệu này, dường như là Âm Tán Nhân đệ tử, tuy là đang quấy rầy hạ nghe nói, lại vẫn cho hắn một loại cảm giác vô cùng quen thuộc.

Bên kia Huyết Tán Nhân "Ừ" một tiếng, tiếp theo khen: "Uyển Như chất nữ tu vi đã càng ngày càng tinh thuần, so với Âm mỹ nhân năm đó, cũng không kém bao nhiêu! Chính là ta biết lai lịch của ngươi, nhìn một cái, cũng chia không ra hư thực đến!"

"Vi sư bá kim khẩu tán thưởng, Uyển Như liền sinh thụ!" Nữ tử kia nhẹ nhàng đáp một tiếng, cũng không thấy như thế nào vui sướng, tiếng nói vẫn là ôn nhu uyển chuyển.

Lý Tuần lần này nghe được rõ ràng hơn, hắn há to miệng, trong cổ họng

nhưng thật giống như bị thứ gì ngăn chặn, một điểm khí cũng thấu không ra.

Huyết Tán Nhân lại nói: "Uyển Như cùng ta cái kia bất tranh khí đồ đệ chỗ mấy ngày, cảm nhận như thế nào?"

Bên kia "Uyển Như" cũng không lập tức trả lời, mà Lý Tuần lúc này lại là hoàn toàn ngớ ngẩn, trong đầu hẳn chỉ cất một cái ý niệm trong đầu — thế nào lại là nàng?

Trong cổ họng hẳn phát ra vài tiếng không có ý nghĩa tiếng vang, đầu óc hoàn toàn cứng ngắc lại, hoàn toàn không cách nào suy nghĩ, chỉ có thể mặc cho thanh âm kia rõ ràng quanh quẩn ở bên tai, sau đó khắc vào đáy lòng của hẳn.

"Lý Tuần nha. . ." Uyển Như thoáng dừng lại, tiếp theo nói, " Lý Tuần người này cho Uyển Như sâu nhất ấn tượng, chính là vô cùng có tự mình hiểu lấy."

"Ồ?" Huyết Tán Nhân tựa hồ không nghĩ tới sẽ là như thế cái đáp án, không khỏi sửng sốt một chút, chợt cảm thấy hứng thú mà hỏi thăm: "Chỉ giáo cho?"

Uyển Như ngữ khí vẫn là nhu uyển động lòng người, không có cái gì biến hóa rõ ràng, nàng nói: "Trên đời người, biết người người chúng, tự biết người hiếm. Cái này Lý Tuần là cực thiếu số có thể nhận rõ mình cân lượng, không làm vượt qua sự tình người.

"Uyển Như coi là, bằng hai vị sư trưởng thủ đoạn, liền đủ để đem hẳn không tại chỉ chường ở giữa, nhưng dù sao uy trọng ân mỏng, trong lòng của hẳn hội tồn lấy những ý nghĩ khác, cũng rất bình thường. Mà khó được chính là, hẳn có thể đem những ý niệm này dẫn xuống đáy lòng, vì hai vị sư trưởng làm việc cũng coi như tận tâm tận lực. Biết được tiến thoái, bởi vậy có thể xứng sáng suốt.

"Thứ hai, sư phụ, sư bá đều lấy cực cao diệu pháp quyết tặng hẳn, hẳn lại có thể làm từng bước tu luyện, không bởi vì có thái bổ chi thuật mà lạm dụng, cũng không bởi vì « Huyết Thần Tử » không trọn vẹn mà thấp thỏm. Tu luyện an tâm ổn trọng, cũng là cử chỉ sáng suốt!

"Còn có, tại nữ sắc bên trên, mặc dù hấn tại ban đầu trải qua nhân sự lúc còn có chút trầm mê, nhưng chỉ vắn vện mấy ngày, liền có thể tự hạn chế nghiêm chỉnh. . ."

Nghe đến đó, Huyết Tán Nhân phá lên cười: "Nói đến phía trước hai cái ta còn tin, nhưng đầu này cũng không đúng! Mấy ngày nay ban đêm, các người nhất giường bốn tốt, chính là làm bằng sắt hán tử, đều muốn cho luyện thành nước! Còn có cái gì tự hạn chế có thể nói?"

Hấn nói rất đúng rõ ràng, Uyển Như cảm xúc nhưng không có nhận ảnh hưởng gì, chỉ là lẳng lặng mà nói: "Sư bá nên là không rõ ràng đi. Mấy ngày nay, hấn đúng là hoang đường chút, nhưng từ đầu tới đuôi, hấn tinh quan vẫn có thể xưng vững chắc, tịnh không có cái gì thương thế buông lỏng.

"Mặc dù là bởi vì sư tôn không muốn khi dễ tiểu bối, mà Uyển Như cũng muốn che giấu thân phận, không thể dùng lợi hại thủ đoạn. Nhưng có thể gặp phải tình huống như thế này, từ đầu đến cuối, giữ được tinh nguyên không mất, những năm gần đây, Uyển Như cũng chỉ gặp hấn một người mà thôi!"

Huyết Tán Nhân lập tức không cười.

Chỉ nghe Uyển Như nói: "Lấy uy, lấy lợi, lấy sắc đẹp ba thứ kết hợp, chúng ta làm được đã tính tới vị, nhưng người này vẫn có thể thận trọng từng bước, cẩn thận, liền chứng minh trong lòng tự có một phen chủ kiến, cũng không bởi vì những chuyện này mà có chỗ dao động, nói hấn có tự mình hiểu lấy, cũng không oan!"

Huyết Tán Nhân không nói thêm gì nữa, gian phòng chỉ còn sót lại càng lúc càng dồn dập rên rỉ thở dốc, cho đến cuối cùng một tiếng thật dài gào thét — Cổ Tần Nhi tiếng thở dốc lộ ra sức cùng lực kiệt hương vị, cuối cùng dần dần trầm thấp xuống dưới, hiển nhiên đã mệt mỏi ngủ thiếp đi.

Cùng với một chuỗi dày đặc quần áo ma sát âm thanh, Âm Tán Nhân rốt cục mở miệng, có lẽ là vừa mới tận hưởng nguyên nhân, nàng trong tiếng nói mang

theo hiểm thấy lười biếng tư tưởng.

"Vi Bất Phàm, người tìm cái hảo đồ đệ đâu! Tâm cơ, ý chí đều là thượng thừa chi tuyến, huyết ma một mạch tiếp qua trăm năm, liền muốn đại phóng quang thải, đến lúc đó, chúng ta lẻ loi hiu quạnh sư đồ hai cái, còn muốn ngửa hơi thở của các người sống qua đâu!"

Huyết Tán Nhân lạnh lùng hừ một cái nói: "Vi Bất Phàm độc vãng độc đến đã quen, không cần tìm đồ đệ đến giữ thể diện! Ngược lại là người Âm mỹ nhân hôm nay lại là kì quái, làm sao lại đối nhất cái tiểu mao đầu để ý như vậy? Đây cũng không phải là tác phong của người!"

"Vậy dĩ nhiên là hẳn đáng giá để ý!" Âm Tán Nhân trầm thấp cười một tiếng, "Hẳn không đến một tháng thời gian, liền tu tới bất động tà tâm, là bởi vì hẳn cơ sở tốt, tính cách phù hợp, nhưng người liền không có nghĩ tới cái khác nguyên nhân sao?"

"Nguyên nhân khác?" Huyết Tán Nhân nhất thời trầm ngâm.

Âm Tán Nhân không đợi hẳn nghĩ thông suốt, vừa cười nói: "Vừa mới Uyển Như nói rất đúng, mà ta lại vì người bỏ sung một điểm, hẳn bảo trì tinh quan vững chắc, ý chí là một nguyên nhân, thân thể lại là một cái khác mấu chốt."

"Thân thể?" Huyết Tán Nhân nghi nói: "Thân thể của hẳn có cái gì điểm đặc biệt?"

Âm Tán Nhân chậm rãi phun ra mấy chữ: "Cô sát thiên thành, hồn thể như nhất."

Ở xa hơn ngoài mười dặm Lý Tuần bỗng nhiên rùng mình một cái. Tới tương ứng, Huyết Tán Nhân lại cũng thật dài hít một hơi lương khí: "Nguyên thai đạo thể!"

Nhưng hẳn xoáy lại bản thân bác bỏ nói: "Không có khả năng! Tứ Cửu Thiên

Kiếp trước đó, trên đời này tu đến 'Chân nhất' chi cảnh bao nhiêu người? Năm chặt lấy đầu ngón tay cũng có thể đếm ra được! Người, ta, cổ đạo nhân, thất yêu, còn có trong tông môn những lão bất tử kia đồ vật.

"Coi như lại thêm một chút diệu thấp, làm sao cũng không cao hơn hai mươi cái! Cái này trăm năm ở giữa, người có nghe qua tên nào chết tại thiên kiếp hạ sao?"

Âm Tán Nhân không nói gì.

Huyết Tán Nhân lại nói: "Ta biết tiểu tử này là cô sát chi tướng, nhưng nếu nói hẳn là cái gì 'Hồn thể như nhất', bằng tiến độ tu luyện, còn có trên giường bản sự, vẫn còn không đủ phân lượng!"

Âm Tán Nhân lạnh lùng thốt: "Người không cảm thấy hẳn rất giống một người sao?"

"Ai? A, người nói là Cố Chí Huyền?" Huyết Tán Nhân ngữ khí có chút xem thường, "Ta mười năm trước liền phát hiện, nhưng bây giờ tiểu tử này là càng dài càng không giống. Mà lại, trọng yếu nhất chính là, bảy mươi năm trước ta còn từng gặp mặt hẳn đâu! Lấy thủ đoạn của hẳn, ngoại trừ thiên kiếp cùng Chung Ấn, có ai có thể động hẳn nửa sợi lông?"

Âm Tán Nhân không trả lời ngay, rơi vào trong trầm mặc.

Lý Tuần lúc này mới nhớ tới phun ra máu ở ngực đã lâu trọc khí, nhưng trên thân lại đột nhiên vô cùng suy yếu.

Hồn thể như nhất, nguyên thai đạo thể? Ngọc Tán Nhân?

Những này hoặc lạ lẫm hoặc quen thuộc danh từ, như là từng tầng từng tầng nồng vụ, đem hẳn bao ở trong đó, căn bản không mò ra phương hướng, nhưng nhất cái gần như trực giác ý niệm cũng đã càng ngày càng rõ ràng: "Nguy hiểm!"

Âm Tán Nhân phá vỡ trầm mặc: "Ta vẫn kiên trì điều phán đoán kia, Lý Tuần

hắn là 'Nguyên thai đạo thể' không thể nghi ngờ. Mà lại, coi như hắn không phải Cổ Chí Huyền chuyển sinh, thời gian lại hướng lên đây, cũng có khả năng. . . Dù sao, Đại Luân Hồi chuyển sinh trên lý luận có thể cầm tục năm ngàn năm!"

Huyết Tán Nhân gặp nàng kiên trì như vậy, cũng không dám phủ nhận nữa. Âm Tán Nhân là thiên hạ tu sĩ bên trong bác học nhất một trong mấy người, thiên hạ ít có người có thể đưa ra phải, phán đoán của nàng, một ít tình hình dưới, càng có thể nói là "Chân lý" .

"Nếu như, hắn thật là nguyên thai đạo thể. . ." Bên kia truyền tới tiếng bước chân, cho thấy Huyết Tán Nhân có chút bực bội, "Nếu như là nguyên thai đạo thể, mẹ nhà hắn! Âm mỹ nhân, người đến cùng là dụng ý gì?"

Âm Tán Nhân không mẫn không lạt nói: "Ý của người là. . ."

"Đừng cho ta giả bộ hồ đồ! Người biết ta là có ý gì!" Huyết Tán Nhân mắng một câu, "Nếu là nguyên thai đạo thể, cái kia còn có thể làm sao? Chỉ là, cái này bảo bối cũng chỉ có một kiện, cũng không thể bắt hắn cho bố ra đến dùng! Người liền xuất cái chủ ý đi!"

Âm Tán Nhân cười nói: "Người không cần hắn khi mỗi sao? Phải biết, hắn tại Minh Tâm Kiếm Tông thế nhưng là cực ăn ngon, chẳng lẽ người bỏ được cái này mấy chục năm xuống tới đủ loại an bài?"

"Cầu ngoại không bằng cầu bên trong, cầu người không bằng cầu mình! Đạo lý này tất cả mọi người minh bạch!" Huyết Tán Nhân ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng nghe khẩu khí của hắn, hiển nhiên vẫn còn có chút đau lòng.

Lý Tuần nghe được hãi hùng khiếp vía, "Môi" ?

Đáng chết, Huyết Tán Nhân muốn "Linh Tê Quyết" sự tình, quả nhiên có vấn đề!

Hắn cơ hồ đã khẳng định, Huyết Tán Nhân tuyệt đối có mưu đồ khác, mà lại

từ vừa mới bắt đầu, hẳn chính là đem mình coi như "Con rôi" đến vận dụng!

Tuy là ở trong lòng đem Huyết Tán Nhân mắng trăm ngàn lần, Lý Tuần trong tai nhưng cũng không dám bỏ qua bất luận một chữ nào. Chỉ nghe Âm Tán Nhân nói: "Cái này thuận tiện . Còn tính toán của ta. . . Người hẳn là minh bạch, nếu như ta thật có nuốt một mình tâm tư, tuyệt sẽ không để người biết được. Ta cầu, chỉ là lẫn nhau tín nhiệm mà thôi!"

Huyết Tán Nhân chỉ là trầm thấp hừ một cái, nói không nên lời là cái gì ý vị.

Nhưng liền bắt đầu từ nơi này, Lý Tuần bên này vốn đang vô cùng rõ ràng âm thanh, đột nhiên lẫn vào đại lượng tạp âm, đồng thời rất nhanh liền quy về tĩnh lặng. Lý Tuần bỗng nhiên nhảy dựng lên, liên tục mười cái pháp quyết đánh đi ra, nhưng không có nửa điểm tác dụng.

Hắn hung hăng xõ một câu nói tục, tính toán thời gian, đúng lúc là mười ngày kỳ hạn đến.

"Con mẹ nó chứ chịu đủ!" Lý Tuần bay lên một cước, đem bàn trà đá bay.

Ngay sau đó cả phòng tựa như cùng gió lốc quá cảnh, trong phòng tất cả bài trí trong nháy mắt đều bị hẳn phát tiết giống như xé cái vỡ nát, thẳng đến không còn một kiện hoàn chỉnh đồ vật, hẳn mới đứng đưa đi đi ra cửa, lại bị khóa cửa đẩy ta một chút, kềm chút ngã sấp xuống, hẳn vịn khung cửa, thần trí cũng rất cục thanh tỉnh chút.

"Hiện tại, ta không có cách nào! Thế nhưng là, nếu có một ngày như vậy, có một ngày như vậy..."

Hắn mím chặt môi, mà làm bằng gỗ khung cửa cũng bị hẳn bóp cái vỡ nát.

"Người tới!" Theo hẳn một tiếng chào hỏi, bốn phía bị dọa đến hồn bất phụ thể hạ nhân thị nữ, đều như ong vỡ tổ chạy tới, quỳ xuống đất nghe huấn.

Chỉ là, vượt quá những người này dự kiến, Lý Tuần ngữ khí lại là một cách lạ

kỳ ôn hòa, "Đem bên trong thu thập một chút... Đúng, đem bên trong cái kia chén nhỏ cho ta."

Nhất cái cơ linh hạ nhân vội vàng vào cửa đi, cầm chén nhỏ ra. Lý Tuần tiếp nhận, thậm chí còn nói một tiếng cảm ơn, tại chỗ đem cái kia một tên đáng thương dọa co quắp trên mặt đất, Lý Tuần lại không quan tâm hẳn, trực tiếp đi ra ngoài.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Bảo Châu

Chương 02: Bảo châu

Lý Tuần là dùng đi pháp trường tâm tình đi vào hoàng cung.

Nhưng mà, tại bước vào Lan Xạ viện sát na, hăn liền tiến vào nhất cái khó nói lên lời trạng thái bên trong; cái gì khẩn trương, sợ hãi, phẫn hận, hết thảy đều bị bài xuất tâm ngoại, chỉ để lại nhất cái kỳ diệu mà tinh xảo đặc sắc "Cảm giác"

Lý Tuần tạm thời không cách nào thể hội ra cái này "Cảm giác" diệu dụng, hăn chẳng qua là cảm thấy bỗng nhiên thanh tĩnh nhiều, đối bất thối không chế cũng càng vì thông thuận, trên mặt biểu lộ tựa như tượng đất, nghĩ bóp thành cái gì, liền bóp thành cái gì.

Chỉ là một cái động niệm ở giữa, trên mặt hăn liền xuất hiện thấp thỏm lo âu bộ dáng đến, sau đó cứ như vậy đẩy cửa mà tiến, thẳng vào phòng chính.

Vừa mới thấy Âm Tán Nhân mặt, hăn liền cất giọng kêu thảm nói: "Sư thúc cứu mạng!"

Không ngoài sở liệu, kêu một tiếng này mới lối ra, một bên khác liền vang lên hừ lạnh một tiếng, hăn thuận thế quay đầu, trên mặt liền tự nhiên lộ ra kinh ngạc cùng sợ hãi cùng tồn tại thần sắc: "Sư phụ?"

Nghe hăn thốt ra xưng hô, Huyết Tán Nhân cho dù thật không coi hăn là một chuyện, trong lòng cũng là khen hay, trên mặt cũng khẽ nhìn hòa hoãn, tiếp theo cười lạnh một tiếng: "Thứ không có tiền đồ!"

Lý Tuần khấp khuôn mặt là thần tình lúng túng, bước lên phía trước thăm hỏi, tiếp theo hỏi: "Sư phụ là lúc nào trở về?"

Huyết Tán Nhân hừ một tiếng, lại không để ý tới hẳn, Lý Tuần càng lộ vẻ co quắp, may mắn một bên Âm Tán Nhân cười nói: "Thiên Hành Kiện Tông sự tình mới kết thúc mấy ngày? Người lại chọc sự tình trở về? Vi Bất Phàm, người dạy hảo đồ đệ a!"

Nàng lời này đương nhiên là nói giỡn, cũng Lý Tuần tuyệt không thể coi như không quan trọng, hẳn vội vàng cười khổ ra, hướng Âm Tán Nhân nói: "Sư thúc minh giám, đệ tử tuyệt không có cố ý sinh sự. Cũng cái này tai họa là mình từ trên trời rớt xuống, đệ tử cũng không thể tránh được a!"

Hắn cực nhanh đem Lâm Vô Ưu một chuyện nói ra, kỳ thật cũng không cần nói đến cỡ nào tường tận, nghe thấy kia "Thiên Yêu Phượng Hoàng" chi danh, liền để hai tán nhân trên mặt hơi biến sắc.

"Yêu Phượng nữ nhi?" Âm Tán Nhân ánh mắt chuyển qua Lý Tuần trên mặt, nói không nên lời là mùi vị gì, thậm chí còn có chút đùa cợt, "Nàng cũng coi là sư tỷ của người, không đến mức làm khó dễ người a?"

Lý Tuần nghe chỉ có thể cười khổ, một bên Huyết Tán Nhân lại là kêu lên một tiếng đau đớn: "Cô Chí Huyền giấu thật chặt, cái này Thiên Yêu Phượng Hoàng bị hắn thu làm độc chiếm, tự nhiên cũng không thiếu được cái kia như hình với bóng Thanh Loan.

"Thất yêu thứ hai, vào hết trong tay, lại thêm hẳn cái kia kỳ quái chất nữ, chính là đụng phải Chung Ẩn, cũng đầy đủ ứng phó! Hẳn lại thẳng đến gần nhất mới lộ ra điểm phong thanh. . . Nương, thật sự là mưu kế hay!"

Hắn lời nói bên trong ý tứ, đã rất rõ ràng, Lý Tuần trong lòng không khỏi cười thầm, nhưng xoáy lại nghĩ tới một tiết, trên mặt không khỏi ngẩn ngơ.

Hai tán nhân là bực nào cay độc, lúc này đem cái này thần sắc biến hóa thu

vào trong mắt, hai đôi con mắt cũng cùng một chỗ nhìn sang.

Lý Tuần bị bọn hăn giật mình, không khỏi lui một bước, thần tình trên mặt lại là phi thường cổ quái, hăn chần chờ một chút, mới nói: "Đệ tử vừa định khởi một sự kiện, hôm đó từng nghe Lâm Vô Ưu kêu lên 'Thanh di' tới. . ."

Lời này vừa nói ra, hăn rõ ràng cảm giác được trong phòng bầu không khí có chút không đúng. Hai tán nhân trong nháy mắt kinh ngạc đằng sau, liếc nhau, lại không hện mà cùng đem ánh mắt thả lại trên người hăn. Kia kì lạ ánh mắt, thẳng thấy trong lòng của hăn rét run.

"Thanh Loan cũng tới?" Tại bình thân thanh âm bên trong, Âm Tán Nhân dẫn đầu thu hồi ánh mắt, trên mặt không còn nửa phần biến hóa.

Nhưng nàng càng là như thế, Lý Tuần trong lòng liền càng là sợ hãi.

Âm Tán Nhân nguyện ý diễn trò, cũng Huyết Tán Nhân thì không có cái kia nhàn hạ thoải mái. Theo Lý Tuần, Huyết Tán Nhân ánh mắt nhìn hăn, đơn giản tựa như đang nhìn cái thớt gỗ bên trên một đầu cứng ngắc cá chết!

Hăn kém chút liền muốn chạy mất dép, nhưng may mắn còn sống sót một điểm lý trí lại để cho dưới chân hăn mọc rễ, loại mâu thuẫn này vụn vẹo tâm tình, gần như sắp muốn để hăn nổi điên! Thống khổ nhất là, hăn còn muốn làm ra phong phú biểu lộ, đến qua loa tặc trách hai cái yêu nhân.

Hăn nỗ lực đáp: "Đệ tử tịnh không có đạt được chính xác tin tức, chuyện này còn muốn mời sư phụ sư thúc quyết đoán!"

"Quyết đoán?" Âm Tán Nhân bỗng dừng triển khai lúm đồng tiền, "Nếu chúng ta mọi chuyện quyết đoán, còn muốn người làm gì chứ?"

Lý Tuần giật mình trong lòng, bận bịu sửa lời nói: "Vâng, đệ tử minh bạch, đệ tử cái này liền đi tìm hiểu rõ ràng!"

Nói, hăn liền muốn thừa cơ chạy đi, chỉ là mới giờ chân lên, Huyết Tán Nhân

chính là quát khê một tiếng: "Chậm đã!"

Lý Tuần bần bịu ngừng lại thân thể, nhìn sang.

Chỉ gặp Huyết Tán Nhân lấy ra một bản thật mỏng sách, hướng hẳn giương lên: "Cái này người cầm đi. . . Nghe người sư thúc giảng, người dùng gần nửa tháng liền tu thông 'Vô tình tâm' . Rất tốt, ta cũng muốn nhìn xem, người có thể sử dụng thời gian bao nhiêu, tu ra cái Huyết Yểm đến cho ta nhìn một cái!"

Nói, liền đem sách nhỏ ném tới, Lý Tuần cuống quýt đón lấy, lần này không cần làm làm, đã là một mặt cuống hỉ. Hẳn bần bịu cảm ơn Huyết Tán Nhân ban ân, lúc này mới đi ra cửa.

Đợi ra Lan Xạ viện đại môn, hẳn mới nhìn kỹ cái này sách nội dung.

Quả không ngoài hẳn sở liệu, cái này sách là « Huyết Thần Tử » tiến giai khẩu quyết, tinh thâm ảo diệu xử, không cần phải nhiều lời; cái này đã không phải có thể mười ngày nửa tháng tu xong đồ vật, Lý Tuần đại khái đoán chừng một chút, coi như tiến độ như trước đó thần tốc, muốn tu xong cái này sách, cũng muốn bảy tám năm công phu.

Chẳng lẽ cái này liền biểu thị, chí ít tại trong vòng bảy, tám năm, hai tán nhân sẽ không bắt hẳn như thế nào?

Lý Tuần trước thở dài một hơi, nhưng xoáy lại tư đến vừa rồi hai tán nhân đối với hẳn hô đến gọi đi thái độ, còn có kia kì lạ quỷ quyết ánh mắt, trong lòng lại là phát lạnh. Loại ngày này qua xuống tới, bảy tám ngày hoặc bảy tám năm, lại có cái gì phân biệt?

Nghĩ tới đây, trong lòng của hẳn vừa mới lật lên hưng phấn vừa trầm ngọn nguồn, cuối cùng, hẳn vẫn là cười đắc ý, trực tiếp đi ra cung đi.

Âm Tán Nhân muốn Lý Tuần đi tìm hiểu, trên thực tế, cũng chính là muốn hẳn đi cùng Lâm Vô Ưu lôi kéo làm quen.

Lý Tuần cũng không biết Lâm Vô Ưu ở nơi nào, nhưng ở cái này trong kinh thành, đương quyền chi nhân từ trước đến nay tai mắt đông đảo, Lý Tuần cũng không cần thiết phí sức làm gì lực, chạng vạng tối hẳn liền dẫn theo do cung đình ngự trù tỉ mỉ chuẩn bị món điểm tâm ngọt, xuất hiện tại thành Bắc một chỗ khách sạn trước.

Thích ở tại trong thành người tu đạo, Lý Tuần còn là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng nghĩ tới Lâm Vô Ưu đủ loại thần thái, hẳn lại cảm thấy đây đúng là lại hợp lý bất quá sự tình.

Từ chưởng quỹ trong miệng biết được, Lâm Vô Ưu một nhóm ước chừng bảy tám người, bao xuống toàn bộ khách sạn, nhưng từ sáng sớm đến tối, cũng không gặp mấy người trở về ở, hành vi quái dị cực kì.

Lúc này, trong khách sạn một người cũng không có lưu lại, không biết chạy đến đâu đi.

Bất quá, cái kia cổ linh tinh quái tiêu cô nương, còn có trong miệng nàng vị kia "Thanh di", lại là mỗi đêm đều sẽ trở về, bởi vậy Lý Tuần quyết định, tiếp tục lưu lại nơi này chờ lấy.

Lý Tuần có một câu không có một câu cùng chưởng quỹ nói chuyện phiếm bắt chuyện, đương nhiên, chủ đề tổng không thể rời đi Lâm Vô Ưu bọn người. Có thể từ chưởng quỹ trong lời nói cảm giác được, hẳn đối Lâm Vô Ưu, cùng bên người nàng cái kia chưa từng nói chuyện, lại lạnh lùng kiêu ngạo tuyệt mỹ phụ nhân có ấn tượng khắc sâu.

Vừa nhắc tới các nàng, lão đầu liền thao thao bất tuyệt, ngược lại bốt đi Lý Tuần dụ hẳn nói chuyện khí lực. Chính là đến giờ lên đèn, lão đầu lại càng nói tinh thần càng tốt, nhưng Lý Tuần đã nghe không nổi nữa, nói xác thực, là hẳn không còn dám nghe tiếp — hẳn đứng lên, trước hảo tâm khế đá lão đầu một chút, sau đó liền lộ ra khuôn mặt tươi cười: "Vô Ưu sư tỷ, người trở về!"

Chưởng quỹ chật vật không chịu nổi chạy trốn tới phía sau quầy đi, Lý Tuần

nhưng là chổng đờ khuôn mặt tươi cười, đôi mắt Lâm Vô Ưu không tính rất cao hứng thần sắc. Cũng ở thời điểm này, hắn thấy được "Thanh di" .

Lý Tuần lập tức liền minh bạch lão chưởng quỹ nói tới "Mười phần lãnh ngạo" là có ý gì, Lâm Vô Ưu sau lưng vị kia dáng người thon dài áo xanh mỹ nhân, cơ hồ chính là "Lãnh ngạo" đại danh từ.

Nói cũng kỳ quái, Lý Tuần mấy năm này gặp mỹ nhân, nhiều vui mặc áo xanh, nhưng phong vị lại đều có khác biệt.

Thanh Ngâm tiên sư đậm mạc xa cách, thê lạnh cô lãnh; Minh Cơ thì sắc bén lãnh triệt, nhuệ khí sâm nhiên ; còn cái này một vị, chỉ cảm thấy nhìn một cái, liền giống như là nhìn xem một gốc độc lập lạnh khe Thanh Tùng, thẳng đứng vạn trượng, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Nàng quần áo giản lược, một thân trang phục lấy tùy ý nhẹ nhàng làm chủ, không phải bào không phải váy, lưu loát ào ào, không dính nhất trần. Da như tuyết, thịt như băng, không có nửa phần tì vết, nhất là cái kia hai tay óng ánh sáng long lanh, phảng phất có thể phát ra quang đồng dạng.

Về phần cái gọi là ngọc dung hoa mạo, không ngoài như vậy. Nhưng nàng hình dáng khắc sâu sắc bén, không kém Minh Cơ, lại càng từ thực chất bên trong lộ ra một cỗ cự người thiên lý hương vị, tựa như người bên ngoài hô hấp đều sẽ ô lấy nàng đồng dạng.

Nàng ánh mắt đảo qua Lý Tuần, lại giống như là quét trúng nhất cái không có chút nào sinh mệnh tử vật, không có nửa phần dừng lại, nhưng Lý Tuần đã cảm thấy hàn ý đâm vào cốt tủy, tiểu dung tại chỗ cứng đờ.

"A? Người tại sao lại tới?" Lâm Vô Ưu phờ phạc mà phát phát tay, "Không phải muốn người đừng có lại đi theo sao. . . A, đó là cái gì?"

Nàng mắt to lập tức toả ra quang thải, Lý Tuần thuận ánh mắt của nàng xem xét, mừng thầm trong lòng, vội vàng đem bên chân hộp cơm nhấc lên, cười bồi

nói: "Vô Ưu sư tử, sáng hôm nay là ta thất thố, để sư tử tức giận. Vì nhận lỗi, ta liền mời cung trong ngự trù đã làm một ít tiểu bánh ngọt, nghĩ đến sư tử du ngoạn một ngày, cũng là mệt mỏi, vừa vặn có thể ăn chút giải lao. . ."

Lâm Vô Ưu một tiếng reo hò, muốn lên trước đoạt, nhưng lại mạnh mẽ ngừng, lộ ra chút hoài nghi thần sắc: "Cái này ăn ngon không?"

Lý Tuần vội ho một tiếng, kiên trì bảo đảm nói: "Cung đình trân phẩm, ở nhân gian là món ngon nhất. . ."

Ngụ ý, nói đúng là vặn nhất so ra kém Thông Huyền Giới, cũng trách không được hẳn! Câu trả lời này nhưng nói là có chút giao hoạt, Lâm Vô Ưu nhưng không có để ý, thấp giọng hô một tiếng, đưa tay mở ra nắp hộp.

Cung đình ngự trù tay nghề vẫn là đáng giá tán dương, chỉ xem những này bánh ngọt bề ngoài, Lý Tuần liền trước thở dài một hơi, mà Lâm Vô Ưu thoải mái ăn liên tục, càng là đã chứng minh hẳn phần lễ vật này tính chính xác.

Nhưng mà, cái này lại cho hẳn tạo thành mới bối rối — đến tột cùng cái này hoàn toàn không có nửa điểm xảo trá hình tượng là thật, hoặc là sáng hôm nay câu câu trong lời có ý sâu xa, phong mang giấu giếm hình tượng là thật đâu?

Bất kể nói thế nào, hiện tại Lâm Vô Ưu lộ ra rất là vui vẻ, để Lý Tuần tạm thời buông lỏng chút.

"Thanh di" lại không dừng lại lâu, thậm chí ngay cả chào hỏi đều không đánh, liền thẳng xu thế hậu viện, Lý Tuần chỉ có thể đưa mắt nhìn nàng đi vào, thậm chí không có mở miệng chào hỏi dừng khí.

Nhớ tới tối nay tới này mục đích, muốn từ "Thanh di" nơi đó thu hoạch tình báo đã là rất không có khả năng, hẳn đành phải đem mục tiêu chuyển dời đến Lâm Vô Ưu trên thân đến; suy nghĩ một chút, hẳn quyết định dùng nhất cái tương đối thẳng thắn phương thức tra hỏi.

Hắn hạ giọng, làm thì thầm trạng: "Uy, Vô Ưu sư tử, vị kia chẳng lẽ là vũ nội thất yêu một trong. . ."

"Ừm ừm!" Lâm Vô Ưu miệng bên trong chất đầy đồ vật, không có cách nào nói chuyện, chỉ có thể gật đầu, đồng thời dùng ngón tay so môi, làm im lặng hình.

Thật vất vả đem mỹ thực nuốt xuống, nàng vẫn là hạ giọng, tiểu tâm dục dục nói, "Muốn mạng cũng không cần hô Thanh di danh tự, lỗ tai của nàng cũng linh đâu! Mà lại, như người loại này 'Rác rưởi' . . . Đừng nhìn ta, đây là Thanh di nói! Nếu như người hô nàng danh tự. . . Xoạt!"

Ngón tay của nàng xẹt qua cái cổ, đồng thời làm nhất cái đáng yêu mặt quý.

Lý Tuần lại cười không nổi, sắc mặt hắn cứng ngắc, nhẹ gật đầu, lại lòng vẫn còn sợ hãi hướng hậu viện nhìn một chút, hạ quyết tâm về sau một mực dùng cách gọi khác!

"Nói đi thì nói lại, người không ngu ngốc đâu, vậy mà có thể đoán được Thanh di thân phận!" Lâm Vô Ưu thuận miệng nói một câu, dùng đũa điểm trong hộp cơm cuối cùng nhất khối bánh ngọt, lại là một mặt buồn rầu.

Lý Tuần cười khan một tiếng, không biết trả lời như thế nào, vừa hay nhìn thấy nàng lúc này tình trạng, bậm bực cười nói: "Sư tử nếu như thích, ngày mai ta lại mang một phần đến chính là."

"Thật tốt!" Lâm Vô Ưu vỗ tay cười nói: "Người đối ta thật tốt! Ân, có phải hay không bởi vì quá sợ ta mẫu thân duyên cớ đâu!"

Lý Tuần xấu hổ cực kỳ, chỉ có thể lập lại chiêu cũ, sờ lấy đầu làm ra ngốc dạng, xem như ngầm thừa nhận.

Lâm Vô Ưu cũng không so đo, nàng cực nhanh đem bánh ngọt đưa đến miệng bên trong, ngon lành là hưởng thụ, đồng thời đối Lý Tuần làm liên tiếp

không hiểu thấu thủ thế, thấy Lý Tuần một mặt mờ mịt.

"Thực ngốc!" Dem bánh ngọt nuốt xuống về sau, Lâm Vô Ưu khinh thường khoát tay nói, "Ta là tại nói cho người, ngày mai lấy thêm chút đến! Nếu như còn cùng lần này đồng dạng ăn ngon, ân. . . Ta liền để người tại ta cất giữ bên trong chọn một kiện bảo bối, xem như lễ gặp mặt đi!"

Vị đại tiểu thư này cất giữ? Lý Tuần bỗng nhiên có chút chờ mong, nàng thế nhưng là Thiên Yêu Phượng Hoàng nữ nhi a! Bên người người nào không phải có thể tại Thông Huyền Giới hô phong hoán vũ cao nhân? Làm bọn hãn hậu bối, cất giữ lại có thể kém đến đi đâu?

Dùng hai bữa bánh ngọt kiếm được nhất cái bảo bối, làm ăn này thật sự là kiếm lợi lớn! Chính là kiếm không được, có thể thắng được Lâm Vô Ưu hảo cảm cũng là tốt! Nghĩ tới đây, Lý Tuần liên tục không ngừng gật đầu.

Nhưng chỉ là dạng này còn chưa đủ, Lý Tuần nhất định phải xác minh Lâm Vô Ưu bọn người đến nơi này mục đích. Hãn đã đại khái minh bạch Lâm Vô Ưu phong cách hành sự, cũng liền không còn động cái gì lệch ra đầu óc, há miệng liền vấn: "Đúng rồi, Vô Ưu sư tỷ đến Tung Kinh đến, là muốn làm chuyện gì sao?"

"Không có rồi, chỉ là tới chơi chơi mà thôi." Thiếu đi mỹ thực, Lâm Vô Ưu hào hứng liền trượt xuống không ít, nhân cũng có chút mặt ủ mày chau.

Nàng đánh một cái ngáp, tay chống đỡ cái cằm, kiêu tiểu trên mặt lộ ra một chút nhàm chán thần sắc, "Trong nhà đợi ngán, chuẩn bị tại Nhân Gian giới chơi một đoạn thời gian, ai. . . Kết quả vẫn là như thế chán!"

"Nếu thật là dạng này liền tốt. . ." Lý Tuần trong lòng thầm nghĩ.

Nhưng trên mặt đương nhiên muốn làm xuất "Nghĩa vô phản cố" dáng vẻ, hãn nói: "Như vậy đi, do ta làm sư tỷ dẫn đường, nhất định có thể sư phụ tỷ tìm chút việc vui."

Lâm Vô Ưu nghe được con mắt đều sáng lên, chính đứng dậy tới quay chường nói: "Nếu như người có thể giúp ta tìm tốt hơn chơi, ta có thể lại tặng người một kiện cất giữ!"

Lý Tuần cuống quít gửi tới lời cảm ơn, trong lòng cũng thở ra một hơi dài. Mặc kệ có thể hay không kiếm được, trước cùng nàng kéo hảo quan hệ tương đối quan trọng, dạng này chí ít có thể thỏa mãn hai tán nhân yêu cầu đi!

Sáng sớm ngày thứ hai, thu hoạch ngoài ý liệu đem hấn một chùy đánh vào mặt trong nước, hạnh phúc đột nhiên xuất hiện thậm chí để Lý Tuần có chút sợ hãi, tại sao có thể có như thế lớn chỗ tốt?

Hấn nắm lấy viên này màu nâu xanh, rèn luyện được sáng ngời thạch châu, toàn bộ thân thể đều đang phát run.

Thiên, hấn không phải là đang nằm mộng chứ?

Mặt ngoài, hạt châu này tối tăm mờ mịt không có bất kỳ cái gì chỗ kỳ lạ, nhưng dùng "Thiên nhãn" cẩn thận quan sát, bên ngoài một tầng màu nâu xanh trạch xác ngoài, liền sẽ chuyển thành trong suốt, hiển lộ ra nội bộ một đoàn như sương mù bụi bặm khối không khí.

Lý Tuần đem thần niệm xuyên qua đi, nhưng mà mới đến khối không khí ngoài tầng, liền bị một cổ lãnh thẩm thẩm hàn lưu đẩy trở về, cái này hàn lưu bên trong tựa hồ tung bay hắc nhân băng hạt, Lý Tuần chỉ cảm thấy một trận gió mát thấu thể mà vào, tiếp xuống liền cảm giác được lá phổi của hấn kém chút bị trăm ngàn hạt hạt cát cho mài thành vải rách, không khỏi chật vật ho khan.

Mặc dù sắc đến muốn chết, nhưng hấn vẫn là không nhịn được muốn cười, mà lại là cười to! Hấn bên cạnh khục bên cạnh cười, cho đến thân thể cuộn thành một đoàn, mới dần dần dừng lại, nằm lỳ ở trên giường thở hỗn hển rất lâu, hấn mới khôi phục tỉnh táo, nhưng vừa nhìn thấy cái này thạch châu, hấn liền lại nhịn không được hưng phấn lên!

Là nó, quả nhiên là nó!

Lâm Vô Ưu ban thưởng cái này "Đồ chơi nhỏ", đúng là Thông Huyền Giới có chút danh tiếng pháp bảo — Trần Phong bảo châu.

Trần Phong bảo châu là phi thường phù hợp hẳn cấp độ này sử dụng tam lưu tiểu pháp bảo, nhưng Lâm Vô Ưu tuyệt đối không biết, cái này thạch châu trong U Hồn Phệ Ảnh Tông, còn có một cái khác tên — Thiên Minh Hóa Âm Châu, chính là Thông Huyền Giới mười ba kỳ bảo một trong.

Tại những người khác trong tay, Trần Phong bảo châu hoàn toàn chính xác chỉ là kiện tiểu bảo vật, chỉ có bất nhập lưu âm người sẽ dùng. Thế nhưng là, tại U Hồn Phệ Ảnh Tông tu sĩ trong mắt, cái này thạch châu lại là một kiện thật to dị bảo, có khả năng cùng tông chủ lệnh tiễn cùng so sánh!

Thế nhưng là hôm nay, nó lại bị nhất cái "Vô tri thiếu nữ" giống ném xương cốt đồng dạng ném cho hẳn!

Chẳng lẽ cái này từ nơi sâu xa, thật có thiên ý lưu chuyển?

Có hạt châu này, hẳn, hẳn. . .

"Ba, ba!"

Lý Tuần hung hăng cho mình hai cái bạt tai, ép buộc mình trấn định lại, hẳn làm mấy lần hít sâu về sau, mới ngồi xếp bằng xuống, hai tay dán vào, đem hạt châu giữ tại chỗ ngực.

Đầu tiên, hẳn tìm kiếm một chút phòng tình huống chung quanh, những hạ nhân kia tỳ nữ thụ phân phó của hẳn, đều xa xa đứng đấy, không gặp qua tới quấy rầy, duy nhất có thể lo, là xuất quỷ nhập thần hai tán nhân, nhưng bây giờ cũng không lo được nhiều như vậy!

Hẳn trước thi triển ký hồn chuyên sinh chi thuật, đem chân tức chuyển thành "U Minh âm hỏa", tiếp lấy để hạt châu trong lòng bàn tay chậm rãi chuyển động,

cho đến tìm tới cái kia ẩn mật quan khiếu, không lâu, hấn ngón út dán tại châu thân nơi nào đó, đại đoạn khẩu quyết từ trong đầu chảy qua.

Lúc đầu còn có chút không lưu loát, nhưng theo đối trong đó tinh nghĩa năm vững, Lý Tuần thể nội khí lẫn như châu, lấy ngực Hoàng Đình làm trung tâm, khiến động trăm ngàn đầu khí cơ, biến hóa lan tràn, lại tại thần niệm khống chế hạ, thẳng tắp chui vào thạch châu bên trong.

"Lạc" một tiếng, Lý Tuần thân thể theo âm thanh chấn động, trong chớp mắt này, thạch châu nội tất cả cảm ứng điểm đã hết bị hấn bắt được, ngay sau đó là một lần cộng minh.

"Ông" một tiếng thanh âm rung động, Lý Tuần trên tay run lên, thạch châu giống một đầu trơn trượt con cá, từ trong tay hấn nhảy ra, lơ lửng ở hư không bên trong, âm đạm vỏ ngoài, nhan sắc dần dần tiêu tán, lộ ra trong đó bộ dáng.

Không nghĩ tới, bên trong lại còn có cái lớn chừng ngón cái viên châu, bao khóa tại sương mù nồng nặc bên trong. Lúc này Lý Tuần lấy U Minh âm hỏa kích phát, mới lấp lánh xuất nó đặc biệt quang mang.

Mới nhìn hiện ra thâm đạm màu xám trắng, nhưng nhìn kỹ lại như hàng ngàn hàng vạn tầng ánh lửa diệt gia cùng một chỗ, có loại một chút nhìn không thấu, nhưng càng nhìn càng mê muội dị tượng.

Nó quang mang lấp lánh, cũng có một loại đặc thù vận luật, có thể cùng Lý Tuần thể nội chân tức tương hỗ ứng hòa. Ngay tại cái này sát na, Lý Tuần U Minh âm hỏa tu vi liền lại tinh tiến một chút.

Lý Tuần thở dài một hơi, rút về thần niệm chân tức, thạch châu lại khôi phục nguyên bản âm đạm. Vừa mới mặc dù bất quá là mười mấy hơi thở thời gian, nhưng tâm lực hao phí chi cực, không thể so với mấy ngày trước đây chiến đấu thua kém quá nhiều, lúc này đã là toàn thân mồ hôi ẩm ướt, khổ sở cực kì.

Nhưng tất cả những thứ này cũng đều là đáng giá!

Hắn cười đặc ý, đem thạch châu thiếp thân thu hồi, cảm thấy tâm tình chưa hề tốt như vậy qua.

Tâm tình biến hóa cũng khiến cho hắn dừng khí tăng trưởng một chút, hắn cảm thấy đã có thể đi ứng phó hai tán nhân.

Lại bước vào cung trong lúc, đã là vào buổi tối, Lan Xạ viện đốt lên đèn đuốc, lô bồn hỏa quang từ màn bên trong lộ ra, ấm áp hoà thuận vui vẻ, nhưng Lý Tuần nhưng trong lòng thì một mảnh băng oánh.

Đi vào trong phòng, hắn trước cho hai tán nhân chào, cấp bậc lễ nghĩa chu đáo đằng sau, mới đưa hôm nay Lâm Vô Ưu một đoàn người tình báo, từng cái nói tới, thậm chí nàng đưa cho mình hai loại bảo bối, cũng lấy ra để bọn hắn nhìn.

Những này diễn xuất, để hai tán nhân tìm không thấy nửa điểm sơ hở, cũng làm cho trong lòng của hắn dừng khí càng tráng.

Nguyên lai hai người này cũng không phải là nước tát không lọt!

Hắn biết hai tán nhân hiện tại quan tâm nhất cái gì, liền đem có quan hệ Thanh Loan sự tình, kỹ càng nói tới, từ nhất cử nhất động của nàng, đến mình đối nàng cảm nhận, đồng đều chi tiết không bỏ sót, từng cái nói ra.

Cuối cùng mới nói ra kết luận: "Đệ tử coi là, những người này thật chỉ là đi ngang qua mà thôi, đối hai vị sư trưởng tịnh không có cái gì uy hiếp."

"Người nói không sai!" Âm Tán Nhân cười yếu ớt gật đầu, ánh mắt lại hướng về phía Huyết Tán Nhân, "Vi Bất Phàm, người cảm thấy thế nào?"

Huyết Tán Nhân cười đặc ý, trong tiếng cười đều là hung lệ lãnh khốc chi khí, chỉ nói đơn giản xuất bốn chữ: "Cơ hội trời cho!"

Lý Tuần trên thân run lên, biết trong lòng hai người đều đã tích trữ sát cơ! Hắn không rõ hai người tại sao lại có ý đồ với Thanh Loan, nhưng trong lòng đã

có quyết đoán , chờ lúc bọn họ khai chiến, nhất định phải chạy càng xa càng tốt!

Nếu không. . . Tam cái "Chân nhất" đẳng cấp tông sư đại chiến, chỉ sợ toàn bộ Tung Kinh thành còn chưa đủ bọn hăn chơi đâu!

Trong lòng của hăn đang đánh chủ ý, chợt thấy lưng phát lạnh! Gặp quý, đây là có chuyện gì? Trong chớp nhoáng này, Lý Tuần như bị mãnh thú để mắt tới! Cảm giác này cùng hai tán nhân thảo luận "Nguyên thai đạo thể" lúc, cơ hồ giống nhau như đúc!

Cổ của hăn cứng ngắc, khước mắt một điểm dư quang quét về phía hai tán nhân phương hướng, lại thấy không rõ đến tột cùng là ai đang đánh giá hăn, nhưng vô luận là ai, chuyện này với hăn tới nói, đều không phải là chuyện gì tốt.

Sau lưng của hăn bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, đang nghĩ ngợi có phải hay không phải nhanh cáo lui thời điểm, hai tán nhân lại trước hăn một bước — đầu tiên là Huyết Tán Nhân tại tiếng cười nhẹ bên trong, không thấy bóng dáng; ngay sau đó, Âm Tán Nhân cũng cất bước đi ra ngoài.

Lý Tuần không khỏi có chút mộng, chẳng lẽ cái này đánh rồi? Hăn vội vàng trở lại hỏi: "Sư thúc, các người đây là. . ."

Âm Tán Nhân ngoái nhìn cười một tiếng, trong đó không có nửa điểm lệ khí: "Mấy ngày nay, người phải thật tốt chiêu đãi khách nhân . Bất quá, miệng muốn phong được nghiêm một chút! Hiểu chưa?"

Lý Tuần sao có thể nói cái gì, chỉ liên tục không ngừng gật đầu.

Âm Tán Nhân vén rèm mà xuất, bên ngoài hàn phong mới thổi tới một chút, liền bị trong phòng hơi ấm xua tan.

Lý Tuần run lên nửa ngày, đang nghĩ ngợi rồi đi, sau lưng tiếng bước chân vang lên, hăn quay đầu lại, khi thấy Tần phi bưng tam cái chén trà đi tới, trong lòng chưa phát giác run lên.

Đây là hẳn biết được đối phương thân phận chân thật đằng sau, lần thứ nhất cùng nàng một chỗ, dĩ vãng năm vững sinh tử khoái cảm, cũng đã tan thành mây khói, thay vào đó, chỉ có lãnh thấm thấm, hàn sâm sâm ý sợ hãi. Nhưng hồng bút chính là, hẳn còn muốn làm ra buồn cười cường đại bộ dáng đến, như cái thằng hề tại đối phương trước mắt khoe khoang.

Tần phi đến gần, mặt mày thấp liễm, tại ôn thuận bên ngoài, tự có một phen ưu nhã Cao Hoa, nàng đi đến Lý Tuần trước mặt, dâng lên trà trản, Lý Tuần bận bịu nhắc tay tiếp nhận, nguy hiểm thật không có để trên tay phát run.

Sau đó, Tần phi lại lui ra một bước, cùng Lý Tuần kéo ra nhất định khoảng cách an toàn — cùng trước đó không có gì khác nhau.

Lý Tuần nhìn xem dáng dấp của nàng, trong lòng lại nhin không được sinh ra nghi hoặc.

Cho dù Lý Tuần đã rõ ràng biết Tần phi thân phận, biết nàng là có thể nhẹ nhõm sát mình một trăm lần tuyệt đỉnh tu sĩ, nhưng lúc này chính diện tương đối, nhìn nàng cử chỉ nói chuyện hành động, vậy mà nửa điểm cũng nhìn không ra dị dạng, nàng vẫn là như thế ưu nhã cẩn thận, thông minh lại yếu đuối.

Lý Tuần nhìn nàng chăm chăm, đem tinh táo cẩn thận tìm tòi nghiên cứu toàn giấu ở sắc dục huân tâm biểu tượng phía dưới. Nhìn một chút, hẳn chợt thấy được trong phòng thiếu đi người, thuận miệng hỏi một câu: "Cố Tần Nhi đâu?"

Tần phi thanh âm nhỏ mảnh đáp: "Là quốc sư đại nhân yêu nàng người yếu, để nàng ở bên ngoài nghỉ ngơi. Chân nhân, nàng xác thực mệt mỏi. . ."

Lấy Lý Tuần lúc này tâm cảnh, nghe vẫn muốn đỏ mặt lên. Tần phi lời này, chẳng khác gì là nói hẳn cùng Âm Tán Nhân mấy ngày nay thực sự quá mức hoang đường, nếu không phải Lý Tuần biết nàng nội tình, đơn giản liền muốn cho là nàng là động lòng trắc ẩn, muốn dùng mình chút sức mọn giữ gìn "Người cùng bị nạn".

Hảo thủ đoạn!

Lý Tuần thầm khen một tiếng, đem trà uống một hơi cạn sạch, nóng hồi nước trà tại hãn giữa ngực bụng bốc hơi vì thủy khí, lại thêm Tần phi lúc này mềm mại nhỏ yếu tư thái, dũng khí của hãn tựa hồ cũng bành trướng lên. Trong đầu hãn nổ lên một đạo lấp lóe, mà Thiên Minh Hóa Âm Châu thực chất cảm giác, thì cho hãn đem suy nghĩ hóa thành hiện thực động lực.

Cũng chính là trong chốc lát sự tình, hãn một phát bắt được Tần phi bả vai, cái này đột nhiên thô bạo cử động để nàng run lên. Lý Tuần làm ra không nhìn được biểu lộ, vung tay lên đem khay đánh bay, tiếp lấy ngay tại Tần phi tiếng kinh hô bên trong, đưa nàng ôm ngang lên, hướng trên giường đi đến.

Hết thầy cùng trước kia đều không hề khác gì nhau, Tần phi vẫn là loại kia không chịu nổi khi nhục, nhưng lại nhận mệnh đáng thương dạng, gương mặt xinh đẹp tại trong thống khổ lại dẫn ba phần xuân tình, đủ loại mâu thuẫn hạ, càng lộ ra khiến nam nhân khó mà kháng cự dụ hoặc. Nhưng lúc này, Lý Tuần nhưng trong lòng thì hàn ý thâm nhiên.

Cũng không phải là bởi vì hãn nhìn thấu Tần phi làm ra vẻ, trên thực tế, hãn sở dĩ sinh ra hàn ý trong lòng, thật sự là bởi vì hãn căn bản là nhìn không thấu! Cho dù hãn trong lòng sớm có kết luận, nhưng bây giờ, mặc hãn như thế nào kiểm tra dò xét, lại không cách nào từ đối phương trên mặt, nhìn ra nửa điểm mách khố!

Lúc này, hãn mới chính thức minh bạch dưới thân giai nhân đáng sợ.

Bất quá, ý niệm này chỉ là một cái thoáng mà qua, qua trong giây lát, hãn liền nửa thật nửa giả đắm chìm ở Tần phi trong nhục thể, Tần phi cũng y nguyên như ngày xưa, bất quá gần nửa canh giờ, liền không chịu nổi thảo phạt, hôn trầm trầm liền muốn thiếp đi.

Ngay vào lúc này, Lý Tuần tại tiếng cười nhẹ bên trong, xuất ra đồng dạng sự vật, hướng nàng chỗ tư mật nhất đặt, lạnh buốt xúc cảm, để Tần phi rùng mình

một cái, mở choàng mắt.

Trong mắt nàng lộ ra mê mang cùng sợ hãi xen lẫn thần sắc, biết rõ là giả, Lý Tuần cũng không nhịn được trong lòng cực kỳ vui sướng, hãnh cười nhẹ nói: "Chớ sợ, để cho ta xem, đến cùng có thể hay không nhét đi vào!"

Tần phi trên mặt hiện ra sợ hãi cầu xin thương xót thần sắc, càng hiềm thấy tại chuyện phòng the lúc mở miệng: "Chân nhân. . ."

Không đợi nàng nói xong, Lý Tuần tiếng cười dừng lại, trên tay phát lực, đem kia Trần Phong bảo châu bỗng nhiên chen vào. Tần phi hét lên một tiếng, thân thể toàn bộ cuộn lên, trên giường cọ xát giấy dựa, phù dung trên má ngọc, đã là lệ rơi đầy mặt.

Nhìn nàng cái bộ dáng này, Lý Tuần trong lòng lại thật sinh ra mơ hồ khoái cảm, dục cầu càng là vừa tăng, hãnh cười lớn ôm chầm đã toàn thân run rẩy mỹ nhân nhi, cười nói: "Như thế, chúng ta lại đến qua!"

Lần này hành vi cho đến Tần phi hôn mê hơn mười lần, liền hô hấp đều yếu ớt không chịu nổi lúc, Lý Tuần lúc này mới ngừng tay đến, đem bảo châu đào ra, ghé vào Tần phi bên tai nói: "Cũng hợp người ý rồi?"

Tần phi lúc này ngay cả mặt mày đều không mở ra được, nghe tiếng chỉ có thể hơi quay đầu đi, yên lặng rơi lệ.

Tư thế này, quả nhiên là có thể đem người tâm địa đều hóa, hết lần này tới lần khác Lý Tuần sẽ không ăn một bộ này, hãnh đem bảo châu trong lòng bàn tay vuốt ve hai lần, không khỏi đắc ý ngả vào Tần phi trước mắt, cười nói: "Cái này bảo bối như thế nào?"

Tần phi dung mạo u oán ngoái nhìn, liền tại nàng mê ly ánh mắt đi vào bảo châu bên trên sát na, Lý Tuần trong mắt tuôn ra hàn mang.

Cơ hồ tại cùng thời khắc đó, Tần phi trong mắt lướt qua một đạo kinh dị lấp

lóa, trong nháy mắt lại biến thành băng hàn lạnh lẽ. Nhưng mà, quang mang này chỉ lóa lên một cái, liền tại bảo châu tuôn ra tầng tầng điệt điệt xám trắng khí mang bên trong, thua trận.

Ánh mắt của nàng rất nhanh liền không mang xuống tới, thân thể vẫn một chút giãy động, liền Lý Tuần nhận thấy, xúc tu da thịt rõ ràng có nhất cái bản ngược xu thế, loại kia mãnh liệt lực bộc phát mặc dù tại chưa thành hình trước đó liền đã tiêu tán, kinh người tình thế, vẫn làm Lý Tuần sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

Nhưng cuối cùng, hãn vẫn là thành công!

Tại Thiên Minh Hóa Âm Châu lực lượng cường đại trước mặt, không có chút nào phòng bị Tần phi vẫn là mắc lừa, tại Lý Tuần thúc giục khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp phía dưới, bị quản chế cho nhân.

Lý Tuần cường tự đem một ngụm máu tươi nuốt trở vào, lấy thực lực của hãn, thôi động cái này bảo bối vẫn còn có chút miễn cưỡng. Hãn đem bảo châu đặt tại Tần phi trên trán, trên tay ấn quyết liên biến, theo bảo châu nội bộ khí mang dày đặc biến hóa, dẫn động tới Tần phi tâm thần, khiến cho để bản thân sử dụng.

Đây cũng là Thiên Minh Hóa Âm Châu lợi hại nhất mấy loại hiệu dụng một trong — hoặc thần.

Theo cái cuối cùng pháp chú kết thúc, Thiên Minh Hóa Âm Châu xám trắng khí mang dần dần nội liễm biến mất, hạt châu bề ngoài lại khôi phục thành Trần Phong bảo châu bộ dáng.

Lý Tuần hít sâu một hơi, đem bảo châu cầm xuống, đồng thời hô một tiếng: "Uyển Như!"

Tần phi đôi mắt bên trong dần dần nổi lên thần thái, Lý Tuần nín thở hơi thở, một cái tay mau chóng cầm chủ thủ, phong nhọn liền chổng đỡ tại Tần phi

thiên linh phía trên, nếu như nàng có cái gì dị động, Lý Tuần hội trước tiên lật thủ tời hoa.

"Người gọi ta?"

Tần phi hơi nghiêng quay đầu lại, trong mắt có mấy phần hiếu kì, nhìn không ra nửa điểm thần chí bị quản chế bộ dáng.

Lý Tuần nhìn chăm chăm con mắt của nàng, cho đến nhìn thấy con ngươi cạnh ngoài, có một đạo mơ hồ màu xám vòng tròn, hẳn mới thở dài một hơi, cái này "Vĩ đại" thành công, để Lý Tuần cơ hồ muốn reo hò phát tiết, nhờ có tâm hấn trí cực khác thường nhân, lúc này mới cố nín lại.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Chết Bí

Chương 03: Chết bí

Lý Tuần hít sâu một hơi, từ trong sự kích động hồi phục đằng sau, húc đầu liền hỏi: "Âm Tán Nhân đang hoài nghi ta cái gì?"

Tần phi không chần chờ chút nào, há miệng đáp: "Tu luyện U Minh khí tán tu kia. . ."

Còn không đợi nàng nói xong, Lý Tuần trong đầu âm vang chấn động, đã rõ ràng chính mình sai lầm chỗ! Hắn hung hăng nhất bàn tay đập vào trên đầu, giọng căm hận nói: "Làm sao lại quên loại chuyện nhỏ nhất này?"

Trong chốc lát, hắn đã hoàn toàn minh bạch.

Lúc ấy, hắn đem trên người mình U Minh khí vết tích, đều giao cho nhất cái có lẽ có tán tu, bởi vì lúc ấy Âm Tán Nhân lực chú ý toàn đặt ở Hà Mộ Lan đám người trên thân, cũng coi như dấu diếm đi qua.

Cũng từ khi đem Thiên Hành Kiện Tông một đoàn người giải quyết hết về sau, hắn người trong cuộc này, lại đối với mình từng tao ngộ cường địch không có chút nào lòng cảnh giác, lấy tâm hắn tư chi tinh tế tỉ mỉ, sao cho phép Âm Tán Nhân không nghi ngờ?

Lý Tuần kinh hãi sau khi, nhưng cũng cực cảm giác may mắn, biến hóa này chuyển hợp thẳng như trời trợ giúp, chẳng lẽ trong cõi u minh thật có thiên ý, để hắn tránh thoát một kiếp này?

Bỗng nhiên, Lý Tuần nghĩ đến nên như thế nào trừ khử chuyện này, bởi vậy

trước buông xuống một nửa tâm đến, hấn lại đem lực chú ý chuyển đến một vấn đề khác bên trên: "Cái gì là nguyên thai đạo thể? Thì có ích lợi gì?"

Ngoài cửa sổ thổi vào một cỗ gió mát, phát động màn lụa, xuyên thấu qua từng tia từng tia hàn ý.

Tần phi chỉ như chưa tỉnh, hỏi gì đáp nấy, khẽ hé môi son, chậm rãi nói đến, Lý Tuần tinh tế nghe, thoáng như chìm vào một trận trong ác mộng. . .

Nhiệt độ dần dần thấp, trong phòng lửa than tại lệt lệt âm thanh bên trong ảm đạm đi, bốc lên từng sợi khói nhẹ.

"Người ngược lại tốt hào hứng!" Không biết lúc nào, Âm Tán Nhân không ngờ cười mỉm đứng ở trước giường, nhìn xem Lý Tuần đem Tần phi vừa đi vừa về loay hoay, giày vò đến nàng chết đi sống lại, đã là thở ra thì nhiều, nhập khí ít, mắt thấy muốn không được.

Lý Tuần làm ra bị hoảng sợ bộ dáng, ngạc nhiên ngẩng đầu, thấy là Âm Tán Nhân, mới xấu hổ cười một tiếng, bần bịu dừng tay tìm quần áo khóa thân tử, hấn nhảy xuống giường hướng Âm Tán Nhân hô: "Sư thúc. . ."

"Dừng lại làm cái gì? Dạng này không thật tốt sao?" Âm Tán Nhân mỉm cười, ánh mắt lưu chuyển ở giữa, càng là diễm lệ không gì sánh được.

Tại nàng nhẹ nhàng thoáng nhìn phía dưới, Lý Tuần chỉ cảm thấy trên thân tê rần, chưa phát giác nghĩ đến mấy ngày trước, tại trên giường này lớn mật hoang đường, lại nghĩ tới kia đã kích thích lại mơ hồ hương diễm ẩn tượng, trên thân nhất thời lên phản ứng — lần này không cần giả, hấn liền xấu hổ muốn chết, bần bịu hấp khí co lại eo, làm cái dở dở ương ương khom người: "Sư thúc chê cười, đệ tử kỳ thật không phải. . ."

Hấn đang muốn đem dự bị tốt lí do thoái thác nói ra, lại bị Âm Tán Nhân đánh gãy: "Người ở chỗ này vừa vặn, ta có chuyện muốn người đi làm!"

"A?" Sự biến hóa này lại là vượt quá Lý Tuần dự kiến, nhưng hắn phản ứng rất nhanh, lập tức nói, "Có việc đệ tử gánh vác lao động cho nó, sư thúc có chuyện gì?"

"Ha ha, có đệ tử như vậy, ngược lại là bớt lo!" Nói chuyện lại là Huyết Tán Nhân, hắn không biết ở một bên ẩn bao lâu thời gian, lúc này mới hiện thân ra, tuy là đang cười, thần sắc trên mặt lại hết sức âm trầm, thấy Lý Tuần trong lòng lại là máy động.

Đang nghĩ ngợi, Lý Tuần trước mắt liền nhiều một mảnh vải vóc.

Nhìn một cái, cái này vải vóc vẽ lấy cực đường cong phức tạp, giống như là một tấm bản đồ, đợi hắn cung cung kính kính hai tay tiếp nhận, lân cận xem xét, quả nhiên! Phía trên này vẽ chính là cách Tung Kinh thành tây trong vòng hơn mười dặm một chỗ đồi núi khu vực, chỉ là bản đồ này đằng sau những cái kia rõ ràng không phải nhất cái bút pháp to tuyền, lại là cái gì?

"Đây là một bộ phù văn trận quyết, người cầm nó đi nơi này bố trí, trong vòng ba ngày, nhất định phải hoàn thành, không được có mảy may sai lầm!" Huyết Tán Nhân trong mắt quang mang lạnh lùng, hiển nhiên việc này không thể coi thường.

Lý Tuần trong miệng luôn mồm xưng vâng, lại không rõ, việc này hai tán nhân tiện tay liền có thể làm, làm gì để hắn đi?

Cái này nghi hoặc tự nhiên tạc trên nét mặt biểu lộ ra, Huyết Tán Nhân thấy thế trừng mắt liếc hắn một cái, Âm Tán Nhân ngược lại cười nói: "Người không cần hoài nghi, hai người chúng ta lúc này ra ngoài đã không tiện lắm. . . Thanh Loan Băng Tâm sáng long lanh, có động tác gì là không gạt được nàng, lúc này mới muốn người làm việc, người cũng minh bạch?"

Kết hợp mới vừa từ Tần phi nơi đó đạt được tin tức, Lý Tuần trong lòng nhất thời giật mình, trong lòng hắn lạnh lẽo, nhưng trên mặt lại vẫn là một bộ nửa hiểu nửa không, lại sâu minh bản phận khuôn mặt, làm được vừa đúng.

Hắn vừa cẩn thận nhìn một chút cái này cái gọi là phù văn trận quyết, bày ra ham học hỏi hiểu học khôn mặt, hướng Huyết Tán Nhân hỏi: "Sư phụ, cái này trận quyết nên dùng cỡ nào tâm pháp thôi động?"

Huyết Tán Nhân đối với hắn tinh quái cũng là rất hài lòng, quét mắt nhìn hắn một cái, rất sáng khoái giao cho hắn thi pháp tâm quyết, Lý Tuần ghi lại đằng sau, liền muốn hành lễ cáo lui, chỉ là mới đi ra khỏi mấy bước, hắn bỗng làm ra bưng tỉnh trạng quay đầu, hướng Âm Tán Nhân nói: "Sư thúc, có chuyện đệ tử nghĩ mạo muội xin hỏi một chút. . ."

Âm Tán Nhân khá kỳ quái cho Lý Tuần phản ứng, gật gật đầu, ra hiệu hắn nói tiếp.

Lý Tuần gãi đầu một cái, làm ra một bộ ngượng ngùng bộ dáng, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Sư thúc, kia mấy món bảo bối, ngài dùng không có?"

Hắn nói là Âm Tán Nhân thu tập được hoa đào huyết những vật này, cũng chính là để cái này hoàng cung đại nội loạn thành một bầy kẻ cầm đầu, Âm Tán Nhân đương nhiên biết, nàng mắt sáng lên, cười nói: "Này cũng không có, làm sao, người muốn dùng?"

Lý Tuần cuống quít khoát tay: "Không không, đệ tử chỉ là bỗng nhiên nhớ tới, lúc trước Cổ Tần Nhi mấy người xông tới thời điểm, còn có nhất cái dường như U Hồn Phệ Ảnh Tông cao thủ, mấy ngày nay hoàn toàn không có tin tức, bên trong là không phải có gì đó cổ quái? Đệ tử có chút bận tâm. . ."

Hắn ánh mắt liếc nhìn sau tấm bình phong địa đạo, trong đó chi ý, không cần nói cũng biết.

"Ồ?" Âm Tán Nhân trên mặt hắn hữu lộ ra vẻ kỳ dị, một cái giọng nghi vấn nói kéo đến thật dài.

Lý Tuần dùng khước mắt liếc qua dò xét Âm Tán Nhân sau lưng Tần phi, gặp nàng khẽ giật mình đằng sau, vài không thể xem xét lắc đầu.

Đón lấy, Âm Tán Nhân cả cười: "Là, quả thật có dạng này một người. . . Ta đã biết, khó được người có phần tâm tư này!"

Lý Tuần chỉ cảm thấy trong lòng bỗng nhiên buồn lòng, kia tích ở trong lòng đã lâu uất khí có tản ra dấu hiệu, mặc dù chỉ kéo dài một sát na, nhưng đã như người chết chìm, đột tiếp nước mặt hút mạnh một ngụm không khí mới mẻ, chính là lại cắm vào trong nước, cũng có thể chống đỡ thêm một hồi, hẳn đã rất thỏa mãn.

Hắn không nói thêm lời nào, hướng hai tán nhân sau khi hành lễ, liền lui ra ngoài.

Xuất cung cửa, Lý Tuần khoe miệng khiên động, cười nhẹ một tiếng, nhưng rất nhanh, lại là mây đen lên mặt.

"Nguyên thai đạo thể! Ta thế nào lại là nguyên thai đạo thể?"

Hắn cơ hồ là vô ý thức lên ngựa, tin mã do cương, cũng mặc kệ con ngựa chạy đến đâu bên trong, trong đầu, đều là Tần phi thổ lộ ra tin tức.

Nguyên thai đạo thể, tiên thiên căn cốt tuyệt hảo, từ đó tu đạo tất thành đường bằng phẳng. Mà ở trong quá trình này, các loại lượng biến đổi không cách nào tính toán, rất khó đạt thành thập toàn thập mỹ. Lấy Lý Tuần làm thí dụ, Âm Tán Nhân liền đoán chừng hẳn là tại lịch kiếp bên trong đã xảy ra biến cố gì, cho nên tam sinh câu diệt, thành tựu "Cô sát" chi tướng.

Đối thế gian tu sĩ mà nói, nguyên thai đạo thể kia trải qua kiếp số, thông thấu không tì vết thể phách tinh nguyên, lấy vì đỉnh lô, có thể rèn luyện tự thân hỗn tạp chân tức.

Ngoài ra, còn có nhất cái càng thêm tà ác biện pháp, âm thầm lưu truyền tại Thông Huyền Giới bên trong.

Lý Tuần vừa nghĩ tới Tần phi cuối cùng nói cái phương pháp kia, trên thân

mồ hôi lạnh không khỏi chảy ròng ròng mà xuống, thần trí bỗng nhiên tỉnh táo lại. Lúc này, con ngựa đã chạy đến nhất cái đầu phố, Lý Tuần mơ hồ nhận một chút phương hướng, ghìm lại dây cương, liền hướng về thành Tây phóng đi.

"Đi thôi. . ." Trong lòng của hãn chuyển ý nghĩ này, "Có bao xa, liền chạy bao xa!"

Nhưng ở con ngựa bước ra một bước về sau, hãn vừa khổ cười lên: "Đi? Hướng đi đâu? Coi như trong vòng một đêm chạy một nghìn dặm, bị bắt trở về, cũng bất quá là thời gian một cái nháy mắt. . ."

Lại nói, thiên địa mệnh mông, có thể chạy trốn tới đi đâu? Liên Hà sơn? Hắc hắc, chỉ cần hai tán nhân tại sơn môn khẩu hô như vậy vài tiếng, kết quả của mình chỉ sợ không thể so với tại hai tán nhân trong tay hảo quá nhiều!

Đầu óc suy nghĩ chuyển trăm ngàn cái, lại như cũ không có nửa cái có thể cứu hãn một mạng, kết quả là khiến cho đầu hãn đau nhức muốn nứt, chỉ có thể thở dài một hơi, mạnh đẽ xuống phân loạn tâm tình.

Trước mắt cửa thành đang nhìn, hãn vẫn là quyết định, trước hoàn thành hai tán nhân nhiệm vụ lại nói.

Nhiệm vụ này. . . Đại khái là vì chính mình đào mộ đi. . .

Tung Kinh thành tây nhưng nói là trong vòng phương viên mấy trăm dặm, địa hình phức tạp nhất địa phương, mảng lớn đồi núi đem bảy tám nhánh sông cắt chém được phá thành mảnh nhỏ, cuối cùng lại tại "Đàn hồ" hợp thành vì một chỗ, vượt thành mà qua, tụ hợp vào Thái Khang sông.

Nơi đây con đường gập ghềnh, địa thế phức tạp, gặp phải tình huống như thế này, mặc dù Huyết Tán Nhân địa đồ có chút kỹ càng, nhưng Lý Tuần tìm được chỗ kia chỗ thời điểm, cũng đã là vào buổi tối.

Chỗ này địa điểm cách đàn hồ rất gần, là cái do bảy tám cái gò núi làm thành

tiểu cốc, Lý Tuần chỉ một bước vào nơi đây, liền sinh ra cảm ứng, trong lòng vừa mới động, liền đem công pháp hoán đổi đến "Huyết Thần Tử" bên trên, quả nhiên cảm giác càng thêm rõ ràng — nơi này trước kia tuyệt đối đã bị "Chỉnh lý" qua! Dựa vào đối phù văn mẫu cảm, Lý Tuần tại trong tiểu cốc lượn quanh một vòng, tìm được chỉ ít hơn hai mươi xử phù văn khắc hoạ vết tích, sẽ liên lạc lại trên bản đồ chỗ bày ra, trong lòng đã minh bạch bảy tám phần.

Hắn đối « Huyết Thần Tử » phù văn thể hệ hiểu, đương nhiên so ra kém đối Minh Tâm Kiếm Tông trình độ, nhưng vạn pháp quy nhất, có mạch suy nghĩ cùng kinh nghiệm, nghiên cứu cũng coi là xe nhẹ đường quen.

Như vào ngày thường, hắn có lẽ sẽ đối cái này dị loại phù văn tỏ vẻ ra là hứng thú nồng hậu, thế nhưng là, hiện tại hiển nhiên không phải nghiên cứu thời cơ tốt.

Hắn chỉ là làm từng bước dựa theo đồ bên trên ra hiệu, đến khắc hoạ, cải biến lúc đầu bố trí, bất quá, mấy trăm đầu đường vân, mỗi một đầu đều cần ngưng định tâm thần, toàn lực hành động, cho dù hắn gần nhất công lực gặp trưởng, vẫn làm được mười phần vất vả, thường thường hơn mười đầu xuống tới, liền muốn nghỉ ngơi một lát, hồi phục khí lực.

Hắn nơi này làm được vất vả, nhưng nếu là Huyết Tán Nhân trông thấy hắn tiến độ, sợ là có thể đem con mắt cho trừng ra ngoài!

Huyết Tán Nhân kia ba ngày kỳ hạn, tuyệt không phải hời hợt nói chuyện, hắn là dựa vào Lý Tuần tu vi đoán chừng mà đến tiến độ, cũng hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Lý Tuần tại cấm chế phù văn chi đạo bên trên kiến thức, cùng hắn bản thân thực lực, thực là có cách biệt một trời!

Kia là tiểu tông sư cấp thiên phú và tu vi, kém chỉ là kinh nghiệm mà thôi.

Công trình tới gần hồi cuối thời điểm, đêm đã tối đen, mượn điểm điểm tinh quang, hắn chính vẽ lấy cuối cùng bốn đường vân.

Cái này bốn đầu phù vân, quan hệ đến toàn bộ trận quyết thống hợp, tuyệt đối không thể có chút sơ xuất.

Ngay tại họa cái này bốn đường vân thời điểm, trong lòng của hãn thần ngưng duy nhất, mỗi một bản tia lực đều khiên động thể nội huyết thần chi lực, từng li từng tí, trút xuống tại đây.

Nhưng mà không tự chủ, mới khắc xuống các loại đường vân, ùn ùn kéo đến, đây không phải hãn cố ý gây nên, chỉ là trong đầu tự động đem các loại mạch lạc thống hợp chỉnh lý, thôi diễn xuất đủ loại biến hóa.

Động tác trên tay của hãn không ngừng, chân tức chăm chú thời điểm, cũng được xưng tụng là thần ngưng chí hợp, hết lần này tới lần khác trong đầu lại là một phen khác suy nghĩ, ngược lại giống như biến thành hai người, không can thiệp chuyện của nhau, kỳ diệu vô cùng.

Mắt thấy một đầu cuối cùng đường vân đã khắc một phần ba, trên tay hãn đột nhiên dừng lại. Tựa như cùng từ một giấc chiêm bao bên trong tỉnh lại, trên thân khắp cả người sinh lạnh: "Phù này vân. . ."

Hãn ném đi trong tay công cụ, lấy cực nhanh tốc độ trong cốc lượn quanh mười mấy vòng, án lấy trong lòng thôi diễn kết quả, tinh tế xem một lần, càng là xem tiếp đi, sắc mặt của hãn cũng liên càng khó nhìn.

"Đất này khí lưu động, rõ ràng là do trong thành mà đến, đối lúc trước tự nhiên xu thế, do huyết thần chi khí dẫn đường địa mạch, cái này cần bao nhiêu năng lượng liều lượng? Còn có, theo cái này tình thế, địa khí thịnh nhất chỗ, xác nhận. . ."

Hãn tại nguyên chỗ run lên nửa ngày, bỗng dừng như như kẻ điên nhảy dựng lên, như cuồng phong lướt qua tiểu gò núi, hướng về đàn hồ phương hướng chạy đi. Phía trước thủy khí càng ngày càng dày đặc, cũng bất quá mười mấy hơi thở thời gian, ở dưới ánh sao, sóng gợn lăn tăn mặt hồ liền ánh vào hãn trong mắt.

Lý Tuần thân hình không ngừng chút nào, thân hình nhảy lên, liền nhảy xuống nước, cực lực lặn xuống.

Càng tiếp cận đáy hồ, trong lòng của hắn cảm ứng thì càng mãnh liệt, hắn duỗi ra một ngón tay, chỉ hướng phía trước, phía trên huyết thần linh khí có chút phun trào, dựa vào một chiêu này, hắn xác định phương hướng, lập tức lại không chần chừ, thân hình nhất rời, thẳng chìm đáy hồ, nơi đây có thể thấy rõ, đáy hồ đỏ tươi đáng sợ quỷ dị vết cắt.

"Quả nhiên!" Dưới nước không thể thở nổi, Lý Tuần không thể không đem trong lồng ngực khó chịu đều đè ép trở về, trên mặt hắn càng là âm trầm, thân hình tăng tốc, dọc theo một cái phương hướng, cá vọt ra ngoài.

Càng đi về trước hành, linh khí càng là nồng hậu dày đặc, Lý Tuần cẩn thận từng li từng tí thuận đường vận biến hóa, tốc độ không giảm, cẩn thận lại tăng thêm mười phần!

Như thế đi tiếp chỉ ít mấy dặm đường, đã xem toàn bộ đáy hồ xuyên qua, trước mắt lờ mờ, đã là tiếp cận bờ hồ vách đá, mà dựa vào cảm giác, phía trước một mảnh thủy vực xoay tròn phun trào, dường như có mạch nước ngầm tồn tại.

Lý Tuần cau mày bước một bước về phía trước, trong lòng đột nhiên phát lạnh, dưới chân lập tức định trụ, ngay sau đó, thân hình của hắn liền hoàn toàn không có nửa chút trọng lượng thuận dòng nước lui về phía sau, rút lui thẳng đến xuất bên ngoài hơn mười trượng, mới lấy thiên nhãn chi thuật, cẩn thận từng li từng tí hướng bên kia nhìn sang.

"Đó là cái gì quái vật?"

Lý Tuần trong lòng rét run, tại thiên nhãn quan sát phía dưới, chỉ gặp kia mạch nước ngầm chỗ sâu, chính là một người thân động khẩu lớn nhỏ, nước hồ cùng trong cửa hang dòng nước tương kích dâng, mặc dù tại dưới nước im ắng, nhưng này loạn lưu lật qua lật lại cảnh tượng mười phần khiếp người.

Đối Lý Tuần tới nói, cái này cũng không có gì, nhưng mà, khiến cho hãn không cách nào sơ sót là, tại kia cửa hang trước đó đang có một đoàn màu đỏ nhạt quang ảnh phi tốc lưu động, chợt chỗ này phía trước, chợt chỗ này ở phía sau, lặc lự hư ảnh cơ hồ muốn nối thành một mảnh! Lấy Lý Tuần nhãn lực, mà ngay cả bản thể của nó hình dạng đều thấy không rõ lắm.

Bất quá kỳ quái là, cái này quang ảnh vô luận như thế nào bay lượn lưu động, phạm vi hoạt động tổng không có vượt qua phương viên khoảng ba trượng, cần vượt qua cái này nhất phạm vi sát na, liền bị một loại nào đó lực lượng vô hình bắn ra trở về, đều không ngoại lệ.

Lý Tuần bản năng cảm giác được, kia xác nhận nhất cái vật sống, trong lòng của hãn khê động, cố gắng phân biệt cửa hang tả hữu, quả nhiên để hãn nhìn ra môn đạo.

Cửa hang tả hữu trên vách đá, trong lúc mơ hồ có chút quy tắc bóng đen, lấy Lý Tuần đối phù văn hiểu rõ đến xem, đây rõ ràng chính là một chỗ cấm chế lợi hại, cùng Minh Tâm Kiếm Tông những cái kia "Ôn tồn lễ độ", lưu nhân chỗ trống cấm chế so sánh, cái đồ chơi này nhưng là muốn thô bạo quá nhiều.

Hãn cũng không biết nơi này tiền căn hậu quả, nhưng điểm này cũng không trở ngại hãn đối tình thế phán đoán! Không cần lại nghĩ, thân hình hãn bỗng nhiên bên trên vọt, thẳng tắp phá vỡ mặt hồ, rơi xuống trên bờ.

Hãn dậm chân, trong lòng nhất tự, hai tán nhân thủ đoạn quả nhiên là kín không kẽ hở! Tại cái này liên quan khóa điểm chen vào như thế nhất cấm chế, đáng sợ hay không đã lâu không đi nói, chỉ cần cấm chế này an trí thông tâm cảnh báo một loại thủ pháp, hãn liền cầm cái đồ chơi này không có nửa điểm biện pháp!

Bất quá, hãn lại nghĩ tới , dựa theo lẽ thường, mặc cho hai tán nhân như thế nào thần thông, di sơn đảo hải sự tình cũng không thể hay làm, hai người mặc dù tạm thời cải biến địa mạch hướng đi, lại chính là một lần là đủ, đi hướng đã

không có khả năng lại có lớn cải biến, nhiều nhất chỉ là làm chi tiết chỉnh lý!

Như thế. . . Trong đầu hần mạch suy nghĩ trong nháy mắt bách chuyển, thật lâu, hần trầm thấp hừ một cái, một chút phán đoán phương hướng, lần nữa bay lượn ra ngoài.

Tới gần bình minh thời điểm, hần rốt cục đi tới địa đầu, mặc dù phi bên cơ hồ một đêm, nhưng trên thực tế, lúc này hần cách đàn hồ cũng bất quá hơn mười dặm đường mà thôi.

Tại mấy cái này canh giờ bên trong, hần trước sau suy tính mấy chục lần, cơ hồ tại Tung Kinh ngoài thành lượn quanh ba vòng, hành trình mấy trăm dặm, cuối cùng mới tìm được cái này một chỗ tại.

Đây là nhất cái đồi núi khu vực hiểm thấy động rộng rãi, xác nhận gần với nguồn nước còn có sông ngầm chảy qua mới lấy hình thành. Lại không quản trong này đến tột cùng có cái gì, chỉ Lý Tuần một đường đi tới thấy đủ loại, liền đủ để khiến hần mặt không còn chút máu, khí tự thần tiêu.

Cái này đâu còn là vương triều kinh đô, dưới chân thiên tử, thế gian phần hoa nhất vị trí?

Tung Kinh bốn phía, trong ba trăm dặm, vô luận núi, cốc, sông, ruộng, chư mới địa thế, đều bị nhân lấy thủ đoạn thông thiên, khắc xuống phù văn cấm chế. Mà vì làm cấm chế phát huy lớn nhất hiệu lực, Tung Kinh chung quanh địa khí linh mạch, đều bị khác biệt trình độ thay đổi tuyến đường không chế.

Một đêm này Lý Tuần cười ngựa xem hoa, chỉ là coi đại khái, đã bị cái này rộng đến mấy trăm dặm kinh thiên thủ bút chặn động đến nói không ra lời.

Chính là năm đó, Thông Huyền ba mươi ba tông môn vì giết chết Thiên Yêu Phượng Hoàng bố trí xuống Thiên Tru tuyệt trận, đại khái cũng bất quá như thế a!

Mà trước mắt cái này động đá vôi bên trong, lại sẽ là cái gì?

"Không có ý nghĩa!" Lâm Vô Ưu vuốt vuốt nàng mới kết tiểu bím tóc — đây là kinh thành quý tộc thiếu nữ gần nhất khá lưu hành kiểu dáng, dùng trên người Lâm Vô Ưu, càng lộ ra nàng xinh xắn động lòng người, một phái ngây thơ.

Nhưng nàng nói lời, lại làm cho Lý Tuần một trận phát run: "Gần nhất thật tìm không thấy chơi vui đồ vật nữa nha! Ai, hướng nam vừa đi, có lẽ sẽ tốt một chút?"

Những ngày này Lâm Vô Ưu cơ hồ đem trong kinh thành ngoại toàn chơi mấy lần. Nàng là điển hình thích thú tới lui cực nhanh tính cách, lúc bắt đầu còn hào hứng dạt dào, nhưng mấy ngày đằng sau, liền lại cảm thấy không có ý nghĩa, lúc này nói đi, cũng là bình thường.

Liền Lý Tuần bản tâm tới nói, tên tiểu ma đầu này có thể mau mau rời đi, thật sự là ông trời mở mắt, nhưng mà, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng minh bạch, hai tán nhân thế nhưng là tuyệt sẽ không đồng ý!

Nồi lớn vừa mới trên kệ, con vịt liền muốn bay đi, đây là cái gì đạo lý? Có thể tưởng tượng, chỉ sợ các nàng chân trước bước ra cửa thành, hai tán nhân sát thủ liền muốn đến. Đương nhiên, bọn hắn cũng sẽ không để ý, tiện tay nhất bàn tay đem hãn cái này hành sự bất lực tiểu tử đập thành thịt muối.

Cho nên, hắn chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí bồi nói nói: "Sư tỷ người muốn rời kinh sao?"

"Chơi đến không thoải mái, đương nhiên muốn đi đi!" Lâm Vô Ưu trả lời không có lá gan không có phổi, một chút cũng không chiếu cố Lý Tuần tình huống, "Thế nào, muốn cùng ta cùng đi sao? Ân, ta là không có gì a, chính là Thanh di bên kia khó mà nói!"

Lý Tuần hơi có chút dở khóc dở cười, nhưng Lâm Vô Ưu lời này thực sự khó

trả lời, vội vàng phía dưới, hăn ấp úng nửa ngày, cũng không nói xuất cái một hai tới.

Gặp Lý Tuần như thế khó chịu, Lâm Vô Ưu quyết lên miệng, cũng Lý Tuần thực sự không biết trong nội tâm nàng đến tột cùng là thế nào nghĩ.

Ở chung nhiều như vậy thời gian, Lý Tuần là càng ngày càng đoán không ra vị sự tỷ này tâm tư, nói nàng ngây thơ đi, cái kia có thể thấu thị lòng người "Trực giác" làm cho lòng người bên trong hơi sợ, nói nàng lão gian, nàng lại tổng xử lý xuất một chút ngây thơ sự tình ra, mà lại, nhìn không ra nửa phần làm ra vẻ.

Chính là mâu thuẫn như vậy, làm Lý Tuần trong lòng luôn có chút đề phòng, làm việc cũng liền càng ngày càng cẩn thận. Đợi hăn chịu qua trận này, rút cái không, giống như vô ý hỏi một tiếng: "Sự tỷ chuẩn bị khi nào khởi hành a?"

"Ừm, còn chưa nghĩ ra, có lẽ hiện tại liền đi đâu!" Lâm Vô Ưu cười híp mắt nhìn hăn một cái, "Ta biết trong lòng người đang suy nghĩ gì, nhất định là ngóng trông ta cùng Thanh di mau chóng rời đi, cũng may nơi này hô phong hoán vũ đi!"

Lý Tuần lộ ra có chút xấu hổ, không có phủ nhận.

Lâm Vô Ưu xinh xắn hừ một cái, rơi quay đầu lại liền đi, Lý Tuần đang muốn đuổi theo, bị nàng khoát tay ngăn trở: "Quên đi thôi, bản tiểu thư cũng không nguyện làm quốc sư đại nhân tiền đồ! Loại chuyện này làm nhiều rồi, nói không chừng sẽ bị người nào hạ chú đâu!"

Nói xong, nàng đối Lý Tuần làm cái mặt quý, tỏ vẻ khinh thường, sau đó nhanh thứ mấy bước, chuyển qua góc đường, rất nhanh liền không thấy.

Lý Tuần nhìn xem dòng người rộn ràng đầu phố, cau mày đứng một hồi, đằng sau vài cái bị hăn kéo tới làm hạ nhân sai sử hoàn khổ tử đệ tới góp thú, lại bị hăn đẩy ra, thuận tay dắt một con ngựa, cũng không nói chuyện, trực tiếp liền bay đi.

Trong phủ Phúc Vương, Phúc vương Lý Tín khá kỳ quái Lý Tuần ý đồ đến, vị này đối "Đại sự" cũng không mưu cầu danh lợi trường tử, hôm nay vội vàng giục ngựa mà đến, vậy mà vẫn muốn tại khi nào khởi sự! Hắn trầm ngâm một chút, đáp: "Ngay tại hai ngày đằng sau!"

Bên cạnh Lý Tông hơi có chút hưng phấn: "Kinh thành đại sự định rồi! Chúng ta nhất định có thể nhất cử công thành!"

Lý Tín nhìn hắn một cái, mỉm cười, nắm lên trên bàn vàng sáng tơ lụa, đối Lý Tuần nói: "Tuần nhi, người nhìn đạo này ý chỉ mô phỏng được như thế nào?"

Lý Tuần nhận lấy, chỉ là khẽ lược một chút, liền đem nó đưa cho Lý Tông, hắn liền nói: "Mấy ngày nay, phụ thân còn phải cẩn thận một chút. . . Khi đó hài nhi muốn ứng phó vài cái khó giải quyết nhân vật, liền không cùng phụ thân cùng nhau, tông đệ, người phải nhiều hơn chiếu ứng mới là!"

Lý Tín liền giật mình, tiếp lấy liền hỏi: "Khó giải quyết nhân vật? Thế nhưng là cái kia cả ngày cùng người tại cùng một chỗ tiêu cô nương?"

Lý Tuần khẽ gật đầu: "Nàng cùng nàng vị kia Thanh di, thực lực chính là sư phụ hai người cũng muốn kiêng kị ba phần, lại hi nộ vô thường, làm việc quái dị, vì ổn thỏa mà tính toán. . ."

Lý Tín nghe vậy, như có điều suy nghĩ, nhẹ gật đầu.

Lý Tuần đã đã nhận được tin tức, là xong lễ cáo lui. Tại phóng ra cửa phòng một sát na, hắn ngẩng đầu nhìn một chút, Lý Tín cũng không phát giác động tác của hắn, chỉ là cau mày suy tư các loại khả năng phát sinh biến cố.

Về phần Lý Tông, thì lắc đầu lắc lư, thì thào đọc lấy "Chiếu thư" bên trên văn tự. Lý Tuần trong lòng có chút âm đạm, cuối cùng bình tĩnh lại.

Ra cửa phủ, Lý Tuần phóng ngựa thẳng đến hoàng cung, hoàng thành binh sĩ thái giám sớm đem tiêu quốc này sư trở thành nửa cái chủ tử, không nói hai lời,

khai môn cho đi, mặc cho Lý Tuần phóng ngựa phi nhanh mà vào. Dạng này giá thức, khiến một chút tại bên ngoài cửa cung đợi gặp quan viên mí mắt trực bính.

Lý Tuần mới mặc kệ người khác ra sao ý nghĩ, thẳng trì đến Lan Xạ viện trước, hấn phi thân mà xuống, bước chân không ngừng, vung mở ân cần tiến lên phục thị thái giám, thuận miệng hỏi: "Quốc sư có đó không?"

"Tại, tại, ngay tại phòng trong đả tọa!"

Nói chuyện chính là nơi này thái giám đầu mục Mã Đức thuận, người này tuổi không lớn lắm, chừng ba mươi tuổi, lại là tinh quái cực kì, làm việc vừa vắn, miệng càng nghiêm, từ Lý Tuần cùng Tần phi sinh ra sự tình đến về sau, hấn đem cái này Lan Xạ viện chinh thành bèn chắc như thép, không lộ nửa điểm phong thanh, Lý Tuần cũng là khá tán thưởng.

Lý Tuần phía trước vừa đi, Mã Đức thuận đi theo sau, miệng bên trong ngay cả điệt nói lên lúc này trong nội viện tình huống: "Nương nương buổi tối hôm qua ngủ được muện, lúc này còn chưa khởi đầu, ngược lại là vị kia Cố cô nương, khó được ra trong viện. . ."

Lý Tuần thân hình dừng lại, Mã Đức thuận biết cơ ngậm miệng, lui xuống. Lý Tuần tại nguyên chỗ tự định giá một hồi, quay người lại, hướng về phía sau đình viện đi qua.

Nói đến, cái này hơn nửa tháng, Lý Tuần còn chưa bao giờ thấy qua Cố Tần Nhi dưới giường bộ dáng, đến mức nhìn thấy nàng lúc, đúng là ngơ ngác một chút.

Đây là Cố Tần Nhi sao?

Còn nhớ kỹ hôm đó mới gặp, tử sắc y kiếm, lệ tư thiên thành, kia là khắp cả người linh tú cùng thiên chân; mà lúc này, nàng một thân mộc mạc váy dài, ngoại khoác cùng màu lông chồn áo choàng, vài cùng ngoài phòng tuyết đọng hòa làm một thể, đứng ở cầu cảnh rơi mai trước đó, cũng đã réo rắt thảm thiết bi

thương, mê ly nếu như mất.

Lý Tuần đi đến bên người nàng, vẫn không có đạt được bất luận cái gì hưởng ứng, nàng chỉ là nhìn xem sắp sửa héo tàn hoa mai, kinh ngạc không nói. Lý Tuần nghĩ nghĩ, nắm vuốt cầm của nàng, đem mặt của nàng đảo ngược, bốn mắt nhìn nhau.

Cổ Tần Nhi ánh mắt làm hấn có chút tim đập nhanh, kia trong đó không có cừu hận cùng điên cuồng, có chỉ là trống rỗng mờ mịt, ánh mắt bên trong thậm chí khuyết thiếu tiêu điểm, Lý Tuần cái này một người sống sờ sờ phía trước, nàng lại giống như là đang nhìn xa xôi bầu trời.

"Có lẽ, nàng điên rồi?" Lý Tuần hít sâu một hơi, ngón tay tại nàng mỡ đông trên hai gò má lướt qua, cảm giác lạnh băng băng, không có một chút nhiệt độ.

Sau đó, ngón tay lại chuyển qua nàng tuyết nơi cổ, nhẹ nhàng ma sa, lần này rất cục có phản ứng, Cổ Tần Nhi thân thể run rẩy một chút, trong miệng phát ra một tiếng vài không thể nghe thấy than nhẹ, khuôn mặt cũng nhanh chóng đỏ lên.

Phản ứng này rất bình thường, bị hấn cùng Âm Tán Nhân ngày tiếp nối đêm tra tấn, thỉnh thoảng làm thái bổ, đã để Cổ Tần Nhi thân thể miễn cảm đến nhất cái rất cao trình độ, không chịu được Lý Tuần như khiêu khích thủ pháp cũng là chuyện đương nhiên. Nhưng mà phản ứng như vậy, lại làm cho Lý Tuần hào hứng hoàn toàn không có.

Dạng này Cổ Tần Nhi, cùng trong kỹ viện linh hồn chôn vùi kỹ nữ khác nhau ở chỗ nào? Cũng tại thời khắc này, Lý Tuần mới giật mình mình bạch, trước đó hơn mười ngày, hấn đến tột cùng làm chuyện như thế nào ra!

Trong lúc nhất thời, trong lòng của hấn không biết là tư vị gì, rút về tay đến, lại không để ý đã động tình nữ tu, trực tiếp đi vào nhà.

Phía sau hấn, Cổ Tần Nhi trong miệng mũi khí tức dần dần bất ổn, dưới chân

càng là ảo đảo một chút, đúng là ngã trên mặt đất.

Mã Đức theo kinh ngạc để vài cái cung nữ dìu nàng, trong sân loạn thành một bày, mà những này âm thanh chỉ ở Lý Tuần bên tai chảy qua, dần dần không thể nghe thấy.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Huyết Dạ

Chương 04: Huyết dạ

Bóng đêm dần dần sâu, hoàng cung tựa như một con cự thú, chìm vào giấc ngủ.

Tối hôm đó, tựa hồ không có bất kỳ cái gì biến hóa, nhưng mà Lý Tuần lại là tâm thần không yên, đã tọa luyện khí cũng có chút táo bạo.

Hôm nay Âm Tán Nhân phản ứng rất cổ quái, nghe được Lâm Vô Ưu định rời đi, còn có Lý Tín khởi sự thời gian, vậy mà không có nửa điểm biểu thị. Chẳng lẽ, hãn từ Tần phi nơi đó đạt được tin tức có sai?

Hắn đang nghĩ ngợi, nhưng trong lòng thì khẽ động, phía ngoài âm thanh truyền vào, lộ ra cùng ngày thường hoàn toàn khác biệt hương vị. Hắn nhíu mày, nắm lên bảo kiếm, vừa mới đứng dậy, liền nghe được "Bàng" một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó, bên ngoài ánh lửa tươi sáng, trực thấu vào giữa phòng bên trong tới.

"Huyền Âm đạo nhân, Lý đạo nhân, mê hoặc kim thượng, dâm uế cung đình, tham khinh nội khố trọng bảo, tự mình cấu kết loạn thần phạm thượng, chịu tội đáng chém, chư quân sĩ, cùng ta cầm xuống!"

Từ phía một tiếng hô, tiếng âm vang bên trong, cũng không biết có bao nhiêu người ứng thanh, khí thế dũng mãnh, giống như là tinh nhuệ chi sư. Thanh âm này lọt vào tai, chính là Lý Tuần đã có siêu phàm chi thần thông, cũng nghe được sảng sốt.

Nhưng bây giờ đã không phải nghĩ loại vấn đề này thời điểm, Lý Tuần lại không chần chờ, đẩy cửa đi ra ngoài, trên đường đi cũng không biết nhìn thấy nhiều ít mềm nhũn đi đứng thái giám cung nữ, mà từ tiền viện cấp tốc tới gần binh sĩ, đã phá tan rất nhiều cửa phòng, đao kiếm ra khỏi vỏ, liền muốn đại khai sát giới.

Có mắt nhọn nhìn thấy Lý Tuần, lập tức cất giọng kêu to: "Nghịch tặc ở đây!"

Lúc này, mười mấy tên binh sĩ đao kiếm đồng thời, lao đến, xung quanh không biết có bao nhiêu cung tiễn thủ, bò lên trên nóc nhà, giương cung mà đối đãi.

Lý Tuần đều đã lười nói chuyện, Thanh Ngọc Kiếm ra khỏi vỏ, kiếm khí tứ phía bắn ra, cũng không cần pháp quyết gì thôi động, thao thiên kiếm khí liền như cuồng triều phun ra ngoài, đem xông lên binh sĩ quét đến tứ phía ném ngã ra đi.

"Bắn tên!" Chủ sự sĩ quan hét lớn một tiếng, tứ phía tiễn như mưa xuống.

Chỉ là trong sân, ngoại trừ ngã xuống đất rên rĩ binh sĩ, đâu còn có Lý Tuần thân ảnh? Sĩ quan mới từ khẽ giật mình, trên cổ mát lạnh, đã bị lười kiếm gia thân, lúc này nhả không ra nửa chữ tới.

"Các người thụ ai sai sử?" Một câu lại bình thường bất quá tra hỏi, nghe vào sĩ quan trong tai, nhưng lại có không nói ra được quý bí âm trầm.

Trong đầu hấn nhất choáng, cũng không biết như thế nào, liền thốt ra: "Phụng Kim tướng gia chi mệnh. . ." Lối ra mới biết không tốt, cuống quít dừng lại, trên lưng đột nhiên đau xót, bị Lý Tuần một cước đạp nhà dưới đỉnh, ngã cái đầu phá máu chảy.

Lý Tuần kiếm khí không ngừng, nước chảy mây trôi trong huy sai, tứ phía binh sĩ như sau sủi cỏ ngã xuống nóc nhà, đã là loạn thành một bãi, trên tay nhẹ

nhõm, nhưng trong lòng không phải như vậy, hẳn kỳ quái cực kì, nghĩ thầm làm sao lại nhắc lên người khác? Sự tình lại là làm sao bại lộ?

Nghĩ một lát tịnh vô đoạt được, mà lúc này trong hoàng cung sớm loạn cả lên, chỉ nghe mọi người loạn âm thanh kêu to: "Phúc Vương mưu phản, Kim tướng, Hồ tướng quân vào cung hộ giá!"

"Kim Chí Thành, Hồ Thanh hai nghịch tặc cường ép Thánh thượng, mưu đồ làm loạn, bách quan nhanh chóng triệu tập gia tướng, vào cung hộ giá!"

"Ngụy quốc sư giết Hoàng Thượng á!"

"Hoàng đế băng hà. . ."

Những âm thanh này mới đầu vẫn chỉ là tốp năm tốp ba, về sau, đã là toàn cung đều biết, thậm chí đã bắt đầu do cấm cung hướng ra phía ngoài thành phát ra.

Lý Tuần nghe được có chút choáng, dứt khoát bay lên giữa không trung, đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp toàn bộ hoàng cung không ngờ có bốn năm xử lửa cháy, khắp nơi đều là cấm quân binh sĩ, còn có cung nữ thái giám kinh hoảng chạy tứ tán bốn phía.

Chỉ là chưa tới mấy tức, cung thành bên ngoài bỗng tiếng giết rung trời, Lý Tuần vừa quay đầu lại, lại nhìn thấy thành Tây, nam thành bốn phía lửa cháy.

Ánh lửa vền vền trong nháy mắt, liền lan tràn hơn phân nửa thành khu, vô số bóng người bồn tẩu gào khóc, lại cho thế lửa vô bờ, trong nháy mắt đã thành không thể ngăn cản chi thế, huyết hồng quang mang chiếu trắng đêm không, thoáng như ban ngày.

Nhìn thấy đây hết thảy, lại tư đến đây sự tình hậu quả, Lý Tuần chỉ cảm thấy tay chân lạnh buốt, có một cỗ hơi lạnh thẳng xuyên não cửa.

Hắn ần ần có chút khái niệm, vội vàng bên trong lại không cách nào nghĩ đến

rõ ràng hơn một chút, trên không trung run lên một hồi lâu, hẳn mới nghĩ rõ ràng, dưới mắt trọng yếu nhất không phải cái khác, mà là người nhà hẳn an toàn!

Kinh thành đại loạn, cùng Phúc Vương lúc trước kế hoạch hoàn toàn không hợp, trong loạn quân, ai ngờ hẳn có hay không che chở chi lực? Lý Tuần tư đến đây xử, lại không chần chờ, kiếm quyết chấn động, liền hướng phủ Phúc Vương ném đi.

Nhưng mà, bay cũng chính là trên dưới một trăm bước khoảng cách, hẳn cái ót đột nhiên phát lạnh, ngay sau đó, trong bầu trời đêm nhiệt độ tựa hồ giảm đột ngột mấy lần, cấp tốc rút vào chân tức, trong nháy mắt tăng lên không biết nhiều ít cấp độ, kia cường đại lực bộc phát, làm toàn bộ không gian đều chấn động lên.

Lý Tuần rõ ràng đã cảm ứng được, nhưng thẳng đến hẳn nghĩ huy kiếm tự vệ thời điểm, mới phát giác tốc độ của mình tại như thế thế công phía dưới, là bậc nào không có ý nghĩa.

Cũng chính là nhất cái ý nghĩ chột loé lên công phu, một cây ngón tay lạnh như băng điểm tại sau ót của hẳn bên trên, chân tức nhẹ nhàng một đâm, trước mắt hẳn tối đen, liền ngất đi.

Cũng ở trong nháy mắt này, hẳn cái gì đều hiểu!

Âm Tán Nhân!

"A? Thật loạn đâu!"

Tại Lâm Vô Ưu lúc nói chuyện, trong khách sạn đã là trống rỗng, không có nửa cái bóng người, ngọn lửa tắt tắt lệt lệt quái thanh, tựa như cùng là trăm ngàn vạn con bò sát, hướng bên này cấp tốc dời đến, đở bùng ánh lửa xuyên thấu qua song cửa sổ môn hộ, hiện đầy toàn bộ đại đường, lộ ra một cỗ hỗn tạp huyết nhục mùi hương cổ quái hương vị.

Lâm Vô Ưu nhíu lại cái mũi, nhẹ nhàng ngửi hạ, chột bưng kín miệng mũi:

"Thật bần! Thật là khó người! Thanh di nói, quả nhiên là đúng!"

Nàng thăm dò nhìn một chút ngoài phòng thế lửa, nhãn châu xoay động, mừng lớn nói: "Vốn đang cảm thấy không có chơi vui, bây giờ không phải là vừa vặn sao? Thanh di, Thanh di?"

Tại gió đêm hạ đột nhiên tăng lớn thế lửa, phía ngoài phòng ốc tiếng sụp đổ bên tai không dứt, có một ít ngọn lửa thậm chí đã lan tràn đến nơi này.

Thanh Loan ngồi tại khách sạn đại đường vị trí trung tâm, nhìn xem thiếu nữ ở một bên hồ nháo, vốn cũng không có gì, nhưng ngay tại thiếu nữ kêu gọi sát na, nàng trong mắt sáng hàn quang lóe lên —

Lâm Vô Ưu trở lại mặt đến, hơi có chút hờn dỗi chi ý mà nói: "Thanh di, người đến cùng có nghe hay không đến ta nói chuyện?" Nàng vừa nói, một bên xoay người lại, phía ngoài hỏa diễm thiêu đốt tiếng vang lớn hơn một chút, Thanh Loan vẫn không có trả lời, nàng tức giận đến dậm chân, nhấc chân liền đi vào bên trong.

Một bước, hai bước!

Liền tại nàng bước thứ hai bước ra một sát na, Thanh Loan môi ở giữa một tiếng trầm thấp tiếng gào vang lên, trong chốc lát tràn qua toàn bộ phòng, toàn bộ đại sảnh bỗng nhiên chấn động một cái.

Cùng nàng đồng bộ, nhất cái huyết hồng sắc thân hình từ Lâm Vô Ưu phía sau tường đổ mà xuất, mang theo đầy trời hoả tinh, lao thẳng tới thiếu nữ phương hướng!

Cũng là tại một khắc, Lâm Vô Ưu thân hình phảng phất trống rỗng hư hóa, mặc cho phía sau bóng người kia như thế nào mau lẹ, đợi hẳn đưa tay bắt người thời khắc, chỗ bỏ nhào vào, chỉ là nhất cái nhàn nhạt hư tượng, mà Lâm Vô Ưu đã mất sau lưng Thanh Loan, thờ dài một hơi.

"Hoa, thật hung a! Vị này đại bá, người không biết dạng này rất không có lễ phép sao?" Thiếu nữ vỗ ngực một cái, mặc dù miệng đầy kinh sợ ngữ điệu, trên mặt lại vẫn là cười mỉm, không có nửa điểm vẻ sợ hãi.

Tiếng cười dài lên, Huyết Tán Nhân phất ống tay áo một cái, đem Thanh Loan vô thanh vô tức bắn ra chân tức kiếm khí ngăn, trên mặt không có nửa điểm đánh lén hậu bối mà lại thất bại xấu hổ, chỉ là vỗ tay cười nói: "Tê Hà nữ nhi, không giống mẹ, không giống cha, ngay cả Thanh Loan tiên tử đều không giống, cái này cổ linh tinh quái tính tình, lại là từ chỗ nào học được?"

Lâm Vô Ưu đối với hấn làm cái mặt quý lại rụt trở về, hạ quyết tâm không nói thêm gì nữa. Mà lúc này, Thanh Loan mới lạnh giọng mở miệng: "Vi Bất Phàm, này đến chuyện gì?"

Thanh Loan thanh âm kỳ thật cũng không quá lãnh, chỉ là tích chữ như vàng, giống như cùng người nói chuyện, nhiều lời một chữ liền muốn dơ bản khẩu, loại kia ở trên cao nhìn xuống, kiêu căng hẻo lánh ngữ điệu, để cho người ta làm sao nghe đều không thoải mái.

Huyết Tán Nhân biết tính tình của nàng, nghe vậy chỉ là cười một tiếng: "Cổ Chí Huyền giấu diếm nhân giấu diếm thật tốt khổ! Lần trước gặp nhau, hấn đúng là một chút không lọt. . . Làm sao, Thanh Loan tiên tử bệnh thích sạch sẽ chữa khỏi? Vẫn là Cổ Chí Huyền thật sự là công lực tiến nhanh, có thể có cùng Tê Hà, Thanh Loan nhất giường tam tốt bản sự?"

Thanh Loan trong mắt không có chút nào che lấp hiện lên sát cơ, nàng bình sinh hận nhất sự tình, bị Huyết Tán Nhân vô tình hay cố ý bốc lên, dù là nàng hàm dưỡng như thế nào cao thâm cũng chịu đựng không nổi, huống chi, nàng bản thân tính tình cũng tuyệt không gọi được âm lương.

Mặc dù nàng vẫn không hiểu vì cái gì Huyết Tán Nhân sẽ xuất hiện ở chỗ này, còn muốn tìm nàng phiền phức, nhưng lúc này nàng cũng không hỏi, khép tay trong tay áo bàn tay nhẹ nhàng lật một cái, chỉ một thoáng, thiên địa lập đi lập

lại!

Huyết Tán Nhân tiếng cười dài lên, huyết ảnh phấp phới thời điểm, hắn đã bay lên giữa không trung, dưới chân nhưng là bụi mù cuồn cuộn, lớn như vậy khách sạn còn có chung quanh hơn mười tròng phòng ốc, đảo mắt tận hóa bụi bặm.

Phía dưới, Thanh Loan thân không dính bụi, phá không bay lên, ống tay áo trong huy sái, toàn bộ bầu trời đều phát ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ, phương viên vài dặm bên trong thế lửa, ở trong nháy mắt này, cùng nhau vừa diệt, sau đó càng ngày càng bắt đầu cuồng bạo.

Huyết Tán Nhân năm ngón tay xòe ra, tiếp theo mãnh lực co vào, âm âm âm thanh bên trong, thân hình của hai người đồng thời dừng lại, tiếp lấy phân biệt hướng hai phe thối lui.

Còn tại bay ngược trên đường, Huyết Tán Nhân thân hình phút chốc cao tốc xoay tròn, liên đới lấy hắn áo bào màu đỏ ngòm, làm cho cả thân thể đều hóa thành một đoàn mơ hồ huyết ảnh, tiếp theo âm vang trướng mở, như biển máu cuồn cuộn, trong nháy mắt quét sạch non nửa khối bầu trời, nổi bật phía dưới xoay tròn ánh lửa, ngang ngược quỹ dị tới cực điểm.

Đối Huyết Tán Nhân toàn lực triển khai huyết thần đại pháp, Thanh Loan duy trì hoàn toàn như trước đây thanh lãnh, nàng ống tay áo giãn ra, nhẹ nhàng tay áo dài, từ trên xuống dưới, nghiêng nghiêng lướt qua, tựa như cùng hoành tuyệt hoàn vũ Thần Điều giương cánh, kích gió phá sóng, quét sạch thiên lý.

Trong bầu trời đêm sáng lên một đạo mơ hồ thanh hồng, trong chớp mắt, mà trên mặt đất sợ hãi chạy trốn đám người, đột nhiên cảm giác được, bên tai vang lên một trận ông ông chiến minh, mặc dù thanh âm không lớn, lại vô cùng rõ ràng, rả rích không dứt.

Trên không trung, lưu lại đám mây thủy khí, trong chốc lát bốc hơi không thấy, cái này nhất tay áo chi uy, làm phương viên hơn mười dặm lại không nửa

điểm đám mây.

Mà rả rích không dứt sóng chấn động, thì tại cái này nhất phạm vi bên trong, quanh quần vãng lai, trong chớp mắt chính là hàng ngàn, hàng vạn lần cao tốc chấn động, bất kỳ cái gì một lần chấn động lực sát thương, đều đủ để đem sắt thép cắt thành mảnh vỡ!

Thanh Loan vài vạn năm tu luyện chân tức mặc dù thâm hậu vô song, nhưng Huyết Tán Nhân một đời tông sư, tu vi bên trên cũng không kém là bao nhiêu. Hai người chính là kỳ phùng địch thủ, dạng này đánh xuống, chính là ba ngày ba đêm đều phải không ra kết quả tới.

Trên bầu trời chiến đấu trong lúc nhất thời không kết thúc được, một ít người ánh mắt liền chuyển dời đến trên mặt đất.

Mà trên mặt đất chỉ có nhất cái nhìn tinh linh cổ quái, nhưng lại rất lộ ra non nớt tiểu nữ hài; lấy yêu vật tiêu chuẩn đến xem, Lâm Vô Ưu chỉ bất quá tương đương với nhân loại ba bốn tuổi đi.

Cho nên, khi Tần Uyển Như chậm rãi chuyển bước, dần dần tiếp cận đối phương thời điểm, nàng không nghĩ tới, sau một khắc tiểu cô nương kia liền quay đầu, hì hì cười một tiếng: "Sách, thật xinh đẹp đại mỹ nhân. . . Vị tỷ tỷ này, nhìn rất lạ mặt a! Người tên là gì?"

Tần Uyển Như hơi kinh ngạc, nàng bắt đầu minh bạch, mỗi một lần Lý Tuần chào hỏi tiểu cô nương này trở về kia khó coi sắc mặt nguyên do.

May mắn, nàng cũng không phải là nhân vật tầm thường, bị khám phá hành tung, cũng không thế nào xấu hổ, chỉ là ôn hòa cười một tiếng, ngón tay dài nhọn tại thái dương xử lướt qua: "Vô Ưu tiểu thư cũng xinh đẹp lắm đây! Ta họ Tần, người có thể gọi ta Tần tỷ tỷ, về sau chúng ta thân cận hơn một chút!"

"Tốt!" Lâm Vô Ưu nháy mắt mấy cái, một mặt ngây thơ, "Thế nhưng là, mẫu thân nói cho ta, không nên cùng người xa lạ đi được quá gần, tối thiểu muốn tại

nàng hoặc là Thanh di cùng đi mới được! Ân, hôm nay lại không được!"

Nói, nàng còn rất tiếc nuối nhăn nhó cái mũi, vô cùng khả ái.

Tần Uyển Như không tự giác cười một tiếng, nhưng lập tức thần sắc khẽ biến, nàng bỗng nhiên tiến lên trước một bước, cũng đã trễ.

Lâm Vô Ưu sau lưng bỗng nhiên bắn ra hai mảnh kim loại Phi Dực, cái này Phi Dực dài gần nửa trượng, toàn thân ngân bạch, đường vòng cung trôi chảy, phía trên càng điêu khắc lấy phức tạp làm cho người khác hoa mắt phù vân, đón gió đêm, ông một tiếng vang, Lâm Vô Ưu liền tại hữu âm thanh bên trong, bay thẳng hướng không trung.

"Dạ Ma vô ảnh?"

Tần Uyển Như không nghĩ tới, lại ở chỗ này nhìn thấy này nhất dị bảo.

Đôi này do Thiên Tinh Hải Thiên Phạm thành thợ khéo nghiên chế Phi Dực, đương thời chỉ có hai đôi, trải qua đặc thù pháp quyết thôi động, mang người tốc độ cơ hồ cùng bình thường phi kiếm truyền thư tương đương.

Mà tại ban đêm thời điểm, thiên địa nguyên khí biến hóa, hội kích phát trong đó đặc thù cấm chế, tốc độ có thể lại tăng ba thành, như thế thần tốc, chính là danh xưng độn thuật có "Thiên lý vô ảnh "

Chi năng Lạc Vũ Tông tu sĩ, cũng muốn trở mắt nhìn theo.

Thấy một lần cái này bảo bối, Tần Uyển Như liền biết, đêm nay đã cầm tiêu quỷ này không có cách, nàng hơi lắc đầu, lại không đuổi theo.

Chỉ nghe được trên trời Lâm Vô Ưu âm thanh trong trẻo vang lên: "Thanh di, ta đi trước! Mau đuổi theo đến nha!" Đợi cuối cùng một chữ lối ra, thiếu nữ thân ảnh đã sớm ở xa ngoài trăm dặm, thanh âm cũng càng ngày càng phiêu miểu bất trắc.

Trên mặt đất, Tần Uyển Như hơi quay đầu, suy nghĩ một chút, trên mặt lộ ra sợ hãi thán phục chi sắc: "Nên đi liền đi, không chút nào dây dưa dài dòng, loại này quyết đoán Thông Huyền Giới bên trong có thể có mấy người? Tiền đồ bất khả hạn lượng. . ."

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, trên mặt đã là giết cổ không gợn sóng, trên bầu trời kịch chiến không có đỉnh chỉ dấu hiệu, nàng nhìn lên bầu trời, nhưng trong lòng nghĩ: "Như vào ngày thường, lấy Thanh Loan chi thần tốc, Lâm Vô Ưu lựa chọn nhưng nói là chính xác nhất bất quá, vậy mà hôm nay, liền đáng giá hảo hảo thương thảo!"

Mới nghĩ tới đây, trong nội tâm nàng khẽ động, có chút nhường lối, bên cạnh một cái thân thể nặng nề mà ngã tại nàng dưới chân, mất hết ý thức, chính là cùng nàng có vô số lần tiếp xúc da thịt Lý Tuần.

Lúc này, trên mặt hấn vẻ kinh nộ vẫn còn, có thể tưởng tượng, hẳn bị đánh bất tỉnh một sát na kia, trong lòng là dạng gì ý nghĩ.

Tần Uyển Như trong lòng khe khẽ thở dài, liền lại không quản hấn, mà là lại ngẩng đầu lên, nhìn về phía chiến trường bên kia. Nghĩ đến, chiến đấu xác nhận đã qua một đoạn thời gian.

Ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, trên bầu trời liền vang lên một tiếng bèn nhọn huýt dài, mà cơ hồ tới đồng bộ, đại địa âm vang vang lên. Vào đông cứng rắn đất đông cứng, phảng phất đã biến thành ô não nước bùn, trên dưới chập trùng, ba động không ngớt.

Chỉ cái này một cái chớp mắt, Tung Kinh mấy chục vạn dân trạch âm vang sụp đổ, chỉ ít có mười vạn dân chúng, tại bất thành linh tai nạn trước mặt chết oan chết uổng.

Cuồn cuộn oán khí, bốc hơi lên không.

Thành tây, một đạo chói mắt huyết hồng quang mang, ngưng tụ thành ôm hết

to cột sáng, như là Ma Thần trường kiếm, đâm rách đêm tối, thẳng xuyên vào không.

Ngay sau đó, thành nam, thành đông, thành bắc, đồng dạng cột sáng cũng là phóng lên tận trời, tuy là Tần Uyển Như lòng có chuẩn bị, trên thân vẫn cảm giác được đột nhiên trầm xuống.

"Lạc lạc" một tiếng, nàng bên chân bùn đất đã nứt ra một cái khe lớn, lại một đợt so lúc trước địa chấn còn phải mạnh hơn gấp mười chấn động ầm vang bộc phát, đại địa trong nháy mắt rạn nứt, vô số đạo màu đỏ sậm hơi khói, từ lít nha lít nhít kẽ đất bên trong tràn ra đến, lại rất nhanh ngưng kết thành cùng màu giọt nước, bao trùm tại trên cái khe.

Tần Uyển Như dắt Lý Tuần, chậm rãi bay lên, ở trên cao nhìn xuống quan sát cái này kinh thành, ánh mắt chiếu tới, đều là từng đạo huyết hồng dấu vết, như mạng nhện phân bố, khắp toàn thành, làm cho người truyệt mục kinh tâm.

Mà theo thời gian trôi qua, những này huyết sắc trong cái khe, bắt đầu phun ra xuất giống như thực chất ngọn lửa, bình dân bách tính đụng phải, dính vào người tức đốt, không chết không thôi.

Trong kinh thành kêu thảm kêu khóc thanh âm, bỗng nhiên đề cao mấy cái cấp độ.

Trên bầu trời, Huyết Tán Nhân tiếng cười dài tái khởi: "Thanh Loan tiên tử, ta cái này Huyết Yểm Phá Hồn Sát Kiếp Chi Trận, so năm đó Thiên Tru Tuyệt Trận như thế nào?"

Thanh Loan không có thời gian thực đáp lại, trên bầu trời lại vang lên luân phiên bạo hưởng, đem Huyết Tán Nhân tiếng cười ép xuống.

Đón lấy, một đạo thanh quang hóa cầu vồng bay lượn, bay thẳng ngoài thành.

Lúc đầu còn không có cái gì, nhưng mới ra khỏi thành ngoài khoảng hai

mười dặm, kia phương chân trời trăm ngàn đạo Huyết Linh điện xà cuồng thiểm, đem nửa bên màn đen sắc trời đều chiếu thành huyết hồng. Thanh quang vừa chạm vào liền ngừng lại, mà ở sau lưng hắt, một đạo như có như không thuốc lào đuổi sát mà lên, cùng thanh hồng giao thoa mà qua.

Thanh hồng tối sầm lại, hướng về mặt đất gấp rơi mà xuống.

Tần Uyển Như dựa theo Âm Tán Nhân phân phó, dẫn theo Lý Tuần, đi vào thành Tây ngoại kia một chỗ động rộng rãi. Mặc dù hai tán nhân làm việc cũng không giấu diếm nàng, nhưng loại này cơ mật chi địa, nàng cũng là lần đầu tiên tới, vừa mới vào động, nàng liền cảm giác được tứ phía mơ hồ kiềm chế, hiển nhiên cái này trong động cũng có bố trí.

Nàng kiến thức cực lớn, nhìn nhiều mấy lần, liền nhận ra đây chính là dựa vào địa khí, hội tụ trăm âm, lấy hậu thiên chi tuyệt đại pháp lực đúc thành mà thành nhất cái "Hóa hình âm huyết" .

Tứ phía khắc họa phù văn, đều là căn cứ âm chi khí sử dụng, lúc này đã công hành viên mãn, chỉ đợi dùng "Đoạn văn" chi pháp đem tất cả âm khí ngăn chặn trong đó.

Đặng sau muốn làm gì, nàng đã nhưng tại tâm, cũng không chậm trễ, trực tiếp đi hướng trong động chỗ sâu.

Chính như Âm Tán Nhân nói, tại trăm âm hội tụ huyết trong mắt, một vũng thanh tịnh con suối chính cốt cốt chảy xuôi, tạo thành một cái đầm nước nhỏ, đây cũng là "Hóa hình ao".

Nàng tại ao bốn phía thấy được vô số phức tạp Cổ Áo đường vân, những đường vân này một mực kéo dài đến ao dưới đáy, ở trung ương tạo thành nhất cái không lớn lỗ tròn, bao quanh con suối.

Những này phù văn cùng động rộng rãi địa phương khác phong cách rõ ràng không nhất trí, Tần Uyển Như một chút nhìn ra, đây là Âm Tán Nhân thủ bút.

Dựa theo kế hoạch, nàng hiện tại muốn đem trong tay thiếu niên để vào hóa hình ao, sau đó ở bên hộ pháp là đủ. Nhưng mà không biết tại sao, trong nội tâm nàng đột nhiên sinh ra một chút cảm giác không ổn, tựa hồ nàng quên đi sự tình gì, mà chuyện này lại tương đối quan trọng!

Lý Tuần phần lưng đã dính vào ao nước, cũng liền như thế chỉ chớp mắt công phu, sau lưng của hắn liền kết lên một tầng thật dày băng, Tần Uyển Như trên tay nhất thời vì đó trầm xuống, ngay vào lúc này, một tia sáng tại trong óc nàng hiện lên — "Khụ khụ... Nương, làm sao lại tính sai một chiêu này?" Lý Tuần chật vật không chịu nổi từ hóa hình trong ao bò lên, đem trên thân thật dày tầng băng dùng sức lắc một cái, đem trên người tầng băng đều chấn vỡ.

Lúc này hắn mặc dù hình dáng tương mạo chật vật, nhưng trong lòng là vô cùng thống khoái, nhìn bên cạnh mặt mày cung thuận Tần phi, hắn thấp giọng nở nụ cười.

Hắn cười thảng!

Trên tay chỉ có cái này nhất khối thẻ đánh bạc thời điểm, hắn giống nhất cái thua mắt đỏ dân cờ bạc, liền lĩnh đưa nó vãi ra, sau đó liền trời cao ban cho phong phú thù lao.

Hắn đang đánh cược, cược Tần phi thâm thụ Âm Tán Nhân tín nhiệm, cược Tần phi chắc chắn sẽ gia nhập cái này một kế hoạch bên trong, thậm chí cược Tần phi tại chuyện xảy ra thời khắc, sẽ cùng hắn cách rất gần, kịp thời cứu trợ.

Chuyện này, nhưng nói là Lý Tuần bình sinh mưu tính bên trong lượng biến đổi nhiều nhất một lần, đến mức hắn căn bản không biết, đợi cho hắn khi mở mắt ra, đối đầu có phải hay không là Âm Tán Nhân đùa cợt khuôn mặt tươi cười.

Thương thiên bảo hộ!

Đã lão thiên gia ưu ái như thế, Lý Tuần cũng sẽ không lại lãng phí bất cứ cơ hội nào. Từ Tần phi chỗ hiểu tình hình bên ngoài về sau, hắn một phần thời gian

cũng không trì hoãn, đi tới hang động một góc, đào ra hũn sớm tại năm ngày trước liền đã chôn xong rất nhiều công cụ.

Hũn nhìn về phía Tần phi, hướng nàng ngoắc ngoắc tay: "Đến, giúp ta một chút!"

Tần phi y mệnh mà tới, dáng người đĩnh niếu, thần thanh mắt sáng, không có nửa điểm bị quản chế dấu hiệu, nhưng lại thuận theo được như là mèo con, phảng phất Lý Tuần từ đầu đến cuối đều là chủ tử của nàng, hết thảy đều là tự nhiên như thế, đây cũng chính là khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp diệu dụng chỗ.

Lý Tuần nhìn xem kiệt tác của mình, thế này là tình thế gấp gáp, cũng phải vì đó tự đắc cười một tiếng, chỉ cần có thể khống chế lại nữ nhân này, hũn liền có thể tại thập tử vô sinh cực diện bên trong, cưỡng đoạt xuất một chút hi vọng sống đến!

Đang nghĩ ngợi, quanh mình khí cơ đột nhiên sinh ra biến hóa, trong động đá vôi lúc đầu tự nhiên chảy xuôi âm khí đột nhiên cứng lại, tựa như đông tố trước đó thời tiết, ngọt ngọt kiềm chế tới cực điểm.

Lý Tuần giật mình sau lại là vui mừng, hũn phất phất tay để Tần phi tự đi làm việc, hũn thì đi một phương khác bố trí.

Mới đi ra khỏi hai bước, trên đỉnh đầu một tiếng sét đùng đoàng vang, chấn động đến lỗ tai hũn vù vù, theo sát phía sau, lại là hơn mười âm thanh không kém cõi chút nào tiếng bạo liệt!

Liên tục âm bạo chấn động đến trên đỉnh đầu hũn vách đá hiện ra rạn nứt chi tượng, đá vụn cát đất cùng với phía trên chứa nước, như như mưa to trút xuống xuống tới.

Lý Tuần nghĩ không ra ngoài động chiến đấu đúng là kịch liệt đến tận đây, đây rõ ràng không phù hợp hai tán nhân kế hoạch, đại khái là Thanh Loan tính

liệt, thấy tình thế không thể làm, đã liều mạng!

Chuyện quá khẩn cấp, Lý Tuần không dám suy nghĩ nhiều, tìm tới mấy ngày trước đây làm ra mấy chục xử tiêu ký, thi triển U Minh âm hỏa, đem từng khóa chỉ có ngón út lớn nhỏ minh châu đè xuống. Những này hạt châu xuống mồ thời điểm, lại như nước tan xuống dưới, trên mặt đất không gặp được mảy may vết tích.

Mặc cho Lý Tuần tay chân như thế nào nhanh chóng, phía trên chiến sự phát triển vẫn so trong dự tính thực sự nhanh hơn nhiều, tại hãn đè xuống một viên cuối cùng hạt châu thời điểm, chung quanh khí cơ biến hóa đã kịch liệt đến gần như cuồng bạo tình trạng, người bình thường ở đây trong hoàn cảnh, sợ là liên hô hấp cũng không thể.

Mà Lý Tuần dù chưa như thế không tốt, nhưng thể nội chân tức trận trận run rẩy, nhiều lần héo rút, mười thành công lực chưa hãn có thể sử dụng ba thành!

Hãn thầm mắng một tiếng, biết đã không có thời gian lại đi kiểm tra Tần phi làm "Bài tập", lại không chần chờ, thẳng đến hóa hình ao, tại bên cạnh ao chỉ là cẩn rằng một cái liên nhảy xuống.

Tần phi sớm đem mọi việc làm xong, tại bên cạnh ao đứng xuôi tay, một bộ tậ tụy hộ pháp hình, hết thấy đều cùng hai người vừa mới tiến lúc đến không có gì khác nhau.

Cũng liền tại Lý Tuần vào nước sát na, động rộng rãi năng lực chịu đựng cũng cuối cùng đã tới cực hạn, tại một đợt làm cho người choáng váng vắn vẹo tiếng ma sát bên trong, ngoài động bầu trời đột nhiên cuốn ngược xuống tới, cùng mặt đất giao hòa một thể.

Quảng đạt mười dặm hơn dong động đỉnh tầng đến bốn vách tường ngọn núi, hóa tro cực nhanh, kẹp ở ở giữa thủy tầng, âm âm tứ tán, cuốn đi có thể cuốn đi hết thủy, hướng về tứ phía trũng chỗ chảy tới.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Bay Hồn

Chương 05: Bay hồn

Trên bầu trời, chiến đấu rất cực tới gần hồi cuối, tại vừa mới một lần không có chút nào mượn lực chính diện đối cứng đằng sau, mặc cho Thanh Loan xen vào Thần thú yêu vật ở giữa pháp thể như thế nào Kim Cương Bất Hoại, tu vi như thế nào thâm hậu vô song, cũng không chịu nổi luồng tán nhân hợp lực một kích.

Huống chi, nàng sớm đi thời điểm, còn bị Âm Tán Nhân đánh lén một cái nặng tay đánh vào hậu tâm chỗ, thương thế khá là nghiêm trọng.

Lúc này, chính là nàng bệnh thích sạch sẽ nặng hơn nữa, cũng vô pháp bảo trì tự thân sạch sẽ, nàng ngực trái bị thấu thể đánh xuyên qua, đôi này nhân loại mà nói đã là vết thương trí mạng, đối với nàng mà nói, cũng hoàn toàn chính xác cũng không dễ dàng.

Vết máu đã thấm thấu áo xanh, còn lại lớn nhỏ vết thương không dưới mấy chục chỗ, mỗi một chỗ đều ngấm vào luồng tán nhân ma công tà pháp mãnh liệt mặt trái hiệu lực, một phen một hào áp chế đi lực lượng của nàng.

Nhưng mà, ngay cả như vậy, nàng đứng tại đã như phế tích trên mặt đất lúc, y nguyên dáng người thẳng tắp, không thấy nửa phần vẻ uể oải.

Nàng hít sâu một hơi, ngược mắt nhìn luồng tán nhân, mặc dù lúc này nàng thân hình tại hạ, nhìn nhân lúc cần ngăn đầu, nhưng này chủng cao ngạo thần thái không chút nào không giảm, thần sắc cùng nhìn xuống sâu kiến tịnh vô nửa phần khác biệt.

Lưỡng tán nhân nhìn nhau cười một tiếng, thân hình chợt phân, lại hiện thân nữa ra lúc, đã phân đờng hiện tại Thanh Loan trước sau, công sát đi lên.

Thanh Loan bình thân tự nhiên không sợ, hơi nghiêng người một cái, óng ánh sáng long lanh hai tay phân cự hai bên cường địch, chỉ chưởng chém ở giữa, phong mang lẳng lẹ, so với thần binh lợi khí cũng không chút thua kém, nhưng loại thủ đoạn này đối lưỡng tán nhân mà nói, đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Hai người như quỷ mị thiểm lược đi qua, nhìn thẳng Thanh Loan thủ thế như không.

Huyết Tán Nhân lạng lẽ âm thanh bên trong đỡ lên Thanh Loan một kích, thuận thế đâm ra một quyền, trực kích Thanh Loan ngực chỗ tư mật, hoàn toàn không có nửa điểm tông sư phong phạm.

Nếu là những người khác thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác Thanh Loan bệnh thích sạch sẽ nặng nhất, trên mặt nàng thanh khí lóa lên, cánh tay kia lại không để ý Âm Tán Nhân áp lực, cưỡng ép rút về, ống tay áo xoay tròn, chặn Huyết Tán Nhân một kích.

Huyết Tán Nhân cười lớn một tiếng, cũng không còn công bên trên, thân hình vẩy một cái, tránh hướng một bên.

Thanh Loan lạnh lùng liếc mắt nhìn hẳn, đang muốn trở lại tự cứu, Âm Tán Nhân bàn tay đã dán tại nàng hậu tâm chỗ, chân tức nhẹ xuất — Thanh Loan thân hình cứng đờ, chợt mềm mềm ngã xuống.

Mới một chưởng này, liên tục hơn trăm đạo âm lạnh chi khí tầng tầng xuyên vào, nàng hộ thể chân tức chỉ chặn không kịp non nửa liền đã sụp đổ, bị còn lại hàn khí liên tục tổn thương, nàng nội phủ đều muốn đông kết.

Mà như thế vẫn chưa đủ, Âm Tán Nhân bàn tay vừa khởi lại rơi, lần này nàng đối khiến Thông Huyền Giới tu sĩ nghe mà biến sắc "Liên hoa bát mật" .

Thanh Loan làm sao không biết, nàng hét giận dữ một tiếng, mạnh chống đỡ lấy đã nghiêm trọng đến cực điểm thương thế, liền muốn liều chết một kích, nhưng toàn thân lộ ra kia lít nha lít nhít ngứa ý, cùng với bạn chi mà thành tầng tầng khí cơ, đã khóa chặt nàng thể nội rất nhiều kinh mạch, để nàng nửa phần kinh cũng không sử ra được.

Âm Tán Nhân kịp thời đưa tay, đỡ lấy té ngã Thanh Loan, nhưng cũng không khách khí chút nào dùng sức "Ôm" một chút, lần này chí ít đụng chạm Thanh Loan ba khu trở lên điểm mẫn cảm.

Thân thể của nàng run rẩy kịch liệt, nhưng lạ thường, nàng nhưng không có cho Âm Tán Nhân giống nhau cho Huyết Tán Nhân đả ngộ, thậm chí tuyết trắng trên gương mặt, còn hiện lên một đóa nhàn nhạt hồng vân.

Huyết Tán Nhân không có chú ý cái này, Âm Tán Nhân lại nhìn vừa vặn, nàng như có điều suy nghĩ cười một tiếng, một cái vừa đúng chỉ kích, điểm tại Thanh Loan cái trán, Thanh Loan thân thể lại chấn động một cái, mí mắt chậm rãi khép lại.

Như thế, vị này danh liệt thiên hạ thất yêu chi tam, có khả năng cùng trên đời này cao cấp nhất đại tông sư sánh vai nhất đại yêu ma, liền không có nửa điểm hoàn thủ lực lượng.

Lưỡng tán nhân lại là liếc nhau, trong lòng đều hiện lên "May mắn" hai chữ, mặc dù bọn hắn chấm dứt trả giá thật nhỏ, thu hoạch được như thế chiến quả, cũng đã đủ có thể tự hào.

Nhưng mà, nhìn xem sau lưng gần như cho phế tích kinh thành, chí ít năm mươi vạn lại đang không ngừng gia tăng oan hồn, cùng với quanh mình trăm dặm đều biến hình địa thế, bọn hắn liền biết, nếu như lần này "Nguyên thai đạo thể" kế hoạch không thể thu được lợi, chỉ bằng vào như thế giết chóc, lần tiếp theo tứ cửu trọng kiếp, bọn hắn tuyệt không có quả ngon để ăn!

Âm Tán Nhân lạnh lùng liếc nhìn chung quanh, rất nhanh liền nhìn thấy cách

đó không xa che chở Hóa Hình trì Tần Uyển Như, nàng hơi gật đầu, hướng Huyết Tán Nhân nói một tiếng, mang khởi Thanh Loan, đi đầu hướng nơi đó bước đi.

Tần Uyển Như gặp lưỡng tán nhân đắc thắng mà đến, mỉm cười hành lễ, tự có một phen chúc mừng chi ý. Trở lại biết điều thối lui, cho lưỡng tán nhân nhường ra vị trí, khiến cho bọn hăn nhìn thấy trong ao Lý Tuần hiện trạng.

Hóa Hình trì nước cực độ âm hàn, Lý Tuần nhập ao mới một hồi, trên thân liền lại là một tầng thật dày tầng băng, hàn khí nhập thể, càng khiến cho hăn da thịt tím xanh, làm cho người truật mục kinh tâm.

Lý Tuần đã biết lưỡng tán nhân đến, hăn không dám trắng trợn vận khí hộ thể, chỉ có thể dùng chân tức bảo vệ trong lòng một điểm hơi ấm, đối trong ao hàn khí, sinh sinh thụ cái mười phần mười.

Lúc này hăn tứ chi chết lạng, đã sớm không còn tri giác, trong lòng đem lưỡng tán nhân hóa thành tro tổ tông mắng mấy lần, còn không hết hận, lại bắt đầu phán đoán, sau khi chuyện thành công, nên như thế nào sửa trị hai cái này lão yêu quái!

Đang muốn được thống khoái thời khắc, chợt nghe đến Âm Tán Nhân khê ồ lên một tiếng, dọa đến hăn suýt nữa nhảy ra ao đi, may mắn Âm Tán Nhân chỉ là nhớ tới một chuyện khác.

"Tiểu tử này trên thân bảo bối không ít, chớ có bị ao nhất khối hóa đi. . . Uyển Như, ngươi đem những cái kia sự vật đều tháo xuống tới, để người sư bá xử trí."

Nàng ở chỗ này mạo xưng hào phóng, Huyết Tán Nhân cũng biết ý, lạng lẽ cười nói: "Thôi, ngọc trừ tà loại hình, còn không thả trong mắt ta, những này liền đưa cho Uyển Như chất nữ đi."

Tần Uyển Như mỉm cười, hành lễ cảm ơn, đưa tay đem Lý Tuần vớt lên, từ

trong ngực móc lấy ra ngọc trừ tà, Phượng Linh châm loại hình, lại tháo bội kiếm của hãn, mới đưa hãn trả về.

Lúc này, Lý Tuần trên thân đã là rỗng tuếch, ngoại trừ một thân che kín thân thể đạo bào liền không có vật gì khác nữa. Nhưng hãn lại tuyệt không gập, Thiên Minh Hóa Âm Châu tại Tần phi trong tay, liền tương đương trong tay hãn, lưỡng tán nhân sớm tối muốn vì lúc này chủ quan trả giá đắt!

Âm Tán Nhân đem Thanh Loan đặt ở bên cạnh ao, hướng Huyết Tán Nhân cười nói: " 'Đoạn văn' đã thành, âm khí chảy trở về, chỉ đợi chúng ta thống ngự trận quyết, đem tiểu tử này hóa thành 'Hoàn đan dịch' . Như thế nào, nhưng còn có khí lực?"

Huyết Tán Nhân cười hắc hắc: "Còn tốt, người Âm mỹ nhân có sức lực, ta liền cũng có sức lực. . ."

Đang nói, ánh mắt của hãn hướng Tần Uyển Như bên kia thoáng nhìn, ý vị của nó cũng là vi diệu cực kì.

Âm Tán Nhân gặp mà biết ý, nàng nhàn nhạt cười một tiếng, phân phó nói: "Uyển Như, người lại đi chỗ xa hộ pháp, không có chúng ta hai người phân phó hoặc là khẩn cấp tình thế, không thể tùy tiện tiếp cận!"

Tần Uyển Như nhàn nhạt cười một tiếng, phân biệt hướng lưỡng tán nhân hành lễ, Đình Đình lượn lờ đi.

Chuyến đi này chính là ngoài mười dặm, Huyết Tán Nhân dù chưa quay đầu, lại một mực dùng thần niệm đưa nàng khóa chặt, cái này nhất thời đoạn bên trong, hãn cùng Âm Tán Nhân ở giữa khí cơ liên tiếp, chưa hề ngừng.

Đợi cho Tần Uyển Như dừng lại, Huyết Tán Nhân phương cười ha ha một tiếng nói: "Âm mỹ nhân chớ trách, loại chuyện này vẫn là cần thận chút tốt. Ta coi là, như việc này thuận lợi, hai người chúng ta tu vi đem đuổi sát Chung Ẩn tên kia, loại cơ hội này thực sự khó được, đệ tử này a. . ."

"Đừng tìm ta đàm người kia chuyện xấu xa, người không có thêm đồ đệ, ta cũng hiếm có cực kỳ!" Âm Tán Nhân giống như cười mà không phải cười thần sắc mườì phần động lòng người, nhưng trong đó ẩn uẩn hàm ý, lại cần Huyết Tán Nhân cẩn thận cân nhắc một chút.

"Ta dùng mấy trăm năm thời gian, bồi dưỡng được cái này đệ tử, người nói mất liền mất, ngược lại là thật là lớn mặt mũi!"

Huyết Tán Nhân tuyệt không cảm thấy xấu hổ, chỉ là cười to nói: "Cũng đúng, người đồ đệ này là mấy trăm năm công phu, ta vậy liền nghi đồ đệ là so sánh không bằng, đây không phải dưng ra tới? Ách, chúng ta cũng không cần tại cái này cấp trên so tài, sớm đi xong việc mới là thật!"

Hai người lại liếc nhau, đồng đều tại trong mắt đối phương thấy được dần dần dập tắt hỏa hoa — đây là người thông minh mới có thể làm đến sự tình. Hai người đồng thời cười một tiếng, quay người lấy Hóa Hình trì vì phân giới, hướng quay lưng phương hướng bước đi.

Mỗi loại đi năm mươi bước, hai người lại quay người, đối mặt mà ngồi, ánh mắt gặp nhau thời điểm, lại đồng thời khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt, hành khí, cuối cùng, lại đồng thời mở mắt.

Cũng liền trong cùng một lúc, Hóa Hình trì bên trong Lý Tuần kém chút kêu lên thảm thiết.

Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, Hóa Hình trì nội nhiệt độ nước đột nhiên liền bay vọt thật lớn một đoạn, hãn cơ hồ coi là nơi này nước sôi! Mãnh liệt độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày mang cho hãn cực hồng bết nhục thể tổn thương, cũng chính là thời gian một cái nháy mắt, hãn bên ngoài cơ thể tầng băng vỡ vụn, mà đồng thời vỡ vụn, là hãn một lớp da da.

"Rắc rắc" một tiếng, hãn cắn nát một chiếc răng, cái này rất nhỏ tiếng vang bao phủ tại tầng băng vỡ vụn âm thanh bên trong, không có bị lưỡng tán nhân phát giác, mà bề ngoài của hãn thì không có bất kỳ biến hóa nào. Kỳ thật, dù cho

có biến hóa, cũng không có khả năng bị phát giác.

Thân thể của hắn bản năng phản ánh thống khổ tạo thành hậu quả, bởi vì da vỡ vụn, thân thể của hắn đỏ tươi như máu, thần kinh mạch máu cơ hồ dẫn động tới tất cả cơ bắp, bắt đầu một đợt lại một đợt tự phát run rẩy, cái này kịch liệt run rẩy che giấu hết thảy biểu chinh.

Lý Tuần một phương diện đau khổ ngăn cản như thủy triều đánh tới thống khổ, một phương diện khác lại muốn cố gắng bài trừ quấy nhiễu, cảm thụ đến từ bên ngoài cơ thể khí cơ biến hóa.

Dựa theo Tần phi lời nói, lưỡng tán nhân ban sơ trình tự, hắn là dùng bản thể chân tức, thôi phát Hóa Hình trì bên trong chí âm hàn khí, lấy "Âm Dương Chuyển Cực Hóa Sinh Luyện Pháp", ngưng Lý Tuần chi tinh khí thần, khiến cho hợp lại làm một, trở về sơ sinh lúc hỗn độn như nhất trạng thái.

Tại cái này nhất trạng thái bên trong, Lý Tuần sẽ không chết đi, nhưng lại sẽ bị xóa đi đương thời kinh lịch tất cả lạc ấn, trở về thiên nhiên ngây thơ hình dạng, nói một cách đơn giản, chính là mất trí nhớ lại biến thành ngớ ngẩn!

Lúc đầu quá trình này căn bản là không có cách ngăn cản, nhưng mà, đã hoàn toàn tiến vào đánh bạc trạng thái Lý Tuần, vẫn còn có một loại khác loại pháp môn!

Ngoài mười dặm, Tần phi trên tay nhẹ nhàng khẽ động, Trần Phong bảo châu bị nàng một cái diệu tới điên hào chỉ pháp, đạn hướng mấy ngàn thước không trung, chuyển động xoay tít, bay về phía Hóa Hình trì ngay phía trên. Đàng phi hành quá trình bên trong, bảo châu xác ngoài từng bước vỡ ra, lộ ra Thiên Minh Hóa Âm Châu bản thể.

Màu xám trắng khí mang giống như là ngàn vạn đầu nhúc nhích tiểu xà, tại hạt châu chung quanh co duỗi giao diệt, đang bay tới Hóa Hình trì ngay phía trên một khắc này, khí mang cùng nhau nội co lại, ngàn vạn đầu khí cơ tại châu thân nội bộ giao thoa biến động, mở ra một vài ngàn năm không có khởi động qua

"Môn hộ" .

Lý Tuần chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ, mãnh liệt cảm giác hôn mê hiển lộ so lột da thống khổ càng không thể kháng cự lực kéo, liền tại trời đất quay cuồng bên trong, hẳn "Bay".

Đây là một loại kỳ diệu tuyệt luân cảm thụ. Chính là như thế một sát na thời đoạn bên trong, Lý Tuần từ trong mê muội tỉnh lại, lại không có một tia ngừng mà sa vào đến một loại khác trong mê muội đi.

Kia là hẳn tự học đạo đến nay, chưa hề cảm giác được khí cơ biến hóa, tại dạng này một loại trạng thái dưới, ngày thường lục thức cảm ứng toàn bộ không thấy, giữa thiên địa một mảnh hỗn độn, mà chính là tại dạng này trong hỗn độn, sinh ra số lượng hàng trăm ngàn lạ lẫm khí cơ.

Hẳn dám thề, trước kia chưa từng có cảm giác được những này, nhưng ở trong đó mỗi một đầu đều là như thế rõ ràng, xuyên qua hẳn "Thân thể", ngay tại khí cơ cùng khí cơ ở giữa, khí cơ cùng hẳn "Thân thể" ở giữa, sinh ra khó nói lên lời chấn động tới.

Như thế một loại hơi hợt ẩn tượng, còn đến không kịp tinh tế phẩm vị, một cỗ khổng lồ vô luân hấp lực đánh tới, đem hẳn ném bỏ vào một không gian khác bên trong đi.

Thời không chuyển hoá lại làm mê muội đột kích, chờ một mạch hết thấy đều khôi phục bình thường, Lý Tuần "Mở to mắt", mới phát hiện thế giới này khôi phục nguyên dạng, thế nhưng là, lại có một chút biến hóa vi diệu.

Giữa thiên địa sắc thái bắt đầu chậm rãi giảm đi , chờ đến Lý Tuần lấy lại tinh thần, toàn bộ thiên địa đều hóa thành màu xám trắng, hẳn "Bên tai" tràn vào âm thanh, cũng không còn là như thế phong phú mà giàu có cấp độ, mà là một loại đơn điệu, gần như quỷ đói khóc thét gào rít.

Hết lần này tới lần khác hẳn liền có thể từ cái này "Gào rít" bên trong, phân

biệt ra được so trước kia phong phú hơn tin tức tới.

Lý Tuần chấn động trong lòng, nếu như hắn còn có thể rời lệ lời nói, tất nhiên sẽ không keo kiệt, chỉ vì hắn lại một lần đánh cược. . . Thành công!

"Minh hóa" .

Cái gọi là "Minh hóa", chính là lấy Thiên Minh Hóa Âm Châu làm vật trung gian, lấy Nguyên Anh ly thể chi thuật, đem tự thân tinh khí thần rót vào châu bên trong, mức độ lớn nhất sử dụng bảo châu bên trong hạo đặng "Cửu U địa khí" pháp quyết.

Trong đoạn thời gian này, có thể nói, Lý Tuần chính là Thiên Minh Hóa Âm Châu, Thiên Minh Hóa Âm Châu chính là Lý Tuần, bên trong cường đại Cửu U địa khí, đồng đều nhưng vì hắn sử dụng, nhưng bởi vì hồn phách cực hạn sức thừa nhận, thời gian sử dụng chỉ có ngắn ngủi nửa canh giờ.

Mà lại, Lý Tuần tu vi chưa đạt tới tinh khí thần hợp lại làm một, lại luyện liên thực thể Hóa Anh chi cảnh, chỉ có thể lấy hồn phách rót vào, cứ như vậy, phong hiểm gia tăng đâu chỉ gấp mười? Gấp trăm lần?

Hơi không cẩn thận, hồn phách liền có khả năng bị bảo châu nội mệnh môn Cửu U địa khí đánh cho vỡ nát, hậu quả so với lưỡng tán nhân ra tay ác độc, cũng không kém bao nhiêu.

Nhưng mà, hắn cuối cùng vẫn là thành công, cái này cũng chính tuyên cáo, trong tương lai trong vòng nửa canh giờ, nhất cái thực lực đủ để tham gia lưỡng tán nhân chỗ bố trí tử cục "Cao thủ" xuất hiện.

Lý Tuần một bên thích ứng lấy khổng chế lực lượng cường đại cảm giác, vừa quan sát mấy ngàn thước phía dưới, Hóa Hình trì bên trong tình huống.

Hắn "Thân thể mới", bắt đầu từ từ hạ lạc, tiếp cận lưỡng tán nhân cảnh giới tiêu chuẩn.

Hóa Hình trì bên trong, "Âm Dương Chuyển Cực Hóa Sinh Luyện Pháp" đã toàn lực triển khai, cực độ băng hàn Hóa Hình trì nước, đã do "Âm cực dương sinh" chi cảnh, chuyển hóa "Dương cực âm sinh" .

Đợi cho chân chính trở lại như cũ vì vốn là Hóa Hình trì nước, nhất cái hoàn mỹ âm dương hỗ hóa liền đem hình thành, đạt tới thiên địa âm dương chi cực, trở về tiên thiên hỗn độn biến hóa.

Khi đó Hóa Hình trì, mới thật sự là Hóa Hình trì, đằng sau, lưỡng tán nhân lại tụ tập chư phương địa khí, đi "Địa nguyên luyện pháp", trong ao Lý Tuần, cũng sẽ tại một khắc này hóa thành tinh thuần nhất "Hoàn đan dịch", đến tận đây, trên đời sẽ không còn Lý Tuần!

Cuối cùng, mới là "Thiên Nguyên luyện pháp", chính là đem Thanh Loan lấy Hóa Hình trì thủy dung luyện, đem nó toàn thân tinh nguyên dung nhập "Hoàn đan dịch" bên trong, trải qua dạng này quá trình, nàng mấy vạn năm tích lũy hùng hậu chân nguyên, đem không có một tia giữ lại, cũng không có chút nào nửa điểm tạp chất bị hoàn đan dịch hấp thu, cuối cùng do lưỡng tán nhân chia sẻ.

Đây cũng là lưỡng tán nhân kế hoạch tốt trình tự. Nếu như hết thầy thuận lợi, cái này đâu chỉ luyện một viên có thể dùng nhân bạch nhật phi thăng tiên đan, nhưng mà, Lý Tuần tuyệt sẽ không hảo tâm để bọn hắn thành công.

Lúc này, "Âm Dương Chuyển Cực Hóa Sinh Luyện Pháp" đã đại công cáo thành, lúc trước thanh tịnh thấy đáy Hóa Hình trì nước trở nên tương đương đục ngầu, tối tăm mờ mịt, lại mờ mờ ảo ảo lộ ra một tầng nhàn nhạt bảo quang.

Lưỡng tán nhân xa xôi trăm bước, liếc nhau, đều là sắc mặt ngưng trọng, hai người đồng thời đưa tay, tiếp lấy hơi hạ rơi xuống, đập vào trên mặt đất, bị "Cầm tù" một hồi thật lâu hùng hậu địa khí, hào nhiên bộc phát.

Đây là hợp lưu Tung Kinh phương viên mấy trăm dặm, liên lụy hơn mười đầu dãy núi linh khí lực lượng cường đại, tình thế sở cập, sợ là mấy ngàn dặm ngoại cũng muốn chịu ảnh hưởng.

Khổng lồ như thế lực lượng bị người vì liên lụy tới, đương nhiên sẽ không trung thực, chỉ là tại lưỡng tán nhân dự đoán họa định cấm chế phía dưới, cái này gần như không có thể chống đỡ ngự cuồng bạo lại bị thời gian dần qua mài đi phong mang, lần theo cố định quỹ đạo rót vào Hóa Hình trì bên trong.

Hóa Hình trì nội gợn sóng cuộn cuộn, nhưng mà mặc kệ trong đó như thế nào kịch liệt, vậy ra trọc lẳng làm sao cũng vượt bất quá bên cạnh ao, tựa hồ có một bức vô hình tường bích, đưa chúng nó phong tại trong đó.

Lý Tuần "Nhìn" được ngậy người, cũng chỉ có ở thời điểm này, vị trí này, mới có thể cảm giác được lưỡng tán nhân kia đoạt thiên địa tạo hóa vĩ lực.

Hóa Hình trì bên trong mỗi một lần cuộn cuộn, tóe lên bất quá là cao mấy thước bọt nước, mà ở trên không trông về phía xa, ngoài mấy chục dặm, theo địa khí ngược dòng xung kích, ngọn núi đồi núi từng cái sụp đổ, địa biến dẫn phát thiên biến, thiên địa nguyên khí bắt đầu không bình thường giao thể biến hóa.

Rét lạnh vào đông mây đen dày đặc, mơ hồ điện quang bắt đầu ở tầng mây dày đặc bên trong du tẩu, nương theo lấy một đợt lại một đợt tiếng sấm.

Thái Khang sông đường sông đã bóp méo, cách Tung Kinh ngoài trăm dặm, cuộn cuộn hồng thủy không còn bất kỳ cố kỵ nào, thuận mới mở đường xá hướng kinh thành phương hướng trào lên mà đi.

Tung Kinh tường thành đã thành lịch sử, bao quát cung thất ở bên trong tất cả kiến trúc, đều trở thành một vùng phế tích, mà một khắc đồng hồ về sau, một trận ngập trời hồng thủy đem đến thăm toà này đã từng đô thành.

Đợi đến Lý Tuần từ chung quanh thiên địa dị biến bên trong lấy lại tinh thần, Hóa Hình trì nội đã nghênh đón đợt thứ hai cao trào, Lý Tuần biết, hẳn không có thời gian do dự — liền tại lưỡng tán nhân "Địa nguyên luyện pháp" đến đợt thứ hai, đã chuẩn bị bắt đầu dung luyện Lý Tuần thân thể một khắc này, một con thon dài không tì vết bàn tay, không có mang theo một tia phong thanh, nhẹ nhàng khắc ở Huyết Tán Nhân hậu tâm.

Chỉ một thoáng, huyết hồng sắc cường mang bạo khởi, tiếp lấy chính là gầm lên giận dữ, Tần Uyển Như phát ra một tiếng yêu kiều cười, hướng về sau lướt tới, nhưng tiếng cười rất nhanh liền biến thành kinh hô!

"Nghịch chướng!"

Âm Tán Nhân chẳng biết lúc nào đã bay tới mười trượng bên ngoài, đồng dạng thon dài ngọc thủ giữa trời lẳng không ấn xuống, trong nháy mắt âm lãnh xuống tới, khí quyển bên trong càng là phát phối khởi nhỏ vụn băng tinh, mỗi một cái băng hạt đều dựa vào quỹ tích huyền ảo bay lượn, phong bế mục tiêu mỗi một cái đường chạy trốn tuyến, trên trăm sóng chân tức theo thứ tự phun ra, mỗi một lần xuất lực, đều phát động trống canh một vì kịch liệt bão táp.

"Sư phụ!"

Tần Uyển Như dùng vô tội nhất thanh âm phát ra kêu sợ hãi, khiến cho Âm Tán Nhân đôi mắt sáng thêm lược qua cũng không nén được nữa sát cơ, cũng khiến cho Huyết Tán Nhân lại không chần chờ, trong tiếng cười điên dại, huyết sắc ống tay áo giao nhau vung đánh, toàn bộ thiên địa trong nháy mắt bị một tầng huyết sắc bao phủ.

Tần Uyển Như thực lực tại sinh tử quan đầu có thể hiển hiện, trên tay nàng đến từ Lý Tuần Thanh Ngọc Kiếm bang ra khỏi vỏ, trong hư không liên vẽ mấy chục cái to to nhỏ nhỏ gần với hoàn mỹ tròn, càng từ đó sinh ra lấy thập bội kế xoay tròn loạn lưu.

Khí quyển càng ngày càng cuồng bạo, đến từ Âm Tán Nhân âm lãnh luồng không khí lạnh lại bị kiếm thế này ngạnh sinh sinh đảo loạn, trong hư không vụn vụn cuồng vũ, không thể tránh khỏi cùng Huyết Tán Nhân bày ra khí tường giao tiếp.

Vô số điện quang sáng tắt chập trùng, phản chiếu ba người gương mặt cũng âm tình bất định, này bằng với là ba người dùng phức tạp phương thức, lẳng không đối bính một cái, tam phương chân tức quấy tại một chỗ, loạn không ra

thể thống gì.

Tần Uyển Như công lực yếu nhất, tại loại này đấu sức bên trong cũng nhất là ăn thiệt thòi, chỉ bất quá một hơi thời gian, nòng hô nhỏ một tiếng, Thanh Ngọc Kiếm bị ngạnh sinh sinh giảo bay ra ngoài, trên không trung cơ hồ xoay thành bánh quai chèo, lại tại "Tranh" địa chấn minh thanh bên trong, đạn về nguyên trạng, nghiêng nghiêng cắm trên mặt đất.

Khí cơ sinh biến, lưỡng tán nhân lập sinh phản ứng, song phương cường tuyệt nhất thời chân tức, lập tức hướng yếu nhất bên cạnh chuyển di, khí quyển phát ra thê thảm tê minh, lưỡng chủng tính chất khác biệt chân tức, tại kịch liệt ma sát bên trong, xoắn thành một đạo xanh đỏ giao thoa quang long, trong nháy mắt đem Tần Uyển Như nuốt hết.

"Sư phụ!"

Trước khi bị thôn phệ trước đó, Tần Uyển Như vẫn là loại kia vô tội thanh âm cùng biểu lộ, nhưng ở chỗ rất nhỏ lại tựa hồ có chút khác biệt.

Âm Tán Nhân trong lòng hơi động, chân tức đột nhiên sinh ra nhất cái nho nhỏ biến hóa.

Đang điên cuồng khí lưu tiếng rít bên trong, cũng không biết vang lên nhiều ít âm thanh xương cốt đứt gãy giòn vang, Tần Uyển Như tựa như cái bị xé nát vải rách búp bê, thuận cuồng bạo khí lưu, cuốn bay chỉ ít năm dặm đường, lại nặng nặng quăng xuống đất.

Huyết Tán Nhân lạnh lẽo cười lạnh, thân hình không ngừng, dưới chân cất bước, tiếp theo đâm ra một quyền, quyền phong lại trực chỉ Âm Tán Nhân.

Âm Tán Nhân không dám đón đỡ, trên tay phát trần vẩy một cái, thân hình đột nhiên mất đi, lại xuất hiện lúc, đã là vài dặm có hơn, lạnh lùng mở miệng: "Vi Bất Phàm, ngươi là heo, người khác lại không phải! Địa nguyên luyện pháp chưa thành, ta liền động thủ giết ngươi, chẳng lẽ ta là điên rồi phải không?"

Huyết Tán Nhân ở chỗ này cười đến khom lưng đi xuống: "Âm mỹ nhân cũng có tự cho là thông minh thời điểm, người cái này chẳng phải là thừa nhận tất nhiên muốn động thủ? Người cho rằng dùng loại này nát lý do lại bồi lên nhất cái đồ đệ, lão tử liền có thể tin người? Người không ở phía sau mặt động thủ, không phải sợ phiền phức, chỉ sợ là đến lúc đó, chính là muốn động thủ cũng không được làm đi!"

Âm Tán Nhân trong mắt sát cơ nồng đậm, cơ hồ muốn hóa thành vạn năm băng quật bên dưới thâm lam, người bình thường chỉ là gặp, sợ cũng muốn huyết dịch băng ngưng.

Trong nội tâm nàng đã là giận dữ, nhưng lại cực độ thanh tỉnh, chỉ vì nàng đối Tần Uyển Như đệ tử này tính cách làm việc, rõ ràng nhất bất quá. Biết rõ sự tình tới kỳ quặc, trong đó tất có quỷ quyệt chỗ, chỉ sợ phía sau mục đích, liền muốn nàng cùng Huyết Tán Nhân sinh tử tương bác! Như vậy. . .

Càng là nghĩ như vậy, nàng càng là không muốn động thủ, chỉ là lạnh lùng thốt: "Ta không giống người tuyệt tình như vậy, đệ tử nói sát liền giết! Ta không ngại nói cho người, Uyển Như là ta phí hết tâm huyết, vì tông môn bồi dưỡng tông chủ hậu tuyến, càng là cháu ruột của ta! Ta sẽ không còn có hại nàng chi tâm, nàng cũng sẽ không phát điên đến hại ta, Vi Bất Phàm, động động đầu óc của người!"

Nàng hiếm có thái độ khiêm nhường, để Huyết Tán Nhân trong lòng cũng là khê động, lấy hấn đối Âm Tán Nhân hiểu rõ, lời này đã là chân thành cực kì, cùng Tần Uyển Như quan hệ máu mủ, cũng có rất lớn có độ tin cậy, thế nhưng là Tần Uyển Như kia một cái hàng thật giá thật trọng kích, lại làm thế nào giải thích?

Hắn huyết mâu bên trong quang mang sáng tắt lấp lóe, trong đầu càng là nhanh quay ngược trở lại, chỉ một thoáng mấy chục loại khả năng liền từ trong lòng hắn chảy qua. Hắn không sợ cái khác khả năng, nhưng nếu có nhân ở sau lưng ngư ông đắc lợi, lại là không thể không phòng!

Bất quá, ý nghĩ này cũng chính là ở trong đầu hẳn chuyển nhất chuyển, liền trong nháy mắt đánh tan.

Trên đời nào có chuyện trùng hợp như vậy?

Chẳng những nên biết tất kế hoạch của bọn hắn, còn muốn khống chế lại tu vi không kém Tần Uyển Như — nên biết nữ nhân này đã hồi lâu chưa xuất hoàng thành một bước, vẫn luôn sống ở lương tán nhân dưới mí mắt, gặp phải tình huống như thế này, có thể thần không biết quỷ không hay đưa nàng khống chế lại người, đại khái còn không có sinh ra đâu!

Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn đã có lập kế hoạch, lập tức chậm rãi thu tay lại, liếc qua Tần Uyển Như ngã xuống phương hướng, hắc nhiên đạo: "Coi như ta tin người, bên kia lại thế nào tính?"

Âm Tán Nhân nhíu mày, nghĩ đến lúc này hắn là ổn định Huyết Tán Nhân làm đầu, lại nghĩ tới mình mới bí ẩn sử xuất thủ pháp, liền khá hào phóng mà nói: "Trước hoàn thành địa nguyên luyện pháp. . . Uyển Như sự tình, chúng ta có thể sau đó bàn lại!"

Nói cũng kỳ quái, Âm Tán Nhân đang nói ra câu nói này về sau, trong lòng khẽ nhảy lên một chút, dường như có chút không ổn, nhưng còn không có đợi nàng bắt được cái này cảm giác kỳ quái đầu nguồn, bên kia Huyết Tán Nhân đã ở trầm ngâm đằng sau cấp ra trả lời: "Cũng tốt. . . Đi chết đi!"

Liền tại "Hào" chữ ra miệng sát na, vô số đạo yếu ớt tơ nhện huyết hồng dây nhỏ, lấy Huyết Tán Nhân làm trung tâm hướng tứ phía phóng xạ ra đi.

Âm Tán Nhân thân hình chấn động, đột nhiên bay lên giữa không trung, một đạo thật dài huyết sắc trường liên, chỉ có ngón út phẩm chất, lại tử tử chụp tại mắt cá chân nàng bên trên, cùng ngoại giới khí quyển vừa chạm vào, liền phát ra ô ô tiếng vang kỳ quái, phía trên lít nha lít nhít phong ấn oan hồn, số lượng khổng lồ làm cho người khác giật gân!

Âm Tán Nhân trong mắt sáng sát cơ lại không che giấu, chỉ vì lúc này chụp tại nàng trên mắt cá chân, chính là Huyết Tán Nhân cầm lấy hoành hành thiên hạ tuyệt đại Ma Binh — Xích Binh Quỷ Liên. Cái này trường liên vừa ra chỉ đại biểu một sự kiện, giữa hai người sinh tử đại chiến, đã không thể tránh né!

Huyết liên bên trên tích lũy mấy ngàn năm ức vạn oan hồn, phát ra lăm ta lăm tẩm khí mang, đỏ sậm nhan sắc ở trong màn đêm tung bay, mỹ lệ cực kỳ, cũng quý quyết cực kỳ.

Mỗi một điểm khí mang, đều đại biểu cho những này oan hồn mấy ngàn năm đến nay, thâm nhập linh hồn chỗ sâu nhất oán độc, lại trải qua huyết thần linh khí nhuộm dần cùng thôi phát, tính chất âm độc tới cực điểm, nói nó là phụ xương thấm tủy, cũng không chút nào quá đáng.

Dù cho lấy Âm Tán Nhân chi năng, đối mặt cái này Ma Binh, cũng muốn cực kỳ thận trọng.

Càng là ngay tại lúc này, vượt có thể nhìn thấy Âm Tán Nhân năng lực, nàng phảng phất xem trên chân muốn mạng uy hiếp như không, bên trên bay tốc độ càng lúc càng nhanh, trong nháy mắt liền bay đến cao trăm trượng không.

"Ông" một tiếng, Xích Binh Quỷ Liên rốt cục đạt đến chiều dài cực hạn, ở giữa không trung kéo căng thẳng tắp, cái này dài đến mấy trăm trượng trường liên, cũng không biết Huyết Tán Nhân là thế nào giấu ở trên người.

Âm Tán Nhân lại là rất rõ ràng, cái này Xích Binh Quỷ Liên trên thực tế đại bộ phận là do oan hồn thực hóa mà thành, cũng chính vì vậy, trong đó biến hóa nhưng nói là vô cùng vô tận, cái này gần như vài dặm trường liên, bất quá là bình thường nhất một loại hình thái thôi.

Trong nháy mắt, Âm Tán Nhân mũi chân thì như linh xà vắn vẹo, nhẹ nhàng địa điểm tại trường liên bên trên, động tác mềm mại tới cực điểm. Nhưng nàng xuyên vào trường liên lực lượng lại tuyệt không nhu hòa, trong chốc lát, mệnh mông chân tức đối Xích Binh Quỷ Liên tiến hành chí ít ba ngàn lần xung kích!

Ở xa vài dặm ngoài Huyết Tán Nhân, da mặt bên trên cũng đỏ lên đỏ lên, tay áo vấy một cái, Xích Bình Quỷ Liên như là một đầu linh xà, bỗng nhiên buông ra miệng rắn, mấy lần run rẩy chuyển hướng về sau, lùi về đến hẳn trong tay áo, không còn nửa điểm vết tích.

Dưới một kích này đến, lưỡng tán nhân đều bị thương nhẹ, Âm Tán Nhân vớ lưới bên trên hiện ra đen nhánh một vòng vết cháy, bên dưới huyết nhục bị thương không nhẹ, càng bị huyết thần khí nhập thể, hậu hoạn vô tận; mà Huyết Tán Nhân thì tại đối phương cực kì quả quyết phản chế hạ, nội phủ bị thương, cảm giác cũng không dễ dàng.

Hai người cách vài dặm, lạnh lùng đối mặt.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Tam Quốc

Chương 06: Tam quốc

So Âm Tán Nhân vị trí cao hơn một chút, mắt thấy hết thầy, thậm chí chủ đạo hết thầy Lý Tuần, ở nơi đó cười nghiêng ngả, đương nhiên, hiện tại hẳn chỉ có thể để Thiên Minh Hóa Âm Châu nhanh chóng chuyển lên như vậy vài vòng, để diễn tả sự hưng phấn của hẳn chi tình.

Hẳn hao hết tâm lực, muốn không phải liền là kết quả này sao? Lúc này nhìn xem quá trình một mực hướng hẳn chỗ quy về phương hướng phát triển, loại kia cảm giác thỏa mãn là thế nào cũng hình dung không hết.

Nhưng mà, như thế vẫn chưa đủ, hẳn còn muốn tiếp tục làm tiếp. Tại hẳn đã cường đại không biết gấp bao nhiêu lần thần niệm khổng lồ chế hạ, trước đó hẳn tại ao chung quanh chôn xuống một trăm linh tám khóa do "U Minh âm hỏa" ngưng tụ thành "Minh Hỏa châu", đã xuyên thấu qua chung quanh hùng hậu địa khí, cùng Lý Tuần thành lập liên hệ.

U Minh âm hỏa chính là trúc cơ tại Cửu U địa khí phía trên, cùng chu lưu tại sơn xuyên đại địa mạch chi khí, thuộc về cùng mạch chi nhánh, vốn là có cực kỳ huyền ảo liên hệ, lúc này lại từ Lý Tuần tận lực che giấu, dù cho lấy lưỡng tán nhân chi năng, tại dùng tâm với hẳn sự tình thời điểm, cũng không có phát giác được.

Địa nguyên luyện pháp gián đoạn, làm chung quanh địa khí mất đi khổng lồ chế, may mắn còn có lưỡng tán nhân bày ra cấm chế trấn áp, chỉ là có một ít tán dật. Mà Lý Tuần đánh chính là những này tán dật địa khí chủ ý.

Sớm tại năm ngày trước đó đã bố tại địa tầng chỗ sâu cấm chế, theo một viên "Minh Hỏa châu" nhảy lên, lặng yên không một tiếng động vận chuyển lại.

Vừa mới tán dật ra địa khí, rất nhanh liền bị cấm chế kéo đến nhất cái mới vận hành quỹ đạo bên trong; địa khí tại từng giờ từng phút tích lũy, mà "Minh Hỏa châu" cũng một cái tiếp một cái bắt đầu nhảy lên.

Cấm chế này, nhưng nói là Lý Tuần từ lúc chào đời tới nay, độc lập hoàn thành kiệt xuất nhất tác phẩm.

Nó đã không chỉ giới hạn trong Minh Tâm Kiếm Tông hệ thống, mà là bao dung Minh Tâm Kiếm Tông, U Hồn Phệ Ảnh Tông, Âm Tán Nhân cùng Huyết Tán Nhân các loại môn phái, tông sư hệ thống, có lẽ tịnh không có rất được các hệ tinh tú, nhưng này chủng hải nạp bách xuyên khí độ cùng đảm lược, lại đủ để cho đạo này tông sư cũng theo đó tán thưởng.

Lý Tuần lúc này, đương nhiên không hiểu rõ hẳn cái này tác phẩm ý nghĩa chỗ, hẳn chỉ là lòng tràn đầy vui vẻ vì cái này Thông Huyền Giới tân sinh cấm chế lên cái vang dội danh tự — Tiếp Thiên Cửu Biến. Trong đó rất có lấy thông triệt Thiên Tâm, biến hóa vô tận tự tán dương, lại bản thân khích lệ hương vị.

Theo lực lượng tích súc, một trăm linh tám khóa "Minh Hỏa châu" rất nhanh liền toàn bộ khởi động, mỗi khóa "Minh Hỏa châu" đều lôi kéo một bộ phận cấm chế vận chuyển, mà từng cái Minh Hỏa châu ở giữa lại hình thành phản ứng.

Bởi vậy, cấm chế từng cái bộ phận bắt đầu biến hóa phức tạp, nó biến hóa chi rườm rà, chính là Lý Tuần cái này sáng lập người, cũng vền vền thăm dò hai ba phần mười, mà những này cũng đã đủ.

Theo cấm chế toàn diện khởi động, Minh Hỏa châu hấp thụ địa khí tốc độ rõ ràng tăng tốc, như thế tầng tầng diệt gia, rất nhanh liền đạt đến nhất cái khiến Lý Tuần hãi hùng khiếp vía trình độ.

Không thể kéo dài nữa! Lý Tuần ở trên không kết động ấn quyết, một trăm

linh tám khóa Minh Hỏa châu bắt đầu trầm thấp chiến minh, hùng hậu địa khí tại cấm chế dẫn đạo hạ, lảng lảng lưu động tới Thanh Loan hôn mê chỗ, chậm chạp mà kiên định rút đi vào.

Lý Tuần ý nghĩ rất đơn giản — để trong này lại nhiều nhất cái giáo cục.

Kế hoạch cũng rất đơn giản — vì Thanh Loan giải cấm.

Về phần cách làm, thì đơn giản nhất.

Hùng hậu gần như cuồng bạo địa khí từ đầu đến chân, lại từ chân kết quả là về mười lần! Dựa vào tuyệt đối lực lượng, ngành sinh sinh xông mở Âm Tán Nhân cấm chế!

Như thế thô bạo giải cấm thủ pháp, tại hành gia xem ra, tự nhiên làm trò hề cho thiên hạ, thế nhưng là dưới loại tình huống này, nhưng không có so đây càng hữu hiệu lựa chọn.

Thanh Loan thân thể run rẩy một chút, tại mãnh liệt xung kích phía dưới thương thế của nàng chỉ sợ càng nặng, nhưng trọng yếu nhất chính là nàng khôi phục tự do!

Lý Tuần đang chuẩn bị lại nhìn một trận tuyệt địa phản kích trò hay, thế nhưng là Thanh Loan cử động lại làm hấn vô cùng thất vọng. Từ ban đầu lúc run rẩy đằng sau, nàng vền vền động mấy lần ngón tay, liền không còn có cái khác động tác.

Chẳng lẽ thương thế của nàng đã nặng đến không bò dậy nổi tình trạng?

Ý nghĩ này vừa lên, bên kia lưỡng tán nhân liền bắt đầu chính thức đánh nhau chết sống.

Vài dặm khoảng cách, đối bọn hấn hoàn toàn không tạo thành ảnh hưởng, phương viên trong vòng mười dặm, hoàn toàn bị hai người chân tức chỗ tràn ngập, bọn hấn mỗi một cái chân tức biến hóa, đều dẫn động cái phạm vi này nội

tất cả thiên địa nguyên khí, ở trong đó mỗi một nơi hẻo lánh, đều là không chút thua kém tại đánh giáp lá cà hung hiểm công thủ.

Hai người chỉ là vừa nhắc cánh tay, giơ tay, ngoại giới khí quyển liền phát ra bèn nhọn chấn minh thanh, trăm ngàn đạo yếu ớt du ty điện quang chợt sinh chợt diệt, bôn tẩu lưu động, so với thiên nhiên thiên nhiên sấm chớp mưa bão còn muốn lộng lẫy được nhiều, cũng muốn hung hiểm được nhiều.

Đầu tiên nổi lên vẫn là Huyết Tán Nhân, Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp toàn lực triển khai, chỉ một cái trò đùa lẳng không chường ấn, tựa như cùng mở ra Địa Ngục Chi Môn!

Ức vạn bị hấn giam cầm oan hồn, phát ra thống khổ cừu hận gào rít, mà thống khổ này cùng cừu hận thì lại bị hấn rút ra ra, hóa thành trên đời nhất ô trọc, cũng máu tanh nhất Huyết Yểm ma ảnh, giật ra huyết hồng sắc đại mạc.

Đã từng làm Lý Tuần sinh tử lưỡng nan Huyết Yểm, tại ngoại giới khí quyển bên trong, là một hình bóng hư ảo không thật tồn tại.

Nó liền tương đương là Huyết Tán Nhân phân thân, lấy ở vào khoảng thực thể hư ảo ở giữa đặc chất, hết thấy đao binh thủy hỏa không thương tổn, lại có dẫn động "Xích huyết" năng lực, bị nó dính vào thân, máu của địch nhân địch có thể trong chớp mắt bốc cháy lên! Bởi vậy mà "Luyện" xuất nguyên khí, thì bị Huyết Yểm hấp thu, lớn mạnh tự thân, thực là âm độc vô cùng.

Âm Tán Nhân bên này mới bị Huyết Yểm phân đi một tia tâm thần, bên kia Huyết Tán Nhân lại thả ra Xích Binh Quỷ Liên, lúc này cái này Ma Binh đã ngưng tụ thành chừng mười trượng, càng có vẻ quỷ dị khó lường.

Nó từ Huyết Tán Nhân trong tay bay lượn mà xuất, tựa như cùng một cái Phi Dực linh xà, trong hư không mấy lần bùng ra, đã vây quanh Âm Tán Nhân phía sau, cắn một cái hạ!

"Đinh" một thanh âm vang lên, Âm Tán Nhân thông dong một chỉ bắn ra,

điểm tại trường liên đầu, trường liên không khỏi dừng lại, nhưng sau một khắc, nó liền tại vu vu bên trong bỗng nhiên nổ tung. Trăm ngàn đầu huyết hồng du ty, bao phủ Âm Tán Nhân cả nửa người, mãnh phệ mà xuống, tốc độ so lúc trước còn nhanh hơn gấp mười!

Nhưng mà bổ nhào về phía trước phía dưới, lại là đánh vào không trung, Âm Tán Nhân thân hình sớm đã xuất ra, lại thuận thế đến nó phần đuôi lại là một chỉ.

Một chỉ này lại là rất mạnh, đầu này hoành hành thiên hạ Ma Binh, sợ là từ sinh ra hôm đó lên, cũng còn chưa ăn qua loại khổ này đâu, nó toàn thân chấn động, lại phát ra một tiếng như anh nhi khóc đêm réo vang, khắp cả người huyết quang, lúc này âm đạm một đoạn.

Gần dặm bên ngoài, Huyết Tán Nhân trên mặt hồng quang đại thịnh, sắc mặt như máu.

Âm Tán Nhân trên mặt cũng hơi hơi trắng lên, không đợi nàng hồi khí, một bên Huyết Yểm phân thân liền như u linh xông tới, còn chưa kịp thân, nàng liền cảm giác được khí huyết đã có chút sóng gió nổi lên.

Một phương khác, Huyết Tán Nhân lại tiến lên hai mươi trượng.

Đây hết thảy biến hóa, đều tại Âm Tán Nhân trong đầu chảy qua, mà trên tay nàng sớm hơn một bước sinh ra tương ứng biến hóa. Nàng trong hai tay hợp, tiếp theo mở ra, chỉ một cái động tác như vậy, vượt qua vạn cái khí cơ liền xoắn xuyết giao thoa, khiến động thiên địa nguyên khí, sinh ra một đoàn đường kính bất quá mấy phần thanh mang cầu, không khí chung quanh nhiệt độ lập tức giảm mạnh.

Âm Tán Nhân ngón tay bắt đầu diệu tới điên hào giao thoa dán vào, mười cái như măng ngón tay trắng nõn, trong nháy mắt, chỉ ít biến hóa trên trăm loại khác biệt ẩn quyết, lôi kéo khởi liên tiếp như có như không hư ảnh.

Cũng mỗi một cái biến hóa, nhưng lại rõ ràng minh xác, tịnh không có chút nào dính ngay cả, lộ ra một tầng khó nói lên lời thong dong chi ý.

Mỗi một lần ấn quyết biến hóa, thanh mang cầu liền có chút phồng lớn một phần, bên trong khí cơ tổ cấu, thì còn có biến hóa nghiêng trời lệch đất, đến cái cuối cùng ấn quyết đánh ra, thanh mang cầu đã trưởng thành anh nhi đầu lâu lớn nhỏ, nhan sắc cũng càng ngày càng sâu.

Do thanh biến lam, lại từ lam biến tím, nhiệt độ chung quanh cũng dần dần giương lên, đợi cho cuối cùng, Âm Tán Nhân quanh thân không khí, đã bị bốc hơi nhiệt lực vụn vụn biến hình.

Đây hết thay biến hóa đều là trong nháy mắt hoàn thành, do âm hàn tới khốc nhiệt, do âm cực chí dương cực, như thế âm dương chuyển hoá, liên lụy tới khí cơ biến hóa sợ không ít hơn trăm vạn mà tính, đưa tới lực lượng càng là khó mà tính ra.

Chính là có bóng vô hình Huyết Yểm đối mặt Âm Tán Nhân quanh thân dị tượng, cũng rất là kiêng kị, vậy mà lượn quanh một vòng, lại rút trở về.

"Cực biến âm dương pháp! Tốt!"

Thời gian nháy mắt, Huyết Tán Nhân lại tiến lên mấy chục bước, hết lần này tới lần khác cặp chân kia hạ tần suất lại chậm có thể, loại này không nhìn thiên địa lý lẽ mâu thuẫn, thường nhân chỉ là gặp, sợ cũng muốn ngắt đi.

"Ba" một tiếng vang, đã thành hình tử quang mang cầu thoát ra Âm Tán Nhân khống chế, bay lên giữa không trung, tựa như cùng một cái dị loại mặt trắng, tản mát ra tím nhạt hào quang, vì mảnh này phế tích phủ lên một tầng Tử Sa.

Huyết Tán Nhân dưới chân chậm hơn, nhưng tốc độ đi tới chỉ có tăng lên chứ không giảm đi, đã làm bị thương nguyên khí Xích Bình Quỷ Liên theo động tác của hắn, lại bắt đầu nhẹ nhàng chấn động, trong hư không du động bồn tẩu, trong lúc mơ hồ lại khôi phục lúc đầu linh động.

Âm Tán Nhân cao cứ giữa không trung, lạnh lùng chờ lấy hắn tiến lên đây.

Ở giữa, Huyết Yếm phân thân vô số lần muốn cho Âm Tán Nhân tạo thành phiên phức, nhưng chỉ cần tiếp cận Âm Tán Nhân ngoài thân mười thước, treo tại đỉnh đầu nàng tử quang mang cầu liền sẽ thả ra một đạo nóng bỏng tử quang xạ tuyến, tựa như cùng một thanh thần binh lợi kiếm, hư không bố hoạch, kiếm khí tung hoành.

Huyết Yếm phân thân vô cùng kiêng kỵ cái này nhất tia sáng, đến mức không thể tới gần người.

Hai người khoảng cách chỉ còn lại hơn trăm bước lúc, Huyết Tán Nhân dưới chân hư nhắc, từng bước một đi hướng giữa không trung, thiên địa nguyên khí nóng nảy, vào lúc này ngược lại đều thu liễm, mà một đợt càng cuồng bạo hơn xung kích, thì tại ngực phẳng như trong gương chậm rãi tích súc.

Vô luận là Xích Bình Quý Liên hay là Huyết Yếm phân thân, đều là đi âm độc tàn nhẫn con đường. Nhưng mà, Huyết Tán Nhân tự thân thủ đoạn công kích, lại là hùng hồn khoáng đại, không bị cản trở kinh kiện, đương nhiên, trong đó cũng lộ ra lãng lệ hung bạo sát khí, khí thế đoạt nhân.

Mười trượng, hai người vền vện cách xa nhau mười trượng! Huyết Tán Nhân chậm rãi nhắc tay, một cái Trung cung tay thuận, bình thường ra quyền. Toàn bộ không gian vụn vẹo một chút, trở lại trở về hình dáng ban đầu, mà hấn to bằng cái bát năm đấm, đã oanh lên Âm Tán Nhân ngực.

Âm Tán Nhân đương nhiên sẽ không chịu lần này, mặc dù Huyết Tán Nhân quyền nhanh đã đạt đến nàng có khả năng phản ứng cực hạn, nhưng nàng cuối cùng vẫn là có thể phản ứng! Nàng vền vện làm nhất cái bản năng che ngực động tác, ngón tay cái có chút ngoại phiết, trước chống đỡ tại quyền phong chỗ.

"Cạch cạch cạch" một thanh âm vang lên, Âm Tán Nhân ngón tay cái xương gãy thành ba đoạn, nhưng nàng thân hình không chút nào không lùi, lạnh lùng nhìn xem Huyết Tán Nhân năm đấm sát lồng ngực của nàng, bôi qua bờ vai của nàng, phá vỡ xiêm y của nàng, trên mặt không có biến hóa chút nào.

Huyết Tán Nhân trong mắt lộ ra gần như điên cuồng hung lệ chi khí, một quyền vô công, thân hình của hắn không có chút nào trắc trở, nước chảy mây trôi một cái biến chiêu, bị đẩy ra cánh tay hơi cong, lại trở thành một cái tàn nhẫn khuỷu tay đùng! Mượn thân cao ưu thế, đảo hướng Âm Tán Nhân cái cổ.

Âm Tán Nhân nghiêng đầu né qua, không có thụ thương tay thuận thế đặt nhẹ, chụp về phía Huyết Tán Nhân sườn bộ, nhưng cũng bị Huyết Tán Nhân xuyên qua dưới xương sườn năm đấm ngăn trở.

Tận đến giờ phút này, hai người giao kích chân tức va chạm mới phát ra bạo hưởng, bởi vậy kích phát bão táp, từ thân thể hai người ở giữa bắn ra đi, càn quét phương viên mười dặm, cát bay đá chạy, như xong việc ngày.

"Thô lỗ!" Âm Tán Nhân khẽ quát một tiếng, thân thể lại phút chốc hư hóa.

Huyết Tán Nhân không cần suy nghĩ, trở tay hướng nghiêng phía trên vung lên, huyết sắc vết khắc ở trong trời đêm sáng rõ được chướng mắt, thời gian thật dài mới chậm rãi giảm đi, mà cái này đủ để bổ ra đại sơn một kích, lại đánh hụt.

Âm Tán Nhân cơ hồ là dán phía sau lưng của hắn hiện thân ra, đầu ngón tay dán lên hậu tâm của hắn.

Huyết Tán Nhân khôi vĩ thân thể lại làm ra một cái mềm dẻo tới không thể tưởng tượng nổi động tác, thân thể của hắn giống như là không có xương cốt, mỗi một khối cơ bắp cùng xương cốt đều làm ra hoàn toàn không phù hợp nhân thể cực hạn vận vẹo.

Tới tương ứng, hắn một thân mệnh mệnh chân tức cũng theo đó co duỗi ba động, tan mất hơn phân nửa kinh lực, hóa đi một trận khả năng chí tử nguy cơ.

Cho dù là dạng này, hắn một cây xương sườn cũng ứng chướng mà đứt, toàn bộ thân thể xoay một vòng bay ra hơn mười trượng, mới ngừng lại được.

"Nương!" Huyết Tán Nhân phun ra một ngụm mang huyết nước bọt, trên mặt

biểu lộ hết sức dữ tợn, "Tên vương bát đản nào nói người không sợ trường cận chiến?"

Vừa mới giao thủ, Huyết Tán Nhân lại ăn thiệt thòi nhỏ, cái này cũng tuyệt không tại trong dự liệu của hắn, cũng khiến cho hắn lòng cảnh giác càng nặng. Có lẽ, cùng Âm Tán Nhân động thủ thật không phải một cái lựa chọn tốt đi!

Âm Tán Nhân chỉ về cho hắn nhất cái nụ cười nhàn nhạt. Tại cái nụ cười này bên trong, cuối cùng một tia khí bạo dư ba cũng tĩnh lại, cũng lưỡng tán nhân ở giữa chiến đấu, chỉ là vừa mới bắt đầu.

Lý Tuần đã thấy ngây người, hắn đối lưỡng tán nhân công pháp đều có sự hiểu biết nhất định, cái này cũng khiến cho hắn có thể càng thâm nhập quan sát lưỡng tán nhân giao thủ tình trạng.

Mặc dù chỉ là đứt quãng mấy chiêu, nhưng là đại khái mạch lạc vẫn là rõ ràng, mà trong đó biểu hiện ra nhiều cái chi tiết, càng là làm Lý Tuần được ích lợi không nhỏ.

Thẳng đến lưỡng tán nhân lại một lần nữa khôi phục tình trạng giằng co, hắn mới thức tỉnh tới, lúc này, hắn quý giá nửa canh giờ thời gian, đã qua một phần mười. Như vậy sao được!

Hắn khẩn trương nhìn về phía bên cạnh ao, Thanh Loan vẫn không nhúc nhích, phảng phất là chết rồi đồng dạng. Lý Tuần gấp đến độ lại đánh mười cái chuyển, đang lo lắng có phải hay không nếu lại dùng địa khí giúp nàng "Tẩy một lần" thời điểm, trong lòng lại là khê động.

Hắn cẩn thận nhìn một chút Thanh Loan chung quanh tình hình, nhìn nhìn lại trên người nàng, như thế mấy lần, rốt cục nhịn không được cất tiếng cười to. Đương nhiên, biểu hiện tại ngoại, chỉ là Thiên Minh Hóa Âm Châu nhảy mấy lần mà thôi.

Lão thiên gia! Vừa mới lưỡng tán nhân bên kia đánh cho cát bay đá chạy,

đừng nói là bên cạnh ao, chính là trong hồ đều hiện đầy nhỏ vụn cát sỏi, hết lần này tới lần khác trên người Thanh Loan, chung quanh, đừng nói là cát sỏi, chính là bụi mù đều không nhìn thấy! Sạch sẽ một vòng, thấy thế nào làm sao chướng mắt.

Cái này muốn mạng bệnh thích sạch sẽ a! Như vào ngày thường, Lý Tuần chắc chắn sẽ ở trong lòng trắng trợn chế giễu đối phương ngu đi, nhưng bây giờ hẳn muốn làm, nhưng là một phen khác chuyện.

Niệm động phía dưới, Thiên Minh Hóa Âm Châu hóa thành một đạo nhân nhạt hôi mang, ẩn vào mạn thiên phi vũ trong bụi mù, chợt hồ ở giữa đã đi xa.

Rất nhanh, Cầm hồ cũng đã đang nhìn, đêm nay ba đại cao thủ kịch chiến, hiển nhiên đã liên lụy nơi này, lớn như vậy trên mặt hồ, khắp nơi đều là bị tưới sống đánh ngã tôm cá lơ lửng ở mặt nước, ven hồ bờ xuôi theo cũng nhiều gặp hình, nước hồ đang từ vài cái chỗ lỗ hổng chảy ra.

Lý Tuần không quan tâm cái này, hẳn dùng lúc này đặc thù quan sát phương thức hơi chút dò xét, liền khóa chặt mục tiêu, nho nhỏ hạt châu thẳng đầu nhập trong nước, một tia bọt nước cũng không có tóe lên tới.

Dưới nước thế giới cũng hoàn toàn tĩnh mịch, nhưng ở phía trước, Lý Tuần vẫn là "Nhìn" đến hẳn hi vọng nhìn thấy tình cảnh.

Mặc dù "Lọt vào trong tầm mắt" tất cả đều là một mảnh xám trắng, thế nhưng là, lúc này tình trạng cùng vài ngày trước tịnh không hề khác gì nhau. Cái kia bay lượn không ngừng quái vật vẫn bị giam cầm ở hang động lối vào chỗ, cũng vẫn là bốn phía đi loạn, không thể thoát thân.

Lúc này Lý Tuần thị lực so trước đó mấy ngày, tốt hơn không biết bao nhiêu lần, trong lòng lại đã có định kiến, một chút liền đem động tác này thần tốc tiêu quái vật xem cho rõ ràng: "Quả nhiên, là Huyết Vẫn không sai! Như thế mau lẹ, không hổ có quát lời phi điện danh xưng!"

Thiên Minh Hóa Âm Châu lần nữa rung động, cho thấy Lý Tuần lúc này hưng phấn tâm tình.

Cái này Huyết Vãn cũng có thể nói là thiên địa bồi dưỡng nhất đại yêu vật, nó trời sinh thần tốc, có đầy miệng trời sinh thành tựu răng nhọn, thích ăn động vật huyết dịch, lại tổng thích ăn rơi một chút ẩn chứa thiên địa linh khí đồ vật, như tu sĩ pháp bảo loại hình, để cho người ta cực kỳ đau đầu.

Kỳ lạ như vậy yêu thích, tự nhiên sẽ dẫn đến tu sĩ đối với nó chán ghét, chỉ là, nó trời sinh thần tốc, lại xảo trá đa trí, rất ít ăn thua thiệt, chỉ khi nào ăn khổ gì đâu, thì có thù tất báo, mười phần khó chơi.

Lý Tuần cũng là tại mấy ngày trước gặp nó, lại không nhận ra, mới cất tâm tư, tại Tần phi nơi đó hỏi cho rõ. Hẳn vốn là giỏi về lợi dụng tài nguyên, dứt khoát liền đem tiểu gia hỏa này đặt vào hẳn trong kế hoạch tới.

Hiện tại, chính là dùng nó thời điểm.

Hẳn cũng không di động nữa, chỉ là đang đợi , chờ lấy dự định thời khắc đến.

Liên tại lưỡng tán nhân ở giữa lần nữa bắn ra bão táp đạt đến cao trào thời khắc, Thiên Minh Hóa Âm Châu hôi mang lóe lên, mấy ngày trước khiến Lý Tuần đường vòng mà đi cấm chế, tính cả nó chỗ phụ thuộc vách đá, liền vô thanh vô tức hóa thành bột đá, dòng nước xông lên liền tứ tán ra.

Một kích này nhìn như đơn giản, kì thực đã bao hàm Lý Tuần ngày nhớ đêm mong thành quả. Không những thành công đánh nát cấm chế, hơn nữa còn là dùng nhất cái bí mật nhất thủ pháp, nghĩ đến tại lưỡng tán nhân sinh tử tương bác thời khắc, nơi này nho nhỏ biến cố, khi sẽ không khiến cho chú ý của bọn hắn đi.

Cấm chế sắp chết phản phệ bị Lý Tuần nhẹ nhõm đón lấy, chợt, hẳn liền nhìn thấy kia Huyết Vãn bỗng nhiên bắn ra, đúng là trong nháy mắt xông ra hồ đi, không thấy bóng dáng.

Lý Tuần khẽ giật mình, nhưng rất nhanh liền cảm giác được, kia Huyết Văn chính xoay quanh ở trên mặt hồ phương, không biết đang làm những gì, vệt vàng cũng bay đi lên, hấn cái này khẽ động, Huyết Văn cũng đi theo động, tiểu yêu này quái "Oạch" một tiếng, bay ra chừng mấy chục trượng, định trên không trung, nhìn về phía này.

Lý Tuần lúc này mới lấy dò xét tiểu gia hỏa hình dáng, chỉ thấy nó thân thể thon dài, tối thiểu có hai thước, chỉ có ba ngón khép lại phẩm chất, giống một đầu mập mập rắn, đầu tròn vo, đúng là có chút mèo dạng, chỉ là không có sợi râu, tương đương đáng yêu.

Nó hai đầu chi sau đã thoái hóa, nhìn một cái, trái ngược với hai cây ngón ngũi gai ngược, theo cái đuôi lắc lư vừa đi vừa về lắc lư, mảnh khảnh chân trước ụi cùng một chỗ, trong mắt quang mang lấp lóe, hiển nhiên là không biết rõ bên này hạt châu, đến tột cùng là như thế nào một loại đồ chơi, cảnh giác bên trong có chút buồn cười.

"Đáng yêu là đáng yêu, làm sao nhưng không có 'Có thù tất báo' đáng về?" Lý Tuần trong lòng có chút thất vọng, hấn cũng nghĩ đến, có lẽ tiểu gia hỏa này bị Huyết Tán Nhân cấm chế chính sợ, hoặc là nghĩ tại ngày sau "Tế thủy trường lưu" .

Chỉ là như vậy đối với mình kế hoạch, liền không có cái gì trợ giúp.

Đang nghĩ ngợi, Huyết Văn tấm kia đáng yêu lại giao hoạt mặt mèo, hiện ra nhất cái cực kỳ sinh động biểu lộ, nó tựa như là nhất cái điển hình nhất lại nông cạn nhất âm mưu gia, híp mắt, nhìn trộm nhìn về phía "Lý Tuần", híp thành một tuyến đôi mắt bên trong có đánh giá, cũng có hiếu kì.

Nhìn thấy nó loại vẻ mặt này, không biết tại sao, Lý Tuần trong lòng mềm nhũn, dường như thật thấy được một con xinh đẹp vô hại mèo con, trong lòng cái khác tâm tư cũng liền phai nhạt, liền ở thời điểm này, Huyết Văn đột nhiên quay đầu, không ngờ vọt vào Cầm hồ bên trong đi.

Nó làm gì? Ý nghĩ này chỉ chợt lóe, đằng sau Huyết Vãn hành động liền để trong lòng của hắn đại hỉ. Tiểu yêu này quái đúng là một đầu va vào trên vách đá mạch nước ngầm lỗ thủng, đi ngược dòng nước, hiển nhiên là hướng về Hóa Hình trì bên kia đi.

Lý Tuần không dám thất lễ, cũng không chế lấy bảo châu, như một làn khói trở về.

Lưỡng tán nhân hiện tại kịch đấu đã đến gay cấn, lúc này, cũng chỉ có Hóa Hình trì chung quanh mới là an toàn, hiển nhiên lưỡng tán nhân còn duy trì nhất định lý trí, cố ý tránh ra cái này quan trọng chỗ.

Cho nên, Lý Tuần ở chỗ này thấy được con kia Huyết Vãn, nó hơn nửa người đều thối trong Hóa Hình trì, chỉ lộ ra nhất con mèo đầu, nhìn xem phương xa kịch chiến.

Hiện tại Lý Tuần lại không có thể sử dụng đối một con súc sinh ánh mắt đối đãi tiểu yêu này, tiểu gia hỏa này như vậy gian hoạt! Muốn cầm nó khi đầu thương làm, sợ không phải dễ dàng như vậy sự tình!

Phương xa, lưỡng tán nhân cũng dần dần đánh nhau thật tình, trên thân cũng đều xuất hiện không ít thương thế, Lý Tuần xa xa nhìn xem, cũng không biết kia tổn thương nặng bao nhiêu.

Nhưng hắn trong lòng như gương sáng rộng thoáng, lưỡng tán nhân hoành hành thiên hạ mấy ngàn năm, nơi nào sẽ là như thế không lưu tay? Chiến đấu như vậy, là tuyệt đối không cách nào phân ra cao thấp, chính là phân ra cao thấp, cũng không có ý nghĩa, thật có ý nghĩa đồ vật, còn tại Hóa Hình trì bên này đâu!

Nếu như là chính Lý Tuần, hắn hội làm thế nào đâu? Hắn quan sát đến lưỡng tán nhân giao thủ tình huống, trong lòng đang không ngừng xác minh kế hoạch của mình, tịnh làm ra chi tiết sửa đổi.

Hắn hiện tại vẫn là đang chờ , chờ nhất cái tất cả mọi người cho rằng là cơ

hội cơ hội!

Liên tại Lý Tuần quý giá nhất nửa canh giờ, đã vượt qua trung tuyến thời điểm, lưỡng tán nhân bởi vì một lần chính diện cứng đối cứng, phân biệt hướng hai bên nhanh chóng thối lui.

Tại trung tâm vụ nổ vị trí, một vòng màu son nhan sắc tới lúc gấp rút kịch bành trướng, trung ương rất nhanh trướng thành nhất cái hình cầu, sau đó hướng hai bên kéo dài kéo dài, hóa thành một đạo chia cắt thiên địa lưỡng cực bên trong giới tuyến, lấy Lý Tuần lúc này thị lực, vậy mà một chút không nhìn thấy bờ.

Màu đỏ thăm chỗ đến, hết thấy tất cả đều trong nháy mắt chôn vùi, dọc đường một ngọn núi, đúng là sinh sinh bị ở trong chém thành hai khúc, lập tức đổ sụp băng liệt.

Một mực du tẩu tại lưỡng tán nhân trong khi giao chiến phụ cận Huyết Yểm, lúc này chợt trở nên dững cảm, mộng lung huyết ảnh cũng rõ ràng rất nhiều, liên tại lưỡng tán nhân tách rời sát na, nó lại không chiếu cố trên đỉnh đầu tử quang mang cầu uy hiếp, huyết ảnh bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, thẳng tắp hướng Âm Tán Nhân đánh tới.

Vền vền trở một sát na, huyền không tử quang mang cầu liên phóng xạ ra trăm ngàn đạo cường quang, bắt đầu cuồng phong như mưa rào bắn phá.

Liên tại Huyết Yểm cách Âm Tán Nhân còn có vài thước thời điểm, chùm sáng màu tím phát sau mà đến trước, đưa nó đánh cho thùng trăm ngàn lỗ, một đám đỏ sạm hơi khói bốn phía bay tán loạn, thê thảm đến cực điểm.

Âm Tán Nhân nhìn cũng không nhìn nó một chút, thân hình không ngừng, trong nháy mắt hóa lui thế vì tiến thế, lại không phải hướng Huyết Tán Nhân bay đi, mà là lao thẳng tới Hóa Hình trì. So với nàng thậm chí còn sớm như vậy một tuyến, Huyết Tán Nhân cũng đã cải biến phương hướng, hướng Hóa Hình trì đánh tới.

Lúc này, lưỡng tán nhân cách Hóa Hình trì năm dặm hứa, giữa hai người cách xa nhau ba dặm hứa, Huyết Tán Nhân sớm đoạt ra một tuyến, chỉ là, cái này một tuyến chênh lệch hoàn toàn không đủ để khiến cho hắn có được tiên cơ.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời gần như vỡ vụn Huyết Yểm, "Bồng" một tiếng, nổ thành mảnh vỡ, đón gió vừa tăng, đột nhiên hiện ra một tia tuyệt không nên có lấp lóe tới.

Đạo này lấp lóe tại Âm Tán Nhân khoe mắt vút qua, nàng chưa kịp phản ứng, lấp lóe, Âm Tán Nhân, cùng với ở xa ngoài mấy chục dặm Thiên Đô Phong đỉnh, tạo thành nhất cái cái góc.

Đây là nhất cái huyền ảo đến cực điểm góc độ, có lẽ cái góc độ này vền vền kéo dài một phần vạn giây, nhưng nó tạo thành khí cơ biến hóa, lại là rộng khắp tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Tựa như một hạt cục đá đầu nhập trong nước, từng vòng từng vòng gợn sóng tứ phía mở rộng, quấy mặt nước, động một thì động vạn, cái gọi là rút dây động rừng, không ngoài như vậy.

Mà cái này khí cơ tương liên cảm ứng tốc độ, thì vượt qua lẽ thường quá nhiều! Bên này mới có biến hóa, ánh mắt cho đến nơi xa, liền đã có phản ứng. Trong vòng phương viên mười mấy dặm, nhất là tử thương vô số Tung Kinh trong thành, khí cơ giao diệt phản ứng bỗng nhiên leo lên nhất cái cao phong.

Chỉ một thoáng, toàn bộ thiên địa đều tối xuống, khí quyển phát ra sợ hãi rên rỉ, một đầu so phi điện quang mũi tên còn muốn mau lẹ gấp trăm ngàn lần kiếm quang, từ Thiên Đô Phong bên trên ào ra mà xuống, xé rách toàn bộ bầu trời đêm.

Nhất kiếm tây lai!

"Huyết Linh vũ kiếm!" Âm Tán Nhân trong lòng chỉ tới kịp lóe lên ý nghĩ này, thân thể của nàng cũng vền vền bị lệch một chút như vậy, kiếm khí liền xé

rách thân thể của nàng.

Từ vai phải xẹt qua, từ phía sau cổ nhất trăm, xương bả vai, xương sống ửng thanh mà đứt, bắn ra kiếm khí thậm chí xé rách cái cổ trước yết hầu, chỉ kém một phần, liền muốn đưa nàng đầu toàn bộ chém xuống tới.

Đại bồng huyết vụ phun ra, mang theo đứt gãy ba búi tóc đen, bồng bênh ung dung rơi xuống. Tại cơ bắp cùng xương cốt tác dụng dưới, thẳng tiến không lùi kiếm thế cuối cùng tránh không được nho nhỏ áp chế một chút.

Liền tại một trận này bên trong, Âm Tán Nhân như thiểm điện xoay tay lại, một phát bắt được phi kiếm này, cũng mặc kệ sắc bén vô song mũi kiếm trên tay nàng vẽ vài cái lỗ hồng, phát lực một năm, kiếm thế vỡ nát.

"Cái gì Huyết Yểm phá hồn sát kiếp trận. . . Nhưng thật ra là Huyết Linh Phi Vũ trận đi! Trong trận giấu trận, cũng coi là đại thủ bút! Tại người khác trên địa đầu, quả nhiên vẫn là không an toàn, cái này Huyết Linh vũ kiếm, hẳn là chuẩn bị cho Chung Ấn a! Vi Bất Phàm che được thế nhưng là thật chặt!"

Trong nội tâm nàng chuyển suy nghĩ, cánh tay thì linh hoạt khép về, ngón tay cái đặt tại cái cổ động mạch chủ chỗ, dán vết thương, vòng quanh cái cổ, cứ như vậy nhất chuyển, trên ngón tay của nàng phảng phất có keo dính, những nơi đi qua, máu chảy lập tức đều ngừng lại.

Xương sống thương thế thì không có tốt như vậy xử lý, lấy Âm Tán Nhân chi năng, cũng chỉ có tạm thời cố định trụ, về sau mấy ngày, cũng không thể lộn xộn.

Nàng án lấy nơi bả vai để ý thương thế, ánh mắt cũng đã dời về phía Huyết Tán Nhân bên kia. Nàng xác thực không nghĩ tới, luôn luôn từ chiến đấu bên trong tìm kiếm khoái cảm Huyết Tán Nhân, vậy mà lại làm ra loại thủ đoạn này, chính như cùng nàng dấu diếm mình xuất thần nhập hóa cận thân vật lộn chi đạo, chỉ bất quá, Huyết Tán Nhân lần này làm được càng thêm xuất sắc thôi.

Nàng cười lạnh, cổ họng lại là nóng lên, một ngụm máu tươi phun tới, nàng biết, lần này là không còn lực lượng cùng Huyết Tán Nhân tranh đoạt.

Kiểm khí hoành không thời điểm, phương viên trăm dặm tất cả oán khí âm hồn bị nó giống như cá voi hút nước dành thời gian, liền đè ép tại cái này nhỏ nhỏ kiểm thể nội.

Tại nó xé rách huyết nhục thời điểm, đã có không biết nhiều ít nhỏ vụn kiểm khí rót vào thể nội, tịnh dẫn phát oán linh uế khí, bốn phía phá hư, chỉ cái này thương thể, liền muốn mấy năm thậm chí mấy chục năm tiềm tu mới có thể hết bệnh cũng.

Nếu như ngay cả điểm ấy uy lực đều không có, Huyết Tán Nhân lại thể nào lấy nó đối đầu giao Chung Ấn vương bài?

Cho nên nàng hiện tại muốn làm, không phải ngăn Chỉ Huyết Tán nhân được lợi, mà là mau mau đào mệnh! Lấy loại trạng thái này, đợi Huyết Tán Nhân quay đầu. . .

Chuyện gì xảy ra?

Trước mắt tình hình, để nàng mở to hai mắt —

Ngay tại Huyết Linh vũ kiểm vạch phá bầu trời đêm thời điểm, Huyết Tán Nhân liền không có chút nào che giấu cười ha hả, hẳn không cần quay đầu nhìn, kia chuyên vì Chung Ấn chuẩn bị một kích, Âm Tán Nhân là tuyệt đối không cách nào toàn thân trở ra.

Trong tiếng cười, hẳn đã đi tới cách Hóa Hình trì bất quá mấy chục bước khoảng cách, đảo mắt quét qua, dòm chuẩn mục tiêu, liền muốn phi thân chiếm lấy.

Đúng lúc này, thời gian dài tích lũy được cay độc kinh nghiệm, đùng vang lên cảnh báo.

Mà khi hấn chân chính phát giác được cảnh vật chung quanh không ổn lúc, thân thể của hấn đã bước vào kia tuyệt không nên nên xuất hiện sạch sẽ trong phạm vi. Thanh Loan hai mắt mở ra, kiềm chế đã lâu sát cơ, hóa thành vài làm cho người mắt mở không ra cuồng phong nộ trào, âm vang bộc phát!

Một cái thật đơn giản cổ tay chặt, mang theo lấy Thanh Loan lửa giận ngập trời sát ý, lại phối hợp Thần Điều tiên cầm trời sinh thần tốc, coi là thật như bôn lôi chớp, ngay ngực một bổ, lấy Huyết Tán Nhân chi năng, vội vàng ở giữa, lại cũng chỉ bản năng xoay tay lại trước ngực, đón đỡ một cái.

Liên tiếp xương cốt tiếng bạo liệt nổ vang, Huyết Tán Nhân che ngực cánh tay trái xương cốt đứt thành từng khúc, lại dồn sức đụng về trước ngực, cùng nhau một thanh âm vang lên, hấn nửa người xương sườn đồng loạt vỡ vụn, cũng không biết có bao nhiêu xương vỡ cắm ngược vào tạng phủ bên trong.

Đáng sợ hơn chính là, Thanh Loan lẳng lẹ chân tức thuận thể đột nhập thể nội, trong nháy mắt cùng hấn ngạnh bính một cái, mặc dù cũng không có thể công phá hấn phòng tuyến cuối cùng, nhưng này chiếm cứ ưu thế tuyệt đối đại lực xung kích, lúc này đâm đến hấn năm lao bảy tổn thương, thương thế hồng bết được rồi tinh rồi mù!

Hấn nổi giận gầm lên một tiếng, Xích Bình Quỷ Liên như vậy đáp lại, như độc xà luôn lên, giống như nhào không phải nhào thời điểm, chợt phát sinh xuất một cái tàn nhẫn vung kích.

Thanh Loan ra sức một kích về sau, thương thế lại có tái phát, chính là có sức mà không dùng được thời điểm, như bị thanh này không biết lay dấn nhiều ít oan hồn ô uế Ma Bình oanh bên trên, chính là có thể may mắn lui thân, nàng cũng không cần sống.

Lấy nàng cao ngạo lãnh triệt, lúc này cũng có chút hoa dung thất sắc, chỉ có thể phấn khởi dư lực, chân tức ngoại phóng, đem kia Ma Bình cản một cái, mình thì miệng phun máu tươi, toàn thân không còn chút sức lực nào ngã ngồi trên

đất, trong lúc nhất thời lại đứng không dậy nổi.

Xích Binh Quỷ Liên bị Thanh Loan chặn lại, trên không trung ngừng lại một chút, lúc này nó chủ tử thụ trọng thương, linh động cũng không lớn bằng lúc trước, cần điều chỉnh một chút mới có thể lại đi công kích.

Ngay tại một trận này đứng không, Hóa Hình trì nội một đạo hồng mang bạo khởi, đụng đầu vào trường liên trung đoạn, cái này va chạm có thật là lớn lực lượng, Xích Binh Quỷ Liên nguyên khí đại thương thời điểm, lại cũng ngăn cản không nổi, lúc này bị đánh rơi bụi bặm.

Giữa sân chi nhân nhãn lực đều là thượng giai, một chút liền nhìn ra cái bóng màu đỏ kia đến tột cùng là vật gì, tại một bên khẩn cấp áp chế thương thế Huyết Tán Nhân khó được kêu một tiếng khổ.

Cái này đồ chơi nhỏ, hãn làm sao nhận không ra? Kia không phải là hãn vì tăng tiến Xích Binh Quỷ Liên chi uy, giam cầm tại Cầm hồ hạ đạt một năm lâu con kia Huyết Vãn sao?

Nghĩ đến Huyết Vãn ham mê, còn có nó có thù tất báo tính tình, Huyết Tán Nhân chỉ cảm thấy một trận choáng váng, ráng chống đỡ lấy đứng thẳng thân thể mềm nhũn, âm vang ngã xuống đất.

Huyết Vãn phát ra một tiếng bén nhọn gào rít, thanh âm lạnh lạnh được khó nghe, liền tại cái này tiếng vang bên trong, Xích Binh Quỷ Liên mất đi cùng chủ tử liên hệ, toàn thân quang mang đại yếu, bị Huyết Vãn hé miệng, cắn một cái vào.

Căn thực đằng sau, Huyết Vãn răng nhọn bên trong đáng sợ cường toan, liền đều rút đi vào, lại bị cái kia có thể so với bất luận cái gì thần binh lợi khí răng nhọn xoắn một phát, cái này nương theo Huyết Tán Nhân mấy ngàn năm, tung hoành Thông Huyền Giới hiếm khi gặp địch thủ tuyệt đại Ma Binh, cứ như vậy nhất phân lưỡng đoạn, trên đó giam cầm ức vạn oán linh, cùng nhau phát ra tuyệt vọng cùng thống khổ gào thét!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: U Huyền

Chương 7: U Huyền

Tại "Lạc lạc lạc lạc" tiếng vang bên trong, Xích Binh Quỷ Liên rốt cục trở thành Huyết Vãn trong bụng mỹ thực, Huyết Vãn trong lúc nhất thời còn ăn không được quá nhiều, liền dùng chân trước đào, kéo tới Hóa Hình trì đi hưởng dụng.

Cái này cổ quái tiếng vang sợ ngây người lưỡng tán nhân cùng Thanh Loan, nhưng là, lại tỉnh lại bị cuồng hỉ làm cho hôn mê đầu Lý Tuần.

Thương thiên chiếu cố, chính là hẩn lại có can đảm, cũng chưa từng có tưởng tượng đến, sẽ có dạng này hoàn mỹ đến tìm không ra một tia mao bệnh kết quả a!

Tam bại câu thương! Lại là tam bại câu thương!

Thiên Minh Hóa Âm Châu liền chuyển mấy chục vòng, rốt cục đê xuống trong lòng của hẩn hưng phấn, không có cái gì so hiện tại càng có thể tiếp cận thắng lợi, Lý Tuần cũng tuyệt không cho phép cơ hội này từ trong tay lại chuồn đi!

Không chần chờ chút nào, hẩn một chút phán đoán thế cục, liền vạch nước bay ra, ở bên cạnh hai người còn đang ngẩn người thời điểm, bay thẳng hướng vài dặm ngoại Âm Tán Nhân!

Còn tại trên đường, hẩn đã mở khai ấn quyết, vào tay chính là rất có uy lực "Tiệt Không Sát" .

Tại cơ hồ vô cùng vô tận Cửu U địa khí duy trì dưới, đôi này Lý Tuần bản nhân tới nói trên là ngưỡng mộ núi cao nhất đẳng pháp quyết, cơ hồ rút lấy một dặm phương viên nội tất cả không khí, lại trong nháy mắt rót vào vượt qua không khí mật độ gấp mấy vạn địa khí chi tinh, lại lấy một phẩy chín u địa khí làm dẫn tử, thoáng như vậy thúc giục — cơ hồ ngay tại Âm Tán Nhân vừa mới cảm giác được tim đập nhanh sát na, trong phạm vi một dặm liên lụy tới mấy chục vạn khí cơ, bị trong nháy mắt cắt đứt, mặc nàng như thế nào nhạy cảm, tại cái này một phần ngàn hơi thở thời điểm sở cảm ứng đến, cũng chỉ là trống rỗng.

Cái này rất ngắn thời gian trống không, đã đầy đủ, tùy theo mà đến bao dung mỗi một nơi hẻo lánh nổ lớn, mất đi tiên cơ Âm Tán Nhân nhất định phải chính diện ứng đối.

Có lẽ bạo tạc phạm vi hơi lớn, uy lực không đủ tập trung, nhưng là, sau đó kèm theo một đạo "Cửu U sừ hồn" kiếm khí, lại sẽ như thế nào?

Âm Tán Nhân vừa mới lấy dẫn động thương thế đại giới cản qua cái này sóng xung kích, một đạo kiếm khí bén nhọn, liền đánh trúng vào vai của nàng vết thương.

Kiểm khí này thực sự âm hiểm cay nghiệt tới cực điểm, vừa mới nhập thế, liền lục soát xương phá tủy trừu hấp nàng tinh huyết Nguyên khí, tiện thể phá hư nàng cơ thể kinh lạc, hết lần này tới lần khác lại hư miêu khó dò, vội vàng phía dưới, lại ngăn cản không nổi, một chút liền bị nó lại lần nữa bị thương nặng phế phủ.

Âm Tán Nhân kêu to một tiếng, chấn động đến trong vòng phương viên mười mấy dặm, đều là run lên.

Nàng kiến văn quảng bác, làm sao không biết cái này vài cái âm hiểm thủ pháp, đều là U Hồn Phệ Ảnh Tông chiêu bài? Tư đến chuyện hôm nay, trước sau so sánh, nàng đã khẳng định, tất nhiên có nhất cái tâm cơ tu vi đồng đều không kém nàng nhân vật, tại phía sau màn điều khiển hết thảy, để ngư ông đắc lợi!

Cái này còn không thể khiến nàng tức giận đến tận đây, nàng chân chính tức giận, thực là bởi vì Huyết Tán Nhân lấy "Huyết Vũ Linh kiếm" trọng thương nàng, để nàng nguyên lai định ra rất nhiều thoát ra chi pháp nửa đường chết yếu.

Lúc này dù có muôn vàn thủ đoạn, cũng vô pháp sử xuất, cùng không có gì khác? Nàng ần ần cảm thấy, cái này có lẽ chính là nàng từ lúc chào đời tới nay, gian khổ nhất cũng đáng sợ nhất một đạo sinh tử quan!

Nàng có thể chịu đựng được sao?

Âm Tán Nhân chính là tâm chí Thông Huyền tuyệt đỉnh tu sĩ, giận dữ đằng sau, ngược lại càng ngày càng tinh táo.

Trong nội tâm nàng rất nhanh liền có quyết đoán, đầu tiên là mở ra thể nội nhất cái ẩn nấp khiêu môn, sau đó cố nén đau đớn, thân hình hơi chao đảo một cái, như muốn hướng ra phía ngoài phá vây chạy trốn, nhưng ở chặn đường âm hỏa quét tới trước đó, bỗng dừng xoay người một cái, tốc độ lại tăng, lao thẳng tới Hóa Hình trì.

Chỗ tối người kia hiển nhiên không có chuẩn bị, bị nàng vọt qua.

"Muốn sống không muốn làm chuyện ngu xuẩn!" Âm Tán Nhân cuống họng đã câm, nhưng kêu một tiếng này, lại là vì hiện tại hồng bét tình thế làm nhất cái nhất xác thực chú thích.

Trên mặt đất Huyết Tán Nhân lặng lẽ cười lạnh, rốt cục tuyệt thừa thế cho Âm Tán Nhân một kích hồ đồ suy nghĩ.

Âm Tán Nhân an toàn rơi xuống đất, tam cái vừa mới vẫn là đã sinh đã tử đối đầu, lúc này lại từng cái hình dung chật vật, khắp cả người vết thương tập hợp một chỗ vì cầu sinh dốc sức làm, loại tình cảnh này thật sự là châm chọc cực kỳ.

Trông cậy vào "Ngư ông" bỗng nhiên lòng từ bi, hoặc là khác nhau đối đãi, đơn giản chính là trò cười, chỉ cần là Thông Huyền Giới bên trong người, đối

mặt loại tình hình này, chỉ có một lựa chọn — luyện bọn hăn!

Buồn cười chút thời gian trước lưỡng tán nhân còn muốn cầm Thanh Loan luyện đan, chỉ là đảo mắt công phu, lại muốn bị người khác luyện, ở trong đó tư vị, quả nhiên là kỳ diệu cực kỳ!

May mắn, gặp rủi ro tam vị đều không phải là thường nhân, lúc này trong lòng mặc dù còn có khúc mắc, nhưng sinh tử quan đầu, ai cũng sẽ không lăm miệng kiếm chuyện, bọn hăn chỉ coi chuyện lúc trước chưa bao giờ phát sinh qua, mà coi như trước thế cục, dăm ba câu liền đạt thành chung nhận thức.

"Thủ, lui, phân tán, còn lại liền nhìn lão thiên gia!"

Lý Tuần mắt lạnh nhìn Âm Tán Nhân cùng hai người khác hội hợp, lúc này, hăn "Kế hoạch lớn" chấp hành trước, cái cuối cùng khâu đã hoàn mỹ chụp hợp.

Hăn còn có một khắc đồng hồ nhiều một chút "Cao thủ thời gian", cũng càng là dưới loại tình huống này, sự kiên nhẫn của hăn ngược lại là càng tốt, nguyên nhân rất đơn giản, hăn chỉ có như vậy một cơ hội!

Có thể nói, tại hiện nay dưới hình thế, Lý Tuần như nghĩ toàn thân trở ra, chừng một trăm phần trăm tự tin, hăn đều có thể mang theo nhục thân của mình, trốn xa thiên lý, tìm một cái an toàn chỗ, từ đây trải qua cuộc sống yên tĩnh.

Đáng tiếc, dã tâm của hăn, dục vọng, tôn nghiêm, còn có một chút như vậy vạn kinh giống như điên cuồng, để hăn vĩnh viễn không cách nào làm ra trở lên suy nghĩ.

Hăn lúc này tâm linh, tựa như một mặt sáng tỏ thông triệt tấm gương, đem sâu trong nội tâm mảng lớn bí ẩn hoàn toàn lật lên, trần trụi hiện ra ở trước mắt.

Kia là vứt bỏ hết thủy bao phục, biến mất tất cả áp lực, hướng về không đáy Địa Ngục chỗ sâu rớt xuống lúc, một loại mất trọng lượng kích thích cùng khoái cảm.

"Hôm nay, hoặc là trùng sinh, hoặc là chết đi!"

Thời khắc cuối cùng, bình tĩnh mà có thứ tự đến.

Lực đạo nghịch xông phía dưới, ba người đồng thời thổ huyết, thân hình mềm nhũn, mà phía dưới dày đặc như thực chất địa khí đã lỗ rách mà xuất, như là một cơn to lớn năm dặm, từ dưới lên trên, rất có oanh thiên chi thế.

Tại đỉnh tai nhức óc tiếng gầm gừ hạ, cái khác thanh âm hoàn toàn bị che lại, ba người nội tạng, xương cốt cũng không biết vỡ vụn nhiều ít, hưởng tam cái địa phương khác nhau rơi xuống.

Nhưng mà không đợi bọn hắn rơi xuống đất, lại là một trận gió lớn cuốn lên, ba người bồng bênh ung dung lại bị cuốn tới một chỗ, ở giữa không biết va chạm lẫn nhau bao nhiêu lần, mỗi một cái đều là nửa chết nửa sống, tại nửa tỉnh nửa mê ở giữa bị quăng tiến vào Hóa Hình trì.

Âm Tán Nhân thân thể mặc dù đã không được, nhưng đầu óc coi như thanh tỉnh, nàng hữu tâm khởi động kia một bước cuối cùng, nhưng bị hùng hậu địa khí xung kích, toàn thân cao thấp chính là mềm nhũn vô lực thời điểm, trong lúc nhất thời chân tức đứng là xách chi bất động, tới lúc gấp rút cắt thời điểm, ngoài thân đột nhiên lạnh lẽo — "Làm sao lại lãnh?" Nàng rất nhanh kịp phản ứng, "Trái qua 'Âm Dương Chuyển Cực Hóa Sinh Luyện Pháp', ao nước đã là hỗn độn, tuyệt đối không thể. . . Hắn không phải tại luyện hóa!"

Bỗng nhiên cho ra cái này lúc trước đã bị phủ định kết luận, Âm Tán Nhân có tại chỗ tự vận xúc động, nàng bắt đầu có chút minh bạch thủ đoạn của tên kia.

Cái này cùng mèo hí chuột không có bất kỳ cái gì khác biệt!

Âm Tán Nhân cũng là một ngụm máu tươi sặc ra, mà lúc này đây, Hóa Hình trì nước đã băng hàn thấu xương, trong ngoài độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày, làm đã mất phòng hộ năng lực ba người toàn thân như như kim đâm đau đớn, mà cái này đau đớn đến cực điểm, lại biến thành thẳng vào cốt tủy chỗ sâu ngứa

ngáy.

Âm Tán Nhân mơ hồ cảm giác được, đang có một tia hư miếu khó dò khí cơ, xâm nhập trong cơ thể nàng, trực phân trực hào cải biến trong cơ thể nàng tình trạng.

Một tiếng lưỡng lự khiếu âm tại bên tai nàng vang lên, lúc đầu tựa như chiêm chiếp quý âm thanh, sắc nhọn như thép, kéo dài như tia, quấy đến nàng tâm phiền ý loạn, tiếp theo lại thời gian dần qua nhu hòa xuống tới.

Rả rích không dứt tiếng gầm, tạo thành một cỗ lượn vòng lặp đi lặp lại mạch nước ngầm, từ nàng linh đài tràn qua, cảm giác bên trong, nàng giống như đi tới đen nhánh bờ biển, nghe thủy triều cùng cát đá ngày qua ngày tiếng ma sát, kia "Sàn sạt" thấp vang thúc nhân nhập mộng.

Âm Tán Nhân thân thể thời gian dần qua trầm tĩnh lại, ngoại giới bằng hàn cũng dần dần đánh tan, thay vào đó, là một đợt hoà thuận vui vẻ hơi ấm, cũng không biết từ chỗ nào sinh sôi ra, mờ mịt bốc hơi, chậm rãi hiện đầy toàn thân, thống khổ dần dần đi xa.

"Thương thế của ta xong chưa?" Ý nghĩ này vừa mới hiện lên, Âm Tán Nhân tựa như cùng bị rót một chậu nước lạnh, bỗng nhiên tỉnh táo lại. Thân thể của nàng lập tức cứng ngắc lại, tất cả thống khổ cũng trong nháy mắt chảy trở về, "Ly hồn nhiếp phách! Là diệt hồn ma âm!"

Đầu óc của nàng chỉ một thoáng trở nên vô cùng thanh tỉnh, hết thấy nguồn gốc đều thanh thanh sở sở tại nàng linh đài lộ ra, duy nhất nhất cái khả năng nổi lên — "U Huyền Ấn! Đây là U Huyền Ấn! Đây là khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp! Chẳng lẽ là Bích Thủy Quân? Hoặc là Minh Hỏa Diêm La?"

Nàng trong đầu hiện lên liên tiếp khả năng nhân vật, nhưng cũng không cách nào phán đoán. Nàng phí sức ngẩng đầu lên, không ra nàng sở liệu, trên đầu mười trượng chỗ, viên kia khí mang co duỗi lưu chuyển, mờ mờ ảo ảo có vô cùng lực lượng hạt châu, không phải là trong truyền thuyết biến mất ngàn năm

Thiên Minh Hóa Âm Châu sao?

Cũng chỉ có cái này dị bảo, mới có thể nhẹ nhàng như vậy sử dụng U Huyền Ẩn đến!

Dạng này, nàng cuối cùng một chút hi vọng sống, đã cáo đoạn tuyệt.

Liên tạt nàng nhìn thấy không trung Thiên Minh Hóa Âm Châu thời điểm, kia hư miếu khó dò khí cơ, đột nhiên gia tăng đầu nhập cường độ, lấy chiếm cứ ưu thế tuyệt đối chủ đạo lực, vượt trên ba người ý chí, từng bước quản lý chung trong cơ thể của bọn họ hết thảy khí cơ chân nguyên, khiến cho tạt thể nội biến hóa đi hướng, tạo ra một bộ hoàn toàn khác biệt khí cơ liên kết chi pháp.

Âm Tán Nhân lục thức độ mãnh cảm cực nhanh rơi xuống, nàng lại tuyệt không cảm thấy kinh ngạc, âm tà nội xâm, tất nhiên trước bề tắc ngũ quan thất khiếu, tiếp theo ô nhiễm thần niệm, bóp tắt linh minh, đợi cho cái này âm tà chi khí tràn qua linh đài, trận này không công bằng đấu sức cũng liền kết thúc.

Trong nội tâm nàng chưa bao giờ giống hiện tại bình tĩnh như vậy qua, khóe môi thậm chí còn lộ ra một điểm tiêu dung, nàng bây giờ chỉ cần làm chuyện như vậy!

Ung dung ngàn năm, ấm lạnh ai ngờ?

Lý Tuần chính hết sức chăm chú khởi động U Huyền Ẩn quyết, trực hào trực tắc chèn ép trong ao ba người ý chí, công việc này thực sự vất vả cực kì, mặc dù bọn hắn đều là trọng thương mang theo, nhưng mấy ngàn năm rèn luyện xuống tới tâm chí tu dưỡng, như thế nào tốt như vậy công phá?

Hắn đem hết các loại thủ đoạn, cũng vẹn vẹn bề tắc bọn hắn lục thức, chân chính nan quan còn tại đằng sau đâu!

Nhưng mà, lúc này, hắn thấy được đời này khó quên nhất, cũng chuyện khó tin nhất — một con như ngọc đầu ngón tay, nhẹ nhàng đặt tại một bên Huyết

Tán Nhân ngực, cứ như vậy trò đùa võ!

Huyết Tán Nhân phát ra kinh thiên động địa gầm rú, ngũ quan thất khiếu đồng thời tràn ra huyết tới.

Cái này một cái chưởng lực, lực lượng mặc dù không lớn, lại xảo diệu đã dẫn phát hấn đê xuống thương thế.

Mà càng đáng sợ chính là, chỉ là trong nháy mắt xung kích, liền để đau khổ bày ra thần niệm phòng tuyến âm vang nứt ra, thấu thể mà vào khí cơ, chuẩn xác bắt lấy cái này một cái khe hở, trực đảo mà vào. Hắc ám thủy triều tràn qua linh đài, sóng lớn vỡ xuống, đem nơi này nguyên bản ấn ký cùng một chỗ xóa đi.

Trên thế giới này, đã không có Huyết Tán Nhân.

Khí cơ cảm ứng, trên bầu trời Thiên Minh Hóa Âm Châu, phát ra "Ông" một tiếng chấn minh.

Yếu ớt Cửu Địa phía dưới, hội tụ tam giới tất cả âm khí, tử khí, uế khí, chu lưu hội tụ mà thành kia một điểm tinh thuần nhất Cửu U địa khí bản nguyên, xuyên thấu qua Thiên Minh Hóa Âm Châu, tại lưỡng cái tuyệt không lệ thuộc không gian "Ở giữa", mở ra nhất cái nho nhỏ môn hộ.

Một điểm yếu ớt bất trắc, ẩn hơi ám muội nguyên khí, phảng phất bay múa đom đóm từ bên trong chui ra ngoài, phiêu phiêu dang dang, lại cực kỳ tinh chuẩn mà rơi vào Huyết Tán Nhân mi tâm tổ khiếu.

Trong nháy mắt, kinh lạc cơ bắp, xương cốt huyết mạch, đã bị cái này gần như không thực chất nguyên khí quán thông một thể, chảy xiết văng lai.

Huyết Tán Nhân khôi vĩ thân thể bỗng nhiên rụt một vòng, vô số nháy vọt xám trắng khí mang từ toàn thân hấn trong lỗ chân lông phun ra ngoài, liên kết thành chuỗi, tại "Xoẹt xoẹt" tiếng vang bên trong, vòng quanh thân thể của hấn xoắn ốc lên xuống, như là chín lần!

Sau đó, vô số tinh mịn bạo hưởng nổi thành một mảnh, Huyết Tán Nhân thân thể lại bỗng nhiên nhất trưởng, hồi phục đến lúc đầu hình thể, nhưng ngay tại trong quá trình này, hắc bên ngoài cơ thể đã lại không mảnh vải, thân thể cũng dần dần rút đi huyết sắc, trở thành một mảnh xám trắng.

Chung quanh hắc tia sáng bỗng dừng ảm đạm xuống, so đêm tối còn muốn thâm trầm gấp mười, phảng phất nơi đó không gian, bỗng nhiên sụp đổ, lộ ra đằng sau nhất cái thuần túy hư vô hắc ám bối cảnh, chậm rãi đem hắc nuốt xuống.

Hắc ám xoay tròn, tựa như cùng một trường to lớn đấu bóng, nhẹ nhàng lồng ở trên người hắc, âm ảnh nhanh chóng xen kẽ mấy lần, Huyết Tán Nhân... Không, nhất cái mới tồn tại tựa như như u linh nổi lên mặt nước, trên thân không có nửa điểm vệt nước.

Gió đêm phất qua, thuần túy trường bào màu đen xoay tròn, bay phất phới, nhưng không có lộ ra một tia nửa hào tứ chi làn da, phía trên cực trùu tượng phù văn lóe ra u ám lãnh triệt ánh sáng.

Rộng lượng mũ trùm đầu phía dưới, âm ảnh bên trong, hai điểm huyết hồng nguồn sáng dần dần rõ ràng, toàn bộ hắc ám đều tựa hồ sáng lên một cái, sau đó, lại bình tĩnh lại cùng ảm đạm.

"U Huyền khôi lỗi, ta U Huyền khôi lỗi! Thành, xong rồi!"

Lý Tuần nghĩ âm ỉ cuồn tiếu, lại không cười nổi âm thanh; nghĩ lên tiếng khóc lớn, cũng lưu không ra nước mắt; nghĩ điên cuồn huy động tứ chi — thật xin lỗi, một hạt châu cũng làm không được! Liên tại dạng này cuồn hi vừa thống khổ tình trạng hạ, Âm Tán Nhân chống cự cũng sụp đổ, hào quang màu xám trắng lại lần nữa lấp lóe.

"Lại nhất cái, lại nhất cái!" Thiên Minh Hóa Âm Châu quang mang tăng lên một bậc, liên tục rút ra xuất hai lần tinh thuần nhất Cửu U địa khí, lấy chất địa của nó, cũng có chút không chịu đựng nổi, nhưng là thành công đang nhìn, Lý

Tuần cũng đang cắn răng kiên trì, "Còn có nhất cái, cái cuối cùng!"

Thanh Loan ngăn cản so lường tán nhân cường ngạnh hơn được nhiều, ở trong đó đương nhiên là có nàng bệnh thích sạch sẽ đang tác quái, nhưng là tiên cầm Thần Điều trời sinh cường đại sức chống cự, cũng là tạo thành phiền phức nguyên nhân một trong.

Lý Tuần trong lòng có chút gấp quá, phía trước hai lần thuận lợi để tâm tình của hắn có chút táo bạo, Thanh Loan ngoài ý liệu kiên cường, thì để hắn có chút gặp khó.

Còn có, thời gian thật không nhiều lắm!

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, Lý Tuần rốt cục nhỏ nhỏ thở dài một hơi. Vừa mới Thanh Loan thần niệm cường độ, cuối cùng đã tới khô kiệt biên giới, bị hắn thế như chẻ tre suýt nữa liền công phá linh đài, lúc này đối phương coi là nỗ lực hết đà, chỉ cần lại một lần nữa xung kích, liền có thể dễ như trở bàn tay!

Hắn ngưng định tâm thần, đang chuẩn bị đợt tiếp theo xung kích, toàn bộ màu xám tầm nhìn bên trong, đột nhiên bạo khởi cường mang, Lý Tuần đầu tiên là giật mình, bỗng cảm thấy toàn thân nóng, lần này thật sự là không tầm thường.

Cái này dấu hiệu rõ ràng chính là thời hạn đã đến, Cửu U địa khí lại không có thể tùy ý thống ngự bố trí!

Tại sao có thể như vậy, không phải còn có thời gian sao?

Ý nghĩ này mới lên, hắn một trận trời đất quay cuồng, một cỗ không thể chống cự đại lực níu lấy hồn phách của hắn, cứ như vậy kéo một phát, Lý Tuần cảm giác chợt nhẹ lại nhất trọng, lại mở mắt ra lúc, lại là toàn cảnh là thanh mang cường quang phóng xạ tứ phương.

Cường quang bên trong, từng tiếng xa minh triệt huyết dài tiếng vang lên, bạn âm thanh mà lên, nhưng là giữa thiên địa nhất lẫm liệt bão táp!

Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, xa xa bay ngã ra ngoài, hãn thế mới biết, nguyên lai hãn đã hồn phách trở về cơ thể, biến trở về lúc đầu bộ dáng.

Hãn ngửa mặt nằm trên mặt đất, ngơ ngác nhìn bầu trời đêm, bầu trời đêm một góc, đang có một đạo thanh sắc lưu tinh, kéo lấy thật dài quỹ tích, phá không cực nhanh.

Chớp mắt vạn dặm!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Đoạn Trần

Chương 08: Đoạn trần

Lý Tuần nằm trên mặt đất, trong đầu rối bời, trong lúc nhất thời, hắn không biết là nên vì chính mình như kỳ tích thắng lợi mà kiêu ngạo đâu, vẫn là phải là nhất sau thời khắc thất bại trong gang tấc mà uể oải. Lưỡng chủng khác biệt cảm giác liên tiếp, đến cuối cùng, ngược lại chọc cho hắn nở nụ cười.

"Thôi, đâu còn có thể như thế không biết đủ đâu?"

Hắn có chút cố hết sức từ dưới đất bò dậy, hơi hoạt động một chút tay chân, lúc này mới nhìn về phía chính phù phía trên Hóa Hình trì lưỡng cái bóng đen.

Trên người bọn họ bảo bọc do Cửu U địa khí thực chất hóa mà thành "U Huyền pháp bào", toàn thân không lộ nửa điểm da thịt, thần bí quý quyết, nếu không phải xoay tròn vạt áo, ngược lại giống như cùng hắc ám hòa làm một thể.

Vừa nhìn thấy hai cái này thân ảnh, Lý Tuần liền có một cỗ cực độ khoái ý, tăng đầy toàn bộ thân thể.

Hắn chậm rãi đi qua, thể nội khí cơ lưu động, cùng hai cái này U Huyền khô lồi có chút vừa chạm vào, lưỡng cái đứng yên như tượng gỗ thân ảnh, nhất thời liền có phản ứng, xích hồng cùng sáng như tuyết ánh mắt sáng lên, đúng như tứ chuôi lợi kiếm, đồng thời bắn trên người Lý Tuần.

Biết rõ lưỡng cái khô lồi đã sẽ không tạo thành uy hiếp, Lý Tuần vẫn không chịu được lui một bước.

Hắn rất nhanh phát hiện sự thất thố của mình, đỏ mặt lên thời khắc, trong

lòng khê nhúc nhích, để lường cái khôi lỗi giật xuống mũ trùm đầu.

Thế là, Huyết Tán Nhân cùng Âm Tán Nhân gương mặt, lại một lần nữa xuất hiện, ngoại trừ trên mặt tái nhợt không huyết sắc, cùng trước kia mảy may không khác.

Lý Tuần trong lòng không khỏi chặn lại một chút, có như vậy một nháy mắt, hẳn thậm chí coi là lường tán nhân là tại khai nhất cái cực kỳ ác liệt trò đùa — tại hẳn coi là đã thu hoạch được hết thủy thời điểm, đột nhiên liền tỉnh lại, tiếp lấy cực không chịu trách nhiệm chế giễu hẳn vô tri kiêm vô năng. . .

Nếu thật là dạng này, vậy nhưng xem như nhất cái bết bát nhất ác mộng. Lý Tuần chỉ là suy nghĩ một chút, liền cảm giác không rét mà run, thế nhưng là hẳn lại cảm thấy, có lẽ chỉ có như thế, cảm giác này mới có thể thực tế hơn một chút, mà bây giờ, giờ phút này, mới thoáng như trong mộng đồng dạng.

Nói ra không có nhân sẽ tin tưởng, Âm Tán Nhân, Huyết Tán Nhân, vị này tại Thông Huyền Giới đỉnh cao nhất hai vị tông sư, làm cho người nghe tin đã sợ mất mật tuyệt đại ma đầu, cứ như vậy ngã xuống, đổ vào nhất cái vẫn chưa tới hai mươi tuổi trong tay thiếu niên! Cái này căn bản là không thực tế!

Hắn gõ gõ Huyết Tán Nhân lồng ngực, vỗ vỗ Âm Tán Nhân khuôn mặt, đạt được chỉ là băng lãnh cứng ngắt xúc cảm.

ánh mắt tuy lạnh lùng nghiêm nghị khiếp người, nhưng cũng không có linh khí, thần trí đúng là chôn vùi.

Hắn rút rút khóe miệng, đột nhiên một quyền đánh vào Huyết Tán Nhân trên mặt, bang một tiếng vang, Huyết Tán Nhân trên mặt không có nửa phần vết tích, Lý Tuần nắm đấm ngược lại tím xanh một mảnh.

Lý Tuần không những không buồn, ngược lại cười ha hả, trong tiếng cười hẳn tả hữu khai cung, quyền như mưa xuống, nhớ nhớ đều đánh vào Huyết Tán Nhân trên đầu, mặc dù chấn động đến xương cốt muốn nứt, lại là cao hứng vô

cùng, so uống một vò rượu ngon còn vui sướng hơn!

Cũng không biết đánh bao lâu, Huyết Tán Nhân trên mặt vẫn là sạch sẽ một mảnh, Lý Tuần hai tay cũng đã sưng không còn hình dáng. Hãn cũng đánh mệt mỏi, ánh mắt lại liếc nhìn Âm Tán Nhân.

Hãn đưa tay níu lấy Âm Tán Nhân cổ áo, đem nàng kéo qua, cẩn thận quan sát kia đẹp không sao tả xiết khuôn mặt.

Nhưng mà, không có thần trí tư tưởng Âm Tán Nhân, vẫn là Âm Tán Nhân sao? Nàng cao ngạo, thâm trầm, trí tuệ, còn có kia trong lúc phất tay, xuyên vào cốt tủy vũ mị phong lưu, tuyệt không phải hiện tại cái này âm u đầy tử khí khô lồi có khả năng có.

Khôi lồi chỉ có thể xác, chân chính Âm Tán Nhân, đã hóa thành giữa thiên địa một sợi bụi bặm, theo gió mà đi.

Lý Tuần trong lúc nhất thời hào hứng hoàn toàn không có, hãn buông tay ra, đứng thẳng thân, ngửa đầu nhìn thiên.

Hãn khoái cảm đã bị tiêu xài rơi mất, còn lại chỉ có mỗi mệt, còn có như vậy một tia không biết nên đi về nơi đâu mờ mịt.

Tại từ lúc chào đời tới nay phần lớn thời gian bên trong, hãn đều đem toàn bộ tâm lực đều đặt ở duy trì tính mạng mình kế hoạch bên trong, một số thời khắc, hãn thậm chí coi là, đây là hãn toàn bộ nhân sinh giá trị chỗ.

Nhưng là bây giờ, khi uy hiếp tính mạng hãn nhân tố bị hãn xóa đi, khi hãn có thể hoàn toàn thao túng nhân sinh của mình thời điểm, hãn ngạc nhiên phát giác, làm sao lại đơn giản như vậy?

Đơn giản để trong lòng của hãn rét run.

Hãn lắc đầu, vẫy tay, vẫn treo giữa không trung Thiên Minh Hóa Âm Châu rơi vào trong lòng bàn tay, lúc này cái này bảo châu đã là ảm đạm vô quang, Lý

Tuần khí cơ thăm dò vào lúc, cũng lại không có thể giống như kiểu trước đây, thu hoạch năng lượng kinh người.

Lý Tuần cũng không kinh ngạc, trong thời gian ngắn liên tục hai lần vượt không rút ra Cửu U địa khí, loại này phá sản tác pháp, sợ là từ đó châu ra mắt đến nay lần thứ nhất!

Hạt châu này không có ngay tại chỗ vỡ nát, liền đã là khá nể tình, dù cho dạng này, nếu không có trên trăm năm thời gian tu luyện, hạt châu này là không có cách nào khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh uy lực.

Đem hạt châu trên dưới tung tung, Lý Tuần trong lòng chợt có cảm giác, quay đầu nhìn lại, vừa nhìn thấy đã cơm nước no nê Huyết Vãn, chính mở to hai mắt, nhìn xem trên tay hãn bảo châu, đã trương đến cực hạn trong con mắt, tràn đầy đối hạt châu này khát vọng, còn có những cùng chi tướng chống lại cẩn thận.

"Ha ha, cái này cũng không thể cho người!" Lý Tuần phát hiện mình đối cái này tiểu yêu quái rất có hảo cảm, vừa thấy được nó, tâm tình liền tốt rất nhiều, mà tiểu gia hỏa tại vừa rồi vừa đúng xuất kích, cũng xác thực làm hãn lau mắt mà nhìn.

Hãn tựa như đối nhất cái lão bằng hữu nói chuyện, "Người nếu là nuốt nó, trăm năm về sau, người liền muốn để nó nuốt!"

Tại Huyết Vãn cực độ thất vọng dưới con mắt, hãn cười đem hạt châu cất kỹ, ánh mắt lại chuyển hướng phương xa. Hãn nghĩ tới Tần phi, nữ nhân kia còn sống không?

Khi hãn đi đến Tần phi bên người lúc, cái này như Địa ngục đêm dài vừa vắn tiến vào thời khắc hắc ám nhất, tại già thiên cái địa màn đen hạ, hãn nhìn thấy tại trước đây không lâu còn cùng hãn da thịt đụng vào nhau mỹ nhân, chính mở to hai mắt nhìn lên bầu trời, đôi mắt bên trong, đã mất đi sinh mệnh quang thái.

Lý Tuần không biết hiện tại trong lòng là tư vị gì, dù sao, không phải khoái

hoạt.

Hắn sờ sờ đưa tay, từ đối phương trên thân xuất ra ngọc trừ tà, Phượng Linh châm các loại bảo vật, lại tại chung quanh tìm được Thanh Ngọc Kiếm. Tại quá trình này, hắn nhiều lần tiếp xúc đến đối phương băng lãnh cứng ngắt tứ chi, chính như cùng lưỡng tán nhân, kia ôn hương nhuyễn nị cảm giác, cũng chỉ có thể trong mộng hồi ức.

Lý Tuần đứng người lên, định một chút, lại ngồi xổm xuống, mở bàn tay, từ Tần phi trên mặt mơn trớn, giúp nàng đóng lại đôi mắt. Đón lấy, lại nghĩ đến một hồi, cuối cùng vẫn lại đưa ra một cái tay, đem Tần phi ôm ngang, quay đầu hướng Hóa Hình trì đi đến.

"Ở chỗ này, mỹ mạo của người có lẽ có thể vĩnh cửu bảo trì đi xuống đi!" Lý Tuần tại mới nổi phần mộ tiền trạm lập thật lâu, nhưng trong lòng thì trống rỗng.

U Huyền khô lồi liền như là hai tôn tượng đá, vô thanh vô tức đứng im sau lưng hắn, không có một chút sinh mệnh nhiệt độ.

Tại vùng bỏ hoang bên trên kêu khóc trong gió, phải chăng có chưa đi hồn linh tại khóc thảm đâu? Lý Tuần bỗng nhiên rất muốn gặp bọn hắn, nhìn thấy bọn hắn về sau, hắn sẽ dùng đặc ý nhất giọng điệu, hướng bọn hắn biểu hiện ra, người thẳng sau cùng đến tột cùng là ai.

Nhưng mà, bây giờ hồn tiêu, càng cùng ai nói?

"Ta thật thẳng sao? Không có!" Lý Tuần lạnh lùng vì chính mình hạ chú thích.

Không tệ, hắn không có thẳng, bởi vì hắn trải qua sợ hãi cùng sỉ nhục, không có nửa phần phản hồi đến lưỡng tán nhân trên thân, bọn hắn cứ như vậy đi, đi được cỡ nào nhẹ nhõm!

Hắn xuất ra Thiên Minh Hóa Âm Châu đặt ở trong lòng bàn tay, chỉ là nhìn

xem, âm đậm châu quang tựa hồ có chút e ngại loại ánh mắt này, có chút co rúm lại một chút.

Chiếu ở trong mắt Lý Tuần, đây cũng là một đạo minh triết thông thấu ánh sáng! Tùy theo mà đến, là một trận để hấn lông tóc sợ động hưng phấn, cái này hưng phấn xảy ra bất ngờ, chỉ một thoáng bầy kín toàn thân.

Hấn bỗng nhiên quay người, nhìn chòng chọc lưỡng cái hoàn toàn không có linh khí khô lồi, rốt cục "A" một tiếng, đem tích tụ ở trong lòng khó chịu hết thảy chạy ra, hấn nhẹ nhàng lấy quyền kích chưởng, lăm bắm: "Hấn là còn có cơ hội!"

Liên quan tới khu tâm luyện phách thông tâm đại pháp các loại pháp quyết, trong lòng hấn chảy qua, hấn càng ngày càng tin tưởng vững chắc phán đoán của mình, hấn dùng tay chỉ Huyết Tán Nhân, gật đầu nói: "Người là U Nhất!"

Sau đó, lại chỉ Âm Tán Nhân: "Người là U Nhị! Hắc, cứ như vậy trước xưng hô, tiếp xuống, chính là các loại, hơi chờ thêm như vậy mấy năm!"

Trên mặt hấn run rẩy hai lần, rốt cục vẫn là dứt bỏ kia một điểm nhỏ nhỏ thật trọng, khàn cả giọng cười như điên.

"Đúng, còn có cơ hội! Bốn mươi chín năm, thần niệm sinh sôi, linh trí phục khai! Đến lúc đó, các người liền sẽ trở về, các người liền sẽ nhìn thấy, ta, là chủ tử của các người, chủ tử! Các người đối ta làm hết thảy, gấp mười, gấp trăm lần, ta hội gấp mười gấp trăm lần tìm trở về! Bốn mươi chín năm a! Các người các loại đi, các loại đi!"

Từng tiếng cười sòng ngang qua vùng bỏ hoang, tại khàn giọng trong tiếng gió dần dần tiêu tán.

Lý Tuần từ bỏ trước mắt thắng lợi, hấn muốn, là bốn mươi chín năm sau, kia một trận "Cửu biệt trùng phùng" mộng ảo tiết mục!

Lại không luận ý tưởng này như thế nào, hiện tại hẳn có mục tiêu, không phải sao?

Liên tạt mặt trời mới mọc hạ, Lý Tuần nhanh chân tiến lên, hai cổ U Huyền khô lồi, tạt trong gió sớm phiêu động mấy bước, thân hình dần dần đi dần dần nhạt, cuối cùng, phảng phất là lưỡng cái hư ảo không thật bọt khí, ánh nắng vừa chiếu, liên tạt Thủy văn ba động bên trong, không có vào hư không.

Một đạo tiên diễm hồng ảnh, từ Lý Tuần trên đầu bay qua, chui vào đầy trời thái hà bên trong đi.

Tại sáng sớm tia nắng đầu tiên chiếu vào phế tích bên trên thời điểm, Cố Tần Nhi chính đối mới đánh lên tới nước giếng thanh lý dung nhan. Đoạn thời gian này, nàng rõ ràng buông lỏng đối dung mạo bảo dưỡng, sắc mặt rất yếu ớt, may mắn, con mắt còn có thần thái, óng ánh óng ánh.

Nàng gom mái tóc, xắn nhất cái đơn giản hào phóng búi tóc, thật dài tóc xanh mấy lần chuyển hưởng, lại choàng tạt vai công chỗ, cuối cùng dùng một cây ngọc trâm cố định.

Nàng mấy năm gần đây đều là xắn cái này búi tóc, thế nhưng là cảm giác chưa bao giờ như hôm nay như thế rõ ràng, sợi tóc tạt khe hở bên trong nhẹ nhàng di chuyển, so nhất hoa mỹ tư lựa còn muốn thanh lương mềm mại, dạng này chi tiết, lúc trước mấy chục năm sinh mệnh, nàng vì cái gì chưa từng có phát hiện đâu?

Chi chi nha nha thanh âm lại vang lên, làm rối loạn nàng không màng danh lợi nhu hòa tâm cảnh, nàng cau lại khởi lông mày phong, tạt trong chậu rửa tay đằng sau, phương quay mặt đi, vừa hay nhìn thấy cái kia mặt mày méo mó sĩ quan, huy động đao quân dụng, lớn tiếng gầm rú: "Bắn tên, bắn tên! Bắn chết yêu nữ này!"

Đập vào mặt mũi tên như là tràn qua vùng quê châu chấu, dữ tợn hung lệ, chỉ là, cái này mấy trăm mũi tên tạt nàng ngoài thân vài thước, liên đều rên rĩ một

tiếng, bảy xoay tám lệch ra lệch phương hướng, không biết bay đến đi đâu.

Sĩ quan kia bởi vì sợ hãi mà vịn vẹo gương mặt, hăn là chính không tới, hăn một cước đá văng bên người binh sĩ, chém bay một bên cung tiễn thủ, sau đó lại lần hạ lệnh, đợt thứ hai mưa tên lại tới, nhưng kết quả, cùng trước một lần không có gì khác nhau.

"Người này cũng không phải người lương thiện đâu! Thế nhưng là. . ."

Cố Tần Nhi nhớ kỹ rất rõ ràng, chính là người này đồng đội, tình lại một mực tại nằm mộng mình, để nàng từ lâu dài trong gương ngưng tỉnh táo lại, như giết hăn, thật là có chút băn khoăn.

Tối hôm qua, tại đao binh trong nước lửa, chính là người này mang theo binh sĩ như lang như hổ giết tới, tại "Hăn" sau khi đi, Lan Xạ viện liền không có sức chống cự, trong nháy mắt liền bị huyết tẩy.

Ân, lúc ấy mình là thế nào làm đây này?

Nhân mộng cảnh luôn luôn có chút mơ hồ, Cố Tần Nhi cũng không nhớ rõ lắm, chỉ nhớ rõ tay của người này hạ tướng mình bổ nhào, đi giải váy của nàng.

Ở trong mơ, nàng cũng không biết là thế nào, cảm giác được cái này cũng không có gì, ngược lại có chút thiên kinh địa nghĩa hương vị, dù sao mình không có gì khí lực, cũng liền do bọn hăn đi.

Nhưng mà, khi nhất cái binh sĩ đầu lưỡi liếm tại trên mặt nàng, nói một chút nàng giống như quen thuộc vừa xa lạ, nhưng tuyệt không thú vị nói lúc, "Hăn" thân ảnh bỗng nhiên nhảy ra ngoài, một khắc này, Cố Tần Nhi bừng tỉnh đại ngộ, đón lấy, liền từ trong mộng giật mình tỉnh lại.

Nguyên lai, "Hăn" cùng bọn hăn là khác biệt!"Hăn" đã là đồng loại, lại là chúa tể, sinh mệnh của mình, tình cảm, là hoàn toàn dựa vào tại "Hăn" trên thân, mình hết thấy sướng vui giận buồn, mãi mãi cũng là "Hăn" tâm tình dư ba, linh

hồn của mình, cũng hoàn toàn là "Hắn" phụ thuộc.

Mà bây giờ những này đào nàng quần áo, trong miệng lưu nước bọt, bộ mặt vụn vẹo bò sát, đây tính toán là cái gì đồ vật?

Cái này rõ ràng minh bạch nhận biết, hoàn toàn đưa nàng giải phóng ra. Mộng tỉnh thời gian, trong mộng tình hình mịt mờ mà đi, trong hiện thực lực lượng thì tán phát ra.

Ác tà tích tán!

Hơn mười binh sĩ tại cương khí bắn ra bên trong bay rớt ra ngoài, ngã đầy đất. Đã nhiều ngày không ở trên tay Thái Sơ thần kiếm tái hiện tại lòng bàn tay, tử mang kiếm quang hai ba lần căng rứt, tất cả tại nàng phạm vi tầm mắt bò sát, đều bị chặt đứt yết hầu, tái khởi không thể!

Cũng bởi vì dạng này, may mắn chạy trốn sĩ quan, tụ tập mấy trăm người, chuyển phiên xung kích cái này tàn phá đình viện, nhưng mà chỉ là lưỡng cái đối mặt, số người chết liền đã qua trăm, cuối cùng xông đến sợ, đành phải lại phái ra một đội cung tiễn thủ, nghĩ viễn trình bắn giết, lúc này mới xuất hiện vừa mới một màn kia.

Mấy đợt mưa tên vô công, sĩ quan kia trong lòng đã sắp hỏng mất, hấn huy động đao quân dụng chửi ầm lên: "Bắn! Bắn nhanh, bắn chết nàng, bắn chết cái này yêu. . ."

Cái cuối cùng "Nữ" chữ còn không có lối ra, một tuyến băng hàn từ phía sau cổ thấu thể mà vào, "Phốc" một thanh âm vang lên, trên cổ phun trào cột máu đem hấn đầu xông ra cao ba thước, tiếp lấy cái này không đầu thi thể liền bị nhân một cước gạt ngã, tanh huyết phun ra chung quanh binh sĩ khắp cả mặt mũi.

Dạng này một màn, chiếu ở trong mắt Cố Tần Nhi, cũng không làm sao kích thích, nhưng hiện thân tại tử thi sau lưng, một mặt lãnh đạm thiếu niên, lại làm

cho nàng toàn bộ thể xác tinh thần oanh một chút dấy lên hỏa, mặt tái nhợt bên trên cũng bay lên đỏ ửng.

"Hắn", trở về!

Thiếu niên đối chung quanh kinh hãi muốn tuyệt binh sĩ chỉ là không nhìn, cũng tương tự một chút nhìn sang, ở trong cảm xúc khá phức tạp.

Thế nhưng là, Cố Tần Nhi chỉ thấy thiếu niên trong mắt, kia ẩn tại tầng dưới chót nhất một tuyến thương hại. . .

"Hắn tại thương hại cái gì? Ân, mặc kệ, dù sao, hắn là quan tâm ta!"

Chính cao hứng thời điểm, lạnh lùng gió thổi qua đến, một ngón tay so gió còn muốn êm ái điểm tại sau gáy của nàng chỗ, nàng thân thể chấn động, liền tại bắt đầu sinh trong vui sướng, lâm vào thơm nhất ngọt trong mộng đi.

Đồng dạng là tia nắng đầu tiên hạ, ánh vào Lý Tín tâm mắt hết thảy, để hắn chỉ một thoáng già đi mười tuổi!

Đế quốc mấy trăm năm kiêu ngạo, thiên triều trung tâm chi đô, cứ như vậy biến thành một đồng gạch ngói đá vụn, tới chôn cùng, còn có mấy chục vạn kẻ bình dân, thương nhân, binh sĩ, quan viên. . . Còn có Hoàng đế!

Long Khánh chết rồi, chết được rất uất ức! Hắn không có trên mặt đất tâm động đất chết đi, mà là bị chôn ở gạch ngói vụn phía dưới, tại hắc ám cùng sợ hãi lẫn nhau tác dụng dưới, bị dọa chết tươi.

Lý Tín cũng không làm sao để ý, dù sao tại kế hoạch của hắn bên trong, Long Khánh sớm đã là cái người chết, hắn hiện tại chỉ cần đem Long Khánh thi thể biểu hiện ra đi, lại đem chí tử nguyên nhân, đặt ở mấy cái kia cùng hắn đối nghịch đại thần trên thân, là đủ.

Nếu như không phải đem qua ác mộng, thắng lợi như vậy tốt bao nhiêu! Thế nhưng là, một đêm hốt hoảng cùng tuyệt vọng, ép khô hắn tất cả khí lực, mà

trước mắt phế tích, thì triệt để đem thẳng lợi cảm giác thành tựu xóa đi!

Hắn không có tiền lâm thời đáp liền doanh trưởng, chỉ là đứng tại nguyên lai hoàng thành trung tâm, Hoàng đế lâm triều đại điện phế tích bên trên, tiếp tục ngăn người, thẳng đến hỗn loạn lung tung đem hắn bừa bộn.

Hắn quay đầu lại, vừa nhìn thấy ở phía sau bố phòng quân sĩ, chính hướng bên này từng bước một lui bước, đao kiếm ra khỏi vỏ, thương kích bình thân, như lâm đại địch.

Tại bọn hắn bên ngoài, một vị tuổi trẻ đạo nhân, ôm một vị mê man thiếu nữ, chậm rãi đi đến, xung quanh mấy trăm quân sĩ, càng không dám nghênh trước, chỉ là từng bước một lui lại.

Lý Tín hai mắt tỏa sáng, đây chẳng phải là con của hắn sao? Tại một bên, nghe hỏi mà đến Lý Tông nhìn thấy tình hình này, càng là kinh ngạc, kém chút ghen ngào kêu lên "Đại ca" đến, bần tiện hạ lệnh muốn chư quân sĩ tránh ra con đường.

Này khiến một chút, chư quân sĩ như được đại xá, như gợn sóng nhường ra một con đường đến, Lý Tuần thân hình lóe lên vài cái, đám người thấy hoa mắt, hắn đã đứng ở trước người hai người.

Lý Tông đang muốn chào hỏi, Lý Tuần lại trước một bước xưng hô nói: "Vương gia, thế tử!"

Lý Tín khẽ giật mình, Lý Tông vui mừng, sau đó đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc tới.

Nhưng nơi này hiển nhiên không phải đàm luận việc này địa phương, Lý Tín lấy đối đãi quốc sư cấp bậc lễ nghĩa đáp lễ lại, một bên vẫn như thế nào cùng bọn hắn quân sĩ lên xung đột, một bên muốn dẫn Lý Tuần đi một bên dựng trong doanh trưởng nói chuyện, lại bị Lý Tuần lắc đầu cự tuyệt.

Tại hai người chân chính ánh mắt kinh ngạc bên trong, Lý Tuần khách khí trả lời: "Vương gia không cần chào hỏi, ở đây còn muốn hưởng vương gia bồi tội, vừa mới có một đội quân sĩ giết vào Lan Xạ viện, kinh động bằng hữu của ta, trừng trị đương thời mạnh tay chút, chớ trách!"

Hắn trên miệng nói "Chớ trách", trên mặt lại là một mặt lạnh nhạt, hiển nhiên vô luận Lý Tín quá hoặc không trách, đối với hắn đều không có cái gì ảnh hưởng.

Nhìn thấy Lý Tuần loại thần thái này, Lý Tín trong lòng hai người tự nhiên có chút ý nghĩ, nhưng không biết tại sao, bọn hắn càng thấy lúc này Lý Tuần làm như thế phách, ngược lại là nhất thiên kinh địa nghĩa bất quá!

Lý Tín cỡ nào cay độc, hắn một chút liền nhìn ra, vèn vèn cách một đêm, hắn đưa con trai này là càng ngày càng dễ cho người ta thấy không rõ lắm rồi; hắn không có suy nghĩ là nguyên nhân gì tạo thành loại sửa đổi này, mà là nhanh chóng điều chỉnh tâm tính, không còn lấy nhất cái phụ thân, mà là lấy mình hữu thái độ cùng Lý Tuần tiến hành trò chuyện.

Đương nhiên, ở ngoài mặt, hắn vẫn là nhất cái ung dung tôn quý vương gia, thỉnh thoảng để lộ ra một chút phụ thân hiền hoà cùng uy nghiêm, hắn hơi hỏi một chút chuyện xảy ra trải qua, sau đó liền khẳng định nói: "Bọn này xuân vật nên giết! Bố trí thời điểm, Lan Xạ viện đã bị mệnh lệnh rõ ràng không thể quấy rầy, đám người này tự đi chịu chết, không thể trách ai được!"

Hắn lại nói tiếp: "Quốc sư cùng lệnh sư vì sao không thấy?"

Lý Tuần khéo môi có chút nhất câu, lộ ra nhất cái hàm ý rất sâu tiểu dung, hắn hồi đáp: "Hai vị sư trưởng truy địch đi, nhất thời trả về không đến, nhưng nhìn hôm nay tình huống, vương gia đại sự đã xong, có lẽ muốn đổi cái xưng hô đi!"

Lý Tín đầu tiên là mỉm cười, lại gặp bốn phía không người, phương thấp giọng nói: "Đương cùng ta mà chung phú quý!"

Lý Tuần cảm giác được rất rõ ràng, tại Lý Tín nói ra câu nói này thời điểm, Lý Tông nhịp tim rõ ràng nhanh vồ! Hắn cũng là cười một tiếng, nhưng không nói lời nào, chỉ là dùng đăm đăm ánh mắt, ở chung quanh phế tích bên trên quét qua.

Lý Tín gặp mà biết ý, trong lòng không khỏi có chút xấu hổ, nhưng chợt lại cười, đế quốc quốc thổ rộng lớn, như Tung Kinh như vậy thành lớn, cũng không phải duy nhất cái này một nhà, chỉ nhìn trước mắt tình hình, lại có thể nào cảm nhận được trở thành cái này Phổ Thiên chí tôn khoái ý cùng hào hùng?

Cái này nhất niệm phát lên, lúc trước xúc cảnh mà thành hậm hực nhất thời quét sạch sành sanh, hắn ngửa đầu cười ha ha một tiếng, tâm tính tự nhiên lại có khác nhau.

Lý Tông ở một bên thấy lơ ngơ, nhưng trong lòng cảm giác nguy cơ lại là càng ngày càng mạnh, hắn phụ huynh ở giữa giống như có nhất cái vô ảnh vô hình thông đạo, có thể đem tâm ý của nhau, chuẩn xác không sai lầm truyền lại cho đối phương, tuyệt không về phần hiểu lầm cùng xung đột.

Tại loại này giao lưu bên trên, hắn xác thực phải kém quá nhiều. Hắn không thể không nghĩ, nếu như Lý Tuần đột nhiên thay đổi chủ ý, không muốn lại vào núi tu đạo, hắn nên như thế nào tự xử?

Ngay tại hắn suy nghĩ lung tung thời điểm, Lý Tuần ánh mắt lại nhìn phía chân trời cực điểm chỗ, tại loại này không mang vô mục tiêu trông về phía xa bên trong, hắn nhàn nhạt mở miệng: "Lần này đến, là hướng vương gia thế tử từ giã!"

Lý Tín, Lý Tông đều là chấn động, Lý Tuần lời nói bên trong ý vị rõ ràng như thế, bọn hắn lại có thể nào nghe không hiểu? Lý Tín ngơ ngác một chút, thuận thế cải biến khách khí mà xa cách thái độ, cực thân cận mà nói: "Hài nhi đi nơi nào? Là về núi tu đạo sao?"

Khi lấy được Lý Tuần trả lời khẳng định về sau, hắn xem thường mà nói:

"Nhập thế tu đạo cũng không ngại sự tình, người sư thúc là cao quý quốc sư, thân phận tôn sùng vô cùng, cũng không thấy đối đạo pháp có cái gì ảnh hưởng. Ách, người lần này cần đi, thế nhưng là sư môn gặp triệu sao?"

Phía sau hần ngữ khí có chút cổ quái, Lý Tuần nghe được rõ ràng, lại cười không đáp, phất phất tay áo, chân tức đi qua, mặt đất nhất thời vuông vức như gương, sau đó mới đem Cổ Tần Nhi để dưới đất, hoàn toàn triển lộ chân dung nàng, chẳng những để Lý Tông nhìn mà trợn tròn mắt, chính là Lý Tín cũng ngờ ngác một chút.

Lý Tuần đảo qua đệ đệ không thể nào ổn trọng mặt, cười lạnh, chỉ làm không biết, xoay mặt hướng Lý Tín, cũng tương tự khôi phục nhi tử thân phận, hần nói: "Vị bằng hữu này thân phận có chút đặc thù, nhất định phải lưu tại nơi đây, còn muốn phụ thân nhiều hơn chiếu cố."

Lý Tông ánh mắt lúc này phát sáng lên, lại không biết thần sắc hần biến hóa mỗi một chi tiết nhỏ, đều rơi vào Lý Tín cùng Lý Tuần trong mắt.

Lý Tuần cười nhẹ một tiếng, không nói thêm gì nữa, trên tay nhưng không có dừng lại, mà là tại Cổ Tần Nhi chung quanh, vẽ lên một đạo lại một đạo khắc văn.

Sắc nhọn đá vụn hoàn toàn không cách nào ngăn cản Lý Tuần ngón tay, hần tựa như là tại thừa thớt đất cát bên trên xóa họa, mãi cho đến toàn bộ vẽ xong, trên ngón tay của hần thậm chí ngay cả một điểm mảnh bùn đều không có.

Lý Tín phụ tử nhìn xem hần ở chỗ này "Vẽ bùa", đều là một mặt mê mang.

Tận đến giờ phút này, Lý Tuần mới mở miệng lần nữa: "Nàng liền lưu tại nơi này đi, có lẽ tiếp qua một hai ngày, sư môn của nàng liền sẽ người tới. . . Tình hình nơi này, không gạt được bọn hần!"

Tình hình gì? Lý Tín suy nghĩ nhiều hỏi một câu, nhưng trong lòng lại khê động, hần đưa mắt nhìn sang cách đó không xa mặt đất, nơi đó, vô số dài nhỏ

huyết sắc vết khắc, tựa như cùng trong địa ngục ác quỷ miệng lớn, dữ tợn xấu xí, Lý Tín sẽ không quên, chính là dạng này vết khắc, trong vòng một đêm, bay tới kinh đô mấy chục vạn sinh linh!

Lý Tín hô hấp lập tức bị kẹt lại.

Lúc này, Lý Tuần mới đứng dậy, phủi tay, đánh tới vốn không tồn tại bụi đất, hẳn tựa hồ hoàn toàn không có chú ý tới Lý Tín biểu lộ, trên mặt trầm tĩnh như nước, hết lần này tới lần khác chính là như vậy, mới khiến cho Lý Tín càng ngày càng khẳng định phán đoán của mình.

Cái này cũng đạt đến Lý Tuần mục đích.

Có thể khẳng định là, tại sau này một đoạn thời gian bên trong, Lý Tín sẽ dùng nhất cẩn thận thái độ, mà đối đãi chuyện này.

Quả nhiên, tiếp xuống, Lý Tín liền gọi đến thân vệ, muốn bọn hắn bằng nhanh nhất tốc độ, tại Cố Tần Nhi chung quanh dựng lều vải, lấy chống đỡ mưa gió. Mà từ đầu đến cuối, hắn cũng không tiếp tục đối với mình phán đoán tiến hành xác nhận, đây chính là chỗ thông minh của hắn.

Lý Tuần cúi đầu nhìn xem trong ngũ mê Cố Tần Nhi, kỳ thật nghiêm chỉnh mà nói, hẳn hẳn là tại gặp mặt trước tiên, liền để cái này biết quá nhiều bí mật nữ nhân vĩnh viễn biến mất.

Có lẽ là bởi vì trạng thái tinh thần của nàng, lại có lẽ là trong lòng mình chưa hẳn một tuyến thương tiếc, hẳn cuối cùng vẫn là không có ra tay, nhưng cần thiết chuẩn bị vẫn là phải có. . .

Đợi đến hết thủy đều có một kết thúc, mặt trời đã thẳng được rất cao, Lý Tín nhìn xem sắc trời, đang muốn nói chuyện, lại nhìn thấy Lý Tuần lại hướng hắn vừa chấp tay, bình bình đạm đạm, lại là trước nay chưa từng có chăm chú. Lần này, liền đem hắn tất cả ngôn ngữ đánh vào trong bụng.

Lý Tuần ngẩng đầu, vẫn là như vậy bình thản nói: "Phụ thân, hài nhi cái này liền muốn đi!"

Nhìn xem Lý Tín trên mặt phức tạp biểu lộ, Lý Tuần ngừng lại một chút, lại nói: "Trong núi mới một ngày, trên đời đã ngàn năm, nếu như không có cái gì thời cơ, hài nhi xuống núi cơ hội cũng không phải nhiều lắm, bởi vậy còn muốn mời phụ thân bảo trọng thân thể. . ."

Lý Tín còn không có nói cái gì, một bên Lý Tông con mắt đã đỏ lên, nếu như thân thể của hắn không phải là bởi vì hưng phấn mà quá mức cứng ngắc, như vậy, biểu hiện của hắn liền sẽ càng thêm hoàn mỹ.

Lý Tuần thanh lãnh ánh mắt dời qua đi, khóe môi có chút câu lên, trên mặt biểu lộ lộ ra hết sức nhu hòa: "Tông đệ, sau này gia quốc thiên hạ, người đều phải tới chịu trách nhiệm, người. . ."

Thanh âm của hắn bỗng dừng yếu ớt xuống dưới, Lý Tông không tự giác nghiêng tai lắng nghe, nhưng mà hắn nghe được, lại là một đợt rung chuyển hồn phách cuồn cuộn tiếng gầm.

Lý Tông mắt trợn trắng lên, ngất đi.

"Tông đệ tính tình chưa định, biết đến lại quá nhiều, cho nên ta muốn dự làm chuẩn bị!" Lý Tuần như thế giải thích, "Ta chỉ là xóa đi trong đầu hắn liên quan tới ta một chút ký ức, với hắn thân thể không tổn hao gì!"

Lý Tín nhìn xem đã hôn mê nhi tử, lại nhìn càng ngày càng trầm tĩnh khó lường nhi tử, trầm mặc thật lâu, cuối cùng vẫn thở dài một tiếng.

Lý Tuần nhìn hắn phụ thân, chính là cái này nam nhân, cho hắn sinh mệnh, linh hồn, còn có càng là thật hơn ở xử sự chi đạo, hắn có thể sống cho tới hôm nay, Lý Tín nên là hắn cái thứ nhất muốn cảm tạ nhân.

Vô luận là dựa theo thế tục lễ tiết, vẫn là dựa theo nhất giản dị đạo lý, lúc

này, quỳ xuống đất dập đầu mới là phải làm nhất.

Nhưng mà, cuối cùng hãn cũng vẽn vẹo gật đầu một cái, bước chân, cùng hãn phụ thân gặp thoáng qua, một bước, hai bước, ba bước! Tại bước thứ ba lúc, kiếm quang bay vút lên trời, trong nháy mắt, đem cái này đã từng Tung Kinh thành để tại đằng sau.

Trong cõi u minh một sợi tơ, theo đạo kiếm quang này, bính nhiên đoạn tuyệt.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 9: Tiềm Âm

Chương 09: Tiềm âm

Tung Kinh khu vực chấn động mạnh, sinh ra lực ảnh hưởng, so Lý Tuần đoán chừng càng mạnh hơn gấp mười! Khoảng chừng hăm sau khi đi ba canh giờ, đợt thứ nhất tu sĩ liền đã nghe hỏi chạy đến.

Sau đó, trong vòng một ngày ngắn ngủi, chí ít có hơn mười lượt, gần năm trăm danh tu sĩ đuổi tới, mà khi bọn hăm đối mặt cái này đã trở thành phế tích đô thành lúc, loại kia rung động, tuyệt không so đối mặt Tứ Cửu Thiên Kiếp lúc nhẹ hơn quá nhiều.

Ở chỗ này, bọn hăm còn phát hiện hôn mê Cổ Tân Nhi, mà tại cứu tinh nàng đằng sau, càng là biết được Thiên Hành Kiện Tông rất nhiều đệ tử chết đi tin tức.

Đồng thời, Huyết Tán Nhân, Âm Tán Nhân lưỡng cái ma quỷ danh tự, lại một lần nữa khắc ấn tại chúng tu sĩ trong lòng.

Lại không quản tà phái tông môn thái độ mập mờ, lấy Thiên Hành Kiện Tông cầm đầu, chính phái mười đại tông môn, đồng thời phát ra "Thiên Phật khiến", kết thành nhất cái lâm thời liên minh, khắp thiên hạ lục soát lưỡng tán nhân tung tích, Minh Tâm Kiếm Tông thậm chí mời ra đồng hồ ẩn, khiến cho hứa hẹn, tại tru sát hai tán nhân thời khắc, sẽ ra tay trừ ma!

Lần này thanh thế, gần so với năm đó truy sát Thiên Yêu Phượng Hoàng thanh thế hơi kém mà thôi, nhưng chất lượng lại không ở tại phía dưới! Thông Huyền thứ nhất thần kiếm đồng hồ ẩn xuất hiện, lập tức đem Trừ Ma Liên Minh thực lực, cất cao một cái cấp độ.

Thế nhưng là, có lẽ là đồng hồ ẩn tên tuổi quá lớn nguyên nhân, tại "Trừ Ma Liên Minh" thành lập sau thời gian một năm bên trong, trên đời lại vô lượng tán nhân tin tức, giống như bọn hắn đều từ trên đời bốc hơi giống như.

Mà theo thời gian trôi qua, mấy chục vạn chết vì tai nạn người rung động cũng dần dần tiêu tán, các tu sĩ bắt đầu đưa nó làm một trù tượng ký hiệu, bày ở lưỡng tán nhân tội lỗi chông chất tội ác bên trong, làm một lại so với bình thường còn bình thường hơn chứng cứ, cũng làm bọn hắn trà dư tửu hậu nói chuyện phiếm chủ đề.

Ngoại trừ thảm mất đệ tử ưu tú Thiên Hành Kiện Tông, lại không có nhiều nhân sẽ ở trong chuyện này hao phí tâm lực.

Cho nên bọn hắn cũng sẽ không biết, tại Tung Kinh thảm án bên trong mẫu chốt nhất, bị "Duy nhất người sống sót" Cổ Tần Nhi hữu ý vô ý sơ sót người kia, ngay tại cách Tung Kinh khoảng hơn bảy trăm dặm một chỗ lòng đất âm huyết bên trong, tại rất nhiều tu sĩ dưới mí mắt, an an ổn ổn vượt qua bốn chín ngày, hoàn thành "U Huyền khôi lỗi" từ luyện liền mà ổn định cái thứ nhất quan trọng giai đoạn.

Đương Lý Tuần từ đã mất đi linh khí âm huyết bên trong bò ra tới thời điểm, tại đỉnh đầu hắn mấy ngàn thước chỗ, đang có lưỡng cái tu sĩ ngự kiếm bay qua, Lý Tuần hí mắt, quan sát đến hai đạo kiếm quang.

Hắn tại đoán chừng, nếu như mình sử dụng "U Nhất" hoặc "U Nhị" bên trong nhất cái, nên dùng cái gì biện pháp, mới có thể trong thời gian ngắn nhất, đem hai cái công lực không kém tu sĩ nhất cử đánh giết.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ là ở trong lòng ngẫm lại mà thôi, nói cho cùng, cũng chỉ là tại thu hoạch được một loại lực lượng mới lúc, không đè nén được mới mẻ cảm giác thôi!

Ở bên cạnh hắn, đầu mèo thân rắn Huyết Vẫn lung lay đầu, nhìn lên trên bầu trời bay lượn kiếm quang, liếm liếm bờ môi, lại không có tinh đánh thái ấp nếm

xuống dưới.

Tiểu gia hỏa này từ ngày đó đằng sau, cũng không biết trong lòng đang tính toán thứ gì, đúng là cùng định Lý Tuần, Lý Tuần đi chỗ nào nó liền đi đâu, kia như bóng với hình bản sự, thực là lô hỏa thuần thanh.

Lý Tuần không rõ nó trong đầu suy nghĩ cái gì, đương nhiên, hẳn tuyệt sẽ không tự mình đa tình cho rằng, cái này giáo hoạt vật nhỏ là nghĩ báo ân tới; hơn phân nửa vẫn là nhìn trúng trên người hẳn nào đó dạng bảo bối.

Thế nhưng là, ở chung nhiều ngày về sau, lại không thấy tiểu gia hỏa có hành động gì, Lý Tuần cũng không tốt đuổi nó đi, thời gian còn dài, ngược lại cảm thấy đang đi đường có như thế nhất cái tiểu yêu quái làm bạn cũng cũng không tệ lắm, liền dứt khoát do nó đi.

Mà Huyết Vẫn cũng rất "Quân tử", chính là tại Lý Tuần lúc tu luyện, cũng chỉ là tại xung quanh du động bay tán loạn, cũng không thừa cơ có ý đồ với hẳn.

Cái này một người nhất yêu, ngay tại như thế cái kỳ diệu bầu không khí bên trong ở chung được xuống tới.

Đội hai đạo kiếm quang thoáng qua một cái, Lý Tuần đứng lên, vỗ tới trên người vụn cỏ, lại chui vào đến âm huyết bên trong đi. Nương tựa theo trên Liên Hà sơn học được một chút địa lý phong thủy chi thuật, lại thêm khí cơ cảm ứng, hẳn rất nhanh liền tìm được kế tiếp âm khí hội tụ chỗ, cũng liền xác lập mục tiêu mới.

Hương Huyết Vẫn chào hỏi một tiếng, một người nhất yêu bắt đầu ở núi rừng bên trong chạy vội. Cái này cũng tuyên cáo một cái khác đoạn tu luyện hành trình bắt đầu.

"U Huyền khô lồi" làm U Hồn Phệ Ảnh Tông vô thượng pháp quyết một trong, thực có thể xưng là là khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp luyện tới cực chỗ thành tựu tối cao!

Thông thường mà nói, như nghĩ luyện như vậy pháp, theo thứ tự tu xong, trăm ngàn năm luôn luôn có. Nào giống Lý Tuần dạng này, pháp quyết mới vừa vận nhập môn, liền giao đại vận, đạt được Thiên Minh Hóa Âm Châu cái này một tới bảo, có thể một bước lên trời!

Tại U Hồn Phệ Ảnh Tông lịch đại tông sư bên trong, có thể có được U Huyền khô lỗi, bất quá hơn ba mươi người, những khô lỗi này bên trong có thể có được "Chân nhất" đẳng cấp nguyên hình, đếm tới đếm lui, cũng không cao hơn năm ngón tay số lượng, mà lập tức luyện liền lưỡng cái "Chân nhất" tông sư, do cổ đến nay, sợ cũng chỉ có Lý Tuần một người!

Nhưng cái này cũng không hề nói là, Lý Tuần có thể dựa vào hai cái này khô lỗi hoành hành thiên hạ.

Nên biết U Huyền khô lỗi mặc dù không cần từ chủ tử trên thân hấp thụ tinh khí, nhưng mà muốn thôi động khống chế bọn nó pháp quyết, lại là yêu cầu có cực cao tu vi mới thành!

Lấy Lý Tuần thực lực tới nói, coi như hãn liệu mạng, cũng chưa chắc có thể sai sử được động khô lỗi một đầu ngón tay, toàn bằng lấy Thiên Minh Hóa Âm Châu cái này dị bảo, mới có thể nỗ lực sai sử.

Mà lấy xuất hiện giai đoạn bảo châu trạng thái tới nói, như Lý Tuần thật dụng phải vị cao thủ kia, muốn khống chế khô lỗi đánh một trận đánh lâu dài, không cần thời gian quá dài, ngăn ngủi ba mươi hơi thở, Thiên Minh Hóa Âm Châu liền muốn biến thành Thiên Minh hóa âm phẫn!

Mà lại, bởi vì cạy vào ngoại vật, U Huyền khô lỗi cùng Lý Tuần liên hệ vốn cũng không rất kiên cố, nói không chừng cái nào một lần cường lực xung kích, liền có khả năng đem cái này yếu ớt liên kết cắt đứt, đây là Lý Tuần nhất định phải minh bạch, cũng nhất định phải đối mặt vấn đề lớn!

Cho nên, hãn mới muốn tìm kiếm địa phương tiềm tu, ổn định cùng khô lỗi ở giữa liên hệ.

Trải qua bốn chín ngày tu luyện, một bước này đột nhiên đã cơ bản hoàn thành, tiếp xuống, hẳn phải hoàn thành một hạng trọng yếu nhất đầu đề —— "U Huyền ảnh thân" .

Đây là tại U Hồn Phệ Ảnh Tông trong điển tịch, số ít vài cái chỉ có lý luận nhưng không có thực tiễn hoàn thành huyền ảo pháp quyết.

Nó nguyên lý là xuyên thấu qua thành lập cùng U Huyền khô lồi khí cơ liên hệ, đem "U Huyền Ẩn" bản thân khống chế phương pháp cảm ứng, cùng tự thân tu luyện thân ngoại hóa thân chi pháp tương hợp.

Lấy Kim Cương Bất Hoại U Huyền khô lồi vì ngoài thân chi thân, khí cơ giao hòa, hợp hai làm một, tụ hợp hai phe chi lực, đạt tới thôi động tu vi tinh tiến mục đích.

Chỉ là, biện pháp này suy nghĩ tuy tốt, lại không quá hiện thực.

Cũng không phải là nói lý luận không hợp thực tế, mà là có thể có được U Huyền khô lồi chi nhân, không có chỗ nào mà không phải là công lực Thông Huyền tông sư nhân vật, bọn hắn nghiên cứu chế tạo U Huyền khô lồi, động một tí hàng trăm hàng ngàn năm, nhưng thật ra là muốn tại cái này dài đằng dặc nghiên cứu chế tạo quá trình bên trong, đạt tới đối với thiên địa khí cơ tiến một bước cảm ứng, tăng lên kiến thức của mình cùng tu vi.

Về phần U Huyền khô lồi kết quả này, ngược lại không phải là trọng yếu nhất, lấy bọn hắn thực lực, cũng không cần thiết lại dùng ngoại lực dật hoa trên gấm.

Cho nên, thôi điển cái này nhất pháp quyết trước đây tông sư, chẳng qua là nhàn đến không có việc gì, hoàn thành nhất cái nghiên cứu đầu đề mà thôi. Càng không nghĩ đến qua, tại không biết bao nhiêu năm về sau, lại còn có nhất cái không biết trời cao đất rộng, chỉ bằng lấy pháp bảo đến thu nhiếp khô lồi, lại vận khí cút chó thành công gia hòa, sẽ đi tu luyện bộ này hoàn toàn xuất từ phán đoán đồ chơi.

Lý Tuần trong lòng nhưng là có khác tính toán.

Hắn tuyệt không phải loại kia hi vọng một bước lên trời lỗ mãng hạng người, hắn cũng chưa từng cho rằng, nương tựa theo lương cái U Huyền khôi lỗi liền có thể hoành hành thiên hạ.

Từ tiểu đã thành thói quen, cùng với Minh Tâm Kiếm Tông tu luyện truyền thống thay đổi một cách vô tri vô giác, khiến cho hắn phi thường coi trọng kiến thức cơ bản, cũng càng ưu ái tại cước đạp thực địa tu luyện.

Thế nhưng là, ra ngoài U Huyền khôi lỗi tính hạn chế, trong thời gian ngắn tăng cao tu vi, thoát khỏi đối Thiên Minh Hóa Âm Châu ỷ lại, đã trở thành hắn việc cấp bách!

Lý Tuần đối tu vi bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi hậu quả cảm thái độ cẩn thận, nhưng đối U Huyền khôi lỗi tại xuất hiện giai đoạn tính nguy hiểm thì mang theo bi quan.

Giữa hai cái hại thì lấy cái nhẹ hơn, Lý Tuần chỉ có thể làm ra lựa chọn như vậy.

Dưới mắt, hắn liền cần tìm một chỗ thiên nhiên trăm âm hội tụ chi địa, lấy loại này thiên nhiên hoàn cảnh vì dựa vào, lập quyết khởi thuật, hoàn thành bước đầu trúc cơ công việc.

Hiện tại đầu tiên bày ở trước mắt hắn nan đề là: Nghĩ tại Nhân Gian giới tìm tới trăm âm chi địa, thật sự là quá khó khăn! Trừ phi hắn giống lương tán nhân như thế, cưỡng ép thay đổi địa mạch đi hưởng, chế tạo nhất cái. . .

Vẫn là thôi đi!

Tìm kiếm cùng tu luyện thời gian qua thật nhanh, đến mức Lý Tuần thậm chí quên xác thực thời gian, chỉ là dựa vào quý tiết thay đổi đoán chừng đại khái ngày.

Mà loại này nhìn thiên sống qua thời gian, tại nửa tháng trước cũng kết thúc, nguyên nhân là hãn vừa mới tu thành nhất cái nho nhỏ kỹ xảo —— Cửu U Xuyên Thạch Độn Pháp!

Danh tự rất là thần khí, kỳ thật cũng liền là bình thường thổ độn thôi!

Mà cái này tiểu kỹ xảo, lại làm cho Lý Tuần dò xét địa mạch tốc độ thật to tăng tốc, thường thường là ba năm ngày thời gian liên tục ghé qua dưới mặt đất, không đến sức cùng lực kiệt không ra, điều này cũng làm cho chỉ có thể phi thiên Huyết Vãn mất dấu hãn nhiều lần, nhiều lần biểu thị bất mãn.

Càng về sau, Lý Tuần dứt khoát làm cái cái túi, đem Huyết Vãn đặt ở bên trong, chỉ lộ cái đầu, mang ở trên người, cùng một chỗ thổ độn đi.

Lần này càng là hôn thiên hắc địa, không biết đồ vật, nhưng hãn lại vui này không kia, chỉ cảm thấy tại cái này kéo dài thuật pháp phóng ra bên trong, tu vi của hãn cũng tinh tiến không ít.

Một ngày này, đã là Lý Tuần dưới mặt đất liên tục làm việc ngày thứ bảy.

Hôm nay tâm tình của hãn rất không tệ, có khả năng cảm giác được âm khí, chính lấy nhất cái cực cao biên độ từng bước tăng dầy, âm khí chỗ tụ tập, chính là cỏ cây đất đá, cũng lộ ra từng tia ý lạnh.

Hãn thử vài cái ấn quyết, phản ứng đều là tốt đẹp, hiển nhiên nơi đây dù cho không phải trăm âm chi địa, âm khí độ dày đặc, cũng ở xa lúc trước hãn phát hiện rất nhiều trên lỗ lồn.

"Nơi tốt a!" Lý Tuần dừng thân lại, lấy thần niệm liếc nhìn bốn phía.

Thiên địa nguyên khí tụ tập chi địa, vô luận âm dương, thường thường sinh ra dị vật, trong đó tính công kích chiếm đoạt không ít.

Lý Tuần hai tháng ở giữa chạy bảy tám chỗ địa phương, trong đó bốn phía có dị thú chiếm cứ, mặc dù những này dị thú cuối cùng đều trở thành hãn cùng

Huyết Văn bữa ăn ngon, nhưng Lý Tuần lòng cảnh giác vẫn không có thư giãn xuống tới.

Huyết Văn đem đầu mèo rứt trở về, trải qua những ngày qua ở chung, nó cùng Lý Tuần ở giữa ẩn ẩn đã là tâm linh tương thông, tự nhiên mà vậy liền minh bạch Lý Tuần ý nghĩ.

Cái này thông tuệ yêu quái phi thường rõ ràng chính mình sở trường điểm yếu. Nó ở trên bầu trời có thể không chút kiêng kỵ bay động bão táp, nhưng tại cái này dày đặc trong đất bùn, lại là nửa bước khó đi, như thật có phiền toái gì, vẫn là để Lý Tuần đỉnh đi!

Bất quá, sự thật chứng minh, Lý Tuần lần này cẩn thận có chút quá độ. Hẳn cẩn thận từng li từng tí đi hơn nửa canh giờ, đừng nói quái vật, chính là trong đất con giun cũng không thấy một đầu! Phía trước âm khí càng ngày càng nồng đậm, mơ hồ trong đó đã là ngưng thực như chất lỏng, tại trong lớp đất chầm chậm lưu động.

"Nhân Gian giới lại có loại này chỗ?" Lý Tuần vô cùng giật mình, lúc này thấy nồng độ âm khí, so lúc trước tất cả địa khí âm huyết cộng lại, còn phải mạnh hơn mấy lần!

Mà lại lưu chuyển ở giữa trật tự rành mạch, hiển nhiên đã thành quy mô, tạo thành lấy âm khí sinh sôi khiêu huyết làm trung tâm, trăm mạch về lưu, tự thành thể hệ cực âm chỗ.

Lý Tuần đã có bảy tám phần nắm chắc nhận định, phía trước chính là một chỗ trăm âm chi địa! Mấy tức về sau, trở về mặt đất hẳn, xác nhận chính mình suy đoán.

Chỗ của hẳn, là một chỗ tứ phía phong bế hang đá, đường kính bất quá mấy trượng, cơ hồ kín không kẽ hở, khiến người hô hấp không thể.

Liền tại hang đá chính giữa, gập ghềnh trên mặt đất, phương viên một thước

chi địa, mở ra vô số tổ ong giống như lỗ nhỏ, sương mù nhàn nhạt đang từ lỗ nhỏ bên trong xuất hiện.

Sương mù phía dưới, là lóe lên co rụt lại ần ần thanh mang, thịnh nhất lúc, vền vền cao hơn mặt đất khoảng nửa tấc, vô số đạo dạng này thanh quang hợp tại một chỗ, lẫn nhau liên luy lưu thông, chợt nổi lên chợt rơi, chợt nhìn đi, ngược lại giống như một đoàn màu xanh trắng ánh lửa, liệt liệt thiêu đốt.

Lý Tuần nhìn mà trợn tròn mắt! Cái này, đây chính là âm khí nồng đậm đến cực hạn, thủy hỏa chuyển hóa mà vốn liền nhất thiên nhiên âm hỏa a!

Hắn đã có thể khẳng định, tại những này lỗ nhỏ phía dưới, tất nhiên có một chỗ bởi vì âm khí tụ tập, nhiều mà hóa thật Âm Tuyền con suối; thủy hỏa chung sức, mới có thể sinh ra như thế dị tượng.

Cái này nào chỉ là trăm âm chi địa? Chính là thiên âm, vạn âm, hẳn cũng tin!

Cái này cũng không biết là trải qua mấy trăm vạn năm âm khí dành dụm, lại chưa bao giờ nhận qua quấy nhiễu, mới hình thành như thế một chỗ bảo địa.

Nhìn xem cái này bịt kín hang đá, chỉ sợ là âm khí bốc hơi, nhiều năm ăn mòn biến thành , dựa theo cái này tình thế xuống dưới, tiếp qua hàng trăm hàng ngàn năm, đợi cái này hang đá bị ăn mòn thấu, ngoại giới nguyên khí tiến đến, cùng cái này nồng đậm tới không thể tưởng tượng nổi âm khí va chạm, âm dương giao tóa, sợ là thiên băng địa liệt, cũng là bình thường chuyện!

"Đánh tan cái này âm hỏa phong mang, cũng coi như một kiện công đức!"

Hắn mỉm cười, trong tươi cười lại có chút tự giễu. Đối mặt thanh thế như vậy âm hỏa, hẳn cũng không dám lãnh đạm, đang quan sát chung quanh tình hình đằng sau, liền bắt đầu tại động quật bốn vách tường, khắc họa lên phù văn tới.

Hắn bước đầu tư tưởng, là chuẩn bị lấy tinh thuần âm khí vì động lực, lấy Thiên Minh Hóa Âm Châu vì chuyển hóa đầu mối then chốt, lại lấy U Nhất cùng

U Nhị làm giảm xóc, cuối cùng mới đưa đã tiến một bước thuần hóa nguyên khí rót vào thể nội, hình thành nhất cái từ ngoài vào trong hướng chảy.

Sau đó, hẳn lại nhất định phải đem cỗ này tân sinh nguyên khí sơ bộ luyện hóa, lại lần nữa trả lại nhập U Nhất cùng U Nhị thể nội, xuyên thấu qua cỗ này tinh thuần nguyên khí, đạt thành càng rộng khắp hơn khí cơ cảm ứng, cuối cùng, đem nguyên khí phong nhập Thiên Minh Hóa Âm Châu bên trong, đạt tới tu bổ thương tích mục đích.

Cơ hồ vô cùng vô tận âm khí, cung cấp Lý Tuần to lớn nguồn năng lượng, Lý Tuần liền có thể vận dụng nó, tiến một bước đạt thành cùng lường cái U Huyền khô lỗi khí cơ cảm ứng, mà lại không đến mức vô tiết chế hấp thu khách sáo, làm tự thân chân tức hỗn tạp không thuần.

Mà làm đầu mỗi then chốt cùng điểm cuối cùng Thiên Minh Hóa Âm Châu, đã có thể phát huy tác dụng, lại có thể đạt được đầy đủ "Bổ dưỡng", như thế một mũi tên trúng mấy chim, tại Lý Tuần, U Huyền khô lỗi, Thiên Minh Hóa Âm Châu ở giữa, đạt thành nhất cái sinh sôi không ngừng tuần hoàn.

Nói đến đơn giản, nhưng chân chính bắt đầu đi làm, lại không phải dễ dàng như vậy. Lý Tuần liền kế hoạch này, đã cấu tư nhanh ba tháng lâu, nhưng chân chính đối mặt tình huống thực tế thời điểm, vẫn là đụng phải một đống phiền phức.

Âm Khí Đình thịnh áp lực vượt qua đoán chừng, khí cơ chuyển hóa thiết lập còn có tì vết, trong cơ thể mình chân tức vận chuyển còn muốn điều tiết... Bởi vậy liên lụy tới còn có điều khắc họa phù văn chỉnh sửa, chỉnh lý, cùng với càng nhiều, phức tạp hơn thôi diễn vân vân.

Không hề nghi ngờ, đây là nhất cái đại công trình, thế nhưng là Lý Tuần bắt đầu tiến hành thời điểm, ngoại trừ không thể tránh khỏi mệt mỏi, toàn thân tâm tràn đầy lại đều là khiêu động sức sống cùng khoái ý.

Ở trong quá trình này, mỗi một cái nan đề đột phá, đều sẽ mang đến cho hẳn

khó nói lên lời hưng phấn, đổ tiến toàn thân hấn mỗi một cây lông tóc, hoàn toàn đem mọi mệt áp chế ở nhất cái mức thấp nhất tốc độ.

Lúc này, hấn không có sinh tử bức bách trọng áp, không có minh tâm khắc cốt cừu hận, thời gian dần trôi qua, liền làm cái gì muốn như thế suy nghĩ đều phai nhạt.

Hấn hoàn toàn vùi đầu vào công việc này bên trong đi, để trong này mỗi một chỗ phù văn, đều thẩm thấu hấn tâm huyết, liên tiếp lấy nguyên khí dồi dào, càng cùng hấn quanh thân khí cơ hòa làm một thể, đến mức về sau, hấn mỗi một lần thổ tức, đều sẽ dẫn phát toàn bộ động quật cộng minh.

Nơi này, đã trở thành hấn "Lĩnh vực" .

Giai đoạn trước công việc kéo dài ròng rã hai mươi ngày. Đương Lý Tuần nhìn xem U Nhất, U Nhị, cách âm hỏa đối mặt mà ngồi, Thiên Minh Hóa Âm Châu tại "Ong ong" chấn minh thanh bên trong, treo tại âm hỏa ngay phía trên lúc, hấn mỉm cười, vì cả phòng phù văn vẽ xuống cuối cùng một bút —— một trận ù ù khê kê, tại tổ ong thức lỗ thủng hạ vang lên, bình tĩnh mấy trăm vạn năm hùng hậu âm khí, bị chậm rãi tồi động.

Nơi này là một chỗ tĩnh mịch mờ tối sơn cốc, quanh năm suốt tháng, chưa hấn có thể nhìn thấy mấy lần ánh nắng.

Cư ngụ ở nơi này đám người nhìn thấy nhiều nhất, chỉ là trong sơn cốc phiêu đảng xám nhạt sương mù, sương mù che đậy sơn cốc hình dáng tướng mạo, chính là nhiều năm sinh hoạt ở chỗ này đám người, có non nửa còn không mò ra sơn cốc này đến tột cùng lớn bao nhiêu!

Cái này cũng không thể trách bọn hấn, cái này không chỉ là sương mù che lấp, tại trong sương mù khi đó khắc đều đang lưu động biến hóa mịt mờ khí cơ, nói không chừng lúc nào, liền biến thành khiến người vong mạng dây treo cổ, tại trên cổ của người đến như vậy một cái!

Xong Như Hối đối cái này sương mù xám có cảnh giác, nhưng là, hiện tại hẳn tinh lực hiển nhiên không ở trên đây.

Lúc này, hẳn chính cùng tại Ứng Thái Nhi sư tử đằng sau, nhìn chăm chăm Thái Nhi sư tử câu hồn mông eo đường cong, trong lòng đánh giá, mình bây giờ thủ đoạn, phải chăng có thể chinh phục trước mắt vị này rất được Diêm phu nhân thưởng thức đệ tử đặc ý.

Nếu là như vậy, nói không chừng hẳn liền có thể được Diêm phu nhân ưu ái, một bước lên mây, lập tức đánh vào tông môn hạch tâm đệ tử bày bên trong đi.

Chính là không có trông cậy vào, chỉ là nhất thường tay chân chi dục, cũng là tốt!

Đang suy nghĩ lúc, phía trước Ứng Thái Nhi đột nhiên ngừng bước chân, xong Như Hối khẽ giật mình, chột mùng rở trong lòng, chỉ làm không biết, ai nha một tiếng đụng vào.

"Oanh!"

Ứng Thái Nhi quanh thân âm hỏa bốc hơi, đột nhiên bạo liệt thành tia âm khí, trong không khí giao thoa biến hóa, chột ngưng định, hình thành một tầng khá cứng cỏi khí tường, xong Như Hối hảo chết không chết đụng vào, âm hỏa lúc này vòng lại, đem hẳn quét sang một bên.

Tất Như Hối ngã cái thất điên bát đảo, lại tại vô chuẩn bị tình hình hạ bị âm hỏa quét qua, dù chưa trọng thương, lại đau đến hẳn một tiếng hét thảm, khí nội phía dưới liền muốn mặng lên.

Lúc này, hẳn trong tai truyền đến Ứng Thái Nhi lay hồn nhiếp phách than nhẹ: "Người nào?"

Một tiếng này, đã dùng tới nhiếp hồn ma âm!

Tất Như Hối phản ứng xem như mau, hẳn cực nhanh bò người lên đề khí đề

phòng đồng thời, ánh mắt tứ phía quét qua.

Quả nhiên, tại hãn mười bước bên ngoài, sương mù nhàn nhạt đằng sau, có nhất cái loáng thoáng bóng người chính hướng bên này đi tới. Rất nhanh, Tất Như Hối liền thấy rõ gương mặt của đối phương.

Là một cái nam nhân, đạo trang, tuổi trẻ, anh tuấn, lạ lắm!

Không có nửa phần chần chờ, Tất Như Hối khẩu tóc nhọn rít gào, cùng Ứng Thái Nhi khiêu âm vừa vặn hợp tại một chỗ, "Ông" một chút, khởi động gần nhất một chỗ cấm chế.

"Cái nào thứ không biết chết sống, dám xông vào U Hồn Phệ Ảnh Tông sơn môn bí cảnh?"

Theo cái này âm thanh hô, nam tử đối diện trên mặt, lộ ra nhất cái ngoài ý muốn biểu lộ: "Nơi này, là U Hồn Phệ Ảnh Tông?"

"Giả trang cái gì hồ đồ! Giả bộ cũng không thể nào cứu được người mệnh!"

Đang khi nói chuyện, một đạo màu xám sương mù lưu từ bên cạnh hãn bơi qua, Tất Như Hối khloe mắt giật một cái, trong lòng đặc ý. Liền tại thần sắc hãn biến hóa thời điểm, kia sương mù xám ào ào rung động, dường như biến thành một con vật sống, vẫy đuôi một cái, nhào về phía nam tử kia trên mặt.

Nam tử phản ứng cực nhanh, tuy là giật mình, trên tay lại là một chỉ bắn ra, "Hoa" một tiếng, sương mù bị hãn đánh tan, Tất Như Hối trên mặt đã nhin không được lộ ra tiểu dung.

Nam nhân này lỗ măng một kích, uy lực mặc dù không nhỏ, lại chí ít chém vào quanh người hãn mười bảy đầu bí ẩn lại ổn định khí cơ, như thế, chung quanh cấm chế nghĩ không phát động cũng khó khăn!

Ứng Thái Nhi nghiêng mặt, liếc mắt nhìn hãn, trong mắt sáng có chút vẻ tán thành, Tất Như Hối trong lòng mừng rỡ, nhưng rất nhanh, một chậu nước lạnh

rót xuống tới —— không có cái gì! Bị khinh bỉ cơ bị lệch ảnh hưởng, chung quanh phòng lên muốn ra tiềm kinh cứ như vậy đầu voi đuôi chuột bình địa hơi thở xuống dưới.

Nguyên nhân, chỉ là nam nhân kia hư không nhất khếp, như Thủ Huy Tỳ Bà, trong khoảnh khắc, mười bảy đầu khí cơ quy vị, thậm chí cái kia ngay cả tởa phản ứng còn lại khí cơ, cũng tại một trận chấn động bên trong khôi phục lại.

Tất Như Hồi lập tức thấy choáng nhãn.

Cái này, đây không phải tông môn "Yên ổn mạch tam pháp" sao? Cái này chuyên môn vì hóa giải cấm chế mà dùng thủ pháp, huyền diệu tinh vi, không những có thể dùng tại bản phái rất nhiều cấm chế bên trên, chính là đối những tông môn khác cấm chế, cũng có hạn định làm dùng. . . Chiêu này độ khó cực cao, ngay cả hãn cũng còn không có học đâu!

Một bên Ứng Thái Nhi không thể so với hãn tốt bao nhiêu, nàng kinh ngạc mở to hai mắt, hướng về phía nam tử kia đánh giá rất lâu, mới biết được nói chuyện: "Người. . . Là vị nào trường lão môn hạ đệ tử? Vì cái gì ta chưa từng thấy người?"

Nam tử kia nghe vậy, cũng là khẽ giật mình, nhưng hãn rất nhanh liền lộ ra khuôn mặt tươi cười. Nụ cười này hảo hảo kỳ quái, lúc đầu nam tử này diễn xuất thông dong bình tĩnh, có chút thành thực, mà nụ cười vừa hiện, liền có một chút ngây ngô cùng ngại ngùng, khiến người ta cảm thấy, nam tử này tuổi thật, nhất định là không lớn.

"Nguyên lai là U Hồn Phệ Ảnh Tông Cao đệ, bản đạo thất lễ!" Nam tử kia tay áo dài bông bành, làm thi lễ, lộ ra mười phần thành khẩn, "Bản đạo thật chỉ là ngộ nhập nơi đây, tuyệt không nửa phần nói bừa! Kỳ thật, ta cùng hai vị, cũng có chút hương hỏa duyên phận. . ."

Nhìn xem Ứng Thái Nhi hai người đề phòng bên trong có chút thần sắc mê mang, nam tử lại là cười nói: "Bản đạo pháp hiệu Bách Quý, chính là chỉ là một

tán tu!"

Liền tại hãn tự giới thiệu thời điểm, sương mù đang sau, hơn mười đạo tinh tế tiếng xé gió, luân phiên mà tới, đem cái này một mảnh vây lại.

Tiếng xé gió tan hết, nhất cái hòa hoãn ung dung giọng nữ vang lên: "Bách Quý đạo nhân? Người còn nhớ được ta sao?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Bách Quỷ

Chương 01: Bách Quỷ

Tại ai ai sương mù xám che lấp lại, "Bách Quỷ đạo nhân" trong lúc nhất thời thấy không rõ người tới diện mục, chỉ cảm thấy nàng này tiếng nói trầm thấp êm tai, mà lại tại bình thân không gợn sóng trong giọng nói, rất có thượng vị giả phong phạm.

Hắn đương nhiên chưa từng thấy qua người này, bất quá, hắn cũng không thể xác nhận, Bách Quỷ tử quỷ kia phải chăng giống như hắn.

Nghĩ tới đây, hắn vì mình quyết định cảm thấy một chút hối hận.

"Bách Quỷ đạo nhân" dĩ nhiên không phải chân chính Bách Quỷ đạo nhân, hắn là vừa vận phá quan mà xuất Lý Tuần. Thật vị kia sớm tại mấy tháng trước tại hoàng cung trong bí đạo bị hắn giết chết.

Sở dĩ muốn giả mạo người này, là bởi vì hắn cảm thấy "Thật Bách Quỷ" tu tập bán sinh bất thực U Minh âm hỏa là cái hảo nguy trang, đồng thời, hắn cũng tại trên thân lặc ra được nhất cái đánh dấu thân phận trúc bài tín vật.

Nhất là tại Cổ Tần Nhi bọn người tọa trấn hoàng cung lúc, hắn từng nói bóng nói gió hỏi một chút liên quan tới Bách Quỷ tình huống, biết được người này làm việc khiêm tốn, độc lai độc vãng, cũng không có cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông từng có cái gì kết giao.

Chỉ là cơ duyên xảo hợp, từ nhất cái sắp chết U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử trên thân đạt được một chút pháp quyết tu luyện, công lực tiến bộ đằng sau, mới có

chút danh khí.

Lý Tuần vốn cho rằng cái này thân phận rất không tệ, nào biết mới dùng như thế một lần, liền đứng trước bị vạch trần nguy hiểm, hẳn không khỏi có chút xấu hổ.

Bất quá, dù sao hẳn lúc này đã không giống ngày xưa, đối mặt loại tình huống này, lại không cảm thấy sinh lòng sợ hãi, ý niệm trong lòng nhất chuyển, liền cười nói: "Không biết là vị nào cố nhân?"

Lời này vừa ra, chung quanh liền truyền đến tiếng quát mắng, ngược lại giống như hẳn câu nói này va chạm cái gì khó lường nhân vật.

Lý Tuần trong lòng nhất thời khẽ động, bởi vì « U Minh Lục » quan hệ, ngày bình thường hẳn đối U Hồn Phệ Ảnh Tông rất nhiều nhân vật trọng yếu tin tức đều mười phần lưu tâm, lúc này đem rất nhiều tin tức trước sau hơi chút so với, trong đầu liền lóe ra tên của một người tới.

Suy nghĩ của hẳn sao mà cấp tốc, đang phán đoán xuất lồng thời điểm, liền đã ở trong đầu thôi diễn xuất các loại khả năng phát sinh biến hóa. Mà ở ngoài mặt, hẳn chỉ là lộ ra hơi chần chừ, liền thăm dò tính mà hỏi thăm: "Thế nhưng là Diêm phu nhân ở đây?"

Một câu nói kia nói đến hay lắm, đã có thể cho rằng là hẳn thụ nhắc nhở nhớ tới người nói chuyện thân phận, cũng có thể cho rằng đây là hẳn suy luận đoạt được, một câu song nghĩa, đem thân phận che lấp được thiên y vô phùng. Mà lại, trong lời nói, thái độ của hẳn rõ ràng mềm hoá, để cho người ta tìm không ra nửa điểm mao bệnh.

Sương mù đằng sau thì vang lên một tiếng cười khẽ, tiếng cười kia tuyệt không cùng với thiếu nữ đẹp uyển chuyển, mà là ung dung thận trọng, trong đó hình như có thâm ý, lại nhàn nhạt để cho người ta dò xét không rõ ràng.

Tiếng cười đằng sau, nữ nhân kia ngữ khí có chút lạnh xuống: "Bách Quý,

năm đó tính người tinh quái, biết đưa về chân giải, tông môn mới ngẫm đồng ý người tu luyện cái này tông môn bí pháp, thế nhưng lại chưa từng cho phép người tại tông môn bí cảnh tả hữu rình mò! Người có lời gì nói?"

Lý Tuần nheo mắt, kia Bách Quỷ quả nhiên cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông có quan hệ.

Bất quá, nghe nữ nhân này khẩu khí, bọn hắn trước kia hẳn là trực tiếp liên lạc qua, nếu không, đường đường một tông trưởng lão, làm gì hao tâm tổn trí đi nhớ Bách Quỷ loại tiểu nhân vật này?

Nhưng mà, tướng mạo của hắn cùng Bách Quỷ lại không giống, đây là không thể gạt được nhân, mà đối phương cũng không cần thiết dây dưa với hắn. . . Chẳng lẽ bọn hắn chưa từng gặp mặt?

Nghĩ tới đây, Lý Tuần trong đầu hiện lên một đạo linh quang!

Chẳng lẽ là Câu Hồn Sắc Lệnh?

Theo hắn biết, U Hồn Phệ Ảnh Tông chỉ có truyền đạt đối đệ tử tổ trách, xử phạt Câu Hồn Sắc Lệnh, mới là phong tồn một phương thanh âm, lấy phi kiếm truyền thư phương thức tìm tới mục tiêu về sau, lại đem phong tồn thanh âm phóng xuất ra. Nay cũng cùng hai phe thân phận hợp pháp!

Tâm hắn niệm thay đổi thật nhanh, ngoài miệng thì cười khổ nói: "Nguyên lai thật sự là phu nhân ở đây! Bách Quỷ chỉ nhớ rõ năm đó Câu Hồn Sắc Lệnh bên trên. . ."

Liền tại hắn phun ra "Câu Hồn Sắc Lệnh" bốn chữ về sau, chung quanh căng cứng bầu không khí đột nhiên hơi chậm lại, Lý Tuần cảm giác sao mà linh mãnh, lập tức liền biết, hắn cái này to gan suy đoán thành công.

Trong lòng của hắn vui mừng, ngoài miệng liền ngọt rất nhiều, không có nửa điểm dừng lại nói ra: ". . . Phu nhân thanh âm, này thời gian lâu, trong lúc nhất

thời không có nhận ra phu nhân, chớ trách, chớ trách!"

Sương mù người phía sau âm thanh yên tĩnh, nữ tử kia dừng một chút, thanh âm bên trong đột nhiên nhiều một điểm vật gì đó khác: "Năm đó cũng không nhớ kỹ, người có như thế miệng lưỡi trơn tru!"

Lý Tuần bặt cười bồi nói: "Là Bách Quỷ lỗ mãng, chỉ là cái này cũng thực sự oan uổng, ta xác thực không biết nơi đây là tông môn bí cảnh. . ."

Trong sương mù truyền đến một tiếng hàm ý phong phú tiếng cười khẽ, trong đó kì lạ vận luật lại làm cho Lý Tuần trong lòng kêu to không tốt, hẳn không biết địa phương nào chọc giận nữ nhân này, cũng không dám nghĩ nhiều nữa, thân hình thoắt một cái, liền sát mặt đất trượt ra ngoài.

Thân hình vừa động, sương mù đằng sau, "Ba" một tiếng, sáng lên một đóa màu xám trắng hoa lửa, mờ tối tia sáng đảo qua sương mù, hiển lộ ra trong đó lò mờ thân hình. Quang ảnh giao thoa ở giữa, hư thực biến hóa, thường nhân đã sớm bị hoa mắt.

Nhưng mà, Lý Tuần trong mắt, lại chỉ khóa chặt một mục tiêu —

Mà người kia cũng không làm sao để ý Lý Tuần "Trọng điểm chiếu cố", tuy là cách một tầng sương mù, Lý Tuần vẫn cũng cảm giác xuất, đối phương căn bản chưa từng hướng hẳn nhìn bên này qua một chút, chỉ là rũ xuống trong tay áo bàn tay khinh lật, một cổ mạch nước ngầm đã gạt ra sương mù, cuộn cuộn mà tới.

Mạch nước ngầm như trong đêm tối triều tịch dao động, nhẹ nhàng bên trong lộ ra không thể ngăn cản cường thế. Đập vào mặt cũng không phải hơi tanh gió biển, mà là thẳng vào ngũ tạng lục phủ, khiến người cốt nhục hóa tro âm hỏa!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ không gian đều nóng rực lên, nhưng mà một khi hút vào hỏa khí này, xuyên vào phế phủ ở giữa, lại là đủ để băng kết ý thức băng hàn!

Chỉ này một kích, liền đủ để chứng minh, nữ nhân này tối thiểu là "Chân nhân" đẳng cấp cao thủ — cái này đã là một phái tông chủ trình độ.

Hắn cố nén gọi ra U Nhất U Nhị suy nghĩ, quát to một tiếng, thân hình bỗng nhiên đạn đến bầu trời, kia cổ mạch nước ngầm tựa như sóng biển đánh ra đá ngầm, bỗng nhiên chấn động một chút, xoay tròn đi lên, thanh thế không giảm trái lại còn tăng.

Lý Tuần chỉ cảm thấy dưới chân bắt lửa, lúc này không dám lưu thủ, thân hình lại chuyển, đồng dạng một chương vỡ hạ.

"Đụng" một tiếng không bạo vang lên, Lý Tuần một chương này chưa chắc có cường thịnh cỡ nào, chỉ là tinh vi ảo diệu chỗ, thậm chí còn tại đối phương phía trên.

Trong cơ thể hắn âm hỏa căng rứt lưu chuyển, đều tùy tâm sở dục, lẳng lẹ tảo bạo chi khí đã đều thu liễm, một chương đánh ra, như trò đùa nhẹ như không có vật gì, nhưng mà chương thế không miếu không nơi nương tựa, ngược lại dường như tại khí quyển bên trong mở ra nhất cái không biết bao sâu cửa hang, trong đó chỗ sâu nhất, nhưng là có thể tiêu kim hóa cốt lò luyện!

Cuồn cuộn âm hỏa khuynh quán mà vào, Lý Tuần dù sao công lực bên trên ăn thiệt thòi quá nhiều, chỉ tiếp không đến ba thành, liền rên lên một tiếng thê thảm, bay rớt ra ngoài.

Sương mù sau nữ tử một chiêu bại địch, lại khác biệt vô vui mừng, ngược lại khẽ di một tiếng, trong lúc kinh ngạc lại có cực kỳ vi diệu ba động.

Tứ phía đều là người sáng mắt, lập tức hút không khí không ngừng bên tai. Lý Tuần mặc dù bại thật thê thảm, nhưng như thế chương lực, rõ ràng đã đạt U Minh khí lô hỏa thuần thanh chi cảnh.

Lại phát triển xuống dưới, chính là vượt không dẫn khí, sau đó chính là chuyển chất hóa hình, sinh tử phản nghịch, thẳng tới vô thượng U Minh thần

thông. . .

Đến Tiêu dung hư không cảnh giới, liền có thể do trong tông phổ thông đệ tử, nhảy lên lên trời, trở thành tông môn trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Cảnh giới này, toàn bộ U Hồn Phệ Ảnh Tông, gần ngàn đệ tử, luyện thành mới có nhiều ít? Chí ít, ở đây rất nhiều đệ tử bên trong, còn không có nhất cái!

Hiện tại, nhất cái đạt được chút tông môn pháp quyết da lông tán tu, liền có như thế tu vi, chẳng lẽ bọn hắn những này thân truyền đệ tử, mấy trăm năm tu luyện, cả đám đều luyện đến cầu thân đi lên rồi?

Một đám đệ tử chính lúng túng thời điểm, Lý Tuần đã lão đảo rơi xuống đất, lại phun ra một ngụm máu tươi, kém chút té ngổ trên mặt đất. Thương thế của hắn trên thực tế không có khoa trương như vậy, chí ít, hắn còn có năng lực gọi ra U Nhất, U Nhị, trốn vào đồng hoang mệnh đi.

"Tốt! Quả nhiên có bao nhiêu miệng tiền vốn!" Trong sương mù nữ tử tại gần ngủi dừng lại về sau, không chút nào keo kiệt khen hắn một câu.

"Người có thể lấy tán tu chi thân, tại không có chút nào chỉ điểm tình huống dưới, tu đến loại cảnh giới này, thực là đáng quý! Nhưng là, không có tiến một bước pháp quyết, người kiếp này thành tựu cũng chỉ tới mà thôi!"

Nói, nàng lại ngừng lại một chút, ngữ khí thật to hòa hoãn: "Bách Quý, người thiên tư cực giai, là cái khả tạo chi tài! Tại Thông Huyền Giới làm cô hồn dã quý, thực sự có chút đáng tiếc! Người cũng nguyện lại lên một tầng nữa, lĩnh hội vô thượng U Minh thần thông?"

Lý Tuần nghe vậy liền giật mình tức tỉnh, đây cũng là tại mời chào nhân tài!

Nếu như không phải hắn kịp thời sử xuất "Tiêu dung hư không" thủ pháp, lúc này hắn đại khái đã bị xem như rác rưởi, ném tới hoang sơn dã lĩnh đi đi! Đối phương thái độ biến hóa căn cứ phi thường hiệu quả và lợi ích, nhưng cũng phù

hợp Lý Tuần đối với tà tông suy nghĩ.

Hắn đối có hệ thống tu tập U Hồn Phệ Ảnh Tông pháp quyết, cũng là có công đọi chi tâm.

Mà lại, hắn hiện tại có mười phần tự tin, có thể tại nhất bất lợi tình hình dưới bình yên thoát thân, cái này cho hắn vững chắc nhất bảo hộ.

Cho nên, tại một đoạn thời gian hơi dài giật mình thần hậu, vượt ngục, cười khổ nói: "Diêm phu nhân, ý của ngài là . . ."

Trong sương mù nữ tử không có thời gian thực trả lời, mà là thông dong đi ra vụ khu, hướng bên này lượn lờ đi tới.

Không có sương mù che chắn, Lý Tuần đem nàng này dung nhan nhìn cái rõ ràng, trong lòng chính là nhất kỳ: Chẳng lẽ, đây chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông thanh danh thịnh nhất nữ tu sao?

Nàng mặc dù cũng là vị mỹ nhân, nhưng diễm sắc tuyệt so ra kém Thanh Ngâm lại hoặc Âm Tán Nhân loại cấp bậc kia, mặt nàng cho hơi có chút tái nhợt, tư sắc cũng không loá mắt, nhưng là đã đủ để hấp dẫn khác phái chú ý.

Mà nhiều dò xét nàng một chút, nhìn xem nàng cong cong mặt mày, tinh mịch mỉm cười, còn có giơ tay nhắc chân đồng đều hợp lẽ chế dáng vẻ, liền cảm giác được nàng có một loại từ thực chất bên trong lộ ra tới nhã nhặn ôn hòa, lại ung dung không sợ hãi khí độ.

Nhìn xem nàng dần dần đến gần, Lý Tuần còn tưởng rằng nhìn thấy một vị giúp chồng dạy con, nội chủ việc bếp núc hiền lương phụ nhân, căn bản là không có cách đưa nàng cùng vừa mới phát ra cuộn cuộn âm hỏa nữ tu liên hệ với nhau, trong lúc nhất thời đúng là sửng sốt.

Nữ tử này đi thẳng đến Lý Tuần trước người, phương mỉm cười nói: "Ta đã có mấy trăm năm chưa thu đệ tử, mà lại tự học đạo đến nay, càng chưa thu hơn

phân nửa cái nam đệ tử, hôm nay nghĩ phá lệ một lần, người có bằng lòng hay không?"

Lý Tuần thầm cười khở, hẳn có phải hay không rất có đương nhân đệ tử vận?

Trong vòng mười năm, khắp nơi bá sư tôn trưởng, cái này cổ quái tình hình, đến hôm nay, cũng không có làm dị dáng vẻ. Nếu như nơi này đứng chính là chân chính Bách Quỷ, hiện tại chỉ sợ sớm đã vui lật ra tâm, xoay người quỳ gối, kêu to sư tôn.

Dù sao, nhất cái không nơi nương tựa tán tu, có thể một bước lên trời, trở thành U Hồn Phệ Ảnh Tông dạng này đại phái đệ tử, lại trèo lên Diêm phu nhân dạng này đại thụ chỗ dựa, thật sự là không thể kháng cự dụ hoặc.

Lý Tuần biết, nếu như hẳn cự tuyệt, liền tương đương rõ ràng nói, "Ta không phải Bách Quỷ!" Loại chuyện ngu xuẩn này, hẳn là không làm!

Thế nhưng là, một đoạn thời gian trước bên trong, bị lưỡng tán nhân khắp nơi áp chế, chỉ điểm tình hình còn rõ mồn một trước mắt, lúc này, hẳn cũng không phải thật hoàn toàn không có sức hoàn thủ, cả hai tăng theo cấp số cộng, lại khó được để hẳn sinh ra một chút "Xương cốt" tới.

Hắn rút rút khóe miệng, khom người một cái, làm thế nào đều cảm thấy khó chịu, lời đến khóe miệng, đọng tới lại là "Phu nhân" hai chữ.

Thần thái của hắn tự nhiên không gạt được Diêm phu nhân, nàng ôn hòa cười một tiếng, mỹ lệ kiều yểu cũng bởi vì cái này tiểu dung mà càng ngày càng sinh động.

Nàng vốn là mặt mũi hiền lành, lúc này nhìn xem Lý Tuần ánh mắt lại có mấy phần thân dày chi ý, "Nhìn ra được, người người này rất có vài phần nông nghênh, ta không muốn làm khó dễ người, chỉ là đáng tiếc người thiên tư này. .
."

Nàng đôi mi thanh tú cau lại, giống như lúc này muốn thả Lý Tuần rời đi, lại cực không nỡ.

Lý Tuần nhìn xem nàng giữa lông mày như có như không tiếc hận chi ý, trong lòng một trận tiếp một trận hàn ý phun lên!

Hắn Lý Tuần là ai? Là làm cái môn này người trong nghề!

Dựa vào "Đồng hành" cảm ứng, hẳn hiểu được, nếu như hắn thật tin nữ nhân này, quay người rời đi, đại khái đi không ra ba bước, liền muốn bị một chưởng chấn vỡ hậu tâm, hóa thành kiếp tro đi!

Này nương môn đáng sợ!

Trong lòng có cái này nhận biết, Lý Tuần vừa mới mọc ra mấy lượng xương cốt cũng đều bị áp chế xuống dưới, hắn thầm cắn răng một cái, khom người tới đất, ngửa mặt lên, phía trên tràn đầy tiểu dung: "Phu nhân thường thức, Bách Quỷ nào có bất tuân đạo lý!"

"Xưng hô của người cũng là độc đáo!" Diêm phu nhân nói là Lý Tuần trên miệng "Phu nhân" xưng hô.

Xưng hô này trên thực tế là rất vô lễ, nhưng Lý Tuần giả bộ hồ đồ, Diêm phu nhân cũng không so đo, những tán tu này thường thường đều có dã tính, Diêm phu nhân thấy cũng nhiều, cũng không kỳ quái, liền coi nó là thành lôi kéo người tâm thủ đoạn: "Thôi được, dạng này còn dễ nghe chút!"

Lý Tuần ngậm thở dài ra một ngụm thở dài, đến tận đây, cái này sư đồ danh phận cũng định xuống tới, trong lòng của hắn tự nhiên là bách vị tạp trần, khó mà nói hết. Bất quá, hắn bỗng nhiên lại nghĩ đến, tựa hồ khi hắn sư phụ nhân, còn không có nhất cái có kết cục tốt, vậy cái này nữ nhân đâu?

Thoáng chớp mắt công phu, Lý Tuần tại trong sơn cốc này đã chờ đợi hơn mười ngày, đối với nơi này tình huống cũng có một chút hiểu rõ.

Nơi này vốn là U Hồn Phệ Ảnh Tông bí cảnh một trong, gọi "Đăng hóa cốc", tầm quan trọng mặc dù so ra kém tông môn tổng đàn, nhưng cũng là cực địa phương bí ẩn một trong.

Không những trong cốc cốc bên ngoài cấm chế trùng điệp, hơn nữa còn đặc biệt lấy các loại bí pháp, đem cái này phương viên mấy ngàn dặm vùng núi, đều bao phủ một tầng cũng vang rền nhân thần niệm trình sát sương mù, những này biện pháp đã làm được không có cách nào cho dù tốt, mà Lý Tuần còn có thể tìm tới nơi này đến, cũng không biết là gặp may mắn, vẫn là vận rủi.

Nhất là khiến Lý Tuần không thể tưởng tượng nổi chính là, nơi đây cùng hẳn tu luyện trăm âm hội tụ chi địa, cách xa nhau không hơn trăm bên trong, như vậy âm khí nồng nặc, cái này hàng ngàn hàng vạn trong năm, lấy U Hồn Phệ Ảnh Tông đối âm khí mẫn cảm, vậy mà không có bất kỳ cái gì phát giác, chẳng lẽ đây cũng là số phận?

Mấy năm gần đây, đăng hóa cốc cơ hồ đã thành Diêm phu nhân người biệt thự, nàng một năm đại đa số thời gian đều ở nơi này tu hành.

Diêm phu nhân tại trong tông môn đứng hàng thập nhị trưởng lão một trong, địa vị gần với tông chủ Minh Hỏa Diêm La, thân phận tôn sùng, mà tính cách tại tà tông bên trong, cũng là ít có hiền lành, cho nên, tại tông môn nội bộ danh vọng ngược lại là khá cao.

Này tể, nàng đột nhiên phá lệ, thu nhất cái nam đệ tử, vấn đề này ảnh hưởng cũng là nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ. U Hồn Phệ Ảnh Tông từ tông chủ trở xuống mười hai người, cùng nhau phát tới chúc mừng chi từ, đồng thời đều mang cho cái này tân tiến đệ tử lễ vật.

Mười mấy ngày nay thời gian, Lý Tuần trôi qua phi thường hài lòng, trong mỗi ngày chỉ là trong cốc đi dạo, thỉnh thoảng đi tiếp vài cái sư huynh sư tỷ, lại không chính là hướng Diêm phu nhân lĩnh giáo tu luyện tâm đắc, tới tới đi đi, cũng không có người quản thúc, không giống người đệ tử, giống như là khách

nhân.

Trong bất tri bất giác, đã đến "Thụ nghiệp ngày" .

Cái gọi là thụ nghiệp ngày, nói đơn giản, chính là Diêm phu nhân dạng này tông môn sư trưởng, truyền đạo giảng bài thời gian. Nhưng trên thực tế, nhưng không có đơn giản như vậy.

Tại U Hồn Phệ Ảnh Tông, ngoại trừ một chút đặc biệt thân tín đệ tử, những đệ tử khác rất khó chiếm được các sư trưởng tự mình chỉ điểm cơ hội, chỉ có thể làm từng bước tu hành, một lúc sau, đệ tử ở giữa, tu vi chênh lệch thường thường kéo dài.

Vì giải quyết một vấn đề này, tông môn liền quy định mỗi một tháng ngày đầu tiên, từ trên xuống dưới, lấy tông chủ cầm đầu, thập nhị trưởng lão nhất định phải công khai truyền thụ tu đạo tâm đắc, coi là hậu bối đệ tử sở dụng, cái này nhất hoạt động liền xưng là "Thụ nghiệp" .

Cái này hiển nhiên là vì rút ngắn đệ tử ở giữa tu vi chênh lệch mà chế định.

Đệ tử ở giữa có mạnh yếu có khác đúng là bình thường, nhưng nếu là cái này chênh lệch quá lớn, cho nên hình thành đứt gãy, đối tông môn phát triển tuyệt không chỗ tốt.

U Hồn Phệ Ảnh Tông tiền bối có thể nghĩ đến cái này một tiết, cũng là có chút sáng suốt.

Bất quá, đôi này Lý Tuần tới nói, đồng thời không có cái gì. Đã nhận sư phụ, hẳn liền sẽ không bạch bạch lãng phí tài nguyên.

Diêm phu nhân một thân tu vi hết sức lợi hại, trấn phái lục pháp môn bên trong, nàng chủ tu phệ ảnh đại pháp cùng khu thi khôi lỗi thuật.

Mà Lý Tuần tương đối am hiểu khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp, chính là khu thi khôi lỗi thuật cơ bản pháp môn, khó được có minh sư chỉ điểm,

hơn mười ngày xuống tới, hẳn đã xem gần nhất tu tập lúc gặp được các loại bình cảnh vấn đề, toàn hỏi mấy lần, lúc này, thụ nghiệp ngày đối với hẳn đồng thời vô ý nghĩa quá lớn.

Vô sự một thân khinh, ngay tại thụ nghiệp ngày một ngày trước, trong khi nó đệ tử còn tại cố gắng vì ngày mai hoạt động làm chuẩn bị lúc, Lý Tuần đã tự động biến thành người ngoài cuộc, bắt đầu ở trong cốc đi dạo.

Nói là đi dạo cũng không thỏa đáng, cái này đẳng hóa cốc khắp nơi vân áo sương mù che đậy, có gì có thể đi dạo? Hẳn chân chính cảm thấy hứng thú, là gần đây trong sơn cốc ngoại cấm chế.

Những cấm chế này, có thể nói thể hiện U Hồn Phệ Ảnh Tông tại cấm chế trận quyết phương diện tối cao trình độ, đối một mực không có ví dụ thực tế tham khảo Lý Tuần tới nói, rất có giá trị nghiên cứu.

Hẳn từ buổi sáng bắt đầu, bỏ ra ước chừng hai canh giờ thời gian, thuận khí cơ liên kết biến hóa, tìm được một chỗ trung tâm chỗ, sau đó, tựa như si như túy nghiên cứu sâu xuống dưới, đục không biết thời gian trôi qua. Thẳng đến một tiếng ho nhẹ vang lên, mới đem hẳn từ trầm mê trạng thái bên trong kéo ra ngoài.

Lý Tuần nhú mày, xóa đi bị hẳn họa được hỗn loạn không chịu nổi vết tích, quay đầu lại, nhìn thấy lại là Diêm phu nhân thân truyền đệ tử một trong, từng cùng hẳn giao thủ qua Ứng Thái Nhi.

Tu vi của nàng, còn chưa đủ nhập Lý Tuần pháp nhãn, nhưng không thể phủ nhận, luận tư sắc, nàng tuyệt đối có hấp dẫn bất kỳ nam nhân nào tiền vốn.

Nàng ngũ quan tinh xảo không tì vết, mười phần nén lòng mà nhìn, nhất là lúc cười lên, giữa lông mày điểm sắc khác biệt thẳng, lại có chút kiêu ngạo thận trọng, có chút thoáng nhìn ở giữa, liền có thể cảm giác được nàng đối nam tính cực hà khắc tiêu chuẩn, cùng với đối với mình dung mạo vẻ tự tin.

Bị ánh mắt như thế bao lại, chỉ cần là nam nhân, tất nhiên sẽ dâng lên mãnh liệt chinh phục dục nhìn. Nhất là nàng thân thể phong lưu, dáng người đường cong chi ưu mỹ, đủ để khiến chư nam tử vì đó nín hơi, cũng liền càng có thể kích phát nam nhân dục vọng, có thể nói là vưu vật chi thuộc.

Lúc này, nàng chính cười mỉm xem tới, cũng không bởi vì chính mình quấy rầy người khác mà có cái gì áy náy, cho thấy nàng có chút kiêu căng tính tình, mà sắc đẹp của nàng, lại khiến người ta không sinh ra khí tới.

Hồi trắc sương mù cũng giống là biết không thể che hết nàng này xinh đẹp, dần dần âm đạm tán đi.

Lý Tuần không hề cố kỵ đánh giá nàng một lần, lại nhìn về phía phía sau nàng.

Tại nàng đằng sau, còn có nhất cái lệ sắc không tầm thường nữ tu, gặp hẳn ánh mắt tới, tươi sáng cười một tiếng, xem như chào hỏi.

Vị này, hẳn là gọi Diệp Như đi! Lý Tuần mới tới lúc, cũng là thấy qua.

Nàng mặc dù không phải Diêm phu nhân thân truyền đệ tử, nhưng ở trong cốc chư đệ tử ở giữa danh khí lại không nhỏ, đa số cũng là y vào kỳ mỹ sắc bố trí.

Nàng dung mạo không bằng Ứng Thái Nhi chói mắt như vậy, nhưng cũng là cảnh đẹp ý vui. Mà lại, thiếu đi Ứng Thái Nhi kia phần cao ngạo, nhiều hơn mấy phần thân thiết nhu hòa, cử chỉ tự nhiên hào phóng, giống nhau cái tiểu thư khuê các, chợt nhìn đi, ngược lại cùng Diêm phu nhân có chút giống nhau.

Xem ra, đây không phải ngẫu nhiên đụng tới.

Lý Tuần bày ra khuôn mặt tươi cười, hướng lưỡng cái mỹ nhân lên tiếng chào: "Khó được nhìn thấy hai vị sư tỷ, hôm nay trùng hợp như vậy?"

"Ai nói xảo?" Ứng Thái Nhi nhướng mày cười một tiếng, "Xin lỗi, Bách Quỷ

sư đệ, lần này, hai chúng ta là đến làm phiền người."

"Phiền phức ta?"

Lý Tuần mí mắt giựt một cái, ngạc nhiên nói: "Sư tỷ có chuyện gì không?"

Ứng Thái Nhi chấp tay sau lưng, hướng hẳn bên này đi vài bước, cười mỉm mà nói: "Cũng không có gì, chỉ là muốn người vị này tu đến Tiêu dung hư không đại cao thủ, giúp chúng ta nhất cái người tuyệt đối có thể đến giúp bọn bệu thôi!"

"Hỗ trợ?" Lý Tuần trong lòng hơi động, trong đầu nhanh chóng đem gần nhất tình huống thống hợp một chút, trong lòng đã có phổ.

Lúc này, giả ngu là không có ích lợi gì, hẳn cần biểu thị chút gì, đã biểu hiện thành ý, cũng làm cho Ứng Thái Nhi không dám rao giá trên trời.

Hắn cười nói: "Ứng sư tỷ nói như vậy, ta cũng có chỉ ra trợn nhìn, là ngày mai 'Thụ nghiệp' sự tình đi! Ứng sư tỷ là không cần, đó chính là Diệp sư tỷ!"

Ứng Thái Nhi đôi mắt đẹp có chút mở to chút, nhìn xem Lý Tuần, trở lại nói: "Người người này thật thông minh đâu! Mà lại, còn rất tự phụ!"

Trong lời nói của nàng ngoại trừ đối Lý Tuần thái độ bất mãn ngoại, còn mơ hồ lộ ra một chút đối Lý Tuần hứng thú. Hiển nhiên, Lý Tuần không kiêu ngạo không tự ti thái độ, đối nàng sinh ra một chút lực hấp dẫn.

Ứng Thái Nhi đối anh tuấn nam tu hứng thú, là tất cả U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử rõ ràng nhất bất quá, Lý Tuần mặc dù mới đến không lâu, nhưng cũng có chỗ nghe thấy. Lúc này nhìn xem Ứng Thái Nhi ánh mắt, mặc dù không khỏi có chút tự đắc, nhưng càng nhiều hơn chính là cảnh giác.

Hắn thông dong cười một tiếng, duy trì lấy "Tự phụ" thái độ, ánh mắt nhìn về phía Diệp Như, quan sát tỉ mỉ vị này mỹ nhân. Thừa cơ thưởng thức sắc đẹp tâm tư khẳng định là có, nhưng càng nhiều, vẫn là đánh giá Diệp Như tu vi cấp độ.

Lý Tuần biết rõ, Diệp Như cái này không phải thân tín đệ tử, coi trọng như vậy "Thụ nghiệp ngày", thậm chí đến tìm người cầu viện tình trạng, cũng không phải không có nguyên nhân. Thụ nghiệp mặt trời lên cao, ngoại trừ thân linh sư trưởng dạy bảo ngoại, còn có một hạng không thể sơ sót quy tắc.

Cái này quy tắc có chút "Hẹp hòi", nhưng cũng rất độc đáo —

Mặc kệ là đệ tử nào, thân sơ bất luận, tu vi bất phân, trong vòng một ngày, chỉ cho đưa ra một vấn đề, mà lại, không thể là hời hợt chi ngôn.

Tỷ như "U Minh khí nên như thế nào tu đến Tiêu dung hư không chi cảnh" như vậy là không thể nói, muốn nói, cũng chỉ có thể là "U Minh âm hỏa tại vận chuyển nào đó nào đó huyền quan khiếu huyết thời điểm, như thế nào thu lược phá quan" loại hình.

Lý Tuần cảm thấy cái này rất có ý tứ, trong này đã không chỉ là đệ tử thỉnh giáo tại sư phụ, mà là bao hàm sư phụ khảo giác đệ tử ý vị.

Nhất người đệ tử tu vi như thế nào, từ hăn nói lên vấn đề cấp độ bên trên, liền có thể nhìn thấy đại khái.

Mà đệ tử đặt câu hỏi, cũng không phải tùy tiện xuất ra nhất cái đến ứng phó xong việc, hăn nhất định phải từ ngày bình thường tích lũy từng cái vấn đề bên trong, tìm ra nhất cái liên lụy nhiều nhất điểm mấu chốt, lấy đạt tới nhất pháp thông, trăm pháp thông mục đích.

Ấn lấy loại này mục tiêu đưa ra vấn đề, nhất khảo nghiệm đệ tử tư duy bên trên trừ tính chung an bài, cùng với đối tự thân tu vi chừng khống trình độ.

Cái này cũng quan hệ mọi người tu hành tiến độ, những cái kia tư duy rõ ràng, thích bên cạnh tu luyện bên cạnh suy nghĩ đệ tử, tự nhiên sẽ trở hết tài năng.

Nghĩ đến, đây chính là một trận vô hình tuyển chọn!

Có thể tu đạo người, không có một cái nào là kẻ ngu, tự nhiên minh bạch ở trong đó ý tứ.

Cho nên giống Diệp Như dạng này tự nhận là thực lực không đủ đệ tử, tại thụ nghiệp ngày trước, liền muốn lấy tìm chút "Cao nhân" chỉ điểm một hai, mưu đồ gây nên sự trường chú ý.

Lý Tuần trong lòng chuyển những ý niệm này, trên mặt lại nửa điểm đều không hiển lộ ra, hãn bình tĩnh mà di động ánh mắt, từ trên xuống dưới, rất có cấp độ đem Diệp Như đánh giá mấy lần, lại ra hiệu nàng đưa tay, sờ lên nàng uyển mạch.

Hãn bên này càng là thông dong, cho đối phương áp lực lại càng lớn. Diệp Như cũng không phải là không trải qua sự tình chim non, tương phản, nàng tu đạo đã mấy trăm năm, nhân sinh lịch duyệt có chút phong phú.

Nhưng không biết làm tại sao, tại cái này nam tu ánh mắt hạ, nàng lại có chút bất cứ bất an, cảm giác cái này nam tu ánh mắt có cực kì sắc bén xuyên thấu, nhìn thẳng phế phủ, tựa hồ trong cơ thể mình mỗi một điểm biến hóa, đều tại đối phương chưởng khống phía dưới.

Loại tình hình này, nàng chỉ ở đối mặt số ít vài vị sư trưởng lúc mới cảm thụ qua, loại này e ngại cùng lo sợ nghi hoặc xen lẫn cảm giác, khiến nàng thân thể lại có chút run rẩy lên, tay chân ở giữa đã là mềm nhũn.

Cảm giác của nàng kỳ thật đồng thời không có sai, trong cơ thể nàng hết thảy phản ứng, thậm chí là nàng tâm linh ba động, đồng đều đã bị Lý Tuần đặt bàn tay ở giữa.

Lý Tuần tự học tập khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp lúc, tinh thần tu vi đột nhiên tăng mạnh, trong đó lay thần nhiếp phách pháp môn lại có chút tinh diệu, cùng tu luyện « Huyết Thần Tử » mà thành tựu "Tâm huyết luân nhân" nước sữa hòa nhau, lúc này trong lúc lơ đãng sử ra, hiệu quả cũng cũng không tệ lắm.

Cũng chính bởi vì dạng này, Lý Tuần phát hiện Diệp Như không thể vì Diêm phu nhân chỗ thưởng thức nguyên nhân lớn nhất —

Kỳ thật, cái này nữ tu thể chất thượng giai, quanh thân khí cơ lưu chuyển mười phần linh động, chân tức tu vi cũng khá tinh khiết, Lý Tuần tự nhận là, nếu không phải trước đó tám mươi một ngày toàn lực tu luyện "U Huyền ảnh thân", thụ hai cỗ U Huyền khôi lỗi trả lại, có thể tu vi tiến nhanh, hẳn lúc này, cũng bất quá như thế mà thôi.

Nếu như nàng có thể làm từng bước tu luyện, không ra ba mươi năm, liền sẽ leo lên Tiêu dung hư không cảnh giới.

Nhưng mà, lấy Lý Tuần phán đoán, cái này nữ tu thành tựu cũng chỉ có thể ngừng ở đây chỗ.

Nguyên nhân rất đơn giản, cái này nữ tu ý chí cũng quá yếu kém chút.

Lý Tuần chỉ là lơ đãng liếc nhìn, nàng liền có chút ngăn cản không nổi, như thế không tốt, tại ngày sau tu đạo chi đồ thượng tâm ma trùng điệp, nàng lại như thế nào chống cự?

Mà lại, nếu nàng thật thành thân tín đệ tử, tiếp xúc cơ mật, lại có ai có thể bảo chứng nàng có thể tại muốn mạng thời điểm, có thể cắn chặt răng bảo thủ bí mật?

Nghĩ được như vậy, Lý Tuần lông mày liền nhíu lại, nhưng hẳn chợt mặt giãn ra cười nói: "Diệp sư tỷ tu vi rất là tinh thuần, căn cơ đánh cho không tệ, chỉ là tại mấy chỗ cần tụ khí vượt qua ải chỗ mấu chốt, cần lại dùng chút công.

"Nhất là tại quý mạch mười bảy kinh xử, âm hỏa lưu chuyển, có thể thả không thể thu, có nhiều trì trệ, bởi vậy ảnh hưởng chung quanh hơn mười đầu khí mạch thông suốt, không bằng liền lấy vấn đề này hướng phu nhân hỏi thăm đi!"

Diệp Như cũng là người trong nghề, nghe vậy tự nhiên biết vấn đề này cao minh trình độ. Trong lúc nhất thời đã kinh sợ lại khâm phục, ngơ ngác một chút về sau, lại đứng dậy hành lễ gửi tới lời cảm ơn.

Lý Tuần nhìn xem nàng tại vệt vàng phía dưới, vẫn có thể bảo trì dáng người ưu nhã, cử chỉ thích hợp, trong lòng lại là khẽ động — bộ dáng này, cũng không giống như là tâm lý tổ chất không quá quan a!

Hắn nhìn về phía Ứng Thái Nhi, bí ẩn nháy mắt ra dấu.

Ứng Thái Nhi mặc dù không biết hắn là có ý gì, nhưng cũng theo đó bán hẳn một bộ mặt, cười mỉm dặt Diệp Như nói: "Diệp nhi, không cần cảm ơn hắn! Nam nhân mà, cho hắn mặt mũi liền có thể thối choáng hắn! Nhìn xem tướng, tay cầm mạch, lại nói điếm bán thanh bất sở lời nói, không có gì tốt tạ!"

Cũng mặc kệ Lý Tuần nghe ý nghĩ như thế nào, nàng giật Diệp Như liền đi.

Diệp Như tại vệt vàng bên trong, chỉ có thể lại gây nên lấy áy náy tiểu dung, bất đắc dĩ theo nàng đi.

Lý Tuần nheo mắt lại, nhìn xem hai nữ thân ảnh biến mất tại sương mù đằng sau, lại nghĩ đến một chút, trực tiếp từ quay đầu lại, tiếp tục nghiên cứu cấm chế đi.

Nhưng không biết làm tại sao, tại cái này nam tu ánh mắt hạ, nàng lại có chút bứt rứt bất an, cảm giác cái này nam tu ánh mắt có cực kì sắc bén lực xuyên thấu, nhìn thẳng phế phủ, tựa hồ trong cơ thể mình mỗi một điểm biến hóa, đều tại đối phương chưởng khống phía dưới.

Loại tình hình này, nàng chỉ ở đối mặt số ít vài vị sư trưởng lúc mới cảm thụ qua, loại này e ngại cùng lo sợ nghi hoặc xen lẫn cảm giác, khiến nàng thân thể lại có chút run rẩy lên, tay chân ở giữa đã là mềm nhũn.

Cảm giác của nàng kỳ thật đồng thời không có sai, trong cơ thể nàng hết thảy

phản ứng, thậm chí là nàng tâm linh ba động, đồng đều đã bị Lý Tuần đặt bàn tay ở giữa.

Lý Tuần tự học tập khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp lúc, tinh thần tu vi đột nhiên tăng mạnh, trong đó lay thần nhiếp phách pháp môn lại có chút tinh diệu, cùng tu luyện « Huyết Thần Tử » mà thành tựu "Tâm huyết luân nhãn" nước sữa hòa nhau, lúc này trong lúc lơ đãng sử ra, hiệu quả cũng cũng không tệ lắm.

Cũng chính bởi vì dạng này, Lý Tuần phát hiện Diệp Như không thể vì Diêm phu nhân chỗ thưởng thức nguyên nhân lớn nhất —

Kỳ thật, cái này nữ tu thể chất thượng giai, quanh thân khí cơ lưu chuyển mười phần linh động, chân tức tu vi cũng khá tinh khiết, Lý Tuần tự nhận là, nếu không phải trước đó tám mươi một ngày toàn lực tu luyện "U Huyền ảnh thân", thụ hai cỗ U Huyền khôi lỗi trả lại, có thể tu vi tiến nhanh, hẳn lúc này, cũng bất quá như thế mà thôi.

Nếu như nàng có thể làm từng bước tu luyện, không ra ba mươi năm, liền sẽ leo lên Tiêu dung hư không cảnh giới.

Nhưng mà, lấy Lý Tuần phán đoán, cái này nữ tu thành tựu cũng chỉ có thể ngừng ở đây chỗ.

Nguyên nhân rất đơn giản, cái này nữ tu ý chí cũng quá yếu kém chút.

Lý Tuần chỉ là lơ đãng liếc nhìn, nàng liền có chút ngăn cản không nổi, như thế không tốt, tại ngày sau tu đạo chi đồ thượng tâm ma trùng điệp, nàng lại như thế nào chống cự?

Mà lại, nếu nàng thật thành thân tín đệ tử, tiếp xúc cơ mật, lại có ai có thể bảo chứng nàng có thể tại muốn mạng thời điểm, có thể cắn chặt răng bảo thủ bí mật?

Nghĩ được như vậy, Lý Tuần lông mày liền nhíu lại, nhưng hấn chột mặt giãn ra cười nói: "Diệp sư tỷ tu vi rất là tinh thuần, căn cơ đánh cho không tề, chỉ là tại mấy chỗ cần tụ khí vượt qua ải chỗ mấu chốt, cần lại dùng chút công.

"Nhất là tại quỹ mạch mười bảy kinh xử, âm hỏa lưu chuyển, có thể thả không thể thu, có nhiều trì trệ, bởi vậy ảnh hưởng chung quanh hơn mười đầu khí mạch thông suốt, không bằng liền lấy vấn đề này hướng phu nhân hỏi thăm đi!"

Diệp Như cũng là người trong nghề, nghe vậy tự nhiên biết vấn đề này cao minh trình độ. Trong lúc nhất thời đã kinh sợ lại khâm phục, ngơ ngác một chút về sau, lại đứng dậy hành lễ gửi tới lời cảm ơn.

Lý Tuần nhìn xem nàng tại vệt vàng phía dưới, vẫn có thể bảo trì dáng người ưu nhã, cử chỉ thích hợp, trong lòng lại là khẽ động — bộ dáng này, cũng không giống như là tâm lý tố chất không quá quan a!

Hấn nhìn về phía Ứng Thái Nhi, bí ẩn nháy mắt ra dấu.

Ứng Thái Nhi mặc dù không biết hấn là có ý gì, nhưng cũng theo đó bán hấn một bộ mặt, cười mỉm dẫu Diệp Như nói: "Diệp nhi, không cần cảm ơn hấn! Nam nhân mà, cho hấn mặt mũi liền có thể thối choáng hấn! Nhìn xem tướng, tay cầm mạch, lại nói điểm bán thanh bất sở lời nói, không có gì tốt tạ!"

Cũng mặc kệ Lý Tuần nghe ý nghĩ như thế nào, nàng giật Diệp Như liền đi.

Diệp Như tại vệt vàng bên trong, chỉ có thể lại gây nên lấy áy náy tiểu dung, bất đắc dĩ theo nàng đi.

Lý Tuần nheo mắt lại, nhìn xem hai nữ thân ảnh biến mất tại sương mù đằng sau, lại nghĩ đến một chút, trực tiếp từ quay đầu lại, tiếp tục nghiên cứu cấm chế đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Cơ Quan

Chương 02: Cơ quan

Qua ước chừng gần nửa canh giờ, đằng sau lại vang lên tiếng bước chân, Lý Tuần sớm có cảm giác, quay đầu cười nói: "Ứng sư tử, lại tới xin chỉ giáo?"

Ứng Thái Nhi nhàn nhạt cười một tiếng, nhìn xem Lý Tuần ánh mắt hơi có chút tìm tòi nghiên cứu hương vị. Đánh giá Lý Tuần hai ba khắp, mới cười nói: "Người người này kỳ quái, ngược lại là rất thú vị! Nói đi, người quý quý túy túy gọi ta đến, muốn làm gì?"

Nàng tại kiêu căng bên trong có khác một phần khác ý vị, loáng thoáng đem Lý Tuần tư duy hương cái hương kia lĩnh.

Lý Tuần trong lòng rất rõ ràng, nếu như hẳn thật tin, đạt được chỉ sợ không phải ôn hương nhuyễn ngọc, mà là rắn rắn chắc chắc bàn tay, còn có làm cho người xấu hổ vô cùng chế giễu đi!

Nữ nhân này đối đùa bốn nam tính rất có hứng thú a! Chỉ là cùng Âm Tán Nhân, Tần Uyển Như so sánh, còn kém xa lắm đâu! Đối nàng ý ở ngoài lời, Lý Tuần chỉ làm không biết, hương về nàng mỉm cười nói: "Ứng sư tử nói quá lời, lén lút chưa hẳn, chỉ là cẩn thận mà thôi.

"Kỳ thật Ứng sư tử cũng hẳn là minh bạch ta ý tứ, tiểu đệ chỉ muốn biết, liên quan tới Diệp sư tử một chuyện, Ứng sư tử người thế nhưng là chăm chú sao?"

"Đương nhiên!" Ứng Thái Nhi không chút do dự hưởng ứng, "Diệp nhi tại bên trong tông môn cùng ta người thân nhất, ta tự nhiên muốn chiếu cố nàng!"

"Đó chính là chăm chú. . ."

"Ừm?" Ứng Thái Nhi chợt dừng nhất cái kỳ dị trường âm đánh gãy Lý Tuần lời nói, nàng đôi mắt sáng chớp động, trong đó quang mang bách biến, không thể nắm lấy.

Nàng hạ thấp thanh âm, thân thể hơi nghiêng về phía trước, cười yếu ớt nói: "Bách Quỷ sư đệ, nhìn người bộ dáng này, người không phải muốn nói, kỳ thật vừa mới người giả vờ giả vịt, tất cả đều là qua mặt chúng ta đi!"

Lý Tuần khước môi có chút nhất câu: "Từ phương diện nào đó tới nói, không tệ!"

Ứng Thái Nhi đôi mắt sáng lóe lên, nụ cười trên mặt sinh ra một chút biến hóa vi diệu, không khí chung quanh lập tức lại khác biệt.

Lý Tuần chỉ làm chưa phát giác, vẫn như cũ không vội không chậm mà nói: "Ứng sư tỷ tại phu nhân bên người nhiều năm như vậy, hẳn là rất rõ ràng a? Diệp sư tỷ bản thân tư chất thượng giai, căn cơ vững chắc, vốn là khả tạo chi tài, theo lý thuyết, phu nhân thường thức nhất đệ tử như vậy, nhưng vì cái gì những năm gần đây, phu nhân đều buông tha nàng đâu?"

Ứng Thái Nhi nhếch miệng, xem thường mà nói: "Nhiều đệ tử như vậy. . ."

"Sư tỷ tại lẩn ta không hiểu sao?" Lý Tuần tiểu dung càng ngày càng ôn hòa, nhưng nội dung cũng đã hùng hổ dọa người.

"Phu nhân là bực nào ánh mắt, đệ tử tu vi cao thấp hay không, nhìn một cái liền có thể biết đại khái! Diệp sư tỷ tài mạo đều tốt, vốn là dễ thấy; lại thêm có Ứng sư tỷ vì 'Nội ứng', thiên thời địa lợi nhân hoà sẵn sàng, lại vẫn như thế. . . Ứng sư tỷ, người chẳng lẽ chưa bao giờ hỏi qua phu nhân, cuối cùng là chuyện gì xảy ra sao?"

"Ai dám vấn a? Ta giấu diếm cũng còn không kịp đâu!" Ứng Thái Nhi nhẹ

nhàng đem vấn đề tháo đi, "Nhìn dáng vẻ của người, người biết không?"

Lý Tuần lắc đầu cười một tiếng, không còn nói chuyện với Ứng Thái Nhi, quay người liền đi.

Ứng Thái Nhi từ khi ra đời đến nay, cái nào gặp qua không cho mặt mũi như vậy nam nhân? Trong lúc nhất thời đúng là sững sốt, đợi cho Lý Tuần đi ra hơn mười bước xa, nàng mới tỉnh lại, đại sảnh giọng: "Bách Quỷ!"

Lý Tuần nghe tiếng quay đầu, trên mặt giống như cười mà không phải cười: "Ứng sư tỷ, người cái này thái độ cũng không đoan chính. Phu nhân không thích sự tình người không làm, lại làm cho ta đi làm, đây cũng là đạo lý gì?"

Ứng Thái Nhi giật mình, mới phát hiện miệng của mình lằm, trong lúc nhất thời cũng có chút xấu hổ, nhưng chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, tiếp xuống nàng liền lý trực khí tráng nói: "Không phải khó làm sự tình, như thế nào lại tìm người hỗ trợ?"

"Nói hay lắm!" Lý Tuần càng ngày càng rõ ràng Ứng Thái Nhi tính cách, ứng phó, cũng liền xước có thừa dụ.

Hắn vỗ tay cười nói, "Ứng sư tỷ tìm ta hỗ trợ, ta là không có lời gì để nói, bất quá nói đến hiện tại, Ứng sư tỷ vẫn là không có nói ra, đến tột cùng muốn cho ta hỗ trợ cái gì? Đương nhiên, nếu như vẫn là cái gọi là 'Thụ nghiệp ngày' loại hình, liền không cần tốn nhiều môi lưỡi!"

Ứng Thái Nhi bị hắn tức giận đến gương mặt xinh đẹp trắng bệch, ở trong mắt nàng, cái này Bách Quỷ đạo nhân tính tình thực là biến hóa khó lường, một hồi thật là tốt nói chuyện người hiền lành bộ dáng, một hồi lại kiệt ngạo bất tuân tới cực điểm. Trong khoảnh khắc, tâm tư bách biến, không sai biệt lắm muốn so những cái kia cáo già các trưởng lão còn khó hơn đối phó!

Nhưng mà, dù sao Ứng Thái Nhi cũng không phải thường nhân, nàng rất nhanh liền đem cảm xúc điều chỉnh xong. Trên mặt biến đổi đằng sau, liền lại

khôi phục được ngày thường tình trạng.

Nàng nhếch miệng, nói: "Người người này thật sự là khôn khéo cực độ, một điểm thua thiệt đều không ăn! Được rồi, Bách Quỷ sư đệ, là sư tỷ ta sai rồi!" Nàng giống như là bái quỷ, chấp tay trước ngực, hướng Lý Tuần lung lay, nói là xin lỗi, kỳ thật căn bản không có nửa điểm thành ý.

Mà đây cũng chính là nàng bản sắc, so cái gọi là "Mặt mũi tràn đầy thành khẩn" bộ dáng, muốn có thể tin nhiều.

Lý Tuần cũng là thấy tốt thì lấy, hãnh hạ thấp người đáp lễ lại: "Sư tỷ nói quá lời, sư đệ ta cũng chỉ là muốn làm rõ một chút quan khiếu. . . Tỉ như, sư tỷ muốn cầm ta cái này đầu thương, đi đâm lộ nào thần tiên a?"

Hãnh lời nói bên trong rất có phúng ý, bất quá cười hì hì lại giống là đang nói đùa, cùng Ứng Thái Nhi thái độ chính là một ca một xướng, mười phần phù hợp!

Ứng Thái Nhi lườm hãnh một cái, khá không phục nói: "Nói thật, người là thế nào đoán được?"

"Đoán! Còn có, chính là sư tỷ người vừa rồi nói cho ta biết." Lý Tuần ý đem cực kỳ nghiêm, câu trả lời này có chút tránh nặng tìm nhẹ, Ứng Thái Nhi sắc mặt lại là biến đổi.

Nhưng mà, tại nàng bão nổi trước, nam tử đối diện liền lộ điểm thật liệu ra: "Còn có Diệp sư tỷ bản thân cử chỉ có tốc độ, tiến thoái thoả đáng, không phải không thấy qua việc đời người.

"Thế nhưng là tâm chí. . . Hắc, lại là yếu ớt không chịu nổi, cái này vốn là mâu thuẫn. Ta về sau lại nghĩ đến nghĩ, mới phát hiện, nguyên lai Diệp sư tỷ đối bản phái Hám hồn thần thuật đặc biệt miễn cảm. . ."

Lý Tuần mỉm cười, hướng Ứng Thái Nhi một chút hạ thấp người: "Còn lại, cũng không cần ta lại nói đi!"

Ứng Thái Nhi nâng lên lông mày, cái này có chút thô lỗ động tác, tại nàng làm đến nhưng lại là đặc biệt một hương vị, tại lại một lần trên dưới dò xét đằng sau, nàng cười mỉm vỗ tay gọi tốt: "Bách Quý sư đệ quả nhiên lợi hại! Chẳng trách ư sư tôn như vậy thưởng thức người! Được rồi, người lưu cho ta mặt mũi, ta tự nhiên muốn trả lại người mặt mũi!"

"Không tệ, Diệp nhi nàng quả thật có chút phiền phức, ta không tiện ra mặt, đành phải để người vị này Tiêu dung hư không đại ca thủ đến giúp chuyện đi!"

Lý Tuần nhún nhún vai: "Có thể để cho Ứng sư tỷ không dám can thiệp vào nhân vật, lại muốn ta cái này tân tiến sư đệ tới đặc tội, sư tỷ ngài thật hào phóng!"

"Ha ha, người sợ đặc tội hử, liền không sợ đặc tội ta sao?"

Ứng Thái Nhi trên mặt không có một chút "Uy hiếp" hung ác thần sắc, nhưng loại này cười mỉm bộ dáng, nhưng lại là một loại khác áp lực.

Chỉ tiếc, Lý Tuần cũng không như thế nào tại ý.

Hắn đang mỉm cười ở giữa, lộ ra có chút bại hoại thái độ: "Không gọi được có đặc tội hay không, chỉ là sư đệ ta cũng minh bạch, sư tỷ người đã dám nói, chỉ sợ cái kia thủ đoạn đã sớm sử ra ngoài, sư đệ ta đưa đầu là một đao, rứt đầu vẫn là một đao, chỉ còn chờ tiếp đầu! Chỉ là còn chưa nghĩ ra, đến tội cùng là để ai chặt chính là!"

Ứng Thái Nhi nhãn châu xoay động, cười hì hì nói: "Sai, sai! Bách Quý sư đệ, người dù sao vẫn là không hiểu rõ! Có ít người là trời sinh không biết cảm ân, người không đặc tội hử, hử chưa chắc sẽ cảm kích người!"

"Cho nên, người hử là tính như vậy, người hoặc là bị ta cùng Diệp nhi cảm kích, hoặc là liền không chiếm được bất cứ thứ gì, thuận tiện còn muốn bị ta chán ghét. Khoản nợ này, thế nhưng là hảo tính được rất đâu!"

Lý Tuần nghe vậy nhất thời cất tiếng cười to, thái độ hào phóng, lại là một phen khác khí thế.

Hết lần này tới lần khác, hần tại cái này ngay miệng, khẩu khí lại mềm nhũn ra, cái này hoàn toàn hai loại thần thái biểu hiện, càng ngày càng dễ cho người ta đoán không ra nội tình: "Thôi được, sư tử nói xong thuận tiện đi. .. Bất quá, sư tử tổng hần là nói cho ta danh tự của người kia a?"

Ứng Thái Nhi híp mắt nhìn hần rất lâu, lúc này mới có chút ngóc lên cái cằm, tiểu dung càng ngày càng ngọt ngào. Nàng hướng Lý Tuần ngoắc ngoắc ngón tay: "Đưa lỗ tai tới!"

Trong đêm tối Đăng Hóa Cốc, thuộc về trong một ngày nhất quỷ nhất quyết, xấu xí nhất, cũng nguy hiểm nhất thời điểm. Hắc ám là gấn đây trong cốc cấm chế nhất ngon miệng gia vị, như ban ngày cấm chế biến hóa có một vụn chủng; như vậy, đến buổi chiều, trình độ phức tạp chí ít bạo tăng gấp ba!

Có chút ngay cả cơ bản biến hóa đều nhận không rõ lắm đệ tử, đến lúc này, cũng chỉ có thể đóng cửa không ra, nếu không chết tại cấm chế phía dưới, sẽ không có người biểu thị một tia áy náy!

Có thể tại trong buổi tối xuất hành, lại tới lui tự nhiên đệ tử, trong cốc, luôn có như vậy một chút hoặc nhiều hoặc ít đặc quyền.

Quy Vô Tàng chính là cái này "Đặc quyền giai tầng" một viên.

Hần là U Hồn Phệ Ảnh Tông thập nhị trưởng lão một trong, Bích Thủy Quân thân truyền đệ tử một trong, tại tông môn, thậm chí cả toàn bộ tà tông, Thông Huyền Giới, cũng là có chút danh hào!

Mà lúc này, trong đầu hần chính chuyển một người khác danh hào: "Bách Quỷ đạo nhân, lần này tam lạp tán tu, ôm vào Diêm phu nhân đùi liền đắc ý quên hình. . . A, Diệp Như con lẳng lơ này, luôn luôn học không ngoan, đây là thứ mấy cái bị nàng câu tới ngu xuẩn?"

Hắn hai năm này phụng sự mệnh tại Đẳng Hóa Cốc chung quanh làm việc, sự tình còn chưa hoàn thành, trong cốc lại có lục cái đỉnh lô, Diệp Như là những này trong lò ưu tú nhất nhất cái.

Chẳng những nguyên khí dồi dào, căn cơ thượng giai, càng quan trọng hơn là, nàng phi thường xinh đẹp! Nàng tư sắc tại toàn bộ trong tông môn đều có thể sắp xếp tiến lên vài, mà lại, nàng phi thường giỏi về lợi dụng điểm này.

Chính là bởi vì nàng giỏi về lợi dụng sắc đẹp của mình, cho nên, nàng có thể thắng mình niềm vui, bảo trì lại công lực của nàng trình độ.

Đồng thời, cũng bởi vì như thế, Diệp Như cũng có thể đánh bại, ở bên ngoài câu dẫn cái khác ngu xuẩn vì nàng ra mặt.

Gần nhất hai năm, hắn dạy dỗ vài cái dạng này thứ không biết chết sống?

Đêm nay, liền lại thêm nhất cái!

Nghĩ được như vậy, Quy Vô Tàng cười đắc ý, Bách Quỷ Tiêu dung hư không tu vi, còn không thả trong mắt hắn, U Minh âm hỏa tinh khiết đến đâu, hắn khổng hồn đại pháp cùng khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp đồng thời tu, thắng tới "Mê hoặc hóa hình" chi cảnh, hoàn toàn có thể thoải mái mà đùa chơi chết kia ngu xuẩn!

Lúc này, hắn chính là muốn tới Bách Quỷ nơi đó, để hắn hiểu được, trên đời này có ít người là không thể gây!

Lại đi hai bước, Quy Vô Tàng lại nhíu mày, bước chân dừng lại.

Phía trước là một mảnh rừng cây thưa thớt, bởi vì nhiều năm không gặp được ánh nắng, lại bị âm khí nồng nặc xâm nhập, những này cây cối sớm đã dị biến, sinh ra lá cây đều là màu xanh nâu, lại cứng rắn như sắt.

Đêm tối gió tới, cành lá giao kích, lại phát ra tranh tranh tiếng vang, âm trầm bên trong có một phen đặc biệt tức sát chi khí.

Ngay tại cái này tiếng vang bên trong, lúc trước ổn định khí cơ, chậm rãi phát sinh biến hóa.

Trong không khí chảy xuôi dị dạng khí tức, những này âm đạm không rõ khí tức, chính lấy một loại có chút tinh diệu thủ pháp, kích thích liên lụy cấm chế khí cơ liên kết, chỉ cần hãm lại hướng đi về trước ba bước, khí cơ cảm ứng ở giữa, cấm chế liền muốn phát động.

"Ai ở đó?" Quy Vô Tàng trong lòng suy nghĩ, cái này rõ ràng là trong tông môn thủ pháp, mà người thi pháp ngay tại trong rừng, chẳng lẽ là Bách Quỷ tiểu tử kia biết mình muốn đi tìm hãn xúi quẩy, cho nên ở chỗ này đến cái ra oai phủ đầu?

Càng nghĩ càng có khả năng, nhưng hãm lại cũng không khẩn trương.

"Chẳng lẽ chỉ có người hội Bình Mạch Tam Pháp, người khác liền sẽ không?" Quy Vô Tàng cười lạnh, bình thần tự nhiên không sợ, sải bước tiến lên, liền tại phóng ra bước thứ ba đồng thời, trên tay hãm nhất khép, trong nháy mắt liền bắt được đã sinh ra chếch đi bảy đạo khí cơ, khinh xoa phía dưới, không sai chút nào mà đem dời về tại chỗ.

Đang đặc ý tại cái này một cái không có chút nào khói lửa thủ pháp, trong rừng lại vang lên một tiếng nhu hòa chào hỏi: "Quy sư huynh, người gọi ở tiểu đệ, có gì chỉ giáo?"

"A?"

Quy Vô Tàng bị cái này không đầu không đuôi nói làm cho sững sốt, ta gọi người? Có ý tứ gì?

Ngay tại giật mình lo lắng thời điểm, trong rừng cành lá lay động, một bóng người từ bên trong đi tới, áo xanh đạo bào, trên đầu xắn cái búi tóc, cười mỉm có chút hòa khí, nhìn qua đi, ngược lại là tấm lòng rộng mở, rất có phong độ. Lúc

này, cái kia song giống như cười mà không phải cười con mắt, chính nhìn xem Quy Vô Tàng còn không có thu lại cánh tay.

Cho đến lúc này, Quy Vô Tàng mới phản ứng được, hãn vừa rồi bởi vì "Bình Mạch Tam Pháp" vung ra cánh tay, không phải là giống cùng đối phương chào hỏi sao?

"Nương!"

Quy Vô Tàng trong lòng mắng một câu, nếu như hãn vẫn không rõ người trước mắt này là đến đập phá, vậy hãn cái này mấy trăm năm tu luyện liền đều chạy đến cầu thân đi lên! Mà lại, nhìn người này thần thái cử chỉ, còn có cái này xa lạ mặt. . .

"Bách Quỷ?" Hãn thăm dò tính hỏi một tiếng.

"Quy sư huynh người tốt, chúng ta trước kia là hiếm thấy a!" Lý Tuần mỉm cười chấp tay, một mặt chân thành, "Quy sư huynh gọi lại tiểu đệ, thế nhưng là có cái gì phân phó sao?"

Quy Vô Tàng nhìn đối phương không mẫn không nhạt biểu lộ, a một tiếng nở nụ cười: "Nguyên lai thật sự là Bách Quỷ sư đệ người a! Trước kia chúng ta cũng hiếm thấy, bất quá hôm nay đúng lúc, ta có việc tìm người!"

Lý Tuần đầu lông mày vẩy một cái, nở cười trên mặt càng là ấm áp: "Quy sư huynh tìm ta chuyện gì?"

Quy Vô Tàng cười ha ha, một bên cười, một bên đưa tay vỗ Lý Tuần bả vai: "Việc nhỏ, việc nhỏ! Chỉ là dạy một chút sư đệ người. . . Đạo lý làm người!"

Mấy chữ cuối cùng, tất cả đều là từ trong hàm răng đụng tới, cũng tại lúc này, cánh tay hãn nhất dài, năm ngón tay gắt gao chụp tại Lý Tuần trên bờ vai, sau đó lại làm vài cái biến hóa, phong mạch, thác cốt, tỏa hầu, sau đó phát lực đẩy, đem Lý Tuần chống đỡ tại sau lưng trên đại thụ.

Lý Tuần trên mặt còn ở vào mờ mịt trạng thái dưới, cũng đã nửa người run lên, động đậy không thể, yết hầu càng bị ngón tay chụp lấy, ngay cả hít thở cũng khó khăn. Lúc này trên lưng lại ăn va chạm, lúc này mặt trắng liên vinh quang tột đỉnh.

Nhìn xem hãn bộ dáng này, Quy Vô Tàng lặng lẽ cười lạnh: "Bách Quỷ sư đệ, so với ta người cuối cùng còn non chút. . . Ta mặc kệ người đêm nay muốn làm cái gì, hiện tại là ta cầm người, hết thầy phải nghe theo ta!

"Ta mặc kệ Diệp Như hứa cho người cái gì, cũng mặc kệ người đáp ứng nàg cái gì, muốn chơi nữ nhân của lão tử, cũng nên có chút biểu thị — xem ở Diêm phu nhân trên mặt, phế bỏ người một đầu cánh tay như thế nào?"

"Quy sư huynh?"

Lý Tuần trên mặt nhan sắc khó coi, lại như cũ là kia mờ mịt luống cuống thần sắc.

Nhìn hãn cái dạng này, Quy Vô Tàng hơi buông lỏng đối với hãn yết hầu kiềm chế, để hãn nói chuyện.

Lý Tuần trên mặt kéo ra một nụ cười khổ: "Quy sư huynh người đến tột cùng đang nói cái gì. . . Cũng không trọng yếu!"

Quy Vô Tàng nghe vậy sửng sờ, tiếp theo bưng tỉnh, hãn ánh mắt ngưng tụ, trên tay liền muốn phát lực, có thể thấy được quý chính là, liền tại khí lực đem phát chưa đến trống rỗng bên trong, hãn lại tuyệt không nên nơi đó đau xót hông!

Đột nhiên xuất hiện trọc khí bên trên đỉnh, để trên tay hãn mềm nhũn, ngay sau đó Bách Quỷ tựa như là cá chạch, một cái mềm dẻo tới cực điểm uốn người, liền từ dưới tay hãn thoát thân ra, cái này thậm chí so không giải thích được đau sốc hông càng làm cho hãn giật mình!

Hắn rõ ràng phong Bách Quỷ khí mạch, lại tháo cánh tay, đây, đây là làm sao làm được?

Lý Tuần sẽ không cho hắn suy nghĩ thời gian, đang thoát thân đằng sau, thân hình nhất chuyển, liền chuyển đến phía sau cây, đúng lúc gặp một trận gió thổi qua, cành lá loạn hường, tranh tranh có âm thanh, Quy Vô Tàng chỉ là một cái ngây người ở giữa, liền đã mất đi Lý Tuần tung tích.

Đây là điển hình đùn sôi con vẹt bay lên trời!

Quy Vô Tàng vừa thẹn lại giận, trong lúc nhất thời vì đó giận tím mặt: "Bách Quỷ, ngươi ra! Trốn trốn tránh tránh là cái nam nhân sao?"

"Quy sư huynh nói quá lời!"

Lý Tuần sâu kín tiếng nói giữa khu rừng lưu động, phiêu miểu bất định, không thể nắm lấy, "Sư huynh ngài lấy đồng môn vì đỉnh lô, ngay tại chỗ lấy tài liệu bản sự, sư đệ ta là học không được!"

Điểm ấy vận vẹo thanh tuyến kỹ xảo, Quy Vô Tàng còn không để vào mắt, ánh mắt hắn chuyển động mấy lần, thân hình bạo khởi, bay thẳng hướng trong rừng một vị trí!

"Con mẹ nó ngươi đi chết!"

Tại hắn quyền phong chỉ chỗ, Lý Tuần thân hình giống một vòng u hồn, phiêu ung dung hiện thân ra, lại dần dần trong bóng đêm giảm đi.

Quy Vô Tàng đánh nát một cây đại thụ, lại ngay cả Lý Tuần góc áo đều không có đụng phải.

"Phê ảnh thân?"

Cảnh tượng trước mắt có chút quen mặt, cái này ngược lại làm cho Quy Vô Tàng có chút cảnh giác, cái này Bách Quỷ đánh tới thân pháp, có chút giống

tông môn đỉnh tiêm pháp quyết một trong Phệ Ảnh Đại Pháp, nhưng lại có chút chỉ tốt ở bề ngoài, nhìn, cái này Bách Quỷ cũng không thể khinh thị!

Hắn thu hồi một chút lòng khinh thị, lại không tùy tiện ra tay, mà là đứng ở nguyên địa, một tay kết ấn, một cái tay khác từ trong ngực xuất ra nhất cái chuông đồng tới.

Nhìn xem đen ngòm cánh rừng, hắn cười lạnh, trên tay nhẹ rung, nhỏ vụn tiếng chuông vấy xuống toàn bộ rừng cây.

Dường như đất bằng bên trong lên một cỗ gió, dị biến rừng cây cùng nhau run lên, cành lá sai động giao kích tiếng vang, cũng bị một cỗ lực lượng vô hình khép tại một chỗ, phát ra "Hoa" một tiếng cùng vang lên. Tại cái này chính tề tiếng vang bên trong, một chút xíu dị hưởng, đều chạy không khỏi hắn bắt giữ!

"Ở nơi đó!"

Quy Vô Tàng khẳng định mình đã nắm lấy Bách Quỷ di động quỹ tích, nhưng cũng không vội mà tiến lên, trên tay ấn quyết lại biến, chuông đồng rời tay bay ra, trong đêm tối vạch ra một đạo choáng ngàng ánh sáng, như là mọc thêm con mắt, tại cây cối ở giữa vài cái linh xảo chuyển hướng, thẳng bức Bách Quỷ vị trí.

Cái này cũng chưa hết, trên tay hắn liên tục biến hóa ấn quyết, điều động thân nội ngoài thân mấy trăm đầu khí cơ, khê động chân tức, trong hư không vạch một cái, một đoàn xanh rờn quang mang lóe sáng, ở trước mặt hắn có chút lưu động, phản chiếu trên mặt hắn xanh lét một mảnh.

Quy Vô Tàng cười đắc ý, lấy thêm ra nhất cái lớn chừng bàn tay đầu lâu xương, hướng cái này bích quang bên trong đầu đi vào.

Xương đầu tiến vào sát na, một tiếng bén nhọn đến phi nhân loại có khả năng tiếp nhận tiếng kêu thảm thiết mãnh liệt bắn ra, chói tai sóng âm không có nửa điểm lãng phí, tập vì một chùm, kiểu lưỡi kiếm sắc bén bổ về phía Bách Quỷ vị

trí. Tiếng kêu càng ngày càng bén nhọn, cũng càng ngày càng vượt ra khỏi nhân loại có khả năng tiếp nhận phạm vi, cuối cùng về phần im ắng.

Nhưng do sóng âm bó mà thành vô hình chi kiểm, lại là càng ngày càng lắng lẹ. Chỗ đến, cứng rắn như sắt thân cành, lá cây, không có không trùng phân hai đoạn, đương người tan tác!

Mà bay múa ở giữa không trung chuông đồng, nhưng là một phen khác cảnh tượng. Linh đang bay càng nhanh, cái này tiếng chuông thì vượt chậm, cực không hài hòa thanh âm cùng tốc độ, làm cho cả không gian đều đã mất đi cân bằng, chính là bình thường tu sĩ nghe, cũng sẽ bị quấy đau xót hông!

Nhìn xem Bách Quỷ thân hình tả điều hữu hoảng, luôn lên nhảy xuống, Quy Vô Tàng hết sức vui mừng, ra tay cũng càng hung ác, trong nháy mắt, non nửa phiến rừng cây đều bị hấn cho cắt nát.

Xem chừng Bách Quỷ đã đến cực hạn, trên mặt hấn nhất dữ tợn: "Tiểu tử, hôm nay đại gia liền dạy cho ngươi một bài học! Để ngươi biết có vài nữ nhân là không thể đụng!"

Như mưa giông gió bão sóng âm kiểm khí bỗng nhiên tăng vọt gấp ba, một mảnh phương viên mười trượng cây rừng trong nháy mắt liền bị chẻ thành đất trống, làm Lý Tuần thân hình lại không xử có thể trốn, mà xuống một đợt mãnh liệt hơn đả kích, cũng muốn dâng lên mà xuất.

Cũng lẹch tại lúc này, Quy Vô Tàng trong tai vang lên thở dài một tiếng.

"Coi là thật xuẩn tài!"

Quy Vô Tàng thậm chí còn không có minh bạch lời này ý tứ, bên tai liền đã bị một chuỗi tiếp lấy một chuỗi khinh bạo âm thanh lấp đầy, cũng chính là hấn nhất bừng tỉnh thần công phu, chung quanh khí cơ đã sinh ra đại biến!

Chỉ ít hơn ngàn đầu khí cơ phát sinh nghiêm trọng chéch đi, mỗi một phần

chéch đi, đều đại biểu cho thiên địa nguyên khí liên tục không ngừng biến hóa.

Mà khi những biến hóa này thống hợp lại cùng nhau, đồng thời lẫn nhau tác dụng lúc, cấm chế liền bị dẫn phát!

"Không có khả năng, ta rõ ràng dùng áp trận pháp!" Quy Vô Tàng đầu óc "Ông" một chút mộng, cái này căn bản là không thể nào!

Trong cốc động thủ kinh nghiệm, hẳn so bất cứ một người đệ tử nào đều muốn phong phú.

Hắn đương nhiên biết, trong cốc cấm chế dày đặc, có chút một chút dị dạng, liền có khả năng thu nhận dẫn động cấm chế đáng sợ sát thương.

Bởi vậy, trong cốc đánh nhau, nhất định phải dự đoán bày ra áp trận pháp quyết, ổn định chung quanh khí cơ, mới có thể bảo đảm không việc gì.

Hắn có thể khẳng định, trước khi xuất thủ, mình tuyệt đối trước dùng áp trận pháp, nhưng bây giờ đây cũng là chuyện gì xảy ra?

Tình thế đã không cho phép hắn nhớ lại nữa, tại khí cơ biến động dẫn dắt hạ, chung quanh thiên địa nguyên khí đã là xao động bất an, vô số khí bạo sinh ra tiềm kinh lẫn nhau xen lẫn va chạm, tạo thành phun trào loạn lưu, từ bốn phương tám hướng đẩy đi tới, ý đồ rung chuyển thân thể của hắn.

Nếu như thân thể của hắn có bất kỳ bị lệch, liền sẽ dẫn phát mãnh liệt hơn xung kích, như thế phản ứng dây chuyền, hẳn liền thật không xong.

Lập tức Quy Vô Tàng chỉ có thể cắn chặt răng, quyết chống không động một cái. Nhưng như thế đứng thẳng bất động, hết thầy gỡ kinh chi pháp đều không cách nào dùng ra, bị cái này tứ phía đại lực nhất chen, nhất thời liền bị nội thương, cực chật vật một ngụm máu tươi phun tới.

Mà tại lúc này, lại là thở dài một tiếng, thổi lên gió nhẹ, lướt qua hắn phần gáy.

"Bách Quỷ!"

Quy Vô Tàng muốn rách cả mí mắt, từ người thống trị đến bị người thống trị cấp tốc chuyển biến, đã để hẳn tức giận đến nổi điên, mà một tiếng này tràn đầy đùa cợt ý vị tiếng vang, để lý trí của hắn trong nháy mắt hỏng mất!

Cũng không biết Quy Vô Tàng từ đâu tới dừng khí, vậy mà toàn không để ý cấm chế sát thương, rít lên một tiếng, trở lại chính là một khuỷu tay —

Một cái trầm muộn cốt nhục giao kích tiếng vang lên, hẳn cảm giác được khuỷu tay xử dị dạng, sừng sờ phía dưới, liền cất tiếng cười to, nghiêng đầu lại, quả nhiên thấy kia Bách Quỷ tâm khẩu đã bị cùi chỏ của hắn đâm đến lồm xuống dưới, gãy xương về đâm, thẳng vào nội tạng, không chết cũng muốn hẳn nửa cái mạng đi!

Thế nhưng là. . . Vì cái gì Bách Quỷ trên mặt, sẽ là loại vẻ mặt này?

Quy Vô Tàng còn không có nghĩ rõ ràng, kia Bách Quỷ đã lớn kêu một tiếng, hướng về sau liền ngã, đúng lúc này, cách đó không xa vang lên quát lạnh một tiếng: "Quy Vô Tàng, người thật to gan!"

Đây là Diêm phu nhân thanh âm, Quy Vô Tàng trong lòng không khỏi giật mình, không tự chủ ngẩng đầu nhìn lại.

Mặt mới nâng lên một nửa, đột nhiên phía dưới gió nổi lên, Bách Quỷ bởi vì ngã lật mà nâng lên mũi chân, vừa vịn vượt lên, chọc vào hẳn cằm dưới xử.

Một cước này thật lớn kinh! Quy Vô Tàng trên dưới răng giao kích, "Được" một tiếng vang, trong mắt cảnh tượng liền bỗng dừng mơ hồ!

Đồng thời, trong đầu của hắn trống rỗng, chỉ là loáng thoáng cảm thấy, tứ phía du động biến hóa khí cơ, bị một cỗ không hiểu lực đạo liên lụy, trong nháy mắt hợp tụ, kia lực đạo. . . Thật mạnh!

Thế là, tại Diêm phu nhân cùng tọa hạ đệ tử nghe hỏi chạy đến, bước vào nơi khởi nguồn hai mươi bước nội thời khắc, các nàng xem đến là Bách Quỷ đạo nhân ngã ngựa lên trời, không rõ sống chết; còn có kia Quy Vô Tàng bị Bách Quỷ mũi chân cọ đến, đứng đưa lui non nửa bước.

Ngay sau đó, khí cơ biến động, cấm chế bắn ra, quanh mình thiên địa nguyên khí, tại cấm chế dẫn dắt hạ, trong nháy mắt tụ hợp, biến dị!

Trong nháy mắt chính là một đạo thuần khiết vô cùng Cửu U kiếm khí phá đất mà lên, vừa lúc đâm vào Quy Vô Tàng dưới cổ, liền như là xuyên thấu một tờ giấy mỏng, thấu não mà vào.

Quy Vô Tàng sợ hãi, trong nháy mắt sụp xuống, chỉ này sát na, óc của hắn, huyết dịch, đều bị kiếm khí hấp phệ sạch sẽ, không lưu nửa điểm bột phần!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Dương Danh

Chương 03: Dương danh

Đương Lý Tuần từ tối tăm không lường được hư vô bên trong tỉnh táo lại lúc, lần đầu tiên nhìn thấy, chính là Ứng Thái Nhi cùng Diệp Như đã kinh sợ lại khâm phục ánh mắt.

Nhìn thấy Lý Tuần mở mắt, Diệp Như giọng điệu cứng rắn lối ra, liền bị Ứng Thái Nhi đánh gãy. Nàng câu nói đầu tiên không phải hỏi đợi, mà là đổ ập xuống mà nói: "Người làm như thế nào?"

Lý Tuần thì dùng mờ mịt ánh mắt đáp lại: "Cái gì?"

Ứng Thái Nhi "A" cười ra tiếng, sau đó, nàng hung tợn níu lấy Lý Tuần cổ áo, cắn răng nói: "Người không muốn cho ta giả bộ hồ đồ! Cái kia cơ quan, người là thế nào thiết ra? Trên đời này không có trùng hợp như vậy sự tình!"

Lý Tuần đem hồ đồ tiến hành tới cùng: "Ứng sư tỷ, người đến cùng đang nói cái gì? Ta ngắt thời gian dài bao lâu?"

Ứng Thái Nhi buông lỏng tay ra, trong nháy mắt, sắc mặt liền từ hung thần ác sát, chuyển thành cười mỉm bộ dáng: "Thật tốt, Bách Quỷ, bất kể nói thế nào, ta phục người chính là!"

Nói xong, hừ lạnh một tiếng, cũng mặc kệ Diệp Như giãy dụa, lôi kéo nàng quay người liền đi.

Lý Tuần khước môi co rúm hai lần, trở lại bình phục lại, hăn vuốt ngực một cái, cảm giác được đứt gãy xương cốt đều đã chính vị, mà lại bị một tầng được

nhựa cây bao vây lấy, tốc độ khôi phục có chút lý tưởng. Hãn đem thương thế để ở một bên, bắt đầu hồi tưởng trước đó an bài còn có cái gì chỗ sơ sót.

Ứng Thái Nhi đoán không sai, đối mặt Quy Vô Tàng thời điểm, hết thảy biến hóa đều dưới khống chế của hãn. Bao quát chọc giận Quy Vô Tàng xuất thủ, yếu thế tại địch, còn có "Bị thương nặng phản kích "

Cùng với cuối cùng "Ngoài ý muốn", mỗi một bước, đều là hãn dự đoán kế hoạch tốt, đồng thời dần dần áp dụng.

Kế hoạch của hãn nhìn, là phòng ngừa làm náo động, điệu thấp làm nhân.

Kỳ thật, nếu như hãn thật muốn cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế lời nói, hãn liền sẽ không đáp ứng Ứng Thái Nhi yêu cầu, hoặc là, tại cùng Quy Vô Tàng chạm mặt thời điểm, hãn cũng sẽ không động thủ!

Ra vẻ đáng thương thủ đoạn, ai có thể so với hãn càng tinh thông hơn?

Hãn cách làm này, thực là minh ức ám dương phương thức.

Có thể tưởng tượng, nếu như ngay cả Ứng Thái Nhi đều không gạt được, làm sao có thể giấu giếm được cay độc gấp trăm lần Diêm phu nhân?

Lý Tuần chưa từng có nghĩ tới muốn tại U Hồn Phệ Ảnh Tông nội cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế! Nguyên nhân rất đơn giản, tại dạng này tà trong tông, không có phế vật sinh tồn chỗ trống!

Điểm này, từ trên thân Diệp Như có thể thấy rất rõ ràng!

Cho nên, Lý Tuần là tại lấy một loại khác loại phương thức, biểu hiện ra thực lực của mình.

Luận tu vi chân chính, dù cho trải qua tám mươi một ngày âm hỏa đốt luyện, còn có "U Huyền ảnh thân" ngày đêm trả lại, so với Quy Vô Tàng, hỏa hầu bên trên vẫn là kém một chút, chính diện đối đầu, Lý Tuần mặc dù cũng có lòng tin

thắng hẳn, nhưng tuyệt sẽ không giống như bây giờ, thắng được như thế nhẹ nhõm.

Lúc này mới chân chính thể hiện giá trị của hẳn! Chỉ cần Diêm phu nhân không phải đồ dân, nàng liền nhất định sẽ nhận thức đến điểm này.

Quả nhiên, tại Lý Tuần tỉnh dậy phần sau canh giờ, Diêm phu nhân chậm rãi đi vào gian phòng của hẳn.

Lý Tuần trên giường khẽ khom người thăm hỏi, Diêm phu nhân thì tại mỉm cười hưởng ứng về sau, không chút nào kiêng kỵ ngồi tại mép giường của hẳn bên trên.

"Người vấn đề này làm được lớn mật. Bất quá. . . Rất không tệ!"

Diêm phu nhân không cho hẳn cong cong quăn quăn cơ hội, Lý Tuần cũng không thể giống đối Ứng Thái Nhi như thế chơi xấu, chỉ có thể ngầm thừa nhận, sau đó chăm chú nghe.

Diêm phu nhân rất hài lòng thái độ của hẳn, mỉm cười nói: "Lần này thủ pháp của người gọn gàng, dạng này miễn đi không ít phiền phức . Bất quá, ta vẫn còn muốn nhắc nhở người, Bích Thủy Quân tính tình hỉ nộ vô thường, không thể đo lường, cái này Quy Vô Tàng mặc dù không phải quá làm hẳn vui lòng, nhưng người vẫn là phải cẩn thận, hẳn tại trong tông môn cho người chơi ngáng chân!"

Lý Tuần cười khổ xác nhận.

Diêm phu nhân ngược lại giống như rất quan tâm hẳn, lại nói: "Quy Vô Tàng sự tình, tông chủ bên kia phái lưỡng cái trưởng lão đến kiểm tra thực hư, ngày mai liền đến, có thể muốn tìm người đến hỏi lời nói, người 'Thật lòng' trả lời liền có thể!"

Nàng cẩn nặng "Thật lòng" hai chữ, Lý Tuần tự nhiên ngầm hiểu, cũng biết Diêm phu nhân lần này là quyết ý bảo đảm hẳn.

Đây cũng là tất nhiên, Lý Tuần là thụ Ứng Thái Nhi "Sai sử", mà Ứng Thái Nhi nhưng là Diêm phu nhân cao đệ, nếu là tìm hiểu nguồn gốc dẫn ra nàng đến, chẳng lẽ nàng rất có mặt mũi sao?

Lý Tuần tại động thủ ở giữa liền nghĩ đến những này, đương nhiên sẽ không giết mình. Mà lại, hẳn cũng biết cái này điểm tâm tư không thể gạt được Diêm phu nhân, cho nên ngay cả làm ra vẻ đều miễn đi.

Nhìn hẳn thần sắc, Diêm phu nhân bỗng nhoẻn miệng cười: "Chỉ là người cái này tính tình, cũng không giống như là có thể vì chúng ta nữ tử ra mặt bộ dáng. . . Thái Nhi chuyện này làm được không tốt, quay đầu ta để nàng đến cấp người nhận lỗi!"

"Không dám!"

Lý Tuần trên mặt lộ ra nhất cái có chút kỳ diệu biểu lộ, "Ứng sư tỷ tính tình, cũng không phải có thể hướng đệ tử cúi đầu dáng vẻ, không dám làm phiền phu nhân!"

Diêm phu nhân nhìn hẳn biểu lộ, hình như có sở ngộ, sau này mỉm cười nói: "Thái Nhi bị ta làm hư, muốn nàng cúi đầu đúng là khó khăn chút, bất quá, chỉ sợ người cũng không cần ta vì người ra mặt. . . Bởi vì Thái Nhi là tuyệt đối không sánh bằng người!"

Lý Tuần chỉ là cười, ý tứ lại tại trong tươi cười biểu lộ không bỏ sót.

Nếu là Minh Tâm Kiếm Tông, hẳn cách làm này không thể nghi ngờ là đang tìm cái chết, nhưng mà, tại U Hồn Phệ Ảnh Tông, tại Diêm phu nhân nơi đó, ngược lại đạt được ủng hộ và tán thưởng.

"Nhìn người cái này túi da, chắc hẳn ở phía trên cũng là tổn không ít công phu!" Diêm phu nhân mắt đẹp lưu chuyển, tại Lý Tuần trên mặt khẽ quét mà qua, "Trong tông môn, cũng có chút đệ tử giống như người, chỉ bất quá, có rất ít người hội giống như người sáng suốt, chí ít đến bây giờ người làm được cũng

không tệ lắm!"

Lý Tuần minh bạch nàng đang nói cái gì, đơn giản chính là để hấn không muốn giống như Quy Vô Tàng.

Chẳng lẽ hấn cùng tên ngu xuẩn kia có cái gì điểm giống nhau sao? Đương nhiên, nếu như Diêm phu nhân thật nghĩ như vậy, hấn sẽ rất cao hứng.

Hai người hàn huyên nữa một hồi, Diêm phu nhân liền cáo từ.

Lý Tuần thấy rất rõ ràng, Diêm phu nhân đối với hấn, đã không phải đối một vị đệ tử thái độ, mà là không tự giác mà đem hấn xem như nhất cái bình đẳng đối tượng.

Phương diện này là chuyện tốt, bởi vì điều này đại biểu Diêm phu nhân đối với hấn tôn trọng.

Một phương diện khác, hấn cũng muốn cẩn thận, Diêm phu nhân tôn trọng hấn là một chuyện, mà hấn bản thân định vị nhưng là một chuyện khác.

Đặc ý quên hình, là đường đến chỗ chết!

Tại trên giường bệnh né không đến mười canh giờ, tại linh dược trợ giúp hạ, hấn ngoại thương đã tốt bảy tám phần, mà lúc này đây, tông môn đối Quy Vô Tàng bỏ mình sự kiện xử lý nhân viên cũng đã tới Đăng Hóa Cốc. Theo Ứng Thái Nhi tin tức truyền đến, lần này, tông môn thế nhưng là rất hạ khí lực đâu.

Quy Vô Tàng sư tôn Bích Thủy Quân tự nhiên là muốn tới, còn có lưỡng cái trưởng lão, toàn quyền phụ trách việc này.

Ngoài ra, khiến cho mọi người đều cảm thấy giật mình là, U Hồn Phệ Ảnh Tông tông chủ, đã mấy trăm năm không có chính thức quản sự Minh Hỏa Diêm La vậy mà cũng tới đây, nhưng không ai biết hấn muốn làm gì!

"Lão nhân này rất lợi hại, người cũng phải cẩn thận một chút!"

Ứng Thái Nhi thái độ đối với Minh Hỏa Diêm La không gọi được tôn trọng, lại hơi có chút kính sợ, "Tốt nhất đừng ở trước mặt hãn đệ nhà nghịch tiểu thông minh, ánh mắt của hãn đệ đây!"

Đây đã là Ứng Thái Nhi tại trong vòng mười canh giờ, lần thứ ba chạy đến nơi đây, nhìn ra được, nàng có chút khẩn trương.

Lý Tuần có chút nghi ngờ dò xét nàng, nhất cái Minh Hỏa Diêm La đáng giá nàng như vậy sao?

Lấy Ứng Thái Nhi tính cách, đương nhiên không thể chịu đựng dạng này hoài nghi. Trong chốc lát, nàng liền khôi phục diện mục thật sự, cao ngạo lại không mảnh quét Lý Tuần một chút, bày ra một bộ "Khinh thường cùng người so đo" thần sắc, quay người liền đi.

Đưa mắt nhìn nàng rời đi, Lý Tuần mỉm cười, hơi sửa sang một chút quần áo, cũng theo đó đi ra cửa, lúc này, trong cốc phòng nghị sự, Minh Hỏa Diêm La bọn người còn đang chờ đâu!

Ngoài cửa, là theo chân tông chủ, trưởng lão tới hai tên đệ tử, một cái gọi Minh Ly, một cái khác gọi là U Ngũ Tinh.

Chỉ nghe danh tự này, liền biết bọn hãn đệ đều là tông môn đệ tử bên trong dòng chính dòng chính, nếu không, tông môn ngũ đại họ: Diêm, Quỷ, Âm, Minh, U, cũng rơi không đến bọn hãn trên đầu.

Giống Quy Vô Tàng, Ứng Thái Nhi chi lưu, so với bọn hãn chỉ sợ kém không chỉ một cấp bậc mà thôi!

Giống Minh Ly, U Ngũ Tinh đệ tử như vậy, xuất ra đi đại khái cùng Minh Tâm Kiếm Tông phổ thông đệ tử đời hai thực lực tương đương, nhưng so "Liên Hà thất kiếm" cấp bậc kia, lại muốn thấp không ít. Lý Tuần tự nhận là, lấy hãn lúc này thực lực đối đầu bọn hãn, có thể toàn thân trở ra.

Đương Lý Tuần đi ra thời điểm, hai người đồng thời đưa ánh mắt rơi xuống trên người hắn, nhanh chóng xét lại một phen, lại đối xem một chút, cái này liên tiếp động tác làm được phi thường bí ẩn, vẫn còn không thể gạt được Lý Tuần con mắt.

Trong lòng của hắn khẽ động, lại nhìn hai người thần sắc, đều là đang thăm vấn thận bên trong lộ ra điểm hài lòng, cái này. . . Cũng không làm sao giống thăm án tử a!

"Bách Quỷ sư đệ, mời bên này đi!"

Đây là Minh Ly đang đánh chào hỏi, mườì phần khách khí.

Người này diện mục cũng là đoan chính, chỉ là tại quá da thịt trắng nõn phía dưới, tựa hồ lưu động một tầng nhàn nhạt lục mang, lập loè, chợt nhìn còn tốt, nếu là thấy lâu, liền cảm giác hắn sắc mặt âm trầm quỷ quyết, tựa như cái lục mao cương thi, làm cho người nhìn mà trái tim băng giá.

Lý Tuần biết, đây chính là Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp tu đến nhất định cấp độ biểu hiện.

Khác một bên U Ngũ Tinh liền so với hắn bình thường nhiều, hắn lại cùng Lý Tuần, là tu tập U Minh khí xuất thân, một thân tu vi đến sớm Tiêu dung hư không chi cảnh, lại công lực so Lý Tuần phải sâu được nhiều.

Hắn diện mục bình thường, khí sắc cũng vẫn là người dạng, chỉ là con người tinh mịch khó dò, tại chỗ càng sâu, còn thỉnh thoảng có từng điểm từng điểm xám trắng khí mang này khởi kia diệt.

U Ngũ Tinh không thích nói chuyện, chỉ là gật gật đầu, nhưng rất hiển nhiên hắn đối Lý Tuần cũng vẫn còn tương đối thân thiện, nhìn thấy hai người loại vẻ mặt này, Lý Tuần trong lòng cũng càng nắm chắc hơn.

Khi hắn bước vào phòng nghị sự thời điểm, đầu tiên cảm giác được, chính là

một đạo bén nhọn có thể đem hấn mổ bụng moi tim ánh mắt, mặc dù ánh mắt này rất nhanh liền giảm đi, cũng vẫn đem Lý Tuần kinh sợ xuất nhất lưng mồ hôi lạnh.

Hắn bản năng nhìn sang, lại chỉ thấy được nhất nửa bên cạnh thân ảnh, người kia đã đem mặt xoay đi qua, Lý Tuần chỉ cảm thấy người này vóc người khá cao, quần áo phục sức màu sắc xanh nhạt, chất liệu tương đối giáng cứu, như thế mà thôi.

"Bích Thủy Quân?"

Lý Tuần trong lòng hiện lên như thế một cái tên, mà rất nhanh, hắn liền đem lực chú ý dời, bởi vì hiện tại cái này trong sảnh, có so Bích Thủy Quân càng đáng giá chú ý nhân vật!

Ánh mắt của hắn phù quang lược ảnh từ trong sảnh đảo qua, Diêm phu nhân đưa cho hắn một cái mỉm cười, còn có lưỡng cái nhìn qua nghiêm khắc, kì thực bình thường tu sĩ, hắn là đến "Thẩm án tử" hai vị trưởng lão, xem xét đã biết là góp đủ số đồ chơi.

Cuối cùng, sự chú ý của hắn vẫn là dừng lại tại trong sảnh chủ vị. Nơi đó, đang có một người cầm có nhiều hứng thú ánh mắt dò xét hắn, mang đến cho hắn một cảm giác cũng đặc thù nhất.

Hắn là Minh Hỏa Diêm La?

Dù cho sớm có nghe thấy, nhưng tận mắt thấy một lần, Lý Tuần vẫn nhin không được lấy làm kinh hãi.

Cái này Minh Hỏa Diêm La bộ dáng, cùng một vị quát tháo phong vân tông chủ nhân vật, khác thực sự quá xa! Dạng này nhất cái hình tiêu mảnh dẻ, đầy mặt xanh đen, hốc mắt hăm sâu quỷ bị lao, như thế nào làm Thông Huyền Cửu Chân đứng đầu tông chủ?

Có lẽ tại sinh bệnh trước, Minh Hỏa Diêm La là rất cường tráng, từ hăn cực thô to khung xương liền có thể nhìn ra. Chỉ là hiện tại, trên người hăn ngoại trừ bộ xương này, chính là thô ráp héo úa làn da, lỏng lỏng lẻo lẻo phơi tại khung xương bên trên, không có một điểm sinh khí.

Duy nhất có thể khiến người ta cảm giác được người này chi bất phàm, chính là cặp kia hãm sâu đập vào mắt vành mắt bên trong, cho nên nhìn không ra nhan sắc ban đầu con người, bên trong bộc phát ánh lửa còn có thấu thị lòng người lãnh triệt, mới làm cho người cảm giác được hăn không thể né tránh lực lượng cùng phong mang.

Trong truyền thuyết tại Tứ Cửu Thiên Kiếp bên trong, hăn vô ý bị Thiên Lôi đánh trúng, mặc dù may mắn không chết, lại triền miên giường bệnh, gieo không cách nào chữa trị bệnh căn.

Theo lẽ thường nói, tại U Hồn Phệ Ảnh Tông dạng này tà tông bên trong, tông chủ nếu như không có bản thân lực uy hiếp, vị trí liền không có khả năng lâu dài, không biết có bao nhiêu người tại ngấp nghé vị trí Tông chủ.

Thế nhưng là, tại thiên kiếp qua đi mấy trăm năm bên trong, "Triền miên giường bệnh" Minh Hỏa Diêm La, vẫn một mực cầm giữ tông phái đại quyền, không ai có thể rung chuyển địa vị của hăn, bản thân cái này chính là nhất cái kỳ tích. Cũng có thể từ đó nhìn ra, Minh Hỏa Diêm La tâm kế thực lực thâm bất khả trắc.

Tại đối mặt cái này nhất cái nhân vật lúc, Lý Tuần cũng không so đối mặt lưỡng tán nhân nhẹ nhõm.

Tại hiểu rõ trong sánh tình hình đằng sau, Lý Tuần liền cấp bậc lễ nghĩa chu đáo hướng các vị sư trưởng hành lễ, tư thái thả rất thấp.

Lúc này, Minh Hỏa Diêm La mở miệng, hăn tiếng nói phi thường khàn giọng, thỉnh thoảng có ghen ngào tạp âm, nhưng từ chậm ngữ tốc bên trong, câu chữ nặng nhẹ âm đọc, lại phảng phất là sáng tắt khiêu động ánh lửa, chập trùng

ngừng ngắt, rất có đặc sắc: "Bách Quý, đưa người cùng Quy Vô Tàng tư đấu chi tiết nói đến!"

Không có bất kỳ cái gì khúc nhạc dạo cùng dấu hiệu, cứ như vậy nói thẳng một câu, bén nhọn vô cùng.

Lý Tuần lại là đã sớm chuẩn bị, mừng rỡ như thế trực tiếp, chỉ ứng tiếng là, ghi chép làm rõ đêm đêm đó phát sinh sự tình theo tự nói tới.

Về phần trong đó thật giả như thế nào, cũng liền như người uống nước, âm lạnh tự biết.

Nhìn ra được, trong sảnh chi nhân, đối với hần lần giải thích này, cũng chỉ là nghe một chút liền thôi, cũng không như thế nào tại ý, Minh Hỏa Diêm La nhắc tay chống đỡ tại trên môi, ho nhẹ một tiếng nói: "Chiếu người thuyết pháp, như thế một trận ngoài ý muốn. . ."

Vị kia bị Lý Tuần hoài nghi vì Bích Thủy Quân nhân hừ một tiếng, nhưng không có lên tiếng.

Lý Tuần ánh mắt hướng cái kia bên cạnh nhìn lướt qua, tiếp theo đáp: "Tông chủ minh giám!"

"Ha ha, người ngược lại trung thực!"

Minh Hỏa Diêm La lời này, nghe không ra cái gì châm chọc hương vị, nhưng hần sau đó nói, cũng có chút đâm vào bên trong: "Bách Quý, ta lại hỏi người, nếu như đây không phải một trận ngoài ý muốn, mà là có nhân điều khiển, người cảm thấy nên làm như thế nào?"

"Nói đúng, chịu nổi cân nhắc, liền chứng minh người người này còn có chút ý tứ, ta liền không so đo chuyện này, như thế nào?"

Lý Tuần giật mình, sau đó liền khẽ cười nói: "Tông chủ minh giám, đệ tử gần đây cũng cảm thấy việc này quá khéo, tại nằm trên giường lúc, cũng thử nghiệm

thôi diễn một lần. Chỉ là đệ tử năng lực có hạn, cũng chỉ có thể đẩy ngược tới cấm chế biến hóa một tiết, về phần cái khác, lại là không biết gì cả!"

Lý Tuần chú ý tới, tại hăn nói ra "Cấm chế biến hóa" mấy chữ này lúc, trong sảnh bầu không khí hơi đổi, cái này kiên định hơn suy đoán của hăn.

Hăn lần nữa đảo mắt quét qua, đem mọi người thần sắc thu hết tại trong mắt, lúc này mới tiếp tục nói: "Đánh giết Quy Vô Tàng sư huynh chính là Cửu U kiếm khí, cái này hăn là do U Tàng Biến thứ mười bảy chủng biến hóa dẫn phát, khí cơ biến động nên như thế. . ."

Tại hăn am hiểu nhất lĩnh vực, hăn sẽ không sợ bất luận kẻ nào, hăn đầu tiên là miệng giảng thuật, nhưng rất nhanh lại cảm thấy không thể nói hết nó ý, dứt khoát liền dùng mũi chân dưới đất khắc họa dấu vết, một bên khắc, một bên giảng thuật.

Từ nhất cái Cửu U kiếm khí, từng bước thối diễn, tuần tự đẩy ngược hơn bảy mươi chủng biến quyết đến gần ngàn loại biến hóa; lại từ Quy Vô Tàng đất lập thân, một mực mở rộng đến phương viên một dặm bên trong, tại cái phạm vi này bên trong, các loại khí cơ biến động liên lụy, có thể nói chi tiết mị di.

Lại không luận chính xác hay không, chỉ phần này trí nhớ cùng với cường đại thối diễn năng lực, liền đủ để khiến tất cả mọi người vì đó lú lờ.

Đang ngồi không ai là ngoài nghề, chính vì vậy, bọn hăn chịu rung động mới phá lệ to lớn.

Lý Tuần còn để ý còn chưa hết giảng thuật, nhưng là đã không có mấy người có thể nghe được đi xuống. Minh Hỏa Diêm La cùng Diêm phu nhân, Bích Thủy Quân các loại trao đổi vài cái ánh mắt, sau đó cười vỗ tay lên.

"Thật tốt! Bách Quỷ, người rất không tệ!" Minh Hỏa Diêm La hăm sâu đi xuống đôi mắt bên trong, quang mang chớp động, "Trong tông môn ít có người như người mới! Giống như người học hữu sở trường hạng người, nếu không vì

tông môn làm việc, cũng thực sự đáng tiếc!"

Lý Tuần mỉm cười hạ thấp người: "Bách Quỷ đã nhập tông môn, tự nhiên có chỗ đóng góp. Như thật có sự tình, tông chủ nhưng xin phân phó!"

"Người thông minh!"

Minh Hỏa Diêm La vì hấn hạ chú thích, lại ho nhẹ một chút, vị này bệnh lao Quỷ Tông chủ mới nói: "Cũng khéo, gần nhất có một việc, chính cần nhất cái sở trường về cấm chế. . . Ân, cũng muốn khôn khéo tri cơ đệ tử, ta nhìn, Bách Quỷ người này không tệ a!"

Minh Hỏa Diêm La lời này lại là đối Diêm phu nhân nói, Diêm phu nhân dịu dàng cười một tiếng: "Tông chủ đã cảm thấy tốt, liền để hấn ra ngoài lịch luyện một chút lại như thế nào?"

"Chỉ là, hấn nhập môn không đến một tháng, ngày bình thường đề điểm được ít, ngoại trừ cấm chế này bên trên thiên phú, tu vi chỉ là bình thường, tông chủ còn muốn tìm người chiếu ứng mới là."

"Kia là tự nhiên!" Minh Hỏa Diêm La dứt khoát cực kì, lúc này, hấn tựa hồ đem Lý Tuần "Tiêu dung hư không" tu vi quên sạch sẽ.

Ngón tay của hấn trên bàn nhẹ nhàng vừa gõ, bên ngoài phòng Minh Ly cùng U Ngũ Tinh đồng thời đi tới, thi lễ một cái.

Minh Hỏa Diêm La đối Lý Tuần nói: "Minh Ly cùng U Ngũ Tinh là người chuyển này đồng bạn, ngày bình thường, làm việc cần lấy hai bọn họ làm đầu, nhưng là, tại có quan hệ với cấm chế, trận quyết chư giống hạng mục công việc lúc, người có thể làm chủ!"

Lý Tuần trước nhìn hấn, tiếp lấy lại nhìn hai vị đồng bạn, đến lúc này, hấn ngay cả muốn làm gì sự tình cũng còn không biết đâu!

Nhưng mà, hấn cũng không có lựa chọn quyền lợi.

Cho nên hẳn chỉ có thể lại đi thi lễ, liền tại Minh Ly ra hiệu hạ, lui ra ngoài.

Hẳn có thể cảm giác được, trong sảnh đám người ánh mắt, chính một mực đi theo thân hình của hẳn, đồng thời thông qua các loại bí pháp, điều tra trong lòng của hẳn ba động.

Đối với cái này, Lý Tuần cũng không có cái gì biểu thị, hẳn chỉ là cẩn thận bảo trì nhịp tim tốc độ, chậm rãi lui ra ngoài.

Có lẽ có nhân có thể tính toán rõ ràng, Thông Huyền Giới từ xưa đến nay đến tột cùng có bao nhiêu tu sĩ phá giới phi thăng, nhưng tuyệt đối không ai có thể hiểu rõ, tại thời gian giống nhau bên trong, Thông Huyền Giới lại xuất hiện qua nhiều ít tu sĩ.

Đồng dạng, cũng không có nhân có thể biết, cái này không thể tính toán tu sĩ, tại cái này thời gian dài dằng dặc bên trong, lại tu luyện nhiều ít pháp bảo, trong đó, có bao nhiêu hủy đi, có bao nhiêu truyền thế.

Chính vì vậy, Thông Huyền Giới là nhất cái vĩnh viễn không thiếu khuyết bảo tàng địa phương. Ngoại trừ rất nhiều danh chấn hoàn vũ bí địa u cảnh bên ngoài, còn có so trên trời tinh tinh còn nhiều hơn tiền nhân tu sĩ mở động phủ, bọn chúng được xưng là "Cổ phủ" .

Mặc dù "Cổ phủ" bên trong vàng thau lẫn lộn, nhưng tìm tới mười mấy cái, cũng có thể đựng tới như vậy một chút để cho người ta hài lòng đồ vật.

Lần này, đem Lý Tuần cho liên lụy tiến đến, chính là nhất cái coi như lợi hại "Cổ phủ" .

Theo như đồn đại, "Cổ phủ" nguyên chủ nhân là chính đạo đại phái "Thập sơn" một trong, Chư Ẩn sơn Hồi Huyền Tông phản đồ.

Tại bốn trăm năm trước, trộm cắp tông môn bảo vật về sau, trốn tới ẩn bí chi địa, tích phủ ẩn thân, lại cuối cùng chết đang đuổi giết chi nhân trong tay.

Chỉ là, hẳn chỗ trộm cắp bảo vật, lại không cánh mà bay.

Thằng đến gần nhất, hẳn năm đó chôn giấu bảo vật động phủ mới bị người phát giác.

Người phát hiện là U Hồn Phệ Ảnh Tông nhất cái thấp bối đệ tử, đệ tử này công lực không tốt, lại cực cơ linh, vừa phát hiện dấu vết để lại, lập tức trở về tông môn báo tin, bởi vậy lúc này mới có lần hành động này.

Bất quá, là người liền biết, Hồi Huyền Tông là Thông Huyền Giới số một số hai am hiểu cấm chế trận quyết tông môn, từ môn hạ chạy ra phản đồ, trình độ cũng sẽ không quá kém. Năm đó Hồi Huyền Tông kẻ đuổi giết đều không có phá giải đồ chơi, thực là không thể khinh thị.

Lúc đầu, nếu là như Diêm phu nhân, Bích Thủy Quân cái này một đẳng cấp nhân vật xuất mã, cũng không có vấn đề gì, chỉ là như vậy, cũng quá trát nhãn chút.

Cho nên kết quả là, vẫn là phải đệ tử đời hai xuất mã, chỉ coi là đi ra ngoài lịch luyện, sau đó bất động thanh sắc đem sự tình làm.

Lý Tuần làm từ trên trời giáng xuống cấm chế thiên tài, liền bị trói lên lần này "Lịch luyện hành trình" .

Đích đến của chuyến này cách Đẳng Hóa Cốc gần bảy trăm ngàn dặm xa, chính là ngày đêm càng không ngừng ngự kiếm phi hành, cũng muốn mười ngày đêm công phu, khoảng cách rất xa. Lý Tuần đám ba người chỉ ở trong cốc hơi thu thập một chút, chiều hôm ấy liền lên đường tiến đến.

Ra đến phát trước, Lý Tuần quang minh chính đại hưởng Diêm phu nhân đòi một thanh phi kiếm, lâm thời luyện một chút, lúc này mới ngự kiếm bay đi, lưu cốc chi nhân gặp, đã mê hoặc lại buồn cười, chẳng lẽ cái này Thông Huyền Giới bên trong, thật là có không luyện phi không binh khí tu sĩ?

Thông Huyền Giới bên trong người, mười cái bên trong có cừu nửa luyện có phi kiếm hoặc là tương tự pháp bảo, làm phi hành thuật dùng.

Lý Tuần đương nhiên cũng có, thế nhưng là, hẳn có là "Thanh Ngọc" !

Là năm đó Minh Cơ cầm lấy thành danh lợi khí, thanh kiếm kia danh khí thực sự quá lớn, Lý Tuần tại nhập cốc trước đó, liền đưa nó cùng ngọc trừ tà, Phượng Linh châm những này đồng dạng chói mắt bảo vật toàn bộ đặt ở nơi bí ẩn. Nay lại, sao lại dám lấy ra?

Hắn đương nhiên biết hội khiến người hoài nghi, may mắn, hẳn còn có biện pháp giải quyết!

Vừa xuất cốc bất quá mười dặm địa, hẳn túm môi phát ra một tiếng rít, như vậy hưởng ứng, một đạo hồng ảnh từ mệnh môn trong sương mù bay thẳng mà lên, trong nháy mắt liền cùng phi kiếm bay cái song hành, sau đó thân hình co rụt lại, chưa đi đến Lý Tuần bên hông trong túi da.

Minh Ly cùng U Ngũ Tinh đồng thời nhìn qua, ánh mắt kia cũng không quá thích hợp. Nhưng ánh mắt này không phải nhắm vào Lý Tuần, mà là đối Lý Tuần bên hông trong túi da, ngó dáo dác con kia Huyết Vãn —

Bị Lý Tuần xưng là "Mèo con" yêu quái. Ánh mắt kia, bảy phần hiếu kì, ba phần đề phòng, vi diệu cực kì.

Minh Ly tương đối hay nói, hẳn ho một tiếng, cẩn thận từng li từng tí đánh giá "Mèo con", thăm dò tính mà hỏi thăm: "Bách Quỷ sư đệ, cái này. . . Chẳng lẽ là Huyết Vãn sao?"

Lý Tuần cười cười, trên mặt lại hiện ra bất đắc dĩ thần sắc: "Sư huynh hảo ánh mắt, đây chính là Huyết Vãn! Hồ thẹn, vừa thuận phục không lâu, đã tính chưa trừ, để hai vị sư huynh chê cười!"

Minh Ly hai người liếc nhau, sau đó bưng bình đại ngộ, lại nhìn về phía Lý

Tuần lúc, ánh mắt kia đã có một chút bội phục, đương nhiên, còn có như vậy một chút mà đồng tình.

Muốn phục tùng cái này giao hoạt yêu quái, không thực một chút tiền vốn, lại có thể nào làm được? Nói như vậy, Bách Quỷ không có phi kiếm mới là bình thường.

Ba người đều là cười một tiếng. Đương nhiên, nơi này phát sinh sự tình, tự nhiên có đặc thù đường ống cho trong cốc vài vị đại lão biết được.

Lý Tuần cơ hồ là lập tức cảm thấy trên thân buông lỏng, từ Minh Hỏa Diêm La gặp mặt lúc, liền một mực bám ở trên người vô hình áp lực, rốt cục tại lúc này giải trừ.

"Mèo con" từ trong túi da lộ đầu ra, nhìn xem Minh Ly hai người, nhe răng vui lên. Hai người nghĩ đến liên quan tới Huyết Vẫn đủ loại nghe đồn, không khỏi đánh rùng mình một cái, dời một khoảng cách, dưới chân phi kiếm cũng phát ra một trận chiến minh, tựa hồ tại ai điều chuyển này nguy hiểm lữ trình.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Xung Đột

Chương 04: Xung đột

Lúc đầu mười ngày đêm lộ trình, Lý Tuần ba người vì không gây cho người chú ý, hoa một tháng thời gian, mới đi đến cuối cùng, lúc này cách mục đích chỗ "Long Hoàn sơn", còn có hơn nghìn dặm đường về.

Hai ngày này, Minh Ly cùng U Ngũ Tinh đều tương đối khẩn trương, bởi vì bọn hắn hiện tại trải qua địa phương, chính là Thông Huyền Giới đại danh鼎鼎 chính phái tông môn, Tam Hoàng Kiếm Tông sơn môn địa giới — Xích Thành sơn!

Lý Tuần đối cái này tông môn ấn tượng, ngoại trừ danh xưng "Không đánh mà thắng chi binh" vương đạo kiếm quyết ngoại, chính là một cái kia từng cho hắn linh cảm "Thiên quân" Hà Chí Ngạn.

Cái kia đi qua cao thủ, bị Âm Tán Nhân giày vò đến tinh thần thất thường, mà lúc này, Âm Tán Nhân lại bị hắn cái này nho nhỏ tu sĩ, xóa đi thần trí, biến thành khô lổ. Thế sự vô thường, không ngoài như vậy.

Xích Thành sơn chiếm diện tích rộng rãi, phương viên mấy vạn dặm đều là Tam Hoàng Kiếm Tông phạm vi thế lực. Nói cách khác, "Long Hoàn sơn" cũng tại nó thế lực phạm vi lân cận, lần này hành động bên trong, có khả năng nhất chặn ngang một tay, chính là cái này trong tông môn nhân vật.

Vì không làm cho sự chú ý của đối phương, ba người tận lực lượn quanh một vòng tròn lớn, nhiều đi gần hơn hai vạn dặm, vòng qua Tam Hoàng Kiếm Tông phần lớn phạm vi thế lực, cẩn thận hơn cắt vào; đến địa bàn bên trên, lại bình

phong liễm khí tức, ngay cả phi kiếm cũng không dám điều khiển, toàn bằng cước lực tại trong núi lớn đi lại.

Cuối cùng này một ngàn dặm hơn lộ trình, cũng không so trước đó lặn lộ đường xa nhẹ nhõm. Lúc này chính là xuân tới ấm lại, bách thú khôi phục thời tiết, ba người ngoại trừ phải cẩn thận trên bầu trời thỉnh thoảng bay qua Tam Hoàng Kiếm Tông đệ tử, còn muốn ứng phó trong núi rừng các loại dị thú hung cầm, mười phần vất vả.

Mấy ngày kế tiếp, chính là tối thích sạch sẽ Minh Ly, trên thân cũng là ô ban khắp nơi, bị thảo dịch, huyết dịch nhuộm dần, lộ ra một cổ mùi tanh.

"Không thành, hôm nay nhất định phải tẩy một chút, mùi vị kia quá chiêu côn trùng!" Minh Ly vừa nói, một bên phát lực, nhàn nhạt bích sắc hơi khói đảo qua, chung quanh riu rít ông ông con muỗi nhất thời vấy xuống một mảnh, nhưng kẻ kể tục y nguyên vô cùng vô tận, để hăn nghèo tại ứng phó.

U Ngũ Tinh nhất quán thiếu đất lời, vẫn là do Lý Tuần đáp một tiếng: "Ly sư huynh nói không sai. . . Ai, thật là lớn thân hình!"

Hăn một cái phách không chường, đem chạc cây ở giữa phóng tới một con cổ quái côn trùng đánh nát, chân mày cau lại: "Kề bên này khí ẩm quá nặng, không phải có đầm lầy, chính là có hồ nước, hai vị sư huynh, chúng ta tìm xem xem đi?"

U Ngũ Tinh nhỏ gầy thân thể lướt lên ngọn cây, hơi chút dò xét, liền làm thủ thế, nói là phương nam thủy khí càng nặng một chút.

Lập tức do Minh Ly dẫn đầu, ba người chuyển cái phương hướng, một đường vượt mọi chông gai đi.

Một khắc đồng hồ về sau, ba người đều ngâm mình ở một cái đầm nước nhỏ bên trong, tầm đến quên cả trời đất.

Lúc đầu "Mèo con" là tại trên bờ làm cảnh giới, bất quá lúc này, sớm không biết chạy đi nơi đâu chơi, nhưng bộ dạng này, Minh Ly bọn hăn ngược lại càng yên tâm hơn chút.

Tam cái đại nam nhân trần như nhộng thời điểm, nói so bình thường muốn bao nhiêu.

Luôn luôn hay nói Minh Ly không nói, chính là ngay cả U Ngũ Tinh cũng khó được nói vài câu. Ba người chủ đề lượn quanh vài vòng, liền tới đến lúc này Thông Huyền Giới lưu hành nhất chủ đề đi lên —

Lúc này Thông Huyền Giới, hoàn toàn bị Tung Kinh thâm kích làm chấn kinh, lực chú ý đều thả tại Nhân Gian giới. Lý Tuần bọn người ở tại trên đường tiếp xúc đến trong tin tức, cơ hồ kiện kiện đều chỉ hướng Tung Kinh, chỉ hướng Âm Tán Nhân, Huyết Tán Nhân.

Thông Huyền Giới đối với chuyện này phản ứng rõ ràng chia làm hai phái, so với chính đạo tông môn nô trào mãnh liệt, giống U Hồn Phệ Ảnh Tông dạng này tà tông, liền trầm mặc quá nhiều.

Liền Lý Tuần thấy, bọn hăn hoàn toàn là tự đi tự lộ, đối Tung Kinh một chuyện, cũng không làm sao quan tâm.

Nhưng mà, hôm nay cùng Minh Ly hai người nhất tạm, mới phát hiện sự tình đồng thời không có đơn giản như vậy.

Trong U Hồn Phệ Ảnh Tông, đối với chuyện này thực là ngoài lòng trong chặt.

Mặt ngoài không có động tác gì, nhưng là trong tông môn am hiểu nhất di hình biệt tích chi thuật Thương Minh tử trường lão, đã bị tông chủ âm thầm phái ra, điều tra nơi khởi nguồn tình huống. Mà lại, giống Thương Minh tử dạng này "Thám mã", mỗi loại tà tông cũng đều hoặc nhiều hoặc ít sử dụng.

Cơ hồ tất cả mọi người cho rằng, là Âm Tán Nhân cùng Huyết Tán Nhân tại tu luyện một loại cao thâm ma công, mà lại rất có thể tại cuối cùng lại xảy ra chuyện gì xung đột.

Nhưng là, kết quả cuối cùng như thế nào, là lưỡng bại câu thương? Một phương được lợi? Hay là cả hai cùng có lợi? Không ai biết.

Mỗi một loại kết quả đều sẽ đối Thông Huyền Giới tạo thành khác biệt ảnh hưởng, nhất là tại lưỡng tán nhân cấp số này bên trên, nhất cử nhất động của bọn họ đều sẽ liên lụy đến Thông Huyền Giới cân bằng, sát nhập sinh khác biệt hậu quả. Mà lại, còn có. . .

"Nhất âm nhất trắc thiên chú định, vô căn vô địa nhân tiên thân. Vạn tái hào tình không tự hứa, nhất triều phong vũ phó tha nhân."

Nhìn xem Minh Ly gật gù đắc ý bộ dáng, Lý Tuần không nhịn được cười, cái này Thi Bình trắc không hợp, ý cảnh đứt gãy, lời mở đầu không đáp sau nói, tính là cái gì?

U Ngũ Tinh nhìn thấy Lý Tuần thần sắc, biết hẳn không rõ, tại một bên đề một câu: "Đây là Thủy Kính chi hội kệ ngữ!"

Lý Tuần lập tức vì đó nghiêm nghị.

Đúng là Thủy Kính chi hội kệ ngữ!

Hắn nhớ kỹ rất rõ ràng, hẳn lúc trước theo sư xuống núi, đi đấy không phải liền là cái này Thủy Kính chi hội sao? Kia "Triệt Thiên Thủy Kính" xem lễ sự tình, liên lụy đến Thông Huyền Giới phía sau một năm khí vận, thực là không thể coi như không quan trọng. Bởi vậy mà thành kệ ngữ, tự nhiên cũng là khó lường đồ vật.

Bất quá, cái này lại cùng Tung Kinh sự tình có quan hệ gì?

Nhìn xem hẳn mê hoặc biểu lộ, Minh Ly cười nói: "Bách Quỷ sư đệ khi đó

vẫn là tán tu, tự nhiên không biết 'Triệt Thiên Thủy Kính' mỗi tại xuất kệ ngữ trước đó, tất có một đoạn cảm ứng kỳ, lúc này, Thủy kính ba quang sắp sáng triệt thiên hạ vạn vật, thấy rõ sinh tử cơ hội, nhưng thời gian chỉ có ngần ngụi một hơi.

"Chủ trì này sẽ Thủy Kính tiên sinh, liền muốn tại cái này một hơi bên trong, tìm tới trong đó liên lụy nhiều nhất biến hóa, tại một sát na kia cảm ứng bên trong, khẩu phát kệ ngữ, để bày tỏ Thiên Tâm.

"Cái này kệ ngữ sau khi ra ngoài, Triệt Thiên Thủy Kính bên trên cũng sẽ đem nó hiện ra, lấy cổ triện văn vì hình, một mực biểu hiện một năm, thẳng đến lần tiếp theo Thủy Kính chi hội, mới có thể đánh tan.

"Nếu là sau này một năm, thông thuận bình ổn, như vậy chữ viết liền vì kim sắc; nếu là tiểu đả tiểu nháo liền vì màu xanh; nếu là gió tanh mưa máu, chính là màu đen; còn có, nếu là giống Tứ Cửu Thiên Kiếp loại hình đại kiếp nạn, chữ viết chính là huyết hồng nhan sắc. Bách Quỷ sư đệ, người đoán, năm nay là cái gì sắc?"

Nhìn xem Minh Ly cười mỉm bộ dáng, Lý Tuần nghĩ nghĩ, nói: "Hẳn là màu đen đi!"

Chỉ có màu đen cùng huyết hồng sắc mới có đoán giá trị, còn nếu là huyết hồng sắc, Minh Ly sợ là cũng không cười được, cho nên Lý Tuần đối cái này thử một lần, vẫn là rất có lòng tin.

"Sai!" Minh Ly màu xanh biếc khuôn mặt bởi vì tiểu dung mà hiện ra một chút nhân vị đến, "Là màu xanh!"

Lý Tuần phương từ khê giật mình, liền nghe hẳn nói: "Lúc đầu đây là bình thường nhất nhan sắc, nhưng mà liền tại Tung Kinh chuyện xảy ra hợp lý ngày, thậm chí có thể là lúc ấy, cái này Triệt Thiên Thủy Kính bên trên chữ viết, biến đỏ! Huyết hồng một mảnh! Truyền thuyết, lúc ấy Thủy Kính tiên sinh lập tức thổ huyết ngã xuống đất, bất tỉnh một ngày mới tỉnh lại!"

Lý Tuần mở to hai mắt!

Minh Ly rất có thuyết thư thiên phú, hẳn gặp Lý Tuần có hứng thú, càng hứng thú nói chuyện đại phát: "Việc này vốn là kì quái, Thủy Kính tiên sinh cũng truyền thư từng cái tông chủ, nhìn theo tiến đến thương nghị.

"Thế nhưng là, không đợi chư tông chủ khởi hành, cái này nhan sắc, bỗng thay đổi trở về! A, Thủy Kính Tông trên vạn năm chiêu bài, thế nhưng là cho rơi rất thảm!"

Nhìn ra được, Minh Ly đối việc này hơi có chút cười trên nỗi đau của người khác.

Bất quá trọng điểm không phải cái này, trọng yếu nhất chính là, Tung Kinh sự tình, liên lụy dính tới rất nhiều quan hệ, tuyệt không thể coi như không quan trọng — có thể cải biến Triệt Thiên Thủy Kính ngàn vạn năm đến định luật sự tình, ai cũng không có can đảm bỏ qua!

Như thế, chính phái tông môn giống trống khua chiêng, chư tà bên ngoài tông lỏng nội gấp, cũng là trong dự tưởng sự tình. Nhưng mà, làm Tung Kinh sự tình lớn nhất người trong cuộc, người được lợi, Lý Tuần lại nên nghĩ ra sao pháp đâu?

Lý Tuần sững sốt. Hẳn còn là lần đầu tiên từ người bên ngoài trong miệng, nghe được có quan hệ hẳn "Sự tích", cũng là lần đầu bị người khác nâng lên đến như thế địa vị. Đây là một lần có chút mới lạ thể nghiệm, nhưng lại có chân không chấm đất trống rỗng cùng sợ hãi.

Nếu như Triệt Thiên Thủy Kính thật giống trong truyền thuyết linh nghiệm như vậy, nếu như đây không phải nhất cái ngoài ý muốn, mà là có "Thiên" ý chí ở bên trong, này sẽ là nhất cái gì kết quả?

Nhất cái loáng thoáng suy nghĩ trong lòng hẳn chớp động, mơ hồ không rõ . Bất quá, vèn vèn lắc lư hai lần, liền có một loại kịch liệt bành trướng phong phú

cảm giác, lại phảng phất bỗng bình mà lên, không có bất kỳ cái gì dựa vào, trên không trung phù du.

Sau đó, hết thảy lại trở về đến trong hiện thực, Minh Ly tiếng nói chuyện trở nên so bất cứ lúc nào đều muốn rõ ràng: "Không có cái nào tông môn nguyện ý nhìn thấy cái gọi là đại kiếp số. Chính là Huyết Tán Nhân, Âm Tán Nhân dạng này đầu đầu, ngày bình thường không ai dám trêu chọc, muốn thật gặp được sự tình thời điểm, hắc, chúng ta cùng nhau tiến lên. . ."

U Ngũ Tinh ở bên rút rút khóe miệng, Minh Ly cũng cảm thấy lời này quá rơi mặt mũi, mang chút tự giễu cười ha hả.

Lý Tuần đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ cười, hắn đang cười mình một sát na kia cuồng tưởng. Đúng vậy a, ngẫm lại trước đó ví dụ — Thiên Yêu Phượng Hoàng, không phải là cái khít khao nhất đại biểu sao?

Ba người cười đến vui vẻ, lẹch tại lúc này, kêu lên một tiếng bén nhọn từ bờ đầm rừng cây chỗ sâu vang lên. Tiếng kêu chưa tuyệt, một đạo hồng ảnh bay vút lên trời, trên không trung khẽ quẩn, vèo một tiếng chạy về phía cùng bọn hắn phương hướng ngược nhau.

Ngay sau đó, hậu phương bảy tám đạo kiếm quang bay lên, đuổi theo, nhưng này tốc độ lại kém không ít.

"Có cảnh!" Ba người đồng thời biến sắc, bọn hắn không dám trì hoãn, đồng thời vọt ra khỏi mặt nước, nhặt lên còn ẩm ướt quần áo, vội vàng mặc lên thân đi.

May mắn mà có "Mèo con" thông minh, đem đối phương dẫn đi, nếu không khoảng cách gần như thế, bọn hắn căn bản là không kịp phản ứng. Sự đảo lộn đầu, sợ là muốn lỏa thể phi nước đại mới được!

"Mẹ nó, là Tam Hoàng Kiếm Tông nhân!"

Từ phi thiên kiếm quang bên trên, Minh Ly nhìn ra đối phương lai lịch, hẳn một bên vận khí đem quần áo sấy khô, một bên phái ra nuôi dưỡng quý linh, tiến đến dò xét.

Hẳn cái này quý linh, chính là tu luyện Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp lúc thu thập tử linh chi khí, luyện liền đồng dạng pháp bảo, âm miểu hư vô, không sợ thủy hỏa đao binh, lại có một chút linh trí, giáo hoạt âm hiểm, có thể hấp phệ người sống sinh khí, hết sức lợi hại.

Hẳn thần niệm cùng quý linh tương thông, quý linh thấy, chính là hẳn thấy, dùng cho trinh sát lại thỏa đáng bất quá.

Lý Tuần cùng U Ngũ Tinh ngừng thở, nhìn xem hẳn thi pháp.

Bất quá hai hơi công phu, Minh Ly trên mặt lục khí lóe lên, sau đó cả khuôn mặt tái nhợt xuống dưới, tại Lý Tuần hai người ánh mắt hoảng sợ hạ, hẳn một ngụm ứ huyết phun tới: "Hỗn đản, là Lạc Ngọc Cơ kia tiểu nương bì, bên người có cao thủ, mau bỏ đi!"

Ba người đều là phản ứng cực nhanh hạng người, như thế nào còn không biết cơ? Lập tức đồng thời đưa tay, nắm lấy Minh Ly hai cánh tay, hướng về sau phi nước đại.

Nhưng mà, người đối diện thực sự lợi hại, ba người hành động đã rất cấp tốc, cũng mới vọt ra mấy bước, thiên ngoại một tiếng kiếm ngân vang, như rồng gào cứu tiêu, hắc nhưng làm rít gào, trong nháy mắt đem toàn bộ bầu trời đều che đi!

Bầu trời vẫn là cái kia thiên không, chỉ là phong vân ngưng trệ, không còn nữa điểm động tĩnh. Thanh thế sở cập, cái này một mảnh dày đặc rừng cây cũng mất âm thanh, liền cành lá cũng sẽ không tiếp tục đong đưa!

Thẳng đến một tiếng tinh tế xé rách vang lên, ba người hậu phương âm âm rung mạnh, mệnh môn sóng xung kích như cơn lốc thổi qua đến, đem ba người đánh thành lão đảo ngã đung, chặt vật không chịu nổi.

"Là 'Bích Tiêu Khách' 'Sắt Lôi Thiên Biến' !"

U Ngũ Tinh cũng coi như kiến thức bất phàm, nhất là hẳn ngay tại lúc này, âm điệu ít có chập trùng công phu trấn định, khá khiến Lý Tuần bội phục.

Đến tận đây, ba người đã không có cơ hội lại chạy trốn, dứt khoát cũng không chạy.

Minh Ly lúc này điều khí đều đều, từ vừa mới tổn thương bên trong khôi phục lại, lập tức cất giọng gọi to: "Hồ Bất Ly, các người Tam Hoàng Kiếm Tông thật là khí phách a! Vừa thấy mặt liền chặt chém giết sát, chẳng lẽ là chính phái chuyện làm ngán, muốn làm chút không có tiền vốn mua bán?"

Đang khi nói chuyện, ba người đồng thời điều khiển phi kiếm, bay lên giữa không trung. Giữa không trung, sớm ngừng năm nhân ảnh, đều là lạnh lùng nhìn tới.

Lý Tuần cực nhanh đem năm người dò xét một lần, khắc sâu ấn tượng có lưỡng cái, nhất cái chính là vừa mới phát kiếm vị kia, một thân mực tía văn sĩ áo, bên trên có thêu mấy đầu nhàn nhạt kim sắc long văn, làn da ngược lại là trắng nõn, diện mục đoan chính, thần sắc lãnh đạm, nhất là hai đạo dài nhỏ sắc nhọn lông mày, lạnh lùng rất có vài phần thanh tú.

Còn có nhất cái, chính là ở giữa mà đứng nữ tu. Nhìn một cái, nàng cho người ấn tượng, ngoại trừ xinh đẹp động lòng người khuôn mặt, chính là kia mặt mũi tràn đầy đầy người ngạo mạn.

Nàng ngạo mạn, hiển nhiên không phải Thanh Loan thức cao khiết hẻo lánh, ngược lại cùng Ứng Thái Nhi có chút tương tự.

Chỉ là Ứng Thái Nhi giỏi về lợi dụng cái này ngạo mạn tăng cường mị lực của mình; mà cái này nữ tu, nhưng là thẳng thắn dứt khoát được nhiều.

Khó nghe chút nói, cái này nữ tu rõ ràng chính là cho làm hư tiểu nha đầu!

Nàng ăn mặc lộng lẫy, trong đó không thiếu tinh phẩm, nhất là kia một chuỗi độc đáo vòng tai, mấy chục cây tơ vàng rủ xuống, cơ hồ muốn tìm được trên vai, trên bầu trời cơn gió thổi qua, tơ vàng giao kích, lại phát ra rõ ràng sáng tỏ tiếng chuông gió, mười phần thú vị.

Mà lại, vòng tai này chỉ mang theo một bên, cực khác tại thường tình, hiện ra cái này nữ tu có chút phản nghịch tâm tư.

Đương ba người trên không trung định trụ lúc, một cái kia gọi Hồ Bất Ly áo đen văn sĩ, mỉm cười: "Nguyên lai là U Hồn Phệ Ảnh Tông cao đệ, 'Bích quý' Minh Ly, 'Hỏa yêu' U Ngũ Tinh, còn có vị này, ngược lại là lạ mặt. . .

"Tam vị đến Xích Thành sơn đến, một không cầm bái thiếp, hai không phi kiếm ra hiệu, tam lại nghe tiếng mà đi, phần này hành vi, ngược lại để nhân hiểu lầm!"

Lý Tuần trong đầu nhất chuyển, nhìn ra được cái này Hồ Bất Ly tính tình cũng rất ngạo, nhìn mình lúc, hẳn trên miệng nói "Lạ mặt", kỳ thật căn bản không định hỏi thăm thân phận, có chút vô lễ. Nhưng là tiếp xuống, lại đem lý do nói đến đạo lý rõ ràng, hiển nhiên cũng không phải hào không tâm cơ hạng người.

Lúc này Lý Tuần trong lòng đã có một cái ý nghĩ. Lập tức, đặt ở Minh Ly chỗ khuỷu tay nhẹ tay khinh bóp, lại một cách tự nhiên rút ra.

Minh Ly phản ứng rất nhanh, liền không lên tiếng nữa, đem thương lượng quyền thả cho hẳn.

Lý Tuần ở chỗ này "A" một tiếng, đem mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới, trên mặt hẳn chỉ là cười lạnh: "Hồ tiên sinh ngược lại là để ý tới, chúng ta tự đi truy chúng ta con mồi, các người chặn ngang một tay thì cũng thôi đi, hiện tại trả đũa, lại là cái gì đạo lý?"

"Con mồi?"

Hồ Bất Ly trường mi nhíu một cái, lập tức đánh tan một chút lảng lệ chi khí . Bất quá, ánh mắt của hãn y nguyên sắc bén vô cùng, từ Lý Tuần trên mặt khẽ quét mà qua, thần nhiên nói: "Cái gì con mồi?"

Lý Tuần ánh mắt hướng "Mèo con" bay đi phương hướng thoáng nhìn, trên mặt vẫn là cười lạnh: "Vì truy cái này Huyết Vãn, ba người chúng ta trọn vẹn hao tổn hơn một tháng công phu, còn chưa bao giờ giống hôm nay như thế tiếp cận. . .

"Tam Hoàng Kiếm Tông thật là thần khí a, cái này nửa đường ăn cướp bản sự, xuất ra so với chúng ta tà tông chi nhân còn muốn thành thạo!"

"Bách Quỷ sư đệ!"

Minh Ly vội ho một tiếng, ngăn trở Lý Tuần nói thêm gì đi nữa. Hiện tại hòa hâu vừa vắn, nói thêm gì đi nữa, coi như không dễ làm.

Hãn cười mím hướng Hồ Bất Ly nói: "Hồ huynh chớ trách, ta cái này Bách Quỷ sư đệ mới nhập môn chưa lâu, nguyệt trước tế luyện một thanh bảo kiếm lại bị súc sinh kia ăn hết, hỏa khí mới hơi lớn!"

Minh Ly cái này dàn xếp ổn thỏa trong giọng nói, châm chọc hương vị lại hết sức dày đặc. Đây cũng là trở thành sự thật, bởi vì "Mèo con" đằng sau xác thực đuổi theo bảy tám người, từ người đứng xem góc độ nhìn lại, rõ ràng chính là "Nửa đường ăn cướp" hình thức.

Hồ Bất Ly từ Minh Ly góc độ tưởng tượng một chút, cũng xác thực không có gì có thể nói.

Mà lúc này, cái kia bị Minh Ly xưng là "Lạc Ngọc Cơ" nữ tu mở miệng. Từ tiếp xúc đến nay, cái này nữ tu một mực liếc xéo lấy bọn hãn, không nói một lời, mà cái này mới mở miệng, liền không khách khí: "Các người có lý, lại cầm quý kia đồ chơi nhìn cái gì? Chạy cái gì?"

"Người đừng cho mặt không. . ." Lý Tuần nghe vậy, "Giận tím mặt", bất quá, hăn mới nói một nửa, liền bị Minh Ly đánh gãy.

Minh Ly một bên tán thưởng Lý Tuần cao siêu diễn kỹ, một bên lạnh xuống mặt đi, mặc kệ đối diện điêu ngoa kia nữ phản ứng ra sao, chỉ là nhìn xem Hồ Bất Ly: "Hồ huynh, mặc dù ta người sư đệ này nói đến không dễ nghe, nhưng đều hợp có lý lên!

"Nếu như Lạc tiểu thư đem chúng ta đối quý tông tôn trọng, còn có chúng ta đối lưỡng tông môn quan hệ cẩn thận, xem như cái quý gì tủy đồ chơi. . . A, tại song phương sư trưởng trên mặt, cũng khó nhìn đi!"

Minh Ly thoáng một cái, liền đem vừa rồi dùng quý linh điều tra cùng với quay đầu đào mệnh một chuyện, nhẹ nhõm xóa đi, đã chiếm trước tiên cơ, nhưng hăn trong lòng vẫn không thoải mái.

Theo tông môn tình báo, cái này Hồ Bất Ly "Sắt Lôi Thiên Biến" kiếm quyết, đã tu đến lô hỏa thuần thanh chi cảnh, hăn một người là không pháp lực địch, chỉ sợ phải thêm bên trên U Ngũ Tinh, mới có thể liều mạng; kia còn lại bốn người, Bách Quỷ tuyệt đối không có cách nào ứng phó, huống hồ lại là tại người khác địa đầu, làm không tốt tứ phía địch đến, khi đó liền thật sự là muốn mất mặt.

Minh Ly như thế tính toán, lại không biết khác một bên, Lý Tuần cũng đang suy nghĩ, vạn nhất Tam Hoàng Kiếm Tông bên kia hạ sát thủ, hăn muốn hay không gọi ra lưỡng cái khôi lỗi?

Nếu muốn gọi ra, nhất định phải tại mười hơi bên trong, đánh giết nơi này bao quát Minh Ly, U Ngũ Tinh ở bên trong tất cả mọi người, lại trốn xa vạn dặm. . . Cái này liên tiếp động tác, cũng không tốt xử lý!

Trong lòng mỗi người đều có mình tính toán, nhưng cũng có ngoại lệ, vị kia Lạc Ngọc Cơ đại tiểu thư liền sẽ không quán những này tâm địa gian xảo, nàng đoạt tại Hồ Bất Ly phía trước mở miệng: "Đây là các người một mặt chi từ, ai biết thật giả? Nói không chừng kia Huyết Vẫn là các người nuôi, dùng để nghe

nhìn lẫn lộn đâu!"

Lý Tuần trong lòng ba người đại hãn, nhưng trên mặt đương nhiên không thể biểu hiện ra ngoài, lập tức Lý Tuần ngửa mặt lên trời cười một tiếng: "Lạc tiểu thư thật sự là thông minh! Không tệ, kia Huyết Vẫn chính là bọn ta nuôi, tên là 'Mèo con', làm sao, người cần ta a?"

Lạc Ngọc Cơ gương mặt xinh đẹp tức giận đến phát xanh, sang sảng một tiếng rút kiếm ra đến, liền muốn tiến lên chém người.

Lý Tuần cũng không yếu thế, vung tay vung chân liền muốn xông lên, loại này bộ dáng đương nhiên không đánh được. Lập tức, một bên Minh Ly lôi kéo, một bên khác Hồ Bất Ly khuyên, trên bầu trời nhìn như loạn thành một bầy, trên thực tế ở giữa còn cách một đoạn khoảng cách an toàn, làm sao đều xoa không được hoa lửa tới.

Náo loạn một hồi, không có kết quả, hai bên nhuệ khí cũng đều tiết, chính đều đang nghĩ nên như thế nào bảo toàn mặt mũi thu tràng thời điểm, phương xa chân trời một đạo hồng quang hiện lên, Lý Tuần "Thân thể rung mạnh", trực nhảy: "Vương bát đản, nó lại bay qua!"

Nói hẵn liền muốn thoát ra, lại bị Minh Ly kéo một cái, khuyên nhủ: "Không sao, nó chạy không thoát. . ."

Xoay mặt lại hướng Hồ Bất Ly nói: "Hồ huynh, vậy cũng là chào hỏi! Ba người chúng ta muốn đi truy cái này Huyết Vẫn, tuyệt không thâm nhập Xích Thành sơn mạch, lại lấy hai mươi ngày làm hạn định, như thế nào?"

Hồ Bất Ly cũng là dứt khoát, âm thanh lạnh lùng nói: "Mười ngày!"

Minh Ly một chút cân nhắc, gật đầu nhận lời, lập tức ba người lại không chần chờ, ngự kiếm bay lượn, trong nháy mắt liền đi được xa.

Đoạt ra ngoài mấy chục dặm, ba người đồng thời tiếng trầm bật cười, Minh

Ly hướng Lý Tuần giơ ngón tay cái lên, khen: "May mà sư đệ người nghĩ ra như thế lí do tốt! Như thế, chúng ta cũng không cần lại lén lút, có thể quang minh chính đại đến Long Hoàn sơn bên trên cũng được!"

"Đương nhiên, còn muốn người kia 'Mèo con' tìm đúng phương hướng mới thành!"

Lý Tuần ngưng cười, trên mặt lại có thần sắc lo lắng: "Hồ Bất Ly sợ không phải dễ dàng như vậy qua mặt, cái kia bên cạnh ra vẻ hào phóng, cũng sau này mấy ngày, chúng ta nhất cử nhất động, đều tại Tam Hoàng Kiếm Tông giám thị phía dưới, muốn thuận lợi tầm bảo, sợ cũng không dễ dàng!"

"Cái này không khó!" Minh Ly cười hì hì, ngón tay hướng phía dưới, quấy canh chuyển vài vòng, "Chỉ cần để 'Mèo con' trên Long Hoàn sơn nhiều chạy như vậy vài vòng, tại một chút ẩn bí chi địa nhiều giấu bên trên một hồi, chúng ta còn có cái gì không làm được?"

Lý Tuần thấy thế, cũng là cất tiếng cười to, nhưng trong lòng đang suy nghĩ — như cái này bảo bối tìm tới, sợ vẫn là tránh không được một trận truy đuổi, vẫn là sớm đem U Nhất, U Nhị dự bị tốt, thật sự là không được, đến cái đen ăn đen cũng thành!

"Mèo con" thông linh, cảm giác được bên này cảnh báo giải trừ, lại không bay thẳng tới, mà là cùng Lý Tuần hư không thần niệm giao tiếp, một chút tiếp xúc, liền minh bạch chuyện gì xảy ra.

Cái này thiên sinh yêu vật thông minh vô cùng, cũng không cần Lý Tuần chỉ điểm, liền "Meo" một tiếng gọi, thẳng hướng Long Hoàn sơn phương hướng đi.

Lý Tuần ba người đồng thanh cười một tiếng, sau đó phát một tiếng hô, đuổi theo đi.

Quang minh chính đại ngự kiếm, tốc độ so lúc trước nhanh không biết gấp bao nhiêu lần, hơn ngàn bên trong lộ trình, một hai canh giờ đã đến.

Phía trước "Mèo con" lại một tiếng kêu, đảo mắt chui vào trong núi trong rừng đi.

Ba người cũng đè xuống kiếm quang, dấn Lâm Sao bay một đoạn thời gian, cho đến Lý Tuần kêu dừng, ba người nhất yêu tài cùng nhau dừng lại.

"Bách Quỷ sư đệ, có phát hiện?"

Minh Ly nghi hoặc hướng phương xa nhìn thoáng qua, nơi này cách tin tức nói rõ địa điểm, còn cách một đoạn đâu!

Lý Tuần để "Mèo con" vây quanh cái này một mảnh mà vòng quanh, một bên diễn trò, một bên cảnh giới; hắn thì một mặt ngưng trọng, nhìn xem chung quanh cây rừng, thật lâu không nói.

Minh Ly nhìn ra một chút cùng mục tiêu khoảng cách, phát hiện chỉ ít còn có bảy tám chục dặm dáng vẻ, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh: "Hồi Huyền Tông cấm pháp trận quyết quả nhiên là độc bộ thiên hạ, như thế phạm vi, từng bước một phá giải xuống tới, vậy còn không ngày tháng năm nào đi?"

"Có phải hay không Hồi Huyền Tông ta không biết, bất quá, Minh Ly sư huynh, người xác nhận chúng ta tông môn tin tức, là độc nhất vô nhị sao?"

"A?"

Tại Minh Ly nhú mày thời điểm, Lý Tuần thân hình thu vào, lặng yên không một tiếng động rơi xuống đất.

Mũi chân hơi dính mặt đất, lại bỗng nhiên bắn lên, giữa không trung bàn tay phương gương lại khép, chân tức khê động lại dừng, liền tại một sát na này công phu, hắn đã lũng thuận hai mươi bốn đầu chếch đi khí cơ, đem một đợt sắp phát động cấm chế chi lực, trừ khử ở vô hình.

Lúc này hắn mới làm ra thủ thế, để không trung hai người xuống tới, mặc dù vừa mới thủ pháp của hắn cực kỳ xinh đẹp, nhưng lúc này, ba người trên mặt đều

không thể nào đẹp mắt.

Lý Tuần đẩy ra bụi cỏ, để cho hai người nhìn: "Vết khắc mới tinh, hiển nhiên không phải năm xưa vật cũ. Còn có, cấm chế này cũng kỳ quái, như thế nào không phải dẫn động nguyên khí, ngược lại có chút giống cơ quan. . ."

Đụng phải hần cảm thấy hứng thú nhất sự tình lúc, Lý Tuần có chút không coi ai ra gì chuyên cần nghiên cứu. Đây là một loại hần chưa từng thấy qua kiểu mới cấm chế, không tính quá phức tạp, cũng rất có ý tứ.

Hần cũng mặc kệ Minh Ly hai người làm sao tính toán, chỉ ở trong lòng thầm tính một chút, liền lần theo cấm văn vết tích một đường tìm đi.

Mỗi loại tông môn tâm pháp không đồng nhất, cấm chế an bài đương nhiên cũng khác biệt.

Mặc dù Lý Tuần hái chư gia chi trường, lại có trời sinh linh tính đem dung hội quán thông, thuần lấy trên lý luận trình độ luận, đã là đương thời hiếm thấy nhân tài, nhưng ở đối mặt dạng này một loại chưa hề tiếp xúc qua cấm chế lúc, vẫn còn có chút va va chạm chạm, nhiều lần đều hơi kém dẫn phát phản phệ.

Chính Lý Tuần là thích thú, lại làm cho sau lưng đồng bạn nhất kinh nhất sợ, được không vất vả.

"Quả nhiên thú vị!"

Đang đi ra nửa dặm về sau, Lý Tuần lần thứ nhất đứng thẳng lưng lên, tán thán nói: "Cái này chỉ sợ đã không chỉ là cấm chế trận quyết phạm trù, có chút cơ quan thuật hương vị!"

"Cái này khí cơ lưu chuyển, không phải dẫn động thiên địa nguyên khí, mà là đi phát động, cảnh báo, dẫn đường, biến hóa chi trách, bản thân không có lực sát thương, nhưng nếu là có chút tàn nhẫn bảo bối, tựa như Nghịch Trùng Hóa Huyết châm loại hình..."

Minh Ly ở phía sau nhin không được cười khố: "Bách Quỷ sư đệ, người ngoài miệng cũng chừa chút kiêng kị, cái này Nghịch Trùng Hóa Huyết chằm là chơi vui sao?"

"Như thật đến như vậy mười cái tám cái, ba người chúng ta chưa hẳn có thể ứng phó qua được!"

Nói đến chỗ này, hắn đột nhiên nhớ ra cái gì đó, ngạc nhiên nói: "Loại cấm chế này ngược lại là ở đâu nghe qua... Người cảm thấy thế nào?"

Hắn đây là nói với U Ngũ Tinh lời nói, U Ngũ Tinh chút ít nhú mày, đáp lại nói: "Xác nhận cơ quan đại tông!"

Đúng lúc này, phía trước Lý Tuần đánh ra thủ thế, để cho hai người im lặng. Hắn thì khom lưng đi xuống, cẩn thận từng li từng tí hất ra phía trước trong bụi cỏ một điểm cành lá, sau đó, thân thể của hắn cứng một chút, lúc này mới hướng hai người vẫy vẫy tay: "Hai vị sư huynh, nhận ra đây là cái gì ư?"

Nói, hắn tránh ra vị trí, để cho hai người nhìn thấy ẩn tại sau lùm cây đồ vật.

Đây là nhất cái màn móc nối giống như đồ chơi, một chường có thể cầm, mười phần tiểu xảo tinh xảo, uốn lượn đường cong mười phần lưu sướng, lại toàn thân hiện lên màu đỏ thắm, nhìn qua đi, ngược lại tốt giống như là nhất cái màu đỏ thắm nguyệt nha.

Chỉ là, cái này loan câu cũng không biết bị làm thủ đoạn gì, vậy mà không căn cứ treo giữa không trung bên trong, lại "Tích linh lợi" đảo quanh.

Nó nội cung cùng ngoại cung phía trên, hàn mang lạnh thấu xương, tại xoay chuyển bên trong, lãnh quang lưu chuyển, chiếu đến màu đỏ thắm màu, yêu diễm chói mắt.

Minh Ly cùng U Ngũ Tinh đồng thời nín thở: "Tiểu chu cầu!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Loạn Cục

Chương 05: Loạn cục

Vấn đề phức tạp!

Chỉ cần là Thông Huyền Giới tu sĩ, không ai không biết cái này "Tiểu chu câu" chính là Minh Ngọc sơn Chu Câu Tông chiêu bài. Chu Câu Tông danh liệt thập sơn một trong, là trên đời này đều biết tà tông đại phái, từ trước đến nay lấy luyện khí, cơ quan, ám sát nổi danh trên đời, xưa nay âm độc hẻo lánh, mười phần khó chơi.

Thuần luận tông môn thực lực, U Hồn Phệ Ảnh Tông cũng không thua kém, chỉ là ai biết lần này Chu Câu Tông nhân mã tới nhiều ít?

Kỳ thật không cần toàn đến, chỉ cần bọn hắn "Song đao tứ nhận tam tiểu câu" bên trong đến bên trên một hai cái, Lý Tuần ba người liền chỉ có chạy trốn chết điểm.

Minh Ly xanh đậm gương mặt run rẩy một chút, lạnh lùng thốt: "Tam Hoàng Kiếm Tông không có ngu như vậy! Coi như Chu Câu Tông biết nơi này, nghĩ ngông nghênh tới, cũng không dễ dàng như vậy. . ."

"Chỉ là có một việc trọng yếu nhất, cái này Chu Câu Tông nhân mã tới nơi này, là hướng về phía bảo bối tới, vẫn là hướng về phía chúng ta tới?"

"Hắn không phải là hướng về phía chúng ta tới!" Lý Tuần cau mày suy nghĩ một chút, "Bọn hắn bày ra cấm chế, tựa hồ không có cái gì mục tiêu, hơn phân nửa vẫn là dùng đến cảnh báo. . ."

"Mẹ nó, quay đầu ta gặp Cố Đình tiểu tử kia, nhất định phải lẳng trì hấn!" Minh Ly trong miệng phát hạ ngoan thoại, lại nhìn sắc mặt của hấn, tựa hồ cũng không phải nói một chút mà thôi.

Lý Tuần biết, Cố Đình chính là cái kia trở về báo tin đệ tử. Bất quá, hấn mới mặc kệ Minh Ly muốn quả ai, hấn đã liên hệ với "Mèo con", để nó ở trên núi đi một vòng, phải tăng gấp bội cẩn thận.

Minh Ly ngoan thoại chưa tuyệt, cũng thả ra quý linh, lần này hấn liền càng ngày càng cẩn thận.

Quý linh thả ra về sau, hấn khoanh chân ngay tại chỗ, trên tay ấn quyết biến hóa, mấy chục cái phù lục diệt gia, ở trước ngực tạo ra một đoàn lục sắc nổi giận, phản chiếu nhân râu tóc đều bích, hiển nhiên đã xem Bích Hòa Lưu Oánh đại pháp thúc đẩy, muốn lấy bí pháp lục soát núi.

Không đợi thời gian quá dài, "Mèo con" cùng quý linh gần như đồng thời trở lại phản hồi, mục tiêu tìm được!

Lần này, quý linh tác dụng lớn hơn một chút, Minh Ly cùng quý linh khí cơ tương thông, đối với nó kinh lịch sự tình, giống như chính mắt thấy, tại phát hiện mục tiêu không lâu sau, liền bắn người lên, mắng một tiếng: "Đồ hỗn trướng!"

Hấn coi như đoạn chính gương mặt bởi vì nộ khí mà vụn vụn, phối hợp kia yếu ớt quý khí, xấu xí đến đáng sợ.

Mà lời hấn nói, tựa hồ muốn càng hồng hét một chút: "Lần này phiền toái, 'Bách Liễu Dao' cùng 'Minh Hoàng Kích' đều tới, còn có lưỡng cái theo hầu đệ tử, chúng ta không đấu lại bọn hấn!"

Bách Liễu Dao, Minh Hoàng Kích, cùng thuộc "Song đao tứ nhận" liệt kê, là Chu Câu Tông chiêu bài sát thủ. Tại Thông Huyền Giới rất nhiều không đầu công án bên trong, không biết có bao nhiêu là bọn hấn phạm vào!

Thực lực đương ở xa ba người phía trên, cùng Diêm phu nhân trưởng lão như vậy cấp nhân vật so sánh, cũng thua kém không đến đi đâu.

Chỉ cần hai người này ở đây, lần này Long Hoàn sơn chuyển đi, liền tương đương bại hơn phân nửa!

Mà Minh Ly phía dưới càng là để cho nhân uế oái: "Bọn hãn giống như có chút cảm ứng. . . Ta cũng nói không chính xác!"

Thoáng một cái, Lý Tuần cùng U Ngũ Tinh sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Đây không phải chuẩn hoặc không cho phép vấn đề, dưới tình hình như thế, bất kỳ cái gì một điểm nguy hiểm dấu hiệu đều đủ để trí mạng. Lúc này không thể chần chừ nữa, ba người liếc nhau, co căng liền đi.

Mới chạy ra mấy bước, Lý Tuần bỗng nghĩ tới điều gì, hãn một bên thông tri "Mèo con", trên tay lại làm vài cái động tác, tại có hạn thời gian bên trong, hãn đã xem chung quanh một chút khí cơ tiến hành cải biến, bộ dạng này, khí cơ phát động điều kiện cùng kết quả là hoàn toàn khác biệt.

Ba người nín thở hơi thở đến toàn thân lỗ chân lông, tại khe núi bên trong lượn quanh một vòng tròn, lại đi tới khoảng cách vừa mới cấm chế sở tại địa vài dặm nhất cái chỗ cao, ép xuống thân thể, cư cao lâm hạ nhìn lại.

Cũng chính là nửa nén hương công phu, cách đó không xa "Mèo con" truyền đến báo động, Lý Tuần có chút nghiêng đầu, hướng mười bảy mười tám trong ngoài trên sườn núi nhìn lại, lại chỉ thấy bên kia lá cây lay động, không thấy nửa cái bóng người.

Hãn thọc bên người U Ngũ Tinh, người này công lực tinh thuần, lại bên cạnh tu "U Hỏa chúc mục" chi thuật, có thể thấy rõ phương viên vài dặm nội hết thảy sinh cơ, chính là tốt nhất trinh sát nhân tuyển.

Bất quá thời gian chớp mắt, U Ngũ Tinh liền "Về đâm" tới, cho thấy bên kia

xác thực có mục tiêu xuất hiện.

Ba người càng ngày càng cẩn thận, ngay cả trò chuyện đều chuyển thành bí nói, thân thể càng là động cũng không dám động một cái.

"Bọn hăn cũng rất cẩn thận!"

"Chỉ sợ không phải đối với chúng ta, mà là đối Tam Hoàng Kiếm Tông. Sợ ném chuột vỡ bình, có thể lợi dụng một chút!"

"Bất quá sợ là không thể gạt được bọn hăn!"

"Vốn cũng không khả năng giấu diếm được, chỉ là tất cả mọi người sợ rước lấy Tam Hoàng Kiếm Tông nhúng tay, ai cũng không dám làm ra đại động tác. Đây đối với chúng ta càng có lợi hơn một chút!" Lý Tuần một bên nói, một bên đảo mắt dò xét hoàn cảnh chung quanh, đem cùng lấy được tình báo hơi chút so với, liền có kết quả.

Hăn khẽ mỉm cười nói: "Kia 'Cố phủ' chung quanh, đều là cấm chế trận quyết, trận quyết dường như cũng không lẫn nhau lệ thuộc. Dạng này, bọn hăn chơi hăn nhóm, chúng ta làm chuyện của chúng ta, có thể hay không đạt được trong đó bảo bối, đều xem chúng ta phá giải thuận lợi hay không, cùng Chu Câu Tông có quan hệ gì?"

Minh Ly nghe vậy vui mừng, sau này lặng lẽ cười nói: "Không tệ, so tài một chút ai tiến độ nhanh chính là, nhiều nhất cùng bọn hăn chơi một đoạn chơi trốn tìm. . . Nếu không, đều tại lão hổ cửa hang gọi, cũng sẽ không cần phân ai nhẹ ai nặng!"

Ba người đồng thời rầu rĩ cười một tiếng, cúi đầu, bắt đầu điều tức.

Lại qua như vậy một đoạn thời gian, phía dưới cấm chế chỗ, đột nhiên khí cơ đột biến, một tiếng thanh thúy được như là băng châu giao kích tiếng vang truyền ra, lập tức liền kêu đau một tiếng.

"Tốt! Bách Quỷ sư đệ, chiêu này xinh đẹp!'Hồn đoạn tiểu chu cầu' tư vị, những người này sợ thật đúng là không có hưởng qua đâu!"

Ba người lại là cười một tiếng, đằng sau lại phát sinh những chuyện gì, bọn hãn liền thật cũng không tiếp tục quan tâm.

"Trái, mười bảy thước, Bình Mạch Tam Pháp, thứ hai mươi hai loại biến hóa!"

"Trước, mười lăm thước, Thông Lạc Thủ, thứ bốn mươi bảy chủng biến hóa!"

"Tốt, dừng lại dừng nhúc nhích. . ." Lý Tuần thở dài ra một ngụm thở dài, chậm rãi đứng lên, xóa đi mồ hôi trên trán, lúc này mới tiến lên trước mấy bước, đi vào cùng U Ngũ Tinh vị trí song song, hát ra cây cỏ cùng với bên dưới đất mặt, tìm được trong dự đoán cấm văn khắc ngấn.

Hai bên Minh Ly cùng U Ngũ Tinh mặc dù còn không dám động, nhưng cũng đồng thời thở ra một hơi dài, gạt cấm văn khắc ngấn, đã nói lên Lý Tuần suy tính chính xác, đã dừng lại một ngày rưỡi tiến độ, rốt cục có thể đi tiếp nữa. Lúc này hai người mặc dù đã là sức cùng lực kiệt, tâm tình vẫn còn không tệ.

Lý Tuần lại quan sát một hồi lâu, mới làm ra thủ thế, để yên ổn phủ khí cơ hai người dừng tay.

Hai người như được đại xá, đồng thời thu tay, bị bọn hãn khống chế mười lăm đầu mẫu chốt khí cơ lập tức đã mất đi vị trí, tại nhân giác quan không thể bằng cấp độ, ong ong chấn động chéch đi.

Lý Tuần khước môi nhất câu, tại trước người hãn trong hư không, tựa hồ có một loạt vô hình dây đàn, tay hãn đàn tì bà múa năm ngón tay, cũng không có phí bao nhiêu lực, thể nội chân tức liền tự phát huy sái, càng gặp tinh thuần U Minh âm hòa phảng phất biến thành tí tách tí tách mưa nhỏ, từng giờ từng phút rơi xuống dưới, đem chéch đi khí cơ trở lại vị trí cũ.

Cảnh báo giải trừ! Lý Tuần đứng thẳng người, lại duỗi thân cái lưng mỗi, trên mặt nhin không được lộ ra tiểu dung.

Theo động tác của hãn, toàn thân hãn xương cốt khớp nối đều phát ra lít nha lít nhít nhẹ vang lên, một tia chân tức từ mỗi một cái khiếu huyết xử lộ ra đến, dung nhập vào Hoàng Đình chung quanh kia hoạt bát lưu động "Không đậy tối tăm vòng" bên trên, căng rứt bốc lên, trời quang mây tạnh.

Đây là U Minh khí tu luyện tới mới cấp độ biểu hiện, cùng Minh Tâm Kiếm Tông luyện khí thuật không giống, U Minh khí luyện tới trình độ nhất định, mặc dù cũng là lấy Hoàng Đình làm trung tâm quản lý chung thể nội khí cơ vãng lai, nhưng cũng không ngưng kết thành Hoàng Đình Kim Đan, mà là tại khiếu huyết chung quanh hình thành một vòng hoạt bát biến hóa, tinh mịn như dẹt "Vòng" .

Vòng bên trong hỗn độn mênh mông, như có như không. Lại tu đến chỗ sâu, âm hỏa nội liễm, tái sinh biến hóa, liền có thể chân chính tiêu dung hư không, nội tích thiên địa, cùng từ nơi sâu xa Cửu U chi vực lẫn nhau vãng lai, thấu không nhiếp khí, vô kiệt vô tận.

Bảy ngày đến, Lý Tuần tu vi tiến độ có thể xưng tiến triển cực nhanh, ở trong đó đương nhiên là có "U Huyền ảnh thân" công lao, hai đại U Huyền khô lồi ngày đêm phụng dưỡng nguyên khí, trợ hãn rèn luyện thân thể, tu vi muốn không tiến bộ cũng khó. Nhưng cũng không thể coi nhẹ mấy ngày nay ngày đêm vất vả, trầm tư suy nghĩ tác dụng.

Hồi Huyền Tông không hổ là đương thời thứ nhất cấm pháp đại phái, vị này phản bội chạy trốn đệ tử tại cấm chế trận quyết bên trên tu vi, cũng thực sự cao minh.

Bảy ngày đêm xuống tới, đào đi cùng Chu Câu Tông, Tam Hoàng Kiếm Tông chơi trốn tìm thời gian, Lý Tuần tập trung tinh thần đều dùng tại giải cấm, phá pháp phía trên.

Lo lắng hết lòng phía dưới, không những để hãn tại cấm chế trận quyết bên

trên kiến thức tăng nhiều, càng bởi vì hẳn đặc biệt "Do cấm văn mà đạo khí, bởi vì thôi diễn lấy phá quan" phương thức tu luyện, những này kiến thức tiến bộ, đều không đánh một điểm chiết khấu phản hồi đến hẳn tự thân tu vi phía trên.

Đây quả thực chẳng khác nào là cùng nhất cường địch sinh tử ác chiến bảy ngày đêm, mệt mỏi là mệt mỏi, nhưng từ trong đó đoạt được thể ngộ chỗ tốt, cũng không thể đo lường.

Lấy tinh thuần nội tu vi căn cơ, lấy đặc biệt cấm văn thuật tính toán vì thủ đoạn, lại lấy "U Huyền ảnh thân" hùng hậu nguyên khí làm hậu thuẫn, rất nhiều điều kiện tề tụ, Lý Tuần tiến triển cực nhanh tinh tiến, cũng liền hợp tình hợp lí.

Minh Ly lúc này tiến tới góp mặt, đưa cho Lý Tuần một bình đan dịch.

Lý Tuần cũng không khách khí, lấy tới uống một hơi cạn sạch, đan dịch vào cổ họng, cảm giác mát rượi liền khiến cho hẳn mừng rỡ. Hẳn hưởng xa xa trên sườn núi nhìn qua hai lần, cười hỏi: "Bên kia tiến độ như thế nào?"

Minh Ly hướng hẳn giơ ngón tay cái lên, trên mặt lại hiện ra một tia nhe răng cười: "Kém xa đâu! Tối thiểu so chúng ta chậm mười dặm địa."

U Ngũ Tinh dùng "U Hỏa chúc mục" chính xác trắc một chút, nhẹ gật đầu: "Bọn hẳn từ hai ngày trước liền đậu ở chỗ đó. .. Bất quá, Bách Quý sư đệ, hiện tại còn không thể suy đoán ra 'Cổ phủ' vị trí sao?"

Lý Tuần nhún nhún vai: "Ta chỉ có thể xác nhận 'Cổ phủ' ngay tại cái này sơn chủ phong phía dưới, xác định vị trí còn muốn thời gian, dựa theo dưới mắt tiến độ, chí ít còn muốn hai mươi cái canh giờ."

"Hai mươi cái canh giờ?" Minh Ly trên mặt lục khí lóe lên, lại nhìn một chút bầu trời, "Vậy chúng ta ứng biến thời gian liền quá ít, Tam Hoàng Kiếm Tông đám kia tạp toái có thể chờ không nổi!"

Tam Hoàng Kiếm Tông là sáu ngày trước phát hiện Long Hoàn sơn bên trên

dị trạng, Lý Tuần ba người vẫn luôn tại Tam Hoàng Kiếm Tông giám sát phía dưới, bọn hắn cùng Chu Câu Tông đấu pháp, tự nhiên cũng không gạt được đi. Tìm hiểu nguồn gốc, Chu Câu Tông hành tích cũng lộ rõ.

Bất quá, Tam Hoàng Kiếm Tông thái độ lại là phi thường mập mờ, bọn hắn chỉ là tại Long Hoàn sơn lân cận tuần sát, thời thời khắc khắc duy trì uy áp, đối trên núi tranh đấu làm như không thấy, ngư ông đắc lợi ý đồ tương đương rõ ràng.

"Vậy cũng không có cách nào!" Lý Tuần cúi đầu, lại bắt đầu suy tính cấm chế diễn hóa, trên miệng từ tốn nói một câu, "Nói không chừng bọn hắn đã sớm đến làm giống như chúng ta chuyện. . . Cấm chế này an bài lúc trước còn tốt, nhưng bây giờ do chúng ta bắt đầu, liền không thể gạt được người hữu tâm!"

Minh Ly cùng U Ngũ Tinh hai mặt nhìn nhau, không tệ, bọn hắn làm sao không nghĩ tới điểm này?

Luận nhân tài, Tam Hoàng Kiếm Tông lại cái nào so U Hồn Phệ Ảnh Tông hoặc là Chu Câu Tông kém? Lần này, tình huống phức tạp hơn!

Liền tại hai người bọn họ có chút hoảng hốt trống rỗng bên trong, Lý Tuần trên thân cũng là chấn động, hắn thoáng chốc dừng tay lại bên trên tất cả động tác, cả người như hóa thạch định lại ở đó.

Minh Ly hai người lập tức phát hiện hắn không thích hợp, kinh hãi phía dưới, đồng thời xông về phía trước.

"Làm sao. . ."

Minh Ly vừa mới mở miệng, liền bị Lý Tuần dùng nhất cái rất gấp gáp thủ thế đánh gãy.

Lý Tuần hiện tại đỉnh đầu trán tất cả đều là mồ hôi, tròng mắt còn tại trong lúc vô tình cấp tốc chuyển động, hiển nhiên trong đầu mười phần căng thẳng, bộ

dáng này thấy Minh Ly hai người so với hãn càng khẩn trương.

Nhất định có cái gì quan trọng sự tình phát sinh!

Loại này căng cứng bầu không khí kéo dài hơn mười hơi thở thời gian, hai người mới rốt cục nghe được Lý Tuần chậm rãi bật hơi âm thanh.

Này khí tức miên miên mật mật, liên tục không dứt, vậy mà nôn gằn một nén nhang công phu mới đến cuối cùng. Cũng tận đến giờ phút này, Lý Tuần mới ngẩng đầu lên, nhìn xem hai người, há miệng nhân tiện nói: "Ta biết 'Cổ phủ' ở nơi nào!"

Minh Ly hai người ngây ra như phỗng.

Sự tình biến hóa tốc độ vượt qua dự liệu của tất cả mọi người.

Tam Hoàng Kiếm Tông quả nhiên biết "Cổ phủ" sự tình, đồng thời bí mật phái ra nhân thủ tại khác một bên tiến hành phá giải, có lẽ là chiếm địa chủ chi lợi nguyên nhân, tốc độ của bọn hãn so Lý Tuần phải nhanh hơn một tuyến, mặc dù muộn một ngày, tiến độ lại chỉ ở Lý Tuần trước sau trên chân.

Ngay tại Lý Tuần vừa mới phá giải rơi nhất cái quan khiếu thời điểm, Tam Hoàng Kiếm Tông bên kia cũng lấy được đột phá, nhưng là tất cả mọi người không nghĩ tới, tại "Cổ phủ" chung quanh bày ra cấm chế ở giữa, lại vẫn tồn tại một tia bí ẩn đến cực điểm liên hệ.

Hai phe tuần tự phá giải rơi lưỡng cái quan khiếu, vừa lúc ám hợp trong đó cơ quan. Lập tức, tại ngọn núi chỗ sâu, mấy vạn đầu khí cơ trong nháy mắt biến động, dính dấp cấm chế biến hóa, trong nháy mắt không ngờ sinh thành mới cấm chế, nhưng là cứ như vậy, "Cổ phủ" vị trí, cũng liền tại biến động thời điểm, lộ ra một chút manh mối.

Lý Tuần thoáng làm ra giải thích, nhưng không có nói có thể tại mấy vạn đầu khí cơ biến động bên trong, tìm ra kia một chút xíu dị dạng, đồng thời tại cái này

phân loạn đầu mỗi bên trong, cấp tốc tính toán, cho đến thoi diễn xuất chính xác kết quả, lại cần như thế nào sức tính toán cùng vận khí!

Đây là một lần gần như tiêu hao thoi diễn, đến mức hiện tại Lý Tuần tứ chi như nhũn ra, ngay cả đứng lập đều rất khó khăn.

Hắn cũng không miễn cưỡng mình, dứt khoát đặt mông ngồi dưới đất, vỗ vỗ mặt đất, hỏi một câu: "Biết độn thổ sao?"

Minh Ly hai người đều nhẹ gật đầu, theo hành động lần này tiến vào thời kỳ mấu chốt, Lý Tuần tại trong ba người tác dụng càng ngày càng rõ ràng, lại thêm Minh Hỏa Diêm La trao quyền, hiện tại Lý Tuần tại trong ba người đã mờ mờ ảo ảo có một cái đầu lĩnh bộ dáng.

"Vậy là tốt rồi, 'Cổ phủ' dưới đất hẹn bảy mươi trượng, cách chúng ta nơi này, thẳng tắp khoảng cách bất quá một dặm nửa." Hắn một bên nói, một bên tiện tay trên mặt đất vẽ lên mấy đạo lộ tuyến: "Biết 'Cổ phủ' chỗ, cấm chế liền dễ làm, chúng ta bây giờ xuống dưới sao?"

"Đương nhiên!" Minh Ly cười đắc ý, thập phần hưng phấn, bất quá hắn rất nhanh lại hỏi: "Kia hai bên lại như thế nào?"

Lý Tuần mỉm cười, trên mặt nhan sắc rốt cục chuyển tốt chút: "Nếu như bọn hắn cũng có thể tìm được, lần này coi như thất bại, ta cũng tâm phục khẩu phục!"

Chuyện kể tiếp tiến hành được phi thường thuận lợi, chỉ dùng gần nửa canh giờ thời gian, ba người liền đột phá cấm chế dày đặc, đi vào "Cổ phủ" bên trong, quá trình thông thuận đến làm cho nhân giật mình.

Nơi này nói là "Cổ phủ", kỳ thật cũng chính là cái không lớn thạch thất, nó hoàn toàn ở ngọn núi nội bộ đục khai, toàn thân bịt kín, vền vền mở vài cái miệng thông gió, vận dụng dẫn động sức gió trận quyết đến không khí mát mẻ, tới lui đều muốn lấy thổ độn mới có thể.

Nó dài rộng bất quá năm bước, càng giống là nhất cái lao tù.

Trong phòng do mình châu chiếu sáng, nhìn một cái, trống rỗng, chỉ đặt vào nhất cái tinh tọa bồ đoàn, còn bày ra được cong vẹo.

"Bảo bối đâu?" Minh Ly không thể tin được hẳn vất vả một tháng, lại là loại kết quả này, mắt thấy đã có bảo bối dấu hiệu.

Lý Tuần lại cười cười, đi qua một cước đem bồ đoàn hất ra, cúi đầu nhìn một chút, lúc này mới ngồi xổm người xuống đi, dùng ngón tay trên mặt đất gõ mấy lần, chỉ nghe "Được" một tiếng vang, chặt chẽ không có khe hở mặt đất đột nhiên mở nhất cái hình vuông hắc động, bảo bối liền tại bên trong!

Bên trong có lưỡng cái vển vển lớn chừng bàn tay đồng luân, còn có một tôn anh nhi đầu lâu lớn nhỏ tuyết trắng tiểu đỉnh, một quyển sách nhỏ.

Kia đối đồng luân trái ngược với một kiện Phật tông pháp khí, trung tâm chạm rỗng, bên trong cũng không biết dùng cái gì thủ pháp, khảm vào một đôi như hạt đậu nành hạt châu, hơi nhoáng một cái, liền phát ra đình đình tiếng vang. Tiểu đỉnh thì điêu họa tinh gây nên, bên trên có dị thú chi hình, chất liệu cũng rất hiếm thấy.

Mà quyển kia sách, thì tương đối phổ thông một chút, chỉ là cái kia Hồi Huyền Tông phản nghịch tại trong lúc rảnh rỗi lúc, viết xuống một chút tu luyện tâm đắc, còn có cảm nghĩ loại hình.

Liên lụy đến tâm pháp khác biệt, ba người cùng xem thiên thư cũng không có gì khác biệt.

Tại trước khi tới đây, Minh Ly từng đối chuyện năm đó phát trải qua đã làm một ít bài tập. Mặc dù vấn đề này từ đầu đến cuối, đều bị Hồi Huyền Tông che được chặt chẽ, nhưng kết hợp một chút tin đồn, còn có kiến thức của mình, Minh Ly vẫn là đoán được một điểm.

"Luân tử ta là không biết, bất quá đỉnh kia hẳn là 'Ngọc Dịch Hoàn Chân Đỉnh' đi! Có thể khử trừ trong dược vật hết thủy dị chất, cũng tăng thêm tinh luyện, là cái luyện đan bảo bối.

"Ha ha, không có cái đồ chơi này, Hồi Huyền Tông thành dược, tối thiểu hạ xuống một cái cấp bậc. . . Ai, chuyện gì xảy ra?"

Đây là một lần đột nhiên xuất hiện chấn động mạnh, toàn bộ thạch thất cũng bắt đầu lay động, liền tại Minh Ly kinh sợ hỏi rõ chưa tiêu thời điểm, lại là "Oanh" một tiếng vang, cái này thạch thất đỉnh chớp, trong nháy mắt mở không biết nhiều ít đường may khe hở, đất đá rơi xuống, gần ba người khắp cả mặt mũi.

"Là Tam Hoàng Kiếm Tông! Bọn hắn ngay tại cường ép phá giải cấm chế!" Lý Tuần đối với phía trên cử động tương đối rõ ràng, nơi này cũng chỉ có Tam Hoàng kiếm Tông tài có thể như thế đại động tác.

Sắc mặt hẳn rất là ngưng trọng, nơi này dù sao cũng là Tam Hoàng Kiếm Tông địa bàn, nếu như không để ý mặt mũi, ba người bọn hắn là rõ ràng phải thua thiệt.

"Hướng phía dưới đi!" Lý Tuần rất nhanh thâm sát tỏ tình thế, dẫu lương cái còn đang suy nghĩ như thế nào phá vòng vây đồng bạn, thi triển thổ độn chi pháp, hướng về ngọn núi chỗ sâu dời đi.

Cuồng bạo xung kích, đã dẫn phát cấm chế toàn lực phản chế, nhưng Tam Hoàng Kiếm Tông có đầy đủ vốn liếng oanh đổ nó.

Cấm chế bóp méo thiên địa nguyên khí vận hành bình thường, dự thiết lập tại ngọn núi nội bộ mấy vạn đầu khí cơ, bắt đầu kịch liệt chấn động, tiện thể đem chung quanh trong phạm vi nhất định khí quyển toàn bộ đảo loạn, mà những này cũng che giấu ba người thổ độn rời đi một chút biểu chinh.

"Mẹ nó, thật mẹ hắn quá thuận!" Minh Ly liên tiếp tuôn ra nói tục, đến phát tiết trong lòng khoái ý.

Không ai từng nghĩ tới, vấn đề này lại là như thế cái kết cục, lúc trước suy nghĩ ác chiến liên tràng loại hình, căn bản ngay cả cái bóng cũng không thấy! Dễ dàng liền để bọn hãn phá vây đến Long Hoàn sơn ngoại khu vực, xuất ra thiên địa nguyên khí phân loạn phạm vi.

Tại loại này tương đối bình tĩnh hoàn cảnh hạ, thổ động sinh ra nguyên khí ba động, vẫn là quá chói mắt chút. Ba người thu thập xong chiến lợi phẩm, cẩn thận từng li từng tí thu dọn pháp, ló đầu ra đi.

Nơi đây là Xích Thành sơn dư mạch, vẫn là sơn lâm dày đặc, chợt nhìn đi, mười phần thanh u, ba người cùng nhau yên tâm, phá đất mà lên, quay đầu nhìn nhìn lại ngoài mấy chục dặm — Long Hoàn sơn bên trên, chính liên tiếp tuôn ra kiếm khí cường quang, cho dù ở ban ngày cũng có thể thấy rõ ràng.

Ba người đều là cười ha ha một tiếng, xoay người lại, đang muốn tiến lên, thân thể đột nhiên đồng thời cứng đờ.

"Rất đặc ý a! Tam vị, làm sao không cười?"

Hơn mười bước ngoại, vị kia khá kiêu căng Lạc Ngọc Cơ đại tiểu thư, có chút ngẩng lên cái cằm, liếc xéo lấy Lý Tuần bọn hãn, ở sau lưng nàng, bảy tám cái Tam Hoàng Kiếm Tông đệ tử xếp thành một hàng, thanh thế có chút to lớn.

Nhưng là càng hồng bét không ở nơi đó.

Trên bầu trời, lúc trước đã gặp Hồ Bất Ly nhẹ phẩy trường sam, vung đi vốn không tồn tại tro bụi, hương bọn hãn gật đầu mỉm cười; ở bên cạnh hãn, còn có một vị diện mục thô hào, phái đoàn cũng có chút cao minh đại hán, sau lưng công một thanh chùy bốn ngón tay rộng to lớn trường kiếm, chính lạng lẽ nhìn tới.

Chỉ nhìn hãn có thể cùng Hồ Bất Ly bình khởi bình tọa vị trí, liền biết là một vị tuyệt không kém Hồ Bất Ly cao thủ!

Minh Ly không biết là thờ dài hay là thanh âm rên rĩ càng xác nhận điểm này:
" 'Long Thủ Cuồng Khách' Mẫn Nhị Sơn!"

Lý Tuần trên mặt có chút run rẩy, mặc dù Tam Hoàng Kiếm Tông "Nhất hoàng nhị quân ngũ vương hầu" loại này cao thủ nhất cái cũng không đến, nhưng thanh danh gần như chỉ ở bọn hãn phía dưới "Bát cuồng sĩ" có thể đến lưỡng cái, đã rất để mắt bọn hãn.

Nhưng mà, càng khiến người ta ấn ức chính là, cho tới bây giờ, hãn vẫn không rõ Tam Hoàng Kiếm Tông là thế nào đuổi kịp bọn hãn! Chẳng lẽ Long Hoàn sơn thượng thanh thế thật lớn phá cấm tiến hành, tất cả đều là diễn trò hay sao?

Hãn ánh mắt đảo qua Lạc Ngọc Cơ hết sức đặc ý gương mặt, trong lòng hơi động, xoay chuyển ánh mắt, vừa thấy được nàng bên người một người trên tay, bưng lấy nhất cái tiểu xảo bát ngọc. Cái này bát ngọc, hảo quen mặt. . .

"Thấu Âm Sa!" Lý Tuần bỗng nhiên nhắm mắt lại, trở lại mở ra, không cần lại nghĩ, hãn đã hiểu! Có lẽ đây chính là báo ứng đi.

Tại hãn dùng Thấu Âm Sa đối phó Hà Mộ Lan, đối phó lưỡng tán nhân thời điểm, có thể từng nghĩ tới, sau này sẽ có người cầm nó tới đối phó mình?

Có đáp án, lại đẩy ngược trở về, là lại dễ dàng cực kỳ.

Chỉ hơi chút dùng thần, hãn liền có điều phát hiện, "Thấu Âm Sa" cái này dáng như bụi đồ chơi nhỏ, còn vừa vụn hảo dính tại Minh Ly vạt áo bên trên đâu!

"Tam Hoàng Kiếm Tông thật là bỏ tiền vốn đâu! Cái này Thấu Âm Sa dùng, thế nhưng là bại gia cực kỳ!" Lý Tuần giống như đùa cợt lại như tự giễu nói một câu, tiếp lấy phút chốc đưa tay, tại Minh Ly vạt áo bên trên phát một cái, nhặt lên vật nhỏ này, hơi chút ra sức, liền bóp vỡ nát.

Ở đây trên mặt tất cả mọi người cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh dị, bọn hăn giật mình lý do mặc dù không hoàn toàn giống nhau, nhưng lại có nhất cái điểm giống nhau — cái này Bách Quỷ đầu óc xoay chuyển thật nhanh!

Lạc Ngọc Cơ tại giật mình đằng sau, cười đến càng là vui vẻ: "Không cần cái này, lại có thể nào biết các người đang giở trò quỷ gì? Hừ, còn nói bắt Huyết Vãn, nhưng thật ra là thâm phần quật mộ mới đúng!"

Nhìn nàng bộ dáng, nói không chừng cái này phá sản chủ ý chính là nàng nghĩ ra được, Lý Tuần đem đối nàng đánh giá thoáng đề lên một chút.

Nhất cái có thể bỏ tiền vốn, lại chịu động não nữ nhân, cẩn thận một chút luôn luôn không sai! Cũng ở thời điểm này, trong đầu hăn đem chung quanh tình thế ước định hoàn tất.

Hăn vài không thể xem xét lờm Minh Ly hai người một chút — hai người này ngày thường nhìn cũng rất tinh minh, lúc này có thể hay không cùng hăn cân đối nhất trí đâu? Ý nghĩ này ở trong đầu hăn chợt lóe lên.

Mà hiện thực cũng không cho phép hăn suy nghĩ tiếp nhiều như vậy, hăn hướng về phía Lạc Ngọc Cơ cười một tiếng, ánh mắt lại dời về phía trên bầu trời hai vị cao thủ.

Liền tại ánh mắt chệch đi một sát na, Lý Tuần thân hình mãnh liệt bắn mà xuất, đi lại là cùng ánh mắt hoàn toàn phương hướng ngược nhau — Lạc Ngọc Cơ!

Đây là không có nửa điểm giữ lại bộc phát, mặc dù tốc độ cũng không phải là sở trường của hăn, nhưng hơn mười bước khoảng cách, vẫn là nhất xúc nhi kỷ!

Rất khó tưởng tượng, tại loại này mấy thành cá trong chậu tình trạng hạ, hăn còn dám đi lôi đình một kích, cơ hồ tất cả mọi người run lên.

Ngay tại cái này khê giật mình ở giữa, Lý Tuần đã áp sát vào Lạc Ngọc Cơ

trước người ba thước chi địa, kia tuyết trắng cổ, đã có thể đụng tay đến, Lạc Ngọc Cơ kinh sợ giật mình tại đồng trong mắt định hình.

Nhưng mà, "Cơ hồ" cũng vèn vện "Cơ hồ" mà thôi, dù sao vẫn là có nhân không có sợ run, mà lại bết bát nhất chính là, người này ngay tại Lạc Ngọc Cơ bên người!

Một cây thô thô ngăn ngủi, hơi có chút vụng về ngón tay, ngay tại Lý Tuần đầu ngón tay muốn dính vào Lạc Ngọc Cơ làn da sát na, hoành không xuất thế, đoan đoan chính chính đình tại nơi đó.

Bởi vì Lý Tuần tốc độ quá nhanh, muốn ngừng không kịp, ngược lại tốt giống như là chính hấn đụng vào giống như.

Lý Tuần đầu ngón tay cách Lạc Ngọc Cơ còn có nửa phần, nhưng này căn nguyên to ngăn ngón tay, cũng đã chính trúng trái tim của hấn, liền tại tiếp xúc một sát na, sắc bén vô cùng kiếm khí bắn ra, lúc trước tâm thẳng quán phía sau lưng, sau lưng hấn, kiếm khí thôi phát huyết vụ phun ra chừng bảy tám bước xa!

Người sáng suốt đều biết, cái này Bách Quỷ trái tim sợ là vỡ thành bột phấn trạng!

Lý Tuần mở to hai mắt, trong cổ họng "Ách" một tiếng, chính là khí huyết phản nghịch, chỗ xung yếu khẩu mà xuất.

Xuất thủ người kia như thế nào cho phép hấn phun máu dơ bẩn Lạc Ngọc Cơ mặt, thế là hừ nhẹ một tiếng, thân hình từ Lạc Ngọc Cơ sau lưng dờn xuất, tay áo vẩy một cái, liền phật lên Lý Tuần mặt.

"Đông Dương Sơn Nhân!" Minh Ly chỉ cảm thấy miệng đầy phát khổ, "Bát cuồng sĩ đã đến thứ ba, Bách Quỷ lại ngây ngốc đi chịu chết. . . Lần này thật xong!"

Minh Ly ở một bên ủ rũ, mà Đông Dương Sơn Nhân bên này, nhưng lại là

một phen khác tư vị. Hắn tay áo phật bên trên Lý Tuần mặt, tiếp xúc đến đồ vật, lại là hảo hảo cổ quái, lấy hắn mấy trăm năm kinh nghiệm đến xem, cái này không phải cái gì đầu lâu, rõ ràng chính là một cái tay!

Trên đầu dài tay? Mặc cho Đông Dương Sơn Nhân kinh nghiệm như thế nào phong phú, lúc này cũng không nhịn được sửng sốt, đúng lúc này, tay áo phía dưới, liên tục ba mươi sáu sóng chân tức xung kích âm âm mà lên, cái này xung kích đến thật nhanh! Ba mươi sáu sóng cơ hồ hợp thành một cỗ, nhưng mà mỗi một đợt cũng đều sinh ra biến hoá khác, cấp độ rõ ràng.

Đông Dương Sơn Nhân nhất cái không sẵn sàng, bị cái này cực điểm tinh vi kinh đạo xông lên, tay áo bên trên đã bị xé rách nhất cái dài khe hở.

Mà khi hắn lại nghĩ phát lực lúc, một đạo hư miếu sâu u tiềm kinh đã đặt ở bộ ngực hắn xử, có chút phun một cái. Đây chính là hắn lực cũ đã tuyệt, lực mới chưa sinh trống rỗng, chưởng lực không mạnh, lại là âm hiểm tới cực điểm.

Chưởng lực dù chưa đánh vỡ hắn hộ thể chân tức, nhưng lại tại vừa chạm vào thời điểm, khẽ động trong cơ thể hắn đã bất ổn khí cơ, phương gấp lại lỏng.

Đông Dương Sơn Nhân vội vã vận khí hộ thể, nhưng không ngờ có này biến hóa, như cùng ở tại cao tốc tiến lên dưới bánh xe, thả nhất cái nho nhỏ cục đá, nhất cái mất cân bằng, chân tức mất khống chế, liên tương đương cho mình nhất bàn tay, khiến cho hắn hừ nhẹ một tiếng, thân hình không khỏi cứng lại.

Liền tại tình hình này hạ, đã bị phán định vì "Trái tim vỡ vụn" Lý Tuần, cười một tiếng dài, thân hình lại chuyển, tại tất cả mọi người không dám tin ánh mắt hạ, nhẹ nhõm vây quanh Lạc Ngọc Cơ sau lưng, tại nàng hoảng sợ thất thố trong tiếng kêu sợ hãi, liên tục hơn mười chưởng, nhẹ nhàng khắc ở nàng trên lưng trắng.

Tại hắn xuất chưởng thời gian bên trong, Lạc Ngọc Cơ trên thân không biết sáng lên nhiều ít đạo ánh sáng dị mang, nhưng ở Lý Tuần kì lạ chưởng lực phía dưới, lại một điểm phòng bị hiệu dụng cũng không được, nàng tiếng kêu chưa

tuyệt, thân thể đã mềm mềm tê liệt ngã xuống, vừa vịn rơi vào Lý Tuần trong ngực.

Toàn trường chi nhân, ngây ra như phỗng.

Dáng người mập lùn, bề ngoài xấu xí Đông Dương Sơn Nhân, có lẽ là tất cả mọi người ở đây bên trong, nhất có bản thân trải nghiệm nhất cái, hãn mặt béo run rẩy, nhìn chăm chăm Lý Tuần có chút khuôn mặt tái nhợt, nửa ngày mới có hơi cà lăm mà hỏi thăm: "Người. . . Người đến tột cùng có mấy cái tay?"

Dừng một chút, hãn cũng phát hiện lời này quá không hiểu thấu, lại đổi thành: "Người như thế nào sống sót?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Kết Thù

Chương 06: Kết thù

Lý Tuần cánh tay siết chặt lấy, giữ lấy Lạc Ngọc Cơ trắng nõn cái cổ, để nàng toàn bộ lực lượng trắng đều dán chính mình.

Nữ tu hơi ấm da thịt tràn đầy khác phái sức hấp dẫn, chỉ là hiện tại, Lý Tuần nhưng bây giờ không có phẩm vị tâm tình.

Hắn nửa thật nửa giả phun ra một ngụm máu tươi ra, Lạc Ngọc Cơ trên quần áo cuối cùng miễn bất quá bị ô vận mệnh.

Lý Tuần có thể nghe được, hô hấp của nàng nặng rất nhiều, hiển nhiên tâm tình của nàng phi thường hồng bét.

Đối mặt Đông Dương Sơn Nhân tra hỏi, hắn nhếch miệng, làm ra một bộ "Lười nhác đáp người" tư thái, mà sự thực là hắn căn bản không có cách nào nói!

Chẳng lẽ hắn cần hỏi đáp nói, lão tử dùng "Bất động tà tâm" công phu ngăn lại thấu ngực một kích, lại dùng U Huyền khô lồi để người xấu mặt sao?

Kiểm khí xung kích, còn có phân tâm sử dụng lưỡng cái U Huyền khô lồi tạo thành phản phệ, để thân thể của hắn hiện trạng có chút vấn đề, nhờ có có lưỡng cái khô lồi phụng dưỡng trở về dồi dào nguyên khí, mới khiến cho hắn còn có thể thần hoàn khí túc đứng ở chỗ này.

Lúc này, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người hắn, Bích Tiêu Khách, Long Thủ Cuồng Khách, Đông Dương Sơn Nhân, cái này "Bát cuồng sĩ"

chi tam ánh mắt nhìn hần, so trên đời bất luận một cái nào binh khí đều muốn sắc bén gấp trăm lần!

Có một hai cái đứng tại Lý Tuần bên người đệ tử, nghĩ chuyển qua phía sau hần, nhưng lại bị Hồ Bất Ly dùng ánh mắt ngăn lại.

"Đó là cái sáng suốt quyết định, Hồ huynh!"

Lý Tuần hiển nhiên có chút lớn lời không biết thẹn, nếu như dựa theo Nhân Gian giới tuổi tác bối phận, Hồ Bất Ly đoán chừng có thể làm tổ tông của hần, nhưng bây giờ lấy Lý Tuần biểu hiện ra thực lực, còn có trên tay hần thẻ đánh bạc, hần hoàn toàn có tư cách cùng Hồ Bất Ly bình khởi bình tọa.

Siết chặt lấy, giữ lấy Lạc Ngọc Cơ cái cổ cánh tay không hề động, nhưng là bàn tay của hần lại giơ lên, dùng ngón tay cái nhẹ nhàng cọ xát Lạc Ngọc Cơ khuôn mặt, cảm thụ được nàng trơn nhẵn da thịt, cũng truyền đạt ra một chút dấu hiệu không may.

Lý Tuần không khí chung quanh bỗng nhiên động lại.

Nếu như hần cùng Lạc Ngọc Cơ khoảng cách hơi hơi lớn thượng một chút như vậy, hần nhất định sẽ bị Hồ Bất Ly đám người lảng không kiếm khí sống sờ sờ đánh thành mảnh vỡ!

Gặp phải tình huống như thế này, Lý Tuần trên mặt lại tất cả đều là chẳng hề để ý thần thái, hần là lần đầu tiên dùng loại thái độ này đối đãi cường giả, tựa như là đi tại bên bờ vực, đã nguy hiểm, lại có một loại khó nói lên lời kích thích. Cảm giác này, cũng không tệ lắm!

Hần giơ lên một cái tay khác, năm ngón tay xò ra, không mang theo bất luận cảm tình gì, hướng lên bầu trời trên đất chúng nhân nói: "Cho các người năm hơi thời gian cân nhắc, hoặc là để nàng chết, hoặc là để nàng cùng chúng ta chết!"

Hần không có nói rõ ràng, muốn Hồ Bất Ly bọn người cân nhắc cái gì, cũng

chính là bởi vì dạng này, mới có thể khiến những người này tư duy hỗn loạn, cũng mới có thể khiến cho hãn nắm vững càng nhiều quyền chủ động.

Những người này chỉ cần minh bạch, muốn bảo trụ Lạc Ngọc Cơ mệnh, nhất định phải làm một chút để hãn hài lòng sự tình ra!

Sau đó, hãn liền bắt đầu tính toán, từ khê đếm đến năm, không nhanh cũng không chậm, nhưng ngay tại cái này bùa đòi mạng tiếng vang bên trong, trên thực lực chiếm hữu ưu thế tuyệt đối tam vị cuồng sĩ, cúi đầu.

"Thối lui!" Hồ Bất Ly một bên chào hỏi các đệ tử lui ra, một bên cũng hướng nơi xa thối lui. Hãn như thế khê động, những người khác cũng muốn đuổi theo.

Long Thủ Cuồng Khách còn tốt chút, chỉ là lạnh lùng quét Lý Tuần một chút, hướng về sau nhẹ nhàng di chuyển; mà Đông Dương Sơn Nhân mặt béo bên trên, lại là mê hoặc cùng khuấy nhục xen lẫn tại nhất khối, lại bịt kín một tầng sát khí lạnh lẽo, hãn gắt gao nhìn chăm chăm Lý Tuần, dưới chân chưa từng xê dịch nửa bước.

Lý Tuần mỉm cười, hướng về phía trước nghiêng một chút thân thể, dạng này, đầu của hãn liền tự nhiên đặt tại Lạc Ngọc Cơ trên bờ vai, mặt của hãn cũng liền dán Lạc Ngọc Cơ mặt, có thể cảm giác được, ở trong nháy mắt này, đối phương da thịt nhiệt độ đầu tiên là nóng hổi, sau đó liền một mảnh lạnh buốt.

Không cần lên tiếng, đây chính là tốt nhất uy hiếp.

Đông Dương Sơn Nhân cắn răng lui trở về, Lý Tuần cũng ngồi thẳng lên, bất quá, tại hãn động đậy thời điểm, hãn cảm giác được Lạc Ngọc Cơ liều mạng bị lệch con mắt, hướng hãn bên này quăng tới hung ác thoáng nhìn. Đương nhiên, đối điểm này, Lý Tuần cũng không để ở trong lòng.

Hãn siết chặt lấy, giữ lấy Lạc Ngọc Cơ, hướng phía sau chậm rãi lui bước, lúc này liền nhìn ra Minh Ly cùng U Ngũ Tinh phản ứng, bọn hãn không hổ là bị mang theo tông môn thế gia vọng tộc đệ tử ưu tú, đối loại này trời người làm vật

thế chấp, tiến hành áp chế kiều đoạn, ứng phó được thật sự là thuận thực vô cùng.

Sớm tại Lý Tuần đem Lạc Ngọc Cơ chế trụ thời điểm, bọn hắn liền bắt đầu cẩn thận từng li từng tí di động, thừa dịp đối phương sợ ném chuột vỡ bình thời điểm, đem vị trí chuyển qua Lý Tuần phía sau — nơi này có thể lấy Lý Tuần vì tấm mộc, cũng có thể hữu hiệu đào mệnh!

Bọn hắn cũng không biết, chính là bởi vì loại này thông minh cử động, để Lý Tuần loại bỏ "Vứt bỏ" hai người ý nghĩ.

Lý Tuần tuyệt sẽ không cho rằng có Lạc Ngọc Cơ làm vật thế chấp, liền có thể bình yên thoát thân, nơi này dù sao cũng là Tam Hoàng Kiếm Tông địa bàn, cho dù hắn có hai tấm vô cùng cường đại át chủ bài, nhưng nếu mang theo lưỡng cái vướng víu, là tuyệt không có khả năng chạy đi, mà bây giờ tự nhiên lại có khác nhau.

Không cần hắn hao tâm tổn trí, ba người duy trì nhất trí bước đi, thời gian dần qua cùng Tam Hoàng Kiếm Tông nhân mã kéo dài khoảng cách. Nhưng lại không thể cách quá xa, nếu không sẽ gây nên đối phương tổ chất thần kinh thức công kích.

Tại song phương cách tiếp cận khoảng cách ba dặm lúc, Lý Tuần ba người đã lui vào một mảnh trong rừng, tách rời ra tầm mắt của đối phương, hắn lúc này mới ngừng lại, chuẩn bị xuống một bước đàm phán.

Tại hắn muốn mở miệng nói chuyện thời điểm, một đạo gần như hoang đường ánh sáng lóe lên trong đầu của hắn, đây là nhất cái gần như mất khống chế cuồng tưởng, cái này phát sinh xúc động thoát ly lý trí của hắn, ở trong nháy mắt này ở giữa khống chế hắn tư duy, khiến cho hắn không chần chờ chút nào, gọi ra hắn vương bài.

Vương bài chỉ tới kịp duỗi ra một cánh tay, sau đó liền văng khắp nơi hoa lửa, còn có một chùm nổ tung huyết vụ, trong đó trộn lẫn lấy mấy giọt màu xám

bạc chất lỏng.

Cùng lúc đó, thậm chí sớm hơn một chút, sau lưng Lý Tuần thận trọng từng bước Minh Ly hai người, một tiếng không hừ, xoay người bộc ngược lại, tràng diện kia tuyệt không hòa bạo, lại là quỷ dị làm cho người khác phát lạnh.

Lý Tuần rên lên một tiếng thê thảm, thân thể không tự chủ được hướng về phía trước ngã xuống.

Lúc này, hãn bản năng nghĩ kẹp chặt trên người con tin, nhưng toàn thân cơ bắp lại đều không nghe sai khiến, phảng phất đều chết cứng, toàn bộ thân thể đều đã hóa đá, hãn thậm chí không cách nào nghĩ rõ ràng, cuối cùng là hồng bét hiện thực vẫn là nhất cái buồn cười ảo giác.

Nhưng mà đáng được ăn mừng chính là, tại hãn sát bên mặt đất một nháy mắt, tất cả cảm giác cùng lực khống chế cũng đều trở về, hãn không chút nghĩ ngợi, ngay tại chỗ nhất cái xoay người, đem Lạc Ngọc Cơ ngăn tại trên thân, lớn tiếng gào thét nói: "Dừng tay!"

Hết thầy đều thanh tĩnh.

Ở thời điểm này, Lý Tuần ngoài thân một thước xử, chỉ ít ngừng năm thanh hàn mang lấp lóe lợi kiếm, không cần da thịt chạm nhau, chỉ là phía trên phun ra nuốt vào hàn mang, liền kém chút để máu của hãn đông kết, làn da càng là như tê liệt đau đớn.

Lý Tuần bị kiếm mang đâm vào mắt mở không ra, căn bản không nhìn thấy chung quanh đều là những nhân vật nào, hãn cố gắng điều động cơ bắp, rốt cục ở trên mặt tạo thành nhất cái khó coi khuôn mặt tươi cười: "Xin thối lui khai một chút, như thế nào?"

Nói xong câu đó, hãn phảng phất dùng hết chút sức lực cuối cùng, co quắp trên mặt đất không chỗ ở thờ, thậm chí ngay cả con mắt đều nhắm lại, nhưng là khóa lại Lạc Ngọc Cơ yết hầu cánh tay, lại vẫn giống vòng sắt, không có chút

nào buông lỏng.

Mà Lạc Ngọc Cơ bị cái này liên tiếp xung kích làm cho thất điên bát đảo, cảm giác Lý Tuần cánh tay thậm chí chặt hơn chút nữa, còn nói không ra lời nói, chỉ cảm thấy yết hầu, ngực khó chịu muốn tuyệt, sắc mặt cũng liên tục thêm tái nhợt.

Lý Tuần có thể rõ ràng cảm giác được, hàn khí thấu xương chính cách hăn đi xa, cái này khiến hăn hơi dễ dàng một chút, khí tức cũng cảm thấy thuận, mà lúc này, lại có mấy đạo thẳng có thể thấu xem lòng người ánh mắt, tại trên mặt hăn đảo qua.

Lý Tuần vẫn không có mở to mắt, chỉ là cười nói: "Tam Hoàng Kiếm Tông cùng nhân đàm phán quy củ quả nhiên không giống bình thường! Bách Quỷ xem như chân chính thấy ! Bất quá, đã cái này nghi thức làm xong, chúng ta chính thức bắt đầu thương lượng, như thế nào?"

Chung quanh bắt đầu một trận đáng sợ trầm mặc, Lý Tuần cũng không quan tâm, hăn thừa cơ hội này, nắm chặt thời gian xem tình trạng của mình, mà sự tình so với hăn dự đoán được còn bết bát hơn.

Trên người hăn chỉ có một chỗ vết thương, chính là trên lưng vừa mới bị người dùng phi kiếm chém tới địa phương, dựa vào cảm giác đau cảm ứng, vết thương xác nhận vừa sâu vừa dài, cơ hồ ngang qua toàn bộ phía sau lưng, chiều sâu thì thương tổn tới xương cốt, lúc này vết thương cùng mặt đất ma sát, bị cây cỏ bùn đất cọ, để cho người ta hảo hảo khổ sở.

Càng làm cho tâm hăn phát lạnh ý, nhưng là ẩn vào không gian đặc thù U Huyền khô lồi, vừa mới cứu hăn một mạng chính là U Nhị, chính là nó đỡ lên có thể đem Lý Tuần phân thân kiếm quang.

Nhưng là, này danh xưng Kim Cương Bất Hoại khô lồi, đỡ kiếm cánh tay lại bị cắt vào gần hai thốn sâu, suýt nữa bị vung lên hai đoạn.

U Nhị thực lực, Lý Tuần là lại quá là rõ ràng.

Luận thực lực, U Nhị tiền thân Âm Tán Nhân, tại Thông Huyền Giới chính là đứng đầu nhất một loại kia tồn tại, dù cho trở thành U Huyền khôi lỗi, mất đi thần trí, lại nhận hãn cái này "Chủ tử" thực lực hạn chế, thân thể của nó cũng không nên dễ dàng như vậy bị tổn thương.

Cái này liền chứng minh, huy kiểm chi nhân thực lực vốn là cùng Âm Tán Nhân không kém bao nhiêu, mới có thể vung ra mạnh như thế một kiểm đến!

Nghĩ như vậy đến, chung quanh những người này thân phận, liền đã vô cùng sống động!

Trầm mặc rốt cục bị đánh phá.

Mở miệng nói chuyện chính là nhất người nam tử, hãn tiếng nói có chút trầm thấp, nhưng ở nặng nề âm cuối bên trong, lại có một tia tiếng leng keng, rất có mị lực: "Buông ra Ngọc Cơ, ta tha cho người khỏi chết!"

Lý Tuần hắc hắc vui lên, rốt cục mở mắt, lại theo tiếng kêu nhìn lại, đập vào mắt là dáng người thẳng tắp như tùng nam tử trung niên, bộ mặt của hãn không gọi được anh tuấn, lại là góc cạnh rõ ràng, làm cho người thấy một lần khó quên.

Đương nhiên, hấp dẫn người ta nhất ánh mắt, là trên đầu của hãn xứng mang buộc tóc cao quan. Toàn thân kim hoàng, lại không phải lấy hoàng kim tạo thành, vật liệu mười phần cổ quái, phối hợp với hãn khoan bào bác mang, cộng thêm một đôi tròng mắt bên trong quang mang điện thiểm, khép mở ở giữa, không thấy hỉ nộ, vừa nhìn xuống, liền làm người sợ hãi.

Lý Tuần đảo qua chung quanh đám người sắc mặt, gặp bọn họ đều lấy người này như Thiên Lô sai đâu đánh đó, liền đoán được người này thân phận, hãn nhếch miệng cười nói: "Thế nhưng là 'Đông Hoàng' Lạc Tông chủ ở trước mặt? Bách Quỷ ở đây hữu lễ!"

Hắn miễn cưỡng trừng mắt nhìn, liền coi như hành lễ, bộ này bại hoại vô lại bộ dáng, hần lần đầu xuất ra, cũng có chút thuận tay.

Nhiệt độ của không khí chung quanh lập tức liền xuống hàng một cái cấp bậc, Lý Tuần ngực chấn động, lại phun ra một ngụm máu tối.

Rất không may, máu này đại bộ phận rơi xuống chính hần trên mặt, còn có như vậy một chút, sát Lạc Ngọc Cơ khuôn mặt, dọc theo cái cổ, chảy vào cổ áo của nàng bên trong.

Có thể cảm giác được, Lạc Ngọc Cơ toàn bộ thân thể đều cứng ngắt lại, sau đó liền thuận vượt quá bản năng co rút, Lý Tuần hết lần này tới lần khác hơi đổi ánh mắt, vừa hay nhìn thấy, một đạo nước mắt đang nhanh chóng tại nàng gương mặt xinh đẹp thượng dọc theo người ra ngoài, sau đó không có vào kia một mảnh vết máu bên trong.

Lý Tuần xấu hổ cười một tiếng, hướng về trước mặt "Đông Hoàng" gật gật đầu: "Lạc Tông chủ, không có ý tứ, hiện tại thân thể của ta yếu đi chút, cái này thật không phải cố ý!"

Khuôn mặt của hắn so một đứa bé còn muốn thuận chân, mà lúc này, chỉ ít có mấy chục người muốn đem gương mặt này xé thành mảnh nhỏ!

"Đông Hoàng" Lạc Kỳ Xương không giống những người khác như vậy nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ ít mặt ngoài như thế. Hắn bắt đầu dụng tâm đánh giá cái này đã không hề có lực hoàn thủ tu sĩ, nhìn xem trên mặt hắn mỗi một tia biểu lộ động tác, còn có ánh mắt lấp lóe đủ loại biến hóa.

Cuối cùng, hắn cho ra kết luận — hoặc là, đây là nhất cái không đem sinh tử coi là chuyện đáng kể dân liều mạng; hoặc là, đây chính là nhất cái còn có không ít át chủ bài không có đánh ra tới tiểu hồ ly!

Hắn đánh giá đã thôi, trong lòng cũng liền có so đo. Hắn gật gật đầu, nói thẳng: "Người muốn như thế nào?"

Lời này vừa nói ra, liền đại biểu Tam Hoàng Kiếm Tông xác thực cúi đầu, lấy Lạc Kỳ Xương tông sư thân phận, đương không đến mức lỗi ra đối ý.

Lý Tuần trong lòng thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn không dám khinh thường, chỉ là cười nói: "Cũng không cần quá mức làm phiền, chỉ là chúng ta ba người phụng tông môn chỉ lệnh, ra làm việc, lâu như vậy chưa có trở về tin, thực sự sợ hãi đến cực điểm. Nếu như Lạc Tông chủ nguyện ý, có thể hay không thông báo một tiếng?"

Lời này vừa nói ra, hắn liền thấy chung quanh chi nhân, đều là lạng lẽ xem ra, chỉ ánh mắt kia đều có thể đem hăn số không quả mảnh chặt!

Lý Tuần minh bạch bọn hăn đang suy nghĩ gì, nếu quả thật giống hăn nói như vậy đi làm, cái này cùng Tam Hoàng Kiếm Tông cúi đầu trước U Hồn Phệ Ảnh Tông nhận thua, khác nhau ở chỗ nào?

Đối diện với mấy cái này đã bị hăn trêu chọc đến muốn mất khống chế tu sĩ, Lý Tuần trong lòng ngược lại càng cảm thấy chắc chắn. Hăn hút lấy lương khí, phi thường vất vả đứng thẳng người dậy, kiếm lấy Lạc Ngọc Cơ, nửa kéo lấy hướng về sau chuyển.

Bởi vì hăn động tác, chí ít có năm đạo kiếm khí khóa chặt hăn toàn thân, Lý Tuần chỉ làm không biết, một mực chuyển đến sau lưng dưới cây, tựa tại trên cành cây, mới phun ra trong lồng ngực trọc khí, chậm rãi nói: "Còn có, ta tông cùng quý tông đồng tâm hiệp lực, mới có thể khám phá Long Hoàn sơn thượng cấm chế.

"Bây giờ bảo vật trong đó mặc dù toàn trên người chúng ta, bất quá, cái này ích lợi còn muốn công chính, a, ta tông là tuyệt sẽ không ăn một mình cái này một phần!

"Lạc Tông chủ nhưng cùng ta tông tông chủ thương nghị, thảo luận cái này bảo bối phân phối, đương nhiên, loại này thương nghị, ta cái này làm đệ tử, tự nhiên là không có cách nào xen vào."

Dứt lời, hần nhếch miệng cười một tiếng, nhìn về phía Lạc Kỳ Xương, nhìn không ra mánh khóe, lại chuyển hướng nhìn những người khác, phát hiện không ít người trong mắt đều lộ ra cực kì thần tình phức tạp, giải đọc một chút, đại khái chính là: "Từ chỗ nào tung ra như thế nhất cái đồ vô sỉ?"

Ai, thời kì phi thường, Lý Tuần tạm thời liền đem cái này xem như ca ngợi đi!

Lạc Kỳ Xương quả nhiên dứt khoát quyết đoán, hần coi lại Lý Tuần một chút, trên mặt lại vẫn lộ ra mỉm cười, cũng không cùng đám người thương nghị, liền gật đầu nói: "Tốt!"

Loại này du quan tông môn mặt mũi sự tình, hần có phải hay không làm được quá độc đoán chút? Không còn thương nghị một chút? Lý Tuần cấp tốc tại những người khác trên mặt quét qua, đã thấy không có người nào có dị nghị, hiển nhiên đều là quá quen thuộc. Xem ra, trong truyền thuyết, cái này "Đông Hoàng" một lời lộng quyền tính tình, cũng là thật.

Bất quá, Lạc Kỳ Xương động tác kế tiếp liền rất để Lý Tuần không hiểu thấu, hần hướng Lý Tuần vươn tay ra, dạng như vậy không giống như là xuất thủ, trái ngược với yêu cầu thứ gì, Lý Tuần trong lúc nhất thời sửng sốt. Chỉ nghe Lạc Kỳ Xương nói: "Đem Ngọc Cơ tai sức cho ta!"

"A?"

Có lẽ là chưa từng thấy Lý Tuần bộ này ngốc dạng, Lạc Kỳ Xương vậy mà lại cười cười, đối cái này tại Thông Huyền Giới nghiêm túc nổi danh người mà nói, cái này đã tương đương khó được.

Càng khó hơn chính là, hần lại còn có tâm tư hướng Lý Tuần giải thích: "Cái này 'Thùy ti phi hoàn', có thể thi triển thấu không thần niệm, tại ngoài vạn dặm cùng nhân giao lưu, không có pháp bảo này, ta cũng không phải Thủy Kính tiên sinh, như thế nào cùng người khác tức thời trò chuyện?"

"Người không muốn đợi thêm ba ngày, nhìn phi kiếm kia truyền thư đi!"

Lý Tuần giật một chút khóe miệng, xem như đối Lạc Kỳ Xương bình thường trò cười đáp lại.

Hắn đưa tay tại Lạc Ngọc Cơ tai thượng tìm tòi một chút, khá cẩn thận đem cái kia như tơ vàng thùy lưu tai sức đỡ xuống, lại thả tới.

Lạc Kỳ Xương một thanh đón lấy, đồng thời liền vận chuyển chân tức, cong ngón búng ra, đem thùy ti phi hoàn đạn lên trên trời, cũng không biết hắn dùng pháp thuật gì, cái này mấy chục đầu tinh tế tơ vàng thông suốt bên trong phân, hướng hai bên uốn lượn, ở giữa hiện ra nhất cái hình bầu dục hình dạng, tiếp lấy liền triển khai nhất cái nho nhỏ màn hình.

Lạc Kỳ Xương lại một chỉ bắn ra, màn hình bỗng dựng tứ phía kéo dài tới đi, cuối cùng hình thành nhất cái chường cao cỡ nửa người, tấm gương quái đồ chơi.

Lý Tuần nhìn xem cái này "Tấm gương" thượng quang ảnh lấp lóe, kỳ cảnh liên tục, trong lòng cũng không khỏi sợ hãi thán phục. Vén vén qua mấy tức, kính thượng đột nhiên vang lên một tiếng sét đùng đoàng, thái mang đại phóng, đem Lý Tuần giật nảy mình, cũng chính là cái này một ý nghĩ chợt lóe công phu, Minh Hỏa Diêm La tấm kia ồm yếu mặt liền hiển ra.

"Lạc Kỳ Xương?"

Minh Hỏa Diêm La hiển nhiên hơi kinh ngạc, nhất quán thấy không rõ thần sắc biến hóa trên mặt, vậy mà cũng có chút ba động, mà lại, ngữ khí của hắn cũng không bằng gì khách khí, mà là nói thẳng: "Người tìm ta chuyện gì?"

Cùng Minh Hỏa Diêm La thăm không đành lòng nghe tiếng nói so sánh, Đông Hoàng cuống họng thuận tiện thượng nhiều lắm, âm cuối bên trong kim thiết tiếng leng keng, cũng lộ ra êm tai rất nhiều. Chỉ bất quá, ngữ khí của hắn cũng không khá hơn chút nào: "Bản tọa vô sự, đương nhiên sẽ không tìm người xúi quẩy, là đệ tử của người có lời muốn nói với người!"

Dứt lời, hấn tránh ra thân thể, để bên ngoài mấy vạn dặm Minh Hỏa Diêm La, nhìn thấy tình huống hiện trường.

Lý Tuần nhếch miệng, duỗi duỗi tay, làm cái dờ dờ ương ương lẽ, nhưng lại vừa đúng đem trong ngực Lạc Ngọc Cơ đột hiển ra, lúc này mới hô: "Tông chủ mạnh khỏe, đệ tử Bách Quỷ bái kiến!"

Minh Hỏa Diêm La là nhân vật bậc nào, chỉ đáp nhãn nhìn lên, liền đem sự tình trải qua đoán cái đại khái. Tự nhiên biết bọn hấn bên này chiếm chủ động, trong lòng thầm khen thời khắc, trên mặt lại thốt nhiên sắc giận: "Đồ hỗn trưởng, người ôm Ngọc Cơ chất nữ đang làm gì? Tông môn phái người ra ngoài làm việc, cũng không có để người..."

Bộ dáng kia của hấn đã là tức giận vô cùng, đang nói liền ho cái hôn thiên hắc địa.

Lý Tuần cười to trong lòng, trên mặt lại muốn làm xuất sợ hãi bộ dáng.

Đương nhiên, hấn cũng không thể để Minh Hỏa Diêm La lại nói như vậy xuống dưới, như thật phật Lạc Kỳ Xương mặt mũi, coi như hồngбет cực độ.

Hấn bần bệ ứng tiếng nói: "Tông chủ thứ tội, nơi này chỉ là Ngọc Cơ tiểu thư thân có không tiện, đệ tử thuận tiện trông nom một chút, ách, lần này tông môn sự tình, đệ tử cũng đã hoàn thành, còn nhiều hơn thua lỗ Tam Hoàng Kiếm Tông từ Lạc Tông chủ trở xuống, nhiều tên đạo huynh tương trợ..."

Hấn đem vừa mới kia phiến chuyện ma quỷ đổi vài cái từ, lại lần nữa nói một lần, cuối cùng còn tinh tế hình dung kia ba kiện chiến lợi phẩm, cung cấp Minh Hỏa Diêm La tham khảo.

Nghe bộ này ngay cả quý đều không tin ngôn ngữ, Minh Hỏa Diêm La mặt gầy co rúm mấy lần, rốt cục cố nén không có bật cười, mà ở đây những người khác các loại, ngoại trừ Lạc Kỳ Xương ngoại, trên mặt thì đều có chút không được tự nhiên.

Lúc này, quyền nói chuyện là nằm vững tại Minh Hỏa Diêm La bên này, hẳn cũng thể hiện ra một tông chi chủ quyết đoán, chỉ là suy nghĩ một chút, liền chuyển hướng Lạc Kỳ Xương, trầm thấp cười nói: "Đông Hoàng khó được có giúp người làm niềm vui cơ hội, chúng ta cũng là cảm động lây."

"Như vậy đi, quyền kia tâm đắc bút ký, còn có 'Ngọc Dịch Hoàn Chân Đỉnh', đây đều là có chủ chi vật, các người chính đạo tông môn, cùng nhau trông coi, Hồi Huyền Tông đồ vật, liền làm phiền các người đưa về đi!"

"Còn lại đôi kia luân tử, liền làm thành ta tông đệ tử chuyển này vất vả phí, như thế được chứ?"

Minh Hỏa Diêm La lời này có thể thật sự là âm độc cực kì, một câu "Cùng nhau trông coi", liền tuyệt Tam Hoàng Kiếm Tông giấu hạ hai thứ đồ này khả năng, đại khái không ra mấy ngày, nghe được phong thanh Hồi Huyền Tông, liền sẽ đến đây yêu cầu bọn hắn "Vật bị mất".

Có thể nói, đối với chuyện này, Tam Hoàng Kiếm Tông sẽ không thu hoạch được chỗ tốt gì, ngược lại bạch chọc một thân tao!

Lạc Kỳ Xương quyết đoán lực vào lúc này hiển lộ không bỏ sót, hẳn không có nửa phần chần chừ, gật đầu nói tốt.

Minh Hỏa Diêm La chợt lờm Lý Tuần một chút: "Cái này Bách Quỷ nhân còn cơ linh, kia luân tử ném cho hẳn chính là, khục, Bách Quỷ, người còn ngốc ngồi ở đằng kia làm gì?"

Lý Tuần nghe vậy, ứng tiếng là, vịn thân cây đứng lên, hẳn đảo mắt quét qua, đem chung quanh vẻ mặt của tất cả mọi người đều thu vào trong mắt, lúc này mới nhếch miệng cười một tiếng, đã quán tại Lạc Ngọc Cơ trên cổ thật lâu cánh tay, bắt đầu từng điểm từng điểm buông ra.

Tại lúc này, chung quanh tiếng hít thở đều dừng lại.

Lý Tuần cánh tay đã lỏng khai nhất cái có thể xưng khoảng cách an toàn, nhưng vẫn bình thường mang lấy, Lạc Ngọc Cơ trên thân bị quản chế, căn bản bất lực đứng vững, chỉ có thể mềm nhũn dựa vào ở trên người hắn. Lúc này, Lý Tuần dừng động tác lại, ánh mắt chuyển tới khoảng cách gần nhất một vị nữ tu trên thân.

Kia nữ tu dung mạo đoan trang, trên thân kiếm thế thâm nhiên, khí thế không kém Hồ Bất Ly, nên cũng là nhân vật nổi danh, nàng nhìn xem Lạc Ngọc Cơ ánh mắt thì có chút vội vàng.

Đương Lý Tuần ánh mắt rơi ở trên người nàng lúc, nàng thậm chí còn không có phát giác, thẳng đến Lý Tuần ho một tiếng, mới hồi phục tinh thần lại.

Lý Tuần hướng nàng ngoắc ngón tay.

"Mời đi theo hỗ trợ, ai, chính là ngài!" Tiện tay chỉ huy một vị tu vi tinh thâm mà lại dung mạo tú lệ nữ tu, cảm giác vẫn là thật không tệ, Lý Tuần tiểu dung càng có vẻ ôn hòa vô hại: "Mời vị Ngọc Cơ tiểu thư, bảo vật này phân phối, tổng còn muốn cho ta rảnh tay đi!"

Nhìn xem hắn nhẹ nhàng linh hoạt đem có thể nhất che chở tính mạng hắn "Hộ thân phù" đưa tiễn, còn có thể thông dong như vậy trấn định, cho dù hắn là giả vờ, cũng muốn nhân thầm kêu một tiếng "Bội phục" .

Bị sai khiến nữ tu giật mình, lúc này mới đi ra phía trước.

Lý Tuần phi thường dứt khoát buông tay, lại dùng bả vai một đỉnh, Lạc Ngọc Cơ liền mềm mềm ngã đi qua, vừa lúc bị kia nữ tu một thanh ôm.

Bản năng, tứ phía vang lên mơ hồ kiếm rít thanh âm. Lý Tuần chỉ là liệt một chút khóe miệng, nhìn cũng không nhìn một chút, hướng về Minh Ly hai người hôn mê địa phương đi đến. Trên nửa đường, hắn cảm giác được Lạc Kỳ Xương ánh mắt, hướng bên kia quay đầu cười nói: "Lạc Tông chủ, bảo bối tại ta sư huynh trên thân đâu!"

Minh Hỏa Diêm La cực phối hợp ho hai tiếng, dù là Lạc Kỳ Xương như thế nào hỉ nộ không lộ, đối mặt cái này hàm ý vô tận một câu, còn tại trên mặt lóe lên một đạo nhàn nhạt đỏ ửng, những người khác càng không cần nói.

Lý Tuần chỉ coi nhìn không thấy, không nhanh không chậm đi qua, từ Minh Ly trong ngực móc ra quyển kia tâm đắc bút ký, còn có "Ngọc Dịch Hoàn Chân Đỉnh", hướng phía Lạc Kỳ Xương đi qua.

Đợi cho năm thước bên ngoài, Lý Tuần tất cung tất kính, lấy tông môn lễ tiết, cánh tay lướt qua tại trên vai, mặt mày buông xuống, trình lên hai kiện sự vật. Đây là văn bối hướng trường bối lễ kính chi pháp, dừng tại nơi đây, không kiêu ngạo không tự ti, vừa đúng.

Lạc Kỳ Xương vung ống tay áo lên, đem hai dạng đồ vật thu đi, nói một tiếng "Miễn" .

Lý Tuần cười một tiếng, nơi khóe mắt vừa nhìn thấy vịn Lạc Ngọc Cơ nữ tu muốn vì vậy Đại tiểu thư thông lạc kinh lạc, lập tức hét lớn một tiếng: "Chậm đã!"

Một tiếng này làm cho hảo hảo đột nhiên, toàn trường nhất thời vì đó chấn động, có mấy cái tâm tính kém chút đệ tử, thậm chí hơi kém vung ra kiếm đi, tràng diện lập tức vừa loạn, ánh mắt mọi người cũng đều tập trung trên người Lý Tuần.

"Ngừng nghỉ một chút, ngừng nghỉ một chút!" Lý Tuần có chút luống cuống tay chân khoa tay, muốn kia nữ tu dừng tay, "Ngọc Cơ tiểu thư vẫn là chờ một chút sống thêm động cho thỏa đáng! Nàng kia tính tình..."

Lời nói một nửa liền dừng lại, nhưng này ý tứ đã rất rõ ràng.

Lạc Ngọc Cơ hung tợn nhìn hẩn chăm chăm, con mắt đều trở nên đỏ lên; vịn nàng nữ tu ánh mắt nhìn về phía Lạc Kỳ Xương, gập hẩn gật đầu, lại thật không còn động thủ, chỉ ở Lạc Ngọc Cơ bên tai an ủi vài câu.

Lý Tuần lập tức than dài xuất một hơi đến, phảng phất cái kia mềm nhũn điều ngoa tiểu thư, so chung quanh những cao nhân này tu sĩ, còn muốn hung mãnh gấp trăm lần!

Lúc này Lý Tuần, cực kỳ giống nhất cái ngây ngô mao đầu tiểu tử, đâu còn có vừa mới cười đối Tam Hoàng Kiếm Tông gần nửa cao thủ, vẫn nói nói cười cười bộ dáng?

Lạc Kỳ Xương chỉ cảm thấy ngực nhất buồn bực, lại nhìn bị Lý Tuần quấy đến không biết làm sao mấy tên đệ tử, trong lòng cảm thán.

Hắn tâm cơ uyên thâm như biển, nhưng cũng không hẹp hòi, hắn nhìn xem Lý Tuần, thấp giọng khen: "U Hồn Phệ Ảnh Tông có cái đệ tử giỏi, Bách Quỷ đúng không, rất tốt, ta rất xem trọng người!"

Hắn nhàn nhạt nói đến, mặc dù đang thở dài, nhưng không có một điểm cảm xúc lộ ra ngoài, nhưng ngôn ngữ ngừng ngắt ở giữa, lại tự có một cỗ khinh thường làm ra vẻ cao ngạo, hiện ra đây đúng là hắn chân tình thực cảm giác.

Lý Tuần cười mím địa tạ, lại chuyển hướng Minh Hỏa Diêm La bên kia, một mực cung kính thỉnh giáo tiếp xuống chỉ thị.

Minh Hỏa Diêm La hữu khí vô lực nói: "Trở về thôi, tông môn còn có chuyện. Các người không muốn trên đường lễ mà lễ mễ, trong vòng mười hai ngày, nhất định phải chạy về!"

Hắn ngụ ý, chính là trong vòng mười hai ngày, không thấy Lý Tuần bọn người trở về, Tam Hoàng Kiếm Tông liền muốn gánh vác một tầng liên quan.

Lạc Kỳ Xương như thế nào nghe không hiểu? Hắn lặng lẽ hướng Minh Hỏa Diêm La bên kia quét qua, Minh Hỏa Diêm La liền biết hỏa hầu đến, cười nhạt một tiếng, thân hình biến mất.

Lý Tuần đối đã mất đi hình ảnh màn ánh sáng lại đi thi lễ, lúc này mới ngẩng

đầu nhìn về phía Lạc Kỳ Xương, tựa hồ muốn nghe hẳn có cái gì an bài.

Lạc Kỳ Xương chỉ là tay áo vẫy một cái, cách đó không xa co quắp trên mặt đất Minh Ly hai người liền tuần tự tỉnh táo lại.

Hắn không nói thêm lời nào, quay người rời đi, Tam Hoàng Kiếm Tông nhân mã cũng đều đi theo, mà mỗi người trước khi rời đi, đều sẽ đối Lý Tuần ném lấy thoáng nhìn, trong đó cơ hồ hoàn toàn nhất trí cảm xúc, để Lý Tuần minh bạch, thù này, là hoàn toàn kết.

Tại ba người tốc độ cao nhất phi hành hạ, Xích Thành sơn mạch rất nhanh liền bị bọn hắn để tại đằng sau. Lúc trước không biết chạy đến địa phương nào đi "Mèo con", cũng hiện thân ra, cái này mượn gió bẻ măng, nghe hơi mà chạy bản sự, hiển nhiên đã tu luyện đến cực hạn.

Cách sự tình kết thúc đã có hơn một canh giờ, Minh Ly cùng U Ngũ Tinh vẫn không có từ tim đập nhanh cùng sợ hãi thán phục bên trong lấy lại tinh thần, đối Lý Tuần hành động, cũng là khen không dứt miệng . Bất quá, từ bọn hắn kinh sợ khâm phục bên trong, Lý Tuần vẫn là phát hiện nhẹ nhẹ cảnh giác cùng cảnh giác.

Đây là điển hình tà tông phong cách! Mỗi người đều là tiềm ẩn người cạnh tranh, tranh quyền, đoạt thế là ở khắp mọi nơi bài tập, mọi người mỗi thời mỗi khắc đều muốn chú ý bên người phát sinh sự tình.

Nhìn phía trên, tìm kiếm có thể siêu việt chèn ép đối tượng; nhìn xem mặt, nhưng là cảnh giới muốn gặp phải uy hiếp.

Lý Tuần hóa thân Bách Quỷ, liền do nhất cái có thể ở trên cao nhìn xuống thường thức đối tượng, nhanh chóng chuyển biến thành nhất cái uy hiếp được địa vị của bọn hắn, thậm chí đã có vượt qua nhân vật, bọn hắn lại có thể nào không tăng cao cảnh giác?

Lý Tuần đem hết thấy đều thu vào trong mắt, trong lòng càng là rất sáng suốt.

Hắn không có tư cách nói người khác cái gì, bởi vì, chính hắn làm, cũng không khá hơn chút nào.

Theo Xích Thành sơn mạch đi xa, một mực sau lưng bọn hắn hơn mười dặm đi theo mấy đạo kiếm quang đều thay đổi phương hướng, dời ra quan sát của bọn hắn phạm vi.

Đây chính là Tam Hoàng Kiếm Tông "Hộ tống", dù sao chỉ cần Lý Tuần ba người không tại bọn hắn địa bàn thượng xảy ra chuyện, đằng sau mặc kệ có thay đổi gì, bọn hắn đều có lý do trốn tránh.

Nói là càng che càng lộ cũng tốt, là hảo tâm nhắc nhở cũng được, ba người đều từ cử động này bên trong phát giác một chút tin tức tới.

Minh Ly kéo ra khóe miệng, mắng một tiếng "Tặc tâm bất tử", lại đem ánh mắt chuyển tới Lý Tuần trên mặt, hỏi: "Bách Quỷ sư đệ, người thấy thế nào?"

Lý Tuần nhìn hắn một cái, biết hắn nói là phía trước nguy hiểm chỗ, liền hơi nhíu khởi lông mày nói: "Hắn là Chu Câu Tông đi. . ."

Trong lòng của hắn chắc chắn, ngữ khí lại phi thường mơ hồ, nói, hắn lại nhìn về phía U Ngũ Tinh. Cái này luôn luôn điệu thấp gia hỏa chỉ là hơi gật đầu, liền không lại nói chuyện. Lý Tuần âm thầm cười một tiếng, lại đem ánh mắt dời về đến Minh Ly trên thân.

Đây là một loại "Tôn trọng", Minh Ly trong lòng vẫn tương đối thụ dụng, hắn cười đắc ý, trên mặt lại là lục khí đại thịnh: "Tới là Chu Câu Tông, bất quá ở phía sau dùng lực, lại nhất định là cái kia Lạc Hoàng đế. Cái kia đen ăn đen bản sự, thế nhưng là tình cực kỳ!"

Ba người đều là cười một tiếng, trong lòng bọn họ đều không thể minh bạch hơn được nữa, có Chu Câu Tông Bách Liễu Dao, Minh Hoàng Kích tại, thực lực của đối phương liền ở xa bọn hắn phía trên.

Lạc Kỳ Xương muốn dựa vào Chu Câu Tông đến cái đen ăn đen, mà bọn hãn lại làm sao không muốn dựa vào Tam Hoàng Kiếm Tông, đến né qua Chu Câu Tông phong mang đâu?

Bọn hãn ở chỗ này so đo, hành động thượng cũng liền phiêu hốt rất nhiều, bọn hãn tại Xích Thành sơn địa giới, lượn quanh chừng ba ngày, chơi trốn tìm ban ngày nằm đêm xuất, tiếp theo đột nhiên phát lực, hướng về tông môn phương hướng phi nước đại.

Cái này liên tiếp động tác làm được rất thành công, tại Chu Câu Tông tình giặc trước đó, Lý Tuần bọn hãn đã bay ra hơn nghìn dặm đi.

Sau đó liền một trận truy đuổi chiến, song phương thực lực dù sao có chút khác biệt, bất quá chỉ là một ngày hai đêm phi hành, Chu Câu Tông nhân mã liền lại chạy tới.

Lúc này, Lý Tuần bọn người trải qua địa phương, là một mảnh không có bất kỳ cái gì tông môn đóng quân giám sát khu, cũng là ba người lo lắng nhất khu vực nguy hiểm — dự trừ công kích rốt cục đến.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Nghịch Ảnh

Chương 7: Nghịch ảnh

Không có bất kỳ cái gì chào hỏi, một đạo đen nhánh quang ảnh từ mặt đất nơi nào đó bắn ra đi lên, xuyên thẳng trong ba người khu vực.

Minh Ly đáp nhãn quét qua, liền hít một hơi khí lạnh: "Hoa Ngạc Yên Ma Toa! Tản ra!"

Ba người bom nổ hoa đạn hướng tam cái phương hướng khác nhau, kia đen nhánh quang ảnh nguyên lai là nhất cái con thoi trạng đồ vật, tốc độ cực nhanh, ba người vừa mới tản ra không xa, nó liền thúc ép đến đây, tại ba người ở giữa điểm trung tâm bên trên, bỗng nhiên ngưng tụ, trước sau chi lực tăng theo cấp số cộng, đùng nhưng nổ tung, vấy ra một đoàn nồng đậm hắc vụ.

Cái này sương mù hình như có linh tính, cũng không tung bay theo gió, mà là cực nhanh giãn ra, giống một đóa sát na nổ phóng yêu hoa, hóa thành tam cánh, phân biệt truy hướng ba người, tốc độ như chậm thực nhanh, lại so ngự kiếm còn nhanh hơn ba phần!

Chu Câu Tông là Thông Huyền Giới số một số hai luyện khí đại tông, cái này một giới rất nhiều uy lực kinh người pháp bảo, nhất là tà môn pháp bảo, đều là từ Chu Câu Tông lưu truyền tới.

Lý Tuần trên Liên Hà sơn lúc, cũng đã được nghe nói Chu Câu Tông một chút tương đối nổi tiếng "Sản phẩm", cái này "Hoa Ngạc Yên Ma Toa" liền tại kỳ liệt.

Đây là một kiện chỉ có thể sử dụng một lần "Tiêu hao phẩm", nhưng uy lực thực không thể coi thường.

Toa bên trong "Phước hồn yên la" có thể hóa phân mấy trăm sợi, phân biệt truy kích địch nhân; mà ẩn tại "Phước hồn yên la" bên trong "Lam tinh sa", thì độc tính cực lớn, một khi bị "Phước hồn yên la" quấn lên, "Lam tinh sa" liền sẽ thuận thế dính vào người, thực đứt thịt mạch, cực kỳ âm độc.

Lý Tuần tại đối mặt loại này ác độc pháp bảo thời điểm, tuyệt không dám có chút chủ quan, lúc này trên người hắn đồng thời không có cái gì đặc lực pháp bảo, chỉ có thể dựa vào ngoại phóng chân tức ngăn cản.

Cũng may mà hắn gần đây công lực tinh tiến, U Minh âm hỏa càng ngày càng tinh thuần, tại sau lưng hắc vụ sắp dính vào người thời điểm, hắn nhất cái xoay người, U Minh âm hỏa xuyên thấu qua toàn thân lỗ chân lông, khiêu huyết, tại từng tia từng tia khí lưu khiêu âm hạ, dâng lên mà xuất.

Chung quanh hắn tia sáng bỗng nhiên tối sầm lại, trong chớp mắt này, lấy thân thể của hắn làm trung tâm, ba thước phương viên chi địa, bình thường không gian đã bị đều vụn vụn, mở ra nhất cái không biết thông hướng nơi nào đi khe hở. Đem hậu phương đã từ từ bành trướng sương mù, cá voi hút nước nhảy vào trong đó đi, không gặp lại nửa điểm bóng dáng.

Ứng phó qua làn công kích này, Lý Tuần mới nghĩ thở một ngụm, trong lòng bắn ra báo động, liền cùng "Mèo con" sắc nhọn khiêu âm một phát vang lên.

Tình hình này, cùng hai ngày này ở giữa, bị Tam Hoàng Kiếm Tông đánh lén lúc, cơ hồ giống nhau như đúc, nhưng Lý Tuần ứng đối lại là càng ngày càng thông dong.

"Tranh" một tiếng vang lên, U Nhất từ an thân dị không gian bên trong, bắn ra một ngón tay, chính đánh vào hậu phương bay vọt mà tới trên lưỡi đao.

Lý Tuần thân thể chấn động, bị hậu phương oanh tới sóng chấn động đánh ra

thật xa, nhưng lại tại nhất cái xoay người đằng sau, chính qua mặt đến, cười to nói: "Bách Liễu Dao?"

Đập vào mắt lại là một đoàn mơ hồ mông lung bóng xám, không hồ là nhất sở trường về đạo của ám sát tông môn một trong, bị Lý Tuần hoài nghi là "Bách Liễu Dao" gia hỏa, căn bản cũng không cùng hắn đáp lời, trong nháy mắt lại từ trong tầm mắt của hắn biến mất.

Lý Tuần nướng mày, cùng bóng người đồng thời biến mất, còn có đối phương toàn thân khí tức, những này chuyên làm ám sát hoạt động tu sĩ, đối với tiềm hình biệt tích chi đạo, đều có chỗ sở trường, còn có kia làm người nhức đầu cẩn thận cùng âm trầm, rất khó đối phó.

Phảng phất vì hắn ý nghĩ làm chứng minh, bầu trời xa xăm bên trong, truyền đến Minh Ly cùng U Ngũ Tinh liên tiếp hai lần kêu rên.

Lý Tuần giật mình trong lòng, nhanh chóng quay đầu đi, mà xuống một khắc, theo dự liệu hàn khí quét qua cổ của hắn.

"Sớm nghĩ đến chiều này đâu!" Hắn trầm thấp cười một tiếng, cổ giống như là đột nhiên rút đi xương cốt, đồng bần nhào gãy xuống dưới. Chợt nhìn đi, trái ngược với người này đầu ngang cổ đứt gãy! Đây không phải « U Minh Lục » thượng tuyệt học, mà là từ Huyết Tán Nhân Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp bên trong học được.

Ma công kia đặc sắc một trong, chính là chân tức cùng nhục thể giao hòa lẫn nhau hóa, lấy đạt tới tùy ý phú hình, lưu biến muôn màu tình trạng.

Lý Tuần hiện tại còn không đạt được quán thông toàn thân trình độ, nhưng cụ thể đến nào đó một đoạn tứ chi, vẫn là có thể làm được. Lúc này đột nhiên xuất ra, quả nhiên thu được kỳ hiệu.

Né qua cái này âm tàn một kích, Lý Tuần không chút nghĩ ngợi, xoay tay lại một chưởng vỗ xuất, đây là một chiêu "Quý linh hỏa", tu đến chỗ sâu, thật có thể

dẫn động Cửu U quỹ linh, tạo ra phệ hồn tiêu phách âm hỏa, vạn vật không thể hơi đưng kỳ phong.

Lý Tuần tu vi còn chưa đủ, không đạt được loại kia tời khô lạp hủ hiệu quả, nhưng một chường này ra ngoài, không khí chung quanh liền toàn bộ khô nóng, nhiệt độ cao, vạn vẹo tia sáng, còn có viêm lưu bành trưởng bốn phía kêu nhỏ, hợp tại một chỗ, lại có thể dẫn động đối phương nôn nóng chi tâm.

Chuyện này tự vừa sinh ra đến, lập tức liền tản vào lục thức thất khiếu, dẫn phát đủ loại huyền tượng, dẫn động âm hỏa, bị bóng trong đó, đây cũng là "Ly hồn âm kiếp" linh hoạt vận dụng.

"Quỹ linh hỏa" thuộc về U Minh âm hỏa cao giai ứng dụng, "Ly hồn âm kiếp" nhưng là khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp tinh diệu pháp môn.

Mà hẳn có thể tại một chường bên trong, đồng thời điều khiển lưỡng chủng hoàn toàn khác biệt pháp quyết, còn khiến cho như thế cử trọng nhược khinh, chính là Minh Hỏa Diêm La hoặc là Diêm phu nhân ở đây, cũng muốn vỗ tay tán thưởng.

Cái này có thể xưng tuyệt diệu một chường, chính là Bách Liễu Dao cũng không thể nhẹ nhõm nhìn tới.

Lý Tuần sau lưng truyền đến "Sang sảng" một tiếng vang lên, âm vang tiếng kim loại đánh nát nhiếp hồn thanh âm, mà lẳng lệ đao khí, thì đem chung quanh khô thế quét sạch sành sanh.

Đây là một lần hư không giao kích, Lý Tuần người sớm giác ngộ được ngược nhất buồn bực, tiếp lấy chính là trên lưng phát lạnh, đã bị đao khí dư ba quét trúng, hẳn biết công kích kế tiếp không thể địch lại, liền cũng không quay đầu lại, dưới chân phi kiếm tăng lực, trong nháy mắt liền chạy trốn lách đi.

Cho đến lúc này, hẳn mới có rảnh hưởng Minh Ly bên kia nhìn thoáng qua, xem xét phía dưới, Lý Tuần con mắt liền thẳng!

Tại trước mắt hẳn cảnh tượng là — Minh Ly cùng U Ngũ Tinh cách xa nhau hẹn nửa dặm, mời đi cùng nhất độ cao, tựa như hai khối tảng đá, thẳng tắp ngã xuống khỏi đi, không sai biệt lắm đồng thời cắm nhập trong bụi cây, không biết sống chết.

"Mẹ nó, cái này xong?" Lý Tuần phía sau lưng thoáng chốc rịn ra một tầng mồ hôi lạnh, đó căn bản là không thể nào!

Minh Ly cùng U Ngũ Tinh đều không phải là yếu ớt, bọn hắn là quan lấy tông môn thế gia vọng tộc đích hệ tử đệ, là U Hồn Phệ Ảnh Tông tương lai mấy trăm năm trụ cột! Cho dù ở Xích Thành sơn bên kia, bị nhân một kích ngã xuống đất, đó cũng là tại xuất kỳ bất ý cộng thêm địch thủ quá mạnh nguyên nhân.

Hiện tại thế nào? Bọn hắn lòng có chuẩn bị, trận địa sẵn sàng đón quân địch, lại vẫn là bị bộ dáng hí một kích mà ngã! Cái này. . .

Trong đầu hẳn suy nghĩ còn không có chuyển xong, trong lòng bỗng sinh ra cảm ứng, một sát na này ở giữa, da đầu của hắn phát nổ, toàn bộ phía sau lưng lông tơ đều dựng lên, không chút nghĩ ngợi, dị không gian bên trong U Nhị đột ra một cái tay đến, hướng trên lưng hắn một khùng!

Không có bất kỳ cái gì thanh âm vang lên, chỉ có một con có chút cánh tay thon dài chường nhẹ nhàng dán tại phía sau lưng của hắn bên trên, kinh lực đem thổ chưa thổ thời khắc, bỗng vang lên một tiếng nhẹ kêu, cái tay này lại thu về. Trên bầu trời gió bắc cuốn qua, Lý Tuần phía sau bị bàn tay kia dán lên quần áo, đột nhiên hóa tro bay đi.

"Thú vị!" Một tiếng nhẹ nhàng nhàn nhạt, phân không ra nam nữ trung tính tiếng nói từ hắn bên tai thổi qua.

Nếu như chỉ thế thôi, thì cũng thôi đi, chân chính khiến Lý Tuần khổ sở chính là, hắn biết rất rõ ràng người nói chuyện ngay tại hắn thân thể chung quanh, nhưng căn bản phát giác không ra một tia nửa điểm! Loại kia hư không dùng sức cảm giác, quý dị làm cho người khác trái tim băng giá.

Đây vốn là không thể nào! Nếu như không phải U Nhị tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, đi hiểm công tất cứu; nếu như không phải người này một kích không trúng, không còn xuất thủ, Lý Tuần hiện tại sợ là muốn cùng Minh Ly bọn hăn độc nhất vô nhị.

Đây là cái gì tốc độ?

"Không đúng!" Lý Tuần trong lòng bình tĩnh.

Đối Chu Câu Tông lần này tới nhân, hăn là chuyên môn từ Minh Ly trong miệng hiểu qua.

Lưỡng cái khó giải quyết nhân vật bên trong, Bách Liễu Dao tiềm hình biệt tích bản sự cao minh, am hiểu là đột nhập góc chết, một kích trí mạng; Minh Hoàng Kích nhưng là công pháp đặc thù, một thanh thất diệu rục rờ kích xuất ra lúc, như đại nhật giữa trời, quang mang hừng hực, khiến người không thể nhìn thẳng, vốn lại tại "Quang minh chính đại" sau trong bóng tối, sử xuất đủ loại âm độc thủ đoạn.

Mà người này, hiển nhiên không phải đồng dạng con đường, loại này cực tốc na di, phi hành tuyệt tích bản sự, không giống như là Chu Câu Tông, ngược lại có chút giống tại ám sát giới tới nổi danh. . . Nghĩ tới đây, Lý Tuần trong đầu đột nhiên tung ra người tới.

Vừa mới còn một đoàn loạn trên bầu trời, bỗng nhiên yên tĩnh trở lại, mới còn muốn lấy tính mệnh của hăn Bách Liễu Dao không biết chạy đến đâu đi.

Tại Lý Tuần tầm nhìn, không có bất kỳ bóng người nào.

Nhưng mà, thuần bằng trực giác, Lý Tuần biết, vẫn có nhất cái có thể tùy tiện lấy hăn mạng nhỏ người, dừng lại tại hăn tầm mắt góc chết một nơi nào đó.

Hăn run lên nửa ngày, khẩn trương cao độ khiến cho hăn phần cổ rất nhanh liền ê ẩm, hăn cũng không dám động, ở trong lòng nổi lên một hồi lâu, lại gặp

đối phương không có mở miệng trước ý đồ, lúc này mới thăm dò tính hỏi một câu: "Thủy Tiên tử?"

"Ồ? Người xem đến ta?"

Vẫn là kia có chút trung tính tiếng nói, bất quá, có thể là bởi vì lòng có định kiến, Lý Tuần liền từ nghe được xuất một chút chuyên thuộc về nữ tính nhu nhuận đến, mà nghe được đối phương trả lời khẳng định về sau, hẳn bỗng nhiên có như vậy ngất xúc động.

"Thủy Điệp Lan! Thật sự là nàng? Cái kia gần trăm năm nay siêu cấp kẻ phản bội, phản xuất Lạc Vũ Tông, đầu nhập vào đối thủ một mất một còn 'Nghịch Thủy Câu' Thủy Điệp Lan?"

Lý Tuần trong lòng kêu một tiếng khổ, hẳn tiếp lần này phải đi thời điểm, thật không nghĩ qua, Chu Câu Tông chín đại sát thủ, lại tới một phần ba!

Lúc này, ba người này coi như so ra kém Tam Hoàng Kiếm Tông như vậy cường thế, nhưng bây giờ trong tay mình nhưng không có có thể làm tấm mộc làm nữ nhân gốc a!

Hắn rút rút khéo miệng, rốt cục nhin không được nở nụ cười khổ: "Thật sự là Thủy Tiên tử ở đây! Bách Quỷ vô năng, chỉ là đoán, nhưng có thể kiến thức đến tiên tử nghịch ảnh độn pháp, hạnh thế nào chi!"

Phía sau nữ tử nhẹ nhàng mà cười: "Bách Quỷ? Danh tự này khó nghe, nói chuyện ngược lại văn sừ sừ. . . Người rất thú vị đâu!"

Nghe, trong giọng nói của nàng không có nửa điểm cư cao lâm hạ hương vị, bình luận một câu như vậy, liền như là nhà bên tử muội đồng dạng hiền lành dễ thân. Đây là Lý Tuần dĩ vãng tại bất luận cái gì cường giả trên thân, đều không có được chứng kiến, có thể Lý Tuần cũng không dám cho rằng nàng như thế mới tốt nói chuyện.

Chu Câu Tông chín đại sát thủ, không có một cái nào là đèn đã cạn dầu, nhất là cái này Thủy Điệp Lan, nhưng nói là Tứ Cửu Thiên Kiếp trước sau, danh tiếng nhất kiện nữ tu.

Nàng thân kiêm hai tông chi trưởng, công lực đuổi sát các phái tông chủ, lại xảo trá như hồ, tâm ngoan thủ lạt, cùng muốn cố kỵ nữ nhi tính mệnh Lạc Kỳ Xương so sánh, thế nhưng là làm người nhức đầu quá nhiều.

Nhưng ở dưới tình hình như thế, Lý Tuần tâm tình phản lại trầm tĩnh lại, hần nhún nhún vai nói: "Đa tạ tiên tử khích lệ ! Bất quá, dựa theo tiêu tử cách nhìn, quý tông thế nhưng là càng thú vị đâu!"

"Ồ? Nói thế nào?"

"Bất quá là cái nho nhỏ Cổ phủ, quý tông làm gì phái ra loại này đội hình ra?" Hần sờ tay vào ngực, xuất ra kia một đôi đồng luân, trong tay vớt ra hai lần, "Giết gà dùng tới mổ trâu đao, không ngoài như vậy!"

"Thế nhưng là, dùng mổ trâu đao vẫn không giết được gà, không phải càng hồng bét sao?"

Câu nói này âm cuối còn tại, Lý Tuần trên tay chợt nhẹ, đồng luân đã không cánh mà bay. Sau một khắc, chỉ nghe thấy Thủy Điệp Lan "Sách" một tiếng: "Thiên Thức Luân! Loại pháp khí này rất ít gặp đâu!"

"Thật sao?" Lý Tuần cực tự nhiên quay đầu vấn. Mà sau đó một khắc, trên trán của hần bị điểm thương một ngón tay, phía trên không có chút nào chân tức, chỉ là bị nữ tính nhọn móng tay cọ, có ngứa một chút cảm giác.

Hần cuối cùng vẫn là không nhìn thấy Thủy Điệp Lan mặt, hần chỉ là thấy được rộng rãi lam nhạt sa tay áo trút bỏ lúc, trơn bóng như ngọc cánh tay; nữ tu khuôn mặt, liền bị che chắn tại cái này sa tay áo đằng sau, như ẩn như hiện.

Lý Tuần phi thường tinh quái giơ hai tay lên, làm dáng vô tội. Bên tai thì

truyền đến đối phương nhẹ nhàng cười nói: "Quả nhiên là cái người thú vị! Cũng trách không được Lạc lão nhi hội ở trên thân thể người mất mặt. . . Ta rất xem trọng người đây!"

Đồng dạng một câu, Lạc Kỳ Xương nói đến, nghiêm túc ngưng trọng, không bớt chup; mà do cái này Thủy Điệp Lan nói tới, lại giống như là một người bạn nói đùa, không thể coi là thật.

Chỉ một câu nói như vậy, Lý Tuần liền minh bạch, hôm đó hẳn cùng Tam Hoàng Kiếm Tông thương lượng thời điểm, cái này Thủy Điệp Lan liền ẩn tại phụ cận. Không nói cái khác, đơn thuần cái này nhất cái tại "Đông Hoàng" trước mặt tiềm hình biệt tích bản sự, liền rất dễ cho người ta bội phục.

"Xoát" một thanh âm vang lên, Lý Tuần trên trán ngón tay rời đi, đồng dạng là cái này một cái tay, lại ma thuật triển khai hai mảnh đồng luân, ngăn tại Lý Tuần trước mắt: "Cái này Thiên Thức Luân, trả lại cho người đi!"

"A?"

"Nghe không hiểu sao? Vẫn là không muốn?"

"Muốn, đương nhiên muốn!" Lý Tuần không biết đối phương đang có ý đồ gì, nhưng lúc này, giả ngu hiệu quả có lẽ còn càng tốt hơn một chút hơn.

Hắn vội vã không nhịn nổi đưa tay, đem đồng luân cầm vào tay, ánh mắt thuận thế hướng phía trước tìm tòi, lại đâu còn có bóng người tại?

Chính kỳ quái thời điểm, phía dưới núi rừng bên trong, mấy đạo kiếm quang bay vút lên trời, trong nháy mắt liền đi bảy tám dặm đường, Lý Tuần thấy rõ ràng, trong đó đang có kia Bách Liễu Dao cùng Minh Hoàng Kích.

Đi rồi? Đang giở trò quỷ gì? Lý Tuần đang muốn nhìn chung quanh một cái, sau lưng bỗng truyền đến tiếng nói, đem hắn giật nảy mình.

"Cái này Thiên Thức Luân chúng ta lấy ra vô dụng, đưa người không sao .

Bất quá, nếu là tay không mà quay về, mõ trâu đao thất bại, về núi lại sợ bị người chê cười, người nói làm sao bây giờ?"

Thủy Điệp Lan vẫn giữ ở chỗ này, nói những này không có dinh dưỡng nói nhảm, loại này kì lạ thái độ, làm Lý Tuần đầu lớn như cái đầu.

May mắn, hẳn còn không có bị đến lúc này hai đi làm đầu óc choáng váng.

Làm sao bây giờ? Tùy người ý nghĩ xử lý thôi! Đối với cái này khắc quyền chủ đạo thuộc về vấn đề, Lý Tuần là rõ ràng nhất bất quá, hẳn gượng cười hai tiếng, thông minh không nói gì.

Thủy Điệp Lan quả nhiên có chút thương thức hẳn biết điều, tiếp theo cười nói: "Rất tốt, người xác thực nghĩ đến minh bạch, vậy ta liền đem nó mang đi, như thế trao đổi, không có vấn đề đi!"

"Nó? Trao đổi?" Lý Tuần trong đầu nhất thời còn không có nghĩ rõ ràng, trong tai lại đột nhiên nghe được một tiếng bén nhọn gào rít, trên người hẳn chấn động, bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, vừa hay nhìn thấy một đạo hồng quang bùng lên, hướng chân trời bay lượn, mà hồng quang đằng sau, một mảnh hư không xử, đột nhiên bắt đầu mơ hồ, hiện ra một bóng người tới.

Bóng người này nhẹ nhàng linh hoạt đưa tay nhón lấy, hồng quang thế đi im bật mà dừng, sau đó liền càng ngày càng thâm gào rít.

Lý Tuần ghen ngào cả kinh nói: "Mèo con!"

"Mèo con" cũng không biết phải chẳng nghe được tiếng kêu của hẳn, có lẽ là bản năng cảm giác được nó phải đối mặt đáng sợ sự tình, tiếng kêu càng ngày càng thâm lương.

Lý Tuần ngơ ngác nhìn xem, trong lúc nhất thời ngay cả kinh sợ đều quên. Chỉ gặp bóng người kia vung "Mèo con", hướng bên này chào hỏi một chút, lại như nhất cái hư ảo bọt biển, trong nháy mắt, liền giảm đi.

"Ta XXX chết người, Thủy Điệp Lan!" Tại như vậy một nháy mắt, nghịch xông nhiệt huyết toát lên Lý Tuần đại não, hấn khàn cả giọng rống to, sau đó hướng phía Thủy Điệp Lan cuối cùng xuất hiện phương hướng, ra sức đem đồng luân ném ra ngoài. Đồng luân "Ô ô" bay ra vài dặm, năng lực kiệt rớt xuống.

Tại đồng luân hạ lạc quá trình bên trong, Lý Tuần đem hấn đời này học qua tất cả khó nghe thô tục, nhất cổ món óc nghiêng đổ ra đến, thẳng mắng cuống họng khàn khàn, toàn thân không còn chút sức lực nào, mới ngừng lại được.

Hấn cúi người, tay vỗ vỗ đầu gối, từng ngậm từng ngậm thở.

Loại cảm giác này quá đáng ghét, không chỉ là bởi vì "Mèo con" vị này bạn mới "Bằng hữu" bị lao đi, càng quan trọng hơn là, loại này bị nhân đùa bỡn tại bàn tay phía trên cảm giác, thật mẹ hấn buồn nôn — hấn vốn cho rằng, đời này đã không có loại cơ hội này!

Nhắm mắt lại, cường tự ức ở phiên muộn trong lòng, cuối cùng, hấn kéo ra khóe miệng: "Rất tốt! Thủy Điệp Lan, chúc hảo vận. . . Hảo vận đến, không muốn rơi vào trong tay ta!"

U Hồn Phệ Ảnh Tông tổng đàn, quý môn hồ.

Nơi này là một chỗ rừng rậm nguyên thủy chỗ sâu, trùng điệp đại sơn xúm lại dải đất bình nguyên. Tại rừng rậm chỗ sâu nhất, cây cối thấp thoáng bên trong, trùng điệp chướng khí, độc trùng, dị thú vây quanh hạ, quý môn hồ lẳng lặng nằm ở nơi đó, không biết nhiều ít vạn năm.

Nếu là nói, tại Đẳng Hóa Cốc bên trong, thấy mặt trời rất không dễ dàng, như vậy ở chỗ này, tại quý môn hồ lân cận, muốn gặp mặt trời không thể nghi ngờ chính là một loại hi vọng xa vời.

Che trời cự mộc, quần quanh dây leo, cả ngày phù du không tiêu tan chướng khí, còn có bởi vì tông môn bí pháp mà vốn liền từng lớp sương mù, đem nơi này cùng ngoại giới hoàn toàn cách ly, thấu không tiến một điểm quang tới.

Chính là chiếu sáng, cũng là dùng nhiều năm không tắt ngọn đuốc thay thế.

Lý Tuần đối với nơi này nhận thức, ngoại trừ tại Minh Tâm Kiếm Tông học được một chút cơ bản thường thức ngoại, bắt đầu từ Quỷ Tiên Sinh tại « U Minh Lục » nhắc lại bên trên, miêu tả "Hóa Âm trì", dựa theo Quỷ Tiên Sinh nói, trong vòng trăm năm, Lý Tuần nhất định phải đến trong đó đi ngâm thượng nhất ngâm, nếu không liền sẽ bị âm hỏa phản phệ mà chết.

Nhưng bởi vì trăm năm kỳ hạn thực sự quá dài, Lý Tuần đại đa số thời điểm đều quên sạch sẽ, mãi cho tới thực địa, mới lại một lần nhớ tới. Nhưng ý niệm này vẫn là lóe lên một cái rồi biến mất, trong nháy mắt bị hấn quên hết đi.

Đương Lý Tuần đạp vào quỷ môn bờ hồ, lần đầu tiên nhìn thấy, chính là lơ lửng ở giữa không trung, tại thiên nhiên hình thành cây rừng mái vòm xử thiêu đốt "Hỏa cầu" .

Minh Ly giải thích nói, cái này hỏa là rút ra Cửu U địa khí vì nhiên liệu tạo ra bất diệt âm hỏa, chỉ cần Cửu U địa khí không có khô kiệt, cái này hỏa liền sẽ không dập tắt.

Tại màu xám trắng ánh lửa hạ, Minh Ly khuôn mặt xanh đậm giao thoa, càng lộ vẻ dữ tợn . Bất quá, có thể thấy được, tại cái này tông môn chi địa, hấn so ở bên ngoài lúc, phải cẩn thận rất nhiều, vốn là kiệm lời ít nói U Ngũ Tinh, cũng càng trầm mặc.

Giữa không trung tung xuống quang mang bên trong, Lý Tuần tầm mắt xuyên qua mặt hồ, hướng Minh Ly chỉ hồ trung tâm nhìn ra, lọt vào trong tầm mắt nhiều nhất, vẫn là u ám vẫn đục sương mù, tại sương mù phía dưới, còn có một số kiến trúc hình dáng, cảm giác đều tương đương hùng vĩ, làm thế nào cũng thấy không rõ toàn cảnh.

"Đừng nói là Bách Quỷ sư đệ người, giống chúng ta ở chỗ này ở hơn hai trăm năm, cũng đều chưa thấy qua toàn cảnh đâu!"

Minh Ly chào hỏi Lý Tuần đạp hồ mà đi, vừa đi vừa nói ra: "Lúc trước, ta là bỏ ra hơn một năm công phu, mới ghi lại một chút thường đi đường đi. Chiều ta nghĩ, chờ người có thể đem nơi này đường đi đều đi một lần, khi đó, người không phải tông chủ, chính là trưởng lão!"

Cái chuyện cười này không tốt lắm cười, nhưng Lý Tuần vẫn là góp thú cười hai tiếng, lại kinh khởi bên cạnh dừng du lịch một đám chim nước; những này chim chóc, ngoại hình thoạt nhìn như là vịt hoang tử, chỉ là toàn bộ con người đều là huyết hồng sắc. Bọn chúng vỗ vỗ cánh, mảng lớn mảng lớn bay lên.

"Đây là hàn thủy quạ, bình thường coi như hoà thuận, một chút luyện khổng hồn, khôi lỗi còn có câu hồn chi thuật các sư huynh đệ, còn lấy chúng nó đến luyện tập, bất quá, nếu là có không có mắt nhân xông tới, tràng diện kia. . ."

"Minh Ly sư huynh, luôn luôn được chứ?"

Nhất cái tu sĩ từ trong sương mù đi tới, đánh gãy Minh Ly.

Minh Ly theo tiếng xem xét, ngược lại là hơi bị sợ: "Quý Cơ sư đệ? Thế nhưng là tông chủ có việc?"

Tu sĩ kia nhìn chỉ có mười ba mười bốn tuổi bộ dáng, so Lý Tuần còn nhỏ, một mặt non nớt, chỉ là kia con mắt cũng quá linh hoạt chút, hơi chút đảo mắt, liền đem Lý Tuần trên dưới đánh giá cái đủ, lúc này mới nói: "Chính là, tông chủ đến thập nhị trưởng lão đều tại, liền chờ các người tiến đến báo cáo công tác!"

Minh Ly từ trong hàm răng rút điểm gió mát đi vào, hẩn nhìn về phía Lý Tuần, cười khở nói: "Bách Quý sư đệ, lần này ca ca hai người mạng nhỏ, coi như nắm trong tay người!"

Lý Tuần phi thường minh bạch hẩn ý tứ, chuyến này hành động bên trong, hai lần có thể xưng lấy làm hồ thẹn nhục ngắt, đã để Minh Ly cùng U Ngũ Tinh đã mất đi tư cách nói chuyện, bọn hẩn cũng chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào trên người hẩn.

Chỉ là, Lý Tuần rõ ràng hơn, chính là hẳn cực lực vì hai người giải vây, đổi lại, cũng không nhất định là cảm kích a!

Trên mặt hẳn nhưng là một mảnh chân thành tiểu dung: "Hai vị sư huynh yên tâm, tiểu đệ hiểu được!"

Tông môn đại lão triệu kiến ba người địa phương tại hư giữu sảnh, cái này sảnh danh tự rất quái lạ, nhưng cái này sảnh bản thân càng quái.

Nó là mở tại đảo giữa hồ hạ mấy chục trượng dưới mặt đất, sảnh bốn vách tường đều là cứng rắn như sắt nham thạch, đại sảnh dài rộng đều có hơn mười trượng, cao bảy tám trượng, so với nhân gian đế vương cung điện còn hùng vĩ hơn một chút.

Trong sảnh không có cái bàn, có chỉ là tại cao bốn, năm trượng trên vách đá mở xuất trước ba, tả hữu mỗi loại năm, tổng cộng mười ba cái bệ đá.

Tại Lý Tuần bước vào trong sảnh lúc, hẳn nhìn thấy chính là mười ba cái trên bệ đá thiêu đốt phun trào ánh lửa, ánh lửa là trong tông môn thường thấy nhất màu xám trắng, từ Minh Ly trong miệng biết được, đại lão bản nhân hình ảnh là sẽ không xuất hiện ở chỗ này, mà là lấy ánh lửa thay thế, ánh lửa thiêu đốt cùng dập tắt, liền đã chứng minh bọn hẳn đến cùng rồi đi.

"Cố lộng huyền hư!" Lý Tuần oán thầm một chút, nhưng hẳn vẫn muốn cùng Minh Ly, U Ngũ Tinh cùng một chỗ, hướng về phía trước chính giữa đoàn kia ánh lửa, cung cung kính kính hành đệ tử lễ.

Tư thế này, giống như là một loại nào đó tà giáo nghi thức, cỡ quái vô cùng.

Đoàn kia ánh lửa không gió chập chờn một chút, từ trong đó truyền tới Minh Hỏa Diêm La ồm yếu tiếng nói, cái này khiến thanh âm của hẳn càng khàn giọng: "Các người lần này làm tốt lắm, có thể từ Lạc Kỳ Xương, Thủy Điệp Lan trong tay bọn họ đoạt thức ăn, nói thế nào cũng là cho tông môn nở mày nở mặt!"

Lý Tuần ba người cùng một chỗ ứng thanh, cảm ơn hân tán thưởng. Trong lòng cũng không vô ý ngoại, chẳng lẽ mười ba cự đầu đem bọn hân kê đến, chỉ là vì nói những lời nhảm nhí này?

Minh Hỏa Diêm La dừng một chút, lại mở miệng lúc, đột nhiên tập trung mục tiêu, hân kê: "Bách Quỷ!"

Lý Tuần lông mày nhảy một cái, ứng tiếng nói: "Đệ tử tại!"

"Người làm được rất tốt!" Minh Hỏa Diêm La mắt tiếng nói bên trong, lộ ra như vậy một chút tán thưởng hương vị, cái này cùng vừa rồi kia làm theo thông lệ ngữ khí, thế nhưng là hoàn toàn khác biệt, "Người gia nhập ta tông thời gian không dài, nhưng nếu từ người đưa về « U Ti Chân Giải » bắt đầu tính, cũng coi như có mấy trăm năm đi."

Hân đột nhiên đem chủ đề kéo tới Lý Tuần kiên kỵ nhất phương diện, trong lúc vô tình lại đem Lý Tuần giật nảy mình, đợi nghe được hân ngữ khí hòa hoãn, đồng thời không dị dạng, mới yên lòng. Có thể Lý Tuần lại nào biết được cái gì « U Ti Chân Giải », chỉ có thể hàm hồ ứng.

May mắn, người ở chỗ này đều không có hướng phương diện kia nghĩ, Lý Tuần có thể lừa dối quá quan, Minh Hỏa Diêm La lại giống như là sa vào đến trong suy nghĩ nào đó đi, ngữ khí cũng biến thành xa xăm.

"Trăm năm trước, người kia làm cũng bất quá là 'Biết tiến thoái' mà thôi, lúc trước cùng người liên hệ, lại khảo sát người căn cốt Minh Hồ trưởng lão, cũng không coi trọng người, cho rằng người không có quá lớn tiền đồ!"

"Ai. . . Trăm năm thời gian, thoáng một cái đã qua, Minh Hồ trưởng lão cũng qua đời, chỉ sợ hân là nằm mộng cũng không nghĩ ra, người có thể biến thành bây giờ cái dạng này!"

Minh Hỏa Diêm La ở phía trên nhớ lại đi qua, lại không biết phía dưới Lý Tuần, suýt nữa liền bị hân cả kính trái tim bạo liệt.

May mắn, Lý Tuần lịch luyện dần dần sâu, cái này tu dưỡng công phu cũng là càng ngày càng thâm hậu, giật mình đằng sau, trên mặt hấn thần sắc không thay đổi, thậm chí liền thân thượng lỗ chân lông khai bế, nhịp tim tốc độ, cũng không có quá đại biến động.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Yến Phàn

Chương 08: Yến phàn

Lý Tuần nằm ở trên giường, trong tay cầm lưỡng cái Thiên Thức Luân, lật qua lật lại xem, trong đầu là rối bời, không có nửa điểm đầu mối.

Hôm nay tại hư giấu sảnh, Minh Hỏa Diêm La lâm thời sung làm một lần thần tài, xuất thủ hào phóng thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác hào phóng được không có lý do!

Đối Lý Tuần không chút nào keo kiệt khen ngợi chi từ thì cũng thôi đi, có thể tông môn thế gia vọng tộc là tốt như vậy cho sao? Hơn ngàn đệ tử bên trong, cũng chính là như vậy hai mươi mấy cái!

Những người này là trải qua như thế nào phấn đấu, mới leo đến vị trí này? Coi như hẳn có thể từ trên thân Lạc Kỳ Xương chiếm được tiện nghi, từ Thủy Điệp Lan dưới tay toàn thân trở ra, lại có thể nói rõ cái gì?

Còn có cái này Thiên Thức Luân, mặc dù còn không biết là thế nào cái cách dùng, nhưng một đoàn người đã sinh đã tử cầm về, Minh Hỏa Diêm La thậm chí còn không có sờ chạm, liền đem nó đưa trở về.

Suy nghĩ một chút, ba mươi năm khổ tu a, dù cho Thông Huyền Giới tu luyện thường thường là lấy trăm năm, ngàn năm làm đơn vị, nhưng đây cũng là tương đương khả quan!

Phải biết, Lý Tuần bản nhân thời gian tu luyện, mới bất quá mười năm đâu!

Minh Hỏa Diêm La suy nghĩ cái gì? Vấn đề này quấy đến đầu hẳn đều đau

đón, mà lúc này đây, tiếng đập cửa vang lên.

Vượt quá Lý Tuần dự kiến, ngoài cửa đứng lại là Diêm phu nhân.

Nàng một thân thanh tao lịch sự mặc váy trang, áo khoác cùng màu áo choàng, đứng tại cổng, cười khẽ, mờ tối phòng khách cũng bởi vì nàng đến, mà bịt kín một tầng hào quang nhàn nhạt.

Lý Tuần giật mình lo lắng một chút, mới hiểu được hành lễ, lại nghênh nàng vào nhà, đốt đèn đuốc, chờ một trận rồi ren về sau, hẩn quay đầu, liền nhìn thấy Diêm phu nhân chính cầm nhất cái luân tử, tinh tế dò xét.

"Bảo bối tốt đâu!" Diêm phu nhân nói lời cùng Minh Hỏa Diêm La cơ bản giống nhau, cái này cách xa nhau chừng hơn nửa canh giờ lời nói ở giữa, tựa hồ có một loại nào đó kì lạ lực hút, để cho người ta nhịn không được đi tìm tòi nghiên cứu trong đó liên hệ.

Lý Tuần gãi gãi đầu, lộ ra hẩn không có nhất uy hiếp một mặt, cười khổ nói: "Bảo bối tuy tốt, bất quá đệ tử còn không biết dùng như thế nào đâu! Tông chủ nói đây là dùng để phụ trợ khôi lỗi thuật. . . Ách, chẳng lẽ là để khôi lỗi dùng cái đồ chơi này đi đánh nhau?"

Diêm phu nhân bị hẩn làm cho tức cười, nàng đem luân tử đặt lên bàn, rất có nữ tính vận vị cướp một chút bên tóc mai phát ra, phương chỉ điểm: "Đôi này Thiên Thức Luân, lớn nhất giá trị chỗ, liền tại trong lúc này 'Trí Thức Châu' bên trên.

"Trí Thức Châu tác dụng, chính là vì ngu đại trì động chi đồ mở ra bế tắc thần trí. . . Người nói, muốn khôi lỗi lấy nó đi làm cái gì?"

Lý Tuần con mắt lúc này mở đại không thể lớn, ánh mắt của hẩn chuyên hướng trên bàn không đáng chú ý đồng luân, trong đầu thoáng chốc biến thành trống rỗng.

Trong hoảng hốt, Diêm phu nhân tiếng nói lần lượt tiến vào trong tai: "Người khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp, đã có một chút hỏa hầu, có thể chế tác khô lỗi. Chỉ là ban đầu luyện lúc, khô lỗi thần trí hoàn toàn không có, thuần bằng bản năng làm việc, mười phần chán ghét, có cái này luân tử, liền có thể tiết kiệm không ít công phu.

"Đương nhiên, vô luận như thế nào, khô lỗi cũng sẽ không cùng người đồng dạng thông minh, nói là tỉnh người ba mươi năm khổ công, ba mươi năm xuống tới, trí lực trình độ ước chừng có năm tuổi hài đồng như vậy đi. . ."

"Năm tuổi hài đồng?" Lý Tuần vụng trộm hít một hơi, chậm rãi lòng dạ, lại ngạc nhiên nói: "Cái này tựa hồ cũng chẳng có gì ghê gớm. . . Có tác dụng sao?"

Nhìn thấy Lý Tuần lòng tham không đủ bộ dáng, Diêm phu nhân buồn cười sau khi, vừa liếc hẳn một chút, cái này có chút thân mật động tác, coi là thật đáng quý.

Lý Tuần bị nàng trong lúc vô tình để lộ ra phong tình nhiếp được ngân ngơ, chỉ nghe nàng nói: "Trên đời đều là từ không sinh có khó, có tái sinh có dễ. Người cảm thấy, là giáo nhất cái si ngốc hiểu chuyện dễ dàng, vẫn là giáo nhất cái năm tuổi hài tử hiểu chuyện dễ dàng?"

Lý Tuần lúc này giật mình.

Hắn chợt lại nghĩ tới nhất cái quan khiếu, liền tại trong lòng thù dật một chút lí do thoái thác, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Phu nhân, đệ tử nghe nói cái này khô lỗi cần lấy người sống làm căn bản, cái này nếu là đem nhân luyện thành khô lỗi, dùng lại hẳn linh trí khôi phục, cái này ước có phải hay không đi theo trở về?"

"Người nghĩ đến dễ dàng!" Diêm phu nhân một chút lắc đầu nói: "Cái này khô lỗi 'Nguyên tài' là nếu không chỗ ở bổ khuyết, sửa chữa, theo tu vi tinh tiến, 'Nguyên tài' tính chất cũng muốn đuổi theo.

"Muốn thay đổi ban sơ tính chất, không có gì hơn cổ phệ, tu bổ lường chúng, mà cái này loại kia không phải muốn đem mấy chục trên trăm cái 'Nguyên tài' vò đến một chỗ? Nhiều như vậy 'Nguyên tài' phối hợp nhu hợp, lẫn nhau tác dụng, biến dị, trí nhớ của kiếp trước đâu còn có thể bảo lưu lại đến?"

Lý Tuần rút rút khoe miệng, cuối cùng không có vôi vàng đến đem "Nếu như 'Nguyên tài' không thay đổi" cái này lời nói ngu xuẩn nói ra miệng đi.

Thế nhưng là, ngược lại là lão thiên gia mở mắt, Diêm phu nhân cũng tới hứng thú nói chuyện, thuận miệng lại thêm một câu: "Đương nhiên, tông môn trong lịch sử xác thực có các vị tiền bối, mạnh như thác đổ, đem 'Chân nhân' thậm chí 'Chân nhất' đẳng cấp cao thủ trực tiếp luyện hóa, một bước lên trời, kia lại coi là chuyện khác! Bất quá, muốn người làm việc đến, chỉ sợ phải chờ thêm hơn nghìn năm!"

Nàng nhìn về phía Lý Tuần, trong mắt tự nhiên là "Tiểu tử người cũng không cần ý nghĩ hảo huyền" ý tứ.

Lý Tuần lúc này, lại là nội tâm hưng phấn đến hận không thể hát vang một khúc, nhưng trên mặt còn muốn làm ra "Ngưỡng mộ núi cao" bộ dáng, đi nhớ lại tông môn "Tiên liệt" .

Liên quan tới Thiên Thức Luân chủ đề liền đến nơi này, mà Lý Tuần đã cảm thấy, thu hoạch này so tại hư giấu sành lúc, còn phải mạnh hơn một chút.

Mà hẳn đến lúc này, mới nhớ tới muốn hỏi Diêm phu nhân ý đồ đến, vị này bề ngoài nhã nhặn, kì thực tâm cơ uyên thâm mỹ phụ, tổng không phải thừa dịp lúc ban đêm đến đệ tử trong phòng đến chỉ điểm pháp quyết đi!

Làm đệ tử, đã sư trưởng không chủ động nhắc lên, hẳn cũng chỉ có thể chủ động kéo qua tới.

Lý Tuần nghĩ nghĩ, cẩn thận từng li từng tí dẫn xuất cái đề tài này: "Phu nhân, hôm nay việc này, đệ tử luôn cảm thấy tới quá dễ dàng chút, trong nội tâm

có chút không nữ, còn xin phu nhân khai bày ra một hai."

"Tông chủ thụ người thế gia vọng tộc, tự nhiên có hẳn lý do, người hảo hảo đón lấy, làm gì buồn lo vô cớ!" Diêm phu nhân nói một câu, lại nhìn thấy Lý Tuần mặt mũi tràn đầy không tin, nhin không được cười nói: "Người người này a, lòng nghi ngờ quá nặng! Ân, nhưng mà, cẩn thận chút cũng tốt! Người cái này thế gia vọng tộc, chúng ta những trưởng lão này đều là đồng ý, bất quá, dưới đáy các đệ tử nghĩ như thế nào, người phải chú ý chút!"

Đặng sau câu này, mới là trọng điểm đi!

Lý Tuần nhếch nhếch miệng, trong đầu xoay chuyển nhanh chóng, phân tích Diêm phu nhân lời nói bên trong thâm ý.

Diêm phu nhân cũng không muốn để hẳn đoán mò, liền lại thở dài một cái nói: "Hai năm này, tông môn âm u đầy tử khí, các đệ tử đều các an kỳ vị, lòng cầu tiến cũng thiếu, có lẽ là tông chủ nhìn bất quá, lúc này mới đối người đặc biệt đề bạt. . . Ai, tông chủ thời gian, dù sao cũng là không nhiều lắm!"

Lý Tuần trên thân rung mình một cái, hẳn giống như bắt được cái gì. Nhìn xem Diêm phu nhân sở tác sở vi, nếu nói nàng không có thượng vị dã tâm, quả nhiên là ngay cả quỷ đều không tin. Bất quá, nàng tựa hồ cũng không muốn lấy cùng Minh Hỏa Diêm La đối nghịch, hẳn là. . .

Hắn nháy mắt mấy cái, thăm dò tính hỏi một câu: "Đệ tử sẽ cẩn thận, bất quá, cũng không thể đều đề phòng đi, phu nhân cảm thấy, đệ tử hẳn là muốn phòng người nào đâu?"

Diêm phu nhân tán thưởng cười một tiếng, hiển nhiên đối Lý Tuần phản ứng hết sức hài lòng, nàng chậm rãi nói: "Bích Thủy Quân cùng người có sát đồ mỗi thù cũng không nhắc lại, coi như hẳn tự trọng thân phận không cùng người khó xử, hẳn tọa hạ đệ tử cũng rất khó cùng người ở chung, đây là một nhóm; còn có chính là U Ngục trưởng lão, hẳn một mực cùng ta có chút hiềm khích, người cũng muốn gia tăng chú ý!"

Dừng một chút, nàng lại nói: "Mặc dù có chút xung đột không thể tránh né, bất quá, liền ta bản tâm tới nói, người nhập môn không lâu, vẫn là không muốn tại loại sự tình này thượng hao phí tâm lực, có một số việc, tạm thời lui một bước cũng tốt, chờ về sau có vốn liếng, mới thuận tiện làm việc!"

Nàng nửa đoạn trước nói lời rất giống một vị văn nhã biết lễ khuê phòng phụ nhân, nhưng một câu tiếp theo hàm ý thì có thể hảo hảo thưởng thức.

Lý Tuần trong lòng càng là rộng thoáng.

Cái này Bích Thủy Quân cùng U Ngục, chắc hẳn chính là cùng Diêm phu nhân tranh đoạt tương lai vị trí Tông chủ đối thủ mạnh mẽ, Minh Hỏa Diêm La thâm nghĩ tất cũng là rất rõ ràng.

Lý Tuần không biết vì cái gì những người này cũng không muốn tạo Minh Hỏa Diêm La phản, mà là mình đánh đến quên cả trời đất. Bất quá, nhìn, Minh Hỏa Diêm La thọ nguyên sắp hết, đã là cố định sự thật.

Dựa theo Lý Tuần chính trị ánh mắt đánh giá, cái này tâm cơ, thủ đoạn, tu vi đều cực kỳ lợi hại bệnh lao Quỷ Tông chủ, chỉ sợ là muốn tại hãn đại về trước đó, tìm tới nhất cái hợp cách người thừa kế, đồng thời lợi dụng phía dưới trường lão cạnh tranh với nhau cục diện, vững chắc trước mắt quyền vị.

Cái này cũng liền nói được thông, Lý Tuần cái này mới vừa vào tông hậu bối tử đệ, tại sao lại đạt được hãn ưu ái.

Đây chẳng phải là nhất cái hướng Diêm phu nhân "Nghiêng" biểu thị a? Bích Thủy Quân cùng U Ngục, lại có thể nào không có động tác?

"Suy nghĩ cả nửa ngày, nguyên lai chỉ coi nhất cái cho nhân giải khát quả đào, người nguyện mắc câu, người nguyện mắc câu a!"

Đưa tiễn Diêm phu nhân, Lý Tuần cười đắc ý, ngã xuống giường, đem trong này thế cục dò xét cái minh bạch.

Rất rõ ràng, hẳn hiện tại là Diêm phu nhân chiếc thuyền này thượng, Diêm phu nhân lợi ích, cũng liền chẳng khác gì là lợi ích của hẳn. Như vậy, Diêm phu nhân muốn hẳn làm thứ gì, chỉ cần không phải bắt hẳn đi chịu chết, hẳn làm đến nhất làm việc, cũng là phải!

Giấu tài tính là gì? Lão tử sống mười tám năm, liền làm mười tám năm!

Lý Tuần rất nhanh liền từ vốn không thuộc về phiến não của hẳn bên trong thoát thân ra.

Hẳn lại lần nữa cầm lấy Thiên Thức Luân, lật qua lật lại thưởng thức.

Thời gian dần trôi qua, thần trí của hẳn cùng cái này luân tử liên hệ tới, tại giống như ngủ không phải ngủ, giống như tỉnh không phải tỉnh trạng thái dưới, trốn vào kia yếu yếu khó dò trong hư không.

Tại nhất cái không cách nào chuẩn xác định tính trong không gian, sáng lên bốn đạo điện quang, hai đạo xích hồng, hai đạo tuyết trắng.

Thông Huyền Giới thời gian tựa như là bay lưu thẳng xuống dưới thác nước, cao tốc chảy xiết, kéo đều kéo không ở. So sánh dưới, sự kiện biến hóa trì độn giống là lão đầu hoàng ngư.

Bắc Cực Dạ Ma chi thiên, Ngọc Tán Nhân, Thiên Yêu Phượng Hoàng dị động, vẫn vền vền dị động; nhắm vào Âm Tán Nhân cùng Huyết Tán Nhân chính phái tông môn liên minh, thật lớn thanh thế kéo dài gần bảy trăm cái ngày đêm, làm làm cho người lú lười vô dụng công về sau, lúc này mới hiểu được thương nghị giải tán vấn đề.

U Hồn Phệ Ảnh Tông rõ ràng đến trong suốt nội bộ đấu đá, cùng với bởi vậy tạo thành đủ loại thù hận, vẫn là như vậy từng chút từng chút tích lũy, không có bất kỳ cái gì giới hạn bộc phát khuynh hướng.

Lúc này, Lý Tuần đã bất tri bất giác tại U Hồn Phệ Ảnh Tông dừng lại hai

năm. Mà thời gian hai năm đi qua, hẳn thậm chí tìm không thấy bất luận cái gì có thể coi là ấn tượng khắc sâu, nếu dùng nhất cái từ để hình dung hai năm sinh hoạt, đó chính là "Bình thản".

Trong hai năm này, hẳn phần lớn thời gian đều tại Đàng Hóa Cốc vượt qua, thỉnh thoảng đi quý môn hồ một chuyến, cũng đều là vội vàng tới lui, đem tư thái thản thập không thể thập.

Một số thời khắc, trong tông môn đệ tử, thậm chí hội quên mất còn có một người như vậy, tại rất nhiều thế gia vọng tộc đệ tử trong hàng ngũ, Lý Tuần cũng dần dần biên giới hóa.

Cho nên, đương lần này Lý Tuần đến quý môn hồ, hướng chủ quản trong hàng đệ tử vụ âm cận trưởng lão, đệ trình ra ngoài du lịch xin lúc, vị này đã có gần năm ngàn năm thọ nguyên, đầu óc không thể nào linh quang lão thái thái, trong lúc nhất thời lại không có đem hẳn nhận ra.

"Bách Quý? Ta ở đâu nghe qua danh tự này tới?"

Chung quanh đệ tử đều cười, Lý Tuần nhưng là rất bất đắc dĩ nhún nhún vai, khiêng ra Diêm phu nhân danh hào, thoáng một cái, âm cận vô cây mặt già bên trên, từng cái từng cái nếp nhăn đều hiện ra bưng tỉnh đại ngộ hương vị:
"Nguyên lai là Bách Quý a! Tước nhi thu người nam kia đệ tử! Úc, nhớ kỹ, nhớ kỹ! Tông môn thế gia vọng tộc mà!"

Lý Tuần chỉ có cười khổ, ngoại trừ vị này trong tông thạc quả cận tồn lão thái thái, có ai dám gọi Diêm phu nhân nữ danh? Hẳn đệ tử này nghe, cũng chỉ có thể giả nghe không được, bận bịu thừa dịp lão thái thái lúc thanh tỉnh, lại đem xin đẩy đi qua.

Âm cận vẫn đục lão nhân ở phía trên quét qua, ngạc nhiên nói: "Người đứa nhỏ này nhập tông mới hai năm, liền muốn ra ngoài du lịch, có phải là quá sớm hay không chút? A, lý do là đi tìm khôi lỗi nguyên tài, này cũng có thể!"

Lão thái thái gật gật đầu, trong miệng nói liên miên lái nhái nói không xong: "Ai, chỉ là cái này khôi lỗi tạo cảm ghét nhất, có được hay không không nói đến, lại luôn luôn cho tông môn chọc phiền phức! Nhưng là muốn nhớ, những cái kia đại tông môn đệ tử, trừ phi là thật có thể làm được thiên y vô phùng, nếu không liền tuyệt không thể tùy tiện ra tay, ân, làm cái cô hồn dã quỷ thì cũng thôi đi, về sau lại tinh tiến cũng được. . ."

Lý Tuần ừ liên thanh ứng, lại nghĩ tới trong truyền thuyết lão thái thái này đáng sợ thủ đoạn, hành lễ liền đi.

Cho dù là dạng này, lão thái thái không dứt tiếng nói vẫn là truyền tới: "Cái này ra ngoài du lịch đệ tử, tựa như là rải ra ửng, mười năm tám năm đều không có tin chính xác. Cái này quy củ tông môn đều không rõ! Thất quỷ hoàn đá lấy đi? Tốt, vạn nhất có việc gấp, tông môn cũng có thể liên lạc với người. . ."

Lý Tuần quay thân liếc mắt, ngự khởi phi kiếm, xông phá cái này đầy trời mê vụ đến chạc cây dày lá, thẳng tắp bay lên bầu trời.

Quý môn chu vi hồ vây tầng tầng cấm chế bị lần này quấy nhiễu, ba động một chút, nhưng Lý Tuần như du ngư vài cái chuyển hướng, liền từ khí cơ kết nối yếu bên cạnh xông lên mà xuất, trôi qua được không tùy ý.

Hắn đương nhiên không biết, tại hắn bay lên không sát na, âm cận, vị này cầu nhà lão thái thái, đôi mắt bên trong bỗng dưng lóe sáng khởi sương lưới đao lăng lệ quang mang, đuổi theo hắn quỹ tích bay, nhìn từ đầu tới đuôi, cuối cùng, lại khôi phục lại ngày thường vẫn đục.

Nàng tiện tay kêu lên nhất người đệ tử, hướng trên hồ mái vòm xử nỗ bữu môi, nói: "Đi, đem phụ trách giữ gìn kia phiến cấm chế tối tăm đông gọi tới cho ta. Bại gia tử! Tổ tông cấm chế, là thế nào chăm sóc? Để cho người ta nói đến là đến, nói đi là đi. . ."

Đây là một chỗ hoang sơn dã lĩnh, cách quý môn hồ hện hơn bảy ngàn dặm, vẫn thuộc về U Hồn Phệ Ảnh Tông phạm vi thế lực, bất quá, ngày bình thường

cũng không có cái gì nhân đến đây.

Sắc trời đã tối, không thấy trăng sao, trên núi liền lộ ra có chút quỷ dị, thỉnh thoảng có vài tiếng dã thú thét dài tô điểm trong đó.

Trong bóng tối, một bóng người từ trong bụi cây nhảy lên mà xuất, óng ánh ánh mắt tại quét mắt nhìn bốn phía, lại làm thủ thế, mực đậm trong bóng đêm, lại nhảy ra người tới.

Hai người đứng tại một chỗ, liền bắt đầu thấp giọng nói chuyện.

Trong đó nhất cái nhìn qua phi thường cường tráng đại hán nhíu mày nói: "Bảo Đĩnh, tiểu tử ngươi đừng đến cố lộng huyền hư a! Phức tạp liền đủ mẹ nó nguy rồi, lại trì hoãn trì hoãn, thủ tọa trở về sống sờ sờ mà lột da ta da, lão tử cũng đem ngươi cho số không quả mảnh chặt!"

Đáp lời chính là cái gầy gò hán tử, cái đầu cũng không thấp, hãnh cười cười, lộ ra nguyên hàm răng trắng: "Công Tôn lão ca cần gì phải gấp gáp chớ? Người không tin được ta Bảo Đĩnh, cũng nên tin ta cái này 'Bảo khí linh mũi' đi! Ngoại trừ tứ không thiên bảo các đám kia gian thương, còn có ai có thể so sánh ta càng hiểu được tìm bảo bối?"

Hãnh dẫn cái kia "Công Tôn lão ca" đi hai bước, chỉ vào đen sì mặt đất nói: "Thế nào, lão ca, thấy được a?"

Công Tôn lão ca cúi đầu, cẩn thận quan sát, trong mắt bỗng nhiên sáng lên.

Bảo Đĩnh nhi đem hãnh thần sắc đều thu vào trong mắt, trong lòng càng là chắc chắn, hãnh nói: "Công Tôn lão ca, người lúc này dù sao cũng nên tin, người nhìn cấm chế này, bố cục tinh mịn nghiêm chỉnh, cấm văn như có như không, trong đó khí cơ liên hệ chập trùng sáng tắt, chuyển nhận khép mở, đều là nhất đẳng đại thủ bút! Bị loại cấm chế này bảo hộ bảo bối, há không so mấy cái kia quỷ nghèo trên người, muốn tốt xuất quá nhiều?"

"Như thế! Không nghĩ tới tiểu tử người nhãn lực độc đáo dài!" Công Tôn lão ca cơ hồ muốn đem mặt đều dán vào trên mặt đất, vây quanh cái này mấy trượng phương viên xoay quanh, trên mặt cũng có chút hưng phấn, nhưng càng xem xuống dưới, sắc mặt của hắn vượt ngưỡng trọng, "Cái này không có đạo lý a, làm sao lại nhìn không ra con đường?"

"Nhìn không ra con đường?"

"Ừm, cấm chế này sắp xếp kỳ quái, từ xem toàn thể, có chút U Hồn Phệ Ảnh Tông 'Loạn văn cấm' cái bóng, bất quá bên trong tổ hợp lại tuyệt đối không giống! Người nhìn, nơi này cấm văn sắp xếp, có phải hay không có chút vân khí bốc hơi bộ dáng?"

"Đây rõ ràng lại là Minh Tâm Kiếm Tông 'Vân văn', thế nhưng là cái này khí cơ đi hướng lại loạn, âm dương lẫn lộn bất phân, hết lần này tới lần khác lại có thể như thế ổn định, ngoại trừ Âm Dương Tông 'Điên đảo âm dương cấm pháp', ta là nghĩ không ra cái khác lai lịch. . ."

Bảo Đỉnh nhi nghe được trợn mắt hốc mồm, trong lòng càng là gấp: "Cái này, chẳng phải là lợi hại không còn giới hạn? Trong này bảo bối còn có thể cầm sao?"

"Có thể, làm sao không thể?" Công Tôn lão ca cười hắc hắc, "Tính người tiểu tử gặp may mắn, biết cái này nghe bảo khí pháp môn. Lúc đầu cấm chế này công dụng, chỉ là muốn ẩn tàng bảo bối chỗ, lực công kích không mạnh, ai biết tiểu tử người dựa vào cái mũi không dựa vào nhãn, không ăn hắn một bộ này!"

"Ha ha, chỉ cần lên cái đầu, liền rốt cuộc không thể gạt được người, coi như lão tử ta không có cách nào làm từng bước phá giải, chúng ta đem cái này một mảnh đánh nát, luôn có thể được thôi!"

Bảo Đỉnh nhi đại hỉ, đang muốn nói cái gì, trên thân đột nhiên cứng đờ, trên mặt biểu lộ cũng theo đó định trụ.

Trước mặt Công Tôn lão ca vẫn chưa phát giác, vung tay vung chân nói:
"Nhanh lên, cái này cấm vẫn nhìn mới được rất, lại chỉ là mê tung trận, nói không chừng vài cấm nhân mã thượng liền đến, không có thời gian chậm trễ!"

"Nếu là có chủ chi vật, cũng không cần lấy thêm đi!"

"Mẹ nó, tiểu tử người đừng ba hoa, lão tử ta. . ."

Lời nói một nửa, Công Tôn lão ca thân thể cũng cứng đờ, nhưng hãn so Bảo Đĩnh nhi còn mạnh hơn nhiều, cứng đờ đằng sau, ngay cả đầu cũng không quay lại, bỗng nhiên phát lực trước vọt, thân thể còn treo giữa không trung, chính là ông một tiếng, toàn thân nổ tung một đoàn màu xanh tím kiếm quang, bốn bề cây cối nhất thời vỡ nát, kiếm quang lách thân bay lượn, ngược lại là thanh thế bất phàm.

Mắt thấy kiếm quang thượng dẫn, liền muốn trùng thiên bay đi, Công Tôn lão ca lại ngạc nhiên phát giác, trong bóng đêm đen nhánh, chẳng biết lúc nào lại sáng lên hai ngọn màu đỏ ngọn đèn nhỏ lồng!

Nhưng hãn bỗng nhiên minh bạch, đây không phải là đèn lồng, mà là nhân con mắt lúc, đã quát to một tiếng, bị một tay nắm nhẹ nhõm đột phá kiếm quang, đặt tại hãn ngực.

Hãn so với trước lúc càng nhanh đụng về trên mặt đất, đau đến kêu lên một tiếng đau đớn, suýt nữa ngất đi. Hãn giãy dụa lấy nghĩ đứng lên, lệch ra đầu, lại vừa vặn đối đầu một đôi mở to con mắt.

"Bảo Đĩnh nhi!"

Công Tôn lão ca trên lưng một luồng hơi lạnh bay thẳng đỉnh đầu, cái này Bảo Đĩnh nhi không phải là chết không nhắm mắt sao? Lại nghĩ đến kia trong bóng tối lóe sáng xích hồng ánh mắt, hãn lại là rùng mình một cái, vừa nhắc lên kia một điểm kinh, lập tức tiết sạch sẽ.

Liền tại đồng thời, hấn bên cạnh thân sần sạt tiếng bước chân vang lên, hấn quay đầu đi, vừa mới bắt gặp một người từ hấn cách đó không xa đi qua, thẳng tắp đi vào chỗ bố trí cấm chế trung tâm, chỉ chốc lát, liền lại cầm nhất cái dài hình bao khóa đi tới.

Người này bước nhanh không vội không chậm, có chút nhàn nhã, có thể mỗi một bước, đều giống như đập ở trái tim của hấn lên!

Rốt cục, người kia mở miệng, thanh âm phi thường trẻ tuổi: "Không cáo mà lấy, cũng không phải có thân phận nhân sẽ làm sự tình!"

Công Tôn lão ca nghe tiếng ngẩng đầu, đập vào mắt là nhất cái nhìn qua bất quá hai mươi tuổi người trẻ tuổi, quần áo có chút khảo cứu, lấy hấn nửa con mắt chuyên nghiệp đến xem, người này bên ngoài cái này chiều cao áo, hấn là do "Vụ tòng thiết" kéo vớ ra tơ mỏng dệt thành, dạng này mới có thể đã có nhẹ nhàng linh hoạt thông khí, mềm mại hợp thể, lại có thể có siêu cường năng lực phòng ngự.

Càng quan trọng hơn là, "Vụ tòng thiết" chỉ có cách này bảy ngàn dặm ngoại quỹ môn hồ phụ cận, mới có sản xuất. Còn có, người trẻ tuổi trên cổ tay vòng tay, bên hông bội kiếm kiểu dáng, đã để người trẻ tuổi kia lai lịch vô cùng sống động.

Hiển nhiên, muốn chạy trốn mệnh đã không thể nào, nhưng chưa hấn đó là một con đường chết.

Công Tôn lão ca đã ở trong lòng nghĩ kỹ lý do thoái thác, chuẩn bị vì mình mạng nhỏ đánh cược lần cuối! Nhưng mà, ngay tại hấn muốn mở miệng cầu xin tha thứ thời điểm, trông mắt của hấn kém chút liền bạo liệt!

Người trẻ tuổi mở ra bao khóa, từ bên trong xuất ra nhất khối ngọc bội, nhất căn kiếm nam cây trâm, còn có một thanh bảo kiếm. Ngọc bội treo ở ngực, cây trâm cắm ở trên đầu, sau đó, hấn nhẹ vỗ về thanh kiếm kia, bang âm thanh bên trong, rút kiếm ra khỏi vỏ. Vào thời khắc này, Công Tôn lão ca hô hấp dừng lại.

"Cái này, cái này. . . Thanh Ngọc Kiếm!"

Công Tôn lão ca hoài nghi mình thần trí xảy ra vấn đề, hẳn đến bây giờ mới biết được, mèo và chuột ở giữa nguyên lai cũng có thể đàm gả luận cười!

Nếu không, Thất Quỷ Hoàn cùng Thanh Ngọc Kiếm như thế nào lại xuất hiện tại tay của một người thương?

Sau một khắc, trước mắt hẳn bạo khởi một đoàn thanh mang kiếm ảnh, phảng phất là thư hoạ thánh thủ dưới ngòi bút sơ nhạt hoành tà phương thúy rừng trúc, thanh diệu khoan thai, tự sinh tình thú, dù cho Công Tôn lão ca lúc này tuyệt không có tâm tư, nhưng cũng cảm thấy một cỗ nhẹ nhàng khoan khoái chi khí đập vào mặt, kém chút để hẳn quên đi, nơi này là đen nhánh băng hàn núi hoang, cũng có thể là là hẳn sau này nghĩa địa!

"Người. . . Người đến tột cùng là ai?" Thất kinh phía dưới, hẳn hỏi ra nhất một vấn đề ngu xuẩn.

Lối ra liền biết chuyện xấu, hẳn lại rất không khéo nhớ tới, bọn hẳn tông môn đang tiến hành kế hoạch, sắc mặt tự nhiên càng thêm tái nhợt.

Người trẻ tuổi kia đương nhiên chính là Lý Tuần, hẳn tại tiến quý môn hồ trước đó, đem chôn giấu tại Đãng Hóa Cốc phụ cận bảo vật chuyển dời đến nơi này, nào biết trở về lấy lúc, lại đụng phải loại sự tình này.

Hẳn hai năm này tính tình là càng ngày càng trầm ổn, nghe đối phương lời nói ngu xuẩn, hẳn nhếch miệng mỉm cười, trả lại kiếm vào vỏ. Lại trên dưới dò xét đối phương mấy lần, lúc này mới nói: "Kiến thức của người không tệ a! Cái nào tông môn?"

Công Tôn lão ca đằng hoàng hồi đáp: "Nhất Đấu Mễ Giáo."

"Nhất Đấu Mễ Giáo?" Lý Tuần hơi kinh ngạc, "Các người tông môn tại Nhân Gian giới trôi qua hảo hảo, chạy đến tới đây làm gì?"

Lý Tuần kinh ngạc là có lý do.

Cái này Nhất Đẩu Mễ Giáo, chính là Thông Huyền Giới "Tứ dị" một trong, làm việc có chút tà môn, lại không tính là tà tông chi thuộc, cố xưng vì "Dị", có chút không giống bình thường chỗ.

Tại Thông Huyền Giới bên trong, nó có thể nói là cùng Nhân Gian giới liên hệ khấn mật nhất tông môn; tại Nhân Gian giới, nó lấy tông giáo hình thức, tụ tập chí ít gần ngàn vạn tín đồ, đương nhiên, đây không phải nói nó ưa thích làm thần côn.

Trên thực tế, cái này tông môn phương pháp tu luyện phi thường kì lạ, ngoại trừ bản thân tu luyện bên ngoài, còn có thể hấp thụ rộng rãi tín đồ thành kính cung phụng hình thành niệm lực, tinh tiến tu vi.

Chính vì vậy, cái này tông môn đại bộ phận cơ nghiệp đều thả tại Nhân Gian giới, chỉ có một ít tông môn cao tầng mới tại Thông Huyền Giới ở lâu.

Ngoài ra, nếu là "Giáo", như vậy, thường thường liền sẽ tiếp nhận một chút nhân vật tam giáo cửu lưu, nhất là các loại tán tu, luận nhân viên chi phức tạp, cái này tông môn cũng là nổi danh.

Lý Tuần đối Nhất Đẩu Mễ Giáo sự tình cũng không cảm thấy hứng thú, ngoài miệng cũng chỉ là thuận miệng hỏi một chút miễn, nào biết được, nghe câu hỏi của hắn, cái này Công Tôn lão ca trên thân chấn động, nhịp tim nhất thời liền thất thường.

Lý Tuần là bực nào dạng nhân? Công Tôn lão ca phản ứng lại há có thể giấu giếm được hắn? Cơ hồ ngay tại đối phương bị hoảng sợ một sát na, hắn "Tâm huyết luân nhãn" toàn lực phát động.

Công Tôn lão ca thân thể mãnh liệt chấn động một cái, sau đó, liền bị thừa lúc vắng mà vào sưu hồn thuật hoàn toàn khống chế.

Lý Tuần từ trong miệng, đạt được hẳn muốn biết hết thảy. Hẳn cẩn thận lo nghĩ, sau đó vỗ vỗ bả vai của đối phương, cười mỉm mà nói: "Như vậy, liền lại làm phiền người một cái đi!"

Công Tôn lão ca trong con mắt, hiện ra một vòng nhàn nhạt màu xám choáng vòng, sau đó, thần trí liền hoàn toàn khôi phục thanh tỉnh trạng thái. Hẳn nháy mắt mấy cái, nhảy người lên, mắng một câu: "X mẹ người, Bảo Đĩnh, làm hại lão tử ta phí công một chuyến!"

Lý Tuần cười cười, đáp lại nói: "Công Tôn lão ca, không nên tức giận, ta cái này không phải cũng là bị lừa a!"

Tại phun ra chữ thứ hai thời điểm, hẳn tiếng nói đã cùng chết đi Bảo Đĩnh nhi giống nhau như đúc, chính là giọng nói chuyện, thần thái, cũng là cực kỳ giống.

Nơi này, khoảng cách bảo tàng núi hoang có chừng hơn một ngàn dặm khoảng cách, đã hoàn toàn thoát ra U Hồn Phệ Ảnh Tông phạm vi thế lực.

Nơi đây ở vào thế núi dư mạch, đen như mực sắc trời hạ, chỉ thấy vài cái ngọn núi nho nhỏ, đại bộ phận đều là mọc đầy cỏ hoang bình nguyên, còn có một đầu không tính rộng dòng sông trải qua.

Tại bên trong vùng bình nguyên bộ, gần sát dòng sông địa phương, bảy, tám bóng người đang ở nơi đó nghỉ ngơi, trong đó thậm chí ngay cả cái gác đêm đều không có, chỉ là tại xung quanh bày nhất cái trận thế.

Lý Tuần tại giữa sườn núi ngồi xếp bằng. Làm ở đây "Tinh thông nhất cấm pháp" nhân vật, Công Tôn lão ca đã bị phái đến trước mặt, lúc này ở chung quanh hẳn, chí ít tập kết hơn ba mươi tu sĩ.

Nói đến, những người này địa vị cũng không nhỏ, bọn hẳn là Nhất Đấu Mễ Giáo tứ phương thần đàn thủ tọa mạnh chương Thần Quân tọa hạ, chấp ngày Công tào bên trong xếp hạng vị thứ bảy Trọng Hoa tử. . . Chi đệ cùng với dưới tay.

Lý Tuần đại khái đoán chừng một chút , dựa theo thông hành hóa khí, Hóa Thần, Hóa Anh cùng với chân nhân, chân nhất chi tam hóa nhị chân tiêu chuẩn, trong này hóa khí một phế vật, hóa Thần cảnh chiếm cứ tuyệt đại đa số, đến nay không có gặp Hóa Anh cao thủ xuất hiện. Đương nhiên, cái gì chân nhân, chân nhất càng không cần nói.

Như thế một đám người đi phục kích đối tượng, có thể nghĩ, mạnh hơn cũng chính là trình độ này. Liền Lý Tuần xuất hiện giai đoạn trình độ mà nói, hẳn thật không đem những người này để vào mắt, một chút điều chỉnh khí cơ về sau, hẳn nằm xuống thân thể, ngửa đầu ngắm sao, cho hết thời gian.

"Bảo Đĩnh, tiểu tử người lại lười biếng đâu!" Bên cạnh lại gần nhất cái nam tu, cười hì hì hết sức thân mật. Lý Tuần hàm hồ đáp một tiếng.

Cái kia nam tu đặt hông ngồi ở bên cạnh hẳn, nghiêng đầu xem xét, đột nhiên có chút kỳ quái: "Bảo Đĩnh, mặt của người giống như mập chút. . ."

"Đúng vậy a, đến, thăng hội!"

Đang khi nói chuyện, người nam kia tu không hừ một tiếng nằm xuống.

Lý Tuần thu hồi dãn tại hẳn sau lưng ngón tay, thờ dài: "Cái thứ ba, cái này Bảo Đĩnh nhi nhân duyên không tệ!"

Đang ngồi cảm thán, người chung quanh đột nhiên đều khẩn trương lên, toàn bộ trên sườn núi, khí cơ lưu động lập tức sinh biến. Tầng tầng sát khí che đều che không được.

Lý Tuần lại thờ dài, xoay người ngồi xuống, đem hẳn tại U Hồn Phệ Ảnh Tông tế luyện 'Quý nha' bặt kiếm xuất một chút, âm đạm vô quang thân kiếm cùng chung quanh bóng đêm hợp lại cùng nhau, hoàn mỹ ẩn vào bốn bề sát cơ bên trong đi.

Dưới núi phát ra đợt thứ hai tín hiệu, tất cả mọi người đứng lên, thi triển độn

pháp, lại nín thở hơi thở, hướng dưới núi kín đáo đi tới. Lúc này, còn nằm dưới đất lười biếng gia hỏa, tự nhiên là dễ thấy đã đến!

Tại vài cái tinh táo trong tiếng hô, Lý Tuần thân hình bỗng dựng bạo tăng mấy lần! Tại vài không thể nghe thấy ra khỏi vô âm thanh bên trong, quỷ nha đen nhánh thân kiếm đúng như cùng đêm lạnh bên trong triển khai nha cánh, chẳng lạnh nhan sắc thoáng chốc làm cho cả hắc ám đều bịt kín một tầng ô trọc tử khí.

Một kích xuất thủ, Lý Tuần căn bản không nhìn đến tột cùng đánh ngã vài cái, kiếm quang quay lại, lách thân mà bay, tốc độ nhanh hơn gấp đôi, hướng lên bầu trời bay vọt. Tận đến giờ phút này, kia một đám tu sĩ còn không có mấy người nhân minh bạch, đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

Có mấy cái phản ứng nhanh, chửi ầm lên, muốn đuổi theo, nhưng nhìn Lý Tuần kia kiếm quang lách thân, bay vọt như tiễn tốc độ, đều là rùng mình một cái, cảm thấy lập tức liền e sợ.

Lý Tuần làm việc này, trong lòng cực kỳ vui sướng, hãn dùng bản vọt tốc độ, toàn lực điều khiển phi kiếm, ở trong trời đêm tùy ý tới lui, cao tốc bay lượn cắt ra khí quyển, phát ra chói tai réo vang. Trong nháy mắt, liền vòng quanh cái này mười dặm phương viên chuyển không biết nhiều ít vòng.

Chân tức vận chuyển được điên rồi, hãn càng là nhịn không được ngửa mặt lên trời hét dài, sóng âm bị cao tốc tạo ra sức gió khê động, hình thành ngang qua chân trời bão táp, sóng sau cao hơn sóng trước, đến cuối cùng, tựa như cùng cừ thiên chi thượng lôi âm, ù ù ép qua.

Toàn bộ địa khu đều bị cái này lôi âm cho kinh động đến, bình nguyên thượng "Mục tiêu" nhao nhao nhảy người lên, toàn lực đề phòng, tự nhiên, Nhất Đẩu Mễ Giáo lần này ám tập kế hoạch cũng đã thành trò cười.

"Cái nào thất đức khổ nạn làm?"

Lần này kế hoạch người chủ sự bí Dương tử giờ chân mắng to, hẳn là Nhất Đẩu Mễ Giáo tại Nhân Gian giới mấy ngàn phân xã người chủ sự một trong, địa vị không cao, nhưng thời gian cũng trôi qua thống khoái.

Chỉ là nửa năm trước, hẳn tại nữ tín đồ trên thân tu luyện Thái Âm Bồ Dương pháp môn lúc, may mắn thế nào, liền bị Minh Tâm Kiếm Tông cái nào đó đệ tử phát hiện, chó lại bắt chuột, phá hủy hẳn phân xã, chính hẳn cũng là hiểm hiểm trốn được một mạng.

Bí Dương tử lòng tràn đầy muốn báo thù, chỉ là chuyện này làm được bản thiu, tông môn cũng không tốt ra mặt đặc tội Minh Tâm Kiếm Tông dạng này đại tông môn, ngược lại đem hẳn trách cứ dừng lại, để tính sự tình.

Hẳn tức không nhịn nổi, liền cầu tại mạnh chương Thần Quân dưới tay làm việc ca ca, nắm hẳn tìm vài cái ngành thủ, lại từ anh em tông nơi đó tổn nhiều tiền mua tin tức, tìm tới một cơ hội này.

Khó được đều là Minh Tâm Kiếm Tông thấp bối đệ tử, nhân lại không nhiều, vừa vặn cho hả giận, chỉ cần hành động bí mật, làm thành một cục không đầu công án, cho rằng Minh Tâm Kiếm Tông cũng không thể tránh được. Nào biết được mắt thấy thành công, nhưng lại ra chuyện này!

Chỉ là hẳn mặc dù nổi nóng, dũng khí cũng đã tiết, hẳn tu vi không tốt, ánh mắt nhưng vẫn là có, cái này chặn ngang một tay gia hỏa, một thân tu vi coi là thật đáng sợ! Nhìn kia kiếm quang tốc độ, còn có cái này tiếng gào, hẳn một nhóm người này bên trong, liền không tìm được nhất cái có thể cùng chống lại!

"Rút lui!" Hẳn từ trong hàm răng gạt ra cái chữ này, bản án làm việc không sạch sẽ, cũng không cần làm việc, nếu không xảy ra chuyện, tông môn tất nhiên sẽ bắt hẳn ra gánh trách nhiệm!

Từ hướng này nhìn, cái này bí Dương tử cũng coi là quả quyết. Nhưng mà, ngay tại hẳn hạ lệnh rút đi thời điểm, hẳn trong tai xuyên vào một tiếng âm vang kiếm minh.

Đây là thân kiếm cùng vỏ kiếm ma sát lúc không thể tránh khỏi tiếng vang, thật sự là bình thường nhất bất quá.

Thế nhưng, cái này một cái tiếng kiếm reo, thật sự là quá rõ ràng chút, chính là trên bầu trời vẫn ù ù tiếng vang khiêu âm, cũng ép không hạ nó!

Cái này liền giống đang găm thét trào lên hải triều âm thanh bên trong, nghe được cương châm rơi xuống đất lay động, loại cảm giác này, mâu thuẫn đến làm cho nhân thổ huyết.

Bí Dương tử hải nhiên quay đầu, đập vào mắt là một đoàn xanh mờ mờ như trắng mới bắt đầu thả kiếm quang, kiếm quang như nước, trong nháy mắt tràn qua toàn bộ bình nguyên.

Hắn muốn chạy trốn, nhưng ý nghĩ này vừa mới sinh ra, một đạo yếu ớt tới không thể phát giác kiếm khí, đã phá vỡ hắn chân tức phòng ngự, ở trong cơ thể hắn chấn động, khí huyết nghịch xông, hắn hừ đều không có hừ một tiếng, liền ngã ngửa lên trời.

Trên bầu trời khiêu âm im bật mà dừng, Lý Tuần vượt bởi vì đau sốc hông mà đau đốn yết hầu, không dám tin nhìn qua phía dưới tinh thuần đến cực điểm kiếm khí thủy triều.

Đây, đây là thấp bối đệ tử có thể sử dụng tới sao?

Mà lại, kiếm khí này hương vị. . .

Hắn còn không có nghĩ ra cái như thế về sau, trên thân đột nhiên lạnh lẽo, bản năng thuận cảm giác nhìn sang, vừa vặn đối đầu một đôi tinh táo sắc bén, nhưng lại giống như đã từng quen biết đôi mắt.

Ở trong nháy mắt này, thân thể của hắn hoàn toàn cứng ngắc, hắn thậm chí nghe được hàm răng của mình run lên thanh âm!

"Trốn!" Hắn thậm chí không biết mình vì sao phải trốn! Nhưng bây giờ, ở

trong đầu của hắn lại chỉ còn lại có một cái ý niệm như vậy.

Hậu phương tựa hồ truyền đến kiếm khí tiếng rít, hắn khẩn trương hơn, trong đầu thậm chí đã biến thành trống rỗng, chỉ là bản năng giá ngự lấy phi kiếm, cũng không quay đầu lại bão táp mà đi.

Trên mặt đất, Minh Cơ mi tâm cau lại, nhìn lên bầu trời thật lâu không nói.

Đi ra thu thập tàn cuộc mấy tên đệ tử nhìn xem kỳ quái, liền do nhất cái nữ tu tới hỏi một câu: "Minh Cơ tiên sư, trên trời người kia có phải hay không có cái gì không đúng?"

"Ừm, bất kể nói thế nào, hắn thật là cho chúng ta cảnh báo tới!" Minh Cơ mỉm cười, thu kiếm vào vỏ, "Bất quá, lúc nào U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử, sẽ có như thế một phen hảo tâm đâu?"

"Nàng là Minh Cơ, Minh Cơ tiên sư!" Không biết bay ra bao xa, Lý Tuần vẫn chưa hết sợ hãi. Mà khi hắn khôi phục năng lực suy tính đằng sau, nhảy ra ý niệm đầu tiên chính là cái này.

Hắn chưa hề nghĩ tới, tại một đoạn dài dằng dặc thời gian về sau, lại sẽ là dạng này "Cố nhân trùng phùng" . Đây là một lần không có gì sánh kịp xung kích, cái này khiến cho hắn minh bạch một chút sự tình.

Trước đó, hắn coi là tại Minh Tâm Kiếm Tông cùng tại U Hồn Phệ Ảnh Tông đồng thời không hề khác gì nhau, không có trung thành, không có nỗ lực, có chỉ là trần trụi lợi ích cần.

Mà ở giờ khắc này, hắn nghĩ tới Minh Cơ bên đầm nước thượng tặng kiếm, nghĩ đến lần đầu nhìn thấy Thanh Ngâm kinh diễm, nghĩ đến đối mặt Chung Ân lúc ngưỡng mộ, nghĩ đến cái kia vị thật đáng buồn đáng thương đáng tiếc sư tôn, còn có vô số hoặc nồng hoặc nhạt cái bóng, xen lẫn rối loạn, tại trước mắt hắn bay múa.

Nguyên lai những chuyện này, hẳn có thể nhớ kỹ như thế rõ ràng!

Hắn lắc đầu, cứ như vậy té ngựa xuống dưới, hai tay đệm ở sau đầu, nhìn xem dần dần tan hết tinh tinh, còn có dần dần trắng bệch bầu trời, lẳng lẳng, phát ra ngốc.

Có lẽ, hẳn hẳn là theo đuổi một cuộc sống khác, hoặc là, vền vền thể nghiệm một chút.

Cái này xúc động một khi nảy mầm, liền không thể ngăn chặn, cái này rất khó nói là một loại lý tính lựa chọn, nhưng may mắn là, tại lưỡng chủng hoàn toàn khác biệt cách sống ở giữa tiến hành chuyển hoá, hẳn có tự tin, đồng thời, có năng lực như thế.

Hai tháng sau một ngày, liệt dương đảo qua khắp núi rừng cây, xóa đi lá xanh thượng lưu lại mỗi một điểm giọt sương, đem nó hóa thành bốc hơi thủy khí, tràn ngập toàn bộ dãy núi. Như tại đất bằng, cái này nhất định là khô nóng một ngày, bất quá, tại Liên Hà sơn mạch, dãy núi thấp thoáng ở giữa, ngày mùa hè thời tiết nóng, không có nửa điểm uy lực.

Sơn phong ở giữa vân khí quanh quẩn, liên miên không ngừng. Lại có bảy tám đạo kiếm quang, xuyên vân phá vụ, tại vân khí trung thượng hạ chập trùng, chơi đến được không hài lòng.

Đây là một đợt tuần sơn đệ tử, bọn hắn đều là tại Khai Nguyên đường nghe ba năm năm khóa, có chút tu vi bàng thân đệ tử, tên là tuần sơn, trên thực tế chính là luyện một chút ngự kiếm phi hành, làm quen một chút tông môn địa hình, như thế mà thôi.

Bất quá hôm nay, bọn hắn nhất định có chút phát hiện mới.

Ngọn núi nào đó loan xử kinh sợ bay bầu chim gây nên đám thiếu niên này chú ý, trong bọn họ tuổi tác lớn nhất, cũng bất quá mới hơn hai mươi tuổi, chính là ghé con mới đẻ không sợ cộp số tuổi, lập tức một tiếng hô lên, bị lịch kiếm

quang, ủng tới.

Mà tại gần ngủi một chút thời gian về sau, những này tâm trí còn không thể nào thành thực thiếu niên liền đều hai mặt nhìn nhau, tình huống trước mắt, tựa hồ không phải bọn hắn những này tuần sơn đệ tử có khả năng giải quyết! Rất nhanh, một đạo kiếm quang bay vút lên trời, hướng về dừng xem phong bay thẳng đi qua.

Cũng chính là nửa khắc đồng hồ công phu, dừng xem trên đỉnh núi chí ít có hơn mười đạo hoa mỹ kiếm quang bay tiết mà xuống, trong nháy mắt liền lướt qua mấy chục cái sơn phong, tới chỗ này.

Thanh Minh, Thanh Hư, Lạc Nam Xuyên, Minh Cơ, Minh Tùng, Minh Đức. .
. Tất cả ở trên núi tông môn cao thủ toàn bộ giá lâm, vì chỉ là một sự kiện —

Mất tích hai năm rưỡi, có thể là Lâm Các cái chết duy nhất nhân chứng đệ tử Lý Tuần trở về.

Mặc dù, là năm trở về!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Bị Tù

Chương 01: Bị tù

Lý Tuần từ trong mê ngủ tỉnh lại, còn không có mở to mắt, giữa mũi miệng liền tràn vào một mùi thơm, mùi thơm này, là chỉ có tại rời xa thế tục trên đỉnh núi, tại sạch sẽ không nhiễm nhất trần trong không khí, mới có thể ngửi được, thuần túy tự nhiên hoa cỏ mùi thơm.

Hắn làm nhất cái thật sâu thổ hút, lúc này mới mở to mắt, nhìn xem nóc nhà.

Cảm giác đã từng quen biết tràn vào trong lòng, ngồi dậy, hắn liếc mắt liền thấy được trên tủ đầu giường một mặt lưu ly kính. Trong kính quang ảnh chi rõ ràng, thực là nhân gian gương đồng không thể bằng.

Lý Tuần không tự giác vuốt mặt, nhìn xem trong kính giống như quen thuộc vừa xa lạ hình ảnh, trong lòng nổi lên một cỗ mãnh liệt hồi hận.

Tại đi vào cái này trên núi trước, hắn vô luận như thế nào nghĩ, cũng không tìm tới cái gì đủ để cho hắn lùi bước lý do.

Nhưng khi hắn thật đến trên núi, trước kia đã từng nghĩ tới, lại không nguyện ý nghĩ sâu vấn đề, nhưng vào lúc này liên tục không ngừng mà phun ra tới.

Đối mặt nhất cái liên lụy tới mẫu chốt sự kiện, mất tích hai năm, lại đột nhiên xuất hiện đệ tử, Thanh Minh bọn hắn hội nghĩ như thế nào?

Đã từng được chứng kiến hắn đối mặt Phượng Hoàng nhi trò hề, vẫn còn sống Kỳ Bích hội nghĩ như thế nào?

Thâm bất khả trắc, thấy rõ Thiên Tâm Kiếm Thần Chung Ẩn, lại hội nghị như thế nào?

Quả thật, mười bảy mười tám tuổi thiếu niên khuôn mặt biến hóa cực nhanh, hai năm này lại cư di khí, dưỡng di thể, bộ mặt của hãn thần sắc đã lớn biến, chính là có người quen tại bên cạnh, cũng chưa chắc có thể một chút nhận ra.

Nhưng mà, vô luận diện mục như thế nào cải biến, thân phận của hãn lại sẽ không biến.

Tại Tung Kinh đã gặp mặt thân nhân, quý linh tinh quái Lâm Vô Ưu, biết hãn hơn phân nửa bí mật, lại tinh thần không bình thường Cố Tần Nhi. . .

Còn có U Hồn Phệ Ảnh Tông hơn ngàn cái biết hãn tu chân!

Hết thầy đã xuất xuất hiện cùng muốn xuất hiện nguy hiểm, đem hãn bao vây lại, tại hãn sắp nghênh đón nhân sinh chuyển hướng thời điểm, đem hãn lòng tin từng chút từng chút áp chế tiêu.

Lý Tuần có loại gọi ra U Nhất, U Nhị, lập tức chạy trốn chết xức động.

Nhưng vào lúc này, tiếng bước chân vang lên, hãn bị lệch ánh mắt, nơi cửa đang có một bóng người đi tới.

Bởi vì quang ám chuyển hoá, hãn nhất thời thấy không rõ người kia diện mục, đành phải nheo mắt lại, mà xuống một khắc, hốc mắt của hãn liền hơi kém trướng rách ra đi!

"Lục. . . Lục sư thúc tổ!"

Trên núi khi hãn danh xưng này, chỉ có một người, đó chính là Thông Huyền Giới độc nhất vô nhị tuyệt đại thần kiếm, Chung Ẩn tiên sư!

Vì diễn dễ làm đầu trận đầu hí, Lý Tuần không biết ở trong lòng diễn luyện nhiều ít khả năng phát sinh tình hình, nhưng là, hãn nhưng xưa nay không nghĩ

tới, hoặc là căn bản không dám nghĩ, nếu như hăn mở mắt nhìn thấy đệ nhất nhân là Chung Ẩn, hăn nên làm cái gì!

Hăn cứng họng mà nhìn xem Chung Ẩn đi tới, đứng ở bên giường.

Đối phương trên gương mặt thanh tú, không có một chút có thể cung cấp hăn tham khảo thần sắc biến hóa, vền vẹn mỉm cười, đã bình thản lại yên tĩnh.

Chính là như vậy tiểu dung, xóa đi Lý Tuần mỗi một điểm xảo trá, để hăn đem tất cả dự bị tốt lời kịch, đều quên sạch sẽ.

Chung Ẩn ngón tay trắng nõn tại Lý Tuần trên cổ tay nhẹ nhàng hơi dính, liền thu về, nụ cười trên mặt lại sâu chút.

"Rất không tệ! Bị Bích Linh chưởng chính diện đánh trúng, có thể nhanh như vậy khôi phục lại, hai năm này, người chẳng những dung nhan cực khác, cái này tu vi cũng tiến rất xa a!"

Liền coi như tiến bộ, tiến bộ cũng không phải Linh Tê Quyết!

Lý Tuần trong lòng lóe lên ý nghĩ này, mà từ giờ khắc này, trong lòng của hăn buông lỏng rất nhiều, tình tùy tâm chuyển, ngay cả chính hăn cũng không biết là thật biểu lộ cảm xúc, vẫn là diễn trò cho người ta nhìn, tóm lại hăn lẩm bẩm nói: "Ta đây là đang nằm mơ a?"

"Ai biết được? Mà lại, cần gì phải phân rõ?" Chung Ẩn trêu khê quần áo, ngồi tại bên giường, cười nói: "Nếu như người cảm thấy trong mộng tốt hơn, liền sống ở trong mộng thôi, sống mơ mơ màng màng thời gian, mới là thật đặc sắc!"

Lý Tuần trong lòng hơi động, nhìn về phía Chung Ẩn, đã thấy hăn vẫn là như vậy cười ôn hòa, chân chính tâm tư, lại vẫn không dò tới đáy. Cũng ở thời điểm này, hăn mới đột nhiên nhớ tới, mình hăn là hành lễ.

Lần này cùng Chung Ẩn gặp nhau, cảm giác bên trong, tựa hồ có chút khác biệt.

Lần trước tại trong rừng trúc đối với hắc lức, mặc dù đồng thời vô hùng hổ dọa người chi thể, nhưng hắc toàn thân cao thấp, tự có một cỗ không giống với phạm tục khí tức, xử được càng lâu, cảm thụ càng sâu, cũng càng làm cho người ngưỡng mộ núi cao, không dám nhìn thẳng.

Ngày hôm nay gặp nhau, từ đầu đến giờ, ngoại trừ hắc trăm ngàn năm qua tích lũy xuống tới trầm tĩnh triết tư, Lý Tuần cảm giác không thấy bất luận cái gì vật gì đó khác.

Trước mắt Chung Ân, tựa như nhất cái đọc sách vạn quyển sĩ tử thư sinh, mà nho nhã bên trong còn có một phần thoải mái tự tại. Cái này một phần thoải mái, trực tiếp san bằng giữa hai người vài không thể vượt qua chênh lệch, làm Lý Tuần ngay cả cấp bậc lễ nghĩa đều quên.

Nghĩ được như vậy, Lý Tuần có chút thất thần, lại quên đáp lời, Chung Ân cũng không quan tâm, chỉ là đem ánh mắt nhìn về phía nơi khác, trong phòng lại yên tĩnh trở lại, thẳng đến có mới tiếng bước chân tiếp cận.

Lần này người tới rất nhiều, tại Lý Tuần bị tiếng bước chân kinh sợ hồi thần thời điểm, đã có bảy tám người đi đến, lúc đầu thông sáng tốt đẹp phòng nhỏ, lập tức lộ ra chật chội.

Những người này đập mạnh vào nhà cửa, liền cùng nhau một tiếng ồ ngạc nhiên: "Lục sư đệ (sư bá, sư thúc), người làm sao ở chỗ này?"

"Trong lòng động niệm, liền tới nhìn xem!"

Chung Ân trả lời khinh đạm nhạt, nhưng không người nào dám coi nhẹ.

Từ Thanh Minh trở xuống, bao quát Thanh Hư ở bên trong tam vị trưởng lão, cùng với Lạc Nam Xuyên, Minh Tùng, Minh Cơ, Minh Đức, bọn hắc lức đầu trong lòng còn có chút tính toán, nhưng thấy một lần Chung Ân thần sắc, trong lòng đều nhẹ nhàng thờ ra.

Thanh Minh hướng về Chung Ân hơi gật đầu, ánh mắt lại dời về phía Lý Tuần.

Hắn là tông sư một phái, tâm tư khó dò, uy nghiêm tự nhiên khác biệt, năm đó Lý Tuần liền bị ánh mắt của hắn dọa đến run chân.

Bất quá, hai năm rưỡi thời gian bên trong, cùng lưỡng tán nhân, Minh Hỏa Diêm La, Lạc Kỳ Xương dạng này cũng không thua kém nhân vật ở chung, đối phó loại người này, Lý Tuần đã rất có kinh nghiệm.

Hắn hấp khí cố định trụ ngực gãy xương, kêu một tiếng "Tông chủ", liền muốn ngủ lại hành lễ.

Thanh Minh ổng tay áo ve vẩy, nói: "Miễn, người có thương tích trong người, miễn đi những lễ nghi này a!"

Lý Tuần tự nhiên thấy tốt thì lấy, hắn vừa khởi một nửa thân thể, lại đổ trở về, hốc mắt vào lúc này lại là đỏ lên, nhếch lên bờ môi, không nói một lời.

Thanh Minh nhìn hắn bộ dáng này, khẽ thở dài một cái, nói: "Người có thể đại nạn không chết, trở lại tông môn, thật sự là chuyện vui, rơi lệ làm cái gì? Chính là sư phụ người gặp, cũng tất nhiên xem thường người!"

Thanh Minh là Lâm Các ân sư, cùng Lý Tuần là chính tông sư tổ tôn quan hệ, lời này cũng chỉ có thể hắn nói.

Lý Tuần cũng là bị lời này dẫn động cảm xúc, hắn giương mắt lên, khóe miệng co giật hai lần, nhìn xem đầy phòng vừa quen thuộc lại vừa xa lạ gương mặt, đột nhiên liền nghẹn ngào khóc rống, cảm nói: "Sư phụ hắn. . . Chết được thật thê thảm!"

Hắn hao hết tâm huyết, cố gắng viên mãn hai năm cực khổ nhớ, tại bị Chung Ân chặn về trong bụng về sau, rốt cực vào lúc này có đất dụng võ.

Hắn thậm chí còn dùng "Bách Quỷ" khách tới xuyên, mà ngực đến nay vẫn

còn Bích Linh chường vết tích, nhưng là tốt nhất chứng cứ.

Giảng thuật xong hai năm này "Kinh lịch" về sau, Lý Tuần cảm xúc rõ ràng còn có chút không ổn định, lưu tại trong phòng nghỉ ngơi; Thanh Minh thì đem cái khác người đều đuổi đi, chỉ để lại Lạc Nam Xuyên cùng Chung Ân.

Ba người đi ra ngoài phòng, Thanh Minh nhìn Lạc Nam Xuyên một chút, lo lắng nói: "Bách Quỷ đạo nhân. . . Ta nhớ được hai năm trước, U Hồn Phệ Ảnh Tông bên trong có người này!"

Lạc Nam Xuyên gật đầu nói: "Đệ tử cũng đã được nghe nói, nghe nói năm đó trên Xích Thành sơn, người này từng khiến Lạc Tông chủ cũng làm cho một bước, tâm cơ khí độ đều là nhất thời chi tuyển."

"Tuần nhi có thể từ dưới tay hãn chạy trốn, cũng là chuyện may mắn. Bất quá cái này Bách Quỷ tại Liên Hà sơn phụ cận đã thương người, lúc có toan tính, mấy ngày nay để tuần sơn đệ tử cẩn thận chút a!"

Lạc Nam Xuyên ứng tiếng, lập tức há miệng muốn nói, lệch tại lúc này, một bên Chung Ân chấp tay thở dài: "Hai năm này hãn hãn là không có cẩn thận tu hành, công lực sâu, lại tạp mà không tinh, nếu không cũng không đến mức bị chỉ là Bách Quỷ đạo nhân đã thương. . . Nay căn cơ, sợ là muốn một lần nữa đánh qua!"

Thanh Minh cùng Lạc Nam Xuyên liếc nhau, có chút kỳ quái, cùng một chỗ đem ánh mắt dời đi qua, Chung Ân mỉm cười, nói: "Đứa bé này ta rất thích, không bằng liền để cho ta dẫn hãn tu hành một hồi a! Vừa vặn vì tông môn bồi dưỡng nhất cái tân duệ. . ."

Dừng một chút, Chung Ân khéo môi có chút bĩu một cái, hòa ái khuôn mặt đột nhiên liền có một chút lãnh ý: "Tê Hà Nguyên Quân chắc chắn sẽ hối hận thả hãn đường sống!"

Nghe Chung Ân phảng phất là lời tiên tri lời nói, Thanh Minh cùng Lạc Nam

Xuyên đều là chấn động trong lòng.

Sớm có thể hà nâng phi thăng Chung Ẩn, có thể xưng Thông Huyền Giới có tư cách nhất "Thượng thể thiên tâm" nhân vật, tại điểm này, chính là Thủy Kính Tông chỉ sợ cũng có chỗ không kịp, hăn nói như vậy, chẳng lẽ. . .

Hai người lần nữa liếc nhau, cũng đều là cười một tiếng, bọn hăn chợt phát hiện mình đang ngẩn người, Chung Ẩn đã đang vì đệ tử tiếp xuống tu hành làm việc chuẩn bị, điều này nói rõ cái gì?

Không có nhân hội không tín phục Chung Ẩn ánh mắt, liền xem như tông chủ chi tôn Thanh Minh, hay là tâm chí kiên định Lạc Nam Xuyên, tại Chung Ẩn một câu về sau, trong lòng vừa mới dâng lên suy nghĩ, liền bị đánh tiêu hơn phân nửa.

Bất quá. . .

Lạc Nam Xuyên thăm dò tính hỏi một câu: "Lục sư thúc, ý của ngài là, để đứa nhỏ này theo ngài tu hành?"

"Mấy tháng mà thôi." Chung Ẩn cũng không phủ nhận: "Hăn lúc trước căn cơ vốn là nhất đẳng vững chắc, nhưng sống uống hai năm này, lại có chút bất ổn, để hăn theo ta ở trên núi tiềm tu, hiệu quả sẽ tốt hơn chút."

Thanh Minh vỗ tay cười nói: "Sư đệ mấy trăm năm đều không có thân truyền thụ đệ tử, cái trước vẫn là Minh Cơ a? Hôm nay lại khó được, đứa nhỏ này nhưng vẫn là đệ tử đời ba bên trong đầu nhất cái đâu!"

Nói, hăn lại thở dài: "Nếu là Các nhi biết, nhất định vui vẻ!"

Chung Ẩn chỉ như không nghe thấy, Lạc Nam Xuyên thì bồi tiếp thở dài.

Bất quá, hăn rất nhanh lại nghĩ tới một vấn đề.

"Lục sư thúc, cái này Lý Tuần dù sao cũng là tự tiện bên ngoài du đặng hai

năm, mặc dù thụ Thiên Yêu Phượng Hoàng kinh hải, tình có thể hiểu, bất quá, vừa về núi liền thu hoạch được sư thúc ngài tự mình dạy cho vinh hạnh đặc biệt, cái này công tội khó hiểu, phía dưới đệ tử sợ là sẽ phải có chút oán trách. . ."

Chung Ân nhàn nhạt cười một tiếng: "Chung Ân có gì đặc biệt hơn người, tự mình giảng bài thì sao? Nam xuyên, người mấy trăm năm đến, công lực tinh tiến sau khi, lại khó có đại cảnh giới, chẳng lẽ đến nay không tỉnh a?"

Lạc Nam Xuyên xấu hổ, nhưng hãn tâm chí kiên định liền thể hiện tại nơi này — ý nghĩ chính là một chuyện, cách làm thích hợp hay không nhưng là một chuyện khác! Hãn vẫn kiên trì cái nhìn của mình.

"Đệ tử ý nghĩ hoặc là là lạ chút, bất quá trên núi hậu bối, giống đệ tử nghĩ như vậy không phải số ít. Sư thúc có lẽ có thể mặc kệ, nhưng Lý Tuần ngày sau như nghĩ tại tông môn đặt chân, có một số việc, hãn nhất định phải làm việc!"

Hãn hít vào một hơi, lại rồi nói tiếp: "Đệ tử có ý tứ là, sư thúc có thể cho Lý Tuần lượng thân định ra bài tập, cái này không khác tự mình chỉ điểm. Mà Lý Tuần thân là tông môn đệ tử, lại bị yêu tà kinh hải, đạo tâm lưu động, tự tiện không về, cho dù là trẻ người non dạ, cũng phải cấp cho trừng trị!"

"Lúc này mới để cho Lý Tuần cùng với các đệ tử minh bạch, ta Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, tại thiên đạo trên con đường tu hành, gặp được gian nguy, hãn là có cái gì thái độ!"

Hãn tiếng nói thâm trầm có thừa, sục sôi không đủ, từng câu từng chữ từ từ nói đến, ít có chập trùng, càng như vậy, càng thấy hãn tính tình bên trong không thể khinh lay nguyên tắc.

Chung Ân ánh mắt ở trên người hãn đảo qua, cuối cùng gật đầu cười một tiếng: "Người phụ trách tông môn sự vụ, cái này tự nhiên là người nói tính ! Bất quá, cái này trừng trị biện pháp, ta nói nhất cái, lấy cung cấp tham khảo, như thế nào?"

Lạc Nam Xuyên khẽ giật mình đằng sau mới nói: "Sư thúc thỉnh giảng!"

Sự thật chứng minh, nếu là "Bị tù", thời gian kia nhất định là không dễ chịu.

Lý Tuần hiện tại ngay tại Tọa Vong phong cái trước gọi "Tam Tuyệt quan" chỗ, cách phong đáy ước chừng khoảng bảy vạn dặm, Lý Tuần toàn lực ngự kiếm, đến nơi đây cũng muốn gần mười canh giờ.

Nơi đây dựa trăm trượng vách đá, chung quanh một hai bên trong xử, cỏ cây không sinh, cùng Tọa Vong phong chính thể sinh cơ bùng bùng, khá là khác biệt.

Chung Ấn đề nghị "Bị tù", liền để cho hãn một mình ở chỗ này khai thác mỏ.

Cái này không là bình thường đồng sắt mỏ, mà là Thông Huyền Giới đặc hữu bảo bối "Cửu trọng thạch" .

Cửu trọng thạch bề ngoài cùng phổ thông nham thạch không khác, nhưng tính chất cổ quái, lớn chừng quả đấm hòn đá, liền có nặng ngàn cân, chính là tu vi cao thâm tu sĩ toàn lực oanh kích, muốn đánh nát nó, cũng muốn phí nhiều công sức.

Mà lại hầm mỏ chung quanh tầng nham thạch, tính chất mười phần chặt chẽ, giống như kim thiết, khai thác loại này mỏ, thật sự là chùng việc tốn sức.

Nếu như nói đây là thân thể trùng phạt, như vậy, tới làm bạn chính là tinh thần hình tù.

Thụ hình hơn một tháng qua, ngoại trừ ngày đầu tiên Chung Ấn tự mình đến đây bố trí nhiệm vụ bên ngoài, hãn giống như là bị tông môn quên lãng, chỉ là một người lẻ loi trợ trợ ở chỗ này, lấy thiên địa làm lồng giam, làm lấy buồn cười bản thân cảm đoán.

Lý Tuần cũng nghĩ qua đây là tông môn khảo nghiệm, tôi luyện, thậm chí là thăm dò thủ đoạn của hãn, bất quá, hơn hai năm qua, hãn lúc nào nhận qua loại đãi ngộ này?

Hắn không chỉ một lần nghĩ tới vung tay rời đi, nhưng mà, mỗi khi hắn nổi lên ý nghĩ này thời điểm, xa xôi Tọa Vong phong đỉnh, thật giống như có một đôi ôn nhuận như ngọc ánh mắt nhìn qua, cái này cũng có thể chỉ là ảo giác của hắn, nhưng này ẩn uẩn lực uy hiếp, lại là lại chân thực bất quá.

Mà lại, đoạn thời gian gần nhất, cũng phát sinh một chút phi thường cổ quái sự tình. . .

Chung Ân. . . Vị này sâu không thấy đáy "Bán Thần", đến tột cùng đang suy nghĩ gì?

Lý Tuần càng ngày càng cảm thấy mình giống một con tịt chui đầu vào lưới đàn chim, tại thợ săn ý cười dạt dào ánh mắt bên trong, đứng đưa bước vào đã sớm trải tốt trong cạm bẫy đi.

Tại hắn nguyên rủa âm thanh bên trong, lại là "Đỉnh" một thanh âm vang lên, kiếm sắt phát ra gần như sụp đổ rên rỉ, mà nhất khối nham thạch lớn cũng theo đó nứt toác ra đi, hiện ra bên trong hạch tâm nhất cửu trọng thạch.

Lý Tuần lắc đầu, ném đi phá kiếm, khí quán đầu ngón tay, chuẩn bị tay không đem cái này "Tảng đá" kéo ra tới.

Mà tại ngón tay hắn muốn dính vào cửu trọng thạch sát na, hắn đột nhiên lòng có cảm giác, nghiêng mặt đi, vừa nhìn thấy một đôi làm sáng tỏ như nước ánh mắt.

Minh Cơ!

Vị này dẫn phát hắn trở về chi tâm nữ tu, chính mỉm cười nhìn qua, trong tươi cười không thiếu khuyết nữ tính nhu uyển, nhưng cùng nàng đao tước hình dáng tương nhu hợp, chính là làm cho người không cách nào nhìn thẳng sắc bén Thần Tú.

Đột nhiên nhìn thấy vị này trong lòng hắn lưu lại khắc sâu ấn tượng nữ tu, Lý

Tuần không thể tránh khỏi vui mừng, nhưng rất nhanh hẳn liền nghĩ đến, lấy trạng thái của hẳn bây giờ, tựa hồ không thể đem tình này tự biểu hiện được quá ngay thẳng, trên mặt vừa lộ ra tiểu dung chính là cứng lại.

Biến hóa này mặc dù vi diệu, nhưng không giấu giếm được Minh Cơ, có thể Minh Cơ lại chỉ coi cái gì cũng không thấy, lại quét mắt nhìn hẳn một cái, rất bình tĩnh mở miệng: "Trong khoảng thời gian này, trôi qua như thế nào?"

Lý Tuần kinh ngạc, lúc này mới nghĩ đến, đây là hẳn từ bị tù đến nay, cùng trong tông môn nhân lần thứ nhất gặp mặt. Minh Cơ không có khả năng tự tác chủ trương đến xem hẳn, như vậy, chính là có chuyện gì rồi?

Vừa nghĩ, hẳn một bên cẩn thận trả lời: "Trôi qua còn tốt."

Trong lời nói có chút chỗ không đúng lắm, hẳn nhanh chóng liếc qua Minh Cơ sắc mặt, lại cấp tốc nói bổ sung: "Cửu trọng Thạch đệ tử đã hái ra bảy mươi lăm khối, đều ở bên kia đặt vào."

Minh Cơ thuận ngón tay của hẳn, hướng một bên nhìn lướt qua, nhẹ nhàng gật đầu, trở lại xoay mặt cười nói: "Người thay đổi rất nhiều!"

"A?" Lý Tuần không nghĩ tới Minh Cơ sẽ dùng loại này nhàn thoai việc nhà ngữ khí nói chuyện cùng hẳn, trong lúc nhất thời không biết nên làm sao đi đối mặt, chỉ có thể làm ra mờ mịt bộ dáng, nhìn nàng một cái tiếp xuống hội nói thế nào.

Minh Cơ nhìn hẳn con mắt, thản nhiên nói: "Dung mạo biến hóa, chỉ là phụ. Người không cảm thấy, hiện tại nói chuyện với ta lúc, người trở nên câu nệ rất nhiều a?"

Lý Tuần ngạc nhiên, hẳn thật đúng là chăm chú nghĩ nghĩ.

Trước kia cùng Minh Cơ đối thoai lúc, là cái dạng gì?

Chuyện này với hẳn tới nói không khó, hẳn cùng Minh Cơ cũng liền gặp qua

vài lần, nhưng vị này nữ tu cho hẳn ấn tượng, lại là vô cùng tươi sáng. Dù cho đến hôm nay, hẳn cũng có thể thuật lại năm đó ở đầm nước nhỏ một bên, cùng Minh Cơ trò chuyện mỗi một câu nói.

Cho nên, tại mấy tháng trước hẳn nhìn thấy Minh Cơ tiên tư thời khắc, xung động trong lòng liền bỗng dừng nảy mầm, đồng thời đã xảy ra là không thể ngăn cản — hẳn nghĩ trở lại Liên Hà sơn, ôn lại năm đó cảm giác.

Thế nhưng là, Minh Cơ một câu, liền đưa cho hẳn nhất cái không cách nào giải quyết nan đề.

"Năm đó, ta lại là cái gì bộ dáng đâu?"

Mục chú người trước mắt, lại ức năm đó thân, kia là phi thường kỳ diệu thể nghiệm, Lý Tuần trong lúc nhất thời có chút tinh thần hoảng hốt.

Trước đó, ý nghĩ của hẳn rất đơn giản, lúc trước có Huyết Yếm phụ thể, trong ngoài bức bách, hẳn vẫn tại cái này nhỏ xíu khoảng cách bên trong, tìm được làm hẳn đến nay khó quên niềm vui thú.

Như vậy bây giờ, hẳn thân có chỗ dựa, cơ hồ có nhưng cùng thiên hạ bất luận kẻ nào chính diện tương đối tư cách, lúc này trở lại trên núi, tự nhiên sẽ thể nghiệm đến so trước đó càng mạnh hơn gấp trăm lần niềm vui thú, dùng cái này cọ rửa hẳn tại U Hồn Phệ Ảnh Tông hai năm ở giữa, bởi vì không ngừng lục đục với nhau mà sinh ra chán ghét cảm giác.

Mà giờ khắc này, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến, hai năm qua cảnh còn người mất, hẳn muốn hai năm trước cảm giác, liền thật có thể đạt được a?

Trên mặt hẳn hiện ra cười khổ, trong lúc nhất thời đều có chút hứng thú tiêu điều, càng dừng đề cập đi trả lời Minh Cơ. Mà tư thế này rơi vào Minh Cơ trong mắt, nhưng là một loại khác ý tứ.

Nàng hơi lắc đầu, nói: "Nhìn ra được, hai năm này người ăn rất nhiều khổ,

hiện tại lại bị tù ở đây, không khỏi thất ý. Chỉ là, trong mắt của ta, những này cũng không phải là trọng yếu nhất, trọng yếu là. . ."

Nàng đột nhiên im miệng không nói, cổ tay khê đảo, lại là ném đi thanh kiếm tới.

Lý Tuần tiếp được xem xét, chính là bị tù trước bị Chung Ân thu đi "Thanh Ngọc", cũng chính là Minh Cơ năm đó bội kiếm.

Lý Tuần có chút không hiểu thấu, nhưng mà chẳng kịp chờ hẳn nghĩ rõ ràng, chính là một điểm hàn tinh lọt vào trong tầm mắt.

Không có không thể chống cự kiếm khí triều dâng, chỉ có điện quang thạch hỏa tốc độ, cùng với khác thường bình thản đằng sau ý lạnh âm u.

Hắn căn bản không có suy nghĩ thời gian, thuần bằng bản năng, Thanh Ngọc Kiếm đi vào trên tay, ngay ngược dựng thẳng lên, ngăn tại mặt trước.

"Đinh!"

Minh Cơ đâm tới một kiếm bị ngăn trở, nhưng là Lý Tuần nhưng trong lòng cuồn cuộn không tốt. Hắn cùng Minh Cơ không có giống chân chính đối địch như thế che đậy khí tức của mình, mà là đem tự thân chân tức lưu chuyển, rõ ràng minh bạch bày ra.

Hai người công pháp đồng xuất một mạch, Lý Tuần đương nhiên hiểu rõ nhất bất quá. Thế nhưng là, cho dù là hắn nắm chắc Minh Cơ mỗi một cái biến hóa, trên tay hắn lại phảng phất đè ép một trăm khối cửu trọng thạch, không động được nửa phần!

Hắn có thể cảm giác được, một sợi tơ nhện khí kình từ Minh Cơ trên thân kiếm xuyên thấu qua đến, trong nháy mắt ôm lấy hơn mười đạo lưu biến khí cơ, sau đó phát lực xoắn một phát, trên tay hắn kiếm giống như là cho cuốn tới trong vòng xoáy, trong lúc nhất thời cầm giữ không được, tuột tay mà bay.

Ngay tiếp theo thân thể của hắn cũng lão đảo một chút, mà lúc này, Minh Cơ lưỡi kiếm, đã nằm ngang ở hắn yết hầu bên trên.

"Giáo hồn tia!"

Lý Tuần thốt ra, chiêu này kiếm quyết hắn là biết đến, bất quá là tông môn cơ sở kiếm quyết nhất cái biến thức, nào biết do Minh Cơ xuất ra, lại có như vậy uy lực.

Minh Cơ nhìn xem hắn, đồng thời không có dời kiếm ý tứ. Chỉ là mỉm cười nhìn tới.

"Biết sai ở đâu a?"

Lý Tuần liếc qua nằm ngang ở cổ họng của mình lợi kiếm, không khỏi cười khỗ.

Như thật làm cho hắn buông tay tương bác, coi như U Huyền khôi lỗi không ra, hắn cũng có tự tin cùng Minh Cơ quần nhau một hai, thế nhưng là vào lúc này, hắn chỉ có thể dùng mình còn xa không gọi được tinh thực "Thanh Yên Trúc Ảnh" phối hợp "Linh Tê Quyết" ngăn cản, một chiêu lạc bại, cũng là hợp tình lý.

Cảm giác nằm ngang ở hắn trên cổ hàn khí âm u, Lý Tuần rất kỳ quái phát hiện, mình vậy mà không lo lắng Minh Cơ hội thừa cơ gây bất lợi cho hắn.

Từ trên lý luận nói, như hắn thân phận bại lộ, Minh Cơ hoàn toàn có thể dùng cái này không tốn sức chút nào bắt hắn, thế nhưng là, tại lưỡi dao thêm cái cổ trước đó, hắn vậy mà không nghĩ tới điểm này!

Mà giờ khắc này, hắn nhìn thấy Minh Cơ ánh mắt, lập tức liền minh bạch, đây rõ ràng chính là cân nhắc hắn bây giờ tu vi, hắn nghĩ nghĩ, rất "Trung thực" lắc đầu.

"Không biết? Không biết chúng ta người tu đạo trọng yếu nhất chính là cái gì a?" Minh Cơ đầu tiên là cười một tiếng, tiếp theo trừng mắt liếc hắn một cái.

"Người hai năm này không biết là đã làm gì, luyện khí luyện đến phập phồng không yên thì cũng thôi đi, bắp thịt trên người này, xương cốt làm sao cũng có chút biến dạng?"

"Thân người vì thiên đạo ỷ vào gốc rễ, gân cốt không tráng, liền sẽ khí mạch không thông, gân cốt biến dạng, cái này khí cơ di chuyển, liền chắc chắn sẽ có chút trắc trở, hiện tại không hiện, ngày sau tu vi sâu, còn không biết sẽ có hậu quả gì!"

Minh Cơ tuy là trừng hăn, nhưng nhìn ra được cũng không phải là thật sự tức giận, có thể Lý Tuần lại là nghe được trong lòng chột dạ.

Cái gọi là gân cốt biến dạng, hăn là tại hăn tu luyện "U Minh khí" lúc, vì thích ứng cái này đặc thù pháp quyết, mà do thân thể tự phát làm ra điều khiến tinh vi, hiện tại quay lại đến "Linh Tê Quyết", tự nhiên liền có chút khó chịu.

Minh Cơ lời này trên thực tế chẳng khác gì là cho Lý Tuần một lời nhắc nhở, hăn mặc dù đem hai năm này kinh lịch biên được mười phần chặt chẽ, thế nhưng là tại một chút dễ dàng sơ sót chi tiết xử, vẫn là có sơ hở có thể tìm ra.

Hiện tại Minh Cơ không có hướng phương diện kia nghĩ, thế nhưng hứa chính là nhất cái nghĩ lại công phu, những sơ hở này, liền có thể muốn hăn mạng nhỏ.

Hăn bên này vâng vâng dạ dạ ứng, trong lòng thì tại muốn như thế nào đem cái này sơ hở che giấu đi, Minh Cơ bên kia nhưng lại là lắc đầu cười một tiếng: "Quả nhiên không ra Lục sư thúc sở liệu!"

Tại Lý Tuần ánh mắt lộ vẻ kỳ quái hạ, Minh Cơ nhàn nhã thu kiếm vào vỏ, thản nhiên nói: "Tính người tạo hóa, Lục sư thúc đột nhiên tới hào hứng, chuẩn bị hoa thời gian mấy tháng, hảo hảo điều giáo một chút người cái này 'Khả tạo chi tài', cái này gân cốt thượng vấn đề, Lục sư thúc tự có thủ đoạn, đợi bị tù kỳ qua, người liền đi Tọa Vong phong đỉnh, hảo hảo tu luyện a!"

"Lục sư thúc tổ?" Lý Tuần ánh mắt đã là thẳng, "Cùng hãn tu luyện?"

Nghĩ đến ban đầu về núi lúc Chung Ẩn không tầm thường ra mặt, còn có những ngày qua để tích lũy đủ loại nghi hoặc cùng dè chừng sợ hãi, lại dựng vào cái này đột nhiên tới "Tin tức tốt", Lý Tuần bản năng cảm thấy ở trong đó có nhiều bí ẩn.

Cho nên trong đầu hãn không có nửa điểm "Kiếm Thần" truyền nghề hưng phấn, mà là chỉ chuyển một cái ý niệm trong đầu.

Dứt khoát chạy trốn a?

Hãn ở một bên suy nghĩ lung tung, Minh Cơ lại cho là hãn hưng phấn đến choáng váng, cười một tiếng đằng sau, thẳng nhìn bên kia do cửu trọng thạch lũy thành đồng đá, dường như phát hiện cái gì, cong ngón búng ra, đem nhất khối vụn vụn lớn nhỏ cỡ nắm tay, lại có gần ngàn cân nặng cửu trọng thạch kích thích, chộp vào trên tay, dò xét phía trên đã khắc xong phù văn.

"Cái này phù văn là. . ."

Lý Tuần đang lúc suy nghĩ, nghe vậy thuận miệng đáp: "Là Lục sư thúc tổ muốn khắc!"

"Thế nhưng là, đây không phải Lục sư thúc thủ pháp. . ." Minh Cơ lông mày phong cau lại, giữa lông mày càng có vẻ thanh lãnh sắc bén, hàn quang rạng rỡ.

Ngón tay của nàng từ trên đá trôi qua, như có điều suy nghĩ, chột mím cười, đem trên tảng đá phù văn cho hãn nhìn: "Cái này phù văn, không phải là người khắc a!"

"Ách, là tại Lục sư thúc tổ chỉ đạo phía dưới!" Kịp thời lấy lại tinh thần, Lý Tuần lộ ra chút ngượng ngùng thần thái, nhưng cũng không khỏi có chút tự đắc, "Tiên sư nói, đây là cho đệ tử luyện tập dùng."

Minh Cơ nghe, có chút không biết nên khóc hay cười: "Luyện tập? Lục sư

thúc cũng thật nói ra được, cái này cứu trọng thạch khai thác ra, là vì tông môn hộ sơn cấm pháp thăng cấp, đại sự như thế, chính là cho người luyện tập?"

Lý Tuần nghe cũng là ngần ngại, trên mặt thì hiện ra sợ hãi chi ý: "Sư thúc minh giám, đệ tử thực sự không biết. . ."

"Ta biết người không biết!" Minh Cơ vừa cẩn thận dò xét phía trên vết khắc, lần này, nàng sắc mặt thay đổi: "Đây thật là người khắc sao?"

"Là Lục sư thúc tổ tiên làm cái khuôn mẫu, lại để cho đệ tử bắt chước." Lý Tuần gãi gãi đầu, làm việc không có ý tứ hình.

"Bất quá sư thúc tổ không hài lòng lắm, nói cái này cấm pháp biến hóa, trong ngoài quán thông, pháp tùy tâm sinh. Mỗi người khí cơ lưu chuyển đều không hoàn toàn giống nhau, cái này cấm văn đi hướng, cũng sẽ không thể đồng dạng. Cho nên, lão nhân gia ông ta dứt khoát liền để chính ta phát huy, nói bộ dạng này hiệu quả cũng kém không nhiều!"

Nghe được Lý Tuần xưng Chung Ẩn vì "Lão nhân gia", Minh Cơ không khỏi mỉm cười. Liên tại cái này tâm tình bên trong, nàng lại lần nữa quan sát một chút cứu trọng trên đá cấm văn biến hóa, rốt cục vẫn là nhẹ gật đầu.

"Đã sớm nghe Nhị sư thúc nói người tại cấm pháp một hạng bên trên, là thiên tài hiếm thấy, loại suy, mười phần cao minh, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền."

Đây cũng không phải là sư thúc khen đệ tử lời nói, Lý Tuần chính là trong lòng đắc ý, cũng không dám biểu hiện ra ngoài. Huống chi trong lòng của hắn có quỷ, chỉ có thể cung cung kính kính nghe.

Minh Cơ ánh mắt không rời cứu trọng thạch, nhẹ nhàng thở dài.

"Trước kia gặp Lục sư thúc khinh bút phác họa, kiểu gì cũng sẽ cảm thán, nguyên lai cấm chế này chi đạo, hẳn là làm như vậy, chúng ta trước đó, lại là làm

sai!

"Sau đó tham chiếu so với, mỗi một lần cảm giác cùng sự thúc làm việc có chút rất giống, liền sẽ có chút lĩnh ngộ, tiến bộ. Đây là cảm thấy 'Lẽ ra như thế', mà nhìn người thủ pháp này. . ."

Nàng dừng một chút, phương trình trọng nói: "Ly kinh bạn đạo, vốn lại có thể tự viên kỳ thuyết, nhìn như ra bản tông chuẩn mực, kỳ thật lại từ đầu đến cuối lưu chuyển trong đó. Ta hiện tại mới biết, Nhị sư thúc nói người có thể 'Loại suy', nguyên lai cũng có xuất xứ."

Lý Tuần vốn còn muốn làm việc khiêm tốn tự dè xuống tư thái, nhưng nghĩ lại lại cảm thấy quá mức già mồm, liền cười hắc hắc, xem như nhận Minh Cơ lời khen.

Minh Cơ cũng không cảm thấy nàng có cái gì quá khen chỗ, lại liếc mắt nhìn, mới đưa kỳ thạch buông xuống, cười nói: "Ta lúc này mới hiểu được, Lục sư thúc tổ vì sao đối người coi trọng như thế!"

Nếu thật là dạng này liền tốt. . . Lý Tuần trong lòng nghĩ lại, trên mặt còn muốn biến xuất hoàn toàn khác biệt biểu lộ, trong lúc nhất thời hảo hảo vất vả, may mắn Minh Cơ hứng thú nói chuyện đã hết, trở lại chính đề đi lên.

"Tông chủ chỉ lệnh, người muốn ở đây đào xuất tám mươi một khối cửu trọng thạch, đồng thời đem nó từng nhóm vận xuống núi, lúc này mới kết thúc thời hạn thi hành án."

Lý Tuần vội vàng khom người nghe lệnh, hẳn hiểu được, cái này phiền lòng thời hạn thi hành án rốt cục muốn đi qua, mặc dù vận chuyển tám mươi một khối cửu trọng thạch, cũng là một nhọc nhiệm vụ, mà dù sao có cái cuối cùng không phải?

Minh Cơ trình trọng bày ra chỉ lệnh, chợt nhoẻn miệng cười: "Người vận chuyển cửu trọng thạch, cần lui tới tại trên đỉnh núi dưới đỉnh, Thanh Ngọc liền

lưu cho người. Người cũng muốn nhớ kỹ, xuống núi khoảng cách, cũng phải cùng các sư huynh đệ nhiều chút lui tới, người về núi thời gian dài như vậy, đều còn không có cùng bọn hăn gặp mặt đâu!"

Đây cũng là trường bối đỉnh ninh, mặc dù cũng không làm sao lạ thường, lại là đúng trọng tâm chi luận. Lý Tuần như thật muốn tại Minh Tâm Kiếm Tông đặt chân, những chuyện này, cũng không thể không làm việc.

Lý Tuần tự nhiên phẩm đạt được Minh Cơ đối với hăn quan tâm, hăn thành tâm thành ý địa tạ một tiếng.

Minh Cơ mỉm cười, liền muốn ngự kiếm rời đi, trước khi đi, nàng nhìn xem Lý Tuần bộ dạng phục tùng mắt cúi xuống bộ dáng, đột nhiên hít một tiếng: "Không nên suy nghĩ nhiều, không có nhân hội trách người!"

Dứt lời, nàng dẫn kiếm từ trên đỉnh núi trút xuống, đảo mắt không thấy bóng dáng.

Nguyệt tỏ mọc lên ở phương đông, ban ngày sáng nhiệt cũng dần dần tiêu tán lái đi, Lý Tuần than dài xuất một hơi, dựa đã thùng trăm ngàn lỗ vách đá, ngồi xuống.

Đây vốn là hăn thời gian nghỉ ngơi, chỉ là lúc này trong đầu hăn rất loạn.

Hăn một mực đang nghĩ lấy Minh Cơ trước khi đi câu nói kia.

"Không có nhân hội trách người!"

Lý Tuần phi thường rõ ràng ý tứ trong này, hăn có thể khẳng định Minh Cơ nói ra câu nói này lúc, trong lòng không còn ý gì khác. Nhưng mà, Minh Cơ dù sao không biết, năm đó trên Thiên Đô Phong, đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Cũng ở thời điểm này, hăn chợt phát hiện, mình có thời gian rất lâu không nghĩ khởi cái kia vị số khổ sư phụ.

Kia cầu xin tử vong ánh mắt, thê lương sáng tuyệt gào rít, còn có kia đau đớn tận cùng buồn gào, đã dần dần cách hẳn đã đi xa.

Cái này xa xưa ấn tượng đã mơ hồ không rõ, đến mức hẳn bỗng nhiên quên đi, tại hẳn cùng Lâm Các một lần cuối cùng ánh mắt giao nhau lúc, Lâm Các ánh mắt chớp động lên cái gì?

Hẳn từ đầu đến cuối, không có dính Lâm Các nửa cái ngón tay, nhưng mà đúng là hẳn, xóa bỏ Lâm Các một điểm cuối cùng tôn nghiêm.

Lâm Các cuối cùng là chết như thế nào, Lý Tuần lúc trước một đoạn thời gian bên trong cũng có chỗ nghe thấy. Hẳn là bị treo ở Lang Gia Thủy kính chi thiên ngoại, cây kia cao có trăm trượng thông thiên cự mộc bên trên, tại chính tà chư tông mấy ngàn người ánh mắt hạ, trần trụi chết đi.

Không có ai biết, Lâm Các một điểm cuối cùng che lấp chi vật, chính là bị hẳn đệ tử duy nhất kéo xuống.

Nếu như bọn hẳn biết, Minh Cơ sẽ còn nói câu nói kia a?

Lý Tuần cười khỗ, hẳn ôm Thanh Ngọc, muốn mượn lợi kiếm thượng hàn khí, an định tâm thần, nghe gió đêm phất qua trận trận tiếng thông reo thanh âm, chỉ muốn thiếp đi.

Nhưng mà, liền tại hẳn ngủ gà ngủ gật bên trong, trong tai tựa hồ vang lên thanh âm gì, trầm thấp tinh tế, như có như không, lại cùng tự nhiên tiếng vang hoàn toàn khác biệt!

Lại tới!

Lý Tuần ánh mắt chớp lên, trở lại rũ xuống mí mắt, làm việc nhắm mắt dưỡng thần hình. Trên thực tế hẳn hiện tại đã hết phục tinh thần, chính tận lực mở rộng khớp mắt liếc qua phạm vi, lấy hẳn vị trí này, vách đá trước đó mảng lớn không gian, hoàn toàn ở hẳn tầm nhìn bên trong.

Một đạo phai mờ cái bóng, nhưng vào lúc này chui vào hắt tầm mắt, mà vên vên chính là thoáng chớp mắt công phu, liền xuyên qua toàn bộ tầm nhìn.

Lý Tuần không có di động ánh mắt, chỉ là đem tầm nhìn bảo trì tại loại trạng thái này, núi đá, cây cối cùng sơn phong tương kích, khắp núi âm ảnh lấy nhất cái đặc hữu vận luật đong đưa, mà vừa mới xuyên qua cái bóng liền phá hủy loại này vận luật.

Rút dây động rừng! Trong hư không, tựa hồ có vô số đạo tơ mỏng giao thoa, nhất cái tiểu chấn động lại có thể do mục không thể thành nơi xa, dọc theo cái này "Sợi tơ", một mực truyền đến bên này.

Cái bóng kia mặc dù tại hắt tầm mắt bên ngoài, nhưng đối khí cơ vi diệu ảnh hưởng, lại tác động đến hắt tầm nhìn bên trong các loại cảnh tượng, đây là một loại không cách nào hình dung cảm giác, lại vô cùng chân thực.

Lý Tuần nhìn xem phương xa trên tán cây một con đột nhiên bay xuống Dạ Chuẩn, trong lòng hơi động, đã tìm được tung tích của đối phương.

Quả nhiên, lại là nơi đó! Tính cả hôm nay, gần hai tháng, người này liền tới ba lần! Hắc, cái này Tọa Vong phong chẳng lẽ là nhân muốn đến thì đến?

Lý Tuần chậm rãi đứng lên, tại bên dưới vách đá chấp tay đi hai bước, trong lòng trầm ngâm.

Kia phiến rừng trong đó không có cái gì lạ thường, nhìn như vậy đến, người này đến đây mục đích liền rất là vi diệu. . . Chỉ là mình ở chỗ này chế tác, cũng không phải một ngày hai ngày, hắt vẫn không có thay đổi vị trí, hiển nhiên không nhận bằng vào ta "Thấp" tu vi, có thể nhìn thấy hắt, ân, tính tình cũng rất tự phụ!

Theo Lý Tuần biết, Thông Huyền Giới bên trong, có dạng này tu vi, dạng này tính tình gia hòa, không có một cái nào là dễ trêu. Mặc dù hắt hiện tại đã khẳng định trong đó có kỳ quặc, bất quá, muốn để hắt đi góp cái này náo nhiệt, hắt là

tuyệt đối không nguyện ý.

Lúc đầu nha, trên đỉnh núi có Chung Ân tiên sư trấn thủ, chỉ sợ sẽ là mười hai tà tông đều tới, tam đại tán nhân cùng đi, cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi gì, thế nhưng là chính hãn vạn nhất bị quấy tiến cái gì trong vòng xoáy, rước lấy một thân tao khí, có thể thật sự là không đáng.

Còn có, nghĩ đến Chung Ân, trong lòng của hãn lại dâng lên cái kia có chút hoang đường suy nghĩ.

Chung Ân đem mình phái đến cái này Tam Tuyệt quan đến, ngoại trừ bị tù bên ngoài, ai cũng thật sự là có thâm ý gì a. . .

Bây giờ nhìn lại, rất giống!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Trùng Phùng

Chương 02: Trùng phùng

Thời gian trôi qua nhanh chóng, Lý Tuần mỗi ngày mang theo hai viên cừu trọng dưới đá phong, đảo mắt hơn một tháng đi qua, đã xem trên đỉnh núi tích lũy cừu trọng thạch mang xuống hơn phân nửa, thời hạn thi hành án mắt thấy liền muốn kết thúc. Trong khoảng thời gian này, hẳn nghe theo Minh Cơ phân phó, cùng tông môn đệ tử quan hệ, cũng đều tiếp tục.

Có thể thuận lợi như vậy trùng kiến nhân mạch, Lý Tuần tinh chuẩn bản thân định vị, coi là trong đó mấu chốt.

Hắn hiện tại vai trò chính là một vị tính cách hướng nội, lại nhân "chuyện sai" mà tự ti thiếu niên, dễ dàng nhất gây nên người khác Tích Nhược tâm lý.

Minh Cơ nói không sai, trên núi phần lớn người cũng không có bởi vì hẳn trên Thiên Đô Phong "Biểu hiện", mà hiện ra cái gì xem thường thần thái, ngược lại đều là cực lực giữ gìn, muốn giúp hắn đi ra "Âm ảnh" .

Tình hình như thế, cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông bỏ đá xuống giếng, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của phong cách thật sự là hoàn toàn trái ngược, chênh lệch chi lớn, chính là lấy Lý Tuần hiện nay độ dày da mặt, lúc này cũng có chút không chịu đựng nổi, trong lòng gợn sóng tự nhiên muốn phức tạp rất nhiều.

Lúc này chính vào nửa đêm, Lý Tuần đem thứ bảy mươi chín khối cừu trọng thạch đưa về tông môn bí khố đằng sau, ngự kiếm thẳng đến dừng xem đỉnh núi.

Đây cũng là tông môn một cọc bảo vệ tiến hành, bởi vì yêu hắn "Tình trạng

đau khổ", sư phụ lại chết sớm, liền để hấn ở Lâm Các phòng ở, đến nay có thể tại dừng xem trên đỉnh núi ở lại đệ tử đời ba, ngoại trừ Lâm Các, Kỳ Bích vợ chồng ngoại, liền cũng chỉ có Lý Tuần một người.

Lúc tới cuối mùa hè, dừng xem phong lãng tuyết chúng phong, chim trùng thừa thốt, ban đêm lộ ra tĩnh lặng rất nhiều. Lý Tuần ngự kiếm mà đến, thụ cái này tĩnh tịch bóng đêm ảnh hưởng, không khỏi liền thu lại kiếm quang khí mang, vô thanh vô tức ở trong trời đêm lướt qua.

Cho đến phong hạ, hấn dần dần giảm tốc, lúc này, đỉnh núi chợt có một dải lụa giống như kiếm quang, trút xuống, lại là hoàn toàn không có âm thanh, tựa như cùng trong bầu trời đêm sáng lên một đạo im ắng thiểm điện, đột nhiên mà qua.

Mượn kiếm quang, Lý Tuần cùng ánh mắt tương giao, trên mặt đều là khê giật mình.

"Văn Hải sư huynh!" Lý Tuần phản ứng tương đối nhanh, lơ lửng không trung, chấp tay vấn an.

Người tới chính là Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử đời ba bên trong thanh danh thịnh nhất Văn Hải Đại sư huynh, tu vi của người này tinh thâm, lại cực kỳ khôn khéo, đệ tử đời ba bên trong, cũng chỉ có hấn có tư cách tham dự tông môn cao tầng kế hoạch bố trí.

Đối một nhân vật như vậy, Lý Tuần thái độ vẫn là rất cẩn thận.

"Nguyên lai là Tuần sư đệ!" Văn Hải cũng chấp tay.

Người này là cực anh tuấn, nếu không cũng sẽ không làm Kỳ Bích nhân vật như vậy cảm mến. Nhưng hấn bộ mặt đường cong cực kỳ cứng rắn, một đôi mắt càng như hàn tinh, hiện ra nó ý chí kiên định.

Văn Hải trên mặt nở nụ cười, làm cứng rắn đường cong hơi nhu hòa chút.

"Tuần sư đệ vất vả, bóng đêm dần dần sâu, ta liền không cùng sư đệ nói chuyện, ngày khác có nhàn, nhất định tới cửa một lần!"

Hắn nói chuyện ngược lại là mười phần hữu lễ, nhìn không ra Đại sư huynh giá đỡ, Lý Tuần gặp hắn thần thái trước khi xuất phát vội vàng, giữa lòng mày thậm chí có chút nôn nóng, nghĩ đến cũng có việc gấp mang theo, liền mỉm cười ứng, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

Chỉ là bên này Văn Hải vừa đi, cách đó không xa liền lại dâng lên một đạo kiếm quang, kiếm quang lúc đầu có màu vàng kim nhạt, nhưng lại bị người vì thu ánh sáng lại, chỉ là ngự kiếm nhân tu vi không tốt, kiếm quang sáng tắt cực không ổn định.

Kiểm quang này Lý Tuần thế nhưng là không thể quen thuộc hơn nữa. Hắn nhíu nhíu mày, còn không có nghĩ kỹ có phải hay không muốn tránh đi, kia kiếm quang đã đánh thẳng đi lên.

"Tuần sư đệ, Tuần sư đệ, giúp ta một việc trước. . ."

Tới lại là Lý Tuần ở trên núi phiến nhất Đan Trí, cái này năm đó thư đồng, bây giờ sư huynh, ở trên núi ngày đêm thụ minh sư hun đúc, mấy năm xuống tới, tu vi đã không tệ, nhưng hắn lúc này sắc mặt trắng bệch, ánh mắt tán loạn, lại không biết làm ra chuyện gì tới.

Cái này Đan Trí từ khi trước tại Lý Tuần bái sư đằng sau, trong lòng luôn có chút cảm giác ưu việt, nói chuyện với Lý Tuần lúc, thường thường đều là ở trên cao nhìn xuống, lấy sư huynh tự cho mình là, giống như bây giờ hoảng hốt thất thố, còn là lần đầu tiên, Lý Tuần trong lòng không khỏi nhất kỳ.

Đã thấy Đan Trí xông về phía trước, ôm đồm lấy cánh tay của hắn, trong miệng đúng là kêu thảm một tiếng: "Tuần sư đệ cứu ta!"

Lý Tuần tại chỗ bị hắn làm cho choáng váng, không kịp tra hỏi, liền nghe được trong miệng hắn bắn liên thanh giống như nói ra: "Nếu là sau này có nhân

hỏi tới, sư đệ người liền nói, buổi tối hôm nay ta một mực cùng với người, đàm luận đạo pháp huyền công, như thế nào?"

Lý Tuần mở to hai mắt nhìn hẩn, thật lâu mới cười khố nói: "Người cũng đã biết, ta nửa đêm trước mới từ Tọa Vong phong bên trên xuống tới, đi tông môn bí khố, còn cùng đang trực Minh Đức tiên sư chào hỏi, vừa mới lại đụng phải Văn Hải sư huynh. . . A, sắc mặt của người làm sao khó coi như vậy? Ngã bệnh?"

Đan Trí sắc mặt khó coi, thật sự là tột đỉnh, gặp Lý Tuần hỏi hẩn, hẩn kỳ ngái nửa ngày, cuối cùng không nói nên lời, cắn răng, liền muốn rời đi.

Thân hình hẩn vừa động, liền bị Lý Tuần một thanh dắt.

"Đan Trí sư huynh, như tin được sư đệ ta, liền đem người việc khó nói ra. Chỉ cần người không phải làm thiên địa không dung kém đi, nghĩ đến ta cũng có thể ở giữa vì người cứu vãn một chút." Lý Tuần vừa nói ăn nói suông, một bên dò xét Đan Trí thần sắc biến hóa.

Đan Trí trên mặt trước lộ ra vẻ không kiên nhẫn, lại có chút động tâm, nhưng càng nhiều vẫn là thấp thỏm lo âu, hiển nhiên Lý Tuần lời này không để cho hẩn an tâm.

Xem ra, lần này hẩn xông họa không nhỏ? Lý Tuần trong đầu xoay chuyển nhanh chóng, lại không biết như thế nào, đem hẩn cùng vừa mới rời đi Văn Hải liên hệ, sau đó, hẩn mãnh lại nghĩ tới một chuyện, trong lòng liền có định kiến, hẩn dừng một chút, bỗng nhiên nói: "Người gây Kỳ Bích sư tử rồi?"

Không cần Đan Trí trả lời, chỉ nhìn hẩn như tro tàn sắc mặt, Lý Tuần liền biết mình đoán đúng. Trong đầu hẩn rất nhanh có so đo, dùng sức giật hạ Đan Trí cánh tay, thấp giọng nói: "Đi theo ta!"

Đan Trí thất hồn lạc phách, đâu còn có phản kháng khí lực, bị Lý Tuần ngự kiếm dắt, trốn vào ở lại trong tiểu lâu.

"Dứt lời, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Lý Tuần thần tình trên mặt nghiêm chỉnh, lại cố ý thấp giọng, để lộ ra thái độ của hắn.

Đan Trí tự nhiên biết, nhưng hắn hiện tại môi mặt xanh bạch, đã nói không ra lời, chỉ là cúi đầu không nói.

Lý Tuần đành phải mình đi đoán, trong lòng của hắn sớm đã là chủ ý quyết định, mới mở miệng, liền hướng kia nhất không chịu nổi phương diện suy nghĩ: "Chẳng lẽ, người đối Kỳ Bích sư tử làm loạn?"

"Ta không có!" Đan Trí cả kinh nhảy dựng lên, thanh âm cũng cao tám độ, nhưng bị Lý Tuần trừng mắt, lại tả khí, chỉ có thể cúi đầu nói lầm bầm: "Thật không có! Ta chỉ là, chỉ là, nhìn lên. . ."

Sự tình đều làm rõ ràng, Đan Trí cái này không lớn không nhỏ nam đàn ông, tại gần nhất rốt cục chịu đựng không nổi đối Kỳ Bích ở vào khoảng giữa cuồng tưởng cùng vọng tưởng ở giữa ái mộ, nương tựa theo đối Kỳ Bích làm việc và nghi ngại quy luật hiểu rõ, ban đêm lên vào đến Kỳ Bích tắm rửa tịnh thân chỗ, đi kia nhìn trộm sự tình.

Bất quá bởi vì khí tức quá thô trọng, bị Kỳ Bích phát giác, nếu không phải Kỳ Bích thân thể không tiện, lại tại nổi giận phía dưới, nhất thời đuổi không kịp đến, giờ phút này Đan Trí đại khái đã bị trói lại chư vị tiên sư trước mặt.

Mới Văn Hải vội vã tiến đến, chính là bởi vì chuyện này a? Lý Tuần nhìn xem Đan Trí hoang mang lo sợ bộ dáng, có chút muốn cười.

Nhưng hắn biết, lúc này tuyệt không thể bật cười, hắn đầu óc nhất chuyển, lại nảy ra ý hay. Cũng không nói chuyện, mím môi nhất bàn tay đánh vào Đan Trí trên mặt, bất ngờ không đề phòng, Đan Trí bị một kích mà ngã.

Lý Tuần vẫn không buông tha hắn, tiến lên níu lấy hắn cổ áo, lại đem hắn mãnh quăng ở trên tường, gầm nhẹ nói: "Đan Trí! Người vô sỉ!"

Đan Trí vốn là khí tự chột dạ, giờ phút này tức thì bị Lý Tuần đột nhiên bộc phát nộ khí dọa gần chết, càng chết là, Lý Tuần lúc này nói, không có nửa điểm sai lầm, chính là hẳn muốn phản bác đều không cách nào tử. Kinh hoàng phía dưới, hẳn tay chân giãy dụa, đã nhanh dọa cho xuất nước mắt tới.

"Tuần sư đệ! Tiểu vương gia! Xem ở chúng ta dĩ vãng quan hệ bên trên, người không muốn như vậy, thả ta ra, thả ta ra. . ."

Lý Tuần hít vào một hơi thật dài, dường như muốn đè xuống ngực lửa giận, trên tay cuối cùng vẫn là nơi lỏng, Đan Trí như được đại xá, đang muốn đào khai, lại bị Lý Tuần ngay ngực đẩy, đem hẳn chống đỡ tại trên tường.

Lý Tuần đem trong lồng ngực khó chịu chậm rãi phun ra, lấy nặng nề tới cực điểm ngữ khí, nói: "Người có biết hay không người đã làm gì? Người nhìn trộm đồng môn sư tỷ, nhất là nàng còn có đạo lữ, đạo lữ của nàng chính là Văn Hải Đại sư huynh! Đan Trí sư huynh, người thật biết người đang làm gì a?"

"Ta là nhất thời hồ đồ, nhất thời hồ đồ!" Đan Trí làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, Lý Tuần đang khi nói chuyện, đã dùng tới mê hoặc tâm trí pháp môn, hẳn chẳng qua là cảm thấy trong lòng càng ngày càng loạn, đã không thể hữu hiệu suy nghĩ, nói chuyện cũng dần dần nói năng lộn xộn.

"Ta quá choáng váng ta, không phải, thế nhưng là ta không nín được, kỳ thật cứ như vậy một lần. . ."

"Một lần liền có thể để người vạn kiếp bất phục!"

Lý Tuần đem lạnh như băng chữ từ trong hàm răng từng chút từng chút gạt ra.

"Chuyện này nếu như bị phát hiện, Văn Hải Đại sư huynh cái thứ nhất không tha cho người! Tông chủ, còn có Minh Tùng sư thúc phản ứng người cũng có thể đoán được — phế bỏ người tu vi, xóa đi trí nhớ của người, lại đem người ném đến Nhân Gian giới, lại để cho người đi làm kia thấp hèn có thể lẫn thư đồng. . ."

"Ta không muốn, ta không muốn!" Đan Trí phản ứng là trước nay chưa từng có kịch liệt, hăn phát lực vắn vẹo, hơi kém để Lý Tuần không khóa lại được hăn.

Lý Tuần trong mắt hàn quang lóe lên, phút chốc ra quyền, hung ác đảo tại hăn chỗ bụng dưới, đem hăn đánh thành con tôm hình, phục trên đất, chỉ hiệu được thổ nước chua.

"Bình tĩnh một chút, người cái dạng này, là muốn cho toàn bộ tông môn người, đều biết là người làm a?"

Lý Tuần thanh âm ép tới thấp hơn, cho Đan Trí nhất cái ám chỉ — ở thời điểm này, trước mặt người này là cùng mình đứng ở một bên.

Cử động này rất nhanh liền có tác dụng, Đan Trí không những không buồn Lý Tuần lại nhiều lần nặng tay, ngược lại giống như là nắm lấy cây cỏ cứu mạng, liều mạng không thả.

"Tuần sư đệ, Tiểu vương gia, người phải cứu ta, ta biết, người làm người trượng nghĩa, sẽ không để lấy ta mặc kệ, lần này người đã cứu ta, ta sau này liền xem như . . ."

"Im lặng!"

Coi như tiểu tử này bây giờ nói ra làm trâu làm ngựa đến, cũng không đình cái rắm dùng, ngược lại có khả năng kích thích nghịch phản tâm lý, không chừng ngày nào liền sinh ra biến cố; Lý Tuần cũng không cần loại này vụng về trâu ngựa, hăn chỉ cần Đan Trí tại hăn quy định trên đường đi xuống.

"Đến, sư huynh, đứng dậy!" Lý Tuần đem nặng nề thần sắc xóa đi, thay đổi một bộ cùng lời duyệt sắc bộ dáng.

"Sư huynh, hai người chúng ta ở trên núi, lẫn nhau thế nhưng là nhận thức lâu nhất bằng hữu, ta không giúp người, lại giúp ai đi? Chỉ là người bộ dáng này, cho dù ai cũng biết có vấn đề, muốn dấu diếm việc này, người nhất định phải giữ

vững tinh thần đến, đến, đi theo ta, buông lỏng, án lấy cái này tiết tấu, thổ tức mấy lần. . ."

Lúc này Đan Trí liền như cái như tượng gỗ, mặc cho Lý Tuần bài bố, Lý Tuần để hãn hô, hãn liền hô; để hãn hấp, hãn liền hấp, như thế trải qua xuống tới, hô hấp quả nhiên vững vàng rất nhiều, nhưng là ánh mắt đã từ từ âm đạm đi.

Liền tại giờ phút này, Lý Tuần nói khẽ: "Đan Trí sư huynh, người tối nay không phải đã sớm đã hẹn, cùng ta nghiên cứu thảo luận đạo pháp huyền công, đồng thời tại trước lầu đợi một hồi a? Người còn trông thấy ta cùng Văn Hải sư huynh nói chuyện tới, có phải như vậy hay không?"

Đan Trí ánh mắt đột nhiên phát sáng lên: "Không tệ, không tệ! Ta chính là tìm sư đệ người đến luận bàn công pháp, ta tại cái này trên đỉnh núi, còn gặp Văn Hải sư huynh nói chuyện cùng người!"

Hắn đem lời nói này chừng ba lần, thanh âm cũng càng lúc càng lớn, cuối cùng thậm chí cười lên ha hả.

Lý Tuần cũng mặc kệ hãn, chỉ là phối hợp mỉm cười. Nhìn xem hỏa hầu không sai biệt lắm, hãn vỗ nhẹ Đan Trí bả vai nói: "Đến, Đan Trí sư huynh, chúng ta liền tới đàm luận huyền công, đêm dài đằng đẵng, cần phải giữ vững tinh thần mới được a!"

Đan Trí tự nhiên là liên thanh xưng phải, nhìn về phía Lý Tuần trên mặt, tràn đầy lòng cảm kích, hãn đương nhiên không biết, bên người Lý Tuần ngay tại trong lòng cười lạnh.

Tâm chùng "Chỉ đường u đặng", về sau Đan Trí việc vui cũng không ít a. . . Mượn cơ hội được một trương ám bài, Lý Tuần tâm tình đại sướng, cười mỉm dẫn Đan Trí, đến phòng khách đi.

Nói thật, hãn làm như thế, chưa chắc có cái gì kỹ càng quy họa, chỉ là hướng dẫn theo đà phát triển miễn, dù sao, hãn tại Minh Tâm Kiếm Tông sống rất tốt,

cũng không muốn làm cái gì không có ý nghĩa sự tình, hôm nay là chính Đan Trí đụng vào cửa, cũng chẳng trách hấn.

Về phần cái này nhất thời khởi niệm, chôn xuống quân cờ, miễn là còn sống, liền có dùng đến cơ hội, không phải sao?

Sáng sớm ngày thứ hai, trong tông môn đồng thời không có cái gì mưa gió sắp đến bầu không khí, Lý Tuần cũng không kinh hãi.

Lúc đầu nha, Đan Trí trốn vào đồng hoang chạy, hơn phân nửa vẫn là mình dọa mình, chuyện xảy ra kho tốt, Kỳ Bích hấn là sẽ không phát hiện thân phận của hấn.

Việc này lại tư mật đến cực điểm, chẳng lẽ còn muốn Văn Hải thỉnh cầu tông môn phát hạ sắc lệnh, triệt để loại bỏ đêm qua người hiểm nghi các loại, nhìn xem đến tột cùng là ai trông thấy lão bà của mình thân thể a?

Lý Tuần phi thường rõ ràng, hấn là từ lúc nào bảo trì điệu thấp, hấn ngoan ngoãn tại dừng xem trên đỉnh núi nghỉ ngơi nửa ngày, đối trong tông môn sóng ngầm toàn làm việc không biết, thoáng qua một cái buổi trưa, liền thẳng đến Tọa Vong phong mà đi.

Trải qua nhiều ngày tôi luyện, Lý Tuần lúc này nhất ngày đêm ở giữa, có thể ngự kiếm bảy tám vạn dặm, buổi trưa xuất phát, vào đêm lúc liền đến cái này ba tháng qua bị tù cừu trọng khoáng thạch xử.

Lý Tuần minh bạch, đây là thụ U Minh khí ảnh hưởng "Linh Tê Quyết" tu vi, lại lần nữa tiếp cận toàn vẹn tinh thuần trình độ, dạng này lấy Minh Tâm Kiếm Tông pháp môn ngự kiếm, mới có thể không có trì trệ, thông suốt vãng lai.

Chỉ là "Linh Tê Quyết" tiến bộ, có thể hay không trái lại giết "U Minh khí" chân sau đâu? Nếu có ảnh hưởng, lại nên như thế nào giải quyết?

Đây là chỉ thuộc về Lý Tuần một người phiền não, mà cái này phiền não trình

độ phức tạp, cũng đã vượt xa khỏi hẳn lúc này có khả năng đạt tới cấp độ, chớ nói hẳn không dám trước bất kỳ ai xin giúp đỡ, liền thật sự là cầu, toàn bộ Thông Huyền Giới cũng chưa chắc có thể có mấy người trả lời đi lên!

Có lẽ, đây cũng là lão thiên gia đối "Lòng tham không đáy" người trừng phạt a?

Cầm lấy cuối cùng hai khối cửu trọng thạch, xem hai ngàn cân trọng lượng như không, tại cửu trọng khoáng thạch thượng lượn quanh một vòng, xem như đối trước ba nguyệt cuộc sống khổ cực nhớ lại, Lý Tuần lại tỉnh lại lên tinh thần, tạm thời đem hết thầy phiến não bỏ xuống, khẽ kêu một tiếng, liền muốn bay lên không bay đi.

Tại thâm tịch trong bóng đêm, Lý Tuần một tiếng này khẽ kêu, nặng nề truyền ra không biết bao xa, nhưng cùng Tọa Vong phong rộng rãi vô biên so sánh, lại tính không được cái gì.

Tại Lý Tuần nghĩ đến, một tiếng này phát tiết thức khiêu âm, nhiều nhất hù dọa một chút phi cầm tẩu thú miễn, nhưng mà, vượt quá dự liệu của hẳn, xen lẫn tại cái này khắp núi cầm thú tiếng kêu bên trong, còn có một tia như có như không tiếng chuông.

Khiêu âm nhất thời đoạn tuyệt, mà theo sát phía sau, tiếng chuông cũng lại không thể nghe, Lý Tuần bắt đầu hoài nghi mình xuất hiện ảo giác.

Nhưng mà, ý nghĩ này vừa sinh ra, lại là một đợt tinh tế chuông reo.

Cái này dĩ nhiên không phải nhà ai sủng vật mèo chó trên cổ linh đang, cái này tiếng chuông có một loại kì lạ vận luật, mặc dù là như có như không, nhưng không có thỉnh thoảng cảm giác, mà là tại có âm thanh im ắng ở giữa, sâu chuỗi xuất một đạo lưu sướng giai điệu.

Lý Tuần chưa từng nghe qua dạng này kỳ quyết lại dễ nghe tiếng chuông, hẳn thậm chí phân biệt không ra tiếng chuông phương vị, trên không trung chuyển

vài vòng, đập vào mắt là thương hải biến cây cùng với thỉnh thoảng thoát ra phi cầm tẩu thú.

Gió đêm thổi qua, kinh sợ chim dã thú trong rừng xuyên cướp chạy vọt, quấy lên vô số đạo hư hư thật thật cái bóng, muốn từ đó phân biệt ra được một hai người ảnh, không khác người si nói mộng.

Trong lòng của hắn lại là khê động, không tự chủ đem ánh mắt dời về phía bên kia hắn hoài nghi đã lâu rừng cây.

Địch nhân!

Lý Tuần trong đầu đầu tiên tung ra ý nghĩ này, bất quá, trên đời này có lộ nào thần tiên, dám đến có Chung Ân trấn giữ Tọa Vong phong giường oai? Hắn gãi gãi đầu, bắt đầu nghĩ là không phải báo cái tin.

Đúng lúc này, trong tai lại vang lên một tiếng.

Một tiếng này so lúc trước muốn rõ ràng quá nhiều, Lý Tuần nghe được rõ ràng, phảng phất tại đỉnh đầu hắn có treo một chuỗi vô hình chuông gió, bị gió đêm thổi, đinh đinh rung động.

Nhưng mà, trên đời không có bất kỳ cái gì một loại tiếng chuông gió, sẽ có cường đại như vậy lực sát thương, cái này tiếng chuông vừa mới lọt vào tai, Lý Tuần trong đầu chính là nhất được, tiếp theo đại não chỗ sâu yếu ớt nhất chỗ, bỗng nhiên vừa tăng, kia bạo khởi xé rách cảm giác, kém chút để hắn cho là mình đầu nổ thành mảnh vỡ!

Lý Tuần một ngụm máu tươi phun ra, chuyện đột nhiên xảy ra, hắn căn bản không nghĩ tới, thủ đoạn của đối phương vậy mà như thế dứt khoát.

Vội vàng không kịp chuẩn bị thời khắc, hắn tảng đá rơi xuống, may mắn trước đó, hắn bản năng buông tay ra, mặc cho cửu trọng thạch trước một bước rơi xuống, nếu bị dạng này trọng lượng đặt ở trên mặt đất, mặc hắn như thế nào

tu vi, cũng không cần sống.

Kịch liệt va chạm để toàn thân hấn xương cốt đều rên rỉ một tiếng. Gặp phải tình huống như thế này, va chạm thống khổ coi như không là cái gì.

Tại tiếp xúc mặt đất trong nháy mắt, hấn trở giương thuật độn thổ, một đầu chìm vào dưới mặt đất.

Thế nhưng là, kia tiếng chuông gió tựa như giòi trong xương, tuy là trầm thấp tinh tế, tựa hồ lập tức liền muốn đoạn tuyệt, nhưng lại vô cùng rõ ràng, giống một đạo muốn mạng tơ thép, giảo tại trên cổ của hấn!

Lý Tuần chật vật không chịu nổi lại phun một ngụm máu tươi, loại này mặt đều không thấy được, liền quắp còn nhỏ mệnh đáng sợ gia hỏa, thật sự là Lý Tuần trong lòng sợ nhất.

Hai năm trước Thủy Điệp Lan lấy kinh thế hãi tục tốc độ, hôm nay người này lấy làm cho người hết giận thần tự âm sát chi đạo, thẳng đến hấn chỗ yếu nhất, chính là hấn có một đôi độc bộ thiên hạ U Huyền khôi lỗi, nhưng đánh không đến nhân, lại là không có nửa điểm tác dụng.

Hấn cắn răng, một bên chạy trốn chết, một bên cố gắng ngưng định tâm thần, suy nghĩ phá giải chi đạo.

Đợt thứ ba công kích cường chế tới, Lý Tuần không kịp nghĩ nhiều, bóp cái ấn quyết, khẽ quát một tiếng "Phá", phát động "Thái Thanh thần âm" .

Đây là Minh Tâm Kiếm Tông bên trong ít có âm sát chi thuật, chưa chắc có cỡ nào cao minh, bất quá kho một cánh quân hạ, hấn cũng chỉ có dùng cái này đến đỉnh.

"Thái Thanh thần âm" ban đầu phát, hấn liền biết hỏng bét, vốn nên là như kim ngọc giao kích thanh âm, tại cái kia đáng sợ tiếng chuông hạ, lại bị xoắn đến không ra hình dạng gì, kinh lực phản xung phía dưới, hấn chỉ cảm thấy cổ mát

lạnh, yết hầu thuận tiện giống bị áp đặt thành hai nửa, dư kinh không ngừng, một đường đánh vào hãn Thiên Trung yếu hại.

Thụ ngoài ra lực đả kích, Hoàng Đình Kim Đan bỗng nhiên trưởng co lại, toàn thân chân tức nhất thời quấy thành một đoàn đay rối.

Lần này, so lúc trước hai lần thương thế nặng hơn đâu chỉ gấp trăm lần?

Lý Tuần trên thân bỗng nhiên trầm xuống, đúng là ngay cả thuật độn thổ đều không thi triển được, bị đạo pháp tách ra đất đá cấp tốc khép lại, mắt thấy liền muốn đem sống sờ sờ chen thành thịt muối.

"Đi ra cho ta!"

Lý Tuần từng ngậm từng ngậm máu tươi phun ra, lúc này trong đầu hãn chỉ có bảo mệnh suy nghĩ, cái gì đều cố kỵ ghê gớm, theo một tiếng gọi, U Nhất U Nhị đồng thời vượt không hiển hiện, nắm lấy hãn hai bên cánh tay, chỉ chợt lóe, liền từ thật dày trong đất đá vọt ra.

Vừa mới nghe được không khí mới mẻ, Lý Tuần trong lòng chính là buông lỏng, lưỡng cái khôi lỗi cũng không đợi hãn mệnh lệnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Lý Tuần "Ai" một tiếng, từ cao hơn mười trượng trên sườn núi lăn xuống đến, ngã cái thất điên bát đảo, cũng đem hãn một điểm cuối cùng nhi khí lực quăng xuống đất hết sạch sẽ.

Thương thế hãn quá nặng, đã mất dư lực khởi động Thiên Minh Hóa Âm Châu, vô luận hãn làm sao triệu hoán, lưỡng cái khôi lỗi cũng sẽ không đi ra ngoài nữa.

Lúc này, tiếng chuông lại lên.

Xong đời! Lý Tuần chưa từng nghĩ tới, mình lại là cách chết này, đang lúc tuyệt vọng bên trong, trước ngực lại đột nhiên mát lạnh, đại lượng lương khí

thăng xuyên vào thể nội, chỉ một thoáng tại quanh người hẳn lưu chuyển một vòng, lại có chút vừa tăng.

Lý Tuần trong tai tựa hồ nghe đến "Ba" một tiếng vang nhỏ, chung quanh thân thể, liền bị một tầng vô hình vô sắc khí mô bọc lại.

Ngoại giới các loại thanh âm chỉ một thoáng cách hẳn đi xa, đương nhiên cũng bao gồm kia Truy Mệnh phù tiếng chuông gió, chỉ ngừng một chút, lại có một đạo thanh tịnh ý lạnh, từ tâm hồn rót vào, thuận khí huyết mà lên, ở trong đầu hẳn khẽ vỡ, lại chọn tuyến đường đi vài cái mấu chốt khiếu huyết, thăng vào Hoàng Đình.

Chỉ là trong chốc lát, đã bất ổn tới cực điểm Kim Đan, liền lại quy về trạng thái bình thường.

Lý Tuần toàn thân đại chấn, lại là phun ra một ngụm máu đến, mà lần này phun ra ngoài, nhưng là tụ huyết.

Chỉ như thế thời gian một cái nháy mắt, hẳn muốn mạng thương thể thuận tiện bảy tám phần, chỉ là toàn thân mềm nhũn không làm được gì, coi như động cái đầu ngón tay cũng khó khăn.

Đây là... Ngọc trừ tà? Lý Tuần trong lòng lấy làm kỳ, cái này bảo bối công hiệu hẳn là biết đến, mặc dù cực kỳ lợi hại, nhưng chưa bao giờ có như hôm nay dạng này hiệu quả nhanh chóng. Đây coi là đạo lý gì?

"Một kiện bảo vật, rơi vào trong tay người ba năm, mà ngay cả cách dùng cũng không biết, há không buồn cười?"

Bất thành linh thanh âm, không nhìn ngọc trừ tà bày ra khí mô, ung dung xuyên thấu vào, tại chỗ đem Lý Tuần chấn thành đồ đần.

Hẳn lần theo thanh âm, thăng vào nhìn sang, chỉ thấy một vị tay xắn giỏ trúc, áo xanh váy trắng nữ tu, từ một bên cánh rừng bên trong đi ra đến, đầy khắp núi

đôi hắc ám, cũng bởi vì sự xuất hiện của nàng, có chút co rúm lại một chút.

Nàng như thác nước tóc xanh xắn nhất cái đơn giản búi tóc, dùng nhất căn ống trúc cố định, trên sợi tóc còn thấm lấy trong núi mùi thơm ngát thủy khí, có vài sợi tóc bị gió đêm thổi, phất qua trán của nàng, trong bóng đêm, bằng thêm một chút mê ly.

Cái này thuần nhiên không sức phong tình, để Lý Tuần thần chí trong phút chốc hoảng hốt.

"Thanh Ngâm tiên sư!"

Lý Tuần bị to lớn cảm giác hạnh phúc bao vây, đây không phải trở về từ cõi chết vui sướng, mà vẹn vẹn bởi vì như thế nhất cái lý do: Thanh Ngâm tiên sư, ta thấy được Thanh Ngâm tiên sư, là nàng đã cứu ta!

Hắn cũng rất kỳ quái vì cái gì Thanh Ngâm sẽ như vậy trùng hợp xuất hiện, nhưng ý niệm này lại sao đỡ qua được liếc thấy người ấy kinh hi?

Ngoài thân khí mô rất nhanh liền biến mất, hắn cũng không biết từ chỗ nào có được khí lực, nhất cái xoay người nhảy dựng lên, đầu tiên là chân tay luống cuống đứng một hồi, lại nhìn thấy Thanh Ngâm nói không nên lời mùi vị gì ánh mắt quét tới, thế mới biết khom mình hành lễ: "Đa tạ tiên sư viện thủ chi ân!"

Lời nói này cực kỳ có trật tự, nếu như hắn tiếng nói không phải như thế phát run thì càng hoàn mỹ.

Thanh Ngâm đối với hắn khẽ gật đầu, ánh mắt chéch đi lái đi, Lý Tuần dùng toàn bộ tinh thần đến chú ý nhất cử nhất động của nàng, lúc này liền thuận ánh mắt của nàng trông đi qua, vừa hay nhìn thấy nhất cái chột ư ở giữa biến mất cái bóng.

Lý Tuần hận hận nói: "Gia hỏa này tuyệt đối là một phái tông chủ đẳng cấp, lại lén lén lút lút, quả nhiên là không hiểu thấu!"

Bởi vì có Thanh Ngâm phía trước, hẳn còn có khó nghe hơn không nói ra, chỉ ở trong bụng mắng to không thôi.

Thanh Ngâm ánh mắt đảo qua, đúng là mỉm cười, dờn đi chủ đề: "Mấy năm không thấy, người thế nhưng là trở nên để cho người ta không nhận ra được!"

Lý Tuần còn chưa tới kịp nói chuyện, bên tai chính là một thanh âm vang lên, là một tiếng kiếm ngân vang.

Thanh âm này cũng không cao vút, mà là vò tiến vào trong gió đêm, cũng không biết từ nơi bao xa thổi qua đến, ở bên tai ung dung lường lự.

Như vậy đáp lại, không biết từ chỗ nào, một tiếng ngậm cầm gần như im ắng vò huyền âm trải tản ra đến, cùng phương xa kiếm ngân vang nhẹ nhàng vừa chạm vào, âm cuối đột nhiên thượng thiêu, phát ra từng tiếng sáng tranh minh.

Hai nơi sóng âm quấy cùng một chỗ, kiếm ngân vang vẫn như cũ, dây cung âm thanh lại bỗng dừng cầm.

Thanh Ngâm ánh mắt chớp lên, lắc đầu: "Tọa Vong phong cũng không phải muốn đến thì đến địa phương, nhìn, có người vì người trút giận!"

Lý Tuần giật mình trong lòng, hẳn rất nhanh minh bạch, sử kiếm vị kia nhất định là Chung Ân, hẳn cùng tên kia giao thủ, trong nháy mắt liền thẳng.

Chỉ là. . . Tọa Vong phong đỉnh cách nơi đây nhưng có gần năm mươi vạn dặm! Chung Ân mạnh hơn, cũng không thể không nhìn cái này không gian thật lớn hồng câu a?

Cái nghi vấn này đồng thời không có tiếp tục quá lâu, đương cái này hai lần sóng âm đánh tan, Lý Tuần trong tai chỉ còn lại sơn phong phất qua lúc trện trện tiếng thông reo âm thanh, phảng phất vừa mới kia huyền diệu để nghe âm sát giao chiến, chỉ là ảo giác của hẳn.

Chính hoảng hốt thời khắc, Thanh Ngâm nhẹ nhàng hít một tiếng: "Đi!"

Lý Tuần tự nhiên muốn vỗ tay tán thưởng: "Chung Ân tiên sư xuất thủ, quả nhiên không tầm thường. . ."

Thanh Ngâm liếc mắt nhìn hần, khoe môi phác hoạ đường cong bên trong, có loại khó mà nắm lấy ý vị, Lý Tuần tạm thời cho rằng, đây là một loại "Châm chọc" thôi, chỉ là không biết nàng nhắm vào ai đây?

Bất kể như thế nào, đây là một loại để cho người ta không dám thân cận thái độ, Lý Tuần cống quít cúi đầu xuống, làm việc bé ngoan hình, đầu thả xuống nửa ngày, bỗng cảm thấy không đúng, ngẩng mặt, đã thấy tứ phía trống trơn, bóng người hoàn toàn không có, Thanh Ngâm sớm tại hần cúi đầu thời điểm, đi được xa.

Lý Tuần ngờ ngác một chút, đột nhiên cảm giác được ngực buồn bực cực kì, hần không kỳ quái Thanh Ngâm vô tung vô ảnh hành vi, thế nhưng là, chẳng lẽ trước khi đi lên tiếng kêu gọi, cũng không nguyện ý a?

Vị này đối với hần có chỉ điểm, tặng bảo chi ân nữ tu, nhưng nói là trong lòng của hần khát vọng nhất thân cận một trong mấy người, nhưng mà chân chính đối mặt nàng lúc, hần lại tìm không thấy nửa chút thân cận thời cơ.

Có lẽ, Thanh Ngâm chưa hề liên không có coi hần là thành một chuyện a?

Lý Tuần vô ý thức vuốt hai má của mình, hần không phải đồ đần, tại kinh lịch Thiên Đô Phong thượng sinh tử kinh hồn về sau, hần nếu là lại không minh bạch chút gì, liền thật hết có thuốc chữa!

Hần không thể không suy nghĩ nhiều như thế một tiết: Nếu như không có trương này cùng Ngọc Tán Nhân tương tự mặt — mặc dù bây giờ nhìn, tựa hồ cũng không thể nào giống, Thanh Ngâm thái độ đối với hần, lại sẽ là như thế nào đâu?

Vân vân. . . Ngọc Tán Nhân?

Lý Tuần đầu óc có một cái ý niệm trong đầu điện thiểm mà qua, trong lúc nhất thời lại không nghĩ rõ ràng, chính hoảng hốt thời khắc, bên người chột truyền đến thở dài một tiếng: "Sư muội tính tình vẫn không thay đổi, có lẽ ta gặp lại không đến nàng một mặt. . ."

"Lục sư thúc tổ?" Cũng không biết Chung Ẩn là từ chỗ nào xuất hiện, Lý Tuần bị kinh ngạc một chút, quay đầu nhìn lại, chính nhìn thấy Chung Ẩn chấp tay từ trong rừng chỗ sâu đi ra, một thân làm bào, không nhuộm bụi trần, cũng không thấy cái kia đem vang danh thiên hạ thần kiếm, không biết vừa mới là thế nào phát ra kia âm thanh kiếm ngân vang.

Bất quá, hấp dẫn hơn Lý Tuần lực chú ý, là Chung Ẩn cái này không giải thích được.

"Cái gì gọi là gặp không được một mặt?"

Chung Ẩn ôn nhuận bình hòa ánh mắt nhìn qua, mỉm cười: "Ta cùng sư muội đã có hơn chín trăm năm chưa từng gặp mặt. Hôm nay có thể nhìn thấy bóng lưng của nàng, đã là rất đáng gồm, nói đến, ta còn muốn cảm tạ người mới được!"

Dừng một chút, hần lại nói: "Hai năm này, sư muội tâm tình không tốt lắm, ta ở chỗ này đều cảm thấy rất vất vả, người có thể trở về, ta cũng thở dài một hơi!"

Lý Tuần vì đó ngạc nhiên, xem ra hai vị này tiền bối tiên sư ở giữa, tất có một đoạn cực phức tạp biến cố, bất quá đem hần kẹp ở bên trong, lại là chuyện gì xảy ra?

Nhưng nghe Chung Ẩn ý, tựa hồ hần tại hai vị tiên sư trong mắt địa vị, vậy mà khá không tầm thường — bài trừ rơi khách khí nhân tố, Lý Tuần chỉ cảm thấy trong lòng khoái ý.

Bất quá, hai vị này tối nay tuần tự đến đây, lại không có có khéo hay không cứu được cái mạng nhỏ của hần, cái này. . .

Hắn không khỏi thúc đẩy đầu óc, lại không dám để Chung Ẩn nhìn ra, chỉ là ừ một tiếng, đem đề tài này xóa lách đi: "Tiên sư, đêm nay người này là lai lịch gì? Tu vi thật cao, lại là không hiểu thấu, đệ tử suýt nữa liền mất mạng!"

Chung Ẩn cười một tiếng: "Người có thể trốn được một mạng, liền đủ để tự hào! Người này tại Thông Huyền Giới là tông sư một cấp nhân vật, khó được xuất thủ ba đòn còn không có cầm xuống người! Chỉ bằng chiêu này, người liền so một ít các sư thúc còn phải mạnh hơn một bậc!"

Lý Tuần nghe được âm thầm kinh hãi, hiển nhiên Chung Ẩn đem nơi đây biến cố thấy rất rõ ràng, lại không biết đây cơ hồ có thể thấy rõ hết thảy ánh mắt, phải chăng phát hiện bí mật của hắn?

Miễn cưỡng nở nụ cười, hắn vò đầu nói: "Đều nhờ vào người này khinh địch tiện nghi, lấy cái này âm sát chi thuật. . . Âm sát?"

Lý Tuần ngoài miệng dừng lại, trong đầu khớp nối lại là trong tích tắc quán thông.

Âm sát chi thuật như thế tinh xảo, ngoại trừ Diệu Hóa Tông còn có ai đến? Tông sư một phái. . . Là Ngọc Tán Nhân? Không đúng, Ngọc Tán Nhân hội càng mạnh! Đó chính là. . .

"'Thất Sát cầm' Cổ Âm!" Lý Tuần kêu to lên tiếng.

Ở trong nháy mắt này, hắn rõ ràng thấy được Chung Ẩn trên mặt lóe lên một cái rồi biến mất dị dạng, đây càng kiên định ý nghĩ của hắn, hắn mở to hai mắt nhìn xem Chung Ẩn: "Tiên sư, nàng là Cổ Âm a!"

Chung Ẩn đã khôi phục thông dong, cười cười, không nói gì.

"Nàng cùng Yêu Phượng là cùng một bọn!" Lý Tuần nói câu nói này thời điểm, cũng chia không thanh tâm bên trong đến tột cùng là tư vị gì, đến mức ngữ khí tương đương quái dị, dường như đang nói rõ lấy cái gì, lại giống là tại oán

trách, có lẽ còn có một chút không hiểu run rẩy, đến mức âm cuối đều tấu điệu.

"Có lẽ a? Bất quá, đã người ta không muốn lộ diện, ta tự nhiên khó thực hiện cái này tiểu nhân." Chung Ẩn nhìn xem Lý Tuần khó có thể tin khuôn mặt, cười một tiếng.

"Nàng đã có tới lui tự nhiên bản sự, đến cái này trên đỉnh núi có cái gì không được? Người về sau gặp, chỉ coi hoa mắt liền thành, đương nhiên, nếu là vận khí không tốt, giống như ngày hôm nay, ân. . . Liền nhận không may a!"

Lý Tuần trên mặt run rẩy mấy lần, đứng tại trước mắt hãn vị này, là tung Hoàn Vũ bên trong, không có địch thủ tuyệt đại thần kiếm, là chính đạo tông môn nhất kính ngưỡng, tà tông sợ hãi nhất nhân vật số một?

Cái này nói chuyện hành động, đơn giản liền so tại U Hồn Phệ Ảnh Tông nhìn thấy những cái kia tà môn đại tông sư còn muốn tới địa đạo!

Nhưng cái này cũng nói rõ một sự kiện, Cổ Âm đến Tọa Vong phong đến, sợ cũng không phải lần đầu tiên.

Lý Tuần nghĩ đến nguyệt trước nhìn thoáng qua bóng người, nàng tới đây làm gì? Tổng không phải tìm đến người nói chuyện nói chuyện phiếm a?

Hắn đang nghĩ ngợi, Chung Ẩn có thể xuyên thấu hết thủy ánh mắt tiến đến gần, mỉm cười: "Làm gì hao tâm tổn trí nghĩ loại vật này? Mỗi người trong lòng đều có tính toán của mình, cũng sẽ không có đem mình cùng người khác đều tính toán tường tận ngày đó! Cùng lãng phí thời gian ở trên đây, không bằng dạng này. . ."

Sau một khắc, Lý Tuần toàn thân cứng ngắc, nhìn xem Chung Ẩn điểm tại hãn mi tâm ngón tay, miệng há khai, lại nhả không ra một chữ tới.

Chung Ẩn thu tay lại, lại là cười một tiếng: "Sớm muộn cũng có một ngày, người sẽ dùng loại thủ đoạn này, đến giải quyết nan đề, ta thừa nhận, đây không

phải tốt nhất biện pháp, nhưng là ta tình nguyện người dạng này."

Lý Tuần trên mặt miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười, nhưng rất nhanh lại tại Chung Ẩn ánh mắt hạ quân lính tan rã, sau lưng của hắn mồ hôi lạnh đã thấm thấu quần áo, lúc này liền xem như ngọc trừ tà, cũng trấn không được hắn kịch liệt tim đập.

Chung Ẩn đến cùng biết chút ít cái gì? Hắn lại muốn làm thứ gì?

Lý Tuần chột ư ở giữa ngộ đến, nguyên lai Chung Ẩn biết đến, vĩnh viễn so với hắn trong dự đoán nhiều hơn như vậy một chút.

Lúc này, Chung Ẩn khẽ thở dài một tiếng, nói: "Đi đi."

Lý Tuần trong lòng hoảng hốt, không yên lòng đáp: "Đi? Đi chỗ nào?"

"Đi với ta tu luyện!" Chung Ẩn nói đến phi thường bình thản: "Người tông môn tu vi, kém đến quá xa!"

Lý Tuần chần động ngẩng đầu, Chung Ẩn cũng đã xoay người sang chỗ khác, chỉ lưu cho hắn nhất cái bóng lưng.

Lý Tuần vốn còn muốn dùng hình kỳ chưa hết lý do này đến qua loa tắc trách, nhưng nhìn thấy Chung Ẩn lượn lờ mà đi thân ảnh, hắn một chữ nhi cũng nhà không ra.

Lý Tuần rất muốn biết minh bạch Chung Ẩn đối với hắn cách nhìn, bằng không hắn hội an không hạ tâm đến, chớ nói chi là dốc lòng tu luyện.

Nhưng rất nhanh, Chung Ẩn liền dùng sự thực nói cho hắn biết, hắn không cần đến hao tâm tổn trí — hắn không có tinh lực như vậy này, cũng không có thời gian này!

"Khí cơ lưu chuyển, bất quá một ý niệm, uốn nắn hết sức dễ dàng. Nhưng gân mạch căn cốt một khi định hình, liền liên lụy tới mỗi một chỗ cơ thể trong

ngoài, rút dây động rừng, như muốn thay đổi thiện uốn nắn, liền phi thường khó khăn, người như nghĩ tại tông môn tu vi thượng tiến thêm một bước, liền muốn ném chút khổ sở mới thành!" Chung Ẩn như thế nói cho hẳn biết.

Lý Tuần còn nhớ rõ, Chung Ẩn đang nói "Tông môn tu vi" cái này nhất cái từ ngữ lúc, trên mặt hiện ra kì lạ mỉm cười, nhưng mà, hẳn rồi cuộc đặng không ra nửa chút khí lực đi suy nghĩ trong đó ý nghĩa, hẳn hiện tại trong đầu chỉ có một việc: Còn bao lâu nữa?

"Tốt, hôm nay liền đến chỗ này a!"

Theo một tiếng này trông đợi đã lâu tiếng nói, Lý Tuần lung lay hai lần, đầu tựa vào trên mặt đất. Liền xem như tại Tọa Vong phong đỉnh, cái này bùn đất hương vị cũng không phải quá tốt, bất quá, xem ở hẳn một ngón tay đều không động được phân thượng, coi như xong a.

Nếu như bây giờ có nhân hỏi hẳn, trên đời này vô cùng tàn nhẫn nhất cực hình chính là cái gì. Hẳn hội không chút do dự trả lời: "Đến Chung Ẩn kiếm khí bên trong đứng đấy đi!"

Mê man không biết qua bao lâu, ngoài mấy trượng róc rách dòng suối nhẹ vang lên nhắc nhở hẳn, có lẽ hẳn là thu lấy chút trình độ.

Hẳn rên rỉ một tiếng, đã dùng hết tứ chi lực lượng, miễn cưỡng chống lên thân thể, đứng đưa đi hai bước, sau đó thẳng tắp ngã xuống, văng lên mảng lớn bọt nước.

Lạnh buốt suối nước để thần trí của hẳn rõ ràng chút, đại lượng trình độ từ lỗ chân lông bên trong chảy vào, làm dịu đã dầu hết đèn tắt cơ thể, cũng tạm thời hóa giải gân cốt cơ bắp từng khúc lệch vị trí thống khổ.

Duy nhất không được hoàn mỹ chính là, cảm giác này vền vền xoay quanh ở trên nửa người, chi dưới thống khổ tại so sánh bên trong ngược lại càng thêm nghiêm trọng.

Thế nhưng là, hẳn thật nửa chút khí lực cũng mất!

Được rồi, ngủ một lát nhi a. . .

Phảng phất là nhất cái tảng đá từ trên vách đá bỏ xuống, Lý Tuần ý thức cực nhanh rơi vào trong bóng tối vô tận đi, thậm chí không có nghe được một chút dư vang.

Nhưng mà, đang lúc ý thức của hắn tại hắc vụ trung du động, dần dần mơ hồ thời điểm, một đạo đột phát kích thích mãnh đảo tại tâm trí của hắn.

Ý thức của hắn vẫn là tảng đá, như cũ tại vĩnh vô chỉ cảnh thâm uyên hắc vụ bên trong ghé qua, ngay tại lúc rơi vào đáy một sát na, hắn mới đột nhiên giật mình, nguyên lai trên thân còn cột một sợi dây thừng!

Kịch liệt bản ngược để ý thức của hắn so rơi xuống lúc càng nhanh phản xung đi lên, trong chốc lát thiên địa ngược lại điên, hắn quát to một tiếng, xoay người ngồi dậy, trong đầu cây kia đại biểu cho ý thức dây cung tác, hơi kém như vậy căng đứt!

Cảnh vật trước mắt từ mơ hồ đến rõ ràng, sau đó lại là trời đất quay cuồng, hắn rên lên một tiếng thê thảm, lần nữa nằm vật xuống xuống dưới, văng lên đầy trời bọt nước.

Nhưng mà hắn rốt cuộc không ngủ được, mãnh liệt kích thích phản ứng để đầu của hắn rất đau, càng quan trọng hơn là, hắn trong tai truyền đến một tiếng vang nhỏ, tựa hồ là có nhân đi đến bên cạnh hắn.

Tại cái này Tọa Vong phong đỉnh, lại có thể là ai đâu?

Trong cổ họng hắn "Ha ha" hai tiếng, gạt ra ngực trọc khí, lúc này mới lại mở to mắt. Chỉ là chói mắt huyết hồng quang mang không khách khí chút nào tràn vào, cái này khiến cho hắn không thể không nhắm mắt lại.

Nguyên lai đã đến đang lúc hoàng hôn; núi xa bên ngoài, tà dương muện

chiếu, chiếu vào suối trên mặt, lại chiếu bỏ ra mắt của hấn.

Hào quang chói mắt về sau, nhất cái thon dài thân ảnh đứng tại bên bờ, gió núi thổi qua, Lý Tuần nghe được gió phất tay áo tiếng vang, thậm chí còn có một tia theo gió mà tới mùi thơm ngát.

Hấn đầu óc còn có chút không rõ lắm, chỉ cảm thấy cái này trong gió thấm vào khí tức hảo hảo thân thiết, chỉ là nhẹ nhàng nhất câu, liền đem hấn trong lòng chỗ sâu nhất cái danh tự kéo ra tới.

"Thanh Ngâm. . . Tiên sư?"

Liền tại danh tự ra miệng sát na, Lý Tuần bỗng nhiên ngồi dậy, lúc đầu mơ hồ thần trí cũng trong nháy mắt thanh tỉnh, cái tên này, còn có kia gần trong gang tấc thân ảnh, phảng phất có một cỗ vô hình ma lực, cho hấn thể nội rót vào lực lượng.

Thoát khỏi ánh nắng kiềm chế, Lý Tuần định thần nhìn lại, gặp nước độc lập vị kia nữ tu, không phải Thanh Ngâm, là ai đến?

Khi nhìn rõ người tới thời điểm, Lý Tuần chỉ cảm thấy tay chân đều không có xử bày ra, hấn hiện tại nhất định là cực chặt vật, tại Chung Ẩn gần đây thao luyện phía dưới, nói hấn là thương tích đầy mình cũng tốt, hình tiêu mảnh dẻ cũng được, dù sao là nhập không được giai nhân pháp nhãn, càng đừng đề cập vừa mới trên mặt đất giãy dụa, lại tại trong suối ngâm. . .

Chính là băng lãnh suối nước cũng ngăn không được trên mặt hấn dậy sóng, hấn dùng tay chống đất, muốn đứng lên, lại không cẩn thận ấn vào bên dòng suối đất tơi xốp, trên tay nhất hãm, lại ngã vào trong khe nước.

Mặt mũi này là ném đi được rồi! Lý Tuần trên mặt khô nóng, ngượng ngùng nở nụ cười, bàn tay cấp tốc tại suối nước bên trong quăng mấy lần, lại giả dạng làm là lau mặt, cho gương mặt hạ nhiệt độ. Lúc này mới đứng dậy, mạnh án lấy chốt dạ tâm tư, cho Thanh Ngâm hành lễ.

Thanh Ngâm ánh mắt từ hẩn trên mặt khẽ quét mà qua, y nguyên như ban sơ gặp mặt lúc như thế, trong nháy mắt khiến cho hẩn trong lòng biến thành trống rỗng, trong hoảng hốt, Lý Tuần cảm thấy nàng dường như nở nụ cười, sau đó lợi dụng một loại ôn hòa khâu khí nói chuyện: "Mấy ngày nay, trôi qua rất khổ a?"

Đây là Lý Tuần chưa hề từng chiếm được đãi ngộ, có như vậy một nháy mắt, hẩn thậm chí nghĩ cất tiếng cười to, đến chúc mừng cái này đáng giá kỷ niệm thời khắc, nhưng hẩn dù sao vẫn là nhớ tới Thanh Ngâm không cách nào nắm lấy tính tình, cuối cùng cũng chỉ là kéo ra khoe miệng, mạnh lộ ra cung kính thủ lễ thần sắc: "Đa tạ tiên sư, đệ tử còn chịu đựng được."

Thanh Ngâm rõ ràng lại cười cười một tiếng, bởi vì tiểu dung mà tạo ra mấy đầu đường vân, khiến nàng bản tịch tịch cô lãnh dung nhan nhiều hơn một chút ấm áp: "Người người này, không nói lời nào lúc muốn càng có thể yêu một chút!"

Lý Tuần dở khóc dở cười, chỉ có thể sờ đầu làm ra không có ý tứ hình.

May mắn Thanh Ngâm không định tại cái đề tài này thượng kéo dài tới đi, nàng dường như thở dài một cái, nhìn xem trên dòng suối nhỏ dần dần rút đi tàn đỏ.

"Xương lạc thông tâm chi pháp, quý ở tốc thành, nhưng mà, cái này đau khổ tra tấn là không thiếu được. Người biết như thế nào làm gân cốt cơ bắp theo khí cơ lưu chuyển mà tương ứng biến hóa, liền muốn đi làm.

"Trên thực tế là, người không làm được, hẩn mới đến tra tấn người, nếu người làm được, làm gì tùy theo hẩn đến khi phụ!"

Lý Tuần đầu óc cuối cùng còn không có xơ cứng, biết mấy ngày nay đến, cảnh giới của hẩn hưởng, Thanh Ngâm nguyên lai đều là nhìn ở trong mắt. Trong lòng không tự chủ nhảy mấy lần, vội vàng nói tạ . Bất quá, nghe vào, Thanh Ngâm nửa câu nói sau, luôn có một chút chưa hết chi ý.

Chỉ là không tới phiên hẳn đi nghỉ lại, Thanh Ngâm liền lại nói: "Tại cái này trên đỉnh núi, đều là người phi thường, tự nhiên, muốn làm kia phi thường sự tình, chuyện đương nhiên, cũng muốn nỗ lực vô cùng đại giới. . . Ân, người rất thông minh, tâm tính lại mạnh, những này kỳ thật đều không cần nói."

Lý Tuần yên lặng. Hẳn đương nhiên sẽ không cho là Thanh Ngâm là nói nói nhảm, trên thực tế, nếu như Thanh Ngâm thật nguyện ý nói tiếp, hẳn sẽ ở chỗ này nghe cả một đời.

Thế nhưng là, Thanh Ngâm chữ câu chữ câu đều quay chung quanh ở trên người hẳn, nhưng lại hình như có một đạo bí ẩn mạch lạc xuyên qua trong đó, cái này liền giống như là một đạo thật dài tơ thép, một vòng lại một vòng quấn lên đến, thời gian dần trôi qua, liền khiến cho hẳn không thể động đậy, càng kì lạ chính là, hẳn biết rõ nguy hiểm như vậy, hết lần này tới lần khác vừa trầm mê trong đó, không cách nào tự kèm chế.

Cái này tựa như cùng ngâm tại hương thuần rượu ngon bên trong, tại thiên chóng mặt chuyển trong mê ly, tại thế nhân không thể nào hiểu được ánh mắt hạ, đạt được cầu thả phóng túng khoái cảm.

Hẳn hiện tại liền say, trong say mê chỉ nghe Thanh Ngâm lại nói: "Chúng ta gặp qua mấy lần?"

"Bốn lần!" Lý Tuần thốt ra, lối ra lại đụng tới Thanh Ngâm hàm ý phong phú ánh mắt, chẳng biết tại sao, mặc dù hẳn nói lại chân thực bất quá lời nói thật, nhưng trong lòng so trước đó bất kỳ lần nào, đều càng cảm giác chột dạ.

Thanh Ngâm ánh mắt rốt cục vẫn là dời đi, nàng nói: "Gặp mặt bốn lần, ta lại cảm thấy, mỗi lần nói chuyện cùng người, nói đều càng ngày càng ít, cho nên, còn muốn cầm những này chán đến góp đủ số. . ."

Lý Tuần ngẩn người, sau đó hẳn đột nhiên mặt đỏ lên.

Hẳn chưa từng có nghĩ tới, Thanh Ngâm sẽ dùng dạng này một loại ngữ khí

cùng hắn nói chuyện, mà lại, trong lời nói của nàng ý tứ. . . Không, đây là không thể nào!

Sôi trào huyết khí xông đến đầu hắn chìm vào hôn mê, mà chỉ có một chút thần trí thì tại phát ra bén nhọn cảnh cáo: Dừng lại! Dừng có lại nghĩ tiếp!

Hắn khó khăn đem ánh mắt định tại Thanh Ngâm trên mặt, chỉ muốn đạt được một chút có thể làm tham khảo đồ vật, mặc kệ là cổ vũ hay là đả kích, đều có thể!

Nhưng mà, rất không may, Thanh Ngâm tâm trí tu vi đều là thượng thừa, gương mặt xinh đẹp thượng gợn sóng không thể, ngoại trừ mang cho hắn càng nhiều khí tự chột dạ, Lý Tuần không chiếm được bất luận cái gì có giá trị tin tức.

Lúc này cho dù trong lòng của hắn có thiên ngôn vạn ngữ, lại đều tích tụ tại chỗ ngực, nhả không ra nửa chữ tới.

Có khoảnh khắc như thế, hắn gấp đến độ muốn khóc.

Sau đó hắn nhìn thấy Thanh Ngâm làm thủ thế, dường như để hắn ngồi. Tới đồng thời, Thanh Ngâm đã khinh khép váy cơ, ưu nhã tự nhiên ngồi tại bên dòng suối. Lý Tuần chần chờ một chút, thoáng rời đi một khoảng cách, lấy đệ tử phụng dưỡng sư trưởng lễ nghi ngồi quỳ chân một bên.

Nhưng mà, hắn nghe được Thanh Ngâm nói như vậy: "Ngồi gần một chút!"

Lý Tuần trong đầu lại là nóng lên, nhưng hắn còn chưa tới thiêu đến ngắt đi tình trạng, hắn hít sâu một hơi, lại nhanh chóng liếc qua Thanh Ngâm sắc mặt, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí di chuyển về phía trước, thậm chí không lo được bên dòng suối bùn đất cọ bẩn hắn quần áo.

Hắn nhìn thấy Thanh Ngâm vươn một cái tay đến, động tác này nhìn rất quen mắt, Lý Tuần ngờ ngác nhìn nàng đây óng ánh sáng long lanh bàn tay, kia trên đó phảng phất có một cỗ vô hình ma lực, đem hắn linh hồn cũng bị rơi vào.

Sau một khắc, Thanh Ngâm xoa lên hẩn mặt, Lý Tuần đầu óc tại chỗ liền nổ, cùng Thanh Ngâm băng lãnh bàn tay khách quan, hẩn càng thấy trên mặt nhiệt độ, không sai biệt lắm đã có thể bốc cháy lên. Mà cái này nhận thức thì tiến một bước lên cao trên mặt hẩn nhiệt độ.

Cũng có lẽ là bởi vì quá nóng nguyên nhân, hẩn cảm thấy trên mặt có một chút ngứa ngáy, nhưng cái này đã tính không được cái gì, hẩn nghĩ thở ra ngực nóng bức trọc khí, nhưng lại sợ loại này khoảng cách quá thất lễ, đành phải kìm nén.

Hẩn thậm chí không dám nhìn tới Thanh Ngâm biểu lộ, chỉ ở trong đầu mơ hồ nghĩ đến: Cảnh tượng này, tựa hồ trước kia đã từng phát sinh qua. . .

Dạng này tiếp xúc tựa hồ kéo dài thời gian rất lâu, lại hình như là ngăn ngủi một cái chớp mắt, giống nằm mơ hoang đường mê ly. Lý Tuần cảm giác được kia ngón tay lạnh như băng đã rời đi gương mặt của mình, nhưng trong thoáng chốc, hẩn lại cảm thấy, da của mình nhiệt độ, đã dính liền tại kia trên đầu ngón tay, lượn lờ không đi.

Tận đến giờ phút này, hẩn mới dám giương mắt nhìn Thanh Ngâm mặt, lại vừa hay nhìn thấy nàng bên môi một tia vừa mới xóa đi đường cong. Bất quá dù vậy, hẩn cũng có thể cảm giác được, Thanh Ngâm tâm tình cùng vừa mới lại có khác nhau — tựa hồ tốt hơn một chút.

Mặc dù không biết là lý do gì, nhưng Lý Tuần vẫn là rất tình nguyện nhìn thấy điểm này.

Hẩn cố gắng duy trì lấy trên mặt thuộc về hậu bối thần sắc, giả bộ làm vừa mới không có cái gì phát sinh, lại lần nữa cùng Thanh Ngâm kéo dài khoảng cách, bất quá, tại cái này liên tiếp trong động tác, Thanh Ngâm vậy mà không có một chút biểu thị.

Lý Tuần rất kỳ quái, không khỏi hỏi một tiếng: "Thanh Ngâm tiên sư?"

"Hiếu âm luật a?"

Lời này hỏi được rất đột ngột, cùng vừa mới loại kia bầu không khí càng là rời cách xa vạn dặm.

Khó được Lý Tuần còn có thể kịp phản ứng. Hắn rất muốn nói "Hiếu", bất quá chỉ bằng khi còn bé học kia vài tay ngây ngô chỉ pháp, thực sự không dừng khí nhận lời, cho nên, hắn chỉ có thể lắc đầu.

Thanh Ngâm tựa hồ cũng không thèm để ý, nàng ánh mắt lưu chuyển, nhìn lại có hứng thú ngang dương hương vị: "Nguyện ý học a?"

"A?" Lý Tuần hoàn toàn không nghĩ tới loại tình hình này, đúng là sững sốt một hồi thật lâu, mới mịch mịch gật đầu.

Chỉ là, lạ thường, trong lòng của hắn vậy mà không có nửa điểm có thể cùng Thanh Ngâm chung đụng hưng phấn, ngược lại dần dần che lên một tầng hàn băng, hắn nhìn xem Thanh Ngâm chột ư ở giữa đã là tinh thần phấn chấn khuôn mặt, không tự chủ đưa tay xoa lên mặt mình.

Tức khắc, thời gian làm sai lệch, ánh mắt của hắn vượt qua Thanh Ngâm bả vai, nhìn về phía nơi xa kia hoàn toàn mông lung lục.

Tại kia thanh yên chướng ngoại, từng có nhất cảnh, cùng hôm nay lại là cỡ nào tương tự, hoảng hốt cảm giác đến, phía trên kia có chút ngửa ý, còn không có tan hết. . .

Trên mặt cùng lòng bàn tay nhiệt độ đang nhanh chóng rơi xuống dưới, tại thời khắc này, trái tim của hắn thít chặt thành một đoàn.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Lộ Trình

Chương 03: Lộ trình

Đương Tọa Vong phong thượng hiện đầy thu hoàng nhan sắc, phi cầm tấu thú da lông cũng dần dần chuyển hoá thời điểm, ngày mùa thu đã qua hơn phân nửa, Lý Tuần trên Tọa Vong phong, đã vượt qua một cái khác "Ba tháng thời gian" .

Sớm tại hai mươi ngày trước, Chung Ân liên đã tuyên bố, hãn "Cốt lạc thông tâm" chi pháp đã tu xong, đến tận đây Minh Tâm Kiếm Tông pháp môn trên người Lý Tuần vận chuyển thời điểm, cũng lại không trắc trở.

Nhưng mà, hãn cũng không hề rời đi ý tứ, cũng không ai đi đuổi hãn.

Trong mỗi ngày ngoại trừ tu luyện, chính là hưởng Thanh Ngâm thỉnh giáo nhạc lý âm luật, một ngày mười hai canh giờ, cũng có một phần ba cùng Thanh Ngâm đợi tại cùng một chỗ.

Đây là phi thường kỳ diệu thể nghiệm, lý trí của hãn cùng tình cảm tựa hồ chia ra thành không can thiệp chuyện của nhau hai khối, hãn sẽ vì Thanh Ngâm mỗi một lần lúm đồng tiền mà tim đập rộn lên, sẽ vì mỗi một cái lơ đãng tiếp xúc mà mặt đỏ tới mang tai, cũng đều vì mỗi một điểm xa cách mà tinh thần chán nản.

Nhưng mà, tới đồng thời, hãn mỗi thời mỗi khắc đều đang cười nhạo, tại nguyên rửa, tại ngờ vực vô căn cứ, tại oán hận, hãn bắt đầu thống hận mình "Thông minh", oán trách vì cái gì vào thời khắc đó thần trí thanh tỉnh — nếu như kia là người nào đó tử mi bện mộng, vậy hãn cũng không cần tỉnh lại tốt!

Chính là hiện tại, hẳn cũng tại nửa mê nửa tỉnh trung lưu ngay cả.

Một đêm này, Lâm Uyên trên đài, Lý Tuần đứng sau lưng Thanh Ngâm, theo nàng dưới khán đài trải qua nhiều năm không tiêu tan mây mù.

Lâm Uyên đài cùng trên đỉnh núi ngàn ngàn vạn vạn bộ đá đồng thời không có gì khác biệt, nhưng là, nó phía dưới mảnh này mây mù lại là đại đại hữu danh.

Chỗ này thấu thiên vân, thẳng từ trên xuống dưới, kéo dài năm mươi bốn vạn dặm, nói cách khác, từ nơi này rơi xuống, ở giữa không có bất kỳ trở ngại nào, liền có thể thẳng tới dưới đỉnh.

Thanh Ngâm những ngày gần đây tâm tình cũng không tệ, đêm nay cũng thế. Hai người trước tiên là nói về một chút nhạc lý thượng vấn đề, không biết làm tại sao, chủ đề liền chuyển qua cái này thấu thiên vân bên trên.

Thanh Ngâm vươn tay ra, tại bốc hơi trong mây mù tìm tòi, ôm trở về vài Hứa Vân khí, thân nhiên nói: "Người cũng đã biết, từ nơi này xuống dưới, nếu không Ngự Khí, chính là Đại La Kim Tiên, tại rơi xuống đất thời điểm, cũng muốn thịt nát xương tan."

Lý Tuần nháy mắt mấy cái, nghĩ đến cái này năm mươi bốn vạn dặm dài dang dặc rơi xuống quá trình, trong lòng không rét mà run, tự nhiên chỉ có gật đầu phân.

Thanh Ngâm lại nói: "Đây là Đại La Kim Tiên, như đối người bình thường, rơi hơn vài chục dặm đường, trong ngoài áp lực bức bách phía dưới, liền muốn không kiên trì nổi, mà công lực tinh thâm tu sĩ, có thể chống đến vạn dặm trở lên, cũng là phượng mao lân giác."

Lý Tuần không biết nàng nói lời này là có ý gì, cho nên chỉ có thể khúm núm ứng với.

Thanh Ngâm cũng không thềm để ý, tiếp tục nói: "Ta ở trên núi thời điểm,

từng đối cái này rất hiếu kì, muốn biết, từ nơi này nhảy xuống, kia một đoạn dài dang dặc rơi xuống thời gian, nên như thế nào. . ."

Nàng nói "Ở trên núi", kỳ thật chính là chỉ nàng còn chưa xuất sư thời điểm, Lý Tuần phi thường minh bạch . Bất quá, hẳn ngược lại là vừa mới phát hiện, Thanh Ngâm tại "Khi còn bé", nguyên lai khá là kỳ quái tâm tư.

Chắc hẳn, tính cách cũng rất kì lạ a?

Hắn đang có chút buồn cười, chợt nghe đến Thanh Ngâm nói: "Rốt cục có một ngày, ta từ nơi này nhảy xuống!"

Lý Tuần khinh "A" một tiếng, bị Thanh Ngâm ngay lúc đó điên cuồng nhỏ nhỏ động đất một chút.

Thanh Ngâm ngữ khí nhưng vẫn là bình tĩnh không lay động: "Cái loại cảm giác này rất khó hình dung. . . Mây khói che mục, loạn thạch hoành không, còn có trên thân càng ngày càng nặng áp lực, đến cuối cùng hận không thể đem thân thể đập vỡ vụn! Khi đó ta liền suy nghĩ, ta xong.

"Thế nhưng là, ta cuối cùng vẫn là sống lại. Mà tại ta lúc thanh tỉnh, ta đối lại trước hết thấy ký ức đều mơ hồ, duy nhất rõ ràng, chính là ở chỗ này, tìm không thấy bất cứ hi vọng nào lúc tuyệt vọng. . . Khắc cốt minh tâm."

Thanh Ngâm quay đầu, nhìn xem Lý Tuần chờ dẫn gương mặt, nhoẻn miệng cười: "Cái loại cảm giác này nhớ tới, rất vui vẻ chứ!"

Lý Tuần ngờ ngác nhìn nàng, nói không nên lời trong lòng là chủng tư vị gì, nhưng hẳn biết, dạng này ngoạn nhìn cười một tiếng, hẳn cả một đời cũng sẽ không quên.

"Hừ!"

Bén nhọn tiếng xé gió lên, đem hắn từ phân loạn ý tự bên trong kéo ra ngoài.

Giữa sát na này, Lý Tuần cho là mình rốt cục thấy được Thanh Ngâm trong lòng một góc.

Sau đó hẳn liền nghe được Thanh Ngâm trả lời: "Hạ sĩ không thể nói bên trên, phàm nhân chưa thể chỉ diệu, người thô kệch không thể xưng trí, si nhân cũng không đủ ngôn tình. . . Người có thể hiểu được, rất tốt!"

Nhìn xem Lý Tuần trong nháy mắt co vào con người, Thanh Ngâm mỉm cười, thậm chí không cho Lý Tuần cơ hội nói chuyện, ống tay áo vẫy một cái, ào ào không thấy.

Lý Tuần nhìn xem nàng tan biến không thấy địa phương, giật mình lo lắng im lặng.

Xác thực như Thanh Ngâm lời nói, xảy ra chuyện, mà lại, là có đại sự xảy ra.

Thông Huyền Bắc Cực Dạ Ma chi thiên, Diệu Hóa Tông tông môn chỗ, rốt cục bên trong gây mất từ trời đều nhất án sau thời gian dài trầm mặc.

Ngày hôm trước truyền ra tin tức, lấy Ngọc Tán Nhân cầm đầu, Yêu Phượng, Thanh Loan, Cổ Âm bọn người liên danh phát ra minh thiếp, ý muốn tập hợp thiên hạ trăm vạn tán tu, khai nhất cái cái gọi là "Tán tu minh hội" . Bởi vậy dẫn phát sóng to gió lớn.

"Bắc Cực tán tu minh hội? Như thế thiên hạ kỳ văn!" Chung Ân đọc qua phi kiếm truyền thư nội dung, vì đó cười một tiếng, "Tán tu hội minh, vậy còn gọi tán tu a? Cổ Tông chủ cả đời khôn khéo, vẫn còn không hiểu rõ nàng thúc thúc tính tình!"

Lý Tuần lúc này còn bởi vì Thanh Ngâm sự tình mà có chút hoảng hốt, lời này nghe liền thôi, cũng không để ý.

Chung Ân gặp hẳn thần sắc, cũng không nói nhiều, cầm lấy để ở một bên bút vẽ, tiếp tục làm hẳn họa, làm cho Lý Tuần gạt sang một bên.

Các loại Lý Tuần phát giác không ổn, lấy lại tinh thần lúc, đã không biết nên nói như thế nào, chính xấu hổ ở giữa, bên ngoài kiếm ngân vang âm thanh lại vang, vang lên nhân tới.

Lý Tuần như được đại xá, vội vàng xoay người đầu đi, vừa hay nhìn thấy Minh Cơ đẩy cửa vào.

Hai người tầm mắt tương giao, Minh Cơ đầu tiên là cười một tiếng, Lý Tuần bần bệ về lấy tiểu dung, lại khom người xuống khom người, xem như đi lễ, xoay mặt lại chào hỏi một tiếng: "Minh Cơ tiên sư đến!"

Lời này có thể không nói, nhưng nói ra thì hiện ra đối Minh Cơ tôn trọng, cái này cẩn thận con mắt rơi vào chỗ rất nhỏ, thường thường có thể sinh ra so đại động tác hữu hiệu hơn tác dụng tới.

Minh Cơ lại cười với hãnh một chút, mới đối Chung Ân hành lễ nói: "Lục sư thúc, mới Bất Dạ Thành lại có tin đến, đi ngược dòng mười yêu đã qua cảnh Bất Dạ Thành, cùng Diệu Hóa Tông nhân mã hội hợp.

"Bất Dạ Thành vì ngăn trở cái này tình thế, đã mở ra vạn dặm cực quang bích, thiên chỉ thượng nhân cũng tự mình xuất thủ ngăn chặn, nhưng bị Yêu Phượng, Cổ Âm liên thủ trọng thương.

"Lúc này, Bắc Cực xung quanh vạn dặm cực quang bích được mở ra lỗ hổng, mỗi ngày đều có mấy chục danh tán tu, yêu vật tiến vào, cực diện hơi không khống chế được!"

Lý Tuần ở một bên nghe, trong lòng không từ cái đột.

Đi ngược dòng mười yêu danh hào hãnh cũng nghe qua, không có quá để ý, nhưng thiên chỉ thượng nhân thân là Bất Dạ Thành chủ, một thân cực quang Huyền Chân pháp, thiên hạ vô song vô đối, dạng này tông sư cấp nhân vật đều bị thiệt lớn, xem ra Diệu Hóa Tông bên kia thế nhưng là phách lối lắm đây!

Mà lại, hẳn nghe Yêu Phương, Cổ Âm lường cái danh tự, có chút đau răng.

Chung Ẩn lại vẫn là nhàn nhàn nhàn nhạt, không có nửa điểm ngoài ý muốn biểu thị. Hẳn buông xuống bút vẽ, nhìn trước mắt này tấm chưa hoàn thành bức hoạ, mỉm cười: "Mỗi loại tà tông phản ứng như thế nào?"

"Đại bộ phận tại quan sát, nhưng Mị Ma, Thiên Yêu, Độc Ẩn, Cực Nhạc, Minh Vương năm tông lại tuyên bố vui thấy kỳ thành. Chỉ là không thấy cái gì thực chất cử động."

"Tông chủ ra sao dự định?"

Minh Cơ đôi mắt bên trong hiện lên một đạo phong mang vô song lãnh quang, trong miệng thì bình tĩnh đáp: "Tông chủ quyết ý mang theo mấy đệ tử tiến về Bất Dạ Thành, cùng các phái tông chủ thương nghị đường giải quyết."

Nàng miệng đầy thương nghị giải quyết, có thể Lý Tuần rõ ràng nghe được âm cuối xử âm vang lười mác thanh âm, phảng phất có một thanh bảo kiếm tại hộp kiếm bên trong vang lên coong coong.

Có lẽ, đây mới là Thiểm Linh kiếm Minh Cơ tại Thông Huyền Giới chân thực diện mục a?

Chung Ẩn cũng là cười một tiếng, hiển nhiên thấy rõ vị sư diệt này nữ tâm cảnh biến hóa, hẳn gật đầu cười một tiếng: "Vây liền đi thôi, nếu là ngại trên núi thủ vệ trống rỗng, có biết hội ta một tiếng, ta gần đây mặc dù lười nhác rất, nhưng ở trên núi đi lại mấy chuyến, vẫn là có thể."

"Liền làm phiền sư thúc phí tâm!"

Minh Cơ lại hướng Chung Ẩn thi lễ một cái, ánh mắt nhưng lại chuyển qua Lý Tuần trên thân.

Lý Tuần bị nàng thấy trong lòng chột dạ, miễn cưỡng cười một tiếng, đang muốn nói cái gì, liền nghe Minh Cơ nói: "Mặt khác, án lấy tông chủ ý tứ, muốn

cho Lý Tuần cũng theo chúng ta đi một chuyến!"

"Ta?" Lý Tuần rất giật mình xem đi qua, Minh Cơ thì rất tự nhiên nhìn trở về. Hai lần ánh mắt vừa giao nhau, Lý Tuần có chút xấu hổ.

Hắn vừa mới tinh thần hoảng hốt, lại quên mình lúc này thân phận. Dựa theo lẽ thường, hắn đệ tử như vậy có thể được chư tiên sư dìu dắt, tham dự chuyện quan trọng, lẽ ra phần chấn mới là, lại thế nào lộ ra loại vẻ mặt này?

Dưới sự kinh hãi, hắn lúc này mới tính chân chính hoàn hồn, bần làm xuất kinh sợ sau đó vui trạng: "Đệ tử tự nhiên tuân mệnh!"

Lời này phương xuất, hắn đột nhiên nghĩ đến kia một đạo như hỏa diễm nhảy lên bóng hình xinh đẹp, không biết làm tại sao, hắn má phải thượng đột nhiên nóng rát đau. Trên mặt hắn cơ bắp không tự giác run rẩy, thần sắc lập tức liền đi dạng.

Trong phòng hai người lại là cỡ nào nhãn lực, loại biến hóa này tự nhiên giấu diếm bọn hắn bất quá. Chỉ là tựa hồ người nào đó lý giải xuất hiện sai lầm.

Minh Cơ cười nói: "Sợ cái gì, nếu là thật sự có Yêu Phượng mạnh như vậy địch, cũng không tới phiên ngươi lên!"

Nàng mặc dù đang cười, nhưng mặt mày trên nét mặt, lại tự có một đạo tranh tranh nhuệ khí, trực thấu hoa cái, hiển nhiên nàng trong lời nói ý tứ, cũng không phải đơn giản như vậy.

Lý Tuần biết rõ đây không phải nhắm vào hắn, trong lòng cũng từ nghiêm nghị.

Hắn không nói gì, chỉ là cúi đầu, cách đi người bên ngoài ánh mắt, ánh mắt trong chốc lát trở nên u lãnh uyên thâm.

Không tới phiên ta?

Cũng là chưa hẳn. . .

Liên Minh Tâm Kiếm Tông tới nói, Thanh Minh tự mình rời núi, từ trăm năm trước tứ cửu trọng kiếp đằng sau, còn là lần đầu tiên. Cái này đủ để cho thấy Bắc Cực sự tình, đối tông môn thậm chí Thông Huyền Giới là bực nào trọng yếu.

Mặc dù người tu đạo phần lớn không coi trọng các loại mặt ngoài công phu, nhưng một phái tông chủ dù sao khác biệt, tại Thanh Minh mang theo đệ tử rời núi thời khắc, tông môn cao tầng ngoại trừ Chung Ẩn, Thanh Ngâm bên ngoài, đều đến dừng xem trên đỉnh núi tiền đưa.

Liên Thông Huyền Giới mà nói, một phái tông chủ ra ngoài thời điểm, luôn có chút biểu thị thân phận thay đi bộ chi vật.

Những này cùng loại với ngự khí pháp bảo đồ vật, thường thường có một chút hết sức rõ ràng đánh dấu, cùng với xảo đoạt thiên công cơ cấu, từ xa nhìn lại, liền có thể hiện ra một phái chi tôn uy nghi, cái này sự vật, gọi chung là "Tông môn vân liên" .

Danh xưng phương đông thứ nhất tông Minh Tâm Kiếm Tông, tông môn vân liên tại Thông Huyền Giới, cũng là vô cùng có danh khí.

Đây là một kiện tên là "Vân Lô Lãm Nguyệt Xa" pháp bảo, thu nạp lúc bắt quá là lớn chừng bàn tay ngọc đang, thi pháp triển khai thời điểm, liền tạo ra một đoàn vài có nửa dặm phương viên vân khối, trong đó lại sơ dày có khác.

Trung ương nhất, là do màu ngọc bạch mây mù tạo ra một cỗ giạt dây liên dư, tứ phía vân khí lượn lờ, lằng lằng không giống phàm vật, liên dư bốn vách tường xuyên có treo tông chủ pháp ấn, long văn bảo kiếm, thanh tâm phất trần các loại bảy tám dạng không được bảo vật, đều là tông chủ ấn tín, đại biểu cho tông môn vô thượng quyền uy.

Liên dư hướng ra phía ngoài bảy bước, có ba mươi sáu tòa mây mù Vân Đài, suốt ngày tinh số lượng, sam soa thác lạc, đem liên dư bảo hộ ở trong đó, lại

hướng ngoại, lại là một trăm linh tám đài tán Vân Linh giai, đại biểu chu thiên vận chuyển, trở thành nhất xung quanh bình chướng.

Không trung gió bắc thổi qua, Vân Đài Linh giai theo gió phiêu lãng, ngoại lực khê động, liền dẫn phát trong đó lẫn nhau liên kết bí ẩn khí cơ, rất tự nhiên, trong đó giấu giếm tinh diệu trận quyết cũng liền theo gió mà lên, đem toàn bộ không lồ vận khối bảo hộ ở trong đó.

Thanh Minh chuyển này, đương nhiên sẽ không để cho tông môn tinh anh dốc toàn bộ lực lượng, cho nên, phía trên này ngòi tu sĩ chỉ có ba mươi ba danh, 144 tòa Vân Đài Linh giai, dùng không đến bốn thành, chột nhìn đi uy thế còn có thể, cẩn thận quan sát, liền có chút đơn bạc.

Nhân số tuy ít, thực lực lại hết sức cường đại.

Từ tông chủ trở xuống, ba tên trưởng lão Thanh Hư, Thanh Dương, réo rất tùy hành; trong hàng đệ tử đời thứ hai, Liên Hà thất kiếm còn sót lại trong sáu người, ngoại trừ Lạc Nam Xuyên muốn chủ trì tông môn thường ngày vận hành chưa tùy hành ngoại, còn lại năm người toàn bộ đến đông đủ, còn có bốn tên chi thứ đệ tử, đều là Thông Huyền Giới nổi danh tu sĩ.

Đệ tử đời ba hai mươi người, hầu như đều là Hóa Thần thiên tu đến cực chí, Hóa Anh thiên sơ khuy môn kính trình độ, mà trong đó đệ tử đời ba đệ nhất nhân Văn Hải, hãn đạo lữ Kỳ Bích, đến có tông môn "Tam linh" danh xưng ngũ linh tuyền, linh mộc, linh triết, đều đã hư không Hóa Anh, tại Thông Huyền Giới cũng có thật là lớn tên tuổi.

Lý Tuần đứng tại một chỗ Linh giai bên trên, xuôi tay đứng nghiêm, chờ lấy trên đỉnh núi nghi thức xong kết. Trong lòng thì tại tương đối hãn quen thuộc nhất lưỡng cái tông môn thực lực.

Nhất cái là phương đông thứ nhất tông, nhất cái là đã từng thứ nhất tà tông, song phương tên tuổi gần, thực lực cũng kém không nhiều, thậm chí là kế tục nhân tài dự trữ cũng mười phần tiếp cận, nếu như song phương đối đầu, vốn là

cái cân sức ngang tài cục diện, thế nhưng là, Minh Tâm Kiếm Tông còn có cái Chung Ẩn!

Nghĩ được như vậy, không biết tại sao, hãn khe khẽ thở dài.

Phía dưới âm thanh đột nhiên lớn lên, lưu thủ trên núi đám người, đủ tụng lời nói kính trọng, cung tiễn tông chủ trèo lên liền, chuông khánh thanh âm, vang vọng chân trời.

Nhìn phía dưới mấy trăm người cùng nhau kê tay khom người hùng vĩ tràng diện, Lý Tuần cũng do không ở tâm tình khuấy động, máu chảy gia tốc.

Hơn mười đạo lưu quang hiện lên, ở bên trong bên cạnh Vân Đài phía trên, mười hai tên tùy hành tiên sư nhao nhao an vị, sau đó, thanh khí lượn lờ, Thanh Minh tông chủ tay đem ngọc như ý, hư bước nhiếp không, chậm chậm mà lên, tại liền dư thượng tọa, vân màn rủ xuống, đem hãn thân hình che chắn tại tầng tầng vân khí bên trong.

Ngừng nghỉ, Thanh Minh khoan thai mở miệng: "Thanh Hư sư đệ, người chủ trì Vân Đài mọi việc, Minh Tùng làm phó."

Thanh Hư ứng thanh hành lễ, Minh Tùng cũng đứng lên, yên lặng hành lễ.

Hai người một là địa vị tôn sùng trường lão, nhất cái là tùy hành trong hàng đệ tử đời thứ hai, thân phận dài nhất người. Chủ trì ba mươi sáu Vân Đài biến hóa, cũng là trong dự tưởng sự tình.

Thanh Minh lại nói: "Văn Hải! Người chủ trì Linh giai mọi việc, Lý Tuần làm phó!"

Văn Hải ngẩn người, Phương Hành lễ đáp ứng.

Mà Lý Tuần bên kia, nhưng là đang nghe mình danh tự thời điểm, trong lòng nhảy một cái, cảm thấy ngoài ý muốn. Nhờ có có Văn Hải khẽ giật mình làm việc giảm xúc, hãn mới kịp thời kịp phản ứng, đè xuống ở trong lòng gợn sóng,

chậm rãi đứng dậy, học Minh Tùng, yên lặng hành lễ.

Hành lễ đằng sau, thân thể còn không có thẳng lên, dưới chân hẳn do vận khí ngưng tụ thành Linh giai chậm rãi di động, khảm vào nhất cái mới vị trí.

Mọi việc an bài đã xong, theo Thanh Hư một tiếng ung dung trường ngâm, tứ phía nguyên khí tụ hợp, thuận vận liền dự thiết khí cơ thông lộ, lưu chuyển không ngừng. Vận liền bốn phía, một tầng nhàn nhạt thanh quang lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức vận khí bốc hơi, cảm thấy nhập vang vang trời trong.

Vận liền phi thiên đằng sau, phía trên bầu không khí so tại tông môn lúc muốn dễ dàng rất nhiều, cùng mới trang nghiêm túc mục bầu không khí hoàn toàn khác biệt, nhưng lại phi thường tự nhiên.

Lý Tuần đối trong tông môn tình huống còn không quá quen, nhìn thấy tình hình này liền có chút chân tay luống cuống. Lúc này, Văn Hải di động Linh giai, dựa vào tới, trên mặt hẳn đã là quen có thông dong.

"Tuần sư đệ, chuẩn bị xong chưa? Trong khoảng thời gian này, chúng ta muốn đem Linh giai phân bố đều an bài tốt, còn muốn cho chư vị đồng môn phân công vị trí, nhiệm vụ rất nặng đâu!"

Lý Tuần là người thông minh, hẳn biết gặp phải tình huống như thế này, kiêng kỵ nhất sự tình chính là ra vẻ hiểu biết, vội lộ xuất khuôn mặt tươi cười, lại gãi gãi đầu, ngượng ngùng nói: "VẬY SẼ PHẢI VĂN HẢI SƯ HUYNH NHIỀU CHIẾU ỨNG."

Nói, ánh mắt của hẳn hướng tứ phía vẫy một cái, thấp giọng hỏi: "Ách, sư huynh, cái này cũng kì quái, nhiều như vậy sư huynh sư tỷ, tông chủ làm sao lại gọi vào ta sao? Ta đối cái này căn bản không có kinh nghiệm a. . ."

Hắn về thần thái hoàn toàn chính là cái thấp thỏm lo âu hài tử, tất cả lo lắng đều ở trên mặt, Văn Hải gặp, lại vì đó cười một tiếng.

"Không cần phải lo lắng, mỗi người đều có lần này, ta, bích sư muội, linh tuyền bọn hãn cũng đã có, bắt đầu cái nào không phải nơm nớp lo sợ, về sau không phải cũng làm được rất tốt!

"Ngược lại là Tuần sư đệ ngươi, nhập môn bất quá hơn mười năm, liền có thể bị tông chủ chỉ tên làm việc, chúng ta những sư huynh này sư tỷ, đều so ra kém đâu!"

Lý Tuần cười hắc hắc, vẫn còn có chút không thả ra . Bất quá, chung quanh những này đồng môn đối với chuyện này phản ứng coi như bình thường, ngoại trừ mấy phần kinh ngạc bên ngoài, đồng thời không có cái gì ghen ghét căm thù hương vị.

Nếu là mỹ soa, làm sao có loại phản ứng này? Lý Tuần âm thầm lắc đầu.

Có lẽ loại cơ hội này, thật chỉ là tông chủ lịch luyện đệ tử thường dùng thủ đoạn a?

Nghĩ được như vậy, Lý Tuần lại có chút thất vọng, xem ra Thanh Minh cái này "Nhìn với con mắt khác" trình độ, cũng là rất có hạn.

Kỳ thật, Lý Tuần là xem thường công việc này.

Minh Tâm Kiếm Tông không phải U Hồn Phệ Ảnh Tông như thế tà tông, nội bộ cạnh tranh còn lâu mới có được kịch liệt như vậy, trường bối tiên sư đối đệ tử bồi dưỡng, đều là làm từng bước, tuyệt ít lấy sinh tử oán giận kích phát tiềm lực lệch hẹp thủ đoạn.

Tiên sư đối đệ tử tu vi đều có chỗ hiểu rõ, đệ tử có thể làm gì, không thể làm cái gì, cũng đều như lòng bàn tay , bình thường sẽ không để cho đệ tử đi giải quyết những cái kia lực không thể bằng nan đề.

Bởi vậy, Thanh Minh điểm Lý Tuần danh, kỳ thật chính là đối Lý Tuần năng lực tín nhiệm, dù sao, cái này trừ tính chung toàn cục bản sự, cũng không phải vị

kia đệ tử đều có.

Cho nên, cái này cùng nói là công việc, không bằng nói là một trận định vị khảo thí, khảo đề chính là cái này một trăm linh tám đài Linh giai sắp xếp biến hóa.

Lý Tuần muốn dựa theo cấm pháp an bài, đem từng cái khám vào quỹ tích, làm cho trở thành trận quyết công thủ khớp nối điểm, vạn nhất gặp địch lúc, còn muốn quản lý chung đại cục, sinh ra các loại chuẩn mực biến hóa, cái này yêu cầu công tác nhân đối tông môn trận quyết cấm pháp phải có tương đối thâm nhập nghiên cứu.

Mà hãn mỗi một cái hành động, lại có hơn mười đôi người trong nghề con mắt nhìn xem, vạn nhất xảy ra sai, sợ sẽ sẽ bị truyền thành đàm tiếu, cho chư vị tiên sư ấn tượng cũng sẽ đại giảm, đương nhiên, nếu là làm được phi thường xuất sắc, tình huống kia thì lại hội khác biệt.

Lý Tuần đối thâm ý trong đó mộng nhiên chưa phát giác, nhưng cái này dù sao cũng là cơ hội lộ mặt, tại chư tiên sư trước mặt, biểu hiện một chút thái độ cũng là tốt, hãn tinh thần phấn chấn, tại Văn Hải an bài xuống trên dưới bay lượn, lấy chân tức dẫn đường di động Linh giai.

Bất quá, mới động lưỡng cái, hãn liền cảm giác có chút khó chịu.

Gãi gãi đầu, hãn lại bay trở về: "Văn Hải sư huynh, cái này, có chút không đối a?"

"Ừm?" Văn Hải không nghĩ tới người tiểu sư đệ này tốt như vậy, giật mình mới cười nói, "Tuần sư đệ có ý kiến gì? Linh giai sắp xếp có sai a?"

Chính là sai, ta lại có thể công khai hủy đi người đài a? Lý Tuần trong lòng oán thầm một chút, trên mặt thì lộ ra một chút còn có chút ngượng ngùng tiểu dung.

"Đây cũng không phải, chỉ là Văn Hải sư huynh, cái này Linh giai cấm pháp xác nhận cùng Vân Đài cấm pháp hô ứng lẫn nhau a? Chúng ta nơi này sắp xếp, vạn nhất cùng tiên sư nhóm sắp xếp đáp không hơn, vậy nhưng làm sao bây giờ?"

"Tuần sư đệ ý nghĩ quả nhiên chu toàn!" Văn Hải khen một tiếng, nhưng tiếp lấy hần liền dùng ánh mắt ra hiệu, để Lý Tuần nhìn về phía Vân Đài phương hướng.

"Chỉ là, sư đệ người nhìn, chư tiên sư cũng đều không có động tác, kỳ thật tiên sư nhóm chính là đang chờ chúng ta bên này sắp xếp hoàn tất, mới bắt đầu đối ứng bày trận, dạng này, đương nhiên sẽ không xuất hiện tách rời tình huống!"

Lý Tuần nhất thời giật mình, sau đó thuận miệng đập cái mông ngựa đi qua: "Trách không được sư huynh hội bày ra nước, phong, vân tam trọng cấm pháp, cũng chỉ có như thế, Vân Đài bố cấm lúc, mới có thể tạo ra công thủ uy lực nhất cân đối, mà lại có thể tăng nhanh 'Vô cấm phong' . . ."

Văn Hải lông mày khẽ động, đưa tới ánh mắt nhất thời lại khác biệt.

Lý Tuần lời nói bên trong cố nhiên là ngậm nâng hần một chút, nhưng cũng để lộ ra mình đối cấm pháp nghiên cứu, tuyệt không phải bình thường trình độ, chỉ cái này nhất cái tin tức, liền có thể để Văn Hải thay đổi đánh giá.

Bên này Văn Hải còn chưa nói chuyện, một bên chợt có có người nói: "Nếu là lần này không còn dùng 'Vô cấm phong', nên như thế nào?"

Lý Tuần hai người đồng thời quay mặt đi, xem xét phía dưới, vội vàng hành lễ thăm hỏi.

Thanh Hư Lão Đạo cũng là Lý Tuần người quen, lần này sau khi về núi, chỉ thấy được không nhiều. Bất quá theo năm đó leo lên Tọa Vong phong sau đó, có thể là thẹn trong lòng nguyên nhân, hần đối Lý Tuần thái độ liền mười phần hòa

ái, cực khác nhất quán lạnh lùng tác phong.

Lúc này lời hăn nói rất có khảo giác ý vị, Văn Hải đang muốn mở miệng nói chuyện, lại bị Thanh Hư một cái ánh mắt ngăn lại. Văn Hải cũng là nhú mày thông nhân chi nhân, lập tức liền biết đây cũng là "Khảo thí" bên trong nhất cái hạng mục.

Chỉ là, cái này khảo đề độ khó không khỏi quá đáng rồi!

Văn Hải có thể minh bạch sự tình, Lý Tuần không có lý do không rõ. Bất quá hăn không nghĩ đương nhiên mở miệng, mà là nhếch miệng cười một tiếng, hướng Thanh Hư nói: "Tiên sư không cần 'Vô cấm phong', kia phải dùng cái gì? Ách, đệ tử có ý tứ là, tiên sư là muốn cái này vân liên lực phòng ngự còn mạnh hơn? Lực công kích còn mạnh hơn? Vẫn là tốc độ càng mau hơn?"

Hình dạng của hăn ngược lại cùng làm ăn thương nhân tương phản phát, Thanh Hư gặp, cũng theo đó cười một tiếng, tiếp theo nói: "Bắc Cực sự tình, lửa sém lông mày, tự nhiên là muốn tốc độ càng mau hơn!"

Lý Tuần nhãn châu xoay động nói: "Tiên sư ý tứ đệ tử minh bạch, chỉ là đối cái này vân liên còn chưa quen thuộc, có thể hay không cho phép đệ tử nhìn nhiều nhìn?"

Thanh Hư trường mi khẽ động, từ tốn nói âm thanh: "Liên cho người một nén nhang công phu, nếu người biện pháp nói còn nghe được, lần này liền theo người ý tứ tới."

Lý Tuần cũng không cho rằng đây là chuyện ghê gớm gì, thi lễ một cái, ngự kiếm chui vào Linh giai Vân Đài ở giữa.

Văn Hải nhìn xem Lý Tuần thân ảnh trên dưới xuyên thẳng qua, trong đầu cũng cho quẩn thành một đoàn bột nhão, hăn quay mặt lại, ngạc nhiên nói: "Sư tổ, Tuần sư đệ thiên tư cho dù tốt, dù sao tu đạo thời gian ngắn ngủi, cái này. . ."

Thanh Hư lắc đầu: "Lẽ thường như thế, thế nhưng là, trên đời này dù sao cũng là có thiên tài!"

Văn Hải yên lặng.

Sự thật chứng minh, Thanh Hư nói không có sai, trên đời này thật sự có thiên tài, mà Lý Tuần, chính là một cái trong số đó — chí ít, tại cấm pháp phương diện là như thế này.

Một nén nhang về sau, Vân Lô Lãm Nguyệt Xa thượng tất cả mọi người, ngoại trừ ở giữa tông chủ Thanh Minh bên ngoài, đều bắt đầu chuyển động.

Mười hai tên trưởng bối tiên sư, không ai đổi kia phần do thấp bối đệ tử lấy ra phương án có dị nghị, mỗi một cái yêu cầu, bọn hắn đều cẩn thận chấp hành, bởi vậy có thể thấy được, kia phương án cường đại sức thuyết phục.

Văn Hải cũng bị thuyết phục, kia phương án không phải trong tông môn bất kỳ một cái nào cố định trận quyết, mà là Lý Tuần tại trong thời gian thật ngắn tự hành sáng lập ra nhất cái tác phẩm mới.

Tại Lý Tuần tiện tay phác hoạ cấm văn quỹ tích bên trong, tại hẳn thuận miệng nói tới khí cơ đi hướng bên trong, Văn Hải nhìn thấy, là toát lên lấy thiên tài lấp lóe kỳ tư cùng với nghiêm cẩn khí quyển cơ cấu, ở bên trong người đi đường trong mắt xem ra, đây quả thực là làm cho người nín hơi khí tự kiệt tác.

Nếu như cái này còn không thể phục chúng, như vậy tại thực tế trận quyết chinh hợp bên trong, cảm thụ được hàng ngàn hàng vạn đầu khí cơ định vị, chéch đi, giao nhau, hỗ động, đã phức tạp lại có đầu không lộn xộn vận hành, phương viên mấy trăm dặm thiên địa nguyên khí đều tụ tập, làm việc cho ta, loại này hùng vĩ tràng diện, đủ để bỏ đi bất luận cái gì hoài nghi suy nghĩ.

Mà chế tạo tràng cảnh này thiếu niên, lúc này chỉ là ở một bên mỉm cười, trên mặt thậm chí còn có chút ngượng ngùng đỏ ửng.

Nhìn xem đây hết thảy, Văn Hải lắc đầu sau khi, đột nhiên cảm nhận được chút không hiểu khẩn trương.

Tất cả tiên sư đều dùng tán thưởng, thậm chí là tán thưởng ánh mắt dò xét thiếu niên kia, ở trong đó cũng bao quát liền dư bên trong vẫn không có mở ra khẩu tông chủ!

Ai cũng biết, nếu như không có tông chủ cho phép, cẩn thận cứng nhắc Thanh Hư tiên sư, tuyệt sẽ không để một tên mao đầu tiểu tử đến sung làm cái này một góc sắc.

Trải qua điều chỉnh Vân Lô Lâm Nguyệt Xa, bề ngoài đã có rất lớn cải biến, ngoại trừ trung ương liền dư vị trí không có cải biến, ba mươi sáu Vân Đài, một trăm số không Bát Linh giai, đều đã khám vào mẫu chốt khí cơ tiết điểm, trở thành hơn vạn đầu khí cơ lưu chuyển hội tụ đầu mối then chốt.

Những này trụ cột tục trung tâm chỗ, thì chính là Thanh Minh ngồi liền dư.

Lấy vạn kế khí cơ hội tụ ở một điểm, dẫn động thiên địa nguyên khí, ngưng thực được giống như thực chất. Vân bạch sắc liền dư đã lộ ra ẩn ẩn thanh quang, hơi chút tới gần, liền có một cỗ nộ hải cuồng đào uy áp thẳng bức tới.

"Dường như hơi nghi ngờ bá đạo. . ." Tại xác nhận chư Vân Đài Linh giai định vị không sai về sau, Lý Tuần rốt cục kiểm tra đến liền dư bên này, nhìn thấy cái này nóng lòng muốn động mạnh mẽ nguyên khí, hẳn không khỏi có chút xấu hổ: "Nếu không phải cái này bảo bối chất liệu đặc thù, chỉ sợ sớm bảo toát lên nguyên khí nổ tung."

Nói chuyện lại trở về, Thanh Minh chân nhân không hổ là một phái chi tông, ngồi tại núi lửa này khẩu giống như trong xe, vậy mà bình chân như vại, để Lý Tuần mười phần bội phục.

Nếu biết nơi này xảy ra vấn đề, Lý Tuần tự nhiên không dám thất lễ.

Lúc này sửa chữa toàn bộ trận quyết hiển nhiên đã là không thể nào, mà lại cổ này lực lượng không lồ cũng không nên lãng phí, hẳn đành phải lâm thời xếp đặt vài cái nguyên khí lưu động mạch kín, sinh thành một chỗ tương đối độc lập cấm chế — nghĩ đến có Thanh Minh ở bên điều khiển, uy lực hẳn là cũng không tệ lắm.

Khi hẳn hoàn thành cái cuối cùng trình tự lúc, liền dư nội Thanh Minh mở miệng, ngữ khí mười phần ôn hòa: "Nếu là thứ mười bốn đạo cấm văn lấy 'Chấn thủ' bày ra, hiệu lực có thể sẽ càng tốt hơn một chút hơn!"

Lý Tuần giật mình, ngẩng đầu lên, nhìn xem hẳn quen thuộc nhất bất quá cấm văn sắp xếp, nhất thời đúng là ngây dại.

"Chấn thủ? Dừng tại chỗ này? Không tệ, lấy chấn thủ tương gia, đường vân chỗ rất nhỏ liền hoàn toàn khác biệt. Nguyên khí chảy qua lúc. . . Hẳn là sẽ có một lần liễm súc, như thế bộc phát, uy lực tự nhiên mạnh hơn, ta làm sao lại không nghĩ tới?"

Hẳn tự lẫm bẫm, trên tay đã không tự giác đưa tới, quả muốn đem thủ pháp này tại chỗ thí nghiệm một lần.

Chỉ là ngón tay vừa chạm đến vật thật, trong lòng của hẳn đột nhiên run lên.

"Không đúng, nếu là đơn dùng 'Chấn thủ', không có cái khác thủ pháp tương gia, đuôi to khó vẫy, cấm chế này làm sao có thể ổn thỏa? Sửa lại a? Không đúng, như thế nguyên khí vận hành chuẩn mực có thể nào cam đoan? Là, đầu này dùng 'Chấn thủ', tiếp xuống liền nên đổi chủng thủ đoạn. . . Thế nhưng là đổi cái gì đâu?"

Đổi cái gì đâu?

Cái này mới ra tới suy nghĩ, quần đờc đầu hẳn đều đau.

Cho tới nay, Lý Tuần đối với mình am hiểu cấm pháp chi đạo, thực là có chút

tự tin, nhất là tại hai năm trước, phá mất Hồi Huyền Tông phản đồ trận quyết về sau, càng là lòng tin tăng nhiều, tự giác trên đời mặc dù còn có hãn chưa thể giải quyết nan đề, nhưng ở hãn cường đại thôi diễn năng lực hạ, tổng cũng có thể tìm tới ra tay địa phương, cuối cùng phá đi.

Nhưng mà, Thanh Minh một câu nhìn như bình thường câu nói, lại dẫn xuất một mảnh làm hãn lo sợ không yên tới hoảng sợ mới thiên địa.

"Chấn thủ" bất quá là một loại cơ sở thủ pháp nặng, bình thường cũng đều dùng tại quyền thuật công thủ thời điểm, cùng thi cấm bày trận thủ pháp cơ hồ không hề có quen biết gì.

Chí ít Lý Tuần liền chưa hề nghĩ tới, có thể đem thủ pháp này vận dụng đến cấm văn bên trên, nhưng này tế, tình huống lại có khác nhau.

Đây là hãn chưa hề liên quan đến cảnh giới mới.

Nguyên bản hãn thấy, cấm văn tác dụng, chính là thống hợp chế Ngự Khí cơ hướng chảy, là một đầu tron nhãn thông đạo, uy lực của cấm chế, chính là tại tín đạo cùng tín đạo ở giữa hỗ trợ lẫn nhau bên trong bày biện ra tới.

Nhưng mà, tại lúc này, "Chấn thủ" lại làm lối đi này bản thân cũng có thể phát sinh các loại biến hóa vi diệu, như thế thể hiện khắp cả trong cấm chế, nó biến hóa số lượng, tăng lên đâu chỉ gấp trăm lần?

Thanh Minh chỉ ngôn từ tổ lộ ra tin tức, xốc lên cái này mới thiên địa một góc, để hãn nhìn thấy bên trong vụn vặt mỹ cảnh, mà trong đó càng sâu liền ảo diệu, nhưng lại mơ mơ hồ hồ, nhìn không rõ ràng, bắt không thực tế.

Loại này không được nó cửa mà vào thống khổ, có thể nói là trên đời này đáng sợ nhất tra tấn.

Liền tại Lý Tuần trong lòng bị nôn nóng chi khí chiếm hết, như muốn nổi điên thời điểm, Thanh Minh lại mở miệng: "Đây là Hồi Huyền Tông độc bộ

thiên hạ 'Hồi huyền diệu thủ' ; Hồi Huyền Tông cấm chế chi đạo, vốn nhờ này pháp, mà độc chưởng thiên hạ người cầm đầu vài vạn năm!"

Dừng một chút, Thanh Minh lại nói: "Người có thể nhận thức này pháp chi diệu, rất tốt!"

"Hồi huyền diệu thủ?" Lý Tuần thì thào đọc lấy cái danh xưng này, trong lòng đều là vô hạn hướng tới chi tình.

Có thể lấy tông môn chi danh làm tên pháp quyết, nhất định là trong tông môn độc nhất vô nhị thần thông, bởi vậy đã có thể muốn gặp, cái này "Hồi huyền diệu thủ" kinh người chỗ.

Lý Tuần càng nghĩ đến hơn hai năm trước, trên Xích Thành sơn, bị hãn tùy tiện đưa ra quyển kia ghi chép Hồi Huyền Tông đệ tử tu luyện tâm đắc sách nhỏ, nghĩ đến phía trên khả năng xuất hiện đủ loại diệu pháp Linh quyết, trong lòng tựa như cùng ăn con ruồi, khó chịu muốn mạng.

Thanh Minh đương nhiên không biết hãn suy nghĩ cái gì, chỉ là tiếp tục nói: "Thế gian này, cũng không chỉ là có 'Hồi huyền diệu thủ' mà thôi, Tinh Cơ Kiếm Tông 'Hóa sinh tinh điển', Bất Ngôn Tông 'Mặc ngữ thiên', đều là tu tập cấm chế chi đạo tuyệt phẩm, đáng tiếc môn phái khác biệt, người tuy có thiên tư, lại không thể nhìn thấy, thực sự đáng tiếc."

Nghe Thanh Minh nói chuyện phiếm giống như ngữ khí, Lý Tuần trong lòng hơi động, lúc này minh bạch hãn nói những lời này mục đích, trong lòng hơi có chút cảm kích.

"Cấm chế chỗ kỳ diệu, vô cùng vô tận, đệ tử không dám đặc ý quên hình, nhưng cũng sẽ không tự coi nhẹ mình. Đệ tử thời gian còn rất dài, lại có minh sư chỉ điểm, ngày khác chưa hẳn không thể thấm nhuần ảo diệu bên trong!"

Thanh Minh không có lập tức đáp lời, mà là dừng một hồi, mới chậm rãi nói: "Loại suy nghĩ này rất tốt, sư phụ người tại tuổi đời này bên trên, không có như

người loại này hào khí!"

Lý Tuần lúc này mới nhớ tới, Thanh Minh kỳ thật chính là Lâm Các ân sư, cũng chính là hãn chính quy sư tổ, bên trong tông môn, cũng chỉ có Lý Tuần một người, mới tính được là thượng là Thanh Minh dòng chính đồ tôn!

Nguyên lai vừa mới những lời kia, Thanh Minh là dùng sư tổ giọng điệu tới nói, trách không được như thế thân hòa.

Lý Tuần trong lòng cũng không biết là tư vị gì, nhưng hãn biết, hiện tại phải làm thứ gì.

Hãn cúi đầu xuống, vành mắt đã là đỏ lên.

Liền dư bên trong, Thanh Minh khẽ thở dài một hơi, không nói thêm gì nữa.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Tiếp Xúc

Chương 04: Tiếp xúc

Thông Huyền Giới đến tột cùng có hay không giới hạn, lời này ai cũng không nói chắc được.

Phía bắc mới là lệ, bình thường nói tới "Bắc Cực", "Cực bắc chi địa", trên thực tế chính là chỉ duỗi mấy chục vạn dặm Bắc Hải chi tâm.

Về phần mênh mông vô biên Bắc Hải, cùng với biển bên kia là cái gì, cho dù có thể Ngự Khí Lăng Tiêu, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm tu sĩ, cũng chưa từng từng chiếm được đáp án, tu sĩ tạm thời liền đem cái này hoàn toàn mơ hồ khu vực, xưng là cực địa.

Bất quá cực địa thiên thời khí hậu, quả thật có chút cực đoan. Khí hậu là băng lãnh khốc lệ, vạn vật không sinh, sắc trời nhưng là vĩnh trú vĩnh dạ, quý dị thần kỳ.

Bắc Hải chi tâm, là một mảnh vĩnh trú chi địa, từ khai thiên lập địa tới nay, đã vượt qua ức vạn cái không có đêm tối thời gian.

Đương Minh Tâm Kiếm Tông một đoàn người tiến vào cực địa thời điểm, vừa lúc cực địa xung quanh, ngày đêm so sánh cường liệt nhất thời điểm. Nói cách khác, đương Vân Lô Lãm Nguyệt Xa thượng tu sĩ vừa cảm thấy sắc trời mờ, bóng đêm dần dần khởi thời điểm, bầu trời nhưng lại thời gian dần qua sáng lên, cũng không lâu lắm, giữa thiên địa một mảnh quang minh.

Cái này kì lạ cảnh quan, để một chút chưa từng tới bao giờ nơi đây tuổi trẻ đệ

tử nhìn ngậy người nhẵn.

Trải qua Lý Tuần diệu thủ an bài Vân Lô Lãm Nguyệt Xa, phát huy trọn vẹn tợ thân tiềm năng, tại tứ phía tụ hợp nguyên khí tác dụng dưới, tốc độ đã nhảy lên tới nhất cái khó có thể tưởng tượng tình trạng.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói vân liên tốc độ đã so tu sĩ Ngự Khí còn nhanh hơn, trên thực tế, vân liên lúc này tốc độ, một ngày cũng chính là đi thượng ba mươi vạn dặm, chỉ so với nhất cái hư không Hóa Anh tu sĩ toàn lực ngự kiếm tốc độ hơi nhanh một chút.

Nhưng là bởi vì nó to lớn thể tích mang theo lực cản thực sự quá mạnh, cho tới khi khổng lồ vân liên qua đi, hậu phương lưu lại, chính là một trận ở trên không tứ ngược phong bạo.

Tiến vào cực địa đằng sau, phong bạo uy lực càng mạnh kinh khủng, mang theo lấy không trung bay múa băng hạt tạo ra hai cái to lớn băng phong bạo đài, so cái gì pháp bảo đều muốn lợi hại, liền ngay cả vân liên bản thể, cũng chống ra một đạo xanh mờ mờ màn ánh sáng, ngăn trở ngoại giới bảo tố qua gió lốc.

Vân liên thượng đám người, mấy ngày đến đối Lý Tuần kiệt tác nhưng nói là khen không dứt miệng, loại này phương thức phi hành tuy nói làm trái tông môn "Hư tĩnh thủ trung, minh tâm kiến tính" ý chính, quá bá đạo chút, nhưng đúng là hiệu quả nhanh chóng, lúc đầu muốn hai mươi ngày lộ trình, quả thực là cho rút ngắn bốn ngày.

Lý Tuần cũng dựa vào này làm, nhất cử đặt vững hẳn tại tông môn vùng đất mới vị.

Mà lúc này Lý Tuần còn đến không kịp vì chính mình cao hứng — tới gần mục đích, cái tốc độ này thật nhanh quái vật khổng lồ, tất nhiên muốn thắng, nếu không lấy loại phương thức này giá lâm Bất Dạ Thành, cường đại sóng xung kích sợ rằng sẽ đem phương viên mấy trăm dặm tất cả kiến trúc san thành bình địa!

Lý Tuần đứng tại trung tâm liền dư bên cạnh, chỉ huy chúng tiên sư, đồng môn điều chỉnh khí cơ liên kết, 144 cái Vân Đài Linh giai chậm rãi lệch vị trí, tại khí cơ dẫn đường hạ, ngàn vạn cỗ nguyên khí phát ra liên tục trầm thấp bạo hưởng, phát tiết tại dài dằng dặc đang đi đường tích súc xuống tới năng lượng.

Đương lần này điều chỉnh thuận lợi sau khi hoàn thành, Lý Tuần cái này tài tư mẫn tiệp trận quyết kiệt tác, liền có thể công hành viên mãn.

Từ nay về sau, Minh Tâm Kiếm Tông cố định trận quyết bên trong, liền sẽ vì nó có lưu nhất chỗ ngồi, mà trận quyết tác giả Lý Tuần, cũng sẽ tại Minh Tâm Kiếm Tông diễn tàng bên trong, viết xuống cực trọng yếu một bút.

Bộ này trận quyết danh xưng, Thanh Minh đã thay hẳn nghĩ kỹ, liền gọi "Một nén nhang" !

Có "Hồi huyền diệu thủ" kích thích trước đây, Lý Tuần đổi cái gọi là "Ghi tên sử sách", cũng không phải như thế nào coi trọng, hẳn phi thường thanh tỉnh, tại Minh Tâm Kiếm Tông lấy sáng tạo trận quyết phương thức lưu danh, không có cái gì có thể đáng giá kiêu ngạo.

Như hẳn thật như vậy tự mãn, cũng liền uống phí Thanh Minh một phen khuyên nhủ, còn có lúc trước hẳn hơn mười năm kinh lịch đủ loại ma luyện.

Mà hẳn bộ dáng này, rơi vào chúng tiên sư trong mắt, không khỏi lại phải nhất cái "Không quan tâm hơn thua" lời khen, đối với hẳn ấn tượng, cũng là càng ngày càng khắc sâu.

Vân liền tốc độ đã tiếp cận bình thường trình độ, tràn ra nguyên khí trong lúc nhất thời không thể hoàn toàn tan hết, tại vân liền chung quanh, tụ hợp thành một đợt đông đúc nguyên khí triều tịch, lẫn nhau ma sát, phát ra tiếng sấm âm âm, thỉnh thoảng lóe lên điện quang, càng chẳng khác gì là thông tri phạm vi ngàn dặm tu sĩ — có khách tới chơi!

Lý Tuần xác nhận khí cơ chuyển hoá đã không thành vấn đề, quay người trở

lại hướng Thanh Minh khom người giao lệnh.

Thanh Minh còn chưa đáp lời, đột nhiên ồ lên một tiếng, tới đồng thời, chung quanh tu vi thâm hậu tiên sư đều nghiêng đầu đi, nhìn về phía trắng xoá chân trời.

Cùng mọi người động tác chỉ hơi kém nửa phần, một tiếng tiếng cuồn cuộn vang vọng trời cao, trong tiếng cười cũng không có bao nhiêu truy hồn nhiếp phách lực sát thương, nhưng là đột ngột mà đến, không căn cứ mà lên, ngược lại tốt giống như là từ trong bọn hãn truyền tới, căn bản tìm không thấy đến xử.

Có thể nghĩ, chúng tiên sư ánh mắt, cũng đều đưa đến hư xử, không thấy được nửa cái bóng người.

Này bằng với là bọn hãn tập thể thua một chiêu.

Thanh Minh thân là "Phương đông đệ nhất tông" tông chủ, tu vi là Thông Huyền Giới công nhận "Chân nhất" đại tông sư bên trong một tên, cũng chính là Âm Tán Nhân, Huyết Tán Nhân loại kia cấp độ, loại này tiểu xảo mãnh khoẻ còn không thả trong mắt hãn.

Các loại tiếng cười qua, hãn tại liền dư bên trong chậm rãi mở miệng: "Đông Hải Côn tiên trưởng, Đông Hải nước sâu ngày ấm, Bắc Hải lại là nghèo nàn, người lao động tiên chỉ, đến cái này cực địa bị đông, lại là tội gì lý do?"

Tiếng nói chuyện không lớn, lại xa xăm linh thanh, ở trên không gió bắc bên trong rung động, cũng không biết bay ra khỏi bao xa.

Tiếng cười tái khởi, chỉ là lần này phương hướng lại rất rõ ràng, kia là từ mặt phía bắc truyền đến, cách nơi này xử cũng không biết có bao xa.

Chỉ nghe tiếng cười kia như sóng lớn sôi trào mãnh liệt, bài không mà tiến, một đợt càng mạnh hơn một đợt, mạnh mẽ xung kích đánh vào vân liên tường ộp bên trên, phát ra "Ông" một tiếng chấn minh, toàn bộ vân liên lại lung

lay một chút, có thể thấy được cái này sóng âm mạnh mẽ.

Lý Tuần giật nảy mình, bận bịu thay đổi vài cái Linh giai vị trí, khí cơ bỗng nhiên một sai, ngàn vạn cỗ nguyên khí đụng nhau, phát ra "Long" một tiếng vang thật lớn, vân liền dừng, bốn phía thì bạo khởi một trận loạn lưu bão táp, gió gào thét giống như quỷ khóc, nhiều ít đem tiếng cười đè xuống chút.

Sự biến hóa này đồng thời không có ảnh hưởng đến đối phương, tiếng cười phương ngừng, liền có nhất cái thô hào hùng tráng tiếng nói truyền đến.

"Cũng vậy, người Thanh Minh đạo sĩ không phải cũng là từ Liên Hà thẳng địa đến nơi này đến ăn băng? Cái nào ngày có hứng thú, chúng ta lại đến nhất trận chiến! Người thủ đoạn không tệ, vận khí cũng tốt, bốn trăm năm trước có Chung Ân, đến hôm nay, người có thể chưa chắc có như thế may mắn!"

Đối phương nói móc, Thanh Minh cũng không để ở trong lòng, ngữ khí cũng không thay đổi chút nào: "Khó được Côn tiên trưởng có hào hứng, vậy cũng tốt cực kỳ! Bốn trăm năm đến, không nghe nói tiên trưởng ra mặt biển nửa bước, hôm nay lại động hứng thú đi chơi, chắc hẳn sát hưng cũng là có. Thanh Minh liền cung hậu!"

Đối phương không nói thêm gì nữa, chỉ là cười to, đợi tiếng cười thời gian dần qua đi xa, Thanh Hư tiến đến gần, thần tình trên mặt ngưng trọng băng hàn: "Đây là Đông Hải Côn Bằng lão yêu! Những năm gần đây, hẳn một mực trốn ở bên trong biển sâu, làm sao lại đến nơi đây?"

Nghe hẳn nói Côn yêu, một bên Lý Tuần rốt cục bừng tỉnh đại ngộ, minh bạch cái kia tu vi nhưng cùng Thanh Minh sánh vai gia hỏa là ai.

Vũ nội thất yêu một trong, xưng bá Đông Hải Côn Bằng vương, vậy mà đến nơi đây!

Cái này Côn Bằng vương truyền thuyết là Thượng Cổ dị chủng Côn Bằng biến thành, bản thể vô cùng to lớn, yêu lực kinh người, tự xưng "Hải Lan Yêu

Vương", ở Đông Hải, cùng Minh Tâm Kiếm Tông cũng coi là hàng xóm.

Nhưng là vài vạn năm xuống tới, lường cái hàng xóm lại oán hận chất chứa quá sâu, Minh Tâm Kiếm Tông có hơn mười vị tiên bối chết ở trong tay hắn, mà hắn an thân động phủ cũng không biết bị Minh Tâm Kiếm Tông đập nát nhiều ít xử, mấy lần trở về từ cõi chết.

Năm đó Chung Ân tại thanh danh thịnh nhất thời điểm, từng bỏ ra trăm năm công phu, truy sát kẻ này, mặc dù đuổi đến hắn lên trời xuống đất, mấy chuyến lâm vào tuyệt cảnh, nhưng cuối cùng nhất vẫn là sống tiếp được. Có thể thấy được này yêu tu vì đáng sợ.

Nếu như nói Minh Tâm Kiếm Tông cùng Diệu Hóa Tông, Yêu Phượng thù hận, ở giữa còn nằm ngang chút xấu hổ, như vậy cùng cái này Côn yêu ở giữa, có chính là dốc hết Tam Giang Ngũ Hồ chi thủy, cũng rửa không sạch oán độc!

Lúc này hắn xuất hiện tại Bắc Hải, không hỏi có biết, nhất định là cho cái gọi là "Tán tu minh hội" chỗ dựa tới, chỉ là cái này yêu nhân nhất là mắt cao hơn đầu, là có tiếng ai cũng không để vào mắt, như thế nào lại đến nơi này tới nghe Ngọc Tán Nhân sai sử?

Thanh Minh tại vân khí giạt dây đằng sau rơi vào trầm mặc, không ai biết hắn hiện tại trong lòng là như thế nào ý nghĩ, cũng không người nào dám vấn.

Qua một hồi lâu, phương nghe hắn nói: "Này yêu đến đây, nhất định không phải gần đây nguyên do, Cổ Chí Huyền mưu tính không bỏ sót, cái này một nước cờ, hắn là đã sớm hạ!"

Đám người không biết hắn vì sao đem chủ đề chuyển dời đến Ngọc Tán Nhân trên thân, bất quá Lý Tuần ở bên lại cảm thấy, Thanh Minh nói lời này, tựa hồ là đang che dấu cái gì.

Hắn không có nghĩ sâu xuống dưới, bên tai lại nghe Thanh Minh nhàn nhạt mệnh lệnh: "Đi đi!"

Bởi vì ngoài ý muốn mà dừng lại vãn liễu, lần nữa khởi động, lần này liền sẽ không lại dùng "Một nén nhang" trận quyết, mà là chuyển đổi thành sắc nhất tại công thủ "Vô cấm phong", thậm trọng từng bước, hướng Bất Dạ Thành đi.

Lý Tuần hương liễu dư người trong nghề thi lễ, tự đi mình phụ trách chỗ ngồi xuống, lúc nào đóng vai dạng gì nhân vật, hẳn tương đương có tâm đắc.

Bất quá, cùng Côn Bằng lão yêu tiếp xúc để hẳn hiểu được, lần này đến Bắc Cực đến, dụng phải sự tình, sợ rằng sẽ tương đương "Đặc sắc" .

Minh Tâm Kiếm Tông tông chủ giá lâm, tự nhiên để Bất Dạ Thành một hồi lâu bận rộn, chính là thụ thương thiên chi thượng nhân, cũng ôm bệnh ra nghênh tiếp.

Chỉ là để Lý Tuần thật đáng tiếc chính là, không đợi thiên chi thượng nhân hiện thân, ủy Vũ Sơn hư miếu tông tông chủ linh phong tử liền suất môn nhân đệ tử đến đây, tràng diện náo nhiệt bên trong lại có chút hỗn loạn, bọn hắn những này thấp bối đệ tử đều bị cái khác an trí.

Dạng này, Lý Tuần cũng liền không có cách nào lại nhìn thấy chính đạo mười trong tông, một vị duy nhất nữ tính tông chủ phong thái.

Minh Tâm, hư miếu hai tông đệ tử, hợp lại chừng hơn bốn mươi người, trong đó nam nhiều nữ ít, chỉ có năm vị nữ tính đệ tử tự nhiên ôm thành đoàn, tại một vị tiếp đãi nữ tu chỉ dẫn hạ, cười hì hì lấy hương một cái phương hướng đi.

Chuyến đi này, chỉ ít câu dẫn bốn, năm phần mười nam đệ tử lực chú ý, nhưng không ai dám theo sau.

Còn lại hơn ba mươi danh nam tu, còn có Bất Dạ Thành bốn tên tiếp dẫn đệ tử, lẫn nhau cùng thuộc danh môn chính tông, ngày bình thường cũng đều có tiếp xúc, rất nhanh liền đều tự tìm đến bằng hữu cũ, hàn huyên nói chuyện phiếm.

Lý Tuần nhỏ tuổi, tu đạo thời gian ngắn, trong tông các sư huynh sợ còn không có nhận toàn, càng đừng đề cập ngoại tông, may mà có vài vị nhiệt tâm sư huynh thay hẳn dẫn giới, mới đưa thân phận của đối phương làm rõ ràng.

Những này danh môn đệ tử nói tới nói lui rất là chán, nói tới nói lui, đơn giản là một chút không biết phân biệt thực hư đằng sau chi tình, còn có chút ít ra ngoài du lịch lúc tin đồn thú vị, kém xa hẳn tại U Hồn Phệ Ảnh Tông lúc, kết giao vài chớ thịt bằng hữu, nói tới nói lui không hề cố kỵ, rượu ngon, nữ nhân càng là mãi mãi cũng không thể rời đi chủ đề.

Có khi vừa nói chuyện, một bên lục đục với nhau, đến lúc này thậm chí đao binh đối mặt, máu phun ra năm bước.

Lý Tuần đương nhiên biết, kia là tại tà tông gần như tàn ngược áp lực dưới, các đệ tử làm ra một loại cảm xúc thượng phát tiết.

Bất quá hẳn cũng không tin những này danh môn chính tông đệ tử, trong lòng hội không có áp lực. . .

"Sớm tối hỏng mất các người. . ."

Tại cực độ nhàm chán hạ, Lý Tuần phát một trò đùa thức nguyên rửa.

Hắn bên này đang thất thần , bên kia đột nhiên vang lên nhất cái cao tám độ tiếng kêu: "Âm Dương Tông?"

Lý Tuần kỳ quái quay đầu, vừa hay nhìn thấy một tên hư miếu tông đệ tử há to miệng, lộ ra một thân tiên khí dạt dào đạo bào, mười phần buồn cười, tới đồng thời, bên cạnh hẳn Văn Hải trên mặt hiện ra cực kì kỳ diệu biểu lộ: "Âm Dương Tông? Bọn hẳn làm sao lại đến?"

Lý Tuần cũng giật mình, Âm Dương Tông hẳn đương nhiên là biết đến, lấy âm dương thuật song tu danh chấn thiên hạ tông môn, Thông Huyền Giới cũng chỉ này một nhà.

Này tông tại tứ dị liệt kê, làm việc bất phân chính tà, bất quá, tại nhiều khi, mọi người vẫn là đem cái này tông môn cùng Thái Âm Bồ Dương tà đạo đại tông Cực Nhạc Tông đánh đồng, thanh danh như thế nào, kia là không cần nói nữa.

Loại này tông môn, chẳng lẽ cũng sẽ giống ở đây chính đạo chư tông, nhiệt tình vì lợi ích chung, dám vì thiên hạ trước?

Lý Tuần trong lòng buồn cười, bất quá hắn trong nháy mắt lại nghĩ tới một sự kiện: "Nói đến, truyền thuyết U Nhị vẫn là Âm Dương Tông đời trước tông chủ đâu! Chỉ là về sau phản tông mà xuất. . ."

Cái tin đồn này là Lý Tuần tại U Hồn Phệ Ảnh Tông lúc nghe tới, nói là năm đó Âm Tán Nhân còn tưởng là tông chủ thời điểm, trong tông môn nhất cái quan trọng nhân vật, bị Ngọc Tán Nhân bắt đi làm đỉnh lô, luyện không có tâm trí, làm hiện tại Diệu Hóa Tông năm hầu bên trong vũ hầu.

Âm Tán Nhân cũng là bởi vì cái này mất mặt mũi, mới cường tu Âm Phù Kinh, tẩu hỏa nhập ma về sau, tâm tính chuyển biến, cuối cùng phản tông mà xuất.

Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân ở chung lâu như vậy, cũng không gặp Âm Tán Nhân có cái gì tẩu hỏa nhập ma dấu hiệu, cho nên nhất thời coi nó là truyền thuyết ít ai biết đến cố sự tới nghe.

Bây giờ nghĩ lại, thật chẳng lẽ có việc? Vậy dạng này, Âm Tán Nhân cùng Ngọc Tán Nhân, vẫn là kẻ thù sống còn tới!

Đang nghĩ ngợi, hắn phía sau cổ lông tơ đột nhiên đứng đậy mà lên, một đạo lẫm liệt hàn ý từ đuôi sống lưng trực thấu cái ót. Trên người hắn cứng đờ, lập tức minh bạch, đây là nhất cái tu vi tinh thâm chi nhân nhìn lại!

Trong đầu hắn trong nháy mắt đạo qua một vòng, trên mặt liền lộ ra chút mờ mịt đến, xoay mặt tứ phương, tỏ vẻ ra là hắn xác thực phát hiện là lạ, không đa

nghi cơ không sâu, các loại cảm ứng đồng đều hình chi vu sắc.

Nhưng mà, phen này diễn xuất đằng sau, hàn ý nhưng không có nửa chút tiêu tán dấu hiệu, y nguyên lượn lờ không đi.

Lý Tuần trong lòng nghiêm nghị, biết chỗ tối người kia tâm trí kiên định, sẽ không dễ dàng bị hấn lừa qua, rơi vào đường cùng, hấn chỉ có đem hí làm đến cùng, trên mặt hiện ra nghi hoặc vẻ bất an, va nhẹ một chút bên người Ngũ Linh Tuyền cánh tay.

Ngũ Linh Tuyền là Minh Tâm tam linh đứng đầu, Minh Tùng đại đệ tử, cũng chính là Đan Trí dòng chính sư huynh, ngày bình thường quan tâm nhất người chậm tiến, lại có Đan Trí tầng này quan hệ tại, đối Lý Tuần luôn luôn là rất chiếu cố.

Càng mấu chốt chính là, Ngũ Linh Tuyền tính tình sơ lãng, tâm tư thuần khiết, khó nhất có ý nghĩ gì. Hấn gặp Lý Tuần dị dạng, liền ngạc nhiên nói: "Sư đệ, không thoải mái a?"

Lý Tuần lắc đầu, đành hoang nói ra: "Không biết chuyện gì xảy ra, luôn cảm thấy có nhân ở sau lưng nhìn ta!"

Thanh âm ép tới rất thấp, nhưng môi hình rõ ràng, lại là cho chỗ tối người kia nhìn.

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, trên lưng hàn ý lập tức tiêu tán.

Ngũ Linh Tuyền bị hấn làm cho yên lặng cười một tiếng: "Nhìn người? Sư đệ có phải hay không không cùng nhiều người như vậy cùng một chỗ qua? Không có chuyện gì, chớ khẩn trương, có lẽ là cái nào tông môn sư tử sư muội, nhìn dung mạo người tuấn a!"

Dường như chống cự không nổi Ngũ Linh Tuyền trò đùa, Lý Tuần thẹn thùng cúi đầu, nhưng trong lòng như được đại xá. Đến tận cùng là ai, sẽ đối với hấn

cảm thấy hứng thú?

Đang nghĩ ngợi, phía trước tiếng người truyền đến, Lý Tuần mới ngẩng đầu lên, liền bị Ngũ Linh Tuyền kéo nhẹ một chút, tránh hướng ven đường, ngay sau đó liền có bảy, tám bóng người đối mặt mà tới.

Lý Tuần đáp nhãn xem xét, suýt nữa liền muốn cúi đầu né tránh, may mắn hẳn hai năm này tâm tư càng ngày càng trầm ổn, nhớ kỹ mình lúc này đã không phải U Hồn Phệ Ảnh Tông Bách Quý, mà là Minh Tâm Kiếm Tông Lý Tuần, lúc này mới sau khi ổn định tâm thần, cùng bên người đồng bạn cùng một chỗ, hướng người tới hành lễ thăm hỏi.

Từng trường giống như đã từng quen biết gương mặt hiện lên, Lý Tuần nhớ kỹ rất rõ ràng, hai năm trước, tại Xích Thành sơn, hẳn hăng hái, tại tình thế chắc chắn phải chết bên trong, cưỡng ép Lạc Ngọc Cơ làm vật thế chấp, thông dong thoát thân, lúc ấy cùng hẳn đối nghịch, không phải liền là những người này a?

Lý Tuần ấn tượng sâu nhất, chính là cái kia buồn bã Đông Dương Sơn Nhân, lúc trước bị hẳn một chỉ đánh xuyên qua ngực, vẫn là lấy bất động tà tâm thủ đoạn mới né qua.

Còn có bề ngoài thô kệch Long Thủ Cuồng Khách, phía sau cái kia thanh kiếm bản rộng, cũng làm cho người lọt vào trong tầm mắt khó quên.

Những người này từ hẳn trước người bước nhanh đi qua, vô cùng đơn giản gật đầu đáp lễ, không có nhân nhận ra, cùng bọn hẳn gần trong gang tấc đệ tử trong đám, liền đứng đấy vị kia hai năm trước để bọn hẳn mất hết mặt mũi Bách Quý đạo nhân.

Lý Tuần đang muốn thở dài ra một ngụm thở dài, đột nhiên cảm thấy một ánh mắt ở trên mặt dừng một chút.

Trong lòng của hẳn nhảy một cái, đón cái này ánh mắt nhìn, lọt vào trong tầm mắt là một vị rất có phong thái nữ tu, Lý Tuần nhớ mang máng, nàng này chính

là tại Xích Thành sơn lúc, bị hấn sai khiến đỡ lấy Lạc Ngọc Cơ vị kia. . .

Hai người bốn mắt gặp nhau, Lý Tuần trên mặt ửng đỏ, lại cúi đầu, kia nữ tu mỉm cười, chợt ư ở giữa đã đi xa.

Lý Tuần trên lưng mồ hôi lạnh thấm y, liền tại giờ phút này, kia một đạo đã qua đời đi hàn ý, lại lại lần nữa quấy nhiễu tới.

Lý Tuần tâm tình phá hỏng!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Kiếp Số

Chương 05: Kiếp số

Bắc hải Bất Dạ thành cùng Thiên Tinh hải Thiên Phàm thành, Cực Tây Hàn hải Đại Thiên Quang Cực thành, cùng với thần bí nhất Huyền hải U Minh thành tịnh xưng "Tứ hải tứ thành", là Thông Huyền Giới khó được bốn tòa kiến trúc hùng vĩ.

Trong thành tất cả công trình kiến trúc, đều là vô cùng đặc sản tuyết kim lưu huỳnh thạch vì nguyên liệu, khối đá này nhan sắc đen nhánh, nhưng mặt ngoài lại vốn liền vô số màu bạch kim điểm nhỏ, quang mang vừa chiếu, như đêm tối diệu tuyệt, mùi phần mỹ lệ.

Tại cái này vĩnh trú chi địa, cái này quảng đến mấy trăm dặm to như vậy thành trì, dưới ánh mặt trời, càng là được xinh đẹp như là nhất cái kỳ tích.

Nói Bất Dạ thành là "Thành", đại khái là đến từ tứ phương đứng vững cao có mười trượng tường thành, cái này tứ phía tường thành, nhốt chặt chí ít có năm cái Tung Kinh thành lớn như vậy phạm vi.

Tại to lớn thành khu bên trong, kiến trúc kỳ thật cũng không nhiều, nhìn ra bất quá bảy tám trăm, đặt ở dạng này nhất cái bên trong tòa thành lớn, thực sự ít đến thương cảm.

Nhưng mỗi loại kiến trúc ở giữa, đều có rừng rậm nước chảy, kỳ hoa dị thảo, ở trong thành ngăn cách ngoại giới hàn khí cấm chế phía dưới, sinh cơ bừng bừng.

Bất Dạ thành chia trong ngoài lưỡng thành, nội thành ở vào trung tâm, cũng chính là ngày bình thường tông môn đệ tử ở lại chỗ, mà tại nội thành trung ương nhất, là một tòa cung điện bộ dáng kiến trúc, chính là Bất Dạ thành chi đầu mỗi then chốt "Quang cực chính điện", hùng vĩ chi tư, so sánh nhân gian hơn xa.

Lý Tuần bọn này khách bên ngoài nhân, ở trong thành hơi chút du lãm, liền được an bài đến nội thành chỗ ở.

Lý Tuần xa hơn đến mỗi mệt làm lý do, một đầu tiến vào tĩnh thất, cuối cùng tuyệt kia như giòi trong xương nhìn chăm chú.

Không có cái này nhất áp lực, Lý Tuần trên thân buông lỏng, nhưng trong lòng càng thêm nặng nề. Hẳn nơi nào sẽ nghĩ đến tại cái này tám đời chưa từng tới Bất Dạ thành, vậy mà lại có loại phiền toái này.

Hẳn tại trong tĩnh thất ngồi xuống, thân hình bất động, tâm tình nhưng dần dần có chút bức bối, cái kia đạo chỗ tối truyền đến ánh mắt, tựa như cùng một cái im ắng u linh, từ ngoại giới trong không khí, thẳng thắm thấu tiến trong lòng của hắn.

Lý Tuần thậm chí nghĩ gọi ra lưỡng cái khôi lỗi, từ đó hấp thu một chút cảm giác an toàn.

Liền tại giờ phút này, tiếng đập cửa vang lên.

Lý Tuần không chút suy nghĩ, liền kêu một tiếng "Tiến đến", lối ra chợt thấy không đối — vạn nhất là cái kia "U linh", lại nên làm? Ý nghĩ này để toàn thân hắn cơ bắp lập tức căng thẳng, hắn vừa định đối khẩu cung, cửa đã bị đẩy ra.

"Tuần sư đệ?"

Lý Tuần liền tranh thủ kéo căng cơ bắp lỏng xuống, khôi phục trong ngày thường hướng ngược ngừng bộ dáng, nhẹ giọng thì thầm hô: "Kỳ sư tỷ."

Chào hỏi đồng thời, trong lòng của hắn cũng có chút kỳ quái.

Mặc dù từ một loại ý nghĩa nào đó nói, hẳn cùng Kỳ Bích là chân chính sinh tử bạn cùng chung hoạn nạn, cũng là trong Minh Tâm Kiếm Tông, số ít vài cái từng có sâu hơn kết giao đồng môn.

Nhưng là ra ngoài một loại nào đó không nói mà minh lý do, hẳn tại sau khi về núi, từ trước đến nay Kỳ Bích vẫn duy trì một khoảng cách.

Không chỉ là hẳn dạng này, Kỳ Bích cũng là như thế, nếu không dừng xem phong chỉ có ngàn ấy địa phương, lưỡng cái cùng ở tại ngọn núi này thượng đồng môn, cũng đều không có cái gì bề quan loại hình, trong vòng mấy tháng, mới gặp một hai mặt, gặp mặt cũng đều là gật đầu liền qua, cái này vốn cũng không bình thường.

Lúc này Kỳ Bích cùng hai năm trước lại có khác nhau, hai năm trước nàng, là nhất cái đắm chìm trong bể tình bên trong tiểu nữ tử, mặc dù có sư tử phong phạm, cũng hiểu được chiếu cố nhân, nhưng ở một ít chi tiết phương diện, luôn có chút không thả ra ngây ngô.

Mà bây giờ nàng trong lúc phát tay, đã là nhất cái hoàn chỉnh nữ nhân, nàng có chút đầy đặn chút, tại trang điểm chi tiết phương diện, cũng so trước đó còn tinh xảo hơn rất nhiều.

Đây hết thảy đều vò tiến vào nàng ôn nhu ấm áp khí độ bên trong, khiến người ta cảm thấy một trận đập vào mặt thành thực nữ tính khí tức.

Từ một số phương diện tới nói, nàng hiện tại càng tiếp cận Lý Tuần quen thuộc một loại người khác — giống Âm Tán Nhân, Diêm phu nhân loại hình!

Bất quá, còn có một điểm khác biệt, đó chính là nàng bây giờ nhìn tới ánh mắt, Lý Tuần hơi ngẩn ra, đây không phải là gì khác, mà là có chút thương hại, cũng có chút càng mịt mờ đồ vật.

Kỳ Bích đi đến bên cạnh hẳn, ngồi xổm hạ xuống, hòa nhã nói: "Tuần sư đệ,

nghe nói người tinh thần không tốt lắm?"

Làm một vị sư tử, quan tâm bảo vệ tiểu đệ tự nhiên là hẳn là, bất quá, lý do này nghe, thế nhưng là đột ngột cực kì.

Lý Tuần hơi suy nghĩ, đột nhiên nghĩ tới điều gì. Hẳn dạ một tiếng, mặt mờ ửng, lập tức lại lộ ra một mặt sứt sặc, vài không thể nghe thấy thở dài.

Kỳ Bích cau lại đầu lông mày, lại vươn tay ra, tại Lý Tuần trên trán vừa chạm vào.

Lý Tuần bị động tác của nàng giật nảy mình, nhưng nhìn nàng đương nhiên thần sắc, không khỏi cười khổ. Chẳng lẽ lấy chồng nữ tử, mẫu tính liền lập tức tăng nhiều như vậy?

Lý Tuần không phải không gặp qua so Kỳ Bích càng mỹ lệ hơn nữ tử, thế nhưng là không biết sao, bị Kỳ Bích bàn tay vừa chạm vào, trên mặt hẳn lại có chút đỏ lên.

Có lẽ là đã kết hôn phụ nhân càng miễn cảm chút duyên cớ, Kỳ Bích cũng chú ý tới ánh mắt của hẳn biến hóa, chỉ là phản ứng của nàng cũng ngoài Lý Tuần đoán trước.

Nàng chỉ là mặt ửng hồng lên, xòe bàn tay ra vỗ nhẹ lên Lý Tuần cái trán, mỉm cười nói: "Tiểu quý đầu, da mặt thật non!"

Ta không phải tiểu quý đầu! Lý Tuần nghĩ nghĩ, cuối cùng đem cái này đã chân thực lại có chút buồn nôn nuốt vào trong bụng.

Hẳn không nói gì, chỉ là làm ra phù hợp nhất hẳn hiện tại tính cách động tác, hẳn có chút cười xấu hổ cười, về sau xô dịch, trên trán thậm chí rịn ra chút mồ hôi.

Đem những này động tác làm đủ, hẳn có chút vất vả mở miệng nói: "Kỳ sư tử, kỳ thật cũng không có gì, ta chính là trong nội tâm có chút lạ. . ."

Nhìn xem Kỳ Bích thần tình trên mặt khẽ động, hăn liền biết có cửa, bện bịu lại nói: "Từ lúc đến chỗ này, ta đã cảm thấy toàn thân không động dậy nổi, cũng không muốn đi ra ngoài, không muốn nói chuyện, trong lòng ép tới rất khó chịu!"

Hăn nói như thế một chuỗi, tất cả đều là nói nhảm, nhưng tại đồng dạng có chuyện trong lòng Kỳ Bích trong tai, mùi vị kia lại khác biệt.

Quả nhiên, Kỳ Bích u U Nhất thán, trên mặt dung quang cũng âm đạm xuống, tại Lý Tuần bí ẩn quan sát hạ, nàng chẳng chút cười một tiếng: "Ta biết, là bởi vì Yêu Phượng a!"

Lý Tuần có chút mở to hai mắt, mà cái này nhất chi tiết nhìn ở trong mắt Kỳ Bích, liền trở thành "Thừa nhận" chi ý.

Nàng khẽ lắc đầu, trong giọng nói chát chát ý càng ngày càng dày đặc: "Tuần sư đệ, mấy tháng này, người một mực tránh ta. . . Không cần lắc đầu, kỳ thật tâm tư của người ta minh bạch, chính là ta, cũng tránh không được dạng này."

Kỳ Bích tâm tình hiển nhiên đã rất khó bình tĩnh trở lại, mà Lý Tuần nhưng là nhất cái nhất hợp cách khuynh thuật đối tượng, ở trong mắt Kỳ Bích, cũng chỉ có cùng nàng có gặp cảnh như nhau Lý Tuần, mới có thể chân chính lý giải nàng.

Cho nên, đương nàng nói mở đầu đằng sau, liền rốt cuộc không dừng được.

"Ta biết người đang sợ cái gì, người đang sợ Thiên Đô Phong thượng những sự tình kia, sợ ta bởi vì cái này chế giễu người, phải không?"

Nhìn Lý Tuần trên mặt một trận giã dựa đằng sau, khó khăn gật đầu, Kỳ Bích đau khổ cười, "Làm sao lại thế? Kỳ thật, ta thật là rất sợ hãi! Ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua giống Yêu Phượng đáng sợ như vậy người. . ."

Nàng toàn vẹn không biết miệng của mình lầm, chỉ là tại một lần dừng lại về

sau, càng không thể ức chế nói tiếp. Thanh âm của nàng cũng đang run rẩy.

"Lúc ấy, ta bị khóa ở trên vách núi đá, toàn thân một chút khí lực cũng không sử ra được, lại nghe được Yêu Phượng thanh âm đang vang lên, ta cũng không biết vì cái gì, rõ ràng trong lỗ tai tất cả đều là ông ông tạp âm, vì cái gì có thể đem nàng nghe được rõ ràng như vậy! Về sau ta mới nghĩ đến, nàng tất nhiên là ép buộc để cho ta nghe!"

Kỳ Bích trên mặt huyết sắc đã từ từ tiêu mất, trở nên dị thường tái nhợt.

"Ta còn nghe được phía trên Tề sư muội kêu khóc, cũng nghe đến Tuần sư đệ người. . . Lúc ấy, ta cũng nghĩ khóc, hết lần này tới lần khác liền một điểm thanh âm cũng không phát ra được!"

Lý Tuần nhìn nàng trên thân đều đã đang phát run, nếu không phải có một tay chống đỡ, nói không chừng liền muốn sòng xoài trên mặt đất; trong lòng của hắn khê động, lại cũng đưa tay, đặt tại tay nàng trên lưng.

Kỳ Bích không có cự tuyệt, thân thể run rẩy ngược lại bởi vậy hơi chậm một chút. Lý Tuần biết, mình thành công.

Kỳ Bích thậm chí cảm kích nhìn hắn một cái, lúc này mới nói: "Tại ta bị Yêu Phượng nhiếp đi lên thời điểm, trong lòng ta căn bản cũng không biết đang suy nghĩ gì. Một hồi là 'Ta không nên chết', một hồi lại là 'Nhanh để cho ta chết thôi', còn có, chuyện kế tiếp. . ."

Loại chuyện đó thực sự không tiện mở miệng, nàng chỉ có thể mập mờ đi qua, nhưng càng như vậy, trong nội tâm nàng tích tụ liền càng là sâu nặng, câu nói kế tiếp, cũng liền càng nói càng sâu.

"Lúc kia, ta cho là ta đã điên rồi, loại tràng cảnh đó, trong hai năm qua, ta căn bản là không thể quên được! Thường thường tại đêm dài thời điểm đột nhiên nháy ra, huyết hồng huyết hồng, còn có đầy trời tro bụi, còn có thiêu đốt rừng phong, còn có nữ nhân kia!"

"Mà Yêu Phượng, nàng ở chỗ này a! Vừa tiến vào cực địa, ta đã cảm thấy khó chịu, ta thậm chí có thể cảm giác nàng đang hô hấp, đang nhìn nơi này, đang cười! Chỉ thấy kia mảnh hắc ám, ta liền căn bản không thở nổi. . ."

Nói đến đây, nàng rốt cuộc giảng không đi xuống, nhìn qua đơn giản chính là thần hồn cách khiếu.

Lý Tuần một bên muốn nói năng lộn xộn an ủi, một bên khác lại lặng yên nắm chặt tay của nàng, chỉ cảm thấy bàn tay của nàng băng lãnh, nhưng ở động tác của hắn hạ, nhưng không có cái gì phản kháng biểu thị.

Nếu như là Đan Trí ở đây, Lý Tuần đã có thể tưởng tượng hắn sẽ làm thứ gì. Nhưng Lý Tuần không phải loại kia tinh trùng lên não đồ đần, hắn chỉ là vì chính mình thấy rõ Kỳ Bích trong lòng nhược điểm, mà cảm thấy ần ần hưng phấn, sau đó, hắn cũng sẽ làm việc chút gì. . .

Có lẽ là bởi vì tâm tình quá phẫn phát tiết nguyên nhân, Kỳ Bích cảm thấy mình đều có chút choáng váng, nàng bản năng vận chuyển chân tức, lúc này mới cảm thấy khá hơn một chút.

Mà lúc này, nàng mới phát giác, mình vốn là tới khuyên an ủi Lý Tuần, làm sao mình ngược lại rơi vào đi?

Ngẫm lại vừa mới nói năng lộn xộn, nàng cũng không biết mình nói thứ gì.

Nhất niệm đã sinh, nàng có chút xấu hổ, chợt nàng lại phát hiện, mình vậy mà gấp quắp lấy Lý Tuần bàn tay, mặc dù Tuần sư đệ tuổi tác còn nhỏ, nhưng dạng này dù sao không tốt, nàng bện bịt mượn lau nước mắt cơ hội, đưa tay rút trở về.

Mà lúc này, Lý Tuần đáng thương ngẩng đầu lên, trong mắt cũng ẩn lộ: "Kỳ sư tỷ, ta có phải là rất vô dụng hay không? Thế nhưng là Yêu Phượng thật rất lợi hại. . ."

Kỳ Bích biết Lý Tuần trong lòng đang là rung chuyển thời điểm, không thể thụ cái gì kích thích. Ngẫm lại nàng hai năm này mặc dù cũng là tinh thần không phấn chấn, nhưng dù sao còn có sư phụ, có Văn Hải ở một bên chiếu ứng, sợ hãi thời khắc, cũng có nhân an ủi, mà cái này bên ngoài lang thang sư đệ, lại là làm sao sống qua tới?

Ý nghĩ này cùng một chỗ, nàng lòng tràn đầy mẫu tính từ niệm liền đều cho dẫn phát ra, nàng lại duỗi ra tay đi, lần này lại là đặt nhẹ lấy Lý Tuần bả vai.

"Tuần sư đệ, Yêu Phượng là thiên hạ đứng đầu nhất mấy vị kia một trong, chúng ta bù không được nàng, là không thể bình thường hơn được, nào có 'Không cần' đạo lý? Thật sự là thua ở dưới tay nàng, cũng là thiên kinh địa nghĩa. . ."

Nàng trong đầu đột nhiên một tia sáng hiện lên: Đúng vậy a, bị tuyệt thế cường giả như vậy đánh bại, không phải là thiên kinh địa nghĩa sự tình a?

Tại Yêu Phượng dạng này mặt người trước, nàng thút thít, sợ hãi, tuyệt vọng, chẳng phải là bình thường nhất sự tình? Kia nàng còn tại buồn rầu thứ gì? Tuần sư đệ lại tại buồn rầu cái gì?

Là, mạnh được yếu thua, thiên địa chí lý, nàng như thế tính toán chi li, canh cánh trong lòng, há không buồn cười?

Chớ nói nàng hiện tại không có đụng phải Yêu Phượng, chính là đụng phải, khí lực va chạm không địch hậu, nhận mệnh chính là. Cần gì phải ở chỗ này tự tìm phiền não?

Nàng một chút đều không có phát giác, nàng trong đầu sinh ra ý nghĩ thế này, mới thật sự là không có đạo lý!

Chỉ ít, ý niệm này là thật to làm trái nàng ngày thường tiếp nhận dạy bảo, có thể nàng hết lần này tới lần khác đã cảm thấy, cái này thật sự là lại không quá tự nhiên!

Cái này cũng có thể chính là nhất cái nhỏ nhỏ đường quanh co, thế nhưng là nàng cuối cùng không có vòng qua đến, liền thuận cái này cong, chuyển đến một phương hướng khác, chậm rãi hướng về phía trước đi.

Cho nên, nàng thật cười, nhưng mà, nàng lại có chút gấp không thể chờ, nàng muốn đem nàng phát hiện mới báo cho người khác.

Mà lúc này, trước mắt chỉ có nhất cái Lý Tuần.

Nàng vội vàng chuyển qua nhãn đi, nhưng không có phát hiện, Lý Tuần khoe môi xử, đang có một tia có chút đường cong, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Lý Tuần thở ra một hơi dài, đứng dậy đưa Kỳ Bích rời đi, nhìn xem nàng thướt tha dáng người đi ra cửa ngoại, đột nhiên dâng lên nhất cái xúc động, hần giơ lên con kia tiếp xúc Kỳ Bích bàn tay, tại trong mũi nhẹ nhàng khẽ người, để phía trên lưu lại mùi thơm ngát thẳng thấm vào phế phủ, cười một tiếng lắc đầu.

"Trách không được, Đan Trí tiểu tử kia sẽ làm ra loại chuyện đó tới. . ."

Đối Kỳ Bích động tay chân, không hề giống đối Đan Trí loại kia "Chỉ đường u đấng" âm hiểm, chỉ là một loại sâu hơn cấp độ tâm lý ám chỉ mà thôi.

Hắn cũng không phải là muốn từ Kỳ Bích chỗ ấy được cái gì, cũng không có tồn cái gì hại người tâm tư, chỉ là, có thể mượn cơ hội này rút ngắn cùng Kỳ Bích khoảng cách, vì ngày sau ở trên núi tìm một cái yếm hộ, làm sao vui mà không vì đâu?

Liền xem như hắn vì Kỳ Bích "Mở ra khúc mắc" thù lao a. . .

Hắn cười khổ ôm đầu, lại nằm tới đất bên trên.

Hắn vì Kỳ Bích giải quyết phiền phức, thế nhưng là phiền phức của mình vừa mới bắt đầu.

Chẳng lẽ hẳn có thể khóa trái đến cái này trong tinh thất, thẳng đến kia "Quý ảnh" tự động buông tha hẳn a?

Lý Tuần bế quan vọng tưởng cuối cùng vẫn là không thể thực hiện, chỉ vì vạn dặm cực quang trên vách, hơn ngàn cây số lỗ hồng, không có nhân tuần tra hiển nhiên là không thành.

Việc này đã không còn là Bất Dạ thành nhất cái tông môn trách nhiệm, mà là chỗ đến mỗi loại tông cộng đồng chia sẻ, thay phiên phụ trách.

Một ngày này đến phiên Minh Tâm Kiếm Tông đang trực.

Làm ngoại trừ Bất Dạ thành bên ngoài, đối với chuyện này kiện nhất dụng tâm tông môn, Minh Tâm Kiếm Tông phái ra là có tám tên đệ tử đời hai ở bên trong mười sáu người cường đại đội hình.

Mười sáu người chia bốn tổ, tức hai vị tiên sư mang theo hai vị đệ tử, phân đoạn phụ trách, ở giữa cũng có thể lại đi phân công, cơ động linh hoạt, hiệu suất nên cao hơn.

Làm nhập môn bất quá mười năm, chính quy tu luyện bất quá ba năm đệ tử, Lý Tuần có thể trúng tuyển cái này mười sáu người danh sách, cũng có thể nói là nhất cái không lớn không nhỏ kỳ tích.

Mà từ một phương diện khác tới nói, hẳn đơn giản chính là may mắn — hẳn bị phân tại son phần vị nặng nhất một tổ: Dẫn đầu là Minh Cơ, Minh Như hai vị tiên sư, đệ tử bên trong trừ hẳn ra, chính là mấy ngày trước đây vừa cùng hẳn từng có giao lưu Kỳ Bích.

Cái tiểu tổ này rất quý dị, trên lý luận mạnh nhất ba người, toàn bộ đều là nữ tính, vạn nhất có giao thủ, đệ nhất muốn bị chiếu cố, sợ sẽ là vị này duy nhất nam tu.

Nhưng cái này cũng không có cách, Kỳ Bích là Minh Như đệ tử, mà Lý

Tuần. . . Hãn tu tập chính là "Linh Tê Quyết", toàn bộ trong hàng đệ tử đời thứ hai, chỉ có Minh Cơ có thể chỉ đạo hãn, như thế, hãn cùng Minh Cơ đệ tử lại có cái gì phân biệt?

Ra khỏi thành về sau, bốn người dọc theo bãi biển một đường hướng tây.

Cực địa cảnh sắc quả nhiên không giống bình thường, tại lục địa bên này, trông về phía xa lúc chỉ cảm thấy thiên địa một màu, một chút nhìn không thấy bờ, ánh nắng tại mặt đất băng tuyết tầng thượng tán bắn, đối mọi người thị lực cũng là rất lớn khiêu chiến.

Mà ở trên biển, tầm mắt sở cập, cách bờ biển bất quá bảy tám chục dặm, phảng phất ỨC VẠN NĂM KHÔNG ĐỐI QUANG MINH LIỀN BỔNG NHIÊN SỤP ĐỔ ĐI VÀO, trở thành một mảnh đồng dạng không đối hắc ám.

Quang ám chuyển hóa có thể nói không hề có đạo lý, lại hết sức làm cho người cảm giác được thiên địa vĩ lực đẹp lạ thường.

Cái này hắc ám bên trong chính là Bắc Hải bên trên đã biết diện tích lớn nhất cực địa đất đông cứng, Bắc Cực băng nguyên. Cũng chính là Thông Huyền tam động thiên một trong Bắc Cực Dạ Ma Chi Thiên vị trí.

Đồng dạng, cũng là hiện nay Thông Huyền Giới danh tiếng nhất kinh Diệu Hóa Tông tông môn.

Tại Lý Tuần phương vị này nhìn lại, kia nồng trọc hắc ám giống như một đầu nằm rạp người ngủ say cự thú, theo hô hấp, thân thể cao lớn cũng có được có chút chập trùng. Thấy lâu, càng giống là một đợt chậm chậm căng rứt hắc triều, có làm cho người nín hơi lực áp bách.

Mà tại cách đường ven biển một dặm xử, mượn ánh nắng cùng hắc ám hình thành cái góc, Lý Tuần có thể miễn cưỡng nhìn thấy có một tầng lấp lánh như ba quang trong suốt bức tường ngăn cản, đứng ở biển trời ở giữa, trên dưới đồ vật, căn bản không nhìn thấy bờ.

Đây chính là đại danh đỉnh đỉnh "Vạn dặm cực quang bích".

Trong truyền thuyết nó tự sinh cấm chế, ngăn thiên cách địa, hóa thiên địa nguyên khí vì cực quang nguyên tử, chuyên phá hết thủy phi kiếm pháp bảo, hộ thể chân tức, là một kiện bảo vật khó được.

Chỉ là tại hai mươi ngày trước, bị Yêu Phượng, Cổ Âm bọn người liên thủ phá vỡ nhất cái dải đến thiên lý lỗ hồng — có lẽ thiên chỉ thượng nhân kia thân thụ trọng thương bên trong, còn có chút đau lòng pháp bảo bị hủy thành phần.

Bốn người rất nhanh liền đến cực quang bích chỗ lỗ hồng, lúc này phương xa cũng truyền tới cái khác tiểu tổ phát tới tiếng hét dài, Minh Cơ đồng dạng làm rít gào tương đáp, biểu thị bên này đã vào chỗ.

Lý Tuần ngẩng đầu dò xét, tại cực quang bích chỗ lỗ hồng, khí cơ co rúm co duỗi giống như vật sống, đang có một cỗ dị lực, khê động khí cơ, chậm rãi đem vết nứt chữa trị.

Đương nhiên, nếu là lấy loại tốc độ này, một ngàn năm cũng chưa chắc có thể thành công, thế nhưng là Lý Tuần lại là lần thứ nhất nhìn thấy dạng này có thể bản thân chữa trị cấm chế, trong lúc nhất thời lòng hiếu kỳ nổi lên, sớm đem hết thủy phiền lòng sự tình ném rơi, hận không thể úp sấp cực quang trên vách đi nghiên cứu.

Một bên Kỳ Bích nhìn buồn cười, đi qua ho nhẹ một tiếng, đem Lý Tuần gọi định thần lại, phương cười nói: "Cái này bảo bối đi không nổi, sư đệ làm gì khẩn trương như vậy? Người nhìn, cái này đầy đất cảnh báo cấm chế cũng không biết còn có vài cái hoàn hảo, chúng ta cấm chế đại sư không nhìn tới nhìn?"

Nhìn xem Kỳ Bích cười duyên dáng bộ dáng, Lý Tuần liền biết tâm kết của nàng đã là hoàn toàn giải khai, mà đây cũng là cầu mong gì khác chi không được sự tình.

Hắn cũng là cười một tiếng, sờ lên đầu, bốn phía nhìn sang, đoán chừng một

chút lỗ hổng hình dạng.

"Sư tử làm khó ta, có cực quang bích quấy nhiễu, phương viên hơn mười dặm, nguyên khí phân bố đều rất hỗn loạn, chính là xếp đặt cấm chế, cũng không lâu lắm, cũng sẽ cho kéo loạn."

"Hắc hắc, mấy ngày nay tuần tra nhân nhất định đều rất vất vả, những này cảnh báo đồ chơi, báo lầm số cũng sẽ không ít đâu!"

Mới vừa nói xong, phía sau hẳn chính là một tiếng "Bang" vang lên, thanh âm xa xa truyền ra ngoài, chính là cảnh báo cấm chế vang lên.

Nhưng nhìn tứ phía hơn mười dặm bên trong, nào có nửa cái bóng người? Lý Tuần nhún nhún vai, nhìn Kỳ Bích thần sắc đã hiện ra tán thưởng chi ý đến, liền biết nàng là tin phục.

Có thể để cho một vị mỹ nhân nhi đối với mình chịu phục, đối nam tính tới nói, cũng là khá lớn thành tựu.

Lý Tuần trong lòng cực kỳ vui sướng, lại biết thấy tốt thì lấy, đem ánh mắt dời về phía cách đó không xa Minh Cơ, Minh Như hai người, nói: "Tứ sư thúc, Thất sư thúc, hôm nay chúng ta an bài thế nào?"

Hai vị nữ tu liếc nhau, đều là cười một tiếng, cuối cùng vẫn là do Minh Cơ nói: "Cũng không có gì tốt chú ý, đi trước trên biển trông coi thôi, cảnh báo âm thanh mặc dù không đáng tin, nhưng cũng chỉ có thể ý vào những này, Thất muội, như thế nào?"

Minh Như nhẹ nhàng gật đầu, đồng thời không có ý kiến gì.

Ở trên núi chúng đệ tử trong mắt, Minh Như vị này tiên sư cũng là giống như thần tiên nhân vật. Như thuần luận dung mạo, nàng hình dáng ôn nhuận nhu hòa, ngũ quan tinh xảo không tì vết, chính là Minh Cơ cũng phải cấp hạ thấp xuống, ngày thường vui lấy váy trang, dung nhan đoan trang, thần thái xán lạn như ráng

mây.

Nàng kêu "Lạc Hà Kiếm", ăn mặc cũng thường thường lấy hào quang đường vân tướng sức, là trên núi rất nhiều nữ tu tranh nhau bắt chước đối tượng.

Nàng dung mạo tuyệt mỹ, tu vi cũng sâu, càng khó hơn chính là tính tình thân hòa, ôn nhu biết lễ, cùng Minh Cơ sắc bén minh thấu, phong mang tất lộ tính tình hoàn toàn khác biệt.

Cũng chỉ có dạng này sư phụ, mới có thể dạy xuất Kỳ Bích dạng này đồ đệ.

Hai vị tiên sư tính tình khác nhau, quan hệ cá nhân lại là vô cùng tốt, tâm ý càng là ẩn ẩn tương thông, hai người ở chung lúc, đều là lấy Minh Cơ làm chủ, Minh Như làm phó, sắc bén cùng ôn hoà hiền hậu hỗ trợ lẫn nhau, nhất là phù hợp bất quá.

Minh Cơ nói, kỳ thật liên tương đương là nàng nói, đương nhiên không có dị nghị.

Bốn người đang muốn ngự kiếm bay lên, bên tai lại là "Bang" một tiếng, chỉ là lần này truyền âm phương hướng cách cũng rất xa. Bốn người còn tại lòng nghi ngờ, có phải hay không lại là một lần báo lằm, Minh Cơ, Minh Như nhưng lại đồng thời chấn động, đã phát giác được bên kia nguyên khí phun trào chỗ khác biệt.

"Có địch!"

Âm còn tại tai, Minh Cơ kiếm quang hiện lên, đã tuyệt tích không thấy.

Minh Như hơi cả đầu lông mày, lại là ổn trọng mang theo lưỡng người đệ tử, hướng bên kia tiến đến.

Theo khoảng cách tiếp cận, kia phương nguyên khí ba động trình độ, chính là Lý Tuần cũng có thể phát giác được, mà tại lúc này, chiến đấu cũng đến hồi cuối.

Đương Lý Tuần nhìn thấy địch nhân thời điểm, cũng là Minh Cơ kiếm khí đem đối phương đánh ngã thời điểm.

Trên mặt đất có ba bộ thi thể, để Lý Tuần thấy trong kẽ răng ứa ra hàn khí. Mới bao lâu thời gian, tam cái địch thủ đều ngã lăn, Minh Cơ tu vi đúng là mạnh như vậy a?

Trong đầu mới lóe lên ý nghĩ này, hăn liền biết sai, nếu là nơi này không có người bên ngoài, lúc trước xuất hiện đánh nhau lúc nguyên khí chấn động, lại là từ đâu mà đến?

Chính xấu hổ thời khắc, hăn đã có nhận thấy, ánh mắt chuyển dời đến cực quang bích sau trên mặt biển, nơi đó đang có một người chậm rãi đạp sóng mà tới.

Cũng chính là ngàn vạn phân nhất trong nháy mắt, Lý Tuần cùng người kia hai mắt nhìn nhau, trong đầu chính là "Ông" một tiếng vang, liền tại giờ khắc này, hăn hồn phi phách tán!

Kia là một trương cỡ nào mỹ lệ mà quen thuộc mặt a!

Giữa sát na này, hiện thực hết thảy phảng phất đều ném rời lái đi, chỉ để lại tấm kia càng lúc càng chân thực, càng lúc càng tới gần mặt, phảng phất là thời gian làm sai lệch, khiến cho hăn trong nháy mắt về tới hai năm trước.

Kia một trương tại tử vong trước mặt không mang không nơi nương tựa mặt, như thế nào cùng cái này trong hiện thực mỹ lệ kiều dung trọng hợp đâu?

Hốt hoảng ở giữa, hăn nghe được Minh Cơ các nàng cùng người kia chào hỏi, người kia cũng lấy tiểu dung hưởng ứng, nhưng Lý Tuần chỉ cảm thấy, ánh mắt của đối phương hoàn toàn tập trung ở trên mặt của hăn, trong đó lộ ra một tia phi thường kì lạ ý vị.

Lý Tuần sau đầu sinh ra hàn ý, cũng giữa sát na này, hăn hiểu được, nguyên

lai kia đúng là âm hồn bất tán ánh mắt, chính là đến từ nàng!

Lý Tuần biết, sắc mặt của mình nhất định vô cùng vô cùng khó coi, nhưng cái này đã không có gì, hần nuốt khô tiếp theo ngụm nước bọt, nghe trong cổ họng lẩm bẩm tiếng vang kỳ quái, trong đầu lạ thường hoàn toàn tĩnh mịch.

Hô hấp, nhịp tim, thậm chí là huyết dịch lưu động âm thanh, đến mức lỗ chân lông khai bế lay động, đều rõ ràng phản hồi đến trong lòng của hần.

Hoàng Đình Kim Đan chất tính, bắt đầu từng chút từng chút cải biến, tại miếu không lường được hư không trong khe hẹp, đỏ trắng nhị sắc khí mang xen lẫn lóa sáng, hai tôn cường đại vô song khô lồi, đã cảm giác được sắp đến huyết tinh, bắt đầu phát ra um tùm tử khí.

"Ta đoạn này sinh hoạt, hoàn tất. . . A?"

Hần nhạy cảm không biết mấy vạn lần cảm giác bỗng nhiên phát giác, ánh mắt mọi người cũng thay đổi, hoặc là nói, là ánh mắt của các nàng vượt qua bờ vai của mình, nhìn về phía sau lưng của hần.

Sau đó, hần nhìn thấy Kỳ Bích có chút há miệng ra, ánh mắt bên trong tất cả đều là hoảng sợ thất thố.

Đây hết thay biến hóa đều thả chậm, hần chính ngạc nhiên tại Kỳ Bích môi son tách rời tốc độ, trong tai lại xuyên vào một tiếng hồi hả như tiễn gào to —

"Năm xuống!"

Lý Tuần thân thể nhanh hơn tư duy, Minh Cơ tiếng nói mới lên, thân thể của hần liền giống một đoạn gỗ mục, ầm vang ngã xuống đất.

Trên lưng đầu tiên là mát lạnh, ngay sau đó chính là đau rất đau nhức, hần bản năng hít một hơi lương khí, nhưng mà, khí tức vào bụng bất quá nửa đoạn, trong lòng của hần đã là cảnh báo huyết dài, hoàn toàn không kịp cân nhắc tình huống nguyên nhân, hần eo nhất kéo căng, bỗng nhiên lật nghiêng.

Liên tạt hắt lặn lộn đồng thời, trên mặt đất một đạo chói mắt ánh lửa phun ra, mặc hắt như thế nào mau lẹ, cũng bị hỏa quang kia biên giới quét đến nửa bên mặt.

Đau đớn, sợ hãi, kinh sợ, đủ loại cảm xúc cùng nhau xông lên đầu, trong nháy mắt kích phá hắt tất cả thận trọng, hắt còn chưa rơi xuống đất, liền phát ra một tiếng kiềm chế đến tận cùng gào thét.

"Tranh" một tiếng, Minh Như trường kiếm đâm vào cứng rắn mặt đất nham thạch, lại rút ra lúc, mũi kiếm đã là huyết hồng, sáng rực kiếm khí lại trong nháy mắt đem vết máu bốc hơi sạch sẽ.

Nàng bên này vừa mới đắc thủ, cách đó không xa Minh Cơ cũng thu kiếm mà quay về, lưỡng cái ẩn tàng được cực tốt yêu vật, bị một kích trí mạng, nhưng bất luận như thế nào, Lý Tuần vẫn là thụ thương.

Mà lại, tổn thương chính là mặt!

Cũng không biết cái này trong lửa có gì đó cổ quái, vết thương đau đớn vượt xa quá Lý Tuần đối lửa tổn thương nhận thức.

Mà lại, mắt thấy đợt thứ nhất thống khổ đi qua, lại có một đợt khó mà hình dung ngứa ngáy, tự thương hại nơi cửa tán phát ra, một mực xâm nhập cốt tủy, hắt nhện không được đưa tay đi bắt, mới tới nửa đường, cổ tay liền bị chống chọi.

Lý Tuần gầm nhẹ một tiếng, bản năng muốn tránh ra.

"Nếu người còn không muốn mặt mày hốc hác, cũng đừng động!"

Minh Cơ tiếng nói là chưa bao giờ có nghiêm khắc, chỉ là Lý Tuần bị đánh vào thể nội hỏa độc thiêu đến có chút mơ hồ, đầu óc tựa hồ cũng không tỉnh táo lắm.

Hắn trái ngược tay, ngược lại là nắm lấy Minh Cơ đầu ngón tay, thở phì phò muốn nói chuyện, lại tại trong cổ họng nghẹn, nửa chữ đều nhả không ra, gấp đến độ đầu ông ông tác hưởng, ngoại giới âm thanh cũng đều trở nên mơ hồ.

Tựa hồ người kia cùng Minh Cơ nói thứ gì, Minh Cơ cũng trở về vài câu, Lý Tuần trái tim đã bị sợ hãi lấp đầy, bởi vì có lẽ chính là sau một khắc, Minh Cơ bảo kiếm, liền sẽ đâm xuyên lồng ngực của hắn! Lúc này duy nhất có thể cho hắn an ủi, chính là Minh Cơ một con kia ôn nhuận thon dài, đến nay vẫn không có nửa chút phát lực dấu hiệu bàn tay.

Liền tại giờ phút này, một con lạnh buốt bàn tay, đặt ở hắn chưa thụ thương nửa bên nhi trên mặt.

Nói cũng kỳ quái, đương trên tay đối phương lương khí thấm vào làn da đằng sau, khác nửa bên mặt thượng thống khổ liền lui ra rất nhiều.

Lý Tuần cuồn táo tâm tình bắt đầu hạ xuống, ngoại giới thanh âm cũng lần nữa tiến vào chiếm giữ.

"... May mắn độc tính không có thương tổn đến xương cốt, bất quá, cái này lục oánh Ly Hỏa hết sức lợi hại, hội càng không ngừng ăn mòn tân sinh cơ bắp, mặc dù có linh dược tiêu độc, nhưng là nghĩ hoàn toàn mọc tốt, sợ không phải một năm nửa năm có thể làm đến. Trong khoảng thời gian này, vị này sợ là thật muốn mặt mày hốc hác."

Kia quen thuộc yếu đuối như nước tiếng nói, lại bởi vì ngữ khí trầm tĩnh, còn có lời nơi đuôi hoạt bát nhất cái biến tấu, hoàn toàn bày biện ra lưỡng chủng mùi vị khác biệt tới.

Chỉ nghe thanh âm này, liền có thể tiêu hồn thực cốt, để cho người ta sinh ra vô hạn mơ màng tới.

Lý Tuần cắn răng, mở mắt: Tần phi, Tần Uyển Như, người còn chưa có chết a?

Đập vào mắt chính là tấm kia cho hãn vô số lần khoái cảm cùng vô số lần sợ hãi khuôn mặt, ưu nhã mà yếu đuối, trầm tĩnh lại ôn hòa, vô luận từ cái gì góc độ nhìn sang, nàng đều có thể dùng thiên hạ nam tử vì đó quên mình phục vụ phong hoa, điểm này, tại nàng không che giấu nửa năng lực, phong độ đằng sau, càng ngày càng rõ ràng.

Lý Tuần tại mở mắt trước đó, trong lòng thậm chí còn ôm lấy một tia may mắn, hãn mong mỗi nữ tử trước mắt, không phải hãn tại Nhân Gian giới đụng phải vị kia, hoặc là, hãn đã từng gieo xuống hoặc thần chi thuật, tại hai năm sau hôm nay còn có thể phát huy tác dụng.

Nhưng mà, tại song phương ánh mắt lại lần nữa giao kích thời điểm, Lý Tuần rốt cục hết hi vọng!

Hãn không biết, lúc ấy đã xác nhận vì tử vong Tần Uyển Như, vì cái gì còn có thể sống thêm quay tới, nhưng đối phương trong mắt lộ ra tới vi diệu ánh mắt, chỉ để lộ ra một loại ý tứ —

"Tiểu quốc sư, đã lâu không gặp!"

Không biết tại sao, Tần Uyển Như đồng thời không có giống hãn tưởng tượng như thế, dùng đùa cợt, châm chọc câu nói, đem hãn đưa tiễn mười tám tầng Địa Ngục.

Hãn nhìn thấy, chỉ là nhu hòa ôn hòa hộ lý cùng trị liệu, đương sinh cơ linh dược đều đều tán tại trên vết thương lúc, thanh lương khí tức cơ hồ xóa đi tất cả thống khổ, chính là Lý Tuần đối đan dược nhận thức cực độ thiếu thốn, cũng biết dược vật này hiệu lực kinh người.

Mèo hí chuột a?

Lý Tuần tâm cảnh càng ngày càng lãnh liệt, ánh mắt của hãn nhìn như không có tiêu điểm, nhưng thủy chung chú ý đến Tần Uyển Như nhất cử nhất động, chỉ là thẳng đến trị liệu có một kết thúc, Tần Uyển Như vẫn không có hiện lộ ra bất

luận cái gì gây bất lợi cho hẳn khuynh hướng.

"Tốt, vết thương ngược lại là xử lý được không sai biệt lắm, chỉ là vết thương khép lại trước, không thể đưa tay đi cào..."

Cái kia "Cào" chữ phảng phất có được một cỗ vô hình ma lực, Lý Tuần chỉ cảm thấy trên vết thương lại là một trận ngứa lạ, nhịn không được liền muốn đưa tay, chỉ là mới khê động, liền bị Minh Cơ kéo lấy.

Một bên Kỳ Bích thấy thế, liền muốn kéo xuống váy tay áo, cho Lý Tuần băng bó bên trên, lại bị Tần Uyển Như ngăn lại: "Quần áo dù sao không đủ bóng loáng, có chút ma sát, lại là phiền phức."

Kỳ Bích nghe vậy dừng tay, nhìn xem Lý Tuần trên mặt co giật cơ bắp, gương mặt xinh đẹp thượng đều là thương tiếc chi ý.

Minh Cơ hơi cả lông mày, nói: "Như thế muốn về thành băng bó mới được."

Tần Uyển Như ngẩng mặt, khê mỉm cười nói: "Trước tiên hẳn về thành thôi, trở về thành, ta bên kia cũng có một bộ 'Không mặt mũi nào giáp', là lấy biển sâu long tu châm bện mà thành, ngoại độ mềm ngân màng, bên trong còn dệt lên một tầng tơ mềm biên lưới, che chở bộ mặt vết thương là không còn gì tốt hơn."

Minh Cơ vào lúc này thể hiện ra nàng khí quyển một mặt, cũng không cự tuyệt, mà là hướng Tần Uyển Như nói lời cảm tạ, sau đó liền cúi đầu đối Lý Tuần nói: "Là cái nam nhân, liền chịu đựng!"

Đón lấy, Lý Tuần trên tay run nhẹ, nàng đưa tay rút đi về.

Lý Tuần đầu tiên là cảm thấy thất lạc, sau đó mới phát giác, mình dường như cầm quá lâu, cũng không biết người bên ngoài để ở trong mắt, sẽ là cảm giác gì.

Hắn da mặt không tự chủ đỏ lên, vội vàng cúi đầu, đáp một tiếng. Lúc này, hẳn cảm thấy trên mặt ngứa ngáy cũng không thể nào lợi hại.

Bất quá, mặt nạ? Lý Tuần bỗng nhiên rùng mình một cái, ánh mắt liếc nhìn Tần Uyển Như, chỉ gặp nàng ánh mắt lưu chuyển, nhìn như đang nhìn Minh Cơ, kì thực đem dư quang liếc nhìn nơi này, biết nói chuyện con mắt, lại lộ ra một tia khiến Lý Tuần trong lòng phát lạnh hương vị tới.

Bên kia Minh Cơ thì đã hướng Tần Uyển Như đưa ra thỉnh cầu.

"Tần tiên tử, hãn hôm nay sợ là không thể lại tùy hành, chúng ta bên này lại muốn tuần sát lỗ hồng, phân thân không được, có thể hay không mời Tần tiên tử hỗ trợ, tiễn hãn trở về điều dưỡng?"

Minh Như cùng Kỳ Bích thần sắc đều là khê động, nếu như Lý Tuần không có đoán sai, các nàng đều biết Tần Uyển Như thân phận, cũng bởi vậy có chút cố kỵ.

Lý Tuần cúi đầu, đối Minh Cơ một chút cũng không cảm thấy giật mình.

Sự thật chính là như vậy, không phân thân nổi đương nhiên là cái lý do, có thể mặt khác, bây giờ Tần Uyển Như vì hãn trị thương, lại muốn mượn hãn "Không mặt mũi nào giúp", dạng này không có chút nào hiềm khích thái độ, nếu các nàng còn muốn tả hữu cố kỵ, vậy cũng quá xem thường người.

Đương nhiên, cái này cũng có thể là Minh Cơ căn bản không cho rằng, Tần Uyển Như sẽ đối với Lý Tuần có mưu đồ khác.

Nhưng mà, nàng nhưng không có nhìn ra, trước mắt nàng đôi nam nữ này ở giữa phun trào cuộn cuộn mạch nước ngầm.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Cơ Vận

Chương 06: Cơ vận

Lý Tuần ngồi xếp bằng trên đám mây, ánh mắt nhìn qua, chăm chú vào Tần Uyển Như trên mặt, lại không nói một lời.

Tần Uyển Như tu vi mười phần tinh xảo, ứng không tại Minh Cơ bọn người phía dưới, cái này từ nàng giá vận chi thuật cử trọng nhược khinh xử, liền có thể nhìn ra được.

Theo lẽ thường tới nói, nếu là hai người trở mặt, Lý Tuần tuyệt không phải là đối thủ của nàng. Có thể lẽ thường dù sao cũng vẹn vẹn lẽ thường mà thôi.

Không có Minh Cơ đám người cản tay, cũng không cần bảo mệnh cầu toàn diễn kỹ, đối mặt càng là hiểu rõ đối thủ một mất một còn, Lý Tuần ý chí ở giữa một cỗ âm lãnh băng hàn hung lệ chi khí, liền trực phân trực hào thấu thể mà xuất.

Bất quá, hẳn còn không có gốc đến mức lập tức sinh tử tương bác, mà là đem tâm tình ấp ủ được đủ, phương cười lạnh nói: "Tần phi nương nương mạnh khỏe! Hai năm không thấy, phong thái càng hơn trước kia, thật đáng mừng!"

"Tiểu quốc sư có thể trở về sư môn, tiến tu đại đạo, cũng là thật đáng mừng!" Tần Uyển Như ngữ khí nhưng là chân thành cực kì, cái này cũng hết sức khiến người cảm giác được nàng trong lồng ngực thâm bất khả trắc.

Lý Tuần là được chứng kiến kỹ xảo của nàng, cũng lơ đãng, hơi rút khóe miệng, nói thẳng mà nói: "Loại kia tên kêu lên đã không có ý nghĩa, thay cái a.

Như người bây giờ, Âm Dương Tông? Tần Uyển Như?"

Tần Uyển Như nhàn nhạt cười một tiếng, phúc thân hành lễ nói: "Âm Dương Tông, Nguyệt Hoa trưởng sử, Tần Uyển Như!"

"Nguyệt Hoa trưởng sử?"

Lý Tuần lần này là thật bị chấn một cái, hần thuận lý thành chương đoán được đối phương tông môn, cũng không nghĩ tới, Tần Uyển Như chiếm lại là "Nguyệt Hoa trưởng sử" cái này nhất mẫn cảm chức vị, điều này không khỏi làm cho hần biểu thị kinh ngạc.

Nhật Diệu thư quan, Nguyệt Hoa trưởng sử, hai cái này dở dở ương ương chức vị, nhìn qua không đáng chú ý, tại Âm Dương Tông bên trong, kỳ thật chính là hạ nhiệm tông chủ người ứng cử!

Nhật Diệu vi nam, Nguyệt Hoa vi nữ, phân biệt thống ngự ngũ tàn thất khanh, có thể nói là tông chủ phía dưới, mẫu chốt nhất nhất cái chức vị.

Đây cũng chính là nói, hiện tại đứng tại Lý Tuần trước mắt, chính là Âm Dương Tông mấy trăm năm sau tông chủ?

Lý Tuần chỉ cảm thấy thế giới trở nên vô cùng hoang đường, suy nghĩ một chút tại Tung Kinh kia đoạn thời gian, tại rất cảm thấy hoang đường đồng thời, cũng có một chút bản tính hư vinh, chậm rãi căng phòng lên tới.

Ra ngoài loại tâm tính này, từ gặp mặt về sau, Lý Tuần lần thứ nhất chăm chú dò xét trước mắt mỹ nhân nhi. Lý Tuần chợt thấy được, lúc này Tần Uyển Như trang phục, hần trước kia giống như thấy qua.

Bạch sắc thanh văn bào phục, xanh tươi ướt át trường xuân đằng đường vân, còn có kia độc đáo tầng sa váy dài, đây hết thảy đánh vào Lý Tuần não hải, khiến cho hần tại phảng phất giống như thời không làm sai lệch trong mê ly, bưng tỉnh đại ngộ.

Nhớ kỹ khi đó mới gặp. . . Không, đã không phải mới gặp, nhưng là hấn trong cuộc đời nhất tuý tiện khinh cuồng thời gian, lúc ấy, đúng là hấn tự tay lột bỏ tầng này quần áo, đem trước mắt mỹ nhân đặt ở dưới thân, tuyên cáo hấn cường thế địa vị.

Bây giờ nghĩ đến, ngay lúc đó khinh cuồng thực sự buồn cười, đến mức gặp lại lúc khá là chiêm chọc hương vị.

Nhưng mà, từ một phương diện khác tới nói, khinh cuồng hồi ức, cũng là một đoàn nóng rực không bị cản trở hỏa, mặc dù không biết nó có thể nhóm lửa thứ gì, nhưng Lý Tuần trong mạch máu, đúng là sôi trào!

"Nguyên lai là Âm Dương Tông tương lai tông chủ ở trước mặt!" Lý Tuần lạnh lùng nhìn sang: "Tiểu tử sao may mắn, vậy mà đáng giá Tần trưởng sử động dụng này tay chân!"

"Cũng không khó lắm, chỉ là muốn khống chế mấy cái kia tiểu yêu, thật là phí hết một phen công phu, nhưng khả năng giúp đỡ tiểu quốc sư đánh tan một cái phiên toái, cũng là đáng."

Phiên phức? Lý Tuần gạt mình trong lòng, hấn có cái gì phiên phức?

Tần Uyển Như nhàn nhạt liếc mắt nhìn hấn, giống như cười mà không phải cười thần sắc mười phần động lòng người, nàng cái này thần sắc, ngược lại cùng Âm Tán Nhân giống nhau đến bảy tám phần, Lý Tuần gặp, trong lòng không khỏi nhất sợ.

Chỉ gặp nàng làm ra một mặt ngạc nhiên hình, nói: "Tiểu quốc sư hấn là quên rồi? Trên đời này, biết Bách Quỷ đạo nhân cái danh hiệu này, còn không ít đâu!"

Cái này nhẹ nhàng một đoạn văn, tựa như một trận hàng long kinh lôi, đánh mạnh tại đỉnh đầu của hấn!

Trầm mặc! Ở trong nháy mắt này, Lý Tuần chỉ có thể dùng loại này ngốc nhất

vụng phương thức, để ngăn cản đến từ đối phương xâm nhập.

Nhưng là, miệng có thể không nói lời nào, ánh mắt lại là không thể gạt được nhân, hẳn không biết mình con mắt tiết lộ cái gì, hẳn chỉ thấy, Tần Uyển Như trên mặt tỏa ra mỹ lệ lúm đồng tiền.

"Quả nhiên, không sai đâu!"

Trúng kế! Lý Tuần mở to hai mắt, nguyên lai, chuyện này Tần Uyển Như cũng không dám xác định, Lý Tuần không biết nàng là từ đâu đạt được những này dấu vết để lại, nhưng tất cả những thứ này đều không trọng yếu.

Chỉ này biến đổi, trong lòng của hẳn vừa mới thăng lên tới khí thế liền bị đánh rơi ba phần.

Kỳ thật, quay tới ngẫm lại, Tần Uyển Như tại bị quản chế trước, hiển nhiên đã có cảnh giác, từ hẳn thi triển công pháp thượng suy luận, hẳn cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông liên quan là không thể gạt được nhân.

Đúng, còn có cái kia đại biểu Bách Quỷ thân phận trúc bài, Tần Uyển Như cũng là thấy qua, lại thêm hai năm trước Bách Quỷ thực là cực kỳ khác một lần danh tiếng, chỉ cần chuyển qua cái này chỗ cong đến, cũng không làm sao khó đoán.

Nhưng mà, nàng chỉ biết là những này a?

Lý Tuần trong lúc mơ hồ cảm thấy có chút cổ quái, mà lúc này Tần Uyển Như đã mở miệng yếu ớt: "Không hổ là Cửu Chân đứng đầu, đệ nhất tà tông. . ."

Nàng trước mặt nói còn tại tán thưởng, đằng sau lại lời nói xoay chuyển: "Quả nhiên bách túc chi trùng, chết cũng không hàng, mọi người đều coi là từ Minh Hỏa Diêm La đằng sau, quý tông kế tục một nhân, khó phục hôm qua phong quang, lại chưa từng lường trước, quý tông lại còn có như vậy thủ đoạn!"

Cái này mắc mớ gì đến U Hồn Phệ Ảnh Tông?

Lý Tuần trong lúc nhất thời bị làm mộng, hăn chợt phát hiện, Tần Uyển Như ý nghĩ, tựa hồ có chút sai lầm. Hăn không biết đây là hảo là xấu, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không được quá nhiều, hăn chỉ có thể dựa vào cảm giác, trong nháy mắt định ra nhất cái phương án tới.

Trong mắt của hăn bắn ra um tùm hàn quang, trên thân cũng làm ra kích động bộ dáng.

Nhưng mà, Tần Uyển Như nhưng không có nửa chút đáp lại, ngược lại ung dung mà nói: "Là quỷ linh chuyển sinh a!"

Lý Tuần giật mình, Tần Uyển Như thì tiếp tục nói: "Lúc đầu ta cũng kỳ quái, người nhất cái Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, chưa tới hai mươi, tại sao có thể có tinh thuần như thế công lực, mà lại, lại thông hiểu U Hồn Phệ Ảnh Tông hoặc thần chi thuật! Chính là người thiên tư cho dù tốt, trên Liên Hà sơn, lại có ai đến dạy người?"

"Như thế, liền chỉ có Quỷ Linh Chuyển Sinh Thuật, nghe đồn quý tông loại này đại pháp, có thể dùng thọ nguyên đương tận chi nhân, mang theo một tuyến linh niệm chuyển sinh đoạt thai, từ đầu tu đạo.

"Chắc hăn lần này, đạo hữu nhìn trúng chính là bộ này nguyên thai đạo thể a!"

"Thế gian tiểu nhi, hăn là không tranh nổi. . . Buồn cười Huyết Tán Nhân, lại không biết hăn tính toán nhân vật, đã trở nên hoàn toàn khác biệt! Là cũng không phải?"

Lý Tuần hoàn toàn nghe choáng váng, quỷ linh chuyển sinh hăn là biết đến, trong đó xác thực cũng có cái này đoạt xá trùng sinh một bước, nhưng này cũng là tại xông quan sau khi thất bại bất đắc dĩ trở nên thủ đoạn.

Khó được Tần Uyển Như kiến thức uyên bác, lại tưởng tượng lực phong phú, vậy mà có thể nghĩ đến phía trên này đi.

Hắn loại vẻ mặt này, xem ở Tần Uyển Như trong mắt, nhưng là một loại khác biểu hiện, nàng tiểu dung càng hiển tự tin: "Tung Kinh sự tình, chắc là tiểu quốc sư người sớm có mưu tính, nội ứng ngoại hợp, lại có thể là lấy hữu tâm tính vô tâm, chúng ta thua trận cũng không oan uổng."

"Chỉ là tiểu quốc sư cuối cùng vẫn là sơ sót, Bách Quỷ đạo nhân tính là gì, chỉ là nhất cái mặt lưu mặt hàng, sớm đã chết vô toàn thân, hắn lại có năng lực gì bán nhập đệ nhất tà tông môn hạ? Cũng chỉ có tiểu quốc sư người. . . Nguyên thai đạo thể, chuyển thế quỷ linh hợp tại một chỗ, mới có tư cách như vậy!"

Lý Tuần trong lòng nổi lên không cầm được hoang đường cảm giác, hắn cuối cùng minh bạch, vì sao trên đời có "Thông minh quá sẽ bị thông minh hại" mà nói.

Tần Uyển Như không thể nghĩ ngờ là cái tuyệt đỉnh thông minh nữ tu, nhưng chính là nàng quá thông minh, thông minh đến tại không cách nào giải quyết cái nào đó nghi hoặc lúc, vậy mà trống rỗng nghĩ ra dạng này nhất cái ly kỳ cổ quái, vốn lại từng tia từng tia nhập khe hở thân phận đến!

Nàng làm sao lại không có nghĩ qua, trên đời này vẫn là có "Kỳ ngộ cơ duyên" chuyện như vậy đâu?

Bất quá. . . Dạng này thật sự là thật là khéo!

Trong đầu hắn xoay chuyển cực nhanh, nghe Tần Uyển Như ngữ khí vi diệu, lúc này lại một lần nữa điều chỉnh thái độ, hắn trước lộ ra đầy mắt sát cơ, nhưng rất nhanh vừa mềm hóa xuống tới.

Hắn giơ hai tay lên, cười khố nói: "Tần trưởng sử tha ta thôi, xem ở chúng ta còn có một chút tỷ đệ tình cảm lên! Chuyện năm đó, cũng nói không ra ai đúng ai sai; lại nói, mọi người cũng đều không có gì tổn thất, không phải sao?"

Hắn lộ ra một bộ cực bất đắc dĩ bộ dáng, trên thực tế lại là gắt gao nhìn chăm chăm Tần Uyển Như mỗi một tia thần sắc biến hóa. Liền tại hắn nói ra "Đều

không có gì tổn thất" thời điểm, hần rõ ràng nhìn thấy, đối phương nơi khóe mắt lóe lên một tia tinh quang.

Rất nhanh, Tần Uyển Như liền khẽ nhếch khởi lông mày, lộ ra nhất cái vừa bực mình vừa buồn cười biểu lộ: "Không có tổn thất?"

Gặp nàng bộ dáng này, Lý Tuần hận không thể tại chỗ cuồng tiếu, nhất tiết trong lòng uất khí. Đúng vậy a, không có tổn thất, lưỡng tán nhân đã đánh mất thần trí, biến thành hần trung thành nhất đích cầu, cái này lại tính là gì tổn thất đâu?

Hần khẳng định mình đã nắm chắc Tần Uyển Như mạch suy nghĩ, trong lòng đại định, trong đầu lộ ra hết sức rõ ràng.

Hần cực nhanh đổi khẩu khí, làm ra một bộ trí tuệ vững vàng bộ dáng, thong dong cười nói: "Năm đó xung đột, tất cả mọi người không dễ chịu. Nhưng nói thế nào cũng không có cái gì tổn thất không thể vấn hồi. Tiểu đệ chỉ nhìn Tần trưởng sử tư thái, liền biết sư thúc xác nhận quý thể không việc gì, không phải sao?"

Tần Uyển Như lờm hần một cái, nhưng không có lên tiếng.

Lý Tuần có chút rủ xuống ánh mắt, không cho nàng nhìn thấy trong mắt mình vẻ mừng như điên, đợi tâm tư trầm tĩnh lại đằng sau, phương thấp giọng nói: "Không đối gạt Tần trưởng sử, tiểu đệ lần này tại Minh Tâm Kiếm Tông, thật có chuyện quan trọng. Sư tỷ đương nhiên có thể cho huynh đệ khó coi, bất quá, đây đối với chúng ta tất cả mọi người không có cái gì chỗ tốt không phải?"

Nói, hần liền lộ ra nhất cái phi thường thản nhiên tiểu dung, lại không cần thận co rúm vết thương trên mặt, đau đến rên lên một tiếng, tiểu dung cũng thay đổi thành mặt quý.

Tần Uyển Như cười nhìn hần một cái nói: "Mời tiểu quốc sư yên tâm, loại chuyện này, lại không tới phiên ta đi quản, Âm Dương Tông đối việc này không

hứng thú."

"Úc?" Lý Tuần đầu tiên là mặt lộ vẻ nghi ngờ, sau lại tại Tần Uyển Như nhìn chăm chú hạ cấp tốc chuyển biến, lộ ra bằng phẳng bộ dáng đến: "Vậy xin đa tạ rồi. . . Đương nhiên, tiểu đệ cũng không thể thiếu nhân tình này, như Tần trưởng sử có cái gì yêu cầu, chỉ cần đủ khả năng, tiểu đệ chắc chắn làm được!"

"Uyển Như sẽ không cùng tiểu quốc sư khách khí!" Tần Uyển Như xem thường cười yếu ớt, đúng là hơi phúc thân, ưu nhã đằng sau, nói không hết dịu dàng mềm mại đáng yêu, thấy Lý Tuần trong lòng rung động.

Nhưng lời kế tiếp, lại không thể để hãn nhẹ nhàng như vậy: "Nói đến, Uyển Như thật còn có việc muốn nhờ."

Quả nhiên!

Lý Tuần từ khi xác nhận Tần Uyển Như thân phận, liền biết nàng từ mấy ngày trước lên, liền tại một mực tính toán, nếu nàng lúc này không đưa ra chút gì yêu cầu đến, mới thật sự là khả nghi — mặc dù, nàng mục đích thực sự sớm đã đạt tới.

Hắn hít sâu một hơi, làm tốt tư thái đằng sau, lúc này mới ứng thanh: "Tần trưởng sử thỉnh giảng!"

"Chính là. . . A, hiện tại không có thời gian nói đâu! Lần sau a!"

Lúc này phía dưới đã là Bất Dạ thành địa giới, có thể Lý Tuần cũng phi thường minh bạch, đây là nàng lại tại đùa bỡn tâm lý chiến trò xiếc, hừ một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Tần Uyển Như thì mỉm cười, từ trong ngực xuất ra một phương gậy được phương phương chính chính khăn vải bộ dáng đồ vật đến, đón gió một chiêu, lập tức biến thành nhất khối lóe ra kim loại quang mang mặt nạ, nhìn qua tính chất phi thường cứng rắn, hiển nhiên là một kiện không tầm thường bảo bối.

"Vô Nhan giáp?"

Tần Uyển Như cười yếu ớt gật đầu.

Lý Tuần hừ một tiếng, hần cũng không kỳ quái cái này bảo bối ở chỗ này, Tần Uyển Như nói dối diễn trò bản sự, hần gặp nhiều. Vừa mới nói Vô Nhan giáp không ở phía sau bên trên, chỉ sợ sẽ là vì gia tăng cùng hần cơ hội tiếp xúc a? Hiện tại lời đều đã nói, tự nhiên cũng liền không cần như thế.

Tần Uyển Như nâng lên hai cổ tay, ánh mắt nhìn quanh ở giữa, đúng là ra hiệu muốn đích thân giúp Lý Tuần đeo lên.

Lý Tuần cũng rất nghĩ thể hội một chút, bị tương lai Âm Dương Tông chủ phục thị tư vị, bất quá, cái này hiển nhiên không phù hợp tình thế bây giờ.

Hần cười hắc hắc, nói tiếng "Không dám nhận", đưa tay nhận lấy, nhìn trong mặt nạ mặt, lại vẫn thoa lấy một tầng dược màng, hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị.

Ánh mắt của hần thoáng nhìn, cũng không chậm trễ, hướng trên mặt nhất thoa, chính như Tần Uyển Như nói, mặt nạ tuy là dán vết thương trên mặt, nhưng không có chút nào đau đớn. Này mặt nạ quả nhiên là kiện bảo vật, mặc dù chỉ lộ hai mắt bên ngoài, miệng mũi đều bị ngăn trở, nhưng không có nửa chút kín gió cảm giác.

Lý Tuần lãnh đạm địa tạ một tiếng, Tần Uyển Như thì điều khiển mây bay đi xuống, tiếp theo ngoái nhìn cười một tiếng: "Ừm, đây coi là không tính lại một cái nhân tình đâu!"

"Làm gì tính toán chi li!" Lý Tuần trên miệng nói như vậy, nhưng không có thật ý cự tuyệt.

Một phương diện, "Rơi vào hạ phong" hần, không có tư cách cự tuyệt, ngoài ra, tại sắp đưa tới đại lễ trước đó, nỗ lực một chút nho nhỏ thù lao, thì phải làm thế nào đây?

"Ha ha, ha ngô. . . Hừ hừ hừ hừ. . ."

Lý Tuần cường ức sắp phun khẩu mà xuất cười to, tại mặt nạ cùng ống tay áo song trọng cách trở hạ, đưa nó biến thành dạng này quái âm.

Không có cách, hăn không thể không cười! Hăn đang cười Tần Uyển Như tự cho là thông minh, cũng cười vận may của mình nói.

Hăn nghĩ, hăn hiện tại rốt cuộc minh bạch vấn đề này tiền căn hậu quả.

Năm đó, Tần Uyển Như tại "Hoặc thần" chi pháp kiểm chế hạ vi Lý Tuần sử dụng, cuối cùng bị Âm Tán Nhân tự tay trừ bỏ — hiện tại xem ra, lúc ấy Âm Tán Nhân hiển nhiên là lưu lại một tay, khiến nàng cuối cùng sống quay tới.

Nhưng mà, tại "Hoặc thần" tác dụng dưới, nàng đã mất đi mấu chốt nhất thời đoạn ký ức, nói cách khác, nàng căn bản cũng không biết, Âm Tán Nhân cùng Huyết Tán Nhân cuối cùng vận mệnh như thế nào!

Đừng nói là nàng, chính là lúc ấy duy nhất còn có thần trí Thanh Loan, tại U Huyền đại pháp cường thế công kích đến, cũng chưa chắc có thể biết hai tên "Người cùng bị nạn" kết cục.

Chắc hăn Tần Uyển Như làm dự tính xấu nhất, dù sao, trở thành khôi lỗi Âm Tán Nhân sẽ không cùng nàng liên hệ, hai năm này Thông Huyền Giới cũng không còn Âm Tán Nhân bóng dáng.

Nhưng là, nàng cũng sẽ không như vậy hết hi vọng, cho nên, nàng để mắt tới Lý Tuần.

Lý Tuần sử dĩ dám nông nghênh trở lại Minh Tâm Kiếm Tông, chỗ ỷ lại chính là Thông Huyền Giới không có nhân sẽ ở hăn dạng này một nhân vật nhỏ trên thân hao phí tinh lực, liền xem như danh xưng "Không gì không biết" anh em tông cũng giống vậy.

Chỉ tiếc, trên đời này sự tình, sợ nhất chính là "Dụng tâm" hai chữ.

Rốt cục, Tần Uyển Như tra được Lý Tuần "Nền tảng", nàng hẳn là nghĩ từ trên thân Lý Tuần, đạt được Âm Tán Nhân chuẩn xác tin tức.

Có thể nói, nàng trước đó làm được rất tốt, đột nhiên xuất hiện hiện thân, chữa thương, tặng mặt nạ các loại sự tình, làm được là giọt nước không lọt, cũng bởi vậy mới có thể thu được Minh Cơ tín nhiệm.

Mà đằng sau tâm lý chiến thuật cũng phi thường xuất sắc, lúc ấy Lý Tuần tâm thần đã bị nàng đánh ra lỗ hổng.

Nhưng mà, rất không may chính là, tại giai đoạn khẩn yếu nhất, nàng phạm vào nhất cái sai lầm trí mạng — Tung Kinh biến cố, quan U Hồn Phệ Ảnh Tông chuyện gì?

Nàng coi thường Lý Tuần! Nàng coi là Lý Tuần không có năng lực chế tạo ra dạng này nhất cái kinh thiên động địa cục diện, Lý Tuần phía sau, nhất định là có người âm thầm điều khiển, mà khả năng lớn nhất, chính là năm đó đệ nhất tà tông.

Ai không biết, đối với chuyện này, Lý Tuần lừa gạt được người trong thiên hạ!

Một bước sai, từng bước sai. Nàng tự cho là đúng phán đoán, để Lý Tuần thuận thế thay đổi thế cục, để nàng nghĩ lầm Âm Tán Nhân còn sống trên đời, dạng này, sự tình liền tốt chơi!

Đội toàn bộ giữa ngực bụng đều cho chấn đau đớn thời điểm, Lý Tuần rốt cục ngưng cười âm thanh, hẳn nhẹ vỗ về băng lãnh mặt nạ, trong lòng hiện lên tầng tầng tính toán.

Không hề nghi ngờ, Tần Uyển Như chỉ sợ là trên đời này, đối với hẳn nhất hiểu rõ một vị, là đối hẳn thân phận bí ẩn lớn nhất uy hiếp — nếu như nàng thật không hề cố kỵ làm tiếp.

Tại dạng gì tình huống dưới, nàng hội không hề cố kỵ?

Hoặc là, là nàng biết Âm Tán Nhân "Tin chết", tại trong tuyệt vọng, tự nhiên chuyện gì đều làm được; hoặc là, chính là Lý Tuần bản nhân hoàn toàn đánh mất giá trị lợi dụng, nàng cũng sẽ không keo kiệt tại để lên đê sập lạc đà cuối cùng nhất căn rơm rạ!

Cho nên, Lý Tuần cho nàng muốn lấy được nhất tin tức, đồng thời, cũng hữu nghị đưa tặng nhất cái có thể cung cấp nàng sử dụng "Tay cầm" .

Nếu là "Tay cầm", tính nguy hiểm đương nhiên là có, bất quá Lý Tuần cũng có cực lớn lòng tin, đem cái này "Tay cầm" biến thành "Mồi câu", dụ mỹ nhân này cá cắn câu!

"U Nhị a, lần này liền muốn xem người rồi!"

Trong miệng ngâm khẽ cái tên này, Lý Tuần thân thể kích động đến thậm chí run rẩy.

"Hiện tại đương nhiên còn không được, thế nhưng là lại đợi thêm tám năm, mười năm! Có U Nhị, Tần Uyển Như đáng là gì? Là, nàng cũng là một con chó! Nghe ta cầu mà nói đích cầu! Ha. . ."

Tưởng tượng thấy Tần Uyển Như cúi đầu áp tai bộ dáng, lại nhớ lại hai năm trước kia tiêu hồn thực cốt ký ức, còn có kia tựa hồ đột nhiên rút ngắn toàn bộ Âm Dương Tông, U Hồn Phệ Ảnh Tông, thậm chí còn có Minh Tâm Kiếm Tông.

Nhất cái hùng vĩ đến gần như không nghĩ kế hoạch, dần dần tại Lý Tuần trong lòng có hình dáng. . .

Từ thụ thương hôm đó lên, lại là hai ngày thời gian đi qua.

Hai ngày này, cực địa thế cực trở nên càng ngày càng khẩn trương, ngay tại hôm qua, tây cực Thiên tông đệ tử đang trực lúc, đột nhiên gặp được một đợt

yêu vật đại quy mô tập kích, bất ngờ không đề phòng, chết bảy tên đệ tử!

Tây cực Thiên tông ở đây người chủ trì, có "Huyền Vô Tăng" danh xưng Ma Tín đại sư hướng đi trợ giúp thời điểm, lại xui xẻo đụng phải đối phương trong trận doanh người mạnh nhất một trong: Đông Hải Côn Bằng vương!

Cái này vạn năm lão yêu ẩn nấp ở trong biển, bạo khởi tập kích, chỉ dùng một kích, liền để Ma Tín đại sư thổ huyết trọng thương, sau đó liền tại Thanh Minh cùng linh phong tử hai vị tông chủ giáp công phía dưới, cười dài thông dong bỏ chạy. Để bên này chư tông môn nhân, trên mặt không ánh sáng.

Mà liền tại hôm nay hơi sớm đi thời điểm, cái cuối cùng chính đạo tông môn, cách cực địa xa nhất Trấn Hồn Tông, tông chủ lệ đo bằng đấu, mang theo đệ tử từ lạc hồn biển chạy đến.

Được nghe việc này về sau, vị này lấy hào hùng sát phạt vang danh thiên hạ tông sư cũng không nhiều lời, giết Thanh Minh, linh phong hai người, vượt qua Bắc hải, thẳng giết tới Bắc Cực băng nguyên, tung hoành thiên lý, đem đối phương có mặt mũi yêu vật tán tu giết bảy tám cái, còn dài cười mà về.

Đối phương Cổ Âm, Yêu Phượng, Côn Bằng vương tề xuất, cũng không cách nào làm sao.

Đến tận đây hôm qua bị đối phương đánh rụng sĩ khí, thốt nhiên mà lên, lại không quản mỗi loại tông cao tăng như thế nào thương nghị, phía dưới những này đệ tử đời ba, nhưng đều là vui mừng hơn hờ, phảng phất đã phá tan Diệu Hóa Tông đồng dạng.

"Lệ Tông chủ không hổ là danh xưng 'Chính đạo sát phạt đệ nhất', làm việc gọn gàng mà linh hoạt, đối phó những yêu ma này tà tu, vốn là nên như thế mới được!" Đó là cái Hồi Huyền Tông đệ tử.

Hồi Huyền Tông cùng Trấn Hồn Tông cùng chỗ nam quốc, lán giềng mà cư, quan hệ xưa nay thật là tốt, đương nhiên sẽ không keo kiệt ca ngợi chi từ.

Ngồi ở bên cạnh hẳn một vị Trấn Hồn Tông đệ tử, mặc dù còn có chút phong trần mệt mỏi bộ dáng, lại làm ra khiêm tốn thái độ, nhưng hồng quang đầy mặt là cái gì cũng đỡ không nổi. Cái gọi là mở mày mở mặt, không ngoài như vậy.

Chung quanh hơn mười người đều gọi là, lệ đo bằng đấu hôm nay lôi lệ phong hành, hiển thị rõ hẳn một đời tông sư khí phách. Tại đệ tử trẻ tuổi trong đám, đánh giá tự nhiên cao rất nhiều.

Lúc này lại có người nói: "Hôm nay bên ngoài biển, ta còn chứng kiến tam vị tông chủ cùng tam cái yêu nhân giao đấu tới, Lệ Tông chủ Trấn Hải Bát Pháp, đối diện thượng Côn Bằng lão yêu Hải Thiên Bát Biến! Tràng diện kia nói là di sơn đảo hải, tuyệt không là quá!"

Tất cả mọi người là gật đầu, hôm nay bọn hắn tại Bất Dạ thành bên trong, cũng cảm giác thiên diêu địa động, hải khiếu núi lở, người này lời nói, tự nhiên tin được. Lập tức lại có nhân muốn hẳn nói ra chi tiết.

Lý Tuần liếc qua người này, thậm nghĩ hôm nay đang trực chính là Tam Hoàng Kiếm Tông, người này cũng chính là Tam Hoàng Kiếm Tông đệ tử, ngược lại là rất là lạ mặt.

Đương nhiên, liền xem như Tam Hoàng Kiếm Tông người, hẳn cũng không cần thiết đều biết, chỉ cần người khác không nhận ra hẳn đến liền thành.

Người kia đã bắt đầu nói tỉ mỉ tình huống lúc đó, nói đúng nước miếng tung bay, bất quá giảng được ngược lại là rất tốt, các loại chi tiết đều rất đúng chỗ, đồng thời không có cái gì xốc nổi chỗ.

Có chút tu vi cao, kiến thức quảng, còn có Lý Tuần dạng này thuật tính toán kiệt xuất, từ người này khẩu thuật bên trong, cơ hồ có thể đem ngay lúc đó tràng diện lại hiện ra, đồng thời rất có đoạt được.

Tam Hoàng Kiếm Tông quả nhiên danh bất hư truyền, nhất người đệ tử vậy mà cũng có như vậy nhãn lực, kiến thức, Lý Tuần lại nhìn chăm chăm người này

một chút, đem nó diện mạo ám ký trong lòng, mà tới đồng thời, cũng không ít người đem ánh mắt đặt ở trên mặt hắn, càng xác thực một chút nói, là nhìn xem trên mặt hắn khối kia chớp động kim loại sáng bóng mặt nạ.

Trong thành cơ hồ mỗi người đều biết, trước mắt cái này mang theo mặt nạ cổ quái tu sĩ, chính là Minh Tâm Kiếm Tông một vị nào đó xui xẻo đệ tử trẻ tuổi.

Tại phần lớn người trong mắt, Lý Tuần người trẻ tuổi kia vận khí mặc dù không tốt, làm người lại không tệ, lúc đầu còn có chút hương nội thẹn thùng, nhưng một khi thân quen, lại là lời nói dí dỏm, mỗi lần một câu nói trúng, đương nhiên, hắn vẫn là cái tiểu hài tử, thỉnh thoảng có chút non nớt cử động, cũng rất đáng yêu.

Cũng chính là hai ngày này công phu, Lý Tuần liền làm quen ba bốn mươi cái mỗi loại tông môn cùng thế hệ đệ tử, đồng thời thành công đánh vào bọn hắn vòng tròn, trong lúc rảnh rỗi lúc, tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ, chuyện trò, tương đối kiếm pháp huyền công, hiện tại đúng là như thế.

Cái kia Tam Hoàng Kiếm Tông đệ tử nói xong lệ đo bằng đấu, còn nói đến Thanh Minh, đối Thanh Minh kiếm đạo tu vi cũng là khen không dứt miệng, cái này liên lụy đến Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử trên thân.

Trong hội này, ngoại trừ Lý Tuần bên ngoài, Minh Tâm Kiếm Tông còn có một vị linh triết, cũng chính là tông môn tam linh một trong vị kia, cá tính bay lên nhảy thoát, mười phần hay nói.

Gặp người kia nói đến Thanh Minh, rất là cao hứng, cùng hắn nói vài câu, liền liên hệ danh hào.

Lý Tuần lúc này mới biết được, cái kia Tam Hoàng Kiếm Tông đệ tử, gọi Lạc Vô Xương. Danh tự này cũng có chút quái, bất quá nếu là Lạc họ, chẳng lẽ cùng tông chủ Lạc Kỳ Xương có quan hệ gì?

"Lạc Vô Xương? Danh tự này ngược lại rất quái!"

Chợt nghe đến bên tai thanh âm này, Lý Tuần cũng cười còn có giống như hân ý nghĩ, trở lại mặt đến xem đi, chính nhìn thấy nhất cái nhỏ gầy tu sĩ cúi đầu tại lầu bầu thứ gì.

Cảm giác được Lý Tuần ánh mắt, tu sĩ này cũng ngẩng đầu nhìn đến, hai người hai mắt nhìn nhau, đều là khẽ giật mình.

Lý Tuần kỳ quái là cái này mặt người mục thanh tú nhu hòa, da thịt trong suốt như ngọc, giữa lông mày rất có khí âm nhu, hiển nhiên là cái nữ giả nam trang thư nhi, hơn nữa còn mỹ lệ phi thường, quả nhiên rất quái.

Người tu đạo không thể so với phàm tục, trọng nam khinh nữ, trừ cá biệt tông môn ngoại, tại Thông Huyền Giới, nữ tu thực là cùng nam tu đồng dạng địa vị, thậm chí nhận tôn trọng, chiếu cố còn mạnh hơn chút. Loại này tình thế hạ, nữ giả nam trang thực sự có chút không hiểu thấu.

Đương nhiên, không hiểu thấu không phải là không có, thế nhưng là, càng làm cho Lý Tuần kỳ quái là, xinh đẹp như vậy nữ tu, vừa vui mặc nam trang, trong Bất Dạ thành hẳn là rất nổi danh a?

"Minh Tâm Kiếm Tông Tuần sư đệ là a? Nghe đại danh đã lâu!"

Ngược lại là cái này nữ tu mở miệng trước chào hỏi, nghe nàng tiếng nói, uyển chuyển êm tai, nữ nhân vị mười phần, dạng này nữ tu, sẽ thích nam trang?

Bất quá, đối phương mở miệng liền kêu tên của hắn, cũng làm cho Lý Tuần có chút xấu hổ, hắn còn không biết đối phương danh hào đâu.

May mắn tuổi của hắn chính là vốn liếng, có thể không hề cố kỵ giả bộ nai tơ, bày ngậy thơ. Hắn trước đáp một tiếng, lại bắt đầu gãi đầu, lộ ra chút khó xử bộ dáng.

Đối phương quả nhiên cực kì thông minh, cười một tiếng đằng sau, tự giới thiệu mình: "Thủy Kính Tông, Nhan Thủy Nguyệt, người có thể gọi ta Nhan sư

tỷ!"

Lý Tuần trong lòng hơi động, nhìn xem cái này nữ tu trong mắt chột lóe lên linh động thông minh, có chút chần chờ.

Trên đời này đã có hẳn đang giả vờ non, liền hẳn là cũng có nhân đang áo liệm thành! Vị này nữ tu tính tình, cũng không nhất định là hiện tại biểu hiện ra như thế. . .

Bất quá, hẳn cũng không tin nơi này còn có so với hẳn tuổi tác nhỏ hơn tu sĩ, cái này Thanh sư tỷ kêu cũng không oan. Những ý niệm này tại trong đầu chột lóe lên, hẳn nhẹ gật đầu, thấp giọng kêu câu "Nhan sư tỷ" .

Lần này hẳn cũng rất cực kíp phản ứng, nếu là Thủy Kính Tông, hẳn là trước mắt vị này Nhan sư tỷ, chính là hôm qua nghe được vị kia, đi theo Thủy Kính Tông ngọc lam đạo nhân đến đây duy nhất đệ tử?

Thủy Kính Tông mặc dù được xếp vào chính đạo mười tông, nhưng trên thực tế toàn bộ Thông Huyền Giới, đa số người vẫn là đem nó nhìn thành là nhất cái giữ nghiêm trung lập môn phái.

Ngoại trừ bởi vì bất phân chính tà Thủy Kính chi hội nguyên nhân ngoại, đồng thời cũng là bởi vì Thủy Kính Tông ngày bình thường lạm người tốt phong cách hành sự bố trí.

Này tông có thể thăm dò thiên cơ thần toán mưu đoạn, cũng không của mình mình quý, mà là khắp thi ân huệ, thường xuyên cho mỗi loại tông thông báo một chút lớn nhỏ kiếp số, cơ hồ mỗi cái tông môn đều phải rất nhiều chỗ tốt.

Lại bởi vì ít có có thể một mình đảm đương một phía tông sư cao nhân, đối mỗi loại tông uy hiếp cực ít, một tới hai đi, mỗi loại tông các phái đều cho lên một chút tôn trọng.

Lần này Thủy Kính Tông có thể hưởng ứng tham dự cái này cực địa sự tình,

để cho người ta rất là kinh ngạc. Mặc dù chỉ hai vị, nhưng không ai hội khinh thị các nàng.

Tại mình phương này có có thể xu cát tị hung mưu tính chi sĩ, vô luận như thế nào đều là cái cọc chuyện tốt. Đương nhiên, cũng không có nhân sẽ để cho các nàng đi liều sống liều chết.

Biết thân phận của đối phương, Lý Tuần cũng không dám lãnh đạm, cùng nàng hàn huyên hai câu, lại đem chủ đề dẫn trở lại nàng vừa mới gọi quái sự tình bên trên.

"Nhan sư tử, người mới vừa nói vị kia Lạc sư huynh danh tự quái, là có ý gì?"

Nhan Thủy Nguyệt mím môi cười một tiếng, lại không lập tức trả lời, ánh mắt lại liếc nhìn bên kia giảng đường càng ngày càng vui vẻ Lạc Vô Xương, sau đó mới cúi đầu xuống, vạch lên đầu ngón tay số.

"Tam Hoàng Kiếm Tông họ Lạc nhân tổng cộng là mười bảy người, trong đó lục nữ mười một nam, đệ tử đời ba nam tu chỉ có tứ cái, mà bốn người này danh hào ta mặc dù cũng không biết, thế nhưng là đệ tử đời ba là ngọc chữ lót, hẳn như thế nào là 'Vô'?"

Lý Tuần nghe được ngăn người, lại thấy nàng giống hài tử đồng dạng tách ra đầu ngón tay, không khỏi bật cười, đột nhiên, hẳn rất muốn trêu chọc cái này giả lão thành nữ tu: "Nhan sư tử đến tột cùng là Thủy Kính Tông, vẫn là Nhạn Hành Tông? Người ta trong tông môn sự tình, người quản hẳn làm cái gì?"

Nói, hẳn gõ gõ trên mặt mình mặt nạ, phát ra "Đình đình" tiếng vang: "Lại nói, trong tông môn danh hào cũng sẽ không được chia Thái Thanh. Giống ta, ta là chữ linh bối phận, danh tự bên trong nhưng không có 'Linh' tự, một đời trước là 'Minh' chữ lót, nhưng Nhị sư thúc danh hào bên trong, cũng không có 'Minh' tự. . ."

"Giống như cũng là!" Nhan Thủy Nguyệt đối với mình suy đoán cũng không quá có lòng tin, liền tạm thời tin vào Lý Tuần giải thích.

Bất quá càng như vậy, Lý Tuần phản càng là cảm thấy là lạ. Mà lúc này đây, Nhan Thủy Nguyệt đối với hắn cũng hứng thú.

"Tuần sư đệ, người nếu là Minh Tâm Kiếm Tông, cùng Chung Ẩn tiên sư nhất định rất quen?"

"Ách, cũng tạm được a." Chỉ sợ toàn bộ đệ tử đời ba bày bên trong, cũng chỉ có Lý Tuần mới có tư cách trả lời như vậy.

Nhan Thủy Nguyệt lại không biết nội tình, chính là biết, cũng chưa chắc sẽ đặt tại trong lòng. Nàng trở nên vô cùng hưng phấn, ôm đồm lấy Lý Tuần tay áo, thanh âm cũng bởi vì cảm xúc mà có chút cất.

"Vậy người mau nói cho ta biết, Chung Ẩn tiên sư phi thăng thời gian định từ lúc nào? Là mừng bảy tháng mười hai, vẫn là mừng tám?"

"A?"

Lúc này, Lạc Vô Xương bên kia chính giảng đến đặc sắc xử, mấy người tính tình hoạt bát đệ tử bắt đầu vỗ tay gọi tốt, thanh âm rất lớn. Nhan Thủy Nguyệt gặp Lý Tuần ngăn người, cho là hắn không có nghe tiếng, nhỏ không thể thấy nhếch miệng, rốt cục lộ ra nàng tính tình thật.

Nàng níu lấy Lý Tuần tay áo, đem hắn lôi ra đám người, tìm một chỗ yên tĩnh, sau đó một chữ phun một cái mà nói: "Ta nói là, Chung Ẩn tiên sư hà nâng phi thăng là ở đâu một ngày? Mừng bảy tháng mười hai vẫn là mừng tám? Nghe hiểu không?"

". . ."

"Người người này chuyện gì xảy ra? Việc này rất trọng yếu a! Ta cùng sư phụ đánh cược, nàng nói mừng bảy, ta nói mừng tám, không phân rõ việc này, ta liền

không thể tiến bay khói sách tạ. . . Uy, người thế nào?"

Nhan Thủy Nguyệt nhưng thật ra là cực thông minh, nếu không nàng cũng sẽ không có được cùng sư phụ giao đấu tư cách, phía trước chỉ là nàng hưng phấn quá độ, nhất thời vong hình, hiện tại lại nhìn Lý Tuần thần sắc, nàng đâu còn không biết xảy ra chuyện gì!

"Uy, đừng nói cho ta, người. . . Căn bản cũng không biết a?"

Lý Tuần thẳng vào nhìn xem nàng, không chút biểu tình biến hóa mặt nạ để hân nhìn giống một bộ hoạt thi.

Nhan Thủy Nguyệt không khỏi lui nửa bước, sau đó nàng liền thấy Lý Tuần lồng ngực kịch liệt đập trùng hai lần, cuối cùng lại bình tĩnh lại, ngay sau đó, cổ tay của nàng xiết chặt, đã bị Lý Tuần giữ lại.

Lý Tuần thanh âm phảng phất là do sâu trong lòng đất gió lạnh thổi tới:
"Chuyện này tại Thủy Kính Tông, đều biết rồi sao?"

Nhan Thủy Nguyệt chỉ cảm thấy hô hấp đều không trôi chảy, chỉ có thể mãnh gật đầu.

Lý Tuần lại nhìn chăm chăm nàng một chút, sau đó buông tay ra, xoay người rời đi.

Nhan Thủy Nguyệt giật mình, gấp đôi hai bước đuổi theo, đánh bạo hỏi:
"Chẳng lẽ các người cũng không biết?"

"Không sai, cũng không biết!" Lý Tuần không chút do dự.

Điểm này, hẳn có thể khẳng định, nếu không, Thanh Minh tuyệt sẽ không đem hơn phân nửa tinh anh đều kéo xuống núi đến, chư vị tiên sư cũng sẽ không ở cái này cách tông môn ngàn vạn dặm xa cực địa, vì người khác gánh phần tâm tư này!

Nhan Thủy Nguyệt một mặt hoang mang: "Vì cái gì?"

"Đúng vậy a, ta cũng muốn biết vì cái gì!"

Nếu muốn biết, đến hỏi Chung Ân a. . . Lý Tuần trong lòng nghĩ như vậy, nhưng không có nói ra, chỉ là bước nhanh tăng tốc, hẩn hiện tại phải nhanh nhìn thấy Thanh Minh, đem chuyện này nói cho hẩn biết.

Chuyện như vậy, hẩn nho nhỏ nhất cái đệ tử đời ba không muốn khiêng.

Cũng khiêng không đến!

Nhan Thủy Nguyệt không biết có phải hay không là còn muốn theo sau, mắt thấy Lý Tuần đã đi ra năm bước bên ngoài, cảnh vật chung quanh đột nhiên tối sầm lại, nàng ngửa đầu nhìn thiên, đã thấy đến toàn bộ bầu trời đều âm trầm xuống.

"Trời tối. . . Không, trời âm u trời mưa?"

Nàng mới nghĩ đến cực địa ngày đêm bất phân sự tình, lại nghĩ tới nơi đây khô ráo ít mưa, giống như vậy trong nháy mắt âm u xuống tới thời tiết, sợ là gần như không tồn tại.

Dạng này quái sự để nàng ngẩn ngơ, ngay sau đó, tứ phía biển cổ phát sinh.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Khai Chiến

Chương 7: Khai chiến

Liên tục không ngừng tiếng kêu thảm thiết cơ hồ hợp thành một thể, tứ phía tán phát ra, Nhan Thủy Nguyệt hải nhiên hướng về sau nhìn lại, nguyên bản còn hứng thú bay lên mỗi loại tông đệ tử, như thế chỉ chớp mắt công phu, liền ngã hạ hơn mười.

Không có ai biết đây là chuyện gì xảy ra, thẳng đến bốn năm người ảnh thẳng chui lên thiên, mới có nhân lấy lại tinh thần.

"Gian tể, gian tể, những người kia là yêu quái giả trang!"

Tứ phía nhất thời đại loạn, chư tông đệ tử nhao nhao rút kiếm, muốn đuổi theo đi, nào biết lại là liên thanh kêu thảm.

Cũng không biết đệ tử này trong đám lẫn vào nhiều ít yêu quái, thừa dịp đám người lực chú ý đều ở trên trời thời điểm, lại xuống sát thủ, lại là bảy tám cái đệ tử ngã xuống.

Lần này đệ tử bày thật loạn, bọn hấn lẫn nhau ở giữa phần lớn bất quá là sơ giao, cũng không ít là lần đầu tiên gặp mặt, lúc này bối rối phía dưới, chỉ cảm thấy chung quanh chi nhân tất cả đều là khả nghi khuôn mặt, mỗi cái đều là ẩn núp tiến đến yêu quái.

Giữa sân trong lúc nhất thời giương cung bạt kiếm, mỗi người đều cố kỵ chung quanh nguy hiểm, cũng chính là phòng bị chung quanh tất cả mọi người. Liền giống như là nhất cái thùng thuốc nổ, hơi có một chút hoả tinh đi vào, chính

là làm cho người thịt nát xương tan nổ lớn.

Có thể tưởng tượng, ấn núp tiến đến yêu quái, là tuyệt sẽ không keo kiệt tại lại thêm một phần lực.

Nhan Thủy Nguyệt ở vào biến loạn xung quanh, chính là ngoài cuộc tình táo, trong cuộc u mê, đem trong sân nhìn cục thế được rõ ràng.

Nhưng mà nàng từ khi tu đạo đến nay, đều là tại trong tông môn tụng phong Lăng Nguyệt, bố quẻ thôi diễn, chưa từng gặp qua loại tràng diện này? Dù là trong nội tâm nàng đối qua chí ít mười loại tiêu mất này cục phương pháp, khẩn trương sợ hãi phía dưới, lại là nửa chữ đều không phun ra được.

Tại thời khắc này, nàng gấp đến độ muốn khóc.

Liên tại giờ phút này, phía sau nàng vang lên nhất cái quát lớn: "Ngậm miệng!"

Nhan Thủy Nguyệt mở to hai mắt, quay đầu nhìn lại, trên thực tế, toàn bộ sân bãi nhân cũng đều cùng nàng đồng dạng động tác.

Mọi người trong mắt thấy được một người như vậy ảnh, hấn mang theo kim loại mặt nạ, rút ra trường kiếm, chỉ hướng bầu trời, bắt mắt cực kì, chướng mắt cực kỳ!

Lý Tuần phảng phất không thấy được cái này mấy trăm đạo ánh mắt, hấn trường kiếm chỉ thiên, trong miệng liên tiếp nói chuyện, nhưng từng chữ rõ ràng, không có nửa điểm mơ hồ chỗ —

"Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử tập hợp ở vào đây, theo trường ấu trình tự, báo danh tới. Đến tận đây khoảnh khắc, mỗi loại tông đệ tử giơ hai tay lên, có vọng động, nói bừa người chết!"

Ngừng nghỉ, lại có một câu từ hấn trong kẽ răng từng chữ từng chữ gạt ra: "Đều vận khí hộ thể, từ giờ trở đi, bị đánh lén người không cho phép hoàn thủ,

nếu không, hai người cùng tru!"

Cuối cùng bốn chữ, cứng rắn như sắt, lãnh giống như băng, đúng như một thùng nước đá, hất xuống đầu, đệ tử trong đám tiếng ồn ào hơi thở bị cái này vừa quát đều đè xuống, trong lúc nhất thời, toàn bộ sân bãi tĩnh lặng mà chết!

Mà tĩnh lặng chỉ duy trì trong nháy mắt, sau đó liền có nhân lấy một câu lời thô tục làm ra hưởng ứng: "Con mẹ nó nguời. . ."

Đám người trong con mắt thanh quang lóe lên, người kia bỏ ra khẩu một nửa lời nói, liền vĩnh viễn không nói ra miệng, hấn lớn chừng cái đầu lâu bay lên giữa không trung, chỗ cổ máu tươi cuồn phún.

Nhan Thủy Nguyệt thấy rõ ràng, đây chính là vị kia gọi "Lạc Vô Xương" tu sĩ.

Cũng tại thời khắc này, nàng bưng bình đại ngộ: "Lạc Vô Xương, Lạc Kỳ Xương. . . Nào có môn hạ đệ tử hội khởi như thế phạm huý danh tự?"

Toàn bộ sân bãi lần nữa rơi vào hầm băng, chúng đệ tử trong mắt chỉ nghe được Lý Tuần lạnh lùng tiếng nói: "Ta có Chung Ẩn tiên sư Hình Thiên Pháp Kiếm ở đây, ai có dị nghị?"

Chung Ẩn chi danh, vang dội cổ kim, đương nhiên sẽ không còn có ở giữa đề. Lập tức mấy trăm đệ tử hai tay giơ cao như rừng, trong đám người Văn Hải cao giọng hô: "Văn Hải ở đây!"

Nói, hấn bay người lên, gặp Lý Tuần không dị nghị, liền bay xuống bên cạnh hấn.

Ngay sau đó Ngũ Linh Tuyền, Linh Mộc, Linh Triết bọn người theo thứ tự chào hỏi, chỉ chốc lát sau công phu, liền đều tụ tại một chỗ, mỗi loại tôn nữ đệ tử cũng tụ tới, may mà vô sự.

Ngay cả như vậy, thanh toán nhân số lúc, cũng vẫn là gãy nhất cái.

Đúng lúc này, cách đó không xa kiếm quang bóng người chớp liên tục, Bất Dạ thành bên trong chư vị tông chủ, trưởng lão đều đã đuổi tới, tình thế bây giờ, tự nhiên loạn hơn không nổi.

Lập tức còn có lưỡng cái yêu nhân muốn làm vùng vẫy giãy chết, lại bị thiên chi thượng nhân hư không phát lực, sinh sinh đánh ngã.

Chúng đệ tử cùng một chỗ reo hò, lúc này, Nhan Thủy Nguyệt lại nhìn về phía Lý Tuần, chỉ gặp hãn đã buông kiếm đến, chính thu kiếm vào vỏ.

Mặc dù thấy không rõ khuôn mặt của hãn biểu lộ, nhưng hãn cử chỉ bên trong, trầm tĩnh như nước, cùng chung quanh những đệ tử kia cảm giác hưng phấn, có thể nói hoàn toàn hai loại.

Người này thật kỳ quái, trước sau giống biến thành người khác giống như!

Nàng cũng vèn vèn nghĩ được như vậy mà thôi, đằng sau tình thế biến hóa nhanh chóng, thật là khiến người không kịp nhìn. Bị thiên chi thượng nhân đánh ngã lưỡng cái yêu nhân, thi thể còn tới ngã xuống, bầu trời âm trầm bên trong, phảng phất bị giới cho mực, trong nháy mắt liền đen xuống dưới.

Vạn năm không thay đổi quang minh bị trong nháy mắt xóa đi, cho dù ai cũng muốn phát một lần ngốc.

Nhưng so cái này hắc ám càng đáng sợ, là tạo thành cái này hắc ám nguyên do.

"Bắc Minh có cá lớn, chiều cao mấy ngàn dặm. Ngựa phun Tam Sơn tuyết, hoành nuốt trăm sông nước. Xâm phạm theo hải vận, điệu hách bởi vì gió nổi lên. Ta quan sát thiên bay, chín vạn phương chưa đã."

Nhan Thủy Nguyệt chỉ ở tông môn trong điển tịch, nhìn thấy qua dạng này hình dung, lúc ấy trong đầu của nàng, còn phi thường vất vả đang nghĩ, mấy ngàn dặm cự vật, ở trên bầu trời phi hành cảm giác, sẽ là như thế nào.

Mà bây giờ, nàng thật thấy được.

Mặc dù trên bầu trời là tựa hồ vĩnh vô chi cảnh hắc ám, nhưng mắt sắc các tu sĩ đều có thể nhìn ra, cái này hắc ám màn trời, ngay tại chậm rãi nhúc nhích, kia là sinh vật thức hô hấp, đến mức phạm vi ngàn dặm bên trong, đều vang động lấy một đợt kì lạ tiếng rít.

"Lên tiếng. . . Lên tiếng!"

Bầu trời, đại địa, hải dương đều đang run rẩy, toàn bộ Bất Dạ thành đều đang rên rỉ, ngoài thành quang mang bắt đầu lóe sáng.

Đây là thành thể phòng hộ cấm chế khởi động, sớm hơn một chút, Bắc hải bên trên cực quang bích đã phát động, hai bên sáng ngời hô ứng lẫn nhau, tạm thời tách ra hắc ám không gian.

Nhưng mà, chính là bờ biển kéo dài nghìn dặm cực quang bích, tại cái này to lớn yêu vật trước mặt, cũng chỉ có thể trở thành một bức trướng thì ngon mà không dùng được lưu ly tường!

"Chi chi khanh khách" vụn vụn tiếng vỡ vụn, từ xa xôi trên biển truyền đến, từ Bất Dạ thành nhìn lại, có thể gặp đến mảng lớn mảng lớn cực quang bích vỡ vụn bong ra từng mảng, phía trên nổ bắn ra Cực Quang Nguyên Tử, đánh vào mảnh này hắc ám "Bầu trời" bên trong, cũng chỉ là bùng ra mấy điểm ánh lửa, liền biến mất không thấy.

"Côn Bằng lão yêu!"

Một tiếng cao vút trong mây khiêu âm dật không thẳng lên, đây là Trấn Hồn Tông tông chủ lệ đo bằng đầu khiêu chiến, cái này hùng vĩ tiếng gào tựa như cùng một nhớ trùng thiên cự quyền, đánh mạnh tại từ từ "Màn trời" phía trên.

"Răng rắc" một tiếng, ngoài thành mới lập cấm chế bị phá ra một đạo khe lớn, tiếp theo chính là trên bầu trời sấm chớp mưa bão oanh minh: "Lên tiếng. . .

Rống!"

Toàn bộ Bất Dạ thành đều phát sáng lên, do tuyết kim lưu huỳnh thạch đúc thành quần thể kiến trúc, một cái tiếp một cái bay hơi xuất mịt mờ bạch quang, đương những ánh sáng này tụ hợp tại một chỗ lúc, toàn bộ Bất Dạ thành đã bao phủ tại một mảnh mênh mông trong màn sương lấp lóa, như mộng như ảo.

Nhan Thủy Nguyệt tại tông môn trong điển tịch nhìn thấy qua cái này một cái chữ, nàng vỗ tay kêu lên: "Vĩnh Dạ Cực Quang. . ."

Ngay tại nàng kêu thành tiếng đồng thời, Bất Dạ thành chính trung tâm, quang cực chính điện trước đó, một đạo tử sắc cột sáng phóng lên tận trời, sau đó tựa như một thanh kinh thiên bảo kiếm, tả hữu vẫy một cái, sau đó mạnh mẽ xoay tròn, chỉ một thoáng, trắng xoá quang vụ toàn bộ nhuộm thành tử sắc!

Không có bất kỳ cái gì khoảng cách, lục, phẫn, thanh, lam, đỏ các loại nhan sắc, một cái tiếp một cái bắn phá ra, ban sơ tử quang bị chen đến trên nhất, sau đó các loại quang vụ tầng tầng tiến dần lên, đủ hướng lên bầu trời phun ra, giống một đầu cầu vồng, nhưng rất nhiều sắc thái giao thoa mê ly, thì lại là cầu vồng chỗ không bằng.

Cái này chư ánh sáng màu sương mù triền miên không cùng ở tại kỳ quan, chỉ kéo dài nửa hơi thời gian, rất nhanh nhiều loại nhan sắc liền đều phai nhạt đi, chỉ tồn tại tiếp theo chủng xanh mơn mơn quang vụ, bày vẫy ra, thùy tiếp thiên địa, kéo dài chừng thiên lý.

Ngay tại cái này lục sắc quang vụ trải rộng ra thời điểm, trên bầu trời lại là một tiếng gào thét, chỉ là một tiếng này, so với vừa rồi, muốn bén nhọn gấp trăm ngàn lần.

Nhan Thủy Nguyệt chỉ cảm thấy một tiếng sấm nổ vang ở bên tai, trong đầu ông ông tác hưởng, miệng mũi đã đồng thời thấm ra máu. Nàng thân thể mềm nhũn, mắt thấy muốn té ngã, lại bị nhân một thanh đỡ lấy.

Nàng nhìn lại, liền vui kêu lên: "Sư phụ!"

Đỡ lấy nàng, chính là nàng sư tôn ngọc lam đạo nhân.

Đây là nhất cái tư sắc bình thường đạo cô trung niên, nhưng đôi mắt bên trong thần thái nội liễm, thâm bất khả trắc, đứng ở nơi đó, liền tự có một phen phong độ, khiến người không dám khinh thường.

Vương Lam đạo nhân nhìn nàng một cái, gật đầu nói: "Vĩnh Dạ Cực Quang đã điều chỉnh tốt nguyên tử chất tính, sinh khắc phía dưới, Côn Bằng lão yêu đã không phải sợ, chỉ là đón lấy còn có Cổ Âm, Yêu Phượng bọn người, người công lực thấp, giúp không được gì, liền đi nội thành nguyên tử trung tâm xử hiệp trợ bố phòng a!"

Nhan Thủy Nguyệt biết sư phụ ngày thường mặc dù hòa ái dễ gần, nhưng thời điểm then chốt lại là nói một không hai, không dám ở nơi này lúc làm tiểu tính tình, nhẹ gật đầu, quay người muốn rời khỏi ánh mắt di động bên trong, nhưng lại nhìn thấy cái kia mang theo mặt nạ tiêu tử, lúc này đang có một vị dung mạo cực đẹp nữ tu nói chuyện cùng hắn, hắn lại chỉ là lắc đầu.

"Cái này cổ quái gia hỏa, công lực rõ ràng chẳng ra sao cả, sao có thể sử xuất như vậy một kiếm? Ân, chẳng lẽ Minh Tâm Kiếm Tông kiếm quyết thật có như thế diệu dụng?"

Nhan Thủy Nguyệt có chút cảm giác bị thất bại, nàng từ khi tu tập Thủy Kính chi thuật về sau, một đôi mắt nhìn nhân tu vi, đều là trăm thử khó chịu, không nghĩ tới hôm nay lại nhìn nhầm.

Bất quá, chuyển qua niệm đến tưởng tượng, nàng thấy người này lần đầu tiên, liền tại trong lòng phê hắn vì "Huyết đồng lệ phách, sát kiếp vô tận" chi tướng, tại vừa rồi lần kia não động bên trong tựa hồ có chút thể hiện, này cũng cũng không tệ.

"Ừm, thiên cơ vô hạn, một nửa một nửa. Dạng này cũng liền được rồi! Ân,

còn kiểm lời tiếng 'Sư tử' đâu!"

Nghĩ được như vậy, vị này tuổi nhỏ Thủy kính môn nhân, liền tâm tình nhất sướng, cười hì hì rời đi.

Bên này, Minh Cơ khuyên Lý Tuần vài câu, gặp hẳn ở lại chỗ này tâm ý quá mức kiên cố, cũng liền không cần phải nhiều lời nữa.

Trên thực tế, Lý Tuần loại hành vi này, mới thật sự là hợp tâm ý của nàng.

Nhớ năm đó, nàng cũng là từ lần lượt liều mạng tranh đấu bên trong tầng tiên tu vi, tại sinh tử tại tuyến mây chuyển bồi hồi, mới có thành tựu ngày hôm nay.

Nếu là Lý Tuần thật nghe nàng khuyên, trốn đến khu vực an toàn đi, ngược lại sẽ chiêu nàng xem thường.

Mà hai người giao lưu cũng chỉ có thể dừng ở đây, theo Vĩnh Dạ Cực Quang phát động, Côn Bằng lão yêu che khuất bầu trời thân thể ngay tại cấp tốc thu nhỏ, rất nhanh, bầu trời lại khôi phục ngày thường ánh sáng.

Ngay tại lúc sắc trời thoáng hiện sát na, Bắc hải phía trên, không biết có bao nhiêu đạo kiếm quang vượt biển mà tới.

Từ Diệu Hóa Tông đưa ra tán tu minh hội đằng sau, cùng chính đạo tông môn quy mô lớn nhất chiến đấu, cứ như vậy bạo phát.

Vĩnh Dạ Cực Quang có lẽ là Thông Huyền Giới huyền ảo nhất cấm chế trận quyết một trong, nhưng nó uy lực lớn nhất lại gần như chỉ ở tại đối với địch nhân tính nhắm vào công kích.

Nói cách khác, nó công mạnh hơn thủ, chân chính phòng hộ cấm chế, vẫn là ngoài thành cực quang bích. Mà cực quang bích lại có thể nào ngăn cản Yêu Phượng, Cổ Âm dạng này tuyệt đại cao thủ?

Chân trời chợt hiện một vòng màu son, nó từ sáng cùng tối chỗ giao giới

thoáng hiện, sau đó trong chớp mắt liền kéo dài tới toàn bộ biển trời chỗ giao giới, nước biển trong phút chốc biến thành huyết hồng sắc, liền như là lăn lộn nham tương, tại mê ly thủy khí bên trong, một lần triều lên, trên bờ biển đã thủng trăm ngàn lỗ vụn dậm cực quang bích, liền âm vang vỡ nát.

Sau đó, trong thành tất cả mọi người thấy được trên bầu trời kia thể lượng hồng ảnh.

Lý Tuần nín thở, con mắt thẳng vào nhìn sang.

Nàng vẫn là cái dạng kia, vẫn là kia một thân hỏa hồng váy trang, lộ ra lại là như băng tuyết lãnh tịch.

Cùng Thiên Đô Phong thượng duy nhất có chút khác biệt chính là, nàng ở trên mặt phủ một tầng thật mỏng đồ sa, che đi nàng khuynh thành dung mạo, chỉ lộ ra một đôi bản sắc đen nhánh, lại nổi giận lưu chuyển yêu dị đồng mắt.

Đây coi như là lại gặp mặt a?

Lý Tuần nhịp tim cực kỳ lợi hại, hẳn không biết đây coi là không tính sợ hãi.

Đã từng có một đoạn thời gian, Yêu Phượng chính là trong lòng của hắn ma quỷ, ở trước mặt nàng, hắn chính là nhất cái bao trùm nước túi giấy, nhẹ nhàng nhất chen, tất cả sỉ nhục liền đều bắn ra tới.

Hắn thậm chí có thể tưởng tượng Yêu Phượng đối đãi ánh mắt của hắn — tựa như đối một đầu chó nhà có tang, đối một con xương sụn trùng, đối nhất cái có thể tùy ý chi phối đồ chơi, hoặc là, tựa như là một đoàn không khí! Cái này vốn không có cái gì sai, nếu như không có Tung Kinh biến cố, hắn Lý Tuần chính là một con chó, một con côn trùng, nhất cái đồ chơi, một đoàn không khí! Hắn không liệu sẽ nhận điểm này.

Thế nhưng là, càng không thể phủ nhận là, sự tình vẫn là có biến hóa! Hắn có lưỡng cái có lẽ là sử thượng mạnh nhất U Huyền khôi lỗi, trở thành U Hồn Phệ

Ảnh Tông có tiền đồ nhất thế gia vọng tộc đệ tử, đồng thời, hãn cũng là công nhận Minh Tâm Kiếm Tông có tiền đồ nhất hậu bối một trong!

Đương đây hết thảy đều hợp lại cùng nhau, hãn còn có cái gì không thể làm được đâu?

Vậy hãn thì sợ gì?

Có lẽ là một trăm năm, hai trăm năm, hãn không xác định, nhưng hãn còn có duy nhất một kiện có thể xác định sự tình. . . Tương lai, đối Yêu Phượng, có cơ hội hãn nhất định phải "Hảo hảo" chiêu đãi!

Nhìn lên bầu trời cái thân ảnh kia, ánh mắt của hãn mê ly, hãn hít vào một hơi thật dài, băng lãnh trong gió, tựa hồ phiêu tán từng tia từng tia không nói rõ được cũng không tả rõ được mùi thơm, này khí tức ôn theo phong, thổi vào hãn trong phổi, đây là. . . Lửa hương vị a?

Ngay vào lúc này, hãn eo đau xót, cái này khiến hãn bỗng nhiên lấy lại tinh thần, lúc này, hãn cũng đúng lúc nhìn thấy Minh Cơ ánh mắt, trong đó có chút bất mãn, nhưng càng nhiều hơn chính là khích lệ: "Đừng ném người, sẽ không để cho người đi đối phó nàng!"

Lý Tuần giật mình, giờ mới hiểu được Minh Cơ ý tứ, trong lòng của hãn buồn cười, nhưng có như vậy một cỗ xúc động, để hãn rút kiếm ra khỏi vỏ mấy phần, sau đó, một chữ phun một cái nói ra: "Sớm tối, có một ngày như vậy!"

Minh Cơ một chút nhượng mào, trong mắt đã hết là ý cười: "Tốt. . . Bất quá trước đó, muốn nhìn ta có nguyện ý hay không!"

Ngay tại sư thúc, sư diệt hai người đàm tiếu thời điểm, trên bầu trời, Yêu Phượng duỗi ra một ngón tay, chỉ xuống đất, sau đó, nhẹ nhàng nhất câu!

Đất bằng gió nổi lên, bạo viêm văng khắp nơi!

Bất Dạ thành xung quanh cấm chế không có đưa đến bất cứ tác dụng gì, liền

tại đợt thứ nhất chấn động hạ nổ thành phần vụn.

Toàn bộ Bất Dạ thành, tức khắc bị một đợt Hỏa Phong bạo cuồn cuộn cuốn tới, trong thành những cái kia kiên cố kiến trúc còn tốt chút, thế nhưng là những cây cối hoa cỏ kia, dù có cấm chế tương hộ, cũng là mảng lớn mảng lớn bị quét thành đất trống.

Mà tại ánh lửa chợt hiện thời điểm, đông đảo tu sĩ đã ngự kiếm bay lên, chính là phản ứng chậm, cũng đều chân tức hộ thể, chặn một kích này.

Không hề nghi ngờ, cái này nhìn qua chẳng có mục đích một kích, chính là đang thị uy. Thay cái thuyết pháp, cũng chính là tại khiêu chiến!

Tại tông chủ trưởng lão một cái kia vòng tròn bên trong, có tư cách có khả năng đánh một trận, cũng chính là như vậy ba năm người, mà trong đó thích hợp nhất. . .

Kiểm ngân vang vang lên, Thanh Minh quanh thân thanh khí lượn lờ, thẳng đầu nhập không trung đi. Nơi này không có nhân so với hẳn càng thích hợp cùng Yêu Phượng giao chiến, về công về tư, đều là như thế.

Tại thời khắc này, tất cả người ở chỗ này đều nghe được Thanh Minh quát hỏi: "Yêu Phượng, coi là thật muốn cùng người trong thiên hạ là địch?"

Yêu Phượng đôi mắt sáng chớp động, ánh lửa lưu chuyển, sâm nhiên đáp lại: "Thế này nói nhảm nhiều!"

Lập tức, trên bầu trời liên nổ tung một đoàn chướng mắt ánh lửa.

Đương kiếm khí cùng ánh lửa giao kích thời điểm, hỗn chiến cũng bắt đầu.

Mỗi loại tông đệ tử tại riêng phần mình tiên sư chào hỏi phía dưới, nhiệm vụ thiết yếu chính là kết trận.

Có nhất cái huyền diệu tinh vi trận quyết, công thủ hiệu suất tất nhiên sẽ đề

cao rất nhiều, đây cũng là mỗi loại tông cùng tán tu lớn nhất khác biệt.

Minh Tâm Kiếm Tông lúc này bày ra là "Huyền không trận", đó là cái độ khó khá lớn trận quyết, chư đệ tử đều muốn có tinh thâm ngộ kiếm công lực, tối thiểu nhất phải có kiếm quang lách thân trình độ.

Trận quyết biến hóa, tất cả trong hư không hoàn thành, trên dưới tứ phương không chỗ không tới, xung quanh lại có cửu vị tiên sư giữ gìn, không ngờ có cao nhân cường ép phá trận.

Theo thời gian trôi qua, trận hình biến hóa dần dần khiến cho mở, lẫn nhau ở giữa cũng có ăn ý.

Nhưng ở lúc này, tiên sư bên trong đã có ba người cho kéo tới khác trong vòng chiến, mà cái này xu thế hiển nhiên vẫn còn tiếp tục.

"Đối phương cao thủ rất nhiều a!"

Nhìn xem Minh Đức rơi vào đường cùng bị nhất cái tán tu quần lên, Lý Tuần mí mắt trực bính.

Lúc này Bất Dạ thành đã triệt để biến thành chiến trường, bảy tám trăm tên tu sĩ, yêu nhân tại thiên không, mặt đất từng đôi chém giết, vòng chiến giữa bất tri bất giác, đã mở rộng đến gần nghìn dặm phương viên, mà cái phạm vi này còn tại mở rộng.

Diệu Hóa Tông bên kia thực lực, hiển nhiên vượt quá phe mình đoán trước.

Lúc này Thanh Minh cùng Yêu Phượng tử chiến, chiến trường đã chuyển qua trên biển; lệ đo bằng đấu lại đối lên Côn Bằng lão yêu, giết cái thiên hôn địa ám, lại là hướng đất liền đi.

Linh phong tử cùng Cổ Âm cái này một đôi, quý bí nhất bất quá, song phương chột đông chột tây, chột thiên đột nhiên, tại trong phạm vi mấy trăm dặm đánh cái quen cả trời đất.

Chỗ chết người nhất chính là, hai người đều có phi hành tuyệt tích bản sự, đánh nhau lập loè, nhất cái không tốt, liền nói bất định xông đến cái nào trong vòng chiến, mà đụng tới người, tự nhiên cũng liền không may cực độ.

Có thể nói, tận đến giờ phút này, Diệu Hóa Tông một phương cũng vẫn không có xuất tẩn toàn lực.

Ai cũng biết, đồng liệt thiên hạ thất yêu Thanh Loan đến nay chưa từng hiện thân, còn có tu vi kia thâm bất khả trắc, đứng hàng tam tán nhân đứng đầu Ngọc Tán Nhân, nếu là bọn họ hai người giết tới, ai để ngăn cản? Chẳng lẽ là trọng thương bên trong, phát không được năm thành lực thiên chi thượng nhân a?

Cho nên, liền xem như chiến sự kịch liệt đến tận đây, tại chư tông môn một phương này, vẫn có bao quát Thanh Hư ở bên trong năm vị chân nhân đẳng cấp cao thủ chưa từng gia nhập chiến trường, vì chính là phòng bị việc này.

Lý Tuần đem chung quanh tình thế đều nhìn ở trong mắt, mà lúc này, tại trận thế xung quanh bảo vệ, chỉ còn lại Minh Cơ một người, xem tình hình, cũng không tốt lắm.

Chư yêu nhân, tán tu mặc dù tu vi cao thấp không đều, nhưng bị ba mươi, bốn mươi người vây vào giữa, đánh cho thời gian dài, ăn ý tự nhiên tăng trưởng.

Về sau, địch quân hoặc thả ra phi kiếm pháp bảo, hoặc thay nhau cận thân xung kích, xa gần bức bách, hiển nhiên cũng tạo thành nhất định sáo lộ, hết lần này tới lần khác đúng lúc này, Minh Cơ tại liên trăm ba người nhất Yêu Hậu, bị một cao thủ để mắt tới, song phương tính mệnh tương bác, là tuyệt đối không để ý tới bên này.

"Hết sức duy trì, kém cỏi nhất cũng muốn ba người kết trận. . ."

Minh Cơ liều mạng đón đỡ một cái, cho chư đệ tử chỉ điểm máu chốt, cũng liền tại nàng nói ra lời này đằng sau, chúng đệ tử vất vả duy trì trận thế, cũng rất

cục sục đổ.

Sục đổ trước đó, Lý Tuần vừa đem Thanh Ngọc Kiếm từ nhất cái tán tu trên mắt bơi qua, nghe đối phương thê thảm tiếng kêu ré, hẳn còn chưa kịp cao hứng, bên cạnh thân một tên đệ tử bị liên tục ba đạo phi kiếm công bên trên, dù cho có đồng bạn liều chết cứu giúp, lại cũng chỉ ngăn cản hai đạo, bị một kiếm bổ trúng mặt, một đầu cắm xuống, không biết sống chết.

Trận thế lúc này vừa loạn, địch nhân chính là bắt lấy điểm này, bảy tám đạo phi kiếm, hơn mười món pháp bảo cùng một chỗ công bên trên, Lý Tuần chỉ cảm thấy bên tai chấn động, liền bị bỗng nhiên bắn ra xung kích đánh bay ra ngoài, xoay một vòng đung vào trên mặt đất, may mà Phượng Linh châm cùng ngọc trùy tà kịp thời phản ứng, che lại nội tạng của hắn, lúc này mới may mắn thoát khỏi.

Minh Tâm Kiếm Tông đã là số ít vài cái đem trận thế vận chuyển duy trì đến bây giờ tông môn, lúc này trận thế mỗi lần bị công phá, giữa sân càng là vừa loạn.

Lý Tuần liếc mắt qua, tại kia vừa loạn trống rỗng, tông môn đệ tử chỉ ít lại đánh ngã một tên, nhưng những người khác vẫn là kịp thời kết thành tiểu trận, thậm chí còn có thể bảo vệ trên mặt đất lưỡng cái không biết sống chết đồng môn. Cùng một chỗ vừa rơi xuống bên trong, hiển thị rõ đại tông bản sắc.

Bất quá, chính Lý Tuần tình huống liền có chút không xong.

Vừa mới địch nhân hợp lực một kích xung kích thực sự quá lớn, Lý Tuần tuy có bảo vật hộ thân, lại bị đánh ra thật xa, lại thêm đằng sau lệch vị trí, hẳn cùng tông môn nhân chi gian cách tối thiểu ba trăm bước!

Như vào ngày thường, khoảng cách này không tính là gì, nhưng bây giờ một đoàn loạn chiến, chỉ là thời gian nháy mắt, cái này ba trăm bước khoảng cách liền bị bảy tám cái từng đôi chém giết tu sĩ xông qua, bắn ra kinh khí dư ba, để Lý Tuần không tự chủ lui về phía sau một chút, lại nhìn lúc, tông môn đệ tử sớm không biết bay đến đi nơi nào.

Sẽ không a. . . Lý Tuần không khỏi có chút bối rối, hấn ngẩng đầu tứ phương, lại quên loại hành vi này, thực sự chính là chịu làm thịt xuân dạng, hấn mặt vừa nâng lên, chỉ ít có ba đạo muốn mạng trọng áp phân biệt công tới.

"Mẹ nó, thiên hạ tán tu yêu quái sao mà nhiều. . ."

Lý Tuần oán thầm một tiếng, Thanh Ngọc Kiếm chấn động, phát ra một tiếng như kim ngọc giao kích chấn minh, thanh vụ kiếm khí lách thân mà bay, tựa như cùng trong núi vờn quanh Yên Lam, như hư như ảo.

Công kích hấn có một thanh phi kiếm, một đoàn nhìn qua không phải vật gì tốt hắc vụ, còn có một đạo mười phần mạnh mẽ kiếm khí.

Lý Tuần xoay chuyển ánh mắt, rất nhanh liền đem tam cái đối thủ để ở trong mắt, trong lòng cấp tốc tính toán.

Phi kiếm không có rễ, có thể bất luận; cầm Chiêu Hồn Phiên râu quai nón là cái ngành thủ; cái kia chợt dạ không kiếm tức giận, mới là muốn mạng cao thủ!

Đã biết mạnh yếu, kiếm khí liền tùy tâm ý lưu chuyển, đột nhiên vừa tăng, Thanh Ngọc Kiếm sát khí kinh người, nhất cái căng rứt, trước đem hắc vụ chống ra, Lý Tuần thân hình lệch vị trí, né qua diêu không mà đến kiếm khí, trở lại kiếm mang bạo phát, thanh phi kiếm kia phát ra kêu lên một tiếng bén nhọn, lưỡi kiếm bằng thiếu nhất cái lỗ hồng, quang mang cũng gấp nhanh ảm đạm đi.

Giải quyết phiền toái nhỏ, Lý Tuần thân hình không ngừng, bài không thẳng lên, như muốn đi cùng cái kia thả ra hư không kiếm khí cao thủ so đấu, nhưng mới đến nửa đường, thân hình lại là nhất chuyển, trên tay vung ra một vật.

Đây là nhất căn cây trâm bộ dáng ám khí, mới bay đến nửa đường, tốc độ liền bỗng dừng một chút, cây trâm xung quanh hai ba phần xử, quang mang vụn vụn, ngược lại tốt giống như là ánh lửa đồng dạng.

Cây trâm ngoại hình cũng cấp tốc biến hóa, trâm đuôi hai mặt trải rộng ra,

một điểm đỏ bồng cấp tốc chậm rãi lan tràn ra, cho đến nhuộm đỏ mảng lớn cây trâm, trâm nhọn dần dần rút đi tạt sắc, hiển lộ ra như bạch ngọc bản thể.

Lúc này, một trận gió thổi qua, cây trâm nhẹ nhàng lắc một cái, lại theo gió lăn lộn, bồng bênh ung dung thẳng lên một đoạn.

Cái này đâu còn là cây trâm? Rõ ràng chính là nhất căn hỏa hồng sắc lông vũ!

Cũng tại lúc này, một điểm kim quang từ đỏ vũ trung ươm lóe sáng, đây là lông tay lớn nhỏ kim ban, tựa như cùng ở tại đỏ vũ thượng mở nhất cái con mắt vàng kim.

Tại trên điển tịch, đỏ vũ kim ban đương nhiên không gọi đỏ vũ kim ban, nó có nhất cái tính quyền uy xưng hô.

Phượng Linh!

Kim quang lấp lánh, thuận tiện giống như trong hư không kéo ra một vết nứt, khe hở bên trong, lộ ra chính là kim sắc ánh lửa — đại quang minh hỏa, có thể luyện hồn đốt phách, hóa hết thầy ô uế, phá hết thầy tà pháp, chỗ lướt qua quỷ thần lui tránh, không gì có thể cản.

Kim quang lóe lên, năm mươi bước ngoài, cái kia cầm cờ râu quai nón, cờ gãy, đầu bay, nhân vong! Hấn phá vỡ phát ra hắc vụ chỉ cần là cô một chút kim quang, liền đều hư không bốc hơi, không gặp lại nửa chút bóng dáng!

"Phượng Linh chiêm!"

Trên không trung cái kia có thể phát hư không kiếm khí tán tu, kiến thức cũng coi như bất phàm, nhìn thấy hấn đầu tiên là mê mang, sau lại giật mình ánh mắt, Lý Tuần sâm nhiên cười một tiếng.

"Suy nghĩ mình bạch? Đáng tiếc, để người không hiểu ở phía sau!"

Lý Tuần tốc độ đột ngột tăng, thừa dịp đối phương phân thần cơ hội, hấn thân ảnh lóe lên, đã lấn đến gần bên cạnh người kia, một kiếm vung ra.

Loại công kích này người kia còn không để vào mắt, chỉ là tiện tay huy sai, liền có trăm ngàn kiếm khí tung hoành, Lý Tuần nếu dám tiến lên, chắc chắn sẽ cho chém vỡ nát!

Mà Lý Tuần hết lần này tới lần khác lên.

Thoáng qua ở giữa, Lý Tuần trên thân một mảnh huyết hồng, không biết bị kiếm khí phá vỡ nhiều ít xử.

Người kia đầu tiên là vui mừng, nhưng lại rất nhanh phát giác, Lý Tuần trúng mấy chục kiếm, lại khắp nơi đều chỉ là bị thương ngoài da, tuyệt không thương căn động cốt chổ, chân chính muốn mạng vài kiếm, nhưng đều là đá chìm đáy biển, không có nửa điểm phản ứng!

Hắn mở to hai mắt, đang muốn tái khởi kiếm thế, trên tay chấn động, bảo kiếm vậy mà vung chi bất động!

Hắn hã nhiên nhìn lại, chỉ thấy được một con trắng thuần cánh tay thon dài chường, dùng hai ngón tay, véo nhẹ lấy lưỡi kiếm, xem trên đó bắn ra kiếm khí như không, óng ánh sáng long lanh da thịt, không có nửa điểm biến hóa.

"Đây là công phu gì?" Người kia trong đầu tiên tiến xuất ý nghĩ này, sau đó mới bừng tỉnh: "Đây là ai tay?"

Liền tại giờ phút này, Lý Tuần cùng hấn sượt qua người. Hấn cái trán, ngực tuần tự đau xót, hai nơi yếu hại đều bị rót vào sóng dữ kiếm khí, trong chốc lát xé rách hấn mỗi một chỗ nội tạng, cuối cùng trùng điệp đánh nát hấn sơ thành Tử Phủ Nguyên Anh, không cho hấn bất cứ cơ hội nào!

Làm sao lại như vậy?

Cái này tu vi cao hơn Lý Tuần một cái cấp bậc tán tu mang theo cái nghi vấn

này, một đầu cắm xuống.

Lý Tuần nhõ một ngụm tụ huyết, ngoài miệng cũng mắng một tiếng.

Thực lực của đối thủ mạnh vượt qua suy đoán của hắn, cuối cùng còn muốn mạnh mẽ gọi ra U Nhị giúp đỡ, mà trong chớp nhoáng này chất khí chuyển hóa, để hắn nội phủ bị thương không nhẹ.

Mà càng quan trọng hơn là, không có nhân nhìn thấy a?

Hắn có tật giật mình, tứ phía nhìn lướt qua, gặp đồng thời không khác hình, lúc này mới yên lòng lại, tiếp lấy liền đem Phượng Linh châm thu hồi.

Vừa mới cái kia một tay hay là hắn gần nhất mới khám phá ra, uy lực tuy mạnh, lại chỉ có thể dùng một lần, liền muốn giảm xóc thương ba năm ngày!

Hắn thở ra một hơi, tiếp xuống chỉ cần cẩn thận một chút, chọn vài quả hồng mềm bóp, liền cũng không có vấn đề!

Hắn tứ phía xem xét, chọn trúng một mục tiêu, đang chuẩn bị tiến lên, một cỗ nồng đậm cảm giác nguy cơ lóe lên trong đầu.

"Làm sao?"

Lý Tuần kho một cánh quân hạ, kiếm mang lách thân hiệu quả đại giảm, bị nhân từ phía sau nhất cử công phá, dư thế chưa kiệt, lại nặng nặng đánh vào hắn đầu vai.

Thanh thúy xương cốt đứt gãy tiếng vang lên, Lý Tuần vai chí ít phân thành bốn mảnh, nửa người chân tức vận hành càng là loạn thành một bầy, đây là hắn cưỡng ép lệch vị trí kết quả, bằng không, tuyệt đối là hậu tâm trúng quyền, bị mất mạng tại chỗ.

Hắn lão đảo quay người, chỉ thấy được một trương cũng coi là quen biết mặt — đây không phải cái kia làm phi kiếm nửa vời a? Lý Tuần nhất phòng đằng

sau, chính là cười khố.

Không tệ, làm phi kiếm chưa hẳn am hiểu phi kiếm, người ta dùng năm đấm lợi hại hơn!

Mà lại người này tâm cơ rất sâu, nên là một mực ẩn sau lưng hẳn, tại hẳn chuyển di lực chú ý sát na, xuất thủ đánh lén, quả nhiên một kích gặp công!

Đây coi là không tính lật thuyền trong mương? Đối mặt mưa to gió lớn quyền pháp, Lý Tuần vai phải bị thương, chỉ có thể đổi tay sử kiếm, nương tựa theo Thanh Ngọc phong mang, lại ngăn cản năm quyền đằng sau, rốt cục ở bên trong ngoại giao bách phía dưới, một phát té ngã, quăng xuống đất.

"Nửa vời" xu thế thân thẳng lên, lại là một quyền đánh xuống.

"Con mẹ nó người muốn chết!" Lý Tuần trong lòng nổi giận đan xen, đang muốn sử xuất sát chiêu, đem cái này giả heo ăn thịt hổ gia hỏa xé nát, trong mắt vụt sáng qua một bóng người.

Hắn ngần ngại, sau đó làm ra nhất cái nhất vụng về động tác — giờ kiếm che ngực!

"Đồ đần!"

"Nửa vời" trong tai đột nhiên xuyên vào cái này rõ ràng nữ tính tiếng nói, hẳn cũng là sững sờ, sau đó hẳn liền hẳn nhiên phát giác, mình thẳng tiến không lùi năm đấm, lại bị nhân năm chặt lấy bả vai, ngạnh sinh sinh kéo lại!

Không có khả năng! Trong đầu hẳn lóe lên ý nghĩ này, mà đây cũng là hẳn sau cùng ý nghĩ.

Vọt tới trước, sau áp chế lưỡng chủng đại lực đồng phát, liền xem như thiên chuy bách luyện sắt thép cũng phải cấp xoay thành bánh quai chèo, sính luận thân thể của hẳn?

Chỉ nghe liên tục xương cốt bạo hưởng, hấn nửa người xương cốt cùng nhau vỡ nát, ngay sau đó trên đầu bị vật cứng va chạm, toàn bộ đầu óc đụng thành bùn nhão!

Trên mặt đất, Lý Tuần thở dài ra một ngụm thở dài, nhưng khi hấn nhìn thấy Minh Cơ chau lên trường mi lúc, cũng chỉ có thể xấu hổ cười cười.

Minh Cơ thở dài một hơi, lại khôi phục ngày thường trấn tĩnh tự nhiên thần thái. Nàng vươn tay, đem Lý Tuần giật.

Lý Tuần bị vai tổn thương giày vò đến nhe răng trợn mắt, nhưng ở loại này loạn cục bên trong, cũng không cách nào đạt được hữu hiệu trị liệu — ngay tại Minh Cơ kéo hấn lên trống rỗng bên trong, nàng chí ít phát ra tam kiếm, chém nhất cái nghĩ chiếm tiện nghi tán tu!

Lý Tuần nhìn lướt qua tình huống chung quanh, hiện tại chiến cuộc chính là phương hưng đến ngải, giao chiến địch thủ lúc nào cũng có thể thay đổi. Giống Minh Cơ dạng này nổi tiếng bên ngoài, không biết có bao nhiêu người muốn tìm nàng phiền phức.

"Ách, tứ sự thúc. . ."

"Vòng quanh vai của ta!"

Minh Cơ chỉ một câu liền để Lý Tuần trợn to mắt, nhưng Minh Cơ hiển nhiên đã không cho hấn cân nhắc thời gian, nắm lấy tay của hấn, cũng mặc kệ trên người hấn vết máu, đem hấn nâng.

Nàng mấy trận chiến xuống tới, trên thân vẫn là sạch sẽ không bụi, chỉ lần này, liền tung tóe nửa người vết máu.

Càng chết là, Lý Tuần tổn thương bên phải vai, Minh Cơ như nghĩ chống chọi hấn, nhất định phải tay trái sử kiếm mới có thể.

Lý Tuần ở trên núi lúc, nhưng cho tới bây giờ chưa từng gặp qua nàng luyện

qua tay trái kiếm!

Lý Tuần trong lòng trong lúc nhất thời không biết là mùi vị gì, cảm kích đương nhiên là có, nhưng càng quan trọng hơn không phải cái này, chân chính khiến cho hắn khó quên, là một loại khó mà nói hết phong phú cảm giác.

Cảm giác này khá phức tạp, trong lúc nhất thời cũng không cách nào phân biệt.

Nhưng là, đương Minh Cơ cánh tay vòng qua eo của hắn, ngón tay chụp tại hắn bụng bên cạnh lúc, hắn rõ ràng cảm thấy làm huyết dịch sôi trào kích thích, còn có. . . Rõ ràng tội ác cảm giác.

Cho nên, hắn vòng tại Minh Cơ trên cổ cánh tay, đã có chút không biết làm sao. Hơi cao một chút, sẽ thả không tốn sức, hơi thấp một chút, cũng có thể sẽ đụng phải cái nào đó không nên đụng địa phương.

Hắn chỉ cảm thấy trên mu bàn tay đã có chút khẩn trương run rẩy cảm giác, đầu ngón tay càng giống là trật gân, không biết nên làm sao làm sao bày ra.

"Ôm chặt chút!"

Minh Cơ cũng không cho rằng nàng mà nói có cái gì ám muội chỗ, nàng hiện tại chính hướng Lý Tuần biểu hiện ra, nhất cái công lực cao thâm tu sĩ, cả hai tay cân bằng, sẽ là cỡ nào dễ dàng một sự kiện!

Nàng mang lấy Lý Tuần đi hướng đông, trên đường đi trải qua không biết nhiều ít vòng chiến, nhưng không có nhất cái có thể ngăn nàng mấy may!

"Linh Tê Quyết" không phải loại kia có phi thường uy thế pháp quyết, giảng cứu chính là hơi thở mong manh, anh hoa nội liễm, cho nên, Minh Cơ phát kiếm, tuyệt không có nửa điểm xinh đẹp, một kiếm chính là một kiếm, nhưng cũng không phải lấy vụng phá xảo thủ đoạn, mà là tại nhìn như chất phác trong bóng kiếm, sinh ra tinh vi không thể nắm lấy biến hóa tới.

Trên đường đi, nghĩ thừa dịp loạn tham đối thủ nhao nhao kêu thảm lui bước, giao thủ hơn hai mươi người, lại không có nửa cái có thể cầm nòng một kiếm!

Hai người mục tiêu, là do Thanh Hư các loại năm vị cao nhân bày ra vòng phòng ngự, nơi đó tất cả đều là tại trong lúc ác chiến thụ thương đệ tử, cách này không hơn trăm trượng!

Ngay vào lúc này đợi, chân chính phiến phúc tới.

"Minh Cơ tiên tử, mang theo người nhân tình hướng đến nơi đâu?"

Ngay tại một vị nào đó quen biết cũ đặc ý tại phun ra thương thế kia nhân độc lời lúc, kiếm khí phá không mà tới, không cho hấn bất kỳ phản ứng nào cơ hội, thẳng vào mi tâm của hấn.

Tới đồng thời, mặt đất nổ tung!

Nếu như không có Lý Tuần, Minh Cơ thậm chí có thể tại mặt đất nổ tung trước đó, liền trốn xa không trung, còn có thể thuận tay một kiếm, đâm xuyên đầu của hấn.

Mà bây giờ, phản ứng của nàng còn tại, động tác lại trở không được không chỉ nửa phần, nàng chỉ cảm thấy mắt cá chân đau xót, đã bị nhân một phát bắt được.

So với đau đớn, trời sinh tính thích sạch sẽ nàng, đối con chó kia móng vuốt chủ tử ngược lại càng để ý một chút, kiếm khí tê rít gào, thẳng xuyên vào dưới mặt đất người kia đầu vai.

Đối phương bị đau, bản năng nói lỏng một chút, lúc này kiếm thứ hai lại tới, trực tiếp quán đỉnh mà vào, mà Minh Cơ cũng dựa thế bay thẳng trên trời.

Cho dù nàng phản ứng cấp tốc, xuất kiếm giải vây đồng thời không một chút sai lầm, nhưng nàng mắt cá chân vớ lưới cũng đã bị kéo tới vỡ nát, lộ ra một đoạn trắng nõn như tuyết da thịt, mặt trên còn có mấy đạo vết máu, nhìn thấy

mà giật mình.

Lý Tuần làm sao không biết, chỉ là hấn vừa định biểu thị một chút quan tâm, liền bị Minh Cơ một chút trừng trở về.

Minh Cơ cũng không nhận được thương thế này ảnh hưởng, kiếm khí càng ngày càng lãng lệ, nhưng mà, ngay tại nàng thế đi nhất áp chế thời điểm, chân chính ngạnh thủ đã thừa cơ phát động.

Đối thủ phát lực thời cơ, đang ở tại Minh Cơ xuất kiếm, phi thiên, đồng thời điều chỉnh tư thế thời điểm.

Nàng nhuệ khí phương tiết, lực chú ý lại toàn đặt ở không trung, kẻ đánh lén từ ba mươi bước ngoài phát động, mười bước bên ngoài phương khí tức ngoại nhập nháy, mà khi Minh Cơ chú ý tới hấn lúc, người kia đã lẩn nhập năm bước bên trong!

Mà đối phương mục tiêu, là Lý Tuần!

Kiểm mang lọt vào trong tầm mắt, Lý Tuần chỉ cảm thấy choáng váng.

Người kia áp dụng chính là tàn nhẫn nhất cận thân kiếm pháp, nhân kiếm hợp nhất, kiếm khí phong mang còn tại ngoài ba bước, đầu của hấn liền đã giống như kim đâm thống khổ.

Lý Tuần có lòng muốn tránh, nhưng hấn bản thân bị trọng thương, lại bị Minh Cơ mang lấy, căn bản không thể động đậy. Có lòng muốn gọi ra lường cái khô lồi, nhưng chuyện xảy ra kho tốt, lại ở đâu ra thời gian?

Hấn chỉ tới kịp quay mặt lại, trơ mắt nhìn kia kiếm quang lấp lánh, cắt da mà vào.

Trên cổ hấn phương cảm thấy đau xót, lại bỗng nhiên trời đất quay cuồng, cảnh tượng trước mắt đột nhiên liền đến cái đại biến dạng. Sau đó trong tai liền truyền vào một tiếng khàn khàn kiếm minh, mấy giọt máu dịch tóe lên, vẩy vào

trên vai hấn.

"Tứ sư thúc!" Lý Tuần khẽ gọi một tiếng, quay đầu sang nhìn lên, nhìn thấy Minh Cơ trên mặt tung tóe chút vết máu, lại như cũ là thong dong tự nhiên bộ dáng, nhưng là, nàng cánh tay trái đã bị máu tươi nhiễm đỏ.

Vội vàng thoáng nhìn ở giữa, chỉ gặp vết kiếm kia từ vai trái lên, nghiêng hoạch mà xuống, tới khuỷu tay đơn thuốc dừng, cũng không biết sâu bao nhiêu.

Đối phương công là phía bên phải, Minh Cơ lại tổn thương bên vai trái, đây chỉ có một loại khả năng. Đó chính là tại hấn sắp trúng kiếm sát na, Minh Cơ phía bên trái mãnh lực xoay người, mang theo hấn đem mũi kiếm né qua.

Tránh né phương pháp chí ít có ba bốn chủng, cũng chỉ có dạng này, mới có thể khiến Lý Tuần hoàn toàn thoát hiểm, nhưng đại giới lại là dùng phía sau lưng nàng đón lấy kiếm của đối phương phong!

Mặc cho Lý Tuần có như thế nào lòng dạ, thấy cảnh này, trong mắt cũng có chút chát chát ý, hấn trong lồng ngực huyết khí bay vọt, kêu lên: "Không quản ta. . ."

"Ngậm miệng!" Minh Cơ lạnh lùng vừa quát, tiếp lấy liền dùng ánh mắt ra hiệu: "Bên kia cái kia xuyên màu vàng hơi đỏ đạo bào gia hỏa, thấy được không?"

Đang khi nói chuyện, nàng trên thân kiếm uy lực vậy mà không giảm chút nào, lại đem nhất cái xông lên yêu nhân đánh ngã. Chỉ là cánh tay nàng vết thương cũng lần nữa vỡ toang, máu tươi đã nhuộm đỏ toàn bộ cánh tay.

Lý Tuần không biết nàng ý gì, vội vã liếc mắt qua, thấy đối phương là cái diện mục âm trầm trung niên đạo sĩ, bên mặt cũng bị thương, lúc này muốn bay đến ngàn thước bên ngoài.

Xác nhận không sai về sau, hấn nhẹ gật đầu.

Minh Cơ khoe môi đúng là khẽ cong: "Rất tốt, nhìn chăm chăm hẳn! Hẳn vừa mới cho ta một kiểm, ta chỉ gọt sạch hẳn nửa bên lỗ tai. . . Đừng cho hẳn chạy!"

Lý Tuần vì đó chán nản.

Hẳn làm sao không biết đây là Minh Cơ biến hướng an ủi, thế nhưng là Minh Cơ lời nói bên trong lại có một cỗ làm cho người nhin không được say mê lắm liệt nhuệ khí, để hẳn rốt cuộc không mở miệng được, chỉ có thể hung tợn nhìn chăm chăm kia áo bào màu vàng đạo sĩ phương hướng, tạm làm việc tâm lý an ủi.

Mà lúc này, hẳn bên tai xuyên vào một tiếng khẽ kêu, đây là Thanh Hư gặp Minh Cơ nơi này khó xử, vượt không mà tới. Hẳn nghỉ ngơi dưỡng sức nửa ngày, trạng thái chính vào đỉnh phong, chỉ một đợt thể công, liền hóa gian lận trăm kiểm khí, tứ phía bắn chum, cái này phương viên mấy chục trượng, lại bởi vì hẳn xuất thủ, hiện ra nhất khối ngăn ngủi trống không.

Minh Cơ thuận thế phát lực, đem còn lại đoạn này khoảng cách vọt qua.

Lý Tuần chỉ cảm thấy trên lưng xiết chặt, đã là bị Thanh Hư chặn ngang ôm, đem hẳn từ trên thân Minh Cơ dỡ xuống, Lý Tuần đồng thời vô chuẩn bị, bản năng trên tay dùng sức, lần này ngón tay uốn lượn, đầu ngón tay sát Minh Cơ gương mặt, lau đi qua.

Đầu ngón tay cảm giác phi thường mỹ diệu! Lý Tuần kỳ quái mình làm sao còn có phần này nhàn tâm, bất quá, do ngoài ý muốn sau khi, hẳn càng cảm thấy nhẹ nhẹ hưng phấn.

Mà lúc này, hẳn hiểu được mình hẳn là làm những thứ gì, hẳn vươn tay, chỉ vào kia áo bào màu vàng đạo sĩ phương vị, hét lớn: "Ở nơi đó!"

Minh Cơ mỉm cười ngoái nhìn, đồng thời kiểm giao tay phải, bàn tay chấn động, cái kia thanh giết địch vô số bảo kiểm hóa thành một đạo quán không trường hồng, trong chốc lát xuyên qua chỉ ít một ngàn năm trăm thước khoảng

cách, gào thét mà đi.

Cái kia áo bào màu vàng đạo sĩ giống như cũng biết nguy cơ tiến đến, trên tay trường kiếm kiếm khí tăng vọt, hóa thành tầng tầng kiếm sương mù, ngàn tầng trăm điệp, đem trước người phong được kín không kẽ hở.

Đây là "Vụ ẩn trường không" cao minh kiếm quyết!

Kiếm quang hiện lên, tại thời điểm này, bảo kiếm tựa hồ đã hư hóa, giống nhất cái hư mà không thật cái bóng, không có vào kỹ càng kiếm trong sương mù, trong nháy mắt lại lần nữa hóa thành bên lồi chớp kiếm quang, phá chương mà xuất, từ đạo sĩ ngực xuyên qua.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Quan Hệ

Chương 01: Quan hệ

Nhìn thấy Minh Cơ cái này thần diệu vô cùng phi kiếm, Lý Tuần đại lực lấy quyền kích chưởng, kêu một tiếng "Tốt!"

Minh Cơ mỉm cười, cũng không nói nhiều, thẳng thu hồi bảo kiếm, đối bên người một vị phụ trách băng bó Bất Dạ thành đệ tử nói: "Cầm một bình 'Hư lạc sinh cơ tán' tới."

Người đệ tử kia nhìn qua đã bị nàng lăm liệt chi uy chấn trụ, nhất thời lại chưa hoàn hồn, vẫn là một bên Lý Tuần đẩy hẳn một chút, mới phản ứng được. Hẳn vội vã lấy thuốc, lại hai tay dâng lên, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ ngưỡng mộ.

Lý Tuần háy hẳn một cái, trách hẳn không có phân tấc, từ trong tay hẳn cầm được, liền muốn thay Minh Cơ đắp lên. Chỉ là vừa mở cái nắp, liền bị Minh Cơ cầm đi, sau đó bị nàng một thanh đặt tại trên vai.

Lần này lại là ấn vào một chỗ kiếm thương, hẳn đau đến co lại khí, trên thân đã mềm nhũn.

Minh Cơ không chút nào tránh hiềm nghi, xé mở hẳn áo, trên tay lau được, lấy chân tức thôi phát, che ở vết thương của hẳn bên trên, cười nói: "Đã có năng lực xông đi lên, liền muốn có năng lực chịu đựng, nhìn người vừa mới còn rất có huyết tính, làm sao hiện tại không thành rồi?"

Lý Tuần đỏ mặt lên, nhưng trong lòng có chút giật mình.

Minh Cơ nói đúng là hãn vừa mới "Lấy mạng đổi mạng" thủ đoạn, hiển nhiên mình một mực bị Minh Cơ chú ý đến. Mặc dù nàng dự tính ban đầu là tốt, nhưng nếu là bởi vì điểm ấy mà làm lộ, coi như thật phiền muộn!

Thanh Hư ở một bên vuốt râu mỉm cười, lúc này cũng cắm vào một lời: "Tuần nhi khó được tại trong lúc kích chiến, vẫn có thể tâm trí thanh tỉnh, lấy thanh minh chi tâm, phát lộ đình thủ đoạn, rất có năm đó 'Thiểm Linh nhi' phong thái a!"

Minh Cơ nghe vậy cười một tiếng, cũng không nói nhiều. Lý Tuần lại biết danh hào của nàng chính là "Thiểm Linh kiếm", cái này "Thiểm Linh nhi", chắc hãn chính là tông môn trưởng bối đối nàng biệt danh.

Có thể đưa nàng cùng Minh Cơ đánh đồng, cảm giác này, vẫn còn không tệ.

Rất nhanh Minh Cơ liền đem hãn thương thế trên người đều xử lý sạch sẽ, mà Thanh Hư thì hướng bên cạnh một vị Hồi Huyền Tông trưởng lão, muốn một hạt "Đoạn tục linh giao" .

Đây là Thông Huyền Giới nhất đẳng bó xương thuốc hay, được tính ôn dưỡng phía dưới, giống như Lý Tuần loại này không may, hai ba ngày liền có thể hồi phục như lúc ban đầu.

Hãn bên này làm xong, liền muốn lấy Minh Cơ trên vai tổn thương.

Mà khi hãn muốn mở miệng thời khắc, mới bỗng nhiên nghĩ đến, mặc dù trưởng ấu rõ ràng, nhưng dù sao nam nữ hữu biệt; nếu là tại tà tông thì cũng thôi đi, hiện tại hãn nói thế nào cũng là nhất cái "Chính phái tử đệ", cái này cởi áo bó thuốc sự tình, hãn sao có thể xử lý?

Hãn lúc này mới chợt hiểu kia Bất Dạ thành đệ tử "Không có phân tấc" chân nghĩa.

Minh Cơ nhìn ở trong mắt, khóe môi nhất câu, cười tùm tùm nói: "Lúc này

mới nhìn ra người ngày thường không dụng tâm, nếu là thật sự đến hư không Hóa Anh trình độ, những này bị thương ngoài da thể, đâu còn dùng bồi lên được vật?"

Lý Tuần chỉ có cười khổ, công khai là làm khó hãn, kỳ thật cũng là vì hãn giải vây rồi.

Bất quá, nhìn, mới một hồi không có hoạt động, Minh Cơ thương thế giống như thật hợp khẩu. Chỉ là trên quần áo vết máu loang lổ, nhìn qua vẫn là mười phần chói mắt.

Thanh Hư bản còn tại mỉm cười, nhưng khi ánh mắt của hãn đảo qua toàn bộ chiến trường lúc, tiểu dung đã có chút phát khổ: "Cổ Chí Huyền đến cùng ra sao rắp tâm? Hãn lại đến cùng là thế nào cái cách làm? Từ khi Tứ Cửu Trọng Kiếp đi qua, Thông Huyền Giới đâu còn có loại này loạn chiến?"

"Cho chúng ta đến cái hạ mã uy mà thôi! Hắc, một đám người ô hợp!"

Nói chuyện chính là cho Thanh Hư "Đoạn tục linh giao" Hồi Huyền Tông trưởng lão, Huyền Phù chân nhân.

Hãn cùng ở tại năm tên chưa xuất chiến trưởng lão liệt kê, râu tóc như tuyết, lại hồng quang đầy mặt, dáng như anh nhi, tính tình có chút ngay thẳng, cùng Thanh Hư giao thiệp.

Thanh Hư nhất biết hãn tính tình, nghe vậy chỉ có thể lắc đầu.

Lý Tuần trong lòng cười thầm, hãn cũng hiểu được Thanh Hư ý tứ.

"Đám ô hợp? Nếu là đám ô hợp, lại có ai hội cầm trăm ngàn năm tu vi, vì Ngọc Tán Nhân bán mạng? Những này tán tu yêu ma, ngày bình thường tự đi con đường của mình, tự thân ân oán coi như không rõ ràng, bây giờ lại từng cái anh dũng giành trước, chỉ sợ bên trong có chút lợi ích chộn rộn, mới là đúng lý!"

Thanh Hư chính là không rõ, Ngọc Tán Nhân đến tột cùng xuất ra chỗ tốt gì

đến, mới có thể lừa được cái này vụn cát đại đội nhân mã, vì hãn hiệu tử lực?

Vấn đề này, Lý Tuần cũng không hiểu!

Một bên Minh Cơ cũng như có điều suy nghĩ: "Ngọc Tán Nhân hãn là còn có điều giữ lại, những cái kia chân chính tà tu yêu nhân, hôm nay đều chỉ xuất công không xuất lực. Còn có Ngư lực sĩ, Băng yêu nương, Nghịch Thủy thập yêu, ba đầu giao quái các loại, rõ ràng đều là tham dự hội nghị có mặt mũi tà ma, nhưng đến nay đều không có lộ diện. Loại tình hình này, còn muốn châm chước."

Huyền Phù nghe những cái kia nghe nhiều nên thuộc danh hào, khoe miệng co quắp động, trong miệng cũng tê tê rung động: "Không cần bọn hãn ra, chính là chỉ nhất cái Ngọc Tán Nhân, bên này thế cục liền muốn nghịch chuyển. . ."

Lão đạo này ngược lại là sáng khoái, nghe xong không thích hợp, lập tức đổi khẩu cung.

Thanh Hư lông mày cau chặt: "Lúc trước vẫn không cảm giác được được, nhưng nhìn giữa sân tình thế, lại tính cả những cái kia ẩn mà không ra tà ma, thực lực của đối phương, nên còn ở trên chúng ta. . ."

Hãn chỉ nói một nửa, bất quá kia chưa hết chi ý, Lý Tuần cũng sờ soạng cái tám chín phần mười.

"Lúc này chính đạo tông môn non nửa tinh anh tập kết ở đây, thực lực không thể không nói cường đại. Nhưng mà cái này cái gọi là 'Tán tu minh hội', lại có thể tập kết xuất so với lực lượng mạnh hơn, thanh thế như vậy, chỉ sợ thật không tốt thu tràng!"

Đúng vậy a, nguyên lai bọn hãn lại còn có thực lực như vậy!

Trước kia Lý Tuần cũng nghe qua không ít tán tu bên trong khó giải quyết nhân vật, đều là vụn vụn vật vụn, chưa bao giờ đem bọn hãn thống hợp đến cùng đi tính qua, dưới mắt lại là mở rộng tầm mắt.

Lại không luận Ngọc Tán Nhân là như thế nào đem chút tán tu yêu ma thống hợp tại một chỗ, riêng chỉ là cái này nhất thiết nghĩ, cái này nhất đảm lược, liền làm người ta trong lòng nghiêm nghị sinh ra sợ hãi!

Ngẫm lại cùng hẳn nổi danh cái khác hai tán nhân, có lẽ tâm kế, tu vi cũng không thua kém, nhưng riêng này khí phách, liền bị Ngọc Tán Nhân vượt trên.

Ngọc Tán Nhân, không hổ là tam tán nhân đứng đầu!

Chỉ tiếc, không tới phiên Lý Tuần nghĩ nhiều nữa, một vị Bất Dạ thành đệ tử đã tiến lên bảm báo, an trí thụ thương đệ tử tinh thất đã bố trí tốt, muốn đem nơi này người bị thương đều chuyển dời đến khu vực an toàn.

Lý Tuần người bị thương này, tự nhiên cũng tại nghề này liệt bên trong.

Trước khi đi, Lý Tuần xoay chuyển ánh mắt, ngạc nhiên nói: "A? Tứ sư thúc không đi sao?"

Minh Cơ mỉm cười huy kiếm, liền vỗ trường kiếm đánh vào hẳn trên lưng: "Thật là không có quy củ, ta chỗ nào thụ thương rồi?"

Lý Tuần "Ha" một tiếng, biết này một ít thương thế cũng không bị Minh Cơ nhìn ở trong mắt, liền không lại nhiều lời, chào hỏi một tiếng "Chư tiên sư cần thận", liền tiện tay dìu lên một vị trọng thương kêu, theo dẫn đường đệ tử đi.

Huyền Phù nhìn xem Lý Tuần rời đi, nhẹ gật đầu, đột nhiên xoay mặt nhìn về phía đã thật lâu không nói tiếng nào Ngọc Lam đạo cô, cười ha ha nói: "Thần Toán Tử, người nhìn đứa nhỏ này, cho hẳn phê cái bát tự như thế nào?"

Ngọc Lam bình thường thần tình trên mặt khê động, lại là mỉm cười.

Huyền Phù còn muốn hỏi lại, lại bị Thanh Hư ngăn đón: "Người chó làm khó Ngọc Lam đạo hữu, đệ tử tiên đồ, tự có chính hẳn nắm chắc, vấn thiên cầu bốc, cuối cùng không phải lên sách!"

"Thanh Hư đạo hữu lời nói, cực phù hợp ta tông ý chỉ!"

Ngọc Lam gật đầu cười một tiếng: "Cầu bói quẻ, chung quy là hoa trong gương, trăng trong nước, mong muốn mà không thể thành. Bất quá, cái gọi là xem nhân chi khí, sinh tử họa phúc khó liệu, lại có thể khẽ nhìn một thân thanh thể tăng giảm, điểm này, nói một chút cũng là không sao cả!"

Lời này vừa nói ra, chính là nghĩ lại tiến vào chiến trường Minh Cơ cũng thu hồi chân đến, cảm thấy hứng thú xem đi.

Cách đó không xa kiếm quang bảo mang giao ánh, kinh khí loạn lưu va chạm, đánh thẳng được thiên hôn địa ám, cái này năm sáu người lại tự thành nhất cái tiểu thiên địa, nhìn rồi rảnh cực kì.

Chỉ nghe Ngọc Lam nói: "Phi trì trung vật, phi đạo củ nhân."

"Xong? Thật đúng là tám chữ?" Huyền Phù liếc mắt.

"Thủy Kính Tông nhân, người cái này ngang ngạnh bản sự ngược lại là tinh thông! Ai cũng có thể nhìn ra, đứa bé kia ngày sau nhất định là tiền đồ vô lượng; còn có, nhìn hấn cái kia thủ đoạn, cùng năm đó 'Ra tay ác độc Thiểm Linh nhi', đơn giản chính là trong một cái mô hình khắc ra, đương nhiên cũng không phải gò bó theo khuôn phép tục nhân. . ."

Huyền Phù nhìn xem Minh Cơ, cười ha ha một tiếng, xem như nhất cái xin lỗi, tiếp lấy lại bữu môi nói: "Thần Toán Tử, liền xem như ứng phó việc xấu, cũng không thể dạng này lười pháp!"

Ngọc Lam nhưng cười không nói.

Bên cạnh Thiên Hành Kiện Tông tô diệu mở miệng cười nói: "Huyền Phù đạo huynh thật là không có đạo lý! Ngọc Lam đạo hữu trước đó đã nói xong, mặc kệ sinh tử họa phúc, chỉ luận thanh thể tăng giảm, nói như vậy pháp cũng không có gì. Mà lại, ai chẳng biết Thủy kính môn nhân, không mở miệng liền

thôi, mở miệng liền vô nói ngoa.

"Chí ít người đã biết, đứa bé kia ngày sau tất có tiền đồ, hiện tại liền đi tạo mối quan hệ, cũng là kiếm bộn không lỗ a!"

Cái này tô diệu tiên sư tại Thiên Hành Kiện Tông thật sự là cái dị loại, hăn dáng người tròn béo, diện mục chất phác, một bộ hảo hảo tiên sinh bộ dáng, lại nhiều lời hay nói, hảo kết giao bằng hữu, có thể nói giao hữu khắp thiên hạ, cùng người nào đều có thể nói lên hai câu.

Cũng chỉ có hăn dùng loại này khẩu khí nói chuyện, mới sẽ không nhận người phản cảm, lại thuận lợi giải vây.

Huyền Phù cười mắng một tiếng, hăn chính nhàn rồi chán, gặp tô diệu nói chuyện, làm sao không vui? Liền dứt khoát cùng tô diệu đấu khởi khẩu tới.

Nói nửa ngày, hăn chỉ chớp mắt, vừa hay nhìn thấy Bất Dạ thành trưởng lão Thiên Hà, chính cầm nhất cái la bàn bộ dáng đồ vật chăm chú nhìn, liền kêu một tiếng: "Thiên Hà lão nhi, người cầm cái này 'Thiên Nghi Bàn' làm gì dùng? Cho Cổ Chí Huyền tìm phong thủy bảo địa?"

Thiên Hà trừng mắt liếc hăn một cái, gầy cao trên mặt lại có chút khẩn trương: "Đừng lên tiếng! Kỳ quái, vừa mới rõ ràng có phản ứng tới, tại sao lại không tìm được?"

Hăn nói một mình trong chốc lát, gặp tứ phía yên tĩnh, ngẩng đầu nhìn một chút, gặp người chung quanh sắc mặt, khóe miệng không khỏi co lại: "Vừa mới các người ai có cảm ứng?"

"A?"

"Ta nói là, các người có ai cảm thấy vừa mới có nhân nấp đi qua?"

Bốn vị trưởng lão thêm một tên kiệt xuất đệ tử đời hai, đồng thời lắc đầu, mà Ngọc Lam đạo cô vừa mới lắc đầu, trong lòng chính là nhảy một cái.

Một cái ý niệm trong đầu trong lòng nàng lóe lên, sau đó liền đột nhiên hóa thành câu nói, nhảy ra khẩu đến: "Đông nam phương hướng có cảnh, cường địch!"

Thiên Tâm thông suốt, không giả hư sức, thốt ra, đây chính là Thủy Kính Tông làm cho người tán thưởng Thủy kính Thiên Tâm chi thuật!

Nhưng mà lần này, "Thiên Tâm" tới chậm chút.

Lời này vừa ra khẩu, đông nam phương hướng, liền vang lên một tiếng chói tai kêu thảm! Tới đồng thời, một cỗ dữ tợn hung bạo sát khí, tựa như trên thảo nguyên nổi lên phong bạo, quét sạch toàn thành.

Kia nồng trọc máu tanh cường chế, cũng thẳng đến lòng người chỗ sâu nhất!

"Kia là thụ thương đệ tử tinh dưỡng vị trí!"

Tại Thiên Hà trường lão tiếng kinh hô bên trong, sáu người đồng thời bạo khởi, hướng kia phương thẳng tắp phóng đi.

"Sách, đó là cái Tam Hoàng Kiếm Tông, người quen!"

Đi vào tinh dưỡng tinh thất, Bất Dạ thành vài vị tinh thông y thuật đệ tử, đã bắt đầu công việc lu bù lên.

Mà Lý Tuần vết thương này đã đạt được rất tốt trị liệu "Bệnh nhân", liền có chút không có việc gì, chỉ có khắp nơi đi lại, cùng thương binh bên trong vài vị mới quen đẩy bằng hữu chào hỏi một chút.

Về phần Tam Hoàng Kiếm Tông "Người quen", cùng Lý Tuần ngược lại là đồng bệnh tương liên, đều là tổn thương ở trên mặt.

Nguyên bản bó thuốc băng bó đằng sau, tấm kia coi như anh tuấn gương mặt liền có chút kì lạ, lại thêm đã là hai năm thời gian cọ rửa, Lý Tuần hao tổn hảo

một phen công phu, mới nhận ra hắn là năm đó cưỡng ép Lạc Ngọc Cơ lúc, đứng tại Lạc Ngọc Cơ sau lưng một người.

Sở dĩ có thể nhớ kỹ hắn, là bởi vì gia hỏa này ngay lúc đó ánh mắt quá mức hung ác, cùng hắn mặt mũi so sánh mãnh liệt.

Lý Tuần cũng có chút lo lắng, lấy người này năm đó ánh mắt thái độ, nói không chừng là có thể đem mình cho nhận ra. Rảnh đến nhàm chán phía dưới, hắn liền suy nghĩ: "Đứt khoát âm thầm ra tay, đem tiểu tử này diệt khẩu a. . ."

Nghĩ đến buồn cười chỗ, khóe miệng của hắn một phát, im ắng mà cười, dù sao người khác cũng không nhìn thấy, hắn mừng rỡ dạng này buông lỏng.

Nhưng mà, liền tại sau một khắc, nụ cười của hắn cứng ở trên mặt —

Bất luận kẻ nào tại nhìn thấy ánh mắt của mình bên trong đồng loại, trong phút chốc chia năm xẻ bảy, huyết nhục văng tung tóe thời điểm, cũng sẽ là như thế cái biểu lộ.

Không chỉ Lý Tuần, cái khác ở phụ cận đây chư tông các đệ tử, ánh mắt đều ngốc trệ.

Thẳng đến người thứ hai thể xé rách, hoạt bát nội tạng thuận phun tung toé máu chảy vẩy ra lúc đến, mới có nhân như ở trong mộng mới tỉnh, quát to một tiếng: "Địch tập!"

Kêu lên một tiếng này, liền thành bộ thứ ba toái thi!

Cái này kinh biến xảy ra bất ngờ, không có nửa điểm điềm báo trước, tựa như cùng một cái cự chùy đập mạnh ở đỉnh đầu mọi người, đem bọn hắn đều nện văng đầu.

Lý Tuần cũng không ngoại lệ.

Thẳng đến người thứ năm đầu bị sinh sinh đánh nát, tàn khối đánh vào hắn

nơi khoe mắt, hẳn mới thức tỉnh tới.

Đầu óc của hẳn phản ứng cũng không chậm, nhưng ngay tại hẳn trong chốc lát nghĩ kỹ muốn thế nào đào mệnh lúc, thứ sáu, thứ bảy, người thứ tám, đã theo dấu chân người khác.

Sau đó Lý Tuần liền cảm giác được, một đôi huyết hồng sắc ánh mắt tại trên mặt hẳn quét qua, kia trong đó đốt nhân linh hồn sát khí, chỉ một thoáng đem hẳn suy nghĩ trong lòng, xóa thành trống rỗng.

"Đinh!"

Ngọc trừ tà phát ra đã lâu âm thanh bén nhọn, Lý Tuần nhưng không có kịp thời khôi phục lại.

Hẳn tại trong đầu ngây ngô thời khắc, bản năng rút kiếm.

Chỉ là toàn quên đi vai phải thương thế.

Kiếm mới rút ra một nửa, trên vai, ngực đồng thời truyền ra kịch liệt đau nhức, sau đó thân thể của hẳn liền dang vãn giá vụn bay lên, phá vỡ sau lưng vách tường.

Dư thế không ngừng, lại đụng vào thứ hai bức tường, mới trượt xuống.

Chỉ lần này, bộ ngực hẳn hai hàng xương sườn cùng nhau bẻ gãy, không biết có bao nhiêu cục xương ngược lại vào nội tạng bên trong, chính là người tu đạo, sinh mệnh lực kiên cường, lúc này cũng chỉ còn lại non nửa cái mạng.

Mà cái này nhất kịch liệt đau nhức, cũng rất cục để hẳn tỉnh táo lại!

"Làm sao không có một chút giết ta?"

Khó được hẳn còn có thể nghĩ loại vấn đề này, mà lúc này, sát vách trong phòng, rốt cục truyền ra một tiếng đến trễ đã lâu tiếng kêu thảm thiết.

Tiếng kêu vừa khởi, bức tường kia vừa bị hấn xuyên thấu vách tường liền toàn bộ băng liệt, đương nhiên, một tòa này phòng ốc, cũng theo đó sụp đổ mất.

Không để ý tới đau đớn, Lý Tuần hai tay khoanh, chỉ tới kịp bảo vệ mặt mũi, ngực, liền bị rơi xuống đá vụn chôn vào.

Lần này đánh thật hay nặng, hấn lại một ngụm máu tươi phun tới, toàn ngăn tại mặt nạ vách trong xử, dinh dính, thực sự buồn nôn.

"Mẹ nó, nếu có thể tránh thoát quái vật kia ra tay ác độc, đè mười lần cũng nhận!"

Lý Tuần trong đầu hiện lên kia một đôi con mắt đỏ ngầu, trong lòng không rét mà run!

Hấn thấy qua "Mắt đỏ quái vật" không ít, giống Yêu Phượng, Huyết Tán Nhân, hoặc bởi vì thể chất, hoặc bởi vì tu luyện pháp quyết, con mắt đều đỏ.

Chỉ là, Yêu Phượng đôi mắt bên trong, lửa hận lượn lờ, thê lương quyết tuyệt; Huyết Tán Nhân trong mắt nhưng là tàn nhẫn hung tàn, lại tràn đầy mưu tính. Cùng quái vật này ánh mắt, đều có bản chất khác biệt.

Lý Tuần liền từ trước tới nay chưa từng gặp qua dạng này một đôi, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì tạp chất, chỉ tồn tại lấy giết chóc huyết tinh, thuần túy đến không thể nói lý con mắt!

Không hề nghi ngờ, đây mới thực là, yêu ma ánh mắt!

Đang nghĩ ngợi, hấn đột nhiên cảm giác được trên thân đồng đá kịch chấn, sau đó liền mênh mông khí lãng đánh tới, hòn đá bay loạn; chỉ chỉ chớp mắt ở giữa, trên người hấn gánh nặng liền nhất thanh mà không.

Chỉ là, đón lấy tràng diện, lại so loạn thạch ép thân muốn hỏng việc quá nhiều.

Hắn lần nữa thấy được kia một đôi làm người sợ run con mắt.

Mà lần này, Lý Tuần nhưng trong lòng thì lạ thường bình tĩnh.

Bên ngoài lịch luyện nhiều năm như vậy, hắn như còn không thể làm được thời khắc mấu chốt tâm lý điều vừa, vậy liền thật sự là chết chưa hết tội!

Mặc dù còn có sợ hãi, kinh hoảng, nhưng những này không cần thiết, cũng không hề dùng cảm xúc, đều bị hắn đặt ở đáy lòng chỗ sâu nhất, không thể trong lòng trong hồ nổi lên mảy may gợn sóng.

Dưới mắt tình hình này, rất giống mấy tháng trước bị Cổ Âm đánh lén lần kia, bất quá còn có một điểm mấu chốt khác biệt — lão tử còn có lực hoàn thủ a!

Ngọc trừ tà lần nữa phát ra chấn minh, chỉ là lần này, lại là do Lý Tuần thôi động, phát huy ra nó làm cho người lấy làm kỳ hộ chủ công dụng.

Một vòng nhàn nhạt thanh quang toái mang phát ra, trong hư không lóe lên một cái rồi biến mất, cơ hồ tại đồng thời, trong không khí vang lên một tiếng khó mà hình dung thấp vang, sau đó liền một trận "Tư tư" bị bóng da thịt quái âm.

Cuối cùng, chính là một tiếng trầm muộn vang rền.

Tại vang rền tiếng nổi lên sát na, chung quanh giống như là thổi lên vôi rỗng, đá vụn bụi đất bay lên đầy trời, đem phương viên mấy chục trượng chụp vào trong.

Lý Tuần liền giống như là mảnh giấy rách cho thổi bay không biết bao xa.

Còn chưa rơi xuống đất, một tiếng chói tai nhọn khốc liền nổ vang ghé vào lỗ tai hắn, trong đó thống khổ, nổi giận cảm xúc xoay thành một đoàn, tựa như một cái trọng chùy, mãnh kích tại trên đầu của hắn.

Hắn lại phun ra một ngụm máu tươi, mặt nạ nội tích lũy bọt máu cũng hắc

tiến vào lỗ mũi, rất là khó chịu. Hắn cố nén đau nhức, ánh mắt đảo qua hoàn cảnh bốn phía.

Bay lên đất đá nông vụ còn chưa rơi xuống, tại thổ trong sương mù, lại là một tiếng kêu to, chỉ là lần này, bắn ra sóng chấn động lại là thu mà không thả, tại nhất cái phạm vi có hạn nội vừa đi vừa về khuấy động.

Sóng chấn động sở cập, bay múa đất đá bị cắt chém được càng nhỏ vụn, thậm chí tại chân tức thôi động phía dưới, hư hóa thành khói, nồng đậm bụi mù rất nhanh liền mỏng manh rất nhiều.

Cái kia "Yêu ma" thân ảnh rốt cục bày biện ra tới.

Chỉ có thể nói, nó thân ảnh giống nhân hóa, đại thể nhìn lại, đúng là cái hình người.

Thế nhưng là, có ai gặp qua cao gần một trượng, vai thượng mọc ra bện nhọn gai ngược nhân?

Cái quái vật này diện mục còn ẩn tại sương mù đằng sau, chỉ hiển lộ ra nó đen nhánh làn da, như cây khô khô cứng gầy cao thân thể, còn có kia một đôi huyết hồng, tràn đầy bạo ngược cùng sát khí con người.

Nếu như Lý Tuần không có nhìn lầm, đối phương trên vai kia sáu cái yêu dị gai ngược, tựa hồ đang hướng ra bên ngoài phun một ít sương mù.

Mặc dù cùng chân chính bụi mù kết hợp rất khá, nhưng Lý Tuần rõ ràng cảm giác được, trong đó tràn đầy kêu rên trần trọc ác linh oán khí.

Bọn chúng mặc dù vển vển lộ ra hơi có chút mảnh khỏe, nhưng hướng chỗ càng sâu, không hề nghi ngờ, cũng càng dày đặc!

"Chẳng lẽ nó trong thân thể, tất cả đều là loại đồ chơi này sao?"

Nghĩ đến bị quái vật này nhất bàn tay đập vào trên thân, Lý Tuần cảm thấy

buồn nôn, hắt nhổch nhổch miệng, thân thể nhanh chóng chưa đi đến trong đất đi.

Phía trên, quái vật kia lại lần nữa phát rít gào, sóng âm thấu mà vào, chấn động đến Lý Tuần tâm động thần dao động, hơi kém bóp không ở pháp quyết, sinh sinh cho chèn chết dưới đất!

"Còn muốn hay không người sống rồi? Có gan người xuống tới!"

Nhớ tới quái vật này ban sơ chính là từ dưới đất xuất hiện, Lý Tuần khẳng định nó hội đuổi tới.

Cho nên, hắt đem U Nhất, U Nhị triệu hoán đi ra, thu liễm khí tức, trốn ở trong lớp đất, chuẩn bị đương tên kia truy sát tới thời điểm, cho nó đến một cái hung ác!

Chỉ là, khi hắt thả ra khí tức, muốn dẫn dụ quái vật kia sát xuống tới lúc, một tiếng nói nhỏ đột nhiên vang lên ghé vào lỗ tai hắt.

Trong lòng của hắt chấn động, tại phân biệt ra trong thanh âm ý nghĩa cùng nơi phát ra đằng sau, lúc đầu đã vận sức chờ phát động U Nhất, U Nhị, vô thanh vô tức biến mất.

Ngay sau đó, một con mềm nhỏ bàn tay khinh năm ở hắt trên lưng, hắt chỉ cảm thấy trên thân chột nhẹ, liền bị người kia dắt đi.

"Tần trường sử?"

Lý Tuần thăm dò tính hỏi một tiếng, đối phương thuật độn thổ mạnh hơn hắt thượng không biết gấp bao nhiêu lần, trong nháy mắt, chính là mấy dặm đường đi qua.

Bất quá, hắt không có đạt được đối phương hưởng ứng.

Nếu nói có, cũng chỉ là một tiếng trầm thấp tiếng hừ, sau đó, trước mắt hắt

chính là sáng lên, hai người đã đi tới trên mặt đất, mà Lý Tuần cũng nhìn thấy Tần Uyển Như mặt.

Sắc mặt của nàng phi thường tái nhợt, đối Lý Tuần ánh mắt cũng không có cái gì phản ứng, chỉ là nhìn chăm chăm cách đó không xa mặt đất.

Lý Tuần nhìn một chút hoàn cảnh bốn phía, ngạc nhiên nói: "Nơi này không có nhân. . . Làm sao tới nơi này?"

"Thân bất do kỷ đi!" Tần Uyển Như ngữ khí lộ ra phi thường trầm tĩnh, thậm chí còn cười nhẹ một tiếng.

Nhưng ở nàng yếu đuối có thể yêu bề ngoài hạ, dạng này trầm tĩnh cùng tiêu dung, ngược lại là hơi có chút không thể làm gì ý vị, càng khiến người ta hưng khởi hồ thẹn suy nghĩ — chẳng lẽ hẳn còn muốn một nữ nhân đến bảo hộ sao?

Lắc đầu, Lý Tuần đem cái này không lý trí suy nghĩ từ trong đầu bài xuất đi, mà hẳn cũng rất nhanh minh bạch Tần Uyển Như lời nói bên trong ý tứ.

Chung quanh khí quyển bên trong, vô số hiển không có khí cơ xen lẫn thành một cái lưới lớn, dẫn động nguyên khí, phát ra tê tê tiếng vang kỳ quái, giống như là độc xà thổ tín, quỷ quyệt rét lạnh.

Tại dạng này khí cơ lưới lớn bên trong, đối phương hoàn toàn có thực lực hạn chế lại Tần Uyển Như con đường tiến tới, đưa nàng vây ở hi vọng địa điểm.

Lý Tuần trong đầu lần nữa hiện ra cái kia yêu ma ngoại hình, kết hợp với một chút ngày bình thường tích lũy rất nhiều tin tức, bỗng nhiên, hẳn biết kia đến tột cùng là nhất cái như thế nào quái vật.

"Ma La Hầu!"

Lý Tuần trầm thấp kêu một tiếng, hẳn cuối cùng là minh bạch, nguyên lai cái này ba phần giống nhân, bảy phần giống quỷ đồ chơi, lại là thiên hạ thất yêu bên trong, thần bí nhất, máu tanh nhất một cái kia!

Liên tục tiếng hô vang lên thời điểm, "Dát" một tiếng quát hừng, bảy cỗ quái dị cực kỳ tiềm lực, chưa từng biết bao sâu dưới mặt đất bỗng đột mà lên, tại cách xa mặt đất còn có ba thước lúc, nhất cái quỷ dị giao nhau, bởi vậy liên tục chỉ ít trăm đầu trở lên khí cơ biến động.

Chung quanh khí quyển phát ra chấn động chấn minh, giống như tứ phía có trăm ngàn đầu vô hình tư thép, tại vô hình bàn tay khế động hạ, bằng được thẳng tắp.

Tần Uyên Như thần tình trên mặt bất động, chỉ là hơi sử Lý Tuần một cái ánh mắt.

Tại Lý Tuần hiểu ý, vung ra tông môn cầu cứu phi kiếm thời điểm, nàng cỗ tay trắng nhẹ giơ lên, trong hư không liên vẽ mười cái hoàn mỹ không một tí vết vòng tròn.

Mỗi một lần xoay chuyển, đều sinh ra một tia dính lực, hấp thụ chừng lấy đem tứ chi xé rách chân tức khí tia.

Mà tại xoay chuyển kết thúc về sau, tầng tầng dính lực bên trong, vốn lại sinh ra một điểm vi diệu sức đẩy, làm sắc bén "Tư thép", cùng nàng da thịt kề nhau, lại vền vền xẹt qua mấy đạo bạch ngân, không có rách da thấy máu.

Cái này cho thấy nàng đối chân tức điều khiển, đã đến mức lô hỏa thuần thanh.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ, đây chỉ là chân chính công kích đến khúc nhạc đạo mà thôi.

Cho nên, đương bảy đạo chân tức do mặt đất phá đất mà lên thời điểm, Tần Uyên Như trên thân lập tức nhiều Thất đạo trường dài huyết khe hở.

Lý Tuần thấy rất rõ ràng, mỗi một đạo vết thương hình thành trước đó, nàng đều có nhất cái đón đỡ động tác, nhưng mỗi một lần đều kém một phần.

Nhưng mà, mỗi một đạo cũng đều cùng yếu hại lệch một ly, không có ảnh hưởng đến động tác của nàng biên độ.

Lúc này, đưa tin phi kiếm vừa biến mất tại tầm mắt bên ngoài.

Mặc dù nó tại đột phá chung quanh dày đặc phong tỏa lúc hư hại mấy chỗ, nhưng vẫn là cong vẹo liền xông ra ngoài, mà La Hầu đồng thời không có tận lực chặn đường.

Rất rõ ràng, nó đối trước mắt đôi nam nữ này càng cảm thấy hứng thú một chút.

Ầm ầm âm thanh bên trong, bóng đen liền từ Tần Uyển Như bên chân lao ra, cùng Tần Uyển Như cơ hồ là mặt dán mặt, đối bính một cái.

Mênh mông khí lãng đem Lý Tuần đánh ra bên ngoài hơn mười trượng, toàn thân miệng vết thương phức liệt đồng thời, xương cốt chỉ ít lại đoạn mất hai nơi, đau đến hãn chỉ muốn bất tỉnh đi.

Ngay sau đó, Tần Uyển Như có chút lão đảo rơi vào bên cạnh hãn, tay trái rũ xuống, trên mặt cũng bị vạch ra một đạo nhàn nhạt vết máu.

Lý Tuần liếc nàng một chút, lại cảm thấy biểu đạt không rõ, dứt khoát đem mặt nạ kéo xuống, lộ ra bị bọt máu bôi bỏ ra mặt.

"Vì cái gì cứu ta?"

"Chỉ là không nghĩ tới cứu người sẽ như vậy khó đi!" Tần Uyển Như thản nhiên cười một tiếng, "Nếu như biết là Ma La Hầu, ta tuyệt sẽ không đến!"

Lý Tuần cười đắc ý, nơi khóe mắt cũng đã thoáng nhìn nơi xa thiểm lược kiếm quang.

Ánh mắt lại chuyển, hãn chân chính thấy rõ Ma La Hầu diện mục.

Cái này hung danh rất cao yêu ma, bộ mặt hình dáng cũng là tính toán rõ ràng tích, chỉ là đen như mực trên da, có một vòng yêu dị vẩy vẩy, lan tràn hơn phân nửa khuôn mặt, vòng qua khoe mắt, không có vào trán bên cạnh.

Nó không có tóc, đầu lại không bóng loáng, mà là do thiên đôi vụn khe da thịt, con giun vụn cùng một chỗ, mạch máu đột xuất, thậm chí còn tại có chút nháy lên.

Cũng ở thời điểm này, Lý Tuần mới phát hiện nó con người màu đỏ ngòm nguyên lai là dựng đứng, hẹp dài quỷ quyết, tròng trắng mắt nhưng là màu vàng nhạt, cùng dã thú không khác.

Cao một trượng thân thể giống như là bị đốt cháy khét cây củi, tứ chi thương thậm chí còn có huyết hồng nứt ra khẩu; hai bên trên vai, sáu cái gai ngược nhìn qua cứng rắn vô cùng, kỳ thật lại có chút nhúc nhích, phía trên hẳn là còn có lỗ nhỏ, chính thở ra từng tia từng sợi màu xám trắng sương mù.

Tại U Hồn Phệ Ảnh Tông chờ đợi thời gian dài như vậy, Lý Tuần có thể không chút do dự hạ khẳng định: Cái này sương mù, chính là tinh thuần nhất bất quá tử khí!

Rất kỳ quái chính là, Ma La Hầu đồng thời không có ép lên đến, nó huyết hồng đôi mắt tại Lý Tuần trên thân hai người đạo qua một vòng, kia âm trầm yêu dị ánh mắt, tựa hồ muốn thân ảnh của bọn hắn in dấu tiến trong lòng chỗ sâu nhất, sau đó, liền lại là một tiếng thấp tê, gầy cao thân thể bỗng nhiên đạn lên trên trời, lại lóe lên, liền tung tích hoàn toàn không có!

Tần Uyển Như thở ra một hơi dài, chậm rãi ngồi xếp bằng xuống, cũng không để ý Lý Tuần, tự đi điều trị thương thế.

Lý Tuần thương thế so với nàng nặng hơn gấp mười, hết lần này tới lần khác đầu óc lại rất thanh tỉnh, đau khổ phía dưới, chỉ có thể nhếch nhếch miệng, miễn cưỡng mang về mặt nạ, liền nằm trên mặt đất, mặc cho hắn đi.

Lưu quang hiện lên, Minh Cơ, Thanh Hư gần như đồng thời đã tìm đến, nhìn xem thương thế của hai người, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Nhưng vào lúc này, trong không khí thổi qua nhất cái khinh đạm âm phù.

Không chỉ là Lý Tuần bọn hắn nghe được, cái này nhất cái nhẹ nhàng nát âm, vang ở tất cả mọi người bên tai. Tiếng địch bản réo rắt, làm sao ở đây nhân thủ ở giữa, nhưng lại là một phen khác tư vị.

Ba năm cái không thành làn điệu đoạn ngắn, vốn lại có thể kéo ra một đầu biến mất tại hư vô bên trong mạch lạc đến, khiến người nhin không được nghiêng tai lắng nghe.

Tại chư tu sĩ xem ra, âm phù tại mọi người trong tai nhất chuyển, liền ôm lấy mọi người thần ý, phát sinh vi diệu chếch đi.

Ngay tại trong lúc kích chiến, làm sao có thể có cái này thất thần tiến hành?

Vô luận là ai, tâm thần cũng vì đó run lên, lệch tại lúc này, bên tai lại là một tiếng mãnh liệt trường âm.

Một tiếng này, tựa như một thanh bảo kiếm ra khỏi vỏ, vào đầu chém xuống; cái này nhất "Kiếm" vượt không mà tới, căn bản không cho bất luận kẻ nào thời gian phản ứng, liền đâm thẳng tại mọi người ngực!

Quảng đạt mấy trăm dặm chiến trường bỗng nhiên cứng lại, sau đó liền căn bản là không có cách khống chế hỗn loạn.

Không biết có bao nhiêu ở vào giằng co giai đoạn chiến cuộc, bị nhất cử công phá — song phương giao chiến tại cái này đột nhiên tới kích thích phía dưới, vì tự vệ mà tính, tại chỗ thẳng bại lập kiến.

Một sát na này huyết tinh, vượt xa quá trước đó tất cả thời đoạn tổng cộng! Mà cũng từ giờ khắc này, lại không có người dám lên trước động thủ.

Ngoại trừ kia ba cặp cấp độ khác biệt chiến đấu!

"Cổ Chí Huyền?"

Tiếng địch lọt vào tai thời khắc, Thanh Minh khẽ chau mày, trên tay 'Tâm Chiếu pháp kiếm' lại không bị ảnh hưởng, nhẹ nhàng lắc một cái, dập dờn xuất một đợt thu thủy lạnh thấu xương kiếm quang, đem hơi nóng phả vào mặt hóa thành lượn lờ khói nhẹ.

Không chỉ ở trước người hấn, lấy hấn làm trung tâm, phương viên năm dặm bên trong, đã hoàn toàn bị bốc hơi thủy khí che kín, băng lãnh nước biển lại không cản cứ hàng hai thốn, cùng xung quanh mặt biển hình thành tươi sáng so sánh.

Là Yêu Phượng!

Nói đến, trăm năm trước truy sát, hoàn toàn là lấy chúng lăng quả, Thanh Minh đồng thời không có đạt được cùng Yêu Phượng một đối một giao thủ cơ hội.

Ngày hôm nay, mới là hai người lần thứ nhất chính diện giao phong.

Giao thủ phía dưới, Thanh Minh trong lòng có một phen đặc biệt tư vị.

Thiên Yêu Phượng Hoàng không hổ là tung hoành vạn năm tuyệt đại yêu ma, nàng đối với hỏa diễm điều khiển, tại Thông Huyền Giới trong lịch sử, căn bản là đã là vô tiền khoáng hậu đẳng cấp.

Tại không chế của nàng hạ, hỏa diễm chất tính vậy mà có thể sinh ra phong phú như vậy biến hóa!

Đại quang minh hỏa, thất tình hỏa, Luyện Ngục hỏa, tám môn Phong Hỏa. . .
Đồng dạng một đợt hỏa kinh bên trong, thậm chí có thể bao hàm mấy chục chủng chất tính!

Vốn lại tại trong lúc giơ tay nhắc chân, không lấy biến hóa thành sở trường, nhất thống tại đường hoàng tao nhã hoa lệ, tựa như là cơ cấu khởi nhất tòa rung động lòng người hùng vĩ kiến trúc, tại cái này nhất đẳng đại thủ bút, đại khí phách bên trong, chứng kiến tinh diệu trôi chảy linh động cấu tứ.

Thanh Minh nhất minh bạch bất quá — mặc dù cùng là "Chân nhất" đẳng cấp tông sư, nhưng hẳn dù sao cũng là tại Tứ Cửu Trọng Kiếp đẳng sau, mới vừa vịn bước vào cảnh giới này, vô luận là tại tu vi vẫn là tại các loại gặp thời thủ đoạn bên trên, đều muốn so Yêu Phượng kém hơn một bậc.

Từ vừa mới bắt đầu giao thủ, hẳn liền khai thác thủ thế.

Yêu Phượng tại xung quanh đi bộ nhàn nhã du tẩu, mà hẳn thì tại bên trong tiện tay huy kiếm.

Song phương nhìn như đồng dạng thong dong, nhưng trên thực tế, phạm vi hoạt động của hẳn đang bị Yêu Phượng trực phân trực hào áp súc, khi đi tới nhất cái điểm tới hạn lúc, hẳn liền muốn nghênh đón Yêu Phượng núi lửa phun trào cường thế sát chiêu.

Ngay vào lúc này, trong tiếng địch truyền ra một chút khác hương vị đến!

Quả nhiên, xuyên thấu qua từng lớp sương mù, bên ngoài mấy dặm xa xa tương đối Yêu Phượng đôi mắt bên trong, hỏa mang lưu chuyển, ngón tay dài nhọn đột nhiên thu nạp, bốn ngón tay cuộn lại, ngón cái lẳng không ấn xuống, một đạo rực sáng chùm sáng phá vỡ tầng tầng sương mù, đâm thẳng Thanh Minh tâm khẩu.

Thanh Minh trên tay "Tâm Chiếu" lệch ra, nghiêng nghiêng ngăn trở, thân kiếm phát ra "Tranh" một tiếng chấn minh, chùm sáng tà phi thượng thiên, mà Yêu Phượng thì mượn cơ hội nhất cái xoay người, phá vỡ giữa hai người lẫn nhau tỏa định khí cơ, thân hình lóe lên, không thấy từ đó.

Trước khi đi, nàng ánh mắt thoáng nhìn, đưa tới nhất cái ý vị sâu xa ánh mắt.

Thanh Minh thấy rõ ràng, trong lòng có chút xiết chặt!

Lúc này, hẳn biết rõ, mặt khác hai nơi chiến sự cũng bên trong gãy mất.

Hiện tại tràng diện phi thường kì lạ, từ chiến sự gián đoạn về sau, nguyên bản còn đả sinh đả tử chư tán tu yêu ma, lại nhao nhao mang theo khởi người bị thương, hướng lui về phía sau lại.

Thanh Minh là khoảng cách Bất Dạ thành xa nhất một người, hẳn liền đứng tại trên mặt biển, mắt lạnh nhìn vô số nhân, yêu từ bên cạnh hẳn xuyên qua, hướng cực địa bằng nguyên thối lui.

Ở trong quá trình này, hẳn không có phát một kiếm, thốt một tiếng.

Những này thối lui tu sĩ, nhao nhao hướng hẳn quăng tới hoặc cảnh giác, hoặc khiêu khích ánh mắt, hẳn cũng không có nửa điểm phản ứng.

Bất Dạ thành bầu không khí phi thường xấu hổ, tại chư chính tông tu sĩ bên trong, có không ít tính tình kịch liệt, táo bạo nhân vật, mới từ vừa mới tiếng địch uy hiếp bên trong giật mình tỉnh lại, gặp yêu ma vừa lui lại, ngự kiếm chính là điên cuồng đuổi theo.

Nhưng càng nhiều nhân, vẫn là lựa chọn ổn trọng.

Đương những cái kia người tiên phong giống như các tu sĩ sắp đuổi tới Thanh Minh bên người thời điểm, trên bầu trời bóng người chớp liên tục, Trấn Hồn Tông tông chủ Lệ Đấu Lượng, Hư Miếu Tông tông chủ Linh Phong Tử đều ngự khí mà xuống, đứng ở Thanh Minh bên người, thần sắc trên mặt ngưng trọng.

Lệ Đấu Lượng quay đầu, nhìn xem phi tốc tới gần chư tông tu sĩ, đang muốn nói chuyện, tiếng địch tái khởi, lần này, lại là một đạo ngắn ngủi sắc bén âm rít và cuộn tròn.

Chỉ một thoáng, trên bầu trời kiếm quang tán loạn, đuổi theo tới hơn mười danh tu sĩ, liền giống như là hạ sỏi cỏ, liên tiếp ngược lại đụng vào biển, chìm

cái thất điên bát đảo, vô cùng thê thảm.

Nhưng mà, trong đó nhưng không có một người thụ thương, đều là mơ màng từ dưới nước ló đầu ra đến, vẫn không rõ bọn hắn là thế nào bị đập xuống tới!

Ở trong quá trình này, ở vào vị trí trung tâm tam vị tông chủ, không có nửa điểm cảm giác.

Thanh Minh nhìn về phía trước đoàn kia vĩnh viễn không tiêu tán hắc ám, trầm thấp mở miệng: "Cổ đạo nhân thần kỹ, có thể xưng vũ nội độc bộ!"

Linh Phong Tử là một cái vóc người nhỏ gầy, diện mục hòa ái lão đạo, một đôi quen thuộc híp mắt lão nhãn, luôn luôn chỉ lưu một đường nhỏ, nhìn qua cười tủm tỉm, mười phần dễ thân.

Chỉ là hắn hiện tại cười đến có chút phát khổ.

Hắn nâng lên tay áo, nhìn mình rộng lượng ống tay áo bên trên, dù sao giao thoa mấy đạo dài khe hở, hắc hắc vui lên.

"Không muốn khẳng định quá sớm, nhìn xem ta cái này tay áo! Cầm tiên tử thủ đoạn, sợ không thể so với nàng thúc thúc kém hơn quá nhiều đi!"

Hắn là tam vị tông chủ bên trong, một cái duy nhất còn chưa đạt đến "Chân nhất" người.

Bất quá, Hư Miếu Tông "Hư Không Thất Chân Quyết" danh xưng Thông Huyền Giới đệ nhất thủ thức, chính là đối mặt Thanh Minh cùng Lệ Đấu Lượng giáp công, trong thời gian ngắn, cũng chưa chắc sẽ có chặt vật như vậy.

Nhìn xem hắn đầy bụi đất bộ dáng, Thanh Minh cùng Lệ Đấu Lượng liếc nhau, đều là cười khổ.

Ngay vào lúc này, hậu phương bạo động ầm ầm truyền đến.

Lướt qua mấy tức, Bất Dạ thành bên trong đột nhiên vang lên hét dài một tiếng, khiêu âm bi thiết khàn giọng, thẳng có tê tâm liệt phế cảm giác.

Tam vị tông chủ đồng thời khẽ giật mình, còn chưa hoàn hồn, lại là một tiếng bi khiêu tương liên, ngay sau đó, liên tiếp tiếng gào phá không thẳng lên, vang tận mây xanh.

Bất Dạ bầu trời, giống như cũng bởi vì cái này cuộn cuộn buồn âm, âm trầm xuống.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Song Mỹ

Chương 02: Song mỹ

Ma La Hầu hoành không giết ra, cho chính phái tông môn liên quân đả kích là thảm trọng, chỉ những cái kia tiếp nhận trị liệu thụ thương đệ tử, chết tại Ma La Hầu dưới tay, liền có hai mươi hai người!

Trước đó, Ma La Hầu chui vào thời khắc, cũng là qua một đường, sát một đường, tại tiến lên lộ tuyến thượng Bất Dạ thành đệ tử, cũng đã chết mười lăm cái.

Mà chân chính tại loạn chiến bên trong bỏ mình, bất quá bảy người, chỉ là Ma La Hầu trong tay máu tanh một cái số lẻ!

Từ Tứ Cửu Trọng Kiếp đến nay, không, thậm chí có thể nói là gần ngàn năm đến nay, chính đạo tông môn cho tới bây giờ không có tại trong vòng một ngày, chết đi bốn mươi tên trở lên đệ tử!

Mà những đệ tử này bên trong đại đa số, đều là tông môn gắng sức bồi dưỡng tinh anh, kỳ thật tế tổn thất, thực là thảm trọng đến cực hạn.

Bất Dạ thành chủ thiên chi thượng nhân, đang nghe được tin tức này về sau, tại chỗ thổ huyết, dẫn phát vết thương cũ, thương thế này trong vòng mười năm, tuyệt không khỏi hẳn khả năng.

Nhưng vị này chính đạo mười trong tông, duy nhất nữ tính tông chủ, dù sao không phải thường nhân.

Nàng kéo lấy bệnh thể, tự mình tham dự chết vì tai nạn đệ tử giải quyết tốt

hậu quả công việc, cái này đã đợ thể là hướng mỗi loại tông biến tướng mà xin lỗi, đem trận này thảm kịch khuyết điểm, toàn ôm đi qua.

Đương nhiên, không có nhân sẽ cho rằng, đây là thiên chỉ thượng nhân, hoặc là nói là Bất Dạ thành sai lầm.

Đừng nói tại loại này hỗn loạn tình hình hạ, liền xem như vào ngày thường, thất yêu bên trong nhất quỷ quyết tàn nhẫn Ma La Hầu, chính là nghĩ phòng liên phòng sao?

"Thế nhưng là nói đi thì nói lại, coi như Ngọc Tán Nhân không tầm thường, có thể mời đến Yêu Phượng, Thanh Loan, Côn Bằng các loại yêu quái, dù sao kia là có lý trí, có ý tưởng, là lợi ích, tình cảm các loại có thể khu động.

"Mà cái này Ma La Hầu, rõ ràng chính là cái không lý trí chút nào súc sinh, Ngọc Tán Nhân là thế nào làm được?" Lý Tuần dùng toàn thân hấn trên dưới duy nhất có thể nhúc nhích tay trái gãi lấy đầu, một đôi mắt tràn đầy hoang mang.

Kỳ thật, sớm trên Liên Hà sơn xách nước lúc, hấn liền nghe nói qua Ma La Hầu hung danh, nhưng hấn thực sự hiểu rõ cái này yêu ma kỹ càng tình hình, vẫn là tại U Hồn Phệ Ảnh Tông hai năm bên trong.

Nói đến, U Hồn Phệ Ảnh Tông cùng cái này yêu ma, còn rất có nguồn gốc.

Thông Huyền Giới phát hiện trước nhất cái này yêu ma, chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông đời thứ nhất tông chủ, Cửu U lão tổ, mà kia đã là bốn vạn năm trước chuyện.

Vài vạn năm đến, không biết có bao nhiêu U Hồn Phệ Ảnh Tông cao nhân tu sĩ, ý muốn truy sát Ma La Hầu, lại bị chém giết; so sánh cùng nhau, Minh Tâm Kiếm Tông cùng Côn Bằng lão yêu kết xuống thù hận, liền xa không tính là cái gì.

Chính là bởi vì song phương thù hận, U Hồn Phệ Ảnh Tông cũng là thu thập Ma La Hầu tư liệu nhất hoàn mỹ tông môn.

Lý Tuần chỉ sợ so ở đây bất luận kẻ nào đều hiểu, muốn thu phục Ma La Hầu, là một kiện cỡ nào nhiệm vụ không thể hoàn thành!

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng làm không rõ cuối cùng là chuyện gì xảy ra.

Bất quá, hẳn hiện tại xem như toàn bộ Bất Dạ thành thương thế nặng nhất đệ tử, tại đối vài vị tiên sư giảng Ma La Hầu các loại hành vi về sau, liền bị nhắc về tinh thất, cẩn thận điều dưỡng.

Có lẽ các vị tiên sư bị Ma La Hầu cả kinh sợ, tại Lý Tuần bên người, lại phái ra Ngũ Linh Tuyền, Linh Mộc, Linh Triết cái này "Minh Tâm tam linh" tương hộ, còn có Kỳ Bích đi lại chiếu ứng, trận thế kinh người.

Mấy người tại mấy ngày nay đều là thân quen, Lý Tuần tính tình lại khá là lấy vui, gặp hẳn thụ thương, mấy người đều là mười phần tỉ mỉ, thậm chí còn do "Tam linh" vì hẳn thay phiên điều trị khí mạch, xem như cái bảo bối tựa như che chở, ngược lại làm cho Lý Tuần có chút xấu hổ.

Có Linh Triết ở địa phương, liền sẽ không yên tĩnh. Nhất là vừa trải qua một trận đại chiến, tất cả mọi người là có chỗ thu hoạch, cũng ăn hoặc lớn hoặc nhỏ thua thiệt, cái đề tài này liền một cách tự nhiên dẫn ra.

Hắn tính tình bằng phẳng, đối với mình tai nạn xấu hổ không chút nào che lấp, nói lên cùng cái kia gọi "Lạc Vô Xương" yêu vật trò chuyện sự tình, liền坦然 thừa nhận mình lúc ấy hoàn toàn không nhìn ra mách khốe.

Nói, liền tự nhiên dẫn xuất về sau Lý Tuần lực áp toàn trường, lại đem "Lạc Vô Xương" một kiếm chặt đầu hành động vĩ đại.

"Tuần sư đệ, người cái kia một tay thật là tuyệt! Người không biết, người ánh mắt kia quét tới thời điểm, bên cạnh ta có cái Hư Miếu Tông đạo sĩ, sinh sinh áp

chế một nửa, mặt kia đều trắng. . . Ai, đúng, Tuần sư đệ, người kia cái gì 'Hình Thiên pháp kiếm' đến tốt cùng là dạng gì a? Lấy ra nhìn xem được không?"

Lấy ra, ta làm sao lấy ra?

Chẳng lẽ nói cho các người biết nói, kia cái gì "Hình Thiên pháp kiếm", kỳ thật chính là U Nhị bao biện làm thay?

Lý Tuần trên mặt có chút không dễ nhìn, nhưng cũng không sợ có nhân nhìn ra, trong đầu nhất chuyển, liền có thuyết pháp.

Hắn cười khở nói: "Sư huynh vẫn là đi tìm Lục sư thúc tổ muốn đi! Kia 'Hình Thiên pháp kiếm' là lão nhân gia ông ta đưa cho ta một kiện phòng thân bảo bối, mặc dù sắc bén, lại chỉ có thể dùng tới một lần. Dùng qua đằng sau, liền trống rỗng hóa khói mà qua. . . Nếu là cái này bảo bối còn có thể dùng, ta làm sao lại thụ thương thế như vậy!"

"Như thế!"

Tam linh đều là gạt đầu.

Nói đến Chung Ân, Lý Tuần đột nhiên nhớ tới, vừa mới bởi vì biến số mọc lan tràn, sinh tử bức bách, hẳn lại đem chuyện kia quên sạch sẽ!

Việc này lớn!

Hắn tâm thần khuấy động phía dưới, lại quên trên thân mấy chục xử xong xương thương thế, thân thể ưỡn lên, liền muốn ngồi xuống, lại bị kịch liệt đau nhức mãnh đỉnh một chút, ai nha một tiếng đụng về trên mặt đất, cả kinh Ngũ Linh Tuyền bọn người loạn thành một bày.

Điểm ấy đau đớn Lý Tuần còn chịu nổi, hẳn khoát khoát tay, để bên người mấy cái ồn ào con vịt im miệng, lúc này mới điều thuận hô hấp, khẽ gọi nói: "Ta muốn gặp tông chủ!"

"Tuần nhi có chuyện gì muốn gặp ta?"

Cái này đáp lại tới cũng quá nhanh chút, trong phòng chi nhân đều bị kinh ngạc một chút!

Quay đầu nhìn lại, chỉ gặp Thanh Minh cởi xuống tông chủ pháp y, vén vén mặc một thân màu trắng đạo bào, chậm rãi đi tới, Kỳ Bích liền cùng sau lưng hẳn.

Đám người vội vàng hành lễ gặp nhau, chỉ có Lý Tuần thương thế quá nặng, miễn đi lần này.

Kỳ Bích cười yếu ớt nói: "Là tông chủ muốn tới thăm viếng Tuần sư đệ, ta vừa mới ngược lại là quên thông báo!"

Thanh Minh sắc mặt như thường, ngược lại nhìn không ra vừa trải qua một trận đại chiến bộ dáng.

Hắn ánh mắt nhất chuyển, trong phòng chúng đệ tử trên mặt đảo qua, yên lặng cười nói: "Thế nào, ta đến xem đồ tôn, cũng không được sao?"

Đối mặt Thanh Minh khó được đàm tiếu, ngoại trừ Lý Tuần bên ngoài, chúng đệ tử đều là xấu hổ cười một tiếng.

Lý Tuần ở trên núi thời gian ngắn, vẫn còn không rõ ràng; nhưng những người khác trong lòng đều cực kì minh bạch, Thanh Minh cử động lần này chính hiện ra Lý Tuần trong lòng hẳn địa vị.

Hiển nhiên, vị này thiên tư cực giai, lại vận khí cực suy tiểu sư đệ, chính là được sủng ái thời điểm.

Bọn hẳn đối điểm này, ngược lại không có gì dị nghị.

Thanh Minh lại nhìn Lý Tuần thương thế ổn định, trên mặt càng ngày càng bình thản, liền tại bên cạnh hẳn ngồi xếp bằng xuống, mỉm cười nói: "Tuần nhi,

người tìm ta có việc?"

Chúng đệ tử đều đứng ở một bên, lắng tai nghe.

Lý Tuần ánh mắt tại trên mặt bọn họ dạo qua một vòng, bỗng có chút chần chờ; vậy mà lúc này lời đến khoe miệng, đổi khẩu cung cũng không kịp.

Hắn chỉ có thể cắn răng một cái, nhắm mắt nói: "Vâng! Đệ tử mới từ Thủy Kính Tông Nhan Thủy Nguyệt đạo hữu nơi đó, nghe được một cái tin tức, là liên quan tới Chung Ấn tiên sư. . ."

Hắn cuối cùng vẫn là không dám nói thẳng ra, nói đến chỗ này thời điểm, hắn dừng một chút, nói không tỉ mỉ đem từ mẫu chốt mơ hồ đi qua.

"Đệ tử cũng cảm thấy, kia Côn Bằng lão yêu xuất hiện được quý dị chút."

Cái gì cùng cái gì? Ngũ Linh Tuyên các đệ tử trên mặt đều xuất hiện cái biểu tình này.

Nhưng là Thanh Minh nghe hiểu, trên mặt hắn lộ ra giật mình thần sắc, trở lại bị ngừng trọng thay thế.

"Các người đi đem chư vị tiên sư tìm đến!" Nét mặt của hắn tương đương nghiêm túc, đây rõ ràng đã không phải sư tổ hành vi, mà là tông chủ khí phái.

Ngũ Linh Tuyên bọn người liếc nhau, đều chính khởi sắc mặt, đi ra ngoài để cho người đi.

Thanh Minh hơi minh hai mắt, giống như đang suy nghĩ cái gì cái gì, Lý Tuần cũng không dám quấy rầy, trong phòng rất nhanh yên tĩnh lại, cho nên có chút kiềm chế.

Cuối cùng, vẫn là Thanh Minh phá vỡ không khí này.

Hắn rũ xuống ánh mắt, hòa nhã nói: "Người lại ngừng lại, chờ bọn hắn đến,

người lại nói!"

Không đợi thời gian quá dài, lấy Thanh Hư cầm đầu, tam vị trưởng lão, cửu vị đệ tử đời hai nối đuôi nhau mà vào, đem nho nhỏ tinh thất chen lấn tràn đầy.

Chúng đệ tử đời ba đã vào không được, đành phải ở bên ngoài chờ lấy.

Lý Tuần thở phào được một hơi, vừa vặn dò xét trong phòng đám người.

Vừa mới kia một trận đại chiến, chúng tiên sư đều là khoác kiên trì duệ, giết cái quên cả trời đất, trên thân chỉ là vết thương nhỏ, cho thấy tông môn mạnh mẽ thực lực. Loại thực lực này, lại thêm kia cử thế vô song Chung Ẩn, chớ nói phương đông đệ nhất tông, chính là thiên hạ đệ nhất tông, lại có ai dám nói "Không" tự?

Nhưng mà, không lâu sau đó, tấm chiêu bài này, chỉ sợ liền sẽ rơi vào bấp bênh bên trong.

Nghĩ đến điểm này, Lý Tuần trong lòng cũng nói không nên lời là cái gì mùi vị.

Thẳng đến Thanh Minh ra hiệu có thể mở miệng, hãn mới hít sâu một hơi, tại mười ba vị tiên sư nhìn chăm chú, tận khả năng bình tĩnh, đem hãn cùng Nhan Thủy Nguyệt trò chuyện toàn bộ quá trình, một chữ không lọt nói ra.

". . . Nhan đạo hữu liền vấn: 'Vậy người mau nói cho ta biết, Chung Ẩn tiên sư phi thẳng thời gian định từ lúc nào? Là mừng bảy tháng mười hai, vẫn là mừng tám?' "

Nói đến chỗ này lúc, toàn thất vắng lặng, trong phòng mười bốn người, liền nửa chút tiếng hít thở cũng không có, cả đám đều thành bùn khắc gỗ tổ, liền ngay cả lông tóc, cũng không nhúc nhích nửa cái!

Lý Tuần ánh mắt từ trên mặt bọn họ đảo qua, ngừng lại một chút, lại câu chữ rõ ràng nói tiếp: "Nhan đạo hữu còn nói, đây là nàng cùng sư phụ Ngọc Lam đạo

nhân đánh cược vấn đề. Phải chăng như thế, hỏi một chút Ngọc Lam tiên sư, liền biết thật giả."

Nói xong, Lý Tuần chợt thấy được toàn thân đều mềm nhũn ra, thế nhưng là bị không khí chung quanh đè ép, hô hấp đều không trôi chảy.

Tình mịch tựa hồ muốn vĩnh viễn không ngừng nghỉ tiếp tục kéo dài.

Thăng đến Thanh Minh mở miệng yếu ớt: "Không cần phải đi hỏi, việc này đương phi nói ngoa!" Cuối cùng bốn chữ, hắn nói đến khinh không thể khinh, nhưng mỗi một chữ rơi xuống, liền để trong phòng lòng của mọi người bên trong chìm thương trầm xuống.

Cuối cùng một chữ âm cuối còn chưa rơi xuống, Lý Tuần liền nghe được mười ba viên trái tim đồng thời băng liệt thanh âm.

Thanh Hư sắc mặt trầm tĩnh không gợn sóng, chỉ là ánh mắt lại không tự chủ nhìn xem nóc nhà, chậm rãi nói: "Từ khi Côn Bằng lão yêu hiện thân, ta liền muốn lấy chuyện này. Bốn trăm năm trước, Lục sư đệ đem cái này lão yêu đuổi được thiên nhân địa, cuối cùng vẫn tìm phục tại vạn trượng biển sâu, mới lấy đào mệnh.

"Theo lý thuyết, có Lục sư đệ tại thế một ngày, hắn liền sẽ không ra đi tìm cái chết, là ai, chuyện gì cho hắn loại đảm khí này?"

"Còn có cái này tán tu minh hội, Ngọc Tán Nhân tại Dạ Ma Thiên trong hơn ngàn năm, làm sao hết lần này tới lần khác lúc này tĩnh cực tư động? Có Yêu Phượng, Thanh Loan, hắn liền có vốn liếng? Ta vẫn cảm thấy cái này rất gượng ép, hôm nay mới biết, nguyên lai còn có như thế một tầng!"

Thanh Hư chần chờ một chút, thấp giọng nói: "Cái này dù sao có chút huyền quái chỗ, không nói đến Thủy Kính Tông thần thuật, những cái kia yêu ma quỷ quái lại là từ chỗ nào biết được, Lục sư đệ ngay hôm đó phi thăng tin tức?"

Lý Tuần nghe vậy, trong lòng chính là khê động, hẳn nhớ tới Tọa Vong phong thượng quỹ dị tới lui bóng người, đây chính là Cố Âm na!

Chẳng lẽ. . .

Ý nghĩ này trở nên càng ngày càng rõ ràng, chỉ bất quá, Lý Tuần càng nhớ tới hơn Chung Ân lúc ấy kì lạ biểu thị; cho nên, hẳn quyết định im lặng, đem bí mật này lại nuốt trở lại trong bụng đi.

Thanh Minh thì có khác biệt cách nhìn: "Cố Chí Huyền, Côn Bằng lão yêu đều là công tham tạo hóa, nên cũng có chút kỳ diệu cảm ứng. Chính là ta, mấy tháng nay cũng nhiều lần tâm thần có chút không tập trung, bản còn tưởng rằng là cái tiểu kiếp số, không nghĩ tới. . ."

Hắn lắc đầu, không hề tiếp tục nói, chúng tiên sư đều gục đầu xuống, sắc mặt ủ dột.

Sau một khắc, Thanh Minh dùng sức đánh ra mặt đất, phát ra "Phanh" một thanh âm vang lên, đem bọn hắn cả kinh mãnh ngã mặt.

"Các người đây là cái gì sắc mặt? Như cha mẹ chết?" Thanh Minh thần sắc y nguyên bình tĩnh như nước, nhưng ngữ khí lại là hoàn toàn tương phản, bang như sắt thép va chạm.

"Không nói đến việc này là thật hay không, chính là là thật, Lục sư đệ hà nâng phi thăng, được chứng đại đạo, đây là cái nào tông môn đều muốn tế tổ chúc mừng việc vui. Các người đây là thái độ gì? Không bỏ được? Vẫn là căn bản chính là sợ, sợ, không thể rời đi rồi?"

Đám người bị Thanh Minh đột nhiên bạo phát tính tình hù dọa, không ai dám nói chuyện, chỉ nghe Thanh Minh lạnh lùng trách cứ.

"Tốt! Xem ra, cái này hơn nghìn năm đến, mọi người là bị Lục sư đệ làm hư! Không tệ, có Lục sư đệ tại, các người bên ngoài gãy mặt mũi, có thể trở về cáo

trạng, tự có hãn cho các người ra mặt.

"Các người ở bên ngoài tu hành, vô luận là tông môn đại phái, vẫn là tán tu yêu ma, muốn tìm cặn bã, đều muốn cân nhắc một chút, nhìn xem Lục sư đệ mặt mũi, để các người ba phần. Tương lai, Lục sư đệ không có, các người tìm không thấy chỗ dựa, chột dạ a? Minh Đức, người nói!"

"Thiên Nhất Kiếm" Minh Đức, là Liên Hà thất kiếm bên trong, tính tình nóng nảy nhất nhất cái, ngày bình thường cũng nhiều là đi thẳng về thẳng, mười phần thô hào, lúc này nghe xong Thanh Minh điểm danh, hãn màu đồng cổ da mặt trên mặt lập tức trưởng thành màu đỏ tím, khí huyết lên não, chính là trên dưới tôn ti cũng không lớn chiếu cố.

"Tông chủ nói là ta trận chiến Lục sư thúc mặt mũi sao? Ta xuống núi tu hành mấy trăm năm, dựa vào là đều là trên tay kiếm, trong lồng ngực khí! Chính là có yêu ma lợi hại, nhất thời đánh không lại, cũng là về núi khổ tu, sau đó lại đánh lại! Ta cũng là có mặt mũi người, lúc nào không có cốt khí đến muốn Lục sư tổ giúp tràng tử?"

Thanh Minh mỉm cười, cũng không để ý tới hãn, chuyển hướng Minh Cơ hỏi: "Người đây?"

Minh Cơ lúc này thần sắc đã hết khôi phục lại cái cũ xem, nghe vậy sáng sủa cười một tiếng: "Minh Cơ tu hành gần bảy trăm năm, trăm yêu trừ ma lấy vạn mà tính, mấy lần trở về từ cõi chết, nhưng cũng chưa từng làm phiền qua Lục sư thúc nửa cái đầu ngón tay!"

Thanh Minh lại hỏi Minh Như, như thế một cái tiếp một cái hỏi tiếp, trong phòng cửu vị đệ tử đời hai, đều bị qua một lần, trong đó nói ra quá khứ sự tích, mặc dù đều là dính môi liền qua, nhưng từng li từng tí hợp thành tại một chỗ, lại là để cho người ta khí huyết dâng lên, khó tự kiềm chế.

"Thì ra là thế!" Mới nhìn đến một nửa, Lý Tuần liền minh bạch Thanh Minh thủ pháp, trong lòng không khỏi có chút bội phục.

Chỉ này giờ lên, liền công chúng đệ tử tan rã khí thế đều nhấc lên, có thể nói rục rĩ cực kỳ.

Bất quá, dù sao Chung Ân phi thăng tựa hồ đã thành kết cục đã định, xử lý như thế nào Chung Ân sau khi phi thăng, mang cho tông môn, thậm chí Thông Huyền Giới các loại thế lực tăng giảm, mới là hiện tại phải làm nhất a?

Lý Tuần nhìn xem chung quanh mười mấy tấm có chút mặt đỏ lên, buồn cười sau khi, bỗng nhiên không giải thích được cảm thấy, kỳ thật, có loại này không khí, cũng cũng không tệ lắm.

Đúng lúc này, bên ngoài Văn Hải cung kính nói: "Thiên chỉ thượng nhân mời tông chủ đi Quang Cực Điện nghị sự. . ."

Dừng một chút, thanh âm của hắn lại thấp hai điểm: "Diệu Hóa Tông tông chủ Cổ Âm đến đây tiếp!"

Thanh âm truyền vào, lại là một phòng vắng lặng.

Vừa mới trong phòng vẫn là kín người hết chỗ, bây giờ lại lại là trống rỗng, Lý Tuần hơi có chút không thích ứng.

Bất quá, so sánh dưới, vừa mới đã sinh đã tử cừu địch, trong nháy mắt liền tới nhà báỉ phỏng, loại này cổ quái tác phong, đối Lý Tuần lòng hiếu kỳ tới nói, càng là một loại tra tấn.

Ngũ Linh Tuyên bọn người bởi vì chuyện này đi Quang Cực Điện, chỉ có Kỳ Bích lưu lại, đi chiếu cố chi trách.

Cái này khiến Lý Tuần có chút đau đầu. Nếu như có thể nói, hắn càng muốn một người đợi, suy nghĩ thật kỹ một chút Cổ Âm lần này ý đồ đến, cùng với Chung Ân phi thăng chỗ đem tạo thành ảnh hưởng.

Nói thật ra, Kỳ Bích không phải nói nhiều người, hai người cùng một chỗ, vẫn là trầm mặc thời điểm nhiều hơn một chút.

Thế nhưng là, Kỳ Bích lại là nhất cái cực hấp dẫn nhân chú ý đại mỹ nhân nhi, nhất là tại nàng tâm vô hiềm khích, toàn tâm toàn ý làm lấy chuyện nào đó thời điểm, kia ôn nhu ánh mắt chuyên chú, có thể để bất kỳ người đàn ông nào thấy nhìn không chuyển mắt.

Lý Tuần khí tức hơi lớn chút, hẳn cảm giác có chút không quá tự tại.

Hắn không phải nhất cái quá tốt nữ sắc nhân — tuy nói tại U Hồn Phệ Ảnh Tông hai năm ở giữa, tại Diêm phu nhân "Cố ý dung túng" hạ, hẳn rất là đã làm một ít sự tình, bất quá hẳn tự nhận là, mình tại tình dục thượng lực khống chế là coi như không tệ, làm những sự tình kia, đa số vẫn là vì tăng trưởng tu vi.

Chẳng lẽ là mấy tháng không có nếm vị thịt, hơi nhớ nhưng?

Ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm Kỳ Bích phía sau cổ lộ ra một đoạn tuyết trắng da thịt, có chút thất thần.

Hắn phát hiện, tại đối mặt Kỳ Bích thời điểm, hẳn đặc biệt dễ dàng liên tưởng đến Đan Trí tên kia, tiếp theo lại liên tưởng đến đêm đó "Phong cảnh" .

Đột nhiên, hẳn cảm giác được Kỳ Bích thần sắc có chút biến hóa.

Hắn giật nảy mình, cho là mình thất thố bị phát hiện, nhưng rất nhanh liền biết không đúng, Kỳ Bích lực chú ý hiển nhiên đã chuyển dời đến ngoài cửa.

Chỉ gặp nàng cau lại khởi lông mày, nghiêng mặt đi, giống như đang nghe thanh âm gì. Lý Tuần nhìn thấy, ngón tay của nàng đã dính vào một bên trên chuôi kiếm.

Tình thất cửa vô thanh vô tức mở ra, mà Kỳ Bích bảo kiếm cũng khàn giọng ra khỏi vỏ một nửa.

Lý Tuần không nhìn thấy ngoài cửa tình hình, có lòng muốn nâng lên nửa người, cũng bởi vì đau đớn coi như thôi, nhưng hẳn cũng tiềm quyết tâm thần,

âm thầm đem ngọc trừ tà chức năng phòng vệ mở ra.

Trong phòng xuất hiện ngăn ngại yên tĩnh, liền hô hấp tiếng cũng mất.

Nhưng tiếp xuống, là Kỳ Bích hơi kinh ngạc tiếng hô: "Nhan sư muội? Người làm sao đến nơi này?"

"A. . . Còn có nhân a!" Theo một tiếng khá quen thuộc tiếng nói, Lý Tuần trước mắt xuất hiện một trương xinh xắn sinh động gương mặt, lần này liền hẳn cũng kì quái.

Gương mặt này cũng không lạ lắm, hoặc là có thể nói như vậy, tương đương khắc sâu!

"Nhan sư tỷ?"

Lý Tuần hơi kinh ngạc. Trước mắt vị này xinh đẹp giai nhân, chính là lúc ấy đối với hẳn tiết lộ Chung Ẩn phi thăng sự tình Thủy Kính Tông cao đệ, Nhan Thủy Nguyệt.

Nàng vẫn là một bộ nam trang cách ăn mặc, cầm trong tay một thanh mạ vàng quạt xếp, toàn không để ý cực địa hàn khí thấu xương, tựa như thế tục hoàn khố tử đệ, tự xưng là phong lưu, tại cái này tu chân quần lạc bên trong, càng có vẻ thú vị.

"Các người gặp qua? A. . . Người bảo nàng sư tỷ?" Kỳ Bích ở một bên kinh ngạc hơn.

Ánh mắt của nàng tại hai người trên mặt nhất chuyển, lại nhìn Nhan Thủy Nguyệt trên mặt ra vẻ cao ngạo thần sắc, buồn cười mà nói: "Tuần sư đệ, người ngày thường cũng rất tinh minh, làm sao tại chuyện này bên trên, cho chuyển choáng váng rồi?"

"A?"

"Kỳ sư tử!"

Nhan Thủy Nguyệt giận một tiếng, đánh gãy Kỳ Bích lời nói, nhưng dù sao vẫn là giấu diếm không nổi nữa.

Nàng đem quạt xếp mở ra lại khép lại, kiêu tiểu trên mặt cũng không tự giác có chút ý xấu hổ, "Hắn là mình kêu, ta cũng không có hù hắn!"

Nhìn xem Lý Tuần dần dần mở to hai mắt, Kỳ Bích che miệng cười khê: "Tuần sư đệ, cùng vị này Nhan sư muội so sánh, người thế nhưng là khó được làm một lần sư ca a! Người mặc dù bất quá là nhược quán niên kỷ, có thể Nhan sư muội thì vừa lúc mười sáu xuân xanh, ở giữa có thể kém ba, bốn tuổi đâu!"

"Như thế nào?" Lý Tuần thật có một chút choáng váng.

Hắn không phải không tin Thông Huyền Giới có so với hắn nhỏ hơn đệ tử, mà là hắn không cách nào tưởng tượng, Thủy Kính Tông nhất cái mười sáu tuổi tiểu oa nhi, vậy mà cũng có thể tính ra Chung Ấn phi thăng thời khắc!

Cùng nàng so sánh, tông môn chư vị tiên sư tuổi tác đều sống đến cầu thân đi lên rồi?

Kỳ Bích đương nhiên không biết trong lòng của hắn ý nghĩ như thế nào, chỉ là cười yếu ớt giới thiệu nói: "Người còn không biết a? Nhan sư muội là Thủy Kính Tông khó gặp kỳ tài, mười hai tuổi lúc, Thủy kính thần thuật liền đã đăng đường nhập thất. . ."

Nhan Thủy Nguyệt dùng quạt xếp đánh ra lòng bàn tay, phát ra "Ba" tiếng vang, đánh gãy Kỳ Bích ca ngợi chi từ.

Nàng hì hì cười nói: "Kỳ sư tử, loại lời này liền đừng nói nữa, tại người ta trước mặt, có múa rìu qua mắt thợ chi ngại. Có phải hay không, Tuần sư đệ?"

Lý Tuần nhin không được cười lên, hắn làm sao lại sợ loại này tiểu nữ hài nhi?

Hắn nghe vậy nhân tiện nói: "Kỳ thật không cần Kỳ sư tử giới thiệu, ta cũng có thể nhìn ra môn đạo tới. Không hổ là Thủy Kính Tông nhân tài mới nổi, cái này cơ sở phép tính cũng cùng thường nhân khác nhau rất lớn, đúng không, Nhan sư tử — "

Hắn âm cuối kéo nhất cái quái giọng ra, nghe được Nhan Thủy Nguyệt thẳng căn răng, nhưng rất nhanh lại khôi phục lại, cười mỉm ở bên cạnh hắn ngồi xuống.

Lý Tuần nhìn xem kỳ quái, liền hỏi nàng: "Người tại sao không đi Quang Cực Điện, đến nơi này tới làm gì?"

Nhan Thủy Nguyệt xoát một tiếng triển khai cây quạt, gạt gù đắc ý, một bộ vu nho bộ dáng: "Cổ Âm là rất thú vị, bất quá như vậy khi thì lời, ta đối với người càng cảm thấy hứng thú một chút!"

Nàng hiển nhiên là không có chú ý tới mình nói sai.

Lý Tuần nghe được buồn cười, bật thốt lên: "Người cây quạt thượng hẳn là vẽ tiếp một đóa mẫu đơn!"

"A?"

"Vẽ tiếp thượng mẫu đơn, người chính là nhất cái tươi sống ra lò, liền nhũ mao cũng không cời tận hái hoa đạo tặc! Ờ, vẫn là ngược lại hái hoa!"

Nhan Thủy Nguyệt tay nhỏ cầm được cán quạt đều muốn tan ra thành từng mảnh, nhưng cuối cùng chỉ là trừng mắt liếc hắn một cái, mình ngược lại nhin không được bật cười.

Một bên, Kỳ Bích gõ nhẹ ót của hắn, sẵn giọng: "Tuần sư đệ, tại sao nói lời như vậy chứ? Khó được đụng phải nhất cái cùng tuổi sư muội, làm sao lại lấu cá bắt đầu rồi?"

Lý Tuần ngược lại là nghe lời, giơ lên duy nhất hoàn hảo tay trái, trên không trung úi úi, xem như xin lỗi.

Nhan Thủy Nguyệt càng là nhịn không được cười, cây quạt quen thuộc mở ra, bỗng cảm thấy không ổn, giận một tiếng, ba một cái văng ra ngoài, vừa vắn đánh vào Lý Tuần trên mặt.

Lý Tuần phát ra một tiếng kêu đau, có thể trên mặt hẳn rõ ràng có mặt nạ cản trở, hiển nhiên lại là diễn trò.

Kỳ Bích nhìn xem hai đứa bé này làm quái, không khỏi mỉm cười.

Trong nội tâm nàng một chút suy nghĩ, liền cười nói: "Các người tạm, ta đi bên ngoài đánh chút nước đến, truyền thuyết cái này Bất Dạ thành trung tâm con suối nước chảy, băng thoải mái thấu tâm, là Thông Huyền Giới nhất tuyệt đâu!"

Nói, nàng liền đứng dậy đi ra ngoài. Cách làm này, hiển nhiên là cho hai người lưu lại nói chuyện không gian. Hai người đều cực thông minh, như thế nào nhìn không ra?

Bất quá, bọn hắn xác thực cũng có khác lời muốn nói, Kỳ Bích không ở nơi này, có lẽ càng tốt hơn một chút hơn.

Nhìn xem Kỳ Bích đi ra ngoài, Nhan Thủy Nguyệt tức giận cầm lại cây quạt, lại chỉ là cầm tại giữa ngón tay thường thức, cũng không nói chuyện, trong phòng trong lúc nhất thời yên tĩnh lại.

Lý Tuần mượn đoạn thời gian này, một lần nữa quan sát tỉ mỉ cái này rất kì lạ thiếu nữ.

Cảm giác bên trong, cô bé này tâm cơ cũng không quá sâu, nhưng mười phần thông minh, càng quan trọng hơn là, nàng đối đãi nhân, sự tình thái độ, cùng thường nhân khác nhau rất lớn.

Chỉ ít Lý Tuần liền chưa bao giờ thấy qua, sẽ có nữ hài nhi giống như nàng,

vì nhất cái vừa gặp qua một lần người, không tránh hiềm nghi đoán, xông thẳng đến người ta trong phòng đi.

Vẫn là Lý Tuần phá vỡ trầm mặc, hần cười nói: "Nhan sư muội, vừa mới có nhiều đặc tội, người có thể không nên tức giận a! Mà lại, ta còn muốn cảm ơn người đâu!"

Một câu cuối cùng, ngữ khí của hần đã tương đương trình trọng.

Nhan Thủy Nguyệt cực kì thông minh, tự nhiên biết Lý Tuần chỉ, nàng cũng không khách khí, cười mỉm thụ.

Nhìn ra được, Lý Tuần thích hợp hạ thấp tư thái, để tiểu cô nương tâm tình thay đổi không tệ.

Lý Tuần thừa cơ nhất cử đem tình thế đảo ngược, cười nói: "Nhan sư muội có thể tới nơi này thăm hỏi, ta cũng là rất cảm kích. Sư muội người không biết, Quang Cực Điện bên kia náo nhiệt, ta là cực nghĩ góp một lần.

"Nói đến, 'Thất Sát Cầm' Cổ Âm đại danh, ta là nghe được nhiều, chân nhân lại không gặp qua. Trốn ở chỗ này, rất là hiếu kỳ, cũng khí muộn cực kì, có sư muội theo giúp ta nói chuyện phiếm, kia là không còn gì tốt hơn!"

Nhan Thủy Nguyệt khinh "A" một tiếng, con mắt nhưng là đi lòng vòng, cười nói: "Chỉ bằng người câu nói này, ta cũng nên giúp người một chút. Đương nhiên, đi Quang Cực Điện là rất không có khả năng, thế nhưng là, ta lại có thể để người nhìn thấy trong điện tình hình nha!"

Lý Tuần nhãn tình sáng lên: "Nhan sư muội nói, ai cũng chính là quý tông độc bộ thiên hạ Thủy Kính Pháp?"

Nhan Thủy Nguyệt dùng cây quạt đánh lòng bàn tay, ngạo nghễ nói: "Chính là, Thủy Kính Pháp có thể minh triết vạn dặm, đem Quang Cực Điện bên trong tình cảnh quay tới, thật sự là một bữa ăn sáng. Nhưng mà. . ."

Nàng hì hì cười một tiếng, hiển nhiên động ý đồ xấu nhi: "Ta tuổi tác còn nhỏ, thi triển ra cố hết sức, hao tổn cũng lớn, người cũng không thể để ta làm không công không phải?"

Lý Tuần đâu còn không biết tâm tư của nàng, nghe vậy cười nói: "Nhan sư muội mà nói rất là công bằng, nếu có yêu cầu gì, không ngại nói nghe một chút. Chỉ cần là đủ khả năng sự tình, ngu huynh cũng sẽ không cự tuyệt!"

Nhan Thủy Nguyệt ánh mắt lưu chuyển, tại hẩn che mặt trên mặt nạ đảo qua.

Tiếp lấy nàng còn cần quạt xếp gõ gõ, mới cười mỉm mà nói: "Người người này thật rất thú vị đâu! Ta liền không có gặp qua giống như người sắc mặt xoay chuyển nhanh như vậy gia hỏa, có thể người hết lần này tới lần khác lại mang theo cái trò này! Ân, hái được nó, để cho ta nhìn xem, ta cũng liền cho người xem!"

Lý Tuần giật mình, trở lại vì đó bật cười.

Này mặt nạ hẩn mang lên chỉ là vì dự phòng vạn nhất, lại đưa cho Tần Uyển Như một cái nhân tình đi! Hái xuống cũng không có gì lớn.

Hẩn cực dứt khoát nói một tiếng tốt, đang muốn cởi mặt nạ xuống, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa.

"Kỳ sư tỷ sao?"

Nhan Thủy Nguyệt hỏi một tiếng, Lý Tuần vài không thể xem xét lắc đầu, cất giọng nói: "Mời đến!"

Cửa mở ra, gió mát mang vào từng tia từng sợi mùi thơm.

Người được cái này khí tức quen thuộc, lại nhìn Nhan Thủy Nguyệt kinh ngạc mặt, không cần thấy tận mắt, Lý Tuần liền biết người tới thân phận.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Tư Tình

Chương 03: Tư tình

"Tần trưởng sử? Mời ngồi!"

Tại Nhan Thủy Nguyệt đã mở đại không thể lớn dưới ánh mắt, Tần Uyển Như nhẹ nhàng bước liên tục, chậm chậm mà vào, ánh vào Lý Tuần tầm mắt.

Cùng Ma La Hầu giao chiến sau không bao lâu, nàng liền đổi một thân phục sức, lúc này quần áo một thân rũ xuống đất váy dài, vàng nhạt nhan sắc, càng hiện ra nàng da thịt thối qua liền phá.

Cổ áo ẩn có phượng văn, ngoại khoác liên tiếp tơ dệt áo khoác, bên hông Lưu Tô bông xuống, sức lấy bạch ngọc hoàn bội, rất có ung dung chi tư.

Ở trong phòng hai người nhìn chăm chú, nàng chỉ lấy mỉm cười tương ứng, Lý Tuần mời nàng ngồi, nàng cũng ngồi, chỉ là tư thế ngồi cùng nghênh ngang Nhan Thủy Nguyệt cực không giống nhau.

Nhan Thủy Nguyệt là ngồi xếp bằng, đây cũng là cái người tu đạo quen thuộc nhất cũng thoải mái nhất tư thế ngồi.

Tần Uyển Như thì là ngồi quỳ chân, nhìn xem nàng trong gió dương liễu dáng người vài cái ưu nhã chuyển hướng, tại váy áo thấp thoáng hạ, chậm chậm ngồi xuống, nhẹ nhàng ưu nhã tư thái, để Nhan Thủy Nguyệt đều thấy ngây người.

Nàng lúc đầu mười phần buồn lòng thân thể, lúc này đã có chút cứng nhắc, thậm chí còn không tự giác xê dịch, hiển nhiên là bị Tần yêu nữ mềm mại đáng

yêu chi tư chiết phục, có chút xấu hổ chi ý.

Lý Tuần trong lòng giống sáng như gương, lại bất động thanh sắc, tiện tay giật xuống mặt nạ đến, lộ ra bị lửa thiêu tổn thương khuôn mặt tuần tú, xoay mặt hướng Tần Uyển Như cười nói: "Tần tiên tử thương thế vừa vụn rất tốt chút ít?"

"Đã tốt hơn nhiều!"

Tần Uyển Như nhàn nhạt cười một tiếng, trên mặt cái kia đạo nhàn nhạt vết thương, đã không thấy nửa chút vết tích.

Trước mặt người khác thời điểm, bộ mặt của nàng luôn luôn ôn nhu có thể yêu, nhìn không ra nửa chút cường giả phong phạm. Tại biết rõ chân diện mục Lý Tuần trong mắt, loại cảm giác này phi thường kỳ diệu.

Trong lúc nhất thời, hẳn tìm không thấy nhất cái thích hợp thái độ đi ứng đối, đành phải thuận giọng điệu này nói tiếp: "Tần tiên tử làm sao không có đi Quang Cực Điện, phản đến ta chỗ này tới?"

"Gặp Cổ Âm lại như thế nào? Ta tông không giống chính đạo chư tông, mọi thứ chữ lý làm đầu. Đã có thù hận ở bên trong, gặp mặt chính là liều mạng tranh đấu. Đi, chẳng phải là cho các người tìm phiền toái?"

Nàng lời này còn có một chút giống trọng lượng cấp nhân vật khí độ, bất quá lập tức giọng nói của nàng liền nhất chuyển, cười nói: "Ta còn là không khả quan nhiều chỗ, không bằng người chỗ này u tĩnh, còn có người nói chuyện nói chuyện phiếm, cũng không tịch tịch!"

Nàng thản nhiên cười nói, thần sắc biến hóa bên trong, tự có một phen khiến người động tâm nhu uyển hứng thú, lại hiện ra nàng tốt đẹp giáo dưỡng, tuyệt không già mồm.

Lý Tuần còn không thể nào thụ ảnh hưởng, Nhan Thủy Nguyệt thì là toàn bộ đất sứt đi vào.

Tần Uyển Như uyển mị chi tư, vốn là nam nữ thông sát!

Lý Tuần quét Nhan Thủy Nguyệt một chút, không khỏi vì đó yên lặng.

Ngơ ngác một chút, hãnh vừa bực mình vừa buồn cười chào hỏi một tiếng: "Nhan sư muội, ta này mặt nạ đều hái được, người dù sao cũng nên để cho ta nhìn đi!"

"A? Nha. . ."

Nhan Thủy Nguyệt như ở trong mộng mới tỉnh, có chút cười xấu hổ. Cho đến lúc này, nàng mới hiểu được cùng Tần Uyển Như treo lên chào hỏi, lúc trước hoạt bát hào phóng càng là hoàn toàn không thấy, may mắn nàng còn không có quên như thế nào thi triển pháp quyết.

Hơi ít mấy hơi ổn định tâm thần, nàng đưa tay trong hư không vẽ một cái vòng tròn, chân tức lộ ra, trong hư không chấn động, lại sinh ra một đợt kỳ dị Thủy văn, bị sắc trời vừa chiếu, hiện ra lặn tẩn ba quang tới.

Bên trong, bóng người dần dần rõ ràng, tiếng nói cũng dần dần truyền đến.

Cái này Thủy kính quả nhiên thần diệu, từ bất kỳ một cái nào góc độ nhìn, đều là thấy chính diện, Lý Tuần không khỏi khen một tiếng: "Như thế thần kỳ, so Thấu Âm Sa muốn mạnh hơn gấp trăm lần!"

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý, Tần Uyển Như ánh mắt cực nhanh hướng bên này liếc qua, trên mặt thần sắc nhưng không có biến hóa gì.

"Nào có sự tình!"

Nhan Thủy Nguyệt tình trạng quả nhiên không quá bình thường, nghe vậy lại khó được khiêm tốn một thanh, nói: "Thủy kính là không thể gạt được nhân. Người nhìn, trong điện chỉ ít có hơn phân nửa người đều có cảm ứng, chỉ bất quá biết ta không có ác ý, mới không có để ý tới đi!"

"Quả nhiên. . ."

Lý Tuần nghe nàng giải thích, cũng phát hiện Thủy kính bên trong rất nhiều người đều nhìn về bên này, hiển nhiên đều có chỗ phát giác, trong lòng lúc này tuyệt học trộm môn pháp quyết này suy nghĩ.

Hắn bắt đầu chỉ huy Nhan Thủy Nguyệt điều chỉnh hình tượng góc độ, thẳng đến Thủy kính bên trong ánh vào nhất cái cực lạ lẫm lại cực tươi sáng bóng hình xinh đẹp, hắn mới đột nhiên kêu dừng.

"Cổ Âm?"

Hắn nhất thời còn không dám xác nhận, nghiêng đầu đi, vừa hay nhìn thấy Tần Uyển Như mỉm cười gật đầu.

"Đây chính là 'Thất Sát Cầm' Cổ Âm sao?"

Tại Lý Tuần quan sát tỉ mỉ trống rỗng, Thủy kính bên trong nữ tử chính mở miệng phát biểu, tiếng nói lọt vào tai, Lý Tuần trong lòng chính là nhảy một cái.

Nàng là nói lời nói, vẫn là đang hát?

". . . Cùng chúng ta không có chút nào liên quan, bản tông không nghĩ, cũng không cần thiết cùng loại kia dã thú liên hệ vãng lai!"

Lý Tuần biết nàng nói là Ma La Hầu sự tình.

Cổ Âm phủ nhận cùng Ma La Hầu quan hệ là tại hắn trong dự liệu, nhưng mà, khi hắn chính tai nghe được Cổ Âm lúc nói chuyện, hắn vẫn là cảm thấy ngoài ý muốn.

Cổ Âm không thể nghi ngờ là Lý Tuần tiếp xúc qua, tiếng nói êm tai nhất nữ tu, mà lại, nàng am hiểu sâu nói chuyện nghệ thuật.

Bình thường phổ thông lời nói, tại trong miệng nàng nói ra lúc, âm điệu chập

trùng ngừng ngắt, đã đạt đến hoàn mỹ không một tí vết hoàn cảnh, nhỏ bé nhất một chỗ chuyển hướng bên trong, cũng có thể khai quật xuất cực phong phú nội uẩn đến!

Chỉ là một câu nói kia, Lý Tuần liền từ nghe được xuất lãnh đạm, khinh thường, trào phúng rất nhiều ý vị, mà những này ý vị lại ẩn sâu tại nàng ung dung không vội đối đáp hạ, làm người ta trong lòng bị đè nén, vốn lại phát tiết không được.

Thật là lợi hại nữ nhân!

Y theo Thông Huyền Giới quy củ, một phái tông chủ đến thăm, cùng địa chủ thuộc về cùng cấp, lúc này Quang Cực Điện bên trong, trên nhất mấy trường ghế, liền do Cổ Âm đến bốn vị chính đạo tông chủ ngồi.

Đám người còn lại, phân phát triển an toàn điện hai bên, nhìn qua giống như là yến khách, bầu không khí lại là gương cung bạt kiếm.

Ở trên tịch trong mấy người, Thanh Minh Lý Tuần là hết sức quen thuộc, Linh Phong Tử trước mấy ngày cũng bắt chuyện qua, chỉ có nhất cái Lệ Đầu Lượng, chỉ là xa xa gặp qua, lại là chưa từng có quan sát tỉ mỉ.

Lúc này từ Thủy kính trông được đi, chỉ gặp hãn hình dáng kiên cường, hai mắt thần quang tràn đầy, quần áo một thân áo bào màu tím, tính chất bất phàm, kiểu dáng lại cực kì đơn giản, mặc dù có chút rộng lớn, lại vẫn bị trên người hãn cơ bắp phiền muện đỉnh xuất một chút vết tích tới.

Trên đầu của hãn vẫn búi tóc, lại không thể nào hợp quy tắc, trên cầm một mảnh râu ria, ngồi xếp bằng, tư thế cũng không đứng đắn, lại không hiện thô lỗ, ngược lại hiển thị rõ phóng khoáng chi tình.

Hãn sớm tại ba trăm năm trước chính là Chân Nhất đẳng cấp tông sư, mờ mờ ảo ảo ở giữa đã là chính phái tông môn nhất làm cho người kính ngưỡng cờ xí.

So với Thanh Minh không màng danh lợi lịch sự tao nhã, lại là một phen khác khí độ.

Kẹp ở Lệ Đấu Lượng cùng Thanh Minh ở giữa, Cổ Âm thần thái tuyệt không thua kém.

Chỉ là cùng Thanh Minh cùng Lệ Đấu Lượng khác biệt, nàng ngồi ngay ngắn phong thái, chỉ sợ sẽ là nhất bắt bẻ cung đình lễ nghi quan, cũng tìm không ra bất luận cái gì tì vết, khắp nơi hợp quy hợp củ, cơ hồ khiến nhân coi là, thiên hạ này lễ nghi quy củ, đều là vì nàng đo ni đóng giày.

Lý Tuần nhìn xem nàng vươn tay ra, bưng lên vài thượng chén trà, nhẹ nhàng nhấp một miếng.

Hắn dám thề, Cổ Âm tay là hắn đã thấy nữ tính bên trong, nhất thon dài xinh đẹp nho nhã một con, chính là năm chắc chén thời khắc, bàn tay gập thân, cũng phảng phất tại khảy để nghe nhạc khúc, đạo không hết ưu nhã uyển gậy nên.

Thuận nàng nâng chén tay, Lý Tuần thấy được mặt mũi của nàng.

Nói thật ra, Cổ Âm tuy là mỹ nhân nhi, lại chỉ có thể xưng là là văn nhã thanh tú, cũng không như thế nào xuất chúng.

Có thể chính là cái này văn tú phong thái, đã bị nàng trình bày và phát huy đến cực hạn, trong lúc phất tay, chỉ cảm thấy nàng trong lồng ngực cầm tú, tự sinh lịch sự tao nhã hoa hái, rất có đại gia phong phạm.

Nàng đem chén trà buông xuống, lạnh nhạt nói: "Ma La Hầu sự tình, bản tọa không muốn nhắc lại, cũng không muốn lãng phí thời gian nữa. Hôm nay đến đây, chỉ là muốn cùng chư vị thương nghị một chút, cái này Tán Tu Minh Hội tồn lập, cùng chư tông lợi ích liên quan."

"Cổ tông chủ lời ấy sai rồi!"

Thanh Minh tiếp lời đầu, mỉm cười nói: "Cái gọi là Tán Tu Minh Hội, vốn

cũng không có tồn lập tất yếu, sao là lợi ích nói chuyện?"

Cổ Âm tự nhiên biết Thanh Minh là chẵn nòng lí do thoái thác, nàng đồng dạng là khê mỉm cười nói: "Có cần thiết hay không, lại không phải một hai người nói tính.

"Nếu như tại hôm nay, cái này mình hội bên trong người, liền nhất cử công thượng Liên Hà sơn, diệt người tông môn, Thanh Minh tông chủ tất nhiên là không vui, nhưng mà, La lão yêu, Thất Tu tôn giả bọn hăn, chưa hăn không cao hứng a!"

Bên này Thanh Minh lắc đầu cười khổ, bên ngoài mấy dặm, Thủy kính cái khác Lý Tuần cũng kéo ra khoe miệng.

Cổ Âm trong miệng nói tới La lão yêu, Thất Tu tôn giả, chính là Mị Ma Tông, Thiên Yêu Kiếm Tông hai vị tông chủ, cùng Minh Tâm Kiếm Tông có thể nói là đối thủ một mất một còn, lời này có thể nói là lại rõ ràng bất quá.

Chỉ là, cố ý xuyên tạc Thanh Minh mà nói ý, khó tránh khỏi có chút vô lại.

Cổ Âm buông lỏng nói đến, phảng phất là đương nhiên sự tình, chính là "Chính thống" tà tông phong phạm.

Bên cạnh Nhan Thủy Nguyệt "Cô" một tiếng nở nụ cười, gặp Lý Tuần cùng Tần Uyển Như đều để mắt nhìn nàng, liền có chút xấu hổ, triển khai cây quạt, quạt hai lần, lấy làm việc che giấu.

Lý Tuần nhìn xem buồn cười, đang muốn thu hồi ánh mắt, đã thấy Tần Uyển Như giống như vô ý đem ánh mắt tiến đến gần, hai người ánh mắt chạm nhau, đều là cười một tiếng, giống như bạn tốt nhiều năm.

Chỉ nghe bên kia do Lê Đẩu Lượng lại mở tranh chấp, vị này luôn luôn hào tung buông thả tông chủ, so Thanh Minh càng thả xuống được giá đỡ, âm ỉ cười to.

"Cổ tông chủ không hổ là vui bên trong diệu thủ, cái này thì bà chính đạn bản ngược, đều có thể bản ra hương vị nhi đến! Chỉ là dựa theo Cổ tông chủ ý tứ, cái này nhân tâm tồn di, tiêu chuẩn khác biệt, mọi người cũng liền không cần phải đi quản nó. Vậy chúng ta làm gì ngồi ở chỗ này, uống cái này đều nhạt nhẽo vô vị nước trà? Trực tiếp kéo ra ngoài, lại đánh một trận là được!"

Cổ Âm khéo môi xử đường cong làm sâu sắc, ung dung mà nói: "Lệ Tông chủ cá tính, Cổ Âm là ngưỡng mộ đã lâu, chỉ tiếc, người người khác nhau, Lệ Tông chủ chuyện cầu cũng không được, Cổ Âm lại không hứng thú. Thật có lỗi!"

"Ôi, ta lão đạo áo choàng a!"

Cái này đột ngột một tiếng gọi, tự nhiên là phát ra từ lấy khô hài dật tin đồn thú vị danh tại thế Linh Phong Tử, hẳn làm quýt da giống như mặt già vo thành một nắm, làm ra khổ tướng.

"Cổ tông chủ, lời này của người ta lão đạo thật không thích nghe. Nhìn ta cái này áo choàng, nhìn! Trên trăm năm, ngoại trừ giặt hồ bên ngoài, tận gốc sứt chỉ đều không có, vừa mới lại bị tông chủ ngài xé cái này. . . Ba, bốn, năm, năm đầu khe lớn!"

"Dạ, không phải ta lão đạo da mặt dày, chỉ là Cổ tông chủ ngài vừa mới nói đối với đánh nhau không hứng thú, quay đầu, cũng nên cho lão đạo một cái thuyết pháp đi!"

Điện hạ đám người đều cười, Cổ Âm cũng cười: "Thủ huy ngũ huyền, mục tống quy hồng. Như thế phong nhã sự tình, Linh Phong đạo trưởng không gây phúc tiêu thụ, thật là một cộc việc khó."

Linh Phong lão đạo liếc mắt, đang muốn lại nói, một bên liền vang lên cười lạnh một tiếng tới.

"Thế này tới nói nhảm nhiều như vậy!"

Một câu đem ở đây bốn tên tông chủ toàn đánh đi vào, trong đó trong trẻo vui mừng phong mang, không hề cố kỵ phóng xạ ra đến, để lúc đầu có chút cứng đờ cục diện, trong nháy mắt liền đổi một loại khí tượng.

Nói chuyện chính là Bất Dạ thành chi chủ, Thiên Chi Thượng Nhân.

Tại Lý Tuần cảm giác bên trong, nàng thân là địa chủ, ngôn ngữ lại không nhiều, một mực tại nghe Cổ Âm bọn người ở tại nơi đó tranh luận.

Cái này mới mở miệng, chính là như thế mạnh mẽ.

Lý Tuần trong lòng lấy làm kỳ, đối vị này chính đạo chư tông chủ bên trong, duy nhất nữ tính, hẳn là ngưỡng mộ đã lâu, tự nhiên thấy hết sức cẩn thận.

Đập vào mắt là một vị cực kỳ lãnh diễm nữ tu, Lý Tuần cảm thấy "Lãnh diễm" cái này tục từ, có lẽ là hình dung nàng tốt nhất ngữ vựng.

Đầu nàng vẫn phi phượng búi tóc, đồng thời cảm lưu ly thất thái trâm phượng, thượng quyết Lưu Tô minh châu, tai sức thì là một đôi ngày Nguyệt Châu, một là ngày hình, một là huyền nguyệt hình, hết sức kỳ lạ.

Nàng có lẽ là Lý Tuần gặp qua, đeo đồ trang sức nhất là lộng lẫy nữ tu, có thể những này lộng lẫy đồ trang sức, tại nàng khuynh thành diễm sắc trước đó, thì bất đắc dĩ trở thành năm sấn chi vật.

Nàng da thịt ónh ónh bên trong, hình như có ánh sáng nhạt lưu chuyển, hai con ngươi tà phi, ánh mắt chớp động ở giữa, tựa hồ điểm điểm hào quang giao thoa, vũ mị bên trong, vốn lại có một phen khiến người không dám khinh thường uy sát khí.

Nhất làm Lý Tuần khắc sâu ấn tượng, là nàng đường cong duyên dáng môi son, khóe môi hơi lẳng, lúc này mặc dù đang cười, nhưng dù sao để cho người ta cảm thấy nàng bên môi một tia cười gằn, hảo hảo xem thường nhân bộ dáng, hận đến lòng người ngứa một chút, vốn lại khiến người yêu sát.

Nàng tuy là tư thế ngồi, lại người khoác màu bạc trắng gấm ngoại bào, nhưng giao thoa cổ áo vừa đúng hiện ra ngực nàng hơi khởi đường cong, cùng với dung mạo thẳng tắp vai cũng đường cong, Lý Tuần nhìn ra một chút, cảm thấy nàng khả năng so với mình cao hơn một chút.

Có thể tưởng tượng, nếu nàng đứng dậy, cao dáng người, tông sư phong phạm, thẳng có thể khiến thiên hạ nam tử vì đó xấu hổ vô địa.

Không thể nghi ngờ, vị này Thiên Chi Thượng Nhân, là Lý Tuần kiếp này thấy, xuất sắc nhất mỹ nhân một trong, tựa hồ liền liền thân bên cạnh Tần Uyển Như cùng so sánh, cũng thiếu phần này khiến người tâm muốn hướng chi, vốn lại sinh lòng cố kỵ, cứ thế có thể thấy được mà không thể được vì diệu đặc chất.

Nghĩ tới đây, Lý Tuần không khỏi nhìn Tần Uyển Như một chút, đã thấy nàng nhìn xem Thủy kính, chính là chuyên chú thời điểm.

Bởi vì Lý Tuần không thể đứng dậy, Nhan Thủy Nguyệt cũng rất quan tâm đem Thủy kính treo tại Lý Tuần trên ngực, góc độ vừa vặn để hẳn không cần đứng lên cũng có thể thấy rõ ràng.

Chỉ là như vậy, Tần Uyển Như nhìn lên, thân thể liền muốn bên cạnh nghiêng một chút, như thế, nàng dáng người xếp thành nhất cái cực duyên dáng đường cong, sợi tóc rủ xuống, có một sợi thậm chí dán Lý Tuần bên tai, gió nhẹ phát động, có chút ngứa ý.

Hết lần này tới lần khác Tần Uyển Như lại ngồi tại bên trái hẳn, cũng không biết là thế nào nghĩ, Lý Tuần giống như vô ý xoay tay lại phát một cái, cùng Tần Uyển Như sợi tóc vừa chạm vào, trong lòng khinh đẳng bên trong, đã vê vê lộn tóc, còn nhẹ khinh giật giật.

Tần Uyển Như kinh ngạc xem ra, Lý Tuần trong lòng bản còn có chút kiêng kỵ, nhưng thấy một lần nét mặt của nàng, trong lòng chính là nóng, mỉm cười bên trong, buông lỏng tay ra, bàn tay tự nhiên buông xuống, nhưng lại tự nhiên dán tại Tần Uyển Như trên đầu gối.

Cách một tầng thật mỏng tơ lụa, hoàn toàn có thể cảm nhận được nàng cơ thể nhiệt độ, cùng với kia khiến người hồn tiêu xúc cảm.

Tay của hắn thuận Tần Uyển Như bấp chân đường cong hướng về sau di động, cuối cùng dừng ở mắt cá chân xử, loại vị trí này có thể để cánh tay của hắn ở vào nhất cái tự nhiên quanh co góc độ, lại có thể an toàn nhất hưởng thụ Tần Uyển Như chỗ tư mật mỹ diệu.

Tần Uyển Như gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, nhưng không có cự tuyệt, vốn là cố phán sinh tư ánh mắt, tại thời khắc này càng là bịt kín một tầng có chút hơi nước, uyển mị mê ly.

Hết lần này tới lần khác nàng thần sắc y nguyên duy trì trầm tĩnh ung dung, cái này cùng nàng da thịt mẫn cảm ấm lên, tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, ngay tại lúc này, vẫn không có phản ứng, liền không thể xưng là nam nhân.

Chỉ là một tiếng vang này, lại làm cho Nhan Thủy Nguyệt tò mò nhìn hắn một cái. Tiểu cô nương ánh mắt đảo qua, Lý Tuần trong lòng nhảy một cái, nhưng là cánh tay của hắn nhưng không có mảy may động đậy, vẫn hơn phân nửa che đậy tại Tần Uyển Như váy áo phía dưới, thậm chí ngón tay còn tại trên mắt cá chân nhẹ nhàng búng ra hai lần.

Nhan Thủy Nguyệt giống như đồng thời không có phát hiện đôi này "Cầu nam nữ" hoạt động, Lý Tuần cũng theo đó hoàn hồn, đi xem Thủy kính bên trong tình thế.

Nhưng hắn bàn tay, lại là dừng lại ở nơi đó, thỉnh thoảng còn vuốt ve hai lần, được không tự tại.

Làm chuyện này, Lý Tuần tâm tình đột nhiên trở nên rất tốt, bất quá lại nhìn Quang Cực Điện bên trong tình thế, tựa hồ đã có chút cứng.

Hắn ở giữa lộn một chút không nghe thấy, nhưng đoán chừng một chút, cũng chính là tranh luận hai phe chết vì tai nạn sự tình.

Chỉ gặp Thiên Chi Thượng Nhân lông mày phong nhãn lại, hiển nhiên có chút bất mãn.

"Người không quan tâm tính mạng của bọn hắn, ta lại tại ư những cái kia chết vì tai nạn đệ tử, đồng đạo. Người thân là đứng đầu một phái, như thế tác phong, há không để cho người ta cười chê?"

Nếu là người khác nói loại lời này, khó tránh khỏi có chút từ nghèo chi thể, nhưng mà từ Thiên Chi Thượng Nhân miệng nói đến, liền cảm giác nàng là cá tính như thế, đằng sau chỉ sợ còn có nhọn hơn ngôn từ chờ.

Chỉ là, Cổ Âm biết rõ cá tính của nàng, nghe vậy cũng không giận, chỉ là mỉm cười nói: "Có quả tất có nhân, thượng nhân nguyệt trước lấy vạn dặm cực quang bích, phong tỏa ta tông động thiên, dẫn phát trận này tranh chấp, có phải thế không?"

"Yêu Phục vốn là Thông Huyền mỗi loại tông chung tru diệt yêu vật, mà quý tông chẳng những không giảm đạp thủ minh ước, ngược lại thâm thiên hoán nhật, giúp nàng đào thoát, lại ẩn nấp tại bên trong tông môn, lúc này, lại lấy nàng danh nghĩa tổ chức cái gọi là 'Minh hội', ta tông tự nhiên có nghĩa vụ ngăn cản!"

"Xin hỏi Yêu Phục vì sao dẫn tới chư tông cùng tru?"

"Thiện tu ma công, trợ lực Tứ Cửu Trọng Kiếp, làm sao có thể không tru?"

"Nàng ma công tu, Ma Thai cũng sinh ra, làm sao cái này Tứ Cửu Trọng Kiếp chi uy, giống nhau ngày xưa?"

"Thiên nhân giao nghi ngờ, kiếp tùy tâm chuyển, đây là trăm năm trước liền sáng tỏ. Hiện tại xem ra, quả nhiên may may ứng chứng không sai!"

Hai vị nữ tính tông chủ có thể nói là nói xuất như châu, không thấy may may

thình thoảng, nhưng mà nói ở đây, Cổ Âm lại cười.

"Thiên nhân giao nghi ngờ, kiếp tùy tâm chuyển. Đây là Thủy kính kệ ngữ a? Như trước kia, bản tọa không có lời gì để nói, chỉ là hai năm trước, Thủy kính chi biến, chư vị hẳn là đều nhớ, kia Triệt Thiên Thủy Kính, tựa hồ cũng không phải Vạn Linh Dược. Điểm này, không biết Thủy Kính Tông đạo hữu giải thích như thế nào?"

Lời này vừa ra, đang ngồi bốn vị tông chủ, đồng thời điện hạ hơn trăm vị tu sĩ, đều là khẽ giật mình.

Từ Thông Huyền Giới có Thủy Kính Tông đến nay, vẫn còn là lần đầu tiên có nhân công nhiên hoài nghi "Thủy kính kệ ngữ" tính chính xác.

Hết lần này tới lần khác Cổ Âm lại tuyên nhất lí do tốt — hai năm trước "Thủy kính chi biến", tất cả mọi người ký ức vẫn còn mới mẻ, lúc này nói đến, cũng là không tính ăn nói lung tung.

Lúc này, trong điện đám người ánh mắt, đã không tự chủ được chuyển tới Ngọc Lam đạo cô trên mặt đi.

Cách xa nhau vài dặm, Nhan Thủy Nguyệt bỗng nhiên hợp lại quạt xếp, mắng to: "Cái này Cổ Âm coi là thật ghê tởm!"

Mắng xong mới phát hiện Lý Tuần hai người đều đang nhìn nàng, trên mặt không khỏi đỏ lên, lâu bầu một tiếng, lại quay đầu nhìn trở lại.

Lý Tuần trong lòng hơi động.

Sớm tại hai năm trước, mới từ Minh Ly trong miệng biết được việc này thời điểm, hẳn liền có loại kì lạ cảm ứng, cảm thấy cái gọi là "Thủy kính chi biến" có lẽ cùng mình tương quan liên, dưới mắt từ tiểu cô nương này trong miệng, phải chăng có một chút nội tình tin tức đâu?

Ý nghĩ này còn chưa thành thực, liền nghe được Quang Cực Điện bên trong,

cái kia vị diện mục bình thường Ngọc Lam đạo cô lãnh đạm hưởng ứng: "Thiên Tâm khó dò, bản tông cũng chưa từng có đem 'Thủy kính kệ ngữ' xem như là cứu thế chân ngôn, Cổ tông chủ nói, nhưng thật ra là không sai.

"Chỉ là còn xin Cổ tông chủ để tay lên ngực tự hỏi, cái này kinh thể thiên kiếp, tôn thúc phụ lại là như thế nào tiêu mất, đại giới bao nhiêu, đoạt được bao nhiêu?"

Tại Lý Tuần nghe tới, chữ này bên trong giữa các hàng, hình như có mơ hồ ý uy hiếp, giống như là Thủy Kính Tông nắm lấy Cổ Âm nhược điểm gì — ngẫm lại Thủy Kính Tông thượng biết Thiên Tâm thần thuật, đây cũng không phải là không có khả năng.

Lý Tuần nhanh chóng quét Nhan Thủy Nguyệt một chút, gập nàng mặt mày hớn hở, mười phần đắc ý, lại nhìn Thủy kính bên trong, Cổ Âm thần sắc như nước, trầm tĩnh khó dò.

Trong đó tất có quan khiếu!

Lý Tuần đang nghĩ ngợi, liền nghe được Ngọc Lam đạo cô đột nhiên thở dài một tiếng.

"Bần đạo thất ngôn, Thiên Tâm luân chuyển, biến sinh bất trắc. Cái này mới mở miệng, không biết lại muốn dẫn xuất nhiều ít biến cố. . . Bần đạo này đến, bất quá là nghĩ lân cận quan sát cái này cực địa biến hóa, vốn lại khí thịnh thất ngôn, đã mất nhan ở đây, như vậy liền trở về!"

Lời này nói chuyện, đang ngồi phần lớn đều mở miệng giữ lại, Ngọc Lam lại là không để ý, đứng dậy thi lễ đằng sau, liền cất bước xuất điện.

Lúc hành tẩu, trong miệng thì trường ngâm nói: "Phương đem bầu trời xanh xếp thành tuyết, đã thấy vang vang muốn thụ thiên."

"Thủy kính kệ ngữ?"

Lý Tuần còn nhớ rõ cái này nói nhảm lai lịch, đây rõ ràng chính là năm ngoái Thủy Kính chi hội thượng kệ ngữ, chỉ là hiện tại niệm đi ra, chẳng lẽ cái này đúng là chỉ Cổ Âm?

Ngọc Lam đạo nhân luôn miệng nói là "Thất ngôn", nhưng mà mấy câu nói đó bên trong, lại không một không ở trong tối bày ra lấy cái gì.

Có ý tứ!

Lý Tuần đang nghĩ ngợi như thế nào từ Nhan Thủy Nguyệt trong miệng đạt được đáp án, bên này Nhan Thủy Nguyệt lại gọi ra.

"A, nguy rồi!"

Nhan Thủy Nguyệt gặp Ngọc Lam xuất điện, luống cuống tay chân, đứng lên nói: "Không thể cùng các người chơi! Thủy kính ta lưu lại, không có ta ở bên cạnh bảo vệ, nó chỉ có thể lại chống đỡ nửa khắc đồng hồ. Không có ý tứ, đi!"

Nàng chào hỏi, hấp tấp đẩy cửa ra, chạy không thấy tăm hơi.

Lý Tuần muốn gọi không kịp, đảo mắt nhìn xem Quang Cực Điện nội quỷ dị bầu không khí, lại đảo qua Tần Uyển Như đã vũ mị sinh xuân mặt, lắc đầu, càng đem tay rút trở về.

Tần Uyển Như ngồi thẳng người, cướp về vừa mới bị Lý Tuần dặt lấy sợi tóc, liếc mắt nhìn hẩn, trên mặt hiện ra có nhiều hứng thú thần sắc đến: "Sự háo sắc của người thế nhưng là tăng trưởng a. . . Hoặc là, lúc này mới xem như diện mục thật của người?"

Lý Tuần đem tay trái đặt ở trước mũi khễ người, lộ cái khuôn mặt tươi cười: "Không dám, chỉ là cùng sư tỷ lẫn vào quen, làm càn một chút, chớ trách. Đương nhiên, có thể nhất thân Tần trưởng sử dung mạo, cũng là tiểu đệ trong lòng mong muốn."

Hẩn xưng hô biến hóa bên trong, lộ ra chút bi ối hương vị, Tần Uyển Như tự

nhiên nghe được rõ ràng, nụ cười của nàng bên trong cũng có chút khác tư vị.

"Là, sư tôn năm đó đã từng dạy qua người một chút thái bổ chi đạo, phương pháp như vậy, nếu không có đối thủ, cũng là chán. Đợi có nhân rồi, hai người chúng ta luận bàn một chút như thế nào?"

Lý Tuần đâu còn không biết nàng ý tứ, bèn bịt nhắc tay xin tha, đem đề tài này đánh gãy.

Lúc này, Quang Cực Điện thượng cuối cùng lại truyền ra tiếng nói, lần này là Cổ Âm nói chuyện.

"Thủy kính thần thuật, quả nhiên huyền ảo khó lường. Đã có Ngọc Lam đạo hữu chi ngôn trước đây, bản tọa cũng phải có chỗ tôn trọng. . . Không tệ, lấy thúc phụ lực lượng một người, còn không thể hóa giải kiếp số, chỉ có thể tiến hành biến hóa chuyển di, đem kiếp nạn này do Tứ Cửu Trọng Kiếp bên trong dời đi, chuyển tới hậu thế, chậm rãi tiêu mất.

"Chư vị đều là người trong chính đạo, trong lòng ngực tự có chuẩn mực. Xin hỏi, loại này tiêu kiếp chi pháp, cùng tụ chúng truy sát một vị người phụ nữ có thai so sánh với, thiện ác bao nhiêu?"

Không chờ đang ngồi tam vị tông chủ nói chuyện, điện hạ liền có một người kêu rên ra, người này Lý Tuần lại là nhận ra.

Thấp mập lùn béo, chính là Tam Hoàng Kiếm Tông vị kia Đông Dương Sơn Nhân, hần cất giọng kêu lên: "Tốt một cái thiện ác bao nhiêu? Chẳng lẽ hiện tại, tương lai chết tại kia kiếp số phía dưới tu sĩ, liền không thể cùng Yêu Phượng so sánh sao?"

Có thể là Tam Hoàng Kiếm Tông lần này chiến sự bên trong tử thương rất nhiều, vị này tính tình không tốt lắm mập mập có chút đem không im miệng.

Đối mặt hần cái này vặn hỏi, trong điện một chút có đầu óc, đều trong bóng

tối lắc đầu, bên cạnh hấn Long Thủ Cuồng Khách, cũng trong bóng tối dắt hấn góc áo.

Cổ Âm lại ngay cả ánh mắt đều keo kiệt được đưa qua, chỉ là bên môi câu lên một cái mĩa mai đường cong.

Không để ý tới đang ngồi đám người xấu hổ, nàng lạnh lùng cười một tiếng.

"Đã chư vị là ý tưởng như vậy, liền không cần thiết nói nhiều. Bản tọa này đến, không phải cùng chư vị quán lưỡng, chỉ là hướng chư vị thông cáo một chuyện.

"Tán Tu Minh Hội đã cùng Diệu Hóa Tông, Mị Ma Tông, Thiên Yêu Kiếm Tông, Độc Ẩn Tông, Cực Nhạc Tông, Minh Vương Tông sáu tông đạt thành gửi thông điệp, sáu tông thừa nhận Tán Tu Minh Hội chi tồn tại, lại hạn định minh hội không thể làm tông phái, minh hội đã định nghị.

"Về phần cùng chư vị gút mắc, minh hội lục chấp nghị bên trong, một nửa cho rằng cần chiến thắng, một nửa thì muốn chậm mưu toan, mà Thông ngôn đường lại cho rằng ứng tạm hoãn mâu thuẫn. Bởi vậy minh hội định nghị, hi vọng cùng chư vị tạm hoãn công phạt, nhìn giới này ba mươi ba tông môn, đến tốt cùng có bao nhiêu tông môn chịu thừa nhận minh hội địa vị."

Đây cũng là Cổ Âm nói tới dài nhất một đoạn văn, hết lần này tới lần khác nàng nói đến càng dài, điện nội điện ngoại hai nhóm người lại càng nghe càng là mơ hồ.

Tán Tu Minh Hội cùng Mị Ma Tông các loại có ăn ý, đang ngồi đám người đều rất rõ ràng, cũng không làm sao kỳ quái, cái gọi là "Không thể làm tông phái" một loại, cũng là hợp tình lý.

Nhưng mà cái gì "Lục chấp nghị", "Thông ngôn đường" các loại, lại là Thông Huyền Giới chưa bao giờ có danh mục, chẳng lẽ trong đó có thâm ý khác?

Lệ Đấu Lượng sờ lên thanh sầm sầm cái cầm, cười nói: "Có ý tứ! Cái này cái gọi là 'Lục chấp nghị', 'Thông ngôn đường' chẳng lẽ có thể quyết sách minh hội hướng đi? Minh hội người chủ trì, lại là người nào?"

Cổ Âm đồng dạng cười một tiếng, chỉ là nụ cười này bên trong lộ ra đến một chút cổ quái thần khí: "Sao là chủ sự? Minh hội từ trên xuống dưới, thiết 'Lục chấp nghị', 'Thông ngôn đường', 'Tứ phương tiếp dẫn', chỉ thế thôi."

"Úc? Nếu có sự cố, như thế nào quyết nghị?"

"Tứ phương tiếp dẫn vô quyết nghị chi trách, lúc có sự, do lục chấp nghị thương thảo giải quyết. Lục chấp nghị đều có một viên 'Chấp nghị con dấu', sự tình có khác nhau lúc, lấy con dấu số nhiều người vì thắng. Như chư quyết nghị đoạt được con dấu số giống nhau, liền do Thông ngôn đường khởi động cuối cùng một viên 'Đừng nghị con dấu', lấy quyết định quyết định cuối cùng."

Lệ Đấu Lượng ngừng vuốt ve cái cầm tay, ánh mắt cùng trời chỉ, Thanh Minh, Linh Phong vừa chạm vào, đều nhìn thấy lẫn nhau trong lòng kinh ngạc.

"Hảo thủ đoạn!"

Lý Tuần cùng Tần Uyển Như đồng thời thắp khen một tiếng, hai người trở lại đối xem cười một tiếng, trong lòng đều phát lên đối lẫn nhau tâm kế nghiêm nghị chi ý.

Lúc này Cổ Âm lại trả lời Lệ Đấu Lượng liên quan tới thành viên thượng vấn đề: "Lục chấp nghị phân biệt là Tê Hà nguyên quân, Hải Lan yêu vương, Tam Nguyên long quân, Giáp đạo trưởng, Băng Lam phu nhân cùng với tộ thúc phụ Cổ đạo nhân. 'Thông ngôn đường' có chư phương đạo hữu bốn mươi chín người, đều là công nhận uy vọng sâu nặng chi sĩ. . ."

Lý Tuần nghe được rõ ràng, cái gọi là Tê Hà nguyên quân, chính là Yêu Phượng.

Hải Lan yêu vương, thì là Côn Bằng lão yêu; Tam Nguyên long quân chính là ba đầu Giao quái rồi; Giáp đạo sĩ chính là Nghịch Thủy thập yêu đứng đầu; Bằng Lam phu nhân thì là chính đạo lời nói chi Bằng yêu nương.

Lại thêm Ngọc Tán Nhân, này lục vị vừa lúc ba người tam yêu, phân rõ ràng minh bạch.

Quả nhiên là tuyệt diệu!

Bởi như vậy, tại Bắc Cực tập kết chư tán tu yêu ma, liền không còn là loại kia nghe người ta sai sử đầy tớ, mà là quyết định minh hội tiền đồ đi hướng nghị sự thành viên.

Tại loại này "Đại nghĩa" danh phận hạ, bất kỳ cái gì nhất cái quyết định ban bố, đều là "Hợp mưu hợp sức", bởi vậy được lợi người, lại có ai có thể nói bọn hãn là "Có ý khác" ?

Mà dạng này, thống hợp lẫn nhau ở giữa lợi ích quan hệ, chính là cái phi thường mẫu chốt vấn đề.

Lý Tuần xem chừng, cái gọi là "Lục chấp nghị", trong này, Ngọc Tán Nhân, Yêu Phượng, Côn Bằng lão yêu, đều là không thể tranh cãi tuyệt đại cao thủ, đều là chí ít trăm ngàn năm trước, liền đạt đến Chân Nhất đẳng cấp tông sư nhân vật.

So sánh dưới, ba đầu Giao quái, Giáp đạo sĩ cùng Bằng yêu nương liền thua một bậc, so tu vi, bọn hãn tuyệt không sánh bằng không vào "Lục chấp nghị" liệt kê Thanh Loan, nhưng vì cái gì Thanh Loan không ở tại bên trong?

Hiển nhiên đây là nhất cái âm thầm thỏa hiệp, nếu không lục chấp nghị bên trong, có tam cái thuộc về Ngọc Tán Nhân nhất hệ, cái này cái gọi là "Chấp nghị hội", cũng sẽ không cần mở.

Ngay cả như vậy, tại loại này tình thế hạ, Yêu Phượng cùng Ngọc Tán Nhân không thể nghi ngờ là quần áo một đầu quần, tại lục chấp nghị bên trong, vẫn

chiếm nhất cái ưu thế cơ số, bọn hãn chỉ cần lại phát triển nhất cái "Người hợp tác", liền gần như có thể đứng ở thế bất bại.

Đương nhiên, cũng không bài trừ bởi vậy gây nên cái khác "Chấp nghị" cảnh giác, ngược lại cùng bọn hãn "Đối nghịch" khả năng.

Nhưng mà, lấy Ngọc Tán Nhân chi năng, đối loại tình huống này, chẳng lẽ còn không có biện pháp giải quyết sao?

Lý Tuần có thể nhìn ra, Thanh Minh bọn người đương nhiên sẽ không nghĩ không ra.

Lệ Đẩu Lượng "Ha" tiếng cười một tiếng, có chút ít châm chọc mà nói: "Như thế nói đến, trong khoảng thời gian này, song phương cái này mấy lần giao phong, vẫn là quý phương nhất trí quyết định đi?"

"Lệ Tông chủ, bản tọa chỉ là tạm thay Tán Tu Minh Hội, đến đây thương lượng, ngày trước sự tình, cũng đều là hướng về phía thúc phụ mặt mũi. . . Cái này 'Quý phương' xưng hô, vẫn là không nên dùng."

Cổ Âm nhẹ nhàng nhàn nhạt liền đem Diệu Hóa Tông phiết qua một bên, tiếp theo cười nói: "Nhưng Lệ Tông chủ nói tới 'Nhất trí quyết định', ngược lại là có giải thích tất yếu.

"Mấy ngày nay xung đột, xác thực phần lớn do minh hội phương diện khởi xướng, đây cũng là 'Chấp nghị', 'Thông lời' thông qua quyết nghị. Có thể nói là 'Nhất trí', cũng là chưa hãn.

"Theo ta được biết, minh hội mở đầu thời điểm, chủ chiến một phương xác thực chiếm đại đa số, nhưng mà cái này mấy trận xung đột xuống tới, chủ hòa một phương không phải lại chiếm thượng phong sao?"

Cổ Âm lời này nghe tới đơn giản, lại là ý nghĩa phi phạm.

Lý Tuần liền có thể hiểu thành: "Nếu như không phải cái này mấy trận xung

đột, chủ chiến phái nhân như thế nào lại tử quang đầu?"

Không hề nghi ngờ, đây là một trận Tán Tu Minh Hội nội bộ đấu đá.

Chính là tại loại này đấu đá bên trong, cái này có to lớn vốn liếng quái vật khổng lồ, chính xé đi cùng "Nó" không quan hệ lợi ích quần thể, tiến hành nội bộ thống hợp.

Đương "Nó" giải quyết, hay là tạm thời giải quyết trong đó bộ mâu thuẫn đằng sau, "Nó" năng lượng kinh người, liền sẽ tại Thông Huyền Giới nhắc lên thao thiên cự lãng.

Rất không may chính là, đang ngồi đám người, đã không tại biết chưa phát giác ở giữa, sung làm một lần "Hồi xuân diệu thủ", giúp "Nó" lột trên người "U ác tính" .

Như thế, bọn hã còn thế nào làm gì được người ta?

Cổ Âm từ đầu tới đuôi, chưa hề nói một câu tính uy hiếp lời nói, nhưng tại chữ của nàng bên trong giữa các hàng, lại không một không toát lên lấy loại ý tứ này , chờ đến nàng ngậm miệng bất ngôn thời điểm, đang ngồi mỗi người sắc mặt, đều trở nên rất khó coi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Riêng Tư Gặp

Chương 04: Riêng tư gặp

Lý Tuần còn muốn lại nhìn tiếp, chỉ là Nhan Thủy Nguyệt lưu lại Thủy kính, cũng đã không duy trì nổi thời gian lâu như vậy.

Theo Thủy văn ba động, hết thấy hình ảnh cũng còn vào hư không. Lý Tuần thở dài ra một ngụm thở dài, nhắm mắt lại suy tính một lát, lúc này mới lại mở mắt, hướng Tần Uyển Như bên kia nhìn sang.

"Cổ Chí Huyền đáng sợ!"

Tần Uyển Như trong môi son lóe ra mấy chữ này nhần, trở lại cười một tiếng: "Đây là sư tôn năm đó lời bình, hôm nay do Cổ Âm đẩy đi, mới biết lời ấy không giả."

Lý Tuần tự nhiên gật đầu đồng ý, tiếp lấy trong lòng của hắn nhất chuyển, cười nói: "Sư thúc cũng là tam tán nhân một trong, tại sao không đi đến một chút náo nhiệt? Nếu nàng chịu đi, cái này 'Lục chấp nghị' vị trí, không phải cũng là dễ như trở bàn tay? Miễn cho để Cổ Chí Huyền một nhà độc đại!"

"Tiểu quỷ láu cá!" Tần Uyển Như khẽ cáu một tiếng.

Chỉ gặp nàng nói cười doanh doanh, ngữ khí lại thân mật cực kì, "Không nói đến sư tôn bị người làm hại trọng thương, chính là ngọc thể không việc gì, cũng cùng Cổ Chí Huyền có thù không đội trời chung, như thế nào lại cùng hắn đặt song song?"

Lý Tuần cười thầm Tần Uyển Như diễn kịch để lộ, trên mặt còn muốn làm ra

một chút không quá chân thành sợ hãi chi ý đến, cuối cùng lại nói chuyện phiếm hỏi một câu: "Kết thù sự tình, tiểu đệ cũng là nghe qua, chính là cái kia 'Diệu Hóa ngũ thị' bên trong Vũ thị?"

Tần Uyển Như liếc mắt nhìn hẳn, thản nhiên nói: "Người biết cũng không ít, không tặc, sư tôn cùng Cổ Chí Huyền kết thù kết oán liên duyên từ ở đây. Trong miệng người cái gọi là 'Vũ thị', chính là sư tôn thân muội, cũng chính là mẫu thân của ta."

Lần này Lý Tuần thật là bị giật nảy mình.

Mặc kệ trong lòng của hẳn ý nghĩ như thế nào, gặp phải tình huống như thế này, cũng chỉ có thể vì mình thất ngôn nói liên tục xin lỗi.

Ngược lại là Tần Uyển Như, có lẽ là đối loại chuyện này đã thành thói quen, cũng không có gì bất mãn, chỉ là than nhẹ một tiếng: "Ta vốn cho rằng lần này có thể mượn chư tông hợp lực, thừa cơ có chỗ hành động, chỉ tiếc tình thế không do người. . . Nếu là sư tôn ở đây, như thế nào lại là tình huống như vậy!"

Nói, vành mắt nàng nhi giống như đã là ửng đỏ, Lý Tuần không biết nàng đến tột cùng có mấy phần thực tình, nhưng xấu hổ vẫn là tránh không khỏi.

May mắn Tần Uyển Như không chế cảm xúc công phu thực sự cao minh, một chút thất thổ, liền bản thân phát giác, hơi nghiêng hai gò má về sau, lại cường tự cười nói: "Sư đệ chê cười, chỉ là thù hận này, xem như ta sư đồ vô cùng nhục nhã, tư đến mẫu thân lúc này tình trạng. . ."

Nàng lắc đầu, không còn nói tiếp, thế nhưng là gặp nàng thần sắc, chính là lại ngu dốt nam tử, cũng minh bạch ý trong lời nói của nàng.

Nhất là loại kia chua xót bên trong miễn cưỡng vui cười bộ dáng, để Lý Tuần trong lòng lại là rung động, là lúc trước được có mấy phần giả ý, lúc này cũng đều tiêu tán.

Giờ này khắc này, giữa hai người đã bấy giờ không có lời gì để nói, Tần Uyển Như dứt khoát như vậy cáo từ.

"Nơi đây tình thế đã nghịch chuyển, ta ở chỗ này cũng không có ý nghĩa, lại tu dưỡng một ngày nửa ngày, liền muốn đi. . ."

Lý Tuần bật thốt lên: "Ta đưa người!"

Nói ra mới biết không ổn, cảm thụ một chút thương thế trên người, hăn xấu hổ cười một tiếng: "Ách, chỉ hận thân có không tiện, ngược lại là cái này 'Vô Nhan giáp' . . ."

"Thứ này tại ta chỗ này cũng không có tác dụng gì, mà tại sư đệ trong tay lại không đồng dạng. Liền tặng cho người, lại có làm sao?"

Trong lời nói của nàng là có chút chưa hết chi ý, Lý Tuần nghe được, đây là tại nhằm vào hăn "Song trọng thân phận" mà nói.

Lý Tuần từ khi trở lại Liên Hà sơn bên trên, càng ngày càng cảm thấy có chút không thể rời đi, cái này cùng hăn lúc trước "Hồi sơn nhìn xem" ý nghĩ, thế nhưng là hoàn toàn khác biệt.

Dạng này, hăn bị phát hiện khả năng lại càng lớn.

Hăn kỳ thật cũng nghĩ mượn cơ hội này, củng cố một chút thân phận của mình. Vô Nhan giáp cũng xác thực có thể đạt tới cái này tác dụng.

Nghĩ như vậy, hăn cũng không già mồm, cười một tiếng cảm ơn.

Tần Uyển Như mỉm cười, tựa hồ đã từ vừa mới sa sút cảm xúc bên trong khôi phục lại.

"Cái này 'Vô Nhan giáp' kỳ thật ngoại trừ phòng hộ chi năng ngoại, cũng có dịch dung biến hóa hiệu dụng, mặc dù không thể gạt được giống Thanh Minh cao nhân như vậy, nhưng như thế nào cách dùng, sư đệ hăn là so ta rõ ràng hơn.

Ta trước truyền cho người ứng dụng khẩu quyết, người tự đi thể ngộ đi!"

Lý Tuần trong lòng đương nhiên vui vẻ, nhưng cũng có chút lo nghĩ — đây có phải hay không là quá khoan dung chút? Cho đến bây giờ, nàng nhưng không có nửa chút nắm lấy tay cầm tư thái a!

Ý nghĩ này vừa khởi, liền nghe Tần Uyển Như nói: "Chỉ là bên này cũng có một việc, rất là khó xử, nếu như sư đệ có nhân lời nói, có thể có thể giúp ta một chút sức lực đâu? !"

Nương, phục bút ở đây này!

Lý Tuần biết tuyệt sẽ không là chuyện gì tốt, nhưng cũng chỉ có thể hiện ra "Mặc cho người bài bố" tư thái, ngoan ngoãn nghe.

"Chuyện này nghe có chút phiền phức, nhưng nghe nói sư đệ cùng Chung Ân quan hệ rất tốt, hẳn là có cơ hội mới là!"

Tần Uyển Như phảng phất không biết mình trong lời nói dính tới nhân vật dạng gì, cũng rất giống không nhìn thấy Lý Tuần run như cây sậy biểu lộ.

Nàng chỉ là lấy nhất cái ưu nhã tư thái, lướt lên trên trán sợi tóc, hời hợt nói: "Ta tông ngàn năm trước kia, từng có một đoạn loạn cục, khi đó tông môn diễm tịch xói mòn không ít, nhất là trọng yếu, là nửa bộ « Âm Phù Kinh ». . ."

Lý Tuần khinh "A" một tiếng, hẳn đối bộ này khiến Âm Tán Nhân phản tông mà xuất pháp quyết, vẫn còn có chút rất sâu ấn tượng.

Tần Uyển Như nhìn hẳn biểu lộ, lại là cười một tiếng: "Như năm đó « Âm Phù Kinh » vẫn là cả bộ, sư tôn cũng sẽ không bởi vì cường tham gia biến hóa, mà tính tình đại biến, đương nhiên, trên đời này cũng sẽ không có Âm Tán Nhân. . ."

"Mà gần đây, chúng ta nghe đến nhất cái tin tức đáng tin, kia nửa bản « Âm Phù Kinh », đã trần trọc lưu lạc đến Chung Ân trong tay, sư đệ người hiểu ý của

ta không?"

Lý Tuần trong lòng mắng to, hắn làm sao lại không rõ?

Nhìn Tần Uyển Như nói thật nhẹ nhàng, có thể trên đời này lại có mấy người có thể từ Chung Ẩn trong tay chiếm được tiện nghi? Đương nhiên, nếu như hắn chỗ phát giác cùng Chung Ẩn ăn ý là thật.

Đó cũng không phải nhiệm vụ không thể hoàn thành, nhưng mà Tần Uyển Như nàng tổng không đến mức biết hắn cùng Chung Ẩn "Mập mờ" đi!

Đây rõ ràng chính là vì khó hắn, trong đó còn có "Rao giá trên trời" ý tứ!

Lý Tuần đang nghĩ ngợi như thế nào "Ngay tại chỗ trả tiền", Tần Uyển Như tựa hồ cũng minh bạch điều kiện này thực sự quá mức hà khắc, thuận lý thành chương bổ sung một câu —

"Bản sao cũng có thể!"

Lý Tuần tắc nghẽn tắc nghẽn, chỉ có thể cười khổ nói: "Sư tử có chỗ không biết, tiểu đệ thân phận, là tông môn hao hết thiên tân vạn khổ, mới an trí xuống tới, loại này vượt râu hùm đại sự, tiểu đệ không thể tự tiện. . ."

Hắn miệng nói "Tông môn", hiển nhiên không phải Minh Tâm Kiếm Tông, mà là U Hồn Phệ Ảnh Tông.

Có trời mới biết cái này mắc mớ gì đến U Hồn Phệ Ảnh Tông.

Nhưng có như thế một cái lấy cớ, Lý Tuần ngược lại là mừng rỡ dùng nhiều mấy lần.

Chỉ là, Tần Uyển Như đối « Âm Phù Kinh » khao khát chi tâm, hiển nhiên mười phần kiên định, cho dù Lý Tuần giải thích hợp tình hợp lý, nàng cũng không có nửa phần dao động, chỉ là dựng thẳng lên một ngón tay.

"Trong một tháng, người phải cho ta hồi phục!"

"Cái gì!" Lý Tuần nghẹn ngào kêu lên: "Không thể nào!"

"Làm sao không có khả năng? Sư đệ cùng bên kia tông môn liên hệ, một tháng còn chưa đủ à? Nếu không, ta giúp người một cái?"

Lý Tuần trong lòng cười lạnh, trên mặt lại cố gắng quít chặt lại nói: "Còn xin sư tỷ thông cảm thì cái, ta như vậy 'U Minh tử', tại tông môn hỗn đến loại tình trạng này rất không dễ dàng, sư tỷ ngài có thể chớ hại ta!"

Cái gọi là "U Minh tử", trên thực tế chính là dựa vào U Minh khí "Ký hồn chuyển sinh" chi thuật, đánh vào từng cái tông môn làm việc nội ứng chi nhân.

Tại U Minh phệ Ảnh Tông bên trong, xác thực ở vào nhất cái tương đối lúng túng địa vị, lời này nửa thật nửa giả, cũng không sợ Tần Uyển Như nhìn ra cái gì tới.

Tần Uyển Như quả nhiên bị giấu diếm được, mà lại, nàng cũng không có tiếp xúc Lý Tuần "Cấp trên" ý tứ, chỉ là dọa người mà thôi.

Lúc này gặp hiệu quả không tệ, nàng cười một tiếng đằng sau lại nói: "Vậy người đáp ứng hay là không đáp ứng?"

Lý Tuần một bên nhận lời, một bên lại làm ra đằng chát thần sắc: "Sư tỷ người không rõ trên núi tình thế, Chung Ấn tiên sư bỏ đàn sống riêng, coi như tiểu đệ ta được hãn ưu ái, có thể thường thượng Tọa Vong phong đi, nhưng cũng không thể nào đi tìm kiếm hãn cất giữ. Cái kia ánh mắt. . . Tiểu đệ ta trốn còn không kịp, như thế nào dám đụng vào?"

"Vậy liền các loại Chung Ấn không có ở đây đi!" Tần Uyển Như lời vừa nói ra, Lý Tuần chính là chấn động trông lại.

Đón ánh mắt của hãn, Tần Uyển Như thông dong cười nói: "Có cái gì kỳ quái đâu? Người cùng kia họ Nhan tiểu nữ hài đều là không che đậy miệng, bị nhân

trong lúc vô tình nghe được, cũng là chuyện không có cách nào khác!"

Lời này chỉ sợ liền heo đều không tin.

Lý Tuần như thế nào vẫn không rõ, đoạn thời gian này, Tần Uyển Như nguyên lai tại khắp nơi giám thị lấy hắn, nếu không cũng sẽ không có như vậy vừa đúng "Cứu mạng" tiến hành.

Trong lòng của hắn chuyển suy nghĩ, trong lúc nhất thời trầm mặc xuống.

Tần Uyển Như doanh doanh đứng dậy, cười yếu ớt nói: "Kia bản sao cũng không cần một lần đưa đủ, nửa năm ở giữa có thể đưa ra một hai trang, cũng coi như công lao của người. . . Sự tôn thể nhưng là đang sinh lấy người khí đâu! Biểu hiện được rất nhiều, ngày sau gặp mặt lúc, cũng hảo nói tốt cho người không phải?"

Lý Tuần trên mặt tự nhiên là xấu hổ, sợ hãi, không cam lòng xong tập, biểu lộ rất phong phú.

Tần Uyển Như gặp, cũng là phi thường hài lòng, cười một tiếng ở giữa, cất bước muốn đi.

Lý Tuần trừng mắt nàng, cuối cùng vẫn thờ dài một tiếng, hữu khí vô lực nói: "Một tháng sau, ta làm sao cùng người liên hệ?"

Nhìn xem Tần Uyển Như bóng lưng biến mất tại cửa ra vào, Lý Tuần lạnh lùng cười một tiếng.

Nữ nhân này công tâm chi thuật xác thực thượng thừa, chỉ là nàng có năm mơ cũng chẳng ngờ, trong lòng mình có khác đời núi, càng là đứng tại thế bất bại.

Chỉ cần có "Âm Tán Nhân", chỉ cần Chung Ân. . .

Nghĩ đến Chung Ân như mê thái độ, Lý Tuần trong lòng cảm giác nặng nề.

Hắn hiện tại vốn liếng, kỳ thật đại bộ phận đều "Tồn" tại Chung Ân nơi đó, nếu như Chung Ân không giống chính mình tưởng tượng như thế, vậy hắn. . . Cũng chỉ có thể ý vào lương cái khô lồi, xa bao nhiêu, chạy xa bao nhiêu!

Ngoài phòng truyền đến tiếng nói chuyện, là Tần Uyển Như cùng kia toa mới múc nước trở về Kỳ Bích nói chuyện.

Các nàng ở ngoài cửa hàn huyên, Kỳ Bích còn giống như chấp đệ tử lễ, hiển nhiên trong lòng nàng, Tần Uyển Như phong thái, hoàn toàn có thể so ra mà vượt sư phụ của nàng Minh Như.

Sự thật cũng xác thực như thế, chỉ là như Kỳ Bích biết, đang cùng nàng nói chuyện người này, cũng đồng thời tại nàng tông môn trên thân nghĩ cách, không biết lại sẽ là như thế nào ý nghĩ?

Hắn lẳng lặng đợi một hồi, Kỳ Bích bưng lấy nhất cái chứa nước cái bình đi đến, gặp Lý Tuần nhìn qua ánh mắt, trên mặt liền đỏ hồng.

"Người chờ được lâu đi? Thật có lỗi, Quang Cực Điện bên kia. . ."

"Tương đối náo nhiệt đúng không!"

Lý Tuần cười mỉm tiếp nhận Kỳ Bích đưa tới cái chén, vô cùng có kỹ xảo mà đem bên trong nước đá đổ vào yết hầu. Này nước cửa vào băng hàn, tại giữa ngực bụng một chút xoay quanh, nhưng lại sinh ra một đoàn mờ mịt hơi ấm, hoàn toàn chính xác không phải phạm phẩm.

Hắn hà hơi, lại hỏi một tiếng: "Cổ Âm đi rồi?"

Kỳ Bích rất kinh ngạc Lý Tuần thuyết pháp: "Làm sao người biết?"

Lý Tuần lười biếng đáp: "Nhan sư muội Thủy kính thần thuật thôi! Chỉ là về sau nàng vội vàng hấp tấp đi, trong điện tình hình chỉ nhìn một nửa, biết bao bị đê nén!"

Kỳ Bích nghe vậy cười ra tiếng: "Nhìn người cái này bại hoại bộ dáng, mới vừa rồi cùng Nhan sư muội lúc nói chuyện, cũng là miệng lưỡi trơn tru, cũng không biết là học của ai! Chẳng lẽ người cùng Tần trưởng sử lúc nói chuyện, cũng dám dạng này?"

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý.

Lý Tuần trong lòng run lên, trên mặt lại bày ra khuôn mặt tươi cười: "Không dám! Người ta là trưởng bối của ta, lại là ân nhân cứu mạng, lại nhất cứu chính là hai lần, hiện tại lại tới quan sát. . . Ta ở trước mặt nàng, ngay cả lời đều nói không nên lời, làm sao miệng lưỡi trơn tru?"

Kỳ Bích nghe, cười nhẹ một tiếng, trên mặt lại là nghiêm: "Không có liên tốt, kỳ thật vừa mới gặp Tần trưởng sử, ta liền có chút bận tâm. . ."

Nàng nhìn xem Lý Tuần, khá trịnh trọng nói: "Theo lý thuyết, ta là không nên ở sau lưng nói nhân nhân thoại. Thế nhưng là người tuổi tác còn nhỏ, không biết thế gian này quy củ đạo lý, cũng không phải là chúng ta tông môn một nhà nói đến tính toán!

"Tần trưởng sử xác thực làm người không tệ, cũng có ân với người, thế nhưng là các nàng tông môn luân lý kỳ lạ, tại nam nữ chi đạo bên trên, khá là cùng thế nhân khác biệt kiến giải. Dưới cái nhìn của nàng chuyện đương nhiên sự tình, tại ta tông môn xem ra, liền có khả năng đại nghịch bất đạo, người có thể minh bạch?"

Lý Tuần không kỳ quái Kỳ Bích lo lắng, cũng rất kỳ quái nàng có thể nói ra như thế một phen có chút khách quan kiến giải.

Lại gặp Kỳ Bích trịnh trọng việc bộ dáng, bỗng nhiên rất muốn trêu chọc nàng, liền mở to hai mắt, cái hiểu cái không vấn: "Khác biệt kiến giải?"

Kỳ Bích lúc này kẹp lại, chẳng lẽ để nàng đi giải thích cận kề Âm Dương Tông nam nữ song tu thái bổ môn đạo sao?

May mắn lúc này ngoài cửa tiếng người lại lên, là Ngũ Linh Tuyền các loại tham gia Quang Cực Điện chi hội các đệ tử trở về, vừa vì Kỳ Bích ngăn cản phần này xấu hổ.

Lý Tuần cũng không vì đã rất, cười ha hả, liền đem chuyện này bóc tới.

Năm ngày thời gian, rất nhanh liền đi qua, cực địa tình thế chính như Tần Uyển Như lúc gần đi nói, đã nghịch chuyển.

Liên hợp mười đại tông môn lực lượng cường đại, vậy mà bù không được nhất cái Tán Tu Minh Hội, nghe phi thường kỳ quái; nhưng liên tưởng một chút cái này trăm vạn tán tu to lớn cơ số, lại cảm thấy đây là tại hợp tình lý.

Không thể phủ nhận, tán tu, thậm chí là yêu ma bên trong, cũng có lòng thành cầu đạo hạng người, tỉ như vũ nội thất yêu bên trong Sáp Sí Phi Hồ, một lòng cầu phật ăn chay, biết bao thành kính, thậm chí cam nguyện tại Tây Cực Thiên Tông làm cái nho nhỏ hộ pháp!

Nhưng mà, trăm vạn tán tu, chính là chính tà chia đôi để tính, cũng là năm mười vạn người đâu!

Ngày bình thường những người này tản mát tại Thông Huyền Giới các ngõ ngách bên trong, có lẽ người đi đến mấy vạn dặm đường, cũng chưa chắc có thể thấy nhất cái, nhưng một khi đem bọn hăn tập hợp cùng một chỗ, lực lượng liền tuyệt không cho phép không để mắt đến.

Lịch ở thời điểm này, trên danh nghĩa minh hữu Thủy Kính Tông, "Nghĩa vụ trợ quyền" Âm Dương Tông, đều liên tiếp rời khỏi; còn lại cứu đại tông môn mấy trăm nhân mã, đối mặt bên kia hàng ngàn hàng vạn tán tu yêu ma, nói là không sợ hãi, chỉ sợ cũng không có cái gì lực lượng.

Những chuyện này Lý Tuần ngày bình thường thường thường phân tích một chút, xem như đuổi nhàm chán dưỡng thương thời gian.

Kỳ thật tại đại lượng linh dược chông chất hạ, thương thế của hãn tương đối người bình thường tới nói, tốc độ khôi phục đã hết sức kinh người. Hiện tại, ngoại trừ ngực đứt gãy xương sườn nơi đó còn có chút ê ẩm sưng ngoại, đã không có bất luận cái gì thụ thương vết tích.

Chỉ có trên mặt bị độc hỏa đốt bị thương chỗ kia, tại hãn cố ý "Chiếu cố" hạ, tốc độ khôi phục bình thường, cho nên cho tới bây giờ, hãn vẫn đem Vô Nhan giáp đeo ở trên mặt.

Hôm nay không biết sao, Lý Tuần trong lòng luôn có chút bất ổn.

Người tu đạo, nhất là tu vi có thành tựu, đều đặc biệt kiêng kỵ cái này, Lý Tuần cũng không ngoại lệ.

Tâm tình bực bội phía dưới, hãn liên tục trong phòng xoay quanh, vẫn còn tìm không thấy nơi mấu chốt, dứt khoát cất bước ra khỏi phòng, đi thông khí giải sầu.

Lúc này mặc dù sắc trời sáng tỏ, nhưng là vào đêm canh giờ, phần lớn người đều tại riêng phần mình trong phòng điều tức, hãn đoạn đường này đi tới, cũng không có đụng phải mấy người.

Lý Tuần bất tri bất giác đã xuất thành, đi đến trên bờ biển, dọc theo bờ biển, chậm chậm mà đi, tâm tình cũng dần dần trở nên bằng phẳng.

Cũng chính là bởi vì dạng này, hãn có chút xem nhẹ chung quanh biến hóa, thẳng đến cách đó không xa "Hoa" một tiếng tiếng nước chảy, hãn mới bỗng nhiên giật mình.

Theo tiếng nhìn lại, nhưng không có thấy cái gì, hãn hơi nhíu mày, đang muốn quay đầu, cổ lại đột nhiên cứng.

— sát khí, cực kỳ quen thuộc sát khí!

Ngang ngược, khát máu, toát lên lấy dã tính, tựa như cùng một nòi đốt lên

huyết tương, ùng ục ùng ục đem hết thảy gay mũi mùi máu tanh, đều tràn ngập tại khí quyển bên trong.

"Ma La Hầu!"

Lý Tuần cố nén đem U Nhất, U Nhị tức thời triệu thờ ra tới xúc động.

Loại này cường địch, trời sinh liền có một loại cực dã tính trực giác.

Lưỡng cái khôi lỗi là rất mạnh, nhưng nếu như quá sớm lộ ra đến, đã mất đi tính bất ngờ, cái này yêu ma tuyệt đối sẽ tránh cường kích yếu, trong chốc lát đem tự mình ra tay chém giết. . .

Chính cương lấy thời điểm, hấn bên tai đột nhiên vang một tiếng tiếng nước chảy, tới đồng bộ, còn có "Cô" một tiếng cười khê.

Sau một khắc, tất cả sát khí giống như là hư ảo bọt biển, "Ba" một tiếng đã không thấy tăm hơi.

Khí cơ cảm ứng, Lý Tuần tại bất ngờ không đề phòng, bỗng nhiên xoay quay đầu đi, hơi kém vắn gãy cổ.

Vừa vắn sau cái gì cũng không có!

"Ha ha, bị lừa rồi, bị lừa rồi!" Du dương thanh đích thiếu nữ vui cười thanh âm, xuất hiện vào lúc này, thật sự là quỷ dị cực kỳ.

Lý Tuần chấn một cái, thanh âm này. . . Hấn nghe được cổ họng mình bên trong nhấp nhô nước bọt tiếng vang.

"Vô Ưu. . . Sư tỷ?"

Lý Tuần có thể tưởng tượng, giờ phút này trên mặt hấn biểu lộ sẽ là như thế nào rục rở.

Lâm Vô Ưu!

Chính là cái kia tinh linh cổ quái, lại không mò ra, nhìn không thấu sư tỷ — nếu nói tại cực địa, hẳn có không muốn gặp nhất nhân, vị đại tiểu thư này nhất định có thể xếp tại trước ba liệt kê!

Lâm Vô Ưu từ nơi không xa trong nước biển ló đầu ra đến, cười hì hì hướng bên này phất tay, tuy nói là từ trong biển ra, trên người nàng nhưng không có cái gì ẩm ướt dấu vết, khô mát phi thường.

Trên đầu nàng kết chính là thiếu nữ tầm thường nhất tam nha búi tóc, chỉ là lại có chút tán loạn, để cho người ta một chút nhìn ra, tiểu cô nương này không biết là ở đâu chơi điên rồi, mới là như thế lần này hình tượng.

Nhìn xem thiếu nữ hoàn toàn không có khúc mắc bộ dáng, Lý Tuần ngược lại không biết nên dùng cái gì thái độ đi đối mặt.

Nói thật ra, có U Nhất, U Nhị làm hậu thuẫn, Lý Tuần cũng không làm sao sợ hãi, chỉ là tại Tung Kinh một chuyện bên trên, nói trắng ra là, mình là có chút "Xin lỗi" nàng.

Nhưng là nàng, hoặc là tiến thêm một bước nói, sau lưng nàng Yêu Phượng, Thanh Loan các loại, đối chuyện đi hướng, lại biết nhiều ít đâu?

Trong lòng của hắn suy nghĩ một chút, liền có so đo.

Hắn dứt khoát kéo xuống mặt nạ, cười khổ nói: "Thật là đúng dịp, Vô Ưu sư tỷ."

Lâm Vô Ưu vẫn đem hơn nửa người ngâm ở trong nước biển, cánh tay lại gác ở trên mặt biển, liền cùng gác ở vật thật thượng, tự nhiên nhất bất quá. Nhìn như thiên chân vô tà ánh mắt từ trên mặt hắn khẽ quét mà qua, lại "Cô" một tiếng cười ra tiếng.

"Người có thể biến đổi được khó coi! Ân, người dày như vậy da mặt, làm sao

lại cho thương tổn?"

Lâm Vô Ưu trong lời nói tự có chỉ, Lý Tuần trong lòng nhảy một cái, trên mặt lại một cách tự nhiên lộ ra chút xấu hổ chi ý.

"Sư tử người đừng nói nữa, chuyện năm đó, sư đệ ta cũng là cho người làm đầu thương dùng. . ."

"Nhìn ra á!" Lâm Vô Ưu rất khinh thường dáng vẻ, "Thanh di liền nói cho ta, ngày đó người nào đó cùng một đầu lợn chết giống như mặc người chém giết! Thật mất mặt!"

Lý Tuần còn có thể nói cái gì? Khó được cái này tiểu tinh linh quỷ sáng khoái một lần, hấn bện bịu cười ha hả nghĩ hồ lộng qua, nhưng mà lại thấy được nàng trên mặt lại lộ ra nghi ngờ.

"Ai, không nói ta ngược lại quên, người khi đó cùng lợn chết, lại là chạy thế nào rời?"

Lý Tuần thầm kêu cứu mạng.

Liên quan tới chuyện này tiết, hấn tại Tần Uyển Như bên kia đã có một bộ lí do thoái thác, nhưng đó là tại Tần Uyển Như biết được nền tảng, đồng thời có chỗ hiểu lầm trên cơ sở sinh ra, mà lại tương lai còn có "Âm Tán Nhân" giúp đỡ che lấp.

Có thể Lâm Vô Ưu làm sao bây giờ? Một mực chống đến một khắc cuối cùng Thanh Loan, lại đến tột cùng biết nhiều ít?

Hấn đầu óc cấp tốc chuyển động, trong miệng lại không chút do dự.

Hấn cười khổ nói: "Chạy? Hướng chỗ nào chạy? Tiểu đệ ta là ngủ một giấc đến hừng đông, mới phát hiện mình vậy mà ngủ thẳng tới ngoài thành bên cạnh! Trên người da đều cho bóc một tầng, trong vòng một đêm, Tung Kinh liền thành phế tích, ta cái này mơ mơ màng màng, cũng không dám lưu lại, lúc này mới

chạy. . ."

Lâm Vô Ưu giương lên lông mày, cực dứt khoát nói một tiếng: "Không tin! Người nếu là cái gì cũng không biết, lại thế nào biết mình cho đương đầu thương sử?"

"Đánh gãy xiêu ta chính là Âm Tán Nhân a! Cũng là nàng để cho ta nhiều cùng các người chơi mấy ngày!" Lý Tuần một mặt oan khuất.

"Ta nếu ngay cả cái này đều không rõ, liền thật là sống vô dụng rồi. Còn có, sư tử người biết cái kia Tần phi sao? Ta tại Tung Kinh từng nói với người. Nàng là Âm Tán Nhân đồ đệ a!"

Lý Tuần một mặt cay đắng cùng phẫn uất: "Thẳng đến trước mấy ngày, ta trong lúc vô tình đụng phải nàng, mới hiểu được tới. . . Nương, này nương môn thuần túy chính là cái con hát! Thế này biết diễn kịch!"

Lâm Vô Ưu ánh mắt nhất chuyển, nhẹ gật đầu: "Cái này vẫn có chút đạo lý, ân, Âm Tán Nhân cùng Huyết Tán Nhân thế nào?"

"Cái gì thế nào?"

Lý Tuần một mặt mê mang: "Ngày đó đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Ta liền thấy Vi Bất Phàm cùng Thanh Loan tiên tử đánh nhau, sau đó thì cái gì cũng không biết!"

Lâm Vô Ưu cặp kia không có nửa điểm tâm cơ con mắt nhìn qua, ngạc nhiên nói: "Người không phải nói người gặp được cái gì Tần phi sao? Nàng không có nói cho người?"

"Trốn còn không kịp đâu!" Lý Tuần một mặt bất đắc dĩ: "Cô nương kia thật khó ứng phó!"

Loại vẻ mặt này chính là điển hình "Ăn thua thiệt ngầm hình", Lâm Vô Ưu làm được khanh khách trực nhạc.

Lý Tuần đầu óc cuồng chuyển, muốn tìm cái mới chủ đề, lại không thể chuyển đi quá rõ ràng, đành phải tiếp tục bất đắc dĩ nói: "Bất quá cuối cùng là đưa tiễn nàng, khó được hôm nay trùng hợp như vậy, sự tỷ là ra chơi. . . A? Vừa mới. . ."

Lý Tuần hơi biến sắc mặt, hẳn lúc này mới nghĩ đến, vừa mới kia một trận tâm thần không yên, đến hay lắm không có nguyên do. Nhất là bây giờ không giải thích được đi đến nơi này, lại "Vừa lúc" đụng phải Lâm Vô Ưu, trên đời nào có trùng hợp như vậy sự tình?

"Ha ha, ta bên này hỏi rõ, người bên kia cũng nghĩ minh bạch á!"

Lâm Vô Ưu nhẹ nhàng từ trong nước biển nhảy ra.

Lý Tuần thấy rất rõ ràng, nàng quần áo một thân màu hồng phấn áo đuôi ngắn áo ngắn, phủ lấy một kiện đỉnh đáng yêu cùng màu đèn lồng quần lụa, dài nhỏ duyên dáng hai chân đường cong như ẩn như hiện, dưới chân đúng là chưa đi giày vớ, trần trụi một đôi tuyết trắng mũi chân, đạp ở trên mặt biển, tựa như cùng đi tại lam nhưng trên mặt thảm đồng dạng tự tại.

Nàng cười hì hì ngoắc ngoắc ngón tay, Lý Tuần ngẩn người, mới biết nàng muốn là trên tay mình mặt nạ, nhún nhún vai, tiến lên hai bước đưa tới.

Lâm Vô Ưu không khách khí cầm tới, đặt ở trên ngón tay xoay quanh nhi chơi, ngoài miệng còn hếch lên.

"Đeo lên mặt nạ liền cho rằng nhận không ra người rồi? A, người lá gan thật nhỏ, còn sợ chúng ta vạch trần người điếm này sự tình?"

Lý Tuần ngoại trừ cười khổ, cũng không có cái gì tốt hơn biểu lộ có thể dùng.

Bất quá, hẳn ngược lại là thật muốn biết, Lâm Vô Ưu đến tột cùng là thế nào tìm tới hẳn?

Lâm Vô Ưu hiện ra nàng hài tử khí một mặt, nàng lại hướng Lý Tuần ngoắc ngón tay, mà lần này, không cần đến Lý Tuần làm cái gì động tác, trên đầu của hắn chính là chột nhẹ, một mực quán tại trên búi tóc "Phượng Linh châm", hoàn toàn thoát ly khống chế của hắn, nhẹ nhàng linh hoạt mà rơi vào Lâm Vô Ưu lòng bàn tay.

Thấy cảnh này, Lý Tuần bưng tỉnh đại ngộ: "Là bởi vì cái đồ chơi này!"

"Nói bậy!" Lâm Vô Ưu khuôn mặt nhỏ nghiêm: "Cái gì cái đồ chơi này, món đồ kia, thật không có lẽ phép!"

Cũng thế, cái này bảo bối bản thể, chính là từ trên thân Yêu Phượng gỡ xuống Phượng Linh, Lý Tuần xưng hô hoàn toàn chính xác có chút không ổn.

Bất quá, Lâm Vô Ưu tức giận, cũng vền vền chính là một sát na công phu. Nàng nhẹ nhàng như thường đem cái này bảo bối khôi phục được bản thể trạng thái, kim nhân đỏ linh, đẹp đến mức hoa mắt.

"Lúc trước hướng người muốn, người còn không cho! Đáng đời hôm nay bị bắt được!"

Lâm Vô Ưu một mặt đắc ý: "Đần a, nó nếu là theo mẫu thân trên thân hái xuống, tự nhiên vô cùng tốt cảm ứng, mà lại đâu, còn có thể thông qua cái này bảo bối cho người hạ cái 'Khiên hồn dẫn' cái gì.

"Hừ, người vừa tới Bất Dạ thành, mẫu thân liền biết! Bất quá coi như số người gặp may, trước mấy ngày như vậy hỗn loạn, đều không có tiến dụng vào trong vòng mười dặm, miễn đi nàng động thủ giết người!"

Thì ra là thế! Lý Tuần biết được trong đó huyền bí đồng thời, trong lòng lại là nháy một cái.

Nếu như không phải Lâm Vô Ưu nhắc nhở, hắn ngược lại thật sự là đem Yêu Phượng định ra "Mười dặm ước hẹn" đem quên đi sạch sẽ, bất quá. . . Hiện tại

hắn cũng là nghĩ sát liền có thể giết sao?

Lý Tuần trên mặt không khỏi co rúm hai lần.

Lâm Vô Ưu nhìn hắn thần sắc, ngược lại là hiểu lầm hắn ý tứ, cười tủm tỉm nói: "Đừng không vui a! 'Khiên hồn dẫn' rất khó hạ, chỉ bằng người cùng ta tử quỷ kia lão cha quan hệ, ta cũng sẽ không xảy ra bán người.

"Lại nói người còn nhờ vào Phượng Linh châm đầu, ngày đó ta thả 'Cầu cầu' ra ngoài, nếu không biết theo phía trên này gửi được mẫu thân hương vị, còn không tại chỗ cắn chết người a!"

"Cầu cầu? Cái gì cầu cầu?"

Lý Tuần trong lòng nổi lên cực kì kỳ diệu cảm giác, tựa hồ nắm được nhất cái phi thường mẫu chốt khâu. Hắn nhìn chăm chăm Lâm Vô Ưu nhìn hồi lâu, đột nhiên nhớ đến một chuyện. . .

Lâm Vô Ưu gặp hắn thần sắc, về cho hắn nhất cái cực ngây thơ tiểu dung:
"Cầu cầu, người gặp qua a! Dạ, vừa mới còn dọa đến người tới!"

Lý Tuần đột nhiên liền muốn thông cái này liên quan khiếu, hô hấp của hắn cũng trong chớp mắt này đoạn tuyệt.

Đã tương đối quen thuộc khí tức, theo hắn bên cạnh thân tuôn ra.

Hắn cứng đờ quay đầu, tại vang vang sắc trời phía dưới, kia đen nhánh thân thể, nhúc nhích gai nhọn, còn có một đôi bắt người hồn phách huyết mâu, tựa như cùng một cái hoang đường ác mộng, bỗng nhiên ở trong đầu hắn trưởng võ ra tới.

"Ma La Hầu!"

Tại thời khắc này, hắn cùng cái này yêu ma khoảng cách, không cao hơn ba thước!

Lý Tuần không có ngay tại chỗ kêu lên thảm thiết, đã là nhất đẳng đảm lượng, nhưng mà hãn cuối cùng vẫn là không chịu nổi dạng này kích thích, sắc mặt trắng bệch, lui hai bước.

Lâm Vô Ưu vỗ tay nở nụ cười: "Lại hù dọa! A, người lá gan thật nhỏ! Sô sô!"

Nàng khẽ quyết môi đỏ, phát ra triệu hoán sủng vật thanh âm, Ma La Hầu liền tại trên mặt đất rạo rức, rơi vào bên người nàng.

Lý Tuần lúc này mới nhìn thấy, trước mắt Ma La Hầu, lại là tứ chi chạm đất, bộ dạng phục tùng mắt cúi xuống, thật giống là một đầu nhu thuận sủng vật cầu, chỉ kém không có vẫy đuôi.

Chỉ là thân hình khổng lồ kia, chính là lại thế nào co lại, lại càng giống một đầu đến từ Địa Ngục ma thú.

Sau đó, hãn liền nhìn xem Lâm Vô Ưu nhẹ nhàng thổi lấy huyết sáo, mệnh Ma La Hầu chạy đến trên biển đi, Ma La Hầu cúi đầu nghe theo, duy lệnh là theo.

Thẳng đến Lâm Vô Ưu rất được ý ánh mắt nghiêng mắt nhìn qua đến, hãn mới miễn cưỡng hoàn hồn, lại là cứng họng, nửa chữ cũng nhả không ra.

Cái này căn bản là không thể nào!

Vị Liệt Vũ nội thất yêu Ma La Hầu, chính là trí tuệ lại thấp, loại kia trời sinh bất tuân dã tính, cùng với xảo trá âm u quái bản năng, lại có thể nào khuất tại tại tiểu cô nương này phía dưới, thậm chí bị xem như chó con tới chơi?

"Thế nào, không tệ đi! Bởi vì có nhân đưa ta một con nhìn rất đẹp mèo, cho nên ta liền nuôi cái này cầu cầu. Ngày đó nếu không phải nó thủ hạ lưu tình, người bây giờ nhất định sẽ rất thảm, rất thảm. . ."

Không nói đến tiểu yêu tinh này Logic vấn đề, chỉ từ nàng cười hì hì bộ dáng bên trong, một chút cũng nhìn không ra đến đối cái này tuyệt đại yêu ma coi trọng chi tình.

Lý Tuần miệng đầy phát khổ, đây là thế đạo gì?

Hắn tựa hồ quên đi, trong tay mình cũng nắm vuốt hai tấm tương tự vương bài, đợi một thời gian, mỗi một lá bài, cũng không thể so với cái này "Ma La Hầu" thua kém.

Thế nhưng là, hẳn vì đạt được những này, là phải trả giá như thế nào a! Tình hình kia, chỉ là suy nghĩ một chút, liền để trong lòng của hắn bị đè nén.

Mà Lâm Vô Ưu lại là bằng cái gì?

Sững sờ một lát, hắn phát hiện mình hẳn là muốn phát biểu một chút cảm thán loại hình, nhưng mà, cái gọi là "Cảm thán" lổi ra, lại trở thành mặt khác.

"Nó. . . Cổ tông chủ không phải nói, Ma La Hầu không có quan hệ gì với các người sao?"

"A? Người không biết sao?"

Lâm Vô Ưu tròn mắt to xinh đẹp, một bộ không thể tưởng tượng nổi bộ dáng: "Biểu tử là trên đời này xuất sắc nhất lừa đảo, lời nàng nói, người không thể tin!"

Lý Tuần tự nhận là không phải cái người ngu, nhưng Lâm Vô Ưu mà nói ý, hắn tròn vẹn suy nghĩ ba lần, mới hiểu được đi qua.

Hắn khô khốc cười một tiếng, nhẹ gật đầu, sau đó cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Biểu tử? Sư tử nói là Cổ Âm Cổ tông chủ sao?"

Lâm Vô Ưu rất tự nhiên nhẹ gật đầu, sau đó bỗng giật mình nói: "Úc, người không hỏi ta còn quên nói cho người, năm trước mẫu thân vừa làm cổ bá bá như phu nhân, ha ha, hiện tại ta cùng trước kia Cổ di cùng thế hệ!"

Lý Tuần im lặng, một lát sau mới nói: "Sư tử lần này gọi ta ra, tổng không

phải liền cùng ta nói những này đi!"

Lâm Vô Ưu háy hẩn một cái, cười nói: "Không cao hứng rồi? Được rồi, được rồi, tính người còn có một chút lương tâm! Không uống công bản cô nương biểu thị thành ý. . ."

"Thành ý?"

Lý Tuần lần này ngược lại là rất nhanh liền lấy lại tinh thần, Lâm Vô Ưu vậy mà đem Ma La Hầu mang ra, lại quang minh chính đại sáng tại trước mắt hẩn, đây đã là một loại vô cùng "Tín nhiệm".

Hẩn tố chất thần kinh hướng tứ phía nhìn một chút, xác nhận chung quanh xác thực không người, mới thở dài một hơi.

Nếu như bây giờ bị người phát hiện, hẩn vậy mà cùng Ma La Hầu vền vền cách hơn mười thước bình yên vô sự, ở giữa còn có một vị "Vô Ưu sư tỷ", như vậy tình hình liền thật muốn hồng bét cực độ.

Nói trở lại, nếu như đem cái này so thành làm ăn, như vậy, Lý Tuần "Cất giữ" tại nàng bên kia không muốn nhân biết bí mật, Tán Tu Minh Hội bên này Ma La Hầu tồn tại, liền có thể xem làm việc song phương đồng giá giao dịch thẻ đánh bạc — chưa chắc có cái gì hiệu quả thực tế, nhưng cũng là cái hình thức không phải?

Bất quá, Lý Tuần vẫn là không muốn minh bạch, lấy Yêu Phượng, Cổ Âm dạng này đại tông sư, cần gì phải cùng hẩn cái này đệ tử nho nhỏ chơi công bằng?

Trên lý luận tới nói, càng tận lực công bằng, trong đó đáng giá phỏng đoán quan khiếu liền càng nhiều, cũng chứng minh các nàng chỗ hi vọng đạt được hồi báo vượt phong phú.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Thiên Chi

Chương 05: Thiên chi

Lý Tuần trong lòng cẩn thận, cũng càng ngày càng tinh táo, trên mặt lại hơi có chút ngờ vực vô căn cứ, sợ hãi cùng nghi hoặc.

Hắn cường tự cười khố nói: "Sư tử đừng thừa nước đục thả câu, chúng ta hơi mệnh tiện, không chịu nổi cất nhắc!"

"Nói bậy!" Lâm Vô Ưu cố động cái má, một bộ giận bất tranh khí bộ dáng.

"Ta tử quỷ kia lão cha tại sao có thể có như người loại này đệ tử? Người là đệ tử của hắn, cũng chính là Thanh Minh lão đầu trực hệ đồ tôn, tại Minh Tâm Kiếm Tông cũng là dòng chính bên trong dòng chính! Có tốt như vậy tài nguyên, chẳng lẽ người liền không nghĩ tới, làm cái. . . Làm cái tông chủ tới chơi chơi?"

Câu nói sau cùng tận xuất hiện Vô Ưu bản tính, nhìn xem nàng tiểu hài tử đóng vai mọi nhà rượu thái độ, Lý Tuần biết rõ trong lời nói chi ý mười phần sâu xa, lại vẫn nhin không được mỉm cười.

"Tông chủ cũng không phải muốn làm liền làm. Ta phía trên có chư vị tiên sư, còn có nhiều như vậy sư huynh. . ."

"Nói nhảm, tất cả đều là nói nhảm!"

Lâm Vô Ưu cực bất mãn nguýt hắn một cái: "Mẫu thân nói đến một chút không sai, người người này chính là khẩu không đúng tâm, rõ ràng chính là không có can đảm, hết lần này tới lần khác muốn tìm những này đường hoàng lý do!"

Lý Tuần nghe vậy hơi có chút xấu hổ.

Hắn vừa mới nói, quả nhiên đều là chút từ chối chi từ, kỳ thật trong lòng của hắn lại sao có thể không có như vậy cực nhỏ ngọn lửa đâu?

Nhưng ý nghĩ thế này như thật không hề cố kỵ nói với Lâm Vô Ưu, chẳng phải là lại dâng tặng nhất cá biệt chuôi đi qua?

Cho nên hắn nhưng cười không nói, đem Lâm Vô Ưu cho lừa gạt tới.

Lâm Vô Ưu bĩu môi: "Liền biết người sẽ là loại này tính tình, được rồi, không nói với người!"

Nàng ngược lại dứt khoát, quay người liền muốn rời đi.

Lý Tuần ngạc nhiên nói: "Chỉ nói những này sao?"

Lâm Vô Ưu như gió lốc xoay người lại, mở ra miệng nhỏ, đang muốn nói chuyện, bỗng ngừng lại, hướng hắn làm cái mặt quỷ: "Cầu ta à! Cầu ta, ta sẽ nói cho người biết một chút 'Nội tình tin tức'!"

Cuối cùng bốn chữ, nàng nói đến trầm bổng du dương, thập phần thần bí.

Một bộ này, Lý Tuần tại hai năm trước liền kiến thức qua. Không phải liền là nói một tiếng "Vô Ưu tiểu thư đại nhân đại lượng, liền kéo tiểu đệ một thanh" loại hình mà nói sao?

Có kinh nghiệm, hắn không cảm thấy cái này có cái gì khó, cả cười cười, hợp tay chấp tay, bờ môi hé mở. . .

Lâm Vô Ưu trên mặt một bộ rất kỳ quái bộ dáng, nhìn xem Lý Tuần miệng khép mở, nghiêng tai nói: "Ai, làm sao câm?"

Lý Tuần đúng là câm, nếu như hắn còn như năm đó như thế, giống con chó, để cho người ta nói đông hướng đông, nói tây hướng tây, hắn làm gì như thế giãy

dựa cầu sinh? Trực tiếp để lưỡng tán nhân ăn được rồi!

Hắn nghĩ nghĩ, cuối cùng cười một tiếng: "Lớn hai tuổi, có mấy lời đã không hẳn sẽ nói, sư tỷ cho tiểu đệ lưu cái mặt mũi như thế nào?"

Lâm Vô Ưu "Ha" một tiếng nở nụ cười, còn vỗ xuống bàn tay: "Ừm, lớn nam tử tức giận! Lúc này mới giống ta sư đệ mà! Tốt, liền xông người biểu hiện này, ta nói với người hai chuyện!"

Nàng chấp tay sau lưng, ừ hai tiếng, mới nói: "Cái này nhất nha, sư đệ người cùng những cái kia chán nhi chính đạo đệ tử khác nhau rất lớn. Biểu tỷ đâu, đối người cảm thấy rất hứng thú, nàng muốn ta nói cho người biết, ngày đó trên Tọa Vong phong, nàng tâm tình không tốt, làm việc sự tình người đừng để ý, nàng cũng thiếu người một cái nhân tình.

"Như thế, người một chút kia sự tình, chúng ta bên này sẽ không nói, cũng không muốn nói, mà người về sau muốn làm chút gì, lại cảm thấy thế đơn lực cô lúc, có thể tới tìm nàng, coi như nàng trả lại người!"

Lý Tuần trong lòng hơi động, biết đây chính là hí nhục.

Hiển nhiên, Cổ Âm đối Chung Ân sau lưng Minh Tâm Kiếm Tông, rất là dụng tâm a! Đây chính là muốn coi hắn là nội ứng sai sử.

Liền không phải nội ứng, cho Minh Tâm Kiếm Tông lưu căn nguyên gai độc, cũng là tốt.

Hắn sờ lên cái mũi, khá bất đắc dĩ nói: "Vừa mới sư tỷ người còn nói, Cổ tông chủ là trên đời này lợi hại nhất lừa đảo, hiện tại liền cho ta ứng thuận như thế lớn chỗ tốt, người nói, nàng lời này, ta tin hay là không tin?"

Lâm Vô Ưu "Khanh khách" cười một tiếng, cũng không để ý tới hắn, tiếp tục nói: "Cái này hai nha, là bản cô nương nhắc nhở người. Mặc dù trong nhà hiện tại là biểu tỷ đương gia, nàng nói, mẫu thân cũng phải nghe. . .

"Thế nhưng là mẫu thân phi thường chán ghét người, biết người đã đến, liền muốn tìm danh mục đem người làm thịt, liền đối lấy Thanh di cũng phiền người. Về sau người nếu là muốn tìm nhân hỗ trợ, tuyệt đối không thể tìm nhầm!"

Đây coi như là cái gì?

Lý Tuần mở to hai mắt, nhưng rất nhanh, hăn lại kịp phản ứng, nhún vai nói: "Như thế phiền toái, chính là Cổ tông chủ để mắt ta, lệnh từ cùng Thanh Loan tiên tử bên kia cũng không dễ xử lí; ân, lại không biết Cổ tiên sinh bên kia như thế nào?"

"Ta không phải nói biểu tỷ đương gia mà! Nàng hiện tại một mực đánh nhau, không quản sự!"

Lâm Vô Ưu khoát tay áo, rất là chẳng thèm ngó tới dáng vẻ, cũng không nhiều lời, chỉ là hì hì bật cười: "Rất lo lắng đi, bất quá không quan hệ a, còn có ta mà!"

Người chỉ cần không đến thêm phiền chính là tốt!

Lý Tuần oán thầm một tiếng, còn chưa nghĩ kỹ dùng cái gì ngôn từ ứng phó, liền nghe tiểu yêu tinh này nói: "Cái này tam. . . Ân, nhìn cái gì, đây là hôm nay sư tỷ ta tâm tình không tệ, mặt khác đưa tặng đưa cho người chỗ tốt! Đến, tới đây một chút!"

Lại đi qua? Lại đi qua liền mặt thiếp mặt! Lý Tuần có chút chần chờ, nhưng vẫn là tiến lên một bước, cùng Lâm Vô Ưu giữ vững nửa cái thân vị khoảng cách.

Còn chưa nói chuyện, đã thấy tiểu yêu tinh này cười giả dối, đột nhiên nghiêng thân.

Lâm Vô Ưu so với hăn thấp nửa cái đầu, như thế nhất nghiêng xuống dưới,

vừa vặn đè vào bộ ngực hẵn vết thương.

Bề ngoài nhìn, đây chỉ là tiểu hài tử hồ nháo, thế nhưng là đối Lý Tuần tới nói, đây cũng là một cái rắn rắn chắc chắc đầu chùy!

Hắn kêu thảm một tiếng, ngực vừa mới khép lại xương cốt nhất thời lại rách ra khe hở, mà Lâm Vô Ưu thì mượn lực bay ngược về đằng sau, tiếng cười như chuông bạc theo trên mặt biển truyền tới —

"Đồ ngốc, người thật đúng là coi là bản cô nương sẽ không mang thù sao?"

Lý Tuần che ngực, trong lúc nhất thời không thở nổi, chỉ có thể trơ mắt nhìn cái kia tiểu ma đầu biến mất trên mặt biển.

Một mực giống đầu đại cầu nhu thuận Ma La Hầu lặng lẽ quét tới, sau đó liền chìm vào nước biển bên trong, không còn lộ đầu ra tới.

Ăn cái này thua thiệt ngầm, Lý Tuần trong lòng không biết là khí là cười, dứt khoát liền đặt mộng ngồi xõm ở đất cát bên trên.

Lúc này, trên bầu trời lại có hơn mười đạo kiếm quang bay qua, Lý Tuần xem xét liền biết, đây đều là tiến về Dạ Ma Thiên, đi tham gia kia cái gì Tán Tu Minh Hội.

Bờ bên kia, Tán Tu Minh Hội khuếch trương chưa hề đình chỉ qua, càng bởi vì vạn dặm cực quang bích đã phá, ngoại giới cùng Bắc Cực Dạ Ma Thiên liền lại không trở ngại.

Lại thêm song phương hiệp nghị đình chiến, cho chư phương tán tu yêu ma khích lệ cực lớn.

Mấy ngày nay, mỗi ngày chỉ là theo Bất Dạ thành trên không bay qua các phương tán tu, yêu ma, liền có mấy trăm.

Mơ hồ đoán chừng một chút, kia băng nguyên phía trên, chỉ sợ đã tập kết hơn

ba vạn người.

Loại này quy mô, ngoại trừ danh xưng "Trăm vạn tín đồ, mười vạn đệ tử" Nhất Đấu Mễ Giáo, hay là Đại Thiên Quang Cực thành như thế tự xưng "Đeo giáp tám vạn, hùng thị mệnh mang" loại hình tông môn ngoại, Thông Huyền Giới lại không thể kể sánh bằng.

"Ngược lại là thanh thế to lớn! Thuần lấy nhân số luận, chính đạo tông môn không có nhất cái có thể so sánh được."

Đây đúng là Thông Huyền Giới rất có ý tứ hiện tượng.

Theo lý thuyết, Thông Huyền ba mươi ba tông, hơn một triệu người, chia đều xuống tới, mỗi cái tông môn cũng phải có hơn ba vạn đệ tử; có thể trên thực tế là, chính đạo mười tông, mỗi cái tông môn đều nhân khẩu không vượng, mười cái tông môn toàn cộng lại, nhân số đều không có qua mười vạn!

Giống Minh Tâm Kiếm Tông dạng này, thậm chí liền một ngàn người cũng chưa tới.

Bình thường cũng không thấy như thế nào, nhưng tại đối mặt loại tình huống này lúc, liền có chút giật gấu vá vai, khó có thể ứng phó.

"Tán Tu Minh Hội. . ." Lý Tuần lẩm bầm nhắc tới cái danh xưng này, lòng có đăm chiêu.

"Ngọc Tán Nhân bọn hãn tổ hợp như thế nhất cái cự đại tài nguyên, tổng không đến mức là vì người khác tác giá y a? Nhìn Lâm Vô Ưu bộ dáng, cái này Tán Tu Minh Hội hãn là còn tại bọn hãn trong khống chế, điểm này, Ngọc Tán Nhân lại là làm sao làm được?"

Bên cạnh ngồi vừa nghĩ được nhập thần hãn, bỗng cảm giác sau lưng khác thường, vừa quay đầu lại, trước mắt lại bị một đầu phát phơ dây lụa đảo qua, trong lòng của hãn nhảy một cái, vội vàng đứng lên.

Lần này, không có dây lụa lại đánh hấn con mắt, nhưng mà, đập vào mắt bóng hình xinh đẹp để hấn bật thốt lên kinh hô.

"Thượng Nhân!"

Nơi này có thể để cho hấn gọi là thượng nhân, chỉ có chính đạo mười trong tông duy nhất nữ tông chủ, Bất Dạ thành chủ, Thiên Chi Thượng Nhân!

Đây là hoàn toàn vượt quá Lý Tuần dự kiến nhân vật, hấn còn đến không kịp vì khoảng cách gần nhìn thấy như thế giai nhân mà kinh diễm, trong lòng liền hiện lên một cái ý niệm trong đầu —

"Vừa mới có hay không bị nàng nhìn thấy? Nếu là thấy được, làm sao bây giờ?"

Hấn cố nén dùng ánh mắt liếc nhìn chung quanh xúc động, duy trì ánh mắt thanh tịnh, cùng Thiên Chi Thượng Nhân ánh mắt giao tiếp, vừa chạm liền tách ra.

Thiên chi thần sắc để Lý Tuần tạm thời yên lòng.

Nàng trong mắt phượng đầu tiên là hiện lên một tia dò xét hào quang, sau đó môi son hơi cung, xem như nở nụ cười.

"Người là. . . Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, gọi Lý Tuần, đúng không?"

Sớm trên Quang Cực Điện cùng Cổ Âm đối chọi gay gắt lúc, Thiên Chi Thượng Nhân tiểu dung liền để Lý Tuần khắc sâu ấn tượng.

Bởi vì ngay tại nàng mỉm cười lúc, cho người cảm giác cũng là giọng mỉa mai trào phúng chiếm đa số, lại phối hợp nàng đặc biệt lưu sượng vui mừng mà nói phong, liền để cho người ta cảm thấy, vị này xuất chúng mỹ nhân nhi, khắp cả người phong mang, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Bất quá, Lý Tuần hiện tại đã biết rõ, nếu như nàng nguyện ý, nụ cười của

nàng y nguyên có thể để tất cả nam tính vì đó say mê.

Lý Tuần chỉ cảm thấy nheo mắt, không dám nhìn nhiều.

Hắn thùy mặt đáp: "Đệ tử Lý Tuần, gặp qua Thượng Nhân!"

Thiên Chi Thượng Nhân tựa hồ cũng không phải loại kia quá gàn bướng người.

Nàng đáp một tiếng nói: "Người không phải Bất Dạ thành đệ tử, liền không cần đa lễ. .. Bất quá, ta ngược lại thật ra có chút kỳ quái, khó được người có thể tìm tới dạng này một nơi tốt!"

"Nơi tốt?"

Lý Tuần không hiểu ra sao, nghe được không minh bạch.

Thiên Chi Thượng Nhân gặp, lại là cười một tiếng: "Là, người là trùng hợp, không biết nơi này nhưng thật ra là cực địa một chỗ kỳ cảnh, được xưng là 'Bắc hải Liên tụ', chỉ hàng năm mười một tháng mười một, cũng chính là hôm nay, mới có thể nhìn thấy."

"A, a."

Lý Tuần nào có tâm tư quản cái gì Liên tụ không Liên tụ?

Cái này Thiên Chi Thượng Nhân nhìn rất dễ nói chuyện, vừa vặn vì một phái tông chủ, lại làm sao có dễ đối phó? Lý Tuần tại bên người nàng chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, liền muốn tìm lý do, sớm rời đi xong việc.

Chỉ tiếc, lần này đầu óc của hắn xoay chuyển chậm chút, Thiên Chi Thượng Nhân đã phát ra để hắn căn bản là không có cách cự tuyệt mời.

"Ngồi!"

Đang nói lời này trước đó, Thiên Chi Thượng Nhân đã trước một bước ngồi xuống.

Không sai, nàng là nhất cái nghiêng nước nghiêng thành mỹ nhân, vô luận nàng làm ra cái gì động tác, đều làm nhân cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Thế nhưng là Lý Tuần thấy được rõ ràng, nàng tư thế ngồi, hai chân vươn về trước, hai tay ôm đầu gối, là thoải mái nhất, cũng nhất không "Lịch sự" một loại tư thế.

Liên giống nàng để lộ ra tới tính cách, sáng sủa lưu loát, không giả hoa văn trang sức, lại lại có một loại khó nói lên lời hương vị.

Lý Tuần chần chờ một chút, cuối cùng tại cách nàng xa ba thước, lại hơi dựa vào sau địa phương, khoanh chân ngồi xuống.

Thiên Chi Thượng Nhân ngoái nhìn xem ra, thản nhiên nói: "Ta lại không chệch dung mạo người xấu, còn mang theo món đồ kia làm gì?"

Đây chính là muốn hấn lấy chân diện mục gặp người.

Lý Tuần trong lòng lão đại không nguyện ý, nhưng cũng không dám tương làm trái, cười khổ đem mặt nạ bóc, lại một chút hành lễ, xem như một lần nữa gặp qua.

Nhưng mà lần này, hấn không có đạt được Thiên Chi Thượng Nhân hưởng ứng.

Hấn kỳ quái ngẩng lên đầu, vừa hay nhìn thấy Thiên Chi Thượng Nhân mắt phượng lóe sáng, quang hoa sáng rực, nhìn chăm chú ở trên mặt hấn, trong đó rõ ràng có một loại hấn cực kỳ quen thuộc hào quang.

Trong lòng của hấn chấn động, nghĩ đến nhất cái nguyên do.

Chẳng lẽ nàng cũng muốn nói "Giống như là một vị cố nhân" ? Thế nhưng là

không có đạo lý a! Theo kinh nghiệm thượng nhìn, Thanh Ngâm lần kia thay đổi bộ mặt thủ pháp, thế nhưng là khá cao minh!

Kiên thả hai năm này tuổi của hắn trưởng thành, dung mạo cũng thật to đồm mới, sớm không còn năm đó để cho người ta một chút nhìn ra "Ngọc Tán Nhân" quần cảnh.

Có thể Thiên Chỉ Thượng Nhân đây cũng là biểu tình gì?

Cuối cùng, Thiên Chỉ Thượng Nhân cũng không nói gì.

Cũng không phải Lý Tuần đoán chừng có sai, mà là lúc này, đỉnh đầu bọn họ bên trên, vậy mà lại có bảy, tám đạo kiếm quang lướt qua, bay thẳng hướng biển ngoại kia phiến vĩnh dạ chi địa.

Thiên Chỉ Thượng Nhân ánh mắt từ bầu trời vút qua, thần sắc như nước, nhìn không ra sâu cạn.

Nhưng là đằng sau ho nhẹ âm thanh, cùng với hơi lộ tái nhợt gương mặt xinh đẹp, để Lý Tuần giật mình nghĩ đến, nàng còn bản thân bị trọng thương; mà lại rất hiển nhiên, trong nội tâm nàng tuyệt không giống bề ngoài dạng này hoàn toàn không có gợn sóng.

Lý Tuần đang suy nghĩ lúc, bên kia Thiên Chỉ Thượng Nhân vậy mà lại mỉm cười, chỉ là lần này, nàng bên môi kia tia lãnh tiểu chi ý, lại là lại rõ ràng bất quá.

Nàng nhìn xem phương xa kia phiến bóng đen, ung dung mà nói: "Yêu ma thế lớn, rất nhiều người đều sợ. Người thấy thế nào?"

"Cái này. . ." Lý Tuần không nghĩ tới nàng hội xách vấn đề này.

Hắn ổn định tâm thần, phương vô đầu cười nói: "Đệ tử coi là, cái này Tán Tu Minh Hội xác thực thế lớn, bất quá còn không đến mức đến để cho người ta e ngại tình trạng a?"

"Úc? Người ngược lại lạc quan!"

Thiên Chi Thượng Nhân bên môi mỉm cười, đều khiến nhân cảm thấy nàng là tại châm chọc thứ gì. Lý Tuần liền cảm giác, nàng cho là mình nói là chút không có đầu óc lời nói suông.

Không có nam nhân nguyện ý tại mỹ nhân nhi trước mặt mất mặt, Lý Tuần cũng không ngoại lệ, hăn đầu óc nóng lên, liền bật thốt lên: "Đệ tử coi là, Tán Tu Minh Hội quy mô, sẽ không vượt qua một vạn!"

Thiên chi mày ngài giương nhẹ.

Đây là nhất cái tương đối ngả ngớn, nhưng lại rất có phong tình biểu lộ, trong miệng thì không nhanh không chậm nói: "Nhưng là bây giờ Dạ Ma Thiên nơi đó, đã có ba vạn yêu ma!"

Lý Tuần lối ra liền có chút hối hận, nhưng khai cung không quay đầu lại tiễn, hăn cũng chỉ có thể kiên trì nói tiếp.

"Thông Huyền Giới tà phái tán tu đồng thời yêu ma số lượng là năm mươi vạn, nhìn thanh thế kinh người, nhưng trong này, có bao nhiêu số ảo, Thượng Nhân hăn là so đệ tử rõ ràng. Đệ tử lớn mật đoán chừng, chân chính có thể, nguyện ý, còn có tư cách gia nhập minh hội, có cái một phần mười, cũng rất không tệ."

Đây chỉ là bình thường chi luận, nghĩ đến Thiên Chi Thượng Nhân cũng có thể nghĩ đến, lại tư liệu lại so với hăn càng thêm tỉ mỉ xác thực. Lý Tuần nhìn trộm xem xét, luôn cảm thấy nàng bên môi đường cong tựa hồ sâu chút.

Giọng mĩa mai ý vị cũng càng nồng hậu dày đặc.

Lý Tuần nhìn đương nhiên không thoải mái, cảm thấy cũng là quét ngang, tiếp tục nói: "Tán Tu Minh Hội tổ chức chương trình, nhìn mười phần hữu hiệu, có thể mức độ lớn nhất thống hợp tài nguyên, lại không vì tư nhân sử dụng.

Nhưng mà, cái này cũng vền vện mặt ngoài mà thôi.

"Tựa như mỗi người đều bưng lấy một bát cháo, chưa hẳn có thể ăn no, cho nên bọn hắn đem cháo đổ vào nồi lớn bên trong, coi là dạng này như vậy đủ rồi. Kỳ thật, làm việc như thế, nếu như không có nhất cái nghiêm mật tổ chức cơ cấu, như vậy, liền chỉ có miệng lớn, quyền đầu cứng, mới có thể uống đến càng nhiều cháo.

"Nếu như người khác không phục, vậy sẽ phải đánh nhau; đánh nhau kết quả, nói không chừng chính là nồi lật cháo vấy. . . Ta nghĩ, dạng này mới càng phù hợp những cái kia yêu ma tính tình a?"

"Những người này ngày bình thường cũng không phải đèn đã cạn dầu, lẫn nhau ở giữa thường có cừ oán, hiện nay đều đặt ở cùng một chỗ, ai biết xảy ra loạn gì?"

"Khỏi cần phải nói, cho đến bây giờ, 'Tam tán nhân' bên trong hai người khác còn không có ra mặt đâu! Nếu là Huyết Tán Nhân cùng Âm Tán Nhân cũng muốn tham gia cái này cái gì minh hội, vậy coi như náo nhiệt!"

Lý Tuần đem lưỡng tán nhân dùng tại nơi này, có thể nói là phi thường thỏa đáng, cũng có đại biểu tính.

Thiên Chi Thượng Nhân rất cục nhẹ gật đầu, nói: "Đây là theo bản tính phân tích, không tệ! Còn gì nữa không?"

"Có, còn có nhất cái lý do, liền coi như là có thể tập hợp đủ năm vạn người trở lên, bọn hắn cũng nuôi không nổi! Tại Nhân Gian giới, cái này rất dễ dàng, chỉ cần cho bọn hắn ăn, mặc là được.

"Thế nhưng là đây là tại Thông Huyền Giới, năm vạn nhân mã, có thể tất cả đều là muốn tu luyện hạng người. . . Coi như giới này rộng lớn vô biên, sản vật phong phú, thế nhưng là mỗi loại chính đạo tông môn ngàn bả người, liền có thể để chư vị tiên sư bận không qua nổi, chư tà tông lại không chọn thủ đoạn, cũng

bất quá chính là một, hai vạn người quy mô.

"Đặc thù nhất không ai qua được ăn thế gian cung phụng 'Nhất Đẩu Mễ Giáo', còn có lấy 'Nuôi quân' tu đạo Đại Thiên Quang Cực thành, nhưng loại biện pháp này, bọn hãn có thể học không được!

"Nhân Gian giới muốn năm vạn chúng, có thể lao động lấy thu hoạch được tài phú, cuối cùng cái này ăn mặc, vẫn là hội tuần hoàn không hết. Thông Huyền Giới năm vạn người tập hợp một chỗ, lại làm cái gì? Cày ruộng chăn thả? Công thành đoạt đất? Cái này, tổng không đến mức đi!"

Thiên Chi Thượng Nhân lại nhìn hãn một chút, rốt cục đem bên môi kia tia giọng mỉa mai đánh tan, tán thưởng nói: "Xác thực, năm vạn người tập hợp một chỗ, không nói đến mục đích vì sao, quang chỉ tu luyện một hạng, đan dược, linh mạch, pháp quyết. . . Đều là nan đề."

Lý Tuần gặp nàng thái độ cải biến, tâm tình cũng là chuyển tốt, liền cười nói: "Những này tán tu yêu ma, ngày bình thường đem pháp quyết của mình xem như bảo bối, lại nhìn chòng chọc người khác pháp quyết, hận không thể đoạt hãn mười cái tám cái, hiện tại tụ cùng một chỗ, nhưng có phải xem!"

Dừng một chút, hãn tổng kết nói: "Đệ tử mặc dù không biết Ngọc Tán Nhân chi năng, nhưng theo lẽ thường luận, hai thứ này vấn đề, đồng dạng giải quyết không tốt, cái này Tán Tu Minh Hội liên khó có thể duy trì.

"Mà minh hội bên trong, lại không có tông môn luân lý duy trì, chừ tán tu yêu ma quan hệ trong đó cũng rắc rối phức tạp. Như nghĩ giải quyết, quy mô liên nhất định phải nghiêm ngặt khống chế, gần vạn nhân hãn là đã là cực hạn. Nhiều, hãn chừ hãn có thể điều khiển qua được đến!"

"Đúng vậy a, phụ bản tiểu trùng, không thể hành bộ, hãn sẽ không như thế xuẩn!"

Thiên Chi Thượng Nhân trong miệng "Hãn", hiển nhiên chính là Ngọc Tán

Nhân, không biết thế nào, Lý Tuần cảm thấy thiên chi ngữ khí có chút cổ quái.

Cho nên, hắn không thiếu ác ý nghĩ: "Chẳng lẽ nàng cũng cùng Ngọc Tán Nhân có nhất chân?"

Ai? Vì cái gì mình hội thêm nhất cái "Vậ" tự?

Lý Tuần trong lúc vô tình bắt lấy trong tiềm thức nhất cái chỗ mấu chốt, tâm tình bỗng nhiên phá hỏng.

Đúng lúc này, hắn nghe được Thiên Chi Thượng Nhân tiếng nói: "Có người hay không nói qua, người cùng Cổ Chí Huyền có chút giống!"

Làm sao lại như vậy? Coi như Lý Tuần đã sớm chuẩn bị, nghe vậy cũng là chấn động.

Thiên chi nhìn hắn thần sắc, lập tức liền hiểu: "Đó chính là có, là ai nói cho người? Thanh Ngâm sao?"

Lý Tuần lại là chấn động, nhưng trong lòng thì đau xót, nhưng hắn bản năng lắc đầu.

Đồng thời để tỏ lòng ra bản thân "Thẳng thắn", hắn lại hỏi lại trở về: "Thượng Nhân, đệ tử cùng kia Ngọc Tán Nhân, thật rất giống sao?"

"Không có rất giống, lời mờ chỉ có một hai phần, nhiều nhất chỉ là có chút hắn hương vị đi!"

Thiên Chi Thượng Nhân thuyết pháp, để Lý Tuần đầu lại lớn một vòng. Làm sao câu trả lời này cùng tuổi nhỏ lúc nghe được toàn điên đảo?

Mà lúc này, Lý Tuần thấy được nàng trong mắt phượng lẳng quang thêm động, dường như là nghĩ đến cái gì việc đáng tiếc, nhưng rất nhanh lại phong mang giấu kỹ, mâu thuẫn cực kỳ.

Bởi vậy, hẳn càng vững tin phán đoán của mình, bất quá, trong đó chi tiết, chính là giết hẳn, cũng không có can đảm đi hỏi.

Hắn gục đầu xuống, chỉ làm không biết, bên tai lại truyền đến thiên chi thờ dài một tiếng: "Hoa nở!"

Lý Tuần giương mắt nhìn lại, chỉ gặp trên mặt biển chẳng biết lúc nào, lại chớp động lên vô số như hư như ảo điểm sáng, mỗi một cái điểm sáng đều tại chậm nhanh bành trưởng, nứt ra, như hoa sen nở rộ, mở ra năm mảnh hư thực khó phân "Cánh hoa" .

Sắc trời phía dưới, một vùng biển này dường như là nở đầy thánh khiết bạch liên, liếc nhìn lại, không nhìn thấy bờ, quang ảnh giao thoa, như ảo mộng đồng dạng.

Cho dù Lý Tuần hiện tại tuyệt không tâm tình thưởng thức, hẳn cũng không thể không thừa nhận, cái này một mảnh cảnh trí, rất đẹp.

"Hôm nay nơi này cuối cùng là yên tĩnh một chút!"

Thiên Chi Thượng Nhân cười nói: "Bình thường thời điểm, lúc này luôn luôn người đông nghìn nghịt, cũng không biết là nhìn hoa vẫn là nhìn người. Năm đó, thất yêu bên trong Bách Huyền Điệp cũng nghe tiếng mà đến, lại bởi vì người không đến hương hoa, trong cơn giận dữ, chọc thật nhiều phiền phức, bây giờ suy nghĩ một chút, cũng là rất thú vị đâu!"

Lý Tuần không biết nên nói cái gì, chỉ có thể cười cười.

Thiên Chi Thượng Nhân thì tựa hồ tới hứng thú nói chuyện: "Cái này 'Bắc hải Liên tụ' kéo dài ngàn dặm, không những ở bên này, chính là tại Dạ Ma Thiên, cũng có thể nhìn thấy, mà tại tinh quang lấp lánh hạ thưởng thức cảnh này, thì là một phen khác tư vị."

Lý Tuần kỳ quái nhìn nàng một chút, chẳng lẽ thiên chi vị này một phái chi

tôn, còn đi Dạ Ma Thiên thường qua cảnh?

Thiên chỉ cùng hắt ánh mắt vừa giao nhau, bỗng dừng nhoẻn miệng cười.

Trong chớp mắt này, cái này vô biên vô tận Bắc hải bạch liên, cũng muốn tại nàng kinh tâm động phách lúm đồng tiền hạ thu liễm quang hoa, Lý Tuần càng là thấy ngây người.

Bên tai truyền đến thiên chỉ yếu ớt thanh âm —

"Cái gọi là 'Bắc hải Liên tụ', kỳ thật chính là Bắc hải một loại tên là 'Hồng Ảnh' dị trùng, hàng năm mười một tháng mười một ngày này, đều muốn tại cái này Bắc hải Hải Nhãn phía trên, liệt thể sinh sản. Chúng ta thấy, kỳ thật chính là những này dị hoá sinh đồng loại cảnh tượng. . . Mà lúc này, trong biển thì có một dạng đồ vật, có chút trân quý!"

Lý Tuần vừa định vấn là cái gì, đã thấy trên mặt biển quang ảnh dần dần nhạt đi, cái này mỹ lệ huyền cảnh, mắt thấy đã đến cuối cùng.

Hướng nơi xa nhìn lại, chỉ gặp mảng lớn mảng lớn "Bạch liên" đang bề bộn thu đi phương hoa, quy về hư vô. Loại cảnh tượng này, lại so vừa mới kia ngàn vạn hoa sen nở rộ, càng thêm rung động lòng người.

Liên tại lúc này, thiên chỉ đứng lên, Lý Tuần cũng cuống quýt đứng dậy, đã thấy nàng hơi vẩy váy tay áo, thẳng tắp hướng biển bên trong đi đến, chỗ lướt qua, sóng biển bên trong phân, không để nàng dính vào nửa phần vệt nước.

Lý Tuần chính không biết nên không nên đi theo, liền nghe được nàng nói một tiếng: "Ở chỗ này, chờ ta trở lại."

Có nàng một câu, Lý Tuần chỉ có thể đứng tại bờ biển ngăn người, trong đầu thì tất cả đều là suy đoán Thiên Chỉ Thượng Nhân cái này không hợp lẽ thường cử động ý nghĩa vị trí.

Nhưng mà thẳng đến nàng lại lần nữa phân thủy lên bờ, cũng không nghĩ rõ

ràng.

"Cầm!"

Tại thiên chỉ ra hiệu phía dưới, Lý Tuần chỉ có thể vươn tay ra. Đón lấy, trong lòng bàn tay hần mát lạnh, một viên chùng đầu ngón tay hạt châu liền tại trong lòng bàn tay hần thượng đảo quanh, đen nhánh, không ánh sáng trạch.

Nhìn một cái, lại giống như là nhìn thấy nhất cái trong hư không hắc động, hiển nhiên không phải phàm phẩm.

"Đây là 'Hồng Ảnh châu', là Hồng Ảnh trùng phân liệt thời điểm, chưa thể sống sót cá thể bị Bắc hải Hải Nhân hút đi, thai nghén mà thành. Hạt châu bản thân chính là một kiện có thể sinh ra huyền thuật pháp bảo, đồng thời, đối các loại huyền thuật, hoặc thần chi pháp, cũng có chống cự tác dụng."

Lý Tuần nói liên tục "Quá trân quý", không dám nhận lấy, thiên chỉ cũng không kể hần, thẳng đi ra.

Cử động như vậy, để Lý Tuần tại chỗ ngây người.

Thẳng đến đi ra hơn mười bước ngoài, nàng bỗng nhiên thu tay, sáng sửa cười nói: "Năm đó, hần chính là như vậy trên cột ta, hôm nay có thể trên cột trở về, còn muốn cảm ơn người mới là!"

Lý Tuần nhìn xem bóng lưng của nàng biến mất, đột nhiên cảm giác được, nàng giống như là tháo bỏ xuống cái gì bao phục giống như.

Mà tới đồng thời, trong lòng của nàng, thì dường như kiên định cái gì tín niệm.

Thế nhưng là, tại loại này vi diệu dưới hình thức, quá mức lòng kiên định trí, có thể chưa chắc là phúc a!

Đương Lý Tuần lại lần nữa ngồi lên Vân Lô Lãm Nguyệt Xa thời điểm, vừa

vận đại biểu cho lần này chính phái tông môn liên minh âm đàm kết thúc.

Chung Ân phi thăng, đối bọn hăn tới nói, là cái không thể coi thường nguyên nhân, cũng là vấn đề chứ tông mặt mũi lý do.

Có lẽ duy nhất có thể dẹp an an ủi, chính là chứ tông đã đạt thành hiệp nghị, mỗi cái tông môn đều phái ra bao quát một vị trưởng lão, hai tên đệ tử đời hai ở bên trong mười vị đệ tử, thường trú tại Bất Dạ thành, giám thị Dạ Ma Thiên biến hóa, đồng thời tùy thời chuẩn bị ứng đối tình huống ngoài ý muốn.

Chỉ là lần này bởi vì Chung Ân phi thăng, Minh Tâm Kiếm Tông đóng giữ nhân viên, thì phải tại một tháng về sau, mới có thể phái ra.

Lý Tuần cùng Linh Triết ngồi cùng một chỗ, câu được câu không nói chuyện, Linh Triết nhìn trên mặt đất chứ vị tông chủ biểu tình, liên tục than ra mấy hơi thở tới.

Lý Tuần nhìn hăn một cái, góp thú hỏi một câu: "Than thở cái gì?"

"Người nói, tông chủ bọn hăn bây giờ có thể nói cái gì?" Linh Triết ra hiệu Lý Tuần bị lệch ánh mắt, nhìn bên kia Thanh Minh cùng Thiên Chi Thượng Nhân nói riêng.

Bên này nghe không được tiếng nói, nhưng nhìn hai vị tông chủ sắc mặt, Thanh Minh là một mặt thành khẩn, mà Thiên Chi Thượng Nhân gương mặt xinh đẹp bên trên, thì không có quá nhiều biểu lộ.

"Là mời Thượng Nhân xem lễ a?"

"A?"

"Ta nói là, tông chủ mời Thiên Chi Thượng Nhân đi Liên Hà sơn, quan sát Lục sư thúc tổ phi thăng đại điển."

Linh Triết cảm thấy không hiểu thấu: "Đây là ý gì?"

"Bởi vì, ta chỉ muốn đến dạng này nhất cái lý do, mới có thể đường hoàng địa sứ Thượng Nhân tạm cách Bất Dạ thành... Ân, chính là như vậy!"

Linh Triết lại nghĩ đến một chút, mới hiểu được tới, hần liên tục gật đầu, vỗ vỗ Lý Tuần bả vai, cười thờ dài: "Tuần sư đệ, người cái này đầu óc, thực sự là..."

Thật sự là cái gì, hần chưa hề nói, mà là chuyển tới trước đó chủ đề thượng: "Vậy người cảm thấy, Thượng Nhân hội nghe tông chủ sao?"

Lý Tuần không có lập tức trả lời, chỉ là nhìn xem Thiên Chi Thượng Nhân kia đẹp đến mức kinh tâm động phách khuôn mặt, nửa ngày, mới lắc đầu.

Vân liền chạy, trận quyết dùng chính là do Lý Tuần thân chế, Thanh Minh tự mình mệnh danh "Một nén nhang" .

Theo thiên địa nguyên khí ù ù tụ hợp âm thanh, Vân Lô Lãm Nguyệt Xa từng bước lên cao, cuối cùng không có vào bầu trời xanh mây trắng phía trên, tại bắn ra trong gió lốc, qua trong giây lát không thấy bóng dáng.

Nhưng mà, Bắc Cực loạn cực, thì cũng không có bởi vì Minh Tâm Kiếm Tông rời đi, mà có chút dừng lại.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Thằng Thằng

Chương 06: Thằng thấn

Tại Lý Tuần trong trí nhớ, Liên Hà sơn thượng cho tới bây giờ không có bận rộn như vậy qua.

Theo mừng một tháng mười hai lên, lục tục ngo ngoe có các phương tông môn, tán tu, đến đây bái sơn, ngủ lại, chỉ hai ngày công phu, người trên núi khẩu liền tăng mạnh đến hơn vạn nhân, lại số lượng còn tại lên cao.

Sở dĩ xuất hiện loại tình huống này, nguyên nhân chỉ có nhất cái: Chung Ẩn tiên sư phi thăng đại điển.

Thân là đệ tử đời ba, không ai có thể rảnh rồi, cơ hồ là toàn viên xuất động, chiêu đãi nối liền không dứt, đến đây xem lễ khách nhân.

Gặp phải tình huống như thế này, Lý Tuần thanh thần đơn giản liền khiến người giận sôi.

Hắn cũng không phải cố ý muốn lười biếng, chỉ vì, hắn đã bị Chung Ẩn tiên sư đích thân chọn là nhất sau những ngày qua chiếu cố sinh hoạt thường ngày tiếp thân đệ tử, thế là theo Bắc hải trở về đằng sau, cái ghế còn không có ngồi ấm chỗ, liền bị Thanh Hư mang theo, đuổi kịp Tọa Vong phong.

Thanh Hư nhắc lên dưới núi còn có một cặp nhiệm vụ khẩn cấp, còn nói Chung Ẩn phi thăng sắp đến, không thể ảnh hưởng vân vân, đem Lý Tuần ném ở đỉnh núi, liền lại bay xuống.

Lý Tuần biết bọn này lão đại nhân đối phi thăng sự tình, đều mười phần miễn

cảm, cũng không kỳ quái.

Mà lại, hắn còn lòng tràn đầy hi vọng Thanh Hư sớm rời đi đâu!

Hắn hiện tại một bụng nghi vấn cùng suy đoán, muốn từ Chung Ẩn bên này đạt được giải đáp — thật sự nếu không hỏi hắn, đâu còn có cơ hội?

Lý Tuần thậm chí đang nghĩ, có phải hay không Chung Ẩn biết trong lòng của hắn ý nghĩ, lúc này mới cho hắn cơ hội lần này?

Bất quá, đến Thanh yên chướng bên trong nhà tre bên trong, Chung Ẩn lại không tại.

"Lục sư thúc tổ?" Lý Tuần tại nhà tre bên trong dạo qua một vòng, không thấy được nửa cái bóng người, chỉ là tại trong đan thất, nhìn thấy trên lò luyện đan, khói xanh lượn lờ, tựa hồ ngay tại luyện đan.

Cùng Chung Ẩn ở chung thời gian dài như vậy, Lý Tuần cũng là lần đầu tiên gặp hắn đi loại này đan đỉnh chi thuật, mà dạng này, nhân thì càng không có khả năng cách xa!

Đang muốn gọi thêm mấy tiếng, nhưng trong lòng đột có cảm giác, hắn giật mình, lúc này minh bạch, đây là Chung Ẩn đang nhắc nhở hắn.

Hắn không dám thất lễ, dứt khoát ngự khởi kiếm đến, hướng phát sinh cảm ứng chỗ kia bay đi — bên kia hắn cũng rất tinh tường, chính là ngày đó Thanh Ngâm cùng hắn gặp mặt Lâm Uyên đài.

Xa xa liền nhìn thấy Chung Ẩn ngồi tại bên bờ vực, mặt hướng biển mây, không biết đang làm những gì.

Đợi hắn bay tới gần xem xét, dù là hắn đầy bụng tâm sự, cũng không khỏi nhin không được cười lên.

"Tiên sư hiện tại đây là. . . Biển mây thả câu?"

Không phải do Lý Tuần không cười, hiện tại Chung Ân hình tượng quả nhiên có chút cổ quái.

Hắn một thân tiện bào, trong tay cầm nhất căn thanh trúc gậy tre, can đầu xuyết nhất căn tơ mỏng, tia đuôi rơi vào thật dày "Thấu thiên vân" bên trong, chột nhìn đi, ngược lại thật sự là giống vị văn nhân nhã sĩ, nhàn rỗi thả câu làm vui.

Chỉ là phía dưới cái này biển rộng mênh mông bên trong, không phải cuồn cuộn nước biển, mà là cuồn cuộn mây mù.

Ngưng cười, Lý Tuần lại có chút hoài nghi.

Vị này Lục sư thúc tổ cử động khác thường bên trong, chẳng lẽ có thâm ý gì?

Đang nghĩ ngợi, vách đá Chung Ân nghiêng đầu lại, cười nói: "Người đã đến, đến, đến nơi này đến ngồi!"

Hắn vỗ vỗ bên người mặt đất, Lý Tuần biết tính tình của hắn, cũng không khách khí, đáp một tiếng, liền đi qua ngồi xuống, chỉ là hơi dựa vào sau một chút, tỏ vẻ tôn kính.

Chung Ân trên tay thanh trúc can không nhúc nhích tí nào, mà xuyết ở phía trên tơ mỏng, thì tại ngoài vách núi gió lớn bên trong đung đưa không ngừng.

Hắn hướng Lý Tuần cười nói: "Hôm nay luyện đan, cần cái này trong mây mù một loại tiểu trùng, gọi 'Vụ nguyên' đến làm thuốc dẫn. Cái này côn trùng thấy gió ba hơi liền hóa, rất là phiền phức, người đã đến, vừa vặn giúp ta một tay!"

Lý Tuần nghĩ nghĩ, thấp giọng ứng.

Chỉ gặp Chung Ân tiện tay tại "Thấu thiên vân" bên trong chụp tới, tựa như cùng kéo xuống một mảnh bông, lưng một tay mây mù, cũng không biết hắn sử cái gì thủ pháp, cái này trong sương mù, thủy khí lắng đọng xuống, ba quang

chớp động, sáng đến có thể soi gương.

"Thủy Kính Thuật?"

Lý Tuần lúc này nhãn lực đã không thể so với thường ngày, hẳn theo Nhan Thủy Nguyệt nơi đó được chứng kiến chính tông nhất Thủy Kính chi thuật, cho nên thấy một lần liền biết rõ mảnh.

Chung Ẩn cười nói: "Đúng vậy a! Luyện đan coi trọng nhất hỏa hầu, ta một bên muốn câu vụ nguyên, một bên lại muốn xem lửa xem xét lúc, thực sự vất vả. Vừa vặn ngươi đã đến, liền giúp ta nhìn xem hỏa hầu đi!"

Nói, Thủy kính bên trong liền lóe ra nhà tre trong đan phòng cảnh tượng, rõ ràng phi thường.

Chung Ẩn một bên chỉ điểm Lý Tuần một chút đan lô hỏa hầu yếu điểm, lại dạy hẳn điều khiến Thủy kính chi pháp, may mà Lý Tuần thông minh phi thường, lúc này mới cấp tốc vào tay.

Chung Ẩn cũng không keo kiệt, khen hẳn một tiếng về sau, lại nói: "Hôm nay ngươi giúp ta luyện đan, ta cũng không thể chệnh lệch ngươi cái này đối binh, dứt khoát liền đem cái này Thủy Kính Thuật truyền cho ngươi đi! Về sau nói không chừng có dùng đến thời điểm."

Lý Tuần không cảm thấy chỉ là Thủy Kính Thuật có gì đặc biệt hơn người, nhưng trên mặt đương nhiên sẽ không hiện ra đến, chỉ cười hì hì ứng.

Chung Ẩn nhìn hẳn thần sắc, khẽ mỉm cười nói: "Ta cái này Thủy Kính Thuật đương nhiên so ra kém Thủy Kính Tông thần thuật, cái gì mình giám vạn dặm, nghĩ cũng đừng nghĩ. Nhưng mà, ta cảm thấy tính an toàn của nó lại là không tệ. Nếu có chút trước bố trí, rất khó có người có thể cảm ứng được Thủy kính ba động."

Lý Tuần trong lòng hơi động, hẳn đột nhiên nhớ tới, năm đó ở cấm cung nội

kho, Âm Tán Nhân bố trí Thủy kính cơ quan, bị Hà Mộ Lan phát giác sự tình.

Thế nhưng là, Chung Ân sẽ rất ít như thế bản thân chào hàng a, chẳng lẽ trong đó có thâm ý gì?

Nhưng hắn nhìn sang thời điểm, nhưng không có phát hiện gì.

Chung Ân chỉ là nói cho hắn bố trí Thủy kính pháp quyết, trong đó còn có chút cấm chế chuẩn mực, cũng là không phải quá phức tạp.

"Thoáng qua ba trăm khí biến, còn muốn dĩ âm thủ hành chi?"

Lý Tuần hiện tại nói thế nào cũng là cấm pháp đại gia, chỉ một chút, hắn liền nhìn ra nơi mấu chốt, lúc này hắn chỉ có cười khở.

"Tiên sư có phải hay không quá để mắt đệ tử? Loại thủ đoạn này, đệ tử là có lòng không đủ lực, sợ là muốn tới mấy trăm năm về sau, mới phải làm ra!"

"Là thế này phải không?"

Chung Ân giống như là thật bất ngờ đáng vẻ, hắn nghĩ nghĩ, vừa cười nói: "Xác thực, không đến chân nhân chi cảnh, thủ pháp này xác thực khó làm. Bất quá người cũng không cần tự coi nhẹ mình. Dĩ thiên tư của người, lại thân kiêm mấy nhà chi trường, đến chân nhân chi cảnh cũng không dùng đến thời gian quá dài. . .

"Trước đó, liền dùng ta nhà tre bên trong những bố trí kia, luyện tay một chút cũng hảo."

Lý Tuần đầu tiên là cười khở, nhưng trong nháy mắt, nụ cười của hắn liền cứng ở trên mặt.

Hắn nuốt nhất nước bọt, nhìn về phía Chung Ân.

Chung Ân cũng không quay đầu, có thể Lý Tuần luôn luôn cảm thấy, đang có

một đạo vô khổng bất nhập ánh mắt, xuyên thấu qua hắc trùng điệp hàng rào, thẳng đến trong lòng của hắc nhất chỗ tư mật.

Hắc cứng nửa ngày, mới nói: "Mấy nhà chi trường. . ."

Chung Ẩn không có hưởng ứng cái đề tài này, chỉ là ung dung mà nói: "Không muốn phân thân, nhắm ngay hỏa hầu. Đan dược này ngay tại mấu chốt lúc, thuốc dẫn cũng không thể thiếu đi!"

Giờ khắc này, Lý Tuần toét ra miệng, nở nụ cười khố.

Quả nhiên. . . Tất cả suy đoán đều biến thành hiện thực.

Hắc hắc là sợ hãi, hoặc là, dứt khoát liền theo cái này Lâm Uyên trên đài nhảy đi xuống!

Nhưng mà, tâm cảnh của hắc lại gần như không có lý do trầm ổn xuống dưới.

Hắc nhìn thoáng qua Chung Ẩn thon gầy bóng lưng, sau đó theo Chung Ẩn lời nói, nhìn chăm chăm Thủy kính trung đan lô hỏa hầu.

Theo đan lô ngoại hơi khói quy luật chấn động, hô hấp của hắc dần dần mất diệt thở và hít giới hạn, như tơ như sợi, cuối cùng mà đoạn tuyệt.

"A. . . Được rồi!"

Theo thật sự là hắc nhận, Chung Ẩn lắc một cái dài can, lơ mông ở giữa không trung nhất cái đại vung đặng, Lý Tuần liền nhìn thấy Thủy kính bên trong đan lô nắp đĩnh hé mở lại hớp, thậm chí còn truyền tới một tiếng khẽ bạo.

"Tốt!" Chung Ẩn tiện tay đem cần câu ném vách núi, vỗ áo mà lên.

Lý Tuần cũng bò thân, nhưng đầu gối vừa mới thẳng tắp, liền nghĩ đến cái gì.

Hắc thân trên y nguyên thẳng tắp, nhưng hai đầu gối nhất khuất, lại quỳ

xuống, muốn nói chút gì, nhưng lời đến khóe miệng, lại nuốt xuống — đối mặt Chung Ân, làm gì nhiều lời?

Hắn cúi đầu, cũng không biết Chung Ân sắc mặt như thế nào.

Chỉ là nghe được hắn dĩ nhất quán ngữ khí nói chuyện: "Lần này luyện đan, hỏa hầu chính tốt. . . Người cũng không tệ, xem xét lúc xem lửa, cũng coi như vừa đúng!"

Quả nhiên, hắn biết tất cả mọi chuyện!

Tại hắn nhất chuyện riêng tư bị lúc mở ra, Lý Tuần trong lòng ngược lại càng ngày càng bình tĩnh, trái tim của hắn nhảy lên thậm chí so lúc tu luyện còn muốn chậm chậm.

Hắn dựa vào lễ tiết, xoay người khuất thân cúi đầu, cung cung kính kính gọi kế tiếp đầu đi, trong miệng một chữ phun một cái, rõ ràng phi thường: "Mời Lục sư thúc tổ từ bi!"

Chung Ân trầm mặc một chút, nói khẽ: "Đứng lên đi!"

Lý Tuần lại để một cái đầu, lúc này mới đứng lên.

Chung Ân lại không để ý đến hắn nữa, chấp lấy tay đi xuống Lâm Uyên đài, Lý Tuần cùng sau lưng hắn, duy trì trầm mặc.

"Lúc đầu có một số việc ta cũng không muốn nói khai, bất quá, người rất lớn mật, vậy mà nghĩ đến dùng ta danh nghĩa, cái này rất khiến ta giật mình!"

Hắn dừng một chút, vừa cười nói: "Hình Thiên pháp kiếm. . . Danh tự này thức dậy ngược lại tốt!"

Mặc cho Lý Tuần lúc này tâm tính cho dù tốt, nghe nói lời ấy về sau, cũng là lạnh cả tim.

Chung Ân có thể nghe được "Hình Thiên pháp kiếm" danh mục, điều này nói rõ. . .

Chung Ân hiển nhiên thấy rõ trong lòng của hãn ý nghĩ, hãn lắc đầu nói: "Người quá coi thường Đại sư huynh! Hãn có thể trở thành nhất đại chưởng tông thủ tọa, dựa vào là chính là tỉ mỉ tinh táo tâm tư. Hãn sùng người, lại không có nghĩa là đối người các loại hành vi làm như không thấy!

"Hãn tỉ mỉ cùng người khác biệt, hãn có thể tại nói chuyện hành động bên trong, nhất dĩ quán chi. Tựa như lần này, hãn chưa hãn hoài nghi người, lại tại hữu ý vô ý ở giữa, hỏi một tiếng, nếu ta không vì người che giấu, người nên như thế nào ứng phó? Điểm này, người kém đến quá xa!"

Lý Tuần vì đó xấu hổ, tự nhiên cung kính thụ giáo.

"Người vẫn không rõ. . . Từ người hồi sơn ngày đó lên, người sơ hở liền lộ quá nhiều!" Chung Ân lơ đi Lý Tuần vi diệu biểu tình biến hóa, thẳng nói tiếp: "Thương thế, tu vi, gân mạch, đây là ba khu người vĩnh viễn cũng không thể che hết không may!

"Đầu tiên là thương thế, người ngực trúng một cái Bích Linh chưởng, âm hỏa nội xâm, nên thương tâm khiếu, tâm hỏa vượng mà tổn hại đến Phế Kinh. Điểm này người làm tốt lắm, chỉ là vì sao ngay cả tỳ kinh cũng bị thương? Linh Tê Quyết khí mạch liên kết bên trong, tuyệt không như vậy thông lộ!

"Tiếp theo là tu vi, người rời núi thời điểm, nền móng chắc cố, lại hồi sơn lúc, mặc dù tu vi đột nhiên tăng mạnh, lại tán mà không ngưng, khí hải căn cơ lưu động, Hoàng Đình Kim Đan cũng có tạp khí, rõ ràng là thụ bù đắp tốc độ hay là chất khí chuyển hóa chi tượng.

"Nếu người thật sự là làm từng bước tu luyện, liền tuyệt sẽ không xuất hiện loại tình hình này. Nếu như là có kỳ ngộ, người lại vì sao không nói?

"Còn có gân cốt mạch lạc, người tu luyện Cốt lạc thông tâm chi thuật, hãn là

cũng có nhận thức. . . Bất quá ta còn muốn nhắc nhở người một tiếng, « Huyết Thần Tử » mặc dù là ma đạo tuyệt học, luyện thể tu thân có khác nhất công, nhưng ở người tu vi không thể che giấu trước đó, vẫn là không muốn luyện tiếp.

"Chỉ tới' Bất động tà tâm 'Thế thì hoàn thành, nếu là lại tiến một tầng, kia mùi máu tanh cách mười dặm đều có thể nghe được, mà lại cái này đối người tâm hồn bên trong' Âm hỏa châu 'Cũng không có chỗ tốt. . ."

Mới nghe được một nửa, Lý Tuần liền đã mồ hôi ướt áo dày.

Coi như hãn đã sớm chuẩn bị, đang nghe những quan hệ này đến hãn thân gia tính mệnh tư mật sự tình, bị từng cái đếm ra thời điểm, trong đầu cũng một mảnh mê muội.

Nhất là Chung Ân nói tới, cũng không phải là dĩ thần mục mới có thể xem xét biết sơ hở, mà là một chút mặc dù nhỏ bé, lại người người có thể thấy được mạch lạc. ý trong lời nói, lý đã rất rõ ràng.

Hãn không tự giác dừng bước lại, đứng tại chỗ ngẩn người.

Chung Ân phảng phất không thấy được Lý Tuần tư thái, tiếp tục nói, bất quá hãn cũng rất phối hợp ngừng xuống bước chân.

"Những này cũng không phải là quá rõ ràng sơ hở, có lẽ Đại sư huynh cũng không như thế nào tại ý. Nhưng hãn cả đời tinh tế, dốc lòng bên trong, liền có cảm ứng. Dạng này tiểu sơ hở, ngày ngày tích lũy, nói không chừng cái nào một ngày, liền có thể dẫn phát hãn ngờ vực vô căn cứ. .. Bất quá, người làm được rất thông minh, hiểu được dùng ta làm bia đỡ đạn!"

Chung Ân câu nói này, ngữ khí cùng phía trước lại có khác nhau, Lý Tuần bắt lấy trong đó biến hóa vi diệu, hãn biết, hiện tại nhất định phải thẳng thắn thời điểm.

Hãn hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Đệ tử hôm nay mới biết, tại đệ tử

không biết tiên sư chi ý thời điểm, tiên sư đã vì đệ tử ngăn cản không ít tai ách, nếu không, đệ tử chưa hẳn có thể sống đến hiện tại.

"Chỉ là, đệ tử có một chuyện không rõ — tiên sư làm việc những này, tổng không phải là bởi vì những cái kia' ái tài 'Loại hình lý do chứ!"

Quay đầu nhìn xem Lý Tuần ánh mắt, Chung Ẩn cười một tiếng, nhẹ gật đầu: "Không tệ, ta đã qua ái tài niên kỷ!"

"Đó là bởi vì Thanh Ngâm tiên sư sao?" Lý Tuần hỏi hẩn muốn hỏi nhất lời nói, mà Chung Ẩn trên mặt dường như thật bất ngờ đáng vẻ.

Nhưng còn có một số vật gì đó khác.

Lý Tuần nhìn hẩn thần sắc, đột nhiên cảm giác được khí lực toàn thân đều tại theo mồ hôi, cấp tốc xói mòn.

Nhưng mà, hẩn còn có thể như thế nào?

Đối mặt vị này đã là Bán Thần nam tử, cái gì tâm cơ thủ đoạn, đều là không có nửa điểm tác dụng.

Mà lại, càng quan trọng hơn là, đây là quan hệ đến Thanh Ngâm tiên sư. . . Dùng nhất thẳng thắn thái độ, thu hoạch được nhất cái không biết kết quả, so uất uất ức ức, mặc cho người định đoạt, chí ít còn nhiều thêm một chút có thể xưng đạo "Dũng khí" .

Thanh Ngâm tiên sư, nàng hội tán thưởng cách làm của ta sao?

Chung Ẩn nhìn hẩn một hồi lâu, rốt cục lại cười lên, tiểu dung phi thường ôn hòa.

"Người có thể đem lời nói này ra, ta thật cao hứng! Không tệ, ta là vì nàng!"

Coi như cái này đã là lại rõ ràng bất quá sự thật, nhưng chính tai nghe Chung

Ẩn nói ra, vẫn là để Lý Tuần có chút không biết làm sao.

Hắn chỉ có thể ngơ ngác nghe tiếp.

"Đương nàng đem người đưa đến Thanh yên chướng lúc, ta liền biết nàng tâm ý. Cho nên, ta giả bộ như không biết Vi Bất Phàm ở trên thân thể người hạ chiến thư, cũng mặc kệ trong cơ thể người đã có Quý Tiên Sinh truyền thừa, thậm chí cũng không để ý tới người người này đến tột cùng thiện ác bao nhiêu, sẽ đối với tông môn tạo thành dạng gì hậu quả!

"Ta chỉ là đáp ứng nàng, muốn người án lấy nàng tâm ý sống sót, chỉ thế thôi."

"Kia tâm ý của nàng. . . Lại là cái gì đâu?"

Cho dù hai người đều hiểu lẫn nhau tâm tình, nhưng bọn hắn nói tới, dù sao cũng là kinh thế hãi tục, làm trái luân lý sự tình. Lý Tuần đem lời nói này mở, cũng không biết tiêu hao bao nhiêu dũng khí.

Lúc này hắn cố gắng nghĩ bảo trì vừa mới tâm cảnh, nhưng rất nhanh hắn liền phát hiện, đây là phí công.

Hắn tim đập, khí huyết, thậm chí lỗ chân lông khai bế, đều ở nhất cái mười phần hỗn loạn trạng thái, cái này khiến hắn liền nói chuyện thanh âm đều đang phát run.

"Nếu như ta biết, như thế nào lại tại để nàng tại cái này trên đỉnh núi khốn thủ ngàn năm?" Chung Ẩn bên môi lộ ra một tia thâm lãnh đường cong, đây là Lý Tuần lần thứ nhất nhìn thấy trên mặt hắn xuất hiện loại vẻ mặt này.

"Ta vĩnh viễn chỉ có thể đánh giá đến trong nội tâm nàng một góc, mà ta muốn làm, liền đem cái này một góc vấn đề giải quyết hết, chỉ thế thôi."

Trong lời nói có không cam lòng, có oán hận?

Lý Tuần không dám tự mình đoán bừa, hẳn quan tâm cũng không phải cái này. Hẳn cố gắng hấp khí dĩ ổn định nhịp tim, miệng khép mở, ngón tay chỉ mình mặt, trong lúc nhất thời nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Chung Ân lại nhìn hẳn một chút, Lý Tuần cảm thấy hẳn là biết mình ý nghĩ, thế nhưng là đề tài này hết lần này tới lần khác liền chếch đi hẳn muốn.

"Từ khi bắt đầu biết chuyện, ta liền cùng sư muội ở vào cùng một chỗ, nàng muốn ta làm việc, ta chưa từng có cự tuyệt qua, cũng chưa từng có không để cho nàng hài lòng qua. Nhưng cuối cùng, ta còn là có làm không được sự tình! Điểm này, người hẳn là có thể minh bạch!"

Lý Tuần trong lòng loáng thoáng có cái mạch lạc, nhưng còn lâu mới được xưng là rõ ràng.

Chung Ân cũng không giải thích, tiếp tục nói: "Đời ta, chỉ làm qua một kiện làm trái chuyện của nàng. Năm đó ở Vô Hồi cảnh. . ."

"Ha ha, ân sư còn tại thế gian, cho rằng sư muội sự tình, chính là vô cùng nhục nhã, mệnh ta lập xuống lời thề, muốn ta tại thế một ngày, không cho phép sư muội hạ Tọa Vong phong nửa bước. Liên từ ngày đó lên, ta lại chưa thấy qua sư muội một mặt. . ."

Nếu như Lý Tuần như người bình thường như thế, tự cho là hiểu rõ việc này tiền căn hậu quả, lúc này nghe tới, chắc chắn sẽ không hiểu ra sao.

Mà bây giờ, hẳn kết hợp kinh nghiệm của mình, liền rất rõ ràng trong đó tóm tắt.

Chỉ là, ra ngoài một loại nào đó tâm tính, hẳn không muốn nghĩ kỹ lại, chỉ là cúi thấp đầu, cảm thụ được Chung Ân khó được tâm tư thẳng thắn.

Trong hoảng hốt, hẳn đột nhiên cảm giác được, Chung Ân cùng hẳn, có một ít chỗ tương tự. Mà những này tương tự điểm, đều vây quanh Thanh Ngâm, sinh

sôi tại tư.

Hoặc là, đây là đồng bệnh tương liên?

Hắn ngẩng đầu nhìn Chung Ân mặt, càng ngày càng cảm thấy phía trên kia thần sắc, phảng phất là trên mặt mình cái bóng, có không nói ra được đặng chất, cùng với phía sau xa xăm không hết tư vị.

Chung Ân tựa hồ không có cảm giác được Lý Tuần ánh mắt phức tạp, nhưng hắn xác thực không nguyện ý tại cái đề tài này thượng tiếp tục nữa, hắn đổi đề tài: "Người biết ta vì cái gì chỉ tên muốn người đi lên sao?"

Lý Tuần chỉ có thể lắc đầu.

Chung Ân mỉm cười: "Bởi vì ta muốn trong khoảng thời gian này, nhìn thấy. . . Không, cảm giác được nhiều nhất nàng khoái hoạt. Điểm này, chỉ có người có thể làm được!"

Lý Tuần trong mắt sáng lên, nhưng rất nhanh liền ảm đạm đi.

Hắn nghiêm nghị nói: "Thế nhưng là, thế nhưng là nàng kỳ thật. . ."

"Cổ Chí Huyền đã từng đến xem qua nàng." Chung Ân đánh gãy hắn.

"Cái gì!"

Chung Ân tựa hồ không có nghe được Lý Tuần kinh hô, ngữ khí hoàn toàn như trước đây bình địa cùng: "Lúc ấy, ta liền đứng tại trong rừng trúc, nhìn xem bóng lưng của nàng, nhìn xem Cổ Chí Huyền mặt, ta không cảm thấy, tại nàng nói chuyện với Cổ Chí Huyền lúc, so nói chuyện cùng người lúc vui vẻ hơn!

"Kỳ thật nàng có đôi khi. . . Cũng rất đơn thuần!"

Câu nói sau cùng tựa hồ không có ý nghĩa gì, có thể Lý Tuần lại có thể nghe được, cho nên, mặt của hắn cả nóng bỏng.

Chung Ẩn nhìn hần biểu lộ, bỗng thở dài một cái: "Nhưng mà, người lại cùng ta khác biệt!"

Lý Tuần mờ mịt nhìn hần, lại nghe Chung Ẩn đạo —

"Ta có thể theo nàng trong vui sướng đạt được khoái hoạt, người lại nhất định phải theo trong lòng của mình đạt được! Nếu như nàng khoái hoạt không có phù hợp tiêu chuẩn của người, người lại sẽ như thế nào đâu?"

Lý Tuần như thế nào nghe không ra Chung Ẩn mà nói ý? Hần mặt đỏ lên, thô cổ muốn chia biện vài câu, đột nhiên nhìn thấy Chung Ẩn trong mắt đột nhiên sáng rực lóe sáng hào quang, không biết làm tại sao, trong lòng của hần nhất hự, nói không ra lời.

Chính là như thế cứng lại, trong lòng của hần liền cuộn cuộn khởi so vừa mới càng kịch liệt gấp mười cảm xúc.

Hần không thể, chí ít hiện tại không thể để cho nhân hoài nghi hần đối Thanh Ngâm tình cảm, coi như người này là Chung Ẩn cũng giống vậy! Cho nên, hần hung tợn trợn mắt nhìn sang.

Chung Ẩn không có sinh khí, hần tâm bình khí hòa nói: "Tính cách của người, chính người rõ ràng nhất. Ta liền muốn đi, trước đó, ta đem chiếu cố Thanh Ngâm nhiệm vụ giao cho người. Hết thầy cái khác cũng không có vấn đề gì, chỉ có cái này, là ta duy nhất không yên lòng một điểm! Ta hi vọng người có thể để cho ta an tâm!"

Nói, hần duỗi ra một cái tay tới.

Lý Tuần nhìn hần bàn tay triển khai, sững sờ một chút, mới phản ứng được, đồng dạng duỗi ra một tay nắm.

Đây là Thông Huyền Giới nghiêm túc nhất lập thế hình thức, Lý Tuần đồng thời không có cảm thấy cái này có gì không ổn, ngược lại tại trong đầu tìm kiếm

một chút có thành ý nhất, cũng lớn nhất hiệu lực lời nói, tạo thành hãn đời này cái thứ nhất, cũng là chân thành nhất lời thề.

Lý Tuần cất cao giọng nói: "Nếu ta kiếp này có một chút có lỗi với Thanh Ngâm tiên sư suy nghĩ xuất hiện, liền để. . . Liền để tiên sư nàng tự tay chém xuống đầu của ta!"

Đó là cái kỳ quái lời thề, Lý Tuần có thể khẳng định, tại lời này nói ra trước đó, trong đầu hãn chớp động tuyệt đối không phải ý nghĩ này.

Nhưng ở cùng Chung Ẩn bàn tay dán vào sát na, lời này liền thốt ra, huyền diệu đến cực điểm.

Chung Ẩn khóe môi lộ ra mỉm cười, hãn thu tay về, nói khẽ: "Như thế liền tốt. Người đi đi, Thanh Ngâm còn đang chờ người đây!"

Lý Tuần trong lòng nóng lên, nhưng nhìn thấy Chung Ẩn quay người bóng lưng rời đi, nhưng trong lòng không biết là tư vị gì.

Nhìn xem Chung Ẩn sắp biến mất không thấy thân hình, hãn đột nhiên nghĩ tới một chuyện, chấn động trong lòng phía dưới, kêu lên: "Thanh Ngâm tiên sư nàng. . . Cũng biết chuyện của ta sao?"

Chung Ẩn không có tức thời trả lời, ngay tại lúc thân hình hãn hoàn toàn tan biến thời khắc, Lý Tuần trong tai truyền về đáp án: "Ta không cho rằng nàng có giống như ta nhẫn lực. . . Một ít thời điểm, nàng là rất đơn thuần!"

Đây là Chung Ẩn lần thứ hai nói đến Thanh Ngâm "Đơn thuần" .

Lý Tuần khó có thể lý giải được.

Đêm khuya phong đánh vào trên mặt, đao đồng dạng lẳng lẹ, Lý Tuần ngự lấy kiếm, tại quần phong ở giữa vài cái chuyển hướng, cẩn thận từng li từng tí rơi vào cái này ngàn vạn năm tuyệt động không thay đổi đỉnh băng bên trên.

Nơi này cách dùng xem phong có hơn năm mươi dặm, cách Quan Thiên phong thẳng tắp khoảng cách thì chỉ có bảy, tám dặm.

Quan Thiên phong chính là Chung Ân lựa chọn nơi phi thẳng.

Nơi đó, cách Tọa Vong phong bảy mươi dặm, cách dùng xem phong bốn mươi dặm, là liền hà bảy mươi hai phong bên trong, độ cao gần với dùng xem phong vị trí.

Cách Quan Thiên phong càng gần, thiên địa nguyên khí loạn tượng liền càng rõ hiển.

Bầu trời mây đen khe hở bên trong, ầm ầm lưu động điện quang, mỗi một đạo điện quang hiện lên, thiên địa nguyên khí liền phát ra khàn giọng oanh minh, dĩ trăm vạn mà tính khí cơ liên kết, mỗi thời mỗi khắc đều đang phát sinh lấy biến hóa.

Ngự kiếm bay qua thời điểm, một cái sơ sẩy, liền có khả năng dẫn động Thiên Lô kích xuống dưới, nguy hiểm cực kỳ.

Đương Lý Tuần cước đạp thực địa thời điểm, mới phát hiện trên lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

Nhưng mà hãn thậm chí không có thời gian về phía sau sợ, tại hãn nhìn thấy trên đỉnh núi kia di thể độc lập bóng lưng lúc, cái gì suy nghĩ đều bị hãn bỏ rơi lên chín tầng mây.

Hãn si ngốc nhìn xem, nhìn xem Thanh Ngâm tóc dài trong gió cuồng vũ, nhìn xem nàng mảnh mai thân thể tại vực sâu không đáy trước đó, lẳng lẳng đứng lẳng, trong lòng một mảnh lửa nóng.

Lúc trước mấy ngày, là hãn trong cuộc đời hạnh phúc nhất thời gian.

Hãn chưa từng có giống kia mấy ngày, cùng Thanh Ngâm thời gian dài vẫn duy trì thân cận khoảng cách, nhìn xem Thanh Ngâm một cái nhăn mày một nụ

cười, cảm thụ được nàng dần dần hướng mình mở ra, chân thực tâm cảnh.

Cho dù giữa bọn hắn trò chuyện y nguyên rất ít, Thanh Ngâm chân chính phát ra từ nội tâm tiểu dung cũng không coi là nhiều, có thể Lý Tuần đã rất thỏa mãn.

Đồng thời, hắn cảm thấy, Chung Ân cũng hắn là hài lòng.

Thăng đến đêm qua sớm đi thời điểm, đương Thanh Ngâm đưa ra muốn ở chỗ này quan sát phi thăng đại điển thời điểm, hắn mới giật mình hiểu ra, nguyên lai, hôm nay đã là ngày 8 tháng 12.

"Người đã đến!" Thanh Ngâm mở miệng chào hỏi, ngữ khí giống nhau ngày thường thanh lãnh, còn có một tia mỗi mệt.

Lý Tuần đáp một tiếng, trong lòng không khỏi có chút tự đắc, Thanh Ngâm dù sao cũng là đưa nàng trong lòng càng bí ẩn một chút cảm xúc, để lộ ra đến, cái này trước kia, căn bản chính là không cách nào tưởng tượng.

Nhưng hôm nay, còn có về sau, lại là một phen khác tình hình.

Bất quá, tại hắn nhìn thấy phương xa Quan Thiên phong bên trên, một cái kia nhàn nhạt thân ảnh lúc, cái này nho nhỏ đặc ý, liền bị đánh tiêu mất.

Hôm nay, thật là không phải đặc ý thời điểm a!

Hắn nhẹ nhàng cất bước, đi đến Thanh Ngâm bên người, hơi dựa vào sau một chút, ngừng bước chân.

Thanh Ngâm có chút nghiêng mặt qua đến, liếc mắt nhìn hắn: "Lá gan tại sao lại nhỏ?"

Lý Tuần không biết nên không nên cười, hắn rút rút khóe miệng, lại tiến lên một bước, rốt cục cùng Thanh Ngâm song song mà đứng.

Thanh Ngâm ánh mắt lại dời về phía trước, cùng Quan Thiên phong thượng kia thân ảnh cô độc hình thành một đường thẳng, trầm mặc một chút, lại nói: "Hôm nay người có thể đến, rất tốt!"

Lý Tuần rất muốn đồng dạng mặt đất nói vô ích, coi như người để cho ta đi đón hạ cái này đây trời thần lôi, ta cũng đi! Nhưng hẳn cuối cùng còn không có dũng khí này, chỉ là cười cười, không nói gì.

Một tiếng bạo lôi ở bên cạnh họ nổ vang, ù ù tiếng oanh minh, nhưng không có để cho hai người sắc mặt có chút cải biến.

Thanh Ngâm tiếng nói chỉ là ngừng lại, liền nói tiếp: "Kỳ thật, ta là muốn nói... Đa tạ người, người hiểu chưa?"

Nàng chân chính nghiêng mặt đến, nhìn xem Lý Tuần tại điện quang lấp lánh hạ, sáng tối chập chờn gương mặt, lại đồng dạng đem mặt mũi của mình, tụ hợp vào cái này đây trời điện quang hạ, tại mê ly quang ảnh bên trong, ôn nhu cười một tiếng.

"Nói như vậy, người có lẽ càng ưa thích?" Nàng đưa tay hất ra bị cuồng phong thổi loạn sợi tóc, coi lại một chút Lý Tuần đã hoàn toàn dời dẫn mắt, tiêu dung càng ngày càng sinh động đồng thời chân thực.

Mấy ngày nay, nàng loại vẻ mặt này là càng ngày càng nhiều gặp. Lý Tuần không phải lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng lại vẫn giống lần thứ nhất như thế, ngực bị một cỗ không hiểu ứ khí ngăn chặn.

Hắn há to miệng, lại chỉ phun ra lưỡng cái không có ý nghĩa âm tiết, sau đó, cả khuôn mặt đều đỏ bừng.

Đúng lúc này, phương xa chân trời, một đạo xa so với trước đó tất cả thiểm điện đều muốn thô to điện quang luyện đầu, phảng phất là Lôi Thần trường tiên, rút hơn phân nửa góc trời không.

Theo sát mà tới tiếng sấm, liền hoa phật là bầu trời sụp đổ rên rỉ, theo cái này tiếng sấm, trong ngày mùa đông trận đầu mưa to, liền tại cái này cao vạn trượng không, mưa như trút nước mà xuống. To như hạt đậu hạt mưa bị trên bầu trời gió lạnh thổi, liền kết thành nhỏ vụn băng hạt, khuynh tiết tại liền hà chư trên đỉnh núi.

Thanh Ngâm cùng Lý Tuần đồng thời mở ra hộ thể chân tức, ngăn trở cái này mưa đá xâm nhập, chú ý của hai người lực đều chuyển hướng Quan Thiên phong.

Lý Tuần lúc này mới bắt đầu vì Chung Ẩn cảm thấy khẩn trương: "Trận thế này, không có vấn đề đi!"

"Cùng nghĩ hẩn, không nếu muốn nghĩ chính người!"

Thanh Ngâm lần này không quay đầu lại, nhưng ở liên tiếp không ngừng trong tiếng lôi minh, thanh âm của nàng lại vô cùng rõ ràng.

"Này cách Quan Thiên phong bầy dậm, thiên địa nguyên khí cuồng bạo, người chưa hẩn có thể nhẹ nhõm đón lấy. Người bây giờ đi, còn kịp!"

Lý Tuần không có nửa phần chần chừ, liền lắc đầu nói: "Ta ở chỗ này cùng người!"

Vừa mới dứt lời, trên bầu trời lại là liên tiếp cự hình điện quang đánh xuống.

Nhìn kỳ phong mang, rõ ràng chỉ là Quan Thiên phong, nhưng mà trên đỉnh núi lại tựa hồ như có cái vô hình lực trường, thiên thần cự kiếm điện quang, tại phong ngoại gần dậm, liền vạn vạo chệch hướng, đối sơn phong bản thể không tạo được nửa chút uy hiếp.

Mà những này vạn vạo điện quang dư ba, thì có không ít tán dật đến cái phương hướng này, nhưng ở Thanh Ngâm bất động thanh sắc phía dưới trừ khử ở vô hình.

Tựa hồ chính vì vậy, thiên địa nguyên khí ba động càng ngày càng khô liệt, Lý Tuần chí ít nghe được bảy, tám mươi thanh kinh lôi liên tiếp nổ tung, cái này cuồn cuộn tiếng sấm hợp nhất xử, để trên bầu trời tầng mây thật dày đều có chút buông lỏng.

Tại nứt ra khe hở bên trong, hàng trăm hàng ngàn điện quang linh xà, vạn con nhốn nháo, tuy chỉ là vừa hiện tức ẩn, cũng làm cho da đầu run lên.

Đây cũng là phi thăng lôi kiếp sao?

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Phi Thăng

Chương 7: Phi thăng

Lý Tuần đầu tiên là vì cái này vĩnh vô chỉ cảnh điện quang mà tìm đập nhanh, chợt lại bắt đầu vì Chung Ẩn lo lắng.

Theo lý thuyết, Chung Ẩn cả đời mặc dù phạm không ít sát kiếp, nhưng ở hẳn dưới kiếm mất mạng, đều là chết không đáng nói đến tà ma yêu nhân, bình sinh lại tích công đức vô số, không có đạo lý đang phi thăng trước, còn muốn dùng loại tràng diện này chào hỏi!

"Thật không có vấn đề sao?" Lý Tuần con mắt nhìn lên bầu trời, đều muốn thu không trở lại.

Hắn chưa từng gặp qua trong truyền thuyết Tứ Cửu Trọng Kiếp, nhưng dưới mắt trăm ngàn Thiên Lô ù ù ép qua tràng diện, ứng sẽ không kém quá nhiều.

"Đương nhiên không có vấn đề!"

Thanh Ngâm mở miệng lúc, lại là hơn mười đạo Thiên Lô đánh xuống, kết quả cùng trước mấy đạo Thiên Lô kết quả không khác nhau chút nào, nhưng tán dật hướng Lý Tuần bên này điện quang dư ba, nhưng lại mạnh mấy phần.

Cho dù là dạng này, cũng vô pháp đánh gãy Thanh Ngâm lời nói: "Từ nhỏ đến lớn, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua hẳn sẽ có làm không được sự tình!"

Lý Tuần trong lòng nổi lên kì lạ cảm giác, hôm nay Thanh Ngâm thái độ, tựa hồ có chút kỳ quái.

Tựa hồ là cảm giác được Thanh Ngâm khinh thị, Lôi Thần nổi giận, một đợt so lúc trước cường thế gấp trăm lần lôi điện sáng ánh sáng âm vang mà xuống, đầy trời mây đen cũng xé mở một cái đại khe.

Khí quyển ma sát phát ra rống rít gào, cùng ù ù lôi minh xen lẫn, xen vào nhau, lại phát ra như vạn quỷ khóc thét bén nhọn tê mình.

Bị cái này âm thanh bén nhọn rót vào trong tai, Lý Tuần dưới chân liền đánh một cái lão đảo, hơi kém bị chấn động đến quẳng xuống vách núi.

Chính là Thanh Ngâm, tại cuồng bạo nguyên khí ba động hạ, hộ thể chân tức cũng sinh ra từng tia từng tia gợn sóng, đã không thể giống mới như thế bất động thanh sắc.

Chỉ là nàng vẫn không thêm để ý, trong miệng lời nói y nguyên rõ ràng: "Ta một mực rất hiểu kì, trên đời này đến tột cùng có chuyện gì có thể làm khó hãn, ta cũng rất thích cho hãn thiết loại này nan đề, càng quan trọng hơn là. . ."

Thanh Ngâm hướng Lý Tuần cười một tiếng, nhưng mà, cuồng phong thổi qua, bay múa tóc dài che đi nàng hơn nửa bên mặt, Lý Tuần chỉ có thấy được nàng bên môi có chút đường cong.

"Càng quan trọng hơn là, hãn xưa nay sẽ không sinh khí!"

Tiếng nói vừa dứt, chống đỡ lấy hai người an toàn chân tức bức tường ngăn cản bằng võ vụn, mà Lý Tuần còn không kịp cảm thấy sợ hãi, bên ngoài cơ thể cảm ứng đột nhiên biến hóa, sau một khắc, muốn gần người cường chế liền hóa thành ầm áp gió nhẹ, lách thân mà qua.

Đỉnh băng thượng lập thành nhất cái tiểu thiên địa, Lý Tuần buông lỏng toàn thân cơ bắp, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem ngoài thân vài thước, vạn vạn nhốn nháo điện quang tấp lưa, còn có đem cự thạch cuốn lên giữa trời cuồng tự, tựa như tại làm một trận không chân thực mộng!

Trong tiểu thiên địa, cuối cùng một tia phong cũng ngừng lại, Thanh Ngâm tóc dài đình chỉ phất phơ, vừa mềm theo mà khoác lên trên vai sau.

Nàng đối loại biến hóa này không có bất kỳ cái gì biểu thị, chỉ là không nói thêm gì nữa, lẳng lặng mà nhìn xem bảy dặm ngoại tuyết trên đỉnh núi, một cái kia ngửa đầu nhìn thiên bóng người.

Lý Tuần nuốt nước miếng, lại thuận Thanh Ngâm ánh mắt nhìn lúc, hần lập tức liền minh bạch, vừa mới chuyện gì xảy ra.

Lúc này, trong lòng của hần đã chỉ còn lại sùng bái!

Cái này vốn là là không thể nào!

Chung Ẩn ở chính diện ngăn cản lôi kiếp chính phong đồng thời, còn có thể chiếu cố đến bên ngoài bảy dặm hai người, tu vi như thế, nói hần đoạt thiên địa tạo hóa, tuyệt không là quá.

So sánh với hần, cái gì tam tán nhân, thất yêu, chư Chân Nhất tông sư, lại coi là cái gì?

"Đúng rồi, chính là loại cảm giác này!"

Không hề nghi ngờ, Thanh Ngâm là đang nói chuyện với hần, mà lại, là tại thấy rõ hần ý nghĩ đằng sau, thẳng đến nội tâm của hần chỗ sâu.

Lý Tuần lấy làm kinh hãi, vào thời khắc ấy, hần cảm giác được, trong lòng của mình tư mật đều trần trụi bại lộ ra.

Cho dù đây là Thanh Ngâm tự mình "Động thủ", cũng cảm thấy rất không thoải mái.

Bất quá, hần loại cảm giác này cũng vền vện chợt lóe lên, liền bị Thanh Ngâm lời kế tiếp, hoàn toàn chiếm lấy tâm thần.

"Tín nhiệm, kính ngưỡng, sùng bái — đây là có thể khiến người mê say rượu ngon. Hẳn xứng đáng, chỉ là hẳn hết lần này tới lần khác không quan tâm! Chỉ là, hẳn có lẽ không biết, đã từng, hay là 'Có đôi khi', ta cũng sẽ có loại cảm giác này, đối với hẳn nha!"

Thanh Ngâm trong giọng nói thậm chí có chút nghịch ngợm hương vị, nghe được Lý Tuần tâm thần khuấy động.

Bất quá, hẳn cũng biết, tại cái này cường phong kinh lôi phía dưới, Thanh Ngâm cảm xúc rõ ràng không hề tầm thường.

Đương nhiên, cái này có thể lý giải — tựa như là mấy ngày trước đây, Chung Ấn đối với hẳn thẳng thắn đồng dạng.

Hẳn biết, hiện tại không có chính mình nói chuyện không gian, hẳn chỉ có ngậm miệng lại, chuyên tâm nghe tiếp.

Phía ngoài thiểm điện phong bạo, không có nửa điểm hòa hoãn dấu hiệu, nhưng cùng lúc, cũng không có bất kỳ cái gì có thể đối bọn hẳn tạo thành uy hiếp xu hướng.

Lóng lánh lập lòe điện quang, khiến cho hẳn không cách nào nhìn Thanh Thanh ngâm khuôn mặt, chỉ có thể theo trong thanh âm đoán chừng — giờ phút này, ánh mắt của nàng, nên là ôn nhu đến cực điểm đi!"Từ nhỏ, ta liền cho Lục sư ca thiết trí nan đề, rất là thích thú. Với ta mà nói, đây là một kiện rất có tính khiêu chiến sự tình. Ta phát hiện, ta rất thích xem hẳn mặt ngoài khó xử, trên thực tế lại đã tính trước biểu lộ, loại kia dương dương tự đắc bộ dáng, đến bây giờ nhớ tới, cũng nhin không được muốn cười đâu!"

"Ta đã từng lấy vì, loại cảm giác này hội một mực không ngừng mà, vĩnh viễn tiếp tục kéo dài, nhưng là. . . Ta rốt cuộc tìm được có thể làm khó chuyện của hẳn, so ta tưởng tượng dễ dàng."

Nàng bỗng nhiên ngoái nhìn, nhìn chăm chăm Lý Tuần có chút cứng ngắc

mặt, vươn tay ra, như muốn vuốt ve một chút. Nhưng ở sắp gần sát thời khắc, lại chậm chậm, cuối cùng biến thành một ngón tay, sát Lý Tuần gương mặt bên cạnh, chậm rãi trượt xuống đến xương quai xanh xử.

Thanh Ngâm ngón tay dường như có ma pháp, chỉ cái này vạch một cái, liền để Lý Tuần toàn thân dấy lên hỏa; nhưng mà, theo trong miệng nàng thổ lộ lời nói, thì là một trận theo đáy lòng nổi lên gió mát, từng phần từng phần địa, đem lý trái tim đông kết.

"Biết không? Đã từng, người cùng Cổ Chí Huyền, có trương phi thường tương tự mặt, thế nhưng là, nét mặt của các người, ngày đêm khác biệt! Hãn tuyệt sẽ không xuất hiện như người loại này biểu lộ. Ta nhớ được, lúc trước hãn nói thế nào?" Thanh Ngâm có chút nghiêng đầu.

Nàng ngưng thần tư ức biểu lộ rất động lòng người, có thể Lý Tuần chỉ muốn xoay mặt không nhìn; hãn làm sao cũng không muốn minh bạch, vì cái gì hiện tại Thanh Ngâm sẽ nghĩ tới những này?

Hôm qua, trước đó những ngày kia, không phải hảo hảo sao?

Chỉ là hãn nghĩ như vậy, nhưng không có nửa chút tác dụng, hãn trong tai y nguyên truyền vào Thanh Ngâm nói nhỏ.

"Là, lúc ấy, ta nói với hãn: 'Ta Lục sư ca sẽ đến cứu ta!' hãn thì là trả lời như vậy: 'Có lẽ. Đáng tiếc, hãn không kịp.' kết quả, đương Lục sư huynh xông vào Vô Hồi cảnh thời điểm, hãn vừa mới từ trên người ta đứng lên. . . Đây là ta lần thứ nhất nhìn thấy, Lục sư huynh cũng có làm không được sự tình!"

Lý Tuần trái tim tại chỗ cho đảo thành nhão nhoẹt.

Hãn nghĩ bưng tai không nghe, nhưng không có đưa tay dững khí.

"Cổ Chí Huyền nắm cả ta, tại bên tai ta nói: 'Vị kia thật mạnh! Thế nhưng là, người tin hay không, hãn vĩnh viễn đánh không bại ta!' nhưng bất quá mấy canh

giờ đằng sau, hấn liền bị Lục sư huynh một kiếm quán thể, đào mệnh đi! Ta từng cho là hấn sai, thế nhưng là kết quả là, chúng ta đều hiểu, Lục sư huynh lại thua. . . Đây là kiện thứ hai!"

Thanh Ngâm nhàn nhạt cười một tiếng: "Người biết, sùng bái thứ này, theo thành lập đến cùng cố, cần vô số lần khảo nghiệm, nhưng mà đánh nát nó, chỉ cần lưỡng một ngoại lệ, liền đầy đủ."

"Bắt đầu từ lúc đó, ta bắt đầu minh bạch, Lục sư huynh cuối cùng không phải thần, hấn cũng sẽ thất bại, hội uế oải, hấn cùng ta đồng thời không hề có sự khác biệt. Cho nên, ta không cao hứng, không phục — nguyên lai, ta lại bị gia hỏa này che đậy thời gian lâu như vậy. . . Hấn không đáng ta dùng loại kia tình cảm!"

Lý Tuần không biết, những lời này nếu như rơi vào Chung Ẩn trong tai, sẽ là một loại gì tình huống.

Lúc này, phía ngoài tiếng oanh minh tựa hồ nhỏ đi, nhưng mỗi một lần bạo chấn, lại đều có thể để cho Lý Tuần trái tim, huyết mạch, phát ra có chút cộng minh.

Hiển nhiên lão tặc thiên chỉ là đưa nó hung uy nội liễm, mà thực tế lực sát thương, thì tại nhanh chóng tăng lên. Cái này có thể theo điện quang cùng Quan Thiên phong khoảng cách, tại từng bước gần sát trông được ra.

Chỉ là đỉnh băng phía trên, Chung Ẩn diêu không phòng hộ y nguyên vững như tảng đá to. Mà Thanh Ngâm tiếng lòng, thì như róc rách dòng suối, tại cái này hung bạo dưới bầu trời, cốt cốt lưu động.

"Ta còn muốn cho hấn xuất nan đề, chỉ là, ta không còn cho hấn chứng minh cơ hội của mình. Ta cứ như vậy nói: 'Người, có thể để cho ta vui không?' "

Thanh Ngâm ánh mắt là chưa bao giờ có mê ly, chỉ cùng nàng liếc nhau một cái, Lý Tuần linh hồn liền không thể ngăn chặn đất sụt hạ xuống.

Tại thời khắc này, hẳn quên đi thân phận của mình, quên đi vốn có cẩn thận, cũng quên đi cô gái trước mặt thâm bất khả trắc tâm cảnh.

Nhất cái có thể gọi là hoang đường hưởng ứng, hoàn toàn không có trải qua suy nghĩ, thốt ra —

"Ta có thể!"

Thanh Ngâm cười. Nàng dùng nụ cười này, đem Lý Tuần linh hồn một điểm cuối cùng nỗ lực xóa bỏ, chỉ có thể ở nàng sâu không thấy đáy đồng trong mắt trầm luân xuống dưới, lại không thể có thể bò lên.

Thanh Ngâm co lại ngón tay, nắm tay rút về, nhưng là, ánh mắt của nàng lại cùng Lý Tuần duy trì tiếp xúc.

Nàng thu lại ba phần ý cười, lại nhiều hơn mấy phần trịnh trọng: "Đúng vậy a, ta thừa nhận, những ngày này, người để cho ta rất vui vẻ! Từ ngàn năm nay, ta chưa từng có vui vẻ như vậy qua! Cho nên. . ."

"Cho nên?"

"Cho nên ta thua a!"

Nàng thẳng thắn làm cho người khác khó có thể tin, tại Lý Tuần mờ mịt luống cuống dưới con mắt, nàng cái này a dễ như trở bàn tay thừa nhận.

"Ta cho là mình sẽ không lại khoái hoạt, thế nhưng là, kết quả vượt quá dự liệu của ta. Ta gặp được người, người rất thú vị, rất biết khôi hài vui vẻ, mặc dù cũng không phải là quá nhiều, quá tấp nập. . ."

"Ta cuối cùng vẫn là thua! Mà cái này, cũng cho ta minh bạch một cái đạo lý: Nguyên lai, khiến cho hẳn thất bại, cũng không phải là mỗi người cũng có thể làm đến! Cổ Chí Huyền có thể, không có nghĩa là những người khác cũng có thể! Dạ, người nhìn, sư ca hẳn thông qua người, lại thắng!"

Nàng đưa mắt nhìn về phía Quan Thiên phong, lần này, ánh mắt của nàng cùng trước kia đều là cực khác biệt.

Lý Tuần rất rõ ràng, cũng rất khó hình dung ra.

Thuận ánh mắt của nàng, Lý Tuần cũng nhìn sang.

Bên kia, Quan Thiên phong thượng phòng hộ tựa hồ đã không phải là nặng nề như vậy, nhưng mà, Chung Ẩn bóng lưng y nguyên ổn lập như cũ, không có nửa điểm biến động.

Lý Tuần bỗng nhiên minh bạch, nguyên lai Thanh Ngâm một mực liền biết Chung Ẩn tâm ý — bọn hắn sư huynh muội ở giữa, tồn tại một loại Lý Tuần tạm thời vẫn còn so sánh không hơn ă ý.

Lý Tuần hẳn là ghen tỵ, nhưng nhìn lấy Chung Ẩn bóng lưng, ý nghĩ này, thời gian dần qua lãng động xuống dưới.

Lúc này, Lý Tuần khước mắt quét nhìn, nhìn thấy Thanh Ngâm bên môi nhộn nhạo lên một đợt tinh khiết nhất không tì vết vi cung. Sau đó, nàng tại Lý Tuần trợn mắt lú lười phía dưới, giơ hai tay lên, khép tại bên miệng, lại khom người xuống thân thể, dĩ dạng này nhất cái không thể tưởng tượng nổi tư thái, hét to ra

"Sư ca, lại thêm chút sức lực a!"

Tại nàng tiếng hô vang lên sát na, toàn bộ bầu trời, bị như thác nước thiểm điện chiếu thành ban ngày, trăm vạn Thiên Lôi cùng nhau nổ vang, chỉ một thoáng đưa nàng tiếng hô kéo tới phá thành mảnh nhỏ.

Lý Tuần không cho rằng Chung Ẩn có thể nghe được tiếng hô hoán này, nhưng mà, sau một khắc, hẳn rõ ràng nhìn thấy, Chung Ẩn thân thể hơi rung, thậm chí mặc kệ đã xé rách phòng hộ điện quang, quay người hướng bên này trông lại.

Không cách nào miêu tả song phương ánh mắt gặp nhau lúc, phát sinh biến hóa, Lý Tuần chỉ là nhớ kỹ Chung Ân khước môi xử, phác hoạ ra tới, một tia đồng dạng tinh khiết tiểu dung sau một khắc, trường kiếm vang lên!

"Keng!"

Chung Ân rút cục xuất kiếm, nương theo hấn tung Hoàn Vũ nội hơn nghìn năm "Trảm Không" thần kiếm, tại rào rào âm thanh bên trong ra khỏi vỏ.

Một tiếng này, thậm chí đè xuống trăm vạn Thiên Lô oanh minh, hết lần này tới lần khác cũng không phải bá đạo trọng âm, mà là tại nhân bên tai lượn lờ không dứt, thấm vào ruột gan.

Đương Trảm Không thần kiếm mũi nhọn, tại giếng khắp nơi điện quang bên trong, lóe sáng đặc hữu phong thái thời khắc, vài muống chôn vùi thiên phong sấm chớp mưa bão thiên uy, vậy mà bất khả tư nghị ngừng lại một chút.

Trong chốc lát, thiên địa lật đổ!

Lý Tuần trong tai vang lên một đạo khó mà hình dung chiến minh thanh — thanh âm này theo hấn trong tai thẳng quán tiến đáy lòng, kéo dài thanh âm rung động bên trong, mỗi một lần ba động, đều để hấn khí huyết vì đó sôi trào. Trong đầu hấn chỉ một thoáng chuyển trăm ngàn vòng, rốt cuộc minh bạch, đây là Trảm Không thần kiếm cùng thiên lô giao kích, sinh ra chấn động.

Sau một khắc, chấn động thanh im bật mà dừng!

Lý Tuần hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, hấn chỉ là bản năng ngẩng đầu lên, nhìn về phía bầu trời.

Ngay vào lúc này, một đạo tuyệt không nên nên xuất hiện, màu xanh trắng sắc trời, vãi xuống đến, hấn mở to hai mắt, nhìn tầng kia tầng mây đen ở giữa, nứt ra dài khe hở, trong lúc nhất thời liền hô hấp đều đình chỉ.

Sắc trời vền vện kéo dài mấy tức thời gian, Lý Tuần trong con mắt liền ánh

vào một mảnh huyết hồng.

Lúc đầu, hắn còn tưởng rằng là mặt trời tia sáng, nhưng rất nhanh hắn liền phát giác, cái này một vùng ánh sáng, đỏ đến hảo hảo quý dị!

Phảng phất hội truyền nhiễm, theo kia nứt ra vân trong khe lộ ra đến, những nơi đi qua, mảng lớn mảng lớn mây đen bị nhuộm thành đồng dạng nhan sắc, giống như là một chậu bị đun sôi huyết thủy, mà tại trong mây mù nhồn nháo thiểm điện, chính là trong đó nhúc nhích giò bọ.

Chính là Lý Tuần không còn nhận thức, chỉ nhìn cái này quang cảnh, liền biết cái thiên kiếp này lợi hại.

Mà cái này cũng càng phát không có yên lòng— dĩ Chung Ẩn công đức tu vi, ứng về phần này a?

Nhưng mà rất nhanh, sự thật liền nói cho hắn biết, sâu kiến coi là sơn phong, tại cự nhân trong mắt, bất quá là cái hòn đá.

Hắn lại lần nữa nghe được kia âm vang kiếm minh, đang nghe kiếm này minh sát na, hắn thậm chí cho là mình bị đánh thành hai nửa.

Trên thực tế, bị đánh thành hai nửa, là bầu trời!

Tầng mây lại bị đánh mở một đạo dài khe hở, mênh mông khí lưu âm vang lên cao, đem trọn phiến toàn bộ huyết vân vòng lại đi lên, dư thế không suy, chính là chưa bị lan đến gần tầng mây thật dày, cũng bắt đầu run rẩy lên.

Tại giữa tầng mây xuyên thẳng qua lưu động điện quang, từng mảnh từng mảnh dập tắt, đỉnh tai nhức óc tiếng sấm, thì tại một trận hữu khí vô lực dư âm bên trong, tĩnh lặng xuống dưới.

Trong lúc nhất thời, giữa thiên địa chỉ lưu lại khí lưu lẫn lộn giọng thấp bạo chấn, rung chuyển lấy mọi người trái tim. Sắc trời không cố kỵ gì tung xuống, sẽ không có gì lực lượng, có thể ngăn cản bọn chúng!

Lý Tuần lúc này mới giật mình đến, nguyên lai, mây đen phía trên, đã là lúc sáng sớm. Mà tại lúc này, hẳn cảm giác được, Chung Ẩn hướng bên này nhìn lại, hẳn bản năng đem ánh mắt nghênh tiếp.

Đây là hẳn trong trí nhớ, huyền diệu nhất một lần ánh mắt tiếp xúc.

Dụ qua cái ánh mắt này, Chung Ẩn tựa hồ đem thứ gì đánh vào hẳn trong lòng, nhưng tinh tế phẩm vị phía dưới, lại không có cái gì!

Liên tại hẳn ngay người một lúc thời điểm, hét dài một tiếng, thẳng quán vân không.

Thiên kiếp mở đầu đằng sau, Chung Ẩn lần thứ nhất mở miệng phát ra tiếng.

Trước một khắc, mọi người còn có thể phân biệt ra đây là khiếu âm, trong nháy mắt, cái này khiếu âm liền vô hạn mở rộng lái đi, hùng vĩ sóng chấn động, dĩ Quan Thiên phong làm trung tâm, âm vang bắn ra bốn phía!

Lớn như vậy giữa thiên địa, phảng phất tại một sát na bên trong, trở thành sôi trào mãnh liệt hải dương, sinh thành mắt trần có thể thấy gợn sóng sóng lớn, chỉ một thoáng, đất rung núi chuyển!

Như thế chấn động, cái gì phòng hộ đều không làm nên chuyện gì, Lý Tuần trước tiên thành ngã xuống đất hồ lô. Nhưng một bên Thanh Ngâm, thậm chí không có nửa điểm lay động.

Tại thiên địa đều đang run rẩy thời điểm, tình trạng của nàng, không nói ra được đặc biệt, cùng quỷ dị.

Lý Tuần rơi không nặng, lại có chút choáng váng, nằm rạp trên mặt đất, trong lúc nhất thời không thể đứng dậy. Thẳng đến cái này chấn động một cái qua đi, hẳn mới miễn cưỡng lật người đến, mặt hướng thiên, không chỗ ở thờ.

Lúc này, một tia hoà thuận vui vẻ ấm áp che ở trên mặt hẳn, hẳn mở to mắt,

lại bị mặt trời mới mọc choáng váng con mắt.

Trên bầu trời, trời xanh không mây, vân khí không sinh, đó là cái cho dù tốt không có đông ấm thời tiết.

Lý Tuần chỉ cảm thấy trên thân uể oải, hết lần này tới lần khác hẳn cảm ứng đã nhạy cảm đến ngay cả mình đều giật mình tình trạng.

Hắn cảm nhận được xa so với trước đó bất kỳ lần nào đều muốn tường tận cùng chân thực khí cơ biến hóa. Tại cái này vang vang trời trong hạ, ngàn vạn đầu hẳn giống như quen thuộc vừa xa lạ khí cơ, giao thoa tung hoành, vui sướng nhảy lên, lẫn nhau ở giữa, hiện ra chưa hề từng có sinh cơ.

Trong hư không phát ra liên tiếp không ngừng mà ong ong kêu khê, lệnh Lý Tuần thể nội cố hữu khí cơ kết nối cũng nhận ảnh hưởng, bắt đầu có chút chấn động, khiên động khí huyết, tự phát lưu chuyển, đúng là ít có thư thái.

Hắn rên rỉ một tiếng, cơ hồ muốn nhắm mắt lại, ngủ như vậy một giấc.

Liền tại giờ phút này, hẳn trong tai truyền đến Thanh Ngâm nhàn nhạt tiếng nói: "Nguyên khí cộng minh, thiên địa vi thanh. . . Hẳn rốt cục muốn đi!"

Lý Tuần thân thể chấn động, bỗng nhiên xoay người ngồi dậy, mở to hai mắt, hướng Quan Thiên phong thượng nhìn lại — nhưng mà, hẳn cái gì cũng không có nhìn thấy, Chung Ấn kia thon gầy lại cao vĩ thân hình, đã không tại mắt thường có khả năng tiếp xúc phạm vi.

Nhưng trong này lại cho người ta nhất cái mãnh liệt ám chỉ: Hẳn còn tại!

Vào thời khắc ấy, không biết có bao nhiêu đạo ánh mắt tập trung qua, nhưng mà, thần dị biến hóa, lại không bởi vì đám người nhìn chăm chú, mà có chút đình trệ.

Giữa thiên địa ong ong chấn minh thanh dần dần đánh tan, trước một khắc còn vô cùng rõ ràng khí cơ, lại biến mất như ngày thường đồng dạng.

Quan Thiên phong bên trên, bỗng dừng lóe sáng khởi một đạo tinh cầu vòng, nương theo lầy rào rào kiếm minh, một tiếng này vang lên, thậm chí có mấy phần niềm thương nhớ.

Nói không nên lời kia là nhất cái gì trong nháy mắt, Lý Tuần chỉ cảm thấy trong đầu không còn, tựa hồ có đồ vật gì cứ như vậy theo trong đầu hẳn bị lột ra, vĩnh viễn biến mất.

Kiểm minh dư vang thậm chí còn đến đoạn tuyệt, trên bầu trời, bỗng dừng rủ xuống một đạo thanh khí, nhàn nhạt, vài cùng bầu trời xanh cùng màu, ngay sau đó, đạo thứ hai, đạo thứ ba. . . Mãi cho đến đạo thứ chín!

Cửu khí thù lưu, tiên lộ rộng mở.

Lý Tuần trong đầu vừa lật lên đoạn này điển tịch ghi chép, Quan Thiên phong bên trên, lại một tiếng kiếm ngân vang, một đạo âm đạm quang hoa ngút trời bay lên, vẽ nhất cái đường vòng cung, rơi thẳng hướng dừng xem phong phương hướng.

Một đạo thanh khánh thanh ung dung vang lên, theo kéo dài dư âm, thù lưu thanh khí từng phần từng phần rút ngắn.

Liên hà bảy mươi hai phong ở giữa, bỗng nhiên vang lên liên miên bất tuyệt tiếng chuông, các phương xem lễ tu sĩ cùng kêu lên phụ xướng, đạo tụng phật chúc không ngừng bên tai, vô thượng trang nghiêm.

Mà tại cái này đỉnh băng phía trên, lại là lạ thường yên tĩnh.

Thanh Ngâm đứng đấy, Lý Tuần ngồi, đều yên tĩnh không nói.

Cuối cùng một đạo thanh khí rốt cục dung nhập trên bầu trời, tới đồng thời, mặt trời mới mọc bay lên không, trăm ngàn đạo quang hoa khắp thiên địa. Lý Tuần nheo mắt lại, đảo mắt nhìn Thanh Ngâm, muốn an ủi nàng một chút, chỉ là ánh mắt đảo qua, đã thấy đến nàng bên môi, gương mặt, chiếu đến mặt trời mới

mọc quang hoa, chính hiện ra nhất cái phi thường kỳ diệu biểu lộ.

Thương tâm? Giải thoát? Khoái hoạt?

Lý Tuần cảm thấy, có lẽ chỉ có Chung Ân hạ giới, mới có thể giải đáp vấn đề này.

Chung Ân phi thăng mang đến mắt xích hiệu ứng, tại Minh Tâm Kiếm Tông giữ gìn hạ, cuối cùng tạm thời ép xuống.

Mặc dù toàn bộ Thông Huyền Giới đều bởi vì chuyện này mà sóng ngầm mãnh liệt, cũng có thật nhiều năm đó bị Chung Ân cường thế áp chế lão cừu gia, bắt đầu mài dao xoèn xoẹt. . .

Nhưng liền tổng thể mà nói, hết thay biến hóa, đều còn tại có khống chế phạm vi bên trong.

Tông môn ngoài lòng trong chặt, dưới chân núi tu hành công việc mặc dù còn đang tiến hành, nhưng mỗi một nhóm ra ngoài lịch luyện đệ tử, đều có lương đến tam vị chiến lực cực mạnh tiên sư tùy hành bảo hộ. Trừ phi thật không may đến giống Lâm Các như thế, bị Yêu Phượng chặn vừa vặn, nếu không, tính an toàn vẫn là khá cao.

Đồng thời, tại tông phái sơn môn bên trên, Minh Tâm Kiếm Tông cũng khẩn trương bố trí tông môn cấm pháp thăng cấp công việc. Chính như lúc trước Thanh Minh nói như vậy, Lý Tuần có thể tiến vào vì cấm pháp thăng cấp hạch tâm thành viên liệt kê.

Toàn bộ thăng cấp quy hoạch thành viên trung, hẳn là một vị duy nhất đệ tử đời ba.

Cái này cần Thanh Minh biết người đích đảm lược, cũng cần toàn bộ Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử quần tán đồng.

Trên một điểm này, Lý Tuần làm được phi thường tốt! Chư vị tiên sư đều

thấy được tài năng của hã, mà mới ghi chép tại tông môn trên điển tịch "Một nén nhang" trậ quyết, cũng đủ để ngăn chặn phần lớn đệ tử hoài nghi chi tâm.

Sau đó thời gian, bận rộn sắp xếp thời gian, để Lý Tuần chạy gót chân đánh cái ót — bởi vì, hàng tiêu bồi hã, ngoại trừ cùng chư vị tiên sư trong phòng thoi điển cấm chế biến hóa, còn muốn "Nghĩa bất dung từ" tiếp nhận một đồng lớn vụn vặt, nhỏ bé, nhưng lại vô cùng trọng yếu "Nhàn sự" .

Tỉ như địa hình khảo sát cùng xác nhận, thời tiết hoặc phong hoá tình trạng các loại, tại liên hà bảy mươi hai phong ở giữa vừa đi vừa về phi hành, toàn bộ Minh Tâm Kiếm Tông, không có so với hã càng bận rộn!

Tình huống này một mực tiếp tục đến chính thức bố trí cấm pháp ngày đó, kia đã là nửa tháng sau chuyện.

Một ngày này, Minh Tâm Kiếm Tông mấy trăm đệ tử đồng loạt xuất động, tại chư vị tiên sư chỉ đạo hạ, bắt đầu đối trên tông môn tiếp theo hơn trăm xử mẫu chốt cấm pháp, tiến hành thăng cấp.

Đây là nhất cái cực hùng vĩ tràng diện, mấy trăm đạo kiếm quang ở trên bầu trời bay lên bay xuống, vô số khí cơ trong hư không giao thoa hỗn động, đã dẫn phát một đợt lại một đợt nguyên khí chấn động, đến mức Liên Hà sơn nổi danh nhất Liên Cẩm ráng mây, cũng tại chấn động bên trong bị ép tản mát.

Lý Tuần vừa điều chỉnh thử một nơi tuyệt vời không theo khí cơ kết nối, lau mồ hôi, nổi lên giữa không trung, ở trên cao nhìn xuống quan sát lớp cấm chế này tổng thể hiệu quả.

Hã phụ trách khối này, là cùng dừng xem phong liên nhau vào điện phong, tại cả cấm pháp hệ thống bên trong, địa vị mười phần trọng yếu. Trừ hã ra, Liên Hà thất kiếm bên trong, Minh Cơ cùng Minh Đức đều tại, nhưng mà, tại chính thức trong công việc, cũng chỉ có biến thành trợ thủ của hã phân.

Minh Cơ luôn luôn coi trọng hã, Minh Đức lại là cái thẳng tính, Lý Tuần

không biết lớn nhỏ chỉ huy, cũng là mười phần thuận tay.

Hắn mười phần trân quý cơ hội lần này, dù sao, chỉ huy mười mấy tên đồng môn, bao quát hai vị trưởng bối tiên sư cơ hội, không phải tốt như vậy được! Bởi vậy làm, cũng liền càng thêm ra sức.

Nói việc phải tự làm là có chút khoa trương, bất quá vừa có tình trạng, hẳn so với ai khác chạy đều nhanh, lại là không sai.

Tại kiểm nghiệm quá trình bên trong, thỉnh thoảng cùng vài cái sư huynh ánh mắt chạm nhau, hẳn đều mỉm cười ra hiệu — mặc dù tại chỗ cao, tư thái lại thấp cực thấp.

Loại này làm việc nhân phương thức, như tại tà tông, tất nhiên sẽ bị cho rằng là dễ khi dễ, rước lấy phiền phức vô số, nhưng ở Minh Tâm Kiếm Tông, thì đối với hắn hình tượng dựng nên, có lợi thật lớn.

Bỗng dừng, ánh mắt của hắn nhất định, trên mặt lại là có chút dở khóc dở cười, mím môi một cái, hơi có chút bất đắc dĩ dời qua đi.

Hắn vỗ vỗ người kia bả vai, nói khẽ: "Đan sư huynh, bên này có chút biến hóa, lại để ta xem một chút!"

Đang bề bộn được đầu đầy mồ hôi Đan Trí, làm sao không biết đây là Lý Tuần cho hắn bậc thang hạ, bận bịu như trút được gánh nặng tránh ra, trong miệng vẫn từ miệng cứng rắn nói: "Trách không được vừa mới có chút cổ quái, khục. . . Tuần sư đệ người đến liền tốt!"

Lý Tuần minh bạch, Đan Trí đúng là cái tu đạo liệu, nhưng rất đáng tiếc, hắn chưa hề cũng không phải là nhất cái cố gắng dụng công người.

Có thể bại tại Minh Tùng môn hạ, thật sự là bởi vì cái kia "Thí nghiệm cuồng", nhìn Đan Trí thể chất cực thích hợp nào đó một môn mới sáng tạo ra pháp quyết, mới phá lệ thu đồ.

Mà vì thí nghiệm cái này tân pháp quyết uy lực, lại chuyên môn vì hấn vượt cấp tăng lên công lực, đến mức Đan Trí căn cơ không tổn sức.

Mấy năm qua này, Minh Tùng bởi vì chuyện này, không ít chịu Thanh Minh rắn dạy, hồ thẹn phía dưới, cũng nghĩ mất bò mới lo làm chuồng; nhưng Đan Trí tâm tính đã tương đương táo bạo, an không hạ tâm đến, đến mức tiến độ chậm chạp, việc học đã chậm trễ không ít.

Tình huống này ngày thường còn không hiện, vừa đến loại này cần thực học thời điểm, liền có chút lực bất tòng tâm — Lý Tuần hôm nay đã là lần thứ tư cho hấn cứu tràng.

Lý Tuần khinh thường hấn chết sĩ diện tính tình, trên mặt lại duy trì tiêu dung.

Kỳ thật hấn hai ba lần liền có thể đem nơi này bãi bình, nhưng vì không cho Đan Trí trên mặt không qua được, liền đã làm một ít uống công, lè mề một ít thời gian.

Đan Trí miệng lại nhàn không xuống, muốn cùng Lý Tuần lái nhai một hồi, Lý Tuần có một tiếng không có một tiếng ứng phó, nhưng trong lòng xác thực đã phiền.

"Uy, Tuần sư đệ, người biết không?" Đan Trí thanh âm đột nhiên thấp xuống, dụ ra chút thần bí hề hề hương vị, Lý Tuần kỳ quái nhìn hấn một chút.

Chỉ gặp hấn đánh giá chung quanh, thấy chung quanh mấy chục bước bên trong, cũng không cùng cửa, phương lại gần nói: "Văn Hải mấy ngày nay cũng không quá vui vẻ na!"

Bởi vì ở giữa đặt cái Kỳ Bích, cũng bởi vì là tại cảm kích Lý Tuần trước mặt, Đan Trí mới dám gọi thẳng bản môn Đại sư huynh danh tự.

Cái này cũng có thể nhìn ra, hấn đối Kỳ Bích ý nghĩ xấu, đã tác động đến

xung quanh chi nhân. Điểm ấy biến hóa, Lý Tuần tự nhiên biết rõ tại tâm.

Lý Tuần nghe hãn trong khẩu khí có chút cười trên nỗi đau của người khác, liền trừng mắt liếc hãn một cái, ý là để hãn thu liễm chút.

Chỉ là Đan Trí hiện tại tâm tình chính tốt, chính là gần chút thời gian, vừa đối Lý Tuần sinh ra một chút lòng kính sợ, cũng đều giảm đi.

Hãn nhếch miệng cười một tiếng, trở lại nghiêm mặt nói: "Tuần sư đệ, ta đây cũng không phải là nói nhân nhân thoạt, trên thực tế, chuyện này thế nhưng là quan hệ đến người!"

Lý Tuần trên tay dừng lại, ngạc nhiên nói: "Ta?"

"Đúng vậy!" Đan Trí gặp hãn thần sắc, càng phát ra ý, trên mặt vốn lại làm ra một bộ trịnh trọng vô cùng tư thái tới.

"Tuần sư đệ, chẳng lẽ người không biết cái này cây to đón gió đạo lý? Người trong khoảng thời gian này, danh tiếng thế nhưng là quá thịnh!"

Lý Tuần như nghe không ra ý tứ trong lời của hãn, những năm này đều liên tương đương là sống vô dụng rồi.

Đồng dạng, Đan Trí trong lòng tính toán, hãn cũng nhìn ra tám chín thành.

Trong lòng của hãn cười lạnh — chỉ sợ trong này chẳng những là "Cây to đón gió", còn có "Xua hổ nuốt sói" chi ý đi!

Hãn không kỳ quái Đan Trí vì sao lại có loại tâm tính này. Trúng hãn "Chỉ đường u đặng" chi thuật, tâm trí nếu không dần dần chuyển lệch hẹp, kia mới thật không bình thường!

Đan Trí đương nhiên không biết, sớm tại mấy tháng trước đó, Lý Tuần liền cho hãn hạ bộ, chỉ cần Lý Tuần nguyện ý, tùy thời có thể dĩ dĩ hãn thân bại danh liệt, chết không có chỗ chôn.

Chân chính để Lý Tuần kỳ quái là, luôn luôn dĩ lòng dạ rộng lớn, làm người chính trực lấy xưng Văn Hải, lại sẽ đối với mình sinh ra cảnh giác?

Xác thực, mấy tháng này, hấn danh tiếng cực thịnh, thậm chí cùng Kỳ Bích lui tới quá mật thiết.

Nhưng Văn Hải không phải đồ đần, hấn hấn là minh bạch Kỳ Bích tình cảm; còn có, mục tiêu của hấn chính là hạ đời sau vị trí Tông chủ, mà tông chủ vị trí này, cũng không phải danh tiếng thịnh nhất người kia liền có thể làm.

Nếu không, đương đại tông chủ liền sẽ là Thần Kiếm Vô Song Chung Ẩn, mà không phải Thanh Minh đạo nhân.

Thế nhưng là, Đan Trí ngôn luận hiển nhiên không phải không có lừa thì sao có khó, nếu không cũng quá vụng về chút.

Chẳng lẽ Văn Hải thật so với mình tưởng tượng muốn đần?

Nhất thời nghĩ không ra đầu mối, Lý Tuần dứt khoát hai ba lần đem trong tay công việc làm xong, lôi kéo Đan Trí chuẩn bị hỏi kỹ một phen, thuận tiện lại cho tiểu tử này một chút "Ám chỉ" .

Hấn cũng không muốn sinh sự, nhưng ở cái này mẫn cảm địa phương, có mình một lá bài tẩy, so cái gì cam đoan đều tới yên tâm.

Liền tại hai người chuẩn bị tìm địa phương đàm phán thời điểm, một đạo kiếm quang từ trên cao lướt qua, thế đi cực nhanh, Lý Tuần ngẩng đầu nhìn lên, chính là cái kia nóng nảy tỳ khí Minh Đức trong lòng của hấn khẽ động, liền trước cùng Đan Trí phân biệt, lá kiếm quang vọt lên giữa không trung, đối diện lại đụng phải muốn bay vút lên trời Minh Cơ.

Lý Tuần ngạc nhiên nói: "Tứ sư thúc?"

Minh Cơ nhìn hấn một cái, cười nhẹ một tiếng. Chỉ là nụ cười này bên trong, cùng ngày thường sắc bén thanh thoát cực không giống nhau, ngược lại gượng

ép cực kì.

Lý Tuần trong lòng càng thêm kỳ quái, đang muốn hỏi nhiều một câu, Minh Cơ đã cắt đứt lời đầu của hắn, cười nói: "Tông chủ có việc thương lượng, nơi này liền giao tất cả cho ngươi. Không muốn mất hết mặt mũi, bọn hắn mặc dù đều là sư huynh, có thể ngươi mới là đầu lĩnh, phải nhớ lấy!"

Cái chuyện cười này một chút cũng không tốt cười. Lý Tuần rất ít gặp Minh Cơ như thế vụng về dẫn ra chủ đề, hắn trên miệng đáp một tiếng, còn muốn hỏi lại, Minh Cơ lại không cho hắn cơ hội, lóe lên không thấy.

Lý Tuần mang theo đầy ngập nghi vấn, từ trên cao cúi nhìn sang, đã thấy đến trên đỉnh núi đồng môn, phần lớn đều dừng việc làm trong tay, hai mặt nhìn nhau, trên mặt đồng đều mười phần cổ quái, có mấy cái nữ đệ tử, hốc mắt đều đỏ.

Lý Tuần càng là không hiểu ra sao, xuống dưới tiện tay kéo một vị quen biết sư huynh đến vấn, đạt được chính là dạng này đáp án —

"Thanh Ngâm tiên sư vừa mới phát hạ truyền giản, nói nàng đã vô lo lắng, muốn. . . Bể tử quan!"

Nói, vị này ngày thường xưa nay kiên cường sư huynh, lại cũng là thốn thức không thôi.

Chỉ là, hắn cúi đầu thở dài thời điểm, nhưng không có phát hiện, trước người Lý Tuần, ở trong chớp mắt, trên mặt đã là một mảnh tử bạch.

Lý Tuần hiện tại trạng thái phi thường kì lạ, trong đầu hắn trống rỗng, cái gì đều nhớ không nổi, cái gì đều không làm được, thế nhưng là ngoại giới đủ loại âm thanh, lại là vô cùng rõ ràng thấu tiến đến.

Trên đỉnh núi các đệ tử, đã bắt đầu tốp năm tốp ba giao lưu cảm thán.

"Đây là tuần tình a! Thanh Ngâm tiên sư hắn là gặp Chung Ân tiên sư phi

thăng, mới làm cái này quyết định!"

"Ai, năm đó hai vị tiên sư là nhiều xứng đôi a, nếu không phải cái kia đáng chết Ngọc Tán Nhân. . ."

"Thanh Ngâm tiên sư thụ như thế đả kích, cũng chỉ có Chung Ẩn tiên sư mới có thể an ủi nàng, lúc này Chung Ẩn tiên sư đã đi, nàng đối thế gian này, cũng không có cái gì lưu luyến chi ý."

"Ngọc Tán Nhân thật sự là nghiệp chướng a! Tứ Cửu Trọng Kiếp thời điểm, lão thiên gia làm sao không có đánh chết hẳn?"

Đủ loại ngôn luận rót vào trong đầu của hắn, vừa đi vừa về khuấy động, Lý Tuần bắt đầu thời gian dần qua hoàn hồn, hắn há to miệng, nghĩ nhảy ra ngoài chỉ vào những này hoàn toàn không biết tình huống ngu xuẩn mắng to.

Hoàn toàn không phải chuyện như vậy! Hai người bọn họ hơn nghìn năm không có gặp mặt một lần, Thanh Ngâm hận Chung Ẩn cũng không kịp, làm sao có thể vì hắn tuẫn tình?

Thanh Ngâm căn bản không yêu Chung Ẩn, nàng yêu là. . . Yêu là Ngọc Tán Nhân! Không, phải nói, nàng trước đó yêu là Ngọc Tán Nhân, hiện tại, hiện tại. . .

Không có khả năng a, Chung Ẩn dặn dò ta! Thanh Ngâm cũng đáp ứng ta! Chung Ẩn sẽ không sai, Thanh Ngâm cũng sẽ không gạt ta!

Là, tin tức này nhất định là truyền nhầm, hoặc là có cái khác biến cố gì. . . Biến cố — đây rốt cuộc là mẹ nhà hắn chuyện gì xảy ra?

"Tại sao có thể như vậy?"

Lý Tuần căn bản không biết mình là làm sao trở lại đừng xem trên đỉnh núi, cũng không biết sự thất thố của mình có phải hay không rơi vào người hữu tâm trong mắt, hắn chỉ là vô ý thức ngồi ở trên giường, hai tay giao ác, đặt ở bên

miệng, răng vô ý thức cắn đầu ngón tay, dùng đau đớn mang cho mình thanh tỉnh ý thức.

Đương đau đớn đến nhất cái điểm tới hạn thời điểm, Lý Tuần rốt cục "Thanh tỉnh", hăn đột nhiên đứng dậy, xông ra phòng.

Hiện tại, hăn duy nhất phải làm việc sự tình, chính là bay lên Tọa Vong phong, đi chất vấn Thanh Ngâm, nàng đến cùng muốn làm gì!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Sa Đọa

Chương 08: Sa đọa

Dĩ Lý Tuần tu vi hiện tại, đến Tọa Vong phong đỉnh, bình thường tới nói, liều mạng cũng muốn năm ngày thời gian.

Nhưng mà, hiện tại Lý Tuần không hề nghi ngờ là không bình thường.

Hắn điên rồi! Cho nên hắn không hề cố kỵ triệu hoán xuất U Nhất cùng U Nhị, muốn hai cái này tuyệt thế khôi lỗi, gánh vác lấy hắn, bay thẳng Tọa Vong phong đỉnh, như thế, một đêm có thể tới!

Ngay tại mấy tức trước đó, Lý Tuần cùng Minh Tâm Kiểm Tông trùng trùng điệp điệp bày tu sĩ gặp thoáng qua, song phương chi nhánh khoảng cách, không cao hơn mười dặm!

Nếu như không phải tại phía trước dự cảnh U Nhị vô thượng thần thông, sớm một phần, đưa ra cảnh cáo; nếu như không phải U Huyền khôi lỗi giấu hơi thở biệt tích chi năng, có một không hai vũ nội; nếu như không phải bây giờ đang là đêm khuya, lại vân khí dày đặc, Lý Tuần lần này tất không có may mắn.

Sau đó, hắn hết thảy đều không để ý, sinh tử quan hệ thời khắc, mặt mũi của hắn thậm chí không có ba động nửa phần! Chờ tới khi cùng Thanh Minh bọn hắn kéo dài khoảng cách, Lý Tuần liền lệnh U Nhất, U Nhị lại lần nữa tăng tốc, hướng trên đỉnh núi bay đi.

Hắn trước hết nhất phân biệt địa phương cũng không phải là Tọa Vong phong đỉnh, mà là Thanh Ngâm ven hồ phòng nhỏ, nhưng mà trong phòng không

người.

Hắn vừa mới đi ra ngoài, U Nhị báo động trong nháy mắt phát bại trở về. Một người lưỡng khôi lỗi đồng thời định trụ, sau đó trong nháy mắt thu lại hết thảy khí tức, chui vào cách đó không xa suối nước nóng hồ.

Mới vừa vận nấp kỹ, một đạo quen thuộc bóng xanh liền từ trong bầu trời đêm vút qua, phách lỗi cực kỳ.

"Thanh Loan?"

Lý Tuần con mắt hơi kém trừng tuôn ra đi. Chính là tại Bắc Cực lúc, cũng chưa từng gặp qua Thanh Loan, làm sao lại xuất hiện ở đây?

Bắc Cực sự tình bộc lộ, Tán Tu Minh Hội chính là phải quy mô lớn chinh đồn và cải cách trước mắt, dưới loại tình huống này, Ngọc Tán Nhân bọn hắn chỉ sợ còn muốn lo lắng nhân thủ không đủ, như thế nào lại để rất có uy nhiếp lực Thanh Loan đến nơi đây?

Lý Tuần vốn là rất lo nghĩ, lúc này đột gặp ngoài ý muốn, trong đầu càng là loạn thành một bầy.

Hắn cố gắng dùng tay băng lấy gương mặt của mình, ép buộc mình tỉnh táo lại, mệnh U Nhất, U Nhị riêng phần mình tiếp tục hắn hết thảy cánh tay, chìm vào đáy hồ hồ giường bên trong.

Dưới mặt đất, lưỡng cái khôi lỗi mới chính riêng phần mình kéo lệch mấy đạo khí cơ, gần như hoàn mỹ đem ba người trên người nguyên khí ba động xóa bỏ, phía trên đến từ Thanh Loan lẫm liệt uy áp liền khẽ quét mà qua.

Cảm giác, năm đó thương thế, tựa hồ không có đối năng tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Nếu như năng cẩn thận một chút, Lý Tuần chưa hẳn có thể lẫn mất ở.

May mắn Thanh Loan tựa hồ thời điểm qua đường, chuẩn xác hơn nói, nàng hẳn là tại đỉnh núi chung quanh tuần sát. Lấy nàng phi hành tuyệt tích tốc độ, viễn siêu nhân loại cảm giác, chính là loại này nhiệm vụ lựa chọn tốt nhất, mà Lý Tuần chỉ là nhất cái ngoài ý muốn mà thôi.

Ai có năng lực để Thanh Loan làm lính gác?

Như thế, Lý Tuần trong đầu cơ hồ tiến khẳng định người đến thân phận.

Không sai! Cố Âm, Ngọc Tán Nhân! Chuẩn là bọn hăn!

Bọn hăn tới làm gì?

Lý Tuần lập tức lại nghĩ tới Thanh Ngâm. Trái tim của hăn nhất thời thít chặt lên, hăn nghĩ tới cái kia đã bị Chung Ân gián tiếp chứng thực suy đoán, giờ khắc này, hăn phiền muộn được chỉ muốn thổ huyết.

Hăn trong lòng đất hạ gấp đến độ xoay quanh: "Là, bọn hăn nhìn Chung Ân tiên sư phi thăng, liền muốn lấy đoạt đi nàng. . . Đoạt, đoạt?"

Nhất cái thanh âm sâu kín dưới đáy lòng tiếng vọng: "Đoạt? Cần phải sao?"

Lý Tuần hung hăng cho mình một bạt tai, đem trong lòng hết thảy tâm tư tạp niệm toàn bộ đánh chạy.

Lúc này, đã không có thời gian đi cân nhắc, hăn cắn răng tiềm nhập càng sâu lòng đất, cẩn thận từng li từng tí đè ép khí tức, hướng đỉnh núi kín đáo đi tới.

Chỉ có đến trên đỉnh núi, gặp những người kia, hăn mới có thể minh bạch chân tướng của sự thật.

Lén tới nửa đường, trong lòng của hăn khê động, rút ra đỉnh đầu Phượng Linh châm.

Dạng này nếu là trên đỉnh núi có Yêu Phượng, cũng không có khả năng

thông qua Phượng Linh châm, cảm thấy được khí tức của hãn.

Vượt quá hãn tưởng tượng dễ dàng, Thanh Loan rõ ràng không nghĩ tới, sẽ có người dùng thuật độ thổ, làm tặc đồng dạng trèo lên đỉnh núi.

Mặc dù bỏ ra một chút thời gian, nhưng Lý Tuần cuối cùng vẫn là đi lên.

Tại thâm tịch dưới bóng đêm, Tọa Vong phong đỉnh an tĩnh giống nhau ngày xưa, thỉnh thoảng có chút trùng đêm kêu khê, cũng có thể truyền ra rất xa.

Càng là yên tĩnh, Lý Tuần vượt có thể cảm nhận được cái này yên tĩnh đằng sau quý quyết chi khí.

Hãn chỉ từ trong đất lộ ra cái đầu, tứ phía quét qua, liền lại rụt trở về.

Ở trong môi trường này, Lý Tuần cũng là lần đầu tiên thể nghiệm đến đỉnh núi to lớn. Ngày xưa khoảng cách mấy trăm dặm, ngự kiếm chớp mắt có thể đến, có thể để hãn dạng này thận trọng từng bước, lại không biết phải tốn rơi bao nhiêu thời gian.

Hãn hiện tại thiếu nhất chính là thời gian!

Bóng đêm sắp đi đến cuối cùng, sắc trời đã bước vào hắc ám nhất đoạn thời gian kia, có trời mới biết hừng đông về sau sẽ phát sinh cái gì? Lý Tuần cũng xác thực không biết, hiện tại đỉnh núi bên trên, thỉnh thoảng đã có biến cố!

Thanh Ngâm nàng, còn tốt chứ?

Liền tại đây là, hãn bên tai tựa hồ nghe đến một tiếng trầm thấp vang lên.

Cái này âm thanh không phải cố ý phát ra, tại gió đêm quấy hạ, sớm đã tán dật, Lý Tuần cũng vền vền có cảm ứng mà thôi.

Nhưng phương hướng này là. . . Thanh yên chướng! Là Chung Ấn tiên sư nhà tre!

Lý Tuần rất nhanh hiểu được, hẳn ý niệm đầu tiên chính là nắp đi qua, thế nhưng là ai biết nơi đó có cái gì nhân vật? Vạn nhất Ngọc Tán Nhân tại, ai có thể cam đoan U Nhất, U Nhị tiềm hành không bị phát giác?

Trong đầu hẳn trong nháy mắt nghĩ qua bảy tám chủng tương đối an toàn chủ ý, nhưng cũng vèn vện tương đối mà thôi. Tại Ngọc Tán Nhân, Cổ Âm loại này Chân Nhất đẳng cấp tông sư trong mắt, phổ thông bịp bợm cón con, thật sự là bất nhập lưu.

Nhưng là, nếu như cái này bịp bợm cón con không phổ thông đâu?

Lý Tuần trong đầu, ma xui quỷ khiến lóe lên Chung Ẩn khuôn mặt. Trong lòng của hẳn nhin không được cuồng loạn lên, đón lấy, co căng liền hướng "Lâm Uyên đài" thượng chạy đi.

"Là, Thấu Thiên Thủy Kính! Chung Ẩn tiên sư trong phòng an trí Thấu Thiên Thủy Kính!"

Lý Tuần cường chế ức lấy hỗn loạn hô hấp, cúi đầu tạt cái này dưới chân lặn vôn khí.

Hẳn cũng không mệt mỏi, chỉ là đài coi như thanh tỉnh trong đầu, đã mười hai vạn phần không tin, Chung Ẩn "Tiểu hoa dạng", vèn vện tâm huyết của hẳn dâng lên sửa trị tiêu khiển đồ chơi.

Lúc này đây hết thảy đã không trọng yếu, hẳn y theo lấy pháp quyết, theo "Thấu thiên vôn" bên trên, bắt nhất khối xuống tới, nhẹ nhàng một vòng, chỉ một thoáng thủy khí ngưng kết, nhàn nhạt hình ảnh thời gian dần qua rõ ràng.

Lý Tuần sợ Thủy kính bên trên truyền đến âm thanh bị nhân nghe được, dứt khoát theo "Lâm Uyên đài" thượng nhảy xuống, không có vào tầng mây dày đặc bên trong, lại mệnh U Nhất chống ra một bộ phận vôn khí, hẳn thì ngồi trên người U Nhị, căn môi, chuyển hoá lấy hình ảnh hình tượng.

Đan phòng, thư phòng, phòng khách. . . Một mực chuyển tới phòng ngủ, sau đó, hần liền thấy được một con từng cho hần khắc sâu ấn tượng bàn tay.

Thon dài, trắng nõn, xinh đẹp nho nhã, đến mức Lý Tuần nhìn một cái, liền kém chút thở ra một cái tên.

"Cổ Âm!"

Tay hần bận bịu chân loạn đối hình tượng, sau đó còn không đợi gian phòng toàn cảnh xuất hiện, Thủy kính bên trong liền truyền đến rõ ràng tiếng vang: "Thế nào, lão bằng hữu chạm thử, cũng không được a?"

Quả nhiên là Cổ Âm! Chỉ là chưa từng nghe qua nàng dùng gần như vậy ư trên tức khẩu khí nói chuyện.

Lý Tuần trái tim thùng thùng cuồn cuộn, trên tay là càng ngày càng vụng về, vô số phù quang lược ảnh theo Thủy kính hiện lên, nhưng không có nhất cái có thể thấy rõ ràng.

Hần không thể không tạm thời nhắm mắt lại, điều vận khí tức, ổn định tâm tư. . . Thủy kính bên trong thanh âm y nguyên không gián đoạn truyền vào trong tai.

"Các người những cái kia chuyện xấu xa, đừng dính đến trên người của ta đến!"

Thanh âm này mới vừa vào tai, Lý Tuần trên thân chính là một kích.

"Thanh Ngâm tiên sư! Là nàng, nàng quả nhiên tại!"

Thủy kính bên trong hình ảnh dần dần rõ ràng, Lý Tuần cẩn thận từng li từng tí đem Thủy kính lơ lửng giữa trời, hai tay giao ác, thẳng vào nhìn lại.

Thủy kính bên trong, Cổ Âm một thân tuyết trắng trang phục, chải búi tóc, mi mục như họa, không nhuộm bụi trần, nhìn đến như thần tiên bên trong người,

nhưng mà trong câu nói nhưng không có loại này hỏi.

"Đúng vậy a, người không bán thiu, lại mê được tiểu hài tử thần hồn điên đảo. Ân, có hay không cho hăn một chút ngon ngọt ném thử?"

Lý Tuần nghe được trong lòng cuồng loạn, hăn đưa mắt nhìn lại, Thanh Ngâm chính khoanh chân ngồi tại phòng ngủ trên giường trúc, nhìn không ra có hay không bị quản chế, trên mặt cũng không có hỉ nộ.

Nàng chỉ là lãnh đạm hưởng ứng nói: "Các người hôm nay đến, chính là nói những lời nhảm nhí này sao?"

Cổ Âm nghe vậy cười một tiếng, ánh mắt lại nhìn vang hình tượng bên ngoài.

Lý Tuần cuống quít điều chỉnh, cuối cùng là nhận được trong phòng toàn cảnh, đồng thời cũng nhận được, Cổ Âm ánh mắt nhìn về phía, chứng thực người quen biết cũ, Thiên Yêu Phượng Hoàng!

Nàng vẫn là như thế một màu váy đỏ cách ăn mặc, trong tay lại cầm một kiện Chung Ấn tự tay khắc chế trúc chén vượt vượt.

Lý Tuần nhắm mắt lại, trở lại mở ra.

Cổ Âm, Yêu Phượng, còn có Thanh Loan, Ngọc Tán Nhân nhất hệ cao thủ, ra Ngọc Tán Nhân bản nhân bên ngoài, vậy mà đều đến đây, vì cái gì?

Không đợi hăn nghĩ rõ ràng, Yêu Phượng liền cười nói: "Người lại không biết, nàng hiện tại đối cái kia gọi Lý Tuần tiểu tử thế nhưng là cảm thấy rất hứng thú, cũng không phải cố ý làm khó dễ người."

Yêu Phượng trong tiếng nói kỳ thật có chút châm chọc chi ý, có thể Cổ Âm chỉ làm không nghe thấy, gật đầu nói: "Khó được gặp được nhất cái diện mục cùng tính tình đều thú vị như vậy tiểu tử, có thể nào tùy tiện buông tha! Ngược lại là Thanh Ngâm người, cùng chỗ hăn thời gian dài như vậy, cảm giác như thế nào?"

Thanh Ngâm cười lạnh không đáp.

Cổ Âm thấy thế vỗ tay nói: "Là, chúng ta Thanh Ngâm tiên tử quả nhiên là tối băng tâm cực kỳ! Tâm lý ngoại trừ ta tên sắc quỷ kia thúc thúc, cái khác vậy mà toàn không để ý. . ."

"Đánh rắm, đánh rắm!"

Lý Tuần thấp giọng chửi mắng, lại sợ mình thanh âm lớn, liền bấm tay đè vào ngoài miệng, răng cùng đốt ngón tay cọ xát, rách da thấy máu, cũng không tự biết.

Nhưng mà, Thanh Ngâm trên mặt lại hiện ra nhất cái nhẹ nhàng nụ cười nhàn nhạt đến, Lý Tuần đối nàng cỡ nào quen thuộc, thấy một lần liền biết, nàng mặc dù không nói gì, nhưng đây rõ ràng chính là bản nhiên thừa nhận.

"Cờ rớt" một tiếng, Lý Tuần cắn đứt một tiết xương ngón tay, hấn gắt gao nhìn chăm chăm Thủy kính bên trong hình tượng, toàn thân cơ bắp không có nửa điểm động đậy.

Cổ Âm rốt cục chơi chán, nàng giật cái ghế tại Thanh Ngâm ngồi xuống bên người, khẽ cười nói: "Thôi được, không nói cái kia tiểu quý, đêm nay chúng ta đến đây, chính là vì người khánh công."

"Chung Ân hoành hành thế gian gần ngàn năm, nhiều ít nhân nỗ lực giá lớn bao nhiêu, cũng đành chịu hấn sao, người có thể dĩ sức một mình, cho chúng ta đánh tan cái này đại phiền toái, ngày khác công thành, Thanh Ngâm tiên tử chính là công đầu!"

Trên tay nàng lật một cái, ma thuật biến xuất lưỡng cái chén đến, lại lấy ra nhất cái thừa rượu đẹp bụng bình ngọc, đem cái chén rót đầy, đưa một chén đi qua. Yêu Phượng bên kia cũng tự rót một chén, xa xa hương bên này ra hiệu.

Thanh Ngâm ánh mắt đảo qua trong chén vì hiện lên bích sắc rượu dịch,

khuôn mặt có chút động nói: "Đây là 'Tham hợp bích' !"

"Đúng vậy!" Cổ Âm mỉm cười nâng chén.

"Thúc phụ đã mấy trăm năm chưa từng tự mình cất rượu, cái này 'Tham hợp bích' là một ngày ít qua một ngày. Lần này thúc phụ chuyên môn để cho ta mang đến một bình, đang vì tỷ tỷ khánh công!"

Dứt lời, Cổ Âm bỗng cười nói: "Có lẽ tiếp qua không lâu, liền muốn xưng hô 'Thẩm thẩm'!"

Thanh Ngâm lườm nàng một chút, nâng chén uống một hơi cạn sạch, tuyết trắng gương mặt xinh đẹp bên trên, cũng liền lần hiển hiện hai đóa hồng vân, xinh đẹp không gì sánh được.

Cổ Âm cùng Yêu Phượng đối mặt cười một tiếng, cũng nâng chén dẫn tận.

Uống rượu, Thanh Ngâm rõ ràng so vừa rồi càng dễ thân cận một chút, nàng lần đầu chủ động mở miệng nói: "Kỳ thật, người nói cũng đúng!"

Cổ Âm cùng Yêu Phượng đồng thời xem ra, Thanh Ngâm tiện tay ném rơi chén rượu, đứng dậy ngủ lại.

Đón nức ánh mắt, Thanh Ngâm bật cười nói: "Nếu không phải cái kia Lý Tuần, Chung Ẩn như thế nào lại yên tâm rời đi? Không có hẳn, ta chính là có muôn vàn diễn kỹ, lại có thể nào man qua được Chung Ẩn con mắt? Hẳn làm cũng không tệ lắm đâu!"

Ở phía xa Lâm Uyên dưới đài, Lý Tuần thân thể lớn đại địa chấn động một chút, mà bên kia thanh âm vẫn càng không ngừng truyền tới.

Lần này là Yêu Phượng, nàng lười nhác cười nói: "Loại này hoàn toàn không có cốt khí vật nhỏ, cũng may mà các người coi trọng như vậy hẳn..."

"Không bao gồm ta!" Thanh Ngâm mỉm cười nói: "Nếu như người bây giờ

giết hẳn, liền coi như ta một phần!"

Lý Tuần mở to hai mắt, hẳn bỗng nhiên vươn tay ra, nắm lấy Thủy kính biên giới, nghĩ xác nhận câu nói kia đến tột cùng là ai nói.

Sau đó, hẳn liền nhìn thấy Thanh Ngâm môi son hé mở, lời nói: "Ta không muốn để cho trên đời này còn có một trượng cùng hẳn tương tự mặt, chính là như vậy!"

Có thể nghĩ, cái này "Hẳn" cùng thượng một câu "Hẳn" hàm nghĩa hoàn toàn khác biệt.

Cũng chính là một câu nói như vậy, đem Lý Tuần nhất cử đánh tan!

Hốt hoảng ở giữa, hẳn nghe được Yêu Phượng cười thán thanh âm: "Người người này đâu..."

Hẳn không tiếp tục nghe tiếp. Với hẳn mà nói, biết những này, đã đầy đủ.

U Nhất, U Nhị tuần tự chui vào hư không bên trong, Lý Tuần phiêu phù ở trong mây mù, trên dưới chập trùng, trong đầu trống rỗng.

"Thì ra là thế, thì ra là thế, cái gì thay hình đổi dạng, tiêu giảm phiền phức..."

Khóe miệng của hẳn run rẩy, nghĩ phiết xuất vẻ tươi cười đến, chứng minh mình rộng rãi, nhưng mà bộ mặt cơ bắp cũng đã không phải hẳn có thể khống chế.

Hẳn rõ ràng là muốn cười, thế nhưng lại không biết thế nào, lại khiên động tuyến lệ, trong cổ họng cũng ế trụ cái gì, rốt cục, hẳn bụm mặt, lại không nghĩ buông ra.

Khi hẳn biết tại Thanh Ngâm trong lòng, hẳn không phải duy nhất thời điểm, hẳn có thể tiếp nhận.

Khi hắn biết tại Thanh Ngâm trong lòng, hắn không phải nhất có địa vị thời điểm, hắn có thể tiếp nhận.

Khi hắn biết tại Thanh Ngâm trong lòng, hắn chỉ là chiếm nhất cái "Vật thay thế" nhân vật lúc, hắn còn có thể ôm như vậy một tia hi vọng, bản thân đánh trống lảng, một lần nữa định vị.

Khi hắn biết, nguyên lai hắn tại Thanh Ngâm trong lòng, chẳng phải là cái gì...

Hắn lại nên dùng dạng gì gương mặt đi đối mặt đâu?

Đây thật là một trận ác mộng a!

Hắn trở về làm gì? Từ bỏ tại U Hồn Phệ Ảnh Tông càng ngày càng vững chắc địa vị; bốc lên bị nhân vạch trần thân phận, không có gì cả nguy hiểm; làm lấy ngây thơ ngu xuẩn, không có chút ý nghĩa nào sự tình... Chẳng lẽ, chính là vì vào hôm nay, vào lúc này, nghe Thanh Ngâm giảng câu nói này?

"A, nếu như đây là báo ứng..."

Đúng, là báo ứng!

Báo ứng hắn lừa gạt Minh Tâm Kiếm Tông từ trên xuống dưới, báo ứng hắn tự mình làm nhục hắn tọa sư, báo ứng hắn giết chết Thiên Hành Kiện Tông đệ tử, báo ứng hắn cùng lưỡng tán nhân hủy diệt toàn bộ một tòa thành thị, báo ứng hắn tại U Hồn Phệ Ảnh Tông làm hết thảy, báo ứng hắn thay đổi trong nháy mắt tự cho là đúng điều khiến người khác tình cảm...

Nếu như đây là báo ứng, hắn nhận! Hắn nhận còn không được sao?

Thân hình của hắn dần dần chìm hướng mây mù duỗi ra.

Hắn mở to hai mắt, nhìn xem sương mù tại trước mắt hắn lắc lự, tại sơn phong gợi lên hạ, tạo ra khác biệt hình dạng, đèn kéo quân tại trước mắt hắn hiện

lên.

Đây là Thanh Ngâm, đây là Cổ Âm, đây là Yêu Phượng, đây là Ngọc Tán Nhân...

Bạn hẳn đang làm gì?

Ánh mắt của bạn hẳn đang nhìn cái gì?

Trên mặt bạn họ tiểu dung lại là đối ai?

Lý Tuần hai mắt nhắm nghiền liền có thể, hiện tại chỉ có nồng trọc hắc ám, mới có thể để cho bạn bình tĩnh trở lại. Nhưng cũng chính là trong bóng đêm, trước mắt bạn lóe lên một tia sáng, bạn bỗng nhiên ngồi dậy.

Báo ứng?

Ngọc Tán Nhân hoành hành thế gian, phạm vào ác dấu vết tội lỗi chồng chất...

Yêu Phượng nghịch thiên sinh nữ, Cổ Âm trợ Trụ vi ngược...

Thanh Ngâm... Thanh Ngâm thì lừa gạt bạn tình cảm, lừa gạt Chung Ân, phản bội Minh Tâm Kiếm Tông, cam làm Ngọc Tán Nhân đích cầu đảo!

Bạn hẳn báo ứng ở đâu?

Bạn hẳn báo ứng ở nơi nào a!

... Đúng, ở ta nơi này, ở ta nơi này nhi!

Không có nhân so với bạn biết được càng nhiều, bạn nắm giữ bí mật này, bạn có trả thù vốn liếng!

Đợi một thời gian, ha! Có thể để người trong cả thiên hạ, đều tới nhìn một cái các người đám này...

Tiện hóa!

Mà khi hai chữ cuối cùng phun ra sát na, hấn trái tim bên trong phảng phất bắn ra nồng trọc nọc độc, để chính xác nội phủ đều khác thường nhúc nhích.

Hấn chỉ cảm thấy, sinh ra hai mươi năm, chưa từng có giống bây giờ như thế sáng khoái qua!

Mà ở sau khi sáng khoái, lại là toàn bộ nội phủ héo rút.

Từ giờ khắc này, hấn thở ra khí thể đều là nóng hổi, hấn cảm thấy toàn thân huyết dịch đều đã bốc hơi, lưu giữ lại, chỉ có hưng phấn, hưng phấn, hưng phấn!

Hấn không hề cố kỵ mà đem trái tim bên trong tối ti tiện, vô sỉ nhất, tối nghĩ gì xấu xa bắn ra ra ngoài, đây thật là không gì so sánh nổi khoái cảm!

Hấn giống lên tiếng cuồng tiếu, nhưng tiếng cười tràn ra thời điểm, lại trở thành liên tục ho khan cùng nước mắt.

Thanh Ngâm, Thanh Ngâm, là người phụ ta!

Mênh mê trong mây mù, hấn tựa hồ lại thấy được kia như vẽ ngọc dung, thấy được nàng tập trung đến cái này thấu thiên vân trong sương mù ánh mắt, nghe được một đoạn hấn giống như đã từng nghe nói âm thanh.

Từ nơi này nhảy xuống, kia một đoạn dài dằng dặc rơi xuống thế gian, nên như thế nào...

Tìm không thấy bất cứ hi vọng nào lúc tuyệt vọng...

Khắc cốt minh tâm!

Lý Tuần lần nữa nhắm mắt lại, trên thân buông lỏng, thân thể như là cổ sao chổi rớt xuống.

Không trong mây vự chỗ sâu nhất.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 0: Phần Đệm

Phần đệm

Năm năm trước ngày nào. . .

Màu đỏ sậm huyết dịch tạt đất đá ở giữa chảy xuôi thẳm thấu, hình thù kỳ quái thi thể khối vụn tản mát tại phương viên vài dặm rừng đá bên trong, sắc thái lộng lẫy, cho cái này trăm ngàn năm qua ít có dấu tích người hoang vu chi địa, mang tới yêu dị xuyết sức.

Tại san sát trong trụ đá, có cực không tương xứng tiếng người ồn ào. . .

"Không có tìm được?"

"Bị lừa rồi! Man thiên quá hải đằng sau, còn có hư thực tương sinh, nhất định là bị một đạo khác nhân mang theo đi!"

"Mau đuổi theo! Nói không chừng còn kịp! Vô luận như thế nào, cái này bảo bối cũng không thể rơi vào La lão yêu trong tay!"

Người nói chuyện nhóm phá không bay đi sau thời gian rất lâu, tại nhất cái nhỏ hẹp khe đá trong bóng tối, đột nhiên có biến hóa.

Nhất cái cổ quái bằng phẳng trạng vật thể, theo khe đá bên trong nhô ra đến, sau đó mạnh mẽ bành trướng, liền khôi phục thành nhất cái người bình thường hình, mà trong tay của hắn, thì nắm vuốt nhất khối kì lạ nhiều lãng tinh thạch, tại ánh trắng chiếu rọi xuống, phát ra mỹ lệ yêu kiều quang mang.

Bóng người đem tinh thạch giơ lên, nhìn xem hơi mờ dưới lớp da, kia cổ kính

ký hiệu: "Đông Nam lâm hải, yêu lôi cổ tháp, vụ, chẳng lẽ. . ."

Mặt của hắn tại tinh thạch hơi trình viên cung trượt trên mặt bóp méo, cái này khiến hắn mừng như điên thần sắc càng ngày càng kỳ quái.

Hắn nắm chặt cái này từ trên trời giáng xuống bảo bối, nhìn rất lâu, rốt cục cuồn tiếu lên tiếng: "Bảo bối tốt, bảo bối tốt! Có thể để cho Tán Tu Minh Hội xuất động hai vị chấp nghị, có thể để cho La lão yêu muốn đến mà không thể, nhất định là bảo bối tốt. Diệu, diệu cực kỳ!"

Tiếng cười tại loạn thạch bên trong quanh quần tản ra, lại cao thả vào vân. Trên bầu trời, một vị bé nhỏ tú lệ thiếu nữ đánh một cái ngáp.

"Hiện tại tu sĩ đều như thế ngu xuẩn? Vẫn là ta cái kia tiện nghi sư đệ càng thú vị chút, ân, ngày mai liền cho hắn đưa cái mỹ nhân nhi đi qua. . . Chỉ là, Thanh di a, loại này chuyện nhảm chán, còn bao lâu nữa mới kết thúc?"

Một thân thanh bào băng lãnh nữ tu nhàn nhạt ứng thanh: "Người rõ ràng nhất, cần gì phải hỏi ta?"

"Kia. . . Ai, liền chờ đến La lão yêu bọn hắn mắc câu rồi nói sau! Nơi này lưu cho người, ta đi đi!"

Thiếu nữ vỗ vỗ tọa hạ "Đại hắc cầu", reo hò một tiếng, đằng vân giá vũ, trong nháy mắt đã đi xa.

Rừng đá bên trong bóng người cũng tựa hồ nghe đến cái gì âm thanh, nhìn chung quanh một chút, cũng chui vào loạn thạch bên trong, rất nhanh không thấy bóng dáng.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Đào Mệnh

Chương 01: Đào mệnh

Đông Nam biển rừng.

Đang lúc hoàng hôn, vô biên vô tận trong rừng rậm bao la, đã là sắc trời lờ mờ.

Nhất cái áo xám đạo nhân thờ hỗn hển, tại rậm rạp cành lá khoảng cách bên trong phi nước đại.

Hình thù kỳ quái cành lá loạn ảnh, tựa như là ác quỷ duỗi ra cánh tay, cười quái dị ngăn cản đường đi của hắn, lại tại to lớn xung lực trước vỡ nát đứt gãy, lưu lại một đường chướng mắt vết tích.

Tốc độ không chậm, chỉ là vết tích này cũng quá chói mắt chút, liền xem như vừa đưa bé hiểu chuyện, cũng có thể thuận một đường truy tung tới, càng không cần nói đằng sau mấy vị kia đại danh鼎鼎 tu sĩ.

Lại chạy ba năm dặm đường, áo xám đạo nhân đã nghe được hậu phương phá không mà đến rít lên.

Hắn hú lên quái dị, thân thể lẫn mình một cái, lúc đầu mạnh mẽ đâm tới thân thể, thoáng chốc nhu hóa đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng, ngay tại gần như không khe hở cành lá ở giữa, như quỷ mị xuyên qua. Hậu phương cự lực đánh tới, nằm ngang ở ở giữa lưỡng khóa cự mộc âm vang vỡ nát, thân hình của hắn lại cho mượn cái này một phần lực, thế đi càng tạt.

"Thật sự là gian như quỷ!"

Truy tập chi nhân lạng lẽ một tiếng, thân hình nhiếp không thẳng lên, như chim ưng ánh mắt quét qua, xác định áo xám đạo nhân đường đi. Không cần hẳn nhiều lời, hai cánh đồng bạn liền bọc đánh mà lên.

Chỉ chốc lát sau công phu, khí kinh giao kích oanh minh liền lại một lần nữa vang lên, chỉ là vẫn như bên này, chột khởi chột rơi, chỉ là trong chốc lát, liền lần nữa đoạn tuyệt.

Không trung người này nướng mảy, hướng về kia phương tiến đến.

Vừa tới khí bạo tiếng vang lên trên không, liền có nhất cái tu sĩ hùng hùng hổ hổ bay lên, đầu vai quần áo vỡ nát, trên da thì in dấu nhất cái huyết hồng dấu tay.

"Tứ ca, tiểu tử này 'Huyết thần kiếp chi' có hai ba phần hỏa hầu! Nhất thời chủ quan. . ."

Không trung người này lắc đầu, không cho đồng bạn nói thêm gì đi nữa. Chỉ đem ánh mắt định tại vết thương bên trên, lông mày hơi nhăn lại khai: "Chỉ lực trước ngưỡng sau lỏng, hiển nhiên trên người hẳn thương thế chưa lành, chạy không được bao xa! Tiếp lấy truy! Minh Vương Tông chiêu bài không thể nện ở chúng ta thập bát Minh tướng trong tay, ta Tống Nguyên Sắc còn gánh không nổi người này!"

Đồng bạn lớn tiếng tương ứng, hai người lại tiếp tục dẫn thân vào đến đã hơi khởi hơi nước trong bụi cây, trong nháy mắt đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

"Tống Nguyên Sắc? Đệ tứ Minh tướng?"

Áo bào xám đạo nhân nằm ở một chỗ rễ cây bên trên, thân hình co lại thành một đoàn, áo bào màu xám cùng sương mù kết hợp được thiên y vô phùng, tăng thêm trên không hai vị Minh tướng không nghĩ tới hẳn sẽ có lá gan lớn như vậy, lúc này mới cho hẳn giấu diếm được.

Chỉ là, có thể lừa gạt được nhất thời, nhưng không giấu giếm được một thế,

không đem những này treo giày quý giải quyết hết, hãn vô luận như thế nào, là không có cách nào tại cái này mênh mông biển rừng bên trong còn sống sót.

"Đáng chết, vẫn là tại tu luyện lúc phô trương quá mức, làm cho người ghé mắt. Nếu không mười ba lỗ máu tu xong, hóa huyết luyện pháp đại thành, nói thế nào cũng phải có Huyết Tán Nhân một hai thành công phu, như thế nào lại giống như bây giờ, như chuột chạy qua đường bị nhân đuổi kịp trốn đông trốn tây?"

Hãn hồi hận một hồi, lại nghĩ tới: "Nhưng nếu như có thể đi vào chỗ kia vị trí, Thông Huyền Giới lại có gì nhân có thể tìm được ta? Đến lúc đó, kỳ dĩ trăm năm, tu luyện đại thành, tóa lui ở giữa, thiên hạ ai có thể ngăn ta?"

Chính là bởi vì ý nghĩ này, hãn mới có thể tại cái này sát cơ tứ phía trong rừng chống đỡ tiếp. Chỉ là, theo thời gian chuyển dời, mưu đồ trên người hãn bảo bối tu sĩ hội càng ngày càng nhiều, lại tiếp tục như thế, hãn còn có thể dựa dựa bao lâu?

Mặt trời xuống núi, đương trông đợi đã lâu hoàng hôn bao phủ toàn bộ rừng rậm, áo bào xám đạo nhân thở dài ra một hơi, thân hình như chuột đi rắn du lịch, mượn cây cối âm ảnh, hướng một phương hướng nào đó bước đi.

Bởi vì cố kỵ bốn phía truy binh, tốc độ của hãn cực chậm, thẳng đến sau nửa canh giờ, giữa mũi miệng mới xuyên vào kia quen thuộc thủy khí hương vị.

Phía trước tầm nhìn rộng mở trong sáng, trùng điệp cây rừng đằng sau, đúng là nhất cái quảng đạt hơn mười dặm hồ lớn, lúc này hơi nước biển mất dần, ánh trăng vẩy khắp toàn bộ mặt hồ. Áo bào xám đạo nhân liền giống như là một đầu to lớn cá trăm cỏ, theo ven bờ hồ oạch oạch trượt vào trong nước, đánh nhất cái bệnh sốt rét liền không thấy.

Một hơi bơi tới giữa hồ một chỗ tiểu Sa Châu, hãn mới đưa đầu duỗi ra mặt nước, lại ẩn tại Sa Châu hình thành trong bóng tối, ánh mắt chớp động, nhìn về phía bờ bên kia kia một mảnh cùng cây rừng nham thạch hoàn toàn khác biệt âm

ảnh.

"Yêu Lôi cổ tháp, ta thật có thể từ bên trong đó đạt được muốn sao?"

Đối mặt vậy nhưng nhìn mà không thể thành mục tiêu, hấn ngăn ngủi thất thần, nhưng rất nhanh liền bị từ trên trời giáng xuống báo động giật mình tỉnh lại. Hấn mặc dù có cảm giác, chỉ là cũng đã đã mất đi làm ra thời gian phản ứng, chỉ có thể cứng ngắc lấy thân thể, đem hai người rơi trên Sa Châu tiếng vang nghe cái rõ ràng.

Gần nhất người kia, cách hấn không cao hơn mười bộ!

Đối phương hấn là chỉ là đến nơi này đến đặt chân, đồng thời không có phát hiện hấn. Cái này cũng thua thiệt hấn thể chất đặc thù, trong ngũ hành cùng nước phù hợp nhất, thủy độn tu tập cũng là tinh thuần nhất, tại hơi nước này tràn ngập hồ lớn bên trên, trời sinh liền có một tầng phòng hộ, thế nhưng là cái này cũng duy trì không được bao lâu.

Sa Châu bên trên truyền đến nói chuyện tiếng vang, nói chuyện người kia, áo bào xám đạo nhân còn có chút ấn tượng, biết là thập bát Minh tướng xếp hạng thứ mười lăm vị Nguyên Thước, giọng là có tiếng bén nhọn, nghe hấn nói ngữ khí, mặt khác người kia cũng hấn là Minh tướng một trong.

Nguyên Thước nói: "Nho nhỏ nhất cái cô hồn dã quỷ, xuất động bảy vị Minh tướng không nói, liền ngay cả Nguyên Nan cũng muốn tới, hấn như tới, chúng ta thập bát Minh tướng mặt mũi đặt ở nơi nào?"

Một cái khác Minh tướng thanh âm lộ ra có chút dày đặc: "Hấn dù sao cũng là Đại Tôn, mà lại chúng ta cho đến tận này, hành sự bất lực cũng là thật, ai có thể nghĩ đến, cái kia Tiêu Trọng Tử, vậy mà như thế cái khó chơi pháp!"

Có thể để cho mắt cao hơn đầu Minh tướng như thế đánh giá, áo bào xám đạo nhân, cũng chính là Minh tướng trong miệng Tiêu Trọng Tử nghe, cũng hơi có chút tự đắc. Chỉ là nghe được Nguyên Nan danh tự, trong lòng hấn chính là co

rút lại: "Nguyên Nan?'Phụ Quý Linh Tôn' ?"

Cái này tại Thông Huyền Giới đại danh đỉnh đỉnh danh hào, để trên lưng hãn phát lạnh.

Minh Vương Tông cao thủ thành danh nhất là nhân quen thuộc có tam cái "Tập hợp", thứ nhất chính là lúc này đang cùng hãn chơi trốn tìm thập bát Minh tướng; thứ hai thì là dĩ hợp kích chi thuật danh chấn thiên hạ Thất Minh Tinh Sử; cuối cùng, chính là chiến lược cá nhân xuất chúng Ngũ Đại Linh Tôn!

Mà Nguyên Nan đứng hàng Ngũ Linh Tôn đứng đầu, có thể nói là gần như chỉ ở tông chủ Vô Tận minh chủ phía dưới nhân vật số hai, là Thông Huyền Giới cường thế nhất Chân Nhân Cảnh tu sĩ một trong.

Hãn có tài đức gì, lại muốn Nguyên Nan tự thân xuất mã? Nếu đúng là Nguyên Nan đích thân đến, hãn lại làm như thế nào ứng phó?

Chính không có chủ ý thời điểm, chỉ nghe Nguyên Thước lại nói: "Tin tức kia xác thực sao? Đừng để chúng ta bắt lấy tiểu tử kia, lại phát hiện là bị người đùa bỡn, vậy chúng ta ở chỗ này tiêu tốn tinh lực, lại làm như thế nào tính?"

Một cái khác Minh tướng đáp lại nói: "Chỉ tin tức này, liền đáng giá vô ích tinh lực, huống chi là kinh tông chủ xác nhận qua? Điểm này không cần chúng ta quan tâm. Ngược lại là tin tức này đằng sau, Mị Ma Tông. . . A? Người có. . ."

Sau một khắc, Nguyên Thước mênh mông chân tức bộc phát, nhưng lại vô thanh vô tức, ở trên mặt hồ khẽ quét mà qua, chấn động tâm hồn tiếng rít vừa khởi lại rơi.

Mười thước bên ngoài, Tiêu Trọng Tử toàn thân cứng ngắt, trong đầu trống rỗng. Mà lúc này đây, Nguyên Thước nửa đoạn dưới nói mới vang lên: ". . . Có nghe hay không đến thanh âm gì?"

Nguyên Thước xuất thủ trước, sau nói chuyện, thủ đoạn thực sự âm độc cực

kì. Chỉ là đợi tiếng rít đi qua, Tiêu Trọng Tử rất kỳ quái phát hiện, mình lại còn là bình yên vô sự, ngay sau đó, hẳn liền nghe được Sa Châu thượng hai người đồng thời "Phi" một tiếng, mắng nơi này đặc hữu Phi Dực rắn độc như thế nào đáng ghét.

Hắn âm thầm thở dài ra một ngụm thở dài, tâm tình thay đổi rất nhanh phía dưới, mặc dù ngâm ở trong nước, y nguyên cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hơi kém liền hư thoát đi qua.

Bị như thế quấy rầy một cái, Sa Châu thượng lời của hai người đề đương nhiên sẽ không lại tiếp tục, lại nói lưỡng tuần nhàn thoại, một cái khác Minh tướng nói là muốn đi bờ bên kia bố khổng, đầu tiên rời đi.

Tiêu Trọng Tử khước mắt quét nhìn nhìn thấy người kia bay xa, trước buồng lỏng một hơi, nhưng hẳn tâm tình lại không thể tránh khỏi bởi vì một câu "Mị Ma Tông" mà trở nên nặng nề.

"Tin tức quả nhiên vẫn là theo Mị Ma Tông truyền tới, chỉ là tại sao lại nhắc lên Minh Vương Tông, còn có, nói không chừng liền Tán Tu Minh Hội. . . Ta nên làm cái gì?"

Trong lòng của hắn không khỏi có chút hối hận. Năm đó lòng tham nhất thời, cầm khối kia "Vân vụn thạch", nhất cử đắc tội hai thế lực lớn, năm năm qua nhưng không có từ phía trên đạt được cho dù là một tia chỗ tốt, ngược lại phải gánh vác kinh sợ thụ sợ, trốn đông trốn tây.

Mị Ma Tông là cái gì? Từ khi Thị Quý Tông theo U Hồn Phệ Ảnh Tông bên trong phân chia ra đi, Mị Ma Tông chính là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất tà tông, tông chủ La lão yêu cũng vững vàng tà đạo đệ nhất tông sư chi vị đạt ngàn năm lâu! Dạng này tông môn, bị hắn đắc tội.

Tán Tu Minh Hội là cái gì? Từ sáu mươi năm trước thành lập mặt trời mọc, cái này nhìn như lỏng lẻo minh hội tổ chức, liền trở thành Thông Huyền Giới chói mắt nhất thế lực quần thể.

Ngọc Tán Nhân, Yêu Phong, Thanh Loan, Côn Bằng vương. . . Liên tiếp đỉnh cấp tông sư, đại yêu ma danh hào, liền đủ để cho bất luận kẻ nào vì đó ngưỡng mộ.

Dù cho trong đó hao tổn nghiêm trọng, nhưng ngấm lại Bách Thú Tông đi, cái này năm ngàn năm đến, cái thứ nhất bị xoá tên tông môn, liền đã chứng minh Tán Tu Minh Hội đáng sợ. Mà cái thế lực này, cũng bị hấn đắc tội!

Bây giờ suy nghĩ một chút, hấn cái gọi là "Lý tưởng" xác thực tương đương mỹ hảo, nhưng khi trên đường đi năm ngang cái này lưỡng tòa núi cao thời điểm, thực hiện quá trình cũng liền tương đương tương đương dài dằng dặc, dài dằng dặc đến để hấn tuyệt vọng tình trạng!

Trong lòng của hấn hoảng sợ, tâm tư cũng liền không trên Sa Châu. Một đoạn hoảng hốt đằng sau, chờ hấn nghĩ đến cách đó không xa còn có cái gần trong gang tấc đại địch lúc, lại đột nhiên phát hiện Sa Châu thượng thanh hơi thở đều không, cũng không biết Nguyên Thước là đi, vẫn là vẫn dừng ở phía trên.

Loại này khó mà xác định sự tình nhất là tra tấn nhân, Tiêu Trọng Tử lại đợi một hồi, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp cứng ngắc đau nhức, liền ngay cả thể nội chưa lành thương thế, cũng có tái phát dấu hiệu, càng như vậy, hấn vượt không dám động đi đâu sợ là nhất căn sợi tóc, chỉ có thể cứ như vậy ngâm ở trong nước, chờ lấy lão thiên gia xử lý.

Hàng ngày tại lúc này, phương xa bóng người chớp động, vừa mới rời đi tên kia Minh tướng không biết làm tại sao lại bay trở về, trong nháy mắt liền lên Sa Châu, ngạc nhiên nói: "Nguyên Thước, ngươi làm sao không. . ."

Lời nói một nửa, liền im bặt mà dừng, tùy theo mà lên, chính là một tiếng trầm thấp kêu rên.

Tiêu Trọng Tử cách gần đó, liền cảm giác được có một tia mịt mờ cực kỳ nguyên khí ba động, hơi hiện lại ẩn. Sa Châu thượng nặng nề xốc xếch tiếng bước chân chợt nổi lên, sau đó lại là một tiếng khàn khàn gào rít, tại mặt hồ rộng

lớn thượng nhẹ nhàng không bao xa, liền vắng lặng không thấy.

Sau một khắc, Tiêu Trọng Tử trước mắt tối sầm lại, một bóng người đột nhiên quăng xuống, cơ hồ là sát mặt của hắn chui xuống nước đi. Dạng này đột nhiên tới biến cố, để Tiêu Trọng Tử căng cứng tiếng lòng trong chốc lát đứt gãy, hắn quát to một tiếng, một chỉ điểm ra, chính là đã có mấy phần hỏa hầu huyết thần kiếp chi.

Yêu dị lực lượng giống xuyên phá một tờ giấy mỏng, xuyên qua phía trước nhục thể, lại từ người kia phía sau lộ ra đi, chỗ đi qua, huyết dịch sôi trào, mà cái này biến cố liền giống như là như bệnh dịch, trong nháy mắt lan tràn đến toàn thân.

Chỉ trong chớp nhoáng này, người kia trên thân huyết dịch liền trống không tan biến mất bảy tám phần mười, lại thêm bởi vậy rút ra đại lượng nguyên khí, dù là cỡ nào dạng nhân, cũng là chết được thấu.

Chỉ là, liền tại người kia chết đi thời điểm, Tiêu Trọng Tử thấy rõ ràng, đối phương ăn mặc, rõ ràng chính là. . . Minh tướng?

Hắn không thể tin được dễ dàng như vậy liền giết một vị Minh tướng, chỉ là không đợi hắn nghĩ rõ ràng, trên đỉnh đầu đất đá bỗng nhiên xuyên thủng, bèn nhọn hàn ý chống đỡ tại đầu hắn trên da.

Tới đồng thời, một thanh âm rõ ràng truyền vào hắn trong tai —

"Hảo thủ đoạn, vị kia?"

Thanh âm bên trong lộ ra chút thông dong trầm tĩnh hương vị, rất có uy thế, nhưng càng quan trọng hơn là, trên đỉnh đầu là một thanh có thể để hắn trong nháy mắt chết đi lợi khí, thời thời khắc khắc lộ ra có thể đông kết hắn óc băng hàn.

Gặp phải tình huống như thế này, không phải do hắn không trả lời, hắn nuốt

khô ngum nước bọt, chát chát thanh đáp: "Tiêu Trọng Tử!"

Trên đỉnh đầu yên tĩnh yên tĩnh, đằng sau thanh âm kia mới lại ung dung truyền tới: "Tiêu Trọng Tử? Ta nghe nói qua tên tuổi của ngươi, truyền thuyết ngươi vì tu luyện một môn tà công, tại cái này Đông Nam biển rừng bên trong, bắt giết lạc đàn tu sĩ, làm tu luyện đỉnh lô. . . Có phải như vậy hay không?"

Tiêu Trọng Tử trong lòng hơi động, theo cấp trên người này trong giọng nói, nghe không ra hấn đối với mình có cái gì mưu đồ, cũng không có những cái kia vệ đạo sĩ thường dùng giọng điệu, lại liên tưởng trước đó âm trầm quỷ quyết ám sát, chỉ sợ người này cũng là người trong đồng đạo. Dạng này, nói không chừng còn có cơ hội.

Nghĩ tới đây, hấn sáng khoái nhận: "Không tệ, đúng là như thế!"

"Thật sao? Người người này tiếng xấu không nhỏ, tu vi lại là, đến nơi đây 'Trừ ma vệ đạo', đều là vì giã chút danh khí, tích một chút công đức tiểu bối. Tại sao có thể có đế Minh Vương Tông xuất động một tên Linh Tôn, bảy cái Minh tướng, đến đây làm to chuyện. . . Hắc, do Minh Vương Tông thay trời hành đạo, há không buồn cười?"

Tiêu Trọng Tử nghe vậy trong lòng lạnh lẽo, thế mới biết đối phương tâm tư cẩn thận cực kì, không phải có thể tùy tiện qua mặt nhân vật. Hấn tắc nghẽn tắc nghẽn, mới đáp lại nói: "Cái này. . . Ta cũng không biết!"

"Ha ha, rất tốt!" Người kia lời nói bên trong nghe không ra hỉ nộ, càng như vậy, Tiêu Trọng Tử trong lòng càng là băng lãnh. Chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu chuôi này lợi khí, lúc nào cũng có thể đâm xuống đến, đem hấn đầy ngập hi vọng ước mơ, cùng một chỗ xuyên thấu.

Trên da đầu một trận đau đớn, hấn không dám tiếp tục nói ngoa ứng phó, quát to một tiếng: "Chậm đã. . . Ta nói! Bọn hấn là hướng về phía trong tay của ta bí tịch mà đến!"

"Bí tịch? Chính là người tu luyện tà công? Minh Vương Tông Thất Quý Nhiếp Hải Pháp cũng coi là nhất đẳng pháp quyết, hẳn muốn người cái đồ chơi này có làm được cái gì?"

Tiêu Trọng Tử cười khan một tiếng nói: "Ta kia bí tịch, chính là « Huyết Thần Tử »!"

Phía trên yên tĩnh yên tĩnh, mới nghe được người kia cả kinh nói: "Huyết Thần Tử? Huyết Tán Nhân « Huyết Thần Tử »? Người vì sao lại có?"

Phía trên người kia biểu hiện để Tiêu Trọng Tử trong lòng mờ mờ ảo ảo có chút đặc ý, nhưng lập tức chính là đầy ngập lo sợ.

Có thể tên đã trên đây, không phát không được, hẳn chỉ có thể nói tiếp, nhưng cẩn thận phía dưới, đã tự hạ một đời: "Vãn bối trước kia ngẫu nhiên được vài trang « Huyết Thần Tử » tàn thiên, tu luyện đằng sau, muốn ngừng mà không được, liền gắng sức tại giới này thu thập mỗi loại đoạn chương tàn bản thảo, mấy trăm năm qua, may mắn nhiều đến vài trang, lúc này mới chăm chú tu luyện. . ."

Hẳn lời này ngược lại là có tám chín thành chân thực, « Huyết Thần Tử » tuy là ma đạo đứng đầu nhất vô thượng pháp quyết, nhưng ngàn vạn năm đến, nhưng không có nhất cái ổn định truyền thừa mạch lạc, trong đó có nhiều sao chép đăng lại, có rất nhiều đoạn chương tàn thiên truyền lưu thế gian.

Thẳng đến Huyết Tán Nhân hoành không xuất thế, dĩ cao siêu thủ đoạn cùng tuyệt đỉnh tài tình, đem « Huyết Thần Tử » phát dương quang đại, càng một mình sáng tạo "Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp", nhập Chân Nhất tông sư liệt kê, mới xem như định "Huyết thần chính tông" .

Nhưng này chút bản sao đoạn chương cũng chưa như vậy đoạn tuyệt, như nhất cái tu sĩ hoa thật thượng mấy trăm năm thời gian thu thập chỉnh lý, mười phần mười không dám nói, có cái ba năm thành cũng là khả năng, chỉ là trong đó thật giả hỗn tạp, có thể hay không tu ra thành tựu được, liền muốn khác nói.

Phía trên người kia nghe giải thích của hắn, chỉ "Ừ" một tiếng, cũng không biết là tin hay là không tin, Tiêu Trọng Tử thấp thỏm trong lòng, coi như ngâm ở băng lãnh trong nước, trên trán cũng đầy là mồ hôi.

Đối với hắn bối rối, phía trên người kia giống như chính mắt thấy, hắc nhiên đạo: "Làm ta giống Minh Vương Tông như vậy không có phẩm? Liền xem như « Huyết Thần Tử » cả bộ ở đây, ta cũng sẽ không nhiều nhìn một chút, huống chi là người kia đông bính tây thẩu đồ chơi!"

Chỉ mong người thật là nghĩ như vậy! Tiêu Trọng Tử oán thầm một tiếng, lòng khẩn trương tư nhưng cũng hơi thả lỏng một chút. Nào biết phía trên người kia bỗng nói một tiếng: "Không đúng!"

Tiêu Trọng Tử trong lòng trùng điệp nhảy một cái, ngơ ngác một chút mới nói: "Không đúng chỗ nào?"

Phía trên người kia lãnh đạm nói: "Ha ha, làm ta không nghe thấy bọn hắn nói chuyện sao? Vô Tận minh chủ thật là tham lam vô tận, chỉ là La lão yêu tâm tư uyên thâm, tự có đôi núi, cũng coi là giới này nhất đẳng tông sư nhân vật.

"Ta mặc dù tự phụ, cũng tự biết tạm không bằng hắn. Ngay cả ta đều không để vào mắt đồ vật, hắn như thế nào lại để ý? Người, còn có lời gì nói?"

Tiêu Trọng Tử trong lòng đúng như băng quật, nhưng hắn biết, cùng « Huyết Thần Tử » sự tình so sánh, hiện tại việc này càng là muốn mạng gấp trăm lần. Trước đó có thể cầu cái may mắn, nhưng việc này, nhưng không có nửa phần may mắn có thể nói. Nếu là nói ra, hắn nhất định là cái chữ chết.

Bởi vậy, cho dù là trong lòng của hắn sợ đến cực điểm, cũng chỉ có thể một mực chắc chắn: "Cái này vẫn bối thực sự không biết!"

Hắn cũng biết lời này không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, dừng một chút, vừa khổ cầu mãi nói: "Tiền bối minh giám, vẫn bối chỉ là nhất cái tán tu, ngoại trừ cái này một bộ « Huyết Thần Tử » tàn thiên, liền lại không vật dư thừa, làm sao biết

La lão yêu là đồ được cái gì?

"Nếu như tiền bối cố ý, đều có thể đem cái này tàn thiên cầm đi, liền làm là văn bối hiếu kính, chỉ cầu tiền bối nhìn ta hướng đạo chi tâm còn tại, tha ta một mạng, ngày sau như có sở thành, tất vừa người dĩ báo!"

Nói càng về sau, đã hơi có nghẹn ngào, phía trên người kia lại là một trận trầm mặc, Tiêu Trọng Tử cảm giác có hi vọng, đang muốn lại cầu, chợt nghe phía trên người kia hỏi một tiếng: "Người ở chỗ nào tu luyện?"

Tiêu Trọng Tử bật thốt lên: "Yêu Lôi cổ tháp!"

Lỗi ra liền có chút hối hận, nhưng lúc này đã không lo được nhiều như vậy.

Hắn sáng khoái trả lời hiển nhiên lệnh phía trên người kia có chút hài lòng, đối phương lặng lẽ cười nói: "Ừm, có thể để cho Vô Tẫn minh chủ trên mặt khó coi, cũng coi như đáng giá! Được rồi, người đi đi! Ta cũng muốn nhìn xem, mấy trăm năm về sau, thế gian này có thể hay không thêm một cái Huyết Tán Nhân!"

Tiêu Trọng Tử như được đại xá, trong miệng hô: "Văn bối ở trước mặt yết kiến tôn nhan, dĩ tạ tiền bối ân không giết!"

Người kia cười ha ha một tiếng nói: "Không cần! Người chỉ cần giúp ta một chuyện. . . A, cái này Minh tướng là người giết đi, quả nhiên là « Huyết Thần Tử », nhìn thương thế này, Huyết Thần Kiếp chỉ cũng có hai ba phần hỏa hầu!"

Tiêu Trọng Tử lúc này mới nhìn thấy, vừa mới bị hắn một chỉ đâm chết Minh tướng thi thể đã nổi lên mặt nước, bởi vì huyết dịch hơn phân nửa bốc hơi, thi thể ngược lại giống như rụt nước, khô quắt khó coi.

Hắn không biết người kia là ý tưởng gì, chỉ có thể mập mờ ứng thanh, tiếp lấy bên tai liền vang lên một tiếng quát lên: "Đi lên!"

Trên đầu lợi khí ứng thanh rụt trở về, trong lòng hắn chấn động, không biết người kia vì sao lật lọng, cũng không dám lãnh đạm, đáp một tiếng về sau, ngửa

khí lật ra đi lên.

Chân còn không có chạm đất, chợt có một trận kinh phong đập vào mặt.

"Không tốt, lão già chết tiệt muốn trở mặt!"

Tiêu Trọng Tử bản năng có ý tưởng như vậy, trong lòng của hắn sợ hãi, nhưng cũng muốn vùng vẫy giãy chết một phen, đối phương tình thế quá mạnh, hắn không kịp nhìn, chỉ là đánh giá chuẩn thế tới, quát to một tiếng, một chỉ hướng chỗ kia điem ra, chính là Huyết Thần Kiếp chỉ.

Một chỉ chính trúng mục tiêu!

Tại Tiêu Trọng Tử khó có thể tin ánh mắt hạ, Nguyên Thước cứng ngắt bộ mặt biểu lộ không có bất kỳ biến hóa nào, thân thể hướng về sau ném đi, trùng điệp ngã tại Sa Châu biên giới, tiếp lấy trượt xuống trong nước. Cho dù là trên người hắn huyết dịch hoạt tính đã tiêu, bị cái này bá đạo chỉ lực đánh trúng, vẫn cho bốc hơi bốn, năm phần mười, thân thể cũng rất nhanh khô quắt xuống dưới.

"Trúng kế!"

Tiêu Trọng Tử thu tay lại đi, bỗng nhiên hướng trước, cúi đầu nhìn Nguyên Thước thi thể, tìm một lần, cũng chỉ phát hiện hắn lưu lại dấu tay.

Huyết Thần Kiếp chỉ lực lượng bá đạo, ngón giữa xử cơ thể vỡ nát như cháo, chính là trước đó có cái gì vết thương, thoáng một cái cũng cho che giấu đi. Hắn oán hận cắn răng, ngẩng đầu tứ phía nhìn quanh, lại sao có thể nhìn thấy nửa cái bóng người?

Đúng lúc này, bờ hồ bên kia tiếng rít lên, nguyên khí ba động kịch liệt. Tiêu Trọng Tử giận mắng một tiếng, biết mình cho người kia gánh tội, nhưng hắn cũng không có cơ hội đi giải thích, liền tại bờ bên kia bóng người xuất hiện trước đó, thả người nhảy lên, nhảy vào trong hồ, trong nháy mắt không thấy bóng dáng.

"Người này chính là Tiêu Trọng Tử a, cũng là thú vị, có chút năm đó ta hương vị!"

Cao trăm trượng trên bầu trời, một bóng người nhiếp hư mà đứng, đạo bào bông bành, tiên phong đạo cốt, giống như có đạo Toàn Chân.

Ánh mắt của hắn nhìn chăm chú trên mặt hồ dần dần khởi phân loạn, mỉm cười: "Lời nói bên trong vĩnh viễn không thật, thú vị đồ vật cũng không phải ít. Bất quá, phiền phức càng nhiều! Tiểu yêu tinh tới tìm ta, chẳng lẽ muốn nhìn chuyện cười của ta đi!"

Đang suy nghĩ ở giữa, phương xa nguyên khí ba động tập kích quấy rối tới, hắn mày nhăn lại, thân hình nhất chuyển, toàn bộ thân thể giống như là chui vào trong bầu trời đêm, lại không nửa chút tung tích. Hơi kém nửa phần, phương xa chân trời thanh bạch quang lưu hiện lên, xẹt qua bầu trời đêm, lao thẳng tới mặt hồ.

"Nguyên Nan lão quỷ đến thật nhanh! Hiện tại chính diện tương đối, ta còn không phải là đối thủ của hắn. . . Ân, chỉ mong trong một tháng này, đừng có lại tới này chút đáng ghét gia hỏa!"

Ánh mắt của hắn chuyển hướng bờ hồ bên kia kia mặt không thuộc về thiên nhiên âm ảnh, tiếp theo nghĩ đến Tiêu Trọng Tử nói ra nơi đây lúc, vi diệu thái độ biến hóa: "Yêu Lôi cổ tháp, đúng, tiểu yêu tinh nói tới gặp mặt địa điểm, cũng là nơi này!"

Hắn cúi lên khoe môi, đang muốn dời qua đi, trong lòng đột nhiên khê động, ánh mắt chệch đi, vừa nhìn thấy trên mặt hồ một điểm ánh sáng nhạt sáng lên, lại tại trong nháy mắt tăng đầy toàn bộ tầm nhìn.

Đạo nhân đầu tiên là kinh ngạc, lập tức lại lạnh lẽo cười lạnh: "Khá lắm Nguyên Nan! Vẫn là xem thường hắn!"

Trong tiếng cười lạnh, hắn cũng không làm bộ, nghiêng choàng tại trường

kiếm sau lưng, bang âm thanh bên trong bắn ra vỏ ngoài, mang theo một dải thanh quang, trước người khẽ quẩn. Đạo nhân lúc này mới nắm chặt chuôi kiếm, khẩu phát kêu to, kiếm khí sâm nhiên, như trúc ảnh giao thoa, tầng tầng điệt điệt.

Đập vào mặt chân tức bão táp, liền giống như là đụng vào tĩnh mạch trong rừng trúc, tại một trận "Vù vù" gió gào thét bên trong, dần dần tiêu giảm, cho đến tận vô.

Trên mặt hồ truyền đến cực kì nhạt tiếng kinh dị, lại rất nhanh chuyển biến thành một tiếng um tùm cười lạnh: "Thanh Yên Trúc Ảnh Bách điệt chương, là Minh Tâm Kiếm Tông người nào ở đây?"

Đạo nhân biết người nói chuyện, liền hẳn là Nguyên Nan, tuy nói người này bối phận, tu vi mọi thứ ở trên hẳn, nhưng thân là chính đạo tông môn đệ tử tinh anh, tại đối mặt những này tà ma thời điểm, cũng là muốn giảng chút cốt khí.

Hắn mỉm cười, không kiêu ngạo không tự ti đáp lại —

"Minh Tâm Kiếm Tông môn hạ, 'Linh Trúc' Lý Tuần, gặp qua Nguyên Nan Đại Tôn!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Cổ Tháp

Chương 02: Cổ tháp

Người tới chính là Lý Tuần.

Thời gian như nước, chợt ư tức thì, giờ này khắc này, tại Thông Huyền Giới sờ soạng lần mò hơn bảy mươi năm hẵn, đã không phải năm đó ngây ngô mao đầu tiểu tử, cho dù là đối mặt bao quát Nguyên Nan ở bên trong bảy vị cao thủ, cũng y nguyên thông dong nhìn tới.

Dù sao, hãn hiện tại cũng tích lũy một phần thuộc về hãn danh vọng — "Linh Trúc" Lý Tuần, tại Thông Huyền Giới thế hệ tuổi trẻ bên trong, có thể nói là tài năng xuất chúng nhất một trong mấy người.

Vô luận là vạn dặm truy sát làm nhiều việc ác "Manh Sơn lão quái", lại hoặc độc đấu làm ác một phương ngàn năm Cương Thi Vương, còn có lấy lực lượng một người, lực kháng Vô Tâm Tông mười hai 'Tâm ma' các loại sự tích, đều vì hình tượng của hãn bơi lên thượng tầng tầng tầng xinh đẹp hào quang.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, lúc này trên mặt hồ, mới có thể bởi vì hãn đáp lại, mà tạo nên một đợt gợn sóng.

Đứng tại giữa hồ Sa Châu thượng Nguyên Nan nhíu mày: " 'Linh Trúc' Lý Tuần? Chính là dùng thời gian ba năm, vây giết 'Thiên Ưng Yêu Vương', danh xưng chính đạo mười tông đệ tử đời ba bên trong, cấm pháp đệ nhất cái kia?"

Nguyên Nan là cái có chút xấu xí nam tử trung niên, mũi tẹt tăng thể diện, hai mắt dài nhỏ, má phải xử còn có một đạo vằn vẹo như rằn màu đen dài sọc, ngũ

quan đều có chút có chút biến dạng, chỉ là dáng người cao, thẳng tắp hữu lực, cũng coi là có một phen đặc biệt uy thế.

Hắn mặc dù quyền cao chức trọng, nhưng đối Thông Huyền Giới năm gần đây như mặt trời ban trưa nhân tài mới nổi, vẫn còn có chút ấn tượng. Hắn liếc qua Tống Nguyên Sắc, cũng đã nhận được khẳng định hưởng ứng.

Tống Nguyên Sắc trong tông môn địa vị bị Nguyên Nan ồm ép một đầu, nói chuyện làm việc tự nhiên muốn cẩn thận, hắn nhìn Nguyên Nan sắc mặt, tại xác nhận Lý Tuần thân phận đằng sau, lại cẩn thận nói bổ sung: "Gần nhất ta tông ở chỗ này làm việc cao điệu, dẫn tới không ít người rảnh rỗi, cái này 'Linh Trúc' có lẽ là một trong số đó. . ."

Nguyên Nan khẽ gật đầu, hắn cũng nghe ra, Tống Nguyên Sắc lời nói bên trong ý tứ, là không muốn cùng cái này gần đây như mặt trời ban trưa tu sĩ kết thù kết oán.

Nhưng hắn luôn luôn tự phụ, đối cái này cũng không nhìn nặng, ngửa mặt lên trời cười một tiếng, thanh âm không nhìn mấy trăm trượng khoảng cách, tại Lý Tuần vang lên bên tai: "Nguyên lai là Minh Tâm Kiếm Tông nhân tài mới nổi. Thật tốt, cho ta cái giải thích. Người đến cái này Đông Nam biển rừng đến, vì cái gì?"

Lời này tuyệt không khách khí, nhưng lại phi thường phù hợp Nguyên Nan thân phận. Nếu bàn về bối phận, hắn là Lý Tuần sư tổ một cấp, Minh Vương Tông cùng Minh Tâm Kiếm Tông lại là một chính một tà, vài vạn năm đến không biết có bao nhiêu ân oán ma sát, nếu như hắn khách khí tra hỏi, ngược lại là kỳ cũng trách quá thay.

Trên bầu trời Lý Tuần cũng minh bạch đạo lý này, nghe vậy mỉm cười nói: "Truy tung nhất cái đối đầu, vừa lúc đi ngang qua, quấy nhiễu chư vị, thật có lỗi!"

"Đối đầu? Cái nào?"

Lý Tuần nhin xuống trong lòng hoang đường cảm giác, lạnh nhạt nói: "Lão đối đầu, U Hồn Phệ Ảnh Tông thế gia vọng tộc đệ tử, Bách Quỷ đạo nhân là được!"

Hắn bên này nói đến hồi hột, phía dưới Minh Vương Tông đám người lại là một trận xôn xao.

"U Hồn Bách Quỷ?"

Cũng không phải là nói cái danh hiệu này so "Minh Tâm Linh Trúc" còn muốn vang dội, mà là Minh Vương Tông cùng người này ở giữa cừu hận, chính là dốc hết Tam Giang Ngũ Hồ chi thủy, cũng khó có thể rửa sạch. Lúc này liền ngay cả Nguyên Nan cũng cầm giữ không được Đại Tôn uy nghiêm, mặt xấu xí thượng xanh đen chi khí giao thoa, sát khí dày đặc.

Cái này cũng không phải do hắn không giận, gần hai mươi năm qua, Minh Vương Tông cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông quan hệ khẩn trương, vì mấy khối quý linh tử địa, cơ hồ là mấy năm liên tục xung đột, đại khái là đều có thắng bại.

Nhưng chỉ có cái này Bách Quỷ đạo nhân lưu cho Minh Vương Tông, chỉ có tây vĩnh viễn sỉ nhục cùng cừu hận.

Gần nhất, cũng là điển hình nhất ví dụ ——

Bảy năm trước, Bách Quỷ đơn thương độc mã chui vào Minh Vương Tông vừa chiếm cứ nhất khối quý linh tử địa, chấm dứt cao cấm pháp tu vi, thiết hạ "Thông U Quỷ Lộ", lại vô thanh vô tức ở giữa, đem Thất Minh Tinh Sử thứ hai đánh thành phế nhân, cần tinh vi hợp kích thất minh tinh trận, cũng lập tức sụp đổ.

Từ khi năm đó Chung Ẩn "Một kiếm phá Thất Minh" đăng sau, Minh Vương Tông còn chưa bao giờ nếm qua loại này thiệt thòi lớn, Nguyên Nan lại như thế nào không buồn? Chỉ là ——

"Tiểu tử an dám lấn ta!" Nguyên Nan sầm nhiên đáp lại: "Kia Bách Quỷ bị Bắc địa ta tông Cửu Minh Tướng truy sát, tự thân khó đảm bảo, lại thế nào xuất hiện tại cái này Đông Nam biển rùng?"

"Cửu Minh Tướng?" Lý Tuần không ngại phá một chút Nguyên Nan mặt mũi: "Còn xin Đại Tôn bớt đau buồn đi, liền ta biết, Bách Quỷ một tháng trước phá vây, Cửu Minh Tướng hợp kích thời điểm, có bốn người gặp nạn. Cũng nhiều thua thiệt quý tông vây kín, ta mới có thể kịp thời cùng lên đến. . ."

Lời vừa nói ra, trên mặt hồ liền liền "Xôn xao" khí lực cũng đã mất đi, cho dù là tại cao trăm trượng không, Lý Tuần cũng có thể cảm giác được, Nguyên Nan kinh sợ như điên ánh mắt nhìn chăm chú đi lên, cơ hồ đã coi hấn là thành là hung thủ giết người, cực sắp nát thi vụn đoạn.

Theo bản chất mà nói, Nguyên Nan giận chó đánh mèo là chính trúng mục tiêu.

Nhưng hấn cuối cùng không biết trong đó quan khiêu, mà lại hấn cũng coi là cao nhân tiền bối, cho dù là biết rõ Lý Tuần rất có cười trên nỗi đau của người khác tâm tư, cũng không thể thất thố.

Tại một trận cuồng nộ đằng sau, Nguyên Nan ngạnh sinh sinh đè xuống trong lòng sát ý, diềm nhiên nói: "Đa tạ cáo tri. . . Nếu là đi ngang qua, cũng hảo. Mấy ngày nay, ta tông ở đây có việc giải quyết, không chào đón cái khác tông môn nhúng tay, người tự đi đi. Như Bách Quỷ tên kia thật tại phụ cận, tự có ta tông cùng hấn chấm dứt!"

Hấn nói đến không dễ nghe, Lý Tuần đáp lại cũng rất sung sướng: "Ta sẽ không quấy rầy quý tông làm việc, nhưng hành tung của ta cũng không cần quý tông xen vào. Như vậy cáo từ, mời!"

Không đợi Nguyên Nan nổi giận, hấn cười lạnh, phẩy tay áo bỏ đi.

Rộng lớn vô biên Đông Nam biển rùng.

To có thể ôm hết che trời cự mộc, kết thành kéo dài mấy chục vạn dặm rừng rậm nguyên thủy, hàng ngàn hàng vạn dòng nước sông ngầm tung hoành ở giữa, kỳ hoa dị thảo, chim quý thú lạ không thể tính toán, là người tu đạo thường xuyên vào xem phúc địa.

Lý Tuần muốn đi Yêu Lôi Cổ Tháp, chính là tọa lạc tại cái này biển rừng chỗ sâu, hơn nghìn năm trước, nơi này cũng là rất có danh khí địa phương.

Nhất đại yêu tăng lôi âm từng đặt chân ở đây, thu vãi người đệ tử, luyện luyện tà pháp, thời gian cũng coi như khoái ý, nhưng về sau lại chọc giận hàng xóm — vô lượng trên biển Vô Lượng Thiên Tông, trong vòng một đêm, cơ nghiệp liền cho nhổ tận gốc, cái này Yêu Lôi Cổ Tháp, cũng đã thành phế tích.

"Quả nhiên là phế tích a!" Lý Tuần đứng tại toà này rách nát đại miếu trước cửa chính, nhìn xem âm trầm rộng mở môn hộ, nhin không được cười lên: "Năm đó Vô Lượng Thiên Tông nhất định là từ nơi này phá cửa mà vào, êm đẹp nhất cái đồng đồ đại môn, cho nện thành bộ dáng gì!"

Biển rừng trong không khí ẩm ướt, cổ tháp lại dựa vào một chỗ hồ lớn tu kiến, mấy trăm năm không có tung tích con người, trên bậc thang rêu xanh đã thật dày một tầng, chính là phía sau cửa năm vật xuống cửa đồng tàn phiến, cũng đều cho ăn mòn được không sai biệt lắm.

Lý Tuần chân không chạm đất, nhẹ nhàng vượt cửa mà vào.

Cổ tháp năm tiến viện lạc, điện tự ban công lấy trăm mà tính, bên trong Đại Phật điện hơn mười ở giữa, như ở nhân gian, cũng coi là đại thủ bút, nhưng ở Thông Huyền Giới, cũng chính là cái chỉ có thể dung thân miếu nhỏ đi.

"Ừm, chẳng những nhỏ, mùi vị cũng trách!" Lý Tuần mũi run run, nơi này ngoại trừ nồng đậm âm u triều chi khí ngoại, còn có cổ nhàn nhạt mùi máu tanh. Thuận khí vị, Lý Tuần không đi chính điện, phía trước đình bên cạnh một chỗ Phật trong đường, tìm được mùi sinh sôi chi nguyên.

Phật đường bên trong cung phụng Phật tượng cho sớm đánh cho vỡ nát, bàn thờ phía dưới, dưới mặt đất hãm thành nhất cái một trượng phương viên hổ huyết, không biết bao sâu, trong hầm huyết nhục bừa bộn, nồng trọc huyết dịch chính có chút cổ trướng lẫn lộn, phảng phất cái này dưới đất có củi lửa thiêu đốt, mà ở trong đó chính là nhất nồi sấp mở huyết nhục canh.

Hắn nhíu nhíu mày, từ ngoài điện gậy một cái nhánh cây thăm dò đáy: "Một thước ba phân tam. . ." Lập tức bước chân không ngừng, lại đến một bên khác Phật đường đi.

Không ra hẳn sở liệu, bên kia cũng có một chỗ dạng này hổ huyết, kính dài, chiều sâu tương tự, chỉ là trong đó lại là một vũng hoàng nước, phía trên tung bay một chút chân cụt tay đứt.

Lý Tuần tại cổ tháp bên trong dạo qua một vòng, lục cái đại điện, tứ cái Phật đường, lưỡng đồng hồ lâu, còn có hậu đình, chung mười ba cái hổ huyết, trong đó chính điện hổ huyết kính ba trượng, chưa có vết máu, còn lại mười hai xử, ngoại trừ trước hết nhất đến cái kia Phật đường, còn lại các nơi, đều là nhất hổ hoàng nước.

Điều tra hoàn tất, Lý Tuần đứng tại một chỗ coi như nhẹ nhàng khoan khoái Thiên Điện bên trong, nhíu mày suy nghĩ.

"Mười ba lỗ máu. . . Quả nhiên 'Hóa Huyết luyện pháp' ."

Người bên ngoài không biết thì cũng thôi đi, hẳn lại có thể nào không biết, cái này mười ba lỗ máu cũng không phải vô cùng đơn giản đào hổ là được. Vì tu luyện 'Nhiên huyết nguyên tức', mười ba lỗ máu cần lấy địa hỏa làm cơ sở, lấy tinh diệu cấm pháp liên kết nguyên khí, làm tinh thuần nguyên hơi thở tại mười ba trong hầm liên hệ vắng lai, mới có kỳ hiệu, mà ở trong đó cứ như vậy đào vài cái hổ, liền thành sao? Nhưng sự thật bày ở trước mắt, Lý Tuần cũng không thể không tin.

Nghĩ nghĩ, trên tay hắn bóp cái Linh quyết, đang muốn phóng ra, trong lòng

đột nhiên khẽ động, ánh mắt chéch đi, hướng bên cạnh trong bóng tối quét qua, trầm giọng quát: "Ai?"

"Lý chân nhân, là ta!"

Đây là nhất cái phổ phổ thông thông hưởng ứng, nhưng mà, mở miệng nhân cũng không phổ thông.

Theo tiếng nói, nhất cái mảnh khánh bóng người thướt tha đi tới, hướng bên này có chút khẽ chào.

Lý Tuần đầu tiên là giật mình, nhưng rất nhanh liền sau khi ổn định tâm thần, thành thành thật thật đáp lễ lại: "Nguyên lai là Vũ phu nhân, lúc trước càn rỡ, chớ trách!"

Dừng một chút, hấn lại cẩn thận mà nói: "Nơi đây nói chuyện, không ngại sao?"

"Chân nhân yên tâm, không sao!" Ra nữ tu mỉm cười, trong lúc nhất thời, mờ tối đại điện nội cũng giống bị cái này nữ tu khuynh thành diễm sắc sở kinh, đột nhiên sáng lên.

Lý Tuần không phải không dính thức ăn mặm mèm, đối trước mắt nữ tu diễm sắc, tự nhiên cũng có chút tâm động, nhưng muốn mạng chính là, hấn đối cái này nữ tu hiểu tận gốc rễ, cho nên căn bản không động được không chính đáng.

Trước mắt cái này nữ tu, chính là Bắc Cực Dạ Ma Chi Thiên chủ nhân, Tán Tu Minh Hội thập đại chấp nghị đứng đầu, Thông Huyền Giới tam tán nhân một trong Ngọc Tán Nhân. . . thị nữ. Cũng chính là lấy Cung, Thương, Giác, Chỉnh, Vũ làm tên "Diệu Hóa ngũ thị" bên trong, xếp hạng cuối cùng Vũ thị.

Nói là thị nữ, kỳ thật chính là thị thiếp thân phận. Bởi vậy, Lý Tuần mới tôn xưng nàng một tiếng "Phu nhân" .

Như vẻn vẹn dạng này, thì cũng thôi đi, có thể Lý Tuần nhớ rõ minh bạch,

nàng này tại bị Ngọc Tán Nhân thu làm thị thiếp trước đó, còn có cả người phân — Âm Tán Nhân thân muội muội, Tần Uyển Như mẫu thân.

Gặp qua hai nữ về sau, ai cũng không liệu sẽ nhận trong đó có vi diệu huyết mạch liên hệ. Không có gì ngoài lờ mờ có chút tương tự ngũ quan hình dáng ngoại, đôi mẫu nữ hoa này thần vận cũng có chút tương tự, hai người đều là loại kia yếu đuối đến thực chất bên trong, cũng vũ mị đến thực chất bên trong vưu vật.

Chỉ bất quá, Tần Uyển Như tại yếu đuối bên trong, luôn có một cỗ muốn áp chế mà không thể cứng cỏi, làm nam tử tổng không cách nào chân chính chinh phục nàng; mà Vũ thị thì là yếu đuối phía dưới, càng có một phen như nước dọi dàng ngoan ngoãn, nhu đến chỗ tận cùng, đủ để hóa đi hết thủy kiên cường — chỉ ít mặt ngoài như thế.

Lý Tuần không ngại đối phương là Ngọc Tán Nhân thị thiếp, đương nhiên cũng không quan tâm đã trở thành khôi lỗi Âm Tán Nhân, nhưng mà hẳn dù sao cùng Tần Uyển Như có tiếp xúc da thịt, gặp phải tình huống như thế này, đối mặt Vũ thị, dù cho đối phương toàn không biết rõ tình hình, trong lòng của hắn cũng là có mấy phần xấu hổ, tự nhiên cũng liền ít hướng nơi đó đi muốn.

Vũ thị đương nhiên không biết Lý Tuần trong lòng chuyển chính là cái gì suy nghĩ, nhưng nàng tại cái này trong mấy chục năm, cùng Lý Tuần cũng đánh không chỉ một lần quan hệ, biết cái này bề ngoài nhìn qua tấm lòng rộng mở, một phái tiên phong đạo cốt tu sĩ, đáy lòng là bức nào tàn nhẫn âm trầm.

Tuy nói những năm gần đây, người này luôn luôn thông minh, nhưng nàng vẫn không dám khinh thường, nhu nhu cười nói: "Làm phiền Lý chân nhân đến đây tương trợ, thiếp thân cảm kích. Chỉ là, chân nhân tựa hồ tới chậm chút?"

"A, trên đường đụng phải nhất cái đối đầu, chậm trễ chút thời gian." Lý Tuần hững hờ tìm cái lý do, sau đó liền đem chủ đề chuyển dời đến hẳn chỗ nghi ngờ sự tình đi lên: "Sư tử muốn ta làm việc, ta không có ý kiến, chỉ là hôm nay việc

này, luôn cảm thấy không có lý do, Vũ phu nhân có thể nguyện vì ta giải hoặc?"

"Không khỏi?"

"Không tệ, chỉ là nhất cái Tiêu Trọng Tử, tựa hồ không đáng chúng ta làm to chuyện, trừ phi, trên người hắn còn có. . ."

"Lý chân nhân!" Vũ thị đột nhiên mở miệng đánh gãy hắn, mềm mại đáng yêu khuôn mặt thương đồng thời không có bất mãn chi sắc, nhưng nàng nhu hòa trong giọng nói, nhưng lại có lệnh Lý Tuần không thể coi thường ý vị.

"Vô Ưu tiểu thư phân phó chuyện kế tiếp, tha thứ ta không thể nói quá nhiều. Mà lại ta cũng đang nghĩ, chân nhân chỉ cần đem tiểu thư xin nhờ sự tình làm tốt, cũng liền đầy đủ!"

Lý Tuần hơi nhếch miệng, tựa hồ đang cười, nhưng trong mắt hàn mang lấp lóe, rõ ràng là một loại khác hương vị. Hắn nhìn chằm chằm Vũ thị gương mặt xinh đẹp, cuối cùng vẫn nhẹ gật đầu: "Cái này hiển nhiên."

Vũ thị ôn hòa cười nói: "Như thế, ta liền trở về phục mệnh. Đông Nam biển rừng bên này, còn nhiều hơn mời chân nhân hao tâm tổn trí!"

Lý Tuần lại nhíu mày, nói: "Sao, Vũ phu nhân muốn đi? Chẳng lẽ sư tỷ đem chuyện bên này, toàn đặt xuống tại trên người ta?"

"Chân nhân nói quá lời. Lấy chân nhân chi năng, loại chuyện này, bất quá là tiện tay mà thôi đi!"

Lý Tuần kéo ra khoe miệng, cũng không nói chuyện, chỉ là để mắt nhìn nàng.

Vũ thị cũng không nhìn thẳng hắn, nhàn nhạt cười một tiếng, khẽ rừ xuống đầu đi, ôn nhu nói: "Là, Vô Ưu tiểu thư còn lưu lại một câu cho chân nhân: Nếu là quả thật khó xử, hoặc là kia chính Tiêu Trọng Tử muốn chết, cũng không cần quản hắn, chỉ cần đừng cho người biết liền thành!"

"Ừm?" Lý Tuần lần này là thật giật mình, trong đầu hấn thoáng chốc đối qua trăm ngàn cái suy nghĩ, tựa hồ tìm được gậy đầu tự, nhưng lại nhìn không rõ ràng. Nhưng có một chút lại là rất khẳng định —

Tán Tu Minh Hội vừa nhin mười năm, lại muốn ra chiêu sao?

Vũ thị rời đi sau thời gian rất lâu, Lý Tuần cũng đang lo lắng vấn đề này, chỉ là tin tức dù sao quá ít, tổng nhìn không rõ. Nhưng hấn cũng coi là lấy lên được, thả xuống được nhân vật, không nghĩ nhiều nữa, đem lực chú ý chuyển dời đến chuyện trước mắt đi lên.

"Như đúng như Vũ thị nói, việc này ngược lại dễ dàng. Chỉ cần ngầm đem Tiêu Trọng Tử giết chết, lại hủy thi diệt tích, chẳng phải là được rồi?"

Lý Tuần lặng lẽ cười lạnh, hấn đương nhiên biết, ý nghĩ thế này ngầm lại có thể, thật làm được, tiểu yêu tinh kia tất không cùng hấn bỏ qua, hấn vẫn là làm từng bước làm tiếp cho thỏa đáng. . . A, vừa mới hấn suy nghĩ gì tới?

Ánh mắt đảo qua âm trầm đại điện, Lý Tuần nghĩ nghĩ, thân hình đột nhiên mất đi.

Cách Yêu Lôi Cổ Tháp hẹn năm mươi dặm một chỗ trong rừng rậm.

Bóng đêm sớm đã sâu, tại cái này vô biên trong rừng cây, ve thanh khê hát, quần ếch khê kêu, Lý Tuần ánh mắt không nhận hắc ám hạn chế, tại tứ phía quét qua, xác nhận bày ra cấm chế không có sơ hở, lúc này mới kết động Linh quyết, học được từ Chung Ân "Cốt lạc thông tâm" chi thuật, chậm chậm triển khai.

Chung Ân vì hấn đo ni đóng giày bí pháp quả nhiên bất phạm.

Tại pháp quyết dẫn dắt hạ, trong cơ thể hấn khí cơ lưu biến, ký hồn chuyển sinh chi thuật không phát mà tự sinh, trong chốc lát chất khí chuyển hoá, lúc đầu từng tia từng sợi lưu động Huyền Môn chân tức, "Bồng" một tiếng trường khai, hóa thành cuộn cuộn âm hỏa, tại Thiên Trung mạch luân xử nhất cái trường

co lại, lại quy về thâm tịch.

Biến động không chỉ là chân tức chất tính, bao quát cơ bắp, xương cốt, khí mạch, đều tại cái này nhất chuyển hóa bên trong, sinh ra vi diệu huyền ảo biến hóa.

Lúc đầu đường cong nhu hòa, ôn tồn lễ độ khuôn mặt, chỉ vì mấy đạo bắp thịt lệch vị trí biến hóa, lại rút đi huyết sắc, liền hoàn toàn biến thành một người khác, ngoại trừ đồng dạng anh tuấn bên ngoài, diện mục thần thái luôn có chút không nói ra được âm lãnh quý quyết.

Đem hai tấm mặt bày ở cùng một chỗ, sợ là tìm không ra nửa chút chỗ tương tự.

Khuôn mặt này biến hóa lại không hoàn toàn là "Cốt lạc thông tâm" chi công, mà là tại tham gia "Vô Nhan giáp" dịch dung pháp quyết về sau, kết hợp "Cốt lạc thông tâm" chi thuật, từ trong ra ngoài tiến hành gân cốt hình dáng biến hóa lớn.

Trải qua hơn sáu mươi năm sửa đổi không ngừng, chỉ sợ sẽ là quen thuộc nhất hãn người, cũng vô pháp nhìn ra mảnh khöhe.

Lý Tuần sờ sờ gò má, xác nhận không sai về sau, lúc này mới hài lòng cười một tiếng, ở trên mặt khiên động khởi mấy đạo quý quyết đường vân tới.

Hãn ho nhẹ một tiếng, bên cạnh thân không khí hơi ba động, một đạo tiêm tiêm thân ảnh vô thanh vô tức hiện thân ra, duỗi ra mỹ ngọc sạch sẽ bàn tay, nơi lòng bàn tay đặt vào nhất cái đen như mực vòng tay, hắc bạch phân minh, hết sức đáng chú ý.

Lý Tuần phối hợp cầm xuống ngọc trừ tà, phong linh châm các loại đồ trang sức, rồi tung tóc, lại cởi xuống ngoại bào, lúc này mới theo kia trong ngọc chưởng cầm vòng tay, bọc tại cổ tay trái xử.

Kia tiêm tiêm thân ảnh trước tiếp các loại bảo vật, lại vô thanh vô tức chuyển qua phía sau hẳn, ngón tay linh hoạt vãn động, rất nhanh giúp hẳn kết cái cùng lúc trước hơi dị đạo kể, lại phục thị hẳn thay đổi một thân sớm đã chuẩn bị xong huyền thanh kim vật áo đạo bào, buộc lấy đai lưng ngọc.

Đến tận đây, trên đời liền thiếu một vị Minh Tâm Kiếm Tông nhân tài mới nổi, nhiều một tên U Hồn Phệ Ảnh Tông thế gia vọng tộc đệ tử.

Thâm trầm bóng đêm chính là che chở tốt nhất, theo tiêm ảnh lại lần nữa không có vào hư không, Lý Tuần vươn người đứng dậy, mở miệng kêu: "U Nhất!"

Nhất cái hùng tráng thân ảnh vượt không hiển hiện, đứng tại Lý Tuần bên cạnh thân. Toàn thân hẳn đều gắn vào nhất cái hắc bào thùng thành phía dưới, chính là bộ mặt không trung, cũng có một tầng như ẩn như hiện hắc khí lượn lờ, che kín bộ mặt của hẳn, chỉ có thể nhìn thấy cái kia song đỏ mang lưu chuyển, ẩn chứa vô tận sát ý ánh mắt.

Lý Tuần khẽ vuốt trên cổ tay Thất Quỷ Hoàn, nói khẽ: "Người đến bên hồ cổ tháp bên trong đi xem một chút, phát hiện cái gì, trở về cho ta nói!"

U Nhất im lặng gật đầu, hùng tráng thân hình đột nhiên bay lên, rất nhanh biến mất trong hư không.

Lý Tuần hơi chút tính toán triệu hoán khôi lỗi cần thiết nguyên khí, lo nghĩ, lại kêu: "U Nhị!"

Lúc trước không có vào hư không tinh tế bóng người lại lần nữa xuất hiện, nàng đồng dạng là gắn vào một thân liền mũ áo bào đen phía dưới, chỉ có cặp kia trong trẻo như nước, lại lẳng lẹ như đao ánh mắt làm người thấy.

Dù cho đã cùng khôi lỗi ở chung được hơn sáu mươi năm, Lý Tuần cũng không muốn nhìn thẳng con mắt của nàng, hẳn nói khẽ: "Hái được mũ đi!"

U Nhị đồng thời không có chút nào do dự, phủ nhẹ mũi trùn đầu, lộ ra trong đó khuynh thành chi tư.

Giáp thời gian, không có ở trên người nàng lưu lại cho dù là một tia vết tích, tuy nói khuyết thiếu huyết sắc, nhưng cũng chính vì vậy, da thịt vài giống như là ngọc thạch, thanh lãnh sáng loáng, không có nửa điểm tì vết. Đẹp đến mức. . . Tựa như nhất tòa ngọc chế pho tượng!

Lý Tuần ngón tay từ gò má nàng thượng lướt qua, cảm nhận được non mịn xúc cảm đồng thời, cũng thu hoạch thấm vào huyết mạch băng lãnh. U Nhị diện mục không có bất kỳ biến hóa nào, Lý Tuần thấy được rõ ràng, cau mày nói: "Cười một cái cho ta nhìn!"

U Nhị nghe vậy nhìn hắn một cái, mở miệng cười một tiếng, cố nhiên là diễm sắc khác biệt thẳng, nhưng mà, ở trong mắt Lý Tuần, lại luôn thiếu một tầng tận tình tùy tiện, vốn lại có thể nội liễm u giấu vũ mị phong lưu, cùng năm đó vị kia, kém đến thực sự quá xa!

Lý Tuần thở dài một hơi, hắn cũng không phải là nhàn rỗi không chuyện gì vui đùa chơi, mà là do kia Vũ thị, hắn bỗng nhiên nghĩ đến Tần Uyển Như.

Sáu mươi năm đến, Tần Uyển Như từ trước đến nay hắn duy trì liên hệ, ngoại trừ cái gọi là « Âm Phù Kinh », còn có Lý vương câu suy đoán cái khác một vài thứ — tỉ như tình báo, tay chân loại hình.

Đương nhiên, chuyện này là "Cũng vậy", Tần Uyển Như nghĩ dựa vào đối với hắn nội tình hiểu rõ, ép chất béo. Lý Tuần lại làm sao không muốn lợi dụng U Nhị, tại Tần Uyển Như trên thân được lợi? Nhưng mà lệnh Lý Tuần khổ não là, lưỡng cái U Huyền khôi lỗi linh trí phục sinh quá trình, xa so với hắn trong dự liệu phức tạp được nhiều!

Vô luận là U Nhất hay là U Nhị, lúc này đơn thuần lấy trí lực luận, tuyệt không so bất luận kẻ nào chênh lệch, nhất là chiến đấu trí tuệ, cơ hồ đã khôi phục được trước kia trình độ. Ngoài ra, bọn hắn "Khi còn sống ký ức", cũng đã

khôi phục được bảy tám phần.

Chỉ là linh trí chi quan khiếu, thực sự không phải đơn giản như vậy. Có lẽ lưỡng khôi lỗi đã là ký ức khôi phục, cũng đã có "Bởi vậy đây kia, gặp gì biết nấy" phương thức tư duy.

Nhưng mà đây chỉ là "Phải làm", mà không phải "Ta muốn làm", nói cách khác, lưỡng cái khôi lỗi giờ phút này bắt đầu sinh linh trí bên trong, vẫn thiếu nhất cái hạch tâm "Bản ngã" !

Có lẽ đây là an toàn nhất, bảo đảm nhất khôi lỗi hình thức, nhưng Lý Tuần không muốn dạng này.

Vô luận tư tâm muốn, lại hoặc quyền uy trên điển tịch, giống U Nhất, U Nhị dạng này, lấy Chân Nhất chi thân bị luyện hóa U Huyền khôi lỗi, hẳn là "Muốn gây nên, vì cũng là, không vì cũng là", nói cách khác, khôi lỗi là có nguyên tắc của mình phán đoán, mà ở "Ngự người" không chế hạ, lại sẽ không điều kiện phục tùng.

Đây mới là khôi lỗi chi thuật cảnh giới tối cao, Lý Tuần mặc dù không đến mức táo bạo đến muốn tại sáu bảy mươi trong năm, đem này pháp đẩy hướng chí cao cấp độ, thế nhưng là giống bây giờ loại này bộ dáng, đối đầu Tần Uyển Như, thật không có vấn đề sao?

"Hai tháng sau ma Thương Sơn chi hội, không dễ làm na!"

Lý Tuần thở dài một hơi, lúc này, U Nhất trở về.

Lý Tuần thả U Nhất ra ngoài, mục đích cũng ở chỗ "Rèn luyện", hiện tại xem ra, U Nhất làm được cũng không tệ lắm.

U Nhất dùng hùng hậu tiếng nói nói: ". . . Mười ba lỗ máu đã dùng mười một cái, đã sắp công hành viên mãn, nhưng chính điện chủ huyết 'Vật liệu' không có lấy tới, hẳn là bị ngoài ý muốn gián đoạn, còn có, cái này mười ba hố bố cục. . ."

Dừng một chút, mới nói: "Có lẽ là tiên thiên Hỏa Khiếu huyết!"

Đây là khôi lỗi ít có nhân tính hóa ngữ khí, xem như niềm vui ngoài ý muốn, so sánh dưới, lời nói bên trong ý tứ, ngược lại không trọng yếu như vậy.

Lý Tuần trong lòng hơi động, khen một tiếng nói: "Rất tốt, nói tiếp!"

Lúc này U Nhất ánh mắt xác thực phi thường có tính người, hần đảo qua Lý Tuần khuôn mặt, nặng nề phát ra tiếng: "Lỗ máu phía dưới, tất có địa hỏa, cái này bố cục tổng thể hoàn thành, chi tiết thô ráp, trình độ, cực kỳ địa hỏa tinh thuần đến quá phạm, ứng không phải hậu thiên dẫn tới, mà là tiên thiên liền có.

"Người này chỉ là nhân thể bố cục, mới có hiệu quả như thế. . . Máu này hồ hạ đồ chơi, so máu này hồ bản thân, muốn càng thú vị nhi một chút!"

Ban đầu lúc tiếng nói còn có chút không lưu loát, nhưng càng nói càng lưu loát, đến cuối cùng tổng kết lúc, thậm chí đã có một chút năm đó Huyết Tán Nhân phong phạm!

Lý Tuần chấn động trong lòng, nhìn chăm chăm ánh mắt của hần, quang mang lưu chuyển bên trong, tựa hồ đã nhiều hơn mấy phần linh động chi ý, vui sướng trong lòng, biết cái này quen thuộc tràng diện, để U Nhất thần thức cùng ký ức tiến một bước dung hợp, linh thức phục sinh trình độ, tiến thêm một bước.

Bất quá, U Nhất mà nói cũng xác thực nhắc nhở hần: "Tiên thiên Hỏa Khiếu? Đây mới là lạ, biển rừng thủy khí dồi dào, trên mặt đất dưới mặt đất, đường sông tung hoành, cái này mười ba cái Hỏa Khiếu huyết có thể tiên thiên tồn tại ở đây, lại không có mảy may vết tích, nếu nói không có cái gì phong cấm, mới thật sự là quỷ đều không tin. . ."

Có thể phong cấm ở đâu? Vấn đề có vẻ như phức tạp hơn!

"Cổ tháp cấm chế ẩn mà không lộ, nếu không phải mười ba lỗ máu, cũng chưa chắc có thể khiến người ta nhìn ra mảnh khoe. Cái này bố cấm chi nhân,

thủ đoạn cao minh, chỉ sợ muốn tại trên ta, chỉ là không biết đây là 'Phong hồi lộ chuyển', 'Thiên Tinh tán số' lại hoặc là 'Đại xảo bất ngôn'!"

Hắn suy nghĩ ba môn thủ pháp, theo thứ tự là Hồi Huyền Tông, Tinh Ki Kiếm Tông, Bất Ngôn Tông chiêu bài cấm pháp.

Theo Lý Tuần, toàn bộ Thông Huyền Giới, có thể để cho hắn cam bái hạ phong thủ pháp, chỉ có thể xuất từ cái này tam đại cấm pháp tông môn. Hắn ngồi dưới tàng cây, tiện tay gãy một cái nhánh cây, trên mặt đất khoa tay múa chân, cổ tháp bố cục, đã hết trong lòng hắn.

Mười ba lỗ máu phương vị bố trí, hắn chỉ sợ so cái kia nửa điệu người tu luyện muốn quen hơn một chút. Hắn lại tại vừa mới bay ra thời điểm, đem chung quanh địa thế thu hết vào mắt, hiện tại muốn làm, chính là đem mình xem như kia bố cấm chi nhân, nhìn nếu như là hắn đến bố trí, sẽ là như thế nào cách làm.

Mỗi loại tông pháp cửa mặc dù khác biệt, nhưng dựa vào đều là cái này mênh mông đại đạo, chư pháp tướng thông, Lý Tuần cũng có tự tin khiến cho hắn phong cấm cùng năm đó vị cao nhân nào phảng phất.

Theo tiến độ thâm nhập, hắn đối cái này cổ tháp phong cấm, là càng lúc càng cảm thấy hứng thú.

"Mười ba Hỏa khiếu làm trụ cột, lại hội tụ biển rừng thủy mạch, thủy hỏa chung sức, không lộ nửa chút mánh khóe, bị dạng này phong cấm khóa lại, lại sẽ là như thế nào bảo bối đâu?"

So sánh dưới, kia cái gì Tiêu Trọng Tử, thật không coi vào đâu.

Có lẽ lúc này mới có thể giải thích được, Minh Vương Tông, Tán Tu Minh Hội, thậm chí còn có Mị Ma Tông, hội tụ hạ thấp địa vị, từng du lịch qua đây quỷ dị đi.

Tại Lý Tuần vì cổ tháp phong cấm đại động đầu óc thời điểm, cổ tháp xung

quanh hồ lớn bên trên, Nguyên Nan sắc mặt khó coi, cơ bắp run rẩy, càng là ghé tởm mười phần: "Chỉ là nhất cái Tiêu Trọng Tử, làm sao có thể giết chết Nguyên Thước, Nguyên Chương? Mà lại, thủ đoạn vẫn là như vậy sạch sẽ lưu loát?"

Tống Nguyên Sắc theo Nguyên Thước thi thể tiền trạm lên, trên mặt cũng khó nhìn, chỉ là hấn diện mục đoan chính, nhìn qua liền so Nguyên Nan trầm tĩnh rất nhiều. Trên thực tế, hấn cũng đúng là Minh Vương Tông cố vấn hình nhân vật, so tính tình hơi có chút táo bạo Nguyên Nan, muốn trầm hơn được khí.

"Chí tử thương thế xác thực vì 'Huyết Thần Kiếp chi', kỳ kinh đoạn tuyệt, huyết khí lưỡng thua thiệt, đây là không sai. Chỉ là. . ."

Tống Nguyên Sắc hơi chút trầm ngâm, mới nói: "Ta cùng Tiêu Trọng Tử đánh qua đối mặt, lấy tu vi của hấn, chỉ Nguyên Thước một người, tại không khinh địch tình huống, liền đủ để cho hấn chết đến mười lần, giống như vậy dứt khoát đồng thời giải quyết hết hai người, nguyên khí ba động cũng yếu ớt chí vô, liền lẽ thường mà nói, tuyệt đối không thể!"

Nguyên Nan liếc mắt nhìn hấn, diêm nhiên nói: "Nhưng bây giờ bọn hấn nhưng đã chết!"

Tống Nguyên Sắc biết tính tình của hấn, cũng không thèm để ý, chỉ là thở dài nói: "Đúng vậy a, chính vì vậy, mới không hợp tình lý. . . Đại Tôn, có khả năng hay không là ai ở sau lưng quấy nhiễu?"

Nguyên Nan ánh mắt đảo qua, Tống Nguyên Sắc biết trong lòng của hấn đang suy nghĩ gì, trầm tĩnh mà nói: "Đây không phải vì bọn ta thất bại kiếm cơ, mà là mấy ngày nay bên trong, truy sát Tiêu Trọng Tử lúc, mỗi lần ở lúc mấu chốt, ngoài ý muốn tầng tầng lớp lớp."

"Giống như là một ít dị thú quấy nhiễu, vết tích biến mất, thậm chí còn có mấy cái tán tu 'Trong lúc vô tình' va chạm tới. . . Nhìn như trùng hợp, nhưng nếu liền cùng một chỗ, chỉ sợ cũng không phải đơn giản như vậy!"

Nguyên Nan nhú mày, hấn tuy có chút bảo thủ, nhưng đối thân là tông môn cố vấn Tống Nguyên Sắc vẫn tương đối xem trọng, lại Tống Nguyên Sắc nói chuyện, hấn cũng nhớ tới một sự kiện tới.

"Chẳng lẽ việc nơi này cơ không bí? Người kiểu nói này, ta cũng nghĩ đến, hôm nay trên đường, ta nhìn thấy Chu Câu Tông cái nhóm này tạp toái tại xung quanh đi lang thang, còn tưởng rằng chỉ là qua đường, bây giờ lại nói không chính xác. . ."

"Chu Câu Tông? Bọn hấn tiềm ẩn đạo của ám sát, thế nhưng là thiên hạ độc bộ! Chẳng lẽ. . ."

"Đúng là như thế, đương nhiên, cũng có thể là Bách Quỷ tên kia! Dạng này, chúng ta nắm chặt lục soát cái kia Tiêu Trọng Tử, mặt khác, ta lập tức truyền tin tông môn, mời điều chí ít hai vị Tôn giả ủng hộ. Còn có, để Bắc địa Nguyên Long bọn người hồi viên, Linh Trúc lời nói, chưa hấn là thật, còn muốn kiểm chứng. . ."

Nói là kiểm chứng, nhưng người ở chỗ này đều hiểu, lấy Linh Trúc thân phận, nói chuyện tuyệt không hư ngôn chi lý, kiểu nói này, cũng bất quá tận hết nhân lực mà thôi.

Bầu không khí hơi có chút kiềm chế, ngoại trừ Nguyên Nan, giữa sân đều là thập bát Minh tướng bên trong người, bọn hấn mặc dù không thể hoành hành thiên hạ, nhưng dù sao cũng coi là ít có địch thủ, ngang ngược quen rồi, từng có lúc, bọn hấn cạnh đã thành bị nhân đau nhức làm thịt đối tượng? Mấy tháng xuống tới, thập bát Minh tướng, lại còn mất một phần ba!

Tống Nguyên Sắc trong lòng cũng không dễ chịu, nhưng dù sao nghĩ đến chu toàn, hấn chút ít nhú mày, thanh âm bỗng giảm thấp xuống một chút: "Đại Tôn, vì việc này, để tông môn tinh nhuệ đều đến đây, sợ là không quá ổn trọng! Vì sao không cho 'Bọn hấn' . . ."

"Im lặng!" Nguyên Nan mắt nhỏ bên trong hàn mang hiện lên, đâm vào Tống

Nguyên Sắc một cái giật mình, nhưng rất nhanh, Nguyên Nan liền khống chế lại cảm xúc, mặt xấu thượng thậm chí so trước đó càng phải tỉnh mịch gấp mười.

"Để cho bọn họ tới, chúng ta còn có thể được lấy cái gì? Huyền hải bên kia vốn là bọn hãn chủ đạo, lần này Tiêu Trọng Tử tin tức lại là bọn hãn lộ ra, bọn hãn khắp nơi chiếm chủ động, nếu chúng ta không thể dự đoán vớt chút chỗ tốt, liền đợi đến mình ước đằng sau, đưa trên cổ đi cho bọn hãn làm thịt sao?"

Tống Nguyên Sắc đương nhiên minh bạch đạo lý này, thế nhưng là hãn rõ ràng hơn, lúc này Đông Nam biển rừng, chỉ sợ đã không phải Nguyên Nan sở thiết nghĩ đơn giản như vậy, phái tới hậu viện chưa hãn có thể tạo được cái tác dụng gì, ngược lại muốn khẩn cầu, không nên đến thời điểm mất cả chì lẫn chài thuận tiện.

Hãn thầm than một tiếng, lại nghe Nguyên Nan nói: "Yêu Lôi Cổ Tháp cũng là quan trọng vị trí, liền phái. . ."

"Đại Tôn!" Tống Nguyên Sắc ở một bên đánh gãy Nguyên Nan lên tiếng, lúc này hãn cũng không đoán hoài tới đây có phải hay không vô lễ, chỉ là ráng chống đỡ lấy nụ cười nói: "Đại Tôn há không nghe hư thì thực chi, thực tắc hư chi. . ."

Nói một nửa, ánh mắt của hãn liền đảo qua Sa Châu thượng hai cỗ thi thể.

Nguyên Nan lập tức minh bạch hãn nói bóng gió, đồng dạng nhìn lướt qua, xấu hiểm thượng u ám xuống tới, hồi lâu mới nói một tiếng "Hảo", không còn nói phái người trông coi sự tình, để cho người mang theo lương cái Minh tướng thi thể, hướng bờ hồ bên kia rút đi.

Chỉ là bọn hãn lại không biết, đang có một đôi tinh mịch ánh mắt nhìn xem bọn hãn thối lui.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Loạn Cục

Chương 03: Loạn cục

"Thực tắc hư chi? Hắc, Tống lão tứ quả thật là tự cho là thông minh!" Dưới mặt nước, nhất cái đầu mọc lên. Liền giống vừa mới Tiêu Trọng Tử, giấu ở Sa Châu âm ảnh hạ, hàn u u ánh mắt đảo qua bờ bên kia âm ảnh.

"Mắt thấy cá lớn thoát đi từ trên tay, hừ, bất quá, cái này cổ tháp bên trong quả nhiên có gì đó quái lạ!"

Bóng người nheo mắt lại cân nhắc: "Chỉ là càng cổ quái, lại là tên kia, hẳn đến tột cùng là dùng biện pháp gì, trước hết giết Nguyên Thước, lại bức tử Nguyên Chương, cuối cùng còn thiên y vô phùng giá họa? Đáng tiếc tiềm quá sâu, không thấy được người kia hình dáng tướng mạo. . .

"Có vẻ như không biết nơi đây khớp nối, lại đối Minh tướng thống hạ sát thủ, còn có Linh Trúc nói tới. . . Chẳng lẽ là Bách Quỷ? Cái này thú vị.

"Còn có càng thú vị, Tống lão tứ nói tới 'Bọn hăn' là ai? Minh ước? Minh Vương Tông cùng ai kết minh?" Bóng người cảm giác được mình tựa hồ bắt được một đầu rất trọng yếu mạch lạc, mạch này lạc liên lụy đến bí mật, chỉ sợ so trước mắt cái này cổ tháp bên trong ẩn giấu, trọng yếu hơn được nhiều.

Đem rất nhiều tin tức ở trong lòng cân nhắc một chút, hẳn quyết định tới trước Yêu Lô Cổ Tháp đi xem một chút, hẳn thông qua bí pháp liên hệ đồng môn, đem tin tức này gửi tới. Tại đồng môn đáp lại trước đó, hẳn nho nhỏ cẩn thận tiềm lên bờ, sau đó một đầu nhào vào ám trầm vô biên rừng cây.

Yêu Lôi Cổ Tháp cũng không lớn, lấy bóng người thần tốc, cưỡi ngựa xem hoa nhất đi dạo, cực kỳ bỏ ra non nửa khắc đồng hồ.

Đem cổ tháp bố cục ghi tạc trong lòng, hãn cũng không lưu luyến, cấp tốc xuất tự, tại cách cổ tháp năm mươi bộ tả hữu rừng cây biên giới, tìm một cây đại thụ tán cây, xông lên, thân hình cùng rậm rạp cành lá hòa làm một thể, chớ nói mắt người nhìn qua, chính là cư trú tại cành lá ở giữa chim chóc, cũng không có cảm thấy dị dạng.

Lúc này, đồng môn truyền đến đáp lại, để hãn tại cổ tháp chung quanh năm vùng, vừa mới những tin tức kia, tự có bọn hãn đi điều tra. Biện pháp này kỳ thật không thể nào thông minh, thế nhưng là bọn hãn nhưng không có Minh Vương Tông như vậy kỹ càng tình báo, cũng chỉ đành chấp nhận.

Hãn một chút quan sát chung quanh tình thế, quyết định đem địa điểm ẩn núp liền thiết lập tại trên ngọn cây này.

Nơi này cách chùa miếu quá gần, vốn không phải lưu thủ nơi tốt, bất quá, chính là bởi vì không an toàn, cho nên không có nhân lại muốn tới nơi này, bớt đi rất nhiều phiền phức, mà hãn đối với mình tiềm hình biệt tích chi thuật, thì có tuyệt đối tự tin.

Hãn lấy tông môn bí pháp, đem hô hấp điều chỉnh đến nhất cái đặc thù băng tần, toàn thân lỗ chân lông đều cùng ngoại giới hình thành nhất cái cực vi diệu tuần hoàn, làm mình cùng cây to này hình như một thể, thần trí cũng tiến vào nhất cái giống như ngủ phi ngủ, giống như tỉnh phi tỉnh trạng thái.

Mặt trời lên mặt trăng lặn, thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong đoạn thời gian này, cổ tháp duy trì nhất cái rất quý dị bình tĩnh, không có nhân ra vào. Trên cây bóng người duy trì độ cao kiên nhẫn, cứ như vậy qua ròng rã mười lăm cái canh giờ.

Tại cách một ngày lúc rạng sáng, ngoại giới kích thích khiến cho hãn từ nơi này trạng thái huyền diệu bên trong tỉnh táo lại, nhưng hãn thân hình, thậm chí

hồ hấp nhưng không có mây may biến hóa. Ánh mắt của hắn đã hoàn toàn nhắm lại, nhưng phương viên mười dặm hơn phạm vi bên trong hết thấy biến hóa, cũng đều cụ hiện trong lòng hắn, cụ mảnh mị di.

Lúc này chính vào giữa thiên địa hắc ám nhất một khắc này, chùa miếu mái hiên âm ảnh vài không thể xem xét lặc lư một chút, sau đó liền lại khôi phục lại trạng thái bình thường.

Biến hóa như thế đã không phải mắt thường có khả năng quan sát được, nhưng mà lại không thể gạt được trên cây người tâm nhãn. Hắn có thể "Nhìn thấy", bên kia chính là một đạo hư ảo không thật cái bóng, trong chớp nhoáng chui vào đầu tường bên trong.

"Phệ Ảnh Đại Pháp!" Trên cây người trong lòng nhảy một cái, đầu tiên ấn chứng lúc trước hắn một cái ý nghĩ.

Cái này khiến cho hắn tinh thần đại chấn, xem chừng khoảng cách đã không sai biệt lắm, hắn cũng rời đi ẩn núp một ngày một đêm tán cây, mượn đại thụ phát ra âm ảnh, một mực kéo dài đến cổ tháp mái hiên hạ, tựa như mới vừa tiến vào người kia, tiềm đi vào, lại thân pháp hòa hợp tự nhiên, tựa hồ càng tại một thân phía trên.

Hắn cẩn thận từng li từng tí khống chế thân hình của mình, cùng đi vào trước người kia bảo trì tại nhất cái như gần như xa về khoảng cách.

Như thế, hắn đã có thể cảm ứng được vị trí của đối phương, cũng có thể cam đoan mình không bị phát giác.

Chỉ là hắn cũng vô pháp cảm giác đối phương cụ thể hành vi.

Chính điện, lầu canh, phật đường. . . Bóng đen tựa hồ tại cổ tháp bên trong không mục đích đi dạo, nhưng nếu cẩn thận phân tích, hắn tiến lên lộ tuyến, tựa hồ thì tồn tại một loại nào đó huyền diệu.

Trên cây người trong lòng càng mà kinh ngạc, bởi vì theo đối phương bộ pháp tiến độ, cổ tháp phụ cận phạm vi bên trong thiên địa nguyên khí, lại phát sinh một loại nào đó cực nhỏ biến hóa, nếu như không phải thân ở trong đó, lại tập trung tinh thần, cũng chưa chắc có thể cảm giác được.

"Chẳng lẽ hẳn có thể phá giải cổ tháp bên trong bí mật? Đúng, Minh Tâm Linh Trúc, U Hồn Bách Quý, đều là người trong nghề tay thiện nghệ a!"

Trên cây người nghĩ đến kia "Bóng đen" tại Thông Huyền Giới thanh danh, cảm giác mình rất có thể trúng đại màu, trong lòng của hẳn hưng phấn, nhưng đầu óc lại càng ngày càng tỉnh táo.

Hắn bắt đầu ký ức đối phương hành tẩu lộ tuyến, xem chừng trọng điểm, đồng thời còn phải cẩn thận không nên bị phát giác. Cái này phi thường vất vả, nhưng hẳn cho rằng, đây là đáng giá.

Rốt cục, trước mặt bóng đen ngừng lại, tại đệ tứ tiến nhất tòa Thiên Điện bên trong, thật lâu không có nhúc nhích.

Thế nhưng là cổ tháp bên trong thiên địa nguyên khí lưu động, nhưng dần dần rõ ràng.

Thời điểm máu chốt đến!

Cảm thụ được khí cơ liên lụy biến động, hẳn cảm thấy mình hẳn là thông tri đồng môn, thế nhưng là hẳn do dự một chút, quyết định vẫn là đợi thêm một lát.

Lúc này chính là thời điểm then chốt, toàn bộ cổ tháp nội khí cơ biến động đều thập phần vi diệu, như vào lúc này thông tri đồng môn, khiên động khí cơ, nói không chừng sẽ có cái gì ngoài ý muốn biến hóa.

Hắn bắt đầu cẩn thận từng li từng tí tiếp cận.

Thiên địa nguyên khí lưu động đã đến đặng da có thể xem xét tình trạng, nhưng là ba động phạm vi lại tại từng bước giảm bớt.

Hắn không tự giác bắt đầu bước nhanh hơn, hắn hiện tại cùng Thiên Điện khoảng cách ước chừng chỉ có hai trăm bộ tả hữu. Kế tiếp là một trăm bộ, năm mươi bộ, ba mươi bộ. . .

Hắn đem tông môn nặc tung bí pháp phát huy đến cực hạn, tại lâu điện cỏ cây trong bóng tối, vô thanh vô tức nấp đi qua. Tại khoảng cách này bên trên, hắn thậm chí có thể cảm giác được người kia có chút thô trọng hô hấp.

Hắn đang chờ khí cơ ổn định một khắc này, làm cơ quan toàn bộ phá giải sạch sẽ, hắn liền sẽ trước tiên thông tri đồng môn, sau đó xông đi vào.

Vì càng hữu hiệu làm được điểm này, hắn bắt đầu đối với mình chỗ đứng tiến hành điều khiển tinh vi, vô thanh vô tức đi hai bước, trong lòng đột nhiên có chút quái dị. Chung quanh đây nguyên khí lưu động, tựa hồ tại cái nào đó tiết điểm bên trên, phát sinh nhỏ xíu đình trệ, mà tiết điểm kia. . .

Trầm thấp tiếng cười sau lưng hắn vang lên, thanh âm mặc dù ép tới rất thấp, nhưng dư thừa trung khí lại làm cho không khí chung quanh cũng theo đó rung động, ù ù có thanh.

Hắn bỗng nhiên xoay người lại — đây là nhất cái bản năng nhưng ngu xuẩn hành vi, nhưng phía sau bạo khởi cường chế, tựa như một con âm trầm hung lệ dã thú, để hắn không có lá gan dùng phía sau lưng đến đối mặt.

Đây là trực tiếp nhất, cũng trí mạng nhất ảnh hưởng!

Xoay người sát na, trong con mắt hắn ánh vào một đôi xích hồng như máu con người.

Đúng lúc này, chung quanh khí cơ biến động đột nhiên đình chỉ, một mực tiếp tục không ngừng nguyên khí biến hóa, cũng im bật mà dừng, lại không còn sau vãn.

Trên cây người hẳn cảm phát hiện biến hóa này, thế nhưng là hắn rất nhanh

liền phát hiện, đây là hãn làm kiện thứ hai chuyện ngu xuẩn!

Không có ý nghĩa phân tâm khiến cho hãn bảo mệnh độn pháp trở một tuyến mới phát động, mặc dù toàn bộ thân thể thoáng chốc hóa làm một mảnh hư miếu không thật không khí, nhưng sườn phải hạ vẫn bị quyền kinh gần người, chày sắt, gậy sắt quyền phong xé mở hãn da thịt, càng làm cho huyết khí của hãn toàn bộ sôi trào lên.

Một ngụm máu tươi phun ra, thân ảnh của hãn theo trong hư không thoáng hiện, cũng đã thất tha thất thểu.

Vừa mới một kích này, để toàn thân hãn huyết mạch vận vẹo đứt gãy không biết nhiều ít, nhưng so sánh dưới, một kích này phía sau tin tức, càng mạnh mẽ hơn một chút. Hãn trong con mắt tràn đầy sợ hãi: "Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp, là Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp!"

Đây cũng không phải là Tiêu Trọng Tử nửa điệu "Huyết Thần Kiếp chỉ", mà là công phạt huyết khí, hấp hồn thực phách tuyệt đỉnh ma công!

Mà đây cũng chính là Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp nổi danh nhất chất tính. Đánh trúng thực, thậm chí có thể để nhân toàn thân huyết dịch trong nháy mắt bốc hơi, hãn tâm thần thụ chấn, tu vi lại chênh lệch một đoạn, hai lần giao công, liền cái này trong chớp mắt, hãn chí ít tổn hại trăm năm tu vi.

Cho dù là dạng này, đối phương cũng không cho hãn nửa điểm cơ hội thờ dốt, mảng lớn không khí tại dâng lên mà xuất cự lực hạ rên rĩ, trong hư không tựa hồ mở ra vô số âm trầm miệng lớn, nồng đậm huyết tinh hơi khói từ đó phun ra đến, kết thành một mảnh màn máu, đem hãn bao khóa ở trong đó.

Trên cây người phát ra một tiếng gào rít, hãn cuộn tròn lấy thân thể, ngạnh sinh sinh theo màn máu bên trong vọt ra, trong không khí vang lên chói tai xé vải âm thanh, vô số huyết khói dính ở trên người hãn, trong nháy mắt đem hãn trần trụi làn da thực đi một tầng, lộ ra đỏ tươi huyết nhục.

Tất cả thần kinh mạch máu tại loại này cường thực hạ, cũng bắt đầu kịch liệt run rẩy, cái này khiến hãn tinh diệu động pháp, biến thành một chuyện cười.

Hãn bị thương iu xiù thân thể, tại cổ quái rung động bên trong đã mất đi cân bằng, đùng đầu vào cực kỳ cao hai trượng tường viện bên trên.

Trầm muện đùng thanh vừa khởi, bèn nhọn phá không khiêu âm liền đem hãn xé thành phá thành mảnh nhỏ.

Trên cây người thân thể run rẩy dữ dội, trên lưng đã mở nhất cái trục thấu trước ngực lỗ thủng, lạ thường không có nửa điểm huyết dịch chảy ra.

Hãn lại lần nữa tê rít gào một tiếng, cũng không biết từ chỗ nào tới khí lực, ngạnh sinh sinh phá vỡ tường viện, lão đảo chui vào trong bóng tối.

Nhưng mà, thần trí của hãn không thể tránh khỏi u ám xuống dưới, trước ngực phía sau miệng vết thương nhắc nhở hãn, hãn lúc nào cũng có thể ngã lăn trên mặt đất.

Liền tại lúc này, đồng môn quen thuộc khiêu âm theo ngoài trăm dặm vang lên, lại chấm dứt cao tốc độ tiếp cận.

Lúc này, như kỳ tích, ác ma kia không có đuổi theo!

Hãn phủ ở trước ngực miệng vết thương, muốn dùng khiêu âm chào hỏi đồng môn, nhưng mà, thanh âm còn tại trong cổ họng xoay quanh, một con cánh tay thon dài chường khê ẩn tại hãn trên lưng, đưa vào một tia thối vào tạng phủ hàn ý, cũng làm cho sắp ra miệng khiêu âm trong nháy mắt đông kết.

Đầu ngón tay một kích, xuyên qua chân tức không có bất kỳ cái gì có thể cung cấp phân biệt chất tính, chỉ là vừa đúng đánh gãy cung ứng hãn sinh cơ hết thảy khí mạch liên kết, trong cổ họng hãn phát ra "Ha ha" quái thanh, thân thể bắt đầu sau cùng run rẩy.

Cũng liền tại thân thể của hãn dần dần dừng lại thời điểm, chí ít có ngũ cái

trở lên thân ảnh vượt qua cổ tháp tường viện, nhào tới.

Sau đó mấy tức, một đạo tiêm lệ thét dài phóng lên tận trời, nổi lên khiêu âm đem phạm vi mấy trăm dặm biển rừng đều kinh động tới, vô số tức chim kinh sợ bay, che khuất bầu trời.

Lớn như vậy biển rừng ngay tại trận này phân loạn bên trong, nghênh đón mới một ngày đến.

Nguyên Nan tại khiêu âm vang lên trước tiên, liền dẫn ngũ đại Minh tướng hướng về cổ tháp bên này chạy đến, mặc dù hẳn thậm chí còn không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Nhưng mà, tại khoảng cách cổ tháp cực kỳ bảy tám dặm địa phương, hẳn thấy được cổ tháp trên không kêu to bay qua bóng người.

Ở trong nháy mắt này, hẳn liền thấy được mấy trường quen thuộc lại kiên kỳ khuôn mặt, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi: "Chu Câu Cửu Sát, đến tột cùng tới vài cái?"

Tổng Nguyên Sắc đầu óc rõ ràng hơn một chút, sắc mặt hẳn ngưng trọng, thấp giọng nói: "Đại Tôn, xem bọn hắn bộ dáng, tựa hồ là ăn phải cái lỗ vốn, chẳng lẽ nói, trong chùa miếu mặt, còn có ngạnh thủ?"

"Tiêu Trọng Tử?" Nguyên Nan nhắc lên cái tên này, nhưng lại rất nhanh phủ định, cái kia nửa điệu mặt hàng, tại những cái kia sát phôi trước mắt, sợ là đi không ra mười bộ.

Hắn quyết định đuổi theo nhìn xem. Nhưng này chút khó được hiện thân ra sát thủ, nhưng thật giống như trong nháy mắt bình tĩnh lại, bên trong gãy mất khiêu âm, lại rất nhanh thu lại bộ dạng. Lấy Nguyên Nan tu vi, cũng vô pháp bắt được bọn hắn di động quỹ tích.

Chính kỳ quái thời điểm, nhất cái thanh âm đột ngột vang lên, đây là từ cách xa chân trời truyền tới kiếm khí gào thét, theo cái này khí quyển quy luật tính chấn động bên trong, Nguyên Nan cảm thấy nhất cái hết sức quen thuộc tất,

nhưng lại cực khiến cho hãn không thích khí tức.

Hãn quay đầu đi, vừa hay nhìn thấy bị thần hi nhuộm đỏ trên bầu trời, hơn mười đạo bài không thẳng tiến kiếm quang.

Hãn một chút liền thấy được tất cả kiếm quang phía trước, cái kia quen thuộc đến cực hạn khuôn mặt.

Hãn mở to hai mắt, mồm miệng ở giữa hàm hồ mắng một âm thanh, cho dù cách mười dặm hơn khoảng cách, cùng cái kia vị diện mục ngay ngắn uy thế tu sĩ ánh mắt giao đụng, đều thấy được lẫn nhau trong mắt không che giấu chút nào sát cơ.

"Cái này cái gọi là 'Cơ mật' sự tình, đến tột cùng còn có bao nhiêu người biết?" Tống Nguyên Sắc trong lòng thở dài một tiếng, mặt ngoài lại là trầm ổn quát: "Có địch, vào chỗ!"

Lý Tuần theo cách cổ tháp hơn hai mươi dặm địa phương lộ ra đầu lúc, Yêu Lô Cổ Tháp phương hướng, kêu to dư âm còn chưa tan đi đi.

Trên mặt hãn âm trầm băng lãnh, nhìn không ra ngay tại trước đây không lâu, hãn mới vừa vịn chém giết nhất cái Thông Huyền Giới nổi danh sát thủ.

Có lẽ này lại để nhất cái sơ xuất đạo tu sĩ một đêm thành danh, nhưng đối Lý Tuần tới nói, nhưng không có giá trị gì.

Trên thực tế, tại người kia chui vào trong chùa để mắt tới hãn, mà hãn lại không phát giác gì một khắc kia trở đi, Lý Tuần hai ngày này vất vả liền đều nước chảy về biển đông.

"Độn Thiên Thứ đều tới làm trinh sát, kia Chu Câu Cừ Sát tới vài cái?" Lý Tuần đã đoán được người chết thân phận: "Hư Muội Không Độn quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ là, hôm nay qua đi, kia 'Song đao tứ nhận tam tiểu câu' danh hào, lại làm như thế nào đối pháp?"

Hắn thâm nhiên cười một tiếng, lưỡng cái U Huyền khôi lỗi chân thực chiến lực, theo linh trí phục sinh trình độ càng gặp làm sâu sắc, cũng từ từ giải phóng ra ngoài.

Độn Thiên Thứ thân ở "Tứ nhận" liệt kê, tại Thông Huyền Giới, cũng là tinh anh nhất tu sĩ một trong, lại tại lưỡng cái khôi lỗi tập kích phía dưới, chết được gọn gàng mà linh hoạt.

Chiếu loại này xu thế xuống dưới, lại trải qua thêm một hai chục năm, tại xuất kỳ bất ý phía dưới, Thông Huyền Giới lại có mấy người có thể cản hắn một kích?

Dùng loại ý nghĩ này hòa tan tâm tình buồn bực, hắn chuẩn bị cân nhắc nhất cái mới kế hoạch, nhưng mà lúc này, tiếng kiếm rít xa xa truyền đến, hắn lấy làm kinh hãi, theo tiếng kêu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy cách đó không xa trên bầu trời một hàng kia kiếm quang.

Lý Tuần ánh mắt nhạy cảm, quét qua kiếm quang phía trước, vào đầu một người khuôn mặt để hắn trợn to mắt!

"Dịch Vô Cửu? Thiên Hành Kiện Tông?"

Lý Tuần có lý do giật mình.

Bởi vì hắn nhìn thấy, chính là Thiên Hành Kiện Tông tam đại tọa sư một trong "Cán Nguyên tiên sinh" Dịch Vô Cửu, là địa vị gần như chỉ ở tông chủ Đại Diễn tiên sinh phía dưới tuyệt đại cao thủ.

Nghe đồn tu vi thậm chí đã vượt qua Đại Diễn tiên sinh, trở thành Thiên Hành Kiện Tông đệ nhất nhân, là gần trăm năm nay có khả năng nhất leo lên Chân Nhất tông sư một trong những người được lựa chọn.

Lý Tuần tại năm năm trước, lấy Minh Tâm Kiếm Tông nhân tài mới nổi thân phận, cùng hắn đánh cái đối mặt, bởi vì năm đó sở tác sở vi quan hệ, đối với hắn

có chút lưu tâm, ấn tượng cũng mười phần khắc sâu.

Bất quá, mấu chốt của sự tình cũng không ở chỗ này, Thiên Hành Kiện Tông đệ nhất cao thủ đến đây nơi đây, tổng không phải hái thuốc ngắt hoa, hái phồng bằng hữu a!

Thiên Hành Kiện Tông kiếm quang bay lượn tốc độ cực nhanh, cũng chính là một ý nghĩ chợt lóe công phu, liền vượt qua Lý Tuần tầm mắt, hướng phía nam bay đi.

Mà bên kia, chính là Yêu Lôi Cổ Tháp!

Lý Tuần trong lòng mắng một tiếng, biết sự tình lại phức tạp.

Đang nghĩ ngợi ứng đối ra sao, biển rừng trên không khí quynh lại một lần chấn động, lại là một đợt liên tục không ngừng bén nhọn bạo hưởng, tại thanh âm truyền tới mấy tức đằng sau, bạo chấn tạo ra bão táp dư ba, mới ép đi qua, Lý Tuần chung quanh cành lá cũng hoa hoa tác hưởng, thanh thế kinh người.

Mặc dù chỉ là dư ba, nhưng trong gió truyền đến tin tức tàn phiến, lại là muôn màu muôn vẻ.

Tại vừa mới kia liên tiếp bạo chấn bên trong, chí ít có hai mươi người tham dự, những người này mênh mông chân tức va chạm, khiên động khí cơ biến hóa, cùng với phát động từng lớp từng lớp nguyên khí triều dâng, tại cái này rộng lớn không gian bên trong sinh ra vô cùng vô tận biến hóa, dù cho chỉ gặp thứ nhất sừng, cũng làm cho người tâm huyết lưu động.

Lý Tuần mặt tái nhợt thượng lóe lên một tia đỏ ửng, lấy hẳn thời khắc này tu vi kiến thức, đã đủ để theo cái này bề bộn tin tức lưu bên trong, phân biệt ra được trọng yếu nhất kia một điểm — lưỡng cái chí ít thuộc chân nhân cấp cao thủ, đã giao thủ.

Một phương chân tức chí đại chí cương, mênh mông bàng bạc, không thể

nghe nghe là vừa đi qua Dịch Vô Cửu; một cái khác chân tức chất tính thiên hiệp lãng lệ, chuyển hướng bên trong lại u ám thâm trầm, nhìn rất giống "Thất Quỷ Nhiếp Hải Pháp", nghĩ đến chính là Minh Vương Tông Nguyên Nan Linh Tôn.

Ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, quả nhiên, ánh mắt cực hạn nơi xa, bầu trời nhan sắc giống như sâu rất nhiều, một đợt lại một đợt hữu hình vô hình bão táp kinh khí, chính lấy cái nào đó điểm làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng chảy xiết lái đi.

"Quả nhiên là chính tà ở giữa, thế bất lưỡng lập, một lời bất hòa liền muốn động thủ."

Dạng này đặc sắc giao đấu, lại là Thông Huyền Giới hiểm thấy, hẳn không tự chủ dưới chân dùng lực, hướng bên kia tiến đến.

Hai mươi dặm không đến khoảng cách, có thể nói là chớp mắt đã áp sát, song khi Lý Tuần đuổi tới chiến trường phụ cận thời điểm, lấy Nguyên Nan cầm đầu Minh Vương Tông cao thủ quần, vậy mà lui bước!

Dịch Vô Cửu cùng Nguyên Nan xa xa tương đối, ngăn chặn trận cước, Minh Vương Tông môn nhân rất nhanh liền biến mất tại rậm rạp trong rừng cây.

Nếu nói Nguyên Nan đánh không lại Dịch Vô Cửu, Lý Tuần cũng là tin tưởng.

Cán Nguyên tiên sinh một thân hạo nhiên chính khí, chí đại chí cương, lại trời sinh tích hết thầy tà pháp yêu thuật. Nguyên Nan cái này tà tông đại lão mặc dù cao minh, nhưng đối đầu với Dịch Vô Cửu, hẳn mười thành bản sự, có thể còn lại bảy thành liền đã không tề, tăng thêm tu vi vốn liền có kém một đường, hai lần tương hợp, tình hình liền càng là không chịu nổi.

Bất quá, muốn bại cũng không bị thua được nhanh như vậy đi! Nếu như cảm thấy tại cổ tháp bí mật chưa để lộ trước đó, cùng Dịch Vô Cửu liều mạng không đáng, kia ngay từ đầu cũng không cần động thủ a! Hai tông pháp quyết có nhiều

sinh khắc, chính diện đối đầu, chẳng bằng ẩn từ một nơi bí mật gần đó, tùy thời ra tay càng tính toán một chút.

Đây là Lý Tuần ý nghĩ, thế nhưng là Nguyên Nan lúc này ngược lại tốt giống như là tâm hữu linh tê, rất nhanh liền vì chuyện này làm cái chứng cứ rõ ràng.

Ngay tại Nguyên Nan chậm rãi lui bước, ngay lúc sắp không có vào trong rừng lúc, một thân ảnh đột ngột từ giữa không trung hiện thân ra, oanh lôi chớp bay lượn mà xuống.

Mục tiêu lại không phải Dịch Vô Cữu, mà là tại hãn ngoài mấy trăm trượng đệ tử quần.

Cái này có lẽ chính là cái gọi là "Tính toán tiến hành".

Có thể Thiên Hành Kiện Tông cũng không phải đồ ngốc, hơi chút chấn động, liền có một vị công lực không kém tu sĩ nghênh tiếp.

Nhưng mà ngoài ý liệu, cái này từ trên trời giáng xuống thân ảnh lại một chia làm hai, quỷ quyết cực kỳ vòng qua tu sĩ, thế đi không giảm.

Không đợi phía dưới đám người kịp phản ứng, trong đó một bóng người vừa hóa thành hai, một cái khác thì một hóa thành ba, tổng cộng năm nhân ảnh giật ra nhất cái hình cung, lại một phát sai, lúc này đem Thiên Hành Kiện Tông lúc đầu vững chắc trận hình kéo tới vừa loạn.

Lý Tuần nghiêng đầu nhìn lên, cũng khẽ ồ lên một tiếng: "Phân thân độn?"

Cái này cực thô thiển độn pháp, nói là huyền thuật cũng không đủ, khó được Minh Vương Tông có thể nghịch hành này pháp, đem năm người ngưng làm một thể, lại bỗng nhiên phân tán, không nói kỹ xảo như thế nào, đơn cái này phân xảo tư, liền đáng giá nhất khen.

Chỉ là. . .

"Lấy Minh tướng chi tôn, làm loại thủ đoạn này, thật đúng là cần dũng khí a!"

Người đến chính là Minh Vương Tông ngũ Minh tướng, năm người đều là xen vào Nguyên Anh, chân nhân ở giữa trình độ, tu vi thâm hậu không cần phải nhiều lời.

Cách làm của bọn hắn cũng rất rõ ràng, chính là muốn giật ra Thiên Hành Kiện Tông phòng ngự, kích suy yếu nhất xử. Chuẩn bị cho Thiên Hành Kiện Tông một hạ mã uy.

Kế hoạch nửa trước đoạn làm được rất thành công, ngũ Minh tướng giao nhau đổi vị, để truy tung bọn hắn tu sĩ bị hoa mắt, thất thố ở giữa chí ít lộ ra tam cái có thể cung cấp rót vào khe hở, ngũ Minh tướng bên trong người nào đó phát ra một tiếng rít, lúc này ba tên Minh tướng lướt gập mà xuống.

Có chút phản ứng nhanh tu sĩ phi tốc hồi viên, nhưng mà ba tên Minh tướng giống như phân thực hợp, hồi viên tu sĩ chống đỡ được nhất cái, lưỡng cái, cũng rốt cuộc ngăn không được cái thứ ba!

Một tên sau cùng Minh tướng thân pháp quỷ dị, ngạnh sinh sinh theo hai phe bắn ra khí lưu bên trong xuyên qua, mục tiêu đã khóa chặt một vị người khoác áo tím, nhìn qua dễ hồng ôn nhu nữ tu.

"Chỉ có nàng tối lạ mặt, hẳn là vừa xuống núi lịch lãm tiểu quỷ đi!"

Trong đầu chuyển ý nghĩ này, ánh mắt của hắn đảo qua cái này nữ tu bên người hai người đồng bạn.

Hai người tại Thông Huyền Giới danh khí khá vang, chính là Thiên Hành Kiện Tông đệ tử đời ba bên trong 'Tứ quân tử' bên trong Trúc Quân Tử cùng Tùng Quân Tử, hai người dưới tay không yếu, như vào ngày thường chính diện đối đầu, sợ rằng cũng phải phí nhiều công sức, nhưng Minh tướng có tự tin tại hai người hình thành giáp công chi thế trước, đem kia nữ tu đánh giết tại chỗ.

Nghĩ đến cái này kiêu diễm như hoa mỹ nhân nhi tại dưới tay hãn chia năm xẻ bảy, trong lòng của hãn nhin không được liền hưng phấn lên.

Nhưng mà, vượt quá hãn dự liệu là, gặp hãn chém giết tới, hai vua tử lại vô cùng có ăn ý đồng thời lui một bước, đem kia nữ tu hoàn toàn bại lộ ở trước mặt hãn.

Cái này tuyệt không bình thường biểu hiện để Minh tướng trong lòng cảnh báo đột nhiên vang, nhưng mà, trễ!

"Bang" nhưng một tiếng chấn minh, nữ tu ngực sườn xử lấy phương pháp đặc thù mang theo đoản kiếm tự động bắn ra, hai con mảnh khánh ngón tay bóp nhẹ chuôi kiếm, tử khí bay lên không!

Minh tướng nhìn xem thanh này dài chừng một thước đoản kiếm, tại nữ tu bàn tay ở giữa linh xảo nhẹ nhàng chuyển động, lại là giật mình vừa buồn cười — đây là lấy hùng hồn kinh kiện lấy xưng Thiên Hành Kiện Tông sao?

Sau một khắc, Minh tướng liền vì chính mình lần này ngu xuẩn phân thần trả giá đắt, hãn nhìn thấy nữ tu lân đầu dùng năm ngón tay đủ cầm kiếm chuôi, ngay sau đó, bên cạnh hãn không khí liền đột nhiên trì trệ, giống như một cái lưới lớn mãnh lực co vào, cứng cỏi tinh mịn dây lưới lặc được hãn khắp cả người đau đớn.

Sau đó hãn liền thấy được trực chỉ hãn mi tâm mũi kiếm, thước dài trên thân kiếm phảng phất lưu động ngọn lửa màu tím, phảng phất Thiên Tâm cao hạp hạ lao nhanh dòng nước xiết, đi vân liền phong, trùng trùng điệp điệp, nhưng không có một tia tràn để lọt bên ngoài, cục co lại ở nhỏ hẹp trong thân kiếm, ù ù chấn minh.

Minh tướng sinh ra cảm giác nguy cơ mãnh liệt, hãn kêu to một tiếng, lại không chiếu cố đau đớn trên người, thay đổi thân thể, hướng bên cạnh tránh đi.

Thế nhưng là tiếng hú của hãn bên trong, đột nhiên liền đâm vào nữ tu êm tai

than nhẹ.

Nghe tới êm tai, có thể sau một khắc, Minh tướng đỉnh đầu liền đánh nhất cái phích lịch, kịch liệt sóng chấn động khiến cho hấn tâm thần khuấy động, hấn bản năng quay đầu, lại nhìn thấy một điểm Tử Tinh phá không mà tới.

"Xoẹt xoẹt" tiếng vang, nghe giống như là nung đỏ bàn ủi để vào trong nước đá đi, trong đó còn kèm theo một tiếng khàn khàn rên thảm.

Minh tướng mấy trăm năm kinh nghiệm phát huy tác dụng, muốn mạng thời điểm, hấn ngang nhiên đưa tay, dùng huyết nhục chi khu cứng rắn chống đỡ kia xem xét liền biết là hiểm thấy thần binh đoán kiếm.

Lưỡi kiếm như phá gỗ mục, thấu chưởng mà vào.

Minh tướng tái phát xuất một tiếng thét kinh hoàng, lại khơi dậy cuồng tính, năm ngón tay mãnh lực nội chụp, đồng thời lấy bí pháp hóa kịch liệt đau nhức vì kích thích, công lực trong nháy mắt bạo tăng hai thành, như nữ tu kinh nghiệm không đủ, coi là đoạn thứ nhất chưởng liền có thể đặc thẳng, chờ lấy nàng, chính là Minh tướng một kích trí mạng.

Thế nhưng là, thật hội kinh nghiệm không đủ sao?

Minh tướng mới tụ lực, liền cảm giác được lòng bàn tay chỗ miệng vết thương, đoản kiếm mũi nhọn lại hoạt bát nhảy lên, thổi tóc tóc đứt lưỡi dao xem chung quanh da thịt gân cốt như không, giống như trong hư không múa, hời hợt vẽ nhất cái hoàn mỹ tròn!

Theo lưỡi kiếm chuyển động, tính ra hàng trăm khí cơ bị thu nạp, dẫn động tới nguyên khí, mãnh lực xoắn một phát! Trong không khí nhất thời nổ tung một đoàn huyết vụ, vô số bọt thịt xương cặn bã mới bắn tung ra ngoài, liền bị đồng thời phun ra tới ngọn lửa màu tím trống không tan biến mất, không còn nửa chút vết tích.

Bất kể là ai nhìn thấy bàn tay của mình kèm thêm cánh tay cho xoắn nát tới cận bã, cũng không cách nào bảo trì nhất quán tâm tình!

Minh tướng cũng không ngoại lệ, tại huyết vụ phun trào sát na, cả người hãn đều choáng váng, cho nên, hãn cũng sẽ không nhìn thấy, tại huyết vụ cản trở hãn tầm mắt thời điểm, kia áo tím nữ tu, thân hình nhất chuyển, theo trong hư không biến mất, lại xuất hiện lúc, đã là Minh tướng phía sau.

Tả hữu trên dưới đồng thời truyền đến cảnh báo tiếng quát, nhưng không đợi hãn kịp phản ứng, nóng rực lưỡi kiếm đã từ hãn phía sau cổ nhẹ nhàng bơi qua.

Nhiệt độ cao đến chỗ tận cùng, ngược lại trở thành băng hàn thấu xương, cái này tia hàn ý phá vỡ da thịt, mạch máu, cột sống, khí quản, lại liệt hầu mà xuất, trong chốc lát phong bế hãn tất cả sinh cơ.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Tần Nhi

Chương 04: Tần Nhi

Tại cái này liên tiếp làm cho người hoa mắt hỗn loạn biến hóa đằng sau, biển rừng thượng đột nhiên lâm vào một đợt cực quý dị trong yên lặng.

Ánh mắt mọi người đều tập trung ở vị kia chính thu kiếm vào vỏ nữ tu trên thân, nhất là Minh Vương Tông đám người, bọn hắn thậm chí liền giật mình đều quên, trong mắt chỉ là một mảnh mờ mịt.

Nhìn xem kia nữ tu thong dong bình tĩnh, không có chút nào ba động gương mặt xinh đẹp, Lý Tuần mân khởi bờ môi, hết sức bảo trì trên mặt bình tĩnh, nhưng hắn phóng đại lại co vào trong con mắt, rõ ràng còn lưu lại chấn kinh.

Bởi vì, chỉ vì cái này nữ tu, hắn tựa như là nhận thức!

"Từ y tử kiếm, lại là Thiên Hành Kiện Tông, chẳng lẽ là nàng?" Lý Tuần nghiêng nhìn trên bầu trời kia giống như quen thuộc vừa xa lạ thân ảnh, trong lúc nhất thời đúng là ngây người.

Sáu mươi năm thời gian cọ rửa, đủ để cho Lý Tuần quên rất nhiều chuyện.

Nhưng mà, trong lòng hắn, vẫn có một đạo đã diện mục mơ hồ bóng hình xinh đẹp, thỉnh thoảng lật qua lật lại gợn sóng.

Sở dĩ vẫn có thể nhớ kỹ, là bởi vì hắn tự mình đem cái kia vốn là xinh đẹp đáng yêu tới ư ngây thơ nữ tu, xóa đi tôn nghiêm, giao phó nàng thâm tâm, mê ly, tới ư tuyệt vọng.

Cố Tần Nhi, cái kia đáng thương vật hi sinh, Tung Kinh một chuyện về sau, liền lại không tin tức "Người bị hại" —

Hắn nhìn xem dưới mắt vị này tình táo quyết đoán, coi thường máu tanh nữ tu, trong lúc nhất thời không khớp kêu đi.

Lý Tuần trong lòng nghi hoặc, nhưng bây giờ lại không phải ngăn người thời điểm, cái kia Minh tướng chết để Minh Vương Tông mất hết mặt mũi, thế nhưng là, bọn hắn cũng không có vì vậy mà mất lý trí, mất đi đồng bạn bốn vị Minh tướng đồng thời hướng tử y nữ tu ném ánh mắt oán độc, lại không ham chiến, mà là hướng bốn phương tám hướng tản ra mà đi.

Bốn phía vang lên vài tiếng chỉ sợ thiên hạ bất loạn người tiếng cười nhạt, đây cũng là một chút đi theo xung quanh tham gia náo nhiệt tán tu, bọn hắn không biết chuyện tiền căn hậu quả, nhưng cũng không ảnh hưởng bọn hắn dùng chuyện này tới lấy vui. Thanh âm này tại trống trải xử, lộ ra hết sức chói tai.

Lý Tuần ẩn tại một gốc đại thụ hạ, xuyên thấu qua tầng tầng cành lá, quan sát trên bầu trời bóng người.

Hấp dẫn nhất ánh mắt của hắn, vẫn là kia tử y nữ tu.

Không biết có phải hay không bởi vì dò xét thời gian quá dài, bên ngoài mấy dặm, kia nữ tu bỗng nhiên thu tay, hướng cái phương hướng này nhìn tới.

Lý Tuần giật mình trong lòng, nhắm mắt lại, sau đó một chút, trên mặt chính là nóng lên, hiển nhiên là ánh mắt của nàng quét tới.

Chỉ từ chút điểm này, Lý Tuần liền biết, vị này nữ tu tu vi xác thực cao minh, thậm chí đã tiếp cận mình cấp độ.

Nhìn, là Cố Tần Nhi khả năng càng ngày càng nhỏ.

Nhưng mà, không biết làm sao làm, xa xa nhìn xem nữ tu mơ hồ hình dáng, trong lòng của hắn có một loại dự cảm mãnh liệt, dần dần thoát ly lý trí trôi

buộc.

Đúng lúc này, hắc trong tai liền rót vào Dịch Vô Cửu trầm thấp thuần chính tiếng nói.

Thanh âm này cũng không rất cao, lại làm cho phương viên mấy trăm dặm không khí cùng một chỗ chấn động, khiến người cảm thấy thanh âm uyển ở bên tai, rõ ràng tự nhiên.

"« Huyết Thần Tử » vì ma đạo hại người ích ta chi pháp, tu tập này pháp giả, vì thiên hạ chính đạo chung kích chi! Thiên Hành Kiện Tông bất tài, tất không khiến cho rơi vào tà nhân chi thủ!"

Loại này cứng nhắc xơ cứng ngôn từ tại hắc tọa hạ đệ tử chém giết một vị Minh tướng đằng sau nói đến, liền lộ ra âm vang hữu lực, có tiếng kim loại.

Nguyên Nan thanh âm cũng xa xa truyền đến: "Hảo uy phong, hảo thần sắc ! Bất quá, Cán Nguyên tiên sinh lời này muốn tại Vi Bất Phàm bên tai nói một chút, kia mới thật sự có thú!"

Lời này nghe là châm chọc khiêu khích, nhưng lại muốn khiêng ra Huyết Tán Nhân tôn này "Đại thần" đến giữ thể diện, hiển nhiên trong lòng của hắc không hề giống mặt ngoài cường ngạnh như vậy.

Lý Tuần đối Nguyên Nan ý nghĩ trong lòng thấy rõ, im ắng cười một tiếng, bất quá. . .

"Như thế nào là « Huyết Thần Tử »?"

Dịch Vô Cửu mà nói nghe rất nặng, nhưng tại Lý Tuần cái này đã xem như nửa cái người biết chuyện trong tai, liền có chút nói chuyện không đầu.

Vô luận là theo Minh Vương Tông bố trí, Chu Câu Tông hành vi đến xem, hai cái này tông môn đều hiểu cái gọi là « Huyết Thần Tử » bất quá là nhất cái tên tuổi, chân chính có vật giá trị, còn tại cổ tháp ôn bí phong cấm đằng sau. Có

thể Dịch Vô Cửu lời này ý là. . .

"Chẳng lẽ bọn hăn không biết cái này « Huyết Thần Tử » đằng sau, còn có 'Cơ quan' ?"

Lý Tuần cảm giác rất có thể. Nếu như là dạng này, Thiên Hành Kiện Tông thái độ, liền có đáng giá lợi dụng địa phương. . . Làm sao?

Đột nhiên xuất hiện kích thích để hăn sau đầu chợt phát sinh hàn ý. Cái này nhất cái nguy hiểm phản ứng, thậm chí so lường cái khô lồi cảnh báo nhanh hơn một tuyến.

Hoàn toàn không có trải qua suy nghĩ suy nghĩ, hăn nhất cái cong người, đánh tới bên cạnh thân đại thụ, mà xuống một khắc, hăn nhưng từ cây khác một bên hiện thân ra.

Hơi sớm một chút, một cái tay cắm vào thân cây bên trong, cứng cỏi thân cây thoáng chốc đã mất đi hết thủy trình độ, héo úa, mục nát, phong hoá, sụp đổ.

Bay lên bụi bặm để Lý Tuần híp mắt lại, trong lúc nhất thời thấy không rõ người đến khuôn mặt. Dung không được hăn phân biệt rõ ràng, bụi bặm chưa tán, đối phương đột tiếp theo công kích liền theo nhau mà đến, sắc bén phong áp để hăn cảm thấy trên mặt tựa hồ có vô số tiêu đao tại phá.

Hăn rít lên một tiếng, không đảy tối tăm vòng trong ngoài âm hỏa bốc hơi, ùng ục ục phảng phất là mây khói thúc đẩy sinh trưởng, đụng nhưng ngoại nhập nháy. Tại hăn cấp độ này, U Minh âm hỏa đã là tùy ý phú hình, biến hóa vạn đoan, âm hỏa phía trước phương cùng đối phương chân tức vừa chạm vào, liền tự sinh biến hóa, xuyên thấu qua đối phương chân tức khe hở, chấn động phát rít gào.

Bên ngoài cơ thể bụi bặm lúc này bị thúc thành vô hình, song phương tu vi đều đã vượt qua thân thể cực hạn, cùng ngoại giới nguyên khí cộng sinh cộng minh, chân tức đụng vào nhau, khí quyền bên trong chính là một tiếng bạo chấn,

không biết nhiều ít khí cơ thoát ly tại chỗ, quấy thiên địa nguyên khí, tạo ra vô số loạn lưu.

Chỉ lần này, bên ngoài mây dậm Thiên Hành Kiện Tông tu sĩ liền cùng nhau sinh ra cảm ứng, cùng một chỗ hướng bên này trông lại.

Lý Tuần nhưng không có tâm tư suy nghĩ cái này.

Trước mắt đối thủ này sát khí giống như thực chất, để hấn căn bản không thờ nổi.

Thân hình của hai người đầu tiên là hướng ra phía ngoài một phần, tiếp theo phảng phất là bị một con bàn tay vô hình dặt, bỗng nhiên bị hút lấy nhau.

Thân hình giao thoa sát na, Lý Tuần chí ít tránh thoát mười bảy nhớ đủ để liệt chi tay cụt cổ tay chặt, nhưng cũng rất cục xác nhận người tới thân phận.

Đồng thời, hấn cũng minh bạch đối phương ý đồ đến.

Ra ngoài nguyên nhân nào đó, đối phương cũng không phát ra cái kia thanh hung danh rất cao Yêu Dao, nhưng chỉ chỉ là lấy chưởng đại đao, hấn cũng có thể sử xuất giết hết lục đạo, hung lệ tuyệt tình hương vị tới.

Mưa to gió lớn đao thế, quả thực là đem Lý Tuần thân thể áp súc một vòng, chiếm hết thượng phong.

"Nếu như hấn sử xuất trận chiến lấy thành danh 'Thực thần nhất trượng hồng', kia lại sẽ là như thế nào uy sát?"

Lý Tuần liên tục ngăn chặn đeo tránh, ứng phó qua đối phương cái này sóng thế công về sau, lại là rít lên một tiếng, U Minh âm hỏa tựa như cùng xuyên hạp trường phong, cuốn lên hỏa diễm, đột nhiên đảo qua, đem đối phương cản một cái, tiếp theo quát to: "Thực Thần Đao! Người dám âm u ta!"

Đáp lại Lý Tuần, là một cái càng thêm tàn nhẫn cổ tay chặt.

Lý Tuần liền đổi tam cái vị trí, mới miễn cưỡng tránh thoát, nhưng hãn ngoài miệng không ngừng, phần nộ quát: "Ai muốn người tới giết ta?"

Chỉ có chính hãn minh bạch, lời này thuần túy đánh rắm.

Bất quá, nghe vào đối phương trong tai, nhưng lại là một loại khác hương vị.

Cũng liền đang nói xong những lời này về sau, đối phương đao thế dừng một chút, lạnh lùng mở miệng: "Nửa khắc đồng hồ trước, người ở đâu?"

Lý Tuần thầm kêu tới, trên mặt thì vừa đúng nhú mày: "Không phải sinh ý? Thẩm phạm nhân sao? Đường đường Cửu Sát thủ tịch. . . Đang giở trò quỷ gì?"

Một hỏi một đáp đằng sau, khoảng cách của hai người hơi kéo ra chút, trên tay hơi chậm, Lý Tuần cũng rốt cục có thể hơi dò xét một chút cái này trong truyền thuyết lãnh khốc nhất bá liệt đao phủ — Chu Câu Tông "Song đao tứ nhận tam tiểu câu" bên trong, giết người số, xác suất thành công đồng đều xếp số một "Thực Thần Đao" !

Người này một thân áo bào xám, khuôn mặt lãnh túc, còn lưu lại lưỡng phiết có chút nồng đậm râu cá trê, nhìn qua có vẻ như trung niên.

Nhất làm cho Lý Tuần khắc sâu ấn tượng, là cái kia một đôi u ám lạnh lẽo đôi mắt, chột nhìn đi, liền giống như là nhìn thấy nhất cái hoàn toàn không có sinh khí mộ địa, bên trong lại giam cầm vô số kêu thảm buồn gào oán linh.

Cái này ngoại trừ đặc thù nào đó pháp môn tác dụng ngoại, đại khái cùng hãn đầy tay huyết tinh oan hồn cũng có chút ít quan hệ.

Nghe Lý Tuần lời nói, hãn lông mày cũng là hơi nhú, nhưng là đôi mắt bên trong thần thái y nguyên, lại đi theo lại là một cái cổ tay chặt chém xuống.

Chưởng phong lướt qua, trong không khí đều truyền đến mùi khét lẹt.

Lý Tuần chỉ coi một kích này cùng phía trước không khác, nhưng mà mới

khẽ vươn tay liền biết muốn hỏng việc.

Cái này một cái cổ tay chặt không biết sử cái gì thủ pháp, Lý Tuần chỉ cảm thấy quanh thân khí cơ lại dưới một đao này, đều đứt đoạn, lúc đầu điều khiển như cánh tay U Minh âm hỏa, cũng không khỏi cứng lại. Mặc dù cảm giác này chớp mắt là qua, lại đầy đủ hấn ăn được thiệt thòi lớn!

Lý Tuần trơ mắt nhìn đối phương hung lệ vô song cổ tay chặt cắt qua bộ ngực mình, mặc dù hấn lấy mình tinh thuần vô cùng chân tức, ngạnh sinh sinh đem ngực cơ bắp, xương cốt hướng vào phía trong rứt nửa tấc, lại vẫn bị đối phương đầu ngón tay quét đến.

Nghĩ đến vừa mới trong nháy mắt chết héo hóa tro đại thụ, Lý Tuần chỉ cảm thấy rùng mình.

May mắn hấn mấy chục năm qua thân kinh bách chiến, kinh nghiệm đã là tương đương phong phú, đối ngực vết thương nhìn cũng không nhìn, một tay thôi động âm hỏa, bức lui Thực Thần Đao, một cái tay khác từ trước ngực một vòng, đúng là ngạnh sinh sinh đem ngực vết thương da thịt kéo xuống, vết thương sâu đủ thấy xương.

"Đi theo ta, tạm không giết ngươi!"

Thực Thần Đao trong miệng nói, nhưng lại là một cái cổ tay chặt chém xuống.

"Giết ngươi mẫu thân!"

Lý Tuần từ trong hàm răng gạt ra cái này thanh mảnh, vốn là sắc mặt tái nhợt, lúc này càng là được không trong suốt.

Nhưng vết thương lại kích phát hấn cuồng tính, trực diện đối phương lại lần nữa bổ tới cổ tay chặt, hấn kêu to một tiếng, lại cũng là một cái cổ tay chặt nghênh tiếp.

Trên miệng chỉ nói không giết, nhưng Thực Thần Dao tuyệt không để ý trước trăm hãn một tay.

Cổ tay chặt thế đi không giảm, tại một tiếng như sắt thép va chạm tiếng vang bên trong, song phương chưởng lưỡi đao đụng vào nhau.

Liên tại giờ khắc này, Thực Thần Dao nhiều năm không đổi trông mắt xám bên trong, hiện lên vẻ kinh ngạc.

Đây cũng không phải là Lý Tuần cánh tay!

Đen nhánh tay áo dài vỡ vụn hóa tro, lộ ra trong đó tuyết trắng như ngọc cánh tay, đang dần dần trong sáng sắc trời hạ, oánh khiết được phảng phất muốn phát ra quang tới.

Có thể thực hóa vạn vật "Thiên Ma Thực Thần Pháp", không có ở phía trên lưu lại cho dù là nửa điểm vết tích.

Mà giờ khắc này, trước mắt hãn lại là một hoa, tại cánh tay này chi "Nội" — hãn chỉ có thể như thế hình dung, giống như chính là hai cái cánh tay trùng điệp cùng một chỗ, đột nhiên có một con bắn ra ngoài, thế như lôi đình, nhưng cuối cùng lại như lau bụi bặm, khẽ dính vào bộ ngực hãn.

Hãn tâm khẩu nhất buồn bực, đem Lý Tuần trả thù tính một chưởng chiếu đơn thu hết.

Lý Tuần chưởng lực cũng không hùng hồn, mà ở áp vào bộ ngực hãn lúc, âm hỏa phun ra nuốt vào, trong nháy mắt, chí ít thay đổi gần ba trăm chủng biến hóa, cực điểm dẫn dắt xé rách sở trường.

Mặc hãn hộ thể chân tức như thế nào mạnh mẽ, tại dạng này cao tần biến hóa bên trong, cũng bị kéo tới phá thành mảnh nhỏ.

Lúc này, Lý Tuần bàn tay giống như theo phi theo, giống như khởi phi lên, cuộn cuộn âm hỏa tại nơi lòng bàn tay chu lưu thuận, trong nháy mắt tạo ra nhất

cái không đảy hắc động, điên cuồng hấp thực hãn cơ thể sinh cơ, hận không thể đem hãn nội tạng cũng hút ra đi.

Hãn kêu lên một tiếng đau đớn, Thiên Ma Thực Thần Pháp toàn lực vận chuyển, cùng U Minh âm hỏa va chạm liên tục, cuối cùng ở bên trong bản gặp càng lớn tổn thương trước đó, chấn mở Lý Tuần tay.

Lý Tuần lại là liệu đến biến hóa này, hãn mượn cổ này chấn lực, thân hình nhanh chóng thối lui, lộ tuyến thẳng tắp, mặc dù không biết có bao nhiêu cây cối cản đường, nhưng hãn toàn bộ không nhìn, thân thể tựa hồ trở thành một đạo huyền ảnh, xuyên càn qua lá, như không vật gì.

Thực Thần Dao cũng không có đuổi theo, thụ Lý Tuần một kích, hãn cũng không chịu nổi. Bên môi râu cá trê hơi động một chút, theo trong cổ họng phun ra tam cái âm tiết.

"Ảnh khô lỗi?"

Thanh âm này không nhìn khoảng cách hạn chế, một mực truyền đến Lý Tuần trong lỗ tai.

Lý Tuần thể đi không giảm, trên mặt thì hiện ra cười khổ, hãn biết trên đời này không có vĩnh viễn bí mật, cũng sẽ không đem tất cả mọi người xem như đồ ngốc, nhưng bị nhân ở trước mặt vạch đến, cảm giác vẫn là không thể nào tốt.

Đương nhiên, hãn cũng không có quên cho mình lại đánh lên một tầng yếm hộ: "Thực Thần ban thưởng, tại hạ nhất định ghi nhớ trong lòng, cho đồ hậu báo!"

Nghiến răng nghiến lợi nói ra cuối cùng bốn chữ, lấy hơi lúc lại phun ra một ngụm máu tươi ra. Trên tay hãn cấp tốc cho ngực lau một tầng sinh cơ linh dược, thân hình thì càng lùi càng xa, dần dần thoát ly Thực Thần Dao thần niệm khóa chặt.

Nhưng mà, phiền phức còn xa không có kết thúc.

Vừa mới cùng Thực Thần Dao giao thủ, tuy là động tác mau lẹ, bắt đầu, kết thúc đều là vô cùng đột nhiên, nhưng khuấy động nguyên khí tựa như cùng trong đêm tối hải đăng, đủ để cho trong vòng phương viên trăm dặm tu sĩ rõ ràng cảm giác, Minh Vương Tông, Thiên Hành Kiện Tông tu sĩ đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Tại loại này vi diệu thế cục hạ, ai không sinh xuất lòng hiếu kỳ?

Lý Tuần liền cảm giác được, chỉ ít có hơn mười đạo khí tức, chính bám đuôi đuổi theo.

Thực Thần Dao không có truy kích, chỉ sợ cùng cái này cũng thoát không được quan hệ.

Lý Tuần bỏ ra hảo một phen công phu, một đường phi nước đại hơn ba trăm dặm, ở giữa ngự kiếm, độn pháp, xách tung chi thuật cùng sử dụng, mới đưa cái đuôi tất cả đều vứt bỏ.

Cũng liền vào lúc này, hãn tốc độ cao nhất lướt dọc thân hình chợt dừng, trên mặt tái đi, lại là một ngụm máu tươi phun tới.

Khoảng cách ba trăm dặm không hề dài, nhưng vì thoát khỏi truy tung, hãn lại hao tổn so trạng thái bình thường thêm ra gấp trăm lần tinh lực. Lúc này thương thế trên người đã không cho phép hãn lại phi nước đại xuống dưới.

Trước ngực lớn chừng bàn tay vết thương mới kết một tầng màng mỏng, xuyên thấu qua tầng này màng, hãn thậm chí có thể trông thấy trắng bạch xương cốt, còn có càng sâu xa có chút nhúc nhích nội tạng.

Gặp phải tình huống như thế này, hãn cơ hồ không có tái chiến khả năng.

Nếu là lại đụng cường địch, đại khái cũng chỉ có U Huyền khôi lỗi có thể dùng.

Đông Nam biển rừng rừng cây rậm rạp, tùy tiện một nơi, chính là ẩn thân nơi đến tốt đẹp.

Lý Tuần cũng không lựa, lân cận tìm một chỗ rừng rậm, liền một đầu chui vào, chuẩn bị lại xóa một chút dư dả.

Nhưng mà, ngự kiếm phá không nguyên khí chấn động tựa như cùng giới trong xương, ngừng nghỉ một hơi, vừa vội nhanh tiếp cận. Lý Tuần trong lòng mắng to, cũng đã không có lực lại chạy, đành phải nín thở hơi thở, nhìn lên.

Đập vào mắt thân ảnh, để hấn lấy làm kinh hãi.

Cố Tần Nhi? Không, hấn là vị kia hư hư thực thực Cố Tần Nhi nữ tu.

Lý Tuần đối nàng vài cái đối mặt liền chém giết một tên Minh tướng thủ đoạn khắc sâu ấn tượng, lại thêm nàng một thân bắt mắt tử sắc váy trang, nghĩ không nhận ra đến cũng có chút độ khó.

Lúc này gặp nàng ngự kiếm mà đi, lách thân kiếm quang thì mờ nhạt chí vô, hiển nhiên công lực mười phần tinh thuần, là cái kinh địch.

Hướng ta tới? Đây là Lý Tuần ý niệm đầu tiên.

Bất quá, coi như như thế, hấn cũng không sợ, cái này nữ tu mặc dù rất có thực lực, nhưng tại lưỡng cái khô lồi dưới tay, đại khái mười hơi thời gian cũng chống đỡ không đến.

Nữ tu kiếm quang thần tốc, mười dặm hơn khoảng cách, chớp mắt đã áp sát, nhưng không có dừng lại, mà là vút qua.

"Qua đường?" Lý Tuần nhẹ nhàng thở ra sau khi, cũng rất bội phục dũng khí của nàng — vừa giết một tên Minh tướng, liền tại Minh Vương Tông nhân ẩn núp biển rừng bên trong độc hành, thật không biết Dịch Vô Cửu làm sao lại yên tâm!

Tuy nói trong lòng đối nàng thân phận còn có chút nghi vấn, nhưng lúc này miễn trừ phiền phức, Lý Tuần cũng thở dài một hơi, tạm không nghĩ ngợi thêm, chuẩn bị điều trị thương thế.

Chỉ là vừa mở ra bình thuốc, U Nhị chợt truyền báo động.

Lý Tuần bản năng dùng ngón tay che lại miệng bình, ngăn trở mùi thuốc tán dạt, cơ hồ cũng ngay lúc đó, sau lưng khí cơ sinh biến, tiếng xé gió mặc dù nhỏ bé, nhưng lại không thể gạt được Lý Tuần lỗ tai.

Hắn bỗng nhiên quay đầu, trên mặt nhưng lại ngẩn ngơ.

Xuyên thấu qua lâm khe hở nhỏ vụn quang phiến chiếu xuống trên đồng cỏ, cũng chiếu xuống sau lưng vị kia váy tím nữ tu trên thân. Phản xạ ánh sáng nhạt chiếu đến khuôn mặt của nàng, làm thanh lệ ôn nhu hình dáng, càng ngày càng hoa mắt.

Bất quá, để hắn cảm thấy kỳ quái là, cái này nữ tu trái ngược vừa rồi tam kiếm kết Minh tướng lẫm liệt thư uy, gương mặt xinh đẹp thần sắc vi diệu, lại buông xuống mí mắt, lông mi thật dài chặn trong mắt thần thái.

Lý Tuần chỉ cảm thấy nàng tựa hồ đang đánh giá miệng vết thương của mình, sau đó, hắn trong tai liền nghe đến dạng này một thanh âm: "Người thụ thương!"

Thanh âm nhu hòa dễ nghe, lại làm cho Lý Tuần vì đó chấn động.

Nghe được cái này tuyệt không bình thường như nói quan tâm, trước đó trong lòng không dám chứng thực ý nghĩ nhanh chóng cuộn cuộn đi lên, hắn bật thốt lên: "Cố Tần Nhi?"

"Người còn nhớ rõ ta?"

Nữ tu cũng là kinh hỉ ngẩng đầu, cũng mặc kệ cho Lý Tuần tạo thành bao lớn chấn kinh, ngọc sạch sẽ trên gương mặt, lại xoa một tầng đỏ ửng nhàn nhạt.

Mà lúc này, Lý Tuần thì hơi kém không có kêu đi ra!

"Người như thế nào nhận ra ta!"

Nên biết hẳn lúc này là Bách Quỷ đạo nhân cách ăn mặc, diện mục thần sắc thế nhưng là hoàn toàn khác biệt, cái này nữ tu là thế nào làm được?

Cố Tần Nhi ánh mắt bên trong hiện lên động lòng người quang huy, đang muốn nói chuyện, trên bầu trời lại vang lên trong trẻo cao vút tiếng kiếm rít. Ngoài mây chực dậm, đang có hai đạo kiếm quang bay vụt mà tới.

Nhìn nguyên khí chấn động phương thức, giống như cũng là Thiên Hành Kiện Tông. Lý Tuần nhíu mày, lại nghe được lại nghe được Cố Tần Nhi nhu hòa dễ nghe thanh âm: "Người an tâm dưỡng thương, bọn hãn ta đến ứng phó!"

Lý Tuần con người co rụt lại, bờ môi hé mở, cuối cùng lại cũng không nói gì, chỉ chọn một chút đầu, thi triển thổ động, chui vào mặt đất.

Bên tai thì vang lên Cố Tần Nhi cáo biệt nói.

"Nếu người có thời gian, tới tìm ta đi!"

Hắc ám cấp tốc bao phủ rậm rạp biển rừng, trải qua mấy ngày huyền não về sau, Yêu Lô Cổ Tháp chung quanh, tiến vào nhất cái mặt ngoài tương đối không khí an tĩnh.

Thiên Hành Kiện Tông cử động, xác nhận bọn hãn đối cổ tháp bên trong bí mật xác thực không biết rõ tình hình, bọn hãn lực chú ý cũng không tại cổ tháp bên trong, mà là lấy cổ tháp làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng mở rộng, mục đích chỉ sợ sẽ là cái kia lẫn trốn vô tung Tiêu Trọng Tử, cùng với hãn nắm giữ « Huyết Thần Tử » bản thiếu.

"Thật đơn thuần a!" Lý Tuần xa xa quan sát, miệng bên trong còn không mẫn không nhạt bình luận một chút.

Đương nhiên, hẳn cũng biết, Thiên Hành Kiện Tông sẽ làm ra loại này "Chuyện ngu xuẩn", chỉ sợ cùng ngày đó sau đó Minh Vương Tông cùng Chu Câu Tông tại Yêu Lôi Cổ Tháp nội một trận "Sống mái với nhau" thoát không khỏi liên quan.

Tại trận kia "Sống mái với nhau bên trong", Yêu Lôi Cổ Tháp không sai biệt lắm thật muốn "Qua đời".

Cổ tháp chủ thể ngũ tiến viện lạc làm hồng bốn nhà, chủ điện thiên điện, gác chuông, phật đường sụp đổ vô số kể, cái gì huyết trì, địa hỏa, đều đánh cho hoàn toàn thay đổi, lại cho chôn vào gạch ngói vụn phía dưới, cam đoan lại nhìn cũng không được gì!

Lý Tuần đánh chết cũng không tin lưỡng tà tông có thỏa thuận gì, bất quá, hẳn lại sâu tin giữa song phương ăn ý — ta không lấy được đồ vật, lại có thể nào để những người khác đạt được?

Cứ như vậy, Thiên Hành Kiện Tông lực chú ý tạm thời bị dẫn tới cái kia tán tu trên thân.

Đã mất đi hiểu rõ cổ tháp cơ quan cơ hội, Minh Vương Tông cùng Chu Câu Tông cũng đi theo góp thú, giống trống khua chiêng "Đuổi bắt" Tiêu Trọng Tử.

Lại thêm một chút đối tình thế như hiểu như không, đơn thuần tham gia náo nhiệt, kiếm tiện nghi tán tu, lấy Yêu Lôi Cổ Tháp làm trung tâm, hơn vạn dặm phạm vi biến rừng, trở thành nhất cái quan binh bắt cường đạo sân chơi.

Bất quá Tiêu Trọng Tử biểu hiện, xác thực vượt quá Lý Tuần dự kiến.

Hai ngày qua, tiểu tử kia cũng không biết giấu đi đâu rồi đi, vậy mà để ba tông nhân mã khắp nơi vô hụt, thủ đoạn cũng là rất cao minh.

Tự nhiên, cũng liền để ba tông cao nhân tu sĩ càng ngày càng bận rộn.

Ngay tại loại này không khí hạ, Lý Tuần đạt tới Yêu Lôi Cổ Tháp xung

quanh.

Hắn ngồi tại trên một cây đại thụ, hai tay ôm ngực, bảo vệ vẫn chưa khỏi hẳn ngực, ánh mắt chớp động, nhưng không có nhất định tiêu cự.

Năm đó hắn thả Cố Tần Nhi đường sống, trong đó cố nhiên có thương tiếc chi ý, nhưng càng nhiều cũng là đối với mình "Tỏa tâm thuật" có lòng tin.

Tỏa tâm thuật là « U Minh Lục » thượng tinh diệu tâm pháp, hắn mượn Cố Tần Nhi tâm thần bị thương cơ hội, tại tâm thần chỗ miệng vết thương, hạ cực nặng tâm lý ám chỉ đến cấm chế, khiến nàng quên mình tồn tại.

Bởi vì là thừa lúc vắng mà vào, cùng vết thương liền thành một khối, vô kế có thể trừ.

Nhưng mà, hắn không để ý đến kỳ tích phát sinh xác suất.

Hắn không cần biết Cố Tần Nhi như thế nào thoát khỏi kia cấm vào sâu trong nội tâm thương tích, hắn chỉ cần minh bạch, lúc này Cố Tần Nhi, đã không phải năm đó cái kia do hắn nhào nặn con rối, là nhất cái nhất định phải coi trọng lượng biến đổi.

Thế nhưng là. . .

"Tới tìm ta đi!"

Đây là hai ngày trước Cố Tần Nhi nói với hắn.

Ôn ngôn nhuệ ngữ, giống như là đang cầu xin cáo tình lang, mà không phải đối một vị đã từng làm bản nàng, nhục nhã nàng hung thủ. Lý Tuần có thể hay không cho rằng như vậy, vị này đã cùng năm đó tưởng như hai người nữ tu, lại vẫn duy trì cùng năm đó trước khi chia tay, độc nhất vô nhị tinh thần đâu?

Nghĩ đến ngày hôm trước gặp nhau lúc, Cố Tần Nhi vậy thì khác bình thường thần sắc, dù là Lý Tuần tu dưỡng như thế nào được, trong lòng cũng không khỏi

nổi lên nam tử đặc hữu tự đặc chi ý, thế nhưng là càng nhiều, vẫn là khó có thể lý giải được hoang mang.

Ngoài ra, hấn mơ hồ cảm thấy, loại tình hình này, ngược lại là ở đâu gặp qua!

Đúng lúc này, trong lòng của hấn khẽ động, đợi hai canh giờ, mục tiêu rốt cục vẫn là xuất hiện. Thân hình hấn khẽ động, không những không tiến nghênh, ngược lại phi tốc lui lại, một đường né qua tam cái tông môn rất nhiều nhân tuyến, nghênh ngang mất.

Hấn tin tưởng, Cố Tần Nhi cũng đã cảm giác được khí tức của hấn. Tựa như là hai ngày trước như thế — Lý Tuần đến bây giờ cũng không hiểu rõ, lúc ấy Cố Tần Nhi là như thế nào nhìn thấu hấn nặc tung bí pháp, lấy thẳng tắp đuổi theo.

Hấn dừng ở cách cổ tháp hơn bảy mươi dặm một chỗ trên bờ sông. Nơi này, có mấy chục cây linh đật hơn ngàn năm cự mộc vượt sông sinh trưởng, cành lá giao thoa, che khuất bầu trời, đem chảy qua nước sông cũng ngăn tại ngày này nhưng cành lá đường hầm phía dưới.

U tĩnh hẻo lánh, chính là riêng tư gặp nơi tốt.

Càng quan trọng hơn là, hấn đã tại này bày ra tầng tầng cấm chế, lại có lưỡng cái khôi lỗi trong bóng tối ẩn núp, đủ để ứng phó hết thảy đột phát tình trạng.

Đương nhiên, cái này cũng vẹn vẹn vì dự phòng vạn nhất mà thôi.

Bằng trực giác, Lý Tuần cũng không cho rằng, Cố Tần Nhi hội gây bất lợi cho hấn.

Đợi hén non nửa khắc đồng hồ, Lý Tuần trong tai truyền đến tinh tế cành lá tiếng ma sát, không biết tại sao, trong lòng của hấn lại có một loại không hiểu khẩn trương, tựa hồ đang mong đợi cái gì, lại tại kháng cự cái gì. Liền tại loại tâm tình này hạ, hấn thấy được trong bóng đêm lượn lờ đi tới tử y nữ tu.

Cố Tần Nhi! Lý Tuần trong lòng khẽ gọi một tiếng, nồng trọc hắc ám với hắc mà nói không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng, nhìn xem đi tới bóng hình xinh đẹp, hắc đôi mắt bên trong hiện lên kinh diễm chi sắc.

Ngày hôm trước thời gian vội vàng, không kịp nhìn kỹ, hôm nay tinh tế xem ra, lại là nhịn không được vì đó sợ hãi thán phục.

Thời gian đối với tu sĩ mà nói, cơ hồ không có ý nghĩa. Nhưng mà, tuế nguyệt lăng động nhưng dù sao sẽ đem một chút đặc thù nguyên tố thấm vào đến trong linh hồn người.

Sáu mươi năm trước Cố Tần Nhi đã là cái cực xuất sắc mỹ nhân nhi, mà tại sáu mươi năm sau hôm nay, nàng mỹ lệ thì phát sinh nhất cái chất tiến hóa.

Đó cũng không phải chỉ nàng lúc này khí chất trở nên đến cỡ nào trầm tĩnh, Lý Tuần cho rằng, có như thế kinh lịch nữ tử, chỉ cần không điên mất, ngây thơ, táo bạo lăng động chính là tất nhiên.

Tinh xảo gương mặt, tinh mỹ ăn mặc đã không phải trọng điểm, bây giờ Cố Tần Nhi, đã thoát ra cái này túi da hạn chế, chỉ là giữa lông mày một chút biến hóa, liền đưa nàng linh hồn xử kinh tâm động phách mỹ lệ bày ra.

Nhất làm cho Lý Tuần động tâm, là nàng nhìn như thanh minh gương định ánh mắt hạ, kia một tia mê ly nhược thất tư tưởng, nàng rõ ràng là đang nhìn người, nhưng lại sẽ để cho người cảm thấy, nàng thần niệm, đã phiêu đảng đến một thế giới khác bên trong đi.

Kia nàng để lại cho người là cái gì? Có lẽ chỉ có cùng cái này hắc ám cùng ở tại hư vô đi.

Đây là có thể để cho thiên hạ nam tử vì đó khí tự, lại có thể nhất phần chấn lên chinh phục dục ánh mắt.

Ngay một khắc này, Lý Tuần đem Cố Tần Nhi phân loại làm hắc thấy qua nữ

tử xinh đẹp nhất thuộc loại bên trong đi. Cũng tại lúc này, hấn phát hiện mình nhìn Cố Tần Nhi thời gian, tựa hồ quá dài chút.

Cố Tần Nhi sắp đi đến trước người hấn lúc, hấn mới hồi phục tinh thần lại.

Hấn đứng tại cấm chế bên trong, Cố Tần Nhi không nhìn thấy hấn, nhưng cũng không biết nàng dùng biện pháp gì, vậy mà có thể cảm ứng được hấn tồn tại, một đôi mắt đẹp, thẳng tắp xem ra, tuy không tiêu tụy, nhưng hiển nhiên đã phát hiện vị trí của hấn.

Lý Tuần nhướng mày, thân hình lệch vị trí, đi vòng đến Cố Tần Nhi sau lưng, cái này cũng không thể gạt được nàng, bất quá, nàng đang muốn quay đầu, cái cổ trắng ngọc thượng đã bị một cánh tay vòng cô tỏa ở, trên cánh tay cơ bắp đường cong nhu hòa, nhìn như không có tăng lực, lại đủ để trong nháy mắt đoạn tuyệt hô hấp của nàng.

Nàng rất thông minh, dáng người thẳng tắp, mắt nhìn phía trước, không còn quay đầu mục đích. Lý Tuần đem toàn bộ thân thể đều dán tại trên lưng nàng, làm giữa hai người không có một tia khoảng cách.

Tại cơ thể nhẹ nhàng ma sát bên trong, Lý Tuần nghe được hô hấp của nàng hơi có chút hỗn loạn, nhưng không có kháng cự.

Lý Tuần trong lòng hơi có chút chờ mong, nhưng càng nhiều vẫn là nghi hoặc.

Trước đó, hấn đối với mình hấn là dùng cái gì tư thái đến đối mặt, rất phí hết một phen đầu óc, nhưng hiện tại xem ra, cảnh tượng trước mắt lại là tương đương quen thuộc.

Vì chứng thực trong lòng của hấn suy đoán, hấn cố ý tăng thêm ma sát, sau đó đem cái cằm điểm tại bả vai nàng bên trên, mặt dán mặt, cảm thụ được nàng non mềm bóng loáng da thịt, không khỏi khẽ khen một tiếng.

Hai người thân mật cùng nhau, kia tê dại xúc cảm, hơi kém để Lý Tuần quên đi nói chuyện, cũng tại lúc này hẳn mới nhớ tới, hẳn có chừng thời gian hai ba năm không có đụng nữ nhân.

Cái này nhất niệm đầu mới phát lên, hẳn liền nổi lên phản ứng.

Cùng hẳn cơ thể đụng vào nhau Cố Tần Nhi, cơ hồ lập tức liền cảm thấy biến hóa này, Lý Tuần có thể cảm thấy, trên người nàng đầu tiên là cứng đờ, sau đó lại thời gian dần qua mềm nhũn.

Ngay tại loại này muốn mạng thời điểm, Lý Tuần khàn giọng mở miệng: "Người đang suy nghĩ gì? Là năm đó ta không có đem người thao đủ sao?"

Cái này thô tục mà nói lại là trực chỉ bản tâm, hẳn có thể nhìn thấy, Cố Tần Nhi phản ứng so trước đó càng kịch liệt một chút. Nàng giống như phải dùng gậy đầu hoặc lắc đầu đến biểu thị, thế nhưng là Lý Tuần cánh tay siết chặt lấy, giữ lấy cổ của nàng, để nàng không có cách nào động đậy. Hô hấp của nàng loạn hơn.

Nàng hai tay xuôi bên người đầu tiên là nắm thật chặt, sau đó lại hết sức mở ra, Lý Tuần có thể cảm giác được, nàng chính gắt gao cắn chặt răng quan, lại vẫn có một tia than nhẹ theo khớp miệng ở giữa xuất ra tới. Sau đó, Lý Tuần cảm thấy trên đùi xiết chặt, hạ vật áo lại bị Cố Tần Nhi trở tay bắt lấy, lại không buông ra.

Nhìn xem Cố Tần Nhi trên mặt hồng vân lan tràn, Lý Tuần làm sao không biết trong nội tâm nàng suy nghĩ.

Thế nhưng là hẳn còn tại đè nén xung động trong lòng, tại Cố Tần Nhi thùy tai xử trầm thấp nói mấy chữ: "Mở miệng, nói chuyện!"

Cố Tần Nhi rốt cục khẽ hé môi son, nhưng đầu tiên phát ra tới, lại là một tiếng mềm mại đáng yêu đến cực điểm rên rỉ, Lý Tuần bèn nhảy cái mũi thậm chí ngửi được trên người nàng bỗng nhiên tràn đầy ra hương dính khí tức, tại

quanh thân lượn lờ không tiêu tan.

Lý Tuần cũng cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, nhịn không được tại nàng mượt mà thùy tai thượng khê nhấp một chút, Cố Tần Nhi thân thể mềm mại run rẩy dữ dội, bản năng nghĩ tới quay đầu đi, lại bị Lý Tuần dùng răng nhẹ nhàng cắn.

Nàng thấp "A" một tiếng, thân thể đã kéo căng đến cực điểm, hết lần này tới lần khác đúng lúc này, Lý Tuần băng lãnh tiếng nói lại vang lên.

Lần này càng thêm ngắn gọn: "Nói!"

Cố Tần Nhi thân thể run rẩy càng ngày càng kịch liệt, ngay vào lúc này, Lý Tuần cảm giác được một tia hơi nước mờ mờ, hần bị lệch ánh mắt, vừa vịn đến nhìn thấy Cố Tần Nhi nơi khóe mắt, một tia rớt xuống giọt nước.

Lý Tuần mong đợi hưởng ứng, cũng vào lúc này ghé vào lỗ tai hần lưỡng lự: "Ta không biết!"

Lúc này mới hợp lý!

Lý Tuần u quang lấp lóe con mắt, xuyên thấu Cố Tần Nhi hỗn loạn tâm tư, thấy được nàng trong lòng bị lại lần nữa lật lên đấm máu vết thương, cùng với dưới vết thương, đã bị ăn mòn thấu trái tim.

Bỗng nhiên, hần hiểu được Cố Tần Nhi thoát khỏi "Phế nhân" vận mệnh nguyên do.

Nếu như nàng không có khả năng theo trong thâm uyên leo ra, như vậy, vẫn sa đọa đi xuống đi. Tại thâm uyên dưới đáy, là một thế giới khác.

Lý Tuần xóa đi trong lòng cuối cùng một tia do dự, cho dù hần vẫn không rõ ràng, Cố Tần Nhi vì sao lại đối với hần "Tình hữu độc chung", nhưng bây giờ hần đã có tuyệt đối tự tin, đem vị này thực lực xưa đâu bằng nay nữ tu, vững vàng khống chế trong tay, trở thành một viên trọng yếu thẻ đánh bạc.

Tâm tình của hẳn cực tốt, tự nhiên không cần đề thêm ức sắp bộc phát dục vọng, con kia một mực đặt tại Cố Tần Nhi Thánh môn yếu hại tay, rốt cục bắt đầu di động, tựa như là nằm đó tại trong cung đình lúc, đẩy ra nữ tu thượng vạt áo, đầu ngón tay tiếp xúc đến nàng mịn màng mềm dẻo tới không thể tưởng tượng nổi thân eo.

Cố Tần Nhi trong cổ một tiếng trường ngâm, toát lên lấy chân tức, có được vô tận lực lượng thân thể, lại giống như là không có xương cốt, tại biên độ nhỏ vụn vụn bên trong, phảng phất muốn hóa đến sau lưng nam tử trên người, tại lưỡng lự trong tiếng thở dốc, mặc cho người định đoạt.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Điệp Vũ

Chương 05: Điệp Vũ

Cổ Tần Nhi thân thể trần truồng run nhè nhẹ, mềm mềm chống đỡ tại trên cành cây, nếu như không phải Lý Tuần vẫn vòng tay tại nàng trên cổ cánh tay, chỉ sợ nàng liền muốn thuận thân cây ngã oặt xuống dưới.

Coi như nàng tu vi tinh xảo, nhưng ở sau lưng nam tử một đợt lại một đợt tuyệt đại trừu hấp chi lực hạ, trong cơ thể nàng lục khí không tự chủ được luân chuyển, tại hấp nhiếp đại lượng thiên địa nguyên khí thời điểm, đem càng nhiều tinh thuần nguyên khí, đưa vào sau lưng nam tử thể nội.

Trong quá trình này, nàng không thể tránh khỏi kinh lịch chí ít hai mươi lần trở lên nhục dục cao trào, lúc này sớm đã mệt không thể hưng, chân nguyên cũng có chỗ hao tổn, nam tử trước đó còn có thể làm nàng phát cuồng động tác, hiện tại mang tới, cũng chỉ có đau đớn mà thôi.

Nhưng mà, nàng rất vui vẻ.

Trong lòng mê mang đã hoàn toàn tiêu tán, tông môn người thân quan tâm thương tiếc ánh mắt, đồng môn từng li từng tí chiếu cố, từ tiểu nhớ kỹ thâm nghiêm môn quy, tại liên tục không ngừng tình dục xung kích phía dưới, tại sau lưng nam tử vô ý thức nỉ non bên trong, đều bị cọ rửa được sạch sẽ.

Hiện tại trong nội tâm nàng, chỉ có phía sau vị này giống như quen thuộc, vừa xa lạ, lại tràn đầy nàng tối khắc cốt minh tâm ký ức nam tử.

Nàng bởi vì nam tử này khí tức mà tìm tới chính mình, nhưng bởi vì thời gian

làm hao mòn, nam tử khí tức cũng càng ngày càng xa, càng lúc càng mờ nhạt.

Nàng chỉ có tại một lần lại một lần phí công vọng tưởng bên trong, mới có thể bắt được cái này một tia ẩn tượng, sau đó một lần lại một lần đem cái này lúc nào cũng có thể tiêu tán vết tích điêu khắc ở đáy lòng.

Nàng mỗi ngày đều muốn làm như thế, đem này khí tức vết tích một lần lại một lần lật lên, khắc xuống đi, thẳng đến nàng vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên mới thôi.

Cũng may mà dạng này, cho nên nàng mới có thể như kỳ tích địa, tại biển rừng mảnh này khí tức phức tạp địa phương, tìm được đặc hữu khí tức, đồng thời một mực truy tung, rốt cục nhất thường nhiều năm nổi khổ tương tư.

Mà bây giờ, nàng nằm mơ đều tại mong ngóng khí tức, liền dính liền tại nàng cơ thể mỗi một cái bộ vị, nồng nặc làm nàng không thể thở nổi, niềm hạnh phúc như vậy chỉ sợ cũng chỉ có trong mộng mới có thể có được đi.

So sánh dưới, trên nhục thể nho nhỏ đau đớn lại coi là cái gì?

Phía sau nam tử rốt cục lấy hết hưng, theo trong cơ thể nàng lui ra, nàng có thể cảm giác được, nam tử khí mạch vận chuyển, đã thoát khỏi âm độc chân tức bối rối, càng bởi vì vừa thu hút đại lượng nguyên khí, mà tiến vào đến nhất cái cao phong trạng thái.

Để nàng thập phần vui vẻ chính là, mặc dù nam tử đã không còn cần nguyên khí của nàng, nhưng hai người thân thể trần truồng, vẫn tại nhất cái cực kỳ thân mật trạng thái dưới, để cho hai người khí tức giao hòa, khó phân lẫn nhau.

Mà nam tử nhẹ nhàng tại nàng trên cổ gặm cắn, nhỏ xíu đau đớn, thì để nàng tại hiện thực cùng trong mộng cảnh vừa đi vừa về đối nhau, điên đảo mê ly.

Đúng lúc này, nam tử tại bên tai nàng nói nhỏ: "Người là thế nào xác định vị trí của ta?"

Nàng đỏ mặt tuôn ra tuôn ra trên gương mặt, nhiệt độ tựa hồ lại lên cao chút, nàng có chút chần chừ, có phải hay không muốn đem mình tại dài dằng dặc thời gian bên trong kiên trì nói ra — đây chính là có chút khoe khoang ý vị chút đấy!

Bất quá, nam tử yêu cầu để nàng không cách nào cự tuyệt, nàng hơi dừng lại, đem bên trong nguyên do tận lực hời hợt nói ra.

Tại nhất cái phi thường nhỏ thời đoạn bên trong, nam tử hô hấp dừng lại một chút, nếu như không phải Cố Tần Nhi toàn bộ tâm tư đều đặt ở trên người hắn, sợ rằng cũng phải xem nhẹ đi qua.

Mặc dù nam tử rất nhanh khôi phục bình thường, nhưng cái này đã đầy đủ.

Cố Tần Nhi dùng gương mặt nhẹ nhàng ma sát cánh tay của nam tử, nghĩ bảo trì một chút thận trọng, cuối cùng vẫn nhịn không được cười vui vẻ.

Lúc này, nam tử tiếng nói bên trong, cũng nhiều chút chưa bao giờ có hương vị, vẫn là bên môi nói nhỏ, trước đó có thể để nàng toàn bộ thân thể đều trở nên hưng phấn, mà lần này, thì khiến nàng trong lòng tạo nên một tầng hoà thuận vui vẻ ấm áp.

Nam tử nói là: "Nhìn về bên này!"

Nàng nghe lời xoay mặt đi, sau một khắc, hai người môi lưỡi đụng vào nhau, Cố Tần Nhi hạnh phúc cơ hồ muốn ngất đi, đây là nàng cùng nam tử quen biết đến nay, nam tử lần thứ nhất dùng loại phương thức này, đến thuyết minh quan hệ của hai người.

Nàng vô hạn khát vọng giờ khắc này vĩnh viễn tiếp tục kéo dài.

Nhưng mà, cái hôn này kéo dài thậm chí không cao hơn nửa hơi thời gian, nam tử cánh môi nhiệt độ đột nhiên cấp tốc rơi xuống dưới, tới đồng thời, cũng buông lỏng ra một mực quần tại nàng trên cổ cánh tay.

Cố Tần Nhi giật mình, nhưng khi nhìn đến nam tử trong mắt lờ lờ hàn mang đằng sau, nàng liền hiểu rõ ra.

Ngay sau đó, đỉnh đầu bọn họ liền có nhất cái nhẹ nhàng khoan khoái nhu hòa tiếng nói cười một tiếng, đồng thời còn đeo rất nhỏ nhưng tiết tấu rõ ràng tiếng vỗ tay.

"U Hồn Phệ Ảnh Tông nhân tài mới nổi, cùng Thiên Hành Kiện Tông nữ tu tại dã ngoại tăng tị với nhau, loại chuyện này nói ra, ai mà tin?"

Lý Tuần trần trụi trên lưng, thấm ra một tầng tinh mịn mồ hôi lạnh.

Hắn mặc dù trầm mê tại Cố Tần Nhi xinh đẹp trên nhục thể, cảnh giới tâm đã hạ xuống đến nhất cái cực nguy hiểm trình độ. Nhưng mà, U Nhất, U Nhị lại tất cả đều tại a!

Cho dù là dạng này, cũng mãi cho đến người này tiếp cận nơi đây hện năm mươi bộ thời điểm, lưỡng cái khôi lỗi mới phát ra báo động!

Mà đợi đến Lý Tuần kịp phản ứng thời điểm, người tới đã bỗng bành tại đỉnh đầu của hắn, xem rậm rạp cành lá, các loại cấm chế như không, thẳng tắp nhìn xem đến, đem bên trong kiêu diễm cảnh sắc thu hết vào mắt.

Chính là bất luận người này tu vi sâu cạn như thế nào, chỉ là cái này tốc độ kinh người đến tiềm hình chi thuật, liền để Lý Tuần trong lòng phát lạnh.

Mà lại, cái này êm tai lại có chút trung tính tiếng nói, hẳn giống như ở đâu nghe qua?

Thoáng trấn định tâm thần, hắn cũng không vội mà mặc quần áo, mà là đứng thẳng người, lạnh lùng liếc xéo hướng lên, nhìn đến tột cùng là lộ nào thần tiên.

Đầu tiên đập vào mắt là một đôi lam nhạt lụa mặt tiểu xảo giày thêu, đế giày phẳng phát chưa từng chạm đất sạch sẽ. Mà đây chỉ là gió đêm phát động lên váy tay áo lúc, Lý Tuần nhìn thoáng qua.

Rất nhanh, đôi này cực tú mỹ mũi chân liền bị ngăn tại thủy lam sắc váy tay áo hạ.

Lý Tuần tầm mắt hướng lên trên, đảo qua trên váy khê xuyên mấy khóa minh châu, còn có chế tác tinh tế bướm hình hoa văn, trên mặt cơ bắp có chút co rút lại.

Sau đó, trong mắt của hắn nhìn thấy, liền chỉ có tầng tầng lam sa dệt thành tay áo dài, mặt mũi của đối phương, liền bị ngăn tại cái này sa tay áo đằng sau, lại mượn hắc ám yếm hộ, ẩn ẩn xước xước, nhìn không rõ.

Nhưng dạng này, đã đầy đủ.

Lý Tuần khước mắt cơ bắp run rẩy hai lần, sấm nhiên nói ra người tới danh tự: "Thủy Điệp Lan!"

"Nghịch Thủy Câu" Thủy Điệp Lan!

Chu Câu Tông cứu vị vương bài sát thủ bên trong, thần bí nhất khó lường vị kia! Nàng thân kiêm rơi vũ, Chu câu hai tông chi trường, một mình sáng tạo nghịch ảnh độn pháp, vững vàng vũ nội độn thuật ba vị trí đầu, cũng khiến nàng trở thành trên đời tối đúng là âm hồn bất tán sát thủ.

Lý Tuần phi thường minh bạch Thủy Điệp Lan đến đây nguyên do, bất quá so sánh với, hắn càng để ý cái này không lấy chân diện mục kỳ nhân nữ tu, tại trước đây thật lâu, cùng hắn kết xuống cừ oán.

Đúng vậy, hắn đến nay còn rõ ràng nhớ kỹ, sáu mươi năm trước, vừa mới có được hai vị U Huyền khô lỗi, chính đặc chí vừa lòng hắn, bị trước mắt vị này nữ tu đùa bỡn trong lòng bàn tay, liền ngay cả hắn kết bạn không lâu dị loại bằng hữu "Mèo con" cũng nàng bắt đi, đến nay không rõ sống chết.

Kia là một lần đối Lý Tuần lòng tự tin trọng tảo, bởi vậy tạo thành tâm hồn kẻ nứt, hắn dùng thời gian rất lâu, mới dần bù tới.

Tại cái này sáu mươi năm ở giữa, hãn cũng nghĩ qua trả thù, thế nhưng là, muốn truy tung một vị độn pháp vô song sát thủ, không thể nghi ngờ là nhất cái nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Hôm nay, lão thiên gia mở cái trò đùa, đem Lý Tuần trông đợi mục tiêu đưa đến trước mắt. Đồng thời, lại cho hãn bết bát nhất bối cảnh — tao ngộ chiến, không có bất kỳ cái gì chuẩn bị tao ngộ chiến!

Lý Tuần căn bản không đi nghĩ mặc quần áo sự tình, hãn đã xem tất cả tâm thần tập trung đến trên người đối phương, lúc này trải qua đối Cố Tần Nhi thái bố, hãn đang ở tại trạng thái đỉnh cao nhất, lưỡng cái U Huyền khôi lỗi cũng đã bí mật chờ lệnh, tùy thời có thể lấy phát ra như lôi đình thế công.

Ánh mắt của hãn tựa hồ xuyên thấu tầng tầng sa tay áo, nhìn chòng chọc Thủy Điệp Lan mơ hồ mặt, lạnh lùng cười nói: "Thủy tiên tử, lại gặp mặt!"

"Lại?" Thủy Điệp Lan đặc biệt trung tính tiếng nói bên trong, tràn đầy hoang mang: "Bách Quỷ đạo nhân đúng không, tuy nói ta cũng đang tìm người, nhưng, chúng ta trước kia gặp qua sao?"

Lý Tuần khí thế bén nhọn lúc này vì đó cứng lại, ngay vào lúc này, đối phương khanh khách một tiếng, thân hình cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, Lý Tuần bên cạnh một đạo bén nhọn chân tức đâm tới, đồng thời hãn trong tai lại truyền tới đối phương kia đặc thù lại để nghe tiếng nói.

Chỉ là lúc này, thanh âm bên trong nhiều hơn một phần thiếu nữ thức kiều mị cùng tinh nghịch.

"Nhớ kỹ đấy, lúc trước chúng ta không phải dùng Huyết Vãn trao đổi một đôi Thiên Thức Luân sao?"

Lý Tuần nỗ lực né qua cái này có thể so với lợi kiếm chân tức, ngoài miệng thì thâm nhiên cười một tiếng: "Thủy tiên tử trí nhớ tốt! Tiểu tử lúc trước nhận

được tiên tử chiếu cố, mấy năm này thế nhưng là tưởng niệm cực kỳ!"

Đang khi nói chuyện, thể nội âm hòa, lấy không đáy tối tăm vòng làm trung tâm, lưu chuyển bốc hơi, chất tính càng ngày càng u ám khó dò. Hẳn một chương võ xuất, không khí chung quanh nhất thời khô nóng mấy chục lần!

Một chương này chi uy, giống như là đem Địa Ngục chỗ sâu quý hỏa dẫn tới thế gian, cho dù nơi đây lâu dài ẩm thấp, thủy khí dồi dào, vẫn bù không được cỡ này hỏa khí, chỗ gần cành lá lúc này khô héo khô nứt, có thậm chí ánh lửa lóe lên, bắt đầu cháy rừng rực.

Nhỏ xíu ánh lửa chọt lóe chọt tắt, trong bóng đêm hết sức loá mắt.

Tại cái này ở khắp mọi nơi viêm kinh thôi phát hạ, khí quyển ba động khác đạo thường, Thủy Điệp Lan bước kế tiếp độn pháp cũng liền không sử dụng ra được đi.

Khẽ ồ lên một tiếng về sau, nàng thân ảnh chọt hiện lại ẩn, lần này là. . . Trên đầu!

Lý Tuần đang muốn biến chiêu ứng đối, nhưng trong lòng thì khẽ động, trên tay chậm nửa nhịp, tới đồng thời, hẳn màng nhĩ bên trong rót vào một tiếng âm vang kiếm minh.

Tử mang chớp, tựa hồ đã không chịu nổi thảo phạt, mềm ở một bên Cố Tân Nhi, trần trụi thân thể mềm mại bắn lên, trên tay Tử Dương thần kiếm khí mang bắn chụm, liền tại sắp xuất hiện chưa xuất thời điểm, kiếm ý viên chuyển, xoẹt xoẹt kiếm mang, lại tích lũy thành một viên tử mang nội liễm quang châu, phá không bay ra.

"Nguyên Dương châu?"

Thủy Điệp Lan cùng Lý Tuần trong lòng đồng thời sợ hãi thán phục.

Nhất cái âm khí tràn đầy nữ tu, vậy mà có thể sử xuất Thuần Dương kiếm khí

cao đoạn pháp môn, ở trong đó ngoại trừ công lực sâu xa bên ngoài, nhất định còn có ngoại nhân nghĩ không hiểu đặc thù pháp quyết.

Mà cái này Nguyên Dương châu uy lực, thì ứng mười phần khả quan.

Lý Tuần sợ hãi thán phục qua đi, lại là vui mừng, có thể có dạng này trợ lực, với hẳn mà nói tự nhiên là có trăm lợi mà không có một hại.

Nguyên Dương châu tốc độ nhìn như không lạ kỳ, lại chính kẹt tại Thủy Điệp Lan động pháp hành động quan khiếu xử, cần phải khiến nàng tránh cũng không thể tránh. Đối mặt dạng này một kích, Thủy Điệp Lan sa tay áo vi gãy, nhất căn tinh tế ngón tay chỉ xuất, chính trúng Nguyên Dương châu nơi trọng yếu.

Cổ Tần Nhi thân thể mềm mại chấn động, chân tức lưu chuyển, cầm Tử Dương thần kiếm, trong hư không vẽ lên một vòng lại một vòng tiểu xảo mà hoàn mỹ vòng tròn đồng tâm.

Vòng tròn đồng tâm vượt họa càng nhỏ, cuối cùng ngưng làm một điểm, Cổ Tần Nhi thân thể cũng bị tràn đầy chân tức nâng, từ từ đi lên.

Nhưng lúc này, thần kiếm đã ngăn không được run rẩy lên.

Lý Tuần thấy không rõ Thủy Điệp Lan biểu lộ, nhưng là đối phương thông dong nhu hòa tứ chi động tác, lại cho thấy nàng vẫn xước có thừa dự. Lý Tuần ánh mắt dữ tợn chi sắc lóe lên, liền muốn tái phát động một đợt thế công, thế nhưng là âm hỏa lên xuống thời điểm, lại nghe Thủy Điệp Lan nói một tiếng: "Khoan đã!"

Tiếng nói vừa dứt, tay nàng phương co lại lại đạn, Nguyên Dương châu ngay tại cái này co rút lại bắn ra ở giữa, kéo lệch Cổ Tần Nhi khí cơ liên kết, nghiêng nghiêng bay ra, đánh vào một gốc to đến mấy người vây quanh trên đại thụ, ánh lửa bùng lên, trắng lóa tia sáng không chút kiêng kỵ bay hơi ra.

Tại cái này hắc ám hoàn cảnh, cơ hồ chẳng khác nào là một viên bạo tạc mặt

trời!

Bọn người nhóm ánh mắt thích ứng khi đi tới, cây đại thụ kia sớm bị thiêu đến liền hôi cũng không tìm tới.

Tại Lý Tuần bố tại chung quanh cấm chế cũng bởi vậy bị kích phát, trăm ngàn đạo tinh mịn khí cơ tụ lại, nguyên khí nhất cái bành trướng, phảng phất là một trương chống ra màn đen, càng đem cái này kịch liệt quang ảnh hiệu quả đều ngăn trở, làm bên ngoài mấy dặm, mọi người liền không cách nào nhìn thấy biến hóa bên này.

Lý Tuần rốt cục vẫn là định trụ thân hình.

Không phải hẳn thật nghe Thủy Điệp Lan lời nói, mà là đối phương tại đánh bay Nguyên Dương châu đồng thời, thân thể mềm mại nhất cái vi diệu đến cực điểm đong đưa, vậy mà tại tắc vuông ở giữa, sinh ra trống rỗng hư vô cảm giác, càng khê động khí cơ, hơi kém để Lý Tuần vật ngã ra ngoài.

Lý Tuần không thể không dừng lại!

Bên kia, Cố Tần Nhi tại bị Lý Tuần thái bổ đằng sau, lại sử xuất "Nguyên Dương châu" mạnh như vậy lực pháp môn, hiển nhiên đã phi thường phí sức.

Lúc này nàng liền đứng tại nhất căn mọc lan tràn ra trên nhánh cây, hắc ám cũng vô pháp ngăn trở mọi người tại chỗ tầm mắt, Lý Tuần liền thấy rất rõ ràng, nàng trần trụ trên da thịt thủy quang ần ần, thỉnh thoảng kết nối thành châu, thuận bóng loáng da thịt, nhấp nhô mà xuống.

Thon dài đuôi ngọc bên trong, mới kích tình lưu lại dịch thể cũng chậm rãi nhỏ xuống, càng khiến người ta chú mục nàng tối tư ẩn bộ vị.

Cái này đủ để cho thế gian đại bộ phận nữ tử xấu hổ giận dữ đến chết quang cảnh, Cố Tần Nhi lại là một mặt trầm tĩnh, chỉ nếu không cảm giác.

Đây không phải tao mị tận xương phóng đặng, mà là tinh táo chuyên chú sau

thần nhiên.

Lý Tuần phát hiện, so với vừa mới kia mặc cho người định đoạt "Đình lô", hẳn giống như càn thường thức cái này cầm kiếm đối địch nữ tu sĩ.

Cái này có lẽ cũng chính là nàng cùng năm đó ở Tung Kinh lúc, điểm khác biệt lớn nhất.

Bị Thủy Điệp Lan áp chế đi nhuệ khí tại trước, lại bởi vì Cố Tần Nhi phân thân ở phía sau, Lý Tuần cảm thấy mình đã rất khó lại đề lên khí thế tới.

Hắn hít sâu một hơi, liền sườn núi xuống lừ mà nói: "Thủy tiên tử lại có loại chuyện gì?"

"Cũng không có gì a, chỉ là thăm nghĩ lời xin lỗi mà thôi!"

Tại hồi hợt trong câu nói, Thủy Điệp Lan cứ như vậy buông xuống một mực che kín nàng khuôn mặt sa tay áo.

Lý Tuần con người hơi có chút phóng đại, nói thật ra, hẳn có chút kinh ngạc.

Cái này không giống như là một vị sát thủ mặt, sạch sẽ trắng nõn trên mặt, thanh lệ chi khí đập vào mặt, có lẽ hình dáng hơi có vẻ kiên cường, hòa tan chút nữ tính diễm sắc, nhưng mà mặt mày cong cong, lại hiển ôn tình ấm áp.

Hết lần này tới lần khác là nàng luôn luôn mỉm cười trên môi lại lau một tầng nhàn nhạt băng lam môi son, cùng nàng hơi có chút dương cương khí hình dáng tương xung hòa, tại dịu dàng bên trong hiển kiên cường, tại bình thản bên trong có phản nghịch, khiến người thấy một lần khó quên.

Nàng có lẽ là Lý Tuần trong trí nhớ, không có nhất giá đỡ cao thủ tu sĩ, chỉ ít mặt ngoài là như thế này, nàng tươi sáng cười một tiếng, gật đầu nói: "Ta ra tay trước, là ta không đúng!"

Có lẽ là băng lam môi son quá dễ thấy nguyên nhân, Lý Tuần trong lúc nhất

thời có chút không kịp phản ứng. Mà tại kia tùy tiện tiểu dung đằng sau, lại thấy nàng chậm rãi gom hơi có chút xốc xếch sa tay áo, hiện ra rỗng rảnh nhẹ nhõm tư thái đến, giữa cánh môi phun ra, cũng là loại vị đạo này.

"Thế nhưng là ta cũng chỉ là muốn nhìn một chút, giống như người diễn xuất nam nhân, đến tột cùng lợi hại đến mức nào!"

"Ừm?"

Thủy Điệp Lan ánh mắt hướng lên thoáng nhìn, từ Cố Tần Nhi trần trụi trên thân thể khẽ quét mà qua, trên mặt giống như cười mà không phải cười, thậm chí còn có chút nghịch ngợm hương vị.

"Ta nói là, giống nàng dạng này nữ đệ tử, hẳn là Thiên Hành Kiện Tông gắng sức bồi dưỡng đối tượng, người có thể đưa nàng sửa trị được phục phục thiếp thiếp, cũng là tổn không ít tâm lực đi!"

Lời này nghe giống lấy lòng, bất quá Lý Tuần lại nghe ra trong đó loáng thoáng ý uy hiếp tới.

Lý Tuần biết, đối mặt uy hiếp biện pháp tốt nhất chính là không nhìn, hẳn mỉm cười, nói: "Thủy tiên tử lao động gót ngọc, tiên giá đến đây, chính là vì cái này? Hai ngày trước, quý tông Thực Thần thủ tịch, cũng không phải nói như vậy!"

"Nào có, loại chuyện này chúng ta có thể không xen vào. Chỉ là hai ngày trước chúng ta người chết bên kia, cái này, lại là không thể không truy cứu."

Lý Tuần sớm đoán được nàng sẽ nói như vậy, trên mặt biểu lộ làm được là thiên y vô phùng, cau mày nói: "Người chết? Ai?"

"Hạ Tham!"

Lý Tuần ngơ ngác một chút, mới nghĩ đến khả năng này chính là kia "Độn Thiên Thứ" bản danh.

Hắn đang muốn theo kế hoạch lộ ra chấn kinh chi tình, bỗng trong lòng hơi động, bèn bịt miệng mình sắc kéo dài tiếp: "Hạ Tham?"

Đôi mắt sáng đảo qua, Thủy Điệp Lan trên mặt ý cười doanh nhưng: "A, ta ngược lại quên, người không biết tên của hắn, bất quá, hắn tên hiệu cũng rất nổi danh: Độn Thiên Thứ. . . Nghĩ đến rồi?"

Lý Tuần trong lòng mắng to, lúc này mới lộ ra chấn kinh chi sắc, đồng thời rất nhanh "Thu liễm" xuống dưới, lông mày lại là nhăn sâu hơn.

Cảm giác Thủy Điệp Lan hương vị không sai biệt lắm đầy đủ, hắn khóe môi mới móc ra một tia đùa cợt chi ý đến: "Kẻ giết người, nhân vĩnh viễn phải giết, những chuyện này, tất cả mọi người hiểu! Ân. . . Các người sẽ không cho là, là ta làm thọt hắn đi!"

"Hiện tại cái này Đông Nam biển rừng bên trong, lấy thực lực của người, miễn cưỡng có thể tính cả nhất cái ! Bất quá, yên tâm, hiềm nghi không phải quá lớn!"

Lý Tuần trên mặt hơi lộ ra phúng ý, lập tức lại bình tĩnh không lay động.

Nhìn hắn biểu lộ, Thủy Điệp Lan mặt mày uốn lượn thành câu vòng đường cong, nhìn qua càng giống một vị thân thiết yêu cười thiếu nữ: "Người cũng chớ có trách ta! Ta bị bọn hắn theo ngoài vạn dặm gọi tới, cũng là lão đại không tình nguyện đâu! Mà lại, ta cũng không có đem người như thế nào, chẳng phải chọc lấy người một chút không? Người dạng này nhất cái đại lão gia, hắn là sẽ không mang thù đi!"

Lý Tuần ha một tiếng cười, bật thốt lên: "Nói dễ nghe! Kia để cho ta đâm người một chút thử xem?"

Lối ra chợt thấy được hương vị không đúng, hắn lúc này mới nghĩ đến, mình bây giờ toàn thân cao thấp, không đến mảnh vải, tình cảnh này phối hợp cái này

ngôn từ, bị ối ti tiện thành phần ngược lại là càng nhiều hơn một chút.

Thủy Điệp Lan không phải Cố Tần Nhi, nàng lại có thể nào chịu được?

Không ra hăn sờ liệu, lời vừa nói ra, Thủy Điệp Lan ánh mắt lạnh lẽo, không khí giữa hai người lập tức lại căng cứng.

Nhưng không đợi nàng nổi lên, Lý Tuần trong lòng chợt có nhận thấy.

So với hăn sớm hơn một tuyến, Thủy Điệp Lan đã sinh ra cảm ứng.

Phản ứng của hai người cũng vén vẹn kém một đường, liền tại Thủy Điệp Lan thân hình vừa động thời điểm, Lý Tuần bàn tay cắt ra, cũng không cầu đá thương người, nhưng bắn ra khí lưu, lại đủ để cho Thủy Điệp Lan hơi trệ một chút.

Trên cây Cố Tần Nhi cũng như vậy hưởng ứng, Tử Dương thần kiếm vạch ra nhất cái ngăn cung, kiếm khí xoẹt xoẹt rung động, theo sát Lý Tuần đằng sau, đem Thủy Điệp Lan tình thế cản trở một chút.

Thủy Điệp Lan ánh mắt thâm nhiên đảo qua.

Cũng chính là cái này trì trệ công phu, bên ngoài mấy dặm, kia trải qua bóng người sớm bỏ đi không một dấu vết, thoát ra hai người phạm vi cảm ứng.

Tuy chỉ là trong nháy mắt cảm ứng, có thể Lý Tuần đã có thể xác định, vừa mới người kia, chính là Tiêu Trọng Tử.

Theo sát phía sau hơn mười cỗ khá là mạnh mẽ khí tức, ẩn chứng suy đoán của hăn.

Ẩn giấu năm ngày sau đó, Tiêu Trọng Tử rốt cục vẫn là tại ba tông nhân mã bức bách hạ hiện hình, có thể tưởng tượng, tại Nguyên Nan, Dịch Vô Cửu, Thực Thần Dao cao thủ như vậy truy kích hạ, hăn kết cục sẽ như thế nào.

Nơi xa phi thường náo nhiệt, mà bên này cấm chế bên trong ba người, lại giống như là kết thành một cái khác tiểu thiên địa, tự có một phen cuộn cuộn sóng ngầm.

Lý Tuần trong đầu ý nghĩ xoay chuyển hàng trăm lần, dưới mắt đột phát thế cục là hẳn không hi vọng thấy nhất.

Cùng Lâm Vô Ưu một tháng ước hẹn, mới qua năm ngày, nếu như lúc này Tiêu Trọng Tử bị bắt, bị sát, mặt mũi của hắn đặt ở nơi nào?

Thế nhưng là, đối diện Thủy Điệp Lan. . .

Lý Tuần đều đã làm xong ứng biến chuẩn bị, nhưng mà, cũng chính là như thế chỉ chớp mắt công phu, Thủy Điệp Lan lại khôi phục đã từng lúm đồng tiền.

Nàng bỏ qua Lý Tuần không thân thiện phản ứng, cười mỉm mà nói: "Đền ta đi!"

"Đền người? Đền cái gì?"

"Đang giả vờ hồ đồ đi! Ta không tin người không nhìn ra, ta tới nơi này, cũng không phải chuyên môn tróc gian tới! Lúc đầu ta nghĩ tại kia Tiêu Trọng Tử phía trước bố trí mai phục, chặn lấy đường đi của hắn, bây giờ bị người như thế nhất trì hoãn, như vậy một bút bảo tàng, nói không chừng liền muốn đánh nước trôi!"

"Bảo tàng?" Lý Tuần mắt sáng lên, đối từ ngữ này tương đương cảm thấy hứng thú.

"Đúng vậy a, tựa như là cái nào phi thăng cao nhân 'Cổ phủ' vị trí, trong đó có không ít thượng đẳng pháp khí, đan quyết, linh dược. . . Người vậy mà không biết sao?"

"A, xác thực không rõ lắm!"

"Trước kia không rõ ràng, hiện tại chẳng phải là được rồi? Tốt, đền ta đi!"

"Thủy tiên tử miệng nhỏ vừa mở, cái này bảo tàng liền từ phía trên mà đến, a, đây chính là kiện tốt mua bán!" Lý Tuần lộ ra chút vô lại, ngoài miệng một bước cũng không nhường: "Thủy tiên tử chẳng lẽ không nhìn thấy, ta ở chỗ này thời gian so người càng dài, ai chậm trễ ai, chỉ sợ còn muốn thương thảo một hai!"

Hai người thời gian nói chuyện, ngoại giới âm thanh đi sớm được xa, trong tiểu thiên địa, lại khôi phục bình tĩnh, hai người biết mất đi cơ hội tốt, ánh mắt cũng liền càng lạnh hơn ba phân.

Ngay vào lúc này, Thủy Điệp Lan đột nhiên nhoẻn miệng cười, ánh mắt lưu chuyển, tại tứ phía xem xét: "A, cấm chế bố được không tệ, nghĩ đến trong truyền thuyết, Bách Quỷ đạo nhân cấm pháp tu vi, trong thế hệ tuổi trẻ, gần với 'Linh Trúc' Lý Tuần, đây cũng là có xuất xứ!"

Lý Tuần trong lúc nhất thời vì đó không biết nên khóc hay cười, nhưng trên mặt mũi còn muốn có biểu hiện, hăn kêu lên một tiếng đau đớn, vừa đúng chính là biểu hiện ra bản thân bất mãn.

"Chỉ tiếc, người độc thân đến đây, đằng sau có Linh Trúc truy sát, Nguyên Nan xem người là thù khẫu, mà bởi vì nàng. . ." Thủy Điệp Lan ánh mắt trên người Cố Tần Nhi nhất chuyển, nhàn nhạt cười một tiếng.

"Dịch Vô Cữu chỉ sợ cũng sẽ không bỏ qua người. Thế đơn lực cô, muốn chiếm được tiện nghi, cũng không dễ dàng đâu! Người chẳng lẽ liền không nghĩ tới tìm bạn tình?"

Lý Tuần kéo nhẹ một luồng lương khí, hắc nhiên đạo: "Tin tức của người ngược lại là linh thông!"

Thủy Điệp Lan mỉm cười nói: "Chỉ là trùng hợp đi. Ngày đó Hạ Tham may mắn gặp dịp, liền giấu ở so Tiêu Trọng Tử sâu bảy tám thước trong hồ nước!"

Lý Tuần vì đó giật mình, hăn cũng rất cuộc minh bạch, phá cấm thời điểm, hành tung của hăn vì sao lại bại lộ. Nhất định là Hạ Tham theo Tiêu Trọng Tử

nơi đó cảm giác được Yêu Lôi Cổ Tháp tầm quan trọng, cho nên tăng cường đối
nơi đó giám thị. . .

Hắn nghĩ tới cái này liền đến khí, càng không khả năng cho Thủy Điệp Lan
sắc mặt tốt nhìn, diễm nhiên nói: "Thủy tiên tử tựa hồ có thể nói minh bạch một
chút!"

"Ý tứ này rất rõ ràng, người nhìn, hai chúng ta kiềm chế lẫn nhau, lẫn nhau
có cố kỵ, kết quả là ai cũng không vượt được chỗ tốt. Nhưng chỉ cần đồng tâm
hiệp lực. . ."

"Đồng tâm hiệp lực?"

Lý Tuần rất muốn cười, nhất cái "Cường đạo" nghiêm trang cùng "Bảo tiêu"
hợp tác, cộng đồng đối phó "Người bị hại", cái này chẳng phải là chuyện cười
lớn? Lại lui một vịn bộ giảng, liền xem như hai người hợp tác, ai đến cam đoan
giữa bọn hắn ăn ý còn có. . .

Tín dự?

"Chúng ta?" Lý Tuần gắng sức tăng thêm âm điệu, biểu đạt hẳn đối Thủy
Điệp Lan không hợp tình lý ngôn ngữ nghi hoặc: "Người những cái kia đồng
môn đâu?"

Thủy Điệp Lan lại là một mặt đương nhiên: "Nhiều người ít được, ít người
nhiều đến, đây là đạo lý đơn giản nhất!"

Nhìn nàng thần sắc, Lý Tuần đột nhiên nhớ tới, trước mắt vị này nhìn qua vô
cùng tốt tỳ khí nữ tu, thế nhưng là cái này mấy trăm năm bên trong, trên đời này
nổi danh nhất "Phản đồ" .

Năm đó mưu phản Lạc Vũ Tông, đem truy sát nàng "Hai mươi bốn linh" một
hơi giết hai phần ba, lại trọng thương tông môn vương bài sát thủ "Huyết Vũ",
cuối cùng nghênh ngang rời đi, lúc kia, nhưng không có niệm nửa chút hương

hỏa tình cảm!

Chẳng lẽ nàng chúng nào tạt nấy, muốn nuốt một mình Tiêu Trọng Tử trên người bí mật, thuận tiện phản tòng tới chơi?

Lý Tuần trong lòng bỗng khẽ động, nếu thật là như thế, ngược lại không phải là không có có thể tư lợi dụng cơ hội! Trong lòng của hắn suy nghĩ xoay nhanh, ngữ khí cũng biến thành có chút buông lỏng: "Muốn nói bảo bối phân phối, chính người đi làm càng tốt hơn, làm gì còn muốn tìm người?"

"Ta đối cấm pháp trận quyết nhất khiếu bất thông!" Thủy Điệp Lan nhìn rất thẳng thắn, chỉ là Chu Câu Tông cũng coi là cơ quan đại tòng, trong lời nói của nàng chân thực trình độ, khá đáng giá thương thảo.

Lý Tuần cười nhẹ một tiếng, còn chưa nói chuyện, liền gặp nàng tiểu dung càng ngày càng xán lạn.

"Mà lại, còn có một đầu, đây cũng là ta cùng người hợp tác chỗ mấu chốt — người có nhiều như vậy tay cầm bị ta nắm vuốt, tốt bao nhiêu!"

Lý Tuần nghe được một trận lòng buồn bực.

Bất quá, hắn cũng cảm thấy, Thủy Điệp Lan cái này nhân tính tình là có chút quái dị, nhưng tựa hồ không giống hắn nhìn thấy Âm Tấn Nhân chi lưu, đa mưu túc trí.

Có lẽ là bởi vì Thủy Điệp Lan cặp kia yêu cười trong mắt sáng, chưa hề liên không có qua cao thủ thận trọng sắc thái đi, Lý Tuần đã cảm thấy, nàng đối đãi nhân sự thái độ, hơi có chút đạo chơi nhân gian hương vị, bất kỳ người nào, vật ở trong mắt nàng, đều là trò chơi thậm chí là đùa bỡn đối tượng.

Loại người này làm việc không có cái gì đặc biệt mục đích, nhưng từ một loại ý nghĩa nào đó nói, nàng so với cái kia dã tâm bừng bừng gia hỏa, muốn càng đáng sợ một chút.

"Không muốn tổng hưởng hồng bát phương diện muốn!" Thủy Điệp Lan làm rối loạn ý nghĩ của hắn, hì hì cười một tiếng: "Chúng ta hợp tác, vạn nhất đụng phải cái kia truy sát người 'Linh Trúc', ta còn có thể giúp người giải quyết phiền phức đâu! Không thu tiền thù lao, như thế nào?"

Lý Tuần dờ khóc dờ cười.

Mà lúc này, Thủy Điệp Lan trực tiếp đánh nhịp nói: "Tốt, chúng ta như vậy đạt thành hiệp nghị. . ."

Lý Tuần mở to hai mắt, vừa mới nói một tiếng "Uy", liền gặp nàng làm ra cái im lặng thủ thế: "Không có thời gian!"

Nghĩ đến lúc này đã bị ép lên tuyệt lộ Tiêu Trọng Tử, Lý Tuần nhú nhú mày. Hắn hiện tại xác thực không có thời gian đi lãng phí. Vạn nhất Tiêu Trọng Tử bị nhân bắt, giết, Thủy Điệp Lan nhiều nhất là không chiếm được bất cứ thứ gì, mà hắn, chỉ sợ cũng muốn đem mặt của mình cho mất hết!

Hắn thàn than một tiếng, lại không mở miệng.

"Tốt lắm, đi!"

Cười nói bên trong, nước bướm thân hình tránh không có không thấy, có trời mới biết nàng thoát ly kiềm chế đằng sau, còn có thể hay không bảo trì trước nghị. Lý Tuần không dám thất lễ, trong lúc vội vàng phân phó Cố Tần Nhi một tiếng, cũng hưởng phía cái hướng kia đuổi tới.

Cái này nhất truy tung chính là một đêm, Tiêu Trọng Tử tên kia quả nhiên là có mấy phần thủ đoạn, mượn Đông Nam biển rừng phức tạp thế, vậy mà có thể nắm mấy chục cái tiếng tăm lừng lẫy tu sĩ, tại cái này trong rừng xoay quanh. Khiến cho bọn hắn mấy lần vồ hụt, mặt mũi mất hết.

Lý Tuần đối loại tràng diện này là vui thấy kỳ thành, đến mức còn có nhàn tâm đến suy nghĩ chuyện.

Dưới mắt trọng yếu nhất, vẫn là Tiêu Trọng Tử vấn đề.

Muốn tại Nguyên Nan, Dịch Vô Cửu loại cao thủ này ngay dưới mắt, bảo vệ hãn mạng nhỏ, độ khó, đại khái cùng khiêu chiến Chung Ẩn không kém bao nhiêu.

Như vậy. . . Lâm Vô Ưu để Vũ thị truyền lời nói, có phải hay không chính là ngay tại lúc này tạo tác dụng?

Đang suy nghĩ ở giữa, phía trước Thủy Điệp Lan bỗng nhiên mở miệng nói: "Người cùng Tiêu Trọng Tử đã từng quen biết, cảm thấy người này như thế nào?"

Lý Tuần tốc độ hơi xách, cùng nàng bay người sóng vai, mỉm cười nói: "Là cái xảo trá đa trí."

Thủy Điệp Lan hì hì cười nói: "Có người xảo trá sao?"

Trong lời nói ngược lại có mấy phần bằng hữu thức ý nhạt báng, thái độ phi thường vi diệu. Lý Tuần lờm nàng một chút, chỉ là cười cười, không nói gì.

Thủy Điệp Lan thì thuận thế nói ra: "Ta muốn trên tay hãn « Huyết Thần Tử », cái này có thể tính tại đoạt được chi vật phân phối bên trong!"

"« Huyết Thần Tử »?" Lý Tuần có được bảo sơn, đối kia tàn thiên bây giờ không có nửa chút hứng thú.

Lấy mình đẩy nhân, hãn đối Thủy Điệp Lan nhiệt tâm cũng liền càng ngày càng hiếu kì, hãn hỏi: "Tiên tử tự sáng tạo Nghịch Ảnh Động Pháp, đã là thiên hạ vô song, « Huyết Thần Tử » tuy tốt, chưa hãn dán vào thực tế, gượng ép tu luyện, thì có ích lợi gì xử?"

Thủy Điệp Lan trong mắt kỳ quang hiện lên, trở vừa cười nói: "Người không cảm thấy, đem thiên hạ kỳ công bí pháp, tất cả đều thu trong tay, cảm giác kia cũng không tệ sao?"

Lý Tuần yên lặng, hẳn cũng biết, Thông Huyền Giới có không ít giống Thủy Điệp Lan dạng này nhân, tại dài dằng dặc sinh mệnh trong lịch trình, đã tìm không thấy mục tiêu cuối cùng nhất, mà là tận sức tại một chút "Mê muội mất cả ý chí" đồ chơi nhỏ, lấy giết thời gian.

Bất quá, giống Thủy Điệp Lan dạng này, lấy mỗi loại tông pháp quyết vì thu thập đối tượng nhân, hẳn còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Đừng bảo là lúc trước nàng mưu phản Lạc Vũ Tông, chính là vì mục đích này đi!

Coi đây là cơ, hai người đang nghĩ ngợi thâm nhập thảo luận một chút, mưu đồ dậm hơn bên ngoài, nguyên khí bỗng nhiên kích động, hẳn chấn động phía dưới, nhìn về phía Thủy Điệp Lan, vừa vặn Thủy Điệp Lan cũng nhìn qua.

Hai người ánh mắt giao kích, đều hiểu trong lòng đối phương suy nghĩ.

"Tiêu Trọng Tử!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Đàm Hương

Chương 06: Đàm hương

Thứ năm Minh tướng Lý Nguyên Hi, là lần này Yêu Lôi Cổ Tháp chi hành bên trong, địa vị gần với Nguyên Nan cùng Tống Nguyên Sắc nhân vật số ba, tu vi tinh thâm, cũng là hãn trước tiên phát hiện dưới đất sông ngầm bên trong tiềm hành Tiêu Trọng Tử.

Đang truy tung thời điểm, càng là một ngựa đi đầu, lấy không tầm thường độ pháp, đuổi sát sau lưng Tiêu Trọng Tử, duy trì không cao hơn khoảng cách ba mươi dặm.

Tiêu Trọng Tử cái thẳng này tu vi chưa hãn như thế nào, nhưng tiềm hình độ thuật lại là tương đương tinh thuần, mà lại đối Yêu Lôi Cổ Tháp chung quanh địa hình rõ như lòng bàn tay, mỗi lần Lý Nguyên Hi cảm thấy sắp đuổi kịp thời điểm, đối phương luôn có thể sử xuất cổ quái chiêu số, lại kéo dài khoảng cách.

Mấy lần thay đổi đằng sau, Lý Nguyên Hi còn có thể miễn cưỡng đuổi theo, nhưng chư đồng môn gần nhất nhất cái cũng cho kéo đến ngoài năm mươi dặm, cách hãn gần nhất, ngược lại là Chu Câu Tông người nào đó.

Hãn cùng người kia tiếp xúc hai lần, đối mấy chiêu, mặc dù đối phương thân hình quý bí, lại che mặt gặp người, nhưng hãn đã đoán ra, đối phương xác nhận Chu Câu Tông tứ nhận một trong "Khiên Hồn Tác" .

Cũng chỉ có gia hỏa này, mới có cái này nhận không ra người cách ăn mặc.

Phía trước Tiêu Trọng Tử khí tức lại phai nhạt một chút, Lý Nguyên Hi trong

lòng cảnh giác, hẳn còn nhớ rõ, lần trước bị gia hỏa này chạy mất lúc, tựa hồ cũng xuất hiện qua loại tình hình này, lần này như lại vào bẫy, kia thật là không mặt mũi thấy người.

Nhưng mà, ngay tại hẳn tập trung lực chú ý, toàn lực bắt giữ phía trước khí tức thời điểm, "Khiên Hồn Tác" kia mùi vị quen thuộc lại tiếp cận.

Chỉ vừa phân thần công phu, Tiêu Trọng Tử liền đem khoảng cách kéo xa chút. Lý Nguyên Hi trong lòng giận mắng, cũng đã không thể lại đi truy tung, bên cạnh cây rừng bên trong bóng xanh lóe lên, nhất căn trường đằng thoáng như như độc xà đâm xuyên tới.

Lý Nguyên Hi khẽ quát một tiếng, bành trưởng chân tức tại trong lồng ngực khuấy động mà lên, xuyên thấu qua khí mạch bắn ra đi lúc, lại hóa hùng hồn vì hung hãn lẫm lẫm, tại khiếp người hồn phách tiếng rít bên trong, hẳn một chỉ đặt tại trường đằng phía trước.

Trường đằng trong phút chốc kéo căng thẳng tắp, lại là không hư hao chút nào, ngoài hai mươi trượng, một gốc ôm hết to cây cao lại là nổ thịch nát xương tan.

Vấy ra mảnh vỡ bên trong, một bóng người bắn ra, tại um tùm cành lá ở giữa vài cái chuyển hướng, liền có bảy tám đạo linh xà khí cơ dò xét tới, kiểm chế thiên địa nguyên khí, phát ra phách phách ba ba tiếng vang.

Tiêu Trọng Tử khí tức liền tại giờ phút này biến mất không còn một mảnh.

Lý Nguyên Hi thậm chí không để ý tới sinh khí, chân tức toàn lực thôi phát, nhất cái đại xoay người, như là lưỡi đao chân tức lượn vòng mà xuất, đem kia bảy tám đạo linh xà khí cơ cản một cái, thân hình của hẳn liền bay vút lên trời, hướng về Tiêu Trọng Tử khí tức biến mất địa phương mau chóng đuổi.

Khiên Hồn Tác công kích im bật mà dừng, tựa hồ cũng cảm thấy Tiêu Trọng Tử bên kia biến cố.

Hôm nay Lý Nguyên Hi vận khí đặc biệt tốt, mới bay ra mười dặm hơn, liền lại loáng thoáng cảm giác được Tiêu Trọng Tử khí tức.

Hắn không dám thất lễ, cảm giác đã xem khí cơ khóa chặt trên người Tiêu Trọng Tử, hắn khước mắt bắn ra ý mừng, tiếp theo liền bay chim cắt xuyên lâm mà vào.

Nhưng mà, hắn vừa mới lọt vào trong rừng, phía sau lại là kinh lực gần người. Thậm chí ngay cả công kích môi giới đều không thay đổi, vẫn là như vậy nhất căn mới từ trên cây giật xuống tới lục dây leo.

Lý Nguyên Hi giận dữ, trong lòng vừa mắng "Khiên Hồn Tác" mười tám đời tổ tông, một bên trở tay một chưởng lại trảm tại cây mây phía trước.

Chỉ là mới tiếp xúc, hắn liền cuồng khiêu không tốt, cây mây thượng quần quanh khí cơ, vậy mà tại cùng hắn chưởng xuôi theo đụng vào nhau sát na, ma thuật biến mất không thấy. Cây mây lúc này băng tán thành tro, nhưng mà một đạo bén nhọn lẳng lệ gấp mười chân tức, đã theo khác một bên thừa lúc vắng mà vào.

May mà công lực của hắn tinh thâm, trong một sớm một chiều, khí mạch chuyển hoá, thân hình lệch vị trí, khí kinh sượt qua người, cùng hộ thể chân tức phát sinh kịch liệt ma sát, cuối cùng thậm chí phá thể mà vào, đả thương hắn gân mạch.

Hắn đau đến trên thân co lại, đến mức trên lưng đều có chút dư đau nhức. . .

Trên lưng?

Con người của hắn đột nhiên khuếch trương, thậm chí liền kêu to "Không tốt" thời gian đều không có, trong lòng trong nháy mắt bóp một đoạn Linh quyết, cơ bắp cũng vào lúc này bỗng nhiên nắm chặt.

"Minh Linh yêu thân?"

Một đạo rất có đặc sắc thanh âm vang lên, hẳn trong lúc nhất thời thậm chí không có phân biệt ra được người nói chuyện là nam hay là nữ.

Mà xuống một khắc, một cái nặng hơn thiên quân bàn tay đập vào hẳn trên đỉnh đầu xử, hẳn kêu to một tiếng, thất khiếu đồng thời máu tươi, yêu linh vượt không mang theo mà đến dị lực, lại là càng ngày càng ngưng thực.

Hắn ngang nhiên xuất thủ phản kích!

Nhưng mà, ngay tại bàn tay hẳn vừa mới nâng lên thời điểm, trên đỉnh đầu, cái cổ, sau lưng, sườn bên, tai môn đồng thời kịch liệt đau nhức, hoặc chỉ, hoặc chưởng, hoặc quyền, hoặc khuỷu tay kích, hoặc lên gối, năm đạo hủy diệt tính chân tức, giống như là đâm xuyên một tờ giấy mỏng, phá thể mà vào, tại bộ ngực hẳn tụ hợp, đùng nhưng nổ vang.

Mặc cho nhập thể yêu linh dị lực như thế nào cường thịnh, tại cái này tính áp đảo chân tức dòng lũ phía dưới, cũng bị xông đến thất linh bát lạc, hẳn nôn xuất một ngụm kẹp lấy nội tạng khối vụn huyết dán, đưa tay tại hư không loạn xạ bắt động, hẳn đã minh bạch, lúc này xuất thủ tuyệt sẽ không là "Khiên Hồn Tác" .

Nhưng mà hẳn lại không rõ, Thông Huyền Giới lúc nào xuất hiện dạng này tu vi ngang nhau đáng sợ, ăn ý lại gần như kinh khủng tu sĩ, vì sao lại đối với hẳn hạ loại này sát thủ?

Hắn vĩnh viễn cũng sẽ không muốn minh bạch.

Một cái tuyệt mệnh chưởng ấn khê đánh vào hẳn trên trán, xóa đi hẳn một điểm cuối cùng thần thức.

Thân thể của hẳn còn tại không trung, cường đại, liên tục bạo chấn áp lực liên xé nát mỗi một tắc cơ bắp, xương cốt, lúc rơi xuống đất, hẳn đã không có nửa điểm hình người.

Thủy Điệp Lan thân thể mềm mại từ từ lên cao, tại nhất căn vươn ngang ra

trên nhánh cây điểm nhẹ, tốc độ lại tăng một phần, trong nháy mắt liền cùng Lý Tuần bay người sóng vai.

"Thứ bảy, thứ mười, tăng thêm cái này thứ năm Minh tướng, ta đã giết tam cái." Thủy Điệp Lan nhẹ nhàng vặn xuống ba ngón tay, lại nhìn xem Lý Tuần, đôi mắt bên trong hơi có chút bất mãn: "Người đây? Chỉ đối phó Tống Nguyên Sắc nhất cái, còn bị hấn chạy mất! Hừ, vốn còn muốn để kia sừ quý biến thành người cô đơn!"

Lý Tuần chỉ là mỉm cười nói: "Hiện tại cũng không xê xích gì nhiều!"

Cũng xứng đáng Minh Vương Tông không may, bảy vị Minh tướng, mấy ngày trước đây đã bị hấn giết lưỡng cái, bị Cố Tần Nhi làm thịt nhất cái, hôm nay vốn lại đụng vào Thủy Điệp Lan cái này tuyệt đỉnh sát thủ, một lần âm hiểm đến cực hạn tập kích, chém dưa thái rau đánh ngã tam cái.

Nếu không phải Lý Tuần ra ngoài một loại nào đó cân nhắc, dưới tay nhường, chính là cái kia Tống Nguyên Sắc lại giáo hoạt gấp mười, hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết.

Hai người thừa cơ truy kích, nhất cử đánh giết thoát ly đại bộ đội Lý Nguyên Hi, giờ phút này, Minh Vương Tông tại Đông Nam biển rừng chiến lược, đã bị thanh trừ hơn phân nửa, chỉ còn Nguyên Nan cùng Tống Nguyên Sắc hai người, thực không đủ lo.

Chỉ là không biết, cái kia luôn luôn bao che khuyết điểm Vô Tẫn minh chủ, nhìn thấy trong phái tinh anh gãy non nửa, lại sẽ là như thế nào ý nghĩ.

Tương đối cân nhắc Vô Tẫn minh chủ ngày sau như thế nào nổi trận lôi đình, gây sóng gió, Lý Tuần ngược lại là đối Thủy Điệp Lan trong đoạn thời gian này biểu hiện càng để ý chút.

Hấn đường như tìm được Thủy Điệp Lan chân chính thực lực. . . Một trong góc gác!

Thứ năm Minh tướng Lý Nguyên Hi, vừa lúc là Lý Tuần đã từng giao thủ qua.

Lý Tuần biết, mình chân thực trình độ, so Lý Nguyên Hi là mạnh hơn một chút, nhưng mình động thủ, đại khái muốn tại trăm chiêu bên ngoài, mới có thể phân ra thắng bại.

Thế nhưng là tại Thủy Điệp Lan trong tay, Lý Nguyên Hi vậy mà không có chống nổi hai hơi thời gian.

Liền xem như bọn hắn đánh lén, lại có hắn ở một bên phát ra chỉ kinh quấy nhiễu, thế nhưng là Thủy Điệp Lan tại thời điểm này cuồng phong như mưa rào công kích, yêu dị quỷ quyết tốc độ, lại giống như có phân thân!

Đây là thoát ra Lý Tuần nhận thức phạm vi cường đại. Thủy Điệp Lan đến tột cùng mạnh bao nhiêu? Lý Tuần cảm thấy mình hẳn là một lần nữa đoán chừng một chút.

Thủy Điệp Lan đối Lý Tuần ánh mắt dường như đồng thời không có cảm giác, lực chú ý của nàng toàn đặt ở phía trước rắn bò trốn chui như chuột Tiêu Trọng Tử trên thân: "Quả nhiên xảo trá, nhưng hôm nay hẳn là trốn không thoát!"

Lý Tuần nghe nàng nói chuyện, khẽ cau mày, trở lại buông ra, sau đó hắn nở nụ cười khố: "Đồng môn của người không phải đã đuổi theo sao? Người chuẩn bị cùng hắn đoạt công?"

Thủy Điệp Lan về cho hắn nhất cái phi thường thần nhiên tiểu dung, tại nụ cười này bên trong, Lý Tuần thấy được đáp án.

Chỉ là, tại Thủy Điệp Lan còn đến không kịp đem đáp án chứng thực thời điểm, trong rừng truyền ra một tiếng quái khiếu.

Thừa dịp hai người chặn giết Lý Nguyên Hi thời điểm, vọt tới phía trước nhất

Khiên Hồn Tác, giống như là bị nhất căn trường côn chặn ngang rút trúng, cuộn cong lại thân thể bắn ngược trở về, trên đường đi đụng ngã không biết nhiều ít cây đại thụ, lại tạt trên mặt đất trượt hơn mười trượng, lúc này mới ngừng lại thể đi, nhưng trong lúc nhất thời là không bò dậy nổi.

Hai người đồng thời ngơ ngẩn, Thủy Điệp Lan phản ứng càng nhanh một tuyến, ánh mắt bỗng dừng âm lãnh xuống tới, hướng về vài dặm ngoại trên bầu trời quét qua.

Lý Tuần xem thời cơ nhanh, thân hình giống một con linh hầu, xuyên cành qua lá, di chuyển tức thời đến một cái khác cái cây bên trên, tiếp lấy hai ba lần na di, kéo ra cùng Thủy Điệp Lan khoảng cách.

Hắn vừa mới biến mất thân hình, bên ngoài ba dặm, Dịch Vô Cửu cao thân hình vượt không mà hiện. Uy thế nghiêm chỉnh ánh mắt cũng bắn ra tới, như trong hư không toán loạn kim xà thiểm điện, không nhận bất kỳ quấy nhiễu nào, nhìn chăm chú ở Thủy Điệp Lan trên mặt.

Theo Dịch Vô Cửu hiện thân, trận này truy đuổi chiến trình độ chột ư ở giữa liền lên rờn rã một cái cấp bậc.

Thủy Điệp Lan hừ nhẹ một tiếng, thon dài thân thể giống như là lâm vào một tầng trong sương mù, hư vô mờ mịt, tìm không thấy thực xử.

Từ giờ khắc này, nàng cùng Dịch Vô Cửu liền bắt đầu cách không giao chiến, trong lúc nhất thời ngược lại nhìn không ra ai mạnh hơn chút.

Lý Tuần trong tai cũng truyền vào Thủy Điệp Lan nói nhỏ.

"Tiêu Trọng Tử!"

Lý Tuần gật đầu ý bảo hiểu rõ, thân hình nhất chuyển, liền hướng bên kia bay vụt đi qua. Lúc này hắn lại tạt trong lòng cười trộm, lúc trước thả đi Tống Nguyên Sắc một chiêu, hiển nhiên đã có hiệu quả.

Lúc đầu tại kiềm chế lẫn nhau Nguyên Nan, Dịch Vô Cửu các loại chân nhân cấp cao thủ, nghe hỏi mà đến, vừa vặn lại đem Thủy Điệp Lan cuốn vào, mắt nhìn hạ thế cục, hiệu quả coi như không tệ.

Mượn Thủy Điệp Lan cho hẳn cản xuất trống rỗng, Lý Tuần tốc độ nâng đến cực hạn, từng bước rút ngắn cùng phía trước mục tiêu khoảng cách. Tiêu Trọng Tử giống như thật thụ thương, Lý Tuần có thể cảm giác được, tốc độ của đối phương hạ xuống cực kỳ nhanh, cùng lúc mới đầu không thể so sánh nổi.

"Chẳng lẽ muốn thả ra khôi lỗi làm rồi?" Lý Tuần trong lòng thầm nghĩ: "Chỉ cần để hẳn tạm thời biến mất một đoạn thời gian, ta liền có cơ hội để hẳn vĩnh viễn biến mất, dạng này có lẽ càng ổn thỏa chút. . . Làm sao?"

Đâm nghiêng bên trong một đạo hàn ý lướt qua, Lý Tuần thân hình dừng, cũng liền tại lúc này, hẳn phát hiện mình quên lãng một sự kiện: Dịch Vô Cửu tới, Nguyên Nan ở đâu?

Theo trong lòng của hẳn điên cuồng vang lên tiếng cảnh báo, um tùm cành lá bỗng dừng hướng cùng một cái phương hướng cuồng bày, Lý Tuần trong tai giống như là nhắc lên triều cường ù ù ép qua tiếng vang, mà cái này tiếng vang bên trong, còn có vài tiếng bèn nhọn như quỷ khóc tê mình.

Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá!

Lý Tuần trực tiếp đối mặt Minh Vương Tông vô thượng bí pháp!

Đối Minh Vương Tông các loại pháp môn, Lý Tuần có phong phú ứng đối kinh nghiệm. Nhưng mà, hẳn hôm nay gặp phải, lại là Minh Vương Tông có thể đếm được trên đầu ngón tay đỉnh tiêm tu sĩ một trong, Nguyên Nan Linh Tôn!

Minh Vương Tông ở vào một cái gọi bảy sừng quỷ quần đảo trên, tông môn tứ phía gần biển, chung quanh đá ngầm dày đặc, sóng lớn triều dâng nhấp nhô, ở trong tối đá ngầm san hô chung quanh, tạo ra vô số làm cho người nhìn mà phát khiếp dòng nước xoáy ngầm.

Lại bởi vì Minh Vương Tông sở trường về khu yêu nhiếp quý chi đạo, quần đảo chung quanh, ngàn vạn năm đến, không biết cho đâu nhập vào nhiều ít hung hồn lệ quý, sóng biển lên rít gào thời điểm, vạn quý đủ khóc, che khuất bầu trời.

Đây cũng chính là "Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá" tên tồn tại.

Nguyên Nan cùng Dịch Vô Cửu giao chiến lúc, Lý Tuần chưa đuổi tới, không cách nào trực tiếp thể nghiệm trên tay đối phương uy sát.

Mà lúc này đối mặt cái này Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá, hẳn cảm thấy mình trái tim đều muốn bị cái này kỳ dị tiếng rít bắt được bên ngoài cơ thể, âm hỏa lưu chuyển cũng nhiều rất nhiều tắc nghẽn chát chát, tựa hồ có một cỗ dị lực, muốn theo toàn thân hẳn trong lỗ chân lông chảy vào, đem hẳn hồn phách gạt ra bên ngoài cơ thể.

Lý Tuần không chần chờ chút nào, làm âm hỏa bảo vệ linh khiếu, ngưng thần lui lại.

Dựa theo ý nghĩ của hẳn, Nguyên Nan mục tiêu là Tiêu Trọng Tử, rất tốt, nhường ra đi là được! Chỉ là hẳn trong lúc nhất thời quên đi, tại Minh Vương Tông mắt người bên trong, Bách Quỷ đạo nhân, là cái dạng gì nhân vật.

Cũng chính là tại một tiến một lui trống rỗng, Nguyên Nan ánh mắt chớp, chăm chú vào Lý Tuần trên mặt: "Bách Quỷ?"

Lý Tuần rất cục nghĩ chỗ nào không đúng.

Nhất là hẳn còn nhớ rõ, bị hẳn phế bỏ lưỡng cái Thất Minh Tinh Sử bên trong, tựa hồ còn có nhất cái cùng Nguyên Nan có chút quan hệ thân thích. Lại hối hận đều đã không còn kịp rồi, chỉ nghe Nguyên Nan kêu to một tiếng, khí quyển Trung Hải rít gào quý khóc thanh âm, tăng mạnh gấp mười.

Tại Lý Tuần vẫn là "Linh Trúc" thời điểm, đã từng thụ Nguyên Nan một kích, nhưng này lúc một phương diện khoảng cách rất xa, một phương diện khác tại

chưa phân biệt thân phận trước đó, dù sao cũng có giữ lại.

Nhưng giờ phút này tình huống lại là hoàn toàn khác biệt, Nguyên Nan nén giận một kích, lại không lưu thủ, tinh thuần yêu tối tằm nguyên lực liền như là dậy sóng sóng biển, tầng tầng điệp điệp, thoáng chốc liền tích lũy ba ngàn nặng!

Dạng này mật độ cao, cao độ tinh khiết, cường độ cao chân tức tại khí quyển bên trong vừa mới lộ ra, gần dặm phương viên không gian, liền phát ra một tiếng gần như sụp đổ rên rỉ, mắt trần có thể thấy khí quyển gợn sóng khẽ quét mà qua, những nơi đi qua, lấy trăm kể đại thụ liền sụp đổ cũng không kịp, liền tại không gian bên trong băng tán giải thể.

Lý Tuần đồng dạng rên rỉ một tiếng, nhưng mà hẳn lại sẽ không giống những cây to kia chờ lấy xong đời!

Thể nội không đáy tối tằm vòng, cơ hồ tại nguy cơ phát sinh trong nháy mắt, liền mở ra nhất cái thông hướng Cửu U địa vực nho nhỏ môn hộ.

Một điểm tinh thuần nhất Cửu U địa khí, phảng phất giống như một giọt chậm rãi thấm xuất giọt nước, theo cánh cửa kia bên trong tràn ra tới, sau đó nhỏ vào không đáy tối tằm vòng chỗ sâu.

Tại không đáy tối tằm vòng trong ngoài lưu chuyển quán quanh âm hòa, phảng phất là bị giới lên một thùng du, tiếng ầm vang bên trong, toát lên đến toàn thân mỗi một nơi hẻo lánh.

Lý Tuần trên tay kết nhất cái yêu dị ấn quyết, một điểm màu xám trắng khí mang, liền theo hẳn thân mật dán vào hai cây ngón trở đầu ngón tay, chậm rãi sáng lên.

Lấy hàng ngàn u ám khí cơ, tại nóng nảy nguyên khí trong gió lốc, y nguyên kiên định quán quanh tới, theo khí mang lấp lóe, tập hợp càng ngày càng nhiều thiên địa nguyên khí, xoẹt xoẹt rung động.

Khí mang liên lụy nguyên khí càng nhiều, đối yếu tối tăm nguyên lực quấy nhiễu cũng liền càng lớn. Cũng chính là thời gian một cái nháy mắt, hai phe khí cơ xung đột, vậy mà tại gần như không có khả năng tình hình dưới, mở ra nhất cái chỉ có một thước phương viên khu vực chân không.

Lý Tuần thân hình đột nhiên rút lại, tứ chi tròn ôm, thân thể trong chớp mắt, lại giống như là biến thành một cái vòng tròn linh lợi viên thịt, tại vừa mới hình thành trong chân không cấp tốc chuyển động.

Tinh thuần U Minh âm hỏa dày đặc bên ngoài cơ thể, dính dấp càng ngày càng nhiều nguyên khí, tại hợp quy tắc yếu tối tăm nguyên lực trùng kích vào, tận khả năng... lướt qua trí mạng cường chế, để bảo toàn Lý Tuần mạng nhỏ.

"Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá", uy lực liền tất cả nhất cái "Phá" tự bên trên.

Lớn nhất lực sát thương bộc phát đi qua, nguyên khí chấn động dư ba, cũng không có khả năng đối Lý Tuần tái tạo thành cái gì trí mạng thương hại.

Lý Tuần cười một tiếng dài, thân hình giãn ra, thuận y nguyên mạnh mẽ phong áp, hướng về sau phiêu thối.

Chẳng qua là khi thân hình của hắn không có vào may mắn còn sống sót rùng cây biên giới về sau, cười âm đột nhiên liền câm.

Nguyên Nan mắng một tiếng, đối Lý Tuần bình yên rút đi vẫn không có cam lòng, nhưng nghe Lý Tuần tiếng cười châm rơi, hiển nhiên thương thế không nhẹ, cân nhắc phía dưới, trong lòng cũng tốt hơn chút, quay người liền hướng Tiêu Trọng Tử đào tẩu phương hướng đuổi theo.

Nào biết được thân hình hắn phương động, bên ngoài mấy dặm, Thủy Điệp Lan cười duyên một tiếng, trở giương nàng phi hành tuyệt tích bản sự, nói lui liền lui, đúng là dứt khoát thối lui ra khỏi chiến đấu, đem Dịch Vô Cửu phơi tại nơi đó.

Vô luận là Nguyên Nan, vẫn là Dịch Vô Cữu, cũng không nghĩ tới loại biến hóa này, bốn mắt gặp nhau, hai người trong mắt lập tức liền bắn ra không đội trời chung ánh lửa tới.

Tự nhiên, Tiêu Trọng Tử cũng liền không ai đuổi theo.

Lý Tuần ghé vào một chỗ nước sông bên cạnh, liền thổ đeo nôn, chỉ ít nôn bầy, tám thanh máu tươi, sắc mặt cũng càng ngày càng tái nhợt xuống dưới.

Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá lực sát thương, đệ nhất tại bộc phát, thứ hai chính là tại nhiếp hồn. Lý Tuần không có bị bộc phát xung kích xé nát, nhưng cũng không cách nào ngăn cản chiếm cứ ưu thế tuyệt đối yêu tối tám nguyên lực xâm lấn.

Yêu tối tám nguyên lực ngoại trừ không tám thương nhục thể sát thương ngoại, đối người hồn phách cũng có rung chuyển, tổn hại chi dụng.

Lý Tuần bị nguyên lực rót vào thể nội, mặc dù che lại linh khiếu, nhưng tại cuồng bạo trùng kích vào, vẫn là hồn phách thụ chấn, trong lúc nhất thời choáng váng buồn nôn các loại triệu chứng tiếp tục không lùi, khí cơ hỗn loạn, dẫn động tới thể nội âm hỏa từ tướng công phạt, cực kỳ khó chịu.

May mắn, hãn "U Huyền ảnh thân" công pháp đã đại thành, lưỡng cái khôi lỗi biết chủ tử thân thể suy yếu, liền đem tự thân tinh thuần nguyên khí liên tục không ngừng đưa tới, một người lưỡng khôi lỗi chân tức chất tính mặc dù hoàn toàn khác biệt, nhưng có "U Huyền Ấn" vì chất môi giới, có thể nói nước sữa hòa nhau.

Lý Tuần lại nôn mấy ngụm ứ huyết, cuối cùng đem thương thể ổn định lại, khôi phục sức tự vệ.

Lau đi khóe môi vết máu, Lý Tuần nhưng trong lòng thì lạ thường bình tĩnh. Chiến bại cảm giác đương nhiên không sai, nhưng hãn cũng không tự coi nhẹ mình.

Luận tu vi hùng hậu tinh thuần, hẳn cùng Nguyên Nan loại này thành danh hơn ngàn năm lão quái vật, dù sao còn có chút chênh lệch, nhưng đây không phải mấu chốt. Vấn đề mấu chốt ở chỗ, hẳn sử dụng U Minh âm hỏa, cùng Nguyên Nan sử dụng "Thất Quý Nhiếp Hải Phá", cùng thuộc tà phái âm khí bí pháp, mạnh lên một phần, liền vượt trên một đầu, không có gì đạo lý hảo giảng.

Nếu như hẳn có thể sử dụng "Linh Tê Quyết" cái này Huyền Môn chính tông pháp quyết, dựa vào "Thanh Yên Trúc Ảnh" kiểm quyết, chênh lệch của song phương, cũng không phải là bên này ngược lại tình huống!

"Lần sau có cơ hội, cho cái này sử dụng nhất cái hung ác!"

Vừa nhớ kỹ thù mới, bên kia bóng người chớp động, Thủy Điệp Lan đã hiện thân ra. Gặp mặt liền sẵn giọng: "Đều tại ngươi, nếu không phải ngươi thả đi Tống Nguyên Sắc, làm sao có cái này cỡ nào phiền phức!"

Đối Thủy Điệp Lan chỉ trích, Lý Tuần sớm có phòng bị, hẳn cực bất đắc dĩ buông tay nói: "Đây là lực không thể bằng. . ."

"Ít xuất lực, liền thiếu đi phân! Nếu như mở bảo, ngươi hai ta tám!"

Lý Tuần nhin không được cười lên, nguyên lai đây mới là Thủy Điệp Lan mục đích.

Liền trước mắt mà nói, Lý Tuần là không có tâm tư cùng nàng so đo cái này, bất quá mặt ngoài đương nhiên còn muốn làm dáng một chút, hẳn đem nhất khối đá cuội đá tiến trong sông, chém đinh chặt sắt mà nói: "Không có khả năng! Nếu là muốn phá cấm, ngươi không thể xuất lực, lại làm như thế nào tính?"

Đá cuội vào nước, khơi dậy một mảnh bọt nước, bên kia Thủy Điệp Lan đang muốn phản bác, chợt thấy đến Lý Tuần ánh mắt thẳng vào nhìn xem mặt nước, thần tình kia. . .

Đây là Đông Nam biển rừng khắp nơi có thể thấy được sông lớn nhánh sông,

trong rừng rậm như lưới giao thoa dày đặc, cuối cùng thống nhất tụ hợp vào đem biển rừng bên trong phân hai nửa Lan Thương sông.

Nhìn xem Lý Tuần như có điều suy nghĩ bộ dáng, Thủy Điệp Lan cũng tò mò hướng trong nước sông liếc nhìn, vừa nhìn xuống, trong nội tâm nàng đột nhiên nghĩ tới điều gì, nhưng ý nghĩ cũng không thành thực.

Lúc này, Lý Tuần vung ra một cái cổ tay chặt, diều không đem nước sông chém thành hai nửa: "Thủy độn!"

Cái này nhất cái phảng phất lạc đề vạn dặm từ ngữ, lại làm cho Thủy Điệp Lan bưng tỉnh đại ngộ: "Tiêu Trọng Tử là mượn thủy độn đào tẩu ! Bất quá, mặt đất mặc dù cũng là dòng sông dày đặc, nhưng bất luận là phổ cập tính vẫn là tính an toàn, tốt nhất ẩn thân địa điểm. . ."

"Dưới mặt đất sông ngầm!" Lý Tuần đôi mắt bên trong quang mang chớp động, nhưng hãn ý nghĩ cùng Thủy Điệp Lan còn có chút khác biệt.

"Theo cổ tháp bên trong Hỏa khiếu phân bố đến xem, Đông Nam biển rừng là ít có thủy hỏa chung sức chi địa, tại cổ tháp thiết cấm, nhìn như là phong cấm thứ gì, nhưng trong đó chỉ sợ cũng có xúc tiến thủy hỏa đồng lưu chi dụng. Như vậy, chỉ đem ánh mắt đặt ở cổ tháp một chỗ, ánh mắt không khỏi cũng có chút thiển cận!"

Này một ít ý nghĩ, Lý Tuần đương nhiên sẽ không đối Thủy Điệp Lan giảng, trên thực tế, vừa mới hãn vong hình phía dưới bật thốt lên, đã để hãn rất là ảo não.

Lúc này hãn chỉ là luận sự mà nói: "Không có nhân so Tiêu Trọng Tử quen thuộc hơn sông ngầm dưới lòng đất bố cục, hãn trốn ở bên trong, không ai có thể bắt hãn lại. Thế nhưng là, hãn lại không biết chết sống ngoi đầu lên hiện thân, trong đó hãn là cũng có chút nguyên do mới đúng!"

"Cái này cũng bình thường!" Thủy Điệp Lan kiến thức cao hơn Lý Tuần

thượng không chỉ một bậc, nghe vậy nhân tiện nói: "« Huyết Thần Tử » vì ma đạo đỉnh tiêm bảo điển, mới vào ma lúc thị sát hảo ngược, lại yêu tìm kiếm kích thích, không phải tới trình độ nhất định, không thể siêu thoát.

"Người kia tu đến một nửa liền bị ép bỏ dở, phản phệ phía dưới, chỉ sợ càng thêm khó chịu, hiện tại đại khái đang tìm kiếm cái nào mục tiêu, tạm làm phát tiết đi!"

"Là thế này phải không?" Lý Tuần mặc dù có cả bộ « Huyết Thần Tử », thế nhưng là ra ngoài các loại nguyên do, đồng thời không có thâm nhập tu luyện, đối cái này cũng không hiểu rõ lắm, nhưng ngẫm lại Huyết Tán Nhân năm đó hung danh, lý do này nhưng cũng nói được.

Hắn đầu óc xoay chuyển cực nhanh, rất nhanh liền lại nghĩ tới nhất cái mẫu chốt.

"Đầy rùng đều là có thể một ngón tay bóp chết hẳn cao thủ, gia hỏa này hẳn là kìm nén đến rất khó chịu đi! Nếu như có thể tìm một cái môi. . ."

Ánh mắt của hắn quét về phía Thủy Điệp Lan, nhưng lại rất mau đem cái này hoang đường suy nghĩ đánh tới.

Không nói trước cái này cùng hẳn mục đích đi ngược lại, chính là thật muốn động thủ bắt người, hẳn cũng không cho rằng Thủy Điệp Lan có thể có được cùng Tần Uyển Như cùng so sánh diễn kỹ, nếu là biến khéo thành vụng liền nguy rồi. . . Ách, Thủy Điệp Lan đây là biểu tình gì?

"Thế nào?"

"Bên kia có nhân đang gọi!" Thủy Điệp Lan nhạy cảm giác quan có đất dụng võ, nàng dùng cảm điểm một cái cái hướng kia: "Là nữ nhân! Đương nhiên, không phải người cái kia tiểu nhân tình."

Đối Thủy Điệp Lan mang chút chút thiện ý trêu chọc, Lý Tuần nhất thời còn

không chút nào để ý, chỉ là thuận miệng mở cái trò đùa: "Có lẽ là Tiêu Trọng Tử nhện không được. . ."

Hắn tiếng nói im bật mà dừng, bởi vì tại thời khắc này , bên kia khí quyển bên trong truyền tới nhỏ bé mà chân thực ba động, tựa như nhất căn nung đỏ kim nhọn, đâm tại thần kinh của hắn bên trên.

Ba động bên trong mang theo huyết mùi tanh!

"Nhiên huyết nguyên tức!"

Lý Tuần đối cái này một đợt động thật sự là không thể quen thuộc hơn được, mà lúc này U Nhất còn tại bên cạnh hắn, như vậy bên kia chính là. . . Tiêu Trọng Tử?

Thủy Điệp Lan phản ứng so với hắn còn muốn càng nhanh một bước, cái này ba động vừa mới truyền đến, nàng liền phá không lao đi, Lý Tuần cất bước lúc, nàng đã sớm không còn bóng dáng.

Bởi vì Lý Tuần thương thế trên người không có tốt, dưới chân cũng không nhanh, khi hắn đuổi tới nơi khởi nguồn thời điểm, lại chỉ thấy Thủy Điệp Lan một người đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm một bên đại thụ, ánh mắt lạnh lùng.

Thấy một lần liền biết, nàng đồng thời không có bắt được nhân.

Chung quanh là một mảnh khá nhẹ nhàng khoan khoái bãi cỏ, lúc này phía trên lại có chân đạp vết tích, thuận Thủy Điệp Lan ánh mắt nhìn, ngoài mười bước trên đại thụ, bị một loại nào đó kì lạ chỉ lực thực mở nhất cái miệng nhỏ, nhựa cây còn tại nhỏ xuống.

Lý Tuần xích lại gần xem xét, trong lòng chính là nhất kỳ, cái này cũng không giống như là bị Nhiên huyết nguyên tức đánh trúng bộ dáng a. Nhưng hắn đương nhiên không thể nói như vậy, chỉ là rất bình thường hỏi một câu: "Là hắn sao?"

Thủy Điệp Lan quét mắt nhìn hẩn một cái, ánh mắt bên trong băng hàn nhanh chóng tiêu mất xuống dưới, cuối cùng lại lộ ra tiểu dung: "Người kia chủ ý cũng thực không tồi, chỉ sợ cái kia bị làm cho hôn mê đầu óc gia hỏa, mắc câu rồi! Chỉ tiếc, ném câu không phải người ta!"

Lý Tuần con người bỗng nhiên co vào, vấn đề này vẫn là ra chỗ sơ suất! Hẩn trong lúc nhất thời cũng không biết là cái gì cảm thụ. Chỉ là thuận miệng hỏi: "Ai?"

"Chỉ có thể nói, là nữ nhân! Có nữ nhi gia mùi thơm." Thủy Điệp Lan muốn từ kia lỗ nhỏ bên trong tìm ra chút mảnh khóe, thế nhưng là đối phương hiển nhiên cũng không phải đèn đã cạn dầu, cũng không để lại quá mức rõ ràng chứng cứ.

Lý Tuần đề xuống trong lòng phân loạn, cũng tiến tới nhìn: "Chung quanh lỗ nhỏ vỏ cây vỡ vụn như cháo, nhưng lại đại khái bảo trì nguyên trạng, chất tính bá đạo, hết lần này tới lần khác tại mặt ngoài rất có khí âm nhu . Khiến cho ra lại là nữ nhân. . . Thông Huyền Giới bên trong, dạng này nữ tu không nhiều lắm đâu!"

"Tổng có bảy mươi, tám mươi người!" Thủy Điệp Lan trả lời hững hờ, chỉ là đôi mắt bên trong hàn quang lấp lóe, hiện ra trong nội tâm nàng tuyệt không phải không có chút nào định kiến.

Hai người đều đang quan sát cái này lỗ nhỏ, thân thể liền góp cực kỳ gần, Lý Tuần như thế nghiêng đầu dò xét, song phương càng thổ tức có thể nghe.

Khoảng cách gần quan sát, Lý Tuần phát hiện, Thủy Điệp Lan hình dáng tuy có chút nam nhi khí, nhưng là làn da vân da tinh tế tỉ mỉ, óng ánh sáng long lanh, mười phần nén lòng mà nhìn. Lại hiện tại ánh mắt lạnh thấu xương, cùng kiên cường hình dáng kết hợp được thiên y vô phùng, lại là một loại khác lãnh diễm vẻ.

Nếu như có thể đem mỹ nhân như vậy đặt ở dưới thân. . .

Thủy Điệp Lan đối với hấn ánh mắt cũng có cảm giác, ngoái nhìn quét mắt nhìn hấn một cái, ánh mắt lạnh lẽo, nhưng lại trong nháy mắt hồi xuân, nàng cười nói: "Không có cách, chúng ta đuổi tiếp xem một chút đi!"

Lý Tuần biết mình nhất thời vô ý, bị nàng sinh ra cảnh giác. Nhưng mà giữa hai người cảnh giác cũng không thiếu điểm này, cho nên hấn chỉ coi chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, gật đầu nói: "Tự nhiên muốn đuổi tiếp, bất quá ở chỗ này chậm trễ không ít thời gian, sợ là có chút phiền phức!"

Thủy Điệp Lan khóe môi khẽ móc ra nhất cái duyên dáng đường cong: "Không sao, chỉ cần trên người đối phương mang theo hương phấn, trên đời này liền không có nhân có thể đào thoát truy tung của ta!"

Lý Tuần ngược lại là rất ít nghe được Thủy Điệp Lan dùng như thế tuyệt đối ngữ khí nói chuyện, mà lại, lời nói bên trong hương vị còn như thế cổ quái.

Chẳng lẽ Thủy Điệp Lan tại sát thủ bên ngoài, còn kiêm chức sơn phấn tượng?

Thủy Điệp Lan xác thực không nói khoác lác, vền vẹn sau nửa canh giờ, bọn hấn liền phát hiện Tiêu Trọng Tử tung tích, tiến tới tìm được hấn.

Nhưng mà, lệnh hai người im lặng là, lúc này Tiêu Trọng Tử, đã là cái chết đến mức không thể chết thêm người chết!

Lý Tuần ngậm miệng, ánh mắt lạnh lùng, nhìn chăm chăm thi thể không nhúc nhích.

Trên thực tế, đem cổ này liền ánh mắt đều làm thành một lớp da màng thi thể, nhận ra khi còn sống thân phận, thật đúng là một việc khó khăn.

Nghĩ hấn cùng Tiêu Trọng Tử gặp mặt lúc, tên kia mặc dù công lực thấp, nhưng cũng là rất có tâm kế hạng người. Nào biết lúc này mới qua năm ngày, liền chết thành bộ dáng này!

Mà lại, còn tiện thể lấy mảnh rút hẳn một cái cái tát!

Nghĩ đến Lâm Vô Ưu vậy sẽ tới chế giễu, Lý Tuần muốn giết người!

Thủy Điệp Lan dùng mũi chân nhẹ nhàng thọc một chút thầy khô đùi, Lý Tuần nghe được trong đó nhỏ vụn tiếng ma sát, sau đó, toàn bộ đùi, liền biến thành một đồng tàn hôi, bên trong còn lặn xuống xuất mấy khóa nhỏ vụn xương cặn bã, cũng chính là vừa mới thanh âm nơi phát ra.

Lý Tuần cảm thấy, mình mấy chục năm qua cau mày số lần, đều không có hôm nay nhiều.

Lấy kiến thức của hắn, tự nhiên một chút nhìn ra, cái này Tiêu Trọng Tử chính là thoát dương mà chết, mà lại, là bị cực âm độc thải bổ chi thuật, ngành sinh sinh rút khô tất cả nguyên khí, đến mức nhục thể sụp đổ.

Nếu như hai người lại đến trễ một bước, chỉ sợ hắn thân thể liền đã phong hoá mà đi, lại không để lại một tia vết tích.

Bá đạo như vậy thải bổ chi thuật, nghĩ tới nghĩ lui, Thông Huyền Giới cũng duy nhất cái này một nhà. Bên người Thủy Điệp Lan ngậm khẽ nói: "Thôn Dương thực nguyên, Xá Âm quát cốt!"

Lý Tuần theo trong hàm răng gạt ra một cái tên: "Cực Nhạc Tông."

Cực Nhạc Tông, đây chính là nhất cái nổi tiếng danh tự!

Nó có thể làm người trong chính đạo đỏ mặt đằng sau, nghiêng răng nghiêng lợi, cũng có thể để tà đạo chi sĩ cảnh giác sau khi, trong lòng mong mỏi. Thải bổ bí pháp, cực lạc tiên đan, thậm chí yêu cổ chi thuật, đều là Thông Huyền Giới độc bộ.

Thủy Điệp Lan nói tới Thôn Dương, Xá Âm, chính là Cực Nhạc Tông hai vị vô cùng có danh khí nữ tu, danh xưng "Cực lạc song kiếp", đều là tới nay bổ chi đạo nghe tiếng.

Thủy Điệp Lan đã nói như vậy, hiển nhiên có chứng cứ, Lý Tuần cũng liền thuận ý nghĩ của nàng hỏi thăm: "Là Thôn Dương kiếp xu, vẫn là Xá Âm kiếp nữ?"

Thủy Điệp Lan vượt ngay tại lúc này, càng là trầm tĩnh, nàng ung dung mà nói: "Vừa mới trên cây chỉ lực, lúc này thái bổ chi pháp, đều là bá đạo như vậy, tự nhiên là 'Cạo xương rút tủy' Xá Âm! Nàng tính tình âm tàn, lại tinh thông được tính, Tiêu Trọng Tử trên tay nàng, tự nhiên sống không nổi."

"Cạo xương rút tủy Cực Nhạc thiên, Xá Âm kiếp nữ quả nhiên ghê gớm!" Lý Tuần ánh mắt chớp động, lại là nhớ tới chuyện cũ. Xá Âm kiếp nữ hẳn chưa từng gặp qua, bất quá, cùng nàng nổi danh Thôn Dương kiếp xu, lại xem như một vị "Cổ nhân" .

Năm đó vì cướp đoạt một gốc tiên thảo, hai người phát sinh xung đột, Lý Tuần tầng tầng bố cục, đem Thôn Dương trọng thương.

Nhưng mà Thôn Dương cũng là cao minh, tình thế nguy hiểm phía dưới, lại vẫn có thể lấy thân thể của mình thiết lập ván cục, Lý Tuần tự phụ có Âm Tán Nhân đích truyền thái bổ chi thuật, dưới sự khinh thường, hơi kém liền cùng hôm nay Tiêu Trọng Tử, cho hấp thành người khô.

Nhờ có có U Nhị vị này âm dương thái bổ tông sư viện thủ, mới miễn cưỡng thoát thân, Thôn Dương cũng thừa cơ bỏ trốn.

Từ khi kia một sự kiện về sau, Lý Tuần đối Cực Nhạc Tông thái bổ chi đạo, có thể nói là cực kỳ thận trọng, làm đủ phòng bị.

Nhưng mà, hẳn đến nay cũng phi thường nhớ rõ, Thôn Dương yên thị mị hành phong thái, cùng với tại dưới người hẳn uyển chuyển than nhẹ vẻ. Thậm chí liền ngay cả tình quan buông lỏng lúc kia nhanh đẹp cảm giác, cũng đang sợ hãi sau khi, khiến cho hẳn phẩm vị liên tục.

". . . Đi xa. Uy, người đang nghe sao?"

Thủy Điệp Lan khẽ cúi thanh âm vang ở hần bên tai, Lý Tuần "A" một tiếng, cuối cùng phát hiện mình thất thần.

Lúc này trên người hần đã có chút phản ứng, đảo mắt nhìn Thủy Điệp Lan thời điểm, ánh mắt liền cũng không thể nào ổn trọng.

Nữ nhân đối với mấy cái này sự tình luôn luôn đặc biệt mẫn cảm, lại thêm trong lòng cũng có cảnh giác, Thủy Điệp Lan dò xét hần vài lần, liền nghĩ đến cái này khớp nối. Nàng khéo môi hiện lên một tia cười gằn, cũng không tổn hại hần mặt mũi, chỉ là đem trước mặt nói lại nói một lần:

"Chính là Tiêu Trọng Tử đầu gì, sợ hãi thời điểm, cũng nên nhiều chống đỡ như vậy một hồi. Xá Âm người này ta cũng đã gặp, luôn lấy tra tấn người vì vui, cũng không biết chúng ta ở phía sau truy tìm, lúc này còn sẽ không đi xa. Ngoài ra. . ."

Ánh mắt của nàng đảo qua hoàn cảnh chung quanh, đây là một chỗ có chút vắng vẻ sơn cốc, cỏ xanh Nhân Nhân, chợt có cây thấp, khá đẹp mắt. Trên đồng cỏ vẫn có một chút xốc xếch ép ngấn, hiển nhiên Tiêu Trọng Tử trước khi chết, đúng là "Hưởng thụ" một phen.

Thủy Điệp Lan ánh mắt trên đồng cỏ quét qua, sau lại gãy căn nguyên cây cỏ trong tay, ý cười có chút: "Ta lúc trước còn lo lắng Tiêu Trọng Tử quá mức kiên cường, nhưng lúc này xem ra, chết được quả thật là sạch sẽ, bí mật gì đều không có lưu lại!"

Lý Tuần lúc này mới khống chế lại cảm xúc, nghe vậy ngạc nhiên nói: "Này làm sao nói?"

"Trên cỏ có 'Mê ý diên hương' hương vị, tại giao hợp thời khắc, lấy đặc thù pháp quyết thôi động, liền có thể khống chế tâm thần người."

"Này mê hương cực kì trân quý, Cực Nhạc Tông hàng năm có thể sản xuất ba năm lưỡng, liền đã không tẻ, hiệu dụng cũng là kinh người, truyền ngôn không phải chân nhân trở lên, không thể tích trữ. Xá Âm đã bỏ hết cả tiền vốn, lấy Tiêu Trọng Tử tu vi, lại có thể nào ngăn cản được, tự nhiên bí mật gì đều không để lại!"

Lý Tuần ý niệm trong lòng như chong chóng chuyển động. Lúc này, Lâm Vô Ưu câu kia "Đừng cho người biết" cơ hồ chiếm cứ hẳn toàn bộ não hải. Hiện tại tình thế còn chưa tới tình trạng không thể vấn hồi, nếu như hẳn có thể kịp thời phủ kín bí mật! Bây giờ nhìn Thủy Điệp Lan bộ dáng, tựa hồ còn có hí?

Hắn ánh mắt nghi ngờ so bất luận cái gì nói đều muốn hữu hiệu, Thủy Điệp Lan ném cây cỏ, cười yếu ớt nói: "Dạy người nhất cái ngoan, các nàng trụ sở tại ngay tại bảy mươi dặm ngoại! Chung mười người, ngoại trừ Xá Âm bên ngoài, còn có tứ nữ ngũ nam. Chỉ là các nàng là đến nơi đây đi tiên trạm, đại khái tông chủ Tiêu Hồn phi tử sẽ ở trong vòng bốn canh giờ đuổi tới, khi đó hội mang đến nhiều ít nhân, liền thật không rõ ràng."

Lý Tuần liền kinh ngạc khí lực đều đã mất đi, hẳn làm sao cũng không hiểu, vì cái gì Thủy Điệp Lan sẽ có cặn kẽ như vậy tình báo. Nhìn nàng trước đó bộ dáng, thế nhưng là thật không biết Xá Âm kiếp nữ sự tình, làm sao hiện tại lại như lòng bàn tay rồi?

Chẳng lẽ nàng có một đầu cực ẩn mật tin tức đường ống?

Thủy Điệp Lan nhìn xem Lý Tuần khó có thể tin ánh mắt, hơi hợt nói: "Ta nói qua, những cái kia sơn phấn bột nước hương vị, thế nhưng là rất mạnh, người người không thấy sao?"

Bảy mươi dặm ngoại hương phấn mùi vị? Lý Tuần gượng cười hai tiếng, chính là nàng có thể người được bảy mươi dặm ngoại hương phấn mùi vị linh mũi đi, nàng lại là làm sao đạt được cái kết luận này?

Thủy Điệp Lan đùa nghịch hẳn một cái, tâm tình tựa hồ không tẻ, khó được

thao thao bất tuyệt vì hấn giải thích:

"Kỳ thật cũng rất đơn giản, Cực Nhạc Tông bên trong, bất luận nam nữ, đều mang theo hương liệu, còn có một số mê hương được hoàn loại hình, dễ dàng nhất phân biệt. Thấp bối đệ tử bên trong, nam tu đeo 'Long tê hương', nữ tu thì bôi 'Lưu quang điệp hương'. Ngày lưỡng chủng hương phấn, đều có thói tình chi dụng."

"Mà giống như là Xá Âm dạng này thành danh nữ tu, lấy điểm sắc nổi danh, lại tinh thông nội mị chi thuật, đa số thời điểm, liền dùng 'Bích la đằng hương', lấy thanh khí thu liễm mị tục chi sắc, cũng càng có hiệu quả."

"Mà ngoại trừ cái này ba loại hương, các nàng còn điểm một lò 'Thăng tiên khiếu', đây cũng là Tiêu Hồn phi tử thích nhất hương khí, ngày thường đều tại nàng trú lưu xử nhóm lửa. . ."

Lý Tuần lại không rõ: "Vậy làm sao lại nói nàng là sau bốn canh giờ mới đến?"

"Bởi vì cái này hương chỉ chọn một canh giờ!'Thăng tiên khiếu' là cực trân quý dị hương, ban đầu nhóm lửa lúc cùng cái khác hương liệu đồng thời đều cùng, nhưng tùy thời ở giữa dài hơn, tầng tầng hương khí điệt gia, chính là giới này tuyệt vô cận hữu kỳ tuyệt mỹ huyền."

"Tiêu Hồn phi tử xưa nay yêu chiều, 'Thăng tiên khiếu' hương khí tích lũy tại năm canh giờ trở xuống, nàng là chẳng thêm ngó tới. Nàng điệu bộ, đệ tử lại thể nào không biết đâu?"

Lý Tuần rốt cục giật mình, nhưng lúc này càng lớn nghi vấn cũng vắt ngang tại trong lòng hấn: "Tin tức này có thể xưng là hẻo lánh cực kỳ, Cực Nhạc Tông đệ tử biết cái này cũng không kỳ quái, làm sao Thủy Điệp Lan cũng là thuộc như lòng bàn tay? Chẳng lẽ nói trước kia, nàng cũng tại Cực Nhạc Tông làm qua?"

Hấn biết Thủy Điệp Lan không có khả năng trả lời hấn vấn đề này, cũng liền

đề xuống không nhắc tới . Bất quá, ra ngoài lòng hiếu kỳ, hắn lại hỏi nhiều một câu nhàn thoai: "Cái này 'Thăng tiên khiếu' hương khí tích lũy nhiều ít, mới tính tốt nhất?"

Thủy Điệp Lan không chút nghĩ ngợi đáp: "Ba mươi sáu năm, chu thiên số lượng, hương thơm luân chuyển, thăng tiên có hi vọng!"

Lý Tuần âm thầm lú lờ, nhưng hắn cũng vào lúc này nhìn thấy, Thủy Điệp Lan trên mặt, lóe lên một cái rồi biến mất hướng tới chi tinh. Hiển nhiên, kia tích lũy ba mươi sáu năm "Thăng tiên khiếu", nàng cũng là không có người qua.

Cũng ở thời điểm này, Lý Tuần đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, Thông Huyền Giới bên trong người đều biết, Tiêu Hồn phi tử còn một người khác tên hiệu, gọi "Kính Duyên phi tử", tuy là một chút người già chuyện tự tiện tăng thêm, cũng không người nào dám ở trước mặt bảo nàng, bất quá, cái kia tên hiệu, thế nhưng là xây dựng ở trăm phần trăm trên thực tế.

Nhìn Thủy Điệp Lan như thế cái quen thuộc pháp, chẳng lẽ nói. . .

Trong đầu lật tạo nên tới cảnh trí để Lý Tuần miệng đắng lưỡi khô, nhưng cũng chính vì vậy, hắn đột nhiên có nhất cái tuyệt diệu ý nghĩ, trong đầu mạch suy nghĩ trong nháy mắt bách chuyển, xác nhận phương pháp này có thể thực hiện, hắn ha cười một tiếng, vỗ tay nói: "Tốt lắm, Xá Âm ta muốn!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Nghe Âm

Chương 7: Nghe âm

Thủy Điệp Lan hơi nhướn mày, cười nhẹ nhàng ánh mắt tại hấn trên thân thể tiếp theo chuyển, có chút hăng hái mà nói: "Người muốn Xá Âm?"

Trong lòng càng cảm thấy kế sách có thể thực hiện, Lý Tuần liền từ cho cười nói: "Đều nói Thôn Dương yêu dã, Xá Âm vũ mị, tiểu tử là nghe tiếng đã lâu. Trước đây ít năm, cùng Thôn Dương cũng đã từng quen biết, xác thực có tư vị khác. Hiện tại khó được có cơ hội, có thể gặp lại biết Xá Âm phong thái. . ."

Mặc dù nói chỉ nói một nửa, nhưng nói đến rõ ràng cực kỳ, Thủy Điệp Lan như thế nào nghe không rõ. Vị này nữ sát thủ đầu tiên là khê giật mình, tiếp theo ánh mắt bên trong quang mang lấp lóe, cũng không biết suy nghĩ cái gì, cuối cùng, vậy mà lại lộ ra cùng ngày thường không hai tiểu dung, cũng làm cho Lý Tuần có chút nhìn không thấu.

Lý Tuần ở trước mặt nàng nói loại chuyện này, kỳ thật đã có trêu chọc chi ý, vì cũng là thăm dò nàng ranh giới cuối cùng. Lúc đầu gặp nàng còn có chút tức giận, nhưng rất nhanh lại bình phục như thường, hiển nhiên lời này còn không có đánh vào yếu hại.

Lý Tuần có chút thất vọng, ngoài miệng thì lại nói: "Chỉ tiếc, Xá Âm 'Cạo xương rút tủy Cực Nhạc thiên' lại không phải dễ ứng phó. Tiểu tử hiện tại có thương tích trong người, có lòng không đủ lực, cho nên nghĩ mời tiên tử hỗ trợ."

"Giúp người cái gì? Giúp ấn lấy tay chân của nàng?"

Thủy Điệp Lan nói so Lý Tuần rõ ràng gấp mười, liền tại Lý Tuần xấu hổ thời điểm, nàng màu băng lam cánh môi liền cong thành nhất cái yêu dị đường cong: "Ta dựa vào cái gì giúp người?"

Lý Tuần mỉm cười: "Bảo vật, ta để người một thành!"

Thủy Điệp Lan ánh mắt nhất chuyển, sau này liền cực kỳ sáng khoái mà nói: "Tốt! Dạng này, ta chín thành, người một thành!"

Lý Tuần liếc mắt: "Sai, người sáu, ta bốn!"

"Tám hai!"

"Bảy ba!"

"Xong rồi!" Thủy Điệp Lan đánh nhịp, trở lại sáng sủa cười nói: "Chỉ là, ta cũng phải nhìn xem người thủ đoạn! Mặc kệ Xá Âm theo tiêu hạt cơ bản nơi đó được cái gì, người đều phải một tia không kém lại từ nàng nơi đó móc ra!"

Lý Tuần rất rõ ràng, cái này hiệp nghị thành được càng nhanh, tương lai vạch mặt tỷ lệ liền càng lớn, nhưng hắn cũng không quan tâm, chỉ vỗ tay cười nói: "Tiểu tử dám không tận lực mà làm? Chỉ là muốn phiền phức tiên tử ở bên trông chừng. . ."

Thủy Điệp Lan liếc mắt nhìn hắn, nhàn nhạt cười một tiếng: "Không cần phải lo lắng, cam đoan có người phong lưu khoái hoạt."

Cuối cùng bốn chữ, giọng nói của nàng giống như chính là phong lưu thả dật hương vị, nghe được Lý Tuần trong lòng nhất ngứa, nhưng càng nhiều vẫn là đặc ý.

Không cần tốn nhiều sức, liền tìm đến như thế cái trợ giúp lớn đến giúp hắn diệt khẩu, làm ăn này lại là ổn trám.

Hắn cười đặc ý, bào tay áo xoay tròn, một trận gió phất qua, đem trên mặt đất

Tiêu Trọng Tử tàn thi hóa thành một đoàn tro bụi, chôn vùi không thấy.

Quả nhiên như Thủy Điệp Lan lời nói, Cực Nhạc Tông trụ sở ngay tại ở bên ngoài hơn bảy mươi dặm, một chỗ ba mặt núi vây quanh khe cốc bên trong.

Hai người tại một chỗ trên đỉnh núi đứng đấy, nhìn xuống đáy cốc, gặp có một đầu thanh khe từ trong cốc chảy qua, bên dòng suối cỏ sắc Thanh Thanh, địa thế bằng phẳng, khá là nhất cái nơi đến tốt đẹp. Cách bên dòng suối cách đó không xa, đã đáp năm sáu đỉnh tinh xảo lều vải, trong đó lại lấy ở giữa kia hơi hiện lên màu hồng phấn hơi mờ hương trướng là nhất.

Bên dòng suối có bốn cái nam nữ người mặc tiểu y, hắt nước vui cười chơi đùa, trong trướng bông thì ẩn có thờ dốc rên rĩ thanh âm, Cực Nhạc Tông điệu bộ, Lý Tuần xem như thấy được.

Bất quá coi như tại như thế nhất cái về khoảng cách, Lý Tuần cũng không có nghe được có cái gì đặc thù hương khí. Chỉ là tại kia phấn hồng hương trong trướng, tựa hồ nhìn thấy có chút ánh lửa lấp lóe, có lẽ đó chính là đốt hương lưu hương đi.

Thủy Điệp Lan mắt đẹp lưu chuyển, tại chư lều vải ở giữa nhất chuyển, chân mày hơi nhíu lại: "Bên trái thứ hai đỉnh, hẳn là Xá Âm ở chỗ. Chúng ta vận khí không tệ, bên kia vừa đốt 'Thiên lý tấn hương', chắc là nàng chuẩn bị cùng đồng môn liên hệ. . .

"Như thế xem ra, nàng sở tác sở vi, Tiêu Hồn phi tử cũng không hiểu biết, đây cũng là cơ hội của chúng ta! Người ngăn trở chín người kia, đừng cho bọn hấn quấy rối! Ta đi bóp tắt 'Thiên lý tấn hương' . . . Coi như là cho chúng ta Bách Quỷ đạo trưởng, nhiều đưa ra chút thời gian tới đi!"

Tại đùa cợt trong giọng nói, Thủy Điệp Lan thân hình liền giống như là hóa tiến vào trong không khí, lóe lên không thấy, Lý Tuần vẫn còn có thể miễn cưỡng cảm giác xuất nàng quỹ tích bay.

Dựa theo nàng phân phó, Lý Tuần rất nhanh liền định ra kế hoạch, cơ hồ là đuổi theo Thủy Điệp Lan bóng lưng, bay lượn mà xuống. Có thể hẳn vừa bay non nửa lộ trình, kinh hô, khí bạo thanh liền tại kia trong lều vải vang lên.

Đây cũng là hai người tốc độ chênh lệch sao?

Lý Tuần đề xuống cái này tạp niệm, phát ra một tiếng gào thét, như cự ượng lao xuống, bên dòng suối hai đôi nam nữ đang bị khí bạo thanh giạt nẩy mình, liền nhìn thấy Lý Tuần theo đỉnh đầu bọn họ bay qua. Bọn hắn lại ngây ngốc một chút, lúc này mới hiểu được xông lên phía trước.

Lý Tuần một đường đuổi tới kia lều vải bên ngoài, còn không có dừng hẳn, dệt thành lều vải trân quý vải vóc liền rớt cuộc chịu không được vắng khắp nơi nguyên khí loạn lưu, đụng nhưng âm thanh bên trong, nổ chia năm xẻ bảy. Lý Tuần tránh ra hai bước, nhìn xem hai đạo nhân ảnh bay vút lên trời, trên không trung quần giao tại một chỗ.

Hắn cười đắc ý, tại U Hồn Phệ Ảnh Tông tế luyện "Quý nha" phi kiếm hóa thành một đạo đen kịt sương mù, trong hư không khẽ quần, liền mặc vào lưng lều vải, đem ẩn ở phía sau nhất cái nam tu bức ra.

Lập tức liền co ngón tay bắn liền, bên dòng suối bốn người, trong lều vải bốn người, đồng thời ăn hẳn một cái quý linh hỏa, mặc dù đồng thời không có cái gì tổn thương, lại thành công hấp dẫn bọn hắn lực chú ý.

Lý Tuần cười lạnh một tiếng, ngự kiếm bay lên, hướng không trung đánh nhau chi địa phóng đi.

Trên mặt đất Cực Nhạc Tông nam nữ nào biết được trong lòng của hắn bàn tính, còn tưởng rằng hắn muốn đi liên thủ công kích Xá Âm, cùng nhau gầm thét một tiếng, thi triển thủ đoạn, hoặc bay lên, hoặc diêu không công kích, đều hướng về phía Lý Tuần đánh tới. Trong lúc nhất thời lại quên, hiện tại cần trợ giúp nhất, là Xá Âm!

Lý Tuần có thương tích trong người, mới ngăn cản lưỡng đợt công kích, liền mồ hôi đầm đìa, chín tên Cục Nhạc Tông đệ tử vô luận cái nào, tu vi so với hắn đều kém rất nhiều, nhưng bọn hắn thắng ở ăn ý thâm hậu, lại sở trường về hợp kích chi thuật, xa gần hỗ trợ, mười phần khó chơi. Lý Tuần lại không thể né tránh, hoàn cảnh có chút xấu hổ.

Ngay vào lúc này, trên đầu của hắn một tiếng cười khẽ, tiếp lấy chính là ôn hương nhuyễn ngọc ôm đầy cõi lòng, tập trung nhìn vào, lại là cái hoạt sắc sinh hương đại mỹ nhân nhi, chỉ là không biết bị cái gì cấm chế, một đôi mắt sáng như mèò vài híp, không mở ra được đến, trên thân cũng là mềm mại bất lực, lại càng hiển mềm mại.

Lý Tuần lập tức liền biết, đây cũng là kia Xá Âm kiếp nữ.

Thủy Điệp Lan quả nhiên thâm bất khả trắc, xuất thủ bất quá mười mấy hơi thở công phu, liền đem nhất cái công lực tinh xảo tu sĩ dễ như trở bàn tay, tu vi thật sự là đáng sợ đáng sợ.

Trong ngực mỹ nhân nhi nỗ lực mở mắt nhìn hắn, thấy hắn khuôn mặt, rõ ràng chính là giết mình. Lý Tuần lập tức liền biết, nàng này là biết hắn, chẳng lẽ theo Thôn Dương bên kia có được tin tức?

Mỹ nhân nhi dường như muốn mở miệng nói chuyện, lại là không có nửa điểm vài khí lực, cuối cùng chỉ rơi vào thở gấp liên tục, càng bởi vì hô hấp mà lôi kéo thân thể có chút rung động, tại Lý Tuần trong ngực có chút cọ xát, không khỏi để Lý Tuần nghĩ đến không lâu sau đó muốn làm sự tình, trong lúc nhất thời tâm hỏa tăng lên điên cuồng, cúi đầu liền hôn một cái đi.

Mỹ nhân miệng lưỡi bị phong, càng là y y ngộ ngộ nói không ra lời, thân thể của nàng bất an vắn vẹo, kết búi tóc mái tóc tại động tác này bên trong thoát ra trôi buộc, rối tung ra, buộc tóc cửu vũ bình phong trâm cũng thuận nhu thuận sợi tóc tuột xuống, rơi vào phía dưới suối nước bên trong.

Mỹ nhân mặc người chém giết bộ dáng, để Lý Tuần ngực trướng đến lợi hại,

đã bắt đầu giờ trò, đưa nàng một thân có chút tinh xảo bích tay áo thổng sa váy xòe làm cho lộn xộn không chịu nổi, hơi kém liền muốn ở chỗ này chính xác tiêu hồn.

Đúng lúc này, trong cốc liên thanh kêu thảm, quả thực là đem Lý Tuần theo tình dục chảy ngang trạng thái tách rời ra.

Lý Tuần trong đầu nhất thanh, lại nhìn Xá Âm, trên mặt hai mắt nhắm chặt, lông mi có chút rung động, giữa lông mày đồng thời không có cái gì rõ ràng cảm xúc, lại làm cho nhân cảm giác được nàng sợ hãi, khẩn trương, tuyệt vọng, sống lại xuất đưa nàng tận giữ tại trong lòng bàn tay cảm giác.

Lý Tuần lúc này nhưng trong lòng thì lạ thường thanh minh, hẳn tại Xá Âm óng ánh thùy tai bên cạnh khẽ khen một tiếng: "Hảo thủ đoạn!"

Xá Âm thân thể xiết chặt, chột như bùn nhân mềm nhũn xuống dưới.

Lý Tuần đã phục hồi ngày thường trạng thái, hẳn lạnh lùng cười một tiếng, cúi đầu nhìn về phía trong cốc, đã thấy kia chín tên Cực Nhạc Tông đệ tử, đã là nằm vật xuống một chỗ. Chột nhìn đi, là toàn bộ mất mạng, nhưng Lý Tuần thấy được rõ ràng, năm tên nam tử là chết được thấu, nhưng bốn tên nữ tu vền vền hôn mê mà thôi.

Hắn nhướng mày, rơi xuống.

Thủy Điệp Lan mới từ bên dòng suối tẩy tay trở về, gặp Lý Tuần thần sắc, liền cười nói: "Thế nào, cái này Xá Âm không hợp người ý?"

"Như thế nào!" Lý Tuần cúi đầu tại Xá Âm cái cổ ở giữa đại lực hít một hơi hương khí, trên mặt hơi lộ ra vẻ say mê: "Thanh lương đậm viễn, hương thơm như tơ. Đây cũng là Bích la đẳng hương, còn muốn đa tạ Thủy tiên tử, hôm nay chịu ơn, ngày khác tất có báo đáp! Chỉ là ta ngược lại thật ra không nghĩ tới. . ."

Hắn dừng một chút, mới cười nói: "Nguyên lai thương hương tiếc ngọc sự

tình, các nữ nhân cũng làm."

Thủy Điệp Lan đảo qua trên mặt đất hôn mê bốn tên nữ tu, khẽ mỉm cười nói: "Tiêu Hồn phi tử ngại nam ái nữ là có tiếng, chính là đối đệ tử cũng không ngoại lệ. Giết vài cái nam, chưa chắc sẽ như thế nào, nhưng nếu liền nữ đệ tử cũng không buông tha, về sau liền thật sự có chút phiền phức. Đương nhiên, nếu chúng ta sau đó diệt khẩu. . ."

Lý Tuần nghe vậy còn không sao, trong ngực mỹ nhân nhi lại là khẽ run lên, trong miệng than nhẹ một tiếng, không mở ra được trong mắt, đúng là có một chút chút nước.

Lý Tuần hơi chút trầm ngâm, liền minh bạch Thủy Điệp Lan ý tứ, hần đồng dạng mỉm cười nói: "Đây cũng chỉ là tiện tay mà thôi đi, chỉ là người cứ như vậy nói ra, để cho ta hỏi thế nào nói?"

Nghe hần cái này ngôn ngữ, cho dù trong ngực Xá Âm dáng người bất lực, cơ thể cũng là trong nháy mắt kéo căng, sau đó lại như nước mềm hoá xuống dưới, đôi mắt bên trong đã hết là cầu xin thương xót chi ý.

Càng như vậy, Lý Tuần liền vượt cầm được ở, chỉ là dùng tay tại ngực nàng nắn vuốt, thu hoạch một tiếng rớt vào cốt tủy ngâm khẽ.

Thủy Điệp Lan không nói gì nữa, nàng đảo qua Xá Âm gương mặt xinh đẹp, cười mỉm mà nói: "Nàng mặc dù bị ta khóa lại Khí khiếu, toàn thân không còn chút sức lực nào, nhưng mị thuật lại là không phong được, mười thành bên trong, tổng còn có thể sử xuất một hai thành đi, mà lại, cực lạc cổ thuật, thiên hạ vô song. . ."

Lời còn chưa dứt, nàng đột nhiên giữa trời một chiêu, thủy lam sắc sa tay áo vẽ ra trên không trung một đạo cực tịnh lệ quỹ tích, theo Lý Tuần sau vai phất một cái mà qua.

Lý Tuần nhướng mày, trên tay bỗng nhiên tăng lực, trong ngực Xá Âm lập

tức chính là một tiếng kêu đau, trong tiếng hô, trên người nàng xương cốt rắc rắc rung động, kém chút vài liền bị Lý Tuần xếp thành hai đoạn. Lý Tuần cúi đầu nhìn hẳn một cái, lại khen một tiếng.

"Thật sự là hảo thủ đoạn!"

Lúc này, Thủy Điệp Lan giơ tay lên, mẫu, ăn hai chỉ ở giữa, lại nhặt một đạo như tơ tằm mảnh khảnh đồ vật, nếu không phải Lý Tuần nhãn lực kinh người, còn chưa hẳn có thể thấy rõ ràng.

Lúc này, nàng mới nói xuống nửa câu; ". . . Người cũng không cần quá mức vong hình."

Lý Tuần trong lòng nghiêm nghị sinh giới, trên mặt lại nửa chút không lộ, ngược lại cười to nói: "Xem ra, cùng Thủy tiên tử làm cuộc mua bán này, thực sự kiếm lớn! Đa tạ, đa tạ!"

Thủy Điệp Lan tức giận liếc mắt nhìn hẳn, làm thủ thế để hẳn đợi lát nữa vài, mình thì tại ngã xuống đất Cực Nhạc Tông đệ tử trên thân tìm ra vài bao hương phấn, sau đó, liền thoải mái điều chế, lại dùng chân tức chi hỏa sấy khô, đảo mắt công thành.

"Dạ, đem cái này hương liệu để vào hương trong đỉnh, bảo đảm lợi hại cỡ nào cổ trùng, hai canh giờ bên trong, đều muốn ngủ mất!"

Lý Tuần ánh mắt từ trong ngực mỹ nhân nhi trên mặt khẽ quét mà qua, rõ ràng xem đến trên mặt nàng kia không che giấu được nghi hoặc cùng chán kinh. Bởi vậy có thể thấy được, Thủy Điệp Lan trên tay hương liệu tác dụng, đã mất dung hoài nghi.

Bất quá. . . Nữ nhân này hiểu được cũng quá là nhiều đi!

Lý Tuần đề xuống nghi vấn trong lòng, hỏi một câu; "Hương đỉnh ở đâu?"

Thủy Điệp Lan cười mỉm một chỉ: "Làm gì lại tìm, chẳng lẽ người không

muốn gặp biết một chút Tiêu Hồn phi tử 'Cửu linh tú phong đào hoa trưởng' tư vị?'Thăng tiên khiếu' nhóm lửa mặc dù chỉ là hơn một canh giờ, nhưng so bình thường hương liệu, mạnh lên đâu chỉ gấp trăm lần?"

Lý Tuần nghe vậy lập tức tâm động, lập tức cảm ơn một tiếng, ôm Xá Âm hướng phần hồng trưởng bên cạnh nhanh chân đi đi. Lúc này hẳn cảm giác được, Xá Âm thân thể đã không thể tự đè xuống run rẩy lên.

Đằng sau Thủy Điệp Lan "Cô" một tiếng cười, trong tiếng cười, có một phen đặc biệt kỳ diệu tư vị.

Lý Tuần vén trưởng mà vào, trong nháy mắt này, đập vào mặt linh động hương khí, liền từ mũi miệng của hẳn bên trong, thậm chí là toàn thân cao thấp mỗi một cái lỗ chân lông bên trong chảy vào, hoạt bát nhảy lên, thậm chí khiến cho hẳn bởi vì yêu tối tâm nguyên lực mà tạo ra thương thế, trong nháy mắt liền chậm lại rất nhiều.

"Đây cũng là Thăng tiên khiếu sao? Quả nhiên không sai!"

Lý Tuần khen một tiếng, đảo mắt quét qua, gặp trong trưởng bố trí cũng không nhiều, lộ ra trống rỗng. Hiển nhiên là bởi vì chủ nhân còn không có vào ở, một chút bài trí cũng còn không có vận tới.

Nhưng chính là cái này số ít mấy món, lại đều xa hoa đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Nhìn xem nơi này bài trí, Lý Tuần phảng phất gặp được một vị ung dung hoa quý mỹ mạo thiếu phụ, thích ý chi khuỷu tay nằm nghiêng đang ngồi trên giường, tại lượn lờ linh hương bên trong tìm mộng tình cảnh.

Trong lòng của hẳn nóng lên, lại đối vốn không quen biết Tiêu Hồn phi tử, sinh ra một chút chờ mong.

Bất quá, hiện tại trọng yếu nhất vẫn là trong tay Xá Âm kiếp nữ đi.

Lý Tuần mỉm cười, trước đem Thủy Điệp Lan điều phối hương liệu đưa vào hương đỉnh, nhìn xem một cỗ xanh nhạt hơi khói từ trong đó phun ra, lại rất nhanh làm nhạt, thấm vào đầy trường hương khí bên trong đi.

"Khí sát nhân hương, quả nhiên là Khí sát nhân hương!"

Xá Âm tại trong ngực hẳn thì thào nói nhỏ, chỉ là khí lực không tốt, tiếng nói cũng mơ hồ cực kì, nếu không phải Lý Tuần thính tai, cũng nghe không chân thiết.

"Khí sát nhân hương?" Lý Tuần trong lòng hơi động, đem bờ môi dán tại nàng mướt mà tiểu tai xử, nói khẽ; "Nói cho ta, cái đồ chơi này rất hiếm lạ sao?"

Có lẽ là bởi vì ăn đủ đau khổ, Xá Âm hiện tại ngược lại là rất nghe lời, mặc dù nói chuyện còn có chút phí sức, nhưng nàng vẫn đang hoàng hồi đáp: "Cũng không hiếm lạ, chỉ là hiểu được phối cái này hương, đều là cổ thuật đến nhất định tầng cấp, có thể điều động 'Vạn sinh linh hỏa', mới có thể sấy khô ra. . ."

"Nha. . . Rất tốt!" Lại biết một tầng Thủy Điệp Lan át chủ bài, Lý Tuần tâm tình đại khoái, trên tay liền lộ ra ôn nhu rất nhiều; hướng về phía Xá Âm cười một tiếng, liền nhẹ nhàng dìu nàng đứng tại trên mặt thảm.

Chỉ là cái này khắp cả người mềm nhũn mỹ nhân, hiện tại liền một mình đứng thẳng khí lực đều không có, than nhẹ một tiếng, liền muốn té ngã.

Lý Tuần nghĩ thừa cơ đưa nàng ôm đến trong ngực, lại không phòng mỹ nhân này lại vẫn nỗ lực chống lên cánh tay, ngăn cản một chút. Dạng này, nàng liền không thể tránh khỏi ngã trên mặt đất, chim hồng tước nhưng tư thảm biểu hiện ra giá trị của mình, im ắng đánh tan Xá Âm quăng xuống lực lượng.

Xá Âm bên phục trên đất, nghĩ chi khuỷu tay ngồi dậy, nhưng lại lần nữa ngã sấp xuống, mà cái này cũng hao hết nàng chút sức lực cuối cùng, để nàng chỉ có thể ở trên mặt đất tinh tế thở dốc. Động lòng người đường cong ngay tại cái này nâng lên hạ xuống ở giữa, đạt đến hoàn mỹ nhất động thái hài hòa.

Lý Tuần ở trên cao nhìn xuống, nhìn xem cái này phát ư thiên nhiên một màn, ngũ tạng lục phủ tựa hồ cũng muốn phun ra hỏa diễm.

Xá Âm trước mắt đột nhiên thối qua một kiện ngoại bào, nàng thân thể mềm mại chấn động, ngẩng đầu lên, vừa hay nhìn thấy Lý Tuần chính kéo xuống mình quần áo trong, lộ ra trần trụi lồng ngực, bởi vì khí hư mà đỏ tươi kiêu yếp trong nháy mắt trở nên tái nhợt.

Nàng hơi chút co rúm lại, sau đó liền thấp "A" một tiếng, lúc này nàng váy tay áo đã bị nhấc lên, hai chân thon dài vừa bị nam tử tách ra, gác ở trên lưng, nàng không biết từ đâu tới khí lực, thân eo bỗng nhiên thoáng giãy dựa, duyên dáng gọi to đạo; "Bách Quỷ đạo trưởng, tha ta một mạng!"

Nàng hơi có vẻ khàn khàn tiếng nói rung động tiến vào Lý Tuần lỗ tai, chẳng những không có để Lý Tuần buông tha nàng, ngược lại làm ánh mắt của nam nhân trong phút chốc trở nên đỏ như máu.

Lý Tuần trên mặt nở nụ cười, đón lấy, hắn liền xé đi Xá Âm hạ thể cuối cùng một mảnh che giấu vật. Xá Âm lại một lần nữa buồn ô, Lý Tuần lại bất vi sở động, hắn biết đây có lẽ là Xá Âm tuyệt diệu mị thuật một bộ phận, nhưng là hắn lại sợ cái gì?

Người thống trị hào hùng chúa tể hắn thần trí, hắn tiếp lấy Xá Âm ngữ khí, cười to nói: "Đạo gia sẽ không để cho người cứ như vậy chết mất, yên tâm!"

Nói xong, kiểm đến giày tới.

Xá Âm lại một lần nữa theo cao cao đập lên triều cường bên trong ngã xuống khỏi đến, thân thể của nàng đã bắt đầu không tự chủ được run rẩy, cái này khiến nàng dần dần lưỡng lự tiếng nói cũng có một loại kì lạ vận luật.

Nước mắt, mồ hôi, thậm chí còn có kiêu nộn làn da vỡ tan về sau, rỉ ra huyết thủy, tất cả dịch thể vò cùng một chỗ, phát ra đặc hữu tiêu hồn mùi.

Tại Lý Tuần bàn tay gầy hạ, nàng lại đổi một loại tư thế, điều này cũng làm cho nàng minh bạch, lần tiếp theo tra tấn lập tức liền muốn tới, nàng dùng hoàn toàn không có khí lực hai tay, phí công che lại Lý Tuần mu bàn tay, sớm đã khóc sưng lên ánh mắt, xin tha thức mà nhìn xem Lý Tuần có nhiều hứng thú nhi mặt, liễu mạng lắc đầu.

"Bách Quỷ đạo trưởng, tha cho ta đi! Ta ngày sau nhất định hảo hảo phục thị người, hôm nay. . . Hôm nay xác thực không thành!"

"Làm sao lại thế!" Lý Tuần nhẹ nhõm đẩy ra tay của nàng, mỉm cười nói: "Xá Âm tiên tử đến nay trên là quan nguyên vững chắc, một thân tu vi, chỉ sợ không có tổn hại hơn nửa phần. Bây giờ nói không thành, chẳng phải là coi ta là đồ đùa nghịch?"

Nói xong, hấn lại là ưỡn một cái, kịch liệt chấn động theo Xá Âm chỗ bụng dưới trực đảo đi lên, nàng mặt tái nhợt thượng lộ ra vẻ tuyệt vọng, bắt đầu chậm rãi lắc đầu, mồ hôi thấm ướt mái tóc dán tại trên trán, chỉ là vài sợi tóc tùy theo nhẹ nhàng đong đưa.

Lý Tuần quan sát nét mặt, biết rốt cục buông lỏng nàng quan nguyên yếu hại, lại là cười dài một tiếng, Âm Dương thuật pháp vận chuyển, tuyệt đại trừu hấp chi lực mãnh liệt bắn ra.

Xá Âm thân thể mềm mại bỗng nhiên kéo căng, thon dài dài ngọc càng là căng đến vài như một đường thẳng, nhọn măng ngón chân liễu mạng nội chụp, sau đó, theo nàng trong miệng thơm, bắn ra một tiếng bén nhọn như ném châm trường ngâm.

Giờ khắc này, nàng âm quan mở rộng, liễu mạng duy trì quý giá chân nguyên như là mở cổng hồng thủy, phun ra ngoài.

Tại Xá Âm tuyệt vọng tê mình thanh bên trong, Lý Tuần chỉ cảm thấy trên người mình thương thế chính nhanh chóng chuyển biến tốt đẹp, thể nội âm hỏa bốc hơi, giống như là lòng tham không đáy cự thú, miệng lớn nuốt ăn lấy từ trên

trời rớt xuống mỹ thực.

Loại này chúa tể hết thầy, lại cực kỳ hưởng thụ cảm giác thật sự là quá mỹ diệu.

Lý Tuần tựa hồ quên đi mình đáp ứng muốn tha Xá Âm một mạng, hấn gầm nhẹ một tiếng, tiến hành đợt thứ hai trừu hấp.

Bén nhọn tiếng kêu ré lại một lần nữa dưới đất thấp cắm xuống dưới, sau đó thỉnh thoảng lại cao hơn đi lên, thấp đi, tựa như cùng một thủ trầm bổng du dương từ khúc, vừa đúng cào tại Lý Tuần chỗ ngựa.

Hấn âm ỉ cười dài, chỉ cảm thấy một thể sự vui sướng, cùng lắm cũng chỉ như thể này thôi!

Bỗng dưng, Xá Âm phát ra một tiếng xa so với trước đó bất kỳ lần nào cũng cao hơn cang gào rít, tựa như là thiên nga sắp chết lúc ô gọi, tại hoa đào này trong trường không gian thu hẹp nội vãng lai khuấy động.

Tại tiếng kêu này bên trong, Lý Tuần cũng thu được xa so với trước đó bất kỳ lần nào đều mãnh liệt hơn khoái cảm, hấn toàn thân đồng thời phát sinh kịch liệt run rẩy, dẫn động tới kinh mạch khí cơ, âm vang vang lên.

Sau một khắc, Xá Âm hai chân thon dài mãnh lực thu về, vòng tại Lý Tuần eo hổ bên trên, hai cánh tay của nàng cũng như thủy xà quấn quanh hướng Lý Tuần cổ, trong miệng tiếng kêu ré thì tại nhất cái đặc biệt tiết tấu hạ, bỗng nhiên lại rút nhất cái thang âm!

Nhìn, giống như là đôi nam nữ này đồng thời đạt đến nhục dục cao trào, vô số tiềm ẩn đã lâu khí cơ chấn động bùng ra, mà xuống một khắc, Xá Âm tiếng kêu im bật mà dừng!

Lý Tuần một cái cổ tay chặt, nhẹ nhàng cắt tại Xá Âm yết hầu bên trên, sát na dồn chặt khí quản, cao vút sóng âm dư thể không suy, bỗng nhiên phản phệ đến

Xá Âm nhu nhược trên người, Lý Tuần ngay một khắc này thu tay về đao, lại rất nhanh hóa thành kìm sắt, giữ lại kia non mịn cổ.

Xá Âm trong mắt sáng rớt cục bắn ra hàng thật giá thật sợ hãi, nàng khoe môi phương động, nhẹ nhẹ vết máu liền từ bên trong tràn ra ngoài. Đối mặt loại tình hình này, Lý Tuần kẹt tại nàng yết hầu thượng bàn tay, y nguyên như kìm sắt, không có chút nào buông lỏng.

Sợ hãi sau khi, nàng cũng thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, không phải mới vừa còn rất tốt sao? Mắt thấy cái này Bách Quỷ đạo nhân liền muốn rơi vào trong hũ, làm sao đột nhiên liền tỉnh lại?

Xá Âm đương nhiên không biết, Lý Tuần lúc này trên lưng đã ra khỏi dày đặc một tầng mồ hôi lạnh. Cũng không phải là hãn không có trúng chiêu, chỉ là Xá Âm vừa mới đánh tới thủ đoạn, đối Lý Tuần tới nói, đơn giản chính là nhất căn đốt đỏ lên cương châm, cắm thẳng vào trán.

Diệu Hóa tứ thần khúc, cái này đúng là Diệu Hóa tứ thần khúc.

Lý Tuần không có cách nào không miễn cảm!

Theo năm đó hãn theo Tọa Vong phong thượng nhảy xuống, hãn đem một nửa sinh mệnh đều vùi đầu vào đối Diệu Hóa Tông, Ngọc Tán Nhân, Yêu Phong đám người trong nghiên cứu đi.

Mà Diệu Hóa Tông xuyên tâm, hóa hình, hoặc thần, huyền cơ tứ đại thần kỹ, làm duy nhất ghi vào điển tịch tông môn bí pháp, càng là hãn gắng sức nghiên cứu phá giải đối tượng.

Nhất là buồn cười là, Cổ Âm đám người cũng không biết, Lý Tuần đã xem các nàng bí mưu toàn nghe vào trong tai, còn đem hãn coi là nhất cái có thể tùy tiện thao túng quân cờ, sáu mươi năm đến, thường xuyên cho hãn chút chỗ tốt.

Gặp phải tình huống như thế này, hãn muốn dò Diệu Hóa Tông bí quyết một

chút da lông, cũng không phải là việc khó.

Hiện tại Lý Tuần đối Diệu Hóa Tông pháp môn hẳn cảm trình độ, tuyệt không so với hẳn nấu thân lưỡng cái tông môn thua kém quá nhiều. Mặc dù hẳn không biết Xá Âm vì sao có thể sử dụng loại bí pháp này, lại cùng mị thuật dung hợp được thiên y vô phùng, nhưng là, ngay một khắc này, hẳn chân chính nắm giữ Xá Âm sinh tử.

Lý Tuần vẫn nằm trên người Xá Âm, hai người nhục thể cũng duy trì thân mật nhất trạng thái, nhưng mà Xá Âm thân thể lại bởi vì ngạt thở, sợ hãi mà kéo căng giống một cây cung, nàng thậm chí nghe được mình xương cốt rắc rắc băng liệt tiếng vang.

Cũng tại lúc này, Lý Tuần trên mặt hốt nhiên hiện ra vẻ tươi cười, trong tươi cười, hẳn thấp giọng mở miệng.

"Hoặc thần khúc?"

Xá Âm con người hơi co lại, chỉ cái biểu tình này, đã nói hẳn đoán đúng.

Lý Tuần đã hoàn toàn khôi phục lại mới vào trường lúc tùy ý thông dong, hẳn khẽ khen một tiếng: "Cực Nhạc thiên phối hợp Hoặc thần khúc, các người rất có thể nghĩ a! Chỉ là ta liền không rõ, đường đường Diệu Hóa Tông tứ thần khúc, làm sao lại thành các người Cực Nhạc Tông pháp môn?"

Nói, hẳn hơi buông lỏng tay ra, cho Xá Âm cơ hội nói chuyện.

Lúc này, mỹ nhân nhi trên mặt bởi vì cao trào mà hiện ra đỏ ửng đã đều tiêu tán, sắc mặt tái nhợt được gần như trong suốt, lại vẫn để lộ ra một loại bệnh trạng mỹ cảm.

Chỉ là nàng lại quật cường mân khởi bờ môi, không nói một lời, nhìn bộ dáng của nàng, ai sẽ tin tưởng, nàng vừa mới còn tại nam tử dưới thân uyển chuyển rên rỉ, thút thít cầu xin tha thứ?

Lý Tuần nhìn xem nàng sinh động biểu lộ, lại cười lên, trong tiếng cười, Lý Tuần lần nữa ép xuống thân đi.

Hai người nhục thể dán vào, lần này Lý Tuần đã trước đó xuyên vào chân tấc, đem vừa rồi Xá Âm sử dụng một chỗ ẩn mật cực kỳ mạch luân phong được cực kỳ chặt chẽ, còn ngại không đủ, lại đưa tay tại nàng thân thể mềm mại thượng du dời không ngừng, mượn vừa rồi mạch suy nghĩ, quả nhiên vừa tìm được một chỗ.

Hai nơi tông môn bí thiết khí mạch bị phong, Xá Âm trên mặt rất cực lộ ra vẻ tuyệt vọng, lần này, cũng so mới vừa vào trường lúc, muốn chân thực quá nhiều.

Lý Tuần cười ha ha một tiếng, lần này dùng lại xuất thái bố pháp môn, chính là thật sự hữu hiệu quả. Mặc dù không giống với vừa mới tại mị thuật hình thành huyền cảnh bên trong như thế phát triển mạnh mẽ, nhưng cốt cốt nhưng như suối nước tập trung, lại là hàng thật giá thật, diệu dụng vô tận.

Xá Âm đôi mắt đẹp trắng dã, như tuyết da thịt bắt đầu không tự chủ được run rẩy, giống nàng dạng này tới nay bố mà sống nữ tu, vì để cho thái bố dị chủng chân tấc cùng thân thể hoàn mỹ phù hợp, cả hai khí cơ liên kết tự nhiên càng thêm mật thiết, cũng bởi vậy đối chân tấc tính ý lại cũng liền càng cao.

Lý Tuần mỗi hái đi một tia chân nguyên, chính là rút đi nàng một chút hi vọng sống, cho đến âm tinh mất hết, một mệnh ô hô.

Lúc này căn bản không cần làm hí, nàng đôi mắt bên trong đã là tràn đầy cầu xin chi sắc, mấy lần muốn mở miệng nói chuyện, chỉ là Lý Tuần co lại khẽ hấp ở giữa, hận không thể lay cho nàng hồn phách cách vị, tam bảo mất hết, nàng lại cái nào vãi tới mở miệng cầu xin tha thứ cơ hội?

Lý Tuần không phải không thấy được nàng biểu lộ, chỉ là hãn hiện tại mượn nguyên âm chữa thương, ngay tại khẩn yếu quan đầu, nào có tinh lực quan tâm nàng?

Cái này không chút nào yêu quý thái độ kéo dài ròng rã một khắc đồng hồ thời gian, dù cho là tế thủy trường lưu, cũng làm cho Xá Âm ngất ba, năm lần.

Một lần cuối cùng mở mắt ra lúc, liền ngay cả một đầu ngón tay cũng không nhấc lên nổi.

Lý Tuần nhìn xem nàng ửng đỏ gương mặt, thầm khen Cực Nhạc Tông tâm pháp độc dị. Nếu là bình thường nữ tu, bị dạng này thái độ, trên mặt dung quang sớm mất, lại như thế nào giống Xá Âm như vậy, càng ngày càng kiêu diễm?

Hai người ánh mắt đối đầu, Xá Âm cũng rốt cuộc tìm được cơ hội nói chuyện, tha phương há miệng ra, nơi khóe mắt liền lặn xuống nước mắt đến: "Đạo trưởng ngài từ bi, tha ta. . . Thiếp thân, nô tỳ tương lai tất cùng thân lấy báo!"

"Xá Âm tiên tử thuận nước giông thuyền làm tốt a! Đạo gia bây giờ đang làm gì?"

"Kia. . . Đạo trưởng tra hỏi, nô tỳ biết gì nói này!"

"Thông minh! Có thể biết tiến thoái, đó là đương nhiên là không còn gì tốt hơn. Chỉ là, bị người lừa mấy lần, lên đường gia nghĩ đến, trong lời nói cuối cùng vẫn là có chút hơi nước." Lý Tuần vỗ nhẹ gương mặt của nàng, cười nói: "Đợi chút, để đạo gia đem cái này hơi nước gạt ra!"

Nói, không đợi Xá Âm cầu xin tha thứ, bàn tay của hắc linh xà khẽ vòng qua mỹ nhân cái cổ trắng ngọc, tại xương cổ thượng cái nào đó tiết điểm xử nhẹ nhàng bóp, lại buông tay ra lúc, liền nhìn thấy Xá Âm trên mặt huyết sắc đều trút bỏ, sau đó, theo nàng chân ngọc trở lên, liền bắt đầu một đợt khó mà ức chế run rẩy.

"Tại người hồi đáp gia cái vấn đề trước, trước thể hội một chút một ít có thể sẽ xuất hiện kết quả đi!"

Mỉm cười nói xong câu này, Lý Tuần thẳng nhắm mắt lại, bắt đầu tiến một bước ôn dưỡng tình hình vết thương của mình.

Đương Lý Tuần lại lần nữa cho Xá Âm cơ hội nói chuyện lúc, Xá Âm vừa mới mở miệng, liền nhịn đau không được khóc nghẹn ngào, nàng cuối cùng minh bạch, lúc này ép ở trên người hãn nam tử, nguyên lai chính là một con hất lên da người ác ma, nếu không, hãn như thế nào lại có được đáng sợ như vậy sửa trị người thủ đoạn?

Lý Tuần rất lý giải Xá Âm tâm tình bây giờ. Bất kỳ một cái nào thụ "Liên hoa bát mật" người, đại khái đều là bộ dáng này. Có lẽ Xá Âm cũng nên may mắn, dưới mắt ép ở trên người nàng, chỉ là hơi biết chi tiết Bách Quý, mà không phải vị kia tung hoành Bát Cực Âm Tán Nhân.

Hãn một bên chú mục bởi vì khóc rống mà run rẩy phong nhũ, một bên tinh tế phẩm vị loại này chúa tế lòng người mỹ diệu mùi vị.

Liên tại Xá Âm trong lòng cảm xúc đem tiết chưa tiết thời điểm, Lý Tuần vừa đúng chen vào, chủ đạo nàng tư duy: "Nói cho ta nghe một chút đi, cái này Hoặc thần khúc làm sao rơi xuống trong tay ngươi?"

Xá Âm bị ép đành chỉ thút thít, chỉ là không ngừng mà khóc thút thít, nhưng nàng thậm chí không dám chờ lâu như vậy một hồi vài, một khi xác định mình có thể nói chuyện, liền dứt quãng mở miệng.

"Cái này Hoặc thần khúc, không phải thiệp thân độc hữu, là tông chủ dùng 'Câu Hồn Thực Nguyên Thần Thuật', cùng Cổ Âm đổi lại!"

"Đổi?" Lý Tuần ha một tiếng cười: "Cổ Âm là kẻ ngu, vẫn là Tiêu Hồn phi tử là ngớ ngẩn? Cái này tông môn bí kỹ cũng có thể đổi sao?"

Nghe Lý Tuần như thế ác ngôn ác nói, Xá Âm liền đầu cũng không dám nhấc, nhỏ nhẹ nói: "Đạo trưởng minh xét, muốn tới là không thể nào, thế nhưng là kia Cổ Âm xuất ra để tông chủ động tâm điều kiện — nàng bồi tông chủ ba

đêm!"

"Cái gì!" Lý Tuần nghẹn ngào vừa gọi, rất nhanh liền phát giác thất thố, bận bịu nhắm lại khẩu, lại "Cô" một tiếng, nuốt xuống một miếng nước bọt, không biết tại sao, cổ họng của hắn có chút cảm: "Nói rõ ràng chút!"

"Kia đã là Tứ Cửu Thiên Kiếp chuyện lúc trước." Xá Âm lúc này khí tức ôn hòa rất nhiều, lại nói cũng bắt đầu, phía dưới liền rất cuộc không che nổi.

"Kia là cách Tứ Cửu Thiên Kiếp còn có mười bốn năm thời điểm, lúc ấy tông chủ đã xem tốc độ thiên kiếp các loại sự vật đều chuẩn bị kỹ càng, cả ngày không có việc gì, chỉ là cùng chúng ta vài cái phải tốt tỷ muội tìm niềm vui. Thế nhưng là mừng mười tháng mười một. . . Ngày đó là Thôn Dương 'Liên giáo ti' luyện thành thời gian, ta sẽ không nhớ lầm. Ngày ấy, Cổ Âm bỗng nhiên lấy người thân phận phát tới thiệp mời, mời tông chủ đến Bắc địa 'Mê Lang liên hồ' một hồi.

"Đạo trưởng hắn là rõ ràng tông chủ tính nết, năm đó nàng từng phát hạ thề nguyện, nhất định phải cùng trên đời này ghê gớm nhất nữ tu cùng tham khảo cực lạc, mà Cổ Âm chỉ sợ sẽ là thích hợp nhất người kia!

"Trước kia tông chủ từng bỏ ra mấy trăm năm thời gian, ý đồ thân cận, nhưng không có nửa chút tiến triển, lần này Cổ Âm lại chủ động mời, tông chủ tự nhiên là cực kỳ vui vẻ.

"Tông chủ nói 'Cổ Âm ngoài mềm trong cứng, tính tình kỳ thật cao ngạo cực kì, tuyệt sẽ không có cái này lập đi lập lại tiến hành, lần này chắc là gặp tuyệt đại việc khó, như thế ta phải thường mong muốn cơ hội'. Cho nên, tông chủ tiếp thiệp mời liền đi. Thẳng đến mừng một tháng mười hai mới trở về.

"Tông chủ khi trở về, mặt mày tỏa sáng, mười phần đắc ý. Nhưng khi chúng ta mấy cái tỷ muội thăm dò lúc, tông chủ lại chỉ là cảm thán nói: 'Đáng giá! Liên hồ ba đêm, đương thời lại không lần thứ hai!'

"Mà lại, xoay mặt liền chiêu ngũ độc, thất tú, thập tam anh đồng thời chúng ta Nhị kiếp, nói ra đã xem tông môn 'Câu Hồn Thực Nguyên Thần Thuật' đổi cho Diệu Hóa Tông một chuyện. Lại đem cái này 'Hoặc thần thiên' giao cho chúng ta tu tập. Sau đó, tông chủ liền từ nhập tổ sư đường, ở trên người đóng xuống mười cái 'Phụ ma thực dục châm' tự mình hại mình, để cầu tổ sư tha thứ!"

Lý Tuần nghe được khuôn mặt có chút động.

"Phụ ma thực dục châm" tên tuổi hẳn cũng đã được nghe nói, truyền thuyết này châm nhập thể, liền đình trụ nguyên thần, mỗi ngày lấy tam giới ma dục luyện hóa, làm trúng châm chi nhân, dục vọng bành trướng, lại muôn đời không được thỏa mãn, cuối cùng dục vọng che tâm, cuồng loạn mà chết.

Tiêu Hồn phi tử vì hướng tổ sư bàn giao, vậy mà một lần đóng xuống mười cái, lại không luận kết quả như thế nào, chỉ là cái này dùng khí đảm đương, coi như nổi cái này một tông chi chủ!

Xá Âm trên mặt thì hơi lộ ra vẻ sợ hãi, hiển nhiên là muốn nổi lên tình hình lúc đó.

"Tông chủ luyện hóa mười cái phụ ma châm, tiêu xài quá nhiều tinh lực, Tứ Cửu Thiên Kiếp lúc, suýt nữa bị ngoại ma đoạt xá, nguyên khí đại thương, nếu không phải Rama thập tông chủ lấy 'Bàn tâm tả khẩu' kiến tặng, tông chủ sợ nhện không quá mất.

"Chính là như vậy, tông chủ thỉnh thoảng nói về 'Mê Lang liên hồ' sự tình, cũng đều là hứng thú bay lên, chưa từng hối hận. Chỉ là nàng nhưng lại chưa bao giờ hướng các nô tì nói qua kia ba ngày đêm chi tiết. . ."

Lý Tuần nghe được rõ ràng, cái này Tiêu Hồn phi tử tại "Mê Lang liên hồ", tất nhiên là đạt được ước muốn, cùng Cổ Âm hư hoàng giả phong, điên đảo càn khôn, cho nên mới có "Đáng giá" thán từ.

Nói thật ra, ném đi cái kia phụ ma châm không nói, như Cổ Âm muốn lấy bồi

túc ba ngày làm đại giá, đổi trong tay hẳn bất kỳ một cái nào tu đạo pháp môn, cũng là thật đáng giá Lý Tuần suy nghĩ thật kỹ một chút.

Kỳ thật ý nghĩ thế này tại sáu mươi năm bên trong cũng không hiếm thấy, mỗi một lần hẳn đều dùng ác độc nhất nguyên rửa, tối ti tiện tràng cảnh, đến thỏa mãn cái này nhất cuồng tưởng.

Nhưng giống như bây giờ chân thực, gần sát, còn là lần đầu tiên. Lý Tuần cảm thấy mình dục vọng lại có ngẩng đầu, mà vui vẻ nhất cảm giác đến, chính là dưới thân Xá Âm.

Mặc dù cái này yêu nữ đã bị Lý Tuần chinh sợ, nhưng vì không chịu đến càng nhiều đau khổ, nàng vẫn là miễn cưỡng vui cười, dùng một thân mị công đến thư giãn Lý Tuần dục vọng. Nàng cũng là muốn Hải lão tay, làm sao không biết Lý Tuần đột phát tình dục nguyên do?

Nàng nhúc nhích thân thể, nị thanh nói: "Nô tỳ cũng đã gặp Cổ Âm, nhìn nàng tướng mạo, liền biết nàng là coi trọng nhất, tối xem thường nhân, chỉ là ai có thể nghĩ tới, nàng còn có một chiêu như vậy? Mê Lang ba đêm, cầm vận tiêu hồn, lại không biết, trên đời này còn có ai có thể ngăn cản được? Đạo trưởng, ngài đâu?"

Nói xong, nàng lại cười khanh khách lên, lúc này, trong lời nói của nàng đã khá chút làm càn, chỉ là Lý Tuần tạm thời không lo được.

Xá Âm một bên cười nhẹ rên rì, một bên lấy hàm răng khê gặm hẳn đầu vai, liền tại Lý Tuần càng ngày càng nặng hơn trùng kích vào, yêu kiều một tiếng, tại Lý Tuần bên tai nỉ non nói: "Đáng tiếc, coi như đạo trưởng có thể nhất thường mong muốn, cũng ăn không đến đầu đạu canh. . . Ha ha, kia dính lấy Cổ Âm lạc hồng ngân bạch dật miên ngoại bào cùng 'Ôn ngọc Giác tiên sinh', thế nhưng là tông chủ bảo bối nhất cất giữ đâu!"

Lý Tuần bỗng dừng mở to hai mắt, rất nhanh, tại yết hầu phun trào xuất "Ha ha" âm đục bên trong, cũng tại Xá Âm như trút được gánh nặng âm thanh trong

rên rĩ, hai người mềm làm một đoàn, tứ chi quẩn giao, tái khởi không thể.

"Đáng giá!"

Lý Tuần mơ mơ màng màng tựa hồ nghe đến Tiêu Hồn phi tử dư vị vô tận thở dài, cái này tiếng thở dài chợt xa chợt gần, dặt dòng suy nghĩ của hắn, không ngừng sôi trào.

Đúng vậy, trong lòng của hắn rất không thoải mái, thế nhưng là, hắn lại có thể từ nơi này đạt được trước nay chưa từng có kích thích tới.

Chỉ là, vì sao tại cao trào qua đi, trong lòng của hắn lưu lại, liền chỉ là một đợt nổi một đợt hàn khí đâu?

Cổ Âm vẫn tú vô song gương mặt xinh đẹp lập loè, sau đó tại một đoạn thời khắc, Lý Tuần trong đầu đột nhiên lóe lên một đạo lấp lóe, mà ánh sáng mang tới, thì là càng ngày càng thấu xương hàn lưu.

"Là, lấy Cổ Âm tính tình, nàng sẽ dùng mình trinh tiết đi đổi cái gì? Vén vén 'Câu Hồn Thực Nguyên Thần Thuật' ? Không, không đúng! Nàng nhất định còn sẽ dùng cái pháp môn này đi làm chút gì! Mà lại, là làm nhất cái so Câu Hồn Thực Nguyên Thần Thuật, thậm chí là so với nàng trinh tiết còn trọng yếu hơn gấp mười, gấp trăm lần sự tình!"

Thế nhưng là, kia lại là cái gì đâu?

Xá Âm giống một đầu lấy chủ tử vui vẻ mè con, cuộn mình trong ngực hắn, lưu luyến ngộ ngộ, mị thái mọc lan tràn, chỉ là cái này lúc trước còn để hắn dục hỏa cuồn đốt vũ mị, dưới mắt lại không cách nào đối với hắn có bất kỳ ảnh hưởng, hắn sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, ngón tay khẽ dán tại Xá Âm bên gáy, khí mang tại chỉ khí có chút co duỗi, hàn ý bức người.

Nhìn xem Xá Âm dần dần chuyển gương mặt tái nhợt, hắn hài lòng cười một tiếng, nói: "Nói đi, vì cái gì đến nơi đây!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Bất Hoà

Chương 08: Bất hoà

Lý Tuần đột nhiên xốc lên lều vải, nhanh chân mà xuất, xa xa nhìn thấy Thủy Điệp Lan ngồi tại bên dòng suối, liền nặng nề mà hừ một tiếng, giậm đùng đùng đi tới.

Thủy Điệp Lan nghe tiếng quay đầu, gặp hăn thần sắc, vì đó nhoẻn miệng cười, sau đó nàng liền thấy Lý Tuần cầm trên tay hai dạng đồ vật, hai con người lập tức phát sáng lên.

"Dạ, « Huyết Thần Tử » tàn thiên, Vân vụ thạch!"

Đem hai loại bảo bối tại Thủy Điệp Lan trước mắt nhoáng một cái, không ra hăn sở liệu, Thủy Điệp Lan trong mắt tinh quang lóe lên, nụ cười trên mặt không thay đổi, lại đưa tay liền đoạt.

"Chậm đã!"

Hăn quát lên một tiếng, âm như tiếng sấm, nhưng đối Thủy Điệp Lan tới nói, cái này không có chút nào tác dụng. Hăn cũng biết điểm này, cho nên tiếng quát trước đó, quý nha kiếm tại trong vỏ bang vang lên, mà Thủy Điệp Lan bàn tay duỗi ra lúc, đen nhánh lưỡi kiếm cũng ra khỏi vỏ nửa thước, đưa ngang trước người.

Tay cùng kiếm cách xa nhau chỉ có mấy phần khoảng cách, da thịt tuyết trắng cùng đen nhánh lưỡi kiếm hình thành chênh lệch rõ ràng, vô luận là Thủy Điệp Lan hay là Lý Tuần, ánh mắt bên trong đều là hàn quang lạnh thấu xương, bầu

không khí thời gian dần qua càng cứng.

"Thế nào, muốn lật lọng?"

"Chỗ đó, so ra kém Thủy tiên tử cái này 'Khó được hồ đồ' ." Lý Tuần nhe răng cười một tiếng, răng trắng như tuyết cũng lộ ra sắc bén bén nhọn.

"Vừa mới ta hỏi han lúc, Thủy tiên tử hẳn là cũng nghe được, a, tốt một cái đại bảo tàng, ta thế mới biết chúng ta chừng chạc đàng hoàng thảo luận phân phối đồ vật, chỉ sợ là rất khó cắt. . . Thủy Điệp Lan, người rất tốt!"

"Cắt chém? A, người nói là. . . Vụ Ân hiên?"

Nghe được Thủy Điệp Lan trong miệng thốt ra ba chữ này, Lý Tuần cười ha ha một tiếng, ánh mắt bên trong lại khác biệt không một chút nhi ảm áp: "Đúng vậy a, Vụ Ân hiên, nơi tốt a! Hừ, người giấu diếm được ta thật đáng! Đây là ta dự đoán biết được, nếu ta không biết, đợi cho trên địa đầu, Thủy tiên tử vừa chuẩn chuẩn bị như thế nào tính toán tại ta?"

"Cái này. . ." Thủy Điệp Lan dường như tắc nghẽn một chút, nhưng tại Lý Tuần hùng hổ dọa người áp lực dưới, nàng bỗng hơi lộ ra lúm đồng tiền: "Nếu là muốn tính kế người, hiện tại sao có thể nói ra?"

Câu trả lời này diệu cực kỳ! Lần này cứng lại liền biến thành Lý Tuần. Đối mặt Thủy Điệp Lan lạ thường thẳng thắn ngôn từ, hẳn phát hiện mình lại rẽ cong góc quanh cũng không có ý gì, lạnh lẽo cười lạnh, hẳn nói: "Đã như vậy, chúng ta hợp tác làm gì lại tiến hành tiếp?"

"Làm sao không thể?" Thủy Điệp Lan đưa tay chỉ chóp mũi của mình, nhàn nhạt cười một tiếng: "Người quên sao?"

Quên cái gì? Lý Tuần còn không có hoàn hồn, liền gặp nàng nhún vai nói: "Đừng quên, người nhưng có nhược điểm trong tay ta đâu!"

Dừng một chút, nàng nắm chặt lấy ngón tay dần dần đếm đi: "Người nhìn,

người tiểu nhân tình, đây là Thiên Hành Kiện Tông; Minh Tướng, chính là Minh Vương Tông; Xá Âm, đương nhiên chính là Cực Nhạc Tông. Nếu như còn chưa đủ lời nói, ân, đem Hạ Tham đưa tạt trên đầu người, hiệu quả càng tốt hơn một chút hơn?

"Sách, nhìn a, Đông Nam biển rừng hiện tại bốn đại tông môn, người tất cả đều đắc tội, người làm sao bây giờ đâu? Đào tẩu sao? Đại khái người không chạy nổi ta; hoặc là giấu đi? Kia, ta liền vì bọn họ đương nhất cái tiểu thám tử tốt, nhìn xem có thể hay không người ra người hương vị. . . A? Sắc mặt của người làm sao khó coi như vậy?"

Lý Tuần lúc này có thể nói là tầm mắt mở rộng!

Đời này, hẳn chạm qua không ít cao thủ, đã từng cùng Âm Tán Nhân, Minh Hỏa Diêm La dạng này tâm cơ thâm trầm nhân vật kết giao qua, tự nhận là thuộc về kiến thức rộng rãi nhất lưu.

Nhưng hẳn nhưng xưa nay chưa thấy qua giống Thủy Điệp Lan dạng này, thân phận địa vị không phải tầm thường, tu vi lại thâm sâu không lường được, nhưng không có cho dù là một chút cao thủ phong độ nhân vật!

Lời nói của nàng phi thường thẳng thắn, cái này cùng Lâm Vô Ưu tiểu yêu tinh kia có chút giống. Thế nhưng là, Lâm Vô Ưu mượn thiên chân vô tà xác ngoài, ẩn tàng biểu tượng phía dưới tầng tầng âm mưu. Mà Thủy Điệp Lan, lại là mượn thẳng thắn, thỏa thích bay hơi đối với hẳn thời khắc đó tại thực chất bên trong khinh miệt!

Mặc dù đưa nàng nói lời trang trí một chút, ý tứ cũng sẽ không thay đổi, thậm chí hiệu quả càng mạnh một chút, nhưng Lý Tuần hoài nghi, nàng có phải hay không tận lực dạng này, muốn dùng dạng này ngôn từ, phá tan hẳn nại hạn độ, lại từ mình mất khống chế trò hề bên trong, thu hoạch được niềm vui thú.

Tốt, tốt cực kỳ!

Lý Tuần đem răng cắn được kéo kẹt rung động, trên mặt càng là thanh vừa đỏ, đỏ lên lại bạch, một bộ lúc nào cũng có thể xông đi lên cùng nhân liễu mạng giá thức. Nhưng mà, trong lòng hần, một tiếng lại một tiếng sâm sâm cười lạnh, quanh quẩn lặp đi lặp lại.

Đây chính là chính người tìm chết, trách không được người khác!

Thủy Điệp Lan hiện tại phi thường vui vẻ. Nàng dùng dăng trào tới ư ánh mắt mong đợi, nhìn xem đối diện Bách Quỷ thần tình trên mặt biến hóa.

Nhìn ra được, bởi vì nàng gọn gàng dứt khoát lời nói, Bách Quỷ có chút choáng váng, hần mên khởi miệng, dạng này, có thể tạm thời để hần hơi có chút run rẩy bờ môi an tĩnh lại.

Bất kể nói thế nào, Bách Quỷ tiểu tử này vẫn là rất tinh minh, một trận cuồng nộ đằng sau, hần vậy mà có thể cưỡng chế lửa giận, một câu đạo trung quan khóa: "Phong cấm! Người đừng quên, còn có phong cấm, không có ta, người làm sao đi 'Độc chiếm' người tu đạo kia tha thiết ước mơ Tiên Phủ động thiên?"

"Đó là cái người thông minh thuyết pháp!" Thủy Điệp Lan rất hài lòng trả lời như vậy, nàng nhẹ gật đầu, mỉm cười tại đối phương trên vết thương lại đổ một nắm muối: "Cho nên, tại người mở ra phong cấm trước đó, ta hội tận lực không cho người chết!"

Bách Quỷ không nói gì, nhưng trong mắt hung quang, lại là hận không thể đưa nàng thiên đao vạn quả. Thủy Điệp Lan thì lại lấy nhất quán mỉm cười tương đối. Nàng tịnh không để ý Bách Quỷ trong lòng đang suy nghĩ gì, bởi vì nàng có thực lực tuyệt đối đem cái này ở sâu trong nội tâm kiên cố khó thuận nam tử, vĩnh viễn áp chế lại.

Tựa như một lần lại một lần bẻ gãy ấu ưng cánh, để nó nhớ kỹ chủ nhân của mình như thế!

Nhìn thấy Bách Quỷ bực bội, ánh mắt oán độc, Thủy Điệp Lan tràn đầy đạt

được món đồ chơi mới khoái cảm, tâm tình cũng là cực tốt. Nàng cảm thấy, hiện tại cùng Bách Quỷ ở giữa tuồng vui này, giống như đã muốn tới cao trào.

Chỉ là, cái này trong lòng rất có đôi núi nam tử, sẽ có thủ đoạn gì tới làm sau cùng giãy dụa đâu?

Đây chính là trực tiếp quan hệ đến hãn kết cục, mà ở trong đó niềm vui thú, so với nàng trước kia chỗ mong đợi bảo vật, cũng không kém bao nhiêu, cho nên, nàng vô cùng hưng phấn chờ mong.

Đương nhiên, trước đó, vì không cho tình thế không thể vấn hồi, nàng vẫn là phải cho chút táo ngọt mới là. Cho nên, nàng giống như là chưa từng có nói qua vừa mới những lời kia, nhẹ nhàng linh hoạt dời đi chủ đề.

"Giống như, người đối Cổ Âm cảm thấy rất hứng thú?"

Nhìn ra được, Bách Quỷ rõ ràng khẽ giật mình, đón lấy, thần sắc liền cảnh giác lên, hết lần này tới lần khác lại giả bộ làm tỉnh tâm địa nói: "Hiếu kỳ mà thôi. . ."

"Thế nhưng là người đối Diệu Hóa tứ thần khúc, ngược lại là rất quen thuộc!" Nghĩ đến nàng vừa mới nghe được đủ loại âm thanh, lại liên tưởng đến hôm qua lúc mới gặp mặt, Lý Tuần đối nàng cừu hận biểu lộ, Thủy Điệp Lan càng ngày càng cảm thấy đó là cái lời hữu ích đề.

Nàng nhìn xem Bách Quỷ thần sắc, đột nhiên giật mình nói: "Xem ra người biết cái kia Huyết Vãn hạ lạc!"

Lời này vừa nói ra, nàng liền biết mình phán đoán sai lầm, Bách Quỷ trên mặt kinh ngạc, tuyệt không có khả năng là giả vờ. Nhưng nàng cũng nhìn ra được, Bách Quỷ đối với chuyện này rất là để bụng: "Người nói là 'Mèo con' ? Cùng Cổ Âm có quan hệ?"

"A, người không biết sao?" Thủy Điệp Lan mỉm cười: "Ta có thể nói cho

người tin tức này, bất quá, ta rất hi vọng chúng ta hợp tác có thể tiếp tục. . ."

Nhìn thấy Bách Quỷ trên mặt khinh thường, nàng lại không chút hoang mang nói bổ sung: "Đương nhiên, còn có bảo tàng phân phối, người chẳng lẽ sẽ cho rằng, hơn mười thay mặt 'Vụ Ân hiên' chi chủ, không có một chút tốt nhất cất giữ?"

Bách Quỷ lại là khê giệt mình, tuy nói vẫn duy trì lấy bộ mặt lãnh đạm, nhưng hãn hiễn nhiên đã động tâm.

Sự thật chính là như vậy, lấy hãn lực lượng một người, tuyệt đối không thể tại chúng cường vây quanh phía dưới, cướp đoạt cái này gần như vô giá "Bảo bối", mà cùng Thủy Điệp Lan hợp tác, thì là tại trong nguy hiểm, có khả năng nhất lấy được thành quả lựa chọn, lấy thuận túy lý trí ánh mắt đến xem, đây là tuyệt phối!

Hiện tại duy nhất trở ngại hãn, chính là vừa mới bị Thủy Điệp Lan làm tổn thương tự tôn.

Làm người khởi xướng, Thủy Điệp Lan tự nhiên phi thường rõ ràng, cho nên, nàng mỉm cười, dùng nhất quán thẳng thắn nói ra: "Hợp tác, chỉ là có khả năng được lợi; không hợp tác, người cái gì cũng phải không được! Suy nghĩ một chút, có lẽ, ta chỉ cần 'Vụ Ân hiên' liền thỏa mãn đâu? Như vậy đi, được bảo tàng, ta muốn Vụ Ân hiên, cùng với trong bảo tàng một nửa, còn lại về người!"

Bách Quỷ chần chờ một chút, cắn răng nói: "Vụ Ân hiên về người, bảo tàng về ta!"

"Người sáu ta bốn!"

"Hai tám!"

"Thôi được, thành giao!"

Thủy Điệp Lan cười mỉm vươn tay ra, muốn lập thế làm chứng. Bách Quỷ cũng không đưa tay, chỉ là cười lạnh.

Thủy Điệp Lan thấy thế cũng không xấu hổ, chỉ là đưa bàn tay để nằm ngang nói: "Sững sờ cái gì a, Vân vụ thạch về người đảm bảo có thể, « Huyết Thần Tử » cho ta!"

Bách Quỷ chần chờ một chút, cuối cùng vẫn đem quyển kia sách lựa đập vào trong tay nàng, "Ba" một thanh âm vang lên, ngược lại là thanh thúy cực kì.

Thủy Điệp Lan lúc này mới hài lòng nói: "Dạng này, chúng ta đi thôi, thuận tiện, ta đem con kia Huyết Vẫn sự tình nói cho người! Ai? Người không cảm thấy, lọt sự tình gì?"

Bách Quỷ nhíu nhíu mày, đợi nhìn thấy Thủy Điệp Lan ánh mắt chỉ, mới giật mình nói: "Xá Âm a, cứ như vậy đi, nàng hẳn phải biết mình muốn làm gì!"

"Người cứ như vậy tin tưởng thủ đoạn của người?" Thủy Điệp Lan ánh mắt tại phần hồng trên trướng khẽ quét mà qua, nàng cảm thấy, vừa nhắc tới Xá Âm, Bách Quỷ vừa mới bị đánh ép đến cùng tâm tình, đột nhiên khôi phục không ít.

Ra ngoài một loại nào đó ác thú vị, nàng nghĩ lại đem Bách Quỷ khí diễm đánh xuống: "Xá Âm cũng không phải người cái kia tiểu nhân tình, người có thể để cho nàng phục phục thiếp thiếp giúp người làm việc?"

Nàng âm lượng so bình thường lúc cao hơn một chút. Bách Quỷ nhưng không có ngăn cản ý tứ, chỉ là lặng lẽ cười lạnh nói: "Người thông minh liền sẽ không làm chuyện ngu xuẩn, tự tiện hành động, được bảo mà phục mất là một tông; ủy thân đầu hàng địch, tiết lộ cơ mật lại là một tông.

"Còn có, vừa mới cùng nàng luận bàn, nàng còn đọc vài đoạn pháp quyết cho ta, tương đương hữu dụng, a, đây cũng là một tông! Ta tha cho nàng tính mệnh, lại cho nàng cơ hội xóa bỏ cái này ba tông sai lầm, nàng làm sao cũng phải có một chút cảm ân chi tâm đi, làm gì cho ta khó xử đâu?"

Hắn đồng dạng không có đè thấp âm lượng, cho thấy hẳn sự tự tin mạnh mẽ.

Thủy Điệp Lan tự nhiên cảm thấy, chặc chặc hai tiếng, cũng liền không nói thêm gì nữa.

Lấy nàng ánh mắt, tất nhiên là đã nhìn ra, Lý Tuần nhập số trước, nhưng thật ra là sát cơ tràn đầy, nhưng khoản chi về sau, mặc dù thần trí thanh tỉnh, nhưng lại sát ý toàn bộ tiêu tán.

Trong đó chỗ huyền diệu, thật là khó mà ngôn truyền.

Cái gọi là mỹ nhân hương là mộ anh hùng, dùng tại nơi đây, cố nhiên có chút gượng ép, nhưng Thủy Điệp Lan vẫn muốn thềm khen một tiếng: "Thủy tựu hạ lấy toàn thân, cái này Cực Nhạc Tông mị thuật, đã gần như ư đạo!"

Đương nhiên, nàng sẽ không đem quan sát tâm đắc nói cho Bách Quỷ. Ngoại trừ không muốn nhiều chuyện bên ngoài, nàng cũng cảm thấy, Bách Quỷ nói, chưa hẳn không có đạo lý. Lui một vụn bộ giảng, chính là Xá Âm thật đang tính kế lại như thế nào? Có thể cho Bách Quỷ tiểu tử này tìm một chút nhi phiền phức, nàng cũng vui vẻ thấy nó thành a.

Về phần có thể hay không đưa nàng cũng tác động đến đi vào, cái này, lại không tại lo nghĩ của nàng phạm vi bên trong.

Tại hai người đi xa ngoài mấy chục dặm về sau, nhất cái hùng tráng thân ảnh vượt không mà xuất, hiện thân tại bên dòng suối. Hãn cúi đầu nhìn xem trong cốc vết máu loang lổ, xích hồng đôi mắt bên trong, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì cái gì.

Sau đó, hãn nhanh chân đi đến một bộ tử thi bên người, ngón tay khẽ câu, một điễm đã làm ngưng huyết dịch rơi vào trên đầu ngón tay, nhưng lại trong nháy mắt đằng sau, lại lần nữa hóa thành đỏ tươi dịch tích.

Hãn đem giọt máu này điễm vào lồng ngực của mình, ma thuật, kia nho nhỏ một giọt máu, tựa như cùng là vĩnh vô chỉ cảnh huyết trì, đem một đợt lại một đợt huyết hồng, rót vào ra ngoài bào mỗi một nơi héo lách.

Trong nháy mắt, hấn một thân đen như mực trường bào, biến thành như máu nhan sắc.

Phất hạ vương bện mũ trùm đầu, lộ ra thô hào khuôn mặt, đôi mắt của hấn trong cốc mỗi loại lều vải ở giữa quét qua, huyết quang bạo phát, trở lại thu liễm sạch sẽ. Sau một khắc, bay vút lên trời, trong nháy mắt không thấy tung tích.

Liên tại bóng người này thiểm lược không thấy không lâu về sau, phấn hồng trưởng khẩu hơi cuộn lên, Xá Âm thân thể trần truồng đi ra, nàng đầu tiên là tinh tế kiểm tra năm tên nam đệ tử vết thương trí mạng xử, thật lâu phương thờ dài ra một ngụm thờ dài.

"Còn tốt, không cần cái gì độc môn thủ pháp, bớt đi hủy thi diệt tích phiền phức! Chỉ là, cái này tang muốn cắm ai trên thân mới tốt?"

Nàng một bên nghĩ ngợi liên tiếp Thông Huyền Giới lấy thái bố thị sát nghe tiếng tà ma danh hào, một bên ôm lên bốn tên trong hôn mê nữ đệ tử, đưa vào trong trưởng. Sau một khắc, trong trưởng liên vang lên từng tiếng yêu kiều, chỉ là rất nhanh, yêu kiều thanh liên biến thành chết vì tai nạn người tuyệt vọng buồn kêu.

Đang dần dần lờ mờ đi xuống sắc trời bên trong lướt đi, dưới chân chính là vô biên vô tận biển rừng, dù cho sắc trời u ám, nhưng phía dưới kia rộng lớn vô biên xanh lục, y nguyên khiến người kinh tâm động phách. Lý Tuần nheo mắt lại, màu đậm đạo bào có chút phồng lên, giống mở ra cánh dơi, vô thanh vô tức đập động.

Bên người, Thủy Điệp Lan không có bất kỳ cái gì động tác, thân thể tựa như cùng lơ lửng tinh linh, giá ngự lấy gió đêm, cũng tựa hồ cùng toàn bộ bóng đêm hòa làm một thể.

Tu vi của hai người cao thấp từ nơi này liền có thể nhìn ra chút mảnh khoe.

Lý Tuần mặc dù đã thoát khỏi "Ngự khí" hạn chế, có thể lấy nhục thân điều

khiến thiên địa nguyên khí, nhiếp không Ngự Hư, nhưng còn có chút không lưu loát, nguyên khí lưu động có dấu vết để lần theo. Mà Thủy Điệp Lan đã sớm đem điều khiển nguyên khí coi là hô hấp tự nhiên. Mở miệng nói chuyện lúc, cũng là khí lẫn như châu, không có nửa phần trắc trở.

"Năm đó, Cổ Âm lấy một viên 'Lang Gia cổ ngọc' đến một viên 'Tạo hóa Kim Đan', hướng 'Mị Ma Tông', 'Bách Thú Tông' đưa ra muốn một con thành tinh Huyết Vãn ý đồ, chỉ là điều kiện quá mức hà khắc, hai tông đều không pháp đạt tới, đành phải hướng Thông Huyền Giới đưa ra treo thưởng."

Mị Ma Tông lấy hấp nhiếp yêu linh huyết khí nổi danh trên đời, Bách Thú Tông thì lại lấy nuôi dưỡng các loại yêu thú yêu quái vì chiến lược. Bọn hãn đại khái là giới này tinh thông nhất bắt giữ, nuôi dưỡng yêu quái, linh thú tông môn.

Cái này hai tông không cách nào đạt tới tiêu chuẩn, có thể nghĩ, là hà khắc cỡ nào.

Hết lần này tới lần khác "Mèo con" từng là Huyết Tán Nhân nhìn trúng bảo bối, mà lại nuốt vào một đầu "Xích Bình Quỷ Liên", nghĩ đến cho dù là tại đồng loại bên trong, cũng là không tầm thường, cũng chính là bởi vì dạng này, mới gặp tai.

Thủy Điệp Lan đương nhiên minh bạch Lý Tuần tâm tư, chỉ là nhìn xem Lý Tuần khá sắc mặt khó coi, nàng vẫn thản nhiên nói: "Ta may mắn gặp dịp, gặp người kia sủng vật coi như phù hợp, liền cầm tới thử xem. Là do Cổ Âm tự mình nghiệm thu, ta hỏi một câu, nàng nói là lễ vật, về sau ta nghe nói, kia là Ngọc Tán Nhân nạp Tê Hà vào phòng lúc, Cổ Âm đưa cho Tê Hà nữ nhi."

Lý Tuần nhú mày, trong lúc mơ hồ hẩn nhớ kỹ, giống như ở đâu một lần, Lâm Vô Ưu nói với hẩn lên qua cái này "Lễ vật" sự tình, nhưng nội dung cụ thể lại quên đi. Mà lại cái này mấy chục năm, hẩn cùng Lâm Vô Ưu gặp mặt số lần cũng không ít, lại là chưa hề chưa thấy qua "Mèo con" bóng dáng a!

Ngoài ra, Lý Tuần lại cảm thấy Thủy Điệp Lan đối Yêu Phượng xưng hô

cũng rất độc đáo , bình thường tới nói, Thông Huyền Giới bên trong người, hoặc là chính là khách khí gọi thẳng "Yêu Phượng", hoặc là chính là khách khí xưng nàng là "Tê Hà nguyên quân" hoặc "Nguyên Quân" .

Nhiều nhất giống Lâm Các như thế, bảo nàng "Phượng Hoàng nhi" .

Thủy Điệp Lan xưng hô hiển nhiên không thuộc về bất luận cái gì một loại.

Đương nhiên, những này đều không phải là trọng điểm, ngược lại là nhắc lên Mị Ma Tông, hẳn nhớ tới tại Yêu Lôi Cổ Tháp bên cạnh hồ lớn bên trên, lường cái chết đi Minh Tướng lời nói.

"Mị Ma Tông. . . Nhìn Tiêu Trọng Tử phản ứng, tựa hồ có chút liên hệ. Đúng, vừa mới Xá Âm cũng đã nói, La lão yêu còn tặng cho Tiêu Hồn phi tử nhất cái 'Bàn tâm tòa khẩu' tới."

Thượng vàng hạ cám đồ vật suy nghĩ một chuỗi, Lý Tuần trong đầu cũng có chút loạn, hần lắc lắc nói: "Cái gì Mị Ma Tông, Bách Thú Tông trước hết được rồi, hắc, lại nói, bây giờ còn có Bách Thú Tông sao?"

Đúng vậy a, dưới mắt Thông Huyền Giới, là không còn Bách Thú Tông danh hào.

Hai mươi năm trước, cái này lấy thuần dưỡng linh thú nổi danh tông môn, bởi vì giết vài cái tán tu, chọc giận Tán Tu Minh Hội, lại bởi vì tông chủ Sư Đà Vương ngoài miệng không tích đức, nói vài tuần "Tán Tu Minh Hội là cái rắm", "X bạo Yêu Phượng kia tiểu xứng phụ" loại hình lời nói, trong vòng một đêm, hơn vạn tán tu yêu ma, tại Yêu Phượng, Côn Bằng lão yêu các loại ngũ vị chấp nghị dẫn đầu hạ, vây công "Huyền Linh động", ngành sinh sinh đem Bách Thú Tông tông môn oanh thành phế tích! Bách Thú Tông tông môn hộ pháp Linh thú tử thương tám chín phần mười, tông môn pháp khí hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Đây là Thông Huyền Giới trong lịch sử, ít có tông môn diệt tuyệt thảm án, cũng bởi vậy nhận lấy Thông Huyền Giới tất cả tông môn nhất trí thảo phạt.

Chỉ là, Bách Thú Tông đuối lý trước đây, Tán Tu Minh Hội cũng không có thật làm ra diệt cả nhà người ta sự tình tới. Chư tông môn không có khả năng quá phận ép sát, cuối cùng chỉ có thể là không giải quyết được gì. Dù vậy, còn lại sóng cũng chấn động hơn mười năm lâu, trở thành cái này sáu bảy mười năm bên trong, ảnh hưởng lớn nhất sự kiện.

Chiến dịch này đằng sau, Tán Tu Minh Hội đã nhảy lên trở thành Thông Huyền Giới cường thế nhất "Thế lực", chỉ là không có tông môn pháp chế, không đủ để thiết tổ xưng tông mà thôi.

Lý Tuần trong lòng rất có cảm hoài, nhưng rất nhanh, trên mặt hẳn chính là cứng đờ.

Bách Thú Tông, Mị Ma Tông, Thiên Hành Kiện Tông, Cực Nhạc Tông, Minh Vương Tông. . . Mấy cái này nhìn không tương lệ thuộc tông môn, cố nhiên chính tà có khác, thế nhưng là, trong bọn hẳn nhưng thật giống như có một cỗ cực ẩn mật liên hệ, như ẩn như hiện.

Hiện tại Minh Vương Tông, Thiên Hành Kiện Tông, Cực Nhạc Tông tuân tự đến, Mị Ma Tông thì như ẩn như hiện, mỗi loại tông tinh anh tề tụ Đông Nam biển rừng. Hiện tại xem ra, Lâm Vô Ưu kia "Một tháng ước hẹn" . . .

Vừa định xuất một chút đầu mối, bên cạnh Thủy Điệp Lan giận một tiếng: "Uy, cẩn thận một chút!"

Lý Tuần nghe vậy cảnh giác, chỉ là hơi lạc hậu Thủy Điệp Lan một bước, thân hình như con dơi bơi qua hư không, chui vào vô biên trong rừng cây, vừa lúc tránh khỏi một đạo tu sĩ cảnh giới khí cơ.

Cổ tháp phế tích đã gần đến ở trước mắt, bất quá, muốn đến bên trong phá giải cấm chế, chỉ sợ đã không phải chuyện dễ. Mỗi loại tông môn đuổi bắt Tiêu Trọng Tử, bận rộn một ngày, không thu hoạch được gì, lúc này đều tập kết tại cái này phế tích chung quanh.

Thiên Hành Kiện Tông kéo dài chính đạo tông môn nhất quán tác phong, quang minh chính đại tại cổ tháp phế tích bên trên trú lưu xuống tới, lấy chi tướng mình đặt ở chỗ sáng. Chu Câu Tông thói quen ẩn vào góc tối, mà đã thành vì quân lính tàn mạn Nguyên Nan cùng Tống Nguyên Sắc, căn rằng nghiêng lợi ở chung quanh ẩn núp.

Những này Lý Tuần hai người dù chưa chính mắt thấy, nhưng vì diệu khí cơ phản ứng lại là lừa không được nhân.

Bọn hãn tam phương lẫn nhau kiềm chế, lại đứng tại khác biệt phương diện lẫn nhau có bổ sung, trong lúc vô tình tại phế tích chung quanh bày ra nhất cái dày đặc lưới lớn, muốn vô thanh vô tức xông vào, chỉ sợ liền Thủy Điệp Lan đều chưa hãn có thể thành!

Thủy Điệp Lan ánh mắt như ánh nến u quang, trong bóng đêm vụt sáng chột diệt.

Lý Tuần biết, đây là nàng tại lấy bí pháp nào đó, dò xét hoàn cảnh chung quanh. Bất quá, rất không may, mấy tức đằng sau, nàng có chút tức giận ngừng lại, hiển nhiên là không có tìm được đi vào thông lộ.

"Hừ, Phệ Ảnh Đại Pháp cũng là nhất đẳng tinh diệu độn thuật, làm sao người liền luyện không ra cái bộ dáng đến?"

Thủy Điệp Lan một tiếng này thật là không có lý do, Lý Tuần giật mình mới hiểu được, đây là nàng ngại mình độn thuật, thành liên lụy. Nếu là lúc trước, hãn khả năng cứ như vậy mơ hồ đi qua, nhưng bây giờ hai người không sai biệt lắm đã không để ý mặt mũi, hãn cũng liền không cố kỵ nữa cái gì, chỉ là cười lạnh.

"Đạo gia tu chính là khôi lỗi thuật, tinh chính là cấm pháp, nếu là liền độn thuật đều có thể luyện được cái bộ dáng đến, hiện tại chính là một tông chi chủ! Nương, người độn pháp tinh diệu, đi phá giải kia cấm chế thử xem?"

Nói được nơi đây, hai người đều là sát cơ lạnh thấu xương, cuối cùng vẫn

Thủy Điệp Lan nhường một bước, nàng chuyển qua ánh mắt, cười nói: "VẬY người xuất ra ý kiến hay cho ta nhìn!"

Lý Tuần thấy tốt thì lấy, hơi chút trầm ngâm, đang chờ nói chuyện, trong lòng chợt phát sinh cảm ứng. Kia quen thuộc khí cơ giống như là thổi qua rừng cây gió đêm, tại cành lá thuần khiết tự nhiên lay động âm thanh bên trong, vút qua. Hẳn bận bịu rủ xuống mí mắt, không cho Thủy Điệp Lan nhìn thấy trong mắt mình ý mừng.

Thủy Điệp Lan cảm ứng so với hẳn còn sớm một tuyến, sắc mặt nàng trong nháy mắt lạnh lùng xuống tới, ánh mắt liếc nhìn chung quanh, ngay sau đó liền vươn người đứng dậy. Lý Tuần bị giật nảy mình, nên biết nơi này cơ hồ cách mỗi mấy tấc, liền có một đợt tu sĩ trình sát khí cơ đảo qua, Thủy Điệp Lan cách làm, cơ hồ cùng hét to không có gì khác biệt.

"Người làm gì!"

Thủy Điệp Lan liếc mắt nhìn hẳn, màu băng lam cánh môi có chút cong lên. Vẻ mặt này vừa in dấu ở trong mắt Lý Tuần, thân hình của nàng liền giống như là một đoàn sương mù, một cái chớp mắt liền dung nhập chung quanh rừng cây dần dần lên trong hơi nước đi.

Lý Tuần ngẩn ngơ, sau đó nhảy người lên, rút chân dồn sức.

Kỳ thật cũng chính là đời hai ba dặm đường, cho dù là trong rừng, đây cũng chính là thờ một cái thời gian. Nhưng chính là tại dạng này trong thời gian ngắn ngủi, đã có máu người tung tóe ba thước.

Thủy Điệp Lan ẩn thân tại đại thụ âm ảnh hạ, mục quang lãnh lệ, tại trước người nàng năm thước xử, nhất cái tu sĩ uống rượu say đụng vào, nhưng mới bước hai bước, liền một đầu vừa ngã vào Thủy Điệp Lan gót chân trước, phía sau ân chảy máu nước đọng.

Cách càng xa một chút hơn, một người tu sĩ khác đổ rạp trên mặt đất, chết

sớm được thấu.

Lý Tuần sau lưng Thủy Điệp Lan nhìn thấy tình hình này, cả kinh nói: "Ai làm?"

Đây là biết rõ còn cố hỏi, bởi vì tại phía trước hện hai mươi thước xử, một mảnh tay áo tại cây cối sau nhất chuyển, mặc dù thoáng qua liền mất, nhưng mà kia màu huyết hồng, lại là như thế chướng mắt. Càng không cần nhắc tới tùy theo mà đến, kia một tiếng làm lòng người thần chấn động hừ nhẹ.

Lý Tuần trên mặt hiện ra chấn kinh chi sắc: "Hắn là ai!"

Thủy Điệp Lan trên mặt lạnh lùng thần sắc dần dần tan rã, cuối cùng lại nhếch miệng, tại giống như khinh thường, lại như chẳng hề để ý về mặt, hỏi một đấng, trả lời một néo.

"Ta biết Hạ Tham chết tại trên tay người nào!"

Tại Lý Tuần vừa sợ lại kỳ ánh mắt hạ, nàng nhắc khiêng xuống ba nói: "Nói đi, nói một chút người kia cái gọi là ý kiến hay! Năm chặt thời gian, nếu không. . . Nếu không liền đi cầu nguyện, nhìn lão thiên gia có chịu hay không lưu cái mạng nhỏ người!"

Đang khi nói chuyện, ánh mắt của nàng lại gãy hướng kia đã mất vết chân rừng cây, càng xa xôi, rốt cục phát giác không đúng các tu sĩ, đang nhanh chóng hướng bên này tập kết.

Vừa mới bình tĩnh trở lại rừng cây, lại một lần nữa huyên não.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Sát Cục

Chương 01: Sát cục

Dạ Chuẩn xuyên qua cành lá, linh xảo trong bóng đêm xuyên thẳng qua, toàn vẹn không biết bởi vì nó vô ý tiến hành, để hai tên tu sĩ trình sát khí cơ phát sinh chệch đi, dịch ra nhất cái nho nhỏ góc độ, cũng bởi vậy đã dẫn phát phản ứng dây chuyền.

Phương viên ba năm dặm phạm vi bên trong, bảy tám cái tu sĩ bỗng nhiên phát giác, nguyên lai chung quanh bọn họ còn có đồng loại tồn tại, lập tức sinh ra nho nhỏ hỗn loạn.

Lấy ngàn mà tính khí cơ trong bóng đêm giao thoa va chạm, dần dần lại sinh thành riêng phần mình lĩnh vực, cuối cùng hồi phục tại bình tĩnh.

Nhưng biến hóa này tạo thành ảnh hưởng, tiếp theo gây nên một cái khác sóng phạm vi càng lớn chấn động. Giống một trận vụng về kịch câm, rõ ràng là nghiêm túc chủ đề, bây giờ lại chỉ có thể nhìn xuất buồn cười.

Đây chính là Thủy Điệp Lan trong mắt rừng cây.

Đến nàng cấp độ này, rất khó lại có thứ gì có thể giấu diếm được nàng cảm ứng — ngoại trừ giống Huyết Tán Nhân như thế, đã là một đời tông sư nhân vật đáng sợ.

Ở trong mắt Thủy Điệp Lan, Huyết Tán Nhân tựa như là một đoàn mông lung sương mù xám, dung nhập cái này trong rừng, nhìn như người trong cuộc, vốn lại siêu thoát tại ngoại.

"Bất luận là đoạt bảo trước đó hoặc đằng sau, chắc là thoát khỏi không xong gia hỏa này!"

Nàng mặc dù không sợ, lại vẫn không khỏi có chút đau đầu. Mà dưới mắt, cái kia giáo hoạt Bách Quỷ, thì tựa hồ muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của nàng — gia hỏa này thú tính còn muốn bao lâu thời gian mới có thể phát tiết sạch sẽ?

Nàng bắt đầu hồi hận đồng ý Bách Quỷ cái gọi là "Ý kiến hay".

Kỳ thật, Bách Quỷ chủ ý mặc dù không thể coi là tốt, nhưng cũng là trung quy trung củ, hẳn chuẩn bị để Cổ Tần Nhi tại xung quanh làm ra phát hiện Tiêu Trọng Tử tư thái, dẫn bên này tu sĩ tiến đến, hai người lại thừa lúc vắng mà vào, phá giải phong cấm, tốt nhất có thể vô thanh vô tức tiến vào kia Vụ Ẩn hiên bên trong, đoạt bảo chiếm diện tích, nhẹ nhõm dễ dàng.

Chỉ là, dẫn những người khác dễ dàng, dẫn Huyết Tán Nhân khó.

Chỉ cần còn có Huyết Tán Nhân ở đây, coi như tất cả mọi người dẫn tới ở ngoài ngàn dặm, cũng không có ý nghĩa gì.

Bởi vì có cái này đại lượng biến thiên tồn tại, Bách Quỷ đã đem kế hoạch áp dụng thời gian hết kéo lại kéo, bây giờ, đã là ngày thứ năm.

Năm ngày đến, Bách Quỷ cùng hẳn cái kia nhân tình, không sai biệt lắm là một ngày một hồi, mặc dù Bách Quỷ một mực chắc chắn đây là tại phỏng đoán kế hoạch, nhưng tiểu tử này cơ hồ là mỗi ngày cùng kia tiểu nhân tình hôn thiên hắc địa, chẳng lẽ đây chính là hẳn phỏng đoán phương thức?

Thời gian quý giá đã qua năm ngày. Năm ngày là khái niệm gì? Cái này đủ để cho nguyên bản tại mấy chục vạn dặm người bên ngoài chuyển qua vùng rừng tùm này bên trong!

Tuy nói cho đến bây giờ, nơi này còn chưa có xuất hiện một cái khác làm người nhức đầu gia hỏa, thế nhưng là nàng cũng đã ngửi được mùi vị khác

thường — năm ngày trước đã đạt tới Cực Nhạc Tông, tại bên ngoài mấy trăm dặm án binh bất động, Tiêu Hồn phi tử tống không phải đến bên này xem trò vui đi!

Nơi này cách cổ tháp phế tích vền vẹn hơn năm mươi dặm, vẫn là chư tông tu sĩ thần niệm thường xuyên chạm đến chi địa, dám ở loại hoàn cảnh này "Làm việc", Thủy Điệp Lan vẫn là cực bội phục.

Giờ phút này, nàng quang minh chính đại nhảy lên một cây đại thụ, cũng không sợ Bách Quỷ phát hiện, trực tiếp tìm nhất cái tương đối tốt thị giác, bắt đầu hiện trường quan sát.

Nhìn ra được, Bách Quỷ thủ pháp rất là thô bạo, Cố Tần Nhi cũng không phải Xá Âm. Mới một lát sau, liền ngắt đi, lại bị Bách Quỷ không chút nào thương tiếc thúc tỉnh, lại thêm quất roi.

Thẳng đến Bách Quỷ giơ lên mặt, ngẫu nhiên cùng nàng ánh mắt giao tiếp, bốn mắt nhìn nhau thời điểm, Thủy Điệp Lan rốt cuộc hiểu rõ ý nghĩ của hắn.

Nàng biết, nam tử này tìm được tạm thời thoát khỏi khuất nhục phương thức — dùng tối ti tiện ý nghĩ, nhiệm bắn nàng, nhục nhã nàng, làm tiện nàng!

Nhưng là cái này không có gì.

Như thế dài dằng dặc thời gian đi qua, nàng nhìn thấu trong lòng người tối bẩn thỉu một mặt. Mặc dù theo trên bản chất nói, bản tính của mình cũng không khá hơn chút nào, nhưng nàng vẫn có thể khẳng định, dạng này nam tử, bất luận thiên tư của hắn như thế nào ưu tú, lại sẽ vĩnh viễn trầm mê ở trước mắt ngũ thái tân phân muốn lưu bên trong, chập trùng lên xuống.

Nói cách khác, đối nàng không có uy hiếp. Cho nên, nàng không quan tâm!

Chuyển qua những ý niệm này trống rỗng, Bách Quỷ lại đổi tư thế, nằm trên mặt đất. Cố Tần Nhi thì thân thể trần truồng, ở trên người hắn vắn vẹo.

Bách Quỷ ánh mắt liền vượt qua Cố Tần Nhi đầu vai, nhìn xem bên này.

Nhìn xem Bách Quỷ dần dần mất lý trí ánh mắt, Thủy Điệp Lan trong lòng có kỳ diệu cảm giác thỏa mãn. Đem dạng này tự phụ thông minh gia hỏa đùa bỡn tại bàn tay phía trên, chỉ sợ là trên đời này, ngoại trừ rục rở động lòng người hương liệu bên ngoài, nhất làm cho nàng trầm mê yêu thích đi.

Hiện tại nàng có phải hay không muốn cân nhắc chế tạo nhất cái đại chênh lệch, để Bách Quỷ theo vọng tưởng bên trong nặng nề mà ngã xuống đâu?

Nghĩ tới đây, nàng đưa qua nhất cái tiểu dung.

Bách Quỷ ánh mắt đầu tiên là mê ly, sau này kinh ngạc, sau đó thì là. . .

Sợ hãi!

Sợ hãi?

Thủy Điệp Lan khẽ giật mình liên tỉnh, cũng hiện ra nàng siêu tuyệt thường nhân phản ứng. Tại cảm giác được dị dạng một sát na, nàng Nghịch Ảnh Độn Pháp toàn lực triển khai, thân thể liền phẳng phất có thể thoát ly cái bóng phụ hình, chớp mắt lướt ngang.

Cũng chính là vừa mới nhường ra một cái thân vị, xông vào mũi mùi máu tanh sát đầu vai của nàng, oanh lôi đánh xuống!

Hộ thể chân tức kịch liệt chấn động, nhưng cũng chỉ thế thôi.

"Không phải là đối ta!"

Cái này cũng đã nàng cái thứ hai suy nghĩ.

Nhưng lúc này, nàng toàn lực lướt ngang đằng sau, lại nghĩ hai tốc độ phát lực, vô luận như thế nào cũng phải có nhất trong đó cách, dù cho căn này cách vẹn vẹn một phần ngàn vạn cái trong nháy mắt, nhưng dù sao vẫn là trễ nửa

bước!

Lúc này nàng toàn thân cao thấp, cũng chỉ có ánh mắt không nhận bất luận cái gì hạn chế, nhìn về phía dưới cây tựa hồ đã bị kinh ngạc đến ngây người Bách Quỷ. Tên kia nhìn cũng không nghĩ tới, đường đường Huyết Tán Nhân vậy mà lại bắt hãn làm mục tiêu, mà lại lúc này hãn bị Cố Tần Nhi đặt ở dưới thân, càng là không có cách nào thoát thân.

Thủy Điệp Lan ánh mắt lóe lên: "Đáng chết, chẳng lẽ là Vi Bất Phàm biết ta không hiểu được cấm pháp, cho nên. . ."

Lúc này, Cố Tần Nhi phát ra rít lên một tiếng, tiếng kêu bên trong, thân thể của nàng bị ngạnh sinh sinh oanh rời Bách Quỷ thân thể, hướng lên bắn bay, vừa lúc ngăn tại Bách Quỷ cùng Huyết Tán Nhân ở giữa.

"Tốt!" Thủy Điệp Lan khen một tiếng, chân tức rớt cục điều chỉnh xong, thân hình một chiết, cũng hướng về Bách Quỷ bên kia bay vụt đi qua.

Chỉ là nàng tốc độ nhanh, Huyết Tán Nhân phản ứng càng là kinh người, thô to bàn tay tại Cố Tần Nhi trên lưng một vòng, cái này kiêu nộ thân thể liền chuyển một cái phương hướng, lại hướng phía Thủy Điệp Lan bên kia đánh tới, lại tốc độ càng thêm gấp mười!

Thủy Điệp Lan ánh mắt lạnh lẽo, nghiêng người nhường đi qua, tiêu xạ tình thế cũng bởi vậy vì đó mà ngừng lại.

Nàng cũng không thèm để ý Cố Tần Nhi tính mệnh, nhưng là chỉ cần xem xét Cố Tần Nhi trở nên đỏ bừng làn da, liền biết Huyết Tán Nhân tại trên thân động tay chân. Ai biết dính vào đằng sau, sẽ có hậu quả gì?

Như thế dừng một chút, nàng liền rút cuộc theo không kịp tiết tấu, chỉ có thể trơ mắt nhìn Huyết Tán Nhân duỗi ra Cự Linh bàn tay, chụp vào Bách Quỷ trước ngực.

Ngay vào lúc này đợi, Bách Quỷ bỗng nhiên nhắc chuông, trợn mắt quát to: "Đốt!"

Nhìn hấn bộ dáng, vậy mà nghĩ liền chết phản kích. Thủy Điệp Lan thầm mắng một tiếng "Không biết sống chết", nhưng cũng hơi làm hết sức mình, hướng bên kia bay nhào đi qua. Chỉ là cách bên kia còn có hai mươi thước khoảng cách, song phương bàn tay đã đâm vào cùng một chỗ.

Thủy Điệp Lan tựa hồ đã thấy được Bách Quỷ thất khiếu máu tươi thảm trạng, đôi mi thanh tú nhắm lại, thân hình đột nhiên ở giữa dừng ở giữa không trung.

Nhưng sau một khắc, nàng cảm thấy mình có lẽ là hoa mắt, lại có một đôi trắng muốt như ngọc bàn tay, theo Bách Quỷ trong lòng bàn tay "Thấu" ra, tại Bách Quỷ cùng Huyết Tán Nhân bàn tay đụng vào nhau sát na, đâm vào hai chuông ở giữa.

Lấy Bách Quỷ nắm vật xuống chi địa làm trung tâm, bảy tám trượng phương viên thổ địa, trong phút chốc hóa làm chiều bùn nhão bãi, phạm vi bên trong tất cả cỏ cây, cũng trong nháy mắt khô héo lờ.

Mà hết thầy này đều tại vô thanh vô tức phát sinh.

Bách Quỷ miệng lớn phun ra máu tươi, nhưng hấn thân thể lại cực nhanh dung nhập càng phía dưới trong lớp đất.

Trên mặt đất, Huyết Tán Nhân trên mặt lộ ra cực kỳ nét mặt cổ quái, đồng thời, hấn thân thể cao lớn ở giữa không trung chấn động, trở lại lăn mình một cái, kéo ra một khoảng cách, lúc này mới ngừng lại.

"Ảnh khô lồi?" Thủy Điệp Lan cơ hồ lập tức nghĩ đến trong truyền thuyết, Bách Quỷ đạo nhân bảo mệnh pháp bảo.

Lúc trước nàng còn tưởng rằng, cái này có chút khuếch đại, nhưng hiện tại

xem ra, nhất cái có thể ngăn cản Huyết Tán Nhân một kích khô lồi, nói là bảo bối, tuyệt không là quá.

Có thể hỏi đề ở chỗ, ảnh khô lồi có thể đỡ nổi Huyết Tán Nhân một kích, còn có thể hay không ngăn trở kích thứ hai?

Ý nghĩ này vừa mới hiện lên, Huyết Tán Nhân ánh mắt đảo qua, cùng nàng đối một chút. Thủy Điệp Lan nhíu mày, bắm tay gảy nhẹ, khí mang chói mắt, vừa vịn đánh vào Huyết Tán Nhân vung ra ám kinh phía trên. Song phương giao kích chỗ, đất đá vỡ toang, trong không khí lại là một tiếng nặng nề vô cùng buồn bực bạo.

Bách Quỷ quát to một tiếng, theo khí kinh giao kích chỗ lật ra đi lên, diện mục mặc lừa thật sự là thất khiếu chảy máu, thậm không nói nổi.

Thủy Điệp Lan thần niệm một mực khóa chặt trên người Bách Quỷ, biết hẳn thi triển thuật độn thổ, độn hướng phía bên mình, lúc này thấy, cũng không kỳ quái.

Chỉ là, khoảng cách song phương tuy là cất bước có thể đụng, nhưng Huyết Tán Nhân ở phía sau đuổi đến cũng không chậm a!

Bách Quỷ lúc này sớm không có kiệt ngạo bất tuân bộ dáng, vỡ toang trong hốc mắt tất cả đều là vui sướng cùng sợ hãi hỗn tạp quang mang, hấn vươn tay, lão đảo bước một bước, hướng bên này cầu cứu.

Thủy Điệp Lan thân hình di chuyển về phía trước, hai cây đầu ngón tay bóp nhẹ ở Bách Quỷ đầu ngón tay, hướng về sau kéo một cái, cũng mặc kệ Bách Quỷ xương ngón tay trật khớp kêu đau, thuận thế nhất cái xoay người, đem hấn quăng về phía sau lưng.

Huyết Tán Nhân vẫn là so với nàng chậm nửa bước, không thể không trực tiếp đối mặt Thủy Điệp Lan kia vượt qua tốc độ cực hạn sát chiêu.

Song phương bóng người vừa chạm liền tách ra, Huyết Tán Nhân thẳng ở hùng hồn, Thủy Điệp Lan ở lúc thần tốc. Huyết Tán Nhân vì để cho qua nàng sắc bén cổ tay chặt, lui một bước, mà Thủy Điệp Lan thì phải tan mất to lớn khí áp, thân hình bình thường lui về phía sau.

Giờ khắc này, nàng cùng Huyết Tán Nhân ánh mắt lần nữa giao kích.

Không biết tại sao, nàng đột nhiên cảm giác được mười phần không ổn, nhưng tại trong lúc vội vã, lại sao có thể nghĩ rõ ràng? Nàng bản năng lại lần nữa tăng lên hộ thể chân tức cường độ, nhưng ngay tại đem thẳng chưa thẳng thời khắc, eo sống lưng xử chợt phát sinh xuất một tuyến băng hàn.

Cho đến giờ phút này, nàng cùng Huyết Tán Nhân giao thủ sinh ra khí bạo tiếng gào rít mới vang vọng bên tai, cũng chính là cái này liên tiếp khí bạo đến tạo thành nguyên khí chấn động, che đi nàng non nửa linh thức, để phản ứng của nàng chậm một bước nữa.

Cảm giác lạnh như băng từ hông sống lưng tiến vào, nghiêng nghiêng hướng lên, xuyên qua xương sống, một đường xé rách không biết nhiều ít nội tạng, khiêu huyết, mới từ nàng dưới xương sườn thấu ra.

Nàng kinh ngạc cúi đầu xuống, nhìn xem kia đen nhánh ảm trầm mũi kiếm, đột nhiên nghĩ đến, dạng này bảo kiếm, nàng ở đâu thấy qua.

"Quý nha kiếm. . . Bách Quỷ!"

Nàng chỉ một thoáng minh bạch rất nhiều sự tình, cũng bởi vậy nàng nghiêm nghị rít lên, giận dữ phía dưới, căn bản không để ý thể nội xé rách nội tạng, chân tức âm vang bộc phát.

Bách Quỷ hú lên quái dị, vậy mà lại sử xuất hôm qua ứng đối Nguyên Nan thủ đoạn, hai tay giao thoa trước mặt, lại tứ chi cuộn lại, quanh thân U Minh âm hỏa chập trùng thoải mái, tự sinh xuất một vòng tinh diệu tan rã chi lực, cũng có thể ngăn trở non nửa.

Chỉ là Thủy Điệp Lan bộc phát khí lưỡng tầng tầng điệt điệt, lại sắc bén vô song, hấn chống đỡ được một đợt lưỡng sóng, lại ngăn không được ba đợt bốn làn sóng, liên tiếp cơ bắp xé rách thanh về sau, hấn toàn thân máu tươi, một bãi bùn nhão ngã trên mặt đất, không biết sống chết.

Thấy Bách Quỷ bộ dáng như vậy, Thủy Điệp Lan trong lồng ngực uất khí cũng hơi tiêu mất. Nhưng lúc này phía trước Huyết Tán Nhân nhe răng cười một tiếng, huyết hồng ống tay áo mạnh mẽ giao thoa, sinh ra một cỗ to lớn hấp lực, đúng tại nàng chân tức bộc phát thỉnh thoảng quấy nhiễu tới.

Nàng thân thể nhoáng một cái, khiên động thể nội thương thể, thẳng đau đến nàng hoa dung thất sắc.

Từ lúc chào đời tới nay, nàng nhất quán là để cho người ta ăn thiệt thòi gặp nạn, mình chưa từng nhận qua như vậy khổ sở?

Đau đớn để trong nội tâm nàng càng hận hơn, nhưng nàng cũng minh bạch, lấy nàng hiện tại trạng thái, cùng Huyết Tán Nhân chính diện giao phong, chỉ chết mà thôi. Nàng nhin đau khởi động độn pháp, ngạnh sinh sinh phá vỡ Huyết Tán Nhân hấp lực, bắn ra đến giữa không trung.

Huyết Tán Nhân cười đắc ý, liền mượn nàng khế động khí cơ biến hóa, thân hình mở ra, truy đuổi mà lên.

Huyết Tán Nhân chém giết gần người chi năng, Thông Huyền Giới không người không hiểu, Thủy Điệp Lan tự nhiên không dám để cho hấn cận thân.

Nàng hít một hơi, ngạnh sinh sinh cố định trụ xuyên qua thân thể nàng trường kiếm, đồng thời thi triển tinh diệu pháp môn, thân hình trong phút chốc lệch vị trí hơn bốn mươi lần, diệu tới hào diên từ Huyết Tán Nhân như bóng với hình khí cơ khóa chặt bên trong thoát thân ra.

Nhưng mà, cái này cũng cũng không phải là không có chút nào đại giới, tại cái này ngăn ngừa một cái chớp mắt, nàng cùng Huyết Tán Nhân đồng thời khiên

động khí cơ, dù chưa có thực chất giao phong, nhưng lẫn nhau lại lấy hư không nguyên khí vì chất môi giới, ảnh hưởng lẫn nhau, đại sự quấy nhiễu chi năng, đảo loạn lẫn nhau khí huyết vận hành.

Huyết Tán Nhân thần hoàn khí tức, còn không ra hồn, Thủy Điệp Lan lại là bị thương trước đây, một vòng so đấu xuống tới, khí tức liền vì một trong loạn.

Mặc dù thoát ra kiềm chế, nhưng trong lúc nhất thời cũng vô pháp thừa cơ kéo dài khoảng cách.

Huyết Tán Nhân đương nhiên sẽ không sai để lọt cơ hội này, hấn vung tay áo một cái, bầu trời tăm tối bên trong, tựa hồ cuốn lên một mảnh huyết quang, trong hư không càng là hiện đầy gay mũi mùi máu tanh. Hấn từ xuất thủ sau này tốc độ cười to nói: "Thủ tiên tử, lưu lại đi!"

Ở vào cái này huyết vụ đầy trời phía dưới, Thủy Điệp Lan cảm thấy mình thân thể đã có chút cứng đờ, nhưng nàng tốc độ y nguyên kinh người, theo liên tục phiêu hốt tẩu vị, nàng tuyệt đối tốc độ đã lên cao đến nhất cái không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Nàng cũng dùng loại phương thức này đến tích súc xông phá huyết chướng lực lượng — mặc dù theo hiện tại hình thức đến xem, khả năng cũng không lớn.

Huyết Tán Nhân đã chướng khổng lấy tuyệt đối chủ động.

Hấn không còn giống lúc mới đầu như thế, đuổi theo Thủy Điệp Lan đầy trời chạy, mà là đứng ở trong hư không bên trong, giống một con huyết sắc bát trào quái vật, dùng hữu hình vô hình xúc tu, thống ngự lấy trong phạm vi cho phép phạm vi bên trong nguyên khí lưu biến, lần nữa dật xuất một trương tinh mịn yêu dị lưới lớn, đem Thủy Điệp Lan bao ở trong đó.

"Chẳng lẽ hôm nay thật muốn. . . Dùng một chiêu kia sao?"

Thủy Điệp Lan hàm răng cắn chặt môi dưới, đang do dự ở giữa, bên tai đột

nhiên rót vào một tiếng bén nhọn tiếng kêu ré. Trong nội tâm nàng khẽ động, tại trong lúc cấp bách ngoái nhìn nhìn lại, vừa nhìn thấy Cố Tần Nhi khoác loạn lấy tóc, quỳ gối đã là thờ ra thì nhiều, nhập khí ít Bách Quỷ trước người, hương nàng nhìn bên này tới.

Một đôi ánh mắt sáng rỡ, đã hoàn toàn biến thành huyết hồng sắc.

Sau một khắc, trên tay nàng đã nắm chặt Tử Dương thần kiếm, ngự kiếm phá không mà tới!

Thủy Điệp Lan không kinh sợ mà còn lấy làm mừng: "Trời cũng giúp ta!"

Cách đó không xa, Huyết Tán Nhân mắng to một tiếng: "Bại sự đàn bà!"

"Ông" nhưng âm thanh bên trong, Huyết Tán Nhân vất vả dệt thành huyết chương lưới lớn, tựa như nhiệt thang ốc tuyết, xé toang một cái động lớn, Cố Tần Nhi trì trệ lại tiến, nhân kiếm hợp nhất, khí mang hoành không, hương về Thủy Điệp Lan thẳng giết tới.

Huyết Tán Nhân hét giận dữ một tiếng, trên tay khí mang xoẹt xoẹt rung động, trong chốc lát đem phá vỡ lỗ lớn khâu lại bảy tám phần.

Nhưng mà, Cố Tần Nhi bản thân chính là nhất cái muốn mạng quấy nhiễu nguyên.

Nàng một thân dư thừa hạo nhiên chính khí, vừa lúc là Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp khắc tinh, mặc cho Huyết Tán Nhân làm sao có thể nhin, trong khoảng thời gian ngắn, cũng vô pháp lại lần nữa khôi phục lại kia thiên y vô phùng trạng thái.

Thủy Điệp Lan đôi mắt bên trong quang mang lóe sáng, nàng nhìn chăm chăm Cố Tần Nhi thẳng tiến không lùi kiếm thế, mắt thấy liệt dương kiếm mang đã lấn đến gần lồng ngực của nàng, lúc này mới mỉm cười, thân hình phảng phất bị kiếm mang thôi hóa, như khói nhẹ tứ tán lái đi.

Huyết Tán Nhân tiếng hét giận dữ tái khởi, năm ngón tay xòe ra, sau đó lại đột nhiên co vào, chỉ là vỡ ra khe hở lại không có khả năng khôi phục lại như lúc ban đầu. Thủy Điệp Lan thân thể giống một đạo hư ảo không thật sương mù, theo kia nhỏ hẹp khe hở xuất xuất ra đi, thậm chí còn có nhàn quay đầu nhìn một chút Huyết Tán Nhân lúc này biểu lộ.

Huyết hồng con mắt cùng nàng ánh mắt một đôi, nóng nảy giận thần thái chợt như một tầng bụi bặm, gió nhẹ đảo qua, liền lại không tăm hơi, khóe môi xử thậm chí còn hiện ra vẻ tươi cười.

"Trúng kế!"

Thủy Điệp Lan trong lòng chỉ một thoáng băng hàn một mảnh!

So với nàng trong lòng lạnh hơn, là ngoại giới bản còn phun trào không thôi không khí.

Vén vén chỉ chớp mắt công phu, nàng tựa như là một đầu va vào sâu u khó dò vạn năm băng quật, thể lượng hàn phong gào thét mà qua, đông kết hết thủy.

Thủy Điệp Lan kinh ngạc ánh mắt bên trong, ánh vào nhất cái thon dài bóng người. Người này áo bào đen phủ thân, toàn thân cao thấp đều giống như bao phủ tại một tầng mê ly hắc vụ bên trong, nhưng mà cặp kia sắc bén tròng mắt lạnh như băng, lại là cái gì đều không che giấu được.

Người này liền đứng tại Thủy Điệp Lan phải qua đồ bên trên, duỗi ra một cái tay. Tuy là một thân áo bào đen, nhưng cái tay này lại sánh vai trên núi trải qua nhiều năm không thay đổi băng tuyết còn tinh khiết hơn không tì vết.

Tại hắc ám sắc trời hạ, đẹp đến mức loá mắt, nhưng lại phóng xạ ra băng ngưng khí huyết sát cơ.

"Ảnh khôi lỗi? Nó không phải. . . Bách Quỷ, người lợi hại!" Thủy Điệp Lan lập tức tỉnh ngộ, vừa mới Bách Quỷ cận kề cái chết cũng không cần ảnh khôi lỗi

cản tai dụng ý.

Cũng chính là như thế khê giết mình thần công phu, đối phương đầu ngón tay đã cơ hồ muốn dò xét đến lồng ngực của nàng yếu hại.

Trong khoảng điện quang hỏa thạch, Thủy Điệp Lan đã có quyết đoán.

Nàng như ngọc thạch đen con người, bỗng nhiên chuyển đổi thành mỹ lệ tới yêu dị màu băng lam. Trường kiếm xé mở miệng vết thương lại một lần nữa vỡ toang, lại tại tràn đầy khí huyết vận chuyển hạ, vẩy ra huyết vụ đầy trời, nhưng nàng thân hình, lại tại không có chút nào giảm tốc điều kiện tiên quyết, lấy nhất cái không thể tưởng tượng nổi động tác, gãy hướng tiêu xạ.

Mảnh khảnh ngón tay sát qua trong lòng nàng, mặc dù chỉ là dính vào quần áo, nhưng đủ để ngưng huyết thấu tủy hàn ý, vẫn thấu thể mà vào, trong nháy mắt để làn da của nàng kết lên một tầng thật mỏng băng sương.

Thủy Điệp Lan khí huyết nghịch hành, nhất thời ho ra máu nữa, nhưng vết máu vừa mới lổ ra, liền ngưng tụ thành từng mảnh huyết băng, hiện ra thấu thể hàn ý, là bực nào bá đạo.

Chỉ là trong chốc lát tiếp xúc, nàng liền minh bạch, người trước mắt này, rõ ràng chính là nhất cái tuyệt không so Huyết Tán Nhân hơi kém nửa phần tông sư nhân vật!

Nàng là ai?

Trong lòng tuy có nghi vấn, đại giới cũng là mười phần, nhưng lúc này Thủy Điệp Lan trước mắt đã là trời cao biển rộng. Nội tạng vỡ tan không có gì, hàn khí nội xâm cũng không có gì, chỉ cần nàng có thể trốn qua kiếp nạn này, tiêu tốn mấy năm công phu, liền lại có thể khôi phục như lúc ban đầu, đến lúc đó, nàng sẽ để cho những người này đẹp mắt!

Căn răng nhần đau, tốc độ của nàng vậy mà tại cực hạn phía trên lại lần nữa

kéo lên. Đuổi theo phía sau Huyết Tán Nhân cùng thần bí áo bào đen đã là thần tốc, nhưng nàng vậy mà tại một phần ngàn hơi thở thời điểm, ngành sinh sinh cùng bọn hắn kéo ra bảy tám thước khoảng cách, thẳng tắp chui vào tinh không bên trong.

Sau đó. . . Sau đó nàng đụng vào một tấm lưới, một trường vô hình vô sắc, vốn lại mềm dẻo vô cùng lưới lớn!

Tấm lưới này không phải vật thật, mà là do tứ phương dư thừa thiên địa nguyên khí, trải qua phức tạp khí cơ dẫn dắt, dày đặc xen lẫn, sớm đã vắt ngang ở đây.

Ngoài ý muốn phía dưới, thân hình của nàng không thể tránh khỏi ngừng lại một chút, cũng chính là một trận này trống rỗng, chung quanh lấy vạn kế khí cơ tại nguyên khí chấn động tiếng ông ông bên trong, trong nháy mắt đổi vị, tái sinh biến hóa — lại là một cái lưới lớn dẹt thành.

Thủy Điệp Lan thế đi đã là vạn vật lui tránh, không thể ngăn cản, nhưng chung quanh thiên địa nguyên khí lại tại huyền diệu khí cơ dẫn dắt hạ, tán mà phục tụ, tụ mà phục tán, tầng tầng diệt diệt, liên tiếp tạo ra gần ngàn tầng khí lưới, từng bước làm hao mòn, sinh sinh đem Thủy Điệp Lan tình thế đánh tan ba phân!

Mặc cho Thủy Điệp Lan đối cấm pháp như thế nào vô tri, cũng có thể minh bạch loại thủ đoạn này, là bực nào kinh người.

Nàng cũng rất cục nghĩ rõ ràng, giao thủ đến nay, nguyên khí chấn động coi như không phải kinh thiên động địa, cũng nên kéo dài bảy tám dặm đường. Nhưng mà thời gian dài như vậy, bên ngoài mấy chục dặm các tu sĩ vậy mà không phát giác gì. Kia nhất định là thụ cấm chế có hạn.

Dưới mắt, sợ chỉ là cấm chế một loại biến hóa khác đi.

"Thế nhưng là, cấm chế này là lúc nào bày ra?"

Chính là như thế dùng một chút công phu, nàng trên lưng đau xót, lại một đợt băng hàn chân tức thấu thể mà vào, hơi kém đem tuỷ sống của nàng đông thành khối băng.

Bị đau, cũng không phải do nàng suy nghĩ nhiều, chỉ có thể lấy lại lần nữa tăng thêm thể nội thương thể làm đại giá, liều mạng thôi phát tiềm lực, tại một chuỗi chói tai tiếng rít bên trong, xông phá hết thảy trời buộc, bỗng nhiên thoát ra trăm thước bên ngoài.

Mặc dù phía sau lưng lại ăn một chưởng, nhưng vẫn là đáng giá!

Trước mắt là chân chính trời cao biển rộng!

Huyết Tán Nhân cùng kia thần bí hắc bào thân hình càng ngày càng xa, nàng lúc này lại trở lại mặt đất, lại nhìn thấy trước kia cánh rừng thượng mềm liệt như bùn Bách Quỷ, chính loạng chà loạng choạng mà đứng lên, nhìn về phía bên này ánh mắt, là tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn thấy loại ánh mắt này, Thủy Điệp Lan khoái ý cười ha hả, tiếng cười đằng sau, nàng nghiêm nghị kêu lên: "Vi Bất Phàm, ta thề không cùng người bỏ qua! Bách. . . ách!"

Cái kia "Quỷ" tự còn không có phun ra, phong tại nàng tạng phủ bên trong bá đạo hàn khí, cùng về sau xuyên vào hàn khí tương kích, đột nhiên lại lần nữa bộc phát, nàng một ngụm máu tươi phun ra, lần này lại là giữa trời vụ hóa, trên không trung xoẹt xoẹt rung động, hóa khói cực nhanh.

Một sát na này, nóng lạnh trao đổi, âm dương đảo ngược. Hàn khí biến mất, nóng độc lại sinh, nàng tạng phủ bên trong dường như núi lửa phun trào, nóng độc như là cuộn cuộn dung nham, âm vang phun trào.

Xuất kỳ bất ý phía dưới, nàng ngũ tạng lục phủ tại ngày này điên đảo chấn động mạnh bên trong cùng nhau vỡ tan, nguyên khí phân loạn như nha, trong nháy mắt vỡ tung nàng nguyên bản hành chi có thứ tự khí mạch luân chuyển.

Nàng mở to hai mắt, nghĩ lại lần nữa phát lực, trong lúc nhất thời lại đâu còn làm được, trăm thước khoảng cách, hậu phương lưỡng cái đại địch đảo mắt liền tới, nàng liền nổi tới rơi xuống rơi trống rỗng đều không có, Huyết Tán Nhân đã lấy thế lôi đình vạn quân, bay đến nàng trên không.

Nàng nỗ lực dựng lên tay đến, nhưng hoàn toàn không có khí lực, chỉ tiếp xúc, cường tuyệt áp lực liền khiến nàng căng tay tại "Răng rắc" quái thanh gián đoạn gãy.

Cái này vẫn chưa hết, cái kia thần bí người áo đen đã vô thanh vô tức thiếp ở sau lưng nàng, ngón tay nhỏ nhắn đảo qua, đưa nàng thể nội hơn mười chỗ trọng yếu kinh lạc nhất cắt mà đứt, đồng thời lại lấy thủ pháp nặng hủ nàng bốn năm xử trọng yếu khiếu huyết, chân tức thấu xương nhập tủy, tàn nhẫn chỗ, làm cho người sợ hãi.

Nàng há to miệng, trong cổ họng tràn ra tới đã tất cả đều là bọt máu, dần dần tán loạn trong tầm mắt, Huyết Tán Nhân cười lạnh; sau lưng, nữ tính thân thể nhu hòa xúc cảm truyền đến. . .

Nàng bị ôm ở kia thần bí người áo đen trong ngực, hướng về phương xa bỏ chạy.

Nữ tu? Chẳng lẽ là. . .

Nàng trong đầu lóe lên một bóng người, đằng sau, nàng thầm than một tiếng, cuối cùng chống cự không nổi toàn thân trọng thương, bất tỉnh tuyệt đi qua.

Thủy Điệp Lan bị mới một đợt đau đớn giật mình tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân không một không đau, mà cắm vào trong bụng trường kiếm cũng không có rút ra, theo hô hấp, một chút xíu mài áp chế vết thương của nàng.

Nàng khẽ hít sâu một hơi, nghĩ vận khí phong bế cảm giác đau, nhưng toàn thân cao thấp nhưng không có một chút khí lực có thể dùng, nàng lúc này, chỉ sợ còn không bằng một phàm nhân.

Nàng làm sao lại rơi xuống loại tình trạng này?

Trước khi hôn mê đủ loại hình ảnh như thủy triều tràn vào trong đầu của nàng, lượn vòng liên tục, nàng mới phát hiện, nàng đã sớm rơi vào nhất cái cự đại trong cạm bẫy.

Không nói đến trước đó kia gần như hoàn mỹ mê hoặc tính biểu diễn, bắt đầu từ phía sau một kiếm đặng sau, đối phương từng bước tính toán, liên tuyệt không phải lâm thời tính phát huy, mà là sớm có dự mưu cùng thối diễn tỉ mỉ kế hoạch.

Theo Huyết Tán Nhân đến Cố Tần Nhi, theo Cố Tần Nhi đến kia thần bí áo bào đen, đến cấm pháp bố trí, lại đến cuối cùng kia đột nhiên âm dương chuyển hóa một kích trí mạng — ở trong đó, kinh người nhất không phải cái này nắm chặt nàng tâm tư biến hóa từng bước liên hoàn, mà là tại này trên cơ sở, có thể hoàn mỹ thi hành tinh vi chi tiết tính toán.

Theo Cố Tần Nhi "Quấy nhiễu" bắt đầu, đối phương rõ ràng đã cho nàng thiết lập một đầu dự bị tốt "Chạy trốn con đường", mà nàng thì giống một đầu cần mồi cần câu con cá, ngây ngốc đụng vào, đi được một phần không lại, nhất không kém chút nào!

Nghĩ tới đây, nàng cảm xúc phun trào, lại phun ra một ngụm máu tươi ra, thân thể càng ngày càng suy yếu, hơi kém lại ngắt đi.

Đúng lúc này, nàng cảm giác được ánh mắt bắn ra tới. Chỉ chớp mắt, nàng nhìn thấy bên người vẫn gắn vào dưới hắc bào người thần bí, hai người hai mắt nhìn nhau, trước khi hôn mê cảm ứng cũng lại lần nữa khôi phục, nàng mặt tái nhợt thương cường lộ ra một cái mĩa mai tiểu dung, thấp giọng nói: "Âm Trọng Hoa, là người sao?"

Nàng thăm dò tính nói không có đạt được hưởng ứng, kia thần bí người áo đen chỉ là hơi hơi nghiêng nghiêng đầu, giữ yên lặng. Thủy Diệp Lan không khỏi có chút chần chờ, nàng trong trí nhớ vị kia, cũng sẽ không là hiện tại loại biểu hiện này a.

Giữa mũi miệng mùi cùng với tia sáng chiết xạ để nàng minh bạch, đây là một chỗ coi như rộng rãi sơn động, tại Đông Nam biển rừng, chỗ như vậy không biết có bao nhiêu, thực là giết người không để lại dấu vết nơi tốt.

Nói đến giết người không để lại dấu vết, nàng trước kia cũng đã làm không ít, nhưng giống như vậy "Bị làm", vẫn là từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất.

Nàng còn đến không kịp phẩm vị bởi vậy sinh ra cảm giác xa lạ cảm giác, trước mắt tia sáng tối sầm lại, hai bóng người song song đi đến, che khuất ngoại giới yếu ớt sắc trời.

Trong sơn động lâm vào thuần túy hắc ám, nhưng rất nhanh, nhu hòa châu quang liền chiếu khắp mỗi một nơi hẻo lánh. Bách Quỷ giơ lên một viên lớn chừng quả đấm minh châu, đưa nó khảm tại trên vách đá. Sau đó, âm âm u u ánh mắt liền bắn phá tới, cực làm càn ở trên người nàng xoay quanh.

Thủy Điệp Lan nheo mắt lại, nhìn xem Bách Quỷ tại châu quang hạ lộ ra dị dạng mặt tái nhợt. Chính là cái này bị nàng cho rằng dùng một ngón tay có thể nhặt chết tiểu côn trùng, đưa nàng lừa chặt chẽ vững vàng, trực tiếp dẫn đến nàng thành hiện tại cái bộ dáng này.

Nàng ho một tiếng, rốt cục quyết định không nhìn Bách Quỷ ánh mắt, chỉ là đối Huyết Tán Nhân nói: "Mấy trăm năm không thấy, Vi ma đầu cùng Âm mỹ nhân nhi lại cũng có thể chân thành hợp tác, ta thế mới biết thiên hạ chi lớn, không thiếu cái lạ!"

Huyết Tán Nhân cùng kia thần bí người áo đen duy trì kì lạ trầm mặc, một bên Bách Quỷ lại trầm thấp cười ra tiếng.

Thủy Điệp Lan hơi cảm thấy nghi hoặc, không biết tiểu tử này như thế nào có lá gan lớn như vậy, dám ở lưỡng tán nhân trước mặt bộ dáng như vậy?

Kế tiếp, Bách Quỷ động tác càng làm cho nàng giật mình, ngay tại lưỡng tán nhân ngay dưới mắt, Bách Quỷ đi tới, đưa tay xoa lên nàng gương mặt, nhẹ

nhàng vuốt ve, cho đến xoa lên hốc mắt của nàng. Sau đó, bỗng nhiên chống ra nàng mí mắt.

"Thật sự là màu xanh?"

Tại Bách Quỷ nghi ngờ trong tiếng nói, Thủy Điệp Lan mắng một tiếng "Hỗn trướng". Bách Quỷ nhưng cũng không buồn, cười một tiếng ở giữa, cúi đầu xuống, cùng nàng cơ hồ là mặt dán mặt, hai nhân khẩu mũi khí tức đụng vào nhau, nàng cơ hồ muốn bị Bách Quỷ kia mang theo nồng đậm mùi máu tươi khí tức hun ngất đi.

Vội vàng phía dưới, nàng lại kêu lên: "Vi Bất Phàm! Âm Trọng Hoa! Các người. . ."

Tiếng nói của nàng bỗng nhiên đoạn tuyệt, nguyên nhân là Bách Quỷ dùng miệng trùm lên bờ môi nàng bên trên, miệng lưỡi đụng vào nhau, nàng tự nhiên nửa chữ cũng nhả không ra. Bách Quỷ buông lỏng ra chống đỡ nàng mí mắt tay, nhưng rất nhanh liền đem cái tay này chuyển dời đến trên người nàng rất nhiều chỗ mẫn cảm.

Loại này tình thế hạ, Thủy Điệp Lan đương nhiên không sinh ra nửa chút khoái cảm, nàng một bên ráng chống đỡ lấy thân thể gãy dựa, một bên mở to hai mắt, làm sao cũng nghĩ không thông, tại sao có thể như vậy?

Nếu như bây giờ không có người bên ngoài, nàng chỉ là rơi vào Bách Quỷ trong tay, xuất hiện loại tràng diện này, trong nội tâm nàng cũng có chuẩn bị. Chỉ là hiện tại trong sơn động, còn có Huyết Tán Nhân, Âm Tán Nhân, hai cái này người mắt cao hơn đầu, làm sao lại cho phép Bách Quỷ cái này tiểu côn trùng tại bọn hắn trước mắt làm càn?

Cái nghi vấn này một mực tiếp tục đến Bách Quỷ cường hôn kết thúc, nàng yêu dị lam trên môi, đã cho cắn ra điểm điểm vết máu, Bách Quỷ lúc này mới hài lòng ngẩng mặt, quay đầu lại hỏi một tiếng: "Đôi mắt biến sắc tăng công, đây là pháp quyết gì?"

Nhìn xem Bách Quỷ tùy tiện bộ dáng, Thủy Điệp Lan đôi mắt sáng càng là mở đại không thể lớn, trên đời này có thể cùng lưỡng tán nhân nói như vậy, chỉ sợ không cao hơn năm ngón tay số lượng.

Bách Quỷ, hẳn dựa vào cái gì?

Kế tiếp, lưỡng tán nhân hưởng ứng, thì càng làm cho trái tim của nàng đều muốn ngưng đập.

Huyết Tán Nhân lắc đầu nói: "Nhà ta chưa nghe nói qua."

Mà vị kia hư hư thực thực Âm Tán Nhân người áo đen cũng nói: "Có chút tông môn dịch hình chi thuật bên trong, là có cải biến đôi mắt nhan sắc, thần thái pháp môn, nhưng không có một môn là tại đôi mắt biến sắc đằng sau công lực tăng vọt. Bất quá, nếu như đây là ánh mắt của nàng nhan sắc ban đầu. . ."

Lời ấy kỳ thật đã tiếp cận Thủy Điệp Lan trên thân bí mật máu chốt, nhưng cùng lưỡng tán nhân lúc nói chuyện ngữ khí so sánh, ngược lại không coi vào đâu.

Lấy Huyết Tán Nhân kiệt ngạo, lấy Âm Tán Nhân thâm trầm, làm sao lại đối nhất cái tiểu côn trùng dùng loại này khẩu khí? Tựa như, tựa như. . .

"Ba" một thanh âm vang lên, Bách Quỷ lấy quyền kích chưởng, khen: "Có lý, điểm này ta nhưng không nghĩ đến."

Ánh mắt của hắn lần nữa đảo qua, Thủy Điệp Lan lúc này đã không biết nên bày ra biểu tình gì, chỉ có thể chờ đợi đối mặt.

Bách Quỷ tại trên mặt nàng vừa đi vừa về liếc nhìn, nửa ngày sau mới nói: "Dạng này cũng rất đẹp, tại sao phải tốn sức nhi che lấp?"

Nói, Thủy Điệp Lan trước ngực tê rần, lại bị Bách Quỷ bóp một cái, cũng chính bởi vì cái này đau đớn, trong nội tâm nàng đột nhiên sinh ra một chút đau mỗi, hơn sáu mươi năm trước kia đoạn chấn kinh Thông Huyền Giới công án,

chảy qua nàng tâm trí.

Nàng có chút tán loạn ánh mắt đảo qua chính dương dương đặc ý Bách Quỷ, chỉ cảm thấy trước mắt tình hình này, cực kỳ giống vừa ra kỳ quái kịch hài, đến mức nàng hơi kém cứ như vậy cười to ra. Lúc này, trên mặt nàng cũng ngần không được lộ ra vẻ chột hiệu.

Bách Quỷ âm âm u u gương mặt lại bu lại, trong mắt ánh lửa lượn lờ, giữa răng môi gạt ra nói đến: "Người nghĩ ra cái gì?"

Thủy Điệp Lan đương nhiên sẽ không nói cho hắn, chỉ là chuyển qua đôi mắt, im lặng im lặng.

Bách Quỷ ngang nhiên cười to, một thanh kéo xuống ngoài bào, lộ ra bị nàng ra tay ác độc xé rách làn da, chỉ là trước ngực, liền có hơn mười đạo mọc ra nửa thước, vết thương sâu tới xương, chừa vết thương mặc dù đều kết vảy, nhưng vẫn ẩn ẩn toát ra huyết thủy.

Kéo xuống áo bào thời điểm, có không ít vết thương cũng lại lần nữa phá vỡ, nhưng Bách Quỷ liền mày cũng không nhăn một chút, chỉ là lặng lẽ cười nói: "Không nói, dễ dàng! Chờ một lúc người nhất định sẽ cầu ta để người nói!"

Nghe cái này giọng nói chuyện, lại liên tưởng đến trước đây không lâu, hắn trên người Xá Âm đủ loại thủ đoạn, mặc cho Thủy Điệp Lan như thế nào kiên cường, cũng không chịu được lưng sinh lạnh.

Sau một khắc, Bách Quỷ động thủ, một thanh kéo Thủy Điệp Lan mảng lớn váy áo, lộ ra hạ bị tinh lam sợi nhỏ túi quần bao lấy thon dài đùi ngọc, trong đó ý, không hỏi có biết.

Thủy Điệp Lan đôi môi run rẩy, cố gắng đưa tay khước từ, nhưng nàng hai tay gãy xương, ngoại trừ đôi lấy một đợt kịch liệt đau nhức bên ngoài, liền lại không tác dụng.

Bách Quý nhẹ nhõm đẩy ra tay của nàng, một cái tay đã chụp tại trước ngực nàng, đem xé chưa xé thời khắc, Thủy Diệu Lan phát ra một tiếng bèn nhọn gào rít, sau đó . .

Ngất đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Hóa Điệp

Chương 02: Hóa Điệp

"Như thế nào?"

Lý Tuần nhìn xem trên đất mỹ nhân nhi, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

Thủy Điệp Lan lúc này hai mắt nhắm chặt, sắc mặt trắng bệch, hơi thở thấp, chính là tiêu chuẩn hôn mê chi tượng.

Theo lẽ thường tới nói, một vị nữ tính đối mặt trước đó tình hình, sợ hãi hôn mê cũng nói qua được, thế nhưng là, trước mắt vị này là ai? Nàng là gần nhất mấy trăm năm qua, Thông Huyền Giới xuất sắc nhất nữ sát thủ, kiêu căng nhất phản đồ, là đứng hàng Thông Huyền Giới cao cấp nhất cấp độ chân nhân cấp cao thủ!

Dạng này nữ tu, dọa cho bất tỉnh?

Lý Tuần trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy dở khóc dở cười, hãn vốn cũng không phải là háo sắc như mệnh người, tuy nói Thủy Điệp Lan dung mạo xuất sắc, nhưng cũng không tới để hãn dục hỏa như đốt tình trạng.

Lý Tuần như thế ác hình ác trạng, chủ yếu vẫn là muốn đem nữ nhân này hung hăng làm nhục một phen, lại không nghĩ là một kết quả như vậy, lúc đầu phun trào tâm hỏa, cũng tại lúc này muốn chấn không còn chút sức lực nào.

Nhún nhún vai, hãn vỗ một cái Thủy Điệp Lan gương mặt, trong lòng trầm ngâm.

Bất kể nói thế nào, hãn cái này năm ngày bố trí cuối cùng gặp hiệu quả, cái này kỳ quái nữ tu cũng coi là nhất cử thành cầm, không uống công hãn mượn "Dã hợp" cơ hội, năm ngày bên trong, từng giờ từng phút bày ra phức tạp cấm chế.

Giải quyết Thủy Điệp Lan, Lý Tuần liền tương đương là mất nhất cái đại công xiềng, rất nhiều không dám đặt ở bên ngoài thủ đoạn, lúc này đều có thể sử ra.

Hãn cũng nghĩ được rõ ràng, Vụ Ân hiên sức hấp dẫn thực sự quá lớn, lại không luận trong đó cái gọi là "Pháp bảo đan quyết", chỉ nói có cái này nhất "Tuyệt địa" mở động phủ, ngoại trừ có lợi tu vi tinh tiến bên ngoài, càng chẳng khác gì là cho mình lưu lại một chỗ không người có thể phá chỗ tránh nạn.

Chung Ân đã đi, trên đời này lại có ai nhân có thể giống hãn, tại "Lục đại tuyệt địa" vị trí tới lui tự nhiên?

Cho nên, Vụ Ân hiên hãn tình thế bắt buộc!

Lúc trước kế hoạch lập tức liền muốn thi hành. U Nhất đóng vai Tiêu Trọng Tử có lẽ là lãng phí chút, nhưng khẳng định không ai có thể phân ra thật giả — chỉ ít theo công pháp đi lên nói là như thế. Mà hãn lại lấy U Nhị hộ pháp, mượn kinh nghiệm lần trước, phá cấm cũng là dễ như trở bàn tay.

Chỉ là lực chú ý lại quay lại Thủy Điệp Lan trên thân, Lý Tuần lại cảm thấy mê hoặc.

Nữ nhân này là chuyện gì xảy ra? Một thân tu vi ngược lại giống như sâu không thấy đáy, nếu không phải lần này trùng điệp thiết hãm, chỉ sợ còn bắt không được nàng.

Coi như Nghịch Ảnh Độn Pháp thiên hạ độc bộ, cũng không thể mạnh như vậy pháp! Đây rõ ràng chính là giấu dốt chi ý, nhưng nhìn nàng, rõ ràng không phải loại kia tình nguyện tịch mịch hạng người. . .

Hắn là càng nghĩ càng không đúng kình, tại Thông Huyền Giới sinh sống sáu bảy mươi năm, thiên hạ cao nhân mặc dù không thể nói là vào hết trong lòng, nhưng tổng cũng có cái đại khái hình dáng. Người nào nên tại vị trí nào, có bản lĩnh gì, cũng đều là có kết luận.

Nhưng tại mấy ngày gần đây nhất, trước mắt cái này nữ tu lại tại càng không ngừng đổi mới Lý Tuần trong lòng chỉ tiêu. Theo nàng bây giờ biểu hiện, Lý Tuần cảm thấy nàng thậm chí có thể cùng lưỡng cái khôi lỗi so tài một chút cao thấp, nói cách khác, nàng có thể là "Tam tán nhân", Yêu Phượng cấp độ kia nhân vật!

Các loại, Yêu Phượng!

Lý Tuần bỗng nhiên giống như là bắt được đầu mối gì, tại Thủy Điệp Lan trên mặt vuốt ve bàn tay cũng là dừng lại.

Hắn lại đem lực chú ý thả lại đến Thủy Điệp Lan trên thân, tuy nói lúc này trong lòng của hắn sắc tâm biến mất, nhưng nhìn thấy Thủy Điệp Lan bao khóa tại quần lụa bên trong, tại châu quang hạ càng hiển mê ly ónh khiết thon dài đùi ngọc, vẫn không chịu được nuốt nước miếng một cái.

Nhưng cùng lúc, hắn thấy được tản mát ở một bên vỡ vụn váy tay áo, phía trên sinh động như thật điệp văn, lại vì hắn mở ra một đạo mạch suy nghĩ.

Yêu Phượng. . . Thủy Điệp Lan. . . Điệp. . .

Câu trả lời chân thật cùng hắn chỉ cách xa một tầng giấy dán cửa sổ, liền tại hắn muốn đi đâm thủng thời điểm, kịch liệt báo động theo trong lòng của hắn, cũng theo lưỡng cái khôi lỗi nơi đó phản hồi trở về.

Phát sinh biến cố để Lý Tuần cũng ngăn người, cảm giác khác thường để hắn không tự chủ được cúi đầu, sau một khắc, trước mắt hắn huyết nhục văng tung tóe!

Bất luận kẻ nào nhìn thấy mình hoàn hảo cánh tay, trong nháy mắt biến thành một đám thịt bằm lúc, không còn biện pháp nào giữ vững tinh táo.

Đương thị giác cùng kịch liệt đau nhức đồng thời phản hồi đại não, một tiếng thét kinh hoàng đằng sau, Lý Tuần bỗng nhiên ngồi thẳng lên, lại hướng về sau trượt chân, ngã rầm trên mặt đất.

Kinh biến đồng thời, U Nhất U Nhị đồng thời xuất thủ, không lớn sơn động giống như là bị cuốn tiến vào vòng xoáy khổng lồ bên trong, dữ dằn nguyên khí hướng trung tâm đè ép, nhưng không có một tơ một hào tán dạt đi ra.

Vòng xoáy trung tâm, chính là đột nhiên tĩnh lại Thủy Điệp Lan.

Nhưng mà cái này hội tụ hai vị tông sư chi lực một kích, lại là không giải thích được đánh vào không trung, chỉ đem khám tại trên vách đá minh châu cuốn xuống tới, nện thành mảnh vỡ.

Sơn động lập tức lâm vào nồng trọc trong bóng tối.

Nhưng hắc ám bất quá tồn tại thời gian nháy mắt, sau một khắc, Lý Tuần trước mắt, liền hiện ra một đôi như hư như ảo xiêu vẹo cánh mỏng, nhẹ nhàng vỗ.

Nhu hòa lam quang đem đen nhánh không gian gọt mỏng chí vô, lại vẫn từng lớp từng lớp bay hơi đi ra, theo kia cánh mỏng thượng pha tạp hoa văn tuyến đường, lưu động lặp đi lặp lại, mỹ lệ vô biên.

Tới đồng thời, Lý Tuần giữa mũi miệng thấm vào một tia thẳng vào tim gan mùi thơm ngát, để cho người ta suýt nữa quên đây là tại ô trọc phân loạn trong sơn động, mà không phải tại muôn hoa đua thắm khoe hồng trong bụi hoa.

Lý Tuần nửa năm nửa ngồi, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem đây hết thảy phát sinh, cho đến hẳn trong tai xuyên vào quát khê một tiếng: "Hóa Điệp Quy Mộng Pháp. . ."

U Nhị tiếng hô chưa hết, Lý Tuần trước mắt đột nhiên sáng lên, hào quang màu xanh lam trong phút chốc tăng lên vô số cái tầng cấp, vào thời khắc ấy, Lý Tuần cho rằng có một ngàn vạn cái mặt trời tại trước mắt hắn bạo tạc, cường quang đâm vào hắn yếu ớt con người.

Hắn kêu thảm một tiếng, hướng về sau lăn lộn.

Tại thần trí cuồng loạn trống rỗng, băng lãnh xúc cảm sát cổ của hắn lướt tới, nếu không phải U Nhị kịp thời đuổi tới, lấy xảo kinh đây ra một kích này, Lý Tuần lúc này đại khái đã là đầu thân tách rời, chết ngay tại chỗ.

Vẫn chưa hết sợ hãi, hắn thậm chí không kịp kiểm tra một chút mình ánh mắt thương thế, liền gào rít một tiếng: "Giết nàng!"

Đáp lại hắn, là lại một đợt nổi lên gió bão.

Cùng lưỡng cái khôi lỗi trước đó sở sinh thành không giống, cái này một đợt gió bão, đem phong chất tính phát huy được phát huy vô cùng tinh tế, có thể xưng vô khổng bất nhập.

Lý Tuần hiện tại nhìn không thấy vật, chỉ cảm thấy quanh thân tê rần, liền không biết có bao nhiêu nhớ trọng kích rơi ở trên người hắn, đầu một bộ, liền lại đánh ra ngoài.

Ngồi trên mặt đất lăn lộn lúc, hắn bản năng dùng tay chống đất, nhưng ngay lúc ngón tay đụng phải mặt đất sát na, hắn ngây dại.

Cái tay này, cái tay này. . .

Trong tai truyền đến khôi lỗi tiếng rên rỉ, nghe được trong lòng của hắn phát lạnh, chẳng lẽ lưỡng cái khôi lỗi giáp công, cũng vô pháp ổn định thế cục sao?

Dư kinh chưa tiêu, Lý Tuần lại tại trên mặt đất lăn hai vòng, quanh thân đau đớn sau khi, lại cảm thấy miệng đầy phát khổ.

Hắn thật không rõ, nếu thật là một nước vô ý, bị nhân lật bàn thì cũng thôi đi, có thể Thủy Điệp Lan rõ ràng là hơn mười xử mạch huyết bị hủy, hai tay gãy xương, nòng lại thế nào khôi phục như cũ?

Mà cánh tay của mình, ánh mắt, lại là chuyện gì xảy ra?

Trong sơn động khí kinh giao kích không ngừng bên tai, Lý Tuần mặc dù không nhìn thấy, nhưng cũng cảm thấy lưỡng cái khôi lỗi gặp phải tình huống như thế này, cố kỵ đến hẳn tồn tại, tựa hồ có chút không thi triển được.

Hắn cắn răng, nhin đau đứng lên, vịn vách đá, nghĩ rời khỏi ngoài động, nhưng mà dưới chân vừa mới phát lực, lại là quý dị nhất cái giao nhau, lúc này lại té lăn trên đất.

Đây cũng là chuyện gì xảy ra?

Lý Tuần giãy dựa lấy nghĩ đứng lên, lại phát hiện tay chân tựa hồ đã không phải là của mình, ngày bình thường bình thường nhất bất quá nhất cái chống đất động tác, muốn làm đi ra lúc, chỉ cảm thấy tay chân co rúm. Dành dუმ tại thể nội lực lượng, lại không biết tới nơi nào đi?

Giờ này khắc này, Lý Tuần liền giống như là rơi vào một trận không tỉnh được trong cơn ác mộng, rõ ràng thần trí thanh tỉnh, lại không cách nào khống chế hành vi của mình, hoang đường lại mê ly.

Hắn nghĩ tới U Nhị kia quát khẽ một tiếng!

"Hóa Điệp Quy Mộng?"

Thủy Điệp Lan? Điệp? Yêu Phượng?

Ý nghĩ của hắn tự động đẩy ngược trở về, theo cặp kia tại trong lam quang nhẹ nhàng vỗ mỹ lệ mỏng cánh, đến vấy tay áo thượng sinh động như thật điệp văn, còn có mấy ngày trước đây Xá Âm nói tới, tinh thông "Cổ thuật" nhân phương có thể nắm giữ "Vạn linh hỏa" . . .

Đây hết thầy hết thầy, đô thống hợp tại Thủy Điệp Lan hoàn toàn vượt qua tưởng tượng thực lực cường đại phía dưới, hướng hẳn chiêu kỳ nhất cái cực kỳ hoang đường đáp án!

"Đáng chết, ngươi là bách. . ."

Lý Tuần tiếng kêu chưa nghỉ, lưỡng cái khôi lỗi đồng thời phát ra một tiếng hừ nhẹ, ngay sau đó kinh phong phát thế, chỉ thấy một mảnh mê ly quang ảnh, ngay sau đó, một đầu trơn nhẵn cánh tay tiên hoa hồng tại trên cổ hẳn, đem hẳn lặc được đứng lên.

Tới đồng thời, trên người hẳn vài cái trọng yếu mạch huyết cùng nhau tê rần, lần này, hẳn một thân lực lượng coi là thật cho tháo sạch sẽ.

Lưỡng cái khôi lỗi như gió lốc đánh tới, lại không phải thân xuất viện thủ, mà là cùng nhau chặn sơn động cửa ra vào.

Thủy Điệp Lan bởi vì muốn dồn lấy Lý Tuần, chậm một bước, đường đi đã bị đoạn. Lưỡng khôi lỗi cũng không liều lĩnh, chỉ là cầm âm trầm ánh mắt thẳng nhìn qua, ngược lại bớt đi đại gia một phen môi lưỡi.

Đằng sau truyền tới một tiếng hừ nhẹ. Lý Tuần ánh mắt nhìn không thấy, lỗ tai lại càng ngày càng địa linh mẫn, hẳn nghe ra cái này tiếng hừ bên trong, kết khí không theo, hiển nhiên Thủy Điệp Lan nội phủ thương thế, y nguyên nặng nề. Cái này khiến Lý Tuần tâm tư lại một lần nữa hoạt động.

Tuy là rơi vào tay địch, hẳn lại cũng không kinh hoảng, chỉ là thăm dò hỏi một tiếng: "Huyền thuật?"

Thủy Điệp Lan không có trả lời, Lý Tuần tính toán, nàng hẳn là nắm chặt thời gian điều trị thể nội thương thế, không có thời gian cũng không có cái tâm tình này đáp lời.

Càng như vậy, Lý Tuần càng là khẳng định chính mình suy đoán. Hẳn mặc kệ

Thủy Điệp Lan phản ứng ra sao, thấp giọng nói: "Người cái này huyền thuật thủ đoạn, so Nhất Đẩu Mễ Giáo đám thần côn kia nhóm cần phải mạnh hơn nhiều. Điều này cũng làm cho ta nhớ tới một người!"

Phía sau không phản ứng chút nào, bởi vậy Lý Tuần trong lòng đã có kết luận, hần thẳng cười một tiếng, sửa lời nói: "A, sai, không thể nói là nhân, nàng chính là giới này trăm vạn yêu ma bên trong đứng đầu nhất vài vị một trong, đứng hàng thiên hạ thất yêu bên trong 'Bách Huyền Điệp tiên', Thủy tiên tử còn nhớ được a?"

Tại một trận tĩnh lặng đằng sau, Thủy Điệp Lan cười nhẹ lên tiếng: "Đã người có thể đoán được, làm gì đi vòng vèo. Không tệ, ta chính là Bách Huyền Điệp!"

"Thật là. . ."

Dù cho trong lòng đã có định kiến, nhưng nghe đến nàng sáng khoái như vậy thừa nhận, Lý Tuần trong lòng vẫn là nặng nề mà run lên! Lúc này hần ngược lại có chút không quá tin tưởng.

Nhưng mà, ngoại trừ thiên hạ thất yêu loại này đẳng cấp yêu ma, ai có thể tại bị lưỡng tán nhân giam cầm đằng sau, còn có thể thoát thân phản chế?

Hần thở dài, lại lắc đầu nói: "Quả thật như thế, vậy ta lần này thua không oan!"

Câu nói này ngược lại là phát ra từ thực tình. Hần trùng điệp thiết kế, cố nhiên là tinh vi vô khe hở, nhưng so năm đó Huyết Yểm phá hồn sát kiếp trận như thế nào? Tự nhiên là kém xa tít tắp!

Năm đó có loại cấp bậc kia trận thế, cũng là lưỡng tán nhân liên thủ, đều để Thanh Loan cuối cùng trốn xa, như vậy, hần lại như thế nào có thể vây được cùng Thanh Loan cùng cấp số Bách Huyền yêu điệp?

Đón lấy, hắn vừa khở cười lên: "Chỉ là ta nghĩ mãi mà không rõ, người đường đường nhất đại yêu ma, làm sao lại dẫn thân vào đến rơi vũ, Chu Câu dạng này trong tông môn? Chơi vui sao?"

"Cũng vậy, người rõ ràng có trên đời này đứng đầu nhất lưỡng cái khôi lỗi làm hậu thuẫn, còn muốn như thế giấu đầu lộ đuôi, làm việc giáo quyết, không phải trời sinh ham mê, như thế nào lại có dạng này hào hứng?"

Lý Tuần đau khở cười một tiếng, tiếp theo liền đối cái xưng hô: "Điệp tiên tử đây là tại uất ức ta! Khôi lỗi lại đỉnh tiêm, đỉnh cái rắm dùm! Hiện tại tràng diện này, tổng không phải ta cái này hành sự giáo quyết chi đồ, bào chế đi ra a?"

"Điều này cũng đúng! Nếu như lần này thật là Vi Bất Phàm, Âm Trọng Hoa chủ sự, ta giờ phút này liền tuyệt không có xoay người cơ hội. . . Sách, cái này thân túi da thật sự là vương bận!"

Một người nhất yêu liền tại cái này hắc ám bên trong, như là bằng hữu bắt đầu nói chuyện phiếm, nhưng đại gia trong lòng riêng phần mình minh bạch, đây chỉ là đại gia đang kịch liệt sau khi vận động ngăn ngui thờ dốt. Không tới sinh tử rõ ràng thời điểm, lại có ai dám đánh cược, chính mình là người thắng sau cùng đâu?

Lưỡng cái khôi lỗi từ Lý Tuần bị quản chế một khắc kia trở đi, liền không tiếp tục mở miệng. Một phương diện, là bởi vì không có Lý Tuần chỉ lệnh, một phương diện khác, bọn chúng cũng đem toàn bộ tâm lực, đều vùi đầu vào cùng Thủy Điệp Lan tinh vi huyền ảo khí cơ so đấu bên trong.

Không có nhân, quý, yêu, ma có thể đồng thời ngăn cản lưỡng tán nhân áp lực, cho dù là cũng không phải là trạng thái tốt nhất lưỡng tán nhân, cũng không được!

Tinh mịn khí cơ cấu kết biến động, dính dập lưỡng lớn thiên địa nguyên khí, cơ hồ muốn đem cái này sơn động nho nhỏ nhét bạo, có thể nói một người trong đó nhất yêu lưỡng khôi lỗi, lúc nào cũng có thể bị chôn ở ngọn núi bên trong.

Lý Tuần hiện tại liền muốn trăm phương ngàn kế phân tán Thủy Điệp Lan lực chú ý, lấy làm lưỡng cái khôi lỗi tìm tới cơ hội, một kích mà định ra.

Đương nhiên, Thủy Điệp Lan cũng muốn tranh thủ thời gian, khôi phục nguyên khí.

"Người kia cấm chế hảo hảo lợi hại, là thế nào bày ra?"

"Liên tục năm ngày, mỗi ngày cùng kia nhân tình làm việc, mỗi lần bày ra một chút, cũng là đầy đủ!"

"A, vậy người hôm nay là cố ý tìm đến phiền phức, hỏa hầu không chế được cũng không tệ!"

"Chỗ đó, ngược lại là Thủy tiên tử giấu thật sâu! Nghìn tính vạn tính, cũng không tính được Bách Huyền yêu điệp trên người! Ta làm sao cũng làm không rõ, trên người người thương thế này. . ."

"Nhộng Hóa Điệp chi thuật mà thôi, không đáng phương gia nhất tiểu." Thủy Điệp Lan trong tiếng cười, khí tức ngược lại là càng ổn định chút.

"Ta mới thật không nghĩ ra đâu, tuy nói chúng ta đều không muốn lấy hợp tác đến cùng, nhưng nói thế nào, trở mặt cũng nên tại đoạt bảo đăng sau đi. Nếu chúng ta hai người thật có thể đồng tâm hiệp lực, cái này cổ tháp chi bảo, chẳng phải là dễ như trở bàn tay?"

"Đúng vậy a, thật đáng tiếc! Chỉ là như lấy binh gia chi pháp luận, xuất thủ như thế, mới có thể xuất kỳ bất ý. Mặt khác, ta cũng là hành động bất đắc dĩ, ai bảo người biết Tiêu Trọng Tử tin chết đâu!"

Thủy Điệp Lan khẽ "A" một tiếng, cho thấy đối Lý Tuần lời ấy hứng thú. Nhưng tới đồng thời, nàng cùng lưỡng cái khôi lỗi ở giữa khí cơ lẫn nhau liêu, cũng đến chỗ mấu chốt, trong sơn động nguyên khí rốt cục không cách nào tiếp tục liễm giấu đi, ù ù chấn minh thanh tại bốn bề vách động chỗ sâu quanh quần.

Lý Tuần thanh âm lại một chút không thay đổi, tại như sấm rền nguyên khí bạo chấn âm thanh bên trong, lộ ra yếu ớt phi thường: "Kỳ thật ta tới nơi này, cũng không phải là vì đoạt bảo, mà là nhận ủy thác của người, muốn bảo đảm lấy Tiêu Trọng Tử mạng nhỏ!"

Hắn nói ra lời này về sau, Thủy Điệp Lan đồng thời không có cái gì hưởng ứng, Lý Tuần cũng không thêm để ý, lại bổ sung: "Nàng còn nói, nếu không thể bảo đảm, tiện bí mật giết, không để cho người khác biết! Cho nên. . ."

Thủy Điệp Lan ngắt lời hắn, hỏi: "Ai bảo ngươi làm?"

Lý Tuần khóe môi khẽ cười, nói: "Là. . ."

Thanh âm của hắn đột nhiên sa sút xuống dưới, tại ù ù bạo chấn âm thanh bên trong, càng ngày càng dưới đất thấp không thể nghe thấy, Thủy Điệp Lan không khỏi muốn phân tâm lắng nghe.

Liên tại giờ phút này, hai đại khối lõi khí thể bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, lấy vạn kế tinh mịn khí cơ khiên động nguyên khí, tại cái này nhỏ hẹp trong sơn động đột nhiên bành trướng, bốn phía vách đá lập tức cho phá mất thật dày một tầng.

Trong sơn động không khí cơ hồ toàn bộ bị bài không, chợt liền có như thực chất nguyên khí rút vào, băng liệt mảng lớn vách đá, đá vụn vấy ra, lại rất nhanh bị nguyên khí tuyền lưu xoắn thành mảnh vỡ.

Thủy Điệp Lan kêu lên một tiếng đau đớn, đã bị cái này đột nhiên tới một kích khiên động vết thương cũ. Nhưng nàng lại không lo được áp chế thương thế, mà là cánh tay phát lực, liền muốn khiến cho xấu Lý Tuần bóp chết tại chỗ.

Thế nhưng là tại lúc này, Lý Tuần thân thể lại giống như là không có xương cốt, tại nàng lực đạo đem phát không phát thời điểm, con lươn thoát ra nàng nắm vững.

Thủy Điệp Lan mãnh lấy làm kinh hãi, nàng không rõ Lý Tuần vì cái gì tại bị quản chế đằng sau, còn có thể có như vậy tư thái. Chính là như thế giật mình, Lý Tuần lại đoạt ra một bước, khoảng cách càng xa hơn chút.

Trong sơn động khí lưu gào thét, sóng chấn động sở cập, cả ngọn núi cũng hơi chấn động. Hai đại khôi lỗi cùng một chỗ đoạt ra, nhất cái tiếp ứng Lý Tuần, một cái khác thẳng bức Thủy Điệp Lan.

"Gian trá!" Thủy Điệp Lan thấp khiến trách một tiếng, trong giọng nói nhưng không thấy nửa chút vội vàng hình dạng.

Sự thật cũng chính là như thế, Lý Tuần chiêu này tính được giáo hoạt, nắm giữ thời cơ càng là nửa chút không kém.

Nhưng mà, hẳn lại không để ý đến nhất cái muốn mạng vấn đề — Bách Huyền yêu điệp cùng phổ thông tu sĩ, cũng không phải đồng dạng nha!

Tâm ý khê động, liền có một cỗ nặng nề ba động, không nhìn cuồng bạo nguyên khí tuyền lưu, bay hơi ra ngoài. Lúc này "Huyết Tán Nhân" đã đánh tới nàng trước người, "Âm Tán Nhân" khoảng cách Lý Tuần cũng bất quá chính là một tay khoảng cách.

Thủy Điệp Lan nhàn nhạt cười một tiếng, thanh quát lên: "Cần khôn đảo ngược, chuyển!"

Trong sơn động nguyên khí lần thứ hai bộc phát, liền tại bắn ra loạn lưu bên trong, Thủy Điệp Lan không nhìn "Huyết Tán Nhân" gần trong gang tấc bàn tay, thân hình di chuyển về phía trước.

Nói cũng kỳ quái, "Huyết Tán Nhân" cánh tay vậy mà không có lý do đột nhiên thượng nhắc, đánh nát đỉnh động, Thủy Điệp Lan nhẹ nhõm trôi qua, bay thẳng hang bên ngoài.

Trên nửa đường, nàng nhìn thấy Âm Tán Nhân cùng Lý Tuần quý dị giao

thoa mà qua, Lý Tuần trên mặt thậm chí còn lộ ra một mặt cuồng hí. Nàng hì hì cười một tiếng, nhẹ nhõm xuất động, sau đó xoay người lại, dù bận vẫn ung dung mà nhìn xem Lý Tuần thẳng tắp tiến đụng vào nàng trong ngực.

Cánh tay của nàng lần nữa quấn lên Lý Tuần cái cổ, nhìn xem Lý Tuần theo mừng như điên đình phong một đường rơi xuống, kia đặc sắc thần sắc biến hóa, để nàng lòng mang đại sướng, chỉ cảm thấy trước đó chịu khổ sở cũng đáng giá.

Nàng đối Bách Quỷ sáng sủa cười nói: "Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Lý Tuần bị cánh tay của nàng lạc đến cơ hồ không thở nổi, thần tình trên mặt vụn vẹo, quái dị cực kỳ.

Thủy Điệp Lan hơi thả lỏng kiềm chế, Lý Tuần lúc này mới có thể thở ra hơi, quay đầu nhìn nàng nụ cười xán lạn má lúm đồng tiền, cười khổ nói: "Bội phục. Thủy tiên tử cái này huyền thuật thì cũng thôi đi, chân chính để cho ta kính nể là... Người mang theo như thế nhất cái vương vữu, còn có thể bay?"

Nhìn xem Lý Tuần bỗng nhiên dữ tợn đáng sợ gương mặt, Thủy Điệp Lan chần động phía dưới, không chút nghĩ ngợi, liền muốn phát lực, nhưng lần này cùng lần trước cơ hồ giống như đúc, cũng là tại nàng lực đạo đem phát không phát thời khắc, eo xử kịch liệt đau nhức thấu thể, nàng thậm chí nghe được mình ruột bị xoắn đứt thanh âm.

Trên tay mềm nhũn, nàng mở to hai mắt, trơ mắt nhìn Lý Tuần lại lần nữa trượt ra tay của nàng tỏa, thân nhiên xoay người lại, trên tay cầm, chính là kia đen nhánh Quỷ nha mũi kiếm.

Hai người hai mắt nhìn nhau, Thủy Điệp Lan trong đầu đột nhiên một tia sáng hiện lên, dưới khiếp sợ, nàng nghẹn ngào kêu lên: "Con mắt của người..."

"A, con mắt của ta rất bình thường!"

Lý Tuần có chút cười, trên tay phát lực mãnh cầm, lưỡi kiếm sắc bén xé mở hẳn trong lòng bàn tay, máu chảy ồ ạt. Mà huyết dịch lại bị thân kiếm cấp tốc hấp dẫn, một tia đều không có tràn ra ngoài.

Sau một khắc, tại rào rào chấn minh thanh bên trong, quỷ nha kiếm bị chấn thành mười bảy mười tám đoạn, mà phần lớn mảnh vỡ, đều lưu tại Thủy Điệp Lan thể nội.

Thủy Điệp Lan hừ nhẹ một tiếng, mảnh khảnh thân hình cũng nhịn không được nữa, mềm nhũn ngã xuống đất. Thân kiếm mảnh vỡ ngược lại là thứ yếu, chân chính trí mạng, là thân kiếm vỡ vụn sát na, từ trong đó du dật đi ra, làm nàng lưng phát lạnh khí tức.

Nàng từ trong hàm răng gọt ra hai chữ: "Huyết Yểm!"

"Tốt kiến thức!" Lý Tuần vỗ tay nhất khen: "Kiếm này bên trong Huyết Yểm đã cắm vào hơn ba mươi năm, Thủy tiên tử vẫn là thứ nhất tiêu thụ, cũng coi là hữu duyên!"

Lần này đến phiên Thủy Điệp Lan cười khổ, tại nàng phân biệt ra được xâm lấn thể nội dị vật thời điểm, cũng đã tuyệt vọng. Nhưng nàng vẫn có sự tình không rõ, nếu không minh bạch trong đó duyên cớ, nàng chết không nhắm mắt.

"Người bị quản chế tại ta, làm sao còn có thể thoát thân?"

"A, mặc dù bản thân không có tiên tử 'Hóa Điệp' chi pháp, bất quá để Xá Âm lưng kia vài đoạn khẩu quyết, cũng không phải chỉ có thể lấy ra dọa người. Cái này 'Bí tàng nguyên' chi pháp, mặc dù có chút nữ nhi khí, nhưng tóm lại hữu dụng không phải?"

"Con mắt của ngươi. . ."

Nghe Thủy Điệp Lan hỏi việc này, Lý Tuần càng là vui vẻ: "Thủy tiên tử huyền thuật thiên hạ độc bộ, ta đây là tin, chỉ tiếc, trên người của ta còn có một

kiện bảo bối như vậy!"

Hắn từ trong ngực xuất ra một viên đen nhánh viên châu, tại Thủy Điệp Lan trước mắt nhoáng một cái, cười mỉm mà nói: "Thủy tiên tử chẳng lẽ không nhớ rõ năm đó Bắc hải Liên tụ lúc. . ."

"Hồng Ảnh châu!" Thủy Điệp Lan phản ứng y nguyên cấp tốc, nàng nhìn xem Lý Tuần trong tay bảo châu, ánh mắt hết sức phức tạp, tiếp theo, nàng lắc đầu cười khở: "Người biết sự tình cũng không ít. . ."

Lý Tuần mỉm cười, không nói thêm lời. Thẳng thắn nói, Thủy Điệp Lan trước đó "Đại nghịch chuyển" là thật đem hắn dọa cho sợ rồi.

Lúc này tuy có Huyết Yểm tại trong cơ thể nàng đảo loạn khí huyết vận hành, bản thân liền là hết sức lợi hại cấm chế, nhưng để cho an toàn, hắn vẫn là chào hỏi lưỡng cái khô lồi tới, muốn cho Thủy Điệp Lan lại xuống phong cấm.

Thủy Điệp Lan sẽ không có gì giẫy dựa dấu hiệu, cho đến lưỡng cái khô lồi đi tới gần, sắp xuất thủ lúc, nàng mới thở dài một hơi: "Đáng tiếc. . ."

"Ừm?" Lý Tuần theo lưỡng cái khô lồi sau vai nhìn qua, không rõ Thủy Điệp Lan lời này ý gì.

Thủy Điệp Lan trở về hẳn nhất cái nụ cười nhàn nhạt.

Cái này vốn là cực bình thường mỉm cười, tại lúc này, nhưng lại lộ ra quỷ dị như vậy, Lý Tuần con người co rụt lại, trong tai thì xuyên vào một câu nói như vậy —

"Đáng tiếc, kiến thức nửa vời!"

Lý Tuần làm sao không biết xảy ra sai sót, hắn lại kêu một tiếng "Giết nàng", liền hướng U Nhất phía sau tránh đi.

Theo lý thuyết, tại U Nhất hùng vĩ thân thể đằng sau, hẳn là tương đối an

toàn, thế nhưng là Lý Tuần nhưng trong lòng bỗng dưng dâng lên không ổn chí ý, tựa hồ có cái nào khớp nối đã bỏ sót.

Không đợi hẳn nghĩ cái minh bạch, nơi bụng đột nhiên đau xót, nóng rực chân tức mãnh rớt vào thể, ngay sau đó hẳn liền dâng vùn giá vụ bay lên, hảo chết không chết đâm vào sau lưng trên vách núi đá, đá vụn bay tán loạn, phản hồi nhập não đau đớn hơi kém đem hẳn đánh bất tỉnh.

Nhưng cái này đau đớn cùng thể nội huyết khí cấp tốc bốc hơi khổ sở so ra, thực sự không tính là một chuyện.

Cảm giác này, rõ ràng chính là. . .

Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp!

Lý Tuần tâm thần khuấy động, ho ra một ngụm máu tươi.

Từ thu phục Huyết Tán Nhân đằng sau, chưa hề đều là hẳn dùng Nhiên huyết nguyên tức tra tấn người khác, hẳn làm sao từng nghĩ tới, có một ngày, hẳn sẽ đích thân ném đến loại tư vị này?

"U Nhất phản?"

Lý Tuần mơ hồ trong tầm mắt, U Nhất chính quay đầu xem ra, huyết mâu bên trong lại là một mảnh mờ mịt, xem ra lấy hẳn thời khắc này linh trí, vẫn không rõ, vì sao lại đánh trúng chủ tử của mình.

Nhìn thấy cái này thần sắc, Lý Tuần lại là một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

"Huyền thuật!"

Không tệ, chính là Thủy Điệp Lan huyền thuật.

Năm đó Thiên Chi Thượng Nhân tặng cho Lý Tuần Hồng Ảnh châu, cố nhiên có thể phá giải huyền thuật, nhưng cũng chỉ có thể bảo đảm lấy Lý Tuần một

người mà thôi, hai đại khôi lỗi lại không tại bị bảo hộ liệt kê.

Thủy Điệp Lan chính là nắm lấy cái này sơ hở, một kích công thành!

Lý Tuần trong lòng hối hận, kỳ thật lấy lưỡng khôi lỗi lúc này linh trí, vốn không về phần dễ dàng như vậy trúng chiêu, chỉ là bọn chúng tự thành vì khôi lỗi đằng sau, chưa từng có cùng am hiểu huyền thuật đối thủ so chiêu, khuyết thiếu ứng đối kinh nghiệm.

Nếu có lần sau. . .

Còn có thể có lần sau sao?

U Nhất cái này một cái Báo vĩ cước thực là không có nửa phần lưu thủ, nếu không phải khôi lỗi cùng người khống chế ở giữa có cực vi điều khí cơ liên hệ, tại đụng thể sát na, đồng nguyên mà dị chân tức trong nháy mắt đối hướng, đánh tan một bộ phận uy lực, Lý Tuần hiện tại chỉ sợ đã là một bộ thầy khô.

Ngay cả như vậy, hãn cũng cảm thấy toàn thân nóng hổi, khí huyết lưu chuyển hoàn toàn mất cân bằng, mỗi một khắc đều có một bộ phận huyết dịch trống không tan biến mất, mang đi lượng lớn nguyên khí.

Thời gian một cái nháy mắt, liền để hãn rơi vào đến không cách nào khôi phục suy yếu bên trong đi.

"Hỗn trưởng, hỗn trưởng. . ."

Lý Tuần nằm rạp trên mặt đất, trong cổ họng thở ra khí hơi thở đều giống như mang theo hoả tinh, U Huyền ảnh thân mặc dù cũng tại phát huy tác dụng, nhưng vội vàng phía dưới, lại có thể có cái gì hiệu quả?

U Nhất cuối cùng còn không có ngốc đến gia, nó chạy vội tới, đem hãn thể nội Nhiên huyết nguyên tức hấp nhiếp ra ngoài, Lý Tuần lúc này mới tốt hơn một chút.

Lúc này, phía trước truyền đến một tiếng rên thảm, Lý Tuần giương mắt nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy Thủy Điệp Lan trên mặt đất chật vật lật ra cả người, mặt mày thảm đạm, đâu còn có nửa phần nhất đại yêu ma phong thái?

Nhưng nàng vẫn là không chết. Không cần phải nói, tất nhiên là nàng lại dùng huyền thuật mê hoặc U Nhị, mới né qua một kiếp.

Chỉ là, nếu là nàng nghĩ dựa vào một chiêu này trốn được mệnh đi, liền cũng quá xem thường U Huyền khôi lỗi linh trí.

Liên tục ăn hai lần thua thiệt đằng sau, khôi lỗi kinh người bản năng chiến đấu, đã liên hệ đến trí nhớ lúc trước, từ đó ngắt lấy tương ứng ứng đối phương thức, biến hóa này, thì đồng bộ phản hồi đến Lý Tuần linh thức bên trong.

Lý Tuần một trận ho khan đằng sau, lần thứ ba phát lệnh: "Giết nàng!"

Tiếng nói phương xuất, một trận quỷ dị ba động bỗng nhiên từ bụng nhỏ xử thẳng quán đi lên, đem hãn lời nói âm cuối cắt đứt.

U Nhị đối với hãn chỉ lệnh không chút do dự chấp hành, tiến lên trước một chưởng đánh xuống. Thủy Điệp Lan trơ mắt nhìn kia tiêm tay không chưởng ấn đánh xuống, chặn cả mảnh trời không.

Trong nội tâm nàng đau thương, chỉ có lấy một thân kỳ công bí kỹ, lại bị làm cho không có nửa điểm hồi khí cơ hội.

Chết như vậy, nàng không cam tâm!

Ý nghĩ này lóe lên một cái rồi biến mất, băng lãnh hàn khí đã thấu não mà vào, cuồng bạo cướp lấy nàng hết thảy sinh cơ, nàng thần trí cũng nhanh chóng mơ hồ xuống dưới.

Lại vào lúc này, bên tai vang lên một tiếng đi dạng quái khiêu.

Thời gian trong chốc lát dừng lại.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Phục Sát

Chương 03: Phục sát

"Ta không chết sao?"

Hàn khí không giải thích được đánh tan, Thủy Điệp Lan trong đau đầu vẫn như cũ, nhưng sinh cơ xác thực tiếp tục kéo dài. Nàng cố gắng điều chỉnh tốt tiêu cự, đương mơ hồ tầm mắt khôi phục bình thường lúc, nàng nhìn thấy, là tại cành lá che lấp lại, thâm thúy vô tận bầu trời đêm.

Kia đi cái thiên địa bàn tay. . . Không thấy!

Nàng chuyển động con mắt, một chút liền quét đến chính tựa tại trên vách đá, diện mục cứng đờ Bách Quỷ đạo nhân. Mà tại bên người, đâu còn có lưỡng cái khôi lỗi bóng dáng?

Lý Tuần che lấy bụng dưới, sắc mặt xanh trắng giao thoa, hết sức khó coi. Hắn vừa mới phát hiện, U Nhất một cước kia, cũng không chỉ là làm bị thương hãn thân thể mà thôi.

"Thiên Minh Hóa Âm Châu? Làm sao lại làm bị thương Thiên Minh Hóa Âm Châu?"

Viên này vì hãn thu phục lưỡng tán nhân, lập xuống công lao hãn mã bảo châu, sớm tại hơn sáu mươi năm trước, liền bị hãn lấy đặc thù luyện khí chi pháp thu nhập thể nội.

Một mặt là vì lấy U Huyền ảnh thân chi pháp, rút ra tinh thuần tử khí, tiến hành tu bổ trùng luyện, một phương diện khác, cũng là càng quan trọng hơn, liền

đem nó làm triệu hoán hai đại khôỉ lõi trung tâm, lấy tận lực kéo dài khôỉ lõi tại giới này dừng lại thời gian.

Sáu mươi năm đến, thành quả nổi bật, không những Thiên Minh Hóa Âm Châu bị tu bổ được bảy tám phần, mà lại bởi vì cùng hãn thân thể ngày đêm tiếp xúc, khí cơ liên kết càng ngày càng chặt chẽ, mờ mờ ảo ảo ở giữa đã có nhân khí hợp nhất xu thế.

Nếu quả thật có thể đạt tới cái này nhất trình độ, như vậy tu vi của hãn không thể nghi ngờ liền sẽ lên cao đến một tầng thứ mới, dạng này, thoát khỏi tu vi hạn chế, làm khôỉ lõi "Trú hình trường tồn, cùng thiên địa đồng thời sinh", cũng sẽ thành khả năng.

Hết lần này tới lần khác ngay lúc này, U Nhất một cái không giữ lại chút nào trọng thối, đem cái này mỹ hảo tiền cảnh đánh cho vỡ nát!

Làm triệu hoán khôỉ lõi trung tâm, khôỉ lõi cùng người khống chế trước đó khí cơ phản xung, không có khả năng không ảnh hưởng Thiên Minh Hóa Âm Châu, cũng chính bởi vì bảo châu trung tâm tác dụng, rót vào Lý Tuần thể nội đại bộ phận lực lượng, đều bị cái này bảo châu tiêu thụ.

Lý Tuần có thể giữ được tính mạng, cùng này cũng rất có quan hệ.

Nhưng mà, Huyết Tán Nhân một kích toàn lực, lại là cái gì chất lượng? Mặc cho Thiên Minh Hóa Âm Châu là bực nào thần dị, dưới một kích này, dù chưa tại chỗ xong đời, cũng đến vỡ vụn biên giới, tình huống so năm đó thu phục lưỡng tán nhân đằng sau, còn bết bát hơn gấp mười!

Gặp phải tình huống như thế này, lưỡng cái khôỉ lõi đâu còn có thể trú hình thường tại? Sớm tại bảo châu sắp sửa sụp đổ trước đó, tự động chui vào hư không, một lát, là không về được!

Đợi đến Lý Tuần đem ở trong đó chi tiết nghĩ rõ ràng, Thủy Diệp Lan cũng đã theo tử vong uy hiếp dưới hồi hồn. Ánh mắt hai người đối tại một chỗ, kinh

ngạc, cừu hận, còn có chút ít xấu hổ, nhiều như rùng chung vào một chỗ, cảm giác kia tương đương kỳ diệu.

Hai người đều là ngân ngơ, cuối cùng vẫn Lý Tuần trước kịp phản ứng. Hắn nhìn thấy Thủy Điệp Lan vẫn sững sờ trên mặt đất, tạm thời không đi quản về sau sự tình, gầm nhẹ một tiếng, ráng chống đỡ lấy đứng lên, chấn tác tinh thần, hướng Thủy Điệp Lan bên kia vọt tới.

Mặc dù thương thế bị U Nhất giải quyết hơn phân nửa, nhưng nguyên khí tiêu hao quá nhiều mà tạo thành mê muội vẫn khốn nhiều hẳn, toàn thân không còn chút sức lực nào, chạy lên đường tới cũng đung đưa, bất quá là vài chục bước khoảng cách, thậm chí ngay cả đánh lường cái lão đảo, hơi kém té ngã trên đất.

Thủy Điệp Lan nhìn xem hắn lão đảo tiếp cận, trên mặt cũng là tái nhợt như tuyết.

Mười cái bèn nhọn miếng sắt vẫn dừng lại tại trong bụng của nàng, mà lại kia xâm nhập thể nội Huyết Yểm, cũng không có bởi vì U Nhất rời đi mà biến mất, vẫn là trực phân trực hào phát huy ra phệ nhân tinh huyết đáng sợ uy lực, đưa nàng thể nội quấy đến rối loạn. Dưới tình hình như thế, để nàng lấy cái gì đi chống cự?

"Lại cho ta một chút thời gian. . . Mười hơi, chỉ mười hơi!"

Tại Thủy Điệp Lan cầu nguyện bên trong, Lý Tuần rốt cục vẫn là vọt tới phụ cận, không cần nói nhảm, cũng không còn khí lực nhiều lời, hắn mượn thế xông, lại là một tiếng gầm nhẹ, xách chưởng đánh xuống!

"Ba" một tiếng vang, Lý Tuần một chưởng đánh vào Thủy Điệp Lan trên trán, nhưng sớm hơn một bước, bụng của hắn bị một cước đạp trúng, xung lực cùng cự lực hợp tại một chỗ, nhất thời dẫn phát vết thương cũ, để hắn sặc ra miệng đầy bọt máu, trên tay tự nhiên cũng liền tiêu tan lực.

Nhưng mà một cước kia lực đạo mặc dù mãnh, lại là hết sạch sức lực, Lý Tuần cong người xuống, lại là lão đảo một chút, phản hướng phía trước nhào, nặng nề mà ngã ở Thủy Điệp Lan trên thân.

Cái này đè ép nhưng lại đã dẫn phát Thủy Điệp Lan thương thế, mười cái miếng sắt tại trong bụng lật quấy, có thể nói là thực tế nhất ruột gan đứt từng khúc! Thủy Điệp Lan chưa bao giờ từng ăn loại khổ này đâu? Nàng kêu thảm một tiếng, chỉ đau đến trước mắt biến thành màu đen, hận không thể như vậy bất tỉnh đi.

Lý Tuần phát hung ác tính, đưa tay liền đi ách cổ của nàng, Thủy Điệp Lan thì tại giây dựa lấy mãnh đảo Lý Tuần hạ sườn. Đáng thương hai người khí tức không tiếp, tựa như cùng hạ giới bình thường vô lại, đánh nhau ở cùng một chỗ.

Hai người tứ chi dán vào, đối lẫn nhau trên người cảm ứng liền mẫn cảm rất nhiều. Chỉ cần có một phương khí mạch vừa động, một phương khác nhất định tiến hành phá hư, như là liên tục, trong lúc nhất thời giằng co không xong.

Chỉ là tứ chi dây dưa, trên mặt đất lật qua lật lại, không biết lăn nhiều ít vòng. Đã là thở hồng hộc, thân thể cơ hồ đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Mắt thấy loại này vô lại thức đấu pháp muốn không ngừng không nghỉ tiếp tục kéo dài, biến cố tái sinh.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, từ ngoài mấy chục dặm truyền vang mà tới, đang dần dần sáng rõ sắc trời bên trong, tựa như ban ngày kinh lôi, xảy ra bất ngờ, chấn động lòng người.

Thân thể hai người chấn động, đồng thời dừng lại, hướng phía sóng âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Bên kia có chút chút chệch hướng Yêu Lôi Cổ Tháp, nhưng khoảng cách

không xa.

Bất quá, sóng chấn động phát nguyên xử đang nhanh chóng mà di động, mỗi một hàng đơn vị dời, liền có xa bảy tám dặm, mấy chục xử đầu nguồn khác biệt nguyên khí chấn động lẫn nhau giao thoa, thanh thế kinh người.

Hai người lúc này khí hư người yếu, cảm ứng không bằng trước kia nhạy cảm, nhưng cái này nguyên khí chấn động được thực sự, hai người cũng chính là khê giệt mình công phu, liền tuân tự hiểu được.

"Hạo nhiên chính khí, Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá! Là Dịch Vô Cửu cùng Nguyên Nan!"

"Bọn hăn đánh nhau!"

Cái này một đợt chấn động đến thật nhanh, ban đầu cảm ứng lúc vẫn đang đếm ngoài mười dặm, mấy lần chuyển vị, liền cách hai người không đủ mười dặm. Lúc này chấn động dư ba đã như thực chất, từ trong rừng cành lá ở giữa thối qua, giống như cương đao sắc bén, đụng da đau nhức.

Hai người đồng thời nghĩ đến, lấy hiện nay tình trạng, lấy bọn hăn lúc này trạng thái, đừng nói là Nguyên Nan, Dịch Vô Cửu, liền xem như nhất cái mới nhập môn tu sĩ, cũng có thể dễ như trở bàn tay đem hai người chế phục.

Bọn hăn cũng không có quên, Nguyên Nan, Dịch Vô Cửu đằng sau, còn có Minh Vương Tông, Thiên Hành Kiện Tông tu sĩ a!

Cơ hồ trong cùng một lúc, hai người dùng hết một điểm cuối cùng nhi khí lực, nghĩ tại đối phương thất thần trống rỗng, một kích công thành. Đương nhiên, tính toán như vậy lại rơi vào khoảng không.

"Tạm thời dừng tay!"

"Ngưng chiến!"

Tất cả mọi người là người thông minh, thấy sự tình không vì nhưng vì, lại đồng thời mở miệng. Dạng này ăn ý cũng không bình thường, cho dù là ở trong lòng hận đối phương tận xương, cũng không khỏi nhìn nhau cười một tiếng.

Chỉ là riêng phần mình trong mắt hàn quang lạnh thấu xương, không có nửa phần ấm áp.

Không có nhân lại đi phức tạp, đều là cực phối hợp buông ra lẫn nhau dây dưa tứ chi, kéo ra một đoạn ngắn khoảng cách.

Chính là gần ấy nhi hòa hoãn thời gian, Lý Tuần cảm giác thể nội khí cơ lại có khôi phục dấu hiệu, lưỡng cái khôi lỗi mặc dù tạm thời không cách nào triệu hoán, nhưng U Huyền ảnh thân chi công, lại là không đánh nửa chút chiết khấu, cũng chính là ba năm hơi thở công phu, Lý Tuần liền có một kích chi lực.

Ánh mắt của hắn đảo qua Thủy Điệp Lan, song phương tu vi bên trên kém cách rõ ràng, nhưng Thủy Điệp Lan nội thương nghiêm trọng, lại có Huyết Yểm kiềm chế, tốc độ khôi phục ửng sẽ không mạnh hơn hắn.

Thế nhưng là Bách Huyền Điệp yêu là bực nào tên tuổi, những này hoành hành thế gian hơn mấy vạn năm yêu ma, cái nào không có vài tay bảo mệnh tuyệt kỹ? Nếu là trở mặt, biến số quá nhiều, coi là trí giả sẽ không làm.

Lúc này trên đỉnh đầu nguyên khí chấn động càng ngày càng kịch liệt, trên bầu trời đã có thể nhìn thấy Nguyên Nan hai người thân ảnh. Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan hai mắt nhìn nhau, trong lòng có riêng phần mình tính toán.

Cuối cùng vẫn là Lý Tuần mở miệng trước: "Không thể để người khác làm ngư ông! Trong vòng mười hai canh giờ, không thể động thủ, nhưng cũng không thể tách ra, như thế nào?"

Thủy Điệp Lan sắc mặt trắng bệch, băng lam đôi mắt lại như cũ rất có thần thái, nàng một tay đỡ địa, trầm thấp cười một tiếng: "Được. . ."

Lời còn chưa dứt, nơi khoe mắt bóng người lóe lên, hai người đồng thời quay đầu, vừa thấy được một trương có chút quen thuộc, nhưng lúc này lại không nguyện ý nhất nhìn thấy mặt!

Hai người đồng thời kêu một tiếng khổ, cách xa nhau mấy chục trượng, Tống Nguyên Sắc kia Trương Đoan chính khuôn mặt tuần tú, đầu tiên là kinh ngạc, cuồng hi, cuối cùng, liền tại cừ hận chi phối hạ, bóp méo.

"Đi!"

Không có bất kỳ cái gì chần chừ, hai người không chút nào keo kiệt vừa mới khô phục một chút khí lực, bắn người lên đến, hướng rừng cây chỗ sâu phi nước đại.

Tống Nguyên Sắc vốn là còn chút do dự, nhưng thấy này hình, như thế nào vẫn không rõ? Hãn vui mừng, ngự khí đuổi sát.

Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan thân hình chột hợp lại phân, hướng phía lưỡng cái phương hướng khác nhau bỏ trốn. Tống Nguyên Sắc đáp nhãn quét qua, liền làm ra quyết định, cũng không do dự, thân hình nhất chuyển, liền khóa chặt Lý Tuần, tốc độ lại tăng, trong nháy mắt liền kéo gần lại khoảng cách của hai người.

Cách xa nhau còn có xa bảy tám trượng, Tống Nguyên Sắc đã điều không phát lực, chân tức giống như bão táp sóng lớn, tầng diệt tương gia, âm vang đê xuống.

Cưỡng chế chưa đến, Lý Tuần liền có chút không thở nổi, trong lúc vội vã quay đầu thoáng nhìn, chỉ thấy chân tức triều dâng những nơi đi qua, bách mộc ngăn trở, bị chính phong đảo qua, chính là cỏ cây hóa tro, cuồng bạo bên trong càng có mười hai phần âm độc.

Trong lòng chửi mắng một tiếng, Lý Tuần vẫn là không dám quay thân nghênh tiếp một kích này, thân thể của hãn huyền không, trên không trung xoay tít đi một vòng, tại triều dâng đến thời điểm, đảo ngược trước nghênh đón.

Đập vào mặt cuồng phong cào đến mặt mũi đau nhức, Lý Tuần sắc mặt trắng nhợt, bị kinh phong một kích, thương thế của hắn cũng có tái phát khuynh hướng.

Nhưng động tác dù sao vẫn là làm được, U Minh âm hỏa một lần căng rứt, hữu hiệu đẩy ra trong gió gào thét yêu minh nguyên lực, tại liên tiếp tinh mịn nguyên khí trong đụng chạm, thân hình của hắn nghiêng nghiêng đắm vào bên cạnh trong rừng rậm.

Tống Nguyên Sắc đối chân tức điều khiển năng lực vẫn là đáng giá khen ngợi, mặc dù Lý Tuần ngoài ý liệu sát qua chính diện sóng xung kích, nhưng vẫn không vượt ra ngoài hắn ứng biến phạm vi.

Hắn quát khê một tiếng, trong chốc lát khí huyết chuyển hoá, nhìn như thẳng tiến không lùi bão táp sóng lớn, liền giống như là đụng phải nhất cái cự đá ngầm san hô quần, đột nhiên cuốn ngược lật nghiêng, không mang theo một tia đình trệ dời đi phương hướng, lần nữa lao thẳng tới tiến lên.

Cái này một hệ liệt chuyển hoá giống như nước chảy mây trôi, thông thuận cực kỳ, dù cho Lý Tuần hoàn toàn không có tâm tình, đối mặt chiêu này, cũng muốn tán thưởng một tiếng.

Bất quá, cùng Tống Nguyên Sắc tinh thuần lực khống chế, mình mưu tính cũng là xước có thừa dụ.

Đang gào thét cuồng phong xoăn tới trước đó, hắn thân thể co rụt lại, chui vào đại địa.

"Thổ độn?"

Nhìn xem hơn mười gốc đại thụ bị yêu minh nguyên lực trống rỗng hóa tro, Tống Nguyên Sắc lại là đặc ý không nổi. Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, thân hình đột nhiên di chuyển về phía trước, dựa vào đã tủa định khí cơ, đuổi theo.

Trên bầu trời sấm rền trận trận, Nguyên Nan cùng Dịch Vô Cửu đại chiến chính là bộc lộ, so sánh dưới, trong rừng trận này truy đuổi chiến trên khí thế xa xa không kịp, nhưng lại càng khẩn trương hơn, kích thích.

"Bách Quỷ, người chạy không thoát!"

Tống Nguyên Sắc vẫn duy trì tình táo, hấn một bên truy tung, một bên dùng hết hết thủy biện pháp đến đảo loạn đối thủ tâm trí.

Bách Quỷ đạo nhân không thể nghi ngờ là cái giáo hoạt đối thủ, nhưng hấn hiện tại bị thương, tâm tình tất nhiên là ở vào nhất cái tương đối hỗn loạn trạng thái. Nếu như có thể để cho hấn càng thêm sợ hãi hoặc là táo bạo, không thể nghi ngờ hội giảm bớt mình rất nhiều khí lực.

Một người ở trên trời, một người dưới đất, trong nháy mắt liền xuyên qua hơn mười dặm rừng cây.

Tựa hồ tại phối hợp bọn hấn tiết tấu, trên bầu trời khí bạo thanh càng ngày càng dày đặc, liên tục sóng âm diệt gia, đình tai nhức óc, phía dưới rừng cây cũng theo đó rì rào rung động.

Tống Nguyên Sắc thấy rõ ràng, Bách Quỷ đạo nhân dù sao vẫn là bị trọng thương, động tác mạnh đã thành cực nặng gánh vác.

Tại lấy động pháp chạy hết tốc lực mười dặm đằng sau, hấn khí cơ bỗng nhiên cứng lại, Tống Nguyên Sắc bắt lấy cái này thượng giai cơ hội, khê kê một tiếng, thân hình như chim ưng lướt xuống, một cái trọng chưởng, đập vào trên mặt đất.

Ngay sau đó thân hình bắn lên, rơi xuống, đem lúc trước cái động tác trong nháy mắt lặp lại bảy lần.

Yêu minh nguyên lực thấu thổ mà vào, trong chốc lát phá hủy phương viên trong vòng mấy chục trượng hết thủy sinh cơ.

Tại như thế áp lực dưới, Bách Quỷ rốt cục ẩn thân không ở, tại trong tiếng kêu ré, bắn ra đi lên, tại tử vong thúc ép hạ, hung hãn không sợ chết nghênh tiếp.

Tống Nguyên Sắc ánh mắt nhất dữ tợn: "Đi chết!"

Bầu trời oanh lôi nổ vang, chấn động đến cả mặt đất đều lắc lư, Bách Quỷ giống như cũng bị chấn một cái, thân hình trì trệ, vậy mà hướng bên cạnh chạy trốn, dũng khí toàn bộ tiêu tán.

Chỉ là tại khí cơ dẫn dắt phía dưới, Tống Nguyên Sắc tình thế bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá uy năng toàn bộ triển khai, tại vạn quỷ đủ khóc tiếng gào thét bên trong, bàn tay lệch ra, Hư Không Ẩn đi.

"Phốc" một tiếng vang trầm, Tống Nguyên Sắc tưởng rằng Bách Quỷ hóa tro di hưởng, nhưng sau một khắc, cái ót băng hàn đột nhập, trong chốc lát phá hủy hẳn trong đại não hết thủy thần kinh liên tiếp.

Tới đồng thời, trước ngực một cái hư nếu không có lực chường ấn đập vào bộ ngực hẳn, cuộn cuộn âm hỏa trong nháy mắt sai dời bách biến, trong chốc lát xé mở hẳn hộ thể chân tức, đem hẳn ngũ tạng lục phủ đốt thành tro bụi.

Đến tận đây, nhiều tai nạn thập bát Minh Tướng, ít hơn nữa một người!

"Phế vật chính là phế vật!"

Thủy Điệp Lan mỉm cười rơi vào nhất căn mọc lan tràn đi ra cành lá bên trên, ở trên cao nhìn xuống nhìn lại, chính là nàng giống như phân thực hợp, vô thanh vô tức hồi viên, lấy huyền thuật mê hoặc Tống Nguyên Sắc về sau, cuối cùng lại làm một kích trí mạng.

Lý Tuần ôm quyền thi lễ, khen: "Đa tạ tương trợ, Thủy tiên tử thân thủ tốt!"

Trong lời nói ngược lại là thành ý mời phần. Lý Tuần đối trước mắt vị này Bách Huyền yêu điệp huyền thuật, thật sự là bội phục đầu rạp xuống đất, không phải là hoàn toàn không có điềm báo trước, thi triển lúc lại có thể nhân thể phủ

hình, tùy ý bách biến, khiến người ta khó mà phòng bị.

Tống Nguyên Sắc là bậc nào khôn khéo, lại bị Thủy Điệp Lan hướng dẫn theo đà phát triển, sinh sinh cải biến xuất chương phương hướng, cũng bởi vậy không môn mở rộng, nộp mạng.

Hắn thở hốt hển một hơi, lại nói: "Mặc dù tại tiên tử trong mắt, hắn bất quá là củi mục, nhưng dạng này củi mục lại đến một hai cái, tình huống của chúng ta sợ là không ổn. Tiên tử có gì đối sách?"

"Giống lần này, đồng tâm hiệp lực cũng được!"

Lý Tuần cười khan một tiếng nói: "Đúng vậy a, đúng a!"

Lời tuy nói như vậy, hai người trong mắt lấp lóe, vẫn là không có nửa phần tín nhiệm lẫn mang.

Liên tại giờ phút này, một đợt xa so với trước đó bất kỳ lần nào kịch liệt hơn khí bạo âm thanh, núi lửa phun ra đến, trong nháy mắt vượt qua vài dặm khoảng cách, theo hai người bên này khẽ quét mà qua.

Khí quyển ba động tựa như cùng hải khiêu cuồng bạo, vô số sinh trưởng trăm ngàn năm đại thụ, tại bạo loạn cháy đầm đìa bên trong bị nhổ tận gốc, lại tại không trung bị xé thành phá thành mảnh nhỏ.

Nhất thời vô ý, Lý Tuần cho quét thành lăn đất hồ lô. Thủy Điệp Lan thì tốt hơn một chút chút, tại đại thụ sụp đổ sát na, xoay người nhảy xuống, nhưng rơi xuống đất cũng là một cái lão đảo.

Như vậy chật vật tư thái lẫn nhau đập vào mắt bên trong, song phương cũng chỉ có cười khố.

Lý Tuần một mặt khó hiểu nói: "Bọn hắn đây là thế nào, hiện tại vẫn chưa tới sinh tử tương bác thời điểm đi!"

Một bên Thủy Điệp Lan thể hiện ra nàng phong phú lịch duyệt, hời hợt nói: "Dịch Vô Cửu có cái đệ tử nhập thất, bị Nguyên Nan luyện chế thành Tịch Nan minh quý tượng. Dịch Vô Cửu tìm Nguyên Nan báo thù, đem Nguyên Nan tẩm kia vốn đang có thể đập vào mắt mặt, đánh thành hiện tại bộ dáng này. . ."

"A, hiểu rõ!"

Lý Tuần đáp một tiếng, lại ngẩng đầu lên, đi xem không trung giao đấu.

Lúc này hẳn nhớ tới mình tại mấy ngày trước phân tích, lại đưa mắt nhìn giữa sân thế cục, không khỏi có chút đặc ý. Giữa sân tình hình, cùng hẳn phân tích sai kém phảng phất. Quả nhiên là Dịch Vô Cửu lấy hạo nhiên chính khí chi uy, từng bước ép sát, Nguyên Nan chính từng bước rơi vào hạ phong, bị động ứng đối.

Lúc giao thủ ở giữa không lâu, Nguyên Nan tẩm kia mặt xấu bên trên, đã là đỏ lên lại thanh, thanh lại bạch, không biết thay đổi nhiều ít chủng nhan sắc.

Nhưng nếu như cho rằng kia là hẳn thẹn quá hoá giận, trong lòng còn có khinh thị, liền thật muốn nguy hiểm. Lý Tuần biết, kỳ thật đây là hẳn tại chuyển hoá nhiều loại hành khí pháp môn, hi vọng lấy quý dị hay thay đổi đến ảnh hưởng Dịch Vô Cửu cảm giác, lại lấy thủ đoạn tàn nhẫn, nhất cử lật bàn.

Lý Tuần tự hỏi như hẳn đối đầu Dịch Vô Cửu,... lướt qua tu vi chênh lệch, không có gì ngoài Minh Tâm pháp quyết, cũng không cần lường cái khôi lỗi, riêng lấy « U Minh Lục » thượng pháp quyết tương đối, cũng chỉ có thể như thế.

Bất quá, lấy Dịch Vô Cửu hiểu biết kinh nghiệm, sẽ cho Nguyên Nan cơ hội này sao? Lý Tuần đối với cái này cầm thái độ hoài nghi.

Nguyên Nan lúc này đã lợi dụng nhiều loại thủ đoạn, từng bước kéo ra cùng Dịch Vô Cửu khoảng cách.

Chỉ là Dịch Vô Cửu trong lúc giơ tay nhắc chân, chân lực di đầy, mặc dù cách vài dặm, cũng không thể hơi áp chế kỳ phong. Hết lần này tới lần khác tại

chân tức chuyển hoán ở giữa, hòa hợp tự nhiên, mặc kệ Nguyên Nan như thế nào quỷ bí cầu biến, hẳn đều có thể lấy hạo đấng chi thể, bách Nguyên Nan chính diện tương đối.

Hai người thoáng qua ở giữa, lại liều hai cái, Nguyên Nan thanh bạch sắc mặt trở nên một mảnh huyết hồng.

Lại nhìn Dịch Vô Cửu, ngay ngắn trên gương mặt thần sắc bình thản, hai con ngươi lại lẳng nhưng có thần, một thân hôi sam trường bào phảng phất có thể mình hô hấp, hơi phồng lên xẹp xuống, theo chân tức lưu động mà biến hóa, chập trùng có thứ tự, hiển nhiên làm nhẹ nhàng.

Lý Tuần híp mắt lại, tuy nói Dịch Vô Cửu đồng thời không có nhằm vào hẳn, có thể hạo nhiên chính khí đối với hẳn loại này tà công người tu luyện tới nói, cơ hồ chẳng khác nào tiết trời đầu hạ mặt trời, độc ác chướng mắt, càng khiến người ta phập phồng không yên, liền thương thế khôi phục đều chịu ảnh hưởng, thật không biết Nguyên Nan là thế nào chống đỡ xuống tới.

Đang nghĩ ngợi, Nguyên Nan liền khẩu tóc nhọn rít gào, huyết hồng sắc mặt xoát một chút biến thành tuyết trắng, hẹp dài trong khóe mắt, càng là hiện lên không bình thường thanh quang.

Khiếu âm ngưng tụ không tan, như thực chất cùng tràn ngập khí quyển bên trong hạo nhiên chính khí đối bính một cái.

Lần này nhưng không có thanh âm, nhưng Lý Tuần màng nhĩ nội lại là đau xót, hiển nhiên lần này va chạm uy lực, thực sự không thể coi thường.

Trong tiếng gào, Nguyên Nan thẳng tắp thân hình lại đột nhiên rút lại hai thốn, thân thể thì tráng kiện một vòng, tới tương ứng, thân thể của hẳn phụ cận không gian lại bỗng nhiên sụp đổ xuống dưới, phảng phất trong hư không này mở ra cái lỗ lớn!

"Ồ? Lần này phụ thể lại là phương nào yêu hồn?"

Lý Tuần trong hai con người hàn quang lóe lên, đã nhận ra đây chính là Minh Vương Tông trấn tông đại pháp một trong Minh Linh yêu thân, chính là lấy đặc thù pháp môn, phá không thu lấy dị ở giữa yêu linh phụ thể, trong nháy mắt tăng trưởng tu vi kỳ dị pháp môn. Cùng U Minh khí "Vượt không dẫn khí" chi thuật khách quan, cũng có dị khúc đồng công chi diệu.

Ngày hôm trước cái kia thứ năm Minh Tướng Lý Nguyên Hi cũng dùng qua một chiêu này, nhưng lại bị Thủy Điệp Lan trong nháy mắt chém giết, căn bản không được đến cơ hội phát huy, liền ôm hận chết đi.

So sánh dưới, Nguyên Nan thì là đem môn pháp quyết này uy thế, đều bày ra.

Theo quanh mình không khí vụn vụn, Minh Linh yêu thân chi pháp, đã công thành.

Nguyên Nan cùng Dịch Vô Cữu ở giữa chênh lệch, thông qua cái này một pháp môn, đã không sai biệt lắm san bằng.

Mặc dù cách gần dặm khoảng cách, lại không nhìn thẳng, bởi vì yêu linh phụ thân mà to tướng gần gấp đôi ngón tay, phát lực nhất khuất, hai tay giao thoa bên trong, kết nhất cái ấn quyết, trong chốc lát chỉ ít khế động gần ba ngàn đầu khí cơ, biến động giao nhau, chấn động rung mạnh.

Dịch Vô Cữu hơi nhíu một chút lông mày, trong hư không bước ra một bước, thân hình nhưng không có đạo lý vượt qua chỉ ít năm mươi bộ khoảng cách, chuyển qua bên cạnh.

Bén nhọn xé vải thanh ghé vào lỗ tai hấn vang lên, hấn một chút nghiêng đầu, thân hình lại bỗng nhiên chấn một cái, lúc đầu quy luật chập trùng trường sam dừng lại một chút, đầu vai quần áo đã nứt ra một đạo khe hẹp.

"U vô đao mang?"

Pháp môn này Lý Tuần ngược lại chưa thấy qua, chỉ là đoán.

Dịch Vô Cửu trên mặt càng hiển ngưng trọng, hẩn nhìn xem chính chuyển di phương hướng Nguyên Nan, hơi suy nghĩ một chút, hơi chút chấn tay áo, lộ ra một đôi trù sạch sẽ ngoại, lại không chỗ đặc thù bàn tay.

Hai người ánh mắt gặp nhau, ở đây trong nháy mắt, lúc đầu bão táp loạn lưu tứ ngược bầu trời, lại một cách lạ kỳ an tĩnh lại, Nguyên Nan phá hủy ấn quyết, hai năm đấm năm chặt, bành trưởng da thịt chi chi rung động, phảng phất có thứ gì lực lượng không lồ muốn từ bên trong lao ra đồng dạng.

Lý Tuần thừa cơ nhìn lướt qua Thủy Điệp Lan, gặp nàng cũng như mình, ngẩng đầu quan sát, tựa hồ cũng không vội tại khôi phục thương thế bên trong cơ thể.

Nhưng Lý Tuần lại thấy rõ ràng, nàng dưới chân thổ địa, đã rơi xuống bảy tám cái tàn kiếm mảnh vỡ, hiển nhiên là bị nàng chấm dứt đỉnh huyền công theo thể nội bức đi ra.

Đương nhiên, quá trình này tuyệt không nhẹ nhõm, nhìn nàng sắc mặt liền biết, tái nhợt được gần như trong suốt, phảng phất tùy thời đều muốn ngắt đồng dạng.

Nàng còn có tinh lực đi quan sát?

Lý Tuần chính kỳ quái thời điểm, chợt thấy nàng mũi thở khinh động hai lần, tựa hồ là người được cái gì. Lý Tuần đã thấy biết qua nàng yêu dị khứu giác, trong lòng cũng là khẽ động.

Thủy Điệp Lan cảm nhận được ánh mắt của hẩn, quay mặt lại, thần sắc ngưng trọng, mở miệng chính là: "Không xong!"

"Ừm?"

Lý Tuần đang muốn hỏi thăm, giữa mũi miệng lại đột nhiên nhất buồn bực, hô hấp đều có chút không trôi chảy.

Thân thể của hắn lập tức sinh ra phản ứng, tự động điều chỉnh làm nội hô hấp trạng thái, nhưng ngoại giới áp lực lại giống như là trong nháy mắt tăng lên gấp mấy trăm lần, không khí quanh thân đã bị cưỡng chế chen khiến cho giống như thực chất, phảng phất hiện tại chỗ đứng, không phải rừng cây, mà là mấy trăm trượng sâu biển sâu!

Cây cối, nham thạch, phi cầm tẩu thú, vô luận tử vật vật sống, tại cái này bỗng nhiên kéo lên cưỡng chế, đồng đều không thể tránh khỏi sinh ra kịch liệt biến hình.

Cây cối vỡ nát, nham thạch băng liệt, mà rất nhiều phi cầm tẩu thú đứt khoát liền bị loạn thành một đoàn bùn máu!

Lý Tuần phun ra một ngụm máu, cảm giác được mình vừa mới ổn định lại thương thế, lại có tái phát dấu hiệu, thậm chí càng thêm nghiêm trọng.

"Đình đình" kim thiết tiếng va chạm vang lên lên, lại là Thủy Điệp Lan một hơi bức ra thể nội còn sót lại tàn kiếm mảnh vỡ, cái này đau đớn kịch liệt để nàng đem môi dưới cắn ra huyết.

Lý Tuần nhìn nàng, nàng cũng trở về nhìn qua: "Lần này, chúng ta nếu không đồng tâm hiệp lực, sợ là thật muốn xong đời!"

Tiếng nói vừa dứt, trên bầu trời Dịch Vô Cửu cùng Nguyên Nan đã trong nháy mắt rút ngắn đến không kịp mười thước khoảng cách, Dịch Vô Cửu tay áo huy sai, Nguyên Nan thì là đơn giản thô bạo đâm ra một quyền.

Quyền tay áo giao kích, giữa không trung giống như là dồn sức đánh nhất cái phích lịch, nồng đậm tới làm cho người sợ hãi nguyên khí, tại song phương giao kích không gian thu hẹp bên trong, đột nhiên bắn ra.

Ban sơ còn có một tiếng nặng nề buồn bức bạo, nhưng rất nhanh cái này tiếng nổ vang tựa như cùng vượt lên thang trời, một đường cắt cao, cho đến bén nhọn đến cực hạn, lại băng nhưng đoạn tuyệt!

Lý Tuần chỉ cảm thấy đầu nhất buồn bực, hơi kém lại là một phát té ngã, mà giờ khắc này, bầu trời nguyên khí bão táp đã cuốn xuống, kỳ thế chi mãnh, tựa như cùng một cái rơi xuống đất lôi, để phương viên mấy trăm dặm mặt đất, đều tùy theo ong ong chấn minh.

Sau một kích, Nguyên Nan tựa như cùng một cái mập mạp con quay, tại nguyên chỗ cấp tốc đảo quanh, tiêu tan mất cái này kinh thiên động lực phản phê chi lực.

Mà Dịch Vô Cửu cũng không dễ dàng, hấn bay ngược mấy chục trượng, một đôi tay áo như sóng lớn múa, cũng như Nguyên Nan tiêu tá lực đạo, nhìn qua thông dong thoải mái, lại so với Nguyên Nan bên kia muốn cảnh đẹp ý vui được nhiều.

Nhưng mà, liên liên trên đất Lý Tuần, cũng từ đó phát giác mãnh liệt yêu dị mùi vị tới.

Đặng sau biến hóa, giống như là một trận đột nhiên tới kịch cảm, tất cả biến cố, đều đang vẽ mặt cấp tốc biến động bên trong hoàn thành, đồng thời thật sâu khắc vào xem người trong đầu đi.

Trước hết nhất, là một vòng cực kì nhạt, vắn vẹo cái bóng ngang qua mấy ngàn thước rộng bầu trời, chợt tránh chợt diệt, giống nhất cái trống rỗng xuất hiện ma quỷ, vô thanh vô tức dán tại Dịch Vô Cửu trên lưng.

Mà cho đến lúc này, Dịch Vô Cửu tựa hồ mới phản ứng được, chỉ là còn đến không kịp quay đầu, hấn ngay ngăn uy nghiêm khuôn mặt, liền tại đau đớn kịch liệt hạ bóp méo.

Hấn nho sam giống như là khí cầu nhanh chóng bành trướng, đem cái kia quỷ ảnh bắn ra, nhưng tùy theo bộ mặt hấn thất khiếu đồng thời máu tươi, hình tượng đáng sợ cực kỳ.

Mà hấn tứ chi, thì tại trong chốc lát bỗng nhiên héo rút một vòng!

Liền tại mọi người còn tại bị biến hóa này cả kinh ngạc người thời điểm, Dịch Vô Cửu lập thân chỗ, lại nổ tung một chùm tối tăm mờ mịt bụi mù, trong nháy mắt đem hẳn bao vào.

Mặc dù đây chỉ là ngăn ngui một cái chớp mắt, nhưng khi mênh mông hạo nhiên chính khí thổi ra bụi mù thời điểm, Dịch Vô Cửu đen nhánh tóc, đã toàn bộ biến thành màu xám trắng, bại lộ bên ngoài da thịt, càng tại qua trong giây lát đã mất đi quang trạch.

Bốn năm đạo kiếm quang phi đằng — đây là tại chung quanh quan chiến Thiên Hành Kiện Tông đệ tử, bọn hắn tựa hồ là nghĩ giữ gìn Dịch Vô Cửu tính mệnh.

Nhưng mà, tùy theo đồng thời bay lên, còn có một đạo xám xanh kiếm quang, giống như rỉ sét đồng sắt nhan sắc.

Toàn bộ bầu trời đều tràn ngập lên cổ quái màu xanh đồng mù vị, màu nâu xanh kiếm mang lấp lóe, sau đó đây trời kiếm quang, tựa như cùng hạ một trận cỡ nhỏ mưa sao băng, một phát rơi xuống.

Lúc này, một mực tại chuyển con quay Nguyên Nan thẳng tắp xông tới, Dịch Vô Cửu đã thất thần ánh mắt có chút lóe lên, hai tay chậm rãi nâng lên, nhưng mà bàn tay vừa dời đi bụng dưới, Nguyên Nan trọng quyền đã oanh lên lồng ngực của hắn, trước ngực nhập, phía sau lưng xuất!

Dịch Vô Cửu thê lương tiếng thét dài, đánh nát mảnh này quý dị biến hóa quá trình.

Trong tiếng gào, hắn chậm chạp nâng lên bàn tay bỗng nhiên tăng tốc, ngay tại Nguyên Nan rút tay ra ngoài sát na, mãnh ấn tại lồng ngực của đối phương bên trên.

Một tiếng buồn bực bạo đằng sau, Nguyên Nan ngực hiện ra ánh mắt có thể thấy được mảng lớn lỗm, đồng dạng là thất khiếu chảy máu, bay ngược về đằng

sau.

Tận đến giờ phút này, trên mặt đất trợn mắt hốc mồm Lý Tuần mới thức tỉnh tới, tức khắc, giữa thiên địa hết thảy âm thanh đều chảy trở về, tiếng kêu ré, tiếng bạo liệt, tiếng cuồng tiếu, tiếng kiếm rít giao nhau một chỗ, giao nhau xen vào nhau, từ đó sinh ra bạo tạc tính chất tin tức, đột nhiên xuyên vào hãn trong đại não.

"Mưu sát!"

Đây là Lý Tuần ý niệm đầu tiên, ngay sau đó, hãn liền cấp tốc phân biệt ra được loại kia chủng dị cảnh phía dưới, ẩn tàng tin tức: "Thiên Ma Mị Ảnh, Thiên Nhân Ngũ Suy, Câu Hồn Tàn Kiếm. . . Lão thiên gia, Mị Ma Tông, Độc Ẩn Tông, Thiên Yêu Kiếm Tông, làm sao lại cùng Minh Vương Tông hợp lưu đây?"

Trên bầu trời khiêu âm bỗng nhiên đoạn tuyệt, Lý Tuần hoàn hồn nhìn lên, vừa vặn nhìn thấy lúc mới đầu bị chấn khai quỹ ảnh đi mà phục trả, lại dán lên Dịch Vô Cữu đã giập nát thân thể.

Chỉ một chút, Dịch Vô Cữu cao vĩ thân hình, liền lại rụt một vòng!

"Sưu tinh phê huyết, quả nhiên là Mị Ma Tông!"

Lý Tuần biết, đây là Mị Ma Tông tu sĩ tại vơ vét Dịch Vô Cữu tinh huyết lấy ăn hít, gặp phải tình huống như thế này, Lý Tuần cũng chỉ có thể nói một câu: "Dịch Vô Cữu xong!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Thủy Hỏa

Chương 04: Thủy hỏa

Có ai có thể nghĩ đến đến, chính đạo trong tông môn, uy danh hiển hách "Cán Nguyên tiên sinh", vậy mà lại là loại kết cục này?

Bất quá, có bốn vị tu vi tuyệt không kém hơn hẳn chân nhân cấp cao thủ, liều mạng phân giáp công đồng thời đánh lén, lấy hữu tâm tính vô tâm, loại kết quả này, cũng không phải không thể tiếp nhận.

Đang nghĩ ngợi, chỗ kia bỗng truyền đến âm vang tiếng kiếm reo, Lý Tuần chấn động trong lòng, tầm nhìn thượng đột nhiên liền in dấu lên một tuyến chói mắt tử mang.

Không đợi hẳn hoàn hồn, giữa không trung, Thuần Dương kiếm khí giăng khắp nơi, hàng trăm hàng ngàn khí mang ngưng tụ thành một đoàn chói mắt kiếm mang cầu, nhảy lên không mà tới, chính trúng. . . Dịch Vô Cữu mặt!

"Cố Tần Nhi!"

Lý Tuần kinh ngạc tiếng hô chưa rơi, Thủy Điệp Lan liền bỗng nhiên vỗ tay nói: "Hảo tính toán!"

Hai người cách khá xa, thấy không rõ Dịch Vô Cữu trên mặt sẽ là một loại như thế nào biểu lộ.

Nhưng sau một khắc, trên bầu trời hào quang tỏa sáng, Dịch Vô Cữu thân thể liền giống như là bị nội đốt liệt hỏa quyển phê, trong nháy mắt hóa thành một đoàn tro tàn.

Dạng này một vị chân nhân cấp tu sĩ, hóa thể thành tro, chỗ châm ngòi nguyên khí sao mà kinh người? Phụ ở trên người hắt quỳnh ánh phát ra một tiếng như vượn gầm kinh sợ rít gào, thân hình lại lần nữa bị bắn ra.

Có nhân lui liền có nhân tiến, quỳnh ánh bị bắn ra trong nháy mắt, bóng người chớp động, từ khác nhau phương hướng, hướng Dịch Vô Cữu đốt thân ở điện xạ mà tới.

Cổ Tần Nhi tại Dịch Vô Cữu hóa tro chỗ ngừng lại thân hình, Tử Dương thần kiếm hoành không chấn động, trăm ngàn kiếm khí tựa như ánh nắng tứ phía huy sai, bằng mọi cách.

Mặc cho tứ phía tiếp cận bóng người như thế nào được, tại dạng này sắc bén vô song kiếm khí hạ, cũng muốn tắc nghẽn thượng cứng lại.

Ngay tại cái này cứng lại trống rỗng, Dịch Vô Cữu hóa tro xử, một đạo thanh khí bay vút lên trời, hóa thành một đầu vượt không trường hồng, hướng phía tây bắc bay đi.

Tới đồng thời, Cổ Tần Nhi rít lên một tiếng, chân tức chăm chú phía dưới, Tử Dương thần kiếm tựa như cùng thiêu đốt, hóa thành một thanh màu đỏ tím ngọn đuốc, trong hư không cuồn vũ.

Đầu tiên là bổ lộn không khí bạo liệt lay động, ngay sau đó, lấy Cổ Tần Nhi làm trung tâm, phương viên mười dặm khí quyển nhiệt độ đột nhiên cất cao mấy cái cấp độ, cuối cùng âm vang cho nổ, màu tím sậm hóa quang từ hư không nứt ra khe hở bên trong phun ra đến, quét sạch thiên địa.

Mười dặm rừng cây, lập thành biển lửa.

"Hồng Liên kiếp! Nguyên lai người tiểu nhân tình tu chính là loại này pháp quyết, trách không được lấy âm nhu chi thể, thôi phát chí dương chi khí. .. Bất quá, nàng thể nhưng là liều mạng!"

Thủy Điệp Lan trong lời nói hơi có chút cười trên nỗi đau của người khác hương vị, Lý Tuần lại không thời gian để ý đến nàng, ánh mắt thẳng vào nhìn lên bầu trời, tâm tình phức tạp vi diệu cực kì.

Không ra bất kỳ nhân đoán trước, như thế cương mãnh tuyệt kỹ, không có khả năng duy trì quá dài thời gian, nhất là những cái kia bị Cố Tần Nhi cưỡng ép áp chế gia hỏa, mỗi một cái đều là Dịch Vô Cữu loại cấp bậc kia, không cần quá mức chăm chú, chỉ là bản năng chân tức phản chấn, liền có thể để cái kia không biết tự lượng sức mình tiểu cô nương chịu nhiều đau khổ.

Trong nháy mắt, hỏa vân băng tán, nhưng cũng chính là cái này đảo mắt công phu, thanh quang đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất giống như chưa hề xuất hiện qua.

Lý Tuần thấy rõ ràng, đây là Cố Tần Nhi dùng cùng loại với Huyền Môn binh giải chi thuật, trợ giúp Dịch Vô Cữu thoát khỏi thần hình câu diệt đáng sợ kết cục.

Kia lóe lên một cái rồi biến mất thanh quang, hẳn là Dịch Vô Cữu nguyên thần loại hình.

Trong hư không ba bóng người đồng thời hiện thân, Lý Tuần ở phương xa xa xa nhìn một cái, nhin không được kéo nhẹ một luồng lương khí: "Phi Thiên Viên Ma, Hủ Cốt Đồng Tử, Tề Vật Sinh! Bọn hã. . ."

Tại thời khắc này, Lý Tuần nghĩ tới, lại là cùng nơi đây tình hình hoàn toàn không thể làm chung vấn đề.

Kia là năm ngày trước, chưa giải vấn đề kéo dài.

Hẳn lúc ấy còn đối Lâm Vô Ưu "Bảo đảm" Tiêu Trọng Tử cách làm cảm thấy không thể nào hiểu được, hiện tại, lại là không thể minh bạch hơn được nữa.

Điệu hồ ly sơn! Đây là điệu hồ ly sơn!

Đơn giản nhất kể sách, lại bởi vì cực quý giá mời ăn, mà đạt thành tương đương không tầm thường hiệu quả. Không hề nghi ngờ, Tán Tu Minh Hội tại yên lặng mười năm đằng sau, lại một lần nữa lấy ra đại thủ bút.

Nhìn xem ở đây tông môn: Thiên Yêu Kiếm Tông, Mị Ma Tông, Độc Ấn Tông, Minh Vương Tông, những tông môn này phạm vi thế lực, đều là tại Tây Bắc, Tây Nam một vùng, do bắc tới nam, cơ hồ chiếm cứ Thông Huyền Giới tây bộ hai phần ba.

Dưới mắt, những tông môn này số hai, nhân vật số ba đều đã giá lâm, mà lúc này, chỉ là Lâm Vô Ưu cái gọi là "Một tháng ước hẹn" một phần ba thời gian không đến.

Có thể nghĩ, nếu như nơi đây thế cục hỗn loạn, nhất thời không được giải thoát, mỗi loại tông chỉ sợ còn phải lại lần điều động nhân thủ tiếp viện. Nếu là Tán Tu Minh Hội mượn cơ hội này, theo "Vô Hồi cảnh" giết ra, một đường hướng nam, lấy bọn hắn thực lực cường đại, lại có ai có thể ngăn cản?

Chỉ là, làm như thế, có ý nghĩa gì? Chiếm đoạt địa bàn đường sơn đại vương sao? Vì cái này, cùng toàn bộ Thông Huyền Giới là địch? Là Ngọc Tán Nhân điên rồi, vẫn là cái này thế đạo điên rồi?

Nói thật, nếu như Lý Tuần đủ khả năng, hẳn cũng rất nguyện ý giúp đỡ một thanh, nhìn xem Tán Tu Minh Hội này kế hoạch kết cục như thế nào.

Chỉ tiếc, hiện tại hết thấy muốn để bảo vệ tính mạng của mình là điều kiện tiên quyết, cái gọi là "Một tháng ước hẹn", quyền đương đánh rắm tốt!

"Người kia tiểu nhân tình xong!"

Thủy Điệp Lan thần sắc ngưng trọng, lúc đầu cười trên nỗi đau của người khác ngữ khí cũng phai nhạt rất nhiều.

Dưới mắt ba tên này, như tại nàng toàn thịnh thời kỳ, chính là cùng tiến lên

nàng cũng không sợ, nhưng mà lấy nàng hiện tại trạng thái, trong đó bất kỳ người nào, chỉ cần động động ngón tay, nàng liền ngăn cản không nổi.

"Thừa dịp bọn hãn lực chú ý không có quay tới, đi mau!"

Thủy Điệp Lan chào hỏi một tiếng, lại nhìn thấy Lý Tuần y nguyên nhìn về phía bầu trời, cùng ngày thường phản ứng cực khác. Nàng ngơ ngác một chút, tiếp theo liền cười nói: "Thế nào, không đành lòng?"

Lý Tuần rốt cục quay đầu, cười lạnh, cũng không nhiều lời, quay người liền đi.

Thủy Điệp Lan trầm thấp cười một tiếng, đang muốn đuổi theo, bỗng dừng lại: "Chờ một chút. . ."

Lý Tuần nghe tiếng quay đầu, nơi khóe mắt lại đột nhiên sáng lên. Một đạo phản hồng quang vụ tại mờ tối trên bầu trời nhanh chóng khuếch tán ra đến, hết sức loá mắt.

Quang vụ chỗ đến, ba cái chân nhân cấp tu sĩ đều có chút kiêng kị, không hèn mà cùng lui về sau một chút. Liên tại cái này vừa lui ở giữa, một thân ảnh ghé qua mà vào, chợt ở giữa liền lặng lẽ im lặng lẩn đến Cổ Tần Nhi phụ cận.

Cổ Tần Nhi giờ kiếm liền đâm, nhưng lúc này nàng đã là nỗ mạnh hết đà, qua tay chỉ hợp lại, Tử Dương thần kiếm liền cho tháo xuống tới.

Thân ảnh kia sa tay áo phất một cái, bầu trời đêm liền giống như mở đóa màu hồng nhạt tiểu Hoa, tại cái này yêu dị khí mang phụ trợ phía dưới, Cổ Tần Nhi thân thể mềm nhũn, thẳng rút xuống đi, bị người kia nhẹ nhõm ôm vào trong ngực, cũng đã bất tỉnh nhân sự.

"Nàng là. . ."

"Tiêu Hồn phi tử! Người kia tiểu nhân tình vận khí không tệ, gần đây sợ là muốn chết cũng khó khăn!"

"Tốt, còn có Cực Nhạc Tông!"

Một câu đằng sau, Lý Tuần trên mặt âm trầm như nước, Thủy Điệp Lan khanh khách một tiếng, càng ngày càng bắt đầu vui vẻ, dắt hăn lui về phía sau.

Nhưng rất nhanh, Thủy Điệp Lan liền không cười được.

Trên bầu trời, kia trước hết nhất đánh lén Dịch Vô Cửu Mị Ma Tông đại lão, Phi Thiên Viên Ma, lấy hăn bén nhọn chói tai tiếng nói âm vang truyền thanh: "Mị Ma Tông, Thiên Yêu Kiếm Tông, Độc Ẩn Tông, Minh Vương Tông, Cực Nhạc Tông ngũ tông đệ tử nghe lệnh, Yêu Lôi Cổ Thập phạm vi ngàn dặm, có kẻ tự tiện đi vào khu vực, có người phản kháng lập tru!"

Ngừng lại bỗng nhiên, hăn lại tiếp tục phát rít gào: "Tiêu Trọng Tử, người như hiện tại đem 'Vân vụ thạch' đưa trước, chúng ta có thể lấy ngũ tông tín dự, bảo đảm người không chết, cùng làm người tùy tiện một tông, tu tập vô thượng pháp môn. Như sau nửa canh giờ, người vẫn trong lòng còn có may mắn, như vậy một khi rơi vào chúng ta chi thủ, tất để người muốn sống không được, muốn chết không xong!"

Sóng âm thấu thiên nhân địa, bằng mọi cách, mà tại bên ngoài mấy dặm, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan sắc mặt, càng trở nên vô cùng cương lãnh.

Bén nhọn sóng âm đâm vào nhân màng nhĩ đau nhức, nhưng càng chết là, theo Phi Thiên Viên Ma gào thét, chung quanh trong rừng rậm, dâng lên trên trăm xử không tầm thường khí cơ phản ứng, hiển nhiên là cái này ngũ tông đệ tử vị trí.

Lý Tuần bọn hăn quanh mình bất quá hai ba dặm chi địa, liền có hơn mười chỗ!

"Dưới mặt đất!"

Lý Tuần quyết định thật nhanh, phản dắt Thủy Điệp Lan, thi triển thuật độn

thổ, đụng vào dưới mặt đất.

Thủy Điệp Lan bản còn có chút kỳ quái, nhưng khi nàng ngửi được dưới mặt đất kia nồng đậm thủy khí, liền biết Lý Tuần tính toán gì.

"A, muốn học Tiêu Trọng Tử tử quý kia bơi sông ngầm?" Thủy Điệp Lan xì khê một tiếng: "Người nhưng không có cái kia cổ tử quen thuộc sức lực, đi lung tung sao?"

Lời còn chưa dứt, hai người liền đụng vào tầng đất phía dưới trào lên sông ngầm bên trong.

Mạch nước ngầm dòng nước phạm vi kỳ lớn, hai người bị dòng nước xông lên, trong chốc lát liền đi mấy trăm thước xa.

Lại tại lúc này, Lý Tuần lại khê gọi một tiếng: "Bên này!"

Theo tiếng hô của hắn, hai người giẫm lên thủy, tại dày như mạng nhện đường sông trung chuyển ba bốn cong. Lúc này, dưới chân mạch nước ngầm hiển nhiên đã nhẹ nhàng rất nhiều, Thủy Điệp Lan ánh mắt liếc đi qua, tại cái này không có sắc trời địa phương, lấy nàng nhãn lực, cũng chỉ có thể nhìn thấy Lý Tuần đại khái hình dáng.

"A, người rất hiểu nha!"

"Ừm, hiểu một chút!"

Lý Tuần hơi hột nói chuyện, nhưng ở trong đó nguyên nhân, lại không phải như thế bình thường.

Từ khi hắn ngộ đến cái này Đông Nam biển rừng "Thủy hỏa chung sức" đại thế đằng sau, liền y theo Yêu Lôi Cổ Tháp phong cấm bố cục, thôi diễn trong đó đủ loại biến hóa.

Mấy ngày nay tận dụng triệt để, luôn luôn có chút tâm đắc.

Thủy Diệp Lan nói tới "Đi lung tung", thật đúng là oan uổng hẳn.

Bất quá Lý Tuần tạm thời còn không muốn để cho Thủy Diệp Lan biết việc này, ứng phó về sau, hẳn rất nhanh dời đi chủ đề: "Cũng lạ, ta ở chỗ này trốn đông trốn tây, là tứ cố vô thân. Thủy tiên tử rõ ràng còn có đồng môn, làm sao còn giống như ta chật vật?"

Thủy Diệp Lan khẽ cười một tiếng: "Đồng môn? Ha ha, ta nhân duyên cũng không quá hảo đâu! Loại này bộ dáng trở về, nhất định sẽ thiệt thòi lớn! Còn có, người cũng nghe đến kia Phi Thiên khi con lời nói, người cảm thấy Thực Thần bọn hắn, còn có thể cái này trong rừng tiếp tục chờ đợi sao?"

"Như thế. . ." Lý Tuần thuận miệng đáp một tiếng, trở lại khốn hoặc nói: "Chỉ là, bọn hắn là thế nào pha trộn cùng một chỗ?"

Cái này "Bọn hắn", dĩ nhiên là chỉ Mị Ma Tông mấy người.

"Kết minh thôi! Hạ Tham trước khi chết ngược lại là dò tin tức này. . ." Thủy Diệp Lan dăm ba câu đem biết tình báo nói chuyện, Lý Tuần cũng theo đó giật mình.

"La lão yêu thật sự là đại thủ bút! Cái này ngũ tông kết minh, thực lực có thể nói là chưa từng có cường đại, đủ để cùng Tán Tu Minh Hội chống lại, mà không rơi vào thế hạ phong!"

Lý Tuần cũng nhớ tới đến, năm đó Tán Tu Minh Hội thành lập thời điểm, chính là mấy cái này tông môn tuân tự tỏ thái độ ủng hộ. Xem ra vào lúc đó, giữa bọn hắn liền có tương đương mật thiết liên hệ.

Chỉ là, liên tưởng đến Lâm Vô Ưu tiểu yêu tinh kia tính toán, Lý Tuần cảm thấy, Tán Tu Minh Hội cùng cái này ngũ tông liên minh quan hệ trong đó, đại khái đã đi ra thời kỳ trắng mặt đi. . .

Mấy cái này suy nghĩ ở trong đầu hẳn hơi chút đảo quanh, liền chìm tới đáy.

Hắn không có thời gian tới suy đoán thời cuộc, dù sao hiện tại trọng yếu nhất, chính là tại cái này nguy cơ tứ phía hoàn cảnh bên trong sống sót! Mà vì sống sót, lại có thể nào không giải quyết "Đồng bạn" ở giữa giả dối quỷ quyết quan hệ vi diệu đâu?

Nghĩ tới đây, hắn lại quay đầu nhìn thoáng qua. Đen nhánh không thấy năm ngón tay dưới mặt đất, cũng không thể ngăn cản hắn đêm nay, đương nhiên Thủy Điệp Lan cũng như thế.

Hai người hai mắt nhìn nhau, nhìn thấy vẫn là thật sâu đề phòng, còn có ẩn tàng được càng sâu tầng tầng sát cơ.

"Tiếp tục như vậy không được!"

Không hề nghi ngờ, tất cả mọi người là người thông minh.

Nhưng người thông minh vấn đề nằm ở chỗ nơi này, một phương diện, bọn hắn biết lúc nào hắn là đồng tâm hiệp lực, nhất trí đối ngoại kháng địch; nhưng một phương diện khác, bọn hắn cũng xưa nay sẽ không buông tha có thể gây nên đối phương liều mạng cơ hội tốt.

Trong đó thậm chí không có có thể hóa giải chỗ trống!

Chỉ vì bọn hắn thực sự biết quá nhiều đối phương bí ẩn, một khi riêng phần mình phân bay, không hề nghi ngờ, là sẽ trở thành đối phương đáng sợ nhất uy hiếp.

Đây là nhất cái bế tắc!

Lý Tuần trong lòng đột nhiên khê động, mấy ngày trước đây hắn lưu tại cổ tháp bên trong cảm ứng cơ quan bị kích phát. Cũng chính bởi vì cái này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một ý kiến. Trong lòng nhất chuyển, hắn liền quay mặt nói: "Bọn hắn tại phá giải cổ tháp phong cấm!"

Thủy Điệp Lan rõ ràng kinh ngạc một chút, bất quá, nàng rất thông minh

không có hỏi "Làm sao người biết" loại này lời nói ngu xuẩn, mà là hỏi ra nhất cái thực tế nhất vấn đề: "Còn muốn bao lâu thời gian?"

"Có trời mới biết? Bất quá, nếu là cho ta tu vi không sai biệt lắm, lại từ đầu thôi diễn. . . Ước chừng hai mươi cái canh giờ đi!" Lý Tuần dựa theo tiêu chuẩn của mình đoán chừng một chút, cuối cùng lại bổ sung một câu: "Bọn hăn biết so ta tỉ mỉ xác thực rất nhiều, thời gian chỉ sợ nếu lại giảm thượng một chút. . . Ách, chờ một chút!"

Lý Tuần phất tay ngừng lại Thủy Điệp Lan sắp mở miệng tiếng nói, nhắm mắt tinh tế cảm ứng.

Không hề nghi ngờ, bọn hăn hiện tại cùng Yêu Lôi Cổ Tháp thẳng tắp khoảng cách cũng không quá xa, nếu không khí cơ biến động sẽ không rõ ràng như thế.

"Bết bát nhất cái chủng loại kia tình huống!" Lý Tuần cười đắc ý: "Cao thủ!"

Thủy Điệp Lan lại liếc mắt nhìn hăn, ngạc nhiên nói: "Người thật giống như cũng không làm sao để ý?"

"Có sao?" Lý Tuần ngoài miệng nói, nhưng trong lòng biết mình thái độ đã khiến cho Thủy Điệp Lan lòng nghi ngờ.

Bất quá trong lòng hăn tự có so đo, cũng không nhiều lời, cười một tiếng đặng sau, lại dẫn Thủy Điệp Lan tại đường sông trung chuyển vài vòng.

Hai người không quá gặp may mắn, có thể là Tiêu Trọng Tử quen dùng mảnh khoé bị nhìn xuyên, ngũ tông liên minh tu sĩ cũng có non nửa học bọn hăn chui xuống tới.

Mặc cho Lý Tuần như thế nào quen thuộc thủy đạo phân bố, cũng không khỏi đánh mấy trận tao ngộ chiến, lúc này mới thể hiện xuất hai người hợp tác chỗ tốt. Dù cho đều là có thương tích trong người, nhưng hai người phối hợp giống

như thiên thành, trong bóng đêm này tiến kia lui, quả thực là giải khai một lỗ hổng, chui vào một đầu chảy xiết dòng nước xiết bên trong.

Tại Lý Tuần ra hiệu hạ, hai người nín thở hơi thở, thuận dòng bỗng bênh, ở giữa lại chuyển qua lưỡng cái ngoặt đạo, bất quá nửa nén nhang công phu, lối ra ngay trước mắt.

Kích thoan dòng nước đem hai người xông ra nhỏ hẹp đường sông, chỉ bất quá bên ngoài lại không phải không khí, mà là băng lãnh nước hồ.

Mặc dù không thấy sắc trời, nhưng nơi này thủy thanh tịnh cực kỳ, đến mức liền con cá đều hiếm thấy. Mà lại, chỗ này thủy vực hiển nhiên cũng là rất sâu, tại đột nhiên xuất hiện to lớn thủy áp hạ, hai người đồng thời phun ra một ngụm máu tươi.

Chung quanh trong hồ nước rất nhanh hiện lên đạo đạo tơ máu, lại tại dòng nước tác dụng dưới hoặc phân hoặc tán, hai người huyết dịch ngay tại dưới tình hình như thế đan vào một chỗ, cảm giác kia nói là không ra kỳ diệu.

Thủy Điệp Lan ánh mắt khẽ biến, lại vung tay áo, cái này phiêu lưu tơ máu liền đều thu hồi.

Lý Tuần liếc mắt qua, thầm khen này nữ yêu cần thận hơn người. Như thế, đã xem hậu phương truy binh có khả năng bắt giữ tin tức hạ xuống mức thấp nhất tốc độ.

Chỉ tiếc, Thủy Điệp Lan lại không lĩnh tình, nàng ánh mắt đảo qua hoàn cảnh chung quanh, nhúu mày truyền âm nói: "Đây là nơi quái quỷ gì?"

Nàng nói như vậy cũng là hữu duyên do, nước hồ mặc dù thanh tịnh, nhưng đập vào mắt cảnh trí lại không phải quá mỹ hảo. Nhất là đáy hồ kia một mảnh cực kỳ rộng lớn bãi đá ngầm, đen nhánh lẫn lộn, tựa như cùng trăm ngàn con dị thú nằm ở dưới nước, đảo loạn lúc đầu nhẹ nhàng di động dòng nước.

"Đây chính là ẩn thân tu dưỡng nơi tốt!" Lý Tuần nhếch miệng cười nói: "Người nhìn đáy hồ này địa thế, như thế rắc rối phức tạp, nếu như chúng ta ẩn thân trong đó, hơi bố trí một chút, có ai có thể phát hiện tung tích của chúng ta?"

Thủy Điệp Lan nghe vậy hơi có chút tâm động.

Tại hắc ám đáy hồ, cái này một bãi đá ngầm một chút không nhìn thấy bờ, như thi dùng Thai Tức chi thuật, đừng nói giấu hai người, chính là trên trăm cái, cũng dư xài.

Chỉ là, Bách Quỷ có thể có tốt như vậy tâm tư?

"Nhìn, người đối với nơi này rất quen thuộc. . ."

"Đúng vậy a. Đây là ta trước đây thật lâu liền muốn tốt đường lui, bây giờ lấy ra, cùng Thủy tiên tử cùng hưởng. Chính như tiên tử nói, thời khắc này thế cục, chỉ có chúng ta đồng tâm hiệp lực, mới có có thể làm. Chỉ là lúc trước có nhiều mạo phạm, cái này liền tương đương là tại hạ nhận lỗi đi."

Thủy Điệp Lan thần sắc vi diệu, hiển nhiên còn có cố kỵ.

Lý Tuần thì nghiêm mặt nói: "Đây là ta có khả năng nghĩ tới bí ẩn nhất chỗ, như tiên tử còn chưa tin, cái gọi là 'Đồng tâm hiệp lực' lại từ đâu nói đến?"

Hắn ý trong lời nói, Thủy Điệp Lan tự nhiên rõ ràng minh bạch.

Kỳ thật, cũng liền tại hắn cố gắng thuyết phục thời khắc, Thủy Điệp Lan đã dùng thần niệm đem đáy hồ quét nhìn một lần, xác nhận trong đó đồng thời không có cái gì dị dạng khí cơ ba động, lại nghĩ tới mình rất nhiều thủ đoạn, rốt cục vẫn là gạt đầu đồng ý.

"Được. . . Bất quá, nam nữ thụ thụ bất thân, cách ta xa một chút!"

Lý Tuần bị lý do này chọc cười, lại cực kỳ hào phóng mà nói: "Rộng như vậy địa phương, không có vấn đề!"

Phi Thiên Viên Ma ngồi xồm ở một chỗ cháy khô trên đại thụ, hầu nhân lật qua lật lại, liếc nhìn chung quanh. Nhìn qua là đèm cảnh vật chung quanh vào hết trong mắt, kỳ thật hẳn nhưng không có để lên nửa điểm tâm tư.

Hắn tâm tư hoàn toàn cũng đặt ở bên ngoài hơn mười trượng, kia phiến cảnh lá thấp thoáng hạ, phấn hồng trong trướng. Hắc ám sắc trời hạ, kia phấn trướng ánh nền thật sự là câu nhân cực kỳ!

Nhìn xem dạng này kiêu diễm cảnh trí, Viên Ma tâm tình là những năm gần đây ít có buông lỏng.

Lần này lấy ngũ tông liên minh lôi đình vạn quân thủ đoạn, thực sự thành công cực kỳ.

Lấy thực lực luận, Cán Nguyên tiên sinh tu vi tại Đông Nam biển rừng chúng tu sĩ bên trong, coi là số một, nhưng mà, tại âm tàn bố trí phía dưới, vẫn nuốt hận bỏ mình; coi như hẳn bảo vệ linh thức, có thể lấy bí pháp chuyển thể trùng tu, đó cũng là mấy trăm năm sau chuyện.

Có Dịch Vô Cửu làm vết xe đổ, lúc trước còn chuẩn bị đoạt chút phế liệu Chu Câu Tông, rất sáng suốt toàn tuyến rời khỏi. Còn lại những cái kia còn ôm chặt lấy may mắn tâm lý mèo con hai ba con, xem ra cũng thành không là cái gì khí hậu.

Có thể nghĩ, kia Tiêu Trọng Tử tất nhiên cũng là dễ như trở bàn tay, hẳn năm năm trước sai lầm, cũng liền có thể dựa vào cái này mà đền bù tới.

Hiện tại, chính là buông lỏng thời điểm a!

Âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong trướng hai vị mỹ nhân, đều có thể nói là thiên hương quốc sắc, nhất là các nàng còn tại làm loại kia hoạt động. . .

Hắn lão Viên không phải không ăn tanh mèo, trong lòng tự nhiên cũng là ngứa một chút, chỉ là, Tiêu Hồn phi tử hẳn là không dám nghĩ, nữ nhân kia có

thể nói là đệ nhất vũ nội thái bố diệu thủ, đừng nói là hãn, chính là tông chủ đích thân đến, chỉ sợ cũng không dám tùy tiện ném thử.

Bất quá, một cái khác, hãn lão Viên ăn không được đầu đạm canh, xếp hàng chờ lấy tổng hoàn thành đi! Hiện tại ngũ tông đồng minh, mặc cho Tiêu Hồn phi tử như thế nào ngang ngược, cũng không thể chiếm lấy mỹ nhân nhi không thả, cũng nên cho chút mặt mũi. . . Truyền thuyết kia nữ tu thế nhưng là từng bị Âm Tán Nhân tự mình thao luyện qua, chắc hãn công phu cũng là không tệ!

Cười hắc hắc, mắt hãn híp lại, đang muốn nghỉ ngơi một hồi, hậu phương tiếng bước chân nặng nề vang lên, chỉ nghe thanh âm này, liền biết là Nguyên Nan cái kia thẳng xui xẻo.

"Viên lão tam! Cho ta mấy người trợ thủ!"

Không biết chuyện gì xảy ra, Nguyên Nan tiếng nói có chút sai lệch. Hãn quay đầu nhìn lại, thấy Nguyên Nan đã hiện lên màu nâu xanh mặt xấu bên trên, đã vụn vụn không còn hình dáng.

Trong lòng nhất kỳ, hãn xoay người nhảy xuống cây đến: "Ai? Thế nào?"

"Nguyên Sắc chết!"

"Chết rồi? Tổng Nguyên Sắc?" Viên Ma sắc mặt lập tức ngưng trọng lên.

Tổng Nguyên Sắc người này hãn là biết, tuy nói tu vi chênh lệch chút, nhưng làm người cẩn thận, rất có trí kế, mười phần cao minh. Dạng này nhân, vậy mà tại vô thanh vô tức ở giữa bị sát. . .

"Ai làm?"

"Hãn là Bách Quỷ cùng Thủy Điệp Lan đôi câu nam nữ kia!"

Nguyên Nan trong lòng hận cực, vốn lại trọng thương chưa lành, hữu tâm vô lực, chỉ có thể oán hận nói: "Năm ngày trước chính là bọn hãn liên thủ đánh lén,

làm Nguyên Hi bọn hăn lâm nạn. Hôm nay Nguyên Sắc nội tạng bị U Minh âm hỏa thiêu hủy, cái ót chí tử xử mặc dù không có cái gì đặc thù pháp quyết vết tích, nhưng nhìn kia tàn nhẫn thủ pháp, người xuất thủ hăn là Thủy Điệp Lan không thể nghi ngờ!"

"Bách Quỷ? Thủy Điệp Lan? Bọn hăn làm sao lại quấy đến cùng một chỗ đi? Thủy Điệp Lan nữ nhân kia tính tình rất quái, không người nào dám tùy tiện trêu chọc, Bách Quỷ tiểu tử kia dựa vào cái gì?"

Hăn trầm ngâm một chút, mặt khi thượng khí sắc cũng khó nhìn lên.

"Phiền toái! Ta tông chủ từng nói qua, cái này Thủy Điệp Lan có thể nói là trên đời này lợi hại nhất nữ sát thủ, 'Nghịch Ảnh Độn Pháp', kiêm hai nhà chi trường, lại như có khác truyền thừa, tốc độ, quỷ biến đồng đều coi là số một, nếu như nàng tập trung tinh thần cùng chúng ta chơi trốn tìm, vốn lại ở lúc mấu chốt cho chúng ta đến thượng một cái, như vậy, hắc. . ."

Hăn đầu óc xoay chuyển cực nhanh, lập tức liền gọi đến dưới tay đệ tử, chuẩn bị chỉnh hợp phòng vệ thủ đoạn.

Ngay vào lúc này, có nhân hồi báo nói, Thủy Điệp Lan cùng Bách Quỷ chính dựa vào sông ngầm dưới lòng đất, bỏ mạng chạy trốn.

"Bỏ mạng? Chạy trốn?"

Cái này hoang đường hình dung, để Phi Thiên Viên Ma cùng Nguyên Nan sắc mặt đều trở nên có chút cổ quái. Trên đời này xuất sắc nhất nữ sát thủ, như thế nào lại cùng loại này chữ nhi liền cùng một chỗ?

Nhưng loại tin tức này mặc dù không thể tin hết, cũng không thể không tin.

Phi Thiên Viên Ma quyết định thật nhanh: "Vừa vặn bên này canh giờ không sai biệt lắm, ta tự mình dẫn đội, kêu lên mục nát xương kia lão sát tài, chính là Thủy Điệp Lan chơi thủ đoạn gì, ta cũng không sợ nàng!"

Bên này vừa mới dứt lời, bầu trời đột nhiên tối sầm lại — mặc dù trong đêm tối loại biến hóa này cực không rõ ràng, nhưng hai người cảm ứng linh mãnh, đều ngay đầu tiên cảm thấy loại biến hóa này.

Bọn hăn ngửa đầu nhìn thiên, đã thấy trên trời trắng mờ sao thưa, tầng tầng hơi nước đang trong rừng bốc hơi lên, dần dần di cái thiên địa.

"Làm sao đột nhiên nóng lên rồi?" Nguyên Nan trọng thương mang theo, đối với ngoại giới nhiệt độ không khí biến hóa cũng liền càng thêm mãnh cảm. Hăn ở trên mặt vượt một cái, đã là thật mỏng một tầng du mờ hôi.

Viên Ma nhún nhún cái mũi, mặt khí nhả lại: "Cái này không giống như là nổi sương mù, cũng có một chút giống lồng hấp. . . Nướng, chuyện gì xảy ra?"

Tiếng nói vừa dứt, Yêu Lôi Cổ Tháp phương hướng liền truyền đến tiếng hô: "Phong cấm phá! Phong cấm phá!"

Hai người nghe tiếng đều là khẽ giật mình, ngay sau đó, Viên Ma liền hú lên quái dị, một đầu va vào càng lúc càng nồng đậm trong sương mù, không thấy bóng dáng.

Nguyên Nan bản năng nghĩ đề khí đuổi theo, lại đưa tới một trận nghịch khí ho khan, trong lòng của hăn mắng to Phi Thiên khi con không phải thứ gì, nhưng cũng không có cách, chỉ có thể chậm rãi từng bước đuổi theo.

Viên Ma ba nhảy lưỡng nhảy, liền đến cổ tháp phế tích trước đó, mắt thấy liền muốn bước vào, hăn đột nhiên dừng bước, hầu nhãn liếc nhìn, phía trước trong hư không, đã bị nhiệt độ cao nướng chín được bắt đầu vụn vụn, chợt nhìn đi, giống như là đến miệng núi lửa bên trên.

Quý dị chính là, cái này nhiệt lực ngưng tụ không tan, cách xa một bước, liền không còn cảm giác, ngược lại hình như có một bức vô hình tường bích cản trở giống như.

"Tiên thiên Hỏa khiếu phun trào rồi?"

"Đúng là như thế." Một người theo khía cạnh chuyển đi ra, nối liền câu chuyện: "Mười ba cái Hỏa khiếu huyết đã toàn bộ mở ra, địa mạch dung hội, thủy hỏa tương kích, phản ứng cường liệt rất, chỉ sợ mảnh này rừng cây, mấy ngày sau, liền muốn trở thành kia Vân Mộng chi trạch!"

Người nói chuyện dáng người cao gầy, một thân khí tức bén nhọn rất, trên lưng nghiêng khoác cán dài kiếm sắt cực kì bắt mắt, chính là Thiên Yêu Kiếm Tông "Câu Hồn Tàn Kiếm" Tề Vật Sinh.

Hắn là Thiên Yêu Kiếm Tông bên trong, gần như chỉ ở tông chủ Thất Tu Tôn Giả phía dưới nhân vật số một, trời sinh tính cao ngạo, lại hiếu chiến thị sát, từ trước đến nay không cùng nhân hợp quần. Lúc trước tại vây giết Dịch Vô Cửu thời điểm, Phi Thiên Viên Ma, Hủ Cốt Đồng Tử đều tham dự đánh lén, hắn lại vền vện chặn giết Thiên Hành Kiện Tông viện thủ đệ tử, cá tính chi quái gở, thể hiện không bỏ sót.

Mà lúc này, hắn khó được đất nhiều lời nói, hiển nhiên tâm tình quả thực không tệ.

Viên Ma quái cười một tiếng, còn chưa nói chuyện, cách đó không xa liền lại có tiếng cười ung dung mà tới: "Thật sự là khó được, liền ngay cả Tề thiết kiếm cũng có thể có tình thơ ý họa hào hứng, chỉ bằng lấy đầu này, lần này lão thiên gia cũng muốn nhiều chiếu cố chúng ta nhất thời một lát!"

Vô luận là Viên Ma hay là Hủ Cốt, nghe được tiếng cười kia, thần tình trên mặt đều hơi có ngượng ngùng. Hai người nghiêng đầu đi, cùng nhau kêu một tiếng: "Mạc tông chủ!"

Tới chính là ngũ tà tông liên minh tại Đông Nam biển rừng tối cao người chủ sự, Cực Nhạc Tông tông chủ Tiêu Hồn phi tử. Nàng bản danh họ Mạc, cho nên Viên Ma hai người như thế xưng hô nàng.

Thân là lấy chuyện nam nữ nghe tiếng xa gần Cực Nhạc Tông tông chủ, Tiêu Hồn phi tử danh hào, luôn luôn khiến người suy nghĩ dừng lại tại cái kia phương hướng. Nhưng mà, chỉ từ ở bề ngoài nhìn, mọi người cũng rất khó đưa nàng phân loại thành đấng phụ dâm oa chi lưu.

Nàng thân trên vì nước hồ lục tia y sai sợi áo ngăn, tuyết có cùng màu băng rua, hạ là màu trắng lãng La Kim váy tơ, thắt lưng buộc lấy hình dáng trang sức phức tạp tinh xảo đai lưng ngọc, đầu chải cao búi tóc, lại vền vện lấy nhất căn bích ngọc trâm quán ở, một thân cách ăn mặc lộng lẫy đoan trang, không có nửa điểm phong lưu phóng dãng hương vị.

Lại nàng làn da trắng nõn như ngọc, ngũ quan tinh xảo, nhất là cặp kia nhìn quanh thần bay đôi mắt, tại nàng cười nhạt đến thời điểm, thông dong tùy ý, tự có một phen chắc chắn đoan trang thượng vị chi uy.

Chỉ là, mọi người cũng sẽ không xem nhẹ, tại nàng trên má ngọc, kia một đoàn chưa đánh tan ửng đỏ, làm cho người ngăn không được nhớ tới, vừa mới tại phần hồng trong trường chuyện tình gió trăng.

Nàng bộ tư đoan trang, lại có chút lười biếng, ở bên người một vị khác vũ mị giai nhân nâng đỡ hạ, váy dài ủy địa, kéo lệ đến đây, lệnh lưỡng cái chưa ăn tanh mèò già trong lòng ngọn lửa hừng hực, lại là làm nhìn không dám hạ miệng, càng ngày càng địa tâm ngứa gian nan.

Bên người đưa cánh tay cung cấp nàng nâng đỡ vũ mị giai nhân, thì chính là từ mới từ tử vong tại tuyến giây dựa trở về Xá Âm kiếp nữ.

Nàng mặc dù cũng là cực xuất chúng mỹ nhân nhi, nhưng vẫn là khuyết thiếu loại kia nhìn một cái liền có thể làm tinh thần xuất khiếu yêu dị đặc chất. Lúc này, liền cũng chỉ có biến thành lá xanh, làm nổi bật mặt mày.

Tiêu Hồn phi tử đi tới gần, nhoẽn miệng cười: "Địa hỏa chi khiếu đã khai, kế tiếp phong cấm vị trí, hẳn là có thể nhô ra tới. Chỉ là không biết Ô Cát đại sư thôi diễn được như thế nào?"

Lời còn chưa dứt, liền có một người cười lớn theo bốc hơi trong hơi nóng đi tới.

"Mặc tông chủ yên tâm, giờ phút này ta đã có một trăm phần trăm tự tin, một chỗ khác phong cảnh chi địa cách nơi này không xa, chúng ta bây giờ tiến đến như thế nào?"

Người này một thân màu đen y phục, trên đầu trống trơn, như cái hòa thượng, nhưng nói chuyện lại so với Viên Ma bọn hắn tùy ý hơn chút.

Tiêu Hồn phi tử cũng không giận, chỉ là mỉm cười nói: "Kia là tự nhiên, Ô Cát đại sư phá giải cấm chế, xác thực lao khổ công cao. . . A, Hủ Cốt lão nhi, người làm cái gì?"

Tiêu Hồn phi tử chỉ, là theo Ô Cát hòa thượng sau lưng chuyển đi ra Hủ Cốt Đồng Tử.

Cái này Hủ Cốt mặc dù kêu "Đồng tử", bề ngoài cũng giống cái ngây thơ vô hại đạo đồng, nhưng hắn tu đạo thời gian lại sớm đã vượt qua ngàn năm, là Độc Ẩn Tông tối cao minh "Truyền độc sử" một trong, thủ đoạn chi tàn nhẫn, tâm địa chi quỷ quyết, ở đây đều có mấy phần kiêng kị.

"Làm phiền, làm phiền!" Hủ Cốt Đồng Tử ngẩng đầu hì hì cười một tiếng, tiếng nói tinh tế, trắng noãn trên mặt càng một phái ngây thơ, nhưng chỉ cần mọi người vừa thấy được hắn xứng mang bôi trán bên trên, đầu ngón tay lớn nhỏ bích ngọc xương đầu xuyên sức, chỉ sợ cũng muốn sinh ra hàn ý trong lòng, tránh chi chi sợ đã không kịp.

Chính là đang nói chuyện trống rỗng, đầu kia xương xuyên sức chớp động xuất một vòng lạnh lùng lục quang. Chung quanh ai chẳng biết cái thẳng này tính tình, lập tức cùng nhau giật mình, đều lui về phía sau nửa bước.

Viên Ma gấp gáp, mở miệng liền mắng: "Lão hài nhi, người không có việc gì cầm độc vật khắp nơi loạn đi dạo, tìm đường chết a!"

Hủ Cốt nhưng cũng không buồn, chỉ là hì hì cười nói: "Thật có lỗi thật có lỗi, nóng lòng không đợi được. Khó được có tinh thuần như vậy tiên thiên Hỏa khiếu, ngay tại chỗ luyện chế ra chút trò mới, chớ trách chớ trách!"

Vừa nói, hắn một bên dùng đầu ngón tay chọn một chút màu đỏ tím bột phấn, đặt ở dưới mũi, nhẹ nhàng khẽ người, trắng noãn trên mặt lập tức hiện ra nhất đỏ hồng choáng váng, giống như là uống rượu say: "Tốt lắm tốt lắm, cái này được tính đi ra mời phần mời. . . Cái này Hỏa khiếu, ta muốn!"

Bên cạnh đám người nhìn càng là trong lòng phát lạnh, có thể để cho Hủ Cốt Đồng Tử có như thế "Men say" độc vật, nói là có thể đất cần nghìn dặm cũng không đủ.

Lập tức đám người càng là cẩn thận từng li từng tí, ai cũng không dám cùng hắn tranh đi.

"Nếu có thể thành công nhập chủ Vụ Ân hiên, chỗ này Hỏa khiếu đưa cho người cũng không sao!" Tiêu Hồn phi tử mở miệng đem mọi người lực chú ý chuyển di tới: "Chỉ là, cái này Đông Nam biển rừng thế cục, giết nhất cái Dịch Vô Cửu, cũng chưa chắc bị chúng ta hoàn toàn nắm vững, còn muốn cẩn thận. . ."

Nói, nàng hướng Nguyên Nan trên mặt thoáng nhìn, người khác còn không sao, nhưng Viên Ma cùng Nguyên Nan trong lòng đều là chấn động, thế mới biết nữ nhân này liền xem như tại trong trường tìm niềm vui, cũng không có một khắc để lọt nghe biến hóa của ngoại giới. Trong lòng cảm giác, tự nhiên lại có khác nhau.

Hủ Cốt Đồng Tử không biết trong đó biến cố, chỉ là hì hì cười nói: "Chỉ cần giữ vững môn hộ, quản hắn ai đến! Ngược lại là kia đá hờ cấm chế. . . Hòa thượng, không có Vân vụ thạch, kia cấm chế thật sự là không thể chạm vào?"

Ô Cát hòa thượng lắc đầu nói: "Tuyệt đối không thể qua loa làm việc, cấm pháp phản chế việc nhỏ, nếu là hủy chỗ kia môn hộ, chỉ sợ chỉ có tổ sư quay về

giới này, mới có thể mở ra kia 'Vụ Ân hiên'!"

Viên Ma nhe răng cười một tiếng: "Coi là thật có thể buồn bực! Nếu là Tiêu Trọng Tử biết điều, sớm đưa tới cửa cũng hảo, nhưng nếu hãn ở bên ngoài vòng quanh, mấy ngày này có thể làm sao vượt đi qua?"

"Chuyện nào có đáng gì?" Tiêu Hồn phi tử nhàn nhạt cười một tiếng: "Vừa mới bắt vị kia, tuy nói đã phi xử tử, nhưng khó được âm khí tràn đầy, lại là ít có 'Âm cực dương sinh' chi tướng. Như chư vị có hứng thú, trong lúc rảnh rỗi lúc, thưởng thức thưởng thức, cũng tạm cung cấp vui lên."

Viên Ma, Ô Cát, Hủ Cốt các loại liếc nhau, đều là vỗ tay cười to, đối cái này thuận nước giông thuyền, tự nhiên vui vẻ nhận.

Nguyên Nan đối với chuyện này là có cũng được mà không có cũng không sao, Tề Vật Sinh thì lạnh lùng hừ một cái, Tiêu Hồn phi tử liếc nhìn hãn một cái, lại hời hợt tăng thêm một bút: "Nếu là cái nào hầu gấp, không muốn xếp hàng, cũng có thể tuyển ta tọa hạ tú nữ. Chỉ là những cái kia thô lỗ xúc động thủ đoạn, nhưng muốn quyết định nhân mới là."

Người ở chỗ này tự nhiên minh bạch, lời này nhưng thật ra là đối Tề Vật Sinh cái này không biết thương hương tiếc ngọc biến thái nói, đây càng là lửa cháy đổ thêm dầu, tại mọi người tùy ý cuồng tiếu bên trong, liền Tề Vật Sinh mặt lạnh, đều có làm tan dấu hiệu.

Tiêu Hồn phi tử biết kỳ thế đã thành, liền tại Xá Âm bên tai phân phó một câu, Xá Âm hơi gật đầu, tự đi đào hoa trưởng bên trong, tự mình ôm Cố Tần Nhi đi ra.

Lúc này Cố Tần Nhi quần áo sạch sẽ, nhìn không ra vừa mới tại trong trường xảy ra chuyện gì. Nhưng càng như vậy, ở đây đám người liền càng là dụng tâm tìm kiếm kia "Sự kiện" dấu vết để lại.

Dưới loại tình huống này, vô luận là khóe mắt nàng còn sót lại vệt nước mắt,

gương mặt xinh đẹp thượng chưa tiêu đỏ ửng, hay là vài gốc xuất ra búi tóc sợi tóc, cổ áo nhỏ xíu nếp gấp, đều có thể khiến người liên tưởng đến kia tiêu hồn tận xương tình cảnh.

Viên Ma hô hấp đã có chút thô trọng.

Xá Âm mười phần hiểu rõ hẳn bản tính, nhàn nhạt cười một tiếng, thân thể hướng cái kia bên cạnh xích lại gần một chút, đối Viên Ma tới nói, Cố Tần Nhi đã có thể đụng tay đến.

Cái này đưa tới cửa vu vật, Viên Ma lại có thể nào nhìn được, hẳn quái cười một tiếng, vươn tay ra, nhưng mà Xá Âm thân thể mềm mại nhất chuyển, để lông của hắn tay lệch một ly theo Cố Tần Nhi trước mặt sát qua, lại lần nữa đã dẫn phát một trận cười vang.

Cố Tần Nhi trên thân bị quản chế, tận gốc đầu ngón tay cũng không thể động đậy, nhưng mà, đối mặt tình cảnh này, nàng ánh mắt bên trong nhưng không có nửa phần ba động, có chỉ là làm nhân nghi ngờ mê ly tĩnh mịch, khiến người thấy một lần khó quên.

"Bà cô này nhi nhóm rất quái, bất quá, có ý tứ!"

Viên Ma mà nói cơ hồ đại biểu ở đây tất cả mọi người cái nhìn.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Đáy Hồ

Chương 05: Đáy hồ

Cảm giác nơi xa Thủy Diệp Lan đã dốc lòng điều trị thương thế, Lý Tuần ngẫm thở ra một hơi, ánh mắt xuyên thấu qua tầng tầng hắc ám, dò xét chung quanh đá ngầm phân bố.

Thủy Diệp Lan đồng ý ở đây dưỡng thương nguyên do, chính là nơi đây đồng thời không có cái gì đặc dị khí cơ kết nối, chính là thiên nhiên tạo ra, không có nhân động tay chân.

Nhưng mà theo Lý Tuần, ở trong đó cố nhiên không có người nào công bố trí khí cơ tương liên, nhưng cái này nhìn như lẫn lộn phân bố đá ngầm, cùng với đạo này đạo bị nước hồ ăn mòn khe rãnh, trong đó tọa lạc bố cục, khắp nơi hợp tiết hợp phách, điểm cùng điểm ở giữa, xen vào nhau thấp thoáng, rõ ràng chính là một cái không tầm thường phong cấm bố cục.

Mà có tại cổ tháp phá cấm kinh nghiệm, hãn cơ hồ có thể khẳng định, đây là cùng Yêu Lôi Cổ Tháp tuyệt không giống nhau, nhưng lại một mạch tương thừa cấm pháp thủ đoạn.

Theo như cái này thì, hãn mấy ngày nay tỉ mỉ thôi diễn, đồng thời vô lỗ hổng.

Nơi đây, mới là tiến vào Vụ Ẩn hiên mấu chốt nhất vị trí.

"Lấy một tuyến mà tương thông trong ngoài, đây chính là cái gọi là cổ tháp phong cấm chân diện mục!" Lý Tuần im ắng cười một tiếng, trong tươi cười là vô cùng tự tin.

"Cổ tháp bên kia phong bế Hỏa khiếu, nơi đây liền cũng tương ứng phong bế môn hộ. Một khi Hỏa khiếu mở ra, thủy hỏa chung sức, nơi đây phong cấm mới có thể lộ ra chân dung. Hắc, bày trận người kia thật sự là không tầm thường, cái này phong cấm lợi dụng thiên thời địa thế, kéo dài mấy trăm dặm, nhưng lại làm được như thế ẩn mật, coi là tông sư mới có nhất lưu trình độ!"

Như muốn phá giải cấm chế, cũng không dễ dàng, nhất là cổ tháp bên kia Hỏa khiếu không ra, nơi này liền tương đương là khóa lớn cho phong bế lỗ khóa, không chỗ ra tay.

Lý Tuần cũng không tính làm công không, cũng không nóng nảy. Bởi vì, khi hấn trước một bước đến nơi này sát na, hấn liền có lòng tin trở thành Vụ Ẩn hiên tranh đoạt chiến bên trong lớn nhất bên thắng.

Hiện tại, chỉ cần ở trong đó làm một chút nho nhỏ biến động. . .

Hết thủy đều tại vô thanh vô tức tiến hành.

Bởi vì phong cấm khóa chặt, khí cơ không sinh, nơi này biến động liền không có chút nào có thể cảm giác uốn nắn dựa vào.

Bất quá Lý Tuần dưới tay không có nửa phần do dự, sáu mươi năm thời gian, sớm đem hấn cấm pháp tu vi tôi luyện đến mức lô hỏa thuần thanh, mà sinh tại trong đó chu đáo chặt chẽ cùng tự tin, càng so với hấn hơn tu vi còn muốn tới trân quý khó được.

Cũng chính là non nửa khắc công phu, mọi việc đã xong.

Mặc dù chỉ là cái tiểu công trình, nhưng vì giấu diếm được Thủy Điệp Lan, hấn cũng là phí hết một phen tâm lực. Nhưng mà, nhất đợi xong chuyện, hấn lại không cho mình lưu nửa chút thời gian thở dốc, lập tức khoanh chân ngồi xuống, tâm thần lại xuyên vào thể nội không lưu loát lưu chuyển U Minh âm hỏa đi lên.

Thời gian quý giá, nhưng hấn đồng thời không có nóng lòng chữa thương, mà

là đem tinh lực bỏ vào U Huyền khô lỏi đi lên.

Lúc này Thiên Minh Hóa Âm Châu thụ trọng thương, đã không có khả năng thông qua cái này dị bảo triệu hoán khô lỏi, hẳn chỉ có thể nghĩ biện pháp khác, cũng chính là đem khu động khô lỏi trung tâm, do bảo châu chuyển dời đến thường quy "Không đày minh hoàn" đi lên.

"Không đày minh hoàn" là U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử hết thầy căn cơ sinh sôi chi nguyên, tác dụng liên tương đương là Huyền Môn đệ tử kết thành Kim Đan, Nguyên Anh, là vượt không dẫn khí, quy thuận Cửu U trung tâm điều khiển. Hết thầy pháp quyết hành động, đều muốn từ đây bên trong tới.

Giống Lý Tuần lấy "Thiên Minh Hóa Âm Châu" vì lập pháp trung tâm, tiết kiệm khí lực, êm tai một chút nói là thông minh, khó nghe chút thì chính là tà môn ma đạo!

Mà lúc này, Lý Tuần rơi vào đường cùng, quay lại pháp môn chính đồ, mặc dù chỉ là vừa nghĩ lại sự tình, nhưng trong đó khí cơ biến hóa dẫn dắt, lại là mỗi một đầu đều muốn một lần nữa quen thuộc, sắp xếp định. Lấy Lý Tuần lúc này tu vi, cũng không dám khinh suất làm việc, chỉ có thể trờng tâm tĩnh ý, tinh tế trải nghiệm.

Không đày minh hoàn đầu tiên là nghịch hành mấy tuần, giao hợp khí cơ, tiếp theo lại gia tốc đảo ngược, bởi vậy thu nhiếp âm hỏa, mở ra Thông Huyền Cửu U địa vực môn hộ.

Tinh thuần đến cực điểm Cửu U địa khí bị rút ra một tia đi ra, nhanh chóng cùng ngoại giới khí cơ giao hòa cùng một chỗ, đồng thời lấy đặc thù chất tính, chuyện đương nhiên trở thành quản lý chung hết thầy khí cơ hạch tâm.

Theo nó cường đại lực hút, tại một cái khác không thể danh đạo không gian bên trong tồn tại U Huyền khô lỏi, tới phát sinh phản ứng, lập tức chấn động hư không, sinh sôi cộng hưởng.

Mà điểm này Cửu U địa khí, cũng lấy nhất cái kỳ diệu đường ống, trồng vào khô lồi thể nội, trở thành khống chế phía trước.

Mặc dù cũng không chân chính triệu hồi ra khô lồi đến, nhưng cái này cũng bất quá là cái hình thức mà thôi. Lý Tuần còn là lần đầu tiên hoàn toàn nương tựa theo chính mình, khống chế U Huyền khô lồi. Cái này thường thức thử thành công, liền tương đương tại hãn thắng lợi cán cân bên trên, buông xuống nhất khối trùng điệp quả cân.

Đồng thời, loại này thể nghiệm cũng rất mới mẻ, hãn từ đó đạt được một chút trước kia chưa từng có kinh nghiệm.

Càng kì lạ chính là, tại không đáy minh hoàn vận chuyển thời điểm, hãn tâm hồn xử tựa hồ cũng có hưởng ứng, tựa như là núp ở bên trong Âm hỏa châu nổi lên cộng minh.

Hãn đang muốn tinh tế thể nghiệm và quan sát một phen, nhưng mà ngoại giới khí cơ chấn động, đem hãn giật mình tỉnh lại. Mở to mắt, vừa nhìn thấy Thủy Điệp Lan bắn ra tới cực ánh mắt phức tạp.

Thủy Điệp Lan lúc này cách hãn bất quá hơn mười thước, như thể vô thanh vô tức tiềm gần, có trời mới biết có tính toán gì?

Lý Tuần trong lòng đề phòng, trên tay vẫn không khỏi xoa lên trước ngực.

Ở nơi đó, đang có một đợt lại một đợt nhỏ xíu chấn động.

Đây là Vân vụ thạch sinh ra phản ứng!

Sinh ra biến động không chỉ là Vân vụ thạch, liền tại bọn hãn chung quanh, cái này một mảng lớn đá ngầm khu vực, cũng phát sinh cực nhỏ, nhưng lại không thể nghi ngờ run nhẹ. Lưu chuyển trong đó mật mờ khí cơ, thì dần dần do ẩn mà hiển, rốt cuộc không thể gạt được nhân.

Thủy Điệp Lan giương nhẹ đôi mi thanh tú, sách nhưng cười nói: "Hảo người

cái Bách Quỷ, lại tại đảo cái quỷ gì?"

Hỏa khiếu mở!

Lý Tuần trước hạ cái này phán đoán, đồng thời cũng ở trên mặt lộ ra cực tự nhiên ngạc nhiên chi ý tới. Hắn xoa bóp ngực quần áo, nhú mày, lúc này mới duỗi ra vào lòng, lấy ra Vân vụ thạch tới.

Tại Thủy Điệp Lan ánh mắt chớp động thời khắc, hẳn bỗng nhiên "A" một tiếng, kêu lên: "Cổ tháp phong cấm cho phá!"

Lời còn chưa dứt, Vân vụ thạch thượng quang mang đột khởi, thổ hoàng sắc cường quang bạo phát, tại thủy quang chiết xạ hạ, phản chiếu đá ngầm thủy vực một mảnh kỳ quái.

Càng quan trọng hơn là, theo cường quang xuất hiện, lấy hàng ngàn bề bộn khí cơ, bỗng nhiên hướng bốn phương tám hướng tản ra lái đi, cho dù là tại dưới nước, Lý Tuần cũng nghe đến một tiếng tư tư quái thanh.

Tức khắc, toàn bộ bãi đá ngầm chấn động chấn động, vùng nước này liền giống như là bị giao long cái đuôi vỗ mạnh một cái, dòng nước xoay chuyển cấp tốc, lại cự lực chấn động.

Chính là Lý Tuần cũng không nghĩ tới, Hỏa khiếu mở ra đằng sau, bên này phong cấm biến hóa lại là kịch liệt như thế. May mắn, cái này chấn động một cái chỉ kéo dài thời gian rất ngắn, bãi đá ngầm rất nhanh lại bình tĩnh trở lại.

Nói là bình tĩnh cũng không đúng lắm, bởi vì tại nhất cái huyền diệu cấp độ bên trên, hàng ngàn hàng vạn khí cơ chính lẫn nhau giao nhau tác dụng, dệt thành một trương bao dung toàn bộ đáy hồ lưới lớn, chiếu ra khác sinh cơ.

Cái này bãi đá ngầm ngược lại dường như đang sống!

Thủy Điệp Lan tại một sát na kinh ngạc đằng sau, liền trong nháy mắt làm ra quyết đoán.

Lấy nàng ánh mắt, tự nhiên nhìn ra ở trong đó khí cơ biến hóa, nhưng thật ra là lấy Lý Tuần trong tay Vân vụ thạch làm trung tâm.

Nàng cũng không nói nhảm, thiểm điện vươn tay ra, liền muốn đem khối này kỳ thạch "Cầm" tới.

Khoảng cách giữa hai người có hơn mười thước xa, mặc nàng tốc độ như thế nào nhanh pháp, Lý Tuần cũng nên có cái thời gian phản ứng.

Nhưng mà kỳ quái là, Lý Tuần vậy mà tay chân bất động, mặc cho Thủy Điệp Lan ngón tay bóp nhẹ, đem Vân vụ thạch cầm đi. Cuối cùng cũng chỉ là cười nói: "Thủy tiên tử chớ có nôn nóng, tại cái này cấm pháp mọc thành bụi chi địa, bình tâm tĩnh khí, mới là tự vệ chi đạo!"

Hắn ngôn ngữ bên trong không có nửa phần hỏa khí, chiêu này lập tức đem kéo căng cục diện hoà hoãn lại.

Thủy Điệp Lan liếc mắt nhìn hắn, đem Vân vụ thạch nâng tại trước mắt, đánh giá nửa ngày, lại chỉ là bị trong đó toán loạn khí cơ quấy đến hoa mắt, nửa phần ảo diệu cũng nhìn không ra.

Nàng dù sao thông minh, lúc trước chỉ là vội vàng phía dưới đầu phát nhiệt, lúc này tỉnh táo lại, lập tức liền hiểu Lý Tuần tâm tư.

Nàng nhướn mày nói: "Ai nóng nảy? Cái này Quỷ thạch đầu ta lấy ra cũng không có chỗ dùng, chỉ là hiếu kì nhìn xem mà thôi, cũng không có ý gì khác. . . Ngược lại là tâm tư của người quý quái, ta cũng muốn biết, nơi này đến tột cùng là nơi quái quỷ gì?"

Nàng một câu bên trong xuất hiện ba cái "Quỷ" tự, hiển nhiên đối dưới mắt thế cục bất mãn cực kỳ.

Lý Tuần đã tính trước, cũng không vội mà trả lời nàng, chỉ là đưa tay duỗi ra, trải phẳng ra.

Thủ thế này ý tứ không thể minh bạch hơn được nữa, Thủy Điệp Lan hiểu ý, nhân châu xoay động, cũng cười mỉm đem Vân vụ thạch thả đi lên.

Lý Tuần cầm lại tảng đá, lúc này mới gạt đầu nói: "Hảo để tiên tử biết được. Lúc này, chúng ta là đụng vào đại thái! Nếu ta suy nghĩ không tệ, nơi này khả năng chính là thông hướng Vụ Ân hiên chân chính môn hộ."

"Làm sao?"

Thủy Điệp Lan lần này là thật lấy làm kinh hãi, thế nhưng là Lý Tuần không cho nàng kịp phản ứng cơ hội, ngay sau đó liền đem chính mình ban đầu suy đoán mơ hồ mấy chỗ ý tứ, dời đi ra, xem như là chính mình vừa mới nghĩ tới nguyên do, lại nói được chững chạc đàng hoàng, đem tâm cơ của mình phủi sạch sẽ.

Đối với hần lần giải thích này, thủy điệp đương nhiên sẽ không tin hoàn toàn, nhưng dạng này một bút dễ như trở bàn tay to lớn tài phú đặt ở trước mắt, Lý Tuần trước đó nghĩ như thế nào, đã không phải là trọng điểm.

Nàng một bên âm thầm tính toán, một bên nghe Lý Tuần nói: "Đây thật là trời trợ giúp chúng ta. Chúng ta có Vân vụ thạch nơi tay, phá giải nơi đây cấm chế, chính là nước chảy thành sông, chỉ là. . ."

Thủy Điệp Lan không khách khí chút nào ngắt lời hần: "Người đến cùng muốn nói cái gì?"

"Thời gian quý giá, Thủy tiên tử phải cho ta đưa ra chút khoảng không!" Lý Tuần ánh mắt đảo qua bãi đá ngầm, đem đáy mắt một tia đặc ý giấu sâu hơn chút.

Lúc này hần đã ở nguyên bản phong cấm bên trong tăng thêm chút "Gia vị" đi vào, lại thêm lúc này đã có thể triệu hoán khôi lỗi đến đây trợ trận, chỉ cần cho hần ba bước không gian, hần liền có lòng tin đem Thủy Điệp Lan hất ra, độc tiến

Vụ Ân hiên.

Thủy Diệp Lan nhìn chăm chăm hẩn mặt, còn chưa nói chuyện, nhưng trong lòng thì khẽ động.

Tới đồng thời, Lý Tuần mở to hai mắt, ngẩng đầu nhìn về phía mặt hồ, khi hẩn xác nhận xảy ra chuyện gì đằng sau, liền từ trong kẽ răng chen lẫn một chữ đi ra —

"Hồng bát!"

Lời còn chưa dứt, hẩn cùng Thủy Diệp Lan đồng thời thân hình co rụt lại, nằm ở đá ngầm bóng đen bên trong, thu lại toàn thân khí tức.

Sau đó, thủy ngoại khí quyển chấn động, trong nháy mắt, chí ít có hơn mười đạo khí tức vạch nước mà vào, vốn lại tại vào nước sát na, đạt thành do ngoại phóng mà nội liễm chuyển hóa, chỉ bằng chiêu này, liền không khó biết người tới từng cái đều là khó giải quyết mặt hàng.

Cái này cũng chưa hết, trong nháy mắt những người này liền đều rơi xuống đáy hồ, Lý Tuần cảm thấy chí ít bảy tám sóng trinh sát khí cơ tại trong thủy vực đảo qua, lẫn nhau ở giữa nhất cái giao thoa, liền rất nhanh phân ra phụ trách khu vực, tuyệt không xung đột.

Lại phụ trách khu vực cũng không phải cố định, mà là lần này đi kia đến, bổ sung hữu vô, chỉ nhìn cái này một nước, liền biết đây đều là cay độc thành tinh nhân vật.

Như thế, cũng không cần nhìn nhiều, người tới thân phận đã là vô cùng sống động.

Lý Tuần cùng Thủy Diệp Lan tại phát hiện dị dạng trước tiên liền thu liễm tất cả khí tức, lại thêm chỗ này thủy vực phức tạp khí cơ lưu biến, ảnh hưởng tới đối phương cảm ứng, hai người lúc này mới tạm thời thoát khỏi bị nhân bắt tới tình

huống bi thảm.

Nhưng mà, cái này dù sao cũng chỉ là tạm thời.

Cái này phương viên mười dặm hơn đáy hồ đã có thể xưng to lớn, loạn thạch giao thoa bãi đá ngầm cũng hoàn toàn chính xác phức tạp, nhưng tất cả những thứ này đều xây dựng ở không có gây nên mọi người chú ý tiền đề phía dưới.

Nếu như dưới mắt những tu sĩ này thật phát hiện cái gì, chăm chú lục soát xem xét, hai người tất nhiên không cách nào may mắn thoát khỏi tại khó!

Có lẽ, dùng "Bắt rùa trong hồ" để hình dung, càng thỏa đáng chút?

Lý Tuần chính cười khổ tự giễu thời khắc, nhất cái nhu hòa từ tính tiếng nói chấn động sóng nước, tại cái này có chút phân loạn không gian bên trong vang lên.

"Ô Cát đại sư, nơi đây khí cơ rậm rạp phức tạp, cực không ổn định, lại là vì sao?"

Một thanh âm khác lúc này hưởng ứng nói: "Mặc dù loạn chút, nhưng chư vị nên biết, Vụ Ân hiên phong cấm, lấy chính là cùng tế thủy hỏa, trong ngoài tương thông chi thuật. Cổ tháp phong cấm đã khai, bên này có phản ứng, cũng thuộc về bình thường."

Nghe được lần này ngôn luận, Lý Tuần trong lòng chính là nhảy một cái: "Cao thủ!"

Hắn lập tức liền có chút hối hận: "Nguyên lai ta còn là xem thường thiên hạ tu sĩ — ta có thể nhìn ra được, người khác liền nhìn không ra? Tự cho là đoạt tại tất cả mọi người trước, kết quả là, lại cho người ta ngăn ở nơi này!"

Hắn đang nghĩ ngợi, Thủy Điệp Lan tại một bên nhẹ thọc hắn một chút, ra hiệu hắn giương mắt.

Dưới tình hình như thế, ngược lại cũng không sợ những cao thủ này có phản ứng gì, Lý Tuần nheo mắt lại, vèn vèn lưu một tuyến khe hở, hướng bên kia nhìn lại.

Quả nhiên là ngũ đại tà tông liên minh.

Phi Thiên Viên Ma, Hủ Cốt Đồng Tử, Câu Hồn Tàn Kiếm. . . Liên không sai biệt lắm thành phế nhân Nguyên Nan, đều tại người khác nâng đỡ xuống tới ở đây.

Đương nhiên, làm người khác chú ý nhất, vẫn là vào đầu vị kia tuyệt đại giai nhân. Mặc dù tại dưới nước, nhưng váy tay áo phát động, cùng sóng nước cùng múa, đúng là phiêu dật như tiên, làm sao cũng nhìn không ra nửa chút có quan hệ với nàng "Thanh danh" hương vị tới.

Lý Tuần ánh mắt trên người Tiêu Hồn phi tử ngừng lại một cái, trở lại chuyển qua hậu phương Xá Âm bên kia, xác thực nói, là chuyển qua Xá Âm nâng đỡ Cổ Tân Nhi trên thân.

Như thế khê động, liền gắt gao đánh vào phía trên, nửa ngày đều không nhúc nhích một chút.

Thủy Điệp Lan nhìn hẩn thần sắc, cười nhẹ truyền âm nói: "Người kia tiểu nhân tình giữ lại tính mạng đúng không? Chỉ tiếc ngay cả đứng đều đứng không yên. . ." Khó được nàng còn có tâm tình nói đùa.

Lý Tuần đột nhiên quay đầu, Thủy Điệp Lan còn tưởng rằng hẩn then quá hoá giận, đang lo lắng phải chăng còn nếu lại đâm hơn mấy câu, đã thấy trên mặt hẩn thần tình nghiêm túc, hiển nhiên không phải so đo vừa mới ngôn từ: "Lần này là thật nguy rồi!"

Thủy Điệp Lan lờm hẩn một cái: "Không cần người nhắc nhở."

"Ta không phải ý tứ này!" Lý Tuần lắc đầu nói: "Nếu là chỉ Tiêu Hồn phi tử

mấy người kia, chúng ta chưa hẳn không có cơ hội. Chỉ là, kia Ô Cát hòa thượng lại là cái khó giải quyết nhân vật."

"Ô Cát hòa thượng?" Thủy Điệp Lan không biết Lý Tuần làm sao lại từ trên thân Cố Tần Nhi nhảy ra đi, nhưng vẫn là hướng bên kia nhìn qua hai lần, thấy Lý Tuần nói tới người kia mặc dù coi như tuấn tú, lại một mặt láu cá, nhìn không ra lợi hại ở nơi nào.

Chỉ nghe Lý Tuần trầm giọng nói: "Thanh danh của người này ta cũng nghe qua, làm người có lẽ không chịu nổi, nhưng cũng là có thực học. Hẳn xuất thân Bất Ngôn Tông, hiện tại mặc dù đã phản tông mà xuất, nhưng tại cấm pháp thượng tạo nghệ, đương không dưới ta!"

Thủy Điệp Lan vì đó khẽ giật mình: "Bất Ngôn Tông? Trách không được giải cấm nhanh như vậy!"

Lý Tuần ngạc nhiên nói: "Có ý tứ gì?"

"Người không biết sao? Vụ Ân hiên đời trước chủ nhân, gọi Khuất Chuyết Ngữ, cũng chính là Bất Ngôn Tông đời trước nữa tông chủ!"

Thủy Điệp Lan nói rất vô tội, nhưng Lý Tuần biết nàng lại là cố ý giấu diếm, chỉ là hiện tại hẳn là không lo được tức giận.

Khuất Chuyết Ngữ danh hào để hẳn rất là lấy làm kinh hãi.

Tại hẳn nghiên cứu cổ tháp phong cấm thời điểm, liền cảm giác cấm pháp cao minh, vốn lại có thể dung nhập bình thường nhất bất quá hoàn cảnh bên trong, khiến người nhìn không ra mánh khéo, cùng Bất Ngôn Tông "Đại xảo bất ngôn" pháp môn rất có tương tự. Nhưng không nghĩ đến đúng là nhất đại tông chủ sở kiến, lập tức trong lòng thái độ lại chăm chú một chút.

Bất quá hẳn còn có một chuyện không rõ: "Khuất Chuyết Ngữ nếu là Bất Ngôn Tông chi chủ, vì cái gì không đem chỗ này động phủ trong tông môn

truyền thừa tiếp?"

Thủy Điệp Lan trả lời lễ thẳng khí hùng: "Ai biết? Giống như những cái kia đặc đạo phi thăng gia hỏa, ý nghĩ luôn luôn cùng người khác không giống, cái gì hữu duyên a, ý trời à, hừ, tất cả đều không hiểu thấu!"

"Như thế. . ." Hưởng ứng thời điểm, Lý Tuần nghĩ tới thì là Chung Ân.

Nhưng hắn rất nhanh liền lấy lại tinh thần, nói: "Ta vốn còn muốn dùng cái này xử phong cấm vì dựa vào, tranh thủ chút thời gian, nhưng đã có cái này Ô Cát, quyết định này liền không thành. Tuy nói hắn không có Vân vụ thạch, nhưng tìm xuất mở ra phong cấm chỗ mấu chốt, lại không cần bỏ ra quá nhiều tâm tư. Nếu bọn họ vượt lên trước một bước chiếm đóng, chúng ta liền lại không cơ hội. Làm sao bây giờ?"

Hắn khó được yếu thế, đem vấn đề vứt cho Thủy Điệp Lan giải quyết. Chỉ là Thủy Điệp Lan ánh mắt đều không nháy mắt một chút, lại đem bóng da đá trở về: "Ta đối cấm pháp nhất khiếu bất thông, đây là chuyện của người. . . Nếu không, ta xuất thủ, giúp người làm thật hắn?"

Đây đương nhiên là nói đùa, Lý Tuần cũng là cười cười liền thôi.

Ngay tại lúc bọn hắn đang khi nói chuyện, cái này một đợt nhân mã bỗng dừng tứ tán ra, Tề Vật Sinh cùng Phi Thiên Viên Ma xuyên ra hồ đi, không biết đi nơi nào; Hủ Cốt Đồng Tử thì vòng quanh đáy hồ xoay quanh, cũng không biết đang quan sát cái gì; Nguyên Nan thụ thương, do nhất cái Cực Nhạc Tông nữ tu nâng đỡ, qua một bên nghỉ ngơi đã tọa.

Bên này, Tiêu Hồn phi tử cùng Ô Cát sóng vai đi vào bãi đá ngầm bên trong, đằng sau chính là Xá Âm ôm Cố Tân Nhi, còn lại vài cái thân phận địa vị hơi kém đệ tử thì thừa thốt đi theo ở bên.

Nhìn thấy loại tình hình này, hai người trước mắt cũng vì đó sáng lên.

Thủy Diệp Lan cười nhẹ một tiếng: "Ôm cây đợi thỏ?"

"Xá Âm làm được vô cùng tốt!" Lý Tuần đồng dạng cười một tiếng, tiếp lấy liền cùng Thủy Diệp Lan ánh mắt đụng vào nhau, hiển nhiên đối lẫn nhau ý nghĩ, hiểu rõ tại tâm.

Lúc này, hai người chỉ cần lại hơi làm câu thông, an bài, liền đủ để hành sự.

Trên một điểm này, Lý Tuần cũng không khách khí, ghé vào Thủy Diệp Lan bên tai, nói nhỏ ra bản thân kế hoạch.

Có lẽ hai người đều không có phát hiện, gặp phải tình huống như thế này, giữa bọn hãn bầu không khí đúng là lạ thường hòa hợp — không phải loại kia vì cầu hợp tác mà giữ một khoảng cách khách khí, mà là phát ư tự nhiên phù hợp.

Mà cái này "Hòa hợp" cũng vền vện kéo dài ngăn ngừa một cái chớp mắt, hai người rất nhanh liền phát giác tư thế này thực sự không thể nào an toàn, cũng liền tự giác điều chỉnh xong.

Thủy Diệp Lan thật sâu nhìn hãn một cái, thân hình lóe lên, liền từ không thấy.

Lý Tuần án lấy ngực Vân vụ thạch, nhìn kia "Rất lợi hại" Ô Cát hòa thượng còn tại cùng mỹ nhân nói nhỏ đàm tiếu, cũng cười nhẹ một tiếng, lại đem ánh mắt đảo qua Xá Âm nâng đỡ Cố Tần Nhi.

Hãn kết động ấn quyết, lập tức, trong bóng tối, một thân ảnh vượt không mà xuất, tới đồng thời, hãn khẽ cau mày.

Đang triệu hoán xuất U Nhất sát na, không đáy minh hoàn vận chuyển, liền xuất hiện một đợt chưa bao giờ có chấn động, nếu không phải hãn những năm gần đây tu vi càng ngày càng tinh thuần, chỉ kia một chút, liền có thể có thể dẫn động thương thế, mất mặt trước mọi người.

Còn tốt, U Nhất vẫn là thuận lợi trú hình thành công, huyết hồng quang mang

lóa lên, lại hoàn mỹ ẩn vào đến đá ngầm âm ảnh phía dưới, vô thanh vô tức, đúng như quỷ mị đồng dạng.

Xá Âm đã muốn bị chính mình tâm sự bức điên rồi.

Từ khi cùng tông chủ hội hợp nói tới câu đầu tiên nói láo bắt đầu, tội của nàng liền giống như là quả cầu tuyết, càng lăn càng lớn, tích đến bây giờ, đã đủ để cho nàng chết đến một trăm lần. Mà càng bị đè nén chính là, nàng từ vừa mới bắt đầu, liền không có lựa chọn quyền lợi.

Ngẫm lại nàng đã làm gì sự tình a: Hành sự bất lực còn tính là nhẹ, tư thụ pháp quyết, sát hại đồng môn, lừa dối tình thế. . .

Nhìn hiện tại ngũ tông liên minh du sơn ngoạn thủy luận điệu, nếu bọn họ biết, lúc này cầm Vân vụ thạch, đã không phải một con kia ngón tay liền có thể bóp chết Tiêu Trọng Tử, mà là trong thiên hạ đáng sợ nhất nữ sát thủ cùng năm gần đây chói lóa mắt nhân tài mới nổi, lại sẽ là như thế nào một loại tình huống?

Không hề nghi ngờ, nàng chính là ở đây nhân bên trong tối bi quan một cái kia, nhìn, liền thủ bên cạnh cái kia mỹ lệ tù binh, đều so với nàng tới thông dong.

Chính vì vậy, lại thêm nguyên khí chưa hồi phục, phản ứng của nàng so ngày thường kém rất nhiều, chính là có nhân dắt nàng góc áo, cũng muốn liền kéo hai lần, nàng mới phản ứng được.

Các loại, kéo góc áo?

Xá Âm quay đầu, nhìn xem một bên cao cỡ nửa người đá ngầm bên trong, duỗi ra cánh tay, còn có lập tức xuất hiện quen thuộc mặt, trong lúc nhất thời suýt nữa sặc nước bọt đi vào.

Lúc này, tại nàng phía trước hai mươi bộ tả hữu, là Tiêu Hồn phi tử; càng xa một chút, có Hủ Cốt Đồng Tử tại xung quanh tới lui; đáy hồ tứ phương, càng có bảy tám vị có thể một mình đảm đương một phía tinh nhuệ đệ tử.

Liên tại cái này dưới hình thế, Bách Quỷ đạo nhân cơ hồ là nghênh ngang hiện thân đi ra, nàng không có ngay tại chỗ thét lên, đã là rất đáng gờm.

Trong nháy mắt này, Xá Âm không phải không nghĩ tới trở mặt động thủ, nhưng mà chỉ nhìn Bách Quỷ khuôn mặt tươi cười, lại tư đến ngày trước trải qua thủ đoạn tàn nhẫn, Xá Âm mới xông tới xúc động, liền cho bỏ đi xuống dưới.

Tay nàng chỉ run lên, đem Cố Tần Nhi chế bất tỉnh, lại hơi dèi nửa bước, đem Bách Quỷ cuộn mình thân thể hoàn toàn che tại âm ảnh hạ, sau đó gấp rút truyền âm nói: "Người lại muốn như thế nào?"

"Người thông minh!" Lý Tuần không ngại nhiều khen nàng một tiếng: "Lần nhau hợp tác, mới là tốt nhất đường giải quyết. Hiện tại, giúp ta một việc đi. . . Đương nhiên, tùy ý lựa chọn!"

Xá Âm đau khổ cười một tiếng, lựa chọn? Nàng đâu còn có lựa chọn quyền lợi?

Nhưng mà, tại Bách Quỷ dăm ba câu đem sự tình sau khi nói xong, nàng ngược lại có chút không dám tin tưởng. Cũng không phải là sự tình như thế nào làm khó, mà là. . . Đây cũng quá đơn giản chút, lại thật là không có đạo lý!

Nàng ánh mắt liếc nhìn bị nâng đỡ lấy Cố Tần Nhi. Cái này nữ tu bị nàng chế bất tỉnh, mặt mày buông xuống, nhìn không ra môn đạo gì nhi đến, cũng chính vì vậy, nàng đối Bách Quỷ sâu xa khó hiểu tính toán càng là nghiêm nghị sinh ra sợ hãi.

Bách Quỷ hướng nàng cười một tiếng, thân hình tại trong bóng tối một chiết, liền biến mất vô tung.

Cho dù tình thế bây giờ là phòng ngoại không phòng bên trong, nhưng đối Bách Quỷ loại này tới lui tự nhiên bản sự, nàng vẫn cảm thấy tâm khẩu phát lạnh. Nàng rốt cục tuyệt cuối cùng một phần "Phản chế" tâm tư.

Lúc này, Tiêu Hồn phi tử cùng Ô Cát lại đã dẫn trước nàng ba mươi bộ xa, nàng hít một hơi thật sâu, hơi bước nhanh tiết tấu, đi theo, trong lòng thì tại tính toán vị trí biến hóa.

Trước mặt Ô Cát tại bãi đá ngầm bên trong khúc chiết quanh co một vòng lớn, bắt đầu đem tâm thần chuyển tới chính sự đi lên, lo lắng lấy ở giữa khí cơ biến hóa, cùng Tiêu Hồn phi tử đối thoại cũng thiếu.

Liền tại đám người bước vào Bách Quỷ nói tới vị trí thời điểm, Xá Âm lại hít vào một hơi, đảo mắt quét qua, đem Cố Tần Nhi buông xuống, dựa vào trên đá ngầm, lại xếp đặt nhất cái đơn giản cấm pháp, ngăn trở dòng nước xâm nhập, lúc này mới phát tay, để nhất cái Cực Nhạc Tông nữ đệ tử tới.

Phía trước Tiêu Hồn phi tử nghe được âm thanh, ngoái nhìn nhìn lên, Xá Âm vừa vận lộ ra nhất cái nụ cười nhàn nhạt đến: "Tông chủ, người nhìn nơi đây như thế nào?"

Tiêu Hồn phi tử đầu tiên là khẽ giật mình, nhưng nhìn thấy chung quanh đá ngầm phân bố, lập tức liền hiểu được, khẽ cười nói: "Thật là một chỗ yên tĩnh. . . Chỉ là, không quấy rầy Ô Cát đại sư sao?"

Ô Cát nghe được Tiêu Hồn phi tử gọi hãn danh tự, nhất thời theo rờm rà khí cơ tác dụng bên trong lấy lại tinh thần, nhìn thấy tình hình dưới mắt, hoa này hòa thượng làm sao không minh bạch? Lập tức liền kêu lên: "Không sao, không sao! Nơi này tốt, tốt rất!"

Ngoài miệng nói, ánh mắt thì vòng quanh Cố Tần Nhi đảo quanh, hiển nhiên là sắc tâm nổi lên, muốn ăn cái đầu đạ canh.

Hãn tâm tư này có thể giấu giếm được ai đến? Tiêu Hồn phi tử trong lòng cười lạnh, trên mặt thì chuẩn bị thuận nước đẩy thuyền, đem chỗ tốt này hứa ra ngoài: "Ô Cát đại sư nói xong, đó chính là không sai. Lại từ trước đến nay chính là gần quan được ban lộc, Ô Cát đại sư. . ."

Nói mới nói một nửa, một tiếng vang thật lớn rung chuyển sóng nước, đưa nàng nửa đoạn dưới lời nói chẵn trở về trong bụng đi.

Sóng nước kịch liệt chấn động, giống như là có một trận tiêu địa chấn, lúc đầu tương đối an tĩnh đáy hồ nhất thời đại loạn, đám người nhao nhao đề khí, nghiêng đầu nhìn chung quanh.

Cơ hồ tại đồng thời, một thanh âm hét lớn: "Tiêu Trọng Tử!"

"Tiêu Trọng Tử ở đâu?"

Tiêu Hồn phi tử vào lúc này thể hiện ra vốn có khí độ, tại hỗn loạn muốn không thể vãn hồi thời khắc, một tiếng khê kêu, thanh âm mặc dù không lớn, lại tự sinh dị lực, chấn động sóng nước liền dường như bị một con bàn tay vô hình giữa trời khê vỗ, gợn sóng không sinh.

Tới đồng thời, một bóng người theo mấy chục bước ngoại đá ngầm đằng sau bắn ra, trong chớp nhoáng liền đến trước mắt, tốc độ cực nhanh.

Tại hẳn đứng dậy sát na, trong lòng bàn tay hoàng mang lóe lên, tại đen kịt dưới hồ, chướng mắt cực kỳ!

Tiêu Hồn phi tử chấn động trong lòng: "Vân vụ thạch?"

Nàng không kịp suy nghĩ tí mảy cái này Tiêu Trọng Tử như thế nào xuyên qua trùng vây đến nơi này, trong lòng động niệm, thân hình do tĩnh mà động, nhào tới.

Bóng người phía sau, thì là Hủ Cốt Đồng Tử tiếng trầm thoáng hiện, tới cái tiền hậu giáp kích.

Hai vị chân nhân cấp cao thủ hình thành giáp công chi thế, liền lẽ thường mà nói, chính là nhất cái Chân Nhất tông sư ở đây, cũng muốn cẩn thận ứng đối, nhưng mà kia "Tiêu Trọng Tử" cũng không biết sử cái gì thủ đoạn, thân hình đột nhiên hư hóa, vậy mà tại trước sau mênh mông cường chế khe hở bên trong,

giống nhất cái hư ảo không thật cái bóng, đâm ra ngoài.

Hai người trong lòng cùng nhau phát ra một tia cổ quái cảm ứng, chỉ cảm thấy không đúng, nhưng lại nói không nên lời không đúng ở đâu.

Này một ít cảm ứng rất nhanh liền bao phủ tại đối "Vân vụ thạch" dục vọng mãnh liệt bên trong, hai người liếc nhau, thân hình dịch ra, riêng phần mình vẽ nửa cung, lại một lần nữa kẹp sát mà lên.

Liền tại giờ phút này, bóng người trên tay gương lên, hoàng mang tái khởi, tựa như một viên nghịch hướng lưu tinh, xuyên qua sóng nước, bị quăng đến cùng bóng người hoàn toàn phương hướng ngược nhau.

"Vân vụ thạch... Dễ dàng như vậy rời tay?"

Tiêu Hồn phi tử cổ quái cảm ứng lại lần nữa nổi lên, nhưng tình hình này đã không cho phép nàng suy nghĩ nhiều, trong nháy mắt cùng Hủ Cốt Đồng Tử trao đổi một chút ánh mắt, nàng thân hình lui về phía sau, tốc độ bỗng nhiên tăng lên nửa một cái cấp độ, lại là phát sau mà đến trước, tại hoàng mang chưa bay ra trăm thước bên ngoài lúc, liền đem nó nắm trong tay.

Vào tay sát na, nàng liền giật mình: "Mắc lừa!"

Mở ra trong lòng bàn tay, đập vào mắt không phải Vân vụ thạch, rõ ràng chính là nhất khối lại bình thường bất quá hòn đá, phía trên thậm chí còn có chút trơn ướt tảo y chưa đi, giữ tại trên tay, đừng đề cập đến cỡ nào khó chịu!

Nàng ánh mắt phát lạnh, đem hòn đá chấn động đến vỡ nát, lại ngẩng đầu nhìn bóng người kia, đã bị Hủ Cốt Đồng Tử bám đuôi đuổi kịp, không chút lưu tình ở sau lưng ấn một chưởng.

Chân tức phát xử, dòng nước khuấy động, nhưng mà, đánh hụt!

Bóng người liền giống như là nhất cái hư ảo bọt biển, trống rỗng không thấy!

"Huyễn thuật!" Tiêu Hồn phi tử từ từ trong hàm răng gạt ra cái từ này đến, chẳng những là huyền thuật, mà lại là đã đạt đến "Hư thực tương sinh" cực kỳ cảnh huyền thuật tu vi.

Trong nội tâm nàng nhảy một cái, đột nhiên quay đầu. Nhưng so với nàng sớm hơn một tuyến, trải rộng đáy hồ bãi đá ngầm chần động chần minh, một đạo tiếp một đạo vàng nhạt quang mang theo các ngõ ngách bên trong bắn ra, giao thoa tung hoành, càng đã dẫn phát lượng lớn nguyên khí, ù ù buồn bực rỗng.

Tiêu Hồn phi tử không khỏi hí mắt lại. Như thế chần động, đã không phải một tiếng quát lên liền có thể dừng được. Mà lại cái này cường đại thanh quang hiệu quả, cũng đủ để bao phủ hết thảy cái khác âm thanh.

Tản ra quang mang đằng sau, chính là lại một đợt to lớn nguyên khí xung kích, bởi vì là tại đáy hồ, dòng nước trào lên bên trong, tựa như một bức cự tường, áp bách tới.

Thúy tụ vung lên, tường nước nhất thời bên trong phân, Tiêu Hồn phi tử thân hình không có bất kỳ cái gì đình trệ, quay người bắn về phía bãi đá ngầm bên trong.

Nếu là bình thường nguyên khí chần động thì cũng thôi đi, dù sao còn có cái sinh sôi chi nguyên, thế nhưng là lần này chần động thực là hảo hảo cổ quái, giống như là toàn bộ bãi đá ngầm cùng một chỗ chần động, chỉ ít mấy trăm xử chần động nguyên, để cho người ta thấy trong đầu choáng váng.

Mà vừa xông vào bãi đá ngầm bên trong, hàng ngàn hàng vạn khí cơ biến động, càng là phức tạp đến làm cho nhân nổi điên.

Bất quá, Tiêu Hồn phi tử dù sao cũng là tông chủ cấp tu sĩ, tâm cơ, tu vi đều đạt đến thượng thừa, gặp phải tình huống như thế này, y nguyên có thể giữ vững tinh táo.

Nàng biết mình không am hiểu cấm pháp, cũng không lung tung ra tay, chỉ là

quát lạnh nói: "Ô Cát!"

Ô Cát một lời sắc tâm sớm không biết bay tới nơi đâu đi, nghe được Tiêu Hồn phi tử tiếng quát, hấn cái trán đầy mồ hôi, biết nếu không thể mau chóng hồi phục, sau đó bị giận chó đánh mèo hậu quả liền thiết tưởng không chịu nổi.

Còn tốt hấn dù sao có bản lĩnh thật sự, chỉ ngừng lại một chút, liền sinh ra cảm ứng.

"Bên này!"

Hấn quát to một tiếng, chỉ cái phương hướng, Hủ Cốt Đồng Tử ứng thanh mà lên, trong nháy mắt tập tới.

Kia phụ cận sớm có cái Mị Ma Tông tu sĩ tuần sát, thấy mọi người lực chú ý đồng loạt đưa tới, không khỏi ngần ngại. Liền tại cái này khoảng không, sau lưng của hấn đau xót, đại lực xuyên qua thân thể, khiến cho hấn thân bất do kỷ hướng phía Hủ Cốt Đồng Tử gấp đụng tới.

Chỉ bay đến nửa đường, trong cơ thể của hấn chính là khí huyết bốc hơi, đảo mắt rút lại non nửa vòng, may mắn hấn tu vi không tệ, phía sau người kia công lực cũng không sâu, lúc này mới giữ được một cái mạng đi.

"Nhiên huyết nguyên tức!"

Hủ Cốt Đồng Tử một tiếng thấp giọng hô, làm cái thủ pháp, đem tu sĩ kia ngăn lại, cũng theo đó ngồi vững chỗ tối người kia thân phận.

Lập tức Tiêu Hồn phi tử cũng nhổ thân mà lên, thẳng bách tới; trên mặt hồ, Viên Ma cùng Tề Vật Sinh đều phải tin tức, vạch nước mà vào.

Bốn người liên thủ, đã đủ để lệnh Dịch Vô Cửu cao thủ như vậy trong nháy mắt nuốt hận, chỉ là nhất cái Tiêu Trọng Tử, chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Tại tất cả mọi người cho rằng đại cục đã định thời điểm, bãi đá ngầm bên

trong phong cầm hai tốc độ sinh biến!

Phân loạn dòng chảy xiết dường như trước định nhất định, nhưng theo khối thứ nhất đá ngầm nổ tung, dưới nước áp lực trong nháy mắt tăng lên gấp mười!

Tại cường chế phía dưới, đá ngầm nhất khối tiếp một mảnh đất nổ tung, lật tung đáy hồ, đem lượng lớn bùn cát cuốn vào dòng nước, đem nguyên bản thanh tịnh đáy hồ nhuộm thành một mảnh mờ nhạt.

Mỗi một khối đá ngầm nổ tung, làm bạn chính là lấy ngàn mà tính khí cơ rối loạn sinh biến.

Dạng này thoáng qua mấy chục vạn lần khí cơ biến động, đừng nói là Ô Cát hòa thượng, chính là về huyền, tinh cơ, không nói ba tông tông chủ đều tới, chỉ sợ cũng không tính quá tới.

Đáy hồ đại loạn, tất cả mọi người ngay đầu tiên nghĩ tới, đều là vận khí định trụ thân hình, chống cự ngoại giới đột nhiên phát sinh cao áp.

Kia "Tiêu Trọng Tử" chạy đến đâu mà đi, còn có ai có thể chú ý đâu?

Tiêu Hồn phi tử kiều yếp cài đóng một mảnh xanh xám nhan sắc, nàng định trụ thân hình, chuyển mắt tứ phương, nhưng tại mờ nhạt trong hồ nước, ngoại trừ từng cái mơ hồ bóng người, nàng còn có thể thấy cái gì?

Chính khí buồn bực thời khắc, một bên Hủ Cốt Đồng Tử nói nhỏ thanh truyền đến: "Lại vận khí hộ thể, nhìn một cái ta thủ đoạn!"

Tiêu Hồn phi tử nghe tiếng giật mình, lập tức tăng lên hộ thể chân tức cường độ, bên kia tiếng nói vừa dứt, mờ nhạt trong hồ nước, liền bỗng dưng dần hiện ra mấy viên xích hồng sắc điểm sáng, ngoại giới hét giậm dữ dòng nước, dường như không có nửa điểm tác dụng, mặc kệ chậm rãi bay xuống.

Những điểm sáng này dần dần dày đặc, tựa như cùng một trận xích hồng tuyết lớn, cho phân loạn đáy hồ sôi lên lên một cái khác tầng nhan sắc.

"Xích Tuyết loạn?"

Chính là Tiêu Hồn phi tử cuộc đời sát sinh vô số, thấy cảnh này cũng muốn hít vào một ngụm khí lạnh.

Loại này không khác biệt sát thương độc vật là có tiếng khó mà hóa giải, lại tại dưới nước xuất ra, không nói đến hiệu quả như thế nào, riêng chỉ là sau đó thuận dòng chảy tới kịch độc, liền có thể để phương viên trong vạn dặm ức vạn sinh linh chết đến mười lần có thừa!

Hủ Cốt điên rồi? Coi như Tứ Cửu Trọng Kiếp vừa mới qua đi, hẳn cũng không thể như thế không kiêng nể gì cả a!

Nghĩ lại ở giữa, cái này một đợt "Xích Tuyết" xuống dưới, đáy hồ lập thành huyết chiểu, vô số to to nhỏ nhỏ huyết hồng bọt khí trướng lên, nổ tung, lập đi lập lại.

Mà lúc này, Tiêu Hồn phi tử phản lại yên lòng — Hủ Cốt Đồng Tử dù sao không phải đồ điên, chiêu này "Khống độc trong một tắc vuông" thủ pháp khiến cho coi là thật xinh đẹp.

Mãnh liệt độc tính chẳng những không có khuếch tán, hơn nữa còn mức độ lớn nhất co vào tại mười dặm phương viên đáy hồ, gắng sức thẩm thấu, lẫn nhau tác dụng phía dưới, uy lực càng mạnh mấy lần.

Tiêu Trọng Tử tên kia, tại cái này bá đạo kịch độc phía dưới, lại há có thể chiếm được xong đi?

Mà lại, Hủ Cốt mục đích cũng không chỉ như thế.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Thề Cỗ

Chương 06: Thề cỗ

"Xích Tuyệt loạn?"

Lý Tuần giật mình, loại này cực nổi danh độc vật, hẳn vẫn là có ẩn tượng. Bất quá gặp phải tình huống như thế này xuất ra, chẳng lẽ Hủ Cốt là khí hỏa công tâm, đốt hồ đồ rồi?

Mặc dù đáy hồ tia sáng lờ mờ, nhưng hẳn vẫn có thể mơ hồ nhìn ra, theo độc tính thâm thấu, đáy hồ đất đá chính lấy thật nhanh tốc độ nhuộm đỏ ra.

Cái kia quỷ dị tình cảnh, làm cho người nhìn tim đập nhanh.

Hắn cau mày một cái, còn không có nghĩ kỹ ứng đối ra sao, khuỷu tay chợt bị nhân mãnh giật một thanh.

Trong lòng của hắn giật mình, bản năng trở tay đánh trả.

"Ồ ăng!"

Tại thời khắc này, Thủy Điệp Lan khẽ cúi thanh so bất luận cái gì chiêu số đều tới hữu hiệu. Trên tay hắn dừng lại, bị Thủy Điệp Lan kéo tới hướng một bên dời đi.

Hai người thân hình phương động, hắn vừa mới đặt chân chỗ, liền "Oanh" một thanh âm vang lên, sóng âm chấn động màng nhĩ, uy thế kinh người.

"Làm sao?"

Lý Tuần còn không có nghĩ rõ ràng đối phương là như thế nào thăm dò hẳn lập thân vị trí, lại là một đạo lại hẹp quỹ biến sóng chấn động phân thủy mà tới, cực chính xác bắt giữ hai người vị trí, tê tê âm thanh bên trong, giống như rắn độc co duỗi quần giáo, phóng xạ ra, lại là phân kim đoạn thiết khí mang.

Chỉ một sát na, hai người bên cạnh thủy vực liền bị cắt thành trăm ngàn khối, cường chế chen bách dòng nước, đảo mắt liền trừ ra một phương chân không.

Thủy Điệp Lan hừ nhẹ một tiếng, ngón tay rung động, đồng dạng là lộ ra liên tục không ngừng sóng chấn động, đem bốn Chu Cường ép cản trở một chút, trở lại thi triển nàng am hiểu nhất huyền thuật, quả thực là đem cái này một đợt công kích dẫn tới nơi khác.

Đồng thời nàng còn muốn phụ trách giải hoặc: "Đừng dùng chân tức chống đỡ, Xích huyết loạn chuyên môn thâm thấu chân tức, trực tiếp ăn mòn nhục thân. Người dùng chân tức ngăn cản, nhất định sẽ lên phản ứng!"

Lý Tuần giật mình, trở vừa khổ cười lên: "Không cần chân tức cản trở, chẳng lẽ dùng nhục thân cản sao?"

"Người có phải hay không nam nhân? Trúng điểm nhi độc sợ cái gì?"

"Người chủ ý này. . . Rất tốt!" Lý Tuần cười đến càng khổ, Thủy Điệp Lan nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng nàng là ai? Là tung hoành thế gian vạn năm lâu tuyệt đại yêu ma, lại là nhất đại cổ thuật tông sư, thể chất của nàng, nói là vạn độc bất xâm, cũng không quá đáng.

Mà Lý Tuần tuy nói năm gần đây công lực tiến triển thần tốc, nhục thân thụ chân tức nhuộm dần, cũng là cường kiện cực kì, nhưng cùng Thủy Điệp Lan vẫn là không có tương đối tư cách. . .

Bất quá, hẳn cũng không thể không thừa nhận, như nghĩ dựa theo nguyên kế hoạch tranh đoạt thời gian cùng khoảng không, đây cũng là thực tế nhất phương pháp!

Mà lại, hẳn còn có U Nhất, Huyết Yếm hấp thực ô uế, luyện vì tinh khí, chính là tốt nhất giải độc chi vật. Chỉ cần đến Vụ Ân hiên, cái gì độc giải không được?

Lý Tuần vốn là vô cùng có quyết đoán, trong lòng so đo hoàn tất, cũng liền không chần chờ nữa, lập tức thu hộ thể chân tức, cùng ngoại giới độc vật hơi dính, toàn thân da thịt lập tức nóng bỏng đau nhức, nhưng cũng theo đó xóa bỏ kia cái gọi là "Phản ứng" .

Cũng nhiều thua thiệt hẳn tu vi tinh thuần, thể nội âm hỏa tự phát vận chuyển, bảo vệ ngũ tạng lục phủ, tới đồng thời, hẳn thân thể co rút lại, vậy mà vọt đến Thủy Điệp Lan sau lưng, càng thi triển "Như bóng với hình" thân pháp, mượn một chút lực, dính liền không đi.

Thủy Điệp Lan đối với hẳn hành vi cảm thấy nổi nóng, sẵn giọng: "Người làm cái gì!"

"Cảm tạ người a, đừng nhúc nhích!" Lý Tuần thấp giọng truyền âm, ngay sau đó, bàn tay của hẳn cũng dán lên Thủy Điệp Lan phía sau lưng.

Thủy Điệp Lan tuyệt không thích bị người chưởng khống ở yếu hại cảm giác, nhưng lý trí lại nói cho nàng, Lý Tuần sẽ không ở loại tình huống này gây bất lợi cho nàng.

Hai người cơ thể nhiệt độ hợp lại cùng nhau, khí cơ giao hội, nàng sau lưng chấn động, đang giận mạch trong mạch máu ngo ngoe muốn động Huyết Yếm bị một cỗ dị lực phong tỏa, mặc dù cũng không trị tận gốc, nhưng đã lâu nhẹ nhõm đã quán thông thể nội mỗi một chỗ khớp nối.

"Cái này Bách Quỷ hẹp hòi như vậy!"

Ý nghĩ này chợt lóe lên, liền nghe Lý Tuần mở miệng nói: "Người bây giờ một thân tu vi tối thiểu khôi phục năm thành, theo kế hoạch làm việc!"

"Người hoàn thành sao?" Thủy Điệp Lan hừ nhẹ một tiếng . Bất quá, nàng

trên miệng là nói như vậy, nhưng trong lòng rất rõ ràng, hiện tại hai người nhất định phải tin nhiệm lẫn nhau, Lý Tuần tin nàng có thể làm thành chuyện này, mà nàng cũng tin Lý Tuần có thể cái này tại trong đoạn thời gian, hoàn thành kế hoạch.

Lại một đợt công kích tung xuống, nhưng lần này, cũng đã không giống trước đó như thế, có cực mạnh mục đích tính, mà là đẩy trời tung xuống, uy thế mặc dù không nhỏ, lại phân tán được nhiều.

Thủy Điệp Lan "Hóa Điệp Quy Mộng Pháp" phát động, phối hợp tinh xảo tinh mịn tá kinh chi pháp, đem tứ phía đất đá chấn thành một năm bùn thang, nhưng không có làm bị thương hai người một cọng lông tóc.

Mượn cái này khe hở, thân hình của hai người đột nhiên tách ra, Thủy Điệp Lan lóe lên không thấy, mà Lý Tuần thì không để ý đáy hồ liên tiếp huyết hồng tương phao, một đầu đụng đi vào.

"Tê" nhưng âm thanh bên trong, hấn ngoại bào trong nháy mắt hủ thực non nửa, chính là thiên chuy bách luyện nhục thân, cũng tại độc tính thẩm thấu hạ, chuyển thành nhàn nhạt xám đen nhan sắc.

Lý Tuần hừ nhẹ một tiếng, hấn cuối cùng vẫn là xem thường "Xích Tuyệt loạn" độc tính.

Nhất là Hủ Cốt Đồng Tử cố ý áp súc độc vật rải phạm vi, dùng độc tính tổn thương tăng lên gấp bội, càng là đau đầu người khác.

Nhận độc tính áp bách, bộ ngực hấn xử không đáy minh hoàn gần như điên cuồng vận chuyển lại, đại lượng âm hỏa từ đó rút ra, lại tản vào toàn thân, khó khăn lắm chống đỡ thế tới hung mãnh độc tố.

Cũng chính là một sát na công phu, Lý Tuần liền hơi kém hư thoát đi qua, lập tức đối Độc Ẩn Tông đáng sợ xử, có càng sâu một tầng nhận thức.

Nhưng mà, hãn nỗ lực dạng này đại giới, nhưng cũng là đáng giá.

Cố nén bởi vì hư thoát mà sinh ra choáng váng, đưa tay vào ngực, đem Vân vụ thạch lấy ra, cảm thụ được trên đó giống như thực chất khí cơ tập hợp, hãn căn răng, thi triển bí pháp, xuyên thấu qua không đáy mình hoàn nội huyền diệu đường ống, thấu không nhiếp khí, quả thực là đem một giọt tinh thuần đến cực điểm Cửu U địa khí thu hút thể nội, trong nháy mắt bành trướng, thiêu đốt!

Lý Tuần mặt tái nhợt thượng hiện ra một vòng không bình thường đỏ ửng, bị bí pháp kích phát lực lượng khổng lồ, trong lúc nhất thời lại vượt trên một lả cảm giác.

Hai tay của hãn hợp cầm, đem Vân vụ thạch chống đỡ tại nơi lòng bàn tay, đến hàng vạn mà tính khí cơ lưu biến quy luật pháp tắc, liền tại trong đầu hãn cốt cốt chảy qua, trong cơ thể hãn chân tức như vậy đáp lại, âm âm ngoại nhấp nháy, hóa thành trăm ngàn đạo vô hình có chất xúc tu, tại trong hồ nước, dất đá hạ, trong hư không nhẹ nhàng nhất vuốt.

Tức khắc, khí cơ chuyển hoá, nguyên khí chấn động phát rít gào, hội tụ về lưu.

Hãn bỗng nhiên trợn mắt, trầm thấp hét một tiếng, tiếng quát âm cuối còn tại trong cổ họng đảo quanh, phía trên ù ù tiếng oanh minh vang lên, vạn tấn dòng nước mang theo lấy lượng lớn bùn cát, trút xuống.

To lớn động năng dẫn động tới lấy vạn kế phức tạp khí cơ, khê động nguyên khí hướng chảy, sinh thành nhất cái cự đại tuyền lưu, Lý Tuần trong nháy mắt liền cho giật vào.

Ngay sau đó, Thủy Điệp Lan phá vỡ bùn thang tuyền lưu, chen người mà vào.

Lý Tuần hướng nàng cười một tiếng, còn chưa có nói, lại có nhất cái mảnh khánh bóng người rơi xuống, bị dòng nước xiết thúc giục, xoay một vòng nhi rơi

hướng vòng xoáy trung tâm.

Chậm hơn một tuyến, U Nhất hùng tráng thân hình cũng hiện thân đi ra, sau lưng hẳn, vòng xoáy mở ra môn hộ, tại một tiếng to lớn nguyên khí bạo chấn âm thanh bên trong, âm vang khép kín.

Đáy hồ rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, không có nguyên khí oanh minh chấn động, cũng không còn khí cơ toán loạn giao thoa, lượng lớn nước bùn bắt đầu lắng đọng, thời gian dần qua che giấu đáy hồ tầng kia yêu dị đỏ tươi.

Hủ Cốt Đòng Tử trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đã là xanh xám nhan sắc, hẳn nhếch lên bờ môi, cũng không nói chuyện, vung ống tay áo lên, một đạo hồng quang đảo qua, đáy hồ dị sắc liền đều biến mất. Ở bên người hẳn, Phi Thiên Viên Ma cùng Tề Vật Sinh thậm chí còn không có từ lúc trước trong hỗn loạn tỉnh táo lại.

Còn có Tiêu Hồn phi tử, vị này ngũ tông liên minh tại Đông Nam biển rùng người chủ sự, mặc dù nỗ lực duy trì trấn tĩnh, nhưng thanh bạch giao thoa sắc mặt vẫn là bán nòng tâm tư.

Đây là một trận nháo kịch thức thất bại, một nhóm hơn mười người, không thiếu chân nhân cấp cao thủ, lại bị nhất cái "Tiêu Trọng Tử" đùa bỡn xoay quanh, này bằng với là trước mặt mọi người tại trên mặt nòng tát một cái vang dội cái tát!

Nỗ lực đè xuống tâm tình tiêu cực, trong nội tâm nòng vẫn ôm chặt lấy một tia hi vọng, dù sao nơi này còn có nhất người chuyên gia!

"Ô Cát!"

Không có nhân ứng thanh, hoặc là nói, "Ứng thanh" thanh âm tương đương kỳ quái.

Tiêu Hồn phi tử trong lòng lạnh lẽo, thân hình chớp động, lao thẳng tới vừa

mới Ô Cát lập thân chỗ.

Xa xa, nàng nhìn thấy Xá Âm đổ rạp tại nhất khối dưới đá ngầm phương, đang cố gắng muốn đứng lên, mà Ô Cát hòa thượng thì đứng ở một bên, sắc mặt cổ quái.

Dòng nước khuấy động, Ô Cát thân thể run lên, đánh cái lão đảo, ở trong nước chuyển nửa vòng, hai con mắt nửa lồi, nhìn xem cấp tốc tới gần Tiêu Hồn phi tử, trong miệng "Ha ha" rung động, trên mặt cũng hiện ra hồi hận chi sắc, cuối cùng nôn xuất đại đoàn cục máu, thân thể hướng lên quét ngang, thuận dòng phiêu khai, tứ chi còn tại run rẩy.

Lại là rít lên một tiếng, Tiêu Hồn phi tử giống làm một trận ác mộng, khó khăn quay đầu lại, đã thấy Xá Âm trên mặt huyết sắc hoàn toàn không có, nhìn bên cạnh đá ngầm.

Nơi đó, vừa mới bị nàng bỏ xuống Cổ Tàn Nhi, đã là bóng dáng hoàn toàn không có!

"Soạt" một thanh âm vang lên, Lý Tuần theo thanh tịnh suối nước bên trong ló đầu ra đến, Thủy Điệp Lan hơi lạc hậu một chút, cũng xuất hiện ở bên cạnh hẳn.

Tinh khiết không khí cùng cỏ cây mùi thơm ngát xông vào mũi, hai người đều là khê giật mình, sau đó cùng nhau quay đầu nhìn lại.

Đây là nhất cái kỳ diệu thiên địa.

Nhìn một cái, tầng tầng bóng cây, bụi hoa thanh tuyền, ngoại trừ biểu lộ ra khá là lịch sự tao nhã u tĩnh, liền cùng Đông Nam biển rừng không khác nhiều.

Hai người nơi ở là một chỗ địa thế tương đối cao sừng núi xử, xa xa nhìn ra xa, chỉ thấy núi non trùng điệp điệp chướng, ngược lại giống như một chút không nhìn thấy bờ.

Mà tại đây núi trong hạp cốc, lại có tầng tầng sương mù, tùy ý phiêu đảng.

Chợt nhìn chỉ là mông lung không rõ, nhìn nhiều vài lần, lại cảm thấy cái này sơn sắc lại theo sương mù nhộn nhạo, không phân rõ nam bắc đờ vật.

Trước một khắc còn tại bùn cát lật quấy đáy nước, bây giờ lại đã đến chim hót hoa nở tiên cảnh. Mặc cho hai người tâm trí như thế nào vững chắc, cũng bị cái này cường đại chênh lệch làm cho run lên.

Cuối cùng vẫn là Lý Tuần trước lấy lại tinh thần.

"Chúng ta hẳn là còn ở Đông Nam biển rừng, chỉ là cái kia dưới nước thông đạo kết nối nơi đây con suối, lúc này mới bị lao đến."

Thủy Điệp Lan cau mày nói: "Cái lối đi kia là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ đó chính là thông đến Vụ Ân hiên môn hộ? Cũng quá thô bạo chút."

Nàng vừa nói chuyện, một bên vận kinh khiến động dòng nước, cọ rửa trên thân còn sót lại bùn cát, hiển nhiên là đối vừa mới tuyên lưu canh cánh trong lòng.

Lý Tuần thấy thế, cười đắc ý: "Bình thường môn hộ tự nhiên không phải như vậy, chỉ là ta dùng Vân vụ thạch phá cửa thời khắc, thuận tiện đem cánh cửa kia hủy, chúng ta chính là lái chấn động dư ba cho vọt tới nơi này tới. Chắc hẳn, đây chính là Vụ Ân hiên. . . Chỉ là, cũng không có cái gì chỗ đặc thù a!"

"Thật sao? Chỉ là người không biết hàng mà thôi!"

Thủy Điệp Lan rửa sạch quần áo, nhảy ra thủy ngoại, cười mỉm mà nói: "Vụ tóa thanh sơn chướng, ẩn mê nhất điểm hương. Người không có người được mùi thơm này sao? Đây chính là thiên nhiên vốn có 'Mê đồ nhất điểm hương', hương khí cùng sương mù hòa làm một thể, mê hồn lục thức mà không biết, nói một cách khác, tình cảnh này, cũng có non nửa hư ảo không thật. Đây bất quá là huyền thuật tiểu đạo mà thôi!"

Lý Tuần nghe vậy lập tỉnh, lúc này ngừng thở, chân tức bỗng thấu "Hồng Ảnh châu", tứ phía cảnh sắc, bỗng nhiên liền biến động.

Đây không phải cải thiên hoá địa đại biến, mà là tại rất nhiều chi tiết nhỏ nhỏ biến hóa, bóng mặt trời, sơn âm, cây cối. . . Hơn mười chỗ chi tiết nhỏ biến đổi, tầm mắt sở cập, toàn bộ cảnh trí liền hoàn toàn khác biệt.

Vẫn là thanh bình phong thúy chướng, sương mù tầng điệp, nhưng lại nhìn lúc, phương xa xanh tươi bên trong, liền nhiều một góc mái cong, cho dù là lờ mờ nhìn không rõ ràng, dù sao cũng có cái phương hướng đúng không?

Thủy Điệp Lan cười nhẹ nói: "Dạ, nơi đó mới thật sự là Vụ Ẩn hiên, nơi này chỉ là trong truyền thuyết 'Ngừng bước lâm' đi! Hiện tại hiên trung trung trụ cột cấm pháp chưa mở, ai muốn trước chạy xộc hiên bên trong, khởi động trung tâm cấm pháp, người đó là Vụ Ẩn hiên tân chủ nhân đi!"

Lý Tuần sắc mặt ngưng trọng, loại này lấy thật vì huyền huyền thuật, phiền toái nhất bất quá, có lẽ chính là nhất chi tiết thượng lừa dối, liền có thể có thể khiến người ta vây chết trong đó.

Nếu như kết hợp cấm chế, hiệu quả càng là lợi hại.

Lần này là nhờ có Thủy Điệp Lan.

Nghĩ tới đây, hãn nghiêng đầu đi, hai người ánh mắt vừa giao nhau, lại riêng phần mình tách ra, vì diệu cực kỳ.

Lúc trước hai người chân thành hợp tác, là tại sinh tử du quan thời điểm, vội vàng phía dưới, nghĩ không được quá nhiều, nhưng bây giờ tình thế hòa hoãn, hai người lại đem sinh tử lúc tâm thái, cực tự nhiên đưa vào trong đó, trong này vì diệu không khí, quả nhiên là làm sao cũng nói không rõ.

Lý Tuần cũng không quá thích ứng loại này không khí, cho nên, hãn tính phản xạ mà cúi đầu, xuất ra "Vân vụ thạch" đến, tránh khỏi càng nhiều xấu hổ.

Bất quá, đương ánh mắt hai người lại phóng tới Vân vụ thạch thượng thời điểm, lại cùng nhau khẽ giạt mình.

Khối này kỳ thạch đã là bộ dáng đại biến.

Lúc này nó quang hoa nội liễm, lúc đầu hơi mờ bề ngoài hiện ra xám trắng nhan sắc, trong đó khảm vào chữ cổ cũng đã mờ hồ không rõ, chính là ném xuống đất, cũng cùng nhất khối đá bình thường không có gì khác biệt.

Chỉ là Lý Tuần vẫn có thể cảm giác được, cái đồ chơi này cùng ngoại giới khí cơ hồ động, so trước kia càng thêm dày đặc lại phức tạp.

Nhất cái đối cấm pháp tràn đầy nghiên cứu tu sĩ, liền có thể theo cái này nhìn như hoàn toàn không có đầu mối khí cơ biến động bên trong, tìm tới vô cùng có dùng tin tức tới.

Điều này cũng làm cho hắn tầm mắt mở rộng: "Cấm pháp chi đạo, gửi vật tương ứng, tựa như khóa cửa, loại thủ pháp này, ngược lại đáng giá nghiên cứu!"

Tiếng nói vừa dứt, sau lưng lại là một tiếng tiếng nước chảy, U Nhất hùng tráng thân hình hiện thân đi ra, trên tay còn nâng người.

Thủy Điệp Lan quay đầu nhìn lại, liền cười ra tiếng: "Không nghĩ tới người coi như hữu tình hữu ý, biết đưa người tiểu nhân tình cứu được ! Bất quá, người liền không nghĩ tới. . ."

"Thủy tiên tử!" Lý Tuần tại nàng còn chưa nói xuất khó nghe hơn mà nói trước đó, mở miệng đánh gãy, trên mặt hơi có chút không vui.

Chỉ là trong nháy mắt, trên mặt hắn không nhanh, liền biến thành khó coi.

Hắn thân thể lung lay, trên mặt nhan sắc đột nhiên một mảnh xám xanh. Tại uống rượu độc giải khát thức thối phát tiềm lực đằng sau, di chứng rất cực bạo phát.

Không đay mình hoàn vận chuyển đã là cứng đờ khó đi, "Xích Tuyết loạn" kịch độc cũng thừa lúc vắng mà vào, nhanh chóng do da lỗ chân lông, mạch máu rót vào kinh mạch, theo khí huyết vận chuyển, hướng vào phía trong phủ xuất phát.

Ánh mắt của hãn liếc nhìn Thủy Điệp Lan, tựa hồ muốn nói gì, nhưng cuối cùng không có lối ra, chỉ là kêu một tiếng: "U Nhất!"

U Nhất như vậy hưởng ứng, trước buồng xuống còn tại trong hôn mê Cố Tần Nhi, sau đó liền vịn hãn ngồi xuống, cũng không nói nhiều, đại thủ thượng huyết mang xoẹt xoẹt rung động, như vật sống Huyết Yểm liền xuyên vào trong cơ thể hãn, cùng độc vật tác chiến mất.

Thủy Điệp Lan nhìn xem Lý Tuần nhắm mắt lại, thần sắc trở nên có chút cổ quái, ở chung quanh đi hai bước, cũng không có nhân quan tâm nàng.

Nàng bắt đầu chiếu vào Lý Tuần trên dưới dò xét, trên thân chân tức như ẩn như hiện, đã là vận sức chờ phát động. . .

Nhưng nàng cuối cùng vẫn cái gì cũng không làm, thậm chí không có đi đã gần trong gang tấc Vụ Ẩn hiên, mà là tại Lý Tuần bên người ngồi xuống, thả mục trông về phía xa cái này khoáng đạt xa xăm cảnh trí, thỉnh thoảng ngoài nhìn, nhìn Lý Tuần trên mặt khí huyết giao thể chi tướng, cũng có thể tự giải trí .

Không biết qua bao lâu, tại sắc trời hơi tối xuống tới thời điểm, trong tai nàng truyền đến Lý Tuần ung dung thờ dài: "Chỗ này động thiên, từ đây liền thuộc về người ta. . ."

Tại Thủy Điệp Lan trong tai, Lý Tuần rõ ràng tăng thêm "Người ta" hai chữ, cái này khiến nàng mỉm cười.

Lý Tuần lúc này sắc mặt tốt hơn một chút nhìn chút, nhưng vẫn có một tia không quá bình thường đỏ hồng, hiện ra thân thể của hãn hết sức yếu ớt.

Bất quá, hãn nhưng không có nửa chút hư nhược cảm giác: "Ta ngược lại thật ra kỳ quái cực kì, vừa mới người làm sao không động thủ?"

Thủy Điệp Lan quay đầu đi nhìn hãn, cuối cùng nhàn nhạt cười nói: "Lặp đi lặp lại một hai lần, còn có thể nói còn nghe được. Dạng này phản lặp đi lặp lại che, người không phiền, ta còn phiền đâu!"

Lý Tuần khẽ giật mình, trở lại hiểu được.

Hai người theo chạm mặt đến bây giờ, bỗng nhiên cộng đồng hợp tác, bỗng nhiên lẫn nhau tính toán, như thế giao thoa, thường thường là trước một khắc còn thân mật khăng khít, một giây sau chính là đao binh gặp nhau, như thế lặp đi lặp lại, cố nhiên khiến cho bọn hãn sẽ không lại tín nhiệm đối phương, nhưng cùng lúc, cũng khiến cho bọn hãn không có khả năng lại có ban đầu lúc nhuệ khí cùng sát cơ.

Bất quá, trong lòng là một chuyện, như thật có lợi ích vào đầu, có làm hay không thì là một chuyện khác. Thủy Điệp Lan tâm địa có mềm yếu như vậy sao?

Hai người ánh mắt lại là vừa chạm vào, Thủy Điệp Lan hướng hãn nháy nháy mắt: "Người người này thật không có hảo tâm, người ta tình rất lâu, vì cái gì còn muốn cho nàng nằm trên mặt đất?"

Lý Tuần thần sắc động lại, lại nhịn không được cười ha hả, trong tiếng cười, bên dòng suối Cổ Tần Nhi vô thanh vô tức đứng lên, đi tới Lý Tuần sau lưng, khẽ kêu một tiếng "Thật xin lỗi" .

"Không trách người, nếu người có thể giấu giếm được Bách Huyền Điệp tiên, ta mới thật muốn kỳ quái!" Lý Tuần nhìn xem nàng bị kinh ngạc nhảy một cái đáng yêu biểu lộ, cười nhẹ một tiếng, thân mật vỗ vỗ cánh tay của nàng, ra hiệu nàng tại chính mình một bên khác ngồi xuống.

Ba người cứ như vậy song song ngồi tại trên sườn núi, dùng U Nhất hùng tráng thân hình làm bối cảnh, nhìn xem ai ai vân khí, ngược lại giống như đem

kia Vụ Ân hiên để tại một bên.

Nhưng nếu có nhân từ phía trước quan sát, tất nhiên sẽ phát hiện, vô luận là Lý Tuần, hay là Thủy Điệp Lan, bắn ra đến kia ẩn ẩn mái cong thượng ánh mắt, đều là vô cùng nóng rực.

Sắc trời vừa tối xuống dưới một chút, Lý Tuần thở dài một hơi, đứng lên nói: "Chúng ta đi thôi, đến nơi đó, bàn lại chi tiết, như thế nào?"

Thủy Điệp Lan vẫn không trả lời, liền nhìn thấy khác một bên Cố Tần Nhi giống một hình bóng, theo Lý Tuần đứng lên, ánh mắt buông xuống, vẫn là trầm mặc không nói. Tình hình này, khiến nàng chặc chặc tán thưởng: "U Hồn Phệ Ảnh Tông bên trong, có như thế lợi hại khổng thần chi thuật sao?"

Lý Tuần nhú nhú mày, không rõ nàng muốn nói cái gì. Nhưng rất nhanh, Thủy Điệp Lan kia yêu dị lam môi liền đem đáp án nói ra: "Lúc trước ta vẫn không rõ người vì sao lại hao tâm tổn trí cứu nàng, hiện tại biết— giống nàng nghe lời như vậy tiểu cẩu, quả nhiên là khó được vô cùng."

Thủy Điệp Lan ngôn từ khó nghe là trong dự liệu sự tình, nhưng cái này đương Cố Tần Nhi không tồn tại thái độ, nhưng bây giờ là quá mức đả thương người.

Cố Tần Nhi có lẽ tại "Tình cảm chân thành" Lý Tuần một chuyện bên trên, hoàn toàn không có lý trí có thể nói, nhưng tại phương diện khác, lại là không thể nghi ngờ thông tuệ chi nhân.

Câu này câu tru tâm chi ngôn, nghe vào trong tai nàng, trong nháy mắt liền xóa đi trên mặt nàng còn sót lại một chút huyết sắc.

Thủy Điệp Lan chỉ coi không thấy, tiếng nói chỉ dừng lại, liền xem thường cười yếu ớt nói: "Chỉ là ta còn có một chuyện không rõ. . . Nếu ta vào không được, người, lại sẽ như thế nào?"

Cố Tần Nhi đầu ngón tay đã cho bóp thành màu xanh trắng, nhưng Lý Tuần không có biểu thị, nàng cũng không dám có chút dị động. Lại tại nội tâm chỗ sâu, nàng cũng có một tuyến xúc động, muốn biết, trong nội tâm nàng "Linh hồn", "Trụ cột", "Duy nhất", "Thần linh", lại sẽ là như thế nào thuyết pháp.

Lý Tuần duy trì làm người tuyệt vọng trầm mặc.

Cố Tần Nhi nhìn xem dưới chân xanh tươi bãi cỏ, hai tay dần dần lỏng xuống. Sớm tại sáu mươi năm trước, nàng liền đã học xong, như thế nào đem tuyệt vọng chuyển hóa làm say lòng người rượu. Điểm này sự tình, sẽ không bối rối nàng quá lâu, sẽ không. . .

Có thể nghĩ được khí tức của hắn, đầy đủ.

Trong hoảng hốt, nàng không có nghe được Lý Tuần là như thế nào trả lời, chỉ biết là bọn hắn đã cất bước hướng ngoài mấy chục dặm Vụ Ân hiên tiến lên.

Cho nên, nàng cũng hồn hồn ngạc ngạc đi theo, trong tai đứt quãng có chuyện âm truyền vào, nàng cũng không có quá dụng tâm đi nghe, thẳng đến Thủy Điệp Lan bỗng nhiên nói một câu như vậy: "Năm đó Tê Hà cùng Lâm Các sự tình, người biết a. Người thấy thế nào?"

Cố Tần Nhi trong lòng nhất kỳ.

Nàng là biết Lý Tuần một cái khác thân phận, cũng rõ ràng Yêu Phượng, Lâm Các cùng Lý Tuần ở giữa liên quan, cái này nhìn như đột nhiên xuất hiện chủ đề, để cho người ta nhìn không được sinh ra lòng hiếu kỳ.

Lý Tuần thì là kinh ngạc, tại như vậy một sát na, Lý Tuần hơi kém coi là Thủy Điệp Lan xem thấu hắn một cái khác tầng thân phận, tại xuất lời dò xét.

Hắn giật mình quay đầu, lúc này mới phát hiện đối phương ý tứ xác nhận rất đơn thuần — tựa như cùng bằng hữu nói chuyện phiếm đồng dạng.

Lý Tuần không rõ nàng là có ý gì, sững sốt nửa ngày, mới nói một câu: "Cái

này cho ta có liên can gì?"

Thủy Điệp Lan nghe vậy cười một tiếng, trên nét mặt lại là không nói ra được cố quái.

Lý Tuần tự nhiên có chỗ phát giác, hẳn cảm thấy, Thủy Điệp Lan đang nói ra vừa mới câu nói kia lúc, tâm tính tựa hồ toàn bộ khác biệt, giống như là có chỗ buông lỏng, lại tựa hồ có chỗ quyết đoán, trong đó cảm giác vi diệu, làm sao cũng nói không rõ ràng.

Trong lòng của hắn nghi hoặc, càng nhiều thì là cẩn thận, liền cẩn thận từng li từng tí hỏi một tiếng: "Người có ý tứ gì?"

"Người trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, người cảm thấy, Tê Hà cùng Lâm Các vì sao lại tiến tới cùng nhau?"

Thủy Điệp Lan ý chí trong vấn đề này lộ ra đặc biệt cường ngạnh, Lý Tuần mặc dù tuyệt không nguyện ý dạng này vô ích tinh lực, nhưng ra ngoài ổn trọng cân nhắc, vẫn là bất đắc dĩ nói một câu: "Có tình cảm không liền đi đến cùng nhau?"

"Tình cảm? Nhưng bọn hắn lại tách ra!"

Lý Tuần thầm kêu một tiếng "Lão thiên", loại này ngây thơ lại khiến cho hắn sinh ra cực không mỹ hảo hồi ức chủ đề, rất nhanh tan rã hẳn kiên nhẫn, hẳn hơi có chút bực bội mà nói: "Không có tình cảm, tình cảm biến chất, không phải liền là như vậy sao?"

Hắn cái này không hề có thành ý trả lời, ngược lại để Thủy Điệp Lan hết sức hài lòng.

Màu băng lam bờ môi cong lên, Thủy Điệp Lan mỉm cười nói: "Bọn hắn lấy tình cảm duy trì, không khỏi ly tán! Nhưng nếu cái này mối quan hệ không phải tình cảm, lại sẽ như thế nào?"

Lý Tuần "Ha" một tiếng cười, dựa vào cái này biểu hiện ra chính mình cực không nhịn được thần khí, nhưng sau một khắc, hần tiếng cười dừng lại, bắt đầu dùng một loại phi thường kỳ diệu ánh mắt nhìn đi qua, hần rốt cực phát giác, theo đối thoại tiến hành, giữa hai người bầu không khí có chút quý dị.

Hần vẫn không rõ Thủy Điệp Lan vì sao lại kéo ra trở lên chủ đề, hần thấy, cái này cùng hiện nay tình thế không có bất cứ quan hệ nào, lại cùng Thủy Điệp Lan tính tình, cũng tuyệt không nửa chút gặp nhau.

Khác thường vì cái gì, trong lòng của hần cảnh giới chi tâm nổi lên.

Lại tại lúc này, Thủy Điệp Lan hướng hần cười cười nói: "Ta đối Tê Hà năm đó sự tình cảm thấy rất hứng thú, đã từng tính toán một cái. Người cũng đã biết, Tê Hà cùng cái kia để Lâm Các, kinh thiên động địa tình cảm, hết thủy kéo dài bao nhiêu năm?"

"Nhiều ít?"

"Bốn mươi ba năm!"

Nhìn xem Lý Tuần kinh ngạc bộ dáng, Thủy Điệp Lan cười nói: "Rất giật mình sao? Sự thật chính là như thế, kỳ thật nhân gian nam nữ hôn phối, không sai biệt lắm cũng chính là những thời giờ này, liền đều bệnh lão qua đời. hôn phối liền chờ như cả đời, mà chúng ta tu sĩ, yêu ma thọ nguyên dài dằng dặc, bốn năm mươi năm trong nháy mắt liền qua, lại có khác nhau."

Lý Tuần nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải. Trong lúc nhất thời, hần quên đi lúc trước sinh ra cảnh giác, cực tự nhiên bị kia xa xôi hồi ức kéo vào.

Mặc dù đã là sáu mươi năm đi qua, liền phàm nhân mà nói, chỉ sợ đã phân ra kiếp này đời sau, nhưng Thiên Đô Phong bên trên, rừng phong Lưu Hỏa, thế tuyệt tình thương tràng cảnh, lại vẫn chiếm cứ lấy hần tương đương một bộ phận ký ức.

Hắn nhớ kỹ Yêu Phượng thâm trầm mà quyết tuyệt lửa hận, nhớ kỹ Lâm Các bén nhọn lại thâm trầm buồn gào.

Nhưng mà, bốn mươi ba năm! Đôi nam nữ này, mến nhau bốn mươi ba năm, hận lại hận trên trăm năm, cuối cùng vẫn sinh tử tương kiến.

Thế gian hoang đường sự tình, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi!

Chỉ là, lúc này nghe Thủy Điệp Lan nói tới, làm sao có một cỗ là lạ mùi vị đâu? Liên tưởng đến nàng trước đó càng cổ quái lời nói, Lý Tuần trong đầu như hiểu như không, có chút không xoay chuyển được tới.

Lúc này, Thủy Điệp Lan lo lắng nói: "Tất cả mọi người rất rõ ràng, chúng ta lẫn nhau ở giữa, sợ là muốn đẩy đối phương vào chỗ chết cho thống khoái. Nếu không, người biết ta nên tặng, ta biết lai lịch của người, chính là không tự mình động thủ đối nghịch, chỉ cần đem tin tức này thông cáo thiên hạ, phiền phức cũng là không ít!"

Cái này đột nhiên chủ đề nhảy vọt để Lý Tuần rất không thích ứng, bất quá, hắn phải thừa nhận, Thủy Điệp Lan nói một câu lời nói thật. Hắn không chỉ một lần nghĩ đến loại khả năng này, mà mỗi nghĩ một lần, trong lòng của hắn sát cơ liền sâu nặng một phần, nghe vậy cũng không nhiều lời, chỉ là nhẹ gật đầu.

Thủy Điệp Lan nhìn hắn biểu lộ, "Cười" thanh cười một tiếng, thân thể nghiêng về phía trước, hơi xích lại gần chút, thanh âm thì ép tới thấp hơn: "Ta có cái chủ ý, suy tính một chút, người. . . Sẽ lấy ta sao?"

Lý Tuần bỗng nhiên sắc khẩu khí, còn không có theo tới, sau một khắc, Thủy Điệp Lan thân hình co rụt lại, đánh thẳng tiến trong ngực hắn đi.

"Trúng kế!"

Lý Tuần bản năng nghĩ đến điểm này, hắn muốn ra tay kháng cự, chỉ là Thủy Điệp Lan lần này mưu đồ đã lâu, tầng tầng biến hóa, đều đã nghĩ đến thông thấu.

Lý Tuần tay vừa vươn ra, liền bị đỡ lên, đồng thời trên ngực tê rần, đã bị Thủy Điệp Lan ấn một chưởng.

Lý Tuần nổi giận, không nghĩ tới chỗ hấn xử đề phòng, vẫn là bị Thủy Điệp Lan dòm lấy cơ hội, hạ thủ trước.

Hắn cũng không nghĩ nhiều, sớm đã tị trong đầu tính toán trăm ngàn lần thủ đoạn lập tức thi xuất, sau lưng U Nhất hồ gầm một tiếng, nguyên khí chấn động ở giữa, Thủy Điệp Lan đặc thủ sau nhanh chóng thối lui thân hình liền cổ quái cứng lại, ngay sau đó, Cố Tần Nhi xuất hiện ở sau lưng nàng, hóa chưởng làm kiếm, hướng phía sau cổ chém xuống.

Thủy Điệp Lan trạng thái rất là kỳ quái, đối Cố Tần Nhi công kích vậy mà không kịp phản ứng, chỉ là kêu lớn: "Dừng lại!"

"Dừng tay!"

Lần này mở miệng chính là Lý Tuần, nằm ngoài sự dự liệu của hắn, Thủy Điệp Lan một chưởng này lại không nặng, hơi dính liền lui, chỉ là ngực khí huyết vi tắc nghẽn, nửa phần tổn thương cũng vô.

Nhưng mà, Lý Tuần rõ ràng cảm giác được, lần theo cái này chưởng lực, tựa hồ có cái gì dị vật xông vào trong cơ thể hắn!

Cái này rót vào thể nội dị vật thực sự cố quái, tuy nói hắn thụ nội thương trước đây, thụ độc thương ở phía sau, ngũ tạng đều hư, còn kém rất rất xa đỉnh phong thời điểm, nhưng từ khi vừa mới Huyết Yểm hút độc đằng sau, U Minh âm hỏa lưu chuyển ở giữa liền lại không trắc trở.

Theo lý thuyết, chính là "Xích huyết loạn" như thế kịch độc, nhất thời nửa khắc cũng công không tiến vào mới là.

Thế nhưng là cái này dị vật lại giống như là có sinh mệnh, ở trong cơ thể hắn thượng hạ du động, mỗi lần né qua âm hỏa chính phong, lại trực phân hấp thụ có

chút số không cạn bã mảnh vỡ.

Về sau, cái này dị vật vậy mà chất tính biến đổi, cùng Lý Tuần thể nội U Minh âm hỏa kết hợp một chỗ, không còn sự phân biệt, trở lại phóng xạ ra ngàn vạn đầu tinh mịn khí cơ, rót vào hãn huyết mạch xương lạc bên trong, cùng hãn quanh thân liên làm một thể, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, yêu dị chỗ, làm lòng người đầu sinh lạnh.

Nghĩ đến Thủy Điệp Lan vạn năm tích lũy được thanh danh, mặc cho Lý Tuần như thế nào tự tin, cũng không dám khinh suất làm việc, liền thuận Thủy Điệp Lan ngữ khí, khẩn cấp kêu dừng, lập tức lại gầm nhẹ nói: "Đây là cái quỷ gì đồ chơi!"

Thủy Điệp Lan than dài xuất một hơi, biểu hiện ra mới từ trước quý môn quan chạy một vòng nhi bộ đáng.

Nàng đầu ngón tay từ ngực phát qua, dường như phủ tâm an ủi, chỉ là, rất nhanh, trên mặt nàng liền sáng sủa cười nói: "Là cổ a!"

"Cổ?"

Nghĩ đến liên quan tới loại này yêu dị sinh linh đủ loại nghe đồn, lại nhớ lại mấy ngày trước Thủy Điệp Lan thể hiện ra tại cổ thuật thượng kinh người tạo nghệ, Lý Tuần lại bị chấn một cái, nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại, nhìn chăm chăm Thủy Điệp Lan gương mặt, không nhìn nàng cười duyên dáng vẻ, điềm nhiên nói: "Người có ý tứ gì?"

"Rất đơn giản, bảo mệnh!"

Thủy Điệp Lan không nhìn phía sau cổ tay chặt, hơi cứ vậy mà làm một chút dung nhan, lúc này mới thản nhiên nói: "Người chiêu này thật xinh đẹp! Lúc trước còn tưởng là người là hảo tâm, tạm thời phong bế Huyết Yểm, kỳ thật lại là ngầm động tay chân. . . Nghĩ đến, nếu ta vừa mới thật ra tay đánh lén, lúc này tình hình sợ là càng không chịu nổi a? Chính là ta không động tay, người lại sẽ ở

lúc nào dùng một chiêu này đâu?"

Lý Tuần sầm nhiên cười một tiếng, đến cái ngậm thừa nhận.

Thủy Điệp Lan đồng dạng cười nói: "Cho nên, người ta cũng vậy. Thậm chí, ta thả cổ, chỉ là tự vệ, so người cái này 'Mưu tài sát hại tính mệnh' tính toán, còn muốn khoan hậu được nhiều. Mà lại, nói là thả cổ, cũng không chuẩn xác, kỳ thật, ta chỉ là muốn cùng người kết cái minh ước, lấy mỗi loại bảo đảm bình an, chỉ thế thôi!"

"Minh ước?"

"Không tệ, cổ thành tại ngũ độc chi thuộc, hóa thành tâm huyết bên trong, có thể nói là trên đời này tối hiếu tâm tư người tiểu sinh linh, tự nhiên cũng là kết minh lập thế tốt nhất chất môi giới. Mà ta hạ cổ tên là 'Thề cổ', người cũng có thể gọi nó 'Đồng tâm kết', danh tự này như thế nào?"

"Đồng tâm kết?" Trong tai đột nhiên nghe được như thế nhất cái có thể xưng ấm áp xưng hô, Lý Tuần đầy ngập hàn khí cũng không khỏi hơi áp chế mấy phần.

Thủy Điệp Lan liền kẹt tại khí thế của hấn cứng lại khoảng không, mỉm cười nói: "Đúng vậy! Đây là ta những năm gần đây, nghiên cứu ra nhất có thú vị đồ chơi nhỏ, linh cảm liền tới từ ở Tê Hà, nhìn nàng rơi xuống bây giờ hạ tràng, nam nữ tình cảm, thực không thể vì lâu dài mà tính toán.

"Vì vợ chồng hòa thuận, ta liền nghiên cứu ra cái này nhất cổ trùng. Loại này cổ trùng âm dương đồng thời sinh, thời gian sử dụng thì lại lấy đặc thù thả cổ chi thuật, mổ phân âm dương, phân biệt cắm vào một đôi nam nữ thể nội. . ."

Nàng dùng ngón tay điểm nhẹ xuống ngực, ý kia chính là đang nói "Uy, ta cũng trúng cổ nữa nha" !

Lý Tuần khóe miệng giật một cái, nhìn như khinh thường, trên mặt lại bắt

đầu hiện ra chuyên chú chi sắc, cẩn thận lắng nghe Thủy Diệp Lan lời nói.

"Cổ trùng âm dương tương hấp, bên trong có khí cơ liên tiếp, trùng cổ nam nữ, bất kể có hay không tự nguyện, hai người khí cơ liền sẽ cấp tốc giao hòa biến hóa, cho đến hòa làm một thể. . . Này, đã bắt đầu!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Tẩu Hỏa

Chương 7: Tẩu hỏa

Đang khi nói chuyện, trước người hai người đã hiện lên một tầng nhàn nhạt khí mang, không biết có bao nhiêu đầu khí cơ bắn ra ra ngoài, cùng trên người đối phương khí cơ quần giao tại một chỗ, ảnh hưởng lẫn nhau, sinh ra vô số biến hóa mới.

Này quý dị tình hình làm một bên Cố Tần Nhi cũng bản năng lui nửa bước, tiếp lấy liền tại Lý Tuần ra hiệu hạ, kéo ra chút khoảng cách, chỉ là trong mắt sáng khí mang ầm ầm, cảnh giác chưa tiêu.

Thủy Điệp Lan khẽ cười nói: "Khí cơ dung hợp chắc chắn lôi kéo khí huyết quan hệ, song phương sinh cơ cũng liền tương hỗ cấu kết, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Đơn giản một chút nói, chính là ta chết đi, người không sống được; người chết, ta cũng không sống được!"

Nhìn xem Lý Tuần nói không nên lời là hoài nghi vẫn là cẩn thận biểu lộ, Thủy Điệp Lan nhẹ nhàng hạ thấp người: "Đây chính là ta giải quyết vấn đề phương pháp! Như thế nào, hiện tại chúng ta hẳn là có thể đồng tâm hiệp lực, mà không cần cố kỵ lẫn nhau phía sau cắm đao a?"

Lý Tuần không tự giác ngừng thở, nhìn xem Thủy Điệp Lan ánh mắt, đã hoàn toàn khác biệt.

"Tên điên, nữ nhân này là người điên! Dem sinh mệnh giao tại nhất cái vừa mới còn tại sinh tử tương bác cừu địch trên tay, đây là chỉ có tên điên mới có thể làm ra sự tình!"

Chỉ là. . . Thủ đoạn này thật đúng là mẹ nhà hãn thiên tài! Lý Tuần lại cảm thụ một chút thể nội "Đồng tâm kết", cũng mượn cơ hội lắng đọng tâm tình.

"Đồng tâm kết" quả nhiên kỳ diệu, tại ban sơ tinh mịn phức tạp xen lẫn đặng sau, đã khôi phục trạng thái ngày thường, thế nhưng là hãn cũng cảm giác, lúc đầu tại thể nội tự thành thiên địa khí cơ lưu chuyển, cùng Thủy Điệp Lan trên người khí cơ liên hệ cảm ứng, huyền ảo kỳ diệu xử, khó mà lời nói.

Hãn không phải tùy tiện liền bị nhân qua mặt đồ đần, cũng chính vì vậy, hãn mới thật tin tưởng cái này "Đồng tâm kết" hiệu quả tuyệt không phải hư ảo.

Có phán đoán đặng sau, hãn rất nhanh liền loại bỏ các loại vô dụng tâm lý hoạt động, trầm ngâm một chút, hỏi thực tế nhất vấn đề: "Có hay không giải pháp?"

Thủy Điệp Lan hì hì cười một tiếng, không giữ lại chút nào mà nói: "Khí cơ liên lụy quá nhiều, làm sao đi giải? Bất quá, đến thời hạn, cổ trùng tự sẽ tiêu vong!"

Lý Tuần vui mừng, truy vấn: "Phải bao lâu?"

"Nếu như mỗi ngày lấy tâm huyết đổ vào, ngàn năm bất tử."

Thủy Điệp Lan dùng nói nhảm đùa nghịch Lý Tuần một cái, sau đó mới nói: "Nếu là lừa dối, một trăm năm đi! Một trăm năm sau, cổ trùng tự nhiên hóa tro cực nhanh. Cho nên, nó lại có cái danh tự, để 'Trăm năm hảo hợp' ! A, giống như tới địa điểm."

Liền tại Thủy Điệp Lan thoại âm rơi xuống trước đó, Lý Tuần đã cảm giác được, theo vừa rồi phóng ra một bước kia lên, quanh thân thiên địa nguyên khí, bỗng dưng liền đậm đặc rất nhiều, còn có như thủy triều này đến kia đi, sung doanh bình thường địa giới tuyệt không có khả năng xuất hiện sức sống.

Cảm giác này, cũng có một chút giống tại Tọa Vong phong đình.

Chỉ là, bị Thủy Điệp Lan thiên tài thức thủ đoạn cho kinh sợ đến, trong lòng của hắn chấn động chưa dừng, đảo mắt quét qua, thấy nơi đây là một đầu nổi thẳng hướng ngọn núi nào đó cốc đường mòn, cái khác, nhưng cũng không nhìn ra cái gì khác biệt, chỉ là bản năng cảm thấy, càng là tới gần, chung quanh cấm chế, huyền thuật bố trí ngược lại càng ít, nhưng cũng càng ngày càng tiềm ẩn khó dò.

Thủy Điệp Lan ngược lại giống như đem chuyện phía trước toàn bộ bỏ xuống, lại hoặc là thật có ý vào, nàng khá hưng phấn lấy quyền kích chưởng, sách tiếng nói: "Chỉ bằng lấy 'Nguyên khí triều tịch', liền biết bên trong có khoảng trời riêng, Vụ Ẩn hiên, đúng là cái tu luyện nơi tốt!"

Lý Tuần cùng Cố Tần Nhi hai mặt nhìn nhau, nhìn Thủy Điệp Lan thái độ hiện tại, bọn hắn đối cái gọi là "Đồng tâm kết" hiệu dụng, là càng ngày càng mà tin tưởng.

Lý Tuần trong đầu như chong chóng liền chuyển, đem này biến hóa lợi và hại phân tích mấy lần, lại là làm sao cũng tìm không thấy có thể để cho hắn cẩn thận lý do.

Như lấy Thủy Điệp Lan lời nói, hai người sống còn, người chết ta vong, như vậy, tương đối mà nói, Thủy Điệp Lan ngược lại càng ăn thiệt thòi một chút.

Nàng là dưới gầm trời này đứng đầu nhất đại yêu ma, đại tông sư, thọ nguyên lại gần như vô tận, sẽ không tùy tiện xảy ra bất trắc — điểm ấy chỉ nhìn Yêu Phượng liền biết mách khéo.

Năm đó Thông Huyền chính tà tông môn tề tụ, hơn vạn tu sĩ bao vây chặn đánh, vẫn là bị nàng đào thoát. Cùng Yêu Phượng nổi danh Thủy Điệp Lan, nói thế nào cũng không kém bao nhiêu.

Trái lại Lý Tuần, cái này một thân phiền phức thù hận, nói không chừng cái nào ngày liền phơi tây hoang dã, đến lúc đó liên lụy đến Thủy Điệp Lan, thế nhưng là oan uổng vô cùng.

Như Thủy Điệp Lan không muốn rơi cái kết quả như vậy, chẳng phải là muốn cùng hãn đứng tại cùng một trận tại tuyến? Được này cường viện, cũng không phải thiên đại tiện nghi?

Đương nhiên, cái này đều xây dựng ở kia "Đồng tâm kết" đúng như Thủy Điệp Lan giảng thần diệu cơ sở phía trên.

Nghĩ tới đây, Lý Tuần vừa tối từ cắt tĩa một lần thể nội khí cơ, còn không có kết quả, Thủy Điệp Lan lại nổi lên phản ứng: "Thế nào, còn không tin được ta?"

Nói câu nói này công phu, hai người thể nội khí cơ cấu kết, Lý Tuần phát hiện, hãn không những đối với mình thể nội tình hình nhất thanh nhị sở, chính là đối Thủy Điệp Lan bên kia, cũng có cảm ứng.

Hãn vừa tối từ mô phỏng một chút chí tử tổn thương tình huống, nương tựa theo rõ ràng khí cơ kết nối, hãn rốt cục tin tưởng, Thủy Điệp Lan nói không giả!

"Cái này cổ thuật coi là thật thần diệu!"

Đang nói ra câu nói này thời điểm, cũng liền đại biểu cho hãn chính thức thừa nhận Thủy Điệp Lan lí do thoái thác, quan hệ của hai người đến tận đây lại có khác nhau.

Lý Tuần là cái cầm được thì cũng buông được nhân vật, mặc dù còn có rất nhiều chi tiết không rõ, nhưng lúc này Vụ Ẩn hiên phía trước, hãn cũng có thể được chia xuất nặng nhẹ. Liền tạm đem "Đồng tâm kết" một chuyện để ở một bên, lấy ra Vân vụ thạch tới.

Xuyên thấu qua Vân vụ thạch, Lý Tuần cảm giác lại sâu sắc rất nhiều.

Hãn có thể cảm giác được, tại cái này phong cấm đằng sau, đè nén cường đại vô song nguyên khí. Những nguyên khí này bị trong cốc một chút vô cùng lợi hại cấm chế khóa chặt, chỉ ở có hạn trong không gian lưu động.

Mà khóa chặt nguyên khí cấm chế, thì cùng bên ngoài "Ngừng bước lâm" bên

trong cấm chế ẩn ẩn tương thông, hiển nhiên là có chỗ bố trí.

Như những cái kia nguyên khí phóng xuất ra, thật không biết nơi này lại biến thành bộ dáng gì.

Hắn quét Thủy Điệp Lan một chút, lại hít sâu thở ra một hơi, hướng trong cốc bước đi.

Thủy Điệp Lan mỉm cười song hành, mà Cố Tần Nhi thần tình trên mặt thì phức tạp được nhiều, nhưng nàng cuối cùng vẫn lựa chọn trầm mặc, vô thanh vô tức cùng sau lưng Lý Tuần, cùng U Nhất đi cái song song.

Đi nữa trên dưới một trăm bộ, trước mắt rộng mở trong sáng, ánh mắt chiếu tới, đã xuất hiện một số người công kiến trúc, tản mát địa điểm xuyết tại sơn cốc ở giữa.

Hoặc lẳng sườn núi một tuyến thác nước, hoặc dựa vào núi lục giác tiểu đình, thỉnh thoảng còn có dẫn lưu chi thủy, rót vào ao nhỏ, ở giữa thậm chí còn có vài đuôi nhan sắc tiên diễm cá con, sinh hoạt ở chỗ này, tự nhiên cũng không phải vật tầm thường.

Nhìn một cái, các thức kiến trúc cao thấp xen vào nhau, tại quần phong loạn thạch ở giữa thấp thoáng, bên trong có thủy mạch tương thông, có khác kỳ thú.

Lý Tuần đến địa phương này, tâm tình ngược lại thả càng ổn, hắn lắc đầu bật cười: "Vụ Ẩn hiên? Nói là Vụ Ẩn sơn trang hoặc là Vụ Ẩn động thiên hoặc là càng tốt hơn một chút hơn."

Thủy Điệp Lan đùa cợt nói: "Ra vẻ hiểu biết! Hiên chỉ là dẫn cảnh chi vật, làm sao có thể trở thành một chỗ 'Tuyệt địa' ? Chỗ này vị trí, vốn là để Vụ Ẩn động thiên, chính là tu sĩ mở động phủ tốt nhất vị trí. Cái gọi là Vụ Ẩn hiên, nhưng thật ra là này động thiên một chỗ cảnh trí, nơi đó cũng là động phủ hết thảy cấm chế trung tâm, từ nơi đó mở ra cấm chế, cái này Vụ Ẩn động thiên chi danh, mới tính danh phù kỳ thực!"

Lý Tuần đối Thủy Điệp Lan đùa cợt ngữ khí, cười trừ.

Bọn hắn đối thoại tình hình, nhìn như cùng trước kia không có gì khác biệt, nhưng nếu tinh tế phẩm vị, liền cảm giác trong đó vi diệu cực kì.

Lúc đầu "Chói tai" ngôn từ, lúc này cũng không thấy được có cái gì, huống chi, Thủy Điệp Lan tại không tự chủ, giống như cũng thu liễm rất nhiều.

Hai người tựa như ngắm cảnh dạo chơi công viên, dạo bước tiến lên, thường thức cái này động thiên nội khắp nơi không tầm thường cảnh trí, thường xuyên còn có thể nhìn thấy chút ngoại giới tuyệt không thường gặp trân quý cây, tiên chi linh quả, đến tận đây càng xác định Vụ Ẩn động thiên bên trong, cất giữ chi phong.

Không bao lâu, Lý Tuần nói nhỏ một tiếng: "Đó phải là Vụ Ẩn hiên!"

Đáp án này có lẽ khiến người ta thất vọng, nhưng bọn hắn xác thực đã đến Vụ Ẩn hiên phía trước.

Cách nhìn nhậ nhất cái hồ sen tương vọng, ngói xám tường trắng, đồ trụ lan can cơ cấu tương đương phổ thông, nhưng là này hiên chung quanh như hư như ảo sương mù, cùng với sương mù bên trong dày đủ lẫn lộn khí cơ lưu chuyển, đều tuyên cáo nó không tầm thường.

Rõ ràng hơn chính là, theo khoảng cách tiếp cận, Lý Tuần trong tay Vân vụ thạch đã bắt đầu có chút rung động, phảng phất sau một khắc liền muốn tuột tay bay đi đồng dạng.

Lý Tuần trong lòng hơi động, thật buông lỏng tay ra.

Tại "Ông" chấn minh thanh bên trong, xám trắng hòn đá giống như là bị nam châm hút đi, một đầu tiến đụng vào hiên bên trong, khảm vào một chỗ tường, ngói tương giao nơi hẻo lánh.

Bồ bồ lộn lộn thanh âm do thấp dần dần cao, liền diệt mà vang lên — đây là

đến hàng vạn mà tính khí cơ tại trọng chinh biến hóa.

Lý Tuần đảo mắt quét qua, nhìn thấy bên cạnh có một đầu quần hồ mà đi tiểu đạo, cười một tiếng đằng sau, hần thân nhiên đi tới, nhìn không ra nửa chút vôi vàng tâm tư.

Tiểu hiên cũng không lớn, bốn người đứng tại trong đó, liền có chút chen chúc.

Hiên bên trong bố trí đơn giản mà lịch sự tao nhã. Cổ nhân nói: "Hiên thức giống xa, lấy hiên muốn nâng chi ý, nghi đưa cao lớn, lấy trợ thẳng lại xưng." Chính là nói hiên ứng xây dựng vào tương đối cao bỏ chi địa, lấy làm lấy cảnh chi dụng.

Một đường đi tới, đám người cũng không có cảm thấy địa thế đi cao, mà giờ khắc này đứng tại hiên bên trong, vô luận là mặt hiên nhìn lại, lại hoặc xuyên thấu qua hiên trên vách cửa nhìn đằng trước, chỉ thấy được ánh mắt chiếu tới, đúng là không giới xa.

Trong sơn cốc cảnh trí không nói, chính là cốc bên ngoài mệnh môn rừng cây, cũng mờ mờ có thể thấy được. Đến tận đây mới biết này hiên lập vị thần kỳ.

Lý Tuần nhẹ khen một tiếng, nhưng rất nhanh hoàn hồn. Liếc qua Vân vụ thạch, thấy khối kia kỳ thạch nhan sắc đã cùng hiên bích không khác nhau chút nào, lại khảm vào chỗ, kín kẽ, nếu không phải lúc trước quyết định, hiện tại chưa hẳn liền có thể phân biệt ra được.

Hần hiểu được, cái này kỳ thạch tác dụng, đến tận đây đã kết thúc.

Lúc này khí cơ chinh hợp đã gần đến hồi cuối, bổ lộ thanh âm dần dần không thể nghe thấy, nhưng mà hiên bên trong trên bàn đá, nhưng lại hiện ra mấy đạo giếng khắp nơi phù văn tới.

Nhan sắc hơi thanh, giống như là trên bàn đá thiên nhiên tạo ra đường vân.

Lý Tuần mắt sáng lên, nhìn về phía Thủy Điệp Lan.

Hai người ánh mắt vừa giao nhau, Thủy Điệp Lan hiển nhiên không biết ở trong đó ảo diệu, liền hỏi: "Như vậy liền thành?"

"Không, còn kém một bước!" Lý Tuần bàn tay giống như vô ý lẳng không ấn xuống tại phía trên bàn đá, chậm rãi nói: "Còn muốn biết trong động thiên các loại cấm chế chi bí mới được."

"Lại là cấm chế? Khuất Chuyết Ngữ thật sự là không hiểu thấu, chẳng lẽ nhất định phải tìm một cái cấm pháp tu vi được nhân truyền thừa sao?" Nàng đầu tiên là lông mày cau chặt, nhưng nhìn về phía Lý Tuần lúc, thần sắc bỗng giãn ra: "Vậy cũng tốt, người nhanh lên một chút quen thuộc đi, sau đó lại nói cho ta!"

Nàng nói thật nhẹ nhàng tự nhiên, ngược lại làm cho Lý Tuần lấy làm kinh hãi, theo như cái này thì, kia "Đồng tâm kết" chân thực tính, lại một lần nữa tìm được chứng minh.

Nếu không, đứng tại Vụ Ẩn hiên lớn nhất tài phú trước mặt, Thủy Điệp Lan sao lại tốt như vậy sống chung?

Lý Tuần trong lòng rất cục chắc chắn xuống tới, hần cười cười, bàn tay đặt tại trên bàn, băng lãnh xúc cảm để trong đầu hần càng rõ ràng hơn.

Hần trừng tâm tĩnh ý, đem tâm thần xuyên vào đến trên bàn đá đi.

Chỉ một thoáng, các loại huyền diệu thâm ảo tin tức, tựa như cùng cốt cốt rót vào suối nước, tại hần linh đài chảy qua.

Tin tức rót vào tốc độ cũng không nhanh, nhưng trong đó liên quan tới Vụ Ẩn động thiên cấm chế nội dung, lại là thâm ảo đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Trong này không chỉ bao gồm cấm chế mở ra, khép kín cùng điều khiển, cũng hàm cái động thiên mấy đời chủ nhân đối với nơi này cấm pháp lý giải

cùng trình bày và phát huy.

Như đối người bên ngoài, chỉ sợ sớm bị ở trong đó tin tức quấy vãng đầu.

Nhưng mà Lý Tuần khác biệt, bản thân hẳn chính là cấm pháp đại sư cấp bậc, lại kiêm thông chư phái, đối cấm pháp đã có thuộc về mình độc lập kiến giải, sẽ không dễ dàng mất phương hướng.

Lúc này, hẳn lấy dạng này một loại huyền diệu phương thức, hấp thu, tham khảo rất nhiều thành đạo cao nhân tâm đắc trải nghiệm, chính là rèn luyện tôi luyện cơ hội thật tốt, đối với hẳn tu vi tăng thêm chi lớn, thực không thể tính toán.

Theo tin tức chảy vào, Lý Tuần cũng một cách tự nhiên đem hẳn sở học tâm đắc, vận dụng đến nơi đây cấm chế đi lên.

Chân tức tự phát lưu chuyển, Vụ Ẩn động thiên nội cấm chế như vậy đáp lại.

Tại Thủy Điệp Lan, Cổ Tàn Nhi trong mắt, hiên trước trong hồ nhỏ sương mù, đột nhiên liền nồng đậm, mênh mông bên trong, trước mắt cảnh vật, liền chỉ còn có đại khái hình dáng.

Ngay sau đó, trong tai bọn nàng "Tu" một thanh âm vang lên, hiên bên trong ba cái dẫn cảnh "Cửa", liền bỗng dừng bịt kín một tầng cực trơn nhẵn màng ánh sáng, tại che khuất đằng sau cảnh vật đồng thời, lại đem rộng lớn hơn cảnh sắc ánh vào trong đó.

Thủy Điệp Lan mắt sắc, liếc mắt qua, liền nhìn thấy một chỗ quen thuộc cảnh trí, chính là nàng tiến vào vụ hiên động thiên môn hộ — chỗ kia trên sườn núi dòng suối nhỏ.

Tình cảnh này lóe lên liền qua, nhưng cũng đủ để khiến Thủy Điệp Lan minh bạch, cái này chiếu vào hiên bên trong cảnh sắc là nơi nào.

"Ngừng bước lâm!"

Thị giác nhanh chóng kéo cao, mở rộng, vậy cơ hồ là vô tận kéo dài cảnh tượng, để kiến thức rộng rãi như Thủy Diệp Lan, cũng theo đó lú lờ.

Nguyên lai, lấy sơn cốc này làm trung tâm, riêng là ngừng bước lâm, liền chiếm diện tích gần như ngàn dặm, mà như như vậy sơn trang lâm viên kiến trúc, cũng không chỉ tồn tại ở trong sơn cốc này, mà là có vài chục xử nhiều, phân bố tại cái này phương viên ngàn dặm phạm vi nội.

Cảnh sắc lại là biến đổi, mặc dù vẫn là sơn lâm mênh mêng, nhưng cảm giác tổng không giống nhau lắm.

Thủy Diệp Lan hơi giật mình liền hiểu được, lúc này tầm nhìn đã vượt qua ngừng bước lâm phạm vi, đầu nhập vào Đông Nam trong rừng cây, mà trước mắt lóe lên cảnh sắc làm nàng miệng đầy phát khổ.

Nơi này, nàng rõ ràng tới qua, nhưng khi đó, nàng nhưng không có phát hiện mảy may dấu hiệu, cái này phương viên ngàn dặm cự đại không gian, cứ như vậy hoàn toàn không có dấu vết giấu ở mênh mêng trong rừng, ngàn vạn năm đến, không người phát giác.

Giấu sơn nạp biến cấm chế, cái nào tông môn đều hiểu một chút, thường thường cũng đều dùng tại bảo hộ tông môn truyền thừa điển tịch, pháp bảo, động phủ phía trên.

Nhưng giống Vụ Ẩn hiên như vậy, thâm tàng ngàn dặm chi địa, hoàn toàn không có nửa chút dấu vết để lại thủ đoạn, cũng đã là "Khai thiên tích địa" đại thần thông, cũng làm thật sự không hổ tuyệt địa chi danh.

Giờ phút này, tại Thủy Diệp Lan cảm ứng xuống, cái này Vụ Ẩn hiên chung quanh đậm đặc đến cực điểm nguyên khí, chính như chứa nước chỗ cao, miệng cống mở rộng, bắt đầu trào lên mà xuống.

Mà trong sơn cốc ngoại tầng tầng cấm pháp, tựa như cùng đã kế hoạch xong

đường sông, đem cái này hùng hậu nguyên khí tích súc trực phân trực tầng dẫn vào hẳn là đi vị trí, không có một tia tràn ra ngoài cùng hỗn loạn.

Mà như thế biến đổi, Vụ Ân hiên ngoại, ngừng bước trong rừng, bộ dáng lúc này hoàn toàn khác biệt.

Đây không phải nói kia từng tia từng sợi thêm dày Vụ Chướng, cũng không phải nói nguyên khí đầy đà, sinh cơ hiển lộ rừng cây.

Mà là tại đủ loại này biểu tượng phía dưới, kia bởi vì nguyên khí rót vào, mà đột nhiên tăng lên vài cái đẳng cấp tầng tầng phong cấm, cùng ngoại giới thiên nhiên tạo ra "Mê đồ nhất điểm hương" tương sinh tương hợp, đem um tùm sát cơ, ẩn vào lạc đường hương phấn bên trong.

Chính là Thủy Điệp Lan gặp, cũng muốn sinh ra hàn ý trong lòng.

"Chờ một lúc nhất định phải hỏi rõ đường đi tới đờ. . . Lúc này mới xem như 'Vụ Ân hiên' chân diện mục đi!" Vừa nghĩ, một bên lại nhìn về phía bên người chính điều khiển cấm chế người kia.

Nhưng mà thấy một lần phía dưới, Thủy Điệp Lan liền mãnh lấy làm kinh hãi, Bách Quỷ sắc mặt, không tốt lắm a!

Không phải không tốt lắm, mà là thật to không ổn!

Bàn đá truyền thấu cho Lý Tuần tin tức đồng thời không có vấn đề, Lý Tuần hiện học hiện mại, điều khiển cấm chế cũng không thành vấn đề. Chân chính vấn đề xuất hiện ở điều khiển cấm chế trước đó, hẳn đối với mình trạng thái đoán chừng sai lầm.

Phải biết, hẳn bây giờ nội sáng tạo, độc thương bức bách phía dưới, đã là ngũ tạng đều hư; lúc trước lại lấy bá đạo công pháp, thôi phát tiềm lực; đồng thời trong tiềm thức, vẫn là lấy "Thiên Minh Hóa Âm Châu" tại lúc kinh nghiệm làm gốc, không để ý đến U Huyền khôi lỗi trú hiện ra thế, đối thân thể gánh nặng cực

lớn.

Chỉ cái này mấy cái, liền đầy đủ để Lý Tuần uống một bình, mà hãn vẫn còn thuận thể chưởng khống cấm chế, thôi động trăm ngàn năm qua chỗ tích súc lượng lớn nguyên khí, làm cho chậm chậm quy vị!

Cái này cùng lấy nhân lực thôi động sơn nhạc có cái gì hai loại?

Cho dù là có dự thiết cấm chế vì dẫn hướng, nhưng toàn bộ quá trình, tuyệt không thể lỗ hổng nửa chút, muốn hao phí khí lực, thực là đến nhất cái cực kinh người trình độ.

Cái này thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác Lý Tuần tuyệt đại bộ phận tinh lực đều đặt ở giải độc tin tức phía trên, đối thể nội tình hưởng hoàn toàn coi nhẹ.

Ban sơ khí lực chỉ là từng tia từng sợi rút ra ngoài, vẫn không cảm giác được được như thế nào, nhưng ngay tại một đoạn thời khắc, hãn bản năng đề khí tục lực thời điểm, vậy mà rút chi bất động, lúc này mới giật mình không tốt, đã là trễ!

Sự chú ý của hãn cực nhanh chuyển tới thể nội, xem xét tình hình, trong lòng chính là liền điệt kêu khổ.

Không đày minh hoàn vận chuyển so với vừa thụ thương lúc còn trì trệ không chịu nổi, thể nội lưu chuyển âm hỏa, càng là rút đến giọt nước không dư thừa.

Lúc này toàn thân, kinh lạc khí mạch bên trong, rỗng tuếch, quả nhiên là một chút dư lực cũng không có để lại.

U Huyền ảnh thân pháp quyết mặc dù còn tại vận chuyển, nhưng vừa rót vào một chút, liền lại cho rút khô, đã là cung ứng không kịp.

Như thế trạng thái, U Huyền khôi lỗi cái thứ nhất nhìn không được, U Nhất trong mắt quang mang tối sầm lại, trong chốc lát chui vào hư không, không có

tin tức; ngay sau đó, ngoại giới đã tiến hành hơn phân nửa cấm chế diễn hóa không có động lực, đầu tiên là cứng lại, theo sát lấy, chính là bản năng gia tăng trừu hấp cường độ.

Chỉ chớp mắt công phu, Lý Tuần hơi kém liền cho rút khô khí huyết, biến thành một bộ thây khô.

Biến hóa này nhanh chóng, thậm chí không cho hẳn sinh ra sợ hãi thời gian, cũng liền càng dừng đề cập cái gọi là "Ứng biến" . Liền tại bóng ma tử vong chụp xuống đồng thời, trái tim của hẳn bỗng nhiên nhảy một cái.

"Ầm!"

Giống như là thiên diện trống to đồng thời lôi vang, kia chấn động để toàn thân hẳn huyết mạch đều muốn sôi trào lên.

Lý Tuần chưa hề lấy loại phương thức này cảm thụ tim đập của mình, nhảy lên lúc mạch máu thu mở nhúc nhích "Chi chi" âm thanh, huyết dịch phun ra chảy xuôi "Xoẹt xoẹt" âm thanh, đều nghe cái nhất thanh nhị sở.

Hẳn thậm chí có thể căn cứ thanh âm, miêu tả xuất tim đập hình dạng.

Mà nhất cái càng tươi sáng tồn tại, thì tại dưới tình hình như thế, ánh vào não hải.

"Âm hỏa châu?"

Là, hẳn tâm hồn bên trong, một mực cất giấu một viên Âm hỏa châu. Kia là U Hồn Phệ Ảnh Tông đã từng đệ nhất cao thủ — Quỷ Tiên Sinh cả đời tu vi tinh hoa.

Tại lúc mới đầu, Âm hỏa châu là Lý Tuần ngăn cản Huyết Yểm ăn mòn trọng yếu cấy vào.

Bất quá, tại hẳn tu thông "Bất động tà tâm", hóa giải Huyết Yểm đằng sau,

Âm hỏa châu lợi dụng nhất cái cực huyền diệu phương thức, ẩn tàng tâm hồn chỗ sâu.

Chính là Lý Tuần có mấy lần trái tim bị đánh xuyên, cũng không có lộ ra bộ dạng, đến mức Lý Tuần tại nhiều khi, đều quên cái này Âm hỏa châu tồn tại, chỉ là tại tu luyện U Minh âm hỏa lúc, thỉnh thoảng có chút cảm giác.

Trước đây không lâu, Thiên Minh Hóa Âm Châu bị thương nặng, Lý Tuần đổi lấy thân thể của mình làm triệu hoán khôi lỗi môi giới, lúc kia, Âm hỏa châu dường như có chút phản ứng.

Thời gian qua đi không lâu, tại Lý Tuần sắp dầu hết đèn tắt thời khắc, Âm hỏa châu lại lần nữa sinh ra phản ứng. Mà lần này, phản ứng này thật sự là mạnh đến mức quá nhiều!

Tại Lý Tuần cảm giác bên trong, Âm hỏa châu tại trong chớp mắt, "Không nhanh không chậm" theo tâm hồn bên trong "Trượt" đi ra, lần theo một đầu bí ẩn mạch lạc, một đường trượt đến không đáy minh hoàn bên trong, ở bên trong kia thâm thúy tịch liêu huyền diệu không gian bên trong đánh lên chuyển.

Lý Tuần trong vòng nhìn tới thuật quan sát, đã thấy một tầng tinh mịn xen vào nhau hỏa quang từ châu trên thân bóc xuống, giống một vòng căng phồng lên tới quang hoàn, chỉ một thoáng tràn ngập không đáy minh hoàn bên trong mỗi một nơi hẻo lánh — đây là Lý Tuần lần đầu cảm giác được, nguyên lai, vài như cách khác thiên địa không đáy minh hoàn, cũng có cực hạn tồn tại!

Màu xám trắng ánh lửa đảo mắt trước lộ ra minh hoàn, cọ rửa Lý Tuần đã trống rỗng kinh lạc Khí khiếu, một đợt đi qua, một đợt lại tới. Tại cái này đã cực điểm sinh cơ khoảng không xử, có dạng này tràn đầy năng lượng rót vào, cùng một trận phát huy vô cùng tinh tế phạt mao tẩy tủy, đồng thời không một chút nhi khác nhau.

Khí mạch khiếu huyết, kinh lạc mạch máu, tại cái này một đợt mưa đúng lúc âm hỏa quán chú, trong nháy mắt thông thấu, loại kia khởi tử hoàn sinh khoái

cảm, chính là như thế nào hình dung đều không quá phận.

Theo khí huyết lưỡng thua thiệt đến thần hoàn khí túc, bất quá chỉ là chỉ chớp mắt công phu, cấm chế hấp nhiếp lực lưỡng, liền cũng không còn cách nào tạo thành uy hiếp đối với hắn, cho đến cấm chế hoàn mỹ tự hành vận chuyển, hấp lực tự động biến mất.

Liền tại giờ phút này, tầng thứ hai ánh lửa bóc ra.

Lý Tuần giật mình, còn không có kịp phản ứng, sáu mươi năm không ngừng tu luyện mà vốn có một tia cực huyền diệu cảm ứng, liền phát ra bén nhọn cảnh cáo. Tại lúc này, hắn cốt tủy chỗ sâu, đều là khắp nơi đóng băng lạnh lẽo.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, làm mấy ngàn năm qua, U Hồn Phệ Ảnh Tông tối kinh tài tuyệt diệu cao thủ — Quỷ Tiên Sinh, là mọi người biết rõ một vị duy nhất chính diện leo lên Tọa Vong phong, khiêu chiến Chung Ẩn tông sư nhân vật.

Mặc dù kết quả vẫn là thảm bại bỏ mình, nhưng chỉ bằng cái này nhất hành động vĩ đại, liền ổn vượt trên hiện nay tà tông đệ nhất nhân Rama thập một đầu.

Quỷ Tiên Sinh tu vi như thế nào, bởi vậy có thể tưởng tượng.

Như vậy, làm Quỷ Tiên Sinh tu vi tinh hoa chỗ hệ, Âm hỏa châu thoáng phân ra như thế một tầng ánh lửa, liền có thể để hắn phục hồi nguyên như cũ, như vậy, lại nhiều hơn mấy tầng, lại sẽ như thế nào?

Không chờ hắn nghĩ cái minh bạch, tầng thứ ba, tầng thứ tư, tầng thứ năm. . . Ròng rã chín tầng ánh lửa, theo thứ tự bóc ra, khoảng cách thời gian càng lúc càng ngắn, mà âm hỏa năng lưỡng, cũng vượt trưởng càng cao.

Đương tối ảm đạm tầng thứ chín ánh lửa lột bỏ, vượt xa quá trước tám tầng ánh lửa năng lưỡng chi tổng cộng lưỡng lưỡng khổng lồ âm vang nổ tung, Lý Tuần hừ đều không có hừ một tiếng, liền hôn mê đi.

Tứ chi tựa hồ là xé rách, lại giống là cho thiêu thành tro tàn, cảm giác như vậy, Lý Tuần cũng rất quen thuộc.

Hốt hoảng bên trong, hăn dường như lại thấy được mây mù lan tràn bên trong vụn vụn quái ảnh, nghe được kia thổi qua trong tai bén nhọn phong, còn có kia tuyệt vọng đến cực điểm, tê tâm liệt phế, cho nên đem ngũ tạng lục phủ toàn bộ đảo ngược nhào nặn, còn muốn chi chi gào rít, đè ép thành thịt bằm đau khổ.

Thanh Ngâm, người phụ ta!

Kia áo xanh váy lụa, chậm rãi từ làm được cái bóng dần dần tới gần, ánh mắt trong suốt quăng tạt trên thân, chính là như lửa nóng rực.

Đương nhiên, hăn sẽ không bỏ qua, tầng kia tầng gạt ra xa cách cùng đậm mặt.

Cứ như vậy, hai người gặp thoáng qua.

Thanh Ngâm, người phụ ta!

Tựa hồ là nghe được hăn la lên, bóng người ngoài nhìn, lạnh buốt đường vòng cung tựa như cùng hơi gấp lưỡi dao, một vòng mà qua.

Trong lòng của hăn lạnh buốt, trở vừa giận hỏa tăng vọt, hăn cố gắng giãy dụa, muốn đem thống khổ trên người kéo xuống đến, sau đó nặng nề mà ném đi qua, để cái kia. . . Cái kia tiện hóa, ném thử cuối cùng là như thế nào tư vị!

Huyết dịch biến thành nọc độc, ăn mòn hăn mỗi một chỗ cơ thể, hăn lại tại cuồn tiếu, liền muốn cời ra, liền muốn cời ra!

Nỗi thống khổ của hăn muốn một phần không thiếu ném đi qua, dán tại kia tiện hóa trên thân, vĩnh viễn!

Một đạo lại một đạo thanh âm cổ quái tại Lý Tuần não hải vang lên, liên tục không ngừng —

"Nếu ta kiếp này có một chút có lỗi với Thanh Ngâm tiên sư suy nghĩ xuất hiện, liền để. . . Liền để tiên sư nàng tự tay chém xuống đầu của ta!"

Tự tay chém xuống đầu của ta. . .

Hắn ngẩn ngơ, sau đó bắt đầu gào thét: "Tại sao là ta? Chung Ẩn, người cái mọc sừng vương bát đản, người nói cho ta, tại sao là ta, người dựa vào cái gì gạt ta, đùa nghịch ta! Người đừng bảo là người không biết, người rốt cuộc không lừa được ta!"

Tru lên mặt mũi, hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, nơi đó, có Chung Ẩn ánh mắt, mỉm cười, đem một tia kỳ diệu khí tức, điểm điểm tập trung, thẳng đầu nhập đáy lòng của hắn.

Hắn lầm bầm: "Mọc sừng. . . Vương bát đản!"

Trên trời ánh mắt tựa hồ là đang cười khố, kia một tia khí lạnh lẽo hơi thở, lại vẫn từ rả rích không ngừng, thấm vào ruột gan.

Trong hoảng hốt, Chung Ẩn thanh âm vang lên, xa xăm thanh nhã, tựa như là ngồi tại quên đỉnh núi, vậy nhưng chống trời địa chi uy kiếm khí bên trong, hắn từng nghe đến những cái kia — do Chung Ẩn vì hắn đo ni đóng giày pháp quyết: Cốt lạc thông tâm.

Lý Tuần từ từ mở mắt, một đợt thống khổ thủy triều lúc này đánh tới, để hắn suýt nữa lại lần nữa ngất đi.

Tại đen kịt tầm nhìn bên trong, Cố Tần Nhi sợ hãi tới ư tuyệt vọng khuôn mặt như ẩn như hiện, sau đó liền bị đẩy hướng một bên, sau đó, Thủy Điệp Lan gương mặt xinh đẹp hiện đi ra.

"Người không sao chứ?" Thủy Điệp Lan ánh mắt bên trong thần thái nói không nên lời là lo lắng hay là tức giận: "Người đùa nghịch ta đúng hay không? Mặc dù ta sống thật lâu, nhưng ta tối thiểu còn muốn sống thêm lâu như vậy,

người cũng đừng bắt tranh khí. . . Chính là muốn chết, cũng muốn các loại cái này một trăm năm đi qua đi!"

Lý Tuần mặc dù đau đến cơ bắp run rẩy, nghe nói như thế y nguyên miễn cưỡng lộ ra khuôn mặt tươi cười.

Có lẽ hai người tại tranh sinh liêu chết giao đấu bên trong chưa phân thắng bại, nhưng Thủy Điệp Lan cuối cùng vẫn là "Tự làm tự chịu", đem chính mình ném tới vị trí mệnh vận bên trong đi.

Hắn cũng không bởi vì cái này mà vui vẻ — muốn chết cũng là hắn chết trước, vui vẻ cái rắm! Hắn chẳng qua là cảm thấy hoang đường, hoang đường đến làm hắn không nhận được nghĩ cuồng tiểu tình trạng.

Có lẽ là bởi vì tâm tình biến hóa, cũng có thể là "Cốt lạc thông tâm" pháp môn bản thân điều tiết, kia suýt nữa đem thân thể nổ nát, đốt cháy khét thống khổ dần dần đánh tan, hắn nắm chặt lại quyền, lại cảm thấy ngón tay vẫn phát trướng, giống như có nhất cái khối không khí chống đỡ tại lòng bàn tay, không cho năm ngón tay khép lại.

Lúc này, Thủy Điệp Lan bàn tay cũng dán tại hậu tâm hắn bên trên, phóng xạ ra khí cơ, dò xét trong cơ thể hắn tình huống.

"Bách mạch thông suốt, nhưng nguyên khí phụ tải quá nặng, Thiên Trung có dị vật khí cơ ngoại phóng, áp bách chân tức vận hành. Nhìn chất tính, cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông đồng xuất một mạch, nhưng thực sự tinh thuần lãng lệ quá nhiều. Lúc đầu trong nháy mắt kia bộc phát lực lượng, có thể đem người thúc đến nổi ngay cả hôi đều không thừa, bất quá người tựa hồ còn kiêm thông bàng môn, có cực kỳ tuyệt diệu công pháp ở giữa hoà hoãn một chút. Chỉ là tình hình vẫn không lạc quan. . ."

Thủy Điệp Lan không hổ là thiên hạ ít có đại tông sư, đại yêu ma, một câu liền nói trúng Lý Tuần thể nội chỗ mấu chốt, nhưng rất nhanh nàng liền sinh nghi nói: "Kia dị vật rõ ràng chính là tu đạo có thành tựu chi sĩ, toàn thân nguyên

khí tinh huyết ngưng kết hóa thành, là tinh thuần nhất đại bổ đan, người từ chỗ nào có được?"

Âm hỏa châu một chuyện, Lý Tuần trong lúc nhất thời không biết nên không nên nói với nàng lên, chỉ có thể nhìn trái phải mà nói hẩn: "Ta hôn mê bao lâu?"

Cố Tần Nhi ở một bên dùng khăn khăn tiếng nói đáp: "Đã là ngày thứ mười!"

Lý Tuần mãnh lấy làm kinh hãi, mười ngày? Làm sao lại mười ngày, không phải liền là làm cái quái mộng sao?

"Không muốn cho ta nói sang chuyện khác!"

Thủy Điệp Lan từ trước đến nay giấu kín cực sâu nội khí đột nhiên liền bạo phát ra, nàng đột nhiên đưa tay, bóp lấy Lý Tuần mặt.

"Người thật giống như vẫn không rõ sự tình đến cỡ nào nghiêm trọng, người có biết hay không, mười ngày! Tại cái này hơn một trăm canh giờ bên trong, thân thể người đã hỏng nát đến trình độ gì!"

Lý Tuần nhếch nhếch miệng, bản năng phát tay ngăn, nào nghĩ tới vừa đụng phải Thủy Điệp Lan cánh tay, liền nghe nàng khẽ kêu một tiếng, như thiếu điện rút tay về đi. Mà đang nhanh chóng dời cánh tay quá trình bên trong, Lý Tuần bàn tay đụng phải quần áo, lại trong nháy mắt hóa tro bay ra.

Lý Tuần tại chỗ ngây người.

"Thấy được chưa? Âm hỏa chân nhân?"

Thủy Điệp Lan vuốt bị đốt đau làn da, đối nhất cái cực cổ quái xưng hô.

"Ta không biết người Thiên Trung chỗ cái kia đầu nguồn là cái gì, bất quá, theo mười ngày trước bắt đầu, nó liền một khắc càng không ngừng hướng ra phía ngoài phun trào, có thể nói như vậy: Người bây giờ liền trong lỗ chân lông bài xuất tới, đều là âm hỏa. Người bây giờ có phải hay không cảm thấy rất

trưởng? Khí cảm có phải hay không rất mạnh?

"Hừ, người chờ xem, nếu như lại nghĩ không ra biện pháp gì khơi thông giải quyết, không dùng đến mấy ngày, thân thể của người liền sẽ 'Phanh' một tiếng nổ tung. . . Liền thứ cặn bã đều không thừa!"

Lý Tuần ánh mắt thẳng vào nhìn nàng, Thủy Điệp Lan cũng hung tợn nhìn trở lại: "Người bây giờ nhất định phải nói cho ta, cuối cùng là chuyện gì xảy ra, ta tuyệt không nghĩ cùng người đi chết!"

"Trong vòng trăm năm, quỷ linh phản sinh thời điểm, nhập Hóa Âm trì bế quan ba tháng. . ."

"Cái gì?"

Thủy Điệp Lan nghe được không hiểu ra sao, nàng đương nhiên không biết, đây là Lý Tuần tiếp nhận « U Minh Lục » truyền thừa thời khắc, thấy Quỷ Tiên Sinh nhăn lại.

Nếu như không phải dưới mắt Âm hỏa châu dị biến, Lý Tuần hơi kém liền đem vấn đề này quên sạch sẽ.

Cũng đến hôm nay, Lý Tuần mới chính thức minh bạch, Quỷ Tiên Sinh nhăn lại chân ý: Nguyên lai cái này Âm hỏa châu hình thái cũng không ổn định, nhận ngoại giới đầy đủ kích thích, liền có khả năng bộc phát ra.

Không có tương ứng năng lực, lại có thể nào ngăn cản được quỷ sinh trước cả đời tu vi xung kích?

Cho nên, Quỷ Tiên Sinh mới muốn cầu hãn đến Hóa Âm trì đi, lấy bí pháp đánh tan âm hỏa xung kích.

Lý Tuần minh bạch, nhưng bây giờ, lại chỉ có thể cười khổ đối mặt.

Làm U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử, Lý Tuần đối cái gọi là quỷ linh phản sinh,

tự nhiên biết quá tường tận.

Cái này quý linh phản sinh, kỳ thật chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông mỗi năm một lần tế tổ đại điển.

Tại ngày đó, Cửu U chi vực quý linh khí thịnh nhất, lực thấu hư không, thông suốt Cửu Thiên Thập Địa, vô xa không giới.

Cũng tại ngày đó, tông môn thánh địa Hóa Âm trì cũng đem theo sâu đọt ngàn dặm dưới mặt đất, bị địa khí năm cửu xuất, lúc này, lấy tông chủ cầm đầu, tất cả trưởng lão, thế gia vọng tộc đệ tử, đồng đều phải vào hiến tế phẩm.

Một số thời khắc, một chút tồn thế thời gian thật dài, nhưng lại hỏi vô vọng nhân vật cấp bậc trưởng lão, hoặc là một chút có công lớn tại tông môn, lại ngoài ý muốn bị thương, hồi phục vô vọng đệ tử, cũng sẽ lấy đặc thù pháp quyết, nhập ao hóa đi nhục thân, đi "Quý linh chuyển sinh" chi thuật, giữ được linh thức bất diệt, chuyển thế trùng tu.

Năm đó, tại Bắc Cực, Tần Uyển Như hoài nghi Lý Tuần là trải qua quý linh chuyển sinh đệ tử, xuất xứ liền tại nơi này.

Lý Tuần trong đầu hiện lên những tin tức này, tiểu dung cũng liền càng ngày càng đảng chất.

Những điều kiện này với hắn mà nói, kỳ thật cũng không khó khăn, quý linh phản sinh hàng năm đều có một lần, lấy hắn tại trong tông môn càng ngày càng địa vị trọng yếu, xin đến trong đó bế quan tu luyện, cũng không phải không có khả năng.

Chỉ là, hắn cũng không có quên, ngay tại hai tháng trước, hắn mới vừa vịn tham gia cái này quý linh phản sinh đại điển a!

Nói cách khác, như hắn muốn đi nơi đó bế quan, tối thiểu còn phải chờ thêm mười tháng! Mà dựa theo Thủy Điệp Lan thuyết pháp, hắn còn có thể chống nổi

mười tháng sao?

Trong đầu hần không hiểu thấu, lại hiện lên Chung Ẩn ánh mắt.

Trong lòng của hần chấn động, lúc đầu nằm ngang thân thể, bỗng nhiên đạn ngồi xuống.

Khí quyển bên trong "Kít" một tiếng vang, lại là trong cơ thể hần tràn đầy âm hỏa nhất cái căng rứt, càng đem chung quanh khí quyển đẩy sạch sẽ. Nếu không phải chung quanh bố trí cấm pháp thần diệu, kịp thời khiên động khí cơ, phát tiết cường chế, cái này hiện bên trong đủ loại đối tượng, có thể bảo toàn xuống tới, cũng không có vài cái.

Lý Tuần quyết định chủ ý, lại không vội mà áp dụng, mà là vừa nhìn về phía Thủy Điệp Lan, tại nàng ánh mắt nghi hoặc hạ, mỉm cười: "Khá lắm 'Đồng tâm kết' ! Thủy tiên tử, người chiêu này khiến cho cực diệu!"

Lời này nghe giống đang nhạo báng, nhưng lại không đúng, Thủy Điệp Lan đôi mi thanh tú cau lại nói: "Người ngu rồi?"

"Không, ta chỉ là muốn nói, đã chúng ta trong vòng trăm năm, muốn hai bên cùng ủng hộ, lẫn nhau bảo đảm bình an, ta hôm nay, liền cầm nhất cái bí mật đi ra, tạm độ sức tiên tử nhất tiểu!"

Tiếng nói vừa dứt, hần mở ra bàn tay, hư không nứt ra, U Nhị tiêm tiêm ngọc thủ hô ra đến, đem một viên ngọc khí đặt ở phía trên, lập tức lại trở về hư không.

Thủy Điệp Lan ánh mắt đảo qua, lập tức kinh ngạc: "Ngọc trừ tà?"

Lý Tuần thần tình trên mặt bất động, phối hợp đem nó phối ở trước ngực, lúc này mới lên tiếng nói: "Mời Thủy tiên tử làm hộ pháp cho ta!"

Không đợi nàng đáp ứng, Lý Tuần liền vi minh hai mắt, Cốt lạc thông tâm chi thuật, ứng cơ mà phát, khiên động ký hồn chuyển sinh pháp môn, liền từ

Thiên Trung không đậy mình hoàn phía trên, bắt đầu chất khí chuyển hoá quá trình.

Chung Ẩn vô thượng tu vi để cho người không thể không bội phục.

Mặc dù hẳn cũng không hiểu được U Hồn Phệ Ảnh Tông pháp môn, nhưng cái này Cốt lạc thông tâm chi thuật, lại thiên y vô phùng đem chất tính khác lạ hai tông pháp môn chụp hợp tại một chỗ, lại càng giải quyết ký hồn chuyển sinh pháp môn bên trong, chỉ có chất khí chuyển hoá, mà khuyết thiếu nhục thân thích ứng tệ nạn, làm Lý Tuần có thể tạm thời thoát khỏi tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm.

Mà tại lúc này, lại là cốt lạc thông tâm, cho đã gần đến ư tuyệt vọng Lý Tuần, mở ra một đầu mới đường.

U Minh âm hòa u thâm ám muội, nặng là cái "Biển" tự.

Mà Linh Tê Quyết tu luyện ra Huyền Môn chân tức, muốn là "Linh tê nhất điểm thông thiên ý" tinh vi thuần hậu.

Lúc này, Âm hòa châu sinh biến, tầng tầng diệt diệt âm hòa ngoại phóng, tích lũy tương gia, đem hẳn thể nội chặn được "Nước chảy không lọt", đã không có "Biển" chỗ trống. Ở thời điểm này, lấy cốt lạc thông tâm dẫn dắt ký hồn chuyển sinh thuật, thì là tại "Chất biến" trên cơ sở, tiến hành lượng biến hóa.

Đương luồng thứ nhất Huyền Môn chân tức chuyển hóa lúc đi ra, Lý Tuần trong lòng thở dài một hơi, biết mình tạm thời lại có đường sống.

Ngay từ đầu chất khí chuyển hóa còn có điều trì trệ, nhưng theo Huyền Môn chân tức dần dần lớn mạnh, không đậy mình hoàn cũng bắt đầu chất tính chuyển biến, từng bước nội liễm ngưng thực, hóa thành Kim Đan.

Khí cơ âm sinh dương hàng, nghịch chuyển sinh tử, tự có một tia Linh Cơ từ Kim Đan chỉ nơi trọng yếu nảy mầm đi ra, lúc này chính là tinh khí thần tam bảo

hoà hợp như nhất, phá đan thành anh chi tướng.

Đương Nguyên Anh hóa xuất, Huyền Môn chân tức chuyển hóa liền hiện lên trăm sông đổ về một biển chi thể, nước chảy thành sông, rót cục cho như muốn bạo thể âm hỏa đưa ra quý giá không gian.

Cốt lạc thông tâm chi thuật lại tự phát lưu chuyển, cũng không cần Lý Tuần hao tâm tổn trí, trong lúc nhất thời chuyển hóa không hết âm hỏa, liền tại khí cơ liên lụy phía dưới, xuyên vào cốt tủy vân da, nội liễm cất giữ, không gặp lại mây may vết tích.

Lý Tuần nhục nhãn vi minh, linh đài thanh tịnh, trú tại Hoàng Đình Nguyên Anh mở ra linh mục, thần quang chiếu khắp ngũ tạng lục phủ, Khí khiếu huyền quan. Khắp nơi xương cốt, cơ bắp, mạch máu giống như vật trước mắt, rõ ràng thấu triệt.

Tâm niệm vừa động, Nguyên Anh phía trên khí cơ tản ra thiên ti vạn lữ, đạt tới thể nội mỗi một chỗ nơi héo lánh, chân tức trả về, trở lại đưa ra, liên miên không ngừng, sinh thành nhất cái hoàn mỹ đại tuần hoàn.

Tại cái nào đó huyền diệu thời điểm, Nguyên Anh linh mục vi minh, trở lại mở ra, Lý Tuần nhục thân như vậy đáp lại, hai mắt vừa mở, thần quang loé sáng như điện, khí cơ trào lên thời khắc, một tiếng rả rích tinh tế thét dài xa xa phát ra.

Một tiếng này rít gào kéo dài ước chừng nửa nén hương công phu, mới dần dần ngừng, Lý Tuần nhảy lên một cái, trong lòng cực kỳ vui sướng.

Hắn sớm tại năm mươi năm trước, liền bước vào "Hóa Anh" chi cảnh, nhưng cũng theo ngày đó lên, tại Huyền Môn chân tức trên việc tu luyện, sẽ không có gì chất đột phá. Tuy nói tu vi ngày càng cao thâm, nhưng thủy chung không cách nào đạt tới "Chợt người thiên môn đỉnh trung phá, chân nhân xuất hiện đại thần thông" cảnh giới.

Mà tại hôm nay, lại là nhân họa đặc phúc.

Cái này chuyển hóa tới hùng hồn chân tức, tuy nói đối tu vi cảnh giới không có quá đại bang trợ, nhưng dù sao tình thế mãnh liệt, vậy mà ngành sinh sinh phá vỡ lấy Lý Tuần, phóng ra cực trọng yếu nửa bước!

Nguyên Anh cùng nhục thân khí cơ phù hợp như nhất, cái này đã là Chân Nhân cảnh giới sơ bộ.

Về sau thời gian, chỉ cần có thể dốc lòng tinh tu, Nguyên Anh phá đỉnh thật đúng là, liền chỉ là vấn đề thời gian.

Thở ra một ngụm nhẫn nhịn thật lâu trọc khí, một thân mồ hôi lúc này mới bài xuất đến, chỉ một thoáng đem toàn thân ướt đẫm.

Hắn thăm dò tính dẫn dắt một chút khí cơ, hiệu quả cực kỳ tốt, chân tức thấu thể thành mang, xoẹt xoẹt lay động, uy lực chí ít so lúc trước bạo tăng ba thành!

Lúc này, hắn mới có thời gian đi xem Thủy Điệp Lan phản ứng.

Thủy Điệp Lan màu băng lam trong con ngươi, chấn kinh còn đã lui hạ, hai người ánh mắt đụng vào nhau, nàng bật thốt lên: "Minh Tâm Linh Trúc?"

Lý Tuần trừng mắt nhìn, đem hắn hảo tâm tình, hoàn toàn biểu hiện tại giọng trả lời bên trong.

"Đúng vậy!"

Nhìn Thủy Điệp Lan giật mình đến thất thố bộ dáng thật sự là thú vị, Lý Tuần cười đến có chút vui vẻ.

Thủy Điệp Lan lại trừng hắn nửa ngày, bỗng ra hiệu hắn vươn tay ra.

Lý Tuần theo lời mà đi, lại bị nàng ôm đồm lấy mạch môn, một sợi khí cơ thăm dò vào, ở trong cơ thể hắn nhất chuyển, lại lui đi ra.

"Cái này chất khí chuyển hóa biến pháp cũng may mà người có thể nghĩ ra đến! Đương nhiên, đại khái cũng chỉ có người có thể làm cho đi ra."

Thủy Điệp Lan thần sắc thời gian dần qua bình tĩnh xuống dưới, nàng buông lỏng tay ra, thở dài nói: "Người trong cả thiên hạ đều cho người lừa. Minh Tâm Linh Trúc, U Hồn Bách Quỷ, hắc hắc, một đôi đối thủ một mất một còn, kỳ thật lại là một người! Chẳng lẽ từ Thanh Minh đạo nhân, Minh Hỏa Diêm La trở xuống, tất cả đều mắt bị mù hay sao?"

Dừng một chút, nàng đột nhiên cười duyên nói: "Người nhất định sẽ gặp báo ứng!"

Lý Tuần cũng cười: "Đúng vậy a, có lẽ, bất quá, nếu ta gặp báo ứng, người chẳng phải là cũng không thể may mắn thoát khỏi?"

Hai người ánh mắt vừa tiếp xúc với, lại tương đối mà cười.

Đến tận đây, bọn hắn rốt cục chính thức xác nhận hiện giai đoạn quan hệ lẫn nhau, có lẽ cái này sẽ chỉ tiếp tục ngăn ngừa một trăm năm.

Nhưng cái này một trăm năm, cũng nhất định là nhất có thú một trăm năm.

Đối với cái này, song phương đều ôm lấy cực cao chờ mong.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Địa Vị

Chương 01: Địa vị

Đem một thân âm hỏa chuyển hóa làm Huyền Môn chân tức, cũng không đại biểu cho chuyện trọn vẹn giải quyết. Điểm này Lý Tuần phi thường rõ ràng. Tại xác nhận thân thể không việc gì về sau, hẩn nghĩ nghĩ, lại một lần nữa chất khí chuyển hóa.

Kết quả là khả quan, bởi vì Cốt lạc thông tâm chi thuật đem đại bộ phận "Vô dụng" âm hỏa tản vào toàn thân, đồng thời phong tồn bắt đầu, Lý Tuần rốt cuộc không phát hiện được kia lúc nào cũng có thể bắn nổ trường khí cảm.

Chẳng qua là cảm thấy theo âm hỏa bốc hơi, thể nội khí cơ sinh động được có chút quá phận, nếm thử tính ra hai chưởng, lại không phát giác cái gì không đúng.

Vẫn là Thủy Điệp Lan ánh mắt cao minh, nàng ôm cánh tay nhìn Lý Tuần động thủ động cước, nương mày nói: "Đồ đần, còn không nhìn ra được sao? Lúc này âm hỏa cùng cơ thể dung hợp làm một, người là không sử ra được. Đương nhiên, nếu là có nhân dụng người, cũng muốn hảo hảo đánh giá một chút, bị âm hỏa phản phệ hậu quả. . ."

Đang nói, nàng nương mày, ngữ khí lại ngưng trọng lên: "Ta phải nhắc nhở người một câu, mặc dù ta không biết người ăn chính là đan dược gì, nhưng từ xưa đến nay, Thông Huyền Giới chưa từng có ai có thể tại ăn cái gọi là 'Tiên đan' đằng sau, có cái kết cục tốt.

"Tổng kết kiểu chết, hoặc là, chính là bị tràn đầy khí cảm trong nháy mắt no

bạo. Hoặc là, chính là giống như vậy, lượng lớn nguyên khí tồn tại thể nội, cho nhục thân vô cùng đại áp lực, tuy không có bạo thể mà chết, nhưng là qua một thời gian ngắn, vì thích ứng loại áp lực này, thân thể người chất tính sợ rằng sẽ bởi vậy chính biến. . ."

Lý Tuần nheo mắt, cau mày nói: "Chất tính cải biến, có ý tứ gì?"

"Rất đơn giản a, suy nghĩ một chút, như thể lượng lớn nguyên khí, cả ngày lẫn đêm đối trong cơ thể người nội tạng, mỗi một khối cơ bắp, mỗi một cây xương cốt đè ép, vụn vụn. . . Vậy sẽ phát sinh cái gì?"

Không đợi Lý Tuần trả lời, nàng liền tự hỏi tự trả lời nói: "Người hẳn phải biết Giang Nam sinh quýt, Giang Bắc sinh chỉ đạo lý. Cơ thể biến hình thì cũng thôi đi, phiền toái nhất chính là, ngày đêm cùng âm hỏa cùng tồn tại, trong cơ thể người gân cốt mạch lạc vì tiếp tục tồn tại, nhất định phải nhằm vào tình hình biến hóa, mà có chỗ cải biến.

"Thời gian ngắn còn tốt, cứ thế mãi, nội phủ kinh lạc công năng liền có khả năng phát sinh không thể đoán được biến động. Suy nghĩ một chút, thân người Âm Dương Ngũ Hành chư khí thống hợp phân lưu, các ti cụ chức, như bởi vậy biến cố, công năng hỗn loạn, này sẽ là hậu quả gì?"

Lý Tuần sắc mặt biến hóa, không tự giác sờ một cái cánh tay, cảm giác làn da nhiệt độ.

Không biết phải chăng là ảo giác, hẳn luôn cảm thấy da thịt nhiệt độ hơi có vẻ cao chút, mà da thịt bao quanh xương cốt, thì một khắc càng không ngừng hướng ra phía ngoài phóng xạ lấy nhiệt lượng.

Bất quá, trong lòng của hẳn dù sao còn còn có một bước đường lui, đó chính là Hóa Âm trì. Đã Quý Tiên Sinh dự đoán lưu lại tin tức này, hẳn là liền có đường giải quyết.

Chỉ là không biết loại tình hình này tiếp tục chín tháng, có thể hay không

xuất hiện cái gì di chứng?

Hắn không muốn tại Thủy Diệp Lan trước mặt thất thố, cho nên hết sức duy trì bình tĩnh, Thủy Diệp Lan cũng bởi vậy có chút ngạc nhiên: "A, nhìn không ra, người rất có gan na! Chẳng lẽ có cái gì ý vào?"

Lý Tuần mỉm cười, từ chối cho ý kiến.

Ra ngoài cẩn thận, hắn vẫn là liên tiếp chất khí chuyển hóa mấy lần, thẳng đến chân tức vận chuyển lại không trắc trở, lúc này mới tạm thời yên lòng.

Trong thời gian này, liền nhìn ra lưỡng nữ thái độ như thế nào. Cố Tần Nhi một mực đem lực chú ý đặt ở trên người hắn, mà Thủy Diệp Lan tại không được đến đáp lại đằng sau, bĩu môi, rất mau đem lực chú ý chuyển đến hiên bích màn ánh sáng đi lên.

Các loại Lý Tuần hoàn thành lúc, nàng chính nhìn xem phía trên một trận đánh nhau, mặc dù đối nàng loại tầng thứ này người mà nói có chút nhàm chán, nhưng cũng có chút ít còn hơn không.

Lý Tuần còn là lần đầu tiên nhìn thấy hiên trên vách, có thể thấu xem vạn dặm màn ánh sáng, trong lúc nhất thời thấy tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đương nhiên, tiếp nhận Vụ Ân hiên lịch đại chủ nhân tin tức, hắn đối cái này cũng có chút nhận thức: "Đây chính là Phân Quang Kính đi, đúng là cái vô cùng lợi hại pháp bảo. Nếu là có Thủy Kính Tông nhân ở đây, mặc dù không thể như Triệt Thiên Thủy Kính, xem quá khứ tương lai, nhưng thông thiên triệt địa, vô viễn phát giới, cũng là khả năng!"

Dừng một chút, hắn hỏi: "Bên ngoài tựa hồ thật náo nhiệt, chuyện gì xảy ra?"

"Lại gây chuyện thôi!" Thủy Diệp Lan lười nhác đáp lại nói: "Bọn hắn vốn đang chưa từ bỏ ý định, đón một đợt hậu viện đằng sau, liền tại chung quanh loạn chuyển. Chỉ là không nghĩ tới hậu viện chân trước mới đến, một tổ tử trừ

ma vệ đạo hòa thượng đạo sĩ toan tú tài liền giết tới đây, buồn cười cực kỳ!"

"Hòa thượng đạo sĩ toan tú tài?"

"Đúng vậy a, Pháp Hoa Tông, Hư Miếu Tông, Thiên Hành Kiện Tông. . . Thậm chí liền Vô Lượng Thiên Tông đều muốn tham gia náo nhiệt, mấy ngày nay đã đánh mấy chục trận, song phương tiến thoái lưỡng nan, thú vị cực kỳ!"

"Nhanh như vậy?" Lý Tuần hơi giật mình, lập tức liền lại hiểu được, cái này hẳn là Tán Tu Minh Hội ở sau lưng giờ trò, nghĩ dựa vào cái này ngăn chặn ngũ tông liên minh tinh nhuệ.

Bất quá, bởi vì ngoài ý muốn, Vụ Ân hiên đã bị nhân nhập chủ, những người này chỉ sợ cũng giữ lại không được quá dài lúc hỏi.

Suy nghĩ một chút, theo hẳn đến Đông Nam biển rùng, tính toán đầu ra đây, bất quá chỉ là hai mươi ngày tả hữu, khoảng cách tiểu yêu tinh kia thời hạn một tháng, còn kém mấy ngày.

Bất quá, Tiêu Trọng Tử chết sớm cái sạch sẽ, biết hẳn tin chết cũng sẽ không nhiều lời nói, theo một cái góc độ khác tới nói, hẳn cũng coi là hoàn thành nhiệm vụ.

Về phần tiểu yêu tinh đến sau lưng nàng nhân có hay không đạt thành nguyện vọng, vậy thì không phải là hẳn quan tâm.

Đang suy nghĩ ở giữa, màng ánh sáng thượng bóng người chớp động, quang hoa tiến bản, mặc dù không có âm thanh, nhưng vẫn có thể thấy được, chiến sự là bức nào kịch liệt. Lý Tuần điều khiển cấm chế, làm thị giác theo hai người di động mà di động, cái này làm Thủy Điệp Lan hết sức hài lòng."Dạng này liền thấy rõ ràng nhiều, lúc trước chỉ là ngẫu nhiên coi trọng một đoạn ngắn, để cho người ta ấm ức! Tỉ như người kia tiểu nhân tình, nàng thế nhưng là rất để ý đồng môn chết sống đâu!"

Lý Tuần nghe vậy, trong lòng hơi động, nghiêng đầu đi nhìn Cố Tần Nhi.

Bởi vì Lý Tuần thương thế khỏi hẳn, tinh thần của nàng đã khá nhiều, thấy Lý Tuần ánh mắt dời đi, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, nhưng sắc mặt rất nhanh lại âm đạm đi, tựa hồ có tâm sự gì.

Lý Tuần dùng ánh mắt hỏi thăm nhìn nàng.

Đối Lý Tuần ánh mắt, Cố Tần Nhi luôn luôn khuyết thiếu sức chống cự, nàng hơi chút chần chờ, liền thấp giọng nói: "Ta nghĩ. . . Ta có chuyện, có thể hay không đáp ứng ta?"

Rất hiển nhiên, Cố Tần Nhi vẫn là không quen chủ động cùng Lý Tuần đối thoại, cái này theo trong lời nói của nàng thậm chí không có một cái nào "Xưng hô", liền có thể nhìn ra.

Nói thật, Lý Tuần cũng không thích ứng. Trong ký ức của hắn, Cố Tần Nhi hoặc là nhất cái hoạt bát đáng yêu, hơi có chút điêu ngoa thiếu nữ, hoặc là chính là nhất cái hoàn toàn đánh mất cái vui trên đời, mặc người lảng nhục tiết dục máy móc.

Tại loại này tình huống dưới, Lý Tuần hoặc là cùng nàng nói chuyện phiếm nói nhảm, hoặc là liền đặt ở dưới thân thể vui đùa, ứng phó được nhẹ nhõm vui sướng.

Mà bây giờ, nàng không còn linh động hoạt bát, nhưng cũng không có hoàn toàn mất đi linh hồn. Nàng là tại lấy Lý Tuần vì trụ cột, dùng một loại thường nhân khó có thể lý giải được trạng thái tinh thần sinh hoạt.

Lý Tuần không có đối mặt loại tình huống này kinh nghiệm, hắn chỉ là bản năng cảm thấy, đối dạng này một vị trung thành "Nhân vật" (tại không có tìm tới chính xác định vị trước đó, hắn tạm thời chỉ có thể như thế hình dung), cho dù ở lý tính thượng không cần thiết, hắn vẫn hẳn là bảo trì nhất định tôn trọng, hoặc là nói, là khen thưởng.

Cho nên, hần mỉm cười nói: "Gọi ta sư huynh liền thành. Người có chuyện gì?"

Thật đơn giản một câu, liền để Cố Tần Nhi gương mặt xinh đẹp bên trên cơ hồ muốn thả xuất quang đến, cũng càng ngày càng xinh đẹp không gì sánh được.

Nàng hít một hơi, thanh âm cũng hơi lớn chút: "Sư huynh, ta nghĩ về tông môn đi!"

"Ừm, về tông môn?"

"Vâng, ta muốn trở về!" Cố Tần Nhi trong mắt sáng quang mang tựa hồ âm đạm một chút, nhưng rất nhanh, liền lại trong suốt.

Chính là thanh âm cũng dần dần trong trẻo: "Mặc dù ta không biết sư huynh muốn làm gì, nhưng ta rất muốn giúp sư huynh người làm ít chuyện. Nhưng tại sư huynh bên người, ta cũng không có tác dụng gì, cho nên. . ." Ánh mắt của nàng đảo qua Thủy Điệp Lan, cái này khiến Lý Tuần bỗng nhiên minh bạch nàng ý nghĩ.

Không tệ, cùng Thủy Điệp Lan so sánh, Cố Tần Nhi năng lực, thật sự là không có ý nghĩa, nàng sinh ra tự ti tâm tư, cũng là khả năng.

Càng lý trí giảng, Cố Tần Nhi quyết định này, với hần mà nói, là tương đương có lợi.

Thứ này cũng ngang với là tại Thiên Hành Kiện Tông đánh xuống nhất căn cái đỉnh, tuy nói hần chưa chắc là nhằm vào cái này nhất tông môn, nhưng tại một ít đặc thù tình hình dưới, Cố Tần Nhi nhất định có thể phát huy tác dụng cực lớn, mà theo lấy nàng tại tông môn địa vị tăng lên, tác dụng cũng sẽ không ngừng tăng lên.

Tựa như người nào đó. . .

Hần bỗng nhiên thất thần, tự nhiên cũng không có kịp thời trả lời.

Dạng này không khí để Cố Tần Nhi lại có chút khẩn trương, mà một bên đứng ngoài quan sát Thủy Điệp Lan, thì là cười mỉm mà nhìn xem đây hết thảy, không có nhúng tay ý tứ.

Lý Tuần đồng thời không có đi thần thời gian quá dài, tại Cố Tần Nhi dừng khí đánh mất hầu như không còn trước đó, hần rốt cục mở miệng nói chuyện: "Người có thể nghĩ như vậy, rất tốt!"

Không nghĩ tới Lý Tuần hội đáp ứng như thế rõ ràng, Cố Tần Nhi giải sầu sau khi, lại cảm thấy thất lạc.

Loại này thần thái tất cả đều rơi vào Lý Tuần trong mắt, hần nhưng không có nói cái gì, chỉ là hướng nàng ngoắc ngón tay, Cố Tần Nhi ngơ ngác một chút, cuối cùng vẫn nghe lời đi qua tới.

Lý Tuần đột nhiên đưa cánh tay, nặng nề mà ôm lấy nàng.

Động tác này đương nhiên là không hợp cấp bậc lễ nghĩa, nhưng liên quan hệ của hai người mà nói, cũng không có cái gì.

Nhưng mà, Cố Tần Nhi có thể cảm giác được, cái này ôm cùng trước kia tiếp xúc thân mật so sánh, là hoàn toàn khác biệt. Nhưng khác biệt ở đâu, nàng trong lúc nhất thời lại không nghĩ ra được.

Nàng chỉ có thể mặc cho Lý Tuần khí tức đưa nàng vây quanh một tầng lại một tầng, cảm giác Lý Tuần cái cảm đặt tại nàng trên vai kia cảm giác nặng nề, trong đầu trống rỗng.

Lý Tuần một mực không nói gì, chỉ là duy trì cái tư thế này, đối một bên Thủy Điệp Lan buồn cười đến mức vẻ mặt kinh ngạc cũng làm như không thấy.

Kỳ thật ở thời điểm này, đầu óc của hần khóa cũng là trống rỗng. Hoặc là nói, hần cố ý để cho mình tư duy bày biện ra tạm thời trống không trạng thái, để tránh đi bị khó phân loạn tự suy nghĩ tra tấn nỗi khổ.

Trong ngực Cố Tần Nhi thân thể thời gian dần qua mềm nhũn, nàng cố gắng vươn tay ra, vòng lấy Lý Tuần thân eo. Ngay tại lúc này, nàng thậm chí không dám hô hấp, sợ không cẩn thận, liền đem giấc mộng này tình cảnh cho thổi được tản.

Chỉ là, mặc kệ nàng như thế nào cẩn thận, quyền chủ đạo tổng không trên tay của nàng.

Lý Tuần rất nhanh liền phát hiện sự thất thố của mình, hắn tại Cố Tần Nhi bên tai than khẽ thở ra một hơi: "Đi chuẩn bị đi, ngấm lại người nên nói như thế nào. Tuy nói chúng ta chiếm nơi này, nhưng gần đây bên trong, ta không muốn để cho bất luận kẻ nào biết tin tức này!"

Câu nói sau cùng, hắn ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo.

Để Cố Tần Nhi trở lại tông môn, lại không làm cho người khác hoài nghi, kỳ thật lại cực kỳ đơn giản. Lúc ấy đấy hồ loạn tượng xuất hiện, ai biết nàng là thế nào thoát thân?

Duy nhất nửa cái người biết chuyện Xá Âm, lại không dám lảm miêng, chỉ cần lập nhất cái "Một mình thoát hiểm", ả núp chữa thương nói láo, liền đầy đủ.

Có nàng trước đó vì bảo vệ Dịch Vô Cửu một tia linh thức mà không màng sống chết hành động vĩ đại, nàng tại Thiên Hành Kiện Tông nội địa vị, thực là đã vượt lên một tầng thứ mới, cho dù ai cũng không cách nào hoài nghi đến trên đầu của nàng.

Nhìn xem Thiên Hành Kiện Tông sau tới tu sĩ, giống nghênh đón anh hùng, đem Cố Tần Nhi đón về đi, xuyên thấu qua "Phân Quang Kính", Lý Tuần đem hết thảy đều nhìn ở trong mắt, cuối cùng, hắn cười nhẹ một tiếng, lại không biết nụ cười này bên trong, còn có thể có mấy phần khoái ý.

Ngay một khắc này, hắn giật mình phát giác, tại trùng phùng sau phần lớn

thời gian bên trong, hẳn đều là coi Cố Tần Nhi là thành một cái khác U Huyền khô lỗi đến sử dụng.

Có thể Cố Tần Nhi dù sao không phải khô lỗi, coi như trong nội tâm nàng có dạng này như thế cố chấp, nàng vẫn là người, là cái có tư tưởng, có tình cảm, có hi vọng, có theo đuổi nữ nhân.

Nàng chủ động yêu cầu trở về, chính là lấy một loại phương thức khác, đi thực hiện chính mình truy cầu a? Tựa như người nào đó đồng dạng.

Tiên tay di động Phân Quang Kính vẽ tranh, Lý Tuần nhìn xem bên trong phương viên mấy vạn dặm, một đợt phương ngừng, một đợt lại lên "Náo nhiệt", ép buộc chính mình chưa từng ý nghĩa sâu não bên trong khôi phục lại.

Rất nhanh, hẳn liền phát hiện nhất cái vô cùng có thú hình tượng.

Kia là cùng nhau xem đi lên giống như là hình vuông gỗ đồ chơi, chỉ có bàn tay lớn nhỏ, toàn thân đen nhánh, trên đó lại lưu động một tầng cực quý dị quang trạch.

Cái này "Gỗ" vậy mà bay lên giữa không trung, giống một con không có đầu như con ruồi tại rừng cây trên không đảo quanh."Phi Hồn sắc lệnh?" Lý Tuần trong lòng nhất kỳ.

Cái đồ chơi này hẳn đương nhiên là nhận thức, đây chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông nội bộ, để mà diêu không đưa tin pháp bảo, cùng loại với Huyền Môn phi kiếm truyền thư. Đều là lấy người nhận thư khí tức làm mục tiêu, thông qua huyền diệu khí cơ cảm ứng, làm cho tại ức vạn dặm ngoại, cũng có thể chuẩn xác tìm tới mục tiêu, truyền đạt tin tức.

Bất quá nhìn bộ dáng này, cái này Phi Hồn sắc lệnh tựa hồ đem mục tiêu cho mất dấu, chuyện này ngược lại là thú vị . . . chờ một chút, mất dấu rồi?

Hắn tâm niệm vừa động, Vụ Ẩn hiện chung quanh khí cơ đột biến, trong hư

không giống như là đột nhiên mở cái lỗ nhỏ, hạ ---- khắc, càng ít tại ngoài mấy trăm dặm khối kia Phi Hồn sắc lệnh liền từ trong lỗ thủng chui ra ngoài, rơi vào trong tay của hắn.

Đây chính là Vụ Ân hiên cấm chế chỗ thần kỳ.

Vụ Ân hiên sở dĩ trở thành ngàn vạn năm đến, Thông Huyền Giới tu sĩ truyền miệng lục đại tuyệt địa một trong, để vô số hoành hành thiên hạ cao thủ tranh đến đầu rơi máu chảy, dựa vào cũng không chỉ là cái này để người ta tìm không thấy giấu vào hư không chi thuật mà thôi.

Có thể nói, một bước vào Đông Nam biển rừng, liền tương đương bước vào Vụ Ân hiên phạm vi khống chế.

Đương nhiên, tại rộng rãi biển rừng bên trong, không có khả năng như khống chế động thiên nội bộ phong cấm dạng này, điều khiển như cánh tay, vận dụng tự nhiên. Nhưng giống cái này hư không nạp vật, ngàn dặm đi về loại hình tiểu kỹ xảo, lại là tiện tay sử ra, nhẹ nhõm tự tại.

Dùng dao mổ trâu cắt tiết gà, Lý Tuần tâm tình ngược lại là tốt hơn một chút chút, ánh mắt của hắn trên Phi Hồn sắc lệnh nhất chuyển, quả nhiên như hắn sở liệu, cái này Phi Hồn sắc lệnh, nhưng thật ra là tìm hắn tới!

Chỉ là hắn đã tiến vào Vụ Ân động thiên, cùng ngoại giới khí cơ ngăn cách, lúc này mới có tình cảnh lúc trước.

Cũng không biết tin tức này cách mấy ngày?

Vận dụng tông môn bí pháp, Lý Tuần đảo mắt liền biết sắc lệnh nội dung.

Cái này sắc lệnh là Diêm phu nhân tại bảy ngày trước phát ra tới, đại ý là đã biết hắn tại Đông Nam biển rừng hành động, đối với hắn trọng thưởng đối thủ một mất một còn Minh Vương Tông tác pháp đại thêm tán thưởng, tại đại đoạn khen ngợi chi từ về sau, chưa hết mới nói, gần đây lại phái đệ tử Diêm Thái Nhi

đến Đông Nam biển rừng đi, có chuyện thương lượng.

"Tông môn tin tức, ngược lại là tương đương linh thông. Chỉ là trong này không có nâng lên Vụ Ẩn hiên sự tình, như vậy, phái người tới nơi này, lại là vì cái gì?"

Đang nghĩ ngợi, trên tay hần chợt nhẹ, Phi Hồn sắc lệnh đã bị vừa mới tiến tới Thủy Điệp Lan cầm đi.

Mấy ngày nay Thủy Điệp Lan tại Vụ Ẩn động thiên có thể nói là vui đến quên cả trời đất, tại hiểu rõ đại bộ phận cấm chế đằng sau, nàng tại trong động thiên tu kiến mấy chỗ trong sơn trang vừa đi vừa về đi dạo, tìm kiếm thích hợp tu luyện địa điểm.

Hôm nay có thể tới nơi này đến, cũng làm cho Lý Tuần rất là ngoài ý muốn.

Thủy Điệp Lan đối Phi Hồn sắc lệnh thượng tin tức rất là hiếu kì: "Phía trên nói cái gì?"

Việc này tự nhiên không cần giấu diếm nàng, Lý Tuần đơn giản nói chuyện, để Thủy Điệp Lan hì hì nở nụ cười: "Các người tông môn tin tức, thế nhưng là rất nhanh!"

Chợt nhìn, là hai người nghĩ đến cùng một chỗ mất, bất quá tiếp xuống, trong lời nói của nàng liền có chút cái khác hương vị: "Ta nhớ được, người trong U Hồn Phệ Ảnh Tông, chỉ là cái thế gia vọng tộc đệ tử đi, mặc dù rất làm náo động, thế nhưng là mặt trên còn có rất nhiều nhân. . . Cái này không được!"

Lý Tuần quét nàng một chút, cười như không cười nói: "Ta nhập môn thời gian quá ngắn, bị nhân quản là việc hợp tình hợp lí."

"Thế nhưng là chúng ta bây giờ có tầng này quan hệ, người bị quản, há không chẳng khác gì là ta bị quản?" Thủy Điệp Lan nói đến lẽ thẳng khí hùng.

"Từ khi Thị Quý Tông phân ra đằng sau, các người bên kia cũng chỉ có Quý

Tiên Sinh cùng Minh Hỏa Diêm La còn tính là cái nhân vật, chỉ là Quý Tiên Sinh đã chết, Minh Hỏa Diêm La tính mệnh cũng chỉ tại trong một sớm một chiều, thụ những người này kiểm chế, người cũng thật có rảnh rỗi!"

Nghe Thủy Điệp Lan giống như thật giống như hước ngôn từ, Lý Tuần lại nghĩ đến mấy ngày trước đây giữa hai người lập phán sinh tử lục đục với nhau, chỉ cảm thấy dưới mắt cảnh tượng này rất hoang đường, cũng có hứng thú cực kì.

Nhưng mặc kệ cái này kì lạ không khí là xây dựng ở dạng gì cơ sở phía trên, hẳn vẫn có chút vui vẻ.

"Bất quá là cái danh phận mà thôi, người nhìn bên trong tông môn, ai có thể chế ta?" Ngừng lại một cái, hẳn lại nói: "Xem chừng, truyền tin nhân đại khái cũng muốn đến, ta đi xem một chút, người đây? Muốn hay không đi theo?"

"Đương nhiên, động thiên bên ngoài loạn như vậy, có trời mới biết sẽ có biến hóa gì. Vì tính mạng của ta suy nghĩ, ta tự nhiên muốn đi xem một chút."

Thủy Điệp Lan cũng không khách khí, liền Lý Tuần xem ra, nàng lý do này, ngược lại thật sự là là phát ra từ bản tâm. Có dạng này nhất cái đại yêu ma tùy hành hộ tống, hẳn bớt lo không ít, tự nhiên là không có cự tuyệt đạo lý.

Tâm niệm vừa động, Phân Quang Kính lại hiển lộ thần thông, trên đó hình tượng giống như là như nước chảy lật lại, trong phạm vi mấy vạn dặm, rõ ràng rành mạch, vào hết trong mắt.

Đứng ở chỗ này, liền giống như là đứng tại vạn trượng tuyết phong phía dưới, quan sát vũ nội, nhưng cảm giác hết thấy đều ở tay ta, loại kia hứng thú bay lên cảm giác, chính là hình dung như thế nào, đều không quá phận.

Bỗng dừng, hình tượng ngưng định, Lý Tuần nhìn xem phía trên kia bóng người quen thuộc, mỉm cười, ống tay áo phất một cái, rút lui Phân Quang Kính, quay người đi ra hiên ngoại.

Lý Tuần vô thanh vô tức xuất hiện tại rừng cây chỗ sâu, Thủy Diệp Lan theo ở phía sau, chặc chặc liên thanh, đối Vụ Ẩn hiên kia huyền diệu đến cực điểm cấm chế, tán thưởng không thôi: "Như tại Đông Nam biển rừng đánh nhau, chính là Chung Ẩn từ trên trời bay xuống, ta còn không sợ. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là. . . Phải có người dạng này cấm pháp bản sự mới có thể!"

Cái này khen từ rất là thú vị — tạm thời đưa nó xem như khen từ đi. Lý Tuần cảm thấy, nàng loại thuyết pháp này, càng giống là thúc giục Lý Tuần nhanh lên một chút số cho nàng trong này môn đạo, nghĩ đến cái này "Bị quản chế tại nhân" xấu hổ, nàng là tuyệt không nguyện ý lại tiếp tục kéo dài.

Lúc này đã nghĩ đến một trăm năm sau rồi?

Đối Thủy Diệp Lan tâm tư, Lý Tuần vền vện cười bỏ qua, đồng thời hơi hoạt động hạ chỉ cổ tay, lại nghe được "Đình đình" âm thanh trong hư không có quy luật chấn động, khẽ nâng cổ tay, nhìn xem đại biểu người khác họ đệ tử thân phận — — "Thất Quỷ Hoàn" .

Phía trên, trừu tượng phù văn ngưng liền mặt quỷ bên trên, quỷ nhãn hơi mở, hai điểm đỏ sậm vi mang chính rất có quy luật chớp động, làm U Hồn Phệ Ảnh Tông thể gia vọng tộc đệ tử, liền có thể theo cái này lấp lóe tiết tấu bên trong, nhìn ra cùng đồng môn khoảng cách.

Mục tiêu ngay tại ngoài năm dặm.

Hắn không có trì hoãn, tại cành lá rậm rạp ở giữa vài cái chuyển hướng, giống một con im ăng bay múa con dơi, đảo mắt liền vượt qua đoạn này khoảng cách, tại tới gần mục tiêu trước sát na, tốc độ đột ngột tăng!

"A...!"

Cành lá chật chẽ trên tán cây, vang lên một tiếng nữ tử duyên dáng gọi to.

Tiếng hô rất nhanh đoạn tuyệt, Lý Tuần thon dài nhưng không có một chút

bàn tay màu đỏ ngòm chụp tại đối phương trên cổ họng, đầu ngón tay nhẹ thiếp khí quản, huyết mạch, càng lấy xảo diệu thủ pháp, khóa lại năng minh hoàn khiếu huyết, khiến nàng không còn nửa chút sức phản kháng.

"Là. . . Là ta rồi!"

Trên cây nữ tu xinh đẹp gương mặt bên trên huyết sắc tận cõi, đã dọa cho được không nhẹ.

Vừa mới Lý Tuần xuyên vào trong cơ thể nàng âm hỏa chỉ cần có chút động tác, liền có thể đưa nàng vừa mới vững chắc xuống "Không đậy minh hoàn" quấy đến nát như, chỉ ít mười năm khổ tu nước chảy về biển đông.

Mặc nàng như thế nào ngạo khí, cũng không dám vào lúc này biểu hiện ra ngoài.

"Ta biết là người, đã lâu không gặp!" Lý Tuần thần tình trên mặt trở nên thật nhanh, đảo mắt liền đánh tan giữa lông mày lệ khí, khóe môi nhất câu nói: "Lần trước quý linh phản sinh ngày, người đang lúc bế quan, ta ngược lại thật ra tưởng niệm cực kì. Chúng ta có hai năm không có gặp mặt đi, chúc mừng!"

Lý Tuần câu này "Chúc mừng" lại là hữu duyên do.

Vị này nữ tu, chính là năm đó Lý Tuần vừa mới gia nhập U Hồn Phệ Ảnh Tông lúc, luôn mồm xưng hô "Ứng sư tỷ", Ứng Thái Nhi.

Nàng lúc này bỗng nhiên đối họ, căn cứ quy củ tông môn, hiển nhiên là có thể gia vọng tộc đệ tử tư cách, liền theo sư thừa phe phái, sửa họ "Diêm" .

Trên lý luận nói, hai người hiện tại thân phận ngược lại là không sai biệt lắm cân bằng, chỉ là những năm gần đây, Diêm Thái Nhi dốc lòng tu luyện, mà Lý Tuần tu hành bên ngoài, vì tông môn lớn rất nhiều mặt mũi, tại các vị đại lão trong mắt, địa vị tự nhiên khác biệt.

Điểm này, theo Diêm phu nhân phát sắc lệnh bên trên, cũng có thể nhìn ra

một chút.

Như thường lệ để ý, sư trưởng phát cho đệ tử sắc lệnh, hoặc là biểu thị đưa tin, mệnh lệnh "Ly hôn", hoặc là chính là biểu thị răn dạy, xử phạt "Câu hôn" .

Mà Diêm phu nhân gửi tới, thì là biểu thị cùng thế hệ giao lưu "Phi hôn", cái này kỳ thật đã vượt qua trường ấu có khác, nhưng theo một phương diện khác tới nói, cũng thể hiện ra đối với hãn nhìn với con mắt khác thái độ.

Đối điểm này, Lý Tuần minh bạch, Diêm Thái Nhi hiểu hơn.

Tại U Hồn Phệ Ảnh Tông dạng này tà đạo trong tông môn, thực lực cùng địa vị liền đại biểu lấy hết thảy. Cho nên, dù cho Lý Tuần cái này "Hạ mã uy" thức một tay rất để nàng sinh khí, cái này nhất quán kiêu căng nữ tu, cũng không dám tỏ vẻ ra là bất mãn, cuối cùng cũng chỉ là nhếch miệng.

"Cái nào so ra mà vượt người nào đó hăng hái, danh dương thiên hạ. Để cho người ta đợi hai ngày, còn tưởng rằng muốn cho hãn nhật xác. . . Này, tông chủ thử dụ!"

Ở giữa câu nói kia nói đúng mơ hồ cực kỳ, chính là lấy Lý Tuần nỗ lực, cũng không có nghe rõ. Mà lại, mấy chữ cuối cùng cũng làm cho hãn quạ vật giật mình.

"Tông chủ thử dụ? Làm sao không phải phu nhân?" Vừa nói, một bên tiếp nhận nàng đưa tới ngọc giản, thần niệm quét qua, liền đem bên trong tin tức thu hút trong đầu: "Lệnh khen ngợi? Hắc, tông chủ thật hào phóng!"

"Đương nhiên rồi, ai bảo người đem thập bát Minh Tướng diệt hơn phân nửa, còn lớn hơn áp chế Nguyên Nan uy phong tới? Cái gọi là 'Bản tông từ Quỷ Tiên Sinh đăng sau, lại không như thế anh tài' lời nói, thế nhưng là kia bệnh lao quý chính miệng nói!"

Diêm Thái Nhi trong miệng "Bệnh lao quý" dĩ nhiên chính là U Hồn Phệ Ảnh

Tông tông chủ, Minh Hỏa Diêm La.

Làm Diêm phu nhân đệ tử, vô luận là Lý Tuần hay là Diêm Thái Nhi, đối cái kia lấy tàn bệnh thân thể, chấp chương tông môn đại quyền mấy trăm năm lão đầu, đều là cảnh giác nhiều, tôn kính ít, có danh xưng như thế này tịnh không đủ quái.

Nàng lại nói tiếp: "Hừ, cái này bệnh lao quỷ cảm thấy đại nạn sắp tới, hết sức hào phóng, uy, cho người không ít chỗ tốt đi! Đúng, người ở chỗ này ngừng có hơn hai mươi ngày đi, đang lộng cái gì đâu?"

Lý Tuần đối cái gọi là ngợi khen cũng không làm sao để ý, đối Diêm Thái Nhi nhìn như vô tâm thăm dò, càng là từ chối cho ý kiến.

Hắn tiện tay đem ngọc giản bóp nát, phui tay nói: "Vấn đề này tính không được cái gì, phu nhân hẳn là sẽ không để người tự mình đi một chuyến, nói đi, phu nhân có gì phân phó, chi bằng nói tới."

Thứ này cũng ngang với là đem Diêm biện nhi mà nói cho gạt tại một bên, tuy nói sự phụ chuyện phân phó quan trọng hơn chút, thế nhưng là nàng Diêm đại tiểu thư mặt mũi cũng không thể cho làm như vậy giảm đạ đúng không?

Nghĩ đến Bách Quỷ ban sơ nhập môn lúc điệu thấp, lại nhìn hiện tại kia coi trời bằng vung bộ dáng, so sánh phía dưới, Diêm Thái Nhi suýt nữa cắn nát răng ngà, lời nói bên trong liền không khỏi lộ ra chút kiêu căng bản tính đến: "Phu nhân đương nhiên là có phân phó, bất quá, thế nhưng là người ta hỏi trước người, người liền không thể nói một chút?"

Nàng cuối cùng không có hoàn toàn vâng đầu, đành đi qua trong lời nói, còn có chút cùng loại nũng nịu thành phần ở bên trong. Tuy nói không vâng lời đối phương, nhưng hẳn là còn không đến mức. . .

Nàng tính toán còn không có kết thúc, liền kinh sợ thấy Bách Quỷ bỗng nhiên đưa tay, nắm nàng cầm dưới, có chút dùng lực, ép buộc nàng ngẩng mặt.

Bách Quỷ động tác cũng không nhanh, hết lần này tới lần khác liền để chính mình tránh không kịp, thể nội âm hỏa dao động mấy lần, đều bị hơi hột đè xuống, tận đến giờ phút này, Diêm Thái Nhi mới hiểu được, nàng cùng đối phương chênh lệch đến tột cùng lớn đến bao nhiêu.

Mặc dù trong lòng hơi có chút sợ hãi, nhưng cái này kiêu ngạo nữ tu vẫn không tin Bách Quỷ đối địch nàng như thế nào, lúc này tính tình xông lên, rõ ràng liền duy trì nhất quán tư thái, đôi mắt sáng liếc xéo, quật cường bên trong lại có chút chẳng hề để ý: "Thế nào, có khả năng liền khi dễ nhân?"

Lý Tuần khóe môi vi mỉm cười: "Chỗ đó, chỉ là muốn nhìn một chút Diêm sư tỷ hai năm này có thay đổi gì. . . Vì cái gì khắp nơi khuyến khích Diệp Như cho ta đối nghịch!"

Lời vừa nói ra, Diêm Thái Nhi trên mặt liền hơi trắng bệch, chỉ là vẫn mạnh miệng: "Diệp nhi không thích ngươi, chính là cùng ngươi đối nghịch? Ta khi nào lại khuyến khích nàng?"

"Quy Vô Tàng là vết xe đổ." Lý Tuần thở dài, thân thể nghiêng về phía trước, trên tay hơi dùng lực, hai người khuôn mặt liền cách xa nhau bất quá mấy phần, đùng hơi thở có thể nghe.

Hắn buồn bã nói: "Ngươi muốn rõ ràng, năm đó là có phu nhân ở về sau, chúng ta những này làm đệ tử, cũng cam tâm tình nguyện. Mà lúc này, phu nhân lại tại chỗ đó?"

Diêm Thái Nhi sắc mặt càng ngày càng trắng bệch, Lý Tuần gập, vừa cười nói: "Chúng ta không bằng so ---- so, phu nhân đến tột cùng là thương ngươi nhiều một ít, vẫn là coi trọng ta nhiều một ít!"

"Sư phụ đương nhiên thương ta!" Diêm Thái Nhi còn tại ráng chống đỡ, có thể ngữ điệu thực sự khuyết thiếu lực lượng.

Lý Tuần khóe môi co lại, tiểu dung lộ ra hết sức âm lãnh: "Đúng vậy a, phu

nhân thương người, vậy chúng ta nào bắt đầu, nếu, ta hiện tại liền học cái kia Quy Vô Tàng, coi người là Diệp Như, sau đó, phu nhân sẽ như thế nào? Há? Thái Nhi sư tử?"

Diêm Thái Nhi trên mặt cuối cùng hiện ra vẻ sợ hãi, liền ngay cả tiếng nói cũng run rẩy lên, khó được chính là, nàng còn duy trì quật cường tư thái: "Ta liền biết, người cùng Quy Vô Tàng không có gì khác biệt. . . Không, người so với hãn đáng hận hơn gấp trăm lần! Âm hiểm một ngàn lần!"

Lý Tuần ha một tiếng cười, trên tay thuận thế tăng lực, ép buộc Diêm Thái Nhi gương mặt xinh đẹp dính sát.

Diêm biện hơi thấp hô một tiếng, bản năng nhắm mắt lại, chợt cảm giác được, đối phương tại gò má nàng, bờ môi bên trên, nhẹ nhàng mổ động mấy lần.

Lúc đầu Diêm Thái Nhi trên thân còn mười phần cứng nhắc, tại lưỡng môi đụng vào nhau thời điểm, trên thân liền mềm nhũn, lưu luyến ngô ngô hừ nhẹ, cũng không biết là kháng cự vẫn là khát vọng.

Rời môi, Lý Tuần khoe miệng nhếch lên, một cái tay khác giơ lên, ba ngón nhạt Diêm Thái Nhi mạch môn, lộ ra giữa ngón tay lạnh lùng phong mang.

Diêm Thái Nhi một chiêu cuối cùng bị nhìn thấu, trên mặt ngược lại ý sợ hãi toàn bộ tiêu tán, nàng "Ha" một tiếng cười lạnh, nghiêng đầu đi, nói: "Tốt, cô này nãi nhận thua, người đi lên chính là, coi như là bị chó cắn một ngụm!"

Tại cái này ngay miệng, Lý Tuần lại là nhoèn miệng cười, trong tươi cười bao nhiêu vô vị, bao nhiêu trào phúng: "Tốt, ta nói qua, đây chỉ là 'Nếu' ! Thái Nhi sư tử nếu là quả thật, không khỏi cũng quá hẹp hòi chút."

Diêm Thái Nhi bị ánh mắt của hãn bách biến làm cho ngây người, nàng hiện tại là thật không biết rõ Bách Quỷ ý nghĩ trong lòng. Nàng chẳng qua là cảm thấy, cái này nhìn như hỉ nộ tùy tâm gia hỏa, mỗi câu ngôn từ, đều có ngậm mà không phát thâm ý. Trước sau câu nói nhìn như thuận miệng mà phát, lại có

không rõ liên hệ.

Nàng tự nhận là không phải người ngu, nhưng là bây giờ, cũng bị làm cho trong lòng đại loạn, không phân rõ cái nào một câu là thật, cái nào một câu là giả.

Thất thố phía dưới, nàng cũng không có tinh lực lại đi vòng vo, đành phải đem chính sự mang lên để ngăn cản: "Nếu người không sợ nhân, ai sẽ cùng người so đo, ta vốn là muốn cùng người nói chính sự. . ."

Lời vừa ra khỏi miệng, nàng liền nghĩ đến, đây thật ra là chính mình trước trâu chọc đối phương, không khỏi có chút xấu hổ.

Nhưng lời đã ra miệng, nàng chỉ có thể ra vẻ không biết, tiếp tục nói: "Kỳ thật sự phụ là muốn nói cho người, kia bệnh lao quý mắt thấy cũng nhanh không được, trong tông môn hiện tại rất loạn, người ở bên ngoài làm việc, còn muốn cẩn thận thêm điếu thấp. . . Tốt nhất cầu ổn, về Đẳng Hóa Cốc ở một hồi."

Lý Tuần nhướng mày nói: "Chỉ những thứ này?"

Diêm Thái Nhi không tự giác trừng mắt liếc hằm hằm một cái, nhưng lại nghĩ đến vừa mới kinh lịch, có chút thất thố nghiêng ánh mắt.

"Mặt khác, Âm Căn trưởng lão trước đó vài ngày từng đối sự phụ giảng, nói nàng quyết ý ẩn lui, trông ra trưởng lão chi vị, bệnh lao quý cố ý tại chúng thế gia vọng tộc đệ tử bên trong tìm người bổ khuyết — người nếu là có tấm lòng kia, sự phụ nàng sẽ giúp người!"

Nói một nhóm lớn, Diêm Thái Nhi tâm tình cũng hơi ổn định chút, nhờ vào cơ hội nói chuyện, âm thầm dò xét đối phương thần sắc biến hóa.

Nhưng mà làm nàng thất vọng chính là, cái thẳng này trên mặt giống như cười mà không phải cười, nhìn không ra là tâm động lại hoặc thờ ơ.

Không có cách, nàng chỉ có thể dựa theo Diêm phu nhân số cho nàng biện

pháp, cuối cùng lại nói: "Muốn ta nhìn, tông môn dùng người, từ trước đến nay không bám vào một khuôn mẫu, người cũng không cần có cái gì cố kỵ, lớn bao nhiêu năng lực, xuất ra tốt."

Nói mới nói xong, liền nhìn thấy Bách Quỷ ánh mắt quét tới, kia trong đó quang mang, lại còn đâm vào nàng có chút hoảng hốt, nàng không biết là thế nào, không ngờ vẽ rắn thêm chân nói một câu: "Ây. . . Kỳ thật, ta nhìn, đây cũng là ý của sư phụ!"

"Phu nhân ý tứ, ta minh bạch!" Lý Tuần mỉm cười, trở lại rũ xuống mặt mày: "Phu nhân luôn luôn là chiếu cố ta, ta tự nhiên cũng phải có chỗ báo đáp. Theo ý ta, tông môn chư trưởng lão bên trong, luận quyết đoán, luận cổ tay, cũng chỉ có phu nhân mới có thể cùng tông chủ so sánh vai. . ."

"Đương nhiên, người biết, lời này là hư. Trên thực tế ta muốn nói là, phu nhân hẳn phải biết, nhập môn hơn sáu mươi năm, nàng thấy ta cùng người nào đi đến gần? Phải biết, thời điểm then chốt này, vẫn là phải phân cái xa gần thân sơ, xin chuyển cáo phu nhân, lại thoải mái tinh thần!"

Hắn đều thẳng thắn đến một bước này, Diêm biện nhi còn có thể lại nói cái gì, chỉ có thể gật đầu nhận lời, sau đó bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, dò hỏi: "Nghe người ý tứ, không trở về Đẳng Hóa Cốc rồi?"

"Mấy tháng này ta còn có việc, về tông môn thời điểm, đại khái muốn tới sang năm tế tổ đại điển đi."

Lý Tuần trong lòng tính toán một chút, đối với hắn mà nói, trước kia có cũng được mà không có cũng không sao quý linh phản sinh tế điển, hiển nhiên đã chiếm nhất cái cực trọng yếu vị trí.

Bất quá, tiếp qua chút thời gian, hắn muốn tới ma thương lĩnh phó ước, Minh Tâm Kiếm Tông bên kia cũng có chút sự tình phải xử lý, thời gian này biểu, đại khái liền sẽ không sửa lại.

Nói như thế một ít lời, Diêm Thái Nhi cuối cùng theo vừa rồi xấu hổ bên trong khôi phục lại, nhưng mà Lý Tuần cho nàng "Giáo huấn", nàng cũng ký ức vẫn còn mới mẻ, cũng không dám lại nhiều sự tình. Liên xụ mặt, duy trì nàng sau cùng thận trọng, muốn cùng Lý Tuần từ biệt.

Chỉ là, Lý Tuần ngược lại ra tay trước nói.

"Ta bên này cũng có chuyện, xin người nhả dùm phu nhân. Đông Nam biển rừng bên này, tình thế rất loạn, tựa hồ cùng sáu tuyệt địa một trong 'Vụ Ẩn hiên' có quan hệ, chỉ là vũng nước đục này càng tranh càng lớn, ta thế đơn lực cô, rất khó thành sự, đã quyết định không đếm xỉa đến.

"Nếu là phu nhân hoặc là tông môn cố ý, ngược lại là có thể phái một số người đến, bất quá, Tiêu Hồn phi tử, Khôn Nguyên tiên sinh, Hủ Cốt Đồng Tử. .
."

Hắn liên tiếp nói ra mười cái chân nhân cấp tu sĩ danh hào, lúc này mới cười khổ nói: "Cùng những người này giành ăn ăn, chỉ sợ khó khăn cực kì, mời phu nhân chính mình quyết đoán đi! Thay ta hưởng phu nhân vẫn an."

Thừa dịp Diêm Thái Nhi ngăn người khoảng không, hắn quay người rời đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Hồi Phục

Chương 02: Hồi phục

Mới bay ra trong vòng ba bốn dặm địa, Thủy Điệp Lan không biết từ nơi nào xông ra, sách tiếng nói: "Nhìn ra được, người trong U Hồn Phệ Ảnh Tông, trôi qua rất không tệ a."

"Đúng vậy a, cũng không thể để a miêu a câu đều cười tại trên đầu." Lý Tuần quay đầu nhất tiếu, lời này lại là Y Nhược Thủy Điệp Lan trước đó ngữ khí tới nói, lúc này đem Thủy Điệp Lan chọc cười.

Bất quá nàng rất nhanh liền giận trách: "Người sao có thể ở trước mặt ta cùng nữ nhân kia thân mật?"

"A?"

"A cái gì, đừng quên chúng ta bây giờ là quan hệ như thế nào! Lúc trước ta cho người cái kia tiểu nhân tình, là xem ở nàng đối người coi như có tình có nghĩa phân thượng, người không muốn nhân cơ hội này, được một tấc lại muốn tiến một thước!"

Lý Tuần lúc này sắc mặt hơi đi vào: "Chờ một chút, người nói. . . Quan hệ? Chúng ta là quan hệ như thế nào?"

"Quan hệ vợ chồng!" Thủy Điệp Lan lý trực khí tráng nói ra, không để ý chút nào lời này vừa nói ra, Lý Tuần sắc mặt trở nên cỡ nào khó coi.

Hắn ghen ngào kêu lên: "Chúng ta lúc nào thành vợ chồng?"

"Không nhớ rõ? Trước đó hạ 'Đồng tâm kết', vốn là vì để cho ta thể nghiệm vợ chồng qua thời gian, mới bồi dưỡng ra tới. Đã dùng, vậy dĩ nhiên chính là nam cưới nữ gả, kết làm vợ chồng, cái này có cái gì kỳ quái đâu?"

Lý Tuần há to miệng, cuối cùng chỉ là "Ha" một tiếng cười, trong tiếng cười bao nhiêu xấu hổ cùng khô khốc.

Theo lý trí thượng giảng, cái này vợ chồng các mục đồng thời không có quá nhiều ý nghĩa, có hoặc vô, tất cả mọi người là đồng dạng.

Nhưng mà, theo bản tâm tới nói, để hẳn tiếp nhận nhất cái Thủy Điệp Lan dạng này nữ tu. . . Khục, chuẩn xác mà nói, là nữ yêu, làm hẳn vị thứ nhất, cũng có thể là là một vị duy nhất thế tử, hẳn khó mà tiếp nhận.

Hắn còn muốn nói thêm gì nữa, nhưng Thủy Điệp Lan trước một bước mở miệng nói: "Ta thái độ hiện tại thế nhưng là tương đương chăm chú! Phải biết, bất luận người ta trong lòng như thế nào dự định, tại cái này chỉ ít một trăm năm thời gian bên trong, chúng ta chính là đang vì đối phương còn sống.

"Liền ta biết, tại nam nữ chi vấn, không có bất kỳ cái gì nhất cái danh mục, lại so với 'Vợ chồng' càng thích hợp. Mà lại, ta muốn thử một chút loại cảm giác này, chuyện này, không có thương lượng!"

Lý Tuần vì đó cười khổ: "Ném thử? Chỉ bằng người giọng điệu này thì không được, 'Đồng sinh cộng tử' chính là vợ chồng sao? Cái kia còn có thật nhiều sự tình. . . Người nói quá đương nhiên, phản dưng ta làm không được!"

"Không có để người hiện tại làm được, về sau thế nào, ai cũng khó mà nói, chỉ cần người có đảm lượng!" Thủy Điệp Lan cười mỉm trả lời.

Như thế phong tình, là đang trêu chọc hẳn sao?

Nhìn xem Thủy Điệp Lan vẻ mặt như vậy, Lý Tuần bỗng nhiên phát giác, đối với chuyện này, thái độ của hẳn tựa hồ quá mềm yếu chút, vô luận là từ cái nào

phương diện tới nói, thua thiệt, tổng không phải hẳn đi.

Tâm thái của người ta là vi diệu nhất, lúc trước còn đủ kiêu không muốn, vừa chuyển động ý nghĩ, hẳn ngược lại lại cảm thấy vấn đề này chơi vui cực kì.

Hai người ánh mắt chạm nhau, Lý Tuần phát hiện chính mình bắt đầu minh bạch Thủy Điệp Lan ý nghĩ. Mặc kệ là hợp tác cũng hảo, vợ chồng cũng được, tại Thủy Điệp Lan cái này đã trên thế gian sinh sống vạn năm lâu đại yêu ma xem ra, cái này trăm năm thời gian, bất quá là nàng dài dằng dặc sinh mệnh, một đoạn tương đối đặc thù kinh lịch mà thôi.

Có lẽ tại lúc bắt đầu, nàng hội cảm giác được rất mới lạ, cũng có được thường nhân khó có thể lý giải được kiên trì, nhưng theo thời gian trôi qua, lòng hiếu kỳ của nàng cũng đem dần dần rút đi, mà kéo dài tuế nguyệt sở sinh thành quá thấu triệt ánh mắt, cũng đem xuyên thấu ở trong đó "Niềm vui thú" bản chất.

Có lẽ đến lúc đó, chính là nàng phiền chán ngày.

Lý Tuần thậm chí bởi vậy nghĩ đến, năm đó Yêu Phượng cùng Lâm Các sự tình, cùng loại tâm tính này có quan hệ hay không?

Ngay tại hẳn đầu óc dần dần chuyển rõ ràng thời điểm, Thủy Điệp Lan bỗng nhiên lại nói: "Nhưng mà, ta vừa mới quyết định, tạm thời muốn cùng người tách ra một chút!"

"A?"

Thủy Điệp Lan trầm thấp cười nói: "Chúng ta thành vợ chồng, liền muốn ở một chỗ sao? Không cần lo lắng, 'Đồng tâm kết' chính là cách hơn trăm triệu vạn dặm, cũng hữu hiệu như cũ, chỉ là một chỗ khác sẽ phản ứng thoáng trì trệ chút, ân, có một nén nhang công phu không?"

Nàng hiển nhiên là cố ý nói sang chuyện khác. Bất quá, nàng muốn làm cái gì, Lý Tuần không muốn quản, cũng không xen vào. Dù sao, cái này một trăm

nằm bên trong, Thủy Điệp Lan làm sao cũng sẽ không làm "Việc ngọc" tới.

Ban đầu kinh ngạc đằng sau, hần ừ một tiếng, xem như thu được.

Hai người dù chưa hẳn là một lòng, nhưng tới một mức độ nào đó, lại có chút hiểu nhau.

Thủy Điệp Lan chỉ nhìn ánh mắt của hần biến hóa, liền minh bạch trong lòng của hần đại khái ý nghĩ, cũng liền không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là cười nói: "Ta lúc này đi thôi, nhưng trước khi đi người phải cho ta nhất cái cam đoan, ta có tùy thời ra vào Vụ Ẩn hiên quyền lợi."

"Đây là tự nhiên." Lý Tuần không chần chờ chút nào: "Chí ít cái này trăm năm bên trong, chính là như vậy!"

Hai người nhìn nhau nhất tiếu, Thủy Điệp Lan quay người liền muốn rời đi, bất quá nàng liền nghĩ tới cái gì, quay mặt nói: "Vì người ta mạng nhỏ nghĩ, ta nói thêm nữa một câu. Thân thể của người tai họa ngầm rất lớn, nếu là trong thời gian này có cái gì ngoài ý muốn, người liền tu tập « Huyết Thần Tử » a — ta nhìn người tâm hồn chỗ, cũng có Bất Động Tà Tâm dấu vết."

Lý Tuần một bên thầm khen nhãn lực của nàng, một bên cũng ngoan ngoãn mà gật đầu nói: "Mặc dù biết được, nhưng từ Bất Động Tà Tâm đằng sau cảnh giới, liền không còn tu luyện qua."

"Dạng này liền tốt. « Huyết Thần Tử » luyện thể chi pháp, tuy là ma đạo, nhưng cũng vũ nội độc bộ, cố nhiên không thể trị gốc, nhưng làm sao cũng có thể bảo vệ cái mạng nhỏ của người. . . Chỉ mong người sẽ không rơi xuống loại trình độ đó. Chúc hảo vận!"

Thủy Điệp Lan thân hình bay lên, bỗng ngoái nhìn cười nói: "Nhớ kỹ, bảo mệnh đệ nhất nha!"

Tiếng cười nói bên trong, thân hình của nàng đột nhiên bắt đầu mơ hồ, sau

một khắc liền biến mất không thấy.

Lý Tuần nhìn xem nàng tan biến trước lập thân vị trí, lộ ra cười khổ: "Muốn ta tu tập, cũng nên nói cho ta lý do chứ, nữ nhân này. . ."

Trong lòng của hắn nói không nên lời là tư vị gì. Không biết làm sao làm, theo lý thuyết, hắn thực lực hiện nay, làm sao cũng coi là một hào nhân vật, cảm giác bên trong nhưng dù sao không bằng Thủy Điệp Lan như vậy thong dong thoải mái, có cường giả, cao nhân phong phạm.

Cái này khiến hắn tại trong lúc nói chuyện với nhau, không tự giác liền rơi vào bị động.

Là lịch duyệt vấn đề sao? Vẫn là cái khác thứ gì?

Bất quá tại một cái khác đột, hắn tương đối rõ ràng, theo Cố Tần Nhi, Thủy Điệp Lan tuần tự rời đi, Đông Nam biển rừng bên trong tuy vẫn các phương nhân mã đã sinh đã tử, nhưng với hắn mà nói, đã dần dần không có ý nghĩa.

Không thể nghi ngờ, hắn là trận này loạn chiến bên trong, lớn nhất bên thắng, cái này cũng khiến cho hắn có tư cách lấy bề ngoài ánh mắt, quan sát cái này biển rừng bên trong bộc lộ nháo kịch.

Loại cảm giác này, tốt vô cùng!

Hiện tại, trong tay hắn có Vụ Ân hiên, đây là khiến cho hắn đứng ở thế bất bại cơ sở.

Hắn tại Minh Tâm Kiếm Tông, tại U Hồn Phệ Ảnh Tông địa vị, cũng chính từng ngày lên cao, đây là hắn từng bước tích lũy vốn liếng. Còn có đây này, còn có chính là cái kia lập tức liền muốn đối mặt, có thể để hắn xuất hiện bay vọt về chất to lớn tài nguyên.

Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn khê động, ứng hắn suy nghĩ, U Nhị ngón tay dài nhọn nhặt một phong hương tiên, nhô ra hư không. Lý Tuần đưa tay tiếp

nhận, nhìn phía trên đã có thể đọc ngược như chảy tú lệ chữ viết.

"Ma Thương lĩnh ước hẹn đã đặt trước, đệ tử đương mang theo cả bộ « Âm Phù Kinh » một thời kỳ nào đó trở về sau, hướng thấy ân sư."

"Ma Thương lĩnh. . ." Lý Tuần hít vào một hơi thật dài, sau đó, hẩn ôm đồm lấy U Nhị kia vẫn chưa rứt về lại đầu ngón tay, mãnh lực kéo một phát, ngạnh sinh sinh đem khô lồi theo trong hư không tách rời ra.

Không ra hẩn sở liệu, U Nhị thụ này biến cố, vẫn là ánh mắt yên tĩnh.

Tình hình như vậy, thấy thế nào, cũng không có một cái nào người sống hẩn là nắm giữ khí tức a!

Đưa tay véo nhẹ lấy U Nhị tiểu xảo chiếc cầm thon, nhìn kia bình tĩnh, hoặc là nói là thật thà khuôn mặt, hẩn cắn răng, quyết định: "Sáu mươi năm, nhất định phải có cái kết thúc! Nhiều nhất, bất quá là lạt thủ tòi hoa a!"

Đem hương tiên đưa về, hẩn lạnh lùng mở miệng: "Hồi âm, liền nói: Gặp mặt nói chuyện!"

Hai chữ cuối cùng, tựa như cùng hai viên băng châu, um tùm nhưng lẩn xuống.

Tần Uyển Như cùng U Nhị "Liên hệ", tính toán ra, đã có gần ba mươi năm.

Tại U Nhị khôi phục ngày xưa ký ức đằng sau, Lý Tuần liền không để ý nàng thần trí chưa hoàn toàn chín muồi, quả quyết cùng Tần Uyển Như "Khôi phục liên hệ" .

Sự thật chứng minh, đây là phi thường hữu hiệu một nước cờ.

Thông qua nhất cái vền vẹn sư đồ hai người mới hiểu đặc thù đường ống, Lý Tuần giả lấy Âm Tán Nhân ngữ khí, bào chế một sách tin đưa đi, liền để Tần Uyển Như kiên định mấy chục năm qua, đã từ từ lẩn lờ lòng tin, khiến nàng tin

tưởng vững chắc Âm Tán Nhân còn sống trên cõi đời này, đồng thời tại nơi nào đó bế quan dưỡng thương, mưu đồ tái xuất.

Sau đó thời gian bên trong, đôi thầy trò này liên hệ liền cho tới bây giờ không có đoạn tuyệt qua.

Mặc dù "Âm Tán Nhân" thường lấy bế quan vì lý do, ba năm năm năm không có tin tức, nhưng mấy chục năm xuống tới, Lý Tuần bên này tích lũy thư tín cũng tiếp cận bảy trăm phong.

Tại những này trong phong thư, Tần Uyển Như không giữ lại chút nào mà đưa nàng hiện nay tình huống bàn giao minh bạch, bao quát tu vi của nàng tiến độ, tông môn sự vụ, thậm chí là một chút cực vụ vật sinh hoạt việc nhỏ, cũng kỹ càng không bỏ sót thổ lộ hết mà xuất.

Đương nhiên, trong đó cũng bao gồm nàng uy hiếp Lý Tuần, mưu đồ « Âm Phù Kinh » cả bộ một chuyện.

Lý Tuần liền từ loại này trong phong thư, tìm ra nàng đối với mình cảm nhận, nhận thức, đánh giá, sau đó lại làm tương ứng bố trí, chính là bởi vì biết người biết ta, Lý Tuần bố trí mới có thể thiên y vô phòng, làm thông minh tinh Minh Như Tần Uyển Như người, cũng nhìn không ra nửa chút sơ hở.

Bất quá, cái này từ đầu đến cuối chỉ thấy văn, không thấy kỳ nhân thời gian quá quá dài lâu, cũng cuối cùng sẽ chọc cho người hoài nghi.

Gần nhất mấy lần liên lạc, Tần Uyển Như liền thường xuyên hỏi "Ân sư thương thế như thế nào", "Khi nào rời núi", "Đệ tử tiến về bá kiến" loại hình lời nói, càng tại trong câu chữ, đều hiện ra tình thế khẩn trương, muốn mời Âm Tán Nhân rời núi chủ trì đại cục ý tứ.

Nếu như lại một vị tránh mà không thấy, chỉ sợ Tần Uyển Như lòng nghi ngờ, sẽ lại lần nữa ngãng đầu, mà một khi phát sinh, liền sẽ đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Đối với cái này, Lý Tuần trong lòng không thể minh bạch hơn được nữa, cũng chính vì vậy, mới có lần này mượn trả về « Âm Phù Kinh » một chuyện, mà lập thành Ma Thương lĩnh chi hội.

Lý Tuần chấp tay đi tại Ma Thương lĩnh gập ghềnh dốc đứng trên sơn đạo, tâm tình phức tạp cực kì. Lúc này, hắn đã hóa thành "Minh Tâm Linh Trúc" hình tượng, chờ đón muốn đến hẹn hò.

Sớm tại năm ngày trước, hắn đã đến nơi này, đồng thời ở chung quanh hạ hảo một phen công phu, vì chính là để phòng vạn nhất.

Hắn hiện tại liền không nhịn được đang nghĩ, vạn nhất U Nhị không gạt được đi, song phương trở mặt động thủ, Tần Uyển Như cố nhiên không địch lại, có thể hắn mấy chục năm qua tâm huyết, sợ sẽ phải trả chi chảy về hướng đông.

Hắn tuyệt không nguyện ý xuất hiện loại tình huống này, dù sao, mấy chục năm qua, hắn đỉnh lấy Âm Tán Nhân tên tuổi, tại Âm Dương Tông thượng xuất lực khí, tuyệt không so Tần Uyển Như kém đến đi đâu. Nếu là như vậy giỏ trúc mức nước. . .

Chính xuất thần thời khắc, trong lòng của hắn chợt phát sinh cảm ứng, ngay từ đầu, hắn còn tưởng rằng là Tần Uyển Như đến.

Bất quá rất nhanh hắn liền phủ định cái này nhất suy đoán.

Tiếng xé gió quá tạp, chí ít có hơn mười người đáng vẻ. Mà lại, thanh âm này chuyển hướng biến hóa, hảo hảo quen thuộc.

Thân hình hắn nhoáng một cái, chạy xộc đường núi một bên đồng loạn thạch bên trong, nơi đây sớm bị hắn bố trí rất nhiều cấm chế, ẩn thân trong đó, không lo bị người phát giác.

Hắn vừa mới biến mất thân hình, trên bầu trời chính là một đạo thanh mang hiện lên, ngay sau đó, liên tục mười bốn đạo quang ảnh theo sát phía sau, nhảy

lên không mà đi.

"Văn Hải? Trùng hợp như vậy?"

Thằng đến kiếm quang vượt qua sơn đầu kia, Lý Tuần mới thu hồi ánh mắt.

Vừa mới qua đi kia một nhóm tu sĩ, dẫn đầu, chính là Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử đời ba đứng đầu Văn Hải Đại sư huynh.

Đám người còn lại, dĩ nhiên chính là Lý Tuần tại Minh Tâm Kiếm Tông sư huynh đệ, nhìn thoáng qua ở giữa, thật đúng là nhìn thấy mấy trương nóng gương mặt.

Bọn hăn đến nơi này tới làm gì? Hăn nhớ kỹ, Văn Hải mấy năm gần đây đều ở trên núi bế quan tu luyện, tại sao lại nhận một đám sư huynh đệ thần thái trước khi xuất phát vội vàng đi đường?

Lý Tuần cảm giác, Liên Hà sơn thượng chỉ sợ có một số việc phát sinh. . .

Nhưng vì cái gì hăn không có tiếp vào tin tức?

Nhảy lên đường núi, hăn nhíu mày suy tư một hồi, rốt cục vẫn là quyết định đem việc này tạm để một bên.

Sự tình tổng có cái nặng nhẹ, hăn thấy, hôm nay trên Ma Thương lĩnh, đối Tân Uyển Như cái này "Một trận chiến" tầm quan trọng, là bất cứ chuyện gì đều bằng được không được.

Mà lại. . . Tân Uyển Như đã tới.

Nhỏ xíu tay áo tiếng xé gió vừa khởi lại rơi, mang theo gió nhẹ đem một cỗ thắm người phế phủ mùi thơm đưa tới, mà tới đồng thời, nhu hòa như nước thanh âm vang lên ở bên tai.

"Tuần sư đệ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Lý Tuần nghe tiếng quay đầu, trước mắt lại là sáng lên. Lâu không thấy Tần Uyển Như, phong tư của nàng ngược lại dường như càng thêm động lòng người.

Tuy là đến cái này ngàn dặm không có người ở hoang sơn dã lĩnh đến, nàng vẫn là hoa phục đẹp sức, ngược lại giống như cái đi ra du ngoạn đại gia thiếu phụ.

Nàng mặc một bộ sóng biếc tơ dệt liền thúy sắc tụ sam váy dài, thượng xuyên gợn sóng nước sức, không những xanh tươi ướt át, lại trên đó thủy quang như ẩn như hiện, dưới ánh mặt trời phản xạ xuất ngũ thái quang mang, đẹp không sao tả xiết.

Tụ sam cổ áo hơi thấp, hơi lộ ra trước ngực một vòng trắng nõn, đến phía dưới trắng nhạt tiểu y. Vì thế, nàng trên vai dùng một đôi ngọc liên hoàn khâu lấy một bộ mỏng như cánh ve lụa mỏng áo khoác, hơi làm che lấp, tay áo dài bằng phẳng, giống như người trong chốn thần tiên.

Nhìn thấy như vậy tuyệt sắc, mặc cho Lý Tuần tâm tình như thế nào trầm thấp, trong lúc nhất thời cũng là vì đó hoa mắt.

Cũng bởi vì nhận dạng này kích thích, tâm tình của hắn bỗng nhiên ngang dương, ánh mắt không hề cố kỵ tại Tần Uyển Như trên thân dò xét, đối trong lòng muốn, cũng không che giấu chút nào.

"Tuần sư đệ!" Tần Uyển Như khẽ gọi một tiếng, má ngọc ửng đỏ, phẩy tay áo một cái, tia sa xen vào nhau, tạm ngăn trở Lý Tuần quá mức trực tiếp ánh mắt, vốn lại tại khinh sân bạc nô ở giữa, cố phán sinh tư.

Kia như ẩn như hiện hứng thú cùng thận trọng vò làm một chỗ, làm cho người thấy mà tiêu hồn.

Bị như thế vừa gọi, Lý Tuần đột nhiên hoàn hồn.

Trong lòng của hắn thất kinh, biết Tần Uyển Như dưới mắt nhất định là tu vi

tiến bộ, nếu không ngày bình thường đã thấy đã quen diễm sắc, vì sao lại có thể từ đó tìm ra đủ loại khác mùi vị đến?

Kinh ngạc đặng sau, hẳn lại tràn đầy chờ mong, nếu như có thể đem dạng này tuyệt đại giai nhân thu phục, sao mà đẹp quá thay?

Trong lúc nhất thời, hẳn đã quên đi các loại phiền não, cười ha ha một tiếng nói: "Tần sư tử là càng ngày càng động lòng người rồi, tiểu đệ nhất thời thất thố, chớ trách!"

"Thất thố, như thế nào đâu? Sư đệ là có tiếng duyệt tận bụi hoa, ân, vừa mới cùng 'Nghịch Thủy Câu' chia tay, cảm giác như thế nào? Nghe nói, nàng thế nhưng là cực xuất sắc mỹ nhân nhi đâu!"

Lý Tuần lại là nhất tiểu, nhưng trong lòng thất kinh Thông Huyền Giới tin tức truyền bá nhanh chóng. May mắn bây giờ còn chưa có người biết, Đông Nam biển rừng lớn nhất nhất khối bánh gatô, đã là vật trong túi của hẳn, nếu không hiện tại hẳn chỉ sợ đã là nửa bước khó đi!

Hắn cười ha hả , dựa theo đối Diêm Thái Nhi thuyết pháp, thêm chút cải biến, đem Đông Nam biển rừng sự tình nói một chút, thỏa mãn Tần Uyển Như lòng hiếu kỳ. Sau đó, trực tiếp đi vào chính đề.

"Tần sư tử, tiểu đệ may mắn không làm nhục mệnh, nơi này, chính là « Âm Phù Kinh » cuối cùng ba trang bản thảo, mời người nghiệm một cái đi."

Hắn thoải mái từ trong ngực cầm ra bản thảo, đưa tới.

Tần Uyển Như trên mặt hiện ra kinh tâm động phách ý mừng, đưa tay tới đón.

Nhưng mà, tại đầu ngón tay nhẹ dính vào trang giấy thời điểm, nàng lại ngừng tay.

Lý Tuần khẽ giật mình, tiếp lấy liền nghe được nàng trầm thấp nhất tiểu:

"Nói đến, cái này mấy lần người giao tay này bản thảo, vẫn là lần đầu sáng khoái như vậy. . . Không phải có cái gì cơ quan a?"

Lý Tuần trong lòng một kích, biết mình nóng vội, không được tự nhiên. Chỉ là hấn cũng không phải đèn đã cạn dầu, trên mặt một chút không hiện, chỉ là đưa tay bản thảo giương lên, khẽ cười nói: "Tần sư tỷ hảo nhãn lực, mà thôi, có chuyện, chúng ta dự đoán nói rõ ràng cũng hảo."

Tần Uyển Như khẽ cười duyên, nụ cười kia bên trong tựa hồ chính là đang nói "Quả là thế" .

Lý Tuần đã đã có chuẩn bị, liền không nóng không vội, khoan thai đưa tay bản thảo thu hồi, chấp tay sau lưng, lúc này mới nói: "Theo năm đó tại Bắc Cực trùng phùng đằng sau, đã có hơn sáu mươi năm a?"

Tần Uyển Như thong dong nói: "Sáu mươi hai năm."

"Không tệ! Là sáu mươi hai năm." Lý Tuần nhất tếu lại nói: "Sáu mươi hai năm bên trong, ta bảy nhập tông môn bí khổ, bốc lên thiên đại phong hiểm, là sư tỷ người sao chép cái này « Âm Phù Kinh », cho đến tận này, ta có thể từng đề cập qua điều kiện?"

Tần Uyển Như đôi mắt sáng nhất chuyển, lắc đầu nói: "Chưa từng đề cập qua."

"Tốt, tốt cực kì, sư tỷ có thể nhớ kỹ, ta liền cảm kích!" Lý Tuần làm ra thật dài thở khí bộ dáng, sắc mặt bình thản, nhưng lại có dòng nước xiết phun trào điềm báo.

"Vậy ta hôm nay liền muốn xách điều kiện! Sư tỷ đồng ý, ta theo thông thuận sướng mà đưa tay bản thảo dâng tặng, mà nếu không đồng ý. . . Hắc, vậy sẽ phải mời sư tỷ tự đi Chỉ Quan phong tông môn bí khổ, tìm kiếm chép kiểm đi!"

Tần Uyển Như nhẹ "A" một tiếng, ngạc nhiên nói: "Sư đệ thật là lớn khí,

người lại đem điều kiện nói đến, nếu là hợp tình hợp lý, ta cũng không có không cho phép đạo lý."

Lý Tuần đem ba trang bản thảo cầm lại trước người, nhẹ nhàng bản ra, phương cười nói: "Kỳ thật cũng rất đơn giản, sự tử sau này như sự tình phân phó, tiểu đệ cũng vui vẻ hỗ trợ. Chỉ là bình thường sự tình thì cũng thôi đi, giống như vậy cầm thân gia tính mệnh đến đánh cược sự tình, vẫn là bớt làm vi diệu!"

"Chính là làm, sự tử cũng hẳn là xuất ra chút thành ý đến! Mà không giống hiện nay như vậy, đương nhiên. . . Sự tử có thể hiểu được tiểu đệ ý tứ?"

Tần Uyển Như ánh mắt chớp động, tiếp theo liền bật cười nói: "Đã hiểu, sự đệ là ngại bản đại lợi nhỏ, làm thâm hụt tiền nhi mua bán."

"Sự tử là đang giá bộ hồ đồ! Cũng được, ta liền nói được rõ ràng hơn một chút!"

Lý Tuần cười lạnh nói: "Lúc trước sự tử muốn ta làm việc, ta ứng. Đến lúc này, là ta người đang ở hiểm cảnh, trong ngoài bức bách, chỉ có sự tử đuổi người đứng đầu, ta cảm kích; thứ hai a, sự tử cũng cầm ta nhược điểm, ta sợ hãi."

"Còn nữa, sự đệ ta tại trong tông môn vị trí không phải quá ổn định, vạn nhất xuất cái gì sự tình, ta cũng kiêng kỵ. . ."

Tần Uyển Như khẽ cười một tiếng, nói: "Như vậy hiện tại sự đệ người là không cảm kích, không sợ, cũng không kiêng kỵ đi?"

Lý Tuần hướng không trung chấp tay, nói một tiếng "Không dám", trở vừa cười nói: "Có sự thúc tại, ta cái này làm sự điệt, tự nhiên không dám làm những chuyện ngu xuẩn kia . Bất quá, nói cũng kỳ quái, cái này hơn sáu mươi năm, đối sự thúc ngược lại là hiếm thấy, sự tử, nàng lão nhân gia thân thể luôn luôn được chứ?"

Tần Uyển Như khước môi hiện ra một tia đùa cợt đường cong, tại Lý Tuần

nhìn chăm chú, nàng khẽ hé môi son, ôn nhu nói: "Khó được sư đệ quan tâm sư tôn thân thể, nhờ phúc, sư tôn bế quan lâu ngày, đã cảm thấy khí muộn, đang nghĩ ngơi đi ra giải sầu đâu, đại khái không lâu sau đó, sư đệ liền có thể bài kiến!"

Lý Tuần cố nén trong lòng cuồng tiếu, trên mặt làm ra bán tín bán nghi, lại có chút kiêng kị thần sắc.

Mà những này thần sắc lóe lên một cái rồi biến mất, còn lại, liền chỉ có "Cố tình" thong dong bình tĩnh: "Sư thúc ngọc thể an khang, đương sư điệt tự nhiên cao hứng. . . Đúng, vẫn là nói chuyện vừa rồi, điều kiện của ta, sư tử có đồng ý hay không a?"

Đối dạng này ăn không hứa hẹn, Tần Uyển Như tự nhiên không có cự tuyệt đạo lý, nàng mỉm cười nói: "Đương nhiên!"

"Tốt!" Lý Tuần trên tay nhẹ nhàng lắc một cái, đưa tay bản thảo đưa tới, Tần Uyển Như tổ thủ nhẹ giơ lên, nhặt một bên khác, hai người ánh mắt chạm nhau, đối mặt nhất tấu.

Lý Tuần buông ngón tay ra, Tần Uyển Như kéo nhẹ. . . Rút chi bất động!

Chẳng biết lúc nào, tay này bản thảo một bên, đã bị một cái khác đồng dạng oánh khiết như ngọc đầu ngón tay vê vê, nhìn bộ dáng này, không có nửa điểm buông tay ý tứ.

Hai người giật mình ngẩng đầu, lọt vào trong tầm mắt thấy, lại để cho hai người đồng thanh ngây người.

Trước mắt đứng, là một vị tuyệt sắc nữ quan, mặt mày tinh xảo như vẽ, lại có đường đường Cao Hoa chi khí tốc độ, một thân bình thường huyền cát đạo bào mặc trên người nàng, cũng sinh ra làm cho người hoa mắt phong thái đến, khuỷu tay treo phất trần cùng thật dài ống tay áo theo gió lắc nhẹ, phiêu nhiên dục tiên.

Tại thời gian cứng đờ mấy tức đằng sau, Lý Tuần cùng Tần Uyển Như đồng thanh kinh hô —

"Sư tôn!", "Tiên thúc!"

Âm Tán Nhân ve vẩy phất trần, phá vỡ cái này bởi vì chấn kinh quá độ mà tạo ra ngăn ngùi cứng đờ.

Nàng ánh mắt chớp lên, trên tay hơi chút dùng sức, Tần Uyển Như liền liên tục không ngừng buông tay ra, trong đôi mắt đẹp đã là hơi nước doanh doanh: "Sư tôn. . ."

Nói mới bắt đầu, nàng tiếng nói liền câm.

Âm Tán Nhân lại chỉ hướng nàng bên này quăng tới nhàn nhạt thoáng nhìn, tiếp lấy liền cúi đầu nhìn trên tay ba tờ giấy mở.

Thoáng lật một cái, nàng liền bị phía trên này văn tự hấp dẫn lấy, nhìn hai hàng, lại lắc đầu than nhẹ: "Thật sự là « Âm Phù Kinh » a. . ."

Tiếng thở dài bên trong, tự có một phen tang thương mê ly, lại ung dung vĩnh viễn ý vị.

Tần Uyển Như nghe được mũi lại là chua chua, bện bện từ trong ngực lấy ra một bản do băng tằm tơ dệt liền sách mỏng, cung cung kính kính hai tay dâng lên.

"Sư tôn, đồ nhi đã xem « Âm Phù Kinh » tập hợp đủ ở đây, mời sư tôn xem qua!"

Âm Tán Nhân cũng không ngẩng đầu lên, tiện tay tiếp nhận, trong miệng thì thản nhiên nói một tiếng: "Làm tốt, những năm này, khổ người!" Tuy chỉ là một câu bình thường lời khen, nghe vào Tần Uyển Như trong tai, lại làm cho nàng không thể kìm được, châu lệ cuồn cuộn mà xuống. Nhưng nàng thân thể y nguyên đứng ở tại chỗ, có thể thấy được Âm Tán Nhân lập quy củ chi nghiêm.

Lý Tuần mặt mũi tràn đầy chấn kinh, mê hoặc, sợ hãi, hẳn không dám nhìn tới âm địch nhân, mà là dùng đã tán loạn ánh mắt nhìn hướng chính lệ rơi đầy mặt Tần Uyển Như.

Cảm giác được ánh mắt của hẳn, Tần Uyển Như nhẹ lau nước mắt, lại nhoèn miệng cười, trong tươi cười, lại là tràn đầy lấy vui sướng cùng đùa cợt.

Lý Tuần thân thể trở nên cứng, lạng lẽ lui như vậy một bước nhỏ, chính là một cái động tác như vậy, đưa tới Âm Tán Nhân nhàn nhạt thoáng nhìn.

"Ừng ực" một tiếng, Lý Tuần đặt mông ngồi dưới đất, một mặt tro tàn nhan sắc.

Tần Uyển Như nhìn thấy hẳn vẻ mặt này, tiểu dung ngược lại phai nhạt chút, ngay một khắc này, thời gian cũng đảo lưu, đại quốc sư, tiểu quốc sư, Tần phi tập hợp một chỗ, luân hồi một vòng đằng sau, kẻ yếu y nguyên vẫn là Lý Tuần.

Âm Tán Nhân thoáng nhìn đằng sau, y nguyên cúi đầu đi xem cả bộ « Âm Phù Kinh », nàng tinh tế nhìn, bắt đầu lại từ đầu, lật từng tờ từng tờ, thần sắc không màng danh lợi, không chút hoang mang.

Nhìn nàng tư thái, phảng phất đây là sách mực mùi thơm ngát thư phòng, mà không phải thỏ đi ưng bay đã ngoại.

Không người nào dám quấy rầy nàng, tại loại này không khí hạ, ở đây hai người liên hô hấp đều muốn tận lực chậm dần, miễn cho gây nên Âm Tán Nhân bất mãn.

Cứ như vậy, Tần Uyển Như đứng đấy, Lý Tuần ngồi, thậm trọng trầm mặc một mực duy trì đi xuống.

Lý Tuần ngồi dưới đất, vẻ hoảng sợ vẫn còn. Kỳ thật trong lòng hẳn, "Kinh sợ" có lẽ có, nhưng "Sợ" liền không dính nổi bên cạnh.

Hắn hiện tại càng nhiều hơn chính là kinh nghi: "Cái này U Nhị là làm sao vậy? Vừa mới làm không phải thật tốt sao? Bảo trì sâu xa khó hiểu tư thái, hết sức cùng trong trí nhớ 'Chính mình' tới gần, tận lực tránh đi cùng Tần Uyển Như ánh mắt tiếp xúc. . . Hết thấy hết thấy đều làm được gần như hoàn mỹ, làm sao tại cái cuối cùng khâu thượng tạm ngừng rồi?"

Hắn len lén dò xét kia bộ « Âm Phù Kinh », bắt đầu hồi hận đưa ra trước đó, không để cho U Nhị trước "Xem xem qua" .

Lý Tuần lúc này cũng đang suy nghĩ, năm đó Âm Tán Nhân cũng là bởi vì cường nửa nọ nửa kia bộ « Âm Phù Kinh » mà tẩu hỏa nhập ma, tính tình đại biến, bây giờ để nàng nhìn thấy cả bộ, lại hội sinh ra biến hóa gì?

Lo lắng phía dưới, hắn bắt đầu thông qua cùng U Huyền khô lồi đặc thù tâm linh liên hệ đường ống, điều tra tình thế biến hóa.

Nhưng mà, thử một lần phía dưới, hắn liền chân chính sợ ngây người — cùng khô lồi tâm thần tương thông thần niệm cảm ứng, đã đoạn tuyệt!

Tại khô lồi cùng người khống chế ở giữa , bình thường tới nói, có lưỡng cái lẫn nhau không lệ thuộc, nhưng lại hỗ trợ lẫn nhau liên hệ đường ống. Nhất cái là nguyên khí tuần hoàn chảy trở về thông đạo, trên diễn tịch xưng là "Minh lạc", Lý Tuần tu luyện U Huyền ảnh thân, chính là dựa vào cái này một trận đạo mà thành.

Mặt khác chính là thần niệm cảm ứng liên hệ, mượn trợ cái này cảm ứng, hắn liền có thể ngay đầu tiên biết được khô lồi trên người đủ loại biến hóa, cũng có thể điều khiển chỉ không khô lồi các loại hành động, trên diễn tịch mệnh danh là "U mạch" .

"U mạch" là một loại không phải thực chất, nhưng lại vô cùng chân thực liên hệ, trong đó liên lụy tới số lượng hàng trăm ngàn phức tạp khí cơ kết nối, lấy Lý Tuần cường đại thôi diễn năng lực, tại phần lớn thời gian bên trong, vẫn là biết nó như thế, mà không biết giá trị.

Ngày thường tu luyện, cũng chỉ có thể máy móc, cẩn thận ôn dưỡng.

Mà giờ khắc này, "U mạch" bên trong gãy mất!

Nếu không phải "Minh lạc" vẫn giữ lại, lại U Huyền ảnh thân vận chuyển tốt đẹp, Lý Tuần sợ là muốn đứng dậy đào mệnh mất. Dù vậy, loại này theo "Không gì không biết", bỗng nhiên rơi tới "Hoàn toàn không có biết" cảm thụ, y nguyên để hãn khổ sở được quả muốn thổ huyết.

Ngoài ra, còn có nhất cái muốn mạng vấn đề, dần dần hiển lộ mảnh khoe:
Không có thời gian!

Từ Thiên Minh Hóa Âm Châu lại gặp trọng thương, Lý Tuần hoàn toàn là dựa vào bản thân tu vi, kéo dài khô lồi trú hình tồn thế thời gian.

Rút ra Cửu U địa khí, duy trì chuyển vận, chuyển hóa kỹ xảo yêu cầu, tựa như cùng xiếc đi dây, nhất là hao tâm tổn sức bất quá, Lý Tuần thật không biết chính mình còn có thể chống đỡ bao lâu.

Thời tiết cũng không nóng, nhưng mà Lý Tuần cái trán, đã là mồ hôi nhiều lần xuất, khí sắc càng ngày càng kém, lại tiếp tục như thế, hãn sợ là liền đứng lên khí lực cũng mất!

Ánh mắt đảo qua Tần Uyển Như, hãn căn răng làm ra quyết định. Nếu quả thật không được, liền gọi ra U Nhất, vạch mặt đi!

Ý nghĩ này vừa sinh núi đến, hãn lại là chấn động, "Minh lạc" cũng xảy ra chuyện rồi, U Nhị trên thân khí cảm càng ngày càng mạnh, mà muốn rút ra Cửu U địa khí, lại là càng ngày càng ít.

Thế nhưng là, đã mất đi Cửu U địa khí cung ứng, khô lồi lại có thể nào tại giới này trú hình?

Càng chết là, bởi vì Cửu U địa khí nhu cầu càng ngày càng ít, "Minh lạc" cũng giống như khai giống như bể, giống như muốn bắt chước "U mạch", sắp

đoạn tuyệt.

Lý Tuần đã đến bên bờ vực, hần cần lập tức làm ra quyết định, mà hần cũng làm ra tới.

"Cùng Tần Uyển Như trở mặt, dù sao cũng so liền U Nhị đều muốn vút bỏ còn mạnh hơn nhiều, liều mạng!"

Lý Tuần lại không chần chừ, đột nhiên lập quyết thi pháp, muốn đem U Nhị thu hồi.

Nhưng mà, làm hần sợ vỡ mặt chính là, Linh quyết kết động đằng sau, U Nhị vậy mà hoàn toàn không có phản ứng!

Ném đi qua khí cơ, cũng như đá ném vào biển rộng, thậm chí liền cái hồi âm cũng vô! Mà "Minh lạc" cảm ứng, cũng là càng lúc càng mờ nhạt.

Hần mở to hai mắt, hướng U Nhị bên kia nhìn lại. Mỹ lệ khôi lỗi như cũ tại chỗ ấy thanh thần lật giấy phẩm xem, ngón tay nhỏ nhắn vuốt khẽ, cũng có một phen phong tình.

Lúc này, nàng vừa vắn đọc qua xong băng tằm tia trang, ánh mắt chuyển nhìn về phía kia ba trang bản thảo, có lẽ là cảm thấy Lý Tuần ánh nắng, nàng hướng bên này quăng tới thoáng nhìn.

Lúc này chính là "Minh lạc" đem đoạn không phải đoạn sát na, mà Lý Tuần cũng nhìn thấy cặp kia trong mắt sáng, đã biến mất một giáp lâu loá mắt hào quang!

Đó cũng không phải tu vi đạt đến tuyệt đỉnh thần quang, đương nhiên cũng không phải Cửu U địa khí thấu đồng mà thành khí mang, mà là bắt nguồn từ sinh mệnh bên trong hạch, vì vũ trụ ở giữa thần bí nhất khó lường yếu ớt linh quang!

Nhìn xem đôi này đôi mắt sáng, Lý Tuần giống như là bị ném vào ngàn dặm không người hoang nguyên, ráng hồng mạc mạc, nhìn một cái vô biên.

Ánh mắt mỗi một lần ba động, đều như là không trung cuộn cuộn về lo lắng sát khí, lần này đi kia tới. Phun trào ở giữa Băng Phong Thiên Lý, đủ để đem linh hồn của con người đông kết.

Đã rất nhiều năm không có cảm giác được sợ hãi — thuần túy sợ hãi, tại thời khắc này đột nhiên giáng lâm.

Cự ép phía dưới, Lý Tuần trong đầu nào đó sợi dây chấn động chấn minh, lôi kéo lấy toàn thân hãn cơ bắp, tiến vào khẩn trương nhất trạng thái bên trong.

Có lẽ sau đó một khắc, lý trí của hãn chi dây cung, liền muốn cắt thành hai đoạn.

Nhưng mà, lý trí của hãn cuối cùng không có đánh mất — mấy tức đằng sau, tại một đợt tiềm ẩn khí cơ khiên động bên trong, đầu óc của hãn bên trong bỗng dưng về khá trở về lượng lớn tin tức, tại thời khắc này, "U mạch" mở lại; nhưng cũng tại thời khắc này, "Minh lạc" đoạn tuyệt!

Đó là cái không thể tưởng tượng nổi hiện tượng. Nếu như nói "U mạch" đứt gãy biểu thị lấy Lý Tuần chủ đạo lực đánh mất, như vậy "Minh lạc" đoạn tuyệt, cơ hồ chẳng khác nào là U Huyền khôi lỗi vứt bỏ trú hình lâm thế căn bản — trừ phi nó đã có thể tự chủ thu lấy Cửu U địa khí lấy tự mãn.

Rất nhanh, phản hồi trở về tin tức đã chứng minh điểm này, mà Lý Tuần cũng càng hồ đồ rồi.

Đây coi như là trú hình vĩnh tồn đâu, vẫn là kinh thiên đại phản loạn?

Kịch liệt biến hóa để Lý Tuần trong lúc nhất thời phản ứng không kịp, mà lúc này đây, U Nhị vừa lúc lật hết tất cả bản thảo, đem cái này thật mỏng sách trên tay nhẹ nhàng vỗ, thở dài khẩu khí.

"Đáng tiếc, muộn như thế này!"

Lời này vừa vào tai, Lý Tuần trước mắt chính là sáng lên.

Chỉ vì, cái này ngữ pháp bên trên nghe bắt đầu cực cổ quái lời nói, chính là Lý Tuần trước kia cùng U Nhị quy định ám hiệu, biểu thị từ giờ khắc này, U Nhị liền muốn án lấy lúc trước kế hoạch hành sự.

Ôm chặt lấy tương đương hi vọng, Lý Tuần lại ngẩng đầu lên, lại một lần nữa thấy được U Nhị cặp kia đã "Thăng hoa" đôi mắt.

Mà lần này, hai người ánh nắng một sai mà qua, có thể Lý Tuần rõ ràng đã thấy, U Nhị thâm thúy khó dò ánh mắt hạ, y nguyên khắc ấn lấy màu xám trắng nhớ.

Hắn âm thầm thở dài ra một ngụm thở dài, mặc dù còn có chút mơ hồ, nhưng bây giờ nhìn, sự tình biến hóa phương hướng, lại là hướng phía có lợi cho hắn bên này phát triển.

Làm sao, là lão thiên gia rốt cực bắt đầu chiếu cố hắn rồi?

Trong nháy mắt ánh mắt tiếp xúc đằng sau, U Nhị, hiện tại cũng có thể xưng là là "Âm Tán Nhân", lại không nhìn Lý Tuần một chút, hơi nghiêng người một cái, phất trần lắc nhẹ, ánh mắt quét về phía Tần Uyển Như.

Chỉ cái này một ánh mắt, liền để Tần uyển mao lại một lần nữa hai mắt dầm lệ lờ mờ.

Lý Tuần lo lắng nhất một sơ hở, cứ như vậy không giải thích được cho che giấu đi.

Âm Tán Nhân biểu hiện chính là một vị cùng ái đồ nhiều năm không có gặp mặt sư tôn, nhưng bởi vì hai người trong khoảng thời gian này "Liên hệ" mật thiết, nàng lại không thể lộ ra quá mức vội vàng, trong đó hóa hầu năm mươi phần trọng yếu.

Liền Lý Tuần quan sát, Âm Tán Nhân làm được vừa đúng. Không có thêm

lời thừa thãi, chỉ là nhàn nhạt một câu: "Uyển Như, người đi theo ta!"

Tần Uyển Như đáp một tiếng, ánh mắt nhưng lại dời về phía ngòi sập xuống đất Lý Tuần.

Gặp nàng ánh mắt dời qua đến, Lý Tuần bận bịu ở trên mặt hiện ra sợ hãi, mê hoặc vò hòa vào nhau phức tạp biểu lộ, cuối cùng, lại quy kết làm tinh thần mờ mịt luống cuống.

Tần Uyển Như dùng ánh mắt xin chỉ thị, nên xử trí như thế nào cái này "Một tên đáng thương" .

Âm Tán Nhân khéo môi nhẹ nhàng phác họa một tia ý vị kéo dài đường cong, chỉ dùng dư quang lờm một chút, cười nhẹ nói: "Làm gì quan tâm. Người thông minh, liền hẳn phải biết muốn làm gì sự tình!"

Lý Tuần tròn mắt giật giật, cái này biến hóa rất nhỏ, liền đủ để cho Tần Uyển Như để lộ ra một loại nào đó tin tức.

Quả nhiên, Tần Uyển Như không có đối với cái này biểu hiện ra cái gì hoài nghi, chỉ là lại cho tới một cái người thẳng mồm cười, lúc này mới theo Âm Tán Nhân đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Ngọc Anh

Chương 03: Ngọc Anh

Tần Uyển Như tự cho là đúng người thẳng, nhưng mà nàng lại không biết, cho dù là xa xuất bên ngoài mấy dặm, nàng cái này "Người thẳng" mỗi tiếng nói cử động, cũng không có thoát ra Lý Tuần giám sát.

Cho dù làm không được giống như chính mắt thấy, nhưng này chúng cùng Âm Tán Nhân nhất mà hai, hai mà nhất kỳ diệu cảm ứng, chính là lúc trước "Thiên Minh Hóa Âm Châu" vì trung tâm chủ đạo lúc, cũng là không có được chứng kiến.

Cái này « Âm Phù Kinh » vậy mà như thế thần hiệu? Lý Tuần bắt đầu chuẩn bị đem cuốn sách này cho U Nhất nhìn một chút.

Âm Tán Nhân bên kia, hai người tự nhiên là trước tự một chút sự đồ dừng sau chi tình. Nhưng bởi vì cái này sáu mươi năm đến song phương "Liên hệ" không ngừng, nên biết sự tình đều đã biết, gặp mặt ngoại trừ càng lộ vẻ kích động ngoại, cũng không có cái gì ý mới.

Bất quá, không có cái mới ý mới là nhất làm cho Lý Tuần yên tâm.

Từ giờ trở đi, Tần Uyển Như sáu mươi năm không thấy Âm Tán Nhân, tích lũy được đủ loại suy đoán cùng hoài nghi, đều tan thành mây khói.

Mà Âm Tán Nhân cường thế trở về, cũng trong chớp mắt khống chế được Tần Uyển Như tâm thần, đại khái không cần lại phí khí lực gì, Âm Tán Nhân liền có thể như sáu mươi năm trước, đối Tần Uyển Như có tuyệt đối quyền lãnh

đạo.

Tiền cảnh tuyệt vời như vậy, đến mức Lý Tuần đều nghĩ cất tiếng cười to, lấy phóng thích trong lòng về đặc ý.

Mà giờ khắc này, sư đồ đối thoại cũng tiến vào chính đề.

Vấn đề thứ nhất, chính là liên quan tới Lý Tuần.

Tần Uyển Như chính thỉnh giáo sư tôn, xử trí như thế nào cái kia "Kẻ đáng thương", lời nói bên trong tựa hồ đã có qua sông đoạn cầu ý tứ.

"Thú vị như vậy gia hỏa, giữ lại a!"

Âm Tán Nhân ngữ khí không quan trọng coi trọng hay không, liền giống như là đối đãi nhất cái sủng vật hoặc đồ chơi như thế, nhàn nhạt nhưng, lại tự có một phen khí độ ở trong đó.

Chỉ một câu này lời nói, liền có thể có năm đó vị kia chín thành thần vận.

Dù là Lý Tuần như thế nào hiểu tận gốc rễ, nghe câu này, trong lòng cũng không khỏi phát ra chút đặc biệt hương vị tới.

Tần Uyển Như tự nhiên không có ý kiến, nàng lập tức lại đề mấy món quan hệ đến "Âm Dương Tông" sự tình, Âm Tán Nhân lúc này quả nhiên là linh trí mở rộng, cũng không cần Lý Tuần nhắc lại điểm, thuận miệng ứng đối, phối hợp nàng đối sự kiện bối cảnh quen thuộc, gặp thời xử trí phía dưới, vậy mà là thiên y vô phùng.

Lý Tuần đều nghe được ngây người.

Tần Uyển Như chỉ coi đây là hần là, cung kính nghe huấn.

Đợi mọi việc có một kết thúc, ngừng nghĩ một chút, lại thấp giọng nói: "Đồ nhi mạo muội vấn một tiếng, sư tôn thương thế có thể từng khỏi hẳn rồi?"

"Ừm?"

Cùng Lý Tuần tâm tình, Âm Tán Nhân một tiếng trầm thấp giọng mũi, liền đem hỏi thăm, tâm tình bất mãn hiện ra như thật đi ra.

Đem đối ứng, Tần Uyển Như thanh tuyến bên trong cũng nhiều một phần yếu ớt, một phần ủy khuất: "Sư tôn minh giám, Uyển Như tại gần đây ngẫu nhiên nghe nói một kiện 'Bảo bối', lại không biết sư tôn tình hình gần đây như thế nào, mới có câu hỏi này."

"Bảo bối?"

"Đúng vậy. Uyển Như trước kia nghe sư tôn nói qua 'Lô đỉnh dễ kiếm, Ngọc Anh khó cầu' ngữ điệu, cũng để lên trong lòng. Trước đó vài ngày, cơ duyên xảo hợp, tại một đôi tán tu đạo lữ trên thân phát hiện bảo vật này, lúc này, 'Bảo vật' đã đủ tháng, ít ngày nữa hàng thế. Địa điểm ngay tại cái này Ma Thương lĩnh phụ cận. . . Ngài ý như thế nào?"

Lý Tuần nghe được không hiểu ra sao, có thể Âm Tán Nhân hiển nhiên là minh bạch: "Ngọc Anh? Là như ý Ngọc Anh đi, cái này thật là kiện bảo bối tốt, chỉ tiếc, ta đã quán thông « Âm Phù Kinh », bảo vật cho dù tốt, tại ta vô dụng. Người mang tới dùng riêng cũng được!"

Tần Uyển Như thấp giọng xác nhận, âm thanh mặc dù ngắn lại nhỏ, nhưng Lý Tuần vẫn có thể nghe ra trong đó khó nén ý mừng.

Hiển nhiên cái này Ngọc Anh là kiện rất khó được bảo bối, cái này khiến trong lòng của hắn có chút ngứa một chút.

Nhưng nếu quả thật để Âm Tán Nhân làm như vậy, có lẽ là hợp ý của hắn, cũng không phù hợp Âm Tán Nhân tính tình.

Mà lại, cho dù hắn cùng Âm Tán Nhân tâm thần tương thông, nhưng loại này quá mức kỹ càng tin tức, còn muốn khẩu khẩu cáo tri mới có thể, hắn còn không

biết cái này cái gọi là như ý Ngọc Anh, đến tốt cùng là cái quái gì đâu.

Bên này chính đoán bên trong, Tần Uyển Như lại nói: "Sư tôn phá quan rời núi, có thể từng muốn xông đi chỗ nào a? Uyển Như đương theo hầu tả hữu. . ."

"Miễn đi, Vân Lam Kha mắt thấy thoái vị, chính là người dụng công thời điểm, sớm ngày lấy vị trí Tông chủ mới là chính sự!"

Vân Lam Kha chính là Âm Dương Tông tông chủ, Âm Tán Nhân nói lên hẳn đến, ngữ điệu khác biệt không khách khí, ngược lại giống như còn dính nhiệm chút năm đó để người này thừa cơ thượng vị khinh thường.

Tần Uyển Như thấp giọng tương ứng, ngữ khí lại là kiên định cực kỳ: "Vị trí Tông chủ Uyển Như tình thế bắt buộc, chưởng tông ngày, nhất định lực khởi trầm a, bây giờ sư tôn lại hiểu thấu đáo « Âm Phù Kinh », đáng bản tông trung hưng!"

"Trung hưng? Nghe không tệ!" Âm Tán Nhân mỉm cười: "Nếu người muốn trung hưng, thế thì hưng đi, hiện tại, ta chỉ đối có hạn mấy người cảm thấy hứng thú, tỉ như, Cổ Chí Huyền: Lại tỉ như, Lý Tuần."

"Lý Tuần?" Tần Uyển Như ngữ khí mườì lộ ra chút mê hoặc hương vị: "Sư tôn coi trọng Cổ Chí Huyền, đệ tử đồng thời không dị nghị, về phần kia Lý Tuần, đến tốt cùng có gì chỗ khác biệt, đáng giá sư tôn ngài đến hao tâm tổn trí?"

Lý Tuần ở phía xa tinh thần vì đó rung một cái, biết hí nhục tới.

Chỉ nghe Âm Tán Nhân ung dung mà nói: "Kẻ này hiện tại tự nhiên không bằng Cổ Chí Huyền hơn xa, bất quá, hẳn tâm tính kiên nhẫn, thủ đoạn tàn nhẫn, cơ duyên, tư chất lại là nhất đẳng ưu tú, tiền đồ không thể hạn lượng. Càng hiếm thấy hơn hẳn những năm gần đây, tại chính tà hai tông, đều rất có đóng góp, trong tay khổng chế tài nguyên, người không thể coi thường!"

"Sư tôn có ý tứ là. . ."

"Người này dùng không tốt, là phiền phức; dùng tốt, lại là cái vô cùng lợi hại giúp đỡ. Ta lại hỏi người, người nhưng có lòng tin, đem hãn khổng chế ở chỗ người ta có lợi phạm vi bên trong?"

Tần Uyển Như rõ ràng chần chờ một chút, mà chỉ là cái này nhất chần chờ, Âm Tán Nhân liền không còn cho nàng cơ hội nói chuyện: "Như thế, ta đã hiểu. Nếu người không có niềm tin tuyệt đối, liền đừng lại tồn lấy hoàn toàn khổng chế hãn ý nghĩ, người hiểu ý của ta không?"

"Sư tôn nói là, cùng hãn có hạn tốc độ hợp tác?"

Âm Tán Nhân thấp giọng nhất tiếng, nói: "Hỏa hầu chính người nắm chắc đi, ngược lại là cái này nhân tâm tư xảo trá, còn muốn giết sát hãn tà tư ý niệm không chính đáng, cái này, liền do để ta làm đi! Người tự đi làm chuyện của người."

Sâu kín nói khước từ biết rõ ảo diệu trong đó Lý Tuần cũng rùng mình một cái, bên người nàng Tần Uyển Như tất nhiên là không có hoài nghi đạo lý, chỉ nói "Hết thầy nghe sư tôn phân phó", đến tận đây, sư đồ đối thoại có một kết thúc, hai người lại hướng bên này đi tới.

Lý Tuần bối rối điều chỉnh tốt biểu lộ, làm ra nghe tiếng mà động bộ dáng, nhưng tại ánh mắt của hãn liếc về Âm Tán Nhân trên thân lúc, nhưng lại bỗng nhiên co rúm lại một chút, hốt hoảng chuyển qua Tần Uyển Như trên mặt, trong ánh mắt hàm nghĩa càng ngày càng phức tạp, đại khái có thể như thế giải đọc

"Người gạt ta! Nguyên lai lúc bắt đầu, người cũng không biết Âm Tán Nhân chết sống!"

Tần Uyển Như cười mỉm thần sắc thì đáng nhìn là tốt nhất đáp lại: "Chính người mắc câu, trách không được người khác!"

Hai người ánh mắt giao thoa, Tần Uyển Như nhàn nhạt nhất tiếu, trong tươi cười, cũng không biết có mấy phần đồng tình, một chút cười trên nỗi đau của người khác.

Liên tạt cái nụ cười này bên trong, nàng lại hưởng Âm Tán Nhân thi cái lễ, bay vút lên trời.

Giữa sân chỉ để lại Lý Tuần cùng "Âm Tán Nhân" .

Cơ hồ ngay tại Tần Uyển Như rời đi đồng thời, Âm Tán Nhân trong mắt tràn đầy thần quang đột nhiên chậm rãi ảm đạm đi, tựa như là hai viên mất đi quang trạch trên châu, lại không còn kia đoạt hồn nhiếp phách mị lực.

Chính là như thế thời gian một cái nháy mắt, Âm Tán Nhân cười tận quang hoa, lại trở lại như cũ thành chỉ có thể nghe người ta chỉ lệnh làm việc U Nhị.

Lý Tuần mãnh lấy làm kinh hãi, từ dưới đất nhảy lên, trong lúc nhất thời không biết nên dùng cái gì biểu lộ mới tốt. Tâm tư người chính là kỳ quái như thế, lúc trước U Nhị giống như thoát thai hoá cốt biểu hiện, để hẳn đang kinh ngạc thẳng vui bên trong, bao nhiêu sợ hãi. Nhưng là bây giờ, U Nhị cho đánh về nguyên hình, hẳn lại lòng tràn đầy không cam lòng bắt đầu.

Mặc dù không biết ở giữa đến tột cùng chuyện gì xảy ra, thế nhưng là như thế nhất cái đã nghe lời lại có trí tuệ khôi lỗi, chẳng lẽ cũng chỉ có thể cất ở đây a trong một giây lát?

Ánh mắt của hẳn lại liếc nhìn U Nhị trong tay "Mất mà được lại" « Âm Phù Kinh »— nếu như đem cái đồ chơi này lại nhìn một lần, có thể hay không lại sinh ra trước đó hiệu quả?

Chính gãi đầu khổ tư thời điểm, hẳn chợt thấy được không đúng, gương mặt nhìn lên, trên đường núi rất bình tĩnh, đồng thời không có cái gì chỗ khác biệt. Nhưng hẳn lập tức cảnh giác lên, trước yên ổn ức tâm tình, lập tức tứ phương liếc nhìn, liền trinh sát khí cơ đều thả ra vài buộc, lại như cũ không có tâm đắc.

Nhíu mà, hăn cũng không thể nào tin được, có thể có nhân có thể vượt qua hăn bày ra tầng tầng cấm chế đến chung quanh hăn, vẫn không bị hăn phát giác.

Thế nhưng là, vừa mới cảm giác kia là thế nào. . . Động! Động rồi động rồi!

Lý Tuần đột nhiên phát hiện, U Nhị lúc đầu bình tĩnh tới ư tình mịch ánh mắt, phía trước một khắc, nhẹ nhàng ba động một chút.

Bắt đầu hăn còn hoài nghi là ảo giác, nhưng rất nhanh, kia đôi mắt bên trong linh quang liền do từng li từng tí mà dần dần nổi thành một mảnh, cuối cùng hóa thành một tầng như hư như ảo khói nhẹ vôn màn, không thể gặp đáy.

Sau đó, U Nhị nhắm mắt lại.

Lý Tuần hít sâu một hơi, lấy ức chế thành thịnh đập loạn trái tim. Hăn cần thận từng li từng tí bước ra một bước, muốn lên trước trắc một chút U Nhị tình huống. Nhưng mà, tại hăn bước thứ hai đem bước chưa bước sát na, U Nhị trợn mắt, quang mang như băng như tuyết, đâm da đau nhức.

Lý Tuần hãi nhiên thượng bộ, ngay sau đó, hăn liền nhìn thấy U Nhị, không, là cái này đột nhiên sống tới tuyệt sắc nữ quan, dùng một loại cực kì kỳ diệu ánh mắt dò xét hăn, mà trong con ngươi của nàng, thì cấp tốc chất động tầng tầng băng tuyết.

"Nguyên lai là người!" Nữ quan chỗ khuỷu tay phát trần nhẹ khép, mở miệng lãnh tiểu nhất tiểu: "Xem ra, ta cuối cùng vẫn là xem thường người!"

Một câu chưa nâng, nàng đôi mắt sáng nhẹ giơ lên, quang mang kia lưu chuyển thời khắc, phảng phất đảo lưu thời gian trường hà, bóng người tái hiện.

Trong hoảng hốt, Lý Tuần tựa hồ về tới sáu mươi năm trước, Tung Kinh ngoài thành, nghe được kia tuyệt sắc nữ quan giống như bình thảo, lại lẳng tuyệt thế ở giữa lời nói —

"Thông Huyền ba mươi ba tông môn, trăm vạn tu sĩ, đều gọi ta là. . . Âm Tán

Nhân!"

Trong chốc lát, ngàn dặm vẻ lo lắng đất băng lên, Lý Tuần áo quần không gió mà lay, phần phật vang lên.

Trong nháy mắt này, hấn bị nữ quan này cùng mình ép lên tuyệt lộ, cũng ngay tại lúc này, hấn đẩy mắt kính hoàng, do dự phảng phất bị gió lớn phất qua cát bụi, một phát không thấy.

Tồn tại chỉ có làm người sợ hãi quyết tuyệt.

Chính là Âm Tán Nhân trở về lại như thế nào, ta cùng năm đó, cũng là khác biệt!

Nữ quan một bên hư không bỗng dừng võ vụn, U Nhất giống như là đốt lửa ác hiểm, vượt không mà xuất, to lộ bàn tay bên trên, bộc phát ra so bất luận cái gì thần binh lợi khí đều muốn đáng sợ huyết hồng khí mang, một chưởng cắt ngang.

Đối mặt cái này có thể đem nàng xé thành mảnh nhỏ cổ tay chặt, nữ quan chỉ là dùng ánh mắt lờm một chút, liền lại không bất kỳ động tác gì, khóe môi thậm chí còn lộ ra một tia giống như cười mà không phải cười đường cong tới.

Nàng dường như đang nói: "Hủy ta, người có thể bỏ được?"

"Dừng tay!"

Đang giận mang sắp phá da mà vào trước một khắc, Lý Tuần quát to một tiếng, U Nhất cổ tay chặt im bật mà dừng, chỉ là dư ba cùng khí quyển khuấy động, phát ra một tiếng rợn người thấp vang, gọi lên Âm Tán Nhân tóc dài, phiêu nhiên muốn bay.

Cũng tại thời khắc này, nữ quan ánh mắt lóe sáng, kia sáng tối xen vào nhau, hàm ý vô tận linh quang, chính là hấn lúc đầu tránh chi chỉ sợ không kịp, đằng sau lại cực kỳ ước mơ, mà bây giờ sẽ bị loạn thành một đoàn kẻ cầm đầu.

Lý Tuần cũng học Âm Tán Nhân nhắm mắt lại, một hồi đằng sau lại mở ra, đồng thời tới đồng bộ làm nhất cái hít sâu.

Thông qua cái này đơn giản điều tiết phương thức, tâm tình của hắn tạm thời đạt tới nhất cái so sánh ổn định tiêu chuẩn.

Thở dài ra cuối cùng một ngụm trọc khí, hắn bước lên phía trước, bước đầu tiên còn có chút do dự, nhưng một bước rơi xuống, hắn liền lại không chần chờ, tiến lên hai bước, mãi cho đến cùng nữ quan mặt thiệp như mặt khoảng cách, mới ngừng lại được.

Lúc này hắn đã cao hơn U Nhị xuất gần nửa cái đầu, cho nên, hắn đang dùng một loại tương đối bề nghệ ánh mắt, nhìn xuống xuống dưới.

Nói thật, hắn vẫn không nguyện ý cùng đối phương ánh mắt đụng vào nhau, nơi đó bắn ra lực lượng, đủ để xóa bỏ rơi hắn vừa mới tạo dựng lên quyết tâm.

Không thể đang ánh mắt giao phong bên trong thắng lợi, hắn liền dùng hành động để biểu thị.

Hắn vươn tay ra, tựa như sáu mươi năm đến vô số lần tiến hành như thế, đi bóp U Nhị óng ánh tiêu xảo cái cằm, chính là chủ tử đối nô tỳ như thế.

Hắn thích dùng loại phương thức này, biểu đạt chính mình mãnh liệt cảm giác ưu việt.

Nhưng mà lần này, chỉ là nhẹ nhàng nhất cái ngửa ra sau, U Nhị tránh đi.

Lý Tuần trên mặt thốt nhiên sắc giận, thân thể của hắn lập tức kéo căng, như vậy đáp lại, bên cạnh U Nhất huyết mâu càng giống là đang thiêu đốt.

Ở trong lòng đột nhiên bốc hơi xúc động phía dưới, Lý Tuần trong mắt quang mang trong nháy mắt trở nên lảng lẽ, hắn lần thứ nhất chủ động tìm kiếm cùng nữ quan tiến hành ánh mắt tiếp xúc, ánh mắt hai người hung hăng đụng vào

nhau, ánh mắt của đối phương vẫn tản ra làm hấn quanh thân khó chịu lực lượng.

Thế nhưng là, cuối cùng Lý Tuần vẫn là chống xuống tới.

Ngay sau đó, hấn theo trong cổ họng tuôn ra một tiếng gầm nhẹ: "Không cho phép nhúc nhích!"

Nữ quan thân thể rõ ràng cứng đờ, lập tức liền mạnh động một chút giãy dựa dấu hiệu, chỉ là ở đây một khắc, giữa thiên địa tựa hồ có một cỗ lực lượng vô hình bỗng nhiên bạo phát đi ra, giống một đầu không thể phá vỡ trường liên, đưa nàng chăm chú khóa lại.

Lý Tuần ngón tay không còn thất bại, vững vàng bóp tại nàng cằm chỗ, tiếp theo năm ngón tay mở rộng, gắt gao chế trụ cổ họng.

Ở đây trong nháy mắt, một cỗ từ nội tâm chỗ sâu xuất phát đi ra mãnh liệt vui sướng, theo trái tim mãnh lực trưởng co lại, lôi cuốn lấy huyết dịch, chỉ một thoáng che kín toàn thân hấn mỗi một nơi hẻo lánh.

Hấn cất tiếng cười to, trên tay chụp càng chặt hơn, tuyệt không lo lắng sẽ đem trong tay tuyệt sắc bóp chết tại chỗ.

Nữ quan ánh mắt nhanh chóng âm đạm đi, nàng vi minh hai mắt, không nhìn nữa tấm kia gằn trong gang tấc mặt. Nhưng tại nàng khuôn mặt giữa lông mày, đường vân bên trong, cũng đã tràn đầy thất lạc cùng than thở.

Nhìn xem vẻ mặt như vậy, Lý Tuần trên người huyết dịch đều đang thiêu đốt.

"Người gạt ta, a, nguyên lai người đang gạt ta! Ha ha. . . Nguy hiểm thật đâu, hiểm hiểm liền bị người giấu diếm được! Tiệt nhân!"

Hấn buông tay ra, nhưng đảo mắt chính là hung hăng một quyền oanh bên trên, chìm tọc da thịt giao kích tiếng vang lên, U Nhị thân thể hướng về sau vi ngửa, còn không có thẳng lên thời điểm, Lý Tuần đã như ác hổ đập xuống, lại một lần nữa giữ lại cổ họng của nàng, mà thân thể lôi kéo to lớn xung lực, càng

đưa nàng áp đảo trên mặt đất.

Thân thể hai người chặt chẽ dán vào cùng một chỗ, nhất cái băng lãnh, nhất cái lửa nóng. Nàng vài không thể nghe thấy thở dài một tiếng, mở mắt ra, nghênh tiếp Lý Tuần đã không thể so với U Nhất thua kém huyết mâu.

Nhìn xem nàng cái này nhân tính hóa cử động, một chuỗi thoát hơi tiếng cười, theo Lý Tuần trong cổ họng cút ra đây, mang theo thân thể của hắn run lên. Hắn cắn răng, trên tay ra sức, không cho phép U Nhị lên tiếng.

Bởi vì, hắn muốn nói!

"Sư thúc a, ta chờ người chờ thật lâu á!"

Chữ này tự run rẩy câu, cơ hồ hao hết Lý Tuần toàn bộ khí lực, hắn rõ ràng còn tại dùng đến sức lực, thế nhưng là trên tay lại nhịn không được run lên, nhiều lần, đều muốn theo U Nhị trên cổ họng lướt qua.

Cổ họng của hắn càng là căm, thanh âm của hắn lập tức yếu ớt đến chỉ có thể ở bên môi đảo quanh —

"Đa tạ ngài vun trồng, ta bây giờ có thể dạng này cùng ngài nói chuyện. . . Người là thế nào khôi phục linh trí? Là, nhất định là « Âm Phù Kinh »! Cám ơn người kia chất nữ nhi, là nàng nói cho ta cái này bản thiếu hạ lạc; cũng tạ ơn mẹ nhà hắn Chung Ân, hắn làm sao lại sẽ nghĩ tới thu thập loại này đoạn giản tàn thiên đầu. . ."

Hắn nói ai cũng nghe không hiểu lời nói, đem đầu thật sâu chôn xuống, cùng U Nhị tiến hành mặt cùng mặt cọ xát.

Lửa nóng lạnh buốt da thịt chạm nhau, để thân thể của hắn run rẩy càng ngày càng kịch liệt, rốt cục, hắn lại đem bờ môi ghé vào U Nhị bên tai, nhẹ nhàng nhúc nhích.

"Nếu không phải như thế, ta còn phải đợi thêm bao nhiêu năm? Người không

biết, ta muốn nhớ người nhiều khổ! Đi mẹ nhà hẳn bốn mươi chín năm linh trí phục sinh, vậy cũng để linh trí? Trước kia U Nhị, căn bản không chống đỡ được ngài một phần vạn tốt!

"Từ nay về sau, ngài cũng không cần dùng cái tên này. . . Còn nhớ rõ sao? Lúc ấy ta đến cỡ nào sinh khí, đánh người mắng người, người cũng không có phản ứng, kia là cỡ nào chán."

"Hiện tại tốt, rất tốt! Tuy nói làm ta sợ hết hồn, bất quá, kia là ta đần, ta làm sao lại không nghĩ tới đâu? Coi như người linh trí phục sinh, cùng người trước kia đồng dạng lợi hại, không, liền xem như lợi hại gấp mười, cũng dù sao cũng là tại tay ta trong lòng nắm chặt na!"

Hắn thở dốc một hơi, lại nói tiếp: "Hiện tại tốt bao nhiêu, ngài tỉnh, giống như trước đây, thông minh như vậy, lợi hại như vậy, cũng đẹp như vậy. . . Thế nhưng là chúng ta bây giờ, 'Hô' ! Ngược lại!"

Dùng dạng này nhất cái cổ quái mô phỏng thanh từ đằng sau, hẳn lại là một đợt quái dị thở dốc cùng tiếng cười, hẳn rốt cục buông lỏng tay ra, nhưng lại rất nhanh theo U Nhị, xác thực nói là Âm Tán Nhân phía sau xuyên qua, vịn vai thơm của nàng, đưa nàng nửa ôm lại đến, chuẩn bị thay cái tư thế "Tâm sự" .

Âm Tán Nhân trên mặt lộ ra vẻ chán ghét, phát lực thoáng giẫy dụa, nhưng Lý Tuần phản ứng càng nhanh, chỉ là tâm niệm vừa động, biến mất tại hư không chỗ sâu, cấu kết song phương tuyên cổ bất biến pháp tắc tựa như tư đáp lại.

Âm Tán Nhân không có bất kỳ cái gì cơ hội, trên thân mềm nhũn, không những toàn thân bất lực, chính là trong đầu phản kháng suy nghĩ, cũng cho tiêu ma hơn phân nửa.

Lý Tuần đem đây hết thảy đều nhìn ở trong mắt, tự nhiên cũng càng thêm vui vẻ: "Ngài nhìn, hiện tại, phía bên trái phía bên phải, ta quyết định, cái này chẳng phải là cho ngược lại? Lúc trước người như vậy đối ta thời điểm, có thể từng muốn đến hôm nay? A, để cho ta ngẫm lại, ta nên dùng cái gì biện pháp tới đón

Hậu sư thúc ngài đâu?"

Trên mặt hần bày biện ra cực không bình thường đở ửng, vô số suy nghĩ tại trong đầu quấy, cuối cùng, hần vẫn là lựa chọn nhất cái trực tiếp nhất biện pháp.

Hần vừa nói, một bên phân ra một cái tay, tách ra Âm Tán Nhân vạt áo, đi giải đai lưng tơ lụa.

Gặp hần cách làm như vậy, Âm Tán Nhân tự nhiên biết hần tâm tư, cười lạnh một tiếng, không còn kháng cự. Có thể nàng càng như vậy, Lý Tuần ngược lại ngừng tay, xoay qua mặt nhìn nàng: "Người cười cái gì?"

Âm Tán Nhân liếc mắt nhìn hần, đột nhiên tăng nhan cười nói: "Thật ứng với câu kia tục ngữ — hổ xuống đồng bằng bị chó khinh. Ta rơi vào kết quả như vậy, có lẽ là thiên ý, không oán người được. Có thể người cái này sáu mươi năm đến, có được như thế vốn liếng, lại chỉ là theo một con vầy đuôi chó con, biến thành chỉ hiệu được cắn người chó dại, ta có thể nào không cười?"

"Ba" một thanh âm vang lên, Âm Tán Nhân trên mặt lại bị đánh trùng điệp một cái, chỉ là U Huyền khôi lỗi nhục thân Kim Cương Bất Hoại, một chương này bổ xuống, đối nàng không có nửa điểm ảnh hưởng.

Bất quá đối với Lý Tuần tới nói, đây cũng là hần khôi phục lý trí khúc nhạc dạo.

Thở dốc một hơi, hần vầy vầy bị chấn đau tay, vừa mới thiêu hủy hần lý trí lửa giận, nhờ vào một tát này, cho đánh đi ra hơn phân nửa.

Cho nên, hần cũng cười bắt đầu: "Cho một đầu chó dại cắn, cắn, sai sử, sư thúc người còn có thể tìm có thiên ý, a, đây cũng là sư thúc thủ đoạn, đệ tử cam bái hạ phong! Cũng chỉ đem cái này chó dại tiêu chuẩn, tiếp tục giữ vững. . ."

Nói, đai lưng tơ lụa bị hần kéo một phát mà đứt.

"Hảo tặc tử, chó có làm càn!"

Cái này đột ngột mà đến một câu, đem Lý Tuần cả kinh lông tơ đứng đậy, hấn bỗng nhiên nhảy người lên, nhìn lại, nhưng không có nhìn thấy nửa cái bóng người.

Mà lúc này hấn mới nhận biết xuất, kêu một tiếng này, là theo phía sau núi mặt vang lên, không biết là cái nào thiếu thông minh nhi quán khí găm thét, thanh chấn mười dặm hơn, giống nhau ở bên tai.

Các loại, thanh âm này hảo hảo quen thuộc! Trong lòng của hấn khê động, quay đầu nhìn về phía Âm Tán Nhân, đã thấy nàng cũng không ngay ngăn để ý cho vò rối quần áo, chỉ là ngồi dưới đất, lặng lẽ nhìn tới.

Chính là bởi vì dạng này, ngược lại có một loại khác hương vị, để Lý Tuần trong lòng liệt hỏa, lại lần nữa hùng hực dấy lên.

Bất quá, bên kia núi đã truyền đến mơ hồ tiếng kiếm rít, hiện ra người bên kia mã đang ở tại trong lúc kích chiến.

Lúc đầu Lý Tuần cũng không có nhiều ý nghĩ như vậy đi quán, thế nhưng là nghĩ đến trước đây không lâu bay qua đồng môn, còn có kia một tiếng hết sức quen thuộc tất thanh âm, thật muốn hấn tiếp tục ở đây phát tiết tìm niềm vui, hấn còn làm không ra.

Hấn hút vài hơi lương khí, tạm thời đè xuống viên kia xao động bất an tâm, sau đó thi triển pháp quyết, vẫn là kia một đầu quy định lấy không pháp nhân cùng khôi lỗi quan hệ pháp tắc có tác dụng.

Mặc kệ là nghe lời U Nhất, vẫn là đã sinh ra bản thân ý thức Âm Tán Nhân, đồng đều tại pháp quyết thôi động hạ, vô thanh vô tức chui vào hư không.

Lý Tuần thì ngự khí mà lên, hướng về nguyên khí ba động tối kịch liệt phương hướng bay đi.

Trước mắt liền muốn vượt qua đỉnh núi, trong lòng của hấn lại là khê động,

thân hình thu liễm, chui vào đỉnh núi thưa thớt trong rừng, tại mấy đạo nham khe hở bên trong ghé qua, rất nhanh liền đến chỗ giữa sườn núi.

Nơi này, có hẳn lúc trước bố trí một chỗ cấm chế.

Lý Tuần tại bố cấm trước tuyên chỉ là rất giảng cứu.

Nơi này tầm mắt tương đối khoáng đạt, lại trên dưới đều có cỏ thạch che lấp, mười phần ẩn mật.

Vô luận địch nhân theo thượng từ dưới đánh tới, đều rất khó nghĩ đến, nơi này còn có nhất cái muốn mạng chạp bấy, rất có xuất kỳ bất ý hiệu dụng.

Lúc này Lý Tuần không cần cố kỵ trên đầu, chỉ là phóng nhãn nhìn về phía đối diện trên ngọn núi chớp động kiếm quang.

Hắn nhãn lực vô cùng tốt, lại quen thuộc tông môn kiếm quyết, chỉ đáp nhãn xem xét, liền biết nơi đó đồng môn, tình huống sợ là không ổn.

Trên dưới ngọn núi, chí ít có hơn ba mươi người, ngự kiếm vây công, nhìn qua cũng có hơn phân nửa đã là kiếm khí lách thân, phi không nhiếp hư tu vi. Chỉ là đường đi rất tạp, không giống như là có thống nhất truyền thừa.

Tán tu? Lý Tuần bản năng nghĩ đến Tán Tu Minh Hội, bất quá hẳn rất nhanh lại bác bỏ ý nghĩ này. Bởi vì, hẳn thấy rõ ràng, vừa mới rời đi làm việc Tàn Uyển Như, vậy mà cũng đang vây công trong đám người, chỉ là lựa mỏng che mặt, xuất thủ cũng điệu thấp cực kì, nên có mưu đồ khác.

Nhìn thấy Tàn Uyển Như, Lý Tuần rất là lấy làm kinh hãi, hẳn cũng biết Tàn Uyển Như ngay tại Ma Thương lĩnh lân cận làm việc, nhưng không nghĩ đến chỉ là một núi chi cách.

Phải biết Lý Tuần vừa mới còn tại làm nhục nàng ân sư, như một màn này bị nàng nhìn thấy, có trời mới biết sẽ là hậu quả gì!

Bất quá, cũng bởi vì như thế, Lý Tuần liên tưởng đến vừa rồi sư đồ đối thoại, nhất cái khái niệm nhảy vào não hải: "Như ý Ngọc Anh?"

Nghĩ đến đôi kia sư đồ trong câu chữ ý tứ, Lý Tuần biết, cái gọi là "Như ý Ngọc Anh", nhất định là cái cực kỳ không dậy nổi bảo bối.

Chỉ là không nghĩ tới, ngoại trừ Tần Uyển Như bên ngoài, còn có nhiều người như vậy rình mò ở bên. Chẳng lẽ vừa mới Tần Uyển Như nói ra, nhưng thật ra là hướng Âm Tán Nhân cầu viện?

Đang suy nghĩ ở giữa, bên kia có nhân kêu lên: "Chúng ta không muốn cùng Minh Tâm Kiếm Tông kết thù, các người cũng không cần xen vào việc của người khác, buông xuống tiểu quý kia, tự đi chính là, chúng ta tuyệt không gây khó dễ!"

Đây chính là nhiều lời.

Đường đường Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, nếu là nghe người ta một lời, liền muốn làm con rùa đen rút đầu, cái này truyền thừa vạn năm danh dự, há không muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát?

Lập tức liền có nhân mắng một tiếng, song phương đánh đến ác hơn. Rất nhanh có nhiều người thụ thương.

Lý Tuần mày nhíu lại gấp, nếu là Tần Uyển Như không có xen lẫn trong đó, hết thấy dễ làm, nhảy vào đi khai sát là được. Nhưng là bây giờ, bọn hắn vừa mới tách ra, tại Tần Uyển Như trong lòng, xác nhận cho rằng, hắn đang bị Âm Tán Nhân "Sửa chữa" mới đúng, lúc này nhảy ra ngoài, ngày sau giải thích thế nào?

Chính là cái này nhất niệm chần chờ, mười lăm cái đồng môn, cũng đã nằm xuống bốn cái, không biết sống chết.

Lý Tuần xì mắng một tiếng, mặc dù trong những người này, không có cùng

Lý Tuần tướng nóng, nhưng dù sao có đồng môn hương hỏa tình cảm, dạng này trơ mắt nhìn xem bọn hãn bị thương, cùng quất hãn cái tát, cũng không có gì khác nhau.

Lập tức Lý Tuần trong lòng quyết đoán, vươn người đứng dậy, rút kiếm thét dài nói: "Đồ vô sỉ, ai dám làm tổn thương ta đồng môn!"

Tiếng nói chưa tuyệt, hãn đã nhân kiếm hợp nhất, vượt qua gần ngàn thước khoảng cách, kiếm quang như quang luyện trong hư không lóe lên, giữa không trung liền có một người tại rên thảm âm thanh bên trong, rơi xuống.

Biến cố này đến hay lắm sinh đột nhiên, hai phe địch ta cũng còn không có kịp phản ứng, hư không chớp, lại là Lý Tuần lấy lôi đình thủ đoạn, kiếm quang tả hữu chia tay, một kiếm nhất cái, lại phế đi hai người.

Toàn trường phải sợ hãi.

Có ít người thậm chí ngừng tay, quay đầu nhìn tới.

Lý Tuần theo kiếm hư không, lạnh lùng liếc nhìn, khí thế nhất thời áp đảo toàn trường, khiến người tim đập nhanh.

Kỳ thật vây công đám tán tu công lực cũng còn không tệ, vốn không gây nên bị liên tiếp chém giết ba người, thế nhưng là Lý Tuần ở bên cạnh quan sát được lâu, xuất thủ chuyên chọn quả hồng mềm bốp, lại làm lại là Huyền Môn ít có chém giết gần người kiếm, hiệu quả mặc dù không bằng hư không kiếm khí như vậy hoa lệ, lại hung ác mạnh mẽ, sức sát thương cực mạnh, lúc này mới có hoàn mỹ như vậy hiệu quả.

Dưới đáy đồng môn đã ngạc nhiên kêu to lên: "Tuần sư đệ!", "Linh Trúc sư huynh!"

Danh hào vừa ra, chung quanh lại là rối loạn tương bưng.

Không hề nghi ngờ, nếu bàn về tại gần nhất hai mươi năm bên trong, Thông

Huyền Giới bị nhân xem trọng nhân tài mới nổi, Minh Tâm Linh Trúc không thể nghi ngờ liệt tại trên đó, lại càng có thể có thể đứng hàng đầu, mờ mờ ảo ảo đã thành Minh Tâm Kiếm Tông thậm chí toàn bộ chính đạo tông môn mang tính tiêu chí nhân vật.

Nhất là lấy ba năm thời điểm ánh sáng, đấu trí đấu dũng, cuối cùng bố trí kinh thiên cấm pháp, sinh sinh vây giết Thiên Ưng Yêu Vương một chuyện, tức thì bị lấy ra cùng năm đó Chung Ẩn xuất đạo lúc các loại kinh điển sự tích so sánh với.

Từ khi sự kiện kia về sau, hẳn không những được cái "Chính đạo mười tông đệ tử đời ba cấm pháp đệ nhất" thanh danh tốt đẹp, tức thì bị chính đạo đệ nhất nhân, Trấn Hồn Tông tông chủ Lê Đấu Lượng ca ngợi vì "Tiểu bối cứng cỏi đệ nhất" .

Có dạng này một đồng tên tuổi gác ở phía trên, chính là không động thủ, cũng đủ chấn nhiếp toàn trường. Huống chi hẳn xuất thủ liền chém giết ba người, đem mọi người còn sót lại một tia hoài nghi, cũng tận số bỏ đi.

Lý Tuần hư lập không trung, nhìn như bề ngễ tuyệt thế, nhưng hẳn khóe mắt quét nhìn một mực tại quan sát Tần Uyển Như tình huống.

Tần Uyển Như tại hẳn hiện thân thời điểm, rõ ràng mà run lên một chút, bất quá lại dường như không có hoài nghi cái gì, chỉ là dùng có nhiều hứng thú ánh mắt nhìn hẳn, hai người ánh mắt thỉnh thoảng tương giao, cũng là rất nhanh dịch ra.

Ngay tại dưới tình huống như vậy, hai người đạt thành nhất định "Ăn ý" .

Lý Tuần xuất đủ danh tiếng, cười lạnh, xuống đến mặt đất, đạt được đồng môn anh hùng thức hoan nghênh, cảm giác kia tựa như đủ đã đại hoạch toàn thắng đồng dạng.

Vẫn là Văn Hải ổn trọng, khẽ gọi nói: "Yên tĩnh chút, chuyện này cách giải

quyết còn sớm đâu!"

Lúc này hẳn mới có rảnh nhàn cùng Lý Tuần chào hỏi.

Hai người đồng môn sinh hoạt mặc dù đã có hơn bảy mươi năm, nhưng giao tình cũng chỉ là hời hợt, ngược lại là hẳn song tu đạo lữ Kỳ Bích, cùng Lý Tuần so sánh nói chuyện rất là hợp ý.

Song phương lên tiếng chào, rất nhanh liền tiến vào chính đề.

"Chuyện gì xảy ra?" Lý Tuần thấp giọng hỏi thăm, ánh mắt lại liếc nhìn ngoại tăng những tán tu kia, lúc đầu chấn động qua đi, những người này hiển nhiên lại ngo ngoe muốn động, rất có thể không thôi ý tứ.

Văn Hải trên mặt anh tuấn lộ ra một nụ cười khố: "Một lời khó nói hết, nói ngắn gọn, chúng ta bây giờ là che chở một vị nữ cô nhi. Những này tà tu tựa hồ muốn nàng bắt đi luyện dược."

"Nữ cô nhi? Luyện dược?" Lý Tuần nghe vậy liếc nhìn chung quanh, lúc này mới nhìn thấy tại vài vị đồng môn phía sau trong bụi cỏ, đang có một thiếu nữ cuộn mình trong đó, trầm thấp thút thít.

Nhìn bộ dáng của nàng, bất quá chỉ là mười ba mười bốn tuổi.

"Đúng vậy a, Tuần sư đệ, những người này vì cầm nàng luyện dược, còn giết cha mẹ của nàng, nguy hiểm thật mới bị chúng ta cứu được!"

Một người ở bên ngắt lời, bình thường không có gì lạ trên mặt, là bởi vì nhìn thấy Lý Tuần mà không nhịn được hưng phấn hào quang. Lý Tuần xoay mặt xem xét, cũng là vui mừng.

"Linh Cơ sư huynh, người cũng xuống núi!"

Linh Cơ, chính là năm đó Lý Tuần mới lên Liên Hà sơn lúc, cùng hẳn giao tình tốt nhất bạn cùng phòng, một bộ chân thực nhiệt tình.

Lúc trước Lý Tuần bị Thanh Hư răn dạy, ngay lúc sắp đuối xuống núi, chính là cái này Linh Cơ đủ kiểu an ủi, tuy nói không được cái tác dụng gì, thế nhưng là cũng làm cho Lý Tuần có chút cảm động.

Hắn mấy chục năm qua, dưới chân núi thời gian nhiều, trên núi thời gian ít, cùng đồng môn giao lưu cực ít, tại đông đảo đệ tử đời ba khăn, có thể cùng hắn duy trì giao tình thâm hậu, cũng chỉ là cái này đã từng bạn cùng phòng.

Người quen gặp mặt, nhưng không có thời gian nói chuyện phiếm, chỉ là nhìn nhau nhất tiếu, Lý Tuần liền trở lại chính đề đi lên: "Cầm nàng luyện được? Nàng là cái gì, nguyên thai đạo thể?"

Lời vừa mới dứt, liền nhìn thấy Văn Hải cùng Linh Cơ một mặt kinh ngạc, Lý Tuần không khỏi ngược lại hút một ngụm khí lạnh: "Không phải đâu, thật sự là nguyên thai đạo thể?"

Không phải như ý Ngọc Anh a? Lý Tuần trong lòng càng là mê hoặc, lúc trước nghe cái này danh mục, hắn còn tưởng rằng là cái anh nhi trạng "Đồ vật", nào biết lại là nhất cái chưa cập kê thiếu nữ.

Mà lại, tại sao lại kéo tới nguyên thai đạo thể đi lên rồi? Phải biết hắn chỉ là nghe được "Luyện được" loại hình ---- lời nói, liền tưởng đến chính mình, thuận miệng nói mà thôi.

Nhưng mặc kệ thiếu nữ này là như ý Ngọc Anh, hay là nguyên thai đạo thể, có thể xác định chính là, hiện tại bọn hắn thật độc nhất cái đại phiến toái.

Bất quá sự đảo lộn đầu, nghĩ quá nhiều đã mất ý nghĩa, hắn cầm kiếm cười nói: "Thì ra là thế, những này tà ma quả thật táng tận thiên lương, chết không có gì đáng tiếc. Chư vị sư huynh sư đệ, đối đãi chúng ta liên thủ, vì thiên hạ trừ này yêu tà!"

Lời này hắn cao giọng nói đến, cơ hồ là khắp núi đều biết, xung quanh chư tán tu nghe tiếng ồn ào, lập tức cũng không nói thêm nữa, ác chiến lại lần nữa

bộc phát.

Lý Tuần lại không lập tức nghênh trước, mà là nắm lấy Văn Hải, thấp giọng nói: "Chung quanh ta bố trí phong cấm, mang theo cái này nữ cô nhi, đi theo ta!"

Văn Hải nghe vậy vui mừng, người nào không biết Lý Tuần tại cấm pháp thượng tu vi, lại đồng môn nhiều năm như vậy, hẳn cũng biết, vị này Tuần sư đệ từ trước đến nay tính trước làm sau.

Nói như vậy pháp, hiển nhiên đã là đã tính trước.

Hắn gật gật đầu, không nói thêm lời, quay người để vài vị sư đệ mang theo nữ cô nhi đến tổn thương hoạn, lại chiến lại đi.

Làm có hi vọng nhất chưởng tông đại đệ tử, Văn Hải tu vi tại đệ tử đời ba bên trong tuyệt đối là hạc giữa bầy gà, chỉ là lúc trước nhất định phải chiếu cố đồng môn, chân tay co cứng, không phát ra được lực đến, lúc này Lý Tuần đến giúp, lập tức đem hắn giải phóng.

Hắn quát khê một tiếng, trên tay truyền lại từ Lạc Nam Xuyên Huyền Minh thần kiếm chấn động chấn minh, cực nhỏ trong hư không di động mấy cái góc độ, đem tứ phía đánh tới cao áp dẫn dắt bách tán, lập tức kiếm mang tăng vọt, mấy chục thước khoảng cách chớp mắt đã áp sát, chính trúng bên cạnh một người ngực bụng chi vấn, đánh cho đối phương nội tạng vỡ vụn, mắt thấy không sống được.

Chiêu này điều không kiếm khí so với Lý Tuần cận thân kiếm pháp, chính là tương phản thành thú.

Liên gãy bốn người, bọn này lâm thời tập hợp tán tu, trong lòng liền có chút hư.

Lý Tuần thấy được rõ ràng, lập tức kiếm mang bắn chụm, tan tác tứ phương, dù chưa giết tới một người, thế nhưng dẫn tới cục diện đại loạn.

Liền tại lúc này, Lý Tuần mục chú Tần Uyển Như, cực ẩn mật nháy mắt ra dấu.

Hắn ý tứ là để Tần Uyển Như tùy thời mà động, nhờ vào hắn đưa ra cơ hội, đoạt cái gọi là "Như ý Ngọc Anh" liền đi.

Mà hắn chỉ cần bảo vệ đồng môn liền thành, như thế tất cả đều vui vẻ, cũng coi là khổ tâm của hắn.

Thế nhưng là ngoài ý liệu, Tần Uyển Như lại giống như không có xem hiểu hắn ra hiệu, thân hình ngược lại hướng về sau co lại, làm việc càng ngày càng điệu thấp.

Nhất là gây nên Lý Tuần chú ý chính là, ánh mắt của nàng thường liếc nhìn mặt phía bắc dãy núi, che mặt sợi nhỏ đằng sau, đôi mi thanh tú càng là thường thường nhú lên, dường như phát hiện cái gì không tốt lắm sự tình.

Mà mấy tức đằng sau, Lý Tuần suy đoán biến thành sự thật, Tần Uyển Như kia gần như có thể nói chuyện đôi mắt sáng chớp lên, đảo ngược hắn làm nổi lên ánh mắt, lại không các loại Lý Tuần hiểu được, nàng bỗng nhiên lui về phía sau, thoát ra vòng chiến, đúng là bay cái vô tung vô ảnh.

"Muốn hỏng việc!" Lý Tuần trong lòng bản năng dâng lên ý nghĩ này, nhưng lại không biết hỏng bét ở nơi nào.

Hắn huy kiếm quét ra mấy đạo chân tức chưởng kinh, cũng hướng phương bắc nhìn lại, lần đầu tiên, không có gì chỗ đặc thù, nhìn lần thứ hai. . . Đó là cái gì?

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Trâu Điên

Chương 04: Trâu điên

Phương xa cheo leo loạn thạch bụi bên trong, bỗng nhiên trướng lên nhất cái quái vật khổng lồ.

Mặc dù cách khá xa, rất khó đoán chừng thực tế lớn nhỏ, nhưng là, nương theo lấy cái này khổng lồ "Đồ vật" đồng thời nổ tung chấn thiên kêu gào, lại làm cho ở xa bên ngoài mấy dặm ngọn núi ù ù chấn động, loạn thạch vấy ra, càng khiến mọi người khí huyết sôi trào, trong đầu ông ông tác hưởng, có ít người màng nhĩ bên trong thậm chí thấm ra máu.

Tất cả mọi người cho sợ ngây người, bọn hăn nhao nhao quay đầu, theo tiếng kêu nhìn lại.

Chỉ cần không phải mù lòa, mọi người liền đều có thể nhìn ra tạo thành cái này tiếng vang kẻ cầm đầu.

Nhưng mà, cũng rất ít có nhân hội giống Lý Tuần như thế, cực nhỏ tâm địa phát hiện, kia cự vật đằng sau lóe lên cực yếu ớt sắc trời.

Lý Tuần nuốt nước miếng một cái, nếu như hăn không có đoán sai, quái vật khổng lồ này, là ngành sinh sinh xuyên thấu đằng sau nguy nga ngọn núi — chú ý, là xuyên thấu, mà không phải người người hội làm độn thuật!

Xuyên thấu con đường tất nhiên là một đầu thẳng tắp thẳng tắp, nếu không, bên kia sắc trời tuyệt không có khả năng lộ đến bên này.

Lão thiên gia, đó là cái gì quái vật?

"Ngưu lực sĩ!" Văn Hải dùng sức mạnh ức lấy trấn định khẩu khí phun ra cái danh hiệu này.

Ngưu lực sĩ?

Cái kia tại Thông Huyền Giới mấy chục vạn yêu ma bên trong, thanh danh gần như chỉ ở vũ nội thất yêu phía dưới, đứng hàng Tán Tu Minh Hội thập đại chấp nghị Ngưu lực sĩ?

Chỉ cần là có thể nghe được Văn Hải tiếng nói, đều hít vào một ngụm khí lạnh, mà lực rung động thì đến bắt nguồn từ này danh đầu mấy ngàn năm qua tích hạ ngập trời huyết án, iu xiu hung danh.

So sánh dưới, trước đó Lý Tuần tạo thành ảnh hưởng, lại là hoàn toàn không có sức cạnh tranh. Mà tại Lý Tuần hơi giật mình, kỳ quái hơn Văn Hải trả lời chi cấp tốc: Nhân lực của hãn có tốt như vậy sao?

Đón Lý Tuần ánh mắt hỏi thăm, Văn Hải cười khổ nói: "Ta lần này đi ra, chính là bởi vì hãn. . ."

Lời còn chưa dứt, lại là một tiếng sấm nổ kêu gào càn quét lục hợp.

Một tiếng này lực bộc phát hơn xa trước đó lần kia, xung kích tự nhiên càng mạnh.

Ở giữa cách xa nhau ngọn núi cơ hồ là tại lấy mắt thường có thể thấy được trình độ run rẩy, khối lớn khối lớn đá rơi lăn xuống khe núi, chỉ đâm đến hoa lửa chớp loạn, truyệt mục kinh tâm.

Lý Tuần bên này, chí ít có bốn năm cái tu sĩ chột vừa nghe âm thanh, liền ngã nhào xuống đất, bị sóng chấn động lay ngất đi.

Mà ở trong đó mặt, Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử nhưng không có nhất cái.

Đây cũng không phải nói, bọn hãn tu vi thẳng qua người bên ngoài, chỉ là

Huyền Môn chân tức tại ngưng định tâm thần phương diện, hơn xa những pháp quyết khác hữu hiệu.

Có thể cho dù là dạng này, tuyệt đại bộ phận nhân cũng đều mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, như lại đến một cái, việc vui nhưng lớn lắm.

Lúc này đâu còn có thời gian nghiên cứu căn nguyên vấn đấy, Lý Tuần quyết định thật nhanh, kêu một tiếng "Đi mau", nhờ vào những tán tu kia ngăn người khoảng không, dẫn đám người dọc theo dốc núi gấp đi.

Đi có vài chục bộ, chừ tán tu mới phản ứng được, nhất thời liền có nhân phát lực đuổi theo, lại bị Lý Tuần liên thủ với Văn Hải làm thệt nhất cái, tràng diện lại là vừa loạn.

Đúng lúc này, phương xa sóng âm tái khởi, lại là nhất cái to lệ khàn khàn giọng la to: "Tao nương môn, ta biết, người lại có thể làm gì được ta?"

Thanh âm này đã không có lay tâm thần người hiệu lực, có thể từng chữ phun ra, đều tiếng như lôi minh, uy thế lại không có giảm đi nhiều ít, dẫn tới đám người ghé mắt.

Chỉ là, những lời này là có ý tứ gì, không có ai biết.

Lý Tuần nhướng mày, cảm giác trong lời nói tựa hồ hàm nghĩa phong phú. Đã Văn Hải biết đến nhiều một ít, hẳn tự nhiên là đem ánh mắt chuyển đến trên mặt hắn.

Nhìn thấy hấn ánh mắt hỏi thăm, Văn Hải thần tình nghiêm túc nói: "Ngưu lực sĩ điên rồi!"

Ngưu lực sĩ điên rồi!

Đây là tại năm ngày trước, do Bắc Cực Dạ Ma Chi Thiên, Tán Tu Minh Hội tổng bộ truyền tới tin tức, nói là Ngưu lực sĩ lúc luyện công tẩu hỏa nhập ma, cuồng tính đại phát, vậy mà tại Dạ Ma Thiên náo loạn lên, tại bị Yêu Phượng

bọn người kích thương về sau, lại mang thương hướng nam chạy trốn.

Ngưu lực sĩ tên như ý nghĩa, nguyên thân, là một đầu Hồng Hoang dị chủng "Gào lôi tê", ngoại hình giống như trâu, tính tình táo bạo, dễ phát cuồng, phát cuồng lúc thì nhất định phải trắng trợn phá hư, cho nên sức cùng lực kiệt, mới có thể thôi.

Những này đặc tính, tại hãn tu luyện có thành tựu đằng sau, vẫn không có xóa đi.

Mà lần này phát cuồng, tình hình càng hồng bét.

Tại Bắc Cực, hãn trắng trợn phá hư, loạn làm hại nhân mạng, cuối cùng trêu đến Yêu Phượng, Côn Bằng các loại đại yêu ma hạ giết con.

Chỉ là cái này Ngưu lực sĩ coi là thật lợi hại, mặc dù thụ đủ để trí mạng thương thế, nhưng quả thực là dựa vào một cỗ man kinh, xông mở vây quanh.

Cũng chính vì vậy, hãn trước khi chết chỗ kích phát tiềm lực càng là không thể tiêu du.

Hãn lúc này đã là địch ta bất phân, một đường nam đến, chỉ cần đụng tới hãn tu sĩ, đều chết được thảm không nói nổi.

Ngay lúc sắp đến Minh Tâm Kiếm Tông địa giới, tông chủ Thanh Minh đạo nhân quyết định, muốn tại gần đây bên trong, hội hợp các phái cao nhân, hợp lực đem hãn cầm xuống; tại Ngưu lực sĩ con đường tiến tới thượng rất nhiều ở bên ngoài tu hành đệ tử, đều muốn hồi sơn, lấy bảo an toàn.

Văn Hải chính là phụng mệnh xuống núi, tiếp cái này một đội đệ tử hồi sơn.

Nhưng không có nghĩ đến, dọc theo con đường này là chính đụng đại lễ, bởi vì hành hiệp trượng nghĩa bị nhân vây công không nói, còn trực tiếp đối mặt cái này khiến chúng tiên sư đều như lâm đại địch tên điên.

Mặc hẳn như thế nào ổn trọng kiên nghị, lúc này cũng không nhịn được lắc đầu thở dài.

Đang khi nói chuyện, Văn Hải cùng lý đồng đều đã che chở đồng môn tiến vào một chỗ Lý Tuần dự đoán bố trí phong cấm bên trong, còn chưa kịp thở một ngụm, liền nghe được một người kêu to: "Xông lại!"

Lời này vừa nói ra, người người trên mặt biến sắc.

Cũng liền tại dư âm chưa tiêu cái này khoảng không bên trong, phương xa kia to lớn thân ảnh bỗng nhiên bắn ra bắt đầu.

Tuy nói đặt ở bầu trời bối cảnh hạ, bất quá chỉ là một đoàn màu xám cái bóng, mà ở trận mỗi người, đều cảm giác kia phảng phất là nhất tòa cự đại sơn phong giữa trời đè xuống.

Âm thanh không nghe thấy, liền để cho người ta không thở nổi.

"Người có thể đem ta như thế nào?"

Cùng với như thế rống to một tiếng, Ngưu lực sĩ từ trên trời giáng xuống, phía dưới có cái lá gan nhỏ bé tán tu, kêu thảm một tiếng, liền muốn ngự kiếm đào tẩu.

Nào biết Ngưu lực sĩ chuyên bắt những cái kia thiện động, Cự Linh Thần chưởng giữa trời một trào, một tiếng giống như vạn trâu đủ gào nặng nề chấn minh rung chuyển hồ không, đào tẩu người kia hừ đều không có hừ một tiếng, kiếm quang thẳng tắp đâm vào trên núi, ngã cái thệt nát xương tan.

Ngưu lực sĩ hai chân đạp vào thực địa, lúc này cười như điên.

Lý Tuần lúc này mới phát hiện, Ngưu lực sĩ thân cao chừng hơn một trượng, liền Lý Tuần thấy, chỉ sợ cũng chỉ có cái kia Ma La Hầu có thể so được.

Bất quá, Ma La Hầu thân thể liền giống như là nhất căn đốt cháy khét thân

cảnh, kém xa Ngưu lục sĩ dạng này thể tráng như núi. Hãn chỉ cần đứng ở nơi đó, liền có thể đem nhân dũng khí ép tới mức thấp nhất tốc độ.

Huống chi, theo trên người mỗi một cái lỗ chân lông bên trong, đều bắn ra để cho người ta hít thở không thông cường đại áp lực, đồng thời, còn có càng đáng sợ điên cuồng.

Hãn tư máu dày đặc chớp mắt, đem hoàn cảnh chung quanh liếc nhìn một lần, đương nhiên, trong đó không có bất kỳ cái gì có thể xưng là lý trí đồ vật, hãn hiện tại cần có, chính là tìm một cái tương đối mà nói, tương đối kích thích mục tiêu.

Bỗng dưng, tròng mắt của hãn định trụ, mục tiêu khóa chặt tại nhất cái rất có vài phần tư sắc nữ tu trên thân, nữ tu sắc mặt thoáng chốc trắng lóa như tuyết.

"Tao nương môn, ta biết, ta biết!" Trong miệng hãn lật qua lật lại chính là mấy chữ này, nhưng mỗi một chữ đều giống như nhất khối cự hình thạch ép, đem hãn trước mắt nữ tu ép qua đến, đè tới.

Cuối cùng, nữ tu hồng mắt, nàng kêu ré lấy giơ trường kiếm, hướng Ngưu lục sĩ tiến lên.

Cái này dẫn nổ tâm tình của tất cả mọi người, còn sót lại xuống tới hai mươi mấy cái tán tu, có hướng tứ phương chạy trốn, có đỏ hồng mắt giết đi qua. . .

Còn có trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất, chỉ coi mình đã chết!

Một ngựa đi đầu giết đi qua nữ tu, cũng một ngựa đi đầu bị trọng quyền đánh bay. Khỏe đẹp cân đối thon dài thân thể ở giữa không trung liền chia năm xẻ bảy, liền ngay cả trên tay trường kiếm, cũng đang vụn vỡ đến cực hạn về sau, chấn động vỡ vụn.

Đây chỉ là cái thứ nhất. . .

Đương liên tục năm người bị Ngưu lục sĩ một quyền đánh nát, tất cả còn lưu

tại phụ cận nhân liền đều hiểu, nếu như không cùng cái này trâu điên giữ một khoảng cách, bọn hăn liền không khả năng sống sót!

Cho nên, không có nhân còn có dũng khí trực tiếp đối đầu cái này đáng sợ yêu ma, trong nháy mắt, tất cả mọi người tứ tán đào mệnh, dù cho dạng này, vẫn là có ba cái gặp xui xẻo quý chạy chậm chút, cho oanh sát thành cận bã.

Làm xong đây hết thảy, Ngưu lực sĩ ánh mắt bên trong điên cuồng chi ý, lại là chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

Hăn không nói thêm gì nữa, chỉ là theo trong lỗ mũi lộ ra cực nặng thổ tức, một hít một thở ở giữa, tựa như cùng cuồn cuộn sấm rền, liên miên không ngừng.

Lý Tuần bẻ gãy một cái nhánh cây, mấy ngàn đầu khí cơ tùy theo mà lên, tại hàng trăm hàng ngàn lần xen kẽ đằng sau, cho cái phạm vi này nội đám người, cung cấp nhất cái tương đối an toàn vị trí.

Tất cả mọi người nín thở, Ngưu lực sĩ ánh mắt chỉ ít bốn lần từ nơi này đảo qua, nhưng không có bất luận phát hiện gì.

Lý Tuần tạm thời thờ dài một hơi, hướng Văn Hải truyền âm nói: "May mắn hăn điên rồi, nếu không cái này lâm thời bố trí cấm chế, bất quá chỉ là chuyện tiểu lâm!"

Văn Hải nghe vậy im ắng nhất tiểu, nhưng rất nhanh liền lại nghiêm túc lên: "Không nghĩ tới nổi điên Ngưu lực sĩ vậy mà kinh khủng đến thế. . ."

Nói vừa mới nói một nửa, bọn hăn trong tai bỗng nhiên vang lên một đạo yếu ớt ho khan thanh.

Thanh âm thật không lớn, tại ngoại giới âm lôi chấn minh thanh bên trong, càng là một chút cũng hiển lộ không ra.

Nhưng chính là bởi vì một tiếng này khục, Ngưu lực sĩ bỗng nhiên xoay

người lại, lỗ mũi thở tức càng ngày càng mà vang dội nặng nề, kia một đôi như chuông đồng ngữu nhĩn, cơ hồ muốn cho trờng tuôn ra tới.

Ánh mắt mọi người đều chuyển qua một vị trí nào đó, nơi đó, bọn hãn vừa mới cứu nữ cô nhi chính liều mạng che miệng, con người thậm chí đã bởi vì sợ hãi mà phóng đại.

Không có nhân hội trách nàng, chí ít mặt ngoài là như thế này.

Tất cả mọi người nắm chặt trường kiếm trong tay, một hồi đằng sau, bọn hãn có khả năng dựa vào, cũng chỉ có cái này.

Đại khái duy nhất có thể chân chính bảo trì trấn định, chỉ có nhất cái Lý Tuần.

Kỳ thật, tại kiến thức lưỡng tán nhân, Yêu Phượng, Thủy Điệp Lan các loại đại tông sư, đại yêu ma uy sát về sau, Ngữu lực sĩ bộ dáng này, đã không thể gây nên hãn quá nhiều cảm khái, hãn chỉ là đang nghĩ, như thế nào mới có thể tại không bại lộ thực lực mình điều kiện tiên quyết, giải quyết vấn đề trước mắt.

Đây là so Ngữu lực sĩ năm đăm còn muốn cho người đau đầu vấn đề.

Ngữu lực sĩ bước ra bước đầu tiên, "Phanh" đậm chân âm thanh, khiến mọi người trái tim mãnh lực nhảy một cái.

Ngay tại lúc mọi người súc đủ khí lực, chuẩn bị nghênh đón lần thứ hai chấn động thời điểm, Ngữu lực sĩ đột nhiên ngừng lại, quay đầu Bắc vọng.

Lý Tuần trong lòng hơi động — kia là Ngữu lực sĩ lúc đến phương hướng. Nếu như hãn không có giải đọc sai lầm, hiện tại Ngữu lực sĩ ngôn ngữ tay chân, chỗ biểu hiện chính là "Kiêng kị" hai chữ.

Có thể để cho một người điên cũng vì đó kiêng kị "Đồ vật", sẽ là cái gì?

Còn không có nghĩ ra cái như thế về sau, Ngữu lực sĩ bỗng gầm nhẹ một

tiếng chuyển hướng phương nam, mạnh mẽ đạp đất, lại phi đằng, trên đường đi không biết đụng nát nhiều ít cây cối đất đá, tốc độ lại là cực nhanh, đảo mắt không thấy bóng dáng.

"Không phải đâu. . . Cứ như vậy?"

"Thật gặp may mắn! Cũng không biết tông chủ hội làm sao đi hàng phục như thế một cái quái vật!"

"Hắn thật sắp chết sao? Nhìn bộ dạng này, sống thêm mấy ngàn năm không thành vấn đề!"

Sống sót sau tai nạn, coi như Minh Tâm Kiếm Tông quy củ lại nghiêm, đối mặt đám người phát tiết thức ngôn luận, Văn Hải cũng không tốt nhiều hơn xen vào.

Hắn đem ánh mắt phóng tới Lý Tuần trên thân, chính là cái này so với hắn muộn nhập môn trên trăm năm tiểu sư đệ, dùng hắn am hiểu nhất phương thức, trợ giúp bọn hắn vượt qua một kiếp này.

Lúc này nhìn Lý Tuần trên mặt nhàn nhạt thần sắc, cũng không bởi vì sự tình vừa rồi mà tự đắc.

Cái này hiển nhiên không phải khiêm tốn, mà là tại trải qua rất nhiều chân chính cảnh tượng hoành tráng đằng sau, mới từng bước tích lũy siêu phàm tự tin cùng tu dưỡng.

Nhìn xem dạng này Lý Tuần, Văn Hải cũng nói không rõ ràng, trong lòng của hắn là cái gì mùi vị.

Cũng tại lúc này, hắn mới nhớ tới, còn không có vấn Lý Tuần vì cái gì trùng hợp như vậy, đến cái này Ma Thương lĩnh tới.

Lý Tuần đã sớm nghĩ kỹ lý do.

"Còn không phải cùng Bách Quỷ đạo nhân ở đây giao đấu, lại bị hấn trốn thoát. Cũng may mắn hấn chạy mất, ta còn có rất nhiều cấm chế vô dụng, nếu không hôm nay, liền không có dễ dàng như vậy quá quan."

Linh Trúc cùng Bách Quỷ ở giữa khúc mắc, toàn bộ Thông Huyền Giới đều rõ ràng, Văn Hải nghe được liền cũng không hỏi thêm nữa. Lý Tuần trong lòng cười thầm, nhưng rất nhanh, hấn liền không cười được.

Cách xa mấy tầng đại sơn, Ngưu lực sĩ rống to thanh y nguyên rõ ràng có thể nghe. Chỉ là lần này, trong tiếng hô lại gắn đầy một cỗ đặc thù hương vị.

Lý Tuần từng tại vô số tu sĩ, yêu ma trên thân đã nghe qua loại thanh âm này — kia là đầy ngập sợ hãi, phẫn nộ cùng tuyệt vọng.

Lý Tuần bỗng nhiên bắn lên, không nói hai lời, hướng về tiếng rống phát ra vị trí bay vụt đi qua.

Từ Văn Hải trở xuống, tất cả mọi người ngây người, thẳng đến Lý Tuần thân hình tránh không có không thấy, Linh Cơ lóe lên mới hiểu được nhân đế: "Tuần sư đệ, người điên rồi!"

Lý Tuần thần trí rất thanh tỉnh, hấn sờ dĩ lòng như lửa đốt chạy tới, nguyên nhân liền tại tại Ngưu lực sĩ một chuyện chỗ liên quan đến Tán Tu Minh Hội tình huống nội bộ.

Tuy nói tại cái này sáu mươi năm bên trong, hấn cùng Cổ Âm, Lâm Vô Ưu lui tới mật thiết, nhưng đối minh hội nội bộ tổ chức tình huống y nguyên biết được không nhiều.

Hiện tại có cái này không phải cơ hội cơ hội, hấn lại có thể nào bỏ lỡ?

Mà lại, Ngưu lực sĩ một mực tru lên kia mấy câu, cũng khơi gợi lên lòng hiếu kỳ của hấn.

"Tao nương môn chỉ là ai? Hấn lại biết cái gì?"

Mang theo những nghi vấn này, hãn ngự khí tốc độ càng thêm ba phân, bất quá hãn cũng không có xem nhẹ an toàn của mình, tại cùng thanh âm nơi phát ra chỉ cách một ngọn núi thời điểm, hãn trọng thi cố kỹ, dán ngọn núi trượt, đem chính mình giấu ở nham thạch kẽ nứt trong bóng tối.

Vừa vượt qua đỉnh núi, hãn liền nghe đến kết thúc thỉnh thoảng tặc tạp âm, dường như có nhân đang rên rỉ, lại bĩu la hét cái gì.

Ở trên cao nhìn xuống, hãn nhìn không ra phía dưới mảnh này thung lũng có cái gì đánh nhau vết tích.

Càng như vậy, hãn càng là cẩn thận, thân thể từng chút từng chút dưới mặt đất trượt, thẳng đến hãn thấy được đáy cốc loạn thạch ở giữa, nằm thân ảnh.

Trong lòng hãn chấn động, không lo được ẩn tàng bộ dạng, hiện thân đi ra, mấy bước chạy đến thân ảnh kia bên cạnh.

Nằm chính là Ngưu lực sĩ, non nửa khắc đồng hồ trước, hãn vẫn là hung uy lẫm liệt, đương người tan tác, mà lúc này, hãn như núi thân thể ngã xuống.

Đáng sợ nhất là, hãn nửa trái thân cơ bắp vậy mà héo rút thành thịt càn hình, khắp nơi đều là càn xẹp nếp nhăn cùng lồi ra mạch máu, cùng y nguyên cường kiện nửa phải thân hình thành kịch liệt nhất so sánh.

Lý Tuần xem xét liền biết, đây là hãn nửa người tinh huyết nguyên khí bị rút sạch biểu trưng.

Như thế trạng thái phía dưới, mặc hãn như thế nào được, mới tổn thương vết thương cũ mệt mỏi thêm tại cùng một chỗ, cũng đủ để phá tan hãn điên cuồng ý chí.

Lý Tuần liếc nhìn bốn phía, không có phát hiện cái gì không đúng địa phương, đây càng để hãn từ trong kẽ răng từng tia từng tia mà bốc lên cảm lạnh khí.

Cũng không biết là vị nào đại năng, đi này lồi đình một kích, lại đắc thủ sau liền trốn xa ngàn dặm, thủ đoạn rõ ràng gọn gàng, làm cho người lú lờ.

Ngưu lực sĩ thô dày bờ môi còn tại nhúc nhích, thanh âm tương đối mà nói cũng coi như rõ ràng, chỉ là lật qua lật lại vẫn là "Tao nương môn, ta biết, người lại có thể làm gì được ta" dạng này câu.

Cái này khiến một lòng thu thập tin tức Lý Tuần nghe bị đè nén, tức giận mắng một câu: "Người biết cái rắm! Người ta không phải cũng đem người cho thế nào sao?"

Thanh âm vậy mà dừng một chút, tại Lý Tuần cảm giác khác thường cúi đầu nhìn lên, đã thấy đến hấn mắt to như chuông đồng bên trong, quang mang khác thường, diên khí tựa hồ ít đi rất nhiều, trông mắt thậm chí còn giật giật, khó khăn định tại Lý Tuần trên mặt.

Lý Tuần trên thân bản năng phát lạnh, nhưng hấn không có lý do sợ hãi nhất cái sắp chết hạng người, liền cũng nhìn chăm chú đi qua.

Song phương ánh mắt đụng vào nhau, Ngưu lực sĩ đã sụp đổ mất thân thể vậy mà mãnh liệt chấn động một chút.

Lý Tuần trong lòng giật mình, đang muốn nói chuyện, liền nghe được hấn càn càn tiếng nói động kinh rương thức vang lên —

"Chết rồi. . . Chết! Như thế nào, rõ ràng chết!"

Lý Tuần tinh thần chấn động mạnh một cái, lúc này quỳ sát ở bên cạnh hấn, đem lỗ tai đưa tới: "Người nói, người từ từ nói, ai chết rồi?"

"Người rõ ràng chết rồi. . . Như thế nào?"

Mẹ nó! Lý Tuần phiền muộn được một chưởng vỗ trên mặt đất, hấn rốt cuộc biết cái này tên diên là không thể nói lý, lập tức liền muốn đứng dậy rời đi.

Nhưng mà, tại hấn sắp nổi mạt lên thời khắc, hấn nheo mắt, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, đưa tay xoa lên mặt mình. . . Không thể nào!

Lắc đầu, hấn quyết định đem cái này đột phát cuồng tưởng tiêu diệt sạch sẽ.

Đó là không có khả năng.

Ngay tại mười năm trước Bách Thú Tông bị tiêu diệt ngày đó, Bách Thú Tông tông chủ Sư Đà Vương liều mạng hộ pháp Linh thú chết hết, theo Yêu Phượng đám người hợp kích bên trong thoát thân, chính là người kia lấy tiếng địch thôi phát hấn thất tình dục hỏa, khiến cho tinh thần rối loạn, sau đó mới cách không đánh chết.

Đây là mấy vạn người nhìn thấy tràng cảnh, tuyệt sẽ không sai!

Thế nhưng là thường nói, người sắp chết, lời nói cũng thiện, chính là cái này Ngưu lực sĩ còn không tính nhân, cái này trước khi chết lời nói, dù sao cũng nên có chỗ xuất xứ đi!

Hấn lại cúi đầu, nghĩ lại từ Ngưu lực sĩ trong miệng, hỏi ra điểm cái khác tin tức.

"Phốc" một tiếng vang trầm, Lý Tuần trước mắt một mảnh đỏ trắng chớp loạn, cái này đột nhiên tới biến cố để hấn mãnh lấy làm kinh hãi, thân thể bản năng ngửa ra sau, bắn ngược mà xuất.

Nhờ có hấn lẩn mất nhanh, nếu không kia bốn tóa óc đánh vào trên mặt, cảm giác sẽ rất được không?

Ngưu lực sĩ lớn chừng cái đầu lâu chia năm xẻ bảy, lần này, hấn là chết được thâu!

"Bang" nhưng âm thanh bên trong, Lý Tuần rút kiếm ra khỏi vỏ, thuận bằng cảm giác hướng bên cạnh huy kiếm, kiếm khí tê thét lên lướt qua, nhưng không có đánh tới mục tiêu.

Trong lòng của hắn hàn ý một trận lãnh qua một trận, báo động nhiều lần sinh, liên tiếp Thất Kiếm hoặc bơi hoặc dậm, kiếm khí lạnh thấu xương, nhưng không có sờ lấy đối phương nửa mảnh góc áo.

Ngay tại hắn sắp không nhịn nổi kéo U Nhất đi ra hộ giá thời điểm, trong tai bỗng nhiên "Cười" một tiếng cười.

Tiếng cười lọt vào tai, Lý Tuần chấn động trong lòng, tính phản xạ kêu một tiếng: "Vô Ưu sư tử?"

Lời này vừa nói ra, trong lòng của hắn lại có nhận thấy, đột nhiên quay đầu, kia đen như mực thân ảnh, tựa như trong hiện thực ác mộng, đứng tại dưới ánh mặt trời.

Một đôi thú tính huyết hồng đôi mắt, thẳng tắp nhìn tới.

Sáu mươi năm bên trong, Lý Tuần không biết bao nhiêu lần nhìn thấy gia hỏa này, nhưng cho tới bây giờ, hắn đều không thể lấy tâm bình tĩnh nhìn tới, chỉ vì, trước mắt cái quái vật này, là Ma La Hầu!

Dạng này Ngưu lực sĩ thương thế trên người liền có thể giải thích rõ.

Nhớ năm đó Ma La Hầu sơ hiện nhân thế, chính là lấy cuốn đi Cửu U lão tổ nửa người tinh huyết, làm vị này U Hồn Phệ Ảnh Tông khai phái tông chủ chết vì tai nạn tại Tứ Cửu Trọng Kiếp phía dưới, mà tên nổi như cồn.

Vài vạn năm đến, chết tại nó loại thủ đoạn này phía dưới cao nhân tu sĩ, không biết có bao nhiêu vạn, lại thêm Ngưu lực sĩ nhất cái, cũng chẳng có gì ghê gớm.

Ma La Hầu đã ở đây, Lâm Vô Ưu hẳn là cách nơi này không xa đi, vì cái gì không hiện thân đi ra?

Suy nghĩ phương động, nhất cái màu đỏ cái bóng, liền giống như là leo cây,

theo Ma La Hầu trên cánh tay, vòng quanh vòng nhi bò lên trên bờ vai của nó.

Trùng La Hầu lúc này, thật giống một gốc đốt cháy khét đại thụ, không động chút nào một chút, có thể Lý Tuần thế nào cảm giác, nó trong con người, tựa hồ có chút vẻ sợ hãi đâu?

Lý Tuần định thần nhìn lại, đối diện thượng một đôi như lưu ly lóe sáng mèo đồng.

Khi hắn thấy rõ trước mắt đến tột cùng là cái gì lúc, một tiếng kinh hô liền đảo tiến vào cổ họng nhi bên trong, kém chút phun ra ngoài.

May mắn, Lâm Vô Ưu hì hì tiếng cười, kịp thời ngăn chặn hắn sắp sửa ra miệng kêu to.

Để Lý Tuần hoang mang chính là, thanh âm nơi phát ra, lại là Ma La Hầu trên vai, con kia chính cầm chân trước rửa mặt mèo. . .

Đương nhiên, thứ này chỉ là nhìn xem giống mèo, nó thân thể kỳ thật càng giống một đầu to mập rần, hai con chân trước vẫn còn tốt, hai con sau trảo đã thoái hóa thành hai cây ngón gai ngược, lại thêm thỉnh thoảng tại sau lưng vung vẩy phần đuôi, thoạt nhìn là không nói ra được cổ quái.

Lý xây đối loại vật nhỏ này đương nhiên là không thể quen thuộc hơn được, đây rõ ràng chính là Huyết Vãn nha! Có trước đó Thủy Điệp Lan thuyết pháp, hắn trong nháy mắt liền đã xác định, trước mắt cái này Huyết Vãn, chính là Thủy Điệp Lan theo trên tay hắn đoạt lấy đi, đưa cho Lâm Vô Ưu làm sinh nhật lễ vật "Mèo con" !

Chỉ là từ biệt hơn sáu mươi năm, vật nhỏ này tựa hồ đã không nhớ rõ hắn, nhìn qua ánh mắt rất là lạ lẫm.

Cái này khiến Lý Tuần trong lòng có chút thất lạc, mà Lâm Vô Ưu thanh âm liền từ trên người nó truyền tới: "Ha ha, sư đệ, đã lâu không gặp! Thế nào, ta cái

này 'Mèo con' đẹp mắt đi!"

"Mèo con?" Lý Tuần nhất thời để khá sinh ra chút hoang đường cảm giác đến, bọn hăn đôi này "Sư tử đệ" ngược lại là rất có chút ăn ý. . .

Hăn cười khô một tiếng nói: "Quả thật không tệ. . . Sư tử người ở chỗ nào, cái này 'Mèo con' trong bụng?"

"Nói hươu nói vượn!" Đối Lý Tuần vụng về trò cười, Lâm Vô Ưu đại phát hờn dỗi: "Cái gì tại mèo trong bụng, người ta còn tại Bắc Cực đâu, chỉ là thông qua mèo con nói chuyện cùng người. . . Nếu không phải ta muốn bọn chúng kịp thời thu tay lại, người bây giờ chết sớm một trăm lần!"

Đối Lâm đại tiểu thư tính tình, Lý Tuần chỉ có thể cười khổ nhắc tay đầu hàng.

Bất quá, trải qua Lâm Vô Ưu kiểu nói này, Lý Tuần cũng phát hiện, mèo con trên trán, khám một viên huyết hồng bảo thạch.

Bảo thạch nhan sắc cùng mèo con màu da quá mức tương tự, lại khám đi vào hơn phân nửa, cho nên lúc trước hăn nhìn không ra.

Vậy đại khái chính là Lâm Vô Ưu cách xa nhau trăm vạn dặm, y nguyên có thể cùng hăn tức thời trò chuyện nguyên nhân đi. Đương nhiên, cái này cũng có thể là khống chế mèo con máu chốt.

Thấy Lý Tuần chịu thua, Lâm Vô Ưu tương đương đặc ý: "Mèo con có thể nào sai được, nó bế quan một giáp, gần nhất mới xuất quan, rất thông minh đâu, liền cầu cầu đều sợ nó. . .

"Ừm, không nói nhiều, ta không nghĩ tới sẽ ở chỗ này gặp người, mặc dù lâm thời làm điểm an bài, bất quá chỉ sợ vấp không ở người những cái kia đồng môn quá lâu, chúng ta nói ngắn gọn."

"Nói chuyện nhiều nhất chính là người đi!"

Lý Tuần âm thầm oán thầm, bất quá hẳn cũng rất cuộc hiểu rõ, vì cái gì trước kia không có ở Lâm Vô Ưu bên người nhìn thấy mèo con, nguyên lai là đi "Bế quan".

Đương nhiên, lý do này là nếu lại hảo hảo phân tích một chút, có lẽ giải thích thành, các nàng bỏ ra sáu mươi năm đến thuần phục mèo con, muốn tới được càng thêm chuẩn xác chút?

Lâm Vô Ưu thanh âm đánh gãy hẳn suy nghĩ: "Đầu tiên ta không thể không nói, sư đệ người tại Đông Nam biển rừng làm được tốt a! Chính mình không chút lộ mặt, lại tại âm thầm khống chế được thế cục, biểu tở rất tán thưởng người đây. Ân, vẫn một vấn đề, Tiêu Trọng Tử chết không?"

"Trước khi ta đi, hẳn sống được rất tốt!" Lý Tuần ánh mắt đều không nháy mắt một chút, nói láo há miệng tức tới.

Lâm Vô Ưu tán thưởng cũng coi là niềm vui ngoài ý muốn, hẳn vốn cho rằng kia một tháng ước hẹn nhện không quá đi đâu, nhưng không nghĩ đến Tiêu Hồn phi tử bọn người, như vậy phối hợp.

Bất quá, vì cái gì không thấy Tán Tu Minh Hội có chỗ cử động?

"Hẳn hiện tại còn sống chết đều không có ý nghĩa gì. . . Ai, Ngưu bá bá lần này nổi điên, làm rối loạn rất nhiều an bài đâu! Còn tốt, kịp thời đem sai lầm đền bù bắt đầu. Ân, sư đệ, người nói đúng không."

"A?" Lý Tuần giật mình.

Bắt đầu vẫn chỉ là nghĩ đến Tán Tu Minh Hội sở dĩ hoàn toàn không có động tác, là bởi vì nhận Ngưu lực sĩ phát cuồng liên luy, nhưng hơi chút nghĩ lại, hẳn liền đột nhiên nghĩ đến Ngưu lực sĩ trước khi chết, nói những cái kia ăn nói khùng điên.

Không có chút nào lý do, Lý Tuần phía sau mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đem

nội y đều làm ướt.

Hắn liền vội vàng gật đầu xưng phải, không biết phải chăng là tâm lý tác dụng, hắn cảm giác trước mắt kia hai đầu yêu vật, ánh mắt đều có chút bất thiện.

Lâm Vô Ưu nghe hắn trả lời, tâm tình hiển nhiên rất là cao hứng: "Dạng này liền tốt, sự tình đều giải quyết a, ta đi ngủ. . .

"Ừm, đúng, lần này thù lao còn không có cho người đâu, lúc nào ta có rảnh, hoặc là người đến Bắc Cực tới chơi, ta cho người thêm tốt. Dự đoán tuyên bố a, cái kia Tú Tuyết không thể lại cho người, gặp người thái bố, Băng Lam phu nhân rất giận người đâu."

Không đợi Lý Tuần nói một tiếng "Buổi trưa an", mèo con bên kia liền không tiếng thờ nữa, hiển nhiên tiểu yêu tinh này đã đi ngủ.

Ma La Hầu hướng hắn bên này lạnh lùng nhìn lướt qua, quay người rời đi. Mèo con tại nó trên vai đánh một cái ngáp, tựa hồ cảm thấy chỗ ấy không thoải mái, rõ ràng nhảy lên đầu của nó, cuộn lên thân thể, ngủ thiếp đi.

Chẳng lẽ đây chính là vật tiêu chủ nhân hình?

Thấy mèo con loại này tình trạng, Lý Tuần mặc dù thất lạc, nhưng cũng biết, nó đã không có khả năng lại biến thành sáu mươi năm trước, kia tinh linh cổ quái "Mèo con".

Duy nhất đáng giá an ủi là, hiện tại, nó trôi qua không tệ. . .

Ma La Hầu thân hình sớm tị biến mất không thấy gì nữa, Lý Tuần đang muốn rời đi, bên tai bỗng nhiên vài tiếng lay động, hắn theo tiếng kêu nhìn lại, lại tại vừa mới Ma La Hầu chỗ đứng chi địa, mấy cây mọc cỏ bị gió thổi qua, đột nhiên đứt gãy.

Trong lòng hơi động, hắn đi tới, trên mặt đất quét qua, đã thấy phía dưới đá vụn cỏ dại ở giữa, tựa hồ nhiều mấy đạo rất có quy luật vết tích.

Cẩn thận phân biệt, mới phát hiện, kia là lưỡng cái xiêu xiêu vẹo vẹo chữ lớn

"Cứu ta!"

Lý Tuần con mắt to tròn, hấn trước tiên nhớ tới mèo con kia luôn luôn lắc lư không thôi cái đuôi to — năm đó mèo con, có tốt như vậy động sao?

Không hề nghi ngờ, cái này nhất định là mèo con lưu lại, sự tình lại trở nên phức tạp.

Đang suy nghĩ ở giữa, hậu phương đột nhiên vang lên Linh Cơ tiếng hô: "Tuần sư đệ, người không sao chứ!"

Lý Tuần trên tay khẽ nhúc nhích, đem trên mặt đất vết tích san bằng, lúc này mới đứng dậy, quay đầu nhìn lại, đã thấy Linh Cơ vừa vượt qua đỉnh núi, trên không trung nhìn thấy Lý Tuần thân ảnh về sau, thân thể liền chuyển hướng mà xuống.

Nhìn hấn thân pháp, ổn trọng nhẹ nhàng cùng tồn tại, ở giữa chuyển hoá càng là nước chảy mây trôi, hiện ra hấn cơ sở đánh cho cực lao, thể nội chân tức vận chuyển mười phần thông suốt, vền vẹn điểm này, liền có thể vượt trên rất nhiều nhân.

Lý Tuần thầm khen một tiếng: "Không hổ là Minh Cát tiên sư nhập thất cao đồ."

Cái này nhìn như bình thường đệ tử, cũng có được cơ duyên của mình. Hấn cũng không phải là Lý Tuần, Văn Hải dạng này dòng chính đệ tử, thế nhưng là nói lên hấn sư tôn Minh Cát tiên sư, chính là Minh Cơ, Minh Tùng dạng này nhân cũng muốn bảo trì một chút kính ý.

Minh Cát tiên sư trăm năm trước đó đã cùng Lạc Nam Xuyên, còn có Lý Tuần đoán mệnh sư tôn Lâm Các cùng hàng.

Mà cùng Lạc Nam Xuyên phân tâm tục vụ, Lâm Các trầm luân tình cừu khác biệt, vị này tiên sư một lòng tại đạo pháp huyền công phía trên, tâm vô bàng vụ, tiến cảnh kinh người nhất, mờ mờ ảo ảo ở giữa đã trở thành trong hàng đệ tử đời thứ hai người mạnh nhất.

Linh Cơ có thể trở thành đệ tử của hắn, đủ để tiện sát người khác.

Bất quá, đều nói Minh Cát tiên sư tính tình ngọt ngào, mười phần không thú vị, Linh Cơ lại là cái cực nhiệt tâm địa người, tính tình cũng có chút nhậy thoát, khó được bọn hắn sư đồ có thể chỗ được xuống tới, mà lại không có ảnh hưởng đến Linh Cơ tính tình.

Hắn vẫn là như vậy nhiệt tình, thấy Lý Tuần không việc gì, hắn chậm quá mức nhi đến cười nói: "Không có việc gì thuận tiện, ta còn tưởng rằng người cũng đang khổ chiến đâu. Vừa mới lại có vài cái tán tu quấy rối, thật vất vả mới xông lại. . . A, đó là cái gì?"

Hắn lúc này mới phát hiện Ngưu lực sĩ thi thể, mà nhìn thấy cái kia quỷ dị tử trạng, trên mặt hắn hơi hơi trắng lên: "Đây là có chuyện gì?"

"Ngưu lực sĩ bị giết!" Lý Tuần thu thập tâm tình, làm như có thật phân tích nói, "Người tới tu vi thực sự đáng sợ, nhìn chung quanh tình huống, đồng thời không có cái gì đại chiến vết tích, hiển nhiên người tới chỉ dùng rất ngắn lúc vấn, liền dùng thủ pháp nặng, hấp khô Ngưu lực sĩ nửa người tinh khí, lại đánh nát đầu của hắn. Trong quá trình này, Ngưu lực sĩ thậm chí liền hoàn thủ cơ hội đều không có. . ."

"Hấp thực tinh khí, đây cũng không phải là đứng đắn thủ đoạn. . ."

Linh Cơ gãi gãi đầu, kiến thức của hắn không bằng Lý Tuần rất xa, tự nhiên chỉ có nghe phân, nhưng rất nhanh liền lại bắt đầu vui vẻ: "Lần này ngược lại tốt, Ngưu lực sĩ chết rồi, chúng ta tông môn cũng sẽ không cần như lâm đại địch, ngược lại là bớt lo rất nhiều. Chúng ta tu hành lại có thể tiếp tục nữa."

Lý Tuần a nhất tiếu, chủ động đưa tay nắm cả hãn bả vai.

"Nào có dễ dàng như vậy, người vừa mới cũng nói, hấp thực tinh khí thủ đoạn, là tà đạo gây nên. Có như thế nhất cái có thể nhẹ nhõm làm thịt Ngưu lực sĩ đáng sợ gia hỏa tại tông môn địa giới, đối lấy người là tông chủ, người an đắc quyết tâm đi?"

"Được rồi, cái gì đều đừng nói, về tông đi tránh đầu gió đi, đã đụng phải, ta vừa vặn cũng trở về tông đi đến thăm chư vị tiên sư. . ."

"Người có hơn hai năm không có trở về đi, a, người bây giờ càng lúc càng giống Minh Cơ sư thúc, đều là trải qua nhiều năm không trở về núi đi, lại đều xông ra thật là lớn tên tuổi. . . Biết không? Minh Cơ tiên sư trước đây không lâu vừa mới đánh bại chiến ma tông La Sát kim cương, để chiến Ma Tông mất mặt ném về tận nhà!"

Hai người cười cười nói nói, làm cho trâu lực thượng thi thể để tại một bên.

Sự thật cũng chính là như thế, giống như vậy hoành hành mấy ngàn năm yêu ma, một khi chết đi, cũng là bụi về với bụi, đất về với đất, lại có ai sẽ thêm nhìn lên một cái đầu?

Lúc này, Văn Hải cũng dẫn một đám đồng môn chạy tới, thấy hai người không việc gì, đều nhẹ nhàng thở ra.

Mà biết được Ngưu lực sĩ tin chết đằng sau, đầu óc đơn thuần chút, tự nhiên đại lực reo hò; mà giống Văn Hải dạng này đầu não nhạy cảm, thì như Lý Tuần, nghĩ đến rất nhiều hậu quả, trên mặt nụ cười không ra.

Việc này đến nơi này, cũng coi như có một kết thúc. Lúc đầu tất cả mọi người muốn về núi, nhưng đột nhiên phát hiện nhất cái không lớn không nhỏ phiền phức.

Đi ra tu hành mười lăm người bên trong, cũng có ngũ cái bị trọng thương,

trong đó ba cái còn hôn mê bất tỉnh, mặc dù không có nguy hiểm tính mạng, muốn mang theo bọn hãn phi thiên, còn cực kỳ phiền phức.

Còn có cái kia chỉ có mười ba tuổi nữ cô nhi, tựa như là để Anh Ninh, nàng tự nhiên cũng phải cùng mọi người cùng đi, nhưng nàng tuổi còn nhỏ, tu vi thô thiển, liền kiểm đều ngự bất động, cũng muốn nhân mang theo mới được.

Đối mặt loại tình huống này, đương nhiên muốn sử dụng có thể tải trọng giá vân chi thuật, thế nhưng là sáu người mấy trăm cân trọng lượng, ở trên đất bằng không có người quan tâm, như bay lên giữa không trung, lại là có thể mệt chết người.

Coi như tất cả mọi người hợp lực, cũng chưa chắc có thể bay xuất một trăm dặm ngoài. Huống chi Liên Hà sơn cách nơi đây, còn có gần ba ngàn dặm lộ trình đâu.

Cái này ngày thường đảo mắt tức đến khoảng cách, để đám người hai mặt tương du. Chẳng lẽ còn muốn về sơn cầu viện?

Cuối cùng vẫn là Lý Tuần sử xuất thủ đoạn, lâm thời nghĩ kỹ nhất cái cấm pháp bố trí, trước sử xuất giá vân chi thuật, sau đó lấy tông môn Vân Lô Lãm Nguyệt Xa làm bản gốc, thống hợp chư phương khí cơ, tập kết thủy khí, vậy mà cho hãn loay hoay ra nhất cái phiên bản đơn giản hóa vân khí thừa cụ.

Tuy nói cái đồ chơi này không có Vân Lô Lãm Nguyệt Xa như thế huyền ảo cơ cấu, càng không kia kinh người phòng ngự cùng năng lực tiến công, tốc độ cũng không nhanh, chỗ tốt duy nhất, chính là dùng ít sức mà thôi.

Thế nhưng là thuận dựa vào hư vô thủy khí, vậy mà liền có thể từ không sinh có, làm ra như thế tinh diệu cơ quan, ngày đó phân tài tình, đã đủ để làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, lại đầu rạp xuống đất.

Lập tức, đám người đem tổn thương hoạn cùng kia nữ cô nhi đặt ở kia tạm định danh là "Vân xa" thừa cụ bên trên, có thể ngự kiểm, đều vây chung quanh

hộ tống, một đoàn người trùng trùng điệp điệp, trở lại sơn đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Anh Ninh

Chương 05: Anh Ninh

U Minh tiên đồ giảm béo chuyên gia 07--03 :0:00

Lý Tuần bởi vì phải tùy thời chỉnh hợp khí cơ, liền ngồi tại vân xa bên trên, thình thoảng linh cảm tới, còn muốn lấp bổ khuyết bổ, mặc dù bận rộn, nhưng có thể nhìn xem tác phẩm của mình từ không tới có, dần dần tích thành hình, trong lòng của hắn cũng là cực vui vẻ.

Lại bởi vì cái này vân xa, hắn rốt cực có thể khẳng định, chính mình cấm pháp tu vi, trải qua Vụ Ẩn hiện tin tức quán thâm đằng sau, đã vững vàng bước vào một tầng thứ mới.

Kia từ không sinh có, lấy biến đổi mà đạo vạn biến kỳ diệu trải nghiệm, cùng với hoà hợp tự nhiên thông thuận thông suốt, đều là hắn trước kia muốn đến mà không thể.

Cũng tại lúc này, hắn mới dám hoàn toàn xưng đáng nói, hắn có thể cùng đương thời đứng đầu nhất cấm pháp cao thủ kề vai sát cánh.

Chính khoái ý lúc, hắn bỗng nhiên cảm giác được có nhân dặt hắn góc áo, nhìn lại, lại là tên kia để Anh Ninh nữ cô nhi, dùng một đôi tràn đầy thuần túy nhất sùng bái ánh mắt nhìn qua.

Không có nhân có thể cực tuyệt một thiếu nữ ánh mắt như vậy, nhất là cái này Anh Ninh bề ngoài còn cực kì tú lệ.

Tại vừa mới loay hoay vân xa thời điểm, hắn cũng nghe Linh Cơ nói một

chút liên quan tới Anh Ninh sự tình, biết đứa nhỏ này phụ mẫu vốn là một đôi hợp tịch song tu tán tu, đối phi thăng thành tiên một chuyện, cũng không như thế nào nóng ai, chỉ là tại giới này du đãng, hưởng thụ nhân nhả sinh hoạt.

Cho nên mới cam nguyện hao tổn công lực, sinh ra Anh Ninh.

Một nhà ba người thời gian, cũng coi như mỹ mãn.

Lại không nghĩ mấy tháng trước, Anh Ninh bị cái nào đó tu sĩ nhận ra, nàng là Thông Huyền Giới hiếm thấy nhất nguyên thai đạo thể, thoáng một cái liền cho bọn hắn mang đến họa sát thân.

Không biết có bao nhiêu người rình mò nguyên thai đạo thể kia trải qua kiếp số, lại thông thấu không tì vết thể chất tinh nguyên.

Tuy nói không có nhân tận lực tuyên dương, nhưng trước trước sau sau, trên trăm danh tán tu theo nhau mà đến, Anh Ninh phụ mẫu rốt cục chống đỡ hết nổi.

Lại tại lúc này, ra ngoài tu hành Linh Cơ bọn người trải qua, khi đó trong đội ngũ còn có Minh Đức vị cao thủ này, biết sự tình ngọn nguồn sau thi dùng viện thủ, đem những tán tu kia giết lùi, xem như cứu bọn họ một lần.

Vốn là nghĩ hộ tống bọn hắn đi địa phương an toàn, chỉ là Anh Ninh phụ mẫu thâm hoài cảnh giác, không muốn cầu người, liền lại dẫn nữ nhi rời đi.

Cách mấy ngày, chính là hôm nay — Anh Ninh bọn hắn vẫn là bị đám kia tặc tâm bất tử tán tu tìm tới, một phen giãy dụa đằng sau, Anh Ninh phụ mẫu song song lâm nạn, chết không toàn thân, chỉ còn lại nhất cái nữ cô nhi Anh Ninh, lại bị vội vã hồi sơn Linh Cơ bọn người đụng vừa vắn, lập tức lại thi viện thủ, đây mới là Lý Tuần nhìn thấy một màn kia.

Liền Lý Tuần nghĩ đến, tiểu cô nương này thân thể đáng thương, một thân một mình, lại là thích hợp nhất tu đạo nguyên thai đạo thể, chắc hẳn tông môn tiên sư sẽ không bỏ qua dạng này nhất mầm mống tốt, đại khái hồi sơn không

lâu sau, liền muốn hô một tiếng Anh Ninh sư muội.

Cho nên, hần mỉm cười, cực hòa ái mà nói: "Anh Ninh, có chuyện gì sao?"

Anh Ninh có chút tái nhợt bờ môi hơi nhếch, tựa hồ tại hạ cái gì quyết tâm.

Lý Tuần cảm giác được, nàng nắm chặt góc áo tay càng dùng sức.

Chỉ nghe nàng nói: "Lý chân nhân, ta nghĩ. . ."

Lý Tuần liền vội vàng khoát tay nói: "Ta nhưng không đảm đương nổi chân nhân xưng hô, người gọi tên ta là xong, khách khí một chút nhi kêu lên dài cũng không quan hệ. Nếu người nguyện ý, cũng có thể gọi ta sư huynh. . ."

Nói đùa cái gì, chung quanh tất cả đều là trong môn sư huynh đệ, xưng hô thế này nếu là truyền đi, đưa chư vị tiên sư ở chỗ nào?

Lý Tuần nhiều năm tại lương cái thân phận ở giữa lặc lự, vì lý do an toàn, đối loại này chi tiết coi trọng nhất, cũng không dám giống tại tà tông như thế không biết lớn nhỏ.

Anh Ninh nghe vậy, cúi đầu, nhưng rất nhanh lại tỉnh lại lên tinh thần, ngẩng đầu lên trịnh trọng nói: "Lý đạo trưởng, ta nghĩ. . . Ta muốn bái người vi sư, người có thể đáp ứng hoa sao?"

Không những Lý Tuần mở to hai mắt, chính là chung quanh ngự kiếm chúng đồng môn, cũng đều giật mình há to mồm.

Dù là Lý Tuần nghĩ như thế nào, cũng không nghĩ tới Anh Ninh vậy mà lại là lần này ý nghĩ, kinh ngạc sau khi, càng là không hiểu ra sao.

Hần cười khổ nói: "Bái ta làm thầy? Ta hiện tại cũng không có tu luyện tốt, sao có thể dạy người?"

Anh Ninh nín lấy góc áo của hần mãnh lắc đầu: "Không đúng, người rất lợi

hại!"

Lời nói bên trong là "Rất lợi hại", nhưng kỳ thật tiểu cô nương ý tứ chính là "Lợi hại nhất". Điểm này Lý Tuần ngược lại là rất rõ ràng, hẳn trong lúc nhất thời có chút dở khóc dở cười.

Chiếu hẳn nghĩ đến, hẳn là hẳn chọn ra sân thời cơ quá tốt, vừa lên đến liền cho tiểu cô nương mãnh liệt ẩn tượng, về sau lại tạo cái này vân xa, để Anh Ninh hiểu lầm hẳn là trong này, thậm chí là trong tông môn mạnh nhất một cái kia. . .

Tại đồng môn hoặc đồng tình, hoặc ánh mắt hài hước hạ, Lý Tuần vội vàng hướng Anh Ninh nói rõ, tại Liên Hà sơn, từ tông chủ Thanh Minh trở xuống, có bao nhiêu đại danh đỉnh đỉnh cao nhân, lại có bao nhiêu càng thích hợp làm sư phụ nàng tu sĩ, mà hẳn bất quá là trong đó cực không đáng chú ý nhất cái, không muốn bái sai sư, làm trẻ nãi chung thân vân vân.

Thế nhưng là nhất cái nghiêm túc thiếu nữ, cố chấp trình độ, đơn giản đến không thể nói lý tình trạng.

Mặc kệ hẳn khuyên như thế nào, tiểu cô nương chính là nhận định chỉ làm cho hẳn làm sư phụ của mình, cái khác, ai cũng không được!

Một đoạn đường này đối Linh Cơ bọn người tới nói, là một trận vô cùng có thú hài kịch, vui tươi hơn hử liền đến Liên Hà sơn địa giới.

Mà đối Lý Tuần tới nói, đã miệng khô lưỡi khô hẳn hận không thể lập tức biến thân làm Bách Quỷ đạo nhân, không nói hai lời, mang theo Anh Ninh cổ áo, ném tới Thanh Minh đạo nhân trước mặt đi!

Đương xán lạn ráng chiều phủ kín chân trời, Chỉ Quan phong thượng muện khóa tiếng chuông du dương trong mây, Lý Tuần thở dài một tiếng, cầm Anh Ninh tay nhỏ, nhảy xuống vân xa.

Mà liền theo một ý nghĩa nào đó nói, tuyên cáo hẳn cố gắng mấy canh giờ

sau thất bại.

Loại này cảm giác bị thất bại, đã bao nhiêu năm không có nếm đến rồi?

Sớm có tông môn đệ tử nghe hỏi đã tìm đến, hỗ trợ chiếu cố người bị thương, lại đưa tin để Văn Hải cùng Lý Tuần đi gặp mặt tông chủ.

Có lý do này, Lý Tuần lúc này mới thoát khỏi Anh Ninh dây dưa, như được đại xá đem Anh Ninh giao cho một vị sư tử chiếu cố, cùng Văn Hải hướng Chỉ Quan phong đi.

Thanh Minh năm gần đây một mực tại không rõ quan bên trong tiệm tu, điểm này Văn Hải cùng Lý Tuần đều là rõ ràng nhất bất quá, cũng không cần nhân tiếp dẫn, liền ngự kiếm lên Chỉ Quan phong, tại Mạt Minh quan ngoại hạ xuống lấy đó tôn trọng, đi bộ nhập quan.

Lý Tuần đối cái này nho nhỏ đạo quán, cảm giác hết sức phức tạp.

Năm đó, hẳn chính là ở chỗ này, chính thức trở thành Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, ở chỗ này lần thứ nhất gặp được Thanh Minh đến cái kia sớm đã chết khó sư tôn.

Nhớ năm đó nơm nớp lo sợ, như giẫm trên băng mỏng tâm thái, lại nhìn hôm nay không cáo mà tiến thông dong, nhân sinh chi kỳ diệu, liền tại tại đây.

Bước vào cửa chính, chính điện trước đó bắt mắt nhất, chính là kia một thanh xuống đất nửa thước liền vỏ trường kiếm.

Kiểm thể thẳng tắp cắm vào, ngoại hình cổ phác, ngoại trừ cảm địa phương cổ quái, cũng không có gì lạ thường chỗ. Nhưng mà Lý Tuần hai người trải qua thời điểm, lại đều muốn đi nửa lễ, tỏ vẻ tôn kính.

Hai người lễ này mấy hàng được không chút nào miễn cưỡng.

Chỉ vì bọn hắn đều rất rõ ràng, thanh kiếm này tại nó chủ nhân trước kia

trong tay, là bực nào bị người tôn sùng.

Nó chính là Chung Ân năm đó, trận chiến chi lấy hành đạo thiên hạ, phá Chu Câu, diệt Thất Minh, lay yêu kiếm, xông tinh hà, không có gì bất lợi Trảm Không thần kiếm.

Chung Ân phi thăng thời khắc, lấy vô thượng thần thông, hóa kiếm vì cầu vồng, rơi thẳng Chỉ Quan phong nơi đây, đến tận đây đã có sáu mươi hai năm.

Liên Hà sơn cứu trọng cấm pháp, chính là dùng cái này kiếm làm trung tâm, tầng tầng triển khai, thống hợp ước vạn khí cơ, thẳng có đời núi đối nhạc, thế mạnh như nước đại uy năng, đại thần thông.

Đây cũng là Chung Ân vì Minh Tâm Kiếm Tông một mạch, lưu lại quý giá tài phú.

Đương hai người sau khi hành lễ ngẩng đầu, lại ngạc nhiên phát giác, chẳng biết lúc nào, Thanh Minh đã đứng ở trước đại điện, mỉm cười hướng nơi đây nhìn tới.

Hai người bận bịu lại hành lễ, lại bị Thanh Minh ngừng lại.

Sáu mươi năm thời gian, đối Thanh Minh cái này hữu đạo chi sĩ tới nói, cơ hồ không có bất kỳ cái gì ý nghĩa. Tuế nguyệt không có ở trên người hẳn lưu lại bất cứ dấu vết gì, chỉ là ánh mắt của hắn, tựa hồ càng thâm thúy chút.

Thanh Minh đem hai người gọi tới, kỳ thật không có đi chuyện quan trọng gì, chỉ là muốn nghe nhất hạ sơn phát xuống sinh sự tình chi tiết mà thôi. Lập tức liền do Văn Hải mở miệng, đem chuyện này trải qua kỹ càng nói một lần.

Mà ở giữa một ít chi tiết, thì do Lý Tuần bổ sung.

Thanh Minh đối Ngưu Lực Sĩ chết rất là chú ý, hỏi cũng liền tương đương cẩn thận, liền Lý Tuần cảm giác tới nói, hẳn ở chỗ này hỏi vấn đề, so với Văn Hải chỗ xách cả sự kiện quá trình đặt câu hỏi đều muốn nhiều.

Lý Tuần tuy nói đã sớm chuẩn bị, nhưng vẫn bị Thanh Minh rất nhiều dấn vào thực tế vấn đề, hỏi được có chút chống đỡ không được, may mắn không có xuất cái gì chỗ sơ suất.

Thanh Minh mọi việc vẫn xong, liền không còn nói cái gì. Thế nhưng là tại Lý Tuần cảm giác bên trong, Thanh Minh cũng đã từ lời hấn bên trong, cho ra kết luận.

Đương nhiên, chỉ cần không liên lụy tới hấn, Lý Tuần cũng liền không hứng thú biết.

Cuối cùng, Văn Hải đàm tiếu nói ra Anh Ninh muốn bái Lý Tuần vì sự sự tình, hấn chẳng qua là khi chuyện tiếu lâm tới nói, nhưng không có nghĩ đến, Thanh Minh lại coi là thật.

"Thu đồ? Có thể a." Thanh Minh vượt râu nhất tiếu, nói đến ngược lại là nhẹ nhõm tự tại.

"Nếu là Tuần nhi người có thể cho tông môn nhận lấy vị thứ nhất đệ tử đời bốn, ta cũng vui vẻ thấy nó thành. Cái khác thì cũng thôi đi, người kia cấm pháp chi đạo, ra ngoài bản tông, lại đường lối sáng tạo, lỗi lạc tự thành một trường phái riêng, nói có thể khai tông lập phái, còn có không đủ, nhưng thụ đồ truyền nghề, lại là dư xài."

Lý Tuần vội nói không dám, hấn lúc này còn chỉ coi Thanh Minh nói là cười, thế nhưng là lập tức Thanh Minh an bài liền để hấn nói không ra lời.

"Chỉ là hiện tại thu đồ vẫn là gấp gáp chút, đứa bé kia mặc dù có một thân hảo căn cốt, nhưng tâm tính chưa định, không thể khinh suất xử lí. Văn Hải, người đi an bài một chút, để đứa bé kia theo mới vào đệ tử cùng nhau múc nước, khai sơn, nếu có thể chịu qua được, ít thì một năm, nhiều thì ba năm, liền an bài nàng bái sư đi!"

"Sư tổ. . ."

Thanh Minh khoát tay đánh gãy hẳn: "Tuần nhi, nên biết người tu đạo, cơ duyên đệ nhất. Đã kia hài nhi nhận định người, không nói đến cái khác, chỉ duyên phận này liền không thể khinh thường. Đương nhiên, nếu nàng nhịn không quá cửa thứ nhất, hoặc là sau một khoảng thời gian, liền quên việc này, đó chính là thượng thiên có an bài khác, đến lúc đó lại nói, cũng không muộn!"

Thanh Minh an bài, có thể xưng chu đáo, Lý Tuần trong lòng mặc dù còn có chút không muốn, nhưng là cũng không có nói cho tốt, đành phải ứng.

Tại Thanh Minh ra hiệu hạ, Văn Hải xuống núi đi an bài việc này, Lý Tuần cũng muốn kiện lui, lại bị Thanh Minh gọi ở: "Người cũng có hơn hai năm không có hồi sơn đi, làm sao tận học người Minh Cơ sư thúc cái này tấm gương? Lần này hồi sơn, muốn lưu bao lâu?"

Thanh Minh nói lời này ngữ khí, đã không phải tông chủ giọng điệu, mà là nhất cái hiền hòa trưởng bối.

Mặc cho Lý Tuần đối với hẳn đến cỡ nào kiên kị, nghe được câu này, trong lòng cũng là ấm áp.

Đối cái này, hẳn cũng có kế hoạch, liền nghiêm mặt nói: "Sau ba tháng chính là sư tôn tế thần, đệ tử vi sư tôn cắm nén nhang về sau, lại an bài hành trình không muộn."

Đối với hẳn trả lời, Thanh Minh hiển nhiên hết sức hài lòng, mà lại nói tới Lâm Các, sử Thanh Minh đã óng ánh dịch thấu đạo tâm, cũng hơi có chút chấn động đứng dậy.

Hẳn ung dung thở dài, trên mặt vui mừng cùng sâu não xen lẫn nhau lẫn lộn, nhìn lại giống như là già một chút.

"Người có phần này tâm, rất tốt!"

Hắn dường như phát hiện sự thất thố của mình, rất nhanh liền lại mỉm cười.

"Như vậy đi, khó được người ở trên núi thời gian dài như vậy, có rảnh liền đến Tọa Vong phong đi lên xem một chút. Những năm gần đây, người Lục sư thúc tổ, Thanh Ngâm tiên sư chỗ ở, đều là chúng ta những này lão bối tại chính lý. Người là những trong năm này, duy nhất bị bọn hắn đều xem trọng đệ tử, có rảnh liền đi lên thu thập một chút đi. . ."

Lý Tuần yên tĩnh không nói, cúi đầu ứng.

Thanh Minh cũng không hiểu bạch mình là thế nào, nói hết những này thương cảm chủ đề, nghĩ nghĩ, hắn vẫn là thở dài một tiếng, không muốn tại đệ tử trước mặt lộ ra mềm yếu một mặt, rõ ràng quay người rời đi.

Chính vì vậy, hắn không nhìn thấy, Lý Tuần buông xuống khuôn mặt bên trên, là bức nào tái nhợt cùng âm trầm.

"Bị bọn hắn coi trọng?"

Lý quân ngậm miệng, trong hư không không nhanh không chậm phi hành.

Thanh Minh ý nghĩ, hắn là đại biểu Minh Tâm Kiếm Tông tiếng lòng của tất cả mọi người đi.

Thế nhưng là bọn hắn như thế nào lại biết, loại này coi trọng, tựa như cùng một đóa dài đốt trong lòng độc hỏa, một chút xíu ăn mòn lấy trái tim của hắn, không giờ khắc nào không tại nhắc nhở hắn, tại một ít người trong mắt, giá trị của hắn đã đợi như một đồng cứt chó!

Đùa bỡn tình cảm của hắn, lãng phí hắn tôn nghiêm, còn giống đùa mèo đùa cầu ném ra mấy cây xương cốt, lấy tên đẹp "Coi trọng" ?

Ai muốn loại này "Coi trọng" ? Tên vương bát đản nào sẽ thích loại này "Coi trọng" ?

Độc hỏa một khắc càng không ngừng nung đốt, đem độc tính từng giờ từng phút thấm vào toàn thân hãm trong huyết mạch. Tựa như là ức vạn con rắn độc, gặm nhấm lấy huyết nhục của hãn cùng linh hồn.

Hãn cảm thấy mình thật biến thành một con rắn độc, hất lên mèo chó da thịt, hướng về cái gọi là chủ tử vẫy đuôi.

Mà trên thực tế, thì là tùy thời thoát ra ngoài, mãnh căn như vậy một ngum!

— từ hiện tại tình hình đến xem, cơ hội tựa hồ đến.

Bởi vì lúc đến có nhiều việc, hãn một mực không có ổn định lại tâm thần, tinh tế suy tư Ngưu Lực Sĩ phong ba tiền căn hậu quả. Dưới mắt trong lúc rảnh rỗi, đầu óc của hãn liền không tự chủ được chuyển động đứng dậy.

Theo Ngưu Lực Sĩ xuất hiện về sau, mãi cho đến trông thấy mèo con "Để thư lại" toàn bộ quá trình, đều hiện lên đi ra.

Trong này, có một chút là có thể khẳng định: Có quý mới tin Ngưu Lực Sĩ là bởi vì tu luyện mà tẩu hỏa nhập ma!

Theo Bắc Cực bên kia xuất động Ma La Hầu lá vương bài này liền có thể nhìn ra, bọn hãn đối Ngưu Lực Sĩ vẫn là mười phần khẩn trương, cần phải sát chi cho thống khoái.

Lại liên tưởng đến Lâm Vô Ưu kia "Giấu đầu lòi đuôi" uy hiếp, Bắc Cực chuyện gì xảy ra?

Ai cũng biết, theo thành lập mặt trời mọc, Bắc Cực Tán Tu Minh Hội liền cho tới bây giờ không có một lòng qua.

Hơn sáu mươi năm đi qua, minh hội cơ bản tổ chức cơ cấu mặc dù không thay đổi, nhưng lại không ngừng tiến hành điều chỉnh tinh vi.

Sáu chấp nghị đã gia tăng đến mười chấp nghị, Thông ngôn đường thì khuếch

trường đến tám mươi mốt người, mà phụ trách ngoại sự tứ phương tiếp dẫn, một thân viên kết cấu chi bề bộn, càng là làm cho người lú lười.

Cái này cũng liền cho nó nội bộ đấu đá sáng tạo ra tốt nhất giường ấm.

Hương chỗ tốt nghĩ, có lẽ có một ngày tỉnh lại, Tán Tu Minh Hội như vậy tàn mát, cũng chưa biết chừng.

Chỉ là Bắc Cực đám kia đa mưu túc trí kỹ nữ tiện hóa, còn có thần bí đến thậm chí không biết sống chết Ngọc Tán Nhân, sẽ để cho loại tình huống này phát sinh sao?

Ngọc Tán Nhân. . .

Lý Tuần thở dài ra một ngụm thở dài, có lẽ là không bao lâu kia đoạn khắc cốt minh tâm kinh lịch đi, vừa nghĩ tới Ngọc Tán Nhân vấn đề, hẳn liền không nhịn được sờ mặt mình.

Hiện tại cũng là như thế, hẳn dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua gương mặt, suy tư Ngưu Lực Sĩ kia một đồng nhìn như không có chút ý nghĩa nào ăn nói khùng điên.

Ngưu Lực Sĩ lưu lại tin tức thực sự quá ít, nhưng chính vì vậy, mới khiến cho nhân suy nghĩ hoàn toàn không có quy luật trong đầu đi loạn.

Lý Tuần suy đoán một cái tiếp theo một cái, sau đó lại rất nhanh một cái tiếp theo một cái bác bỏ.

Đợi đến toàn bộ bác bỏ sạch sẽ, trong đầu đã là trống rỗng.

Hắn vỗ mạnh một cái đầu, ép buộc chính mình bắt đầu lại từ đầu muốn. Kỳ thật vấn đề này như đơn giản hoá xuống tới, cũng chính là hai loại khả năng: Thứ nhất, Ngọc Tán Nhân chết; thứ hai, Ngọc Tán Nhân còn sống.

Tất cả vấn đề đều là theo hai cái này khả năng bên trong phân hoá đi ra.

Tỉ như nói, giả định Ngọc Tán Nhân chết rồi, như vậy, hẳn lúc nào chết? Chết như thế nào? Nếu có hung thủ, ai làm? Cổ Âm bọn người đối với cái này thái độ như thế nào? Ngưu Lực Sĩ là thế nào biết đến? Tin tức nơi phát ra có thể hay không tin? Vân vân vân vân. . .

Trái lại, như Ngọc Tán Nhân không chết. Như vậy, Ngưu Lực Sĩ nói tới chết rồi, chẳng lẽ chính là ăn nói khùng điên? Lâm Vô Ưu trong lời nói mơ hồ uy hiếp là vì cái gì? Ngưu Lực Sĩ lại là bởi vì chuyện gì bị Ma La Hầu vạn dặm truy sát. . .

Chờ một chút!

Lý Tuần dùng tay mãnh chen mặt mình, hẳn chợt phát hiện, ý nghĩ của mình, tựa hồ là đang bản năng hướng phía "Ngọc Tán Nhân đã chết" cái phương hướng này tới gần, loại này không phải lý tính cảm nhận, tại phân tích vấn đề lúc là tối kỵ, hẳn cần yên tĩnh một chút, yên tĩnh một chút. . .

Ngay vào lúc này, tiếng địch lọt vào tai, mạch suy nghĩ tại chỗ lại loạn thành một đoàn. Lý Tuần giận dữ, ánh mắt chuyển động, liếc nhìn bốn phía: Là ai mẹ hẳn thôi?

Một chút không nhìn thấy mục tiêu, Lý Tuần cũng liền càng thêm bức bối, hẳn rõ ràng không nghĩ thêm xuống dưới, mà là lần theo thanh âm, tìm kiếm cái kia thổi địch gia hỏa.

Nhưng như thế nhất cần thận nghe tiếp, Lý Tuần một lời hỏa khí ngược lại cho bỏ đi hơn phân nửa.

Cái này thanh thương cảm cực kỳ, âm phù xuyên thấu trên bầu trời tầng mây, như mưa phùn tung xuống, mười phần uyển chuyển dễ nghe.

Tu vi của người này cũng tương đương tinh thuần, tiếng địch du ty lưu động, lại rõ ràng được như ở bên tai. . . Hẳn là trong tông môn đệ tử đời ba người nổi bật đi.

Thế nhưng là nếu là người nổi bật, cái này tâm trí thượng tu vi cũng nên đồng bộ mới là, làm sao thối như vậy thê thê thanh âm, không có một chút người tu đạo bình thản thoải mái?

Này niệm đã sinh, hấn cũng càng thêm hiếu kì. Lúc này hấn sớm mất hỏa khí, chỉ muốn nhìn một cái cái này người thối địch đến tột cùng là người thế nào.

Này tế sắc trời đã tối, tiếng nhạc cũng càng ngày càng rõ ràng, hấn bay mấy dặm đường, phía trước có một mảnh rừng cây thưa thớt, cách rừng, còn có thể nghe được cốt cốt tiếng nước chảy, tiếng địch cũng ích thêm lạnh lẽo uyển chuyển.

Nghe được, thối sáo nhân cũng là muốn lấy tiếng địch bản thân giải quyết, chỉ là đầy ngập tâm tư thêm chú trong đó, càng ngày càng không thể tự chế, đã là muốn ngừng mà không được.

Lý Tuần nhú mày, đang muốn xuyên lâm mà vào, chợt thấy đến trong rừng dưới một cây đại thụ, chính ố lấy một bóng người, lén lén lút lút, thấy thế nào làm sao khó chịu. Lý Tuần vô thanh vô tức xích lại gần chút, lại dò xét lúc, liền nhin không được cười lên một tiếng, đây không phải Đan Trí sao?

Mấy năm không thấy, hấn là càng ngày càng không tốt!

Nếu như nói tông môn muốn bình chọn nhất cái sáu mươi năm đến tối không tiến triển đệ tử, Đan Trí không thể nghi ngờ là nhân tuyển tốt nhất.

Cái này đã từng tiểu thư đồng, bởi vì chính mình thiên phú bị Minh Tùng tiên sư đặc biệt thu làm đệ tử, trở thành năm đó tất cả xách nước, khai sơn bôn nhỏ trong lòng mong mỗi đối tượng.

Nhưng cũng chính là bởi vì "Đặc biệt", tâm trí của hấn, tu vi, đều xây dựng ở nhất cái cực yếu ớt căn cơ phía trên, mà lại không biết hăng hái, ích sử tu vi càng ngày càng lỗ mãng, nguyên lai cực giai thể chất, đã sinh sinh luyện phế đi.

Đừng nói là Lý quân, chỉ sợ sẽ là nhất cái nhập môn hai mươi năm tả hữu đệ tử, chỉ cần làm gì chắc đó, cũng có thể đem hấn bại vào dưới kiếm.

Càng lỗ mãng, càng không tốt; càng không tốt, càng tự ti; càng tự ti, cũng liền càng cố chấp.

Đương Lý Tuần nhìn thấy hấn tình như vậy hình, đã không cần lại nghĩ, liền biết rừng bên kia thối sáo, nhất định là Kỳ Bích.

Nhất cái có thể xưng là cùng hấn có cùng chung hoạn nạn giao tình bằng hữu, đồng thời, cũng là Lý Tuần từng dụng tâm "Bồi dưỡng" qua quân cờ. Liền xem như vì mình đi, hấn cũng rất tò mò Kỳ Bích đến tột cùng vì cái gì mà thương tâm.

Nghĩ nghĩ, hấn cười nói: "Sư tỷ thật có nhả hứng, đến Tọa Vong phong đi lên thối sáo tự tiêu khiển. Văn Hải sư huynh thế nhưng là đã trở về, chúng ta còn mang theo cái rất khó quán tiểu cô nương tới. . ."

Tựa như là tạm việc nhà, hấn nói một chút có quan hệ với Văn Hải chủ đề, đã thấy Kỳ Bích thần tình lạnh nhạt, đồng thời không có rõ ràng phản ứng, thế nhưng là nói với hấn Anh Ninh, lại có vẻ mời phần chú ý, trả lời lời nói, cũng phần lớn là liên quan tới tiểu cô nương này.

Nhất là nghe được Anh Ninh phụ mẫu hao tổn tu vi, sinh hạ hài tử sự tình, Kỳ Bích phản ứng càng là cổ quái.

Lý Tuần cảm giác xuất có chút môn đạo, hấn đổi đề tài, đột nhiên nhân tiện nói: "Sư tỷ hôm nay không vui sao?"

"A, không có a!" Kỳ Bích khẽ giật mình đằng sau, liền mặt giãn ra cười nói: "Thấy sư đệ người trở về, nào có không vui."

"Cái này ta ngược lại tin tưởng!" Lý đái không đỏ mặt chút nào công nhận Kỳ Bích thuyết pháp, nhưng rất nhanh lại nói: "Chỉ là tại sư tỷ không thấy ta

trước đó, kia một khúc cây sáo lại thổi được thương thế cực kì, cái này có thể đối tu vi bất lợi a!"

Hắn là một mặt chân thành, Kỳ Bích tự nhiên cảm tạ. Thế nhưng là cảm ơn một chút, Kỳ Bích nhưng lại cười khổ nói: "Thổi chi từ khúc, các người cũng có thể nói đến tu vi, chẳng lẽ thiên hạ này sự tình, tất cả đều hướng về thành đạo phi thăng?"

Trong lời nói ngữ khí mặc dù coi như ôn hòa, bất quá Lý Tuần nhưng từ nghe được ra có chút u oán cùng trách tội.

Lý Tuần trong lòng rộng thoáng, liền thuận giọng nói của nàng nói đi xuống: "Chuyện thiên hạ tự nhiên không chỉ là thành đạo phi thăng, bất quá ta bồi người tu hành, nhưng đều là dùng cái này làm cuối cùng nhật tiêu. Trên tông môn hạ, cái nào không muốn trở thành cái thứ hai Chung Ấn tiên sư? Cái này tu vi thượng sự tình, tự nhiên vẫn là trọng yếu nhất. . ."

Hắn nói vài câu, lại giống mới phản ứng được như thế, ngạc nhiên nói: "Chẳng lẽ Văn Hải sư huynh cũng đã nói việc này? Vì cái gì?"

Kỳ Bích chần chờ một chút, nhưng khi nàng nhìn thấy Lý Tuần cực chân thành, cũng cực ôn hòa ánh mắt lúc, không biết làm tại sao, liền bật thốt lên: "Ta muốn một đứa bé!"

Lý Tuần thầm kêu quả là thế, trên mặt thì càng thuận lý thành chương biến thành trợn mắt hốc mồm: "Muốn hài tử?"

Kỳ Bích vốn đang tại kỳ quái, tại sao mình lại đem như thế tư ẩn sự tình nói ra, trên mặt chính xấu hổ. Nhưng nhìn thấy Lý Tuần cơ hồ cùng Văn Hải giống như đúc phản ứng lúc, trong nội tâm nàng liền có một cỗ nổi nóng lên hướng, cái này khiến nàng quên đi thận trọng, cực kiên định nói: "Không tệ, ta muốn hài tử! Cái này không được sao?"

"Vì cái gì nữ nhân đều tưởng muốn đứa bé?"

Lý Tuần non nửa là làm ra vẻ, đại bộ phận lại là thật mê hoặc đứng dậy.

Tại thời khắc này, Lý Tuần rất tự nhiên nghĩ đến Lâm Các cùng Yêu Phương. Năm đó, kia một trận kinh thiên động địa yêu hận tình thù, nguyên nhân gây ra, không phải là nhất cái không nên xuất hiện tiểu sinh mệnh sao?

Hắn đem chuyện này kiện bản thân nhìn thấu qua, thế nhưng là hắn lại nhìn không rõ sự tình phía sau nguyên nhân.

Đương nhiên, hắn sẽ không đem loại lời này nói tiểu đến, chỉ là chần chờ nói: "Cái này. . . Song tu sinh con, có thể nói là tu đạo tối kỵ, sinh con cố nhiên là tốt sự tình, thế nhưng là như bởi vậy rung chuyển sự tỷ các người đạo cơ, cái này, cũng có chút. . ."

"Đạo cơ không có có thể xây lại, chẳng lẽ chúng ta thời gian hàng trăm hàng ngàn năm, liền dung không được một đứa bé ảnh hưởng mấy chục năm?"

Kỳ Bích hiển nhiên là đem lời kìm nén đến lâu, lúc này đơn giản liền coi Lý Tuần là thành Văn Hải, nhất quán ôn nhu nàng, tiếng nói lại hiện ra một chút bén nhọn.

"Thành đạo đúng là không sai, có thể đây chẳng qua là mục đích cuối cùng nhất, tại đạt tới mục đích trước đó dài đằng dặc thời gian, chẳng lẽ chỉ có nhất cái tu luyện? Luôn luôn nói cái gì tu đạo tiến độ, a, chẳng lẽ đại đạo còn có thể lấy khắc độ tính toán? Đây rốt cuộc là muốn thành đạo, vẫn là cùng những người khác 'Liều đạo' ? Cuối cùng là tranh với trời, vẫn là cùng nhân tranh?"

Cùng những người khác liều đạo? Cùng nhân tranh?

Lý Tuần biết Kỳ Bích là thật coi hắn là thành Văn Hải để giáo huấn, cũng chính bởi vì vậy, hắn cảm thấy trong những lời này khá là mang theo giá trị tình báo.

Văn Hải cùng ai tranh?

Toàn bộ Minh Tâm Kiếm Tông, có hẳn cần tranh đoạt đồ vật sao?

Mơ hồ cảm giác được một ít sự tình, nhưng hẳn rất nhanh hoàn hồn, nhìn xem cảm xúc kích động Kỳ Bích, Lý Tuần trong lòng có phần sinh ra chút cảm khái.

Không biết làm tại sao, hẳn hôm nay liên tưởng lực thực sự phong phú, vừa mới nghĩ đến Lâm Các cùng Yêu Phượng, hiện tại lại nhớ lại Thủy Điệp Lan lời nói tới.

Nghĩ đến Thủy Điệp Lan thay tình yêu nam nữ đặt cược chân, Lý Tuần rất cục hoang mang nghi ngờ đứng dậy. Chẳng lẽ tình cảm một vật, thật không có cách nào bền bỉ, nó kỳ hạn, cũng liền chỉ là như thế mấy chục năm sao?

Yêu Phượng, Lâm Các như thế, Kỳ Bích cùng Văn Hải tựa hồ cũng hướng bên này tới gần, từ hướng này nhìn, Thủy Điệp Lan mà nói không có sai.

Thế nhưng là còn có một đôi. . . Thanh Ngâm, Ngọc Tán Nhân!

Bọn hẳn kéo dài suốt hơn ngàn năm tình cảm, lại là làm sao làm được?

Đây thật là cái nan đề!

Hẳn luôn cảm giác mình nghĩ đến thứ gì, nhưng lại nói không rõ ràng.

Trước mắt Kỳ Bích cảm xúc không đúng lắm, theo lý thuyết, hẳn hẳn là an ủi nàng một chút, vừa ý thần hồn loạn phía dưới, ngay cả chính hẳn cũng không biết mới vừa nói thứ gì nói.

Vẫn là thời gian trôi qua để Kỳ Bích dần dần khôi phục, thấy hai người đều là con lừa đầu không đúng mã miệng nói chuyện, lại cảm thấy chính mình đối Lý Tuần phát cáu hoàn toàn không có đạo lý, trong lồng ngực chi khí nhất áp chế, liền nhịn không được bật cười, tại trong tiếng cười, nàng cực nhanh lau đi lại lần nữa xuất hiện nước mắt.

Lý Tuần chỉ làm nhìn không thấy, hẳn quyết định không trong vấn đề này dây đưa tiếp.

Mà sớm hơn hẳn một bước, Kỳ Bích cũng bắt đầu nói sang chuyện khác: "Tuần sư đệ là hướng đến nơi đâu?"

"Rất lâu không có hồi sơn, bốn phía dạo chơi. . ."

Hắn chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới Kỳ Bích nhưng từ bên trong tìm ra ý tứ khác đến: "Dạo chơi. . . Tuần sư đệ, ta muốn đi đỉnh núi hái thuốc, người nhưng có hứng thú đồng hành? Tiện đường đi xem một chút hai vị tiên sư chỗ ở cũ cũng hảo!"

Cái gọi là "Hai vị tiên sư" dĩ nhiên chính là Chung Ân cùng Thanh Ngâm.

Nhìn Kỳ Bích thần sắc, hiển nhiên lại là một nhận định Chung Ân, Thanh Ngâm "Coi trọng" với hắn người. Nhưng lúc này hẳn sớm tị không có khí lực biện bạch.

"Ách, tốt!"

Loại tình huống này, Lý Tuần ngay cả cự tuyệt cơ hội đều không có.

Bất quá hẳn lại cảm thấy Kỳ Bích hành vi có chút khác thường. Lý Tuần hoài nghi, Kỳ Bích là nhờ vào cơ hội này, né tránh cùng Văn Hải gặp mặt.

Bởi vậy có thể tưởng tượng, hai người hiện tại quan hệ, huyền não đến cỡ nào cứng!

Đương nhiên, tại vừa mới "Điều giải hành vi" thảm bại về sau, liền coi như cái đôi này như vậy chia tay, nhất phách lưỡng tán, Lý Tuần cũng sẽ không lại lạm làm người tốt.

Lập tức hẳn nghĩ minh bạch giả hồ đồ, tận lực tìm mảy món ở bên ngoài tu hành lúc chuyện lý thú, cùng Kỳ Bích đàm tiếu đứng dậy.

Đương Lý Tuần hai người bay đến mục đích lúc, thời gian đã đến ngày thứ ba lúc chạng vạng tối.

Lý Tuần tự nhiên là giữ lại lực, chỉ là từ đó nhìn Kỳ Bích tu vi, cái này sáu mươi năm đến tựa hồ tiến bộ rất ít.

Ý nghĩ này cũng chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, Lý Tuần tâm thần rất nhanh liền bị phụ cận giống như đã từng quen biết cảnh sắc kéo tới mê loạn đứng dậy.

Phong qua ngọn cây, cùng cành lá ma sa phát ra thanh âm, ngược lại tốt giống như là Kỳ Bích thổi phồng lên tiếng địch, thê lương bi ai triền miên.

Rừng cây thưa thớt ở giữa, chỉ một mảnh nước hồ, liền sử tầm nhìn rộng mở trong sáng, hơi chút chuyển mắt, liền thấy được bên hồ chỗ kia cực lịch sự tao nhã nhà tre.

Khi nhìn đến cái này nhà tre trong nháy mắt, hẩn tâm khẩu liền giống như là bị nhân đồn sức đánh một quyền, lại giống là một điểm độc hỏa thiêu đến trái tim chi chi rung động.

Hẩn lúc đầu coi là, mình đã làm xong tâm chôn chuẩn bị, thế nhưng là sắp đến đầu đến, hẩn vẫn là không nhịn được!

Trước mặt Kỳ Bích không nhìn thấy hẩn đã có chút vắn vẹo mặt, trước một bước đi qua, nhẹ nhàng đẩy ra nhà tre môn hộ.

"Nơi này là chư vị tiên sư quét dọn tối cần địa phương. Chỉ nói sư tôn ta, cách mỗi hai ba cái nguyệt liền muốn đến nơi đây một chuyến. . . Nói đi thì nói lại, sư đệ mặc dù không thường tại trên núi, nhưng đứt quãng, cũng hẩn là tới qua không ít lần đi."

Trên thực tế là một lần cũng không có!

Lý Tuần trong lòng cười lạnh, theo Kỳ Bích vào nhà, bốn phía dò xét.

Mặc dù sắc trời dần tối, nhưng vẫn có thể nhìn ra nhà tre nội không nhuốm bụi trần, hiển nhiên Thanh Minh cùng Kỳ Bích lời nói không ngoa.

Trong phòng bài trí hết sức duy trì chủ nhân lúc rời đi nguyên trạng, thậm chí liền tùy ý để ở trên bàn cây kia sáo ngọc, cũng cùng sáu mươi năm trước, Thanh Ngâm tiện tay buông xuống lúc góc độ không khác nhau chút nào.

Nhìn xem cái này giống như đã từng quen biết tình cảnh, Lý Tuần hơi có chút thất thần.

Ngay ở chỗ này, hần hướng Thanh Ngâm học địch, bởi Thanh Ngâm nói chuyện, đùa Thanh Ngâm vui vẻ. Thời điểm đó hần, có thể từng nghĩ tới quá hôm nay bộ dáng!

Hiện tại Thanh Ngâm, đại khái đang nằm tại người nào đó trong ngực, hướng người kia học địch, bởi người kia nói, đùa người kia vui vẻ đi. . . Thỉnh thoảng đề cập Liên Hà sơn cái kia ngu dốt thiếu niên, nàng lại sẽ là như thế nào một bộ chế giễu thái độ đâu?

Kỳ Bích vốn còn muốn nói chuyện cùng hần, đã thấy sắc mặt hần khó coi, còn tưởng rằng hần xúc cảnh sinh tình, trong lòng khó chịu — đương nhiên, nàng suy nghĩ "Khó chịu" cùng chân tướng thật sự là hoàn toàn trái ngược.

Nàng là cái cực quan tâm người, thấy thế đương nhiên sẽ không đi quấy rầy. Lại gặp sắc trời càng ngày càng lờ mờ, nghĩ nghĩ, liền vào bên trong ở giữa, cầm dạng đồ vật đi ra.

Lý Tuần trước mắt đột nhiên sáng lên, cái này đột nhiên nổi lên quang mang làm cho cả ngoại sảnh đều sáng trưng, mười phần đáng chú ý.

Đưa mắt xem xét, chính là Kỳ Bích giơ nhất khối như thủy tinh trong suốt đá tròn từ giữa ở giữa đi tới. Mà cùng thủy tinh khác biệt chính là, đá tròn giữa bầu trời nhưng vốn có đường vân tại quang mang bên trong lăn lộn, nhìn qua, giống

như là nhất cổ triện "Vong" tự.

"Tọa Vong thạch?"

Đang khi nói chuyện, quang mang dần dần âm đạm, cái đồ chơi này liền hiển nhỏ tối tăm mờ mịt sắc thái, Kỳ Bích lại nhẹ nhàng vuốt ve một chút hòn đá, quang mang tái khởi.

Cái này không sai.

Đây chính là Tọa Vong phong thượng trân quý đặc sản, Tọa Vong thạch!

Năm đó Lý Tuần trèo phong thời điểm, cũng cầm nhất khối, chỉ là về sau bị Thanh Ngâm dùng đến trên người hắn, xác thực chứng hắn cô sát chi tướng.

Chỉ là, tảng đá kia coi là thật hãn hữu cực kỳ, Lý Tuần nhập môn hơn bảy mươi năm, thấy cũng bất quá là trên tay hắn như vậy nhất khối, mà trước mắt cái này, thì là khối thứ hai.

"Cái này 'Tọa Vong thạch' là một mực đặt ở tiên sư bàn trang điểm trong ngăn kéo, ta lấy ra sử dụng." Kỳ Bích không thay đổi thương người sử tử bản sắc, mỉm cười nói: "Sắc trời đã tối, chúng ta liền tại chỗ này nghỉ một lát đi, người sửa sang lại phòng, ta đi bên ngoài hoa chút quả tối. . ."

Nơi này như thế sạch sẽ, cái gọi là "Chỉnh lý", bất quá chỉ là cái lý do, hiển nhiên Kỳ Bích dụng ý là muốn cho Lý Tuần nghỉ ngơi.

Tại quang mang chiếu rọi hạ, Lý Tuần có thể rất rõ ràng xem xuất, Kỳ Bích trên mặt đã hơi lộ ra quyện sắc, đây cũng là ba ngày đêm phi hành tạo thành ảnh hưởng.

Nếu là ngày thường, chính là làm bộ dáng, Lý Tuần cũng sẽ không để nàng lại mệt nhọc, nhưng bây giờ, Lý Tuần tâm tình sa sút, lại là nghĩ không chu toàn, nghe vậy giật mình, liền gật đầu cho đi.

Thằng đến Kỳ Bích ra cửa, hăn mới nghĩ đến không ổn, cũng đã trễ nửa bước, Kỳ Bích thân ảnh đã đi xa. Hăn đành phải trở về, đèn bù tính dùng tay tại trên mặt bàn lau hai cái, lại không dính vào nửa chút tro bụi.

Hăn thở dài, biết mình tạm thời là không có việc gì, liền chuẩn bị ngồi xuống chờ lấy.

Chỉ là mới động ý nghĩ này, hăn liền lòng có cảm giác.

A, trở về được nhanh như vậy? Hăn xoay người sang chỗ khác, thừa cơ điều chỉnh tâm tình, mặt giãn ra cười nói: "Kỳ sư tỷ. . ."

Lời còn chưa dứt, một người bước vào trong môn, song phương ánh mắt vừa giao nhau, đều cho kinh ngạc một chút.

"Lý Tuần?"

"Tứ sư thúc?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Loạn Tin

Chương 06: Loạn tin

Người vừa tới không phải là Kỳ Bích, mà là Minh Cơ!

Sáu mươi năm đi qua, nàng dáng người khí độ, còn giống nhau ngày xưa.

Minh Cơ chỉ mặc một thân hơi cũ trắng xanh ngoại bào, hai tay trống trơn, vậy mà không có đeo nàng xưa giờ không rời người bảo kiếm, nhìn như là giảm đi một chút nhuệ khí, nhưng thình thoảng ánh mắt chớp động, sắc bén thần thái, càng so ngày xưa mạnh lên mấy lần, tựa hồ có thể đem trên đời hết thảy, một chút nhìn thấu.

So sánh dưới, nàng khiến người kinh diễm da tuyết mặt mày, lại ngược lại chẳng như vậy làm người khác chú ý.

Nàng yên lặng cười nói: "Thế nào, Bích nhi cũng ở nơi này? Các người làm sao có nhàn tâm đến đây?"

Kỳ thật, người tu đạo mặc dù không coi trọng vợ chồng luân lý, nhưng Kỳ Bích dạng này cũng coi như "Phụ nữ có chồng", cùng Lý Tuần đơn độc ở chung mấy ngày, lại tại cùng một dưới mái hiên, vẫn là hội làm cho người hiểu lầm.

Bất quá, Minh Cơ tính tình, xử sự phương thức đồng đều cùng người thường khác biệt. Đối với mấy cái này càng là không có chút nào tị huý, nói thẳng khoái ngữ, rất thẳng thắn.

May mắn tại việc này bên trên, Lý Tuần cũng coi như trong lòng bằng phẳng, lại là sáng thấu linh lung hạng người, nghe vậy liền hơi chút đề cập Kỳ Bích

cùng Văn Hải sự tình.

Điểm này, Minh Cơ vậy mà cũng là biết đến, Lý Tuần cũng miễn đi một phen môi lưỡi, chỉ là cảm thán nói: "Kỳ sư tử vấn đề này người khác là giúp không được gì, chỉ có thể để nàng cùng Văn Hải sư huynh thương nghị thật kỹ lưỡng. . . Đúng, tứ sư thúc, người chừng nào thì trở về?"

Lý Tuần còn nhớ rõ mấy ngày trước Linh Cơ nói lên, gần đây Minh Cơ tại Tây Bắc hành đạo, đánh bại chiến ma tông La Sát kim cương sự tích. Không nghĩ mới qua ba, bốn thiên, nàng liền xuất hiện tại cách xa nhau mấy trăm vạn dặm xa Tọa Vong phong.

"Hôm qua đi. Ta vừa về đến, liền có người nói người bốn ngày trước đã hồi sơn, dưới núi không gặp được người, nhưng không nghĩ lấy người lại muốn tới nơi này."

Lý Tuần giật mình, hỏi: "Sư thúc tìm ta?"

"Ừm, không phải, chỉ là trùng hợp gặp được đi. Nhưng mà, đã gặp được, ta có việc cùng người nói."

Thấy trong phòng đen kịt, Minh Cơ rõ ràng gọi hẳn đi ra, hai người ngay tại nhà tre ngoại bên hồ tản bộ.

Quan hệ của hai người cũng là tùy ý đã quen, từ sáu mươi năm trước lên, chính là sư không sư, đồ không đồ. Tại Minh Tâm Kiếm Tông dạng này chính đạo đại phái bên trong, hết sức hiếm thấy cùng thân quý.

Giờ phút này, hai người sóng vai đi ở bên hồ, nói cười yển yển thời khắc, nói bọn hắn là bằng hữu, sư tử đệ thậm chí là đạo lữ đều có nhân tin!

Đương nhiên, đây chỉ là khách quan hiện tượng, tại trong lòng hai người, bọn hắn chỉ cảm thấy dạng này ở chung bộ dáng phù hợp nhất hai người bản tâm, về phần "Giống" cái gì, kia không tại bọn hắn cân nhắc phạm vi bên trong.

Minh Cơ tại ngay từ đầu đồng thời không có tiến vào chính đề, ở bên hồ đi vài bước, nàng khẽ cười nói: "Chúng ta có chừng hơn năm năm không gặp mặt đi. . ."

Lý Tuần đồng dạng nhất tấu, rời đi nhà tre, tâm tình của hắn liền đều bình phục, lúc này cũng có thể lấy tâm bình tĩnh cùng Minh Cơ nói chuyện với nhau: "Ừm, năm đó đệ tử cho Thiên Ưng Yêu Vương liêu chết phản công đánh tới thổ huyết, vẫn là tứ sư thúc trước hết nhất chạy đến cứu giúp. Nếu không đệ tử sao có thể toàn thân trở ra!"

"Ai tới nghe người nịnh nọt!" Minh Cơ ánh mắt nhất chuyển, không nhẹ không nặng địa thứ Lý Tuần một cái, trong nháy mắt kia thoáng hiện sắc bén chi quang, lúc này liền đem Lý Tuần tâm nhỏ nhỏ bàn tính nhìn thấu qua.

Lý Tuần bất động thanh sắc nâng tâm tư của nàng cho xem thấu, cũng không xấu hổ, chỉ là âm thầm đánh giá, tựa hồ Minh Cơ kia trực chỉ lòng người sắc bén trực giác, lại càng tăng cường hơn.

Gặp gì biết nấy, hiển nhiên cùng năm năm trước so sánh, Minh Cơ tu vi lại hướng về phía trước bước vào một bước. Tinh tiến tốc độ, chỉ sợ trên núi ngoài trừ Lý Tuần bên ngoài, liền không đối thủ nữa.

Bất quá cái này cũng bình thường, nàng sinh ra là xong sắc bén thông thấu tính tình, tu tập lên cái này Linh Tê Quyết, giống như là lập nên phương pháp này vị tiền bối kia tiên sư, chuyên cho nàng đo ni đóng giày.

Chính vì vậy, cùng với Minh Cơ, là một hạng đã hưởng thụ lại khổ sở sự tình.

Hưởng thụ chính là cùng Minh Cơ giống như sư không phải sư, giống như bạn không phải bạn không khí cùng ăn ý, mà đồng thời, hắn lại muốn cẩn thận từng li từng tí nấp kỹ mình tâm tư, sợ một cái sơ sẩy, liền lộ ra chân ngựa.

Hắn gãi đầu một cái, cũng không phủ nhận, chỉ là cười nói: "Mấy năm không thấy, cũng nên tìm về một chút trước kia bầu không khí đi, tứ sư thúc kiểu nói

này, đệ tử cảm giác liền trở lại."

Hai người lại nhìn nhau nhất tiếu, Minh Cơ lúc này lại tiến vào chính đề, thời cơ hòa hảo nắm được vừa đúng.

"Gần nhất hai năm, ta nghe nói người không ít chuyện dấu vết. Tựa hồ người cùng cái kia Bách Quỷ đạo nhân ngay tại lẫn nhau phân cao thấp?"

"Ừm, đúng a! Tên kia năm đó liền ngấp nghé ngọc của ta trừ tà, còn đánh ta một chưởng, thù này không báo sao đi!"

Lý Tuần hung tợn lên tiếng, nhưng khi nhìn đến Minh Cơ giống như cười mà không phải cười ánh mắt lúc, lại vò đầu nói: "Tổng giấu diếm tứ sư thúc bất quá. Tiểu tử kia cấm pháp coi là thật cao minh, phạm tu vì cho ta tương xứng, chính là cái đối thủ tốt!"

"Tuy nói chính tà bất lưỡng lập, nhưng có dạng này nhất cái có thể rèn luyện tiến tới đối đầu, ta lại có thể nào buông tha?"

Đáp án này lại là đòi xảo, Lý Tuần biết Minh Cơ chính là cực kỳ hiếu chiến, cả đời liên chiến, gây thù hằn vô số, nhưng thủy chung làm không biết mệt.

Đáp án của hăn hăn là tối dán vào Minh Cơ tâm tư, mà cái này bất động thanh sắc một câu, chính là Thiên Tâm linh tê, cũng nhìn không ra tới.

Minh Cơ quả nhiên nhất tiếu: "Người có thể có ý nghĩ thế này, đã nói tu vi của người coi là thật tiến triển. Chỉ là, Bách Quỷ người này gần nhất danh tiếng cực thịnh, vậy mà liên tiếp chém giết Minh Vương Tông mấy vị Minh Tướng, hiển nhiên cũng là có tiền cảnh, người cũng không thể quá mức chủ quan!"

Nghe người khác tại trước mắt mình, nói một cái khác "Chính mình" sự tích, kia cảm giác cổ quái làm sao đều hình dung không ra.

Bất quá Lý Tuần càng để ý là Minh Cơ lời này bên trong thâm ý. Có lẽ là hăn quá lo lắng, nhưng cẩn thận chút luôn luôn không sai.

Cho nên, hãn thuận Minh Cơ giọng nói: "Cái này đệ tử ngược lại là mắt thấy!"

Nhìn xem Minh Cơ có chút ngoài ý muốn thần sắc, Lý Tuần ngẫm buông lỏng một hơi, biết nàng là thật quan tâm chính mình, trong lòng hơi có chút cảm động.

Vừa tiếp tục nói: "Năm nay đệ tử cùng Bách Quỷ đánh nhiều trận, theo phía bắc Mang Sơn một mực đánh tới Đông Nam biển rùng, lại đánh về đến Ma Thương lĩnh, đối trong đó tình thế, vẫn tương đối rõ ràng. Nhất là tại Đông Nam biển rùng. . ."

Hãn đem kinh nghiệm của mình rút ra một chút đến, cho Minh Cơ nói, sau lại bổ sung: "Ta gặp hãn cùng Thủy Điệp Lan hợp lưu, biết chuyện không thể làm, liền lui đi ra, sự tình phía sau không được rõ lắm, giống như về sau, Thiên Hành Kiện Tông nhúng tay, Càn Nguyên tiên sinh. . ."

Hãn đây là có ý mơ hồ thời gian trình tự, nếu không cho người ta nghe được, rất có thể liền sẽ sinh ra "Tiểu tử này thấy người trong đồng đạo, vậy mà không làm viện thủ" ấn tượng.

Chiêu này hiển nhiên là làm đúng, Minh Cơ quả nhiên không có hướng phía trên kia nghĩ, chỉ là thần sắc hơi sẫm, gật đầu xác nhận tin tức này.

"Bất quá, ta chính đạo nhân tài mới nổi lại là tầng tầng lớp lớp. Lần này Thiên Hành Kiện Tông có cái để Cố Tần Nhi đệ tử, lập xuống quyết đoán, chẳng những để Càn Nguyên tiên sinh miễn đi hình thần câu diệt chi ách, lại chính nàng cũng có thể theo Tiêu Hồn phi tử bọn người trong tay thoát thân, một thân tu vi, hiển nhiên không thể khinh thường."

Nghe nàng lời nói này, Lý Tuần trong lòng thì hơi có chút tự đắc chi ý. Mặc kệ như thế nào, Cố Tần Nhi đều xem như hãn người, dạng này được người xưng khen, với hãn là có lợi ích rất lớn.

Minh Cơ chệch hướng chủ đề cũng chính là mấy câu nói đó công phu, rất nhanh nài nhân tiện nói: "Người có thể biết người biết ta, tự nhiên là không còn gì tốt hơn. Chỉ là kia Bách Quỷ đạo nhân đã có thể cùng người tịnh xưng, tâm cơ thủ đoạn đều là không dưới người.

"Cho dù hấn trong tông môn hao tổn nghiêm trọng, truyền thừa trấn phái sáu pháp vẫn là tà đạo nhân tài kiệt xuất, hơi có chút ngoại nhân khó dò thần thông. Vừa vắn, ta trước đó vài ngày được kiện đồ vật. . ."

Nói, nàng liền lấy xuống bên hông trang sức, tại Lý Tuần trước mắt nhẹ nhàng nhoáng một cái.

Cái này trang sức dường như nhất khối làm bằng sắt pho tượng, ngoại hình là cái rất lạ mắt dị thú tạo hình, lại bởi vì nhiều năm rỉ sét, đã có chút biến hình, chỉ dùng nhất căn hơi cũ tờ thường rơi, cùng Minh Cơ thanh lệ thoát tục hình tượng có phần không cân đối.

Minh Cơ tựa hồ không có loại cảm giác này, nàng giống như là khoe khoang đem cái này đồ trang sức tại Lý Tuần trước mắt lắc lư, cười nói: "Như thế nào, đây là ta cùng Lệ Tông chủ đánh cược, thắng tới tặng thưởng. Tựa hồ là để 'Thôn Hải linh tề', ta thấy nó danh tự thú vị, liền muốn đi qua.

"Nghe Lệ Tông chủ nói, vật này có khắc chế âm tà quý khí hiệu quả, hơn nữa còn có chút cái khác công dụng, chính là đối phó U Hồn, Minh Vương, Thị Quỷ những này âm khí âm u tông môn bảo bối tốt. Ta chuyển tặng cho người, như thế nào?"

Nàng nói tới Lệ Tông chủ, dĩ nhiên chính là cực nam "Lạc Hồn hải" bên trên, Trấn Hồn Tông tông thượng Lệ Đấu Lượng.

Làm chính đạo già nhất tư cách Chân Nhất tông sư, tại Chung Ẩn phi giới đằng sau, Lệ Đấu Lượng chính là công nhận chính đạo đệ nhất nhân. Từ trên người hấn có được đồ vật, cái kia còn kém được?

Đang nghe "Thôn Hải linh tê" danh tự lúc, Lý Tuần trước mắt chính là sáng lên, làm "Bị khắc chế" một viên, biết người biết ta phía dưới, hẳn biết Minh Cơ nói tới nửa chút không tệ, thậm chí còn không có đạo tận kiện bảo bối này diệu dụng.

Cái này không đáng chú ý vật nhỏ, là Lệ Đấu Lượng trước kia tự tay phong ấn một đầu yêu thú biến thành, yêu thú chi danh, liền để "Thôn Hải linh tê" . Nó năng lực cực lớn, trải qua nhiều năm trên Trấn Hồn hải gây sóng gió, vô luận là Trấn Hồn Tông, vẫn là tới chỉ có nhất hải chi cách "Thất Quý Giác" Minh Vương Tông, đều bị hại nặng nề.

Yêu thú này chỗ lợi hại, chính là có thể nuốt ăn hết thủy âm tà chi khí, lấy lớn mạnh tự thân.

Đồng thời thông qua thân thể, đem âm tà chi khí lấy đặc thù phương thức chuyển hóa làm một loại nào đó độc tố, tại công kích lúc xuất ra, tuyệt không so Độc Ẩn Tông thủ đoạn kém hơn bao nhiêu.

Lệ Đấu Lượng khi tiến vào Chân Nhất cảnh giới đằng sau, liền sử xuất thủ đoạn thần thông, đem đánh bại, luyện hóa, lấy tông môn đặc hữu "Trấn hồn" chi thuật, đem yêu thú nguyên linh tủa tại cái này trang sức bên trong, xóa đi hóa độc chi năng, lại tương ứng tăng cường nó hấp thu âm tà chi khí năng lực.

Lại thông qua đặc thù pháp quyết, còn có thể đem bên trong tích súc âm tà chi khí tinh luyện đưa ra, để mà tăng cao tu vi — cái này nhìn giống như là tà tông pháp bảo, nhưng ngấm lại Lệ Đấu Lượng, thậm chí Trấn Hồn Tông nhất quán thiết huyết phong cách, có loại này phương pháp luyện chế, cũng không có gì lạ. Có thể Minh Cơ muốn loại vật này, có chỗ lợi gì?

Nàng cái này hơn sáu mươi năm, tu vi tinh tiến, vào chắc chân nhân chi cảnh, một thân tu vi trên Liên Hà sơn, có thể nhập danh sách năm vị trí đầu, gần như chỉ ở Thanh Minh, Thanh Hư, Minh Cát số ít mấy người phía dưới.

Trừ phi là Minh Hỏa Diêm La các loại số ít mấy người cao thủ, nàng là ai

cũng không sợ, như thế nào lại bốc lên bị nhân chỉ trích "Bất kính" phong hiểm, đi cùng Lê Đẩu Lượng đánh cược cái trò này?

Đầu óc chỉ là nhất chuyển, Lý Tuần liền minh bạch nàng tâm tư.

Nhìn xem Minh Cơ xem thường cười yếu ớt bộ dáng, Lý Tuần chỉ cảm thấy trong lòng vừa tăng, chặn lấy ngực, trong lúc nhất thời đã nói không ra lời.

Hắn tại thời khắc này, so bất cứ lúc nào đều muốn rõ ràng: Có lẽ Thanh Ngâm phụ hắn, Chung Ân phụ hắn, tương lai có lẽ còn sẽ có càng nhiều hiện nay đồng môn phụ hắn.

Thế nhưng là, Thanh Minh, Minh Cơ các loại rất nhiều trường bối, bằng hữu, thậm chí toàn bộ Minh Tâm Kiếm Tông, quyết không phụ hắn!

Mà chân chính cô phụ người khác, chính là chính Lý Tuần.

Cái này đột nhiên lĩnh ngộ để trong lòng của hắn có phần cảm giác khó chịu, nhưng tại Minh Cơ trước mặt, hắn hết lần này tới lần khác lại không thể lộ ra nửa điểm chân ngựa, loại kia cảm động, áy náy lại sợ hãi tâm tư giáo chính cùng một chỗ, vậy mà không thể so với Thanh Ngâm đối với hắn tổn thương nhẹ hơn nửa phần!

Hắn ép buộc chính mình lộ ra tiểu dung, nhưng cũng không do dự, nhận lấy cái này truy sức, cười đáp: "Vậy thì cảm ơn tứ sư thúc, đệ tử vui vẻ nhận."

Đem truy sức xách trên tay, hắn cùng Minh Cơ ánh mắt nhẹ nhàng vừa chạm vào, vẫn không khỏi thông xuống mí mắt.

Trong lòng của hắn để hồngбет, làm thế nào để không nổi lần nữa đối mặt dũng khí, đành phải đâm lao phải theo lao cúi đầu xuống, thuận trong lòng kia phức tạp tâm tư, khẽ thở dài một tiếng: "Tứ sư thúc. . ."

Tình này tự chuyển hóa lại là không tự chủ thuận tâm cảnh của hắn, xuất từ thiên thành, mặc cho Minh Cơ như thế nào khôn khéo, cũng không nghĩ tới

trước mắt cùng nàng tối nói chuyện rất là hợp ý đệ tử, trong lòng lại có phức tạp như vậy biến hóa.

Nàng chỉ là coi là Lý Tuần trong lòng cảm động, lại có chút không có ý tứ, mới lộ ra cổ quái như vậy.

Nàng cũng là không quen cái này cái gọi là "Tình thâm ý trọng" không khí, lập tức liền lại nhất tiểu, giật ra chủ đề.

"Lần này ta là tại Tây Bắc nghe được Ngưu Lực Sĩ tin tức, đặc địa gấp trở về, muốn cùng này yêu phân cái thắng bại, không nghĩ tới lại chung quy là công dã tràng. Bạch bạch chậm trễ ở nơi đó hạng mục công việc, đại khái qua không được mấy ngày, liền lại muốn rời đi. Đúng, người cái này 'Tiểu Thiểm Linh nhi', muốn ở trên núi ngừng bao lâu?"

"Tiểu Thiểm Linh nhi" xưng hào, là tông môn trưởng bối đối Lý Tuần biệt danh, chính là đang nói hẩn cùng Minh Cơ tính tình gần.

Minh Cơ vì điều hòa không khí, thuận miệng nói, mở miệng đằng sau mới phát giác xưng hô thể này, thực sự có chút không ổn, trên mặt hơi nóng.

May mắn lúc này sắc trời đã tối, Lý Tuần lại không dám giương mắt nhìn nàng, lúc này mới qua mặt đi qua.

Nàng nói sang chuyện khác, Lý Tuần cũng là như trút được gánh nặng, lập tức liền đem đối Thanh Minh đáp lại lại nói một lần.

Minh Cơ nghe vậy, cũng không khỏi có chút tâm tình sa sút: "Lần này là không thành, người liền thay ta cho sư ca cảm nén nhang đi. . . Hắc hắc, Yêu Phượng nhất lưu, tương hỗ đấu đá, cơ hội cũng mau tới, đến lúc đó, người ta cùng một chỗ vì người sư phụ báo thù!"

Ở thời điểm này, Minh Cơ mới lại khôi phục chuyện xưa vui mừng, Lý Tuần tự nhiên gật đầu cuống quít.

Bất quá câu nói này về sau, hai người nghĩ lại nói sang chuyện khác, lại là lực có thua, trong lúc nhất thời rơi vào trầm mặc.

May mắn, một đạo phi kiếm truyền thư kịp thời đưa đạt, cho hai người giải khai cái này phân xấu hổ.

"Thương nghị hạng mục công việc? Làm sao vội vã như vậy?"

Minh Cơ nhận được cái này phong truyền thư, lại là dưới đỉnh tông chủ chỉ lệnh, chủ quan chính là để đòi thứ hai tiên sư trở lên tất cả mọi người, tiến đến không rõ quan thương nghị sự tình.

Lý Tuần ở bên cười nói: "Đại khái là tông chủ thấy hôm nay khó được tới chính tề như vậy, cho nên vì đó đi."

Lời này ý tự nhiên trực chỉ cả năm bên ngoài du đảng người nào đó, Minh Cơ như thế nào lại nghe không ra? Nàng ngang Lý Tuần một chút, đối dạng này không lớn không nhỏ ngữ điệu, nhưng cũng không thể nào quan tâm.

Lấy nàng cước trình, đến dưới đỉnh lúc, cũng muộn sau một đêm, thời gian cấp bách, là không dung nàng lại trì hoãn.

Trước khi đi, Minh Cơ lại như nghĩ tới điều gì, phân phó nói: "Mấy năm không gặp Bích nhi, thay ta gửi lời thăm hỏi. Để nàng lại không dùng quản cái gì tu hành không tu hành, nếu là tâm cảnh không tốt, chính là có di sơn đảo hải đại thần thông, cũng vài bằng không. . ."

Đây coi như là an ủi sao? Hay là quấy xuyết? Lý Tuần vừa vặn cười thời khắc, bỗng nghe nàng nói một câu: "Bích nhi tâm tính tốt nhất, nghĩ đến lại đơn giản chút. Người cái này làm sư đệ, cũng muốn nhiều hơn giữ gìn, không muốn phản cho thêm phiền phức mới là."

Ách? Lời này cũng không giống như là Minh Cơ phong cách, có thể làm cho nàng có này chuyển biến nguyên nhân, chỉ sợ là tương đương khó mà ra miệng.

Lý Tuần nghĩ nghĩ, sau đó chậm rãi gật đầu, cái này liền chứng minh hẳn là có chỗ được.

Minh Cơ rất tán thưởng hẳn khôn khéo, chỉ là lập tức nhưng lại hé miệng nhất tiếu: "Nếu là đem người thông minh, nhiều đặt ở quan sát trên người mình, liền cũng không cần nhân quan tâm. Ta nói thêm nữa một câu, người bây giờ chính là tu vi tinh tiến thời điểm, có một số việc, vẫn là đừng quá mức lo lắng tốt. . . Người minh bạch?"

Nhìn nàng ánh mắt vô tình hay cố ý đảo qua nhà tre, Lý Tuần trong lòng giật mình, cũng không biết nàng đến tột cùng đều biết thứ gì.

Mà lại ở trước mặt nàng đề cập việc này, chính mình lại có không cảm được chột dạ, lập tức chỉ có thể gật đầu, chỉ là lần này, qua loa thành phần liền nhiều rất nhiều.

Minh Cơ thật sâu liếc hẳn một cái, nhưng cũng không nói thêm lời, khoát tay áo, thân hình lóe lên, liền bay xuống phong đi.

Nhìn xem Minh Cơ rời đi thân hình, Lý Tuần trong lúc mơ hồ nghĩ đến, lúc trước hẳn cùng Thanh Ngâm sơ bộ kết giao lúc, Minh Cơ thái độ liền rất kỳ quái.

Lý Tuần về sau mới hiểu được, kia là Minh Cơ sớm cảm giác được Thanh Ngâm cùng hẳn kết giao, chỉ sợ là hướng về phía hẳn cùng Ngọc Tán Nhân cực tương tự mặt mũi càng nhiều hơn một chút.

Phía sau kết quả, quả nhiên bị nàng dự đoán vừa vặn!

Chỉ tiếc, trên đời không có thuốc hồi hận có thể ăn. Phàm lúc ấy chính là cho hẳn biết hậu quả, hẳn có thể hay không nhảy đi ra, cũng chưa chắc có biết.

Thê lãnh nhất tiếu, hẳn đem trên tay trang sức cẩn thận phối tại trên đai lưng, quay người hướng nhà tre bước đi.

Lúc này, Kỳ Bích hẳn là cũng muốn trở về, chỉ không biết nàng đi hái quả,

hương vị như thế nào. . . A?

Hắn đột nhiên lòng có cảm giác, tâm niệm tùy theo khê động, lại xoay mặt nhìn lại, vài thước bên ngoài, Âm Tán Nhân vượt không hiện thân, vẫn là mấy ngày trước kia một thân nữ quan trang phục, phiêu nhiên như tiên.

Lúc ấy Lý Tuần "Làm ác" dấu vết lưu lại đã là không còn một mống. Trên tay nàng cầm một trượng hương tiên, mặt không thay đổi đưa tới.

Nhìn xem ánh mắt của nàng, Lý Tuần hơi kém cho là nàng linh thức lại lần nữa chôn vùi.

Bất quá, chỉ nhìn nàng ánh mắt, Lý Tuần liền yên lòng. Một cái không có linh thức chi quang khôi lỗi, như thế nào sẽ có Âm Tán Nhân như vậy băng lãnh ừ đột ánh mắt?

Ra vẻ vô ý lờm Âm Tán Nhân một chút, Lý Tuần nâng lên tư thái, rất hạ thân tử, có chút mở ra.

Khí quyển bên trong tựa hồ truyền đến chi chi quái hương, Âm Tán Nhân một bộ đạo bào cũng không gió mà động, nhưng cuối cùng, nàng rủ xuống ánh mắt, đem hương tiên đưa đến Lý Tuần trên tay.

Không khí tĩnh lặng làm cho người khác run rẩy, Lý Tuần vài không thể nghe thấy thở ra một hơi đến, nỗi lòng lo lắng rốt cục buông xuống.

Hắn rốt cục lại một lần nữa xác nhận, khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp tạo thành liền cường đại quy tắc xiềng xích, rốt cục vẫn là nhốt chặt cái này kiệt kinh sợ bất tuân khôi lỗi.

Nàng không cam tâm sao? Rất tốt, hắn muốn chính là không cam tâm!

Khóe môi nhẹ cười, Lý Tuần tâm tình trở nên tốt vô cùng, đối cái kia vừa mới lấy bí pháp đưa tới hương tiên, hắn cũng không làm sao để ý, chỉ là kỳ quái, mới phân biệt bốn ngày tả hữu, tại sao lại gửi thư rồi? Chỉ là, hắn đáp nhãn quét qua

nội dung, sắc mặt liền trầm xuống.

Kỳ thật trong thư ngôn từ đồng thời không để cho nhân không thoải mái địa phương, tương phản, hưng phấn tâm tình kích động vọt tại trên giấy. Trong thư chủ quan chính là Tần Uyển Như dò mấu thân mang theo mấy tên dưới tay, ra ngoài làm việc, ít ngày nữa liền muốn đường về Bắc thượng, chung quanh cao thủ không nhiều, chính là tập kích cướp người cơ hội thật tốt vân vân.

Nếu là người khác, tất nhiên thấy không hiểu ra sao, hết lần này tới lần khác Lý Tuần lại là cái hiểu tận gốc rễ, lập tức liền hiểu.

"Vũ phu nhân?"

Lý Tuần tháng trước còn gặp qua nàng, lúc ấy chính là nàng cho Lý Tuần cắt cử "Chiếu cố" Tiêu Trọng Tử nhiệm vụ, không nghĩ tới một tháng sau, còn lưu luyến bên ngoài.

Ngày thường ngược lại cũng thôi, hôm nay Âm Tán Nhân công thành tái xuất, như lấy hữu tâm tính vô tâm, lấy Âm Tán Nhân chi năng, chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Cơ hội tốt như vậy, cũng chẳng trách ư Tần Uyển Như như vậy để ý.

Liền Lý Tuần mà nói, kế hoạch này bản thân không có vấn đề gì, nhưng mà, chọn thời cơ lại là thật to hồng bét.

Ngay tại trước mấy ngày đến vừa rồi, hẳn rõ ràng hướng Thanh Minh, Minh Cơ cam đoan, tại tông môn dừng lại ba tháng, cho đến Lâm Các tế thần đăng sau, mới có thể rời đi, lại tại lúc này Tần Uyển Như gửi thư tín cầu viện, tuy nói cầu là Âm Tán Nhân, có thể hẳn có thể không đi sao?

Mà tại lúc này, Âm Tán Nhân ánh mắt trông lại, nhất liên tưởng đến giấy viết thư bên trong nội dung, Lý Tuần lông mày nhíu lại, lạnh lùng nghênh đón tiếp lấy.

Thế nhưng là, vượt quá hẳn dự liệu, đương Âm Tán Nhân trong mắt sáng quang mang chớp động thời khắc, đồng thời không có quá nhiều lệ khí oán độc.

Song phương ánh mắt chỉ là vừa chạm vào, nàng liền thương động dời đi, đảo mắt quét qua hoàn cảnh chung quanh, ánh mắt sáng tối ở giữa, lại chỉ là than nhẹ một tiếng nói: "Tọa Vong phong?"

Như thế ngữ khí, cùng bốn ngày trước quả nhiên là cách biệt một trời.

Lý Tuần bị thái độ của nàng mê hoặc, bất quá theo trong lòng đối khôi lỗi cảm ứng đến xem, giờ phút này Âm Tán Nhân xác thực không có cái gì ác ý. Cho nên, Lý Tuần cũng có qua có lại, cười nhẹ một tiếng: "Không tệ, chính là Tọa Vong phong. Người trước kia tới qua?"

"Đúng vậy a, nếu theo người thuyết pháp, là vụng trộm tới qua."

Âm Tán Nhân giống như là nhàn thoai việc nhà, ngữ khí bình thản không màng danh lợi, nàng đưa ánh mắt đặt ở nhà tre bên kia, mỉm cười: "Lúc ấy ta thấy Thanh Ngâm, liền biết nàng ý nghĩ không tầm thường. Như lúc ấy ta phải tay, có lẽ người liền không có nhiều như vậy phiền não, chỉ tiếc, Chung Ẩn một kiếm đem ta đánh xuống sơn đi. . . Hắc, khá lắm Chung Ẩn!"

Lý Tuần nhin không được cười lên.

Dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, hẳn là Âm Tán Nhân nghĩ cưỡng ép Thanh Ngâm đối phó Chung Ẩn, kết quả sự bại, thảm bại mà quay về.

Những này năm đó sự tình nghe, có một phen đặc biệt tư vị, chỉ là hẳn không rõ, Âm Tán Nhân đây là thế nào?

Còn đang nghi hoặc, Âm Tán Nhân quay mặt lại, đẳng chất nhất tếu: "Năm đó lấy Chung Ẩn chi uy, đuổi đến ta lên trời xuống đất, mặc dù chặt vật, nhưng dù sao cũng có thể hiểm tử hoàn sinh, lại không nghĩ kết quả là, lại là đưa tại trên tay của người. . . A, tự cho là thông minh, có thể làm gì?"

Như vậy, Lý Tuần thích nghe!

Nhìn xem Âm Tán Nhân trên mặt nhàn nhạt thất lạc cùng bi thương, trong lòng của hãn khoái ý cũng càng ngày càng căng phồng lên tới.

Để dạng này nhất cái đã hoàn toàn khôi phục linh thức trí tuệ tông sư cấp nhân vật cúi đầu nghe theo, phục tùng hiệu lệnh, hãn là không có niềm tin tuyệt đối.

Thế nhưng là, thông qua khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp hiệu dụng, hãn lại có thể phong sát hết thầy gây bất lợi cho hãn hạng mục công việc.

Nói cách khác, coi như Âm Tán Nhân khôi phục ký ức, khôi phục trí tuệ, đồng thời bởi vậy đối với hãn sinh ra cừu hận cùng oán niệm, nàng nhưng không có biện pháp đem cừu hận này cùng oán niệm thay đổi thực hành.

Muốn báo thù? Chỉ cần ý nghĩ này khẽ động, khôi lỗi cùng chủ tử ở giữa khí cơ liền sẽ tự động cảm ứng, cái kia đáng sợ phản phệ nổi khổ, coi như Âm Tán Nhân là Thông Huyền Giới lợi hại nhất tra tấn đại sư, chỉ sợ cũng không cách nào ngăn cản kia thẳng tới sâu trong linh hồn, khiến người nổi điên suy yếu cùng thống khổ.

Dạng này nhất cái đã từng tôn quý, cao ngạo, trí tuệ, ngoan độc tông sư cấp nhân vật, cự biến thành nhất cái mặc người phát tiết, lại ngay cả hoàn thủ khí lực đều không có tuyệt đối nô bộc.

Loại này Thiên Đường như Địa ngục so sánh, so bất luận cái gì trên nhục thể tra tấn đều muốn có thể giá một trăm vạn lần!

Mà lại, mặc dù đều nói từ xưa gian nan duy nhất chết, thế nhưng là đối Âm Tán Nhân loại này "Đã chết" tồn tại mà nói, chính là muốn thông qua tử vong phương thức thoát khỏi cái này ác mộng, cũng thuộc người si nói mộng.

Trừ phi Lý Tuần chết rồi, nếu không linh hồn của nàng liền muốn tại Lý Tuần

khống chế hạ, vĩnh viễn sống sót xuống dưới, mặc kệ gặp được cái gì!

Liền Lý Tuần xem ra, đối mặt loại này tình thế, Âm Tán Nhân khuất phục hẳn là chuyện sớm hay muộn.

Bất quá, Âm Tán Nhân thích ứng được nhanh như vậy, vẫn là vượt quá hẳn dự liệu.

Lý Tuần cảm giác, chính mình giống như là đem năm đấm nặng nề mà đánh vào trên bông, loại kia dùng sai sức lực cảm giác, thậm chí tại trong lúc nhất thời vượt trên thắng được thắng lợi cuối cùng nhất khoái cảm, phiền muộn được quả muốn thổ huyết.

Chẳng lẽ, đây cũng là Âm Tán Nhân trí tuệ?

Bất quá, Lý Tuần tâm cảnh dù sao cũng khác biệt dĩ vãng, rất nhanh cũng liền điều chỉnh xong.

Dù sao theo thực dụng góc độ tới nói, có thể sớm ngày sử Âm Tán Nhân kia thực lực kinh người cùng trí tuệ để cho hẳn sử dụng, đối với hẳn ngày sau tiền đồ cũng liền càng có lợi.

Trước mắt tình hình, có lẽ lại trải qua thêm một đoạn thời gian, cái gọi là "Cúi đầu nghe theo", cũng không phải không có khả năng thực hiện.

Lý Tuần phát hiện, chính mình rất dễ dàng thỏa mãn đâu...

Cho nên, hẳn đi đến Âm Tán Nhân bên người, cùng nàng đứng sừng vai, trầm thấp cười nói: "Sư thúc là người thông minh, cũng liền hẳn phải biết, phương thức gì, sẽ để cho hai người chúng ta đều không ăn thua thiệt.

"— đừng cầm ánh mắt ấy nhìn ta, ta biết, cái này rất không công bằng, thế nhưng là, năm đó ở Tung Kinh, sư thúc ngài lại làm sao đã cho ta công bằng?"

Vừa nói, một bên vươn tay ra, nhẹ nắm ở nàng eo thon thân.

Động tác này rất ôn hòa, Âm Tấn Nhân không có phản kháng, cũng không có nhìn hẩn, bên môi lại xuất ra một tia đặng chất đến cực điểm đường cong.

"... Nói đi, người muốn ta làm thế nào?"

Lý Tuần trong lòng vui mừng, giơ lên tin đến, đang muốn nói chuyện, đột nhiên thấy Âm Tấn Nhân thần sắc khê động, thân hình lại còn chủ động biến mất.

Lý Tuần vừa mới giật mình, liền nhìn thấy nơi xa quang mang lóe lên, chính là Tọa Vong thạch đặc hữu ánh sáng.

Trong lòng của hẩn run lên, trên tay ra sức, đem giấy viết thư chấn động đến vỡ nát, lại hất tới trong hồ không để lại dấu vết. Mà lúc này, Kỳ Bích thân ảnh tại quang mang hạ, đã là có thể thấy rõ ràng.

"Tuần sư đệ, người sao lại ra làm gì?" Kỳ Bích một tay giơ Tọa Vong thạch, một tay kia dùng chân tức lũng lấy một đồng quả đại, huyền không giật tới.

Bộ kia cử trọng nhược khinh thái độ, hiển nhiên chiêu này là thường xuyên làm.

Lý Tuần cười nhẹ một tiếng, còn chưa nói chuyện, Kỳ Bích câu tiếp theo liền để trong lòng của hẩn mãnh kinh: "Tuần sư đệ, vừa mới người ở chỗ này, có hay không ai tới qua?"

Trong chốc lát, Lý Tuần ánh mắt trở nên như sương tuyết lạnh lùng, bất quá, khi nhìn đến Kỳ Bích trên mặt hoàn toàn xuất từ vô tình nghi hoặc lúc, ánh mắt của hẩn lại rất nhanh nhu hòa xuống tới, cuối cùng chỉ là "A" một tiếng.

Quả nhiên, có như thế nhất cái giảm xóc thời gian, Kỳ Bích liền cười nói: "Ta ở bên kia, dường như nghe được có ngự khí tiếng vang..."

Lý Tuần ngậm than một hơi, toàn bộ buông lỏng, Kỳ Bích lại là không có chú ý tới Lý Tuần thần sắc, chỉ là lắc đầu, cười nói: "Được rồi, không có gì."

Chúng ta đi vào nhà ăn trái cây... Vừa mới nên đem Tọa Vong thạch lưu lại, rất đen đi!"

"Ách, không phải, vừa mới tứ sự thúc đã tới..."

Lý Tuần đương nhiên hi vọng mau chóng nói sang chuyện khác, vội vàng đem Minh Cơ mang ra ngoài, thuận tiện cầm vừa mới tới tay "Thôn Hải linh tề" đi ra "Khoe khoang" .

Kỳ Bích quả nhiên bị cái này trong truyền thuyết bảo bối hấp dẫn, cũng liền không để ý đến Lý Tuần phản ứng so ngày thường chậm hơn nửa nhịp, đem bảo bối cầm trên tay tinh tế thưởng thức.

Chỉ tiếc, cái này bảo bối ngoại hình thực sự không quá hợp nữ tính ý, lưu hiếu kì thoáng qua một cái, Kỳ Bích liền không có hứng thú, lại đem bảo bối giao trở về.

"Tứ sự bá thật sự là thương người, đưa người Thanh Ngọc Kiếm không nói, còn có bảo vật như vậy. Suy nghĩ lại một chút, các người cũng đều là năm này tháng nọ không ở trên núi, vừa đi chính là mấy năm không thấy tăm hơi, từ điểm đó nhìn, các người không phải sư đồ, thế nhưng là hơn hẳn sư đồ đâu..."

Lý Tuần cũng cười: "Ta chỉ có thể nói ta là tâm tư quá phù, tại một chỗ lưu không ở."

"Ngược lại là tứ sự thúc nàng mới là thật người bận rộn, vừa mới lên phong, còn không có ngừng lại, liền lại để cho tông chủ cho gọi đi. Cũng may mà là nàng, nếu là chúng ta thu được truyền thư, há không lại là được hoa ba bốn ngày công phu."

Lời còn chưa nói hết, lại một đường kiếm quang bay tới, bắt được Lý Tuần khí tức đằng sau, liền rơi vào trên tay hắn.

"..."

Lý Tuần hiện tại rốt cục cảm nhận được cái gọi là "Dở khóc dở cười" là trạng thái gì.

Chẳng lẽ hôm nay hẳn liền có thu truyền thư mệnh? Bất quá lần này rất may mắn, là chính tông nhất tông môn truyền thư, hẳn cũng quang minh chính đại thu.

Trên xuống thì là Thanh Minh thủ dụ: "Lập tức xuống núi, có việc thương nghị!"

Khi hẳn thanh phi kiếm đưa tới Kỳ Bích trên tay về sau, Kỳ Bích xoẹt một chút cười ra tiếng, không hề nghi ngờ, đây là nàng tối nay vui vẻ nhất một khắc.

Nhìn xem nàng kia phát ra từ bản tâm tiểu dung, Lý Tuần tại một cái nháy mắt, đúng là ngây người.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Bắt Cóc

Chương 7: Bắt cóc

Đương Lý Tuần trở lại Tọa Vong phong hạ lúc, đã là ngày thứ ba buổi chiều thời gian. Tại đã chờ đón đã lâu sư đệ chỉ dẫn hạ, Lý Tuần thẳng đến không rõ quan chính đường.

Bất quá, tại nhất cái chỗ cua queo, hãn nhân phụ dư quang lại thoáng nhìn bóng người lóe lên, quay đầu dò xét, khi thấy "Đã lâu không gặp" Đan Trí tại hướng hãn mãnh nháy mắt ra dấu.

Từ một loại ý nghĩa nào đó nói, Đan Trí cùng hãn là tương hồ là "Bạn xấu", tuy nói từ mấy ngày trước đây chuyện kia đằng sau, Lý Tuần càng ngày càng xem thường tâm tư này bản thiêu củi mục, nhưng ở ngoài mặt, nhưng vẫn là cùng hãn có chút tương đắc.

Gặp hãn chào hỏi, liền cũng trở về một trong cười.

Đan Trí trước làm cái "Sau đó lại nói" tín hiệu, nhưng lại cực cố quái giơ ngón tay cái lên. Tại Lý Tuần không hiểu thấu thời điểm, quay người không thấy bóng dáng.

"Làm cái gì?"

Lý Tuần đề xuống trong lòng nghi hoặc, nghiêm túc sắc mặt, bước vào chính đường đại môn.

Đường bên trong, Thanh Minh, Thanh Hư, Lạc Nam Xuyên cái này tông môn Tam cự đầu đều ngồi ở đây, Minh Cơ cũng tại, chỉ là sắc mặt tựa hồ không phải

quá tốt. Bất quá gặp hãn tiến đến, bao quát nghiêm túc nhất Lạc Nam Xuyên ở bên trong, trên mặt đều hoặc nhiều hoặc ít lộ ra tiêu dung.

"Chư vị tiên sư ở trên, đệ tử Lý Tuần bái kiến."

Lý Tuần rất là phân rõ trường hợp chính thức hay không, hãn cẩn thận hành lễ như nghi thức đằng sau, khoanh tay đứng ở một bên.

Thanh Minh thần sắc có chút vui mừng, mỉm cười nói: "Người xuống núi đến, ước chừng chỉ dùng hai ngày một đêm, hiển nhiên những năm gần đây tu vi tinh tiến, quả thực khả quan. Rất tốt!"

Lý Tuần bận bịu khiêm tốn hai câu, chỉ là tông môn Tam cự đầu đem hãn theo Tọa Vong phong thượng để xuống tới, không có khả năng chỉ là vì khen hãn hai câu.

Lập tức liền do Thanh Hư nói: "Tu vi tiến bộ, tất nhiên là không còn gì tốt hơn, đến Bắc Cực đi, chúng ta cũng có thể yên tâm. . . Linh Trúc, người có biết chúng ta bảo người tới chuyện gì?"

Lý Tuần tự nhiên chỉ có lắc đầu phân.

Lạc Nam Xuyên hướng hai vị sư trưởng bên kia nhìn lướt qua, đạt được trao quyền về sau, phương trầm giọng nói: "Nghe nói người nghĩ ở trên núi lưu lại mấy tháng, hôm nay xem ra, là không thành.

"Gần nhất Bắc Cực tình thế rất tệ, Ngưu Lực Sĩ sau khi chết, Tán Tu Minh Hội bên kia chịu ảnh hưởng không nhỏ, nội bộ đấu đá nghiêm trọng không nói, rất nhiều người đều bắt đầu không nghe quản thúc, thường xuyên vi phạm phạm tội, đương nhiên, cái này cũng không bài trừ là một ít người cố ý gây nên."

Hãn mặt lạnh thượng càng ngày càng nghiêm trọng: "Tại Bất Dạ thành bên trong đóng giữ các tông đạo hữu, ngày gần đây luân phiên kịch chiến, rất có thương tổn, thế là các tông thượng nghị, nếu lại phái một số người đi, ngăn chặn

Dạ Ma Thiên khí diễm!"

Vậy liền tuyển chọn ta rồi? Lý Tuần thầm cười khở, nghe, đây cũng không phải là cái chuyện tốt.

Thanh Minh vuốt râu cười nói: "Tuyển chọn người, nhưng cũng là thanh danh của người gây nên. Người phải biết, Bất Dạ thành cùng Dạ Ma Thiên giáp giới đâu chỉ vạn dặm, những cái kia tà tu yêu ma lại không cái định tính, sẽ không chỉ tổn hại người một chỗ. Vì không vô ích nhân lực, tại giáp giới chi địa, bố trí, giữ gìn, vận chuyển cấm pháp trận quyết, liền mười phần trọng yếu.

"Như người cái này 'Chính đạo thập tông đệ tử đời ba cấm pháp đệ nhất' nhân vật, lại có thể nào không đi? Các tông thượng nghị thời điểm, cũng có ba bốn vị tông chủ, đều đề điểm người danh tự!"

Cái này chẳng lẽ chính là nổi danh chi mệт mỗi? Lý Tuần còn không có nhấm nuốt xuất trong lòng tư vị đến tột cùng là khở là ngọt, liền nghe Thanh Minh lại nói: "Lúc đầu lần này, Minh Cơ cũng muốn tiến đến, chỉ là lâm thời có một số việc, muốn trễ thượng ước chừng nửa tháng thời gian. . ."

Lý Tuần nghe đến đó, bản năng hướng Minh Cơ bên kia nhìn lại, đã thấy nàng thần sắc cô đơn, dáng vẻ khác biệt không bình thường. Gặp hấn ánh mắt đưa tới, cũng chỉ hơi chút gật đầu mà thôi.

Thanh Minh tự nhiên đem hai người thần thái thu vào trong mắt, trong lòng thầm than khẩu khí, y nguyên không nhanh không chậm nói ra: "Hai ngày trước, người Minh Cát, Minh Tùng, Minh Hòa, Minh Đức bốn vị sư thúc đã đi đầu một bước, người là không dự được, nhưng cũng không nóng nảy, người chỉ cần tại trong hai mươi ngày đã tìm đến Bất Dạ thành là đủ."

Lý Tuần bần bụ ửng, lại nhìn Thanh Minh lúc, đã thấy trên mặt hấn hơi lộ ra từ thái.

"Lần này tiến về cực địa, tình thế vạn biến. Lấy người chi năng, có lẽ có thể

ứng đối tự nhiên, nhưng vẫn phải cẩn thận mới tốt. Người bốn vị sư thúc đến chầu tống trưởng bồi đều tại, vạn sự không cần can thiệp vào, người có thể minh bạch?"

Lý Tuần đương nhiên minh bạch, cái này trên thực chất chính là để hấn giấu tài, giữ gìn tự thân từ đồng nghĩa.

Bực này ngôn ngữ mặc dù bình thường, bất quá, tại từ trước đến nay công chính vô tư Thanh Minh trong miệng nói đến, lại là cực hiển trân quý. Bởi vậy có thể thấy được Thanh Minh đối với hấn che chở chi sâu.

Lý Tuần trong lòng không biết là cái gì mùi vị, vội vàng cúi đầu, thấp giọng xác nhận, lưu điều chỉnh tốt biểu lộ, mới ngẩng đầu, nhìn mấy người đã không có gì có thể nói, liền biết điều năm lời trở về chỉnh lý hành trang, lui ra ngoài.

Trước khi rời khỏi trước, hấn lại liếc mắt nhìn Minh Cơ, chỉ là lần này, hấn không có đạt được Minh Cơ bất kỳ đáp lại nào.

Xảy ra chuyện gì rồi?

"Tuần sư đệ!"

Một tiếng chào hỏi, đem hấn từ trong trầm tư giật mình tỉnh lại.

Vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy Đan Trí từ một bên ngoặt đi ra, cười hì hì, dắt hấn liền đi.

Lý Tuần rõ ràng người được một cổ nồng đậm rượu thối, hấn nhú mào, nói: "Đan Trí sư huynh, thế nào?"

Đan Trí làm cái im lặng thủ thế, dắt hấn ra không rõ quan, hạ Chỉ Quan phong, lại đến nhất cái nơi yên tĩnh, lúc này mới buông tay, tiếp lấy liền cười ha ha, một bên cười, còn vừa hướng Lý Tuần giơ ngón tay cái lên, mặt mũi tràn đầy đều là tán phục chi sắc: "Tuần sư đệ, người chiêu này làm được thật xinh đẹp!"

"A, cái nào?"

"Ha ha, tại huynh đệ ta trước mặt, người giả trang cái gì hồ đồ! Chính là mấy ngày trước đây, cứu cái kia để Anh Ninh tiểu hài tử, lại đụng tới Ngưu Lực Sĩ lần kia, người làm được thế nhưng là tuyệt!"

Đan Trí hưng phấn đến khoa tay múa chân, trên mặt đỏ bừng: "Hiện tại cái kia để Anh Ninh tiểu nha đầu, gặp người liền nói Tuần sư đệ người tu vi như thế nào lợi hại, thủ đoạn như thế nào cao minh, hiện tại toàn sơn nhân quần biết, người Tuần sư đệ, mới là đệ tử đời ba bên trong nổi trội nhất nhi vị kia, về phần chúng ta Văn Hải Đại sư huynh. . . Hẳn là ai?"

Nói, hẳn lại quát lấy khí, hì hì cười, Lý Tuần cau lại lên lông mày, nhưng rất nhanh lại liền mặt giãn ra cười nói: "Đan Trí sư huynh, người hẳn là uống rượu quá nhiều. Cái này trên núi Hưu Nhi Tửu say lòng người, ngày khác, ta đưa người bình 'Hoan hợp hương' như thế nào, rượu này lại là không say lòng người. . ."

Đan Trí nghe vậy nâng lên lông mày, nhìn xem Lý Tuần giống như cười mà không phải cười mặt, yết hầu phát ra khanh khách quái thanh.

"Tuần sư đệ, ta biết, ta biết người đang suy nghĩ gì. Người nhìn, chung quanh không hình dáng, liền để làm ca ca ta cao hứng một chút, không có quan hệ. . . Người không biết, chúng ta Đại sư huynh hai ngày này sắc mặt đến cỡ nào đẹp mắt!"

Một bên nói, một bên cười, Đan Trí cảm xúc có rõ ràng mất khống chế điềm báo.

Lý Tuần thở dài, sau một khắc, hẳn giống như là một con săn mồi báo, bỗng nhiên xông lên phía trước, kẹp lại Đan Trí yết hầu, đem hẳn chống đỡ ở một bên trên vách đá.

Cái này đột nhiên tới thô bạo thủ đoạn, đem Đan Trí kinh ngạc đến sửng sờ,

nhìn xem Lý Tuần trong chốc lát hàn mang như đao ánh mắt, hăn chỉ cảm thấy toàn thân huyết dịch đều muốn đọng lại.

Hăn thậm chí hoài nghi, nếu như hăn lại không im miệng, Lý Tuần sẽ làm trận bóp nát cổ họng của hăn.

Lý tuần không nói gì, nhưng chỉ cần như thế một ánh mắt, liền đầy đủ.

Nhìn xem Đan Trí trên mặt huyết sắc nhanh chóng trút bỏ, hăn mỉm cười, buông lỏng tay ra, lúc này hăn mới mở miệng, ngữ khí thì có chút hòa hoãn.

"Đan Trí sư huynh, về sau vẫn là không muốn say rượu tốt. Mặc kệ là lời gì, đặt ở chính mình trong bụng ai cũng không xen vào, nhưng nếu là như thế không có ngăn cản, cái thứ nhất không tha cho người, không phải Đại sư huynh, mà là Tam sư thúc a!"

Đan Trí thân thể chấn một cái, ánh mắt cũng càng thanh tỉnh chút.

Lý Tuần lại thở dài: "Tam sư thúc đối người hồ thẹn trong lòng, rất nhiều chuyện là nhịn lại nhẫn, bất quá, vậy cũng dù sao cũng là có cái ranh giới cuối cùng. Không có chạm tới, vậy dĩ nhiên tốt nhất, chỉ khi nào đụng phải, những năm gần đây đủ loại đọng lại cùng một chỗ, người cảm thấy, còn có cứu vãn chỗ trống sao?"

Nghe Lý Tuần lời nói, Đan Trí càn nuốt ngụm nước bọt, sắc mặt một mảnh xám trắng.

Lý Tuần nhìn xem hăn bộ này trò hề, sinh lòng chán ghét.

Nhân tổng có sợ hãi thời điểm, nhưng đang sợ hãi lúc, liền chút nghi ý niệm phản kháng đều đề lên không nổi, vậy thật là không bằng một đầu vừng vẩy giãy chết chó dại. Nhìn xem mặt hàng này, cho dù là chính mình ở vào cường thế địa vị, cũng phải cấp đổ khấu vị.

Bất quá, nhìn xem dưới mắt Đan Trí, hăn đột nhiên dâng lên một cái ý niệm

trong đầu đến: "Năm đó trên Thiên Đô Phong, Yêu Phượng thái độ, chẳng lẽ. . ."

Hắn tự giễu nhất tiếu, chợt người cảm thấy mất hết cả hứng, cũng liền không muốn lại hư tốn thời gian, đối Đan Trí khoát khoát tay, hơi cười: "Sư huynh là người thông minh, cũng sẽ không cần ta nói thêm nữa. Chỉ là, ngày khác nếu có nhân hỏi người ta lúc này nói thứ gì, sư huynh hội trả lời thế nào?"

Đan Trí có chút mê hoặc, bất quá Lý Tuần hình như có chỉ tiêu dung, vẫn là cho hắn nhắc nhở. Sắc mặt của hắn lập tức tốt lên rất nhiều, nhãn châu xoay động, liền có lí do thoái thác: "Cái này, đương nhiên là cùng sư đệ đàm luận mấy năm này lịch luyện kiến thức, thiên nam địa bắc, vô chỗ không tạm. . ."

"Ừm, về sau còn thỉnh thoảng nói đến, Đại sư huynh gần đây tâm tình không tốt, đúng không?" Lý Tuần cười nhẹ một tiếng, hơi chút hạ thấp người nói: "Chuyện này ta đã biết, Đan Trí sư huynh, làm phiền người!"

Nói xong, hắn cực tự nhiên nhìn xuống sắc trời nói: "Thời gian cũng không sớm, ta còn muốn trở về chỉnh lý hành trang. Xin từ biệt, sư huynh ngài. . . Bảo trọng a."

Hắn lại là nhất tiếu, trực tiếp quay người rời đi.

Đan Trí ngơ ngác nhìn bóng lưng của hắn, bỗng dưng toàn thân không còn chút sức lực nào ngồi ngã trên mặt đất, đầu tựa vào trên đầu gối, lại không ngôn ngữ.

Lý Tuần nhảy vào bầu trời sát na, bỗng nhiên lòng có cảm giác, quay đầu thoáng nhìn, khi thấy Đan Trí như đá giống ngồi yên ở nơi đó, hắn ánh mắt nhảy một cái, trước kia trông vào Đan Trí trong lòng một chút kia "Hạt giống", lúc này đã là một phen khác khí tượng đi.

Năm đó tiện tay gây nên, thật không biết, là cho chính mình tìm phiền phức, vẫn là thắng được một tia thời cơ.

Mang theo cái nghi vấn này, Lý Tuần bay lên giữa không trung, cũng tại lúc này, trong lòng của hắn chợt tỉnh ngộ: "Như thế nói đến, Tần Uyển Như chuyện bên kia, không phải có thể làm?"

Hắn "Ha" lắc đầu nhất tiếu, tạm đem phiền lòng sự tình không hề để tâm.

Giờ phút này hắn chỉ cảm thấy lão thiên gia rất có ý tứ.

Hiện tại, phải cùng Tần Uyển Như liên lạc một chút, không biết đương nàng nhìn thấy Âm Tán Nhân đến chậm đáp lại thời khắc, lại sẽ là như thế nào một loại biểu lộ đâu?

Hi vọng sẽ không quá trễ đi.

Vén vén trên Chỉ Quan phong dừng lại hai canh giờ, Lý Tuần liền bái biệt chư tiên sư, chuẩn bị xuống núi.

Trước khi chia tay cùng sư huynh đệ nói lời tạm biệt lúc, không biết là cái nào chuyện tốt, đem Anh Ninh mang theo tới, lại là một hồi lâu làm ầm ĩ.

Lý Tuần đối tiểu cô nương này gần như cố chấp tín niệm hoàn toàn không có biện pháp, chỉ có thể được chằng hay chớ, ứng phó.

Đồng thời, có Đan Trí nhắc nhở, hắn lại nhìn Văn Hải, cũng cảm thấy thần sắc hơi có chút vi diệu, bất quá, tất cả mọi người là người thông minh, dù là có cái gì tâm tư, cũng sẽ không đặt tới trên mặt tới.

Bất quá, cuối cùng vẫn Văn Hải đem hắn kéo tới một bên, có phần tư mặt mà lại cực tự nhiên nói: "Tuần sư đệ mấy ngày nay lên Tọa Vọng phong, ân, có thể từng thấy người Kỳ Bích sư tỷ?"

Lý Tuần trong lòng hơi động, việc này ngoại trừ hắn cùng Kỳ Bích bên ngoài, cũng chỉ có Minh Cơ biết được, nhưng Minh Cơ là cái biết tiến thoái, sẽ không ngoài định mức cùng Văn Hải nói một tiếng, không có chuyện cũng dẫn xuất sự tình tới.

Hiển nhiên, cái này xác nhận Văn Hải suy đoán. . . Mà loại chuyện này hiển nhiên cũng không phải trán võ, liền có thể muốn ra ngoài đạo, có thể như thế chắc chắn tra hỏi, trong đó cong cong quán quán, Văn Hải cũng không biết muốn suy nghĩ bao nhiêu hồi?

Hắc, có ý tứ!

Lý Tuần đương nhiên sẽ không giấu diếm hẳn, liền gật gật đầu, thản nhiên nói: "Thật là gặp được. . ."

Hắn cực bằng phẳng đem trước sau nguyên do đều nói đi ra, chỉ bỏ bớt đi Đan Trí cùng với cái gọi là "Hài tử" một chuyện, tiếp theo trên mặt liền lộ vẻ nghi ngờ: "Kỳ sư tử tựa hồ không mấy vui vẻ, Đại sư huynh, đã xảy ra chuyện gì sao sao?"

Khó được Văn Hải trên mặt còn có thể bảo trì lại bình tĩnh, chỉ là mỉm cười lắc đầu, lại võ xuống Lý Tuần bả vai, xem ra là hạ quyết tâm không còn nói về chuyện này.

Nhìn hẳn biểu lộ, Lý Tuần trong lòng cười thầm, bất quá hẳn xác thực cũng không có ở trên đây động quá nhiều đầu óc, phải biết, chỉ là chuyện trước mắt liền để hẳn loay hoay gót chân đánh cái ót, đâu còn có phức tạp rảnh rỗi?

Tại mọi người "Bảo trọng" âm thanh bên trong, Lý Tuần ngự khí phi thiên, trong nháy mắt liền đem Chỉ Quan phong để qua sau lưng, đi được xa.

Tựa hồ là tất cả phiền phức đều phía trước mấy ngày trình diện, tiếp xuống hành trình trôi chảy làm cho người khác kinh ngạc, ba ngày sau, Âm Tán Nhân cùng Tần Uyển Như hội hợp.

Lúc này Tần Uyển Như cũng đã không phải người cô đơn, mà là mang theo bảy tên rất có tiêu chuẩn nam nữ tu sĩ, bọn hắn là Tần Uyển Như liên lạc không được Âm Tán Nhân lúc, lo lắng thế đơn lực cô mà tìm đến giúp đỡ, cũng là Tần

Uyển Như tại Âm Dương Tông bên trong trong ngăn hạn có thể điều động tài nguyên.

Bất quá, giờ phút này Âm Tán Nhân thần binh trên trời rơi xuống, những người này tác dụng lập tức đến gần vô hạn bằng không. Thật đến giao thủ thời điểm, bọn hắn nghĩ ra thượng lược, đại khái còn phải xem Âm Tán Nhân tâm tình.

Lại không xách Tần Uyển Như nhìn thấy Âm Tán Nhân đằng sau vui vẻ, cùng với khác nhân kính sợ. Tại ngoài trăm dặm, Lý Tuần ngay tại vừa lo vừa vui trạng thái, cảm thụ được một loại hoàn toàn mới kinh nghiệm.

Hắn trước kia không phải là không có đem khôi lỗi thả ra đến ngoài trăm dặm qua, nhưng là, đem đã khôi phục linh trí Âm Tán Nhân thả ra xa như vậy, không thể không nói là bốc lên nhất định phong hiểm.

Nếu như một cái sơ sẩy, bị Âm Tán Nhân để lộ ra tình huống của mình, như vậy, coi như hắn có thể buộc Âm Tán Nhân giết sạch bao quát Tần Uyển Như ở bên trong hết thấy người biết chuyện, nhưng này cũng chờ với hắn tại Tần Uyển Như trên thân tích lũy sáu mươi năm thẻ đánh bạc, mai kia mất hết.

Cho nên, hắn thông qua "U mạch" kết nối, cơ hồ đem toàn bộ tinh thần đều đặt ở Âm Tán Nhân trên thân, không buông tha bất kỳ một cái nào biến hóa vi diệu, chuẩn bị tại biến cố thời điểm, kịp thời ngăn cản.

"U mạch" là khống pháp giả cùng khôi lỗi bảo trì như liên hệ cùng chế ước mấu chốt. Thực tế thao tác lúc, ngàn vạn khí cơ cũng là bị quản lý chung tại pháp quyết sở sinh thành quy tắc bên trong, tự có nó một phen trực chỉ bản nguyên huyền diệu.

Tỉ như giờ phút này, đương Lý Tuần tinh thần hoàn toàn tập trung trên người Âm Tán Nhân lúc, Âm Tán Nhân thể nội mỗi một chỗ biến hóa, đều không gạt được hắn cảm ứng.

Loại này kỳ diệu cảm ứng, liền giống như là quan sát bên trong bản thân thân

thể như thế, chi tiết mị di, khiến người sinh ra chường không hết thầy cảm giác.

Hắn hiện tại liền có thể "Nhìn" đến, Âm Tán Nhân thể nội khí cơ trên dưới đi về.

Tại tinh vi tinh mịn khí cơ dẫn dắt hạ, hai cỗ hoàn toàn tương phản, lại đồng dạng cường hãn vô song lực lượng, tại trong cơ thể nàng tới lui lưu động, tựa hồ đều có giới hạn, nhưng càng nhiều thời điểm, lẫn nhau ở giữa lại phát sinh phức tạp ảnh hưởng cùng giao lưu.

Vô số càng thêm tinh vi khí cơ biến hóa, chính là tại hai cỗ lực lượng va chạm, giao hội bên trong dần sinh ra, ném nhân đến nghiêm mật gấp phức hệ thống bên trong đi.

Chỉ là cái này quét qua công phu, Lý Tuần liền đối với Âm Dương Tông pháp môn, có gần như tính chất nhảy nhót nhận thức, bởi vì, loại này cảm giác đường ống, thực sự quá trực quan, để hắn nghĩ mãi mà không rõ đều không được!

Mà tại cái này vận chuyển không ngại nguyên khí hệ thống đằng sau, còn có nhất cái ẩn giấu khí cơ đầu nguồn, đó chính là Âm Tán Nhân trận chiến chi lấy trú hình trường tồn mẫu chốt — nhất cái cùng Cửu U chi địa tương liên "Đường hành lang" .

Một giọt lại một giọt Cửu U địa khí tinh túy, liền từ cái này trong dừng đạo chảy ra đến, hóa nhập nàng mỗi một tắc cơ thể, nhưng lại không ảnh hưởng nàng cùng thiên địa nguyên khí xen lẫn nhau vắng lai, trong đó chỉ có thể hiểu ý, không thể nói bằng lời huyền diệu chỗ, lệnh Lý Tuần trong lúc nhất thời rất có tâm đắc.

Dựa theo Tần Uyển Như tình báo, cùng ven đường bày ra tới rất nhiều trinh sát cơ quan biểu hiện, Vũ thị một đoàn người lúc này chính bay lượn tại cách mặt đất vượt qua ba ngàn trượng trên bầu trời, hiện ra một bộ toàn lực đi đường giá thức.

Toàn vẹn không biết lại trải qua thêm non nửa nén nhang công phu, bọn hăn liền muốn đụng vào Tần Uyển Như vì bọn họ bố trí tỉ mỉ vòng phục kích.

Trên bầu trời mây trắng phiêu đảng, tầng mây bên trong, thì là sát cơ giấu giếm.

Vừa mới đạt được mới kinh nghiệm tại lúc này hiện ra hiệu quả.

Lúc trước thông qua khôi lỗi tiến hành cảm ứng, cố nhiên là "Nhất mà hai, hai mà nhất" thần diệu phù hợp, nhưng dù sao cũng chỉ là cảm ứng mà thôi, làm không được lực thức thông thấu, lấy nhân chi tai mắt, vì ta chi tai mắt trực quan.

Nhưng mà lần này, tại Lý Tuần nắm chắc đến Âm Tán Nhân toàn thân khí cơ biến hóa đằng sau, loại chuyện này, chính là lại cực kỳ đơn giản.

Hăn thông qua Âm Tán Nhân ánh mắt quan sát thế giới này, nhưng lại không quấy nhiễu Âm Tán Nhân bản nhân. Hai người thần thức tại nhất cái huyền diệu cấp độ thượng dung hợp lại phân cách, kỳ diệu cực kỳ.

Nhìn xem Thủy kính bên trong dần dần rõ ràng bóng người, trong đầu thì phản hồi trở về Âm Tán Nhân như băng tuyết đóng băng cảm xúc, cái này sử Lý Tuần biết, Âm Tán Nhân đã hoàn toàn chuẩn bị kỹ càng. Lấy năng tu vi, lại là lấy hữu tâm tính vô tâm, nếu không thành công, mới thật sự là có quý.

Cho nên, Lý Tuần hiện tại tâm thái mười phần nhẹ nhõm, cùng Thủy kính bên trong như thế sắp chết hạng người đồng dạng nhẹ nhõm. Mà ở ánh mắt của hăn đảo qua nào đó dạng sự vật thời khắc, hăn bỗng nhiên nhảy dựng lên: "Hồngбет!"

"Dừng lại!"

Âm Tán Nhân cùng Lý Tuần thần niệm chặt chẽ liên hệ với nhau, như vậy phản ứng, trong miệng lạnh lùng kêu dừng. Cái này khiến chung quanh tầng mây bên trong đã hoàn toàn tiến vào trạng thái Âm Dương Tông tu sĩ, lập tức cảm

xúc vừa loạn.

Bất quá, nhân danh, cây có bóng. Làm Âm Dương Tông đời trước nữa tông chủ, dù cho Âm Tán Nhân danh nghĩa đã là tông môn phản đồ, nhưng dư uy vẫn còn, bất luận là người nào, coi như bất mãn trong lòng, cũng không dám chất vấn mệnh lệnh của nàng.

Duy nhất có tư cách đặt câu hỏi, là Tần Uyển Như.

Nàng theo một bên nhìn qua, ngạc nhiên nói: "Sư tôn, thế nào?"

"Trước thả bọn họ đi qua!" Âm Tán Nhân ánh mắt như tuyết như đao, lẳng lẽ mà băng hàn. Nàng ra hiệu Tần Uyển Như nhìn kỹ: "Người coi trọng vũ trong khuỷu tay, con kia yêu vật. . ."

"Huyết Vẫn?"

"Không tệ, xem ra Lý Tuần tiểu tử kia còn có chút tác dụng, hẳn cung cấp trong tình báo, liền có quan hệ với cái này Huyết Vẫn tư liệu. Cái này yêu vật bản thân không có gì, bất quá, có nó xuất hiện địa phương, liền có thể có thể có một cái khác yêu vật. . ."

Âm Tán Nhân nhìn xem Tần Uyển Như chuyên chú ánh mắt, mỉm cười, tại bên tai nàng nhẹ nhàng nói ra một cái danh hiệu. Tần Uyển Như lập tức kéo nhẹ một luồng lương khí?

"Ma La Hầu?" Nàng nhẹ giọng hỏi lại đi qua, khi lấy được khẳng định sau khi xác nhận, sắc mặt của nàng hơi có chút trắng bệch.

Nàng là cùng Ma La Hầu giao thủ qua, đối cái kia yêu quái lực lượng kinh khủng, nàng là có quyền lên tiếng nhất.

Tuy nói bên người còn có Âm Tán Nhân cái này ỷ vào, nhưng chỉ cần Ma La Hầu xuất hiện, điểm này ưu thế liền có thể có thể lập tức cho bỏ đi.

Đến lúc đó, nàng lại dựa vào cái gì đi bắt sống tu vi không kém nàng mẫu thân?

Chính chần chờ ở giữa, Vũ thị một nhóm đã thông qua được vòng mai phục, đi được xa.

Âm Tán Nhân vi minh hai mắt, đối với cái này lại cũng làm như không thấy.

Tần Uyển Như mặc dù nóng lòng, lại biết cơ hội có thể chỉ lần này thôi, nếu không có hoàn toàn chắc chắn, liền không thể tùy tiện động thủ, nếu không một khi sự bại, chỉ sợ trên dưới trăm năm bên trong, nàng liền cũng tìm không được nữa giống như vậy cơ hội tốt!

Nghĩ thông suốt các mẫu chốt trong đó, tâm tình của nàng cuối cùng lại hướng tới bình ổn, trái lại lại trấn an những cái kia nôn nóng thủ hạ.

Đồng thời, nàng cũng dùng ánh mắt mong chờ nhìn chăm chăm Âm Tán Nhân, muốn biết nàng cái này không gì làm không được sư tôn, hội làm sao phá giải cục diện này.

Lưu Vũ thị bọn người bóng dáng hoàn toàn không có, Âm Tán Nhân lúc này mới mở to mắt, màu son bờ môi có chút nhất câu, khẽ cười nói: "Đã như vậy, liền mời viện binh tới đi!"

"Viện binh?"

Không biết tại sao, mặc dù phi hành tại nhìn một cái vô che trên bầu trời, bên người lại có năm tên tu vi thâm hậu dưới tay, thậm chí tại xa miếu bất trắc Cửu Địa phía dưới, còn có đủ để bề nghề đương thời "Chó dữ" tùy hành, thế nhưng là không hiểu thấu, trong nội tâm nàng tổng có chút vắng vẻ không chắc chắn.

Lần trước có loại cảm giác này, vẫn là tại "Nhất học châu tạ" sinh biến đêm đó.

Một lần kia long trời lở đất, khiến nàng sự tình cách trăm năm, thỉnh thoảng

nhớ tới thời điểm, đều dưới đáy lòng chỗ sâu run rẩy.

Chỉ là, kia "Nhất học châu tạ chi dạ" dù sao cũng là mưu họa nhiều năm, như tuyết tích cao phong, nhất trống mà xuống, này mới khiến người ấn tượng khắc sâu, nhưng hôm nay lại là thế nào?

Trăm mối vẫn không có cách giải phía dưới, nàng bắt đầu phân phó dưới tay cẩn thận chút, mà nhỏ nhắn mềm mại ngón tay, thì nhẹ nhàng néo néo trong ngực "Mèo con" cái cằm.

Đầu dị thú này chỉ là "Phù phù phù" đáp một tiếng, con người cơ hồ muốn hí thành một đầu tuyến, vẫn là như vậy lười nhác.

Như thế như vậy, lại là một canh giờ trôi qua, một đoàn người đi hơn vạn dặm đường, nhưng không có biến cố gì. Đừng nói là những cái kia thủ hạ, chính là chính Vũ thị, đều có thư giãn xuống tới.

Lại tại lúc này, bên ngoài mấy dặm, một bóng người ngự khí bay qua, song phương tầm mắt giao thoa, đều là "A" một tiếng.

Lấy Thông Huyền Giới rộng lớn vô biên, ở trên bầu trời cao tốc phi hành, còn có thể đánh lên đối mặt cơ hội đúng là ít càng thêm ít.

Tầm mắt tương giao bất quá chỉ là trong chớp mắt, chỉ có thể cho lẫn nhau lưu một thứ đại khái ấn tượng, đối diện người kia hiển nhiên đối Vũ thị cảm giác đầu tiên vô cùng tốt, bản năng gật đầu nở nụ cười, song phương lập tức giao thoa mà qua.

Trong khoảnh khắc đó, Vũ thị cũng chỉ là nhìn thấy tu sĩ kia đạo trang cách ăn mặc, diện mục coi như anh tuấn.

Cảm giác bên trong, người kia khí cơ lưu chuyển, hẳn là U Hồn Phệ Ảnh Tông hoặc là Thị Quý Tông một mạch, mặc dù tu vi không tầm thường, nhưng đối bọn hắn còn không có uy hiếp.

Những ý niệm này tại trong đầu chợt lóe lên, đạo sĩ kia đã bay không thấy bóng dáng.

Vũ thị tự giễu nhất tiếu, cảm thấy mình thần kinh căng đến quá chặt, nhìn thấy người nào, đều nghĩ đến có uy hiếp hay không — trừ phi là Lê Đẩu Lượng, La Ma Thập cấp độ kia tông sư đến đây, nếu không đến một chút cái khác người nào, sợ còn chưa đủ phía dưới "Chó dữ" một ngụm nuốt, nàng lại lo lắng cái gì?

Tiểu dung chưa tán đi, trong ngực "Mèo con" đột nhiên dựng lên lỗ tai, trong cổ họng mặc dù vẫn là "Phù phù phù" tiếng vang, nhưng này hàm nghĩa đã hoàn toàn khác biệt.

Vũ thị giật mình, còn không có lấy lại tinh thần, liền nghe có nhân quát: "Người phía trước dừng lại!"

Thanh âm cũng không quá cao, nhưng truyền bá quỹ tích lại là cực kỳ yêu dị. Tựa như là chung quanh bọn họ hư không đột nhiên nứt ra, thanh âm liền từ vết nứt bên trong tràn ra tới, bốn phương tám hướng đều là hợp thanh trọng âm, vốn lại hư miếu bất trắc, cực điểm biến ảo sở trường.

Vũ thị các loại sáu người thần sắc khê biến, lại coi là thật nghe lời ngừng lại, cùng nhau quay đầu, hướng phía sau nhìn lại. Lại là vừa mới trải qua cái kia đạo nhân sắc mặt lạnh lùng, đập không đặng vân, chợt ư liền tới đến trước mặt bọn hắn.

Chuyển đi này một lần nhìn như đơn giản, nhưng nên biết song phương đều là lấy chớp mắt hơn mười dặm cao tốc phi hành, nhất cái thác thân, cách xa nhau liền có trăm dặm có hơn, đạo sĩ này có thể nhanh chóng như vậy đuổi đi lên, đã nói hắn vừa mới ngự khí lúc vẫn còn dư lực, một thân tu vi, không thể khinh thường.

Vũ thị mấy tên thủ hạ cùng một chỗ để mắt nhìn nàng, muốn nàng vì chuyện này hạ cái định đoạt. Vũ thị nhẹ vỗ về "Mèo con" thuận hoạt da lông, khê gật đầu một cái, để bọn hắn tự đi xử lý.

Mấy người kia đều là Tán Tu Minh Hội tứ phương tiếp dẫn bên trong tinh nhuệ, tùy ý chọn nhất cái đi ra, chính là tại Thông Huyền Giới sờ soạng lần mò hàng trăm hàng ngàn năm nhân vật, đối mặt loại tình huống này, tự nhiên là có phân tặc.

Lập tức liền do nhất cái đồng dạng là đạo sĩ ăn mặc nhân ra mặt hô: "Vị đạo huynh này mời, chúng ta là Bắc Cực Tán Tu Minh Hội tứ phương tiếp dẫn chấp sự, chúng ta cùng đạo huynh thân mật gặp mặt, không biết vội vàng gọi ở, có gì chỉ giáo? Tệ nhân quý đạo sĩ, thẹn vì Nghịch Thủy thập yêu chi mặt, xin hỏi đạo huynh tôn húy?"

Nói chuyện cái này Quý đạo nhân, tu vi không thể nói là siêu quần bạt tụy, nhưng hãn huynh trưởng giáp đạo nhân, lại là "Nghịch Thủy thập yêu" đứng đầu, tán tu bên trong nhân vật cực kì lợi hại. Tại Tán Tu Minh Hội thành lập mới bắt đầu, chính là sáu chấp nghị một trong, quyền cao chức trọng, mười phần cao minh.

Quý đạo nhân chuyển ra Tán Tu Minh Hội đồng thời Nghịch Thủy thập yêu danh hào, kỳ thật liền có chấn nhiếp chi ý.

Chỉ là, đạo sĩ kia hảo hảo cao ngạo, mắt trợn trắng lên, liền cười lạnh nói: "Muốn cái có thể chủ sự nói chuyện!"

Một câu liền đem Quý đạo nhân ghen lại.

Bất quá, người này tâm tính âm hiểm, đối thường nhân khả năng liền muốn lừa gạt lên não, liền chết một trận chiến nguyên nhân, hãn vẫn còn có thể nhìn được một hồi, suy nghĩ nhiều như vậy một tầng: "Người này vừa rồi gặp thoáng qua, nhìn chính là Vũ thị kia tiểu nương bì, chẳng lẽ nói một chút phía dưới, nổi lên tưởng niệm, muốn tới cướp sắc rồi?"

Lúc này lại nhìn đạo sĩ kia, gặp hãn ánh mắt thẳng hướng Vũ thị bên kia nhìn, trong lòng càng có kết luận.

Hắn lặng lẽ cười lạnh, thăm mắng một tiếng "Thứ không biết chết sống", dám trêu chọc Ngọc Tán Nhân nữ nhân, chính là Minh Hỏa Diêm La hoặc là U Ly Thần Quân ở đây, cũng muốn hảo hảo cân nhắc một chút.

Bất quá mặt ngoài, hắn vẫn là cùng đầu nhìn về phía Vũ thị, để bày tỏ tôn trọng.

Vũ thị trên mặt đôi mi thanh tú cau lại, nhìn càng ngày càng làm cho người thương tiếc, nói chuyện cũng ôn nhu thì thầm, chỉ là nói ý nhưng không có dễ khi dễ như vậy: "Vị đạo huynh này thật là không có lý do, chính là muốn tìm chủ sự, tổng cũng trước muốn báo cái danh hào đi lên, mới không thất lễ số."

Đạo sĩ kia hắc hắc cười lạnh, ống tay áo vẫy một cái, diềm nhiên nói: "Đối với các người những này hạ lưu mâu tặc, còn muốn cái gì cấp bậc lễ nghĩa! Tán Tu Minh Hội là xong không dậy nổi? Đạo gia Bách Quỷ, liền tại chỗ này chờ lấy đầu!"

"Bách Quỷ đạo nhân?" Vũ thị lấy làm kinh hãi, đối cái này năm gần đây như mặt trời ban trưa tà đạo nhân tài mới nổi, nàng cũng là sớm có nghe thấy.

Trong nhà Cổ Âm, Yêu Phượng bọn người, đối cái này có thể cùng Lý Tuần loại kia âm tàn hạng người kỳ phùng địch thủ gia hỏa, đều rất hiếu kì, chỉ là không có cơ hội thấy một lần đi.

Không nghĩ tới hôm nay trùng hợp như vậy đụng tới, mà lại, còn bị hắn cho an trí cái mâu tặc tội danh!

Mặc cho Vũ thị tu dưỡng cho dù tốt, lúc này cũng có chút giận: "Bách Quỷ đạo nhân? Chính là sư phụ người Diêm phu nhân, cũng không dám tại chúng ta Tán Tu Minh Hội trên đầu loạn an tội danh. Người là. . ."

Bách Quỷ đạo nhân "Ha" một tiếng cười, đánh gãy Vũ thị nói chuyện, lập tức liền một chút giương cái cằm, điểm một cái nàng trong ngực chính chuyển động con mắt "Mèo con" : "Kia Huyết Vãn từ đâu tới?"

Vũ thị giật mình, cái này Huyết Vãn lai lịch, nàng cũng biết một chút.

Đây là sáu mươi năm trước, Cổ Âm vì chuyện nào đó, tìm cách đưa Lâm Vô Ưu khánh sinh chi lễ, muốn Mị Ma Tông, Bách Thú Tông treo thưởng tập thưởng mà đến.

Truyền thuyết, lấy sau cùng kia treo thưởng hoa hồng, là Chu Câu Tông lợi hại nhất nữ sát thủ, Thủy Điệp Lan.

Đối với Thủy Điệp Lan là từ đâu che phủ đến, liền ai cũng không biết. Chẳng lẽ... Trên đời này nào có trùng hợp như vậy sự tình?

Nhìn xem Vũ thị có chút bơi xưng ánh mắt, Bách Quỷ đạo nhân càng là đặc thể không tha người, hắc hắc cười lạnh nói: "Năm đó ta hao hết làm tân vạn khổ, mới hàng phục cái này Huyết Vãn, nào biết đảo mắt liền bị nhân trộm đi. Hừ, hôm nay ông trời mở mắt, các người những này mâu tặc còn dám lấy ra khoe khoang, thật sự là không biết sống chết!"

Tiếng nói phương nghi, hắc đạo bào đã có chút phòng lên đứng dậy, thân thể chung quanh hư không, thì hiện ra mắt trần có thể thấy vạn vạn, hiện ra hắc một thân U Minh âm hỏa tu vi, đã là cực chí tinh thuần, không thể tiêu du.

Vũ thị chân mày nhíu chặt hơn, nàng cũng không phải là sợ, cái này Bách Quỷ mặc dù lợi hại, nhưng làm sao cũng không thể mạnh hơn bọn hắc sáu người hợp lực, càng đừng đề cập chỗ tối còn ẩn lấy cái Ma La Hầu, như thật động thủ, còn không biết đến tột cùng là ai "Không biết sống chết" .

Thế nhưng là, ra ngoài một loại nào đó nguyên do, gần đây bên trong, cùng Diêm phu nhân bên kia có liên quan nhân vật, vẫn là phải cẩn thận tốt hơn.

Có ý tưởng này, trên mặt nàng nhàn nhạt nhất tiểu, ngón tay dài nhọn khẽ vuốt, để có chút nôn nóng "Mèo con" an tĩnh lại, lúc này mới lên tiếng.

"Đạo trưởng có chỗ không biết, cái này 'Mèo con', là bạn bè chuyển tặng mà

đến, ở giữa có bao nhiêu lần chuyển tay, ai cũng không biết, đạo trưởng ném đi đồ vật, cùng chúng ta Tán Tu Minh Hội lại là không liên quan. Mà lại, giới này Huyết Vãn số lượng mặc dù không nhiều, nhưng cũng có cái hai ba trăm con, lại bề ngoài phần lớn tương tự, không biết dài do sao nhìn ra, nhà chúng ta 'Mèo con', chính là người?"

Bách Quỷ lại là mắt trợn trắng lên nói: "Đạo gia tự có biện pháp phân biệt!"

Mặc dù chỉ là ăn nói suông, nhưng nhìn hăn nói chắc như đinh đóng cột bộ dáng, vũ thơ thật đúng là không dám khẳng định hăn lời nói bên trong thật giả.

Chỉ là như việc này là thật, thế sự liên cũng quá đúng dịp chút.

Mà lại, chính là "Mèo con" thật sự là hăn trước hết nhất thuần dưỡng, làm sau đó không lâu, "Kế hoạch kia" mấu chốt nhất một bước, Vũ thị cũng không có khả năng đưa nó đưa ra ngoài.

Cho nên, nàng chuẩn bị trước chặm ở người này, tốt nhất là . . . chờ một chút, không được!

Vũ thị đột nhiên nghĩ đến một vấn đề nghiêm trọng.

Như Bách Quỷ lời nói là thật — theo Bách Quỷ thần sắc đến xem, loại khả năng này lớn hơn một chút. Hăn hôm nay gặp cái này Huyết Vãn, ngày sau liền có khả năng đem sự tình báo cho Diêm phu nhân.

Lấy Diêm phu nhân khôn khéo tính toán, "Kế hoạch kia" chỉ sợ cũng muốn bằng sinh biến số, cái này so hiện tại đặc tội Diêm phu nhân, tình huống còn nghiêm trọng hơn gấp trăm lần!

Dạng này. . .

Đang muốn được nhập thần, ngoại giới tiếng đánh nhau đưa nàng giật mình tỉnh lại, nàng ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy Bách Quỷ không biết làm tại sao, lại cùng Quý đạo nhân phát sinh cãi vã, lửa giận đốt cháy phía dưới, rõ ràng liền

động thủ.

Người này không hổ là năm gần đây nổi danh nhất nhìn nhân tài mới nổi, một thân U Minh âm hòa tu vi, rất có biến hóa, chỉ vài cái đối mặt, liền để Quý đạo nhân luống cuống tay chân.

Lập tức liền lại có một người tự hành trong hàng phân ra đến, cùng quý tán nhân hai mặt giáp công, đem Bách Quỷ ngăn chặn.

Khoảng cách như vậy, rất nhiều uy thế cực mạnh pháp quyết liền không sử ra được, chỉ có thể nhục thân vật lộn, ba người sát làm một đoàn, chân tức nguyên khí buồn bực bạo từng tiếng, kịch liệt bên trong càng là hung hiểm phi thường.

Vũ thị nhìn xem tình hình này, trong lòng kia tia do dự cũng trong nháy mắt xóa bỏ.

Đã không làm thì thôi, đã làm thì phải làm đến cùng, chỉ cần tay chân sạch sẽ, trên đời này thiếu một cái Bách Quỷ đạo nhân, cũng chưa chắc có thể tại trong ngắn hạn bị phát hiện.

Coi như phát hiện, cũng không có Tán Tu Minh Hội liên quan đúng không?

Trong lòng sát cơ thoáng hiện, trên tay nàng liền hơi nặng một chút, trong ngực "Mèo con" meo một tiếng kêu lên, trong thanh âm rất có vài phần bất mãn.

Vũ thị cười cúi đầu, chậm lại thủ pháp, nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa, đồng thời, lại lấy phương thức đặc thù, cùng cái này dong lười dị thú tiến hành giao lưu.

"Mèo con" linh động ánh mắt nhất chuyển, gầm nhẹ một tiếng, cực nhân tính hóa gật gật đầu.

Tới đồng thời, nó trên trán khảm vào hồng sắc tinh thể quang mang lóe lên, một đạo mịt mờ ba động thẳng tắp bắn xuống, trong nháy mắt liền lướt qua vạn trượng khoảng cách, thẳng đến Cửu Địa phía dưới.

Lại tại lúc này, Bách Quỷ quát to một tiếng, một chưởng đem Quý đạo nhân chấn khai, thoát ra hai người giáp công. Thân hình lại lóe lên, đúng là như vậy trốn xa, nhưng là hư không vẫn vang vọng tiếng hét giận dữ của hắn: "Các người không nên đắc ý quá sớm, nơi này cách Bắc Cực còn rất xa!"

Quý đạo nhân tất cả cùng đồng thời quay đầu, nhìn Vũ thị có cái gì quyết định.

Vũ thị hơi nhắm hai mắt, lợi dụng "Mèo con" đặc thù đường ống, cảm giác "Ác cầu" đã đuổi theo, liền mỉm cười nói: "Thả hắn đi thôi! Hắn như còn có thể lại đến, ta liền đem Huyết Vãn tặng cho hắn, thì thế nào?"

Quý đạo nhân vài cái trường kỳ dưới tay nàng làm việc, đối một chút ẩn mật cũng là có hiểu biết, biết nàng đã như vậy khẳng định, chính là có nắm chắc, nhìn nhau nhất tấu về sau, liền thu thập tâm tình, lại lần nữa bắt đầu đi đường.

Bất quá, Vũ thị nghi ngờ trong lòng, cũng không có bởi vì "Ác cầu" xuất động mà có chỗ giảm bớt.

Bây giờ suy nghĩ một chút, cái này Bách Quỷ đạo nhân tính tình, làm sao cùng trong truyền thuyết kém xa như vậy? Loại này dăm ba câu không hợp, liền ngang nhiên động thủ người thô kệch, có thể cùng Lý Tuần giảng co không xong nhiều năm như vậy?

Vừa rồi kia không hiểu không rơi bất an, tại lúc này lại một lần đánh tới, nàng nghĩ tĩnh hạ tâm đi, suy nghĩ thật kỹ một chút, nhưng đột nhiên, trong ngực "Mèo con" trong cổ họng ô ô rung động, lại lông tóc dựng đứng, ra sức giãy dụa, hình thái khiếp người đến cực điểm.

Vũ thị lấy làm kinh hãi, nghĩ trấn an một chút, lại bị trên người nó đột nhiên bộc phát dị lực chấn khai.

Mượn cơ hội này, "Mèo con" nhảy ra trong ngực nàng, lơ lửng ở giữa không trung, một đôi mắt mèo nhi gắt gao nhìn chăm chăm gần dậm ngoại hư không.

"Có địch!"

Vũ thị ra lệnh một tiếng, năm tên dưới tay lập tức đề khí đề phòng.

Tại bọn hăn nhìn chăm chú phía dưới, chỗ kia hư không dập dờn xuất một mảnh cực nhỏ gợn sóng, một con như là bạch ngọc đầu ngón tay nhô ra đến, tựa hồ là nhẹ kéo một đạo vô hình rèm châu, cứ như vậy nhẹ nhàng kích thích, một vị tuyệt sắc nữ quan, liền thuận thế chuyển xuất thân tới.

Cực vừa người huyền cát đạo bào ở trên không gió bắc bên trong bay phát phối, thiếp thể phát động, hiện ra nàng gần như hoàn mỹ dáng người thân thể.

Nữ quan vươn tay ra, nhẹ phẩy xuống trên trán vài sợi tóc, lại giống là cản trở không trung hơi có chút ánh mặt trời chói mắt, nơi tay buông xuống thời khắc, nàng ánh mắt lóe sáng, trực thấu qua gần dặm khoảng cách, dừng ở Vũ thị trên mặt.

Tại Vũ thị kinh ngạc tới ư sợ hãi trên nét mặt, nữ quan mỉm cười, hòa nhã nói: "Trọng Vũ, tử tử tới đón người!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Bí Văn

Chương 01: Bí văn

"Làm sao tới được nhanh như vậy?"

Lý Tuần tuy là làm xong hết thầy chuẩn bị, nhưng không có nghĩ đến Vũ thị vậy mà như thế "Sảng khoái", cứ như vậy đưa nàng ẩn tàng vương bài phóng xuất. Nguyên bản hắn còn tưởng rằng, cái này tối thiểu muốn chờ hắn ba, năm lần quấy rối đằng sau mới có thể tới. . .

Cảm giác vạn trọng hư không phía dưới, kia nhanh như điện chớp đánh tới hung hãn lệ khí hơi thở, hắn nghĩ cũng không cần nghĩ, quay người liền trốn, đồng thời gửi thư tín cho Âm Tán Nhân, để nàng bên kia cấp tốc phát động.

Đây hết thầy vừa mới làm xong, chỗ sau lưng chính là lông tơ đứng đấy.

Sát ý lạnh như băng lại như là dâng trào nham tương, theo Cửu Địa phía dưới xung kích mà lên.

Hắn từ trong hàm răng hít một hơi lương khí, đầu cũng không dám về, bán sinh bất thực "Phệ Ảnh Đại Pháp" toàn lực phát động, chính là tại cái này mặt trời chói chang dưới bầu trời, cũng hóa thành một đạo như hư như ảo cái bóng, trong nháy mắt chui vào phụ cận trong tầng mây.

Sau đó nửa hơi, kia quảng đến vài dặm phương viên tầng mây thật dày, liền tại trung ương nhất chỗ bị ngạnh sinh sinh xuyên thấu một cái động lớn.

Hơi nước bốc hơi, vân nhiều loạn phiêu, Ma La Hầu kia khiến người thấy một lần khó quên ma ảnh thoáng hiện, liền dừng ở bị nó vừa mới đánh ra mảng

lớn hư không chính trúng.

Như dã thú mắt đỏ tại nhỏ hẹp trong hốc mắt loạn chuyển, tới đồng thời, chỉ ít có hơn ngàn đạo trình sát khí cơ bị nó bắn ra ra ngoài, trên lý luận, trong vòng phương viên mười mấy dặm, không có bất kỳ cái gì sinh linh có thể thoát khỏi nó bắt giữ.

Rất nhanh, mục tiêu thoáng hiện.

Nó rút ra bên khõe miệng vắn ra một đạo cực quý dị tiểu văn, héo úa ngón tay co duỗi hai lần, sắp đến huyết tinh, khiến cho nó nhìn không được hưng phấn lên — đây là nó tự có linh trí mấy vạn năm tới nay, duy nhất có thể mang cho nó khoái cảm đồ vật.

Chờ chút! Một, hai, ba. . . Mục tiêu xa không chỉ một cái kia, mà là rờng rã cừu cái nhiều! Cái này cùng kia mèo chết nói tới không giống nhau lắm a!

Ma La Hâu độc hữu thẳng tắp thức tư duy khiến cho nó ngẩn người.

Cũng chính là tại cái này khoảng không bên trong, nó chỗ dò biết cừu cái mục tiêu bên trong bảy cái, trên thân đều bắn ra mãnh liệt khí cơ cảm ứng, hàng ngàn hàng vạn khí cơ giao thoa tương liên, phảng phất là một trường phô thiên cái địa đại cương, đưa nó bao ở trong đó.

Từng tia từng tia nguyên khí quán quanh ở bên trên, lẫn nhau đụng vào nhau, lại lạ thường không có phát ra cái gì một tiếng khí bạo tiếng vang.

Ma La Hâu bản năng cảnh giác.

Đúng lúc này, con kia mèo chết lại phát tới tin tức, lần này, lại là để nó cấp tốc đuổi tới vị trí phương vị, ứng phó một cường địch khác.

Nó tức giận gầm nhẹ một tiếng, theo sáu mươi năm trước chính là như vậy, con kia đáng chết mèo, đám kia nữ nhân đáng chết!

Mặc dù phần nộ, nhưng nó hành động nhưng không có một chút đình trệ, cao gầy thân hình bỗng nhiên một tầng, chung quanh khí quyển liền bỗng nhiên bành trướng, sắp dính lên khí cơ đại cương quả thực là cho thối ra một khoảng cách.

Nó mượn thân máy bay hình một sai, liền muốn nhào vào phụ cận tầng mây.

"Biến!"

Một tiếng quát mắng vang lên, theo kêu một tiếng này, đã xa cách rất nhiều khí cơ đại cương đột nhiên chấn động, vô số nguyên khí lưu buộc từng tia từng tia ôm động, lẫn nhau giao thoa.

Chỉ một nháy mắt, Ma La Hầu liền cảm giác được, bên kia chân tức chất tính đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, mà chính là tại chất tính biến hóa tác dụng dưới, nó trước đó bộc phát lực lượng, liền tại vô thanh vô tức xóa bỏ, lại không có thể tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Bị tức cơ tụ lại nguyên khí, trong phút chốc chuyển thành thấu xương âm hàn, dị lực càng đem thân thể nó ngưng trệ một lát.

Ngay sau đó, cái này hàng ngàn hàng vạn khí cơ liền chậm chạp vận chuyển lại, mỗi một lần khí cơ giao thoa, đều sẽ sinh ra một tầng biến hóa, mà ngàn vạn lần giao thoa, cũng chính là ngàn vạn lần biến hóa.

Tại trong lúc này, Ma La Hầu hung hãn lệ chân tức tả xung hữu đột, lại luôn bị những này gấp phục nguyên khí ba động trước một bước kẹt lại, như là trái qua, nó rốt cục nhìn không được nôn nóng, nhìn trời hú dài.

Kêu gào âm thanh bên trong, nó cao gầy thân thể bỗng nhiên co rút lại, vô số xám trắng khí mang liền do nó trên vai cái kia quý dị mọc gai bên trong phun ra, như là giữa trời tung xuống một mảnh hôi tuyết.

Bông tuyết xoẹt xoẹt tê rít gào, lẫn nhau ở giữa, còn có dày đủ như mạng nhện khí cơ kết nối.

Tại một bên tầng mây bên trong ấn thân Lý Tuần, nhìn thấy tình hình này thời khắc, tại chỗ sắc khẩu vân hơi đi vào.

"Băng phong quý vực ba ngàn dặm. . . Chỉ nghe nói hãn cuốn đi lão tổ nguyên khí, cũng không có nghe nói nó liền dạng này tinh thâm pháp quyết đều cuốn tới tay a, cái này ngay cả ta đều không có học đâu!"

Ngẩn ngơ, hãn lúc này mới kịp phản ứng, bậm bịu hạ lệnh: "Lại biến!"

Một bên còn tại khoanh tay đứng nhìn Tần Uyển Như liếc nhìn hãn một cái, đầu ngón tay nhấc lên, trong lòng bàn tay xích hồng khí mang tê tê phát rít gào, vô số khí cơ ném bắn đi ra, trong nháy mắt dung nhập vào đã thành khí cơ network bên trong.

Nàng vừa gia nhập, trong hư không chân tức chất tính lại là biến đổi, vừa mới còn giống như là tại cực địa băng nguyên, âm hàn cương chất chất, giờ phút này, trong hư không khí cơ liền hoạt bát nhảy lên.

Xen kẽ trong đó chân tức, tựa như điện quang Lưu Hỏa, bỗng nhiên vạn biến, quấy được vùng trời này giống như là vừa mới nổ tung núi lửa, nham tương dâng trào, nóng rực không chịu nổi.

"Khá lắm Cực Biến Âm Dương Pháp!" Lý Tuần khen lớn một tiếng.

Băng phong quý vực ba ngàn dặm cố nhiên là đảo loạn vừa mới âm hàn phong cấm thượng giai lựa chọn, nhưng Ma La Hầu nhất định không nghĩ tới, giữa trời mấy vị Âm Dương Tông cao thủ, am hiểu nhất chính là nghịch chuyển âm dương, cực hạn biến hóa chi đạo.

Như thế biến đổi, nó nhất định phải ăn thua thiệt ngầm.

Quả nhiên.

Chất tính tương khắc, mặc cho Ma La Hầu một thân tu vi như thế nào kinh khủng, gặp cái này đánh đòn cảnh cáo, cũng có chút u ám, thân hình cũng có vẻ

hơi héo rút.

Nhưng mà, ngay tại sau một khắc, cuồng nộ Ma La Hầu liền hướng tất cả mọi người ở đây phô bày — dạng gì quái vật, mới được xưng tụng là vũ nội công nhận đại yêu ma!

Tròng mắt của nó trong nháy mắt hoàn toàn biến thành huyết hồng sắc, trong con mắt bắn ra đã như thực chất khí mang, đánh vào trong hư không, lại cũng là xoẹt xoẹt rung động, lại sền sệt được đúng như huyết thủy, phản chiếu quanh thân một mảnh ửng đỏ.

Bị dạng này quý quyết ánh mắt yêu dị đảo qua, mặc cho Lý Tuần đảm lược hơn người, cũng muốn hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái này vẫn chưa xong, một đợt cây cối khô nứt tạp tạp tiếng vang lên, Ma La Hầu đen nhánh trên thân thể, đồng thời nứt ra trăm ngàn cái như anh nhi miệng nhỏ miệng máu.

Loại kia bên ngoài cháy đen, bên trong huyết hồng, lại huyết nhục nhúc nhích bộ dáng, để cho người ta nhìn liền nhìn không được nôn khan, chỉ cảm thấy trên đời buồn nôn sự tình, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Cũng tại lúc này, vốn là tung hoành vãng lai, lưu biến không thôi khí cơ network, đột nhiên liền ngưng trệ cương chất chất đứng dậy, ngược lại dường như đem vừa mới phong cấm hiệu quả cho bản ngược trở về, kia một loại trên tay có lực, vốn lại cho quấy tại vũng bùn bên trong cảm giác, để cho người ta bị đè nén được quả muốn thổ huyết.

Ma La Hầu âm thanh kêu to, đen nhánh thân hình do cực tĩnh chợt biến thành cực động, Lý Tuần thấy hoa mắt, liền đã mất đi tung tích của nó.

"Hồngбет. . ."

Lý Tuần liền không rõ, vì cái gì cái này cái gọi là vũ nội thất yêu, từng cái

làm sao đều có như thế biến thái tốc độ. Yêu Phượng, Thanh Loan như thế, Thủy Điệp Lan như thế, liền cái này Ma La Hầu cũng như thế!

Chỉ là, trước ba người tốc độ nhiều biểu hiện tại phi hành tuyệt tích, di hình huyền hóa phía trên, để cho người ta xem ra cảnh đẹp ý vui. Mà trước mắt cái thẳng này, lại thuần là dựa vào nó yêu dị thể chất cùng thú tính, tiến hành dã man nhất trong nháy mắt bộc phát.

Không có bất kỳ cái gì mỹ cảm có thể nói, đương Lý Tuần bắt được thân hình của nó thời khắc, đã là nhất đại bùng huyết quang rồi tung thời điểm.

Cùng Lý Tuần lân cận Âm Dương Tông nam tu thành cái thứ nhất quý xui xẻo.

Đương Ma La Hầu to càn cánh tay giơ lên, lấy xuống đằng sau, hẳn do hôm vai trái lên, cho đến bẹn đùi, nửa người liền bỗng dừng rời khỏi thân thể, miệng vết thương máu tươi không bình thường cấp tốc phun ra, chỉ trong nháy mắt, liền để thân thể của hắn càn sụp xuống dưới.

Chỉ là cái kia nam tu khí mạch kéo dài, nhất thời nhưng không được chết, tại thể lương trong tiếng kêu ré, hai bên thân thể tuần tự quẳng xuống tầng mây, kia thật dài âm cuối một đường rơi xuống, không ngừng không nghỉ.

Tần Uyển Như thân là tương lai tông chủ lôi cuốn nhân tuyến, không có khả năng cho phép Ma La Hầu đối nàng thủ hạ đại khai sát giới, ngón tay nhỏ nhắn run rẩy, lấy một đường cực điểm mạnh mẽ lẳng lệ chỉ pháp, phong bế Ma La Hầu lệch vị trí đường đi, cũng thành công đưa tới chú ý của nó.

Ma La Hầu nghiêng mặt đến, sau một khắc, nó thân thể liền theo bộ mặt bị lệch nhất cái xoay người, cực yêu dị chính ngay ngăn tới. Cánh tay dài duỗi ra, khí quyển bên trong vang lên một tiếng buồn bực bạo, đem Tần Uyển Như quấy bẩn mà xuất chỉ lực đánh cho thất linh bát lạc. Sau đó nó thân hình chớp động, do Trung cung thẳng bách tới, đúng là muốn cùng Tần Uyển Như cận thân tương bác.

Chỉ thấy nó kia ghê tởm thân thể, liền có thể để cho người ta buồn nôn ba ngày, huống chi là cùng nó thiếp thân cận chiến? Mặc cho Tần Uyển Như như thế nào tâm tư thâm trầm, nhìn thấy Ma La Hầu phi thân đánh tới, cũng không khỏi hoa dung thất sắc, bản năng nghĩ kéo dài khoảng cách, trong lúc nhất thời lại lấy ở đâu được đến?

Liền tại giờ phút này, phía sau nàng vang lên một tiếng khê kêu: "Cánh tay trái đỡ khuỷu tay!"

Tần Uyển Như nghe được là Lý Tuần thanh âm, vội vàng vẫn cũng mặc kệ là có ý gì, nâng lên cánh tay trái, nhường ra dưới xương sườn khoảng không. Một đạo lãnh quang liền tại nàng nhắc cánh tay sát na đâm qua, chống đỡ tại Ma La Hầu duỗi ra trên lòng bàn tay.

Mũi kiếm cùng lòng bàn tay đụng vào nhau, phát ra một đợt rợn người "Chi chi" ma sát âm thanh, sau đó chính là thanh thúy kiếm đao tiếng vỡ vụn.

Vô số sáng long lanh mảnh vỡ đầu tiên là bạo tán ra ngoài, lại rất nhanh tại song phương khuấy động chân tức trong đụng chạm cho quấy thành mảnh vỡ.

Lý Tuần thấp ách một tiếng, ngực hơi buồn bực, đã là thụ một ít tổn thương, nhưng hãn hành động cũng không nhận được ảnh hưởng, thuận thế kéo một cái Tần Uyển Như sau lưng quần áo, hai người hướng về sau tiêu xạ rời đi.

Phía trước Ma La Hầu giữ yên lặng, thân hình chỉ là tại cùng Lý Tuần chưởng kiếm gặp nhau lúc hơi trệ một chút, sau đó tốc độ lại tăng, thẳng bách tới.

Không thể tránh khỏi, nó trải qua thân kiếm mảnh vỡ rơi vãi khu vực.

Lý Tuần quý nha kiếm sớm tại cùng Thủy Điệp Lan liều mạng lúc cho chấn thành mảnh vỡ, Thanh Ngọc Kiếm lại tuyệt không thể ở chỗ này xuất ra, vừa mới thanh kiếm kia chỉ là lâm thời mượn tới, tính chất, nát xác thực thuộc bình thường.

Nhưng mà, Lý Tuần dứt khoát toái kiếm, nhưng trong lòng thì có khác so đo.

Tại thoát ra lui bước đồng thời, ngón tay hấn bắn ra, có chút tỏa sáng khí mang vô thanh vô tức bay vụt ra ngoài, vài cùng Ma La Hầu đồng thời đưng vào bay múa đầy trời thiết phấn bên trong. Lúc này "Ầm lạp" một thanh âm vang lên, trên bầu trời đột nhiên sáng lên một cái, Ma La Hầu thẳng tiến không lùi thế đi chợt ngừng.

Trong hư không giống như là mở ra nhất cái lỗ hổng, cường đại hấp hãm lực đạo mặc dù chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, lại đưa nó kéo tới thân thể nhoáng một cái.

Cái này hoàn toàn không có nửa chút lý do dị trạng để nó sinh lòng cảnh giác, dừng lại quan sát.

Lúc này, những cái kia mục tiêu sớm thừa cơ chạy xa.

Lý Tuần nhếch miệng nhất tiểu, đối vừa mới tay kia có chút tự đắc.

Đây là hấn vài ngày trước mới từ Vụ Ẩn hiên bên trong học được "Trong nháy mắt kinh lôi" bố cấm chi pháp, chính là Bất Ngôn Tông chiêu bài thủ đoạn một trong, lần đầu sử ra, không nghĩ tới hiệu quả vậy mà như thế mỹ diệu.

Tần Uyển Như cũng không có hấn tốt như vậy tâm tình.

Lần này nàng gọi đến người trong tay, tuy nói một mình đảm đương một phía cao thủ nhất cái cũng không có, nhưng đều là đối nàng trung thành tuyệt đối, hoặc là có tối ổn định lợi ích liên hệ, cơ hồ đại biểu cho nàng tại trong tông môn non nửa nhi thành viên tổ chức.

Vừa mới đảo mắt liền gãy nhất cái, như hiện tại lại có thương tổn, đối người đối mình, liền đều không nói được. Nàng quyết định thật nhanh, hạ lệnh còn thừa sáu người lập tức chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Mà lòng của nàng lúc này tình cũng tới cái đại biến dạng, trước trước "Đủ

khả năng kéo lấy thời gian", bắt đầu biến thành "Làm sao bên kia còn không có làm tốt" phàn nàn.

May mà, liền tại Ma La Hầu kia dữ tợn ánh mắt lại lần nữa bắn ra tới trước đó, Tần Uyển Như thấy rõ ràng, yêu quái kia ánh mắt bên trong sát khí cứng lại, nghiêng đầu nhìn về phía phương xa chân trời. Rất nhanh, nó liền phát ra một tiếng đè nén gầm nhẹ, thân hình mở ra, hướng về bên kia đi.

Tần Uyển Như cùng Lý Tuần đồng thời thở dài ra một ngụm thở dài, trở lại nghe tiếng nhìn nhau một cái, thấy đối phương trên mặt đều là như trút được gánh nặng bộ dáng, lại nhìn nhau nhất tiếu, tựa như bạn tốt nhiều năm.

Nhất tiếu đằng sau, hai người rất có ăn ý quay đầu nhìn về phía bên kia bầu trời, suy nghĩ trong lòng, chi tiết tuy có khác biệt, nhưng ý tứ lại sai kém phảng phất —

"Bên kia, không có vấn đề đi!"

"Trọng Vũ, từ biệt mấy trăm năm, người không biết tỷ tỷ?"

Vũ thị không có kịp thời đáp lại, mà bọn thủ hạ của nàng, thì bắt đầu dùng kì lạ ánh mắt quan sát đôi này đồng dạng mỹ lệ, nhưng lại có hoàn toàn khác biệt đặc chất nữ tu.

Tỷ tỷ? Cái này Vũ thị tỷ tỷ. . .

Năm tên trong thủ hạ, có lưỡng cái đầu óc tương đối linh hoạt, đột nhiên liền nghĩ đến kia đoạn đã tương đương xa xưa công án, cũng liền thuận lý thành chương nghĩ đến, kia lưỡng cái có thể sử Thông Huyền tiểu nhi đừng khóc danh hào.

Đầu tiên là Ngọc Tán Nhân, sau đó là. . .

Âm Tán Nhân!

Kinh ngạc đến tâm tình sợ hãi chỉ là vừa mới bắt đầu phát sinh, bọn hăn bên tai liền vang lên Vũ thị thay đổi âm điệu la lên: "Đồ đần, không muốn phân tâm. . ."

Trề! Chính là bọn hăn không phân tâm, lại có thể thế nào?

Quý đạo nhân nơi khöhe mắt đồng thời nổ tung hai đoàn huyết quang, kia chói mắt nhan sắc đảo mắt đem hăn tầm nhìn nhuộm thành một mảnh huyết hồng, mà hai tiếng trầm muộn não lời vỡ tan âm thanh, càng là vì đó làm cực chính xác lời chú giải.

Tại dạng này đại bối cảnh hạ, hăn cảm giác được chính mình đã bắt đầu nhịn không được co giật, lúc này trong lòng của hăn không còn nữa chút cái khác suy nghĩ, chiếm cứ cả thể xác và tinh thần hăn, chỉ có một chữ —

"Trốn!"

Chỉ tiếc, không chờ hăn quay người, khöhe mắt quét nhìn liền thoáng nhìn nhất cái cái bóng mơ hồ, chợt lóe lên. Trong lòng của hăn phát lạnh, lập tức tê thanh khiếu đạo: "Bần đạo là Nghịch Thủy thập yêu chi mạt, đại ca là giáp đạo nhân, nhìn tiền bối xem ở ta đại ca trên mặt. . ."

Khó được hăn có thể tại ngăn ngùi một cái chớp mắt nói nhiều như vậy tự, chỉ tiếc, cuối cùng "Tha mạng thì cái" bốn chữ vẫn là chưa kịp lổi ra, não thượng sớm trúng một chưởng, chợt âm chợt dương chân tức cực độ mà vào, giống xuyên thấu một tầng giấy mỏng, từ đỉnh đầu xuyên qua đến bàn chân, xóa bỏ hăn hết thầy sinh cơ.

Trong nháy mắt, ngũ cái hơi có chút năng lực tu sĩ đều chết, thi thể một cái tiếp một cái rơi xuống, có thể nghĩ, sau một lát, liền muốn té thành một cục bùn nhão.

Âm Tán Nhân phui phui ống tay áo thượng cũng không tồn tại tro bụi.

Giết chết ngũ cái tu sĩ, đối với nàng mà nói, liền cùng phất tay áo cả y không có gì khác nhau.

Nhất là tại nàng quán thông « Âm Phù Kinh » hôm nay, liền xem như Ngọc Tán Nhân ở đây, nàng cũng không sợ chút nào. . . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người nào đó nguyện ý.

Nàng ánh mắt lại nhìn về phía Vũ thị, trên mặt hơi có bất đắc dĩ.

"Trọng Vũ, ta không muốn thương tổn người, chỉ là người cũng không thể để người trong ngực kia tiểu súc sinh hồng tử muội chúng ta gặp nhau thời gian, không phải sao?"

Vũ thị còn không như thế nào, "Mèo con" lại tại Âm Tán Nhân lúc nói chuyện, lại co quắp một chút, đem đầu chôn được sâu hơn.

Tại Âm Tán Nhân đại khai sát giới trước tiên, "Mèo con" liền nhanh nhẹn linh hoạt dẫn thân vào đến Vũ thị khuỷu tay chỗ, co lên đầu, lúc này mới không có để Âm Tán Nhân thuận tay cho bố.

Mà Vũ thị cũng tại nó vào lòng trước tiên, thông qua nó, hướng chỉ ở ngoài trăm dặm Ma La Hầu cầu viện, nếu như thuận lợi, chỉ cần ba lượng hơi thở thời gian, Ma La Hầu liền có thể hồi viên cứu mạng.

Về phần Bách Quỷ. . . Vậy liền rồi nói sau.

Nhưng mà, thẳng đến năm tên dưới tay toàn bộ chết vì tai nạn, Ma La Hầu vẫn là bóng dáng hoàn toàn không có. Vũ thị sắc mặt tái nhợt đến cơ hồ trong suốt, vốn là khế vuốt trên người Huyết Vãn đầu ngón tay, đã không tự giác tăng thêm lực lượng.

"Mèo con" bị đau, ngao một tiếng để, cũng không dám động hơn nửa phần.

Âm Tán Nhân dưới chân giẫm lên mây mù, chậm rãi đi tới: "Trọng Vũ, người vì cái gì sợ hãi? Đang sợ ta sao? Sợ người thân tử tử? Bởi vì Cố Chí Huyền? Hẳn

đáng giá người bán mạng sao? Vì như thế nhất cái có sát phu mỗi thù, cường bạo mỗi hận gia hỏa?"

Vũ thị ngậm miệng, cực nhẹ hơi lắc đầu, thân thể lại nhịn không được lui về phía sau.

Âm Tán Nhân ánh mắt lạnh dần, nhưng cuối cùng vẫn thở dài một hơi, thân hình chột tránh, đảo mắt liền đến Vũ thị trước mắt.

Huyết Vẫn hú lên quái dị, bỗng nhiên nhắm mắt, đem đầu vùi vào Vũ thị trong khuỷu tay.

Chỉ là, Vũ thị chỉ ở trong chớp mắt, trên trán liền cho nhấn một ngón tay — kỳ thật nàng vốn là cái chân nhân cấp cao thủ, tuyệt không về phần như thế lơ là, chỉ là trong lòng hỗn loạn, mới bị Âm Tán Nhân một kích thành công.

Nàng ánh mắt dần tối, trên mặt lại phát hiện xuất như trút được gánh nặng thần sắc, cuối cùng thu về hai con ngươi, đổ rạp tại Âm Tán Nhân trong ngực.

Âm Tán Nhân lại thở dài một hơi, một tay vịn Vũ thị, một tay kia nắm lấy Huyết Vẫn phần gáy, đưa nó xách lên.

Tiểu gia hỏa này là Lý Tuần điểm danh muốn, hiện tại xem ra, trong đó cũng là rất có ảo diệu a.

"Mèo con" dù chưa có thể hóa thành nhân hình, nhưng linh trí cùng nhân không khác, nó trong con mắt hiện ra cực sợ hãi sắc thái, chân trước giữa trời loạn cùng, ngược lại dường như cầu xin tha thứ đồng dạng.

Âm địch nhân thấy nó linh tuệ, cũng mở miệng nhất tiếu.

"Tiểu gia hỏa cũng là biết điều, chỉ là, ta khi nào muốn. . ."

"Giết người" hai chữ chưa lổi ra, nàng ánh mắt đột nhiên phát lạnh, lại nhìn trong tay "Mèo con" thân thể, lại là không bình thường trầm tĩnh lại. Ngay sau

đó, nó trên trán hồng quang chớp lên, một thiếu nữ thanh âm liền từ bên trong phát ra.

"A? Người cái này nữ đạo sĩ thật không có đạo lý, làm gì nắm lấy ta 'Mèo con' không thả?"

Âm Tán Nhân kiến thức so Lý Tuần vượt qua đâu chỉ gấp trăm lần, chỉ một chút, liền nhìn ra khảm tại "Mèo con" đỉnh đầu hồng sắc bảo thạch, là Thông Huyền Giới một loại cực trân quý pháp bảo, chuyên dụng tại điều khiển phương xa sinh linh thần thức, cùng khu thi khôi lỗi thuật có chút tương tự, chỉ là không có như thế triệt để.

Về phần chỗ tốt, đại khái chính là không cần tổn thương vật dẫn tính mệnh đi.

"Tỏa hồn viên quang? Cổ Chí Huyền những năm gần đây ngược lại là càng lúc càng lớn phương!" Nàng trầm thấp nhất tiếng, ngược lại đem Huyết Vãn xách được cao hơn chút, đạt tới cùng nàng ánh mắt nhìn thẳng độ cao: "Là Vô Ưu chất nữ đi, ngày đó từ biệt, ngược lại là đã lâu không gặp!"

Nàng động tác như thế, giống như là cùng "Mèo con" trò chuyện đồng dạng. Nhìn qua hơi có chút buồn cười, chẳng qua là khi sự tình nhân song phương nhưng không có ý nghĩ như vậy.

"A? Ta gặp qua người sao? Người là ai a?"

Lâm Vô Ưu lời nói này cực kỳ thực sự, năm đó ở Tung Kinh lúc, song phương mặc dù tính từng có giao thủ, nhưng Âm Tán Nhân ẩn thân chỗ tối, nàng thật là chưa thấy qua.

Chỉ là, nếu nói nhìn không ra Âm Tán Nhân thân phận, chỉ sợ cũng có chút diễn trò thành phần ở bên trong.

Âm địch nhân cũng không thêm để ý, chỉ là cười nói: "Cổ Chí Huyền có đó

không?"

"Phụ thân đại nhân? Đang bế quan a. Uy, người còn không có nói cho ta, người đến tột cùng là người nào vậy? Ta cũng không thể cứ như vậy uy uy kêu, hoặc là trực tiếp bảo người nữ đạo sĩ. . . Ai nha, mẫu thân, người nắm đầu ta!"

Bên kia một trận lều bầu tạp âm đằng sau, "Tỏa hồn viên quang" bên trong lại truyền tới một rõ ràng thanh âm — không vội không chậm, ung dung thanh thản giọng thấp.

"Âm Trọng Hoa?"

"Tê Hà Nguyên Quân?"

Song phương sao ngừng một chút, Âm Tán Nhân mỉm cười đứng dậy, nghĩ đến , bên kia Yêu Phượng cũng nên như là.

Cuối cùng vẫn là Yêu Phượng mở miệng trước: "Năm đó Thanh Loan trở về, lời nói tán nhân cùng Vi Bất Phàm đụng phải chút phiền phức, hôm nay nhìn thấy tán nhân không việc gì, thật là thật đáng mừng."

Âm Tán Nhân ở trong lòng cười khổ một cái, trên mặt thì một điểm không hiện, chỉ là cười nói: "Làm phiền Nguyên Quân phí tâm, từ biệt giới này hơn sáu mươi năm, thiên hạ tình thế đại biến, để cho ta cái này du hồn tán nhân cũng cảm giác mờ mịt, Cổ Chí Huyền hảo thủ đoạn, Nguyên Quân cũng là hảo thủ đoạn!"

"Thủ đoạn cho dù tốt, cũng so bất quá tán nhân xuất thủ bất phàm. . . Tán nhân như vậy cầm thị nữ của ta, cướp đi con ta yêu sủng, lại là vì cái gì?"

Âm Tán Nhân ánh mắt bên trong hàn mang lóe lên, lại là bởi vì Yêu Phượng kia một tiếng "Thị nữ" có chút động khí.

Nhưng rất nhanh, nàng lại sau khi ổn định tâm thần, cười nhẹ nói: "Việc này nói đến, ngược lại không có quan hệ gì với Nguyên Quân, nếu là có nhàn, không bằng đi đem Cổ Chí Huyền gọi tới. Bế quan bế quan, cả ngày bế quan, nhưng

cũng không thấy Chung Ân chi lưu, đóng cái gì quan, thật là không có ý tứ tới."

"Tán nhân chi ngôn, thâm hợp ta tâm!" Yêu Phượng ở bên kia khen một tiếng, lại hướng một bên phân phó nói: "Đi 'Động Huyền sảnh' nhìn xem, nhìn phụ thân người là có phải có tâm một hồi bằng hữu cũ."

Bên kia Lâm Vô Ưu rất buồn bực địa "a" một tiếng, Âm Tán Nhân lại đột nhiên nói: "Hôm nay thì không cần. Gần đây ta sắp tới cực địa, đến lúc đó thân hội bằng hữu cũ, chẳng phải sung sướng! Ân, cái này Huyết Vãn ta ngược lại thật ra thích đến gấp, tạm mượn mấy ngày như thế nào?"

"Không được!" Không đợi Yêu Phượng nói chuyện, Lâm Vô Ưu liền vượt lên trước một bước vội la lên: "Ta nuôi mèo con, vì sao phải cho người? Mẫu thân, người giúp ta nói một câu á!"

Bên kia Yêu Phượng nhẹ giọng nhất tiếu: "Ngoan niếp, tán nhân tùy tâm sở dục là có tiếng, nói cùng không nói, có cái gì hai loại? Tán nhân nếu có năng lực, liền cầm đi tốt. Chỉ là. . ."

Ngừng lại một chút, nàng tiếng nói đã chuyển thành lãnh triệt tim gan rét lạnh.

"Tán nhân phải nhớ được, lúc này Thông Huyền Giới, cùng ngày xưa đã thật to khác biệt!"

Theo cuối cùng một cái tiếng nói đoạn tuyệt, mèo con trên trán "Tỏa hồn viên quang" quang mang cũng âm đạm đi, đây là Yêu Phượng bên kia chủ động cắt đứt truyền tin.

Âm Tán Nhân không phải dọa cho lớn, đối Yêu Phượng cảnh cáo mặc dù không thể nói hoàn toàn không có phản ứng, nhưng ít ra nàng cũng không có hoàn toàn để ở trong lòng.

Nàng chỉ là nheo mắt lại, cầm mèo con phần gáy lưng lay, muốn từ bên trong

tìm ra "Tỏa hồn viên quang" không chế đầu mỗi then chốt.

Có thể là đem mèo con sáng rõ gấp, cái này Huyết Vãn "Ngao" quát to một tiếng, lúc đầu mềm oặt thân thể đột nhiên căng cứng, trên cổ da lông càng là trượt không trượt tay, chỉ uốn éo, liền để Âm Tán Nhân ngón tay trượt đi, hơi kém lỏng rời ra đi.

Âm Tán Nhân thấy rất rõ ràng, liền tại tiếng kêu kia đằng sau, một vòng màu xám trắng khí mang đột nhiên liền từ Huyết Vãn da lông phía dưới mở rộng ra, như sóng nước dập dờn, trong nháy mắt khuếch tán đến vỏ lông sao, lại chấn động ngoại nhấp nháy.

Âm Tán Nhân khẽ di một tiếng, loại này khí mang chất tính nàng thật sự là không thể quen thuộc hơn được, rõ ràng chính là cực kì tinh thuần chết âm chi khí, tiểu yêu này quái vì sao lại có?

Nghĩ lại, năm đó nó nuốt ăn huyết cố nhân Xích Bình Quý Liên, hôm nay lại cùng Ma La Hầu có không minh bạch liên quan, vô luận từ chỗ nào bên cạnh ngắt lấy tử khí, ngược lại cũng không phải là không thể sự tình.

Ý niệm trong lòng bách chuyển, trên tay lại là quen thuộc trôi chảy, khí cơ mấy lần quay lại, liền đem cái này một đợt xung kích hóa tiêu tán thành vô hình bên trong, quả nhiên là vô cùng dễ dàng.

Nhưng mà sau một khắc, nàng liền lại nhẹ nhõm không nổi.

Ngay tại nàng phân tâm hóa giải Huyết Vãn khí mang xung kích thời điểm, trăm thước ngoại hư không, bỗng dựng bạo khởi một quy tắc như cơn lốc cuồng bạo sát khí, không nhìn khoảng cách hạn chế, quét sạch tử khí bão táp, xung kích mà xuống, bỗng nhiên đánh vào nàng trong suốt đóng băng đạo tâm bên trên.

Đến thật nhanh!

Âm Tán Nhân hơi có chút kinh ngạc, mà giờ khắc này khóe mắt nàng dư

quang, đã thoáng nhìn một đạo đen nhánh tàn ảnh, giữa trời cắt tới. Lấy lại không phải chỗ yếu hại của nàng, mà là nàng trong khuỷu tay Vũ thị.

"Ma La Hầu!"

Khẽ quát một tiếng về sau, Âm Tán Nhân thân hình phút chốc lui lại, giờ phút này nàng hai tay không rảnh, đối mặt cái này đột nhiên toát ra, cùng nàng cùng cấp số đại địch, không thể tránh khỏi rơi vào hạ phong.

Ma La Hầu đắc thế không tha người, hai con cánh tay dài tựa như bộ ngựa, thoáng qua mấy trăm lần đâm tới.

Tình thuần tử khí, mang theo nó trời sinh hấp thực ma tính, đánh vào không trung, cũng đoạt đoạt có âm thanh, thẳng như bổ ra hư không đồng dạng.

Hiểm lại càng hiểm ôm Vũ thị né qua một cái chém ngang, cũng đã không lo được rộng lượng ống tay áo, tê một tiếng, lại bị Ma La Hầu Hư Không trăm kích cắt một mảnh xuống tới. Lần này Âm Tán Nhân liền thực sự tức giận, nàng ánh mắt ngưng tụ, quanh thân khí lưu bỗng nhiên ngoại nhịp nháy, hư không ngưng tụ như thực chất, buộc thành một đầu khí roi, lắc một cái phía dưới, phát ra một tiếng đình tai nhưc óc khí bạo.

Khí đầu roi sao xẹt qua trước mắt, kia lẳng lệ như đao hàn ý, sử hung lệ như Ma La Hầu, cũng muốn hơi co lại thân hình.

Âm Tán Nhân nhưng cũng không phải thật muốn lấy cái này khí roi đối địch, đem Ma La Hầu chấn một cái đằng sau, đầu nàng cũng không trở về, đem Vũ thị hướng về sau hất lên.

Bên kia, có chính chạy tới Lý Tuần cùng Tần Uyển Như.

Dựa theo Âm Tán Nhân ý tứ, hiện tại nàng là muốn cùng Ma La Hầu hảo hảo đọ sức một trận, nào biết đầu này dã thú vậy mà toàn không có đối chiến dự định, ánh mắt liếc nhìn Vũ thị, trong cổ họng "Cô" một tiếng vang, thân hình lại

lóa lên, quẹt cho một phát ngăn ngủi đường vòng cung, đúng là muốn vòng qua Âm Tán Nhân, tiếp tục truy kích.

Âm Tán Nhân có thể nào như nó mong muốn?

Nói thật, tại vũ nội thất yêu bên trong, nàng xem thường nhất chính là cái này Ma La Hầu.

Một thân yêu ma tướng mạo thì cũng thôi đi, vốn lại là con dã thú đầu óc, tuy nói một thân ma công quả nhiên là kinh thiên động địa, có thể nhiều nhất chính là cái toàn cơ bấp đồ chơi, vậy mà có thể cùng còn lại sáu yêu đến tam tán nhân tịnh xưng, quả nhiên là hỗn trưởng cực kỳ.

Mà lại từ linh thức phục sinh đến nay, nàng tích lũy một bụng khó chịu, trên mặt nhưng lại không thể bày ra đến, thật vất vả tìm tới cơ hội này, nàng có thể nào buông tha?

Chỉ là, luân không đến nàng động thủ, Ma La Hầu dựng thẳng dài huyết mâu nhất chuyển, trong miệng "A" một tiếng kêu to, một con cánh tay dài nhô ra đến, trên đó xám trắng khí mang như sao hoàn nhảy vọt, liên tiếp, giống như là dấy lên màu xám ánh lửa, yêu dị âm trầm, khiếp người hồn phách.

Chợt chính là một tia chớp quang mũi tên mãnh liệt bắn mà xuất, trực kích Âm Tán Nhân mặt.

Loại công kích này có thể nói là hoàn toàn không có uy hiếp, Âm Tán Nhân chỉ là hết lần này tới lần khác đầu, liền nhường đi qua.

Ngay tại lúc quang mũi tên hoạch mặt mà qua sát na, nàng đột nhiên bừng tỉnh, xoay tay lại liền bắt, Ma La Hầu cái nào cho nàng cơ hội này? Lại là một tiếng gầm nhẹ, cùng thân xông lên, khô héo ngón tay như râu, trực tiếp chụp vào trong tay nàng Huyết Vãn.

Âm Tán Nhân trong tay tiểu yêu này trách thực thông minh, thừa dịp cái này

khoảng không lại giãy giụa, trên người nó khí mang mặc dù lực sát thương không mạnh, nhưng một đợt liên tiếp một đợt tiềm chấn chi lực lại phiền phức cực kì, vì ứng phó cái này, Âm Tán Nhân không khỏi phân tâm.

Chỉ chớp mắt công phu, Âm Tán Nhân liền muốn minh bạch Ma La Hầu — hoặc là nói, là Ma La Hầu sau lưng người kia dự định.

Giờ phút này, nàng gặp phải nhất cái lưỡng nan lựa chọn.

Hoặc là liền tập trung tinh thần, ngăn trở Ma La Hầu móng vuốt, hoặc là, liền bỏ mặc kia quang mũi tên đi sát chính mình thân muội tử — đây cơ hồ không gọi được lựa chọn, Âm Tán Nhân không cần suy nghĩ, trên tay phát lực, một tay lấy Huyết Vẫn ném hướng Ma La Hầu trên mặt.

Huyết Vẫn phát ra rít lên một tiếng, Ma La Hầu đối với nó ngược lại là để ý cực kì, bện bện thu thế tử, luống cuống tay chân đi đón.

Âm Tán Nhân lạnh lùng liếc qua, thân hình dựa thế xoay tròn, hướng về sau bắn tới, nhân tại nửa đường, liền tranh nhưng trong nháy mắt, chỉ lực phát sau mà đến trước, đem ánh sáng mũi tên đánh cho vỡ nát.

Đằng sau Tần Uyển Như cũng rốt cục đã tìm đến, thư tay áo đem Vũ thị ôm vào lòng.

Âm Tán Nhân lạnh lùng ngoái nhìn, thấy kia Huyết Vẫn đã ổn ổn đương đương rơi vào Ma La Hầu trên vai, móng vuốt còn quét lấy nhất căn vai dâm, linh mâu trông lại lúc, ánh mắt bờ xưng, tựa hồ sợ hãi còn lại.

Ma La Hầu ánh mắt thì là hung lệ gấp trăm ngàn lần — tuy nói vừa mới xem như nó hơi chiếm thượng phong, thế nhưng là Âm Tán Nhân hắt nước không vào phòng ngự thủ đoạn, lại biết nó đây ngập khát máu sát cơ không có bên phát tiết địa phương, tâm tình lúc này bực bội chi cực.

Bất quá, tại "Mèo con" một tiếng khê gọi đằng sau, nó huyết mâu bên trong

táo bạo chi khí lại cho ngành sinh sinh ép xuống, hung hăng khoét Âm Tán Nhân một chút, lập tức bắn ngược mà xuất, đảo mắt không thấy tung tích.

Lúc này, Tần Uyển Như cũng từ phía sau chạy tới, ngạc nhiên nói: "Sư tôn, con kia Huyết Vẫn rất mấu chốt a, Ma La Hầu hình như rất sợ nó."

Âm Tán Nhân ừ một tiếng, ánh mắt lại là liếc nhìn khác một bên Lý Tuần.

Lý Tuần ho nhẹ một tiếng: "Đáng tiếc, nếu là đem kia Huyết Vẫn cầm xuống, có lẽ có thể phản chế Ma La Hầu cũng khó nói. Bất quá lần này có thể đem Vũ phu nhân chặn lại đến, cũng coi như đạt thành mục tiêu, thật đáng mừng!"

Tần Uyển Như khoét hãnh một chút, đối "Vũ phu nhân" xưng hô có chút bất mãn.

Bất quá, Lý Tuần lúc này cũng thật tìm không thấy thích hợp hơn xưng hô. Cho nên chỉ coi không nhìn thấy Tần Uyển Như sắc mặt.

"Bất quá, tha thứ ta nói thẳng, Vũ phu nhân trạng thái tinh thần cũng không quá bình thường. Những năm này, ta cùng nàng tiếp xúc qua mấy lần, ách, nhìn không ra kia cái gì tới. . . Có lẽ là Ngọc Tán Nhân một loại nào đó hoặc thần bí thuật có tác dụng."

Hãnh ở giữa mập mờ đi qua, chính là Vũ phu nhân thái độ.

Nói thật, nếu không phải Lý Tuần đối Vũ phu nhân lai lịch biết được rõ ràng, chỉ nhìn ánh mắt của nàng tư thái, căn bản là nghĩ không ra, nàng đã từng là Ngọc Tán Nhân "Trắng trợn cướp đoạt" đi qua người bị hại.

Tần Uyển Như tự nhiên không muốn nghe đến loại lời này, nàng dùng ánh mắt mong chờ nhìn về phía Âm Tán Nhân, hi vọng trong nội tâm nàng không gì làm không được sự phụ cho ra nhất cái xác định phúc đáp.

Âm Tán Nhân trên mặt nhưng không có biểu tình gì, chỉ là vươn tay ra, tại Vũ phu nhân trên mặt nhẹ nhàng khẽ vỗ, chưa hết gật gật đầu.

"Hoàn toàn chính xác, là hoặc thần chi thuật, mặc dù thanh trừ đứng dậy rất là phiền phức, nhưng dù sao còn có thể hiểu . . . chờ một chút, đó là cái gì?"

Lý Tuần hai người tất cả giật mình, Âm Tán Nhân trên mặt nặng nề như nước, ánh mắt lạnh thấu xương, hiển nhiên tâm tình kém đến cực chỗ, tại hai người giật mình ánh mắt hạ, nằng nhe răng nhất tểu, chỉ là nụ cười này bên trong sát cơ băng ngưng, làm cho người nhìn mà phát khiếp.

"Linh diệt ti. . . Rất tốt, Cổ đạo nhân những năm gần đây, rốt cục tiến triển!"

"Linh diệt ti?"

Lý Tuần nghi hoặc, Tần Uyển Như kinh hãi, lưỡng chủng khác biệt phản ứng, thoáng qua lại đối cho nhau tới, Lý Tuần rốt cục nghĩ đến cái gì là "Linh diệt ti", mà Tần Uyển Như thì bị mê hoặc.

Linh diệt ti, là luyện khí đại tông Thiên Phàm thành chế tác một kiện rất có danh khí pháp bảo, chủ yếu là công phạt linh thức, chấn động lòng người sử dụng, lại có thể trông vào nhân thể, tiềm ẩn không phát, cách xa nhau ngàn vạn dặm, cũng có thể khống chế tự nhiên, niệm động ở giữa, liền có thể lấy tính mạng người ta, có thể nói là bức hiếp, dùng thế lực bắt ép người khác tuyệt hảo bảo bối.

Mặc dù không bằng khu thi khôi lỗi thuật như vậy tỏa hồn định phách, muốn người sinh tử không thể tuyệt diệu thủ đoạn, lại chiếm bản lợi nhỏ lớn chỗ tốt, là cái cực hiện thực lựa chọn.

Bởi vì Linh diệt ti nhân thể ẩn núp, đồng thời không một chút có thể tùy tiện phát giác biểu trưng, rất nhiều tu sĩ bị chế trụ, tính mệnh thao nhân thủ, không khỏi liền muốn làm chút nhận không ra người hoạt động, như thế liền sử các tông môn nhân nhân cảm thấy bất an, cũng sử năm đó Thông Huyền Giới, hiện ra một hồi lâu loạn tượng.

Bất quá, Tần Uyển Như vẫn không hiểu.

"Như thế nào là Linh diệt ti? Thiên Phàm thành không phải đã tại chư tông tu sĩ trước đó, đem tất cả 'Linh diệt ti' đều tiêu hủy a? Cũng lấy tông môn khí vận vì thề, tuyệt không lại chế tạo thứ quý này, thậm chí vì thế hủy đi đồng dạng mẫu chốt khí cụ, giới này làm sao còn có. . ."

Âm Tán Nhân "Ừ" một tiếng, tựa hồ có chút thất thần, chỉ là thuận miệng nói: "Coi như các tông đây trời tung lưới, cũng không có khả năng đều tiêu hủy, có mấy cây Linh diệt ti tính là gì. . ."

Dừng một chút, nàng lại thấp giọng nhất tiếu: "Bất quá, tâm cao khí ngạo Cổ Chí Huyền, cũng có như vậy không có tự tin thời điểm sao?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Bại Lộ

Chương 02: Bại lộ

Người nói vô ý, người nghe hữu tâm.

Lý Tuần khước mắt giật một cái, cực nhanh lườm Âm Tán Nhân một chút, nhưng không có đạt được đáp lại.

Âm Tán Nhân lại đưa tay chưởng nhẹ đặt ở Vũ phu nhân trên trán, khí cơ hơi dò xét tức xuất: "Tạm thời vẫn là dừng cho nàng tĩnh lại tốt, tốt nhất lấy 'Nhập thần pháp' duy trì linh thức tịch diệt trạng thái, biết nên làm như thế nào rồi?"

Tần Uyển Như rõ ràng cảm xúc không cao, chỉ nhẹ giọng xác nhận, rũ xuống ánh mắt. Nhưng cuối cùng nàng vẫn là không nhịn được hỏi: "Sư phụ, mẫu thân nàng. . ."

"Trừ phi Cổ Chí Huyền nguyện ý buông tay, hoặc là. . ." Âm Tán Nhân thần sắc như nước, ánh mắt lại liếc nhìn Lý Tuần, cực chi vi diệu.

Đương nhiên, Tần Uyển Như không nhìn thấy điểm ấy, chỉ nghe nàng trầm giọng nói: "Có lẽ, đi Thiên Phàm thành đòi hỏi 'Định hồn lam tinh', vật vật tương khắc, cũng là nhất pháp."

Tần Uyển Như trong mắt quang thái lóe lên, trở lại âm đạm đi: "Định hồn lam tinh? Đây không phải là tại bảy trăm năm trước, liền bị hủy sao?"

Âm Tán Nhân mạn thanh đáp: "Tổng còn có thể lại làm, chỉ là, giống như ở giữa còn có mấy phần vật liệu, cần tìm."

Nói, ánh mắt của nàng lại từ Lý Tuần trên mặt đảo qua.

Lý Tuần bản còn tại kỳ quái, thấy một lần này hình, lập tức liền hiểu được.

Trong lòng của hắn cười lạnh, những lời này không phải đối Tần Uyển Như nói, rõ ràng chính là thay đổi biện pháp cầu hắn. Không có đồng ý của hắn, chính là Âm Tán Nhân lại có biện pháp, cũng bất quá là hoa trong gương, trăng trong nước, rơi không đến thực chỗ.

Chỉ là, hắn dựa vào cái gì đáp ứng?

Định hồn lam tinh cái này danh mục, hắn nghe cũng chưa từng nghe qua, nhưng nhìn Tần Uyển Như thần sắc, liền biết bảo bối này cũng là không tầm thường.

Một khi "Đáp ứng", chỉ là tìm đánh vật liệu, liền không biết muốn hao phí nhiều ít thời gian, nếu thật là loại tình hình này, đến tột cùng là hắn sai sử khôi lỗi, vẫn là khôi lỗi sai sử hắn, sợ là nói không rõ đi. . .

Cho nên, hắn thần sắc lãnh đạm, đối kia liếc tới ánh mắt chỉ nếu không thấy.

Âm Tán Nhân thấy hắn như thế tình trạng, cũng không vội không buồn, chỉ là chột người nhoén miệng cười, đem chủ đề tiến đến gần: "Lần này, người làm tốt lắm."

Lý Tuần ngờ ngạc một chút, mới phản ứng được đây là Âm Tán Nhân đang nói chuyện với hắn.

Không thể không thừa nhận, Âm Tán Nhân diễn trò công phu nhất lưu, nghe dạng này khẩu khí, Lý Tuần ngược đúng là cứng lại. May mắn hắn gần đây cũng dần dần quen thuộc cảm giác này, kịp thời nhất tiểu cúi đầu: "Chỗ đó, là sư thúc làm việc, là hắn là."

"Người có cái này phần tâm, rất tốt . Bất quá, chính như như lời người nói, người không thể bạch bạch sai sử, dù sao, người bây giờ địa vị cũng khác biệt,

người tới ta đi mới là đúng lý. Người muốn chút gì?"

"Ách, không dám nhận. . ."

Lý Tuần mới nói nửa câu, trong lòng bỗng nhiên vừa tỉnh, cái này không phải tại tán dương, rõ ràng nói đúng là lấy nói mát, đổi lấy biện pháp cầu hãn.

Phía trước một câu hãn là ý tứ này: "Coi như ta là khôi lỗi, này một ít mặt mũi cũng phải cấp đi!"

Lý Tuần nháy mắt mấy cái, ngữ khí kính cẩn nghe theo mà nói: "Sự thúc đừng nói như vậy, chuyện hôm nay, chưa đạt đến viên mãn, đệ tử đã là rất xấu hổ."

Hãn ngụ ý chính là: Mèo con đâu? Ta phân phó người làm sự tình, người không làm tốt, dựa vào cái gì nói điều kiện với ta?

"Này cũng cũng không có gì. . ." Âm Tán Nhân bình bình đạm đạm đáp một tiếng, ánh mắt nhưng lại thoáng nhìn Tần Uyển Như.

Cũng không biết Tần Uyển Như đem lý giải thành cái gì, dù sao nàng là một mặt hội ý biểu lộ, nhìn Lý Tuần một chút về sau, cẩn thận từng li từng tí bảo vệ lấy Vũ phu nhân, hướng phía dưới rơi đi.

Lúc này những cái kia xa xa bỏ chạy Âm Dương Tông tu sĩ cũng nhao nhao chạy về, nhìn thấy Âm Tán Nhân cùng Lý Tuần, nhưng cũng cũng không dám đụng lên đến, chỉ là xa xa hành lễ, theo Tần Uyển Như xuống dưới thu thập tàn cuộc.

Rất nhanh, trên bầu trời liền chỉ còn lại có quan hệ cổ quái hai người.

Thấy chung quanh không người, Lý Tuần toàn bộ trầm tĩnh lại, ôm cánh tay trước ngực, cũng không nói chuyện, chỉ là cười lạnh.

Âm Tán Nhân nhìn hãn tình này thái, ánh mắt thù liễm, trên mặt lại là gợn

sống không thể, cho dù là Lý Tuần cái này đương chủ tử, trong lúc nhất thời cũng đoán không ra tâm tư của nàng, chỉ có thể loáng thoáng cảm giác được, nàng hiện tại trong lòng dường như đang tính toán cái gì.

"Linh thức phục sinh về sau, đối tâm thần kết nối quá nhiều, quả là nơi này!"

Lý Tuần tuyệt không thích loại cảm giác này, mặc dù hẳn ngày gần đây càng ngày càng rõ ràng, cái này kỳ thật cũng là một loại tu hành.

Khu hồn, luyện phách, thông tâm ba pháp bộ bên trong, khu hồn, luyện phách bất quá là ứng dụng pháp môn, tu tới cực chỗ, cũng bất quá là cái cạy vào ngoại lực kẻ đầu cơ, chỉ có "Thông tâm" một bộ, mới là đạt thành vô thượng U Minh thần thông chính đồ.

Thế nhưng là nói đi thì nói lại, như Lý Tuần hứng thú thật tại trên tu hành, vậy hẳn hơn sáu mươi năm qua, cần gì phải khổ cực như thế bôn ba, xuất sinh nhập tử? Chỉ ở trên núi bế quan khổ tu chẳng phải là được rồi?

Lý Tuần cố nhiên cũng có được hưởng tới vô thượng đại đạo tâm tư, nhưng cái này hư vô mờ mịt mục tiêu một khi cùng hiện thực xung đột, như vậy, hẳn đem không chút do dự lựa chọn cái sau.

Đem đạo lý này đặt ở dưới mắt, kỳ thật chính là một câu: "Lúc trước như thế nào muốn cho chính mình hoa loại phiền toái này tới?"

Không nói đến trong lòng của hẳn hối hận, Âm Tán Nhân tại gần ngủ trầm mặc về sau, thấp giọng mở miệng: "Muốn chế tác định hồn lam tinh, hàng đầu vật liệu, chính là Mặc ti ham bảo, kim kích tử, bích quang Thiên La cái này ba kiện dị bảo, trong truyền thuyết, bích quang Thiên La Thiên Phàm thành nội còn có tồn tại, chỉ có Mặc ti ham bảo, kim kích tử cần thu thập. . ."

Lý Tuần nhướng mày cười nói: "Rất tốt, Mặc ti ham bảo ta mặc dù không biết là cái gì, nhưng này kim kích tử, là Hồi Huyền Tông luyện đan chế phù cực

phẩm vật liệu, tông môn quặng mỏ, hàng năm sản xuất bất quá một hai tiền, lại muốn dùng đi hơn phân nửa, còn lại bách không kịp nhất, người muốn bao nhiêu?"

Âm Tán Nhân ánh mắt nặng nề, bình tĩnh nói: "Chỉ ít hai lượng có thừa."

"Tối thiểu ba trăm năm cất giữ!" Lý Tuần vỗ tay một cái, ngoài cười nhưng trong không cười mà nói: "Kia Mặc ti ham bảo lại là cái gì?"

Âm Tán Nhân đơn giản đáp: "Đông Hải đặc sản, cũng là trân quý chi vật."

Lý Tuần không nói thêm gì nữa, chỉ là để mắt nhìn đi qua.

Âm Tán Nhân đương nhiên biết trong lòng của hắn ý nghĩ, lông mày phong hơi nhàu, toàn tức nói: "Trọng Vũ biết được rất nhiều Bắc Cực sự tình, nếu có thể trốn thoát Linh diệt ti, đối người có chút ít chỗ tốt."

"Cái này ta đương nhiên biết, mà lại, ta cũng rất tâm động." Lý Tuần cười đắc ý nói: "Đáng tiếc, ăn không được miệng bên trong đồ vật, lại hương cũng không có ý nghĩa. Sự thúc ngài so ta hiểu rõ hơn Ngọc Tán Nhân, người cảm thấy hắn hội cầm như thế nhất cái tùy tiện có thể giải đồ chơi, an đến Vũ phu nhân trên thân?"

Âm Tán Nhân trầm mặc không nói, nửa ngày sau mới nói: "Đây không phải Cổ Chí Huyền phong cách, Cổ Âm khả năng lớn hơn một chút."

"Kia liền càng không cần phải nói!"

Lý Tuần nghĩ đến hắn cùng Cổ Âm có hạn mấy lần kết giao, chỉ cảm thấy da đầu căng lên.

Kia Cổ Âm tâm kế thâm bất khả trắc, hư hư thật thật bên trong, để cho người ta sờ không tới nàng diện mục chân thật vị trí. Lý Tuần mấy chục năm qua, có đến vài lần trong lúc vô tình bị nàng đương đầu thương sử, ăn thiệt thòi không ít, hiện tại thật là có chút sợ.

Âm Tán Nhân ngẩng đầu nhìn hẵn, ánh mắt âm chìm bên trong, càng có mấy phần ngoại nhấp nháy áp lực.

Lý Tuần cũng là không sai biệt lắm quen thuộc, trong lòng tuy là hơi sợ, trên mặt lại như cũ duy trì tiểu dung.

Âm Tán Nhân cuối cùng chỉ là nhẹ nhàng hít một tiếng: "Kỳ thật, cái này đối người tới nói, cũng không phải việc khó gì."

Lấy nàng nhất quán tính cách, nói ra những lời này đến, kỳ thật cùng mềm giọng khẩn cầu đã không có gì khác biệt.

Đáng tiếc, vẫn chưa đủ!

Lý Tuần ha một tiếng cười, đang muốn mở miệng, hai người thần sắc lại đồng thời khẽ động.

Mơ hồ nguyên khí chấn động do phương xa truyền tới, ẩn chứa trong đó tin tức sử hai người quạ vật giạt mình: "Lại là cùng ai động thủ?"

Đã có ngoài ý muốn phát sinh, hai người cũng sẽ không thể dây dưa nữa xuống dưới, lập tức do Lý Tuần đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Âm Tán Nhân mặt không thay đổi đi đầu khởi hành, Lý Tuần thân hình Hóa Hư, vô thanh vô tức đi theo.

Nguyên khí chấn động trung tâm, là trên mặt đất nơi nào đó hướng mặt trời trên sườn núi.

Các loại Lý Tuần hai người âm thầm tiềm đến, liền nhìn thấy Âm Dương Tông tu sĩ bố trí doanh trường, chỉ hoàn thành một nửa, liền đều cong vẹo đổ rạp trên mặt đất, một nhóm mấy người đem trong ngũ mê Vũ phu nhân bảo hộ ở trung ương, cùng một đạo khác năm tên tu sĩ lẫn nhau giăng co.

Ở giữa còn có song phương tu sĩ tại giao đấu, đánh cho bụi bặm nổi lên bốn

phía, khí bạo từng tiếng.

"Lấy ở đâu nhiều như vậy nhàn sự?"

Âm Tán Nhân tâm tình rõ ràng không tốt, đối với cái này mọc lan tràn chi tiết, cũng liền không có gì tốt ngôn ngữ.

Nhìn nàng thần sắc, sợ là muốn xuất thủ giết người.

Đối với cái này, Lý Tuần vốn là ôm xem trò vui tâm tư, bất quá, khi nhìn đến đối phương tu sĩ khuôn mặt lúc, hăn khóe mắt nhảy lên.

"Lôi Uế Điều? Mị Ma Tông?"

Gương mặt kia mũi ưng như câu, đôi mắt hãm sâu, hơi có chút điều tướng, ánh mắt sắc bén rét lạnh, xem xét liền biết không phải một người đơn giản vật.

Người này Lý Tuần gặp qua, chính là Mị Ma Tông tông chủ La Ma Thập thân truyền đệ tử, kêu Lôi Uế Ứng, là số ít vài cái đã cùng Lý Tuần giao thủ qua, lại cùng Bách Quỷ đánh qua "Quan hệ".

Lý Tuần đối với hăn ấn tượng mười phần khắc sâu. Tự nhận là tại âm hỏa ngoại nhập nháy trước đó, thuần luận tu vi, không phải là đối thủ của hăn.

Cái này có ý tứ. Cái này Lôi Uế Ứng tâm cơ thâm trầm, rất có Đại tướng phong độ, tuyệt không về phần vô duyên vô cớ cùng Tần Uyển Như dạng này thành danh tu sĩ đối nghịch, bởi vì cái này rất có thể đặc tội toàn bộ Âm Dương Tông.

Như vậy, hăn là vì cái gì?

Thụ này nhắc nhở, Lý Tuần lại nhìn kỹ một chút, quả nhiên, tại Tần Uyển Như dưới chân, còn nằm một vị hình dung lôi thôi nam tu, mặc trên người, lại là một bộ da thú chế ngoại bào, nhìn như thô ráp, lại bảo quang ần ần, rất cổ quái.

Cảm giác bên trong, người này dường như bị thương rất nặng, khí tức có chút, mắt thấy là không sống được.

Nghĩ đến, đây chính là song phương xung đột căn nguyên.

Mà lúc này, Lý Tuần lòng có cảm giác, nhìn lại, đã thấy Âm Tán Nhân rằng môi có chút khép mở, hiển nhiên là dùng cái gì thủ đoạn cùng Tần Uyển Như liên hệ.

Lý Tuần nhếch miệng nhất tểu, tâm niệm cũng thấu qua, Âm Tán Nhân lại nhú mày, đồng thời vô chống đỡ, cùng hẳn tâm niệm phù hợp, đem đối thoại tình hình đưa tới.

"Bách Thú Tông?"

Lý Tuần rất là giật mình, Tần Uyển Như bên chân kia nửa chết nửa sống da thú đại hán, lại là đã tông môn ly tán nguyên Bách Thú Tông tu sĩ, gọi Tề Phi Hùng, hơn nữa, còn là nhất cái rất có danh khí Linh thú hộ giá, cái này đã tương đương với Minh Tâm Kiếm Tông trưởng lão thân điểm.

Mười năm trước, Tán Tu Minh Hội công phá Huyền Linh động, hủy đi tông môn pháp khí, tuyên cáo Bách Thú Tông diệt vong.

Kỳ thật ngoại trừ tông chủ Sư Đà Vương đến có hạn vài cái bè lũ ngoan cố lấy thân tướng tuấn bên ngoài, phần lớn tông môn tu sĩ, đồng đều tản mát tứ phương, thành vô tông vô phái tán tu, cũng coi là Tán Tu Minh Hội cho Bách Thú Tông lưu lại chỗ trống.

Cái này Tề Phi Hùng đồng thời không có cái gì phục tông quy căn tâm tư, tự nhiên cũng sẽ không vì kia hư miếu không thật mục tiêu, đi lãng phí chính mình tốt đẹp tính mệnh. Mười năm qua, hẳn ngay tại giới này du đãng, thật thành nhất cái vô câu vô thúc tán tu, thời gian trôi qua coi như hài lòng.

Chỉ là một tháng trước, vài cái Mị Ma Tông tu sĩ tìm hẳn, nói nguyên bản

Bách Thú Tông vài vị nổi danh hộ giá, ngự thú sử đã ở La Ma Thập giúp đỡ hạ, chuẩn bị Đông Sơn tái khởi, khôi phục Bách Thú Tông, mời hãn cùng cử hành hội lớn.

Tề Phi Hùng lại không ngốc, không muốn cho người làm thương sử, liền mở miệng cự tuyệt, nào biết những người kia lúc này trở mặt, nói hãn không gia nhập cũng thành, nhưng muốn đem trên thân cái này "Bách thú kết hồn bào" đưa lên.

Đến tận đây hãn mới hiểu được, nguyên lai Mị Ma Tông mục đích, là cái này Bách Thú Tông còn sót lại vài kiện tông môn pháp khí một trong, hãn đương nhiên không chịu, song phương liền động thủ.

Đánh một chút trốn trốn, lúc đầu thế cục còn tốt, nhưng trước đây không lâu Lôi Uế Ứng gia nhập, lúc này đem hãn đánh cho nôn ra máu ba lít, bỏ mạng mà chạy.

Thật vừa đúng lúc chính đụng tới Âm Dương Tông một nhóm, hãn cùng Tần Uyển Như cũng coi như quen biết cũ, vội vàng phía dưới, liền hô to cầu cứu, chỉ đem sự tình nói cái đại khái, liền vết thương cũ tái phát ngã xuống.

Tần Uyển Như vốn cũng không muốn tham gia việc này, chỉ là Mị Ma Tông khiến cho quá mau, nòng bên này lại có cá tính gấp chủ động nhảy ra ngoài động thủ, may mắn Lôi Uế Ứng bên kia cũng có chút cẩn thận, chỉ thả một người ra ngoài đánh nhau chết sống, song phương thì đều là thừa cơ cấp tốc chinh lý mạch suy nghĩ, muốn đem cái này ngoài ý muốn tạo thành ảnh hưởng, trừ khử đến mức thấp nhất tốc độ.

Âm Tán Nhân đến, tự nhiên sử Tần Uyển Như lực lượng càng đầy. Chỉ cần có Âm Tán Nhân áp trận, trừ phi là La Ma Thập đích thân đến, nếu không, Mị Ma Tông sao có thể lật lên sóng gió gì đến?

Bất quá, cách đó không xa kia Lôi Uế Ứng cảm ứng coi là thật nhạy cảm, điều trên mặt co quắp hạ, lại còn nhìn về phía này, hiển nhiên là cảm giác được

Tần Uyển Như cử động, trong lòng sinh nghi.

Âm Tán Nhân khen một tiếng: "La lão yêu thu hảo đồ đệ."

Một tiếng khen đằng sau, nàng cũng không khách khí, nháy mắt, để Lý Tuần ra ngoài ứng phó.

Lý Tuần cảm thấy hơi có bất mãn, nhưng là hắn cũng biết, đối ngoại, Âm Tán Nhân địa vị dù sao khác biệt. Dưới mắt loại tình huống này, nếu là Lôi Uế Ứng đi đầu một bước hét phá, đối Âm Tán Nhân tới nói, liền sẽ rất bị động, mà sớm một bước ra ngoài, lại giống là sợ hắn.

So sánh dưới, thân phận của mình tuy có chút xấu hổ, nhưng nếu là cần thận ứng đối, hiệu quả hẳn là càng tốt hơn.

Trong lòng so đo hoàn tất, Lý Tuần cũng liền không ở trên đây đấu khí, thầm hừ một tiếng, trên mặt lại lộ ra tiểu dung, thản nhiên cất bước, theo cây rừng âm ảnh sau đi tới, lúc này hấp dẫn ánh mắt mọi người.

"Bách Quỷ đạo huynh?"

Lôi Uế Ứng kinh ngạc hiển nhiên không phải giả vờ, bất quá càng gây nên Lý Tuần chú ý, là cái kia không giống bình thường tôn xưng. Hai người "Giao tình" hoàn toàn là đánh ra tới, lấy Lôi Uế Ứng thân phận địa vị, không cần thiết làm những này giả dối.

Lý Tuần trong đầu xoay nhanh, trên mặt lại một bộ thanh nhàn thanh thoi biểu lộ, chớp tay cười nói: "Làm gì? Ứng đạo huynh, Tần tiên tử tại cái này rừng núi hoang vắng, là tại tranh đoạt bảo bối gì? Bách Quỷ bất tài, ở một bên nhìn xem được chứ?"

Một câu đã xuất, song phương thần sắc liền đều có chút cổ quái.

Lý Tuần cười mỉm mà nhìn xem, ánh mắt lại quang minh chính đại rơi vào Tần Uyển Như dưới chân, Tề Phi Hùng trên thân.

"Đúng vậy a, là đoạt kiện bảo bối, vẫn là kiện tên dờ hơi!" Lôi Uế Ứng tiếng nói có chút tiêm lệ, có tiếng kim loại, rất có đặc sắc, chỉ là tiếp xuống, ngữ khí liền có chút hòa khí.

"Từ biệt mấy năm, Bách Quỷ đạo huynh phong thái càng hơn trước kia, coi là tu vi lại có tinh tiến, thực là không thẳng niềm vui. Hôm nay gặp mặt, lại là xảo cực kì, có một số việc hạng muốn cùng đạo huynh thương lượng, còn xin đạo huynh tạm thời khoan tay đứng nhìn, lưu chuyện chỗ này, lại kỹ càng báo cho, được chứ?"

Nói chuyện trong nhu có cương, lại có phần bằng phẳng, chính là đại tông đệ tử vốn có khí độ, hiện ra người này tu dưỡng quả thật không tệ.

Chỉ là kia cái gọi là "Hạng mục công việc" cũng làm cho Lý Tuần trong lòng nhảy lên, không biết làm tại sao, trong lòng hơi có bất an.

Hắn trên mặt y nguyên bất động thanh sắc, tự động đem có quan hệ "Hạng mục công việc" từ ngữ xem nhẹ, chỉ mỉm cười nói: "Ứng đạo huynh là người quen, Tần tiên tử cũng cùng ta có mấy phần mỏng manh giao tình, cái này khoan tay đứng nhìn sự tình, ta là không làm được.

"Không bằng dạng này, nếu là chư vị để mắt ta, không bằng đem sự tình từ đầu đến cuối cáo tri, do ta làm điều đình, như thế nào?"

Lôi Uế Ứng ánh mắt sắc bén đánh vào trên mặt hắn, Lý Tuần thì lại lấy không đổi mỉm cười đáp lại.

Lấy Lôi Uế Ứng đầu, đương nhiên có thể nghĩ đến hắn cùng Âm Dương Tông ở giữa "Mập mờ", nhưng nếu thật chỉ ra, nhưng không có nửa chút chỗ tốt.

Hiện tại, Lôi Uế Ứng liền nên hảo hảo tính toán một chút, lại thêm Bách Quỷ mạnh như vậy tay, sẽ đối với bọn hắn hành động tạo thành như thế nào hậu quả nghiêm trọng.

Lôi Uế Ứng ánh mắt lấp lóe nửa ngày, bỗng dưng nhất tấu.

"Kỳ thật, ta cùng Tần tiên tử là không có gì khúc mắc, chuyện hôm nay, vốn cũng không nên phát sinh. . . Cũng được, xem ở Bách Quỷ đạo huynh trên mặt mũi, cái này đoạt tông môn pháp khí lấy ăn hốt phản nghịch, có thể tạm thời tha hãn một lần, nghĩ đến, Tần tiên tử, Bách Quỷ đạo huynh tại biết nguyên do trong đó về sau, cũng sẽ không che chở bực này bọn chuột nhắt."

Hắn đây cũng là lời nói bên trong có chuyện, hơi có chút ý uy hiếp, bất quá vô luận là Lý Tuần hay là Tần Uyển Như, đối với cái này đều không thèm để ý.

Lôi Uế Ứng cũng có tự mình hiểu lấy, mỉm cười, liền không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là gọi xoay tay lại hạ, lại sâu sắc nhìn thoáng qua kia Tề Phi Hùng, đảo mắt liền cười nói: "Bách Quỷ đạo huynh, nhưng có nhàn hạ một lần?"

Lý Tuần tuy là có phần thành thoi gật đầu, nhưng trong lòng ngưng trọng cực kì, có thể để cho Lôi Uế Ứng thậm chí Mị Ma Tông làm ra nhượng bộ hạng mục công việc, đoán nó như thế nào trọng yếu, đều không đủ.

Mà trong khoảng thời gian này hắn làm những chuyện như vậy bên trong, duy nhất cùng Mị Ma Tông có gặp nhau, chỉ có. . .

Lập tức, hắn cũng không nhiều lời, trực tiếp theo Lôi Uế Ứng đến bên ngoài hơn mười trượng cây rừng che lấp chỗ, mắt lạnh nhìn người này bày ra cấm chế dày đặc bình chương, trong lòng suy đoán là càng ngày càng chắc chắn.

Lôi Uế Ứng tỉ mỉ làm xong đây hết thảy đằng sau, mới lên tiếng nói: "Kết giao quý ở bằng phẳng, tề nhân cũng liền không còn quẩn cái gì loan tử, Bách Quỷ đạo huynh, tề tông chủ ma thập thượng sư nhắc nhở ta, vì hãn lão nhân gia truyền một lời. . . Cái gọi là thất phu vô tội, mang ngọc có tội, đạo lý này, lấy đạo huynh trí tuệ, lúc có tâm đắc."

Dù là Lý Tuần trong lòng đã có chuẩn bị, nghe được câu này, lông mày cũng nháy lên, bất quá, hắn rất nhanh liền thuận thế giơ lên lông mày, làm cái hỏi

thăm thần sắc, nó biểu tình biến hóa có thể xưng thiên y vô phùng.

Lôi Uế Ứng chuẩn lợi ánh mắt nhìn chăm chặp nét mặt của hãn biến hóa, lại không cách nào từ đó đạt được bất kỳ tin tức gì. Chưa hết chỉ có thể thán cười một tiếng.

"Bách Quỷ đạo huynh, gia sư rất coi trọng tâm kế của người thủ đoạn, thế nhưng là, đạo huynh lại là coi thường gia sư thậm chí ngũ tông liên minh chư vị tiên sư trí tuệ. . ."

Lý Tuần rốt cục xác định Lôi Uế Ứng ý đồ đến, trong lòng của hãn chấn động, trên mặt thì đem kia một tia nghi hoặc hóa làm nhưng: "Vụ Ẩn hiên?"

Lôi Uế Ứng không nghĩ tới hãn vậy mà dạng này thẳng thắn địa" thừa nhận", vui mừng, vội nói: "Chính là Vụ Ẩn hiên, đạo huynh. . ."

Lý Tuần nhin không được cười lên nói: "Ứng đạo huynh vẫn nhằm người đi, ngày đó tại Đông Nam biển rừng, ta bị cái này cái gọi là ngũ tông liên minh đánh cho chạy trốn chết, đến nay buồn bực. Mà hôm nay, các người lại tới tìm ta muốn Vụ Ẩn hiên? A, hoang đường!"

Không đợi Lôi Uế Ứng mở miệng, hãn lại nhướng mày nói: "Nhìn Ứng đạo huynh bộ dáng, Vụ Ẩn hiên sự tình, chẳng lẽ đã hết thủy đều kết thúc rồi? Quý liên minh tập số tông chi lực, vô số cao thủ, cũng không được lấy chỗ tốt? Vẫn là ở chỗ này ném loạn màn khói, nhiều nhân tầm mắt đây?"

Nói, trên mặt hãn liền hiện ra cực rõ ràng nghi ngờ tới.

Lôi Uế Ứng bị căn ngược một cái, dở khóc dở cười, nhưng người này dù sao cũng là cao minh, rất nhanh liền điều chỉnh tâm tư, cũng mặc kệ Lý Tuần như thế nào nói sang chuyện khác, chỉ là nắm lại căn cơ, thong dong nhất tấu.

"Đạo huynh khiến cho hảo chương nhân pháp. Đáng tiếc, sử dụng phi nhân. Tiêu Trọng Tử là cái gì vật liệu, đạo huynh hãn là cũng rõ ràng, nếu là liên loại

kia củi mục đều có thể tại Mạc tông chủ bọn người dưới mí mắt đoạt bảo mà đi, chúng ta ngũ tông liên minh dứt khoát giải tán được rồi."

Đang khi nói chuyện, hần từ trong ngực lấy ra một kiện đồ vật, đặt ở lòng bàn tay.

Đây là nhất khối sắt đá giống đồ chơi, chỉ có to bằng móng tay, lại giống như là bị hỏa thiêu đốt qua, khét lẹt dán nhìn không ra lúc đầu chất liệu.

Lý Tuần vừa nhìn thấy cái này, khóe mắt liền lại là nhảy một cái.

Sự biến hóa này lại là không thể gạt được người, Lôi Uế Ứng thấy rõ ràng, cười nhẹ nói: "Nếu là bình thường vải áo, tại Hủ Cốt tiên sư 'Xích huyết loạn' hạ, sợ là sớm muốn hóa tro mà qua. Chỉ là quý tông sản xuất 'Vụ tòng thiết' qua nhiên chất liệu phi phạm, chỉ là bị kịch độc thực một tầng xuống tới, cùng độc vật tan tại một chỗ, có chút còn sót lại."

Vừa nói, hần một bên để mắt đi nhìn Lý Tuần người mặc đạo bào.

Cái này đạo bào, cũng chính là do "Vụ tòng thiết" kéo dẹt thành, Lý Tuần tuyệt không có nghĩ đến, lại sẽ ở loại sự tình này thượng ra chỗ sơ suất, lòng mà không khỏi nhú một cái.

Lôi Uế Ứng y nguyên không chịu buông tha, thừa cơ lại nói: "Đây là mấy ngày trước đây Hủ Cốt tiên sư tại chính lý độc vật lúc ngẫu nhiên phát hiện. Theo hần giảng, loại độc này gần đây nội chỉ là tại Đông Nam biển rừng, chỗ kia đáy hồ dùng qua một lần, bởi vậy, đạo huynh hần là sẽ không phủ nhận, ngày đó Hủ Cốt tiên sư thi độc thời khắc, cũng tại đáy hồ đi."

Lý Tuần ánh mắt lóe lên, hần nhiên đạo: "Đáy hồ? Ta chưa từng tới cái gì đáy hồ, đạo huynh chớ có lấn ta, Vụ tòng thiết cố nhiên là bản tông đặc sản, nhưng bởi vì tính chất ưu lương, hàng năm các tông cầu mua số lượng, thế nhưng là không nhỏ, như thế nào liền có thể chứng minh, cái này Vụ tòng thiết, chính là từ trên người ta tróc xuống?"

"Dựa theo thuyết pháp này, năm đó Bách Thú Tông diệt môn, nếu là ở nơi đó ném Vụ tùng thiết áo choàng, hung thủ ngược lại là ta tông đi?"

Đây rõ ràng có chút cường từ đoạt lý, nhưng là ra ngoài một loại nào đó cân nhắc, Lôi Uế Ứng lại không thể coi là thật trở mặt, chỉ có thể nói: "Đạo huynh không muốn thừa nhận, cũng là nhân chi thường tình. . ."

"Ứng đạo huynh!" Lý Tuần mỉm cười đánh gãy hẳn, không nhanh không chậm nói: "Liên ta xem ra, quý phương cái này vào trước là chủ mạch suy nghĩ, chỉ sợ là không được."

Lôi Uế Ứng cũng không vội, đồng dạng cười nói: "Đạo huynh đừng vội, chúng ta từ đầu nói lên. Đạo huynh hẳn là sẽ không phủ nhận, ngày đó tại bên ta thanh tràng thời điểm, từng cùng liên minh vài người đệ tử phát sinh xung đột đi. Khi đó, đạo huynh đi là nước ngầm đường, đây cũng không sai!"

Nhìn Lý Tuần thừa nhận, Lôi Uế Ứng liền gật gật đầu, tiện tay gãy nhánh cây, trên mặt đất vẽ ra tung hoành mấy đạo tuyến đường tới.

Ngẩng đầu thấy Lý Tuần mang chút nghi vấn con người, hẳn thân nhiên nói: "Đây là hôm đó đằng sau, do người trong cuộc hồi ức, phục hồi như cũ bản đồ. Theo người trong cuộc hồi ức, Bách Quỷ đạo huynh dường như đổi địa cống thoát nước có chút quen thuộc, đến nay, cũng hẳn là có được ký ức mới là. Nay, nơi này, chính là mấy cái kia đệ tử mất dấu đạo huynh đến Thủy Điệp Lan địa phương."

Hắn tại giản đồ thượng họa nhất cái vòng tròn, hơi cách một khoảng cách, lại vẽ một vòng tròn lớn: "Đây là chuyện xảy ra đáy hồ, khoảng cách đạo huynh biến mất chỗ, bất quá ba năm dặm lộ trình, mà lại, ở giữa có thủy đạo thông thẳng với. . ."

Hắn tại lưỡng cái vòng tròn ở giữa, lại vẽ lên một đạo, trên miệng một khắc không ngừng: "Đương nhiên, trừ cái này thẳng tới thủy đạo bên ngoài, còn có cái khác bốn đầu thủy đạo, đạo huynh xác thực khả năng tùy ý tuyến một đầu thoát

thân . Bất quá, cũng mời đạo huynh chú ý, trong đó có hai cái thủy đạo tại lúc ấy đã hoàn toàn rơi vào khống chế của chúng ta phía dưới, mà đổi thành hai cái, thì do đằng sau đuổi theo tới đệ tử chia ra dò xét, đương nhiên, cuối cùng không thu hoạch được gì.

"Chỉ có thông hướng đáy hồ kia một đầu, bởi vì chuyển hướng rất nhiều, lại cực bí ẩn, mới bị bọn hãn xem nhẹ đi qua. Ở chỗ này mạo muội hỏi một câu, lấy đạo huynh lúc ấy tình trạng, lại là làm sao thoát thân?"

Lý Tuần sắc mặt bất động, nếu nói đối Đông Nam biển rừng sông ngầm dưới lòng đất lý giải, đương thời chỉ sợ không người có thể đưa ra phải, chỉ là trong nháy mắt, hãn liền nghĩ đến nhất cái không tộ thuyết pháp.

Nhưng mà, Lôi Uế Ứng nhưng căn bản không cho hãn trả lời cơ hội, chỉ là dừng lại, liền lại nói: "Theo đạo huynh nói, dọc theo con đường này, đều cùng Thủy Điệp Lan tại một chỗ đi?"

Lý Tuần trong đầu nhất chuyển, mạn thanh nói: "Không tộ."

"Rất tốt!"

Lôi Uế Ứng vỗ tay cười nói: "Tại đáy hồ, kia Ô Cát hòa thượng chí tử chi nhân cũng có chút hiểu biết, Ô Cát cũng coi là cao thủ, lại bị nhân một chương chặt đứt yết hầu, chí tử thủ pháp phổ thông đến quá phận, cố nhiên tìm không thấy dấu vết gì, nhưng đây rõ ràng đã là phản phác quy chân tu vi. Sở trường về đạo của ám sát, mà lại có thực lực như vậy, tại ngay lúc đó Đông Nam biển rừng, cũng chỉ có nhất cái Thủy Điệp Lan đi."

"Ô Cát hòa thượng?"

Lý Tuần một bên ở trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, một bên trong lòng ngầm bực.

Cái thẳng này rõ ràng là muốn căn định mục tiêu không thả khẩu, loại này

khó chơi pháp, trong lúc nhất thời hẳn thật đúng là nghĩ không ra tốt đối sách tới. Cho nên, hẳn chỉ có thể hắc hắc cười lạnh.

"Càng nói càng thái quá, Ô Cát người này danh hào ta là nghe qua, nhưng hẳn tổng không phải là các người ngũ tông người trong liên minh đi. Cái này đông kéo nhất khối, tây kéo một thiên, hướng trên đầu ta cứng rắn chụp bô ỉa, ta chính là biện bạch, cũng không có ý gì.

"Ứng đạo huynh có mục đích gì, nói thẳng ra tốt, chính là không nhìn Ứng đạo huynh mặt mũi, cũng phải cấp Ma Thập thượng sư mặt mũi đúng không?"

Hắn lời này đặc biệt không khách khí, nhưng Lôi Uế Ứng lần này cũng là quyết tâm cùng hắn dây dưa đến cùng, lại cũng thuận thế cười nói: "Đạo huynh lại coi thường thượng sư khí độ, như thế động thiên phúc địa, lúc có người có duyên cư chi. Đạo huynh đã có duyên, chúng ta lại thế nào lại nghịch thiên ý? Ma Thập thượng sư ý tứ, kỳ thật chính là muốn cùng đạo huynh hơi làm tiếp xúc, nói trắng ra là, chính là tìm kiếm đạo hạnh.

"Như đạo huynh lòng dạ bằng phẳng, việc này liền nước chảy thành sông, trái lại, cũng liền không cần phải nói đi!"

Mẹ nó! Trước kia làm sao chưa từng có phát hiện, cái này Lôi Điều nhi vẫn là như thế cái dính nhân mặt hàng? Lý Tuần một điểm cuối cùng nhi kiên nhẫn rất cục cho làm hao mòn sạch sẽ.

Hắn chậm rãi lắc đầu, nhìn chăm chăm Lôi Uế Ứng ánh mắt, um tùm nhưng nói: "Lôi Điều, người đây là cho thể diện mà không cần! Đừng tưởng rằng người bày một khuôn mặt tươi cười, người khác liền muốn hộ mặt của người. Đạo gia cùng người như lọt vào trong sương mù hàn huyền nửa ngày, đã rất cho mặt mũi người. Người minh bạch?"

Lôi Uế Ứng không nghĩ tới Lý Tuần vậy mà nói trở mặt liền trở mặt, trong lúc nhất thời còn không có kịp phản ứng, liền thấy Bách Quỷ lạng lẽ âm thanh bên trong, vẩy lên đạo bào vật áo trước, bày ra cái giá thức tới.

"Lần trước cùng người gặp mặt, đánh cho thiên hôn địa ám, đảo mắt hôm nay, lại là bộ dáng như vậy. Hừ, vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo, Đạo gia hai ngày này tâm tình chính hồng bét, không có tinh lực cùng các người trêu đùa. Các người có cái gì tính toán, rõ ràng nói ra, nếu không, đánh rồi mới biết là được!"

Có thể đem nhất cái từ trước đến nay âm trầm đa trí nhân vật cho kích thành loại này bộ dáng, Lôi Uế Ứng cũng đã đủ tự hào.

Chỉ là trước mắt tình hình này, tuyệt không phải hấn muốn.

Hấn lui ra phía sau nửa bước, cau mày nói: "Đạo huynh, mặc dù chúng ta tương giao không sâu, nhưng ta cũng biết, U Hồn Bách Quỷ là giới này công nhận trầm ổn, từ trước đến nay hi nộ không lộ, người hành động như vậy, lại là tội gì?"

Lý Tuần cười lạnh nói: "Đã tương giao không sâu, người Lôi Điều nhi cũng liền không cần vọng thêm suy đoán, một câu, hoặc là, người sáng sảng khoái nói chút bây giờ, hoặc là, hiện tại động thủ là được!"

Lôi Uế Ứng mặt tái nhợt nổi lên thượng một tia đỏ ửng, hiển nhiên cũng có tức giận.

Cũng làm khó hấn gặp phải tình huống như thế này, y nguyên có thể đè lại hỏa khí, gượng cười nói: "Thôi được, ta liền nói một cách đơn giản một câu — ta ngũ tông liên minh thực là muốn cùng đạo huynh làm ăn."

Nhờ vào nói chuyện khoảng không, hấn theo quá khí đến, ngữ khí đã không giống trước đó như vậy cứng ngắt.

"Cái gọi là sinh ý, tự nhiên phải có đồng giá chi vật trao đổi. Ở chỗ này, ta có thể đại biểu Ma Thập thượng sư cam đoan, bên ta sở xuất bảng giá, tuyệt đối có thể để đạo huynh hài lòng, mà đạo huynh, thì phải suy tính một chút, có nguyện ý hay không xuất ra thành ý đến, hoàn thành cuộc làm ăn này!"

Lý Tuần nghe được nhin không được cười lên, may mà trước mặt hắn luôn mồm "Hữu duyên", "Thiên ý", bây giờ lại lại con buôn mùi vị mười phần. Cái này Lôi Điều nhi vì an hắn tâm, quả nhiên là dùng bất cứ thủ đoạn nào. . .

Từ một điểm này thượng nhìn, Mị Ma Tông ngược lại là rất có thành ý bộ dáng.

Đang nói, Lôi Uế Ứng lại từ trong ngực móc ra nhất khối ngọc phù, đưa tới.

"Hôm nay đạo huynh hiển nhiên là không muốn nói chuyện. Cũng được, ở trong đó là tộ tông đặc hữu 'Phi Bạt tấn pháp', như đạo huynh hồi tâm chuyển ý, liền có thể dựa vào này pháp, cùng tộ nhân liên hệ, lại từ tộ nhân trực tiếp chuyển cáo thượng sư, dạng này có thể?"

Lý Tuần nhếch lên bờ môi, đồng thời không có đưa tay đón ý tứ.

Lôi Uế Ứng tay định giữa không trung, thần sắc trên mặt không thay đổi chút nào.

"Đạo huynh, chính là sự tình thật không giống chúng ta suy nghĩ như thế, thế gian này vạn sự vạn vật, lại nào có đã hình thành thì không thay đổi đạo lý? Đạo huynh hôm nay không có thể đánh bạc, chẳng lẽ ngày mai vẫn không có? Đạo huynh là nhân trung chi kiệt, đối điểm này, hẳn là rất rõ ràng."

Lý Tuần lo nghĩ, rốt cục tại ha ha trong tiếng cười, tiếp nhận ngọc phù, thần niệm quét qua, liền đem bên trong pháp quyết ghi lại, lại tiện tay đem ngọc phù bóp nát, nói: "Như thế, ta liền giữ lại nhất cái cùng quý phương liên lạc đường ống đi. Về sau, tổng có làm ăn cơ hội!"

"Đúng là như thế!" Lôi Uế Ứng gật đầu nhất tiểu, bỗng hơi hạ giọng nói: "Đạo huynh gần nhất tốt nhất cẩn thận một chút. . ."

"Ừm?"

"Đạo huynh hẳn còn chưa biết đi, ngay tại hôm qua, Thủy Điệp Lan phản!"

Lôi Uế Ứng ánh mắt tại Lý Tuần trên mặt quét qua, lúc này mới lại thở dài: "Vị này Thủy tiên tử tính tình quả nhiên là phản phúc vô thường, nàng hôm qua công nhiên đoạn tuyệt với Chu Câu Tông, tại Thực Thần Dao, Tiểu Chu Câu dám người liên thủ phía dưới, thông dong thoát thân, hôm nay đã là Chu Câu Tông mệnh lệnh rõ ràng truy sát phiến phúc nhân vật."

Lý Tuần sắc mặt trở nên tương đương rực rỡ, Lôi Uế Ứng nói cũng cười khổ đi ra.

"Nàng mưu phản Lạc Vũ Tông mới bao lâu thời gian, cái này lại cùng Chu Câu Tông không để ý mặt mũi, lưỡng cái sát thủ tông môn đều bị nàng đắc tội, chỉ sợ không còn cái nào tông môn dám thu lưu nàng."

Lý Tuần cũng cười, lúc đầu sau khi kinh ngạc, hẳn ngược lại có thể so sánh thản nhiên tiếp nhận biến cố này.

Suy nghĩ một chút, Thủy Điệp Lan là ai? Đây chính là Thông Huyền Giới đứng đầu nhất đại yêu ma, có thể cùng La Ma Thập bọn người bình khởi bình tọa.

So sánh với mà nói, Chu Câu, Lạc Vũ lưỡng tông Thiên Cơ lão quái cùng Tổ Hoài Vũ hai người, cố nhiên cũng là tông chủ chi tôn, so sánh La Ma Thập, vẫn là kém một cái cấp bậc.

Ngẫm lại Thủy Điệp Lan tính tình, trái lại tất nhiên, chỉ là sớm tối có khác mà thôi. Bất quá. . . Thủy Điệp Lan phản, mắc mớ gì tới hẳn?

Lôi Uế Ứng nhìn hẳn còn chưa hiểu tới, liền nhắc nhở một câu: "Đạo huynh, hôm nay cái này Thông Huyền Giới truyền cho người cùng Thủy Điệp Lan quan hệ, nhưng là muốn truyền đi điên rồi, nhân ngôn đáng sợ, ai biết truyền đến Chu Câu Tông nhân trong lỗ tai, sẽ là tình hình gì. . ."

Lý Tuần mí mắt nhảy một cái, bất quá hẳn vẫn là làm ra có nhiều hứng thú

dáng vẻ, nói: "Đều có dạng gì truyền ngôn? Nói cho ta nghe một chút."

Lôi Uế Ứng ha nhất tiểu, loại này trò đùa lời nói, hăn tự nhiên nhưng sẽ không coi là thật.

"Còn có một việc. . . Ách, kỳ thật quý tông tông môn sự tình, ta là không tốt xen vào, bất quá trước đó vài ngày, truyền thuyết quý tông Bích Thủy Quân, tựa hồ có cấu kết ngoại tông tu sĩ hiềm nghi, bị quý tông tông chủ lên án mạnh mẽ, có chuyện này hay không đâu?"

Lý Tuần lần này là thật kinh ngạc.

Hăn biết, mặc dù Lôi Uế Ứng miệng đầy đều là chút không xác định chữ, nhưng là hăn đã dám ở chỗ này nói ra, đó chính là có tương đương chân thực tính.

Ngẫm lại hôm đó Diêm Thái Nhi lộ ra tin tức, chẳng lẽ trong tông môn đã loạn thành loại trình độ này?

Lôi Uế Ứng lần này lại lý giải sai hăn biểu lộ, chỉ cho là là Lý Tuần kinh ngạc tại Mị Ma Tông tình báo thủ đoạn.

Hăn lúc này liền bắt đầu ra sức chào hàng phe mình thành ý, cũng mặc kệ Lý Tuần ý nghĩ như thế nào, vội ho một tiếng về sau, nói: "Quý tông sự tình, ta là không cách nào đưa bình, bất quá nghe nói Bích Thủy Quân cấu kết kia phương, lại là Lạc Vũ Tông.

"Này tông là có tiếng 'Tiếp thủ vô hối', coi như Bích Thủy Quân nơi đó xảy ra vấn đề, nhưng Lạc Vũ Tông y nguyên sẽ không thôi. Mà lại, càng quan trọng hơn là, gần đây Lạc Vũ Tông cao thủ số lớn hướng Bắc địa tập kết, so với Chu Câu Tông, có lẽ đạo huynh đem càng nhiều tinh lực đặt ở chỗ này, hội càng thỏa đáng chút."

Lý Tuần tự nhiên biết Lôi Uế Ứng đánh chính là tâm tư gì, liền hời hợt cảm

ơn hai câu, hai người lại không làm dáng, nhìn nhau nhất tấu về sau, đồng xuất rừng cây, ngược lại giống như vừa mới sự tình gì đều không có phát sinh đồng dạng.

Lôi Uế Ứng xử lý sự tình tuyệt không dây dưa dài dòng, nói đi là đi, không còn nhìn Tề Phi Hùng một chút, dẫn tông môn tu sĩ xa xa phi độ.

Lý Tuần biểu lộ bình tĩnh cùng Tần Uyển Như chào hỏi, kỳ thật cũng rất có chút không quan tâm. Hiện tại hẳn đây trong đầu đều đang suy nghĩ Lôi Uế Ứng chỗ lộ ra tin tức.

Không thể không nói, Vụ Ân hiện một chuyện nhanh chóng như vậy nhận người hoài nghi, thậm chí nói là bị nhân khóa chặt hiềm nghi, thật to vượt quá dự liệu của hẳn.

Hiện tại phân tích việc này như thế nào bại lộ đã không có bất cứ ý nghĩa gì, trọng điểm vấn đề là, ngũ tông liên minh đến tột cùng muốn làm gì?

Hiển nhiên, để La Ma Thập tự hạ thấp địa vị, chủ động tìm kiếm liên hệ sự tình, tuyệt đối không đơn giản, mà khiến cho bọn hẳn sợ ném chuột vỡ bình nan đề, chỉ sợ cũng không phải chỉ là nhất cái Lý Tuần có khả năng khiêng được hạ.

Còn có U Hồn Phệ Ảnh Tông, một đoạn thời gian không có trở về, tin tức của hẳn vậy mà như thế lạc hậu, dạng này thật là không ổn . Bất quá, tương đối trước một sự kiện không có đầu mối, chuyện bên này cố, lại là có thể tìm người hỏi thăm.

Trong lòng có một sự kiện treo lầy đã tương đương thống khổ, mà như lúc treo lầy hai chuyện, kia không thể nghi ngờ chính là một loại tra tấn. Mặc cho Lý Tuần tâm trí như thế nào cứng cõi, lúc này cũng có chút không chịu đựng nổi, hẳn nghi nghĩ, dứt khoát hướng Tần Uyển Như đưa ra cáo biệt chi ý.

Theo tâm ý của hẳn, Âm Tán Nhân thân nhiên từ một bên chuyển đi ra.

Lý Tuần bận bịu "Cung cung kính kính" đem cái này ý đồ nói cùng nàng nghe, Âm Tán Nhân khoe môi có chút cong lên, lạnh nhạt nói: "Đi cực địa?"

Lý Tuần ho một tiếng, ánh mắt quét về phía chung quanh những cái kia Âm Dương Tông tu sĩ, cái này thần thái xem ở Tần Uyển Như trong mắt, tự nhiên biết là thế nào một chuyện.

Nàng lo nghĩ, lại mở miệng vì Lý Tuần giải vây: "Sự đệ sự tình phức tạp, bên này cũng không tốt giữ lại, sư tôn, ý của ngài. . ."

Âm Tán Nhân phát trần lắc nhẹ, mỉm cười nói: "Ta đương nhiên sẽ không lưu hãn. . . Mà là cùng hãn cùng đi."

"Cùng đi?"

Tần Uyển Như mãnh lấy làm kinh hãi, một bên Lý Tuần cũng làm ra vẻ kinh ngạc, để mắt nhìn tới.

"Cổ Chí Huyền cái thẳng này, thủ đoạn như thế bỉ ổi, ta há có thể cùng hãn thôi? Ngoài ra, còn có Tán Tu Minh Hội. . . Ta cũng nghĩ nhìn xem, ngàn vạn năm đến, năm bè bảy mảng trăm vạn tán tu, như thế nào cho hãn bóp thành cùng một chỗ đi!"

Nhìn Âm Tán Nhân nói đến lời thề son sắt, liền Lý Tuần đều hơi kém coi là đây là tới thật, càng đừng đề cập Tần Uyển Như.

"Sư tôn, Cổ Chí Huyền sớm đã không phải sáu mươi năm trước Ngọc Tán Nhân, lúc này dưới tay hãn mấy vạn tu sĩ, đem cực địa hộ đến không thấu. . ."

Nói một nửa, tiếng nói đột nhiên trì trệ. Lý Tuần ở một bên cười thầm, đây chính là Tần Uyển Như thất sách, lấy Âm Tán Nhân cao ngạo tính tình, nói như vậy pháp, chẳng phải là kích nàng đi qua?

Tần Uyển Như hiển nhiên là muốn đến điểm này, bận bịu lại sửa lời nói: "Huống chi, mẫu thân hôm nay bị quản chế tại Linh diệt ti, đang muốn bốn phía

thu thập vật liệu, đánh chế định hồn lam tinh, mưu đồ cứu chữa. Những tài liệu này đều là ít thấy cực kỳ, nếu như không có sư tôn ở bên chỉ điểm, để đệ tử như thế nào tìm pháp?"

Âm Tán Nhân ánh mắt tại Lý Tuần mặt tiểu một dải, tiếp lấy liền trầm thấp cười lạnh thành tiếng.

"Chính là khó tìm, mới muốn đi trước hoa Cổ Chí Huyền xúi quẩy. Như này pháp không thành, lại đi tìm cũng không muộn. Ý ta đã quyết, người lại che chở mẫu thân người về tông môn tinh dưỡng, tiếp xuống, liền cường điệu tại trong tông môn dùng lực, như không tất yếu, cũng không cần đi ra!"

Lý Tuần trong lòng gọi diệu, cái này thuận thế nói chuyện, lần này bị Tần Uyển Như "Cường triệu" sự tình xuất hiện khả năng, liền hạ xuống thấp nhất.

Chắc là Âm Tán Nhân muốn cầu cạnh hẳn, cho nên mới như thế hợp tác.

Nhìn thấy tình hình này, Lý Tuần là càng ngày càng không nguyện ý tùy tiện hứa hẹn, cứ như vậy đưa nàng dán tại giữa không trung, có lẽ có thể thu được càng nhiều chỗ tốt.

Trong lòng của hẳn cười thầm, trên mặt nhưng lại lộ ra ngượng nghịu, đem loại kia không có cam lòng, vốn lại ý sợ hãi quá sâu tư thái, biểu hiện được giống như đúc.

Tần Uyển Như là biết rõ sư tôn cá tính, thấy Âm Tán Nhân như thế, biết lại không thể sửa đổi, chỉ có thể ứng. Tiếp lấy lại nhìn về phía Lý Tuần, dặn dò: "Dọc theo con đường này, sư đệ nhưng muốn hảo hảo phục thị sư tôn mới là. . ."

Nàng phục thị ta còn tạm được! Lý Tuần âm thầm cười lạnh, trên mặt đương nhiên miệng đầy xác nhận.

Âm Tán Nhân đột nhiên ở bên nhất tiểu: "Người cái này thanh sư đệ ngược lại để cho đối với, kể từ hôm nay, hẳn chính là ta cái thứ hai đồ nhi, các người sư

tỷ đệ sau này còn muốn giúp đỡ lẫn nhau, trợ giúp lẫn nhau mới là."

Lý Tuần tiểu dung cứng lại, Tần Uyển Như lại nhẹ "A" một tiếng.

Loại này thất thố biểu hiện, rất nhanh liền bị lưỡng cái tâm trí siêu quần nam nữ vượt qua, Lý Tuần tiểu dung càng ngày càng xán lạn, mà Tần Uyển Như cũng là một mặt vui mừng.

"Kia thật muốn chúc mừng sư đệ, ngô, cũng phải cấp sư phụ chúc, dù sao giống sư đệ dạng này tuần tài, cũng là thế gian hiếm thấy đâu."

Lý Tuần trên miệng ứng với, nhưng trong lòng hơi nghi hoặc một chút.

Phải biết, Âm Tán Nhân lời vừa nói ra, cũng liền chẳng khác gì là theo pháp lý thượng tướng hãn đặt vào đến Âm Dương Tông trong thế lực đi, có thể nói là vì hãn về sau chường không Âm Dương Tông trải tốt con đường.

Trọng yếu nhất chính là, bởi vì nhận tư duy hình thái ảnh hưởng, Tần Uyển Như chỉ cho rằng đây là Âm Tán Nhân lung lạc thủ đoạn, tất nhiên sẽ vui lòng tiếp nhận, trong bất tri bất giác, liền đem khả năng phát sinh vấn đề tiêu mất sạch sẽ.

Đây chính là Lý Tuần muốn cho nàng làm, vẫn còn không có chuyện phân phó, như thế tự giác, chỉ là bởi vì nàng cô em gái kia, cần thiết hay không?

Trong lòng mặc dù hoài nghi, nhưng tại chuyện này thế hạ, Lý Tuần là không có lý do cự tuyệt như thế dụ hoặc, nhìn xem Âm Tán Nhân bình tĩnh như nước đôi mắt, nụ cười trên mặt hãn càng ngày càng rõ ràng đứng dậy.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Phi Hồ

Chương 03: Phi Hồ

"Vừa rồi, người làm tốt lắm!"

Nhìn xem Tần Uyển Như một đoàn người thân ảnh biến mất tại trong mây, Lý Tuần cười nhẹ một tiếng, mở miệng nói: "Dù sao bớt đi ta một phen môi lưỡi, dạng này rất tốt."

Âm Tán Nhân hơi quay đầu đi, ánh mắt nhìn về phía cực điểm nơi xa, không có trả lời.

Lý Tuần nhìn nàng thần thái, yên lặng nhất tấu, vươn tay ra, phất qua nàng hai gò má, nhẹ nhàng kích thích vài gốc thối qua sợi tóc, Âm Tán Nhân lạnh lùng ngoái nhìn, chỉ là đã vô pháp đối Lý Tuần tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Ngón tay nhẹ dò xét, cảm thụ được mờ đông da thịt xúc cảm, Lý Tuần thỏa mãn thở dài một hơi.

Đây chính là sinh mệnh khí tức, khô lồi vẫn là kia khô lồi, chỉ vì trên thân phóng xạ xuất linh động chi quang, liền cùng trước đó khác một trời một vực. Ngược lại giống như để hô hấp của hãn nhịp tim, cũng theo đó cộng hưởng đồng dạng.

Đây mới thật sự là Âm Tán Nhân, đây mới thật sự là vưu vật!

Cánh tay linh xà đi qua, tại mỹ nhân tinh tế tỉ mỉ trơn mềm bên gáy nhẹ nhàng vuốt ve, Lý Tuần trong miệng thốt ra tới, lại là lại đứng đắn bất quá ngôn từ.

"Trước đó người đã nói, muội tử người trên người giam cầm chi thuật, không phải Cổ Chí Huyền thủ bút, mà là Cổ Âm. . . Bọn hãn thúc cháu khác biệt rất lớn sao?"

Âm Tán Nhân ánh nắng khê liếc mắt một cái kia làm ác ngón tay, trên mặt hơi hiện ra nhất cái cực vi diệu tiểu dung, liền Lý Tuần xem ra, cái kia hãn là là đùa cợt đi, nhưng nụ cười này lại rất nhanh thu lại, nàng cuối cùng chỉ là tròng mắt nói: "Khác biệt. . . Rất lớn."

Lý Tuần nghĩ nghĩ, rút về tay đến, rất kiên nhẫn nghe nàng nói tiếp.

Âm Tán Nhân lại liếc mắt nhìn hãn, lúc này mới tiếp tục nói ra: "Hai người khác biệt, có thể nói là tại thực chất bên trong. Lại không quản Cổ Chí Huyền làm người như thế nào, người này nhưng thật ra là cực kiêu ngạo tự phụ, có một số việc, hãn sẽ không, cũng khinh thường tại đi làm. Mà Cổ Âm thì lại khác."

Nàng cười lạnh: "Cùng Cổ Chí Huyền so sánh, Cổ Âm có lẽ có rất nhiều chuyện làm không được, nhưng chỉ cần là có thể làm được, nàng nhất định sẽ đi làm. . . Người minh bạch rồi?"

Lý Tuần dương dương lông mày, theo phía trên này đến xem, còn giống như là Cổ Âm càng có thể bá một chút.

Như vậy. . .

Đem nó liên hệ đến trải qua sự tình, Lý Tuần càng ngày càng khẳng định, năm đó Lâm Vô Ưu nói, Dạ Ma Thiên chân chính người chủ sự là Cổ Âm, một chút không tệ.

Nhưng mà, Cổ Chí Huyền đâu?

Ánh nắng đảo qua Âm Tán Nhân, Âm Tán Nhân hiểu ý, trầm ngâm nói: "Trong truyền thuyết, bọn hãn thúc cháu quan hệ trong đó là cực khẩn trương, năm đó, Cổ Chí Huyền mặc dù không phải Diệu Hóa Tông tông chủ, nhưng vẫn

là đại quyền trong tay, Cổ Âm không vì tông chủ, lại chỉ có thể làm ống loa.

"Về sau, không biết nguyên nhân gì, Cổ Chí Huyền tự động để quyền, định cư tại Vô Hồi cảnh, ngoại giới đều suy đoán hai người bất hoà. Thăng đến Chung Ân đuổi giết hãn lúc, hãn mới bị ép về Dạ Ma Thiên ẩn thân. . ."

Nàng mặc dù không có trực tiếp trả lời, loại chuyện này , bất kỳ cái gì trả lời đều là vô căn cứ suy đoán, nói như vậy pháp ngược lại rất khách quan.

Lý Tuần cảm thấy trong đó hơi có chút đáng giá suy nghĩ chi tiết, chỉ là hãn hiện tại sự tình tạp, trong lúc nhất thời cũng chìm không hạ tâm đi, chỉ có thể tạm thời trì hoãn, lo nghĩ, hãn quyết định vẫn là làm từng bước làm việc.

"Tìm một chỗ an tĩnh, ta hỏi một chút bên kia, đã xảy ra chuyện gì."

Loại này sai khiến ngôn từ, hãn nói đến càng ngày càng là tự nhiên.

Âm Tán Nhân nhìn hãn một cái, đồng thời không có nói ra dị nghị, xem ra, nàng cũng ngay tại thích ứng loại nhân vật này biến hóa, mặc dù thích ứng quá trình cũng không tốt đẹp gì.

Hai người tìm một chỗ góc vắng vẻ thung lũng, ngừng lại.

Lý Tuần nhìn xuống chung quanh địa thế, gật gật đầu, bắt đầu bố trí cấm pháp.

Cái gọi là "Hỏi một chút bên kia", kỳ thật chính là muốn lấy phi kiếm truyền thư phương thức, hướng Diêm phu nhân chứng thực Lôi Uế Ứng nói tới sự tình.

Đây cũng là hãn hiện giai đoạn duy nhất có thể xác nhận sự tình.

Nói đến nhẹ nhõm, nhưng suy nghĩ một chút đem phi kiếm truyền tổng hơn trăm vạn, thậm chí gần ngàn vạn dặm xa xôi lộ trình, đưa đến cái nào đó đặc biệt nhân vật trên tay, cái này nhất công trình cũng có thể xưng to lớn.

Nói như vậy, phi kiếm truyền thư đều là tại tông môn đặc chế trận quyết phía trên vận hành, mượn thiên địa sông núi chi lợi, tụ tập nguyên khí, mới có thể đạt tới cái này nhất hiệu quả.

Cũng chỉ có giống Âm Tán Nhân dạng này, tu vi tuyệt đỉnh Chân Nhất tông sư, mới có thể chân chính thoát ly đủ loại hạn chế, niệm động tức phát.

Trừ cái đó ra, liền muốn giống Lý Tuần dạng này cấm pháp cao thủ, có thể hoàn mỹ phục chế kia bề bộn tinh tế trận quyết, cũng có thể đạt thành cái này nhất hiệu quả.

Dù là như thế, Lý Tuần cũng bỏ ra trọn vẹn hai canh giờ, mới tại cái này hoang sơn dã lĩnh đem giản hóa trận quyết thiết lập đứng dậy.

Lúc này sắc trời đã gần đen, Lý Tuần tính toán nguyên khí Âm Dương biến hóa, bắt đầu cẩn thận khảo thí trận này quyết tập kết địa khí hiệu suất.

Theo thời gian trôi qua, thung lũng chung quanh đã bắt đầu loé lên có chút ánh sáng.

Âm Tán Nhân đứng ở một bên, an tĩnh nhìn xem Lý Tuần gần như quỷ phủ thần công cấm pháp biểu diễn.

Mặc dù không tình nguyện, nhưng nàng phải thừa nhận, trước mắt cái này tu đạo không kịp trăm năm tiểu tử, gần như chỉ ở cấm pháp một hạng thượng lấy được thành tựu, đã đem nàng xa xa ném tại đằng sau, đây cũng là như thế nào thiên phú và ngộ hợp, mới có thể bồi dưỡng kỳ tích?

Bất tri bất giác, nàng thở dài một hơi.

Đúng lúc này, Lý Tuần đã hoàn thành cuối cùng một đạo trình tự làm việc, tại sông núi sương mù thôi động hạ, trận quyết trung ương điện quang lưu động, hùng hậu địa khí thôi phát liên tiếp nguyên khí phản ứng, cuối cùng, trong hư không nhất cái âm trầm lỗ thủng hơi khai tức bế, trong một chớp mắt, hơi mang

lấp lóe, thẳng chui vào cái này trong lỗ thủng đi.

"Đến một lần một lần, tối thiểu muốn bốn, năm ngày công phu, trong lúc này, cách cực địa càng xa càng tốt, nhưng cũng không thể làm thời gian, ân, dừng ở nơi nào đâu?"

Lý Tuần trong đầu nhất chuyển, liền làm ra quyết định: "Ừm, liền lại gặp phải một đoạn tốt, ta nhớ được lại hướng bắc mấy vạn dặm chỗ, có nhất cái cảnh trí không tệ hồ lớn, chúng ta ngay tại chỗ ấy chờ lấy, tiếp vào hồi âm về sau, lại lên đường đi cực địa không muộn."

Âm Tán Nhân từ chối cho ý kiến, trên thực tế, nàng hiện tại cũng không có tư cách này. Bất quá, tại Lý Tuần thoại âm rơi xuống thời điểm, nàng lại là giật mình, quay đầu nhìn về phía phương xa chân trời.

Lý Tuần tu vi dù sao không kịp nàng, trẻ vỗ mới có sở cảm ứng: "Lấy ở đâu nhiều người như vậy?"

Ngoài miệng nói, trong lòng của hắn cũng hiểu được, xem ra nhân giá thức, chỉ sợ là bị vừa mới kịch liệt nguyên khí chấn động hấp dẫn tới.

Căn cứ ảnh hưởng phạm vi, đại khái đoán chừng một chút, đối phương trước đó cùng hắn khoảng cách, chỉ sợ cũng không có vượt qua trăm dặm.

Đang suy nghĩ ở giữa, người đầu tiên ảnh đã xuất hiện tại chân trời, ngay sau đó, hơn mười đạo nhan sắc khác nhau, khí cảm cũng mạnh yếu có khác kiếm quang liền nhao nhao xuất hiện.

Xa xa cảm ứng, tại thiên không liên tiếp tiếng rít bên trong, chảy xuôi, rõ ràng chính là từng lớp từng lớp hạo đãng lãng lệ, chất tính hùng hồn kiếm khí.

Lý Tuần trong nháy mắt ngay tại trong đầu đem Thông Huyền Giới tất cả kiếm tu tông môn qua một lần.

"Thế bặt Ngũ Nhạc Yểm Xích thành! Đây là. . . Tam Hoàng Kiếm Tông!"

Âm Tán Nhân nhú mày suy nghĩ một chút, hơi chút cất bước, trực tiếp chui vào hư không bên trong.

Chỉ là trước sau chân khác biệt, trên bầu trời bóng người, kiếm quang nhao nhao hạ lạc.

Mỗi thấy rõ một bóng người, Lý Tuần khóe miệng tiểu dung liền đặng chất một phần, càng về sau, hẳn đã là miệng đầy phát khổ — mặc dù là đụng tới kẻ thù cũ, nhưng loại này oan gia ngõ hẹp, vẫn là không cần cũng được.

Bích Tiêu Khách, Long Thủ Cuồng Khách, Đông Dương Sơn Nhân, năm đó trên Long Hoàn sơn đắc tội cao thủ, hiện tại cơ hồ nhất cái không rơi đến đây.

Mà hấp dẫn nhất Lý Tuần ánh mắt, thì là cái kia đứng tại rất nhiều trong cao thủ, ăn mặc lộng lầy, dung nhan xinh đẹp nữ tu, kia thùy tia tai sức để Lý Tuần lập tức liền nhận ra, không phải Lạc ngọc Cơ Lạc đại tiểu thư, là ai đến?

Vị đại tiểu thư này điều ngoa thanh danh, có thể nói là vang vọng toàn bộ Thông Huyền Giới, hơn sáu mươi năm, chưa từng hơi đổi.

Nói cũng kỳ quái, tại cái này mấy chục năm ở giữa, Lý Tuần lấy "Minh Tâm Linh Trúc" thân phận, cùng không ít Tam Hoàng Kiếm Tông tu sĩ đã từng quen biết, hết lần này tới lần khác liền không có hành đụng phải vị đại tiểu thư này, ngược lại là lấy Bách Quý mặt mà hiện thế lúc, rất là tới mấy trận hung ác.

Song phương thù hận đã là càng kết càng sâu, nếu là hiện tại cùng nàng gặp mặt, một trận tử chiến sẽ không thể phòng ngừa.

Thế nhưng là, lúc nào, cái này điều ngoa nữ cũng hiểu được tôn lão kính hiền rồi?

Lý Tuần nheo mắt lại, trong lòng cảm thấy kỳ quái.

Lúc này đáy cốc chỗ, Lạc Ngọc Cơ đang cùng bên người một người nói

chuyện, chủ đề tuy là liên quan tới cái này đây cốc trận quyết, nhưng khẩu tất xưng "Bá phụ", lại không tự giác hơi khom người, trên mặt đúng là lạ thường chuyên chú.

Bộ dáng này, cũng không giống như là giả vờ.

Lý Tuần ánh mắt theo nói chuyện cùng nàng người kia trên thân đảo qua, ấn tượng đầu tiên, chính là "Bình thường" hai chữ.

Vóc người trung đẳng, màu xám bào phục, tóc hơi ban, trên mặt sạch sẽ, trong tay còn cầm một chuỗi làm bằng gỗ phật châu, lúc nào cũng về động, từ đầu đến chân đều là không có gì đặc biệt, cùng tu sĩ bình thường không có gì khác biệt. Đứng tại quang mang bắn ra bốn phía Lạc Ngọc Cơ bên người, thật sự là âm đạm đến cực điểm.

Đến mức Lý Tuần đều muốn thông qua Lạc Ngọc Cơ, mới có thể phát hiện hần tồn tại.

Thông Huyền Giới nhất lưu tu sĩ, Lý Tuần tự nhận là hiểu rõ tám chín phần mười, thế nhưng là trong đó nhưng không có người này tư liệu.

Hết lần này tới lần khác chính là người như vậy, để luôn luôn tâm cao khí ngạo Lạc Ngọc Cơ cung cung kính kính, lại lộ ra như thế không tầm thường, cái này mâu thuẫn cảm giác, để Lý Tuần mê hoặc cực kỳ.

Song phương cách rất gần, hai người bọn họ tiếng nói, Lý Tuần cũng nghe được rõ ràng, Lạc Ngọc Cơ hỏi là trận này là người phương nào thủ bút, người kia thì đáp —

"Cấm văn đường vân rõ ràng, càng hiểm thấy hơn phức tạp như vậy bố trí, có thể một mạch mà thành, khí cơ liên kết tuyệt không nửa chút trắc trở. Người nhìn, dẫn khí, thôi phát, quy lưu. . . Ba khu công dụng bố trí phân rõ ràng, lại là một bút mà xuống, hoàn toàn tan làm một chỗ, thuộc về đại gia thủ bút."

Người này trung khí dồi dào, thanh âm có chút vang dội, cùng bề ngoài cũng có chút không hợp, nhưng là âm cuối có chút kéo dài, lại lộ ra chậm rãi, chính như hần bề ngoài, đều là mâu thuẫn.

Chỉ nghe hần nói: "Về phần cái này trong trận lưu lại dư khí, không cần lại nghĩ, hần là U Minh chi khí, chính là U Hồn, Thị Quý trò cũ, ta lâu không xuống núi, đối với cái này giới nhân tài mới nổi, đã là nghĩ không rõ ràng. Ngọc Cơ hài nhi, người có nhớ, tại kia lưỡng tông môn, có cấm pháp tu vi tinh thâm người sao?"

Lạc Ngọc Cơ buột miệng kêu lên: "Hần là Bách Quỷ tên kia!"

Tên kia cái đầu a! Lý Tuần thầm mắng một tiếng, đối tu sĩ kia lại là cảnh giác đến cực điểm, đồng thời cũng liền càng hiểu kỳ người này thân phận.

Chính đại động đầu óc thời điểm, trên lưng hần đột nhiên lạnh lẽo, mạnh mẽ hoàn hồn, khi thấy người kia ánh mắt từ hần ẩn thân phương vị khẽ quét mà qua, trường tĩnh lãnh triệt chỗ, tựa như cùng một uông đầm sâu chi thủy, trực hàn đến Lý Tuần trái tim.

Lý Tuần con người lập tức co lại thành cây kim nhi lớn nhỏ, trong lòng chỉ tích trữ một cái ý niệm trong đầu: "Gia hỏa này tu vi, đáng sợ cực kỳ!"

Chỉ nghe người kia mỉm cười nói: "Bách Quỷ? A, nhớ kỹ, những năm này, những cái kia tiểu hòa thượng cũng thường thường tại bên tai ta ồn ào, nói cái này Bách Quỷ đạo nhân có thể xưng tà tông hạng nhất nhân tài mới nổi, mười phần cao minh, thế nhưng là hần sao?"

Lạc Ngọc Cơ nghe cái tên này liền tức giận, cũng không để ý trường bối phía trước, chỉ là nghiêng lợi nói: "Cái gì cao minh, chỉ là hiểu một chút đánh lén ám toán môn đạo tiểu nhân hèn hạ đi!"

Tu sĩ kia cất tiếng cười to, tiếng cười tha thiết như sấm, đây cũng là trời sinh phóng khoáng khí độ, lúc này vượt trên hần nguyên bản giản dị thuần hậu,

nhưng hấn thần sắc y nguyên như thường thức tiểu nhi nữ thần thái từ phụ, mười phần hòa ái dễ gần.

Lý Tuần trong tai ông ông tác hưởng, nhưng trong đầu lại là linh quang điện thiểm: "Tiểu hòa thượng? Gia hỏa này gần nhất ở tại hòa thượng miếu bên trong, lại xem ra cùng họ Lạc một nhà giao tình thâm hậu. Hấn là. . ."

Đáp án, nường theo lấy một tiếng hét lớn ầm vang mà đến!

"Bách Quỷ đạo sĩ, đi ra!"

Trong chốc lát, Lý Tuần trong đầu bị cái này thanh xuyên não sóng âm chấn động đến trống rỗng, vừa mới nghĩ lên đồ vật, cũng cho vọt lên cái thất linh bát lạc, như thế uy sát, chính là Lý Tuần thường thấy Yêu Phượng, Âm Tán Nhân dạng này tuyệt đỉnh tông sư, cũng vô pháp coi như không quan trọng.

Đè lại nhịp tim đập loạn cào cào, Lý Tuần còn chưa nghĩ ra nên như thế nào ứng đối, bên tai một tiếng đóng băng như băng tiếng nói liên vang lên.

"Cái gọi là bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật, thối phá thiên lai, không ngoài như vậy."

Âm Tán Nhân mở miệng, cái này hoàn toàn là khôi lỗi tự chủ quyết định, nhưng Lý Tuần ngược lại sinh lòng cảm kích.

Nếu không phải dạng này, hấn vừa mới nhất cái thất thần, sợ là liền muốn xuất đại sửu. Mà lại loại thời điểm này, chỉ sợ chỉ có Âm Tán Nhân ra ngoài ứng đối, mới thích hợp nhất.

Quả nhiên, Âm Tán Nhân lời này phương xuất, đáy cốc chính là một tiếng ồ ngạc nhiên: "Như thế nào? Âm mỹ nhân đây?"

Nói chuyện chính là tu sĩ kia, chỉ là cái này ngôn từ vừa ra khẩu , bên kia ngay sau đó là một tiếng Phật Tổ, tu sĩ kia cười khổ một tiếng nói: "Nguyên lai là Âm đạo hữu ở trước mặt. Mấy trăm năm nay không thấy thì cũng thôi đi, gặp

lại dẫn ta phạm vào khẩu giới, cái này xem như chuyện gì xảy ra?"

Nghe hẳn nói khẩu khí, Lý Tuần càng xác định này "Nhân" thân phận.

Hắn lắc lắc còn có chút u ám đầu óc, cũng không còn phí công giấu kín thân hình, ngồi thẳng lên, đứng ở Âm Tán Nhân phía sau, ở trên cao nhìn xuống, nhìn sang.

Đáy cốc rõ ràng vang lên một trận thập xôn xao, mấy chục đạo ánh mắt đủ xoát xóa bắn đi lên.

Chân chính nhìn về phía Lý Tuần, cũng chỉ có nhất cái Lạc Ngọc Cơ mà thôi, tất cả những người khác ánh mắt, đều nhìn chăm chặp Âm Tán Nhân, ánh mắt như đao thêm kiếm, hận không thể đem nó thiên đao vạn quả cho thống khoái.

Cũng đúng, năm đó Tam Hoàng Kiếm Tông "Nhất hoàng nhị quân ngũ vương hầu" là bậc nào phong quang, tung hoành giới này, không người dám chiếm kỳ phong, hết lần này tới lần khác nửa đường giết ra đến cái Âm Tán Nhân, trong cái nhắc tay, nhất đại "Thiên quân", liền quả thực là cho tra tấn thành tên điên.

Nếu chỉ là như thế này thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác tại đằng sau trong mấy trăm năm, Tam Hoàng Kiếm Tông chỉ có cao thủ nhiều như mây, lại không làm gì được hung thủ cực nhỏ.

Dạng này kinh lịch, tựa như cùng áo trắng thượng vết bẩn, tại Tam Hoàng Kiếm Tông từ ngàn năm nay trong huy hoàng, lộ ra hết sức chướng mắt.

Chỉ là, Âm Tán Nhân đối với cái này lại toàn không thèm để ý.

Nàng ở trên cao nhìn xuống, quan sát đáy cốc, xem đám người còn lại như không, chỉ đối tu sĩ kia cười nói: "Người cái này một đầu con cạp không răng, không tại Lưu Ly Thiên ăn chay niệm Phật, đến nơi đây quý rỗng mèò kê, an chính là cái gì tâm?"

Tu sĩ kia đảo mắt đảo qua chung quanh cảm xúc đã rõ ràng quá kích đồng bạn, bình thường không có gì lạ trên mặt lộ ra nhất cái cực khổ não thần sắc tới.

"Âm đạo hữu những năm gần đây xuất quỷ nhập thần thì cũng thôi đi, làm sao còn thích làm những này ngô hẹp gặp nhau tiết mục?"

Âm Tán Nhân mỉm cười, lại không trả lời, mà là quay đầu hướng Lý Tuần ra hiệu nói: "Nhìn thấy không, vị này thành kính hướng phật cư sĩ, người có thể tuyệt đối không thể xem thường. Dù sao tại vài ngàn năm trước, hãn cũng là sát sinh vô số, quấy đến giới này rung chuyển bất an nhất đại yêu ma a."

Quả nhiên. . . Lý Tuần rốt cục có thể khẳng định cái này điệu thấp bình thường tu sĩ là ai.

Nửa đời trước là sát sinh vô số ma đầu, mà phần sau sinh thì thành tâm hướng phật "Nhân vật", tại Thông Huyền Giới trong lịch sử, cũng chỉ có như thế một vị —

Năm đó tung hoành thiên hạ Sáp Sí Phi Hồ, hôm nay Tây Cực Thiên Tông sơn môn hộ pháp, Bán Thành cư sĩ.

Chỉ nhìn hãn hôm nay xưng hào, ai sẽ tin tưởng, hãn cũng như Yêu Phượng, Thủy Điệp Lan, thân nhập vũ nội thất yêu liệt kê đâu?

Lý Tuần đã có chuẩn bị, trên mặt cũng liền bình thản cực kì, hãn hơi tiến lên nửa bước, hướng về kia tu sĩ thi lễ một cái: "Người chậm tiến mạt học, Bách Quỷ đạo sĩ, gặp qua cư sĩ."

Kể từ đó, ai cũng biết, Bách Quỷ cùng Âm Tán Nhân quan hệ không tầm thường.

Trong cốc tu sĩ đều có chút kinh ngạc, lại không biết trên vách núi đá, Lý Tuần cảm giác đồng dạng cổ quái.

Hãn là tại kỳ quái mình cùng vũ nội thất yêu "Duyên phận" .

Đối bình thường tu sĩ mà nói, vũ nội thất yêu từng cái đều là thần long không thấy đầu đuôi tuyệt đỉnh yêu ma, có ít người cả một đời cũng chưa chắc có thể nhìn thấy một hai cái, mà một khi gặp, hậu quả kia cũng là không thể chịu được vô cùng.

Hết lần này tới lần khác là hãn, đến nay đã cùng thất yêu chi sáu đánh qua đối mặt, lại vẫn là sống được thật tốt, lại cùng trong đó mấy vị đều có so sánh mật thiết liên hệ.

Chẳng lẽ, đây chính là trong truyền thuyết "Hữu duyên" ?

Nghĩ được như vậy, hãn không khỏi nhin không được cười lên, về phần bộ biểu tình này rơi vào đáy cốc tu sĩ trong mắt, sẽ là chủng cái gì cảm thụ, vậy thì không phải là hãn quan tâm chuyện.

"Bách Quỷ đạo nhân. . . Nguyên lai là như thế cái bộ dáng, cùng những cái kia tiểu hòa thượng giảng kém hơn quá nhiều. Ân, cũng không giống Ngọc Cơ hài nhi nói diện mục đáng ghét như vậy."

Bán Thành cư sĩ gật gật đầu, một chút cũng không vì Âm Tán Nhân trêu chọc mà động cho, tiếp lấy vừa cười nói: "Chỉ là ta gọi đạo sĩ, lại nhảy ra cái đạo cô, Âm đạo hữu chiêu này, chơi lại là cái gì?"

Âm Tán Nhân ve vẩy phất trần, đồng dạng cười nói: "Người đường đường nhất đại yêu ma, chạy đến Lưu Ly Thiên đi làm cái tiểu hộ pháp, người khác vì người không đáng. Ngày hôm nay, ta cũng cho nhân làm cái hộ pháp, người cảm thấy thế nào?"

Người khác chỉ coi nàng đang nói giỡn, hay là đang đập phá, Lý Tuần lại nghe xuất trong lời nói bản thân trêu chọc tới.

Bất quá, Bán Thành cư sĩ phản ứng cũng rất có ý tứ, hãn vỗ tay nói: "Chỉ nghe câu này, liền biết đạo hữu tu vi tiến bộ. Nếu là năm đó Âm tông chủ có thể

nói ra loại những lời này, hôm nay Âm Dương Tông khí tượng tất nhiên khác biệt."

Lời vừa nói ra, Lý Tuần rõ ràng cảm thấy Âm Tán Nhân trong lòng hơi có ba động.

Nhưng nàng trên mặt một chút không hiện, chỉ là lắc đầu bật cười: "Lão hồ không có răng, miệng ngược lại càng ngọt chút. Đáng tiếc, ta nghe được mặc dù thoải mái, bên cạnh người đám kia củi mục có thể lòng tràn đầy không phải hương vị. Như thế lo trước quên sau, xem ra Tây Cực Thiên Tông cơm chay, cho ăn được no bụng, cho ăn chưa đầy đầu óc a."

Tiếng nói vừa dứt, bên kia tính tình tối bạo Đông Dương Sơn Nhân bang âm thanh bên trong, rút kiếm ra khỏi vỏ, hướng về phía Âm Tán Nhân mắng to: "Âm Trọng Hoa, người phách lối thời gian chấm dứt, năm đó tai họa ta nhị ca thù hận, hôm nay liền muốn thanh toán sạch sẽ, mau xuống đây nhận lấy cái chết!"

Rống lên một tiếng bên trong, chính là trước đó không có rút kiếm, cũng đều tranh tranh lượng kiếm, đại chiến bầu không khí, chính là hết sức căng thẳng.

"Xuẩn tài!" Lý Tuần từ trong hàm răng gạt ra chữ này, nhân có thể lỗ giới, nhưng lỗ mũi đến nước này, liền bây giờ nói không đi qua.

Hắn như thế vừa hô, Bán Thành cư sĩ hết sức kiến tạo bầu không khí nhất thời hủy hoại chỉ trong chốc lát, uổng phí cái này lão yêu quái một phen hảo tâm — một hồi lưỡng cái Chân Nhất tông sư đấu tướng đứng dậy, ngộ sát chung quanh một mảnh, đừng trách người ta không có tận quá tâm!

Âm Tán Nhân lạnh lẽo tận xương ánh mắt từ Đông Dương Sơn Nhân trên thân khẽ quét mà qua, dù chưa chính xác động thủ, nhưng trong đó xuyên suốt uy sát, lại làm cho Đông Dương Sơn Nhân không tự chủ đề khí ngăn cản.

Khí cơ cảm ứng, đáy cốc nhất thời kiếm khí âm vang, tức sát chi khí bốn

phía.

Liên tại cái này hết sức căng thẳng khoảng không, Bán Thành cư sĩ thở dài, chắc là cũng là đối Đông Dương Sơn Nhân hành vi cảm thấy bất đắc dĩ.

Nhưng hần ăn chay mấy ngàn năm, tu dưỡng đến sớm mức lô hỏa thuần thanh, rất nhanh liền lại điều chỉnh tâm tình, trên mặt vẫn là ôn hòa cực kỳ.

Tại cương lĩnh bầu không khí hạ, tiếng nói của hần lộ ra hết sức nhu hòa: "Nếu là Phật Tổ ở đây, nên nói oan oan tương báo khi nào ngữ điệu. Chỉ tiếc, ta vô Phật Tổ đại thần thông, không thể tiêu mất can qua, càng không thể khoanh tay đứng nhìn. . . Âm đạo hữu, theo năm đó từ biệt, chúng ta cũng là lão thời gian dài không có luận bàn qua. Hôm nay thừa cơ hội này, đến một trận như thế nào?"

Lời này vừa nói ra, Đông Dương Sơn Nhân đến một bộ phận tu sĩ trên mặt, liền không tự chủ lộ ra ý mừng.

Đây chính là bọn hần dám hướng Âm Tán Nhân khiêu chiến lớn nhất ỷ vào.

Âm Tán Nhân cố nhiên cao minh, nhưng Sáp Sí Phi Hồ tên tuổi cũng không phải hư, có Bán Thành cư sĩ chủ công, lại có mấy tên cao thủ ở bên kiểm chế, hôm nay phần thắng coi là cực cao.

Lý Tuần tại chỗ cao thấp giọng cười lạnh.

Trong tiếng cười, Âm Tán Nhân vài không thể xem xét hướng hần bên này thoáng nhìn, sau đó mới cười nói: "Rất tốt, người không học được Phật Tổ thần thông, ngược lại là đem cỗ này cỗ hủ sức mạnh học được cái toàn. Cái này ứng xem như 'Ta không vào Địa Ngục, ai nhập Địa Ngục' đi. Vì như thế một đám củi mục, có thể đáng giá a?"

Lời này kỳ thật hàm ẩn có dừng tay ý tứ, chỉ tiếc, nói là cho người thông minh nghe.

Bán Thành cư sĩ thần tình trên mặt vừa mới lỏng , bên kia đã chọc giận Đông Dương Sơn Nhân.

Ý vào một lời mắng phu khí, hấn hét giận dữ một tiếng, ngự kiếm thẳng lên, bên người Long Thủ Cuồng Khách nghĩ kéo đều không có giữ chặt, chỉ có thể hắt một tiếng, cũng xông tới.

Âm Tán Nhân đôi mắt bên trong hàn quang chớp liên tục, từ nàng phục sinh đến nay, mọi việc không theo, khó được có như thế nhất cái tiết lửa cơ hội, nàng há có cự tuyệt chi lý? Lập tức thân hình có chút một bên, để qua kiếm khí chính phong, thẳng đến đối phương Trung cung yếu hại.

Động tác mặc dù đơn giản, nhưng tại cuộn cuộn kiếm khí bên trong như thế đi bộ nhàn nhã, bản thân liền thể hiện song phương gần như một trời một vực chênh lệch.

Khí quyền chấn động chấn minh, theo sát phía sau Long Thủ Cuồng Khách đến.

Cái kia thanh kiếm người khắc sâu ấn tượng kiếm bản rộng từ Đông Dương Sơn Nhân trên vai thẳng tắp đâm ra, kiếm khí chi hùng hồn khoáng đại, so với Đông Dương Sơn Nhân cao hơn một cái cấp độ, mà nói ổn trọng cay độc, thì là hơn xa.

Đông Dương Sơn Nhân dù sao cũng là có công phu thật trong người, thấy sư huynh hỗ trợ, thân hình cũng theo đó nhất chuyển, song phương kiếm khí nội tụ, đúng là phối hợp được thiên y vô phòng.

Âm Tán Nhân ánh mắt lóe lên, thân hình tựa như rò rỉ lưu động sơn tuyết, nhất cái diệu tới hào diên chuyển hướng, liền từ kiếm khí ở giữa nhất cái cực nhỏ khe hở bên trong "Lưu" ra ngoài.

Trong chớp nhoáng này khí cơ mạnh yếu biến ảo chuyển hóa, nhường ra kiếm hai người khổ sở được quả muốn thổ huyết, kiếm thế liền không khỏi nhất

áp chế.

Như Âm Tán Nhân trở tay đánh trả, hai người chỉ ít có nhất cái muốn tho huyệt trọng thương.

Chỉ là, tại xuất ra kiếm khí tụ hợp vòng đồng thời, Âm Tán Nhân thân hình mở ra, đúng là thẳng lên thiên không, cùng hai người sai tới.

Lúc này, Long Thủ Cuồng Khách trên lưng đã ướm một mảnh, quay đầu nhìn lên, đã thấy nhất cái bóng người áo bào tro vô thanh vô tức thẳng lên đi lên.

Trên bầu trời vang lên một tiếng trầm thấp phạm ngâm, cũng chính là tại cái này chuyển hướng công phu, nửa thành cư thượng đã cùng Âm Tán Nhân qua một chiêu.

Song phương thân hình đều là trì trệ, khí quyển bên trong đồng thời không có quá mức rõ ràng nguyên khí chấn động, nhưng là ở đây tất cả mọi người, miệng mũi ở giữa đều là nhất buồn bực, làn da cũng có chút căng lên, trực chuyển đến nội hô hấp trạng thái, mới tốt hơn một chút qua một chút.

Chỉ nghe chỗ cao Âm Tán Nhân than thở một tiếng: "Năm đó Hồ Phách Yêu Dao tọa khiếu sinh phong, kia là cỡ nào anh tư hào khí, hôm nay lại rơi được cảnh khô gỗ mục, hành ngâm niệm Phật, Lưu Ly Thiên những cái kia lão lừa trọc, quả nhiên không có lòng tốt!"

Đang khi nói chuyện, cổ tay nàng nhất chuyển, phát trần huy sái, đầy trời tơ bạc như mưa, quang mang chói mắt, đâm vào không khí thanh âm, đoạt đoạt rung động, cũng đem mới trầm muện khí áp toàn bộ đánh nát.

Mặc dù trên mặt đất đám người biết rõ cái này "Ngân ti vũ" không phải nhằm vào bọn họ, nhưng tại cái này lẳng lệ vô song thế công trước mặt, vẫn không khỏi rối loạn từng bưng.

"Bích Tiêu Khách" Hồ Bất Ly thấy loại tình hình này, lông mày cau chặt.

Chân Nhất tông sư giao thủ thời khắc, loại kia một cái chớp mắt thiên biến nguyên khí chấn động, cùng với thỉnh thoảng lại di trọng kích, phi thường muốn mạng, nói không chính xác liền sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Lúc này tốt nhất cử động chính là dời đi nhất cái khoảng cách an toàn, thế nhưng là, cái này chẳng phải là nhà mình gây họa sự tình, đưa cho người khác tới lưng?

Mặc kệ kết quả như thế nào, lần này Tam Hoàng Kiếm Tông mặt mũi, tất yếu cho lau bụi không thể nghi ngờ — Đông Dương lần này làm việc, thật sự là quá lỗ giới!

Hắn vừa nghĩ, một bên động thân bảo vệ Lạc Ngọc Cơ, chỉ là đằng sau Đại tiểu thư này thật sự là cái không biết trời cao đất rộng hạng người, gặp hắn cần thận bộ dáng, cảm thấy chưa đầy.

"Hồ sư thúc, có Hồ bá bá ngăn chặn cái kia Âm Tán Nhân, chúng ta vừa vặn thừa cơ hội này, để cái kia Bách Quỷ đẹp mắt, như thế rớt lại, tính là cái gì đạo lý?"

Hồ Bất Ly cười khở một tiếng, còn chưa nghĩ ra làm như thế nào trả lời, Lạc Ngọc Cơ liền lại kêu lên: "Bách Quỷ chạy, sư thúc, chúng ta mau đuổi theo a!"

Hồ Bất Ly lấy làm kinh hãi, bản năng trở tay liền bắt, lại không nghĩ Lạc Ngọc Cơ kiếm quang độn thuật so với hắn đoán chừng nhanh một tia, một trào này lấy chỉ đụng không khí.

Hậu phương đồng dạng có một con tiêm tiêm tố thủ nhô ra, cũng như hắn chậm một bước, người kia lại là cùng thuộc bát cuồng sĩ liệt kê Tiêu di.

Hai người liếc nhau, đồng thời kêu một tiếng: "Truy!"

Lý Tuần không chạy mới có quý!

Không có cách, lúc đầu ngoại trừ cái kia Bán Thành cư sĩ lão yêu quái, bất kể

là ai đến hấn cũng không sợ, nhưng nhìn Đông Dương Sơn Nhân dám người trạng thái, làm không cần thận chính là nhất cái quần ấu, như hấn còn không chạy, chính là thuần túy đồ đàn.

Chỉ cần hấn đi được xa, Âm Tán Nhân tránh lo âu về sau, đó cũng là muốn đi liền đi, chuyện này xem như bỏ qua, về sau chỗ nào chạm mặt chỗ nào tính cũng được.

Hấn đánh thật hay tính toán, lại không ngờ tới đối diện còn có cái toàn không theo lẽ thường ra bài tiểu tổ tông.

Chờ hấn phát giác không đối với đó lúc, phía trước một đạo, đằng sau hai đạo, tổng cộng ba người đã đuổi theo.

Hấn liếc mắt qua, vào đầu cái kia căn răng nghiêng lợi, chính là Lạc Ngọc Cơ, hậu phương thì là "Lão bằng hữu" Hồ Bất Ly, cùng với. . ."Trường Ly Kiếm Tiên" ?

Lý Tuần đối vị này nữ tu ấn tượng cũng khá là sâu sắc.

Năm đó Long Hoàn sơn bên trên, song phương "Tất cả đều vui vẻ" đằng sau, vị Lạc Ngọc Cơ chính là nàng này.

Lý Tuần nhớ kỹ còn từng "Sai khiến" qua nàng.

Nhưng cho hấn sâu nhất ấn tượng, vẫn là nàng này thường bị người cùng Minh Cơ chung xưng là "Tiên kiếm song bích", đồng đều lấy kiếm đạo thông thần lấy xưng.

Chỉ như thế một người chính là phiền phức, càng đừng đề cập còn có nhất cái tuyệt không phải tên xoàng xĩnh Hồ Bất Ly. Lý Tuần thở dài, đang muốn tăng sức mạnh nhi mở ra khoảng cách, trên bầu trời đột nhiên "Ông" nhưng rung động, kinh sợ quay đầu, vừa nhìn thấy một cái lưới lớn vào đầu chụp xuống.

Chỉ nhìn võng kết thượng chớp động dày đặc thanh mang, liền biết cái lưới

này tử là một kiện khó lường pháp bảo, Lý Tuần như thế nào dám chính diện đón lấy?

Hắn chửi nhỏ một tiếng, Phệ Ảnh Đại Pháp toàn lực phát động, muốn tại lưới lớn chụp xuống trước đó tránh thoát ra đi.

Nhưng mà, tấm lưới này tử giống như là có linh tính, các võng kết thượng khí mang lưu chuyển, không biết lấy cái gì đường tắt, bắt được Lý Tuần biến hóa khí cơ, đúng là bông bênh ung dung, như chậm thực nhanh liền đổi vài cái phương vị, từ đầu đến cuối đem Lý Tuần bao ở trong đó.

Chỉ như thế nhất trì hoãn, đằng sau Lạc Ngọc Cơ ba người đã đuổi theo. Thấy Lý Tuần bộ dáng chật vật, Lạc Ngọc Cơ vì đó đại hi: "Thật không uống công chuyên môn tìm Thiên Phàm thành đỉnh chế trương này 'Thiên la võng', lần này người còn không thúc thủ chịu trời?"

Lý Tuần ánh mắt thâm nhiên thoáng nhìn, im lìm không một tiếng, thân hình co rụt lại, đúng là hướng dưới mặt đất chui vào.

Lạc Ngọc Cơ thấy thế cũng không nóng nảy, trên tay bóp nhất cái ấn quyết, kêu một tiếng "Thu", trên mặt đất bỗng dựng tản ra xuất lấy ngàn mà đếm khí tia, giao hợp thành lưới, giống như phía trên lưới hai lần hợp lại, đem Lý Tuần gắt gao quán ở ở giữa.

Lạc Ngọc Cơ lúc này mới vỗ tay cười nói: "Bách Quý tiểu tử, người cũng có hôm nay. Xin lỗi, bản tiểu thư vừa để lọt nói một chữ, hẳn là thiên la địa võng mới đúng!"

Nói, nàng liền tiến lên, chỉ là mới phóng ra một bước, liền bị Tiêu di ôm đồm lấy vai.

Cũng liền ở đây đồng thời, trong lưới Lý Tuần cười dài một tiếng, thân hình mãnh dài, đúng là trong nháy mắt theo lưới ở giữa tránh thoát ra đến, kia một trương thanh mang mơ hồ lưới, chỉ lắc một cái, liền để hắn thu nhập lòng bàn

tay.

"Thiên la địa võng đúng không, mỹ nhân nhi có tặng, nghèo đạo sĩ lại có thể nào không thu đâu?"

Lạc Ngọc Cơ mở to hai mắt nhìn, trên mặt đều là không thể tưởng tượng nổi.

"Như thế nào, cái kia Nông đại sư rõ ràng nói chỉ cần không phải chân nhân trở lên. . ."

"Cũng bởi vì người luôn luôn xem thường hãn, cho nên mới luôn luôn ăn thiệt thòi!"

Tiêu di lắc đầu nhất tếu, đưa nàng kéo tới phía sau mình, mục chú Lý Tuần nói: "Chính là tà tông pháp môn trường thành tối nhanh, nhưng có thể sử dụng không đến trăm năm thời gian, liền ần có đột nhập Chân Nhân Cảnh chi tượng, mấy ngàn năm qua, chỉ sợ cũng có Quỷ Tiên Sinh mới có thể bằng được, người thua vào tay hãn, cũng là không oan."

Lạc Ngọc Cơ một mặt khó có thể tin, nghiêng đầu đi nhìn Hồ Bất Ly, đã thấy sắc mặt hãn chìm túc, hiển nhiên không có dị nghị.

Tình hình lúc đó, giấu giếm được Lạc Ngọc Cơ, nhưng không giấu giếm được hãn cùng Tiêu di.

Lý Tuần từ đầu tới đuôi đều không có lấy thổ động thoát thân ý tứ, hãn chỉ là làm bộ dẫn Lạc Ngọc Cơ xuất thủ, tại Thiên La, địa võng giao hội một sát na, căn cứ khí cơ biến động, tìm tới không chế món pháp bảo này máu chốt tiết điểm, lại vừa đánh trúng.

Mà đằng sau giả bộ như bị quản chế ngã xuống đất, chỉ sợ là nghĩ đến trọng thi cổ kỹ, nắm lấy Lạc Ngọc Cơ đến uy hiếp bọn hãn đi.

Nhân lực như thế, thủ pháp, coi như còn có mấy phần không lưu loát, cũng đã đủ xưng là kinh địch, huống chi, người này vẫn là nổi danh giáo hoạt. . .

Hai người liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau trong lòng do dự.

Đúng lúc này, hậu phương một tiếng hùng vĩ tiếng gào ù ù ép đến, đem Lạc Ngọc Cơ dọa cho nhảy một cái, quay mặt đi lúc, khi thấy phương xa khí quyển bày biện ra rõ ràng gợn sóng thức chấn động.

Cái này chấn động khuếch tán thật tốt nhanh, trong nháy mắt, dư ba đảo qua, nàng thân thể trước sau mặt đất, liền đã nứt ra vô số đạo tinh tế thâm khe hở.

Phải biết, nơi này cách giao thủ chỗ, chí ít cũng tại ngoài mười dặm!

"Âm Tán Nhân quả nhiên đáng sợ, lại khiến cho Bán Thành cư sĩ sử xuất ngày xưa ngón cũ. . . Tình hình kia, nhất định là khẩn trương cực kỳ!"

Chính là bởi vì biến cố này, Tiêu di hai người lúc này làm ra quyết định.

"Bách Quỷ, hôm nay không phải lúc, chính là có cái gì ân oán, lưu đến ngày sau lại đi xử lý đi."

Vội vàng nói câu lời xã giao, Hồ Bất Ly kéo một cái Lạc Ngọc Cơ, mặc kệ nàng giãy dụa, quay người liền đi.

Lạc Ngọc Cơ đang muốn kêu la, lại bị Tiêu di nhất cái chưa từng có ánh mắt nghiêm nghị che đậy tắc nghẽn một chút, cuối cùng vẫn không nói gì, chỉ quay đầu hướng Lý Tuần đưa tới hung tợn xem xét, lúc này mới đi.

"Thông minh!"

Nhìn xem ba người thân ảnh lập tức liền muốn biến mất tại tầm mắt bên ngoài, Lý Tuần cũng là thở dài một hơi.

Song phương vốn cũng không có thâm cừu đại oán, tiểu cô nương hồ nháo thì cũng thôi đi, nếu là lưỡng một trường bối cũng đi theo pha trộn, Tam Hoàng Kiếm Tông kia lớn như vậy tên tuổi, liền thật sự là hữu danh vô thực.

Bất quá. . . Bên kia đánh cho kịch liệt như thế, không có vấn đề sao? Lý Tuần ước lượng trong tay lưới, mặc dù biết rõ Âm Tán Nhân không cần hẳn quan tâm, thế nhưng là ngẫm lại cùng nàng giao thủ chi nhân thân phận, một chút kia tự tin, cũng liền không thể nào kiên cố.

Hữu tâm thông qua tâm thần liên kết dò xét một chút tình huống bên kia, lại sợ ảnh hưởng đến Âm Tán Nhân tâm cảnh, nghĩ nghĩ, chỉ có thể từ bỏ.

Như vậy, hiện tại liền. . .

Suy nghĩ mới lóe ra một nửa, trong đầu hần bỗng dừng trống rỗng. Đến từ đáy lòng chỗ sâu nhất bản năng, phát ra bén nhọn tru lên, lại trong nháy mắt bài xuất hết thủy tạp niệm, mà đem tất cả tâm thần, đều đặt vào đến bỗng nhiên điên cuồng vận chuyển không đáy minh hoàn bên trong đi.

Lý Tuần vẫn từ không rõ chuyện gì xảy ra, hẳn chỉ biết là — nguy hiểm! Nguy hiểm!

Màng nhĩ vang lên một tiếng vang nhỏ — đợi đến Lý Tuần nghĩ rõ ràng, kia là trên người mình nơi nào đó xương cốt đứt gãy thanh lúc, một cỗ cuồng bạo hung lệ, tràn đầy sức mạnh mang tính hủy diệt đã đụng vào trong cơ thể hẳn.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Tự Tĩnh

Chương 04: Tự tĩnh

Nếu như bị cỗ lực lượng này đánh trúng, ngũ tạng lục phủ sợ là muốn cùng nhau vỡ vụn, Lý Tuần cơ hồ đã là như thế đang nghĩ đến. Hắn chỉ có thể liều mạng vận chuyển hết thủy tá lực hóa lực chi pháp, vì chính mình giữ lại một chút hi vọng sống.

Thân hình hắn trước vọt, muốn dùng cái này tiêu lực, nhưng mà phía sau hung thủ trên bàn tay lại tương ứng sản sinh một cỗ cực lớn hấp lực, dắt thân thể của hắn trì trệ.

Chính là cái này xông lên co rút lại quá trình, hung bạo cự lực lại lần nữa phun trào, tựa như cùng trước sau lưỡng cái sóng lớn hợp lại cùng nhau, mãnh liệt va chạm hắn yếu ớt nội tạng.

Tại cái này lúc trước hoàn toàn không có âm thanh, nhưng trong nháy mắt mãnh liệt bộc phát lực lượng khổng lồ trước mặt, Lý Tuần sức chống cự, đúng là như thế yếu ớt.

Toàn thân hắn huyết mạch trong nháy mắt khuếch trương, hắn thậm chí đã nghe được nội tạng truyền tới chi chi tiếng rên rỉ.

Cứ như vậy xong?

Trống không trong đầu lóe lên ý nghĩ này, cùng lúc đó, trên người hắn lại là nhất trưởng, một đạo theo cốt tủy chỗ sâu gạt ra cảm giác nóng rực, như là nhất căn đốt đỏ lên cương châm, đột nhiên đâm vào đầu óc của hắn.

Tựa hồ là "Bồng" một tiếng, Lý Tuần cho là mình hóa thành hôi.

Lại là một tiếng vang trầm, thân thể của hắn đâm vào trên mặt đất, chỉ là đã cảm giác không thấy đau đớn. Thế nội đột nhiên điểm nổ viêm lưu, đã xem hết thấy cảm giác đau đều nâng đến trình độ chết lặng.

Lý Tuần chỉ có thể cảm giác được, một đợt lại một đợt núi lửa phun trào "Lực lượng", theo nội tạng của hắn, theo hắn cốt tủy, theo trong cơ thể hắn mỗi một nơi hẻo lánh dâng trào đi ra, tại hưng phấn thét lên.

Không đày minh hoàn hạch tâm điểm chỗ cùng Cửu U chi vực kết nối, cũng trong phút chốc mở rộng ra.

Mặc dù Lý Tuần thần trí đã tương đương mơ hồ, lại vẫn có thể rõ ràng cảm giác, tại kia vô biên vô hạn, mê hoặc hơi miếu trong không gian, lấy ảo diệu nhất hình thức, dừng động năng lượng thật lớn.

Điểm kết nối khuếch trương, phá vỡ tuyên cổ bất biến vận hành pháp tắc, theo nhất cái nhỏ xíu chấn động, một đợt tinh thuần nhất Cửu U địa khí vòng lại mà vào, trong nháy mắt vọt vào Lý Tuần nhỏ hẹp thể nội.

Chỉ thời gian một cái nháy mắt, Lý Tuần mỗi một chỗ cơ bắp cùng xương cốt, đều phát ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ.

Về phần trước đó xông tới ngoại lực. . . Vậy coi như cái gì?

Lý Tuần màng nhĩ bên trong tựa hồ có thiên diện trống to đồng thời lôi vang, nhưng hắn lại biết, đây thật ra là máu của hắn tại chảy xiết va chạm phát ra thanh âm.

Hắn đều rất kỳ quái, chính mình vì cái gì còn có thể bảo lưu lấy một tia ý thức, không có tại đợt tấn công thứ nhất hạ hôi phi yên diệt?

Suy nghĩ vừa mới hiện lên, sau lưng của hắn lại đột nhiên hiện một mảnh thanh lương.

Cảm giác này, tựa như là nhất bầu nước đá giội tại lò luyện bên trên, ngăn ngủi nhưng bây giờ.

Liên tiếp xoẹt xoẹt khí tiếng gào, xen lẫn một tiếng vụn vụn tiêm lệ tới phi nhân thanh kêu thảm, lạ thường để Lý Tuần trên thân dễ dàng rất nhiều.

Cùng Cửu U chi vực kết nối, cũng vụn vụn một sát na công phu.

Không đậy mình hoàn dị biến rất nhanh liền bỏ dở, lại nằm trên lưng biển hóa phúc, Lý Tuần chợt phát hiện, trong cơ thể mình viêm lưu đột nhiên giảm đi rất nhiều.

Thanh tỉnh rất nhiều đầu rất nhanh nghĩ đến ứng đối biện pháp, nhưng là hẳn cũng mờ mờ ảo ảo ở giữa thấy được, tại tầm mắt sở cập chỗ xa nhất, sớm nên rời đi Tiêu Kháp ba người chính mục trừng ngậy mồm xem tới, bộ dáng kia tựa như gặp được quý.

"Tránh đi bọn hẳn!"

Thần trí của hẳn tại khẩn trương cao độ tình trạng hạ, lại có chút không rõ ràng.

Chỉ là ở đây suy nghĩ khu động hạ, Lý Tuần vậy mà như kỳ tích lại nắm giữ quyền khống chế thân thể, bỗng nhiên xoay tròn thân, thẳng chui vào Vân Tiêu ở giữa.

Chỉ là. . . Tại hẳn phóng lên tận trời trước đó, kia giữa trời bay múa điểm điểm tro đen là cái gì?

Lạc Ngọc Cơ mở ra miệng nhỏ đã vong khép lại, ngay tại vừa rời, nàng nhìn thấy kiếp này tất cả trong trí nhớ, đáng sợ nhất nhất cái tràng cảnh.

Nàng đại khái là một cái duy nhất nhìn thấy toàn bộ quá trình người đứng xem.

Ngay tại sự kiện phát sinh trước một sát na, nàng quý thần xui khiến nghiêng đầu đi, vốn định là cho Bách Quỷ đạo nhân nhất cái khiêu khích ánh mắt. Nhưng là, ánh vào nàng tầm mắt, nhưng là nhất cái như quý mị thoáng hiện ma ảnh, dán lên Bách Quỷ lưng.

Nàng bản năng tiếng kinh hô khiến cho Tiêu Kháp hai người cũng quay đầu nhìn lại, cũng bởi vậy chấn động dừng lại. Vừa hay nhìn thấy "Ma ảnh" một quyền đánh vào Bách Quỷ chỗ lưng, đánh cho hấn hướng về phía trước bực ngã, nhưng lại quý dị dừng lại.

Tiêu Kháp cả kinh nói: "Tấn Sinh ấ, Lạc Vũ Tông!"

Hồ Bất Ly hút không khí nói: "Bách Quỷ xong!"

Lời vừa ra khỏi miệng, hấn liền hơi kém căn đứt đầu lưỡi của mình.

Tại thời điểm này, Bách Quỷ thân thể lấy mắt thường khả biện biên độ đột nhiên nhất trưởng, ngay sau đó chính là một đợt quý dị màu xám trắng quang diễm từ trên người hấn khuếch tán ra tới.

Hai người chỗ đứng chi địa khí quyển, nhất thời bị sóng nhiệt bốc hơi được bóp méo.

Dù cho ở xa bên ngoài mấy dặm, Lạc Ngọc Cơ ba người cũng có thể tưởng tượng được, này sẽ là một loại như thế nào kinh khủng nhiệt độ cao!

Đang vặn vẹo khí quyển bên trong, hết thấy hình ảnh đều lộ ra kỳ quái, nhưng là, ba người đều thấy được, cái kia lúc đầu có thể lấy núi lở chi thể đem Bách Quỷ đánh giết tại chỗ ma ảnh, tại lúc này nhưng là điên cuồng uốn éo người, muốn đem bàn tay của hấn theo Bách Quỷ trên lưng rút ra.

Màu xám trắng quang diễm lần nữa bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, bay thẳng xuất Bách Quỷ bên ngoài cơ thể ba thước, tạo thành một vòng mỹ lệ lại quý quyết vòng sáng.

Liên tạt biến hóa như thế bên trong, ma ảnh phát ra một tiếng tiêm lệ chói tai kêu thảm, toàn bộ thân thể bỗng nhiên nhất trưởng, trăm ngàn đạo ngắn nhỏ, sắc bén trắng xám ánh lửa —

Lạc Ngọc Cơ là như thế hình dung.

Nếu không lại thế nào giải thích, thân thể của người kia trong nháy mắt bị cắt chém thành mảnh vỡ, lại đảo mắt hóa tro tình huống bi thảm?

Cơ hồ là nín thở, nhìn xem Bách Quỷ xông lên giữa không trung, Lạc Ngọc Cơ bỗng nhiên cảm giác, giống như chính mình cũng vừa mới từ trước quỷ môn quan dạo qua một vòng nhi trở về, thật lâu mới hiểu được thở ra một ngụm thở dài.

Đón lấy, liền cẩn thận từng li từng tí xoay mặt nhìn hai vị sư trưởng, thấp giọng nói: "Cái này. . . Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hồ Bất Ly mặc nghiêm mặt, không có trả lời, Tiêu di nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Ta cuối cùng minh bạch Bách Quỷ vì cái gì tiến bộ như thế thần tốc!"

Nhìn như không liên quan nhau trả lời, ngược lại càng khơi dậy Lạc Ngọc Cơ hứng thú, nàng tạm thời theo vừa rồi trong rung động thoát khỏi đi ra, vội hỏi: "Vì cái gì?"

"Hẳn là có U Hồn Phệ Ảnh Tông nào đó cao nhân, đã từng vì hấn quán đỉnh rót vào lượng lớn âm hỏa nguyên khí. Cái này lượng lớn nguyên khí đồng thời không có bị hấn hoàn toàn khai phát đi ra, mà là trầm tích thể nội. Ngày bình thường cũng dùng bất động, chỉ là hôm nay bị Tấn Sinh ấn một kích, bản năng phản phệ. . .

"Chỉ là cái này cũng có chút nói không thông, lại không luận sẽ có hay không có nhân hảo tâm như vậy, chính là thật quán đỉnh, tinh thuần như thế âm hỏa tu vi, chỉ sợ toàn bộ U Hồn Phệ Ảnh Tông cũng chỉ có hai ba người mà thôi, gần đây bên trong, chưa nghe nói qua cái nào công lực tổn hao nhiều tin tức a?"

Lạc Ngọc Cơ nhưng cũng không phải không kiến thức, nàng nghĩ nghĩ, ngạc nhiên nói: "Cũng không đúng a, quán đĩnh. . . Loại biện pháp này không phải rất ảnh hưởng ngày sau tu hành sao? Hẳn nhưng là tà tông a, tiến độ càng nhanh, tẩu hỏa nhập ma tỷ lệ càng lớn. Cái này hại người không lợi mình sự tình, có nhân làm sao?"

Tiêu Kháp than nhẹ một tiếng, đang muốn nói chuyện, nhưng trong lòng lại là giật mình. Nàng một thanh nắm cả Lạc Ngọc Cơ bờ eo thon, trong miệng khẽ quát lên: "Tránh ra!"

Tiếng nói vừa dứt, một bóng người liền từ đám bọ hấn trước mắt vút qua.

Tại song phương giao thoa sát na, sương tuyết ánh mắt từ đám bọ hấn trên mặt quét qua, tu vi yếu kém Lạc Ngọc Cơ, thậm chí sinh ra rơi vào vạ năm băng quật cảm giác đáng sợ.

Hồ Bất Ly cùng Tiêu Kháp đồng thời trường kiếm ra khỏi vỏ, lưỡi kiếm hư không chớp, phát ra ông thanh chấn minh, ngay sau đó, Hồ Bất Ly liền rên lên một tiếng thê thảm, thân hình xoay một vòng nhi bay ra ngoài.

Tiêu Kháp nửa bước không lùi, nhưng hổ khẩu cũng đã là máu me đầm đìa. Nàng cắn răng không để chính mình hừ ra thanh đến, chỉ là khẽ kêu thanh —

"Âm Tán Nhân!"

Âm Tán Nhân nổi giận! Tiêu Kháp vô cùng cảm giác được một cách rõ ràng điểm này. Chỉ là trở lại có một cái nghi vấn nổi lên trong lòng.

"Chẳng lẽ là vì Bách Quỷ? Đến mức đó sao?"

"Nóng. . . Nóng! Lạnh. . . Lạnh!"

Lý Tuần miệng ra phát ra vô ý thức tiếng rên rỉ, ở thời điểm này, nóng lạnh sớm đã không có giới hạn, duy nhất tồn tại, chỉ là thống khổ mà thôi.

Có trời mới biết đây là ở đâu bên trong, hắn chỉ cảm thấy chính mình đổ rạp tại một mảnh trong bụi cỏ, đang thắt nhân mọc cỏ nhỏ, toàn thân run rẩy, giống một con bị mổ ra cổ gà.

"Mẹ nó, mẹ nó!" Hắn đem mặt chôn ở trong bụi cỏ, dán bùn đất, trong lòng thì tại điên cuồng nguyên rủa.

Hắn cũng không biết mục tiêu của mình là ai, chỉ là như thế thì thào nói, dựa vào cái này đến tiêu giảm theo cốt tủy chỗ sâu một mực thấu tới da đau đớn.

Nếu có nhân bây giờ thấy mặt của hắn, nhất định sẽ phát hiện, hiện tại cái này quần áo U Hồn Phệ Ảnh Tông pháp bào đạo sĩ, lại lớn một trương cùng đại danh đỉnh đỉnh "Minh Tâm Linh Trúc" không khác nhau chút nào mặt.

Mà gương mặt này, thì tại trong thống khổ cực độ bóp méo.

Gặp quỷ, rõ ràng đã chuyển hóa chất khí, hỏi thế nào đề còn không có giải quyết? Mà lại, tình huống còn giống như trở nên càng hồng bét.

Phun trào âm hỏa lại không như lần trước như thế, ngay ngăn trật tự đưa về toàn thân, mà là tại chất khí chuyển hóa quá trình bên trong vọt tới trước sau đột, thỉnh thoảng lại khảo nghiệm Lý Tuần thân thể trình độ bền bỉ.

Lý Tuần khổng chế không còn chút sức lực nào, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn nội tạng của mình, xương lộ dưới áp lực to lớn rên rỉ biến hình, tùy thời đều có sụp đổ nguy hiểm.

Lý Tuần chưa từng có mong đợi tại một hai lần qua loa chất khí chuyển hoá, liền có thể đem Quỷ Tiên Sinh để lại vấn đề khó khăn không nhỏ giải quyết hết.

Nhưng hắn cũng chưa từng có nghĩ tới, vấn đề bộc phát tận suýt, vậy mà cao như vậy!

Tốt a, hắn thừa nhận, không có lần này âm hỏa bộc phát, hắn khả năng sớm bị nhân một quyền đánh thành tro tử, nhưng là tình hình bây giờ, tựa hồ cũng

không khá hơn chút nào!

Đang dần dần mơ hồ thần trí bên trong, Lý Tuần cảm giác thân thể của mình giống một đoàn đồng bần nhào, bị một đôi bàn tay vô hình vịn thành thiên hình vịn trạng bộ dáng.

Hắn khó khăn hít một hơi bao hàm bần đất hương vị không khí, từ bỏ gắng đầu dục vọng, miệng bên trong lại lầu bầu thanh "Mẹ nó", ý thức cực nhanh hướng vực sâu không đáy rơi xuống.

"Xoẹt" một chuỗi dài tiếng vang, Lý Tuần thân thể kịch liệt co quắp hạ, ngay lúc sắp ngã nát thần trí, bỗng mở một đường ánh sáng.

Hốt hoảng bên trong, tựa hồ có nhất cái yếu ớt thanh âm ở bên tai lẩm bẫm.

Nội dung phi thường kỳ diệu, là một thiên leng keng trôi chảy vắn vắn, khởi, thừa, chuyển, hợp ở giữa, ai cũng hợp nhịp, lên xuống tinh tế.

Lý Tuần tạm thời phân biệt không rõ trong đó chân nghĩa, chỉ là cảm giác bên trong bên trong âm dương, cương nhu loại hình chữ nhi đặc biệt nhiều.

Thời gian dần trôi qua, hắn hiểu được hơn nhiều chút, lại cảm thấy câu nói tiết tấu chọt nhanh chọt chậm, nhanh lúc như cuồng phong mưa rào, chậm lúc lại một chữ tam chiết, lạ thường nhưng là mỗi cái phát âm đều có thể thấy rõ.

Tiếng nói này tựa hồ có kinh người ma lực, trong cơ thể hắn loạn thành một bày nguyên khí, theo âm tiết lưu động, tự động mổ phân âm dương, lên xuống huyền quan, dần dần, đúng là ngay ngắn trật tự đứng dậy, thống khổ cũng dần dần tiêu tán.

Lý Tuần lúc này đương nhiên minh bạch là ai đang giúp hắn, không dám bỏ dở chân tức lưu động, chỉ là theo ngoại giới âm phù tiết tấu, vững vàng đi mấy cái chu thiên, xác định âm hỏa đã lại lần nữa liễm giấu, lúc này mới chậm rãi ngồi thẳng lên, khôi phục thành tư thế ngồi.

Hắn trước phun ra bị đè nén đã lâu trọc khí, sau đó vỗ vỗ gương mặt, vung đi dính vào bùn đất, cũng thuận tiện để cho mình thần trí rõ ràng hơn một chút.

Âm Tán Nhân ở một bên có nhiều hứng thú xem động tác của hắn, đồng thời không có ý lên tiếng.

Đợi đến Lý Tuần cảm giác chính mình khôi phục tinh táo, lúc này mới ngẩng đầu lên, ánh mắt thẳng vào nhìn xem Âm Tán Nhân, mở miệng câu nói đầu tiên là: "Có người hay không cùng lên đến?"

Âm Tán Nhân đối với cái này cảm thấy kinh ngạc.

Nàng vốn cho rằng Lý Tuần hội gặp không thể chờ hỏi thăm trạng huống thân thể của mình, rất hiển nhiên, nàng coi thường Lý Tuần tính cảnh giác.

Kinh ngạc sau khi, nàng cực chắc chắn lắc đầu.

Lý Tuần không có nửa điểm buông lỏng, ngay sau đó lại hỏi: "Tên kia là khi nào, như thế nào nhiếp đi lên?"

Âm Tán Nhân biết hắn nói là cái kia Lạc Vũ Tông sát thủ, bất quá đối với chuyện này, nàng đồng thời không quyền lên tiếng.

Nghĩ nghĩ, nàng vẫn là ăn ngay nói thật: "Chuyện này, người không nên hỏi ta!"

Lý Tuần lạnh lùng nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt kia giống như là một đầu chờ ăn thịt người rắn độc, hết lần này tới lần khác mặt mũi không gợn sóng vô văn, trầm ngưng bất động.

Nhìn xem Lý Tuần lúc này bộ dáng, lấy Âm Tán Nhân đảm lược, trong lòng cũng không khỏi hơi có hàn ý.

Không thể nghi ngờ, cái này hắn là Lý Tuần cảm xúc bộc phát trước cuối cùng một tia yên tĩnh, hiện tại Lý Tuần, cần nhất cái giận chó đánh mèo đối

tượng, cho nên, nàng đã làm tốt chịu nhục chuẩn bị.

Nhưng sự thật lần nữa vượt quá dự liệu của nàng, Lý Tuần chỉ là lẳng lẳng rủ xuống mặt mày, dường như nhìn dưới mặt đất ngấn người.

Cái này giống như là một đợt tới gần đổ bộ gió lốc, tại đến bờ sát na, biến mất vô tung vô ảnh, nhưng mà, Âm Tán Nhân lại "Nhìn" nhìn thấy, kia phong bạo chính tích uẩn tại Lý Tuần trong lòng, oanh thiên gào thét.

Cuối cùng, Lý Tuần toét ra miệng, trầm thấp cười nói: "Cũng hảo, Lôi Uế Ưng nói không giả, cũng không cần bên kia lại xác nhận."

Dừng một chút, hần nhẹ khen một tiếng: "Lạc Vũ Tông, Tấn Sinh ấn, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Theo hần một tiếng này nói nhỏ, không khí chung quanh dường như bỗng nhiên co rúm lại một chút, sắc trời cũng tối một chút.

Chung quanh khí áp trầm muộn để cho người ta không thở nổi, Âm Tán Nhân kinh ngạc nhìn lại, chỉ thấy Lý Tuần giơ lên mặt, gò má bên cơ bắp có chút run rẩy, cái này đến cái khác vụn băng cổ âm tiết, theo hần vẫn hiển tái nhợt đôi môi ở giữa xuất ra tới.

"Từ kiệm thành sang dễ, từ sang thành kiệm khó, cổ nhân thật không lừa ta!"

Âm Tán Nhân kinh ngạc hơn, ba câu nói, vền vện ba câu nói công phu, Lý Tuần từ trong tới ngoài, rõ ràng chính là trải qua một trận triệt để nhất tâm linh gột rửa.

Một câu tĩnh tâm, hai câu sinh thế, ba câu tự tỉnh.

Chính là như thế thời gian một cái nháy mắt, hần tinh khí thần liền toàn bộ khác biệt.

Loại kia vi diệu mà chinh thể tính đối mới, đã liên lụy tới giữa thiên địa

huyền diệu nhất một tia Linh Cơ, tinh vi u giấu tới không thể tưởng tượng nổi.

Đồng dạng theo giai đoạn này tới, Âm Tán Nhân đối với hãn biến hóa tự nhiên đều rõ ràng minh bạch, cho nên, nàng hơi cau mày, trở lại bình phục.

Không tệ, hiện tại Lý Tuần xác thực cùng trước đó khác biệt. Kia một cái Tấn Sinh ấn, mặc dù dẫn nổ trong cơ thể hãn viêm lưu, kỳ thật chất lại như là một thùng nước đá ngược lại tưới mà xuống, để hãn bỗng nhiên thanh tỉnh.

Hãn đang tự hỏi, cũng không phải là đơn giản cân nhắc vừa rồi biến cố, mà bởi vậy đến kia, thôi nhi quảng chi.

Nói xác thực, hãn đang tự hỏi, hôm nay suýt nữa đánh nổ hãn, là Lạc Vũ Tông, là Tấn Sinh ấn, nhưng mà, truy cứu nền tảng, khiến cho hãn rơi vào cục diện này, thật chỉ là Tấn Sinh ấn sao?

Lý Tuần cảm giác, những năm gần đây, đầu óc của mình chưa từng có rõ ràng như thế qua.

Hãn gần như trong nháy mắt gần kỳ trải qua sự tình qua mấy lần, tại những sự tình kia kiện bên trong, chỗ đụng phải đối thủ, cũng dần dần từ trước mắt chảy qua.

Nguy hiểm! Không hề nghi ngờ, tâm tình của hãn nguy hiểm.

Tại Đông Nam biển rừng, hãn âm thầm phá giải cổ tháp phong cấm, bị Độn Thiên Thứ quấy, hãn có lý do nói, đây là đối phương độn pháp danh bất hư truyền.

Sau đó bị Thực Thần Dao đánh tới thổ huyết, hãn có thể nói, đây là tài nghệ không bằng người.

Tự nhiên, cùng Xá Âm "Tỷ thí" ngoài ý muốn liên tiếp phát sinh, cùng Thủy Điệp Lan đấu lạp đi lạp lại, bao quát cuối cùng chiếm Vụ Ẩn hiên mạo hiểm muôn dạng, hãn cũng hoàn toàn có tư cách, dùng thẳng lợi cuối cùng để giải

thích.

Thế nhưng là đồng dạng, tìm lý do cũng muốn lấy cuối cùng mạng sống là điều kiện tiên quyết.

May mắn cùng cơ duyên không có khả năng nương theo hẳn cả một đời.

Nhìn xem bên cạnh Âm Tấn Nhân đi, nàng không phải liền là nhất cái "Sống sờ sờ" ví dụ sao? Nàng hiện tại liền có thể nói, năm đó là bởi vì ta không nghĩ tới như thế nào như thế nào. . .

Mà loại lời này, sớm tị không có bất cứ ý nghĩa gì.

Lý Tuần lại một lần nhếch môi sừng, hẳn nhất định phải cảm tạ cái kia vô danh sát thủ, chính là bởi vì hẳn "Vô danh", để Lý Tuần trong lúc nhất thời tìm không thấy lần này "Ngoài ý muốn" lý do, tiến tới tự tình. Đương nhiên, Lý Tuần hoàn toàn có thể vô hạn cất cao người kia thân phận, nhưng nếu như vậy, hẳn liền thật có thể đi chết rồi, không có nhân sẽ vì hẳn cái này ngu xuẩn tử vong rơi một giọt nước mắt.

Hắn hiện tại chỉ cần tự hỏi một câu —

Chẳng lẽ những này không thể phòng ngừa sao?

Hắn đánh bại cái này đến cái khác tên tuổi kinh người đối thủ, để cho mình thanh danh một lần lại một lần cất cao, nhưng mà, trong này có bao nhiêu lần, là dùng hẳn thực lực chân chính chỗ thắng được đây này? Hắn tựa hồ quên đi.

Hắn dừng lại tại anh nhi hoàn chân một bước này rất lâu đi.

Tại hẳn vội vàng với mình đình trệ tiến độ, ngày qua ngày địa, gần như máy móc hoàn thành mỗi ngày tu luyện, thậm chí còn vì mình cái gọi là nghị lực mà hơi cảm thấy tự đắc thời điểm, hẳn có muốn hay không đến, mình đã đến cỡ nào thời gian dài, không có chân chính dụng tâm trải nghiệm các loại pháp quyết chỗ hay đâu?

Dạng này đến xem, hẳn thậm chí còn không bằng chính mình tuổi nhỏ thời điểm thận trọng từng bước, cẩn thận chặt chẽ. Thế nhưng là, thật chính là như vậy sao?

Lý Tuần một tay chống cằm, cứ như vậy dài tư xuống dưới.

Không thể phủ nhận, hẳn hiện tại, có thể trách cứ chính mình táo bạo, tự cho là đúng, nhưng mà, hẳn vì cái gì táo bạo, vì cái gì tự cho là đúng, hẳn thật chẳng lẽ hiểu chưa?

Hẳn dù sao cùng sáu mươi năm trước yếu thế thiếu niên lại không giống nhau a.

Thận trọng từng bước, cẩn thận chặt chẽ, cố nhiên là bảo mệnh tiếc thân chi đạo, nhưng cách làm này, cũng sẽ vĩnh viễn không đạt được có thể nhìn xuống thiên hạ đỉnh phong, như vậy như thế nào tại năm giữ nguyên bản ưu tú đặc chất đồng thời, dẫn phát xuất tiến thêm một tầng thủ đoạn thần thông?

Đây là nhất cái cực mấu chốt, cũng vô cùng có thú vấn đề.

Lý Tuần cảm thấy, hẳn dường như thông chút con đường, nhưng lại không có chân chính nắm chặt kỳ thật chất.

Nói chính xác hơn, hẳn biết mình nên đi làm cái gì, nhưng lại không biết làm như thế nào đi làm.

Hẳn không tự giác nghiêng đầu, nhìn xem Âm Tán Nhân.

Vị này vũ nội nghe tiếng tông sư cấp đại cao thủ, không thể nghi ngờ là hẳn cực tốt đạo sư — nếu như cam tâm tình nguyện nói.

Hẳn lắc đầu nhất tiểu, tiếp tục suy nghĩ, Thông Huyền Giới từng cái đỉnh cấp đại tông sư, như nước chảy bị hẳn qua một vòng.

Tại thời khắc này, hãn không thể tránh khỏi lại nghĩ tới Chung Ân.

Lần này, hãn không tiếp tục phần hận muốn tuyệt, chỉ là rất tỉnh táo, rất khách quan hồi tưởng lại, năm đó trên Tọa Vong phong, Thanh yên chướng bên trong, Chung Ân vẽ kia một bức mực trúc đồ, cùng với sau đó, hàm nghĩa sâu xa từ ngữ.

"Người cũng biết như thế nào sử kiếm, lại không biết như thế nào sử kiếm!"

Dứt bỏ pháp ý kiếm để ý, Chung Ân lời ấy, chẳng phải là cũng có thể đối ứng hãn lúc này tình trạng?

Sáu mươi năm thời gian như nước, đêm hôm đó Thanh yên chướng bên trong, số bút phác hoạ, ngăn ngui câu nói, vậy mà có thể xuyên thấu này thời gian lưu mạch, thẳng tới nơi đây.

Chung Ân hãn tính tới không?

Trong chốc lát, trong đầu hãn linh quang chớp liên tục, kia có chỗ được đại xung kích, để hãn nhin không được ngáng đầu cười dài, bản người mà lên.

Thì ra là thế, thì ra là thế! Hãn rốt cuộc hiểu rõ.

Âm Tán Nhân lông mày phong không tự chủ nhăn lại, nhìn xem Lý Tuần cái này như điên như điên mạc dạng, trong lòng vậy mà không tự chủ có chút ba động.

Đúng vào lúc này, Lý Tuần ánh mắt phóng tới, nàng lấy làm kinh hãi, lại nghe được Lý Tuần cười dài một tiếng.

"Kiếm đến!"

Âm Tán Nhân giật mình, mới nghĩ đến Lý Tuần là muốn Thanh Ngọc Kiếm.

Nàng nhanh chóng vượt lên trong lòng gợn sóng, từ trong hư không tìm tòi,

đem Thanh Ngọc Kiếm xuất ra, đưa đi qua.

Bang kiếm minh, Lý Tuần rút kiếm ra khỏi vỏ, tới đồng thời, vung đi trên thân Vụ tùng thiết đạo bào, cứ như vậy ở trên, cười dài múa kiếm.

Hắn sử, là chính mình quen thuộc nhất "Thanh Yên Trúc Ảnh" .

Kiếm khí um tùm, giữa trời cách sai; thấp thoáng hư thực, nhưng lại nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly.

Một bên Âm Tán Nhân trong thoáng chốc cảm thấy, trước mắt đột nhiên có một mảnh xanh tươi rừng trúc, mở rộng ra, vừa lúc nguyệt hiếu khí thanh thời điểm, lại nghe tiếng xuyên lá trúc hơi âm thanh, kia giữa khu rừng lại múa lại ca nam tử, là Lý Tuần sao?

Trong mê ly, kia dường như Chung Ẩn ánh mắt tập trung, ý cười có chút.

Trong chốc lát, Âm Tán Nhân bản năng xách động khí cơ, sát khí tràn ra ngoài.

"Tranh" một tiếng thanh minh, tay nàng đủ ở giữa tựa hồ quán chú vạn cân vật nặng, xách chi bất động, mà hàn ý như nước, chống đỡ tại nàng yết hầu chính trúng, xóa bỏ nàng hết thấy sát ý.

Lý Tuần sử kiếm chống đỡ lấy cổ họng, có nhiều hứng thú mà nhìn xem nàng, cười nói: "Người làm cái gì?"

Âm Tán Nhân cũng là cười khở: "Thật có lỗi, vừa mới coi là thấy được Chung Ẩn."

Nghe cái này tất cả ngoài ý liệu trả lời, Lý Tuần giật mình, trở lại nhin không được cười lên.

Hắn hiện tại thần thanh mắt sáng, tự nhiên cảm giác được, Âm Tán Nhân lời này, đồng thời vô hư sức.

Không hề nghi ngờ, Âm Tán Nhân lấy nháy cảm ánh mắt, phát hiện hãn về tâm lý bay vọt, cái này theo một cái góc độ khác khăng định tiến bộ của hãn.

Hãn nhất tiểu thu kiếm vào vỏ, lại mệnh Âm Tán Nhân xuất ra Minh Tâm Kiếm Tông đạo bào tới.

Âm Tán Nhân giờ phút này một cách lạ kỳ thuận theo, không nói một lời, lại như là một vị động lòng người thị nữ, lẳng lẳng phục thị hãn mặc vào.

Lý Tuần kết gấn xong xong, lại thở dài ra một ngụm thở dài, ngửa đầu nhìn thiên.

Đúng vậy, hãn hiểu được, biết kiếm mà không biết sử kiếm cố nhiên hồng bét, nhưng mà nếu ngay cả kiếm cũng không biết, đó chính là thật đáng buồn.

Lúc này Lý Tuần cùng năm đó Lý Tuần so sánh, chính là do sắt thường chuyển thành Thanh Ngọc bảo kiếm, sắt thường sử pháp, dùng trên Thanh Ngọc, coi là không biết nhân thế biến báo.

Mà liền sử chính là sắt thường lại hoặc Thanh Ngọc cũng không biết, bất tử sao lưu?

Không tệ, hãn hiện tại không biết sử kiếm, nhưng hãn có thể học, có thể luyện.

Do hiện tại bắt đầu, đương thời mỗi một vị cao nhân, bọn hãn xử sự chi đạo, lịch luyện chi pháp, đều là Lý Tuần học tập đối tượng.

Chỉ có nhất cái ưu tú kiếm thủ, mới hiểu được như thế nào đi điều khiển bảo kiếm của hãn.

Trên một điểm này, Lý Tuần muốn học, còn có rất nhiều.

Mà giờ khắc này, không còn Chung Ân dạng này đạo sư, chỉ điểm cho hãn sai lầm.

Trong lòng cũng không biết là tư vị gì, Lý Tuần trở lại mặt đến, mục chú Âm Tán Nhân nói: "Thủy Điệp Lan nói đến rất chuẩn, chỉ là ta không nghĩ tới, sự tình biến hóa vậy mà lại nhanh như vậy, nói một chút đi, người là thế nào nghĩ?"

Chủ đề đột nhiên biến hóa sử Âm Tán Nhân lại là khế giạt mình.

Không thể phủ nhận, lúc này Lý Tuần, rất khó lại dùng trước kia tiêu chuẩn đến tìm tòi nghiên cứu, trong lúc nhất thời, Âm Tán Nhân vậy mà rất khó lại nhìn thấu hẳn.

Cho nên, nàng nhất định phải đổi lại một loại thái độ.

Nghiêm túc suy nghĩ một chút, Âm Tán Nhân nói: "Bách Huyền Điệp cũng là có kiến thức, nàng chiêu này lấy huyết thần chi thuật hóa luyện thể phách biện pháp, xác thực tuyệt diệu, mà lại, cái này cũng chỉ sợ là người đường ra duy nhất!"

Lý Tuần "A" một tiếng, không nghĩ tới nàng kết luận đúng là như thế tuyệt đối, hơi nhú mày nói: "Lý do đâu?"

"Trên cơ bản chính là Bách Huyền Điệp những thứ kia, nếu nói cái khác. . . Người bây giờ tình huống so lúc ấy càng hồng bét, đây coi là không tính?"

Lý Tuần tự động bỏ bớt đi nàng vô tình hay cố ý đùa cợt, mày nhú lại được sâu hơn chút, "Còn có Hóa Âm trì. . ."

"Hóa Âm trì? Kia trì tử công dụng nhưng không có tưởng tượng tốt như vậy."

Âm Tán Nhân khẽ mỉm cười nói: "Ta cũng nghe qua kia trì tử công dụng. Nếu ta đoán không sai, Quý Tiên Sinh xác nhận muốn người lấy dẫn lưu nhập thể chi pháp, hóa đi Âm hỏa châu phong mang, dần dần về người sở dụng. Chỉ là, dẫn rót vào thể, cũng phải có 'Âm' có thể hóa, nhưng lúc này, âm hỏa tán nhân toàn thân, cùng người gân cốt kinh lạc tan làm một chỗ, kia là hóa âm, vẫn là hóa người?"

Lý Tuần suy nghĩ tỉ mỉ một chút, Âm Tán Nhân nói, xác thực có đạo lý của nàng.

Bất quá vào lúc này, đầu óc của hắn so bất cứ lúc nào đều muốn tới rõ ràng, đối Âm Tán Nhân lý do, hắn cũng cầm nhất định giữ lại thái độ. Trên mặt bất động thanh sắc, tiếp tục hỏi: "Vậ tu luyện « Huyết Thần Tử » lại là cái gì nguyên do?"

Âm Tán Nhân khoe môi hơi cung.

"Mặc dù không muốn nói như vậy, bất quá, « Huyết Thần Tử » đúng là Thông Huyền Giới tu hình luyện thể làm kinh điển, người khác chỉ thấy 'Nhiên huyết nguyên tức' bá đạo tuyệt luân, lại không biết, « Huyết Thần Tử » tinh diệu nhất chỗ, vẫn là tại cơ thể tu luyện phía trên. Người 'Bất Động Tà Tâm' đã tu thành, hắn là cũng có cảm giác mới đúng."

Lý Tuần vượt ngực, lại nghĩ đến nghĩ, khẽ gật đầu.

Xác thực, ở trái tim yếu hại nhận trọng kích thậm chí làm tổn thương thời khắc, huyết nhục chi khu, vậy mà có thể trống rỗng hóa vụ, tiêu tá lực đạo, loại thủ đoạn này, nếu là không có tự mình kinh lịch, quả nhiên là khó mà tưởng tượng.

"Đây chính là, « Huyết Thần Tử » luyện pháp, kỳ thật cũng là đối cơ thể dị hoá, mà lại, dị hoá được càng thêm triệt để. Theo sơ bộ nhất tâm khiêu bắt đầu, từng bước khắp toàn thân, đến cảnh giới tối cao lúc, toàn thân hư hóa như sương mù, thực chất như kim cương, thành tựu Bất Diệt Ma Thể —

"Kỳ thật, cũng chính là yêu ma mà phi nhân loại. Tự nhiên như thế có thể tiêu mất hết thầy dị khí, mà lại là tối triệt để bất quá!"

Lý Tuần thần tình trên mặt trì trệ, nửa ngày mới lắc đầu nói: "Ma hóa? Có thể Vi Bất Phàm nhìn. . ."

"Hắn tu chính là « Huyết Thần Tử » sao?"

Âm Tán Nhân biết Lý Tuần suy nghĩ trong lòng, như vậy điếm chậm rãi mà nói.

"Cũng coi như hắn cao minh, căn cứ vào « Huyết Thần Tử » mà tự sáng tạo Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp, kỳ thật chính là dựa vào thân ngoại hóa thân chi đạo, thúc đẩy sinh trưởng Huyết Yểm, đem 'Nhiên huyết nguyên tức' uy lực đẩy tới đỉnh phong, lại yếu hóa lúc đầu luyện thể hiệu quả. Nếu không, ngày đó Thanh Loan vội vàng một kích, làm sao có thể trọng thương được hắn!"

Lý Tuần hồi tưởng tình hình lúc đó, phát hiện quả là thế.

Nhưng cái này cũng nghĩa rộng đi ra một vấn đề khác, lấy Vi Bất Phàm không cố kỵ gì, cũng không có tu luyện chính tông « Huyết Thần Tử », chỉ sợ cùng sau cùng yêu ma dị hoá có chút ít quan hệ.

Chỉ muốn nghĩ vậy sẽ nhân luyện thành một đoàn huyết vụ đáng sợ tình hình, mặc cho Lý Tuần như thế nào tâm cảnh tinh tiến, cũng theo đó không rét mà run.

Hắn đã làm tốt ứng phó cực hồng bát tình huống chuẩn bị, lại như cũ không nghĩ tới, tình huống hội hồng bát đến nước này.

Âm Tán Nhân cảm giác chính mình lại lần nữa nắm chắc Lý Tuần tâm tế mạch lạc, trong lòng hơi cảm thấy đặc ý, cúi người xuống, nhìn chăm chăm Lý Tuần nhan sắc biến ảo mặt, nặng nề nói nhỏ.

"Nếu ta là người, hiện tại liền sẽ quay lại Vụ Ân hiên, kỳ lấy thời gian trăm năm, bỏ xuống hết thảy, Tùy tu khổ luyện, đến lúc đó, người lại vào giới này, tung hoành thiên hạ, lại sợ được ai đến?"

Lý Tuần trong lòng nhất thanh, lạnh lùng quay sang nhìn.

Âm Tán Nhân nhin không được cười lên nói: "Minh bạch, người là tuyệt đối không bỏ xuống được trước mắt những sự tình này hạng. Tạm thời bất luận cái

này lựa chọn đúng sai, ta vẫn phải nhắc nhở người một câu, thân thể của người cũng không thể lại kéo. Trong vòng nửa năm, nếu người không thể quyết định, cơ thể dị biến liên có thể có thể tích lũy đến nhất cái không thể bỏ qua tình trạng.

"Khi đó, người liền sẽ phát hiện, thỉnh thoảng tay chân hội không nghe sai khiến, tứ chi chết lạng, Ngũ Hành chi khí hỗn loạn, thậm chí. . . Tê liệt!"

Thoáng dừng lại, nàng lại lần nữa cười nói: "May mắn, chính là thật tê liệt, chỉ cần người chịu căn răng chịu khổ, tu thành Huyết Thần Tử về sau, cũng là có thể khôi phục."

Lý Tuần hơi khép đôi mắt, trở lại mở ra.

Lúc này, hắn cũng mỉm cười.

Tại Âm Tán Nhân kinh ngạc trong thần sắc, hắn vươn tay, dùng mu bàn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ mỹ nhân nhi này mềm mại oánh nhuận gương mặt, ngữ khí ôn hòa.

"Ngẫm lại thân phận của người!"

Lấy Âm Tán Nhân thâm trầm, ngực cũng đột nhiên cứng lại.

Lý Tuần mỉm cười nhìn nàng phản ứng, lại nói tiếp: "Ta biết người không quen như thế, chỉ là cái này xúc động lật ngược. . ."

Thuận miệng nói đến đây, Lý Tuần trong lòng đột nhiên một kích, nhưng ngoài miệng không ngừng chút nào, nói tiếp: ". . . Đối người ta đều không tốt, tinh táo chút, như thế nào?"

Âm Tán Nhân bất động thanh sắc ngồi thẳng lên, bên môi giọng mĩa mai nhất tiếu, cuối cùng nhưng vẫn là không nói gì.

Lý Tuần dùng bình thường nhất ánh mắt dò xét nàng, nhưng trong lòng có một cái nghi vấn ngăn không được mà dâng lên đến: "Xúc động lật ngược? Nàng

biết sao? Cái này chung quy là phản ứng của nàng, vẫn là 'Ta cho rằng' phản ứng của nàng, hay là, nàng cho rằng 'Ta cho rằng' phản ứng của nàng?"

Thu liễm ánh mắt, Lý Tuần hiện tại tâm thái lại là biến đổi, hẩn cúi đầu xuống, dậm chân một cái, cảm thụ được từng bước động tác mạnh đối thân thể ảnh hưởng, thần sắc bình thường hướng Âm Tán Nhân hỏi: "Cái dạng này, sẽ có hay không có nhân phát hiện không ổn?"

Âm Tán Nhân quét mắt nhìn hẩn một cái, lắc đầu: "Ta trước đó lấy hư nạp âm dương chi pháp vì người theo quá khí, trừ phi giống như hôm nay dạng này, bị nhân trọng thương, dẫn phát thể nội âm dương nhị khí mất cân bằng, nếu không sẽ rất khó phát hiện.

"Đương nhiên, nếu là có người cùng người đặc biệt thân mật, hoặc là độ khí nhập thể, ta cũng vô pháp cam đoan tuyệt đối an toàn."

Lý Tuần ừ một tiếng, đang muốn nói chuyện, Âm Tán Nhân bỗng dưng lắc đầu, Lý Tuần hiểu ý, hai người thân ảnh đồng thời nhất áp chế, ẩn vào cỏ cây um tùm chỗ.

Hơi hơi phân nửa hơi thở, trên bầu trời ánh kiếm lóe lên liên tục, không chút nào dừng lại, hướng về phương bắc đi.

Lý Tuần nheo mắt lại, sách tiếng nói: "Quả nhiên, là đi Bất Dạ thành. Cũng không biết Thiên Chi Thượng Nhân dùng thủ đoạn gì, mấy trăm năm chưa xuất Lưu Ly Thiên nửa bước Bán Thành cư sĩ, cũng làm cho nàng mời tới. . . Đối diện có Yêu Phượng, Thanh Loan, Côn Bằng, Ma La Hầu, vũ nội thất yêu đến ngũ cái. A, có nên hay không đem Thủy Điện Lan cũng gọi đi tham gia nào nhiệt?"

Âm Tán Nhân liếc mắt nhìn hẩn, không có góp thú. Lý Tuần cũng không trách móc, hẩn đem lực chú ý chuyển dời đến chuyện trước mắt đi lên.

Không thể nghi ngờ, hẩn là cái mang thù người, Lạc Vũ Tông đã không có

nhất côn gô chết hã, như vậy, liền muốn làm tốt gánh chịu hậu quả chuẩn bị.

Đương nhiên, trước đó, hã cần trở về chỗ tối — như Lạc Vũ Tông phát hiện, vốn đã tởa định ám sát mục tiêu đột nhiên tin tức vô tung, lại sẽ là như thế nào một loại biểu lộ đâu?

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Tự Tại

Chương 05: Tự tại

Một người trên tâm lý tiến bộ, xác thực khả năng mang đến kinh người kết quả.

Đã theo nhiều năm hỗn độn bên trong tình tảo lại Lý Tuần, nó tinh thần chi thấu triệt, tuyệt không phải ngày xưa có thể so sánh.

Mà nhất cái suy nghĩ rõ ràng người, sẽ không cũng không có khả năng cam nguyện lâm vào bị động, gặp chiêu phá chiêu.

Cho nên, Bách Quỷ biến mất.

Nói là biến mất cũng không chuẩn xác, nhất cái "Trọng thương" người, làm sao lại không có chút nào dấu vết biến mất đâu? Đương nhiên, Bách Quỷ không phải người bình thường, hẳn là nhất cái phi thường có tiêu chuẩn tu sĩ, cho dù là tại trọng thương phía dưới, hẳn cũng hiểu được ẩn tung biệt tích, lại thủ đoạn khá cao minh.

Chỉ tiếc, còn "Không thể gạt được" sau đó mà đến người hữu tâm ánh mắt.

Theo ngày thứ hai lên, chí ít có hai tên trở lên tu sĩ, lần theo kia cực nhỏ vết tích, từng bước truy tìm.

Nó truy tung chi thuật tinh xảo, khiến ẩn ở trong bóng tối Lý Tuần vì đó lú lờ.

Nếu như Lý Tuần hữu tâm, tự nhiên là có thể lợi dụng đủ loại thủ đoạn, đem

mấy cái này đã vào cuộc mà không biết tu sĩ, dẫn vào bố trí đã tốt chạm bẫy, nhất cử công thành.

Chỉ là, hãn tử vừa mới bắt đầu, liền không nghĩ tới muốn đánh cỏ động rắn, mà lại, dưới mắt cái này vi diệu thế cục, chỉ sợ cũng là bình thường khó gặp đi.

Lạc Vũ Tông sát thủ trước đây, Mị Ma Tông mật thám ở phía sau, ngàn dặm vô ảnh đối Thiên Ma Mị Ảnh, hết lần này tới lần khác song phương cũng đều là nhận không ra người, lẫn nhau giao thoa ẩn nấp, đều ra kỳ chiêu, như thế rục rờ vỡ kịch, để Lý Tuần nhìn gọi thẳng đã nghiên.

Tuy nói như thế, Lý Tuần cũng là bóp một cái mồ hôi lạnh.

May mắn hãn tình táo được sớm, kịp thời đem chính mình đặt ở chỗ tối, nếu không, hãn là tuyệt sẽ không biết, tại Lôi Uế Ứng đây cõi lòng thành ý mời đằng sau, Mị Ma Tông lại còn lại phái thám tử đi ra.

Chính mình thật sự là thanh thân quá lâu, may mắn, hãn hội sớm cho kịp đem móng vuốt mài sắc.

Lý Tuần không có đem phản kích đưa vào danh sách quan trọng, nhưng là, hãn ở trong bóng tối đứng ngoài quan sát thời điểm, nhưng là tận chính mình cố gắng lớn nhất, quan sát lường cái tông môn đặc biệt thủ đoạn phương thức, đồng thời được sự giúp đỡ của Âm Tán Nhân, phân tích trong đó ở tâm pháp lưu biến, cần phải sử chính mình đối lường tông, nhất là Lạc Vũ Tông thủ đoạn, có nhất cái trực quan nhận thức.

Có lẽ cái này nhận thức là mặt ngoài, đoạn ngắn, nhưng xuyên thấu qua nhỏ bé lẫn lộn biểu tượng, gom mạch lạc, nhưng là Lý Tuần nhất quán ưu thế vị trí.

Liên tục mấy ngày kế tiếp, hãn đã rất có tâm đắc.

Mà giờ khắc này, xa theo Tây Nam mà đến Phi Hồn sắc lệnh rốt cục đến.

Cùng hãn đoán không sai, Diêm phu nhân bên kia quả nhiên bị Lạc Vũ Tông

đánh lén, nhưng bởi vì phản chế đặc lực, ngược lại sử Bích Thủy Quân mười phần bị động.

Đến tận đây, Lý Tuần đã không có lưu lại phụ cận lý do, tông môn trưởng bối quy định thời hạn, cũng đã qua một phần ba, lúc đầu đầy đủ thời gian, đã trở nên gấp gáp đứng dậy.

Nhưng Lý Tuần cảm thấy, đây là đáng giá.

Tại hoàn thành Bách Quỷ trốn xa Tây Nam giả tượng đằng sau, Lý Tuần liên tục nhảy biến độn pháp, bí ẩn đến cực điểm đi xa mấy ngàn dặm ngoại, lúc này mới lấy Minh Tâm Linh Trúc thân phận, nghênh ngang hiện thân, hướng về cực địa bão táp, về phần kia lưỡng cái tông môn cuối cùng có thể hay không mắc lừa, cũng không phải là hấn quan tâm chuyện.

Cực địa phong cảnh nhìn một cái, mênh mông vô biên, có một phen đặc biệt tráng lệ phong thái, nhưng nhìn đến mức quá nhiều, cũng liền biểu lộ ra khá là đơn điệu.

Đại lượng đất vụn, băng hạt, mang theo tại gió bắc bên trong, giữa trời cuồn vũ, phân loạn giống nhau trước mắt cực địa cực diện.

Lý Tuần cau mày gia tốc, tránh khỏi hậu phương loạn chiến.

Đây đã là hấn tiến vào cực trú vòng đến, thấy thứ bảy lên chém giết.

Mà bất khả tư nghị nhất chính là, những này loạn đấu toàn bộ đều là tán tu ở giữa xung đột, nói xác thực hơn, hấn là Tán Tu Minh Hội nội bộ xung đột.

Tận đến giờ phút này, Lý Tuần mới hiểu được Lạc Nam Xuyên ngày đó nói tới "Tình thế rất tệ" xuất xứ.

Theo cái này nửa ngày chứng kiến hết thầy xem ra, Tán Tu Minh Hội bên trong tựa hồ tràn ngập một mảnh nôn nóng, hung hãn lệ bầu không khí, tựa như là nhất cái dừng động miệng núi lửa, có lẽ chỉ quãng vào đi nhất cực đá nhỏ, đều

có thể dẫn phát một hồi chưa từng có đại bạo phát.

Dạng này Tán Tu Minh Hội, đã không giống như là có điều lệ tổ chức, càng giống nhất cái ổ thỏ phi!

Lý Tuần càng ngày càng rõ ràng đầu, trải qua một đoạn thời gian chải vuốt, đã tìm ra trong đó một ít quan khiêu vị trí.

Trong đó tương đối cơ bản một đầu là: Tán Tu Minh Hội áp dụng chính là ngoại gấp nội lỏng quản lý chi pháp.

Ngoại trừ phụ trách sự vật cụ thể tứ phương tiếp dẫn, là do mấy vạn minh hội thành viên trung chọn lựa ra tinh anh, nhận có phần nghiêm quản chế ngoại, còn lại các hạng chức vụ, đều mơ hồ không rõ, chỉ là dựa vào mười chấp nghị thực lực kinh người, uy sát, cưỡng ép áp chế.

Lúc đầu những này tán tu, yêu ma, đều là tự quét tuyết trước cửa hạng người, tu đạo nhiều năm, trong lòng cũng tự có một phen thuận theo thời thế pháp tắc.

Có minh hội cung cấp khổng lồ tu hành tài nguyên, giữa bọn hắn, cũng có thể tự động tạo ra một chút cơ bản trật tự.

Nhưng những này tự phát hình thành trật tự, dù sao vẫn là yếu ớt.

Tại minh hội tấn mãnh phát triển trước mấy chục năm bên trong, một ít mâu thuẫn còn có thể dùng đủ loại có ích che lấp, nhưng theo mười năm trước nhất cử công phá Bách Thú Tông đằng sau, trên đời ồn ào, Tán Tu Minh Hội cũng theo đó điệu thấp rất nhiều.

Thiếu hướng ra phía ngoài khuếch trương, phát tiết đường ống, những này mâu thuẫn liền không khỏi dần dần bạo lộ ra — càng thông qua trước đây không lâu Ngưu Lực Sĩ sự cố, toàn bộ bộc phát.

Nhưng mà, bộc phát xung kích vẫn còn không đánh tan được do mười chấp nghị, Thông ngôn đường, tứ phương tiếp dẫn chỗ ngưng tụ thành cứng cõi xác

ngoài, dưới mắt liền tạo thành như thế một bức kì lạ quang cảnh.

Tại "Nhàn hạ" lúc, chư tán tu, yêu ma ra tay đánh nhau, cướp đoạt linh dược, pháp quyết, kết ân báo oán; nhưng mà nếu là ngoại địch đột kích, mười chấp nghị đẳng cao nhất hô, liền lại gào thét kết quần, nhất trí đối ngoại.

Loại này trong hỗn loạn lại có chuẩn mực bộ dáng, chính là tại chư tà trong tông, cũng là cực kỳ hiếm thấy.

Đang nghĩ ngợi, nơi xa tiếng xé gió lại lên.

Lý Tuần thở dài, đang muốn biến mất thân hình, bỗng cảm thấy không đúng, đưa mắt nhìn lại, vừa nhìn thấy một tia ô quang từ nghiêng phía trước ghé qua mà tới.

Ô quang bên trong ẩn có tơ máu, hiển nhiên người này chỗ ngự chi pháp khí, tất nhiên lây dính tinh hồn Huyết Phách, lấy Thông Huyền Giới cực kiêng kỵ cấm pháp luyện chế. Lướt qua đi lúc, tiếng xé gió ẩn như vạn quỷ khóc thét, thể lương chói tai, thật sự là cực kỳ điển hình tà tu phong phạm.

Điều khiển pháp khí người kia nhưng không có làm kẻ ác tự giác, một mặt sợ hãi, ánh mắt tán loạn, chỉ lo lại khí phi nước đại, vậy mà không thấy được ngay phía trước còn đứng lấy cái Lý Tuần.

Lý Tuần thấy nhịn không được cười lên, nếu nói tu luyện ma công tà pháp giống Vi Bất Phàm, La Ma Thập loại hình, thì cũng thôi đi, liền loại này nửa vờ cũng đi ra hỗn, há không chính là đường đến chỗ chết?

Không thiếu được, hẳn sẽ vì thiên hạ trừ yêu nghiệt này, cho mình thật dài thanh danh.

Đang chuẩn bị động thủ, ánh mắt đột nhiên bị quang mang lóe lên một cái.

Hắn lấy làm kinh hãi, ngưng mắt nhìn lên, khi thấy một đạo quán không trường hồng, từ bên ngoài mấy dặm phát sau mà đến trước, tại chim ánh sáng

chỗ xoắn một phát, giữa không trung huyết vũ bay tán loạn, cái kia nửa vời bị một phần hai đoạn, quăng xuống đi, chết được thảm không nói nổi.

Hào lạt thủ!

Lý Tuần nhếch nhếch miệng, đặt ở trên chuôi kiếm tay cũng cầm xuống tới.

Tuy nói hăn cũng không phải là chủ tu phi kiếm chi thuật, nhưng ánh mắt vẫn phải có, cái này một cái điều không phi kiếm, khí quyển bên trong hiển tình diệu, chính là nhất đẳng Ngự Kiếm Thuật, lại không biết là cái nào tông môn cao thủ?

Đang nghĩ ngợi, phương xa liền hiện ra một người tới.

Cái kia thanh trảm địch bên ngoài mấy dặm bảo kiếm, thì như về tổ chim chóc bay vút qua, vào vỏ âm đục, Lý Tuần ở chỗ này cũng ẩn ẩn được nghe.

Người kia hiển nhiên cũng nhìn thấy Lý Tuần, thoáng dừng lại, liền hướng bên này bay tới.

Lý Tuần nheo mắt lại, nhìn xem một cái kia dần dần tới gần bóng người.

Nhìn kia dáng người, tựa hồ là vị nữ tu, tại dần dần dày trong gió tuyết, niêu niêu đi tới, rất có phong thái. Lý Tuần không khỏi có chút nhỏ nhỏ chờ mong.

Mắt thấy mặt của đối phương bộ hình dáng dần dần rõ ràng, Lý Tuần ngược lại có chút thất vọng.

Cũng không phải nói đó là cái sừ nữ, chỉ là khuôn mặt này cũng quá bình thường chút. Ngũ quan chỉ là có thể xưng thanh tú, nhưng cũng bởi vì lâu dài tắm lấy gương mặt, mà tại khóe môi lưu lại một đạo nhàn nhạt dấu vết, có chút cứng nhắc lạnh lùng, nhìn xem Lý Tuần ánh mắt, cũng là lãnh đạm cực kì.

Cái này nữ tu rất là lạ mắt, nhưng Lý Tuần biết, loại người này xác nhận đâu ra đấy, khó ứng phó nhất, lập tức không dám thất lễ, đối diện hành lễ nói: "Tại hạ

Minh Tâm Kiếm Tông Lý Tuần, gặp qua vị đạo hữu này."

Hắn lễ tiết chu đáo, đối diện đi tới nữ tu tự nhiên tìm không ra cái gì mao bệnh, cũng tương tự đi lễ, thản nhiên nói: "Thiên Hành Kiện Tông, Trang Sở."

Thiên Hành Kiện Tông? Lý Tuần nao nao, không tự chủ lờm nàng một chút, nhìn vừa rồi tay kia Ngự Kiếm Thuật đường lối, nàng này tu vi đương không kém Cố Tần Nhi, Thiên Hành Kiện khi nào lại ra cái dạng này nữ tính cao thủ, mà lại đường này số. . .

Trong lòng của hắn sinh nghi, trên mặt cũng không che giấu, chỉ thản nhiên nói: "Nguyên lai là Trang đạo hữu, vừa mới cái kia một tay trăm dặm phi kiếm, thực sự rực rỡ cực kỳ, lại không biết ra ngoài vị kia tiên sư môn hạ?"

Trang Sở nghe vậy, cũng quét mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt bên trong lại hơi có chút cổ quái thần khí.

Bởi vì Lạc Vũ Tông một chuyện, Lý Tuần mấy ngày nay chính là mẫn cảm thời điểm, thấy thế cảnh giác lại trưởng.

Bất quá rất kỳ quái, cái mới nhìn qua này liền cực nghiêm túc nữ tu, đúng là lộ ra vẻ tươi cười: "Ta nửa tháng trước đó mới vào tông môn, cũng bất quá chính là cái mượn tu hành tán hộ thôi, nào có tọa sư?"

Lý Tuần lộ ra vẻ chột hiểu, sau đó lập tức sửa đổi thái độ, lấy đệ tử lễ một lần nữa gặp qua, trong lời nói cũng nhiều một chút kính trọng.

"Nguyên lai là Trang khách khanh ở trước mặt, đệ tử vừa mới thất lễ."

Cái gọi là khách khanh, chính là do tông môn mời làm việc, gia nhập tông môn, mà hưởng thụ tông môn tu hành tài nguyên, đồng thời cũng vì tông môn xuất lực tán tu.

Bình thường đều là thực lực tương đương cường đại hạng người, mới có tư cách nhận đãi ngộ này. Cái này cũng thì trách không được, Trang Sở kiếm quyết

ít có Thiên Hành Kiện Tông khí tượng.

Cái này Trang Sở cũng là kỳ quái, mặc kệ Lý Tuần hành cái gì lễ, cũng không quá để ý, chỉ là hơi gật đầu, cái này khiến Lý Tuần càng thêm tin tưởng, vừa mới kia nhất tiếu, đối nàng mà nói, thật sự là phi thường khó được một sự kiện.

Lý Tuần đối ứng giao loại người này cũng có kinh nghiệm, hẳn chỉ là làm từng bước đáp lại nói: "Đệ tử phụng mệnh đến đây cực địa, chờ đợi điều khiển, Trang khách khanh nhưng có. . ."

Không đợi hẳn nói xong, Trang Sở liền thân nhiên nói: "Các người tông môn trụ sở tại Bất Dạ thành tây, bất quá hôm nay chính đến phiên các người đang trực. Người đi bờ biển bố cấm chi địa, có lẽ có thể nhìn thấy bọn hẳn."

Lý Tuần bận bịu cảm ơn một tiếng, Trang Sở cũng không để ý tới, tự mình quay người rời đi.

Nhìn nàng lái kính thiên thanh hồng, màu sắc có phần chính, coi là chính tông luyện khí thuật không thể nghi ngờ. Lý Tuần nhìn xem thanh hồng biến mất tại tầm mắt bên trong, cúi đầu xuống, trong mắt đều là nghi ngờ.

Hẳn chính vào tâm thần độ cao tập trung thời điểm, đối hết thảy dị tượng, đều có một loại gần như không đạo lý có thể nói trực giác thích ứng.

Cái này Trang Sở nhìn qua cũng coi như chính phái, nhưng Lý Tuần luôn cảm thấy có chút cổ quái, nhất là tại nói chuyện cùng nàng lúc, thể nội khí mạch ẩn ẩn ba động, đây chính là chưa bao giờ có dị trạng.

Trong lòng của hẳn càng ngày càng cẩn thận, lại lúc ngẩng đầu lên, đã là hoàn toàn không có nửa điểm vết tích, chỉ là lắc đầu, hướng về Bất Dạ thành phương hướng bay đi.

Trang Sở cái tên này, đã xếp vào hẳn nguy hiểm trong danh sách.

Mặc dù trong lòng sinh nghi, nhưng tối thiểu tại làm người chỉ đường loại chuyện nhỏ nhặt này bên trên, Trang Sở không có nói sai tất yếu. Lý Tuần lóe lên Minh Tâm Linh Trúc thân phận, một đường bay vào Bất Dạ thành, tìm chủ sự tiên sư báo cáo chuẩn bị thời điểm, kia tiên sư thuyết pháp, cùng Trang Sở đồng thời đều cùng.

Chỉ là, kia tiên sư đang nghe danh hào của hãn đấng sau, trong mắt lấp lóe, lại là vì cái gì?

Nhìn xem tiếp xuống, kia tiên sư nhiệt tình chào hỏi, Lý Tuần cảm thấy mình thần kinh căng đến có hơi quá, hãn tự giấu nhất tiểu, cũng không định theo ý của người nọ, đi thành tây nghỉ ngơi, mà là thẳng đến tông môn chỗ phụ trách khu vực.

Dạng này, cũng có thể cấp mọi người lưu lại một cái ấn tượng tốt.

Trên đường đi cùng từng cái quen thuộc hoặc chưa quen thuộc tu sĩ chào hỏi, Lý Tuần vội vàng ra Bất Dạ thành, hướng biển bên cạnh bay đi.

Càng là tiếp cận bờ biển, hãn càng có thể cảm nhận được cực địa hỗn loạn không chịu nổi.

Năm ngoái mới do Thiên Phàm thành diệu thủ thần tượng chữa trị vạn dặm cực quang bích, lại đứng ở bờ biển, đem Bất Dạ thành cùng Dạ Ma Thiên ngăn cách ra.

Có thể dù cho dạng này, Lý Tuần cũng có thể nghe được mơ hồ nguyên khí tê tiếng khóc, từ trên biển truyền tới.

Đập vào mắt sở cập, kiếm quang Lưu Hỏa càng là lúc nào cũng lộ ra, để cho người ta không thể không hoài nghi cái này vất ngang vạn dặm pháp bảo công dụng.

Bất quá, thẳng đến bờ biển, Lý Tuần mới phát hiện, nguyên lai vạn dặm cực

quang bích bố trí, cùng năm đó đã là khác biệt.

Lúc này, nhìn hết tuyến chiết xạ góc độ, hiển nhiên tường ánh sáng đã hiện lên hình cung, nên là sẽ lấy Bất Dạ thành làm trung tâm đại diện tích thổ địa nửa lũng đứng dậy, ngăn trở Dạ Ma Thiên nhân mã theo chính diện trải qua thông lộ.

Dạng này đương nhiên so loại kia ý nghĩa tượng trưng thượng ngàn cản thực tế rất nhiều, cũng rất sáng suốt.

Bất quá, tựa hồ có yếu thế hiểm nghi.

Lý Tuần liền rất kỳ quái: "Lấy Thiên Chi Thượng Nhân tính cách, như thế nào như thế?"

Đang nghĩ ngợi, hắn đã bước vào Minh Tâm Kiếm Tông "Khu vực phòng thủ" .

Cái này quảng đến ngàn dặm gần biển bãi vắng vẻ, bình thường nhìn lại, cơ hồ không có bất kỳ cái gì chập trùng, thẳng mong muốn thấy biển trời chỗ giao giới.

Thuần lấy bố trí cấm pháp nhu cầu đến xem, đây thật là cái hổng bét đến không thể lại hổng bét địa phương.

Mà loại địa phương này, cũng tuyệt không phải Minh Tâm Kiếm Tông một phương độc hữu.

Đến tận đây, Lý Tuần càng rõ ràng cảm giác được, tại cực địa, chư Tông sở gặp phải xấu hổ tình trạng. Cũng chẳng trách ư mười năm trước, Tán Tu Minh Hội tiêu diệt Bách Thú Tông lúc, các tông gần ngàn tu sĩ chỉ có thể co đầu rút cổ Bất Dạ thành bên trong, mặc kệ mượn đường mà đi, lưu lại trò cười thiên cổ.

Lý Tuần lại một lần nữa nghĩ đến Thiên Chi Thượng Nhân, vị kia tính tình mạnh mẽ thẳng thắn, lại có chút cao ngạo mỹ nữ thành chủ, tại đối mặt loại kia tình hình lúc, lại sẽ là như thế nào cảm thụ.

Khóe mắt đột nhiên bay vút lên lên một bóng người, Lý Tuần dừng thân, quay đầu nhìn lại, trên mặt lập tức liền lộ ra tiểu dung: "Linh Triết sư huynh."

Chào đón, chính là đứng hàng "Minh Tâm ba linh" bên trong Linh Triết. Hãn là Lý Tuần Ngũ sư thúc Lý Minh cùng đệ tử, trời sinh tính hoạt bát hào phóng, là trên núi trường ấu đều thích vô cùng nhân vật. Điểm này, cùng hãn sư phụ buồn khải cứng cáp nếp xưa phong cách, cực kỳ khác biệt.

Linh Triết là có tiếng cùng ai cũng có thể nói đến một chỗ đi, Lý Tuần cùng hãn giao tình mặc dù không bằng Linh Cơ như vậy tha thiết chân thành, nhưng cũng không tệ, gặp mặt tự nhiên cao hứng.

"Chư vị tiên sư, sư huynh đều tại?"

"Đều tại, đều tại, chính là loay hoay cái môn học bốc khói nghi chính là. Tính toán hai ngày này người cũng nên đến. Vừa vặn, cái này phương viên mấy ngàn dặm cấm chế, liền đều do chúng ta 'Tiểu bối cấm pháp đệ nhất' Linh Trúc đại sư xử lý a!"

Lý Tuần đập hãn một quyền, nhưng cũng thuận thế tiến vào chính đề: "Thế nào, nơi này cấm chế an bài rất căng thẳng sao? Nói thế nào, cũng là tại cực quang bích bên trong đi!"

Lời vừa nói ra, Linh Triết trong tươi cười liền có mấy phần vị đắng.

"Cái gì trong ngoài, người nhìn xa xa không biết, kỳ thật cái này cực quang bích đã sớm là thùng trăm ngàn lỗ, cản trở thiên quân vạn mã một lát, kia là còn có một chút đáng xem. Nhưng nếu là đơn độc ba lượng nhân. . . Hắc, Thiên Phàm thành da trâu thối được vang động trời, kết quả cũng bất quá như thế mà thôi!"

Có thể để cho nhất quán yên vui Linh Triết như thế tổ khổ, Lý Tuần cũng kém không nhiều minh bạch mức độ nghiêm trọng của sự việc. Chỉ là hãn ở bên

trong lục, nhưng lại không biết cực địa thế cực vậy mà thối nát đến tận đây, hãn ngạc nhiên nói: "Tình huống một mực như thế hồng bát sao? Vẫn là Ngưu Lục Sĩ. . ."

"Cũng không chính là cái này Ngưu Lục Sĩ!"

Linh Triết cười khố chỉ vào bờ biển.

"Lúc trước đầu kia trâu điên chính là chỗ này đụng tới, người có thể nhìn xem, thật lớn nhất cái lỗ hồng, sát tiến đến trên dưới một trăm nhân tuyệt không vấn đề! Nghe nói, lúc ấy theo tới, chí ít có hơn nghìn người, thậm chí liền Cổ Âm cũng đuổi tới, đem Bất Dạ thành quấy đến đại loạn.

"Cũng chính là theo một ngày kia trở đi, tình huống liền càng ngày càng hồng bát. Chúng ta bên này nhi loạn, đối diện nhi loạn hơn, nghe nói mỗi ngày đều có mấy chục người tàn tật, Cổ Âm, Yêu Phượng cũng mặc kệ quản, thật không biết các nàng là nghĩ như thế nào!"

Lý Tuần nghe, cũng cùng hãn cùng một chỗ cười khố.

Linh Triết dù sao lạc quan, trên mặt sàu khố tiếp tục không được quá lâu, liền vừa cười nói: "Những sự tình này phiền cũng vô dụng, tới đi, ta dẫn người đi thấy Tam sư bá, xem hãn cho người cái này cấm pháp thiên tài bố trí nhiệm vụ gì. . . A? Giống như không cần!"

Hai người cùng một chỗ nhìn về phía bờ biển phương hướng, nơi đó một đạo thanh quang lên như điều gặp gió, tới đồng thời, chỗ kia cũng có một bóng người vòng quanh huyết quang, hướng biển bên kia thối lui.

Linh Triết thờ dài: "Này, lại nhất cái!"

Vừa mới bại địch, chính là "Động Huyền Kiếm" Minh Tùng.

Tại Minh Tâm Kiếm Tông nội bộ, thực lực của hãn gần như chỉ ở Lạc Nam Xuyên phía dưới, đứng hàng tông môn vị thứ sáu, tại Thông Huyền Giới cũng là

cực kỳ không dậy nổi chân nhân cảnh cao thủ.

Lý Tuần cùng Linh Triết ở chỗ này nói chuyện, tự nhiên không gạt được hẳn, thanh quang ngừng nghỉ, liền hướng bên này bay tới, mà Lý Tuần hai người cũng vội vàng nghênh đón tiếp lấy.

Minh Tùng bề ngoài đường đường, mắt phượng trường mi, ba tầng râu dài, cũng là đạo cốt tiên phong.

Nhưng Lý Tuần đáp nhãn liền nhìn thấy, vị này Tam sư thúc ngoại bào, sợ là lại có đoạn thời gian không có thanh tủy, dუმ đó cực kỳ cổ quái khó coi.

Đương nhiên, Lý Tuần chỉ làm không thấy.

Hắn rất rõ ràng, vị này Tam sư thúc xưa nay là đại chỗ khôn khéo, việc nhỏ hồ đồ, thỉnh thoảng sẽ còn bởi vì pháp quyết thượng vấn đề phát phát tà điên, nhưng trên thực tế là, Minh Tùng là trong hàng đệ tử đời thứ hai, cùng Lạc Nam Xuyên, Minh Cát, Minh Cơ cùng tồn tại kinh thiên tứ trụ, cũng liền đại biểu Minh Tâm Kiếm Tông tương lai ngàn năm thượng tầng cơ cấu.

Đối mặt một người như vậy, Lý Tuần không dám thất lễ, khom mình hành lễ như nghi.

Minh Tùng lưu Lý Tuần cực kỳ thân mật, ở trong đó đương nhiên là có hẳn cùng Lâm Các cùng là Thanh Minh chi đồ tăng này quan hệ.

Ngoài ra, còn có Đan Trí cái này củi mục đệ tử nguyên nhân.

Lý Tuần là trên núi số ít vài cái có thể quản được ở Đan Trí, khiến cho hẳn có thể tạm thời an tâm nhân vật tu luyện, cái này khiến thẹn trong lòng Minh Tùng, hết sức cảm kích.

Thản nhiên thụ lễ đằng sau, Minh Tùng đỡ dậy Lý Tuần, cười nói: "Người đã đến liền tốt, hôm nay cái này cực địa thế cực càng ngày càng khó làm, một mình một mình, là chống cự không nổi đối diện vạn mã thiên quân, cũng chỉ có Hồi

Huyền Tông đạo hữu, cùng với Tuần nhi người dạng này cấm pháp cao thủ, mới hữu hiệu nhất dùng."

Lý Tuần vội nói không dám, chỉ là loại này lời khách sáo cũng chính là thuận miệng nói một chút, hẳn rất nhanh liền hỏi bờ biển bố phòng tình huống.

Minh Tùng trước ra hiệu Linh Triết đi làm mình sự tình, hẳn thì dẫn Lý Tuần hướng biển bên cạnh bước đi. Vừa đi, một bên cho Lý Tuần giới thiệu.

Quả như Lý Tuần vừa mới nhìn thấy như thế, vạn dặm cực quang bích đã hiện lên hình cung nội thu, lại đường cong so Lý Tuần tưởng tượng lớn hơn một chút.

Đường vòng cung phía trước thẳng tắp chiều dài, ước chừng chính là hơn hai ngàn dặm, dạng này, liền giảm bớt thụ lực mặt, tăng lên thọc sâu.

Chính đạo thập tông, trừ Bất Dạ thành vì địa chủ, Thủy Kính Tông chưa tới bên ngoài, còn lại tám tông, đồng đều chỉ ít phái ra ba vị chân nhân cảnh cao thủ, tọa trấn nơi đây, tổng cộng cửu tông nhân mã, đem thọc sâu chia làm ba khối khu vực, tức tiếp chiến phân biệt, giảm xóc phân biệt cùng bình phong vệ phân biệt, theo thứ tự lui về phía sau.

Mỗi khối khu vực lại phân đông, trung, tây ba bộ, chung ba phân biệt chín bộ, do cửu tông luân thế trông coi.

Hôm nay, chính là do Minh Tâm Kiếm Tông đang trực tiếp chiến phân biệt, vị trí dựa vào tây, cùng trung bộ Bất Dạ thành, hậu phương Thiên Hành Kiện Tông tương liên.

"Thiên Hành Kiện Tông? Ngược lại là ngay thẳng vừa vặn!"

Lý Tuần lại nghĩ tới cái kia cho hẳn lấy cảm giác cổ quái Trang Sở, trong lòng hợp lại, muốn tìm một cơ hội theo Linh Triết bọn người trên thân, tìm kiếm lai lịch của nàng.

Hắn trên mặt thì là thần sắc bất động, gật đầu nói: "Đệ tử biết, ân, Tam sư thúc, ta cho điểm cái gì phải đi?"

Minh Tùng ho nhẹ một tiếng, nói: "Chúng ta trong những người này, số người phải đi phiền toái nhất. Người không phải cùng với chúng ta, mà là bị phái người lưu động trạm canh gác, phụ trách sửa chữa các nơi hư hao cấm chế, đây cũng là chức tòng trưởng người đối người coi trọng, người phải hiểu mới là!"

Lý Tuần đối điểm này đã là có chuẩn bị, nghe vậy chỉ là lông mày hơi nhăn, liền đồng ý, lập tức cũng không nói nhảm, trực tiếp hướng Minh Tùng hiểu rõ cái gọi là lưu động trạm canh gác tình huống.

Minh Tùng suy nghĩ một chút nói: "Cái khác cũng còn tốt, chỉ là mỗi ngày vất vả chút, tại các nơi đi dạo, xây một chút bồi bổ, có khi sẽ có các tông đạo hữu cầu viện, người cũng muốn kịp thời đuổi tới. . ."

Hắn dừng một chút, lại nói: "Nhưng có một chút, người muốn đặc biệt chú ý. Lưu động trạm canh gác ngoại trừ giữ gìn cấm chế bên ngoài, cũng có gặp địch cảnh báo nhiệm vụ, hôm nay thế cục thối nát, muốn đem tất cả mọi người ngăn tại hải ngoại, đã không có khả năng.

"Hiện tại bên ta chủ yếu là bắt đại phóng nhỏ, trên nguyên tắc nói, chỉ cần không phải chân nhân cảnh cao thủ, chi bằng thả bọn họ tới, còn nếu là chân nhân hoặc trở lên, kịp thời phát ra tín hiệu, tự có các phân biệt phụ trách đạo hữu ứng phó, người vụn vụn không muốn cậy mạnh!"

Lời này cùng Thanh Minh phân phó cũng là sai kém phảng phất, Lý Tuần tự nhiên ứng, nhưng rất nhanh liền cau mày nói: "Tam sư thúc, đều nói Diêm Vương dễ làm, tiểu quỷ khó chơi. Đệ tử tới đây trên đường đi, gặp không biết nhiều ít trận ---- hỗn chiến, như thế như vậy, cực địa loạn cực chỉ sợ mãi mãi không ngừng ngày. . ."

Minh Tùng lắc đầu, thở dài nói: "Điểm ấy chúng ta cũng đều biết, chỉ là gần nhất, Bất Dạ thành sắp có biến, các tông cũng là thuận theo tình thế mà thôi."

"Có biến?"

Lý Tuần vốn định hỏi lại, nhưng nhìn Minh Tùng không có thâm giảng ý tứ, đành phải đem một bụng nghi vấn tạm thời đè xuống, hỏi những vấn đề khác tới.

Chỉ là, lại nói không có vài câu, bờ biển liền lại có tán tu xông quan, Minh Tùng đành phải buông tha Lý Tuần, tiến đến phủ kín.

Chuyến đi này, liền rút cuộc chẳng ra thời gian tới.

Lý Tuần ở phía sau quan sát một chút, rốt cục vẫn là rút kiếm ra đến, hướng phía nhất cái vừa mới xông qua Minh Tùng kiếm khí phong tỏa tán tu đuổi tới.

"Trên nguyên tắc. . . Hắc, cũng chính là nhìn tâm tình tốt cùng không xong!"

Lý Tuần mới giúp lấy Minh Tùng chém bay lưỡng cái tán tu cùng nhất cái tiểu yêu, liền bị hấn chạy về Bất Dạ thành đi, đến chủ sự tiên sư chỗ, nhận lưu động trạm gác nhất định mấy món pháp khí.

Cho đến lúc này, Lý Tuần mới nghĩ rõ ràng, chủ sự tiên sư cùng hấn mới gặp lúc, nụ cười kia từ đâu mà đến.

Đây rõ ràng chính là sớm đã biết hấn phân công kết quả, lại đè lại không phát, để Lý Tuần đi trước thấy đồng môn, cũng coi là đưa ra cái thể diện, Lý Tuần tự nhiên là yếu đạo tạ.

Chủ sự tiên sư cười híp mắt thụ lễ, lúc này mới cho Lý Tuần an bài lưu động trạm canh gác công tác cụ thể. Lý Tuần nghe vài câu, liền minh bạch vì cái gì chính mình cho an bài tại cái này trên cương vị.

Chỉ vì lưu động trạm canh gác công việc, ngoại trừ yêu cầu tu sĩ tại cấm pháp bên trên có nhất định tạo nghệ bên ngoài, còn muốn tu sĩ tâm tư linh động, biết tiến thoái.

Nếu không, vốn là muốn người cảnh báo, người lại rút kiếm xông lên chịu

chết; hoặc là muốn người làm cơ quyết đoán chém người thời điểm, người lại vì mấy cái con chuột treu chọc một nhóm lớn cao thủ tới, loại người này hẳn là không làm được lưu động trạm canh gác.

"Nhìn, hình tượng của mình tại các tông ở giữa, đã định hình."

Lý Tuần âm thầm trầm ngâm, ngơ ngơ ngác ngác qua mấy năm, có một số việc đến bây giờ mới chính thức rõ ràng.

Định hình không sao, trọng điểm là như thế nào nhất lấy quán chi.

Tại tà tông, người hỉ nộ vô thường, gọi là cao thâm mạt trắc, nhưng tại chính phái, chính là tâm tư giáo quyết đại danh từ.

Trong lòng của hắn âm thầm cảnh giác, lại nghe được chủ sự tiên sư nói: "Cái khác pháp khí thì cũng thôi đi, mấu chốt nhất chính là cái này 'Trường Phong đôn' cùng 'Tham Tinh bàn', nhất cái là cầu viện cảnh báo, nhất cái là nhiệm vụ phương vị, cái này cách dùng, người phải cẩn thận nhớ. Vừa rồi ta đã xem người sắp xếp lưu động trạm canh gác hàng bên trong, có lẽ nhiệm vụ lập tức tới ngay. . ."

Lý Tuần gật đầu, trước đem cái kia ngọc chế liễu điệp trạm canh gác thu vào trong lòng, lại cầm lấy cực giống như la bàn Tham Tinh bàn, vững vô cùng nơi đó thao tác hai lần, chủ sự tiên sư thấy thế vuốt râu mỉm cười, hiển nhiên hết sức hài lòng.

Đúng lúc này, Tham Tinh bàn thượng huyền quang lóe lên, chủ sự tiên sư bất hạnh rời bên trong.

Chủ sự tiên sư kinh ngạc đưa đầu tới, liếc nhìn, không khỏi thở dài: "Loạn, thật loạn. Lúc này mới vừa mới sắp xếp, liền đến phiên người làm, ai, mau đi đi, tiếp chiến bên trong phân biệt, chính là tệt Tông sở chỗ chi địa. Nếu có cái gì không hiểu chỗ, cũng có Thượng Nhân trông nom, nói đến, Thượng Nhân đối người cũng là rất nhiều khen hay đâu!"

Lý Tuần lông mày nháy một cái, cũng không cần phải nhiều lời nữa, đáp một tiếng, liền thẳng hướng bắc bên cạnh bay đi.

"Tham Tinh bàn" chỉ địa điểm, là cấm chế cần duy trì địa phương, Lý Tuần đến đằng sau, đồng thời không có phát hiện bóng người nào, chỉ là trên mặt đất dấu vết lưu lại, cho thấy trước đây không lâu, nơi này vừa mới phát sinh một trận chiến đấu.

Chính là trận chiến đấu này dư ba, làm tổn thương phụ cận phương viên vài dặm bảy tám chỗ cấm chế.

Lý Tuần ánh mắt quét qua, xác nhận chung quanh tương đối coi như an toàn, lúc này mới ngồi xổm xuống, kiểm tra làm tổn thương cấm chế.

Cùng hẳn đoán chừng không sai biệt lắm, tuy nói Bất Dạ thành cùng Dạ Ma Thiên ở giữa cơ hồ đã bị các loại cấm pháp che kín, nhưng trong đó chân chính có lực sát thương cũng không nhiều.

Một phương diện, là những cái kia lực sát thương cực lớn cấm chế hao tâm tổn trí phí sức, lại đối cảnh vật chung quanh yêu cầu khá cao, cũng không hiện thực. Một phương diện khác, cái này cấm chế bình thường đều có tông môn đặc biệt tâm pháp ở trong đó, một khi hư hao, cũng chỉ có bản tông người mới có thể chữa trị, lập lại tỉ lệ lợi dụng quá thấp.

Cho nên, những này khu vực bày ra, đa số vẫn là giống hẳn hiện tại thấy như vậy, lấy đó cảnh, dò xét làm chủ tiêu cấm chế.

Không cần cái gì thủ pháp độc môn, từng cái tông môn tu sĩ, chỉ cần có chút cấm pháp tu vi, liền có thể thử sửa một cái, đương nhiên, nếu muốn bình thường bên trong nhìn thấy hiệu quả đến, vậy vẫn là muốn nhìn bố cấm chi nhân tiêu chuẩn.

Lý Tuần liền cảm giác dưới mắt mấy cái cấm chế kia, bố trí được rất có ý tứ.

Chỉ là không có gì đặc biệt dò xét cấm chế, lại bởi vì vài cái vi diệu khí cơ biến động, trở nên "Trì động" đứng dậy.

Lấy Lý Tuần thấy, trừ phi là chân nhân cảnh cao thủ trải qua, mà lại "Tà khí trùng thiên", quấy khí quyển, nếu không cấm chế này tuyệt sẽ không phát động.

Loại này tại nơi khác xem ra là phế vật cấm chế, dùng tại nơi này, lại cùng trước đây thế cục cùng các tông yêu cầu phù hợp như nhất, lại rõ ràng phản hồi trên Tham Tinh bàn, cực thấy xảo tư.

Loại cấm chế này mặc dù đơn giản, nhưng Lý Tuần cũng có thể từ đó nhìn ra chút thủ pháp mảnh khóe, hẳn hiện tại liên tính toán, cái này xác nhận Hồi Huyền Tông thủ đoạn, nếu không sẽ không ở đơn giản bên trong như thế phong hồi lộ chuyển, cử trọng nhược khinh.

Tuy nói là lần thứ nhất công việc, bất quá Lý Tuần làm đến, cũng coi như thuận buồm xuôi gió, bất quá mới non nửa khắc đồng hồ, liền đem chung quanh hư hao cấm chế chữa trị đối mới hoàn toàn.

Hắn đứng dậy, đang muốn thở một ngụm, "Tham Tinh bàn" liền lại chấn động.

"Lại tới?"

Lý Tuần cuối cùng là biết lưu động trạm canh gác sự đau khổ, chỉ là, hẳn tạm thời còn không có cự tuyệt tư cách.

Gãi gãi đầu, hắn nhìn lướt qua, thấy vị trí kia cách nơi đây bất quá hơn mười dặm đường, biết là dựa theo lân cận nguyên tắc phân công, chỉ có thể thở dài, hướng chỗ kia tiến đến.

"Loại hình. . ., thủ pháp. . . Không sai biệt lắm, tổn hại trình độ. . . Bình thường, tổn hại nguyên nhân. . . Mãnh liệt xung kích, sau đó. . ."

Lỗ tai hắn giật giật, bỗng dưng nhật lên đầu đến, nhìn về phía phương tây

chân trời.

Nơi này cách Minh Tâm Kiếm Tông khu vực phòng thủ, không hơn trăm bên trong xa, ở chỗ này cũng có thể ẩn ẩn nhìn thấy bản môn kiếm quang, trên không trung đời huyễn na di, chắc hẳn lại là cùng cái nào nhập cảnh cường giả đánh thành một đoàn.

Phía trước, biển trời chỗ giao giới, lấy Dạ Ma Thiên vĩnh dạ bầu trời làm bối cảnh, cũng có mấy đạo lộng lấy đến cực điểm "Cực quang" trải rộng ra, nguyên khí chấn động, rả rích không ngừng.

Cái kia hẳn là là Bất Dạ thành đặc hữu cực quang thiên biến pháp, hiển nhiên chỗ kia chiến sự, cũng là ngay tại nóng trên đầu.

Đằng sau. . . Được rồi, vẫn là làm xong chính mình bản chức đi. Lý Tuần tự giễu nhất tiếu, cúi đầu, bắt đầu chơi đùa trên đất cấm chế.

Mấy trăm đầu tinh mịn khí cơ tại hẳn gom hạ, dẫn động nguyên khí, phát ra tất tất lộn lộn tiếng vang, tạm thời che lấp qua ngoại giới âm thanh.

Nhìn xem từng đầu khí cơ rơi vào dự định quỹ đạo, Lý Tuần tựa hồ cũng ngồi xồm được lâu, thoáng bỗng nhúc nhích thân thể, liền tại giờ phút này, điện quang hiện lên, ngoại giới khí quyển tựa hồ cũng cho kinh ngạc một chút, chậm nửa sớ mới vang lên khàn giọng phá không khiêu âm, còn có nặng nề trường kiếm ra khỏi vỏ tiếng vang.

Không có bất kỳ cái gì trưng điềm báo, Lý Tuần về kiếm chặt nghiêng.

Tranh một tiếng thanh minh, theo dưới xương sườn bay ra kiếm quang bị bất khả tư nghị rời ra, Lý Tuần lại phảng phất sớm đã ngờ tới điểm này, thân hình mượn lực, ngược lại theo xuất kiếm một phương hướng khác quay tới, lại là một chưởng cắt ngang.

Một chưởng này lại cắt cái không.

Lý Tuần dùng sai lực, y nguyên không hoảng hốt, trên tay buông lỏng, Thanh Ngọc Kiếm tuốt tay chém bay, thân hình thì thuận thế vọt tới trước, trên mặt đất liên tục mấy lần lật nháy, như như linh viên nhảy ra mườì trượng bên ngoài. Lúc này mới lạnh lùng nhìn lại, lọt vào trong tầm mắt thấy, lại làm cho hấn ngẩn ngơ.

"Thượng Nhân?"

Vừa mới ngăn trở hấn tàn nhẫn song kích, chính là cùng hấn từng có mấy lần gặp mặt, đồng thời có tặng bảo chi ân Bất Dạ thành chủ, Thiên Chi Thượng Nhân.

Từ biệt mấy năm, nàng dáng người như cũ, y nguyên đẹp đến nỗi nhân hoa mắt.

Lúc này, nàng ngón tay dài nhọn bóp nhẹ ở Thanh Ngọc Kiếm phong, ánh mắt ở trên cười như không cười quét qua, lúc này mới nghênh tiếp Lý Tuần ánh mắt.

Lý Tuần bận bịu chính bản thân hành lễ tạ lỗi, một chút cũng không dám nâng lên vừa mới nàng vô thanh vô tức gần sát, cho mình tạo thành bao lớn bối rối.

Thiên Chi Thượng Nhân từ chối cho ý kiến, hơi chút dùng lực, đem Thanh Ngọc Kiếm trả lại. Thấy Lý Tuần cẩn thận từng li từng tí thu hồi, lúc này mới sáng sủa cười nói: "Tốt kiếm thuật! Mà lại, ngoan độc!"

Lý Tuần rũ xuống mặt mũi có chút co lại, ngay sau đó liền nghe được vị này mỹ nhân nhi thành chủ nhẹ nhàng lời khen: "Đây mới là thực sự giao chiến kỹ xảo, rất có năm đó Minh Cơ phong thái, xem ra, nàng đem người giáo được không tệ a!"

Nghe được Thiên Chi Thượng Nhân cũng không có bởi vì hấn cái này tàn nhẫn mất độ một chiêu mà không nhanh, Lý Tuần tại kém tạ sau khi, cũng tạm thời yên lòng.

Chỉ là, Thiên Chi Thượng Nhân nói thế nào cũng là một phái tông chủ thân phận, cùng thấp bối đệ tử khai loại này "Trò đùa", không quá phù hợp đi.

Chính kỳ quái vấn, Thiên Chi Thượng Nhân nhàn nhạt mở miệng: "Tới, ta có việc muốn hỏi ngươi."

Lý Tuần ngạc nhiên, cũng không dám lãnh đạm, ngoan ngoãn đi tiến lên.

Thiên Chi Thượng Nhân lại không nhìn hắn, mà là nghiêng mặt đi, nhìn biển đầu kia, đột nhiên âm chìm xuống bầu trời.

Tại Lý Tuần mê hoặc dưới con mắt, nàng thấp giọng nói: "Ngưu Lực Sĩ khi chết, ngươi ở bên cạnh hắn."

Lý Tuần trong lòng co lại, lại không chút do dự gật đầu.

Thiên Chi Thượng Nhân hiện ra nàng nhất quán thẳng thắn phong cách, không có nửa câu nói nhảm mà nói: "Ngươi đem tình hình lúc đó giảng cho ta nghe."

Gặp nàng thần thái, Lý Tuần trong lòng lại là một kích.

Nhìn xem mỹ nhân nhi này thành chủ bên môi không tự giác nhấp thành quật cường cao ngạo đường vòng cung, trong lòng của hắn ngạc nhiên nói: Chẳng lẽ thiên hạ này con cá, cũng có thể làm cho một con mèo nuốt?

Ý niệm trong lòng bách chuyển, mặt ngoài chỉ có một tia tự nhiên nhất tạo ra nghi hoặc.

Hắn hết sức lấy một loại khách quan ngữ khí, tự thuật ngày đó chuyện xảy ra, đương nhiên giấu đi một chút không nên nói tình tiết: Tỉ như Ngưu Lực gặp hắn lúc câu nói chuyển biến, còn có tiếp xuống cùng Lâm Vô Ưu điều không đối thoại.

Dù vậy, đương Thiên Chi Thượng Nhân nghe được Ngưu Lực Sĩ lật ngược

tru lên từ ngữ, cùng với nó kiểu chết lúc, Lý Tuần thấy rõ ràng, tâm tình của nàng dường như xông phá cái gì gõng cùm xiềng xích, tiêu điều vắng vẻ túc sát chi khí đột nhiên thấu thể mà xuất.

Cho dù là lóe lên một cái rồi biến mất, cũng làm cho cách nàng không xa Lý Tuần làn da phát lạnh.

Tại Lý Tuần liên tục xác nhận trong lời nói của mình không có cái gì không ổn thời điểm, Thiên Chi Thượng Nhân nhẹ nhàng thở dài ra một hơi, tại càng ngày càng mẫn cảm Lý Tuần xem ra, cái này thở khí bên trong ý vị, cũng là phức tạp khắc sâu, khó mà nhận ra.

Nàng cùng Cổ Chí Huyền ở giữa, nhất định có nhận không ra người quan hệ!

Lý Tuần cơ hồ đã có thể xác định điểm này, nhưng hẳn vẫn muốn làm làm ra một bộ mê hoặc mà vẻ hiếu kỳ, hướng Thiên Chi hỏi: "Thượng Nhân nhiều năm cùng Tán Tu Minh Hội vì lân cận, nhưng biết Ngưu Lực Sĩ lời nói 'Hắn biết', đến tốt cùng chỉ là cái gì? Cái kia. . . Nhóm, lại chỉ là ai?"

Hắn hơi kém bật thốt lên kêu lên "Tao nương môn" đến, may mắn kịp thời mập mờ đi qua, bất quá, Thiên Chi Thượng Nhân cũng không trả lời hẳn, chỉ là phối hợp đang suy nghĩ tâm sự. Thần tình trên mặt biến ảo mặc dù không tính rõ ràng, nhưng y nguyên thể hiện ra phong phú tin tức tới.

Lý Tuần nhìn trộm dò xét, suy nghĩ trong lòng, cũng liên càng ngày càng hướng tới phức tạp.

Đúng lúc này, Thiên Chi có chút gục đầu xuống, Lý Tuần thấy rõ ràng, đầu vai của nàng lại run nhẹ nhẹ. Nàng. . . Khóc?

Việc này thực sự là. . . Bội phục, bội phục!

Lý Tuần cảm giác trong miệng của mình một mảnh nói không rõ chát chát ý, nhưng loại thời điểm này, hẳn chỉ có thể cười khở.

Lại không quản Ngọc Tán Nhân đến tột cùng sống hay chết, chỉ bằng vào chiêu này, hẳn liền không thể không khen lớn một tiếng.

Phải biết, trước mắt vị này, cũng không phải bị tông môn cấm túc ngàn năm Thanh Ngâm, mà là thống lại một phương tông môn. . .

A?

Hắn ý nghĩ đột nhiên gãy mất, chỉ vì, đương Thiên Chi Thượng Nhân rung động đầu vai càng thêm kịch liệt thời điểm, Lý Tuần đã thấy rõ ràng, cái này không phải đang khóc, rõ ràng chính là tại cường ức nàng suy nghĩ trong lòng ở giữa tiếng cười, nhịn được sao mà vất vả.

Mà cuối cùng, Thiên Chi cũng không có nhịn xuống đi.

Thoải mái mà thoải mái tiếng cười hướng hầu mà xuất, tại bát ngát trên cánh đồng hoang xa xa vẫy ra đi, nghe được, ở trong đó không có một phần nửa điểm chen bách cùng kiềm chế, hoàn toàn phát ra từ trong tim, là chân chân chính chính, không chút nào nguy sức tiếng cười.

Lý Tuần nghe, nhìn xem, đến mức ngây người, hẳn lần thứ nhất cảm thấy mình đầu cũng có không đủ dùng thời điểm.

Hắn chưa bao giờ thấy qua một vị nữ tính, nhất là Thiên Chi Thượng Nhân xinh đẹp như vậy nữ tính, cười đến như thế tùy tiện, thậm chí ư làm càn.

Nhưng không thể nghi ngờ, đây cũng là một loại khác hiếm thấy vẻ.

Tại thời khắc này, Thiên Chi Thượng Nhân trên thân, không có bất kỳ cái gì hậu thiên cố ý nguy sức, có chỉ là phát ư bản tâm, trực chỉ tính tình thẳng lộ cùng thẳng thắn.

Theo trong tiếng cười, Lý Tuần nghe ra được, nàng là thật vui vẻ, nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng, hoặc là, còn có mấy phần chua ngoa đùa cợt!

Nàng đã cười đến khom lưng đi xuống, cuối cùng thậm chí là đầu gối như nhũn ra, quỳ một chân xuống đất, chỉ dùng tay chỉ chống đất.

Lý Tuần cuống quýt tránh ra, giống nhất cái ngốc tử, nhìn xem nàng dùng loại này kinh người phương thức, để phát tiết tâm tình trong lòng.

Nàng hẳn là so ta rõ ràng hơn chút gì. . . Lý Tuần vô cùng vững tin điểm này.

Thiên Chi Thượng Nhân không có chú ý tới nàng cười to cho Lý Tuần mang tới bối rối, chính là chú ý tới, nàng cũng sẽ không để ý.

Có lẽ là cười đủ rồi, tiếng cười của nàng dần dần sa sút xuống dưới, chỉ là nàng vẫn không có ngồi thẳng lên, mà là kinh ngạc nhìn tiếp cận dưới tay đất đông cứng, thật lâu không nói.

Lý Tuần ở một bên xấu hổ muốn chết, chỉ có thể dùng nhìn trộm dò xét đến cho hết thời gian.

Bởi vì là tại dã ngoại, Thiên Chi một thân trang phục lấy gọn gàng nhẹ nhàng khoan khoái làm chủ. Trên đầu chỉ vẫn nhất cái đơn giản búi tóc, tơ lụa tóc xanh choàng tại sau vai, nàng người khoác dệt kéo dài bào nhan sắc mộc mạc, ở giữa lại lấy tơ vàng đai lưng ngọc nhẹ hệ, lại hiển ung dung hào phóng, chỉ là bởi vì nàng quỳ một chân trên đất, cái này tinh xảo áo choàng không khỏi dính vào tuyết bùn, mà Lý Tuần rũ xuống ánh mắt, cũng nhìn thấy phía trên lây dính vài điểm vết máu, tại ngân bạch màu lợt hạ, lộ ra hết sức chướng mắt.

Vết máu này để Lý Tuần theo nữ sắc tối tăm bên trong hoàn toàn tỉnh táo lại.

Nơi này dù sao không phải ngắm hoa duyệt đẹp sân nhà, mà là loạn tượng xuất hiện chiến trường.

Hắn đang muốn nói cái gì, Thiên Chi Thượng Nhân so với hắn trước một bước mở miệng: "Người đi trước đi, chuyện ngày hôm nay. . . Đa tạ người!"

Ngữ khí của nàng hơi lộ ổn trọng chìm túc, lại như cũ duy trì loại kia kì lạ tư

thế.

Lý Tuần cũng cảm giác được, chính mình ở đây lộ ra hết sức dư thừa, liền cũng không nói nhiều, đáp một tiếng đằng sau, thụt lùi mấy bước, đang muốn bay đi, bỗng nghe được Thiên Chỉ khẽ gọi một tiếng.

"Theo như đồn đại, người cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông Bách Quỷ đạo nhân, thường xuyên giao thủ?"

"Ách, là."

"Người cảm giác như thế nào? Ta nói là, cái kia bị truyền đi xuất quỷ nhập thần 'Ảnh khôi lỗi' ."

Lý Tuần trên trán hơi đã ướt đầm mồ hôi.

Không nói đến Thiên Chỉ mạch suy nghĩ nhảy như thế nào lợi hại, phiên toái nhất chính là, như thế nào là người liền lấy Linh Trúc cùng Bách Quỷ đến tương đối? Như thế gần đây so với trước, sớm muộn cũng có một ngày lại so với xảy ra chuyện đến!

"Cái này, đệ tử thua thiệt qua, nhưng không có coi là thật gặp qua." Lý Tuần một bên nói, một bên tổ chức ngữ vựng, hết sức cẩn thận: "Bách Quỷ chưa từng đem 'Ảnh khôi lỗi' hiện ở nhân trước, đều là lấy ra đánh lén, hoặc thời điểm then chốt chạy trốn chi dụng. . ."

Hắn còn muốn nói tiếp chút râu ria lời nói, chỉ thấy được Thiên Chỉ chậm rãi đứng lên, cũng không nhìn hắn, chỉ là phất phất tay, Lý Tuần hiểu ý ngừng khẩu, lại thi lễ một cái, trùng thiên bay đi.

Trước khi đi, hắn lại nhìn trộm dò xét một chút, vừa vận nhìn thấy Thiên Chỉ Thượng Nhân có chút ngẩng mặt, đón cực địa bất diệt sắc trời, có chút khép lại hai con người.

Trong chớp mắt này, nàng tựa hồ đang hưởng thụ lấy trên mặt biển gào thét

mà đến, còn mang theo biển tanh cùng máu tanh phong, cái này gió thổi đi hết
thảy thêm nữa tại trên người gánh nặng áp lực, khiến nàng vô cùng điềm tĩnh,
thong dong.

Liền tại giờ phút này, Lý Tuần rốt cuộc xem không hiểu nàng.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Nhược Điểm

Chương 06: Nhược điểm

"Trong nội tâm nàng là tính toán gì?"

Lý Tuần phi thường để ý Thiên Chi Thượng Nhân cuối cùng kia vài câu tra hỏi, suy nghĩ tỉ mỉ xuống tới, lông mày của hắn cơ hồ tỏa thành nhất cái kết.

Cái này hiển nhiên không phải thuận miệng nói, nhưng nếu không phải tùy ý, ý tứ lại là cái gì?

Hoài nghi hẳn?

Lấy Thiên Chi Thượng Nhân tính tình, nếu thật là sinh lòng điểm khả nghi, làm sao cùng hắn chơi loại này cong cong quăn quăn, chỉ sợ sớm đem hắn trói đến tông môn tiên sư trước mặt, luận hẳn tội chết.

Làm không cẩn thận, bao biện làm thay cũng là khả năng. Như vậy, chính là thật có chỉ, sử dụng? Vì cái gì đâu?

Lại nghĩ đến một chút, hẳn như có điều suy nghĩ, cuối cùng, vẫn là xuất ra Tham Tinh bàn đến, án lấy chủ sự tiên sư dạy cho hắn thủ pháp, loay hoay hai lần, nhìn xem phía trên kỹ càng lại phức tạp đồ hình biểu hiện, tựa hồ nhập thần.

Thật lâu, mới thở dài một hơi.

"Thế đạo này là thế nào? Như thế nào là người liền hưởng người khác phía sau đứng? Vẫn là nín thở loại kia. . ."

"A, người làm sao phát hiện được ta?"

Phía sau giọng nữ tương đương quen tai, chỉ là giọng điệu này lại đối không hơn, Lý Tuần thần sắc khẽ nhúc nhích, đột nhiên quay đầu, lại chỉ thấy được một đoàn không khí.

Thanh âm kia y nguyên từ phía sau lưng truyền tới: "Thế nào, không cao hứng? Vừa mới Thiên Chi làm như thế, người không phải thật vui vẻ sao?"

Người con mắt nào nhìn ta cao hứng?

Lời này Lý Tuần đương nhiên không nói ra, dưới mắt hăn đối phía sau nữ nhân này ngữ khí là càng ngày càng khốn hoặc.

Giống như có nhất cái chỗ máu chốt rối loạn, thanh âm này, loại giọng nói này, không nên xuất hiện tại cùng là một người trên thân a.

Hăn khöhe mắt liếc qua cổ găng thoáng nhìn, tựa hồ thấy được nhất khối váy áo, sau đó hăn tấn mãnh xoay người.

Rất đáng tiếc, lần này hăn vẫn không có nhìn thấy mục tiêu.

Phía sau nữ tu thấp giọng nở nụ cười, có loại đùa ác thức khoái ý.

Theo tiếng cười kia bên trong, có thể nghe không ra nàng vậy mà có thể cử trọng nhược khinh địa, thi triển ra cao như thế đoạn như bóng với hình công phu.

Nhưng tại tiếng cười này bên trong, Lý quân lại hiểu thứ gì.

Lo nghĩ, hăn bỗng nhiên kêu lên: "Trang Sở!"

Đằng sau khẽ di một tiếng, Lý Tuần giơ lên lông mày, không nhanh không chậm xoay người lại.

Lần này, đối phương không tiếp tục động, hăn nhìn thấy, chính là trước đây

không lâu mới "Lần thứ nhất" chạm mặt cái gọi là Thiên Hành Kiện Tông khách khanh, Trang Sở!

Vị này lúc trước nhìn qua so khối băng còn lạnh nữ tu, đang kinh ngạc sau khi, trên mặt vẫn còn lưu lại lúc trước trêu tức ý cười.

Nhìn xem mặt giống nhau như đúc cho, nhưng là động tĩnh đặc biệt dị thần sắc, Lý Tuần càng xác nhận suy nghĩ trong lòng, hắc hắc đầu thờ dài, tiếp theo mới nói: "Thủy Điệp Lan!"

Lần này, "Trang Sở" trên mặt rõ ràng hiện ra rõ ràng kinh ngạc chi ý, nàng bật thốt lên: "Người làm sao nhìn ra được?"

Theo câu nói này ra miệng, bóng người phía trước bỗng dừng hư hóa, Lý Tuần thấy hoa mắt, lại định tinh nhìn lên, trước mắt "Trang Sở", đã biến thành một người khác.

Kia hơi có nam nhi khí thanh tú hình dáng, yêu dị lam môi, màu băng lam đôi mắt, không phải Thủy Điệp Lan lại là cái nào?

Không chỉ có là bề ngoài, chính là trên người quần áo, cũng trong chớp mắt đổi thành nàng chiêu bài thức tế sa điệp y.

Lý Tuần nụ cười trên mặt cứng đờ.

Thủy Điệp Lan kẻ tài cao gan cũng lớn, lại hoàn toàn không có ràng buộc, ở đây hiện thân thực sự tự nhiên nhất bất quá, có thể hắc nhất cái chính đạo đệ tử, cùng trước mặt yêu ma nói cười yển yển, kia lại xem như chuyện gì xảy ra?

"Biến trở về đi, biến trở về đi!"

Lý Tuần liên tục khoát tay, lúc đầu một bụng đắc ý, đều làm hao mòn không thấy.

Thủy Điệp Lan ngược lại lại phải ý đứng dậy, nàng không những không biến

về đi, ngược lại cười mỉm trên không trung chuyển một vòng tròn, vẩy tay áo phiêu động, tóc xanh bay lên, trong lúc nhất thời lại cực hiện ra khó được vũ mị phong lưu.

"Thế nào, bộ dạng này vẫn còn so sánh không hơn kia Trang Sở đẹp mắt?"

Lý Tuần trong lòng gọi nường, nhưng hăn cũng minh bạch, như hăn thật ngăn cản không nổi trong lòng kiêng kị, tứ phía nhìn quanh, chỉ sợ đời này cũng đừng nghĩ tại Thủy Điệp Lan trước mặt ngẩng đầu.

Hăn nghĩ nghĩ, cuối cùng thở dài một tiếng, tại Thủy Điệp Lan ánh mắt tò mò hạ, rút kiếm ra đến, khoa tay hai lần.

"Tốt, có chuyện gì cứ nói đi, uy, người thất thần làm gì, một bên đánh một bên nói tốt nhất!"

Thủy Điệp Lan đầu tiên là hung tợn trừng hăn, cuối cùng lại xoẹt nhất tiếu, thân hình lại lóe lên, lại biến thành cái kia Trang Sở bộ dáng. Dung mạo ăn mặc chớp mắt biến hóa, nó thủ đoạn có thể xưng thần hồ kỳ kỹ.

Lý Tuần lại nhíu mày, một bên thu kiếm vào vỏ, vừa nói: "Đây cũng không phải là dịch dung thuật, huyền thuật?"

Thủy Điệp Lan chuyện đương nhiên gật đầu.

Lý Tuần thán cười một tiếng: "Người thật là có can đảm! Người thật giống như không biết, lúc trước ta nhìn thấu người huyền thuật 'Hồng Ảnh châu', chính là Thiên Chỉ Thượng Nhân đưa cho ta, người lại vẫn dám dùng huyền thuật ở chỗ này loạn đi dạo? Vạn nhất. . ."

"Sợ cái gì, chỉ là tới chơi chơi, lại không trêu chọc nàng, cho rằng nàng cũng không dám cùng ta trở mặt."

Dùng "Trang Sở" lãnh túc khuôn mặt, biểu hiện Thủy Điệp Lan cười mỉm thần sắc, cảm giác kia thật sự là cổ quái cực kỳ.

Bất quá Thủy Điệp Lan tiếp xuống liền lại trở lại trước đó chủ đề thượng: "Người còn không có nói cho ta biết chứ, người là thế nào phát hiện được ta? Không cần nói, lại là kia cái gì Hồng Ảnh châu!"

"Nào có, chỉ là con kia đặt ở thân thể côn trùng nhảy tung nhảy loạn, ta mới sinh nghi."

Lý Tuần căn cứ, chính là trong cơ thể hãn kia vi diệu đến cực điểm khí cơ ba động.

Hãn chưa hề nuôi qua cổ, tự nhiên cũng không biết cái này "Đồng tâm kết" tại thể nội biểu trưng như thế nào. Chỉ là, tại nhìn thấy Trang Sở về sau, cái này vô cùng có tính nhắm vào hết lần này đến lần khác biến động, làm sao có thể không làm hãn sinh nghi?

Nghĩ đến, hãn vừa tiến vào cực địa vòng, Thủy Điệp Lan cứ như vậy trùng hợp chào đón, chỉ sợ cùng cái kia "Đồng tâm kết" thoát không được quan hệ.

Mặt khác, giống như ảnh tùy hình thủ đoạn, vốn lại làm những này "Nhàm chán" sự tình cao nhân, đếm tới đếm lui, cũng liền như thế vài cái, trong đó chân chính cùng Lý Tuần có gặp nhau, chỉ có Thủy Điệp Lan một người mà thôi.

Nhìn xem Thủy Điệp Lan giật mình thần sắc, Lý Tuần cau mày nói: "Người làm sao lại ở chỗ này? Gương mặt này, cái này thân phận, lại là làm sao làm? Lần trước gặp mặt, làm sao không cùng ta nói?"

Hãn một hơi hỏi ba cái vấn đề, Thủy Điệp Lan thì chăm chăm chuẩn cái cuối cùng, hừ lạnh nói: "Người cách cực địa ba ngàn dặm thời điểm, ta liền phát hiện, người nào đó đâu? Ta đến trước mắt đều nhận không ra, nói cho người thì có ích lợi gì?"

Giọng điệu này thực sự rất cổ quái, Lý Tuần hơi có chút xấu hổ, nhưng cũng có thể kịp thời đáp lại: "Tệ nhân không giống Thủy tiên tử, tinh thông cổ thuật,

trong bụng lại không có tiểu trùng nhảy loạn, sao có thể phân rõ ràng? Lại nói, người cái này huyền thuật cũng xác thực cao minh. .. Bất quá, có cần phải như vậy?"

"Ta đây không phải đang chạy trốn chết sao!" Thủy Điệp Lan sắc mặt trở nên nhanh chóng, đảo mắt lại là cười mỉm, lời nói bên trong nhưng không có một chút thành ý.

"Ta bị Lạc Vũ, Chu Câu lưỡng tông truy sát, hiện tại rất thảm. Không làm cái mới thân phận, lại có thể nào thoát đi được."

Coi ta là đồ đần a! Khách khanh thân phận chẳng lẽ là muốn làm liền làm?

Lý Tuần liếc nàng một cái, nhưng trong lòng đang nhanh chóng chuyển động.

Khách khanh loại này thân phận, tại tà tông tương đối phổ biến.

Tán tu nhìn trúng chính là tông môn khổng lồ phong phú tu đạo tài nguyên, cùng với thế lực che chở, mà tông môn thì coi trọng những tán tu kia rất mạnh cá nhân thực lực, song phương ăn nhip với nhau, nó tính chất cũng có chút giống như là Nhân Gian giới bảo tiêu, hộ viện.

Mà tại chính đạo trong tông môn, loại chuyện này liền vô cùng vô cùng thận trọng.

Lại không luận tu vi như thế nào, tên kia thanh nhất định là cực tốt.

Loại này thanh danh cũng không phải một ngày hai ngày liền có thể tích lũy được, kia động một tí chính là hàng trăm hàng ngàn năm không gián đoạn danh tiếng, Thủy Điệp Lan nào có loại này tài nguyên?

"Người thật giống như không biết cái gì gọi là cản đường ăn cướp!" Thủy Điệp Lan vỗ nhẹ "Trang Sở" gương mặt, cười mỉm mà nói: "Chỉ cần để nàng làm nhất cái mộng đẹp, liền cái gì cũng biết nói ra, cho nên, bản tiểu thư về sau chính là Trang Sở, phải nhớ được a!"

"Sát thủ chơi chán, nghĩ đều ruộng quân tử?"

Lý Tuần nhin không được cười lên, nhưng trong lòng mới không tin Thủy Điệp Lan sẽ là nhất thời hưng khởi.

Lấy Thủy Điệp Lan tính tình, như thế nào lại chịu được chính đạo tông môn những cái kia chẳng chạc đàng hoàng tính tình? Mà lại, nàng vì cái gì không chạy hướng nơi khác, ngược lại chuyên môn tìm Cố Tần Nhi vị trí Thiên Hành Kiện Tông?

Lý Tuần hắc một tiếng, nhưng cũng không muốn đem loại chuyện này nói đến quá rõ, hẳn chỉ là thuận lý thành chương hỏi một câu: "Cố Tần Nhi cũng tới?"

"Ha ha, lần này ngươi phải thất vọng, nàng lưu tại tông môn bồi dưỡng." Thủy Điệp Lan liếc hẳn một chút, cười mỉm mà nói: "Kỳ thật coi như nàng tới, nơi này cũng không phải Đông Nam biển rừng, hai người các ngươi muốn ban ngày tuyên dâm, chỉ sợ là tìm không thấy địa phương!"

Đối loại lời này như cho là thật, vậy liền thật sự là không dứt. Lý Tuần tuyệt không mắc lừa, chỉ là nhất tiểu, chợt nhớ tới một chuyện.

"Ngươi vừa mới. . . Ngay tại bên cạnh?"

Nhìn xem Thủy Điệp Lan gật đầu, Lý Tuần nhếch nhếch khóe miệng: "Thiên Chi Thượng Nhân cũng không phải đèn đã cạn dầu, ngươi quá. . ."

"Sợ cái gì!" Thủy Điệp Lan ngạo nghễ nói: "Không nói đến nàng có hay không năng lực cùng ta đấu, chính là có, ta còn nắm chặt nàng nhược điểm đâu. Nàng lại thế nào có lá gan cùng ta đối nghịch?"

Đây là nàng lần thứ hai nói Thiên Chi Thượng Nhân "Không dám" cùng nàng đấu, mà lại, còn nhiều thêm nhất cái "Nhược điểm" .

Lý Tuần lắc đầu bật cười, nhưng cười một nửa, trong đầu hấn một kích, tiếng cười im bật mà dừng.

Thủy Điệp Lan tự nhiên minh bạch ý nghĩ của hấn, hì hì nhất tiếu, đem thanh âm giảm thấp xuống một chút: "Chú ý đi, là rất lớn rất lớn nhược điểm!"

Lý Tuần lờm nàng một chút, bỗng nhiên mở miệng nói: "Ngọc Tán Nhân?"

Tới đồng thời, Thủy Điệp Lan thở dài một hơi: "Đáng tiếc, về sau chỉ sợ là không cần dùng."

Lời vừa nói ra, hai người đồng loạt giật mình, tiếp theo đồng thời mở miệng nói: "Cái gì không dùng đến?"

"Không thể nào, loại chuyện này, chẳng lẽ đã là mọi người đều biết sao?"

Hai người hai mặt nhìn nhau. Lý Tuần phản ứng càng nhanh một chút, hấn vượt lên trước một bước cười nói: "Sự tình nghe rất thú vị, không ngại nói một chút a?"

Thủy Điệp Lan nhưng không có tốt như vậy sống chung, nàng ôm cánh tay cười nói: "Dựa vào cái gì?"

Lý Tuần nhìn nàng thần sắc, cũng không phải cỡ nào kiên định bộ dáng, trong lòng nhất chuyển, liền cười nói: "Lấy quan hệ của ta và ngươi, làm gì như thế che giấu, phải biết, ngươi thế nhưng là biết ta trí mạng nhất nhất cái bí mật, dưới mắt này một ít tiểu quan tiết, so với ta cái kia, lại như thế nào?"

"Ngươi ngược lại là rất tự tin!"

Thủy Điệp Lan ánh mắt ở trên người hấn quét qua, nhưng lại là khê giật mình: "Trong khoảng thời gian này, ngươi khí sắc không tệ a, so ta trong tưởng tượng muốn tốt rất nhiều, chẳng lẽ lại ăn cái gì linh đan diệu dược rồi?"

"Một viên còn chưa đủ à?"

Lý Tuần cười khở một tiếng, nhưng theo Thủy Điệp Lan trong sự phản ứng, cũng chứng minh chính mình bởi vì tâm tính biến hóa, mà cùng trước kia, đúng là không giống nhau lắm.

Nhưng hẳn tuyệt không nguyện cho Thủy Điệp Lan dời đi chủ đề, nhất là ở thời điểm này, hẳn đối Thủy Điệp Lan một câu nói khác chỗ để lộ ra tới tin tức, càng cảm thấy hứng thú một chút.

Cho nên, hẳn chủ động nói: "Không phải mọi người đều biết, mà là ta biết khá nhiều một chút . Bất quá, vậy cũng là không hơn nhược điểm gì đi, người không có khả năng để Ngọc Tán Nhân đi thừa nhận hẳn cùng Thiên Chỉ có thông đồng, chính là hẳn nói, cũng không ai. . . Ách, ta nói sai cái gì sao?"

Nhìn xem Thủy Điệp Lan lại lần nữa trở nên kinh ngạc, thậm chí không biết nên khóc hay cười biểu lộ, Lý Tuần phát hiện, chính mình giống như đoán chừng sai.

Thế nhưng là, theo Thiên Chỉ Thượng Nhân trong sự phản ứng, rõ ràng liên lụy đến Ngọc Tán Nhân a?

Liên Lý Tuần nhận thức, chỉ cần dính vào Ngọc Tán Nhân, không thể nghi ngờ đều là loại kia luận điệu.

"Người nói Thiên Chỉ cùng Ngọc Tán Nhân, thông đồng?"

Thủy Điệp Lan đầu tiên là xoẹt xoẹt hai tiếng buồn cười, nhưng rất nhanh tựa như cùng vừa mới Thiên Chỉ Thượng Nhân, cười không thể ức: "Lão thiên gia, đầu óc người bên trong đến tột cùng đều đang nghĩ thứ gì a! Thông đồng, coi như Ngọc Tán Nhân hữu tâm, Thiên Chỉ cũng tuyệt không có khả năng để hẳn được như ý. . ."

"Ồ? Vì cái gì?"

"Bởi vì. . ." Thủy Điệp Lan rốt cục nhin cười, nhìn xem Lý Tuần nói: "Trừ

phi nàng nghĩ mấy trăm năm tu vi mai kia mất hết!"

Lời này nhưng là nghiêm trọng vô cùng.

Lý Tuần thần sắc nghiêm, thanh âm cũng không tự giác giảm thấp xuống:
"Nói thế nào?"

"Người không cảm thấy, Thiên Chỉ tu hành tiến độ, rất có vấn đề sao?"

Tiến độ? Trong chốc lát, Lý Tuần trong đầu hết thấy có quan hệ với Thiên Chỉ Thượng Nhân tình báo, nước chảy cổ chảy qua.

"Vấn đề? Rất bình thường a? Truyền thuyết nàng là tại hai trăm năm trước tiến vào chân nhân cảnh, tu đạo lúc dài bốn khoảng trăm năm. . ."

Lý Tuần tính nhẩm một chút, bài trừ bản thân hãn cái này trong ngoại lệ ngoại lệ, giới này tu sĩ tu đến chân nhân cảnh bình quân tuổi tác ước chừng là bảy trăm năm tả hữu, mà thiên tư thượng giai người, thậm chí có thể tinh giảm thời gian đến một nửa hoặc càng nhiều.

Điển hình nhất chính là năm đó Chung Ân, tu hành không đến hai trăm năm, liền đem Ngọc Tán Nhân đánh cho thổ huyết chạy trốn, như ngạ Chung Ân cũng là "Ngoại lệ", Minh Cơ cũng thành.

" 'Linh Tê Quyết' đã là rất khó tinh tiến, Minh Cơ tu đến chân nhân cảnh, cũng chỉ hoa không đến bốn trăm năm. . ."

"Đừng dùng Minh Tâm Kiếm Tông tiêu chuẩn đi ước định Bất Dạ thành. Phải biết, Linh Tê Quyết nói cho cùng cũng là Huyền Môn chính tông, giảng cứu vẫn là tinh vi duy nhất chi đạo. Nhưng Bất Dạ thành cực quang thiên biến khác biệt, như thế nào thiên biến? Chính là lật ngược bề bộn, sinh khắc tinh vi. Tương ứng, tu luyện tiến trình, càng là phức tạp đến muốn mạng."

Thủy Điệp Lan thể hiện ra nàng nhất đại yêu ma kiến thức, chậm rãi mà nói.

"Cái môn này tu hành tại giai đoạn trước hao phí tâm lực, viễn siêu trên đời bất luận cái gì một bộ pháp quyết, nhập môn hơn trăm năm, không có khai khiếu tình huống, chỗ nào cũng có. Người có thể tìm cái Bất Dạ thành tu sĩ hỏi một chút, hẳn nhập môn bỏ ra bao nhiêu năm, Thiên Chỉ lại tốn bao nhiêu năm?"

Lý Tuần suy nghĩ một chút, đoán chừng nói: "Thiên Chỉ tự nhiên là so với hẳn nhân phải nhanh. . ."

"Sai, phải nói, không có bất kỳ cái gì khác biệt!" Thủy Điệp Lan nhẹ nhàng lắc lư ngón tay.

"Tại tu hành trước hai trăm năm, Thiên Chỉ không có biểu hiện ra cái gì siêu việt cùng thế hệ năng lực. Nhưng mà, ở sau đó hai trăm năm bên trong, nàng tiến độ, là người bình thường gấp ba trở lên! Đây là vì cái gì đây?"

Lý Tuần không tự giác ngừng thở.

Thủy Điệp Lan không để cho hẳn thất vọng, nàng nhẹ nhàng linh hoạt xốc lên át chủ bài: "Thiên Chỉ nàng tại tu luyện bản tông pháp quyết đồng thời, còn luyện chế ra 'Tâm ma' ."

"Tâm ma?" Lý Tuần giật mình, sau một khắc, cổ họng của hẳn liền bỗng nhiên một bức: "Cái nào tâm ma?"

"Còn có cái nào? Sử chấp niệm tôi vào nước lạnh coi là phong mang, khiến thất tình ngưng kết buộc nhà văn chuỗi, nhưng phải phá thiên chi phong. . . Người học được « Huyết Thần Tử », liền điểm ấy cơ bản nhất nhập môn tâm pháp cũng không biết a?"

Lý Tuần cổ họng khô chát chát, trong lúc nhất thời nói không ra lời. Hẳn lại có thể nào không biết?

Tâm ma tức chấp niệm , bình thường mà nói, tâm ma tăng vọt, liền chờ như tẩu hỏa nhập ma điềm báo trước, đối với tu hành đồng thời không một chút nhi

chỗ tốt, bất luận chính tà, đều cần tiêu lại hoặc là áp chế tâm ma, chỉ là thủ pháp khác biệt mà thôi.

Nhưng mà, Thông Huyền Giới lại vẫn có một loại pháp môn, chuyên môn lấy ma luyện tâm ma vì tinh tiến chi pháp, khiến người tại tâm ma tứ ngược bên trong gian tu khổ tiến.

Nó tinh tiến tốc độ cố nhiên tuyệt đỉnh, nhưng lấy tâm ma làm căn bản, phương pháp này, tựa như cùng ở tại không trung xiếc đi dây, hơi chút vô ý, chính là vạn kiếp bất phục. Mà lại, chưa từng có đường rút lui có thể giảng.

« Huyết Thần Tử » chính là loại này phương pháp tu hành điển hình đại biểu.

Lý Tuần lúc trước tu luyện Bất Động Tà Tâm, chỉ là nhục thân pháp môn, còn không có cụ thể liên lụy đến tâm ma nhất pháp, nhưng là, tại trước mặt hắn, lại có lưỡng cái cực tốt ví dụ.

Huyết Tán Nhân, trong tu luyện giai đoạn trước, thụ tâm ma ảnh hưởng, hiểu chiến thị sát, trở thành cao nhất sát thần.

Ngoài ra, chính là hãn đời thứ nhất sư tôn, Lâm Các.

Những năm gần đây, Lý Tuần kiến thức tiến bộ, đối lúc trước một chút thấy không rõ chỗ, cũng đều lại có nhận thức mới.

Năm đó, Lâm Các từ lời "Lên trời không đường, xuống đất không cửa", nhìn như là đi đến tuyệt lộ, kỳ thật chính là tâm ma tinh tiến chi pháp.

Dạng này, mới có thể khiến hãn trong thời gian ngắn nhất, thu hoạch được cùng Yêu Phượng sánh vai thực lực.

Chỉ là, Lâm Các cuối cùng vẫn là không hiểu được tâm ma tinh tiến pháp ảo diệu, tu tới nửa đường, liền không thể tiếp tục được nữa, cuối cùng chết thảm tại Yêu Phượng dưới tay.

Nhưng lấy hẳn đệ tử đời hai tiêu chuẩn, chính là hữu dụng tâm cơ chỗ, có thể làm cho Yêu Phượng thụ thương, cũng đã đủ tự hào.

Bên tai, Thủy Điệp Lan tiếng nói ung dung truyền vào —

"Nàng cũng coi là có khả năng, lúc trước nàng bắt quá chỉ là nhất cái mặt học người chậm tiến, lại không biết làm sao câu được Ngọc Tán Nhân đối nàng sinh ra hứng thú, nhưng lại cực lực chống cự Ngọc Tán Nhân chửi cổ thủ đoạn, lấy chính mình tu vi, thanh danh chi được mất, rèn luyện tâm ma, vậy mà cuối cùng công thành. . . Ta mấy năm nay đến, thấy qua ngoan nhân nhi bên trong, nàng cũng coi như được một hào nhân vật!"

Lý Tuần lập tức nghĩ đến năm đó Thiên Chi từng nói với hẳn "Dạ Ma Thiên ngắm cảnh" sự tình, nhưng vẫn không dám như vậy tin tưởng.

"Tâm ma tinh tiến pháp, dù sao không phải chính đồ, nàng đường đường danh môn đệ tử, mọi việc trôi chảy, ở đâu ra nặng như vậy chấp niệm? Nàng lại chấp niệm cái gì?"

"Có trời mới biết!"

Thủy Điệp Lan cũng không có khả năng hoàn toàn tìm hiểu tình hình, đối điểm này, chỉ có thể một câu đeo qua, trở lại cười nhẹ nói: "Khó được làm hồi đá mài đao, Cổ Chí Huyền biểu tình kia, thật thú vị nhi cực kỳ!"

"Đá mài đao?"

"Đây chính là chính Cổ Chí Huyền nói!"

Thủy Điệp Lan cười hì hì nói: "Năm đó Bắc hải Liên tỵ, ta bản còn tưởng rằng chính mình đi không một chuyến, nhưng không nghĩ tại bờ bên kia nhìn thấy Thiên Chi nói chuyện với Cổ Chí Huyền. Ta nhất thời hiếu kì, đi lên nghe một trận, lúc ấy, Cổ Chí Huyền chính là thuyết pháp như vậy. . ."

"Ta lấy chúng sinh ma luyện tâm tính, nhưng chưa từng nghĩ, còn có bị người

khác xem như đá mài dao một ngày."

Lý Tuần thì thào thuật lại một câu nói kia, bản còn có chút buồn cười, nhưng càng là trải nghiệm, trong lòng hàn khí liền nhất thời quan trọng hơn nhất thời.

Nhất là khi hấn trong đầu hiện ra hai cái này nam nữ xem thường cười yếu ớt, trong miệng nhưng đều là như thế câu nói tràng diện lúc, hấn đột nhiên cảm giác được, hấn cùng những cái kia người đứng đầu nhân vật chênh lệch. Đầu tiên, chính là ở tâm tính bên trên.

"Thế nhưng là, Ngọc Tán Nhân liền cam làm khối này đá mài dao?"

"Như thế nào! Chiếu ta đến xem, Cổ Chí Huyền chỉ sợ cũng là trong lòng ngứa một chút, bất quá, tính tình của hấn rất kiêu ngạo, Thiên Chi một bộ tỏ rõ ý đồ, thản thản đấng đấng bộ dáng, hấn sẽ chỉ dùng các loại thủ đoạn, ngăn trở nó tâm chí, khiến cho tâm ma phản phệ, ngược lại sẽ không dùng cường. Mà dạng này, cũng liền chính làm thỏa mãn Thiên Chi tâm ý."

Thủy Điệp Lan cùng là trên đời này đứng đầu nhất tông sư nhân vật, phân tích của nàng, hấn là tương đối dán vào Ngọc Tán Nhân tâm lý, Lý Tuần tạm thời tin chi.

Bất quá, hấn còn cần càng nhiều chi tiết: "Thời gian đâu? Lúc nào?"

"Không sai biệt lắm có gần hai trăm năm đi, lúc ấy Thiên Chi hấn là vừa mới tiến chân nhân cảnh, liền bị Cổ Chí Huyền phát hiện mảnh khóe, a, ngay lúc đó tràng diện thật sự là thú vị, rất ít gặp đến Cổ Chí Huyền loại kia dở khóc dở cười thần sắc. Thiên Chi cũng coi là có bản lĩnh."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó? Ta đương nhiên liền bị bọn hấn phát giác!"

Thủy Điệp Lan trên mặt không có nửa phần không có ý tứ, cực tùy ý mà nói: "Nếu là Cổ Chí Huyền để ý việc này, vấn đề còn nghiêm trọng chút. Chỉ tiếc,

hắn không quan tâm, Thiên Chi coi như quan tâm, cũng không làm gì được ta. Tự nhiên, cũng liền lưu lại cái này nhược điểm ở ta nơi này."

Lý Tuần quét nàng một chút, đột nhiên sinh ra chút ưu tư cảm giác.

Bị Thủy Điệp Lan nắm vượt nhược điểm, đúng là kiện khổ sự tình, hắn liền hoài nghi, trên đời này có thể đem Thủy Điệp Lan diệt khẩu nhân vật, xuất sinh không có?

Đang nghĩ ngợi, trong lòng của hắn lại là một kích: "Thiên Chi. . . Thật là lợi hại!"

Lý Tuần mặc dù còn không có tu tập tâm ma chi pháp, nhưng cũng biết, cái này tâm ma tinh tiến lịch trình, hung hiểm nhất bất quá.

Ngẫm lại Lâm Các, chỉ là bởi vì Yêu Phượng "Áp bách", mấy trăm năm tu vi tu đến tuyệt lộ không nói, còn phản phệ nhục thân, khiến cơ thể tàn tật.

Mà Thiên Chi Thượng Nhân, thân là một tông chi chủ, đối mặt áp lực so sánh Lâm Các mạnh lên đâu chỉ gấp mười?

Cùng Ngọc Tán Nhân "Giao phong" đã rất là nguy hiểm, ngoài ra lại có Thủy Điệp Lan cái này chẳng biết lúc nào nổ tung uy hiếp — thân bại danh liệt thống khổ, so với tán công có thể nhẹ đi đến nơi nào?

Tại loại này song trọng dưới áp lực, nàng lại có thể chèo chống cho tới hôm nay, không tầm thường!

Cảm khái bên trong, trong đầu hiện lên Ngọc Tán Nhân ngay lúc đó tình trạng.

Hắn cười cười, nhưng đảo mắt chính là thở dài một tiếng, chỉ không biết, cái kia một lòng hướng về Cổ Chí Huyền nữ nhân, có hay không có thể để cho hắn "Dở khóc dở cười" thời điểm?

Hắn không tự giác ngẩng lên đầu, nhìn về phía kia quang ám giao giới chi địa, trầm thấp thở dài: "Tự trọng người, nhân hằng trọng chi. . ."

"Người nói cái gì?"

Thủy Điệp Lan vểnh tai, hiện ra mười phần để ý bộ dáng.

Lý Tuần gặp nàng lấy Trang Sở khuôn mặt làm ra tư thế này, không khỏi nhất tiếu, cũng tại lúc này, hắn lại nghĩ tới kia càn mẩu chốt sự tình đến, liền thuận thế chuyển hướng nói: "Đúng rồi, người vừa mới câu nói kia là có ý gì?"

Thủy Điệp Lan mở to hai mắt giả vô tội: "Câu nào?"

"Chính là người nói 'Đáng tiếc, về sau chỉ sợ là không cần dùng' câu này!"

Khó được Lý Tuần có thể đem nói đến một chữ không kém, liền ngữ khí đều bắt chước được giống như đúc, Thủy Điệp Lan nghe được cực kỳ vui vẻ.

Thế nhưng là tại lúc này, liền nhìn ra nàng ghê tởm đến, nàng cười hì hì nháy nháy mắt nói: "Ta nói qua sao? Người chắc là ngênh ngãng đi!"

Lý Tuần để mắt trừng nàng, nàng cũng liếc xéo tới.

"Không phải người ngênh ngãng, chẳng lẽ là ta hay sao?"

Lý Tuần biết Thủy Điệp Lan là bởi vì hắn đổi chủ đề mà chưa đầy, bất quá, việc này có thể nói là trong lòng của hắn sâu nhất vết thương vị trí, hắn lại có thể nào tùy tiện bày ra tại nhân trước?

Hai người ánh mắt giao kích, Thủy Điệp Lan lập tức biết, không có khả năng theo Lý Tuần bên kia vọt đến "Chỗ tốt", nhất thời cảm thấy chưa đầy, nhượng mày hừ một cái, cầm kiếm vỗ vỗ tay thầm nghĩ: "Đưa người cá biệt chuôi, cũng coi như xứng đáng người. Còn người có nguyện ý hay không tác phẩm viết vội cầm thanh này chuôi đi làm chút gì, ta cũng mặc kệ. Nhớ kỹ a, không đến sắp chết thời điểm, đừng đến phiền ta! Bản cô nương vội vàng đâu!"

Nhìn xem nàng như thiếu nữ điêu ngoa bộ dáng, Lý Tuần nhất thời vì đó chán nản.

Còn không đợi hẳn nói cái gì, Thủy Điệp Lan liền lại là hừ một cái, lại cứ như vậy ngược kiếm đi. Lý Tuần gọi chi không kịp, chỉ có thể nhìn kia kiếm quang, đậm chân không thôi.

Chỉ là, mới dừng hai ba lần, hẳn liền nhin không được bật cười.

Cũng không biết là thế nào, hẳn cùng Thủy Điệp Lan ở chung, tổng nhin không được lộ ra chút xúc động khí đến, lại nhìn Thủy Điệp Lan, cũng là như thế.

Cái này kỳ thật cũng không phải hai người chân thực tính tình, chỉ là tại không có hoàn toàn quen thuộc cả hai quan hệ trước đó, lẫn nhau làm ra một loại không thể làm gì tư thái đi.

Mà lại, Thủy Điệp Lan lộ ra tin tức, cũng xa so với mặt ngoài nhiều hơn rất nhiều.

Lý Tuần trong đầu hiện lên Thiên Chi kia đã từng lạnh lùng mỉm cười thần sắc.

Liền bản tâm mà nói, hẳn không cách nào tưởng tượng dạng này một vị cao ngạo nữ tu, trong ngực Ngọc Tán Nhân làm tiểu điều theo nhân trạng bộ dáng.

Cho nên, theo Thủy Điệp Lan trong miệng biết được ẩn tình đằng sau, trong lòng của hẳn ngược lại dễ chịu rất nhiều. Đồng thời, hẳn thậm chí còn đối Thiên Chi còn sinh ra một chút cùng chung chí hướng cảm xúc tới.

Cũng đúng, nghĩ kỹ lại, Thiên Chi Thượng Nhân kinh lịch, cùng hẳn lại là sao mà tương tự...

Chỉ là, ngẫm lại sáu mươi năm trước, Thiên Chi kia không hiểu thấu thái độ, suy nghĩ lại một chút vừa rồi nàng kia phóng túng tùy tiện tiếng cười, Thủy Điệp

Lan tình báo, thật có thể giải thích tình huống như vậy sao?

Lý Tuần tạm thời cầm giữ lại thái độ.

Còn có, Thủy Điệp Lan lúc bắt đầu nói "Về sau không dùng được", còn có mới giảng "Tác phẩm viết vội", đều để lộ ra như thế một tầng ý tứ: Cái này nhược điểm, lập tức liền không còn dùng được!

Sẽ xuất hiện loại tình huống này, hoặc là, chính là Thiên Chi Thượng Nhân đã tìm được tiêu mất biện pháp, hoặc là...

Đang nghĩ ngợi, trong ngực Tham Tinh bàn chính là run lên, lại một nhóm nhiệm vụ mới đè ép tới.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Chuyển Tiến

Chương 7: Chuyển tiến

Sau đó bảy, tám ngày, sự tình liền bình thản rất nhiều, Lý Tuần nhưng là loay hoay gót chân đánh cái ót, mỗi ngày chỉ là làm hẩn lưu động trạm canh gác, tại Bất Dạ thành quanh mình đi tới đi lui.

Không thể không nói, Lý Tuần cấm pháp tu vi cùng với cơ cảnh tâm tư, cực thụ các phái tiên sư tán thưởng, chỉ cần là hẩn đang trực, phía trước liền kinh doanh được như sắt thùng, nước tát không lọt, cực kỳ ổn định.

Lý Tuần trên mặt thụ lấy những này khen ngợi, nhưng trong lòng ẩn ẩn minh bạch, sự tình chỉ sợ cũng không phải đơn giản như vậy.

Hẩn tự tin năng lực tại còn lại những cái kia lưu động trạm canh gác phía trên, bất quá, như thế một người đã đủ giữ quan ải, vạn phụ mặc địch tình hình, vẫn còn có chút kỳ quặc.

Chỉ sợ, hẩn đến đây tin tức, đã bị bên kia biết được đi. . .

Sáu mươi năm đến, tại Lý Tuần dụng tâm dò xét phía dưới, hẩn đối Dạ Ma Thiên tình huống nội bộ, sớm không phải lúc trước hoàn toàn không biết gì cả.

Hẩn hiểu được, tại Tán Tu Minh Hội lớn như vậy sạp hàng phía dưới, Diệu Hóa Tông, Yêu Phượng cùng Thanh Loan, cùng với về sau quy thuận hoặc hợp tác rất nhiều tán tu yêu ma, tuyệt không phải một lòng, trong đó phân hoá nghiêm trọng.

Cổ Chí Huyền tên kia thần thần bí bí, không biết sống chết, tạm cũng không

luận.

Cổ Âm mặc dù không phải mười chấp nghị bên trong người, nhưng địa vị siêu nhiên, cùng Yêu Phượng, Thanh Loan đi được gần, tại mười chấp nghị bên trong, lại dẫn giáp đạo nhân, Bằng yêu nương vì ô dù, tại Cổ Chí Huyền âm ảnh hạ, ổn chiếm mười chấp nghị bên trong ngũ tịch.

Ngoài ra, Côn Bằng lão yêu hướng đến kiêu căng khó thuần, tự nhiên không có khả năng chịu làm kẻ dưới.

Những năm gần đây, lấy hãn không kém hơn Cổ Chí Huyền, Yêu Phượng thanh danh, thực lực, cũng thống hợp một chút thế lực, nhưng mười chấp nghị bên trong, chỉ có ba đầu Giao quái, Ngưu Lực Sĩ cùng hãn giao hảo.

Thông ngôn đường bên trong, hãn cũng chỉ là cùng một chút yêu ma kết giao, lực ảnh hưởng vẫn là thua kém rất nhiều.

Lý Tuần lúc này, chính là cùng Cổ Âm một phái thông đồng tại cùng một chỗ.

Nhất là cùng Cổ Âm, Lâm Vô Ưu liên hệ mật thiết nhất.

Bất quá, Lý Tuần thấy được rõ ràng, tại Cổ Âm cùng Yêu Phượng ở giữa, cũng không phải là không có chút nào kiểm khe hở, bản thân hãn chính là cái ví dụ tốt nhất.

Yêu Phượng, Thanh Loan đều đối với hãn thấy ngứa mắt, a, đúng, lúc này có lẽ còn muốn tăng thêm cái Thanh Ngâm; nhưng mà, Cổ Âm ra ngoài một loại nào đó cân nhắc, lại một mực lung lạc với hãn.

Tại trong đó, Lâm Vô Ưu tồn tại, là cái dị số.

Cái mới nhìn qua này thiên chân vô tà, ham chơi hiếu động "Sư tử", làm việc thượng nhìn, thường cùng Cổ Âm đứng tại một chỗ, đối với hãn cái này tiện nghi sư đệ đại thêm chiếu cố, linh dược, mỹ nhân nhi lúc nào cũng đưa đến,

nhưng không có nhân hội bỏ qua, nàng cùng Yêu Phượng thân mật nhất quan hệ máu mủ.

Cho nên, Lâm Vô Ưu liền tương đương là Cổ Âm cùng Yêu Phượng ở giữa tốt nhất dầu bôi trơn, đủ để xóa đi rất nhiều nhỏ xíu hiềm khích.

Mà những này nhìn như nhỏ bé hiềm khích, thì chính là não động lớn xuất hiện chi nguyên a.

"Đáng tiếc. . ."

Lý Tuần khẽ thở dài một cái, cuối cùng nhìn thoáng qua đã không thể vẫn hồi thể cuộc, ném tử nhận phụ.

Đối diện, Minh Cát đạo nhân trầm tĩnh như nước trên mặt, đồng thời không có cái gì vui mừng, hần nhàn nhạt quét Lý Tuần một chút, trầm giọng nói: "Tuần nhi vẫn là tâm thần không chuyên!"

Lý Tuần nghe vậy cười khổ, hần giờ phút này chịu huấn cũng là đáng đời — ai bảo hần ở chỗ này tranh thủ lúc rảnh rỗi khoảng không, còn tự tìm phiền não đâu?

Tại liên tục tám ngày khẩn trương công việc về sau, Lý Tuần cùng Minh Tâm Kiểm Tông đồng môn, rốt cục có cùng một ngày thay phiên nghỉ ngơi cơ hội, mười mấy người liền tụ tại trong sân, đánh cờ thưởng trà, cho hết thời gian.

Chỉ là Lý Tuần đầu óc xưa nay là không chịu ngồi yên, thật vất vả chuyên tâm bồi dưỡng bồi hạ lưỡng bàn, rốt cục tại cùng Minh Cát đối cục lúc, do một lần trầm tư, dẫn phát trở lên rất nhiều suy nghĩ.

Đúng là tự tìm phiền não!

Lý Tuần biết, có Linh Cơ cái tầng quan hệ này, vị này thân liệt tông môn thứ hai cao thủ lão đạo, vẫn tương đối thân dày với hần, chỉ là xưa nay thẳng thắn, cũng là không phải thật sự có bất mãn.

Cho nên, hấn áy náy nhất tiếu về sau, liền loạn lấy hấn mà nói: "Loại này bị đè nén thời gian cũng không biết còn bao lâu nữa. . . Minh Cát sư bá, tứ sư thúc đến tột cùng là chuyện gì, lâm thời cải biến hành trình?"

Phía sau ngược lại là hấn vừa mới nghĩ đứng dậy, trước mấy ngày tông môn liền truyền tin nói, Minh Cơ có việc gấp chờ làm, không thể đến cực địa cùng bọn hấn hội hợp.

Chẳng qua là lúc đó Lý Tuần đang bề bộn được hôn thiên hắc địa, cũng không có cần thận hỏi thăm, dưới mắt đã tìm được cơ hội, vừa vịn thuận thế hỏi một chút.

Minh Cát phật loạn bàn cờ, thần sắc không thay đổi, lạnh nhạt nói: "Gia sự!"

"Gia sự?"

Lý Tuần vì đó cười khổ không thôi, người tu đạo nào có "nhà" một trong nói?

Lúc này ở một bên, Minh Đức đang cùng Lý Minh cùng chuyện phiếm, nghe vậy nghiêng mặt qua đến, sờ sờ mặt thượng rồi bời râu ria, cau mày nói: "Chuyện kia thực sự phiền phức. Tinh Cơ Kiếm Tông đều là từng cái kiêu căng khó thuần, hết lần này tới lần khác dưới tay lại có chút cứng rắn, còn có một tay cực trơn trượt cấm pháp."

"Tứ tử mặc dù cơ cảnh, bất quá nếu là bị thù hận làm đầu óc choáng váng, cũng không tốt ứng phó. . . Muốn ta nói, liền nên mang theo Tuần nhi cùng một chỗ đi, nói thế nào Tuần nhi cấm pháp lợi hại, cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Lý Tuần nghe được không hiểu ra sao, nhưng cũng biết trong đó liên lụy đến Thông Huyền Giới một cái khác kiếm đạo đại tông, Tinh Cơ Kiếm Tông.

Cái này tông môn vị trí chỗ Thông Huyền Giới Đông Bắc, sáu tuyệt địa một trong "Tinh hà" phía trên, không vào chính tà giới hạn. Tông môn lấy Thiên Tinh chi đạo thôi diễn kiếm đạo, danh xưng "Tinh đấu nhân kiếm, kiếm hóa Thiên

Tinh" .

Mà trừu kiếm đạo bên ngoài, nhìn trời tinh thoi diễm, cấm chế hoá sinh cũng có cực sâu tạo nghệ, cùng Hồi Huyền Tông, Bất Ngôn Tông chung liệt vào Thông Huyền tam đại cấm pháp môn phái, thực lực quả thực cường đại.

Minh Cơ làm sao cùng cái này tông môn kết thù kết oán rồi?

Minh Đức cũng không giống như Minh Cát như vậy kiệm lời ít nói, thấy Lý Tuần hỏi thăm, liền triệt để, nhất cổ não đem trước sau nhân quả nói cái rõ ràng kỹ càng.

Nguyên nhân gây ra là tại Minh Cơ ở nhân gian lúc một vị tộc đệ trên thân.

Minh Cơ năm đó tu đạo vào núi, vị này tộc đệ cũng cơ hồ tại đồng thời, bị Tinh Cơ Kiếm Tông một vị nào đó tiên sư nhìn trúng, có thể tu tập vô thượng kiếm đạo.

Loại chuyện này tại Thông Huyền Giới tương đương hiếm thấy, nhất thời cũng bị truyền vì giai thoại.

Tỷ đệ hai người tuy là vị trí môn phái khác biệt, tu vi cũng chia cao thấp, nhưng là thường xuyên liên lạc, tình cảm rất sâu.

Ngay tại lúc nguyệt trước, vị kia tộc đệ bởi vì chuyện gì, cùng hãn trong tông môn một người tu sĩ sinh ra tranh chấp, lại bị tu sĩ kia đánh cho hình thần câu diệt.

Lúc đầu việc như thế ác liệt như vậy, kia giết người tu sĩ tuyệt không có kết cục tốt, nhưng mà sự tình ra ngoài ý định, hung thủ cũng chỉ là thụ mười năm giam cầm dạng này không đau không ngứa trừng trị, mà lại, Tinh Cơ Kiếm Tông cũng chưa từng có ý nguyện, cho ngoại giới, bao quát Minh Cơ nhất cái làm cho người tin phục giải thích.

Minh Cơ dưới cơn nóng giận, liền báo cáo chuẩn bị tông môn, muốn đi tinh

hà, vì chính mình tộc đệ đòi một câu trả lời hợp lý.

Hết lần này tới lần khác loại chuyện này là Tinh Cơ Kiếm Tông nội bộ sự tình, Minh Tâm Kiếm Tông căn bản không có nhúng tay chỗ trống, cũng chỉ có Minh Cơ mới có thể lấy thân thuộc quan hệ can thiệp.

"Cho nên, Tứ tỷ cũng chỉ có thể một người đi. . . Mặc dù Tinh Cơ Kiếm Tông thiên Viên lão nhi cũng coi như chính phái, bất quá tay dưới đáy đệ tử, nhưng là vàng thau lẫn lộn, ai!"

Lý Minh cùng trừng Minh Đức một chút, lúc này mới hướng Lý Tuần ôn nhu nói: "Người cũng không cần lo lắng. Thiên viên ông tuy có chút bao che khuyết điểm, nhưng luôn luôn biết để ý chi nhân, sẽ không vọng động can qua, chính là có việc, lấy Tứ tỷ tu vi, nếu là muốn đi, cũng không ai có thể cản được hạ nàng. .

"Như thật có sự tình, vậy liền không chỉ là Tứ tỷ một người sự tình!"

Một câu cuối cùng, Lý Minh cùng đọc từng chữ càng ngày càng nhu hòa, nhưng ngữ khí vốn lại đều hiu lạnh lùng, không hổ hãn "Bi Phong Kiếm" tên tuổi.

Lý Tuần nhú mày, còn lưu hỏi xuống dưới, một bên nhắm mắt dưỡng thần Minh Tùng mở mắt ra, chen lời nói: "Mà thôi, chính là thời buổi rối loạn, nơi này không phải thương thảo việc này địa phương. Hôm nay khó được có rảnh, chúng ta mấy cái trưởng bối, đang có sự tình cùng các người vài người đệ tử nói."

Lời vừa nói ra, chung quanh vốn là nghe được chăm chú chư đệ tử, đều chính đứng người dậy, gương mặt nhìn tới.

Minh Tùng cùng vài vị sư huynh đệ trao đổi cái ánh mắt, khẽ thở dài: "Mấy ngày nay, chúng ta liền muốn lui."

"Lui?"

Vài cái đệ tử đời ba đều là một trận thấp xông xao, Minh Tùng cũng không để ý cái này, chỉ đem ánh mắt đặt ở Lý Tuần trên mặt: "Tuần nhi, người là tông môn bên trong vô cùng có kiến giải đệ tử, ta cũng phải hỏi người, người cảm thấy cực địa chủ sự, chúng ta còn có thể không thể làm, có thể hay không vì?"

Minh Tùng không hỏi những người khác, chỉ hỏi Lý Tuần cũng là có lý do.

Đang ngồi đệ tử đời ba bên trong, ngoại trừ Lý Tuần bên ngoài, đều là đang ngồi tiên sư đệ tử, hỏi ai cũng không quá thỏa đáng. Chỉ có Lý Tuần thân phận, đầy đủ khách quan.

Lý Tuần tự nhiên minh bạch điểm này, hẩn nhìn vài vị trưởng bối sắc mặt, xác nhận trong lòng bọn họ đã có định kiến, lúc này mới ăn ngay nói thật.

"Thế cực thối nát, thủ không thể lâu."

Vài vị trưởng bối đều là gặt đầu, mà đang ngồi đệ tử đời ba đều là có kiến thức, mặc dù Lý Tuần mà nói không dễ nghe, bất quá cũng không có nhân đưa ra dị nghị.

Minh Tùng lúc này mới nói: "Đúng vậy a, chính là mục nát đau nhức thịt nhão nhét chung một chỗ, cũng là có chút trọng lượng. Huống chi trong đó xương cốt từng cái vững như kim thạch. . . Thủ, chung quy là thủ không được. Thế nhưng là, công, chúng ta cũng xác thực không có cái năng lực kia. Cho nên, chỉ có tạm thời tránh né mũi nhọn."

Nói xong lời cuối cùng, hẩn lại thở dài một tiếng: "Người tu đạo chúng ta, vốn là đạo khác biệt, mưu cầu khác nhau. Chính là có mâu thuẫn, cũng là lăm ta lăm tằm, từng người tự chiến, ai lại nghĩ tới, vậy mà lại như sau giới nhân, kinh lịch chiến trận. . . Khó được Thiên Chi Thượng Nhân thông cảm các tông khó xử, đưa ra tạm thời cử tông nội đời tiến hành, ta đạo bên trong người, hẩn là cảm kích mới là."

Thiên Chi Thượng Nhân nói ra? Lấy nàng loại kia tính tình, như thế nào?

Bất quá tại lúc này, Lý Tuần cũng liền tự nhiên minh bạch trước mấy ngày Minh Tùng nói, "Bất Dạ thành có biến" chân ý.

Hắn nhíu mày, đang nghĩ ngợi trong đó quan khiếu, tiếng cửa vang lên, nhất cái Bất Dạ thành đệ tử tiến đến đưa tin nói: "Thành chủ mời chư vị trưởng bối tiên sư tiến đến nghị sự. . ." Nói, ánh mắt của hắn nhất chuyển, lại ngừng trên người Lý Tuần, tiếp lấy bổ sung một câu: "Mặt khác, còn có Linh Trúc sư huynh, lưu động trạm canh gác bên kia có khẩn cấp hạng mục công việc, mời sư huynh nhanh lên một chút đi qua."

Lý Tuần nghe vậy đứng lên, lại nhìn về phía Minh Tùng.

Minh Tùng nhẹ gật đầu, khẽ thở dài: "Thời gian này vẫn là tới. Người đi đi, trong khoảng thời gian này, lưu động trạm canh gác áp lực không nhẹ, người cũng muốn cẩn thận mới là!"

Lý Tuần im lặng gật đầu, hướng đang ngồi tiên sư thi lễ một cái về sau, hướng kia Bất Dạ thành đệ tử hỏi rõ tình huống, liền vội vội vàng vàng tiến đến.

Tại tiếp chiến bên trong phân biệt, Lý Tuần xa xa liền nhìn thấy, ở giữa có nhất cái hất lên đạo bào tím bầm trung niên đạo sĩ, diện mục mặt đen, bề ngoài xấu xí, lại ánh mắt thanh tịnh, có khác thần thái.

Lúc này hắn đứng tại bên trong, chung quanh hơn mười tên tu sĩ thì tán mát tại phương viên mười dặm hơn trên mặt đất, bận rộn không ngớt.

Lý Tuần hơi kinh hãi.

Một người dáng mạo tầm thường này đạo sĩ, chính là Chư Ấn sơn Hồi Huyền Tông chi chủ, Huyền Hóa chân nhân.

Tuy nói người này tự thân tu vi bất quá chân nhân cảnh, nhưng tại cấm pháp, đan dược phía trên, nhưng là ổn người đứng đầu đại tông sư.

Đối dạng này nhân, Lý Tuần vẫn tương đối tôn kính.

Hắn bước lên phía trước chào, Huyền Hóa chân nhân mặc dù là cao quý một tông chi chủ, nhưng là từ trước đến nay si tại cấm pháp chi đạo, đối những cái kia tại cấm pháp bên trên có đặc biệt kiến giải đệ tử, nhất là thân dày bất quá.

Thấy Lý Tuần tới, trên mặt hắn cũng triển lộ nét mặt tươi cười: "Linh Trúc người tới được vừa vặn, nhưng biết chuyện bên kia rồi?"

Cái gọi là "Chuyện bên kia", không cần phải nói chính là Bất Dạ thành cử tông nội đời sự tình.

Hắn trên miệng nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, Lý Tuần cũng không dám coi như không quan trọng, bặt bặt sắc mặt trầm ngưng ứng, lại không ở phía trên dây dưa, cung cung kính kính hỏi: "Không biết Huyền Hóa tiên sư gọi đệ tử đến chuyện gì?"

Gặp hắn bộ dáng này, Huyền Hóa than thở một tiếng, cũng không nói thêm lời, mà là thẳng vào chính đề.

Hắn chỉ chỉ chỗ đứng, ra hiệu Lý Tuần tới, lúc này mới đưa tay đem chung quanh địa thế chỉ vạch ra tới.

"Nơi này cách Bất Dạ thành ước chừng bốn trăm dặm, cách Vạn dặm Cực Quang bích vì ba mươi dặm, người nhìn, nếu như muốn người đem Cực Quang bích cùng với trong thành 'Vĩnh Dạ Cực Quang' trận thế cấu kết đứng dậy, liền thành một khối, người hội làm thế nào?"

Lý Tuần lập tức liền minh bạch, đây là vì Bất Dạ thành cử tông nội đời làm chuẩn bị.

Nghĩ đến, cái này một mảnh cùng Tán Tu Minh Hội giảm xóc địa, lại không có thể chỉ là thô thiển cảm ứng, dò xét cấm chế, mà cần nhất cái có cực cao tiêu chuẩn, liên miên ngàn dặm khổng lồ cấm pháp.

Không thể nghi ngờ, đây là Hồi Huyền Tông am hiểu nhất thủ đoạn.

Mà Huyền Hóa hỏi hần, hiển nhiên là đem hần coi như "Có thể nói thượng" khả tạo chi tài, cái này hết sức thể hiện hần hôm nay tại chính đạo trong tông môn địa vị. Tuy là chuyện tốt, nhưng Lý Tuần đồng thời không có bị làm choáng váng đầu óc, ngược lại phá lệ nghiêm túc suy nghĩ một chút, không trả lời thẳng, mà là nói ra một cái khác quan khiếu.

"Đệ tử nghe nói, 'Thủy dạ cực quang' chi cấm pháp cố nhiên lãng lệ, lại phải có nhân điều khiển mới có thể. . ."

Hần nói chỉ nói một nửa, nhưng chưa hết chi ý đã là phi thường rõ ràng.

Huyền Hóa thỏa mãn gật đầu nói: "Người có thể tư đến đây chỗ, càng thấy chu đáo chặt chẽ. Bất quá, người lại không biết lần này Bất Dạ thành đời tông thủ đoạn. Thượng nhân ý là. . . Không cùng tắc đất!"

"Không cùng tắc đất!"

Lý Tuần thì thào thuật lại một lần, chỉ cảm thấy trái tim rét run.

Lúc này hần đối Thiên Chi Thượng Nhân nhận thức đã khắc sâu rất nhiều, tri kỳ trong lòng đòi núi thâm bất khả trắc.

Nên biết, đây chính là truyền thừa vạn năm tổ tông cơ nghiệp a, nàng thái độ quyết tuyệt như vậy, chỉ sợ toan tính không cạn. . .

Ý nghĩ này trong lòng hần nhanh chóng chảy qua, hần cũng lập tức minh bạch Huyền Hóa ý đồ.

"Tiên sư có ý tứ là, lấy 'Vĩnh Dạ Cực Quang' làm kiếm, lấy Bất Dạ thành quanh mình địa mạch nguyên khí vì chuôi, lấy vạn dặm Cực Quang bích vì hộp, trong hộp mũi kiếm chỗ đến, tuyệt không khác biệt?"

Huyền Hóa bóp nhẹ râu ngắn, mỉm cười gật đầu, nhưng trở lại vì đó thờ dài: "Như thế Bất Dạ thành xung quanh ngàn dặm, lập thành tử địa. Đây chỉ là hành động bất đắc dĩ, nếu không thể mau chóng đánh tan, xung quanh nguyên khí chỉ nhập không ra, sợ là không ra trăm năm, trên đời này tuyệt địa, lại muốn tăng thêm nhất cái!"

Lý Tuần cũng không để ý cái này.

"Minh bạch Huyền Hóa mạch suy nghĩ, hẳn liền phóng tầm mắt nhìn tới, Bất Dạ thành tới Bắc hải cái này nhất hẹp dài khu vực, địa thế bằng phẳng, tuyệt không vừa tại an cấm bày trận.

Bất quá, Hồi Huyền Tông "Phong hồi lộ chuyển" thủ pháp, am hiểu nhất tại không thể có thể trúng, sinh ra khả năng đến, điểm này, hẳn ngược lại không lo lắng.

Mấu chốt vẫn là ở tại lưỡng tông cấm pháp, làm sao có thể thiên y vô phòng dung hợp tại một chỗ. . .

Lúc này, Huyền Hóa hòa nhã nói: "Ta xem qua người thiết kế không ít cấm chế, mặc dù chưa hẳn đều là không thể bắt bẻ, thế nhưng là tại chuyển hướng dính liền chỗ, lại khắp nơi xảo tư.

"Cảm giác bên trong, người lấy Minh Tâm thất cấm văn làm cơ sở, có lẽ có kiêm thông bàng môn chỗ, lại có thể hòa làm một, thực sự khó được, mà cái này, cũng là người cấm pháp thượng tối đáng ngưỡng mộ chỗ."

Huyền Hóa ý nghĩ đã nói đến rất rõ ràng.

Nguyên lai lão đạo sĩ này là coi trọng hẳn đặc biệt thôi diễn mạch suy nghĩ, thủ đoạn này dùng tại chỗ hẳn thì cũng thôi đi, hiện tại thống hợp lưỡng tông cấm pháp, phải tất yếu chuyển hướng tự nhiên, đem hẳn gọi tới, chính là không cách nào một mình đảm đương một phía, có thể tại quan khiêu chỗ xách chút ý kiến, cũng là tốt.

Chỉ tiếc, lão đạo sĩ còn không biết, tại Vụ Ân hiên một chuyện về sau, Lý Tuần tiếp thu Bất Ngôn Tông cao nhân lưu lại cấm pháp tinh yếu, ở đây trên đường tu vi, lại phóng ra nhất cái nhanh chân, đã là xưa đâu bằng nay.

Đương nhiên, điểm này không cần thiết nói ra, có thể có cơ hội tiếp xúc gần gũi Hồi Huyền Tông, Bất Dạ thành tuyệt diệu cấm pháp, hẳn như thế nào lại cự tuyệt?

Gặp hẳn tỏ thái độ, Huyền Hóa gật đầu khen một tiếng, xuất ra nhất khối ngọc giản đến, đưa cho hẳn.

"Đây là ta cùng Thượng Nhân mấy ngày nay vừa mới định ra nhất cái điều lệ, mặc dù còn thô sơ giản lược, nhưng cũng có thể lọt vào trong tầm mắt. Người có thể xem trước một chút, có cái gì ý đồ, có thể lại cho ta nói."

Lý Tuần nói một tiếng "Không dám", đưa tay tiếp nhận, thần niệm quét qua, thấy bên trong lấy bí pháp khắc nhất cái cực phức tạp cấm chế đồ hơi, còn có rất nhiều ngày thường giữ kín không nói ra tâm pháp giải thích.

Trong lòng của hẳn thầm khen cái này Huyền Hóa đạo sĩ lòng dạ, cũng biết đây không phải một lát có thể thấy qua tới, liền trước thu vào, nghe Huyền Hóa an bài.

Huyền Hóa gặp hẳn bộ dáng, nhẹ gật đầu, lại nói: "Trong khoảng thời gian này, lại dung không được đối diện tới quấy rối, các người lưu động trạm canh gác thượng liền muốn vất vả một chút, bất quá còn tốt, mấy ngày nay, Bán Thành cư sĩ chuẩn bị ở chỗ này tụng kinh siêu độ vong hồn lệ phách, như thật có chuyện phiên toái, liền mời cư sĩ đảm đương đi!"

Lý Tuần đầu tiên là bị "Bán Thành cư sĩ" chi danh làm cho sửng sờ, lại nghe hẳn nửa câu sau ngữ khí biến hóa, lòng có sở ngộ, quay đầu nhìn lại, ngoài mấy trượng, chính chậm rãi đi tới cái kia áo bào xám tu sĩ, không phải kia Sáp Sí Phi Hồ, là ai đến?

Lý Tuần có chút run lên, hẳn đương nhiên biết vị này yêu quái cư sĩ đã đến Bất Dạ thành.

Bất quá những ngày này, hẳn một mực tại ngoại tuần sát, cũng không có cùng nửa thành chạm qua mặt, ngược lại là cùng Tam Hoàng Kiếm Tông Hồ Bất Ly bọn người đã từng quen biết.

Kiến thức qua Bán Thành cư sĩ cùng Âm Tán Nhân đối kháng, Lý Tuần một chút cũng không dám chủ quan.

Có lẽ yêu quái này cư sĩ tính tình không tệ, nhưng này song tại thế tình bên trong chìm đắm vạn năm ánh mắt, cũng là độc cực kì.

Lý Tuần cung cung kính kính cùng Bán Thành cư sĩ chào, tại cúi đầu xuống khoảng không, hẳn cảm giác được ánh mắt của đối phương ở trên người hẳn khẽ quét mà qua, ấm uẩn nội liễm, có chút bình thản.

Đón lấy, kia vang dội lại có phần kéo dài tiếng nói liên vang lên, "Minh Tâm Linh Trúc đúng không, khí độ tốt. Danh hào này ta cũng nghe không ít lần. Có thể cùng Bách Quỷ đạo nhân chống lại nhiều năm mà không rơi vào thế hạ phong, thật không đơn giản na!"

Lý Tuần trong lòng run lên, ngẩng đầu lên, vừa đứng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Bên này Bán Thành cư sĩ phác vụng khuôn mặt thượng lộ ra một cái mỉm cười đến, đối với hẳn hơi chút ra hiệu, liền quay đầu hướng Huyền Hóa chân nhân.

"Đến Bất Dạ thành trên đường, ta cùng Kiếm Hoàng ái nữ chính thức bái sư hạ đệ tử đồng hành, không khéo đụng phải Âm Tán Nhân, không phải do phá giới đánh một trận, lúc ấy, Âm Tán Nhân liền cùng kia Bách Quỷ đạo nhân kết bạn, cảm giác rất cổ quái a!"

Huyền Hóa chân nhân trên mặt khẽ động, ngạc nhiên nói: "Âm Tán Nhân lại

xuất thế?"

Bán Thành cư sĩ hơi gật đầu, nói: "Âm Trọng Hoa khí độ chìm liễm, xa qua năm đó. Ta cùng nàng qua mấy chiêu, cảm giác nàng tu vi lại có tinh tiến, cái này thì cũng thôi đi. Không nghĩ tới bên người nàng Bách Quỷ đạo nhân cũng là cao minh, Ngọc Cơ hài nhi liền nói với ta. . ."

Hắn đem Lý Tuần bị Lạc Vũ Tông sát thủ đánh lén một chuyện nói, chưa hết tán thán nói: "Truyền thuyết người này trước đó cũng chỉ là cái tu vi bình thường tán tu, từ vào U Hồn Phệ Ảnh Tông về sau, bất quá sáu bảy mươi năm, liền có tu vi như vậy, nó tiến độ chỉ sợ cũng chỉ có năm đó Quỷ Tiên Sinh có thể so sánh."

Dừng một chút, hắn nhìn xem Lý Tuần nói: "Ta mặc dù không biết người tu vi sâu cạn, nhưng có thể cùng Bách Quỷ tịnh xưng tại thế, chắc hẳn cũng không kém cõi. Tốt, tu đạo không phải đường bằng phẳng, có cái đối thủ tương hỗ ma luyện, xa so với chính mình đóng cửa làm xe tới hữu hiệu."

"Nhớ năm đó, Chung Ấn cố nhiên là nhất chi độc tú, nhưng mà nếu không có hắn cái này thước quy, ngàn năm trở xuống, làm sao đến trước mắt cái này thiên phong lại còn tú cục diện?"

Nói để ý ngược lại cùng trước đây không lâu Minh Cơ nói tới không sai biệt lắm, Lý Tuần tự nhiên bày ra một bộ thụ giáo bộ dáng, vốn lại không kiêu ngạo không tự ti, cực thấy khí độ.

Bán Thành cư sĩ mỉm cười, ánh mắt có chút nheo lại, hướng phía biển trời chỗ giao giới nhìn lại, thần sắc uyên thâm khó lường, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Huyền Hóa biết hắn tính tình, kêu lên Lý Tuần, dặn dò vài cái yếu điểm, liền dẫn Bán Thành cư sĩ hướng biển bên cạnh bước đi, không bao lâu, ung dung phạm ngâm đã quanh quần tại biển trời ở giữa.

Bán Thành cư sĩ trận này "Pháp sự" xuống tới, đúng là ngay cả tục tụng kinh

năm ngày chưa nghỉ.

Cũng không biết thật sự là Phật pháp vô biên, vẫn là Sáp Sí Phi Hồ dư uy vẫn còn tồn tại, năm ngày đến tại phiên khu vực này, vậy mà nửa cái vượt biên sinh sự gia hòa cũng không có.

Ở đây đang trực tông môn, dứt khoát liền chuyển tới khu vực khác giúp đỡ, cũng làm cho chư tông tu sĩ lại nhiều một chút luân không lúc vấn.

Chỉ là, Lý Tuần lại không vận tốt như vậy.

Theo giám xác khu vực không lồ cấm pháp từng bước một trải ra, cơ hồ tất cả tại cấm pháp bên trên có một chút tạo nghệ cửu tông đệ tử, đều cho kéo tới làm lao lực.

Hồi Huyền Tông từ Huyền Hóa chân nhân trở xuống mười cái cấm pháp cao thủ, cố nhiên là quân chủ lực, nhưng Lý Tuần sâu như vậy có tạo nghệ đệ tử, cũng bị cắt cử vượt xa quá thường nhân nhiệm vụ, mỗi ngày bận bịu cái không ngớt.

Cũng may loại ngày này liền muốn chấm dứt.

Ngay tại hôm qua, Bất Dạ thành nhóm đầu tiên rút lui tu sĩ đã rời đi, cái này một nhóm người cơ hồ tất cả đều là tu vi không tốt tuổi trẻ đệ tử, ước chừng ba trăm nhân trên dưới, nhiều như vậy đệ tử vừa đi, Bất Dạ thành trung lập lúc lộ ra trống rỗng.

Ước chừng tiếp qua gần nửa canh giờ, đợt thứ hai rút lui tu sĩ cũng đem lên đường.

Tại cái này một đợt tu sĩ bên trong, trên nguyên tắc là muốn rút đi tất cả đệ tử đời ba, Lý Tuần tự nhiên cũng ở trong đó.

Thừa dịp trước khi đi đoạn này nhi khoảng không, hẳn bay đến tiếp chiến Tây khu, đem chính mình chỗ phụ trách cấm pháp bố trí làm sau cùng kiểm tra.

Ngoài ra. . .

"Cứ đi như thế?"

Âm Tán Nhân dù chưa hiện hình, nhưng ngữ khí vi diệu.

Lý Tuần mấy ngày nay không có cùng nàng trao đổi qua, bất quá đối với trong nội tâm nàng suy nghĩ, cũng minh bạch một chút.

Hắn mỉm cười, cúi đầu xuống giả dạng làm kiểm tra cấm pháp an bài, lấy thần niệm đáp lại nói: "Đi còn có thể trở lại nha, Âm Tán Nhân giáp đằng sau, một lần nữa hiện thế, đại sự như thế, có thể nào đầu voi đuôi chuột?"

Âm Tán Nhân hừ lạnh một tiếng.

Nàng mặc dù cũng không trú hiện ra ngoài, bất quá mười mấy ngày nay bên trong phát sinh đủ loại tình thế, lại đều như lòng bàn tay, có một số việc, nàng cảm thấy có cần phải nói ra, cho Lý Tuần tham khảo.

"Dạ Ma Thiên bên kia hẳn là biết người đã đến, vốn lại đưa người gạt sang một bên, cái này cũng không bình thường."

Lý Tuần tư một tiếng, trong lòng cũng có chút sinh nghi, Đông Nam biển rừng sự tình mới, Dạ Ma Thiên bên kia vậy mà không có nhân đến hỏi thăm tin, đây quả thật là không quá bình thường.

Tham khảo hiện giai đoạn cực địa thế cực, Lý Tuần luôn cảm thấy trong đó có chút đáng giá cân nhắc đồ vật.

"Ngoài lỏng trong chặt. . . Có hay không một chút loại ý tứ này?"

Âm Tán Nhân ung dung đáp lại: "Đi xem một chút, liền biết."

"Cũng nên có cái vạn toàn chuẩn bị, chuyện này liền giao cho người đi làm

đi." Lý Tuần đã nghĩ kỹ thoát thân chủ ý, đối lại sau Âm Tán Nhân tiến vào Dạ Ma Thiên, cũng có chỗ quy hoạch.

Bất quá, còn có sự kiện, để hẳn có chút kỳ quái.

"Một ngày nay Thủy Điệp Lan cũng không biết đi đâu, nếu có nàng giúp đỡ, đi bên kia cũng có thể yên tâm chút."

Bất quá nghĩ lại, cũng thật sự là kỳ diệu, lúc trước đụng tới Sáp Sí Phi Hồ lúc, hẳn còn đang suy nghĩ thất yêu tụ hợp cực địa, dưới mắt Thủy Điệp Lan lại coi là thật đến. Nói cách khác, ngoại trừ vị kia nghe nói là cỏ cây chi tinh "Thanh Đế di lão", vũ nội thất yêu bên trong sáu vị, đã hết tập trung vào đây.

Như lại thêm cái gọi là tam tán nhân, thiên hạ tán tu yêu ma bên trong người mạnh nhất tập trung vào nơi đây tám chín phần mười, có thể xưng thịnh hưởng chưa bao giờ có a!

Liên tại giờ phút này, Âm Tán Nhân đối với ngoại giới phản hồi truyền đến, Lý Tuần khẽ di một tiếng, thả ra trong tay công việc, ngẩng đầu nhìn lại, vừa nhìn thấy cách đó không xa bầu trời có bóng người lướt qua.

Song phương ánh mắt giao kích, đều là khẽ giật mình.

"Thiên Chi Thượng Nhân?"

Nhìn Thiên Chi phương hướng, rõ ràng là theo biển bên kia bay tới, cái này lại xem như chuyện gì xảy ra?

Thiên Chi hiển nhiên cũng không ngờ rằng lại ở chỗ này đụng phải hẳn, nhưng khẽ giật mình đằng sau, liền khẽ vuốt cằm ra hiệu, cũng không dừng lại, trực tiếp bay đi.

"Nàng vừa động thủ một lần!" Âm Tán Nhân yếu ớt nói nhỏ: "Sát khí chưa bình phục, giết sợ là không chỉ một hai cái a!"

Lý Tuần a một tiếng cười: "Chẳng lẽ là cái nào không có mắt chọc giận nàng..." Lời nói một nửa, hăn cũng cảm thấy không đúng.

Bất Dạ thành cử tông nội đời, là bậc nào trọng yếu sự tình, Thiên Chi Thượng Nhân làm thủ lĩnh, không ở giữa điều hành, ngược lại tới động thủ, cái này tuyệt không hợp lẽ thường.

Mà lại, bay đến đối diện đi...

Hăn ánh mắt dần dần đóng băng xuống tới, tiếp lấy liền đứng người lên, xa xa nhìn về phía biển bên kia, chân trời, vẫn là âm trầm nhất cái hắc động, không có bất kỳ cái gì dị dạng lộ ra.

Lúc nào, họ Cổ một nhà thành rùa đen rút đầu, bị nhân đánh đến tận cửa đi còn không có cái đáp lại? Lại hoặc là...

Liền tại giờ phút này, Trường Phong đồn tiếng vang lên.

Chỉ là lần này không còn là ngoại địch đột kích, mà là đợt thứ hai rút lui nhân viên tập hợp tín hiệu.

Đến tận đây, bên ngoài, Lý Tuần tại Bất Dạ thành thời gian liền coi như là chấm dứt, nhưng rất nhanh, hăn hội trở lại.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Chết Dấu Vết

Chương 01: Chết dấu vết

Theo sắc trời do cạn đến sâu biến hóa, Lý Tuần đám người đã bước ra cực địa vòng.

Đến tận đây, các tông đệ tử đã có thể mỗi người đi một ngã, các về bản tông.

Bất quá ra ngoài an toàn cân nhắc, tại chủ sự vài vị tiên sư thương lượng phía dưới, cuối cùng quyết định: Mọi người vẫn là kết bạn đi về phía nam vạn dặm đằng sau, lại đi tách ra.

Cái này một nhóm tu sĩ bên trong, ngoại trừ ngũ vị chủ sự đời thứ hai tiên sư bên ngoài, liền đều là các tông đệ tử đời ba bên trong đứng đầu nhất nhân vật.

Lý Tuần liếc mắt qua, xác thực gặp không ít gương mặt quen.

Còn nhớ kỹ sáu mươi năm trước, hẳn mới tới Bất Dạ thành thời điểm, liền gặp qua ở trong đó rất nhiều.

Chẳng qua là lúc đó, hẳn bất quá là nhất cái nhập môn mấy năm hài tử, chính là những người này chiếu cố hoặc là nói là thiện ý trêu chọc đối tượng; mà hôm nay, hẳn nương tựa theo mấy chục năm ở giữa đột nhiên tăng mạnh tu vi, cùng với huy hoàng chiến tích, đã là trong đám người chói mắt nhất chói mắt mấy người một trong.

Lúc này, hẳn đang cùng Bất Dạ thành quý nhai, Hư Miếu Tông nghe tuyệt đạo nhân nói chuyện.

Hai người này đều là những năm gần đây tại Thông Huyền Giới tên tuổi vang dội nhân vật, quý nhai càng là là cao quý Bất Dạ thành đệ tử đời ba thủ tịch, đã đời cùng với Minh Tâm Kiếm Tông Văn Hải địa vị, có thể là ngàn năm về sau, Bất Dạ thành chủ lựa chọn hàng đầu.

Ban đầu lúc, ba người chỉ là đàm chút đạo pháp huyền công loại hình, bất quá nói nói, đã biến thành Lý Tuần cùng nghe tuyệt an ủi quý nhai đời tông nổi khổ.

Bởi vậy chủ đề liền chuyển đến cực địa tình thế, quý nhai thân là Bất Dạ thành đệ tử thủ tịch, tâm chí cứng cỏi cũng là nhất lưu.

Hắn cảm ơn Lý Tuần hai người hảo ý, trầm giọng nói: "Đời tông cố nhiên là tình thế bức bách, nhưng là Bất Dạ thành lập tông vài vạn năm đến, tối đáng xấu hổ sự tình. Ta tông đệ tử chắc chắn biết hổ thẹn sau đó đừng! Hắc, chỉ sợ Tán Tu Minh Hội cũng không nghĩ ra, cái này sáu mươi năm trọng áp xuống tới, ta tông tinh anh xuất hiện lớp lớp, tiến cảnh tu vi viễn siêu năm đó. . ."

Nghe tuyệt đạo nhân khen một tiếng nói: "Quý tông tông môn truyền thừa có hậu, cũng coi là nhân họa đặc phúc. Mà lại, lần này quý tông chủ động triệt thoái phía sau, thực lực không tổn hao gì, lại tông môn Thần khí đều đời xuất, thật ứng với lấy lui làm tiến kế sách. Hết lần này tới lần khác Dạ Ma Thiên loạn tượng xuất hiện, nghĩ đến không bao lâu, Bất Dạ thành chi quang hái liền đem xuất hiện lại tại thế."

Lý Tuần ở một bên tất nhiên là phụ họa theo đuôi, nhưng trong lòng bị quý nhai nhắc nhở, sinh ra một cái ý niệm trong đầu.

Thường nói ngọc không mài, không nên thân, cái này sáu mươi năm trước giường ác nhân ngủ say thời gian qua xuống tới, Bất Dạ thành đệ tử kiến thức, tâm chí, thật đúng là tiến bộ không ít. . .

Đang nghĩ ngợi, hắn bên tai đeo phong, bên cạnh thân đã thêm một người. Hắn giương mắt nhìn lại, đập vào mắt bóng người để hắn nao nao.

"Lạc Ngọc Cơ?"

Lạc Ngọc Cơ ở thời điểm này, nhưng không có biểu lộ ra một điểm điêu ngoa bộ dáng, mà là rất có quy củ cùng Lý Tuần ba người chào.

Nhìn quý nhai, nghe tuyệt trước kia cùng nàng đã từng quen biết, nhao nhao mỉm cười hưởng ứng, Lý Tuần kỳ quái sau khi, rất chuẩn xác làm ra lần thứ nhất gặp mặt bộ dáng, hơi giữ một khoảng cách, lấy lễ đáp lại.

Lạc Ngọc Cơ nhưng là trực tiếp tìm đi lên, tự nhiên hào phóng mà nói: "Vị này chính là đại danh鼎鼎 đỉnh Linh Trúc đạo huynh a? Trước kia chúng ta có thể hiếm thấy!"

Lý Tuần không biết cô nàng này làm cái quỷ gì, chỉ có thể cười nói: "Xác thực hiếm thấy, bất quá Lạc sư tỷ tên tuổi, ta cũng là thường nghe người ta nói đến. Nhất là sư tỷ có thể đem thừa tự Lạc Tông chủ Hải Vũ Thiên Phong kiếm quyết đường lối sáng tạo, khác khai phần mới, cũng là cực kỳ không dậy nổi."

Cái khác thì cũng thôi đi, hần một tiếng này khen, nhưng là gã Lạc Ngọc Cơ chỗ ngựa, để nàng đang kinh hỉ sau khi, nhìn Lý Tuần ánh mắt lập tức khác biệt.

Nên biết cái này điêu ngoa nữ tính tình mặc dù chênh lệch, nhưng cũng không phải không có bản sự, nếu không lấy Lạc Kỳ Xương tâm trí uyên thâm, lại có thể nào cho nhất cái phở vật nữ nhi?

Năm đó chịu nhục Bách Quý đằng sau, nàng thống hạ công phu, được sự giúp đỡ của Lạc Kỳ Xương, đem cái môn này khoát đại hùng vĩ hải vũ thiên phong kiếm, hóa nhập tự thân kiếm quyết bên trong. Khổ tu phía dưới, một thân tu vi ở hậu bối trong hàng đệ tử, cũng coi như siêu quần xuất chúng.

Lý Tuần biết rõ lai lịch của nàng, cái này vừa đúng nhất khen, quả nhiên nổi lên hiệu dụng, cái này điêu ngoa nữ tính tình tự nhiên thu liễm được càng sâu.

Nàng ánh mắt chớp động, cười mỉm mà nói: "Làm sao cũng so ra kém Chung

Ấn tiên sư tay sáng tạo Thanh Yên Trúc Ảnh kiếm, lão nhân gia ông ta thế nhưng là ta luôn luôn kính ngưỡng. . . Còn có Linh Trúc đạo huynh người, những năm này, đem cái kia Bách Quỷ đạo nhân ép tới không ngừng đầu được lên, lúc này mới thật làm cho ta bội phục!"

Lý Tuần nhẹ "A" một tiếng, đã minh bạch cái này điều ngoa nữ lễ ngộ như thế nguyên nhân. Hắn đề xuống trong lòng hoang đường cảm giác, ánh mắt thoáng nhìn, vừa nhìn thấy quý nhai, nghe tuyết cười cùng bọn hắn kéo dài khoảng cách, thềm cười khổ sau khi, cũng nhẹ lời đáp lại.

"Lạc sư tỷ quá khen, kia Bách Quỷ đạo sĩ thủ đoạn cao minh, lại giáo hoạt đa trí, nghĩ vượt qua hắn, lại nói nghe thì dễ? Ta tuy có trừ ác chi tâm, nhưng vài chục năm nay, cũng chỉ có thể nỗ lực duy trì cái không thắng không bại cục diện đi!"

"VẬY CŨNG RẤT ĐÁNG GỜM A, KHÔNG GIỐNG TA. . ."

Nói mới nói một nửa, Lạc Ngọc Cơ liền tự giác thất ngôn, đỏ mặt lên.

Nhưng khiến Lý Tuần có phần kinh ngạc chính là, nàng chỉ là trì trệ, tiếp theo liền nói thẳng nói: "Không giống ta, cùng tên kia đụng phải rất nhiều lần, đều là ăn thiệt thòi. Ân, Linh Trúc đạo huynh, ta muốn hỏi người. . ."

Lý Tuần nhin không được cười lên nói: "Cho nên người muốn hỏi ta, làm sao đối phó kia Bách Quỷ đạo nhân?"

Lạc Ngọc Cơ dường như âm thầm cắn răng, nhưng vẫn gật đầu thừa nhận.

Cái này, Lý Tuần không thể không đối cái này điều ngoa nữ tu thay đổi cách nhìn.

Có thể không tiếc đại giới mưu đồ, lại có thể buông mặt mũi thành giáo, dù cho là táo bạo chút, nhưng theo thời gian ma luyện, tương lai lại có ai có thể nói rõ được đâu?

Chính là bởi vì dạng này, hẳn càng không thể khinh suất ứng đối.

Suy nghĩ một chút, hẳn cười nói: "Bách Quỷ luôn luôn tinh tế, sử xuất thủ đoạn thường thường đều là nhân thế mà sinh, không có định số, cùng hẳn đối đầu, ta cũng thường thường đau đầu cực kì. Nếu là nói sơ lược, chỉ sợ là không hiệu quả gì."

Lạc Ngọc Cơ hơi có chút thất vọng, bất quá rất nhanh trong mắt nàng chính là sáng lên.

"Vây ta thay cái vấn pháp. Đạo huynh, có một lần tại Thiên Trụ Sơn, ta cùng vài vị đồng môn vây kín, thậm chí còn mời Đông Dương sư thúc hỗ trợ, thiết hạ rất nhiều cơ quan. . ."

May mà nàng có thể tự nhiên hào phóng đem cái gọi là "Vây kín" nói ra, Lý Tuần lập tức liền minh bạch nàng nói là cái nào một lần.

Không nghĩ tới mười mấy năm qua đi, cô gái nhỏ này còn đem lúc trước tình hình nhớ kỹ rõ ràng như thế. Liền ngay cả thể núi địa hình, thời tiết tinh âm, thậm chí liền tương quan địa mạch đi hướng đều nói rõ được rõ ràng sờ, để Lý Tuần người trong cuộc này cũng theo đó lú lười.

Bất quá, nghe nàng như thế tự thuật, Lý Tuần cảm giác rất là cổ quái.

Ngoại trừ thân phận sai vị cảm giác bên ngoài, theo người khác góc độ đến xem chính mình lỗi làm việc, lại là một loại cực kỳ diệu thể nghiệm.

Dạng này theo Lạc Ngọc Cơ góc độ suy nghĩ, kết hợp với chính mình ngay lúc đó ứng đối phương pháp. . .

Tốt một cái tự kiểm từ sửa chữa cơ hội a!

Lý Tuần một nháy mắt hoàn toàn xóa bỏ "Lưu lại thủ đoạn" ý nghĩ, mà giờ khắc này, Lạc Ngọc Cơ khiêm tốn thỉnh giáo nói: "Thỉnh giáo đạo huynh, gặp phải tình huống như thế này, Bách Quỷ đến tột cùng là thế nào thoát thân?"

Lý Tuần ngậm hít một hơi, làm ra chăm chú thảo luận tư thái, mỉm cười nói: "Không dám nói thỉnh giáo . Bất quá, tha thứ ta nói thẳng, Lạc sư tỷ lúc trước có chút cách làm vẫn là đáng giá thương thảo, tỉ như ở địa mạch ngăn nước thời điểm. . ."

Hắn dựa vào Lạc Ngọc Cơ giảng, thuận miệng điểm ra trong đó vài điểm sơ hở, lại dùng phân tích đoán giọng điệu, đoán chừng Bách Quỷ ngay lúc đó cách làm, đương nhiên là tám chín phần mười.

Bởi vậy càng vạch Bách Quỷ là lấy loại nào mạch suy nghĩ thôi diễn, lại là lợi dụng Lạc Ngọc Cơ cái nào một chỗ điểm mù, mấy câu xuống tới, liền thấy Lạc Ngọc Cơ sắc mặt do mê hoặc đến kinh ngạc, lại chuyển thành thật sâu vẻ khâm phục.

"Linh Trúc đạo huynh thủ đoạn, chỉ sợ sẽ là kia Bách Quỷ cũng so ra kém. . ."

Lạc Ngọc Cơ là triệt để phục.

Kế tiếp, Lý Tuần nhắm vào Bách Quỷ ứng đối phương pháp, càng làm cho nàng vui vẻ đến cơ hồ muốn đưa dâng hương hân, để bày tỏ đạt trong lòng lòng cảm kích.

Nàng không phải người ngu, tự nhiên có thể nhìn ra Lý Tuần thuật phương pháp giá trị.

Dưới cái nhìn của nàng, Lý Tuần mỗi một câu nói, đều tang tại điểm mấu chốt bên trên, khắp nơi kẹp lấy Bách Quỷ yếu hại, có thể tưởng tượng, nếu như Bách Quỷ vẫn là trước kia loại kia mạch suy nghĩ, án lấy Lý Tuần chủ ý, nàng tất nhiên sẽ cho tên kia đẹp mắt!

Lạc Ngọc Cơ bên này hưng phấn không thôi, Lý Tuần trong lòng cũng là nổi sóng chập trùng.

Hắn còn là lần đầu tiên từ loại này tương đối góc độ khách quan trái lại tự thân, kể ngày đó tại chính thế tư duy thượng bồng nhiên tình ngộ đằng sau, cho đến ngày nay, hắn mới chính thức đột phá tính bài trừ đi qua từ hãm trong đó mê chướng, đối về sau tu hành chỗ tốt, thực không thể tính bằng lẽ thường.

Đáng tiếc, loại tình hình này chú định không có khả năng lâu dài, đang vì Lạc Ngọc Cơ phân tích lưỡng cái cụ thể thí dụ đằng sau, đã đến các tông lúc chia tay.

Minh Tâm Kiếm Tông tại phương đông, Tam Hoàng Kiếm Tông ở trung nam bộ, hai người tự nhiên không thể nói thêm gì đi nữa, Lạc Ngọc Cơ còn nghe được một mặt vẫn chưa thỏa mãn, loại kia nồng đậm sự thất vọng rơi ở trong mắt người ngoài, cũng không thông báo dẫn phát dạng gì liên tưởng.

Chia đều đạo mà đi không lâu sau, Linh Triết liền cười hì hì dựng lên đến, muốn cảm sự tình vừa rồi làm trò cười, Lý Tuần liếc mắt nhìn hắn, nghiêm sắc mặt nói: "Linh Triết sư huynh, người tới được vừa vặn, ta có chuyện muốn thương lượng với người. . ."

"Xôn xao" một tiếng thấp vang, Lý Tuần theo trong nước biển ló đầu ra đến, hắn đưa tay chống đỡ lấy nhất khối băng nổi, giấu ở nó âm ảnh hạ thở xuất một hơi tới.

Bên người, Âm Tán Nhân không một tiếng động hiện thân, không có bất kỳ cái gì biểu thị.

Bên ngoài mấy dặm, đang có vài cái tán tu đánh thành một đoàn, kiếm khí từng tiếng, kinh phong gào thét, Lý Tuần tự động đem nó loại bỏ, chỉ là nheo mắt lại nhìn xem mặt trời.

Lý Tuần đã ở Bắc hải xung quanh chờ đợi hai ngày, vì để tránh cho không cần thiết biến số, hắn thẳng đợi đến lấy Thiên Chi Thượng Nhân cầm đầu cuối cùng một đợt nhân mã rút lui Bất Dạ thành, lúc này mới chiều sâu chui vào.

Mà giờ khắc này, lấy Bất Dạ thành làm trung tâm, phương viên mấy ngàn

dặm rộng lớn khu vực, đã bao phủ tại một mảnh mê ly trong màn sương lấp lóa, phẳng phất rơi ra một trận ngũ thải tân phân mưa nhỏ.

Bất quá, liền xem như vũ nội thất yêu loại này đẳng cấp cao thủ, cũng sẽ không dễ dàng đến bên trong "Gặp mưa" đi — "Vĩnh Dạ Cực Quang" kia tan rã chân tức, bách tán nguyên khí đáng sợ hiệu quả, dù sao không phải ăn chay.

Cũng bởi vậy, Lý Tuần không thể không cố ý né qua Bất Dạ thành, lượn quanh một vòng tròn lớn nhi đằng sau, theo hướng tây bắc cắm vào.

Không có Bất Dạ thành kiềm chế, cực địa rất nhiều tán tu yêu ma, cơ hồ là bắt đầu cuồng hoan, hàng trăm hàng ngàn đạo kiếm quang ở trên bầu trời ghé qua, không còn chút nào nữa cố kỵ.

Cơ hồ ngay tại Bất Dạ thành toàn viên rút lui phần sau canh giờ, hơn vạn tán tu, yêu ma, đã đem nguyên bản phạm vi thể lực, sinh sinh làm lớn ra gấp đôi. Đồng thời, hỗn loạn phạm vi cũng theo đó mở rộng ra.

Mà hết thảy này cùng Lý Tuần đã không có quan hệ gì.

Hắn trước ngẩng đầu nhìn chăm chú lên sắc trời, lại nhìn chỉ ở ngoài mấy chục dặm Dạ Ma Thiên, loại kia ánh sáng mãnh liệt ngằm so sánh, để hắn có chút hoa mắt.

Lắc lắc đầu, Lý Tuần hít một hơi, lại lần nữa lặn xuống.

So với trên mặt biển huyền ảo, đáy biển đơn giản chính là một cái thế giới khác. Thành quần kết đội con cá, cùng với đông đảo hình thù kỳ quái sinh linh, tại nước biển đá ngằm ở giữa du dương lưu động, một chút cũng không nhận trên biển loạn cục ảnh hưởng.

Thế nhưng là, Lý Tuần cũng không dám chủ quan, bởi vì hắn rất rõ ràng dưới biển không có nhân tới quấy rầy nguyên nhân.

Tại Tán Tu Minh Hội thành lập đằng sau, Bắc hải dưới đáy, liền trở thành

Côn Bằng lão yêu hành cung. Cái này lão yêu quái thỉnh thoảng cũng sẽ khôi phục dài đến ngàn dặm pháp thân, ở trong biển gây sóng gió, thư sống gân cốt.

Gặp phải tình huống như thế này, có mấy người dám mạo hiểm lấy chộc giận cái này lão yêu phong hiểm, đến đáy biển đối chiến?

Lý Tuần chính là nhìn đúng điểm này, đồng thời hẳn cũng rõ ràng, Côn Bằng lão yêu tính thích lạnh, mà tại Bắc hải đông bộ, có vài chỗ trời sinh Băng Nhân, chính là Côn Bằng thích nhất ở lại chỗ. Tương đối mà nói, phía tây cũng rất ít bị vào xem, nghĩ vô thanh vô tức chui vào, cũng chỉ có bên này an toàn nhất.

Cho dù là tại đáy biển, Lý Tuần cũng có thể cảm giác, sắc trời đang bay nhanh âm trầm xuống, cùng một độ sâu nước biển, mới đi về phía trước mười dặm hơn đường, liền thấu không hạ một tia sáng. Bắt mắt nhất, chính là bên người Âm Tán Nhân xán lạn như thần tinh đôi mắt.

Hai người thuận dòng nước, tránh khỏi gần bờ chỗ vài cái tiểu cấm chế, xác nhận chung quanh không người về sau, liền chuẩn bị xoay người lên bờ.

Lý Tuần vịn bên bờ băng xuôi theo, mới chống lên nửa người, một trận gào thét gió lạnh thổi qua, nhỏ vụn băng hạt đập nện tại trên mặt hắn.

Lý Tuần xì một tiếng khinh miệt, phun ra trong miệng vụn băng, híp mắt nhìn lại.

Tại hàn phong gào thét giữa thiên địa, băng tuyết nát hạt mạn thiên phi vũ, tại cái này mênh mông trong bóng tối lập loè. Hương nơi xa nhìn lại, thương hắc bối cảnh hạ, nhưng là một vòng hàn ý tích lũy đến chỗ tận cùng, sở sinh liền thấm vào sâu trong linh hồn u lam.

Nhìn xem loại này cảnh trí, cũng làm người ta cảm thấy ngũ tạng lục phủ đều đã đông kết, hô hấp đi ra, cũng tất cả đều là hàn khí. Lý Tuần cũng không phải lần thứ nhất nhìn thấy loại này cảnh trí, cho đến ngày nay, hẳn đã là lần thứ tư đập vào mảnh này băng nguyên, cũng chỉ có lần này, hẳn là không cáo mà tiến.

"Nơi này khoảng cách Sương Phong cốc ngược lại không quá xa, bất quá Sương Phong cốc Ly Tâm viên vẫn còn rất xa?"

Sương Phong cốc là Lý Tuần mấy lần trước đến Dạ Ma Thiên lúc chỗ đặt chân, mà Tâm viên thì là Diệu Hóa Tông tông môn vị trí.

Hắn từng nghe Lâm Vô Ưu nói qua, muốn đi Tâm viên, Sương Phong cốc là phải qua đồi. Chỉ là Lý Tuần đến nay còn không có cơ hội tiến thêm một bước.

Hắn chỉ có thể sờ sờ cái cằm, quay đầu hỏi: "Người trước kia có thể từng tới?"

Âm Tán Nhân bên môi phác họa ra một đạo cực vi diệu đường cong, từ một loại ý nghĩa nào đó nói, nàng mới là chuyển này chính giác nhi.

Nàng tự nhiên biết Lý Tuần tra hỏi chân chính ý tứ, hơi gật đầu, nàng thấp giọng nói: "Muốn đi Tâm viên, tốt nhất vẫn là trải qua Sương Phong cốc, chỉ có từ nơi đó trải qua, mới có thể tránh khai không trung hàn độc xâm nhập. Nếu không, coi như hàn độc không đả thương được nhân, một đường vận khí ngăn cản, như thế mấy vạn dặm xuống tới, đến Tâm viên, cũng là kiệt sức!"

Lý Tuần nhẹ gật đầu, cũng không như thế nào giật mình.

Dù sao Dạ Ma Thiên cũng là Thông Huyền Giới tam đại động thiên một trong, trong đó tinh thuần thiên địa nguyên khí, đủ loại dị Bảo Tiên cỏ, lại thêm ngày này nhưng bình chương tồn tại, liền sáng tạo ra người tu đạo này tha thiết ước mơ bảo địa. Như thân là động thiên trung tâm Tâm viên thật sự là bốn phương thông suốt, mặc người tới lui, vậy thật đúng là kỳ quá thay quái.

Bất kể như thế nào, Lý Tuần vẫn là quyết định, đi trước Sương Phong cốc nơi đó nhìn xem tình huống.

Ra ngoài an toàn cân nhắc, hai người cũng không ngự khí phi thiên, mà là lấy sức địa thần thuật ở trên băng nguyên tiến lên, tốc độ không tính chậm. Nhưng

mà, cái này cực địa băng nguyên sự rộng lớn, nhưng cũng là danh bất hư truyền, đi gần nửa canh giờ, trước mắt vẫn là một mảnh mênh mông, đừng nói Sương Phong cốc, chính là cái bóng người cũng không thấy.

Lý Tuần bắt đầu cảm thấy có cái gì không đúng: "Có phải hay không an tĩnh quá phận, nào có bên ngoài đả sinh đả tử, bên trong lại cùng Tử Vực đồng dạng..."

"Tử Vực? Hảo thơ nhi!" Âm Tán Nhân nhẹ phẩy bị hàn phong thổi loạn sợi tóc, ánh mắt lại nhìn về phía một cái phương hướng, thật lâu bất động."Mặc dù không biết nơi này đã xảy ra chuyện gì sao, bất quá, thật là có người chết."

Lý Tuần hơi ngạc nhiên, chợt liền thuận Âm Tán Nhân tầm mắt nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy trăm thước bên ngoài, trên mặt đất có nhất cái có chút hờ ra.

Hắn nhíu mày, chậm rãi bước đi đến. Không cần hắn nhắc nhở, Âm Tán Nhân đã phóng xạ ra trinh sát khí cơ, đem phương viên mười dặm hơn đều quét một lần, xác nhận không có cái khác uy hiếp.

Hất ra tuyết đọng, hờ ra chỗ quả nhiên là bộ thi thể, bấp thịt toàn thân sớm bị băng tuyết đóng đến cứng, nhưng trên mặt sợ hãi vụn vụn thần sắc, lại bị hoàn chỉnh giữ lại xuống tới, con người trống rỗng làm cho người không rét mà run.

Lý Tuần ánh mắt quét qua người này phục sức, liền lại là khẽ giật mình.

Người này thân mang áo bào tím viền bạc giữ mình trang phục, bên ngoài còn choàng kiện tuyết trắng áo choàng, đây chính là Tán Tu Minh Hội hộ vệ tạo thành viên chế thức áo bào.

Hộ vệ sở thụ tứ phương tiếp dẫn quản thúc, lại trực tiếp nghe lệnh của mười chấp nghị, trong đó thành viên đều là cái này sáu mươi năm đến, do mười chấp nghị tự tay điều giáo tinh nhuệ tu sĩ, chỉ phụ trách Dạ Ma Thiên phòng vệ công việc, tuyệt không tham dự minh hội bên trong nội đấu, cũng không có cái nào mắt không mở sẽ chọc cho đến bọn hắn trên đầu.

Nhưng trước mắt này cái, lại là chuyện gì xảy ra?

Lý Tuần đưa tay nhẹ dán tại thi thể bên gáy, khí cơ lưu động, đảo mắt liền đem thi thể tình hình quét nhìn một lần. Trong đó tình huống để hẳn chân mày nhíu chặt hơn, lúc này sau lưng lay động, Âm Tán Nhân đứng sau lưng hẳn, ánh mắt sáng rực, khẽ quét mà qua.

"Tâm mạch vỡ vụn, nguyên thần tiêu tán, thủ pháp thật sự là gọn gàng, bất quá. . . Người này là choáng váng sao? Làm sao một chút phản kháng dấu hiệu đều không có?"

Lý Tuần nói tới không có phản kháng, là chỉ người này thể nội nội tạng, kinh mạch không có bất kỳ cái gì chân tức xung kích dấu hiệu.

Nói chung, song phương giao thủ, vô luận như thế nào đều sẽ có chân tức va chạm tạo thành chấn động, mà cái này chấn động phản hồi đến trong thân thể, liền sẽ tạo ra đủ loại dấu hiệu, tình huống cụ thể hội theo tông môn pháp quyết khác biệt mà có chỗ biến hóa.

Như loại này đã chết tu sĩ trên thân, vô luận như thế nào đều hẳn là có một ít kinh mạch, xương cốt, nội tạng vết thương, lấy ghi rõ đối phương chân khí xông vào lúc hướng chảy.

Nhưng mà, ngoại trừ chí tử vết thương bên ngoài, dấu vết gì đều không có, Lý Tuần cơ hồ coi là trái tim của người này là chính mình bạo chết.

"Cổ quái, coi là thật cổ quái!"

Lý Tuần làm sao cũng nghĩ không ra được, quỷ dị như vậy thủ pháp, là Thông Huyền Giới cái nào tông môn tất cả? Rất tự nhiên, hẳn quay đầu lại, lấy ánh mắt hỏi.

Âm Tán Nhân không có lập tức trả lời, nàng cũng nửa ngồi hạ thân đến, bàn tay nhẹ dán tại thi thể chỗ ngực, tại Lý Tuần nhìn chăm chú, trầm ngâm nửa

ngày, mới nói: "Đây là Cực Quang Nguyên Từ!"

"Cực Quang Nguyên Từ?" Lý Tuần nhất thời chưa kịp phản ứng, chờ hẳn chân chính hiểu được Âm Tán Nhân ý nghĩa lời nói đằng sau, hẳn không khỏi mở to hai mắt nhìn: "Cái nào Cực Quang Nguyên Từ?"

Nhìn xem Âm Tán Nhân mang theo trào phúng ánh mắt, Lý Tuần mím môi, cuối cùng vẫn lắc đầu: "Cực Quang Nguyên Từ chất tính ta cũng đã gặp, cố nhiên có đảo loạn chân tức hiệu dụng, nhưng coi như vụn dậm Cực Quang bích thượng một ngàn sóng nguyên từ phun trào, cũng không có khả năng đạt thành loại hiệu quả này."

"Một kiện tử vật, làm sao có thể cùng nhân lực so sánh?" Âm Tán Nhân mỉm cười, tiện tay xé mở người chết ngực quần áo."Người nhìn người này ngực cơ bắp hoa văn, cùng bên cạnh có khác biệt gì?"

Lý Tuần ánh mắt đảo qua, miệng bên trong khẽ ồ lên một tiếng. Hoàn toàn chính xác, nơi đây cơ bắp hoa văn hiển nhiên có chút lỏng lẻo, không bằng bên cạnh tinh tế tỉ mỉ. Như thế. . .

"Cực Quang Nguyên Từ nếu chỉ có thể làm căn nguyên gây quấy phân heo, Bất Dạ thành lịch đại tổ sư liền trực tiếp nhảy xuống biển được rồi! Đã vì nguyên từ, nó từ lực đối chân tức nguyên khí liền tự có đủ loại điều khiển diệu dụng. Tỉ như nơi này, người kia chính là lấy nguyên từ từ tính tan rã xé rách hộ thể chân tức, lại bách tán người chết nguyên khí trong cơ thể, ở giữa giật một sợi đi ra, công kích trực tiếp tâm mạch. . ."

Âm Tán Nhân vỗ vỗ tay, đứng lên, tiếp tục nói: "Cho nên, từ đầu đến cuối, đều không có bất kỳ cái gì dị chủng chân tức tiến vào người chết thể nội, có thể nói như vậy, gia hỏa này là chính mình đánh nổ trái tim, hung thủ chỉ là ở bên ngoài nhẹ nhàng đẩy một cái, chỉ thể thôi!"

"Chỉ là, người kia tu vi dù sao không có đến 'Vạn lấy vừa thu lại' diệu cảnh, tuy nói dẫn dắt khí cơ hoàn toàn vô tích mà theo, nhưng lực đạo vẫn là có chỗ sai

lầm, lúc này mới lưu lại một chút vết tích."

Lý Tuần ở một bên nhẹ nhàng gật đầu, nói được nơi đây, kỳ thật đã là không thể minh bạch hơn được nữa, trong đầu hẳn hiện lên người kia hình ảnh, lông mày cơ hồ muốn đánh thành chấm dứt.

"Thiên Chi Thượng Nhân?"

Hắn không khỏi nghĩ đến tới gần rút lui trước đó, Thiên Chi Thượng Nhân do Dạ Ma Thiên trở về một chuyện, càng ngày càng cảm thấy trong đó có cái cực ẩn mật quan khiếu, khó mà giải khai. Nhưng càng quan trọng hơn là. . .

"Người này chết bao lâu?"

Âm Tán Nhân mắt sáng lên, đơn giản đáp: "Không cao hơn nửa canh giờ!"

"Như thế nào? Một canh giờ trước, nàng mới vừa vắn rút đi. . ."

Lời còn chưa dứt, một tiếng buồn buồn khí bạo âm thanh, theo xa xôi trong bóng tối truyền tới, sóng chấn động sở cập, diện tích tuyết rì rào rung động, đem Lý Tuần nửa đoạn dưới nói đánh về trong bụng đi.

Lý Tuần bỗng nhiên ngừng đầu, ánh mắt thẳng vào nhìn về phía trước hắc ám không gian.

Sương Phong cốc, là Dạ Ma Thiên một chỗ chiêu đãi tân khách hành quán, phẩm cấp khá cao, tuy là tại một năm bốn mùa hàn lưu không dứt băng nguyên phía trên, lại mượn thâm cốc thiên nhiên địa thế, cùng với trong cốc nhất cái thiên nhiên núi lửa con suối, ngăn cách hàn khí, thậm chí quảng chủng kỳ hoa dị thảo, sinh cơ dạt dào.

Lý Tuần trước đó ba lần tiến vào Dạ Ma Thiên "Làm khách", đều là tại Sương Phong cốc ở lại, ở nơi đó, thuần tửu mỹ nhân, đan dược pháp bảo, chưa từng có đoạn tuyệt.

Chính là trong lòng của hãn thù hận không đội trời chung, thỉnh thoảng đều sinh ra "Vui đến quên cả trời đất" chi niệm, cho nên chỉ là nghĩ đến tình hình kia, tâm niệm chính là có chút dập dờn.

Chỉ là lần này, hãn sợ là dập dờn không nổi. Bộ ngực hãn giống như là đè ép khối quả cân, nặng nề, làm hãn trong lòng khó chịu.

Ngay tại vừa rồi, vội vàng đã tìm đến Lý Tuần tận mắt thấy: Thiên Chi Thượng Nhân kia kiêu ngạo thân hình, giẫm lên mấy chục cái tán tu, yêu ma thi thể, bước vào trong cốc.

Sương Phong cốc bên trong một đợt nổi một đợt cảnh tiếng còi vang lên, tiêm lệ còi huyết xuyên thấu nặng nề hắc ám, bắn thẳng về phía vô hạn nơi xa. Nhưng không hề nghi ngờ, trong cốc liên tiếp không ngừng khí bạo thanh cùng tiếng kêu thảm thiết, vẫn là hiện giai đoạn giọng chính.

Nếu như nói Lý Tuần lúc trước vẫn không rõ, Thiên Chi Thượng Nhân vì cái gì dễ dàng hạ cử tông di chuyển quyết định, như vậy hiện tại hãn chỉ ít biết trong đó một đầu lý do: Nàng điên rồi!

Liên xem như Chung Ân lại đến thế gian, trực diện cái này Dạ Ma Thiên bên trong chỉ ít ngũ vị Chân Nhất tông sư, mười mấy tên chân nhân cấp cao thủ, thậm chí mấy vạn danh tán tu yêu ma thực lực cường đại, sợ rằng cũng phải suy nghĩ một chút động thủ hậu quả. Mà Thiên Chi Thượng Nhân, nàng dựa vào cái gì?

"Tự nhiên là bằng tu vi!" Âm Tán Nhân thong dong nói. "Trước trước Cực Quang Nguyên Từ hỏa hầu đến xem, Thiên Chi cực quang thiên biến pháp, coi là lô hỏa thuần thanh. Nó hư thực, quang ám chuyển hóa chi đạo, khí phách có lẽ so ra kém Vô Lượng Thiên Tông cửu trượng thiên quân, lại đồng dạng am hiểu lấy yếu chống mạnh, lấy ít thắng nhiều, nếu là ứng đối không đúng phương pháp, mười cái chân nhân cảnh cùng lên, cùng một người không khác!"

Tựa hồ là chuyên môn xác minh Âm Tán Nhân lời nói, bên này tiếng nói vừa

dứt, trong cốc lại là một tiếng hí dài, không biết là cái nào quỷ xui xẻo lại bị Thiên Chi Thượng Nhân kích thương, tiếng kêu thảm thiết trong nháy mắt đã đi xa.

Xung quanh còn có càng nhiều kiếm quang bóng người hướng bên này hội tụ, Lý Tuần nheo mắt lại, nhìn xem Sương Phong cốc trên không dần dần tụ họp lại rất nhiều tán tu yêu ma, mặc dù ở xa ngoài mười dặm, nhưng này từng trường mê hoặc, sợ hãi thán phục thậm chí sợ hãi mặt, lại như ở trước mắt.

Hắn hít sâu một hơi, trong nháy mắt làm ra quyết định.

Sau một khắc, hắn phóng người lên, kẹt tại nhất cái kiếm quang xẹt qua khoảng không, thiên y vô phùng âm thầm theo mấy cái này tu sĩ sau lưng, trong nháy mắt dung nhập mảng lớn tán tu bên trong, không có nhân phát hiện dị dạng.

Lý Tuần đồng thời không có chào hỏi Âm Tán Nhân, bởi vì hắn biết, ngay tại lúc này, Âm Tán Nhân bản thân phán đoán, so với hắn mệnh lệnh phải mạnh hơn quá nhiều.

Bay đến Sương Phong cốc trên không, từ trên cao nhìn xuống nhìn lại, chỉ thấy hiện lên trăng khuyết trắng trong sơn cốc, đại biểu cho hộ vệ chỗ bóng người màu tím, này lên kia rơi, phun ra chân tức nguyên khí xen lẫn thành một trường dày đặc lưới lớn, nghĩ phong tỏa ngăn cản ở trung tâm cái kia ngân bạch thân ảnh.

"Lưới lớn" đang thử thăm dò tính co vào, nhưng mà mỗi một lần co vào, đều có lưỡng đến ba cái ngăn tại ngân bạch thân ảnh trước tu sĩ vật ngã ra ngoài, tái khởi không thể, như là mấy lần, lại không thể ngăn cản Thiên Chi nửa phần.

Lý Tuần xem như lần thứ nhất nhìn thấy Thiên Chi xuất thủ. Cảm giác bên trong, Thiên Chi thủ pháp tựa như cách làm người của nàng, ngắn gọn lưu loát, thậm chí có chút mạnh mẽ.

Hiển nhiên, nàng không hề giống tuyệt đại đa số nữ tu như vậy, truy cầu dáng người ưu mỹ hài hòa, tại công kích bên trong, quyền, chưởng, khuỷu tay kích, lên gối, thậm chí liền cái tát đều có thể dùng tới.

Hết lần này tới lần khác chính là như vậy đơn giản trực tiếp thủ pháp, khiến nàng cao dáng người từ đầu tới cuối duy trì sung doanh co dãn sức kéo. Đồng thời, cũng khiến nàng địch nhân, bao quát chung quanh những người vây xem này cảm nhận được, nàng trực tiếp lại duy nhất mục đích —

Hướng về phía trước đi!

Lại một cái thanh thúy cái tát, ngăn tại trước người nàng tu sĩ xoay một vòng nhi đở xuống ra ngoài, tựa hồ bị cái này một cái cái tát đánh xộp giòn, tránh ngã xuống trên mặt đất, thân thể run rẩy, làm sao cũng không đứng dậy được.

Đây là ngăn tại Thiên Chỉ trước người người cuối cùng.

Nói cách khác, do hộ vệ sở tu sĩ vất vả dệt thành "Lưới lớn", tại thời khắc này bị xé đứt lưới kết, nhất thời, lưu chuyển không ngừng trận thế vì đó vừa loạn.

Thiên Chỉ vừa sải bước xuất, thân hình thẳng tiến, tại trước người nàng không hơn trăm thước chỗ, chính là thông hướng Tâm viên thật dài thông đạo.

Lý Tuần nhớ kỹ, cái kia vị tiện nghi sư tỷ từng nói qua, lối đi này có cái danh mục, gọi "Thiên Chiết quan" .

Nói là tín đạo, kỳ thật đây là do Dạ Ma Thiên đặc biệt nguyên khí lưu động phương thức, tạo ra một chỗ "Trống không khu vực" .

Tại thông đạo chung quanh, là có cuồng bạo thiên địa nguyên khí tứ ngược hoang nguyên, trong đó mang theo không phải băng tuyết, mà là cực địa tích lũy ngàn vạn năm thúc trái tim băng giá độc, chỉ có ở trong đầu này rộng không kịp mười trượng, lại dài gần vạn dặm hẹp dài khu vực, mới có thể tránh qua ngày này nhưng hiểm trở, thẳng tới Tâm viên.

Càng chết là, cái thông đạo này nhưng thật ra là không có cố định lộ tuyến, mà là theo nguyên khí lưu động tình huống cụ thể, tùy thời biến hóa, có khi liền ngay cả chiều dài đều ngày đêm khác biệt.

Duy nhất có thể xác định, chỉ có Sương Phong cốc, Tâm viên cái này nhất vừa mới cuối cùng hai điểm. Cho nên, kia âm thầm ký ức đường đi, nửa đường xếp lớp suy nghĩ, cũng là không cần nổi lên.

Trăm thước khoảng cách, cũng liền chớp mắt liền tới, cách Thiên Chỉ gần nhất lưỡng cái tu sĩ, mắt thấy nàng muốn bước vào Thiên Chiết quan khẩu, đồng thời kêu to một tiếng, song song rất kiếm, do phía sau kẹp giết tới.

Thiên Chỉ cũng không quay đầu lại, ống tay áo xoay tròn, lúc này đẩy ra hai thanh lợi kiếm, lại dư thế chưa tiêu, lưỡng tu sĩ trở mắt nhìn xem lẫn nhau đầu to cấp tốc tiếp cận, muốn tránh đi, lại chỗ nào tới kịp?

Một tiếng vang trầm, song phương đầu mặt chạm vào nhau, một tiếng vang giòn, đều là đầu rơi máu chảy, không biết sống chết.

"Hảo thủ đoạn!"

Lý Tuần trong lòng thầm khen một tiếng, nên biết trong cốc này tu sĩ, tối thiểu đều là hư không Hóa Anh tu vi, thật ghép thành mệnh đến, đánh cho sơn băng địa liệt bất quá là bình thường sự tình.

Mà ở Thiên Chỉ dưới tay, bọn hấn lại như là hạ giới thôn phu tên lỗ mãng.

Đây không phải bọn hấn không dùng sức, mà là tại Thiên Chỉ Cực Quang Nguyên Từ phóng xạ phía dưới, trong cơ thể của bọn họ chân tức căn bản là không có cách bình thường lưu chuyển, chỉ cần nhất lấn đến gần, chính là hết giận công tán kết quả, như thế bất tử sao lưu?

Đến tận đây, đã không có người có thể ngăn cản Thiên Chỉ tiến vào lối đi, nhìn xem nàng bước vào Thiên Chiết quan khẩu, trên bầu trời quan chiến tán tu

yêu ma có chút xô xao động, nhưng không có một người tiến đến ngăn cản, hoặc là, tiếp tục đi theo "Quan chiến" .

Lý Tuần khẽ giật mình, tiếp lấy liền nhớ tới đến, cái này Thiên Chiết quan là nổi thẳng Tâm viên yếu đạo, mà Tâm viên thì là Diệu Hóa Tông căn cơ vị trí, Tán Tu Minh Hội danh nghĩa vẫn là cùng Diệu Hóa Tông khác hẳn có khác, cho nên những người này dừng bước không tiến, cũng là hành động bất đắc dĩ.

Nhưng lần này lại khổ Lý Tuần.

Hắn vốn định theo dòng người quan chiến, tùy cơ ứng biến, nhưng không có nghĩ tới chỗ này. Mặc dù hắn hiện tại dừng thân chỗ cao, thế nhưng là đưa mắt nhìn lại, Thiên Chiết quan phương hướng đều là một chỗ mênh mông sương trắng, coi như hắn ánh mắt sắc bén, cũng nhìn không ra bên trong nữa chút hình ảnh.

Càng chết là, giờ phút này chung quanh đều là chút kiến thức rộng rãi hạng người, không có Thiên Chi hấp dẫn bọn hắn lực chú ý, không chừng liền có cái nào sẽ nhận ra hắn tới.

Xung quanh đã có chút tán tu tại trong tiếng ồn ào thối lui, Lý Tuần nướng mày, rốt cục quyết định tạm thời thối lui, ngay tại lúc thân hình hắn hướng về sau đời thời điểm, trên bờ vai chợt bị nhân vô nhẹ một cái.

"Này, những ngày này hiếm thấy!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Kinh Hậu

Chương 02: Kinh hậu

Lý Tuần thân thể cứng đờ, lập tức hẳn liền cảm giác thanh âm này hảo là quen tai. . . Trong lòng trong nháy mắt cho ra kết luận, để hẳn khó có thể tin.

Hẳn quay đầu lại, khi thấy một trương vốn là lạ lẫm, nhưng lại có hết sức quen thuộc tất nụ cười mặt.

"Thủy, Trang, người bây giờ kêu cái gì?"

"Không cần ở trên đây phí tâm tư, dù sao gương mặt này rất nhanh liền vô dụng!"

Thủy Điệp Lan cười mỉm đứng sau lưng hẳn, lúc này hình tượng của nàng là nhất cái cực bình thường nữ tu, thậm chí không có bất kỳ cái gì có thể giúp ký ức đặc điểm, nếu không phải Lý Tuần quen thuộc nụ cười của nàng cùng ngữ điệu, chỉ sợ cũng rất khó nhận ra tới.

Thế nhưng là, nếu như Lý Tuần nhớ không lầm, nàng hẳn là tại chính mình rút lui về sau, cũng theo Thiên Hành Kiện Tông rút khỏi Bất Dạ thành đi?

Đương nhiên, chính mình có thể đến, Thiên Chi Thượng Nhân có thể đến, Thủy Điệp Lan tự nhiên cũng có thể tới. Chỉ là cách ăn mặc thành loại này bộ dáng. . .

Lý Tuần trong đầu linh quang lóe lên, ánh mắt lúc này trở nên sắc bén đứng dậy, lại giảm thấp thanh âm nói: "Người đến nơi đây chơi trở mặt, vì. . . Thiên Chi Thượng Nhân?"

Thủy Điệp Lan cười không đáp, nhưng nhìn nàng loại này bộ dáng, Lý Tuần nhưng trong lòng thì càng ngày càng chắc chắn.

Không hề nghi ngờ, vị này Thông Huyền Giới xuất sắc nhất nữ sát thủ, lúc này mục tiêu chính là Thiên Chi Thượng Nhân. Cứ như vậy, lúc trước Lý Tuần trong lòng một chút nghi vấn, liền có thể đạt được giải đáp.

Trách không được Thủy Điệp Lan ngày đó sẽ có hào hứng mạo hiểm đi xem hẳn nói chuyện với Thiên Chi Thượng Nhân, lúc kia, chỉ sợ Thủy Điệp Lan ngay tại một bên ước định Thiên Chi thực lực, vì hôm nay hành động làm chuẩn bị đi.

Gặp hẳn như có điều suy nghĩ, Thủy Điệp Lan liếc hẳn một chút, hắc nhiên đạo: "Thế nào, đau lòng?"

Đây là từ đâu nói đến? Lý Tuần trong lúc nhất thời vì đó dở khóc dở cười, bất quá thẳng thắn nói, nhìn xem Thiên Chi dạng này một vị xuất sắc mỹ nhân nhi trở thành con mồi, là cái nam nhân, trong lòng liền sẽ có chút không thoải mái đi.

Bất quá Lý Tuần còn được chia xuất nặng nhẹ, lắc đầu.

"Trước mắt tình huống này, người đâu còn có cơ hội xuất thủ? Một hồi Tán Tu Liên Minh cao thủ vây kín, chính là Chung Ẩn tới cũng muốn đau đầu, huống chi là Thiên Chi? Đúng, ai có như thế tuyệt tâm tư, mua được người vị này đại thần đến ám sát một tông chi chủ?"

Thủy Điệp Lan nhếch nhếch miệng, liếc mắt nhìn hẳn, cười mím mà nói: "Ta còn vong nói cho người, Cổ Âm đã hứa cho ta nhất cái Thông ngôn đường vị trí, đương nhiên, cái này muốn giết Thiên Chi đằng sau mới làm số."

Lý Tuần lúc này sắc khẩu hàn phong đi vào, hẳn mở to hai mắt, cả kinh nói: "Cổ. . ."

Lời nói một nửa, hẳn mới nghĩ đến chung quanh tất cả đều là tai mắt, tiếng

nói tất nhiên là im bật mà dừng.

Thủy Điệp Lan nhướng mày nói: "Rất kỳ quái? Nàng mời chào giống ta loại này có chút thực lực chó nhà có tang, rất để người kỳ quái sao?"

Lý Tuần chậm rãi lắc đầu, lúc đầu sau khi kinh ngạc, hẳn rất nhanh khôi phục tinh táo.

Như Thủy Điệp Lan nói, giờ phút này nàng đã là vô tông vô phái tán tu, lại nhận Chu Câu Tông, Lạc Vũ Tông truy sát, theo lẽ thường mà nói, như tại lúc này duỗi lấy viện thủ, đồng thời hứa lấy cao vị, đúng là mời chào nhân tài cơ hội tốt nhất.

Mà lấy Tán Tu Minh Hội thế lực, cũng không sợ kia lưỡng cái tông môn.

"Nàng biết người 'Thân phận' ?"

Lời này tự nhiên là có ý riêng, Thủy Điệp Lan câu lên khóe môi, cười nói: "Đương nhiên, nói thế nào cái này mấy trăm năm, ta cũng xông ra không nhỏ tên tuổi nha!"

"A, hiểu rõ."

Lý Tuần lập tức minh bạch, Cổ Âm cũng không biết Thủy Điệp Lan át chủ bài, nếu không nàng làm sao cũng muốn xuất ra cái chấp nghị chi vị, mới không hiện khó coi.

Thế nhưng là, sát Thiên Chỉ. . .

"Người cảm thấy hiện tại hoàn luân đặc trứ người sao?"

"Đúng vậy a, ta cũng cảm thấy kỳ quái." Thủy Điệp Lan ngón tay nhẹ vẽ lấy bóng loáng cái cằm, hiển nhiên trong lòng cũng tại so đo.

"Cổ Âm chỉ nói là để cho ta ở bên trái gần mai phục, các loại Thiên Chỉ lao

ra, liền xuất thủ ám sát, tuyệt không để nàng xuất Dạ Ma Thiên. . . Ta lúc trước là kỳ quái Thiên Chi vì sao lại đi tìm cái chết, hiện tại thì là không rõ, nàng đâu còn có cơ hội lao ra?"

Đúng vậy a, xác thực rất cổ quái. Cổ Âm làm sao chắc chắn như thế, Thiên Chi Thượng Nhân hội ngoan ngoãn tới cửa nhận lấy cái chết?

Chẳng lẽ, Thiên Chi Thượng Nhân ngoại trừ cùng Cổ Chí Huyền có như vậy một mối liên hệ ngoại, còn cùng Cổ Âm có cái gì "Ăn ý" ?

Vừa đúng lúc này, âm trầm trong hư không, vài điểm quang mang từ tại chỗ rất xa thoáng hiện, trong nháy mắt liền mở rộng số lượng đạo nhân ảnh, chuồn lượn tránh, liền đột nhập Sương Phong cốc bên trong, dừng ở Thiên Chiết quan trước.

Thẳng đến bọn hắn rơi xuống đất, bên này ù ù tiếng xé gió mới bao trùm tới, mang theo băng hạt, tê nhưng làm rít gào, thẳng như một trận bão tuyết quá cảnh.

Uy thế như thế, để còn lưu trên bầu trời Sương Phong cốc các tu sĩ trong lòng đánh đột.

Mà khi nhìn rõ người tới đằng sau, vốn là đã không nhiều tu sĩ lại đi hơn phân nửa, Lý Tuần từ trên cao nhìn xuống nhìn lại, mí mắt nháy một cái: "Côn Bằng lão yêu?"

Tại Thiên Chiết quan trước dừng thân trong mấy người, vào đầu một người trung niên nam tử, một thân khoan bào, biểu lộ ra khá là phúc thái, nhưng lại thân hình cao, đứng ở nơi đó thân thể khoáng đại, vững như sơn nhạc, trên đầu màu tóc tuyết trắng, cực kỳ dễ thấy.

Lý Tuần một chút nhận ra, đây chính là vũ nội thất yêu bên trong, duy nhất có "Song pháp thân" tuyệt đại yêu ma, Đông Hải Côn Bằng vương.

Ở bên cạnh hấn, còn đứng lấy nhất cái đại hán vạm vỡ, chỉ mặc một kiện ngắn tay sấn áo khoác, một thân ăn mặc gọn gàng cách ăn mặc. Bại lộ bên ngoài cơ bắp xoắn xuýt, hùng tráng vô cùng.

Kinh người hơn chính là, da của hấn vậy mà hiện ra lấy màu nâu xanh, lại trong bóng đêm ónh ónh lấp lóe, cực kỳ yêu dị.

"Ba đầu Giao quái!"

Lý Tuần đối với người này cũng có chỗ nhận thức, người này cùng là mười chấp nghị một trong, từ trước đến nay thân cận Côn Bằng lão yêu, cùng đã chết Ngưu Lực Sĩ cùng một chỗ, có thể xưng lão yêu phụ tá đặc lực.

Chỉ là hiện tại Ngưu Lực Sĩ đã chết, Côn Bằng lão yêu phái này liền có vẻ hơi thể đơn lực cô. Chỉ nhìn Côn Bằng hậu phương những cái kia yêu ma liền biết, tuy nói có mấy cái thực lực xuất chúng, nhưng không có nửa cái có thể một mình đảm đương một phía vật liệu!

Côn Bằng cùng Giao quái chỉ là tại quan trước dừng lại, liền lần lượt phi thân đi vào. Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan liếc nhau, đều là lắc đầu.

"Tiền hậu giáp kích, lại là tại Thiên Chiết quan cái này đặc thù khu vực, Thiên Chỉ thật xong. . . Nếu như Cổ Âm thật muốn hạ sát thủ."

Tiếng nói chưa tuyệt, liền thấy Thiên Chiết quan bên trên, một đạo kinh thiên thanh hồng từ phương xa bay vút mà đến, mặc dù là mùi vị lạnh lạnh, nhưng là loá mắt vô cùng, cho dù là mênh mêng sương trắng, cũng vô pháp che chắn nửa phần.

"Thanh Loan đến rồi!"

Thủy Điệp Lan tiếng nói vừa dứt, Thiên Chiết quan phương hướng chính là một tiếng lay động đất trời khí bạo tiếng vang, giữa sát na này, lúc đầu còn tính bình tĩnh băng vụ cũng bắt đầu có chút rung chuyển, nhìn xem vụ hải có chút

chập trùng chỗ phát động lên kinh người nguyên khí biến hóa, còn lưu tại quan khẩu trước tu sĩ, đều biến sắc.

Không hề nghi ngờ, đây là Thanh Loan cùng Thiên Chi Thượng Nhân giao thủ.

Chỉ tiếc, Lý Tuần cũng chỉ có thể thông qua vụ hải chấn động, mới có thể tưởng tượng chiến sự kịch liệt.

Chính phí công đôi mắt trông về phía xa thời khắc, Thủy Điệp Lan nhẹ đảo eo của hẳn, thần thần bí bí nói chuyện: "Có muốn hay không đi xem một chút?"

Chỉ sợ không ai có thể chịu được loại này dụ hoặc, Lý Tuần tự nhiên gật đầu, nhưng chột thờ dài: "Đáng tiếc. . ."

"Cái này có gì có thể tiếc!" Thủy Điệp Lan cười hì hì đưa tay bắt hẳn lại khuỷu tay, tận lực đem thanh âm ép tới cực thấp: "Cẩn thận, đi đi!"

Sau một khắc, Lý Tuần trời đất quay cuồng! Vang lên bên tai từng tiếng kinh hô, cũng đều cổ quái kéo thất ngôn, lại vừa định thần công phu, băng lãnh khí tức trực thấu nhập mũi của hẳn, để hẳn hắt hơi một cái, đầu óc lúc này mới thanh tỉnh một chút.

Hắn nhìn chung quanh một chút, chỉ có một mảnh trắng xóa.

Chính là như thế thời gian một cái nháy mắt, Thủy Điệp Lan mang theo hẳn vượt qua ngàn thước khoảng cách, xuyên qua hộ vệ sở tu sĩ bố phòng, xông vào trong thông đạo.

Hai bên mênh mông băng vụ lẫn lộn không ngớt, cũng thỉnh thoảng có mây khói lượn lờ ở trước mắt, nhưng tuyệt đại bộ phận băng vụ, vẫn cùng hai người duy trì khoảng cách nhất định, tích lũy thành thẳng đứng vạn trượng mây mù vách đá, tựa như lúc nào cũng hội tụ đổ xuống tới, vốn lại tại sóng chấn động động bên trong, duy trì tương đối ổn định.

Lý Tuần có thể cảm giác được hùng hậu nguyên khí tại đối lưu bên trong đạt thành tinh diệu cân bằng, nhìn như yếu ớt, kì thực vững chắc như núi.

Dù cho giống bây giờ như vậy, có hai vị tuyệt đỉnh cao thủ ở trong đường hầm giao thủ, loạn lưu bốn phía, không ngừng mà đánh thẳng vào xung quanh băng vụn, lại như cũ không đánh tan được sự cân bằng này, chỉ có thể để quanh co khúc khuỷu thông đạo, như là một đầu di động sống rắn, tại lần lượt chệch đi bên trong trở nên càng ngày càng khúc chiết.

Chuyện này chỉ có thể là thiên nhiên vốn có kỳ tích, tuyệt không phải nhân lực có khả năng đạt tới.

"Đây chính là Thiên Chiết quan!"

Lý Tuần xoa xoa cái trán, di động cao tốc di chứng để đầu óc của hắn có chút cứng đờ, đến mức quên đi, hần hần là đối cái này mạo hiểm hành vi biểu thị một chút phần nô cái gì. . .

Hắn không phải lần đầu tiên bị Thủy Điệp Lan loại này đẳng cấp cao thủ mang theo phi hành, nhưng lại chưa bao giờ như hôm nay dạng này, tại trong một tấc vuông hoàn thành gần trăm lần chuyển vị, loại kia điện quang thạch hỏa liên tục chuyển hướng, không có đem hắn thân thể kéo tới nhão nhoẹt, liên chứng minh hắn tu vi tinh xảo.

Mà khi ánh mắt của hắn rơi trên người Thủy Điệp Lan lúc, nhưng lại là sửng sờ.

Thủy Điệp Lan chẳng biết lúc nào đã khôi phục nàng "Chân diện mục" — đương nhiên, là cái gọi là "Nghịch Thủy Câu" khuôn mặt. Liên ngay cả trên người quần áo đều đổi thành nàng chiêu bài thức lựa mỏng điệp y.

"Muốn động thủ, tự nhiên muốn lộ ra chiêu bài mới được!" Nhìn xem Lý Tuần bộ dáng, Thủy Điệp Lan nhếch miệng: "Không phải ta nói, Phệ Ảnh Đại Pháp thật làm cho người cho luyện hỏng. . . Uy, đem người Hồng Ảnh châu cho

ta!"

Lý Tuần giật mình, nhưng hấn rất nhanh liền minh bạch Thủy Điệp Lan ý tứ, sờ tay vào ngực, đem Hồng Ảnh châu móc ra. Liền tại giờ phút này, hấn bỗng nhiên nghĩ đến, viên này từng đã cứu tính mạng hấn bảo châu, đưa tặng nhân chính là Thiên Chỉ Thượng Nhân!

Tay của hấn cứng một chút, Thủy Điệp Lan thì một chút cũng không khách khí tiếp nhận, nâng tại trước mắt, cẩn thận liếc mắt nhìn: "Quả nhiên tính chất thượng giai, tặng cho người thật sự là lãng phí, không bằng cho ta tốt."

Lý Tuần nhìn nàng một cái, nghĩ nghĩ, vậy mà gật đầu nói: "Đưa người lại có làm sao?"

Như vậy dứt khoát ứng thanh, ngược lại làm cho Thủy Điệp Lan không được tự nhiên.

Nàng ánh mắt nghiêng mắt nhìn qua đến, rõ ràng có mấy phần đề phòng: "Trước kia cũng không có nhìn ra người có hào phóng như vậy, người đến tột cùng muốn nói cái gì?"

Lý Tuần cau mày một cái, nhìn xem tay nàng giữa ngón tay nắm vuốt bảo châu, cuối cùng vẫn lấy một loại không thể nào xác định khẩu khí nói chuyện.

"Nếu có thể lời nói, ta nói là, nếu là kỳ tích phát sinh, Thiên Chỉ có thể từ nơi này thông đạo chạy đi, ta liền dùng cái khóa hạt châu này mua nàng một cái mạng đi!"

"Mua mệnh của nàng? Người nói là, để cho ta tha cho nàng một lần. . . Người xác định?"

Thủy Điệp Lan rất kỳ quái nhìn hấn một chút, giang hai tay tâm, để Hồng Ảnh châu ở trong đó hoạt động.

"Hạt châu này bản thân cũng chẳng có gì, ngược lại là người cái này phân

tâm rất là hiếm có. Người không phải coi trọng nàng chứ, ha!"

Lý Tuần có thể một chút cũng không thấy thật tốt cười, hẳn cũng ngay tại kỳ quái chính mình cái này đột phát "Thiện tâm", bất quá rất nhanh hẳn liền tìm cho mình đến lý do: "Có thể để cho Cổ Âm các nàng khó chịu sự tình, ta sẽ làm tất cả, dạng này người có thể minh bạch rồi?"

"Ta đã sớm hoài nghi. . ."

Thủy Điệp Lan lâu bầu một tiếng, trở lại nét cười xán lạn.

"Tốt, nếu như Thiên Chi thật có thể chạy ra thông đạo, ta liền xem ở người cái này hiếm có tâm tư phân thượng, đập chiêu bài của mình lại như thế nào?"

Nàng nghiêm trọng nói, chỉ tiếc, Lý Tuần đối nàng hiểu tận gốc rễ, nghe vậy chỉ là mỉm cười chấp tay một cái, xem như nói lời cảm tạ.

Thủy Điệp Lan hừ một tiếng, trên tay Hồng Ảnh châu chợt chớp động huyền quang, tại trên thân hai người khẽ quét mà qua.

"Có cái đồ chơi này, dùng huyền thuật xác thực càng dùng ít sức chút. Đi theo ta tiết tấu hô hấp, đúng, chính là như vậy. Hiện tại, đem chính mình tưởng tượng thành một đoàn không khí liền thành, chúng ta đi xem một chút bên kia có thể tuôn ra chút gì việc vui đi ra!"

Đang khi nói chuyện, Bách Huyền yêu điệp độc bộ vũ nội huyền thuật đã phát động, đem hai người bao phủ trong đó, ngay sau đó, nàng lại dắt Lý Tuần bay vút lên trời, lần theo cái này dài dằng dặc thông đạo, cấp tốc bay đi.

Đang phi hành trên đường, Lý Tuần thông qua tâm thần liên hệ, cùng Âm Tán Nhân trao đổi một chút lẫn nhau tình huống, đồng thời làm ra mới an bài. Đồng thời, lại tiềm vận khu thi khôi lỗi thuật, đem U Nhất điều chỉnh đến tùy thời có thể lấy xuất kích trạng thái, hết thủy hoàn mỹ đằng sau, mới trầm xuống tâm đi, bắt giữ nguyên khí chấn động bên trong chỗ lộ ra tin tức.

Ừ ừ khí bạo tiếng vang đến nay không có ngừng qua, giống Lý Tuần lại hoặc Thủy Điệp Lan loại này đẳng cấp cao thủ, không thể nghi ngờ có thể theo nó tiếng vang cùng với chấn động tần suất biến động bên trong, đạt được thường nhân khó có thể tưởng tượng phong phú tin tức tới.

Tại tiếp cận cùng phía trước đám người khoảng cách thời gian ngắn ngủi bên trong, Lý Tuần cho ra nhất cái vô cùng đơn giản kết luận: "Thiên Chi ở vào hạ phong, bất quá, Thanh Loan nhất thời nửa khắc ở giữa cũng bắt không được nàng. Cực quang thiên biến Pháp Quả nhưng sở trường về lấy yếu chế cường. . ."

Hắn đây cũng là hiện học hiện mại. Thủy Điệp Lan hừ nhẹ một tiếng nói: "Thiên Chi chỉ là chiếm địa thế chi lợi đi, vũ hóa bảy thân kích tuy là rộng rãi hạo dăng, nhưng ở loại địa phương này, cuối cùng vẫn là không bằng cực quang thiên biến pháp tinh vi huyền diệu.

"Bất quá, chân nhân cảnh cùng chân nhất cảnh chênh lệch thực sự quá lớn, đợi đến Thanh Loan thực sự tức giận, Thiên Chi như thường ngăn cản không nổi."

Lý Tuần ừ một tiếng, tình huống dưới mắt cùng hắn tưởng tượng không sai biệt lắm, bất quá có một chút rất là kỳ quái: "Vì cái gì xuất thủ là Thanh Loan?"

"A?" Thủy Điệp Lan nhất thời không có hiểu rõ, trệ trì trệ.

Lý Tuần thấp giọng rồi nói tiếp: "Người hắn là so ta rõ ràng, lấy Thanh Loan tính tình, nàng một khi ra tay, ai còn dám đi lên 'Giúp' nàng?"

Lý Tuần tận lực tăng thêm "Giúp" tự, lúc này Thủy Điệp Lan liền hiểu rõ ra. Không tệ, Thanh Loan tính tình cao ngạo tự phụ, lại riêng có bệnh thích sạch sẽ, tuyệt không có khả năng dễ dàng tha thứ người khác cùng nàng "Lấy chúng lẳng quả", như Cổ Âm hôm nay thật muốn sát Thiên Chi, tội gì tự trói tay chân?

Hai người chính mê hoặc ở giữa, phía trước thanh quang như là sóng nước mở rộng ra, tê nhưng làm rít gào.

Thanh quang những nơi đi qua, hai bên băng vụn vách đá tại âm âm thanh bên trong đẩy ra, ngay sau đó cuốn ngược mà quay về, vốn là không tưởng vắng lai hai bên băng vụn, vậy mà trong nháy mắt quyện vào nhau, lại phát ra ù ù buồn bực bạo thanh.

"Biến đạo!"

Không cần Lý Tuần nhắc nhở, Thủy Điệp Lan cũng biết lợi hại. Lập tức, để Lý Tuần đầu vầng mắt hoa cực tốc động pháp lại lần nữa triển khai, hai người từ pháp phối băng vụn bên trong xuyên qua, vừa lúc rơi vào mấy chục thước ngoài gần đây tạo ra trong thông đạo.

Chỉ là hơi chút tiếp xúc ngoại giới băng vụn, Lý Tuần liền cảm giác giữa mũi miệng, chỗ khớp nối ần ần phát lạnh, chỉ sợ đã thu hút hàn độc.

May mắn thể nội âm hỏa tự phát cảm ứng, đem cái này vi lượng hàn độc bốc hơi sạch sẽ, dù là như thế, hãn cũng cho kinh sợ xuất mồ hôi lạnh cả người, biết cái này không trung hàn độc quả nhiên danh bất hư truyền, bần bệ phong bế toàn thân lỗ chân lông, tiến vào nội hô hấp trạng thái.

Lúc này, mây mù phá vỡ, trước mắt hãn lập tức vì đó sáng lên, đã thấy đến phía trước ngàn thước bên ngoài, lập thân hư không mấy đạo nhân ảnh, chính là sớm hãn một bước tiến đến Côn Bằng lão yêu bọn người.

Mà tại Côn Bằng càng xa xôi, Thiên Chỉ Thượng Nhân một thân ngân bạch ngoại bào, đã bị máu tươi gọt giữa đóa đóa hoa đào, chỉ là dáng người y nguyên thẳng tắp, đứng yên trong thông đạo, khẽ nâng đầu lâu, nhìn chăm chăm kia một đạo tại băng vụn bên trong xen kẽ biến mất bóng xanh.

Không có lý do, nhìn trước mắt một màn này, Lý Tuần lại cảm nhận được từng tia từng tia bi tráng.

Thủy Điệp Lan khẽ mím môi bờ môi, dẫn dắt Lý Tuần, đúng như không khí, vô thanh vô tức phiêu đảng đến chiến trường nghiêng phía trên, ở trên cao nhìn

xuống, chính là tốt nhất một chỗ thị giác.

Nàng huyền thuật quả nhiên là công tham tạo hóa, chính là mang theo một người, vậy mà cũng không để cho phụ cận nhiều cao thủ như vậy phát giác.

Vừa dừng thân, Lý Tuần trong tai liền xuyên vào một tiếng dài lệt, nó âm réo rất nhô cao, lại làm cho phương viên vài dặm băng vụn tùy theo ong ong cộng minh.

Tại cái này thanh lệt thanh bên trong, Thanh Loan thân hình trút xuống, lúc đầu còn thấy thân ảnh mơ hồ, nhưng chỉ là bay vụt mườì thước trong nháy mắt, kia bóng người màu xanh liền hóa thành một đạo quang mũi tên, nói chính xác hơn, là một thanh sắc bén vô song thần kiếm, hoành không nhất chém!

Phong mang sở cập, nặng nề băng vụn bang bên trong phân, một đạo thẳng tắp khe hở theo Thiên Chi lập thân chỗ lên, thẳng xuyên vào vô hạn nơi xa, nhìn qua đi, giống như là cái này đặc dị thông đạo không gian trong nháy mắt bị chém thành hai nửa!

Mà sớm hơn một khắc, Thiên Chi tựa hồ cũng cho. . .

Lý Tuần còn phân biệt không rõ tình huống, trước mắt băng vụn liền lại lần nữa cuốn trở về, từ đám người quanh thân gào thét mà qua, dù cho Lý Tuần sớm có phòng bị, thấu xương kia hàn ý vẫn khiến cho hấn rùng mình một cái.

May mắn lần này thông đạo cũng không lại lần nữa chệch đi.

Sau lưng Thiên Chi, Thanh Loan thân hình chợt dừng, mang theo cuồng phong cuốn lên mây mù, hóa thành đóa đóa bạch liên, lách thân bay tán loạn. Lập tức, nàng hồi bày tay áo dài, cùng lúc trước động tác dính liền được thiên y vô phùng, lại lại là tựa như nước chảy mây trôi dật khí, cùng lúc trước lẳng lệt thế công, hoàn toàn khác biệt.

Thiên Chi thân hình hơi chao đảo một cái, hướng bên cạnh sai nửa bước, lại

xoay tròn thân, đồng dạng nhất tay áo vung ra.

Song phương ổng tay áo giao thoa mà qua, từng tia từng tia khí lưu tựa như cùng trăm ngàn căn nguyên tơ thép, giảo hợp cọ xát, lại trong nháy mắt tránh thoát mà ra.

Chỉ ở cái này một sai ở giữa, song phương trong tay áo bàn tay liền không biết qua nhiều ít chiêu, cuối cùng âm ầm một tiếng, song song lui về phía sau.

Thanh Loan thần sắc ung dung, hơi lui liền ngừng lại. Thiên Chi thì là chặt vật được nhiều, trượt lui vài thước không tính, liền ngay cả làm công tinh mỹ ổng tay áo, cũng là dày đặc nhỏ vụn vết rạn, tựa như lúc nào cũng hội hóa tro bay đi.

Mà khi nàng dừng thân lại, Lý Tuần hã nhiên phát giác, nàng mỹ lệ tới không tỳ vết chút nào kiêu yểu bên trên, đã lưu lại một đạo chướng mắt vết thương, từ trên trán thẳng tính vào thái dương. Không ngừng chảy máu, thuận thái dương trượt vào sợi tóc bên trong, lại nhỏ tại trên vai.

Chỉ là, xem Thiên Chi thần sắc, y nguyên bình tĩnh, thậm chí gần như lạnh lùng. Nhìn xem cái này một khuôn mặt, không có nhân hội hoài nghi, nàng còn có được đầy đủ chiến lực.

Thấy được nàng bộ dáng này, Thanh Loan ngược lại hơi có động dung. Nàng lông mày phong cau lại, từ trước đến nay băng lãnh trên mặt lãnh đạm lại hiện ra có chút khâm phục chi ý, lại tựa hồ muốn nói chuyện, nhưng khóe môi phương động, chợt liền có điều cảm giác, hơi chút quay đầu, nhìn về phía thông hướng Tâm viên phương hướng.

Không chỉ là nàng, trong thông đạo ánh mắt mọi người đều nhìn qua.

Tới đồng thời, một tiếng hơi lộ âm cầm dây đàn chấn minh xuyên thấu qua băng vụ, tại mọi người bên tai ung dung vang lên.

Mênh mông băng vụ đặng sau, Cổ Âm một thân như tuyết làm bào, tay ôm ngũ dây cung cổ cầm, chậm rãi đi ra, như vậy hình tượng, làm sao đều liên tưởng không tới tay nắm lấy vạn người sinh tử đại quyền một phái tông chủ trên thân, ngược lại càng giống một vị đánh đàn du dương tiểu thư khuê các.

Không biết tại sao, Lý Tuần cảm thấy không khí chung quanh trong nháy mắt này có một chút diệu biến hóa.

Tựa hồ không có chú ý tới đám người hàm nghĩa khác nhau ánh mắt, Cổ Âm tiện tay tại dây đàn thượng phát một cái, tại ngũ âm cùng vang lên âm thanh bên trong, hòa thanh nói: "Thanh Loan chấp nghị tạm thời dừng tay đi. Thượng Nhân tuy là muốn làm ác khách, chúng ta nhưng cũng không muốn đi đầu thất lễ."

Nói xong, ánh mắt của nàng lại vượt qua Thanh Loan đến Thiên Chi, tại Côn Bằng lão yêu, ba đầu Giao quái trên mặt quét qua, mỉm cười hạ thấp người: "Quấy nhiễu hai vị thanh tu, bất quá hôm nay đúng lúc, ta mới hái chút đỉnh băng hương lá, không dường như hương Tâm viên uống một chén trà nóng như thế nào?"

Nàng tựa hồ có chút không phân rõ chính phụ, hay là cố ý cho Thiên Chi khó xử. Bất quá Thiên Chi Thượng Nhân lại chỉ là lờm nàng một chút, liền không nói một lời, chỉ nhìn chung quanh chập trùng chập trùng băng vụ.

Côn Bằng lão yêu cười ha ha một tiếng, cùng Giao quái bọn người đi về phía trước mấy bước, cùng Thanh Loan cùng một chỗ, tiến một bước đè ép Thiên Chi lập thân không gian, lúc này mới vỗ tay nói: "Khó được góp một lần náo nhiệt, chúng ta tự nhiên từ chối thì bất kính. Chỉ là. . ."

Hắn ngữ điệu trầm xuống, diềm nhiên nói: "Cổ tông chủ tuy là tốt tính, thế nhưng là cái này Minh Hội điều lệ nhưng cũng không phải hời hợt. Cái này Thiên Chi một đường xông đến, không biết đem các phương đạo hữu giết nhiều ít, quả nhiên là hảo hảo vô lý, Cổ tông chủ như thế nào còn muốn mời nàng dùng trà?"

Côn Bằng thân là tuyệt đại đại yêu ma, một thân tu vi kinh thiên động địa, cơn tức giận này một phát, đúng là nghiêm nghị sinh uy.

Hắn ánh mắt gắt gao chăm chăm trên người Thiên Chi, tựa hồ muốn nó nuốt mà phê chi: "Chúng ta Minh Hội không đi chọc giận nàng Bất Dạ thành thì cũng thôi đi, nàng còn dám chủ động khiêu khích, chiếu bản chấp nghị ý tứ, chúng ta xác nhận khiến cái này cái gọi là danh môn chính phái, biết chút ít nặng nhẹ!"

Không đợi Cổ Âm lại nói, hắn lại tiến lên trước một bước, vốn là khô vĩ thân hình dường như lại nở ra một chút, chỉ là một lần bình thường nhất bất quá tho tức, cái này yếu ớt hay thay đổi thông đạo, liền có chút chấn động, chung quanh minh mông băng vụ cũng ù ù nhấp nhô, có thể xưng uy thế vô cùng.

Dường như bị hắn tỏ thái độ sở kinh nhiều, Thiên Chi mới từ lạnh lùng xa cách trạng thái bên trong đi tới, lại không nhìn hắn, mà là đem ánh mắt nhìn về phía Cổ Âm, tiếp theo mở miệng nhất tiếu.

Mặc dù nàng giờ phút này có chút chật vật, nhưng mà cái này không chút nào giả sức tiểu dung, lại làm cho nhân trong nháy mắt quên đi thêm nữa nàng trên người hết thấy mặt trái đồ vật, chỉ khiến người thấy được nàng do đáy lòng phát ra tới thuần túy vui sướng.

"Cổ Âm, người giấu diếm được ta thật đáng!"

"Nàng điên thật rồi!"

Thủy Điệp Lan tại Lý Tuần bên tai nhẹ giọng nói chuyện.

Lý Tuần cũng không thích loại này hình dung, mà ở nhìn thấy Thiên Chi giờ phút này, cùng chung quanh tình cảnh không hợp nhau sai vị cảm giác, hắn lại cảm thấy cái này hình dung vô cùng chuẩn xác.

Trên thực tế, khi nhìn đến Thiên Chi nụ cười thời điểm, tất cả mọi người ở đây cũng vì đó cứng lại . Bất quá, hồi phục nhanh nhất, vẫn là Cổ Âm. Nàng trên

gương mặt thanh tú lộ ra có chỗ nghi hoặc, lại như dường như biết được suy nghĩ phức tạp thần sắc, ngón tay gầy nhẹ, cổ cầm phát ra từng tiếng càng vang lên.

"Thượng Nhân cái gọi là 'Giấu diêm', là có ý gì?"

Thiên Chi than khẽ xuất một hơi, ngược lại dường như buông xuống cái gì gánh nặng, đón lấy, nàng lại cười. Chỉ là lần này, nụ cười của nàng để Lý Tuần cũng ngẫm than một hơi, cái này bởi vì lấy chắc chắn tự tin mà lộ ra bén nhọn phong mang tiểu dung, không hề nghi ngờ, chỉ có bình thường nhất Thiên Chi Thượng Nhân mới có thể có.

Nhưng sau một khắc, Thiên Chi lời nói liền để hẩn hơi kém sụp đổ.

"Ta biết, Cổ Chí Huyền chết!"

Thanh âm cũng không tính lớn, nhưng tiếng nói vừa ra khỏi miệng, Lý Tuần cảm thấy, hẩn bên tai dường như liền thả một vụn cái kinh thiên lôi, trước sau diệt gia kịch liệt sóng chấn động, tại chỗ đem hẩn tâm trí oanh thành một vùng phế tích trống không. Duy nhất còn sót lại xuống tới, chỉ có một cái ý niệm trong đầu —

"Lý do! Lý do! Cho ta cái lý do!"

Đợi đến Lý Tuần hồi hồn thời điểm, hẩn phát giác cánh tay của mình đã nhanh bị Thủy Điệp Lan bóp thành hai đoạn! Cũng chính bởi vì vậy, hẩn mới không có tại vừa mới chấn động bên trong lộ ra bộ dạng.

Mà lúc này, đầu óc của hẩn vẫn không linh hoạt lắm, đến mức đã bỏ sót Cổ Âm lời nói. Chỉ nghe được Thiên Chi lại nói: "Còn sống? Tốt, mời hẩn ra đi. Như hẩn có thể hiện thân đi ra, ta lập tức bó tay chịu trói, tùy người xử trí!"

Nghe được Thiên Chi quyết tuyệt như vậy lời nói, Lý Tuần đầu óc còn không có quẹo góc nhi đến, bên kia Côn Bằng lão yêu liền cười ha hả.

"Điên rồi, quả nhiên là điên rồi. Thiên Chi người chẳng lẽ cảm thấy uất ức đời tông có lỗi với tổ tông, phát bị điên? Khác ta không biết, nguyệt trước ta còn thấy Cổ Chí Huyền cùng hãn tiểu thiếp tán tỉnh, làm sao bất quá chuyển thân, hãn liền đi?"

Trên bầu trời Lý Tuần lại là khê giật mình, mà Thiên Chi thì căn bản không để ý tới Côn Bằng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cổ Âm, lại nói: "Ta còn nhớ rõ rất rõ ràng đâu. Năm đó Cổ Chí Huyền nói qua, hãn một ngày tại thế, ta liền không thể tìm người báo thù, nhưng chỉ cần hãn chết, ta liền lại không ước thúc, đáng giá đúng không?"

Cổ Âm thần sắc ung dung, không có nửa điểm bí mật bị vạch trần bất an. Nàng khê gặt đầu, cười nói: "Người quả nhiên nhớ rõ, mấy trăm năm nay trải qua, xác nhận khổ người! Chỉ là ta cảm thấy Thượng Nhân nếu không có chỗ đột phá, sợ là muốn tiếp tục khổ xuống dưới a!"

Thiên Chi thâm nhiên nhất tiểu: "Làm gì lại làm bộ làm tịch? Người ở chỗ này, cái nào không biết người nền tảng, như thế che lấp, há không chứng minh người chột dạ?"

Cổ Âm đang muốn làm ra đáp lại, bên kia Côn Bằng đã xa xa nói chuyện: "Cổ tông chủ, người bồi cái này sắp chết mặt hàng quần cái gì lưỡi, nàng đã nói Cổ Chí Huyền vừa ra, nàng liền thúc thủ chịu trời, người liền để lão Cổ đi ra một chuyến, liền không thể thật hàng nàng, thẹn thẹn nàng, cũng là tốt!"

Bên cạnh ba đầu Giao quái đến cùng đi vài cái yêu ma đều cười vang đứng dậy, tại tiếng cười này bên trong, Lý Tuần lông mày đánh cái kết: "Hương vị không đúng..."

Thủy Điệp Lan gặp hãn rất cục khôi phục bình thường, lúc này mới hừ lạnh một tiếng, buông lỏng tay ra: "Ta nhìn người mới không đúng! Cùng cái kia Thiên Chi, đều là bị điên!"

Lý Tuần liếc nàng một cái, tiếp tục đem lực chú ý đặt ở phía dưới. Thiên Chi

Thượng Nhân đang cùng Cổ Âm ánh mắt giao phong, song phương ánh mắt đều là lạnh lệ băng lãnh. Hãn thì thấy trong lòng căng lên, ngược lại giống như so phía dưới hai người càng khẩn yếu hơn mở.

Loại trạng thái này đương nhiên không thể gạt được Thủy Điệp Lan, nàng hừ nhẹ một tiếng, xông tới, dán lỗ tai của hãn.

"Có ý tứ! Ta quyết định, sau đó, người nhất định phải đem làm sao cùng Cổ Âm các nàng kết thù kết oán tiền căn hậu quả, hết thầy nói cho ta, không cho phép giấu diếm, người không đáp ứng, ta liền đem người từ nơi này ném xuống!"

Tại Lý Tuần sắc mặt biến hóa thời điểm, nàng lại tăng thêm một câu: "Nếu người nói thật hay, nói không chừng ta còn có thể giúp người một cái đâu?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Quyết Tử

Chương 03: Quyết tử

Còn không có đến phiên Lý Tuần tỏ thái độ, hiển nhiên đã bị quấy váng đầu Côn Bằng đã ngạc nhiên kêu lên: "Cổ tông chủ, người bên kia đến tột cùng là chuyện gì xảy ra đây? Thật đơn giản một chuyện, làm sao khiến cho phiên toái như vậy? Uy, không phải Cổ Chí Huyền thật xảy ra chuyện đi!"

Trong tiếng nói, Thiên Chi Thượng Nhân hướng về phía trước đạp một bước, Thanh Loan ánh mắt lóe lên, khí cơ khóa chặt tại trên người nàng. Mà nàng chỉ làm không biết, yên lặng nhìn xem Cổ Âm, bỗng cười một tiếng.

"Người không gọi hẳn đi ra, vậy tự ta đi tìm đi. Cũng không biết, hẳn có hay không cái nơi táng thân?"

"Địa" tự theo đầu lưỡi đâm ra sát na, nàng thân hình hoàn toàn không có diềm báo vọt tới trước, lại là thẳng tắp hướng ngăn tại phía trước Thanh Loan trên thân đánh tới.

Thanh Loan trong mắt hàn quang lóe lên, đang muốn xuất thủ, bên kia Côn Bằng đã giận dữ!

"Lớn mật!"

Một tiếng rống, hẳn khổng lồ thân hình vừa sai bước xuất, vậy mà vượt qua mấy chục thước khoảng cách, phát sau mà đến trước, xuất chưởng hướng Thiên Chi trên lưng đánh tới.

Thanh Loan nhíu mày, quả nhiên là không muốn cùng nhân liên thủ, thấy thế

lùi sang bên khai một bước, đem Thiên Chỉ nhường ra ngoài.

Mà Thiên Chỉ thật giống là điên rồi, đối Côn Bằng lôi đình vạn quân một chưởng vậy mà hoàn toàn không nhìn, thân hình tốc độ lại tăng, nhìn nàng ánh mắt, mục tiêu tỏa định, chỉ có nhất cái Cổ Âm!

Nhưng mà, thân là thiên hạ đỉnh tiêm đại yêu ma, Côn Bằng tốc độ so với Thiên Chỉ mạnh lên không phải một chút điểm, mặc dù Thiên Chỉ đã vọt tới khoảng cách Cổ Âm vền vền chừng mười trượng khoảng cách, nhưng là Côn Bằng cự chưởng, vẫn là trước một bước in lên nàng hậu tâm.

Thanh thúy xương vỡ thanh bản liên thanh vang lên, chỉ cần nghe được thanh âm này, mọi người liền không chút nghi ngờ: Thiên Chỉ xong!

Lý Tuần mở to hai mắt, tâm thần hoàn toàn bị một màn này sở chiếm cứ. Hắn hẳn là cảm thấy một chút ảm đạm đi, thế nhưng là, vì cái gì trong lòng của hắn hàn ý đột nhiên cuộn cuộn mà lên?

"Không thích hợp!"

Thủy Điệp Lan đôi môi khép mở, xuyên vào Lý Tuần vành tai đều là âm ấm nhiệt khí, chỉ là chữ này câu lại từng cái như là đá vụn, lời còn chưa dứt, giữa sân dị biến lại sinh.

Côn Bằng một chưởng đắc thủ, thân hình đảo ngược lên cao, mà trúng chưởng Thiên Chỉ tại vật ngã xuất một bước về sau, ngay lúc sắp té ngã trên đất thân thể, bỗng dừng hư hóa.

Đây là tốc độ đạt đến cực đỉnh vật lưu niệm, lúc này nàng biểu hiện ra tốc độ, so sánh với mới, chỉ ít nhanh hơn gấp đôi! Mà giờ khắc này, tại nàng cùng Cổ Âm ở giữa không có bất kỳ cái gì chướng ngại!

"Tranh" một thanh âm vang lên, Cổ Âm trước ngực nghiêng vượt ve cổ cầm bị Thiên Chỉ một chưởng đánh xuyên, ngũ dây cung đứt hết, sau một khắc, liền

ầm ầm vỡ vụn, Cổ Âm thân hình thuận thế lui về phía sau, tốc độ lại không thể so với Thiên Chi chậm bao nhiêu.

Tại lúc này, giữa không trung Côn Bằng đột phát kêu to, thân hình mở ra, lưng vân khí, phụ thương thiên, phù diêu cửu trọng. Tứ phương băng vụ theo tiếng vang ầm vang bốc lên, nó sôi trào mãnh liệt chi thế, đã lại lần nữa đánh tan trên lối đi yếu ớt cân bằng, lượng lớn nguyên khí lôi cuốn lấy băng vụ hàn độc, ầm ầm nội hợp.

Tại băng vụ vây kín sát na, Côn Bằng thân hình cũng thẳng bức hướng về phía trước, sau lưng hấn, ba đầu Giao quái cũng là nhất cái hét lớn, dẫn theo sau lưng chư yêu ma xông thẳng lên đi.

Lý Tuần trước mắt trong chốc lát lại là một mảnh trắng xóa, nhưng ở thời điểm này, hấn ngược lại so vừa mới càng lộ ra thanh tỉnh.

Nếu như đến loại tình trạng này, hấn vẫn không rõ chuyện gì xảy ra, hấn liền có thể đi thẳng đến phía dưới đưa lên cổ, nhận lấy cái chết được rồi.

"Côn Bằng, Thiên Chi hợp mưu!" Lý Tuần cũng không rõ ràng thúc đẩy này quỷ dị hợp tác nguyên nhân, nhưng hấn lại đem bên trong quan khiếu thấy rõ ràng nhất bất quá.

Mấu chốt của sự tình ngay tại ở Côn Bằng ẩn tại Thiên Chi phía sau một chường kia, vậy căn bản cũng không phải là cái gì sát thủ, mà là lấy thủ pháp đặc biệt vì Thiên Chi lại thêm một phần lực, thậm chí còn có thôi phát tiềm lực thân thể con người công hiệu, mà mục tiêu của bọn hấn, không thể nghi ngờ chính là Cổ Âm!

Chỉ là, Cổ Âm thật chính là hoàn toàn không có phòng bị? Chưa hấn đi. . .

Sau đó, núi lửa phun trào nguyên khí phong bạo xác nhận điểm này.

Mênh mông băng vụ bên trong, đại biểu Thanh Loan màu xanh quang ảnh

không chỉ có không có nửa phần vôi vàng thái độ, mà là kiểu nhưng bay lượn, cùng Côn Bằng thương hắc thân hình giao thoa, va chạm, hai người mỗi một lần va chạm, chính là quét sạch thiên địa Bát Hoang chấn động mạnh.

Vền vền mấy tức đằng sau, lấy bọn hắc giao chiến chỗ làm trung tâm, phương viên vài dặm bên trong, đừng nói băng vụ, chính là không khí đều cho chen lẫn sạch sẽ.

Lưỡng cái tuyệt đại yêu ma yêu lực xung kích, tại bên trong vùng không gian này mỗi một cái góc độ bên trong khuấy động, trừ phi là cùng cấp số cao nhân đi vào, nếu không bất kể là ai, chỉ cần tiếp cận, đều muốn bị vụn vụn giao thoa nguyên khí chấn động, xé thành mảnh nhỏ.

Tại thời khắc này, sương mù ở giữa tín đạo vị trí một cái chớp mắt thiên biến, có thể nói là có bằng không.

"Năm chặt!"

Lý Tuần thấy rõ ràng, Thủy Điệp Lan cũng sẽ không kém. Nàng nhắc nhở một tiếng, thân hình chuyển hướng, cơ hồ là sát hai đại yêu ma chiến trường biên giới lau đi qua.

Kia trong đó phóng xạ đi ra cường chế, tuy chỉ là vừa chạm vào liền ngừng lại, nhưng cũng để Lý Tuần ném đến đều đã sắp lãng quên ngạt thở tư vị.

Nhưng rất nhanh, sự chú ý của hắc liên bị lại lần nữa bóng người xuất hiện hấp dẫn.

Tại băng vụ lượn lơ bên trong, Thiên Chỉ cùng Cổ Âm cuối cùng vẫn giao thủ.

So sánh cách đó không xa yêu ma đối chiến, nơi này uy thế không đủ, nhưng hung hiểm tàn nhẫn còn hơn.

Cổ Âm cố nhiên là lấy âm sát chi thuật xưng hùng tại thế, nhưng mà thể thuật

tu vi nhưng cũng không kém, Thiên Chi hoàn toàn không để ý tự thân an nguy, mưa to gió lớn thế công, vậy mà cũng vô pháp nhất cử đắc thủ.

Nhưng tại lúc này, lấy ba đầu Giao quái cầm đầu chúng yêu ma, đã xuyên thấu băng vụ, vây kín mà lên.

Cổ Âm liếc mắt qua, lại còn có rãnh rồi nói chuyện, mà lại cấp bậc lễ nghĩa không mất: "Tam Nguyên Thần Quân, các người chiêu này cũng không thông minh. Côn Bằng trên tay thế lực bất quá chiếm Minh Hội không tới ba thành, trong cao thủ, cũng chỉ có người cùng Côn Bằng còn có thể mang lên mặt bàn, các người có cái gì phần thắng?"

Đang khi nói chuyện, Thiên Chi một chưởng cắt qua cổ họng của nàng, nàng lui về phía sau né qua, xương quai xanh chỗ lại huyết quang tóe hiện, chỉ là nàng thần sắc tự nhiên, thậm chí liền nói chuyện giọng điệu cũng không có nửa điểm biến hóa.

Ba đầu Giao quái cười to nói: "Phần thắng không liền đến rồi? Yêu Phượng hôm qua mới mang theo kia tiểu tạp chủng đi Vô Hồi cảnh, liền cái kia Ma La Hầu cũng mang theo đi, trong thời gian ngắn tuyệt đối không trở lại, dưới mắt bên cạnh người, cũng chính là Thanh Loan mà thôi!

"Chúng ta cũng không tham lam, chỉ cần có thể làm thịt người, Yêu Phượng, Thanh Loan nơi nào có năng lực thống hợp mấy vạn tu sĩ? Đến lúc đó Minh Hội sụp đổ, có thể kéo đi nhiều ít chính là nhiều ít, chỉ cần không ở chỗ này thụ chim của người khí liền thành!"

Trong tiếng cười lớn, hắc làn da quang trạch càng là bóng loáng, bộ mặt cùng lộ ra ngoài trên da thì hiện ra từng mảnh vảy vẩy, yêu khí lạnh thấu xương, hướng về Cổ Âm một quyền đảo đi.

Nhưng là theo đánh ra một quyền kia, trọng tâm phương cương vừa chệch đi, trong lòng của hắc đột nhiên phát lạnh, mà so với hắc phản ứng sớm hơn một tia, hư không bên trong, một con trắng thuần đầu ngón tay cách không nhẹ ấn,

quanh người hấn băng vụn, trong chốc lát liền tại cấp tốc kéo lên nhiệt độ cao hạ hóa khói cực nhanh.

Ba đầu Giao quái tròn mắt hơi kém trừng ra ngoài, trong cổ họng càng là phát ra một tiếng đi giọng gào thét: "Yêu Phượng!"

Một đạo hồng ảnh đẩy ra băng vụn chướng màn, hiện thân đi ra. Kia tinh xảo tuyệt diệu dáng người mặt mày, không phải Yêu Phượng là ai đến?

Có lẽ là thời gian trôi qua nguyên nhân, Yêu Phượng ánh mắt bên trong kia thể lương quyết tuyệt lửa hận, lúc này đã bị ôn nhuận oánh nhiên quang mang thay thế, không còn kia phảng phất muốn đốt thấu tam giới hung lệ tàn nhẫn, để cho người ta cảm thấy cái này sáu mươi năm đến, nàng hấn là trôi qua rất thư thái.

Càng khiến người cảm thán, thời gian, xác thực có trừ khử hết thủy dấu vết cự lực.

Chỉ là Lý Tuần trong lòng vết tích y nguyên khắc sâu như trước, thậm chí còn theo thời gian trôi qua, thời gian dần qua phát mù, nát thấu, cho nên, hấn không tự giác cắn chặt hàm răng.

"Làm sao lại như vậy? Hôm qua người rõ ràng. . ." Ba đầu Giao quái không nghĩ tới Yêu Phượng vậy mà lại trở về được nhanh như vậy, hoặc là nói, kỳ thật nàng căn bản cũng không có rời đi?

Cái này nhất cái ngoài ý muốn để hấn trong lòng đại loạn, may mắn hấn cũng không phải yếu ớt, miễn cưỡng quay người chặn lại Yêu Phượng cái này thẳng có thể dung kim hóa cốt một kích.

Nhưng là đồng bạn của hấn liền không có loại thực lực này kiêm vận khí.

Yêu Phượng hỏa hồng tay áo phất qua, nhất thời liền có nhất cái thực lực hơi yếu, bị trong đó hàm ẩn đại quang minh hỏa công đi vào bản, giữa tiếng kêu gào

thê thâm, ngã xuống cuồn cuộn băng vụn phía dưới, không biết sống chết.

Yêu Phượng mỉm cười hiện ra thân hình, tiếp theo lắc đầu thờ dài.

"A âm nói không sai, Côn Bằng cuối cùng không phải thành đại sự. Lúc trước dục cầm cố tủng, điệu hồ ly sơn biện pháp đã là vụng về không chịu nổi; sự đảo lâm đầu, hợp lực tuyệt sát a âm chi thể chưa thành, cũng không biết quả quyết thoát ra; huyền não không chịu được như thế tình trạng, còn có tâm tình nói nhảm. . . Thượng Nhân tâm chí trác tuyệt, ta Cố thị bội phục, nhưng cái này nhắm người ánh mắt, còn đáng giá thương thảo!"

Ba đầu Giao quái nghe vậy, vốn đã xám xanh mặt xấu xí bên trên, nhan sắc càng là tăng thêm.

Hắn hữu tâm gọi đồng bạn cùng một chỗ công bên trên, đã thấy Yêu Phượng tuy chỉ là hư không mà đứng, lại vững vàng ngăn chặn trận cước, nó tích lũy vạn năm uy sát, khiến chúng yêu ma tâm thần rung động, đúng là không thể tiếp tục được nữa.

Bên kia Cổ Âm khẽ cười một tiếng, thân hình chợt đung đưa trái phải, liên tục né qua Thiên Chi mấy lần sát chiêu, nhẹ nhàng bay lên, rơi xuống Yêu Phượng bên người.

Thiên Chi trở lại muốn truy, thân hình nhưng lại một cái lão đảo, mặt tái nhợt bên trên, hiện ra một tia dị dạng đỏ ửng, mà cái này đỏ ửng thậm chí lan tràn đến con người của nàng bên trong, nhìn qua cực kỳ yêu dị quý quý.

Cổ Âm nhẹ giọng thờ dài: "Thượng Nhân trước tạm an định tâm thần đi, người bây giờ. . ."

"Đây là. . . Thất tình hóa?" Thiên Chi Thượng Nhân khẽ nâng lên đầu, nhìn xem giữa không trung đứng sừng vai hai vị giai nhân, chợt cười nói: "Mấy trăm năm nay trải qua, người khẩu phật tâm xà tính tình một chút không thay đổi. Lúc trước ta còn kỳ quái, người vì cái gì không bắt người 'Thất Sát Cầm', ngược lại

dùng kia bình thường cổ cầm, nguyên lai còn có một chiêu này đang chờ ta!"

Hơi chút bỗng nhiên, nàng chậm rãi phóng ra một bước: "An định tâm thần? Thất tình thiêu đốt, như có chút bình tâm định tính tiến hành, tất nhiên toàn thân không còn chút sức lực nào, bách khiếu bế tắc, làm sao còn có thể động thủ? Cổ Âm, lúc này đã không để ý mặt mũi, người còn cố làm ra vẻ làm gì?"

Cổ Âm tâm tư bị điểm phá, trên mặt nhưng không có nửa chút không có ý tứ.

Nàng nhếch miệng mỉm cười nói: "Thượng Nhân lúc này có động thủ hay không, còn có thể khác nhau ở chỗ nào? Lúc đầu Thượng Nhân thấy Côn Bằng bị Thanh Loan ngăn trở thời điểm, kịp thời thoát ra, cũng có thể giữ được bình an, chỉ là Thượng Nhân chính mình tuyệt con đường này đi."

Thiên Chi Thượng Nhân cười ha ha một tiếng, tiếng nói hơi có chút khàn khàn: "Hôm nay ta đã đến đây, liền từ chưa nghĩ tới còn sống ra ngoài. Ta chỉ là muốn đem năm đó người thêm nữa tại trên người ta sỉ nhục, một phần không thiếu trả lại! Cổ Âm. . . Chúng ta một ngày này, chờ đến thật sự là thật lâu rồi!"

Đang khi nói chuyện, nàng từng bước một tiến về phía trước, ở trong quá trình này, nàng trên ngọc dung đỏ ửng từng lớp từng lớp khuếch tán, nội hỏa đốt chỗ, đã khiến nàng giữa mũi miệng đều thấm ra máu.

Nhìn nàng ngọc thạch này câu phần quyết tâm, Yêu Phượng cũng không khỏi động dung, nghiêng đầu đối Cổ Âm nói: "Người làm chuyện gì tốt, không để cho nàng tiếc bộ dáng như vậy!"

Cổ Âm nhưng cười không nói.

Lúc này, các nàng tựa hồ đem chung quanh ba đầu Giao quái những này địch thủ đều vong sạch sẽ, cũng chính vì vậy, ba đầu Giao quái mới càng ngày càng tiến thoái lưỡng nan.

Hắn biết rõ, lấy Cổ Âm thủ đoạn, tuyệt sẽ không đánh không có chút nào

chuẩn bị chi trận chiến, lần này bọn hã bại định.

Đừng nhìn dưới mắt Côn Bằng bị Thanh Loan chống đỡ, đánh cho khí thế ngất trời, nhưng chỉ cần hã muốn đi, chính là ở đây tất cả mọi người hợp lực, chỉ sợ đều ngăn không được hã, có thể chính mình đâu?

Ngẫm lại Ngưu Lực Sĩ kiểu chết, trong lòng của hã không rét mà run.

Vừa đúng lúc này, Cổ Âm đem ánh mắt tiến đến gần, hướng về phía hã mỉm cười.

"Tam Nguyên Thần Quân, ta biết các người chỉ là nhất thời hồ đồ, phụ thuộc Côn Bằng làm việc, cũng không phải là chủ mưu, Minh Hội chính vào lúc dùng người, ta sẽ không từ gãy cánh tay, nếu người lúc này hàng, chuyện chỗ này, ta tuyệt không cùng người khó xử, được chứ?"

Ba đầu Giao quái lập tức cảm giác, tất cả đồng bạn ánh mắt đều chăm chú vào trên mặt của hã. Kia trong đó có do dự, có lo sợ nghi hoặc, càng có chờ mong và giải thoát. . .

Trong tích tắc, hã chỉ cảm thấy toàn thân không còn chút sức lực nào, lại nhìn Cổ Âm sâu xa khó hiểu ánh mắt, hã đau khổ nhất tiểu, cúi đầu xuống.

Cổ Âm khước môi nhẹ câu, nàng tự nhiên nhìn ra được, ba đầu Giao quái chỉ là nhất thời khí tự, chưa hã thật tâm phục, bất quá, nàng cũng chỉ muốn cái này nhất thời khí tự liền đầy đủ.

Ánh mắt lại dời về đến Thiên Chi trên thân, cái này quật cường nữ tu, tại nàng nói chuyện khoảng không, đã xem thất tình hỏa cường ép đè xuống, bộ pháp lại lần nữa khôi phục ổn định, mà nhìn xem ánh mắt của nàng, thì hoàn toàn như trước đây tràn ngập nóng rực, oán độc.

Thở dài một hơi, Cổ Âm bàn tay vỗ nhẹ nhẹ kích, thanh thúy tiếng vang tại ù ù khí bạo bên trong lộ ra yếu ớt không chịu nổi, đến mức tại nàng cách đó không

xa ba đầu Giao quái đều nghe không rõ lắm.

Nhưng mà, ngay tại tiếng vang qua đi, hăn chợt thấy được không đúng, lại xoay nhìn lên, đã là mồ hôi lạnh chảy ngang.

Chính là như thế một nháy mắt, chung quanh băng vụ bên trong, không biết hiện nhiều ít bóng người đi ra.

Nhìn một cái, Giáp đạo sĩ, Băng yêu nương, Ly Hồn hòa thượng, Tồn Ích thiên quân cái này tứ đại chấp nghị, thành linh xuất hiện, tăng thêm nguyên bản ở chỗ này đám người, thập đại chấp nghị bên trong, ngoại trừ đã chết Ngư Lược Sĩ, cùng không biết sống chết Cổ Chí Huyền, toàn đủ!

Mà có thể tại băng vụ bên trong dừng thân, không có chỗ nào mà không phải là tu vi tinh xảo cao thủ.

Nếu là những người này cùng một chỗ vượt trên đến, đừng nói hăn chỉ có ba cái đầu, chính là ba trăm cái, cũng không đủ giết. Hăn chỉ cảm thấy miệng đầy phát khổ, nhưng cũng không khỏi may mắn: Cũng may chính mình cúi đầu coi như kịp thời, đầu này mạng già xem như bảo vệ.

Cái này trên trăm danh tinh anh tu sĩ vô thanh vô tức hiện thân, chỗ tạo nên tới kinh người áp lực, chính là Thiên Chi cũng không thể không nhìn, nàng giật mình, ngừng lại.

Cổ Âm lại không nhìn nàng, mà là quay mặt đi, nhìn Thanh Loan cùng Côn Bằng kịch chiến.

Côn Bằng lão yêu không phải đồ đàn, hăn tự nhiên phát hiện tình hình cực kì không ổn, sớm nghĩ thoát thân rút đi, chỉ là luận tu vi, luận tốc độ, Thanh Loan đều không kém hăn, hăn muốn cấp tốc thoát thân, nào có dễ dàng như vậy?

Đem Côn Bằng bối rối thu hết vào mắt, Cổ Âm nhin không được cười lên: "Lần này cần để cái này Côn Bằng lão nhi học cái ngoan, tại người khác địa bàn

thượng gậy bàn tính, chớ có sờ không được toán châu phân lượng!"

Nàng hơi quay đầu, đối cứng đến Băng yêu nương cười nói: "Mời Băng Lam phu nhân bang bả thủ, đem vị kia tới cửa ác khách oanh ra ngoài đi."

Băng yêu nương ngơ ngác một chút, chợt gạt đầu xác nhận. Bị nàng kiêu nói này, ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Thiên Chi, vừa nhìn xuống, trước mắt liền đều là sáng lên.

Bọn hãn chưa từng gặp qua một tông chi chủ chậ vật như thế bộ dáng?

Những này tán tu, yêu ma không khỏi là đối Thông Huyền Giới chư tông môn thấy ngứa mắt nhân vật, tại cực địa mấy chục năm, cũng không ít cùng Thiên Chi bọn người đánh qua "Quan hệ", giờ phút này thấy Thiên Chi như thế như vậy, đều ở trong lòng thầm hô sáng khoái.

Bắt đầu chỉ là có nhân cười lạnh vài tiếng, nhưng trong nháy mắt, chính là vài trăm người cùng kêu lên cuồng tiếu, tiếng cười chấn động khí quyển, ở giữa còn kèm theo ô ngôn uế ngữ, như là dòng lũ, trong nháy mắt đem Thiên Chi không có đỉnh!

Nhìn xem Thiên Chi tái nhợt được gần như trong suốt mặt, lại nghe lấy chung quanh kia vụn vụn tiếng cười to, dù cho chỉ là đứng ngoài quan sát, Lý Tuần cũng cảm giác được trái tim bị hung hăng ngắt một cái, bị đè nén được khó chịu.

"Cổ Âm quá ác nha. . . Còn không bằng trực tiếp giết nàng dâu!"

Nhất quán lấy đùa cợt người khác làm thú vui Thủy Điệp Lan, đều có thể nói ra những lời này đến, có thể thấy được lúc này không khí hồng bét đến trình độ nào.

Lý Tuần hừ nhẹ một tiếng, nhưng "Sát" tự vừa ra, hãn chợt nhớ đến một chuyện: "Chờ một chút, người mới vừa nói, ai mời người giết chết Thiên Chi?"

"Cổ Âm a. . . A?"

Hai người liếc nhau, cùng lúc mở miệng nói: "Nàng nào có hảo tâm như vậy?"

Lý Tuần lông mày cau chặt, cảm giác sự tình càng ngày càng kì quái: "Người làm sao tiếp cái này sinh ý?"

"Ta. . ."

"Côn Bằng, nếu người hiện tại cúi đầu, người còn có sống sót cơ hội!"

Đột nhiên nâng lên thanh âm đem Thủy Điệp Lan lời nói đánh gãy, nói chuyện chính là Cổ Âm, nàng sở trường về diệu hóa âm sát chi đạo, cái này ngăn ngửi một câu, chập trùng ngừng ngắt, rất là dễ nghe. Chỉ tiếc, đối phương không lĩnh tình.

Mặc dù là tại trong lúc kích chiến, nhưng Côn Bằng lão yêu y nguyên cất tiếng cười dài.

"Đem Cổ tông chủ lời nói coi là thật, còn không bằng tin tưởng Cổ Chí Huyền không chơi gái. Cổ Âm, người muốn tới thì tới, như không có kia lá gan, ta cũng nên đi!"

Nó tiếng như lôi minh, tại băng vụ bên trong ù ù ép qua. Lý Tuần thấy rõ ràng, ở trong sương mù, Côn Bằng lão yêu thương thân ảnh màu đen bỗng nhiên nở ra một vòng.

Thanh Loan nhất tay áo phật xuất, chính trúng bộ ngực hãn, nhưng mà, thối lui không phải Côn Bằng, mà là Thanh Loan.

Tại ống tay áo đánh trúng thời khắc, phảng phất có trăm ngàn mở lớn trống cùng một chỗ lôi vang, bắn ra vô hình sóng âm tại băng vụ bên trong thúc giục, nó quỹ tích gần như có thể chính mắt thấy.

Một tầng tiếp một tầng gợn sóng thúc giục băng vụ hàn độc, phun trào hàn độc giống như một trận đột nhiên rơi xuống bão tuyết, gào thét mà tới.

Vốn là chưa quyết định thông đạo lại lần nữa sụp đổ, đem tất cả mọi người cuốn vào đến hàn độc tứ ngược chi địa, nhưng càng đáng ghét chính là rất khó thấu thị băng vụ, chỉ một nháy mắt, cái này hơn trăm người liền đều thành mù chữ, lúc đầu tạo ra vây kín chi thế, liền vì một trong loạn.

Mà tại cái này băng vụ diệt chương bên trong, duy nhất còn có thể nhìn thấy, chính là Côn Bằng càng lúc càng bành trướng thân thể, vậy liền giống như là một giọt mực nước nhỏ vào trong nước, thương hắc nhan sắc không thể ức chế khuếch tán ra tới.

Lý Tuần chỉ là ngây người một lúc, trước mắt liền đã hết là cái này làm cho người đè nén nhan sắc, so bầu trời tăm tối càng thâm trầm gấp trăm lần!

"Bắc Minh có cá, mang tên là Côn. Côn to lớn, không biết mấy ngàn dặm. Hóa mà làm chim, mang tên là Bằng. Lưng chim Bằng, không biết mấy ngàn dặm. Giận mà bay, cánh như mây che trời."

Đương cái này Huyền Môn bên trong ưu mỹ nhất điển tịch xuất hiện lại tại Lý Tuần trong đầu lúc, hẳn lại một chút cũng cảm giác không thấy ban sơ đọc lúc kia dật hưng tư phi tráng lệ.

Trên thực tế , bất kỳ người nào bị một con quảng đạt ngàn dặm cự điều đặt ở dưới thân lúc, cũng không thể cảm giác được "Đẹp" tồn tại.

Có, chỉ có thể là kiềm chế cùng sợ hãi.

"Đây cũng là Côn Bằng pháp thân. . ."

Thủy Điệp Lan miệng bên trong nguyên rủa một tiếng, kéo một cái Lý Tuần nói: "Không thể lại chờ đợi, bằng không đợi lão vương bát đản này nhất phi trùng thiên thời điểm, chúng ta tất cả đều muốn cho hắn hút tới trong bụng đi,

buồn nôn chết!"

"Chẳng lẽ người đi vào qua?"

Câu này vụng về trò cười còn chưa lối ra, hấn khóe mắt quét nhìn liền liếc về Cổ Âm trên mặt, một màn kia vẫn chưa tiêu đi tiêu dung.

Lúc này, chấn động lòng người "Hàng hàng" thanh âm vang lên, cái này trầm thấp tiếng vang, đơn giản chính là theo ngũ tạng lục phủ người bên trong phát ra, càng chấn càng mạnh, làm cho người ta không thở nổi.

Nhưng mà, nhìn xem Cổ Âm trên mặt biểu lộ, Lý Tuần trong thoáng chốc cảm thấy, cái này tiếng vang chỉ sợ cũng không gì hơn cái này a. . .

"Ta đã nói qua, tại nhà người ta phát bàn tính, cũng nên thử trước một chút hạt châu phân lượng!"

Cổ Âm tựa hồ không lọt vào mắt cái này rung động lòng người tình cảnh, thanh âm của nàng cũng phá vỡ "Hàng hàng" sóng âm sóng lớn, truyền vào trong tai mỗi người.

Sau một khắc, nàng vươn tay ra, làm nhất cái hạ cắt thủ thế.

"Tranh" một tiếng thanh minh, như là một thanh cương đao, thẳng tắp phá vỡ trong hư không hùng hồn tiếng gầm, đã như sóng biển chập trùng thoải mái băng vụ, tại thời khắc này, không có bất kỳ cái gì điềm báo trước tĩnh lại, phảng phất thiên địa này đã ở trong nháy mắt đông kết.

Hàng hàng thanh bỗng dừng cất cao, lộ ra bén nhọn. Kia kịch liệt xung kích thẳng bách đám người tâm thần, nhưng tất cả mọi người ở đây đều là tu vi đến nhất định cấp độ cao thủ, đồng đều có thể cố thủ tâm thần, bất vi sở động.

Không cần Cổ Âm nói thêm nữa, tụ tập tại nàng xung quanh tu sĩ, yêu ma đột nhiên tản ra tứ phương, mà cũng không nhìn một chút chui vào đến băng vụ bên trong đi.

Ngay sau đó, lít nha lít nhít khí cơ theo từng cái phương hướng ném bắn mà xuất, lần theo mấy cái cố định quỹ đạo, cấp tốc thống hợp.

Cảm giác bên trong, chỉ là trong chớp nhoáng này, chung quanh băng vụ liền bị cái này tinh mịn khí cơ, dệt hợp thành một cái chỉnh thể, mà thiên địa nguyên khí, thì lại lấy phương thức đặc thù ở trong đó lưu động.

Như thế, không biết phương viên mấy phần mênh mông băng vụ, đã hóa thành nhất cái cự đại vô cùng lồng giam, đem dáng người tung hoành ngàn dặm Côn Bằng pháp thân, một mực khóa lại.

Lúc này, Côn Bằng lão yêu đã là giận dữ mà rít gào, sóng âm tới rộng rãi chỗ, lọt vào tai đều là tiếng vang chấn động, sớm phân biệt không rõ âm sắc làm sao.

Tình thế đến tận đây, chỉ sợ toàn bộ Dạ Ma Thiên đều đang rung động.

Lý Tuần thì là bị này thiên tài thức thủ pháp làm chấn kinh, thấy kiệu lưới khó hạ.

Hắn thấy rõ ràng, mặt ngoài, Cổ Âm là tụ tập mấy trăm tu sĩ chi lực, hợp nhau tấn công. Nhưng trên thực tế, nàng là lợi dụng chư tu sĩ làm môi giới, đem cái này phương viên mấy ngàn dặm thiên địa nguyên khí thống hợp cùng một chỗ, cũng chỉ có thể dạng này, mới có thể đem như thế quái vật khổng lồ giam cầm lại.

Chính như Cổ Âm nói, nơi này là địa bàn của nàng. Nàng đối cái này vạn dặm băng vụ hiểu rõ cùng khổng chế, lại sao là Côn Bằng lão yêu có khả năng tưởng tượng?

Lý Tuần chấn kinh sau khi, chợt suy nghĩ minh bạch một việc:

"Là, Cổ Âm đã sớm biết Thiên Chi cùng Côn Bằng tính toán, chỉ là xem tình hình, Thiên Chi chỉ sợ chỉ là vì ân oán cá nhân, mà Côn Bằng thì là mưu đồ thế lực của nàng. Cho nên, nàng hôm nay phản chế, trọng điểm vẫn là rơi vào Côn

Bằng lão yêu trên thân. . . Thiên Chi bất quá là cái ngục trang đi!"

Côn Bằng lão yêu không làm một đời yêu ma cự phách, tung hoành thế gian gần vạn năm, cuối cùng cầm đến Cổ Âm trong tay. Mặc dù hẳn lúc này còn có giầy dựa chi lực, thế nhưng là dùng đầu gối nghĩ cũng biết, Cổ Âm như thế thiết kế, như thế nào lại không có hậu chiêu?

Suy nghĩ phương động, hẳn liền nhìn Cổ Âm cánh tay co rút lại, theo trong tay áo xuất ra một chi sáo ngắn đến, nhắc tay liền môi, nhẹ nhàng thổi ra nhất cái có phần thanh thúy âm phù.

Có lẽ là ảo giác đi, Lý Tuần lại cảm thấy tiếng địch này dư âm cũng không trong trẻo, phản có chút buồn buồn trọc khí, giống như là đao chém vào da thịt thanh âm. . .

Vào thời khắc này, kia vang vọng đất trời kêu gào thanh im bật mà dừng. Thay vào đó, là một trận quỷ dị tiếng xào xạc.

"Trời mưa?"

Cái này lời vô lý vừa ra khỏi miệng, Thủy Điệp Lan sắc mặt chính là biến đổi, vô luận là nàng hay là Lý Tuần, đều bị trước mắt trút xuống "Mưa to" kinh ngạc đến sửng sờ.

Kia đỏ sậm nhan sắc, gay mũi mùi tanh. . . Đây rõ ràng chính là một trận huyết vũ!

Kêu gào thanh đình chỉ, cũng không có nghĩa là là chấn động kết thúc, tương phản, tại huyết vũ hạ xuống thời điểm, phạm vi ngàn dặm thiên địa nguyên khí cơ hồ là đang điên cuồng gào rít, va chạm, rung chuyển nước cờ bách tu sĩ kết thành không lồ hàng rào. Chỉ là, không có bất kỳ cái gì hiệu quả.

"Nàng cắt hẳn yết hầu. . ."

Mơ hồ chỉ xưng giảng nói ý tứ nhưng là vô cùng rõ ràng, hai người bản năng

mở ra hộ thể chân tức, ngăn trở cái này nhìn như không ngừng không nghỉ "Mưa rào tầm tã", trong lúc nhất thời đều nói không ra lời.

Lúc này Lý Tuần trong lòng chỉ tồn lấy một cái ý niệm trong đầu: Cổ Âm, thật sự là thật là đáng sợ!

Mà "Đáng sợ Cổ Âm" lúc này chính buông xuống cây sáo, quay đầu đối Yêu Phượng cười nói: "Đại công cáo thành!"

Yêu Phượng thần sắc như nước, nhìn không ra hi nộ, chỉ là một chút lắc đầu: "Chỉ bất quá tại Côn Bằng trên cổ mở miệng nhỏ đi, nói 'Đại công cáo thành' vẫn là sớm chút."

"Ta là chỉ có thể khai miệng nhỏ, bất quá người cùng Thanh Loan xuất mã liền không thành vấn đề. Từ đó về sau, Tán Tu Minh Hội liền vào hết chúng ta trong lòng bàn tay, đến lúc đó, người ta kế hoạch mới tính chân chính bắt đầu!"

Có lẽ là bởi vì hưng phấn, Cổ Âm xinh đẹp nho nhã trên mặt hơi hiện ra một tia đỏ ửng, trở lại đánh tan, cánh tay nàng nhất dẫn, mỉm cười nói: "Hiện tại là đá vắng ra cuối cùng cùng một chỗ chướng ngại vật thời điểm, xin. . ."

Trên mặt nàng tiểu dung cứng đờ, bởi vì, nàng nhìn thấy Yêu Phượng con người trong chốc lát tán phát ra vẻ kinh ngạc, cũng nhìn thấy trong đó lộ ra đi ra, Thiên Chi bay động thân ảnh.

"Ngăn đón nàng!"

Băng yêu nương tức giận thanh âm vang lên, như vậy hưởng ứng, còn tại Cổ Âm chung quanh hành hộ vệ chi trách mấy tu sĩ kiểm quang bắn ra, trong nháy mắt vây kín.

Nhưng mà hồi hải xông lên Thiên Chi đối với cái này nhìn như không thấy, ánh mắt của nàng thậm chí là cúi thấp xuống, thân thể thẳng tắp đụng vào kiểm quang bên trong.

Không có bất kỳ cái gì nhục thể xé rách tiếng vang, mọi người tại chỗ trước mắt đều là một hoa, mà trước mặt mọi người nhân thị lực khôi phục bình thường lúc, Thiên Chi khoảng cách Cổ Âm đã không đủ năm thước, lấy tay có thể đụng.

Cổ Âm rõ ràng trở tay không kịp, trở mắt nhìn Thiên Chi sắc bén cổ tay chặt đâm xuyên tới.

Mà lúc này từ phía sau chạy tới Băng yêu nương vẫn đang đếm trượng ngoại, chính là có thể giết Thiên Chi, cũng ngăn không được dạng này quyết tử một kích.

Liên tại Băng yêu nương nhịn không được muốn chửi mẹ thời điểm, Yêu Phượng xuất thủ.

Vị này trên đời này độc nhất vô nhị khổng hỏa đại tông sư xuất thủ, chính là Thiên Diệt hỏa quang giao thoa, tầng tầng dày đặc, ngăn tại Cổ Âm trước người.

Cái này Thiên Diệt hỏa chướng, ngoại trừ lực phòng ngự kinh người ngoại, nó mỗi một lần giao thoa sở sinh xuất nhỏ vụn ngọn lửa, thì so bất luận cái gì thần binh lợi khí đều tới sắc bén, nếu là Thiên Chi Thượng Nhân vẫn là tư thế không thay đổi, như vậy cánh tay của nàng liền sẽ bị trong nháy mắt xoắn thành mảnh vỡ, sau đó bị ngọn lửa cắn nuốt liền cận bã cũng không dư thừa!

Thế nhưng là tại thời khắc này, Yêu Phượng thấy được Thiên Chi bỗng nhiên lóe sáng ánh mắt.

Thiên Chi cánh tay chính chính cắm vào trong ngọn lửa, không có tứ chi vỡ vụn, có chỉ là một đạo ngũ sắc thái quang "Xoát" một tiếng lay động, hơi khai lại hợp.

Thái quang tránh chỗ, hỏa diễm đột nhiên diệt đi.

"Làm sao lại như vậy?"

Yêu Phượng một tiếng thấp giọng hô, phản ứng của nàng nhanh đến mức

kinh người, tại thấp giọng hô âm thanh bên trong, nàng ngang tay ngăn tại Cổ Âm trước người, cổ tay vẽ nhất cái uyển chuyển vòng tròn, màu trắng lóa hỏa quang giống nhất cái phát sinh vòng xoáy, tại Thiên Chi trước mắt khuếch tán ra tới.

Lại là "Xoát" một thanh âm vang lên, ngũ sắc thải quang vừa khởi lại rơi, lần này Yêu Phượng cảm giác liền thực sự nhiều, kia nổi lên làm cho người gân cốt mềm mại cảm giác bất lực, còn có bởi vì tan rã đến chỗ tận cùng mệnh môn không mang, xác nhận nàng phỏng đoán.

"Ngũ Sắc thần quang!"

Trong đầu vừa mới lóe lên ý nghĩ này, mà trên cánh tay tê dại đã lan tràn đến toàn bộ thân thể, nàng kêu lên một tiếng đau đớn, ở chung quanh mọi người không thể tin ánh mắt bên trong, chặt vật bay ra mấy chục thước ngoại đằng sau, hiểm hiểm định trụ thân hình.

Tại thời khắc này, toàn trường yên lặng.

Lúc trước cái kia bị nhân tùy ý nhục nhã Thiên Chi Thượng Nhân cũng không còn thấy!

Có lẽ nàng hiện tại y nguyên hình dung chặt vật, y nguyên trọng thương mang theo, nhưng là trong nháy mắt này tán phát ra sắc bén như kiếm, hạo đặng như biển linh hồn xung kích, nhưng là một cái trùng điệp bàn tay, đánh vào vừa mới tất cả chế giễu nàng ngu xuẩn trên mặt.

Nhưng mà Thiên Chi không quan tâm những chuyện đó, con người của nàng bên trong chỉ chiếu đến Cổ Âm thân ảnh. Tại thời khắc này, nàng cùng Cổ Âm ở giữa không còn mây may chướng ngại. Hai người ánh mắt gặp nhau, trong đó kia khó phân cảm xúc, ngoại trừ lẫn nhau, lại không có người có thể thấy rõ.

Đây cũng chỉ là thời gian một cái nháy mắt, Thiên Chi liền đụng vào Cổ Âm Trung cung.

Cổ Âm sáo ngẩn tại trước ngực, nhìn xem Thiên Chỉ xông lên, thân hình bỗng nhiên bóp méo, mà không có nhân chú ý tới, tại dưới chân của nàng, đang có một đoàn hắc vụ cấp tốc mở rộng ra.

Khí quyển bên trong vang lên một tiếng chói tai xé vải tiếng vang, thanh âm lại không chỗ ở cất cao, đương bèn nhọn thanh âm vượt qua mọi người có khả năng tiếp nhận mà đột nhiên vụn vụn sát na, hai người thân hình tựa hồ trong nháy mắt giao thoa, mà Cổ Âm dưới chân hắc vụ thì bỗng nhiên hướng lên xoay tròn, sau đó ngưng định xuống tới.

Trong hư không tựa hồ phút chốc yên tĩnh, nhưng mà màng nhĩ xé rách đau đớn cùng tứ phía băng vụ trong chốc lát bốc hơi không còn, thì nói cho người đứng xem, tình huống còn lâu mới có được mặt ngoài đơn giản như vậy.

Tại thời khắc này, giống ba đầu Giao quái, Băng yêu nương cấp số này cao thủ, cơ hồ là không cần suy nghĩ, liền cấp tốc thoát ra lui lại.

Những người khác cũng học theo, nhao nhao triệt thoái phía sau. Nhưng mà, cuối cùng vẫn là có nhân chậm một bước. Nhất cái cùng Côn Bằng cùng một chỗ "Tạo phản" yêu ma chỉ là thoáng chần chừ, thân hình liền đột nhiên cứng đờ.

Tới đồng bộ, lấy Cổ Âm cùng Thiên Chỉ làm trung tâm, nhất cái chùng mười triệu phương viên không gian bỗng dừng sụp đổ xuống dưới.

Cái này đương nhiên chỉ là thị lực ảo giác, nhưng mà trong nháy mắt kia phun trào, lại gắt gao khống chế tại cái này không gian thu hẹp nội to lớn nguyên khí xung kích, đã tại cổ này ảo giác xuất hiện quá trình bên trong, đem cái không gian này vừa đi vừa về cày vượt qua ngàn lần!

Ở bên xem người trong mắt, Cổ Âm cùng Thiên Chỉ hoàn toàn chính xác đã bóp méo, mà cái kia lạc hậu một bước thẳng xui xẻo, thì là há to miệng, cũng đã không phát ra được một tiếng động nhỏ, hăn nửa người, tại vừa mới cái kia sát na ngạnh sinh sinh bị "Đào" đi, giòn hóa thành cặn bã!

Mà tại cái này "Tĩnh lặng" được khiến người rùng mình thời điểm, mọi người trong tai vang lên nhẹ nhàng một tiếng: "Xoát!"

Lần này, tất cả mọi người thấy rõ ràng, năm đạo quang mang, theo thanh, hoàng, xích, bạch, hắc phân loại, một thanh âm vang lên về sau, đám người đột nhiên cảm giác được, lúc đầu để bọn hắn không thờ nổi trọng áp, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, thậm chí trống rỗng để cho người ta chân đứng không vững.

Kêu đau một tiếng vang lên, Cổ Âm giống như là nhất cái vải rách búp bê, bay ngã ra ngoài.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Mê Thần

Chương 04: Mê thần

Chỉ cần xem xét tư thế của nàng, người ở chỗ này liền đều hiểu, trên người nàng xương cốt chí ít đoạn mất ba thành, đã hoàn toàn đánh mất sức hoàn thủ.

Nhưng mà, Thiên Chi đồng thời không có thừa thắng xông lên, bởi vì tại tiền phương của nàng, chính cản trở nhất cái toàn thân đen nhánh ma quỷ.

Mặc dù ma quỷ này hình tượng cũng rất chặt vật: Cây khô thân thể quý một chân trên đất, bên trái trên bờ vai dài nhỏ cốt thứ toàn bộ đứt gãy, chỗ ngực còn bị Thiên Chi ngạnh sinh sinh khoét đi nhất khối, lộ ra trong đó đỏ tươi huyết nhục.

Trước mắt tình hình làm cho tất cả mọi người đều thấy ngây người, vẫn là Yêu Phượng phản ứng càng nhanh một chút, nàng thân hình mở ra, bổ nhào qua bảo vệ Cổ Âm.

Mà đột nhiên xuất hiện Ma La Hầu, cũng tại một tiếng gầm nhẹ đằng sau, thối lui một khoảng cách.

Nó kia đỏ bừng quý nhân gắt gao chăm chú vào Thiên Chi trên mặt, như muốn đem cái này trọng thương nó hung thủ hình tượng, hoàn toàn khắc đến thực chất bên trong đi!

Lý Tuần cảm thấy mình đầu óc không đủ dùng, mà Thủy Điệp Lan thì cắn một cái tại hãn tai bên trên, đau đến hãn kêu lên một tiếng đau đớn, nhưng liên phát giận cũng không kịp, liền bị Thủy Điệp Lan thấp giọng hô từ ngữ nhiếp đi

tâm thần —

"Trời ạ, Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang!"

"A?"

"Thật sự là Ngũ Sắc Thần Quang, giới này bề ngoài tốt nhất, cũng là ta muốn học nhất pháp môn a!"

Lý Tuần liếc mắt, mà giờ khắc này, liên tiếp ho khan thanh liên từ Cổ Âm trong miệng tán phát ra, nàng tựa tại Yêu Phượng trong ngực, từng ngậm từng ngậm ho ra máu tươi, trước ngực đều là một mảnh huyết hồng, sớm không có nhất quán văn nhã thanh tú.

Lý Tuần từng cho rằng, Cổ Âm vốn có, là một đôi hãn thấy qua hoàn mỹ nhất tay.

Mà giờ khắc này, tay trái của nàng hư gãy tại trước ngực, cổ tay lấy nhất cái kỳ quái góc độ vặn vẹo lên, tay phải vẫn nắm chặt cây kia sáo ngắn, chỉ là, sáo ngắn lúc này cũng đã đứt đi một nửa, hoàn toàn báo hỏng.

Thấy được nàng loại này bộ dáng, dù cho Lý Tuần trong lòng hận nàng tận xương, y nguyên cảm thấy truật mục kinh tâm.

Nhưng mà, bởi vì trọng thương mà mặt tái nhợt bên trên, ngoài ý muốn lộ ra tiểu dung, nàng ôn nhu mở miệng, giọng nói kia ngược lại cùng với băng hữu nói chuyện phiếm đồng dạng.

"Nhìn thấy Ma La Hầu thật bất ngờ sao? Là, người vẫn là như năm đó, nghe gió chính là mưa đâu! Bất quá, người cũng thật làm cho ta giật mình. . . Tâm ma tinh tiến pháp, ta rốt cục vẫn là xem thường tâm ma tinh tiến pháp!"

Nàng nói đến quá nhiều, không khỏi lại ho khan vài tiếng, lại không để ý tới Yêu Phượng thấp giọng khuyên can, tiếp tục cười nói: "Cũng đúng, cừ hận vốn là tâm ma tối ngon miệng thuốc bổ, lấy thiên phú của người tài tình, lại gánh vác

lấy vô cùng nhục nhã, cái này đem gần hai trăm năm thời gian, do chân nhân hóa xích tử, có cái gì không được?"

Lý Tuần trong lòng đại chấn.

Chân nhân hóa xích tử, xích tử tức chân nhất, Thiên Chỉ Thượng Nhân chẳng lẽ đã là chân nhất tông sư đẳng cấp?

Nếu thật sự là như thế, nàng đường đường một tông chi chủ, chân nhất tông sư chi thân, lại tại vừa mới cam thụ đám người nhục nhã chế giễu, vì, chẳng lẽ chính là lỗi đĩnh một kích?

Thiên Chỉ Thượng Nhân ngoài ý muốn không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm Cổ Âm khí sắc càng suy khuôn mặt, tựa hồ đang suy nghĩ làm sao xuất thủ.

Mà Cổ Âm lại chỉ là xem thường cười yếu ớt: "Thiên Chỉ, kỳ thật bằng vào chúng ta quan hệ, làm sao đến mức này? Trên đời này còn có so với chúng ta càng. . ."

Hai đạo như sương như tuyết ánh mắt đánh vào trên mặt nàng, đưa nàng phần sau đoạn nói cắt đứt.

Lý Tuần bản còn tại kỳ quái Cổ Âm mềm yếu, ngay sau đó liền nhìn thấy, Thiên Chỉ Thượng Nhân thân hình hơi chao đảo một cái, mà sau lưng nàng quần áo chẳng biết lúc nào đã bị máu tươi nhuộm được thấu.

"Làm sao chính diện nghênh địch, phía sau lưng thụ thương?"

Lý Tuần còn không có nghĩ rõ ràng, giữa sân lại sinh dị biến.

Thiên Chỉ thân hình lóe lên, lại thẳng tắp đụng vào băng vụn bên trong, vừa mới còn một bộ ngọc đá cùng vỡ bộ dáng, giờ phút này đột nhiên lui bước, bất kể là ai cũng không nghĩ tới.

Giữa sân đám người đều là cứng lại, mà vừa mới bị mất mặt Băng yêu nương một mực tại chuẩn bị vớt hồi mặt mũi, vốn là nhìn chăm chăm Thiên Chi không thả, lúc này gặp nàng thối lui, đúng là phản ứng đầu tiên.

Băng yêu nương trong miệng thấp quát một tiếng, trên tay bắn ra khắp nơi óng ánh dịch thấu giấy ngọc, vô thanh vô tức, xuyên thấu băng vụ, thẳng cho đến Thiên Chi sau lưng vài thước, mới ông một tiếng hóa gian lận bách điệp ảnh, càng có khí cơ liên lụy biến hóa, sắc bén như đao, đem Thiên Chi bao phủ trong đó.

Thiên Chi không có dừng thân, chỉ là hồi tay áo vẫy một cái, lại là một đạo ngũ sắc quang hoa, chợt lên chợt diệt, lại là "Xoát" một tiếng lay động, kia trăm ngàn điệp ảnh coi là thật như bọt biển, biến mất vô tung vô ảnh, mà giấy ngọc bản thể thì bị tay áo quét qua, xa xa đánh bay, không biết rơi xuống đi đâu.

Băng yêu nương giật mình ngay tại chỗ, đây cũng là nàng một kiện rất được ý pháp khí, không nghĩ tới bị Thiên Chi như thế hời hợt phá vỡ!

Cũng liền bất quá là như thế khê giật mình công phu, Thiên Chi thân hình đã hoàn toàn chui vào băng vụ bên trong, không thấy bóng dáng.

"Đừng đuổi theo!"

Cổ Âm lạnh lùng mở miệng, phảng phất vừa rồi những cái kia ôn ngôn nhuyễn ngữ chỉ là mọi người ảo giác.

Nàng tại tinh tế ho khan âm thanh bên trong, sâu kín nói: "Không cần lại làm không có ý nghĩa sự tình, hiện tại, chúng ta chỉ cần đem chú ý đặt ở Côn Bằng lão nhi trên thân, là được!"

Nàng mặc dù không phải Tán Tu Minh Hội bên trong người, nhưng ai cũng biết, nàng tại Minh Hội bên trong địa vị siêu nhiên, gần như có thể gọi là nói là một không hai, đám người gặp nàng lên tiếng, liền cũng sẽ không tiếp tục nhiều lời.

Mà lúc này đây, bởi vì Thiên Chi Thượng Nhân xung kích, mà tạm thời bị bọn hãn sơ sót Côn Bằng lão yêu, đã theo đoạn hầu cuồng loạn bên trong khôi phục lại, bắt đầu mới một đợt xung kích.

Bầu không khí trong nháy mắt vừa khẩn trương đứng dậy, liền ngay cả ba đầu Giao quái dạng này thân phận lúng túng gia hỏa, cũng vụng trộm đi làm cho phẳng trong ngày coi như có chút giao tình giáp đạo nhân, tạm thời vì chính mình tìm phần việc xấu làm một chút.

Mà Cổ Âm lúc này lại cùng cảnh vật chung quanh không hợp nhau, nàng nằm ngửa tại Yêu Phượng trong ngực, ánh mắt giống như khai giống như bể, tựa như là ngủ thiếp đi, nhưng Yêu Phượng rõ ràng, nàng là đang suy nghĩ cái gì cực phức tạp vấn đề.

Yêu Phượng cũng không mở miệng, chỉ là đem từng lớp từng lớp ôn nhuận hoạt bát nguyên khí xuyên vào trong cơ thể nàng, chậm rãi tu bổ trọng thương thân thể.

Thật lâu, Cổ Âm rên rỉ nói một tiếng: "Rốt cục vẫn là đi nhằm một nước cờ. . ."

Yêu Phượng nhẹ giọng nhất tiếng, an ủi: "Còn có thể bổ cứu, chí ít đại xu thế chưa biến, mà lại, chúng ta còn có hậu chiêu đúng không?"

Cổ Âm nhàn nhạt nhất tiếng, đang muốn nói chuyện, chợt thấy đến Yêu Phượng thần sắc biến đổi, đột nhiên quay đầu lại. Nàng đầu tiên là khẽ giật mình, ngay sau đó, một cổ dự cảm bất tường từ đáy lòng chỗ sâu mãnh liệt phun ra tới.

Một đạo khoan thai lịch sự tao nhã lại thâm sâu đeo từ tính tiếng nói, tại cái này khí cơ dây dưa băng vụn bên trong vang lên —

"Thật xin lỗi, muốn hỏi một chút, Cổ Chí Huyền có ở nhà không?"

"Người vừa mới làm cái gì? Hiện tại lại muốn làm sao?"

Thủy Điệp Lan một bên tay băng vạt bên trong ghé qua, một bên vẫn còn dư dật hướng Lý Tuần tra hỏi.

Kỳ thật Lý Tuần cũng có một bụng vấn đề, chỉ là tại cái này muốn mạng băng vạt bên trong tiến lên, đã hao phí hẳn quá nhiều tinh lực, chỉ có thể tạm thời ngâm miệng, hết sức chuyên chú cùng hàn độc chống lại.

Tại Thiên Chi Thượng Nhân xông vào băng vạt chạy trốn thời điểm, Lý Tuần liền dắt Thủy Điệp Lan điên cuồng đuổi theo đi qua.

Hắn có rất nhiều nghi vấn cần Thiên Chi đến giải đáp, mà dưới mắt, thì là cơ hội tốt nhất.

Bởi vậy, dù cho cái này mệnh mông băng vạt hàn độc đem hẳn tứ chi đánh cho lạnh buốt, trái tim của hắn y nguyên cấp tốc nhảy lên, giao phó hẳn kinh người sức sống.

Phía trước Thiên Chi Thượng Nhân thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa, nhưng này mùi máu tanh nồng đậm, lại không có khả năng né qua Thủy Điệp Lan yêu dị khứu giác.

Rốt cục, tại Lý Tuần ánh mắt lại lần nữa nhìn thấy đêm tối hạ sông băng lúc, Thủy Điệp Lan cũng đã nói một câu: "Ở chỗ này! Uy, người vẫn chưa trả lời đâu, người vừa mới có phải hay không làm chuyện gì. . ."

Lý Tuần nhìn xem sông băng trong bóng tối đục khai cửa hang, không yên lòng ừ một tiếng, trong lòng chỉ là đang nghĩ, hang động này không phải thiên nhiên tạo ra, đương nhiên cũng không phải là mới tạc ra tới, xem ra Thiên Chi Thượng Nhân tính toán không phải tại nhất thời.

Như vậy, một hồi làm sao lợi dụng trước mắt tình thế, lấy thu hoạch được càng nhiều tin tức hơn, liền cần cẩn thận hơn so đo một chút.

Chỉ là, hấn eo bên trên rất nhanh chịu một kích nặng nề.

Tại hấn bị đau tiếng hô thời điểm, Thủy Điệp Lan nheo mắt lại, đưa mặt tới, hung tợn nói: "Chẳng lẽ ta so ra kém cái kia nửa chết nửa sống nữ nhân điên? Trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, bằng không ta liền đi vào cầm nàng đầu người đi Cổ Âm bên kia làm chấp nghị!"

Nhìn xem Thủy Điệp Lan loại này bộ dáng, Lý Tuần nhin không được cười lên, mặc kệ quan hệ của song phương làm sao vi diệu, dưới mắt Thủy Điệp Lan nhìn, ngược lại thật sự là có chút. . . Đáng yêu.

Cái này hoang đường suy nghĩ khiến cho hấn nhếch miệng cười nói: "Kỳ thật cũng không có gì, gần nhất Âm Tán Nhân muốn đi tìm Ngọc Tán Nhân xúi quẩy, đúng lúc đụng phải cái này việc sự tình, ta liền để nàng đi đến một chút náo nhiệt!"

Nếu không phải biết hấn nội tình nhân nghe, chỉ sợ muốn làm hấn là thăng điên. Nhưng Thủy Điệp Lan là ngầm hiểu, nghe được chắc chắc lắc đầu.

"Đỉnh đầu dài đau nhức, lòng bàn chân chảy mủ chính là hình dung người tiểu tử này! Cổ Âm tại chuyện này thượng phí tâm tư thế nhưng là không nhỏ, người. . ."

Lời còn chưa dứt, trước mắt hùng vĩ sông băng chợt liền chấn động, vụn băng tuyết đọng trượt xuống vẩy ra, hảo hảo kinh người.

Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan đồng thời quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phương xa thiên địa chỗ giao giới, một đạo quang mang chói mắt phóng lên tận trời, mà rất nhanh, vốn đã hắc ám không ánh sáng bầu trời, không ngờ tối chút, nặng nề áp lực phảng phất là cuồng phong gợi lên mây đen, lên đỉnh đầu lóe lên, liền đi xa ở ngoài ngàn dặm.

Lý Tuần ngẩng đầu nhìn thiên, lại cúi đầu xuống nhìn xem tuyết trắng sông băng bên trên, mới vừa từ thiên mà hàng mấy khối chướng mắt vết máu, rốt cục

hắc hắc cười nhẹ, đặc ý vạ phần.

Thủy Diệp Lan thấy thẳng lắc đầu: "Người đến tốt cùng cùng các nàng có cái gì thù a? Cứu đi Côn Bằng, lão tiểu tử kia cũng sẽ không cảm kích người. . ."

"Bất quá Cổ Âm các nàng nhất định sẽ không vui vẻ, kế hoạch của các nàng cũng nhất định đập tan tành, cái này đầy đủ."

Lý Tuần tuy là nói như vậy, nhưng trong lòng thì có một phen khác so đo.

Cái này mấy chục năm chính mình hận không thể cho Cổ Âm các nàng xem như câu tới sai bảo, mặc dù đánh tan đối phương đủ loại ngờ vực vô căn cứ, lại một mực không cách nào tìm kiếm được nó làm việc mạch lạc cùng sơ hở, đến mức không có chỗ xuống tay.

Hôm nay đối phương kế hoạch sinh biến, như vậy lúc đầu tìm không thấy sơ hở, lúc này nhất định sẽ xuất hiện.

Từ giờ trở đi, hẳn cần tỉnh táo đứng ngoài quan sát, từ đó thu thập đủ nhiều lại đầy đủ trọng yếu tin tức, vì ngày sau phản chế làm chuẩn bị.

Mà hết thảy mở đầu cùng mấu chốt, liền ứng tại cái này trong động băng Thiên Chỉ trên thân.

Hắn hơi quay đầu, tại Thủy Diệp Lan bên tai thấp giọng nói: "Một hồi phối hợp ta một chút, đa tạ!"

Khi lấy được Thủy Diệp Lan tức giận hưởng ứng đằng sau, hắn nháy mắt mấy cái, hít sâu một hơi, trôi đến băng thâm nhập quan sát nơi cửa, gõ gõ băng bích, phát ra đốc đốc tiếng vang: "Thượng Nhân quý thể không việc gì hay không? Có người trong đồng đạo cầu kiến. . . Thượng Nhân?"

Lý Tuần cau mày một cái, thăm dò vào bên trong nhìn, sau một khắc, hẳn khẽ gọi một tiếng, thân thể mãnh hướng về sau lật, một đạo bóng mắt quang mũi tên sát da đầu của hắn bay đi, đánh vào mấy trăm thước xa băng bích bên trên, y

nguyên đoạt đoạt có thanh.

Bản thân hẳn còn không như thế nào, Thủy Điệp Lan lại cho kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Nếu là Lý Tuần phản ứng chậm nữa một chút, bọn hẳn coi như thật muốn thành một đôi đồng mệnh uyên ương. Loại này đem tính mạng của mình giao cho người khác cảm giác, thật sự là gặp quỷ phiên muộn!

Nàng chửi nhỏ một tiếng, một thanh nữu lấy Lý Tuần cổ áo, đem hẳn kéo ra phía sau, ác thanh ác khí nói: "Một bên đợi đi, nhìn ta. . ."

Lời còn chưa dứt, nàng liền nhìn thấy Lý Tuần đối nàng điệu bộ, chưa minh bạch chuyện gì xảy ra, liền bị Lý Tuần dắt, lại cho kéo đến hẳn đằng sau, Lý Tuần thân hình thon dài, lập tức đưa nàng che khuất hơn phân nửa, tới đồng thời, băng cửa hang bóng người thoáng hiện.

Thiên Chi Thượng Nhân lạnh như băng xuất hiện tại chỗ cửa hang, trong mắt thần quang điện thiểm, hàn ý um tùm, Thủy Điệp Lan chỉ nghe được Lý Tuần kêu một tiếng "Nàng không bị tổn thương, đi mau", không hiểu thấu ở giữa, liền bị Lý Tuần dắt, bỏ trốn mất dạng.

Hậu phương, thê lương Băng Phong tiếng gào rít bạo khởi, chí ít bảy tám tòa sông băng tại cái này nổi lên trong gió lốc sụp đổ ngã xuống, thanh thế kinh người cực kỳ.

Thủy Điệp Lan quay đầu nhìn thoáng qua, thấy hậu phương băng vụ nặng chướng, tuyết phấn bay tán loạn, lại chỉ là cười lạnh một tiếng, hất ra Lý Tuần tay, dừng thân lại: "Người đang giở trò quỷ gì! Nàng rõ ràng là phô trương thanh thế, chúng ta còn sợ nàng sao?"

Lý Tuần cũng dừng ở giữa không trung, như không có việc gì sửa sang lại một chút có phần chật vật hình dáng tướng mạo, lúc này mới cười nói: "Người tội gì đi cùng nàng cứng đối cứng? Huyết khí chi dũng, không thoát được nhất

thịnh hai suy ba kiệt quần hình, chúng ta hoãn một chút, chẳng phải miễn đi một trận phân tranh?"

"Xảo trá!" Thủy Điệp Lan giận một tiếng, bỗng kỳ quái cười lên: "Tính người có lý, bất quá, ta phải nói cho người chính là, Thiên Chi vừa mới thể nhưng là lại trốn được xa, chúng ta đuổi kịp đuổi không kịp, còn tại cái nào cũng được ở giữa."

"Trốn được xa?" Lý Tuần ngờ ngạc một chút, sau đó liền lắc đầu cười nói: "Lần này người nhưng nhìn nhìn nhăm, đây không có khả năng."

Thủy Điệp Lan cau mày nói: "Làm sao không có khả năng, nàng huyết khí hương vị vừa mới trốn xa ngoài trăm dặm, cái mùi này theo cơn gió đến, tuyệt không thể gạt được ta!"

Lý Tuần chỉ có thể là lắc đầu: "Mùi cũng có thể gạt người, không lừa được nhân chỉ có đạo lý. Người nhìn nàng đâu còn có ngự khí năng lực? Hiện tại nàng sợ là liền Bắc hải cũng bay không đi qua, nếu không, chỉ cần đụng vào vừa mới bố trí tốt 'Vĩnh Dạ Cực Quang' khu vực, không thể so với nơi này muốn an toàn gấp trăm lần?"

Nhìn Thủy Điệp Lan vẫn có không ăn vào sắc, hẳn tâm tư nhất chuyển, liền cười nói: "Như vậy đi, chúng ta đến cái đánh cược, người án lấy người ý tứ, ta án lấy chủ ý của ta, đại gia chia ra làm việc, lấy một khắc đồng hồ làm hạn định, ai có thể tìm tới Thiên Chi, liền coi như người nào thắng, làm sao?"

Thủy Điệp Lan giương lên lông mày, hiển nhiên vô cùng ý động: "Đánh cược gì?"

Lý Tuần khẽ cười nói: "Cũng không có gì, chỉ là nếu ứng nghiệm nhận đổi phương một sự kiện đi. Tỉ như, người có thể để cho ta dạy người 'Vụ Ẩn hiên' hạch tâm không chế chi pháp, ta cũng có thể để người dạy ta 'Nghịch Ảnh Độn Pháp' loại hình, đại gia không được cự tuyệt!"

Một lời của hắn thốt ra, chột liền nghĩ đến, mấy ngày nay bận chuyện, "Vu Ân hiên" bí mật khó giữ được sự tình, còn không có thông báo Thủy Điệp Lan.

Chỉ là hiện tại cũng không phải lúc nói chuyện này, hắn liền tạm thời đề xuống không nhắc tới, chỉ là cười mỉm xem Thủy Điệp Lan phản ứng.

Thủy Điệp Lan đối với cái này hiển nhiên cảm thấy rất hứng thú, nàng nhàn châu xoay động, rất dứt khoát đáp ứng.

Lý Tuần lại là nhất tiếu, hơi đưa tay cánh tay, làm cái "Người trước hết mời" thủ thế, Thủy Điệp Lan hoành hắn một chút, thân hình lóe lên, bỗng nhiên không thấy.

Lý Tuần thở dài ra một hơi đến, hướng về một bên hư không hòa nhã nói: "Người trở về rồi?"

Âm Tán Nhân vô thanh vô tức bước ra hư không, khẽ gật đầu: "Hết thầy thuận lợi."

"Người hiện thân lúc, Cổ Âm bên kia phản ứng làm sao?"

"Tình trạng liên tiếp phát sinh, vô luận là Cổ Âm hay là Yêu Phượng, đều có chút loạn, lúc này mới bị ta thuận lợi cứu đi Côn Bằng lão nhi, liền liền ba đầu Giao quái cũng thừa cơ chạy mất, xem như vì sơn cừu trượng, thất bại trong gang tấc, lúc này, Tán Tu Minh Hội chư tu sĩ đều bị lệnh cưỡng chế hạn chế phạm vi hoạt động, nhất thời nửa khắc là sai khiến bất động. Ngoài ra, chính là Cổ Chí Huyền sự tình. . ."

Lý Tuần tâm thần lập tức tập trung lại, Âm Tán Nhân liếc hắn một cái, có phần cẩn thận mà nói: "Như Cổ Chí Huyền còn tại thế, tình huống ứng không đến mức đến một bước này. Nhất là ta lúc đầu cùng Cổ Âm thương lượng, muốn nàng gọi Cổ Chí Huyền đi ra thu hồi Linh diệt ti, ta liền mặc kệ chuyện nơi đây."

Nàng dừng một chút, thấy Lý Tuần sắc mặt không thay đổi, mới tiếp tục nói:

"Theo lẽ thường, Cổ Chí Huyền sớm nên đi ra ngăn chặn trận cướp, thế nhưng là, từ đầu đến cuối, cũng không thấy cái bóng của hãn, cái này cùng Cổ Chí Huyền tính tình không hợp. Theo ta thấy, hoặc là, hãn là đúng như Cổ Âm bọn người nói, là đang bế quan tham tu, hoặc là, chính là thật. . ."

Liên Âm Tán Nhân cũng nói như vậy!

Theo Ngưu Lực Sĩ đến Thiên Chi Thượng Nhân, đồng đều không có thực vạch Ngọc Tán Nhân tin chết, nhưng mà theo phản ứng của bọn hãn đến xem, nhưng lại không một không giữ tại cái này đề trên mắt.

Chẳng lẽ nói, Cổ Chí Huyền thật đã chết rồi?

Trong lúc nhất thời, Lý Tuần có chút mờ mịt.

Nói thật, hãn đối Ngọc Tán Nhân phi thường lạ lẫm, hãn hiểu biết Ngọc Tán Nhân hết thảy, đều là theo trong miệng người khác được đến, trộn lẫn lấy cực mạnh chủ quan sắc thái.

Lý Tuần đã từng ý đồ đem những tin tức này hợp lại đứng dậy, nhưng mà kết quả sau cùng, chỉ quy kết đến lưỡng cái phương diện: Cường đại, háo sắc!

Loại này kết luận, không thể nghi ngờ là tái nhợt mà lại không còn chút sức lực nào.

Cho nên cho đến hôm nay, Ngọc Tán Nhân đối với hãn mà nói, vẫn là nhất cái trong sương mù hình ảnh, chỉ thấy hình dáng, không có thực sự cảm giác.

Chính vì vậy, Lý Tuần đối vị này trên lý luận "Cừu địch", đều có loại không hận nổi cảm giác, kém xa đối Cổ Âm, Yêu Phượng, Thanh Ngâm như thế chân tình thực cảm giác.

Phiền toái hơn chính là, bởi vì không bao lâu kinh lịch, trong tiềm thức, hãn thường xuyên đem chính mình lấy ra cùng Ngọc Tán Nhân so sánh, cũng liền không khỏi sinh ra "Ta cùng hãn có quan hệ hay không" loại hình ý nghĩ.

Nhưng mà, những người khác thì cũng thôi đi, có thể liền Yêu Phượng, Cổ Âm bọn người, đều không có bất kỳ cái gì loại này biểu thị, bởi vậy, hẳn liền có thể nghĩ như vậy —

"Dù sao Ngọc Tán Nhân còn sống!"

Mà bây giờ. . . Lắc đầu, hẳn ép buộc chính mình đem cái ý niệm hoang đường này bài xuất não hải, chỉ coi không thấy được Âm Tán Nhân tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, hết sức duy trì một loại thông dong tư thái.

"Thật sao? Như vậy người đây, người đối Cổ Chí Huyền sinh tử có ý kiến gì không?"

"Xảy ra chuyện gì, cũng sẽ không khiến người không thể nào tiếp thu được." Âm Tán Nhân thái độ rất hiện thực, nàng tự giễu cười nói: "Dù sao Thiên Tâm khó lường, ta đều có thể như thế, Cổ Chí Huyền chết hoặc bất tử, lại có cái gì quá không được?"

Lý Tuần cười đắc ý, cũng không trong vấn đề này dây dưa tiếp, chỉ là nói một tiếng "Đi theo ta", liền làm trước bay về phía cái kia đã một mảnh hỗn độn sông băng chỗ.

Đến đằng sau, hẳn ra hiệu Âm Tán Nhân ở bên cảnh giới, chính mình thì rơi xuống, tại mặt đất nơi nào đó đập mạnh mấy cước, nghe truyền về tiếng vang, trong lòng của hẳn càng ngày càng chắc chắn đứng dậy.

"Một hồi, muốn theo Thủy Điệp Lan chỗ ấy làm chút gì chỗ tốt đâu?"

Khẽ mỉm cười, thân hình hẳn co rút lại, đã thi triển thuật pháp hướng tầng băng hạ bỏ chạy.

"Nóng quá. . ."

Mặc dù ẩn thân tại dưới lớp băng thật dày, nóng rực như nham tương dòng lũ

như cũ tại thể nội lao nhanh không thôi, trực phân trực hào bốc hơi lấy trên người nguyên khí.

Nhất là trộn lẫn ở trong đó thất tình hỏa, cùng quán ngực mà vào một nửa sáo ngọc thượng kỳ dị độc tố hòa làm một thể, cơ hồ là trong nháy mắt liền đem tâm mạch phá tan bảy tám phần, đồng thời thuận thể phản phệ tâm thần, từng bước một đưa nàng đẩy hướng tinh mạch thâm uyên.

Tại Thiên Chỉ cảm giác bên trong, đầu nội tràn ngập kịch độc khí mê-tan, bị ngược lên tâm hỏa một điểm, chính là thúc làm dịch não khô nóng đau đớn.

Chỉ có mấy trăm năm qua thiên chuy bách luyện kia một điểm băng Tuyết Linh minh, vẫn chết dính tại linh đài phía trên, đau khổ chèo chống không ngã.

Nàng trầm thấp thở xuất một hơi, cảm giác tạng phủ ở giữa toát ra đều là độc hỏa, miệng lưỡi khô ráo được dọa người. Có lẽ chỉ cần bị gió thổi qua, nàng liền có thể có thể hóa tro mà đi.

"Hỗn trưởng. . . Trường không phi tuyết địch, Cổ Chí Huyền, người chính là chết rồi, cũng không khiến người ta sống yên ổn!"

Nghiến răng nhất tấu, nàng cố gắng khống chế đã lớn nửa cứng ngắt thân thể, đưa tay vào ngực. Nơi đó, có một viên lúc trước hướng Huyền Hóa chân nhân lấy được "Tạo hóa Kim Đan", sinh trưởng kéo dài tính mạng, liền đều xem nó.

Có lẽ thời gian qua có một ngày dài như vậy, nàng đã ngẩn ngơ ngón tay, như kỳ tích mở ra bình ngọc cái nắp, theo Kim Đan linh khí tràn ra ngoài, liền giống như là một ly nước đá dội lên trên đầu.

Mặc dù cái này tạm thời làm dịu bất quá là danh phù kỳ thực hạt cát trong sa mạc, nhưng cũng có chút ít còn hơn không, liền ngay cả rút ra động tác cũng thông thuận một chút.

Trong tai tựa hồ truyền vào thanh âm gì, nhưng đầu nội thiêu đốt hỏa, để nàng căn bản không có khí lực cân nhắc cái khác, nàng hiện tại chỉ có một cái ý niệm trong đầu —

"Đem đan dược nuốt mất!"

Mùi thuốc càng ngày càng nặng, thế nhưng là nàng thần trí cũng càng ngày càng u ám, rõ ràng tay cứng ngắt chỉ, lại tại giờ khắc này càng không ngừng run lên, giống như bình ngọc đã đựng bờ môi đi, nàng chỉ cần hấp một chút, hấp. . .

Nàng hút tới chỉ là trong tầng băng lạnh lẽo không khí.

Bình ngọc lạnh lùng trượt xuống, mà nàng thậm chí nghe không được cái bình lúc rơi xuống đất tiếng vang, nàng thân thể xiết chặt, bản năng nghĩ đưa tay bắt lấy, nhưng mà trong đầu nhưng là âm vang một vang, nghịch xông huyết khí rót ngược vào, chỉ một thoáng phong bế lực thức thất khiếu, tựa như cùng một nhớ buồn bực chùy, đưa nàng lại một lần nữa đập xuống đất.

Vừa nâng lên một tia thân thể giống nhất căn gỗ, ngã xuống tại trên mặt băng.

Mùi thuốc đoạn tuyệt.

Thuần túy hắc ám trống vắng chỉ một thoáng đưa nàng thu nạp tiến đến, xuyên thấu qua tầng băng rót vào một điểm cuối cùng nhi sáng ngời theo trong mắt nàng xóa đi, lại tay chân ngẩn ngơ, lần này quả nhiên là tận gốc đầu ngón út cũng không nhắc lên nổi.

Độc hỏa cháy thiên, Thiên Chi vài đã nghe đến quý nói chiêm chiếp. Yếu ớt nhất phần mắt kính lạc đã bị đốt tổn thương, khứu giác cũng không nhạy bén, toàn không biết đan bình rớt xuống đi đâu.

Nàng trong cổ phát ra "Ha ha" tiếng vang, giống như khóc giống như cười, chỉ là có mấy phần tự giễu, nàng bản thân nhưng không có nửa chút nhận mệnh

chờ chết suy nghĩ, mà là gương mặt dán tại trên mặt băng, một tia một tia xê dịch, nương tựa theo dần dần chuyển chết lặng xúc cảm, lục soát đan bình vị trí.

"Ừm? Là đang tìm cái này sao?"

Châu tẩu khay ngọc giống như thanh âm vang lên, kia là đan dược tại trong bình vừa đi vừa về chấn động phát ra tiếng vang. Thiên Chi thân thể cứng đờ, ngay sau đó liền nghe được phía trên truyền đến một tiếng thở dài trầm thấp.

"Có ai có thể nghĩ đến, không ai bì nổi Bất Dạ thành chi chủ, cũng có hôm nay!"

Lời còn chưa dứt, liền nghe một tiếng xé vải vang, Thiên Chi trên lưng quần áo đã bị một phân hai nửa, hàn khí nhào vào trần trụi trên da thịt, chỉ lạnh lẽo, liền tại mãnh liệt hơn chết lặng bên trong giảm đi.

Ý niệm phản kháng vừa mới dâng lên, liền tại một đợt nổi một đợt mơ màng ủ rũ bên trong dần dần biến mất không thấy, nàng chỉ có thể mơ hồ phác họa ra nhất cái cực đơn giản suy nghĩ: "Ta đến tột cùng rơi xuống trong tay ai. . . Ta còn có thể tiếp tục sống sao?"

Mê man bên trong, trên lưng bị nhân điểm nhẹ mấy lần, một cỗ nước ấm hơi ấm liền theo chỗ điểm chỗ chảy vào, hơi hột đem đã lan tràn toàn thân độc tố kiếp hỏa áp chế xuống, đồng thời hóa làm một điểm hơi ấm, che chở nàng đã yếu ớt không chịu nổi tâm mạch.

Một sát na này, nàng đã gần như sụp đổ lục thức, liền hồi phục hơn phân nửa, làn da cũng biến thành mẫn cảm đứng dậy, chỉ là trong mắt vẫn không thể thấy vật.

"Thủ pháp này. . . Thật là lợi hại!"

Mơ hồ cảm giác được hậu phương thủ đoạn của tên kia, tựa hồ vô cùng có địa vị, nhưng trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra đáp án xác thực.

Chỉ là, nếu đem cái này trừ độc tiến hành nhìn thành là thiện ý, vậy cũng quá đơn thuần chút.

Nàng cảm giác được, tại trừ độc đồng thời, người kia chỉ ít còn cấm chế lấy nàng mấy cái trọng yếu khí mạch, mà đặt tại nàng sau đầu ngón tay, cũng tùy thời có thể lấy đẩy nàng vào chỗ chết.

Đem thất tình hỏa độc xua tan đằng sau, hùng hồn tinh thuần chân tức hội tụ một chỗ, phản công tâm mạch, một cái diệu tới đỉnh cao thấu thể chấn động, đem quán tâm mà vào đoạn địch từ phía sau lưng vết thương chen ra ngoài.

Không có kéo dài phê tâm độc tố, Thiên Chi lập tức liền nhẹ nhõm rất nhiều, nhưng mà, sau đầu yếu hại thượng đầu ngón tay cũng tương ứng tăng thêm đem lực, để sau lưng tâm ý của người nọ càng ngày càng khó bề phân biệt đứng dậy.

"Trong thiên hạ, có bậc này tu vi nhân vật, đơn giản chính là như vậy vài cái, hãn. . ."

Trong đầu tựa hồ hiện lên một bóng người, nhưng lại rất nhanh bị phủ định, mà lúc này, trong tai chợt khắp nhập một đợt tiếng gầm, tựa hồ là gió thổi qua băng khe hở gào thét, nhưng trong đó chuyển hướng nhưng lại rất cổ quái, khiến người không nhận được nghĩ nghe cái rõ ràng.

Trong nội tâm nàng vừa dâng lên nhất cái không thể danh chi suy nghĩ, ngoại giới liền vang lên một tiếng cười: "Cổ Âm cũng thật là, xuống tay nặng như vậy!"

Lời này rất quen thuộc? Làm sao. . .

Chính mơ hồ ở giữa, lời kia âm chợt tại không gian yêu dị bóp méo, tựa hồ trong nháy mắt sinh ra một đợt hợp âm, tại không gian thu hẹp nội chấn động, cuối cùng liền nó lúc đầu ý tứ đều mơ hồ không rõ, chỉ có kia giống như lạ lẫm lại như thanh âm quen thuộc ở bên tai quanh quẩn.

Thiên Chi trước mắt tựa hồ xuất hiện một chút ánh sáng, nhưng ở mảnh này ánh sáng bên trong cái bóng nhưng là mơ hồ rung chuyển, nhìn không rõ ràng. Tại lực chú ý của nàng một cách tự nhiên tập trung qua lúc, bên tai thanh âm bỗng rõ ràng.

"Không nghĩ tới, nàng thật có thể làm ra chuyện như vậy. . ."

"Cổ Chí Huyền!"

Ở sâu trong nội tâm trong nháy mắt bắn ra một đợt đến cực hạn chấn động, chỉ một thoáng thiên địa đổi thành, nàng tựa hồ đã không còn nương thân ở rét lạnh băng quật bên trong, trước mắt hắc ám cũng hóa làm thâm thúy vô tận bầu trời đêm, vô số ngôi sao lấp lánh, lạnh lùng ngưng mắt.

Huyền nguyệt bơi lội, diệt ảnh Liên hồ, trong tai tựa hồ vang lên chuông gió thanh âm, mà cùng vĩnh viễn dư vị phù hợp khăng khít tiếng nói, ung dung vang lên —

"Người hái không đến ta nguyên hồng, dùng vị này bổ sung. . . Được chứ?"

Cổ Âm! Mạc Huyền Dạ!

Thiên Chi tê lương gào rít, mà sâu trong đáy lòng bắn ra xung kích, thì đưa nàng vốn đã yếu ớt không chịu nổi thần thức xông đến thất linh bát lạc, suy nghĩ của nàng đã không thể nghịch chuyển mà sa vào đến vô cùng vô tận trong suy nghĩ đi, tại kia không chịu nổi trong hồi ức, bập bênh thoải mái.

Mê Lang liên hồ, lâu nhỏ trắng sáng. Tại cái này như mộng thẳng cảnh bên trong, hết lần này tới lần khác nhưng là một trận bị thống khổ cùng si nhục cắt chém được phá thành mảnh nhỏ ác mộng.

Thiên Chi linh hồn tựa hồ bị chia làm trăm ngàn phần, mỗi một phần mảnh vụn linh hồn, đều dính dấp một tia đau khổ tràng cảnh, cùng nhau cộng minh.

Thân thể của nàng không thể ức chế co quắp, mà sau đó một tia, kia lạnh tiểu

tùy ý tiếng nói liền lại một lần nữa vang lên: "Trước đó ta cũng không cảm kích, nhưng ta cũng sẽ không biểu thị cái gì áy náy. Bởi vì, người đây là dùng ta làm đá mài dao muốn trả ra đại giới."

...

"Đương nhiên, ta không phủ nhận, là ta chế trụ người, là ta đẩy người một thanh, cũng chính vì vậy, hôm nay ta liền cứu người một lần. Mà trước đó, người ra tay trước cái thề đến!"

...

"Cái gì thề? Chính là cái này — chỉ cần ta Cổ Chí Huyền tại thế một ngày, người liền không thể tìm Cổ Âm báo thù, nếu không, Bất Dạ thành đem vĩnh luân u ám chi địa, tông tự đoạn tuyệt, vĩnh thế thoát thân không được!"

...

"Không vui? Dễ nói, người là muốn chết? Muốn sống?"

...

"Trông mong ta nhanh lên một chút chết đi, nói không chừng, thời gian này rất nhanh liền có thể đến đâu? A. . ."

Kia do trầm thấp mà dần dần chuyển tùy tiện càn rỡ tiếng cười to ù ù kêu vang, để nàng ngũ tạng lục phủ đều muốn xoay chuyển tới.

Răng cắn chặt, trong bất tri bất giác, giữa răng môi mùi máu tanh đã lan tràn ra, cái này kích thích tính hương vị, để nàng phát ra một tiếng như dã thú gầm nhẹ, thân thể bản năng giãy dụa, mà ngoại giới đặc biệt phản ứng, thì làm nàng trong đầu một kích.

"Chuyện gì xảy ra?"

Trong chốc lát, lâu nhỏ trắng sáng vỡ vụn, vờn quanh quanh thân, cũng không còn là kia hương dính mập mờ mùi thơm cơ thể, mà là đen nhánh tâm nhin, băng lãnh hàn khí. Nàng thân thể chấn động kịch liệt một chút, một mực mê man đầu óc bỗng nhiên tỉnh táo lại.

Trong bóng tối truyền ra thở dài một tiếng: "Đáng tiếc, tỉnh thật nhanh!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Giao Dịch

Chương 05: Giao dịch

Tiếng thở dài bên trong, tay của người kia chỉ như là một tầng lụa mỏng, tại nàng trên lưng nhẹ nhàng phát qua. Dần dần chuyển bén nhạy cơ thể, trung thực phản ứng Thiên Chi lúc này cảm thụ, bóng loáng da lưng bắt đầu run rẩy, chứng minh đây cũng không phải là một lần vui sướng thể nghiệm.

Định tại nàng sau đầu ngón tay, cảnh cáo nàng không thể làm ra chuyện ngu xuẩn đến, nhưng lại không cách nào ngăn cản nàng đã khôi phục hơn phân nửa tư duy.

Chỉ một nháy mắt, Thiên Chi liền đối với trước mắt mình tình hình có bước đầu hiểu rõ.

"Như thế huyền thuật! Người là ai?"

Tiếng nói còn có chút khàn khàn, nhưng là trong đó tán phát ra sức kéo, cũng đã thể hiện xuất một tông chi chủ trấn tĩnh cùng cường thế.

Nếu không trước mắt tình hình, thật đúng là rất khó phân biệt ra được đến tột cùng là ai bị quản chế tại nhân.

Hậu phương người kia bật cười nói: "Thượng Nhân tạm thời không cần hao tâm tổn trí cân nhắc cái này, chỉ cần biết, bản nhân lúc này cất cái thi ân báo đáp tâm tư, muốn từ Thượng Nhân nơi này, làm chút vật có giá trị đi ra, còn xin Thượng Nhân hợp tác."

"Thi ân báo đáp?" Thiên Chi cười lạnh, sau lưng người này sợ là không có

nửa điểm "Mời" ý tứ, rõ ràng chính là cầm nòng tính mệnh làm áp chế.

Chỉ là, coi như hồ lạc đồng bằng, nàng cũng sẽ không dễ dàng tha thứ chính mình "Bị chó bắt nạt", đối nòng loại tăng thứ này nhân mà nói, cái gọi là "Áp chế", bất quá chỉ là chuyện tiểu lâm.

Nghe được Thiên Chi cười lạnh, người kia cũng cười ha ha một tiếng.

"Có ai có thể nghĩ đến, nhất đại Bất Dạ thành chủ, chính đạo tông sư, vậy mà từng cùng Tiêu Hồn phi tử bực này đặng phụ dâm oa ma kính tiêu khiển! Sách, đều nói Mê Lang liên hồ vì thế giới thăng cảnh, nguyên lai chỉ là Thượng Nhân tâm hoan tác nhạc dâm quật, tốt, tốt cực kỳ na!"

Người kia nói đứng dậy hời hợt, nhưng Thiên Chi nghe, nhưng thật giống như bị một cái trọng chùy đánh vào trong đầu, nàng thân thể chấn động, trong cổ bắn ra thanh âm đều có chút run rẩy.

"Người thế nào biết Mê Lang liên hồ?"

Trong tai chỉ nghe đối phương cười nhẹ không ngừng, càng làm nàng hơn tâm thần bất định, điểm khả nghi mọc thành bụi. Chẳng lẽ là vừa vặn mê thần huyền thuật?

Thế nhưng là vừa rồi nàng cố nhiên tinh thần bay tán loạn, nhưng dù sao hồi tỉnh được nhanh, cũng không có khả năng nói lên "Mê Lang liên hồ" chỗ này địa danh, người kia lại có thể nào như thế chắc chắn?

Càng như vậy nghĩ, trong nội tâm nàng liền càng ngày càng phân loạn đứng dậy, nhin không được liền muốn hồi ức lúc ấy tao ngộ mê thần huyền thuật lúc tình cảnh, chỉ là mới suy nghĩ vài cái đoạn ngắn, trong nội tâm nàng xiết chặt, bỗng nhiên hiểu được.

"Hồn trưởng, người đùa bỡn ta!"

Tâm khẩu bởi vì đột nhiên tán phát ra lửa giận mà căng đau muốn nứt, trong

miệng nàng ngòn ngọt, một ngụm tâm huyết phun lên, nếu không phải bị người kia che chở tâm mạch, khả năng liền muốn chết ngay lập tức tại chỗ, đương nhiên, nàng tuyệt sẽ không tỏ vẻ ra là một chút điểm cảm kích.

"Cái này đều không mắc mưu, thật khó đối phó!"

Người kia lần nữa thi triển mê thần chi thuật không có kết quả, trong tiếng nói liền có mấy phần tán thưởng, nhưng càng nhiều vẫn là trêu chọc: "Thượng Nhân làm gì tức giận, mà lại, cũng không cần kinh ngạc. Bản nhân tự có thể tin tin tức nơi phát ra, ngược lại là Thượng Nhân chính mình, còn không bằng lo lắng một chút thương thế của mình mới tốt."

Nói, người kia lại cười hắc hắc một tiếng.

"Trong truyền thuyết, Thượng Nhân xưa nay là xem thường nhân, chỉ là hôm nay, cũng không biết bị nhiều ít nhân coi thường. . . Tự nhiên, hết thầy cũng là vì sau cùng tuyệt địa một kích. Chỉ tiếc, liền không nói lúc này Thượng Nhân muốn chấn không còn chút sức lực nào, liền tại lúc ấy, Thượng Nhân cũng bỏ qua nhất cái cơ hội thật tốt a!"

Thiên Chi trầm mặc không nói.

Người kia tựa hồ rất là nói nhiều, một khi mở miệng, liền thao thao bất tuyệt.

"Thượng Nhân đột nhập Dạ Ma Thiên, thoát nhìn là lỗ mãng tiến hành, mà trên thực tế, sợ là rất có vài phần tính toán. Đương nhiên, cái này liền tiếp sự kiện biến hóa cấp tốc, không ai có thể chụp chuẩn mỗi một chi tiết nhỏ, nhưng Thượng Nhân chỉ cần nắm chặt lưỡng cái mấu chốt, tình thế biến hóa, liền sắp hết nằm trong lòng bàn tay.

"Thứ nhất, Thượng Nhân phi thường rõ ràng, vì để tránh cho cùng chính đạo tông môn kết xuống không đội trời chung tử thù, có lẽ còn có 'Cái khác' một chút nguyên nhân, Cổ Âm sẽ không dễ dàng đối đầu dưới người sát thủ.

"Thứ hai, đối Cổ Âm tới nói, Côn Bằng lão yêu uy hiếp, muốn so Thượng Nhân tới càng trực tiếp một chút. Cho nên, sự tình bại lộ, Côn Bằng nhất định sẽ trở thành Cổ Âm hàng đầu đả kích đối tượng, Thượng Nhân có thể từ đó thủ lợi.

"Hắc hắc, Côn Bằng lão yêu luận tâm cơ, luận quyết đoán, so với Cổ Âm kém đến quá xa, một lòng chỉ nghĩ đến thừa dịp loạn kéo ra một chút thế lực làm một mình, liền cừu chiếm thước sào lá gan đều không có. Trên một điểm này, Cổ Âm ngược lại là nhìn sai rồi!

"Truy cứu hai điểm, lại thêm Thượng Nhân trong ngực viên này Tạo Hóa Kim Đan, liền biết Thượng Nhân kia liệu chết một kích, bất quá là cái giả tượng, có lẽ Thượng Nhân xác thực muốn đưa Cổ Âm vào chỗ chết, nhưng không có bồi lên tính mạng mình dự định!

"Thượng Nhân kỳ thật chính là hành muốn lấy tiên cơ, thực tắc hư chi, kế đi liên hoàn biện pháp. Mà như lại nghĩ được tuyệt một chút, như Thượng Nhân thương thế chuyển tốt, thậm chí còn có thể tiến thêm một bước, đem phía trước một mình vượt quan, cùng Côn Bằng hợp mưu, cam thụ nhục nhã, bao quát cuối cùng một kích toàn lực, toàn hóa thành tầng tầng làm nền. . .

"Chính là vì sử Cổ Âm các nàng nhận định Thượng Nhân đã kỹ cùng, đến tận đây buông lỏng cảnh giác, sử Thượng Nhân có thể biến trắng thành đen, dòm nó cũ mới lực đạo đụng vào nhau suy yếu thời khắc, hành bác sóng một kích! Chỉ là, hắc, Thượng Nhân nghìn tính vạn tính, vẫn là ít tính toán cái này 'Trường Không Phi Tuyết'."

Nói trong lời nói, tay của người kia chỉ sờ nhẹ Thiên Chỉ sau lưng vết thương.

Tại đoạn địch bị lấy ra đằng sau, cái này truyệt mục kinh tâm lỗ máu đã ở chân tức giữ gìn phía dưới, cấp tốc co vào khép lại, lúc này đụng đến, chỉ là hơi ngứa mà thôi.

Chỉ là Thiên Chỉ rất rõ ràng, vết thương da thịt thế dễ nói, nhưng nội tạng

thương thế, thực là đến không cách nào vẫn hồi tình trạng. Tâm mạch như đoạn như tục, cộng thêm nguyên thần bị thương, khí mạch tuần hoàn sụp đổ, chỉ sợ sẽ là phục Tạo Hóa Kim Đan, cũng chỉ có thể tạm thời kéo dài tính mạng mà thôi.

Tại nàng loại tầng thứ này bên trên, đối với sinh tử sự tình cách nhìn, cùng người thường cực khác, trong lúc quan khẩu, tâm chí ngược lại càng ngày càng kiên định.

Ở phía sau người kia múa mép khua môi thời điểm, nàng đã mượn đầu óc rõ ràng khoảng không, đem sự tình trước sau suy tư một lần.

Lúc này thừa dịp người kia trong miệng dừng lại, lạnh lùng mở miệng nói: "Nói nhảm hết bài này đến bài khác, lạc đề vạn dặm, khó được người kia đồng bạn có tốt như vậy tính nhẫn nại!"

Lúc này nàng mặc dù lục thức suy yếu, đối khí tức cảm ứng rất là trì độn, nhưng nàng vẫn có thể cảm giác được đặt tại nàng phần gáy ngón tay nhiệt độ, cùng trên lưng tay kia chỉ rất có khác biệt, chính là xúc cảm cũng có nhỏ xíu khác biệt.

Càng quan trọng hơn là, nói chuyện người này, mặc dù trung khí dồi dào, vô cùng có khí thế, trong lời nói lại luôn có chút thận trọng thăm dò hương vị, cùng vừa mới kia trừ độc lúc, cử trọng nhược khinh, có đại gia khí độ thủ pháp cực không tương xứng.

Chỉ là đằng sau mặt của người kia da dày tốc độ cũng là không tầm thường, vừa mới tắc nghẽn, liền vừa cười nói: "Làm sao có thể nói là lạc đề vạn dặm đâu? Ta chỉ là đem lên nhân sở kinh vài cái khớp nối vạch đến mà thôi.

"Kỳ thật mấu chốt liền tại Côn Bằng quay giáo một kích thời điểm, mặc kệ khi đó Cổ Âm bọn người phải chăng có chỗ chuẩn bị, trở lên nhân Ngũ Sắc Thần Quang tinh diệu, đột hạ sát thủ, xác suất thành công nhưng muốn so về sau mạnh hơn nhiều. . . Thượng Nhân lúc ấy lại là nghĩ như thế nào?"

Thiên Chi tâm thần khẽ run, nguyên do trong đó, nàng so bất luận kẻ nào đều muốn rõ ràng được nhiều.

Nhưng mà, nàng chỉ có thể thật sâu hút vào một ngậm hàn khí, kiệt lực duy trì tâm thần ổn định.

Lý tính cùng trực giác đồng thời nói cho nàng, đối phương chính là trăm phương ngàn kế mà kích động nàng tâm phòng, nếu như lúc này tâm động, phía trước chờ lấy nàng, liền sẽ là một trận so tử vong càng đau đớn thê thảm hơn gấp trăm lần kiếp số.

Trước khi chết, nàng phải sống.

Nhưng mà, vượt quá nàng dự kiến chính là, tại thao thao bất tuyệt đằng sau, người kia lại bỗng dừng trầm mặc xuống, chỉ là đưa bàn tay dán tại nàng chỗ lưng, đem da thịt nhiệt lực chậm rãi thấm thấu tiến vào.

Thật lâu, người kia rốt cục mở miệng nói: "Ngọc cốt băng cơ, không ngoài như vậy."

Lời này khinh bạc cực kì, nhưng mà người kia chân thành tràn đầy ngữ khí, còn có kia giống như khen giống như thán âm cuối biến hóa, liền giao phó cái này từ ngữ khác hàm nghĩa, liền như là nhìn xem một bức tuyệt đỉnh tác phẩm nghệ thuật, sắp sửa cho một mồi lửa lúc tiếc hận.

Trong bóng tối, truyền tới một tiếng nữ tính trầm thấp cười nhạt.

Người kia chỉ nếu không nghe, thẳng thờ dài: "Thượng Nhân tại cây sáo xuyên tâm trước đó, đã dời đi yếu hại huyết mạch, chỉ là Trường Không Phi Tuyết tòi tâm thực thần, âm độc cực kỳ, đã vượt qua thượng nhân đoán chừng.

"Nhưng càng nguy hiểm hơn, còn tại ở Thượng Nhân tinh tu mấy trăm năm tâm ma, trọng thương hạ phản phệ tự thân. . . Ta liền không rõ, đường đường chính đạo tông môn chi chủ, vì sao muốn đi sửa chúng ta loại này tà môn ma

đạo?"

Nghe được "Chúng ta" nhất từ, Thiên Chi trong lòng lại là khê động, nhưng nàng y nguyên cười lạnh: "Người cũng biết tâm ma tinh tiến pháp?"

Đằng sau người kia cười khê một tiếng: "Thượng Nhân làm gì già mồm? Đối tộ nhân thân phận còn nghi vấn, nói thẳng là được. Đương nhiên, tộ nhân cũng sẽ không giải thích cái gì, chỉ là nghĩ đối đầu người nói, như trên nhân nhân vật như vậy, coi là giới này chi cô bảo, nếu là như vậy bị long đong vẫn lạc, thế nhưng là để cho người ta thương tâm lắm đây!"

Hắn ngữ khí càng ngày càng lỗ mãng đứng dậy, Thiên Chi đang chờ quát lên, trên lưng chính là trầm xuống, kinh lực thấu thể mà vào, đưa nàng ép tới không thở nổi.

Mà tới đồng thời, bởi vì ngoại lực xâm lấn, nàng đã sụp đổ khí mạch tuần hoàn khiên động toàn thân, khí huyết nghịch hành, đúng là khắp cả người không một không đau, loại kia áp chế xương gãy mạch sự đau khổ, không tự mình kinh lịch một lần, quả nhiên là nghĩ cũng nghĩ không ra được.

"Chỉ nói công phu, lại nghiêm trọng." Người kia dường như cũng không tính dùng cái này đến tra tấn nàng, chỉ là nhằm vào loại tình huống này bình luận.

"Cơ thể thương thế chỉ là phụ, như lại trì hoãn xuống dưới, có lẽ mấy tức đằng sau, tâm ma liền nhuộm dần nguyên thần, Thượng Nhân trong mấy trăm năm đau khổ duy trì thanh minh đạo tâm, mai kia mất sạch.

"Như chết thật đi ngược lại tốt nói, vạn nhất cái này loạn thần tình trạng chuyển biến xấu, Thượng Nhân linh thức diệt hết, chỉ tồn lấy sinh linh bản năng, đi vào ma đạo. . . Hắc, không biết Thượng Nhân nhưng có Âm Trọng Hoa như vậy tạo hóa, bắt đầu từ số không, dương danh tại thế đây?"

Thiên Chi tựa hồ đã nghe đến trong lòng kẻo kẹt kẻo kẹt lắc lư âm thanh, chỉ là, nàng nhưng không có dễ dàng như vậy khuất phục, nàng đem mặt dán tại trên

mặt băng, dùng hàn khí đến phủ kín càng ngày càng yếu ớt tâm phòng, tới đồng thời, nàng bắt đầu chuẩn bị "Giải thoát" trình tự.

Trong bóng tối lại là thờ dài một tiếng: "Thiên cổ gian nan duy nhất tử, tu sĩ chúng ta càng là như vậy. Thượng Nhân chẳng lẽ liền không cân nhắc tự cứu chi đạo sao?"

Thiên Chỉ trong lòng đột nhiên xiết chặt, tiếp xuống liền nghe người kia ung dung mà nói: "Thượng Nhân tâm hồn bị hao tổn, lại thụ tâm ma phản phệ, như dựa vào quý tông tâm pháp, tự nhiên hết cách xoay chuyển. Nhưng mà, như thay cái góc độ đến xem, cũng là không phải là không có hi vọng. . . Thượng Nhân có thể nguyện ý nghe ta nói tới?"

Trong bóng tối lại là một đợt thời gian dài trầm mặc, nhưng mà Thiên Chỉ cảm xúc, lại không giống mặt ngoài như vậy tỉnh táo, mà là như là đại giang nước chảy xiết không ngừng kích động.

Tựa hồ là cảm thấy nàng giãy dụa, tiếng thờ dài lại lần nữa vang lên —

"Thượng Nhân trăm phương ngàn kế, không tiếc lạc vào hiểm địa, cần phải đánh giết Cổ Âm cho thống khoái. Hắc, cái này lão tặc thiên, chuyên môn cùng nhân đối nghịch, dưới mắt, Thượng Nhân ở đây cúi xuống đợi chết, mà kia Cổ Âm nghĩ đến không được bao lâu thời gian, liền lại có thể mở ra trường tài, đem giới này quấy đến long trời lở đất, mọi người ngộ hợp, chênh lệch làm sao lại lớn như vậy chứ?"

"Ngậm miệng!"

Thiên Chỉ bật thốt lên quát tháo, đằng sau người kia coi là thật ngừng khẩu, chỉ là theo trong lỗ mũi phun ra một tiếng hừ cười, thanh âm yếu ớt, lại thật sự đánh trúng Thiên Chỉ nội tâm yếu ớt nhất chỗ.

Là, loại này vụng về không chịu nổi phép khích tướng, nàng làm sao lại không chịu nổi đâu?

Giờ phút này, nàng rõ ràng nhất bất quá, người kia nói nhiều như vậy, kỳ thật xét đến cùng, cũng chính là năm đó nàng nghe Cổ Chí Huyền cười lạnh mấy cái kia tự mà thôi —

"Người là muốn chết? Muốn sống?"

Năm đó nàng không có muốn chết, bây giờ lại thế nào từ lúc cái tát?

Tự giấu tiếng cười tại ngực chấn động, cuối cùng vẫn không có tràn ra tới, nàng chỉ là tĩnh lặng, sau đó, dùng tối bình hòa ngữ điệu nói ra: "Nói mà không có bằng chứng!"

Một câu nói kia, liền tương đương là thái độ triệt để biến hóa.

Đặng sau ha một tiếng cười, tay của người kia chường theo nàng trên lưng lấy ra, sau đó, dán tại nàng sau đầu ngón tay cũng dời đi.

Chỉ là người kia lại không chính diện trả lời nàng, mà là lại lung lay chứa Tạo Hóa Kim Đan bình ngọc, thấp giọng nói: "Cái này Kim Đan chỉ có thể uẩn dày nguyên khí, lại khó tái tạo sinh cơ, Thượng Nhân vẫn là không phục tốt. Đương nhiên, càng mẫu chốt chính là. . ."

Hắc ám trong không gian, ngay sau đó liền vang lên một chuỗi khẩu quyết, Thiên Chỉ tinh tế nghe tới, trong lòng cũng là liên tục vượt không thôi.

Khẩu quyết này tự ý cổ xưa khó hiểu, cật khuất ngao nha chỗ rất là làm người nhức đầu, nhưng là lấy nàng kiến thức, lại phi thường rõ ràng: Đây là một thiên cực kỳ quý dị nhưng lại cực hạn tinh diệu pháp môn, chỉ là tụng niệm lúc âm tiết chuyển hướng, liền có từ ngoài vào trong, gột rửa khí huyết hiệu dụng, thần diệu như thế, là tuyệt không lừa được nhân.

Càng quan trọng hơn là, nghe trong đó tự ý, lại còn có một chút quen thuộc, lại nghe một đoạn, nàng chợt chợt tỉnh ngộ.

"Tâm ma tinh tiến pháp?"

Người kia cười to nói: "Đúng là như thế, mà lại, so sánh với nhân lúc trước tu luyện không biết muốn mạnh hơn mấy lần! Càng quan trọng hơn là, nó cầu sống trong chỗ chết chi đạo, chính là Thượng Nhân lúc này chỗ cần thiết."

Thiên Chi ở trong lòng tinh tế phẩm vị bản này pháp quyết, hiểu được cái này cấp độ bí pháp người, tại giới này quả nhiên là có thể đếm được trên đầu ngón tay, nàng đã đoán được không sai biệt lắm, nhưng nàng cũng không có nói ra đến, chỉ là hừ nhẹ một tiếng nói: "Đằng sau đâu?"

Trả lời nàng, là một trận trầm mặc.

Thiên Chi nao nao, liền hiểu được. Nàng thấp giọng cười lạnh, cũng không nóng nảy, chỉ là hít sâu một hơi, cảm giác thân thể hơi hồi phục một chút khí lực, liền bám lấy cánh tay, một tia nâng lên nửa người, lục lọi một bên băng bích, khoanh chân ngồi.

Trong quá trình này, người kia không có biểu thị cái gì, Thiên Chi lại bởi vì trần trụi phần lưng chống đỡ băng bích, mà hơi sinh hàn ý.

Nhưng ít ra để nàng theo trên tâm lý tìm về chút ý vào.

Lúc này nàng mới nói ra: "Người muốn thứ gì?"

Trong bóng tối vang lên một tiếng cười nhẹ.

"Thượng Nhân có được bảo sơn, chiếm đầu to, tự nhiên là do Thượng Nhân tự quyết."

Câu trả lời này vượt quá Thiên Chi đoán trước, nàng cũng bởi vậy càng mê hoặc tại lòng của người nọ tư chỉ hướng. Bất quá, làm mấy trăm năm tông chủ, nàng không có khả năng bị loại chuyện này làm khó.

Nhanh chóng đem chính mình vốn có "Tiền vốn" tại trong đầu loại bỏ một lần, nàng chậm rãi mở miệng: "Người mới vừa nói, ta bỏ qua giết chết Cổ Âm

cơ hội tốt, thật là như thế . Bất quá, người là có hay không muốn biết, ta vì sao bỏ lỡ?"

Người kia nhẹ "A" một tiếng, toàn tức nói: "Xin lắng tai nghe."

Đây cũng là đệ nhất tông giao dịch.

Thiên Chỉ rốt cục năm lấy đến đối phương một chút mạch suy nghĩ, khoe môi thì phác hoạ ra một tia lạnh tiểu đường cong: "Nguyên nhân nhắc tới cũng đơn giản, ta đánh giá cao Cổ Âm thực lực, chuẩn xác hơn một chút nói, Cổ Âm thực lực tại ta ngoài dự liệu, bởi vì. . . Nàng so với năm đó trình độ, kém xa."

"Không bằng năm đó?"

"Không tệ, kém xa tí tấp! Ta bộc trực lời, năm đó ở Mê Lang liên hồ lúc. . ." Nói đến đây cái danh tự, Thiên Chỉ ngữ khí thoáng cứng đờ một chút, mới nói: "Khi đó Cổ Âm tu vi hơn xa tại ta. Nếu ta đoán chừng không tệ, kia chỉ sợ đã là xích tử chân nhất cảnh giới, áp chế chân nhân cảnh ta, dễ dàng trở bàn tay!"

Trong bóng tối vang lên một tiếng ồ ngạc nhiên, mà Thiên Chỉ không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, tiếp tục nói: "Mà hôm nay, lại không luận nàng thủ đoạn làm sao, bản thân thực lực, chí ít rơi mất một cái cấp độ . Còn ở trong đó nguyên nhân, ta ngược lại thật ra có mấy phần suy đoán. . ."

Liên tại nơi này, nàng kẹp lại.

Hắc ám tựa hồ ngưng trệ một chút, sau đó, người kia cả cười đứng dậy: "Không tệ, chỉ tin tức này, liền đáng giá ba câu khẩu quyết!"

Người kia cũng là vui mừng, lúc này tiếp lấy phía trên chỗ tụng niệm câu, lại nhiều lời ba câu, bốn năm mươi tự. Cuối cùng lại "Hảo tâm" nhắc nhở: "Một thiên này cơ bản pháp môn, ước chừng hơn hai ngàn tự, bách câu trên dưới, Thượng Nhân phải nhớ được."

Thiên Chỉ lại là cười lạnh: "Ta nói ra suy đoán cùng nguồn tin tức, lại có thể

được vài câu?"

"Nếu là kỹ càng rõ ràng, lại liên lụy đến tệ nhân chỗ quan tâm sự tình, mười bảy mười tám câu cũng là khả năng."

Trong bóng tối, người kia nói được nhẹ nhõm tự tại.

"Chỉ là, Thượng Nhân cần phải biết được, tệ nhân cầu chính là 'Tỉ mỉ xác thực' hai chữ. Lại tệ nhân biết rõ nặng nhẹ, cũng không có ngoài định mức tinh lực đi khuấy gió nổi mưa, giữ bí mật tầng này, Thượng Nhân cứ yên tâm đi. Mặt khác, làm ăn này cũng không giới hạn tại tin tức loại hình, có giá trị chi vật, tệ nhân ai đến cũng không có cự tuyệt."

Càng che càng lộ! Thiên Chi trong lòng đã có sơ lược hình dáng, chỉ là âm thầm cười lạnh, cuối cùng, nàng hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Nếu ta đoán không sai, Cổ Chí Huyền đã bị cái kia chất nữ nhi giết!"

Cái này có hạn trong không gian, bầu không khí chợt liền cứng đờ.

Lần này Thiên Chi không có nửa điểm vương váu, một khắc càng không ngừng nói ra, chỉ là ngữ khí lại trở nên xa xăm sâu xa, ý vị sâu xa —

"Cái kia hẳn là cách lần trước Tứ Cửu Trọng Kiếp còn có mười bốn năm thời điểm, mười một tháng mười một, chính vào Bắc hải Liên tụ, ta đi Dạ Ma Thiên cùng Cổ Chí Huyền gặp gỡ. . .

"Đêm đó, Cổ Chí Huyền rất kỳ quái, nói một chút không giải thích được, ta lại đều không thể nào nhớ kỹ. Chỉ là, tiếp xuống, hẳn đến đáy biển nhật một viên Hồng Ảnh châu, dùng Xích Luyện ngân tác xuyên đưa cho ta, đằng sau nói câu nói kia, ta đến nay nhớ kỹ. . .

" 'Đối một ít người tới nói, phá chấp trừ huyền, không phải chuyện đáng giá cao hứng. Đừng nhìn ta, ta chính là đang nói người a. Kỳ thật ta ý tứ chính là: Nhìn càng thêm rõ ràng chút, luôn có thể tìm tới mục tiêu đúng không?' "

Thiên Chi ung dung câu nói tại trong tầng băng quanh quần, có lẽ là ảo giác, nàng luôn cảm thấy cái này âm cuối lên xuống bên trong, tựa hồ có xa xôi trong hồi ức dư vang.

Đêm hôm ấy, nàng đạt được một chuỗi mỹ luân mỹ hoán Hồng Ảnh châu luyện, đồng thời, cũng đã nhận được vĩnh thế khó quên không chịu nổi ký ức.

Còn nhớ kỹ, người kia — Cổ Chí Huyền, đang mỉm cười bên trong một kích, đưa nàng mạch huyết khóa chặt, khiến nàng giống như trẻ con yếu ớt bất lực, chính như hôm nay.

Sau đó chính là Cổ Âm, cái kia làm sao cũng nhìn không thấu địch nhân, giống như là thu nợ, theo Cổ Chí Huyền trong tay đem nàng tiếp đi, sau đó liền cũng không quay đầu lại rời đi. Mà nàng lại thấy được, Cổ Chí Huyền tại buồng tay một khắc này, lộ ra biểu lộ lại là cỡ nào cay đắng.

Tiếp lấy chính là ác mộng ngày đêm.

Tựa hồ là lão thiên cố ý cùng nàng nói đùa, đương nhiên, càng có thể có thể là Hồng Ảnh châu luyện công lao, Cổ Âm hai người dự định mê huyền hương khí không có đưa đến hiệu quả, nàng dùng tối thanh tinh thần trí, kinh lịch kia mấy cái ngày đêm dày vò, nhớ kỹ mỗi một chi tiết nhỏ, mỗi một câu nói chuyện.

Tại đây sau hơn trăm năm ở giữa, những hình ảnh này, ngôn từ, liền trở thành nàng vĩnh viễn không cách nào lãng quên ác mộng, lượn lờ trong tim.

Mà giờ khắc này, nàng ngay tại một loại không hiểu tâm tính chi phối hạ, đem đây hết thảy, hướng về cả người phân không biết nhân vật êm tai nói.

Vi diệu cực kỳ.

Cổ Âm giết Ngọc Tán Nhân?

Lưu lại Thiên Chi tại trong động băng tu tập « Huyết Thần Tử », Lý Tuần xuyên ra tầng băng, kinh ngạc nhìn cái này vĩnh dạ chi địa mãi mãi không ngừng

phong tuyết.

Cái này nghe giống như là chuyện tiểu lâm, hết lần này tới lần khác tại nảy ra ý nghĩ này đằng sau, trong đầu hẳn giống như xuyên suốt rất nhiều, nhưng lại có càng nhiều nghi vấn nổi lên.

Vô ý thức bóp lấy mi tâm, nghe thật dài tự thuật, thần trí của hẳn đều có chút hoảng hốt. Đến mức, trong tai tựa hồ còn lượn lờ lấy Thiên Chỉ sâu kín tiếng nói.

"Các nàng ở sau đó thời gian, uống rượu, đánh đàn, say rồi, mệt mỏi, liền vây quanh ở bên cạnh ta cuồng hoan. Cho nên, ta hỏng mất, hoàn toàn.

"Tại hết thầy kết thúc trước đó, các nàng chuẩn bị sát ta diệt khẩu, khi đó, ta lần thứ nhất mở miệng cầu các nàng, đương nhiên, không phải xin sống, mà là cầu các nàng cho ta nhất cái thể diện kiểu chết. . . Lúc này, Cổ Chí Huyền đi đến."

Không có nhân minh bạch Cổ Chí Huyền vì cái gì vừa vặn đem thời gian bóp được chuẩn như vậy, nhưng là theo Thiên Chỉ nói, ngay lúc đó Cổ Chí Huyền thái độ phi thường kỳ quái, hẳn lấy tuyệt cao tu vi, hời hợt liền đem Cổ Âm hai người sát ý áp chế.

Trước đem Cổ Âm đuổi ra lâu đi, lại khiến cho Tiêu Hồn phi tử lập thế, tại Thiên Chỉ Thượng Nhân không tìm nàng trả thù điều kiện tiên quyết, vĩnh viễn không sẽ tại nơi này phát sinh sự tình tiết lộ. Cuối cùng, hẳn mới đối mặt Thiên Chỉ, nói một chút kỳ quái.

Những lời kia, lúc trước Thủy Điệp Lan sử xuất mê thần huyền thuật thời điểm, Lý Tuần đã trước một bước biết. Cùng Thiên Chỉ tự thuật tràng cảnh vừa kết hợp, liền sáng tỏ trong đó phần lớn ý tứ, chỉ là còn có một điểm, chính là kia cái gọi là thế ước —

Chỉ cần Cổ Chí Huyền tại thế một ngày, Thiên Chỉ liền không thể tìm Cổ Âm báo thù, nếu không, Bất Dạ thành đem vĩnh luân u ám chi địa, tông tự đoạn

tuyệt, vĩnh thế thoát thân không được! Mà tại trong lúc này Cổ Âm cũng không thể gây sự với Thiên Chi, giới này cũng không thể truyền ra bất luận cái gì có quan hệ Mê Lang liên hồ phong thanh, nếu không thế ước tự giải.

Dẫn lửa thiêu thân?

Đây là Lý Tuần ý niệm đầu tiên, dù sao, lấy Cổ Chí Huyền tu vi, muốn sống một vạn năm, liền sẽ không chỉ sống tám ngàn, đây không phải buộc Thiên Chi đi trước đối phó hãn sao?

Ngay lúc đó Thiên Chi cũng nghĩ như vậy, nhưng mà, Cổ Chí Huyền trả lời cũng rất là vi diệu: "Quên Tứ Cửu Trọng Kiếp sao? Ta cho ngươi cơ hội này!"

Những lời này, hiện tại Lý Tuần nghe tới là không có gì, nhưng tại lúc ấy, Thông Huyền Giới một mảnh độ kiếp thanh âm, cơ hồ mỗi cái tu sĩ đều toàn lực chuẩn bị vượt qua cái này mấy ngàn năm vừa gặp đại kiếp số.

Cho nên tại Thiên Chi nghe tới, liền cho rằng là Cổ Chí Huyền ám chỉ, hãn tại Tứ Cửu Trọng Kiếp lúc lại rất khó chịu, thậm chí khả năng hô phi yên diệt — liền lẽ thường mà nói, cái này phi thường khả năng.

Thiên Chi chung quy là có thể đuổi có thể khuất hạ người, nàng đã có thể theo chịu nhục muốn chết bên trong, cầu được một con đường sống, thực là so bất luận kẻ nào đều muốn minh bạch "Nhẫn nhục sống tạm bợ" ý nghĩa, vào lúc đó, nàng đã không định so đo cái này nhìn rất là "Công bằng" thế ước, đến tột cùng cất giấu cái gì.

Nhưng mà, cũng theo một lần kia lên, Thiên Chi không còn gặp qua Ngọc Tán Nhân.

Tuy nói chỉ điểm này cũng không thể chứng minh Ngọc Tán Nhân tin chết, nhất là không thể chứng minh Ngọc Tán Nhân là bị Cổ Âm giết chết, nhưng mà Thiên Chi còn nói một điểm. . .

Cổ Âm vì cái gì tu vi hạ thấp?

Tiêu Hồn phi tử, Cổ Âm, Thiên Chi, Ngọc Tán Nhân, đúng, còn bao gồm Yêu Phượng, Thanh Loan, tại những người này, yêu ở giữa, tựa hồ có một chuỗi vô hình dây xích, tỏa chụp liên hoàn, rút dây động rừng.

Thú vị, thật thú vị!

Cúi đầu nhìn phía dưới tầng băng, ai có thể nghĩ tới, tại ở trong đó, đang có một vị tuyệt đại giai nhân, tại sinh tử tại tuyến bồi hồi?

Nàng lúc này, so anh nhi còn muốn yếu ớt, đến mức có thể mặc người muốn gì cứ lấy. Liên tưởng đến giai nhân trong ấn tượng cường thế, so sánh hiện trạng, càng ngày càng khiến người tâm động.

Hắn dường như lại nghe thấy trước đây không lâu Đông Nam biển rừng bên trong, Xá Âm kia ăn một chút yêu kiều nỉ non, còn có kia để hắn cảm xúc bộc phát từ ngữ —

"Đáng tiếc, coi như đạo trưởng có thể nhất thường mong muốn, cũng ăn không đến đâu đậm thang. . . Ha ha, kia dính lấy Cổ Âm lạc hồng ngân bạch gấm vóc ngoại bào cùng 'Ôn ngọc Giác tiên sinh', thế nhưng là tông chủ bảo bối nhất cất giữ đâu!"

Lạc hồng. . . Ngân bạch gấm vóc ngoại bào.

Hắn rốt cục nhớ tới, hắn chưa từng thấy Cổ Âm xuyên qua kia cùng Xá Âm miêu tả tương tự y phục, ngược lại là Thiên Chi Thượng Nhân, từ Lý Tuần lần thứ nhất gặp nàng, nàng cũng chỉ mặc loại này kiểu dáng ngoại bào.

Nguyên lai, Tiêu Hồn phi tử vật sư tập, không phải tới từ Cổ Âm, mà là Thiên Chi Thượng Nhân!

Mà lại, Liên hồ ba đêm. . . Tiêu Hồn phi tử nói tới "Ba đêm", cũng không phải là chỉ tại Liên hồ qua ba đêm, mà là Bất Dạ thành Thiên Chi, Dạ Ma Thiên

Cổ Âm, còn nổi danh vì Mạc Huyền Dạ chính mình a!

Hắn ngửa đầu hướng lên trời, im ắng nhất tiếu, người nhân thấy nhân, trí giả thấy trí, hắn mặc dù không thể nào đồng ý Tiêu Hồn phi tử cái này "Một đêm thiên kim" quyết đoán, nhưng tại nội tâm chỗ sâu, lại thật là có chút hâm mộ.

Nhưng mà, cũng vền vện hâm mộ mà thôi.

Rời động xa, hắn chợt phát giác có chút không đúng, làm sao không thấy Âm Tán Nhân cùng Thủy Điệp Lan? Các nàng là sớm một bước đi ra, làm sao đảo mắt liền không có bóng hình?

Kỳ thật, hắn ngược lại thật sự là muốn nhìn một chút, lấy Âm Tán Nhân hiện nay địa vị, dụng phải tối vui lòng đâm người điểm yếu Thủy Điệp Lan, hội dụng xuất tia lửa gì tới.

Tại sông băng phế tích phụ cận chuyển vài vòng, nhưng vẫn không có dụng phải nhân, Lý Tuần cau mày một cái, dứt khoát liền dùng tới tâm thần liên hệ, kết quả để hắn hơi bị sợ.

"Làm sao trở về? Thủy Điệp Lan đâu?"

"Bách Huyền Điệp từ trước đến nay không tu khẩu đức, ta không phải đồ ngọc, tự nhiên là tránh được nên tránh." Âm Tán Nhân lại lần nữa trú hình xuất hiện, thái độ ngược lại là có chút thẳng thắn: "Về phần Thủy Điệp Lan, nàng đi nói Thiên Cực quan bên kia nhìn xem tình huống. Mà lại, nàng lỡ cái hẹn, cũng nên cho người ta một cái công đạo!"

"A, thật sao?"

Lý Tuần thật không có nhìn ra, Thủy Điệp Lan đúng là cái "Trọng tín giữ lời" nhân vật.

Hắn đối với cái này từ chối cho ý kiến, nhìn Thiên Chỉ vị trí cách này có chút khoảng cách, liền cười nói: "Lúc này người xem như lập công lớn, nếu không

phải người nhắc nhở, ta thật không biết « Huyết Thần Tử » lại có như thế lớn công hiệu, hắc, ta ngược lại thật sự là muốn đi sửa một chút nhìn. . . A, người cười cái gì?"

Lời vừa ra khỏi miệng, hắc chợt tỉnh ngộ nói: "Chẳng lẽ. . . Kia không cần?"

Âm Tán Nhân phát trần vẩy một cái, lại hiện ra chút tông sư khí độ, nàng lắc đầu nói: "Đương nhiên hữu dụng, nếu không người cho rằng Thiên Chỉ thật sự là mặc cho người định đoạt hạng người sao? « Huyết Thần Tử » như vậy vô thượng ma công, có sinh tử chuyển hóa chi diệu, quả thật không tệ, mà giống nàng loại tình hình này, cũng chỉ có « Huyết Thần Tử » có kéo dài tính mạng chi công. Nhưng mà. . ."

"Nhưng mà?"

Âm Tán Nhân mỉm cười, rồi nói tiếp: "Nhưng mà, Thiên Chỉ bị Trường Không Phi Tuyết xuyên tâm, tâm mạch vỡ vụn, thể nội kia tinh thuần nhất một điểm tiên thiên sinh cơ, đã bị nhiễm bẩn. Chỉ riêng thiên đạo mà nói, nàng kỳ thật đã ứng xem như cái người chết.

"Coi như « Huyết Thần Tử » thật có nghịch chuyển sinh tử thần hiệu, như thế nào một chút xiu thô thiển 'Bất Động Tà Tâm' chi pháp, là có thể trị thật tốt?"

Lý Tuần giơ lên lông mày, thần tình trên mặt trở nên phi thường vi diệu: "Người nói là. . ."

"Ta không hề nói gì, ta cũng chưa từng có tu luyện qua « Huyết Thần Tử », ta chỉ là suy đoán." Âm Tán Nhân đồng dạng thấp giọng. "Bất Động Tà Tâm có lẽ có thể trị hết nhục thể của nàng, nhưng là kia một điểm bị nhiễm bẩn, tiêu hao tiên thiên sinh cơ, lại không có khả năng cấp cứu trở về.

"Thiên Chỉ tu vi tinh xảo, nguyên khí dồi dào, lúc bắt đầu đương nhiên sẽ không phát giác, nhưng trải qua một đoạn thời gian, đương Bất Động Tà Tâm công hiệu cũng bắt đầu hạ xuống lúc, nàng sinh cơ liền muốn héo rút suy giảm,

tương ứng, liền tu vi đều muốn hạ xuống. . . Tình hình kia, sợ không thể so với Cổ Âm tốt hơn chỗ nào."

Dừng một chút, nói xong lời cuối cùng, nàng lại khẽ thở dài một hơi: "Phải biết, thiên đạo tối công, sinh tử chuyển hóa nào có dễ dàng như vậy? Ma đạo không tiến liền lui thống khổ tra tấn, thực không đủ vì ngoại nhân nói! Đương nhiên, nàng vẫn có biện pháp giải quyết!"

"Minh bạch!"

Nhìn xem nàng trách trời thương dân bộ dáng, Lý Tuần coi như biết rõ là cố ý lấy lòng, y nguyên nhin không được bật cười.

"Bất Động Tà Tâm trị không được, nhưng là tiếp xuống nàng có thể tu Huyết Thần Đoán Thế, như vẫn không được, nàng có thể ngoại hóa Huyết Yểm, Huyết Yểm không thành, còn có thể tu tập Huyết phân thân, lại không thành tự toàn thân ma hóa đi. . . Đợi đến nàng đem « Huyết Thần Tử » tu đến đỉnh phong, tật xấu này tự nhiên là trị tận gốc.

"Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, trong lúc này ta sẽ kéo dài không ngừng mà dạy cho nàng bước kế tiếp tâm pháp khẩu quyết! Đúng không?"

Âm Tán Nhân mỉm cười cúi đầu xác nhận, Lý Tuần khen một tiếng "Hào", còn cảm thấy chưa đủ, lại liên tục nói mấy lần. Nếu không phải cố kỵ tại cách đó không xa Thiên Chỉ, hẳn thậm chí muốn cuồng tiểu vài tiếng, đến phát tiết hưng phấn trong lòng.

Dưới mắt, hẳn chỉ có thể ở trên mặt tuyết đi tới đi lui.

Cũng là phúc chí tâm linh, hẳn rất nhanh lại thuận thế nghĩ đến: "Đúng rồi, ta cũng có khả năng tu tập « Huyết Thần Tử », có Thiên Chỉ đi tiên trạm, chính là có vấn đề, ta cũng hấp thụ kinh nghiệm, kịp thời lẩn tránh, chính là nhất cử lưỡng tiện!"

Lúc trước hần còn cảm thấy, cùng Thiên Chi Thượng Nhân chỉ là đang tiến hành nhất cái ngẫu nhiên, tương đối công bằng giao dịch. Mà bị Âm Tán Nhân nhắc nhở đằng sau, hần mới hiểu được, nguyên lai, chân chính giao dịch ở chỗ này.

Dùng Thiên Chi Thượng Nhân chiến lược kinh người cùng nàng sinh mệnh. . . Đúng, còn nổi danh thanh làm giao dịch. Ở trong đó, Lý Tuần góc độ không phải mua, bán song phương bất kỳ bên nào, mà là từ đó rút thành, ngồi hưởng nó lợi!

Đa mưu túc trí, thật sự là đa mưu túc trí!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Thôn Phệ

Chương 06: Thôn phệ

Lý Tuần nhìn xem Âm Tán Nhân ý cười có chút gương mặt xinh đẹp, đang muốn lại khen ngợi vài câu, nhưng trong lòng bỗng nhiên một kích, ra miệng tiếng nói đã thay đổi nhất cái hình dáng.

"Rất tốt, nói đến, đoạn thời gian này, người giúp ta không ít việc a."

Ngữ điệu có vẻ hơi dị dạng, hắc cười mím môi ra tay đi, khẽ bóp ở Âm Tán Nhân cằm dưới, cẩn thận dò xét nàng không có một tia tí vết kiêu nhan. Ở trên đây, có vũ mị, có cơ trí, có thông dong, có kiêu ngạo, có thể từng có lúc, lại nhiều một tia dịu dàng ngoan ngoãn?

Dịu dàng ngoan ngoãn? Dịu dàng ngoan ngoãn Âm Tán Nhân, vẫn là Âm Tán Nhân sao?

Hắn nhìn chăm chăm Âm Tán Nhân mặt, tiểu dung trở nên có chút cổ quái:
"Nói đi, người muốn cái gì?"

Âm Tán Nhân dường như không nghĩ tới Lý Tuần sẽ nói như vậy, nhưng chỉ là hơi suy nghĩ một chút, nàng liền thân nhiên nói: "Định hồn lam tinh!"

Lý Tuần ngờ ngạc một chút, mới nghĩ đến định hồn lam tinh là cái quái gì.

Nói đến, những ngày này ngoài ý muốn liên tiếp phát sinh, hắn sớm đã đem có quan hệ với Vũ phu nhân sự tình nhét vào sau đầu, chính là thỉnh thoảng nghĩ đến một chút, cũng đều là liên quan tới Âm Tán Nhân cùng Ngọc Tán Nhân ở giữa thù hận, về phần định hồn lam tinh cùng với tương quan tài liệu trân quý

loại hình, hẳn đã quên mất không sai biệt lắm.

Bất quá. . .

"Nhìn không ra, người đối muội tử cũng là tình chân ý thiết!"

Hắn rút cục buông tay ra, ngôn từ bên trong lại hơi có chút đùa cợt chi ý.

Chỉ là Âm Tán Nhân cảm xúc tựa hồ có chút biến hóa, nàng yên lặng nhìn qua, âm thanh lạnh lùng nói: "Có gì không thể?"

"Ồ?" Lý Tuần trong mắt chớp động lên nguy hiểm quang mang, nhưng càng nhiều vẫn là hiếu kì. Cho nên, hắn quyết định trước hết nghe một chút Âm Tán Nhân lý do: "Vì cái gì?"

"Từ giờ lên, Trọng Vũ liền không tính là nhất cái hợp cách tu sĩ."

Chỗ nào cùng chỗ nào? Lý Tuần lông mày cau chặt, chỉ là Âm Tán Nhân ngữ khí đúng là chưa bao giờ có cỗ quái, là một loại Lý Tuần chưa hề thể nghiệm qua, thậm chí liền nghĩ cũng không ra nhẹ mềm ôn nhu.

"Nàng tính tình tinh khiết ôn hòa thì cũng thôi đi, vốn lại phân tâm tục vụ, đây trong đầu đều là chút không đúng lúc ý niệm cỗ quái. Như tại hạ giới, nàng có lẽ có thể làm cái giúp chông dạy con quý phụ nhân, chỉ là ở chỗ này. . ."

Nói, nàng lắc đầu nhất tiếu.

Lý Tuần có thể nhìn ra, tại nụ cười của nàng bên trong, cảm xúc phức tạp cực kì.

Chỉ là ngừng lại, nàng lại tiếp theo nói xuống dưới: "Ta thì lại khác, từ tiểu tiện thật mạnh giành thắng lợi, chuyện cần làm, tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào đặt ở phía trên. Chỉ là, giờ lực yếu, có một số việc chung quy là một người làm không thành, ta liền nghĩ đến muốn Trọng Vũ hỗ trợ.

"Nói là hỗ trợ, kỳ thật, chúng ta muốn đi làm, trong mắt của ta, thiên kinh địa nghĩa, đối với nàng mà nói, nhưng là chuyện thống khổ nhất, người minh bạch, có nhân trời sinh không thích hợp những tháng ngày đó!

"Cứ như vậy, tại nàng một năm rồi lại một năm dày vò hạ, ta bò tới tông chủ trên ghế ngồi, ta nói với nàng, từ nay về sau là ta báo đáp thời điểm. Sau đó. . ."

Lý Tuần không tự giác cùng câu: "Sau đó?"

Âm Tán Nhân thê lãnh nhất tiếu: "Sau đó nàng liền bị Cổ Chí Huyền bắt đi."

Lý Tuần gượng cười một chút, cảm giác lúc này hẳn nên nói gì.

An ủi một tiếng?

Đừng nói giỡn! Hẳn chỉ có thể ho nhẹ một tiếng, hết sức duy trì nhất cái thái độ lạnh lùng, cau mày nói: "Người có ý tứ gì?"

Âm Tán Nhân ánh mắt rơi vào không mang không nơi nương tựa trong hư không, nhìn xem mạn thiên phi tuyết, ni non nói: "Vì cứu nàng mà tẩu hỏa nhập ma, thậm chí mất đi vị trí Tông chủ, ta chưa từng có hối hận qua, ta từng coi là, đây chính là ta báo đáp, là ta không thèm để ý sở thất đi nguyên do. Thế nhưng là, ta sai rồi.

"« Âm Phù Kinh » ta sớm tối muốn tham, kia thật là không có ý tứ tông chủ chỗ ngồi, hứng thú của ta vậy một ngày thấp qua một ngày, như thế nói đến, ta lại mất đi cái gì? Kia bất quá chỉ là thuận nước đẩy thuyền, dựa thế mà làm lấy có a.

"Từ đầu đến cuối, ta đồng thời không có mất đi cái gì, cho nên, ta cũng liền trải nghiệm không đến, Trọng Vũ năm đó chung quy là tư vị gì. . . Mà bây giờ, ta có chút minh bạch."

Âm Tán Nhân ánh mắt trở xuống đến Lý Tuần trên mặt, tại hẳn ánh mắt nghi hoặc hạ, nàng bên môi nổi lên tiếu văn.

"Như thế nào hi sinh? Rõ ràng là đau khổ tột tâm, càng muốn cưỡng bách tự mình làm xuống dưới! Trước kia. . . Cũng không tính là."

Lý Tuần đầu óc đã cho quấy thành một đoàn bột nhão, không hề nghi ngờ, dưới mắt Âm Tán Nhân, tuyệt đối không phải dưới trạng thái bình thường Âm Tán Nhân.

Nàng đến tột cùng muốn làm gì? Lý Tuần bắt đầu cân nhắc chính mình có phải hay không muốn đề cao cảnh giác, mà ở thời điểm này, Âm Tán Nhân nói khẽ: "Ta tự nhận là làm rất nhiều, có thể hết lần này tới lần khác liền không đánh nổi người. Tinh tế suy nghĩ, chỉ có thể nói rõ ta làm được còn chưa đủ tốt, người nói, kia muốn làm sao mới tính?"

"Ách?"

Âm Tán Nhân có chút ngẩng đầu lên đến, thở dài ra một ngụm thở dài, tựa hồ muốn thông qua động tác này dỡ xuống cái gì gánh nặng, sau đó, nàng chột kéo gần lại cùng Lý Tuần khoảng cách, hai người cơ hồ là mặt dán mặt, thở tức có thể nghe.

Lý Tuần chau mày, loại này khoảng cách để hẳn có phần không thoải mái, bất quá ra ngoài tự tôn cân nhắc, thân hình của hẳn không nhúc nhích tí nào, chỉ là dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn trở về.

Ánh mắt hai người trong hư không gặp nhau, ngoài ý liệu, Lý Tuần ánh mắt sắc bén vẫn như cũ, mà Âm Tán Nhân thì rũ xuống ánh mắt, không cùng tranh phong.

Sau một khắc, Âm Tán Nhân thân hình chậm rãi khuất gãy, nàng trơn bóng cái trán chà nhẹ qua Lý Tuần ngực, dán thân thể trung tâm tuyến, di động xuống dưới, cứ như vậy. . . Quỳ xuống.

Đúng vậy, quỳ xuống!

Nàng cứ như vậy uốn lượn lấy thân thể, mông nhẹ dính lấy gót chân, thân eo lấy lớn nhất biên độ khuất gãy, nằm phục tại băng tuyết bên trên, đưa nàng gương mặt nhẹ dán tại Lý Tuần trên bàn chân.

Lý Tuần lập tức đầu óc trống rỗng, trong tai truyền vào đối phương thì thào nói nhỏ: "Giúp ta một chút, mời người giúp ta một chút!"

Đương Lý Tuần rất cuộc để ý hiểu cái này ngăn ngại tám chữ bên trong hàm nghĩa lúc, núi lửa phun trào cảm xúc, theo Lý Tuần đáy lòng chỗ sâu nhất nước cuồn cuộn đi lên, thẳng xuyên vào tâm trí.

Hắn cảm giác óc của mình đã nhanh muốn sôi trào, trong đầu mỗi một cây thần kinh đều tại run rẩy, tại to lớn cảm giác ưu việt bên trong, tại cuồn cuộn cảm giác thỏa mãn hạ, hồn phách của hắn đều có lên tiếng hát vang xúc động.

Rốt cục, hắn cảm giác được ngón tay của mình đang run rẩy, không, không chỉ là ngón tay, hắn toàn bộ thân thể đều đang phát run, nhất là bị Âm Tán Nhân mặt mũi dán ngón chân, thậm chí bắt đầu không tự chủ run rẩy. Mà đồng thời, hắn phát hiện, Âm Tán Nhân thân thể vậy đang run rẩy!

Lý Tuần dồn sức đánh rùng mình một cái, đầu óc lập tức rõ ràng rất nhiều!

Phải biết, Lý Tuần chưa hề đối Âm Tán Nhân mất đi cảnh giác, nhưng là không thể phủ nhận, Âm Tán Nhân chính thông qua một kiện lại một kiện sự thật, chứng minh nó có khả năng có được cường đại tác dụng.

Đến mức giờ phút này, Lý Tuần đã lờ mờ cảm thấy có chút không thể rời đi nàng, chỉ là vẫn nương tựa theo tương đương cảnh giác, đến không chế chính mình ý lại dục vọng.

Nhưng mà, đương cái này mỹ lệ mà thành thực, thông minh mà thâm trầm nữ nhân, giống một đầu run lấy bấy cầu, không để ý nhục nhã, nằm phục tại dưới chân, khẩn cầu người bố thí thời điểm, lại có ai có thể cự tuyệt sự cảm dỗ của nàng?

Mà dụ hoặc đằng sau, lại là cái gì?

Lý Tuần trong mắt chợt dấy lên hỏa quang.

Hắn gầm nhẹ một tiếng, một thanh dắt Âm Tán Nhân cánh tay, đưa nàng kéo lên, lại đem nàng lôi đến phụ cận sông băng trong bóng tối.

Âm Tán Nhân bị hắn đột nhiên trở nên thô bạo thủ pháp kinh ngạc một chút, nhưng rất nhanh minh bạch hắn suy nghĩ.

Lần này, phản ứng của nàng không còn giống linh thức ban đầu phục lúc như thể tiêu cực, chỉ là thở dài thở dài ra một hơi đến, hơi góc lên thon dài cái cổ trắng ngọc, để Lý Tuần miệng thuận lợi dán tại phía trên, gặm nhẹ nặng cắn, thuận thế xé rách ra nàng nói bào kết chụp.

Nàng than nhẹ một tiếng, cánh tay nội vòng, ngón tay nhẹ nhàng vịn Lý Tuần cái ót, thân thể thì chống đỡ ở phía sau băng bích bên trên, theo Lý Tuần càng ngày càng thâm nhập miệng lưỡi kích động, nhẹ nhàng run rẩy, tiếp theo nỉ non lên tiếng. Cẩn thận nghe tới, kia vẫn là lúc trước khẩn thiết tới ư tuyệt vọng câu nói —

"Giúp ta một chút, giúp ta một chút!"

Lý Tuần đầu hướng phía dưới dời, bàn tay thì thiếp tới, nhẹ chụp lấy cổ của nàng.

Âm Tán Nhân hiểu ý, môi của nàng run rẩy mấy lần đằng sau, cuối cùng ngừng lại, thở dài một hơi, cánh tay đang muốn dời xuống, trên cổ chợt xiết chặt. Ở trong nháy mắt này, nàng thậm chí nghe được làn da, xương sụn ma sát quái âm.

Tiếng kinh hô của nàng bị gắt gao cầm ở trong cổ họng, ngay sau đó chính là trời đất quay cuồng, vang một tiếng "bang", nàng bị Lý Tuần xoay đổ vào trên mặt tuyết.

Lý Tuần bàn tay y nguyên khấu chặt lấy cổ của nàng, nhưng chân chính trí mạng, là Lý Tuần thông qua u lạc xuyên thấu qua tới như phong bạo thần niệm cường chế, tại dạng này trọng áp hạ, nàng yếu ớt linh thức hỏa quang tựa như ngọn nến trước gió, tùy thời đều có dập tắt nguy hiểm.

Lại nhìn Lý Tuần ánh mắt, kia trong đó thiêu đốt yếu ớt lạnh lùng ngọn lửa, lại giống như là có thể trực tiếp thiêu đốt đến linh hồn nàng bên trong đi.

Bị thô bạo theo bi thiết trong tuyệt vọng kéo ra đến, trong nháy mắt kia không khí biến hóa, để Âm Tán Nhân kinh ngạc đến sững sờ. Mà rất nhanh nàng liền minh bạch, đây là Lý Tuần đang thao túng tâm tình của nàng, nắm chắc nội tâm của nàng.

Đến tận đây, nàng cuối cùng rõ ràng nhận thức đến, Lý Tuần, cái này trước kia nho nhỏ bò sát, chính nằm trong tay nàng hết thấy!

Nếu như hãn nguyện ý, hãn tùy thời có thể lấy đem chính mình vừa mới phục sinh linh thức, lại lần nữa đánh về đến hỗn độn trạng thái. Thậm chí, còn có thể tiến thêm một bước, trực tiếp trừ bỏ trên người nàng U Huyền Ấn nhớ, biến mất nàng lập thân tồn thế một điểm cuối cùng nhi ỷ vào.

Sáu mươi năm phong thủy luân chuyển, lúc này, nàng vì sâu kiến!

Hoàn toàn cùng sinh linh không khác thân thể phản ứng, trung thực thể hiện tâm tình của nàng — làn da huyết sắc tiêu tán, nhịp tim tăng tốc, con ngươi thu nhỏ, thậm chí tại nước đóng thành băng thời tiết bên trong, sinh ra một tầng mỏng mờ hôi tối. Vậy bởi vậy, nàng hơi lộ ra nửa bên bộ ngực sữa hương cơ càng ngày càng trơn bóng.

Chỉ là nàng không rõ, bất thành linh cảm xúc bộc phát, đến tột cùng là duyên từ ở cái gì, nàng tự hỏi không có lộ ra. . .

Lần này, Lý Tuần chủ động cúi đầu xuống, để hai người gương mặt chỉ cách lấy ngón ngui mấy phần khoảng cách, thổ tức có thể nghe.

Tại cái này bằng nguyên bên trên, hai người mỗi một lần hô hấp, đều mang theo lúc thì trắng vụ, mà giờ khắc này, hô hấp của bọn hắn đều có chút gấp rút, đến mức tại lượn lờ trong sương mù, để song phương mặt đều mơ hồ.

Dù cho dạng này, Âm Tán Nhân cũng vô pháp bỏ qua Lý Tuần kia một đôi âm trầm quý quyết ánh mắt, nàng thậm chí cảm thấy được, chính mình hồn phách đều tại ánh mắt như vậy hạ run rẩy.

Đây là một loại mới lạ, nhưng tuyệt không để cho người ta thích cảm thụ.

Lúc này, Lý Tuần thấp giọng mở miệng: "Người nói, người là vì muội muội của mình? Đây thật là lí do tốt! Như vậy, người vì nàng đã làm những gì đâu?"

Không đợi Âm Tán Nhân nói chuyện, hắn liền đem những chuyện kia từng cái từng cái nói ra.

"Người giúp đỡ ta tiến vào Âm Dương Tông quyền lực vòng, cái này rất tốt; người cứu mạng ta, dạy cho ta làm sao tiêu trừ thể nội tai hoạ ngầm, ta rất cảm kích; còn có vừa rồi, đề nghị của người mẹ nhà hắn đơn giản liền tuyệt! Ta càng là không có gì nói.

"Đúng vậy, chỉ bằng những việc này, ta hẳn là cho người trợ giúp, đi giúp người làm kia cái gì định hồn lam tinh. Thế nhưng là, ta không yên lòng, tương đương không yên lòng, người biết tại sao không?"

Âm Tán Nhân không tự chủ được lắc đầu, đây là ở trên người nàng cực hiếm thấy nhu thuận.

Lý Tuần thì mỉm cười: "Ta cũng là vừa mới nghĩ đến. Bởi vì, người chưa từng có cho ta một cái xưng hô! Luôn luôn người người ta ta, bao quát tại vừa rồi, người như chó vẫy đuôi thời điểm. Ha!"

Phối hợp cười sê, hắn ngữ khí biến đổi, sâu kín nói: "Ta có thể bảo người sư thúc, bảo người sư phụ, hoặc là cái khác một chút cái gì, mà nhìn xem người, là

dùng cái gì đến xưng hô ta! Này lại để cho ta cảm thấy, người phi thường không tôn trọng ta, càng ngay thẳng chút, là xem thường ta, người y nguyên đối người bây giờ địa vị duy trì nghiêm trọng chưa đầy. Mà lại, tựa hồ không có một chút sửa lại dấu hiệu.

"Cho nên, ta đương nhiên muốn hoài nghi thái độ của người, tiến tới hoài nghi dụng tâm của người. Kỳ thật, đây là một chuyện rất đơn giản, tựa như dạng này. . ."

Hai người mặt mũi dán vào, Âm Tán Nhân cảm giác được Lý Tuần hôn một chút hai má của nàng, lại đem miệng dán tại bên tai nàng, nhẹ nhàng thổi thở ra một hơi. Sau đó. . .

"Âm Trọng Hoa!"

Đây là một tiếng đột ngột quát khê, thanh âm cũng không lớn, nhưng cái này ngắn ngủi ba chữ, lại như là vạn cân cự thạch, ù ù từ nàng yếu ớt linh thức chi hỏa thượng ép qua.

Theo sâu trong linh hồn truyền đến thống khổ, trong nháy mắt lan tràn đến toàn thân của nàng, thân thể của nàng kịch liệt co quắp, một thân hùng hồn nguyên khí, phảng phất trong nháy mắt bị rút sạch sẽ, kia cực độ cảm giác suy yếu, khiến nàng bản năng muốn miệng lớn hấp khí.

Nhưng mà Lý Tuần lúc này trên tay bỗng nhiên tăng lực, gắt gao chụp lấy cổ của nàng, để nàng không cách nào theo ngoại giới thu hoạch được bất luận cái gì năng lượng!

Nàng trong cổ họng phát ra "Ha ha" khí lưu bế tắc âm thanh, thần trí không thể tránh khỏi u ám xuống dưới.

Trong hoảng hốt, tựa hồ có một con đen kịt đại thủ, siết chặt nàng yếu ớt mà hàm ẩn vô tận linh thức chi hỏa, thô bạo nhào nặn, muốn gạt ra trong đó tất cả bí mật. Nàng bản năng muốn phản kháng, nhưng mà, không có bất kỳ cái gì tác

dụng.

Nàng cảm thấy suy yếu, từ đầu đến đuôi, theo nhục thể mãi cho đến đáy lòng chỗ sâu nhất suy yếu.

Nàng đã không cách nào ngăn cản bất cứ chuyện gì, đến mức nàng muốn tuyệt vọng gào thét đứng dậy, nàng vẩy thật la lên — Lý Tuần chẳng biết lúc nào đã thu hồi kẹt tại nàng nơi cổ họng tay, nhưng nàng thanh âm lại so một con sấp chết dê con càng yếu ớt hơn, bị cuồng phong thổi, liền biến mất vô tung vô ảnh.

"Có ý tứ!"

Nàng nghe được Lý Tuần nói như vậy.

Ngay sau đó, liên tiếp trầm thấp âm phù chảy vào trong tai của nàng, trong lòng, giống từng tiếng ép qua chân trời lôi minh, theo nhục thể cùng tinh thần lưỡng cái phương diện, công tiến đến.

"Âm Trọng Hoa, người muốn làm gì? Người chuẩn bị làm thế nào? Người làm cái gì? Người. . . Người. . . Người. . . Người. . ."

Nàng không cách nào trả lời, cũng không cần nàng trả lời, khô lỏi chi tại người điều khiển, tựa như cùng một cái trong suốt vật chứa, bên ngoài chỉ phủ lên một tầng miếng vải đen. Chợt nhìn đi không có khe hở, nhưng chỉ cần xoắn lên tầng này bố, bên trong có cái gì, đem nhìn một cái không sót gì.

Không thể nghi ngờ, trước đó Lý Tuần cũng không quen thuộc cái này. Nhưng mà một khi đợi đến hăn có hiểu biết, như vậy, tất cả bí mật đều sẽ không lại là bí mật!

Ban đầu lúc, vô số cái vấn đề tựa như cùng vô số chỉ hắc thủ, tham lam theo nàng linh thức bên trong, thô bạo chiếm mất tương đối ứng đáp án.

Mà tới được về sau, cái này biến thành một trận so bất luận cái gì gió lốc đều muốn lại cuồng bạo gấp trăm lần xung kích, đủ để quét sạch hết thủy; lại giống

là nhất cái ác ôn, mãnh liệt đập bụng của nàng, muốn đem nàng ngũ tạng lục phủ đều đổ ra, nhìn cái rõ ràng.

Bảo tồn tại nàng linh thức bên trong hết thảy, đều bị ngã lật đi ra, theo nàng kí sự lên đủ loại ký ức bắt đầu, cùng một chỗ đến Tung Kinh ngoài thành đủ loại, bao quát nàng trở thành khôi lỗi cái này mấy chục năm bên trong, ngơ ngơ ngác ngác lại như cũ trung thực ghi chép tràng cảnh. . .

Trăm ngàn năm ngọt bùi cay đắng cùng một chỗ cuộn cuộn đi lên, lại tại trong nháy mắt bị người vô tình chiếm đi. Loại kia trực tiếp móc sạch linh hồn không mang cùng suy yếu, để nàng chỉ tới kịp phát ra một tiếng bản năng kêu gọi, liền đánh mất chút sức lực cuối cùng, mềm nhũn nằm trên mặt đất, ánh mắt nhanh chóng đã mất đi thần thái.

Linh thức chi hỏa chợt lóe lên, nhanh chóng suy yếu xuống dưới.

Tại hỏa quang dập tắt trước một sát na, "Oanh" một tiếng vang thật lớn, rơi thẳng tại nàng sâu trong đáy lòng. Chỉ một thoáng, tính mạng của nàng dường như lại từ đầu tới một lần, vô số giống như quen thuộc vừa xa lạ tình cảnh như nước chảy rót vào tiến đến, cùng nàng linh thức phù hợp như nhất.

Nhưng mà, nàng có thể cảm giác được, tại cái này chậm rãi chảy xuôi tình cảnh bên ngoài, còn có nhất cái cự đại âm ảnh, tại cùng nàng cùng một chỗ quan sát.

Nhìn nàng thống khổ nhất quá khứ, tối không chịu nổi ký ức cùng bí ẩn nhất suy nghĩ.

Chỉ chỉ chớp mắt công phu, chính mình đối với hắn, liền không còn chút nào nữa bí mật có thể nói.

Nàng thần trí so vừa mới rõ ràng một chút, nhưng tại một đoạn thời khắc, ánh mắt lại đánh mất tiêu cự, nam tử trước mắt hình tượng phồng lớn lại có thể thu nhỏ. Đợi nàng tất cả giác quan đều khôi phục lúc bình thường, nàng phát hiện,

chính mình thân vô thốn lữ, phía dưới là băng lãnh đất tuyết, Lý Tuần thì ép ở trên người nàng.

Còn nhớ kỹ khi còn bé, tại tông môn trên điện tịch nhìn thấy: Mắt đăm năm sắc, cổ dẫn thân mà dễ giấu côi lòng. Trọng y dung mà nhẹ tại tâm, lấy thất bại đạo vậy.

Kia nàng hiện tại, đây tính toán là cái gì?

Nhục thể xung kích, trăm ngàn năm tình cảm dòng lữ, lại thêm tất cả bí ẩn tận phó tha nhân sợ hãi, ba cổ cự lực tụ tập, tề công phía dưới, nàng tựa như là một con bị mũi tên bắn thủng ngỗng trời, tại kêu lên một tiếng bèn nhón đằng sau, bỗng nhiên rơi vào vực sâu không đáy bên trong đi.

Trọng Vũ a. . . Đây chính là người quen thuộc nhất cảm giác sao?

Ấm áp chất lỏng từ khoeo mắt nhẹ nhàng trượt xuống, sát nàng bên tóc mai sợi tóc, nhỏ tại đất tuyết, đảo mắt không thấy vết tích.

Lý Tuần té nhào vào Âm Tán Nhân trần trụi trên nhục thể, sức cùng lực kiệt, nhưng lại không nhịn được cười.

Xong rồi!

Trải qua mấy ngày nay, vất vả suy nghĩ biện pháp quả nhiên hữu hiệu.

Kể từ ngày đó hẳn tâm niệm đại biến đằng sau, hẳn vẫn vì đèn bù trước kia chỗ lộ ra đủ loại sơ hở, nhược điểm mà cố gắng.

Âm Tán Nhân cái này không xác định nhân tố, tự nhiên là trọng điểm chiếu cố đối tượng.

Tông môn bí pháp bên trên đương nhiên có khống chế khô lồi cao chiêu, chỉ tiếc Lý Tuần là mượn "Thiên Minh Hóa Âm Châu" mà một bước lên trời, hòa hầu kém đến thực sự quá xa, mấu chốt nhất khống chế khô lồi, tinh tiến tu vi

"Thông tâm" chi pháp, liền nghĩ cũng đừng nghĩ.

Rơi vào đường cùng, hãn chỉ có thể suy nghĩ một chút "Đền công phu", tựa như vừa rồi như thế, lấy thô bạo thủ đoạn, cưỡng ép công phá Âm Tán Nhân linh thức, ngắt lấy trong đó ký ức.

Kết quả rất dễ cho người ta hài lòng.

Hãn chẳng những xác nhận Âm Tán Nhân "Trong sạch", mà lại thừa dịp nó suy yếu nhất thời điểm, trong lòng nàng lưu lại vết khắc, dễ dàng cho về sau khống chế, có thể nói là nhất cái phiên bản đơn giản hóa "Thông tâm" chi thuật. Từ nay về sau, hãn có thể đối Âm Tán Nhân triệt để yên tâm.

Chỉ là liền lâu dài mà nói, đây không phải chuyện tốt. Nhất là đối chính hãn tu vi ảnh hưởng càng lớn, thậm chí có khả năng khiến cho hãn lại không cách nào thấy được "Khu hồn luyện phách thông tâm đại pháp" chí cao cấp độ.

Có thể nhất cái an toàn vô hại Âm Tán Nhân, chẳng lẽ không thể so với cái này muốn mạnh hơn gấp trăm lần?

Đáng tiếc duy nhất chính là, bởi vì thủ pháp quá thô bạo, Âm Tán Nhân vừa khôi phục không lâu linh thức, lại bị thương nặng, tối thiểu tại đoạn thời gian gần nhất, là không cách nào phát huy được tác dụng.

Lý Tuần thở dài, chống lên thân thể.

Âm Tán Nhân kinh ngạc nhìn bầu trời, thân thể của nàng không tổn hao gì, nhưng mà tâm thần thượng trọng kích, nhưng là so bất luận cái gì thương tổn đều đáng sợ được nhiều.

Có lẽ nàng thân nội đã khôi phục đủ để di sơn đảo hải lực lượng, nhưng nàng thậm chí liên động một chút đầu ngón út khí lực đều không có.

Lý Tuần ở trên cao nhìn xuống dò xét nàng kiều diễm động lòng người dáng người, trong mắt vẫn giống như là đốt hỏa, ánh mắt chỗ đến, vẫn có thể gây nên

nàng một trận bản năng run rẩy.

Bất quá cuối cùng Lý Tuần vẫn là không có lại làm cái gì, chỉ là phối hợp mặc xong quần áo, lúc này mới ra lệnh: "Người đi nghỉ ngơi đi!"

Theo câu nói này, Lý Tuần thu hồi cuối cùng một tia áp chế nàng linh thức chi hỏa sát khí, cái này khiến nàng tạm thời có một chút khí lực, cố hết sức hơi chống lên nửa người, kiều diễm dáng người tự nhiên sinh thành một bức chập trùng tinh tế thẳng cảnh bức họa.

Nàng ngóc đầu lên, nhìn xem Lý Tuần mặt: "Muốn lấy được Mặc ti ham bảo các loại tài liệu, đối người mà nói, cũng không phí sức. Mà lại không chỉ Linh diệt ti, con kia Huyết Vãn trên người Tỏa hồn viên quang, nói không chừng cũng muốn dùng đến. . ."

Lý Tuần hiển nhiên không nghĩ tới trong nội tâm nàng còn nhớ cái này, ngơ ngác một chút, mới cười nói: "Ta đã biết. . . Chờ người khôi phục sau này hãy nói."

Hắn lời này hiển nhiên chuyện có chút phụ diễn, Âm Tán Nhân thần sắc buồn bã, há hốc mồm, tựa hồ nghĩ nói thêm gì nữa, nhưng cũng kẹt tại trong cổ họng.

Cái này muốn nói còn đừng tư thái, hiện ra tinh thần của nàng xác thực không tốt, dưới trạng thái bình thường Âm Tán Nhân, lại thế nào liền nói chuyện dững khì đều không có?

Lý Tuần không muốn nói thêm nữa, đang muốn thi pháp đem Âm Tán Nhân thu hồi, trong tai đột nhiên nghe được một tiếng thờ dài: "Đó bất quá là tiện tay mà thôi đi. . . Chủ tử!"

Lý Tuần kinh ngạc nhìn sang, mà tại lúc này, Âm Tán Nhân lại quay mặt qua chỗ khác, không cho Lý Tuần thấy được nàng lúc này thần sắc.

Chỉ là, sau một khắc, nàng liền bị năm vuốt hàm dưới cưỡng ép xoay qua mặt

đến, nàng cực nhanh nhắm mắt lại, nhưng Lý Tuần ánh mắt đánh vào trên da, nhưng là nóng đến nóng lên.

Tại thời khắc này, nàng nghe được Lý Tuần thanh âm bình tĩnh: "Đầu óc của người còn có thể tốt như vậy dùng, ta an tâm!"

Không thể làm trái ý chí đột nhập tiến đến, thay nàng mở ra thông hướng thuộc loại tại U Huyền khô lồi không gian độc lập, đưa nàng hấp nhiếp đi vào.

Lý Tuần thở dài ra một ngụm thở dài, không thể không nói, vừa mới làm xong sự tình, cùng với thu tập được tin tức, thật sự là rất lượng lớn, hẳn nhất định phải chậm rãi, để trong lòng ý tự bình tĩnh trở lại.

Lại tại lúc này, tiếng vỗ tay vang lên —

"Sách! Lợi hại, thật sự là lợi hại!"

Lý Tuần quay đầu đi, khi thấy Thủy Điệp Lan cười mỉm đứng tại nhất cái Tiểu Băng phong đỉnh chóp, ở trên cao nhìn xuống, vỗ tay gọi tốt. Lý Tuần cũng không biết nàng lúc nào đến nơi đó, nhưng có thể khẳng định là, vừa mới một màn kia, nàng nhất định nhìn từ đầu tới đuôi!

"Chê cười!" Lý Tuần phản ứng không nóng không lạnh, nhìn qua trái ngược với vừa mới hoàn thành một kiện đáng giá khen ngợi họa tác loại hình, không có nửa điểm không có ý tứ.

Thủy Điệp Lan đối với hẳn phản ứng khịt mũi coi thường, thân thể tựa như không có trọng lượng, bị hàn phong quét qua, liền nhẹ nhàng linh hoạt rơi vào bên cạnh hẳn. Tựa hồ tới gần chút, lại cố ý lui hai bước, lúc này mới gật gật đầu, biểu thị hài lòng.

Lý Tuần lấy ánh mắt hỏi.

Thủy Điệp Lan cười mỉm mà nói: "Ta hiện tại đã biết rõ, không cùng người tại cùng một chỗ, không có ý nghĩa. Nhưng cùng người nằm cạnh quá gần lại

quá nguy hiểm, chỉ có thể dạng này giữ một khoảng cách. . . Nói trở lại, trên đời này có thể như thế sửa trị Âm Trọng Hoa, người đại khái là đầu nhất cái, ai biết phía sau người có thể hay không đem thủ đoạn này phát dương quang đại?"

"Phát triển ở trên thân thể người sao?"

Lời này Lý Tuần đương nhiên không nói ra. Đối loại chuyện này hẳn vẫn là phải giảng cứu chút tị huý, thấy Thủy Điệp Lan tương đương biết điều không có truy đến cùng, hẳn vậy nhất tiểu đối chủ đề: "Ta nghe Âm Tán Nhân nói, người lại đi Thiên Cực quan , bên kia tình huống làm sao?"

"Còn có thể có cái gì tình huống? Đều rút về đi, hừ, liền cái thúc tin tức của ta đều không có phát tới. . ."

"Ồ?" Bị nàng kiều nói này, Lý Tuần cũng muốn lên trước đó không hỏi rõ ràng một sự kiện đến: "Đúng rồi, người còn chưa nói, người là thế nào tiếp cái này sinh ý?"

"Tự nhiên là đối phương trước hạ tờ đơn, hỏi thăm ý đồ, ta xác nhận tiếp nhận về sau, bên kia mới biểu thị thân phận. Kỳ thật ta biết lại là Cổ Âm lúc, cũng cho giật nảy mình."

Nghĩ đến lần trước phân biệt lúc, Thủy Điệp Lan lý do, Lý Tuần thuận miệng hỏi một câu: "Lần trước chia tay, chính là vì làm việc này?"

Thủy Điệp Lan nhân châu xoay động, cười hì hì lắc đầu nói: "Kia là một kiện khác, đây là ta mưu phản Chu Câu Tông đằng sau, mới tiếp nhận. Ta cũng là cho Thiên Cơ cùng Tố Hoài Vũ ép rất gắt, nếu không, thế nào sẽ cái này chuyện phiền toái một lời đáp ứng?"

Lý Tuần cảm giác nàng nói có chút chỗ không đúng lắm, nhưng vẫn là giả bộ như không biết, ngược lại có chút hăng hái mà hỏi thăm: "Đã phản tông, còn có thể tiếp sinh ý sao?"

"Ai không có mấy cái đơn độc sinh ý đường ống? Nếu không, chỉ từ tông môn tiếp tờ đơn, trân quý bảo bối, pháp quyết, lúc nào mới có thể rơi xuống trong tay mình?"

Thủy Điệp Lan một mặt đương nhiên, nhưng nàng rất nhanh vừa trầm ngâm nói: "Bất quá lần này tiếp cái này tờ đơn vẫn còn có chút cổ quái, ngay từ đầu, Cổ Âm nói do nàng sáng tạo cơ hội, muốn ta tùy thời mà động, tại cực địa phụ cận đánh giết Thiên Chi.

"Vì thế, ta còn phí tâm tư làm cái giả thân phận đi ra, nhưng lại tại Bất Dạ thành xác định dời tông đặng sau, nàng lại sửa chữa kế hoạch, muốn ta đến Dạ Ma Thiên đi tới tay. . . Đặng sau chính là người thấy.

"Sở dĩ nói nó cổ quái, là bởi vì, tờ đơn phái xuống tới đặng sau, làm sao động thủ, chính là sát thủ sự tình, có rất ít cổ chủ liên sát nhân thời gian, địa điểm, phương thức, đều làm quy định. Nếu như làm như vậy, chỉ có thể nói nàng toan tính không chỉ là Thiên Chi tính mệnh. Hừ, làm ta là kẻ ngu sao?"

Lý Tuần sờ lên cái cằm, lắc đầu nói: "Sửa chữa kế hoạch? Ân, kia chỉ sợ không phải chủ động biến hóa, mà là bởi vì Thiên Chi hành động, sử Cổ Âm 'Biết nghe lời phải' đi.

"Bất quá nói đi thì nói lại, chính mình rõ ràng có cơ hội, lại tình nguyện tổn hao đại giới mời ngoại nhân động thủ, Cổ Âm cái này yêu thích thật đúng là kì lạ a! Người cùng Cổ Âm gặp mặt lúc, liền không có phát hiện cái gì dị thường?"

Thủy Điệp Lan đáp: "Gặp mặt? Người ngoài nghề không hiểu liền thiếu đi mắt mặt xấu hổ! Người phải biết, tại tuyệt đại đa số thời điểm, cổ chủ cùng sát thủ gặp mặt thế nhưng là làm hư quy củ. Chúng ta từ đầu tới đuôi đều là thông qua đặc biệt đường ống giao lưu, chưa từng thấy mặt!"

Lý Tuần nghe được khê giật mình: "Không có? Vậy làm sao người biết cổ chủ liền thật là Cổ Âm? Có lẽ người khác có thể nắm danh nghĩa của nàng loại hình a."

"Hắn là sẽ không a?" Thủy Điệp Lan có chút vò đầu: "Cổ chủ ấn tín đúng là Cổ Âm không sai, ta nhớ được năm đó cùng nàng giao dịch Huyết Vãn lúc, nàng dùng chính là cái này, phía trên diệp Hóa Thần thuật cực điểm tinh thuần, hai lần khí tức chất tính vậy ăn khớp. . ."

Nàng tuy là nói như vậy, nhưng cũng không dám phủ định hoàn toàn rơi khả năng này.

Lý Tuần trong lòng lập tức hoạt lạc: "Nếu như không phải Cổ Âm, cái này liền có thể nghĩa rộng xuất một loại khả năng: Tại Cổ Âm bên người, ngoại trừ Côn Bằng lão yêu bọn người, còn có nhất cái ẩn giấu, cho nàng chơi ngáng chân gia hỏa — có ý tứ!"

Lý Tuần bắt đầu đem Diệp Hóa Tông, Tán Tu Minh Hội thượng tầng tất cả mọi người dần dần phân tích, muốn từ bên trong tìm một cái "Người bị tình nghi" đi ra. Chỉ là, đây là nhất cái tương đối phí đầu óc cử động, nghĩ nửa ngày hắn vậy không có kết quả.

Mà Thủy Điệp Lan thì nhắc nhở hắn: "Thiên Chi giống như hoàn công, người có muốn hay không đi xem một chút?"

"A, đương nhiên!"

Lý Tuần lập tức nghĩ đến mình còn có nhất cái vôi vàng nhất muốn biết vấn đề kẹt tại trong cổ họng, hắn hướng về Thủy Điệp Lan gật gật đầu, quay người muốn đi.

Mà lúc này, lỗ tai hắn run lên, nhất cái cực thấp hơi, nhưng lại thật sự tiếng vang, xuyên thấu qua bén nhọn gào thét bão tuyết, bất khả tư nghị truyền vào hắn trong tai.

Thanh âm này chợt nghe xong đi, tựa hồ chỉ là mười mấy cái âm tiết nối liền nhau, không có cái gì đặc thù ý tứ, nhưng nếu là nhất cái tinh thần nhạy cảm chi nhân ổn định lại tâm thần, liền có thể theo thanh âm cực nhỏ chập trùng chuyển

hương bên trong, phẩm xuất ôn nhuận tường hòa, lại sáng tỏ sinh huy hương vị tới.

"Đại quán đỉnh quang chân ngôn?" Thủy Diệp Lan ở một bên kinh ngạc nói: "Đây là 'Tây Cực Thiên Tông' cái nào đại hòa thượng ở đây? Cái này chân ngôn thần thông theo Dạ Ma Thiên ngoại xuyên thấu vào, nhưng không kém là mấy khắp Dạ Ma Thiên. . . Ách, Lão Hồ hòa thượng?"

Thất yêu ở giữa tương hổ xưng hô danh hào, ngược lại thật sự là có không ít rất có thú.

Lý Tuần đã sớm nghĩ đến là cái nào, lúc này liền muốn uốn nắn một chút: "Không phải hòa thượng, là cư sĩ, Bán Thành cư sĩ!"

Thủy Diệp Lan hiển nhiên mặc kệ kia là "Nửa thành" vẫn là "Một thành", nàng chỉ đối sự tình bản thân cảm thấy hứng thú, cái này chiến lược kinh người trước yêu ma, giờ này khắc này đi vào Dạ Ma Thiên ngoại, tổng không phải còn muốn không dứt siêu độ vong hồn đi!

Lý Tuần cùng nàng liếc nhau, đồng thời nghĩ đến Thiên Chỉ Thượng Nhân.

Lý Tuần thần niệm ở bên kia quét qua, đột nhiên kêu một tiếng hồng hét, bỗng nhiên quay người, hướng Thiên Chỉ cư trú tầng băng tiến đến.

Thủy Diệp Lan nhưng không có lập tức đuổi theo, nàng cúi đầu xuống, nhìn xem vừa mới Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân dấu vết lưu lại — mặc dù đã bị phong tuyết che cản hơn phân nửa, nhưng vẫn là có thể phân biệt.

Cuối cùng, nàng thở dài một hơi nói: "Tên đáng sợ!"

Lý Tuần đương nhiên không biết nàng ở hậu phương đánh giá, hãn chỉ tốn mấy tức thời gian, liền đuổi tới Thiên Chỉ cư trú tầng băng phía trên.

Đang muốn tiến vào, thân thể chợt xiết chặt, liền đình tại nơi đó, nói khẽ: "Thượng Nhân có thể không việc gì rồi?"

Ước chừng một hơi về sau, Thiên Chi nhàn nhạt ứng tiếng: "Còn tốt!"

Quả không ngoài hăn sở liệu, Thiên Chi thanh âm so lúc trước hơi thở mong manh thăm trạng không biết tốt bao lâu, chắc là Bất Động Tà Tâm đã bắt đầu phát huy tác dụng.

Mặc dù tâm mạch y nguyên yếu ớt, nhưng lục thức cảm giác đều đã khôi phục, nếu là Lý Tuần ngây ngốc lao xuống đi, mặt mũi tất nhiên cho thấy rõ ràng, vậy coi như hồng bét cực kỳ.

Thiên Chi ngữ khí bình thản, nghe không ra theo sinh tử tại tuyến chạy một vòng trở về, có thay đổi gì, nàng nói: "Bán Thành cư sĩ đến, chỉ sợ cái khác đạo hữu vậy đã không xa, ta hiện tại nhất định phải cùng bọn hăn hội hợp, để tránh nhận tổn thất không đâu."

Lý Tuần liền biết nàng sẽ nói như vậy, cười ha ha một tiếng, cũng không nói thêm cái gì.

Hăn biết, về sau hăn cùng Thiên Chi giao dịch, vẫn là hội trường lâu dài lâu tiến hành xuống dưới.

Hăn tuyệt không mong đợi tại Thiên Chi hội giống Âm Tán Nhân như thế hoàn toàn vì hăn sở dụng, vậy không đòi hỏi quá đáng giống Thủy Điệp Lan như vậy cùng hăn "Đồng sinh cộng tử", nhưng loại này du tẩu tại "Sinh mệnh", "Thanh danh" ở giữa lựa chọn, Thiên Chi hăn là sẽ cảm thấy rất hứng thú mới là.

Ngưng cười, hăn hơi suy nghĩ, gật đầu nói: "Cũng hảo, đại gia mua bán làm thành. . ."

Thoại phương nói phân nửa, lúc này thiên ngoại chợt vang lên một tiếng hô lên, kia quen thuộc ba động, để Lý Tuần trong lòng nhất kỳ.

Phi Hồn sắc lệnh?

Suy nghĩ phương động, nhất khối không phải vàng không phải mộc bảng hiệu đã từ trên bầu trời hạ xuống, thẳng rơi vào trong tay hăn tới.

Làm sao lại kẹt tại lúc này?

Bất quá, lúc này cũng không thể suy nghĩ nhiều, Lý Tuần đem sắc lệnh hướng trong ngực vừa để xuống, tiếp tục nói: "Như thế, liền không ngăn Thượng Nhân. Đương nhiên, trước đó. . ."

Ánh mắt của hăn chuyển hướng đã sau đó chạy tới Thủy Điệp Lan, cười đến phi thường cổ quái.

Xé vải thanh âm vang lên, Thủy Điệp Lan cực đau lòng đem quyển kia do Tiêu Trọng Tử tập lục, lấy Thiên Tầm Ti lụa dệt thành « Huyết Thần Tử » tàn thiên đưa tới, nhìn xem Lý Tuần hơi chút sau khi xác nhận, dứt khoát xé một tờ xuống tới, dùng lực dính tại tầng băng một bên.

"Đây là tâm ma tinh tiến pháp hoàn chỉnh pháp môn, mặc dù ta đều đã giảng cho Thượng Nhân, nhưng cũng có thể có chút chi tiết chưa đạt đến hoàn thiện, bản này bản thảo liền cho Thượng Nhân tham khảo đi, hữu duyên gặp lại!"

Dứt lời, hăn hướng Thủy Điệp Lan làm thủ thế, hai người cùng một chỗ nhanh chóng thối lui.

Mà xuống một khắc, tầng băng vỡ vụn, Thiên Chi thon dài thân ảnh hiện thân đi ra, tại đây trời vụn băng bên trong, chính xác bắt lấy ngày đó tàn bản thảo, đồng thời, ánh mắt tứ phía bắn phá, chỉ tiếc, bị độn pháp thiên hạ vô song Thủy Điệp Lan mang theo, Lý Tuần đã sớm không thấy tung tích.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Trở Về

Chương 7: Trở về

Không biết lúc nào, "Đại quán đỉnh quang chân ngôn" đã đình chỉ, không biết là kia Bán Thành cư sĩ niệm được mệt mỏi, vẫn là quyết định, chuẩn bị vọt thẳng tiến đến tìm hiểu tình huống.

Lý Tuần cũng không quan tâm cái này, hẳn ngay tại phòng đoán Thiên Chi Thượng Nhân lúc này tâm tính, lo lắng lấy cái này nhất cái không chút nào chiều cố thân tiếc mệnh nữ nhân, sẽ đối với chính đạo tông môn cùng Tán Tu Minh Hội xung đột, đưa đến nhất cái như thế nào mấu chốt tác dụng.

Đang nghĩ ngợi, trên tay chợt nhẹ, cái kia vốn đã kinh không trọn vẹn « Huyết Thần Tử », cũng đã bị Thủy Điệp Lan chộp chiếm đi qua.

Lý Tuần sững sờ, liền bật cười khanh khách: "Loại này đoạn gián tàn thiên muốn tới làm gì? Nếu như người thật đối cái này cảm thấy hứng thú, ta cho người cả bộ tốt!"

"Thật?" Thủy Điệp Lan rất là hoài nghi Lý Tuần thái độ: "Vừa mới cho Thiên Chi lúc, vậy không hiểu thấu, người chừng nào thì hào phóng như vậy rồi?"

Nàng dù sao cũng là tông sư một cấp yêu ma, mới nói một câu, chợt liền hiểu được, lập tức lập tức đem trên tay sách lật ra mấy lần, cuối cùng, mới nhìn Lý Tuần, giống như phúng giống như khen nói một câu: "Thật là hắc!"

"Thiên Chi vậy không có đưa ra dị nghị đúng không?"

Bị Thủy Điệp Lan như thế quấy rầy một cái, Lý Tuần cũng muốn lên những

chuyện khác tới.

Hắn xuất ra vừa mới truyền tới "Phi Hồn sắc lệnh", một bên xem xét, một bên hững hờ mà nói: "Người ta tu vi không kém người đi đến nơi nào, ta tính toán, nàng cũng có chút cảm giác, chỉ là giữa hai cái hại thì lấy cái nhẹ hơn, làm loại này quyết đoán sự tình, nàng nhận thứ nhất, chỉ sợ không ai dám nhận. . . A?"

Nhìn thấy sắc lệnh bên trong nội dung, hắn ngỡ ngác một chút: "Mười hai mùng một, đã tìm đến quý môn hồ giao nộp lệnh. . . Minh Hỏa Diêm La?"

Thấy là Phi Hồn sắc lệnh, Lý Tuần bản còn tưởng rằng là Diêm phu nhân, dù sao bên trong tông môn chỉ có Diêm phu nhân như thế "Để mắt" hắn. Nhưng bây giờ, cái kia luôn luôn không nóng không lạnh lại thâm sâu không lường được bệnh lao quý, vậy mà cũng tới bộ này?

Đối nhất cái bình thường tông môn đệ tử tới nói, đây quả thực là trên trời rơi xuống ân sủng, không chừng chính là tông chủ đối với hắn coi trọng cùng vun trồng.

Thế nhưng là Lý Tuần nhưng biết rõ, thiên hạ chưa bao giờ ăn không cơm khô, nhất là Minh Hỏa Diêm La dạng này, lấy bệnh nặng thân thể hấp hối, vẫn vững vàng nắm trong tay tông môn đại thế nhân vật kiêu hùng, càng sẽ không vô duyên vô cớ liền hướng hắn lấy lòng.

Bệnh lao quý ra chiêu? Lý Tuần trước tiên nghĩ tới chính là cái này.

Hắn một bên suy nghĩ, một bên đem sắc lệnh tiện tay bóp nát.

Lúc này, Thủy Điệp Lan huyết sáo, Lý Tuần thuận ánh mắt của nàng hướng phía nam trên bầu trời nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy một đạo âm trầm kiếm quang loạng chà loạng choạng mà rớt xuống.

Đây chỉ là một đoạn ngắn mà thôi, tiếp xuống, tại ngăn ngủ nửa khắc đồng

hồ bên trong, chỉ ở phương nam cái này một cái phương hướng, liền có hơn mười đạo kiếm quang, độn quang hoặc rơi xuống, hoặc bỏ trốn, hảo là náo nhiệt.

Xem kiếm ánh sáng, độn quang độ tinh khiết, cùng với ầm ầm truyền đến phân loạn nguyên khí ba động, cái này hiển nhiên không phải Thiên Chi cấp độ kia đối chiến, mà là mấy chục, trên trăm cái tu vi cao thấp không đều tu sĩ loạn chiến.

Lại chú ý một chút, phát sinh vậy không chỉ là phương nam, tứ phía đều có, thậm chí có chút kiếm quang còn tại hướng bọn hãn chỗ đứng bay tới.

"Chính đạo tông môn công thượng Dạ Ma Thiên?"

Cái này hoang đường suy nghĩ chỉ là một cái thoáng, liền bị Lý Tuần triệt để xóa bỏ.

"Như vậy thì là Minh Hội nội bộ loạn chiến. Côn Bằng cùng ba đầu Giao quái đã bại lui, hết lần này tới lần khác lại tổn thương mà chưa chết, lấy bọn hãn đối nội bộ một chút yêu ma lực ảnh hưởng, Cổ Âm các nàng muốn không đánh mà thắng, nhất cử đê xuống Minh Hội mâu thuẫn, đã mất khả năng. Đây là giải thích, dưới mắt đây là. . .

"Chân chính nội chiến! Lại nói đơn giản một chút, chính là đại thanh tẩy!"

Lấy lời đình thủ đoạn, tại Côn Bằng lão yêu cùng ba đầu Giao quái chạy trốn khoảng không, thừa dịp phản đối lực lượng rần mất đầu, nhất cử đem tất cả không ổn định phần tử thanh trừ sạch sẽ, dù cho tạo thành phân liệt, cũng muốn bảo trụ "Đầu to" . Đây là tối lý trí tác pháp, cũng là tối hành động bất đắc dĩ.

Lý Tuần nghĩ đến những này, chỉ cảm thấy lòng mang đại sướng.

Mấy chục năm qua, hãn luôn muốn cho Cổ Âm bọn người chơi ngáng chân, lại tìm không thấy cơ hội, không nghĩ tới dưới mắt cơ duyên xảo hợp, mượn Côn Bằng lão yêu cùng Thiên Chi Thượng Nhân gió đông, chỉ là để Âm Tán Nhân lộ

hạ mặt mũi, liền dễ dàng tạo thành loại kết quả này, chính là tứ lạng bạt thiên cân!

Kể từ hôm nay, trước kia Tán Tu Minh Hội bọn hãn động triệt ba, ngũ vị tuyệt đỉnh cao thủ tề xuất rầm rộ, đem cũng không còn thấy!

Cười ha ha một tiếng, hãn lúc này đã mất so rõ ràng: Vô luận là như thế nào to lớn thế lực, từ nội bộ công phá nó, dù sao cũng so theo bên ngoài cường đột tới dễ dàng, cái gọi là phân mà hóa chi, chính là như thế.

Lúc trước hãn không phải không nghĩ tới chỗ này, nhưng không có làm như thế, là bởi vì tìm không thấy trong đó phân hoá mâu chốt, vậy không có tư cách kia cùng năng lực, gỡ khai kia yếu ớt khe hở.

Mà hôm nay lại là khác biệt.

Côn Bằng lão yêu trọng thương trở ra, cũng không đại biểu cho lúc này Tán Tu Minh Hội lại là bền chắc như thép.

Giống Giáp đạo nhân, Bằng yêu nương dạng này chúa tể một phương, lúc này lại muốn nghe lấy Cổ Âm nhất cái "Ngoại nhân" phân phó, trong lòng bọn họ há lại sẽ không có khúc mắc?

Nếu là Cổ Chí Huyền còn tại thế, hãn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, nạp Yêu Phượng làm thiếp. . . Đương nhiên, nói không chừng liền Thanh Loan đều không buông tha, lưỡng cái tâm cao khí ngạo đại yêu ma, liền không có một chút oán hận?

Chính là Cổ Âm, Yêu Phượng ở giữa, không phải cũng bởi vì chính mình mà ý kiến không hợp nhau sao?

Nghĩ đến đủ loại này có thể hành động "Khoảng không", Lý Tuần kích động đến toàn thân phát run, thật vất vả mới tại Thủy Điệp Lan nhìn người điên dưới con mắt khôi phục lại.

Lúc này, bên ngoài mấy dặm trên bầu trời, đã có vài cái kịch đấu tu sĩ.

Hắn vỗ vỗ bàn tay, dùng tiếng vang kia để cho mình triệt để khôi phục bình tĩnh: "Tại cái này đợi vậy không có ý nghĩa, ta vừa vặn có việc muốn về tông môn một chuyến, Thủy tiên tử có tính toán gì?"

"Hỏi tông môn? Cái nào tông môn?"

Cái này không nhẹ không nặng một đấm, Lý Tuần chỉ coi là gãi ngứa ngứa, hắn khẽ mỉm cười nói: "U Hồn Phệ Ảnh Tông, làm sao, người cũng nghĩ đi dạo chơi? Chỉ sợ cũng chỉ có người, mới có thể tại bị Chu Câu, Lạc Vũ lưỡng tông truy sát thời điểm, còn như thế nhàn nhã. A, đúng, còn có sự kiện."

Nói đến Chu Câu, Lạc Vũ lưỡng tông, Lý Tuần lập tức nghĩ đến cung cấp tin tức này Lôi Uế Ứng, cùng với phía sau hắn Mị Ma Tông.

Bọn hắn nhắm vào Vụ Ẩn hiện một chuyện, mấy ngày nay bận rộn, Lý Tuần vậy mà cấp quên ở sau ót, lúc này nhớ lại, bận bịu cho Thủy Điệp Lan nói, mà Thủy Điệp Lan phản ứng kịch liệt được vượt quá tưởng tượng!

"Bọn hắn muốn chết!"

Đã có tương đối dài một đoạn thời gian, không có lộ ra rằng nhọn Thủy Điệp Lan, tại lúc này lại giống như là một con bị giẫm lên cái đuôi mèo, mặc dù không có thật giương nanh múa vuốt, nhưng ánh mắt bên trong hàn ý, lại làm cho Lý Tuần cái này không thể làm chung vậy hơi cảm thấy tim đập nhanh.

"Cần phải tức giận như vậy sao? Chỉ có thể nói chúng ta làm việc không cẩn thận. . ."

"Là người đồ đần, đừng nhắc lên ta!" Thủy Điệp Lan tức giận đáp lại, nhưng lập tức nàng vậy học Lý Tuần vỗ bàn tay một cái, kêu lên: "Tốt a, ta quyết định."

"Quyết định cái gì?"

"Gần đây ta muốn cùng người tại cùng một chỗ, người đi U Hồn Phệ Ảnh Tông, ta cũng đi." Nàng sửa sang lấy sa tay áo, nụ cười trên mặt cực kỳ cổ quái.

"Vụ Ân hiên không thể sai sót, ta còn trông cậy vào nó độ thiên kiếp đâu. Hừ, không chừng người nào đó liền sẽ cho La Ma Thập lão hồ ly kia tính kế, không đi theo, ta có thể nào yên tâm?"

Lý Tuần liếc xéo đi qua, ám đạo nếu không có đồng tâm cổ, lão nhân gia người có phải hay không dứt khoát liền muốn giết người diệt khẩu rồi?

Nhưng nhìn Thủy Điệp Lan quá phận kích động biểu hiện, lời này hẳn cuối cùng vẫn là không có nói ra, mà lại, trong lòng của hắn nho nhỏ đánh nhất cái kết: "Ta cái này chính hiệu chủ nhân cũng không có gấp gáp, người gấp cái gì?"

Nhưng ý nghĩ này chỉ là một cái thoáng mà qua, hắn chẳng mấy chốc sẽ vì Thủy Điệp Lan cái này ý tưởng đột phát đề nghị mà thật sự phiền não.

Cùng Thủy Điệp Lan cùng một chỗ trở về?

Không tệ, Thủy Điệp Lan thực lực kinh người, lại yêu quý tính mạng của hắn, là cái thật không tệ bảo tiêu, tại Âm Tán Nhân tĩnh dưỡng, U Nhất trú hình thời gian nhận hạn chế đoạn này trong lúc đó tương đương hữu dụng.

Thế nhưng là, đừng quên, trước mắt vị này chính là Thông Huyền Giới tối phỏng tay truy nã trọng phạm a. . .

"Đề nghị người, cải trang cách ăn mặc một chút tốt!"

Cuối cùng Thủy Điệp Lan vẫn là cho Lý Tuần chút mặt mũi, tại dùng huyền thuật đơn giản thay đổi một chút dung mạo cách ăn mặc đằng sau, hai người cùng một chỗ lên đường.

Lúc đầu, tại Lý Tuần kế hoạch bên trong, hắn là muốn đường vòng Đông Bắc tinh hà, để giúp trợ Minh Cơ lý do, sử dụng hành trình của mình chẳng như vậy đột ngột.

Chỉ là Minh Hỏa Diêm La nhất cái sắc lệnh, liền đem kế hoạch ban đầu xáo trộn.

Dưới mắt đã là tháng mười hạ tuần, khoảng cách mừng một tháng mười hai, chỉ có một tháng thời gian.

Muốn theo Bắc Cực một đường bay đến Tây Nam quỹ môn hồ, thời gian chỉ là miễn cưỡng đủ, như lại tính cả một chút khả năng phát sinh ngoài ý muốn, thời gian thì càng gấp.

Thủy Điệp Lan đương nhiên sẽ không buông tha cái này tổn hại hãn cơ hội tốt, trên đường đi đối Lý Tuần ngự khí tốc độ đại thêm chế giễu.

Bất quá, thỉnh thoảng nàng tâm tình tốt thời điểm, cũng sẽ cho Lý Tuần chỉ điểm một chút đề cao ngự khí tốc độ một chút tiểu khiêu môn.

Mặc dù người cùng yêu ma thể chất khác biệt, nhưng Thủy Điệp Lan cỡ nào kiến thức, hai mươi mấy ngày xuống tới, Lý Tuần mặc dù không thể nói tiến bộ thần tốc, nhưng nói thế nào vậy có chút tiến cảnh.

Theo hai người một đường hướng nam, bởi vì Tán Tu Minh Hội mà bồi dưỡng không khí khẩn trương, vậy đang dần dần tiêu giảm.

Nhưng là Mị Ma Tông, Thiên Yêu Kiếm Tông, Cực Nhạc Tông, Độc Ẩn Tông, Minh Vương Tông các loại ngũ tông liên minh tin tức, nhưng là giữa bất tri bất giác khuếch tán ra tới.

Bởi vì cái này ngũ tông đều là ở vào Thông Huyền Giới phương tây tông môn, do bắc đến nam, không sai biệt lắm xếp thành một hàng, cho nên có chút chuyện tốt tán tu liền đem danh xưng vì "Tây liên", lại đem cực địa Tán Tu Minh Hội xưng là "Bắc minh", tương phản thành thú.

Tại phương nam, Tán Tu Minh Hội ảnh hưởng đúng là dần dần chuyển nhỏ, thế nhưng là, "Tây liên" lực rung động nhưng là tăng nhiều.

Nhất là nương theo lấy "Tây liên" tại Đông Nam biển rừng náo hạ phong ba, rất nhiều liên quan tới ngũ tông liên minh truyền ngôn xôn xao, chính là Lý Tuần hai người cầm đầu đi đường, cũng nghe đến một chút, không có gì hơn là chút Cổ phủ bí bảo, tông môn mâu thuẫn loại hình đồ vật, không có cái gì giá trị.

"Bất quá, cái này ngũ tông liên minh cùng một chỗ, các người U Hồn Phệ Ảnh Tông hẳn là rất bối rối đi!"

"Ừm, có lẽ."

Thủy Điệp Lan vô tình hay cố ý một câu, ngược lại thật sự là để Lý Tuần có chút ý nghĩ: "Xác thực, theo Tây Bắc đến Tây Nam, trên đường đi ngoại trừ ít tại trung đông bộ hoạt động Đại Thiên Quang Cực thành cùng với Tây Cực Thiên Tông bên ngoài, cũng chỉ có U Hồn Phệ Ảnh Tông một tông chưa gia nhập cái này liên minh.

"Trước lưỡng cái tông môn đều là gấp kẹp lấy bên cạnh cực, hậu phương không phải biển cát, chính là dãy núi, đều có mảng lớn quanh co chi địa. Chỉ có U Hồn Phệ Ảnh Tông, bắc chịu độc ản, nam tiếp Minh Vương, liền ngay cả càng phía tây, đều có cái Cực Nhạc Tông. . .

"Phía đông nhi tốt hơn một chút một chút, Pháp Hoa Tông bên trong phần lớn là một chút chỉ biết là khổ tu hòa thượng, nhưng là tổng cùng Tam Hoàng Kiếm Tông lôi kéo cái biên giác nhi a!"

Tình tế suy nghĩ một chút tông môn chung quanh tình thế, Lý Tuần càng ngày càng cảm thán, hôm nay U Hồn Phệ Ảnh Tông, và mấy ngàn năm trước cường thịnh thời điểm, thật sự là khác nhau một trời một vực.

Tông môn thực lực suy yếu thì cũng thôi đi, liền không gian sinh tồn đều bị áp súc được lợi hại như thế.

"Bên trong hao tổn hại người na!"

Biết rõ tông môn lúc này tình thế, Lý Tuần xác thực không có gì tốt giáng, thở dài một hơi đằng sau, tiếp tục tổn tâm tư đi thể hội ngự khí phi thiên quyết khiếu.

Khoảng cách U Hồn Phệ Ảnh Tông phạm vi thể lực, chỉ có không đến nửa ngày lộ trình. Hai người hiện tại vị trí, miễn cưỡng xem như U Hồn Phệ Ảnh Tông cùng Độc Ẩn Tông ở giữa giám xóc khu vực đi.

Mà ngay vào lúc này, Thủy Điệp Lan nhẹ đảo eo của hẳn, Lý Tuần khẽ giật mình, quay đầu hỏi: "Thế nào?"

Lời vừa ra miệng, hẳn vậy cảm giác được, ở phía dưới quần sơn trong, có mơ hồ nguyên khí ba động truyền lên, mà lại, nguyên khí chất tính rất như là U Minh khí.

"Đi xuống xem một chút!"

Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan tiềm ẩn thân hình, một đường hướng phía dưới. Hai người còn tại giữa không trung, liền nhìn thấy tại một núi đỉnh chỗ, bảy, tám bóng người đánh thành một đoàn.

Những người này tu vi theo Thủy Điệp Lan, cố nhiên là thấp được có thể, chính là Lý Tuần, vậy không để trong mắt — chỉ là, đây là có chuyện gì?

Hai bên đều là U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử, nhưng mà tình hình này hiển nhiên không phải sư huynh đệ ở giữa luận bàn, phi kiếm pháp bảo hết thấy ra lò không tính, tay kia pháp rõ ràng chính là muốn đẩy đối phương vào chỗ chết.

Cũng chính là hai người bay xuống đoạn này khoảng không, liền có một người bị ngay ngực một chưởng đánh cho thổ huyết bay rớt ra ngoài, trên mặt đất giã dụn.

Tại chúng tu sĩ trên mặt đảo qua, Lý Tuần nghi vấn rất nhanh liền đạt được giải đáp.

"Diệp Như?"

Nhìn thấy cái kia quen thuộc xinh đẹp nho nhã gương mặt, Lý Tuần biết mình đã không có lập trường không đếm xỉa đến.

Từ khi hãn thiết kế giết chết Quy Vô Tàng, đem phía dưới cái này tiểu nữ nhân "Giải cứu" đi ra, trong tông môn đã công nhận Diệp Như là hãn Bách Quỷ đạo nhân độc chiếm.

Mặc dù trong đó tình huống rất là vi diệu, nhưng mắt thấy nữ nhân của mình đã sinh tử, hãn thực sự không thể không nhúng tay.

Hương Thủy Diệp Lan hơi làm ra hiệu về sau, hãn trực tiếp rơi xuống.

Trên đỉnh núi đám đệ tử này giết đỏ cả mắt, thấy có bóng người từ không trung hạ xuống, không chút nghĩ ngợi, vốn đang tại giao chiến một đôi địch thủ, vậy mà đồng thời hướng Lý Tuần công tới.

Lý Tuần mắt sáng lên, bàn tay nhô ra, chỉ là trống rỗng một vòng, liền đem bên trái tiểu tử kia trên cánh tay ngoại nhấp nháy âm hỏa xóa bỏ sạch sẽ, nắm lấy cổ tay của hãn, nhất cái bàn tay vả đi lên.

"Hỗn trưởng đồ chơi, cũng không nhìn một chút ta là ai!"

Đang khi nói chuyện, hãn một cước đá vào một người khác trên bụng, đem người kia hung hăng đá phải mấy trượng bên ngoài, ôm bụng không bò dậy nổi.

Bị vả cái tát đệ tử lúc trước còn vừa kinh vừa sợ, nhưng vừa thấy được Lý Tuần mặt, lập tức mừng lớn nói: "Bách Quỷ sư huynh! Mau tới giúp ta. . ."

Lời còn chưa dứt, lại là nhất cái bàn tay vả tới, đem hãn đánh cho trước mắt kim tinh loạn tóe, lời gì đều muốn nuốt đến trong bụng đi.

"Dừng tay!"

Lý Tuần khẽ quát một tiếng, cái này vừa quát nhưng là dùng tới Ly Hồn thần âm, lấy hãn ưu thế tuyệt đối tu vi âm vang chấn động, chung quanh còn tại động thủ chư đệ tử trong tai lập tức ù ù oanh minh, lại chấn động dâng đến tâm trí, trong lúc nhất thời, thả ra pháp bảo, phi kiếm đều hơi kém không chế không nổi, từng cái hải nhiên dừng tay, nhìn lại.

Thoáng một cái, mấy người kinh hi, mấy người sợ hãi.

Vui nhân không thể nghi ngờ đều là Diêm phu nhân bên này đệ tử, còn bên kia, nhìn xem trên mặt đất cái kia ôm bụng rên thảm đồng bạn, đều là cấm thanh bất ngữ.

Lý Tuần sớm đem bọn hãn thân phận thấy rõ ràng.

Những người này, ngoại trừ Diệp Như là Diêm phu nhân đệ tử, có chút thân phận ngoại, một cái duy nhất có chút năng lực, chính là vừa rồi cùng Diệp Như đối chiến xốc vác nam tử.

Lý Tuần đối với hãn có chút ấn tượng, tựa như là tông môn trưởng lão Thương Minh Tử nhất người đệ tử, gọi Chu Hoảng, Phệ Ảnh Đại Pháp còn có chút hỏa hầu. Nghĩ đến chính là một bên khác đầu lĩnh.

"Được rồi, Thương Minh Tử cùng Bích Thủy Quân quả nhiên đứng qua một bên."

Lý Tuần âm thầm oán thầm một chút, trên mặt lại thần sắc bất động, chỉ là ánh mắt trở nên lảng lệ tàn nhẫn: "Tốt, một đoạn thời gian không có trở về, tất cả mọi người học được bản sự."

Hãn mới buông ra bị hãn nắm lấy vậy đệ tử tay, vậy đệ tử mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, lại cái rắm cũng không dám thả nhất cái, thối lui đến Lý Tuần sau lưng.

Không chỉ là hãn, tại sau khi tách ra, Diệp Như bên này ba người đều chuyển qua Lý Tuần đằng sau, tự động lấy Lý Tuần làm chủ.

Nơi này không có gì trường ầu phân chia, có chỉ là thực lực.

Chu Hoảng chỉ là Thương Minh Tử tọa hạ nhất cái rất đệ tử bình thường, cùng Lý Tuần dạng này thế gia vọng tộc đệ tử căn bản không cách nào so sánh được. Dù cho song phương tọa sư đã là thủy hỏa bất dung, nhưng đối mặt Lý Tuần lúc, còn muốn ngoan ngoãn nghe huấn. Nếu không Lý Tuần chặt hẳn, vậy không ai hội ngăn đón.

Hắn cúi thấp đầu, không cho Lý Tuần nhìn thấy trên mặt hắn địch ý, ngoài miệng thì thô sấp đáp lại nói: "Bách Quý sư huynh, mặc dù mọi người có mâu thuẫn, nhưng dưới tay vẫn là nắm chắc."

"Chắc chắn?"

Lý Tuần ánh mắt đảo qua vừa mới bị Chu Hoảng một chưởng đánh bay người kia, gặp hẳn sắc mặt xám ngoét, mặc dù còn chưa chết, nhưng một thân thương thế chỉ sợ cần nghỉ nuôi cái một năm nửa năm, mới có thể chuyển biến tốt.

Cái này cũng gọi chắc chắn? Lý Tuần cười lạnh một tiếng, nhưng lại nhìn Diệp Như bọn người vậy mà cũng có thể tiếp nhận, lập tức liền minh bạch, dưới mắt tông môn xung đột, đã thâm liệt đến mức nào.

Trong lòng của hắn chưa đầy, lại biết loại này đại thế không phải hắn có khả năng kéo đến trở về.

Lý Tuần cười lạnh, hắn mới đang muốn nói chuyện, lại chợt có cảm ứng. Ngẩng đầu nhìn lại, chính nhìn thấy hai bóng người cấp tốc bay tới.

Chu Hoảng cực nhanh quay đầu, mặc dù rất nhanh liền tại Lý Tuần ánh mắt lạnh lùng hạ, lại lần nữa bảo trì rất cung kính tư thái, nhưng trên mặt vui mừng làm sao vậy không che giấu được.

"A ha, Bách Quý sư đệ, cái này cũng không giống như là phong cách của

người a!"

Nhân chưa đến, thanh tới trước, chỉ là một tiếng này chào hỏi nhưng là nhiệt tình cực kì. Lý Tuần vậy đồng dạng lộ ra tiểu dung: "Minh Ly sư huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Bay tới người kia, chính là năm đó cùng Lý Tuần cùng đi Long Hoàn sơn tìm kiếm Cổ phủ Minh Ly. Hẳn là Minh Hỏa Diêm La tọa hạ ba đồ, tại U Hồn Phệ Ảnh Tông địa vị cực cao. Bởi vì năm đó Long Hoàn sơn sự tình, Lý Tuần cùng hẳn xem như có mấy phần giao tình.

Minh Ly vừa bước lên mặt đất, liền cười mỉm cùng Bách Quỷ cầm tay vấn an, mười phần thân thiện, chỉ là cùng Minh Ly cùng đi vị kia, sắc mặt coi như không thể nào tốt.

Người này một thân nước hồ lục trường bào, sắc mặt trắng nõn, có chút anh tuấn, mái tóc màu đen đen nhánh, rối tung sau vai, chột nhìn, giống như là Bích Thủy Quân đích thân đến, đem nó phong phạm học được cái mười phần mười, chỉ tiếc nhưng không có Bích Thủy Quân kia phần tu vi.

Lý Tuần lờm người này một chút, biết hẳn là Bích Thủy Quân có chút yêu thích nhất người đệ tử, thiên tư cực giai, cùng năm đó kia bà ngoại không thương, cứu cứu không yêu Quy Vô Tàng cũng không đồng dạng, nhập môn hơn năm mươi năm liền trở thành thế gia vọng tộc đệ tử, mặc dù không bằng Bách Quỷ như thế thần tốc, nhưng cũng là thật không đơn giản.

Chu Hoằng thừa dịp Minh Ly cùng Bách Quỷ chính nói chuyện khoảng không, gấp hướng người này hành lễ: "Âm Thác sư huynh, bên này. . ."

Âm Thác hừ nhẹ một tiếng, Chu Hoằng sờ mũi một cái không nói, Âm Thác vậy không mở miệng, chỉ là đứng ở một bên, nhìn Minh Ly nói chuyện với Lý Tuần, dưỡng khí công phu coi như không tệ.

Minh Ly hắc thanh cười nói: "Bách Quỷ sư đệ, trong khoảng thời gian này

người trở về được rất tấp nập đâu, nhớ kỹ có đoạn thời gian, người là liên tiếp bảy tám năm không có hồi tông môn một chuyến, làm sao, có nhàn rồi?"

Nói, hần đặt ở Lý Tuần trên cánh tay tay, nhưng là néo néo.

Lý Tuần trong lòng nhảy một cái, lập tức liền hiểu ám hiệu của hần, Minh Ly là biết Minh Hỏa Diêm La phát ra sắc lệnh, nhưng mà, một ít người nhưng lại không biết. Chỉ là cái gì thời điểm, Minh Hỏa Diêm La làm việc cần như vậy cần thận từng li từng tí rồi?

Trong lòng của hần so đo, trên mặt thì một chút không hiện, chỉ là cười nói: "Không phải có nhàn, là có chuyện. Ta bên này có một vị đạo hữu nhờ bao che tại bản tông, làm khách khanh lấy tinh tâm tu luyện. Ta đưa nàng mang đến, nhìn xem tông chủ có đồng ý hay không."

Lời này vừa nói ra, Minh Ly cùng Âm Thác cùng nhau khẽ giật mình, cho đến lúc này bọn hần mới phát hiện, nguyên lai đỉnh đầu bọn họ thượng còn có một bóng người.

Thủy Điệp Lan lúc này trang phục, là nhất cái diện mục thanh tú động lòng người nữ tu, nhìn qua có chút hòa khí, chỉ là đối Minh Ly ánh mắt của bọn hần nhưng là xa cách, càng không có xuống tới chào ý tứ, ngược lại là cầm một loại có phần ngoạn vị nhi ánh mắt hướng phía dưới dò xét.

Minh Ly cuối cùng vẫn là có đầu óc, hần rất nhanh tỉnh táo lại, che giấu nói: "Này cũng hiếm lạ, bất quá, đã Bách Quỷ sư đệ người hữu tâm, chắc hẳn tông chủ cũng sẽ cân nhắc. . . Đúng, ta là nghe đến bên này xảy ra chuyện, cùng Âm Thác sư đệ chạy tới nhìn một cái, thế nào?"

Lý Tuần khẽ mỉm cười nói: "Xảo cực kì, ta cũng là vừa tới. Nhìn thấy bọn này lũ ranh con ra tay không có nặng nhẹ, đang muốn hỏi một chút nguyên do, sư huynh đã đến."

Hần trên miệng không lưu khẩu đức, nhưng này chút đệ tử liền cái rắm cũng

không dám thả.

Theo tiếng nói của hắn, Minh Ly trong mắt hàn quang bạo phát, từ chư đệ tử trên mặt quét qua, tất cả mọi người là câm như hến, chỉ lo cúi đầu. Chỉ có Lý Tuần sau lưng Diệp Như thốt tha đi ra.

Giữa sân ánh mắt của mọi người, lập tức đều tập trung ở trên người nàng.

Vị này năm đó bị Lý Tuần bình phán vì "Tâm chí không kiên" nữ tu, tại mọi người nhìn chăm chú, không chút nào không luống cuống, ôn nhu nói: "Ba vị sư huynh, chuyện là như thế này. . ."

Chuyện nguyên nhân gây ra nói đến hoang đường, lấy Chu Hoảng cầm đầu vài người đệ tử, ở phụ cận đây phát hiện nhất cái bách âm khí huyết, mượn địa khí lúc tu luyện đúng lúc Diệp Như bọn người đi ngang qua, gặp bọn họ hấp thu âm khí quá mức tập nập, liền nhắc nhở một câu.

Chu Hoảng bọn người thì lại lấy vì Diệp Như bọn hắn muốn cướp cái này khí huyết, song phương phát sinh cãi vã, sau đó liền biến thành đánh nhau, đang tức giận đến đặng sau, chính là ai cũng ngừng không ở.

Lý Tuần cùng Minh Ly cũng còn không nói chuyện, bên kia Âm Thác trước hướng Chu Hoảng dùng mắt hỏi, thấy Chu Hoảng gật đầu thừa nhận đặng sau, liền mở miệng nói: "Như thế nói đến, là Diệp Như sư muội bên này khiêu khích trước đúng không?"

Mặc dù lời nói bên trong ý tứ nghiêm khắc, nhưng hắn ngữ khí lại có chút trầm tĩnh, phối hợp hắn anh tuấn bề ngoài, cùng với ánh mắt sắc bén, lộ ra vô cùng có khí độ.

Diệp Như vốn còn muốn phản bác, nhưng cùng hắn ánh mắt vừa đối đầu, vậy mà cảm thấy trong đầu nhất huyễn, kém chút nói không ra lời.

Lý Tuần đem một màn này đều thấy rõ, nhưng là bất động thanh sắc, hòa nhã

nói: "Diệp sư muội người khi đó nói là cái gì, nhưng có khiêu khích chi ý?"

Thanh âm của hắn thì rất có an thần thanh thoi hiệu dụng, Diệp Như liếc hắn một cái, đỏ mặt lên, lúc này mới nói: "Tuyệt không việc này. Ta chẳng qua là cảm thấy, Chu Hoảng sư huynh bọn hắn hấp thu âm khí tốc độ quá nhanh, rất nhanh cái này khí khiêu liền muốn nhập không đủ xuất, đối địa mạch hướng đi rất có ảnh hưởng, cho nên. . ."

Lý Tuần phát tay ngừng lại nàng nói chuyện, dưới chân nhưng là phát một cái, đem trên mặt đất thật dài cây cỏ áp đảo, lộ ra phía dưới núi đá bùn đất tới.

Xem xét phía dưới, trên mặt chính là khe giạt mình.

Hắn ngẩng đầu ra hiệu Minh Ly đến xem, Minh Ly chỉ nhìn một chút, liền nở nụ cười khở, đối với hắn lắc đầu.

Tất cả mọi người thấy không hiểu thấu, chỉ có Âm Thác còn có thể đoán được một chút.

Chỉ nghe Lý Tuần nói: "Nếu như ta nhớ không lầm, trước đây ít năm, ta tông ở chỗ này phụ cận, vậy phát hiện nhất cái âm khí khiêu huyết, chỉ là quy mô ở xa Bách Âm khiêu phía trên, lúc ấy vì chiếm đóng nơi đó, chúng ta còn cùng Độc Ấn Tông đánh một trận, các người vì cái gì không đi chỗ đó bên trong tu luyện?"

Hỏi lời này nhưng là Chu Hoảng.

Chu Hoảng trên mặt khe giạt mình, nhìn xem Âm Thác trầm mặt, liền có chút kinh hãi, nhưng lại không thể không trả lời, đành phải tiểu tâm dục dục nói: "Nơi đó có vài vị sư huynh luyện công ngay tại quan trọng trước mắt, chúng ta không dám đánh nhiều, chỉ có thể lại tìm một chỗ. . ."

Minh Ly cùng Lý Tuần đồng thanh thở dài, chính là đứng ở một bên Âm Thác vậy ngậm miệng, hiển nhiên tâm tư cùng hai người không sai biệt lắm.

Loại này cổ quái bộ dáng, để giữa không trung Thủy Diệp Lan lại nhin không

được hiểu kì, bay xuống tới, võ Lý Tuần đầu vai.

"Người than thở cái gì kình nhi a!"

Lời này vừa nói ra, người khác lập biết nàng cùng Bách Quỷ quan hệ, thật to khác biệt.

Lý Tuần cũng không để ý những này, ra hiệu Thủy Điệp Lan đến xem: "Nhìn thấy những này khe đất không? Nơi này tứ phía địa khí tụ hợp lúc biểu chinh, lúc đầu không đến mức rõ ràng như vậy. Đáng tiếc, thống hợp địa khí Bách Âm khiêu huyết đều sắp bị hút cạn, sử chung quanh địa mạch rất không ổn định, đến mức tầng ngoài thổ chất bị hao tổn, như lại hấp nhiếp xuống dưới, chung quanh nơi này thế núi chỉ sợ cũng muốn sụp đổ!"

"Cái này có cái gì? Sập lại tìm một chỗ chính là, các người U Hồn Phệ Ảnh Tông gia đại nghiệp đại, còn sợ tìm không thấy loại này âm khiêu?"

Lời này vừa nói ra, liền một bên Âm Thác đều trên mặt biển sắc, Lý Tuần bần bệ lấy ánh mắt ngăn lại Thủy Điệp Lan nói thêm gì đi nữa, xoay mặt đối Minh Ly nói: "Sư huynh, người thân phận siêu nhiên, chuyện bên này liền do người đến xử trí đi, bọn hã cũng không dám không phục!"

Ánh mắt của hã đảo qua, chung quanh những đệ tử kia liên tục không ngừng gật đầu.

Loại này sống mái với nhau sự tình, gần nhất thường xuyên trình diễn, cấm đều không chịu được, nghĩ đến Minh Ly vậy sẽ không trọng phạt. Quả nhiên, Minh Ly chỉ là tượng trưng để bọn hã đi phụ cận thu thập chút khoáng thạch xong việc, mà Bách Quỷ cùng Âm Thác cũng đều không có dị nghị.

"Minh Ly sư huynh, tông môn tài nguyên lúc nào thiếu đến loại tình trạng này? Các đệ tử mà ngay cả tát ao bắt cá biện pháp đều xuất ra rồi?"

Lý Tuần cùng Minh Ly song song phi hành, Thủy Điệp Lan lại ở một bên,

nhấn thụ lấy cái này chậm như ốc sên tốc độ.

Về phần Âm Thác thì tại nửa đường thượng nói thác có việc, trước một bước rời đi.

Lý Tuần tính toán, hần hần là đi hướng Bích Thủy Quân báo tin, bất quá so với dưới mắt việc này, Lý Tuần thực sự không làm sao có hứng nổi đi chú ý.

Minh Ly ánh mắt liếc mắt Thủy Điệp Lan, nhưng thấy Lý Tuần không có chút nào biểu thị, chỉ có thể thở dài, hàm hồ nói: "Gần nhất tông môn có nhiều việc, rất nhiều nguyên bản tài nguyên đều vô cùng. . . Cái kia giảm bớt, cho nên những này tu vi bình thường đệ tử, liền muốn đến xung quanh đến phát triển một chút."

Hần nói đến uyển chuyển, nhưng Lý Tuần lại nghe được đi ra, đây rõ ràng là Bích Thủy Quân cùng Diêm phu nhân đối lập, riêng phần mình chiếm trước tài nguyên chỗ làm ra chuyện tốt.

Xem ra, theo Minh Hỏa Diêm La mặt trời sắp lặn, trong tông môn Diêm phu nhân cùng Bích Thủy Quân hai đại phe phái, đối quyền lực, tài nguyên tranh đoạt, đã tiến vào gay cấn giai đoạn.

Hiện tại là Minh Hỏa Diêm La còn tại thế, như một khi hần nhịn không được quy thiên, chỉ sợ tông môn đảo mắt liền muốn dẫm vào năm đó phân liệt vết xe đổ.

Hai ngàn năm trước, cũng là bởi vì Minh Hỏa Diêm La cùng U Ly Thần Quân tranh đoạt tông chủ thuộc về, sử Thị Quý Tông khác lập môn hộ, tông môn thực lực đại tổn. Mà đến nay ngày hai ngàn năm đi qua, Minh Hỏa Diêm La sau lưng, lịch sử chẳng lẽ lại muốn tái diễn?

Mà cùng lúc này khác biệt chính là, năm đó Minh Hỏa Diêm La, U Ly Thần Quân cùng với sau đó Quý Tiên Sinh, nó kinh tài tuyệt diệu chỗ, chính là đặt ở U Minh phệ Ảnh Tông vài vạn năm trong lịch sử, cũng là phải tính đến danh hào

xuất sắc giác nhi.

So sánh dưới, Diêm phu nhân? Bích Thủy Quân? Chỉ nhìn Minh Hỏa Diêm La trọng thương nhiều năm như vậy, y nguyên vững vàng cầm giữ ở tông chủ đại vị, liền biết hai cái này kẻ đã tâm mặc kệ luận bản sự, luận quyết đoán, kém đến cũng không phải cực nhỏ.

Hắn không khỏi nhú mày, với hắn mà nói, U Hồn Phệ Ảnh Tông nội bộ tranh đấu vốn là không quan trọng, nhưng nếu như tình thế nghiêm trọng đến loại tình trạng này, đây là chuyện hắn tuyệt không muốn thấy.

Mà lại, chỉ sợ cũng không chỉ là nội bộ nguyên nhân đi. . .

"Minh Vương Tông gia nhập ngũ tông liên minh, đối với chúng ta có ảnh hưởng gì không?"

Minh Ly sắc mặt biến hóa, chần chờ một chút, nhưng vẫn là nói ra.

"Năm trước vừa chiếm được tay hai nơi Được sơn, lại bị Minh Vương Tông đoạt trở về, đến bây giờ, trong tông môn còn không có nghị xuất cái điều lệ, ảm ức cực kỳ!"

Lý Tuần trừng to mắt, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Hiện tại, hắn cuối cùng minh bạch sự tình hỏng bét đến mức nào. Vào lúc này, hắn không thể không chờ mong, Minh Hỏa Diêm La có thể chân chính hạ xuất một tay hảo cờ đến, dù cho không năng lực xoay chuyển tình thế, nhưng tổng hắn là duy trì cái này nửa chết nửa sống cục diện đi.

Hắn ôm hi vọng hỏi: "Tông chủ có ý kiến gì không?"

Minh Ly trên mặt đều là cười khố: "Tổ sư Chú Linh gần đây không ngừng kích động, tông chủ đang lúc bế quan, toàn lực áp chế, làm sao có thời giờ nói chuyện?"

"Tổ sư Chú Linh? Tổ sư Chú Linh không phải tại thủ hộ Hóa Âm trì hạ sao? Làm sao. . ."

Hắn tiếng nói đột nhiên dừng lại, tổ sư Chú Linh?

Làm tông môn đệ tử, Lý Tuần tự nhiên biết người tổ sư này Chú Linh lai lịch.

Cái gọi là tổ sư Chú Linh, chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông khai phái tông sư Cửu U lão tổ độ kiếp thất bại lúc, lấy tuyệt đại nguyên lực tạo ra độc chú nguyên linh. Mà cái này Chú Linh hình thành nguyên nhân, lại cùng vũ nội thất yêu bên trong cái kia Ma La Hầu thoát không được quan hệ.

"Ma La Hầu. . ." Nghĩ tới chỗ này, Lý Tuần trong lòng rung chuyển, xoay mặt vấn Minh Ly nói: "Biết là nguyên nhân gì sao? Cùng Ma La Hầu có quan hệ hay không?"

Minh Ly bị giật nảy mình, bận bịu nhìn về phía Thủy Điệp Lan, đã thấy cái này nữ tu chính để mắt nhìn qua.

Trong lòng của hắn âm thầm kêu khổ, cái này Bách Quỷ ngày thường cẩn thận, làm sao tại cái này nữ tu trước mặt như thế không ngăn cản? Loại này tông môn bí sự, sao có thể dạng này không hề cố kỵ nói ra?

Nhưng hắn cũng không tốt khiến trách, chỉ có thể hàm hồ nói: "Kia muốn hỏi tông chủ mới biết, bất quá, tông chủ muốn tới mừng một tháng mười hai mới xuất quan, sư đệ người trong khoảng thời gian này muốn làm sao an bài?"

Thủy Điệp Lan quét mắt nhìn hắn một cái, thấp giọng cười lạnh.

Lý Tuần mỉm cười nhìn qua, hướng Thủy Điệp Lan nháy mắt ra dấu, ý kia nói đúng là "Một hồi ta giảng cho người nghe" .

Nào nghĩ tới Thủy Điệp Lan cười mỉm chủ động mở miệng nói: "A, nói đến đây cái, ta ngược lại thật ra nhớ lại, năm đó chuyện này thế nhưng là kinh động vạn giáo, đường đường Cửu U lão tổ, lại để một con da đen con chuột cuốn đi

nửa người tinh huyết, để cho người ta cười sặc sụa."

Nàng căn bản không nhìn Minh Ly sắc mặt khó coi, phối hợp hồi ức nói: "Ừm, để cho ta ngẫm lại, cái kia hẳn là tại Nại Hà Thiên đi, lúc ấy Ma La Hầu bất quá là chỉ da đen con chuột, đầu óc cũng không tốt sử, ngược lại là bởi vì các người lão tổ cố gắng hiển, mới khiến cho hắn đã có thành tựu. . . Hừ!"

Cuối cùng hừ một cái, đại khái là bởi vì Ma La Hầu gia hỏa này vậy mà cùng nàng nổi danh, mà cảm thấy không sai. Nhưng là Minh Ly lại nghe thành là đối Cửu U lão tổ thậm chí đối toàn bộ U Hồn Phệ Ảnh Tông khinh thường, lúc đầu thanh bạch sắc mặt, lập tức liền đen xuống dưới.

Lý Tuần thầm cười khổ, vội vàng lại hướng Minh Ly nháy mắt ra dấu.

May mắn Minh Ly là loại kia vô cùng có tâm kế nhân vật, thấy Lý Tuần hành động như vậy, tuy là tức giận, nhưng cũng có thể nghĩ thâm một tầng.

Lúc này hắn chợt phát hiện, cái này không thể nào đập vào mắt nữ tu, vừa mới nói chuyện khẩu khí, thật sự là to đến kinh người, thẳng đem thất yêu một trong Ma La Hầu xưng là "Da đen con chuột", lại một bộ hiểu rất rõ nội tình đáng vẻ, chẳng lẽ. . .

Người này rất có địa vị?

Càng nghĩ càng có khả năng, lại nhìn Lý Tuần biểu lộ ra khá là bất đắc dĩ thần sắc, càng làm cho hắn lòng có kết luận.

Hắn rất mau đem Thông Huyền Giới một chút lợi hại nữ tính tán tu qua một lần, mặc dù không có kết quả, nhưng tâm tính nhưng là hoàn toàn khác biệt.

Bên này, Lý Tuần vậy ở trong đó xin tha thứ.

"Nào có người nói đơn thuần như vậy, Ma La Hầu nói thế nào cũng là thiên địa dị chủng, theo tông môn điển tịch chứa đựng, nó lấy Nại Hà Thiên tích lũy vô số thể hệ nồng đậm tử khí làm thức ăn, tại thể nội tinh luyện tinh thuần, lại

phản hồi tại huyết nhục bên trong, bản thân tu luyện.

"Nó yêu ma nội hạch, thì là một đoàn vô cùng tinh thuần Cửu U địa khí, mờ mờ ảo ảo cùng Cửu U chi vực vượt không tương liên. . ."

Thủy Điệp Lan đánh gãy hãn, ôm cánh tay cười nói: "Này cũng không kém, da đen con chuột là có tiếng chiến đấu dẻo dai cao thủ, liền xem như Tê Hà như vậy danh xưng 'Không gì không phá', muốn thắng nó, cũng chỉ có thể mong đợi tại trước ba rìu to bản, thời gian kéo dài, phiền phức cũng là không nhỏ."

Nàng há mồm liền lại là nhất đại yêu ma, nghe được một bên Minh Ly mí mắt trực bính, nhất thời vậy quên nhắc nhở Lý Tuần ngoài miệng giữ cửa ải, giữ gìn tông môn bí mật.

Cho nên, Lý Tuần thuận lý thành chương nói ra.

"Nếu nói Ma La Hầu tâm trí lừa gạt, nhưng cũng không tệ, bất quá, nó bản năng nuốt tinh phệ nguyên chi thuật, còn có thú tính gian xảo đều không thể khinh thị, lúc trước lão tổ cũng là nhất thời chủ quan. . ."

"Ha ha, chính là nó nuốt lão tổ tinh huyết, ngoại hình cũng thay đổi thành hiện tại như vậy, kết quả là, còn không phải nhiều lần thua ở lão tổ dưới tay? Nếu không phải nó kia một cỗ trời sinh xảo trá âm trá, lão tổ lại cố kỵ phi thăng sự tình, nó làm sao sống tới ngày nay?"

Nghe được cái này, Minh Ly sắc mặt dễ nhìn một chút, nhưng mà sau một khắc, Thủy Điệp Lan tiếng nói liền hơi kém đem hãn khí bạo.

"Ha ha, các người lão tổ lưỡng lự, kết quả là, còn không phải công dã tràng! Sách, ngoại trừ Huyền hải U Minh thành không vì sử chở bên ngoài, ba mươi hai vị khai phá tông sư, liền hãn bị thiên kiếp chém thành hôi, cũng khó trách có lớn như vậy oán khí!"

Lời này mặc dù là trăm phần trăm chân thực, nhưng tại lưỡng cái U Minh phệ

Ảnh Tông đệ tử trên mặt nói ra, vẫn là quá phận.

Lý Tuần nụ cười trên mặt trở nên cứng, mà Minh Ly trong mắt hàn quang lạnh thấu xương. Thủy Điệp Lan thì không có nửa điểm để ý, mà là rất phối hợp mạnh mẽ vỗ tay nói: "Đúng rồi, truyền thuyết các người lão tổ chính là theo 'Huyền hải U Minh thành' được chỗ tốt, lúc này mới lập nên tông phái, có phải như vậy hay không?"

Loại này nhảy thoát tư duy cùng phương thức nói chuyện, để cho người ta căn bản sờ không tới tâm ý của nàng. Lý Tuần thầm than một hơi, vuốt vuốt cứng ngắt bộ mặt cơ bắp, rốt cục quyết định, hay là nên cùng Minh Ly tạm thời tách ra tương đối an toàn — đối Minh Ly tới nói.

Cất tâm tư này, hẳn trước tròng Thủy Điệp Lan một chút, tiếp theo loạn lấy hẳn nói nói: "Cái này nhưng là không rõ lắm. . . Đúng, Minh Ly sư huynh, người thật xa cố ý chạy đến bên này giới chi địa, tổng không phải chuyên môn tới đón ta đi."

Bị hẳn cưỡng ép ngắt lời, Minh Ly cuối cùng tạm thời ngăn chặn sát ý, miễn cưỡng cười nói: "Bách Quỷ sư đệ nói đúng, ta đây là phụng sứ mệnh tại xung quanh tuần sát, hắc, hiện tại tông môn nhân tâm bất ổn, cũng chỉ có chúng ta những tông chủ này dòng chính, còn có thể phát huy được tác dụng. . .

"Ách, đương nhiên, nếu là chúng đệ tử đều như Bách Quỷ sư đệ như vậy, cũng không thông báo ít hơn bao nhiêu phiền phức!"

Lý Tuần không có lập tức đáp lời, trên mặt lại ý cười có chút.

Minh Ly gặp chột liền hiểu được, coi lại Thủy Điệp Lan một chút, hẳn thấp khục một tiếng: "Đúng rồi, sư đệ kiểu nói này, ta cũng muốn đi lên, biên cảnh có nhiều việc, Âm Thác một người chưa hẳn giải quyết được, còn có kia thái độ, cũng là không thể biết được. . ."

"Sư huynh bận chuyện, liền không cần theo chúng ta nữa, ta tự đi quý môn

hồ liền thành!"

Lý Tuần thuận lý thành chương đáp lại, đối Thủy Điệp Lan cười lạnh chỉ làm không thấy.

Minh Ly ừ vài tiếng, vậy không kiên trì, hung hăng khoét Thủy Điệp Lan một chút về sau, cùng Bách Quý tạm biệt. Chỉ là nhìn hăn dạng như vậy, chỉ sợ lại quay trở lại đi khả năng không lớn, không chừng là đi trước một bước, đi quý môn hồ truyền tin bố trí đi.

"Làm sao giống đến đá sơn môn giống như?" Nhìn Minh Ly đi được xa, Lý Tuần nhíu mày lại, phàn nàn nói: "Người cùng Minh Ly sinh miệng lưỡi nhanh chóng, vậy không chê mất thân phận?"

Thủy Điệp Lan không hề lo lắng khoát khoát tay: "Ai có rảnh rỗi cùng loại bọn tiểu bối này so đo? Ha ha. . ."

Nửa câu đầu còn có một chút phong phạm cao thủ, nhưng phía sau cười trộm biểu lộ vẫn là hiện ra nàng khác tâm tư. Lý Tuần liền giật mình, tiếp theo bình tĩnh đại ngộ: "Người đùa bỡn ta!"

Thủy Điệp Lan vỗ tay cười to, không tệ, nàng là khinh thường tại cùng Minh Ly loại này củi mục so đo, nhưng là có thể tá lực đả lực, để Lý Tuần xấu hổ một chút, nhưng là không còn gì tốt hơn.

Lý Tuần cuối cùng minh bạch nàng tâm tư, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy dở khóc dở cười, nhưng cũng đối với nàng như vậy tình nghịch tâm tư không thể làm gì. Mà lại. . .

Tựa hồ có thật lâu, không có nhân mở cho hăn loại này không ảnh hưởng toàn cục nói giỡn.

Không có Minh Ly "Liên lụy", hai người tốc độ đi tới nhanh đâu chỉ gấp đôi, tuy nói U Hồn Phệ Ảnh Tông diện tích lãnh thổ bao la, hai người vẫn là tại sáng

ngày thứ hai đã tới quý môn hồ.

Lý Tuần đoán chừng phải không tệ, chỉ nhìn chạm mặt vài cái đồng môn nhìn xem Thủy Điệp Lan cổ quái thần sắc, liền biết Minh Ly hẳn là đã dự đoán báo tin trở về.

Còn tốt Lý Tuần những năm này tại trong tông môn uy thế phát triển, không dám có nhân tùy tiện nói này nói kia, mà Thủy Điệp Lan đối loại ánh mắt này, càng là hoàn toàn miễn dịch, chỉ đem lấy ánh mắt tò mò, dò xét cái này tông môn tổng đàn nội các loại kiến trúc.

"Thật thối!"

Đây chính là Thủy Điệp Lan đối quý môn hồ lời bình.

"Không có ánh nắng thì cũng thôi đi, suốt ngày tất cả đều là những này trắng xám vụ chướng, hấp tại trong phổi, thật đúng là khó chịu cực kỳ. Trách không được người lâu dài không trở lại, ở loại địa phương này ỗ, chính là con hồ ly cũng có thể dưỡng thành heo. . ."

"Lời này rất được ta tâm!"

Đáp lại không phải Lý Tuần, tiếng cười theo trong sương mù truyền đến, trầm thấp êm tai, lại cực kỳ ung dung quý khí: "Bách Quỷ, lúc này người có thể mang về vị diệu nhân nhi!"

Giọng nói rơi, nhất cái thướt tha bóng người từ trong sương mù đi tới, nàng một thân thêu thùa tinh mỹ màu đen tay áo dài bào phục, trên cổ áo còn xuyên lấy một kiện mũ trùm đầu, lúc này lại choàng tại sau vai, lộ ra tái nhợt mà xinh đẹp nho nhã gương mặt. Trên đó ý cười nhã nhặn ấm lương, làm người ta nhìn tới như gió xuân hiu hiu.

Nàng này không phải Diêm phu nhân, là ai tới.

Lý Tuần tuyệt không nghĩ đến lại ở chỗ này đụng phải nàng, ngờ ngác một

chút, mới khom người nói: "Phu nhân!"

Diêm phu nhân hơi chút gật đầu, liền đem ánh mắt đặt ở Thủy Điệp Lan trên mặt, ngoài miệng nhưng vẫn là nói với Lý Tuần nói: "Không vì ta giới thiệu một chút?"

Lý Tuần đang muốn mở miệng, nhưng lại chột cứng đờ, trước đó hẳn lại quên cùng Thủy Điệp Lan thương lượng nhất cái dùng tên giả, cái này có thể làm sao giới thiệu?

"Họ Lý." Có thể là nhìn thấy hẳn quẫn bách, Thủy Điệp Lan cười mỉm mở miệng nói chuyện: "Nhà chồng họ Lý, gọi ta Lý thị hoặc là Lý phu nhân đều thành."

Nhìn xem Diêm phu nhân trở về tới nghi hoặc ánh mắt, Lý Tuần cười khan một tiếng, nhẹ gật đầu, trở lại tại Diêm phu nhân xoay quay đầu đi sát na, liếc mắt.

Tốt a, không nói đến cái gọi là "Nhà chồng họ Lý" là cái gì ý tứ, Thủy Điệp Lan cứ như vậy công nhiên tự xưng "Phu nhân", chẳng phải là chuyên môn cùng Diêm phu nhân đối nghịch tới?

Diêm phu nhân dù sao cũng là tâm cơ thâm trầm hạng người, trên mặt không có bất kỳ cái gì chưa đầy chi sắc, ngược lại cười đến càng ngày càng thân thiết đứng dậy.

Chỉ là nàng nhưng cũng không có thật xưng hô Thủy Điệp Lan vì "Lý phu nhân" : "Nguyên lai là Lý đạo hữu. . ."

Nàng bên này sơ qua dừng lại, Lý Tuần cũng phối hợp được thiên y vô phùng, lúc này đem cái gọi là "Đầu nhập vào" một chuyện, lại nói một lần.

Diêm phu nhân ngược lại là không có bất kỳ cái gì vẻ kinh ngạc, Lý Tuần tính toán, nàng hẳn là đã theo Minh Ly bên kia được tin, mới có thể đối Thủy

Điệp Lan như vậy thái độ nhìn như không thấy.

Nhìn, nàng cùng Minh Hỏa Diêm La đã đạt thành nhất định ăn ý, chỉ ít theo tin tức cùng hưởng cái này tiết, tựa như là đứng chung một chỗ.

Chẳng lẽ nói, Minh Hỏa Diêm La vào thời khắc này, rốt cục làm ra lựa chọn?

Hắn bên này nghĩ ngợi, Diêm phu nhân thì cùng Thủy Điệp Lan hàn huyên, nội dung không có gì hơn thăm dò nội tình loại hình, Thủy Điệp Lan tự nhiên ứng phó ung dung.

Nói vài câu, Diêm phu nhân dường như vậy cảm giác được hài lòng, lúc này mới quay đầu, mỉm cười nói: "Bách Quý, người thật xa trở về, vốn nên nghỉ ngơi chút thời gian, bất quá, Âm Cận trưởng lão bên kia, người vẫn là nhanh chóng đi một chuyến đi."

Thoáng dừng lại, nàng lại rồi nói tiếp: "Phải biết, lần này chư thế gia vọng tộc đệ tử cạnh tranh trưởng lão chi vị, danh hào của người cũng là nàng lão nhân gia dẫn đầu nói ra. Chính vì vậy, mới chiếm tiên cơ tay, người cũng muốn đi gửi tới lời cảm ơn mới là."

Lý Tuần cũng không nghĩ tới còn có cái này một tiết.

Trên thực tế, trong khoảng thời gian này bận chuyện, hắn sớm đem vị kia lão thái thái thối vị nhượng chức quên chuyện sạch sẽ, lúc này bị Diêm phu nhân nhắc lên, mới nhớ đứng dậy.

Hắn tự nhiên không có ý kiến gì, đáp một tiếng, lại nhìn về phía Thủy Điệp Lan.

Không đợi hai người nói chuyện, Diêm phu nhân ở một bên cười nói: "Lý đạo hữu liền do ta đến an bài đi. Quý môn chu vi hồ bên cạnh mặc dù không chịu nổi ở lâu, nhưng dù sao còn có mấy chỗ tính được nhẹ nhàng khoan khoái cảnh trí, không bằng Lý đạo hữu liền ở tại nơi này, cũng tốt hơn ở chỗ này ẩm

ức."

Thủy Diệp Lan tự nhiên không có lý do cự tuyệt, nàng cười híp mắt cùng Lý Tuần lên tiếng chào hỏi, liền cùng Diêm phu nhân sóng vai bước đi.

Lý Tuần nhìn xem hai người này bóng lưng ở trong sương mù dần dần phai nhạt, mới lạng lẽ cười một tiếng, lắc đầu, quay người hướng đi Âm Cận trường lão ở chỗ.

Làm U Hồn Phệ Ảnh Tông thạc quả cận tồn, tại thế gần năm ngàn năm siêu cấp trường lão, Âm Cận mặc dù biểu hiện được tu vi bình thường, lại có chút lão hồ đồ, lại như cũ có cực kỳ tôn cao địa vị, có thể nói là bao quát Minh Hỏa Diêm La ở bên trong tất cả mọi người trường bối.

Nàng cũng là một cái duy nhất có tư cách nhiều năm ở tại đảo giữa hồ nơi trọng yếu trường lão, nó chỗ ở nhanh gặp tông môn trọng địa hư giấu sánh, đồng dạng sâu đạt dưới mặt đất mấy chục trượng, chỉ là kém xa hư giấu sánh như vậy đề phòng sâm nghiêm mà thôi.

Lý Tuần một đường đi tới, đụng phải đệ tử đều cung cung kính kính chào hỏi, hiện ra hẳn tại tông môn địa vị càng ngày càng vững chắc.

Bỏ ra một khắc đồng hồ thời gian, hẳn đi vào Âm Cận chỗ ở, không chờ hẳn gõ cửa, nặng nề cửa đá vô thanh vô tức mở ra.

Chỉ là, phía sau cửa không thấy một bóng người.

Lý Tuần mày nhăn lại, hẳn bản năng điều động lên U Nhất, hơi làm cảnh giới, đồng thời ngưng thần đánh giá trong phòng tình huống.

Làm người tu đạo, Âm Cận trong phòng bố trí coi như trung quy trung củ, phòng tương đối đơn giản tùy ý, nhìn một cái không sót gì. Chỉ là thông hướng cửa phòng hộ, bị nhất tịch thật dày hơi cũ rèm ngăn trở, không nhìn thấy trong đó tình hình.

Nhưng mà, Lý Tuần lại nghe được trong đó tựa hồ có tiếng người, rất quái lạ tiếng người.

The thé giọng nói, lời kéo điều môn, ở nơi đó y y nha nha hát. Thỉnh thoảng sẽ vang lên một tiếng vịt đực cuống họng cạc cạc tiếng cười, còn có vài tiếng nhàn nhạt ho khan.

Lý Tuần lông mày hơi nhanh lại lỏng, cuối cùng vẫn vững bước đạp đi vào, thuận tay đóng cửa.

Chậm rãi bước đi đến phòng trong trước cửa, vén rèm lên, trong triều xem xét, hẩn mí mắt giựt một cái.

Chính đối hẩn, là nhất cái hơi có chút quy mô to lớn Thủy kính, chiếm vách tường hai phần ba lớn nhỏ, bóng người trong đó chớp động, huênh hoang, đúng là đáp lấy cái bàn hát hí khúc.

Thông Huyền Giới có dạng này sao?

Ánh mắt tại Thủy kính bên trong đám người ảnh thượng quét qua, Lý Tuần lúc này xác định, Thủy kính bên trong tràng cảnh, thực là tại Nhân Gian giới.

Đúng vào thời khắc này, trên đài tử một vị đào hát đến tốt chỗ, dưới đài âm vang gọi tốt, cái loại người này thanh huyền nao nao nhiệt tình hình, hẩn cũng là nhiều năm không có gặp.

Mà trong phòng hai vị cũng không cam chịu yếu thế, tựa hồ toàn không biết Lý Tuần đi tới, cùng nhau vỗ một cái, kêu một tiếng: "Tốt!"

Chỉ là, một tiếng kêu xuất, tiếp lấy chính là liên tục ho khan, nó tê tâm liệt phế chỗ, làm cho người nghe liền cảm giác yết hầu ngứa.

Lý Tuần thầm than một hơi, dòm cái rục rờ hơi kém khoảng không, thấp giọng nói: "Tông chủ, Âm trường lão, đệ tử đến."

Trong đó một vị không có phản ứng, ngược lại là từ trước đến nay "Hoa mắt tai điếc" Âm Cận trường lão quay đầu, cạc cạc nhất tiếu: "Tốt, Bách Quỷ tiểu tử tới, đến, ngồi chỗ này đến, cái này hí chính đến diễn đến thời điểm tốt, cùng một chỗ nhìn xem?"

Lý Tuần vậy không thoái thác, gật gật đầu, ngồi tại Âm Cận bên cạnh trên băng ghế đá, ánh mắt lại không nhìn về phía Thủy kính bên trong, mà là nghiêng lướt qua, cách Âm Cận, nhìn chính có vẻ bệnh nằm tại trên ghế nằm vị kia — Minh Hỏa Diêm La.

Dường như không có cảm giác được ánh mắt của hắn, Minh Hỏa Diêm La hăm sâu con người thẳng nhìn chăm chăm Thủy kính, xem kịch nhìn nhập thần.

Lý Tuần nghĩ nghĩ, vậy đem lực chú ý đặt ở cái này xuất diễn bên trên, nhìn thấy chỗ này, bên miệng có chút vểnh lên lên, hắn biết đây là cái nào xuất diễn.

Khi còn bé ngược lại là nghe qua, kêu cái gì quên, đại ý là giảng những cái kia đã dùng nát "Hoàng đế cải trang vi hành" sự tình.

Vi hành thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác còn đùa giỡn phụ nữ đảng hoàng, để thôn cô dân nữ chi lưu, nhảy lên đầu càn cảnh biển Phượng Hoàng, nó hoang đường chỗ, không đáng người biết nhất tiếu, chỉ là náo nhiệt mà thôi.

Trong đó thật thú vị chỗ, là nhất cái tuyệt diệu phản phúng.

Nhất cái chưa bao giờ thấy qua Hoàng đế dân nữ, chiếu vào hí bên trong bộ dáng, muốn nhất cái chân chính "Hoàng đế" học cái gọi là Hoàng đế dạng.

Lại không luận hí bên trong người làm sao, xem người ứng biết, cái này không phải là châm chọc hí bên trong người, kịch bản, thậm chí liên tác người bản thân cũng cho châm chọc đi vào, một tầng phủ lấy một tầng, xác thực hay lắm.

Nhìn thấy chỗ này, không chỉ là Lý Tuần, chính là Minh Hỏa Diêm La cũng

cười đứng dậy, mà lại không để ý ho khan, cười đến hết sức tùy tiện hào phóng. Cùng hần ngày thường thần thái, khác nhau rất lớn.

Lúc này, hần vậ lần thứ nhất nói chuyện với Lý Tuần.

"Bách Quỷ, người cảm thấy cái này hí bên trong hí ngoại, như thế nào?"

Lý Tuần nao nao, mới cười nói: "Hạ trùng ngữ băng, giếng ếch thuyết hải, hiểu biết có trên dưới, cùng xem não nhiệt chính là."

"Hiểu biết có trên dưới? Ân, không tậ, chỉ là đứng được quá cao chút."

Minh Hỏa Diêm La xoay mặt xem ra, hăm sâu trong hốc mắt con người hôi mang điểm điểm, uyên thâm khó dò.

"Chúng ta xem hạ giới hạng người, giống như sâu kiến, nhưng mà ai ngờ dưới gầm trời này, có hay không đem chúng ta coi là sâu kiến? Chính là không có, trên đời này chi nhân, lại có vài cái dám xưng chính mình có biết chuyện thiên hạ? Chính là Thủy Kính Tông dám thần côn kia, cũng bất quá là cầm thuật số nói xằng Thiên Tâm, làm người phê tự xem tướng mà thôi."

Lý Tuần cũng không biết Minh Hỏa Diêm La nói những lời này là ý nghĩa gì, chỉ là cúi đầu đáp: "Tông chủ nói đúng."

"Cái gì là không phải, chỉ là gần nhất buồn bực đến kịch liệt, muốn tìm người trò chuyện a!" Đang nói, hần vỗ tay một cái, cười nói: "Ta ngược lại quên, nơi này vẫn còn không ai có tư cách giống người như vậy, có thể bình luận cái này lời hát. Dù sao cũng là hoàng thất quý tộc, cùng chúng ta có khác biệt lớn."

Lý Tuần thân thể cứng đờ.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Sát Thủ

Chương 08: Sát thủ

Không còn đi quan tâm dưới vách kia cửa biệt trùng phùng tiết mục, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan vô thanh vô tức tiềm đi, trong nháy mắt liền đi trăm dặm có hơn. Tìm nơi yên tĩnh, lúc này mới dừng thân lại.

Thủy Điệp Lan trạng thái phi thường không tốt, mới đi một đoạn như vậy đường, sắc mặt nàng liền rất là khó coi, dừng lại một cái, nàng lập tức liền khoanh chân ngồi xuống, liên tục mấy lần thổ tức, mới bớt đau nhi tới.

"La Ma Thập 'Thiên Tồn' tuyệt học, quả nhiên danh bất hư truyền!" Thủy Điệp Lan cắn răng bật cười, nhìn ra được, nàng đối La Ma Thập là hận đến tận xương tủy.

"Lúc này hẳn tính kế ta, ta nhận. Tiếp theo hồi, liền đến phiên ta đi tính toán hẳn, hừ, đừng để ta biết hẳn lúc nào độ kiếp!"

Lý Tuần nhếch nhếch miệng, đây thật là Thông Huyền Giới tối ti tiện trả thù phương thức a, Thủy Điệp Lan như vậy quyết tâm, cái này thua thiệt hẳn là ăn đến lớn. Bất quá hẳn vẫn không hiểu, La Ma Thập tính kế thế nào đến, Thủy Điệp Lan sẽ ở gần đây đi Đông Nam biển rừng đâu?

Tại Thủy Điệp Lan điều dưỡng khoảng không bên trong, Lý Tuần đưa ra vấn đề này.

Thủy Điệp Lan cau mày một cái, cuối cùng vẫn làm ra chính diện trả lời: "Bởi vì La Ma Thập mai phục không phải 'Thủy Điệp Lan' mà là 'Bách Huyền

Diệp', chỉ đơn giản như vậy."

"Bọn hẳn biết chân diện mục của người?" Câu nói này mới lổ ra, Lý Tuần đã cảm thấy không đúng, có thể trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra khác, đành phải hỏi: "Có nói ư?"

"Ừm, kỳ thật việc này rất đơn thuần, Thông Huyền Giới có chút tuổi tác cùng kiến thức, đều biết, nếu như chọc giận Thanh Đế di lão, kỳ thật liền tương đương đồng thời chọc tới lưỡng cái đứng đầu nhất yêu ma. Bởi vì. . . Thanh lão đối ta có dưỡng dục chi ân."

"Có chuyện này?"

Lý Tuần lòng hiếu kỳ lập tức bị câu lên. Bất quá, Thủy Diệp Lan giống như không quá nguyện ý nói, chỉ là đơn giản đáp: "Ta linh trí chưa khai lúc, lợi dụng thu thập Thanh lão trên thân linh phần hoa mật mà sống, cũng bởi vậy có thể sớm khai ngộ, Thanh lão đối ta thực có tái tạo chi ân, chính là như vậy."

Đây thật là "Yêu quái thức" bí mật a. Lý Tuần nghe được có chút buồn cười, nhưng cũng coi như minh bạch một chút tiền căn hậu quả, mà lại, cũng bởi vậy, hẳn đột nhiên nghĩ thông suốt một cái Thủy Diệp Lan vẫn có giữ lại chủ đề.

"Kỳ thật người đối Vụ Ẩn hiên như vậy cảm thấy hứng thú, là vì bảo trụ Khúc Kính Thông U bí mật đi. A, người thật là có có ơn tất báo một mặt đầu!"

Đối mặt Lý Tuần trên chọc, Thủy Diệp Lan hừ một tiếng: "Cũng vậy, ta cũng không phải vừa nhìn thấy người nào đó ngoại trừ âm mưu quỷ kế, lại còn có ăn lông ở lỗ, điên dại điên cuồng, bội phục, bội phục!"

Lưỡng cái âm dương quái khí sắc mặt lao vào nhau, chính đụng cái lưỡng bại câu thương.

Chỉ một thoáng, cố ý chông chất đùa cợt tiêu tán sạch sẽ, hai người cất tiếng cười to, tại trống trải không người trên vùng quê, càng hiện tuý tiện khinh cuồng.

Cái này đã không còn đối địch lưỡng cái tâm linh va chạm — chí ít tại hiện tại xem ra là như thế.

Có lẽ còn tại lục đục với nhau, có lẽ vĩnh viễn không thể đạt tới một đôi "Vợ chồng" nên đạt đến tình cảm chiều sâu, nhưng là, hiện tại hai người, đang từ từ đem lẫn nhau coi là bình đẳng cá thể, mà hết thủy "Hoa lửa", cũng đều là tại dạng này trạng thái hạ, ma sát đi ra.

Lý Tuần nhảy người lên, đây là một thiếu niên nhân động tác, sau đó, hân hướng đã cười đến té ngựa trên mặt đất Thủy Điệp Lan đưa tay ra, hơi chút dùng sức, đem vị này mỹ lệ hồ điệp tinh linh kéo lên.

Thủy Điệp Lan dường như cười đau cả bụng, ho hai tiếng đằng sau, sắc ra nhưng là máu tươi.

". . . Thiên Tồn kỳ công, thật sự là lợi hại!"

Lý Tuần cảm thán một tiếng, vừa mới không hiểu thấu lên bầu không khí, cũng bởi vì cái này khẩu huyết, vừa trầm tích xuống dưới. Hân đưa tay đặt nhẹ tại Thủy Điệp Lan phần lưng, đang muốn chân tức xuyên vào, tìm kiếm tình huống, lại bị Thủy Điệp Lan một tay đẩy.

"Ta thể chất cùng người khác biệt, không cần uống phí sức lực!"

Lý Tuần trầm thấp nhất tiếng, cũng không để ý . Bất quá, cũng liền chỉ chớp mắt công phu, Thủy Điệp Lan bỗng nắm lấy hân cổ tay: "A, giống như người bây giờ thể chất, cũng cùng lúc trước khác nhau rất lớn đi?"

Đang khi nói chuyện, nàng chân tức xuyên vào, tại Lý Tuần thể nội khê quán, trên mặt liền không tự chủ được hiện ra chút kinh ngạc đến: "Làm sao?"

Lý Tuần bất động thanh sắc đưa tay rút ra, bình thản nói: "Đây chính là tu luyện ma công hậu quả trực tiếp, trước tiên đem thân thể của mình mê mẩn đến người không ra người, quỷ không ra quỷ . Bất quá, dạng này cũng hảo, người

yêu ta ma, cũng liền càng xứng đôi!"

Thủy Điệp Lan làm sao nhìn không ra, Lý Tuần giờ phút này là cố gắng nụ cười . Bất quá, nếu là nàng có thể quan tâm nhập vi, nàng cũng liền không phải Thủy Điệp Lan.

Mặc kệ Lý Tuần trong lòng ý nghĩ như thế nào, nàng chứng nào tật nấy, cười hì hì nói: "Thế nhiều truyền ngôn, « Huyết Thần Tử » tu tới cực chỗ, liền là 'Huyết Yểm Huyết Ma Huyết Thần Tử, Huyết Tâm Huyết Thể Huyết phân thân', người bây giờ luyện được cái 'Huyết cái gì' ?"

"Nào có nhiều như vậy 'Huyết cái gì' ? Kỳ thật, hai câu này mặc dù không kém, kì thực hai hai đối ứng, Huyết Yểm đối Huyết Tâm, Huyết Ma đối Huyết Thể, Huyết Thần Tử đối Huyết phân thân, cái trước vi biểu, cái sau vi lý, trong ngoài hợp nhất, mới là này pháp chỗ ảo diệu."

Lý Tuần rất kỳ quái, rõ ràng cái này yêu nữ cầm bản « Huyết Thần Tử » bản thảo, làm sao đến bây giờ cũng còn khuyết thiếu cơ bản thường thức? Bất quá, hẳn cũng không ngại giảng một chút những này, bởi vì, hẳn vừa vặn có thể nhờ vào đó, chải vuốt một chút mạch suy nghĩ.

"Ngoại trừ 'Bất Động Tà Tâm' cái này ma luyện môn bắt buộc bên ngoài, tu thông « Huyết Thần Tử » còn có muốn ngũ đại chuyên quan, tức 'Rèn thể', 'Ngoại hóa', 'Hóa hình', 'Phân thân', 'Bất diệt', ta giờ phút này, hẳn là tu đến 'Hóa hình' đi. . ."

"A, nhanh như vậy?"

"Đúng vậy a, quá nhanh, nhưng dù sao cũng so mất mạng cường!" Tuy là nói như vậy, nhưng Lý Tuần sắc mặt âm trầm như nước, hiển nhiên tâm tình hồng bét đến cực điểm.

"Lúc ấy Hóa Âm trì hận không thể đem ta một thân cốt nhục hóa tận, nếu không phải Âm Tán Nhân. . . Hắc, ta lúc này sợ đã là dung nhập Hóa Âm ngọc

dịch bên trong, hài cốt không còn. Khi đó, cái gì rền thễ, ngoại hóa, đều không được lực, ta chỉ có thể tuyền 'Hóa hình' một thiên tới cứu gấp, dưới mắt, cũng chính là cái 'Huyết Thế' cấp độ đi."

"Huyết Thế? Ngược lại là rất hình tượng, liền giống bị huyết lưu cọ rửa, ngũ tạng lục phủ toàn không thành hình, ân, mở ra người tầng da này, bên trong đồ chơi có thể hay không phun ra ngoài a?"

"Uy, đừng nói giỡn!"

Lý Tuần né qua nàng so lưỡi đao còn muốn sắc nhọn móng tay, tức giận nói: "Người xác định người bị trọng thương? Dưới mắt thế nhưng là một chút cũng nhìn không ra đến a!"

Lời còn chưa dứt, Thủy Điệp Lan liền lại là một ngum máu tươi phun ra ngoài, Lý Tuần thấy mí mắt trực bính, lại có phần chút xấu hổ.

Thủy Điệp Lan ngược lại không trách hăn, chỉ hít sâu một hơi, tạm thời đè xuống thương thế: "Thương thế kia trong thời gian ngắn là không tốt đẹp được, cần chậm rãi tĩnh tâm điều dưỡng, tốt nhất là đi Vụ Ẩn hiên, uy, người hội theo giúp ta đi thôi?"

"Đương nhiên!" Lý Tuần đáp ứng rất là thống khoái: "Chỉ bằng người vạn dặm hồi viên, ta cũng. . ."

Hăn bỗng dừng ngừng khẩu, ánh mắt lại một mực chăm chú vào Thủy Điệp Lan trên mặt. Thủy Điệp Lan hơi nghi hoặc một chút giờ lên lông mày, có chút không hiểu rõ, xảy ra chuyện gì.

Thật lâu, Lý Tuần bỗng nở nụ cười, hăn vươn tay, nhẹ đặt ở Thủy Điệp Lan trên bờ vai: "Thật có lỗi, lúc ấy ta cũng không nghĩ tới, sự tình sẽ trở nên bết bát như vậy. Bất quá, phu nhân vạn dặm hồi viên ân tình, ta là nhất định sẽ nhớ ở trong lòng."

Thủy Điệp Lan cỡ nào thông minh, lập tức liền minh bạch Lý Tuần nghĩ tới điều gì, bất quá, nàng càng để ý vẫn là Lý Tuần danh xưng như thế kia. Nàng giương mắt quét một chút, cười như không cười đưa tay, đặt nhẹ trên ngực Lý Tuần: "Thật khó được người còn có cái này phần tự giác! A, tim đập của người có chút. . . Nha!"

Nàng phát ra một tiếng ngẩn ngui kinh hô, mà hơi trước một điểm cùng thời gian, Lý Tuần đột nhiên phát lực, đưa nàng kéo vào ngực mình, hai người cơ thể phát ra một tiếng va chạm trầm đục, tại Thủy Điệp Lan tiếng kêu đau đớn bên trong, Lý Tuần ôm chặt nàng, cơ hồ muốn khiến nàng ngạt thở.

Phía sau cổ lửa nóng phun hơi thở cơ hồ là tại nướng làn da, Lý Tuần là tại kịch liệt hô hấp, mà Thủy Điệp Lan thì tại trầm mặc. Bởi vì nàng phát hiện, đương nàng không còn dùng cư cao lâm hạ thái độ, đến cùng cái này kì lạ gia hỏa kết giao lúc, rất nhiều chuyện đều đã thoát ra khống chế.

Nàng đối với nhân loại cảm xúc biến hóa có cực sâu khắc lý giải, nhưng là đem cái này kết luận thả trên người Lý Tuần, có đôi khi lại sai sót.

Tỉ như hiện tại!

Đương Lý Tuần sâu như vậy chìm nội liễm cá tính, bởi vì một cái cực vi diệu nguyên do, mà đột nhiên bắn ra như nham tương nóng rực cồn dâng cảm xúc lúc, nàng bản năng có chút thất thố.

Nàng chỉ biết là, tạo thành cái này kích tình hơi Diệu Nguyên làm, tại sau đó sẽ chỉ ẩn tàng được càng sâu. Mà duy nhất có thể lấy khẳng định là, cái này "Nguyên tố", không phải mình.

Cho nên, Thủy Điệp Lan trầm mặc.

Lý Tuần rốt cực phát hiện sự thất thố của mình, tại Thủy Điệp Lan lạ thường trong trầm mặc, hẳn có chút lúng túng buông tay ra, sau đó giải thích nói: "Ách, thật giống người nói, tu luyện « Huyết Thần Tử » quá nhanh, cảm xúc tổng có

một chút cầm giữ không được. Bất quá. . . Phu nhân người vĩnh viễn một chút nghĩa vụ thế tử sao?"

Cái này trò đùa tuyên cáo quan hệ của hai người khôi phục trạng thái bình thường. Thủy Điệp Lan lườm hằm một cái, tiếp lấy nhìn hằm một thân cách ăn mặc, có chút muốn cười: "Người liên bộ dáng này hộ tống? Linh Trúc không Linh Trúc, Bách Quỷ không Bách Quỷ, hay là muốn đổi cái mới thân phận chơi đùa?"

"Chỉ là ngộ biến tùng quyền đi!"

Lý Tuần tiện tay cởi đã bị máu tươi nhiễm bẩn ngoài bào, lộ ra trong đó một thân đoản đả cách ăn mặc. Hằm cau mày nghĩ nghĩ, nói: "Bách Quỷ còn tại bề quan, quá sớm đi ra lại là phiền phức. Vẫn là dùng Linh Trúc đi, tuy nói đột nhiên tại Tây Nam ngoi đầu lên có chút đột ngột, bất quá tổng thể tới nói, còn có thể ứng phó."

Đang khi nói chuyện, hằm đã vận công biến hóa khuôn mặt, lại gọi ra U Nhất, đem Linh Trúc một thân trang bị đều đem ra, đang muốn đi lên bộ, Thủy Điệp Lan đột nhiên kêu một tiếng: "Chờ một chút!"

Lý Tuần "Ừ" một tiếng, quay đầu, nhưng rất nhanh hằm liền hít một hơi khí lạnh, cánh tay rất rõ ràng rúc về phía sau. Một tiếng lay động, Thủy Điệp Lan thấy rõ ràng, có cái ngọc chế đồ chơi nhỏ rơi xuống tại trong bụi cỏ. Mà Lý Tuần run lên nửa ngày, mới mở ra tay, trong lòng bàn tay, một mảnh cháy đen.

Thủy Điệp Lan lập tức hiểu được, nàng đem kia đồ trang sức nhỏ nhặt lên, quả nhiên, đây chính là Lý Tuần trên thân quý báu nhất pháp bảo một trong: Ngọc trừ tà.

Cái này từ Lý Tuần thời đại thiếu niên liền đặt ở trên người hằm tuyệt diệu pháp bảo, giờ phút này lại trở mặt không quen biết, lấy một cái trọng kích, cho Lý Tuần đẹp mắt.

Thủy Điệp Lan thờ dài, đối Lý Tuần nói: "Xong!"

Lý Tuần kinh ngạc giương mắt nhìn nàng. Thủy Điệp Lan hơi lắc đầu: "Không thể lại biến về đi, « Huyết Thần Tử » tu luyện bề ngoài dấu hiệu quá mức rõ ràng, liền xem như người biến thành Linh Trúc mặt, cũng không thể che hết kia một thân mùi máu tanh. Cái trò này. . . Người cũng không cần đeo!"

Lý Tuần không nói gì, chỉ là giật mình ở nơi đó, thật lâu, mới lắc đầu: "Không đúng!"

"Không có gì không đúng, cái này cũng có thể chính là người vì mạng sống, muốn trả ra đại giới. Trên đời này chưa từng có bữa trưa miễn phí, nếu như người muốn chiếm hết tất cả tiện nghi, đến cuối cùng, sẽ chỉ có chuyện càng đáng sợ đang chờ người!"

Thủy Điệp Lan khó được giảng có chút lớn đạo lý, nhưng rất hiển nhiên, hiệu quả không tốt. Lý Tuần thần sắc trở nên phi thường uể oải, hẳn chỉ là vô ý lật tới lật lui trong tay bào phục, trên mặt hốt nhiên thanh chợt bạch, nhìn ra được, trong lòng của hắn cực không bình tĩnh.

Cau mày một cái, Thủy Điệp Lan đang chờ lại nói, Lý Tuần bỗng nhiên tiếp cận nàng: "Thiên Chi vì cái gì không có việc gì?"

"Nàng còn không có tu đến cao như vậy đoạn, mà lại tình huống bây giờ cái dạng gì, ai cũng không biết! Nói trở lại, uy, người làm gì!"

Nàng một cái không chú ý, lại bị Lý Tuần chộp đem ngọc trừ tà chiếm trở về, Thủy Điệp Lan dưới sự kinh hãi, bản năng xuất thủ muốn đoạt lại, Lý Tuần lại nghiêng đi thân, để một kích này cầm trên vai trên lưng.

Tới đồng thời, Thủy Điệp Lan rõ ràng nghe được, ở lòng bàn tay chỗ, kia liên tiếp "Tư tư" kêu vang da thịt tiếng bạo liệt.

"Đồ đần, người nếu ngay cả một cái thân phận đều không bỏ xuống được,

còn tu cái gì đạo!"

Thủy Điệp Lan trở tay lại đi đoạt, nhưng còn không có phát lực, liền bị Lý Tuần quý bí thần sắc hù sợ. Lý Tuần giờ phút này hẳn là cực thống khổ, đầu lông mày cơ bắp đều tại có chút run rẩy, hết lần này tới lần khác còn muốn lộ ra khuôn mặt tươi cười, lại lấy ngón tay so môi, làm ra im lặng hình.

"Người nghe!"

Nghe cái gì? Thủy Điệp Lan bèn nhảy trong lỗ tai, chỉ nghe được da thịt xé rách, máu tươi nhỏ xuống lay động. Có thể Lý Tuần lại không cho là như vậy, hẳn nhắm mắt lại, dùng hết khả năng bình ổn trạng thái, thở dài một hơi, tựa hồ tại đem hết thầy đau đớn đều thở ra bên ngoài cơ thể.

"Nghe không được sao? Ta lại nghe được, đây là ta gân xương da lạc tại thích ứng. Trong này biến hóa cực kỳ huyền diệu, một khi ta tìm tới quan khiếu, liền sẽ lập tức nước chảy thành sông!"

Nghe cái này run rẩy tiếng nói, Thủy Điệp Lan cảm thấy Lý Tuần là điên rồi, thế nhưng là, khi nhìn đến hẳn càng lúc càng bình tĩnh mà ung dung ánh mắt lúc, cái kết luận này bỗng chân đứng không vững.

Lý Tuần nhếch miệng nhất tiếu, cực nhanh mặc vào quần áo, nhưng không phải Linh Trúc, mà là Bách Quỷ.

Ngay sau đó, hẳn lại đem Linh Trúc trang bị một cỗ não kín đáo đưa cho U Nhất, khiến cho biến mất, nhưng vẫn lưu lại một kiện đồ vật: Ngọc trừ tà!

Cái này vô số lần trợ giúp hẳn, giờ phút này nhưng lại tiếp tục sát thương bảo vật của hẳn, bị gắt gao chụp tại lòng bàn tay, không có một chút lộ ở bên ngoài.

"Không có cách, liền dùng Bách Quỷ thân phận đi." Lý Tuần rất bất đắc dĩ bĩu môi, "Bất quá, tông môn bên kia liền không nói được, người giúp ta nghĩ cái lý do trước!"

Hắn lúc này, không có một chút vẻ mặt thống khổ. Thủy Điệp Lan nhìn chăm chăm hẳn một hồi lâu, mới hừ nhẹ lên tiếng, dùng nụ cười giễu cợt đáp lại: "Còn phải nghĩ sao? Liên nói người nào đó đầu cháy hồng, đầy đủ!"

Lý Tuần hướng năm chặt trên năm tay liền thổi mấy ngụm lương khí, cuối cùng, hắn nhún nhún vai: "Tùy người nói thế nào đi. Bất quá, đây cũng là người nói: Trên đời này chưa từng có bữa trưa miễn phí, nếu là lúc này buông tha, về sau muốn lấy được, chẳng phải là hội nỗ lực càng lớn đại giới?"

"Mà lại, ta cũng vừa vừa rồi phát hiện, sự tình so trong tưởng tượng còn muốn hồng bát! Ta vừa xuất Hóa Âm trì lúc, thể nội tạng phủ kinh lạc còn miễn cưỡng có cái hình, thế nhưng là giết mấy ngày nay, Nhiên huyết nguyên tức toát lên thể nội, đem những này xông tới cái thất linh bát lạc.

"Dưới mắt, ta chỉ sợ liền cơ bản nhất U Minh khí, hoặc là Thanh Yên Trúc Ảnh kiếm quyết đều không sử ra được. Mấy chục năm tu vi, hủy hoại chỉ trong chốc lát, nếu như tùy tiện buông tha, còn có so cái giá như thế này càng nặng nề hơn sao?"

Nghiêm trọng như vậy? Thủy Điệp Lan khá là giật mình, hiện tại nàng càng ngày càng minh bạch, năm đó Huyết Tán Nhân vì sao đặt vào cái này bản vũ nội độc bộ ma công bí pháp không cần, mà muốn mở ra lối riêng.

Thấy Lý Tuần lý do như thế sung túc, Thủy Điệp Lan cũng liền không có cách nào nói thêm gì nữa, bất quá, nàng y nguyên ngoài miệng không tha người: "Nếu như có thể khôi phục, vậy dĩ nhiên là tốt, bất quá, hi vọng đây không phải ảo giác của người đi."

"Như thế nào? Thân thể của ta, ta tự nhiên rõ ràng. . . Đi, sáng khoái cực kỳ!"

"A, rõ ràng!"

Mang theo tiếng cười, hai bóng người đồng thời lóe lên, phá không bay đi.

Góc tây nam biển cổ, đồng thời không có đảo loạn Thông Huyền Giới đại thế, chỉ là tại một cái nhỏ bé phạm vi bên trong, tạo nên tầng tầng gợn sóng.

Khiến chờ lấy những người xem náo nhiệt rất giật mình chính là, đương Thủy Kính Tông cứu trở về nó tông môn đệ tử, đạt được Ngọc Lam đạo nhân bị giam lỏng tin tức về sau, đồng thời không có thừa cơ đứng tại đại nghĩa trên danh phận, hướng Tây Liên muốn người, thậm chí liền một phần tìm từ cường ngành tuyên bố, đều chưa từng xuất hiện.

Mà càng hoang đường là, Tây Liên lúc này lại chủ động đứng ra, rất long trọng đưa về Ngọc Lam đạo nhân, đồng thời biểu thị ra đối "Làm việc quá kích" áy náy.

Mà đối toàn bộ Thông Huyền Giới khe khẽ đàm luận, có quan hệ "Huyền hải U Minh thành" một chuyện, đại biểu toàn bộ Tây Liên lên tiếng Thiên Yêu Kiếm Tông tông chủ Thất Tu Tôn Giả cười ha ha: "Bảo địa duy có năng giả cư chi, cái này Huyền hải U Minh thành, Tây Liên là chắc chắn phải có được!"

Đối loại thái độ này, giới này các tông môn tự nhiên đều có phản ứng . Bất quá, đã gần kề gần Đông Nam biển rừng người nào đó, nhưng là lắc đầu cảm thán: "Thật hung ác!"

"Cái gì hung ác?"

Nhìn xem đi sẵn trở về Lý Tuần nói như thế, Thủy Điệp Lan có chút không nghĩ ra: "Đụng phải lợi hại gì dã thú?"

"Nào có sự tình!" Lý Tuần đem một con con hoẵng ném xuống đất, lại đưa cho Thủy Điệp Lan mấy khóa nòng thích ăn trái cây, lắc đầu, đem mới vừa từ một vị tán tu trong miệng đạt được tin tức thuật lại đi ra.

Thủy Điệp Lan đối với mấy cái này sự tình không quá cảm thấy hứng thú, nghe được thẳng đánh ngáp, càng không muốn đi phí đầu óc. Cuối cùng mới dựa vào một chút hiếu kì hỏi hần: "Người nói là Tây Liên ác sao, hung ác ở nơi

nào?"

"Âm tàn! Thả lại Ngọc Lam chiêu này thực sự âm hiểm. Liền ta đoán chừng, Ngọc Lam đạo cô kia miệng nghiêm cực kì, liền xem như La Ma Thập, muốn từ trong miệng nàng nạy ra đồ vật đến, cũng rất khó khăn. Cho nên, dứt khoát liền làm tư thái, đem hết thảy đều công khai."

Lý Tuần nhẹ nhàng lắc lư cổ tay, để bị thương nghiêm trọng tay trái chậm rãi lành lại, một bên lại nói: "Đối Huyền hải U Minh thành không có hứng thú thì thôi, nhưng chỉ cần hơi có chút ý đồ, hội hoài nghi gì?"

"Hoài nghi? A, là, Ngọc Lam nhất định là đem Huyền hải U Minh thành vị trí tính toán đi ra, đồng thời giao cho La Ma Thập mới lấy thoát thân!"

"Đúng là như thế, mà lại, lui một vạn bộ giảng, coi như Ngọc Lam đạo nhân không có giao cho Tây Liên tình báo, thậm chí không có tính ra xác thực vị trí. Nhưng sự tình đã rõ ràng, nếu muốn ở việc này thượng trọn lẫn một cước, hoặc là, liền theo Tây Liên nhân mã chạy khắp nơi; hoặc là, liền đến Lang Gia Thủy kính chi thiên, trực tiếp đến hỏi Thủy Kính Tông tốt! Năm nay Thủy kính đại hội, không phải lập tức liền muốn tổ chức rồi sao?"

Thủy Điệp Lan chặc chặc hai tiếng, đã hoàn toàn hiểu được.

"Quả nhiên thật ác độc! Coi như lúc trước không biết, tại sự tình công khai đăng sau, toàn bộ Thông Huyền tông môn áp lực, cũng muốn buộc Thủy Kính Tông đi suy tính Huyền hải U Minh thành vị trí. . . Đương nhiên, mặc kệ có tính không đạt được, Thủy Kính Tông từ đây cũng là không được an tâm!"

"Còn có đây này!" Lý Tuần bắt đầu vi con hoẵng đi da, đồng thời nói: "Đông Nam biển rừng bên này, phiền phức sợ rằng cũng phải tới. Ta một chút đều không cho rằng, La Ma Thập dưới loại tình huống này, sẽ còn vi chúng ta che che lấp lấp! Cũng không cần nhiều lời, chỉ cần thoáng thả ra phong thanh, như vậy đủ rồi! Cái này, chính là cái thứ nhất!"

Lý Tuần ném ra ngoài một tấm bảng hiệu, Thủy Điệp Lan một chút liền nhận ra, đây là U Hồn Phệ Ảnh Tông Phi Hồn sắc lệnh.

Loại thời điểm này, phát tới tấm bảng này, không thể nghi ngờ chính là chứng Minh tông môn bên kia đã biết, Bách Quỷ đã lạng lẽ phá quan, chạy ra ngoài.

"Lộ tẩy! Đại khái là nghe được phong thanh gì, tìm ta thương lượng thời điểm phát hiện. Người nhìn, lời nói này có nhiều ý tứ: Sư đồ một lòng, mặc dù muôn vàn khó khăn mà không sợ; một mình ở xa, đương cẩn thận. A, vạn cái gì khó, tiểu cái gì tâm? Chẳng lẽ ta còn không biết sao?"

Thủy Điệp Lan trầm thấp nhất tiểu, trở lại vỗ xuống bàn tay, hấp dẫn Lý Tuần chú ý: "Muốn biết là cái gì khó xử a? Lúc đầu muốn cho người ăn an ổn cơm, nhưng đã nâng lên, này, nhìn cái này!"

Tay của nàng ở sau lưng ánh chùng kiện đồ vật đi ra. Lý Tuần thấy một lần, chính là liền giật mình.

Đây là một con hôi vũ mỏ trắng chim chóc, nói không nên lời là tên là gì, chỉ là toàn thân phát cứng rắn, móng tay cứng ngắt, chết sớm được thấu.

Thủy Điệp Lan cố ý cho hắn nhìn đồ vật, đương nhiên sẽ không chỉ là phổ thông chim chết. Lý Tuần tinh tế xem, quả nhiên có chỗ phát hiện: "Cái này chim chóc tựa hồ là 'Vật chứa' đi, thừa chở linh thể dùng?"

"Không tệ, đây chính là đại danh đỉnh đỉnh 'Cáo tử điều', biết rồi?"

Cáo tử điều? Cái này ngược lại là nghe qua. Lý Tuần trong miệng sách một tiếng: "Lạc Vũ Tông? Thật đúng là âm hồn bất tán đâu!"

Thủy Điệp Lan cười mỉm xem hắn, nhướn mày nói: "Như thế nào? Ta biết người là từ trước đến nay không thiết thòi, bị Lạc Vũ Tông hơi kém phách toái, cảm giác kia nhất định chẳng ra sao cả, muốn hay không tìm trở về?"

"Hương ta tới?" Lý Tuần ngược lại là rất có tự giác, bất quá nghĩ lại, lại cảm

thấy có chút không đúng: "Có vẻ như người cũng là Lạc Vũ Tông mục tiêu một trong đi, mà lại tính thế nào, tiêu chuẩn của người đều còn cao hơn ta chút."

"Chúng ta còn phân cái gì lẫn nhau?" Thủy Điệp Lan nói lời này ngược lại là một chút không đỏ mặt: "Đã nhìn thấy 'Cáo tử điều', bên kia liền nhất định biết hai người chúng ta cùng một chỗ, giờ phút này chỉ sợ sớm đem các loại thủ đoạn chuẩn bị xong."

"Bất quá, ta đem cái này chim chóc gánh chịu linh thể diệt đi, liền tương đương nói cho bọn hắn, ta đã biết được nội tình, vừa vặn xáo trộn bọn hắn bố trí, cũng tranh thủ đến một chút thời gian, tiếp xuống, chúng ta một cái thương binh, một cái bệnh nhân, lại nên làm cái gì bây giờ?"

Lý Tuần sờ sờ cái cằm, sau đó bắt đầu quan sát hoàn cảnh bốn phía.

Nơi này là Thông Huyền Giới đông bộ một chỗ đồi núi khu vực, như lấy thể lực phạm vi luận, xác nhận Hoa Nghiêm tông sở thuộc. Chỉ là đám kia suốt ngày chỉ là niệm kinh ăn chay hòa thượng, đối với mấy cái này vật ngoài thân, ngược lại thật sự là không quá coi trọng, cho nên, nơi này chư tông tu sĩ, tán tu hoạt động phi thường tập nập.

Hai người hiện tại nơi thân là một cái gò nhỏ lẳng âm diện, bởi vì là vào đông, lại không bằng Tây Nam khí hậu ẩm ướt ẩm, lúc này đây gò núi cây cối, đã đều điều tàn, cộng thêm hôm nay sắc trời không tốt, chỉ còn lại chạc cây quái ảnh, rất âm trầm bộ dáng.

Bất quá, thuận lấy cảm giác luận, Lý Tuần tiếng nói một chút đều không kém cỏi: "Mặc dù không biết hiện tại đã truyền ra phong thanh gì, bất quá, có thể khẳng định, Lạc Vũ Tông tuyệt sẽ không cho phép chúng ta nghênh ngang đi tiến Đông Nam biển rùng, cho nên. . . Chúng ta thăm dò một chút?"

Thủy Điệp Lan nghĩ nghĩ, đột nhiên đưa tay hư dẫn: "Kia mời đi, cấm pháp tông sư, Bách Quỷ đạo trưởng!"

Sắc trời kịch liệt tối xuống, trong bóng đêm, nhìn cái này cành lá thưa thớt rùng, tựa như cùng vô số yêu ma san sát, quái tượng xuất hiện.

Một con hôi vũ chim nhỏ bay nhào đến trên nhánh cây, lại phiến quạt cánh bành, lúc này mới dùng mỏ dài chải vuốt chính mình nhan sắc ảm đạm lông vũ.

Nhìn qua, cái này giống như là một cái tại vui tại ban đêm du động kiếm ăn bình thường chim chóc, chẳng qua nếu như nhìn kỹ tròng mắt của nó, liền có thể phát hiện, cái này chim chóc trong con người tràn ra tới lục sắc ónh quang, phun ra nuốt vào lưu chuyển, tuyệt không phải phạm vật tất cả.

Tại trên một nhánh cây lưu ngân, chim chóc lại bay lên, chuẩn bị ném đến rừng rậm chỗ càng sâu. Ngay tại lúc nó lấy duyên dáng tư thái nhảy nhót nhánh cây tầm đó lúc, khí quyển phát ra "Ông" một tiếng chấn minh, sau một khắc, hôi vũ chim nhỏ chia năm xẻ bảy, tựa hồ hắc ám trong không gian, có vô số lưỡi dao, giao thoa lướt qua.

Lạ thường, vỡ vụn chim chóc trên thân, không có lóe ra bất luận cái gì huyết dịch. Đương nát vũ vẩy xuống đằng sau, rừng rậm liền lại khôi phục bình tĩnh, bình tĩnh đến làm cho nhân ngạt thở.

Loại này không khí kéo dài thời gian rất lâu, thẳng đến bóng đêm sắp rút đi, mới liền bị một cái khách bên ngoài đánh vỡ. Người này một thân áo xanh, tới tốc độ cực nhanh, mà lại có mục tiêu rõ rệt, thẳng tắp hướng về chim chóc bị phanh thân sở tại địa chạy đi.

"Sách, tuy nói thân thủ không tệ, cũng không giống như là sát thủ xuất thân a?"

Lợi dụng cấm chế giấu thân tới Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan xì xào bàn tán, bất quá, Lý Tuần rất hiển nhiên hỏi một một vấn đề ngu xuẩn.

Thủy Điệp Lan khẽ cúi một tiếng: "Đồ đàn, nhìn thiên không á! Đây là Lạc Vũ Tông thích nhất sử 'Gậy ông đập lưng ông' trận thế, chung quanh chỉ ít còn

có bốn cái cùng người này đồng cấp cao thủ nhìn chăm chăm, một khi người công kích người này, những người khác liền sẽ lấy 'Tứ phương Tấn Sinh ấn' hợp lực một kích. . . Liền xem như ta, cũng muốn ước lượng một chút!"

Đang khi nói chuyện, tu sĩ đã nửa ngồi hạ thân, tinh tế xem chim chóc thi thể.

Đương nhiên, hãn cũng rất nhanh phát hiện khắc vào chung quanh trên cành cây, trên mặt đất cắm vãn, rất tự nhiên, sự chú ý của hãn lại tập trung đến những này cắm vãn bên trên, rất là đầu nhập bộ dáng. Mà đây cũng chính là bị người đánh lén "Tốt đẹp cơ hội tốt" .

Lý Tuần liếm môi một cái, đối cái kia "Đồ đần" lời bình, hãn là tuyệt không thừa nhận. Sở dĩ bỏ qua đầu này, hay là hãn đối công pháp mới không thích ứng nguyên nhân đi.

Bất quá, trải qua Thủy Điệp Lan nhắc nhở, hãn dụng tâm bắt giữ, quả nhiên trong hư không phát hiện mấy đầu bí ẩn cực kỳ khí cơ.

Cái này yếu ớt khí cơ tựa như cùng tư nhận, nhẹ nhàng dính vào trên người vừa tới, nhìn như hư không dùng sức, kỳ thật mãnh cảm nhất bất quá. Hãn một chút đều không nghi ngờ, nếu như hãn không giữ được bình tĩnh, tùy tiện ra tay, như vậy kết cục của hãn cũng đem thảm không nói nổi.

Rất nhanh, tu sĩ kia liền đứng lên, Lý Tuần cảm giác được quanh người hãn khí cơ thoáng giương lên, tựa hồ là phát cái tín hiệu, ngay sau đó, liền có một người áo đen ảnh từ không trung thêm lược xuống tới.

Hai người đơn giản giao lưu vài câu, tựa hồ là cho cái này trận quyết chấ, người áo xanh gật gật đầu, từ trong ngực móc ra một cái hộp ngọc đến, cẩn thận từng li từng tí mở ra, một đạo băng tuyến "Tranh" một tiếng bắn ra đến, trong rừng đảo mắt liền sinh ra một chút ý lạnh.

"Phiền phức!" Khi nhìn đến món đồ kia ngoại hình lúc, Lý Tuần thờ dài.

Không nghĩ tới Lạc Vũ Tông vậy mà như thế chịu bỏ tiền vốn, vậy mà đem đại danh đỉnh đỉnh 'Sư thần băng phù' cũng mang đến!

Vật nhỏ này là có tiếng linh dị chi vật, đối hết thầy sinh linh khí tức, đều có cực nhạy cảm cảm ứng, có tiểu gia hỏa này tại, thuần bằng cấm chế, nhất định là tránh không khỏi.

Mà lại, coi như giờ phút này giết những người đó, chỉ cần bị vật nhỏ này chạy thoát, về sau liền thật là chạy đến chân trời góc biển, cũng thoát không ra Lạc Vũ Tông lòng bàn tay!

Đã như vậy, không bằng sáng khoái tốt hơn.

Hắn ho nhẹ một tiếng, thân thể Nhiên huyết nguyên tức thốt nhiên mà lên, tựa như cùng trong đêm tối đột nhiên dấy lên ngọn đuốc, một nháy mắt liền hấp dẫn chú ý của mọi người.

Tại hai tên tu sĩ ánh mắt kinh ngạc bên trong, hắn theo trong bóng tối thân nhiên đi tới, mỉm cười nói: "Hai vị, là đang tìm ta sao?"

Cử động của hắn cố nhiên là hoàn toàn bất đắc dĩ, nhưng hai người trước mắt hiển nhiên nhận lấy càng lớn bối rối.

Lạc Vũ Tông luôn luôn cũng không phải là am hiểu chính diện ứng đối tông phái, cho nên, khi nhìn đến Lý Tuần một mặt ấm áp nụ cười thời điểm, lưỡng cái tu sĩ thậm chí có chút chân tay luống cuống.

Trên bầu trời, thì có một đạo vô hình dây cung chậm rãi căng thẳng.

Lại vào lúc này, lại có một thanh âm vang lên: "Không, chúng ta đêm nay, không buôn bán!"

Lý Tuần kinh ngạc theo tiếng kêu nhìn lại. Chỉ thấy một bóng người chậm rãi đi tới.

Một thân tuyết trắng bào phục, tại dần dần trầm trong bóng đêm, hết sức dễ thấy, vừa vắn thượng khí tức thì thu liễm tới một cái cực yếu ớt giới hạn, cùng quần áo cực không hài hòa.

Người này không thể nghi ngờ là cực kỳ anh tuấn, tuyết trắng làn da cùng cùng màu quần áo cơ hồ phân không ra giới hạn, thậm chí có thể khiến rất nhiều nữ tu vì đó ghen ghét, trên mặt đường cong nhưng lại phi thường cứng rắn, nhưng chắc chắn ung dung thần sắc, lại giao phó cái này hình dáng lấy nhu tính đặc chất, phi thường mâu thuẫn, nhưng cũng càng cụ mị lực.

Nhưng mà, khi nhìn đến người này ôn nhuận óng ánh đôi mắt lúc, Lý Tuần liền từ đáy lòng sinh ra nghi hoặc tới.

Theo đây đối với đôi mắt bên trong, nhìn không ra bất luận cái gì có thể xác thực miêu tả cảm xúc — sở dĩ nói như vậy, là bởi vì nếu như thô sơ giản lược một chút nhìn, có lẽ hẳn sẽ nhận vi, đã bắt lấy người này ý thức lưu động phương hướng, nhưng là không hề nghi ngờ, những này cái gọi là "Phương hướng", sau đó một khắc, lại hội hoàn toàn khác biệt.

Nguy hiểm gia hỏa!

Lý Tuần còn chưa bao giờ thấy qua dạng này một loại người vật, tựa hồ hẳn trong lúc phát tay, chính là vì mê hoặc người khác, lừa dối người khác, cuối cùng, lại mưu đồ người khác. Mà càng đáng sợ chính là, loại cảm giác này, cũng có khả năng không phải chân thực, đây là tối muốn mệnh một điểm.

Đột nhiên, hẳn có chút hối hận, như thế khinh thường nhảy ra ngoài.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Phá Cục

Chương 01: Phá cục

Minh Hỏa Diêm La lại một lần nữa ho khan, lần này so chút thời gian trước càng kịch liệt mấy lần, sắc đến hần khom lưng đi xuống, toàn thân rung động.

Lý Tuần vẫn nhìn chăm chăm hẳn, dư quang thì đem Âm Cận lão thái bà hoàn toàn bao lại.

Chỉ là, hai cái này "Bệnh cũ" chi nhân, nhất cái ho đến hôn thiên hắc địa, nhất cái lại phảng phất toàn không biết trong phòng biến cố, cười toe toét vô nha mếu máo, vẫn từ xem kịch, quên cả trời đất.

Lý Tuần lúc này mới phát giác, nguyên lai mình sống lưng chẳng biết lúc nào, đã căng đến nhanh.

Trên đài hí chính diễn đến chơi vui chỗ, con hát tiếng nói lưu động, vui sướng phi thường, lại cùng cái này trong phòng bầu không khí kém hơn quá nhiều. Có lẽ là bởi vì duyên cố này, tại phát giác được thân thể của mình biến hóa sát na, Lý Tuần càng lại cũng khẩn trương không nổi.

Một ý niệm, trong phòng khí tức lại là biến đổi. Hẳn có chút rủ xuống ánh mắt, trên mặt gợn sóng không thể, chỉ coi nghe không hiểu trong lời nói của đối phương chi ý, nhẹ nhàng nói một câu: "Đệ tử kiến giải thô lậu, để tông chủ chê cười."

U Nhất ngừng lại đang muốn xé rách không gian bàn tay, lại như cũ duy trì hết sức căng thẳng trạng thái, nhưng theo mặt ngoài nhìn, trong phòng bầu

không khí xác thực lại khôi phục trạng thái bình thường.

Khúc thanh dần dần dừng, Minh Hỏa Diêm La lại mở miệng lúc, khí tức đã trở nên yếu đi, nhưng mà hãm sâu trong hốc mắt, quang mang lại chưa từng giảm bớt mấy may: "Quá mức khiêm tốn cũng không phải chuyện tốt, ta nói người đứng được cao, cũng chưa hẳn là gièm pha chi từ."

Nói chuyện, Minh Hỏa Diêm La khí tức vậy dần dần thuận tới, ngữ khí bình thản cực kỳ.

"Những năm gần đây, người làm việc chu đáo chặt chẽ thỏa đáng, thận trọng từng bước, lại tại chỗ mấu chốt, có thể một kích mà bên trong, đây là rất đáng gờm.

"Biến thành người khác đến, không phải cần thận có thừa chính là tàn nhẫn quá mức, truy cứu nguyên nhân, không có gì hơn bởi vì kín đáo mà tổn hại chi nhuệ khí, hoặc bởi vì quyết đoán mà mất tại qua loa. Người có thể cả hai kiêm thiện đều, ta đoán chừng, cùng xuất thân của người rất có quan hệ."

Minh Hỏa Diêm La duỗi ra ngón tay, xa xa mấy điểm, thần tình trên mặt giống như là trường giả nhìn xem tình nghịch hậu bối: "Có thể đối người tâm thắm tách nhập để ý, lấy đối người làm chủ, đối sự tình làm phụ, đúng là thành sự mau lẹ phương thức. Hắc, mau lẹ phương thức!"

Khẩu khí biến hóa rõ ràng như thế, Lý Tuần tự nhiên nghe được, hãn nhỏ không thể thấy nhú mày một cái, nói: "Mời tông chủ chỉ điểm."

"Chỉ điểm cái gì?" Minh Hỏa Diêm La nhin không được cười lên: "Đại đạo tu hành, không có gì hơn kỳ chính nhị môn, nếu là tại Minh Tâm Kiếm Tông, tự nhiên có đầu đầu 'Đại lộ' có thể chỉ dẫn, chúng ta vốn là tà môn ma đạo, đi chính là mau lẹ phương thức, người làm như thế, há không chính phù hợp bản tông ý chỉ? Chỉ là. . ."

Lời nói xoay chuyển, Minh Hỏa Diêm La lại lắc đầu: "Chỉ là có một việc, ta

rất là hiếu kỳ, người có thể vì ta giải hoặc hay không?"

Lý Tuần không mang theo một tia chần chờ, nói: "Tông chủ thỉnh giảng."

"Lưỡng lự, trí giả không vì, thế gian hết thầy sơ hở, phần lớn bắt nguồn từ nơi đây. Người thẩm tách lòng người, sẽ không không rõ đạo lý này, lại vì cái gì đến nay không tỉnh?"

Minh Hỏa Diêm La lời này đã nói rất đúng rõ ràng, Lý Tuần trầm mặc một chút, mới nói: "Tráng sĩ chặt tay dễ dàng, lại không phân rõ hà giả vi u ác tính, làm sao?"

Lời này vậy không khách khí, Minh Hỏa Diêm La nghe nhưng là cười to. Âm Cận vậy hướng Lý Tuần bên này nhìn lướt qua, mếu máo nhếch lên một cái, biểu lộ mười phần cổ quái.

Minh Hỏa Diêm La cười nửa ngày, mới thở gấp nói: "Mười phần sai! Nhìn người thông minh, nhưng không nghĩ đến người lại không tỉnh đến tận đây!"

Không đợi Lý Tuần nói chuyện, Minh Hỏa Diêm La duỗi ra hai tay, bình thường vừa nhấc.

"Đây cũng không phải là u ác tính hay không vấn đề, tiến thêm một bước thuyết, cái này căn bản liền không phải chọn thiện mà theo sự tình. Vô luận là cái nào tông môn, đều có trực chỉ vô thượng đại đạo pháp môn, chênh lệch, chỉ là có thích hợp hay không người mà thôi. Người nhìn. . ."

Minh Hỏa Diêm La đem tay trái hướng lên giơ lên: "Cái tay này bị khóa lại, nhưng chỉ cần an phận thủ thường, liền không có gì nguy hiểm. Mà đổi thành một con, nói không chừng ngày nào hội đụng tới tam tai lục họa, nhưng là vô chỗ câu kị, tự do tự tại, người nguyện ý đoạn con nào? Hoặc là thuyết, người cho rằng, hẳn là đoạn con nào?"

Lý Tuần cười hắc hắc, cũng không trả lời.

Lúc này, Âm Cận mờ đục lão nhân hướng hẳn xem ra, không biết làm gì, Lý Tuần trên thân đột nhiên nóng lên, kinh lạc bên trong chân tức khuấy động, đúng là khó mà khắc chế. Lý Tuần mãnh lấy làm kinh hãi, phản ứng đầu tiên chính là mắc lừa, nhưng mà loại này dị tượng nhưng là vừa hiện tức ẩn.

Các loại Lý Tuần cường định tâm thần thời khắc, trong tai đã nghe đến già cụ bà cạc cạc cười âm: "Người trẻ tuổi có đôi khi liền mê kia nhất khiếu, tông chủ vậy thật là, cái gì khóa lại không khóa lại? Người nhìn một cái tiểu tử này trên thân. . . Hẳn còn có thể tuyển cái gì chọn đây?"

Khẽ giật mình ở giữa, Minh Hỏa Diêm La ánh mắt sáng rõ, trong con mắt trắng xám khí mang đột nhiên tụ hợp, giữa trời lóe lên, mặc cho Lý Tuần ý chí làm sao cô đọng, trong nháy mắt này cũng không khỏi giật cả mình.

Đối mặt Minh Hỏa Diêm La đột nhiên nổi lên, Lý Tuần bản năng khai thác thủ thế, nhưng mà, ngoại giới khổng lồ áp lực lại tại trong nháy mắt biến mất không thấy, Minh Hỏa Diêm La cũng rút cuộc chưa có trở lại kia nửa chết nửa sống trạng thái dưới, mà là đứng thẳng người lên, khẽ quát một tiếng.

"Âm hỏa châu đâu? Người tâm hồn nội Âm hỏa châu đâu?"

Lời vừa nói ra, Lý Tuần trong đầu chấn động, nhất thời minh ngộ, âm thầm cắn răng.

Đáng chết!

Lý Tuần cũng không phải đối Âm hỏa châu một chuyện tiết lộ ra ngoài mà uế oải, dù sao Quỷ Tiên Sinh thiết hạ tới cơ quan, tuyệt đối có rất lớn tỷ lệ sẽ bị Minh Hỏa Diêm La nhìn thấu. Chân chính để Lý Tuần phiền muộn chính là, hẳn vậy mà đối Minh Hỏa Diêm La hoài nghi hoàn toàn không biết gì cả.

Những năm này a. . .

Chỉ là lúc này vậy không tới phiên Lý Tuần đại phát cảm khái, Minh Hỏa

Diêm La hiển nhiên rất để ý chuyện này, thấy Lý Tuần chần chờ, hẳn đúng là tăng thêm ngữ khí, hỏi lại lần nữa, trong giọng khàn khàn, đã hiển lộ ra cấp bách chi ý: "Âm hỏa châu là thế nào một chuyện?"

Nếu là người khác thì cũng thôi đi, luôn luôn hi nộ không lộ Minh Hỏa Diêm La vậy như vậy vội vàng, Lý Tuần trong lòng cũng không khỏi có chút lo sợ, tốt xấu hẳn còn có thể bảo trì bình thân, ngậm hít một hơi về sau, nhàn nhạt đáp: "Đa tạ tông chủ quan tâm, vài ngày trước ra chút ngoài ý muốn, hạt châu cho hóa đi."

"Hóa đi rồi?" Minh Hỏa Diêm La giật mình, bỗng đem thân eo mềm hạ, trở lại ốm yếu trạng thái bên trong, trong miệng bật cười khanh khách: "Nếu là người có thể tự hành hóa đi Âm hỏa châu, vừa mới người liền có thể đem bản tọa cùng Âm trường lão đánh giết tại chỗ, cần gì phải ở đây nhiều phế môi lưỡi?"

Dừng một chút, Minh Hỏa Diêm La lại lắc đầu, nói: "Nếu thật sự là như thế. . . Ta cần gì phải vẽ vời thêm chuyện?"

Lý Tuần coi thần sắc, lại không quản Minh Hỏa Diêm La mục đích cuối cùng nhất làm sao, dưới mắt giống nhau là thật tâm quan tâm. Trong lòng của hẳn hơi có chút không có ý tứ, nhưng mà vẫn là cảnh giác càng chiếm thượng phong, cho nên hẳn vẫn là bộ dạng phục tùng mắt cúi xuống, thần sắc lãnh đạm.

Bất quá, Minh Hỏa Diêm La cũng rất nhanh lại cười.

"Thôi được, bất kể như thế nào, người ngược lại là rất có nắm chắc bộ dáng. Nếu người thật có thể đem Âm hỏa châu để bản thân sử dụng, cũng là một kiện đại hảo sự. . . Hắc, người bây giờ biết sơ hở xuất hiện ở chỗ nào rồi?"

Lại cứng rắn chống đỡ xuống dưới, đúng là không có ý nghĩa, Lý Tuần hơi gật đầu, nói: "Chỉ không biết tông chủ khi nào phát giác ra được?"

Nói vừa xong, Minh Hỏa Diêm La cùng Âm Cận đối mặt nhất tiểu, thần sắc

vi diệu phi thường. Lý Tuần khẽ giật mình, liền nghe Âm Cận cười lớn khăng khặc.

"Hậu sinh chính là hậu sinh, suy nghĩ vẫn là không chu toàn! Người cũng không nghĩ một chút, tiểu quý đầu thủ đoạn, giấu diếm những người khác thì cũng thôi đi, làm sao lại giấu diếm hãn sư ca?"

"Năm đó người vừa lộ mặt, Minh Hỏa nhi liền nhìn ra mánh khoe, chỉ là hãn vậy không nghĩ tới, người lại vẫn sinh hai tấm da mặt, một cái khác trương là cái gì bộ dáng, lại làm cho chúng ta điều tra nghe ngóng bảy tám năm mới làm rõ. . . Không tầm thường, tưởng thật không dậy nổi!"

"Bảy tám năm. . ." Lý Tuần miệng đầy đều là đắng chát.

Tính được, thân phận của hãn bại lộ đã có năm mươi năm? Mà những ngày này, hãn cùng Minh Hỏa Diêm La đụng phải không chỉ một mặt, vậy mà không chút nào biết, cái này chẳng phải là muốn chết tới?

Hít sâu một hơi, Lý Tuần miễn cưỡng đem những này nhiều nhân tâm tình tiêu cực áp xuống tới, giương mắt nhìn chăm chăm Minh Hỏa Diêm La, khoe môi thậm chí móc ra một tia cười lạnh: "Kia, vì cái gì?"

Minh Hỏa Diêm La tại khúc âm thanh bên trong cười nói: "Trước đó ta đã nói qua, chúng ta là tà môn ngoại đạo, trong tông môn xưa nay không yêu cầu cái gì trung hiếu tiết nghĩa, chỉ là chỉ cần có tài là nâng. . . Cái này cũng không đúng, nói xác thực, duy lợi mà thôi.

"Không cần biết người là người nào, chỉ cần người có thể ở chỗ này sống được rất tốt, cùng tông môn lợi ích không có xung đột, liền có thể vi tông môn sử dụng. Người tại tông môn mấy chục năm, có thể làm qua đối tông môn đại chuyện bất lợi? Hoặc là tiến thêm một bước thuyết, người có cần phải đi làm a?"

Lý Tuần yên lặng.

Minh Hỏa Diêm La cười ha ha: "Người chẳng những không có đối tông môn bất lợi, thậm chí nhiều lần lập xuống đại công, thật dài tông môn mặt mũi, đối người như vậy có lợi, đối tông môn cũng hữu ích, ta cần gì phải vẽ vời thêm chuyện, xuyên phá chuyện này đâu?"

"Kia, hôm nay?"

"Hôm nay?" Minh Hỏa Diêm La hơi lắc đầu: "Vậy rất tốt, chỉ tiếc, về sau làm sao, ta lại khả năng không chịu nổi."

Lý Tuần nghĩ không ra hẳn sẽ nói được như thế trực tiếp, liền giật mình phía dưới, nhưng lại nghe được thở dài một tiếng.

"Nếu không phải ta thân thể này ngày càng lụn bại, ta cũng sẽ không dùng như thế cái vụng về biện pháp. . . Hắc, người sắp chết, lại không nói lời nói không rõ, trong đầu chuyển một chút không hiểu thấu suy nghĩ luôn luôn có, người hẳn là sẽ không ghét bỏ a?"

Nghe được loại lời này, Lý Tuần cuối cùng nhin không được thấp khục một tiếng.

Cho dù Minh Hỏa Diêm La thật là gần đất xa trời, Thông Huyền Giới lại có mấy người dám xem nhẹ hẳn? Cái này bệnh lao quý rõ ràng chính là bắt hẳn làm trò cười!

Lý Tuần trên mặt kéo ra, cuối cùng vẫn là nhin.

Cái này không quan hệ tôn lão kính tàn loại hình mỹ đức, mà là Lý Tuần phi thường rõ ràng ngữ được một tia dị dạng khí tức. Minh Hỏa Diêm La cùng hẳn giật nửa ngày, rốt cục đem nó thái độ một chút xiu triển lộ ra, mà lại, tựa hồ đối với hẳn tương đương có lợi. . .

Cho nên, cuối cùng Lý Tuần vẫn là bộ dạng phục tùng mắt cúi xuống, làm cung nghe hình.

Minh Hỏa Diêm La nhưng không có biểu hiện được quá mức chăm chú, mà là tạm việc nhà nói khẽ: "Những năm gần đây, ta một mực tại đào người nội tình. . . Quá trình rất có ý tứ, Âm trường lão là biết đến, đương nhiên, cũng chỉ có nàng mới biết được."

Lý Tuần ánh mắt nhanh chóng đảo qua Âm Cận gương mặt già nua kia. Cái này bị tông môn đệ tử công nhận là "Lão hồ đồ" lão thái bà, tại Lý Tuần trong lòng địa vị lại lần nữa kéo lên.

Cảm nhận được Lý Tuần ánh mắt, Âm lão cụ bà cười ha hả hướng hẳn nhẹ gật đầu, từ trước đến nay mờ lão nhãn, lúc này xem ra, làm sao đều không dò tới đây.

Có lẽ là minh bạch Lý Tuần tâm tư, Minh Hỏa Diêm La mỉm cười nói: "Đừng nhìn Âm trường lão ngày bình thường bộ dáng như vậy, kỳ thật, nàng lão nhân gia tu hành hơn năm ngàn năm, có thể xưng giới này tối lão tư cách tiền bối một trong, cũng là bản tông nhất không thể hoặc thiếu trong hai người nhất cái. . ."

"Không thể thiếu? Lưỡng cái?" Lý Tuần tới hào hứng: "Một cái khác là vị kia?"

"Tự nhiên là ta." Minh Hỏa Diêm La mỉm cười, hẳn chỉ mình ngực, quả thực không khách khí: "Tại giới này, nhất cái tông môn, như nghĩ hết khả năng lâu dài kéo dài tiếp, có hai loại nhân tuyệt đối không thể thiếu, người cũng đã biết?"

Đây coi như là tự biên tự diễn sao? Lý Tuần nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn là lắc đầu.

Minh Hỏa Diêm La gầy gò trên mặt tiểu văn làm sâu sắc, tiếng cười trộn lẫn lấy khục âm thanh, quái dị tiếng gầm ở trong phòng tiếng vọng: "Đương nhiên, ta vậy thừa nhận, ta cùng Âm trường lão cũng không phải là điển hình, nhưng có ví dụ tử, người nhất định rõ ràng — Minh Tâm Kiếm Tông, Chung Ân, Thanh Minh, người hẳn là rất quen thuộc."

Không để ý tới Lý Tuần có phản ứng gì, Minh Hỏa Diêm La rồi nói tiếp: "Hai người bọn họ nhất sư đồng xuất, thành tựu nhưng là hoàn toàn khác biệt. Chung Ấn thiên tư tuyệt thế, bất quá ngàn năm thời gian, liền hà cử phi thăng, vì tông môn lập xuống thật lớn thanh danh.

"Thanh Minh, ôn trung hữu thăng, ngày thường điệu thấp, chỗ máu chốt mới hiển lộ ra phong mang, nhất kích trúng đích, cũng là nó tông môn nhân kiệt chi lưu. Ta hỏi người, nếu người là hai bọn họ sư trưởng, sẽ đem vị trí Tông chủ truyền cho ai?"

Hảo vấn đề. . . Lý Tuần cảm giác được trong đó thâm ý sâu sắc, cho nên tinh tế suy nghĩ đằng sau, mới nói: "Thanh Minh."

Dừng một chút, tại Minh Hỏa Diêm La ánh mắt hạ, Lý Tuần rồi nói tiếp: "Lại không luận tính tình thích hợp hay không, Chung Ấn tu tiến quá nhanh, nếu không phải lòng có ràng buộc, chỉ sợ sớm liền muốn phá giới phi thăng, hẳn là nhân tài chi nhân thì cũng thôi đi, nếu vì một tông chi chủ, chỉ sợ liền khiến cho tông môn rung chuyển, chưa chắc là phúc. . ."

Nói đến chỗ này, Lý Tuần trong đầu linh quang lóe lên, đột nhiên nghĩ tới điều gì, trong lúc nhất thời lại phân biệt không rõ, trong miệng cũng liền một cách tự nhiên dừng lại.

Minh Hỏa Diêm La vỗ tay mà cười: "Người minh bạch. Chung Ấn thiên tư kỳ cao, tu hành tất nhanh, vì tông chủ thì vững vàng không đủ. Càng quan trọng hơn là, Chung Ấn cả đời này, có thể thu qua nhất cái đồ đệ không?"

Lý Tuần trong lòng phỏng đoán, ngoài miệng thì mạn thanh nói: "Tất nhiên là không có. . ." Lời nói một nửa, trước mắt hấn sáng lên, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía kia bệnh lao quý, trong lòng đã hiểu ra.

"Không tệ, tu hành quá nhanh thì cũng thôi đi, thế nhưng là nhanh đến liền truyền thụ đồ đệ thời gian đều không có, làm sao còn có thể cam đoan tông môn truyền thừa kéo dài không dứt? Trên một điểm này, Thanh Minh ngay tại hành

được nhiều!"

"Đúng là như thế." Minh Hỏa Diêm La khục bên trong đeo cười: "Thanh Minh vi một tông chi chủ, rất là cao minh, mặc dù một đời trước lão diệt hết, lại như cũ có thể duy trì tông môn thực lực không suy.

"Người nhìn hẳn truyền thừa đời thứ ba, đời đầu có Chung Ân không nói, đời thứ hai là Liên Hà thất kiếm, tăng thêm vài cái không tầm thường ngoại môn đệ tử, tiếp qua mấy trăm năm, thực lực liền ẩn làm giới này người cầm đầu. Còn đời thứ ba, a, cũng là quần anh tất tập, hảo là lợi hại, hẳn người tông chủ này làm được so ta nhưng muốn hảo quá nhiều.

"Kỳ thật, ta cũng là có cơ hội. . . Nếu là Quý sư đệ không đi được sớm như vậy, ta cần gì phải một tay chịu trách nhiệm tông chủ đại vị, một tay lại tận lực tinh tiến, cho nên thiên kiếp gia thân, sống không bằng chết?"

Minh Hỏa Diêm La trong miệng "Quý sư đệ", chính là vị kia dám cùng Chung Ân ganh đua cao thấp Quý Tiên Sinh.

Nói đến đây cái danh tự, trong phòng bầu không khí phút chốc biến đổi, Âm lão cụ bà thở dài, hữu khí vô lực phất phất rút tử, để Thủy kính bên trong hình ảnh đến y y nha nha giọng hát đều giảm đi, trong thạch thất chỉ còn lại Minh Hỏa Diêm La khàn giọng thê lương giọng thấp.

"Năm đó U Ly phản tông, sử tông môn nguyên khí đại thương, ta cũng không có như vậy tuyệt vọng, bởi vì còn có Quý sư đệ cái này thiên túng chi tài, đứng tại ta bên này.

"Nội, ta lo lắng hết lòng, tông linh tông môn các loại sự vụ; ngoại, Quý sư đệ trưởng ta tông môn chi uy, chư tiểu không ai dám phạm kỳ phong — như cho ta ba trăm năm thời gian, tông môn tất lại là thịnh vượng khí tượng. Hắc, khá lắm Chung Ân!"

Trong lời nói ý vị nhi phức tạp cực kì, nhưng trong đó nhưng không có đối

Chung Ẩn hận ý, nếu có, đó cũng là trợn lẩn tại thật sâu rơi vào đường cùng.

Đối loại cảm giác này, Lý Tuần cảm động lây.

Minh Hỏa Diêm La rồi nói tiếp: "Thanh Minh mặc dù cũng là nhân kiệt chi lưu, ta tự hỏi cũng không hơi yếu hơn hẳn, sở dĩ rơi xuống loại tình trạng này, may mắn hoặc bất hạnh mà thôi.

"Ta cả đời tự gọi là từ trước đến nay không dựa vào nhân, chỉ có Âm trường lão, ta biết rõ chính mình là mười hai vạn phần xin lỗi nàng lão nhân gia.

"Từ Quỷ sư đệ về phía sau, trong tông môn đời sau không gây một người có thể vì ta phân ưu, là Âm trường lão bỏ xuống thành đạo đại nghiệp, toàn lực giúp ta, mới có thể chống đến hôm nay. Nói đến chỗ này, ta cũng muốn hỏi người, người biết ta đang nói cái gì sao?"

"Ách, nói là tông môn kéo dài. . ."

Mới nói một nửa, Lý Tuần chợt thấy đến Minh Hỏa Diêm La trên mặt lộ ra nhàn nhạt vẻ thất vọng, trong lòng không khỏi vì đó chấn động, cũng nhiều thua thiệt cái này chấn động, Lý Tuần đột nhiên liền hiểu trong đó đến tột cùng.

"Không, nói là tu hành! Hai loại tu hành phương thức! Hoặc là tâm vô bàng vụ, một lòng tinh tiến, tiêu nhạt vạn sự; hoặc là, trước hết toàn lực giải quyết việc khác, cuối cùng lại kiểm chế tâm viên, công cầu đại đạo!"

Minh Hỏa Diêm La cười to: "Chính là — bất quá, còn chưa đủ tốt. Phải biết, vô luận là cái gì tu hành bí quyết, đều muốn có mệnh tới sửa mới thành. Giống ta, cho dù có vô thượng bí pháp, không thể duyên thọ kéo dài tính mạng, thì có ích lợi gì? Nói trắng ra một điểm, hai thứ này, chính là tại giới này bảo mệnh tốt nhất bí phương."

"A?"

"Thế nhân đều nói thần tiên tốt, tốt ở nơi nào? Mệnh quý! Trường sinh cửu

thị, ngự khí lãng phong, ngao du thiên địa tầm đó, những này cái gọi là thần tiên cảnh giới, không có gì hơn chính là chúng ta dạng này, duy nhất có chút khác biệt, chính là chúng ta cũng sẽ chết — nhưng nếu là như vậy chết rồi, người không cảm thấy bị đè nén, ủy khuất?"

Lý Tuần ho hai tiếng: "Là có chút."

"Đúng là như thế. Mọi người liễu mạng tu hành, cuối cùng kẻ thành đạo bách không lấy nhất, còn lại chín mươi chín cái, nói đến thực chất bên trong, cũng là vì tính mạng của mình đi.

"Thế nhưng là, Thông Huyền Giới xét đến cùng, vẫn là tu đạo vị trí, không tu đạo, giới này cũng không tồn tại chi tất yếu, như vậy, người nào hẳn là sống sót đâu?"

"Chỉ có hai thứ này nhân, mới có tất yếu sống sót, chỉ có hai thứ này nhân mới là giới này chủ lưu, lại lẫn nhau tầm đó lẫn nhau có tăng giảm, biến hóa, như nước chảy bất hủ, Thông Huyền Giới mới có thể dài lâu duy trì. . . Cái này, là chung nhận thức."

Phía trước hời hợt ngôn luận thì cũng thôi đi, nhưng một câu cuối cùng, nhưng là coi là thật kinh ngạc Lý Tuần một chút: "Chung nhận thức?"

Minh Hỏa Diêm La cười nhìn Lý Tuần một chút, nhẹ gật đầu: "Đúng vậy a, chung nhận thức. Giới này ung dung mấy vạn năm, xuôi theo tục đến nay, có thể tiếp tục tồn tại tông môn, lại có cái nào không biết? Hạ giới có tam cương ngũ luân, nhân chỗ cộng tôn, cũng không cần hình chi tại khẩu, chỉ là vô hình không khí, là đủ."

Lý Tuần lâm vào trầm tư.

Tu đạo đến nay, chưa từng có người nào đối Lý Tuần như vậy nói qua — không thể nói lời này để Lý Tuần gạt mây vụ mà thấy thanh thiên, nhưng không thể phủ nhận là, những lời này, là nhất cái trên tu hành ngàn năm thâm niên tu sĩ,

nhiều năm tích lũy tinh hoa, tự có một phen đáng giá dư vị nội tình.

"Người bây giờ biết, ta bảo người tới mục đích?" Minh Hỏa Diêm La tại khúc âm thanh bên trong mỉm cười: "Người có thể dùng kia tiêu chuẩn mặc lên một bộ, nhìn bản tông có mấy người thích hợp. A, ngàn năm trở xuống, lại có vài cái đáng giá phó thác?"

Lý Tuần mới không muốn vọng kết luận, hần nhún nhún vai, dùng một loại rất vi diệu khẩu khí nói: "Bích Thủy Quân?"

"Tu đạo thiên hiệp lãng lệ, làm việc tính toán chi li, làm người âm trầm kiệm lời, có dã tâm lại như thế nào? Tu vi thượng vẹn vẹn này rồi! Ngồi thượng vị, uy có thừa mà trí không đủ, đường đến chỗ chết!"

Lý Tuần cảm thấy cái này lời bình có chút đúng trọng tâm, hần nhíu lông mày, thuận thế liền hỏi xuống dưới: "Diêm phu nhân làm sao?"

Đây cũng không phải là đệ tử nâng lên sư phụ nên có dáng vẻ, nhưng Minh Hỏa Diêm La vậy không so đo, thản nhiên nói: "Hòa hợp mà không thiếu nhuệ khí, vững vàng lại thường có cực tính, xử sự làm người, coi như không tệ."

"Cái này không tốt sao?"

Lý Tuần chính không hiểu thời khắc, Minh Hỏa Diêm La lại nói: "Nhưng thấy sự tình quá nhiều, tu vi so với Bích Thủy Quân còn muốn yếu chút — cái này thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác nàng khéo đưa đẩy quá mức, hữu bằng vô hữu, cực tính phát lúc, thường thường hành hiểm đánh cực một lần, nguy cơ lúc không người bảo vệ, ngồi lên vị trí này, cũng là bảo hộ không được."

Hành hiểm đánh cực một lần?

Lý Tuần không thể nào lý giải trong đó hàm ý, nhìn về phía Minh Hỏa Diêm La, đã thấy hần dường như nói đến mệt mỏi, nhắm mắt lại, không nói một lời, Lý Tuần đành phải lại nhìn về phía Âm Cận.

Lão thái bà toét ra vô nha lão miệng, ha ha cười nói: "Tiểu Tước Nhi là ta từ nhỏ nhìn lớn, nàng nhìn sự tình là thông thấu cực kì, coi như thấy quá lộ, cho nên luôn cảm thấy cản tay quá nhiều, không thể thi triển hết tay chân, có lẽ là làm được phiền đi, có khi Tiểu Tước Nhi liền không để ý cái khác, được ăn cả ngã về không. . .

"Chặc chặc, giải quyết dứt khoát là công việc tốt, thế nhưng là Tiểu Tước Nhi miệng sắc nhọn, lại sử dụng không động đao tử, là có chút phiền phức."

Minh Hỏa Diêm La lúc này mới nói tiếp: "Sư muội tính cách ngoài tròn trong vuông, làm việc mặc dù cẩn thận thuần thực, có thể bởi vì thực lực không đủ, thường thường là trong mắt nhìn thấy, tay lại không đuổi ra được. Dưới sự bất đắc dĩ, thường cần hành hiểm. . .

"Người nói Bích Thủy cấu kết ngoại nhân, ám sát người, há không biết sư muội nàng cũng giống như thế? Cấu kết ngoại nhân, a, như vậy tác pháp, không phải rõ ràng nói cho người khác, tông môn căn nguyên đã nát a!"

Minh Hỏa Diêm La ngữ khí càng ngày càng kịch liệt, nói đến về sau, thậm chí mãnh lực đánh ra cái ghế lan can, "Trống trợn" thanh âm, vang vọng thạch thất, kịch liệt ho khan thanh tự nhiên tùy theo mà đến, lần này, kéo dài thời gian so trước mấy lần cộng lại còn muốn dài.

Cho dù là tại mờ tối dưới ánh sáng, nhìn thấy Minh Hỏa Diêm La trương đến đỏ tía khuôn mặt, Lý Tuần thậm chí cảm thấy được, lão gia hỏa này lúc nào cũng có thể như vậy không có khí tức.

Tại thời khắc này, Minh Hỏa Diêm La không còn là quát tháo phong vân một phái tông chủ, mà chân chân chính chính trở thành nhất cái sắp chết lão hủ, hãn mỗi một thanh ho khan sắc ra tới, đều là hãn đã yếu ớt mỏng manh sinh mệnh lực.

Lý Tuần lại nhìn Âm Cận, mặc dù lão thái bà này cười ha hả vô cùng có tinh thần, nhưng mà kia khắp cả người tử khí, đã không phải là tiểu dung có khả năng

che chắn được.

Lý Tuần đột nhiên cảm giác được, U Hồn Phệ Ảnh Tông tựa như là hai người này, đang cố gắng tại tử vong tại tuyến giấy dựa.

Thánh nhân có lời, quân tử không đứng dưới tường sắp đổ. Lý Tuần tuyệt không phải cái gì quân tử, để hấn vi loại này âm u đầy tử khí tông môn cống hiến quăng đời còn lại, tự nhiên là không có khả năng — cũng không phải là Lý Tuần tự mình đa tình, nhìn Minh Hỏa Diêm La cái này thần thái, rõ ràng là có "Uỷ thác" chi ý.

Có trời mới biết cái này bệnh lao quý dựa vào cái gì đối nhất cái hậu bối đệ tử có lòng tin như vậy?

Mãi mới chờ đến lúc đến ho khan thanh đi qua, Lý Tuần đang muốn nói chuyện, Minh Hỏa Diêm La lại khoát tay áo, tiếp lấy buồng mình xụi xuống trên ghế nằm, hô hấp càng giống là lôi kéo phá phong rương, luôn cảm thấy trong cổ họng thoát hơi.

Một bên Âm Cận thở dài, đưa tay từ trong ngực móc ra một cái bình ngọc, đổ ra mấy hạt dược hoàn, đưa tới. Lý Tuần ở một bên thấy mí mắt nháy tưng.

Như hấn không có nhìn nhầm, cái này viên đan dược hấn là hành thi đan a? Đây chính là có thể so kịch độc kéo dài mạng sống đồ chơi a.

Có lẽ là thấy được Lý Tuần ánh mắt, Âm Cận bẹp hạ lão miệng, than thở.

"Hấn ba mươi năm trước liền bắt đầu dùng cái đồ chơi này đến kéo dài mạng sống, ai cũng không biết còn có thể diên thọ bao lâu. . . Kỳ thật, hấn hiện tại đã có nửa bên thân thể không thể nào nghe sai sử, hắc, thời gian này thế nhưng là khổ sở cực kì."

"Tông chủ vi tông môn vất vả cả đời, đệ tử bội phục." Lý Tuần rử xuống ánh mắt, hướng Minh Hỏa Diêm La gửi lời chào.

Hắn rút cuộc minh bạch, nếu là Minh Hỏa Diêm La bỏ mình, đem rút cuộc tìm không ra một người tới thay thế hắn để duy trì cục diện, dù sao, giống như vậy nhân vật, vẫn là quá ít a.

"Ta bảo người đến, cũng không phải khiến người bội phục ta."

Minh Hỏa Diêm La tiếng nói yếu hơn một chút, nếu không phải Lý Tuần thính tai, chỉ sợ còn nghe không rõ ràng.

Thế nhưng là Lý Tuần thấy rất rõ ràng, Minh Hỏa Diêm La hãm sâu trong hốc mắt y nguyên tinh hỏa điểm điểm, dù cho nhìn qua gió thổi tức diệt, vẫn làm cho người không cách nào khinh thường.

Hai người đối mặt, lúc này nhưng là Minh Hỏa Diêm La trước dờ đi ánh mắt, hắn nhìn xem đã hiện lên màu xám trắng Thủy kính, lâm bẩm nói: "Bích Thủy cùng Diêm sư muội đều đã không có khả năng lại thay đổi, mà người vẫn không đến cải biến thời điểm. . . Người, chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông tương lai a!"

"Bích Thủy cùng người thù hận dần dần thâm, hắn lại lòng dạ hẹp hòi, không thể chứa nhân, mà không đi nói. Diêm sư muội nói thế nào cũng là người trên danh nghĩa sư tôn, lại có bao nhiêu cậy vào người chỗ, người lại sẽ trợ nàng?"

Đây không phải nhất cái tông chủ đối đệ tử hắn là nói, mà là trần trụi tiến hành lợi ích cắt chém — nếu như Minh Hỏa Diêm La lời nói đồng đều xuất phát từ nội tâm, như vậy, vừa mới câu nói kia công phu, Bích Thủy Quân đã bị hắn gạt bỏ tại việc này ở ngoài.

Lý Tuần hai tay khoan, trầm mặc một chút, mới nói: "Thuộc bốn phận sự tình."

"Tốt!" Minh Hỏa Diêm La thở dài ra một ngụm thở dài, dường như tháo xuống gánh nặng ngàn cân, trở lại nói: "Ta biết người tự có một phen ý nghĩ, dạng này, ta tự giác còn có thể chống đỡ một đoạn thời gian, người trở về suy

nghĩ thêm một đoạn thời gian, đem lòng dạ nhi làm theo, lại đến này tìm ta.

"Khi đó, ta sẽ đem trong tông môn một chút chỉ có tông chủ mới có thể biết được bí khố huyền giấu nói cho người, nếu người ngày sau hữu tâm tranh người tông chủ này chi vị... Làm sao, ta nói không đúng sao?"

Lý Tuần không kịp thu hồi bộ kia biểu tình cổ quái, hăn há to miệng, muốn nói chuyện, lại không biết nên nói cái gì cho phải, rơi vào đường cùng, Lý Tuần đảo mắt nhìn về phía Âm Cận, lão thái bà lại híp mắt lại, bắt đầu ngủ gật.

Lý Tuần cũng chỉ có thể cau mày nói: "Tông chủ có lòng tin như vậy, tương lai sự tình hội phát triển đến một bước kia?"

"Người không có nghĩ qua sao?"

"Không có." Lý Tuần trả lời rất là thản nhiên: "Chỉ ít hiện tại không có."

"Có mới nói cũ đạo lý, không cần ta lặp lại lần nữa a? Huống hồ, cho dù không có, lấy người chuyện xưa tu hành tiến độ, trăm năm về sau, Diêm sư muội lại há đắc dụng được người?"

Minh Hỏa Diêm La tựa như là nói hôm nay khí trời tốt, ngữ khí bình thản làm cho người khác trong lòng run rẩy: "Đương nhiên, kết quả tốt nhất, là do Diêm sư muội thống lĩnh tông môn, mà người thì xem xét di bổ sung, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

"Chỉ là rất đáng tiếc, chuyện thiên hạ không như ý người, tám chín phần mười. Bởi vậy nhìn xa thật một chút, luôn luôn tốt."

Lý Tuần nhìn hăn thần sắc, chột người lắc đầu nhất tiếu: "Xác thực như thế, bất quá, nói đến chỗ này, đệ tử cũng có một sự kiện mời tông chủ hỗ trợ."

"Người nói."

"Hóa Âm trì, làm sao đi?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Mập Mờ

Chương 02: Mập mờ

"Lão hồ ly!"

Lý Tuần sải bước theo địa cung bên trong đi tới, vung có hơn bên cạnh phiến lòng trọc vụn, động tác hơi lớn chút, để bên hồ mấy cái chàng nghịch chấn kinh, uổng uổng bay về phía giữa hồ.

Lý Tuần nhưng không có nửa điểm được đại tiện nghi tâm tình.

Tuy nói cho đến tận này, hắn vẫn tìm không thấy âm mưu gì khí tức, thế nhưng là Minh Hỏa Diêm La chủ đạo chủ đề, khống chế cục diện thủ đoạn mềm dẻo, hắn lại không biết đã ăn bao nhiêu — hết lần này tới lần khác đối phương một bộ "Ta đều muốn tốt cho ngươi", lại thêm "Ta sống không lâu" khuôn mặt, để Lý Tuần có khí vậy không phát ra được.

"Thật sự là lão hồ ly!"

Lần nữa cảm thán một tiếng, lúc ấy Lý Tuần bị Minh Hỏa Diêm La thôi tâm trí phúc thái độ làm cho có chút tiến thối mất theo, chỉ khi nào có giảm xóc thời gian, hắn cũng đã rất nhanh tỉnh táo lại.

Mặc kệ Minh Hỏa Diêm La hiện tại là trạng thái gì, vậy mặc kệ trong lòng hắn, chính mình là cái gì địa vị, vị này lấy tàn bệnh thân thể, ổn chương tông môn đại quyền lão gia hỏa, tuyệt không có khả năng đem tất cả thẻ đánh bạc đều đặt ở trên người một người, chí ít, không phải là loại này "Giao tất cả cho ngươi, ngươi xem đó mà làm thôi" loại hình thái độ.

Như vậy. . .

Lý Tuần đột nhiên lòng có cảm giác, gián đoạn suy nghĩ, ngẩng đầu lên.

Mênh mông trong sương mù, nhất cái lờ mờ bóng người, cách hồ, dường như hướng bên này trông lại.

Chỉ khẽ giật mình, Lý Tuần trên mặt liền nở nụ cười, hướng bên kia gật đầu thăm hỏi, lại đi bộ nhàn nhã đi qua mặt hồ, cười mỉm mà nói: "Thải Nhi sư tỷ, khó được làm phiền, đặc biệt ở chỗ này chờ lấy?"

Người tới chính là Diêm Thải Nhi.

Nói chung, Lý Tuần đối nàng có lưỡng cái xưng hô, như xưng "Diêm sư tỷ", đó chính là công sự, nếu là như bây giờ gọi là "Thải Nhi", liền có nhiều trêu chọc chi ý.

Diêm Thải Nhi tự nhiên nghe được, nàng hừ một tiếng, đang muốn thuyết chút gì, nhưng lời đến khóe miệng, lại chần chờ một chút, lâm thời thay đổi: "Ừm, sư tôn muốn ta đến nói cho người, người người bạn kia đã cho an trí tại Lưu Tâm tinh xá, nàng hiện tại chính bồi tiếp người kia nói đâu."

Nói, nàng chìa tay ra, ra hiệu Lý Tuần theo nàng đi, hai người chậm rãi tiến lên.

Lý Tuần cảm giác được, có lẽ là đoạn trước thời gian giáo huấn, cũng có thể là Diêm phu nhân chỉ điểm, Diêm Thải Nhi lúc này nói chuyện, rõ ràng không thể so với trước kia tùy ý, cái này cùng nàng xưa nay tính tình không hợp, nghe tới hơi có chút cổ quái, nhưng Lý Tuần vậy còn không để trong lòng.

"Kia Lý thị tính tình cổ quái, chính là phu nhân ứng phó, sợ cũng đau đầu hơn. Nhưng mà, người này tu vi thực sự cao minh, nếu có thể nắm chắc cơ hội, dẫn vi ô dù, đối phu nhân làm việc, cũng là cái trợ lực."

"A, đây là đề nghị của người sao?"

Diêm Thái Nhi mới ổn không bao lâu liền lại lộ ra bản tính, nàng ngăm Lý Tuần một chút, trong miệng thu lại không được, hơi có chút ngậm phúng có gai: "Khó được, những năm gần đây, càng hiếm thấy người như thế vì sự tôn hao tâm tổn trí."

Lý Tuần hơi hột đem lời này bỏ qua: "Mắt thấy tông môn tình thế một ngày làm hỏng một ngày, lại có ai có thể không đếm xỉa đến đâu? Thái Nhi sự tỷ không được, ta tự nhiên cũng là không được."

Diêm Thái Nhi cười nhạt một tiếng, vậy không lại dây dưa cái đề tài này, thuận miệng loạn lẩy hăn mà nói: "Vậy người gần nhất có cái gì an bài?"

"An bài? A, đúng thế. . . Ta chuẩn bị bế quan."

"Bế quan?"

Nhìn xem Diêm Thái Nhi kinh ngạc mặt, Lý Tuần mỉm cười nói: "Không tệ, mấy năm này hồi hải ngược xuôi, rất nhiều thứ đều đánh cho không bền chắc, những ngày gần đây luôn cảm giác căn cơ lưu động, đây cũng không phải là hiện tượng tốt a. Thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, làm một chút bài tập cũng là tốt."

"Tốt, đây mới là đạo hạnh tinh tiến chính đồ!"

Lời này, không phải Diêm Thái Nhi nói.

Lý Tuần hai người đồng loạt xoay mặt, khi thấy Diêm phu nhân cùng Thủy Điệp Lan sóng vai từ một bên trong rừng đi ra, ý cười yên nhiên. Vừa mới lời kia, chính là Diêm phu nhân giảng.

Nhìn thấy Diêm phu nhân đi ra, Diêm Thái Nhi bận bịu hô một tiếng "Sự tôn", sau đó đi qua, khéo léo đứng ở phía sau.

Cô gái nhỏ này đối tự thân định vị, đúng là sáng suốt cực kì. . . Lý Tuần trên mặt ý cười làm sâu sắc, khẽ gật đầu, vậy kêu một tiếng "Phu nhân" .

Nhìn, Diêm phu nhân cùng Thủy Điệp Lan trò chuyện rất cởi mở tâm, một mặt hoan dung, này cũng cùng nàng ngày thường ấm Uyển Nhân tĩnh bề ngoài hơi có khác biệt.

Gật đầu ra hiệu về sau, Diêm phu nhân quay đầu nhìn Diêm Thái Nhi, cười tủm tỉm nói: "Thái Nhi, đây chính là người phải hướng Bách Quỷ học tập chỗ. Bản tông các loại pháp môn, cố nhiên không giống chính đạo như vậy thận trọng từng bước, nhưng cũng không thể xem nhẹ căn cơ. Bách Quỷ tại tu vi tinh tiến đồng thời, y nguyên không quên cố bản, chỉ này tâm tính, liền cao hơn người vô cùng a!"

Diêm Thái Nhi còn có thể nói cái gì? Chỉ có thể khàn khàn đáp, nàng quay đầu, liền trợn nhìn Lý Tuần một chút. Lý Tuần chỉ là mỉm cười mà thôi.

Thủy Điệp Lan đứng chấp tay, khẽ mím môi khóe môi giống như cười mà không phải cười, lộ ra có chút kiêu căng, ngược lại là cùng nàng lúc trước biểu hiện tính tình rất hợp phách, ánh mắt hai người vừa chạm liền tách ra.

Diêm phu nhân đối Lý Tuần nói: "Bế quan tự nhiên là chuyện tốt, chỉ là, hiện tại dù sao cũng là thời buổi rối loạn, mọi việc đồng đều phải cẩn thận mưu họa mới là."

"Phu nhân nói không sai." Lý Tuần mỉm cười ứng thanh: "Cho nên, đệ tử lần này bế quan, thời gian sẽ không quá lâu, mà lại địa điểm a, vậy không chuẩn bị tại Quỷ Môn hồ."

"Ồ?"

"Quỷ Môn hồ quá bất an ổn, ngài biết, tông chủ thế cốt là càng ngày càng tệ, chữ lợi vào đầu, nói không chừng ngày nào liền có mắt không mở gia hỏa tới cửa đập phá, cẩn thận tốt hơn. Cho nên, ta liền đi Đăng Hóa Cốc."

"Cái kia ngược lại là chỗ tốt." Diêm phu nhân một bên đáp lại, một bên suy tư trầm ngâm.

Lý Tuần nói lên kế hoạch này cùng nàng trong lòng suy đoán không hợp, đại khái nàng cũng không muốn để Lý Tuần dạng này trợ lực, tại nàng tranh vị thời kỳ mấu chốt rời đi a?

Nhưng là, Lý Tuần có lòng tin, Diêm phu nhân cuối cùng không cách nào cự tuyệt — dù sao Đăng Hóa Cốc tại Diêm phu nhân mấy trăm năm kinh doanh hạ, sớm đã trở thành nàng trọng yếu nhất căn cơ vị trí, không thể sai sót. Nếu có Lý Tuần đóng giữ ở giữa, phối hợp nó tuyệt diệu cấm pháp thủ đoạn, Đăng Hóa Cốc gần như có thể trở thành công không phá được thành lũy.

"Muốn bao nhiêu thời gian?"

Diêm phu nhân hỏi ra câu nói này, chẳng khác nào là đáp ứng hơn phân nửa, Lý Tuần bận bịu rèn sắt khi còn nóng nói: "Sẽ không vượt qua trăm ngày, có khả năng hội ngắn hơn chút."

Đối tu luyện năm số động một tí lấy trăm năm kế tu sĩ mà nói, bế quan trăm ngày đã xem như ngắn chi lại ngắn, Diêm phu nhân tự nhiên không lời nói, nàng chậm rãi gật đầu.

"Trăm ngày hơi thiếu chút, nếu là bế quan tu luyện, liền đừng quá mức so đo thời gian. . . Chỉ là, sang năm tế tổ đại điển rất là quan trọng, không thể vắng mặt, người chỉ cần ở trước đó phá quan mà xuất, là được."

Lý Tuần trong lòng nhảy một cái, rất tự nhiên nhìn thoáng qua Diêm phu nhân thần sắc biến hóa, lại không lại nói cái gì, gật đầu nói: "Kia là tự nhiên."

Thấy Lý Tuần biết điều, Diêm phu nhân tương đương hài lòng, lời nói xoay chuyển, liền hướng Thủy Điệp Lan nói: "Lý đạo hữu, Bách Quỷ bế quan thời điểm, người. . ."

"Ta là không có nhân tâm cùng hãn, thừa dịp cái này không, ta vừa vận bốn phía đạo chơi, U Hồn Phệ Ảnh Tông chỗ này, ẩn cung bí phủ hãn là có không ít đi, chính là tìm kiếm đạo lý tìm thẳng nơi đến tốt đẹp."

Thủy Điệp Lan nói đến ngược lại là vân đạm phong thanh, nhưng có cái nào đồ đần dám bỏ mặc nàng dạng này thực lực không thể đo lường cao thủ bốn phía chơi đùa?

Diêm phu nhân trên mặt hơi hiện ngưng nghịu, cái này nhất thần sắc bị Lý Tuần nhìn vừa vặn, hấn thấp khục một tiếng, xen vào nói: "Lý phu nhân, mời mượn một bước nói chuyện."

Lý Tuần quang minh chính đại lôi kéo Thủy Điệp Lan thuyết thì thâm, ngược lại càng sẽ không khiến cho Diêm phu nhân lòng nghi ngờ, trên thực tế, đây cũng chính là Diêm phu nhân hi vọng.

Lôi kéo Thủy Điệp Lan đi ra ba bước về sau, Lý Tuần mới kiềm chế thanh tuyến, giản lược nói tóm tắt mà nói: "Ta đi tu Huyết Thần Tử, hỗ trợ chiếu ứng một chút."

"A, quyết định?"

"Không có." Lý Tuần thành thành thật thật đáp: "Bất quá cũng nên trước năm lấy cơ hội a? Huyết Thần Tử cũng không phải muốn tu liền tu, người biết trên người của ta tình huống phức tạp cực kì."

Thủy Điệp Lan lờm Lý Tuần một chút, ánh mắt bỗng nhiên trở nên cực kỳ nguy hiểm: "Nhớ kỹ, người nếu là dám xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua người."

Nàng lời nói này đúng lý thẳng khí tráng, chỉ là trong đó hương vị, cần thận phẩm vị, liền có chút cổ quái.

Đương nhiên, đối thoại hai người đều không phải là tục nhân, coi như cảm giác được dị dạng, vậy sẽ không hình chi vu sắc, Lý Tuần chỉ là nhếch nhếch miệng, nói một tiếng: "Tận lực đi. . . A, đúng, đi Sung sơn."

Thủy Điệp Lan trừng mắt liếc hấn một cái, trở lại khôi phục kiêu căng không

quần bộ dáng, chuyển hướng Diêm phu nhân nói: "Nghe nói Sung sơn một vùng có mấy đầu linh mạch, cảnh trí cũng không tệ, ta liền đi nơi đó đi một lần đi."

Sung sơn, chính là khối kia U Hồn Phệ Ảnh Tông cùng Minh Vương Tông lập đi lập lại tranh đoạt yếu địa, bởi vì "Tây liên" hình thành, U Hồn Phệ Ảnh Tông không thể không đem con vịt đã đun sôi lại thả ra.

Thủy Điệp Lan nói như vậy pháp, tự nhiên là muốn hành động, đương nhiên, không có nhân trông cậy vào nàng đem khối kia yếu địa cướp về, bất quá nếu có thể làm cho đối phương hao tổn vài cái quan trọng tu sĩ, liền coi như là "Lý phu nhân" đối tông môn hạ nhập đội, tông môn thu nạp nàng vì khách khanh, cũng coi như thực chí danh quy.

Diêm phu nhân hướng Lý Tuần khẽ vuốt cằm, hiển nhiên đối với hãn thuyết phục hiệu quả hết sức hài lòng, Lý Tuần thì thừa dịp Thủy Điệp Lan xoay mặt khoảng không, tay phải cắt tại tay trái lòng bàn tay, lại làm cái tách ra thủ thế, ý là "Vị này rất thủ đoạn ác độc, chú ý phân tặc" .

Như thế, Diêm phu nhân càng khó phát lên lòng nghi ngờ, nàng thông dong nhất tiểu, hướng Thủy Điệp Lan nói: "Lý đạo hữu muốn đi, chúng ta đương nhiên sẽ không ngăn cản, bất quá, đạo hữu đường xa mà đến, không bằng ở chỗ này nghỉ ngơi mấy ngày, lại tính toán sau không muộn."

Gọi qua Diêm Thái Nhi, Diêm phu nhân lại nói: "Nha đầu này ngày thường coi như lanh lợi, như đạo hữu không chê, mấy ngày nay liền để nàng theo hầu tả hữu, tổng còn có thể thúc đẩy một hai."

Diêm Thái Nhi cúi đầu, một bộ cung thuận bộ dáng, thấy biết rõ nàng tính tình Lý Tuần trong lòng gây cười.

Bất quá, Diêm phu nhân xác thực hạ tiền vốn, đường đường tông môn thế gia vọng tộc đệ tử, lại luân lạc tới cho người làm nô tỳ sai sử tình trạng. . . Ân, chẳng lẽ vừa mới đoạn thời gian kia, Thủy Điệp Lan lộ vài tay cấp nàng nhìn?

Lý Tuần ở chỗ này phỏng đoán, Thủy Điệp Lan thì không khách khí thu nhận, đương nhiên, nàng vậy tương ứng hạ thấp tư thái, biểu hiện nàng đối cái này tâm ý vẫn là có cảm giác.

Như thế, đám người ở giữa bầu không khí càng ngày càng hòa hợp, Diêm phu nhân vậy đem chủ đề thuận thể nhất chuyển, chuyển qua một chút chuyện bịa tin đồn thú vị phía trên, đám người cười cười nói nói, lại cất bước đi dạo đứng dậy.

Ước chừng sau gần nửa canh giờ, Diêm phu nhân lấy không quấy rầy Lý phu nhân nghỉ ngơi làm lý do, hướng Thủy Điệp Lan cáo từ, miễn có thể gọi là đều vui mừng mà tán. Lý Tuần đang nghĩ ngợi là muốn với ai cùng một chỗ, liền nhìn thấy Diêm phu nhân hướng hẩn nháy mắt ra dấu, trong lòng của hẩn hơi suy nghĩ một chút, liền vậy hướng Thủy Điệp Lan nói một tiếng, tiêu sái rời đi.

Không nhanh không chậm đi ra ngoài, hẩn nơi khóe mắt bóng người hiện lên, ngừng đầu một cái, vừa hay nhìn thấy Diêm phu nhân do một bên đi tới, khẽ cười duyên.

Như vền vền xem bề ngoài, lại có ai sẽ nghĩ tới, trước mắt cái này hiền lương ấm tuệ mỹ phụ nhân, là bực nào đa mưu túc trí? Lý Tuần không tự giác nghĩ đến Minh Hỏa Diêm La lời bình, chỉ là trên mặt vẫn bất động thanh sắc, gật đầu nói: "Phu nhân, có việc?"

"Từ người trở về, hai người chúng ta còn chưa nói chuyện. . . Làm sao, không có chuyện thì không thể tìm người sao?"

"Nào có, phu nhân quan tâm bảo vệ, đệ tử từ trước đến nay là ghi nhớ trong lòng."

Lời này là ngán chút, bất quá do Lý Tuần cười mỉm nói ra, nhưng là hai người giao lưu nhất quán phong cách. Diêm phu nhân cũng không để ý, chỉ ngấm hẩn một chút, xoay người lại, cùng hẩn sóng vai mà đi.

Trên đường thỉnh thoảng đụng phải vài cái tông môn đệ tử, gặp bọn họ cái này không lớn không nhỏ bộ dáng, nhưng cũng là không cảm thấy kinh ngạc, bất quá, phía sau có cái gì truyền ngôn, vậy liền ai cũng nói không rõ.

Hai người nói một chút nhàn thoai, dần dần liền dẫn đường tới cụ thể sự vụ đi lên.

Diêm phu nhân quả nhiên vẫn là quan tâm hơn tông môn nội bộ sự tình, trong lời nói, phần lớn vẫn là đối Bích Thủy Quân đủ loại thủ đoạn bất mãn.

Liền thực lực mà nói, song phương đều có tông môn trưởng lão ủng hộ, bản thân tu vi vậy tại sà sà nhau ở giữa, duy nhất có chút khác biệt, chính là tọa hạ đệ tử.

Diêm phu nhân từ trước đến nay là lấy thu đồ nghiêm ngặt lấy xưng, lại ngoại trừ Lý Tuần bên ngoài, đệ tử đều là nữ tu, tu vi hoặc cũng không tệ lắm, nhưng một ít chuyện làm đến, hiển nhiên không bằng Bích Thủy Quân nhân mã tới không kiêng nể gì cả, ăn không ít thua thiệt ngầm.

"Người nhiều năm bên ngoài tinh tiến tu vi, là hẳn là, nhưng trong khoảng thời gian này tình thế hay thay đổi, người vẫn là tận lực tại tông môn địa giới hoạt động, vạn nhất xảy ra chuyện gì, vậy có thời gian phản ứng. . . Ai, ta mấy cái kia đồ nhi, ngày bình thường coi như tri kỷ, vừa đến loại thời điểm này, nhưng lại đều không trông cậy được vào."

Lời này, Lý Tuần nghe không biết rõ.

Tại hẳn đã minh bạch biểu thị hội lưu tại tông môn tình huống dưới, Diêm phu nhân y nguyên cường điệu hành vi này tầm quan trọng, là có ý gì?

Bất quá, Diêm phu nhân có chút quá phận tổ khổ, vẫn là để Lý Tuần nở nụ cười: "Phu nhân chê cười đi, Hồ nhi, Như nhi hai vị sư tỷ đều là một mình đảm đương một phía nhân tài, toàn bộ tông môn vậy không có mấy cái có thể so sánh được."

Lý Tuần nói, là Diêm phu nhân hai vị đệ tử đặc ý, Diêm Hồ, Diêm Như.

Hai người này đều là thế gia vọng tộc đệ tử, ngày thường điệu thấp cực kì, nhưng tu vi quả thực tinh thâm. Giống Diêm Thái Nhi như vậy, có lẽ được sủng ái càng nhiều, nhưng tu vi, thủ đoạn, Diêm Thái Nhi so cái này hai nữ chênh lệch có thể nói là trên trời dưới đất, có thể nói là Diêm phu nhân bồi dưỡng ưu tú nhất người nổi nghiệp.

Diêm phu nhân chỉ là lắc đầu: "Hồ nhi, Như nhi làm việc, chỉ có thể gò bó theo khuôn phép, vũng vàng có thừa, tiến thủ không đủ, thỉnh thoảng phong mang vừa lộ, cũng không biết tiết chế, cái nào so ra mà vượt người trí tuệ vũng vàng, thu phát tùy ý?"

Mặc cho Lý Tuần da mặt làm sao dày, đối loại này trần trụi khen ngợi vẫn còn có chút xấu hổ, bần bịu cười nói: "Phu nhân nói quá lời, có lẽ là ta tính biệt hữu soa, nhìn đặc biệt một chút."

"Có lẽ đi." Diêm phu nhân mỉm cười: "Ta từ thu người cái này đệ tử, người khác những cái kia lời đàm tiếu liền chưa hề ngừng nghỉ qua. Nhưng mà những năm gần đây, người sở tác sở vi, không khỏi là cao nhân một bậc, những cái này lẩm mồm, cái nào không phải từ và miệng? Ta hả giận cực kỳ đây này."

"Là phu nhân dạy bảo có phương pháp."

Lý Tuần còn muốn khách khí vài câu, trong cổ họng lại đột nhiên câm, nhàn nhạt ôn hương khí tức theo cái trán lướt qua, hắc lông mày bên mấy cây phát ra bị nhất căn ngón tay ngọc nhỏ dài nhẹ nhàng phiết qua, thu được sau tai.

Làm xong chuyện nhỏ này, Diêm phu nhân liền rất tự nhiên thu tay về, thong dong nói: "Nơi này ta có mấy phần công lao, ta rất rõ ràng. Người đến tột cùng lớn bao nhiêu năng lực, người cũng hẳn là minh bạch, làm gì làm loại này thần thái. . . A, thế nào?"

"A, không có gì." Lý Tuần thu hồi ánh mắt.

Tại Diêm phu nhân không thể dò xét đến nơi hẻo lánh, Lý Tuần rất tinh táo phát hiện hốc mắt của hắn có chút phát nhiệt — không phải cảm động, mà là tại trong nháy mắt kia, bị thành thực nữ tính lơ đãng trên chọc mà sinh ra bản năng phản ứng.

Nếu như đứng trước mặt chính là Minh Cơ, Lý Tuần sẽ vì phản ứng của mình mà xấu hổ, nhưng giờ phút này, sâu trong đáy lòng sinh sôi đi ra, thì tràn đầy kích thích.

Hai người hợp diễn vừa ra hiện sư ái đồ trò hay, cùng lúc đó, một chút không thể giải thích tin tức, thông qua cái này một động tác, chảy vào Lý Tuần trong tim.

Hắn đem hiểu thành một loại nào đó ám chỉ, nó chỉ hướng mục tiêu cuối cùng nhất hết sức rõ ràng, nhưng thi hành thủ đoạn lại cực trị được thương thảo.

Là "Hiền", vẫn là "Yêu" ?

Tại không có triệt để minh xác trước đó, Lý Tuần phản ứng tương đương vững vàng: "Đệ tử vừa mới nghĩ đến, Bích Thủy Quân cấu kết ngoại tông tu sĩ hiềm nghi chưa bỏ đi, làm sao gần nhất làm việc lớn lối như thế? Tông chủ liền không có cầm cái biện pháp đi ra?"

"Biện pháp?" Diêm phu nhân dùng vừa rồi vì Lý Tuần hất ra sợi tóc ngón tay, nhẹ cắt tóc tóc mai, động tác ưu nhã thuần mỹ, ngữ khí lại cực kỳ châm chọc: "Loại chuyện này, không đến chân tướng phơi bày một khắc này, chính là có mười phần chứng cứ, lại có thể thế nào? Huống chi. . ."

Giọng nói của nàng ngừng lại, dường như tại thêu dệt từ ngữ, tại Lý Tuần hơi ngạc nhiên dưới con mắt, Diêm phu nhân chậm rãi nói: "Huống chi, tông môn dưới mắt bốn phía gây thù hằn, nếu có nhân thật có thể kéo tới cường viện, chúng ta tông chủ sợ là cao hứng cũng không kịp!"

Chưa hẳn đi. . . Lý Tuần hồi tưởng lại vừa mới Minh Hỏa Diêm La duy nhất

một lần cuồng nộ biểu lộ, trong lòng lắc đầu.

Lúc này, hãn vậy bắt đầu tin tưởng, cấu kết ngoại địch tông môn muốn người, thật không chỉ Bích Thủy Quân một người.

Bên này đang nghĩ ngợi, Diêm phu nhân đột nhiên nói: "Nói đến chỗ này, ta cũng muốn đi lên, những ngày gần đây, bên cạnh người hồng nhan tri kỷ ngược lại thật sự là không ít? Nghe ngoại giới truyền ngôn, không những có Thủy Điệp Lan tên sát tinh kia, liền ngay cả lâu không hiện thế Âm Tán Nhân, người vậy kết giao qua. Lại thêm vị này Lý phu nhân. . . Chậc chậc."

Diêm phu nhân lời nói bên trong rất có vài phần trêu chọc chi ý, Lý Tuần trong lòng nhất chuyển, liền thờ dài.

"Hồng nhan tri kỷ. . . Hồng nhan còn đỡ, phu nhân lại nhìn mấy vị này, có cái nào tồn lấy nửa chút tri kỷ mùi vị?"

Dừng một chút, Lý Tuần lại nói: "Phải biết, ta cùng Thái Nhi sư tỷ tại Đông Nam biển rừng lúc nói chuyện, thủy sát tinh nhưng lại tại cách đó không xa, nhìn ta chăm chăm đầu. . . Hơi không cẩn thận, ta khả năng chỉ thấy không đến phu nhân ngài."

Lời này lại giống là phàn nàn, lại thuận thế đền bù lúc trước giấu diếm cùng Thủy Điệp Lan quan hệ cái này vừa vỡ phun, về phần Diêm phu nhân tin hoặc không tin, đó chính là một chuyện khác.

Bất quá, Diêm phu nhân nhìn qua cũng rất hợp tác, nghe vậy ánh mắt run lên: "Thủy Điệp Lan lẫn ta tông không người? Ngày khác nếu có cơ hội, ta tất để nàng đẹp mắt!"

Đúng vậy a, đem đồ đệ đều tặng người đương nô tỳ, đúng là đẹp mắt cực kỳ. . . Lý Tuần mỉm cười, lại khom người, đối với cái này từ chối cho ý kiến, trên thái độ không ngênh hợp, cũng không cự tuyệt.

Diêm phu nhân thấy thế, liền biết nàng biểu diễn được có hơi quá. Nhưng chung quy là cái nhân vật lợi hại, Diêm phu nhân rất nhanh liền điều chỉnh tốt thần sắc, điềm nhiên như không có việc gì nói: "Thủy Điệp Lan nơi này ta nhớ kỹ, Âm Tán Nhân đâu?"

"Vị kia ngược lại là có giao tình." Lý Tuần bịa đặt: "Tại nhập tông môn trước đó, ta từng vì nàng làm qua mấy chuyện, tích trữ chút ân tình. Chỉ là nàng người kia cao cao tại thượng, lại tính tình hay thay đổi, ta cũng không dám thâm giao, trước đó vài ngày ngẫu nhiên đụng tới, lại bị nàng kéo đi hỗ trợ chính là."

"Ồ? Có thể cùng người này tồn lấy giao tình, bất luận sâu cạn, cũng là rất khó được sự tình." Diêm phu nhân khẽ gật đầu: "Âm Trọng Hoa nói thế nào cũng là nhất đại tông sư, có thể năm lần bảy lượt cùng người liên hệ, coi là đối người nhìn với con mắt khác."

"Ta nói sao, người làm những cái kia chuyện hoang đường thời điểm, rất có một chút Âm Dương Tông thủ đoạn mạch lạc, kia hẳn là nàng 'Truyền' đưa cho người đi!"

Đang nói lời này thời điểm, Diêm phu nhân sáng mắt lưu chuyển, giống như phúng không phải phúng, cực kỳ động lòng người. Lý Tuần trong lòng có chút rung động, miệng nói một câu: "Da lông mà thôi."

Diêm phu nhân vì đó bật cười, trở lại hai tay hợp lại, buông tiếng thở dài: "Đáng tiếc."

"Ách?"

"Đáng tiếc Âm Trọng Hoa từ trước đến nay yêu dị khác biệt thói tục, lại cùng Âm Dương Tông có thiên ti vạn lữ liên quan. . . Nếu không phải như thế, chúng ta đại sự, có thể thêm được nhất cường viện."

"Phu nhân?" Lý Tuần trong lòng sáng như tuyết, trên mặt lại nhíu mày: "Bích Thủy vết xe đổ không xa, phu nhân vẫn là cẩn thận tốt hơn. Tuy nói tông chủ thế

cốt ngày càng lụn bại, nhưng hãn tại vị một ngày, chúng ta liền không vòng qua được đi, cùng nó gửi hi vọng ở ngoại nhân, còn không bằng nhiều tại tông môn nội bộ hạ điểm nhi công phu."

Lời nói này đến, liền chính Lý Tuần âm thầm cười lạnh, Diêm phu nhân vậy chuyện đương nhiên lắc đầu: "Đây cũng quá qua bảo thủ."

Nàng chột người nhất tiếu, mục chú Lý Tuần, ngữ điệu kéo dài: "Đây cũng không phải là người nhất quán phong cách. . . Âm trường lão nói cho người?"

Là kia bệnh lao quý á! Lý Tuần trong lòng trả lời một câu, trên mặt lại không nói, chỉ là cười mỉm, thần sắc không chút nào bởi vì Diêm phu nhân đột nhiên xuất hiện nói mà có chỗ biến hóa.

Chỉ nhìn loại vẻ mặt này, Diêm phu nhân liền minh bạch hơn phân nửa, nàng nhìn chăm chăm Lý Tuần một hồi lâu, lại cau lại lông mày phong: "Âm trường lão chi ngôn, chỉ sợ lại cùng hãn thoát không được quan hệ, hừ, đến loại tình trạng này, hãn vẫn là quanh co lòng vòng, khắp nơi giữ lại, ta như thật hợp ý của hãn, ngày khác chính là kế thừa tông chủ đại vị, lại có thể ngồi vững vàng mấy ngày?"

Lời này giống như là nội tâm độc thoại, kỳ thật đại bộ phận ngược lại là đối người bên cạnh nói — Lý Tuần rất rõ ràng, cho nên, hãn khéo léo ứng tiếng nói: "Đệ tử lâu ngày không tại tông môn, đối với thế cục thấy không rõ, phu nhân có thể vi ta giải hoặc?"

Thái độ đối với Lý Tuần hết sức hài lòng, Diêm phu nhân cười yếu ớt nói: "Giải hoặc là chưa nói tới, người chỉ cần biết một sự kiện, bản tông tông chủ đại vị giao tiếp, sớm đã rơi vào giới này chư tông trong mắt, cái gọi là trong tông môn vụ. . ."

Nàng dừng một chút, chậm rãi lắc đầu: "Trên đời này, nào có không có quan hệ gì với người khác nội vụ?"

Vậy được rồi! Đến tận đây, Lý Tuần đã hoàn toàn đã chứng minh Minh Hỏa Diêm La suy đoán, hẳn tại lạng lẽ cười âm thanh bên trong, nhếch miệng.

"Đệ tử minh bạch. . . Chỉ là, đã đồng thời không quan trọng nội vụ, phu nhân kia coi như làm tông chủ, thì có ý nghĩa gì chứ?"

Loại này không khách khí ngôn từ, cũng chỉ có Lý Tuần dám nói.

Diêm phu nhân một chút không buồn, ngược lại đối nó thẳng thắn thái độ mời phần thưởng thức, gật đầu cười nói: "Đây là mấu chốt nhất chỗ. Ta vốn nên tinh tế cùng người phân trần, nhưng nhiều người ở đây nhân tạp, không tiện lắm. . . Như vậy đi, có kiện sự tình, người thay ta đi làm, làm thành, người tự nhiên cũng hiểu."

"Ồ?"

Diêm phu nhân lấy tay lấy ra nhất khối ngọc giản, đặt ở Lý Tuần trong tay: "Nơi này là một đạo giải chú pháp quyết, người cẩn thận nhớ kỹ. . ."

Đối Lý Tuần mà nói, cái này thực sự không có nửa điểm độ khó, thần niệm tìm tòi liền đều ghi lại. Chờ hẳn lại ngẩng đầu lên thời điểm, Diêm phu nhân nhân tiện nói: "Người nói người thời gian tu hành bất quá vượt qua trăm ngày, nói cách khác, sang năm ba tháng trước đó liền có thể xuất quan, đúng hay không?"

Lý Tuần khẽ gật đầu. Diêm phu nhân nhân nhậ nhất tiểu, đột nhiên bên hành một bước, rút ngắn cùng hẳn khoảng cách, đồng thời hạ giọng, nói: "Bắc Tề sơn người có thể đi qua?"

"Bắc Tề sơn?" Lý Tuần nghĩ nghĩ, mới nói: "Từng đi qua một lần, nơi đó là trú danh dược thảo nơi tập kết hàng, cách tông môn có một khoảng cách."

Lý Tuần những lời này vậy tự giác hạ giọng, hai người tựa như thì thầm, dần dần bả vai đụng vào nhau, chậm rãi tiến lên.

Diêm phu nhân mục chú phía trước, thân nhiên nói: "Ta nhiều năm trước kia cùng nhân ước hẹn, muốn đi lấy một vật. Chỉ gần đây sợ khó đi ra ngoài, người liền thay ta đi một chuyến đi. Sang năm mừng hai tháng tư, cũng chính là tế tổ đại điển trước một tháng, ngày đó giờ Tý một khắc, người tại Bắc Tề sơn dao cao trên đỉnh núi chờ lấy, tự có nhân hội đưa tới."

"Người tới thân phận?"

"Ai biết được."

Nhìn xem Lý Tuần nét mặt cổ quái, Diêm phu nhân trầm thấp nhất tiếng: "Cho ta đính ước người kia, chỉ sợ cũng sẽ không tự thân đi. . ."

Ngừng lại, nàng lại nói: "Phải nhớ kỹ, người tới thân phận mặc dù không thể xác định, nhưng cầm như thế đồ vật, là dùng 'Kim hoàn Thần Nê' bịt lại, cộng thêm tông môn 'Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp' phong cấm tử ngọc hộp."

"Người cũng không cần đáp lời, ngay trước người tới trước mặt, dùng ta vừa mới đưa cho người phá chú chi thuật, phá vỡ ngoại tầng phong cấm, liền có thể chứng minh thân phận của người, đến lúc đó, đem đồ vật cầm về là được."

Lý Tuần gật đầu nhận lời, Diêm phu nhân đột nhiên lắc đầu: "Việc này liên quan buộc lên bên ta vận thế, người muốn xuất ra mười hai vạn phần tinh thần đi ứng phó, ta nghĩ, lấy kiến thức của người, đến chỗ kia, cũng sẽ minh bạch được không sai biệt lắm. . . Người cũng đã biết, người ta quen biết sáu bảy mươi năm, ta còn là lần thứ nhất cầm cái này tính mệnh du quan sự tình phó thác người!"

Lời này không những ngữ khí thoát ly sự đồ phải có chừng mực, liền nội dung vậy thẳng thắn cực kì, Lý Tuần trong lúc nhất thời cũng không biết làm như thế nào hưởng ứng.

Diêm phu nhân mỉm cười vỗ vỗ Lý Tuần cánh tay, lại đặt nhẹ trong chốc lát, để hai người làn da nhiệt độ tương hỗ giao hòa, mới lo lắng nói: "Bách Quỷ, đừng để ta thất vọng a!"

"Phu nhân yên tâm!"

Lý Tuần cúi đầu xuống, tự tự trầm ngâm.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Xảo Ngộ

Chương 03: Xảo ngộ

"Có lẽ là khảo nghiệm a? Rất mấu chốt loại kia!"

Lý Tuần bỗng bênh ở giữa không trung, nhìn xem sương mù bao phủ xuống, lờ mờ rừng rậm nguyên thủy.

Tại vị trí này, đã không thấy được Quỷ Môn hồ. Nhưng là, Diêm phu nhân nhu hòa vốn lại tỉnh táo thâm trầm đôi mắt, dường như vẫn trên người Lý Tuần lưu luyến.

Lý Tuần biết rất rõ, tại bị đè nén mấy trăm năm về sau, theo Minh Hỏa Diêm La tử kỳ gần, U Hồn Phệ Ảnh Tông nội bộ mâu thuẫn, sẽ tại tương lai không lâu ầm vang dẫn bạo.

Tại vào thời khắc này, vô luận là Minh Hỏa Diêm La hay là Diêm phu nhân, cũng bắt đầu bỏ xuống bình thường diện mục, tận khả năng tranh thủ lực lượng—mặc kệ là ra ngoài công tâm, lại hoặc tư tâm.

Không thể không nói, hai người thái độ, mở ra điều kiện đều là cực khiến Lý Tuần động tâm, có đôi khi thật đúng là sẽ để cho hắn cảm thấy, nếu là lấy loại tình huống này phát triển tiếp, tiếp qua mấy trăm năm, tông chủ đại vị, hội rơi vào trong tay của hắn.

Thế nhưng là cái này cũng vèn vện phán đoán mà thôi, ngắn hạn tới nói, Lý Tuần quan tâm nhất, vẫn là hiện tại tình huống của mình.

Nửa khắc đồng hồ trước, Thủy Điệp Lan mang theo Diêm Thái Nhi cái kia

tiện nghi có được nô tỳ, ngênh ngang hưởng lấy Sung sơn phương hướng mà đi.

Lý Tuần dám đánh cược, vị này cô nãi nãi đến chỗ ấy đánh ngã vài cái quý xui xẻo đằng sau, liền sẽ tùy tiện mượn cớ, giết tới Đẳng Hóa Cốc dò xét ban.

Như vậy, Lý Tuần đại khái chỉ còn nửa tháng tả hữu thời gian có thể tự do chi phối.

Trong đoạn thời gian này, hẳn có một kiện việc cực kì trọng yếu muốn làm — mà lại là tại không người phát hiện điều kiện tiên quyết.

Cùng Minh Hỏa Diêm La thẳng thắn thời điểm, Lý Tuần đưa ra muốn đi vào Hóa Âm trì yêu cầu.

Minh Hỏa Diêm La lại cho ra nhất cái ngoài ý muốn trả lời: "Người vào không được! Hóa đi Âm hỏa châu, xác thực chỉ có Hóa Âm trì mới là chính đồ, ta vốn là không có ngăn người chi ý. Đáng tiếc người lại tới trễ.

"Tại Tứ Cửu Trọng Kiếp lúc, ta trọng thương đợi chết, toàn bộ nhờ Hóa Âm trì kết nối Cửu U chi vực, lấy tinh thuần âm khí đã cứu ta một mạng.

"Nhưng bởi vì ta bị thương nặng, điều khiển thời điểm xảy ra sai sót, khiến cho tổ sư Chú Linh theo trong phong ấn thoát thân, nhờ có Âm trường lão hao tổn tinh huyết, lấy Hóa Âm trì chi lực miễn cưỡng khóa lại, lúc này mới miễn đi một trận đại họa.

"Người cũng biết, Hóa Âm trì tên là ao, kỳ thật chính là giới này cùng Cửu U chi vực điểm kết nối, sâu gần dưới mặt đất ngàn dặm, vị trí thì theo thiên địa nguyên khí biến hóa mà nhẹ nhàng di chuyển bất định.

"Hóa Âm trì bình thường cửa vào, chỉ có giữa hồ bên dưới cung điện dưới lòng đất một đầu, vẫn là năm đó tổ sư lấy tuyệt đại thần thông mở ra đến, ngoại trừ đường này bên ngoài, chính là người làm thật tiềm hạ ngàn dặm chi thâm,

cũng chỉ có thể là mò kim đáy biển, hoàn toàn không có tâm đắc.

"Đáng hận tổ sư Chú Linh tuy bị khóa lại, lại may mắn thế nào, ngăn tại cửa vào này bên trên. . . Kia Chú Linh thần trí diệt hết, chỉ có oán độc chú thệ giao phó cho một thân lệ khí, vốn lại là ta tông công pháp tuyệt đại khắc tinh, bởi vậy không người có thể địch.

"Gần trong hai trăm năm, ngoại trừ tế tổ đại diện hôm đó Cửu U địa khí đại thịnh, Hóa Âm trì tự nhiên nổi lên, có thể hoàn toàn áp chế bên ngoài, cái khác thời gian, đó là ai vậy vào không được. .. Bất quá, có lẽ còn có một con đường khác."

Đây là Minh Hỏa Diêm La cuối cùng đáp án.

"Bởi vì tổ sư Chú Linh thất vị, Hóa Âm trì nội tràn đầy Cửu U địa khí bị chen bách xuất một chút, tản vào chung quanh trong địa mạch, tuy nói không đến hai trăm năm, lại vẫn trừ ra một đầu quy mô khá lớn lòng đất âm mạch, cùng Hóa Âm trì tương liên. Nếu có thể xuôi theo cái âm mạch này tìm kiếm, có thể tìm ra một cái khác tiến vào Hóa Âm trì lối vào.

"Cái âm mạch này bởi vì địa mạch biến động, kiêm hữu Cửu U địa khí rót vào, tung tích khó tìm, nhưng kinh ta nhiều năm suy tính, lại phát hiện nhất cái khả năng âm mạch tập điểm, nó vị trí ngay tại. . . Đẳng Hóa Cốc."

Thì ra là thế!

Lý Tuần không nhanh không chậm ở giữa không trung phi hành, trong lòng thì tại tính toán.

Minh Hỏa Diêm La một phen, để hăn nhớ tới một số việc tới.

Nhớ kỹ hăn năm đó vừa mới bái Diêm phu nhân vi sư lúc, bị Ứng Thái Nhi thiết kế, giết Bích Thủy Quân nhất cái bất tranh khí đồ đệ. . . Tên gọi là gì tới?

Lúc trước giết người lúc, Lý Tuần không chút làm rõ tình thế, chỉ nói là Diêm

phu nhân không quen nhìn tên kia phách lối, mới giả Ứng Thái Nhi chi thủ thiết kế hẳn, Lý Tuần về sau mới phát giác vấn đề này cổ quái.

Bích Thủy Quân khi đó đã cùng Diêm phu nhân thủy hỏa bất dung, cái kia ma quỷ lại dựa vào cái gì dám trong Đẳng Hóa Cốc lưu lại hồi lâu, làm mưa làm gió?

Lý Tuần hỏi qua Ứng Thái Nhi, tiểu ny tử lại chỉ mập mờ thuyết tử quỷ kia phụng tông môn sắc lệnh, đang tìm thứ gì, trong cốc đám người đều không tiện xuất thủ.

Bây giờ nghĩ lại, vấn đề liền rất rõ ràng, tên kia tìm, chỉ sợ sẽ là Hóa Âm trì tràn ra âm khí dư mạch a?

Mà lại, nói đến cách Đẳng Hóa Cốc khá gần âm khí hội tụ chi địa. . . Lý Tuần trong đầu lẳng đọng đã lâu ký ức đột nhiên lặt ra đi lên.

Hắn nghĩ tới nhất cái tuyệt diệu khả năng, cho nên mới hướng Diêm phu nhân báo cáo chuẩn bị, muốn đi Đẳng Hóa Cốc bế quan, mà lại thời gian chung ba tháng.

Trong đoạn thời gian này, làm sao cũng có thể làm ra kết quả tới đi?

Ở giữa không trung lúc phi hành, Lý Tuần một chút thời gian vậy không lãng phí, mà là tinh tế kế hoạch trong khoảng thời gian này hành động an bài.

Thời gian đang tự hỏi bên trong từng giờ từng phút chảy qua, bất tri bất giác, mấy canh giờ đi qua, sắc trời đã biến gần đen, vang lên bên tai liên tục quái diệu dị thú tê minh, sử Lý Tuần đột nhiên bừng tỉnh.

Thông Huyền Giới nam bộ nguyên thủy rừng cây rậm rạp, trong đó chim thú không khỏi là trải qua hơn trăm vạn năm vật cạnh thiên trạch, mới có thể tại Thông Huyền Giới lập xuống gót chân, trong đó rất có mấy thứ, khiến đứng tại giới này tầng cao nhất tu sĩ, cũng phải vì đó cảnh giác.

Lý Tuần chợt nhớ tới, nơi này có một loại độc thú gọi "Triết", cực kỳ lợi hại, càng quan trọng hơn là, độc này thú sau đầu thiên nhiên tạo ra túi độc, là một vị cực hữu hiệu kíp nổ, trải qua âm hỏa tinh luyện, thu thập dẫn phát Cửu U địa khí lúc, có thể đề cao thật lớn hiệu suất, chính là bế quan tinh tiến lúc thượng phẩm bảo bối.

"Giống như ở chỗ này có cái cứ điểm a?"

Cái này một loại đối tu luyện cực hữu ích bảo bối, là bất luận tông môn gì cũng sẽ không buông tha. U Hồn Phệ Ảnh Tông tự nhiên như thế.

U Hồn Phệ Ảnh Tông liền mượn địa lợi chi tiện, ở đây xếp đặt một cái khác viện, thường trú mấy đệ tử, chuyên môn chặn thả những cái kia triết thú, tại tận khả năng mà bảo chứng nó sinh sôi không dứt đồng thời, đại lượng thu thập túi độc vi tông môn sử dụng.

Lý Tuần chuẩn bị tìm vài cái túi độc dự bị, liền một chút dò xét chung quanh, hướng biệt viện phương hướng bay đi.

Trên rừng rậm không bay lượn đại điều chính là về tổ thời điểm, gặp Lý Tuần, bọn chúng bản năng có một loại e ngại, đều tứ tán bay đi, trong lúc nhất thời oa oa không ngừng.

Lúc trước vẫn không cảm giác được được, nhưng cái này điều gọi thanh âm kịch liệt thời điểm, Lý Tuần trong lòng đột nhiên bị một loại nào đó đột nhiên tới cảm ứng va vào một phát.

Liền tại cái này trong chốc lát, giữa thiên địa dường như có một loại nào đó cảm xúc, cùng Lý Tuần tâm cảnh hợp như nhất, loại này đột nhiên xuất hiện biến hóa, thậm chí nhanh hơn thần trí của hắn, trước một bước sử toàn thân chân tức kích động.

Lý Tuần thân hình dừng lại, trở lại bay lượn mà xuống, cũng liền tại một trận này khoảng không, U Nhất đã xé rách không gian, ẩn vào rừng cây ở khắp mọi

nơi trong bóng tối.

Phía trước đã có thể loáng thoáng nhìn thấy biệt viện hình dáng, Lý Tuần tốc độ lại bắt đầu chậm dần, mỗi một khoảnh khắc, mỗi một phiến bụi cây, mỗi một khối đất đá cùng với che đậy âm ảnh, đều tại Lý Tuần tầm nhìn bên trong, lưu động không thôi.

Đương nhiên, Lý Tuần sẽ không quên, tại những này nhìn như tự nhiên sinh thành cỏ cây tầm đó, còn có một đạo bí ẩn đến cực điểm phong cấm, bảo hộ lấy biệt viện an toàn.

Mà bây giờ, phong cấm nhưng là phá thành mảnh nhỏ!

Không chần chừ, Lý Tuần lập tức thả ra cảnh cáo phi kiếm hưởng tông môn cầu viện, màu xanh lam ónh quang chỉ lên trời bay lên, không có bị bất kỳ trở ngại nào, chớp mắt đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Làm xong chuyện này, Lý Tuần khước mắt quét nhìn thoáng nhìn tại trong bóng tối tiến lên U Nhất.

Chiến lược kinh người U Nhất cùng Lý Tuần cách xa nhau ước chừng ba mươi thước, khoảng cách này có thể cam đoan kỳ thật Riajū phân lực bộc phát, đạt tới lớn nhất sát thương mục đích, nhưng tính an toàn thì có chỗ hạ xuống. . .

Lắc đầu, Lý Tuần vẫn là để U Nhất tới gần chút.

Đây chính là tạm thời mất đi Âm Tán Nhân bất tiện.

Lúc đầu U Nhất chủ công, Âm Tán Nhân chủ thủ, cả hai phối hợp, có thể xưng không có kẽ hở, nhưng trải qua mấy ngày nay, đầu tiên là Thiên Minh Hóa Âm Châu báo hồng, tiếp lấy lại là Âm Tán Nhân trên thân các loại biến hóa, sử Lý Tuần trận chiến lấy hoành hành giới này thủ đoạn cũng không còn nắm đó chi dững.

Chính là không có âm hòa đột người áp lực, cũng hẳn là chủ động cầu thay

đôi. . . Những ý niệm này chợt lóe lên, Lý Tuần lại rất nhanh phát hiện một chút ngoài ý liệu vết tích.

Phong cấm là võ vụn không sai, bất quá kẻ phá hoại trải qua đường đi, lại chỉ là sát qua biệt viện xung quanh, không có xông vào trong viện dấu hiệu. Thế nhưng là, lớn như vậy trong sân, cũng đã tất cả đều là tử khí.

"Một, hai. . . Bảy, tám!"

Xuyên thấu qua U Hồn Phệ Ảnh Tông đặc biệt phân biệt hồn chi thuật, Lý Tuần không cần chính mắt thấy, liền biết viện lạc tám tên lưu thủ đệ tử đã là tất cả đều đều chết hết.

Thế nhưng là, vì cái gì?

Lý Tuần thân hình không ngừng, dọc theo con đường tắt này sát qua ngoài biệt viện tường, mắt thấy liền muốn chui vào trong rừng cây rậm rạp, lại đột nhiên một chiết, hướng về sau nhanh chóng thối lui, mấy trăm thước khoảng cách vút qua.

Ngoài biệt viện tường bỏ ra âm ảnh tựa hồ cũng bị kinh sợ, khẽ run lên.

"Đi ra!"

Đứng bên ngoài dưới tường, Lý Tuần giương mắt nhìn thiên, trong miệng ngôn từ giản lược, nhưng lại có không thể nghi ngờ lạnh lùng . Bất quá, trả lời chỉ là vài tiếng chim tước âm rít và cuộn tròn, sau đó liền không tiếng thờ nữa.

Lý Tuần cũng không để ý, nhếch miệng mỉm cười, vỗ vỗ pha tạp tường ngoài gạch mặt.

"Người tay kia làm tốt lắm, trước lấy cường ép đột phá phong cấm là giả tượng, đây là minh tuyến; lại lấy nửa đường trở về, bay vọt viện này rơi vì đệ nhị trọng mê trận, là vì ám tuyến. Mà người thì mạo hiểm trốn ở bóng ma này phía dưới, né qua sau lưng truy binh, thuận tiện đến cái giá họa Giang Đông, hại

trong nội viện này tám đầu tính mệnh.

"Chờ đến truy binh tinh ngộ lại, còn tưởng rằng người lại từ trước đó con đường thượng đào tẩu, lại lật thân đuổi theo, đến tận đây đem người cho ném đi sạch sẽ. . . Có ý tứ!"

Bốn phía vẫn liên không có chút nào một điểm âm thanh, nhưng Lý Tuần lại càng là vững vàng thông dong, ngón tay của hắn một chút xíu theo tường trên da sát qua, lạ thường nhưng không có dính vào một chút chất bẩn, cuối cùng, hắn thu chỉ tại trong mũi khê người, khê cau mày.

"A, nơi đây vẫn còn dư hương, chẳng lẽ lại. . . A, kia liền càng diệu! Người nói là cũng không phải?"

Cái thứ nhất "Phải" lồi ra, Lý Tuần thân hình bạo khởi, dán mặt tường cảm thẳng vào ngoài mấy trượng mảng lớn chỗ bóng tối. Lý Tuần thân hình vừa động, kia phiến âm ảnh liền quỷ quyệt ba động đứng dậy.

"Hảo độn pháp!" Lý Tuần khen lớn một tiếng.

Lý Tuần biết trốn nhân tu vi bình thường, chỉ là chạy trốn chết thủ đoạn có chút bất phàm, nhưng thực tế nhìn thấy đằng sau, Lý Tuần mới phát giác, hắn vẫn là đánh giá thấp đối phương.

Như thế độn pháp, u giấu nhập vi, có thể lấy nhỏ nhất hao tổn đạt đến lớn nhất tốc độ, lại gồm cả tránh bóng ẩn hình hiệu quả, chợt nhìn đi, thậm chí so tông môn Phệ Ảnh Đại Pháp còn muốn tới tinh diệu. Chỉ tiếc, người kia còn tính sót một điểm.

Tại người kia trước kia chỗ ẩn thân, Lý Tuần khoan thai ngừng bước, phối hợp dò xét cảnh vật chung quanh, tính ra người kia ẩn thân thủ đoạn.

Mà tương ứng, tà hậu phương rên lên một tiếng, một bóng người thất tha thất thểu thụt lùi tới, vài chục bước xuống tới, liền rút cuộc không vững vàng thân

thể, đặt mông ngồi dưới đất, vừa lúc an vị tại Lý Tuần trước người.

Chính là U Nhất kiến công.

"Ba" một tiếng, một kiện thanh oánh sự vật rơi xuống bụi bặm, Lý Tuần xem xét, nhưng là một thanh cực kỳ tinh xảo ngọc cốt quạt xếp.

Trong lòng của hắn nhảy một cái, ánh mắt quét tới nhân chật vật mà lúng túng mặt, nuốt ngụm nước bọt, mới hiểm hiểm đem trong cổ họng kia một tiếng "Là người" đè xuống.

Chỉ là cử động này rất là làm cho người hiểu lầm, trên mặt đất người kia đỏ bừng khuôn mặt nhỏ lập tức trở nên trắng bệch.

Lý Tuần nhin không được "Ha ha" nhất tiếu, đồng thời vươn tay ra, khẽ vuốt tại người kia đã có chút phân loạn trên búi tóc, trong miệng nói: "Nhìn người cái này tuấn tiểu dáng dấp, làm gì làm cái này đàn ông cách ăn mặc?"

Đang khi nói chuyện, đỉnh đầu của người kia buộc tóc mộc trâm vô thanh vô tức hóa thành bột mịn, mây đen mái tóc xõa xuống, thùy lưu như thác nước, vậy khiến cho hơi lộ ngây ngô gương mặt xinh đẹp, chỉ một thoáng sáng sủa sinh huy.

Tại thời khắc này, Lý Tuần là thật nuốt nước bọt, ngón tay hắn rất tự nhiên chọn một sợi sợi tóc, để nhu thuận xúc cảm theo đầu ngón tay lướt qua.

Trước mắt cái này khả nhân nhi nín hơi cứng ngắc thần sắc, Lý Tuần trong lòng lại cũng có chút rung động, chỉ là càng nhiều, vẫn là một loại đùa ác thức khoái cảm.

Nhan Thủy Nguyệt, người cô gái nhỏ này vậy có hôm nay?

Nữ tử trước mắt, đúng là hắn năm đó ở Bất Dạ thành kết bạn Thủy Kính Tông đệ tử, Nhan Thủy Nguyệt.

Mấy chục năm qua, Lý Tuần lấy Linh Trúc thân phận gặp qua nàng vài lần, nhưng đều là tại Thủy kính trên đại hội, thiếu thiếu nói lên vài câu. Dù vậy, hẳn cũng coi là cô gái nhỏ này cực ít bằng hữu một trong.

Khiến Lý Tuần cảm thấy kỳ quái là, cái này Nhan Thủy Nguyệt tuy nói là danh xưng Thủy Kính Tông mấy trăm năm mới xuất nhất cái đệ tử thiên tài, nhưng tu đạo vẹn vẹn mấy chục năm, tu vi vậy kém xa, làm sao cũng không thể một người chạy đến, mà lại, còn đụng phải phiến toái lớn như vậy. . .

Mấy cái này suy nghĩ tại Lý Tuần trong đầu lượn vòng, trên mặt lại một chút không hiện, chỉ là dùng ngón tay nhẹ câu tiểu ny tử mượn mà cầm dưới, nói: "Cái nào tông môn? Họ gì tên gì? Tại sao muốn giá họa tại bản tông? Nói!"

Cuối cùng một chữ ngữ khí cũng không nghiêm khắc, thậm chí có chút nhu hòa, nhưng Nhan Thủy Nguyệt cũng đã dọa cho được thì thào nói không ra gì, chỉ là đem ánh mắt từ Lý Tuần trên mặt cùng mặt đất quạt xếp tầm đó vừa đi vừa về du động, tất cả đều là không giấu được tâm tư.

Lý Tuần nhin không được cười lên, tiện tay đem trên mặt đất quạt xếp cầm lấy, "Ba" một tiếng triển khai.

Mặt quạt dùng tuyết trắng tơ lụa dệt thành, ngắn gọn cực kì, vậy không có gì họa tác, chỉ là rồng bay phượng múa viết vài cái chữ to, một mặt là "Thiên cơ vô hạn, một nửa một nửa", mặt khác thì là "Tin khẩu nói bậy, lại nghe lại nhìn", như thế ngôn ngữ, liên hệ đến thân phận của nàng, kia hoang đường chỗ thẳng làm cho người gây cười.

Chỉ là Lý Tuần lại không cười được, hẳn bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Cô nàng này từ nhỏ tinh linh cổ quái, lại gan to bằng trời, làm sao. . . Ý nghĩ này chưa hết, Lý Tuần đã vung tay đem quạt xếp ném ra ngoài.

Lúc này sắc trời vừa tối rất nhiều, hẳn cái này hất lên, kia quạt xếp liền tại trong hư không vạch ra một đầu xanh mờ mờ tia sáng, nhưng chỉ là một cái chớp

mắt công phu, thanh quang vừa tăng, nhan sắc lại được rất được tím.

Ấm ướt trong rừng sương mù chợt lên, ngay sau đó, liền dấy lên một đạo hỏa quang. Hỏa quang nhan sắc tử đắc yêu dị, xem xét liền biết không phải là mặt hàng nào tốt, nếu là Lý Tuần trẻ vứt bỏ, lúc này còn không biết sẽ như thế nào chật vật pháp.

Ánh lửa kia thiêu đến nhanh, diệt được vậy nhanh, mà tại Lý Tuần lực chú ý đặt ở nơi xa thế lửa thương lúc, bên tai lại vang lên một tiếng hô lên, vừa mới còn đáng thương hề hề Nhan Thủy Nguyệt, lúc này lại như là một con tinh lực dồi dào nai con, bỗng nhiên bắn người lên đến, hướng rừng cây chỗ sâu chạy đi.

"Ngây thơ!"

Lý Tuần nho nhỏ mất hồi mặt mũi, hơi có chút dở khóc dở cười, nhưng Nhan Thủy Nguyệt tu vi kém đến quá xa, muốn bắt nàng trở về, cũng chỉ là nhắc tay . . . chờ một chút!

Liền tại Lý Tuần sắp cất bước sát na, Nhan Thủy Nguyệt thân hình đột nhiên một hóa thành ba, hướng phía ba cái phương hướng khác nhau gấp chạy, Lý Tuần rõ ràng, đây chính là Thủy Kính Tông thiên hạ độc bộ "Kính hóa" chi thuật, cùng Thông Huyền Giới thường gặp Phân Thân Hóa Ảnh chi thuật cùng loại, nhưng công hiệu quả xác thực mạnh lên không biết nhiều ít tầng cấp.

". . . Phiền phức!"

Nếu là vẹn vẹn muốn tạo thành sát thương, Lý Tuần chí ít có bảy tám chủng thủ đoạn có thể đạt tới mục đích, nhưng là hẳn hiện tại vẹn vẹn hiếu kì mà thôi, vậy không có khả năng hạ nặng tay như vậy. Cứ như vậy nhất trì hoãn, Nhan Thủy Nguyệt thân hình đã hoàn toàn đầu nhập vào trong rừng rậm đi, chợt khí tức ẩn nấp.

Vẫn là . . . Quên đi thôi!

Lý Tuần nhìn rừng cây nửa ngày, cuối cùng vỗ tay một cái, quyết định dứt bỏ việc này.

Tuy nói hẳn rất hiếu kì Nhan Thủy Nguyệt gây phiền toái gì, nhưng nhìn nàng bộ dáng này, tựa hồ cũng có thể ứng phó, đương nhiên, liền xem như không thể ứng phó, hẳn vậy không có nghĩa vụ đi giải quyết đúng không?

Mang theo ý nghĩ này, ánh mắt tại u thâm rừng cây chỗ quét qua, hẳn liền hướng trong nội viện bước đi, thoải mái đẩy cửa vào.

Vừa vào cửa, vào mắt cảnh tượng liền để Lý Tuần nheo mắt. Chết hẳn tám tên đệ tử, đồng đều đổ rạp phía trước trong viện, nhìn bộ dạng này, hẳn là nghe được âm thanh đằng sau, phía trước đến xem lúc, bị hung thủ cho liên tiếp sát hại.

"Hung thủ chỉ có một người, không có quá nhiều đánh nhau vết tích, hiển nhiên song phương không ở cùng một cấp bậc, đối phương tâm ngoan thủ lạt, mà lại. . ."

Dùng mũi chân thiêu phiến nhất người đệ tử thi thể, Lý Tuần nhìn kỹ một chút vết thương, gật gật đầu: "Mà lại hơi có chút vệt vàng xao động, xuất thủ phân tặc năm vững không thích đáng, có sai lầm phong phạm cao thủ."

Đệ tử này tâm khẩu bị đánh trúng, nhưng là ngũ tạng lục phủ đều bị bá đạo chân tức than hoá, xương ngực vỡ tan, xương mặt nhỏ vụn, tứ chi kinh lạc cũng bị dư ba đánh rách tả tơi, là điển hình thủ pháp nặng, nhưng cũng không có quá nhiều cái khác manh mối.

Lý Tuần ánh mắt mới bắn ra đến một cái khác bộ thi thể phía trên, trong lòng chợt phát sinh cảm ứng, trước đây không lâu kia cùng thiên địa minh hợp kì lạ cảm giác lại lần nữa xuất hiện, khiến cho hẳn đột nhiên liền xác định, có lưỡng cái tu vi không tầm thường tu sĩ chính hướng nơi này cấp tốc chạy đến.

"Thật sự là phiền phức!"

Lần nữa làm một lần vô dụng cảm thán, Lý Tuần bên hành hai bước, chui vào một bên trong bóng tối, vừa biến mất thân thủ đoạn, so với Nhan Thủy Nguyệt, nhưng là muốn thông dong hơn nhiều.

Vừa ẩn hảo thân hình, lưỡng cái tu sĩ liền từ thiên mà hàng, Lý Tuần neho mắt lại, sẽ bị cảm ứng khả năng xuống đến thấp nhất, nhưng trong lòng đã chắc chắn, người tới bên trong cái kia mặc áo bào tím, chính là hung thủ không thể nghi ngờ. Bởi vì, người kia trên thân vẫn giữ tồn lấy tám tên người chết oán khí ngút trời.

"Sách, sớm biết hung thủ hội trở về, ta làm gì hao tâm tổn trí suy nghĩ?" Lý Tuần oán thầm hai câu, ánh mắt lại chợt bị một người khác hút lại.

Người quen đâu!

Trước mắt vị này phong thái yếu diệu giai nhân, Lý Tuần thế nhưng là nhớ kỹ, nàng chính là năm đó cùng hắn đọ sức giường kỹ, suýt nữa bại bên trong cầu thắng Thôn Dương kiếp xu, cùng tại Đông Nam biển rừng bị hắn đùa bỡn xoay quanh Xá Âm kiếp nữ nổi danh, nhưng là Lý Tuần cũng không dám có chút lười biếng.

Ném qua một lần thua thiệt, Lý Tuần minh bạch, đây thật là cái mỹ lệ mà nguy hiểm nhện độc a.

Thôn Dương một thân kiểu dáng có chút bảo thủ màu đen lẳng la váy trang, ngoại trừ lộ ra bộ mặt đến bàn tay ngoại, tất cả bộ vị đều cho che khuất. Nhưng là nếu như thị lực rất nhiều, mọi người lại có thể theo cái này một thân nhìn như kín không kẽ hở váy trang hạ, nhìn thấy lờ mờ da thịt, tựa như bao phủ tại thật mỏng hắc vụ bên trong, câu nhân cực kỳ.

Thôn Dương dáng người đầy đặn cao, dẫn lửa cực kỳ, khuôn mặt cũng vũ mị kiều diễm, hết lần này tới lần khác một đôi mắt như điểm sơn, đen nhánh óng ánh, lúc hiện lãnh mang, hiện ra nàng cũng không phải là thuần lấy tư sắc sự tình nhân chi bối.

Đối với cái này, Lý Tuần thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Lý Tuần nhắc lên mười hai vạn phần cẩn thận, bởi vì hẳn biết, Thôn Dương đối với người khác phái khí tức cực kỳ mãnh cảm, loại cảm giác này không phải giác quan thượng, mà là một loại cực hiếm thấy thiên phú, tại loại này khoảng cách hạ, có thể hay không giấu diếm được nàng cảm ứng, Lý Tuần lòng tin không đủ.

Ngay vào lúc này, Lý Tuần bên tai vang lên Thôn Dương mềm nhẵn tiếng nói.

"Ai, vẫn là chậm một bước, chung quanh đã không có nhân khí. . . Ân, thi thể trên đất có bị lật qua lật lại vết tích, lại thêm trước đó cái kia đạo cảnh cáo phi kiếm, áo bào tím, người làm chuyện tốt!"

Chính là huấn nhân, Thôn Dương tiếng nói cũng nghe không ra cái gì nộ khí đến, có thể kia áo bào tím tu sĩ lại thật sự là sợ, ấy ấy không thể nói.

Thôn Dương lại thán một tiếng: "Được rồi, việc đã đến nước này, chính là giết người vậy không có tác dụng gì. Đuổi tiếp đi, đi trễ, tiểu cô nương kia trên người hương khí sợ là bị lẫn vào cái khác mùi. . . Nàng là trốn không thoát, nhưng nếu rơi xuống những người khác trong tay, xui xẻo liền không chỉ là người!"

Áo bào tím tu sĩ như được đại xá, ứng thanh thời khắc, liền một ngựa đi đầu, hướng về phương nam bay vút qua, chính là Nhan Thủy Nguyệt thoát đi phương hướng. Thôn Dương vậy cách mặt đất bay lên, nhưng đang bay khỏi viện lạc trước đó, lại vô tình hay cố ý nhìn lại một chút, ánh mắt chỗ đến, vừa lúc Lý Tuần chỗ ẩn thân.

Lý Tuần nhướn mày, bỗng nhiên hiểu được: "Là, tiểu nương bì này biết có nhân, lại bởi vì Nhan Thủy Nguyệt, không muốn phức tạp. . ."

Vừa nghĩ đến đây, hẳn vậy không còn ẩn thân, đi ra âm ảnh, ngẩng đầu

hướng kia mặt nhìn lại. Thôn Dương hai người sớm bay không thấy bóng dáng, Lý Tuần mày nhíu lại được càng ngày càng nhanh.

Làm tông môn đệ tử, nhìn xem tông khác nhân mã tại chính mình địa bàn thượng không chút kiêng kỵ làm việc, cảm giác kia vậy rất là không sai a.

Hiện tại, Lý Tuần đột nhiên có chút lý giải Minh Hòa Diêm La cảm thụ.

Mím môi lại, Lý Tuần chậm rãi bước ra viện lạc, đoán chừng hạ thời gian.

Cảnh báo phi kiếm truyền ra về sau, tông môn người tới làm sao cũng muốn hơn hai canh giờ, hẳn là không tâm tình ở chỗ này làm các loại, nhưng là, dưới mắt muốn đi đâu chút đấy?

Đằng Hóa Cốc hướng đông, Thôn Dương hướng nam. . . Cái này thật đúng là cái đáng ghét lựa chọn đâu!

"A?"

Lý Tuần trong lòng hơi động, thân thể cũng không dừng lại hạ, vẫn duy trì nguyên bản tiết tấu, chậm rãi đi đến rừng cây xung quanh, cử động của hắn kinh khởi mấy cái chim đêm bay lên giữa không trung, trong lúc nhất thời, vốn đã tĩnh lặng xuống tới rừng cây lại là một hồi lâu náo nhiệt.

Lý Tuần lắc đầu, như muốn quay người, thân thể lại bỗng nhiên bắn ra, lao thẳng về phía cách đó không xa kia phiến lùm cây, nhân chưa đến, khí quyển nhiệt độ đã cấp tốc kéo lên, ngay sau đó "Hô" một tiếng, kia đám cỏ đã bị điểm.

Trầm thấp tiếng kêu gào vang lên, một bóng người lộn nhào theo trong bụi cỏ trốn tới, cũng không dừng lại, liền hướng phía cùng Lý Tuần hoàn toàn phương hướng ngược nhau đào khai.

Lần này, lại không trước đó dễ dàng như vậy.

Mới chạy hai bước, một con bàn tay lạnh như băng liền nhẹ nhàng bóp chặt

cổ của nàng, thuận thế khẽ chụp, cô gái nhỏ này liền dưới chân không vững, ngã ngửa lên trời, chính đụng vào phía sau người kia ngực. Ngay sau đó, hơn mười đạo chân tức thấu thế mà vào, đưa nàng rất nhiều hành khí kinh lạc phong mấy lần, trên người nàng mềm nhũn, đã là không thể động đậy.

"A, thật là đúng dịp, lại gặp mặt!"

Lý Tuần cười mỉm đem trong ngực giai nhân quay lại, nhìn kia gương mặt xinh đẹp, không phải Nhan Thủy Nguyệt, là ai đến?

Cảm thụ được nàng mềm mại tư thái, trong lòng của hắn lạ thường không có nửa điểm hắn nghĩ, chỉ là cực kì vui vẻ: "Không tầm thường, hư hư thật thật, lại đem mọi người cho hết lừa, rất tốt!"

Thấy trong ngực giai nhân lạ thường không có phản ứng, Lý Tuần nhất kỳ, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy cô gái nhỏ này chính lấy ánh mắt thẳng vào nhìn xem hắn, thanh tịnh sáng mắt bên trong, tựa hồ có một ít không nên xuất hiện vào lúc này hào quang.

Lý Tuần nhú mày, đột nhiên cảm thấy nó thái độ có chút vấn đề, bặt bịt đối sắc mặt, ngón tay cũng có chút không quá khách khí.

Nhan Thủy Nguyệt thấp a một tiếng, gương mặt xinh đẹp lập tức đỏ lên.

Lý Tuần ngón tay kỳ thật đồng thời không có quá mức làm ác, nhưng đối nhân sinh kinh nghiệm nghiêm trọng khiếm khuyết Nhan Thủy Nguyệt mà nói, toàn thân trên dưới cơ hồ khắp nơi đều là điểm mẫn cảm, mà lại, nàng hiện tại quần áo. . .

"A, so ta còn gấp?"

Lý Tuần vừa nói đùa vừa nói thật nói chuyện, bàn tay thì như linh xà vén lên nàng tuyết trắng quần áo trong, nhẹ nhàng dán lên bên trong mịn màng da thịt. Nhan Thủy Nguyệt toàn thân như nhũn ra, liền uốn người tử khí lực đều đã mất

đi, chỉ có thể trầm thấp thờ đốc, mà hô hấp ở giữa rõ ràng mang theo tiếng khóc nước nỡ.

Đem bờ môi đặt ở nàng mượt mà bên tai, Lý Tuần thấp giọng nói: "Nói cho ta, áo ngoài của người làm sao thoát?"

"Phía trên có hương khí. . ." Lúc này Nhan Thủy Nguyệt đã bị Lý Tuần nhào nặn được như mì vắt, quả nhiên là vấn cái gì nói cái nấy: "Thôn Dương cái mũi rất linh, cho nên ta dùng 'Kính khôi lỗi', nha. . ."

Mới nói một nửa, Lý Tuần ngón tay xiết chặt, ở trên người nàng nào đó chỗ mẫn cảm lướt qua, một tiếng kêu sợ hãi, Nhan Thủy Nguyệt mắt thấy liền muốn hồng mất, Lý Tuần cũng không muốn lại đùa nàng, đưa tay chậm rãi rút ra.

Cô gái nhỏ này, sợ là đã sớm biết Thôn Dương ở phía sau đuổi theo, cho nên liền đánh cái thời gian chênh lệch, trước lừa qua áo bào tím, lại đem kế liền mà tính, lợi dụng Thôn Dương tự tin, lại lừa yêu nữ một thanh?

Mà lại, hơi kém thuận tiện đem ta cũng cho lừa. . . Lý Tuần cười cười.

Đáng tiếc, tiểu ny tử vận khí vẫn là kém như vậy một chút.

"Nhìn kia cây quạt, là Thủy Kính Tông a!"

Lý Tuần ánh mắt thoáng nhìn kia đã đốt thành đất bằng đám cháy, cười mỉm tra hỏi: "Cái này cũng lạ, Thủy Kính Tông từ trước đến nay là ai người đều không đặc tội, làm sao lại bị nhân đuổi tới loại tình trạng này? A, đúng, còn không có xin hỏi phương danh?"

"Nhan Thủy Nguyệt. . ."

"Nhan Thủy Nguyệt? Cái tên này có chút ấn tượng, đúng, là cái kia Ngọc Lam đạo cô đệ tử a? Ân, ngược lại là nghe nói qua."

Lý Tuần giả bộ còn rất giống chuyện như vậy: "Sách, sư phụ người vậy thật

sự là đủ hung ác tâm, đem như thế một cái tiểu mỹ nhân cho lẻ loi trơ trọi đuổi xuống núi đến. Đã tiện nghi ai cũng là tiện nghi. . . Không bằng đi theo ta đi?"

Nói Lý Tuần hai tay xiết chặt, đem tiểu ny tử thân thể cơ hồ đều ôm vào trong ngực, loại kia cảm giác áp bách mãnh liệt cùng cảm giác nguy cơ để Nhan Thủy Nguyệt lại lần nữa hét rầm lên, tiếng kêu bên trong, nàng rốt cục nhìn không được khóc lớn lên: "Thả ta ra, mới không có, sư phụ ta bị bắt nha. . ."

Bừa bãi ngôn từ, nhưng cũng giữ cửa ải khóa nói ra. Lý Tuần giương lên lông mày.

"Ngọc Lam bị bắt? Là Cực Nhạc Tông. . . Không, hẳn là Tây Liên đi! Rất tốt, đem sự tình nói được rõ ràng chút!"

"Ta hội giảng a, có thể người muốn đem ta buông ra!"

"Tốt!"

Lý Tuần trả lời vô cùng sáng khoái, mà hẳn buông lỏng tay, Nhan Thủy Nguyệt liền tại thấp giọng hô âm thanh bên trong ngã xuống đất.

Không thể nói rơi rất đau, thế nhưng là kia bộ dáng chặt vật lại rơi hết ở trong mắt Lý Tuần. Loại tình huống này, nàng liền khóc khí lực cũng không có, chỉ có thể cầm hai mắt đầm lệ mông lung xem tới.

Đáng tiếc, Nhan Thủy Nguyệt dù sao đối với tình người biến hóa không lắm thông suốt, loại vẻ mặt này biến hóa, trong lúc vô tình liền hiển lộ ra tâm tình của nàng, Lý Tuần để ở trong mắt, cười thầm "Nàng này giáo hoạt", nhưng vẫn là làm thỏa mãn ý của nàng, vì nàng giải khai mấy đầu kinh lạc, khôi phục một chút năng lực hành động.

Một khi có thể hoạt động tay chân, Nhan Thủy Nguyệt lập tức liền co lên thân thể, đem toàn thân tận khả năng giấu tại thật mỏng dưới quần áo mặt, tuy nói có chút hủy đi tường đông bổ tây tường, trong lúc nhất thời cũng bất chấp.

Nhìn nàng động tác, Lý Tuần lại cười, đương nhiên, vậy không có quên lại lần nữa tạo áp lực: "Đừng lễ mà lễ mễ, nói!"

Nhan Thủy Nguyệt rung mình một cái, nhanh chóng ngẩng đầu quét Lý Tuần một chút, gặp hãn thần sắc quý dị, không còn dám lãnh đạm, gục đầu xuống đến, đem cằm dưới vùi vào hai đầu gối tằm đó, sắt súc nói: "Sư phụ là cùng ta cùng một chỗ xuống núi, mang ta đi ra lịch luyện. Đại khái là nửa tháng trước đến Đông Nam biển rùng, lại không khéo đụng tới La Ma Thập, sư phụ. . ."

"Chờ một chút! Đông Nam biển rùng? La Ma Thập?"

Lý Tuần nhin không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Trước đó vài ngày Lôi Uế Ứng cảnh cáo âm còn tại tai, hôm nay liền có nhân nói cho hãn biết, công nhận tà đạo đệ nhất nhân La Ma Thập, đã rời đi nấu thân mấy trăm năm hãm không sơn, đích thân tới Đông Nam biển rùng?

Đây coi là cái gì?

"Ừm, chính là La Ma Thập. Sư phụ vậy rất giật mình, mà lại, lúc ấy ngoại trừ La Ma Thập bên ngoài, còn có Cực Nhạc Tông Tiêu Hồn phi tử, Minh Vương Tông Vô Tẩn minh chủ ở bên, bảy mươi, tám mươi người, rất đáng sợ đâu."

"Dạng này, bọn hãn liền đem sư phụ người bắt lại?"

"Lúc ấy là không có, chẳng những không có, La Ma Thập đối sư phụ ta vẫn rất khách khí bộ dáng, hảo ngôn hảo ngữ mời sư phụ hỗ trợ. Hỗ trợ đo lường tính toán một cái gì phương vị, sư phụ lại nói đại lượng biến thiên quá nhiều, toán không ổn thỏa. . ."

"Cái gì phương vị?"

"A, người không biết sao?"

". . ."

Tại đột nhiên tới cứng ngắt qua đi, Lý Tuần khom người xuống, từ trên cao nhìn xuống nhìn trước mắt vị này đột nhiên trở nên thần sắc chắc chắn nữ tu, ánh mắt híp lại: "Nghe người nói như vậy, người giống như là biết ta là người như thế nào?"

Nhan Thủy Nguyệt đem thân thể cuộn tròn càng chặt hơn một chút, khóe mắt còn treo nước mắt, nhưng mà, trên mặt nàng chỗ bày biện ra tới, nhưng là một vòng nụ cười xán lạn: "Đương nhiên, U Hồn Phệ Ảnh Tông mới xuất hiện trong đồng lúa, cũng chỉ có Bách Quỷ đạo trưởng, mới có như vậy thủ đoạn!"

Lý Tuần thật muốn vỗ tay gọi tốt, trước mắt vị này rõ ràng kinh nghiệm sống chưa nhiều nữ tu, dường như có có thể nhìn thấu lòng người bí pháp, luôn luôn tại cực chí nguy hiểm trước mắt, bắn ra nhân ý dự đoán hào quang.

Hắn co rúm khóe miệng, nửa ngời xuống tới, sử độ cao cùng Nhan Thủy Nguyệt song song: "Người đừng nói cho ta, đây là người tính ra đi!"

Lý Tuần tiếng nói bên trong lóe ra tới mỗi một cái âm tiết, đều so vạn năm lạnh quật hạ vụn băng tới lạnh lẽo. Nhan Thủy Nguyệt không tự giác hướng về sau hơi ngửa, nhưng trên mặt vẫn duy trì tiểu dung: "Ta cho người biết chuyện này, người sẽ thả ta sao?"

Lý Tuần nhin không được cười lên, hắn đưa tay đi ra, không chút kiêng kỵ vỗ vỗ Nhan Thủy Nguyệt gương mặt: "Tiểu cô nương, người sẽ không quên đi, hiện tại cũng không phải bàn điều kiện thời cơ tốt, chỉ cần bản nhân nguyện ý, chúng ta tùy thời có thể lấy bắt đầu. . ."

"Người sẽ không!" Nhan Thủy Nguyệt ngóc lên đầu, dùng âm thanh trong trẻo ngắt lời hắn, "Theo ta được biết, Bách Quỷ đạo trưởng thiện nữ chi thuật, quý tông khổng thần chi pháp vậy cực kỳ lợi hại, hai bên kết hợp, không phải liền Cực Nhạc Tông Xá Âm vậy ngăn cản không nổi sao? Nếu người thật muốn làm, không cần đến phiền toái như vậy!"

"A, Xá Âm sự tình, người cũng biết?"

Nhan Thủy Nguyệt mặt đỏ lên đỏ, mới nói: "Tại Đông Nam biển rùng rúc, nơi đó rất nhiều người đều nhắc lên. . . Nghe nói Xá Âm rất thâm sâu."

"Thật sao?" Nhan nhạ đáp một tiếng, Lý Tuần cũng không đem việc này để ở trong lòng, chỉ là cười lạnh: "Nếu như người rất hiểu kì, ta một chút đều không ngại dùng loại kia biện pháp."

"Không, ta đã vừa mới suy tính qua, ta những ngày này đại kiếp không ngừng, thường có lo lắng tính mạng, nhưng tại phương vị này, nhưng là tiểu cát vô ưu, mà lại ta nhìn ra được, người đối ta không có ác ý."

Lý Tuần giật mình, mới cười nói: "Nếu người cho rằng nói như vậy ta liền sẽ buông tha người, vậy liền nghĩ lầm!"

"Người sẽ không hại tính mạng của ta, ta chỉ cần biết điểm này liền đủ." Nhan Thủy Nguyệt ngẩng cao lên đầu, khí thế lại không kém Lý Tuần: "Sư phụ thường nói với ta, người khác tu đạo, cần chính là thân ý như một, tu vi cảnh giới đều xem trọng."

"Nhưng mà ta tông tu đạo, nhưng là mặc kệ tu vi, không quan hệ cảnh giới, chỉ cần hiểu thấu tình đời, minh hợp Thiên Tâm liền là đủ, chỉ cần lưu được mệnh tại, người làm cái gì, lại có làm sao?"

Nhìn xem Nhan Thủy Nguyệt chẳng hề để ý biểu hiện, Lý Tuần thật đúng là cho chấn một cái, nhưng rất nhanh, hấn liền lộ ra mỉm cười, cầm lên tiểu ny tử vạt áo hướng ra phía ngoài kéo một cái: "Thật?"

Nhan Thủy Nguyệt lúc trước kiến tạo khí thế chỉ một thoáng sụp đổ, nàng hét lên một tiếng, liên tục không ngừng dùng tay đi cản.

Lý Tuần cũng nhin không được nữa, vì đó cất tiếng cười to, trong lúc nhất thời, chỉ cảm thấy toàn bộ tâm hồn đều mở.

Nhẹ nhõm khoái ý, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi. . . Loại cảm giác này,

thật là thật lâu đều chưa từng có.

Lúc này bị chặn trụ, là Nhan Thủy Nguyệt. Nàng một bên che ngực, một bên cực cẩn thận xem tới.

Lý Tuần cười ngời thẳng lên, không nhanh không chậm giải khai vạt áo của mình.

Lúc này hẳn thấy được rõ ràng, Nhan Thủy Nguyệt tấ kia khuôn mặt nhỏ, nhan sắc từ đỏ biến thành trắng, do bạch biến thanh, sau này xanh đỏ giao thoa, thú vị cực kỳ.

Nhưng Lý Tuần đồng thời không có bước kế tiếp động tác, chỉ là đem cởi ra ngoại bào lặc tại Nhan Thủy Nguyệt trên thân.

Cô gái nhỏ này hiển nhiên đầu óc không đủ dùng, nàng đưa tay nắm lấy ngoại bào, lắp bắp mà nói: "Đây là. . . Cho ta mặc?"

"Không phải." Lý Tuần đột nhiên đưa tay, tại thấp giọng hô âm thanh bên trong, một tay lấy nàng bế lên: "Là bọ lấy người, thuận tiện đi đường!"

Tiếng cười dài bên trong, Lý Tuần đem Nhan Thủy Nguyệt kẹp ở dưới nách, thân hình mở ra, hướng phía Đẳng Hóa Cốc phương hướng bay lượn mà đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Mệnh Lý

Chương 04: Mệnh lý

"Không cần người giả mù sa mưa!"

"Buông ta xuống đi, chính ta có thể đi!"

"Uy, người đến tốt cùng muốn như thế nào mới có thể thả ta!"

Đang phi hành quá trình bên trong, Nhan Thủy Nguyệt một mực nhắc đi nhắc lại, miệng luôn luôn liên không có ngừng qua, có thể Lý Tuần lại chỉ coi nghe không được, thậm chí liên ánh mắt đều không hướng trên người nàng liếc một chút.

Mặc dù mang theo một người, nhưng trong thời gian ngắn bắn vọt, hẳn còn có thể đảm nhiệm, một mực vọt ra bên ngoài mấy trăm dặm, Lý Tuần mới chậm ô một hơi, tìm một chỗ yên tĩnh, đem tiểu ny tử ném xuống rồi.

Lảo đảo một bước, Nhan Thủy Nguyệt cuối cùng đứng trên mặt đất, lại bản năng cầm Lý Tuần ngoại bào che lấp, cảm giác rất cổ quái. Bất quá, khi nhìn đến Lý Tuần tứ phía dò xét thần thái lúc, nàng đột nhiên giật mình: "Là, người sợ Thôn Dương bọn người trở về. . . Còn có, các người tông môn nhân cũng sắp đến đây!"

"Cuối cùng không ngu ngốc. . . Đáng tiếc vẫn là không để ý đến điểm trọng yếu nhất." Lý Tuần xoay xoay cổ, một mặt giọng mỉa mai: "Mỹ vị món ngon là muốn độc hưởng, ta không có cùng nhân cùng vui thói quen."

Nhan Thủy Nguyệt thân thể chấn động, nhưng rất nhanh liền kéo cao giọng:

"Luôn luôn nói như vậy, người có phiền hay không na! Ta mặc kệ người muốn cái gì, người cho cái mình lời nói, đến tốt cùng muốn như thế nào mới thả ta đi?"

"Ba!"

Một tiếng vang giòn, Nhan Thủy Nguyệt thanh âm im bật mà dừng, nàng vuốt mặt, lão đảo lui về sau ba năm bước, mới dừng thân hình, thanh tịnh mắt to thẳng vào nhìn qua, trong đó vẻ sợ hãi rốt cuộc không che giấu được.

Lý Tuần mỉm cười, lắc lắc tay: "Tựa hồ ta quá thuận người. . . Tốt, không nên kích động, chúng ta nói một chút thực tế. Ta đối với các người sư đồ tao ngộ cảm thấy rất hứng thú, người cẩn thận giảng cho ta nghe, ta liền sẽ không giết người."

"Chỉ là không giết?"

"Đúng vậy a, nếu người nghĩ toàn thân trở ra, tổng còn muốn lấy ra chút gì khác đồ vật a? Nghĩ được chưa? Không có? Không quan hệ, người có thể chậm rãi nghĩ!"

Lý Tuần nói như vậy, nhưng thật ra là không muốn để cho Nhan Thủy Nguyệt rời đi bên cạnh hắn, miễn cho bị Thôn Dương kia đám người truy sát đến chết.

Ý nghĩ này là đột phát, có lẽ là tại lần kia cười to đằng sau đi, Lý Tuần bỗng nhiên liền cứng rắn không dậy nổi tâm địa tới. Đương nhiên, nếu là đem nhắc lên cái gọi là bằng hữu chi nghĩa, Lý Tuần cũng không có ý kiến.

"Không cần, ta có đồ tốt làm trao đổi!" Nhan Thủy Nguyệt nhìn chăm chăm Lý Tuần mặt, hít vào một hơi thật dài, trên mặt bày một cái có chút cứng rắn đã tính trước biểu lộ: "Ta có thể vì người phê mệnh lý, chí ít có thể cứu người một lần tính mạng!"

Lý Tuần nhin không được phun cười ra tiếng: "Vi ta phê mệnh lý? A, có ý tứ! Ta nhớ được, người cái kia thanh cây quạt thượng viết rất rõ ràng, thiên cơ vô

hạn, một nửa một nửa; tin khẩu nói bậy, lại nghe lại nhìn — không phải sao?"

"Không hiểu cũng đừng nói lung tung!"

Tại chính mình am hiểu lĩnh vực, Nhan Thủy Nguyệt trái ngược bị động tình thế, mà là ngãng đầu, một bộ khinh thường bộ dáng: "Vọng nghị thiên cơ, danh xưng cái gì tiên tri năm trăm năm, sau biết năm trăm năm, không nhìn thiên lý biến số, tự nhiên là không chiếm được chỗ tốt, nhưng nếu gần là đối với gần đây kiếp số hạ bản án, ta nhưng là mười phần chắc chín.

"Nhất là người dạng này, đẩy tay huyết tinh thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác còn tâm tư nội liễm, sát cơ cất giữ, trường kỳ nhuộm dần, sợ là liên tâm khiếu đều thắm được đen! Chính là huyết đồng lệ phách. . ."

Nói một nửa, Nhan Thủy Nguyệt bỗng nhiên ngừng khẩu, kinh ngạc nhìn Lý Tuần gương mặt kia, nó nét mặt cổ quái làm người ta trong lòng run rẩy.

Lý Tuần trên mặt run rẩy một chút, đang muốn hỏi thăm, Nhan Thủy Nguyệt lại chính mình lấy lại tinh thần, ho khan hai tiếng, mới nói: "Tướng tùy tâm sinh, lại phản hồi sinh tử cơ hội, người quán đỉnh sát kiếp gần ngay trước mắt, mà lại là tối muốn mệnh tam sát cách cục, chỉ cần nhất thời thấy sự tình không rõ, sát kiếp liên hoàn mà tới, liền tránh đều không tránh thoát!"

Lời này thực sự không dễ nghe, Lý Tuần trong lòng rạo rức, mới điều chỉnh tâm tình, hắc hắc hai tiếng, nói: "Thật sự là đáng tiếc, người nên đem ta cái này áo choàng phủ thêm."

"Ừm? Sao giảng?"

"Tuy nói miệng còn hôi sữa, có thể tối thiểu cũng là có thể bấm ngón tay coi bói yêu đạo!"

Nhan Thủy Nguyệt cho tức giận đến cười, nàng hận hận đem trong tay ngoại bào ném xuống đất, cười lạnh nói: "Đừng tự cho là đúng! Người việc trái với

lượng tâm làm nhiều rồi, tâm tư tất nhiên phân mà không ngưng, huyết khí thừa lúc vắng mà vào, đã mọc rễ. . . Dưới mắt, sợ chính là ở vào mấu chốt đương khâu a?

"Người chỉ cần một bước đạp sai, thân bại danh liệt xem như nhẹ, như còn có thể lưu lại cái hoàn chỉnh thi thể, ta từ nay về sau, liền theo họ người!"

Lý Tuần muốn cười một tiếng "Nói chuyện giật gân", nhưng lời đến khoe miệng, làm thế nào cũng nhả không ra.

Nhan Thủy Nguyệt kia phần khích ngôn từ, kết hợp lấy nàng làm cho người không cách nào nhẹ ư xuất thân, liền giống như là vô số cây kim nhọn, thẳng đâm vào Lý Tuần đáy lòng suy yếu nhất chỗ. Trong lúc nhất thời, giữa hai người bầu không khí cứng ngắt tới cực điểm.

Cuối cùng, vẫn là Lý Tuần đánh vỡ trầm mặc.

"Tốt, ta tạm thời vừa nghe một cái . Bất quá, không chỉ là mệnh lý, ta còn muốn hỏi người hai chuyện, người muốn vì ta suy tính một hai, như thật có linh nghiệm, ta bảo đảm người toàn thân trở ra!"

"Hai chuyện có thể, nhưng nhất định phải là trong vòng một năm, nếu không ta làm không được."

"Có thể."

"Một lời đã định?"

"Kia là tự nhiên."

Hai bàn tay đụng nhau, đầu ngón tay đầu ngón tay nhẹ nhàng vừa chạm vào, liền tương đương là lập xuống thệ ước. Nhan Thủy Nguyệt thật dài hít một hơi, làm một cái thổ tức đằng sau, mới nói: "Mệnh lý của người. . ."

"Trước nói Đông Nam biển rừng bên kia."

Nhan Thủy Nguyệt nguyễn hẳn một cái, lại "Hừ" một tiếng, lúc này mới nói: "Ban sơ. . ."

Tại tiểu cô nương mồm miệng rõ ràng giảng thuật bên trong, Lý Tuần dần dần minh bạch trong đó biến cố.

Ngọc Lam đạo nhân sư đồ cùng La Ma Thập gặp mặt mới bắt đầu, bởi vì Thủy Kính Tông địa vị siêu nhiên, La Ma Thập là tương đương khách khí, tại thỉnh cầu Ngọc Lam đạo nhân suy tính lúc, chẳng những hứa lấy hậu lễ, mà lại thường tự hạ thấp địa vị, cùng các nàng đàm huyền luận đạo, bầu không khí cũng là hòa hợp.

Ngọc Lam bắt đầu đồng thời không có quá mức chống đỡ, mà lại cũng mượn Tây Liên nhân lực, xử lí nghiên cứu của nàng. Mà ở một lần cùng La Ma Thập nói chuyện đằng sau, song phương bầu không khí liền đột nhiên khẩn trương lên.

"Lúc ấy La Ma Thập ngay tại thỉnh giáo sư phụ, liên quan tới giới này vận thế, sư phụ trả lời là 'Liên châu cách' . . ."

"Liên châu cách?" Lý Tuần sờ lên cằm, rất là nghi hoặc: "Nghe không quá giống là mệnh lý mà nói."

Chính là dưới mắt bầu không khí hồngбет, Nhan Thủy Nguyệt vẫn nhìn không được bật cười: "Tự nhiên không phải, đây là sư phụ đánh cái tỉ như, ý tứ chính là tình thế phát triển đến hôm nay, trên thực tế là một vòng chụp một vòng. Điểm này, theo gần nhất hơn hai trăm năm Thủy kính kệ ngữ liền có thể nhìn ra."

Lý Tuần tinh tế hồi tưởng một lần, không khỏi gật đầu: "Thật có việc này. Những năm này chồng chất đi ra kệ ngữ, không sai biệt lắm là mấy chục thủ hoạ vần thơ."

Nhan Thủy Nguyệt thấp âm một tiếng: "Trên thực tế, giới này vận thế, từ năm

đó chư tông vây quét Thiên Yêu Phượng Hoàng bắt đầu, tới Tứ Cửu Trọng Kiếp, liền là nhất tiến; Thiên Yêu Phượng Hoàng tái xuất trước sau, lại là nhất tiến; chưa tới cái này sáu bảy mươi năm, gần nhất Đông Nam biển rùng chuyện xảy ra thời điểm, thì lại là nhất tiến.

"Tiến dần lên tầng tầng, đâu vào đấy, thực sự rất quý dị. Sư phụ chính là nhìn cái này vận thế cổ quái, mới mang ta đến Đông Nam biển rùng đi xem đến tột cùng. . .

"A..., lạc đề. Ân, ta là muốn nói, La Ma Thập lúc ấy nghe sư phụ bình luận, rất là tán đồng bộ dáng, hơn nữa còn rất khẳng định giảng, gần ngàn năm đến, hết thủy thiên cơ biến hóa, đều cùng phía bắc Cổ gia thoát không ra quan hệ."

Cổ gia? Lý Tuần lông mày nhảy một cái, nhưng không có chen vào nói, chỉ nghe Nhan Thủy Nguyệt nói ra.

"Hắn còn nói, Cổ thị tính toán quá sâu, nhất định phải tiến hành dùng thế lực bắt ép. Lại cho rằng khí vận mở đầu tại bắc, kết thúc tại nam, xác nhận tại Hàn hải bên trong, cầu được giải thoát. Sư phụ nghe rất là giật mình, cũng tán thưởng hẳn thượng cảm giác Thiên Tâm, rất có thần thông.

"Lúc ấy đại gia đều vui mừng mà tán, thế nhưng là trời vừa tối, sư phụ liền âm thầm nói với ta, La Ma Thập Hạng Trang múa kiếm, ý tại bá công, tính toán người, tuyệt không phải Vụ Ân hiên một vực. . .

"Đúng rồi, Bách Quỷ đạo trưởng hẳn phải biết Vụ Ân hiên a? La Ma Thập bọn hắn thế nhưng là phi thường khẳng định, chỗ này động thiên rơi vào tay của người đâu."

Lý Tuần mỉm cười, cũng không đáp lại, nhưng loại biểu hiện này cũng liền chẳng khác gì là chấp nhận. Nhan Thủy Nguyệt trong cái miệng nhỏ nhắn ác ác hai tiếng, hiển nhiên rất hiểu kì hắn là như thế nào nhập chủ Vụ Ân hiên, còn tốt, tiểu ny tử rất rõ ràng lí lẽ, rất nhanh lại đem chủ đề kéo lại.

"Tuy nói La Ma Thập nói không tỉ mỉ, nhưng sư phụ đoán chừng, hẳn hẳn là đánh Vụ Ẩn Huyền U đầu này đường nhỏ chủ ý, nói cách khác, hẳn mục đích cuối cùng nhất, là bô lão cố đô, cũng chính là Huyền hải U Minh thành!"

"Huyền hải U Minh thành?"

Cái danh hiệu này, Lý Tuần là ngưỡng mộ đã lâu. Thế nhưng là, ngoại trừ cùng thuộc tuyệt địa động thiên liệt kê, Vụ Ẩn hiên cùng Huyền hải U Minh thành còn có cái khác liên quan sao?

"A? Người không biết 'Vụ Ẩn Huyền U' điển cố sao?" Nhan Thủy Nguyệt rất là kinh ngạc: "Ngay cả điều này cũng không biết, người làm sao tiến Vụ Ẩn hiên?"

Lý Tuần sắc mặt khó coi, Nhan Thủy Nguyệt cũng phát hiện điểm này, vội lộ xuất khuôn mặt tươi cười: "Kỳ thật chuyện này đa số điển tịch không chở, ta cũng là đang nhìn nhàn thư thời điểm ngẫu nhiên biết đến. . .

"Vụ Ẩn hiên chủ nhân đời trước, là Bất Ngôn Tông đời trước nữa tông chủ, cái này người biết a? Cái này Khuất Chuyết Ngữ tu vi cao thâm, tinh thông cấm pháp, lại tính hảo du lịch, theo như đồn đại, hẳn là lần này giới cái cuối cùng đi khắp lục đại tuyệt địa tu sĩ.

"Tình Hà, Hàn Tự, Vô Hồi cảnh, Nại Hà Thiên các loại thì cũng thôi đi, chỉ cần năng lực đầy đủ, đi vài cái vừa đi vừa về cũng không thành vấn đề.

"Vụ Ẩn hiên là nhà của hẳn, cho nên cũng không tính là gì. Chỉ có kia Khúc Kính Thông U, nghe nói so Vụ Ẩn hiên giấu còn muốn chặt chẽ, lại có thất yêu bên trong Thanh Đế di lão ẩn cư ở giữa, hẳn có thể đi tới một lần, đây chính là cực kỳ không dậy nổi!"

Lý Tuần ừ một tiếng, trải qua Nhan Thủy Nguyệt nhắc nhở, hẳn tựa hồ cũng nắm lấy một cái chỗ mấu chốt, suy nghĩ tỉ mỉ một chút, hẳn bỗng nhiên vỗ tay một cái: "Chờ một chút, không phải nói Khúc Kính Thông U là thông hưởng

Huyền hải U Minh thành phải qua đường a?"

"Chính là như vậy!" Nhan Thủy Nguyệt lớn một chút đầu: "Khuất Chuyết Ngữ đã đi Khúc Kính Thông U, như thế nào lại quên Huyền hải U Minh thành? Trong truyền thuyết, hẳn chẳng những đi, mà lại vẽ lên một phần kỹ càng bản đồ, cung cấp hậu nhân tham khảo.

"Càng quan trọng hơn là, lợi dụng bức tranh này, nói không chừng có thể né qua Thanh Đế di lão kia lão yêu quái phạm vi thế lực, thẳng tới mục đích đâu!"

"Thì ra là thế!" Lý Tuần bưng tỉnh đại ngộ, tới đồng thời, nhưng lại có chút mơ hồ: "Tại Vụ Ẩn hiên lúc, cũng chưa có xem tấm bản đồ này a, thậm chí liền cái nhắc nhở đều không có. Chẳng lẽ truyền thuyết có sai. . . A?"

Đột nhiên, hẳn cảm thấy không sức lực, ánh mắt trong nháy mắt lảng lệ, như như ánh chớp tại Nhan Thủy Nguyệt trên mặt quét qua, khóe miệng co giật một chút.

"Nhan đạo hữu, người vững tin giữa chúng ta không có cái gì mập mờ?"

"Người nói cái gì na!" Nhan Thủy Nguyệt đỏ lên khuôn mặt nhỏ, đã bị cái này lỗ mãng lời nói chọc giận.

"Không có? Không có người vì cái gì dạng này ra sức giảng giải, sợ ta lý giải không được đâu?" Lý Tuần nhếch miệng, áp sát tới, cơ hồ muốn cùng Nhan Thủy Nguyệt mặt dán mặt, "Như thế thành thật với nhau, cũng làm cho ta thụ sủng nhược kinh na! Người không phải bắt ta làm ống loa sao?"

Nhan Thủy Nguyệt sắc mặt biến hóa, tiểu cô nương xử sự không nhiều nhược điểm, tại lúc này hiển lộ không thể nghi ngờ. Lý Tuần cảm thấy chắc chắn, nhưng không có lại lần nữa tiến sát, mà là cười mỉm vỗ vỗ nàng phẫn nộ gương mặt.

"Ý kiến hay, cảm thấy mình chạy không khỏi đuôi bắt, dứt khoát liền trắng

trợn tởn tin tức, hảo cho La Ma Thập nguyệt nguyệt. Mà lại, lấy Thông Huyền Giới tin tức truyền lại tốc độ, không chừng người hôm nay nói, ngày mai tông môn liền có thể nghe được phong thanh, thật sao?"

Nhan Thủy Nguyệt cắn môi dưới, không nói một lời, Lý Tuần cũng không tức giận — hẳn là thật không tức giận.

Trên thực tế, nếu có thể cho La Ma Thập nguyệt nguyệt, cầu mong gì khác chi không được!

Lý Tuần hiện tại chỉ là cảm thán cô gái nhỏ này cơ linh quỷ biến tâm tư, còn có, trong chuyện này, hạc tâm nhất vấn đề.

Huyền hải U Minh thành.

Theo như đồn đại, Huyền hải U Minh thành tại xa xưa thời gian trước đó, đã từng là Thông Huyền Giới thánh địa, cũng là đệ nhất đại tông môn, nhưng về sau phát sinh biến cố, tông môn chi nhân biệt tích không ra, cũng có nói là toàn bộ chết hết. Càng về sau, thậm chí liên vị trí đều dần dần không thể thi, chỉ còn lại mấy phần truyền miệng truyền thuyết.

So với những người khác, Lý Tuần đối Huyền hải U Minh thành hiểu rõ càng nhiều hơn một chút.

Tại U Hồn Phệ Ảnh Tông điển tịch ghi chép bên trong, nói rõ nó khai phái tông sư Cửu U lão tổ, là tại Huyền hải U Minh thành ở bên trong lấy được truyền thừa, lại lấy tư chất ngút trời, hoàn thành « U Minh Lục » bộ này tu đạo kinh điển.

Bởi vậy có thể thấy được, Huyền hải U Minh thành dù cho đã hoang phế, lại như cũ có thể coi là một cái tu đạo bảo khố, La Ma Thập đối nó cảm thấy hứng thú là rất bình thường.

Bất quá, tại sao muốn dùng dạng này lớn trận thế?

"Đó chỉ có thể nói, người đối ở trong đó quan khiếu tuyệt đối vô tri!"

Đối với vấn đề này, Nhan Thủy Nguyệt môi ngậm giọng mỉa mai, cực không khách khí: "Từ nơi này liền có thể nhìn ra, người cùng La Ma Thập căn bản cũng không tại một cái cấp độ lên! Người nhiều nhất nhìn thấy những địa phương này pháp bảo, bí quyết, mà người ta nhìn thấy, thì là giới này ngàn năm khí vận. . ."

"Khí vận?" Nghe được loại này hời hợt từ ngữ, Lý Tuần không cần làm làm chính là mặt mũi tràn đầy xem thường: "Chính là cái kia nam bắc chi luận. . ."

Lời nói một nửa, bỗng nhiên dừng lại, ngay sau đó, Lý Tuần một thanh ôm chằm Nhan Thủy Nguyệt, thân hình một bên, ẩn vào bên cạnh bóng cây.

Tuy là đã gần đến tháng chạp, Tây Nam rừng cây y nguyên cành lá rậm rạp, mát mẻ khắp nơi, ẩn thân ở đây, trên bầu trời phi hành tu sĩ, căn bản không thể nào nhìn thấy.

Lý Tuần nheo mắt lại, dùng ánh mắt còn lại cẩn thận dò xét bầu trời tình thế.

Trên trời bay qua tu sĩ, kiếm quang, khí cơ mặc dù đều có khác biệt, nhưng không có nửa cái U Hồn Phệ Ảnh Tông. Hết lần này tới lần khác kết bạn phi hành, trùng trùng điệp điệp, thẳng không đem địa chủ để ở trong mắt.

"Tây Liên tiểu bối, vậy mà phách lối đến tận đây!"

Coi như Lý Tuần nghiêm trọng khuyết thiếu đối tông môn tán đồng cảm giác, nhưng nhìn thấy loại tình huống này, cũng cảm thấy tà hỏa loạn bốc lên.

Cũng trách không được Minh Hỏa Diêm La thái độ bi quan như vậy, Tây Liên thành hình về sau, đối với Thông Huyền Giới, nhất là phía tây nam mặt chư tông, áp lực cơ hồ là gấp bội tăng trưởng.

Dạng này một cái quái vật khổng lồ, có diệt đi phụ cận bất kỳ một cái nào tông môn thực lực.

Trên bầu trời tu sĩ hồi hả lướt qua, cơ hồ không có hướng phía dưới quét dọn một chút, nhưng là Lý Tuần lại cảm giác được tóc có chút lạnh, hẳn là có cái nào đó cao thủ thần niệm đảo qua, còn tốt hai người giấu tung tích biệt tích bản sự đều tính vượt qua kiểm tra.

Đợi đến cái này một nhóm người đi qua, Lý Tuần đề thấp tiếng nói, ghé vào Nhan Thủy Nguyệt bên tai nói: "Đến cùng có bao nhiêu người theo đuổi người a."

"Ta nào biết được?" Nhan Thủy Nguyệt đã bị kia khoa trương trận thế sợ ngây người, run lên nửa ngày mới đáp: "Sư phụ kể từ khi biết La Ma Thập chân chính mục đích, liền không muốn cùng hắn hợp tác. Có thể La Ma Thập lại không thả chúng ta đi, sư phụ không có cách, liền tìm cơ đại lượng biến thiên quá nhiều, không cách nào suy tính, muốn La Ma Thập cung cấp một chút có quan hệ Huyền hải U Minh thành cùng với Khúc Kính Thông U tin tức, lấy cung cấp tham khảo.

"Quả nhiên La Ma Thập thu thập tin tức không phải một ngày hai ngày, hẳn thậm chí biết Huyền hải U Minh thành tồn tại đại khái phạm vi. Sư phụ liền mời cầu thực quan trắc một phen, chúng ta lúc này mới đi vòng Minh Vương Tông, chuẩn bị từ nơi đó xuất biển, mà La Ma Thập thì lưu tại Đông Nam biển rùng, không biết đang làm gì.

"Lúc ấy Vô Tẩn minh chủ trước một bước dẫn người trở về bố trí, bên người chúng ta chỉ có Cực Nhạc Tông một nhóm người cùng Thiên Yêu Kiếm Tông hai người cao thủ, cũng bởi vì dạng này, ta mới có cơ hội, tại sư phụ yểm hộ hạ trốn tới, chuẩn bị đến tông môn báo tin đi!"

Lý Tuần sờ lên cằm, ừ vài tiếng.

Lúc này hẳn đã lớn gây nên minh bạch sự tình tiền căn hậu quả . Bất quá, liên lụy đến huyền chi lại huyền khí vận một chuyện, hẳn lại cảm thấy chính mình sức hiểu biết có chút theo không kịp.

Có lẽ, chỉ có những cái kia tu hành đến nhất định cấp độ đám lão già này, mới có thể thật sự hiểu ở trong đó ảo diệu a?

Đồng dạng là mê hoặc khó lường đồ vật, mệnh lý du quan tự thân, liền dễ hiểu được nhiều. . . Lý Tuần trước xem kỹ một chút chung quanh tình huống, thấy xác thực không người tiếp cận, mới lấy một cái điềm nhiên như không có việc gì thái độ, nói: "Người mới vừa nói ta thân bị 'Tam sát' chi cục, là rủa ta sao?"

Nhan Thủy Nguyệt bĩu môi, mà lúc này nàng mới phát hiện, chính mình còn bị Lý Tuần tỏa trong ngực, đỏ mặt lên, bẹn bịt tránh ra, ở trên người đập hai lần, khinh thường nói: "Hiện tại biết sợ? Hừ, chúng ta Thủy Kính Tông lấy nhìn trộm thiên cơ vi tu hành chi đạo. Đối với chuyện như thế này, tuyệt không có khả năng nói ngoa lừa gạt nhân, tự hủy tu vi. Mà lại, trên người người khí cơ biểu chinh rõ ràng như thế, ta như thế nào nói sai?"

Lý Tuần nhin không được cười lên: "Đó chính là nói, ta hiện tại đã là cái sắp chết hạn người?"

"Ta cũng không có nói như vậy, coi như người đeo tam sát chi cách, nói không chừng người còn có thể phá cục thành công, sống trên cái thiên tám trăm tuổi, sau đó phi thăng đắc đạo đâu."

Nhan Thủy Nguyệt lời nói bên trong đã khôi phục giáo hoạt trạng thái bình thường, căn bản cũng không đem lời nói chết: "Cái gọi là 'Tam sát' cách cục, nói mơ hồ, kỳ thật chính là 'Nhân sát', 'Tự sát', 'Thiên sát' ba loại sát kiếp hợp nhất mà thôi."

"Mặc dù không phổ biến, từ xưa đến nay, nắm giữ nhưng cũng khối người như vậy, bình thường mỗi cái danh chấn thiên hạ đại ma đầu, đều có cái này một mạng để ý. Ta trước đó nói đến nghiêm trọng như vậy, chỉ là bởi vì người viễn cấu không hơn đại ma đầu cấp bậc, không nhân gia thực lực kia, cho nên cũng liền hung hiểm hơn nhiều."

"A, ý của người là, ta về sau phải cố gắng tu thành cái đại ma đầu, mới có thể miễn bị họa sát thân?"

Nhan Thủy Nguyệt không khỏi liếc mắt, nhưng Thủy Kính Tông cùng tông môn tâm thường khác biệt diệu dụng, cũng liền ở chỗ này thể hiện đi ra, nàng bĩu môi nói: "Cũng coi là một chiêu đi, dạng này cũng chỉ nhìn người ý chí phải chẳng cứng cỏi, thủ đoạn phải chẳng tàn nhẫn, kiến thức lại có thể không cùng thực lực xứng đôi."

"Loạn chiến thị sát ma đầu tuyệt sống không lâu dài, chỉ có giống La Ma Thập như thế, thành tông sư một phái, mới có thể khỏi bị cái này sát cục nổi khổ."

"Đương nhiên, còn có một cái tương đối ổn thỏa, chính là thừa dịp hành hung chưa nhiều, có thể vân hồi thời khắc, lãng tử hồi đầu, nhiều tích âm đức. . ."

"Thả Nhan Thủy Nguyệt hồi sơn loại hình." Lý Tuần nháy mắt mấy cái, hướng nàng nhất tiếu: "Thật sao?"

Nhan Thủy Nguyệt hừ một tiếng, mở ra hai tay, ngón tay các bóp một cái Linh quyết, lúc này mới nói: "Ta biết người không tin, nhưng đã ta đáp ứng người, liền sẽ cho người một cái công đạo. . . Chờ ta một khắc đồng hồ."

Dứt lời, nàng hung ác trừng tới một chút, trở lại khép hờ hai con ngươi, chậm rãi ngồi xuống, xem ra, lại là nhập định đi.

Lý Tuần nụ cười trên mặt lập tức biến mất.

Tương giao mấy chục năm, tuy nói gặp mặt thời điểm không nhiều, nhưng hẳn làm sao không biết, Nhan Thủy Nguyệt đối đãi thiên cơ mệnh lý mà nói, từ trước đến nay mười phần chăm chú, không mở miệng thì đã, mới mở miệng, thì tất nhiên vì đó phụ trách.

Nói cách khác, "Tam sát" chi cục, huyết đồng lệ phách, liền có rất lớn khả năng, đã là cố định tồn tại sự thật.

Đương mặt người đối tử vong, nhất là có thể đụng tay đến, vốn lại không thể phỏng đoán tử vong lúc, lại có mấy người có thể thông dong lấy đối đầu?

Tại thời khắc này, Lý Tuần suy nghĩ đột nhiên trở nên cực kỳ hỗn loạn. Một hồi là thể nội tích lũy âm hỏa, một hồi là Thiên Yêu Phượng Hoàng hỏa hồng vấy tay áo, chỉ là một cái bùng tình thần, lại biến thành Thanh Ngâm lãnh đạm tuyệt tình khuôn mặt, kia sâu không thấy đáy con người, phảng phất muốn đem linh hồn của hắn kéo đi vào, lại xé thành vỡ nát. . .

Đột nhiên ở giữa, Lý Tuần xuất mồ hôi lạnh cả người, thần trí mới thanh tỉnh lại. Quay đầu nhìn Nhan Thủy Nguyệt lúc, đã thấy con mắt của nàng đã mở ra.

"Nhanh như vậy?"

"Người ngăn người một thời gian thật dài." Nhan Thủy Nguyệt luận sự, chỉ là bĩu môi, đồng thời không nói thêm gì, thế nhưng là ánh mắt của nàng biến hóa, nhưng còn xa so bất luận cái gì ngôn từ đều tới sinh động. Hiển nhiên, Lý Tuần ở trước mặt nàng, không lớn không nhỏ ném đi một lần mặt.

May mắn Lý Tuần da mặt thật dày, chỉ coi nhìn không thấy, như không có việc gì cười nói: "Tính ra tới?"

"Không có!" Nhan Thủy Nguyệt trả lời cũng là hảo hảo dứt khoát, tại Lý Tuần bị nghẹn lại biểu lộ hạ, nàng cực bất đắc dĩ nghiêng nghiêng đầu: "Có chút đại lượng biến thiên luôn luôn toán không đi xuống, ân, người xác nhận người bây giờ gương mặt này, là người diện mục thật sự sao?"

". . ."

Chỉ là cái này trầm xuống mặc, liền không cần nói thêm nữa, Nhan Thủy Nguyệt bùng tình đại ngộ, nha một tiếng nhảy dựng lên. Nàng chỉ vào Lý Tuần khuôn mặt, nha nha nửa ngày, mới phát hiện cử động của mình có chút quá kích động, đành phải xấu hổ nhất tiểu, lại vỗ tay làm cái xin lỗi thủ thế.

"Thường, thường, ta hiểu. Dạng này liền không sai, nếu như người có thể đem chân diện mục để cho ta nhìn. . . Ách, ta chỉ nói là nếu như, không được thì thôi."

"Quên đi đi." Lý Tuần bóp tắt trong lòng vừa mới phát sinh sát cơ, lắc đầu nhất tiếu: "Thiên cơ khó lường, thấy quá thông thấu, chưa chắc là chuyện tốt."

"Đúng vậy a, đúng vậy a." Nhan Thủy Nguyệt lớn một chút đầu.

Lấy cô gái nhỏ này thông minh kinh nhi, đương nhiên minh bạch nàng vừa mới tại trong lúc vô tình phạm vào đại húy kị, người ta không có tại chỗ diệt khẩu, đã rất là xứng đáng nàng. Giờ phút này nàng hận không thể đem đầu làm gà mổ thóc hình, khắp nơi thuận theo.

"Kỳ thật, chính là tính ra tới, cũng chưa hẳn là chuyện tốt. Cái gọi là biết để hành khó, chính là cái này ý tứ. Ách, nếu như người không hài lòng, đằng sau người nói ra vấn đề có thể lại thêm một cái lường cái cũng thành."

Lý Tuần nhin không được cười lên, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu: "Được rồi, vẫn là lường cái đi. Chính là hai cái này, ta cũng còn chưa nghĩ ra đâu."

"Không có vấn đề, người nghĩ kỹ hỏi lại ta. . ." Nói mới nói một nửa, Nhan Thủy Nguyệt đột nhiên hiểu được, nàng nhảy lên cao ba thước, hét lớn: "Chưa nghĩ ra? Người đùa bỡn ta!"

"Nếu như người cho rằng như vậy, cũng thành."

Lý Tuần vươn tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ Nhan Thủy Nguyệt khuôn mặt nhỏ — hẳn tựa hồ càng ngày càng thích động tác này: "Đi thôi, tại ta không hỏi ra kia hai vấn đề trước đó, người cũng không nên động tâm tư khác, bằng không, Thủy Kính Tông mấy vạn năm tới danh vọng, coi như bị người cái này bội tín phụ nghĩa tiểu mỹ nhân bôi đen."

"Hèn hạ! Vô sỉ! Hạ lưu! Bẩn thỉu! Dơ bẩn! Vô lại! Lưu manh!"

Nhan Thủy Nguyệt là thật phần nộ, nàng giương nanh múa vuốt nhào lên muốn cùng Lý Tuần liều mạng, chỉ tiếc, song phương tu vi chênh lệch thực sự quá lớn, Lý Tuần một chỉ điểm ra, chính ấn tại trán của nàng chính trúng, tiểu cô nương thấp ách một tiếng, ánh mắt đột nhiên âm đạm đi, thân thể cũng chậm chậm ngã oặt, bị Lý Tuần ôm vừa vắn. Trong đầu chảy qua U Nhất phản hồi tới tin tức, Lý Tuần hít sâu một hơi, phát ra triệu lệnh, sau một khắc, U Nhất vô thanh vô tức hiện thân ở một bên. Dem tiểu cô nương giao cho U Nhất công, ngay sau đó, Lý Tuần thân hình chớp động, bay thẳng lên trên trời. Hẳn không che giấu chút nào khí tức, rất nhanh hấp dẫn rất nhiều người hữu tâm chú ý, nhưng mà, những nhân vật kia khoảng chừng nơi xa hơi đánh giá, liền đều mang chút lúng túng đường vòng mà đi. Phách lối cuối cùng có hạn độ, hưởng chi, nơi này đứng đấy, lại là cái lẩn không được cọng rơm cứng! Hừ lạnh một tiếng, Lý Tuần cũng không nhiều sự tình, thôi động chân tức, thân hình nhìn về phía phương đông, như thiểm điện đi. Những nơi đi qua, vô hình ở giữa liền trừ ra một đạo rộng lớn không người khu vực. U Nhất ở phía dưới trong bóng tối, im ắng tiềm hành.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Hóa Âm

Chương 05: Hóa âm

Không hề nghi ngờ, qua chút thời gian, U Hồn Phệ Ảnh Tông địa bàn bên trên, giống như là một nồi bị vụng về đầu bếp đun sôi cháo, các loại nguyên liệu nấu ăn phanh phanh cứu cứu đung vào nhau, thẳng đến mục nát, cũng không có đem hương vị nhi hòa vào nhau.

Điệu thấp địa chủ, phách lối khách nhân, song phương tại lớn như vậy giữa thiên địa xuyên tới xuyên lui, thỉnh thoảng đắm vào một chỗ, địa chủ một phương cảm giác được chỉ có si nhục, một đoạn thời gian đi qua, U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử liền rất ít tái xuất hành, chính là đi ra cũng thành quần kết đội.

Chính là tại loại này trạng thái hạ, mười cái khác biệt phiên bản tin tức thông qua nhiều loại đường ống, hướng bốn phương tám hướng truyền bá.

Thông Huyền Giới Tây Nam, hơi lên bạo động.

Tại dạng này tình thế hạ, Lý Tuần lặng lẽ trốn khỏi cái gọi là "Bế quan" chỗ, né qua ngoại giới dần dần lên phân loạn, chui vào Đẳng Hóa Cốc chung quanh mệnh môn quần sơn trong.

Ngày đó, Minh Hỏa Diêm La tại nhắc lên Đẳng Hóa Cốc thời điểm, Lý Tuần ngay đầu tiên nghĩ tới, chính là năm đó hãn cơ duyên xảo hợp, tìm tới chỗ kia dường như có vài chục vạn năm tích lũy tụ âm địa quật.

Nói đến, chỗ kia cách Đẳng Hóa Cốc bất quá bảy tám dặm đường, ẩn tại dãy núi tầm đó, lại vừa lúc rơi vào Thông Huyền Giới cùng Nhân Gian giới nơi nào

đó giao giới địa, nguyên khí hỗn tạp, địa thế hay thay đổi, ẩn tàng được cực sâu.

Lý Tuần chính là từ nơi đó sau khi ra ngoài, ngộ nhập Đăng Hóa Cốc bên trong, mới có đăng sau rất nhiều sự cố.

Chẳng lẽ trên đời này thật có trùng hợp như vậy sự tình?

Lý Tuần thái độ đối với chuyện này cẩn thận, chỉ là đem vị trí kia nhớ lại một chút, làm sừ tầm mở đầu manh mối.

Cũng may hần trí nhớ kinh người, theo Đăng Hóa Cốc bên trong lặn ra đến về sau, hần chỉ tốn gần nửa canh giờ, liền tìm được địa đầu.

Lòng núi vẫn là hoàn toàn phong bế, hơn sáu mươi năm thời gian, đồng thời không có đối nó sinh ra ảnh hưởng gì. Trong lòng núi, kia tổ ong dày đặc huyết nhãn, chính tràn ra khói xanh nồng vụ, trở lại tại huyết trên mắt mới dung hội cùng một chỗ, phảng phất giống như thanh bạch hỏa quang, phun ra nuốt vào sáng tắt.

Lý Tuần đồng thời không có vội vã xem xét khí lưu bốc hơi huyết nhãn, mà là dùng một loại phức tạp tâm tình, dò xét hần lúc trước lưu tại chung quanh vách đá phía trên tác phẩm.

Nhìn xem thuở thiếu thời ngây ngô chi bút, Lý Tuần không khỏi nhin không được cười lên.

Lúc ấy cái gọi là đặc ý chi bút, tại dần đạt thuần thực già dặn dưới ánh mắt, sao mà sơ hở trăm chỗ?

Nhưng mà, trước kia đầy ngập nhuệ khí, thiên mã hành không mạch suy nghĩ, cũng là hiện nay Lý Tuần vô luận như thế nào, cũng vô pháp tái hiện.

Không tự giác ở giữa, ngón tay của hần theo rất nhiều vết khắc thượng sát qua, cảm thụ được còn sót lại xuống tới ngây thơ khí tức, cũng cảm thụ được phía trên tích súc mấy chục năm sung úc âm khí.

Bột đá "Sàn sạt" hạ lạc, mảy đạo bàng chi bên xuất, trên vách đá tích súc âm khí liền một cách tự nhiên thuận tân sinh vết khắc, đi vào mới tuần hoàn.

Vách đá cơ hồ là dùng có thể chính mắt thấy tốc độ chuyển hoá lấy tính chất, nhan sắc dần dần thâm trầm xuống dưới. Đây là vật liệu đá cùng âm khí dung hợp biểu chinh, đến tận đây, hang đá bốn vách tường trừ bỏ có thể tiến một bước hạn chế âm khí ăn mòn công năng bên ngoài, còn có thể mượn dùng âm khí, chuyển hóa làm một loại mới chất liệu.

Có thể suy ra, như cái này tự âm chi địa tiếp tục trường tồn, ngàn vạn năm về sau, thỉnh thoảng đến đây các tu sĩ, có lẽ có thể phát hiện một loại giới này luôn luôn không có khoáng thạch cũng khó nói.

Làm xong đây hết thảy, Lý Tuần ngồi xồm xuống, mục chú trên mặt đất lít nha lít nhít lỗ nhỏ, thanh bạch quang mang phản chiếu sắc mặt của hắn thâm bích, giống như ngọc thạch điêu khắc đồng dạng.

Dưới mặt đất nồng độ âm khí cực cao, cấu thành một cái cự đại quấy nhiễu nguyên, khiến cho hết thảy khí cơ tìm kiếm đồng đều như bùn trâu vào biển, bật vô âm tín.

Lý Tuần thử qua vận dụng thổ động dò xét bốn phía, chính như hắn năm đó suy nghĩ, chỗ này tự âm chi địa, là bởi vì vỏ quả đất biến động, do cực sâu dưới mặt đất bay lên, bị khóa ở lòng núi này bên trong, mà nó âm khí bản nguyên, thì nhìn qua tầng tầng đất đá, bốc hơi đi lên, phát mà làm khiếu.

Nhìn vị trí, cái kia bản nguyên chỗ. . . Thật là tại Nhân Gian giới?

Thông Huyền Giới cùng Nhân Gian giới đường ngăn cách xác thực không phải rõ ràng như vậy, nhưng giống như vậy lấy âm khí trên dưới tương liên, Lý Tuần còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Như đây thật là Cửu U khí mạch, cũng trách không được tông môn những

người kia tìm mấy trăm năm không thấy kết quả, bọn hắn tuyệt đối nghĩ không ra, như thế quý giá tinh thuần âm khí, vậy mà lại một mực chảy tới Nhân Gian giới đi.

Lý Tuần bàn tay không nhanh không chậm theo âm hỏa phía trên sát qua, cảm thụ được trong đó đặc biệt khí cơ nhảy nhót, hắn đem nó đặc thù cho vững vàng ghi xuống. Ngay sau đó thân hình co rụt lại, lần theo âm khí mạch lạc, hướng dưới mặt đất chui vào.

Đây là một cái rất tội tệ lẽ trình.

Mặc dù nói mặt trên tụ âm chi địa âm hỏa cực kỳ hùng vĩ, nhưng đó là tự nhiên dưỡng dục địa mạch linh khí mới nắm giữ bên ngoài biểu chinh, mà chân chính Cửu U địa khí, lại hơi xa ngút ngàn dặm mê ly, như có như không, cực kì nội liễm, muốn từ chung quanh mấy cái âm mạch quấy nhiễu hạ, tìm ra nó chân chính đầu nguồn, tuyệt không phải chuyện dễ dàng.

Tại trong đất đá ghé qua Lý Tuần, đã hoàn toàn quên đi ngoại giới thời gian lưu động, cũng hoàn toàn mất đi phương hướng cảm giác, hắn không ngủ không ăn, chỉ là hết sức chăm chú cảm ứng đến âm khí hướng đi. Thời gian trôi qua lớn, hắn thậm chí cảm thấy được ngũ quan cảm giác mất hết, chỉ còn lại đối âm khí một sợi cảm ứng không dứt, thậm chí càng ngày càng rõ ràng.

Cho nên, đương một tia linh quang tại trong đầu thoáng hiện sát na, Lý Tuần bỗng nhiên dừng thân.

Trong chốc lát, tai mắt mũi lưỡi ngũ giác trở về, cái này đơn điệu hắc ám thế giới dưới đất, cũng trong nháy mắt phong phú. Đất đá không lưu loát mùi cùng lưỡng lự tiếng nước hợp tại một chỗ, tĩnh lặng mà âm trầm.

"Dưới mặt đất sông ngầm sao?"

Lý Tuần hướng phía trước bước ra một bước, bỗng bỗng nhiên rúc về phía sau, "Tư" một tiếng trường âm tại buồn bực trọc trong không gian vang lên, theo

sát lấy, thì là "Ba" một tiếng, lơ lửng thõ xuống không có dấu hiệu nào nứt ra một cái lỗ nhỏ.

Lý Tuần hừ nhẹ một tiếng, không đậy mình hoàn trở nhanh tăng tốc, như thiểm điện vươn tay ra.

Bốn phía đất đá không có đối với hắn động tác tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, ba ngón tiên hoa hồng, xúc tu cảm giác cực kỳ trơn nhẵn, lại giãy động không ngớt. Nhưng hắn hơi chút dùng sức, bên kia liền không có phản ứng.

Âm hỏa căng rứt bên trong, vì Lý Tuần mở ra một cái có hạn không gian, tay kia nhẹ xoa, đầu ngón tay liền đẩy lên một điểm thanh bích sắc hỏa quang.

Tại hỏa quang hạ, Lý Tuần thấy được vừa mới thu hoạch con mối.

Đây là một con nhìn không ra là con giun vẫn là loài rắn dài mảnh trạng sinh vật, hiện lên màu xám tro, phân không ra đầu đuôi, da che có lân phiến, trên thân còn có một đạo đỏ tươi đường vân, xuyên qua trước sau. Toàn bộ thân thể bị Lý Tuần xuyên thấu qua âm hỏa thiêu đến nửa xộp giòn, đã chết được thấu.

"Đây là... Tích huyết ti?"

Tông môn điển tịch ghi chép, Tích huyết ti là một loại sinh hoạt ở sâu dưới lòng đất quái vật, thị âm sợ hỏa, kịch độc, thường sinh hoạt tại tinh thuần âm mạch, âm khiếu phụ cận, lấy hấp thực âm khí mà sống, mà lại, thường cùng một loại khác sinh vật hỗn hợp.

Tâm niệm vừa động, Lý Tuần thân hình một bên, đồng thời âm hỏa trương khai, ngọn lửa phun ra nuốt vào, tại đất đá ở giữa một quyển, trong mũi liền nhiều một chút mùi khét lẹt. Hắn lập tức đưa tay, nhặt kiện đồ vật đi ra.

"Quả nhiên, Tích huyết ti không xa, tất có hàn mâu."

Lý Tuần giữa ngón tay là cái bị đốt thành viên châu trạng tiểu côn trùng, chỉ có đầu ngón tay nhi lớn nhỏ, cái đồ chơi này sinh mệnh so Tích huyết ti muốn

nhều bền bỉ, mặc dù bị âm hỏa đốt qua, lại đem thân thể khóa thành đoàn, dùng một tầng vỏ cứng kéo dài hơi tàn.

Lý Tuần cũng không vội mà hạ sát thủ, mà là tiếp tục tại trong đất đá tìm tòi, thẳng đến bắt mười cái dạng này tiểu trùng, mới cùng một chỗ đặt ở lòng bàn tay, dùng âm hỏa thiêu đốt.

Dưới loại tình huống này, mặc kệ cái này hàn mâu tính mệnh làm sao cứng cõi, cũng tại nhiệt độ cao hạ bị nung hóa, cuối cùng tại Lý Tuần lòng bàn tay, tồn tại hạ mấy điểm nhi mảnh hôi.

Thối nhẹ một hơi, tro tàn liền đều vẩy xuống ra ngoài, nhưng tại hỏa quang chiếu rọi, Lý Tuần rõ ràng nhìn thấy, mấy điểm yếu ớt oánh quang, hắt giữa trời một vòng, vài điểm ánh sáng nhạt lại đều thu nhập lòng bàn tay.

Xoa mấy cái, Lý Tuần bàn tay lại mở ra lúc, liền có một viên so bụi hạt tròn cũng đại không đến đi đâu nhỏ tinh thạch xuất hiện.

Cẩn thận từng li từng tí đem ánh mắt đụng lên đi, nhiều góc độ quan sát, nhìn hồi lâu, Lý Tuần rốt cục thở dài một hơi: "Hàn mâu Thực Khí mà ngưng tinh. . . Nhìn cái này độ tinh khiết, hẳn là không sai!"

Có hàn mâu vi chỉ dẫn, Lý Tuần cũng không tiếp tục phí công phu, chỉ tốn non nửa khắc đồng hồ, liền tìm được kia tụ âm chi địa đầu nguồn.

Chỉ một chút nhìn sang, Lý Tuần liền minh bạch, chí ít cho đến bây giờ, lão thiên gia vẫn là đứng tại hắc tại bên này.

Vào mắt là một khối màu xanh ngọc thạch, tuy là tại Cửu Địa phía dưới, lại tự sinh mịt mờ quang hoa, tại chung quanh nó mấy trượng, lại cũng thiên nhiên trừ ra một khối đất trống đến, thanh quang tại không lớn trong không gian bốc lên, trùng điệp điệp điệp, cho nên trầm tích vi vụ, quang ảnh thướt tha.

Cái này quang vụ nhìn qua hoa lệ đến cực hạn, nhưng Lý Tuần đứng ở chỗ

này một hồi, liền thấy được vô số kể hàn mâu tiểu trùng, hướng trong màn sương lấp lóa bò, lại tại trong nháy mắt bốc hơi, như bay nga dập lửa, không ngừng không nghỉ.

Quang vụ chung quanh đất đá rõ ràng đã dị hoá, nhìn qua thùng trăm ngàn lỗ, nhưng lại đem ánh sáng vụ phong được cực kỳ chặt chẽ, thỉnh thoảng rỉ ra một chút, rất nhanh liền ở chung quanh âm khí hấp dẫn phía dưới, dung nhập địa mạch, xuôi dòng mà đi.

Hít sâu một hơi, Lý Tuần kéo xuống một khối vạt áo, cẩn thận từng li từng tí thăm dò vào trong màn sương lấp lóa.

Không có bất kỳ cái gì chần động, trên tay hẩn chợt nhẹ, do Vụ tủng thiết dẹt thành vạt áo, vô thanh vô tức thiếu đi một nửa, liền bị thiêu đốt thời gian đều không có.

"Tốt! Tốt! Quả nhiên là Cửu U địa khí!"

Lý Tuần xoa xoa đôi bàn tay, cảm giác trong lòng bàn tay có chút đổ mồ hôi.

Có lẽ là thụ ngọc thạch bản thân ảnh hưởng, độ tinh khiết còn không quá đủ, nhưng cái này nhất định là theo Hóa Âm trì bên trong chảy ra tới, đang lưu động quá trình bên trong, bị khối này thiên nhiên vốn có ngọc thạch hấp dẫn, nấu thân trong đó.

Gần hai trăm năm xuống tới, nó lượng đã có chút khả quan, chỉ là bốc hơi đi ra dư khí, liền có thể để ở xa bên ngoài mấy trăm dặm tụ âm chi địa có như vậy quy mô.

Không chỉ là Cửu U địa khí, chính là súc tích địa khí khối ngọc thạch này, chỉ sợ cũng không phải là phàm vật. Có thể tưởng tượng, nếu có thể đem cái này trường kỳ ngâm tại Cửu U địa khí bên trong tảng đá luyện hóa, lại dựa vào nhất lưu thuật luyện khí, đúc thành pháp bảo, uy lực đương cực kì kinh người.

Đáng tiếc, đối Lý Tuần loại này luyện chế pháp bảo người ngoài ngành tới nói, loại chuyện này vẫn là không nên suy nghĩ nhiều. Ánh mắt hẩn nhìn chăm chăm khối kia ngọc thạch, ngón tay chậm rãi dò xét ra ngoài.

Tư tư hỏa quang tại như mộng như ảo trong màn sương lấp lóa sáng tắt lấp lóe, đồng nguyên mà xuất khí tức chỉ đụng một cái đụng, liền phát sinh mãnh liệt phản ứng, tại thôn phệ cùng phản thôn phệ đấu tranh bên trong, Lý Tuần ngón tay khẽ run, mỗi một cái khớp xương đều đang phát ra chi chi nha nha rên rỉ.

Nhưng ngay lúc ngón tay sẽ bị cưỡng chế chen lấn biến hình thời điểm, chỗ đầu ngón tay, lại chậm rãi "Tích" ra một đoàn nhàn nhạt mang ảnh, màu xám trắng khí mang mặc dù yếu ớt, nhưng trong đó lộ ra tới khí tức, nhưng còn xa so cả phòng bốc hơi quang vụ càng thêm tinh thuần, cũng bởi vậy, ở trong nháy mắt này ở giữa, cả phòng thanh quang vì đó ảm đạm.

Dần dần, mang ảnh thành hình, hóa thành một cái trong suốt viên châu, tại Lý Tuần đầu ngón tay xoay tít đảo quanh, trắng xám khí mang cũng đều thu liễm đi vào.

Chợt nhìn, cái này viên châu lúc đầu bóng loáng mặt ngoài, nhưng là vết rạn khắp nơi, thậm chí đều có chút băng thiếu, có lẽ sờ nhẹ một chút, liền có thể phá thành mảnh nhỏ.

Cái này, chính là Thiên Minh Hóa Âm Châu.

Nói đến, cái này đủ để xếp vào Thông Huyền Giới cao cấp nhất pháp bảo chi lâm hạt châu, từ khi rơi vào Lý Tuần trong tay về sau, thật đúng là nhiều tai nạn. Đầu tiên là bởi vì cưỡng ép thôi hóa lưỡng cái U Huyền khôi lỗi mà bị thương, mới khôi phục bảy tám phần, nhưng lại bị U Nhất cho một cước đạp đến mức độ này, nó tổn thương cơ hồ là đến mức không thể vãn hồi.

Chính vì vậy, nghiêm trọng tổn hại bảo châu, đối với nó chỗ ỷ lại Cửu U địa khí khao khát đã gần đến ư tham lam. Tại Lý Tuần thể nội ôn dưỡng lúc, Lý Tuần không có khả năng cho nó ăn no, mà giờ khắc này đến ngoại giới, nhìn

thấy như vậy dư dả Cửu U chi khí, nó bản năng liền bắt đầu đại lực rút ra.

Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, dù cho Thiên Minh Hóa Âm Châu đã gần kề gần bên bờ biên giới sắp sụp đổ, nhưng trong đó bộ lưu lại cực chí tinh thuần Cửu U địa khí, lại như là một cái cự đại nam châm, đem chung quanh hết thảy đồng nguyên khí tức đều hấp nhiếp tiến đến, mấy trượng phương viên thanh quang sương mù, gặp ngay phải lớn nhất khắc tinh, bất quá chỉ là mấy hơi công phu, tựa như rơi vào động không đáy, đều không thấy.

Tồn hại bảo châu chấn động, bề ngoài lại không biến hóa gì, này một ít dinh dưỡng đối với nó mà nói, không khác hạt cát trong sa mạc, cho nên, nó rất tự nhiên tiếp thu được đến từ ngọc thạch phương hướng dụ hoặc, dùng nó hồng thân thể, phát ra ông ông thanh âm rung động.

Lý Tuần thấp giọng nhất tiếng, phá bích mà vào.

Dù cho đầy quật thanh vụ tan hết, ở trong đó nguyên khí nồng độ vẫn so ngoại giới cao hơn rất nhiều, hẩn hít thật sâu một hơi tiến đến, chỉ cảm thấy đầu óc cũng càng thanh tỉnh chút. Hẩn nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn là buông ra đối hạt châu không chế.

"Ông" một tiếng, bảo châu giống như là đã mọc cánh, trong nháy mắt bay đến trên ngọc thạch mới vòng quanh đảo quanh, ngọc thạch cũng nổi lên phản ứng, đang run rẩy bên trong, từng đạo thanh mang bay vụt đi ra, như bách xuyên quy hải, chui vào bảo châu bên trong.

Hạt châu hẩn là đối đến hung ác, mới lượn quanh hai vòng, ngọc thạch quang mang liền ảm đạm hơn phân nửa, ngay lúc sắp đem cái này hơn hai trăm năm tích súc xuống tới Cửu U địa khí đều rút khô. Lý Tuần vội vàng dùng chỉ hướng hư không hết thảy, đem giữa song phương khí cơ liên hệ cắt đứt.

Bảo châu phát ra không cam lòng khê kêu, nhưng Lý Tuần tuyệt không thể dễ dàng tha thứ nó đem cái này duy nhất một đầu manh mối làm gãy, liền tăng cường không chế, cẩn thận từng li từng tí điều khiển hạt châu này tại trên ngọc

thạch không chậm rãi xoay quanh.

Xuyên thấu qua bảo châu, Lý Tuần đối Cửu U địa khí cảm ứng so sánh với ngày thường nhạy cảm đâu chỉ gấp mười? Hắn rất nhanh liền có kết quả.

"Xong rồi!"

Bắt được kia một đầu kéo dài không biết dài đến đâu mạch lạc, Lý Tuần hận không thể lập tức hát vang một khúc, lấy phát tiết hưng phấn trong lòng chi tình. Nhưng cuối cùng, hắn cũng chỉ là đối trong hư không vung ra một quyền, đập mạnh hai cước mà thôi.

Không hề nghi ngờ, Hóa Âm trì đại môn, đã đợi tại hướng hắn mở rộng. . .

Đem ngoại giới hết thảy đều dứt bỏ, lại là một đoạn tối tăm không mặt trời sinh hoạt, tại chí ít mười ngày tìm tòi đằng sau, Lý Tuần trước dò xét ngón tay, đụng phải cùng một chỗ tựa hồ là kim loại tính chất vách tường.

Hắn đầu tiên là chấn động, sau đó liền toét ra miệng, không cần chính mắt thấy, chỉ bằng ngón tay chạm đến đặc thù hoa văn, Lý Tuần liền có thể khẳng định, đây chính là tông môn thánh địa đệ nhất trọng phòng hộ, "Ngũ độn chướng" .

Cái gọi là Ngũ độn chướng, chính là xóa bỏ hết thảy Ngũ Hành độn thuật kì lạ đồ chơi, thứ này như kim mà không phải kim, gỗ cũng không phải gỗ, nó chất liệu là trải qua hơn trăm đạo trình tự tinh luyện gia công mà thành, lại có tông môn lịch đại tiên sư bảo vệ, có thể ngăn cách hết thảy Ngũ Hành độn pháp.

Sắp tới bách diện "Ngũ độn chướng" lấy đặc thù phương thức sắp xếp, có thể tạo thành một đạo vô cùng lợi hại phong cấm, kiêm hữu phòng hộ, báo động, sát thương, mê tung rất nhiều hiệu dụng.

Nhưng càng mấu chốt một điểm, Ngũ độn chướng kỳ thật chính là cái chướng nhãn pháp.

Hóa Âm trì bản thân theo nguyên khí biến hóa mà nhẹ nhàng di chuyển bất định, cái gì phòng hộ đối với nó mà nói, đều không dùng được.

Mà tông môn đem Ngũ độn chương đứng ở chỗ này, dễ nghe nói chính là làm cái đại khái tiêu xích, hướng khó nghe giảng, kỳ thật, chính là qua mặt những cái kia không có hảo ý hạng người.

Ở chỗ này nhặt được một vạn năm, người cũng tìm không thấy địa đầu!

Lý Tuần hiện tại, tự nhiên là lấy nó làm tiêu xích đến dùng: "Đây là giải thích, ta hôm nay thân ở dưới mặt đất ngàn dặm?"

Một khi có cái này tiêu xích, Lý Tuần lập tức liền có Đông Nam Tây Bắc, trên dưới trái phải khái niệm, bất thành linh phương hướng cảm giác làm cho người trong đầu lập tức rõ ràng, nghĩ cũng liền nhiều chút.

Đặt ở ngày thường, ngàn dặm số lượng cũng không thể coi là cái gì, nhưng là đem chuyển qua gần thông suốt Cửu U dưới mặt đất, đỉnh đầu thẳng đứng hướng lên, lại là tông môn trái tim, đây cũng là có một phen đặc biệt tư vị.

Cuối cùng, Lý Tuần lắc đầu nhất tiểu, vòng qua cái này bích chương, tiếp tục lần theo kia nhẹ mảnh như tơ âm khí mạch lạc, hướng phía dưới tìm kiếm.

Càng là tiếp cận mục tiêu, âm mạch càng là lấp lửng khó dò, có khi một cái chấn động, chính là hơn mười dặm khác biệt.

Theo Minh Hỏa Diêm La nói, đây là bởi vì tại không phải tế tổ ngày, thiên địa quỷ linh khí không đủ, cho nên Hóa Âm trì mất trời buộc, mới có loại này biểu chinh.

Cái này cho Lý Tuần thêm rất nhiều phiền phức, nếu là hơi không cẩn thận, bị cái này phiêu hốt lệch vị trí mê hoặc, đoạn mất cảm ứng, hẳn sẽ phải từ đầu tới qua. Dù là hẳn tâm tư tỉ mỉ, ý chí cứng cõi, mấy hiệp xuống tới, trên trán vẫn toát ra một tầng thật mỏng mồ hôi lạnh.

Cái này so trước đó hơn mười ngày vất vả truy tìm còn càng khổ sở hơn gấp trăm lần.

Lý Tuần trong đầu cây kia dây cung đã căng cứng đến sắp đứt gãy tình trạng, thân thể từ lâu không còn thông qua thần trí khống chế, mà là thuần bằng kia tia cảm ứng treo, tâm động mà thân động, lại không tự giác ở giữa, như liều mạng tại cái này rộng lớn sâu trong lòng đất vừa đi vừa về bấn vọt.

"đông" một tiếng vang lớn, thẳng xuyên vào trong tai. Lý Tuần bị cái này tiếng vang một kích, vốn là gian khổ duy trì cảm ứng nhất thời đoạn tuyệt, sau đó, hẳn mới cảm giác được kịch liệt chấn động thẳng xuyên vào thể.

Kêu lên một tiếng đau đớn, hẳn thê thảm ngã xuống ra ngoài, cho chấn cái thất điên bát đảo.

"Chuyện gì xảy ra?"

Lý Tuần thậm chí liền sinh khí công phu đều không có, hẳn cơ hồ dùng thời gian ngắn nhất liền cường chấn khởi tinh thần, đi bắt giữ kia đã đi xa cảm ứng, nhưng mà, kia nhỏ xíu cảm giác đã hóa vào cái này ở khắp mọi nơi trong đất đá, cũng không thấy nữa tung tích.

"Thật. . . Thật mẹ nhà hẳn!"

Lý Tuần hận hận dấm ra một quyền, đem bên cạnh thân đất đá đánh thành một nôi hiềm thang, mà lúc này, phần nộ cảm giác mới bốc hơi đi lên, hẳn bỗng nhiên ngồi thẳng lên, nổi giận ùng ùng tiến lên, muốn nhìn đến tột cùng là cái gì cắt đứt đường đi của hẳn.

Ách . . . chờ một chút!

Lý Tuần đột nhiên dừng thân, nghiêng tai lắng nghe.

Tại thâm tịch như chết trong không gian, tựa hồ có một đợt cực nhỏ tiếng vang.

Nếu như không có nghe lầm lời nói, vậy liền như là cực xa bờ biển, thủy triều chập trùng, dao động tới lui, cực có tiết tấu.

Nộ khí cũng giống như thủy triều cấp tốc lui ra, Lý Tuần thần trí một thanh: "Ta Ngũ Hành độn pháp đã đạt đến tùy ý hóa dụng cấp độ, ngoại trừ đặc thù phong cấm, còn có cái gì có thể ngăn cản ta?"

Minh Hỏa Diêm La bàn giao cực nhanh theo trong lòng hăn chảy qua, nhất niệm tức lên, Lý Tuần trong lòng chính là co rụt lại, chỉ là lúc này, cũng là bị tăng đầy vui vẻ áp bách gây nên.

Hăn cười lớn một tiếng, thân thể bỗng nhiên vọt tới trước, đồng thời vung tay lên một cái. Quả nhiên, đầu ngón tay của hăn đụng phải một cái lạnh buốt đồ vật, kia đặc thù xúc giác, cùng với tới lúc gấp rút nhanh ném cách sống động, ngoại trừ Hóa Âm trì, sẽ còn là cái gì?

"Người chạy không thoát!"

Lý Tuần trong chốc lát quên đi tất cả mệt mỏi, hăn vọt tới trước thân thể cũng không có chút nào dừng lại chuyển thành cấp tốc tiêu thẳng, quanh thân đất đá như bị lưỡi dao cắt chém, bang bên trong phân. Đồng thời, hăn hết sức duỗi dài cánh tay, muốn đem đầu ngón tay lưu lại xúc cảm, vững vàng bắt lấy.

Có lẽ là mười mấy hơi thở công phu, có lẽ là ngắn hơn chút, ngón tay của hăn, trong lòng bàn tay, cánh tay tuần tự đụng chạm tới vật kia, lạnh buốt cảm giác theo tiếp xúc mặt rót vào đến trong cơ thể hăn, nhưng Lý Tuần cảm giác khắc sâu hơn, là tại cái này ý lạnh phía dưới, kia vô tận thâm thúy thâm u khí tức.

Có lẽ ngay tại một bích chi cách, chính là giới này khoảng cách Cửu U chi vực gần nhất địa phương. . .

Một tiếng vang trầm, Lý Tuần thân thể chăm chú dính tại phía trên, mặc kệ

làm sao bay vút lên lệch vị trí, cũng không thể đem hẳn bỏ rơi.

Thấp giọng nhất tiếng, Lý Tuần dùng tay lại đập hai cái, nghe trong đó càng ngày càng rõ ràng sần sạt tiếng vọng, hẳn lúc này mới thở dài một hơi, toàn bộ thân thể đều xụi lơ xuống tới.

Thở hỗn hển hai cái đằng sau, Lý Tuần mới có nhàn đi quan sát cái mục tiêu này.

Mượn đầu ngón tay dấy lên ánh sáng yếu ớt, Lý Tuần rất ngạc nhiên phát hiện, nguyên lai cái này tại ngàn dặm chi sâu lòng đất bay vút lên lưu động đại gia hỏa, chính như Minh Hỏa Diêm La nói, cùng tế tổ đại điển lúc thấy bộ dáng hoàn toàn khác biệt.

Lý Tuần nhớ kỹ, tại xem lễ ngày, Hóa Âm trì nổi lên, trở thành giữa hồ địa cung một bên đảo nhỏ bộ phận, đảo diện tích không lớn, nhiều nhất chính là mười trượng phương viên, trên đó cỏ cây đều không, chỉ có một cái làm bằng đá tế đàn, đến hai bên mấy cái thạch tượng mà thôi.

Hóa Âm trì ngay tại tế đàn đằng sau, mà khi đó, ngoại trừ chư vị trưởng lão, đệ tử tầm thường là không có tư cách lên đảo nhìn kỹ, Lý Tuần cũng không biết kia trì tử là cái gì bộ dáng.

Nhưng bây giờ, cái này khác biệt nhưng là cực lớn, lân cận đến xem, rất khó nói xuất thứ này là cái gì hình dạng, nó tung hoành cũng có chừng mười trượng, cùng lên cao lúc đảo nhỏ vẫn còn không chênh lệch nhiều, lại càng giống là một tròng phòng ở, chính thể đều lấy trắng xám chông quặng đá xây.

Lý Tuần ánh mắt chiếu tới, phía trên khắc lấy mấy đạo ngắn gọn đường vân, tựa hồ chính là một chút tông môn đặc hữu phù văn, biên giới chỗ thì có mở vết tích, phong cách cực kỳ phác vụng.

Căn cứ Minh Hỏa Diêm La cung cấp tin tức, Cửu U lão tổ lấy thần thông mở xuất nhập thông đạo, là tại trì tử ngay phía trên — đến nay cũng không có nhân

minh bạch, Cửu U lão tổ là như thế nào đem dạng này một cái lơ lửng không cố định đại gia hỏa, cùng ở ngoài ngàn dặm giữa hồ địa cung liên kết đứng dậy.

Nghe nói, đây cũng không phải là giới này thủ đoạn, nhưng Lý Tuần theo ngoại bộ đến xem, giờ phút này lại có chút minh bạch.

Lại không nói bên trong Hóa Âm trì là cái gì bộ dáng, cái này nhìn cổ sơ thô ráp xác ngoài, chỉ sợ sẽ là thông đạo một bộ phận a?

Hóa Âm trì bản thể hẳn là tế tổ đại diện lúc bộ dáng như vậy, mà tại chìm vào trong đất lúc, liền do cái này thạch che đậy khóa lại, lại lấy một loại nào đó pháp thuật kết nối địa cung, khiến người có thể tự do xuất nhập.

Mà Minh Hỏa nói tới, cửa vào bị tổ sư Chú Linh ngăn trở, kỳ thật nói đúng là thạch che đậy chỗ nối tiếp bị phong lấp, biện pháp giải quyết, cũng chỉ có tại cái này thạch khoắc lên cách khác mới đường.

Thạch che đậy chất liệu là cực kì hiếm thấy Tỏa linh hôi kim, ngoại trừ tính chất cứng rắn bên ngoài, càng có phong tỏa linh khí chi năng. Mà lại, trong đó bộ khắc lấy rất nhiều huyền ảo Tỏa Linh Phù văn, lấy cam đoan quý giá này linh khí không đến nỗi tiết ra ngoài.

Đây vốn là vạn vô nhất thất chuẩn bị, nhưng không nghĩ đến Minh Hỏa Diêm La bởi vì thụ thương quá nặng mà thao tác không thích đáng, kinh động tổ sư Chú Linh, tại Hóa Âm trì bên trong triển khai đại chiến, tuy là hiểm tử hoàn sinh, nhưng chiến đấu dư ba, cũng đã làm tổn thương một bộ phận phong cấm.

Bởi vậy, Cửu U địa khí cường đại thẩm thấu lực liền có thể phát huy tác dụng, từ đó rò rỉ ra một chút tới.

Không hề nghi ngờ, chính là linh khí tiết ra ngoài, kia cái gọi là kẽ nứt cũng đại không đến nơi đó đi, thậm chí chui bắt quá một con kiến, nhưng Lý Tuần sớm theo Minh Hỏa Diêm La nơi đó đạt được biện pháp.

Hắn cũng không nóng nảy, chỉ là lại lần nữa thả ra Thiên Minh Hóa Âm Châu, dán tại trên vách đá, dưới chân thì chậm rãi đi vòng, sử hạt châu tận khả năng theo càng lớn diện tích trên vách đá sát qua.

Hạt châu phản ứng cực kỳ mãnh liệt, mà vách đá đầu kia, thậm chí ầm ầm truyền đến ù ù vang vọng.

Lý Tuần bất vi sở động, kiên nhẫn chậm rãi vòng quanh, chỉ cẩn thận né qua thạch che đậy tầng cao nhất, để tránh kinh động bên trong tổ sư Chú Linh.

Cực may mắn, tại cơ hồ là rời xa nhất thạch khoác lên tầng trong một cái góc, Lý Tuần tìm được linh khí tiết lộ nhiều nhất địa điểm.

Hắn dừng thân, cực điểm thị lực tìm nửa ngày, cái này mới miễn cưỡng nhìn thấy một đầu so sợi tóc còn nhỏ hơn thượng gấp mười, vền vện dài bằng ngón cái ngắn vết rạn.

"Chính là chỗ này."

Quả thật may mà! Vị trí này cơ hồ chính là cách cửa vào xa nhất chỗ, dạng này, đương Lý Tuần chui vào trong đó lúc, liền có rất lớn cơ hội né qua tổ sư Chú Linh cảm ứng, miễn đi rất nhiều phiền phức.

Hắn vươn tay, đem lòng bàn tay dán tại kẽ nứt bên trên, cơ hồ là đồng bộ, thể nội không đáy minh hoàn "Ông" chấn động, cùng kẽ nứt bên trong thẩm thấu ra khí tức phát sinh cảm ứng.

Lý Tuần điều động thể nội âm hỏa, một cách tự nhiên trừ ra một cái kết nối Cửu U chi vực đường hành lang, tinh thuần Cửu U địa khí nhỏ một giọt đi ra.

Lý Tuần thể nội liền giống như là đốt hỏa, nhưng hắn đầu óc lại hết sức rõ ràng, một đoạn khấu quyết chậm rãi chảy qua, hắn thống ngự khí cơ, dính dấp toàn thân chân tức, nhẹ nhàng nhảy lên, bàn tay chậm rãi lún xuống dưới.

Sau một khắc, Lý Tuần giống như là chui vào nước sâu bên trong, hô hấp có

một cái tự nhiên dừng lại, mà cái này dừng lại lại là cực kỳ ngăn ngui.

Ngay tại trong ngoài hô hấp tự động chuyển hóa đồng thời, hãn thân thể lại là chợt nhẹ, đã lâu không gặp không khí mát mẻ nhào vào miệng mũi, hãn kém một chút nhi liền cho rằng, chính mình lại về tới mặt đất.

Sự thực là, Lý Tuần đã đi tới thạch che đậy nội bộ Hóa Âm trì trước, Lý Tuần lần đầu tiên nhìn thấy, chính là một cái kia làm bằng đá tế đàn, còn có hai bên thạch tượng.

Cái góc độ này hơi có chút lạ, thế nhưng là đã đủ để để hãn thấy rõ, vô luận là bệ đá hoặc là thạch tượng, màu sắc của bọn chúng cùng trên mặt đất lúc, là hoàn toàn khác biệt.

Thạch che đậy nội không có chiếu sáng công cụ, nhưng tia sáng lại một chút không kém. Kỳ chủ muốn nguyên nhân ngay tại ở, đứng ở tế đàn hai bên thạch tượng trên thân, phát ra nhu hòa oánh quang, oánh quang hơi hiện lên màu lam nhạt, nhìn qua phi thường dễ chịu.

Lý Tuần cũng không dám nhìn nhiều, trên thực tế, hãn hiện tại chính hết sức cuộn cong lại thân thể, giấu ở thạch tượng bỏ ra trong bóng tối.

Tại đỉnh đầu hãn mười trượng, đang có một đoàn thấy không rõ diện mục vụ đoàn giữa trời nhấp nhô, tại oánh lam quang mang chiếu rọi hạ, lộ ra nhan sắc quý quýet, cực kỳ yêu mị.

"Đây chính là tổ sư Chú Linh sao?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Được Mất

Chương 06: Được mất

Tại tông môn điển tịch ghi chép bên trong, tổ sư Chú Linh, nhưng thật ra là tông môn khai phái tông sư Cửu U lão tổ lưu tại thế gian duy nhất một chút "Còn sót lại" .

Năm đó tổ sư độ kiếp phi thăng thời khắc, bởi vì thụ Ma La Hầu can tay, thất bại trong gang tấc, cho nên tại hội phi yên diệt trước đó, phát hạ đại thế nguyện — có luyện hóa này yêu ma người, chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông chi chủ.

Mà thụ này kinh thiên oán khí chỗ nhiễm, Cửu U lão tổ còn sót lại xuống tới một điểm nguyên linh, liền thu nạp lệ khí, hóa thành chú thế oán linh, ẩn thân giữa hồ địa cung phía dưới, một phương diện trông coi tông môn yếu địa, một phương diện khác, thì là lấy một loại huyền ảo quý quyết phương thức, quản lý chung tông môn đệ tử, lấy toàn lời thề.

Tuy nói vài vạn năm xuống tới, Ma La Hầu y nguyện nhảy nhót từng bưng, không người có thể chế, nhưng trên tông môn hạ, cũng có một cái chung nhận thức: Ẩn ở cung điện dưới lòng đất phía dưới tổ sư Chú Linh , chẳng khác gì là treo tại đỉnh đầu bọn họ lợi kiếm.

Bất cứ một người đệ tử nào tại xuất sư thời khắc, đều tại lấy tổ sư Chú Linh làm tên, lập xuống thế ước, như thế vài vạn năm, hàng ngàn hàng vạn đệ tử, đem thụ thế ước có hạn lệ khí từng chút từng chút quán thâm trong đó, cũng liền khiến cho tổ sư Chú Linh càng ngày càng hung hãn lệ khó chế.

Lý Tuần cẩn thận từng li từng tí che giấu khí tức, theo thạch tượng phía sau

đưa đầu ra ngoài, nhìn bên kia chỉ có mấy trượng xa Hóa Âm trì.

Mặc dù chỉ có mấy trượng xa, nhưng Lý Tuần không có bất kỳ cái gì lập tức nhảy đến bên trong đi ý đồ.

Trên đỉnh đầu tổ sư Chú Linh vẫn là quỷ quyết mà vô hại "Sương mù" hình, nhưng hẳn không chút nào không dám khinh thường. Tông môn có hạng nhằm vào phạm phải tội chết đệ tử cực hình, chính là đem nó ném đến "Tổ sư Chú Linh" trước mặt, ngạnh sinh sinh hút khô tinh huyết, phệ ăn nguyên thần đằng sau, mới thê thảm chết đi.

Bởi vì chú thệ đáng sợ lực ước thúc, chỉ cần là tông môn đệ tử, liền gần như không có khả năng theo Chú Linh trước mặt đào thoát, không nói đến thủ thắng.

Lý Tuần gặp qua "Loại này" thậm chí không nhìn thi thể, đồng thời hẳn cũng tuyệt không nguyện ý để người khác dùng loại tâm tính này đến chiêm ngưỡng hẳn di dung.

Hắn chỉ là tại hết sức nín thở hơi thở đồng thời, tinh tế suy nghĩ.

"Không biết may mắn hoặc bất hạnh, lúc tiến vào, lại là 'Cửu U triều tịch' dừng lại lúc. Như thế, mặc dù không cần thụ âm khí chìm đắm nỗi khổ, nhưng này Chú Linh cũng không nhận hạn chế. Tuy nói dựa theo bệnh lao quỷ thuyết pháp, chỉ cần đi vào Hóa Âm trì, Chú Linh liền không cách nào tạo thành uy hiếp, bất quá. . . Vẫn là chờ một chút đi, chịu khổ một chút đau nhức, dù sao cũng so cho hút khô mạnh chút!"

Cái gọi là Cửu U triều tịch, là do Hóa Âm trì đặc thù kết cấu mà tạo ra một loại hiện tượng.

Hóa Âm trì sở dĩ có thể trở thành tông môn thánh địa, kỳ thật mấu chốt cũng không phải là cái kia chỉ có một trượng phương viên ao nhỏ, mà là bởi vì trong ao nhỏ tích súc đặc thù "Thái Tổ hóa âm ngọc dịch", lấy đặc hữu công năng, "Trói buộc" ở Cửu U chi vực cùng giới này duy nhất thường tồn "Dũng đạo" .

Có cái này "Dũng đạo", tông môn liền có thể cuộn cuộn không tuyệt thu hoạch được trân quý nhất Cửu U địa khí tài nguyên, đối với tông môn đệ tử trúc cơ, tăng cao tu vi, có không có gì sánh kịp có ích.

Nhưng cũng chính là bởi vì dũng đạo tồn tại, Cửu U chi vực nguyên khí tự nhiên dao động, cũng sẽ ảnh hưởng đến giới này nguyên khí biến hóa.

Mà tại "Thạch che đậy" phong cấm phía dưới, loại biến hóa này chỉ tồn tại ở Hóa Âm trì chung quanh, phạm vi thu nhỏ, tự nhiên cũng liền tăng lên nguyên khí biến hóa cường độ, tông môn trên điển tịch đem loại hiện tượng này xưng là "Cửu U triều tịch" .

Sở dĩ phải chờ tới Cửu U triều tịch thời điểm, là bởi vì loại này tinh thuần Cửu U địa khí bão táp, đối với không có thực thể tổ sư nguyên linh, có tổn thương cực lớn.

Mỗi ở thời điểm này, tổ sư Chú Linh đều sẽ bản năng toàn lực tự vệ, thậm chí hội trốn vào cùng địa cung tương liên dũng đạo bên trong, để cầu an toàn.

Khi đó, cơ hội liền đến.

Theo thời gian chậm rãi chảy qua, Lý Tuần đã làm tốt hết thầy chuẩn bị. Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Hóa Âm trì ngay phía trên, rốt cục, lấy thị lực của hắn, cũng có thể nhìn thấy, nơi đó hư vô không gian, chính bắt đầu một đợt như vòng xoáy chấn động, hư không vạn vạn, vô cùng yêu dị.

"Đây chính là 'Dũng đạo'. Nếu như xuyên qua , bên kia chính là Cửu U chi vực, một cái thuần nhiên tinh mịch thế giới kì dị."

Tại dị tượng kích thích hạ, trong lòng của hắn dâng lên một chút cổ quái cảm tưởng, trở lại đều dập tắt. Lúc này, chung quanh khí tức rõ ràng ngưng trọng lên, hô hấp cũng không bằng lúc trước thông thuận. Hắn tâm tư thay đổi thật nhanh, thân hình chậm rãi phục xuống.

Một tiếng kỳ dị gào thét vang lên, mặc dù vền vện tại mười trượng phương viên trong phòng, nhưng nó thanh xa xôi mênh mông, thẳng như lưu động tại vụn dậm không người hoang nguyên.

Thanh âm dần dần tới gần, sau một khắc, kịch liệt xung kích ầm vang mà đến, trong nháy mắt đầy tràn toàn bộ hang đá. Hang đá bốn vách tường dần dần sáng lên, trên đó phù khắc rất nhiều phù văn, bắt đầu lấp lóe.

Khí quyển nhiệt độ tiêu thăng, chỉ một nháy mắt, Lý Tuần trên đầu liền truyền đến mùi khét lẹt, trên thân càng giống bị ngọn lửa liếm ăn, da thịt phát tiêu, trực thấu nhập ngũ tạng bên trong đi.

Lý Tuần cắn răng, nâng lên không đáy minh hoàn, lấy toàn bộ tâm lực chống đỡ.

Tới đồng thời, thân hình của hắn đã áp súc đến mức thấp nhất độ, cơ hồ là yên ổn sát mặt đất, lấy một loại phi nhân loại tư thái, trên mặt đất "Lưu động" . Tốc độ cũng không nhanh, nhưng mấy trượng khoảng cách cũng không dùng đến thời gian quá dài, cũng đã đến.

Trên đỉnh đầu dòng nước xiết bão táp ở đây ngược lại yếu đi chút, Lý Tuần có thể dùng con mắt nhìn qua dò xét thấy ao xuôi theo phía dưới, một tầng thật mỏng hơi khói — mặc dù là cả phòng tiếng gió hú, tầng này khói mỏng nhưng không có một chút lắc lư.

Lý Tuần nghiêng nghiêng đầu, lại nhìn phía trên, lúc này lại đâu còn có tổ sư Chú Linh cái bóng?

Trong lòng của hắn vui mừng, thân hình cấp tốc "Chảy vào" Hóa Âm trì bên trong. Giữa thiên địa lập tức tĩnh lặng xuống tới.

Lý Tuần toàn thân đều bị một tầng lạnh buốt chất lỏng bao vây lại, rất kỳ quái chính là, từ phía trên hướng phía dưới đến xem, có thuốc lào che chắn, thấy không rõ mê hoặc, nhưng từ phía dưới nhìn lên, thạch thất bên trong cảnh vật,

nhưng lại vô cùng rõ ràng.

Hóa Âm trì bên trong, Thái Tố hóa âm ngọc dịch cũng không quá đầy, chỉ có hai thước đến thâm, chỉ có dương nhân nằm thẳng xuống tới lúc, mới có thể đem nhân hoàn toàn ngâm ở trong đó.

Lý Tuần rất nhanh liền cảm thấy cái này ngọc dịch diệu dụng, tại lạnh buốt cảm giác bên trong, trong cơ thể hẳn không đáy minh hoàn vận tốc quay không tự giác chậm lại.

Nhưng hơi phồng lên xẹp xuống, lại so sánh bất cứ lúc nào cảm giác tiết tấu đều càng mạnh.

Lý Tuần tinh tế thể vị, tại loại này tần suất phía dưới, hẳn vậy mà cảm thấy một chút trước kia chưa từng từng có âm hỏa lưu chuyển phương thức, đây là vi diệu tới không thể nói tuyên cảm ứng, hốt hoảng bên trong, hẳn đối U Minh âm hỏa nhận thức, liền thâm nhập một tầng.

Ý lạnh dần dần rót vào thể nội, liền như là một đầu thanh lưu, từ đỉnh đầu leng keng chảy xuống, dập dờn đi thể nội còn sót lại tạp chất, cảm giác kia thật sự là cực kỳ thoải mái.

Mà càng quan trọng hơn là, theo ý lạnh hướng toàn thân lan tràn, ở phân tán ở trong cơ thể hẳn, vẫn chưa hoàn toàn dung nhập cơ thể kia bộ phận còn sót lại âm hỏa, tựa như nhiệt thang ốc tuyết, nhao nhao hóa nhập trong đó, lại tại không đáy minh hoàn vận chuyển phía dưới, vi Lý Tuần thu nạp.

Vén vén chính là đoạn thời gian này, Lý Tuần cảm thấy, tu vi của hẳn tối thiểu lại tinh tiến một tầng.

"Thật sự là đồ tốt a!"

Lý Tuần không khỏi có chút chờ mong đến tiếp sau phát triển, nhìn xem cái này hóa âm ngọc dịch, có thể hay không đem đã dung nhập cơ thể những cái kia

âm hỏa cho rút ra tan đi.

Bất quá, rất nhanh hãn liền thất vọng, ý lạnh còn tại thể nội lưu động, nhưng không có tiến một bước động tác. Mà hãn cũng cảm giác được, tích tụ ở bên trong phủ bên trong âm hỏa tuy là có chút nóng lòng muốn động, nhưng chính thể vẫn hiện lên ổn định trạng thái, không có bất kỳ cái gì buông lỏng dấu hiệu.

Tuy nói đã sớm chuẩn bị, nhưng lúc này, Lý Tuần vẫn không khỏi có chút buồn bực.

Nói đến, nếu là Âm hỏa châu y nguyên vững vàng định tại hãn tâm hồn bên trong, có lẽ lúc này, tu vi của hãn đã liên tục vượt mấy cái tầng cấp, trở thành có thể cùng thể nhân bất kỳ người nào sánh vai cao thủ, mà giờ khắc này, hãn cũng chỉ có thể cười khổ mà thôi.

Lại đợi một hồi, thấy đã không có biến hóa gì, hãn thầm than một tiếng, đang muốn ngồi dậy, trên thân đột nhiên phát lạnh.

Hoàn toàn không có lý do, ánh mắt của hãn lập tức xuyên thấu qua ao nước, trực chỉ ngay phía trên. Chẳng biết lúc nào, Cửu U triều tịch đã thối lui, mà tổ sư Chú Linh thì hiện thân lần nữa.

Lý Tuần trong lòng thầm kêu một tiếng "Khổ thật" .

Hãn có thể cảm giác được, tổ sư Chú Linh đã phát hiện hãn, đang dùng một loại hãn không thể nào hiểu được phương thức, lạnh lùng "Nhìn chăm chú" xuống tới.

Cảm giác kia vô luận như thế nào, đều khuyết thiếu thân thiện ý vị, hãn đành phải đành hoàng nằm xuống.

Xem ra, Minh Hỏa Diêm La nói tới không tệ, tổ sư Chú Linh đối Hóa Âm trì có một loại trời sinh kiêng kỵ, tuy nói đối trong hồ Lý Tuần phi thường có "Ý kiến", lại sợ ném chuột vỡ bình, không có tiến một bước cử động.

Nhưng có thể tưởng tượng, nếu như Lý Tuần dám theo trong hồ ló đầu ra đi, chờ đợi hãn, chính là Chú Linh điên cuồng công kích.

Lý Tuần cũng là không vội, hãn hiện tại chính là đã tính trước. Ra không được liền chờ đi, đợi đến lần sau Cửu U triều tịch vùng lên, tổ sư Chú Linh ốc còn không mang nổi mình ốc thời khắc, hãn liền có thể nhẹ nhõm thoát thân.

Hãn vừa vận thừa dịp trong khoảng thời gian này, chải vuốt một chút chuyện gần nhất. . . Tỉ như, « Huyết Thần Tử » tu luyện.

Hóa Âm trì "Mất đi hiệu lực", sử tu luyện « Huyết Thần Tử » nhảy lên trở thành cấp bách nhất sự tình. Thế nhưng là Lý Tuần đối với cái này còn có điều kiêng kị, nhập ma cảm giác, tuyệt không phải phán đoán liền có thể nghiên cứu tận gốc rễ.

Lấy ổn thỏa mà tính, vẫn là chờ đến phía bắc vị kia tu đến chỗ sâu, nhìn xem hiệu quả lại nói cho thỏa đáng.

Sau đó là Minh Hỏa Diêm La bên kia. . . A?

Lý Tuần không tự giác uốn éo người, chỉ cảm thấy phía sau có chút ngứa, chẳng lẽ cái này trong ao còn có côn trùng? Ý nghĩ này mới thăng lên, "Côn trùng" liền như thiểm điện bò đầy toàn thân của hãn.

Loại kia đột nhiên, theo cốt tủy chỗ sâu tán phát ra ngứa ngứa, để hãn bản năng khẽ gọi một tiếng, liền muốn ngồi xuống.

Nhưng mà, đỉnh đầu vừa xuất thủy mặt, một tiếng bén nhọn tê mình liền quán tai mà vào, đồng thời, tổ sư Chú Linh sương mù "Thân thể" tại tê tê âm thanh bên trong lẫn lộn, lưỡng chủng quái âm kết hợp, chỉ nghe Lý Tuần choáng váng.

Đầu một choáng váng, hãn lại né xuống dưới.

Ngứa ngứa căn bản không cho hãn cơ hội thở dốc, lấy so vừa mới mãnh liệt hơn tình thế, âm vang đột kích. Lúc này Lý Tuần đã triệt để rơi vào tình cảnh

tiến thối lưỡng nan.

Cảm giác này. . . Khắp cả người cốt nhục huyết mạch, tựa hồ tại một cái chớp mắt nhẹ đi nhiều, ngược lại dường như bị côn trùng gặm đến trong bụng đi. Thế nội chân tức vận hành càng là đại loạn, vừa mới còn vững như Thái Sơn tích tụ âm hỏa, giờ phút này lại giống như là đột nhiên phát điên, tại gân cốt ngũ tạng bên trong tả xung hữu đột, nóng rực bức người.

"Con mẹ nó đến tột cùng là thế nào?"

Lý Tuần phát hiện, như thế như vậy chết được không minh bạch, thật đúng là không bằng nhảy ra trì tử, cùng tổ sư Chú Linh liều lên một trận. Hắn mẫn nghị lại đứng thẳng lưng lên, có thể khiến hắn hít thở không thông sự tình phát sinh.

Tựa hồ toàn thân hắn gân mạch đều bị rút sạch sẽ, khí lực dùng đến phần eo, vậy mà biến mất vô tung vô ảnh.

Thân thể của hắn vền vẹn vùng lên nửa phần, liền lại nằm thẳng xuống dưới. Thế nội tích tụ âm hỏa lại tại lúc này lại vui sướng vùng lên, thiêu đến hắn hận không thể đem lồng ngực xé mở, để cầu được nhất thời thanh lương.

Nhưng cũng chính là tại thống khổ này bên trong, Lý Tuần trong đầu bỗng nhiên một thanh: "Đây là. . . Đáng chết!"

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, hết thảy vấn đề vẫn là xuất trên âm hỏa. Cái này gặp quỷ đáng chết hỗn đản Hóa Âm trì, căn bản cũng không thoả mãn với hóa đi trong cơ thể hắn còn sót lại âm hỏa, mà là muốn đem hắn cái này cùng âm hỏa chặt chẽ kết hợp vật dẫn, toàn bộ hóa tiêu sạch sẽ a!

Thân thể đã hoàn toàn đã mất đi khống chế, Lý Tuần chưa hề nghĩ tới, chính mình vậy mà lại tại hoàn toàn thanh tịnh trạng thái, tinh tế nhấm nháp chính mình mỗi một tấc cơ thể bị xóa bỏ cảm giác.

Xốp giòn ngứa đã biến thành vạn kiến đốt thân đau đớn, đã lâu thống khổ a,

tựa như thời niên thiếu như thế, đang sợ hãi bất lực bên trong giây dựa, sau đó, tại làm cho người hít thở không thông trong tuyệt vọng, nhắm nháp đặng chát đến cực hạn đặng sau, kia một tia yêu dị ngọt.

Thần trí của hắn chưa bao giờ giống như bây giờ rõ ràng, lại chưa bao giờ giống như bây giờ mê loạn. Hắn cho là mình nếm nhiều tử vong trước cảm giác, nhưng hôm nay hắn mới biết được, nguyên lai mỗi một lần tử vong, hương vị đều là không giống.

"Kít" một tiếng huýt dài, tại trong đầu âm vang nổ vang, hắn cảm giác được thân thể của mình chính nhanh chóng khô quắt xuống dưới, Hóa Âm trì đang chuẩn bị rút khô toàn thân hắn tinh huyết, đem bên trong hàm ả âm hỏa, từng cái dọn dẹp sạch sẽ.

"Hiện tại. . . Làm sao bây giờ?"

Ngực của hắn đột nhiên co rụt lại, tại thời khắc này, phong bế trong không gian, Cửu U triều tịch lại lần nữa bộc phát, tăng vọt Cửu U địa khí trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ không gian.

Tại Cửu U triều tịch kích thích hạ, Hóa Âm trì đồng dạng bắn ra trước nay chưa từng có cường độ, cùng sôi trào mãnh liệt Cửu U địa khí chống lại.

Trong nháy mắt này, Lý Tuần kêu thảm một tiếng, xương cốt toàn thân tựa hồ cũng tại lúc này vỡ nát, kia đột nhiên cất cao thống khổ cấp độ, căn bản là đã vượt ra khỏi nhân loại có khả năng chịu được cực hạn, sử Lý Tuần trong đầu thần kinh băng nhưng đứt gãy.

Cũng là trong chớp nhoáng này, tại Lý Tuần ý thức cuối cùng lâm vào vĩnh hằng tĩnh mịch trước đó, một cái thanh âm quen thuộc vang lên: "Cần quyết đoán mà không quyết đoán, phản thụ nó loạn!"

Thanh âm này tại gấp rút bên trong, kéo thành nhất căn tinh tế tơ thép, bỗng nhiên bắn vào giữa không trung, lại tranh nhưng đoạn tuyệt. Thế nhưng là, thanh

âm này lại trở thành một cái chìa khóa, tại một tiếng lay động về sau, đem tĩnh mạch tại hãn ký ức chỗ sâu bảo rương mở ra —

Sinh ra chết đi như chén nước, lật đổ Linh Cơ nhất tuyến gian.

Đem sinh chưa sinh, sắp chết chưa chết thời điểm, là vì sinh tử hạn chế! Khi còn bé minh bạch, sau khi lớn lên, làm sao lại quên rồi?

Hỗn độn trong ý thức, tự sinh xuất một tia linh minh, mà cũng chính là cái này một tia linh minh, lại như một đầu tinh tế sợi tơ, kéo tới vào giờ phút này, có giá trị nhất đồ vật, kia là một đoạn leng keng trôi chảy pháp quyết.

"Da thịt máu xương đều đi tận, đại đạo mới từ đó bên trong tới."

Lý Tuần mở choàng mắt, đập vào mắt đã thấy rửa sạch bạch lòng bàn tay, giữa trời ảm xuống, chính trúng mi tâm.

Chỉ một thoáng, hãn tầm nhìn bên trong, một mảnh lặn lộn huyết hồng, trên thân lại không biết chỗ nào tới khí lực, một cổ trắng khí từ đan điền xông lên, liệt hầu mà xuất —

"Quý Tiên Sinh, ta thao người bát đại tổ tông!"

Nhan Thủy Nguyệt buồn bực ngán ngẫm ngồi trên băng ghế đá, nhìn ngoài đình mịt mờ trong sương mù, kia điểm được có chút yêu dị bụi hoa, giữa ngón tay cũng đem một thanh mới được ngọc cốt quạt xếp đều chuyển xuất bông hoa đến, cứ như vậy kéo dài non nửa khắc đồng hồ, nàng vẫn là thờ dài!

"Ai. . ."

Thán âm thanh bên trong, ngoài đình thướt tha lượn lờ đi tới một vị giai nhân.

Nàng một thân quần áo trắng, diện mực mặc dù thanh tú mà vô điểm sắc, nhưng cử chỉ ở giữa khí độ ảm Uyên Nhàn đẹp, chột nhìn đi, giống như là Diêm

phu nhân tử muội, có thể nàng một đầu mái tóc có chút phát hôi, cùng nó thanh xuân diện mục cực không tương xứng.

"Thủy Nguyệt đạo hữu, người mấy ngày nay, là càng ngày càng không vui. Như thế, các loại Bách Quỷ sư đệ bế quan đi ra, ta nhưng không cách nào hướng hãn bàn giao đâu!"

Nhan Thủy Nguyệt thấy là người đến là Đẳng Hóa Cốc đương nhiệm chủ sự, Bách Quỷ sư tử Diêm Như, không muốn yếu thế, mũi thon hơi nhú, nâng người lên tằm, cực tiêu sái mở ra quạt xếp, nhưng lại hừ nhẹ nói:

"Ta quản người giao không bàn giao, Bách Quỷ tên kia, vô sỉ cực độ, vậy mà dùng lời nói đem ta bọc tại nơi này. . . Hãn không xuất quan thì cũng thôi đi, nếu là xuất quan, ta định phải cho hãn đẹp mặt!"

"A..., Thủy Nguyệt đạo hữu cơn giận còn chưa tan sao?"

Diêm Như tính tình ngược lại cùng Diêm phu nhân giống nhau đến bảy tám phần, đều là tâm cơ thâm trầm, trong bông có kim, đối Nhan Thủy Nguyệt cái này thấy sự tình không đủ "Tiểu hài tử", tự nhiên ứng phó ung dung.

"Bách Quỷ sư đệ nghe lời này, nhất định thương tâm. Người nhìn hiện tại cốc bên ngoài, Cực Nhạc, Minh Vương, Thiên Yêu Kiếm Tông các loại Tây Liên nhân mã, cùng ta tông đệ tử không biết nổi lên nhiều ít xung đột, truy cứu bản nhân, còn không phải bởi vì Thủy Nguyệt đạo hữu người?"

"Bách Quỷ sư đệ bốc lên bị sư tôn răn dạy phong hiểm, đem người giấu ở trong cốc, có thể chính là vì an toàn của người đâu! Như thế tình thâm nghĩa trọng, Thủy Nguyệt đạo hữu cũng không thể nhìn tới không thấy na!"

Giọng nói của nàng vu từ hoà thuận, không nhanh không chậm, lại nói như thế một trận, dù là Nhan Thủy Nguyệt như thế nào hỏa khí, cũng đều có thể mài tiêu hơn phân nửa, nghe vậy chỉ là cuồng mắt trợn trắng, cây quạt khép mở mấy lần, đến cuối cùng muốn mở miệng lúc, lại đột nhiên không nói ra lời.

Lấy nàng thông minh cùng suy tính năng lực, làm sao không biết Bách Quỷ vô lại hành vi đằng sau, tấm lòng ấy. Chỉ là dưới gầm trời này trừ danh tà đạo nhân vật, đột phát hảo tâm như thế, làm sao đều để trong lòng người bất an, mà lại, nếu nàng ngày đó đột phát kỳ tướng không sai, kia Bách Quỷ. . .

Nàng ở chỗ này trong lòng suy nghĩ, Diêm Như thì mỉm cười, đi vào đình đến, vì nàng châm thượng một chén trà nhài. Từ Bách Quỷ bế quan đến nay, đã qua một tháng, Diêm Như thụ Bách Quỷ nhờ vả, chính là dùng loại này nhõng nhẽo công phu, trói lại Nhan Thủy Nguyệt tay chân, khiến nàng an an ổn ổn lưu tại Đăng Hóa Cốc bên trong.

Một bên khuyên trà, Diêm Như một bên suy nghĩ chuyện gần nhất thái biến hóa.

Trong khoảng thời gian này, trong cốc cốc bên ngoài kỳ thật đều không an ổn, cốc bên ngoài cố nhiên có Tây Liên tu sĩ ngang ngược càn rỡ, khắp nơi gây chuyện, chính là trong cốc, cũng bởi vì đoạn này thời gian biệt khuất hành vi mà lòng người lưu động, vài cái biết trong đó nội tình, nhìn Nhan Thủy Nguyệt ánh mắt đều có chút cổ quái.

Diêm Như đem đây hết thảy đều thấy rõ, cũng đem những biến hóa này, thông qua đặc thù đường ống, hướng ở xa Quỷ Môn hồ Diêm phu nhân bẩm báo.

Diêm phu nhân lại bất vi sở động, y nguyên ba khiến ngũ thân, để nàng tại việc này thượng hoàn toàn nghe theo Bách Quỷ an bài, lại tại trong câu chữ, đối nó sở tác sở vi, rất có khen ngợi.

Từ bên trong này, Diêm Như gửi được chút không tầm thường mùi vị.

Nàng là biết Diêm phu nhân đối Bách Quỷ nhất quán thái độ. Cái gọi là nhân tận nó dùng, mấu chốt ngay tại một cái "Dùng" bên trên.

Đôi này có chút danh không chính, ngôn bất thuận sự đồ, lẫn nhau tầm đó, "Dùng" nhân tố đều càng nhiều hơn một chút.

Nói trắng ra là, chính là lợi dụng lẫn nhau quan hệ.

Diêm phu nhân tâm phúc, mãi mãi cũng là mấy người các nàng tri kỷ nữ đệ tử, mà một khi tông môn đại vị tới tay, mấy trăm năm về sau, kế vị chi nhân, cũng chỉ sẽ là trong các nàng một vị.

Nhưng là bây giờ, tình huống tựa hồ xảy ra biến hóa.

Theo Bách Quỷ năm gần đây quang mang vạn trượng biểu hiện, Diêm phu nhân thái độ đối với hắn có một cái rõ ràng chuyển biến, đặt ở ngày thường còn nhìn không ra, chỉ khi nào đến thời điểm then chốt, Bách Quỷ liền hiện ra có thể chi phối Diêm phu nhân phán đoán lực ảnh hưởng. . . Cái này, thật là làm cho lòng người bên trong thâm nói đầu!

Trong đình hai người đều có chuyện trong lòng, bầu không khí tự nhiên là yên tĩnh lại, cuối cùng vẫn là Diêm Như trước một bước đã tỉnh hồn lại, thấy Nhan Thủy Nguyệt còn tại gần người, nhàn nhạt nhất tiếu về sau, đang muốn nói chuyện, ngoài đình sương mù đột nhiên trì trệ, ngay sau đó ông ông tạp âm liền vang lên.

Diêm Như thần sắc lạnh lẽo, hướng phương xa nhìn lại. Xuyên thấu qua hồi âm sương mù, nàng nhìn thấy người trong cốc ảnh nhốn nháo, mà lại, phòng hộ trận thế cũng đã khởi động.

"Rốt cuộc tìm được nơi này tới?" Hít sâu một hơi, Diêm Như đứng dậy, trên khuôn mặt nhu hòa đường cong, cũng tựa hồ trong nháy mắt này vừa hóa.

Một bên Nhan Thủy Nguyệt nhìn thấy cái này thần sắc, chỉ nói là nàng chuẩn bị đối địch, lại không biết, vị này tâm cơ quá sâu nữ tu nhưng là chuyển mặt khác suy nghĩ.

"Nếu là đến cái khó giải quyết, có lẽ đem Nhan Thủy Nguyệt giao ra, sẽ tốt hơn chút?"

Xoay mặt hướng Nhan Thủy Nguyệt, Diêm Như đang chờ phân phó nàng tạm thời ẩn thân, trong tai chợt nghe đến xa xa âm thanh lớn lên, tựa hồ là đám người cùng kêu lên la lên, tiếp theo lại biến thành sần sạt tạp âm, cảm giác không thể nào giống như là đánh nhau.

Rất nhanh, bị xúc động trận thế dần dần dừng, mà bên kia, cũng sẽ không có gì tiếng vang truyền đến.

Diêm Như bị cái này biến cố làm cho run lên, trong lòng kỳ quái phía dưới, vội vàng lên tiếng chào, liền hướng phát ra tiếng chỗ tiến đến. Chỉ là mới đi ra khỏi cái đình chưa được hai bước, một bóng người liền từ sương mù bên trong chậm rãi đi tới, thân hình từ từ rõ ràng.

"Bách Quỷ sư đệ?"

Diêm Như khẽ gọi một tiếng, trong câu nói là không che giấu nổi kinh ngạc: "Người không phải tại cốc sau bể quan sao? Như thế nào từ phía trước. . . Người xách cái gì?"

"A, vừa mới lặn xuống trong cốc làm loạn mâu tặc."

Lý Tuần trên mặt lộ ra một cái ấm áp tiểu dung, đưa tay khuỷu tay hướng lên nhắc nhắc, khiến cho Diêm Như cùng Nhan Thủy Nguyệt có thể rõ ràng hơn xem đến trên tay hắn "Đồ chơi" .

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, Nhan Thủy Nguyệt tiếng thét chói tai lên.

"A, thật có lỗi." Lý Tuần quay đầu nhìn xuống, thấy đầu người này tích tấp mất máu, thực sự không phải cái bộ dáng, nhún nhún vai, tiện tay đem ném tới trong bụi hoa, quyền đương mạo xưng làm phân bón, xoay mặt liền cười nói: "Như sư tỷ, những ngày này, cô gái nhỏ này rất để người đau đầu đi!"

Diêm Như còn chưa lên tiếng, trong đình Nhan Thủy Nguyệt đã lớn tiếng kêu

lên: "Ác nhân, đao phủ, yêu quái, ma đầu. . ."

Kêu vài tiếng, thấy Lý Tuần cùng Diêm Như đều cầm cực ánh mắt cổ quái nhìn qua, nàng bỗng dừng nghĩ đến, chính mình dường như có chút phản ứng quá độ.

Nơi này là nơi nào?

Đằng Hóa Cốc!

Trước mắt là người nào?

U Hồn Phệ Ảnh Tông tà tu a!

Những cái kia xưng hào, không phải liền là chuyên môn hình dung bọn hã?
Nàng cần gì phải như thế sát có kỳ sự kêu đi ra?

Tiểu cô nương lập tức liền ừ xịu.

Kia thẳng thắn tâm cảnh biến hóa ngược lại là đáng yêu cực kỳ. Lý Tuần cùng Diêm Như nhìn nhau nhất tiếu, do Diêm Như nói: "Còn tốt, Thủy Nguyệt đạo hữu hiểu biết sâu sắc, lại thông thiên cơ toán thuật, có nàng tại, trong cốc này cũng không giống như lấy trước như vậy buồn bực."

Nàng cười nói yên yên, một bộ thong dong bộ dáng, trong lòng kỳ thật cũng tại kỳ quái: Bách Quỷ trước kia cũng không có máu tanh như vậy a, giống như vậy mang theo người chết đầu đến dọa người nhằm chán cử động, càng không phải là phong cách của hã, đây là thế nào?

Đang khi nói chuyện, Lý Tuần đi được càng gần chút, Diêm Như đã thấy rõ mặt của hã, thấy một lần phía dưới, nàng lại là một kỳ.

Không biết tính sao, Lý Tuần trên mặt da thịt trắng nõn, hai gò má lại ửng đỏ như say rượu, đôi mắt bên trong cũng tơ hồng dày đặc, giống như là mấy ngày không có nghỉ ngơi. Thế nhưng là bốn mắt gặp nhau lúc, Lý Tuần ánh mắt rõ

ràng lại thanh minh cực kì.

Nghĩ nghĩ, nàng vẫn là mở miệng lấy đó quan tâm: "Bách Quỷ sư đệ, người luyện công xảy ra sự cố rồi? Cảm giác này. . ."

"Đa tạ sư tỷ quan tâm, là có chút vấn đề nhỏ, nhưng không sao."

Lý Tuần thuyết pháp như vậy, Diêm Như đương nhiên sẽ không lại truy đến cùng xuống dưới, nàng cười nhẹ một tiếng, ngoái nhìn nhìn xuống lại tại gần người Nhan Thủy Nguyệt, có chút gằn trước thân thể, thấp giọng nói: "Người kia thể nhưng là đến thăm dò hư thực?"

"Đúng vậy. Bất quá, lại chỉ là cái không quan trọng gì tiểu tốt tử, cái này chứng minh Tiêu Hồn phi tử chính là hoài nghi nơi này, cũng là sợ ném chuột vỡ bình, không muốn đem chuyện làm tuyệt. A, nàng có thể có như vậy lòng dạ, chúng ta tự nhiên cũng phải có chỗ hồi báo mới là."

"Sư đệ ý tứ?"

"Để Nhan Thủy Nguyệt đi thôi, việc đều làm, lưu nàng vô dụng, làm cho nguy rồi, ngược lại sẽ dẫn lửa thiêu thân." Lý Tuần hời hợt nói chuyện, tuy nói câu câu đều có lý, có thể kia thái độ thực sự để cho người ta không vui.

Diêm Như cũng chẳng suy nghĩ gì nữa hẳn sẽ nói như vậy, cũng rất kỳ quái hẳn nói đến thẳng thắn như vậy.

Nhưng nàng vẫn là không có nói cái gì, chỉ là gật gật đầu, biểu thị đồng ý, lập tức nàng liền tìm cơ điều chỉnh trong cốc phòng ngự, hướng Lý Tuần đến Nhan Thủy Nguyệt cáo từ.

Mới đi hai bước, nàng chợt nhớ tới một sự kiện đến, quay đầu hướng Lý Tuần nói: "Đúng rồi, nửa tháng trước, tân tân khách khanh Lý phu nhân đến tìm người, ta án lấy người nói, đem Thủy Nguyệt đạo hữu thân phận cáo tri, lại tiết lộ chút nội tình, nhưng nàng nhìn có chút không cao hứng, cũng không có lưu lại

lời gì liền đi. Nghe sư phụ nói, nàng hướng tông môn xin phép nghỉ, nói là ra ngoài dạo chơi, lúc này đã không biết đi nơi nào!"

"Không cao hứng?" Lý Tuần dừng bước lại, hơi suy nghĩ một chút, liền cười nói: "Ta đã biết, sư tỷ người đi giúp, ta nắm chặt thời gian giải quyết chuyện bên này, miễn cho đêm dài lắm mộng."

Diêm Như thật sâu liếc hẩn một cái, thoáng gật đầu ra hiệu về sau, mỉm cười đi.

Lý Tuần chậm rãi đi vào tiểu đình, cười mỉm cũng không nói chuyện. Nhan Thủy Nguyệt cầm lặng lẽ nhìn hẩn: "Người chịu hỏi kia hai vấn đề rồi?"

Lý Tuần nhe răng nhất tiếu, cũng không đáp lời, chỉ là đại mã kim đao ngồi xuống, tiện tay cầm lấy một chén trà nhài, uống một hơi cạn sạch.

Mà cái này cái chén, rất không may chính là Nhan Thủy Nguyệt.

Tiểu cô nương thấy nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng tư đến đây là địa bàn của người ta, cũng chỉ đành nhịn. Nàng hằm hừ ngồi xuống tới, cũng hờn dỗi mỉm môi không nói lời nào.

Không chỉ là uống Hoàn Nhan Thủy Nguyệt ly kia, Lý Tuần đem trọn ấm trà nhài tất cả đều ngã xuống bụng, lúc này mới ha xuất một ngậm nhiệt khí, nghênh tiếp Nhan Thủy Nguyệt không tự giác con mắt tròn to. Hẩn cười nói:

"Vấn đề thứ nhất, ta muốn tìm một kiện gọi Mặc ti ham bảo vật liệu, người nói, ta làm như thế nào mới có thể tìm được?"

Nhan Thủy Nguyệt không nghĩ tới vấn đề nói đến là đến, mà lại hỏi một chút chính là như thế cụ thể, nào giống là "Đoán mệnh" tới?

Trong lúc nhất thời, nàng là luống cuống tay chân, vội vã dứt bỏ vương tay quạt xếp, bấm ngón tay, tính nhẩm, có thể dùng tới biện pháp tất cả đều dùng tới, nửa ngày mới xuất đáp án.

"Có thể tìm tới!"

Lý Tuần "Ha" một tiếng cười, trở lại quay mặt qua chỗ khác, không đành lòng nhìn thấy tiểu cô nương kia lúng túng bộ dáng.

Nhan Thủy Nguyệt mặt đỏ lên bạch, trợn nhìn đỏ, liên biến đến mấy lần, mới lắp bắp nói: "Ta nói là, cái này Mặc ti ham bảo người nhất định có thể tìm được, nhưng là lại không phải tìm tới. . . Cười, cười, cười cái gì cười!"

Xấu hổ đến cực điểm, tiểu cô nương rốt cục bạo phát, nàng khuôn mặt nhỏ đỏ bừng lên, vỗ bàn đứng dậy: "Người cười đủ không? Ta chỉ là nhất thời nói sai a! Người đến cùng có còn muốn hay không biết rồi?"

Nhìn nàng bộ dáng này, Lý Tuần nếu có thể ngưng cười, kia mới thật gọi có quý. Hắn mới mặc kệ Nhan Thủy Nguyệt ý nghĩ như thế nào, một mực cười to không ngừng, thẳng đến nhanh cười đau cả bụng, lúc này mới lắc đầu, khoát tay nói: "Hảo hảo, ta nghe người nói, nghe người nói là được!"

Nhan Thủy Nguyệt lúc này hận không thể đem ma đầu kia liền da lẫn xương, nguyên lành nuốt vào, hết lần này tới lần khác thực lực kém xa nhân, lại sợ hãi đối phương dùng ra cái gì ám chiêu, cắn răng nửa ngày, mới nỗ lực đè lại hỏa khí.

"Căn cứ ta suy tính, vật này là người muốn đến chi vật, lại không phải gấp muốn chi vật, người cũng không có vì tìm nó tận tâm dự định, dạng này người có thể tìm tới mới gọi có quý."

Cái này có ý tứ!

Lý Tuần thoáng kinh ngạc một chút, hỏi: "Vậy tại sao lại có thể tìm tới?"

"Ta nói qua ta nói sai a!" Nhan Thủy Nguyệt nguýt hẳn một cái, "Không phải có thể tìm tới, là có thể được đến. Ân, cho người cái đề nghị, đi cái này Mặc ti ham bảo nơi sản sinh, ở nơi đó đương tản bộ đồng dạng chuyển thượng một

vòng, nói không chừng liền có nhân ném cho người!"

Cứ như vậy? Lý Tuần cảm giác mình bị lừa, có thể hẳn cũng không thể nào quan tâm, chính Như Nhan Thủy Nguyệt nói, đối Mặc ti ham bảo thứ này, hẳn cũng không làm sao nhiệt tâm, tuy nói bây giờ suy nghĩ một chút, Âm Tán Nhân uốn gối cầu người cảm giác, thật là hơi có chút bi ai. . .

"Tốt a, vấn đề này tính qua, vấn đề thứ hai."

Lý Tuần nhìn xem tiểu cô nương trở nên phá lệ chăm chú khuôn mặt, đang muốn nói chuyện, nhưng lời đến khóe miệng, hẳn đột nhiên cảm thấy, nếu là lại thuận miệng hỏi một câu, cũng có một chút có lỗi với nhân dáng vẻ. Vừa chuyển động ý nghĩ, ra miệng ngôn ngữ đã đại biến.

"Người phê ta mệnh để ý, nói ta sát kiếp gia thân, sống không lâu lâu, mấy ngày nay ta nghĩ nghĩ, cái này cũng không có gì, nhưng có một số việc, ta còn là không bỏ xuống được. Ta chỉ muốn hỏi, ta muốn làm nhất, có thể làm thành sao?"

Trước một vấn đề quá nhỏ, cái vấn đề này lại quá rộng. Nhan Thủy Nguyệt trong lòng không ngừng kêu khổ, có thể nàng đối với thiên cơ mệnh lý thái độ, là có mười hai vạn phần chăm chú, cũng tuyệt không chịu tin khẩu thư hoàng. Nàng đành phải chấn tác tinh thần, trừng lớn mắt thần, quan sát tỉ mỉ đối diện người này tướng mạo, muốn từ bên trong tìm ra chút đầu mối.

Nhưng mà, muốn mạng chính là, chỉ cần hơi đánh giá Bách Quý tướng mạo, lực chú ý của nàng liền không tự chủ được hướng về kia song "Huyết đồng lệ phách" đôi mắt nghiêng.

Sau đó, trong đầu liền luôn luôn lóe ra một người khác khuôn mặt, hai tấm hoàn toàn khác biệt gương mặt giao thoa chớp động, chen lấn nàng kém chút liền muốn điên mất rồi!

"Uy, uy? Nhan Thủy Nguyệt?"

Bách Quý tiếng kêu từ phương xa truyền tới, lúc đầu còn mơ hồ cực kì, nhưng trong nháy mắt liền tiếng như lôi minh, chấn động lòng người.

Nhan Thủy Nguyệt giật mình một cái, bỗng nhiên đứng thẳng người lên: "Chuyện gì xảy ra?"

Lý Tuần dùng một loại kì lạ ánh mắt nhìn nàng, cuối cùng, liền mỉm cười nói: "Người vừa mới đang ngẩn người!"

"Ách, thật sao? Tính được nhập thần đi."

Nhan Thủy Nguyệt vẫn cảm giác được tâm thần chưa định, muốn uống chén trà ổn định tâm thần, lại nhớ lại trên bàn nước trà đều bị Lý Tuần uống cạn. . . Đúng, còn có Diêm Như ly kia, từ đó về sau, ai cũng không có chạm qua.

Lắc đầu, để cho mình đầu thanh tỉnh một chút, nàng quyết định đem ly kia uống trà rơi. Nàng vươn tay, nắm vuốt chén chuôi, đang muốn bưng lên, trong đầu bỗng nhiên một trận sáng như tuyết, ngón tay tương ứng run lên, nước trà đổ nửa chén đi ra.

"Thế nào, toán mơ hồ? Vậy quên đi, chúng ta. . ."

"Thiên Sơn Mộ Tuyết khuynh Đông Hải, sơ nhật triều đầu lại đi tới."

"Cái gì?"

"Cái gì 'Cái gì'?" Nhan Thủy Nguyệt mơ mơ màng màng đáp lại, hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, chính không hiểu thấu lúc, Nhan Thủy Nguyệt "A" một tiếng nhảy dựng lên.

"Ta vừa mới nói cái gì?"

". . . Hai câu tộ thơ, chính là như vậy!"

Lý Tuần cũng đứng lên, hẳn quyết định, tuyệt không hỏi lại đi xuống.

Tại một sát na kia, chính là Nhan Thủy Nguyệt tự lằm bằm trong nháy mắt, hần rõ ràng cảm thấy một cỗ đến từ đáy lòng chỗ sâu nhất giá lạnh uồn lượn mà lên, đem hần cột sống toàn bộ đông kết.

Đây cũng không phải là là chẳng lành báo hiệu, mà là mọi người tại đối mặt không thể tưởng tượng nổi không biết lúc, làm ra bản năng nhất phản ứng.

Nhìn xem Nhan Thủy Nguyệt vẫn chưa thỏa mãn biểu lộ, hần hết sức duy trì lấy ung dung thái độ, mỉm cười nói: "Tốt, hai vấn đề hỏi xong, người, có thể đi!"

"Đi?" Nhan Thủy Nguyệt ngược lại không vội, nàng cầm lấy quạt xếp, ba một tiếng triển khai, không để ý đây là mùa đông khắc nghiệt, quạt hai cái, mới cười lạnh nói: "Ta hiện tại đi, cũng chính là đưa đi lên cửa một bàn nhi đồ ăn! Ta khờ sao?"

"Như lưu người xuống tới, tiếp qua mấy ngày, cái này toàn cốc chi nhân, chỉ sợ đều muốn thành đồ nhắm, chúng ta ngốc sao?"

Cái này đối chọi gay gắt một câu, đem Nhan Thủy Nguyệt chẹn họng cái rần chắc, quạt xếp cấp tốc khép mở hai lần, nàng bỗng nhiên đứng người lên, mím môi lại, không nói một lời muốn đi ra.

Lý Tuần đưa cánh tay đem nàng ngăn lại: "Phát cái gì tính tiểu thư, ta tự nhận là đối người cũng coi như hết lòng quan tâm giúp đỡ. . . Tốt a, ta thừa nhận, ta có lẽ là đối người có chút ý nghĩ, có lẽ là thêm điểm nhi duyên phận, đã ta bảo vệ người một tháng này, cũng không có lại đem người đẩy đi ra đạo lý!"

Nhan Thủy Nguyệt quay mắt nhìn hần, bờ môi mím lại cực nhanh, ánh mắt cũng thật phức tạp. Lý Tuần mặc kệ nàng suy nghĩ cái gì, vung tay áo, đem trên bàn đá chén trà đều đánh rớt trên mặt đất, phanh phanh bâng bâng một trận loạn hưởng, nhưng rơi vào hần trong tai, lại cực kỳ thống khoái.

"Người đến xem!"

Hắn tiện tay vạch một cái, liền tại bàn đá mặt ngoài khắc một cái hình dáng đi ra.

"Đây là ta tông phạm vi thế lực, nơi này là Đẳng Hóa Cốc, lại đông, giáp giới gần nhất, chính là Tam Hoàng Kiếm Tông, các người Thủy Kính Tông đến nơi đó, tùy tiện tìm người quen, liền không cần lo lắng cái gì, đúng, bên kia, người có người quen sao?"

Nhan Thủy Nguyệt không chút nghĩ ngợi trả lời: "Có, chỗ ấy có ta một cái khăn tay giao."

Lý Tuần vỗ xuống bàn, cười nói: "Tốt lắm, ta liền hộ tống người đến đây, làm sao?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Huyết Lộ

Chương 7: Huyết lộ

"Người, hộ tống?"

Nhan Thủy Nguyệt mở to hai mắt, một mặt khó có thể tin. Sững sốt nửa ngày, mới nói: "Người muốn làm gì?"

"Tận bằng hữu chi nghĩa a!" Lý Tuần ăn nói lung tung, nhưng lại làm như có thật: "Người tốt làm đến cùng, đưa phật đưa đến tây. Tuy nói lúc này là đi về phía đông, nhưng nói thế nào, cũng là một kiện công đức. . . Đây cũng là người nói, ta cái này nát mệnh muốn sống được tận lực lâu dài, nhất định phải dành dụm âm đức không thể, không phải sao?"

"Vâng, thế nhưng là. . ."

"Cái gì thế nhưng là không thể đúng vậy, dạng này không rất tốt sao? Đương nhiên, có một việc người phải chú ý, ta thế nhưng là tại 'Bế quan' thời kì trộm đi đi ra hỗ trợ, cho nên, ta không có khả năng quang minh chính đại hầu ở bên cạnh người. Dạng này, người đi trước một bước, ta âm thầm tùy hành, làm sao?"

Nhan Thủy Nguyệt miệng bên trong "Ha" mấy âm thanh, lại không biết là bật cười vẫn là thở dài, nàng muốn nói chuyện, nhưng tại Lý Tuần hai con người nhìn chăm chú, không giải thích được liền đánh mất mở miệng dũng khí.

Lý Tuần hài lòng nhất tếu, đứng dậy, hoàn toàn như trước đây vỗ vỗ gương mặt của nàng: "Tốt, lại nghỉ ngơi một hồi, đợi đến lúc buổi tối, cũng nhanh một chút đào mệnh đi!"

Nói xong những lời này, Lý Tuần cười lớn vung tay mà đi, toàn bộ Đẳng Hóa Cốc sương mù, tựa hồ cũng bởi vì hân tiếng cười mà chấn động lưu động.

Nhan Thủy Nguyệt ngơ ngác nhìn xa như vậy đi bóng lưng, một loại cảm giác nói không ra lời liền ngạnh tại trong cổ họng, sần sạt nhốn nháo.

"Hăn. . . Càng ngày càng quái!"

Trong núi không nhật nguyệt, lời này là thỏa đáng nhất bất quá. Trong Đẳng Hóa Cốc chờ đợi một đoạn thời gian, lúc trở ra, liền rõ ràng cảm giác được, thời tiết có chút chuyển sang lạnh lẽo.

Tuy nói giới này Tây Nam quý tiết biến hóa cũng không rõ ràng, nhưng cỏ cây nhan sắc rõ ràng làm sâu sắc, so với trước đó, cũng lộ ra khô cứng rất nhiều.

Đổi điểm này, Nhan Thủy Nguyệt có quyền lên tiếng nhất.

Nàng từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển, trong rừng phi nước đại. Thỉnh thoảng sát qua một chút phân nhánh cành lá, xoạt xoạt đứt gãy thanh bên tai không dứt. Mà tại nàng nghe tới, những âm thanh này càng giống là ác nhân tê cười, lúc nào cũng lượn lơ bên tai.

Trong lòng đang run rẩy thời khắc, phương xa lại cùng nhau gào rít vang lên, tiếng kêu này tại tuyệt vọng cùng sợ hãi thôi động hạ, liên tiếp cất cao, nhưng lại bị vô biên rừng rậm cắt chém được phá thành mảnh nhỏ. Nhan Thủy Nguyệt dưới chân một cái lão đảo, bởi vì mệt mỏi mà đổ lên trên khuôn mặt nhỏ nhắn, nhưng là hoàn toàn lạnh lẽo.

Kia là nước mắt tác dụng.

"Hỗn đản, hỗn đản, người còn có hết hay không a!"

Nàng che miệng, không để cho mình khóc ra thành tiếng, dưới chân cũng không ngừng chút nào, lão đảo hướng lấy phía trước chạy đi.

Đây là nàng bị "Đuổi ra" Đẳng Hóa Cốc sau ngày thứ tư.

Nàng lúc này, đã sớm đã mất đi ngự khí phi thiên khí lực, chỉ có thể nương tựa theo nửa diệu đề tống thuật, hướng đông mới gấp chạy.

Bốn ngày thời gian, nàng đi không đến bảy ngàn dặm đường, đây đối với phạm nhân mà nói đã là thần tiên cước trình, đối một cái tu sĩ mà nói, chỉ có thể nói là nghiêm trọng thất bại.

Hiện tại, nàng cách dự trừ bên trong mục đích, vẫn là xa xa khó vơi, mà nàng cũng đã sắp hỏng mất.

Bảy ngàn dặm lộ trình bên trong, đều thoa ô trọc huyết. Vừa mới chết đi người kia, là thứ bốn mươi hai cái, vẫn là bốn mươi ba cái?

Nàng rất cuộc minh bạch, câu thí "Tích âm đức", câu thí "Toàn đạo nghĩa", Bách Quỷ đạo nhân sở dĩ muốn "Hộ tống" nàng tiến về Tam Hoàng Kiếm Tông phạm vi thế lực, căn bản chính là vì thỏa mãn trong lòng của hãn biến thái dục vọng!

Giết chết mỗi một cái cản đường người, dùng tàn khốc nhất, máu tanh nhất phương thức! Sau đó từ đó thu hoạch khoái cảm.

"Hãn điên rồi!"

Nhan Thủy Nguyệt rất cuộc minh bạch, phân biệt sau một tháng Bách Quỷ đạo nhân, cùng lúc mới gặp mặt, đã hoàn toàn khác biệt.

Tại Đẳng Hóa Cốc bên trong, hãn che giấu rất khá, thế nhưng là, khi hãn giết chết xuất cốc sau người đầu tiên lên, loại kia điên dại, ngang ngược, khát máu tính cách, liền một ngày nặng hơn một ngày.

Theo ngày thứ hai lên, người chết bên trong liền lại không toàn thân.

Đến hôm nay, cho dù là ở xa bên ngoài mấy dặm, nàng cũng có thể ngửi

được đến từ Bách Quỷ trên người, làm cho người buồn nôn mùi máu tanh.

Cái mùi này chảy ròng nhập nòng ngũ tạng lục phủ, ở trong đó quấy, lẫn lộn, một chút một chút xóa đi dũng khí của nòng cùng ý chí.

"Đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, làm sao đột nhiên cứ như vậy đâu?" Nhan Thủy Nguyệt không tự chủ chậm dần cước trình, hết sức tập trung tinh thần, nghĩ vận dụng mình học, tìm ra mấu chốt trong đó.

"Là, huyết đồng lệ phách lại không là ẩn tính, biến cố gì để cái này 'Hung thần' chi tướng do ẩn mà hiện? Còn có 'Tam sát' cục, những cái còn lại dần dần ẩn, mà thiên sát chi ý càng đậm, tiếp tục như vậy nữa, hẳn coi như không chết trong tay người khác, cũng sẽ bị lão thiên gia đánh chết!"

Trong đầu suy nghĩ liên tiếp, lại tìm không ra một cái có giá trị. Nàng cũng nói không rõ tại sao mình lại lo lắng cái này ma quỷ, có lẽ là nghĩ đến tìm tòi nghiên cứu chuyện đến tột cùng đi. . .

Lại là một tiếng hét thảm vang lên, đâm vào Nhan Thủy Nguyệt dồn sức đánh rùng mình một cái, mà trong rừng phi cầm tẩu thú kinh sợ bay đi nhanh, để cái này thanh tê minh truyền đến phương hướng trở nên bắt đầu mơ hồ.

Kỳ thật, coi như không mơ hồ, tại lúc này trạng thái tinh thần hạ, Nhan Thủy Nguyệt cũng không phân biệt ra được tới. Nàng giờ phút này chỉ muốn che lỗ tai, đem hết thảy thanh âm đều ngăn cách bên ngoài.

Nàng cũng thật làm như vậy.

Thế nhưng là, liền tại sau một khắc, một cái vô cùng rõ ràng giọng nữ, nhìn qua tầng tầng trở ngại, thẳng chui vào nòng màng nhĩ bên trong đi: "A, chúng ta Thủy Nguyệt muội tử đây là thế nào?"

Nhan Thủy Nguyệt nghe vậy, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, ngẩng đầu lên. Trước mắt ánh vào thân ảnh, nàng là hết sức quen thuộc tất.

"Thôn Dương!"

"Thủy Nguyệt muội tử lại vẫn nhớ kỹ ta sao? Sao còn muốn đa tạ người quan tâm đâu."

Thôn Dương che miệng cười khẽ, chỉ động tác này, liền để nàng một thân đường cong bày biện ra động thái mỹ cảm tới.

Không biết tính sao, tuy là cùng là nữ tính, Nhan Thủy Nguyệt trên mặt nhưng là đỏ lên. Nhưng rất nhanh, sắc mặt của nàng cũng bởi vì cái này hồng bết tình thế tái nhợt xuống dưới.

Phía trước không hề chỉ là một vị Thôn Dương kiếp xu. Tại bên người nàng, có một nam một nữ lưỡng cái tu sĩ, đều là thần sắc lãnh đạm, đứng ở nơi đó, liền có ần ần hàn ý thẳng bức tới. Hai bên trong rừng rậm, tựa hồ cũng nghe đến chút âm thanh, rất rõ ràng, Nhan Thủy Nguyệt một đầu va vào vòng mai phục.

Thôn Dương dùng một loại có chút kì lạ ánh mắt, đối nàng trên dưới dò xét, một hồi lâu mới nói: "Một tháng không thấy, người ngược lại là quen biết một vị kỳ nhân. Mấy ngày qua, thế nhưng là để chúng ta hảo buồn bực, muội tử có thể nói cho ta, người kia là cái gì thân phận?"

"Ta không biết hẳn!"

Loại này mê sảng, Nhan Thủy Nguyệt đúng là thốt ra. Nói ra đằng sau mới trong lòng gọi hồng bết, liền xem như gạt người, cái này thái độ cũng quá nóng lòng một chút, làm sao có thể giấu giếm được Thôn Dương nhân vật như vậy?

Có thể tà môn chính là, Thôn Dương dường như là tin, nàng ánh mắt lóe lên, nói khẽ: "Không biết? Thật?"

Nhan Thủy Nguyệt giờ phút này chỉ có thể kiên trì nói tiếp: "Hắn cứng rắn đi theo ta, chúng ta căn bản là không có đã gặp mặt!"

Thôn Dương nghe vậy thoáng gạt đầu: "Lời này không giả. .. Bất quá, chính

là giả cũng không quan hệ. Mặc cho tên kia có thủ đoạn thông thiên, hôm nay cũng chạy không thoát chúng ta Ngũ Chỉ sơn đi. Ngược lại là Thủy Nguyệt muội tử người, đi ra nghịch ngợm hơn một tháng, nên trở về đi gặp sư phụ người."

Nói đến chỗ này, nàng thấy Nhan Thủy Nguyệt ánh mắt dao động, liền cười nói: "Muội tử người tâm tư linh xảo, mọi người đều biết, chỉ là cái này phương viên trong vòng mười dặm, chỉ ít có hai mươi ánh mắt nhìn chăm chăm người, nếu người còn muốn chơi lần trước kia hư hư thật thật trò xiếc, cũng không có dễ dàng như vậy! Như thế nào, đi thôi!"

Nàng đưa tay hư dẫn, vẫn là một bộ khách khách khí khí bộ dáng, Nhan Thủy Nguyệt hít sâu một hơi, nhắm mắt lại.

Lúc này, rốt cục vẫn là tránh không khỏi.

Sau một khắc, xung quanh tiếng kêu thảm thiết lên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Tiếng kêu thảm thiết kích thích thời khắc, Thôn Dương cuồng bị kinh ngạc, nàng xoay mặt nhìn về phía một bên nam tu, gặp hẳn nhất quán lãnh đạm trên mặt cũng hiện ra vẻ kinh ngạc tới.

Mặc dù biết rõ đối phương cũng giống như nàng hồ đồ, nhưng nàng vẫn là không nhịn được hỏi: "Bên kia không có ngăn lại sao?"

"Mặc tông chủ tự mình xuất thủ, không nên a!"

Nam tu nhíu mày, tự lẩm bẩm, lại quên cái này ngôn ngữ nghe tới, còn có đừng một tầng ý tứ.

Quả nhiên, người nói vô tâm, người nghe hữu ý, Thôn Dương trong lòng mười phần không nhanh, hừ lạnh nói: "Quý tông Yêu kiếm bí pháp có một không hai đương đại, chắc hẳn có biện pháp đem kia ác ôn chém giết! Nghe thanh âm, kia ác ôn là theo phía nam cài đóng, chính là quý sư đệ khu vực phòng

thủ. . ."

Nàng còn chưa nói xong, cái kia nam tu đã khoát tay cười nói: "Tiên tử hiểu lầm, Từ Kháng không còn ý gì khác. Chỉ là việc này tới kỳ quặc, hẳn là, hung thủ cũng không phải là một người?"

Nói được chỗ này, hai người tất cả giật mình, mà đối thành ngoại cái kia khuôn mặt âm trầm nữ tu thì mở ra một mực hơi nhắm hai con ngươi, điềm nhiên nói: "Lại giết một cái!"

Lời còn chưa dứt, cách đó không xa trong rừng rậm một đạo kiếm quang bay vút lên trời, nhìn qua khí thế lẫm liệt, nhìn kỹ đến, nhưng là có chút lắc lư, lại chỗ kinh một trong chỗ, một chùm huyết vụ giữa trời đục vấy, thê thảm cực kỳ.

"La sư đệ!"

Lúc này đến phiên nam tu giật mình, hẳn không kịp hưởng hai người đồng bạn chào hỏi, thân hình mở ra, liền hướng về kia cái phương hướng bắn nhanh ra như điện. Chỉ là mới bay tới nửa đường, cách này chỉ ít hai mươi dặm ngoại, một tiếng buồn buồn bạo chấn ù ù ép đến, chấn động đến cây rừng loạn chiến, lá rụng bay tán loạn.

"Quả nhiên có đồng bọn!"

Vang vọng truyền đến phương hướng, chính là Tiêu Hồn phi tử dẫn dắt cao thủ bố trí mai phục chỗ, nghe một tiếng này bạo chấn, giao thủ thực lực của hai bên, đều là kinh người cực kỳ. Bên này tự nhiên là Tiêu Hồn phi tử tự mình xuất thủ, mà có thể cùng nàng chống đỡ hiệt đối thủ, như thế nào đèn đã cạn dầu?

Làm Tiêu Hồn phi tử đắc lực cánh tay, Thôn Dương theo lần này bạo chấn bên trong, nghe được càng nhiều tin tức hơn: "Không ổn, tông chủ từ trước đến nay không thích cùng nhân liễu mạng, bây giờ lại làm thành thanh thế như vậy, chẳng phải là rơi xuống hạ phong?"

Mặc cho trước đó đem đối thủ làm sao đánh giá cao, kết quả là lại phát hiện, thực lực của đối phương vẫn không thấy đáy, Thôn Dương đã có chút ngây người. Thiên Yêu Kiếm Tông Từ Kháng đã lọt vào trong rừng rậm, mà nàng bên cạnh thân kia âm trầm nữ tu thì vén vện chuyển động đôi mắt, quan sát bốn phía, không nói một lời.

Lại một tiếng bạo chấn tiếng vang lên, Thôn Dương thân thể run lên, đang muốn nói chuyện, đồng bạn bên cạnh đột nhiên khẽ quát một tiếng: "Cẩn thận!"

Lưỡng nữ thân hình đồng thời lật nghiêng, hiểm hiểm né qua hậu phương lẳng lẹ như kiếm xung kích. Dù vậy, một mảnh nồng trọc mùi máu tanh vẫn xâm nhập hai người trong miệng mũi, mặc cho hai người đều đối độc vật có cực cao kháng tính, ban đầu người được này khí tức, vẫn cảm giác được tâm trí một bộ.

Tê tê quái âm, như là độc xà thổ tín, yêu dị làm cho người khác sợ mất mật, Thôn Dương không chút nghĩ ngợi, cong lại bắn ra, giữa trời liền nổ tung một chùm màu xanh nhạt sương mù, đồng thời nàng thân hình nhất chuyển, thuần bằng một ngậm chân tức, trên không trung liền đối bảy tám cái phương vị, đi xa ngoài mười trượng hơn, mới có cơ hội định thần nhìn lại.

"Nhan Thủy Nguyệt chạy. . . Đẳng sau!"

Âm trầm nữ tu thanh âm xa xa truyền đến, đợi đến kinh biến thời điểm, cũng đã chậm nửa nhịp.

Hơi nóng hầm hập theo Thôn Dương phía sau cổ sát qua, dù là nàng phản ứng cấp tốc, kịp thời vọt tới trước, vẫn bị dư ba quét trúng. Vai cũng giống như là bị một cái trọng chùy oanh bên trên, kia như lôi đình chấn động, thậm chí để cho người ta cảm thấy, xương sống đã nát.

Càng nguy hiểm hơn, là tùy theo mà đến khí huyết rung chuyển. Ở trong nháy mắt này ở giữa, do phía sau cổ bắt đầu, dần dần đến nửa người, cho đến đi đứng, khí huyết lưu thông giống như là hoàn toàn xóa đạo nhi, tại mảnh khảnh mạch máu hạ "Thình thịch" sôi trào nhấp nhô, loại kia toàn thân thiêu đốt đau

đón, để nàng thê thanh hét lên.

"Nhiên huyết nguyên tức, là Nhiên huyết nguyên tức!"

Trầm thấp tiếng cười ngay tại bên tai nàng vang lên: "Coi như có chút kiến thức! Nếu người lúc này có thể còn sống sót, quay đầu chờ lão tử trở về, chơi người cái sáng khoái!"

Tiếng cười bỗng nhiên cao, Thôn Dương chỉ nghe được phía sau một tiếng kiếm ngân vang, Từ Kháng thê lương tiếng kêu ré cũng đồng bộ vang lên: "Nạp mạng đi!"

"Không tiễn!"

Tiếng cười kia long nhưng nổ tung, gần trong gang tấc Thôn Dương chỉ cảm thấy tâm trí kịch chấn, một ngụm máu tươi phun ra đi, đã lâm vào chiều sâu hôn mê.

Tại nàng trước khi bất tỉnh đi trước, loáng thoáng nghe được, đồng bạn tiếng kêu: "Hướng bắc đi. . ."

Tiếng kêu im bật mà dừng, nàng cũng chân chính ngất đi.

Mê man không biết qua bao lâu, Thôn Dương cảm thấy, nàng đã bị Địa Ngục tiểu quỷ nhóm gác ở trong chảo dầu nấu mười bảy mươi tám hồi, khung xương đều thành hôi, bên tai đều là đi âm gào rít la lên, thật lâu nghe không chân thiết.

Bỗng nhiên một cái giật mình, nàng đột nhiên liền thanh tỉnh lại, đột nhiên mở mắt, nhìn thấy nhưng là cành lá che chắn bầu trời.

Toàn thân không có một chỗ không đau, mà loại kia làm lòng người tự suy yếu, càng giống là bị cái nào phong nguyệt lão thủ thải bỏ đằng sau, để lại cảm giác.

Thôn Dương nhớ kỹ, cảm giác này đã rất nhiều không có trải qua.

Nàng chuyển động con mắt, sau đó, nàng nhìn thấy ngòi ở một bên, ôm sư đệ thi thể, sắc mặt xanh xám Từ Kháng. Cảm giác được ánh mắt của nàng, Từ Kháng nghiêng mặt qua đến, nói một cách lạnh lùng: "Tất cả đều chạy!"

Thôn Dương chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, còn tốt không tiếp tục ngắt đi, mà nàng cuối cùng còn có một chút lương tâm, nhớ kỹ trước đó có thể trốn được một mạng, toàn thua lỗ đồng bạn mấy lần nhắc nhở, nhưng quay đầu nhìn xem, nhưng không có nhìn thấy người kia. Liên hỏi một câu: "Suy nghĩ đầu?"

Nàng nói chính là cái kia khuôn mặt âm trầm nữ tu, là Minh Vương Tông còn sót lại Lục Minh Tướng một trong, lục thức cảm ứng phi thường mẫn cảm.

Từ Kháng kéo ra khoe miệng: "Phế đi! Yết hầu bị cắt đứt, mặc dù không chết, nhưng Nhiên huyết nguyên tức thiêu thương não bộ, lục thức bị thương nặng, nghĩ khôi phục lại hôm nay trình độ, sợ là không thể nào!"

Thôn Dương thấp "A..." một tiếng, Từ Kháng lạnh lùng lại nói: "Quý tông chủ cũng bị thương. . . Là tâm cổ phản phệ, nhưng đồng thời không cần lo lắng cho tính mạng!"

Đến tận đây, Thôn Dương liền kinh khiếu khí lực đều đã mất đi. Nàng run lên nửa ngày, mới hỏi một vấn đề cuối cùng: "Đối phương đến tột cùng là ai?"

Một trận trầm mặc. Thôn Dương nghi hoặc xem đi, chính nhìn thấy Từ Kháng lộ ra một cái gằn như vụn vụn khuôn mặt tươi cười: "Không thấy rõ!"

". . ."

Tại Thôn Dương kiếp xu im lặng ngưng nghẹn đồng thời, Nhan Thủy Nguyệt đang từ trong mê ngủ tỉnh lại.

Lúc này cũng không phải nàng bị ai đánh bất tỉnh, mà là tại Bách Quỷ truyền âm để nàng hưởng bắc phá vây đằng sau, nàng liều mạng phi nước đại, cuối cùng tươi sống mệt mỏi hôn mê bất tỉnh. Mơ mơ màng màng ở giữa, nàng tựa hồ

nhớ kỹ là ai đưa nàng đeo lên, như bay tiến lên.

Chuyện về sau, nàng hoàn toàn nhớ không được, thậm chí liền lúc này người ở phương nào, cũng không rõ ràng . Bất quá, tại nàng mở mắt trước đó, nàng đã nghĩ được kia làm cho người buồn nôn mùi huyết tinh, cái này nồng đậm trình độ nhắc nhở nàng, Bách Quỷ ngay tại bên người.

Một bên truyền tới trầm thấp tiếng nói, rất kỳ quái, kẻ nói chuyện đúng là vị nữ, nghe cũng rất quen tai.

". . . Quá gấp. Đương nhiên, ta không phải nói ngươi không nên tu luyện thứ này, mà là nói, ngươi tiến cảnh quá nhanh, chung quy vẫn là điều khiển không được. Muốn tìm cái chết, cũng không cần như vậy đi?"

Bách Quỷ ở bên kia hừ một tiếng: "Ta có biện pháp nào? Không tu luyện liền là chết, ngươi hẳn là may mắn ta phản ứng kịp thời, nếu không ngươi đâu còn có ở chỗ này oán trách cơ hội?"

Dừng một chút, hẳn lại nói: "Ngược lại là ngươi, ta thế nào cảm giác không thích hợp a. Đối phó cái Tiêu Hồn phi tử, có cần phải thổ huyết sao?"

"Thổ huyết? Nói đến ngược lại nhẹ nhàng linh hoạt, ngươi trước cùng La Ma Thập liêu chết, lại đi chơi Mạc Huyền Dạ thử xem? Đi, đừng đụng!"

Bên kia hai người dây dưa không rõ, bên này Nhan Thủy Nguyệt thì nghe được thân thể trở nên cứng.

Nàng đã nhớ lại, nói chuyện nữ tu không phải liền là nửa tháng trước, đến Đăng Hóa Cốc tìm đến Bách Quỷ cái kia nữ khách khanh sao? Được xưng Lý phu nhân cái kia. . .

Khoác lác a? Trên đời này có thể cùng La Ma Thập liêu chết, trở về lại sinh long hoạt hổ đánh lui Tiêu Hồn phi tử, lại thế nào chăm chú số, cũng sẽ không vượt qua mười ngón số lượng!

Trong này, có nhân vật này sao?

Chỉ nghe Bách Quỷ ở bên kia cười lạnh: "Ta liền nghĩ đến, người hội chạy tới Đông Nam biển rùng! Chỉ là La Ma Thập quả thật là thần cơ diệu toán, đoán chắc người hội đưa đi lên cửa?"

"Trong này còn có chút việc, sau này hãy nói. Ngược lại là người, muốn để tiểu cô nương này nghe được cái gì thời điểm? Nói thêm gì đi nữa, lai lịch của người coi như lộ hết!"

Nhan Thủy Nguyệt nghe vậy, thân thể nhất thời cương giống khối gỗ. Ngay sau đó, trên người nàng nóng lên, rõ ràng là nói chuyện hai người ánh mắt đảo qua.

Lúc này, nếu nàng giả bộ hồ đồ, sợ là đến cuối cùng liền cận bã đều không thừa nổi tới. Nàng bịn bịn mở to mắt, ngồi dậy, đồng thời ở trên mặt lộ ra một cái cứng ngắc khuôn mặt tươi cười.

Quả nhiên, tại cách đó không xa, khom gối ngồi chung một chỗ nham thạch bên trên, chính là ngày đó đến Đẳng Hóa Cốc tìm người Lý phu nhân.

Lúc này nàng thần thái tự nhiên, thấy Nhan Thủy Nguyệt ánh mắt trông lại, còn cười nhẹ một tiếng, một chút cũng nhìn không ra thụ thương dấu hiệu. Mà Bách Quỷ liền đứng tại bên người nàng, khoác trên người một kiện liền mũ trường bào, đen nhánh nhan sắc, chỉ không biết cái này nhan sắc có phải hay không do huyết dịch nhiễm lên đi.

Sắc mặt của hắn lại tương đối kỳ quái, làn da so đoạn trước thời gian càng có vẻ trắng muốt như ngọc, nhưng là một tia huyết sắc cũng vô, sắc trời chiếu xuống đến, phản chiếu da của hắn như trong suốt, tổng có chút bệnh trạng. Mà trong con mắt huyết sắc nhưng là càng rõ ràng, lẫn lộn thời gian lập lòe, quý dị cực kỳ.

Khi hắn nhìn qua lúc, Nhan Thủy Nguyệt cơ hồ muốn nhắm mắt lại, không

dám cùng chi tướng tiếp.

Thấy được nàng biểu lộ, Lý Tuần nhe răng nhất tiếu: "Cảm tạ Lý phu nhân đi, nếu không phải nàng kịp thời chạy đến hỗ trợ, hôm nay người nhất định sẽ bị Tiêu Hồn phi tử nuốt đến trong bụng, liền không còn sót cả xương. Hiện tại tốt, Tiêu Hồn phi tử thụ thương, đám kia dưới tay cũng sợ ném chuột vỡ bình, cho nên, chúng ta tới thương lượng một chút chuyện sau này."

"Chuyện sau này?"

Nhan Thủy Nguyệt nghe không hiểu. Lý Tuần vẫn duy trì tiếu dung: "Đúng vậy a, người biết ta một bí mật lớn, vừa mới lại nghe thấy nhiều lời như vậy, chỉ cần người không phải gốc đến gia, làm sao cũng có thể đoán ra cái ba năm thành tới. . . Người không phải đồ đàn a?"

Bản năng lắc đầu, nhưng trở lại cảm thấy không đúng, lại tranh thủ thời gian gạt đầu. Thế nhưng là tại Bách Quý cái kia đáng chết ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới, bất đắc dĩ ở giữa, nàng đành phải vẽ mặt cầu xin, đem đầu hung hăng đựng đưa.

Một bên Lý phu nhân rất không có phong độ thối lên vận luật vui sướng huyết sáo, nghe được Nhan Thủy Nguyệt chỉ muốn khóc rống.

Thật đáng yêu a. . .

Loại này cảm thán đương nhiên chỉ có thể nát tại trong bụng, Lý Tuần chỉ là cười ha hả vỗ nhẹ gương mặt của nàng: "Đừng lo lắng, ta có thể cam đoan, đã ta cứu được người, liền tuyệt sẽ không lại giết người. Người rất nhanh liền có thể an toàn trở lại tông môn. Bất quá, cho đến lúc đó, nếu như người tông môn trưởng bối hỏi. . ."

"Ta sẽ không nói!"

Nguyên lai là dạng này. Nhan Thủy Nguyệt thở dài ra một hơi, bắt đầu dùng

một loại rất thần nhiên thái độ hưởng ứng.

"Nếu như người nhất định phải bảo trì bí mật này, ta tuyệt đối sẽ không hướng tiên sư nhóm nhắc lên, tiên sư nhóm cũng sẽ không bắt buộc ta nói. Người biết, bởi vì ta tông đặc thù tính chất, kiểu gì cũng sẽ biết một chút ít làm người biết bí mật, liên lụy tới nhân vật rất nhiều cũng đều phi thường cao minh.

"Có thể người nhìn những năm gần đây, có thể từng có cái gì không nên bí mật tiết lộ, hoặc là có nhân bởi vì chuyện này mà náo sập nổi đến?"

"A, là như thế này?"

Lý Tuần dùng ánh mắt hỏi thăm Thủy Điệp Lan, mà Thủy Điệp Lan thì làm ra trả lời khẳng định: "Thủy Kính Tông nếu không có loại này ý, sớm một vạn năm liền bị diệt môn!"

"Tốt, rất tốt."

Lý Tuần khẽ gật đầu, tương đương hài lòng đáng vẻ. Sau đó, hẩn hướng Nhan Thủy Nguyệt vẫy tay, ra hiệu nàng tới.

Nhan Thủy Nguyệt chần chờ một chút, đi tới. Tận đến giờ phút này, nàng mới phát hiện, ba người vị trí chi địa, là một chỗ khá cao vách núi, phía dưới là dày đặc nguyên thủy rừng cây, lúc này sắc trời còn tốt, tại chỗ cao nhìn ra xa, khắp nơi cảnh trí rõ mồn một trước mắt, kia xanh ngắt lục đào Hàn hải, tuyệt đối có khiến người lòng dạ một sướng hiệu dụng.

Dù cho Nhan Thủy Nguyệt giờ phút này tuyệt không có tâm tư, thế nhưng là, tại đập vào mắt mỹ cảnh bên trong, nàng xác thực đã thả lỏng một chút.

Nàng nghe được Lý Tuần ôn nhu nói chuyện: "Nhìn thấy bên kia sao?"

Lý Tuần ngón tay phương hướng, chính là đôi mắt nơi xa, thiên địa đụng vào nhau một tia, thúy sắc chuyển nhạt, thẳng gần với vô. Nhan Thủy Nguyệt nhìn hồi lâu, đều không nhìn ra cái một hai đến, đành phải lắc đầu.

Lý Tuần cười nắm ở bờ vai của nàng, mặc kệ nàng rất nhỏ giãy dụa, chỉ nói: "Không nhìn thấy cũng không quan hệ, nghe được liền tốt."

"Nghe được?"

Nàng đầu óc còn không có queo góc nhi đến, phía sau đột nhiên xuyên vào một cỗ cự lực, nàng kinh hô một tiếng, thân thể lẳng không bay lên, chỉ trong nháy mắt liền xông ra đoạn nhai, hướng phía dưới gấp rơi.

Ngay sau đó, trên bầu trời liền tiếp truyền ra hai tiếng bạo hưởng, đình tai nhức óc.

Mấy chục trượng vách núi đối tu sĩ mà nói, kỳ thật không có cái gì ý nghĩa thực tế. Nhan Thủy Nguyệt trước đó ngủ một giấc, vừa khôi phục chút khí lực, bận bịu điều hoà chân tức, chuẩn bị an toàn chạm đất, nào biết chân tức khê động, nàng mới hời nhiên phát hiện, trong cơ thể nàng kinh mạch chẳng biết lúc nào, lại bị khóa!

Tại một chuỗi ngăn ngủi dày đặc tiếng va đập về sau, Nhan Thủy Nguyệt che eo thân, nằm rạp trên mặt đất, mặt dính đầy bùn, còn dính lấy một viên cây cỏ. Toàn thân cao thấp, tức thì bị cành lá cào đến không chỗ không đau, nàng cắn răng, ngậm lấy nước mắt, thấp giọng rên rỉ.

"Bách Quỷ, ta hận người chết đi được!"

Chính chửi mắng ở giữa, trên bầu trời liên tục mấy đạo điện quang lướt qua, lúc này Nhan Thủy Nguyệt sớm thành chim sợ cành cong, thấy thế kinh hãi, bận bịu bò người lên, liền muốn hướng chỗ rừng sâu phi nước đại.

Nhưng mà sau một khắc, một thanh âm từ phía trên quán hạ: "Thế nhưng là Thủy Kính Tông Nhan Thủy Nguyệt, Nhan đạo hữu sao? Tệ nhân Tam Hoàng Kiếm Tông. . ."

Nói còn chưa dứt lời, một cái nữ tu có chút bèn nhọn tiếng nói liền cứng rần

chen vào: "Thủy Nguyệt, Thủy Nguyệt, là người sao? Ta là Lạc Ngọc Cơ a! Thủy Nguyệt!"

Nhan Thủy Nguyệt lập tức liền ngậy người, nàng dừng thân, kinh ngạc nhìn nhìn về phía bầu trời, lần này, song phương hai mắt nhìn nhau, lại là rít lên một tiếng.

Trên bầu trời, một người mặc vàng nhạt váy trang thân ảnh cấp tốc lướt xuống, không để ý Nhan Thủy Nguyệt trên người chạt vật, một tay lấy nàng ôm lấy, lúc đầu còn hỏi vài câu, nhưng nhìn thấy Nhan Thủy Nguyệt đầy người chạt vật, lại si ngốc ngơ ngác bộ dáng, nhất thời liền vừa khóc lại cười, nói không ra lời.

Tận đến giờ phút này, Nhan Thủy Nguyệt mới dám xác định, trước mắt vị này hưng phấn quá mức nữ tu, chính là khăn tay của nàng giao, Tam Hoàng Kiếm Tông "Công chúa", Lạc Ngọc Cơ!

Gặp được đã lâu bạn thân, Nhan Thủy Nguyệt chỉ cảm thấy lập tức liền lỏng xuống, nàng đồng dạng ôm lấy Lạc Ngọc Cơ, đột nhiên cũng nhìn không được nữa đầy ngập sợ hãi cùng ủy khuất, khóc thút thít hai lần đằng sau, rốt cục vẫn là ô ô khóc lên.

Tại thời khắc này, lạ thường, nàng chỉ muốn đến Bách Quỷ, cái kia hèn hạ, vô sỉ, hạ lưu, bẩn thỉu, dơ bẩn. . . Ngoài ra còn tàn nhẫn thị sát đại ma đầu! Sau đó, nàng liền hiểu được: Vì cái gì Bách Quỷ đột nhiên đưa nàng đẩy tới sườn đồi, chính nàng một thân chạt vật.

Dưới loại tình huống này, còn có ai hỏi "Phi thường tàn nhẫn" hỏi thăm nàng là như thế nào chạy trốn sao?

Nàng hiện tại trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: "Bách Quỷ. . . Ta hận người chết đi được!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Con Đường

Chương 01: Con đường

"Không làm. . . Sinh ý?"

Nhìn ra được, không chỉ là Lý Tuần bên này mà thôi, liền liền mặt khác lưỡng cái Lạc Vũ Tông sát thủ, cũng bị đột nhiên hiện thân người này, đột nhiên xuất hiện nói chuyện làm cho ngây người, trong rừng đúng là một mảnh khó chịu trầm mặc.

Gia hỏa này là ai?

Lý Tuần trong đầu trong nháy mắt liền đem tất cả khả năng nhân vật qua một lần, cho ra kết luận để chính hấn giết nấp mình: "Tố Hoài Vũ?"

Hấn đương nhiên chỉ là ở trong lòng kêu lên một tiếng.

Tuy nói không có đạt được chứng thực, bất quá theo Thông Huyền Giới nghe đồn đến xem, có loại này mê huyền bất định đặc chất nhân vật, ngoại trừ có "Toái tâm mê hồn" danh xưng Tố Hoài Vũ, còn có ai đến?

"Thà toái sau lưng ngàn lần, không cùng mê hồn một mặt", câu này có chút trêu chọc hương vị tục ngữ, chính là giới này tu sĩ đối với Lạc Vũ Tông đại lão khít khao nhất hình dung.

Mà giờ khắc này, Lý Tuần rất không may, tự động nhảy ra cùng nó soi mặt. . .

Trong khoảng thời gian này thật là mọi việc không theo.

Lý Tuần oán thầm chưa tấ, phía trước kia hư hư thực thực Tố Hoài Vũ tu sĩ lại khẽ thở dài một cái, lo lắng nói: "Từ khi Nhận sơn từ biệt, chúng ta đã có gần hai trăm năm không gặp mặt đi, làm sao, ta hôm nay bỏ qua cho tiểu bối này, người cũng không chịu đi ra cám ơn ta một tiếng?"

...

Cái này hóa ra tốt! Lý Tuần đến lúc này mới hiểu được, nguyên lai vị này làm đại lão từ vừa mới bắt đầu, liền căn bản không có đem cái này người sống sờ sờ phóng tới trong mắt đi.

Hắn nói chuyện đối tượng, luôn luôn đều chỉ là Thủy Điệp Lan mà thôi.

Bao lâu? Chí ít gần ba bốn mươi năm qua, Lý Tuần cho tới bây giờ không có bị nhân như vậy không nhìn qua, mà lại càng hồng bét chính là, hắn vậy mà phân biệt không rõ, kẻ trước mắt này thái độ tận lực hay không.

Lý Tuần trái tim bỗng nhiên bành trướng một chút.

Tại tu luyện « Huyết Thần Tử » hóa hình bí pháp đằng sau, hắn nội phủ tạng khí, duy nhất còn có một chút "Chính hình", cũng chỉ có cái này làm khí huyết trung tâm trái tim.

Nhưng mà, thứ này hôm nay giống như cũng biến thành hết sức "Mẫn cảm", cho dù là vền vẹn một chút xíu nhi cảm xúc biến hóa, cũng có thể để nó sinh ra vượt xa bình thường quy phản ứng.

Bất quá, cho dù là cái này nội tạng đều muốn bốc cháy lên thời khắc, Lý Tuần trong đầu y nguyên tồn tại lấy một tia băng hàn.

Chính là cái này một tia cảm giác lạnh như băng, khiến cho hắn có thể định trụ thân hình, ở một bên mắt lạnh nhìn — nhìn vị này làm đại tông chủ đối đen nhánh rừng cây, tình cảm dạt dào diễn thuyết.

Chỉ tiếc, Thủy Điệp Lan nhưng bây giờ không nể mặt mũi, vẫn duy trì trầm

mặt. Tố Hoài Vũ đang đợi rất lâu thời gian đằng sau, trên mặt không khỏi hiện ra chút vẻ khổ sở tới.

Lại không nói về mặt này có mấy phần thực tình, hấp dẫn hơn Lý Tuần chú ý chính là, cái thẳng này ánh mắt nhìn như không có cái tiêu điểm, lại một phái tinh thần chán nản, có thể Lý Tuần lại có thể cảm giác được, người này ánh mắt rõ ràng chính là vượt qua bờ vai của hắn, chăm chú vào Thủy Điệp Lan giờ phút này chỗ ẩn thân.

Đồng thời, bên trên bầu trời, kia cái gọi là "Tứ phương Tấn Sinh ẩn", cũng không có nửa điểm sát ý dấu hiệu tiêu tán.

Lý Tuần ý niệm trong lòng bách chuyển, cực nhanh suy tư giải quyết vấn đề chi đạo.

Lại tại lúc này, trong tai lại truyền tới một sợi tinh tế âm thanh, hắn giật mình, không tự giác án lấy tiếng nói nhắc nhở giương mắt đi xem, chính thấy Tố Hoài Vũ mồm miệng khê nhếch, muốn nói chuyện.

"Uy, đến cùng có phải hay không tới tìm ta?"

Đột nhiên xuất hiện tra hỏi, đem trong rừng có chút ử dột bầu không khí đánh cho vỡ nát.

Tố Hoài Vũ tâm cơ thâm trầm, trên mặt còn không có biến hóa gì, nhưng trong rừng còn lại lưỡng cái sát thủ lại không tự giác để mắt nhìn tới.

Cũng tại lúc này, bọn hắn mới phát giác, nguyên lai lời này là nói với bọn hắn.

Lý Tuần giờ phút này một mặt bại hoại bộ dáng, ánh mắt kia cũng chỉ đương xuyên thấu không khí, thẳng tắp nhìn về phía Tố Hoài Vũ sau lưng.

Một câu nói kia, hoàn mỹ tiếp nhận Lý Tuần lộ diện lúc một câu kia, thẳng đem Tố Hoài Vũ hiện thân sau cái này mấy chục giây thời gian hoàn toàn không

nhìn.

Nếu bàn về thái độ chi khinh miệt, lúc này Lý Tuần tuyệt không kém Tố Hoài Vũ.

Cái này không sai biệt lắm chẳng khác nào đem hai vị kia người đáng thương đặt ở hỏa trên kệ nướng.

Bất quá, hai vị này nói thế nào cũng tu hành lịch luyện mấy trăm năm, bản năng làm ra hợp lý nhất phản ứng.

Bọn hãn thu liễm ánh mắt, sắc mặt bất động, cũng tương tự đem Lý Tuần tra hỏi trở thành không khí, bất quá, lại nhìn hai người mũi nhìn miệng, miệng nhìn tâm thần thái, làm sao đều có chút lúng túng hương vị.

Lý Tuần căn bản không có trông cậy vào bọn hãn có chỗ hưởng ứng, chỉ là cười lạnh, cứ như vậy cất bước tiến lên, không nhanh không chậm hưởng Tố Hoài Vũ cái hướng kia đi đến.

Tố Hoài Vũ y nguyên duy trì ánh mắt tán mạn trạng thái, nhưng lưỡng cái sát thủ lại không cách nào lấy coi như không quan trọng, hai người mặc dù không có đại động tác, nhưng rất nhỏ thân thể rung động bức, đã lộ ra khinh đạm nếu không có sát ý.

Trên bầu trời tựa hồ có một sát na tĩnh lặng, mà đến từ tứ phương Tấn Sinh ấn cảm ứng, thì tại trong chớp nhoáng này bên trong gãy mất.

Cái này một cái nho nhỏ trống không, lại làm cho Lý Tuần phía sau lưng lông tơ đều dựng ngược, trên da đã thấm một tầng thật mỏng mồ hôi lạnh.

Nếu như đối phương tại cái này điểm thiếu sót thượng phát động một kích, Lý Tuần tuyệt không cách nào bắt giữ kia một kích trí mạng lộ tuyến.

Kết quả tốt nhất cũng bất quá chính là cùng địch nhân liều mạng một cái, sau đó liền sẽ rơi vào toàn cục bị động — thẳng đến bị nhân chiếm hãn mệnh đi.

Lạc Vũ Tông quả nhiên không thể khinh thường a!

Nếu như Lý Tuần đơn độc đụng phải loại này trận thế, không sợ trường trước phát giác, lại hoặc không thể kịp thời gọi ra lương cái khô lồi, hẳn là khó giữ được cái mạng nhỏ này!

Mang theo cảm thán như vậy, Lý Tuần thần sắc lãnh đạm cùng Tố Hoài Vũ gặp thoáng qua.

Hai người đồng đều có thể cảm giác được đối phương đặc biệt khí tức, chỉ bất quá hơi có khác biệt chính là, sau đó, Lý Tuần trên thân cơ bắp kéo căng, mà Tố Hoài Vũ thì nhú mày.

Lúc này, Tố Hoài Vũ ánh mắt, rốt cục lần thứ nhất rơi vào Lý Tuần trên thân.

Đáng tiếc, Lý Tuần chỉ đưa cho hắn một cái phẩy tay áo bỏ đi bóng lưng, phụ tặng một câu: "Nhiều nhân thanh mệnh!"

Trong rừng đám người nhất thời yên lặng, nhưng sau một khắc, bọn hắn trong tai liền vang lên một tiếng cành khô nứt vang.

Cái này tại thu đông lúc vốn là không thể bình thường hơn được thanh âm, lúc này nghe tới, lại như lôi đình quán tai — tuyệt không có nửa phần khoa trương!

Lúc đầu khô khốc thanh âm tại hoàn toàn không có dấu hiệu phía dưới, biến thành một tiếng oanh thiên tiếng sấm, chấn động đến toàn bộ rừng cây ong ong loạn chiến.

Trên lá cây còn sót lại ba lượng phiến lá cây, cũng tại cái này tiếng nổ đằng sau, lạnh rung bay xuống.

Mà nhánh cây bụi cây tầm đó, bản say sưa ngủ rất nhiều chim thú càng là như được đại nạn, nhao nhao đoạt ra, trong lúc nhất thời quát quát không ngừng

bên tai, toàn bộ rừng cây loạn thành một bầy.

Tại cái này phân loạn bên trong, Tố Hoài Vũ lấy một loại "Không hợp quần" tiết tấu, chậm rãi quay người, ánh mắt tứ phía lưu chuyển, không biết đang tìm thứ gì. Hai người thủ hạ thì không hừ một tiếng, thân hình cùng một chỗ biến mất.

Mà tại biến mất trước đó, một sợi băng tuyến tranh nhưng bắn lên, Sưu thần băng phù nhào về phía giữa không trung.

Tố Hoài Vũ ánh mắt ngưng tụ, thân hình lấy có thể chính mắt thấy biên độ đột nhiên căng cứng, đồng thời quát khẽ nói: "Thu lại. . ."

"Đến" tự vừa phun ra nửa bên, Tố Hoài Vũ bên cạnh thân chợt có một cơn gió mát sát qua, biến cố bất thành linh, để hẳn đem phần sau cái chữ ngạnh sinh sinh nuốt xuống, thân hình thì giống như là hóa nhập không khí bên trong, đột nhiên không thấy.

Sưu thần băng phù là trời sinh linh dị chi vật, đối với ngoại giới nguy hiểm cực kỳ mẫn cảm, thậm chí so Tố Hoài Vũ tiếng kêu còn nhanh hơn một tia.

Vật nhỏ này trong hư không hai độ bắn ra, bỗng nhiên thay đổi phương hướng, hướng mặt đất lao xuống, hiểm hiểm cùng một đạo hàn khí sượt qua người.

Kia hàn khí, sắc bén như đao.

Lúc này, thả băng phù sát thủ mới biết được chính mình phạm vào sai lầm lớn, thân hình cũng không biết từ chỗ nào xuất hiện, trong miệng hô lên một tiếng, không ngừng hướng phía băng phù chỗ bay phương hướng vọt mạnh, hiển nhiên là muốn đem cái này bảo bối linh vật thu hồi.

Thế nhưng là, hẳn tựa hồ quên, dưới mắt trong rừng này cũng không làm sao an toàn!

Quả nhiên, thân hình hắc mới xuất, liền có một bóng người thâm nghiêng bên trong lao ra, um tùm sát ý, đem hắc một mực khóa chặt.

Phong mang sở cập, liền Sưu thần băng phù cũng không trốn thoát được.

Tại loại này thời khắc sinh tử, cái này sát thủ trên mặt lại phát hiện xuất một tầng trùng điệp đồ ửng đến, trong mắt quang mang gần như điên cuồng, tại giữa cổ họng "Ha ha" thấp vang bên trong, thân hình hắc vậy mà không có nửa điểm lùi bước né tránh dấu hiệu, mà là lấy tốc độ nhanh hơn nhào tới.

Cái này bổ nhào về phía trước, cũng liền đại biểu cho tứ phương Tấn Sinh ấn chính thức khởi động!

Trên bầu trời, tầng tầng dày dẹt khí cơ mạng lưới, rốt cuộc tìm được một cái rõ ràng mục tiêu.

Theo "Chịu chết chi nhân" trên thân tỏa định sát ý, "Tứ phương Tấn Sinh ấn" như bóng với hình, giống một đầu linh hoạt thông lộng, tại vài cái dao động ở giữa, đem cây rừng thấp thoáng bên trong bóng người gắt gao chế trụ.

Một đợt lại một đợt thấu xương sát khí do tứ phía tụ hợp xúm lại, không được tăng lên tầng cấp, tùy thời đều có thể ầm ầm bắn ra.

Nhưng mà, tại đem phát không phát thời khắc, lại là một bóng người khối nhẹ dật lên trên trời, tại nặng nề dưới bóng đêm, đúng như một đạo hư vô cái bóng.

Bóng người tránh không có tầm đó, đã cắm vào gần như thành hình nguyên khí tuyền lưu bên trong, những nơi đi qua, khí quyển khàn giọng nứt ra, bầu trời bên tấu phun trào khí lãng dòng nước xiết, không thể ngăn nó mảy may.

Mà theo sát ở phía sau, thì là Tố Hoài Vũ.

Hắc một thân bạch bào, thân hình phi thăng, tốc độ phảng phất giống như lưu quang, cực kỳ dễ thấy, nhưng so trước đó mặt bóng người, tốc độ lại vẫn kém

một cái tăng cấp.

Mắt thấy trên bầu trời nguyên khí phun trào dần dần thành loạn tượng, Tố Hoài Vũ rốt cục không thể bảo trì nhất quán như mê như ảo thần sắc, mà là lộ ra hàng thật giá thật lo nghĩ cùng cấp bách —

"Thủ hạ lưu tình. . . Triệt trận!"

Lời nói một nửa, hấn đột nhiên tỉnh ngộ sự tình mấu chốt, cấp tốc đổi khẩu cung, chính là kẹt tại yếu hại chỗ.

Một tiếng kêu thoi, trong bầu trời đêm tựa như cùng nộ trào tây đến, ù ù oanh minh, bốn cái bóng người theo trong hư không hiện thân, lại bị trong nháy mắt phòng lên băng liệt lượng lớn nguyên khí chấn động đến hướng tứ phía bắn ngược mà xuất.

Thủy Diệp Lan rốt cục hiện thân.

Nàng chấp tay đứng ở trong hư không, màu lam nhạt bờ môi khẽ mím môi thành một đường vòng cung, lạnh lùng ngưng mắt.

Chỉ là Thủy Diệp Lan ánh mắt, một khắc cũng không có dừng lại trên người Tố Hoài Vũ, mà là nhìn xuống trong rừng, không nói lời nào.

Tố Hoài Vũ lắc đầu cười khổ, dừng ở nàng bên cạnh thân mấy trượng xa, cũng học nàng nhìn về phía phía dưới.

Ầy trướng cao áp để phía dưới rừng phát ra một tiếng không chịu nổi gánh nặng rên rỉ, chỉ ít mấy trăm khoảnh cây rừng bị từ trên trời giáng xuống nguyên khí nước chảy xiết ngăn trở ngã xuống, trong rừng chim thú đối mặt ngày này tai cảnh tượng, ngay cả chạy trốn mệnh dũng khí đều đã mất đi.

Trong lúc nhất thời, trong rừng tràn đầy đều là mùi tanh tưởi tính cách.

"Ha ha, chỉ đùa một chút mà thoi, không cần khẩn trương như vậy đi! Ách,

vật nhỏ này ta trước đảm bảo một đoạn thời gian, như thế nào?"

Tại vị kia phấn đấu quên mình "Mồi nhử" sát thủ trước mắt, Lý Tuần dễ dàng bắt lấy Sưu thần băng phù, hơi chút dùng sức, cái này không thể nào an phận tiểu gia hỏa liền cương đứng người lên.

"Mồi nhử" vừa mới tại sinh tử tại tuyến chuyển một lần, lại tại trên mặt đất chật vật trượt hảo một khoảng cách, lại còn là tay không mà về, tâm tính sớm đã mất cân bằng, nhìn thấy Lý Tuần tiểu dung, đầu còn có thể nhìn được, hấn kêu to một tiếng, thân thể bắn ra vùng lên, hướng về Lý Tuần nhào tới.

"Thanh Tứ!"

Tổ Hoài Vũ tiếng quát khê truyền tới, bất quá, "Mồi nhử" xung kích đã không có khả năng thu hồi lại tới.

Lý Tuần lại một lần nữa đối mặt Tấn Sinh ấn, chỉ bất quá lần này là thật "Đối mặt" !

Đương đối phương toàn bộ xuất hiện tại Lý Tuần tầm nhìn bên trong lúc, đã từng có thể phá tan toàn bộ tạng phủ cường chế, lại vài đã hóa làm thanh phong một sợi.

"Quả nhiên vẫn là phía sau đả thương người tới thích hợp hơn các người!"

Cười nhạo âm thanh bên trong, Lý Tuần thân ảnh đột nhiên ở giữa bóp méo, trong thời gian ngắn ngủi này, hấn tứ chi lấy nhân loại tuyệt không cách nào thành tựu vụn vẹo biên độ, trong hư không căng rứt một chút.

Trong thoáng chốc, thân thể kia đã thành một đoàn không phải trạng thái cố định hắc vụ, như muốn theo gió mà đi, nhưng lại tại một chút khe hở bên trong ghé qua không ngại.

Đối quý dị như vậy thân pháp, "Mồi nhử" cơ hồ nhìn ngậy người nhỡ, bởi vì một lời xúc động phần nộ xao động mà tạo ra nhuệ khí, lập tức tiêu giảm hơn

phân nửa.

Lại tại lúc này, trong đầu hẳn lại cực không nên đối Tố Hoài Vũ tiếng quát nổi lên phản ứng, một cái do dự ở giữa, trước mắt chợt có một bóng người đánh thẳng vào trong ngực tới.

Kịch liệt xung kích thấu ngực mà vào, thể nội đột nhiên tiêu thăng cao áp chen bách lấy huyết dịch, ngay lúc sắp liệt hầu mà xuất, nhưng mà lại có một cỗ đột nhiên tới nhiệt độ cao, trong chốc lát thiêu đốt toàn thân, kia cấp tốc cất cao nhiệt độ, lấy bá đạo nhất phương thức, đem hết thủy loạn tràn huyết lưu trong nháy mắt xóa bỏ sạch sẽ.

Một ngụm tâm đầu huyết, sắp đến bên miệng, chỉ hóa thành một tiếng thấp ách.

"Mồi nhử" mở to hai mắt, há to miệng, nhưng trong cổ họng không có cái gì nhảy ra, thế nhưng thân thể của hắn đã không bị khống chế bay rớt ra ngoài, thăng đến mãnh lực đụng vào một cây đại thụ, mới ngã xuống khỏi đến, ủ rũ trên mặt đất.

Trong rừng xuất hiện một đoạn thời gian tẻ ngắt.

Lý Tuần không có thừa cơ truy kích, chỉ là mở ra tay, làm ra cái "Ta vô tội" bộ dáng, trấn tĩnh tự nhiên tiếp nhận trên không Tố Hoài Vũ lạnh lùng ánh mắt.

Ở trong rừng ẩn núp một cái khác sát thủ cũng hiện thân đi ra, chạy đến "Mồi nhử" bên người bắt mạch.

"Mồi nhử" bên ngoài thân không có bất kỳ cái gì thương thế, nội tạng cũng không có bất kỳ cái gì thực chất tổn thương, nhưng là sắc mặt thật sự là kém đến tột đỉnh, thậm chí liền làn da đều đã mất đi quang trạch.

Lý Tuần cái này một cái Nhiên huyết nguyên tức thủ pháp, không tổn hại nhục thân mà tổn hại tinh huyết, một kích liền đánh rụng đối phương tối thiểu

trăm năm tu vi, có thể xưng âm hiểm tuyệt đỉnh, cũng coi như tiêu ra ngày đó trọng thương ngã gục một ngum ác khí.

Đem số đối ánh mắt oán độc triệt để không thềm đếm xia đến, Lý Tuần nhìn lướt qua bừa bộn rừng cây, cau mày một cái, cũng bay lên giữa không trung, chỉ là cùng Tố Hoài Vũ giữ một khoảng cách tác pháp so sánh, hẳn ngược lại là ngông nghênh cùng Thủy Diệp Lan đứng người sóng vai.

"Nơi này người cũng có thể lưu đến xuống dưới?"

Lý Tuần là chỉ những cái kia cho cả kinh tè ra quần chim thú tạo thành mùi tanh tươi hương vị.

Cũng thua thiệt hẳn còn nhớ rõ Thủy Diệp Lan đối mùi vị đặc biệt miễn cảm, mặc dù còn có một chút làm dáng thành phần ở trong đó, Thủy Diệp Lan vẫn tương đương hưởng thụ, hồi cho hẳn một cái nụ cười nhàn nhạt.

"Đã sớm không chịu nổi, bất quá. . . Lông trắng khó được có như vậy thành ý, không như nghe sau khi nghe xong!"

"Lông trắng?"

Lý Tuần lại bảo trì không được "Không nhìn" thái độ, bắt đầu dùng cực kỳ ánh mắt cổ quái dò xét Tố Hoài Vũ; tới đồng thời, Tố Hoài Vũ cũng đang dùng có nhiều hứng thú ánh mắt dò xét hẳn.

Nhìn ra được, vị này tên hiệu "Lông trắng" một phái tông chủ, đối Lý Tuần cùng Thủy Diệp Lan quan hệ tương đương cảm thấy hứng thú.

Thủy Diệp Lan đem hai người này thần sắc đều thu vào trong mắt, không chút nào lơ đãng, chỉ là nói: "Về sau cùng Lạc Vũ Tông liên hệ phải nhớ được, bọn hắn yêu nhất sát thân cầu đạo, người vừa mới thủ hạ lưu tình làm gì? Sát liền giết, sinh ý chiếu đàm, mua bán chiếu làm, chết mấy người, đáng là gì?"

Lý Tuần nhếch miệng, lười biếng nói thanh: "Thụ giáo!"

Tố Hoài Vũ nhìn thật lơ đãng, nhưng Lý Tuần lại cảm giác được nó tùy theo liếc tới một chút, ánh mắt như châm như mang, sắc bén vô song, bất quá rất nhanh liền lại hóa nhập phong phú hay thay đổi thần sắc phía dưới, không thấy nửa điểm vết tích.

Tố Hoài Vũ cuối cùng chỉ là vỗ tay cười nói: "Thủy sư tử hoặc là tại Chu Câu Tông lưu đến lâu, nhiễm lên chút tục khí, lại vong bản mất tông đã hưởng sát trung cầu đạo, làm sao sinh ý tới, mua bán nói chuyện?"

Hắn mắt cũng không chớp một chút, liền đem trước hắn chính miệng nói tới "Sinh ý" chi từ, một ngụm bác bỏ, thần sắc vốn lại dần dần ngưng trọng, làm cho người không thể coi thường thái độ của hắn.

"Huống hồ, mỗi thời mỗi khác cũng. Hắc, dưới mắt ngoại trừ Bắc Minh, Tây Liên loại hình cự nghiệt, lại hoặc Minh Tâm, Tinh Cơ như vậy, nhân rồi không chuyện gì đấu khí so kiếm chơi đùa hạng người, còn có người nào năng lực đi mạo xưng đầu to?"

"Minh Tâm, Tinh Cơ?"

Lý Tuần trong lòng nhảy lên, nhưng hắn cũng biết đây cũng không phải là mở miệng hỏi thăm thời điểm, cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Bất quá, hắn bên này nhịn được, có thể tâm ý tương thông Thủy Điệp Lan có thể không chỗ cố kỵ, thuận lý thành chương hỏi một câu: "A, cái này hai đại Kiếm Tông khắp xuất hỏa tới?"

"Khó được Thủy sư tử ngài có rảnh rồi!"

Tố Hoài Vũ đồng thời không có suy nghĩ nhiều, chỉ coi Thủy Điệp Lan hiếu kì, hay là biểu thị "Ồn trọng" thái độ, cười trả lời một câu, mới không nhanh không chậm nói: "Nói đến, đây là ta hưởng Nhận Hành Tông mua sư tử ngài hành tung lúc, có được thêm đầu.

"Nghe nói bên trong rất có không ít cong cong quẩn quẩn, giống như ai giết ai đệ đệ, ai lại giết ai đồ đệ loại hình."

"Tóm lại, hiện tại Thiên Viên lão nhi đem vị kia ra tay ác độc Minh Cơ nhất tại 'Tinh Hà' bên trong, tuyên bố muốn đem nàng giam cầm ngàn năm, hắc, Minh Tâm Kiếm Tông không lớn bằng trước kia, nếu là Chung Ẩn vẫn còn, cho Thiên Viên lão nhi mười cái lá gan thử xem?"

"A, là như thế này. . ." Thủy Diệp Lan giống như vô ý lờm Lý Tuần một chút, rất nhanh làm ra không có hứng thú bộ dáng: "Được rồi, chuyện này cùng chúng ta vô can, ngược lại là lông trắng người, ngàn dặm xa xôi tới, tổng không phải chào hỏi vấn an a?"

"Quả nhiên vẫn là Thủy sư tỷ tối biết ta tính tình."

Tổ Hoài Vũ mỉm cười, thản nhiên nói: "Ta người này từ trước đến nay khuyết thiếu dũng khí, càng không có nửa điểm sát thân cầu đạo suy nghĩ, sở dĩ có thể ngồi tại vị trí này bên trên, cũng bất quá là cái 'Vô lợi không dậy sớm' thủ đoạn mà thôi."

"Năm đó Thủy sư tỷ phản tông lúc, ta liền cực không đồng ý mấy cái kia ngu xuẩn chủ ý, chỉ tiếc, vừa mới đăng vị, không thể không có chỗ chiết trung điều hòa mà thôi, cũng bởi vậy, ta bồi lên thập tam Huyết Vũ!"

Thủy Diệp Lan cau lại lông mày phong: "Ta nhưng không biết, người lại còn có cái này nói liên miên lái nhái thói quen."

"Chỗ nào lời nói, kỳ thật ta nói như vậy, chỉ là muốn nói cho sư tỷ một sự kiện, mấy ngày trước đây, Hồng trưởng lão luyện công vô ý, tẩu hỏa nhập ma, đã tự tuyệt tại đạo, chuyện này. . ."

Lý Tuần nghe được như lọt vào trong sương mù, một mặt mờ mịt, nhưng Thủy Diệp Lan nhưng là lại quá là rõ ràng. Nàng nhẹ "A" một tiếng, sau đó liền cười vỗ vỗ tay: "Chúc mừng, lông trắng người rốt cục toàn quyền nắm chắc, đại

triển trường tài ngày, gần ngay trước mắt a!"

Tố Hoài Vũ khom người, đúng là sinh thụ.

Bất quá, hấn rất nhanh ngẩng mặt, trong mắt quang mang nhưng là một cái đại biến dạng, ở bên Lý Tuần cũng có thể nhìn ra, quang mang kia là bực nào sốt ruột.

"Thủy sư tử, chuyện cho tới bây giờ, lấy trí tuệ của người, cũng liền không cần ta lắm mồm. Hồng trường lão chết đi đằng sau, tông môn cũng không còn năm đó xa lánh chi lo, mà này thời buổi rối loạn, sư tử có bằng lòng hay không trở về tông môn, giúp ta một chút sức lực?"

Thủy Điệp Lan nghe vậy giương lên lông mày, Lý Tuần thì liếc mắt, đem mặt chuyển hướng một bên, lỗ tai lại dựng lên.

Thủy Điệp Lan tại làm xuất một cái kinh ngạc biểu thị đằng sau, rất nhanh liền cười mỉm mà nói: "Khó được người có thể nói ra loại những lời này, bất quá, ta hiện tại tự do tự tại trôi qua rất tốt, làm gì lại đi tự tìm phiền não?"

Ngữ khí cũng không làm sao quyết tuyệt, nhưng Tố Hoài Vũ rất biết điều không tiếp tục nhiều lời nói nhảm, hấn khẽ thở dài một cái, trên mặt rất có vài phần âm đạm.

Lý Tuần dùng ánh mắt còn lại liếc đi, tận đến giờ phút này, hấn cũng chia không rõ gia hỏa này thần sắc biến ảo thật giả, loại này thâm bất khả trắc, cùng mình có phần tương tự a.

Trầm mặc một chút, Tố Hoài Vũ chậm rãi nói: "Sư tử tâm tư, ta là biết đến. Bất quá, ở đây, ta còn có một cái yêu cầu quá đáng: Giới này sau này nhiều chuyện, tông môn chỉ sợ rốt cuộc không chịu nổi bất luận cái gì vô vị tổn hao.

"Ta hôm nay liền muốn hạ lệnh, cùng sư tử trước kia chuyện xưa, xóa bỏ, kia cái gọi là cách sát lệnh, cũng theo đó hết hiệu lực, sư tử bên này. . ."

Nghe hẳn Như nhi hí đem đại biểu tông môn danh dự cách sát lệnh đánh tan, coi như lúc trước đã cảm giác được cái này manh mối, Lý Tuần cũng không khỏi vì đó trở mắt.

Hết lần này tới lần khác một bên Thủy Điệp Lan không có nửa điểm ngoài ý muốn, hừ nhẹ một tiếng: "Ta nhàn rồi không chuyện gì, chọc giận các người làm gì?"

Bị hắc lần này, Tố Hoài Vũ ngược lại thi triển hết nụ cười, thậm chí rất khoa trương nhấc tay gia ngạch, lấy đó may mắn: "Sự tỷ có thể dạng này cách nghĩ, quả thật tông môn may mắn. . ."

"Thật sao?"

Thủy Điệp Lan yêu dị lam môi nhấp xuất một cái cổ quái đường cong, đánh gãy Tố Hoài Vũ cảm thán, lại hướng Lý Tuần phương hướng giương lên cái cằm: "Xem ở mấy trăm năm hương hỏa tình cảm bên trên, ta nhắc nhở người một câu, có một số việc kịp thời buông tay, kia mới thật sự là đại hạnh!"

Tố Hoài Vũ mỉm cười, xoay mặt nhìn về phía này, Lý Tuần cùng hẳn ánh mắt gặp nhau, đều là gai nhọn liếm ần, lại lời nói sắc bén ngầm xuất.

Nói đến, đây là Lý Tuần lần đầu cùng một phái tông chủ chính diện đối đầu lúc, trầm ổn sau khi, còn làm nhẹ nhàng. Cũng tại thời khắc này, hẳn hiểu được, trong bất tri bất giác, tâm cảnh của hẳn tu dưỡng đã đạt đến một tầng thứ mới.

Hai người phong mang hơi lộ tức ần, Tố Hoài Vũ nhìn hơi có chút kinh ngạc đáng vẻ, nói: "Nói đến, vị này là Bách Quỷ đạo nhân đi, tu vi uyên thâm thì cũng thôi đi, lại nghĩ không ra sở học như thế bề bộn, hậu sinh khả ứ đâu!"

Lời này là hai người chính diện trò chuyện câu đầu tiên, cũng là rất phù hợp Tố Hoài Vũ thân phận, bất quá, tại dưới mắt tình hình này bên trong, hương vị nhi liền có chút cổ quái.

Lý Tuần cỡ nào mẫn cảm, tự nhiên phẩm được đi ra. Chiếu hẩn nguyên bản tính tình, lúc này trong bông có kim, lấy lui làm tiến mới là lẽ phải, mà ở hưởng ứng thời điểm, tâm hồn bên trong một đợt nhiệt lưu phun lên đầu, lời đến khóe miệng cũng thay đổi mùi vị.

"Cầu sinh đồ tồn, không khỏi nhiều bỏ công sức." Dừng một chút, Lý Tuần khóe môi hơi câu, lại nói: "Quý tông sát trung cầu đạo, thậm chí lấy thân tương tuần, Bách Quỷ tâm lực yếu đuối, tự hỏi không thể bắt chước, chỉ có thể hết sức bảo mệnh mà thôi."

Lấy Bách Quỷ thân phận, nói như thế, không khác khiêu khích, Tố Hoài Vũ làm sao nghe không hiểu?

Chỉ là hẩn mặc dù trong lòng tức giận, trên mặt lại là mây trôi nước chảy hình, nhất tiếu ở giữa, liền đảo mắt đi xem Thủy Điệp Lan, đã thấy nó đang theo dõi Bách Quỷ, trên mặt hơi có vẻ kinh ngạc, hiển nhiên loại này trả lời cũng làm nàng có phần lấy làm kinh hãi.

Hết thầy tài trí chi sĩ, ý nghĩ trong lòng luôn luôn nhiều hơn một chút, thấy Thủy Điệp Lan như thế tình trạng, tại không có triệt để làm rõ hai người quan hệ trước đó, Tố Hoài Vũ càng sẽ không tùy tiện biểu lộ chưa đầy.

Hẩn ngừng lại một chút, cuối cùng vẫn đem khẩu khí này nuốt xuống, chỉ coi nghe không hiểu, hướng Lý Tuần gật gật đầu, lại nói chuyện với Thủy Điệp Lan.

"Thủy sư tỷ khó được có tâm tư dàu dặt hậu tiến, ta bên này tự nhiên cũng không thể quấy thích thú. Cũng được, liền mạng cùng Bích Thủy Quân trở mặt, liền để cái này đơn sinh ý thất bại a. . . Nói trở lại, như Diêm phu nhân tọa hạ đều là đệ tử như vậy, ngày sau, bản tông cũng không còn tiếp Bích Thủy Quân mua bán, dù sao sớm tối không có làm!"

Hẩn cái này tuy là thuận nước giong thuyền, nhưng mặt mũi lại cho được lớn.

Lý Tuần liền xem như trong lòng khó chịu, cũng không tốt lại nói cái gì,

đồng dạng nhẹ gật đầu, xem như chịu ơn, ánh mắt cũng liếc về Thủy Điệp Lan bên kia đi, khi thấy Thủy Điệp Lan hướng bên này nháy mắt mấy cái, thái độ thân mật, không có nửa phần cố kỵ.

Một nháy mắt, Tố Hoài Vũ sắc mặt trở nên hết sức cổ quái.

Lúc này sắc trời muốn thụt, tại gió sớm hây hây hạ, ba người đã dần dần nhẹ nhàng rời đi cái kia phân loạn rừng trên không.

Tại rõ ràng hơn mới trong không khí, cũng đang dần dần ánh sáng sáng ngời phía dưới, Thủy Điệp Lan khuôn mặt mỹ lệ chí hồ yêu dị.

Tố Hoài Vũ ánh mắt theo phía trên này chảy qua, tựa hồ đột nhiên bị bóng nhân, thoáng híp một chút, lại hơi trầm ngâm, bỗng nhiên liền mở miệng cáo từ.

"Đã sư tử chủ ý đã định, ta cũng liền không làm phiền."

"A, xin cứ tự nhiên!"

Không có cái gì đối trá khách sáo, Thủy Điệp Lan không kiên nhẫn phát phát tay, xem như tạm biệt, Lý Tuần cũng chỉ là khẽ khom người ra hiệu mà thôi.

Tố Hoài Vũ không có nửa phần chưa đầy, mà lại tựa hồ cũng quên đi, tông môn một con trân quý Sưu thần băng phù còn rơi vào trong tay đối phương, thậm chí căn bản không có xách chuyện này, nhất tiểu ở giữa, liền chậm rãi nhẹ nhàng di chuyển lái đi.

Cuối cùng, còn ôn nhu nói chuyện: "Như sư tử ngày nào đột nhiên đổi chủ ý, không ngại cáo tri một tiếng, ta tất mở rộng trung môn đón lấy. . ."

Dừng một chút, Tố Hoài Vũ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, mang theo hình sắp chui vào trời trong trước đó, ung dung truyền âm nói: "Nghe nói Thiên Cơ lão quái lại mê mê ra mới lạ đồ chơi, sư tử gần đây vẫn là cẩn thận chút cho thỏa đáng!"

Âm còn tại tai, thân hình hắc đã không thấy, chung quanh những cái kia Lạc Vũ Tông sát thủ, đã buổi sáng một bước vô thanh vô tức rút lui.

Lý Tuần sờ lên cái cằm, nụ cười trên mặt có chút cổ quái: "Vị này nói như thế một trận, sợ là ý không ở trong lời đi."

"Đúng vậy a, quan tâm hai người chúng ta chi mệnh vậy!" Thủy Điệp Lan tức giận bạch Lý Tuần một chút: "Đồ đàn, người đến bây giờ đều không có minh bạch, cái gì gọi là mê hồn một mặt sao? Người thật sự cho rằng đường đường một phái tông chủ đi ra ngoài, bên người liền đeo mấy cái này phế liệu?"

"Hừ, hai mươi dặm ngoại, tối thiểu có lưỡng cái Huyền Vũ tại chờ lấy, nếu ta vừa mới lộ ra nửa chút thụ thương dấu hiệu, dưới mắt chúng ta tự đào mệnh đi thôi!"

Lạc Vũ Tông sát thủ phân cấp, là lấy Hoàng, Thanh, Huyết, Huyền, làm ngũ sắc theo thứ tự tăng dần, trong đó Tố Vũ chỉ là tông chủ cách gọi khác, mà Huyền Vũ, liền đại biểu cho tông môn đẳng cấp cao nhất sát thủ.

"Lưỡng cái? Ta coi là chỉ có một cái!"

Lý Tuần rất kinh ngạc đáp lại, lại nhìn thấy Thủy Điệp Lan càng ngạc nhiên hơn mặt.

Hắc nhún vai: "Từ khi tu cái này quý công phu, ta đối sinh linh cảm ứng liền tương đương mẫn cảm, bất quá nhìn, so cái mũi của người còn kém chút. . ."

"Lại nói, liền xem như có nhân mai phục, hắc thật chẳng lẽ hội mạo hiểm chém giết? Phải biết, một cái sơ sẩy, hắc có thể sẽ bị chúng ta ăn hết!"

Thủy Điệp Lan hừ một tiếng, nhưng khí đến trong cổ, lại nhịn không được một tiếng ho khan: "Người thật bị hắc lừa gạt, cũng là bởi vì người nghĩ không ra, hắc mới có thể động thủ! Cái này tên điên, ta không sai biệt lắm là nhìn xem hắc lớn lên, làm sao không biết?"

"Tên điên?" Lý Tuần hồi tưởng một chút, nhưng không có cảm giác được dạng này manh mối, hần lắc đầu, "Có lẽ là mắt của ta vụng, bất quá, thuận theo ta phương diện này đến xem. . . Ha!"

Tiếng cười kia bên trong xác thực có một ít khác ý vị, nhưng mà, đối Thủy Điệp Lan mà nói, nhưng không có nửa chút hiệu dụng.

Nàng cười lạnh: "Xuẩn tài! Người cũng không nghĩ một chút, như hần còn có nửa chút nhân vị, làm sao có thể làm đến cái này Lạc Vũ Tông chi chủ? Lạc Vũ thập sát kỹ, cái nào một môn không phải đoạn tình tuyệt tính, du nhận sinh tử mới có thể thành tựu, bị dạng này pháp môn chìm đắm mấy trăm năm, chính là cái Bồ Tát, cũng có thể hóa thành Thiên Ma Tướng.

"Năm đó ta vì cái gì phản tông đảng sau, xoay mặt lại ném đến Chu Câu Tông đi? Nháo thú vị sao? Còn không phải liền là tìm giết người phát tiết địa phương?"

Lý Tuần tiếng cười ngừng lại, lập tức liền nhíu mày. Hần tự nhiên không phải "Đồ đàn" lại hoặc "Xuẩn tài", nhưng nếu như đối phương thật là một người điên, hần cũng xác thực không có cách nào nắm vững đối phương phương thức tư duy. Cho nên, hần khiêm tốn thỉnh giáo: "Vậy người cảm thấy, hần đến tột cùng muốn làm gì?"

"Người không nghe thấy hần nói sao? Thiên Cơ lão quái muốn tới tìm ta gây phiền phức, để cho ta gần đây cẩn thận. . ."

Thủy Điệp Lan đem "Gần đây" hai chữ cắn được cực nặng, nếu như Lý Tuần lúc này vẫn không rõ, vậy hần chính là chính hiệu xuẩn tài.

"Hần biết người thụ thương! Không, hần nếu là theo Nhạn Hành Tông mua tin tức, nói thế nào đều muốn càn toàn diện chút. . . Hắc, người nói là, Đông Nam biển rừng chuyện xảy ra rồi?"

"Chuyện gì?" Thủy Điệp Lan lại hỏi ngược lại trở về, mặt mày thần thái có

phần đáng giá nghiên ngẫm nhi: "Hai ngày này trong lòng người không đều là tại phỏng đoán sao? Không bằng nói ra nghe một chút?"

Lời này ý kỳ phong đột xuất, đánh đến Lý Tuần cứng lại, lời đến khóe miệng, lại nhả không ra, nửa ngày mới cười khổ nói: "Người xem rõ ràng như vậy, không phải cũng ở trong lòng phỏng đoán sao?"

Nói thì nói như thế, nhưng Lý Tuần chần chờ một chút về sau, vẫn là rồi nói tiếp: "Có lẽ không tới nhiều ít thời gian, người cùng La Ma Thập tại Đông Nam biển rùng một trận chiến, liền muốn truyền vang thiên hạ, đây là giấu diếm cũng không gạt được.

"Cái này cũng mà thôi, chỉ là người lúc đó nói, La Ma Thập mai phục chính là Bách Huyền Điệp, mà không phải Thủy Điệp Lan, như vậy, lúc ấy người trúng phục kích lúc, lại là cái gì thân phận đâu?"

"Có khác nhau sao?"

Cái này hiển nhiên là Thủy Điệp Lan đang giả vờ hồ đồ, thuận tiện cũng đem vừa mới đột nhiên cứng đờ bầu không khí linh hoạt vùng lên. Lý Tuần trong lòng sáng như tuyết, cũng liền thuận thế liếc mắt.

"Nói nhảm! Lúc đầu La Ma Thập đối ta còn có chút sợ ném chuột vỡ bình, vì chính là Vụ Ân hiên quy chúc. Lúc trước thì cũng thôi đi, hôm nay đã có Nhan Thủy Nguyệt sự tình, nơi đây giá trị lập tức nước lên thì thuyền lên, chính là từ bên trong mưu lợi hảo thời tiết, như vào lúc này bị hấn nhìn ra trong đó biến cố, hắc, La Ma Thập thủ đoạn, chính là tốt như vậy tiếp sao?"

Thủy Điệp Lan cười mỉm xem hấn, xác nhận hấn có một kết thúc, liền nường mà nói: "Sau đó thì sao?"

"Cái gì sau đó?"

"Không có? Gặp phải tình huống như thế này, người nào đó không nên biểu

thị một chút nghi hoặc sao? Không chỉ là trong chuyện này, còn có trước đó, về sau cái gì?"

Lý Tuần lúc này liền cười khố khí lực đều đã mất đi.

Đối cái này nghe giống như thăng thấn, kì thực giao hoạt vô lại hưởng ứng, căn bản không phải tâm tính của hắn bây giờ có khả năng ứng phó.

Nếu như hai người hiện tại đối địch, Lý Tuần sợ rằng sẽ chết được rất thảm, nhưng vì cái gì hắn một chút đều khẩn trương không nổi đâu?

Lý Tuần đang muốn nhắc tay đầu hàng, chợt thấy Thủy Điệp Lan lấn người đi lên, đem khoảng cách của hai người kéo đến rất gần.

Bất thành linh một chút, để Lý Tuần bản năng hướng về sau hơi ngửa, thế nhưng là, trán hướng về sau khẽ nghiêng, lại bị Thủy Điệp Lan hai tay ngăn trở.

Đó là cái mập mờ chí vô lấy phục thêm động tác.

Thủy Điệp Lan gần như khiêu khích ngẩng mặt lên đến, đối đầu Lý Tuần ánh mắt.

"Người sẽ không đối lúc trước sự tình tính toán chi li, như vậy, chúng ta liền nói về sau tốt. Để cho ta tới đoán xem tâm tư của người. . . Là đang sợ sao? Đúng vậy a, người biết ta nhiều như vậy bí ẩn, có thể 'Đồng tâm kết' hiệu lực chỉ có ngàn năm, đối với chúng ta tới nói, là ngắn chút."

Lý Tuần cười khan một tiếng: "Người đang nói cái gì. . . Ô!"

Hắn rốt cuộc nói không được, chỉ vì, Thủy Điệp Lan mềm mại bờ môi đã nhẹ dính vào hắn khóe môi, mà xuống một khắc, môi hắn tê rần, hơi tanh hương vị theo hai người môi lưỡi chổ va chạm khuếch tán ra tới.

Cái này kích thích tính tư vị để Lý Tuần trong lòng bỗng nhiên nhảy một cái, tại một lần trước chổ chưa chổ trưởng co lại bên trong, nóng hổi tâm huyết thẳng

đỉnh cổ họng, mà biến mất tại thể nội cổ trùng, thì phát ra vui sướng réo vang.

Rời môi.

Thủy Điệp Lan dùng đầu lưỡi khẽ liếm đi khóe môi còn sót lại vết máu, tiểu dung vũ mị chí hồ yêu dị.

"Trăm năm quá ngắn, lợi dụng tâm đầu huyết đổ vào. Hội kéo dài đến lúc nào, chính là ta, cũng đoán không được! Có lẽ là hai trăm năm, ba trăm năm, nhưng có lẽ có một ngày, đột nhiên liền mất đi hiệu lực. . . Sợ sao?"

Lý Tuần hít sâu một hơi, tham lam đem trong không khí còn sót lại mùi máu tanh đều thu nhiếp vào bụng, toàn thân huyết dịch tựa hồ cũng nguyên nhân quan trọng này mà sôi trào lên.

Cũng tại lúc này, hẳn cảm thấy dưới mắt cái này tư thế quá mức bị động, liền cũng đưa tay ra đến, nghĩ bưng lấy Thủy Điệp Lan mặt.

Bất quá, nâng lên một nửa, hẳn đột nhiên phát giác, tay trái của mình vẫn rần rần chắc chắc chụp thành một đoàn, tại như thế bầu không khí hạ, lộ ra hết sức buồn cười, mà sớm thành thói quen đau cảm giác bỗng lộ ra chân thực vùng lên, hẳn thậm chí cảm thấy được, nơi lòng bàn tay ngọc trừ tà tại huyết nhục bên trong xoay chuyển nhấp nhô.

Thủy Điệp Lan ánh mắt theo trên năm tay liếc qua, lại liếc xéo trở về, khóe môi đường cong tựa hồ cũng trong phút chốc khắc sâu chút.

Lý Tuần không biết tính sao, đột nhiên liền có chút chột dạ, nụ cười trên mặt cũng cứng ngắc lại rất nhiều.

"Nhìn, ta là. . . Lo lắng vô ích!"

Theo chữ "Bạch" cửa ra vào, Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể giống con tôm cong xuống dưới.

Thủy Diệp Lan cái này một cái lên gối tuyệt đối không có nương tay, cứng rắn xương bánh chè bức ép lấy to lớn vọt tới trước lực, cơ hồ muốn đem Lý Tuần bụng dưới toàn bộ đánh xuyên!

Coi như Lý Tuần giờ phút này nội phủ tận hóa thành lưu động chi tinh khí, ăn cái này một cái, cũng tuyệt không dễ chịu. Ổ bụng quá mót kịch lên cao cường chế, kém chút đem hãn trái tim cho chen bể, trong cổ họng hãn ách ách vài tiếng, da mặt càng là toàn bộ phát tím.

Thủy Diệp Lan hừ nhẹ một tiếng, buông ra chụp tại hãn trên cổ hai tay, hướng về sau dời. Nhưng mà thân hình vừa động, bả vai nhưng là xiết chặt, bị Lý Tuần hai tay chế trụ.

Cũng vền vện chế trụ mà thôi.

Lý Tuần hiển nhiên không có từ vừa mới cái kia lên gối bên trong trở lại kinh nhi đến, hãn từng ngậm từng ngậm hút lấy lương khí, thân thể nghiêng về phía trước, cơ hồ đem toàn bộ thân thể trọng lượng đều ép trên người Thủy Diệp Lan.

Nhất là cái cảm, liền kẹt tại Thủy Diệp Lan nhỏ bé yếu ớt trên bờ vai, mỗi một lần hô hấp tiếng vang, đều rõ ràng xuyên qua yêu nữ trong lỗ tai.

"Uy, làm gì?"

Thủy Diệp Lan lại đảo hãn một cái, chỉ là lần này khí lực liền nhỏ chút.

Lý Tuần hắc hắc cười nhẹ, hút vào lương khí bên trong, không thể tránh khỏi trộn lẫn vào yêu nữ thắm người phế phủ hoa mai, cùng phía sau cổ ấm áp khí tức hòa vào nhau, liền có cực lớn ma lực, để cổ họng của hãn không tự giác câm.

Sau đó, hãn ngay tại Thủy Diệp Lan óng ánh dịch thấu tiểu bên tai tuyên cáo: "Yên tâm đi, như thật có một ngày như vậy, ta tuyệt đối sẽ nhanh hơn người một bước. . . Như vậy, cũng không cần lại nghĩ chuyện như vậy đi!"

Thật thẳng thắn. . . Bất quá, chính là như vậy mới tốt chơi!

Thủy Điệp Lan muốn cười, nhưng cuối cùng chỉ là nhỏ không thể nghe thấy địa" ân" một tiếng, ánh mắt lại nhắc hương xa xôi vô tận bầu trời, chói lọi thần hi phương hướng.

Ráng mây ngàn dặm dẹt miên, bên trong có ban đầu dương dần dần lên, hoàn toàn giống Phượng Hoàng vũ cánh, hai cánh chia tay. Chỉ là, nàng vì sao lại nhìn thấy những này?

Lúc này, cùng nàng thân mật dính nhau nam tử, như thật cùng nàng tâm ý tương thông, giờ phút này lại sẽ nghĩ tới ai?

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Ngả Bài

Chương 02: Ngả bài

Thủy Điệp Lan cuối cùng vẫn không hỏi đi ra, tại sau khi tách ra, nàng dùng một đoạn thời gian an định tâm thần, sau đó liền hướng Lý Tuần đòi hỏi Sưu thần băng phù.

"Ta theo người phân phó, chế cương nó, mới đặt ở bên trong." Lý Tuần một bên từ trong ngực móc ra bình ngọc, một bên cười hỏi: "Bất quá, nếu là sợ nó tìm được tung tích của chúng ta, giết chính là, làm gì dưỡng lên? Không chừng liền có thêm một cái bỏ sót hành tích tai họa."

"Ta thích, không được sao?"

Thủy Điệp Lan quả nhiên là nửa chút đạo lý không nói, một câu liền đem Lý Tuần chẹn họng trở về.

Bất quá, Lý Tuần liền cười khổ cũng còn chưa kịp phóng xuất, Thủy Điệp Lan lại cười ngâm ngâm vỗ vỗ bộ ngực hần: "Yên tâm đi, ta đây cũng là vì muốn tốt cho người. Ta cũng biết, vật nhỏ này xem xét chính là 'Tử phù', mà 'Mẫu phù' nhất định là tại ta cái kia tiện nghi sư đệ trên thân đặt vào.

"Hừ hừ, làm ta không biết a, bất quá liền muốn dùng cái trò này làm mồi, chờ ta một ngụm nuốt vào mà thôi!"

"Người bây giờ bất chính nuốt a. . ."

Lời này Lý Tuần đương nhiên sẽ không nói rõ đi ra, hần cũng tin tưởng, lấy Thủy Điệp Lan chi năng, chính là giẫm lên cạm bẫy nhảy đi xuống, cũng có

năng lực lông tóc không hao tổn vượt lên tới.

Thủy Điệp Lan trên tay kết vài cái ấn phù, che ở bình ngọc bên ngoài, dường như gãy mất tử mẫu phù ở giữa liên hệ. Sau đó cười ha hả đem bình ngọc thu lại, tâm tình nhìn qua tương đương vui vẻ, vui vẻ đến để cho người ta không nghĩ ra.

Lý Tuần ném thử phân tích không có kết quả, dứt khoát không nghĩ nhiều nữa, lúc này trời sáng choang, cũng kém không nhiều nên đi đường, hần chào hỏi một tiếng, bay khởi hành hình, Thủy Điệp Lan hừ phát không biết tên ca điều cùng lên đến.

Nàng tâm tình ngược lại thật sự là không tệ!

Đối Thủy Điệp Lan kì lạ biến hóa trong lòng, Lý Tuần trong lòng không khỏi có chút nói thầm, bất quá, chớp mắt thời gian, theo gió bắc nam đến, tinh thần của hần không thể tránh khỏi hướng phía phong tới phương hướng, từ từ mê vãng.

"Uy, uy, uy!"

Cuối cùng một tiếng gọi, trực tiếp tại hần màng nhĩ bên trong nổ vang, chấn động đến Lý Tuần thân thể run lên, hơi kém chân tức rối loạn, từ giữa không trung té xuống.

Lý Tuần kinh sợ phía dưới, bỗng nhiên quay đầu, chính đụng tới Thủy Điệp Lan ngoạn vị nhi ánh mắt.

"Sách, thất thần! Đang suy nghĩ gì?"

"Đang suy nghĩ. . . A, đương nhiên đang suy nghĩ phía bắc sự tình. Ta đang nghĩ, Minh Tâm Kiếm Tông xảy ra chuyện lớn như vậy, ta cái này ngày thường xuất tẩn danh tiếng đệ tử, lại từ trước đến nay cùng Minh Cơ tiên sư giao thiệp, giờ phút này ngược lại không thấy tăm hơi, bọn hần hội nghĩ như thế nào?"

Lý Tuần lời nói bên trong tự nhiên có chỗ không đúng lắm, nhưng có thể nói

đến loại trình độ này, đã rất dễ Thủy Điệp Lan kinh ngạc.

Lúc này, nàng chỉ có thể thuận khẩu khí nói đi xuống: "Như thế, bất quá, lấy bộ dáng bây giờ của người, nếu là đi, không chừng hai người bọn họ tông phản qua mặt đến, cùng một chỗ diệt người cũng khó nói!"

Lý Tuần hững hờ ừ một tiếng, hiển nhiên đã sớm nghĩ đến điểm này.

Thủy Điệp Lan cười hì hì lại nói: "Dạng này cũng rất tốt a, không bằng thừa cơ để 'Linh Trúc' bốc hơi khỏi nhân gian, dù sao loại chuyện này tại giới này rất thường thấy, nói không chừng, còn có thể để bên kia vì người rơi mấy giọt nước mắt đâu! U Hồn Phệ Ảnh Tông bên này ngược lại dễ dàng, Minh Hỏa Diêm La không phải rất xem trọng người sao? Hẳn dù sao cũng so Thanh Minh đến hay lắm nói chuyện đi!"

Thủy Điệp Lan đã là lần thứ hai đề nghị như vậy, bất quá, Lý Tuần phản ứng đồng thời không có bản chất khác biệt, hẩn lắc đầu nhất tấu: "Nào có đơn giản như vậy. . ."

Một câu đằng sau, dù là Thủy Điệp Lan làm sao châm ngòi, hẩn đều ngậm miệng không nói, Thủy Điệp Lan không có cách nào, cũng chỉ có thể hờn dỗi không lên tiếng nữa, giữa hai người bầu không khí lại cứng đờ lên.

Bất quá, trước khi tới vào buổi tối, đương Thủy Điệp Lan xa xa nhìn thấy Đông Nam biển rừng xung quanh xanh biếc nhan sắc thời điểm, bầu không khí này liền bị nàng chủ động phá vỡ.

"A... Hô, rốt cục về nhà!"

Lý Tuần chú ý tới, nàng dùng một cái mắt cảm từ ngữ, mà lại, lại là dùng đến tự nhiên như thế, mặc hẩn giờ phút này tâm tình làm sao sa sút, nghe vào trong tai, cũng không khỏi nổi lên có chút gợn sóng.

Nhưng rất nhanh, Lý Tuần liền bị chuyện trước mắt chiếm đi tâm thần.

"Về nhà khai môn. . . Cũng là chuyện phiền toái!"

Vụ Ẩn hiên tự ích thiên địa đại thần thông, tích được phương viên mấy ngàn dặm động thiên phúc địa, như tại hạ giới, đã đợi như một cái không nhỏ quốc gia.

Nhưng mà biến mất tại mệnh mông vô tận Đông Nam biển rừng bên trong, cũng giống như tại giọt nước trong biển cả.

Quả thật, nó lấy xảo diệu cấu tứ, bí ẩn thủ đoạn, hội tụ Đông Nam biển rừng đến hàng vạn mà tính linh mạch cho mình dùng, cấu kết lấy ức kế khí cơ, mờ mờ ảo ảo cùng toàn bộ rừng rậm tương thông.

Chỉ cần hiểu được cần thiết cấm pháp, đồng thời lấy Vụ Ẩn hiên làm điểm xuất phát, các tu sĩ có thể tại một hơi thời điểm, đến Đông Nam biển rừng bên trong bất kỳ góc ngách nào, quả nhiên là niệm động thân tới, thần diệu vô cùng.

Bất quá, loại này thần diệu dù sao cũng là có hạn độ.

Hạn độ ngay tại, hết thầy thần thông diệu pháp, đều cần lấy Vụ Ẩn hiên huyền ảo tinh vi cấm pháp làm căn cơ, thông qua hiên bên trong thống ngự trung tâm, điều động nguyên khí, mới có thể thi hành.

Cái này tại trong lúc vô hình, lập xuống lưỡng cái điều kiện tiên quyết — tinh thâm cao diệu cấm pháp tu dưỡng, cùng với siêu phàm thoát tục tu vi cảnh giới.

Khuyết thiếu cái trước, không khác mèo cào loạn tuyến, hoàn toàn không có đầu mối; khuyết thiếu cái sau, cũng rất khó tại rộng lớn tới không thể tưởng tượng nổi trong rừng rậm, chuẩn xác bắt giữ, thống ngự tinh vi linh mạch khí cơ, đạt tới dự trừ mục đích.

Thủy Điệp Lan không cần giảng, coi như tu vi kinh thiên động địa, lại thuận tụy một cái cấm pháp ngõ ngách, có thể miễn cưỡng theo Lý Tuần chỗ này học xong ra vào phương pháp, đã là may mà.

Về phần những cái kia đối Lý Tuần tới nói, ý nghĩ chợt loé lên tức thành cơ cấu phương thức, nòng nửa nén hương bên trong có thể làm thành, đã là thần phật phù hộ.

Lý Tuần thì chênh lệch tại tu vi bên trên, tuy nói khoảng cách tiêu chuẩn, cũng chính là chân nhân cảnh tu vi đến gần vô hạn, nhưng chung quy vẫn là kém một tia.

Cảnh giới cao thấp sử Lý Tuần không thể không thông qua đoạn nhỏ thời gian trường tâm tĩnh ý, mới có thể tại bề bộn nguyên khí bên trong, tìm được đồng thời khống chế lại mục tiêu.

Mà cái này đoạn nhỏ thời gian, đầy đủ người khác sát hấn một trăm lần!

Vấn đề này, tại Thủy Điệp Lan bị La Ma Thập thành công tập kích đặng sau, trước nay chưa từng có nổi bật đi ra.

"Xem ra sau này bị nhân đuổi đến gấp, cũng không thể qua loa xử lí."

Lý Tuần sờ lên cằm, tinh tế cân nhắc. Thủy Điệp Lan biết hấn đang suy nghĩ gì, bất quá dạng này hao tâm tổn trí, cho nên cẩn thận chặt chẽ, lại làm cho nàng hơi không kiên nhẫn.

"Mở cửa nhanh đi, nghĩ nhiều như vậy làm gì!"

"Không thể vô ý. . ."

"Thận cái đầu của ngươi! Lấy tiến cảnh tu vi của ngươi, tiếp qua cái một năm nửa năm, chính là thuần chính chân nhân tu vi, khi đó còn không niệm động tức thành? Về phần ta, hừ, Chung Ẩn sau khi chết, trên đời này có thể truy sát ta đến không thờ nổi gia hỏa, cách giáng sinh còn kém mười vạn năm đâu!"

"Người ta không phải chết. . ."

Lý Tuần dở khóc dở cười hưởng ứng, chỉ là lời này vừa ra khỏi miệng, trong

lòng của hắn chính là nhảy một cái.

Cái này trong lúc vô tình nói ra mấy chữ, tựa hồ liên lụy tới một cái cực ảo diệu huyền cơ, nhưng cái này linh quang cũng vền vện lóe lên, liền biến mất không thấy.

Cái này linh quang chớp động ngắn tạm, khiến cho Lý Tuần thậm chí không có cách nào đi hồi ức, chỉ có thể thuận mồm nói tiếp.

"Quả thật, ngã một lần khôn hơn một chút, loại sự tình này cần thận chút liền thành, có thể mấu chốt không ở nơi này! Không sợ tặc trộm, liền sợ tặc nhớ thương. Người có thể bảo chứng sau này mỗi một lần mở ra môn hộ, đều không cho bọn hắn sinh ra cảm ứng, tiến tới . . . chờ một chút, là!"

Lý Tuần bỗng nhiên vỗ tay một cái, trong lòng bừng tỉnh: "Khá lắm La Ma Thập, đây là hắn tính toán kỹ!"

"Ách?"

"Không phải sao? Người nghĩ, nếu như người bị thương, sau lưng lại có La Ma Thập nhân vật như vậy truy sát, đương nhiên, lúc này cũng không có ngoài vạn dặm ta cái này việc sự tình, người hội làm thế nào? Xa bao nhiêu trốn xa bao nhiêu, hoặc là. . ."

"Chạy đến Vụ Ân hiên!" Thủy Diệp Lan một điểm liền rõ ràng, nụ cười trên mặt cũng có một chút khác hương vị: "Bởi vậy có thể thăm dò môn hộ, vận khí tốt chút, nói không chừng có thể đạp cửa đi vào!"

Lý Tuần tinh thông cấm pháp, thấy nhưng là thâm nhập rất nhiều.

"Cho nên bọn hắn 'Mời đến' Ngọc Lam đạo nhân, cũng không cần 'Đạp cửa' loại hình, chỉ cần có thể bắt được người điều động nguyên khí hướng chảy cùng với khí cơ cơ cấu, liền tương đương đưa cho Ngọc Lam thôi diễn tượng số, như đuổi kịp xảo, có thể bắt được ba lượng hồi. . . Ai dám cam đoan Ngọc Lam

không có khả năng này? Hắc, còn may mà người lúc đó hướng trở về, lúc này mới miễn đi phiền phức!"

Thủy Điệp Lan ừ một tiếng, con mắt đảo quanh, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Lý Tuần cũng mặc kệ nàng, tiếp tục nói chuyện, thuận tiện chỉnh lý mạch suy nghĩ.

"Nhìn, La Ma Thập ngược lại là rất có dự kiến trước, chúng ta lúc trước làm những cái kia, xác nhận uống phí sức lực. Nói như vậy, Lôi Điều nhi lần đó, thăm dò ngược lại là thứ yếu, mấu chốt vẫn là bày xuống mê hồn trận thế. . . Cũng không đúng, có lẽ, La Ma Thập còn chưa hiểu hai người chúng ta quan hệ?"

"Chính là hiểu rõ, cũng chưa chắc tin tưởng!"

Thủy Điệp Lan cười mỉm đáp lại: "Mặc kệ gia hỏa này hủy đi không vạch trần thân phận của ta, hẳn đều sẽ ở trên thân thể người bỏ công sức. Bất quá, chúng ta đoạn đường này đi tới, nhưng không lừa gạt được người hữu tâm, người có thể đợi các loại nha, nói không chừng liền có nhân tìm người đây?"

"Ừm, có thể cân nhắc!"

Lý Tuần không đau không ngứa nói xong, hướng về phía Thủy Điệp Lan làm thủ thế, ra hiệu chính mình muốn tập trung tinh lực mở ra môn hộ, để nàng chú ý đề phòng.

Thủy Điệp Lan nhún nhún vai, không nói.

Ước chừng qua non nửa khắc đồng hồ, hơn một trượng phương viên trong không gian, đột nhiên vang lên một đợt lại một đợt ông ông chiến minh, hàng trăm hàng ngàn đạo khí cơ mạch lạc cấu kết tụ hợp, cùng khoảng cách gần nhất linh mạch xa sinh cảm ứng, lại xuyên thấu qua tại vô biên vô tận trong rừng rậm

vô số lần nhảy biển, cuối cùng cùng Vụ Ân hiên cấm pháp trung tâm liên tiếp.

Lý Tuần mở mắt ra, hướng Thủy Diệp Lan gật gật đầu, hai người đồng thời bước lên trước một bước, chợt giống như là chui vào một tầng trong suốt sóng nước bên trong, thân hình trong nháy mắt đồng hóa tiến vào mênh mông trong bóng đêm.

Sau một khắc, hai người xuất hiện tại giữa hồ tiểu hiên chỗ.

Mặc dù đã không phải lần đầu tiên, thế nhưng là mỗi một lần ra vào, đều làm hai người không khỏi cảm thán bồi dưỡng Vụ Ân hiên quý phủ thần công.

Mà ở chỗ này, Lý Tuần tâm liền an tâm được nhiều, gần trong gang tấc cấm pháp trung tâm, miễn đi Lý Tuần khí cơ cảm ứng một bước, mà mức độ lớn nhất phát huy hẳn tinh xảo cấm pháp trình độ.

Có thể nói như vậy, đương Lý Tuần đứng tại cái này tiểu hiên bên trong, toàn bộ Đông Nam biển rừng liền trở thành hẳn thân thể.

Cái này to lớn tới không thể tưởng tượng nổi thân thể, cùng với chất chứa trong đó vô hạn hùng hậu nguyên khí, sử Lý Tuần có thể đối mặt trên đời bất luận một vị nào tuyệt đỉnh tông sư mà không rơi vào thế hạ phong — liền xem như La Ma Thập cũng giống vậy.

Cho nên, đương Lý Tuần đứng ở chỗ này, ánh mắt của hẳn liền toàn bộ khác biệt.

Gỗ gỗ hiên bên trong cạnh bàn đá xuôi theo, hẳn khởi động Phân Quang Kính, ba cái cửa sổ đồng thời dát lên một tầng màng ánh sáng, Đông Nam biển rừng mấy ngàn vạn dặm phương viên cảnh trí, tựa như như nước chảy ở phía trên lướt qua.

"Lưu tại nơi này nhân còn thật sự là không ít."

Nương tựa theo Phân Quang Kính đối khí cơ nhạy cảm cảm ứng, tất cả tu vi

tại trình độ trở lên tu sĩ giống như là bị si xuất hạt cát, từng cái bị lựa đi ra, cơ hồ mỗi một cái đều cho một cái đặc tả, sau đó lại chinh thể tính tiến hành nhận thức.

Thủy Điệp Lan tính nhâm một chút, tiếp lấy đếm số: "Hơn một ngàn đâu, đương nhiên sẽ không tất cả đều là Tây Liên nhân mã, hái thuốc, tu hành hẳn là chiếm đại bộ phận, bất quá, qua mấy ngày, tự nhiên lại là một phen tình huống. A, những cái kia quản sự làm sao một cái không thấy?"

Lý Tuần ừ một tiếng, thao túng Phân Quang Kính vừa đi vừa về hoán đổi hình tượng, một bên thuận miệng nói: "Liên Ngọc Lam đều đem thả đi, bọn hắn lưu lại thì có ích lợi gì? Mà lại, người không cần nói, cùng La Ma Thập kia một trận chiến, người thuần túy là bị đánh tới!"

Thủy Điệp Lan hừ lạnh một tiếng, ngạo nghễ nói: "Làm sao có thể! Hẳn cố nhiên là đã thương ta, nhưng hẳn cũng đừng nghĩ dễ chịu! Ân, cũng đúng, giới này ngẫu nhiên số quá nhiều, hẳn đã bị thương, đương nhiên cũng muốn về núi trước mới tốt an toàn điều trị."

Nói đến chỗ này, nàng ngược lại có chút thất vọng: "Thật đáng tiếc đâu, như gia hỏa này còn lưu ở nơi đây, có người tọa trấn trung tâm, ta đều có thể xuất nhập tự nhiên, chơi cũng đùa chơi chết hẳn! Uổng phí như thế một cái. . ."

Lời nói một nửa, Thủy Điệp Lan cuống họng sắc một cái, hơi kém căn đầu lưỡi của mình, nàng trừng to mắt, chỉ vào Phân Quang Kính thượng hiện ra bóng người, ả một chút nói: "Âm, âm. . . Âm Trọng Hoa?"

Nàng tự nhiên có giật mình lý do.

Phân Quang Kính bắn ra tới hình tượng bên trong, một vị đạo trang cách ăn mặc, khí độ ung dung cao hoa tuyệt sắc nữ quan, ngay tại một chỗ tuyệt cao trên ngọn núi lạnh lùng sừng sững, nhìn xuống biển rừng, ánh mắt um tùm nhưng như ngàn dặm vẻ lo lắng, quyến rũ dật phi, thâm bất khả trắc.

Thần tình kia khí độ, không phải Âm Trọng Hoa, là ai đến?

Lý Tuần lườm nàng một chút, nhún vai nói: "Người cũng không phải lần thứ nhất trông thấy nàng, ăn cái gì kinh sợ a! Ta tiến đến trước đó đem nàng phóng xuất cảnh giới, dưới mắt vừa vặn để nàng quần thượng một vòng, quấy quấy tràng tử cũng là tốt."

"Không phải. . ." Thủy Điệp Lan lại run lên nửa ngày, mới bỗng nhiên hoàn hồn, đưa tay níu lấy Lý Tuần cổ áo, híp mắt lại: "Tốt, người gạt ta! Ai nói chính mình một thân tu vi mất hết, liền cái U Minh khí đều không sử ra được lấy?"

Lý Tuần vẻ mặt khó hiểu: "Ta đúng là không sử ra được a! Chỉ là Âm Trọng Hoa bên này, từ khi nàng tu thông « Âm Phù Kinh » đằng sau, 'Minh lạc' đoạn tuyệt, thuần bằng tự thân nhiếp khí trú hình, cho ta chỉ có 'U mạch' tương liên, cũng chính là một tia tâm thần kết nối mà thôi.

"Giống như vậy căn bản không cần khu hồn luyện phách thông tâm chi thuật, liền có thể thúc đẩy tự nhiên, phóng xuất rất bình thường đi. . . Mà giống U Nhất, ta hiện tại cũng chỉ có thể cảm giác được, mà thúc đẩy không được, ta cái này cũng gọi lừa người?"

Thủy Điệp Lan sửng sờ một chút, còn chưa lên tiếng, Lý Tuần lại ngạc nhiên nói: "Chính là lừa người, về phần phát cái này tà hỏa sao? Uy, người không phải là bởi vì thụ thương, tổn hại tâm thần a?"

Bị Lý Tuần kiểu nói này, Thủy Điệp Lan càng là giảng không ra lời nói, hiện tại liền chính nàng đều có chút hoài nghi, có phải là thật hay không bởi vì thụ thương, để cho mình không chế không nổi tính tình.

Cái này đáy lòng biến hóa sao mà vi diệu, đối với tu sĩ mà nói, càng là khẩn yếu mấu chốt, nàng tự nhiên không thể chờ nhàn nhàn tới.

Tắc nghẽn cứng lại, Thủy Điệp Lan chỉ có thể hừ nhẹ một tiếng, buông lỏng tay ra, nhưng cũng mở ra cái khác mặt đi, vẫn có chút chưa nguôi cơn tức.

Đối nàng bộ dáng này, Lý Tuần hoàn toàn sờ không tới đầu não, chỉ có thể

tiếp tục nửa hờ thả nửa phàn nàn mà nói: "Ta như vậy đã đủ xui xẻo, nếu là lưỡng cái khôi lỗi diệt hết, ta một thân năng lực, tối thiểu gãy đi tám thành, nếu là ta bị hố, người cũng không dễ chịu đúng không?"

Thủy Điệp Lan liếc hẳn một chút, trên mặt cuối cùng lộ ra một chút tiểu dung: "Chính là không có khôi lỗi, bằng người xảo trá, cũng không phải bình thường hai nhân vật có thể làm thịt được động! Ngược lại là người cái này khôi lỗi, người ta không phải bị thương chưa lành, còn tại tỉnh dưỡng sao? Người làm sao không hiểu được thương hương tiếc ngọc, thả nàng đi ra chịu khổ?"

"Thương hương tiếc ngọc?"

Lý Tuần cuối cùng phẩm xuất một chút hương vị đến, nhưng là càng ngày càng dở khóc dở cười.

"Lại không nói người ta hiếm không có thêm, chỉ nói nàng cũng không giống như ta chết như vậy đi sống đến, lui nhị tiến một. Nàng tại Hóa Âm trì bên trong nung hình luyện thể, tụ tập tinh khí, được có thể tất cả đều là chỗ tốt, chẳng lẽ ta còn cần nàng không được?"

"Chỗ tốt?"

"Không tệ, lúc trước do ngoại vật hành động, U Huyền chi thân không khỏi thất chi thô lậu, trải qua Hóa Âm trì như thế một tẩy, nàng tồn thể trú hình liền càng ngày càng vững chắc, lại thêm kia đồ bỏ « Âm Phù Kinh » kỳ quái, cũng làm cho nàng tu vi tinh tiến rất nhiều, người nhìn nàng bộ dáng này, nào có nửa chút hư tướng?"

"Ồ? Vậy thật là muốn chúc mừng!"

Ngoài miệng nói "Vui" tự, Thủy Điệp Lan ngữ khí lại vẫn có một chút kẹp châm có gai, ánh mắt của nàng nhìn xem Phân Quang Kính bên trong dung nhan cao hoa nữ quan, trong đầu nhưng dù sao hiện lên cánh đồng tuyết phía trên kia yêu tình đánh nhau tràng cảnh. Vừa đi vừa về mấy lần, lại quấy đến trong nội

tâm nàng cực cảm giác khó chịu.

Âm Tán Nhân đứng tại chỗ cao, lại không có mây may che giấu khí tức dự định, tự nhiên sẽ hấp dẫn phụ cận tu sĩ ánh mắt.

Bất quá, giới này người có mắt không trông vật vẫn là số ít, đại đa số người xa xa gặp, liền sẽ liễm hình im tiếng, sau đó xa bao nhiêu chạy xa bao nhiêu.

Mà những cái kia không kiến thức. . . Dưới đỉnh mấy cỗ thi thể, chính là tấm gương!

Âm Tán Nhân vén vện hiện thân nửa canh giờ, lấy nàng làm trung tâm ngàn dặm phương viên, đã nửa cái tu sĩ đều không thấy được, mà chấn động dư ba còn tại hướng càng xa xôi khuếch tán.

Có thể suy ra, không cần tiếp tục bao lâu thời gian, Âm Tán Nhân giá lâm Đông Nam biển rừng, có mưu đồ tin tức, liền sẽ truyền vang toàn bộ Thông Huyền Giới, cho lúc đầu đã ngo ngoe muốn động cục diện, thêm vào một mối lửa!

Thủy Điệp Lan đương nhiên minh bạch Âm Tán Nhân cao điệu hiện thân dụng ý, bất quá, đối tràng diện này, nàng lão nhân gia chính là nhìn thấy không sai!

Nàng nhưng không có nén giận thói quen tốt, đã là cảm thấy trong lòng không thoải mái, liền muốn lại đâm kia sắc quỷ một cái, tình cảnh trước mắt lại làm cho nàng cùng Lý Tuần cùng một chỗ kinh dị lên tiếng.

Núi cao phía trên, Âm Tán Nhân sớm có cảm ứng, nàng có chút nghiêng đầu, nhìn về phía vài dặm ngoại chỗ hư không, khoe môi cũng móc ra một tia lạnh tiểu đường cong.

Trong hư không, một bóng người giống như là đạp ở trên đất bằng, một bước phóng ra, gầy cao thân hình liền từ vô đến có, hiện thân ở trước mắt nàng.

Người này một thân áo bào xám, rộng lớn đến có chút không rất hợp thân, chột nhìn đi, giống như là đem bào phục phôi tại sào phôi bên trên, nhìn qua có chút buồn cười.

Gió đêm thổi tới, hắc màu nâu xanh tóc tại trong gió đêm phát phới, lộ ra gầy gò già nua lại lạ thường đoan chính gương mặt, mà tại xốc xếch dưới sợi tóc, một đôi mắt u ám không đáy.

Bất quá làm người khác chú ý nhất, vẫn là cái kia đạo theo trái thái dương nghiêng xuống, sát qua khước mắt, mũi thở lại quay trở lại đến bên tai màu tím sậm ma văn, tựa như là một đầu yêu dị dây leo, quý quyết bên trong nhưng lại có hấp người nhãn cầu tà dị ma lực.

Tại Vụ Ẩn hiên nội, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan liếc nhau, đồng thời kêu lên: "La Ma Thập!"

Cái này đột nhiên hiện thân vẻ già nua tu sĩ không phải người khác, chính là đương kim tà đạo tuyệt đại tông sư, Mị Ma Tông tông chủ, La Ma Thập!

Lúc này, vị này tà đạo tông sư tựa hồ đồng thời không có phát hiện có nhân tại dùng phương thức đặc thù quan sát hẳn. Hắc dùng tay trái nhắc lên một cái cổ dài tròn thai ngân ẩm, hướng về phía Âm Tán Nhân lắc lắc, mỉm cười nói nói: "Trong lúc đêm đẹp, ngẫu nhiên gặp cố nhân, làm nhân sinh một đại mỹ sự tình, Âm mỹ nhân có thể nguyện cho ta chung uống cạn một chén lớn?"

Tiếng nói này nếu là cái nhẹ nhàng Thiếu công tử nói đến, hẳn là trong sáng xuất trần, phong lưu tiêu sái. Chỉ tiếc, La Ma Thập héo úa gầy cao thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác thanh âm của hẳn khàn giọng mập mờ, tựa hồ là bị cái gì kẹp lấy cuống họng, nói ra lời, cũng làm cho nhân không đành lòng tốt nghe.

Nhưng kỳ quái là, cái này mơ hồ không lưu loát câu chữ bên tai bên trong nhất chuyển, lại trở nên lạ thường rõ ràng, lại càng ngày càng khiến người khắc sâu ấn tượng.

Đang khi nói chuyện, La Ma Thập duỗi ra tay kia, cũng không biết dùng thủ pháp gì, trên tay liền hiện ra một kiện đồng thau nhan sắc ba chân rượu tước, cũng mặc kệ Âm Tán Nhân có đáp ứng hay không, đặt nhẹ ngân ẩm, một tia rượu dịch liền từ rót vào trong chén.

Làm cho người ghé mắt chính là, cái này rượu dịch nhan sắc đỏ tươi như máu, rót vào đằng sau, thậm chí tại rượu tước nội sôi trào lăn lộn, ục ục có thanh.

Âm Tán Nhân ánh mắt nhìn quanh, tại rượu tước thượng quét qua, trở lại sáng sủa cười nói: "Ta không ăn thức ăn mặn lâu rồi, La lão nhi người quen thuộc lấy huyết thay rượu, lại đến làm khó ta làm gì?"

La Ma Thập cũng là nhất tiểu, tiểu dung khiên động trên mặt cơ bắp, sử má trái thượng tím đậm ma văn nhúc nhích không ngớt, chỉ là nhìn, liền để cho người ta trên lưng phát lạnh.

Hắn nhìn cũng không tức giận, chỉ là lắc đầu: "Kia thật là đáng tiếc, đây là ta một canh giờ trước, tự tay sẵn giết Ngang Hồn thú huyết, lại lấy Địch điều quan đầu làm dẫn, nhất là cam liệt, Âm mỹ nhân thật là không có có lộc ăn!"

Nói xong, hắn nâng chén uống một hơi cạn sạch.

Có lẽ cái này huyết tửu coi là thật đã nghiền, vừa mới cửa vào, La Ma Thập trên mặt liền đỏ tươi ướt át, cơ hồ muốn phát ra quang đến, nửa ngày mới nhan sắc trầm xuống. Hắn cũng vào lúc này a xuất một hơi, thần sắc ngược lại là càng có vẻ lười nhác.

Âm Tán Nhân lắc nhẹ phát trần, cười tủm tỉm nói: "La lão nhi tu dưỡng ngày càng sâu, cái này tính tình cũng không so trước kia, hiền lành rất nhiều!"

Đây là chỉ có cực thiểu số người cùng thể hệ vật mới biết chi tiết.

La Ma Thập từ thuở thiếu thời liền tính hảo uống máu, mỗi lần không thể tự

chế, liền sát sinh để cầu làm đệ. Đạo hạnh thâm về sau, mặc dù không còn hảo ăn uống chi dục, nhưng vì súc dưỡng sát cơ, xuất thủ một đoạn thời gian trước, hẳn tuyệt không gần huyết tinh.

Lúc này, hẳn đã uống huyết tửu, liền tương đương nói là, đồng thời vô động võ chi ý, chỉ là đến ôn chuyện.

Âm Tán Nhân đối điểm này tất nhiên là rõ ràng, nàng mỉm cười, cũng thu lại quanh thân hoạt bát nhảy nhót chân tức, xem như một cái đáp lại.

La Ma Thập không để ý tới sự châm chọc của nàng, phối hợp cất bước đi đến vách núi, đạp ở thực địa, lại cùng Âm Tán Nhân giữ vững khách khí khoảng cách, mới nói: "Đã sớm nghe nói Âm mỹ nhân nhi phá quan mà xuất, lại giày giới này, hôm nay xem ra, sáu mươi năm bế quan khổ tu, quả nhiên có chỗ tăng thêm. Cái này quanh thân khí độ, hồi chìm như vực sâu, chắc là « Âm Phù Kinh » đại thành, thành đạo có hi vọng a!"

Âm Tán Nhân cũng là không khiêm nhượng, chỉ là cười mỉm mà nói: "Vi sơn cửu trượng, thất bại trong gang tấc người, xưa nay có nhiều. Tuy nói có hi vọng, lại sao dám coi như không quan trọng?"

"Không tệ, không tệ! Cũng chính là chúng ta những này lâm môn một cước hạng người mới rõ ràng, thành đạo tuyệt không phải bình thường sự tình, giống Chung Ấn như vậy xem thiên kiếp như không, từ cổ chí kim cũng không có vài cái, vẫn là rất nhiều thủ đoạn đều muốn đầy đủ mới là."

Xem ra La Ma Thập hơi có chút cùng chung chí hướng khoái ý, ngón tay hẳn gảy nhẹ chén xuôi theo, phát ra nặng trọc tiếng vang, tiếp theo cười nói: "Xưa nay độ kiếp hai chuyện, trong động thiên ngoại tự đánh giá mình. Ta xem Âm mỹ nhân nhi tâm tư chìm liễm, trong lúc này bên trong động thiên coi là Vô Ưu, mà người kia bảo bối chất nữ nhi đoạn này thời gian cũng là chương tông âm dương, lại không biến số, nghĩ đến cái này ngoại động thiên cũng là nước chảy thành sông!"

"Lão hồ ly!"

Phân Quang Kính trong ngoài, trong lòng ba người đồng thời mắng một câu.

Bất quá rất nhanh, Thủy Điệp Lan bên này liền vui vẻ ra mặt: "Diệu a, cái này kêu là thông minh quá sẽ bị thông minh hại, nhanh, để người Âm mỹ nhân nhi lại trêu chọc hẳn!"

"Cái gì người ta sao?" Lý Tuần lắc đầu không thôi, "Âm Tán Nhân cũng không phải đồ ngốc, làm gì để cho ta dạy nàng?"

Quả nhiên, Âm Tán Nhân nghe vậy, giữa lông mày dần dần uẩn lãnh ý, nhưng y nguyên khoe miệng sinh xuân: "Ta sớm không phải Âm Dương Tông chi nhân, người La lão nhi cầm cái này lịch cũ quấy cái gì? Ngược lại là người, hãm không sơn nói thế nào cũng là động thiên phúc địa, người lại tông môn đệ tử mấy vạn, ngồi bá Tây Bắc, làm gì lại vây quanh cái này Đông Nam biển rùng làm trò cười?"

Nói được chỗ này, liền tương đương là đem tầng tầng che giấu một phát để lộ.

Có thể La Ma Thập có lẽ cơm nước no nê quan hệ, cũng thật tốt tính cách, chỉ bật cười khanh khách: "Làm trò cười không thể nói, tự tìm phiền não ngược lại là thật. Âm mỹ nhân nhi cho ta cảnh giới so le phảng phất, nên biết ta lúc này còn vui ngoại vật hay không?"

Âm Tán Nhân cười nhạt một tiếng: "Động thiên đạo thống, cùng ngoại vật có liên can gì? Chính là ngoại vật, làm hậu thế di trạch, quang đại tông môn, cũng là có."

La Ma Thập cười ha ha, cười âm tựa như cát đá qua khe hở, vang sào sạt.

"Một người thành đạo, cần gì lưỡng cái động thiên. Hãm Không sơn mặc dù so bất quá Vụ Ẩn hiên, nói thế nào cũng đầy đủ ta hà cử phi thăng, ta còn nhiều

này nhất cử làm gì? Về phần làm hậu thế di trạch loại hình, hắc, năm đó Khuất Chuyết Ngữ dưới đây động thiên, đều có thể không di bản tông hậu tiến, ta vẫn còn so sánh không được hẳn?"

Âm Tán Nhân có chút nâng lên lông mày: "A, này cũng còn có chút ý tứ."

"Có ý tứ còn tại đằng sau. Theo ta nói, Âm mỹ nhân nhi đoạn trước thời gian đi Dạ Ma Thiên, một cái tứ lạng bạt thiên cân, khiến cho vừa đúng, nhưng có thú sao?"

Âm Tán Nhân ánh mắt lóe lên, thản nhiên nói: "Còn tốt!"

Hai chữ này bên trong, ý tự chi phức tạp, coi như không phải La Ma Thập có thể hiểu được.

Bất quá, vền vền liền mặt chữ ý tứ mà nói, La Ma Thập vẫn là minh bạch bảy tám phần, hẳn cười nói: "Người đối kia Tán Tu Minh Hội cảm nhận làm sao?"

"Miệng cộp gan thỏ. .. Bất quá, cũng là có thể hù được nhân."

"Miệng cộp gan thỏ? Cũng chính là Âm mỹ nhân nhi mới có thể nói xuất loại những lời này!"

La Ma Thập khẽ lắc đầu, trở lại thở dài: "Có lẽ là cái này Minh Hội tại người ẩn tích đằng sau mới thành lập, lại tại người phá quan trước đó hơi làm thu liễm, người mới không biết ở trong đó lợi hại! Miệng cộp gan thỏ? Liền xem như năm bè bảy mảng, nặng đến cực điểm, cũng có thể ép tới người chết! Có biết Bách Thú Tông. . ."

"Sư Đà tiểu nhi tự đi muốn chết, Tê Hà cũng là chuyện bé xé ra to, lấy năng năng lực, một người liền có thể đem kia khu thú gánh xiếc tông môn diệt đi, cần gì lao sư động chúng?"

La Ma Thập vừa mới kinh ngạc, trở lại kịp phản ứng, cười to nói: "Âm mỹ nhân nhi lẩn ta! Ta cũng không tin người nghĩ không ra, như tại hai trăm năm

trước, Yêu Phượng dù cho có thể diệt đi này tông, tiếp xuống sẽ là cái gì? Đơn giản là một cái khác chứ tông vậy công, dồn vào tử địa cho thống khoái mà thôi!

"Mà hôm nay đâu, đừng nói là diệt đi một cái Bách Thú Tông, liền xem như đem ta cái này Mị Ma Tông đập cho nát bét, giới này có thể có mấy cái ứng thanh?"

"Thỏ tử hồ bi, không ngoài như vậy."

Âm Tán Nhân trả lời hời hợt, bất quá thần tình trên mặt nhưng là như có điều suy nghĩ.

Không chỉ là nàng, tại Phân Quang Kính về sau, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan cũng đều là có chỗ xúc động.

Cũng không phải là nói La Ma Thập lời này có đình tai nhức óc chi công, mà là lấy hấn cái này tà đạo đệ nhất nhân thân phận, làm ra lời này, cũng đã vượt ra khỏi nhân vật bình thường cảm thán, mà lên lên tới một cái không thể coi thường "Điểm giống nhau" phương diện.

La Ma Thập đã như thế, huống chi người khác?

Tại Âm Tán Nhân lời bình đẳng sau, trên vách đá yên lặng như vậy mấy hơi thời gian.

Cuối cùng, vẫn là do Âm Tán Nhân lạnh nhạt nói: "Quá tam ba bận, có Bách Thú Tông ngăn cản đợt thứ nhất, liền đã là chứ tông có khả năng tiếp nhận giới hạn thấp nhất, như Cổ Âm hạng người vẫn muốn được voi đòi tiên, nâng giới này chi lực, Tán Tu Minh Hội lại coi là cái gì.

"Mà lại, thế nhân cũng không phải đều xuân không thể thành, trăm vạn tán tu có mấy cái cam thụ thúc đẩy, lại có vài cái dám cùng chứ tông là địch? La lão nhi, người ngược lại càng sống càng trở về. . . Mà lại, cái này cùng Vụ Ẩn hiên, U Minh thành có liên can gì?"

"Làm sao không tương quan? Nếu không tương quan, cái này Vụ Ân hiên tin tức, làm sao lại để lộ ra đến?"

"Ồ?"

"Như người suy nghĩ, mở ra Vụ Ân hiên Vân vụ thạch, chính là do Tán Tu Minh Hội trước một bước đạt được, mà ta kia bất thành khí đệ tử, tự cho là chiếm tiện nghi, trắng trợn cướp đoạt tới, lại bị nửa đường cướp giết, không biết làm tại sao, kia Vân vụ thạch lại rơi xuống cái gì Tiêu Trọng Tử trong tay, tin tức bởi vậy phát tán đi ra."

La Ma Thập tự rót tự uống, ngân trong bầu huyết tửu dường như không gặp được đậy, một hồi chính là bảy tám chén vào trong bụng, có lẽ ở trong đó thật có một chút mùi rượu, mấy chén xuống tới, hắt ánh mắt liền có chút mê ly tản mạn, nói đến đây, cũng không biết nghĩ tới chuyện gì, đúng là cười ha hả.

"Cổ Âm nữ nhân này, nói đến thật là thế gian hãn hữu, bất quá chớ trách ta nói, tâm tư của nữ nhân cũng xác thực cổ quái cực kỳ, Cổ Chí Huyền có thể có như thế một cái chất nữ nhi, thật không biết hẳn là chết không nhắm mắt đâu, vẫn là mỉm cười cửu tuyền?"

Đây là Lý Tuần lại một lần nữa nghe được có người nói chắc như đinh đóng cột, nói Ngọc Tán Nhân đã chết, trong lòng không khỏi cảm thấy chấn động.

Hắn bên này ý nghĩ, Âm Tán Nhân tự nhiên cũng có cảm ứng, lúc này liền thuận La Ma Thập khẩu khí, khẽ cười nói: "Nghe người nói như vậy, Cổ Chí Huyền quả thật là chết được thấu."

La Ma Thập thật sâu liếc nhìn nàng một cái, lắc đầu: "Chết hoặc bất tử, chỉ sợ ngoại trừ Cổ Âm, Tê Hà số ít mấy người, không có người nào có thể nói rõ được sở. Người đã đi Dạ Ma Thiên, tin tức đương nhiên nghe được rõ ràng, có thể người tin không?"

"Nếu nói hẳn ngày nào chết tại trên bụng nữ nhân, ta một chút đều không

kinh hãi." Âm Tán Nhân lạnh tiếu nhất tiếu, lại nói: "Nhưng muốn nói hẳn chết được như thế vô thanh vô tức, trên đời này sợ là không ai sẽ tin!"

"Lời ấy thâm hợp ta ý!"

La Ma Thập nâng chén cười nói: "Bất quá, chúng ta tựa hồ lạc đề, vòng vòng lượn lượn biết bao phiền chán. Như Âm mỹ nhân nhi không ngại, chúng ta lại nói cái này Vụ Ân hiên. Thẳng thắn hỏi một câu, chúng ta nhưng có hợp tác khả năng?"

"Hợp tác? Cùng đi với người tìm kia vụ. . ."

Lời còn chưa dứt, La Ma Thập đã cất tiếng cười to, mặc dù tiếng cười khàn giọng, có thể chấn động bên trong y nguyên đem Âm Tán Nhân lời nói chém thành hai đoạn.

Tiếng cười về sau, hẳn tiện tay đem ngân bầu rượu tước ném đến vách núi phía dưới, má trái ma văn đã tử đặc tỏa sáng, phản chiếu hẳn nửa bên gương mặt yêu dị quỷ mị: "Âm mỹ nhân nhi lại tại lẩn ta! Không cần đi tìm cái gì Vụ Ân hiên, tìm được người chẳng phải là được rồi?"

"Ồ? Có nói ư?"

Âm Tán Nhân không có nửa điểm thần sắc biến hóa, ngữ khí cũng nhẹ nhàng, có thể ánh mắt bên trong mây đen tụ hợp, nếu có điện quang lấp lóe.

La Ma Thập cau mày một cái: "Cái này cũng không giống như là Âm mỹ nhân nhi phong cách. Người biết ta đang nói cái gì, cái kia Bách Quỷ đạo sĩ, gần nhất để người 'Nhìn với con mắt khác' cái kia!"

"Tin tức của người ngược lại là linh thông!" Âm Tán Nhân càng thêm lộ ra khắp lơ đãng, ung dung hưởng ứng nói: "Chỉ những thứ này?"

"Chuyện này, nếu chỉ như vậy, liền muốn liên lụy đến Vụ Ân hiên bên trên, tựa hồ cũng quá mức xem nhẹ người Âm mỹ nhân nhi."

La Ma Thập nhin không được cười lên, hăn nói chuyện, ánh mắt lại vượt qua Âm Tán Nhân đầu vai, nhìn hướng phía sau vô tận trong hư không.

Kia ánh mắt nhìn hoàn toàn không có tập trung, nhưng lời kế tiếp, lại tranh tranh nhưng như lưỡi dao hoành không: "Ta chỉ là không rõ, lấy Âm mỹ nhân nhi nhất đại tông sư thân phận, làm sao đối bọn chuột nhắt rình mò, một chút đều không thềm để ý đâu?"

Ở ngoài ngàn dặm, Vụ Ân hiên bên trong, Lý Tuần thành linh giật mình, quát to một tiếng "Không tốt" .

Nhưng không đợi hăn có bước kế tiếp động tác, La Ma Thập ánh mắt đã vượt qua cái này xa xôi khoảng cách, theo Phân Quang Kính bên trong, thẳng tắp hướng nơi này xem ra!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Nhập Ma

Chương 03: Nhập ma

U Minh tiên đồ giảm béo chuyên gia 07--03 ::45

Có lẽ, cái này ứng xem như Lý Tuần cùng La Ma Thập lần thứ nhất đối mặt.

Mặc dù La Ma Thập không có khả năng thắng chính bắt được mục tiêu, nhưng là trực diện vị này tà đạo đệ nhất nhân ánh mắt, Lý Tuần bỗng dưng phát giác, tại thời khắc này, mặt của đối phương bộ tựa hồ toàn bộ tiêu mất rơi mất, có thể để lại cho hấn ấn tượng, chỉ có kia một đôi sâu thẳm không thấy đáy đôi mắt. . .

Cùng với kia một đầu vặn vẹo như yêu mị ma tính đường vân.

"Bang" một tiếng vang lớn, ba mặt Phân Quang kính bên trong, trung ương kia mặt giống như là bị trọng quyền mãnh đập một cái, Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể lớn biên độ ngửa ra sau, bộ dáng kia giống như là năm đấm nện ở trên mặt hấn!

Lúc đầu rõ ràng trên tấm hình nhộn nhạo lên từng tầng từng tầng loạn văn, bầu trời đêm, núi cao bao gồm cảnh vật phá thành mảnh nhỏ, cuối cùng chỉ hóa thành từng đầu nhỏ vụn rải quang đường vân, tại ngân bạch màu lót thượng lưu chuyển không ngớt.

"Gặp quý! Cái này rách rưới đồ chơi!"

Thủy Điệp Lan mắng to một tiếng, phảng phất triệt để quên mất, lúc trước nàng còn đối cái này "Rách rưới đồ chơi" khen không dứt miệng.

Một bên Lý Tuần quơ đầu đứng lên, vừa mới hấn chẳng khác gì là bị La Ma Thập điều không chấn một cái, đầu còn có chút choáng váng, nhưng thấy Thủy Điệp Lan cái này vong hình thái độ, vẫn không khỏi bật cười.

Thoáng thổ tức một chút, ổn định lại tâm, hấn quyết định trước ném đi La Ma Thập kia chó ngáp phải ruồi suy luận không nói, mà đem trọng điểm đặt ở vấn đề trước mắt bên trên.

Lại lần nữa khởi động Phân Quang kính, lấy mấy chục vạn kế khổng lồ khí cơ Online tại hấn điều động phía dưới, dừng lại tụ hợp, xử lí phát địa điểm xung quanh trăm dặm chỗ chậm rãi thúc đẩy.

Phân Quang kính thượng lại lần nữa hiện ra rõ ràng quang ảnh, nếu như từ góc độ này nhìn sang, thậm chí còn có thể nhìn thấy phương xa núi cao phía trên, kia kịch liệt chấn động nguyên khí bão táp.

Lại hướng đẩy về trước tiến, hình ảnh liền bắt đầu chấn động mơ hồ.

Lý Tuần mục đánh giá một chút khoảng cách, đồng thời cũng thở dài ra một hơi: "Không tưởng tượng bên trong như vậy hồngбет, hấn là hấn có cảm ứng, dứt khoát liền đem phương viên trong vòng mười dặm nguyên khí triệt để đảo loạn, khiến cho chúng ta không có cách nào lân cận quan sát, chỉ thể thôi. Bất quá. . ."

Hấn nhìn về phía Thủy Điệp Lan, thần sắc y nguyên ngưng trọng: "Ta đưa người ra ngoài một lần, nhìn người có thể hay không có cảm ứng, nếu có, rõ ràng trình độ làm sao? Chú ý, nhất định phải cẩn thận, lại cẩn thận!"

Lý Tuần cực ít dùng loại này khẩu khí nói với Thủy Điệp Lan lời nói, song phương đều không thích ứng.

Bất quá Thủy Điệp Lan vẫn tương đối nể tình, ừ một tiếng, cũng không có gì bản ngược.

Lý Tuần gật gật đầu, mở ra môn hộ, đưa nàng đưa ra ngoài. Bên trái mặt kính cũng tương ứng thể hiện ra Thủy Điệp Lan sở tại địa cảnh sắc.

Cái này thí nghiệm qua trình phi thường gần, cũng chính là mười mấy hơi thở công phu, Thủy Điệp Lan liền lại lần nữa bước vào hiên bên trong, thần sắc âm trầm như nước: "Xác thực, mặc dù cũng không rõ ràng, nhưng nếu như dự đoán còn nghi vấn, tinh tế cảm ứng một chút, quả thật có thể phát hiện không ít phi tự nhiên khí cơ tiết điểm."

"Tìm vài cái rõ ràng nhất, chỉ cho ta nhìn!"

Thủy Điệp Lan theo lời trên Phân Quang kính chỉ ra vài cái vị trí, Lý Tuần một bên khống chế trung tâm, một bên tinh tế thể nghiệm và quan sát bên kia khí cơ biến hóa.

Đây là một cái tỉ mỉ việc, tại trăm ngàn vạn đầu khí cơ liên tuyến bên trong, muốn chuẩn xác bắt được đặc biệt vài cái tiết điểm, đồng thời tìm tới trong đó liên hệ quy luật, chưa từng có cứng rắn cấm pháp tu dưỡng, không khác mò kim đáy biển.

Lấy Lý Tuần chi năng, cũng bỏ ra chừng non nửa khắc đồng hồ, mới đưa Phân Quang kính ở nơi đó đặc hữu khí cơ kết cấu tháo rời ra.

Mà lúc này, từ trung ương mặt kính góc độ đứng xa nhìn đi qua, Âm Tán Nhân cùng La Ma Thập đã tiến vào cao áp tình trạng giãn co, vách núi phụ cận nguyên khí cơ hồ bị chen bách không còn, chợt nhìn đi, lúc nào cũng có thể bộc phát đại chiến.

Đối với cái này tình huống, Lý Tuần tự nhiên trong lòng hiểu rõ, Thủy Điệp Lan lại chỉ có thể dùng đoán.

Đối cấm pháp, Thủy Điệp Lan tạo nghệ không đủ, nhìn hồi lâu, sớm đã khí muện phi thường, có lòng muốn hỏi một chút tình huống, hết lần này tới lần khác Lý Tuần cúi đầu, suy nghĩ cái không dứt.

Lúc này gặp đến Âm Tán Nhân bên kia thế cục hết sức căng thẳng, nàng đầu còn có thể nhìn được, hừ nhẹ một tiếng, nghiêng lợi nói: "Vừa vặn, thừa cơ hội còn cho hẳn một cái hung ác!"

Cái này "Hẳn" dĩ nhiên chính là La Ma Thập, đáng tiếc, lời này vừa ra khỏi miệng, bên kia Lý Tuần liền trở về câu: "Người cũng không có cơ hội, bọn hẳn không đánh được!"

Lý Tuần lúc này đã có một chút đầu mối, tâm tình giống như cũng chuyển tốt, ngẩng đầu đối Thủy Điệp Lan cười nói: "La Ma Thập cũng không phải đồ đần, chỉ bằng hẳn có thể cảm giác được Phân Quang kính nhìn trộm, liền biết hẳn đối cái này Vụ Ẩn hiên tất nhiên có chỗ nhận thức! Mà lại, người cảm thấy hẳn hội lấy bị thương chi thân, cùng Âm Tán Nhân đi liều sống liều chết?"

Lời còn chưa dứt, núi cao bên kia liền vang lên cười to một tiếng, La Ma Thập gầy cao thân hình tại trong tiếng cười đằng không mà lên, thẳng tắp bay vào đám mây, chỉ trong chớp mắt, liền xông lên hơn mười dặm không trung, rời đi Phân Quang kính thăm dò phạm vi.

"Quả nhiên, cái này La lão nhi xác nhận biết 'Phân Quang kính' tồn tại, cho nên đi tới đi lui. . . Ai có thể cam đoan hẳn ở trên không không có hậu viện?"

Thủy Điệp Lan im lặng.

Mà lúc này vách núi phụ cận nguyên khí đã khôi phục bình thường, Lý Tuần chợt lấy cái gần cảnh, lại nhìn thấy Âm Tán Nhân thần sắc vi diệu, nhìn xem La Ma Thập rời đi phương hướng, không biết suy nghĩ cái gì.

Theo trong lòng phản hồi cảm ứng đến xem, Âm Tán Nhân lúc này hơi có chút u ám không vui. Chẳng lẽ vừa mới bị cái gì kích thích? Có thể nàng cùng La Ma Thập trò chuyện mỗi một câu nói, Lý Tuần đều rõ ràng, cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng a.

Lý Tuần lưu lại một phần tâm, nhưng bây giờ lại không phải giải quyết tâm

lý vấn đề thời điểm, hấn xuyên thấu qua tâm thần, cùng Âm Tán Nhân làm một chút giao lưu.

Phân Quang kính bên trong, Âm Tán Nhân khẽ gật đầu, thân hình bay động, đảo mắt liền đem cái này núi cao ném xa; tại hiên bên trong, Lý Tuần thì kịp thời điều chỉnh Phân Quang kính tầm mắt, khóa chặt Âm Tán Nhân thân hình.

"Nàng đi làm cái gì?"

"Tìm một chỗ không người, bố trí cấm chế." Lý Tuần lờm Thủy Điệp Lan một chút, thuận miệng mở cái trò đùa: "Nếu là người nào đó có thể tranh một chút khí, ta cũng không đến mức quán như thế cái vòng tròn!"

Lời vừa ra khỏi miệng, hấn liền có chút hối hận.

Cũng không ra hấn sở liệu, Thủy Điệp Lan giơ lên lông mày, trên mặt giống như cười mà không phải cười, hết lần này tới lần khác ánh mắt lẳng lệ như đao, mắt thấy liền muốn trở mặt.

Nhưng lại tại Lý Tuần chuẩn bị nhượng bộ để cầu tự vệ thời điểm, yêu nữ ngược lại lại giống người không việc gì, chỉ là hừ nhẹ một tiếng, phối hợp quay mặt qua chỗ khác, nhìn Âm Tán Nhân tại trên rừng rậm không phi hành.

Lý Tuần chính kỳ quái ở giữa, Thủy Điệp Lan ung dung mở miệng: "Ta còn không đến mức cùng ngươi nô tài đấu khí! Hừ, nàng hiện tại phải gọi ta chủ mẫu a? Đúng, ngươi để nàng đi làm cái gì cấm chế."

"Còn nói không đấu khí. . ." Lý Tuần cười thầm Thủy Điệp Lan càng che càng lộ, trên mặt thì một chút không hiện, chỉ là cười nói: "Bố trí một cái Thủy kính mà thôi, ta vừa mới đã tìm tới chỗ mẫu chốt, vừa vặn để nàng đi thử một lần."

Thủy Điệp Lan mặc dù đối cấm pháp nhất khiêu bất thông, lại như cũ hết sức cảm thấy hứng thú: "Kia là chuyện gì xảy ra?"

"Kỳ thật rất đơn giản. Phân Quang kính đúng là kiện không dậy nổi pháp bảo, bất quá, công năng của nó cùng chúng ta trước đó nghĩ cũng không giống nhau. Cùng nó nói là Phân Quang kính minh giám vạn dặm, còn không bằng nói là cái này bảo kính chỗ chiếu chỗ, giữa thiên địa thủy khí liền sẽ tự phát có Thủy kính công hiệu, lại phản hồi đến bảo kính phía trên.

"Nói cách khác, Phân Quang kính chỉ là một cái nguyên do, hoặc là nói là một cái chế tạo Thủy kính khuôn mẫu, chân chính để chúng ta nhìn thấy nơi đó cảnh trí, vẫn là phù du thủy khí.

"Vấn đề nằm ở chỗ chỗ này, trải qua Phân Quang kính cái này nguyên do hoặc khuôn mẫu, nơi đó thủy khí biến hóa cố nhiên vi diệu, lại vẫn không thể gạt được các người những này tuyệt đỉnh cao thủ. Nếu là đối cấm pháp có cao thâm tạo nghệ, thậm chí có thể có thể xuyên thấu qua phân tích ở trong đó khí cơ chuyển biến, từ đó tìm tới Vụ Ẩn hiên một chút mảnh khoe. . . Hắc, nguy hiểm cực kỳ na!"

Lý Tuần cái này một miêu tả vẫn tương đối rõ ràng, chí ít Thủy Điệp Lan nghe hiểu hơn phân nửa, nàng cau mày nói: "Cái này chẳng phải phiền toái? Mặc kệ là nguyên do cũng hảo, khuôn mẫu cũng được, cái này luôn luôn cố định a? Chẳng phải là nói, trừ phi đem Phân Quang kính đánh nát trùng tạo, nếu không liền không giải quyết được vấn đề?"

"Sách, người chính nói đến điểm quan trọng lên!" Lý Tuần cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ bên người bàn đá, nhướng mày nói: "Nhưng nếu là Phân Quang kính như vậy xơ cứng, lại có thể nào gắn ở Vụ Ẩn hiên trung tâm vị trí?"

"Cái này bảo kính hay liền hay ở chỗ này, nó danh tuy là 'Kính', kỳ thật nhưng là bởi vậy ở giữa trung tâm thống ngự một cỗ tinh thuần nguyên khí tụ hợp mà thành, chính là bởi vì các loại khí cơ khiên động, cấu tạo, trải qua nguyên khí lẫn nhau tác dụng, mới sinh ra loại này diệu dụng tới.

"Nói cách khác, chỉ cần có thể minh bạch trong đó cấu tạo nguyên lý, liền có

thể tại không hao hết tinh diệu điều kiện tiên quyết, đem lúc đầu 'Khuôn mẫu' lại làm cải tiến, đi vu tồn tinh."

Tại chính mình tối chuyên nghiệp lĩnh vực, Lý Tuần nói đến có chút ngừng không im miệng, cũng mặc kệ Thủy Điệp Lan có thể nghe rõ nhiều ít, chỉ là phối hợp nói tiếp.

"Ta đã đã nhìn ra, trước kia cái này 'Thủy kính khuôn mẫu', tiếp cận Thủy Kính Tông pháp môn, không rõ chi tiết, đồng đều vô cùng rõ ràng, chỉ là trông coi cửa, tự nhiên đủ rồi, nhưng dùng để trình sát nhìn trộm, tính bí mật thượng thì kém chút. Mà ta chỗ này có một cái. . ."

Thủy Điệp Lan nhìn hẳn rất có một chút đồng dục hương vị, trong lòng buồn cười, liền mở miệng cắt đứt hẳn, lạnh lùng chế giễu nói: "Được rồi, Thủy Kính Tông pháp môn người cũng không để vào mắt. Vậy trong tay người đồ chơi, lại là môn phái nào?"

Lý Tuần há to miệng, bất chợt mất thanh.

Ngay tại Thủy Điệp Lan coi là đem hẳn phủ lấy thời điểm, hẳn lại lắc đầu, nhếch miệng nhất tiếu: "Chung Ân!"

Hai chữ này tại giữa cổ họng chấn động, lại từ trong kẽ răng lộ ra đến, giống như là trong hàm băng ông ông tiếng vọng.

Thủy Điệp Lan đẩy mình đùa cợt câu nói, bị hai chữ này ngạnh sinh sinh cho chặn lại trở về, ngực buồn bực đến kịch liệt.

Lý Tuần tựa hồ giống như nàng cảm giác, bởi vì đang nói ra cái này hai chữ về sau, hẳn cũng thật dài phun ra một ngụm trọc khí, sắc mặt khôi phục lại trạng thái bình thường, nhiều nhất chính là tăng thêm một chút tự giễu.

"Cái đồ chơi này năm đó có thể giấu diếm được Yêu Phượng, Thanh Loan ngoài ra còn Cổ Âm, hiện tại muốn giấu diếm được La Ma Thập, cũng kém

không nhiều đi!"

Thủy Điệp Lan không tiếp tục tranh cãi, mà là dùng một loại tương đương kì lạ ánh mắt nhìn hần.

Lý Tuần trong thời gian ngắn, cũng vô pháp từng cái phân biệt ra được trong đó phức tạp hàm ý, chỉ cảm thấy tại dạng này ánh mắt hạ, trong lòng của hần đặc biệt bức bối, có khoảnh khắc như thế, hần thậm chí nghĩ một bàn tay quất tới, quả hần hậu quả là cái gì!

Cuối cùng một tát này vẫn là không có ra ngoài, hần chỉ là tại tay trái tăng thêm đem lực, đem ngọc trừ tà tại trong máu thịt của mình chen lẫn càng sâu chút.

Tại mơ hồ tư tư thanh bên trong, Lý Tuần nhún vai nói: "Bất kể nói thế nào, Chung Ẩn tổng còn dạy ta không ít đồ chơi. Càng quan trọng hơn là, như có như không ở giữa, kiểu gì cũng sẽ cảm thấy chỉ có dùng đám đồ chơi này, mới mẹ nhà hần có thể hoàn thành sự tình!"

Tuôn ra nói tục đằng sau, Lý Tuần cảm thấy tâm tình thoải mái chút, hần bắt đầu cố gắng đem phương hướng dẫn trở lại hiện tại sự tình bên trên.

"Bởi vì tu vi vấn đề, bố trí cái này Thủy kính đối ta mà nói, vẫn có chút độ khó. Cho nên ta để Âm Tán Nhân đi, trước từ ngoài vào trong, thử một chút, nếu là có hiệu, lại vận dụng đến Phân Quang kính thượng không muộn."

Hần nói sang chuyện khác nếm thử không thể bảo là không cố gắng, chỉ tiếc Thủy Điệp Lan đối với Chung Ẩn càng cảm thấy hứng thú.

Nàng một chút đều không thông cảm Lý Tuần tâm tình, không lọt vào mắt phía trước mấy câu, trực tiếp hỏi: "Chung Ẩn đều dạy người cái gì? Để cho ta nghe một chút, không chừng bên trong có ta thích pháp môn đâu. . . Người sẽ không keo kiệt a?"

Lý Tuần cũng rất muốn đem những này lời nói không thềm đếm xia đến, bất quá vì để tránh cho ở sau đó trong công việc, Thủy Điệp Lan khả năng quấy rối hoạt động, chỉ có nhẫn nại tính tình nói: "Cũng chính là ba môn mà thôi: Thanh Yên Trúc Ảnh kiếm quyết, Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, còn có chính là cái này Thủy kính bí pháp, người muốn học, ta cũng không có gì có thể keo kiệt."

"Thanh Yên Trúc Ảnh ta biết, Thủy kính cũng không cần xách, cái kia Cốt Lạc Thông Tâm là cái quái gì?"

"Là dịch kinh đối mạch, thông lạc cốt nhục pháp môn. Chủ yếu là có thể để cho ta kiên tu lưỡng tông bí pháp mà miễn ở tự tổn, trừ cái đó ra, liền không có.."

Tiếng nói bỗng nhiên đoạn tuyệt, Thủy Điệp Lan chính nghe được thú vị, không khỏi kinh ngạc xem ra, Lý Tuần lại không lo được phản ứng của nàng.

Vừa mới trong lúc vô tình nói ra "Dịch kinh đối mạch, thông lạc cốt nhục" cái này bất tự tổng cương, tựa như cùng tám đạo thiểm điện ở trong trời đêm liên tiếp đánh xuống, phản chiếu hắt linh đài một mảnh quang minh.

"Thì ra là thế!"

Hắn một chưởng vỗ tại bàn đá, phát ra "đông" một tiếng vang lớn. Một bên Thủy Điệp Lan dùng nhìn người điên ánh mắt nhìn hắn, nhưng giờ khắc này, Lý Tuần cái gì cũng bất chấp.

Tại một đoạn thời gian giảm xóc đằng sau, hắn hít sâu một hơi, tại da thịt xé rách âm thanh bên trong, cố gắng mở ra đã cuộn tròn mấy ngày lâu tay trái, trong lòng bàn tay ngọc trừ tà rốt cục gặp lại mặt trời.

Bởi vì mấy ngày nay đến dùng sức nội cầm, lại thêm nó bản thân đối Huyết Ma chi thể mãnh liệt bài xích cùng tịnh hóa, giờ phút này, ngọc trừ tà đã hãm sâu nhập lòng bàn tay mấy phần, có gần nửa đoạn đều "Mọc" tại máu thịt bên trong, tại nó cùng da thịt chỗ va chạm, tư tư bọng máu căng rứt không ngừng, để cho

người ta thấy thật nhanh.

Ngay cả như vậy, ngọc sức vẻ ngoài y nguyên trơn bóng như mới, tại máu thịt be bét nơi lòng bàn tay, cũng lộ ra hết sức chướng mắt.

Thủy Điệp Lan đối với cái này bĩu môi bình luận: "Tự mình chuốc lấy cực khổ!"

Lý Tuần hướng nàng nhất tiếu, tay trái vẫn duy trì ổn định. Hắn thăm dò tính dùng ngón trở tay phải đụng một cái ngọc trừ tà, chợt bị một cỗ sức đẩy bắn ra, đầu ngón tay có chút cháy đen.

Thủy Điệp Lan lặng lẽ nhìn hắn hành động, nhưng cũng tùy thời chuẩn bị lại châm chọc hắn vài câu.

Nhưng mà, Lý Tuần lại trước một bước quay mặt lại, thần sắc vi diệu đến cực điểm: "Uy, người có hay không thử qua bị nhân đương con rối lôi kéo động đậy mùi vị?"

"A?" Thủy Điệp Lan giật mình mới trở lại mùi vị đến, rất nhanh liền cười lạnh đáp lại: "Có a, người nào đó ngược lại là coi là thật dễ quên, có thể ta còn nhớ rõ rất rõ ràng đâu!"

Nàng nói tự nhiên là mấy tháng trước bị Lý Tuần tính toán sự tình, có thể bị nàng như thế "Ca ngợi", Lý Tuần cũng hẳn là cảm giác sâu sắc vinh hạnh đi.

Bất quá, Lý Tuần vẫn chưa cái gì biểu thị, mà là lại hỏi một câu: "Như vậy, từ nhỏ đến lớn, mấy chục năm trên trăm năm, cơ hồ mỗi một bước bước ra đi, đều bị nhân để ở trong mắt, toán ở trong lòng, đây cũng là tư vị gì?"

Thủy Điệp Lan ha một tiếng cười, ngạo nghễ nói: "Lại không nói trên đời này có hay không loại này năng lực gia hỏa, chính là có, không phải bị ta giết, chính là còn không có sinh ra!"

"Nha. . . Kia thật tốt a!"

"Ách, người có ý tứ gì?"

Lý Tuần ánh mắt liếm hạ, nhìn xem nơi lòng bàn tay ngọc trừ tà, bỗng nhiên tự giễu nhất tiếu: "Ta nói là, ta vấn đề này hỏi được ngu xuẩn. Giống như người đại yêu ma, tung hoành Bát Cực, gần như không đối thủ, thiên hạ có bao nhiêu người có thể kéo tới động tới người? Hắc, giống ta dạng này, liền hoàn toàn khác biệt!"

Thủy Điệp Lan tự nhiên có thể nhìn ra, Lý Tuần giờ phút này tâm tình sa sút tới cực điểm, thậm chí sa sút tinh thần. Chỉ tiếc, nàng không phải ôn nhu như nước hiền nội trợ, chính là nghĩ an ủi vài câu, lời đến khóe miệng cũng thay đổi hương vị: "Thật sao? Ta còn tưởng rằng người nào đó trời sinh chính là đi mưu hại nhân đây này? Ân, kia lại là vị kia có thể so sánh người. . ."

Lại nói một nửa, nàng chợt tỉnh ngộ.

Lần này, đánh rớt trong nội tâm nàng chỉ có trêu chọc tâm tư, Thủy Điệp Lan không tự giác dùng một chủng loại giống như đau răng biểu lộ nói chuyện: "Ách, nếu như là Chung Ân lời nói, vậy coi như ta không nói, người tự nhận không may được rồi."

"Tự nhận không may. . . Đây chính là thái độ của người?"

Bị Thủy Điệp Lan kiểu nói này, Lý Tuần tâm thái ngược lại buông ra chút, hần bất đắc dĩ lắc đầu, lần nữa vươn tay ra, khẽ vuốt thượng lòng bàn tay trái chỗ ngọc trừ tà.

Cùng mấy lần trước khác biệt chính là, lần này, ngọc trừ tà thượng phát ra màu xanh óánh quang, sức đẩy xác nhận càng nặng, chỉ chợt lóe, liền đem Lý Tuần ngón tay bắn ra.

Liền tại Thủy Điệp Lan coi là này lại cùng phía trước mấy lần đồng dạng kết quả thời điểm, Lý Tuần khẽ quát một tiếng, quanh thân khí cơ đột nhiên biến

đổi.

Bên cạnh Thủy Điệp Lan thối một tiếng vang dội huyết sáo.

Tại thời khắc này, trần ngập tại tiểu hiên nội khí tức, tuyệt đối là thuần chính nhất Huyền Môn chân tức, tới đồng thời, hãm sâu lòng bàn tay trái ngọc trừ tà "Đạn" lên, ở giữa không trung liên tục lộn mấy vòng, toàn thân thanh mang lượn lờ, phản ứng mãnh liệt, viễn siêu trước đó bất kỳ lần nào.

Ngọc trừ tà ngay tại Lý Tuần đỉnh đầu bay qua, nhưng Lý Tuần nhưng không có bắt lấy nó ý tứ, mà là mắt thấy cái này trên quý pháp bảo, lẩn lộn lộn đổi hướng Thủy Điệp Lan bên kia, bị nàng một thanh tiếp lấy.

Thủy Điệp Lan đem nó đặt ở trong lòng bàn tay thường thức một hồi, lại nhìn không ra cái gì đến, cuối cùng chỉ có thể cau mày nói: "Người chơi cái gì. . . A?"

Hiên trung khí hơi thở lại lần nữa chuyển biến, lúc trước kia thanh linh thuần chính Huyền Môn chân tức phảng phất chỉ là một cái ảo giác, lúc này lấy Lý Tuần làm trung tâm, tản mạn khắp nơi đi ra "Khí vị", đã là nóng rực khốc liệt, lại đeo hơi tanh, khôi phục trước kia hương vị, thậm chí mãnh liệt hơn.

Mà Lý Tuần trên tay da thịt, thì lại lấy một loại tốc độ kinh người khép lại, Thủy Điệp Lan liếc đi một chút, nhìn thấy chỉ là một đoàn nhúc nhích bọt máu.

"Thật buồn nôn!" Nàng rất thành thật đem cảm nhận nói ra, rất nhanh lại biểu thị ra nghi hoặc: "Vừa mới là chuyện gì xảy ra?"

"Không có gì, vừa rồi nghĩ thông suốt Cốt Lạc Thông Tâm thuật bên trong vài cái tối nghĩa pháp môn, lại thử thử một lần, nhìn, còn có một chút hiệu quả."

"A? Người Huyền Môn tu vi không phải phế đi a?"

Lý Tuần nhún nhún vai: "Lời nói là không sai. Có thể Cốt Lạc Thông Tâm, không phải liền là vi loại tình huống này chuẩn bị sao? Lấy tâm hồn vi trung tâm, thống ngự cốt nhục gân mạch, ngoại trừ dễ đổi bên ngoài, cũng có từ không

sinh có công hiệu, chính thích hợp ta tình huống hiện tại.

"Đương nhiên, trên bản chất vẫn là ma công, chỉ là bề ngoài khác biệt mà thôi, mà lại, tạm thời còn không thể bảo trì thời gian quá dài."

"A, đây chính là Cốt Lạc Thông Tâm sao? Rất không tệ a, nghe cũng có một chút Thiên Ma vạn tướng hương vị."

Hai người đang khi nói chuyện, Lý Tuần lòng bàn tay trái chỉ để lại một vòng đỏ thẫm dấu vết, hấn một bên vung tay, một bên cười lạnh nói: "Đúng vậy a, lại bị người nắm cổ đi một bước, thật tốt, quả nhiên là thật tốt!"

Thủy Điệp Lan có thể lý giải cái này "Hào" chữ ý tứ, mà lại, xem kịch nhìn thấy chỗ này, lấy nàng thông minh, cũng có thể đoán ra cái đại khái.

Nàng cố ý chuyển biến một chút bầu không khí, liền đem ngọc trừ tà xách ở trước mắt, thổi nhẹ khẩu khí, nhìn xem thanh bích ba quang lưu chuyển lóe sáng, chặc chặc khen vài tiếng về sau, mới không nhanh không chậm nói chuyện.

"Người mới thật sự là thật là không có lý do, chính là cái thông minh súc sinh, cũng hiểu được nuốt mồi không nuốt câu, tiện nghi chiếm đi, cạm bẫy không nhảy, chẳng lẽ người liền không rõ?"

Lý Tuần liếc nàng một cái, chỉ là cười lạnh.

Thủy Điệp Lan nhướn mày nói: "Không đúng sao? Mặc kệ Chung Ân là chết, hay là phi thăng, luôn luôn không tại cái này một giới, chính là hấn cánh tay lại mọc, còn có thể nắm chặt được người? Người tu đạo cũng có bảy tám chục năm, liền cái này đều không hiểu rõ, chẳng lẽ mấy chục năm đều tu đến cấu thân đi lên rồi?"

"Cái này đúng rồi!"

"A?"

Lý Tuần dùng tay chỉ nàng, một câu dừng lại, ngón tay chỉ điểm: "Đây chính là mấu chốt, người nói ta tu đạo bảy tám chục năm, đúng hay không?"

"Nói nhảm!"

"Người nói thế nào cũng là kiến thức rộng rãi hạng người, gặp qua tu đạo bảy tám chục năm, là có thể đem người đùa bỡn tại bàn tay phía trên nhân vật sao?"

"Người muốn chết. . ."

Thủy Điệp Lan hỏa khí vừa khởi, tiếng nói liền cầm ở trong cổ họng.

Nàng cũng hiểu được, không tệ, tâm kế thì cũng thôi đi, có thể nàng chưa từng gặp qua một cái tu đạo không đủ trăm năm hậu sinh tiểu bối, lại vẫn có thể có tu vi như vậy?

Bảy tám chục năm vài đã tu đến "Chân nhân cảnh", cái này cùng nó xưng là kỳ tích, còn không bằng nói là ác mộng đi. . .

Tắc nghẽn nửa ngày, nàng mới miễn cưỡng cười nói: "Có lẽ là người có vận khí cốt chớ, dù sao U Huyền khôi lỗi không phải người nào đều có thể có."

"Vận khí cốt chớ nói cho cùng vẫn là cốt chớ một đồng, người chừng nào thì gặp qua có thể sử dụng cốt chớ xây thành tường thành?" Lý Tuần giọng nói đúng là lạ thường nhu hòa.

"Theo ta tu đạo đến nay, có bao nhiêu nan quan, mắt thấy đều muốn đổ sụp không còn, đều là Chung Ấn đuổi nắm tay, giúp ta làm lên giá đỡ! Người không phải ta, cho nên người sẽ không hiểu cảm thụ của ta, cái kia là thái độ gì? Hãn thường thức ta? Xem trọng ta? Cầu thí! Kia là thiết kế, thiết kế!"

Tại đột nhiên cất cao âm rít và cuộn tròn bên trong, Lý Tuần cảm xúc âm âm bại đê, liền như là đọng lại vạn năm núi lửa đột nhiên bộc phát, tại thời khắc này, trong miệng hãn phun tung toé xuất đã không phải nước bọt, mà là nóng hôi nham tương.

"Mặc kệ hãn có hay không tại cái này một giới, ta có thể biết, hãn đang nhìn ta! Ta vì cái gì đến bây giờ còn còn sống, bởi vì hãn không cho ta chết, hãn không có chơi chán! Ta biết, đã hãn có thể vì ta làm lên giá đỡ, vậy cũng nhất định có thể dễ như trở bàn tay hủy đi nó!

"Mỗi lần tại Chỉ Quan phong nhìn kia 'Trảm Không' kiếm, ta liền ngay cả khí đều thở không được, người có thể tưởng tượng đến, đó là cái gì mùi vị sao?"

Bất tri bất giác, Lý Tuần tiếng nói đã câm.

Thủy Điệp Lan nhìn xem hãn bởi vì quá độ xúc động phần nộ mà không tự chủ co rúm bộ mặt cơ bắp, cùng với không được run rẩy thân thể, chỉ có thể im lặng lắc đầu.

Tại thời khắc này, Thủy Điệp Lan giật mình minh bạch, trước mắt nam tử này đã chân chính nhập ma.

Có lẽ trước đó, liền chính Lý Tuần cũng không biết, hãn trong tiềm thức, đối Chung Ẩn sợ hãi đã đến loại tình trạng này — xé rách đạo tâm, trở thành khó mà khỏi hãn vết thương. Mà tại tu tập « Huyết Thần Tử » đằng sau, cái này tâm linh kẽ nứt rất nhanh liền trở thành sinh sôi tâm ma ốc thổ.

Trước đó cảm xúc mất khống chế, chính là tâm ma từ trong ra ngoài đại khuếch tán bắt đầu, cũng là không thể cứu vãn quá trình, coi như nàng hữu tâm tương trợ, cũng hoàn toàn không lấy sức nổi.

Mà lại, nàng tại sao muốn dùng lực đâu?

Chỉ cần Lý Tuần vẫn là Lý Tuần, liền đầy đủ.

Thủy Điệp Lan dùng mỉm cười tới đón tiếp chuyện phát sinh, nàng khép tại sa trong tay áo ngón tay lạng lẽ bóp nát mấy khỏa hương liệu, chân tức thôi phát phía dưới, sinh ra một sợi kỳ dị hương khí. Mùi thơm này tại hiên bên trong rải ra, tại Lý Tuần trong bất tri bất giác, an ủi hãn phun trào tâm ma.

Giờ khắc này, Thủy Điệp Lan ngữ khí hết sức ôn nhu: "Được rồi, ta mình bạch nỗi khổ tâm của người, thế nhưng là, người lại có thể làm thế nào đâu? Cứ như vậy làm từng bước đi xuống đi a?"

"Đương nhiên không! Ta sẽ không làm ngòi đờ chết!"

Liền chính Lý Tuần đều không có phát giác, ngữ khí của hắn đã tỉnh táo rất nhiều.

"Tạm thời, ta sẽ không cũng không có khả năng đi cùng hắn đối nghịch, ta cần đề cao tu vi, càng quan trọng hơn là, ta muốn biết rõ ràng, Chung Ẩn hắn giữ lại ta, cho ta chỗ tốt, đến tột cùng là muốn thế nào! Tại làm rõ trước đó, ta chỉ có thể thuận hắn ý tứ đi xuống.

"Cho nên, 'Linh Trúc' thân phận nhất định phải giữ lại, Tinh Hà bên kia ta cũng nhất định phải đi, trong tông môn nhân không có hoài nghi ta thân phận trước đó. . . Ta cũng nên đi làm chút gì, chính là đơn giản như vậy!"

Thủy Điệp Lan nháy mắt mấy cái, ngạc nhiên nói: "Người đến đó có thể làm gì đâu? Đừng quên, người chính miệng nói, Cốt Lạc Thông Tâm cái đồ chơi này, không chống được thời gian quá dài."

"Không, lợi hại!"

Lý Tuần tâm tình càng ngày càng bình tĩnh xuống tới, hắn mỉm cười, ra hiệu Thủy Điệp Lan đem ngọc trừ tà đưa qua. Cũng không biết hắn dùng thủ pháp gì, bình chân như vại đem pháp bảo này tiếp trong tay, sau đó, hắn làm cái để Thủy Điệp Lan mắt trợn trắng động tác.

Hắn không coi ai ra gì giải khai bào đeo, hở ngực lộ sữa, đón lấy, hắn hít sâu một hơi, đem ngọc trừ tà dán tại nơi ngực.

Cơ hồ là cùng một thời gian, bộ ngực hắn làn da "Xoẹt" một tiếng vang, hạ xuống gần hai ngón tay thâm, thuận thế đem ngọc trừ tà "Tỏa" ở trên ngực, mặt

ngoài vài cùng làn da song song.

Lấy Thủy Điệp Lan kiến thức, đương nhiên sẽ không ngạc nhiên, ngược lại là cảm thấy hứng thú lại gần xem: "Cái này có làm được cái gì?"

"Vừa nghĩ đến. Lấy ngọc trừ tà áp chế tà khí, đồng thời lấy Cốt Lạc Thông Tâm chi pháp, tái tạo gân mạch, vận dụng Minh Tâm Kiếm Tông rất nhiều pháp môn, tuyệt không ảnh hưởng, nếu là thời điểm then chốt, còn có thể lấy chi vi giảm xóc, hồi hơn mấy khẩu khí. Ta đánh giá, chống đỡ mấy ngày không có vấn đề, nếu có thể trộm cái nhàn, chậm rãi sức lực, còn có thể tiếp lấy lại dùng."

"Nghe không tệ, bất quá, cái này đối người thực lực hẳn là có ảnh hưởng đi."

Thủy Điệp Lan có thể nói một câu nói trúng, Lý Tuần gật đầu nói: "Xác thực, dùng cái này biện pháp, thực lực của ta tối thiểu rút xuống bốn thành, bất quá, ngày gần đây ta tinh tiến cực tốc, liền xem như sáu thành tu vi, cũng có thể miễn cưỡng theo kịp 'Linh Trúc' thực lực... Biện pháp này làm sao?"

"Hoàn thành, uống cho người có thể nghĩ ra."

Thủy Điệp Lan dưới mắt đương nhiên sẽ không cùng hẳn tranh cãi, nhẹ gật đầu, trở lại cau mày nói: "Người như đi phía bắc, cái này Vụ Ẩn hiên làm sao bây giờ? La Ma Thập xem ra đã đem nơi này tập trung vào, những người khác thì cũng thôi đi, nếu là hẳn lại mời đến cái gì cấm pháp cao thủ, ta nhưng không biết làm như thế nào ứng phó!"

Khó được nhìn thấy Thủy Điệp Lan chịu thua thời điểm, Lý Tuần chỉ cảm thấy ý chí đại sượng, cũng trừng mắt nhìn, cười nói: "VẬY phải xem La lão nhi nói, là thật là giả!"

Nhìn hẳn cái này đã tính trước bộ dáng, Thủy Điệp Lan giương lên thon dài lông mày.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Mập Mạp

Chương 04: Mập mập

Bóng đêm đen kịt bên trong, Lý Tuần một bộ áo bào đen, đem toàn thân che phủ cực kỳ chặt chẽ, cũng đem một thân ma khí hơi làm che lấp, bay ở trên biển lớn.

Hắn lợi dụng Vụ Ẩn hiên tiện lợi, trực tiếp theo Đông Nam biển rùng góc đông bắc xuất phát, dựa theo đoán chừng, đến Tinh Cơ Kiếm Tông, ước chừng muốn bốn năm ngày.

Lúc này, thời gian đã đi ba ngày, lộ trình cũng đã qua hơn nửa, Lý Tuần đã xuyên qua Thiên Tinh hải, vòng qua Minh Tâm Kiếm Tông xung quanh, lại bay một ngày, chính là Tinh Cơ Kiếm Tông hải vực.

Tại ngực phẳng như gương trên mặt biển phi hành, trong thời gian ngắn vẫn còn rỗng rảnh, khả thi ở giữa lớn, liền có thể buồn bực xuất điều tới.

Mấy ngày trước đây còn tốt chút, Lý Tuần một bên phi hành, một bên dụng công quen thuộc lường chừng công pháp chuyển hoá, miễn cưỡng còn có cái tiêu ma đồ chơi.

Nhưng cái này dù sao cũng là nghịch thế mà lên, đối tự thân tu vi đồng thời vô chỗ tốt, Lý Tuần miễn cưỡng tu mấy ngày, tự giác trong lòng xao động ngày càng hưng thịnh, liền không còn dám tiếp tục.

Hôm nay thực sự rảnh đến vô sự, Lý Tuần liền bắt đầu vận dụng trí nhớ, tinh tế thôi diễn giới này hiện nay thế cục, lấy giết thời gian.

Theo Đông Nam biển rừng bên trong biết được các loại tin tức đến xem, gần nhất Thông Huyền Giới hiển nhiên hơi có chút chia năm xẻ bảy xu hướng.

Tây Liên thành lập, Bắc Minh phân liệt, Bất Dạ thành toàn tông nội đời, Minh Tâm Tinh Cơ hai đại Kiếm Tông sống mái với nhau, Huyền hải U Minh thành xuất thế, La Ma Thập, Thất Tu Tôn Giả cường thế tuyên bố, cùng với nó tại Đông Nam biển rừng đến nam bộ hải vực cao điệu động tác, vài đã hút hết chư mới ánh mắt.

Tới tương ứng, mỗi năm một lần Thủy kính đại hội tuyên bố vô kỳ hạn trì hoãn tin tức, càng là bị nhân lấy vô hạn mơ màng.

Nếu không phải La Ma Thập lúc này hiện thân, lộ ra thiên cơ, chỉ sợ Lý Tuần cũng phải cùng những người khác, bị cái này liên tiếp biến cố đánh cho đầu óc choáng váng.

Mà lúc này, hãn tựa như là cầm nhất căn dây dài, thăm dò tính đem từng khóa tán loạn hạt châu xuyên tại cùng một chỗ, từng bước thanh lý ra mặt tự tới.

Lý Tuần cho rằng, tại La Ma Thập cùng Âm Tán Nhân khẩn trương giảng co trước đó, hãn chỉ có một câu, hoàn toàn xuất phát từ nội tâm, cũng chính là bị Âm Tán Nhân chỗ đùa cợt câu kia: "Liên xem như đem ta cái này Mị Ma Tông đập cho nát bét, giới này có thể có mấy cái ứng thanh?"

Đặt ở trước kia, Lý Tuần chưa hãn có thể nghe được, nhưng ngay tại trước đây không lâu, hãn cùng Minh Hỏa Diêm La từng như vậy giới tu hành công việc nói chuyện lâu một phen, mà Lý Tuần đối nó đề ra cái gọi là tu hành cùng truyền thừa truyền thống "Chung nhận thức", khắc sâu ấn tượng.

Tại lúc này, đem Minh Hỏa Diêm La cùng La Ma Thập lời nói hợp tại một chỗ, mới có thể phẩm đưa ra bên trong càng sâu ý vị nhi đến —

"Tu hành, truyền thừa là giới này y tồn cơ sở, cũng là không thể thay đổi quy tắc, như vậy, Tán Tu Minh Hội từ xuất hiện mặt trời mọc, liền đem truyền thống

thượng không can dự tông môn truyền thừa, một lòng bản thân tu hành tán tu, yêu ma, cường lực xâu chuỗi lên, trở thành có thể chi phối giới này xu thế thế lực cường đại, đối thoả mãn với truyền thống trạng thái chư tông môn mà nói, ý vị như thế nào?"

"Đánh vỡ cân đối, đánh vỡ trạng thái bình thường, đánh vỡ từ xưa tới nay giới này sinh sôi không ngừng căn nguyên."

Cái này lời kết thúc không phải Lý Tuần nói, nói chuyện chính là Âm Tán Nhân. Nàng vô thanh vô tức hiện thân đi ra, lạnh lùng vì thế hạ lời chú giải.

Lý Tuần không có trách cứ nàng, bởi vì hẳn hiện tại cũng cần một cái có thể vì hẳn giải hoặc giúp đỡ.

"Nếu như chư tông thủ lĩnh không phải ngu xuẩn, lại hoặc có ý khác, đối loại này trạng thái, hẳn là bài xích cực kỳ đi. Người cũng đã làm tông chủ, nếu là người đụng tới loại sự tình này, sẽ như thế nào?"

"Yên lặng theo dõi kỳ biến."

"A?" Trả lời như vậy khiến Lý Tuần quạ vật giật mình, hẳn quay đầu nhìn sang, cau mày nói: "Cái này xác nhận phóng túng tự chảy đi!"

Âm Tán Nhân liếc nhìn hẳn một cái, chợt đem ánh mắt nhìn về phía biển trời chỗ va chạm, không cho Lý Tuần thấy được nàng trong mắt nhàn nhạt đùa cợt.

"Dĩ nhiên không phải. Cái này kỳ thật chính là tối vững vàng tác pháp. Lại không nói giới này có bao nhiêu có thể đoán được thế cực biến hóa nhân kiệt, chính là đều thấy được, cũng không có mấy người dám ngậy thơ đến coi là có thể đem nó bóp chết tại phát sinh trạng thái.

"Nếu như đây thật là liên lụy tới giới này căn nguyên biến động lớn, ai dám cam đoan, bọn hẳn 'Bóp chết' hành động, không phải thúc đẩy tình thế chuyển biến xấu một cái kia 'Đại lượng biến thiên' ? Huống hồ, Tứ Cửu Trọng Kiếp

trước đó, Yêu Phượng giới chỉ chưa xa, ai còn muốn làm hồi 2 xuân tài?"

Lý Tuần vốn cho là mình thấy rất rõ ràng, nhưng trải qua Âm Tán Nhân kiểu nói này, hẳn ngược lại càng là hồ đồ. Nay làm sao nhắc lên Yêu Phượng?

"Tự nhiên muốn nhắc lên nàng. Năm đó Tê Hà cùng Lâm Các giao thiệp, vụng trộm mang thai sinh nữ sự tình, thật chẳng lẽ chỉ có chư tông tề xuất, diệt sát mẫu nữ một con đường này sao? Vì một cái kệ ngữ còn có vài cái không biết thực hư truyền ngôn, liền sử xuất quyết tuyệt thủ đoạn, kết quả lại như thế nào?"

"Rước lấy Thanh Loan trợ trận, chư tông tử thương thảm trọng không nói, lại là cho Cổ Âm cơ hội, để nàng làm ra như vậy một kiện đại sự đi ra. Bây giờ nói đến, kiếp số này nguyên do đến tột cùng là Yêu Phượng sinh nữ, vẫn là chư tông thủ đoạn không thích đáng, cũng tại cái nào cũng được tầm đó."

Âm Tán Nhân lời này xác thực đánh trúng chỗ yếu hại, Lý Tuần nhẹ gật đầu, trong đầu lại không tự do hiện lên Lâm Các đã thân ảnh mơ hồ, thàn than một hơi, nhưng trở vừa nghi nói: "Đây mới là lạ, hiện tại mọi người đều có thể muốn lấy được, trước kia đều làm gì ăn đi?"

Âm Tán Nhân ung dung nhất tiếu, đơn giản trở về bốn chữ: "Lòng người khó dò!"

Lý Tuần cau mày một cái, câu trả lời này hiển nhiên không cách nào làm cho hẳn hài lòng, bất quá, hẳn cũng không có tiếp tục hỏi tiếp, mà là trở lại chính đề: "Chỉ là yên lặng theo dõi kỳ biến mà thôi?"

"Bình thường tới nói, truyền thống tự phát vận chuyển lực lượng so bất luận cái gì hữu hình, hậu thiên cố gắng đều muốn tới đáng sợ, lại không thể kháng cự, cho nên, yên lặng theo dõi kỳ biến là cái biện pháp tốt. Nhưng mà, đương biến hóa đủ để siêu thoát truyền thống hạn chế, có có phá cục năng lực lúc, truyền thống 'Phản kích' cũng đem chưa từng có mãnh liệt."

Âm Tán Nhân đem vấn đề phân tích được phi thường rõ ràng: "Hiện tại

không phải là dạng này a? Chính đạo cửu tông muốn dùng tích cực thái độ giải quyết chuyện này, nhưng bọn hăn thất bại, cái này cũng liền chứng minh, Tán Tu Minh Hội đã có phá cục năng lực.

"Lúc trước về sau, La Ma Thập cái này một nhóm người lại chơi đùa ra Tây Liên, chỉ đông đánh tây, ần ần cùng Bắc Minh chống lại, nói trắng ra là, làm cùng chính đạo cửu tông hoàn toàn là một chuyện."

Đúng vậy a, một chuyện!

Theo Âm Tán Nhân nói nhỏ, đoạn thời gian gần nhất nội phát sinh đủ loại sự cố, một cái tiếp một cái nối liền cùng nhau, giống như là mười vạn trên núi cao trào lên xuống tới lũ ống, tụ hợp vào dãy sóng đại giang, hình thành to lớn hợp lực.

Mà dưới mắt, chỉ là muốn phân biệt, cái này trăm sông chi thủy đến tột cùng hội chạy về phía đi đâu đâu?

La Ma Thập tại triệt thân trước đó, đối Âm Tán Nhân lời nói, vang ở Lý Tuần bên tai —

"Vụ Ẩn hiên là mồi, lại câu sai cá; Huyền hải U Minh thành cũng là mồi, vẫn còn không biết cuối cùng là ai ăn hết. Nhưng vô luận là ai nuốt mồi câu, một trận đấu sức luôn luôn tránh không khỏi. . . Lúc này, đứng đối rất trọng yếu a!"

Lý Tuần đối toàn cục cân nhắc, chưa bao giờ giống lúc này dạng này rõ ràng. Dựa vào đầu này mạch suy nghĩ, hăn tinh tế chải vuốt rất nhiều lúc trước không ngờ minh bạch điểm đáng ngờ, tự giác kiến thức vô cùng tiến bộ.

"Như thế xem ra, chính đạo cửu tông tại Bắc Cực lực cự Tán Tu Minh Hội, cũng không phải là hoàn toàn thất bại.

"Bởi vì, cửu đại tông môn năm qua năm áp bách, hướng giới này thông báo một loại cự tuyệt cải biến thái độ. Trừ phi là không có đầu óc, hay là thật chỉ e

thiên hạ bất loạn người, chân chính có can đảm phụ thuộc Tán Tu Minh Hội tán tu, yêu ma, chính là cực thiếu số.

"Mà lại, có ngoại giới cường đại áp lực, Tán Tu Minh Hội nhất định phải tăng cường nội bộ kháng ép tính, nó Minh Hội tổ chức mạch suy nghĩ cũng nhất định phải tiến hành cải cách.

"Cái này cố nhiên sẽ ở trình độ nhất định gia tăng Minh Hội lực ngưng tụ, nhưng tới đồng thời, trong đó bộ các loại tiểu đoàn thể ma sát cũng sẽ tăng nhiều, giống Côn Bằng lão yêu dạng này phân liệt, cũng liền không thể tránh né.

"Nhưng Tán Tu Minh Hội cũng tại xuất chiêu, dùng Bách Thú Tông làm tế phẩm, tăng lên Bắc Minh lực uy hiếp, kì thực bất quá là dễ hiểu nhất một bước.

"Mấu chốt nhất, vẫn là tại Minh Hội thế lực chỗ không kịp phương nam, ném 'Vụ Ẩn hiên' cái này đại mồi, linh hoạt lòng người, để giới này chur tông bởi vì lợi ích chi tranh mà không cách nào tạo ra hợp lực, vì Bắc Minh trưởng thành thắng được không gian.

"Có thể La Ma Thập xác thực lợi hại, lật tay liền thành dựng lên Tây Liên, cơ hồ đem Tây Bắc tới Tây Nam một tia, làm cho như thùng sắt, đoạn mất Cổ Âm đưa tay khả năng. Ân, chỉ là hấn vì cái gì lại muốn tại Vụ Ẩn hiên cùng Huyền hải U Minh thành thượng bàn lộng thị phi, cái này há không lại làm thỏa mãn Cổ Âm ý?"

Hấn rất tự nhiên hướng Âm Tán Nhân thỉnh giáo, cũng không có cảm thấy đây là cỡ nào mất mặt sự tình.

Ngược lại là Âm Tán Nhân đối với cái này có chút cảm xúc, nàng thần sắc hơi tẻ, trên mặt đầu tiên lộ ra chút lúm đồng tiền: "Người làm La lão nhi là thánh nhân sao, nào có mọi chuyện vì công đạo lý? Kỳ thật hấn cũng nghĩ loạn, mặc dù cùng Cổ Âm có tính đột phá tính toán không giống, thế nhưng chỉ có trong lúc hỗn loạn, nguyên bản nước động một đầm Thông Huyền Giới, mới có đại lợi có thể đồ.

"Hắn vững chắc phương tây, lại đảo loạn Đông Nam biển rùng, lại tiện tay nhấc lên Huyền hải U Minh thành, cái này hai nơi địa điểm, đã rời xa hẳn tông môn vị trí, lại là liên lụy chư mới lợi ích mẫn cảm khu vực, một khi loạn lên, đang khôi phục bình tĩnh, cân đối trạng thái trước đó, hẳn đã cơm nước no nê, lui về Hãm Không sơn, tự đi tu đạo!"

"Cái này tự nhiên cần phải có chưởng khống toàn cục năng lực, mà lại, cũng chỉ có tại Tứ Cửu Trọng Kiếp đằng sau, hẳn mới có lá gan làm được. Dạng này coi như nhất thời thất thủ, tạo thành không thể vãn hồi loạn cục, dẫn động đại kiếp, hẳn cũng có thể né tránh rơi lợi hại nhất kiếp số, phải mộng một cái thượng thiên."

"Mà vận khí tốt, thì có thể vì tông môn truyền thừa mưu cầu đại lợi, thậm chí còn có thể kiếm ra cái thanh danh tốt, tích tích công đức, một mũi tên trúng ba con chim, cố sao mà không làm?"

Cũng liền mấy câu công phu, Âm Tán Nhân liền đem ở trong đó môn đạo phân tích được sắc bén nhập đề ý, hiển thị rõ nó trí tuệ cay độc, khiến Lý Tuần vô cùng thán phục.

Lúc này, hẳn không thể không lần nữa may mắn, năm đó có thể chấm dứt tiêu đại giới, quyền được lưỡng tán nhân vi khôi lỗi, thật sự là hẳn đời này kiếp này làm tối siêu giá trị một bút mua bán.

Lý Tuần tuyệt sẽ không keo kiệt vài câu tiện nghi lời khen, bất quá, ngay tại hẳn đại thêm tán thưởng thời khắc, Âm Tán Nhân đột nhiên có cảm ứng, ngẩng đầu trông về phía xa: "Có đưa tin phi kiếm, xác nhận hướng về phía người tới!"

"A, là Minh Tâm Kiếm Tông?"

"Không phải, là. . ."

Âm Tán Nhân lời còn chưa dứt, đen như mực chân trời, một đạo hỏa hồng sắc quỹ tích đã từ biển trời chỗ giao giới hóa cầu vòng mà đến, thế tới thật

nhanh, Lý Tuần rõ ràng đã làm ra chuẩn bị, nhưng hắn còn chưa kịp đem ngọc trừ tà phóng tới trên ngực, kia hồng quang đã đập vào mặt mà tới, một cỗ như ấm nước sôi hơi nóng khí tức thấu thể mà vào.

Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, cưỡng ép ức ở bị đại quang minh lửa thiêu tổn thương khí huyết, trong lòng thầm kêu xúi quẩy.

Hắn tất nhiên là nhận ra cái này đưa tin phi kiếm bản thể — đó căn bản không phải cái gì phi kiếm, mà là nhất căn quý hiếm nhất bất quá Phượng Linh.

Khắp thiên hạ có thể sử dụng trân quý như thế bảo vật làm phi kiếm sử, cũng chỉ có như vậy một vị.

Phía trên tin tức vô cùng đơn giản, chỉ có như thế mấy câu: "Phía bắc nào nhiệt như vậy, người đi đâu vậy rồi? Uy, cẩn thận một chút, đây là ta theo mẫu thân chỗ ấy trộm được tặng cho người, nấp kỹ nha!"

Nhìn thấy loại này ngôn từ, liền ngay cả Âm Tán Nhân đều mím môi mỉm cười.

Lý Tuần bất đắc dĩ cười khổ hai tiếng, sử cái thủ pháp, ngăn cách Phượng Linh thượng lệnh hắn cực không thoải mái khí tức, đem nó giao cho Âm Tán Nhân đảm bảo. Nhìn xem Âm Tán Nhân đem cái này bảo bối thu lại, Lý Tuần bắt đầu cân nhắc phương xa gửi thư chân thực mục đích.

"Quả nhiên, lưỡng Kiếm Tông sống mái với nhau, bên cạnh người xem nào nhiệt rất là không ít. Mà lại, đã có nhân phát hiện 'Linh Trúc' vắng mặt. Sẽ hỏi lời này, chỉ sợ là Cổ Âm khả năng càng lớn chút, nàng lại muốn giở trò quỷ gì?"

Hắn suy nghĩ một chút, không bắt được trọng điểm, nhưng vẫn là quyết ý nói: "Tốc độ phải tăng tốc một chút, không bằng người dẫn ta đoạn đường . . . chờ một chút!"

Lý Tuần bỗng nhiên nhớ đến một chuyện: "Giống như chúng ta vừa mới

không để ý đến một vấn đề. Người nói Cổ Âm có có tính đột phá tính toán, vì cái gì đây?"

Âm Tán Nhân có chút theo không kịp hẳn tính chất nhảy nhót tư duy, chần chờ một chút, mới nói: "Ý của người là . . ."

"Ta nói là, có dạng này một cái toàn bộ tính đại kể, gây dựng dạng này một thể lực khổng lồ, dù sao cũng nên có một cái mục đích rõ ràng đi. Vì sao lại làm như thế? Nàng lại muốn từ ở bên trong lấy được thứ gì? Cái này xác nhận nơi máu chốt.

"Vì tu đạo? Không đáp bên cạnh! Vì đề cao tông môn danh vọng? Quá phận! Vì nhất thống Thông Huyền Giới? Trò cười! Vậy nàng là vì cái gì?"

Âm Tán Nhân nhíu mày, trầm ngâm một hồi, mới lên tiếng nói: "Ta nghĩ, đây là . . ."

Lời mới vừa ra miệng, trên mặt biển xa xa một tiếng vang lớn, bang lên tiếng, nghe vị trí, vậy mà tại vài dặm bên trong. Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân tất cả giật mình, nhưng vẫn là Âm Tán Nhân phản ứng được càng nhanh một chút: "Không phải trên biển, là đáy biển, chỉ là sóng âm thấu biển mà xuất, mới làm này thanh."

Lời còn chưa dứt, Âm Tán Nhân đã ẩn vào hư không.

Lý Tuần lo nghĩ, rốt cục vẫn là không có thay đổi trang phục, mà là đem đỉnh đầu mũ túi nắm thật chặt, đem toàn bộ khuôn mặt đều ẩn vào âm ảnh phía dưới.

Tại hẳn làm xong đây hết thấy đằng sau, lại là "Đương" một tiếng vang lớn, thanh âm lại tới gần rất nhiều, mà Lý Tuần cũng cảm giác được, trong thanh âm này, tựa hồ có một cỗ chấn động tâm thần dị lực, mà lại, tại sóng âm sở cập khu vực, rõ ràng đối sinh linh khí tức có trinh sát tỏa định tác dụng.

Lý Tuần mày nhíu lại nhanh, một số thời khắc, phiền phức thật là tự phát tìm

tới cửa.

Ý nghĩ này vừa mới hiện lên, hẵn bên cạnh thân ước chừng bảy tám trượng ngoại, mặt biển âm âm nổ tung, một bóng người bay vút lên trời, đảo mắt không trong mây bưng.

Ngay sau đó, lại có một cái có chút cồng kênh bóng người nhảy ra biển đến, thậm chí liền ánh mắt đều không hướng nơi này chớp lên một cái, giơ lên trong tay toà kia to bằng đầu người chuông đồng, một quyền đánh đi lên.

Bên cạnh Lý Tuần thần sắc biến đổi, tứ chi trong nháy mắt kéo căng.

Tới đồng thời, hùng vĩ tiếng chuông hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra đến, vền vền nửa hơi đằng sau, đợt thứ hai tiếng chuông lại lên, như là ba điệt.

Tiếng chuông này hảo là cổ quái, trước sau ba đợt truyền bá tốc độ lại là không giống, đợt thứ nhất tối chậm, mà cuối cùng một đợt nhanh nhất, như thế ba đợt tích lũy, trong hư không phát ra "Ông" một tiếng chấn minh, cường độ âm thanh hơi có giảm xuống, nhưng nó lay tâm thần người dị lực, so với vừa rồi càng bạo tăng gấp trăm lần.

Trong đó càng có một đợt khiên động thân người cốt nhục tạng khí chấn động thấu thể mà vào, mười phần quỷ dị.

Lý Tuần thấy tình thế không ổn, cũng không lo được cái khác, thể nội Nhiên huyết nguyên tức bùng dấy lên, cùng xuyên vào thể nội chấn động vừa chạm vào, tự sinh kháng lực, môi một trương, chính là một tiếng kêu to lối ra, kỳ thế uy Lăng Bá đạo, phảng phất giống như kinh lôi.

Khiếu âm tiếng chuông trong hư không va chạm, phía dưới mặt biển lúc này ép xuống tấc hơn, Lý Tuần lấy âm chế âm, trước bảo vệ được chính mình bình an, bất quá điều này cũng làm cho cái kia mập mạp kinh ngạc quay đầu nhìn tới.

Tại cùng tiếng chuông tiếp xúc trước tiên, Lý Tuần liền đã phát hiện, tiếng chuông này kỳ thật vẫn là có chỗ thu liễm tụ hợp.

Chỉ là cái chuông này thực là một kiện đỉnh cấp pháp bảo, gõ chuông mập mập tu vi còn chưa đủ lấy hoàn toàn khống chế, này mới khiến dư ba đánh tới.

Đã có loại này nhận thức, Lý Tuần liền không muốn phức tạp, đang muốn thu âm thối lui, đáy biển phía dưới, chợt có một tiếng buồn bực rống truyền bên trên.

"Hàng hàng!"

Một tiếng này rống, kỳ thế hùng khoáng trầm ngưng, tuy là ở trên biển, lại như là một tòa núi lớn phá hải mà xuất, giữa trời một lập, liền đem kia tiếng chuông chấn động đến thất linh bát lạc, liền ngay cả Lý Tuần khiếu âm cũng nhận tác động đến, phản xung trở về, quấy đến hãn khí huyết vừa loạn.

Chỉ là lúc này, Lý Tuần cũng rốt cuộc không sinh ra cùng nó chống đỡ tâm tư, chỉ vì, cái này tiếng rống với hãn mà nói thật sự là quá quen thuộc.

"Côn Bằng lão yêu, người chớ có đem chuyện làm tuyệt!"

Trên mặt biển cái kia mập mập giơ lên chuông đồng, nhận chức này pháp bảo đang tiếng gào bên trong ong ong cộng minh, tựa hồ cũng là một loại phòng thủ phương thức.

Hãn trên miệng thì tại trong lúc vô tình ẩn chứng Lý Tuần suy đoán, chỉ là cái này có chút sắc nhọn thanh âm, đang khẽ khàng rung động bên trong, tổng có một chút hốt hoảng hương vị.

Lý Tuần tâm tình chưa chắc ổn đi nơi nào. Thật gặp quý, hãn làm sao lại quên, đã Côn Bằng lão nhi danh xưng Đông Hải Côn Bằng vương, không phải liền là ở tại Đông Hải sao? Cái này lão yêu sau khi bị thương, không trở về chính mình hang ổ, còn có thể đi chỗ nào?

Quả nhiên, theo mập mập này một tiếng kêu gọi, trên mặt biển đột nhiên

sóng lật dâng lên, một cái so cái kia mập mạp còn muốn lớn hơn một vòng thân ảnh thẳng lên mặt biển, chỉ là nó thân thể khoát đại, nhưng khung xương cũng lớn, nhìn qua liền so mập mạp muốn rắn chắc không ít, đứng tại trên mặt biển, một tay tự nhiên đeo eo, trước hướng mập mạp bên kia quét qua, tiếp theo lại hướng Lý Tuần bên này thẳng nhìn qua, ánh mắt băng lãnh, không đánh lén cơ.

Lý Tuần cảm giác cái này lão yêu ánh mắt hoàn toàn có thể xuyên thấu mũ trùm hình thành âm ảnh, đem chính mình nhìn cái thông thấu.

Mặc dù rất không thoải mái, nhưng hăn cũng không khỏi không bội phục vị này đại yêu ma tu vi tinh thâm. Dù sao, không phải tùy tiện người nào, đều có thể tại trải qua Bắc Cực Dạ Ma Thiên trọng thương đặng sau, y nguyên còn có bực này uy hiếp chi lực.

Côn Bằng lão yêu ánh mắt trên người Lý Tuần kéo dài một hồi, mới quay đầu đi, nhìn thẳng kia cầm chung mập mạp.

Cái kia mập mạp trước đó có gan nói chuyện, có thể thấy Côn Bằng lão yêu hiện thân, liền lại cứng họng, nửa chữ nhi đều nhả không ra.

Mà giờ khắc này Côn Bằng lặng lẽ nhìn lại, hăn lại dọa cho được lùi lại một bước, bản năng đem chuông đồng ngăn tại trước ngực.

Côn Bằng lão yêu thấp giọng nhất tiếng, tuy nói hăn giờ phút này chưa hiện pháp thân, nhưng tiếng cười giống như cùng hải triều chập trùng nhịp không bàn mà hợp, theo tiếng cười của hăn, toàn bộ mặt biển chập trùng thoải mái, úy vi tráng quan.

Bị mạnh như vậy thế khí độ ép một cái, cái kia cầm chung mập mạp về mặt cầu xin, cơ hồ liền muốn khóc lên, miệng bên trong lăm lăm không biết đang nói cái gì, thấy Lý Tuần ở một bên âm thầm gây cười.

Người này tu vi rõ ràng không yếu, có thể vậy mà không khỏi dọa đến thế — cái này một giới lại còn có như vậy nhát như chuột gia hỏa?

"Người nói ta đem chuyện làm tuyệt? Có thể người tại sao không nói chui vào ta động phủ, ý muốn như thế nào?"

Côn Bằng nhìn qua cũng rất vui lòng cùng người này lý luận, chỉ là hần vừa nói, cái kia mập mạp liền lại co rúm lại một chút, ấp úng nửa ngày, phương thuyết con lừa đầu không đúng mã miệng một câu: "Người không thể sát ta!"

Lần này liền Côn Bằng cũng không khỏi bật cười, hần hắc một tiếng, lại nói: "Ta vì sao không thể giết người?"

"Bởi vì, bởi vì. . ." Cái kia mập mạp một bên bực tuệch ứng phó, một bên ánh mắt dao động, tứ phía đảo mắt, xem xét liền biết là nghĩ dòm cơ đào mệnh.

Mập mạp này thật sự là có thể đem khăn trương hóa thành buồn cười đại năng nhin! Lý Tuần cũng là mập mạp này biểu hiện mà cười ngất, vậy mà quên thừa cơ thoát thân, cười ha hả ở một bên xem náo nhiệt.

Bất quá, đương mập mạp ánh mắt giống như vô ý lần thứ ba từ trên người hần lướt qua, Lý Tuần trong lòng đột nhiên khê động, thấy lạnh cả người thẳng theo đáy lòng thẳng lên đến: "Không đúng, quá phận!"

Có một thân không tầm thường tu vi, còn có một cái tuyệt diệu pháp bảo, nhân vật như vậy, để ở nơi đâu đều là nhân tài.

Nhưng nếu hần nhất quán nhất gan như vậy sợ phiền phức, chỉ sợ sớm bị người hữu tâm giết chết tám trăm khắp, làm sao còn có thể lặn xuống Côn Bằng trong động phủ nháo sự?

Mà lại mập mạp này ánh mắt hảo hảo cổ quái. . .

Vừa nghĩ đến đây, Lý Tuần lập tức đề cao trong lòng cảnh giới cấp bậc, đồng thời lần thứ nhất con mắt dò xét mập mạp này bộ dáng.

Như thế nhìn kỹ, Lý Tuần liền biết, chính mình vừa mới cảnh giác cũng không phải là không có chút nào lý do. Trước đó mập mạp này bộ dáng chặt vật,

triệt để che giấu hẳn một thân cách ăn mặc có thể cho nhân lưu lại mãnh liệt ấn tượng.

Mập mập bản nhân trắng trắng mập mập, một bộ chất phác bộ dáng, cũng không làm sao thu hút, nhưng là hẳn đầy đặn cổ tay phải bên trên, kia một chuỗi phật châu, trên ngón tay cái phỉ thúy ban chỉ, mặc trên người có chút bó sát người xanh nhạt trường bào, thậm chí trên chân mặc Vân văn mỏng đáy khoái ngoa (giày đi nhanh), đều là linh quang ần ần, không phải là phàm vật.

Cái gọi là tiền tài không để ra ngoài, giống hẳn dạng này mặc lấy một thân trân quý pháp bảo rêu rao khắp nơi, không có điểm nhi năng lực, làm sao sống tới ngày nay?

Mập mập này chỉ ít nói mười bảy mười tám cái bởi vì, đợi đến nói đến Côn Bằng không kiên nhẫn được nữa, mới khô cứng mà nói: "Ta sư đệ đã trở về báo tin, nếu là, nếu là người dám giết ta, hẳn liền đem sự tình truyền đi khắp thiên hạ đều biết, để người không được sống yên ổn!"

Lần này, Côn Bằng lão yêu không tiếp tục cười, Lý Tuần sắc mặt cũng bắt đầu ngưng trọng.

Trên mặt biển buồn cười bầu không khí quét sạch sành sanh, mập mập tựa hồ còn có chút không quá thích ứng, nhìn xem Côn Bằng lão yêu ngẩn người.

Nửa ngày, Côn Bằng đóng băng khuôn mặt đột nhiên triển khai, lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười.

"Người sư đệ?"

Mập mập rõ ràng phát giác được có cái gì không đúng, nhưng vẫn duy trì lúc trước thái độ, mặt béo thượng đều là mê võng.

Nhưng sau một khắc, mặt biển lại lần nữa vang rền, cột nước trùng thiên gần như mười trượng, lại tứ phía nổ tung, tại dạng này tiếng vang bên trong, mập

mạp tất cả nguy trang đều bị xông tới sạch sẽ.

Một bóng người theo trong cột nước bắn ra đến, ngã xuống trên mặt biển, bởi vì cực cao đạn nhanh, ở trên biển giống như là đổ xuống sông xuống biển nhi liên tiếp đạn rơi bảy tám hồi, mới chậm cố sức nhi đến, vừa vụn rơi vào mạp mạp bên chân cách đó không xa.

Cái này nhân thân tử trên mặt biển vùng vẫy mấy lần, thậm chí ngay cả mặt biển đều phù không được, ừng ực vài tiếng, liền không có đỉnh.

Đây chẳng phải là hãn vừa mới "Đào tẩu" sư đệ sao?

Mạp mạp mặt béo thượng tránh trước qua kinh ngạc, ngay sau đó, tất cả lấu cá, sợ hãi liền giống như là gió lớn thổi qua mây bay, đều tiêu tán.

Cuối cùng giữa lông mào tồn lưu lại, chỉ có có thể lấy đảm đương trầm tĩnh cùng vững vàng.

"Nguyên lai, lão tiên trong động, còn có một vị!"

Mạp mạp trầm giọng nói xong, trên chân hơi chút phát lực, bước lên nước biển, vừa mới chìm xuống sư đệ phảng phất bị một cái vô hình bàn tay nâng, lại nâng lên.

Ngay sau đó hãn run lấy bẫy tay áo, từ đó trượt xuống một kiện tựa như là tơ lụa đồ vật, đón gió liền giương, như có linh tính cảm đến mặt biển cùng sư đệ tầm đó, đem nó lơ lửng ở trên mặt biển.

Côn Bằng có nhiều hứng thú đối mạp mạp này trên dưới dò xét, gật đầu nói: "Khó được nhân vật như ngươi, còn có thể xệ mặt xuống làm hề nghề nghiệp, cái này tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu thủ đoạn cũng khiến cho xinh đẹp . Bất quá, đã ngươi có thể làm cho động kinh sợ chuông thần, nghĩ đến cũng là cái có mặt mũi, vì cái gì trước đó ta chưa nghe nói qua ngươi nhân vật như vậy?"

Cái này đồng dạng cũng là Lý Tuần chỗ chuyện kỳ quái, hãn cũng rất có

hứng thú biết.

Bất quá thấy Côn Bằng xin hỏi, cái kia mập mạp bỗng mặt giãn ra, cười ha ha một tiếng nói: "Lão tiên ngài quá khách khí, cái gì cái tránh chỗ thực, tìm chỗ hư nha, quá nhã! Nhiều nhất xem như dẫn xà xuất động. Chỉ là ta xác thực không nghĩ tới, ngài trong Bắc Minh đánh một vòng, liền sống một mình thói quen đều cho sửa lại, lại còn tìm cái bạn già, tính sai, thực sự tính sai."

Gia hỏa này vẫn giao hoạt không chịu nói ra thân phận của mình, mà lại trong lời nói mang đao mang kiếm, để cho người ta biết bao nổi nóng. Lý Tuần liền thấy Côn Bằng gương mặt già nua kia đã là một mảnh xanh xám nhan sắc, mà liền tại mập mạp sau lưng, lại truyền tới hừ lạnh một tiếng.

Lý Tuần đôi mắt nhất chuyển, khi thấy một cái hùng tráng thân ảnh theo trong biển ló đầu ra đến, chỉ thấy cái kia quý dị màu nâu xanh làn da, hẳn liền tại trong lòng đại thở dài một hơi.

"Không may cực độ, lại là ba đầu Giao quái!"

Bắc Cực Dạ Ma Thiên một trận chiến, ba đầu Giao quái lúc đầu đã hưởng Cổ Âm chịu thua, nhưng về sau Âm Tán Nhân náo trận, cái này yêu ma cũng liền thừa dịp loạn đào tẩu, không nghĩ tới lại là chạy trốn tới Côn Bằng hang ổ, còn bị mập mạp này tiện thể lấy mạng đi vào.

Lý Tuần có thể khẳng định, như chỗ hẳn tại Côn Bằng cùng ba đầu Giao quái trên lập trường, vì an toàn của mình mà tính, cũng sẽ không thả bất luận cái gì một người đào tẩu. Hẳn đã quên đi tất cả huyễn tưởng, chuẩn bị tiếp xuống đào mệnh hành trình.

Mập mạp một mực không quay đầu lại, nhưng lại không biết dùng thủ đoạn gì, sau đầu giống như là mọc mắt, trên mặt tương ứng lộ ra hàng thật giá thật kinh ngạc tới.

"Nguyên lai là Tam Nguyên Thần Quân? Cái này. . . Hiều lăm a!"

Một tiếng này kéo đến thật sự là vừa dài lại thâm, phá vỡ người tim gan, trên mặt biển lờng yêu một người, đều nghe ra trong đó tuyệt vọng điệu tới.

Nhưng mà, cái này tiếng kêu ré chưa nghỉ, cái kia mập mạp mập thân thể đột nhiên như con quay nguyên địa đảo quanh, toàn bộ thân hình rất nhanh tại cao tốc xoay tròn bên trong bắt đầu mơ hồ.

Không có nhân thấy rõ đây là chuyện gì xảy ra.

Mọi người ở đây cùng nhau khẽ giật mình ở giữa, kia đã mơ hồ bóng người bỗng nhiên khởi động, thẳng tắp vọt tới phía trước Côn Bằng lão yêu.

Có lẽ sự tình có chút quỷ dị, nhưng Côn Bằng lão yêu gió to sóng lớn gì không có trải qua? Hảnh cười ha ha một tiếng, cũng không thấy ra vẻ, trước người đột nhiên một cái sóng lớn cuốn lên, đón cái kia thân hình vỗ xuống.

Oanh một tiếng đại chấn, mập mạp thân hình tại sóng lớn bên trong bỗng nhiên cứng lại, nhưng cuối cùng vẫn chui đi qua, y nguyên không buông tha xông lên.

"Có ý tứ!"

Côn Bằng duỗi ra đại thủ, hư không một chiếm, nguyên khí nội tụ, chính là tại Lý Tuần nơi này, cũng có thể cảm giác được nguyên khí tuyền lưu, lấy Côn Bằng bàn tay làm hạch tâm, kịch liệt rung chuyển.

Mà càng đáng sợ chính là, dạng này nguyên khí chấn động, vài cùng cái này vô biên biển cả hòa làm một thể, một cái hoảng hốt, Lý Tuần vậy mà không phân rõ, cuối cùng là nguyên khí đang động, vẫn là biển cả đang động.

Lý Tuần chân chính hít vào một ngụm khí lạnh, hánh phát hiện chính mình còn đánh giá thấp cái này lão yêu.

Nếu là ngày đó tại Dạ Ma Thiên, Côn Bằng lão yêu có thể sử dụng như vậy thủ đoạn, chỉ sợ Cổ Âm lại có muôn vàn kế sách, đều cản hãnh không được.

Quả nhiên. . . Trên biển cả cùng Côn Bằng lão yêu đối nghịch, cùng chịu chết không khác!

Cái kia mập mạp lại là gian xảo, cũng bơi bất bình đây tuyệt đối thực lực chênh lệch, thân thể kia giống như là đung phải một bức cự tường, mà kia cự tường lại tại trong nháy mắt hóa thành mãnh thú miệng lớn, nguyên khí phong mang trên dưới giao thoa, liền tựa như hơn ngàn tiểu đao toàn đâm đi lên.

Liên tiếp rợn người cơ thể xé rách âm thanh bên trong, cái kia mập mạp toàn bộ gãy hai vòng, huyết nhục văng tung tóe.

Nhưng vào lúc này, vô luận là Côn Bằng lão yêu, ba đầu Giao quái, hay là Lý Tuần, lông mày đều là nhíu một cái: "Không đúng!"

Ba người ánh mắt gần như đồng thời nhìn về phía trước kia cái kia không biết chết sống "Sư đệ" trên thân, nhưng so với bọn hắn ánh mắt càng nhanh một tia, cái kia vốn là bùn nhão nằm ở "Tơ lụa chiếu" thượng thân ảnh, bỗng nhiên bắn lên, hướng về hướng tây bên cạnh lục địa bay lượn ra ngoài.

Lý Tuần thấy vô cùng rõ ràng, cái kia "Sư đệ" thân hình, lúc này sớm biến thành mập phì mập mạp bộ dáng.

Cũng không biết hắn là từ lúc nào, tới dạng này một tay đại na di. Mà ghé tởm hơn chính là, mập mạp này một bên phi tốc bỏ chạy, còn vừa có thời gian rồi phát hô —

"Tam sư đệ, nhanh gấp, kéo hô!"

"Mẹ nó!"

Lý Tuần tuyệt không phải đồ ngốc, nhìn thấy cái này còn có cái gì đạo lý hảo giảng, hắn cũng chính là so mập mạp chậm một tia, thân hình bộc phát thức khởi động, hướng về phía bắc phi nước đại.

Bất quá, tốc độ của hãn cố ý chậm hai thành, đợi đến mập mạp biến mất tại ngoài tầm mắt, hãn mới miễn cưỡng tránh thoát ba đầu Giao quái điều không trọng quyền, có chút chật vật thoát đi.

Sự tình tựa như hãn dự tính như thế phát triển.

Lưỡng yêu tuyệt sẽ không buông tha một người sống, chỉ là một tiếng gào thét, lưỡng cái đại yêu ma liền trao đổi ý đồ. Rất tự nhiên, Côn Bằng đi giải quyết cái kia thân thủ bất phạm, tâm tư gian xảo lại rơi hãn mặt mũi mập mạp, mà ba đầu Giao quái thì phụ trách bên này thân thủ hơi thua giấu đầu nhỏ bối.

Nhìn thấy một màn này, Lý Tuần toàn bộ trầm tĩnh lại.

Hãn tăng thêm bả lực, để tốc độ lại nhanh một chút, thoáng kéo ra cùng ba đầu Giao quái khoảng cách.

Đằng sau vị kia thành danh đã lâu đại yêu ma tự nhiên không cam lòng yếu thế, trong tiếng cười lạnh, dưới chân sóng biển cuộn cuộn, thủy khí bốc hơi bên trong, ba đầu Giao quái dáng người càng ngày càng nhẹ nhàng, dễ như trở bàn tay đem khoảng cách tiếp cận, hiển nhiên làm nhẹ nhàng, thành thạo điều luyện.

Tốc độ liên lụy đến tu vi, như lấy bình thường luận, Lý Tuần mặc dù gần đây tinh tiến cực tốc, nhưng cùng ba đầu Giao quái so sánh, vẫn có một đoạn khả quan chênh lệch.

Thuần đấu tốc độ, Lý Tuần căn bản không có cơ hội.

Thế nhưng là, cái này dù sao chỉ nói là bình thường tình huống.

Phương xa truyền đến từng tia từng tia nguyên khí chấn động, tựa như là Côn Bằng nơi đó động thủ.

Ba đầu Giao quái tự nhiên không muốn lạc hậu, hãn cũng là trong biển yêu thú, ngự sóng vượt biển tốc độ, so ngự khí phi hành còn muốn tới mau lẹ.

Lúc này Lý Tuần cảm giác đối phương đã truy tới phía sau không xa, quay đầu nhìn thoáng qua, đối phương đặc ý gương mặt tương đương rõ ràng, mà Lý Tuần trong mắt thì chảy qua một tia đùa cợt.

Tới đồng thời, từng tia từng sợi nóng rực như lửa chân tức theo lòng bàn chân dâng trào mà lên, trong nháy mắt xuyên qua toàn thân, cho đến trên đỉnh đầu, trở lại ngã đầu chảy xuống, hoàn thành một cái đại tuần hoàn.

"Bồng" buồn bực bạo thanh tại Lý Tuần trong đầu nổ vang, kia như tơ như sợi chân tức, chính là kích phát trong cơ thể hẳn chỗ tích súc toàn bộ lực lượng nguyên do.

Trái tim của hẳn trong nháy mắt bành trướng đến một cái gần như đáng sợ biên độ, mà tại chỗ lên lồng ngực một sát na, lại mãnh lực co vào, thẳng co lại tới vài không thể cảm giác nho nhỏ tinh hạch.

Hơi phồng lên xẹp xuống, Lý Tuần toàn thân tinh huyết đều cùng mênh mông chân tức giao hòa tại một chỗ, lập tức dưới áp lực to lớn, tự hợp phản ứng, tạo ra một loại yêu dị "Nhiên liệu", không cần cái gì hỏa chủng, trong cơ thể từng bước kéo lên nội ép liền đem nó toàn bộ địa điểm đốt.

"Ngọn lửa" cười the thé, từ trong ra ngoài phun ra đến, liếm ăn lấy Lý Tuần mỗi một tấc da thịt xương cốt.

Lý Tuần toàn bộ địa" thiêu đốt" lên.

Lúc này, Lý Tuần đã phân không rõ truyền vào đại não trung tâm, đến tột cùng là nhanh cảm giác, hay là thống khổ. Hẳn chỉ biết là loại cảm giác này có không có gì sánh kịp kích thích tính!

Tâm ý khê động, Lý Tuần ngửa mặt lên trời thét dài, khiếu âm thượng kích thanh thiên, hạ lay biển cả, đánh đầu thẳng đó, giờ khắc này, lại không có người có thể ngăn cản hẳn!

Trong tiếng gào, khớp xương bắt đầu có tiết tấu bạo hưởng, giống như là bản liên thanh, ở giữa không có nửa điểm trắc trở. 1,008 vang do thủ đến cuối, một mạch mà thành, tại cuối cùng một vang nổ tung lúc, một đạo bành trưởng vĩ lực thấu thể mà xuất, tiếp thông trời đất.

Giờ này khắc này, Lý Tuần hoàn toàn mất đi đối thân thể trọng lượng cảm giác.

Ba đầu Giao quái đã ngây người.

Ngay tại trước mắt hắn, một đạo huyết quang Hồng Ảnh bỗng dưng bay lên không mở rộng, đỡ tiếp tại biển trời tâm đó, hắn rõ ràng chỉ cần duỗi khê vươn tay, liền có thể đụng chạm lấy Hồng Ảnh cuối cùng.

Nhưng mà, gần vạn năm tích lũy được Linh giác nói cho hắn biết —

Nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm!

Hắn liên tục không ngừng rút tay về đi.

Biển trời ở giữa Hồng Ảnh cũng vền vện kéo dài mấy tức thời gian, liền dần dần chuyển nhạt, thế nhưng là hắn thấy được rõ ràng, huyết quang chỗ đi qua, thiên địa nguyên khí đúng là bị trừu hấp sạch sẽ, hư không phảng phất bị một thanh thiên thần chi kiếm cắt qua, tại thật lâu không càn vết thương hạ, rên thống khổ.

"Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp? Không, đây là. . . Huyết Ảnh yêu thân!"

Ba đầu Giao quái đầu ngón tay lại có chút ít run rẩy, hắn hít sâu một hơi, lúc này mới dần dần ổn định lại.

Làm giới này nhất đẳng yêu ma, hắn tự nhiên minh bạch vừa mới kia dị tượng đại biểu cho cái gì.

Hắn hiểu được, lại duỗi tiếp đã hoàn toàn không có ý nghĩa, hiện tại trọng

yếu nhất chính là, trở về thương lượng với Côn Bằng, ứng đối ra sao tương lai khả năng biến cố lớn.

Ân, cái kia mập mạp cũng đã giải quyết đi. . . Các loại, đó là cái gì?

Màu bạc trắng quang ảnh theo đỉnh đầu hấn mấy trượng chỗ lướt qua, mang theo cuồng phong thổi qua da đầu, lại so đao còn muốn lợi hại hơn.

Ba đầu Giao quái chỉ là một cái bản năng né tránh, muốn ra tay nữa chặn đường, đã kém xa.

Hấn chỉ tới kịp nhìn thấy một cái mơ hồ, mập mạp bóng người, còn có trên lưng hấn nghiêng nghiêng cầm hai mảnh màu trắng bạc kim loại phi dực.

"Dạ Ma Vô Ảnh? Nương!"

Hấn hện hện giẫm chân một cái, gần dặm phương viên mặt biển âm vang nổ tung, bọt nước văng khắp nơi, không biết có bao nhiêu hải ngư tại một cước này hạ chết oan chết uổng. Mà phương xa, tựa hồ cũng vang lên một tiếng tương tự, nhưng thanh thế càng thêm thật lớn gầm thét.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Tinh Hà

Chương 05: Tinh Hà

Đêm khuya trên biển, một đạo huyết quang xé rách bầu trời đêm, giống như là vờn quanh chân trời sao chổi, mang theo thật dài chẳng lành vệt đuôi ngang qua mặt biển, thoáng qua lại vô ảnh vô tung.

Lý Tuần hiện tại cũng không phải là một cái nhân loại bình thường trạng thái.

Tương đối xác thực miêu tả là: Thân thể của hắn đã hư hóa, da thịt của hắn xương cốt đã hóa thành một mảnh hữu hình vô thật hư ảnh, theo gió, vô quy tắc địa biến đổi lấy hình dạng.

Huyết quang mặt ngoài là từng tầng từng tầng cuộn cuộn không thôi "Hỏa diễm", ở giữa thì phun ra nuốt vào lấy rò rỉ huyết lưu, sinh sôi không ngừng.

Oánh oánh tia sáng yêu dị xuyên thấu qua tầng này cái bóng, phát ra huyết hồng sắc hào quang.

Lý Tuần chưa bao giờ có dưới mắt cảm giác như vậy, thân thể của hắn giống như là hóa làm một trận gió, tại vạn không trời cao vô câu vô thúc thổi lật phất, không có bất kỳ cái gì trở ngại ràng buộc, phảng phất có thể xuyên thấu hết thảy, cùng thiên địa đụng vào nhau vắng lại.

Hắn tâm tựa hồ trở nên vô cùng lớn, đang dùng một loại phương thức kỳ lạ, cảm thụ được vạn sự vạn vật riêng phần mình đặc biệt nhị đập.

Nhất là rõ ràng, là những cái kia có sức sống sinh linh.

Xuyên thấu qua cái này đặc thù đường ống, Lý Tuần thậm chí có thể cảm giác được ở xa ngoài trăm dặm, biển cả chỗ sâu, con nào đó con cá ẩn nấp yếu ớt sinh mệnh gợn sóng.

Sau đó chỉ là một cái động niệm, tựa như cùng xé mở một tờ giấy mỏng, dễ như trở bàn tay đem kia con cá sinh cơ cắt đứt.

"Thật sự là kỳ diệu!"

Lý Tuần cũng là lần thứ nhất vận dụng cái này "Huyết Ảnh yêu thân", hẳn tựa như là tìm được âu yếm đồ chơi hài tử, trong lúc nhất thời chơi cái quên cả trời đất.

Hiện tại Lý Tuần trong lòng không cố kỵ chút nào, như thế tận tình tùy tiện, là hẳn chưa từng có có được qua, mà một khi có được, cũng rất khó lại rút ra mỹ diệu mùi vị.

Hắn không cần bất kỳ lý do gì cười ha hả, trong tiếng cười, hẳn tìm được mục tiêu kế tiếp.

"Phản ứng rất mạnh, tốc độ. . . A? Tốc độ làm sao như vậy khoái pháp?"

Nếu nói Lý Tuần thời khắc này tốc độ là kinh thế hãi tục, như vậy, cái này "Mục tiêu mới" tốc độ, đơn giản chính là không có thiên lý nhân tính!

Liên Lý Tuần nhận thấy cảm giác đến, tốc độ này thậm chí so đưa tin phi kiếm còn nhanh hơn một đoạn, nếu không phải phản ứng cực kỳ mãnh liệt, Lý Tuần căn bản sẽ không cho rằng này sẽ là một cái sinh linh.

Hơi suy nghĩ, cảm ứng phương thức liên cũng tương ứng cải biến, "Mục tiêu mới" sinh cơ nhịp đập rất nhanh hóa thành một hệ liệt cụ thể có thể cảm giác tin tức, cuối cùng trở lại như cũ thành một cái "Thật sự" thân thể.

Tại "Nhìn" đến người này bộ dáng lúc, Lý Tuần gương lên lông mày.

"A, cái này thật đúng là oan gia ngõ hẹp a!"

Cũng chính là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, hậu phương biển trời chỗ giao giới, đã hiện lên một đạo ngân sắc lưu quang, thế tới thật nhanh, Lý Tuần thậm chí không tiếp tục độ cơ hội suy tính, kia ngân quang đã gần đến ở trước mắt.

Lý Tuần cười to một tiếng, yêu dị thân hình đầy trời một quyển, huyết sắc quang vụ liền chiếu triệt nửa bầu trời. Ngân sắc lưu quang tuy là mau lẹ vô song, nhưng tại loại này đột nhiên xuất hiện tao ngộ chiến trước, căn bản cũng không có né tránh phản ứng không gian.

Không có bất kỳ cái gì huyền niệm, ngân quang thẳng tắp đụng vào trong huyết vụ, trong nháy mắt, quang mang ảm đạm, phảng phất là cường toan tung xuống, ngân quang bên trong liên tục vang lên "Xoẹt xoẹt" quái hưởng.

"Nương uy, là Huyết Ảnh yêu thân!"

Lý Tuần đã tương đối quen thuộc tiếng nói vang lên.

Ngay sau đó, một cái thân ảnh mập mạp bỗng nhiên theo trong huyết vụ xuyên ra tới, lập tức lại một đầu cắm đến trong nước biển đi, trên mặt biển lập tức kích thích một tầng thật dày hơi nước, đủ để che kín tuyệt đại bộ phận tầm mắt của người.

Chỉ tiếc, Lý Tuần bây giờ không phải là dùng "Ánh mắt" đến xem.

Tiếng rít lên, dưới đáy biển tức thời truyền lên một tiếng rên thảm, cũng không lâu lắm, cái kia mập mạp liền tại hơn mười trượng ngoại trên mặt biển nổi lên, sắc mặt xám xịt, nhìn xem bên này ánh mắt lại tương đương tỉnh táo.

Lý Tuần hừ nhẹ một tiếng, thân thể hóa thành một đạo huyết quang bay thẳng đi qua, cái kia mập mạp phản ứng cũng nhanh, trên tay co rút lại duỗi ra, liền lại đem kia Kinh Thần chung lấy ra ngoài, đối diện chặn lại.

Chỉ là vượt quá mập mạp dự kiến, huyết quang không có va chạm đi lên, mà

là giữa trời một quyển, như linh xà vòng qua hãn mập thân thể, thẳng đến sau người.

Mập mập phản cánh tay liền muốn lại dùng chuông đồng đi cản, thế nhưng là cánh tay mới chuyển nửa vòng, thân thể của hãn liền toàn bộ cứng ngắt. Một cổ chân tức thấu thể mà vào, vừa vào thể nội, liền hóa thành thiên ti vạn lỗ, khóa lại hãn vài cái mấu chốt kinh mạch.

Vừa mới tại Côn Bằng lão yêu trước mặt toàn thân trở ra gian giáo mập mập, lúc này lại đã biến thành một người khác tù nhân, lại hoàn toàn không có nửa chút sức hoàn thủ.

Lý Tuần một chế trụ mập mập, liền khôi phục người bình thường thân, thoáng thích ứng một chút, mới cười nói: "Cái này hoặc là chính là hiện thể báo đi, đúng hay không, đại sư ca?"

Lúc trước mập mập hại hãn, gọi hãn "Tam sư đệ", lúc này hãn cũng mượn hoa hiến phật, trở về một tiếng "Đại sư ca", tất nhiên là ý trào phúng nhi mười phần, cũng chờ thế là thông báo thân phận của hãn.

Bất quá vượt quá Lý Tuần dự kiến, cái kia mập mập mặc dù cổ cũng chuyển bất động, lại vẫn cười hắc hắc nói: "Sai, sai, ta xếp hạng thứ hai, muốn gọi, cũng muốn gọi Nhị sư ca mới thành!"

Lý Tuần đối dạng này lấu cá giọng điệu gần như miễn dịch, nhất là tận mắt nhìn đến mập mập này mắt cũng không chớp một chút, liền đem hãn sư đệ coi như mồi ăn, cung cấp hãn đào mệnh chi dụng, lại thuận tay liền đem một bên vô tội người khác kéo vào vũng bùn, nếu là dạng này còn bả mập mập này xem như nhân vật tầm thường, vậy coi như thật sự là đường đến chỗ chết.

Cho nên, Lý Tuần lại không để ý đến hãn, mà là không khách khí đem hãn phía sau hai mảnh đã có nhiễm bản ngân bạch phi dược giật xuống đến, đặt ở trên tay ước lượng.

Hắn là nhớ kỹ kiện bảo bối này, năm đó, Lâm Vô Ưu tiểu ny tử kia, chính là dùng một cái khác phó pháp bảo như thế, đào thoát lưỡng tán nhân mai phục.

"Nguyên lai là Dạ Ma Vô Ảnh a, trách không được chỉ là thụ một chút tổn thương, liền có thể theo Côn Bằng trong tay trốn tới, ân, đã đã đợi thế là báo hồng, để cho ta cầm đi nghiên cứu, tổng không có vấn đề đi!"

Mập mạp cố gắng gật đầu, động tác cứng ngắc, nhưng tràn ngập thành ý: "Tự nhiên, tự nhiên. Sư đệ người cầm đi là hắn là, không chỉ cái đồ chơi này, ta trên thân những bảo bối này, chỉ cần sư đệ người cố ý, cứ việc cầm đi, chỉ cần người bớt giận, buông tha sư ca lần này. . ."

Lý Tuần lúc này là thật dài kiến thức, gặp qua không muốn mặt, không gặp không biết xấu hổ như vậy, một bên cầu xin tha thứ, còn vừa muốn chiếm khổ chủ tiện nghi.

Đến cùng nói là hắn sợ chết hảo đâu, vẫn là không có sợ hãi hảo đâu?

Lý Tuần thoáng dò xét một chút, tìm tới Dạ Ma phi dực khổng chế cơ quan, chân tức xuyên vào, cái này lớn như vậy phi dực tại một trận khanh khách quá hưởng đằng sau, tựa hồ cũng theo vừa mới nhiệm bản bên trong khôi phục lại, ông run lên, lại bất khả tư nghị co rút lại thành chỉ có lòng bàn tay lớn nhỏ kim chúc bạc phiến, có thể nói xảo đoạt thiên công.

Lý Tuần đem nó thu vào trong lòng, đồng thời trong lòng cũng có chút so đo, hắn thăm dò tính mà hỏi thăm: "Nhìn người cái này một thân phục trang đẹp đẽ, vốn liếng như thế phong phú, chắc là cái có bối cảnh. Chỗ này cách Thiên Tinh hải không xa, Thiên Phàm thành?"

Không đợi mập mạp đáp lại, Lý Tuần lại bản thân bác bỏ nói: "Thiên Phàm thành bên trong đều là một chút chất phác công tượng, làm sao cũng sẽ không xảy ra như người loại này mặt hàng, là, Thiên Bảo các, đúng hay không?"

Mập mạp cười khan một tiếng, nhẹ gật đầu.

Quả nhiên là Thiên Bảo các!

Cái này lấy thu thập giới này quý hiếm nhất pháp bảo vi lập tông chi chỉ kì lạ tông môn, hướng lấy kim không, ngân không, nhân không, tâm không đích "Tứ không huấn" nổi danh trên đời, cổ cũng danh xưng Tứ Không Thiên Bảo các.

Trong đó kim không, ngân không chính là cất giữ phải có phẩm vị ý tứ, mà nhân không, tâm không, hắc, nhìn thấy mập mạp này làm việc, chính là đồ đần cũng có thể minh bạch cái tám chín thành.

"Họ gì?"

"Không dám, không dám, họ Cơ, khắc thiệu cơ cừu chi Cơ, Cơ Bất Thác!"

Khó được mập mạp này cũng có thể nhã thượng một lần, nhưng cũng càng khiến người ta buồn cười, bất quá Lý Tuần vĩnh viễn sẽ không quên mất, cái thẳng này mặt không đối sắc đem sư đệ hy sinh hết thủ đoạn.

Đây cũng không phải là là đạo đức thượng không nhanh, mà là thuần túy liên quan đến tự thân an toàn cảm giác nguy cơ.

Tâm ý phản ứng trên tay, Lý Tuần không khỏi tăng thêm một tầng lực. Mập mạp lập tức như giết heo kêu to lên: "Bảo bối cho người, không muốn sát ta!"

Lý Tuần chỉ là tại sau lưng của hắn mỉm cười: "Thiên Bảo các bảo bối là không sai, bất quá giết người đoạt bảo nói thế nào cũng so cùng dùng bảo đổi mệnh tới tính toán. Huống chi ta người này xác thực bụng dạ hẹp hòi. . . Cơ Nhị sư huynh nghĩ như thế nào đâu?"

Hắn nhiều lời một câu nói kia, mập mạp liền từ nghe được chút hương vị đến, liên tục không ngừng kêu lên: "Làm sao lại, đây là đèn a, lỗ lớn! Ta nghe xong sư đệ người nói chuyện, liền biết chúng ta là người trong đồng đạo. Trên đời này sinh ý, cái nào không phải thương lượng đi ra? Sư đệ người chớ có sát ta, giết ta, coi như bỏ qua một trận mua bán lớn nha!"

"Ồ? Thật sao?"

"Đương nhiên, đương nhiên! Ta biết sư đệ ngươi khí ta vừa mới không đủ nghĩa khí, bất quá chúng ta cũng đều còn sống, đây cũng là không phải thâm cừu đại hận, đến, ta trên thân mang theo mấy năm này pháp bảo, chính là đưa cho sư đệ ngươi áp kinh, cũng coi như ca ca nhận lỗi."

Mập mạp một bộ hải lượng khí phách, cũng thua thiệt hẳn có thể đối phía trước trống rỗng mặt biển, nói đến dạng này ngôn từ khẩn thiết, câu nói sinh động.

Mà cái này vẫn chưa xong, thấy Lý Tuần không có không nhịn được biểu thị, hẳn càng là đả xà tùy côn bên trên, nói đến nước miếng tung bay: "Về phần huynh đệ chúng ta, mới quen đã thân, còn nhiều thời gian, hôm nay có thể bỏ qua thù này, huynh đệ ngươi sau này liền có ta như thế một cái đại tài thần sư huynh, ngày sau cũng hảo tại giới này pha trộn đúng không?"

Nhìn mập mạp này nói đến càng ngày càng nóng ư, khẩu khí cũng càng lúc càng lớn, Lý Tuần ngược lại là đối với hẳn tại Thiên Bảo các địa vị càng cảm thấy hứng thú hơn, không khỏi cười hỏi một câu: "Kia đại sư ca tại Thiên Bảo các sở ti chức gì a?"

"Hắc hắc, không sợ sư đệ ngươi chê cười, sư ca mấy năm gần đây gặp vận may, một đường cao thẳng, hôm nay đã thăng nhiệm Thiên Bảo các các chủ chi vị!"

...

Dù là Lý Tuần tâm chí làm sao ổn định, đang nghe trả lời như vậy đằng sau, trong đầu cũng có một cái cực ngắn ngủi trống không.

Ngay sau đó, hẳn bỗng nhiên kịp phản ứng, dưới tay liền muốn tăng lực, nhưng mà trong ngón tay hợp thời khắc, mập mạp phía sau cổ thịt mỡ phát sinh một đợt quỹ quyết chấn động, đồng thời thể nội tự sinh kháng lực, vậy mà đem Lý Tuần xuyên thấu vào Nhiên huyết nguyên tức tan rã sạch sẽ.

Béo tốt đùi phải hướng về sau vung lên, lại so bất luận cái gì một thanh thần binh đều muốn tới sắc bén, càng chết là, tại cái này nhất căn cái chân mập đánh trúng Lý Tuần bụng dưới trước đó, mập mập kia lẳng lệ âm hàn thần niệm đã xem hẳn triệt để khóa chặt, để hẳn tứ chi cũng bắt đầu không nghe sai khiến.

Cái này không chút nào kém cỏi hơn trước đó Lý Tuần chế trụ hẳn cái kia thủ pháp, nếu như trể tránh đi, Lý Tuần không chút nghi ngờ, hẳn sẽ bị mập mập này một cước cắt thành hai phần!

Thân hình của hai người bỗng nhiên tách ra, mập mập giống một cục thịt cầu hướng về phía trước lăn lộn đi qua, hơi trước một tia, trên cổ tay hẳn này chuỗi bề ngoài bất phàm phật châu cùng nhau vỡ nát, có một hạt tàn phiến thậm chí đánh vào hẳn mặt béo bên trên, vạch ra một đạo cạn ngắn.

Mập mập rất nhanh liền xoay người lại, thân hình đè thấp, hai mắt lần thứ nhất nhìn thẳng vào Lý Tuần đối thủ này.

Lý Tuần ngón tay sát qua bụng dưới, hẳn ngoại bào đã nứt ra một cái miệng nhỏ, cũng không có làm bị thương da thịt, nhưng cũng làm cho hẳn cảm giác được một tia ý lạnh.

Cái này thật là không tốt lắm, Lý Tuần thậm chí không kịp đi hối hận cái gì, cái kia khóa đã càng lúc càng mẫn cảm lại xao động trái tim, liền thay thay hẳn làm ra đáp lại.

Lý Tuần đối Huyết Ảnh yêu thân phương thức chiến đấu còn không thể nào quen thuộc, cho nên cũng liền một cách tự nhiên bảo trì vóc người này đỡ xuất thủ.

Nhưng tựa hồ là bởi vì lúc trước một lần từ đầu đến đuôi "Ma hóa", hẳn lúc này bộc phát tốc độ vậy mà gần so với "Huyết Ảnh yêu thân" lúc chậm một chút xíu, y nguyên kinh thể hãi tục! Mặc cho cái kia mập mập làm sao đề phòng, huyết quang chói mắt thời khắc, cũng chỉ là thấy hoa mắt, đã kích liền đã gần thể.

"A!"

Mập mạp trong tiếng hít thở, lúc đầu mập mạp thân thể không ngờ trống một vòng, một đợt từ trong ra ngoài, phát ra chân khí nước chảy xiết, giống như là một bức cự tường, vắt ngang tại giữa hai người.

Tại tốc độ chênh lệch quá xa tình huống dưới, cái này so bất luận cái gì che chắn đều muốn tới hữu hiệu.

Lý Tuần đâm vào cái này chắn khí tường phía trên, thân thể lập tức vì đó mở ra, hay tới đỉnh cao một cái gỡ kình, đánh tan to lớn xung kích.

Tới đồng thời, đến từ đối thủ sinh linh nhịp đập, liền xuyên thấu qua cái này khí tường, như một bức trường quyền ở trước mắt trải rộng ra.

Cái này tự nhiên so một con cá kết cấu phức tạp nhiều, thế nhưng là Lý Tuần lại có có một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được Linh giác, gần như không trì trệ, liền đem đối phương vài cái muốn mạng khí cơ tụ hợp "Tiết điểm" phân biệt ra được, ngay sau đó, Nhiên huyết nguyên tức bùng nhưng châm lửa!

"Dừng tay, ngưng chiến!"

Tự xưng là Thiên Bảo các chủ Cơ bàn tử lớn tiếng la lên, thế nhưng là trả lời hần, chỉ là Lý Tuần nhấn ra nhất căn ngón cái.

Ngón cái đặt tại khí tường thượng lúc, mập mạp vốn cũng không lớn ánh mắt, chỉ một thoáng cơ hồ co vào đến lỗ kim nhi lớn nhỏ, hần hít vào một ngụm khí lạnh, cả kinh kêu lên: "Huyết Thần kiếp chi! Nương uy!"

Chỉ một thoáng, khí tường phân giải — đó cũng không phải bị lực lượng cường đại hơn đánh nát, mà là lấy một loại quý quyết yêu dị thủ pháp, xuyên vào khí tường nội bộ, trong nháy mắt bốc hơi duy trì nó tồn tại mấu chốt tiết điểm, khiến cho từ nội bộ triệt để sụp đổ.

Mà loại này "Phân giải" có siêu cường truyền nhiễm tính, cơ hồ có thể thông

qua bất luận cái gì chất môi giới, truyền tới cùng nó tương quan liên vật thể bên trên, lại thúc đẩy kế tiếp phân giải hoạt động.

So với cái này chôn vùi hết thảy đáng sợ uy áp, đoạn trước thời gian cái nào đó tiêu côn trùng đánh tới cái gọi là "Huyết Thần kiếp chỉ", đơn giản chính là chuyện tiểu lâm!

Mập mạp làm trực tiếp nhất tiếp nhận người, cảm thụ tự nhiên cũng là khắc sâu nhất, hẳn mập mạp thân thể lại lần nữa hóa thành đạn cầu, hướng về sau bay lẩn.

Trong quá trình này, hẳn đã xem Kinh Thần chung giơ cao trong tay, tại Lý Tuần kích thứ hai đến trước đó, mãnh lực gõ một cái.

Hùng hồn xa xôi tiếng chuông quán tai mà vào, đây là Lý Tuần lần đầu chính diện ứng đối Kinh Thần chung sóng chấn động, hẳn giờ mới hiểu được, vì cái gì mập mạp này sẽ dùng cái chuông này để ngăn cản Côn Bằng lão yêu.

Tiếng chuông này hảo hảo cổ quái, mặc dù hẳn lúc này cốt nhục khí huyết vại đã hóa hòa hợp một, càng kịp thời phong bế tương quan khiêu huyết, nhưng tiếng chuông này nhưng là vô khống bất nhập, thậm chí có thể thông qua ngoại giới khí quyển chấn động, sử thân thể sinh ra cộng hưởng, nó tần suất nhiều biến, khiến người muốn chống cự không thể nào, mà thần trí càng là đang chấn động bên trong mắt hoa lên.

Chỉ là như thế một choáng váng, mập mạp liền chạy trốn tới bên ngoài mấy dặm, xa xa vẫn là kêu to: "Sư đệ chớ có nổi giận, ta sai, sai vẫn không được sao?"

Lý Tuần nhú chặt lông mày, hẳn hiện tại là thật làm không rõ ràng.

Cái này gian giáo mập mạp, rõ ràng thực lực kinh người, thuần lấy tu vi luận, khẳng định còn ở phía trên hẳn, vừa mới hẳn hoàn toàn là dựa vào Huyết Thần Tử quý dị thủ đoạn, mới chiếm được một chút thượng phong, nếu là thật sự đánh

xuống, thời gian dài, còn có thể đổi chiều gió.

Nghĩ đến mập mạp này trong lòng cũng là sáng như tuyết, nhưng vì cái gì càng muốn làm này hình dạng?

Lý Tuần dù sao vẫn là lý trí nặng hơn xúc động nhân vật, cũng càng có khuynh hướng dùng đầu giải quyết vấn đề. Tại hơi chút cân nhắc đằng sau, hẳn rốt cục vẫn là tạm hoãn thân hình, chỉ là thoáng kéo gần lại chút khoảng cách, nhìn chằm chằm mập mạp kia mặt béo, mỉm cười.

"Cơ. . . Các chủ? Ta nhớ được quý các đương gia, không phải Trúc Lương, Trúc các chủ a? Lúc nào đổi Nhị sư huynh đi lên?"

Cơ bàn tử một bên làm bộ lau mồ hôi, một bên cười ha hả hướng Lý Tuần bên này gần lại.

"Đây chính là lão hoàng lịch, ngay tại năm ngày trước, ta kia sư ca đã tháo mặc cho, muốn đem các chủ chi vị nhường cho ta. Chỉ là trong các vài người chương quỹ còn có một chút dị nghị, liền phái xuống tới cái phái đi, muốn ta đến cái này Đông Hải đáy biển tìm kiện bảo bối, làm tư lịch.

"Nào nghĩ tới lại đụng tới Côn Bằng cái này lão yêu quái, liền mấy vị kia chương quỹ phái tới giúp đỡ đều mất đi. Ai, đền lớn, đền đại á!"

Nghe Cơ bàn tử nói thật nhẹ nhàng, Lý Tuần lại có thể từ đó nghe ra rất nhiều khác ý vị nhi tới.

Tựa như là mập mạp tiện tay hy sinh hết đồng môn của mình, kia cái gọi là từ nhiệm, phái đi, thậm chí là giúp đỡ loại hình ngôn từ, tổng cho người ta một loại âm trầm cảm giác, để cho người ta thưởng thức được trong đó nồng đậm âm mưu cùng mùi máu tanh.

Hắn bên môi hơi hiện lạnh tiểu đường cong, nhưng cũng tạm thời tiếp nhận mập mạp thuyết pháp. Bất quá, rất nhanh mập mạp cử động liền để hắn nheo

mắt.

Thoát y, cởi giày, móc túi. . . Một dãy chuyện làm xuống đến, trong nháy mắt, mập mạp này liền chỉ có một kiện áo ngắn ngoài ra còn nửa năm quần đùi che thân, trên tay nhưng là các loại sự vật xếp thành núi nhỏ. Mà lúc này đây, mập mạp cũng đã đi vào Lý Tuần phụ cận, lưỡng cái cách xa nhau bất quá vài thước, đã là một cái cực kỳ nguy hiểm khoảng cách.

Lý Tuần liếc mắt qua, liền biết mập mạp tay chí ít có bảy tám kiện phẩm cấp bất phạm pháp bảo, giá trị không thể đo lường.

"Người đây là. . ."

"Không có gì, sư ca ta nói lời giữ lời, sư đệ người có thể dừng tay thả ta một lần, ta trên thân những bảo bối này, liền tất cả đều là sư đệ người!"

Cơ bàn tử cạc cạc nhất tiếng, một bộ hải phái bộ dáng, bất quá xoay mặt liền hiện ra chút xấu hổ thần sắc.

"Ha ha, vốn là còn một chuỗi đàn hương châu, chỉ tiếc vừa mới dùng nó tiêu mất sư đệ người chế mạch thuật, đã là phế đi, còn có. . . Hồ then! Kia Kinh Thần chung là ca ca chấp chưởng tông môn tín vật một trong, sư đệ người khoan dung độ lượng, liền miễn đi cái này đi!"

Lý Tuần mắt lạnh nhìn mập mạp một phen thanh sắc đều tốt biểu diễn, trong lòng ngược lại đem mập mạp này thân phận khẳng định tám thành.

Vừa mới cái thẳng này để mà thoát khỏi cấm chế thủ đoạn, chính là Thiên Bảo các chư pháp môn bên trong, đại biểu tính "Giá y pháp", có này một tay, mập mạp này liền không phải các chủ, cũng hẳn là nhân vật cao tầng không thể nghi ngờ.

Lo nghĩ, hẳn cũng gật đầu cười nói: "Sư ca nói là làm, tiểu đệ bội phục, bất quá, đã sư huynh nói chúng ta là cùng một loại nhân, liền đều hẳn là minh bạch

một câu, cái gọi là vô sự mà ân cần. . . Có phải hay không đâu?"

"Sư đệ người quá lo. . ."

Mập mạp vẫn là một bộ khuôn mặt tươi cười ngênh nhân, nhưng đụng một cái đến Lý Tuần băng lãnh như sương con người, nhưng cũng đánh cái nấc, bần bịu sửa lời nói: "Ách, tốt a, nói thật, ta xác thực cũng có như vậy một chút cân nhắc!

"Đầu này một đầu nha, chính là tiêu tai miễn họa, sư đệ người cũng nhìn thấy, Côn Bằng kia lão yêu quái ngày sau tất không cùng ta bỏ qua, cái này thật vất vả dấu diếm thân phận, xem như tạm thời né qua phong đầu, làm sao còn có thể lại cây cường địch. . ."

"Hắc hắc, sư đệ hiện tại so với Côn Bằng là kém chút, giống người như vậy, tu Huyết Thần Tử có thể tu đến 'Huyết Ảnh yêu thân', gần vạn năm qua vẫn là đầu một phần, chọc không được, chọc không được a!"

Lý Tuần chỉ là cười lạnh.

Mập mạp thấy không đánh nổi hấn, chỉ có thể tiếp lấy lại giật xuống đi: "Tiếp xuống nghĩ liền lâu dài chút, a, sư đệ hẳn phải biết, tu Huyết Thần Tử loại ma công này, thực là không thể nào có thể thấy dung tại thế. Đương nhiên, lấy sư đệ thực lực, thiên hạ đều có thể đi được, thế nhưng là vền vẹn mạnh mẽ đậm tới, làm sao còn có thể hưởng thụ được giới này niềm vui thú?"

"Hôm nay hai người chúng ta hữu duyên kết giao, lại mới quen đã thân, như sư đệ người không chê, ta cái này làm sư ca nguyện ý vì sư đệ người cung cấp vài cái hưởng lạc địa phương, cũng có thể tăng tiến giữa chúng ta giao tình đúng không?"

Nghe đến đó, Lý Tuần trong lòng đã là sáng như tuyết, mập mạp này quả nhiên gian hoạt, tuy bị Huyết Thần Tử cho choáng váng nhãn, cho là hẳn là cái "Lạ mặt", nhưng có thể lập tức nghĩ tới lung lạc lòng người, mưu đồ hậu sự, nó

ánh mắt chính là nhất đẳng lâu dài.

"Còn có. . ."

Cơ bàn tử ngược lại là nói lên đủ nghịên, bất quá lúc này nhưng là cố ý thấp giọng, rất là đáng vẻ khẩn trương: "Còn có, sư đệ người thực sự sẽ không lấy ra tay địa phương. Vừa mới còn tốt, không có làm ra động tĩnh lớn, nếu không lại là một cốc phiến phúc thân trên!"

"Ừm? Xuất thủ còn cần chọn địa phương, đây là nơi nào?"

Lý do này Lý Tuần lại không nghe rõ, hẩn tứ phía quan sát một chút, vào mắt chỉ là mênh mông vô bờ biển cả, lúc này cùng mập mạp não loạn nửa ngày, sắc trời đã có chút tỏa sáng, miễn cưỡng có thể phân biệt cái Đông Nam Tây Bắc, trừ cái đó ra, sẽ không có gì mang tính tiêu chí đặc thù.

Cơ bàn tử lắc đầu nói: "Vừa mới ta nghe người nói 'Thiên Tinh hải', liền biết sư đệ người đánh giá sai vị trí. Chiếu ta tính ra, chỗ này cũng đã ra Đông Hải hải vực, cách 'Thiên Tinh hải' tối thiểu cách xa vạn dặm, hắc, nơi này không phải biển, là sông đi!"

"Sông?"

Lý Tuần nhướn mày, trong lòng cực nhanh tính toán một chút một đêm này bay qua khoảng cách.

Không tệ, hẩn lấy Huyết Ảnh yêu thân trạng thái đi đường, tốc độ tối thiểu là bình thường lúc gấp hai có thừa, bay nửa đêm, đã đủ để chống đỡ qua ngày thường một ngày lộ trình, như vậy nơi này đã là. . .

"Nếu ta đoán không lầm, nơi này đã là Tinh Cơ Kiếm Tông địa giới, lục đại tuyệt địa bên trong, vị trí tối phiêu hốt 'Tinh Hà' vị trí.

"Những ngày này, hai đại Kiếm Tông sống mái với nhau, chính là hừng hực khí thế. Minh Tâm Kiếm Tông còn dễ nói, có thể kia Thiên Viên lão nhi là có

tiếng không nói đạo lý, mỗi ngày khống lầy kia 'Tinh Hà' vừa đi vừa về phiêu đảng, tọa hạ đệ tử cũng là đây chỗ bay loạn, sơ ý một chút, không chừng hai anh em ta liền cho rơi vào bên trong đi. . . A, sư đệ người đang nghe sao?"

Lý Tuần nghe vậy hoàn hồn, nhưng cũng không tận lực che giấu, chỉ là gật đầu nói: "Tinh Hà vì thiên địa tạo hóa, là trời tinh hình chiếu, vận chuyển thì lại lấy sao trời dời đổi thành cương, tinh lực dẫn dắt phía dưới, lệch vị trí, căng rứt ngược lại là chuyện tầm thường, chưa chắc là thiên viên tự chủ điều khiển."

Mập mập nghe vậy một kỳ, tiếp lấy liền mừng lớn nói: "Sư đệ quả nhiên kiến thức bất phàm, nhìn qua cấm pháp tạo nghệ cũng là có, khả năng như thế, không bằng liền theo ca ca ta đi, tại bản các treo khách khanh danh hiệu, cũng có thể tiết kiệm không ít phiền phức. . ."

"Phiền phức" hai chữ âm cuối chưa tiêu, Lý Tuần liền phát sinh cảm ứng, số ước lượng ngoài mười dặm, mấy cái sinh linh khí tức đột ngột xuất hiện, thẳng hướng bên này bay tới.

Mập mập rõ ràng không bằng hấn mẫn cảm, vẫn lải nhải cái không xong, Lý Tuần liếc nhìn hấn một cái, trầm giọng nói: "Có nhân bay tới!"

Mập mập trên mặt xiết chặt, tựa hồ cũng dùng thủ đoạn gì, rất nhanh liền phát hiện người tới tung tích: "Mẹ nó, mùi vị kia nhi vừa nghe chính là Tinh Cơ Kiếm Tông. Thiên Viên lão nhi đệ tử cùng hấn đều là một cái tính tình, có lý cũng nói không rõ, sư đệ, chúng ta tránh một chút?"

Nhìn hấn bộ dáng này, Lý Tuần liền biết, mập mập này cùng Tinh Cơ Kiếm Tông mâu thuẫn, chỉ sợ không chỉ là một cái "Sợ phiền phức" liền có thể giải thích được.

Bất quá Lý Tuần trong lòng lúc này cũng có tính toán, đối mập mập chào hỏi lại cũng đồng ý. Hai người lúc này không vào biển dưới mặt, tiềm được cũng không sâu, có thể mượn do quang ảnh phản xạ, đủ để ẩn nấp thân hình, đồng thời thu hồi khí tức quanh người, nó thủ đoạn lại còn có dị khúc đồng công chi

diệu.

Hai người vừa mới ẩn hạ thân hình, trên mặt biển liền xa xa truyền đến một tiếng kiếm ngân vang, Lý Tuần cũng coi là ngự kiếm đại hành gia, kiếm ngân vang thanh vừa vào tai, liền biết ngự kiếm người này tu vi tương đương tinh xảo, nó chân tức cùng kiếm khí giao thông vắng lai, chấn động thanh âm như bây giờ kích ngọc, chính là tu vi tinh thuần minh thấu bề ngoài dấu hiệu.

Tu vi như thế, ngự khí phi thiên cũng là bình thường sự tình, ngự kiếm phi hành thật sự là tối thông dong bất quá.

Kiểm ngân vang thanh tại hai người vừa mới dừng lại trên mặt biển dừng, lập tức phương xa lại có mấy người đuổi theo, nhưng chỉ nghe nó kiếm vang, liền biết tu vi so trước hết nhất người này kém rất nhiều.

Rất nhanh mấy người kia liền tại trên mặt biển tụ tập, có nhân mở miệng nói: "Doãn Tinh sư huynh, nhưng nhìn đến vừa mới gõ chuông tên kia?"

Kia được xưng làm Doãn Tinh, ứng chính là trước hết nhất ngự kiếm mà đến vị kia, nghe vậy đáp lại nói: "Chưa từng thấy."

Thanh âm âm vang, có kim thạch âm thanh, rất có khí độ.

Lý Tuần đối Tinh Cơ Kiếm Tông nhân vật cũng coi như có hiểu biết, nghe được Doãn Tinh chi danh, liền biết đây là Thiên Viên lão nhi rất xem trọng một người đệ tử, hướng lấy sát phạt quả quyết nghe tiếng, tại Thông Huyền Giới có khả năng cùng Liên Hà thất kiếm nổi danh, là cái nhân vật.

Cái này Doãn Tinh trả lời một câu đằng sau, liền không lên tiếng nữa, chung quanh những sư đệ kia, hậu bối cũng đều cấm khẩu không nói, hiện ra Doãn Tinh ở trong đó địa vị tương thật.

Nửa ngày, mới nghe được Doãn Tinh nói chuyện: "Dương khí dần dần nặng, Thiên Tinh chuyển vị, ước chừng tại sau hai canh giờ, Tinh Hà liền sắp dời đến

đây, chính là có nhân vật nào đó cũng không sợ hấn. Tản đi đi!"

Đám người còn lại đều vâng vâng đồng ý, chỉ có lúc trước tra hỏi thanh âm kia kêu lên: "Doãn Tinh sư huynh, có thể kia gõ chuông. . ."

"Ừm, ta biết." Doãn Tinh bình bình đạm đạm trả lời: "Hấn là Cơ Bất Thác cái tên mập mạp kia, chỉ là người này thân phận khác biệt dĩ vãng, chính là tìm tới hấn, tạm thời cũng đành chịu hấn sao. Ngược lại là cùng hấn giao thủ người kia, chúng ta phải cẩn thận một chút."

"Giao thủ?"

"Người này khí tức quý dị, không phải chính đồ, dưới mắt tình thế phức tạp, ý muốn loạn bên trong thủ lợi không phải số ít, nhất định phải cẩn thận xử lí. Cũng hảo, Cơ bàn tử vì các chủ chi vị, trộm ta tông Tham Tinh bàn, hôm nay không đòi hỏi trở về, chính là cho hấn lợi ích khổng lồ, dưới mắt hấn cũng nên giúp đỡ chút."

Lời này xuyên thấu qua nước biển thẳng truyền vào mập mạp trong lỗ tai, Cơ bàn tử chính là cái thất xảo linh lung tâm, lời nói vừa vào tai, trong lòng của hấn chính là khê động, cảm giác Doãn Tinh lời nói bên trong có khác hấn ý, đôi mắt nhỏ nháy mắt, liền quay đầu nhìn bên người vị kia.

"Sư. . . A? Người đâu?"

Hắc ám đáy biển, Lý Tuần đã mất thanh vô tức lặn ra ngoài mấy chục dặm.

Tại phát giác được Doãn Tinh khí tức thời khắc, Lý Tuần liền minh bạch, khí tức như thế đột ngột xuất hiện, nhất định là có cái gì đặc thù cấm pháp, kết giới ngăn cản, để ở chỗ này, không phải Tinh Hà lại là chỗ đó?

Không nghĩ tới trên đường như thế một khúc nhạc đệm, ngược lại là thật to tiết kiệm thời gian của hấn. Như thế, dưới mắt trọng điểm liền không phải cùng cái kia cổ quái mập mạp dây dưa, Lý Tuần đương thả thì thả, lập tức thoát thân

rời đi, tìm một cái nơi bí ẩn, chuyển hoán khí tức, lại đổi lại "Linh Trúc" cách ăn mặc.

Lý Tuần cho tới bây giờ không có đụng phải trong nháy mắt thực lực rút xuống gần như một nửa tình huống, đó là cái mới lạ thể nghiệm, nhưng tuyệt không dễ chịu.

Hắn nhíu mày, đem cơ hồ lạnh nhạt rơi Linh Tê Quyết qua lại chờ hơn mười lần, mới miễn cưỡng để nặng nề thân thể biến nhẹ chút.

Âm Tán Nhân hiện thân đi ra, đưa cho hắn Thanh Ngọc Kiếm, lập tức cau lại lông mày phong nói: "Cẩn thận chút, lúc này nếu là cùng nhân giao thủ, dễ dàng nhất đặt tiêu chuẩn vượt quá khả năng. Tốt nhất là ngưng định tâm thần, làm gì chắc đó, mới có thể hộ đến tự thân không lo."

Đối cái này ít có chủ động "Quan tâm", Lý Tuần vẫn tương đối thụ dụng. Hắn gật gật đầu, ánh mắt xuyên thấu qua nước biển, dò xét một chút phía ngoài sắc trời, lại hướng Âm Tán Nhân hơi làm ra hiệu, thân thể liền gạt cái phương hướng, hướng Doãn Tinh ban sơ hiện thân phương vị lặn đi qua.

Ra ngoài an toàn cân nhắc, ba mươi, bốn mươi dặm lộ trình, hắn bỏ ra chừng gần nửa canh giờ. Đoán chừng vị trí không sai biệt lắm, mới chậm rãi nổi lên.

Có thể mới hiện lên non nửa, đỉnh đầu đột nhiên tối sầm lại, một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được chấn động xuyên thấu qua thủy tầng truyền tới, để hắn trong nháy mắt định trụ thân hình.

Thuần bản năng, Lý Tuần trong đầu hiện lên một ý nghĩ như vậy: "Tinh Hà lệch vị trí!"

Không có tự mình trải qua cảnh tượng như vậy, liền vĩnh viễn cũng tưởng tượng không đến, đương một cái quảng bị ngàn dặm quái vật khổng lồ, từ trên đầu chậm rãi dời qua, âm ảnh phóng xuống đến, che đầy mặt trời thời khắc, mọi người sẽ là như thế nào một loại cảm thụ.

Lý Tuần đã từng lấy vi, như Côn Bằng lão yêu chi pháp thân, đoàn phù điêu mà lên người chín vạn dặm, cánh như thùy vân, mang sơn siêu biển, do sơn nhạc dày nặng, bay động mà tuyệt tích bầu trời xanh, đã là bao la hùng vĩ cao xa chi cực tới.

Mà giờ khắc này, hấn bắt đầu minh bạch, đương quái vật khổng lồ bỏ tốc độ, sắp đời động mỗi một chi tiết nhỏ đều rõ ràng hiện ra ở trước mắt lúc, nó uy áp chi trọng, còn xa tại cái trước phía trên.

Nhất làm cho Lý Tuần khắc sâu ấn tượng, là trong quá trình này, thiên địa nguyên khí kịch liệt biến động.

Cái này biến động nguyên nhân gây ra, cũng không phải là to lớn vật thể lệch vị trí mà tạo thành khí quyển vạn vạn, mà là do lấy ức vạn tính khí cơ biến hóa, hội tụ tại một cái chỉnh thể tính "Khung" bên trong, tại sam soa thác lạc lẫn nhau tác dụng cùng ảnh hưởng dưới, tạo thành thiên địa nguyên khí kịch liệt hoạt động.

Cái này cùng Đông Nam biển rừng "Thủy hỏa đồng nguyên" cấm pháp rất có khác biệt, khác biệt ở chỗ, Đông Nam biển rừng là hội tụ chư mới khí mạch, vi Vụ Ẩn hiên chi dụng, cũng lấy Vụ Ẩn hiên vi trung tâm, thống ngự hết thủy, là một cái "Ngoại, trong, ngoại" quy tắc kết cấu.

Nói cách khác, lấy nhân lực an bài thiên lực, hậu thiên gia công người chiếm đa số, chỉ là chấm dứt diệu thủ pháp đem cái này hậu thiên vết tích giấu ở thiên nhiên hoàn cảnh bên trong.

Tinh Hà thì hoàn toàn tương phản, nơi đây vì thiên địa tạo hóa thành tựu, thiên nhiên cùng sao trời diễn hóa đồng bộ, tựa như biển cả triều tịch, lần này đi kia đến, nhiều do trời lực.

Trong cái này người định cư, như Tinh Cơ Kiếm Tông, chỉ là tại thiên nhiên hoàn cảnh hạ hơi làm tân trang, bố trí cấm pháp, hậu thiên tính dẻo hơn xa Vụ Ẩn hiên vi chênh lệch, nhưng nếu luận biến hóa chi huyền ảo, súc tích chi vĩ lực,

lại tại Vụ Ân hiên phía trên.

Điểm này, cùng nó tiếp xúc thân mật Lý Tuần cảm thụ sâu nhất.

Cực may mắn là, Lý Tuần đồng thời không có chỗ thân ở "Tinh Hà" lệch vị trí quỹ tích bên trên, hẳn chỉ là thoáng dính điểm bên cạnh, Tinh Hà di động phương hướng cũng vừa lúc cùng nó quay lưng, bằng không hẳn sớm bị trong đó không lồ lực hút hút vào.

Cảm giác này vền vện kéo dài non nửa nén nhang thời gian, liền dần dần nhạt đi.

"Xôn xao" một thanh âm vang lên, hẳn đem đầu duỗi ra mặt biển, từng ngậm từng ngậm thở phì phò, lấy làm dịu trái tim tiếp nhận cường chế.

Thở dốc hơi định, Lý Tuần liền duỗi cổ, muốn khoảng cách gần quan sát một chút cái gọi là "Tinh Hà" vẻ ngoài, thế nhưng là. . . Sương lên?

Trên mặt biển chẳng biết lúc nào nổi lên một trận sương mù, cái này sương mù tới cổ quái, lấy Lý Tuần nhãn lực, vậy mà nhìn không thấu gần dậm bên ngoài cảnh sắc.

Mà lại, trong sương mù trần hạt nhìn như quay cuồng không ngừng, kì thực lẫn nhau tầm đó xoắn tác dụng, cùng bình thường sương mù khác nhau rất lớn.

"Hẳn là tinh hà nội bộ nguyên khí biến động dư ba đưa tới phản ứng."

Lý Tuần rất nhanh liền tại cấm pháp trên lý luận cho cái hiện tượng này đưa ra giải thích, mà lại không chỉ như đây, hẳn còn rất cẩn thận mà phát hiện một sự kiện.

"Cái này sương mù giống như một tấm lưới a, mạng nhện! Trong đó khí cơ liên kết mười phần yếu ớt lại hẳn cảm, không cẩn thận đem nó đảo loạn. . ."

Ý nghĩ này vừa mới tránh, phương xa vài dặm ngoài, liền có một cái phản

ứng cực kỳ mãnh liệt khí tức cao tốc lướt qua, ngoại nhấp nháy chân tức cùng trong sương mù nhỏ bé trần hạt phát sinh kịch liệt ma sát, trở lại thông qua sương mù ưu lương truyền tính, thẳng tới càng phương xa hơn cái nào đó địa điểm.

Quả nhiên!

Lý Tuần đã không muốn suy nghĩ đoán người kia là ai, hẳn chỉ là đối nó trải qua sinh ra sương mù biến hóa cảm thấy hứng thú.

Cái này trong sương mù khí cơ kết cấu tự nhiên cùng trong tinh hà khác biệt, mà dù sao là một mạch tương thừa, cũng liên đối với hẳn thôi diễn có rất lớn giá trị tham khảo.

Trừ cái đó ra, lại thêm Tinh Hà lệch vị trí lúc, hẳn cảm giác được vụn vặt, mượn lấy diễn toán căn cứ liên phong phú rất nhiều.

Mà lại, còn có một cái, chính là cái kia Doãn Tinh trong lúc vô tình nói ra Tinh Hà chuyển vị thời gian, tuy chỉ là "Hai canh giờ" dạng này số ước lượng, có thể liên hệ lúc ấy hẳn xuất hiện vị trí, trong này học vấn nhưng lớn lắm đi.

Lý Tuần tại trong đầu đem những này khó được tin tức lần lướt loại bỏ một lần, xác nhận ký ức không sai, mới thỏa mãn gật gật đầu, lại lần nữa lặn xuống.

Hôm nay thu hoạch mười phần phong phú, nếu như về sau mấy ngày đều có thể như hôm nay dạng này, có lẽ không tới mười ngày nữa tháng, hẳn liền có thể phác họa ra một trường Tinh Hà xung quanh cấm pháp sơ đồ phác thảo, nếu như lại nhiều một chút vận khí, hẳn thậm chí có thể. . .

Ở phía sau một nửa suy nghĩ hoàn chỉnh hiện ra trước đó, Lý Tuần thân thể đột nhiên cứng ngắc lại.

Bởi vì, tại trước mắt hẳn, đột nhiên xuất hiện một đôi óng ánh lấp lóe con người, tại có chút ám trầm dưới biển, xanh mơn mớn, yêu dị, nhưng cũng quen

thuộc.

"Mèo. . . Mèo con?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phì Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Buông Ra

Chương 06: Buông ra

Trước mắt cái này viên viên đầu mèo, nhưng là phì phì thân rắn yêu quái, không phải Dạ Ma Thiên bên kia Lâm đại tiểu thư yêu sủng, lại là cái nào?

Nhìn thật kỹ, kia trên trán khảm vào huyết hồng bảo thạch, chính là tốt nhất chứng cứ rõ ràng.

Tiểu gia hỏa ở chỗ này lời nói. . . Lý Tuần rất nhanh nghĩ đến đêm qua nhận được kia phần "Phi Vũ truyền thư", trên đó tuy là mười phần mười Lâm Vô Ưu phong cách, thế nhưng là, đồ đàn cũng biết, Lâm Vô Ưu liền tương đương là Cổ Âm lại hoặc Yêu Phượng tiếng nói.

Nàng ý tứ, cũng chính là Cổ Âm cùng Yêu Phượng ý tứ.

Đầu tiên là truyền thư thúc hãn tới, mà hãn mới hiện thân trong một giây lát, liền bị tìm vừa vặn, ở trong đó, hương vị không đúng!

Lý Tuần nhíu mày, ánh mắt tự nhiên chăm chú vào mèo con cái trán viên kia tên là "Tỏa Hồn viên quang" bảo thạch bên trên, có lẽ sau một khắc, liền có âm thanh từ trong đó truyền tới.

Nhưng lần này, hãn đoán sai.

Mèo con chỉ là hương hãn gật gật đầu, thân thể uốn éo, liền lặn ra thật dài một khoảng cách đi, bộ dáng kia, ngược lại cùng rắn nước sai kém phảng phất, tại bảo đảm tự thân khí tức ẩn nấp điều kiện tiên quyết, tốc độ thật cũng không bình thường.

Lý Tuần hiểu ý, đồng dạng ở trong nước tiềm hành, mà lấy hấn đối cái này trong sương mù khí cơ kết cấu mẫn cảm, bơi lên so mèo con còn muốn nhẹ nhõm.

Như thế lặn chừng mười dặm hơn đường, vẫn không có thoát ra sương mù phạm vi . Bất quá, mèo con lại ngừng lại, ngẩng đầu, hướng biển trên mặt nhìn thoáng qua, lại quay đầu, hướng Lý Tuần gật đầu ra hiệu.

Lý Tuần mới từ khẽ giật mình, mèo con đã động lực toàn bộ triển khai, hóa thành một đạo hồng quang, thẳng tắp hướng lên luồn lên, chỉ một thoáng phá hải mà xuất.

Tuyệt cao tốc độ cũng liền sinh ra tuyệt đại phản ứng, theo Lý Tuần, cái này không khác dùng chân đạp mạnh đối phương đại môn, tiếng cửa vang động trời.

Bất quá lúc này hấn cũng không có lựa chọn khác, tự giễu nhất tiếu, thân hình cũng bay vút lên, vọt hướng không trung.

Tinh Hà chuyển vị hình thành sương mù, phạm vi ngược lại là lớn lạ thường, không những ở trên biển, dưới biển, chính là mười dặm hơn không trung chỗ, cũng y nguyên tồn tại, chỉ là mỏng manh vô cùng.

Sắp sửa rời đi sương mù phạm vi bao phủ, chân chính sắc trời theo trời trong tung xuống, để Lý Tuần nhắm lại mở mắt, cũng vào lúc này, hấn nhìn thấy trời xanh phía trên, một đóa lẳng lẳng treo cao mây trắng, tại tinh không vạn lý bối cảnh hạ hết sức bắt mắt.

Mèo con một tiếng khẽ gọi, nho nhỏ thân hình thẳng tắp chui vào trong mây, không gặp lại bóng dáng.

Lý Tuần trong lòng chần chờ một chút, thân hình cũng là dừng lại, nhưng vẫn lần theo mèo con quỹ tích, bay đến kia đám mây bên cạnh.

Sau đó, hấn thấy được một cái tuyệt không nên nên ở đây xuất hiện nhân!

"Cổ. . . Cổ tông chủ?"

Do vân khí hội tụ tạo hình vân xa nội, Cổ Âm người khoác một bộ tuyết trắng áo lông chồn, một tay chi di, nghiêng thân thể, cuộn tròn nằm đang ngồi vào bên trên.

Vân khí tại đỉnh đầu nàng phía trên ngưng tụ thành một kiện cán cong hoa cái, vì nàng che chắn ánh nắng, tại trong bóng tối, nàng thần sắc lười nhác, chính bưng lấy một cuốn sách sách, giết thời gian. Thấy Lý Tuần nhân đến, dời tới ánh mắt cũng nhàn nhạt, không có cái gì tâm tình chập chờn.

Lý Tuần không tự chủ được đem ánh mắt đặt ở trên mặt nàng, nhìn ra được, trên mặt nàng tuyết không phải một cái khỏe mạnh nhan sắc, mà là tái nhợt gần như trong suốt, bờ môi cũng không có huyết sắc, rõ ràng còn không có theo nguyệt trước thương thể nghiêm trọng khôi phục lại, nhưng vì cái gì nàng sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Hai người tầm mắt trong lúc vô tình vừa chạm vào, Lý Tuần bận bịu liếm hạ ánh mắt, lại vẫn chưa nghĩ rõ ràng.

Lúc này, Cổ Âm răng môi hé mở, bình bình đạm đạm mà nói: "Gần nhất muốn tìm người ngược lại là khó hơn rất nhiều. . . Tiến đến a!"

"Tiến đến?"

Lý Tuần nhất thời nghe không hiểu, hoặc là nói, hẳn cảm thấy mình lý giải sai lầm: "Cái gì tiến đến?"

Nên biết, chiếc này vân xa cũng không phải Minh Tâm Kiếm Tông "Vân Lâu Lãm Nguyệt", nó hình dạng và cấu tạo nhưng thật ra là vi gánh chịu một người mà thiết. Hình cung xa bích nửa cao, xem như một nửa phong bế không gian, trong đó thịnh một người có thừa, lại tương đương thoải mái, nhưng bỏ vào hai người đi, mặc dù chứa nổi, có thể kia tình trạng liền có chút "Chen chúc".

Gặp hẳn chần chờ, Cổ Âm nhỏ không thể nghe thấy thở dài, để sách xuống sách, cuộn lại tại chỗ ngồi thượng hai chân cũng để nhẹ xuống tới, chính đứng dậy hình, vì Lý Tuần đưa ra một người không gian.

"Tự nhiên là tiến xe tới, người hẳn là minh bạch, vừa mới xuyên qua 'Tình mảnh trần vụ' là cái gì tác dụng, chẳng lẽ người muốn được người khác nhìn thấy, Minh Tâm Linh Trúc cùng hay hóa Cổ Âm ở chỗ này riêng tư gặp sao?"

Nàng tựa hồ không có chú ý lời nói bên trong nghĩa khác, đồng thời cũng không biết, tại nàng dời hai chân thời điểm, Lý Tuần ánh mắt trong lúc vô tình liếc nhìn đến nàng tuyết trắng tiêm non chân trần.

Trên thực tế, ném đi những này ngoài ý muốn không nói, chỉ là để Lý Tuần tiến xa một tiết, đưa cho xuất tin tức, liền "Đầy đủ".

Bất quá, nàng vẫn là hữu hiệu dùng, Lý Tuần tại "Linh Trúc" khuôn mặt hạ, sợ nhất chính là Cổ Âm nói tới tình huống này, nghe vậy không dám tiếp tục trì hoãn, thò người ra đi vào, sát bên xa bích ngồi xuống.

Chỉ là, cho dù dạng này, cũng tránh không được cùng Cổ Âm thân thể chịu chịu từ từ, mặc dù cách một tầng áo lông chồn, nhưng cũng y nguyên có thể cảm giác được bên cạnh thân giai nhân cốt nhục cân xứng đáng người, cùng với nhàn nhạt mùi thuốc.

Mùi thuốc. . .

Lý Tuần trong lòng bình tĩnh, vội lộ xuất vẻ kinh ngạc, quay đầu đi qua, nghi nói: "Cổ tông chủ hẳn là trên thân mang thương?"

"Ừm, nguyệt trước vô ý bị nhân làm bị thương, còn chưa tốt lưu loát chính là!"

Cổ Âm cũng không bởi vì Lý Tuần "Quan tâm" mà có chỗ xúc động, nàng gõ nhẹ xuống xa bích, cái này bề ngoài như áng mây xa giá nhẹ nhàng chấn động,

lập tức liền phi tốc ở trên bầu trời chạy vội.

Cũng tại khởi động sát na, Lý Tuần cảm thấy một cỗ rất quen thuộc khí tức, nếu như đoán không tệ, dưới mắt cái này "Kéo xe", chỉ sợ sẽ là sử thượng biệt khuất nhất đại yêu ma, Ma La Hầu đi.

Bởi vậy Lý Tuần liền biết, xe này giá bên trong hẳn là còn có hốc tối, lấy cung cấp giấu kín Ma La Hầu đến cung ứng động lực chi dụng.

Vừa mới mào con cũng hẳn là xuyên qua ở trong đó đi.

Ý nghĩ này tại trong đầu lấp lóe, Lý Tuần lặng lẽ nhấn xuống còn có một chút lòng rộn ràng bản.

Đúng vậy, dưới mắt là cái cơ hội tuyệt vời, Cổ Âm chính là suy yếu nhất thời điểm, chưa hẳn có thể ngăn cản được hẳn cùng Âm Tán Nhân liên thủ một kích, Cổ Âm mà chết, Tán Tu Minh Hội tất nhiên sụp đổ, Lý Tuần báo thù chi đồ đem so với hiện tại bằng phẳng gấp mười.

Đáng tiếc, hẳn cuối cùng vẫn là không dám mạo hiểm như vậy.

Kỳ thật, mặc dù liên hệ thời gian vượt qua sáu mươi năm, nhưng cùng Cổ Âm chân chính mặt đối mặt trò chuyện, cũng chỉ có hai ba lần.

Mà lúc này, thì là tối "Gần sát".

Nếu nói Lý Tuần trong lòng không có áp lực, mới thật gọi kỳ quái. Hẳn cẩn thận từng li từng tí duy trì lấy trên mặt thần thái, cẩn thận theo dệt từ ngữ.

"Thế nhưng là Côn Bằng lão yêu sự tình. . . Giới này lời đồn đại, chỉ cất vụn vặt, ta cũng không biết Cổ tông chủ cũng bị thương. Đã như vậy, Cổ tông chủ nên tại Dạ Ma Thiên tĩnh dưỡng, làm gì hôn lại trước khi nơi đây đâu?"

Cổ Âm nghe vậy mỉm cười, ngữ khí ngược lại hơi có cảm xúc chập trùng:
"Ta cũng cảm thấy mệt mỏi, chỉ là bên người nhân thủ thiếu thốn, muốn tìm

nhân hỗ trợ, lại tìm không thấy bóng dáng, làm sao?"

Lý Tuần tự nhiên nghe ra đây là tại nói hăn, trên mặt hơi hiện xấu hổ, đang muốn giải thích hai câu, Cổ Âm đã mỉm cười mở miệng: "Ta trước kia coi là hai đại Kiếm Tông sống mái với nhau, người tất nhiên sẽ trợn lắt thương một tay, nào biết sự tình đã qua hơn nửa tháng, nhưng không thấy cái bóng của người, lúc này mới phi kiếm tìm người, đồng thời lại tại các phái qua trên đường thiết hạ nhân thủ, chuẩn bị đưa người ngăn lại thương nghị."

"Nào biết người không ngờ thần không biết quỷ không hay lặn xuống Tinh Hà xung quanh, nhìn, ta thật là xem thường người."

Nghe nàng ngữ khí vi diệu, Lý Tuần âm thầm kinh hãi, có lòng muốn cứu vãn, thế nhưng là Cổ Âm ngữ khí mặc dù hòa hoãn, nhưng rả rích không dứt, căn bản không cho hăn cơ hội mở miệng.

Nàng quay mặt lại, cùng Lý Tuần ánh mắt đối đầu, khẽ cười nói: "Nói đến, loại tình huống này cũng có đoạn thời gian. Ta cũng biết, người tu vi ngày càng tăng lên, làm việc cũng càng ngày càng tự do, lúc trước vị trí tự nhiên buộc không được người. . ."

Lý Tuần nghe được trong lòng cuồn loạn, lúc này cũng không lo được lễ phép hay không, ngắt lời nói: "Cổ tông chủ nói quá lời, những năm gần đây, vô luận là tông chủ ngài, hay là Vô Ưu sư tỷ các loại chiếu cố, ta từ trước đến nay ghi nhớ trong lòng. . ."

Cổ Âm nhẹ nhàng giơ tay phải lên, Lý Tuần thấy thế, trên miệng không khỏi ngừng lại.

Hăn còn nhớ rõ, đây cũng là bị Thiên Chỉ Thượng Nhân Ngũ Sắc Thần Quang trọng thương cái tay kia đi, dưới mắt theo mặt ngoài nhìn, ngược lại là một chút đều nhìn không ra từng chịu qua tổn thương, y nguyên trắng nõn thon dài, óánh nhuận như ngọc. Cũng chính vì vậy, cái tay này tựa hồ có làm lòng người bản ngừng nhảy ma lực.

"Mấy lời vô dụng này liền không cần phải nói. Nếu người thật có thể bị sắc đẹp chi lưu trói được, ta cũng sẽ không đối người con mắt nhìn nhau. Những năm gần đây, ta cũng chỉ là vì người cung cấp một cái hữu nhân vui đùa địa phương, trong lòng người chân chính muốn, ta nửa chút cũng chưa từng cho, người cũng chưa từng có hướng ta yêu cầu, đúng không?"

Lý Tuần vì đó yên lặng.

Cổ Âm cũng không còn nói, chỉ là ánh mắt nhìn về phía ngoài xe xa xôi bát ngát bầu trời, mặc cho trong xe bầu không khí tại xấu hổ bên trong dần dần trầm tích.

Vân xa vài lấy xé rách bầu trời tốc độ bay lượn, trong xe lại cơ hồ động lại xuống tới.

Lý Tuần rốt cục phát giác được không đúng.

Hắn cũng học Cổ Âm đem ánh mắt ném đến ngoài xe, nhìn xuống mặt trời vị trí phương vị, ngay sau đó, hắn cả kinh nói: "Chúng ta đây là đi nơi nào?"

Cổ Âm thu hồi ánh mắt, trên mặt dần dần lộ ra vẻ mệt mỏi, nàng nhẹ dựa xa bích, trên tay nhưng lại nâng lên sách, tùy ý lật qua lật lại, trong miệng thì lo lắng nói: "Dạ Ma Thiên."

"Dạ Ma Thiên?" Lý Tuần là thật có chút phạm choáng váng, hắn run lên nửa ngày, mới vừa hỏi nói: "Tại sao muốn đi Dạ Ma Thiên, Cổ tông chủ không phải tại Tinh Hà bên kia. . ."

"Tinh Hà bên kia, vốn nên là người sự tình, không phải sao?" Cổ Âm căn bản không nhìn hắn, ánh mắt chỉ ở trang sách thượng lưu luyến, thanh âm cũng càng ngày càng lười nhác.

Cái này cùng nàng xưa nay biết lẽ năm tiết khí độ khác biệt khá lớn, nhưng ngôn từ y nguyên thấu triệt lòng người.

"Vấn đề ở chỗ, đại sự như thế, người lại khoan thai tới chậm, còn nếu là người khác thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác gặp nạn chính là trong tông môn tối chiếu cổ người Minh Cơ. Như người loại này thái độ, làm sao có thể để Thanh Minh những người kia hài lòng?"

"Nói đến nghiêm trọng hơn chút, người mấy chục năm qua, tại trong tông môn kiến tạo hình tượng, tất nhiên sẽ có một cái đại đất lở, đối mặt loại tình huống này, người giải quyết như thế nào?"

Không thể nghi ngờ, đây là Lý Tuần một mực suy nghĩ nan đề, đã bị hỏi, hẳn chỉ có thể hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Ta chuẩn bị làm đến một bức Tinh Hà cấm pháp sơ đồ phác thảo, không cần quá mức tinh tế, chỉ cần có thể an toàn tiến vào một khoảng cách, lại có thể toàn thân trở ra, chứng minh ta dùng qua tâm, liền cũng miễn cưỡng nói còn nghe được."

Cổ Âm lại lật qua một tờ, đồng thời hững hờ mà nói: "Là cái biện pháp, nhưng không quá mức kỳ chỗ. Mà lại nơi này tình thế hay thay đổi, người có thể bảo chứng tại tình thế chuyển biến trước đó, hoàn thành cái gọi là sơ đồ phác thảo sao?"

Lý Tuần im lặng . Bất quá, nhìn thấy Cổ Âm loại thái độ này, hẳn biết mình tiếp xuống nên nói cái gì, hẳn bày ra khiêm tốn thỉnh giáo thái độ, hỏi: "Cổ tông chủ thể nhưng là có chủ ý?"

Cổ Âm nghe vậy, đem ánh mắt nâng lên, liếc hẳn một cái, lại nhẹ nhàng gật đầu, Lý Tuần thấy thế vui mừng, rất nhanh lại ngạc nhiên nói: "Chủ ý này cùng Dạ Ma Thiên có quan hệ gì?"

"Chủ ý này không liên quan Dạ Ma Thiên sự tình."

Cổ Âm hơi hột tiến hành bác bỏ, nhưng lập tức lại nói: "Có thể chủ ý này, ta chỉ có tại xác nhận vạn vô nhất thất đằng sau, mới có thể nói với người. Mà người. . . Dưới mắt thật là không khiến người ta yên tâm!"

Chuyện đương nhiên xem đến Lý Tuần kinh sợ giật mình biểu lộ, Cổ Âm mặt tái nhợt thượng hơi lộ ra một tia tiểu dung.

"Cái này có cái gì đâu? Lòng người không giống nhau, coi như ta cùng Tê Hà, Thanh Loan tầm đó, cũng đều có một chút nói không nên lời vấn đề. Cái này không ngại đại cục, chân chính có ngại giữa chúng ta hợp tác, nói ra, giải quyết hết, là được."

"Có thể, tại sao phải đi Dạ Ma Thiên?"

Lý Tuần hỏi như thế, chỉ là nửa ngày không thấy Cổ Âm hưởng ứng, hần kinh ngạc nhìn lại, đã thấy vị này bệnh mỹ nhân nhi hơi nhắm hai con ngươi, khễ tựa vào xa trên lưng, trong tay sách trượt xuống tới trên gối, bản nhân dường như bởi vì mệt mỏi mà ngủ thiếp đi. Lý Tuần chính xấu hổ ở giữa, liền nghe nàng nhẹ nhàng nỉ non một tiếng.

"Có một số việc, chỉ có tại Dạ Ma Thiên mới có thể nói đi ra, nói ra, mới có nhân tin!"

Lý Tuần lông mày thắt nút, hần không tự chủ xoa lên ngực, nơi đó, ngọc trờ tà lộ ra mờ mịt thanh khí, chính một mực khóa lại càng sâu tầng ngang ngược cùng điên cuồng, mà những nguyên tố này, lại không có chút nào có thể mang cho hần quyết đoán năng lực cùng dũng khí.

Hiện tại, quyền lựa chọn trên tay hần, thế nhưng là hần lại bởi vì cái này đáng chết cẩn thận cùng với lòng hiếu kỳ, bị cái này tổn thương bệnh quán thân nữ tu năm mũi dẫn đi — hần tuyệt không thích loại cảm giác này.

Kỳ thật, Dạ Ma Thiên tại bắc, Tinh Hà tại Đông Bắc, lưỡng địa vốn là thông thẳng với, nó thẳng tắp khoảng cách cũng không tính dài.

Vân xa tại Ma La Hầu dẫn dắt hạ, tốc độ lại là tuyệt nhanh, ở trên bầu trời chạy được ước chừng một ngày đêm công phu, tại giữa trưa ngày thứ hai trước đó, liền chạy tới mục đích.

Đương cực địa hàn phong gào thét mà quá hạn, Cổ Âm đem áo lông chồn hơi nắm thật chặt, thở dài nói: "Từ Bất Dạ thành đời đi, cái này cực địa chính là càng phát vắng lạnh. Thiên Chỉ a. . ."

Cuối cùng ba chữ, vài đã hóa thành khinh đạm thổ tức, chôn vùi tại dần dần chuyển sắc nhọn gió gào thét bên trong. Lý Tuần lơ mờ nghe được, lại cũng chỉ có thể giả câm vờ điếc.

Vân xa đánh một vòng, quyết định Sương Phong cốc chủ hướng, thẳng chạy tới. Cổ Âm đem nắm trong tay hơn một ngày sách buông xuống, xoay mặt nhìn Lý Tuần một chút, bỗng nhiên mỉm cười nói: "Người đến tột cùng muốn cái gì?"

Cái này hỏi một chút để Lý Tuần trở tay không kịp. Tại do Tinh Hà tới Dạ Ma Thiên một ngày này nhiều lộ trình trong, Cổ Âm phần lớn thời gian đều đang đọc sách, nghỉ ngơi, thỉnh thoảng mới cùng hắn nói hai câu, nhưng lại hoàn toàn không liên quan đến mẫn cảm phương diện, phần lớn là một chút tu đạo tâm đắc loại hình.

Cái này khiến Lý Tuần coi là, Cổ Âm là quyết định tâm tư, muốn tới Sương Phong cốc thậm chí là Tâm viên đằng sau, mới có thể để cái gọi là "Vấn đề giải quyết" chính thức bắt đầu.

Thế nhưng là rất hiển nhiên, vào thời khắc này, Cổ Âm đã muốn bắt đầu giải quyết vấn đề.

Đối mặt dạng này một cái trống rỗng tra hỏi, Lý Tuần vốn có một vạn loại phương thức, làm ra không có kẽ hở trả lời. Thế nhưng là, tại Cổ Âm kỳ diệu trong tươi cười, hắn lại nửa chữ cũng nói không ra.

Trên thực tế, Cổ Âm cũng không có ý định cho hắn cơ hội nói chuyện.

"Ta một mực tại hoài nghi người mục đích. Chớ có trách ta, muốn trách, cũng chỉ có thể trách người quá mức ưu tú. Có lẽ người không thể lý giải phong mang của mình vị trí, có thể trên thực tế là, tại chúng ta chú ý người cái này hơn sáu

mười trong năm, người làm đã hoàn toàn vượt ra khỏi một cái bình thường tu sĩ có khả năng đạt đến tối cao trình độ.

"Liên xem như Chung Ân, tại hãn tu đạo một trăm năm trước, vẫn trên Tọa Vong phong ngộ kiếm! Mà người, cũng đã lẫn vào phong sinh thủy khởi, tại Thông Huyền Giới chiếm cứ một chỗ cắm dùi. . .

"Tốt a, có lẽ chúng ta cũng phải cùng Thanh Minh bọn hãn, thừa nhận chỉ cần sự tình liên lụy tới Chung Ân, chắc chắn sẽ trở nên không thể tưởng tượng nổi, dùng cái này để giải thích tiến bộ của người. Thế nhưng là càng bất khả tư nghị, vẫn là bản thân người thái độ."

Cổ Âm hơi nghiêng người sang, lấy thoải mái hơn quan sát Lý Tuần thần sắc biến hóa, trong miệng thì không nhanh không chậm nói tiếp.

"Ta rất kỳ quái, những năm gần đây, ta thông qua Vô Ưu mang cho người chỗ tốt, hoàn toàn ổn định tại một cái tiêu chuẩn tại tuyến, cũng chính là vài cái mỹ nhân nhi, mấy món pháp bảo, mấy quyển pháp quyết, dạng này tiêu chuẩn, tại người thuở thiếu thời quá phong phú, mà đối với người bây giờ, lại có chút khó coi.

"Thế nhưng là từ đầu tới đuôi, người đối nó thái độ, nhưng cho tới bây giờ không có biến hóa qua đây. Một lần như thế, mười lần như thế, trăm lần, nghìn lần cũng như thế, ta chính là không cảm thấy giả, cũng cảm thấy dính dàu!"

Lý Tuần cứng họng, hãn bây giờ không có nghĩ đến, Cổ Âm vậy mà từ nơi này địa phương nhìn ra sơ hở.

Lúc này, vân xa đã chạy qua Sương Phong cốc trên không, tiến vào Thiên Chiết quan thông đạo, tựa hồ muốn thẳng đến Tâm viên.

Cổ Âm nhìn thấy Lý Tuần có chút đứng ngồi không yên dáng vẻ, đột nhiên đổi chủ đề, mở cái trò đùa: "Tê Hà, Thanh Loan xuất ngoại làm việc, Vô Ưu cũng đi theo, Tâm viên trong chỉ ta một cái, người không cần phải lo lắng."

Lý Tuần cười khan một tiếng, thầm nghĩ kiến thức ngày đó người làm sao hù lừa gạt Côn Bằng lão yêu, hôm nay lại dễ dàng tin, mới thật sự là đầu đất!

Nhưng Lý Tuần cũng phát hiện, lúc này Cổ Âm, không phải Lý Tuần quen thuộc bộ dáng, không, phải nói, không phải nàng tại Lý Tuần trước mặt chỗ tận lực bảo trì dáng vẻ.

Nếu như nhất định phải tìm một cái có thể tham chiếu khuôn mẫu, như vậy, Lý Tuần sẽ rất tự nhiên nghĩ đến, tại Tọa Vong phong đỉnh đêm ấy, cái kia vui đùa, hoạt bát chí hồ trương dương nữ nhân.

Đây cũng là Cổ Âm mặt khác, Lý Tuần nghĩ như vậy. Mà điều này cũng làm cho trong lòng của hắn dấy lên một đạo ngọn lửa, khiến cho hắn cứng ngắc thân thể chậm rãi khôi phục bình thường.

Cổ Âm dù sao không phải thật sự có thể nhìn thấu lòng người, tự nhiên không biết trong lòng của hắn ý nghĩ, tiếp tục tiếp lấy phía trên lời nói nói: "Có thể không vì ngoại vật mê hoặc người, trong lòng nhất định có viễn siêu những này ngoại vật cấp độ ý nghĩ, điểm này, không thể phủ nhận."

"Hiện tại vấn đề ngay tại ở, người đến tột cùng đang suy nghĩ gì. Ta đã từng bỏ ra một chút thời gian đến cân nhắc chuyện này, đồng thời làm rất nhiều thú vị phỏng đoán, muốn nghe một chút sao?"

Lý Tuần nhún vai: "Rửa tai lắng nghe!"

Ánh mắt nhìn về phía hai bên trắng xoá hàn vụ, Cổ Âm đột nhiên không hiểu nhất tểu, thật giống là nghĩ đến một chút thú vị sự tình.

Cuối cùng, mới thản nhiên nói: "Ta đại khái đem cái này phỏng đoán phân ba bộ phận — nữ sắc, quyền vị, cừ hận. Tỉ như, người ái nữ sắc, như vậy Vô Ưu đưa cho người những cái kia đồ chơi, chưa hẳn liền có thể để người thỏa mãn, ý nghĩ của người có lẽ sẽ ném càng xa, giống như là Tê Hà, Thanh Loan, hoặc là ta, cũng có thể!"

Không để ý tới Lý Tuần lúng túng biểu lộ, Cổ Âm giống như là đang nói "Hôm nay khí trời tốt", một cách tự nhiên nói ra.

"Quyền vị, Minh Tâm Kiếm Tông vị trí Tông chủ, hẳn là một cái tương đối lớn dự hoặc, kỳ thật lấy thực lực của người, mấy trăm năm về sau, sẽ có rất lớn hi vọng kế thừa vị trí này, đây là chuyện thuận lý thành chương, thế nhưng là chúng ta vẫn còn nắm vuốt người không ít nhược điểm, đối với cái này, người hẳn là có chỗ ý nghĩ.

"Cuối cùng, cừu hận. Người luôn luôn cũng không phải là một cái khoan dung độ lượng nhân vật, cho nên, ta rất khó tin tưởng, năm đó trên Thiên Đô Phong, Tê Hà như vậy nhục nhã người, người cuối cùng hội nhất tiểu chi. Nếu là người tâm nhãn lại nhỏ chút nữa, liên đới chúng ta cùng một chỗ hận lên, cũng là hợp tình lý.

"Đương nhiên, thực tế hơn tình huống là, trở lên ba loại giao thoa trộn lẫn, rất nhiều suy nghĩ hòa vào nhau, mạch lạc hỗn loạn, chỉ sợ liền chính người đều không phân biệt được, thật sao?"

Lý Tuần thực sự không quen Cổ Âm dạng này, bả nhạy cảm như vậy bén nhọn vấn đề, tạm việc nhà nói ra, cái này có lẽ có thể hiển lộ rõ ràng phong phạm khí độ, nhưng dạng này ngụ ý chính là —

"Hết thầy đều tại ta trong lòng bàn tay!"

Đây thật là làm cho người không thích cảm giác.

Lý Tuần phun ra một ngụm trọc khí, bên môi càng lộ ra một điểm đường cong đến: "Cổ tông chủ, người nói những này, đến tột cùng là tại phân tích ta, nhắc nhở ta, hay là. . . Giải quyết ta?"

Cổ Âm nhìn hẳn thần sắc biến hóa, bỗng nhẹ nhàng vỗ tay, mỉm cười nói: "Còn có một điểm, ngay tại ở người cái này giấu cực sâu kiệt ngạo bất tuần. Tê Hà luôn luôn nói người đồ hèn nhất, a, hiệu quả và lợi ích cùng đồ hèn nhất chỉ

là cách nhau một đường, khác biệt nhưng là thiên địa xa, buồn cười Tê Hà, đến nay không tỉnh!"

Lý Tuần khẽ rừ xuống đầu, nhìn qua rất là khiêm tốn, nhưng mà trong lòng của hắn lại có một thanh hỏa tại đốt.

Không thể không thừa nhận, tại một loại nào đó phương diện bên trên, Cổ Âm đã đem hắn nhìn thấu, đây không thể nghi ngờ là vô cùng nguy hiểm, nhưng tại giờ phút này, Lý Tuần trong lòng tán phát ra, nhưng là một đợt mãnh liệt thỏa mãn.

Đây là một loại khác loại thừa nhận, so thân nhân trường bối khích lệ, càng có thể để cho hắn thu hoạch được như uống thuận tửu cảm giác tự hào.

Đương nhiên, cảm giác này sẽ chỉ làm đầu óc của hắn càng ngày càng thanh tỉnh, hắn rất nhanh phát giác chính mình vừa rồi dường như lỗ hồng hơi có chút chi tiết, trong lòng khẽ nhúc nhích, trên mặt nhưng là có chút nụ cười tự giễu.

"Cổ tông chủ quá để mắt ta, trên thực tế là, ta ở trước mặt các người y nguyên không chịu nổi một kích . Còn những cái kia ý niệm trong lòng, thẳng thắn nói , bất kỳ cái gì một người đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít nghĩ đến, chỉ là có nhân hội phân chia, cái gì là hợp lý nguyện vọng, cái gì là cuồng vọng phán đoán! Ta tự nhận là lý trí càng nhiều hơn một chút."

Cổ Âm nhàn nhạt nhất tiếu, nhìn ra được, nàng đối Lý Tuần thẳng thắn tương đương thưởng thức, bất quá rất nhanh lại nói: "Phán đoán? Cái gì là phán đoán?"

"Ừm, phán đoán chính là. . ."

Không đợi Lý Tuần nói ra cái một hai đến, Cổ Âm liền đánh gãy hắn, rồi nói tiếp: "Phán đoán chính là không có hiện thực có thể theo ý nghĩ. Giống hạ giới có chút phàm nhân, vọng tưởng thiên hạ rút xuống khối vàng đến, đây là phán đoán, có thể nhưng ngược lại, người, thật làm không được kia hết thầy sao?"

Tại thời khắc này, Cổ Âm giữa lông mày thần sắc khí độ, đã đánh tan một điểm cuối cùng nhi tùy ý cùng lưỡi biếng, um tùm nhưng như kiếm ra khỏi vỏ, trực chỉ lòng người.

Lý Tuần rõ ràng có chỗ chuẩn bị, nhưng chính là chống cự không nổi cái này đột nhiên tới một kích, tắc nghẽn tắc nghẽn, mới nỗ lực mở miệng nói: "Có lẽ, có cơ hội."

Câu trả lời này khuyết thiếu kiên định thừa số, nhưng cùng lúc trước những lời kia liên hệ với nhau, đã đủ để cấu thành khá là nghiêm trọng khiêu khích, thậm chí vũ nhục.

Thế nhưng là, Cổ Âm lại dần dần giương nụ cười: "Là, thời gian bản thân chính là vô số khả năng, thời gian dài đằng đặc, thì có thể biến mất hết thảy không có khả năng. Người, ta, không có ai biết một trăm năm về sau sẽ phát sinh cái gì. Có lẽ người sẽ chết mất, có lẽ người hội đạt thành hết thảy tâm nguyện. . . Tốt, chúng ta tạm thời dừng lại."

Cùng nàng thanh âm nhất trí, là vân xa bản thân.

Chẳng biết lúc nào, vân xa đã vượt qua Thiên Chiết quan, đạt tới một chỗ Lý Tuần chưa từng có tiến vào vị trí, ngừng lại.

Lý Tuần bỗng nhiên phát giác, trời đã sáng!

Bắc Cực Dạ Ma Thiên vốn là không có uống phí ngày cái này nói chuyện, Bắc Cực băng nguyên trăm ngàn vạn năm đến, một mực tại cực đêm bao phủ phía dưới, không thấy ánh mặt trời, thế nhưng là, trong này vẫn có một cái ngoại lệ, đó chính là Dạ Ma Thiên hạch tâm nhất vị trí —

Tâm viên.

Có thể là bởi vì chung quanh nguyên khí tinh vi biến hóa, Tâm viên nội ngày đêm thay đổi cùng Bắc Cực bên ngoài cũng giống như nhau.

Lúc này, Bắc Cực bên ngoài là giữa trưa, nơi này liền cũng ánh nắng ấm áp, cỏ cây thành ẩm. Tại vạt dậm băng tuyết Bắc Cực ở trung tâm, có thể nhìn thấy tình cảnh như vậy, cũng có thể nói là cái kỳ tích.

Chỉ tiếc, Lý Tuần bây giờ không có tâm tình đi dò xét trước mắt cảnh trí, Cổ Âm giống như thực hoàn hư ngôn ngữ, cho hắn áp lực quá lớn, hắn lúc này còn có thể bảo trì một cái thanh minh tâm thái, mới thật gọi kỳ tích.

Đợi đến bên người Cổ Âm đứng dậy, hắn mới ngạc nhiên ngẩng đầu.

Cổ Âm lấy một cái ưu nhã tư thế hạ vãn xa, mới trở về mắt nói: "Thế nào, đang còn muốn phía trên lưu bao lâu?"

Lý Tuần bận bịu theo một bên khác xuống xe, nhất đẳng hắn rơi xuống đất, vãn xa lại tự phát thúc đẩy, vây quanh đằng sau đi. Ngược lại là một đường không thấy mèo con, không biết từ nơi nào nhảy ra, meo meo chui lên Cổ Âm bả vai, mặt tròn đỉnh đặc tại Cổ Âm trên gương mặt cọ.

Cổ Âm tiểu dung ngược lại có mấy phần yêu chiều hương vị, nhưng lại mườì phần có tiết chế, mặc cho mèo con cọ xát hai lần, nàng liền trở tay gõ nhẹ nó mũi.

Mèo con hiểu ý, ngấm Lý Tuần một chút, thân hình đằng động, chỉ chớp mắt chui vào phía trước thấp thoáng trong lâm viên, không biết đi nơi nào.

Lúc trước căng cứng tâm thái bởi vì cái này nhạc đệm mà có chút buông lỏng, Lý Tuần cuối cùng có tâm tư đánh giá chung quanh.

Nơi này hắn là Tâm viên, từng nghe Lâm Vô Ưu nói qua, Tâm viên vị trí chi địa, bốn mùa như mùa xuân, bách hoa không tạ, lại bởi vì là Diệu Hóa Tông chi sơn môn vị trí, cho nên tại đình đài lầu các bên trong, cả ngày sáo trúc không ngừng.

Lúc này một trận gió thổi qua đến, Lý Tuần vẫn còn là thật nghe được một

chút dư âm.

"Người. . ."

Cổ Âm vừa mới mở cái đầu, Lý Tuần liền cấp tốc xoay mặt tới, thần sắc chuyên chú.

Nhìn hăn bộ dáng này, Cổ Âm không khỏi nhe răng nhất tiếu, trở lại lấy tay áo che miệng, giữa lông mày đúng là Lý Tuần chưa từng thấy qua vũ mị phong lưu.

Tại Lý Tuần không biết làm sao biểu lộ hạ, Cổ Âm lắc đầu: "Không nói, nói thêm gì đi nữa, luôn cảm giác chính mình đang xúi giục giống như. Thế nhưng là nói đi thì nói lại, hiện tại người cảm giác làm sao, trong lòng nhưng so sánh trước kia thoải mái rồi?"

Lý Tuần há to miệng, đang muốn trả lời, Cổ Âm phút chốc lấy chỉ so môi, ra hiệu hăn không cần nói. Lý Tuần bặt bụ im lặng, chính không hiểu thấu thời khắc, đột nhiên liền nghe được một thanh âm vang lên triệt Hành Vân thanh xướng —

"Cùng hải âu vi khách. Lục dã lưu ngâm kịch. Hai hàng liễu thùy âm, là ngày đó, tiên ông tự tay trồng. Một đình tịch mịch. Yên ngoại đá sầu hoành, hà nhiễm nhiễm, triển lương vân, năm ngang hồng thiên xích."

Thanh âm này đến hay lắm sinh cổ quái, tựa như đột ngột theo đáy lòng của người ta dâng lên, sau đó quán được đầy người nhẹ nhàng khoan khoái, lại lộ ra tai mắt, chỉ cảm thấy trước mắt sau tai chư vật cũng càng thêm sinh động lên.

Nhưng mà tế phẩm từ ý tiếng ca, nhưng lại để cho người ta một lời tịch mịch, muốn ra vô địa.

Lý Tuần không tự chủ được nhìn về phía Cổ Âm, hăn tự nhiên nghe ra được, cất cao giọng hát người này, chính là trong cái này cao thủ, mà có thể tại cái này

Tâm viên bên trong như thế tùy ý ngâm xướng chi nhân, như thế nào hạng người phàm tục?

Cổ Âm lại chỉ coi không thấy được hãn nghi hoặc, đưa tay hư dẫn, cùng Lý Tuần tại uốn lượn đường mòn thượng chậm rãi tiến lên, tại tiếng ca tạm nghỉ thời khắc, đột nhiên tục đến lần trước.

"Nói rõ ràng, người bây giờ có thể buông ra rồi sao?"

Lý Tuần lúc trước còn có lời muốn nói, nhưng hôm nay bị Cổ Âm hỏi lần nữa, hãn đầy bụng đáp lại đột nhiên liền kẹt tại trong cổ họng, muốn ra không được.

Cổ Âm nhẹ nhàng thở dài, lắc đầu: "Quả nhiên, ta vẫn chưa đánh tới thực chỗ."

Nàng ánh mắt tập trung tại Lý Tuần trên mặt, trong đó đúng là chưa bao giờ có chuyên chú thanh minh: "Lúc trước vài cái phỏng đoán mặc dù đều có khác biệt, nhưng trong đó vẫn có một cái cộng đồng chỗ. Đó chính là, phỏng đoán bên trong, tổng đem người bia ngắm đặt ở ta, Tê Hà, Thanh Loan trên thân.

"Hiện tại xem ra, có lẽ là có như vậy một chút, thế nhưng là, nhưng vẫn không giải đến tới chỗ giữa. Như vậy, chúng ta thay cái bia ngắm thử xem. . . Biết vừa mới hát khúc người kia là ai a?"

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy Cổ Âm lúc này ánh mắt, Lý Tuần trái tim đột nhiên không thể ức chế cuồng loạn lên, đây là một loại nói không rõ ràng dự cảm, hãn mơ hồ cảm thấy, tiếp xuống, Cổ Âm sẽ cho hãn mang đến một chút đủ để sử trái tim khó có thể chịu đựng tin tức.

Mà cái này, cũng là hãn vài chục năm nay, một mực không ngừng phỏng đoán, tìm tòi.

Không có lý do, hãn chính là có loại cảm giác này.

"Nhìn, người đã làm tốt chuẩn bị."

Cổ Âm lần này nhìn thấu Lý Tuần nội tâm.

Chỉ là, nàng cũng đang dùng một cái kỳ diệu phương thức để diễn tả mình tâm tình vào giờ khắc này.

Cổ Âm có thể xưng tạo hóa kiệt tác tiêm tiêm ngọc thủ khê vuốt thượng ngực, đón lấy, chậm chậm hít một hơi thở dài, cuối cùng mới cười nói: "Từ khi sự tình phát sinh về sau, ta cũng là lần thứ nhất nói với người khác ra tới, nói thật, ta cũng rất khẩn trương đâu."

Đang khi nói chuyện, hai người đã bộ tới cuối đường mòn, trước mắt rộng mở trong sáng.

Cỏ cây thấp thoáng hạ đình đài lầu các, rất cục hiện ra chân thân, ở trong đó lâm viên bố cục, Lý Tuần là không tâm tình nhìn, tại thị lực phạm vi mở rộng trước tiên, hẳn liền khóa chặt trong đó một cái tiểu đình nội, dựa vào lan can bằng nhìn bóng người kia.

Gió nhẹ phơ phất, gợi lên ống tay áo tay áo, bưng tỉnh hoảng hốt như lãng tiên cảnh. Mà trong đình người kia, cũng chính là cái này trong tiên cảnh không thể bóc ra mấu chốt một điểm.

Lý Tuần trong chớp nhoáng liền có một loại minh ngộ: "Đây cũng là vừa mới cất cao giọng hát thanh xương người, như vậy, hẳn là ai?"

Đây là một cái nhìn như rất dễ dàng suy luận, thế nhưng là Lý Tuần đầu óc nhưng là cứng đờ, làm sao cũng không có khí lực đi tiến hành "Bước kế tiếp".

Lúc này, Cổ Âm ngoái nhìn, đem Lý Tuần biểu lộ đều thu vào trong mắt.

Vẻ mặt này có lẽ là thật sự có cái gì buồn cười địa phương, nàng bên môi đường cong càng ngày càng khắc sâu: "Đi thôi, đi gặp hẳn một chút!"

"Hắn là ai?"

Lý Tuần bản năng hỏi một câu, thế nhưng là tiếng nói này lại giống như là hương thơm cốc bên trong bỏ xuống nhất căn tú hoa châm, yếu ớt miếu miếu, liền chính hắn đều nghe không chân thiết.

"Thế nào, còn không có nghĩ đến sao? Đây là ta thúc phụ a!"

"Thúc phụ, thúc phụ. . ."

Làm bầm đem cái danh xưng này niệm vài tiếng, Lý Tuần một đoàn bột nhào trong đầu, mới miễn cưỡng phân biệt ra được ở trong đó ý nghĩa vị trí.

Mà lúc này đây, hắn cùng Cổ Âm đã đứng ở trong tiểu đình, khoảng cách kia phóng nhãn trông về phía xa thân ảnh, chỉ kém hai cánh tay khoảng cách.

"Cổ Âm thúc phụ? Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra? Ngưu Lực Sĩ, Thiên Chi, Côn Bằng, bọn hắn đều nói qua, bọn hắn. . ."

Lý Tuần triệt để mộng. Hắn ngơ ngác nhìn người kia bóng lưng, tâm trí trống rỗng.

Người kia tựa hồ không có phát giác trong đình nhiều hai người, y nguyên duy trì lúc trước tư thái, không có nửa điểm động đậy.

Lúc này, Cổ Âm tiến lên một bước, thần sắc khí độ cũng tại một bước này ở giữa, khôi phục được Lý Tuần quen thuộc nhất văn tú lịch sự tao nhã, nàng dùng một cái không thể bắt bẻ động tác, hướng về kia bóng người hành lễ, trong miệng hòa thanh nói: "Thúc phụ vạn an."

Bóng người kia giật giật, bởi vì Cổ Âm ở phía trước cản trở, tại Lý Tuần cái góc độ này, chỉ có thể nhìn thấy người kia giống như vụn vụn uốn éo đầu, nhìn Cổ Âm một chút, cũng không nói lời nào.

Cổ Âm thì tại mỉm cười rồi nói tiếp: "Người lại nhìn xem, ta hôm nay mang

theo người nào tới?"

Nói, bên nàng khai một bước, để Lý Tuần cùng người kia tầm đó lại không cách trở.

Lý Tuần hít sâu một hơi, cảm thấy mình đầu óc tựa hồ có chút sức sống, hắn đem nét mặt của mình hơi làm điều chỉnh, dùng hắc từ lúc chào đời tới nay lớn nhất dũng khí, đem ánh mắt nghênh đón tiếp lấy.

Mà cột bên cạnh người kia cũng nghiêng người sang đến, một đôi tinh mịch tinh thần sa sút ánh mắt, bắn ra tới.

Lý Tuần hoàn toàn thấy được người kia diện mạo.

Đúng vậy, hắc thừa nhận, người kia khuôn mặt là cho hắc mang đến xung kích, mặc dù chưa từng gặp mặt, có thể hắc kém chút liền để người này danh hào thốt ra.

Nhưng mà, ngay sau đó, hắc cùng người này ánh mắt giao tiếp, trong nháy mắt này tiếp xúc, giống như là đột nhiên mở ra không đáy hắc động, đem hắc tất cả trước khi đem phun trào cảm xúc đều hút vào.

Một đạo thấu xương băng hàn, theo hắc xương đuôi chỗ lan tràn mà lên, từng đoạn đông kết hắc thân thể, cuối cùng chảy vào đại não, để suy nghĩ của hắc cũng trong nháy mắt đình trệ.

Trong thoáng chốc, tựa như là Cổ Âm đưa tới một đạo tầm mắt, Lý Tuần cũng không làm sao xác định, hắc duy nhất có thể xác định là, tại hắc khôi phục bình thường tư duy đằng sau, hắc cảm giác đến, chỉ có kia đến từ ở đáy lòng của hắc, một tiếng ngăn trở băng liệt nổ vang.

Tiếng vang kia tràn qua cổ họng, tại giữa răng môi đảo quanh, cuối cùng lại chỉ là hóa thành một tiếng phá thành mảnh nhỏ rên rỉ, dật lưu ở trong không khí

—

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Giam Cầm

Chương 7: Giam cầm

"U Huyền khôi lỗi, đây là U Huyền khôi lỗi!"

Nghe được Lý Tuần tiếng rên rỉ, Cổ Âm rất kinh ngạc nhìn qua: "A, rất không tệ đâu, vậy mà một chút liền có thể nhìn ra!"

Lý Tuần không có trả lời, hẩn tất cả tâm thần đều tập trung ở người trước mắt này trên mặt, không thể chấp nhận cái khác.

Hiện tại, hẩn có thể mười hai vạn phần khẳng định, người này hẩn là Ngọc Tán Nhân; đồng dạng, hẩn cũng có thể mười hai vạn phần khẳng định, người này đã bị luyện thành U Huyền khôi lỗi, sử dụng pháp môn, không một sơ thất.

Ngọc Tán Nhân, U Huyền khôi lỗi? U Huyền khôi lỗi, Ngọc Tán Nhân?

Hoang đường!

Hẩn lại rùng mình một cái, chỉ cảm thấy lãnh ý đã xuyên qua cốt tủy chỗ sâu, để hô hấp cũng khó khăn rất nhiều. Nhưng cùng chi đồng lúc, trong đầu nhận biết nhưng là càng ngày càng rõ ràng:

Ngọc Tán Nhân. . . Chết!

Theo gặp được Ngưu Lực Sĩ một khắc kia trở đi, cái này mơ hồ nhận thức đã ẩn núp một thời gian thật dài, lại trải qua Thiên Chi trình bày và phát huy, rốt cục tại hôm nay, biến thành vững tin hiện thực.

Thế nhưng là, cùng lúc trước so ra, cảm giác kia là hoàn toàn khác biệt.

Giờ này khắc này, Lý Tuần triệt để minh bạch.

Cho dù trước đó, Ngưu Lực Sĩ cùng Thiên Chỉ đã dùng khác biệt phương thức đến nghiệm chứng điểm này, mà trong lòng của hắn cũng đã dự thiết hạ hàng ngàn hàng vạn cái "Tin tưởng", nhưng tại chính thức tiếp xúc đến kết quả thời điểm, hắn giật mình phát giác, nguyên lai kia đã dưới đáy lòng chỗ sâu hư thối rữa cây, vẫn là —

"Không tin!"

Hắn sao có thể tin tưởng đâu?

Cừu nhân của hắn, mang cho hắn từ đầu đến đuôi khuấy nhục cừu nhân, trong lòng của hắn mấy trăm vạn lần nguyên rửa đối tượng, thậm chí là hắn một đời một thế đối địch truy đuổi mục tiêu. . .

Tại hắn mấy chục năm sinh mệnh trong lịch trình, người này giống như là một cái cự đại âm ảnh, bao phủ hắn, tựa hồ ở khắp mọi nơi, mà vào hôm nay, lại dùng như thế một loại phương thức tuyên cáo —

Xin lỗi, đây chỉ là một hư vô bọt biển mà thôi.

Vậy hắn là cái gì? Đối bầu trời kêu to tên diên? Vẫn là đánh đập không khí đồ gỗ? Hay là liên sinh mệnh đều muốn dùng hư vô đến chèo chống trò cười?

Hắn đột nhiên nghĩ đến Tọa Vong phong, nghĩ đến Lâm Uyên đài, nghĩ đến hắn theo trên đài nhảy xuống, tại không thể dựa vào trong hư không lăn lộn, giãy dụa, bị một tầng lại một tầng trọng lực gia tăng trên thân, phảng phất vĩnh vô chỉ cảnh rơi xuống quá trình.

Giống nhau giờ phút này!

Không đúng! Chỉ ít vào lúc đó, hắn y nguyên biết mình rơi xuống phương

hướng, nhưng hôm nay, tứ phương mênh mông, hoàn toàn không có dựa vào.

Thân thể của hắn, tư tưởng phảng phất cũng phải bị hư hóa rơi mất, có lẽ sau đó một khắc, hắn liền sẽ thành một cái khác bọt biển, "Ba" vỡ vụn, không để lại nửa chút vết tích.

Đây là một trận ác mộng, hắn ngay tại trong cơn ác mộng ngạt thở, tựa hồ mãi mãi cũng sẽ không lại tỉnh lại.

Lúc này, một cái tựa hồ nhìn rất quen mắt cái bóng theo trước mắt hắn thối qua, lại lạnh lùng ngoái nhìn — có lẽ đây là ảo giác.

Nhưng này thân ảnh, ánh mắt kia tựa như là một thanh sắc bén kiếm, đảo mắt phá vỡ làm hắn hít thở không thông ác mộng bao khóa, để hiện thực không khí bỗng nhiên nhào vào hắn miệng mũi tầm đó.

Lý Tuần ngay cả đánh rùng mình mấy phát, nhưng tại thời khắc này, hắn lại chân chính tỉnh táo lại.

Lúc này, Cổ Âm đang dùng có nhiều hứng thú ánh mắt dò xét hắn, Lý Tuần thậm chí có thể theo nàng con người cái bóng bên trong, nhìn thấy chính mình mặt tái nhợt.

Bén nhọn tiếng cảnh báo tại trong đầu hắn nổ vang, vô hình áp bách theo bốn phương tám hướng tụ lại đi lên. Lý Tuần hiện tại không gọi được cỡ nào tỉnh táo tự nhiên, nhưng hắn lại vẫn nương tựa theo bản năng, đem khuôn mặt của mình hơi làm điều chỉnh, thuận thế trở thành một cái bị kinh thiên bí mật sợ ngây người gia hỏa.

"Ngọc Tán Nhân, thật sự là Ngọc Tán Nhân?"

"Không thể giả được." Cổ Âm mỉm cười, dường như nhẹ nhõm tự nhiên, có thể ánh mắt của nàng lưu chuyển ở giữa, như sương như sa, trên người Ngọc Tán Nhân nhẹ nhàng sát qua, kia ý vị của nó nhi lại khó mà nói hết, dừng một chút,

nàng lo lắng nói: "Dù sao, ta có thể chỉ có một vị thúc phụ a."

Theo đối thoại tiến hành, Lý Tuần trong đầu phá thành mảnh nhỏ mạch suy nghĩ, rốt cục bắt đầu từng mảnh từng mảnh ghép lại lên, cũng có thể tương đối thông thuận không chế bộ mặt cơ bắp.

Hắn nuốt xuống một miếng nước bọt, trong hàm răng còn từng tia từng tia lộ ra lương khí: "Thế nhưng là. . ."

Lý Tuần dường như chợt tỉnh ngộ, cương lấy cổ xoay mặt đi, nhìn chăm chăm Cổ Âm bình tĩnh gương mặt thông dong, há to miệng, lại không hề nói gì ra tới.

Cổ Âm khẽ nâng ánh mắt, cùng hắn ánh mắt một đôi, kia thẳng quán đày lòng lực xuyên thấu, để Lý Tuần tại tâm thần thụ chấn sau khi, càng cảm giác hơn đến trong đó không có chút nào nguy sức thần nhiên. Cổ Âm đồng thời không có tận lực che lấp cái gì, cũng hoàn toàn không cần!

Lý Tuần chân chính nở nụ cười khổ, tại thời khắc này, "Giả lập hắn" cùng "Chân thực hắn" tại một cái vi diệu mở rộng chi nhánh đặng sau, thiên y vô phùng hợp lại cùng nhau.

Cái này khiến hắn toàn tâm toàn ý hỏi một câu: "Vì cái gì đây?"

"Thật xin lỗi, cái này lại không phải ta hôm nay phải nói cho ngươi. Bất quá. . ."

Vẫn là kia xuyên thấu tính ánh mắt, Cổ Âm nhìn chăm chăm Lý Tuần, trên mặt nhưng là mỉm cười: "Ta cũng rất muốn hỏi ngươi, lần này, ta thế nhưng là đánh trúng bia ngắm?"

Lý Tuần trong lòng nhẹ nháy hai lần, nhưng bởi vì trong lòng đã có chuẩn bị, nghe vậy liền cười khổ nói: "Cổ tông chủ, đây là nói chỗ nào lời nói đến? Lúc trước những cái kia thì cũng thôi đi, có thể cái này. . . Tốt a, ta thừa nhận, quý

thúc phụ tình hình này, đúng là khiến ta giật mình không nhỏ, nhưng cái này cùng phía trước những sự tình kia, tựa hồ quán không đến cùng một chỗ đi thôi?"

"Đúng vậy a, nhìn xác thực cùng người không có quan hệ gì. Thế nhưng là, có một chút ta vẫn không rõ!"

Cổ Âm ngữ khí trước ức sau gương, rất được tung hoành chi chi: "Trước đó ta kia vài câu tru tâm chi ngôn, nói đến không dễ nghe lắm, người phản ứng mãnh liệt, là hợp tình hợp lí, không có gì lạ. Nhưng tại vừa rồi, vì ta thúc phụ sự tình, người kia phản ứng là không phải có hơi quá khích?"

"Quá khích? Có sao?" Lý Tuần tại hết sức bảo trì một cái vô tội trạng thái.

Cổ Âm không nói gì thêm, nàng chỉ là mỉm cười, tiện tay bấm một cái ấn quyết. Cái đình bốn phía thủy khí bị chân tức tụ lại tới, dần dần súc thành hình, tiếp lấy trống rỗng ngưng tụ thành một mặt Thủy kính. Mà Thủy kính phía trên, chính là Lý Tuần mới nhìn thấy Ngọc Tán Nhân lúc thần sắc biến hóa.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai dùng loại phương thức này đến "Bác bỏ" hẳn, cho nên, Lý Tuần cũng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy trên mặt mình, phong phú đến cực điểm nhan sắc biến hóa.

Do xanh xám đến đỏ thắm, lại từ đỏ thắm đến trắng bạch, tại bộ mặt cơ bắp nhỏ xíu run rẩy đè ép phía dưới, hoảng sợ, phẫn nộ, cừu hận, thậm chí còn có tuyệt vọng. . .

Hết thảy hết thảy không nên bày ra biểu lộ, tại thời khắc này, bị hẳn biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế, cuối cùng lại lấy một cái sụp đổ tính thất thần làm kết.

Quả nhiên!

Lý Tuần nhắm mắt lại, trở lại mở ra. Trong lòng một cách lạ kỳ không có quá

nhiều thất thố hoặc là uế oải, hẳn chỉ là bổng nhiên minh bạch, nguyên lai, đương đong lại mấy chục năm tình cảm dâng lên mà xuất lúc, đúng là cái dạng này! Như thế, hẳn còn có cái gì có thể nói?

Cổ Âm vung tay áo xóa đi Thủy kính, tại nàng làm ra động tác này đồng thời, Lý Tuần tận khả năng bí ẩn đề khí, chuẩn bị ứng đối hết thủy biến cố.

Cổ Âm cũng đã nhận ra, có thể nàng ngược lại tại khác một bên lan can bên cạnh dựa vào lan can ngồi xuống, ánh mắt thì hướng về hoa mộc thấp thoáng tại chỗ rất xa.

"Rất kỳ quái đúng hay không? Đối một cái vốn không quen biết chi nhân sinh tử, đem so với chính mình chịu khuất nhục cùng uy hiếp càng nặng một chút. Nói đến buồn cười, ta đã từng lấy vì là Lâm Các nguyên nhân. . ."

Theo Cổ Âm nói nhỏ, Lý Tuần trong đầu không khỏi hiện ra cái kia đã thân ảnh mơ hồ, lúc này, liền hẳn đều muốn cười.

Cổ Âm ngoái nhìn nhìn hẳn, trong ngôn ngữ tựa hồ cũng có chút cười hươc.

"Là, nếu như vậy nhìn, cũng quá coi trọng người đức hạnh. Nếu người có thể vì Lâm Các bênh vực kẻ yếu, do Tê Hà mà tác động đến thúc phụ đại nhân, còn có thể như thế đầu nhập, người lại có thể nào sống tới ngày nay? Như vậy, nên còn có một cái khác nguyên nhân: Có một cái trực tiếp dính đến người, lại vì chúng ta sơ sót sự tình. Có phải như vậy hay không?"

Lý Tuần không có trả lời, lúc này hẳn đã không suy nghĩ thêm nữa chuyện khác, chuyên chú khiến cho hẳn thần sắc như đồng kiêu thiết chú, không còn chút nào nữa ba động, mà trong mắt hàn ý cũng đã tích súc tới không cách nào lại che giấu tình trạng.

Sự tình đã không có cách nào càng hồngбет, cùng nó lá mặt lá trái, còn không bằng liều hẳn một phiếu! Cổ Âm vừa vặn bị thương nặng. . .

Này niệm chưa tuyệt, bên cạnh, một cỗ tương đối quen thuộc khí cơ nhịp đập phun ra đến, tình thế cũng không làm sao bá đạo, lại vững vàng vượt qua hẳn.

Ngọc Tán Nhân!

Lý Tuần thân thể triệt để cứng đờ!

Tại trước đây thật lâu, theo ý thức được Ngọc Tán Nhân có khả năng đã chết đi một khắc kia trở đi, Lý Tuần trong lòng một góc nào đó, liên uẩn dục một cái nghi vấn như vậy —

Không nói nhân luân thượng vấn đề, vển vẹn liên lý trí mà nói, Ngọc Tán Nhân tại cùng không tại, đối Diệu Hóa Tông lại hoặc Tán Tu Minh Hội thực lực, sẽ có như thế nào ảnh hưởng, Cổ Âm hẳn là có chỗ nhận thức. Càng đừng đề cập muốn giết chết Ngọc Tán Nhân, nàng phải bỏ ra cái gì đại giới. . .

Hiện tại, đáp án xuất hiện. Tương ứng, cái này bị U Huyền khôi lỗi tòa định cảm giác, thật mẹ nhà hẳn hồng bét!

Giờ khắc này, Cổ Âm vững vàng chiếm cứ thượng phong, nhưng nhìn, nàng đồng thời không có giải quyết dứt khoát ý đồ. Tại một tiếng nhẹ nhàng ho khan đằng sau, nàng phảng phất quên đi vừa mới nói thứ gì, lại đem ánh mắt nhìn về phía nơi xa, đồng thời ra hiệu Lý Tuần cũng học nàng đồng dạng.

"Nơi đó, nhìn thấy không?"

Lý Tuần run lên, theo ánh mắt của nàng hướng bên kia nhìn ra xa, tại ánh nắng chiếu rọi, Lý Tuần thấy chỗ kia sóng nước lăn tăn, dường như một cái hồ nhỏ.

Cổ Âm lo lắng nói: "Nơi đó là Lạc Ngọc hồ, bên cạnh tu tòa thủy tạ, tên gọi 'Nhất Học Châu', là thúc phụ thích vô cùng vị trí."

Lúc đầu đã cứng ngắc đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ bầu không khí, tại nàng ấm giọng cùng nói bên trong chậm rãi hòa hoãn, Lý Tuần trong lúc nhất

thời càng lại cũng đề không nổi liều mạng suy nghĩ.

Nhưng cùng lúc, hãn cũng không rõ ràng Cổ Âm muốn biểu đạt cái gì, hãn chỉ có thể ở không sử dụng ra được lực xấu hổ bên trong, tiếp tục giữ yên lặng.

Cổ Âm cũng không có trông cậy vào hãn có chỗ hưởng ứng, chỉ là ngừng lại, liền mỉm cười nói tiếp.

"Đương nhiên, thúc phụ tính tình người hãn là hiểu rõ một chút, ngoại trừ âm gió ngợi trắng, chính là trêu hoa ghẹo liễu, cho nên, đó cũng là hãn hoang đường hưởng lạc địa phương. Cũng chính là ở nơi đó, hãn chết tại nữ nhân trên bụng, nguyên thần chôn vùi, nghĩ luân hồi cũng không thể được, túi da thì bị lấy ra làm cái này khô lồi. . . Mau mau đến xem sao?"

Lý Tuần trong đầu hiện lên "Câu Hồn Thực Nguyên Thần Thuật" cái này khái niệm, đầu không tự chủ điểm một điểm.

"Tốt, đi theo ta."

Lý Tuần kinh ngạc nhìn xem nàng, nhìn xem nàng đứng dậy đi ra ngoài đình, đem khả năng nhất hộ nàng chu toàn U Huyền khô lồi để qua sau lưng, trong lúc nhất thời không rõ nàng đang giở trò quỷ gì, nhưng cuối cùng vẫn không tự chủ được đi theo.

Cổ Âm không chuẩn bị lại từng bước một đi đến thủy tạ bên kia, mà là lơ lửng ở giữa không trung, theo gió bỗng bành.

Lý Tuần nhắm mắt theo đuôi, hai người bất quá chỉ là ba lượng hơi thở công phu, liền tới đến trên mặt hồ không, Lý Tuần cũng nhìn thấy kia cái gọi là "Nhất Hộc Châu tạ" .

Thủy tạ trước khi bờ tu kiến, trên bờ tu lấy một cái hình chữ nhật phòng, mặt thủy chỗ rơi xuống đất mở cửa sổ, lại có khúc chiết cầu đá liên nhập xem thủy đình đài.

Tổng thể tới nói Cổ thị lịch sự tao nhã, nhưng là tứ phía thông sáng, liên tưởng Cổ Âm nói, Ngọc Tán Nhân sinh hoạt chi hoang đường, có thể thấy được lốm đốm.

Cổ Âm thần sắc không màng danh lợi, nhìn không ra tâm tính trầm bổng, nàng ở trên cao nhìn xuống, chỉ vào xem thủy đình đài bên cạnh mặt nước, nói: "Này dưới nước ngàn trượng, là vì Bắc hải con suối một trong, mỗi ngày triều lên lúc, sức nước tương kích, châu phao cuộn cuộn, như số không quỳnh ngọc vỡ, đẹp không sao tả xiết, đây cũng chính là hồ này, này tạ tên tồn tại. Đáng tiếc. . ."

Nàng nói còn chưa dứt lời, hai người bên tai liền lại có tiếng ca nổi lên, hát nhưng là vừa mới kia từ hạ khuyết.

"Tài nhân lão tẫn, tú cú quân hữu mịch. Vạn lục chính mê nhân, càng sâu nhập, sơn dương dạ địch. Trăm năm tâm sự, duy có ngọc lan tri, ngâm chưa hết, thả thuyền hồi, nguyệt hạ không tương ước."

Tiếng ca lọt vào tai, Lý Tuần hơi biến sắc mặt.

Lòng người cũng thật sự là cổ quái, rõ ràng là cùng một người, cùng một khúc, thời gian cũng bất quá còn kém nửa nén hương công phu. Lúc trước nghe tới, chỉ cảm thấy tiếng ca quán lương, thắm người phế phủ, nhưng hôm nay lại nghe, lại giống như thể lương hoang dã bên trong cô hồn vừa khóc vừa kể lể, quỷ thanh chiêm chiếp, để hấn toàn thân khắp cả người đều bị hàn khí ngâm cái thấu.

Cổ Âm đã nhận ra đáy lòng của hấn biến hóa, lại không nhiều nói, lưu tiếng ca tiêu tán, liền tiếp lấy phía trên lời nói, như không có việc gì nói tiếp.

"Đáng tiếc, cái này Lạc Ngọc di châu cảnh trí, mấy chục năm qua nhưng là không thấy được. Cũng có mặt khác một cảnh, gần đây được đến, đáng giá nhìn qua, ta nghĩ, người đối kia cảnh trí nên rất có hứng thú mới là."

Lý Tuần trong lòng vẫn bị Ngọc Tán Nhân bài hát này thanh sở kinh, nghe vậy ừ liên thanh, nhưng cũng không biết chính mình đáp ứng cái gì.

Nhìn hần bộ dáng này, Cổ Âm thản nhiên cười: "Cũng bất quá chính là ngâm từ hát khúc mà thôi, bất quá còn sót lại xuống tới một sợi thần niệm tác quái, uống cho người đối U Huyền khô lỏi có hiểu biết, làm sao như thế không khỏi dọa?"

Lý Tuần lúc này tâm tính hơi có bất ổn, lúc đầu xấu hổ qua liền thôi, hần lại bản năng trả lời một câu: "Ách, thật sao? Ta chỉ là gặp qua cái này khô lỏi làm sao ra tay giết người, ngược lại là không nghĩ tới cái này tiết."

Lời vừa nói ra, giữa hai người bầu không khí càng hòa hoãn một chút, mà Cổ Âm ánh mắt lóe lên, hình như có sở ngộ: "Nghe nói người cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông Bách Quỷ đạo nhân là oan gia đối đầu, chẳng lẽ theo cái kia nhi nhìn thấy?"

"Đúng vậy!" Lý Tuần trả lời dứt khoát, nhưng cảnh giác chi tâm cũng lên, giả bộ như thuận miệng đáp lại nói: "Bách Quỷ tên kia cấm pháp, tu vi đều có thể ca ngọy chỗ, nhưng vẫn là kia 'Ảnh khô lỏi' phiền toái nhất, ta từng ở phía trên đã bị thiệt thòi không ít."

Cổ Âm nghe, khẽ gật đầu: "Quả nhiên. . . Vậy cũng tốt, nếu là đại gia đàm được thỏa, liền lại nhiều làm phiền người một sự kiện a!"

"A?"

"Đi xuống đi!"

Đang khi nói chuyện, Cổ Âm đi đầu hạ xuống.

Lý Tuần ánh mắt nhạy cảm, thấy rõ ràng, tại rơi xuống thời điểm, Cổ Âm rõ ràng theo trong tay áo lấy ra một cái bình ngọc, đổ ra mấy hạt viên đan dược ăn vào. Sau khi hạ xuống, cũng xoa nhẹ bụng dưới, thôi hóa dược lực, trên mặt

càng hiện ra khó mà che giấu quyện sắc.

Chỉ cần động được nhanh. . .

Lý Tuần không khỏi có chút ý nghĩ, nhưng ngón tay mới khẽ động, hần chợt nhớ tới một sự kiện tới.

Năm đó trên Tọa Vong phong, hần trong lúc vô tình phát giác Cổ Âm không cáo mà đến, lại bởi vì thực lực không tốt, hiểm bị diệt khẩu. Mà khi đó, Chung Ân là thế nào cứu hần tới?

Cổ Âm lại không biết Lý Tuần trong lòng chuyển cái gì suy nghĩ, nàng tại lan can bên cạnh nghiêng nghiêng ngồi, ánh mắt nhìn về phía ngực phẳng như gương mặt hồ, Lý Tuần vừa nghĩ sự tình, một bên đứng tại nàng bên cạnh thân, cũng không hề ngồi xuống tới ý tứ.

Hai người trong lúc nhất thời vậy mà ai cũng không có mở miệng, bầu không khí an tĩnh có chút quá phận. Thẳng đến mặt trời có chút hạ lạc, ánh tà dương chiếu thủy, quang mang chiếu mục thời khắc, Cổ Âm mới mỉm cười lên: "Người cũng đã biết, người đứng địa phương, chính là thúc phụ hần mất mạng chi địa?"

Lý Tuần khước mắt kéo ra, không nói gì.

Cổ Âm đem ánh mắt thả lại đến cái này trong đình đài, đảo mắt tứ phương: "Kia thật giống là trước mắt đồng dạng. Chỉ tiếc, dưới mắt không phải trong đêm, trong hồ này cũng đã không còn trôn châu chảy ra. . . Càng như vậy, người liền càng không thể bỏ qua một cái khác cảnh trí, ta nghĩ, người xem nhất định sẽ rất vui vẻ."

Theo tiếng nói của nàng, đình đài phía dưới, mặt hồ bỗng nhiên sóng lật dâng lên, lấy chính giữa đình đài, bên trong phân hai một bên, hiện ra một cái có thể dung hai người song hành dừng đạo đến, lại còn có bậc thang tương liên, nhìn một cái, không gặp được đáy, phía dưới hình như có ẩn ẩn ánh sáng nhạt, từ nơi này lại nhìn không rõ ràng.

Lấy Lý Tuần nhãn lực, tự nhiên nhìn ra đây là một chỗ có phần xảo diệu cấm pháp cơ quan, chỗ trận chiến không phải là nhân lực, mà là Tị Thủy Châu loại hình.

Bất quá, tại đây hồ tu kiến dạng này một cái cơ quan, có cái gì giá trị sử dụng sao?

Dung không được hẳn suy nghĩ nhiều, Cổ Âm đã đứng dậy, có lẽ là được lực phát tán nguyên nhân, nàng hai gò má mang theo đỏ ửng, khí sắc tốt lên rất nhiều. Mà nàng tung bay hạ lạc, đi vào nước hồ màn bích đáng người, cũng như xuất thủy Lạc Thần, xiêu vẹo bay múa, như mộng như ảo.

Lý Tuần không biết chính mình vì sao đột nhiên có ý tưởng này, nhưng thấy Cổ Âm tại thủy dưới vách đá ngoái nhìn cho gọi, cũng không chậm trễ, đi theo.

Tại thân hình hẳn không vào nước dưới mặt lúc, phía trên bổ tách đi ra dòng nước đột nhiên khép lại, sức nước khuấy động thời khắc, bọt nước văng khắp nơi, lại một giọt đều xuống dốc đến trên người hẳn đi, nhưng thân thể quanh mình nhưng cũng vì đó tối sầm lại.

Lý Tuần bước chân ngừng lại, nhưng thấy phía trước Cổ Âm tự nhiên như không biết, y nguyên hướng về phía trước, chỉ có thể khẽ cắn môi, nhắm mắt theo đuôi.

Hẳn mỗi lần một cái tầng cấp, phía trên mặt nước liền khép lại mấy phần, không loạn chút nào, mà hẳn hướng hai bên nhìn lên, đáy hồ phong quang, xuyên thấu qua màn nước cũng thu hết vào mắt. Chợt có loài cá thành quần kết đội, từ hai bên trái phải thượng hạ du qua, chiếu đến thấu hạ sắc trời, ngược lại là có khác tình điệu.

Nhưng Lý Tuần rất nhanh liền bỏ lực chú ý đặt ở Cổ Âm trên thân.

Tại mờ tối hoàn cảnh bên trong, phía trước Cổ Âm tuyết trắng thân ảnh dị thường bắt mắt, lại bởi vì quang ảnh giao thoa, cái kia thân hình như ẩn như

hiện, chính như nàng lúc này tâm tư, khó mà nắm lấy.

Chính âm thầm phỏng đoán thời điểm, Cổ Âm thân hình đột nhiên làm chậm lại một chút, đợi đến Lý Tuần đi đến bên người nàng, mới điều chỉnh bộ pháp, sử dụng hai người sóng vai mà đi, đồng thời mở miệng yếu ớt: "Đây thật ra là bất bát nhất một loại tình huống."

"Ách?"

"Không phải sao? Vô luận là dạng gì mấu chốt, chỉ cần lẫn nhau cũng còn sống trên đời, tổng còn có khuyên khả năng. Tựa như là ta lúc trước vài cái phỏng đoán, coi như người thừa nhận, cũng không có gì. Khuyên giải, thương lượng, đền bù, luôn có thể nghĩ ra cái biện pháp đến, cho dù không có, ở giữa cân nhắc lấy hay bỏ, cũng không phải cái gì khó xử."

Nghe nàng nói đến hồi hợt, Lý Tuần vốn không tán thành, thế nhưng là nghe được "Cân nhắc lấy hay bỏ" bốn chữ thời điểm, lạnh cả tim, ngược lại là quên phản bác.

Cổ Âm thì nói tiếp: "Chỉ có như người cùng thúc phụ như vậy, có đến vô hướng, hận đến không hiểu thấu, mới là tuyệt đại nan đề. Muốn giết vô dụng, khóc không ra nước mắt, chính là muốn tìm cái phát tiết lỗ hổng cũng khó. Huống chi. . . Ân, ta lúc này bốc lên thật là lớn hiểm!"

Nghe nàng lời nói bên trong có chưa hết chi ý, Lý Tuần vì đó nhíu chặt lông mày, thật sự là làm không rõ ràng, Cổ Âm đến tột cùng biết thứ gì.

Mà bây giờ, nàng lại muốn dẫn chính mình đi nơi nào?

Lúc này, kia như Thủy Tinh Cung thủy đạo sớm đã đi đến, hai người đã ở đáy hồ chỗ càng sâu, nơi này tia sáng càng ngấm, chỉ có hai bên trên vách đá tốp năm tốp ba dạ minh châu, phát ra màu xanh u quang.

Lý Tuần phát hiện, nơi này nhiệt độ so ngoại giới muốn thấp hơn quá nhiều,

mà lại, theo hai người vị trí làm sâu sắc, nhiệt độ cũng liền càng ngày càng thấp, ần ần hàn khí thấu da thấu xương, hết sức lợi hại.

Giống như cũng đã nhận ra Lý Tuần tâm tư, Cổ Âm thuận miệng giải thích nói: "Lại hướng xuống chừng trăm trượng, chính là Bắc hải con suối một trong, nơi đây thủy khí biến mất dần mà hàn ý phát triển, huyết nhãn chung quanh càng có vụn năm huyền băng, trải qua nhiều năm không thay đổi. Hàn ý phong huyết mạch, thấu xương tủy, ngược lại là luyện chế pháp bảo hảo chất liệu."

Đang khi nói chuyện, nàng thân hình chợt dừng.

Lý Tuần phản ứng rất nhanh, cũng dừng lại thân hình, đưa mắt nhìn lại, phía trước giống như cản trở thứ gì.

Theo ánh mắt đối tia sáng thích ứng, hẳn rất mau nhìn rõ ràng, kia là một cái cửa sắt, cùng dững đạo đủ rộng, đem cái này thông lộ chặn được cực kỳ chặt chẽ.

Phía trên khắc lấy chút xác nhận cấm văn đường vân, nặng nề hàn ý liền từ phía sau cửa sắt xuyên thấu qua đến, chặn đến người yết hầu căng lên.

"Đây là . . ."

"Nhà giam."

Hai chữ tựa như băng châu theo Cổ Âm giữa răng môi lóe ra đến, tranh tranh hàn khí, khiến Lý Tuần trên thân xiết chặt.

Hắn nhíu mày nói: "Cổ tông chủ chẳng lẽ mời ta ngồi tù tới?"

"Nào có sự tình. Ta trước đó không phải nói a, mời người tới nhìn cái này Lạc Ngọc dưới hồ mới được một cảnh, bởi vì lập cái này nhà giam, bế tắc con suối, đi trên hồ một cảnh, nhưng ta nghĩ đến, có thể mới được cảnh này, nhưng cũng là đáng giá."

Cổ Âm mỉm cười đi ra phía trước, đem đầu ngón tay đặt ở băng lãnh trên cửa sắt, theo khí cơ mấy lần dời đổi, trên cửa sắt các loại đường vân có chút sáng lên, tại một trận rộn người "Chi chi" âm thanh bên trong, hướng một bên dời.

Cuồn cuộn luồng không khí lạnh, phảng phất một đầu bị cực đối mãnh thú, gào thét như sấm, âm vang xông ra, trong nháy mắt đem dững đạo mạo xưng được đầy, nhiệt độ càng là hướng phía dưới cuồng rơi.

Trực diện cái này luồng không khí lạnh, Cổ Âm trọng thương chưa lành, không khỏi ho khan hai tiếng, nhưng rất nhanh nàng liền thở ra hơi, nghiêng người né ra, để Lý Tuần nhìn thấy sau cửa sắt kia phiến cảnh sắc.

"Lãnh tỏa ô kim liên, hàn câu ngọc mỹ nhân. Đạo này cảnh trí, người còn hài lòng không?"

Nàng không có đạt được hưởng ứng, chỉ vì lúc này Lý Tuần, đã triệt để đông kết.

Sau cửa sắt, là một cái băng thất.

Nói là băng thất, kỳ thật chính là huyền băng bên trong mở một cái năm thước phương viên địa phương, vì chính là an trí băng thất bên trong vị này áo xanh giai nhân.

Cho dù có bên ngoài minh châu chiếu sáng, Lý Tuần vẫn thấy không rõ bộ mặt của nàng, bởi vì nữ tử này cúi đầu ngồi quỳ chân, tóc dài thùy lưu, che khuất mặt của nàng.

Mà tại nàng hai vai bên phía trên, hai cái to bằng ngón tay Ô Kim xiềng xích theo hơi mờ băng bích rủ xuống rơi xuống, xiềng xích cuối cùng khảm hai con ngọc câu, mà ngọc câu mũi nhọn, thì đem nữ tử cổ tay trắng một phát xuyên thấu, đem nó kéo nâng cao lên, chia tay hai bên, bởi vậy khiến động cô gái áo xanh này, hai cánh tay lật nghiêng nâng lên, vĩnh thụ cái này mặt dây chuyền nổi khố.

Luồng không khí lạnh tại không gian thu hẹp nội gào thét tới lui, hãy hãy lấy tinh tế xiềng xích, dẫn động tới nữ tử cánh tay qua lại khẽ động.

Thấu xương hàn lưu đã đem ngọc câu cùng nàng cổ tay da thịt đông cứng cùng một chỗ, nhìn một cái, lại không phân rõ như thế nào cổ tay trắng, như thế nào ngọc câu.

Nếu không phải nữ tử giữa mũi miệng còn có chút hơi nóng khí tràn ra, Lý Tuần tất nhận định nàng đã là một bộ đông thi, điều này cũng làm cho hãn thân thể cứng ngắt chậm rãi có cảm giác.

Bên tai truyền đến Cổ Âm nói nhỏ: "Từ khi sáu mươi một năm trước tích được cái này băng thất, liền đưa nàng dời nhập ở giữa, không còn ra tới qua, nhưng bây giờ, nàng trôi qua tựa hồ cũng không tệ lắm."

Lý Tuần không nói gì, ánh mắt vẫn thẳng vào chăm chú vào nữ tử áo xanh trên thân, Cổ Âm ánh mắt liếc qua hãn vô ý thức ở giữa nắm chặt, lại đang phát run nắm đấm, bởi vì đóng băng mà lại lần nữa tái nhợt trên mặt, lộ ra một cái có chút tiểu dung.

"Người thấy nàng không kinh hãi sao? Một vị công bố bế tử quan tông môn tiền bối, lại bị tóa tại Bắc hải con suối phía trên, thụ cái này luồng không khí lạnh đóng băng nổi khổ, cái này không thể so với gia thúc tin chết càng tới kinh người?"

Lý Tuần sắc mặt cũng như Cổ Âm, tái nhợt xuống dưới. Nhưng Cổ Âm nói nhỏ y nguyên quanh quần ghé vào lỗ tai hãn: "Quả nhiên. . . Mặc dù ta không rõ ràng, người là thế nào biết ở trong đó tính toán, nhưng việc đã đến nước này, chúng ta cuối cùng đem tất cả cái nắp đều mở ra. Người hận sao?"

". . . Không "

Liền Lý Tuần cũng không biết cái này "Không" chữ là có ý tứ gì, hãn phần môi phun ra chữ này đằng sau, khí tức vân trong chốc lát, mới có thể tiếp tục nói

tiếp, nhưng là tích chữ như vàng, chỉ lẩm bẫm nói: "Làm sao đến mức này?"

Cổ Âm mắt đẹp nhìn quanh, ở trong phòng ngoại hai người trên mặt đánh chuyển, mới cười nói: "Người không rõ? Thúc phụ đã là cái bộ dáng này, vị này một lòng muốn làm ta thắm thắm, như thế nào lại dễ dàng chấm dứt. Cũng chỉ đành khóa nàng ở chỗ này, mượn hàn khí thanh thanh đầu óc."

Dừng một chút, nàng lại dùng cực vi diệu giọng nói: "Thế nào, đau lòng?"

"Không, ta nói là... Tuyệt diệu!"

Lý Tuần thanh âm thu được nhọn, lại kéo ra một cái quái dị thất ngôn, hẳn giống như là tại tăng thêm ngữ khí, lại giống trùng điên yểm, đầu cổ đều tại vô ý thức lắc lư, chỉ có ánh mắt của hắn, từ đầu tới đuôi, đều gặt gao chăm chú vào nữ tử áo xanh trên thân, bạt đều không nhớ ra được: "Biện pháp này, hay lắm... Ta vì cái gì không nghĩ tới?"

Mấy chữ này đang gặm thét luồng không khí lạnh bên trong, rất nhanh phá thành mảnh nhỏ, lại không thành âm. Mà một câu nói kia, cũng giống là hao hết hẳn tất cả khí lực, lại có khí tức theo trong phổi chen bách lúc đi ra, đã chỉ có thể cùng dây thanh ma sát, phát ra sần sật thấp thờ.

Cổ Âm đến gần người, muốn nhìn một chút hắn tình huống. Nhưng mà, Lý Tuần vung ngược tay lên, đưa nàng ngăn ở phía sau, tiếp lấy nghiêng đi nửa bên mặt tới.

Chỉ gặp hắn khước mắt liếc qua thoáng nhìn, Cổ Âm hô hấp liền không khỏi cứng lại. Nhưng rất nhanh, nàng lại kịp phản ứng, khẽ thờ dài: "Ta lo lắng nhất chính là cái này! Tình một vật, nhất không thể thuyết phục, như thế, chúng ta còn nói được xuống dưới a?"

"Đàm! Vì cái gì không nói!" Lý Tuần gương mặt cơ bắp có chút run rẩy, nhưng ngữ khí lại một cách lạ kỳ ổn định: "Ta nhớ được rất rõ ràng, người vừa mới nói qua, có khuyên giải, thương lượng, đền bù, là thế này phải không?"

Cổ Âm liền giật mình, tiếp theo giật mình nói: "Nếu chỉ là vị này, cũng chưa nói tới cái gì đần bù, như người suy nghĩ, như người mong muốn, về phần cái khác, chúng ta sau đó còn có thể lại thương lượng."

Lý Tuần ha nhất tiếu, tiếng nói nhưng là châm, hần coi lại Cổ Âm một chút, hít sâu một hơi, cất bước đi vào băng thất bên trong, năm thước vuông băng thất lập tức lộ ra chật chội, đầu hần cũng không trở về, thấp giọng nói: "Đóng cửa!"

Sau lưng hần, Cổ Âm nhú mày, lại theo lời khế vượt cửa sắt, khiến cho chậm rãi khép lại.

Nhưng hợp đến một nửa, Cổ Âm lại đưa nó ngừng lại, lo lắng nói: "Mặc dù việc đã đến nước này, ta vẫn muốn nhắc nhở người một câu, đừng quên người sống đến bây giờ chỗ dựa vào là những vật kia!"

Lý Tuần không có nửa điểm đáp lại. Cổ Âm nghĩ nghĩ, bỗng nhin không được cười lên, nhẹ gật đầu, tại chi chi âm thanh bên trong, cửa sắt triệt để khép kín.

Trong phòng tối xuống.

Nhưng băng bích đằng sau, nhưng lại có một tầng màu lam nhạt ba quang chớp động, thời gian dần qua tràn ngập toàn bộ băng thất.

Tới một bước, Lý Tuần liền đi tới cái này áo xanh giai nhân trước người, nhưng đối phương không có phản ứng.

Lý Tuần mí mắt chớp xuống, ngón tay thì nhẹ nhàng xoa lên giai nhân lạ thường nhu thuận tóc xanh, theo phía trên này, có thể cảm giác được theo trong cơ thể nàng truyền tới yếu ớt mà kiên định sinh mệnh nhịp đập.

Cho nên, hần nở nụ cười.

Ngón tay nhu hòa một khép, đem nửa bên màn che đẩy ra, thả tới giai nhân gầy gò sau vai.

Màu xanh ánh sáng hoan hô cắt vào cái này chọt khai khe hở, trở lại toàn bộ chiếu rọi ra. Lý Tuần híp mắt lại, trở lại chậm rãi quỳ một chân trên đất, để cho mình tầm mắt có thể thẳng tắp xuyên thấu qua nửa bên tia màn, tham lam hấp thu đến từ kiều nhan trên ngọc dung linh khí.

Hắn thoáng chần chờ một chút, nhưng cuối cùng vẫn chậm rãi nghiêng về phía trước thân thể, để trán của hắn nhẹ dán tại giai nhân trán phía trên.

Nửa bên tóc xanh màn che sát hai người da thịt, ba động không ngớt.

Thanh lương trơn bóng xúc cảm xuyên thấu qua xương sọ, trực thấu nhập hẳn trong đại não đi.

Đây càng để hắn cảm thấy, đầu lâu của mình bên trong giống như là đầy tràn sôi trào nham tương, sau đó, đem cái này kinh người nhiệt lượng, lại truyền tới giai nhân bên kia đi.

Rốt cục cảm thấy đến từ ngoại giới áp lực, giai nhân lông mi thật dài vỗ hai lần, dần dần nâng lên. Trong chốc lát, môn lung lấp lóe tinh quang, làm cho cả thạch thất đều sáng lên.

Lý Tuần khước môi có chút nhếch lên, khàn khàn cuống họng, thấp giọng kêu gọi —

"Thanh Ngâm, Thanh Ngâm!"

Khoảng cách cơ hồ gần không thể gần hai đôi con người trực diện đụng vào nhau, vô luận là ai, đều chỉ có thể nhìn thấy lẫn nhau trong mắt môn lung ý tứ, về phần chân nghĩa vì sao, không ai nói rõ được.

Bất quá, ngay tại lúc này, trong miệng tuyên cáo càng trực tiếp một chút.

Đã lâu thanh âm tại Lý Tuần bên tai chảy qua, nhỏ bé, yếu ớt, ngắn gọn, mà trực tiếp!

"Cút!"

Một tiếng lọt vào tai, cả phòng vắng lặng.

Lý Tuần đầu tiên là trợn to mắt, đang run lên sau một lúc lâu, trong cổ họng mới sặc ra một tiếng cười: "Cái này, chẳng lẽ người nói với ta... Câu đầu tiên nói thật?"

Thanh Ngâm trên mặt không có một tia biểu lộ, chỉ là nghĩ giữa đầu tránh qua cái này quá mức "Thân cận" tiếp xúc, nhưng mà vừa mới dùng sức, sau đầu liền bị Lý Tuần bàn tay nhẹ nhàng ngăn trở.

Ô Kim trường liên thấp vang vài tiếng, Thanh Ngâm cố gắng muốn cời ra trước mắt nam tử năm vững, nhưng bởi vì nhận rất nhiều hạn chế, cuối cùng vẫn là vô dụng. Hai người cái trán vẫn chống đỡ cùng một chỗ, mà lại, theo thân thể nàng rung động, cọ sát không ngớt.

Tại trong quá trình này, Lý Tuần một mực duy trì trầm mặc, có thể thân thể của hắn, lại như đồng kiều thiết chú, không có nửa phần động đậy.

Dần dần, Thanh Ngâm cũng ngừng lại, có lẽ là mấy chục năm không có dạng này hoạt động, nàng phát ra tinh tế thở dốc, mà cái này nhu hòa khí tức cũng liền một cách tự nhiên phát ở Lý Tuần trên mặt, lại rót vào đến trong huyết mạch của hắn.

Huyết dịch tại chỉ một thoáng sôi trào, đáy lòng chỗ sâu nhất, bị ngọc trừ tà áp chế gắt gao ngang ngược đục vọng, phát ra một tiếng chấn thiên gào thét, tại cái này bỗng nhiên bành trướng vĩ lực phía dưới, ngọc trừ tà thậm chí phát ra gần như sụp đổ rên rỉ.

Lý Tuần duỗi ra một cái tay khác, dính tại Thanh Ngâm thân eo chỗ, cùng tại nó sau đầu bàn tay cùng một chỗ, nhẹ nhàng mà đưa nàng ôm. Tại một đợt trước nay chưa từng có run rẩy bên trong, Thanh Ngâm phần môi xuất ra một tiếng than nhẹ.

Giống như thống khổ, giống như tuyệt vọng, giống như yếu thế, lại như... Dù hoặc.

Lồng ngực rất cục không chịu nổi chen bách, bạo tạc thức khí lưu đột nhiên tràn ra yết hầu, lại tại cắn chặt hàm răng sau vỡ vụn xé rách, cuối cùng hóa thành một tiếng khàn giọng buồn bực rống. Tiếng gầm gừ bên trong, Lý Tuần đột nhiên phát lực, đem cái này nhớ thương thân thể, chăm chú khép tại trong ngực.

"Thanh Ngâm tiên sư, ta thích ngươi!"

Đây là một tiếng mơ hồ nói nhỏ, linh hoạt kỳ ảo, hoảng hốt, dường như xuyên qua thời không, thẳng dung nhập xa so với trước kia, kia cao phong mây tầng, thanh trúc nước chảy tầm đó.

Mà sau đó một khắc, luồng không khí lạnh tiếng gầm gừ bên trong, lại hóa nhập một loại khác âm thanh: "Cho nên hiện tại..."

Tiếng nói tại luồng không khí lạnh bên trong đánh một vòng, Lý Tuần rất cục tránh ra bên cạnh mặt, để hai người cầm dưới đều chống đỡ tại lẫn nhau trên hõm vai. Hắn mí mắt rũ xuống, nhìn xem Thanh Ngâm có chút chập trùng thon gầy phía sau lưng, khanh khách bật cười: "Ta tuyệt sẽ không buông tha ngươi!"

Tuyệt không!

Thanh Ngâm thân thể dường như lại run lên một cái, Lý Tuần đang mỉm cười ở giữa nhắm mắt lại, ngữ khí êm ái giống như là tại dỗ tiểu hài nhi: "Đừng sợ, ngươi còn có cơ hội a... Để cho người đi, để cho người tới giúp ngươi! Gọi ai đó?"

"Chung Ân đi, hãn thần thông quảng đại, không gì làm không được... Ờ, xin lỗi, hãn phi thăng, không ràng buộc! Ngọc Tán Nhân? Cũng là bên trong tay thiện nghệ, mảnh khoé thông thiên... A, suýt nữa quên mất, hãn hiện tại đầu trống trơn, thuần nhất cái con rối bài trí.

"Vậy người gọi ai đó? Người gọi ai đó!"

Bỗng nhiên rút lên khăn cả giọng rống lên một tiếng, đem cả phòng luồng không khí lạnh xông đến phá thành mảnh nhỏ, mà lưỡng lự dư âm, trong hoảng hốt, lại giống như mất quần cô thú nghẹn ngào, nhỏ, cho đến tại vô.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Chuyện Cũ

Chương 01: Chuyện cũ

"Ken két" thanh âm đột ngột vang lên, cả phòng du tẩu u lam quang mang tựa hồ nhận lấy kinh hãi, bỗng nhiên lùi về đến băng Bích Đằng sau, đã đọng lại thật lâu luồng không khí lạnh găm thét theo mở ra khe hở bên trong lao ra, phát ra lại một đợt chói tai tiếng găm.

Sáng ngời theo Lý Tuần sau lưng chiếu tới, bị hắt thân thể che chắn, tạo ra một đầu thật dài bóng đen, che trên người Thanh Ngâm.

Ngoài cửa có người nói chuyện, lại không phải Cổ Âm, nếu như Lý Tuần không có nhớ lầm, người này hẳn là Diệu Hóa ngũ thị bên trong đại tử Cung thị.

"Lý chân nhân, một khắc đồng hồ về sau, băng lao trong nước hồ lên cao, không nên ở lâu, mời ra đây."

Lý Tuần không có phản ứng nàg, chỉ là lẳng lặng lắng nghe Thanh Ngâm nhỏ xíu thở dốc, thẳng đến Cung thị dùng đồng dạng khẩu khí nói lần thứ hai, hẳn mới quay đầu lại, nhẹ giọng hỏi: "Nước hồ?"

"Băng lao trấn tại Bắc hải thủy nhân phía trên, thủy triều lên xuống lúc, nơi này cũng nên khắp thượng chút thủy tới. Đương nhiên, trải qua băng lao tầng dưới chót loại bỏ, nơi này thủy sạch sẽ cực kì, cái gì đều có thể cọ rửa sạch sẽ."

Cung thị vừa nói, một bên nghiêng người sang đi, đưa tay hư dẫn.

Nếu như Lý Tuần cảm giác không sai, Cung thị ngữ khí là tại nhắm vào Thanh Ngâm, ở trong đó hương vị, vi diệu cực kỳ.

Chỉ là Thanh Ngâm phát màn buông xuống, che khuất khuôn mặt, không có nửa điểm phản ứng.

Ngón tay giống như vô ý khẽ hắt găm phát màn, vung lên vài gốc sợi tóc, sau đó Lý Tuần liền xoay người sang chỗ khác, nhanh chân đi ra băng thất, không tiếp tục nói một chữ.

Sau lưng cửa sắt ầm vang khép kín, đem trong ngoài thiên địa cắt đứt. Lý Tuần không quay đầu lại dục vọng, chỉ là cất bước tiến lên.

Cung thị hơi nghiêng người hình, một mực đưa tay hư dẫn, làm dẫn đường hình, cái này kỳ thật đã là hạ nhân cử chỉ. Mặc dù Diệu Hóa ngũ thị xưng hào bên trong liền dẫn cái "Hầu" tự, có thể vài chục năm nay, Lý Tuần làm sao gặp qua các nàng như vậy tư thái?

Tại thời khắc này, Lý Tuần minh bạch, hẳn tại Tâm viên bên trong địa vị, đã tại trong lúc vô hình kéo lên rất nhiều.

Phóng ra dưới nước dững đạo sát na, Lý Tuần thật sâu hít một hơi Tâm viên dưới bóng đêm không khí. Trong bầu trời đêm, hơi nước cùng hoa mộc mùi thơm hợp lại cùng nhau, nhàn nhạt thấm vào nội tâm.

"Tửu bất túy nhân nhân tự túy, sắc không mê nhân nhân tự mê. . ."

Trong môi khê nhả xuất người học sinh cũ này nói chuyện bình thường một đoạn từ, Lý Tuần nhưng trong lòng sinh ra càng sâu cảm ngộ được. Cũng chính vì vậy, tại phun ra lời này đằng sau, toàn thân hẳn khí lực tựa hồ cũng theo tiếng nói chảy ra đi.

Thân thể lớn như vậy tựa hồ chỉ còn lại có một cái xác không, mềm nhũn ngồi đổ vào cột hạ, sau đó lại ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời lấp lóe quần tinh.

Cung thị không có biểu thị cái gì, chỉ là đứng bình tĩnh sau lưng hẳn.

Tại cái này tĩnh mịch dưới bóng đêm, Lý Tuần rõ ràng nghe được trái tim

thùng thùng tiếng vang. Kia là như uống rượu ngon thoải mái mê loạn, càng thẳng thắn một chút nói, càng giống là tại cực hạn nhục dục cao trào dâng sau, theo đỉnh phong ngã xuống hư nhược khoái cảm.

Nhưng cũng vền vẹn "Giống" mà thôi.

Lý Tuần phân biệt không ra càng nhiều tin tức hơn tới. Tinh thần của hắn đã tại tầng đầy khoái cảm hạ tuý tiện chảy xuôi, khắp nhập vô hạn hư không, tựa hồ có thể cùng quần tinh cùng múa, đó là cái gì cảm giác? Hắn nghĩ nửa ngày, mới tìm được một cái cực tốt hình dung —

Nước sông chảy xiết mà xuống, tại đã khóa chặt nó trăm năm đê đập trước gào thét va chạm, đem đê đập xông đến thất linh bát lạc, tiếp theo tràn qua cả vùng. Vỡ tung nhiều ít phòng ốc, nhiều ít ruộng đồng, nhiều ít thành trì, lại để cho nhiều ít sinh linh đồ thán. . .

Kia không tại nước sông nhận biết bên trong, nước sông chỉ biết là, trói buộc nó hết thủy đều biến mất, mặc kệ là đê đập lại hoặc đường sông, đối với nó tới nói, lại không ý nghĩa.

Nó chỉ là không cố kỵ gì chảy xiết, ép qua hết thủy, vô hạn khuếch trương, để chỗ kinh chi địa, tận thành vùng sông nước trạch quốc, thẳng đến nó uế oải, mệt mỏi, mỏng manh lượng nước rót vào dưới mặt đất, bốc hơi lên thiên không, dừng ở đây.

Lý Tuần tâm thần chính là cái này nước sông, tại vô hạn trong hư không cuồng vũ, đương mở rộng đến nhất định hạn độ, cũng sẽ mệt mỏi, mỏng manh, cuối cùng tán dật sạch sẽ.

Thế nhưng là, chính như cùng nước sông sẽ không bởi vì vỡ đê mà khô kiệt, tán vào hư không tâm thần hội lấy một loại huyền diệu phương thức, một lần nữa tụ hợp, giống như là dưới mặt đất mạch nước ngầm hội tụ, bốc hơi vân khí hành vũ, ở trong thiên địa đạt thành một cái hoàn mỹ tuần hoàn.

Tại loại cảnh giới này hạ, Lý Tuần chỉ cần quan tâm tâm thần kéo dài chiều rộng, tận nghiên cứu cái này một mảnh thuộc về hãn trong hư không, chớ lấy danh chi huyền ảo.

Còn lại hết thảy, đồng đều cùng hãn tái vô quan hệ.

Lý Tuần không dám xem thường đây có phải hay không là chân chính "Buông ra", nhưng nhảy nhót trái tim chính trước kia chỗ không có lực lượng, giải khai từng đạo công xiềng, giống một đầu tại trên vùng quê phi nước đại đã thú, lên tiếng hú dài, dùng năng lượng của mình, tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Đây mới thực là đột phá. Lý Tuần vô cùng minh bạch, ngay tại vừa rồi, đã nằm ngang ở đỉnh đầu hãn gần thông suốt mười năm cảnh giới công cùm xiềng xích, đã bị xông phá.

Từ giờ trở đi, Lý Tuần đã trở thành giới này tinh anh nhất tu sĩ một trong, có được cùng hãn địa vị tương xứng hợp lực lượng.

Giờ phút này, chí ít tại lúc này, hãn không sợ hãi!

Hãn nhắm mắt lại, tùy tiện tản vào hư không tâm thần hao tổn, chính một tia khôi phục tới. Trên hồ gió nhẹ quất vào mặt, rất là thư sướng, nhưng không lâu sau đó, theo gió bay vào trong tai từng tia từng tia uyển chuyển tiêu địch thanh âm, lại để cho Lý Tuần nhãn mở mắt, ngóng nhìn hướng phương xa nơi nào đó.

"Kia là Ngọc Tán Nhân a?"

"Chính là Ngọc sư."

Tại đứng yên sau lưng Cung thị trong miệng, vẫn là đối Ngọc Tán Nhân tôn xưng, cái này khiến Lý Tuần rất kỳ quái xem tới.

Mỹ nhân nhi này thân là Diệu Hóa ngũ thị đứng đầu, tư sắc đặc biệt trắng, lại một thân mình hoàng phượng văn váy trang, cực hiện đường hoàng quý khí, nhưng không có nửa chút thiếp thị tỳ nữ hương vị, càng khiến người không dám

khinh thường.

Lý Tuần có thể cảm giác được, Cung thị đối với hắn vừa rồi đột phá hình như có cảm giác, nhưng nhìn thẳng hắn thời khắc, nhưng không có bất luận cái gì kinh ngạc biểu thị, tựa hồ đây hết thảy đều đương nhiên. Loại cảm giác này để Lý Tuần có chút thất vọng, nhưng thoải mái hơn, hắn bỗng nhiên muốn cùng mỹ nhân nhi này tâm sự.

"Cung phu nhân. . ." Dùng cái này đã danh không chính, ngôn bất thuận xưng hô, Lý Tuần mở lời: "Có chuyện, ta vẫn muốn không rõ, không biết phu nhân ngài có thể vì ta giải hoặc?"

Cung thị ánh mắt lóe lên, trở lại rũ xuống tầm mắt, thản nhiên nói: "Lý chân nhân có chuyện gì?"

Lý Tuần cũng không có bởi vì Cung phu nhân khách khí mà vong hình, vẫn duy trì thái độ khiêm nhường, ôn tồn thì thầm.

"Ta lúc này cũng coi là một chân đạp đến Tâm viên trong đốn, nghĩ đến Cổ tông chủ cũng là muốn có chỗ lời nhắn nhủ. Chỉ là đối với nơi này thế cục biến hóa ngơ ngơ ngác ngác, đối ngày sau làm việc có chút bất lợi, thỉnh giáo phu nhân ngài, sáng tỏ dưới mắt Tâm viên thị thị phi phi, cũng là vì tương lai dự định."

Hắn tỏ rõ ý đồ vì chính mình suy nghĩ, phản thấy thẳng thắn.

Cung thị hơi chút trầm mặc, mới nói: "Tâm viên nào có cái gì là không thể nói. Ta nghĩ, Lý chân nhân chân chính muốn biết, sợ là tông chủ cùng Ngọc sư, cùng Tê Hà phu nhân ở giữa cố sự đi."

Bị nàng một ngụm nói toạc ra, Lý Tuần nhưng không có nửa chút xấu hổ. Lúc này đúng là hắn cảnh giới đột phá, tâm tính tứ tả thời điểm, nghe vậy chỉ là nhất tiểu, chấp tay nói: "Xin chỉ giáo."

Đối cái này đập trên mũi mặt hành vi, Cung thị chỉ lạnh nhạt chỗ chi. Nàng bình tĩnh nói: "Chủ tử ở giữa sự tình, lượt này không đến chúng ta những này thị tỳ nhóm nói này nói kia . Bất quá, trước khi tới đây, tông chủ từng nói, như Lý chân nhân đối với chuyện này có hứng thú, chúng ta cũng không cần giấu diếm. ."

Nghe được Cổ Âm hào phóng như vậy, Lý Tuần ngược lại là có chút giật mình, không khỏi suy nghĩ mặt sau này thủ đoạn. Trong tai vẫn còn nghe Cung thị nói chuyện: "Chỉ là, tông chủ ước chừng Lý chân nhân tại giờ Tuất mặt, tại Yến Phán các gặp nhau, lúc sau đã không còn sớm, còn xin chân nhân di giá. Nếu không trách móc, tiểu tỳ vừa đi vừa nói làm sao?"

Nghe nàng tự xưng "Tiểu tỳ", Lý Tuần vội nói một tiếng "Không dám nhận", đứng người lên tới.

Cung thị nhẹ nhàng vỗ tay, bên bờ thủy tạ bên ngoài, liền một cặp mỹ mạo thị nữ, cầm trong tay đèn lồng, đứng ở đạo bên cạnh, chiếu sáng đường xá.

Nói đến, tại Thông Huyền Giới, Lý Tuần còn chưa bao giờ thấy qua như vậy nhà giàu khí tượng, trong lúc nhất thời vì đó lấy làm kỳ.

Cung thị nhìn mặt mà nói chuyện, trước dẫn hẳn ra thủy đài, mới nói: "Diệu Hóa Tông tuy là tu đạo tông môn, nhưng theo Ngọc sư bắt đầu, trong tông môn mỹ mạo đệ tử, liền đều như hẳn ca cơ thị thiếp, ngày thường cử chỉ, đồng thời vô tu hành khí tượng. Chính là tông chủ chấp chưởng tông môn đằng sau, cũng không tiếp tục đổi lại tới."

Mặc kệ đối Ngọc Tán Nhân có như thế nào cảm nhận, nghe nói lời này, Lý Tuần cũng không khỏi có chút cực kỳ hâm mộ. Nhưng lại không thể không lòng nghi ngờ, đây có phải hay không là Ngọc Tán Nhân đường đến chỗ chết đâu?

Tại Cung thị trước dẫn hạ, hẳn đi lên một đầu đường mòn, phía trước thị nữ cầm đèn, quang ảnh thướt tha, ẩn hiện phong thái, cực kỳ đẹp mắt. Lý Tuần nhìn mấy lần liền thu hồi ánh mắt, chỉ chờ Cung thị mở miệng, giảng thuật những cái

kia đã khóa gần hai trăm năm bí ẩn.

Cung thị cup xuống mí mắt, giống như tại thêu dệt từ ngữ, nửa ngày đằng sau, mới nói: "Ta biết Lý chân nhân không thể so với những cái kia nguy quân tử, lại không biết đối cái này nghịch luân thí thân tiến hành lại có gì cái nhìn?"

"Cái này. . ." Lý Tuần hơi chút trầm ngâm, liền lắc đầu nói: "Giới này mặc dù cũng có cương thường luân lý, thế nhưng là tu sĩ động triệt trăm ngàn năm tuổi, cái này cương thường lại không thể so với hạ giới tam cương ngũ luân, chỉ có tu hành, truyền thừa hai loại, có thể làm vạn thế sư, những cái còn lại hơi hợt, không đủ để vi pháp."

Hắn đây là đem Minh Hòa Diêm La luận điệu đem ra, cũng làm cho Cung thị vì thế mà kinh ngạc.

Mỹ nhân nhi này lúc này đổi cái thái độ, đối với hắn trên dưới dò xét, thật lâu mới nói: "Đây là sâu sắc chi luận, chân nhân tu hành không hơn trăm năm, liền có thể có này nhận thức, trách không được có thể làm tông chủ nhìn với con mắt khác. Bất quá, ngoài miệng nói là một chuyện, làm thì là một chuyện khác. Bọn hắn phân kỳ liên duyên tại đây."

"Khác nhau? Giữa bọn hắn, ai có khác cách nhìn sao?"

"Không, cái này vẫn là bọn hắn chung nhận thức. Chỉ bất quá, Ngọc sư tự thể nghiệm, rất được trong đó tam muội, mà tông chủ, lại chỉ là ngoài miệng nói một chút mà thôi."

Lý Tuần nghe được có chút chột dạ, bởi vì hắn cũng coi là "Ngoài miệng nói một chút" một viên. Thế nhưng là, làm sao lại bả Cổ Âm cũng vạch đến mảnh này nhi đến?

"Nhân không phải người sinh ra đã biết, sao có thể không có cái tinh tiến quá trình? Lúc trước tông chủ mới vừa vạch tại giới này xông ra tên tuổi, tu vi xa chưa đạt đến viên mãn, tự nhiên không so được hiện tại."

Cung thị rử xuống mí mắt, bình thản nói ra.

"Lúc ấy Ngọc sư đã danh khắp thiên hạ, làm việc là có tiếng không kiêng nể gì cả, công nhiên tuyên bố muốn dùng cái này giới tuyệt sắc lịch luyện tâm tính, kết xuống cường thù vô số, cái này Dạ Ma Thiên cơ hồ ngày ngày bị người tập kích quấy rối, Ngọc sư biết rõ tông môn truyền thừa chuyện lớn, liền làm cơ quyết đoán, cùng tông môn đoạn tuyệt quan hệ, đi Vô Hồi cảnh ở lại.

"Trong khoảng thời gian này, tông chủ mặc dù buồn bực Ngọc sư làm việc hoang đường, có thể thúc cháu quan hệ coi như không tệ, dù sao nàng tự tiểu tiện do Ngọc sư nuôi dưỡng lớn lên. Dù cho Ngọc sư tự lập môn hộ đằng sau, cũng thường bí mật trở về Tâm viên ở lại, chỉ điểm tông chủ tu hành; tông chủ đối Ngọc sư, cũng lấy trường bối nhìn tới, tôn sùng phi thường. . .

"Mà những này tình cảnh, trong vòng một đêm, liền tan thành mây khói!"

Cung thị nói đến chỗ này, đột nhiên để mắt tiếp cận Lý Tuần khuôn mặt. Kia trong đó ý tự, quả nhiên là khó phân khó hiểu.

Lý Tuần ngẩn người, bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Kiếm phá vô hồi. . ."

"Đúng vậy!"

Cung thị dời đi ánh mắt, nhìn về phía trong bầu trời đêm thâm thúy đi, ngữ khí cũng biến thành u lãnh phiêu hốt, tại lúc này, nàng đã hoàn toàn lâm vào trong hồi ức đi.

"Ta không có thấy tận mắt Chung Ân công phá Vô Hồi cảnh tràng diện, thế nhưng là, Ngọc sư lấy thân thể hấp hối, đụng vào Tâm viên tình hình, lại giống như còn tại trước mắt. . .

"Vén vện cách nửa ngày, Chung Ân liền giết đến tận cửa, Dạ Ma Thiên bích chướng phong cấm toàn bộ triển khai, lại dựa vào Thiên Chiết quan địa lợi chi tiện, mới nỗ lực ngăn trở Chung Ân đột tiến. Có thể ngăn ngừa hai ngày, mười

lăm vị chủ trì cấm pháp tông môn trường bối, liền hoặc chết hoặc bị thương, mắt thấy tông môn liền bị Chung Ẩn một người đánh, tông tự đoạn tuyệt."

Lý Tuần nghe đến mê mẩn, Cung thị lời nói bình thản vô mượn cố che đậy, có thể cho dù dạng này, cũng có thể khiến người ta cảm thấy năm đó Chung Ẩn làm cho người không thể kháng cự lăm liệt thần uy. Thế nhưng là, thân là Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, hẳn nhưng không có nửa điểm tâm trí hướng về ý tứ.

Nếu nói có, vậy cũng chỉ là một chút hàn ý ở trong lòng.

"Mắt thấy tình thế nguy ngập, tông chủ giật xuống mặt mũi, lấy phi kiếm truyền thư các tông, mượn chư tông đối Chung Ẩn thực lực kiên kị, liên thủ tạo áp lực Minh Tâm Kiếm Tông, lúc này mới khiến cho Chung Ẩn trở về. Mà bên trong tông môn, đã là cảnh hoang tàn khắp nơi."

Vào lúc này, Cung thị ngữ khí có một cái vi diệu chuyển hướng.

"Ta đến nay cũng không hiểu, lúc ấy Ngọc sư trong lòng là tư vị gì. Như thế một cái cao ngạo tự phụ người, như chó bị nhân đuổi trở về, cuối cùng lại toàn bằng ngoại nhân viện thủ, mới trốn qua một kiếp. Như thế vô cùng nhục nhã, hết lần này tới lần khác liền trả thù khả năng cũng không thấy. . ."

"Từ ngày đó lên, tông môn thế lực đại suy, tinh anh vài tận, tông chủ ngày ngày lo lắng hết lòng, tổng lĩnh tông môn sự vụ, Ngọc sư lại vẫn là tận tình thanh sắc, mặc kệ không hỏi, quan hệ giữa bọn họ cũng từ đó trở đi bắt đầu lãnh đạm xuống tới.

"Sau đó, Ngọc sư đã dùng hết hết thủy biện pháp, mới tại trong vòng trăm năm đem thương thế khôi phục lại. Nhưng sau đó gần hai trăm năm, tu vi không gây tiến thêm, khi đó mới biết, Chung Ẩn quán ngực một kiếm, thực là đem hẳn con đường hủy tang. . ."

Lý Tuần trong lòng cười lạnh, đối Chung Ẩn thủ đoạn, hẳn là vừa thêm kiến thức.

Mà Cung thị thì một khắc càng không ngừng nói tiếp: "Ngọc sư nhiều lần xông quan không thành, ngược lại mấy lần tẩu hỏa nhập ma, tu vi không tiến ngược lại thụt lùi, mà lúc này, tông chủ vững vàng bước vào chân nhân cảnh, mà cái này rơi vào Ngọc sư trong mắt, thì khiến cho hãn bắt đầu sinh một cái ý nghĩ."

Ở chỗ này, Cung thị bỗng có chỗ chần chờ, ánh mắt tại Lý Tuần trên mặt nhất chuyển. Lý Tuần đối nàng đi cái chú mục lễ, trong ánh mắt là thuần túy điều tra chi ý.

Tại dạng này dưới con mắt, Cung thị rốt cục quyết định đem cái này liên quan khóa nói ra.

"Kỳ thật, này pháp tại chư tà tông trên điển tịch có nhiều tái lục, tên gọi 'Huyền Anh độ kiếp', đương nhiên khác biệt điển tịch cũng có khác biệt danh mục, nhưng ý tứ đều là giống nhau.

"Huyền Anh độ kiếp chính là lấy đặc biệt bí pháp, sinh hạ một đứa bé, tốt nhất cùng túc chủ có quan hệ máu mủ, kiêm lấy rất nhiều pháp môn bồi dưỡng luyện chế, hình thành cùng loại như tiên sinh dạng này 'Nguyên thai đạo thể' tuyệt hảo tư chất, hình thành 'Thai đình', cuối cùng bỏ qua nguyên bản pháp thể, đoạt xá trùng sinh!"

Lý Tuần cổ họng nuốt khô một chút, chỉ cảm thấy trên lưng lương khí um tùm, lông tơ cũng là chi đứng đấy.

Hãn cũng không phải là vì cái này "Huyền Anh độ kiếp" mà kinh hãi, trên thực tế, loại thủ pháp này tại « U Minh Lục » thượng cũng có tái lục, mặc dù thâm thúy phức tạp, lại nghịch luân tuyệt tính, nhưng cũng tính không được cái gì kinh thiên động địa pháp môn.

Chỉ là đang nghe Cung thị một câu kia "Như tiên sinh dạng này" câu đằng sau, Lý Tuần đầu óc lại ngăn không được suy nghĩ bay loạn, các loại suy nghĩ ùn ùn kéo đến.

Hắn cơ hồ là cướp hỏi: "Có thể thành công rồi?"

Cung thị hơi có chút không hiểu liếc hắn một cái, như hiểu như không, nhưng vẫn là lắc đầu nói: "Liên anh hài nhi đều chưa từng sinh ra tới, sao lời thành công!"

Lý Tuần trong lòng "đông" một tiếng vang, tảng đá lớn rơi xuống đất, toàn thân một trận không thể nói rõ nhẹ nhõm. Nhưng rất nhanh hắn liền mê hoặc lên: "Cái này Huyền Anh chi pháp rất khó sao?"

"Mặc dù không lưu loát, đối Ngọc sư tới nói lại cũng không khó khăn." Cung thị trong đôi mắt đẹp hào quang hơi sẫm, ngữ khí tận lực vẫn duy trì bình tĩnh.

"Chỉ là Ngọc sư minh bạch, Huyền Anh chi pháp mặc dù có thể trợ hắn giải khai Chung Ấn phong tỏa, thế nhưng là vừa đến, đây cơ hồ bắt đầu từ đầu tới qua, chuyện xưa hết thầy, tấn hóa hư vô, muốn khôi phục như cũ tu vi cảnh giới, còn không biết muốn năm nào tháng nào.

"Thứ hai, cho dù là Huyền Anh độ kiếp lại như thế nào? Chung Ấn thiên tư kỳ tuyệt, viễn siêu đương thời bất kỳ người nào phía trên, nếu chỉ đơn thuần từ đầu làm lên, chỉ sợ Chung Ấn là chờ không kịp! Cho nên. . ."

Lý Tuần giơ lên lông mày, thân thể không tự chủ hơi nghiêng về phía trước: "Cho nên?"

"Cho nên tại điểm xuất phát bên trên, liền muốn làm được tốt nhất. Bình thường Huyền Anh không đủ để đạt tới cái này một tiêu chuẩn, cho nên, Ngọc sư con đường riêng, muốn lấy 'Huyết dung' chi thuật, sử Huyền Anh thể chất lại lên một tầng nữa. Mà cái này huyết dung chi thuật, nói trắng ra là, chính là họ hàng gần cốt nhục giao hợp!"

Mấy chữ cuối cùng, âm trầm như qua khe hở hàn phong, thẳng thối tới Lý Tuần đáy lòng.

Lý Tuần chỉ cảm thấy chân răng mỗi nhừ, nhịn không được hút không khí nói: "Như thế nào? Họ hàng gần sinh con, phần lớn là tàn tật hạng người!"

"Huyết dung chi thuật chính là phương pháp trái ngược, càng tích súc trời sinh một cỗ tà khí, để mà tu đạo, mặc dù kiếp số trùng điệp, lại tối ích tinh tu tiến mạnh. Ngọc sư xem trọng chính là điểm này, cho nên. . ."

Nói đến đây, như Lý Tuần vẫn không rõ, vậy liền thật sự là sống vô dụng rồi nhiều năm như vậy. Không hề nghi ngờ, Ngọc Tán Nhân bả chủ ý đánh tới hãn chất nữ trên thân!

Cái này cũng thật phù hợp phong cách của hãn.

Tại Cung thị bình thân giảng thuật bên trong, Lý Tuần không phân rõ trong lòng mình là cái gì hương vị, có lẽ có đối cái này nghịch luân chuyển xấu không hài hòa cảm giác, nhưng rõ ràng hơn, còn có từng tia từng tia khó mà nói nên lời hưng phấn, cùng với bởi vậy diễn sinh ra tới tùy tiện cùng xấu hổ.

Cái này tạp vò cùng một chỗ phức tạp cảm giác, theo trái tim có chút hỗn loạn căng rứt tiết tấu, lan tràn toàn thân.

Lý Tuần cố gắng duy trì một cái bình thường trạng thái, thế nhưng là thốt ra ngôn từ vẫn là bộc lộ ra nội tâm của hãn vội vàng.

"Sau đó thì sao?"

Cung thị cũng ý thức được Lý Tuần dưới mắt trạng thái, nàng đôi mi thanh tú cau lại, đã bắt đầu chăm chú cân nhắc, có phải hay không còn phải lại nói tiếp.

Nàng càng là chần chờ, Lý Tuần trong lòng càng là ngứa, hiếu kỳ tìm tòi bí mật tâm tư đã sớm vượt qua "Biết người biết ta" suy nghĩ.

Mà tại hãn sắp nhịn không được lần nữa thúc giục thời khắc, phía trước ánh đèn đột nhiên ngừng lại.

Yến Phán các đến.

Cung thị thở dài ra một hơi, gần như giống như giải thoát dời đi chủ đề: "Tông chủ ngay tại trong các tương đợi, lại đợi tiểu tỳ tiến đến thông báo!"

Nói xong, mặc kệ Lý Tuần kia thất vọng ánh mắt, nàng bước nhanh tiến lên, trong nháy mắt liền biến mất ở phía trước lầu các trong môn.

Một hồi lâu, nàng mới chuyển ra tới, cúi thân hành lễ nói: "Tông chủ mời Lý chân nhân đi vào tương tự."

Bị một vị mỹ nhân nhi lễ ngộ như thế, Lý Tuần trong lòng chính là có chỗ tích tụ, lúc này cũng không phát tác được.

Hắn nghĩ nghĩ, lại lắc đầu lay động, cất bước hướng trong lầu các bước đi, đi đến Cung thị bên người, lại đột nhiên ngừng lại.

Cung thị có chút kinh ngạc, không tự giác ngẩng đầu trông lại. Lý Tuần ngón tay lại tại lúc này ở gò má nàng thương nhẹ nhàng khẽ vỗ, dường như cố ý khinh bạc, lại hình như chỉ là cánh tay đong đưa bình thường động tác.

Hai người ánh mắt đối cùng một chỗ, Cung thị đôi mắt bên trong rõ ràng hiện lên hàn quang.

Bởi vậy, Lý Tuần lập tức liền tìm đúng định vị của mình, hắn thoáng hạ thấp người, mỉm cười nói: "Nếu có cơ hội, còn xin Cung phu nhân nói tiếp đi cái kia cố sự, ở đây trước cảm ơn qua."

Nói xong, không nhìn nữa Cung thị thần sắc biến hóa, hắn nhanh chân đi vào trong cửa.

Phòng trong đã có một vị thị nữ tới, tiếp nhận Cung thị vì Lý Tuần dẫn đường, đạp trên nhuyễn mộc thang lầu, tại có tiết tấu kệt kệt âm thanh bên trong, leo lên lầu hai.

Lý Tuần một chút liền thấy được Cổ Âm, nàng chính dựa vào hương thảo bện trên nệm êm, cầm trong tay thư quyển, mượn đăng sau trên vách tường mình châu ánh đèn, miễn cưỡng đọc qua. Trước người bàn con bên trên, còn trưng bày một bát còn bốc lên nhiệt khí được trấp, nhắc nhở Lý Tuần, bệnh nhân của nàng thân phận.

Vừa mới nghe Cung thị "Giảng cổ", lúc này lại nhìn thấy một màn này, Lý Tuần lại có chút hoảng hốt.

Hiện tại đối người giảng, cái này toàn thân thư hương, thong dong không màng danh lợi nữ tử, lại là tạo thành giới này ngàn năm chưa gặp chi đại loạn cục "Kẻ cầm đầu", ai mà tin?

Bất quá, hắn cũng rất nhanh tỉnh táo lại, thấy Cổ Âm vẫn chưa ngừng đầu, liền thấp ho hạ, nói khẽ: "Cổ tông chủ mạnh khỏe?"

Cổ Âm ngừng đầu, gặp hắn tiến đến, liền để sách xuống quyển, lại không đứng dậy, chỉ cười nói: "Nửa đêm lưu luyện, vừa vận rất tốt a?"

Lý Tuần nghe được khẽ giật mình, cái này rất có trêu chọc ý vị nhi ngôn ngữ, dưới mắt nghe tới, hơi có chút thân mật hương vị, mặc hắn làm sao cẩn thận, bỗng nhiên, trong lòng cũng hơi dâng.

Còn tốt, hắn rất nhanh liền điều chỉnh tâm tình, tiến lên cách bàn con ngồi xuống, mỉm cười lắc đầu nói: "Cường say mới biết mỏng vô vị. . ."

Lời còn chưa dứt, hắn liền rất miễn cảm phát giác, đối diện Cổ Âm dường như có chút thất thần, đương nhiên, trạng huống này chỉ là một cái thoáng mà qua.

Rất nhanh, Cổ Âm liền thán cười nói: "Các người những nam nhân này a. . ."

Lời này là rất đúng, thế nhưng là tại hai người trước mắt quan hệ hạ, nói ra liền quá thân cận.

Lý Tuần trong lòng nghiền ngẫm, nụ cười trên mặt liền tương ứng giảm đi

một chút lễ phép, nhiều một chút tùy tiện.

Loại thái độ này thượng biến hóa là phi thường vi diệu, nhưng hai người đều là cảm giác rất nhạy cảm loại người kia, chiếu Lý Tuần nghĩ đến, cái này "Có qua có lại" bầu không khí giao lưu, hiệu quả xa so với bất luận cái gì ngôn ngữ đều tới trực tiếp.

Nhưng mà, Cổ Âm phản ứng hoàn toàn ra khỏi hần đoán trước, đối khuôn mặt tươi cười của hần, Cổ Âm bên môi tụ lên một vòng lạnh tiếu: "Người rất thỏa mãn sao?"

"Ách?"

Cổ Âm trong mắt quang thái cũng không mãnh liệt, lại dường như thẳng soi sáng Lý Tuần đáy lòng, hết lần này tới lần khác ngữ khí của nàng vẫn duy trì lười nhác.

"Một cái Thanh Ngâm liền có thể thỏa mãn người a? Ta nguyên lai tưởng rằng, tại trong lòng người, Thanh Ngâm cố nhiên đáng hận, thế nhưng là Tô Hà, Thanh Loan, bao quát ta ở bên trong, những này đồng lõa, chủ mưu, cũng không khá hơn chút nào, thật sao?"

Lý Tuần khuôn mặt tươi cười cứng đờ.

Cổ Âm vẫn không buông tha hần: "Tại ta trong dự đoán, ta tối thiểu phải bỏ ra hơn gấp mười lần đại giới, mới có thể cam đoan người tại thời gian ngắn bên trong cùng ta đứng tại một đầu tại tuyến, mà lại không ở trong tối bên trong sử dụng quá nhiều ngáng chân. . . Có thể người dạng này khuôn mặt, có thể nào để cho ta yên tâm đâu?"

Đến tận đây, Lý Tuần rốt cuộc minh bạch, Cổ Âm đã xé đi tầng cuối cùng mạng che mặt, đem trần trụi lợi ích mang lên mặt bàn.

Tại thời khắc này, chỉ có "Hạn mức cao nhất" cùng "Giới hạn thấp nhất" tiêu

chuẩn, chỉ có "Phải" hoặc "Không" quyết đoán, trừ cái đó ra, không có vật gì khác nữa.

Phản ứng của hắn vẫn là chậm một bước, đến mức rơi vào hạ phong . Bất quá, Lý Tuần cũng sẽ không ngồi chờ chết, hắn rất nhanh liền tìm được đột phá khẩu, thân trên ưỡn một cái, cơ hồ một bước cũng không nhường tranh giành trở về.

"Cổ tông chủ nên minh bạch, hôm nay trước đó, ta trong mắt người là cái gì thân phận, ta có thể từng có cò kè mặc cả cơ hội?"

Cổ Âm mỉm cười: "Hôm nay trước đó, người có thể từng đối với ta như vậy nói chuyện?"

Lý Tuần run lên, tiếp theo nhịn không được cười lên.

Hắn thân phận địa vị biến hóa, cứ như vậy một cách tự nhiên phát sinh, trong này đương nhiên là có Cổ Âm điều khiển, nhưng là bây giờ hắn, cũng không thiếu khuyết tới đối đầu ứng tâm thái cùng thực lực.

Chỉ bất quá, hắn tự nhận là che lấp được không tệ, Cổ Âm lại là từ nơi nào nhìn ra mảnh khoe, tiếp theo đối với hắn nhìn với con mắt khác đây này?

Lý Tuần trong lòng nghi hoặc, Cổ Âm lại giơ lên chén thuốc, đem đã hơi lạnh thuốc thang uống xong. Trong phòng trong lúc nhất thời lâm vào trong yên lặng, thẳng đến Cổ Âm ho khan thanh kinh sợ phá cái này không khí.

"Người đã đã nhìn ra, thân thể của ta tình trạng rất kém cỏi. Chỉ là, ta có thể càng thẳng thắn nói cho người, ta lúc này gặp phải tình trạng càng là kém đến cực điểm."

Cổ Âm vừa ra khỏi miệng, chính là long trời lở đất: "Người còn không nhìn ra được sao? Ta... Là tại hướng người cầu viện a!"

Lý Tuần mở to hai mắt. Không hề nghi ngờ, đây là hắn từ lúc chào đời tới

nay nghe được tối hoang đường, nhưng cũng nhất không thể cười trò cười!

Cổ Âm đem hần thần thái thu hết đập vào mắt bên trong, lại chỉ là cười khê: "Không phải sao? Người lúc trước đã có thể nói ra 'Tu hành', 'Truyền thừa' chi kỷ cương, liền hần là có thể minh bạch, Tán Tu Minh Hội làm, cơ hồ khắp nơi cùng hai thứ này quay lưng cách.

"Mười năm, hai mươi năm, những cái kia lão cổ đồng còn có thể nhìn xuống, mà lúc đến bây giờ, đã là sáu, bảy mươi năm đi qua, sự kiên nhẫn của bọn hần cũng hần là sạch sẽ."

"Có lẽ đi. Bất quá, lấy Tán Tu Minh Hội thực lực, cho dù vừa trải qua một lần phân liệt, lại như cũ có cùng khắp thiên hạ là địch thực lực!"

Lý Tuần tinh táo đáp lại, trong đó đồng thời không có chút nào vọng ngữ.

"Tán Tu Minh Hội mười hai chấp nghị hôm nay còn có mười vị, đều là nhất đẳng cường thủ. Tứ phương tiếp dẫn bên trong, mấy vạn tán tu mấy chục năm qua chinh chiến ma luyện, thực lực hùng hậu, có thể nói là giới này toàn vô địch thủ, liền xem như chư tông liên hợp tiến đánh, loại kia tổn thất cũng không người nào nguyện ý tiếp nhận.

"Nếu như Cổ tông chủ có thể thừa hành giấu tài kế sách, điệu thấp kinh doanh, chí ít trong vòng trăm năm, chư tông vẫn không có khả năng dao động quý minh căn cơ, điểm này, Cổ tông chủ hần là so ta rõ ràng hơn mới là."

Cổ Âm lẳng lặng nghe hần nói, ở giữa không nói một lời, thẳng đến hần kể xong, mới cười yếu ớt gật đầu.

"Nhìn ra được, người những năm này đối Tán Tu Minh Hội cũng là xuống một phen công phu. Chỉ bất quá, có một chút người lại quên— đã Tán Tu Minh Hội có thể phân liệt lần thứ nhất, làm sao không thể phân liệt lần thứ hai, lần thứ ba?"

"Phân liệt?"

Lý Tuần lắc đầu cười lạnh.

"Côn Bằng vết xe đổ trước đây, làm cho tất cả mọi người đều thấy được Cổ tông chủ lôi đình thủ đoạn, tự hỏi không có Côn Bằng tu vi kia cùng vận khí, gần đây bên trong, ai dám vọng động?"

"Tự nhiên là có, tỉ như nói Tê Hà, Thanh Loan, đúng hay không?"

Nhìn xem Lý Tuần kinh sợ giật mình biểu lộ, Cổ Âm lại giống nói "Thời tiết thật tốt" như thế, bình thản nói xuất: "Ta không có nói đùa, ta cùng Tê Hà sắp trở mặt!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Hợp Tác

Chương 02: Hợp tác

Lý Tuần phát hiện, hẳn lúc này chỉ còn lại một cái từ ngữ có thể nói.

"Vì cái gì?"

"Bởi vì. . . Trước đó một chút tiểu thiết kế sắp bị nàng phát hiện, nàng hiện tại tùy thời có khả năng theo Vô Hồi cảnh giết trở lại đến, mà ta chỉ có thể khoan tay chịu chết, chính là như vậy."

Lý Tuần "Ha" một tiếng cười, Cổ Âm này bằng với là không hề nói gì, cái này khiến hẳn làm sao tin tưởng?

Cổ Âm tự nhiên biết trong lòng của hẳn suy nghĩ, lại như cũ thông dong nói: "Có một số việc, người bây giờ còn không cần biết. Nhưng có một việc, ta cảm thấy người tốt nhất mình bạch, cái này hơn sáu mươi năm qua, Tê Hà chí ít động đậy mười lần trở lên giết người suy nghĩ, đều bị ta áp chế lại, nếu ta bỏ mình, chỉ sợ người mệnh, cũng không hội trường lâu."

"Đây là uy hiếp?"

"Đương nhiên . Bất quá, ta còn có thể nói cho người, người chỉ cần đem ta vừa mới nói lời truyền cho Tê Hà biết được, nàng hội lập tức giết trở lại đến, ngoại trừ thời gian dài ngắn, sự tình kết quả không có bất kỳ biến hóa nào."

Lý Tuần trong lòng bị đè nén, Cổ Âm loại này rõ ràng vô lại thái độ, hẳn sớm tại hơn sáu mươi năm trước liền được chứng kiến.

Nhưng hôm nay thả trên người mình, tư vị kia so với xem náo nhiệt lúc, tất nhiên là không thể so sánh nổi.

Nhưng hần rất nhanh liền bắt lấy Cổ Âm sơ hở trong lời nói, cười lạnh nói: "Người vừa mới nói, Tán Tu Minh Hội không chịu nổi phân liệt, dưới mắt nhưng lại giảng muốn cùng Yêu Phục, Thanh Loan trở mặt, thậm chí còn nhắc lên ta làm một trận! Như thế tự mâu thuẫn, để cho ta làm sao tin người?"

"Ta chưa từng nghĩ tới cùng các nàng trở mặt? Dẫn người vi ô dù, cũng không đại biểu ta muốn cùng các nàng khai chiến a? Không tệ, người có lẽ là tự Chung Ấn về sau, tiến cảnh tu vi nhanh nhất tu sĩ, tiếp qua một hai trăm năm, nói không chừng người chính là kế tiếp Chung Ấn. Chỉ là hiện tại, dùng người để ngăn cản Tê Hà các nàng. . . A, thật có lỗi, kỳ thật ta cũng không muốn cười."

Lý Tuần hít sâu một hơi, miễn cưỡng đè xuống lửa giận trong lòng, trở lại nhìn chằm chằm Cổ Âm ánh mắt, muốn làm rõ, vì cái gì cái này đường đường một phái tông chủ, thực chất bên trong lại so hạ giới lưu manh vô lại còn muốn tới ti tiện vô sỉ!

Thế nhưng là, nhìn một chút, ánh mắt của hần lại bắt đầu chếch đi.

Ở trong phòng ánh sáng nhạt hạ, Cổ Âm tà dựa vào đệm, ăn mặc giản lược, cái cổ, cổ tay các loại chỗ hiển lộ ra tuyết trắng da thịt cùng châu quang chiếu rọi, mặc dù không thấy nhiều ít điểm sắc, cũng là hai mắt tỏa sáng.

Mà lại, kia văn nhã thông dong, tựa hồ hết thảy đồng đều tại năm giữ bên trong tư thái, lại so với nàng bản thân còn muốn tới mị lực mười phần.

Lý Tuần đương nhiên không có quên, ngay tại lên lầu trước đó, hần theo Cung thị trong miệng đạt được có quan hệ Cổ Âm "Cổ sự" .

Hần càng sẽ không quên nhớ, ngay tại nguyệt trước, tại Bắc Cực Dạ Ma Chi Thiên nơi nào đó tầng băng hạ, hần theo Thiên Chi trong hồi ức, "Nhìn" đến đoạn ngắn. . .

Hoàn toàn ở vô ý thức bên trong, hần nuốt nước miếng một cái.

Cổ Âm ánh mắt theo hần nhấp nhô hầu kết thượng đảo qua, tiếp theo ung dung thờ dài.

"Nhìn, chúng ta đều không thể nào thích ứng nhân vật biến hóa. Có thể đối không được, chúng ta xác thực không có thời gian lại rèn luyện, ta hiện tại chỉ cần một câu nói của người, chúng ta có thể 'Hợp tác' sao?"

Lời còn chưa dứt, Lý Tuần đã cảm giác được, dưới lầu nơi nào đó, một đạo um tùm sát ý đã khóa chặt ở trên người hần.

Cảm giác này hần quá quen thuộc, ngoại trừ Ma La Hầu kia buồn nôn đồ chơi, khắp thiên hạ không còn cái thứ hai!

Cũ mảnh khoé. . . Nhưng không thể không nói, cái này rất hữu hiệu!

Coi như Lý Tuần công lực tiến nhanh, dưới mắt cũng không có lòng tin có thể tại Ma La Hầu làm cho người sợ hãi bộc phát thức công kích đến, chống đến Âm Tán Nhân cứu viện một khắc này. Đương nhiên, hần có thể lựa chọn cùng Cổ Âm đồng quy vu tận, thế nhưng là, hần nhận định đó là cái thâm hụt tiền mua bán.

"Tổng cùng gia hỏa này ở cùng một chỗ, kia mỗi ngày muốn bao nhiêu huân hương a!"

Lý Tuần lãnh đạm địa thứ một câu, mà cái này hiển nhiên còn tại Cổ Âm trong phạm vi chịu đựng. Thấy Cổ Âm thờ ơ, hần chỉ có thể đem thoại đề chuyển qua hiện thực phương diện đi lên: "Tốt a, người muốn ta làm cái gì?"

"Không, người cái gì cũng không cần làm!"

Đón Lý Tuần ánh mắt, Cổ Âm một phái nhẹ nhõm.

"Người đi Tinh Hà làm chuyện của người đi, so sánh nơi này , bên kia kỳ thật

cũng không có gì, ta sẽ để cho Cung thị đi giúp người. Nơi này ta chỉ là hi vọng người có thể thích ứng lập trường cải biến, đương sự chân tình trước mắt lúc, không muốn lường lự, phải biết, chúng ta bây giờ, chính là đứng tại một đầu tại tuyến. . . Vì riêng phần mình tính mệnh."

Lý Tuần cười lạnh, từ chối cho ý kiến — hiện tại, hẳn đã không cần lại che giấu trong lòng một ít cảm xúc, hoặc là, đây cũng là tiến bộ?

Hắn thừa nhận, hẳn đã có chút tin tưởng, Cổ Âm hiện tại cần trợ giúp của hắn.

Đương nhiên hẳn càng tin tưởng, tại hắn giá trị lợi dụng dùng hết đằng sau, Cổ Âm cũng sẽ không chút do dự đem hắn giải quyết hết.

"Đúng rồi, cũng không thể nói là không có chuyện gì làm, có chuyện, xác thực cần người hỗ trợ."

Cổ Âm ngược lại giống như thật vừa nghĩ ra, nhẹ nhàng vỗ tay nói: "Là liên quan tới người kia kẻ thù cũ Bách Quỷ đạo nhân sự tình. Người tại tháng tư nhưng có thời gian?"

"Thời gian cũng có, chuyện gì?"

"Người nếu có thể nhín chút thời gian đến tốt nhất. Mừng hai tháng tư, người có thể đi Bắc Tề sơn Thế Dao phong, nơi đó có trận hẹn hò cực kỳ trọng yếu. Một phe là chúng ta, một phương khác, chính là người kia kẻ thù cũ!"

Bắc Tề sơn! Thế Dao phong!

Hai cái này quen thuộc địa danh tựa như cùng hai cái đại chùy, chấn động đến Lý Tuần đầu ong ong loạn hưởng. Cho dù hẳn dưỡng khí công phu cao minh, trên mặt cũng bảo trì không được bình tĩnh, trong lúc nhất thời trợn mắt hốc mồm.

Phản ứng của hắn đương nhiên không thể gạt được Cổ Âm, nữ nhân này

nhường mày nói: "Thế nào, rất giật mình?"

Lý Tuần biết không tốt, nhưng lúc này lại che giấu đã không có khả năng, đành phải đâm lao phải theo lao, nghiêng lợi nói: "Bách Quý? Các người khi nào cùng hẳn đi chung đường?"

Cổ Âm thâm ý sâu sắc xem hẳn một chút, mỉm cười nói: "Người cùng hẳn cừu oán ngược lại kết cực kỳ thâm. Không quan hệ, lần này chính là một cơ hội, nếu như người nhìn hẳn không thuận mắt, liền cùng đi gặp đồng bạn, cùng một chỗ giết hẳn là được. Chỉ là phải chú ý, gần nhất cái này Bách Quý danh tiếng đang thịnh, nếu không có mười phần nắm chắc, liền không muốn lộ hành tung a!"

". . ."

Lý Tuần đã không biết nên nói cái gì cho phải, trong đầu hẳn suy nghĩ hỗn loạn, nhưng bảy đến tám đi, về làm một chỗ, cũng chỉ có mấy chữ như vậy —

"Diêm phu nhân, người tốt!"

Hẳn lại hít một hơi, đứng người lên tới, hướng Cổ Âm chấp tay, quay người liền đi. Nào biết mới đi đến đầu bậc thang, đằng sau Cổ Âm lại gọi hẳn.

"Trong khoảng thời gian này, người có thể suy tính một chút, muốn ta bỏ ra cái giá gì, chúng ta mới có thể có cơ bản tín nhiệm quan hệ. Hoặc là nói, ta hi vọng người có thể đổi ta bằng thân một cái lợi ích chỗ kết hợp. . . Không lừa người, muốn nhìn thấu người ý nghĩ, cũng không phải là chuyện đơn giản!"

Lý Tuần dừng lại thân hình, nổi lên một chút, đột nhiên quay đầu lại nói: "Bao quát chính người?"

Lời này đồng thời không để cho Cổ Âm quá giật mình, chỉ làm cho nàng khóe môi tràn ra một vòng sáng sửa tiểu dung: "Kỳ thật, ta một chút đều không ngại. Chỉ tiếc. . . Các người cuối cùng đều sẽ chán ghét! Càng quan trọng hơn là,

ta căn bản không biết, cái này kỳ hạn. . . Ở nơi nào!"

Các người?

Lý Tuần nhai nuốt lấy cái này vi diệu từ ngữ, chậm rãi đi xuống lầu, không biết tại sao, hăn đẩy mình hỏa khí, ở trong quá trình này, từng tia từng tia tán đi.

Nửa đêm vừa qua, mặt trăng cũng đã chìm vào đường chân trời phía dưới, Lý Tuần lập thân thủy vực khu vực cũng càng hiện u ám, nhưng bởi vì tầm mắt rộng lớn, mượn điểm điểm tinh quang, chung quanh vài dặm bất luận cái gì biến hóa rất nhỏ, đều không gạt được hăn ánh mắt.

Ở bên cạnh hăn, Cung thị hơi ngẩng đầu lên, nhìn xem u ám vô biên tinh không, đã có gần nửa canh giờ không có nói chuyện, Lý Tuần lại không may may khí muộn.

Trên thực tế, trước đó đoạn thời gian kia, Lý Tuần đều đang tiêu hóa gần đây lấy được tin tức, đục không biết thời gian chi lưu trôi qua.

Mà tại hăn lại sinh ra đối sự tình khác hứng thú lúc, phương xa nguyên khí ba động, hai người chờ đã lâu vị kia, vừa vặn vào lúc này đến.

Hai người đồng thời đưa ánh mắt về phía vài dặm ngoại bầu trời đêm, chỗ kia, một bóng người dán chặt lấy mặt nước, bay lượn mà tới.

Ba người ánh mắt xa xa đụng vào nhau, Lý Tuần rõ ràng nhìn ra người kia trong mắt không cầm được kinh ngạc chi ý.

Nghĩ đến trước đây không lâu, phản ứng của mình so với đối phương chỉ mạnh không yếu, Lý Tuần cảm thấy cùng cảnh ngộ. Mặc dù như thế, trên mặt hăn lại một điểm không hiện, chỉ đem ánh mắt hướng Cung thị thoáng nhìn, rất nhanh, liền được khẳng định hưởng ứng.

Lý Tuần ngón cái bắn ra, một viên minh châu nghiêng nghiêng bay lên cao mười trượng không, rơi thẳng hướng bên kia.

Trong bóng đêm, châu quang ónh ónh, có chút bắt mắt, người tới lấy tay sắp sảng châu vê vê, thân hình cũng dừng ở Lý Tuần hai người trước người hơn một trượng, ánh mắt tại hạt châu dò xét hồi lâu, mới gật đầu nói: "Tín vật không sai. Cung phu nhân, đã lâu không gặp. Vị này là. . . Minh Tâm Linh Trúc?"

Lý Tuần cùng người tới ánh mắt một đôi, trên mặt vừa đúng hiện ra một nụ cười khổ, chẳng tay, nói một tiếng: "Tất Túc tiên sinh."

Người tới một thân xanh đen trường bào, thân hình hơi mập, trên lưng đeo kiếm, nó trên chuôi kiếm khảm một viên tử sắc viên châu, mười phần bắt mắt; mặt trắng không râu, ánh mắt chuyển động bên trong, rất có vài phần lõi đời.

Người này Lý Tuần cũng từng gặp qua, chính là thiên viên ông tứ đại thân truyền đệ tử bên trong 'Chuyển Luân Tinh' Tất Túc.

Trên thực tế, trước đó, Lý Tuần tuyệt không nghĩ đến, Cổ Âm tại Tinh Cơ Kiếm Tông, vậy mà chôn xuống dạng này một viên vị trí cực cao ám tử.

Chỉ tiếc, con cờ này gần đây lại không làm quân cờ giác ngộ. . .

Còn nhớ kỹ lần trước hai người gặp mặt lúc, Lý Tuần là Minh Tâm Kiếm Tông tiền đồ vô lượng nhân tài mới nổi, Tất Túc thì là Tinh Cơ Kiếm Tông có tư cách nhất kế thừa tông chủ đại vị một trong những người được lựa chọn. Sợ là không ai có thể nghĩ đến, bọn hãn hội lấy dạng này một loại phương thức tạm biệt.

Không khí ngột ngạt tại giữa hai người lưu động. Còn tốt Tất Túc không có ngốc đến mức nói một câu "Tại sao là ngươi?" Cái này nhiều ít cho song phương một cái giảm xóc chỗ trống.

Cung thị cũng lý giải bọn hãn tâm tình bây giờ, ở bên chen lời nói: "Người đến chậm!"

Tất Túc nhìn đối Cung thị hơi có chút kính sợ, bậm bịu tạ lỗi nói: "Tối nay

đang trực, đụng phải một chút việc nhỏ, muộn một chút, chớ trách."

Lý Tuần rất miễn cảm nghe được, Cung thị đối Tất Túc không gọi được khách khí. Tương đối thái độ đối với chính mình, điểm này càng rõ ràng.

Lúc trước liên hệ bên trong, Tất Túc đã biết lúc này phải làm những gì, dưới mắt Cung thị cũng không cần nhiều lời, chỉ mơ hồ giảng một chút trong đó lợi hại quan hệ, hỏi tiếp: "Muốn tới giờ nào, mới có thể đi vào Tinh Hà bên trong đây?"

Tất Túc trả lời: "Hiện tại là giờ sừu ba khắc, tiếp qua một nửa canh giờ, ước chừng tại cuối giờ Dần, Tinh Hà sắp dời tới phụ cận, lại vừa lúc ta đang trực, tiến vào tuyệt không vấn đề."

"Cuối giờ Dần. . ."

Lý Tuần hơi làm trầm ngâm, vừa mới lấy được cái này xác thực canh giờ, cùng ngày đó thu thập một chút tin tức hợp tại một chỗ, khiến cho hẳn đối Tinh Hà vận chuyển thôi diễn sâu hơn một tầng.

Có thể càng là thâm nhập, Lý Tuần càng minh bạch, Tinh Hà có thể đi vào lục đại tuyệt địa hàng ngũ, tuyệt không phải là hư danh. Nó theo Thiên Tinh biến hóa mà vốn có vô hạn khả năng, tuyệt không phải Lý Tuần trong khoảng thời gian ngắn liền có thể phá giải.

Như thế, đối Tất Túc liền không thể tùy tiện ra tay.

Bên này nghĩ đến, Tất Túc chần chờ một chút, lại mở miệng nói: "Về phần sự kiện kia. . ."

Hẳn rõ ràng là nói với Cung thị lời nói, tinh thần lại nhìn xem Lý Tuần, ngữ khí phun ra nuốt vào. Lý Tuần trong lòng cười lạnh, cũng không nói chuyện, chỉ đem ánh mắt hướng trên trời nhìn, đem chuyện này vứt cho Cung thị.

Thấy Lý Tuần loại này tác phong, Tất Túc trong lòng ngược lại thở dài một

hơi, lại nhìn Cung thị, mỹ nhân nhi này nhàn nhạt mở miệng: "Cổ tông chủ có ý tứ là, 'Nhiều một sự, không bằng ít một chuyện' ."

Lời này vừa nói ra, Tất Túc sắc mặt đại biến, mặc dù rất nhanh lại dần xuống đi, thế nhưng là Lý Tuần dư quang rõ ràng nhìn thấy, trong mắt của hắn khá là nôn nóng, thậm chí phần nhiên bất bình hương vị.

Hết lần này tới lần khác Cung thị đôi mắt đẹp nhìn quanh, đem ánh mắt chuyển qua Lý Tuần trên thân, xưa nay không nể mặt mũi trên mặt, lại hiện ra vẻ mỉm cười.

"Hôm nay, là người cùng Linh Trúc cộng sự, tự nhiên do hai người các người thương lượng, khẩn yếu nhất, chính là lượng sức mà đi."

Nàng cái này đẩy tay, Tất Túc tự nhiên nhìn ra được, bất quá cũng chỉ có thể thuận vòng xuống đi.

Hắn cũng đem ánh mắt quăng tại Lý Tuần trên mặt, tuy nói bối phận cao hơn Lý Tuần một đời, trong mắt lại mơ hồ lộ ra cầu khẩn chi ý.

Lý Tuần sớm theo Cung thị bên kia nhận được tin tức, trong lòng thoải mái cực kì, trên mặt lại vừa đúng lộ ra vẻ nghi hoặc, làm bộ cùng Cung thị căn cứ lỗ tai, mới làm giật mình hình.

Ánh mắt của hắn đảo qua, đem Tất Túc khẩn trương thần sắc thu hết vào mắt, trong lòng thầm than, trên mặt nhưng là một trận suy tư đằng sau, mới xuất cười tới.

"Thì ra là thế, Tất Túc tiên sư xác nhận không có biết rõ ràng Cổ tông chủ ý tứ. Tối nay tông chủ khiến đang lặn xuống nhập Tinh Hà, tuyệt không phải muốn thần không biết, quỷ không hay đi cái qua lại, mà là tận lực chế tạo sự cố.

"Cho nên, mặc kệ là nhập Tinh Hà, cứu Minh Cơ, vẫn là Tất Túc tiên sư sự kiện kia, đều muốn tại cái này 'Sự cố' thượng nghĩ cách. . . Đây mới là nhiều một

sự, không bằng ít một chuyện a!"

Tất Túc cũng là người thông minh, nghe vậy sắc mặt lập tức chuyển tinh, vỗ tay khen lớn nói: "Hay a. Mặc kệ nhiều ít biến cố, tổng đều là một kiện 'Sự cố', mọi việc hợp nhất, liền có thể ít đi rất nhiều dấu vết, an toàn tăng nhiều a. Ân, lại không biết nhưng có cái gì cụ thể mưu đồ?"

Lý Tuần lờm Cung thị một chút, khóe môi hơi cười: "Tối nay đại cục, tự nhiên là do Cung phu nhân trù tính chung. Mà trong tình hà cụ thể làm việc, cũng chỉ có tiên sư dạng này quen thuộc tông môn sự vụ người, mới có thể hành động. Còn tại hạ, chỉ có thể đi theo ký đuôi, nỗ lực tương trợ."

Trong miệng hắn nói đến khiêm tốn, có thể Tất Túc sống mấy trăm năm, lại có thể nào nghe không ra trong đó khúc chiết, bần bệ thuận thể cười nói: "Tiên sư danh xưng không dám nhận. Đạo hữu những năm gần đây xông ra thật lớn thanh danh, lại là Cổ tông chủ dưới trưởng tướng tài, chúng ta ngang hàng tương xứng là đủ.

"Dạng này, Cung phu nhân cùng đạo hữu làm sao cũng muốn đối tộ trong tông tình thế có hiểu biết, mượn đoạn thời gian này, ta hơi nói mơ hồ, sẽ cùng hai vị thương nghị, được chứ?"

"Như thế rất tốt." Cung phu nhân rất tự nhiên tiếp lời đầu, vuốt cằm nói, "Linh Trúc mới từ phương xa chạy đến, đối tình thế không hiểu rõ lắm, người không ngại theo mở đầu chỗ nói về, bả sự tình xuyên một chút."

Tất Túc cười ứng. Hắn người này xử thế khéo đưa đẩy, mồm miệng rõ ràng, rất nhanh liền đem nguyên do chuyện giảng cái minh bạch.

Nửa bộ phận trước cùng Lý Tuần biết không sai biệt lắm. Cũng chính là Minh Cơ vị kia tộc đệ cùng đồng môn phát sinh tranh chấp, đánh nhau chết sống phía dưới, bị đối phương hạ độc thủ đánh giết, dẫn tới Minh Cơ hưng sư vấn tội.

Minh Cơ cũng làm thật cao minh, vậy mà tại Thiên Viên Ông dưới mí mắt,

đem hung thủ một kiếm hai đoạn, đồng dạng trả cái thần hình câu diệt.

Như thế, nhất quán bao che khuyết điểm Thiên Viên Ông xuống đài không được, thế nhưng là lại đối Minh Tâm Kiếm Tông hơi có cố kỵ, không tốt hạ sát thủ. Dứt khoát lấy tuyệt cao tu vi, lại mang Tinh Hà chi lực, đem Minh Cơ trấn tại "Tụ Tinh đài" bên trên, nói rõ muốn đem nó giam cầm ngàn năm, thụ tinh lực giáo khóa nổi khổ.

"Ở trong đó quan hệ, không có gì hơn thân sơ hữu biệt loại hình, vốn là tông môn thường cũng có sự tình, lại không nghĩ chọc Minh Cơ cái này chuyện tốt!"

Tất Túc thân là Thiên Viên Ông thân truyền Tứ đệ tử một trong, cho dù đã là đầu Cổ Âm, lập trường vẫn còn đứng tại Tinh Cơ Kiếm Tông một phương này. Nói đến Minh Cơ, mặc dù bận tâm Lý Tuần thân phận, nhưng ngữ khí vẫn không khỏi có chút trêu chọc.

"Cái này Minh Cơ cũng coi như không may mắn, nàng đánh tới cửa trước đó, 'Tụ Tinh đài' thượng vừa thất lạc một viên 'Định tinh', khiến cho 'Tinh Hà' bên trong nguyên khí mất cân bằng, tông chủ dứt khoát liền đưa nàng khóa tại Định tinh vị bên trên, thay thế 'Định tinh' tiếp dẫn tinh lực, trong khoảng thời gian này xuống tới, thế nhưng là rất chật vật."

Lý Tuần nhíu mày: "Định tinh?"

"Chính là, cái này Định tinh là tiếp dẫn chu thiên tinh lực mẫu chốt chi vật, Tụ Tinh đài thượng tổng cộng có ba trăm sáu mươi sáu mai, bởi vậy tạo ra ba ngàn tán tinh trận pháp, phun ra nuốt vào tinh lực, giữ gìn Tinh Hà vận chuyển.

"Thế nhưng là mấy tháng trước, Tứ Không Thiên Bảo các tới cái gọi Cơ Bất Thác mập mập, bản nói là cùng tông môn làm chút thường quy sinh ý, nào biết hăn lại thừa cơ ra tay, đem Định tinh trộm đi một viên. . . Hắc, nghe nói kẻ này gần đây đã leo lên Thiên Bảo các chủ chi vị, thật sự là không hiểu thấu!"

Lý Tuần thời khắc này sắc mặt nói cỡ nào cổ quái, liền bao nhiêu cổ quái.

Cung thị kỳ quái liếc nhìn hẩn một cái, nhưng lại không muốn phức tạp, nhíu mày hỏi: "Minh Cơ bị khóa ở Định tinh vị, đối với chúng ta mưu đồ có gì ảnh hưởng?"

Tất Túc cũng nhíu mày: "Nếu nói ảnh hưởng nha, đó chính là không có khả năng vô thanh vô tức đem Minh Cơ thả đi, bởi vì rút dây động rừng, chỉ cần Định tinh vị khẽ động, toàn bộ Tinh Hà vận chuyển liền sẽ chịu ảnh hưởng, đây là tuyệt không thể gạt được nhân."

"Kia Cơ Bất Thác lại là làm sao làm được?"

Lý Tuần một câu nói kia chính hỏi ý tưởng bên trên, Tất Túc hướng hẩn gật gật đầu, nói: "Lúc ấy kia Cơ Bất Thác tìm một viên độ tinh khiết cực cao Hắc Diệu tinh, dùng di hoa tiếp mộc biện pháp thế cho Định tinh. Cái này Hắc Diệu tinh vốn là chế tác Định tinh chủ yếu chất liệu, có thu nạp tinh lực hiệu quả, cho nên tại ngăn ngủi trong vòng nửa canh giờ, vậy mà không có dị thường, thẳng đến tên kia trốn được xa, chúng ta mới phát giác không đúng."

Cuối cùng, hẩn lại bổ sung: "Kỳ thật Cơ Bất Thác là dùng Định tinh làm kế thừa các chủ chi vị thí luyện chi vật, dùng để thay thế Hắc Diệu tinh, cũng không thể so với một viên Định tinh giá trị kém đến đến nơi đâu, hoàn toàn có thể lại dùng nó làm một viên Định tinh ra tới. Cũng chính vì vậy, tông môn mới không có truy đến cùng. . ."

Lý Tuần khẽ gật đầu, cuối cùng minh bạch ngày đó Doãn Tinh nói tới những lời kia, đến tột cùng là có ý gì. Cơ bàn tử làm người gian giáo, có thể thấy được lổm đổm.

Hẩn bên này nghĩ đến, bỗng cảm thấy bên người khác thường, ngẩng đầu nhìn lên, mới phát hiện Cung thị cùng Tất Túc đều để mắt nhìn hẩn, sững sốt một chút, chợt ngờ tới hai người ý nghĩ lúc này, bần bịu cười nói: "Một thân trò cũ, tuyệt không thể lại dùng lần thứ hai."

"Mà lại, bằng vào ta tu vi, có thể chui vào Tinh Hà xung quanh, nhô ra chút

tin tức, lại bình yên xuất ra, đã là khó lường sự tình, như lại làm ra thả đi Minh Cơ sự tình, ngược lại không đẹp. Lại nói, Tất Túc tiên... Tiên sinh tối nay đang trực, sự tình làm lớn chuyện, hẳn sợ rằng cũng phải gánh trách nhiệm."

Tất Túc lập tức buông lỏng, mặc kệ trong lòng ý nghĩ như thế nào, ngoài mặt vẫn là rất cảm kích đối Lý Tuần gật gật đầu.

Cung thị đem hai người "Mắt đi mà lại" đều thu tại trong mắt, trong lòng cười lạnh sau khi, cũng ở một bên hướng dẫn: "Như vậy, lấy Linh Trúc đạo hữu ý tứ, chính là gần như chỉ ở xung quanh tới lui..."

"Không, cái này cũng không thành."

Lý Tuần cười mỉm lắc đầu, cùng Cung thị kẻ xướng người hoạ.

"Nếu là dạng này, cũng không thể gây nên song phương đầy đủ coi trọng, mà lại, Tất Túc tiên sinh chuyện này, cũng rất khó khê động tới. Chiếu vào hạ suy nghĩ, nếu muốn mọi việc đầy đủ, lại ở giữa dính liền thiên y vô phùng, có mấy món sự tình, nhất định phải làm được hỏa hầu."

Cung thị không nói gì, Tất Túc nhưng là thần sắc đại động, rất là khách khí nói: "Linh Trúc đạo hữu hẳn là đã tính trước, ta xin lắng tai nghe!"

Lý Tuần mỉm cười, cũng không chối từ, mở miệng nói: "Dạng này, ta nói ra, do Cung phu nhân cùng tiên sinh bàn bạc bàn bạc."

"Cái này thứ nhất, ta tiến vào Tinh Hà, bộ dạng bại lộ chi địa, không nên quá nông, cũng không thể qua thâm, chút điểm này muốn đau nhức mà không thương tổn, đã muốn gây nên đầy đủ coi trọng, cũng không thể dẫn tới quý tông nổi trận lôi đình, miễn cho liền cái dây dưa thờ dốc khoảng không cũng không có, liền hóa thành bột mịn."

Tất Túc ừ liên thanh, nói: "Sẽ không, sẽ không. Trong lòng ta đã có mấy chỗ địa điểm, cùng này đầu cực kì tương xứng."

"Thứ hai, đã muốn mọi việc hợp nhất, vậy sẽ phải kích động tất cả mục tiêu. Cái này thanh thế nhất định phải kinh động ta kia tông môn, ít nhất phải quấy lên phong ba, để song phương sinh ra ma sát, đồng thời, Tất Túc tiên sinh mưu đồ vị kia, cũng muốn liên lụy tiến đến, dạng này chúng ta mới có thể đục nước béo cò.

"Như thế, mấu chốt ngay tại ta bộ dạng bại lộ đằng sau rút lui lộ tuyến bên trên, do đường dây này, đem chư mới liên tại một chỗ, cái này liền muốn do Tất Túc tiên sinh tinh tế mưu đồ."

Điểm này hợp tình hợp lý, Tất Túc tự nhiên chỉ có gật đầu phân.

Lý Tuần nói tiếp: "Một điểm cuối cùng, cũng mấu chốt nhất. Phải biết, thật đến ra tay thời điểm, Tất Túc tiên sinh thụ thân phận có hạn, mà tại hạ tu vi còn thấp, cũng lực có thua, nếu muốn được lại toàn công, chỉ sợ còn muốn Cung phu nhân âm thầm tương trợ. Hết lần này tới lần khác cái này Tinh Hà vận chuyển phức tạp nhiều biến, trong ngoài liên lạc là cái vấn đề khó khăn không nhỏ, điểm này, Tất Túc tiên sinh..."

Tất Túc nghe vậy nhất tể, xúc động nói: "Đây không phải vấn đề, Tinh Hà vận chuyển mặc dù phức tạp, nhưng phương vị biến hóa lại cùng chu thiên tinh tú luân chuyển tương ứng, có định chế mà theo. Cung phu nhân hoàn toàn có thể dựa theo canh giờ biến hóa, nắm vững Tinh Hà phương vị, mà xác thực địa điểm, chỉ cần lại định ra một cái liên lạc chi pháp, liền tuyệt không vấn đề."

Lý Tuần nhẹ "A" một tiếng, chợt cười nói: "Như thế rất tốt!"

Nói, hấn cùng Cung phu nhân ánh mắt vừa chạm vào, đồng đều biết, Tất Túc người này, hơn nửa bên thân thể đều va vào trong quỹ môn quan đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Chui Vào

Chương 03: Chui vào

Đương Lý Tuần hai cước chân chính bước vào Tinh Hà phạm vi một sát na, hần lập tức liền cảm thấy nơi này cùng ngoại giới khác biệt.

Mặc dù trước đó Tất Túc đã nhắc nhở qua, nhưng hần vẫn là bị nơi này phun trào chảy xiết tinh lực triều tịch giạt nảy mình.

Đồng dạng là đêm tối, thế nhưng là Tinh Hà trong ngoài nhưng là hoàn toàn khác biệt.

Nơi này sâu trong bóng tối, lóe ra mịt mờ quang hoa, quang mang này cũng không thể để hắc ám trở nên càng sáng tỏ, nhưng thật giống như có thể xuyên thấu nhân thể, cùng thể nội chân tức phát sinh không hiểu phản ứng.

"Đây cũng là 'Xuyên hồn quang' đi."

Lý Tuần nhớ tới Tất Túc cảnh cáo.

Cái này ôn nhuận quang mang, thực là cung cấp Tinh Hà vận chuyển tinh lực tán dật gây nên. Nhìn như vô hại, nhưng ở bên trong lưu đến lâu, lại không có Tinh Cơ Kiếm Tông độc môn pháp quyết thu nạp luyện hóa, liền sẽ tạo thành chân tức trắc trở, kinh mạch tắc nghẽn, xương cốt bệnh biến các loại đáng sợ triệu chứng.

Đối Tinh Cơ Kiếm Tông đệ tử là đại bổ, đối những tông môn khác tu sĩ thì so độc dược còn muốn lợi hại hơn gấp trăm lần.

Nhưng mà, Lý Tuần dưới mắt lại không thể đem cái này quang vụ ngăn tại ngoài thân.

Bởi vì dựa theo Tất Túc thuyết pháp, cái khác tông môn tu sĩ một khi đề khí, chân tức chất tính cùng tràn ngập tinh lực hoàn toàn khác biệt, liền tương đương là tại chi lan chi thất, ném một con bào ngư, loại kia mãnh liệt tương phản, tuyệt không thể gạt được đang trực cao thủ.

Huống hồ, như Lý Tuần thật không đánh vào người nửa chút, làm sao có thể để tông môn trưởng bối nhìn ra được hẳn "Lo lắng hết lòng", "Xả thân vong ngã" chỗ tốt?

Cho nên, đối cái này "Xuyên hồn quang", Lý Tuần chỉ có thể sinh thụ.

Lý Tuần lúc này đứng chính là một con sông lớn bên cạnh, hai bên bờ dãy núi sắp xếp trập, san sát cheo leo nguy phong, đen kịt có chút kiềm chế.

Bất quá, ù ù tiếng nước chảy nhưng là cực tốt yếm hộ.

Dựa theo Tất Túc thuyết pháp, Tinh Hà bên trong tự thành thiên địa, kể có tam viên thất nhạc, cửu trạch tam giang, phân lấy Thiên can địa chi số lượng, ở bên trong quy thống ngư tinh lực lưu động diễn hóa, đối ngoại thì liên kết Thông Huyền Giới địa mạch, thủy hệ, lấy ứng Thiên Tinh biến hóa.

Hiện tại Lý Tuần vị trí, chính là "Tam giang" bên trong Kinh Thương giang.

Lý Tuần ngẩng đầu nhìn lên trời, ngôi sao trong bầu trời đêm tựa hồ so ngoại giới muốn sáng tỏ rất nhiều, phảng phất bầu trời cũng cho kéo đến tới gần.

Hắn dựng thẳng lên một ngón tay, cảm thụ được tinh lực như thực chất lưu động phương hướng, lại dựa vào Tất Túc dạy cho hẳn "Tinh biến đồ", rất nhanh liền trắc ra bản thân tiếp xuống tiến lên lộ tuyến, Lý Tuần không dám thất lễ, thân hình chấn động, dán hai bên bờ tuyệt bích, khói nhẹ xuất ra.

Tất Túc đứng ở trên không chỗ, nhìn xuống ánh mắt kém chút liền rơi ra hốc

mắt. Hẳn bị Lý Tuần bay lượn tốc độ sợ ngây người.

Phải biết, Tinh Hà nội bộ địa hình mặc dù không đến mức giống Tinh Hà bản thân, ngày ngày lệch vị trí, thế nhưng là tại tinh lực liên lụy thống ngự phía dưới, nguyên khí lưu động thường thường một cái chớp mắt thiên biến.

Một cái Tinh Cơ Kiếm Tông phổ thông đệ tử, theo nhập môn lúc liền nhất định phải tu tập Tinh Cơ Kiếm Tông pháp môn, tăng cường đối tinh lực cảm giác, đồng thời thành thạo các loại Thiên Tinh diễn hóa chi đạo, cho đến mười năm điện cơ, mới có thể tại Tinh Hà nội cần thận đi lại mà không phát động cấm chế.

Mà muốn đạt tới "Tùy tâm sở dục mà không vượt khuôn" cảnh giới, kia thật kém không cần nhiều có cái sáu, bảy mươi năm.

Lý Tuần theo ghi lại "Tinh biến đồ" đến bây giờ, mới bao lâu thời gian? Huống chi, hẳn đồng thời không có tu tập Tinh Cơ Kiếm Tông pháp môn, không có khả năng dựa vào chân tức tăng cường cảm ứng, chỉ có thể thuần túy dùng đầu óc suy nghĩ thôi diễn.

Tại đủ loại này bất lợi tình hình dưới, Lý Tuần vậy mà có thể bôn lượn như bay, cùng nó nói là kỳ tích, còn không bằng nói là yêu dị!

"Trong đầu hẳn chứa là cái gì đồ chơi?"

Tất Túc đột nhiên cảm thấy, chính mình bởi vì không yên lòng mà trở về cử động, thật ngốc! Nhưng là, đáng giá!

Lúc đầu hẳn còn tưởng rằng, "Minh Tâm Linh Trúc" tên tuổi, khả năng bởi vì phía sau Cổ Âm tồn tại mà rút thủy, trong lòng đang có chút khinh thường. Nhưng tại mắt thấy Lý Tuần không thể tưởng tượng thủ đoạn đằng sau, trong lòng của hẳn tại thành thịch mà bốc lên hơi lạnh, mới biết thịnh danh chi hạ vô hư sĩ, càng may mắn sớm phát hiện đối phương chỗ đáng sợ.

Về sau cùng người này liên hệ, nhất định phải cực kỳ thận trọng mới được!

Lý Tuần chạy hết tốc lực tiểu canh giờ, tốc độ mới thoáng chậm dần, nhưng cùng thân thể động tác tương phản, trong lòng của hắn nhưng là hứng thú khuấy động, càng diễn càng liệt, hận không thể ngửa mặt lên trời hét dài để phát tiết.

Kia Tất Túc thật bị quyền vị mê hoa mắt, vậy mà như thế hào phóng đem "Tinh biến đồ" giao ra.

Có lẽ kẻ này cho rằng, "Tinh biến đồ" áo nghĩa thô thiển, tính không được cái gì. Lại không biết tại Lý Tuần cái này có thể xưng cấm pháp đại sư mắt người bên trong, "Tinh biến đồ" rõ ràng chính là một đầu hiệu rõ Tinh Cơ Kiếm Tông vô thượng bí pháp tuyệt hảo đường tắt.

Lý Tuần bản thân cấm pháp thiên tư liền viên siêu cùng thế hệ, chỉ tiếc vô luận là Minh Tâm Kiếm Tông, lại hoặc U Hồn Phệ Ảnh Tông, bao quát Huyết, Âm hai tán nhân, tại cấm pháp thượng đều tính không được giới này nhất lưu.

Cho nên, cùng Hồi Huyền, Tinh Cơ, không nói cái này tam đại cấm pháp tông môn bên trong cao thủ so sánh, Lý Tuần duy nhất ưu thế, cũng chỉ là tập chú gia chi trường, mạch suy nghĩ độc đáo mà thôi.

Thẳng đến trước đây không lâu mở ra Vụ Ẩn hiên, Lý Tuần kế thừa mấy đời Hiên chủ phong phú gần như bề bộn cấm pháp tri thức, nhất là Bất Ngôn Tông cấm pháp chi tinh hoa, lúc này mới cao ốc xây linh, đem tự thân cấm pháp tu vi đẩy lên một tầng thứ mới, đến tận đây tầm mắt mở rộng, trong lúc mơ hồ đã là tông sư khí tượng.

Mà Tất Túc hào phóng thủ bút, thì chẳng khác gì là trợ giúp Lý Tuần hoàn thiện hắn cơ hồ muốn định hình xuống tới chuẩn mực hình dáng, khiến cho hắn dòm ngó nó tông môn « Hóa Tinh Bí Điển » chi bề sâu, Lý Tuần có thể nào không mừng rỡ như điên?

Mà lại, chỗ tốt còn không chỉ chừng này.

Lý Tuần lấy tâm ma tinh tiến, vừa làm người thật, lại tinh tiến quá nhanh, cảnh giới cực chưa vững chắc. Nói không chừng một cái trọng thương, liền sẽ lại rơi xuống.

Lại vào lúc này cấm pháp tinh tiến, lấy hẳn nhất quán tu hành gấp rút cấm pháp, cấm pháp đẩy tu hành phương thức tu luyện, chẳng khác gì là ở phía dưới tăng thêm cây đuốc, Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn thân chân tức như sôi, trời quang mây tạnh ở giữa, hiển thị rõ đường hoàng khí tượng, đạo cơ thừa dịp lúc thu nạp hỏa hầu, tiêu tán tì vết, dần dần có ổn trọng chi tướng.

"Hay lắm, hay lắm!"

Lý Tuần toàn bằng mấy chục năm tu dưỡng ma luyện, mới miễn cưỡng đè xuống trong lòng cuồng hi, dần dần sau khi ổn định tâm thần. Mắt thấy chung quanh địa thế có biến, sông lớn trào lên vẫn như cũ, chỉ là hai bên bờ thế núi đi thấp, núi cao phía trên, thỉnh thoảng thấy mái cong. Đây đã là có Tinh Cơ Kiếm Tông đệ tử ở lại địa giới, làm việc càng phải tăng thêm mười hai vạn phần cẩn thận.

Tất Túc vì hẳn thiết kế "Xuất sự địa điểm", đã cách này không xa, thế nhưng là hẳn thúc đẩy tốc độ hiển nhiên thật to vượt qua ban đầu đoán chừng.

Bất quá, muốn tiến thêm một bước, cũng phi thường khó khăn.

"Tinh biến đồ" chỗ bao quát phạm vi liền đến này là ngừng.

Lý Tuần dù sao không phải không gì làm không được thần tiên, hẳn có thể dựa vào tự thân cường đại thôi diễn năng lực tính ra Tinh Hà vạn chuyển xu thế, nhưng cụ thể đến chi tiết, không có "Tinh biến đồ" dạng này có thể sử dụng pháp quy, hẳn liền cần phức tạp bề bộn tính toán, đây là một chút đều trộm không được lười.

Hẳn bộ pháp chậm dần, trong đầu cấm văn đồ hình này trưởng kia rơi, cùng ngoại giới tinh lực lưu động kêu gọi lẫn nhau, lại tác dụng đến thân thể của hẳn

phía trên, so sánh với mới nhẹ nhõm tự tại, lúc này thực sự khó khăn gấp trăm ngàn lần.

Thế nhưng là càng như vậy, càng là có thể tôi luyện nhân.

Lý Tuần rõ ràng, đây là một cái nghiệm chứng hãn đối « Hóa Tinh Bí Điển » lý giải cơ hội, đồng dạng, cũng là một cái tiếp tục vững chắc hãn tu vi cảnh giới cơ hội.

Tiến lên bảy, tám mươi bộ, thân hình hãn chợt dừng.

Mặc hãn tại cấm pháp thượng như thế nào được, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đẩy ra ước chừng bách bộ phạm vi, sau đó liền muốn chậm khẩu khí, ổn định tâm thần, mới có thể đi vào đi xuống một bước.

Mà mỗi tiến lên một khoảng cách, tính toán rườm rà trình độ liền lần tại trước đó , dựa theo tình huống này, e là cho dù đi đến hừng đông, hãn cũng chưa chắc có thể đi ra mười dặm đường đi.

Tất Túc vì hãn chọn lựa chỗ này địa điểm là phi thường giáng cứu, nơi đây vừa vặn ở vào Kinh Thương giang cùng quá nhỏ viên chỗ giao giới, Kinh Thương giang phụ cận bởi vì tinh vị chuyển di, trong khoảng thời gian này chính là khí cơ thu liễm, cấm pháp không dày khoảng không, cực có bị nhân chui vào khả năng.

Mà quá nhỏ viên thì là trong tinh hà trụ cột vị trí, nó cấm pháp chi chu đảo chặt chẽ, viễn siêu Kinh Thương giang phạm vi. Càng quan trọng hơn là, Tự Tinh đài ngay tại quá nhỏ viên bên trong, Lý Tuần chui vào Kinh Thương giang, bị ngăn trở tại quá nhỏ viên, thực là không thể bình thường hơn được, không dễ dàng làm cho người điếm khả nghi.

Lý Tuần dưới mắt thôi diễn cấm pháp, chỉ là yêu thích cho phép, giết thời gian dùng.

Hắn sớm đã dòm chuẩn Tất Túc vì hắn thiết kế "Xúc phạm điểm", cũng đã đoán chừng tốt canh giờ, chỉ đợi thời gian vừa đến, liền cố ý va chạm cấm chế, lại lấy Tất Túc dạy cho hắn biện pháp theo một cái khác đường đi rút lui, đúng lúc là sát qua tối nay một cái khác mục tiêu, cũng chính là Tất Túc một lòng muốn che lại sự huynh "Thiếu Vi Tinh" Vương La hợp lý giá trị khu vực.

Nghĩ đến Vương La, Lý Tuần đối đêm nay tình thế phát triển cũng ôm chặt một loại nhìn náo nhiệt tâm tính.

Lý Tuần trước kia cũng đã được nghe nói cái này phong thanh, ước chừng là Tất Túc cùng Vương La đều là Thiên Viên Ông sau lưng, kế thừa tông chủ đại vị lôi cuốn nhân tuyển. Tất Túc linh lung đa trí, Vương La trầm tĩnh uyên thâm, đều là gánh vác tông môn truyền thừa thượng giai nhân tuyển.

Chỉ là tại trải qua mấy trăm năm thí luyện chọn lựa đằng sau, Thiên Viên Ông rốt cục vẫn là khuynh hướng lựa chọn Vương La, khả năng gần đây liền muốn công kỳ thiên hạ. Điều này cũng làm cho luôn cúi nhiều năm Tất Túc không thể nào tiếp thu được, đến mức muốn mượn ngoại lực, đem đối thủ cạnh tranh bóp chết.

Lại không biết, Cổ Âm đã đối với hắn sinh ghét, sớm làm xong thông lọng, chờ hắn tự động vào trong chui.

"Ha ha, Cổ Âm nữ nhân kia, như thế nào lại là tùy tiện tốt như thế?"

Lý Tuần khẽ lắc đầu, bỗng cảm thấy này cũng giống như là bình phán tình cảnh của mình, không khỏi tự giễu nhất tểu. Lại quay đầu nhìn chung quanh nguyên khí biến hóa, lại nhíu mày.

Hắn tại cấm pháp thượng am hiểu nhất chính là "Bởi vậy đến kia", cũng chính là quất lấy một cái đầu sợi, chậm rãi đem trọn đầu manh mỗi đều chỉnh lý rõ ràng. Làm như vậy chỗ tốt là nhất pháp thông, bách pháp thông, chỉ cần manh mỗi làm rõ, ở giữa vụn vặt đồng đều rõ ràng minh bạch.

Hết lần này tới lần khác trong tinh hà khí cơ vận chuyển, toàn ứng thiên cơ, thiên đầu vạn tự, ngẫu nhiên biến dời, rất khó phân rõ đầu đuôi, hẳn lúc trước có tinh biến đồ, xem như nắm lấy một cái đầu sợi, nhưng bây giờ đường này lại cùng cái khác mấy trăm cây tuyến quấn quýt lấy nhau, nỗ lực rút ra một chút, hàng ngày đụng phải một cái bế tắc.

Cái này kết không phải nói không giải được, mà là quá tốn thời gian, Lý Tuần mặc dù nóng lòng không đợi được, vẫn còn có thể phân nặng nhẹ, thềm than một tiếng về sau, rốt cục quyết định từ bỏ.

Hắn đang chuẩn bị tìm nơi ẩn nấp địa điểm, các loại thời cơ đến, khóe mắt liếc qua chỗ chột thấy cường quang lóe lên, cái kia hẳn là là một cái ngự kiếm phi hành Tinh Cơ Kiếm Tông đệ tử.

Lý Tuần dọc theo con đường này cũng đụng phải vài cái, cũng không để ý, chỉ hơi nghiêng người hình, đem thân thể ẩn tại âm ảnh phía dưới.

Nhưng mà, hưởng ứng đạo này lấp lóe, trong đầu hẳn cũng là đột nhiên thông suốt.

Lý Tuần đột nhiên ngẩng đầu, khi thấy kiếm quang này trong hư không vạch ra một đạo tựa như cong mà không phải cong đường cong, hướng phía quá nhỏ viên phương hướng bay đi. Trên bầu trời nguyên khí chấn động đến mặt đất lúc, đã yếu ớt cực kì, nhưng Lý Tuần vẫn có chút hiểu được.

Lúc trước tại trong đầu dây dưa không rõ rất nhiều khí cơ biến hóa, tựa hồ bị đạo này kiếm quang quỹ tích xé ra một chút, bế tắc cũng có chút buông lỏng, bất quá muốn giải khai, y nguyên không phải nhất thời nửa khắc liền có thể kiến công.

Lý Tuần lắc đầu, dứt khoát khoanh chân ngồi xuống, trên tay vô ý thức huy động mặt đất, muốn tìm ra chỗ mấu chốt, nào biết cái mông còn không có ngồi ấm chỗ, trên trời lại là một đạo lưu quang hiện lên.

Lý Tuần giật mình ngẩng đầu, đã thấy đạo kiếm quang này cơ hồ đi cùng mới cùng một phương hướng, nhưng tốc độ nhanh chóng, ở xa trước một vị phía trên. Xẹt qua bầu trời đêm thời điểm, nó quỹ tích cũng có khác biệt, so trước một vị muốn ngăn gọn sắc bén được nhiều, căn bản là nhìn không ra bất luận cái gì tận lực chuyển hướng không chế, từ đầu tới đuôi, một lấy quán chi.

Tại kiếm quang này chui vào hư không đằng sau, Lý Tuần bỗng nhiên nhảy người lên, không nói hai lời, co căng phi nước đại. Tốc độ của hắn tự nhiên không có ngự kiếm như thế thần tốc, nhưng mà tiến lên ở giữa thông dong lưu sướng, giống như là lại được một phần tinh biến đồ giống như.

Đương nhiên, sẽ không còn có nhân tiễn hắn tinh biến đồ, thế nhưng là trước đây sau lưỡng cái tu sĩ ngự kiếm quỹ tích bay, đủ để bù đắp được một trương tinh biến đồ mà có thừa.

Hai người này một trước một sau, vừa vặn đều là tại Lý Tuần suy tư Tinh Hà biến hóa chỗ khớp nối, lại cùng là theo Kinh Thương giang phương vị tiến vào quá nhỏ viên. Lại thông thả và cấp bách khác biệt, cấp độ khác thường, cơ hồ chính là một trận hoàn mỹ nhất, tối tri kỹ pháp môn biểu thị, để Lý Tuần tận dòm trong đó bề sâu.

Mà càng thêm mấu chốt, vẫn là Lý Tuần lúc này cảnh giới.

Bởi vì ngọc trừ tà áp chế cùng phong tỏa, Lý Tuần còn không rõ ràng lắm bước vào chân nhân cảnh sẽ cho tu vi mang đến lớn cỡ nào chỗ tốt, thế nhưng là tại phương diện tinh thần, hắn đã loáng thoáng phát hiện một chút khác biệt, dưới mắt chính là cực tốt ví dụ.

Hai đạo kiếm quang cho xung kích chỉ là một sát na sự tình, Lý Tuần theo cái này sát na lấp lóe bên trong, đạt được giải khai "Bế tắc" gợi ý, đây là bản thân hắn cấm pháp tu vi gây nên. Nhưng mà, tại kiếm quang chớp động đồng thời, hắn dường như vứt bỏ hết thầy ngoại chướng, tại trong hoảng hốt lấy một loại phương thức trực tiếp nhất, thẳng đến bị nạn.

Cái này giống như trực giác, nhưng hiển nhiên lại siêu thoát tại trên trực giác, huyền diệu tới không thể nói nói.

Lý Tuần tại tu đạo trên đường, thỉnh thoảng cũng có như thế một tia cảm ứng, nhưng giống như ngày hôm nay, nhìn như hư ảo, lại vô cùng rõ ràng, thì là chưa bao giờ có.

Cho nên, hãn mới chạy như điên.

Tại dạng này cao tốc tiến lên bên trong, đối Tinh Hà biến hóa thối diễn cùng kia trực chỉ bản tâm cảm ứng hòa làm một, cơ hồ là mới mở cái đầu tự, liền biết được kết quả, mà ở giữa các loại chi tiết, đều rõ ràng trong lòng, ngược lại dường như vốn là ẩn tại trong đầu đồng dạng!

Như thế hay ý, cỡ nào thoải mái!

Lý Tuần tâm tình càng ngày càng tốt, cũng càng chạy càng nhanh, cuối cùng rốt cục chân không chạm đất, cưỡi gió mà đi.

Lúc này hãn cách ước định vị trí, thâm nhập đâu chỉ trăm dặm.

Đương nhiên, hãn cũng biết, đây là bởi vì chính mình thời gian dài suy tư bị mai kia dẫn bạo, mới đã xảy ra là không thể ngăn cản, rất có thể như chẻ tre cảm giác. Mà đột tiến mấy trăm dặm đằng sau, phong mang dần dần áp chế, lại như thế "Phách lối" xuống dưới, hãn tuyệt đối là không chiếm được lợi ích.

Lại phi hành ước chừng non nửa khắc đồng hồ, tính toán sắp xông vào quá nhỏ viên nội địa, hãn cũng vừa lòng thỏa ý, lại gặp chênh lệch thời gian không nhiều lắm, liền quyết định quay người quay trở lại.

Lý Tuần dừng thân lại, quan sát tứ phía tình thế. Địa thế nơi này đã trầm được nhiều, giống như là cái bình nguyên bộ dáng, lên cao quan sát, khắp nơi mênh mêng, chợt có thấp cây thanh lưu, lầu các phòng nhỏ rải ở giữa, cùng tinh không chiếu rọi, tinh mịch nhẹ nhàng khoan khoái, thuộc về phúc địa.

Lý Tuần lại không cảm thấy nơi này có cái gì phúc khí, chỉ vì bên này tinh lực lưu động so Kinh Thương giang nơi đó càng rõ ràng hơn, lại thường có triều tích lên xuống, ngược lại cùng Tọa Vong phong đỉnh không sai biệt lắm.

Tinh lực sền sệt lúc, sở sinh thành Xuyên hồn quang liền giống như quý hỏa, như cụ thực chất, Lý Tuần có thể rõ ràng cảm thấy tinh lực chậm rãi xuyên vào lỗ chân lông, lẫn vào kinh lạc huyết mạch lúc tạo thành khó chịu.

Lại lưu đến lâu chút, chỉ sợ hẳn thật muốn không chiến mà tự thương hại.

Lúc này, hẳn hết lần này tới lần khác nhớ tới Minh Cơ. Hẳn mới dừng lại vài khắc đồng hồ chính là loại này bộ dáng, Minh Cơ tự bị giam cầm đến nay, đã qua gần một tháng, kia nàng giờ phút này lại sẽ như thế nào?

Suy nghĩ bắt đầu sinh đẳng sau, Lý Tuần trong lòng liền có chút đau buồn. Nhưng dù sao vẫn là lý tính chiếm thượng phong, nhúu mày, hẳn vừa mới trở lại, trong lòng báo động đột khởi.

Căn bản cũng không có thời gian phản ứng, Lý Tuần thân thể nhất chuyển, cả người ảnh đột nhiên ở giữa hư hóa, cùng đêm đen như mực không hòa làm một thể.

Mới đưa thân thể ẩn hạ, quá nhỏ viên chỗ sâu liền có đạo kiếm quang bắn nhanh tới, bay lượn quỹ tích khoảng cách Lý Tuần không hơn trăm thước xa, chỉ là đối phương cũng không dừng lại, trong nháy mắt lại bay về phương xa.

Lý Tuần thở dài một hơi, biết người này chỉ là trùng hợp đi ngang qua, đồng thời không có phát hiện hẳn. Nhưng mà, lông mày của hẳn cũng nhăn chặt hơn.

Vừa mới song phương không sai biệt lắm là gặp thoáng qua, Lý Tuần rất nhanh liền phát hiện, người này chính là mới vừa rồi cái thứ nhất theo đỉnh đầu hẳn bay qua tu sĩ, dạng này tới lui vội vàng, bản thân liền có một chút không bình thường.

Càng quan trọng hơn là, người này xẹt qua trong nháy mắt, hẳn thấy rất rõ ràng, đối phương trên mặt xanh xám, cảm xúc rất bất thường, ngoài miệng thậm chí còn đang thì thào mắng, trong đó có hai chữ con mắt càng là hết sức miễn cảm, Lý Tuần xa xa lợi dụng xem môi chi thuật phiên dịch tới —

"Minh Cơ!"

Kẻ này ngoài miệng mắng lại là Minh Cơ!

Lý Tuần trong lòng vô cùng chấn động, hẳn gần như trong nháy mắt liên tính toán ra đối phương cái này qua lại sử dụng thời gian, tiếp theo đánh giá ra người kia xa nhất có thể đạt tới phương vị — cách hẳn hiện tại lập thân chỗ, nhiều nhất hơn ba trăm dặm. Chẳng lẽ cái này muốn tới Tụ Tinh đài rồi?

Hắn rất mau trở lại nhớ tới Tất Túc nói tới Tụ Tinh đài tin tức.

Bởi vì xác định đám lửa này không biết nấu đến quá nhỏ viên, cộng thêm liên lụy đến tông môn bí ẩn, Tất Túc giải đáp lúc, chỉ nói nơi xảy ra chuyện là đến Tụ Tinh đài phải qua đường, cách Tụ Tinh đài thẳng tắp khoảng cách cũng không coi là xa xôi. Còn "Không tính xa" là bao xa, hẳn không nói, Lý Tuần cũng không hỏi.

Dưới mắt xem ra, khoảng cách này dường như là có thể đung tay đến!

Lý Tuần cực hiếm thấy do dự.

Nếu là thuần lấy lý trí luận, dưới mắt hẳn một thân dính dấp các phương biến hóa, coi như án lấy kế hoạch từng bước một phổ biến, còn sợ không kịp, huống chi lại phức tạp, dẫn xuất sự tình đến?

Thế nhưng là, không gặp vừa rồi tên kia thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác người kia hùng hùng hổ hổ tới, trong lời nói lại dính đến Minh Cơ, có trời mới biết dưới mắt người ngọc ở vào loại nào hoàn cảnh!

Lý Tuần trên không trung run lên nửa ngày, mà khi hẳn sau khi tĩnh hồn lại,

lại phát hiện thân thể của mình không biết làm tại sao không ngờ trước nhẽ nhàn mấy chục trượng. Phát giác được loại tình huống này, hấn nhin không được cười lên, đồng thời, cũng làm ra quyết định.

Cần quyết đoán mà không quyết đoán, phản thụ nó loạn.

Đã trong lòng của hấn nổi lên suy nghĩ, liền không nên lại lưỡng lự, nhất là thời gian cấp bách, có cái này trì hoãn khoảng không, không chừng sự tình hội lên biến hóa gì. Hấn hắc một tiếng, thân thể đột nhiên trước vọt.

Có thể mới bay ra vài thước, Lý Tuần trong lòng đột nhiên chấn động, bàn tay không tự giác xoa lên ngực, nơi đó ngọc trừ tà đặc hữu ôn nhuận cảm giác y nguyên tồn tại.

Chuyện gì xảy ra? Vừa mới hấn biến mất thân hình chiêu kia, như thế nào là... Phệ Ảnh Đại Pháp?

Lý Tuần khẳng định chính mình không có nhớ lầm, Minh Tâm Kiếm Tông ẩn hình biệt tích pháp môn, xa không đạt được như vậy quý quyết tinh xảo. Có thể đây cũng là gặp quý xảy ra chuyện gì?

Trong lòng chuyển suy nghĩ, Lý Tuần đã đem Phệ Ảnh Đại Pháp pháp môn chở nhiều lần, có thể ngoại trừ quấy đến khí huyết sôi trào, nhưng là cái gì dị tượng cũng không có phát sinh.

Mặc dù trong lòng gọi quái, nhưng tại dưới mắt tình thế này bên trong, hấn cũng không dám để lộ ngọc trừ tà, nhìn xem trên người mình đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, đành phải đem nghi vấn đặt tại trong lòng, buồn bực đầu lại hướng vọt tới trước.

Lúc này hấn nhuệ khí đã tả, tốc độ cũng không thể tránh khỏi chậm lại, mà càng đi quá nhỏ viên trung tâm đi, trong hư không lưu động tinh lực, biến dời khí cơ cũng liền càng là đông đúc phức tạp.

Lý Tuần lúc đầu tự tin tâm cảnh đã có chút dao động, lại tiếp tục như thế, có lẽ qua không được trăm dặm đường, hẳn liền muốn không thể tiếp tục được nữa.

Có lẽ lão thiên gia tối nay đặc biệt chiếu ứng hẳn, liền tại Lý Tuần thấp thỏm trong lòng thời khắc, trước mắt trong hư không, nhưng dần dần dâng lên một mảnh oánh nhuận ánh sáng nhạt.

Cái này quang cũng là Xuyên hồn quang, nhưng muốn trong trẻo rất nhiều, hiển nhiên tinh lực chi sèn sệt, vượt qua hẳn hôm nay vị trí rất nhiều. Mặc dù cách xa nhau còn cách một đoạn, nhưng Lý Tuần đã có thể khẳng định, nơi đó hẳn là Tụ Tinh đài không thể nghi ngờ.

Hắn cùng mục đích ở giữa khoảng cách, lại so trong dự liệu muốn gần một nửa trở lên. Bởi vậy có thể thấy được, lúc trước trở về tên kia dừng lại thời gian thực sự không ít.

Lý Tuần nhú chặt lông mày, thân hình lập tức rơi trên mặt đất.

Không phải hẳn không muốn bay, mà là trong hư không giăng khắp nơi tinh lực mạch nước ngầm, tạo thành một mảnh đầy trời lấp mặt đất lưới lớn, không có đặc thù tâm pháp, ở trong đó thật sự là nửa bước khó đi.

Lấy Lý Tuần lúc này lý giải, như nghĩ không kinh động người khác, vô thanh vô tức chui vào, cơ hồ chính là không có khả năng hoàn chỉnh nhiệm vụ.

Đương nhiên, Lý Tuần vẫn là tiến hành một phen ném thử. Hẳn sát tinh lực mạch nước ngầm biên giới, đi bảy tám bộ, nhưng cuối cùng vẫn là ngừng lại.

Ở chỗ này, hẳn cảm giác được chí ít có năm nơi cực kỳ lợi hại cấm chế, chính theo thân thể của hắn di động, tiến hành tương ứng điều khiển tinh vi. Nếu như lại tiếp tục, đột phá cấm chế điểm tới hạn, kia chỉ sợ toàn bộ Tinh Hà người đều muốn bị kinh động đến.

Kết quả là, cái này lâm môn một cước, ngược lại đá không đi ra rồi?

Mặc cho Lý Tuần tâm chí làm sao cứng cõi, dưới mắt cũng rất không cam tâm.

Hắn hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên, dò xét hoàn cảnh chung quanh, bất quá, trước người hắn một cái gò đất nhỏ, vừa vịn cản trở hắn ánh mắt. Muốn nhìn càng thêm xa một chút, ngoại trừ leo lên cái này gò nhỏ, cũng chỉ có thể dọc theo tinh lực mạch nước ngầm biên giới, quán tốt nhất đại nhất cái vòng tròn.

Giờ phút này thời gian đã không sai biệt lắm, Lý Tuần nào có thời gian rời vòng quanh nhi chơi đùa?

Hết lần này tới lần khác phía trước cấm chế lợi hại, để hắn không cách nào hành động thiếu suy nghĩ. Do dự hai lần, hắn chợt thấy được một cỗ vô danh hỏa theo tâm khẩu thẳng chui lên trán, thiêu đến ánh mắt hắn nóng hổi, không tự chủ nhìn chăm chăm đỉnh gò núi, hận không thể thẳng tắp xông lên phía trước.

Có lẽ là ánh mắt cho thiêu thương, hắn chỉ cảm thấy trước mắt cảnh vật bỗng nhiên bắt đầu mơ hồ, dưới sự kinh hãi, lại rất nhanh nghĩ đến, khả năng này là tâm ma mất khống chế tạo thành, vừa mới định tâm thần, lại nhìn chăm chú thấy vật thời khắc, hắn bỗng nhiên há to miệng, bị cảnh sắc trước mắt sợ ngây người.

Trước mắt đã không còn là kia thấp bé mô đất tạo ra bóng đen, phóng tầm mắt nhìn tới, tinh không tựa hồ bị thiên thần đại thủ kéo xuống, nếu không, mọi người không cách nào giải thích, lúc đầu xa tại hư không chỗ sâu nhất sao trời, tại sao lại tản mát giữa thiên địa, tựa hồ có thể đụng tay đến.

Lý Tuần một chút liền thấy được bảy tám khóa sáng tỏ "Sao trời", tại mênh mông vô bờ đại bình nguyên trên không, sơ tán phân bố, thả ra thanh lãnh ánh sáng mang. Cùng bầu trời bên trong lấp lóe tinh quang giao thoa, loại kia điên đảo hư không kỳ dị cảm nhận, làm cho người vài không biết thân ở phương nào.

Lần đầu tiên, Lý Tuần liền minh bạch, cái này nhất định là Tụ Tinh đài.

Cho dù cái này cùng hắn chuyện xưa thường thức hoàn toàn khác biệt, nhưng

chỉ cần có thể cảm giác được, tại mảnh này không gian bát ngát nội, tầng kia lại một tầng đủ để khiến đầu người choáng váng hoa mắt khí cơ kết nối, cùng với chày xiết trong đó cuồn cuộn nguyên khí, chính là đồ dẫn, cũng sẽ không đoán sai.

Ngay sau đó nhìn lần thứ hai, Lý Tuần liền thấy được trên bình nguyên, xa xa tương đối hai bóng người. Mặc dù cách xa nhau cực xa, nhưng tại "Sao trời" quang mang chiếu rọi xuống, Lý Tuần vẫn phân biệt xuất đại khái hình dáng. Không hề nghi ngờ, ở trong đó, có Minh Cơ!

Lý Tuần hẳn là kích động, chí ít hẳn làm được một kiện rất đáng gờm sự tình. Thế nhưng là, tại lúc này, hẳn chỉ cảm thấy khắp cả người phát lạnh, hàn ý cuối cùng hóa thành tinh mịn mồ hôi lạnh, theo trên sống lưng trượt xuống.

Sau lưng hẳn, chí ít có hai mươi chỗ có thể rút khô phụ cận vài dặm tinh lực dòng lũ cấm chế cường đại, gần như phun trào biên giới.

Những này nhạy cảm mà rậm rạp cấm chế đã phát hiện có người ngoài xâm nhập, thế nhưng là "Ngoại nhân" tại thời điểm này, lại giống như là một cái u linh, dùng tốc độ quý mị, gần như tại vô nhẹ nhàng, theo đủ loại cấm chế tầm đó xuyên qua.

Chúng cấm chế cuối cùng vẫn là không có bạo phát đi ra, bởi vì tốc độ này, biên độ, mức đo lường, hoàn toàn vượt ra khỏi cấm chế sinh ra phản ứng phạm trù.

Tại cấm chế cảm ứng bên trong, vừa mới trải qua, chỉ là đột khởi một trận gió.

Phệ Ảnh Đại Pháp là một lần, vừa mới lại là một lần! Mà lúc này, rõ ràng là Huyết Ảnh yêu thân thủ đoạn! Lý Tuần tay đè lấy trên ngực ngọc trừ tà, bắt đầu cảm thấy mình đầu có chút không đủ dùng.

Hẳn ở chỗ này thất thần một đoạn thời gian, bình nguyên phía trên, Minh Cơ

cùng một người khác còn tại đứng đấy, tựa hồ là đang đối thoại.

Lý Tuần cường đề lại tâm thần, quan sát tỉ mỉ trên không bình nguyên cái này điểm điểm "Sao trời" .

Nếu như hẳn đoán chừng không tệ, những này lấp lóe quang mang điểm sáng, hẳn là Tất Túc nói tới "Định tinh", không lẽ tinh lực chính là lấy cái này mấy cái Định tinh làm trung tâm, không ngừng vận chuyển.

Lý Tuần trước mắt chỉ thấy cái này bảy tám khóa, dựa theo này suy tính, cái này ba trăm sáu mươi sáu mai Định tinh, phân bố phạm vi chỉ sợ muốn quảng đến mấy trăm dặm.

Dạng này, Minh Cơ đứng phương vị, liền hẳn là bị Cơ bàn tử trộm phải Định tinh vị trí, xem ra đã là tại Tụ Tinh đài tối xung quanh.

Cũng là dạng này mới hợp lý, nếu bị Cơ bàn tử chui vào Tụ Tinh đài nơi trọng yếu trộm thượng một viên, Thiên Viên Ông cái này thích sĩ diện, sớm đem cái kia mập mập thiên đao vạn quả, lại giơ kiếm tự vận.

Cũng may mắn như thế, Lý Tuần lúc này liền có thám thính trong đó hư thực chủ ý.

Hắn sờ tay vào ngực, lập tức liền nhặt một viên bụi lớn nhỏ hạt tròn, mà cái này "Bụi", kỳ thật chính là Thấu âm sa.

Lý Tuần thoáng trặc hạ phong hướng, lập tức cong lại bắn ra, Thấu âm sa liền theo cơn gió, phiêu phiêu đặng đặng, rơi thẳng hướng Minh Cơ hai người chỗ đứng lập phương vị.

Tới đồng thời, trong hư không nhô ra một đầu trắng muốt như ngọc cánh tay, trên lòng bàn tay nâng một cái bát ngọc, chính là kiếm chế Thấu âm sa sóng âm sử dụng.

Lý Tuần cười nhẹ một tiếng, đem bát ngọc lấy xuống, lại khoanh chân ngồi

xuống, tập trung tinh thần, nghe theo bát ngọc vách trong chấn động truyền ra phong thanh, còn có tiếng nói chuyện.

Thấu âm sa bay xuống quỹ tích hiển thị rõ Lý Tuần lúc này thủ đoạn thần thông.

Mượn dùng hướng gió, chỉ sử một cái ban đầu lực đẩy, đằng sau liền toàn bằng cát bụi tự bắt nguồn từ rơi, hết lần này tới lần khác lực tấn lúc, chính rơi vào vài dặm ngoài hai người cách đó không xa, mượn dư lực lăn mấy vòng, dán thảm cỏ ngừng lại, cái này đúng lúc là cùng Minh Cơ tương đối chân của người kia bên cạnh.

Bát ngọc bên trong lập tức liền có hưởng ứng.

". . . Có Tây Liên hợp lực; trung bộ Bất Dạ thành mặc dù nội triệt, lại dư thế chưa suy, càng có Thiên Chi Thượng Nhân lấy vô thượng huyền công tọa trấn; hết lần này tới lần khác tại phía đông, hai chúng ta đại kiếm tông, sinh ra hiềm khích, giằng co không xong, Minh Cơ tiên tử nói tâm thông suốt, lẽ ra biết được, ở trong đó vấn đề."

Thanh âm này có chút quen tai, Lý Tuần nghĩ nghĩ, mới nhớ lại, đây chính là vài ngày trước tại Tinh Hà bên cạnh, cái kia nghe hỏi mà đến Doãn Tinh, lúc ấy từng "Ám chỉ" Cơ bàn tử tới, là cái nhân vật.

Sau đó tiếng nói, liền để Lý Tuần trong lòng nhảy một cái.

Thanh âm này xa xa truyền đến, không bằng Doãn Tinh nói chuyện như thế rõ ràng, nhưng trầm tĩnh tự nhiên, tự có khí độ. Giọng nói này, Lý Tuần tự nhiên quen thuộc nhất bất quá, chính là Minh Cơ không thể nghi ngờ.

Nghe vào, nàng trung khí còn có chút dồi dào, nói tự chuyển hướng bên trong trong treo dễ nghe, nghĩ đến thân thể không việc gì: "Thế nhân đều có một bộ tâm tư, hôm nay như vậy, ngày mai nói không chừng liền thay cái bộ dáng. Doãn Tinh đạo hữu thế nhưng là ý tứ này?"

"Đúng là như thế." Doãn Tinh giọng nói vô cùng tận tán thường sở trường.

"Tiên tử khốn thủ nơi đây gần một tháng, y nguyên có thể đem cầm ngoại giới đại thế, thực là đáng quý. Tiên tử đã biết, liền hẳn là minh bạch, cái gọi là đêm dài lắm mộng, thật vất vả các tông đạt thành chung nhận thức, chính là tình thế tốt nhất thời điểm, như bởi vì lưỡng tông tranh đấu, sử sau đó không lâu Thủy kính đại hội tan rã trong không vui, ngày sau Tán Tu Minh Hội, lại có phương nào có thể áp chế?"

Nơi xa Lý Tuần nghe đến đó, rốt cục giật mình.

Quả nhiên không ra Cổ Âm sở liệu, Thông Huyền chư tông, rốt cục vẫn là nhẫn nhịn không được Tán Tu Minh Hội cái này xung kích truyền thống quái vật khổng lồ, quyết định hợp lực đem nó bóp chết, sử Thông Huyền Giới quý tích, lại lần nữa khôi phục lại bình thường trên quỹ đạo tới.

Bất quá bởi vì Huyền hải U Minh thành sự kiện mà kéo dài thời hạn Thủy kính đại hội, lại là âm thầm vi chư Tông Hội minh làm chuẩn bị, đây cũng là Lý Tuần trước đó không có nghĩ tới. Tin tức này, chắc hẳn Cổ Âm sẽ phi thường cảm thấy hứng thú, đương nhiên cũng không bài trừ nữ nhân kia sớm đã tính trước kỹ càng.

Lý Tuần vừa nghĩ việc này, đầu óc vẫn còn có những ý nghĩ khác.

Nghe Doãn Tinh cái này ngôn ngữ, nói là lấy lòng cũng không quá đáng, chỉ là cùng giả mù sa mưa lễ phép thức lấy lòng khác biệt, hẳn ngôn ngữ hơi có chút phát ra từ nội tâm tận tán thường chi ý, hợp lại cùng nhau, liền có chút cổ quái.

Nhất là hẳn tiếng nói âm vang, tính tình cũng coi là cương nghị hơn người. Hết lần này tới lần khác mở miệng một tiếng "Tiên tử", còn nói ra những lời cung duy này, khó được sau khi, càng giống là có thâm ý khác.

Lý Tuần chớp mắt, liền hiểu được: "Phía dưới kẻ này hẳn là muốn ăn thịt thiên nga. . . Hồn trưởng đồ chơi."

Không giải thích được mắng một tiếng, bát ngọc bên trong lại truyền tới Minh Cơ thanh âm: "Việc này ngược lại quái, nếu là quý tông đã có quyết nghị, Doãn Tinh đạo hữu đối ta nói đi lại là đạo lý nào?"

Một câu nói kia rất có năng vận kiếm sự sắc bén, Doãn Tinh rõ ràng chần chờ một chút, mới cười khỗ nói: "Tiên tử hẳn là tại cười ta. Tốt a, kỳ thật ta muốn nói là, thiên viên sư bá quả thật tính tình bên trong người, gặp chuyện không khỏi cũng có chút hành động theo cảm tính.

"Ngày bình thường thì cũng thôi đi, nhưng bây giờ thế cục chính nhanh, bất luận là người ta hai tông, vẫn là toàn bộ Thông Huyền Giới, chỉ sợ cũng chờ không được sư bá hẳn quẹo góc nhi đến, cho nên. . ."

Liên Lý Tuần đều không thể không thừa nhận, như Doãn Tinh ngạnh hán làm này uyển chuyển nói, thực sự có rung chuyển lòng người công hiệu.

Nhưng mà, Minh Cơ lại một kiếm trăm tại hẳn yếu hại thượng: "Thiên Viên Tông chủ đi không được vòng, liền muốn ta phải đi vòng nghênh hẳn?"

Doãn Tinh liền giải thích khí lực đều bị chém đứt, chỉ có thể liên tục cười khỗ, nửa ngày sau mới nói: "Tiên tử minh giám. Dưới mắt Tinh Hà thế cục náo động không ngớt, hơn phân nửa Thông Huyền Giới đều đang ngó chừng nơi này, thời gian thực sự trì hoãn không được.

"Mà lại những ngày qua xuống tới, tiên tử thể nội thương thế ngày càng tăng thêm, vốn lại thụ thấu hồn quang quấy nhiễu nổi khỗ, lại có ta kia bất tranh khí sư diệt tới quấy rối, tiếp tục như vậy, sao ngày thường rồi?"

Bên này Lý Tuần trong lòng mới là giật mình, Minh Cơ đã lãnh đạm lời nói: "Cái này không phải là đạo hữu quan tâm sự tình. Còn người cái kia sư diệt, ta đã giết hẳn sư phụ, hẳn đến báo thù, liền không có gì sai lầm. Người đem hẳn khuyên đi, ta cảm kích, nhưng lại nhiều lời, nhưng là không cần."

Lý Tuần chỉ nghe được bên kia Doãn Tinh liên thanh thở dài, hết lần này tới

lần khác Minh Cơ lại không phát một lời, để trong lòng của hắn như mèo bắt, yên ổn không xuống. Mà cùng Tất Túc thời gian ước định đã không sai biệt lắm, như hắn lại không có hành động, Tất Túc nơi đó không chừng sẽ có biến cố gì.

Có thể hắn chẳng lẽ liền mắt thấy Minh Cơ ở chỗ này chịu khổ?

Hắn rốt cục vẫn là ngồi không yên, đứng người lên tới, nhìn xuống bình nguyên thượng hai bóng người. Nơi đó, Doãn Tinh đang tới đi trở về động, hiển nhiên trong lòng lo lắng, mà Minh Cơ thì lẳng lặng sừng sững, không có nửa điểm động tác, cũng không biết là cố ý như thế, vẫn là bị giam cầm không thể động đậy.

Là, còn có cấm chế. Hắn nơi này mong muốn đơn phương muốn cứu người, chỉ sợ cũng không có ý nghĩa gì.

Thiên Viên lão nhi tại cấm pháp thượng tạo nghệ, một chút không thua tại Huyền Hóa chân nhân, cùng thuộc giới này đứng đầu nhất tông sư liệt kê. Hắn bày ra giam cầm chi pháp, như thế nào có thể trong thời gian ngắn giải khai?

Chờ chút!

Lý Tuần đột nhiên nhớ tới Tất Túc ngay lúc đó thuyết pháp: Một khi Định tinh thất vị, Tinh Hà vận chuyển liền sẽ chịu ảnh hưởng. Có thể hắn luôn luôn chưa nói qua giam cầm sự tình, nói cách khác. . .

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Kinh Loạn

Chương 04: Kinh loạn

Trên thảo nguyên, Doãn Tinh chuyển mười cái vòng tròn, rốt cục phát hiện chính mình thật to thật thối, dòm nhãn Minh Cơ, gặp nàng thần sắc nhàn nhạt, đồng thời không có cái gì biểu thị, mới yên lòng.

Thế nhưng là, nhìn người ngọc giờ phút này thần sắc tự nhiên, không quan tâm hơn thua thái độ, trong lòng của hắn hiểu hơn, Minh Cơ đạo tâm kiên định không thay đổi, đã xem lúc này tình trạng coi là tu đạo trên đường kiếp số, dưới mắt chính là lấy ứng kiếp chi pháp đối mặt.

Chính vì vậy, tự tin không thẹn với lương tâm, làm việc vô thiên năng, như thế nào lại chủ động cúi đầu trước Thiên Viên Ông, hồng tu hành?

Coi như Thiên Viên Ông nói được thì làm được, thật đem Minh Cơ giam cầm ngàn năm, sợ rằng Minh Cơ cũng chỉ hời hợt nhàn chỗ chi, lại lợi dụng nó mà luyện tâm cảnh, cuối cùng phá kiếp mà xuất.

Nghĩ được như vậy, Doãn Tinh trên thân chính là rùng cả mình.

Gió nổi lên.

Sau một khắc, hắn đột nhiên quay đầu. Đập vào mắt, là một đạo thể lương chướng mắt huyết ảnh, trong nháy mắt tràn đầy hắn toàn bộ tầm mắt.

Cái này huyết ảnh giống như là theo trong cơn ác mộng nhảy ra yêu ma, chỉ nhìn nó vượt qua vài dặm không gian lúc quỷ tích, Doãn Tinh liền có một loại thiên địa bị bóp méo cảm giác hôn mê.

Chờ hãn nghĩ đến, đây là đối phương bá đạo vô song tốc độ tạo thành ảo giác lúc, gió tanh đập vào mặt, một sợi như là nung đỏ dây kềm nóng rực chân tức đã chống đỡ lên hãn ngực.

Trong chốc lát, Doãn Tinh khí huyết sôi trào.

"Bang" một tiếng kiếm minh, cái kia bả chìm đắm mấy trăm năm tâm huyết tu vi Phá Quân tiên kiếm tự phát bắn ra vỏ, cơ hồ là dán da của hãn, lách thân bay trước, lấy kiếm lưỡi đao thẳng đến kia một sợi chân tức.

Trong phạm vi cho phép bành trướng tinh lực bị cái này hay tới đỉnh cao một kiếm đều thu nạp, lại cùng kêu lên cộng minh. Giữa thiên địa "Ông" tiếng nổ lớn, đây trời sao trời tựa hồ cũng sáng một chút, sau đó lại cùng quy tịch ngầm.

Doãn Tinh trợn mắt hét lớn một tiếng, bàn tay nước chảy mây trôi sát qua thân kiếm, lấy Phản thủ kiếm thức bắt lấy chuôi kiếm, hướng ra phía ngoài xé ra. Phá Quân lưỡi kiếm trong hư không vạch ra một đạo sương tuyết lạnh triệt quang hồ, tiếp theo dẫn động chung quanh cuộn cuộn tinh lực dòng lũ, đột nhiên bắn ra.

Bén nhọn tiếng gào rít vang vọng vùng quê, cơ hồ muốn nhào vào trong ngực hãn huyết ảnh thể tích tăng vọt, chợt nhìn lại liền giống như là một đoàn huyết sắc nông vụ, bị Doãn Tinh gió bão một kiếm thổi phá lái đi, lảo lảo lộn lộn, cơ hồ muốn nứt thành thiên ti vạn lỗ, cuối cùng tản mát sạch sẽ.

Doãn Tinh lông mày cau chặt, trong lòng không có nửa phần thư giãn.

Hãn tự biết kiếm này mặc dù thanh thế kinh người, kỳ thật hoàn toàn là sống còn lúc tự cứu chi dụng, kiếm khí bắn ra hoàn toàn không có kiềm chế, một kiếm vung ra, cũng có đại bộ phận lực lượng đánh vào không trung, khổ sở cực kỳ. Mà lại, này quý dị tình hình mặc dù chưa hề chính mắt thấy, có thể hãn giống như ở đâu nghe qua. . .

Chính mê hoặc ở giữa, nơi xa bãi cỏ đột nhiên bùn đất vấy ra, một đạo cùng

lúc trước cơ hồ không khác nhau chút nào huyết ảnh theo lòng đất âm vang xông ra, kia phương vị lại là. . . Nguy rồi!

Minh Cơ!

Doãn Tinh cơ hồ không chút nghĩ ngợi, Phá Quân tiên kiếm hóa thành một đạo tinh mang, thoáng chốc chui vào hư không, lại xuất hiện lúc, đã là tại huyết ảnh ngay phía trước, cách tại nó cùng Minh Cơ tầm đó. Kiếm ngân vang réo rắt, đâm thẳng đi qua.

"Tranh" một tiếng sắt thép va chạm, Phá Quân tiên kiếm bỗng nhiên bắn lên, bay thẳng hướng giữa không trung, mà cấp tốc tiếp cận Doãn Tinh trong mắt thấy được rõ ràng, kia huyết ảnh bên trong nhô ra nhất căn xích hồng ngón tay, cũng vỡ ra đạo nhàn nhạt vết thương, lạ thường nhưng không có nửa chút máu tươi vẩy ra tới.

Bắn ra Phá Quân tiên kiếm trên không trung xoay tròn, ở trên cao nhìn xuống, lại là hóa mang phi âm. Tới đồng thời, Doãn Tinh đã bay đến huyết ảnh hậu phương, tay kết ấn quyết, cùng nhau điều động phương viên mười dặm tất cả cấm chế, muốn khóa chặt lại cái này yêu ma thân hình.

Ngay tại lúc trước mắt hấn, huyết ảnh bính nhiên nổ tung, vẩy ra huyết vụ xoẹt xoẹt rung động, tựa hồ có cường đại ăn mòn lực. Mà trong đó phóng tủng chảy xiết quỹ quyết chân tức, càng đem đã có thứ tự tập kết tinh lực quấy đến vừa loạn, sử cấm chế muốn phát mà không thể.

Doãn Tinh tu hành bảy, tám trăm năm, nhận biết cực lớn, nhưng quỹ dị như vậy hay thay đổi thủ đoạn, vẫn thuộc hiếm thấy. Hấn nao nao, lấy tay thu hồi Phá Quân tiên kiếm, ánh mắt mới hướng Minh Cơ nơi đó quét qua, phía sau cường chế lại tới. Chỉ là tình thế mang theo phong áp, liền để trong cơ thể hấn khí huyết hỗn loạn, giống như muốn trương khai giống như.

Cũng đang vì như thế, trong lòng của hấn đột nhiên thông suốt, buột miệng kêu lên: "Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp? Không, đây là. . . Huyết Ảnh yêu thân!"

Doãn Tinh cũng không biết, hắn vừa mới lời nói, tại bốn ngày trước, có một tên mập đã đi đầu lối ra. Mà lại, hai người bọn họ mức độ chặt vật, cũng chênh lệch không xa.

Vội vàng phía dưới, Doãn Tinh mở ra phụ cận một cấm chế, tại tinh lực phun trào dòng lũ bên trong, thân hình hăn lắc lư hai lần, lại phút chốc xoay người bên đời, tốc độ nhanh chóng, đã tạo thành có thể giả đánh tráo hư ảnh, mà Phá Quân tiên kiếm thì xuyên qua dưới xương sườn, nằm ngang ở giữa trời.

Nóng rực gió tanh liền theo hăn bên tai xẹt qua, thế nhưng là Phá Quân tiên kiếm nhưng không có đụng phải bất luận cái gì vật thật. Hăn chỉ có thể dùng ánh mắt còn lại bắt được một vòng huyết quang sượt qua người, không có chút nào đình trệ, thẳng đối Minh Cơ chỗ đứng mà đi.

"Mục tiêu của nó là Minh Cơ!"

Ý nghĩ này vượt lên tới sát na, Doãn Tinh toàn thân huyết dịch đều muốn động lại.

Mà trong nháy mắt cứng ngắc đằng sau, phun trào khí huyết lại đều xông lên trán, hăn không chút nghĩ ngợi, Phá Quân tiên kiếm lại lần nữa bắn ra, mà bản thân hăn thì thẳng lên giữa không trung, dòm chuẩn một cái phương hướng, hóa chưởng làm kiếm, kiếm khí bắn ra.

"Khai!"

Tại tiếng hô của hăn bên trong, toàn bộ bầu trời đêm đều tựa hồ run rẩy một chút, phảng phất là đê đập bị oanh mở lỗ hổng, so biển cả sóng dữ còn muốn dữ dẫn gấp trăm lần ù ù gào thét, trong chốc lát tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Tại thời khắc này, nhân giác quan đã đánh mất tác dụng, không còn là địa, trời cũng không còn là thiên, tại cái này lớn như vậy bình nguyên bên trên, toàn bộ không gian giống như là nghiêng về, sau đó lại kịch liệt run lắc lư, giống như là tại hải khiếu đồng thời, lại đột nhiên bạo phát một trận động đất.

Long trời lở đất cảm giác cũng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Toàn bộ Tinh Hà đều sôi trào, một đạo lại một đạo kiếm quang bay lên, hướng về Thái Vi Viên phương hướng chạy tới.

Doãn Tinh khống chế thân thể, đang cuộn trào mãnh liệt bốc lên nguyên khí sóng lớn bên trong ghé qua, xóc nảy rung chuyển trong không gian, bởi vì nguyên khí đại lượng phun trào, quấy khí quẩn, để ánh mắt chiếu tới chỗ, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh chiết xạ biến hình quái ảnh.

Doãn Tinh biết đây là Định tinh mất đi thứ nhất, tạo thành tất nhiên hậu quả, ước chừng mấy tức đằng sau, Tụ Tinh đài tự động điều tiết, liền có thể khôi phục bình thường. Cho nên, đối với cái này hẳn cũng không lo lắng, hẳn hiện tại trong lòng duy nhất để ý chính là —

Minh Cơ thế nào?

Suy nghĩ mới động, một tiếng bị cuồng loạn nguyên khí chỗ vụn vụn tiếng kiếm reo chui vào trong tai.

Cơ hồ cùng kiếm này minh thanh đồng bộ, bởi vì Định tinh thất vị mà đưa tới nguyên khí triều dâng, cũng theo đỉnh cao nhất suy sụp xuống tới, dần dần gom tại Tụ Tinh đài khổng lồ cấm pháp phía dưới, Phá Quân tiên kiếm bắn ra mà quay về, bị hẳn một phát bắt được, tiếp xuống, hẳn cũng rất cục thấy được Minh Cơ.

Vừa nhìn xuống, hẳn trước thở dài một hơi.

Lúc này Minh Cơ cầm kiếm ngay ngực, ngọc nhan bên trên nhan sắc mặc dù tái nhợt, đầu vai cũng nhiễm lên vết máu, nhưng trong mắt thần quang tụ hợp, hiển nhiên không có trở ngại. Ngược lại là kia huyết ảnh không biết bị Minh Cơ đánh trúng vào nơi nào, một đường bắn ra mà quay về, còn tại giữa không trung, thân hình liền lại lại lần nữa hư hóa, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo huyết quang Hồng Ảnh, tốc độ càng là lần nữa tăng lên.

Chỉ bất quá, có lẽ là bị Minh Cơ bổ váng đầu, nó lui ra phía sau phương hướng, vậy mà chính đối Doãn Tinh. Mà lại, nó một bên lui, một bên khàn giọng cười to, tiếng nói giống như là một cái phá vỡ ống bễ, khó nghe cực kỳ.

Theo miệng này bên trong phun ra ngôn từ, so đơn thuần tiếng nói khó nghe gấp trăm lần: "Minh Cơ tiểu tiện phụ, sớm tối lão tử muốn đem người chơi bạo!"

"Vô sỉ!"

Tại Minh Cơ thần sắc trong nháy mắt đóng băng đồng thời, Doãn Tinh một tiếng gầm nhẹ, Phá Quân tiên kiếm đón đầu kia hồng quang liền trảm.

Chuyện xảy ra vội vàng, cái này yêu ma sợ là cũng không nghĩ tới vận khí như thế hồng bát, kiếm mang lên chỗ, Doãn Tinh lập tức biết, bảo kiếm của hắn lần thứ nhất chém trúng vật thật.

Mà ngay sau đó đầy trời phun tung toé mưa máu cũng đã chứng minh điểm này, những này như lăn du máu tươi trong hư không liền hóa thành châm chút lửa ánh sáng, biến mất không thấy.

Một tiếng lệ gào vang lên, kia hồng quang lập tức ảm đạm rất nhiều, đồng thời một cái nhanh chóng chuyển hướng, tại Doãn Tinh kiếm thứ hai không phát thời khắc, thuần bằng tốc độ, quả thực là theo Doãn Tinh bên cạnh thân sát qua, hướng về nơi đến phương hướng tiêu xạ mà đi.

Chỉ là trong nháy mắt bộc phát đằng sau, tốc độ của nó nhìn so lúc mới đầu phải kém chỉ ít một cái trình độ.

"Kẻ này bị trọng thương!"

Doãn Tinh đối tự thân tu vi rất có tự tin, nhất là Phá Quân tiên kiếm kia hạng chỗ khác biệt, càng là bị hắn tự tin. Hắn cơ hồ không chút nghĩ ngợi, quay người ngự kiếm, điên cuồng đuổi theo không bỏ.

Khỏi cần phải nói, chỉ bằng cái này yêu ma trong miệng tuôn ra câu kia nói

tục, Doãn Tinh liền tuyệt sẽ không buông tha hẳn!

"Tốt, đuổi tới liền tốt!"

Vừa mới dẫn Doãn Tinh theo đuổi lúc, Lý Tuần cố ý chậm lại tốc độ, còn đụng phải mấy chỗ cấm chế, nhưng mà dần dần cách Tụ Tinh dài xa, tốc độ của hẳn liền cũng từng bước tăng lên, một bên vẫn treo Doãn Tinh, một bên lại một chút xíu kéo dài khoảng cách.

Dùng Huyết Ảnh yêu thân phi hành tư vị coi như không tệ, nhất là này huyết sắc hồng quang lấy đặc hữu "Chất hư vô thực" đặc tính, lại dựa vào cấp cao nhất tốc độ, xem trong hư không dày đặc cấm chế như không.

Giống nhau « Huyết Thần Tử » thượng chứa đựng, yêu thân đại thành, liền có thể "Cửu Thiên Thập Địa, vô viễn phát giới, phá thế gian hết thấy pháp" .

Cái này nhìn như nói bừa, lại bị chư gia điển tịch nói nát lời khen, dùng để hình dung Huyết Ảnh yêu thân đặc chất, thật sự là lại xác thực bất quá.

Lý Tuần cảm thấy, hẳn hiện tại tựa như là một con ở trên bầu trời phi nước đại trâu điên, mặc kệ cái gì cấm pháp trận quyết, toàn bộ một cước bước qua, nhưng không có nửa cái cấm chế có thể chặn đường hẳn.

Kình Thương giang phương hướng cũng không ít Tinh Cơ Kiếm Tông tu sĩ hướng Thái Vi Viên bên này chạy đến, thế nhưng là tại Lý Tuần toàn không nói đạo lý tuyệt thế tốc độ phía dưới, phần lớn người đều là thấy hoa mắt, liền cùng hẳn sai tới. Thịnh thoảng có mấy cái phản ứng nhanh, nghĩ phát kiếm hoặc lợi dụng cấm chế chặn đường, nhưng cũng căn bản đánh không đến thực chỗ.

Tốc độ của hẳn càng lúc càng nhanh, lành nghề đem xông ra Thái Vi Viên trước đó, hẳn cuối cùng đem Doãn Tinh đến đằng sau một chút quay người truy kích tu sĩ ném bóng hình cũng không thấy, quả thực là tại trong tinh hà, giật một cái đại không ngăn ra tới.

Như thế nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly tốc độ, để Lý Tuần nhin không được cười ha ha.

Trong tiếng cười, huyết ảnh bỗng dừng một phân thành hai, vẫn có một đạo huyết quang cao tốc vọt tới trước, mà Lý Tuần bản thể, thì tại tách rời sát na chui vào hư không, không thấy nửa chút vết tích.

Vừa mới bay ra huyết ảnh, kỳ thật chính là ngoại hóa Huyết Yểm, Lý Tuần tiến vào chân nhân cảnh đặng sau, cái này một âm hiểm thủ đoạn cũng đã bị hãn nắm giữ. Chỉ là chưa tu luyện, thực chiến hiệu quả thua xa năm đó Huyết Tán Nhân như thế xuất thần nhập hóa, nhưng gạt người ánh mắt năng lực vẫn phải có.

Dùng Huyết Yểm hấp dẫn truy kích cùng chặn đường người chú ý, Lý Tuần thì ẩn đứng dậy hình, từ giữa không trung thẳng tắp lao xuống, lại chui vào đến một đầu chảy qua nơi đây dòng sông bên trong phải.

Tại trong nước sông, hãn cũng không đề khí, chỉ là ngừng thở, lơ lửng tại dòng sông thủy tầng.

Trong khoảng thời gian này, trên bầu trời ánh kiếm lóe lên liên tục, không biết có bao nhiêu tu sĩ trải qua, nhưng không có một người chú ý tới trong nước sông biến hóa.

Lý Tuần ở trong nước đã rút lui Huyết Ảnh yêu thân, chuyển thành Linh Trúc bộ dáng, một bên vãng thân thượng đối nhau pháp bảo, một bên lại hồi tưởng vừa mới hành động.

Không thể phủ nhận, hãn lâm thời khởi ý, quấy lên lớn như thế phong ba, rất lớn trình độ là bởi vì Minh Cơ. Chí ít hãn không muốn nhìn thấy cái kia luôn luôn sắc bén như kiếm Minh Cơ tiên sư, rơi xuống bị thẳng nhãi ranh nhục nhã tình trạng.

Bất quá, hãn cũng chỉ có thể làm nhiều như vậy.

Hắn không có khả năng mang theo Minh Cơ cùng một chỗ lao ra, hắn chỉ có thể mượn Doãn Tinh chi thủ, mở ra giam cầm, lại vì Minh Cơ đưa ra một cái có thể thoát thân khoảng không . Còn đằng sau Minh Cơ ứng phó như thế nào Tinh Hà nội rất nhiều cao thủ đuổi bắt, chỉ có thể nhìn vận mệnh của nàng.

Về phần Cung thị nói tới sự kiện kia. . . Dù sao Cổ Âm đều nói không trọng yếu, hắn còn tại hồ cái rắm! Mà lại, nếu là tình thế phát triển, hoàn toàn dựa theo Cổ Âm dự đoán như thế, chỉ sợ hắn từ đầu đến cuối, đều trốn không thoát nữ nhân này nắm vững.

Bị một cái Chung Ân bóp cổ đã rất dễ cho người ta buồn bực, hắn không muốn lại có lần thứ hai!

Nhìn xem cục diện bây giờ đi, có một cái "Huyết Ảnh yêu thân" đại ma đầu, đột nhiên tại lúc này đoạn xông vào Tinh Hà, muốn đưa Minh Cơ vào chỗ chết, hết lần này tới lần khác một kích vô công đằng sau, tùy tiện rút đi. Kế tiếp, nếu như Minh Cơ thành công thoát thân, Tinh Cơ Kiếm Tông lại chết đến một hai cái nhân vật trọng yếu. . .

Cái này nhìn như đơn giản rõ ràng, lại bởi vì trình độ tăng thêm đưa đến mâu thuẫn trùng điệp tình cảnh, có thể để các phương tông chủ thủ lĩnh nghĩ bể đầu. Bởi vậy diễn sinh ra tới các loại suy đoán, đủ để cấu thành một đoàn vĩnh viễn sờ không tới bên cạnh mê vụ.

Đây chính là Lý Tuần cần có.

Mà hắn muốn làm, vén vén rũ sạch chính mình quan hệ, như thế mà thôi.

Lý Tuần lúc đến liền quan sát qua, lúc này hắn cư trú con sông này, chính là Kinh Thương giang nhánh sông một trong, dọc theo lòng sông đi, không ra nửa khắc đồng hồ, liền có thể đến Tất Túc địa điểm chỉ định. Đương nhiên, lúc này, Tất Túc sợ rằng đã gặp đến độ điên rồi.

Hắn hắc nhất tiểu, nhưng rất nhanh liền biến thành nhe răng trợn mắt.

Hắn lúc này mới nhớ tới, theo Tự Tinh đài rút đi thời điểm, vì hấp dẫn Doãn Tinh truy kích, hắn cố ý chịu một kiếm. Lúc ấy bởi vì là Huyết Ảnh yêu thân, cảm giác không ra làm bị thương chỗ đó, lúc này trở lại thân người, mới biết một kiếm kia đang chèo qua bộ ngực hắn, mặc dù không lắm dài, lại có ba phân thân, hơi kém đem hắn cho mở lồng ngực.

May mà Huyết Ảnh yêu thân sức khôi phục kinh người, dưới mắt vết thương đã kết vảy, chắc hẳn lại trải qua thêm mấy canh giờ, liền có thể sơ bộ khép lại.

Lý Tuần khẽ lắc đầu, Huyết Ảnh yêu thân cố nhiên là tốt, thế nhưng là vô luận công thủ, nó phương thức đều cùng dĩ vãng sở học hoàn toàn khác biệt, nếu là hắn tập trung tinh thần nhập ma thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác hắn còn muốn lúc nào cũng chuyển hoá thân người, dạng này liền dẫn cho hắn rất lớn bối rối, nói không chừng về sau phải sâu nhập nghiên cứu, thành thạo mới có thể.

Suy nghĩ ở giữa, Lý Tuần thuận dòng nước hương hạ du kín đáo đi tới. Chung quanh cấm pháp đã không thể đối với hắn tạo thành khổn nhiều gì, hắn trong nước đúng như con cá, xảo diệu vòng qua đủ loại chướng ngại, tốc độ cũng là không chậm, một hồi chính là hơn mười dặm đi ngang qua phải.

Nơi này trên bầu trời tu sĩ phi hành lộ tuyến lại có chút biến hóa, một bộ phận nhân vẫn hướng Thái Vi Viên bay đi, nhưng càng nhiều tu sĩ lại gãy cái góc độ, sát qua Kinh Thương giang, hướng tới lân cận Bích Hoa sơn phương hướng bay đi.

Mà Bích Hoa sơn, chính là Tất Túc vi Lý Tuần thiết kế "Chạy trốn lộ tuyến", cũng chính là "Thiếu Vi Tinh" Vương La đang trực khu vực.

Thiên thời biến dời, tinh lộ chuyển di, mắt thấy lúc này sắc trời đã hơi sáng, Tinh Hà lệch vị trí hắn là lại tiến hành một lần. Mà lúc này, bởi vì Thiên Tinh vận chuyển tạo thành thiên nhiên "Sơ hở", cũng đã đến Bích Hoa sơn phân biệt.

Dựa theo nguyên kế hoạch, Lý Tuần tại bại lộ đằng sau, hắn là hướng Bích

Hoa sơn phương hướng rút đi, dẫn động truy binh, lại hấp dẫn Vương La, tốt nhất là đem nó dẫn xuất Tinh Hà, mà Tinh Hà bên ngoài, thì do Cung thị thiết kế, đem Minh Tâm Kiếm Tông chủ lực dẫn tới, song phương hỗn chiến, lại tại loạn bên trong thủ lợi.

Nhưng bây giờ, Lý Tuần gây thêm rắc rối, quấy lên phong ba thậm chí chấn động toàn bộ Tinh Hà, sợ rằng hiện tại liền Thiên Viên Ông đều muốn giết ra đến, lại giữ nguyên kế hoạch làm việc, cùng tìm chết không khác, Lý Tuần tất nhiên là không làm.

Còn tốt, "Huyết Ảnh yêu thân" cùng Bích Hoa sơn đã đem lực chú ý của mọi người đều hấp dẫn tới, cho nên, Lý Tuần lại không quản bên kia làm sao náo nhiệt, thẳng hướng phía Kinh Thương giang phương hướng mà đi, phút chốc liền đến cùng Tất Túc thương nghị tốt chỗ kia địa điểm.

Chỉ bất quá bây giờ kẻ bên này bóng người hoàn toàn không có, coi như Lý Tuần giơ chân mắng to vài câu, chỉ sợ cũng không ai hội phản ứng hẳn.

Hắn cười thầm hai tiếng, đang muốn tiếp tục tiến lên, mí mắt đột nhiên nháy một cái. Lý Tuần không chút nghĩ ngợi, thân thể đột nhiên ép xuống, sát mặt đất, ẩn thân tại bờ sông vách đá âm ảnh phía dưới.

Vén vện cách mấy tức thời gian, một đạo kiếm quang liền từ thiên mà hàng, thẳng rơi vào Lý Tuần phụ cận.

Nhìn người tới, Lý Tuần trong lòng thở dài ra một hơi, nhưng vẫn không dám khinh thường, chân tức tiềm vận, làm tốt hết thủy chuẩn bị đằng sau, mới gõ gõ vách đá, trên mặt cũng lộ ra cười tới.

Người kia bị tiếng đánh kinh ngạc một chút, mạnh mẽ quay đầu, khi thấy Lý Tuần khuôn mặt tươi cười. Kéo căng tứ chi lập tức nông rộng xuống tới, rõ ràng là thở phào một hơi, tiếp theo lắc đầu nói: "Lão thiên gia, người đến tột cùng làm sao làm!"

Người tới chính là Tất Túc.

Nhìn thấy Lý Tuần, hăn sắc mặt khó coi cuối cùng dịu đi một chút, nhưng trong giọng nói vẫn lo nghĩ dị thường.

Lý Tuần tức giận trả lời: "Người hỏi ta, ta đi hỏi ai đây? Các người chỗ này đã xảy ra chuyện gì, vừa mới long trời lở đất, toàn bộ Tinh Hà giống nổ doanh, đầy trời đều là kiếm quang, may mắn ta còn chưa kịp phát động, lại giấu kịp thời, nếu không sớm bị bọn hăn chặt thành thịt muối!"

Hăn trái ngược lúc mới gặp mặt nho nhã lễ độ bộ dáng, ngữ khí rất hướng, có thể càng như vậy, Tất Túc mới càng cảm thấy hợp tình hợp lý.

Trên thực tế, mặc cho Tất Túc nghĩ bề đầu phải, cũng sẽ không đem "Huyết Ảnh yêu thân" đại ma đầu cùng Lý Tuần liên hệ cùng một chỗ, thậm chí cũng không có lòng nghi ngờ đến Cổ Âm bên kia.

Dù sao cái này "Huyết Ảnh yêu thân" có thể xưng Thông Huyền Giới cao cấp nhất nhi ma đạo pháp môn, mà tu tập pháp môn này người, không một không nhập ma cực sâu, tâm tư vô thường, một đường sau khi tu hành, người người oán trách, là cùng bất kỳ tu sĩ nào đều không hợp nhi.

Đã ra cái này việc sự tình, Tất Túc ngoại trừ tự nhận không may, không có một chút biện pháp. Hai người mắt đối mắt nhìn nửa ngày, Lý Tuần mới ngạc nhiên nói: "Các người nơi đó ra nhiễu loạn, người không nhìn tới tình huống, làm sao còn có cơ hội đến nơi này đến?"

Tất Túc liên tục cười khỗ, chẳng lẽ hăn có thể nói chính mình lo lắng Lý Tuần bên này xảy ra trạng huống, lại bị nhân tìm hiểu nguồn gốc, kéo tới trên đầu mình đến? Bất kể nói thế nào, Lý Tuần nơi này bình yên vô sự đã là kết quả tốt nhất.

Hăn lắc đầu nói: "Sự tình đã rõ ràng. Có một cái ma đầu không biết từ chỗ nào nhảy ra, muốn đi sát Tụ Tinh đài thượng Minh Cơ. . ."

"Cái gì!"

Lý Tuần lập tức mở to hai mắt nhìn, lập tức liền truy vấn: "Minh Cơ thế nào?"

Tất Túc cười khổ càng sâu: "Minh Cơ ngược lại không có việc gì, lúc ấy, ta kia Doãn Tinh sư đệ tại một bên, miễn cưỡng che lại. Chỉ là không biết hấn phạm vào cái gì hỗn, vậy mà đem Minh Cơ giam cầm giải trừ, lại đi mãnh truy cái kia ma đầu. . .

"Về phần Minh Cơ, hắc, người cái này sư thúc, quả nhiên danh bất hư truyền, rõ ràng giải khai giam cầm, lại bởi vì Doãn Tinh một chuyện, không có nửa điểm chạy thoát ý tứ, quang minh lỗi lạc, không thua kém đấng mày râu a."

Lý Tuần lông mày cau chặt: "Thế nào, các người lại đem nàng cầm cố lại rồi?"

"Nào có dễ dàng như vậy? Ngoại trừ tông chủ, bản tông sợ rằng tìm không ra cái thứ hai có thể bắt sống nhân vật của nàng, nhưng bây giờ Bích Vân sơn bên kia, Cung phu nhân làm chuyện tốt, các người tông môn lấy Thanh Minh cầm đầu, quy mô tiếp cận, tông chủ đã tiến đến xử trí, cứ như vậy, Tụ Tinh đài bên kia chỉ có thể cầm cự được.

"Còn tốt, chỉ cần Minh Cơ không chuẩn bị xông vào thoát thân, vấn đề này còn có cứu vãn chỗ trống."

Một câu cuối cùng liền thuận túy là vì để cho Lý Tuần an tâm. Chỉ là hấn lại không biết, đối với Lý Tuần cái này chính quy người trong cuộc mà nói, lời này chỉ có thể để hấn càng buồn bực hơn.

Lý Tuần nhắm lại mắt, trở lại mở ra, trong lòng duy có cười khổ. Nói đến, cái này hành sự cũng thật sự là Minh Cơ phong cách.

Tại thời khắc này, hấn đột nhiên nhớ tới, hấn lấy Huyết Ảnh yêu thân nhào về

phía Minh Cơ thời điểm, nhìn thấy nàng kiếm khí hoành không, gần như có thể mổ phân hết thầy hư ảo kiếm thế.

Có dạng này trực chỉ lòng người kiếm ý, sử kiếm người như thế nào lại như hãn suy nghĩ như vậy làm việc?

Thật dài thở dài, Lý Tuần luôn luôn đều rất rõ ràng, hãn cùng Minh Cơ là hoàn toàn là lưỡng cái khác biệt thế giới người. Hết lần này tới lần khác cái này nhận biết mỗi vượt lên đến một lần, đều để trong lòng của hãn lạ thường nặng nề.

Biết mình không thể quá phạm thất thổ, thở dài đằng sau, Lý Tuần liền nỗ lực chấn tác tinh thần, tiếp tục hỏi thăm tình thế: "Bích Hoa sơn bên kia lại như thế nào rồi? Cung phu nhân thế nhưng là biết nơi này biến cố?"

"Đã biết." Tất Túc cũng học cách của hãn than thở, lắc đầu nói: "Cung phu nhân nói, thà không làm, cũng không thể làm quá hỏa. Hôm nay, là không thể lại trông cậy vào."

Nghe vậy Lý Tuần mới bừng tỉnh đại ngộ, vì sao cái này Tất Túc cảm xúc xa so với hãn tưởng tượng muốn bình ổn rất nhiều. Nguyên lai đã tại Cung thị nơi đó thụ một cái, dưới mắt coi là phát tiết đằng sau, mới tới gặp mặt.

Mà lại, Cung phu nhân nói tới "Hỏa hầu", chỉ sợ cũng không chỉ là nói với Tất Túc. Trong đó cũng có hơn phân nửa là điểm tình Lý Tuần, không nên khinh cử vọng động.

Lời này Lý Tuần cũng không thích nghe, kỳ thật, trong lòng của hãn sớm đối Tất Túc động sát cơ, đạo lý rất đơn giản — hãn cũng không nguyện ý để cho mình lúng túng thân phận, bị Tất Túc người này nắm vững. Cho dù người này cũng sạch sẽ không đến đến nơi đâu!

Thế nhưng là tình thế bức người, lúc trước là hãn trước phá hủy kế hoạch, lúc này có cái gì quả đặng, cũng chỉ có thể âm thầm hưởng trong bụng nuốt. Thậm

chí tại Tất Túc buồn bực biểu lộ hạ, hẳn còn muốn an ủi hai câu. . . Cái quái gì!

Lý Tuần cùng Tất Túc liếc nhau, đều là cười khổ.

Chỉ bất quá Lý Tuần tại cười khổ sau khi, còn tại trong lòng chuyển suy nghĩ, nhìn có cái gì biện pháp, xuất kỳ bất ý đem Tất Túc xử lý, lại có thể phủi sạch quan hệ. Hẳn cẩn thận từng li từng tí che giấu đi sát cơ, đồng thời phân ra một chút tinh thần, nghe Tất Túc giảng vì hẳn mới tìm tới an toàn đường lui.

Mới nói đến một nửa, hai người đồng thời khẽ giật mình. Bọn hẳn bên tai đều vang lên một tiếng yếu ớt vẫn nhuế tiếng vang, thanh âm này quá nhỏ, đến mức hai người hơi kém đem nó xem như ảo giác.

Khi bọn hẳn bản năng muốn chia phân biệt rõ ràng thời khắc, thanh âm này bỗng nhiên trưởng khai, hóa thành một tiếng vang vang cười dài, chấn động màng nhĩ, ông thanh không dứt.

Hai người đồng thời thất sắc.

Tiếng cười hơi dừng, một cái hào phóng không bị trói buộc tiếng nói liền tiếp lấy vang lên: "Thiên Viên lão ca, cố nhân đến đây bái phỏng, cho chút thể diện khai môn làm sao?"

Khai môn? Cái này chẳng lẽ còn tại Tinh Hà bên ngoài? Đây chính là thật thiên lý truyền âm!

Lý Tuần cương trao lấy chút đầu mỗi, bên cạnh Tất Túc đã hít vào một ngụm khí lạnh: "Lệ Đấu Lượng!"

Đúng là Chung Ẩn đằng sau, chính đạo đệ nhất tông sư Lệ Đấu Lượng!

Bên này Lệ Đấu Lượng thiên lý truyền âm mới thôi, Tinh Hà trên không liền vang lên hừ lạnh một tiếng: "Ác khách tới cửa, tha thứ không chiêu đãi!"

Tiếng hừ lạnh lộ ra tới công lực uy sát cũng không so Lệ Đấu Lượng thua

kém nhiều ít, cái này nhất định là Thiên Viên Ông làm ra đáp lại, nghe ý nghĩa lời nói bị tức giận chiếm đa số, chỉ nghe khẩu khí, liền có khí ngấn chi ngại.

Lúc này Lý Tuần cũng hút một ngụm khí lạnh đi vào.

Có lẽ chính là cái này lương khí có tác dụng, Lý Tuần trong đầu một mảnh thanh minh.

Có thể khẳng định là, hôm nay Thông Huyền Giới trung tây bộ đã bị chư tông kinh doanh được như thùng sắt, như phía đông cũng có thể như thế, Tán Tu Minh Hội không gian sinh tồn, chắc chắn nhận trước nay chưa từng có chen bách, vốn là như năm bè bảy mảng Tán Tu Minh Hội, đến lúc đó còn có mấy người có thể dựa vào được?

Chính như Doãn Tinh nói, Minh Tâm, Tinh Cơ hai đại Kiếm Tông đánh nhau, chính là Cổ Âm cơ hội.

Lệ Đấu Lượng bậc này nhân vật một đường bắc đến, Cổ Âm không phải không biết, nàng vô cùng rõ ràng, Lệ Đấu Lượng cùng Thiên Viên lão nhi quan hệ cá nhân vô cùng tốt, thân phận lại cao, làm hòa sự lão là không thể thích hợp hơn. Cổ Âm tuyệt không nguyện ý bị Lệ Đấu Lượng hồng cục diện thật tốt, cho nên, mới có Lý Tuần đồng thời Tất Túc một màn này.

Chỉ là, Cổ Âm chiêu này, ngược lại càng giống là một bước nhàn cờ, thành cố nhiên vui, bại cũng vô ưu, tiêu sái đến quá phận!

Như vậy rất hiển nhiên, nàng tất nhiên còn có một bước chân chính sát chiêu, có thể đột phá tam phương kẹp giết nguy cơ, cách khác xuất một đầu mới đường tới.

Lý Tuần một cách tự nhiên nghĩ đến U Huyền khô lỗi, nghĩ đến Bắc Tề sơn, nghĩ đến Diêm phu nhân.

Hắn lần đầu cảm giác được, chính mình dường như nắm lấy Cổ Âm mạch

môn.

Trong lòng chuyển ý niệm này, hần coi lại nhần Tất Túc, khó được nắm lấy Cổ Âm làm việc mạch lạc, hần ngược lại thật sự là không muốn lại khác sinh chi tiết.

Tất Túc cũng không biết mình tính mệnh đang bị Lý Tuần tính đi tính lại, hần bị Lệ Đấu Lượng tên tuổi kinh ngạc một chút, lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nghiêng đầu lại nói: "Lệ Đấu Lượng vừa đến, hần là cùng tông chủ tại Bích Vân sơn gặp gỡ, ta nhất định phải tiến đến, liền không hộ người đi ra, chính người cẩn thận. Phải chú ý tính toán canh giờ biến hóa. . ."

Bởi vì Lý Tuần trên thân chịu trách nhiệm trọng yếu quan hệ, Tất Túc hận không thể một cỗ não mà sắp xuất hiện nhập Tinh Hà yếu điểm truyền thụ cho hần.

Chỉ là theo Lý Tuần, liền có chút lú lo không ngừng, trong lòng của hần cười thầm, trên mặt lại yếu điểm đầu thụ giáo, lấy đó tôn trọng.

Nào biết, hần chính hững hờ gật đầu, bên tai âm thanh đột nhiên đoạn đi. Hần nhất thời không có lấy lại tinh thần, vẫn đem đầu điểm một điểm, sau đó mới bừng tỉnh tới, giương mắt lên nhìn, chỉ thấy được Tất Túc khẽ nhếch lấy miệng, nhìn xem bên cạnh nơi nào đó, ánh mắt đã là thẳng.

Lý Tuần toàn thân xiết chặt, đột nhiên quay người, đập vào mắt tràng diện để hần cũng lập tức cứng đờ.

Cách nước sông, hơn mười trượng ngoại đối diện trên bờ, một vị ngang tàng đại hán đứng yên, cầm trong tay một thanh dài bốn thước kiếm, ngay ngắn trên mặt hoàn toàn không có biểu lộ, lạnh lùng nhìn qua.

"Doãn. . . Doãn Tinh sư đệ!"

Tất Túc trên mặt tái nhợt như tuyết, nỗ lực nói ra một câu đằng sau, vậy mà

lại tạp xác. Còn tốt hơi mập thân hình vẫn đứng được ổn định, cùng Doãn Tinh cách Hà tướng nhìn, chột nhìn đi, còn bù đắp được ở.

Doãn Tinh là thế nào tìm đến?

Lý Tuần thân hình hơi co lại một chút, đem hơn phân nửa khuôn mặt đều che chắn tại vách đá hình thành trong bóng tối, tuy nói khẳng định không thể gạt được đối phương lợi nhãn, nhưng về tâm lý cũng là an ủi.

Nói đến, mặc dù mới cùng Doãn Tinh giao thủ qua, nhưng khi đó Lý Tuần đại bộ phận tinh lực đều thả trên người Minh Cơ, đối với người này hình dáng tướng mạo đồng thời không có quá để ý.

Lúc này tinh tế xem ra, chỉ cảm thấy đối phương dáng người diện mục đồng đều cực kỳ cứng rắn, trên thân phiến muôn cơ bắp cơ hồ muốn đem một thân ngoại bào chống ra, hết lần này tới lần khác ánh mắt trầm tĩnh như nước, cũng không phải là vền vẹn lấy dũng lực bên thẳng.

Đối đầu đây đối với ánh mắt, vội vàng bên trong, Lý Tuần lại phân biệt không ra nó tâm tư hướng chảy, tự nhiên cũng không biết đối phương phải chăng còn có cái gì chuẩn bị ở sau. Đành phải âm thầm tụ lực, một khi thấy được sơ hở gì, liền muốn không lưu tay, nhất cử thành công.

Thế nhưng là, Doãn Tinh chỉ hướng nơi đó vừa đứng, ần ần nhưng đúng là uyên đình núi cao sừng sững đại gia khí độ, để Lý Tuần đối nó đánh giá, nhất thời lại nhảy lên một cái tầng cấp.

Nghĩ như thế, lúc ấy tại Tự Tinh đài, sợ rằng còn nhiều hơn thua thiệt người này "Quan tâm sẽ bị loạn", nếu không, hẳn cũng chưa chắc có thể thuận lợi chiếm được tiên cơ.

Có lẽ là cảm giác được Lý Tuần trong bóng tối dò xét, Doãn Tinh cũng đem ánh mắt dời qua đến, hai người ánh mắt một đôi, Lý Tuần còn không có như thế nào, Doãn Tinh lại thờ dài.

Hắn lại đem ánh mắt chuyển qua Tất Túc trên mặt, thấp giọng nói: "Sự huynh, quăng kiếm đi, mặc kệ người vì cái gì, trợ giúp ngoại nhân trộm nhập Tinh Hà, đã đợi như phản tông. Nếu người kịp thời thu tay lại, lại chưa ủ thành cái gì đại họa, ta nguyện tại tông chủ trước mặt vì người nói tốt cho người."

Tất Túc lúc này sắc mặt đã chuyển tốt hơn chút nào, nghe vậy trên mặt co rúm, lại vẫn không có mở miệng.

Doãn Tinh cũng không còn nói, lại đem ánh mắt dời về đến Lý Tuần trên thân.

"Về phần người. . . Minh Tâm Linh Trúc, cũng coi là giới này trong hậu bối nhân tài kiệt xuất, cần gì phải tu luyện loại kia yêu ma thủ đoạn? Nếu người còn muốn chiếu cố tông môn danh dự, không bằng như vậy tự sát, xem ở người nhọc lòng nghĩ cách cứu viện trưởng bối phân thượng, sự kiện kia, ta chắc chắn thủ khẩu như bình."

Nghe được "Yêu ma thủ đoạn", Lý Tuần trong lòng cuồn loạn, mà bên người Tất Túc cũng không nhìn được quay đầu xem ra, thần sắc kinh nghi bất định.

Lý Tuần tuyệt không nghĩ đến, Doãn Tinh vậy mà một ngụm nói toạc ra cái này cực chuyện bí ẩn, không chỉ có nhiều loạn tinh thần của hắn, liền ngay cả Tất Túc cũng chưa thả qua.

Nơi này không có người nào là đồ đần, chỉ nhìn Tất Túc du di ánh mắt, Lý Tuần liền biết, lại không động thủ, sự tình liền thật muốn bại hoại tới không thể vấn hồi. Hắn trong nháy mắt ném đi tất cả bao phục, hét lớn một tiếng: "Cổ tông chủ nơi đó có ta đảm đương, động thủ!"

Cái này một cái "Cổ tông chủ" hiệu dụng không thể so với kia "Yêu ma thủ đoạn" chênh lệch, tiếng lọt vào tai, Doãn Tinh con người liền co lại tới to bằng lỗ kim.

Mà Tất Túc thì thân thể run lên, biểu hiện trên mặt phần nộ giao tóe, trong này cũng có tuyệt đại bộ phận là đối Lý Tuần mà thành.

Lý Tuần cũng không để ý hẳn ý nghĩ như thế nào, tiếng kêu bên trong, thân thể đã nhảy đến trên mặt sông không, ngọc trừ tà cũng tháo xuống tới, đến tận đây, mặc dù vẫn bảo trì hình người, nhưng trên thân huyết khí như sôi, rốt cuộc không che giấu được.

Doãn Tinh lại không nhìn cái kia một bên, mà là trở mắt hướng Tất Túc nhìn lại, miệng quát: "Tất sư huynh, đây là có chuyện gì?"

Lời còn chưa dứt, quanh người hẳn khí quyển nhiệt độ đã liền trèo vài cái tầng cấp, phảng phất thiêu đốt lên ngọn lửa vô hình, liếm ăn da thịt của hẳn.

Nếu chỉ là nhiệt độ cao thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác cái này không được dốc lên nhiệt độ lấy một loại yêu dị phương thức dính dấp hẳn chân tức lưu động, tới cộng hưởng, làm hẳn khí huyết phân loạn, nhất định phải tĩnh tâm khống chế, trong lúc nhất thời ốc còn không mang nổi mình ốc.

Tất Túc sắc mặt lúc này đã là một mảnh xanh xám, hẳn cắn răng theo sau vai rút kiếm ra đến, đứng ở trước ngực, lưỡi kiếm hơi nghiêng, óng ánh thân kiếm phản xạ hẳn đã vắn vẹo khuôn mặt, thanh thăm thăm giống như là ác quỷ.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Thôn Thực

Chương 05: Thôn thực

Lý Tuần không có tan thành Huyết Ảnh yêu thân, dù sao vẫn là thân người chiến pháp càn hợp thói quen của hắn. Dù vậy, tốc độ của hắn cũng đã có Huyết Ảnh yêu thân lúc bảy, tám thành, mượn Doãn Tinh điều hoà khí huyết khe hở, hắn giữ yên lặng, thân hình đánh thẳng đi qua.

Chỉ có cận thân cách đấu, mới có thể hữu hiệu nhất hạn chế Doãn Tinh đối Tinh Hà cấm pháp sử dụng, cũng mới có khả năng trong thời gian ngắn nhất giải quyết chiến đấu.

Hắn hiểu được, Doãn Tinh cũng minh bạch.

Trải qua vừa rồi giao thủ, Doãn Tinh đối Lý Tuần tốc độ kiêng kị phi thường, tự không muốn bị hắn cận thân.

Mắt thấy bóng người xông đến, Doãn Tinh khẽ quát một tiếng, Phá Quân tiên kiếm bang âm thanh bên trong, rút ra một nửa, cũng không biết hắn sử dụng cái gì thủ pháp, một nửa trên thân kiếm quang mang đại thịnh, kiếm quang sở cập, um tùm kiếm khí như mặt trời ban trưa, hoành trục lục hợp, lại không có nửa cái góc chết.

Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, chỉ cảm thấy trên thân như kim đâm, thậm chí liền mí mắt đều không mở ra được. Mà lại thân hình càng là đột trước, cảm giác đau liền càng là mãnh liệt.

Lý Tuần đâu còn không biết, Doãn Tinh kẻ này rõ ràng chính là đã tính toán

tốt ứng đối sách lược của hắn, so sánh với lúc trước trở tay không kịp tình huống, khác thực không đủ để tính bằng lẽ thường.

Nhất thời không cách nào lại tiến, Lý Tuần thân hình trì trệ, lại đạn lên trên trời. Doãn Tinh thì thuận thế xuất kiếm, sang sảng tiếng vang tại Lý Tuần trong tai vài như sấm chấn.

Mà chung quanh khí quyển cũng theo một tiếng vang này, bỗng nhiên tăng nặng gấp trăm lần, dù chưa có thể khóa lại Lý Tuần thân hình, nhưng cũng khiến cho hắn thoáng trì trệ, phía dưới lảng lệ kiếm khí đã giao sát tới.

... lướt qua trên Tụ Tinh đài kia mấy lần không tính, đây xem như Lý Tuần tiến vào chân nhân cảnh đằng sau, lần đầu cùng nhân chính diện giao thủ. Làm thế nào cũng không nghĩ tới, đụng một cái thượng liên rơi xuống hạ phong.

Mà lại, hắn trong lúc mơ hồ cảm thấy, chính mình hành công thủ đoạn tựa hồ có chút không đúng chỗ địa phương, chỉ có một thân bành trướng chân tức, nhưng dù sao có mấy phần vướng víu, không thể viên chuyển như ý.

Đến tận đây, Lý Tuần cuối cùng minh bạch cùng Doãn Tinh chênh lệch vị trí, mà lúc này kiếm khí phong mang đã trước khi thể, hắn chỉ có thể trong tiếng hít thở, một lần hoàn toàn không có giữ lại chân tức ngoại nhấp nháy, khí lưu âm âm bản ra, ngạnh sinh sinh đem chung quanh cường chế tránh ra, lại nghênh tiếp đạo kiếm mang kia.

Lý Tuần hít sâu một hơi, ngón tay nhô ra, đầu ngón tay huyết hồng, âm đạm huyết quang theo Lý Tuần đầu ngón tay phát tán ra tới.

Một chiêu này thuộc về Huyết Thần kiếp chỉ phạm trù, nhưng tại diêu không công kích phương diện, lại có cái danh mục, gọi "Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang" .

Cái này Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang vốn là lấy tự thân tinh huyết dẫn động chư mới hung hồn lệ phách, tạo ra chuyên môn thực nhân tinh khí chân

tức khí mang, mười phần cao minh, chỉ là Lý Tuần vừa tu luyện « Huyết Thần Tử » không lâu, cũng không có thu thập luyện hóa cái gì hung hồn lệ phách, cái này Thực Nguyên thần quang uy lực chỉ có thể phát huy cái bốn, năm phần mười.

Dù là như thế, huyết quang lóe qua, tiếp cận kiếm mang cũng tại vô thanh vô tức chôn vùi không thấy.

Nhưng mà, kiếm mang vừa mới biến mất, Lý Tuần trong lòng liền trùng điệp trầm xuống, sinh ra cực cảm giác xấu tới.

Hắn lập thân hư không, nhìn như đục không dựa vào, nhưng thủy chung cùng ngoại giới nguyên khí lẫn nhau vắng lai, thế nhưng là tại chôn vùi kiếm khí sát na, hẳn rõ ràng cảm thấy, trong hư không cái nào đó cơ quan bị Thực Nguyên thần quang kích phát ra, ngoại giới nguyên khí phảng phất bị một trường vô hình miệng lớn thôn tính đi vào, nhanh chóng biến mất.

Bất quá chỉ là một cái hô hấp khoảng không, Lý Tuần thật giống là rơi vào đến không còn gì cả trong hư không, toàn thân nhẹ nhàng, toàn không làm được gì, tất cả cùng ngoại giới thiên địa liên hệ, đều đoạn tuyệt.

Mặc kệ tu hành pháp môn có như thế nào khác biệt, chỉ cần tu vi đẳng đường nhập thất, cũng chính là tiến vào cùng loại với Hư Không Hóa Anh cảnh giới tu sĩ, đều không ngoại lệ, đều sẽ duy trì cùng ngoại giới nguyên khí vắng lai, quanh năm suốt tháng, đã tự động sinh thành tương đối trạng thái thăng bằng.

Nhưng hôm nay ngoại giới nguyên khí bị rút sạch sẽ, trong ngoài mất cân bằng, Lý Tuần suýt nữa chính là một ngụm máu tươi phun ra đi, nếu không phải hẳn hiện tại thể nội kinh lạc đều đã hóa biến mất, khả năng lần này liền để hẳn bị trọng thương.

Cái này để người ta như rơi chân không cảm giác cũng chỉ kéo dài thời gian cực ngắn, tựa hồ một chiêu này đối Doãn Tinh gánh vác cũng là cực lớn.

Chỉ là tại hết thủy khôi phục bình thường thời khắc, trong ngoài mất cân bằng xung kích cũng thuận lý thành chương lần nữa giáng lâm, Lý Tuần cuối cùng nhịn không được, ho ra một ngụm máu tối.

Doãn Tinh trong tay Phá Quân tiên kiếm ong ong chiến minh, liền thừa dịp Lý Tuần ho ra máu khoảng không, kiếm khí phá không, như gió lốc như mưa rào đánh tới, như vậy nhất cử giành được tiên cơ.

Lý Tuần trong lúc nhất thời không có hồi khí trở lại, chỉ có thể nỗ lực ngăn cản. Thế nhưng là, mới cản qua một đợt, hãn liền phát giác sự tình lại hướng một mặt xấu nghiêng về.

Tinh Cơ Kiếm Tông kiếm quyết hướng không lấy uy thế lấy xưng, mà là lấy "Tinh đấu nhập kiếm, kiếm hóa Thiên Tinh" vi tổng cương, cực lực thôi diễn Thiên Tinh biến hóa, lấy hợp thiên đạo.

Lý Tuần không có kịp thời kẹp lại nó kiếm quyết biến hóa, mà khiến cho hết sức thi triển ra, đã rất tồi tệ, hết lần này tới lần khác hãn còn thân ở trong tinh hà, bị Doãn Tinh kiếm thế dẫn động, Tinh Hà nội cuộn cuộn tinh lực theo kiếm thế chập trùng, lúc dâng lúc rơi, vài cái qua lại bên trong, liền vốn có nhất tuyệt đại tuyền qua, đem Lý Tuần khóa ở trong đó.

Như thế thiên thời, địa lợi, nhân hòa ba mất sạch, nếu là hãn còn có thể thời gian ngăn lật về đến, kia mới thật gọi có quý.

Lúc này ở Lý Tuần cảm ứng bên trong, Doãn Tinh phảng phất đã hóa vào cái này kiếm khí đầy trời bên trong, nó hoạt bát sinh khí cùng kiếm khí hợp lại làm một, lại cùng chung quanh tinh lực nước sữa hòa nhau, phân không ra lẫn nhau, cũng làm cho hãn căn bản không tìm chuẩn mục tiêu.

Như thế thế yếu, Lý Tuần cắn răng sau khi, vẫn điếm một chút đến đại giang bờ bên kia, nếu không phải tình thế không cho phép, hãn sớm mắng to lên tiếng: "Lưỡng lự xuân tài!"

Có lẽ là coi là thật cảm thấy Lý Tuần lửa giận, cũng có thể là thật nghĩ thông suốt. Liên tạt Lý Tuần trong lòng mắg to thời điểm, Tất Túc hít sâu một hơi, mũi kiếm chỉ xéo hư không, trở lại theo một cái huyền diệu quỹ tích di động, cho đến chỉ hướng đại giang bờ bên kia nơi nào đó.

Đón lấy, tạt rầu rĩ tiếng gầm bên trong, mũi kiếm chỉ chỗ, ầm ầm chấn động, vô hình có chất sóng chấn động giống như trên nước gợn sóng, mặc dù không thể gợn sóng, lại vô thanh vô tức lan tràn ra.

Một kiếm này cũng không có như sao phát lực, nhưng lại đang đánh Doãn Tinh kiếm thế biến hóa đến Tinh Hà vận chuyển khớp nối đốt.

Thân ở trong đó Lý Tuần cảm giác rõ ràng nhất, hẳn lúc đầu đã bị quanh thân cường chế chen khiến cho không thở nổi, Tất Túc một kiếm này, lập tức vì hẳn trừ ra một đầu bỏ chạy con đường.

Lý Tuần không dám thất lễ, thân ảnh hóa cầu vồng, thẳng thoát ra ngoài.

Trong hư không, Doãn Tinh thân hình thoáng hiện, Phá Quân tiên kiếm cũng hoành không chém tới. Lưỡi kiếm ong ong run rẩy, tinh mang bay động, cơ hồ đã thấy không rõ thân kiếm làm sao. Lý Tuần trong lúc cấp thiết chỉ thấy được một đạo môg lung dài mảnh quang mang cắt ngang tới, càng đem hẳn thế đi nắm đạt được không kém chút nào.

Ở trong mắt Lý Tuần, Doãn Tinh một kiếm này đồng thời không có cái gì khó lường kỹ xảo, nhưng mà thấy được chuẩn, phát được nhanh, khiến cho hẳn nhất định phải chính diện đón đỡ.

Càng chết là, kiếm mang đối phương sắc bén, trước đó trên Tụ Tinh đài, Lý Tuần ngón tay, ngực liên liên tạt hai lần bị quẹt làm bị thương, hẳn nhưng không có lòng tin kia lần nữa đối mặt Phá Quân phong mang — nhất là dạng này cao tốc rung động thân kiếm, nói không chừng có thể đem hẳn tứ chi xoắn thành mảnh vỡ!

Mắt thấy kiếm quang gần người, Lý Tuần ánh mắt ngưng tụ, sau vai lại cũng bay lên một đạo thanh quang, bén nhọn tới chói tai sắt thép va chạm tiếng vang lên. Chợt nghe đi giống như là một tiếng, nhưng trên thực tế, lưỡng kiếm trong phút chốc chỉ ít giao kích hơn ngàn lần, va chạm bộ vị cũng không có bất kỳ cái gì thay đổi.

Ông trời phù hộ, bởi vì hãn bị nhân nhìn thấu, chưa kịp thay đổi trang phục, lúc này mới có Thanh Ngọc Kiếm có thể dùng. Nếu không, sự tình nguy rồi.

Thừa dịp song kiếm giao kích khoảng không, Lý Tuần tốc độ lại tăng, cơ hồ là dán Doãn Tinh phía sau lưng lau đi qua.

Hai người hộ thể chân tức kịch liệt ma sát, tại u ám sắc trời hạ, sinh ra chướng mắt điện hỏa, Lý Tuần cố nén thể nội chân tức rung chuyển, trước thu hồi Thanh Ngọc bảo kiếm, trở lại tại thân thể giao thoa qua sát na, đưa lên một cái khuỷu tay kích.

Doãn Tinh cũng chéch đi thân hình, dường như muốn tách rời khỏi, có thể đại giang bờ bên kia lại là một tiếng buồn bực rỗng, đang tiếng gào bên trong, Doãn Tinh thân thể lại lần nữa trì trệ, như thế liền không có khả năng né qua Lý Tuần trọng kích, vai công thượng xương cốt vỡ vụn vang lên, Nhiên huyết nguyên tức giống như là một đầu ác thú, đụng vào trong cơ thể hãn, từng ngậm từng ngậm thôn phệ máu tươi của hãn nguyên khí.

Trong chốc lát, Doãn Tinh trên mặt huyết sắc tận cõi, trở lại đỏ bừng lên, hãn cầm kiếm tay y nguyên vững chắc vô cùng, đầu tiên là một kiếm khiến cho Lý Tuần lui lại mấy phần, tiếp theo liền nghiêm nghị thét dài —

"Một sai đã sao, há có thể lại hồ!"

Trả lời hãn, là ngang đại giang kiếm khí tiếng gào rít. Ngay sau đó, Tất Túc hơi mập thân thể như trâu điên bôn tập tới, hướng về Doãn Tinh sau đầu một kiếm đánh xuống.

Chỉ là một kiếm này cùng nó nói là giết người, còn không bằng nói là phát tiết trong lòng không thể tự đề xuống cảm xúc, có thể nói là hoàn toàn không có kỹ xảo có thể nói, Doãn Tinh mặc dù thụ thương, cũng nhẹ nhõm lóe qua. Chỉ là để tăng vọt kiếm mang đem phía sau vách đá một phen hai nửa, khối lớn khối lớn núi đá bong ra từng mảng xuống tới, thanh thế cũng rất to lớn.

Lý Tuần thấy rất rõ ràng, lúc này Tất Túc trên mặt cơ bắp đã vận vẹo không còn hình dáng, đều là tàn nhẫn ngang ngược. Một kiếm vô công, liền lại là liên hoàn mười bảy, mười tám kiếm chém ra, hận không thể thanh kiếm đương đao sử, một hơi đem Doãn Tinh chặt thành mảnh vỡ.

"Con mẹ nó người điên ư!"

Tất Túc cái này luân điên cuồng tấn công chẳng những không có bả Doãn Tinh chém chết, ngược lại bả Lý Tuần bức cho được chân đứng không vững, liên tục né tránh, mới tránh đi một vòng này khoái kiếm tạo thành tinh lực loạn lưu. Lý Tuần rốt cục nhìn không được chửi ầm lên: "Đồ bỏ đi, người muốn chết cũng không cần liên lụy ta!"

Bị Lý Tuần mắng một cái như vậy, Tất Túc thần trí ngược lại tốt giống rõ ràng chút, trên mặt cũng lộ ra cười thảm: "Chậm, chậm, bọn hăn tới!"

Bọn hăn? Thiên Viên Ông? Lý Tuần vừa mới giật mình, sau đó liền cảm giác có một chậu nước đá từ đỉnh đầu thẳng tưới xuống, toàn bộ cột sống đều lạnh thấm thấm, hàn thấu xương tủy. Đâu chỉ Thiên Viên Ông, sợ rằng liền Lê Đẩu Lượng, thậm chí là Thanh Minh đều có thể ở trong đó!

Tất Túc tại cười thảm đằng sau, lại là một đợt điên cuồng khoái kiếm.

Tại loại tâm tính này phía dưới, hăn xuất thủ căn bản chính là hoàn toàn không có chương pháp, chỉ là để kiếm khí bão táp đem đại giang hai bên bờ vách núi nham thạch đánh nát vô số. Nhìn tình thế này, không ra hai mươi kiếm, gia hỏa này giết không được Doãn Tinh, khả năng liền sẽ trở tay biến mất cổ của mình!

Tại kiếm khí vây quét bên trong Doãn Tinh, cho dù vai công bị thương nặng, kiếm thế lại càng ngày càng ổn trọng, rõ ràng chính là cố thủ chờ cứu viện.

Cái này cũng liền đại biểu Doãn Tinh lại không chiếu cố tình huynh đệ đến tông môn danh dự, chỉ còn chờ Thiên Viên Ông đến đây, thanh lý môn hộ.

Lý Tuần kinh ngạc nhìn một màn này, chợt thấy được đầu trống trơn, tay chân lạnh buốt.

Thời gian quý giá cũng cực nhanh tan biến.

Tất Túc sớm đã là nỗ lực hết đà, mặc dù kiếm khí y nguyên cường thịnh, nhưng liền xem như giờ phút này tâm loạn như ma Lý Tuần cũng có thể nhìn ra, chỉ cần Doãn Tinh xuất thủ một kiếm, Tất Túc liền không còn cơ hội may mắn.

Thế nhưng là, Doãn Tinh lại chỉ là ngậm miệng, đem tự thân hộ đến như giống như tường đồng vách sắt, lạnh lùng nhìn xem Tất Túc hướng đi điên cuồng.

"Cần quyết đoán mà không quyết đoán, phản thụ nó loạn! Người đến nay, vẫn lòng tham không đủ sao?"

Cực quen tai ngôn từ đột nhiên chảy vào Lý Tuần trong tai, Lý Tuần thân thể cứng đờ, lại cố nén không quay đầu lại.

Đây là Âm Tán Nhân mở miệng.

Nàng đồng thời không có hiện xuất thân hình, mà là giống một cái u linh, tại Lý Tuần bên tai nói nhỏ.

Nói cũng kỳ quái, đương thanh âm này vang lên thời điểm, hẳn tâm tình hoảng loạn đột nhiên sưng sè không ít, cách đó không xa Tất Túc hô quát kêu to cũng dường như cách khá xa, để hẳn có thể tương đối tinh táo suy nghĩ Âm Tán Nhân ý nghĩa lời nói.

"Ta lòng tham?"

"Phụ bản tiểu trùng, cơ hồ độc chiếm thiên hạ chi lợi, lại không nguyện ý từ bỏ cực nhỏ, mới bị tươi sống đè chết. Người luôn luôn vắt hết óc, hận không thể đem tất cả chỗ tốt ôm ở trong ngực, chỉ là đừng quên, sức người có hạn, liền xem như Chung Ân dạng này, không phải cũng là bảo hộ không được Thanh Ngâm sao?"

Âm Tán Nhân ngữ tốc cực nhanh, cái này một đoạn lớn lời nói chỉ là bình thường nói mười cái chữ công phu, liền đều kể xong. Khó được nàng căn tự rõ ràng, sử Lý Tuần nghe được một chút không kém.

Mà dạng này ngữ tốc cũng làm cho Lý Tuần minh bạch, thời gian cấp bách, hẳn không còn lựa chọn nào khác.

Lý Tuần căn rằng, ép buộc chính mình tuyệt không lại nghĩ về sau biến cố, mà đem ánh mắt chuyển qua Tất Túc bên kia.

Lúc này, Tất Túc đã gần như bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, lúc nào cũng có thể ngã xuống, nhìn hẳn tình như vậy thái, Lý Tuần chợt có sở ngộ.

Gia hỏa này, rõ ràng là một vị chân nhân cảnh cao thủ, dưới mắt lại không phát huy ra dù là một thành thực lực, đây chẳng phải là bị trong lòng phụ trọng đè sập điển hình sao?

Hẳn rõ ràng còn có cái khác lựa chọn.

Vừa nghĩ đến đây, Lý Tuần trong lòng nếu có ngộ. Hẳn thấp giọng nói: "Tốt a, liền nghe người. Chỉ bất quá, liền xem như tráng sĩ chặt tay, tổng cũng muốn tại liều mạng đằng sau a?"

Tại loại sự tình này bên trên, coi như giữa hai người không có bất cứ quan hệ nào, cũng là tâm ý tương thông. Âm Tán Nhân cười khẽ một tiếng, cũng không có đáp lại, mà là tại Lý Tuần phía sau khẽ đẩy một thanh.

Lý Tuần thừa cơ phát lực, thân hình chớp động, trong nháy mắt đi vào Tất Túc sau lưng.

Người này sợ là đã choáng váng, lại một chút phản ứng đều không có, liền để Lý Tuần khóa lại hãn phần gáy. Chân tức xuyên vào, đau đớn kịch liệt để hãn thân thể run lên, cũng liền vào lúc này, Lý Tuần ghé vào lỗ tai hãn quát to: "Lưu được núi xanh, không sợ không có củi đốt, đi mau!"

Cái này không có nửa phần sáng ý ngôn từ, có mấy phần hiệu quả, Lý Tuần cũng không biết. Nhưng bị cái này tiếng vang một kích, Tất Túc thân hình lại chấn, cũng đã hiểu được quay đầu xem ra, trong mắt cũng đã hoàn toàn không có tiêu cự.

Nhìn thấy tình hình này, Lý Tuần liền biết, gia hỏa này bị tâm ma mông muội Linh giác, nghĩ trong khoảng thời gian ngắn khôi phục đã là không thể nào.

Nhưng dạng này, vừa vặn!

Lý Tuần phát lực nhắc lên, thân ảnh của hai người cứ như vậy nắm kéo vượt qua Doãn Tinh đỉnh đầu, gia tốc bay lượn. Doãn Tinh cũng không nghĩ tới Lý Tuần sẽ ở loại thời điểm này chơi một màn như thế, nhưng cũng chỉ là khẽ giật mình, liền khí cơ chuyển hoá, do thủ chuyển công, ngự kiếm đuổi theo.

Nhưng mà, thân hình phương động, hãn bên tai đột nhiên liền vang lên một tiếng thét kinh hoàng. Giương mắt nhìn lên, đã thấy vừa mới bị lôi đi Tất Túc, miệng phun máu tươi, ngược lại đụng mà quay về, chính kẹt tại hãn ngự kiếm tuyến đường phía trên, như hãn lại không thu lực, tuyệt đối sẽ đem Tất Túc một kiếm xé ra hai đoạn.

"Vô si!"

Doãn Tinh trong lòng bình tĩnh, nhưng đối Lý Tuần chiêu này, nhưng cũng không thể làm gì. Hãn mãnh lực thu kiếm, thân hình đình trệ xuống tới, lại đem Tất Túc một phát bắt được.

Hắn cũng lưu cái tâm nhãn, ngón tay mới dính vào Tất Túc, liền lộ ra mấy đạo chân tức, trước chế trụ huyết mạch, lại xem thể nội thương thế.

Tìm tòi phía dưới, Doãn Tinh lông mày liền nhăn nhanh.

Lý Tuần ra tay thực sự ngoan độc, đẩy Tất Túc trở về một chưởng này, thừa dịp thứ sáu thần vô chủ khoảng không, lấy Thiên huyết nguyên tức cường lực phá vỡ Tất Túc ngũ tạng lục phủ, vốn lại lưu lại một chút hi vọng sống, để Doãn Tinh không cách nào bỏ đi không thềm để ý.

Chậm trễ như thế một lần, Doãn Tinh lại lúc ngẩng đầu lên, trên bầu trời sớm không có Lý Tuần bóng dáng, mà trong ngực Tất Túc mãnh lực ho khan, từng ngụm từng ngụm máu tươi phun ra ngoài, tại chỗ ngực nhiễm lên mảng lớn vết máu, thậm chí còn bốc lên nhàn nhạt huyết sắc hơi khói, nóng rực như sôi du, làm cho người rùng mình.

"Sớm biết như thế, sao lúc trước còn như thế?"

Doãn Tinh thở dài một tiếng, ôm Tất Túc rơi xuống đất đi.

Hắn lúc này đã tuyệt đối theo Lý Tuần suy nghĩ, chỉ là hết sức vì Tất Túc điều hoà khí tức, dựa theo suy đoán của hắn, Thiên Viên Ông một nhóm lập tức liền đến, đến lúc đó Tất Túc tính mệnh hẳn là có thể bảo trụ. Nói không chừng cũng có thể từ trên thân Tất Túc biết được việc này phía sau hoạt động.

Lại vào lúc này, lỗ tai hắn khẽ nhúc nhích, bắt giữ một tiếng dường như núi đá trượt xuống lay động. Vừa rồi nơi này bị Tất Túc mấy vòng khoái kiếm, làm cho cảnh hoang tàn khắp nơi, núi đá trượt xuống rất bình thường, có thể Doãn Tinh đạo tâm minh thấu, bản năng cảm thấy trong đó có chút cổ quái.

Nhưng mà, cũng liền tại hắn đem lực chú ý phân đến trên vách đá một khắc này, Tất Túc ngực bỗng nhiên nổ ra chưởng mắt huyết quang.

Ngay tại Doãn Tinh trước mắt, Tất Túc lồng ngực tư thanh căng nứt, một vết

huyết ảnh theo hấn tâm khẩu chỗ bắn ra đến, lao thẳng tới Doãn Tinh mặt.

Cũng tại thời khắc này, Tất Túc còn sót lại sinh cơ bị trừu hấp không còn, thậm chí liền nguyên thần cũng trong nháy mắt vỡ vụn, không còn tồn tại.

Huyết Yểm? Hèn hạ!

Doãn Tinh trong đầu chỉ tới kịp lóe qua ý niệm này, thân hình bản năng liền muốn lui về phía sau.

Nhưng là, tươi sáng đạo tâm hết lần này tới lần khác ngừng lại cái này một động tác, cơ hồ là tại Huyết Yểm cùng hấn khuôn mặt chỉ có một tia khoảng cách thời điểm, hấn khẩu phát kêu to, lực trùng kích cực mạnh sóng âm ầm vang bắn ra, đem Huyết Yểm thổi được thất linh bát lạc.

Còn đến không kịp vì chính mình nhìn thấu Huyết Yểm miệng cộp gan thỏ mà cao hứng, hấn trong tai liền truyền vào một tiếng bao hàm ngoài ý muốn kinh dị.

Nhưng so cái này thanh kinh dị sớm hơn một tia, phía sau hàn ý đã tập thể. Doãn Tinh dù chưa chính mắt thấy, lại có thể vận dụng Linh giác trở lại như cũ sau lưng hình ảnh.

Kia xác nhận một con bàn tay thon dài, sát qua không khí, xuyên thẳng hậu tâm của hấn. Hộ thể chân tức cảm ứng được ngoại lực đồng thời, chấn động ngoại nhập nháy.

Thế nhưng là, bàn tay kia lộ ra tới chân tức chột âm chột dương, một cái chớp mắt thiên biến, cơ hồ không có bất kỳ cái gì trực tiếp va chạm, hoàn toàn là gãy phân tan rã, chưởng lực nhẹ phẩy tại hộ thể chân tức bên trên, tựa như cùng canh nóng giội tuyết, trong nháy mắt liền đem nó phá vỡ một cái khe hở, đầu ngón tay thậm chí đã đâm rách phía sau lưng quần áo.

Doãn Tinh kêu lên một tiếng đau đớn, Phá Quân tiên kiếm hóa làm một đạo

tinh mang, như có linh tính lách thân mà bay, ngoại giới hùng hậu tinh lực bị kiếm mang dẫn động, trong nháy mắt tại hắc làn da ngoại tạo ra một đạo đan xen gai nhọn bình chương.

Bên tai lại vang lên một tiếng nhẹ kêu, phía sau người kia rốt cục vẫn là bị Phá Quân tiên kiếm phong mang hơi áp chế một chút, ngón tay hơi co lại mới lại đâm ra.

Cái này cho hắc thoát thân không gian.

Doãn Tinh không khỏi may mắn trước đó không có bị Huyết Yểm cả kinh hướng lui về phía sau, nếu không, cái này vền vẹn một tia không gian, cũng không có khả năng kéo ra tới.

Ý nghĩ này tại trong đầu lóe lên, thân hình của hắc đã hướng bên cạnh đoạt ra.

Mới dời xuất vài thước, thanh âm lần thứ ba lọt vào tai.

Mà lúc này, là từng tiếng rõ ràng sở hử lạnh.

Tiếng hử bản thân đồng thời không có gì, nhưng tại tiếng hử tiêu tán trong nháy mắt, toàn thân hắc giật nảy mình rùng mình một cái. Kinh Thương giang tiếng nước chảy trong chớp nhoáng đã đi xa, tại một khắc, hắc toàn bộ linh hồn đều bị rút ra ra ngoài, bị một cỗ không thể danh chi vĩ lực thả vào một cái mệnh mông thiên địa.

Ở chỗ này, hắc phảng phất thấy được xa xôi trên bầu trời, cưỡi gió bay vút lên, như lữ như thành ráng hồng vạn dặm, dữ dằn cuồng phong gào thét, tựa hồ muốn đem hắc kéo thành mảnh vỡ.

Doãn Tinh phun ra một ngụm máu tươi, nhưng cũng chính là cái này một ngụm máu, để hắc theo cái kia đáng sợ huyền cảnh bên trong giải thoát ra tới.

Hắc rất nhanh liền minh bạch, chính mình là bị một vị nào đó tuyệt đỉnh cao

thủ thần niệm khóa chặt, linh đài chấn động, mới sinh ra đủ loại ảo giác. Chỉ là hấn không nghĩ ra là, sau lưng vị này, tu vi sợ rằng còn tại tông chủ Thiên Viên Ông phía trên. . . Vị nào chân nhất tông sư đến rồi?

Mặc dù đầy ngập nghi hoặc, lại là đối mặt với vô cùng ác liệt tình thế, nhưng Doãn Tinh tâm chí kiên định, đồng thời không có chút nào dao động. Chỉ là cắn chặt răng, thay đổi tại cường chế hơi có cứng đờ thân hình, Phá Quân tiên kiếm chấn động chấn minh, tại điện quang thạch hỏa trong khe hở, liên tục tám lần hư bổ, trong hư không lưu lại đồng dạng số lượng hàn quang quỹ tích.

"Bát Trận Đồ?"

Tại cái này trầm thấp nỉ non bên trong, phương viên vài dặm tinh lực phát ra một đợt lại một đợt không phải bình thường chấn động, theo Phá Quân tiên kiếm chém quỹ tích, âm vang nội tụ.

Chỉ một nháy mắt, Doãn Tinh quanh thân ba thước, liền hiện ra tám đầu ngọc nhan sắc cột sáng, vây quanh hấn xoay tròn không ngừng.

Mà lấy tám trụ làm trung tâm, minh mông tinh lực tựa như cùng trong biển rộng không một tiếng động, nhưng lại thiên biến vạn hóa mạch nước ngầm, đem hết thủy ngoại lực triệt tiêu, vụn vụn, phân giải.

Tiếp tục mà đến sát ý chỉ là tại Bát Trận Đồ thành hình sơ kỳ cho nhất định chấn động, sau đó, liền rút cuộc không tạo thành uy hiếp. Mà lúc này, ổn định trận cước Doãn Tinh vừa mới đưa ra không đến, ngoái nhìn nhìn về phía vị kia lại có mặt ở sau lưng đánh lên chân nhất tông sư.

Vừa nhìn xuống, hấn không thể tránh khỏi chấn kinh.

"Âm Tán Nhân!"

Lắc nhẹ phát trần, Âm Tán Nhân đồng thời không có lập tức lại công, chỉ là rất cảm khái thở dài: "Nếu không phải tại trong tinh hà, người nào có cơ hội làm

thành cái này Bát Trận Đờ?"

Doãn Tinh giơ kiếm ngay ngực, tại Bát Trận Đờ hộ vệ phía dưới, mím môi không nói, trong đầu lại tại cấp tốc suy nghĩ.

Vài chục năm nay, thần long không thấy đầu đuôi Âm Tán Nhân, đột nhiên xuất hiện tại Tinh Hà nội, xem ra, là cùng cái kia Lý Tuần cùng đường. Thậm chí liều mạng phân, ám tập một cái hậu bối đệ tử. . . Đây coi như là chuyện gì xảy ra?

Nhìn Doãn Tinh giữ yên lặng, Âm Tán Nhân mím cười, đang muốn nói chuyện, nhưng trong lòng chợt có cảm giác, quay đầu hướng về sau nhìn thoáng qua: "Sách, đến thật nhanh!"

Lời còn chưa dứt, chỗ khuỷu tay phát trần giữa trời giơ lên, ba ngàn tư bạc giống như giơ cao không bút vẽ, tại môn lung trong bầu trời đêm, vẽ ra phức tạp giao thoa quỹ tích.

Theo phát trần trên dưới nhảy múa, Doãn Tinh trái tim không thể tránh khỏi có chút hỗn loạn, hãn mơ hồ cảm giác được, tại những này hư thực giao thoa quỹ tích bên trong, ẩn chứa một đợt làm cho người hít thở không thông lực lượng, ý nghĩ này vừa mới lóe qua, phát trần không trung cuồng vũ đã hoàn thành cuối cùng một bút.

Không có bất kỳ cái gì lý do, Doãn Tinh chỉ cảm thấy tê cả da đầu, trong tai chỗ sâu, thì truyền đến một tiếng xa xăm thê lương trường ngâm, trực tiếp ở trong đầu hãn quanh quẩn.

Qua trong giây lát, trường ngâm bỗng nhiên khuếch tán ra đến, phong lôi phòng lên, như cùng ở tại trong đầu hãn liền thả mười mấy cái tiếng sấm, chư lực tương kích, Doãn Tinh thất khiếu máu tươi, hướng về sau liền ngã. Từ đầu đến cuối, hãn đều không rõ, chính mình đến tột cùng là thế nào trúng chiêu.

Chỉ là sau đó một tia, phương xa chân trời, một đạo tím nhạt kiếm quang thế

như lưu tinh trụ địa, phá không mà tới. Kiếm mang cùng khí quyển khuấy động, vang lên thanh lại cổ quái do chỗ cao hạ xuống, dần dần chuyển trầm thấp.

Cũng chính là cái này trầm thấp tiếng gầm, cắt vào giữa thiên địa, lại dẫn tới dãy núi nước sông ong ong cộng minh, dường như dẫn tới Tinh Hà nội tam viên thất nhạc, cửu trạch tam giang chi linh khí, ngưng ở mũi kiếm.

Mặc dù cách xa nhau hơn mười dặm, Âm Tán Nhân vẫn cảm giác được kia không thể ngăn cản phong mang. Nàng đôi mi thanh tú cau lại, trở lại khinh thường nhếch miệng, trong tay phát trần trong hư không cuối cùng phát một cái, phát ra nhẹ nhẹ tiếng xé gió, tiếp theo nhẹ nằm ở nàng chỗ khuỷu tay.

Tám cái xanh ngọc cột sáng tại Doãn Tinh ngã xuống đất mới bắt đầu, liền cùng kêu lên cộng hưởng, đánh tan một đợt ngoại lực, nhưng tại Âm Tán Nhân cuối cùng phát một cái phía dưới, mất đi Doãn Tinh không chế Bát Trận Đồ, mặc dù không có lập tức sụp đổ, nhưng vận chuyển tiết tấu cũng phát sinh hỗn loạn.

Âm Tán Nhân liền tại cái này ngăn ngại khoảng cách nội, đi bộ nhàn nhã đi vào tinh lực loạn lưu bên trong, đưa tay đi lấy Doãn Tinh tính mệnh.

Cách Doãn Tinh còn có ba bước, Âm Tán Nhân chỉ cần tìm kiếm tay, liền có thể đem Doãn Tinh đầu cắt lấy. Nàng cũng xác thực nhô ra tay đi, nhưng mà, tại sắc bén chân tức sắp sửa mở ra Doãn Tinh yết hầu trước đó, nàng nghe được một viên giọt nước nhỏ vang.

Nơi này là Kinh Thương giang một bên, ù ù tiếng nước luôn luôn đều là chủ lưu. Nhưng mà, Âm Tán Nhân nghe được rõ ràng, một tiếng này, là chỉ có tại thâm thúy yên tĩnh hang chỗ sâu, mới có thể nghe được thuần túy nhất giọt nước rơi xuống lay động.

Sau một khắc, một giọt này thủy liền hóa làm phong vân khuấy động, sóng dữ bài không đại dương, trong hoảng hốt ngược lại khuynh vạn dặm, đội thẳng nhập trong tinh hà tới.

"Trần Hải Bát Pháp, Lệ Đấu Lượng!"

Âm Tán Nhân định trụ thân thể, cũng chính là cái này một chần chờ công phu, trên đỉnh đầu hư không nứt ra, màu tím nhạt kiếm quang thẳng quán mà xuống, cơ hồ là sát Âm Tán Nhân bên chân, cắm trên mặt đất.

Toàn bộ Kinh Thương giang tựa hồ run rẩy một chút, mà đã có chút hỗn loạn Bát Trận Đồ, cũng trong phút chốc lại lấy được sinh cơ, màu ngọc bạch cột sáng bên trong, thậm chí ẩn ẩn lộ ra tím nhạt đường vân, mỹ lệ loá mắt.

Doãn Tinh trầm thấp rên rỉ một tiếng, trên thân bị nồng đậm tinh lực xuyên vào, khí mạch bị áp bách trong nháy mắt cắt tía một lần, lập tức liền có khí lực.

Hắn nắm chặt Phá Quân tiên kiếm, lấy kiếm chi địa, có chút chật vật đứng lên. Bát Trận Đồ ong ong khê kê, ngàn vạn đầu khí cơ dẫn dắt chung quanh hùng hậu tinh lực, một mực đem hắn bảo hộ ở trung ương.

Nhìn cái này vững như thành đồng phòng ngự, lại cảm giác một chút đã gần đến tại gang tấc cường địch. Âm Tán Nhân lắc đầu cười thờ dài: "Vận khí của ngươi thật đúng là hồng bát a!"

Rất hiển nhiên, câu nói này không phải nói với Doãn Tinh.

Cũng liền đang nói ra câu nói này đằng sau, thân hình của nàng ngay tại Doãn Tinh dưới mí mắt, bước vào hư không, chột hồ ở giữa biến mất không thấy, vô luận là Lệ Đấu Lượng Trần Hải Bát Pháp, hay là Thiên Viên Ông chủ điều khiển Bát Trận Đồ, đồng đều không có đối nàng tạo thành bất kỳ khổn nhiều gì.

Hoặc là nói, Lệ Đấu Lượng cùng Thiên Viên Ông, cũng không có ở đây cùng nàng khai chiến dự định.

Theo Âm Tán Nhân rời đi, Doãn Tinh cuối cùng thoát khỏi kia một mực lơ lửng trong lòng nhọn hôi âm âm ảnh, hắn nặng nề mà thở ra một hơi dài, chỉ cảm

thấy hôm nay có thể xưng tu đạo mấy trăm năm qua, nhất là mạo hiểm lại quý quyết biến hóa cục diện.

Còn tốt, hẳn còn sống.

Bên chân chính là tông chủ Tử Vi tiên kiếm, lúc trước cũng là dựa vào thanh này tiên kiếm từ trên trời giáng xuống, chủ đạo Bát Trận Đồ, mới cứu tính mạng của hắn. Nhìn trên bầu trời, đã mơ hồ có mấy đạo nhân ảnh thoáng hiện, đó phải là Thiên Viên Ông, Lệ Đẩu Lượng, thậm chí bao gồm Thanh Minh các loại tông sư cấp tiền bối.

Doãn Tinh hít sâu một hơi, đem Phá Quân tiên kiếm trở vào bao, ánh mắt lại không tự chủ đảo qua bãi sông thượng Tất Túc thi thể. Vị này vốn có khả năng ngồi lên tông chủ đại vị sư huynh, cứ như vậy chết đi, mà lại, chết là như thế uất ức.

Còn có cái kia bỏ trốn vô tung Lý Tuần, người kia trên người vòng quanh vô số bí ấn, đến nay, Doãn Tinh duy nhất có thể lấy xác nhận là, bởi vì cái này nhân, Minh Tâm Kiếm Tông vài vạn năm tới danh dự, sợ rằng muốn chịu đựng một lần thử thách to lớn.

Giờ khắc này, hẳn chuyện đương nhiên nhớ tới Minh Cơ.

Truyền thuyết cái kia Lý Tuần, là Minh Cơ thường thức nhất đệ tử, như vậy, biết tin tức này đằng sau, Minh Cơ trong lòng còn không biết sẽ cỡ nào khổ sở đâu.

Trên bầu trời bóng người đã có thể thấy rõ, cùng đoán chừng không sai biệt lắm, ba vị tông chủ lấy Thiên Viên Ông cầm đầu, chính chậm chậm hạ xuống.

Nhìn tình huống này, có biết Tinh Cơ, Minh Tâm hai đại Kiếm Tông đã đạt thành một chút chung nhận thức, Minh Cơ nơi đó, cũng hẳn là vô sự, cái này rất dễ cho người ta buông lỏng một hơi, thế nhưng là, tại không lâu sau đó, sợ rằng lại không có người hội nhẹ nhõm lên.

Ánh mắt của hắn theo Thiên Viên Ông mở đầu, trải qua Lệ Đấu Lượng, lại đến Thanh Minh, dừng lại một chút một chút, sau đó cúi thấp đầu xuống, hưởng ba vị tông chủ thăm hỏi.

Lúc này, hắn bắt đầu suy nghĩ, như thế nào mới có thể tại cũng không phá hư đương thời cục diện, lại đem sự kiện làm một khách xem nói rõ — cái này có thể cũng không phải là sở trường của hắn a.

Ngẩng đầu lên, hắn nghĩ quan sát một chút ba vị tông chủ thái độ, nhưng mà, tại lúc này, ánh vào hắn trong con mắt, là ba vị tông chủ trên mặt ngay tại tràn ra quỷ dị biểu lộ, trong thời gian thật ngắn, hắn không có phân biệt ra được đó là cái gì ý tứ.

"Rống!"

Đột nhiên xuất hiện tiếng gào thét tại hắn trong tai nổ vang, sóng chấn động cơ hồ muốn đem toàn bộ xương sọ chấn vỡ, tiếp theo lại tại trong nháy mắt lan tràn đến toàn thân hắn.

Tại thời khắc này, Doãn Tinh vậy mà giật mình. Nếu theo lẽ thường, hắn hắn là lập tức rút ra Phá Quân tiên kiếm, đồng thời lợi dụng vẫn chưa tiêu tán Bát Trận Đồ, đem nguy hiểm không biết ngăn tại khoảng cách nhất định bên ngoài, lại xem tình huống cụ thể, quyết định bước kế tiếp phản ứng.

Nhưng mà, hắn quá mệt mỏi, cũng hoàn toàn thư giãn.

Cùng Âm Tán Nhân giao thủ mặc dù chỉ là vài cái đối mặt, nhưng đối với hắn tâm thần hao tổn thì vô cùng nghiêm trọng, mà tại ba vị tông chủ tay trong tay hiện thân thời điểm, hắn không cho rằng có bất kỳ nhân còn có gan phạm vi tay, huống chi, hắn ngoài thân còn có Bát Trận Đồ!

Cho nên, hắn chỉ là đưa tay khoác lên trên chuôi kiếm, thân thể có chút tránh ra bên cạnh — đây là hắn ở trong nhân thế làm một cái động tác sau cùng.

Vô biên vô tận hắc ám đột nhiên giá lâm!

Huyết ảnh theo trong nước sông phi đằng, hóa làm một đạo chướng mắt huyết sắc trường hồng, xoải bước chân trời.

Tại huyết cầu vòng quỹ tích bên trên, không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản nó dù là nửa hơi thời gian.

"Phá thế gian hết thủy pháp" tuyệt đại uy năng, tại thời khắc này bị giải thích được phát huy vô cùng tinh tế, Bát Trận Đồ không có đưa đến bất cứ tác dụng gì, huyết sắc hồng quang từ trên thân Doãn Tinh một vệt mà qua, tồn lưu lại, chỉ có một nửa liên huyết dịch đều đã bốc hơi sạch sẽ thân thể tàn phế.

Sau một khắc, sơn hà chấn động!

Thiên Viên Ông, Lệ Đấu Lượng, Thanh Minh đạo nhân tam đại tông chủ đồng thời xuất thủ, cơ hồ muốn đem nửa cái Tinh Hà phá vỡ tới, bắn ra xung kích đủ để xé rách tinh không, nhưng mà, cái kia đạo chướng mắt huyết sắc hồng quang, vẫn vất ngang ở chân trời, lại đang không ngừng kéo dài, đi xa.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Chó Săn

Chương 06: Chó săn

Hồng quang tại mấy chục giây sau triệt để biến mất không thấy.

Mà tại hô hô gió gào thét bên trong, Lý Tuần theo cao tới hơn mười dặm trên bầu trời, lẩn lộn hướng phía dưới ngã xuống. Nếu như không phải Âm Tán Nhân kịp thời xuất thủ, giảm đi hấn hạ xuống lúc tích lũy to lớn động năng, hấn cũng liền không có khả năng tại ngã vào biển cả đằng sau, chỉ là hoa mắt chóng mặt mà thôi.

Giấy dựa lấy nổi lên mặt nước, Lý Tuần lúc này mới phát hiện, hấn rơi xuống nước địa phương cách bên bờ đồng thời không có bao xa, chỉ là hấn hiện tại toàn thân cao thấp, đã không có nửa chút khí lực, chỉ có thể theo thủy triều lên xuống, thời gian dần qua rời xa đường ven biển phương hướng.

Còn tốt, chỉ bay ra một đoạn ngắn khoảng cách, trong hư không, Âm Tán Nhân liền hiện hình ra tới, nắm lấy hấn bả vai, đem hấn nâng lên bờ đi.

"Đây là nơi nào?" Lý Tuần cố gắng nắm chặt nắm đấm, từ nơi này ném thử bên trong, hấn có thể cảm giác được thân thể của mình suy yếu.

Âm Tán Nhân bàn tay một mực đặt tại bả vai hấn, lộ ra một sợi chân tức, dò xét hấn tình huống. Nghe vậy đáp lại nói: "Bắc hải biên, cách Tinh Hà cũng không xa. . . Trấn Hải Bát Pháp, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Đột nhiên nói sang chuyện khác, nhưng không có cho Lý Tuần lý giải mang đến ảnh hưởng gì. Hấn ngược lại rất là tán đồng gật gật đầu: "Bất quá chỉ là cho

lau tới da, liền có uy thế cỡ này, Lệ Đấu Lượng không hổ là chính đạo đệ nhất tông sư!"

Nói, hắn một ngụm máu tươi sặc ra đi, tung tóe Âm Tán Nhân một thân. Âm Tán Nhân lại ngay cả lông mày đều không có nhú một cái, chỉ là cười nói: "Cái này huyết là người đâu, vẫn là cái kia ma quỷ?"

Lời còn chưa dứt, bộp một tiếng vang, trên mặt nàng chịu cái bạt tai, lực lượng không lớn, thế nhưng là đã đủ để cho thấy Lý Tuần giờ phút này đến cỡ nào tức giận.

"Ngậm miệng!"

Thấp quát âm thanh bên trong, Lý Tuần sắc mặt trở nên vô cùng khó coi. Bởi vì Âm Tán Nhân ngôn ngữ, hắn không thể tránh khỏi nhớ tới Kinh Thương giang biên, kia quyết tử một kích sát na.

Không thể nghi ngờ, tại tam đại tông chủ trước mặt, sinh sinh chém giết Doãn Tinh, lại toàn thân trở ra, như chân truyền ra ngoài, Lý Tuần lập tức có thể danh chấn thiên hạ, có khả năng cùng bất luận một vị nào cao thủ sánh vai mà không thẹn. Nhưng mà, Lý Tuần cũng tuyệt đối không nguyện ý lại nghĩ lên một sát na kia ở giữa tình hình.

Trên thực tế, trí nhớ của hắn đã rất mơ hồ.

Hắn chỉ nhớ rõ vào thời khắc ấy, xương cốt tại cường chế vỡ vụn, da thịt thì bị nhiệt độ cao thiêu đốt được tư tư rung động, máu tanh hơi nước cơ hồ tràn ngập toàn thân, thể lương gào rít cùng khắc cốt oán hận tại không gian thu hẹp nội quanh quần chảy xiết —

Đây không phải chính hắn cảm thụ, mà là Doãn Tinh nửa bên thân thể, tại hắn "Thể nội" bị "Tiêu hóa" quá trình.

Đúng vậy, đây không phải là chém giết, là thôn thực!

Giống một đầu dã thú, xé rách lấy máu thịt be bét con mồi, cứ như vậy nuốt sống vào trong bụng.

Lý Tuần cũng biết, tại giới này, loại này nuốt sống người sống sự tình cũng không hiếm thấy, ngoại trừ một chút yêu ma yêu thích cái này khẩu vị, một chút tà tu, tử như Mị Ma Tông tu sĩ, liền thường sinh ăn dị thú các loại vật sống, bảo trì nó thân thể hưng phấn cùng sức sống.

Nhưng tại trong chuyện này, Lý Tuần thôn thực cùng tất cả ví dụ cũng khác nhau. Hắn "Thôn thực" cũng không phải là dùng miệng, mà là do Huyết Ảnh yêu thân hóa thành to lớn màn sân khấu, đem Doãn Tinh bao khóa, xé rách, đập vỡ, sau đó tiêu hóa.

Đây cũng không phải là một người bình thường có thể làm đến sự tình, Lý Tuần cũng chưa từng có giống như bây giờ, cảm giác được một cách rõ ràng trên người mình "Phi nhân" khí tức. Cái này hoàn toàn vượt qua hắn làm người giới hạn thấp nhất, làm hắn trong dạ dày nước chua từng lớp từng lớp hương thượng đỉnh, cực kỳ khó chịu.

Chịu một bạt tai, Âm Tán Nhân nhưng không có cái gì biểu thị, liền không nhập Lý Tuần thể nội chân tức cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Đang vì Lý Tuần cắt tía một lần kinh lạc đằng sau, nàng dờ tay, ngồi quỳ chân tại trên bờ cát, hướng về Lý Tuần mỉm cười nói: "Chính là chân nhất đẳng cấp nhân vật, cũng chưa chắc có thể làm được người hôm nay mức này, đối với cái này, người còn có cái gì chưa đây sao? Ta coi là, người hẳn là vô hạn khoái ý mới là."

"Khoái ý?" Lý Tuần rất muốn lại cho nàng một bạt tai, bả chính mình trở nên người không ra người, quỷ không ra quỷ, cũng có thể xưng là khoái ý sao?

Câu nói này tại cổ họng bên trong dạo qua một vòng, cuối cùng lại nuốt xuống.

Đúng vậy, hãn không thể phủ nhận, theo Kinh Thương giang đát bạt thân mà lên, xé rách Doãn Tinh, lại hóa cầu vòng đi xa cái này liên tiếp quá trình bên trong, cố nhiên toát lên lấy làm cho người buồn nôn yêu ma thủ đoạn, nhưng cũng làm cho hãn thu được trước kia chưa bao giờ có cảm giác thành tựu.

Lưỡng loại cảm giác hợp tại một chỗ, phức tạp đến làm cho hãn hận không thể lên tiếng kêu to, lấy phát tiết ra ngoài.

Nhưng cuối cùng, hãn chỉ là chống lên nửa người, thở dài. Tiếp theo mở ra hai tay, dùng kì lạ ánh mắt ở phía trên tuần thân — đây chính là hãn thân thể, tích chứa trong đó lấy không thể tưởng tượng nổi lực lượng!

Tại thời khắc này, hãn rốt cục phát hiện, ngọc trừ tà đối với hãn tu vi áp chế, định hình, mặc dù hiệu dụng vẫn còn, nhưng tại tình thế vượt qua hãn hiện hữu phạm vi năng lực thời điểm, bị áp chế ở đầu óc nội lực lượng khổng lồ liền sẽ tán phát ra, dùng thích hợp nhất pháp môn, tạo thành tối ưu hóa nhất kết quả.

Cái này đã vượt ra khỏi hãn tu tập tam đại pháp môn phiến ly, không phải Linh Tê Quyết, không phải U Minh khí, cũng không phải Huyết Thần Tử, mà là tại một môn huyền ảo thông suốt tâm pháp chỉ dẫn hạ, toàn bộ xuyên qua thông thấu giao hòa!

Tựa như là dùng kênh đào quán thông ba cái vốn không tương liên thủy hệ. . . Không, nói chính xác hơn, là dùng một loại huyền diệu phương thức, xuyên suốt ba cái riêng phần mình độc lập thế giới. Khiến cho người bên trong có ta, ta bên trong có người.

Đương nhiên, hiện tại "Quán thông" xa chưa đạt đến chung cực đại viên mãn, Lý Tuần vẫn có thể cảm giác được lẫn nhau ở giữa giới hạn.

Hãn biết, đây là lấy "Huyết Ảnh yêu thân" làm căn cơ, mượn dùng nó "Chất hư vô thực" lớn nhất tính dẻo, dẫn vào Huyền Môn Linh Tê đến U Minh âm hỏa, mà sử ba cái toàn vẹn như một, chính là Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật!

Không đay mình hoàn cùng đạo thai Nguyên Anh cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều đang tiến hành chất khí chuyển hóa, cùng Huyết Ảnh yêu thân thử nghiệm tại càng bản chất phương diện dung hợp.

Tới đối đầu ứng, lấy tâm hồn vi hạch, vô số đầu tinh mịn huyết mạch kinh lạc, cùng với rất nhiều xương cốt tạng phủ, do hư chuyển thực, từ không sinh có, đem hẳn toàn thân liên kết thành một cái nghiêm mật, phức tạp, mà tinh diệu mạng lưới.

Dạng này thân thể cùng loại với thân người, lại tại chỗ rất nhỏ, có khác nhiều, có thể nói là một loại hình thức khác "Ma hóa" .

Chính là như vậy thân thể, để Lý Tuần giữa bất tri bất giác, nhất cử vượt qua hẳn tu đạo đến nay tâm phân lưỡng dụng, thậm chí tam dụng lúng túng, vì hẳn sau này tu đạo con đường, chỉ rõ phương hướng.

Thế nhưng là, Lý Tuần lại tìm không thấy nửa chút cảm giác hưng phấn.

Bởi vì hẳn rất rõ ràng, tạo thành đây hết thảy, có lẽ tiến vào chân nhân cảnh là nguyên nhân một trong, nhưng trọng yếu nhất, vẫn là cái kia Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật. Cái này bị Chung Ẩn sáng tạo ra thần bí pháp môn, theo hẳn tu vi tăng lên, chính phát huy ra càng ngày càng kinh người hiệu dụng.

Âm Tán Nhân đối Lý Tuần biến hóa trong cơ thể cũng rõ như lòng bàn tay, thấy Lý Tuần ngần người, nàng ở bên nói ra: "Sau này, ngươi có tính toán gì?"

Bị câu nói này bưng tỉnh, Lý Tuần cau mày liếc nhìn nàng một cái, cảm thấy trong lời nói hương vị có chút cổ quái.

"Tính toán gì không có ý định, bất luận làm sao, hôm nay là bả thân phận cái này vòng che lại. Mà lại, Lệ Đấu Lượng đã đến, Minh Cơ sự tình hẳn là có thể giải quyết, ta chỉ cần án lấy kế hoạch hồi tông môn chính là, còn dự định cái gì?"

"Có đúng không, ngươi cứ như vậy trở về?"

Lý Tuần hướng trên người mình dò xét, quả nhiên có chút chướng mắt. Tại trong tinh hà liên tràng đánh nhau, còn có Huyết Ảnh yêu thân biến hóa, hấn một thân đạo bào đã là rách tung toé, áo rách quần manh, còn tốt trên thân các loại pháp bảo cũng không di thất, còn có U Huyền khôi lỗi đặc thù dự trữ, xuất ra một kiện đến đối chính là.

Hướng Âm Tán Nhân muốn kiện bộ đồ mới, cấp tốc thay đổi thân, lại nhìn Âm Tán Nhân vi diệu thần sắc biến hóa, hấn cười ha ha một tiếng: "Ta biết ngươi là có ý gì. Tình huống bây giờ có biến, Tinh Hà trong ngoài sợ là loạn thành một bầu, lại dựa theo nguyên kế hoạch làm việc, không chiếm được chỗ tốt không nói, thậm chí còn khả năng dẫn lửa thiêu thân, đúng không?"

Âm Tán Nhân mỉm cười.

Lý Tuần một bên kiểm tra trên thân các loại pháp bảo, một bên rồi nói tiếp: "Chỉ tiếc, ta đằng sau còn có một cái Tâm viên. Ở trong mắt người ngoài, Tất Túc cùng Doãn Tinh chết được đã đầy đủ kỳ quặc, mà tại Tâm viên bên kia, thì lại so với người khác càng suy nghĩ nhiều hơn một tầng, lòng nghi ngờ đến trên người ta cơ hội, cũng lớn hơn một chút. Lúc này, ta nếu không có chỗ biểu thị, há không bị người nắm cán?"

Âm Tán Nhân rất rõ ràng, hấn nói tới biểu thị, không có gì hơn chính là phải sạch quan hệ loại hình, biện pháp tốt nhất, chính là thừa dịp tất cả mọi người coi là hung thủ trốn xa vạn dặm thời điểm, lại lần nữa chui vào Tinh Hà, khuấy lên một ít phong ba, lại "Hiện thân thuyết pháp" .

Đến lúc đó, ngoại trừ rơi rơi Tinh Cơ Kiếm Tông mặt mũi, đối các phương đều có cực tốt bàn giao.

Chỉ là, biện pháp này cũng quá mức hành hiểm — lấy "Linh Trúc" tu vi, lại không có Tất Túc dạng này nội tuyến hỗ trợ, nghĩ tại cái này thế cuộc khẩn trương lặn xuống nhập Tinh Hà, nói nghe thì dễ? Nếu là tại chui vào mới bắt đầu liền bị phát giác, sợ rằng phản muốn biến khéo thành vụng.

"Người vẫn là cần quyết đoán mà không quyết đoán!" Âm Tán Nhân lắc đầu thán cười: "Rõ ràng đã là đầu ác lang, làm gì lại đi đoạt cầu sinh ý?"

"Lời này cũng có thú!"

Lý Tuần cũng không có bởi vì Âm Tán Nhân đem hẳn so làm lang, cầu mà tức giận, chỉ là cười nói: "Người nói ta là lang, đã từng thấy ta theo Lệ Đẩu Lượng bọn người trong tay thoát thân bản sự, vậy ta đi đoạt cầu sinh ý, chẳng phải là an toàn cực kỳ? Bết bát nhất, chẳng phải chạy trốn chết a? Trên đời này, còn có ai có thể uy hiếp được ta?"

Âm Tán Nhân vì đó yên lặng.

Khó được nhìn thấy Âm Tán Nhân bị bác bỏ bộ dáng, Lý Tuần chỉ cảm thấy cái này so đem nó đặt ở dưới thân chơi lên một trăm lần, còn muốn tới cũng nhanh ý, tại trong tiếng cười lớn, thân hình hẳn nhất chuyển, liền đem Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật xuất ra, Huyền Môn chân tức tràn đầy toàn thân, lại nhìn không ra nửa chút tà khí.

Một bên, Âm Tán Nhân nhẹ khen âm thanh, mỗi lần nhìn thấy cái này Cốt Lạc Thông Tâm diệu pháp, dù cho đối Chung Ẩn không có nửa phần hảo cảm, nàng cũng không thể không thán phục nó viển siêu đương thời bất kỳ người nào kinh thiên thủ đoạn.

Bất quá, thụ này nhắc nhở, nàng lại nghĩ tới một sự kiện đến: "Nếu nói trên đời không có nhân uy hiếp được người, vậy cũng quá mức tuyệt đối. Theo ta được biết, thời thế hiện nay, tối thiểu nhất có hai vị, có thể nói là Huyết Ảnh yêu thân thiên địch!"

"Ồ? Cái nào lường cái?"

Âm Tán Nhân nhàn nhạt cười nói: "Yêu Phượng, Thanh Loan! Các nàng pháp thể vốn là Tiên Giới Thần Điều, đơn thuần phi độn tốc độ liền không dưới người, huống chi nó trời sinh tích hết thầy yêu tà ma vật, chính là đại khắc tinh.

Đụng tới các nàng, người đánh lại đánh không lại, trốn lại trốn không được, há không phiền phức?"

"Các nàng. . ."

Lý Tuần trầm mặc. Hắn cũng là có kiến thức, biết rõ Âm Tán Nhân nói, đồng thời không một chút nhi hư giả.

Càng chết là, hắn cùng Yêu Phượng, Thanh Loan tầm đó, cơ hồ chính là trời sinh không hợp nhãn, dù cho không có Cổ Âm kẹp ở trong đó, giữa bọn hắn cũng sớm tối đều có một trận đại chiến. Thật đến lúc đó, như hắn còn muốn ý vào Huyết Ảnh yêu thân, vậy liền thật sự là chệ cười.

Phi tốc bành tăng lòng tự tin bắt đầu hạ xuống, đồng thời, hắn trong lúc mơ hồ có chút minh bạch, Âm Tán Nhân nói những lời này dụng ý.

Phượng đông muốn sáng, đã loạn một đêm Tinh Hà, tựa hồ trầm tĩnh xuống tới, nhưng tại Tinh Hà xung quanh, Minh Tâm Kiếm Tông chư tu sĩ trong lòng, nhưng xưa nay không có an ổn qua.

Nửa canh giờ trước, cái kia đạo vượt ngang chân trời huyết quang đằng sau, không khí chung quanh, liền buồn bực đốt làm cho người khác ngạt thở, Thanh Minh cùng Lệ Đấu Lượng cũng không có tin tức gì truyền tới.

Vân Lô Lãm Nguyệt Xa lẳng lẳng lơ lơ ở giữa không trung, hết thủy khí cơ vận chuyển đồng đều tiềm ẩn không phát, nhưng là xuyên thấu qua vân khí ngưng kết Thủy kính, trong vòng phương viên trăm dặm gió thổi cỏ lay, đều không thể gạt được vân liền đám người bên trên.

Minh Đức buồn bực ngán ngẫm mà nhìn xem Thủy kính thượng lóe lên hình tượng, trên tay vô ý thức đem bảo kiếm rút ra, cắm đi vào, nhờ vào đó đến làm dịu trong lòng lo nghĩ.

Hắn tại Liên Hà thất kiếm bên trong, tính tình tối gấp, hùng hùng hổ hổ, nhiệt

tình vì lợi ích chung, mặc dù so ra kém Minh Cơ như vậy sắc bén minh thấu, nhưng đi thẳng về thẳng tính tình, ngược lại cùng Minh Cơ có chút giống nhau. Cũng bởi vậy, tại đồng môn bên trong, cũng cùng Minh Cơ tối nói chuyện rất là hợp ý.

Này hồi Minh Cơ lâm nguy Tinh Hà, chính là hãn người thứ nhất giết đến náo trận, lại không nghĩ bị Tinh Hà phong cấm chính đầy bụi đất, gần dưới ánh trăng đến, sớm kìm nén đến một bụng khó chịu.

Ngày thường tình thế khẩn trương vẫn không cảm giác được được, lúc này đột nhiên để đó không dùng vô sự, hãn liền cảm giác ngực khó chịu, mà nhìn thấy cái này xảo đoạt thiên công Thủy kính, hãn càng là tâm hỏa thành thịnh thượng bốc lên.

"Lý Tuần tiểu tử kia làm sao làm? Ngày bình thường nhàn rỗi không chuyện gì liền mê mê những tà môn ngoại đạo này, đợi đến thật dùng hãn thời điểm, lại chạy liền bóng hình cũng không thấy, hãn còn có hay không bả trường bối an nguy nhìn ở trong mắt?"

Một bên chính nhắm mắt dưỡng thần Minh Tùng mở mắt ra, thấp khiển trách một tiếng: "Ngũ sư đệ, người nói chuyện thật là không có đạo lý! Lần này Tinh Hà chuyển đi, tông môn đồng thời không một cái đệ tử đời ba tham dự, người vì sao chuyên chọn Tuần nhi mao bệnh!"

Minh Đức vốn là bị tức giận chi ngôn, lại bị Minh Tùng trách cứ, lập tức liền khí diễm toàn bộ tiêu tán, nhưng miệng bên trong vẫn lâu bầu một câu: "Ta cũng không có chọn hãn mao bệnh, nhưng ai để tông môn liền hãn một cái tại cấm pháp thượng có tác dụng?"

Thân là đồng môn, người nào không biết Minh Đức kia tính tình, nghe hãn cái này không thềm nói đạo lý ngôn ngữ, chung quanh vài cái sư huynh đệ đều nở nụ cười, liền liền Minh Tùng cũng không kèm được mặt, nhưng cuối cùng, vẫn là lấy thở dài làm kết.

"Vấn đề này vốn cũng không phải là vũ lực có khả năng giải quyết. Chúng ta tại xung quanh trôi nhiều ngày, không phải cũng chính là vì tông môn tranh tranh sĩ diện mặt? Cái này liên quan khóa còn tại Lê Tông chủ điều giải bên trên, nếu có thể chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, không làm nguyệt sau Thủy kính đại hội ý chính, mới là trọng yếu nhất. Chỉ hi vọng Tinh Hà bên kia đừng lại sinh biến cố. . ."

Lời còn chưa dứt, bọn hăn liền đủ sinh cảm ứng, thiên ngoại một đạo kiếm quang bay vút mà đến, rơi thẳng nhập Vân Đài liền dư bên trong, xem kiếm ánh sáng, đây cũng là Thanh Minh thả lại tin tức.

Mấy người đồng thời đứng lên, hướng liền dư phương hướng nhìn ra xa. Chỉ chốc lát sau, Vân Đài Thượng Nhân ảnh chớp động, tại trên đó chủ trì cấm pháp Thanh Hư phi thân mà xuống, trên mặt nặng nề như nước.

"Minh Cơ không sao, Thiên Viên Ông rất cục vẫn là bán Lê Tông chủ mặt mũi, đồng ý thả về."

"A? Chuyện tốt a!"

Minh Đức vỗ tay gọi tốt, lại ăn tất cả mọi người trừng một cái. Thanh Hư không có cái gì biểu thị, chỉ là nói tiếp: "Tinh Hà đại biến, Tất Túc, Doãn Tinh bỏ mình, Thiên Viên Ông quyết ý rời khỏi Thủy kính hội mình."

Đám người cùng nhau giật mình, vô luận là Tất Túc hay là Doãn Tinh, tại giới này đều là đại danh đỉnh đỉnh cao thủ, so với Liên Hà thất kiếm không chút thua kém, cao thủ như vậy, nói thế nào chết liền chết?

Thanh Hư nhìn xem vẻ mặt của mọi người, thở dài một hơi, theo lấy trên phi kiếm tin tức, đem trong tinh hà chuyện lớn hơi nói một lần. Ở đây không có người nào là đồ đần, chính là thẳng tính Minh Đức, cũng có thể phẩm đưa ra bên trong chuyện quỷ dị thái tới.

Hăn vò đầu nói: "Huyết Ảnh yêu thân. . . Chính là năm đó Huyết Tán Nhân,

cũng không có luyện thành loại này tà ma đồ chơi a! Tứ sự tỷ lúc nào đắc tội dạng này ma đầu?"

"Có phải hay không tội còn tại cái nào cũng được tầm đó, nghề này kính quá thực là vẽ vờ thêm chuyện, ngoại trừ nhiều được Tinh Hà đại loạn, còn có cái gì tác dụng?"

Minh Tùng cũng là cực kì không hiểu: "Nhắc tới là Bắc Minh kế chia rẽ, còn có chút đạo lý. Thế nhưng là Cổ Âm vi đương thời trí giả, dạng này vụng về thủ bút, cũng không giống là phong cách của nàng."

Đương nhiên không có nhân sẽ nghĩ tới, đây chỉ là người nào đó nhất thời đầu óc phát sốt. Bao quát Thanh Hư ở bên trong, tất cả mọi người bắt đầu đau đầu cái này ngoài ý muốn cho Thủy kính Minh Hội mang tới hậu quả.

Thiên Viên Ông là thích sĩ diện người, bởi vì bực này trọng tòa mà không muốn đến Thủy kính trên đại hội mất mặt xấu hổ, tất cả mọi người có thể hiểu được.

Nhưng mà, Tinh Hà chính là hạn chế Tán Tu Minh Hội không gian sinh tồn trọng yếu nhất quân cờ một trong, không có Tinh Hà phối hợp, toàn bộ phương đông, nhất là Minh Tâm Kiếm Tông, liền sẽ trực tiếp bại lộ tại Tán Tu Minh Hội phạm vi công kích nội, không có Tinh Hà như vậy tuyệt diệu cấm pháp, Minh Tâm Kiếm Tông sức chịu đòn, thực sự bày không lộ ra.

Không thể không nói, cái này cũng có thể chính là Thiên Viên Ông tự mình cân nhắc một trong!

Minh Tùng bọn người, hoặc sớm hoặc muộn đều đã nghĩ đến đoạn mấu chốt này, trong lúc nhất thời đều trầm mặc xuống dưới, không khí ngột ngạt cực kì. Nhìn thấy tình hình này, Thanh Hư thở dài, lại nói: "Mặt khác, Minh Cơ tại ba vị tông chủ trước mặt, tại chỗ lập trọng thệ, sát hại Tất Túc, Doãn Tinh hung thủ bất tử, nàng muôn đời không được thành đạo!"

Lời vừa nói ra, Minh Tùng bọn người đều là trên mặt biển sắc.

Cái này lời thề đối người khác thì cũng thôi đi, nhưng đối Minh Cơ đây cơ hồ có thể xác định cuối cùng rồi sẽ hà cử phi thăng tu sĩ mà nói, thực là quyết tuyệt quá mức!

Nhưng mà, đại gia cũng đều minh bạch, loại độc này thề, tuyệt sẽ không do người khác bức bách, chỉ có thể là chính Minh Cơ quyết định. Mà nàng sở dĩ lập loại độc này thề, chỉ sợ cũng chính là nhằm vào Tinh Hà rời khỏi hội minh một chuyện mà tới.

"Hồ đồ, hồ đồ!"

Minh Đức liên tục dậm chân, hận tình thoáng quang đảo lưu trở về, để hãnh đưa tay che lấy Minh Cơ miệng mới tốt!

Có hãnh dạng này xúc động phần nộ hình, cũng giống như Lý Minh cùng tình táo hiện thực, nhìn xem Minh Đức như vậy tình trạng, hãnh cười lạnh nói: "Dưới mắt lại nói có tác dụng gì? Còn tốt Tứ sư tử đồng thời không nói nhất định phải đem ma đầu kia tự tay chém giết, sau này chỉ cần chúng ta bán chút khí lực, đem tên kia sớm trừ bỏ, cũng được!"

Tại Liên Hà thất kiếm bên trong, ngoại trừ Minh Cơ, liền số Lý Minh cùng sát nghiệt nặng nhất, luôn luôn để đồng môn cau mày. Có thể hôm nay cái này nói chuyện, lại đạt được đại gia đồng ý, chính là tính tình tối ôn hòa Minh Như, cũng nói đây là ổn thỏa nhất biện pháp. Lời của mọi người đề liền tại trong lúc bất tri bất giác, chếch đi quỹ đạo.

Minh Tùng cuối cùng còn trầm ổn chút, hãnh cảm giác được Thanh Hư tựa hồ còn có chưa hết chi ngôn, liền ngừng lại sư đệ, sư muội thảo luận, đem ánh mắt nhìn về phía Thanh Hư.

Quả nhiên, Thanh Hư cười khổ một tiếng nói: "Còn có một việc, Minh Tùng, Minh Như, hai người các người vất vả một chuyến đi. . ."

"Ừm?"

Hai độ trở lại Kinh Thương giang, nghe cuồn cuộn tiếng nước chảy, Lý Tuần lại cảm thấy mình thân thể giống như là cái ống bễ, chỉ bất quá, phun ra nuốt vào chính là giống như thủy triều Tinh lực loạn lưu.

Tất Túc nói, Tinh lực cái đồ chơi này đối Tinh Cơ Kiếm Tông bên ngoài tu sĩ có thể xưng độc dược, quả nhiên không giả, một hơi hút nhiều, chỉ cảm thấy đầu vầng mắt hoa, thể nội chân tức lưu chuyển cũng có tắc nghẽn cảm giác, về phần cốt nhục cơ thể nhận loại nào tổn thương, càng không cần nói.

Nhưng tất cả những thứ này đều là đáng giá.

Hắn lấy này chủng loại giống như tự mình hại mình hành vi, mơ hồ thời gian giới hạn, nhìn hắn tình trạng cơ thể, lại nhìn hắn lúc này vị trí phương vị, có ai sẽ tin tưởng, hắn là nửa canh giờ trước, vừa mới chui vào trong tinh hà?

Bất quá, Tinh Cơ Kiếm Tông phản ứng vẫn là để Lý Tuần có chút ngoài ý muốn.

Trước đây không lâu, đoán chừng hòa hầu không sai biệt lắm, Lý Tuần cố ý kích phát một cấm chế, bại lộ hành tung của mình, sau đó quay đầu liền chạy.

Lúc ấy cũng là một hồi lâu não nhiệt, mấy chục đạo kiếm quang theo ở trên đỉnh đầu hắn mới xoay quanh, hắn thậm chí đều đã làm xong "Tử chiến" chuẩn bị, thế nhưng là tại chí ít có gần trăm đạo ánh mắt nhìn chăm chú tình hình hạ, nhưng không có một người xuất thủ, thậm chí, ngay cả chào hỏi đều không đánh một cái.

Lý Tuần cũng là sừng sốt nửa ngày, mới hơi có chút hiểu được, hắn thăm dò tính cất bước, hơn mười vị tu sĩ chỉ là lạnh lùng nhìn xem, không có nửa phần biểu thị.

Nếu như đến lúc này, Lý Tuần lại không minh bạch, vậy liền thật sự là không

nói được. Hắn hít sâu một hơi, đồng thời xem giữa không trung du động kiếm quang như không, lần theo Tinh Hà vận chuyển nguyên lý, từng bước một hướng về đồ đi đến.

Đoạn đường này tuyệt không nhẹ nhõm, Tinh Cơ Kiếm Tông tu sĩ từng cái tu vi không tầm thường, mặc dù không có xuất thủ, có thể mỗi người ánh mắt đều tuyệt không thân thiện, những tâm tình này tụ tập cùng một chỗ, chính là cực kỳ dày đặc sát ý, trong hư không cốt cốt lưu động.

Lý Tuần dùng đầu ngón chân cũng tưởng tượng xuất, không biết còn có bao nhiêu ánh mắt đang theo dõi nơi này thế cục. Giờ này khắc này, nhất cử nhất động của hắn, đều đại biểu cho Minh Tâm Kiếm Tông tôn nghiêm. Nếu như hắn khiếm đảm, cử chỉ có chút không ổn, liền sẽ biến thành trò cười — Tinh Cơ Kiếm Tông tu sĩ, tuyệt sẽ không keo kiệt tiếng cười nhạo của bọn họ.

Báo ứng, báo ứng!

Lý Tuần thầm cười khổ, ở thời điểm này, hắn mới phát giác, thể nội bị Tinh lực phá hư kinh lạc tạng khí, với hắn mà nói là lớn cỡ nào gánh vác. Hắn một phương diện muốn áp chế thương thế, một phương diện lại muốn ngăn cản ngoại giới áp lực, nếu không phải đối Kinh Thương giang một đoạn cấm chế quen vô cùng, hắn đi không ra mười dặm đường, liền muốn xấu mặt!

Lại lần nữa chui vào lúc, mấy trăm dặm lộ trình hắn chỉ dùng nửa canh giờ, mà trở về thời khắc, sắp tới một canh giờ trôi qua, hắn xê dịch không đến ba mươi dặm! Như thế như vậy, năm nào tháng nào, hắn mới có thể đi ra Tinh Hà?

Trong lòng phàn nàn, trên mặt hắn lại bình tĩnh không lay động, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, cũng làm trên bầu trời chớp động kiếm quang như không, đi đến về sau, hắn thật không suy nghĩ thêm nữa kế tiếp còn có bao xa, thân thể của mình còn có thể không phụ tải, chỉ là từng bước một tiến lên, trong lòng lại cổ quái nổi lên chút tuần đạo người bi tráng.

Chỉ là, cái này cảm xúc cũng vền vẹn kéo dài non nửa khắc đồng hồ, đương

Lý Tuần lại bước ra một bước, hần đột nhiên liền phát giác không đúng.

Chung quanh nguyên khí lưu động, rõ ràng không còn là Tinh Hà nội hương vị, ngoại giới áp lực đột nhiên biến mất, để hần tràn ngập hình hài chân tức bỗng nhiên tìm không thấy chèo chống, toàn thân khớp nối cùng một chỗ rung động, đúng là sinh sinh địa chấn xuất một ngụm máu tới.

Trên bầu trời, vài tiếng hừ lạnh đằng sau, kiếm quang tứ tán, Lý Tuần quay đầu lại, lập tức liền phát hiện, nguyên lai, hần đã đến Tinh Hà bên ngoài. Kia trên lý luận còn có mấy trăm dặm lộ trình, dường như bị trống rỗng xóa đi, huyền diệu đến cực điểm!

"Tốt một cái chỉ xích thiên nhai đại thần thông!"

Một cái thanh âm quen thuộc bỗng nhiên vang lên ở bên tai, Lý Tuần hơi giật mình một chút, đang muốn quay đầu, lại cảm thấy mãnh liệt choáng váng tập kích tới, thân thể hơi kém ngã xuống. Còn tốt, một cái tay kịp thời đỡ lấy cánh tay của hần, đồng thời bên tai lại vang lên một tiếng nói nhỏ: "Hảo hài tử, khó khăn cho ngươi!"

Minh Như. . . Tiên sư?

Lý Tuần cố gắng trừng mắt nhìn, để trước mắt đen kịt tạm thời thối lui, quay đầu lại, trước mắt quả nhiên xuất hiện Minh Như thanh lệ ôn nhu khuôn mặt.

Mà đối thành một bên, dường như Minh Tùng tiếng nói vang lên lần nữa, thanh âm vang dội giống là tại cùng phương xa người nào đó nói chuyện: "Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, hôm nay ăn cái này một thua thiệt, bảo ngươi không còn dám khinh thường thế gian cao nhân!"

Minh Như mỹ lệ đôi mắt cong thành vành trăng khuyết hình, thanh tịnh sáng mắt lại sẽ không để cho người ta sinh ra cái gì khác khinh tư đến, trên tay nàng xuyên thấu qua từng tia từng tia chân tức, giúp Lý Tuần chải vuốt thể nội khí mạch, mà đối thành một bên, Minh Tùng cũng giúp đỡ tới, hai người hợp lực,

lập tức đem thương thế áp chế xuống.

Đón lấy, Minh Tùng cũng ghé vào lỗ tai hẩn thấp khen một tiếng: "Làm tốt!"

Hai người không nói thêm gì nữa, vịn Lý Tuần phi thân lên, hướng phía bên ngoài mấy trăm dặm vân liễn bay đi. Lý Tuần rốt cuộc minh bạch chuyện gì xảy ra, hẩn đề xuống ở cười to trong lòng xúc động, hơi nhắm hai mắt, bắt đầu điều trị thương thế.

Đương Lý Tuần đạp vào Vân Lô Lãm Nguyệt Xa thời điểm, hẩn nhận chính là anh hùng đả ngộ.

Không hề nghi ngờ, Lý Tuần mục đích đạt đến, tất cả mọi người đang tán thưởng hẩn, cho dù là Thanh Hư nghiêm túc như vậy người, cũng đang nhắc nhở hẩn không nên quên hình đằng sau, quả thực khen hẩn hai câu, Lý Tuần thậm chí không cần giải thích, cũng đã đạt đến so trong dự đoán còn muốn đặc sắc hiệu quả.

Hiệu quả như vậy, đều để Lý Tuần vì đó sợ hãi.

Còn tốt, vền vền qua một khắc đồng hồ, Thanh Minh, Lệ Đấu Lượng hai đại tông chủ liền kết thúc cùng Thiên Viên Ông thương thảo, tay trong tay trở về, tạm thời vì Lý Tuần giải vây.

Nói đến, Lý Tuần cùng Lệ Đấu Lượng tầm đó còn rất có nguồn gốc.

Tại hẩn lấy ba năm kỳ hạn, vây giết Thiên Ưng Yêu Vương đằng sau, chính là vị này Chung Ấn đằng sau chính đạo đệ nhất tông sư, khen hẩn vì "Tiểu bối kiên nhẫn đệ nhất", sử Minh Tâm Linh Trúc danh hào, vang vọng thiên hạ.

Mà lúc này, lại một lần nữa nhìn thấy Lệ Đấu Lượng, Lý Tuần cảm giác trong lòng có chút kỳ diệu.

Bởi vì, chỉ vì Lệ Đấu Lượng bề ngoài thân thế, cùng vừa mới bị hẩn nuốt vào bụng Doãn Tinh rất có vài phần tương tự, đều là hào thả nhậm hiệp, có đại

trượng phu khí khái. Đương nhiên, Doãn Tinh khí độ so với Lệ Đấu Lượng còn xa xa không kịp, cũng nguyên nhân chính là như thế, Lý Tuần tại đối mặt Lệ Đấu Lượng thời điểm, rất có một chút không được tự nhiên.

Bất quá, Lệ Đấu Lượng lúc này thần sắc ảm đạm, đồng thời không có thả quá nhiều lực chú ý ở trên người hắn. Ngược lại là Thanh Minh, tuy là làm phiền Lệ Đấu Lượng ở bên, không thật nhiều nói, ngôn từ bên trong vẫn rất có khen hay.

Lý Tuần vội vàng hành lễ cảm ơn, bất quá lúc này hắn lại phát hiện thiếu mất một người, không khỏi ngạc nhiên nói: "Tứ sư thúc đâu? Không phải nói, Tinh Cơ Kiếm Tông đã đáp ứng thả người a?"

Thanh Minh khẽ vuốt râu dài, trên mặt hơi có chút bất đắc dĩ: "Minh Cơ còn muốn lưu tại Tinh Hà mấy ngày. . . Không phải Thiên Viên tông chủ không thả, mà là nàng muốn tại đạo hữu chết vì tai nạn chi địa tế điện vong hồn, lấy đó tâm ý. Ngoài ra, còn muốn tại phụ cận tìm kiếm mảnh khóc, để mau chóng tìm ra hung thủ."

Loại lời này Lý Tuần tự nhiên là không thích nghe, nhưng cũng không thể lộ ra ngoài. Ngược lại là một bên Lệ Đấu Lượng nghe lời này, gật đầu nói: "Nếu có thể kịp thời tìm ra hung thủ, có lẽ Thủy kính hội minh một chuyện còn có thể làm. . . Ai, người tính không bằng trời tính, mà thôi!"

Tâm tình của hắn hiển nhiên xuống thấp rất, tâm tình như vậy trạng thái, ngược lại cùng hắn tông sư cấp thanh danh có phần không tương xứng. Không chỉ là Lý Tuần, chính là Minh Tùng bọn người, cũng đều có chút kinh ngạc. Thanh Minh nhưng là bất động thanh sắc, mời Lệ Đấu Lượng leo lên vân liễn, hai người thương lượng ước chừng gần nửa canh giờ, Lệ Đấu Lượng mới trước một bước cáo từ.

Mà lúc này, Lý Tuần bọn người, cũng muốn trở về tông môn.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Kiểm Gậy

Chương 7: Kiểm gậy

Từ khi Lý Tuần vi Vân Lâu Lãm Nguyệt Xa dừng tích "Một nén nhang" trận quyết chuẩn mực đằng sau, cách mỗi tới mấy năm, cũng nên ở đây trên cơ sở tăng thêm một ít biến hoá mới, để nghiệm chứng chính mình cấm pháp tu vi tinh tiến hay không. Hắn cũng liền trở thành tông môn một cái duy nhất cho phép tại tông môn vân liên thượng động tay chân đệ tử đời ba.

Lại không nói tông chủ ưu ái khiến người khác cỡ nào đỏ mắt, chỉ luận người tông chủ này vân liên bản thân. Mấy chục năm qua, chỉ tốc độ phi hành một hạng, liền lại tăng lên gần năm thành. Lúc này theo Tinh Hà chạy về Liên Hà sơn, mấy trăm vạn dặm lộ trình, cũng chỉ dùng tám ngày.

Tại mấy ngày nay thời gian bên trong, Minh Tâm, Tinh Cơ hai đại Kiếm Tông hóa giải xung đột tin tức, đã tin đồn thiên hạ. Thế nhưng là, tới tương liên, Tinh Cơ Kiếm Tông cự tuyệt tham gia Thủy kính đại hội tin tức, cũng như bóng với hình, vang rền giới này.

Các tông môn ứng đối ra sao biến cố này, Lý Tuần đã không muốn biết.

Bởi vì tại Tinh Hà bên kia hao hết tâm lực, cho dù có trên đường tám ngày nghỉ ngơi, hắn vẫn cảm giác toàn thân không còn chút sức lực nào, đợi cáo biệt trưởng bối, hạ vân liên, lại cùng vài cái quen biết sư huynh đệ nói mấy câu về sau, liền trở lại chỗ ở của mình, ngã đầu liền ngủ, chính ứng hắn thương viên thân phận.

Cái này ngủ một giấc được vô cùng tốt, các loại Lý Tuần thể nội cơ năng tự

phát điều tiết đến một cái trọn vẹn trạng thái lúc, hẳn một cách tự nhiên mở mắt. Quang mang đập vào mắt, đỏ tươi như máu.

Trong lòng của hẳn nhảy một cái, đảo mắt tứ phương, đợi nhìn thấy ngoài cửa sổ sắc trời lúc, mới biết được chính vào hoàng hôn, cái này một giấc sợ là ngủ một ngày có bao nhiêu. Hẳn trước vượt ngực, nơi đó dấu vết càng phai nhạt, nhìn tiếp qua hai ngày, liền sẽ vết tích hoàn toàn không có.

Ngâm ô một ngụm thở dài, hẳn xoay người ngủ lại, chuẩn bị rửa mặt một chút. Lại đột nhiên phát giác, dưới lầu có yếu ớt tiếng người truyền đến.

Lý Tuần nao nao, rón rén đi xuống lầu đi, vòng qua phòng khách, đến cửa thư phòng.

Căn này hai tầng tiêu Trúc lâu vốn là Lâm Các trên Chi Quan phong chỗ ở. Lâm Các sau khi chết, chỉ còn lại Lý Tuần một người đệ tử, liền do Thanh Minh làm chủ, đem cái này hai tầng lầu nhỏ tặng cho Lý Tuần ở lại.

Lý Tuần đối với mấy cái này ngoại vật vốn không coi trọng, lại cố kỵ sư Đạo Tôn nghiêm, liền đối với lầu nhỏ hết thủy bố trí, đồng đều vẫn như cũ lệ, mấy chục năm chưa từng biến qua.

Mà lúc này, hai vị khách nhân liền tại thư phòng một bên bàn dài hai đầu, đối mấy khối phiến đá bộ dáng đồ vật chỉ trở, tô tô vẽ vẽ. Vậy mà không có phát hiện Lý Tuần đã đến cổng.

Lý Tuần cũng không có đi vào, hẳn chỉ là nhìn xem trong phòng một lớn một nhỏ hai người, cúi người, trên bàn người viết một bút, ta thêm một họa, cái này giống như đã từng quen biết tình hình, tại mờ nhạt sắc trời hạ bày biện ra đến, lại để hẳn thấy ngây người.

Cuối cùng vẫn là chính đối cổng tiêu khách nhân phát hiện dị dạng, ngừng đầu một cái, liền nha một tiếng. Nghe một tiếng này gọi, đưa lưng về phía hẳn vị kia nữ tu trở lại mặt đến, thấy một lần phía dưới, thanh lệ ôn nhu trên mặt đều

tiên là kinh ngọc, tiếp theo liền tràn ra lúm đồng tiền.

"Tuần sư đệ, người đã tỉnh?"

Chiếu đến trời chiều quang huy, nữ tu ôn nhu bình hòa ánh mắt tựa hồ thẳng chiếu nhập Lý Tuần đáy lòng, mà ở trong mắt Lý Tuần, cái này trong chốc lát, đối diện người ngọc dường như phát ra quang tới. Mặc hẳn tâm tư lạnh lẽo cứng rắn như sắt, này tế cũng không khỏi hơi huyễn, trể một khắc mới hành lễ nói: "Kỳ sư tỷ mạnh khỏe."

Ánh mắt của hẳn rất nhanh lại chuyển hướng một vị khác, giống như đã từng quen biết thanh tú nữ hài nhi, lúc này người khoác màu hồng áo lưới, chải ba nha búi tóc, toàn thân đồng thời vô châu ngọc trang trí, có thể hai gò má đỏ ửng, tựa hồ muốn dung nhập vào tà dương quang huy bên trong đi. Nhìn nàng thần sắc, chẳng lẽ. . .

"Anh Ninh?"

"Sư phụ!"

Có lẽ là cách thời gian lâu chút, nữ hài nhi này ngược lại không giống lúc mới đầu như vậy quần quýt si mê, tại tiếng gọi "Sư phụ" đằng sau, nàng chỉ ở nguyên địa doanh doanh thi lễ.

Nhưng mà nữ hài nhi đôi mắt bên trong toát lên ba quang, xa so với bất kỳ ngôn từ hoặc hành vi đều tới động lòng người, có lẽ nàng không so được Kỳ Bích dụ dàng lịch sự tao nhã, nhưng thiếu nữ tú mỹ tuổi thanh xuân tuổi, nhưng là một phen khác rực rỡ hoa mắt. Có thể nghĩ, lại trải qua thêm ba năm năm, nữ hài nhi này sẽ là như thế nào một phen tình vận.

Tại thời khắc này, Lý Tuần lại hơi có chút tâm động.

Đem cái này hoang đường suy nghĩ tạm thời đè xuống, hẳn hướng về phía Anh Ninh gật gật đầu, cười mím đi nhập thất nội, nói: "Hôm nay là thổi ngọn gió

nào, Kỳ sư tử làm sao dẫn tiểu nha đầu này đến ta nơi này?"

Kỳ Bích oán trách xem hắn một chút: "Tuần sư đệ!"

"A?"

Lý Tuần sững sờ, lại nhìn nữ hài nhi, đã là mặt cúi thấp đi, ngược lại hình như có chút không vui. Hắn không biết mình nói sai lời gì, chỉ có thể mặt mũi tràn đầy vô tội nhìn về phía Kỳ Bích. Nhưng trong lòng tại kỳ quái, giống như Kỳ sư tử mấy ngày này, tâm tình tốt rất nhiều.

Vẫn là Kỳ Bích vì hắn giải vây nói: "Sư đệ người rời núi mấy tháng, còn không biết, mấy ngày trước đây Anh Ninh đã qua khai sơn bài tập, muốn tới Khải Nguyên đường tiếp tục tinh tiến. Chỉ là dưới mắt cũng không phải là ta tông khai sơn thu đồ thời điểm, Khải Nguyên đường bên trong lại không có một cái nào nữ đệ tử, Anh Ninh ở bên trong lại không có bạn, cho nên, ta liền để nàng trước ở tại nơi này, chờ người trở về, lại đi an trí."

"A, thì ra là thế." Lý Tuần rất không có ý mới trả lời một câu, nhưng rất nhanh hắn liền kịp phản ứng: "Khải Nguyên đường? Anh Ninh tinh tiến làm sao như vậy nhanh?"

Nghe ra hắn lời nói bên trong có chút quan tâm chi ý, Anh Ninh ngẩng đầu lên, vui mừng mà nhìn xem hắn nói: "Trước kia ta là trúc qua cơ, mẫu thân của ta từng nói với ta, thiên tư của ta tốt, nói không chừng về sau có đại cơ duyên, liền không cho ta tu hành bọn hãn pháp môn, lại vì ta tìm một bản Huyền Môn chính tông luyện khí thuật. . ."

Nói nói, nàng xác nhận nhớ tới phụ mẫu chết thảm, thần sắc lại âm đạm đi. Kỳ Bích gặp nàng như vậy, vội tiếp nói: "Anh Ninh trước đó sở tu pháp môn, mặc dù thô thiển, lại quý ở chính tông. Lúc này tiếp xúc bản tông pháp môn, lúc trước tích lũy tu hành liền tiến vào quỹ đạo, đồng thời vô trắc trở, căn cơ là đánh cho cực bền vững."

Thấy Kỳ Bích vội vàng nói xong, Lý Tuần tự nhiên biết phía dưới nói cái gì, lúc này nói sang chuyện khác, ánh mắt trôi hướng trên bàn những cái kia giấy bút, còn có. . . Phiến đá?

Nhìn thấy cái này giống như đã từng quen biết phiến đá, Lý Tuần trong lòng lấy làm kỳ. Đi qua cầm ở trong tay, chỉ nhìn lên, liền biết cái này hẳn là hẳn thời niên thiếu thủ bút, cũng không biết bị hai người này từ chỗ nào cho đào lên.

Gặp hẳn bộ dáng như vậy, Kỳ Bích che miệng cười khẽ: "Như thế nào? Linh Trúc đại sư bút tích thực, trải qua một giáp đẳng sau đào được, thế nhưng là so sánh giá cả thiên kim đâu!"

Tâm tình của nàng thật tốt hơn nhiều. . .

Lý Tuần trong lòng xác nhận chuyện này, trên mặt cũng cười nói: "Năm đó ta đem đám đồ chơi này chôn nửa cái Tọa Vong phong, cũng may mà các người có thể tìm ra. Để cho ta nhìn xem, ân, cái này hẳn là ta trèo phong bốn năm đẳng sau mới làm ra tới, nếu không, trực tiếp đập nát chính là, vô cùng thâm tâm không nói, dạy hư học sinh, mới thật sự là thật đáng giận."

Một bên nói giỡn, hẳn một bên lại cầm lấy phiến đá bên cạnh những cái kia trang giấy, lật ra lưỡng thiên, liền biết đây là Kỳ Bích chính mượn phiến đá thượng đường vân, truyền thụ bản tông bảy đại cấm chế, chỉ là vẫn là chơi đùa thành phần chiếm đa số.

Hắn tìm tới một thiên Anh Ninh thủ bút, nhìn mấy lần, lông mày nhỏ không thể thấy nhíu một chút, trở lại bình phục như lúc ban đầu.

Đáng tiếc!

Lý Tuần trong lòng thở dài. Hẳn lúc này không hề nghi ngờ, đã là cấm pháp tông sư trình độ, một chút liền nhìn ra, Anh Ninh mặc dù thiên tư thông minh, nhưng tại cấm pháp một hạng bên trên, nhưng là khuyết thiếu linh khí, nếu muốn tìm truyền nhân y bát, nữ hài nhi này hẳn là thất bại.

Tuy là nghĩ như vậy, nhưng hắn lại cười không nói, dư quang quét qua dưới bàn, lại còn có một điệt cao cỡ nửa người phiến đá, bày ra được chỉnh chỉnh tề tề. Hắn quay mặt lại cười nói: "Sư tử trong khoảng thời gian này thật sự là rảnh đến để cho người ta ghen ghét, tìm những phiến đá này, sợ là phí hết không ít thời gian đi."

"Lúc này người có thể đoán sai!"

Kỳ Bích sáng sủa nhất tiểu, chỉ vào kia một chõng phiến đá nói: "Cái này có thể tất cả đều là hảo huynh đệ của người nhóm chuyển về tới, từ khi phát hiện cái này phiến đá, hai người bọn họ liền trên dưới Tọa Vong phong, dọc theo người năm đó leo núi đường xá một trận để tìm, gần nửa tháng, mới tìm được nhiều như vậy."

"Hai người bọn họ?"

Nhìn xem Kỳ Bích phát ra từ nội tâm vui vẻ, Lý Tuần trong lòng nhưng là xiết chặt, hắn tắc nghẽn xuống, mới mở miệng hỏi: "Chẳng lẽ Linh Cơ cùng Đan Trí bọn hắn?"

Kỳ Bích không có phát giác được Lý Tuần trong lòng gợn sóng, cười yếu ớt nói: "Chính là, bọn hắn thấy Anh Ninh đối với mấy cái này vui vẻ cực kỳ, liền kiểu gì cũng sẽ tìm một chút tu hành khoảng không, giúp chúng ta tìm kiếm. Càng về sau, hai người bọn họ, nhất là Đan sư đệ đảm nhiệm nhiều việc, làm cho ta cùng Anh Ninh rảnh rỗi."

Lý Tuần trên mặt mỉm cười, kỳ thật lại nhìn chăm chăm Kỳ Bích thần sắc biến hóa, tại nàng nói đến Đan Trí thời điểm, càng chú ý.

Để hắn buông lỏng một hơi chính là, Kỳ Bích từ đầu tới đuôi, đồng thời không một chút nghi dị thường, nói đúng là đến Đan Trí cái tên này, ngữ khí cũng không có cái gì biến hóa. Ngược lại là nói đến Anh Ninh lúc, ném đi qua ánh mắt khiến Lý Tuần vì đó giật mình.

Thì ra là thế, nhìn Kỳ Bích ánh mắt kia, rõ ràng là đem chính mình tại hài tử phương diện thiếu hụt, dời tình đến Anh Ninh nữ hài nhi này trên thân.

Lý Tuần thầm than một hơi, đang muốn nói chuyện, ngoài cửa bỗng truyền đến tiếng người. Nghe bên kia cười hì hì thanh âm, Lý Tuần cùng Kỳ Bích hai mắt nhìn nhau, đều là nhất tiếu: "Thật sự là không khỏi nhắc tới!"

"Tuần sư đệ có thể tỉnh?"

Ngoài miệng nói, Linh Cơ bưng lấy một điệt phiến đá đi vào thư phòng, sau lưng Đan Trí cũng như hấn đồng dạng.

Hai người nhập phòng lần đầu tiên liền nhìn thấy Lý Tuần cười mỉm đứng ở đằng kia, ngẩn người, vừa mới lên kêu lên vui mừng nói: "Cuối cùng tỉnh!"

Hai người liên tục không ngừng buông xuống phiến đá, cùng Lý Tuần cầm tay chào hỏi. Lý Tuần ánh mắt theo Đan Trí trên mặt khẽ quét mà qua, chỉ gặp hấn da mặt giống như là phát ra quang đến, cực khác tại trước đó đôi phế hung ác nham hiểm thái độ. Lý Tuần không khỏi khen một tiếng: "Lần này trở về, sư huynh người khí sắc vừa vắn rất tốt hơn nhiều!"

Đan Trí nhếch miệng nhất tiếu, còn chưa lên tiếng, bên cạnh Linh Cơ đã là cảm động lây mà nói: "Đâu chỉ như thế, sư huynh hấn trong khoảng thời gian này tu vi tinh tiến rất nhiều, Minh Tùng sư thúc cũng thường thường tán thưởng đâu."

"Ồ? Cái này có thể đây là chuyện tốt."

Lý Tuần ngoài miệng nói, nhưng trong lòng càng ngày càng kỳ quái, chẳng lẽ là lần trước những lời kia, đem tiểu tử này làm tỉnh lại, trợ hấn phá ma chướng? Đang lúc suy tư, liền nghe được Đan Trí cười nói: "Cái này còn nhiều hơn thua thiệt Tuần sư đệ nhiều lần điểm tỉnh tại ta, hắc hắc, chỉ hận tỉnh lại quá trễ a!"

Loại này tự giấu ngữ khí, càng hiện hấn không gần như chỉ ở tu vi bên trên, ở

tâm tính thượng cũng có tinh tiến. Thế nhưng là Lý Tuần luôn cảm thấy có chút cổ quái. Mà lúc này, Đan Trí ánh mắt vượt qua bả vai hấn, trên người Kỳ Bích nhất chuyển, cùng Lý Tuần nắm tay nhau cánh tay, không tự giác nhanh một chút.

Điểm ấy biến hóa đương nhiên không thể gạt được Lý Tuần ánh mắt, bất quá tiếp xuống, Đan Trí biểu hiện liền để hấn rất giật mình. Gia hỏa này thu hồi ánh mắt, sau đó lại hướng Lý Tuần nháy mắt mấy cái, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ đắc ý.

Lý Tuần lập tức minh bạch, trong lúc này xảy ra vấn đề.

Lúc này Kỳ Bích đã mỉm cười nói: "Hôm nay các người thu hoạch thật là không ít, đào mấy chỗ? Tuần sư đệ, người đến xem, những này là người chừng nào thì đại tác?"

Lý Tuần nghe vậy vỗ vỗ Đan Trí bả vai, thuận thế quay người cười nói: "Cái gì đại tác tiểu làm, để hài tử nhìn xem chơi đùa đi."

Một bên Linh Cơ cười nói: "Ta từng nghe Tuần sư đệ nói, những phiến đá này chừng mấy ngàn phiến, vừa vụn hấn trở về, tìm nhàn rồi, để chính hấn đào đi, không khỏi vì đó mệt nhọc chúng ta, tính là gì lời nói!"

Bên này nói xong, Đan Trí cũng ồn ào: "Còn muốn có cái thời hạn mới thành. Nếu không kéo cái mười năm tám năm, chúng ta tìm ai khóc đây?"

Xem bọn hấn huyên não hoan, Lý Tuần không nhịn được cười. Mặc kệ cái này làm ồn tràng cảnh đến cỡ nào vụng về, tại thời khắc này, hấn thu hoạch, là khó được nhẹ nhõm.

Trong tiếng cười, hấn đầu óc nhất chuyển, dứt khoát đề nghị: "Như vậy đi, ta một hồi đi hướng sư tổ thỉnh an, nếu là bên kia nhi không có gì phân phó, ngày mai ta mang các người đi Tọa Vong phong thượng chơi đùa. Dù sao các người đều là cười ngựa xem hoa, không thể so với ta từng bước đi lên quen biết địa lý."

Dừng một chút, hấn lại nhìn nhãn Anh Ninh, nói: "Những cái kia phiến đá loại hình thì cũng thôi đi, theo ta được biết, trên đỉnh núi có không ít tông môn tiên bối lưu lại tu hành động phủ, phía trên kia phong cấm mới thật có chút nhi ý tứ."

Lời này vừa nói ra, Linh Cơ cùng Đan Trí đều là vỗ tay gọi tốt, ngược lại là Kỳ Bích nhú mày.

Lý Tuần gặp nàng bộ dáng này, trong đầu chỉ nhất chuyển liền hiểu được, tiếp theo liền cười nói: "Chính là không đi quấy rầy tiên bối động phủ, dọc theo con đường này cũng không ít tốt cảnh chỗ, lúc này chính là vào đông, cố nhiên không có lá xanh hoa thơm loại hình, nhưng thiên phong đám bạch, ngân đào tuyết lãng, cũng là cực kỳ đẹp đẽ."

Người khác chỉ nói là hấn ra sức đẩy giới, nào có không nguyện ý đạo lý. Chỉ có Kỳ Bích trong lòng hơi ngạc nhiên, không nghĩ tới chính mình chỉ vì "Tiền bối động phủ" sự tình có chút xúc động, liền bị Lý Tuần nhìn cái thông thấu. Cái này nửa đoạn sau lời nói, rõ ràng chính là nói với nàng.

Nói đến đây loại cấp độ, Kỳ Bích như thế nào lại cự tuyệt.

Lập tức, thấy thời gian đã là không còn sớm, đám người liền lập thành canh giờ, cùng Lý Tuần cáo biệt, đi chuẩn bị ngày mai hành trình. Chỉ có Anh Ninh tiểu cô nương này, mắt lom lom nhìn Lý Tuần, một mặt luống cuống.

Lý Tuần run lên mới hiểu được tới, nữ hài nhi này ngày gần đây đều ở tại nơi này trong tiểu lâu, nhưng bây giờ chủ nhân trở về, nàng cũng không biết nên đi hay là nên ở lại.

Lý Tuần thấy tình hình này cũng cảm thấy đau đầu. Nam nữ hữu biệt, lấy cẩn thận mà tính, là tuyệt không thể để nữ hài nhi ở lại chỗ này qua đêm, nhưng nếu là thật nói ra được, lại có chút bất cận nhân tình.

Chính buồn rầu thời khắc, Kỳ Bích rốt cục có qua có lại, mỉm cười nói: "Như

vậy đi, sự phụ ta rất là thích Anh Ninh nhu thuận, không bằng ta đeo nàng đi, dàn xếp vài đêm luôn luôn lợi hại."

Kỳ Bích sư tôn Minh Như, là tông môn đời thứ hai tiên sư bên trong, tính cách tối ôn hòa một vị, lại từ trước đến nay là tối chiếu cố tiểu bối. Đối cái này đề nghị, Lý Tuần đương nhiên tán thành.

Lập tức cũng mặc kệ Anh Ninh ý nghĩ như thế nào, liền do Kỳ Bích dẫn nàng đi ra ngoài, bất quá, tại trước khi phóng ra môn đi sát na, Anh Ninh lại ngoái nhìn trông lại, ngọc tuyết đáng yêu gương mặt xinh đẹp bên trên, biểu lộ đúng là vượt qua nàng tuổi tác phức tạp vi diệu.

Lý Tuần trong lúc nhất thời cũng nắm chắc không đến tiểu nữ hài nhi ý nghĩ, chẳng qua là cảm thấy, như thế ngoái nhìn, lại một cách lạ kỳ làm hẳn trong lòng rung động, có ý tứ cực kỳ!

Đứng tại trong phòng suy nghĩ một hồi, cuối cùng cũng chỉ là lắc đầu nhất tiểu, liền đem việc này không hề để tâm.

Đi không rõ xem thấy Thanh Minh, qua lại cũng là cấp tốc. Tông môn vừa giải quyết Minh Cơ món này đại sự, ngoại trừ nguyệt sau Thủy kính đại hội, còn thật sự không có chuyện gì gấp. Thanh Minh chỉ là lại miễn cưỡng Lý Tuần vài câu, lúc ấy một chút tại Lệ Đẩu Lượng trước mặt khó mà nói lời khen, lúc này lại không chút nào keo kiệt.

Ngoài ra, Thanh Minh cũng cáo tri Lý Tuần, ở trên núi tĩnh dưỡng mấy ngày, còn muốn đi tham gia Thủy kính đại hội. Lần này, tuy nói rất có thể làm ra một cái rất sâu sắc nặng chư Tông Hội minh nghi thức, nhưng Thanh Minh đã không chuẩn bị tham dự hội nghị, thậm chí không đi nhận chức sao một vị nhất đại tiên sư, cũng coi là đối Tinh Cơ Kiếm Tông một cái công đạo.

Bởi vậy, tham gia Thủy kính đại hội, liền do Lạc Nam Xuyên dẫn đầu, Minh Cơ làm phó, lại tuyển ba, ngũ cái ưu tú đệ tử đời ba, trong đó bởi vì Văn Hải Đại sư huynh muốn ở trên núi xử lý tông môn sự vụ, đương nhiên, những này đệ tử

đời ba bên trong, liền muốn lấy Lý Tuần cầm đầu.

Lý Tuần ra không rõ xem, rốt cục vẫn là thờ dài. Thanh Minh đối với hắn tha thiết chờ mong, lộ rõ trên mặt. Nếu như dựa theo Minh Hỏa Diêm La lý luận, Thanh Minh hiện tại hoàn toàn là coi hắn là thành cái thứ hai Chung Ân đến nuôi dưỡng.

Thế nhưng là, dạng này thời gian còn có thể lại duy trì bao lâu đâu?

Nhịn không được quay đầu nhìn thoáng qua, kỳ thật nếu như không tất yếu, hắn thực sự không nguyện ý lại bước vào nơi này nửa bước. Bởi vì chỉ cần đi vào, liền không thể tránh khỏi sẽ thấy chính điện trước đó Trảm Không thần kiếm. Lúc trước còn tốt, chỉ là tâm lý không thoải mái, nhưng hôm nay. . .

Hắn, như thần kiếm coi là thật có linh, sợ rằng sẽ tức thời ra khỏi vỏ, một kiếm chặt xuống đầu của hắn.

Trong lòng cười lạnh một tiếng, hắn chậm rãi bước đi trở về lầu nhỏ, đang muốn vào cửa, chỉ thấy được trong tiểu lầu lộ ra một tia quang tới. Hắn nao nao, tay đè trên cửa, nhưng không có lập tức phát lực, bởi vì hắn đã cảm giác được, trong lầu người kia khí tức.

Hơi làm chần chờ, hắn mới nghĩ đến, đã chính mình có thể cảm giác được đối phương, như vậy, đối phương tự nhiên đối với hắn cũng có cảm ứng. Hắn lắc đầu nhất tểu, đẩy cửa đi vào.

Dưới lầu phòng khách nhỏ, minh châu phát tán ra tới nhu hòa quang mang, khắp vậy mỗi một góc. Tại phòng bên cạnh, một cái Lý Tuần cực kỳ bóng người quen thuộc, nghe được mở cửa tiếng vang, liền xoay người lại, hình dáng rõ ràng gương mặt xinh đẹp bên trên, hơi hiện ra một cái tiểu dung, chính là tại Tinh Hà tìm kiếm hung thủ dấu vết Minh Cơ.

Lúc này nàng phong trần mệt mỏi gấp trở về, chẳng lẽ là có chỗ phát hiện? Lý Tuần ức ở trong lòng bất an, cùng nàng ánh mắt một đôi, liền thoáng hạ thấp

người, thi lễ một cái, mới cười nói: "Tứ sư thúc nghĩ như thế nào đến ta chỗ này đến?"

"Thế nào, không hoan nghênh phải không?" Minh Cơ thuận miệng trả lời một câu, tiếp lấy liền mỉm cười nói: "Ta là tới quan sát một chút ân nhân cứu mạng, thuận tiện gửi tới lời cảm ơn a."

Lý Tuần da đầu bỗng nhiên sắp vỡ, mặc dù rất nhanh liền kịp phản ứng, Minh Cơ cũng không phải là chỉ Tự Tinh đòi sự tình, có thể trên mặt biểu lộ đã có chút thay đổi. Hắn bận bịu chuyển một cái lúng túng sắc mặt, cười khổ nói: "Tứ sư thúc ngài cũng đừng tổn hại ta, Tinh Hà nơi đó, ta thế nhưng là một chút bận bịu cũng không có giúp đỡ."

Minh Cơ nghe vậy nghiêm sắc mặt, lắc đầu nói: "Lời này của người liền sai. Cái này đồng môn tình cảm, luôn luôn đều là tận tâm hay không, lại sao có thể lấy kết quả mà nói? Người vì ta, bốc lên như thế phong hiểm, ta đến nói lời cảm tạ chính là hẳn là. Chỉ là. . ."

Nàng lời nói xoay chuyển, ánh mắt trên người Lý Tuần đánh giá cái qua lại, đang nhìn được Lý Tuần toàn thân không được tự nhiên thời điểm, mới cười như không cười nói: "Nhận thức người nhiều năm như vậy, khó được gặp người dạng này cái ót phát nhiệt. Người cũng không phải Lục sư thúc, Tinh Hà cũng là nói xông liền xông?"

"Lại cũng tà môn, lại thật làm cho người suy nghĩ chút môn đạo ra tới. Còn tốt, đây là hai bên giả bộ hồ đồ, cho che giấu đi, nếu không kia Thiên Viên lão nhi lại ném đi mặt mũi này mặt, còn không biết sẽ tạo ra chuyện gì nữa."

Lý Tuần gượng cười vài tiếng, chỉ có này này ứng. Chỉ bất quá hẳn ánh mắt cũng hào, nhìn Minh Cơ nói xong lời cuối cùng, thần sắc hơi có biến hóa, lập biết nàng là bởi vậy liên tưởng đến cái kia Doãn Tinh ma quý.

Trên đời sự tình, xác thực kỳ diệu. Như Doãn Tinh bất tử, hẳn chưa chắc sẽ tại Minh Cơ trong lòng lưu lại bất luận cái gì dấu vết, có thể hiện nay, Doãn Tinh

cứu trợ Minh Cơ đằng sau, đang đuổi địch trên đường chết, dạng này, tại một cái thời gian không ngắn nội, Minh Cơ sợ là muốn quên hẳn cũng khó khăn.

Trong lòng ám chú một tiếng, Lý Tuần đang nghĩ ngợi làm sao nói sang chuyện khác, đã thấy đến Minh Cơ từ một bên trên bàn cầm lấy một thanh kiếm tới.

Lý Tuần ánh mắt đảo qua, liền có chút sợ run, đây không phải hẳn Thanh Ngọc Kiếm sao? Bởi vì quá mức mệt mỏi, chính hẳn đều quên trước khi ngủ đặt kiếm ở chỗ đó, bất quá, hẳn là phòng ngủ đi. . . Chẳng lẽ Minh Cơ chạy đến nơi đó cầm kiếm ra tới?

Chính mê hoặc lúc, bên tai một tiếng tranh minh, xanh mờ mờ kiếm quang lấp lánh trong phòng, phản chiếu minh châu cũng theo đó thất sắc. Lý Tuần gãi gãi đầu, ngạc nhiên nói: "Tứ sư thúc cầm kiếm này làm gì?"

Minh Cơ ánh mắt hướng hẳn bên này quét qua, trở lại trở lại trên thân kiếm, tinh tế dò xét. Lý Tuần trong lòng hơi có bất an, càng ngày càng cẩn thận từng li từng tí quan sát ánh mắt của nàng biến hóa. Chỉ thấy Minh Cơ thon dài lông mày có chút nhíu lên, trên mặt rõ ràng cũng có chút nghi hoặc.

Nhìn nửa ngày, tha phương nói: "Gần nhất, người nhưng cùng nhân đấu quá kiếm?"

Lý Tuần "Ách" một tiếng, hoàn toàn sờ không tới đầu mối. Nhưng hồi tưởng lại, hẳn gần nhất phần lớn là lấy Bách Quý lại hoặc Huyết Ảnh yêu thân đối địch, dùng thanh kiếm này cơ hội là ít càng thêm ít.

Lần gần đây nhất, chính là đối đầu Doãn Tinh tử quỷ kia, dùng kiếm này chặn hẳn một cái sát chiêu, có thể việc này đương nhiên không thể nói ra được, hẳn hơi suy nghĩ một chút, liền mở miệng nói: "Không. . ."

Mới phun ra một chữ, liền nhìn thấy Minh Cơ căn bản là không có nghe hẳn nói chuyện, ngón tay dài nhọn chậm rãi do thân kiếm phất qua, chỗ đi qua, kiếm

mang phùng phục, thanh quang đốt nhấp nháy, từng tia từng tia phát rít gào. Lúc này, liền Lý Tuần cũng nhìn ra, Thanh Ngọc Kiếm tựa hồ có chút không ổn.

Đương Minh Cơ ngón tay sát qua lúc, thân kiếm chấn động, nó tiếng như tia như sợi, nhưng mà ở giữa chợt có thỉnh thoảng. Đồng thời, kiếm mang phùng phục thời khắc, vậy mà không thể đều kiểm chế, liền Minh Cơ kiếm đạo tu vi mà nói, đó căn bản là không thể nào. Lý Tuần chỉ cảm thấy trong lòng căng lên, cái này hẳn là. . . Linh khí tiết ra ngoài?

"Bang" một tiếng nặng mình, Lý Tuần trên thân một kích, lại nhìn lúc, cả phòng thanh quang đã đều thu lại, mà Minh Cơ trên mặt không vui không buồn, trên tay bảo kiếm, đã từ giữa đó đứt thành hai đoạn.

Lý Tuần "A" một tiếng kêu lên.

Minh Cơ gặp hẳn giật mình bộ dáng, khẽ lắc đầu, thần sắc rõ ràng có chút bất mãn: "Kiếm này bị hao tổn nghiêm trọng như vậy, người vậy mà không biết sao?"

Nghe được Minh Cơ dường như oán trách ngôn ngữ, Lý Tuần chỉ cảm thấy trên lưng lông tơ đứng đậy. Đúng vậy, hẳn không biết Thanh Ngọc Kiếm đã bị tổn thương đến loại tình trạng này, nhưng hẳn cũng đã biết, kiếm này là từ lúc nào, bị người nào gây thương tích.

Trong tình hà, Kinh Thương giang biên, Doãn Tinh dòm chuẩn hẳn theo trong cấm chế thoát thân một sát na, hoành không chém tới một kiếm kia, bị hẳn dùng Thanh Ngọc ngăn trở. Ngay tại lúc này nghĩ đến, một kiếm kia uy thế cũng làm hẳn trong lòng nghiêm nghị. Lấy Phá Quân tiên kiếm chi lợi, lại dựa vào Doãn Tinh tu vi, không thể nghi ngờ là trọng thương Thanh Ngọc bảo kiếm thủ phạm.

Thế nhưng là, chuyện này, hẳn có thể nói ra sao? Lý Tuần cũng còn nhớ rõ, thanh này Thanh Ngọc Kiếm, là Minh Cơ sơ xuất đạo lúc liền sử dụng ái kiếm, từng chuyên môn ném tại hàn đàm bảo tồn, về sau chuyển tặng cho hẳn. Nó bản

thân liền có tương đối quan trọng ý nghĩa, nhưng bây giờ, kiếm này đoạn mất, thậm chí đoạn được "Không minh bạch" !

Lão thiên gia cái này trò đùa lớn rồi!

Lý Tuần đầu óc tạm thời lâm vào đình trệ trạng thái, biến cố bất thành linh, coi như lấy hấn nhanh trí, trong lúc nhất thời cũng có chút không chịu nổi ứng phó.

Tại Minh Cơ thấu triệt lòng người ánh mắt hạ, hấn biết rõ đối phương cũng không phải là tận lực tìm tòi nghiên cứu, lại như cũ cảm thấy trong lòng bối rối, còn tốt, tại Thanh Ngọc đứt gãy cái này bối cảnh hạ, hấn nhất thời thất thố, cũng không lộ vẻ quá mức đột ngột.

Minh Cơ khê thở dài, ánh mắt quay lại đến cắt thành hai đoạn Thanh Ngọc Kiếm bên trên. Đó có thể thấy được, nàng tại hết sức duy trì bình tĩnh, nhưng hiệu quả cũng không tính tốt.

Lý Tuần cuối cùng lấy lại tinh thần, không cần tận lực làm ra vẻ, liền ủ rũ cúi đầu hướng Minh Cơ xin lỗi.

Minh Cơ lắc đầu nói: "Cái này vốn là cũng không có gì, Thanh Ngọc thành kiếm lúc, vốn là có tì vết. Hai người chúng ta lại luôn luôn lấy nó cao bằng tay so đấu, mấy trăm năm xuống tới. . . Ân, có lẽ đây là nơi trở về của nó. Chỉ là, có một chút ta cũng phải hỏi rõ ràng, người gần nhất luyện kiếm lúc, có phải hay không lười biếng rồi?"

"A?"

"Kiếm này đoạn được đáng tiếc. Thân kiếm bị thương đằng sau, có thể bảo trì thời gian tương đối dài không có hoàn toàn đứt gãy, mà tại vết nứt chỗ, đoạn vẫn nhìn như trơn nhẵn, kì thực có cực nhỏ lỗ lồi lõm đường cong, chân tức sát qua lúc, rung động biên độ như một.

"Đây rõ ràng chính là lưỡng kiếm giao kích lúc, đối phương lấy 'Phong minh khoái kiếm' thủ pháp, lấy cực cao tốc độ, tại cực nhỏ phạm vi bên trong qua lại chấn động, dẫn đường chân tức, ngạnh sinh sinh đem Thanh Ngọc đánh gãy."

Minh Cơ tin miệng nói đến, cơ hồ đem tình hình lúc đó xuất hiện lại trước mắt, nghe được Lý Tuần trên lưng mồ hôi lạnh lã chã.

Mà cái này vẫn chưa xong, Minh Cơ cau mày lại nói: "Ta tông các loại kiếm đạo pháp môn, tên là kiếm quyết, thực cùng Tinh Cơ, Thiên Yêu các loại Kiếm Tông khác biệt, nặng tại lấy kiếm dẫn khí, lấy thần ngự kiếm, đúng là tại thượng thừa nhất luyện thần ngự khí chi đạo."

"Người sớm tại hai mươi năm trước, cũng đã kiếm khí hòa hợp, không có trắc trở, sớm không dựa vào lưỡi kiếm chế địch, làm sao lại để lưỡng mũi kiếm lưỡi đao giao kích, bởi vậy hủy kiếm đây?"

Lý Tuần cúi đầu không dám nâng lên. Hẳn có thể nói thế nào? Chẳng lẽ đối Minh Cơ giảng, kỳ thật ta khi đó dùng chính là Huyết Ảnh yêu thân, Minh Tâm Kiếm Tông thủ đoạn hoàn toàn không sử ra được, nguy cấp thời điểm, hoàn toàn là cầm Thanh Ngọc làm tấm thuẫn sai sử. . .

Nhìn Lý Tuần cái bộ dáng này, Minh Cơ cũng thật không tức giận được tới. Nàng biết, Lý Tuần tâm tư linh động, tối biết sâu cạn, xưa nay là không cần nhân quan tâm, từ khi nàng thay mặt chết đi Lâm Các chỉ đạo đệ tử này tu hành, cơ hồ chưa bao giờ đối Lý Tuần nghiêm từ tàn khốc qua, hôm nay thỉnh thoảng vì đó, chính nàng ngược lại không thích ứng.

Trầm mặc một chút, nàng vẫn là chậm lại ngữ khí: "Người thiên tư tuyệt đỉnh, lại tâm chí kiên định, những chuyện này ta vốn là không cần phải nói. Chỉ là tình huống của người cùng đệ tử khác khác biệt, ngoại trừ bản tông chúng tu hành pháp môn, còn bành dẫn chư gia, nghiên cứu sâu cấm pháp chi đạo."

"Dù cho người cái kia cấm pháp tu hành cùng có lợi biện pháp rất là lợi hại, nhưng phân tâm nhị dụng, so với tâm vô bành vụ, cuối cùng vẫn là có chệnh

lệch. . ."

Lý Tuần gặp nàng hiểu lầm chính mình bởi vì nghiên cứu cấm pháp phân tâm, may mắn sau khi, cũng này này liên thanh. Nào biết nói đến về sau, Minh Cơ lại buột miệng cười, Lý Tuần ngạc nhiên ngẩng đầu, kia khó gặp ngọc hình dáng rơi ở trong mắt Minh Cơ, càng làm cho nàng cười không thể ức.

Cười nửa ngày, nàng mới khôi phục ngày thường tình táo tư thái, lắc đầu nói: "Quả nhiên, ta còn là không làm được mặt lạnh sư tượng, nói về thao thao bất tuyệt chán vô cùng. Còn có người, đệ tử này bộ dáng cũng quá mức cổ quái. . . Mà thôi!"

Gặp nàng tâm tình rất có chuyển biến tốt đẹp, Lý Tuần cũng thoáng yên tâm, đang muốn rèn sắt khi còn nóng, sớm đem vấn đề này tiêu mất rơi, nào biết Minh Cơ nhưng lại nhớ tới vấn đề mới vừa rồi đến: "Đúng rồi, người vừa mới nói, cùng ai giao thủ?"

Lý Tuần da đầu xiết chặt, lúc này mới phát hiện chính mình không dễ dàng như vậy quá quan, may mắn có như thế một cái giảm xóc thời gian, hẳn cũng nghĩ đến cái cố, gãi gãi đầu nói: "Không ít người. . . Bất quá giao thủ chính là Thiên Yêu Kiếm Tông Từ Kháng, còn có hẳn một cái họ La sư đệ, ta là tại cùng Bách Quỷ dây dưa thời điểm đụng tới, Tây Nam thật là loạn!"

"Tây Nam?"

Minh Cơ như có điều suy nghĩ, Lý Tuần không biết, nàng sẽ hay không bởi vậy liên tưởng đến chính mình "Đến trễ" lý do, bất quá nhìn bề ngoài, tình huống còn không xấu.

Trầm ngâm một hồi, Minh Cơ mới nói: "Nếu là Thiên Yêu Kiếm Tông, liền đối với.'Phong minh khoái kiếm' nói đến đơn giản, nhưng nếu không có thân kiếm như một tu vi, sợ cũng không chế không được kiếm khí. Giới này chuyên tu kiếm đạo, cũng chỉ có Thiên Yêu, Tinh Cơ hai tông, người cũng gặp may mắn, vừa lĩnh giáo Thiên Yêu kiếm quyết, liền lại kiến thức Tinh Hà cấm chế. .

."

Lý Tuần âm thầm xóa đi một vết mồ hôi lạnh. May mắn hẳn lưu thêm cái tâm nhân, dùng tại Tây Nam lúc giao thủ qua Thiên Yêu Kiếm Tông đến gánh trách nhiệm, nếu không tuyệt không có dễ dàng như vậy quá quan.

Đang nghĩ ngợi, liền thấy Minh Cơ ánh mắt trông lại, thanh thanh đậm đậm bên trong, lại có kiếm sắc bén. Trong lòng hẳn nhảy một cái, còn chưa kịp suy nghĩ, cái này trực chỉ lòng người quang mang, liền tại Minh Cơ mỉm cười bên trong giảm đi.

Nàng cực kỳ cẩn thận đem hai đoạn kiếm gãy thu nhập trong vỏ, nhưng không có còn cho Lý Tuần ý tứ, chỉ là nói: "Thời điểm cũng không sớm, người lại đi nghỉ ngơi, ngày mai ta đến tông môn bảo khổ, cầm một thanh kiếm mới cho người. Lần này, cũng không thể lại cho nhân làm gãy!"

Lý Tuần bận bịu cảm ơn một tiếng, nhưng ánh mắt lại một mực nhìn thấy Minh Cơ trên tay Thanh Ngọc tàn kiếm, cuối cùng, thăm dò tính mà hỏi thăm: "Tứ sư thúc, kiếm này không nếu như để cho ta thu đi, các loại có thời gian, ta đi Thiên Phàm thành tìm một cái đỉnh tiêm Chú Kiếm Sư, đem nó phục hồi như cũ."
.."

Nói không nói xong, trên vai liền bị Minh Cơ dùng vỏ kiếm gõ nhẹ một chút: "Liền người có năng lực! Chẳng lẽ ta nhân mạch cũng không bằng người? Kiếm này sự tình, người liền không cần quản, ta tự có phân tặc. Ngược lại là ngày mai, người muốn theo ta luyện kiếm, nếu không, lần sau đụng tới cao thủ, đoạn cũng không phải là kiếm, mà là cổ của người!"

Minh Cơ càng là bày ra sư thúc trường bối giá thức, tâm tính liền càng là thân hòa vô bố. Lý Tuần tất nhiên là minh bạch, trong lòng của hẳn nóng lên, mắt thấy liền muốn đáp ứng, lại chợt nhớ tới mới vừa rồi cùng Kỳ Bích đàm người ước định, đành phải lúng túng hướng Minh Cơ giải thích.

"Vậy liền tạm thời thả một chút đi, còn nhiều thời gian, thật sao?"

"Còn nhiều thời gian" cái này từ nhi dùng tại nơi này, hơi có chút cổ quái, mà lại Minh Cơ thần thái cũng có chút cùng lúc trước mùi vị khác biệt.

Nhưng dung không được Lý Tuần suy nghĩ nhiều, Minh Cơ đã khoát tay áo, cứ như vậy quay người đi ra ngoài.

Lý Tuần đưa đến cổng, lại run lên nửa ngày. Hắn cảm thấy tối nay Minh Cơ rất là kỳ quái, trong lời nói hình như có chưa hết chi ý, cùng nàng xưa nay bằng phẳng minh thấu phong cách cực không tương xứng. Còn có cái này cáo biệt, còn giống như có chút vội vàng. . . Sự tình sẽ không thay đổi được như vậy hỏng bét a?

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Đồ Nhi

Chương 08: Đồ nhi

Tọa Vong phong chi cao rộng, gần như có thể trở thành độc lập một giới. Lại không nói Anh Ninh, chính là đối Đan Trí cái này nửa vời tới nói, nghĩ trong khoảng thời gian ngắn đi dạo cái qua lại, cũng là rất cật lực một sự kiện.

Cho nên, ngày thứ hai đăng phong trước đó, Lý Tuần dứt khoát khoe khoang một thanh, đem ngày đó chuyên vì Anh Ninh làm vân xa lấy ra, hơi làm tân trang, liền chở năm người rày đây mai đó, đúng như trong núi vân khí, đang phập phồng phiêu nhiên như tiên.

Chỉ là, Lý Tuần lúc này mang cực nặng tâm tư, vui đùa thời điểm, liền luôn cảm thấy đề không nổi sức lực tới. Còn tốt hẳn chỉ là phụ trách vạch phiến đá chôn giấu địa điểm, Kỳ Bích bọn người lại là tràn đầy phấn khởi, bầu không khí vẫn còn không tệ.

Lấy giá vân chi thuật vi dựa vào vân xa, tốc độ cũng không chậm, tại giữa trưa ngày thứ hai thời gian, đương Lý Tuần theo một lần cuối cùng chôn giấu địa điểm, đem một điệt phiến đá móc lên lúc, bao quát Kỳ Bích ở bên trong, tất cả mọi người cùng một chỗ reo hò ồn ào, bầu không khí nhiệt liệt cực kỳ.

Lý Tuần nhìn bọn hắn một chút, nhún nhún vai, theo cái này điệt phiến đá bên trong lấy ra ba mảnh hẳn cho rằng còn có chút giá trị, đưa cho Anh Ninh.

Tiểu cô nương này cũng không quan tâm phía trên dính liền bùn đất, cẩn thận từng li từng tí tiếp nhận, trên mặt cực kỳ vui vẻ: "Ta đi đem bọn nó rửa sạch sẽ!"

Kỳ Bích khẽ vuốt tiều cô nương búi tóc, yêu thương nói: "Giống như phía đông có cái hồ nhỏ, ta đưa người đi."

Anh Ninh cười hì hì ứng, lập tức liền do Kỳ Bích mang theo nàng, ngự kiếm đi.

Lý Tuần vỗ vỗ bàn tay, cười thanh "Đại công cáo thành", nào biết lại không ai phản ứng hẳn, ngạc nhiên đảo mắt, đã thấy Đan Trí ánh mắt thẳng vào nhìn xem Kỳ Bích rời đi phương hướng, vẫn xuất thần. Mà một bên Linh Cơ tựa hồ là phát hiện cái gì, nhìn xem Đan Trí, nhìn nhìn lại không trung kiểm quang, như có điều suy nghĩ.

Tình hình này thấy để cho người ta bất đắc dĩ, mà trong đó quan hệ phức tạp, càng làm cho người ta lông mày cau chặt.

Lý Tuần thầm mắng một tiếng "Không biết sống chết", vỗ tay một cái, đánh thức hai người đồng bạn: "Thời điểm không còn sớm, chúng ta tuy là có thể tích cốc, có thể Anh Ninh đưa nhỏ này còn tại lớn thân thể, chúng ta đi làm chút ăn uống trở về đi."

Điểm này tự nhiên không người phản đối.

"Vậy ta đi bắt mấy con cá đến!" Đan Trí lập tức liền xung phong nhận việc, tiếp chuyện xui xẻo này, giá kiếm bay đi. Nhìn hẳn kiểm quang chỉ, rõ ràng chính là Kỳ Bích chỗ đi phương vị.

Lý Tuần thấy chỉ có thể lắc đầu, xoay mặt hướng Linh Cơ nói: "Vậy chúng ta hai anh em đi đánh chút thịt rừng, cái này Tọa Vong phong linh cầm dị thú không ít, nhưng nếu là muốn tìm lấy mỹ vị, vẫn là phải thỉnh giáo ta địa đầu này mới thành."

Hắn trêu chọc lại không đưa đến hiệu dụng, Linh Cơ mặc dù cũng đang cười, nhưng thần sắc có chút miễn cưỡng. Lý Tuần trong lòng minh bạch, trên mặt lại làm ra mê hoặc trạng: "Thế nào?"

Linh Cơ nhìn xem Đan Trí kiểm quang biến mất phương hướng, trầm mặc nửa ngày, mới xoay mặt hướng Lý Tuần xem ra: "Tuần sư đệ, Đan sư huynh hẳn có phải hay không có chút không đúng?"

Nói câu này, hẳn lại cảm thấy thuyết minh được không quá chuẩn xác, cau mày nói bổ sung: "Ta nói là, hẳn trong khoảng thời gian này là cần cù, có thể hương vị kia tổng có chút, ân, nói như thế nào đây, hình như có chút hưng phấn đến quá mức. Còn có, ta gần nhất phát hiện, hẳn luôn luôn đang len lén xem. . ."

Linh Cơ chung quy là người thành thật, nói đến đây cái tình trạng, đã cố mà làm, phần sau đoạn lời nói ngăn ở trong cổ họng, là vô luận như thế nào cũng không phun ra được, làm cho mặt cho đỏ bừng lên.

Nhìn thấy hẳn bộ dáng này, Lý Tuần lại cảm thấy chính mình có chút làm bộ làm tịch. Thở dài một hơi, hẳn giúp đỡ Linh Cơ nói ra: "Nhìn Kỳ Bích sư tỷ, thật sao?"

Linh Cơ mở to hai mắt nhìn, sững sốt nửa ngày, mới kêu lên: "Nguyên lai thật là. . . Người sớm biết? Vậy tại sao không khuyên một chút hẳn?"

"Khuyên?" Lý Tuần kéo qua Linh Cơ bả vai, cười khố nói: "Nếu không người đi nói với hẳn, Kỳ sư tỷ là phụ nữ có chồng, đừng bảo là muốn làm cái gì, chính là trong lòng có cái gì suy nghĩ, đều là ma chướng, ứng liễm thần hồi tâm, khắc khổ tu hành, cuối cùng thành đạo loại hình. . . Người đi thử xem?"

Linh Cơ tuy là trung thực, lại không phải đồ đàn, chỉ nghe Lý Tuần khẩu khí, liền biết chính mình quá nghĩ đương nhiên. Vội vàng cúi đầu nói xin lỗi, trở lại vò đầu nói: "Vậy phải làm thế nào? Ta nhìn Đan Trí sư huynh tình huống rất nghiêm trọng, chúng ta dù sao cũng nên làm chút gì đi."

Lý Tuần đổi tâm địa này cực tốt sư huynh từ trước đến nay là rất thương thức, không muốn để cho hẳn sốt ruột, bàn tay tại trên vai hẳn vỗ vỗ, trầm ngâm nói: "Kỳ thật hữu hiệu nhất biện pháp, chính là để Kỳ sư tỷ tự mình nói với hẳn, để hẳn đoạn mất suy nghĩ. Chỉ là hẳn lúc này sợ rằng đã chui vào ngõ cụt. . ."

"Kỳ sư tử vẫn không biết chuyện này, mà lại, gần nhất nàng cùng Đại sư huynh tầm đó cũng có chút vấn đề, lúc này đi quấy nhiễu nàng, sơ sót một cái, sợ rằng đại gia liền sư tử đệ đều không làm được, khi đó liền không xong."

Linh Cơ nghe được nghe rằng trợn mắt, nửa ngày mới nói: "Kia, để hã đi tình biệt luyện có thể hay không? Trên núi còn có không ít sư tử, sư muội. . ."

Tại Lý Tuần nhìn chăm chú, tiếng nói của hã càng ngày càng thấp, cuối cùng không thể nghe thấy.

Lý Tuần nhin lại nhần, cuối cùng vẫn là nhin không được, phun ra tiếng cười, trở lại quay mặt qua chỗ khác, Linh Cơ lúc nói chuyện liền miễn cưỡng cực kì, lúc này càng hận hơn không thể tìm một cái lỗ để chui vào, sắc mặt đã trở thành gan heo đồng dạng.

Lý Tuần không nguyện ý để hã quá mức lúng túng, bậm bịu thu cười, lắc đầu nói: "Cái này đương nhiên cũng là biện pháp. Chỉ là người cũng biết, Đan sư huynh trước kia là bộ dáng gì, đây đều là không thể gạt được nhân. Mà lại, tông môn đệ tử, phần lớn vẫn là hướng đạo chi tâm quá mức kiên cố, giống Kỳ sư tử dạng này, mười người bên trong chưa hã có thể có một cái, hai lần tương gia, người tìm ai đây?"

Linh Cơ không phản bác được, chỉ có thể trầm mặc xuống dưới.

Lý Tuần thở dài, có câu nói giấu ở trong lòng, cũng không có nói ra đến: "Chỉ đường u đẳng đã chôn sâu đáy lòng, mấy chục năm lấy tà dục trợ nhiên, tương hổ trong ngoài, lúc này lại nghĩ móc ra tới, nào có dễ dàng như vậy?"

Linh Cơ không có tìm được "Cứu chữa" Đan Trí lương mới, tâm tình hiển nhiên cũng có phần bị ảnh hưởng, hữu khí vô lực đã đi sẵn. Lý Tuần đặc biệt để hã đi bắt một loại rất là giáo hoạt phi hồ, hi vọng có thể dùng cái này đến chuyển di sự chú ý của hã.

Mà Lý Tuần bản nhân thì kiếm cái râm mát nơi tránh gió, dựng lên một cái

giản dị hòa lò. Hẳn là tại dã ngoại sinh hoạt đã quen, đối với cái này tự nhiên xe nhẹ đường quen, chỉ chốc lát sau liền đại công cáo thành. Hơi chút suy nghĩ, hẳn lại đi lên chỗ cao, xa xa hướng Kỳ Bích bên kia nhìn lại.

Trong ngày mùa đông cỏ cây tàn lụi, tầm mắt cũng biến thành hết sức khoáng đạt. Lý Tuần rất nhanh liền nhìn thấy, vài dặm ngoại khe núi bên cạnh, Đan Trí chính lấy phá lệ khoa trương tứ chi động tác, cố gắng đùa Kỳ Bích bật cười, nhìn hiệu quả không tệ, cái này càng ngày càng khiến Đan Trí hưng phấn, ở chỗ này, đều có thể nghe được hẳn vong hình tiếng cười to.

Lý Tuần khoanh chân ngồi xuống, lãnh đạm mà nhìn xem phương xa hình tượng, đây cơ hồ có thể nói là hẳn một tay bồi dưỡng cục diện, hôm nay xem ra, lại không cách nào cho hẳn bất kỳ cảm giác thành tựu.

Nếu như dùng Âm Tán Nhân "Chó săn có khác" đến phân tích lời nói, một con sói, hiển nhiên là sẽ không đối tiểu cầu loay hoay đồ chơi động tâm. Nó sẽ rất nghi hoặc, không rõ kia đáng thương tiểu gia hỏa nhi vì sao lại đối rất nhiều không có ý nghĩa đồ chơi làm không biết mệt.

Lý Tuần hẳn là trạng thái này, tại lúc này, xa xa nhìn xem đây đối với từng bị hẳn làm "Tay chân" nam nữ ở bên kia nói cười yển yển, hẳn lại hoàn toàn không động dậy nổi, thấy lâu, thậm chí cảm thấy đến phát chán tới phiên muộn. . . Dứt khoát bóp chết bọn hẳn được rồi!

Ý tưởng này tại trong đầu điện hỏa lóe qua, một cái chớp mắt tức thì, liền Lý Tuần cũng không dám xác nhận, chính mình là có hay không dâng lên qua ý nghĩ thế này. Hẳn thở một hơi thật dài, ánh mắt chuyển qua một bên nữ hài nhi trên thân.

"Anh Ninh. . . Đúng, giống như nàng ngoại trừ là nguyên thai đạo thể bên ngoài, còn gọi cái gì Như Ý Ngọc Anh, cái này thân phận chắc là trân quý vô cùng. Như thật dẫn nàng tu hành, cũng không biết có cái gì kiêng kỵ không có?"

Nghĩ đến vấn đề này, Lý Tuần lại một lần ý thức được chính mình cùng thành

danh đã lâu chân nhân cảnh tu sĩ chênh lệch — tối thiểu tại kiến thức bên trên, hẳn kém đến không chỉ là cực nhỏ. Còn tốt, hẳn có một cái có thể xưng Thông Huyền Giới từ điển sống "Công cụ" .

Cảm ứng được ý niệm của hẳn, trong hư không hơi hiện chấn động, một thân đồ trắng đạo bào Âm Tán Nhân vượt không trú hình, quang minh chính đại đứng sau lưng Lý Tuần. Luồng gió mát thổi qua, phát trần lắc nhẹ, bào tay áo bông bành, giống như tiên chân.

Lý Tuần quay đầu liếc nhìn nàng một cái, nhíu mày: "Người gây phiền toái cho ta đúng hay không? Chung quanh còn có người đâu!"

"A, thật có lỗi, khuya ngày hôm trước, ta còn tưởng rằng người thay đổi thái độ, lỗ mãng rồi."

Âm Tán Nhân có chút khom người, giữa lông mày kính cẩn nghe theo uyển mị, ngữ khí lại vẫn là đăm người cực kì. Nói như vậy đối nàng hoàn toàn không có chỗ tốt, thế nhưng là nàng cũng chính là nương tựa theo loại phương thức này, đến giữ gìn nàng một điểm cuối cùng nhi tôn nghiêm.

"Khuya ngày hôm trước?"

"Không phải sao? Người kia Minh Cơ sư thúc tra hỏi lúc, người là thế nào đáp lại tới? Thiên Yêu Kiếm Tông Từ Kháng, không phải sao?"

"Từ Kháng?"

Đem cái tên này ở trong miệng lẩn hai vòng, Lý Tuần mới nhớ lại, khuya ngày hôm trước xác thực có một màn như thế. Lúc ấy Minh Cơ bức bách quá mức, hẳn rơi vào đường cùng mới kéo người này ra tới gánh trách nhiệm, có thể cái này liên quan "Thái độ" thí sự?

"Tại sao không có quan hệ? Người lúc này kéo ra cái Từ Kháng đến, có thể từng nghĩ tới về sau muốn thế nào che lấp?"

Lý Tuần lông mày nháy lên, Âm Tán Nhân giọng nói nặng nhẹ, phi thường rõ ràng cho thấy vấn đề này trọng điểm cũng không phải là "Làm sao che lấp", mà là "Có thể từng nghĩ tới" .

Đó là cái tương đương vấn đề thú vị, Lý Tuần cẩn thận hồi tưởng một chút, xác thực, tại kéo ra Từ Kháng thời điểm, hẳn căn bản không có suy nghĩ ngày sau sẽ như thế nào, tựa hồ là suy nghĩ không chu toàn . Bất quá, dưới mắt bị Âm Tán Nhân nhắc nhở, hẳn cũng không có cái gì hối hận cảm xúc.

Lý Tuần tự nhiên không phải đồ đần, rất nhanh liền nghĩ đến, đây là Âm Tán Nhân đối câu kia "Tìm phiến toái" hưởng ứng, đồng thời cũng chờ thế là đối với hẳn tu hành tâm tính chỉ điểm.

Hắn hướng về phía Âm Tán Nhân gật gật đầu, xem như nhận phần nhân tình này, cũng không nhắc lại "Phiến phức" loại hình. Chỉ đem chủ đề dẫn tới ban sơ phương hướng đi lên: "Giúp ta nhìn xem, tiểu cô nương kia nên làm sao cái bồi dưỡng biện pháp? Người kia chất nữ nhi nói nàng là 'Như Ý Ngọc Anh', lại là cái gì ý tứ?"

Âm Tán Nhân không có trả lời ngay, mà là lấy ít có chăm chú thái độ xa xa quan sát một hồi, mới gật đầu nói: "Đúng là Như Ý Ngọc Anh, Uyển Như nhãn lực ngược lại không kém . Bất quá, nói đi thì nói lại, người nhất định phải bồi dưỡng nàng?"

Nhìn nữ quan này thâm ý sâu sắc ánh mắt, Lý Tuần trong lòng suy nghĩ, ngoài miệng cũng không nói đầy, chỉ nói: "Lương tài như thế đẹp chất, há có thể phung phí của trời? Ta chính là không hiểu rõ ở trong đó môn đạo, mới hỏi người nha! Đúng, người còn chưa nói rõ ràng, cái này Như Ý Ngọc Anh diệu dụng đâu!"

"Ừm, đơn giản tới nói, người có thể đem Như Ý Ngọc Anh coi như một cái thượng đẳng ngoại đan đỉnh lô, cũng ước chừng chẳng khác gì là một vị cực thượng thừa song tu đạo lữ. . . Âm Dương Tông liền có 'Đỉnh lô dễ kiếm, Ngọc

Anh khó cầu' thuyết pháp."

Lời này Lý Tuần cũng nghe Tần Uyển Như nói qua, nghe vậy liền cười lạnh: "Âm dương trò cũ."

Âm Tán Nhân cũng không để ý tới hần, tiếp tục nói: "Chỉ là cái này đỉnh lô cùng bình thường khác biệt. Cái gọi là 'Ngọc Anh', kỳ thật chính là nguyên thai đạo thể, người cũng là người từng trải, ứng tri kỳ thông thấu không tì vết thể phách tinh nguyên, đối rèn luyện thể nội hỗn tạp chân tức, có cỡ nào diệu dụng, điểm này, đối tu tập ma công tà pháp người, giá trị không thể đo lường."

Như trước kia, Lý Tuần khả năng còn chưa để ý, nhưng dưới mắt hần tu tập Huyết Thần Tử cái này đứng đầu nhất ma công, lại là thời điểm then chốt, không khỏi cũng có chút tâm động.

Mà Âm Tán Nhân còn chưa kể xong: "Nhưng liền tiểu cô nương này tới nói, 'Như ý' hai chữ, mới là mấu chốt. Như ý giả, dụ cát tường, lại dụ tâm theo. Liên hệ tu hành, chính là hình tùy tâm chuyển, thành tựu Thiên Ma diệu tướng."

"Thiên Ma diệu tướng, mị công?"

Âm Tán Nhân nhin không được cười lên nói: "Xem như thế đi, Thiên Ma diệu tướng tại tả môn tuy bị ô vi ngoại đạo, lại có thể xưng mị công đỉnh chớp phong, bởi vậy diễn sinh ra tới 'Thiên Ma Vũ', là Âm Dương Tông gần với « Âm Phù Kinh » thượng thừa bí pháp.

"Mà tiểu cô nương này xương khiêu khớp nối đều hợp tại Thiên Ma diệu tướng yêu cầu, nếu là lấy thủ pháp đặc biệt trú hình luyện tâm, không ra một giáp, 'Thiên Ma Vũ' liền có thể tiểu thành, đến lúc đó, đây chính là kiện sống đỉnh tiêm pháp bảo đâu."

Lý Tuần cảm thấy mình đầu có chút không đủ dùng, hay là lỗ tai xảy ra vấn đề, hần cau mày nói: "Pháp bảo?"

"Không sai, chính là pháp bảo." Âm Tán Nhân bên môi ý cười ẩn hiện, tự giễu ý vị nhi cực nồng: "Khôi lỗi chi thuật, cố nhiên vi U Hồn Phệ Ảnh Tông chỗ một mình nắm lấy, nhưng dù sao cũng là 'Tu người chết' công phu. Mà cái này Như Ý Ngọc Anh, thì là 'Tu người sống' thủ đoạn, về phần ai mạnh ai yếu, vậy liền mỗi người một ý."

Nhìn Lý Tuần thần sắc có phần xem thường, Âm Tán Nhân khẽ cười nói: "Coi như không thành, cũng có thể điều giáo xuất một cái vưu vật. . . Người hẳn là có thể nhìn ra, nữ hài nhi này tuổi tác mặc dù ấu, lại một thân mị cốt, ngày khác coi như chọc cười giải buồn, cũng là không tệ."

Lý Tuần lờm nàng một chút, bỗng nhiên đưa tay, nắm lấy nàng ống tay áo, hướng phía dưới kéo một phát, cái này tuyệt sắc nữ quan liền thuận thế đổ vào trong ngực hắn, chỉ một thoáng, nhuyễn ngọc ôn hương, đầy tràn đầu ngón tay.

"Vưu vật? Trên đời này đứng đầu nhất vưu vật không phải ở chỗ này sao?"

Trong tiếng cười, Lý Tuần bàn tay nhẹ nhàng quen thăm dò vào Âm Tán Nhân trong vạt áo đi, trong ngực mỹ nhân nhi thấp âm một tiếng, toàn bộ thân thể cơ hồ muốn hòa tan đến hẳn trong lồng ngực đi.

Nhưng mà, hai người đều không có tiến một bước động tác, cuối cùng vẫn là Lý Tuần tại mỹ nhân nhi bên tai nói nhỏ: "So người làm sao?"

"Như Ý Thiên Ma nữ có thể nói là vì đàn ông các người mà thành, người nói làm sao?"

Lý Tuần thấp giọng hừ lạnh, nhưng không thể phủ nhận là, nghe nói lời này, trong lòng của hắn cũng theo đó rung động. Còn tốt, hắn vẫn có định lực nói tiếp: "Định lộ sự tình, tạm không đi nói. Ta hỏi người, chiếu cái nhìn của người, ta như thu nàng làm đệ tử, hẳn là làm sao chỉ điểm tu hành đâu?"

"Vậy liền thật sự là phung phí của trời."

Âm Tán Nhân nói đến hững hờ, nhưng rất nhanh liền vì thế bỏ ra đại giới.

Lý Tuần tại nàng bên trong áo ngón tay bỗng nhiên xiết chặt, tại yếu ớt nhất chỗ mẫn cảm đâm nhói cảm giác, tựa như cùng kích thích dây đàn, dư ba đập dờn, khắp toàn thân.

Nàng kéo nhẹ ngậm khí lạnh, thân thể phút chốc cuộn lên, trở lại tại liên tục không ngừng kích thích phía dưới, chậm rãi thẳng băng. Cơ thể mỗi một cái bộ vị, đều tại nhục dục cùng tinh thần song trọng trùng kích vào, đã mất đi quyền khống chế.

Từ khi tinh thần phòng tuyến bị Lý Tuần thô bạo phá tan đằng sau, Âm Tán Nhân đối cái này thủ pháp liền lại không sức chống cự, mới mấy tức công phu, nàng đã là ánh mắt mê ly, vài nhập vong hình chi cảnh, trên thân càng là ra một tầng mờ hôi mịn, sử da thịt càng ngày càng tinh tế tỉ mỉ hương trợt, để Lý Tuần yêu thích không buông tay.

Đương nhiên, Lý Tuần còn không có phóng khoáng đến tại rất nhiều đồng môn ngay dưới mắt, vùng đồng bằng hoang hợp tình trạng, dưới tay cũng lưu lại lực. Cho nên Âm Tán Nhân còn có thể bảo trì một tia linh minh, nàng trầm thấp thở dốc, bên môi lại lộ ra một tia vài như khiêu khích đường cong.

"Nếu không tin, liền cho ta nửa ngày thời gian, để người nhìn một cái thủ đoạn của ta!"

Bên này mới nói thôi, phương xa đã là tiếng kiếm rít gằn, Lý Tuần cau mày một cái, gật đầu đáp: "Tốt, ta ngược lại muốn xem xem, ta là thế nào cái phung phí của trời pháp!"

Hai người hai mắt nhìn nhau, Âm Tán Nhân nhàn nhạt nhất tiếu, ánh mắt đã hết phục thanh minh, thân thể của nàng cũng lập tức chui vào hư không, nếu không phải là Lý Tuần đầu ngón tay lưu hương, còn tưởng là vừa rồi làm một trận mộng xuân.

Đan Trí tiếng cười to vang lên, bên trong tràn đầy hăng hái hương vị, hẳn từ giữa không trung nhảy xuống, trong tay cân nhắc ba đầu sống cá, tại Lý Tuần trước mắt nhoáng một cái: "Chọn lấy nửa ngày, chỉ có loại cá này bề ngoài không tốt, lúc này mới qua Kỳ sư tử một cửa ải kia, hắc hắc, Bồ Tát tâm tư nha!"

Lý Tuần bất động thanh sắc tiếp nhận cá đến, dùng cá mùi tanh che đi trên tay dư hương, gật đầu cười nói: "Đừng nhìn con cá này xấu xí, có thể thịt tươi gai ít, chính là nhất đẳng mỹ vị."

Đan Trí nghe vậy càng phát ra ý, lại gặp chung quanh không người, miệng càng là ngăn cản không được: "Tuần sư đệ người không nhìn thấy, Kỳ sư tử cười đến có bao nhiêu vui vẻ, Văn Hải. . . Khục, ta nói là Văn Hải Đại sư huynh thực sự không hiểu phong tình, Kỳ sư tử vốn là phải như vậy, tội gì muốn tích tụ như vậy khó chịu!"

Như tại dĩ vãng, lúc này, Lý Tuần hội nghênh hợp hai câu, lấy thỏa mãn Đan Trí lòng hư vinh. Thế nhưng là, trước khi sắp mở khẩu, trong đầu hẳn lại đột nhiên lóe qua Linh Cơ biểu lộ, trong lòng mềm nhũn, ngữ khí cũng theo thay đổi: "Đúng vậy a, Kỳ sư tử tâm tình là hòa hoãn không ít, ta ngược lại không nghĩ tới, Anh Ninh đứa nhỏ này có thể có như thế tác dụng."

Lý Tuần lời này phảng phất thuận miệng mà xuất, trở lại mỉm cười nhìn sang, Đan Trí trên mặt kinh ngạc biểu lộ hết sức rõ ràng.

Nhưng mà, rất nhanh, hẳn liền vừa cười nói: "Cái này không sai, bất quá, những này vui đùa thủ đoạn, đều là ta lấy ra. Hừ, gần nhất một hai tháng, Kỳ sư tử cùng chúng ta Văn sư huynh gặp mặt bất quá hai ba lần, cũng có phần lớn thời gian cùng chúng ta du ngoạn, người nói. . ."

Nói chuyện một nửa, một bên khác Linh Cơ cũng ngự kiếm mà đến, Đan Trí nhìn thấy Linh Cơ tới, cuối cùng thu liễm chút, chuyển khẩu nói con cá này làm sao làm sao, bất quá, nhìn thấy Linh Cơ dẫn theo con kia phi hồ, hẳn lại đem kinh nghiệm của mình chụp vào đi lên, nói cái này hồ ly khả ái như thế, Kỳ sư tử

chưa chắc sẽ để ra tay vân vân.

Linh Cơ bộc tuệch ứng với, ánh mắt lại liếc nhìn Lý Tuần bên này. Lý Tuần khẽ lắc đầu, đồng thời ở trong lòng tăng thêm một câu: "Không có thuốc chữa!"

Ba người ở giữa vi diệu liên hệ tại Kỳ Bích hai người sau khi trở về, tạm thời có một kết thúc. Nhưng không thể không nói, cái này mấy chục năm xuống tới, Đan Trí mặc dù về việc tu hành đồng thời vô tiến thêm, nhưng tại phỏng Kỳ Bích tâm tư bên trên, xác thực mười phần cao minh.

Không ra hẳn sở liệu. . . Thậm chí so với hẳn đoán càng kịch liệt một chút. Khi thấy Linh Cơ trên tay dẫn theo có tuyết trắng da lông, cộng thêm vô cùng đáng thương tiểu hồ ly lúc, không chỉ có là Kỳ Bích, liền ngay cả Anh Ninh đều biểu đạt mãnh liệt lòng thương hại, một tới hai đi, tiểu hồ ly liền từ giá nướng thượng chuyển dời đến Anh Ninh trong ngực.

Tiểu gia hỏa dùng giáo hoạt ánh mắt đánh giá xung quanh đám người biểu lộ, rất nhanh liền minh bạch nên như thế nào giữ được tính mạng. Cho nên, nó cố gắng cuộn lên thân thể, đem nhọn đầu sấp đến Anh Ninh trong ngực, chọc cho nữ hài nhi khanh khách cười không ngừng.

Kỳ Bích cũng đưa tay khẽ vuốt tiểu gia hỏa mềm mại bóng loáng da lông, nhưng rất nhanh, ánh mắt của nàng liền chỉ ở Anh Ninh trên thân lưu luyến, tựa hồ chỉ từ nữ hài nhi trong tiếng cười, liền có thể đạt được lớn nhất thỏa mãn.

Đem đây hết thảy đều thu vào trong mắt, Lý Tuần thở dài khâu khí, ánh mắt tại Đan Trí trên mặt nhất chuyển, nhưng không có phát hiện hẳn bất luận cái gì giác ngộ dấu hiệu, tương phản, tại Kỳ Bích trầm tĩnh mẫu tính quang hoàn hạ, hẳn chỉ có thể si mê càng sâu.

Đúng lúc này, Lý Tuần khước mắt liếc qua liếc về ngay tại cá nướng Linh Cơ, tinh thần lên mặt, biến hóa đa đoan, cũng đã đem cá nướng hỏa hầu quên sạch sẽ.

Lý Tuần bất đắc dĩ, chỉ có thể duỗi nắm tay, đem cá nướng việc xấu kéo qua tới. Linh Cơ trên tay giá nướng bị cướp, đầu tiên là lấy làm kinh hãi, đợi thấy là Lý Tuần, mới miễn cưỡng nở nụ cười.

Cơm trưa ngay tại loại này cổ quái bầu không khí bên trong tiến hành — Đan Trí, Kỳ Bích, Anh Ninh nói đến khí thế ngất trời; Lý Tuần cùng Linh Cơ lại tại dùng quý bí ánh mắt giao lưu. Không khí này một mực tiếp tục đến Anh Ninh đánh một cái ngáp, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra mệt mỏi mới thôi.

Lý Tuần lông mày nhảy lên, ngay tại vừa rồi, hẳn cảm giác được Âm Tán Nhân có chỗ dị động, mục tiêu chính là Anh Ninh. Nghĩ đến trước đó Âm Tán Nhân ngôn ngữ, hẳn lập tức liền biết, "Nửa ngày ước hẹn" đã bắt đầu.

Vài cái ngáp đằng sau, Anh Ninh liền cũng không dừng được nữa bối rối, tuy mạnh tự vùng vẫy mấy lần, nhưng đến về sau, liền ánh mắt đều muốn không mở ra được. Cái bộ dáng này đương nhiên là không thể gạt được nhân, Kỳ Bích trước xoa lên trán của nàng, tiếp theo thấp giọng nói: "Mệt mỏi sao?"

Anh Ninh ngoan ngoãn gật đầu, lẩm bẩm: "Buồn ngủ quá."

"Đại khái là hai ngày này quá hưng phấn chút, để nàng ngủ một lát nhi đi."

Lý Tuần bắt đầu vì Âm Tán Nhân đưa ra khoảng không, nói: "Trong ngày mùa đông hàn khí nặng, dạng này ngủ nói không chừng sẽ lạnh, tốt nhất là tìm nơi tránh gió, ta tái thiết cấm chế, lấy bảo đảm vạn toàn."

Kỳ Bích nghĩ nghĩ, đồng ý. Một bên Đan Trí nhảy dựng lên, nói: "Ta đi tìm địa phương."

Lý Tuần còn chưa lên tiếng, Linh Cơ liền mở miệng nói: "Vậy ta cũng đi đi, cái này trên núi muốn tìm cái tránh gió sơn động cũng không dễ dàng."

Lờm Linh Cơ một chút, Lý Tuần im lặng gật đầu. Cảm giác bên trong, Linh Cơ tựa hồ là muốn làm một ít chuyện ra tới, Lý Tuần đối với cái này lòng dạ biết

rõ, nhưng cũng không có ngăn cản lý do. Dù sao, tại trên tình cảm, ở đây mỗi người đều không phải là quyền uy!

Hai người rời đi lúc, Anh Ninh đã ngăn không được bối rối, nằm ở Kỳ Bích trong ngực ngủ thiếp đi. Sợ nàng cảm lạnh, Kỳ Bích đem nữ hài nhi ôm càng chặt hơn chút, con kia may mắn tiểu Phi hồ kẹp ở lớn nhỏ hai vị mỹ nhân nhi trong ngực, hạnh phúc ánh mắt đều nhanh không mở ra được.

Giờ phút này, liền chỉ còn lại Kỳ Bích cùng Lý Tuần hai mặt tương đối. Lý Tuần nhất thời nghĩ không ra chuyện gì, dứt khoát liền không mở miệng, phối hợp thu thập tàn cuộc, đang bận, bên tai chợt vang một tiếng nói nhỏ.

"Tuần sư đệ, ta rất cảm kích người đây!"

"Ách?"

"Cảm kích người đem Anh Ninh đứa nhỏ này mang lên núi đến a!"

Kỳ Bích mỉm cười, giữa lông mày đều là thỏa mãn: "Kỳ thật, ta chính là muốn một cái giống Anh Ninh dạng này nữ nhi ngoan, mang theo nàng cùng một chỗ tu hành, về phần cuối cùng chúng không chúng đạo, phi không phi thăng, đều không có quan hệ, chỉ cần chúng ta người một nhà ở trên núi an tĩnh sinh hoạt, như vậy là đủ rồi."

Không biết tính sao, đối Kỳ Bích cái này thần sắc, Lý Tuần có chút không chịu nổi, có lẽ Kỳ Bích bản thân không có cảm giác được, tại nàng nói ra "Chúng ta" cái từ này thời điểm, ánh mắt của nàng ôn nhu như nước, cũng không có xuyên thấu qua hư không, liên lụy đến kia không ở chỗ này người nào đó, mà là rơi vào Lý Tuần trên thân.

Lý Tuần tuyệt không tự mình đa tình, cũng không muốn gây thêm rắc rối, hăn ho một tiếng, cười nói: "Lúc này sư tỷ có thể tạ nhâm người, nếu không phải Văn sư huynh cùng Linh Cơ sư đệ bọn hăn liều chết bảo vệ, đứa nhỏ này chỉ sợ là không sống tới hôm nay."

Nghe được "Văn sư huynh" cái này ba chữ, Kỳ Bích khẽ cau mày xuống, tiếp theo liền có chút hơi lắc đầu, nụ cười trên mặt còn tại, lại có một chút miễn cưỡng.

"Người Văn Hải sư huynh một lòng đều tại tông môn sự vụ bên trên, lại không muốn hoang phế tu hành, thời gian trôi qua cực khổ, nhưng là không có tâm tư đặt ở phía trên này. Có lẽ hẳn có thể cứu ngàn ngàn vạn vạn nữ hài nhi, cũng sẽ không để ý một cái Anh Ninh. . . Tiếp qua chút thời gian, người hỏi hẳn Anh Ninh là ai, hẳn chưa hẳn có thể nhớ kỹ lên!"

Cái này cũng có thể xem như chuyện tiểu lâm đi, nhưng nhìn Kỳ Bích không tự chủ cười lạnh, Lý Tuần thực sự cười không nổi. Càng chết là, Kỳ Bích rất mau đem đầu mâu chỉ ở trên người hẳn: "Nói trở lại, người cái này đương sư phụ, có thể tuyệt không thể học người Văn Hải sư huynh, dạng này bạc đãi nàng, nếu không, ta tất không cùng người bỏ qua!"

Lý Tuần cười ha hả, cười nói: "Kia là tự nhiên, tự nhiên!"

Trời có mắt rồi, tại Lý Tuần ngay lúc sắp chống đỡ không được thời điểm, trên bầu trời tiếng kiếm rít lên, Linh Cơ ngự kiếm trở về, chỉ là thanh âm quá lớn, xa xa liền ăn Kỳ Bích trừng một cái.

Linh Cơ bận bịu thu kiếm, từ giữa không trung nhảy xuống, ho một tiếng nói: "Tìm được sơn động, điều kiện cũng không tệ lắm, Đan Trí ở bên kia nhìn xem, chúng ta bỏ Anh Ninh dời đi qua tốt."

Lý Tuần nhân lợi, xem xét liền biết, tiểu tử này tâm tính so lúc trước càng kém thượng gấp mười. Sợ rằng đã không nín được, thừa dịp vừa mới kia cơ hội, đem sự tình cho Đan Trí làm rõ.

Kết quả kia, tự nhiên cũng là hồngбет cực độ.

Trên mặt vẫn còn duy trì lấy tiểu dung, nhưng Lý Tuần trong lòng sáng như tuyết, đã áp chế mấy chục năm u ám tính, đã bị đâm thủng.

Tìm tới sơn động rất không tệ, Lý Tuần đoán chừng, đây cũng là một cái vút bỏ tu đạo động phủ, bên trong nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ, không có chim thú phân và nước tiểu, thậm chí còn thông gió tốt đẹp, hẳn là có đặc thù thiết kế.

Bất quá, cái này đều không trọng yếu.

Lý Tuần tiện tay thiết hạ cấm chế, ổn định hạ trong động nhiệt độ, lúc này mới đem ngủ say Anh Ninh theo Kỳ Bích trong ngực nhận lấy, nhẹ đặt ở đã trải mềm mại cỏ tranh trên mặt đất.

Làm xong những này, hẳn cùng Kỳ Bích nhìn nhau nhất tiếu, còn chưa lên tiếng, tiếng bước chân vang lên, một mực tại ngoài động Đan Trí đi đến, thấp giọng mở miệng.

"Kỳ sư tỷ, có thể đi ra ngoài một chút không?"

Tại mờ tối dưới ánh sáng, Đan Trí khuôn mặt mơ hồ không rõ, nhưng ngữ khí coi như bình tĩnh. Thế nhưng là, Lý Tuần cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua hẳn dùng dạng này bình tĩnh ngữ khí nói chuyện.

Kỳ Bích ngược lại là không có phát giác cái gì không đúng, nghe vậy cười nói: "Thế nào, có việc?"

Đan Trí chỉ là ừ nhẹ một tiếng, Kỳ Bích không có lý do cự tuyệt, mỉm cười, dùng ánh mắt ra hiệu Lý Tuần chiếu khán tốt Anh Ninh, tiếp theo đứng dậy, theo Đan Trí cùng một chỗ đi ra. Hai người tại bên ngoài sơn động thoáng ngừng một lát, trở lại ngự kiếm bay ra thật dài một khoảng cách, thoát ra Lý Tuần cảm ứng phạm vi.

Lý Tuần nhú mày nghĩ nghĩ, cũng đứng người lên tới, đi ra ngoài động. Vừa hay nhìn thấy Linh Cơ cũng ngự kiếm mà lên, đuổi theo hai người đi.

Hơi chút suy nghĩ, Lý Tuần vẫn là quyết định không đi góp cái này náo nhiệt, bởi vì hẳn đã cảm ứng được, Âm Tán Nhân trong sơn động trú hình ra tới, không

biết đang làm những gì.

Hắn lại đi trở về, trên đường đi khước mắt quét qua, vừa nhìn thấy con kia gần đây trở thành Anh Ninh sùng vật phi hồ, nằm rạp trên mặt đất, cực kì nhân tính hóa dùng hai con ngón chân trước được đầu, toàn thân phát run, đã tê liệt.

Đột nhiên xuất hiện trong sơn động Âm Tán Nhân, cố nhiên khí tức ẩn nấp được cực sâu, nhưng tại khoảng cách gần hạ, nàng độc hữu tông sư cấp đếm được uy áp, đối với trời sinh cảm ứng nhạy cảm phi hồ mà nói, vẫn như Thập Vạn Đại Sơn nặng nề. Lá gan này cực nhỏ tiểu gia hỏa không có ngay tại chỗ hù chết, đã rất không tầm thường.

Mà có như thế uy nghiêm Âm Tán Nhân, giờ phút này lại lấy một cái ưu nhã tư thái ngồi quỳ chân trên mặt đất, ẩn tại ống tay áo bên trong ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn trong ngủ mê nữ hài nhi gương mặt xinh đẹp. Sau một khắc, tại Lý Tuần ánh mắt kinh ngạc hạ, nữ hài nhi khuôn mặt đỏ lên.

Lý Tuần có thể khẳng định, Anh Ninh còn tại trong lúc ngủ mơ. Lại không biết Âm Tán Nhân dùng thủ pháp gì, để tiểu cô nương cơ thể trở nên nhạy cảm như vậy, nàng muốn làm gì?

Âm Tán Nhân cười yếu ớt ngoái nhìn, hướng Lý Tuần gật đầu ra hiệu, trên tay nhưng không có bất luận cái gì dừng lại, theo nữ hài nhi gương mặt xinh đẹp thượng trượt xuống, khẽ vượt qua cái cổ, hõm vai, lại trượt vào Anh Ninh bên trong vạt áo. Toàn bộ động tác như tơ lụa nhu hòa, nhưng lấy được hiệu quả, lại có thể xưng kinh tâm động phách.

Nữ hài nhi quán lộ bên ngoài da thịt đều xoa một tầng màu son, ónh ónh làm trơn, như muốn phát ra quang tới. Hô hấp của nàng cũng có chút gấp rút, tú khí lông mày hơi nhíu lên, tựa hồ trong giấc mộng gặp được vấn đề gì. Nhưng nàng vẫn chưa tỉnh táo lại.

Lý Tuần đương nhiên sẽ không hiểu rõ nữ hài nhi mộng cảnh. Hắn chỉ thấy, Anh Ninh nhỏ nhắn xinh xắn thân thể bắt đầu không an phận vằn vẹo, bắt đầu ở

thanh tình cùng ngủ mơ tầm đó giấy dựa, nhưng cuối cùng, nàng vẫn là rơi vào đến càng sâu trong mộng cảnh đi.

Sắc mặt của nàng càng đỏ nhuận, trên trán thậm chí thấm xuất một tầng thật mỏng mồ hôi, mà sau đó, một tiếng yếu ớt Tiêu quân rên rỉ, rả rích tinh tế, theo nàng khoe môi bên cạnh tràn ra tới, tại mờ tối lưỡng lự.

Đang hơi lúng túng bên trong, Lý Tuần nhìn thấy Âm Tán Nhân theo nữ hài nhi trong vạt áo thu tay về, nhưng lại rất nhanh dưới mặt đất dời, tại Lý Tuần ngăn cản trước đó, thăm dò vào một chỗ khác tư mật vị trí.

Lý Tuần mở to hai mắt nhìn, nhìn xem Âm Tán Nhân ngón tay tìm tòi tức thu, lại lộ ra lúc, trên đầu ngón tay rõ ràng nắm chắc phân ôn nhuận óng ánh.

Chỉ một thoáng, Lý Tuần vậy mà nổi lên phản ứng!

Âm Tán Nhân lại lần nữa ngoái nhìn, nhìn xem Lý Tuần cổ quái sắc mặt, nhướn mày nhất tếu, trở đem cây kia còn có rượu thừa ngón tay, nhẹ nhàng sát qua môi son, óng ánh đôi mắt bên trong, chỉ một thoáng phủ thượng một tầng doanh doanh mê vụ. Lý Tuần hít vào một ngụm khí lạnh, nhưng vẫn như cũ ép không được trong lòng bỗng nhưng tăng cao hỏa diễm.

"Yêu tinh, thật sự là yêu tinh!"

Lý Tuần không thể kìm được, bước nhanh đến phía trước, một thanh kiếm lấy con kia chưa thu hồi cánh tay, tại mỹ nhân nhi tiếng cười nhẹ bên trong, phát lực kéo một cái, đưa nàng dẹp đi trên mặt đất, chính mình cũng đề lên. Hai người tứ chi dây dưa tại một chỗ, mà bên chân, chính là còn tại trong xuân mộng lưu luyến nữ hài nhi.

Tại Âm Tán Nhân nhuyễn ngọc trên thân thể hung ác chiếm hai lần, Lý Tuần cố nén kiếm đến giây tới xúc động, khàn khàn cuống họng, thấp giọng quát:

"Người đang giở trò quỷ gì!"

Trả lời nàng, là Âm Tán Nhân vươn ra thon dài ngón tay. Ngọc quấn ngón tay tại Lý Tuần trước mặt nhẹ nhàng một vết, kia vẫn lưu lại tại đầu ngón tay hoa mai liền thắm vào hấn chớp mũi.

Nghĩ đến cái này hoa mai tồn tại, Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, tự hiểu là dưới bụng lại cứng rắn một chút, lại vào lúc này, Âm Tán Nhân nói nhỏ: "Người vẫn chưa rõ sao?"

"Minh bạch cái gì? Tiểu nữ hài nhi mẫn cảm a?"

Lý Tuần bàn tay tại mỹ nhân nhi trước ngực vỗ về chơi đùa, nói chuyện cũng có chút hững hờ: "Có người Âm Tán Nhân xuất mã, đừng nói là tiểu cô nương này, chính là có cái có chân nhân cảnh tu sĩ ở đây, cũng là không chạy khỏi!"

"Nhận được tán dương ! Bất quá, ta cái này 'Kinh hồn khinh mộng' chi thuật, cũng không phải dùng để thôi tình, người không hỏi xem, nữ hài nhi này làm đến tốt cùng là cái gì mộng?"

Lý Tuần trên tay dừng lại, nhìn xem Âm Tán Nhân cười khanh khách khuôn mặt, neho mắt lại, hỏi: "Cái gì mộng?"

"Năm đó, người ban sơ đối Uyển Như làm qua cái gì sự tình, nàng hiện tại liền làm lấy cái gì mộng. Thú vị sao?"

Năm đó. . .

Âm Tán Nhân một câu đem Lý Tuần đánh vào khó tự kiểm chế trong hồi ức đi, hấn hoảng hốt một hồi lâu, mới thức tỉnh nói: "Người đây là ý gì?"

"Cũng không có gì, ta chỉ là cầm Uyển Như cùng nàng so với. Đương nhiên, vì để cho kết quả rõ ràng hơn chút, không ngại ta lại tìm lường ví dụ tử a?"

Lý Tuần chân chính hứng thú, hấn nghiêng người chi khuỷu tay, hơi cùng Âm Tán Nhân kéo dài khoảng cách, cười nói: "Người nói xem."

Âm Tán Nhân nhàn nhạt nhất tiếu, thoáng sửa sang lại phân loạn tóc mai, mới nói: "Đã người muốn thu nàng làm đệ tử, đây cũng là trên Liên Hà sơn, kia không thể nghi ngờ, liền muốn tu tập Minh Tâm Kiếm Tông chư pháp môn. Dưới mắt nàng dù chưa nhập môn, nhưng nói thế nào cũng luyện qua mười năm Huyền Môn chính tông, công lực không nói, định tĩnh hai chữ, dù sao vẫn là phải có. Có thể người nhìn nàng hiện tại, nhưng có định tĩnh thái độ?"

Không cần phải đi nhìn, nữ hài nhi hiện tại vẫn không thể nào an phận, trong cổ hừ nhẹ rên rỉ càng là lúc dứt lúc nổi, tại trống không trong sơn động, hết sức rõ ràng. Nghe được Lý Tuần đều thay nàng "Khổ sở" .

Âm Tán Nhân nhìn hẩn biểu lộ, liền tri kỳ suy nghĩ trong lòng. Tiếng cười nhẹ bên trong, ấm áp thân thể lại chủ động dán tới, cùng hẩn thân thể cọ xát, đang chọn được hẩn bụng dưới lửa cháy thời điểm, lại tại hẩn bên tai mềm giọng nói nhỏ: "Người lại ngẫm lại, nếu là người kia Minh Cơ sư thúc gặp được việc này, sẽ như thế nào?"

Lời này mới vào tai, Lý Tuần thân thể chính là cứng đờ. Âm Tán Nhân nói tới sự tình, là hẩn tự mình trải qua, mà lại có lưu cực kỳ ấn tượng khắc sâu. Cơ hồ là tâm theo nói động, thoáng chốc liền có vô số hình ảnh theo trong lòng hẩn chảy qua, như thật như ảo, khó phân biệt hư thực.

Có như vậy một nháy mắt, Lý Tuần thậm chí muốn tại những này mỹ huyễn tuyệt luân hình ảnh bên trong say mê, thân thể cũng có trung thực phản ứng. Nhưng mà, tại hẩn hoàn toàn không có đỉnh trước đó, một tiếng kiếm ngân vang, thoáng như thiên ngoại bên trong đến, vang vọng tại hẩn linh đài phía trên.

Tại lúc này, Lý Tuần trước mắt chợt hiện ra Minh Cơ tinh tảo ánh mắt sắc bén, tựa như giội gáo nước lạnh vào đầu, để hẩn trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Ánh mắt của hẩn tại Âm Tán Nhân trên mặt khẽ quét mà qua, lạnh như băng, không còn nửa phần khinh tư.

"Người có ý tứ gì?"

Hắn đã mơ hồ cảm thấy, đây là Âm Tán Nhân lại một cái khiêu khích hành vi, tựa hồ nữ nhân này thích vô cùng nhìn thấy hắn tại âm u cảm xúc bên trong không có đỉnh dáng vẻ, bản thân cũng không có gì ác ý.

Bất quá, rất hiển nhiên, lúc này liền Âm Tán Nhân cũng không nghĩ tới, hắn tâm trí tu vi, lại tinh tiến rất nhiều. Trên mặt rõ ràng còn có chút kinh ngạc, thậm chí khâm phục, mở miệng nói chuyện nữa, ngữ khí liền thanh tịnh rất nhiều.

"Người cũng nghĩ đến. Nếu là Minh Cơ, trong ngoài thông thấu, nổi danh kiếm phong thần, lấy nàng tâm tính, liền xem như khuê phòng yếu đuối, đến lúc đó, cũng nhất định phải liều đến ngọc thạch câu phần, cá chết lưới rách. Chính là tại 'Khinh mộng' bên trong, cũng sẽ huy kiếm đối lập. Minh Cơ như thế, Minh Như lại như thế nào?"

Âm Tán Nhân giống như cầm Minh Tâm Kiếm Tông mỹ nhân nhi nói lên đủ nghiện, thuận miệng liền lại giật thượng Minh Như.

Lý Tuần cùng Minh Như tình cảm kém xa Minh Cơ như vậy thân dày, bất quá vài chục năm nay, coi như có chút hiểu rõ. Vị này Minh Như tiên sư có thể xưng Liên Hà sơn đệ nhất mỹ nhân nhi, vân tư sáng rỡ vẻ, xinh đẹp không gì sánh được, tính tình lại ôn nhu nhất tinh khiết, cùng Minh Cơ quả thực là hai thái cực.

Nhưng vì cái gì, so với "Lúc ấy" tình hình, Lý Tuần vẫn cảm giác được khó mà hợp phách đâu?

Hắn nhíu mày suy nghĩ, bên cạnh Âm Tán Nhân đã mỉm cười trả lời: "Minh Như thì là ngoài mềm trong cứng, đặt ở loại kia tình thế hạ, cố nhiên không so được Minh Cơ phong mang, nhưng mà tự có một phen cương liệt, dù chết thân mà không thể nhục chí. Như trúng cái này khinh mộng chi thuật, không ra mấy tức, liền sẽ sợ hãi bình tĩnh, không còn tình như vậy hình.

"Cho nên, tại năm đó, ta đối với các nàng cực có hứng thú lúc, cũng không có chân chính ra tay, chính là dựa vào này để ý. Giống các nàng dạng này tâm tính,

dấn thân vào Huyền Môn, tu hành chính tông, chính là như cá gặp nước, làm ít công to."

Ném đi Âm Tán Nhân trong lúc vô tình lộ ra tin tức không nói, Lý Tuần lập tức liền bắt được trong lời nói của nàng thâm ý: "Vậy ý của ngươi là, Anh Ninh hay sao?"

Âm Tán Nhân vuốt cằm nói: "Đâu chỉ không thành, ngươi nhìn nàng trong mộng ngộ hợp, ốm ờ, trở lại hãm sâu trong đó, không thể tự kèm chế, vền vền luận tâm trí, so Minh Cơ, Minh Như chênh lệch dùng cái gì tính bằng lẽ thường! Tu tiên giả, cơ duyên thứ nhất, tâm trí thứ hai, căn cốt cuối cùng, chính là có cái hảo căn cốt, tu hành tinh tiến cực tốc, thật đến gặp nạn gặp chuyện thời điểm, cũng không có nửa điểm tác dụng."

Lời này là nhu hợp Âm Tán Nhân mấy ngàn năm qua kinh nghiệm kiến thức, có thể nói là tối quyền uy kết luận, Lý Tuần trong lòng thực đã bị nàng thuyết phục, nhưng là nghĩ đến nữ hài nhi này từ đầu đến cuối, đối với hắn phát ra từ nội tâm sùng bái cùng tôn kính, không khỏi lại có chút do dự.

Âm Tán Nhân không nói thêm gì nữa, chỉ là nhẹ nhàng vung tay áo, thu đi "Kính hồn khinh mộng" chi thuật, lại cực nhỏ tâm địa đưa nàng hơi có xoắn xếch quần áo chỉnh lý suôn sẻ. Nữ hài nhi hô hấp rất nhanh liền bình ổn xuống tới, theo ửng hồng chậm rãi rút đi, nàng ngủ yên khuôn mặt, tựa như như thủy tinh tinh khiết trong suốt, làm lòng người sinh thương yêu.

Nhưng mà, tại kiến thức đến nàng lúc trước uyển chuyển rên rỉ mỉa mai thái đàng sau, Lý Tuần đã rất khó dùng chất phác tâm thái đến quan sát. Càng quan trọng hơn là, dạng này như băng hỏa lưỡng cực biến hóa, chợt hồ ở giữa để hẳn nhớ tới một người tới.

Phun trào tâm tư người khác cảm giác không thấy, nhưng Âm Tán Nhân nhưng là lại quá là rõ ràng, nàng quay người cười nói: "Đúng rồi, tựa như như người nghĩ, nếu như nàng tại Minh Tâm Kiếm Tông tiếp tục tu hành, kỳ lấy trăm

năm, kia rõ ràng liền lại là một cái. . .

"Thanh Ngâm a!"

Chính chôn thân ở xó xỉnh bên trong phi hồ rên rỉ một tiếng, toàn bộ thân thể cơ hồ co lại thành đoàn, tại sơn động âm trầm áp lực thấp hạ, run lấy bầy.

"Tuần sư đệ, việc lớn không tốt!"

Linh Cơ thấp thỏm lo âu tiếng nói đánh thẳng tiến đến, Âm Tán Nhân thân hình phảng phất giống như hư ảo không thật bong bóng, sóng một tiếng liền biến mất không thấy.

Lý Tuần đột nhiên đứng lên, nhìn xem Linh Cơ phi nước đại đi vào, trên mặt trắng bệch, hiển nhiên đã là hoảng hồn.

"Chuyện xấu! Đan sư ca muốn đi ôm Kỳ sư tỷ, Kỳ sư tỷ đánh hấn một bạt tai, sau đó, ngự kiếm xuống núi đi!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Vấn Tình

Chương 01: Vấn tình

Tọa Vong phong chẳng biết lúc nào, mây đen tụ hợp, sau giờ ngọ ánh nắng sớm đã không thấy tăm hơi, trên bầu trời lưu quang quỹ tích cũng bởi vậy càng ngày càng dễ thấy. Kỳ Bích trong lòng xấu hổ giận dữ đã cực, lúc này đã không phân biệt đồ vật, mặc cho kiếm quang chảy đi mà xuống, chỉ muốn xa xa đào khai, cũng không quay đầu.

Các người vậy cũng gọi vợ chồng?

Không phải ngủ ở một chỗ, xưng vài câu tướng công, phu nhân, chính là vợ chồng. Chân chính làm phu thê, vậy phải có gia, có gia a!

Cái gì là gia? Trọng phu, lão bà, hài tử niết tại cùng một chỗ cũng không tính, bọn hãn còn muốn sinh kế, muốn lo liệu việc nhà, muốn nhà này thất thịnh vượng phát đạt, bọn hãn vì mới là gia. Các người tính là gì? Đạo lữ! Thuần vi tu đạo niết cùng một chỗ, lẫn nhau thải bổ nam tu nữ tu, liền mẹ nhà hãn là chuyện này!

Ngoại trừ tu đạo, hãn cái gì cũng không thể cho người! Người muốn hài tử, chính là xấu hãn đạo cơ, người càng là muốn, hãn càng là bất mãn, đến cuối cùng, người chính là trong lòng của hãn đầu ma chướng, ma chướng a!

Ma chướng. . . Kỳ Bích chỉ cảm thấy trong đầu trện trện mắt hoa, chẳng biết lúc nào, gò má nàng thượng đã ướt một mảnh, nàng muốn ngừng lại nước mắt, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể hết sức che miệng lại, không để cho mình khóc ra thành tiếng.

Đan Trí ngôn ngữ liền như là một thanh đao nhọn, hung hăng khoét tại nàng trên ngực, đẩy ra hết thảy lửa mình đối người nguy trang, mổ lộ ra bên trong đỏ tươi huyết nhục. Cho nên, nàng sợ hãi, nàng muốn chạy trốn khai, mặc kệ đi chỗ nào, chỉ cần có thể để nàng đem vết thương lại lần nữa vùi lấp xuống dưới. . . Cứ như vậy, thuận tiện!

Kiểm quang cứ như vậy sát qua lâm sao, tại cành lá vỡ vụn bay tán loạn bên trong, thẳng tắp hướng về phía trước. Cũng không biết bay bao xa, nàng tựa hồ nghe đến có nhân tại gọi tên của nàng, một tiếng không ngừng, lại liên tục hoán vài tiếng, thanh âm này càng ngày càng gần, rốt cục rõ ràng đến để Kỳ Bích không thể lại không xem tình trạng.

Nàng dừng lại kiểm quang, mờ mịt xem, trong lúc nhất thời lại không tìm chuẩn mục tiêu, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ cảm thấy khắp nơi mênh mông, đều là cỏ cây khô hôi, trên trời dưới đất thoáng như một màu, bỗng nhiên lại không phân rõ trên dưới đồ vật.

Thiên địa dường như trong nháy mắt lật đổ, nàng trong đầu choáng váng, kiểm quang tán loạn ở giữa, thân hình theo giữa không trung thẳng rớt xuống đi.

"Kỳ sư tử!"

Xuyên vào trong tai thanh âm càng ngày càng rõ ràng, theo cái này thanh gọi, không trung đột nhiên vân khí bốn hợp, "Ừng ục ục" liên tiếp khí mạt chen bách tiếng vang bên trong, Kỳ Bích đã ngã vào một đoàn mềm nhũn vân khí bên trong, mờ mịt hơi nước xông vào mũi mà vào, cũng làm cho nàng thần trí càng u ám một chút.

Ngồi tại cái này đám mây khói bên trên, Kỳ Bích run lên nửa ngày, mới miễn cưỡng hoàn hồn. Nàng ngẩng đầu, vào mắt vị kia lập thân hư không nam tử, không phải Lý Tuần, còn có ai đến?

Cùng Lý Tuần ánh mắt vừa giao nhau, nàng đột nhiên liền cười ra tiếng:
"Tuần sư đệ, người cũng là đến chà đạp ta a?"

Lời còn chưa dứt, nàng cũng nhịn không được nữa trong lòng đau khổ, nước mắt không chút kiêng kỵ khuynh tiết ra tới, vừa mới bị gió thổi làm hai gò má, lập tức lại ướt nhẹ một mảnh.

Lý Tuần cau mày, trong lúc nhất thời cũng là không nói gì. Hẳn đối loại chuyện này tuyệt không lành nghề, lúc này hẳn tình nguyện lại cùng tam đại tông chủ ác chiến một trận, cũng không muốn trực diện cái này tâm thần bị thương nữ nhân.

Tên kia miệng, làm sao lại phân không ra cái nặng nhẹ?

Trong lòng thầm mắng vài tiếng, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể là thấp giọng thở dài nói: "Kỳ sư tử, ta đưa người trở về."

Toàn không thể làm chung một câu, lại so bất luận cái gì an ủi chi ngôn càng tới hữu hiệu. Bất luận Kỳ Bích làm sao bi thiết không thẳng, đối dạng này thiện ý cũng nên có chỗ đáp lại, cũng chính là như thế dừng một chút, liền đưa nàng cảm xúc lưu động cắt đứt, lại để cho nàng khởi xướng giạt mình tới.

Đối mặt Kỳ Bích ánh mắt, Lý Tuần hơi có chút lúng túng, cũng liền không nói thêm lời, bấm một cái ấn quyết, khiến động Kỳ Bích dưới thân vân khí, liền muốn hướng dưới núi bay đi.

Nào biết mới lên tới giữa không trung, lại nghe được Kỳ Bích mở miệng yếu ớt: "Anh Ninh đâu?"

"Còn đang ngủ đâu." Lý Tuần thuận miệng trả lời một câu, nghĩ nghĩ lại nói: "Linh Cơ sư huynh ở phía trên chiếu ứng."

"Chúng ta trở về!"

"A?"

Lý Tuần lúc này là thật giạt mình, hẳn nghiêng đầu đi, trong lúc nhất thời lại nói không ra lời nói tới.

Kỳ Bích nhẹ nhàng lau đi nước mắt, cố gắng đem thần sắc của mình trở nên bình thường chút, lúc này mới nghênh tiếp Lý Tuần ánh mắt: "Anh Ninh rất thông minh, ta như trước hạ sơn, việc này liền không thể gạt được nàng, chỉ chọn cho nàng lo lắng. . . Trở về đi."

Lý Tuần im lặng, nửa ngày đằng sau mới gật đầu nói: "Kỳ sư tỷ yên tâm, ta đã để Đan sư huynh theo một phương hướng khác xuống núi, bề quan hồi lỗi đi, chuyện này, nếu như sư tỷ không muốn. . ."

Hắn lời nói một nửa, Kỳ Bích đã nghe ra chưa hết chi ý. Nàng trầm thấp nhất tiếu, ánh mắt đột nhiên liền thâm u xuống dưới: "Tuần sư đệ, các người đến tột cùng dấu diếm ta bao lâu?"

Trong lòng nháy một cái, Lý Tuần lại nhìn nàng lúc, lại chỉ có thấy được buông xuống xuống tới sợi tóc màn che. Tại thiên phong hây hây hạ, tóc xanh phấp phới, giao thoa trước mắt, hoảng hốt trong mê ly, để cho người ta phỏng không ra trong nội tâm nàng suy nghĩ.

Lúc này, Lý Tuần bỗng nhiên minh bạch, chính mình lại làm một kiện chuyện sai — tâm tư của nữ nhân, nào có tốt như vậy phỏng đây này?

Cười khổ một tiếng, hắn cũng không biện bạch, chỉ đứng tại đám mây một góc, bảo trì im miệng không nói. Kỳ Bích cũng không tiếp tục hỏi, vẫn duy trì ngồi quỳ chân tư thế, buông xuống phát màn, che lại tất cả ý tự biến hóa.

Cảnh tượng này, giống như đã từng quen biết.

Lý Tuần lẳng lẳng mà nhìn xem, trong thoáng chốc lại đã xuất thần. Bên tai phong thanh tựa hồ hóa làm khác tiếng rít, hàn khí tẩm cốt, trong lúc mơ hồ, xuyên thấu qua tầng kia hắc ám, hai điểm tinh hỏa tại băng lãnh dưới nước thiêu đốt.

Cho dù lẫn nhau tầm đó như thế tiếp cận, hầu như thổ tức có thể nghe, Lý

Tuần lại vẫn không rõ, ở bên trong là sung doanh hối hận cùng tuyệt vọng đau, vẫn là trừu hấp người khác linh hồn, bạn nàng vĩnh luân U Ngục!

Trên trán đột nhiên thấm vào một chút hơi lạnh, Lý Tuần tâm thần đột nhiên thanh tỉnh, ngẩng đầu lên, chỉ thấy được trên bầu trời tối tăm mờ mịt một mảnh, vài điểm tuyết phấn tung bay, dần dần dày dệt như màn, tại sơn phong hây hây hạ, theo một cái đỉnh núi chuyển qua một cái khác đỉnh núi, cuối cùng rồi sẽ toàn bộ thiên địa bao phủ tại tuyết màn phía dưới.

"Trận này tuyết tới thật gấp. . ."

Lý Tuần thật dài thở dài ra một hơi, vừa rồi, hấn tâm cảnh ba động đã rất nguy hiểm. Nếu không phải bị băng tuyết hàn khí bưng tỉnh, còn không biết hội nào ra chuyện gì tới.

Có này biến cố, Lý Tuần trong lòng cũng âm thầm cảnh giác, cảnh giới đột phá qua nhanh, cộng thêm tâm ma đâm sâu vào, khác còn tốt, dưới mắt cái này Linh Trúc thân phận, phải tất yếu mười hai vạn phần cẩn thận.

Lại nhìn về phía Kỳ Bích lúc, đã thấy nàng tại tuyết này trong sương mù, chỉ bất quá mấy tức thời gian, mép tóc trên vai, liền dính vào một lớp mỏng manh tuyết phấn, càng có vẻ thâm mê mang.

Lý Tuần tự hỏi không phải cái mềm tâm tư, nhưng nhìn đến đây tình cảnh này, muốn để hấn khoanh tay đứng nhìn, hấn cũng làm không được.

Thở dài, hấn lại sử cái ẩn quyết, vận khí thượng chấn động lay động, khí cơ xuyên thẳng qua dẫn dắt, tạo ra mờ mịt hơi ấm, đem tung bay bông tuyết ngăn tại xung quanh. Kỳ Bích cũng cảm nhận được biến hóa này, nàng khẽ nâng lên đầu, ánh mắt tại Lý Tuần trên mặt đảo qua, trở lại buông xuống xuống dưới.

Đang lúc Lý Tuần coi là vận khí phía trên đem lại lần nữa khôi phục lại trạng thái yên lặng lúc, lại nghe được Kỳ Bích nói nhỏ thanh: "Tuần sư đệ, theo giúp ta nói chuyện một chút đi."

Lý Tuần chần chừ một lúc, vẫn là đi tới, cũng học Kỳ Bích ngồi xồm hạ xuống. Có lẽ là dựa vào được tới gần, hẳn rõ ràng người ra, vân thượng ẩm khí ẩm vị bên trong, đã trộn lẫn vào giai nhân mùi thơm cơ thể, phương hình sâu thẳm, hẳn là một phen tư vị.

Hắn bỗng nhiên không biết nên nói cái gì cho phải.

Kỳ Bích nhưng cũng không vội mà nói chuyện, nàng vươn tay ra, nhẹ nhàng chải vuốt hơi có chút xốc xếch tóc mai.

Tuyết trắng cổ tay trắng, mây đen tóc xanh, cái này có thể xưng vũ mị tư thái, chỉ nghi tại trong khuê các, bàn trang điểm trước đó, Kỳ Bích đem nó hiện ở nhân trước, chưa chắc là hữu tâm, nhưng là tại trong lúc vô tình cải biến giữa hai người không khí.

Đối mặt tình hình này, Lý Tuần trong lòng không khỏi có chút cái khác suy nghĩ, nhưng lại rất nhanh bị xóa đi.

Trầm mặc kéo dài một đoạn thời gian, mắt thấy liền muốn trở lại Anh Ninh nghỉ ngơi vị trí, Kỳ Bích mới bình thân mở miệng nói chuyện: "Nếu là Tuần sư đệ ở vào người Văn sư ca tình trạng hạ, hội nhìn ta như thế nào?"

Chỉ nghe câu này, Lý Tuần liền đại khái đoán được, Đan Trí tên kia nói thứ gì.

Nhìn thấy Kỳ Bích khóe môi hiển lộ ra cay đắng, trong lòng của hắn thở dài, tiếng nói lại rất bình tĩnh: "Ta cùng Đại sư huynh kinh lịch khác biệt, cũng nghĩ không ra hắn dưới mắt là cái gì tình trạng. Bất quá, trong mắt của ta, Kỳ sư tỷ chính là Kỳ sư tỷ, Đại sư huynh nghĩ như thế nào, không liên quan gì đến ta."

Hắn ngữ khí lãnh đạm, lời nói ý lại cực kỳ thân cận, để cho người ta làm sao nghe không hiểu. Kỳ Bích mím môi nhất tiếu, tâm tình dường như có chỗ chuyển biến tốt đẹp, có thể tiếp xuống, câu hỏi của nàng liền để Lý Tuần có chút ăn không tiêu: "Người mặc kệ người Văn sư ca nghĩ như thế nào, cho nên, người

cũng liền mặc kệ người Đan sư huynh làm thế nào, thật sao?"

Cái tội danh này Lý Tuần là vạn vạn đảm đương không nổi, cho nên hấn lập tức lắc đầu phủ nhận, cười khổ nói: "Đan sư huynh tâm tư ta cũng chỉ là hiểu rõ cái đại khái, nhưng bây giờ không nghĩ tới hấn sẽ làm ra loại sự tình này. . . Nói đi thì nói lại, ta quản thiên quản địa, cũng không quản được người khác suy nghĩ a!"

"Mà lại, đối sư tử người, trên núi rất nhiều sư huynh đệ bên trong, cất phần tâm tư, chỉ sợ cũng không chỉ hấn một cái!"

Cái này thuần túy chính là nghe nhìn lẫn lộn, nhưng hiệu quả quả thực lợi hại, Kỳ Bích sắc mặt đầu tiên là đỏ chót, tiếp theo lại thanh bạch giao thoa, run lên nửa ngày mới biết thất thố, trong miệng mắng lấy "Nói hươu nói vượn", thân thể thoáng giãy dụa đứng lên.

Lý Tuần đi theo nhảy lên, trên mặt vẫn đoạn chính nhan sắc, không có nửa phần vui đùa âm ỉ bộ dáng.

"Kỳ sư tử, lời này người đương nhiên không thích nghe, thế nhưng là tu hành con đường dài dằng dặc, ai cũng có cái trì hoãn, tẩu hỏa, sư tử thời gian tu hành lâu hơn ta được nhiều, tương tự cảm ngộ xác nhận có. Đan sư huynh dưới mắt chính là ngộ nhập lạc lối, mà sư tử người, sao lại không phải?"

"Ta?"

Kỳ Bích trong mắt sáng hơi hiện lẳng ánh sáng, cùng Lý Tuần ánh mắt một đôi, lại đầu tiên là không chống chịu được, nghiêng mặt đi: "Là, ta sao lại không phải?"

Giọng nói yếu ớt thiên hồi, dần dần về phần vô. Lý Tuần đang lo lắng còn muốn hay không thừa cơ góp lời, lại nghe được bên tai tinh tế nói nhỏ: ". . . Cho nên, ta bội phục nhất chính là người a, Tuần sư đệ!"

"Ách?"

Kỳ Bích không có nhìn hẳn, chỉ là đưa ánh mắt về phía mạn thiên phi tuyết. Tại cái này nồng đậm tuyết trong sương mù, Tọa Vong phong hình dáng như ẩn như hiện, so ngày thường xa nhiều hơn một phần thần bí mênh mông.

"Ta cũng biết, Thiên Đô Phong một chuyện về sau, trong lòng đã là tâm ma đâm sâu vào, ta đã từng cố gắng qua, chỉ là mỗi tới lúc đêm khuya vắng người, chuyện cũ cuồn cuộn dâng lên, liền không thể tự chế, linh đài quần ma quấy, cơ hồ sống không bằng chết! Vài chục năm nay, trên tu hành lại khó có tiến thêm.

"Thế nhưng là Tuần sư đệ ngươi, ngày đó tuổi còn quá nhỏ, sở thụ kích thích thậm chí càng tại trên ta, cái này trong hơn mười năm, lại có thể tinh tu tiến mạnh, nhảy lên trở thành giới này đứng đầu nhất nhân tài mới nổi. . . Giữa người và người khác biệt, chính là như thế đại sao?"

Lý Tuần nhú nhú mày, Kỳ Bích cái này vô tâm chi ngôn, lại vừa vặn nói toạc ra hẳn tu hành cùng người khác chỗ khác biệt. Như Kỳ Bích kiến thức lại tiến bộ chút, nói không chừng còn có thể từ đó phát giác một chút khác văn chương.

Bất quá, Lý Tuần hiện tại cũng không chút nào để ý, chỉ là mỉm cười nói: "Tính tình của ta cùng sư tỷ khác biệt, có lẽ đây chính là nguyên nhân vị trí. . ."

"Có lẽ đi." Theo Kỳ Bích ngữ khí, liền có thể nghe ra nàng đối với cái này đồng thời vô hứng thú, bản ý của nàng cũng không phải là dây dưa những này chuyện xưa.

Ngừng lại Lý Tuần giải thích đằng sau, nàng nói nhỏ: "Tu vi trì trệ không tiến, nếu chỉ là ảnh hưởng một mình ta thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác cũng liền mệt mỏi hẳn. Những năm này, hẳn phân tâm không chuyên tâm, tiến cảnh bình thường, ta đều là biết đến, lại không muốn suy nghĩ nhiều. . ." Kỳ thật ta hẳn là cảm tạ Đan sư đệ, nếu không phải hẳn, ta chưa hẳn có thể thấy rõ ràng! Chỉ là, gần đây, ta không muốn gặp lại hẳn!"

Ngôn ngữ của nàng trước sau có phần không ăn khớp, hiển nhiên vẫn khó mà tự kèm chế, một câu cuối cùng cố nhiên là ít có quyết tuyệt, lại như cũ không thoát khỏi được chuốc khổ tự thương hại cách cục. Lý Tuần thầm than một tiếng, rốt cục tuyệt lại khuyên suy nghĩ. Bất quá nói đi thì nói lại, người khác chuốc khổ tự thương hại, lại mắc mớ gì tới hần?

Thật sự là kỳ tai quái dã.

Phát giác được tâm tình của mình biến hóa, Lý Tuần liền lại gánh chịu phần tâm tư. Lúc này ở trên cao nhìn xuống, đã có thể nhìn thấy bên ngoài sơn động đi qua đi lại Linh Cơ, nhìn hần tấm kia không thể che hết tâm tư gương mặt, Lý Tuần liền biết, muốn đem sự tình hóa giải tại vô thanh vô tức bên trong, khó a!

Bất kể nói thế nào, sự tình cuối cùng không có tiếp tục chuyển biến xấu xuống dưới. Đan Trí lúc này coi như nghe lời, cũng có thể là bị hù sợ, sớm liền hướng tông môn xin bề quan, các loại Lý Tuần bọn hần xuống núi lúc, hần đã "Dốc lòng tu luyện" đi. Không có người này ở trước mắt, Kỳ Bích cùng Linh Cơ cuối cùng còn có thể duy trì bình thường thần sắc.

Đem Kỳ Bích cùng Anh Ninh đưa về chỗ ở đằng sau, Lý Tuần đã cảm thấy mệt mỏi muốn chết, đang chờ trở về nghỉ ngơi, đã thấy đến Linh Cơ cau mày theo ở phía sau, nhắm mắt theo đuôi, không có nửa điểm nhiều nhân tự giác.

Lý Tuần vừa bực mình vừa buồn cười, quay đầu nói: "Người làm sao không trả lại được? Lưu sắc mặt này cho ta nhìn sao?"

Linh Cơ sắc mặt không có chuyển biến tốt đẹp, khó chịu nửa ngày sau mới nói: "Hôm nay đều tại ta, ta quá nóng lòng. . ."

"Chính hần nhập ma chướng, lại có thể trách được ai đây?" Lý Tuần trước vì mọi người rũ sạch liên quan, lại nói tiếp: "Ta cũng lo lắng hần tâm tính bất ổn, bất quá, việc đã đến nước này, ở trước mặt khuyên nhủ biện pháp liền lại không có thể sử dụng, chúng ta chỉ có thể âm thầm kêu gọi, miễn cho hần nhất thời nghĩ quẩn."

Ngoài miệng nói, trong lòng của hắn đã là cười lạnh: Nghĩ quân? Sợ rằng sẽ còn làm ra chuyện gì tới đi!

Lúc đầu chỉ tùy tiện tưởng tượng, có thể nhớ lại Đan Trí bị hắn quở trách xuống núi thời điểm, kia tử bạch tuyệt vọng sắc mặt, Lý Tuần liền lưu lại phân tâm, nhưng ngoài miệng không ngừng, lại nói: "Bất quá việc này cũng có thể xem như cơ hội, nếu như hắn có thể từ đó hoàn toàn tỉnh ngộ, vậy vẫn là người công đức đâu!"

Linh Cơ biết đây là Lý Tuần cố ý giúp hắn điều trị tâm tình, liền bĩu môi, cười lớn hai lần, chỉ là sắc mặt rất nhanh vừa trầm xuống dưới. Lý Tuần liếc mắt, đối với băng hữu mềm tâm tư thực sự không thể làm gì.

Nỗ lực lại khuyên vài câu, cuối cùng để Linh Cơ kiềm chế tâm tình, trở về nghỉ ngơi. Nhìn xem hắn ngự kiếm trở lại, Lý Tuần ngược lại lại ủ rũ toàn bộ tiêu tán, tại cửa nhà mình ngốc đứng một lát, lúc trước tích trữ suy nghĩ bắt đầu rõ ràng lên: Đan Trí tiểu tử kia, sẽ không thật làm ra chuyện gì tới đi!

Nhất niệm đã lên, Lý Tuần cũng có chút đứng ngồi không được, hơi làm suy nghĩ, cũng giá vân bay lên, hướng Chỉ Quan phong đi xuống.

Minh Tâm Kiếm Tông đã xuất sư đệ tử đời ba, ngoại trừ Văn Hải, Kỳ Bích vợ chồng đến Lý Tuần ở tại Chỉ Quan phong, còn lại đồng đều ở phân tán tại Liên Hà sơn tất cả đỉnh núi trong cốc.

Đan Trí nơi ở chính là một chỗ thung lũng, khoảng cách Chỉ Quan phong cũng không xa, Lý Tuần bỏ ra non nửa khắc đồng hồ liền phi chống đỡ nơi đó, đẩy cửa thẳng vào.

Trong sơn cốc tuyết trắng ai ai, che đi hơn phân nửa cỏ cây bố trí, liếc nhìn lại, ngược lại là lạ thường vui mừng.

Dựa theo Lý Tuần ý nghĩ, này nhớ Đan Trí hắn là lập tức vồ lên trên, khóc nháo mời hắn xuất cái chủ ý mới tính bình thường. Thế nhưng là, ngoài dự liệu

chính là, mãi cho đến Đan Trí chỗ ở nội, bên trong đúng là nửa chút âm thanh đều không.

Sắc trời đã tối xuống dưới, trong phòng cũng không có điểm đèn, hắc ám choáng váng nhiễm hơn phân nửa gian phòng, cùng ngoài cửa sổ xuyên thấu qua tới tuyết quang đan vào một chỗ, quý dị âm trầm, lại thâm sâu tịch khó nhất lấy nắm lấy.

Lý Tuần nhíu mày, con người căng rụt mấy lần, rất nhanh thích ứng trong phòng tia sáng, thế nhưng là ánh mắt vẫn đi tuần tra hai vòng, mới tìm được Đan Trí vị trí. Cái này kẻ đáng thương chính núp ở nơi hẻo lánh bên trong, cuộn thành một đoàn, toàn bộ thân thể đều biến mất ở trong bóng tối.

Tiến lên trước một bước, Lý Tuần đang muốn nói chuyện, ánh mắt chiếu tới, bờ môi lại khép kín lên.

Đan Trí đang phát run, tại tĩnh lặng đại bối cảnh hạ, rì rào tuyết rơi âm thanh, răng trên răng dưới giường "Đắc đắc" tiếng va đập, còn có kia tựa hồ đem cốt nhục chấn động rớt xuống quái hưởng, đủ loại âm thanh hợp lại, lại hóa thành một chuỗi thấp mảnh nghẹn ngào, dung nhập vào dần dần khuếch tán trong bóng tối đi.

Lý Tuần lẳng lẳng mà nhìn xem, nhìn cái này kẻ đáng thương căn ngón tay cái, vô ý thức đè nén, để nghẹn ngào vụn vặt không thành tiếng. Lộ ở bên ngoài nửa gương mặt sớm là nước mắt đan xen, vụn vụn trên mặt lại thấy không rõ là sợ hãi, tuyệt vọng lại hoặc bi thương.

Một màn này, lại là giống như đã từng quen biết.

Lý Tuần trong thoáng chốc cảm thấy, gần nhất mình tựa như cúi xuống đợi chết lão hủ, trước mắt lóe lên hết thảy tổng cùng chuyện cũ trước kia cấu kết không rõ. Lòng của mình cũng tại giống như đúng như huyền trong sương mù, không biết thành cái gì hình dạng.

Lòng người quả nhiên là kỳ diệu nhất đồ vật, tại thời khắc này, Lý Tuần phát giác, trong lòng của hắn khinh thường, xem thường, nhàm chán loại hình cảm giác nhanh chóng giảm đi, lưu giữ lại, thì là không nói rõ được cũng không tả rõ được tâm tư, mà cuối cùng, cái này tâm tư cũng hóa thành thờ dài.

Tiếng thờ dài giống như là nhất căn kim nhọn, mãnh liệt đâm tại Lý Tuần trên da đầu. Trong chớp nhoáng này đau đớn để hắn theo phân loạn ý tứ lưu động bên trong bưng tỉnh tới, gần như vội vàng lui ra ngoài, lại không nguyện đợi tại cái này đột nhiên đè nén làm hắn không thờ nổi không gian bên trong.

Lý Tuần xông ra ngoài phòng, tại băng lãnh tuyết trong sương mù làm cái hít sâu, lúc này mới cảm giác rất nhiều. Hắn lại vỗ vỗ gương mặt, tại tiếng vang lạnh lạnh bên trong, điều chỉnh tâm tình, trong đầu lại vẫn chớp động lên Đan Trí đòi phế tuyệt vọng ánh mắt.

Con mắt này tuyệt không có tiêu điểm, lại gắt gao chụp lấy trái tim của hắn, khiến cho dựa vào cái nào đó rung động, phát ra trầm thấp thanh âm rung động.

"Gặp quý!"

Chữ nhỏ một tiếng về sau, Lý Tuần bay người lên, cũng không quay đầu lại hướng phía Chỉ Quan phong bay đi.

Hắn là đang không ngừng trên mặt đất thẳng, mà ở càng sâu cảm giác bên trong, hắn lại cảm thấy, chính mình phảng phất đang từ Lâm Uyên trên đài rơi xuống — trước một khắc, hắn quan sát chúng sinh, không ai bì nổi, trong nháy mắt lại nền tảng sụp đổ, đến mức luân lạc tới cùng đầu kia kẻ đáng thương sánh vai!

Đúng vậy, cho dù hắn tuyệt không nguyện thừa nhận, nhưng sự thật như thế: Hiện tại Đan Trí, chính là sáu mươi bốn năm trước Lý Tuần! Cả hai tầm đó, không có bất kỳ cái gì trên bản chất khác biệt.

Cái này thật mẹ nhà hắn. . . Lý Tuần có thể nói là "Trốn" hồi Chỉ Quan

phong, trong lòng của hắn tràn đầy bức bối, phun trào khí huyết vô số lần đánh thẳng vào tâm phòng. Lý trí cùng xúc động cùng một chỗ nói cho hắn biết, hiện tại hắn cần làm chút gì, chứng minh cũng hảo, phát tiết cũng được, tóm lại nhất định phải xử lý xuất kia đáng thương trùng lực không thể bằng sự tình ra tới, nhiều ít cũng là an ủi.

Nhưng mà, tại trở lại lầu nhỏ đằng sau, hắn ngược lại bắt đầu ngẩn người: Là muốn làm chút gì, có thể làm cái gì đâu?

Tại không biết làm thế nào tâm thái chi phối hạ, Lý Tuần du hồn theo dưới lầu đi đến trên lầu, lại quay lại đến, như là ba năm nhất, lại vẫn tìm không thấy mục tiêu.

Huyệt Thái Dương cái khác mạch máu đã ở thành thạch nhảy lên, nếu như trong tay có thanh kiếm, hắn nhất định sẽ không chút do dự rút kiếm liền trầm, trước hủy cái này lầu nhỏ, lại giết hết Chỉ Quan phong trên dưới, phun một cái trong lồng ngực tích tụ.

Lý Tuần mặt đỏ lên, nặng nề mà đạp trên bước chân, lần thứ năm đi vào thư phòng. Thông thả tới lui hai vòng, đang muốn lại đi ra, ma xui quỷ khiến, ánh mắt của hắn vô ý thức đảo qua trên bàn sách trưng bày phiến đá, còn có bên cạnh giá bút, nghiên mực.

Trong đầu tựa hồ vang lên thanh ngọc khánh thanh minh, khiến cho hắn gần như sụp đổ lý trí hơi chậm lại. Hắn đoạt trước hai bước, nhìn chăm chăm khối kia phiến đá, run lên nửa ngày, chợt phát chương đánh xuống, đánh cho phiến đá chia năm xẻ bảy.

"Có!"

Tiếng kêu bên trong, hắn ống tay áo xoay tròn, đem đầy bàn toái Thạch Thanh được sạch sẽ, tiện tay ném ra ngoài cửa sổ, thuận tiện lại cốc một tầng tuyết trắng tiến đến, chân tức tiềm vận, làm cho hóa thủy, nhỏ vào nghiên mực. Hắn thì cầm lấy bên cạnh dường như có chút quý báu mực đầu, tại mới nghiên

bên trong mài hai lần.

Mực là hảo mực, chỉ tiếc mài mực thủ đoạn kém cỏi. Nhìn xem đậm nhạt không đồng đều mực nước khuếch tán ra đến, Lý Tuần trong lòng lại là một hồi lâu phiền muộn, hẩn nhắm mắt không nhìn, đãi định định thần, liền lại một chường vỗ trên bàn, cứu thanh vang lớn, nghiên mực cũng nhảy lên, tại cái này thanh loạn hưởng bên trong, hẩn cắn răng nói: "Mài mực!"

Âm Tán Nhân thon dài thân hình ứng thanh từ trong hư không thoáng hiện, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, đi đến bàn đọc sách trước đó, thoáng dò xét trong phòng bố trí, tiếp theo mím môi nhất tiếu, đem ánh mắt chuyển qua Lý Tuần trên mặt.

Lý Tuần quay mặt qua chỗ khác, dường như nhìn ngoài cửa sổ cảnh tuyết, đồng thời không có phản ứng nàng, càng không có đem lời nói lần thứ hai.

Âm Tán Nhân cũng không so đo, trước khê giường tổ thủ, trải rộng ra trang giấy, lại thả cái chặn giấy, tay trái lúc này mới đong đưa phất trần, khoác lên cánh tay phải chỗ khuỷu tay, ngón út hướng lên nhẹ câu tay áo, hiện ra một đoạn như là bạch ngọc cánh tay.

Nàng nhặt lên mực đầu, ngón trỏ chống đỡ ở trên đỉnh, ngón cái cùng ngón giữa kẹp ở hai bên, dùng tiêu chuẩn nhất tư thế, chậm rãi cọ xát. Nàng tựa hồ toàn không biết đây là Minh Tâm Kiếm Tông trọng yếu nhất khu vực, trong lúc giơ tay nhắc chân khoan thai tự đắc, cũng không có nửa phần bị nhân sai khiến hưởng vị.

Mà lại cùng Lý Tuần so sánh, nàng mài mực thủ pháp liền tuyệt diệu vô cùng, cọ xát lúc mịn nhẵn im ắng, tuy chỉ là tới tới lui lui vài cái động tác, lại tại quanh co bên trong hiện ra hư tĩnh thanh hay khí độ tới.

Lý Tuần trong lúc vô tình liếc nhìn, liền rốt cuộc không nhớ ra được, chỉ cảm thấy lấy theo ngọc thủ ô mặc lệch vị trí, hẩn xao động tâm tình lại hơi có bình phục.

Hắn không tự giác ngồi đến trước bàn, cầm nâng bút tới. Bút lông sói mũi thu nạp mực nước, dần dần chuyển đen nhánh, nhìn xem tuyết trắng trang giấy, hắn lấy lại bình tĩnh, nâng bút tại giấy trắng phải bưng, lấy chữ Khải vừa viết xuống "Cấm pháp bí yếu trực chỉ" sáu chữ.

Mùng một hạ bút, hắn liền cảm giác đầy ngập hỏa khô theo đầu bút lông vận chuyển, đổ xuống mà ra, chuyển hướng ở giữa góc cạnh rõ ràng, gương cung bặt kiếm, nhưng mà viết đến "Trực chỉ" hai chữ lúc, miêu tả càng ngày càng mới nhuận chỉnh tề, mặc dù không mất kinh kiện sáng sủa, nhưng cũng nội liễm hơn nhiều.

Hơi chút suy nghĩ, hắn đổi quản mềm hào, tiếp tục hạ bút, lần này thì đổi chữ nhỏ. Hắn đầy ngập xao động, đồng đều tại mở đầu sáu chữ thượng hòa tan ra, lúc này tâm cảnh linh minh, chỉ cảm thấy cấu tứ bay lên, gần ngàn chữ tổng cương tự hơi, một mạch mà thành, như châu như liên, hảo bất khoái ý.

Thẳng đến cuối cùng một bút hạ xuống, Lý Tuần mới khẩu ô thở dài, trong lòng tích tụ, quét sạch sành sanh. Hắn gác lại bút đến, đang muốn đem trước mắt bản này tác phẩm tinh tế phẩm vị, Âm Tán Nhân lại trước đưa tay cầm lên, một bên nhẹ nhàng thổi càn bút tích, một bên suy nghĩ đọc. Mới nhìn mấy hàng, chính là nhất tiếu.

"Khẩu khí mặc dù lớn, nhưng cũng là có thật dự đoán, khó được nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu. .. Bất quá, người thật muốn đem những này tâm đắc viết xuống đến?"

Nếu như nói Lý Tuần mới nổi lên niệm lúc, vẫn chỉ là vì hiển lộ rõ ràng người "Địa vị", đợi đến viết xong bản này bài tựa, hắn đã đem tạp niệm lãng động xuống dưới, là thật nghĩ làm một thiên đại văn chương ra tới. Cho nên, Âm Tán Nhân hỏi thôi, hắn cũng không chút nào chần chờ gật đầu nói: "Khó được có ý nghĩ, vì sao không làm?"

Nói thì nói thế, nhưng thật làm, nhưng còn xa không giống nói tới dễ dàng

như vậy.

Lúc trước làm ra lời tựa, là đứng tại chỗ cao đặt bút, bút pháp giản lược, vền vẹn đưa đến lãnh đạo cương lĩnh tác dụng, cũng không quá khó.

Tới chính văn chỗ, Lý Tuần chẳng những muốn chiếu cố đến thể hệ nghiêm mật, còn phải cố gắng đem bên trong lý luận, phạm lệ các loại khống chế ở ngoài sáng tâm cấm pháp phạm vi bên trong, hết sức khảo nghiệm hấn do cạn đến thâm, do một biết mười thôi diễn công phu.

Đêm dài đi qua, sắc trời không rõ thời điểm, Lý Tuần số dễ nó bản thảo, bắt quá mới viết hơn hai ngàn tự, sơ bộ tỏ rõ cấm văn khắc hoạch, hợp lại, thôi diễn cơ sở.

Cái này non nửa thiên bản thảo thua xa viết lời tựa lúc cấu tứ chảy ra, nhưng viết xong lại nhìn, vẫn là tự tự châu ngọc, cực có đại gia khí tượng, Lý Tuần bản nhân cũng hết sức hài lòng. Tự giác một đêm suy tư xuống tới, cấm pháp chi đạo căn cơ lại tăng dày không ít.

Hấn viết một đêm văn chương, Âm Tán Nhân cũng ở bên cạnh nghiên một đêm mực. Khó được nàng từ đầu đến cuối đều là thông dong bình tĩnh thần khí, mài mực lúc cũng thanh u không màng danh lợi, chính là thỉnh thoảng nhìn xem, cũng đẹp mắt cực kì, để cho người ta không cảm thấy mệt mỏi.

"Thiên cổ văn nhân giai khách mộng, hồng tự thêm hương dạ độc thư. . .
Chính là dưới mắt chỉ thấy nữ quan, duy nghe mùi mực, cũng làm cho nhân thần tư nhẹ nhàng khoan khoái, thật là cực hay!"

Trong lòng khó được chuyển nhẹ nhõm suy nghĩ, Lý Tuần dứt khoát bỏ xuống bút, đuổi cái thật to lưng mỏi, nghe khớp xương lạch bả lạch bả tiếng vang, hấn toàn bộ thể xác tinh thần đều giống như ngâm mình ở trong nước ấm, cực kỳ thoải mái.

Âm Tán Nhân hướng phía bên này mím môi nhất tiếu, đang muốn nói

chuyện, thần sắc nhưng là khế biến, hướng Lý Tuần quăng tới cái tin tức, thân hình cảm thẳng nhập trong hư không đi.

Lý Tuần vẫn duy trì duỗi người tư thái, nhưng toàn thân khớp nối đều cứng đờ, ngay tại Âm Tán Nhân tránh đi thời khắc, theo thư phòng cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại, một cái người cực kỳ quen thuộc ảnh chính tung bay tới, chính là Minh Cơ không thể nghi ngờ.

Minh Cơ cũng là cảm giác nhạy cảm, tại Lý Tuần ánh mắt bắn ra đi qua đồng thời, nàng cũng có cảm ứng, nhìn về phía này. Hai người cách xa nhau gần dặm, cách cửa sổ, đều là nhất tểu, chỉ bất quá Lý Tuần tự giác, khuôn mặt tươi cười của hắn có chút trở nên cứng.

Quả nhiên, hờn dỗi không được, cùng mình hờn dỗi càng là ngu xuẩn đến đỉnh. Để Âm Tán Nhân trú hình ở đây, vẫn là quá mạo hiểm nha!

Suy nghĩ ở giữa, Minh Cơ cũng không đi cửa chính, trực tiếp theo bám lấy dưới cửa lách mình tiến đến, lại như cũ thần tư thoải mái, cực kỳ đẹp mắt. Lý Tuần lại chỉ có thể cười khổ, vội vàng đứng lên chào hỏi. Đồng thời hắn cũng chú ý tới, Minh Cơ trên tay còn đang nắm một thanh bảo kiếm, chắc là vì hắn theo tông môn trong bảo khố tìm ra.

Thấy Lý Tuần ánh mắt chuyển qua trên thân kiếm, Minh Cơ cười mỉm mà đem đưa tới: "Kiếm danh 'Khố Trúc', tại giới này thanh danh không hiện, nhưng so sánh 'Thanh Ngọc' chất liệu càng hơn ba phân, khó được quang hoa nội liễm, hành ý sử khí, hòa hợp chỗ đương hơn xa 'Thanh Ngọc' mới là."

Lý Tuần bận bịu cảm ơn, lúc này mới hai tay đem kiếm tiếp nhận, quả thấy kiếm này ngoại vỏ cổ phác, trình thiên nhưng khô lục trúc sắc, đồng thời không hoa văn, rút kiếm ra đến, thân kiếm cũng bảo quang nội liễm, chân tức tập trung lúc, hơi lên mịt mờ thanh quang, tuyệt không loá mắt, thân kiếm tiềm chấn, ong ong kiếm ngân vang, càng thấu mười phần thanh tịnh.

Hắn lại cảm thấy thân kiếm nặng nhẹ, đều thuận buồm xuôi gió, liền biết

Minh Cơ rất hạ một phen công phu, tự nhiên vô cùng cảm kích.

Minh Cơ đối với cái này ngược lại không để ý, chỉ là cười nói: "Ta vì người chọn lấy một thanh kiếm tốt, vẫn còn muốn nhìn, người khả năng này xứng hay không được. . . Đi bên ngoài luận bàn một hai làm sao?"

Lý Tuần liền biết việc này chạy không khỏi đi, chỉ có thể ứng. Hắn trước đem kiếm trở vào bao, lại quay người thu thập trên bàn bản thảo, nào biết bên cạnh duỗi ra một cái tay đến, đem phía trên kia mặt lời tựa rút ra ngoài. Lý Tuần ngẩn ngơ, quay đầu cười khổ nói: "Tứ sự thúc. . ."

"Khẩu khí thật lớn!"

Minh Cơ đánh giá ngược lại cùng người nào đó sai kém phảng phất, bất quá nàng càng thẳng thắn một chút: "Ta đối cấm pháp chi đạo là không thông, nhưng nhìn cái này lời tựa, cũng cảm thấy rất có tâm đắc. . . Phía sau đâu?"

Lý Tuần bần bệ đưa lên bài viết, một bên cười nói: "Còn xin sư thúc ngài chỉ ra chỗ sai."

Minh Cơ lờm hẩn một cái, tiếp tục xem tiếp.

Lý Tuần hiện hữu bài viết chỗ sách vẫn là cơ sở tính đồ vật, đừng nói là Minh Cơ, chính là bất kỳ một cái nào mới nhập môn đệ tử, đều có thể có chỗ lĩnh hội. Minh Cơ đương nhiên sẽ không cười hẩn viết thô thiển, trên thực tế, đang nhìn quá cao phòng kiến linh thức bài tựa đằng sau, Minh Cơ đã hiểu rõ Lý Tuần ý đồ.

Hắn rõ ràng chính là nghĩ sáng tác một bộ do thiên nhập tâm, theo cơ sở nhất đến huyền ảo nhất cấm pháp tu hành bảo điển.

Không hề nghi ngờ, đây là một cái cực lớn công trình, tuyệt không phải mười ngày nửa tháng liền có thể hoàn thành, mà là cần năm này tháng nọ cố gắng.

Lấy Lý Tuần tài hoa tung hoành, chỉ cần có thể hoàn thành, dù cho so ra kém

Hồi Huyền, Tinh Cơ, Bất Ngôn ba tông truyền thế kinh điển, cũng đủ để trở thành Minh Tâm Kiếm Tông lớn nhất giá trị bí điển pháp môn một trong, lưu truyền hậu thế.

Tại Lý Tuần và bản thảo tầm đó qua lại liếc nhìn, Minh Cơ kia lóe sáng ánh mắt, thậm chí để Lý Tuần trong lòng chột dạ.

Thật lâu, nàng mới thở dài nói: "Nếu người có thể theo bài tựa nói, làm ra bộ này lấy làm đến, liền đủ để sánh vai bất kỳ một cái nào tông môn tiên bối. . . "Đừng nói không dám nhận, đây chính là sự thật. Hắc, người khác đều là trước viết chính văn, tiếp theo bổ tự, người nhưng là đem nó đảo ngược, sợ là sớm đã đã tính trước đi."

Gặp nàng nói đến đây tình trạng, Lý Tuần cũng không còn biện bạch, chỉ mỉm cười hạ thấp người mà thôi. Như thế chắc chắn thái độ, so bất luận cái gì ngôn ngữ đều tới hữu lực.

Minh Cơ nói một tiếng "Hảo", đem bản thảo thả lại, ngay sau đó lại dùng chuỗi kiếm khoác lên trên vai của hắn: "Đừng hòng trốn trượng! Coi như người có thể viết ra « Hóa Tinh Bí Điển » đến, hôm nay cũng chạy không thoát đi. . . Đi thôi, ta nhìn người tu vi bước lui bao nhiêu!"

Lý Tuần tâm tư bị nàng khám phá, chỉ có thể cúi đầu nhìn trong tay "Khổ Trúc" bảo kiếm, trên mặt khổ được đã có thể chảy ra nước.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Tuyệt Mệnh

Chương 02: Tuyệt mệnh

Công lực có thể che giấu, cảnh giới đâu?

Nơi này Lý Tuần mấy ngày gần đây một mực tại vì thế vấn đề mà buồn rầu.

Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật kết hợp ngọc trừ tà, rất tận tụy đem hãn một thân Huyết Ma mùi tanh che lấp sạch sẽ, cũng thuận thế đem hãn tu vi gãy đi bốn thành.

Nhưng mà, theo cảnh giới kéo lên, Lý Tuần phát hiện, hãn quan sát thế giới này phương thức, tựa hồ cùng lúc trước đã có chỗ khác biệt, càng chết là, hãn còn không có biết rõ ràng, hai trọng cảnh giới, đến tột cùng "Khác biệt" ở nơi nào.

Cho nên, tại cùng Minh Cơ luận bàn quá trình bên trong, hãn rõ ràng cảm thấy mình đối Thanh Yên Trúc Ảnh kiểm quyết thể ngộ cao hơn một tầng, nhưng bó tay bó chân phía dưới, ngược lại làm cho khó chịu vô cùng, để Minh Cơ cực không hài lòng, dưới tay cũng càng không lưu tình, kiếm khí giữa ngang dọc, đánh cho hãn chật vật không chịu nổi, căn bản không thở nổi.

Chính vì vậy, những ngày tiếp theo, Lý Tuần trôi qua phi thường "Phong phú" .

Hãn một phương diện phải hao phí đại lượng tinh lực, sáng tác kia bộ tác phẩm vĩ đại, một phương diện khác, hãn cũng không thể dựa vào cái này thoát khỏi Minh Cơ trừng phạt thức "Dây dưa" . Tất cả còn lại thời gian, chính là tại

Minh Cơ chỉ đạo hạ, củng cố tu vi, quen biết kiếm tính — cái này so để hãn viết mười bộ điển tịch còn muốn thống khổ.

Đây là Lý Tuần những năm gần đây, ít thấy đơn thuần thời gian. Trong mỗi ngày sáng sớm đăng phong luyện kiếm, buổi chiều viết sách lập thuyết, cho đến buổi chiều, lại ngồi điều tức, đơn giản gần như buồn tẻ.

Nhưng mà chính là như vậy thời gian, để Lý Tuần lòng rộn ràng tư lắng đọng xuống, rất nhiều phiền lòng sự tình đều đặt ở một bên, thời gian dần qua cũng bắt đầu mơ hồ, phảng phất kia đã là một cái thế giới khác cổ sự.

Như thế qua hơn mười ngày, Lý Tuần bản thân còn không có chán ghét loại cuộc sống này, thế nhưng lại có một chút bối rối. Nhất là tại đêm khuya độc lập đả tọa, linh đài sáng thanh linh thời khắc, rõ ràng dần vào giai cảnh, lại có thật nhiều giống như thật không phải thật hình ảnh cuộn cuộn đi lên, làm các loại ma kiếp.

Bởi vì đây là lúc tu luyện thường cũng có sự tình, Lý Tuần lúc đầu cũng không thèm để ý, chỉ lấy độ kiếp pháp môn từng cái chém mất, nhưng mà hai ngày xuống tới, ma kiếp càng ngày càng nghiêm trọng, đến mức khiên động toàn thân khí huyết, cấu kết tâm hồn, sử "Bất Động Tà Tâm" tha thiết chấn minh, đảo loạn chân tức lưu động, sử một đêm bài tập toàn trôi theo dòng nước.

Lý Tuần mở to mắt, tán đi chân tức, hết thấy lập tức khôi phục như lúc ban đầu. Nhưng mà vền vện yên tĩnh trong chốc lát, ngực của hãn liền tê tê đại đại, tựa hồ có vô số tiểu trùng toán loạn. Cảm giác cực kỳ nhỏ, đến mức hãn suýt nữa cho rằng kia là ảo giác.

"Đây coi như là chuyện gì xảy ra?"

Cảm giác này không giống như là trước đó vài ngày nôn nóng, ngược lại là một loại nào đó không thể lời chi xúc động. Lý Tuần ôm ngực đi tới trước cửa sổ, nhìn xem phía ngoài ánh trắng cảnh tuyết, lông mày vắn cùng một chỗ: "Uy, ta có phải hay không luyện công xảy ra vấn đề?"

Nhìn lên hẳn là đối không khí nói chuyện, nhưng không khí thật đúng là có đáp lại, kia là Âm Tán Nhân từ tính êm tai nói nhỏ: "Xét thấy trước kia chưa bao giờ đồng tu ba phái pháp môn, còn có thể sống đến người thanh này tuổi tác, ta không có cách nào cho người đáp án. Bất quá, chỉ là đoán, ta lại cảm thấy này cũng có chút phật môn thần thông hương vị."

"Phật môn thần thông?"

"Bởi vì một loại nào đó thời cơ, cảm ứng thiên đạo vận chuyển, đối bát hoang lục hợp, quá khứ tương lai mọi việc có chỗ xúc động — dựa theo Minh Tâm Kiếm Tông thuyết pháp, đây coi như là 'Thượng thể thiên tâm' đi, người tử quý kia sư phụ không phải danh xưng 'Thiên Tâm kiếm' a?"

Một câu cuối cùng rất có châm chọc hương vị, Lý Tuần lại coi là gió bên tai, chỉ nắm lấy lời nói bên trong yếu điểm: "Liên xem như 'Thượng thể thiên tâm', vậy nói rõ cái gì, ta tu vi tinh tiến? Còn có, xúc động ta, lại là cái gì?"

"Tu vi tinh tiến? Người nghĩ đến cũng rất đẹp!" Âm Tán Nhân dù chưa trú hình, nhưng ngôn từ hàm ý muôn màu muôn vẻ, nghe ngóng như người ở trước mắt.

"Người liên không kỳ quái a, người kia ngọc trừ tà được xưng làm tu hành chí bảo, nó nguyên nhân lớn nhất chính là có thể trừ tà độc tâm ma, lấy mờ mịt linh khí, làm vô thượng bảo vệ."

"Thế nhưng là hai ngày này, trong lòng người lại ma kiếp không ngừng, xem ngọc trừ tà như không, đây là điển hình trong ngoài giao công chi tướng. Nó đầu nguồn, không ở đây người trong lòng, mà tại thân thể người phía trên a!"

Lý Tuần ừ một tiếng, trầm ngâm nói: "Nhục thân, người nói là Huyết Ảnh yêu thân?"

"Chỉ sợ là. Tu đạo từ trước đến nay là lập không bằng khai thông, người lấy Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật đồng thời ngọc trừ tà, đem cái này vô thượng ma

công ngành sinh sinh khóa ở đầu óc bên trong, cố nhiên sẽ không lộ ra chân ngựa, nhưng tâm hồn bên trong, ma hóa lại sẽ không đình chỉ, sẽ chỉ càng ngày càng nghiêm trọng. Người gần đây ma kiếp không ngừng, đương có liên quan với đó.

"Mặt khác, « Huyết Thần Tử » dù sao cũng là Vô Thượng Thiên Ma bí pháp, tự có huyền diệu của nó. Mà này thường thường đều là diệu thủ ngẫu nhiên đạt được, không thể nói, cứng rắn đi phân biệt là không thành.

"Ngược lại là trong lòng người xúc động, lúc có thời cơ dẫn phát, người có thể ngấm lại, gần nhất có chuyện gì quên đi làm, như thế lại sẽ tạo thành hậu quả gì. . . Chính là như vậy."

"Quên sự tình?" Lý Tuần nghĩ nghĩ, trong đầu vẫn là trống rỗng, ngược lại là trong lòng bịch nhảy lên, kích thích ngược lại là càng ngày càng nặng.

Lý Tuần gõ gõ cái ót, chính buồn rầu thời khắc, khoe mắt quang ảnh lóe lên, hần tính phản xạ nghiêng đầu đi, xuyên thấu qua mở ra cửa sổ, khi thấy một đạo kiếm quang tiêu xạ phi không, dường như ném Tọa Vong phong mà đi.

Thời gian đêm khuya, lại là tại tông môn cao thủ tụ tập Chỉ Quan phong bên trên, đạo này không che giấu chút nào kiếm quang, chỉ ít kinh động đến hơn mười vị không dậy nổi cao thủ. Phong hạng trong lúc nhất thời hơi có chút bạo động, nhưng cũng rất nhanh liền bình ổn lại.

Lý Tuần đối đạo kiếm quang này là hết sức quen thuộc tất, chính vì vậy, hần mới cảm thấy giật mình: "Kỳ Bích? Nàng thế nào?"

Theo kiếm quang quỹ tích cùng với bắn ra tới khí tức thượng nhìn, Kỳ Bích tâm tình sợ rằng cũng không khá hơn chút nào. Loại thời điểm này. . . Chẳng lẽ lại là cùng Văn Hải cãi nhau?

Không tự giác đi tới trước cửa sổ, hướng Tọa Vong phong phương hướng nhìn lại. Kỳ Bích kiếm quang lúc này đã trở thành yếu ớt điểm sáng, vài cái lấp

lóa đăng sau, liền biến mất ở tầm mắt bên trong.

Nhìn xem rộng rãi vô biên hắc ám màn sân khấu, Lý Tuần lại nhớ tới ngày đó Kỳ Bích chuốc khổ tự thương hại bộ dáng, thầm than một hơi, chính lúc xoay người, ánh mắt của hắn lại cùng một cái khác đôi mắt đối cùng một chỗ, nội ngoại hai nhân cùng nhau khẽ giật mình.

Cứ việc lý do khác biệt, hai người lại đều không thoát được lúng túng. Loại thời điểm này, biện pháp giải quyết tốt nhất chính là chỉ coi chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, riêng phần mình trở về đi ngủ, thế nhưng là, lưỡng cái người cực kỳ thông minh vật, lại đồng thời làm kiện chuyện ngu xuẩn — "Văn sư huynh (Tuần sư đệ)?"

Cùng kêu lên chào hỏi để không khí ngột ngạt càng đậm. Mặc dù tại ban đêm, Lý Tuần cũng nhìn thấy Văn Hải trên mặt không che giấu được khó xử biểu lộ. Hữu tâm thối lui, lại sợ quá mức lấy tương, để Văn Hải suy nghĩ lung tung.

Nhanh chóng suy nghĩ một chút, Lý Tuần dứt khoát nhảy ra cửa sổ, nghênh đón tiếp lấy. Húc đầu lại hỏi: "Văn sư huynh, vừa mới là chuyện gì xảy ra?"

Hắn không hỏi "Kỳ sư tử chuyện gì xảy ra", mà đem vấn đề trở nên rộng rãi, chính cho Văn Hải chậm khẩu khí cơ hội. Văn Hải cũng là người thông minh, trên mặt thuận thế hiện ra một nụ cười bất đắc dĩ: "Cùng người Kỳ sư tử sinh khốe miệng, nàng nhất thời tức không nhin nổi, liền. . ."

Lý Tuần phi thường tri kỷ tránh đi cụ thể sự kiện, lắc đầu nói: "Văn sư huynh, không phải ta nói người, các người nói thế nào cũng là mấy chục năm đạo lữ, gặp chuyện lúc lui một bước, tự nhiên trời cao biển rộng. . ."

Nói đến đây chút lời nhàm tai lời nói khách sáo, cuối cùng lại quan tâm một câu: "Nếu không, sư huynh người đuổi theo đi, sư tử một người đăng phong, tìm không thấy chỗ nghỉ chân, chẳng lẽ còn muốn ngủ ngoài trời dã ngoại sao?"

Văn Hải rốt cục thông thả lại sức, nói chuyện lưu loát rất nhiều: "Này cũng không sao, nàng tại Tọa Vong phong có chỗ đặt chân. Tại Tam Tuyệt quan phụ cận, có Thanh Ngâm tiên sư một tòa biệt thự, về sau tặng cho người sư tử, mười phần thanh u, nàng tâm tình không tốt lúc, thường thường đến đó ở lại mấy ngày, điều thuận tâm tình, tự nhiên là không sao."

Lý Tuần giật mình, nhưng là không nghĩ tới liền việc này cũng có thể liên lụy đến Thanh Ngâm. May mắn hẳn rất mau trở lại qua thần đến, nói một tiếng "Như vậy cũng tốt", chính thêu dệt lấy thoát thân ngôn từ, chợt có nhận thấy, ngừng đầu, lại đang cùng Văn Hải ánh mắt đụng vừa vụn.

Nhất thời phân biệt không rõ bên trong hàm ý, hẳn không khỏi giơ lên lông mày, hỏi một câu: "Văn sư huynh?"

"A. . . Cái gì?"

Văn Hải rõ ràng là đi thần, còn tốt Lý Tuần không có tiến một bước hỏi thăm, chỉ coi không nhìn thấy, tiếp tục nói: "Nói lên Tam Tuyệt quan? Chẳng lẽ lại. . ."

"Đúng rồi, chính là người năm đó bị tù, mở cửa trọng khoáng thạch địa phương."

Văn Hải thở dài ra một hơi, thuận thế nói tiếp, lời của hai người đề phương hướng một cách tự nhiên quay tới. Lại nói vài câu "Năm đó" nhàn thoai, không khí lúng túng đã tiêu mất được không sai biệt lắm. Hai phe đều không phải là khẩn trương như vậy, Lý Tuần cũng liền có cơ hội làm chút việc khác, tỉ như, dò xét Văn Hải.

Kỳ thật, tu hành một đoạn thời gian tương đối dài đằng sau, tu sĩ ở giữa tuổi tác giới hạn liền mơ hồ, để mà khác biệt tiêu chuẩn, cũng vèn vện tu vi, trách nhiệm loại hình.

Tu vi dễ nói, mà trách nhiệm đối lập trừu tượng chút, nhưng nhìn xem lúc này Văn Hải, Lý Tuần rất dễ dàng liền đạt được "Thiên tướng hàng chức trách

lớn tại tư nhân" cảm khái, nó phong thái khí độ, cùng những đồng môn khác có thể nói là khác biệt quá nhiều.

Còn nhớ kỹ không bao lâu mới gặp, Văn Hải tuy là đệ tử đời ba thủ tịch, vẫn còn không có thoát ra lỗi lạc phong lưu tiêu dao lướt nhẹ, cùng Kỳ Bích có thể nói là thân nhau. Sau đó cách mỗi mấy năm gặp lại, hần khí độ liền chìm liễm một chút.

Cho đến hôm nay, chợt nhìn đi, hần kém xa năm đó quang mang vạn trượng, gương mặt có chút một chút gầy gò, đa số thời gian, đều hi nộ không lộ, thỉnh thoảng chớp động ánh mắt, cũng làm cho người rất khó nắm lấy, đem hần đặt ở đời thứ hai tiên sư bên trong, thay cái người không quen thuộc đến, chưa hần có thể phân biệt ra được.

Lý Tuần cũng không quan tâm Văn Hải cuối cùng sẽ trở thành người nào, hần chỉ là cảm khái, so với bảy mươi năm trước, Văn Hải biến hóa có thể xưng long trời lở đất, so sánh dưới, Kỳ Bích lại vẫn đắm chìm trong ngày xưa trong trí nhớ, không thể tự kèm chế, dạng này một đôi vợ chồng đạo lữ, như thế nào không ra vấn đề?

Đến tận đây, Lý Tuần đối bọn hần vợ chồng vấn đề nhận thức tiến thêm một tầng, nhưng cái này tựa hồ cũng không có tác dụng gì.

Hai người hàn huyên ước chừng non nửa khắc đồng hồ, Lý Tuần nắm chặt thời cơ, nói là muốn làm muện khóa, cùng Văn Hải cáo biệt.

Văn Hải tự nhiên không thêm giữ lại, đại gia hòa hòa khí khí tan cuộc, Lý Tuần tự trở về phòng bên trong, về phần Văn Hải tối nay làm sao trấn trọc, vậy liền không phải hần phải quan tâm vấn đề.

Trong đêm phát sinh như thế một khúc nhạc đệm, Lý Tuần cũng không có nghĩ nhiều nữa cái gì "Thần thông" loại hình.

Bởi vì không thể đánh ngòi, hần dứt khoát chấp bút viết bản thảo, cho đến sắc

trời không rõ, mới mang theo kiếm, đi Tọa Vong phong thượng tu luyện.

Hôm nay Minh Cơ khảo giáo giờ học của hắn, đề mục là "Ngự kiếm chém giết", nhìn đặng đặng sát khí, kỳ thật chính là nhìn hắn trong hư không, tứ phía vô lấy tình hình hạ, làm sao cùng địch giao thủ, truy kích, đào mệnh mấy người.

Lý Tuần sớm tại không vào chân nhân cảnh trước đó, liền có không bằng tịch ngoại vật, ngự khí bốn sự biết bay, hôm nay càng không đáng kể, dù cho gãy đi bốn thành công lực, kiếm quang y nguyên linh động phi phạm.

Minh Cơ án lấy tính tình công vài kiếm, gặp hắn ứng phó được xước có thừa dụ, trong lúc nhất thời nóng lòng không đợi được, lập tức uy năng toàn bộ triển khai, cốt cốt kiếm khí trong nháy mắt bay vụt mấy cái cấp độ, sâm nhiên lẳng lẹ, thẳng có thể trăm liệt hư không, đương người lui tránh.

Lý Tuần nỗ lực tiếp mười mấy kiếm, liền cảm giác Minh Cơ kiếm thế nhìn như phong mang tất lộ, kì thực hòa hợp vô khe hở. Tại Tọa Vong phong nồng độ kinh người thiên địa nguyên khí bên trong, hoặc xé rách, hoặc dẫn dắt, hoặc tiềm bạo, cơ hồ kiếm kiếm cùng nguyên khí lưu động chấp trùng tương hợp.

Mười mấy dưới kiếm đến, thiên địa nguyên khí theo kiếm thế lưu động vận chuyển, kết hợp được thiên y vô phùng, đơn giản chính là cầm khối nhỏ Tọa Vong phong hướng đầu hắn thượng ném. Lấy hắn lúc này tu vi, làm sao có thể cản?

Rơi vào đường cùng, Lý Tuần liền ứng bài tập bên trong giảng yếu điểm, nhờ vào một cái cận thân liễu mạng kiếm pháp, nhân kiếm hợp nhất, theo Minh Cơ trong kiếm thế lao ra, không được cất cao thân hình, đào mệnh đi.

Minh Cơ nhìn hắn thân hình bỏ chạy, niềm nở nhất tiểu, ngự khí đuổi sát. Hai người đánh một chút trốn trốn, Lý Tuần cố nhiên hoàn toàn không có sức hoàn thủ, có thể hắn kiếm thế phi động, rất có thời gian qua nhanh huyền diệu tinh vi, mỗi tại đem nhập tuyệt cảnh thời điểm, tại không có khả năng chỗ thoát thân ra tới.

Như là liên tục, không sai biệt lắm cả buổi trưa đi qua, Minh Cơ vậy mà bất đắc dĩ hần sao.

Cuối cùng vẫn là Minh Cơ trước thu tay lại, gật đầu cười nói: "Không nói những cái khác, người cái này ngự kiếm phi không bản sự, tại trong tông môn cũng là bạt tiêm."

Lý Tuần cười hì hì đáp lại: "Bạt tiêm nữa cũng bị tứ sư thúc đuổi theo đánh, huống chi sư thúc còn chưa đem hết toàn lực, ta thế nhưng là mồ hôi đầm đìa, cái này giữa mùa đông, thật có thể cho thối ra bệnh đến!"

Minh Cơ trách hần miệng lưỡi trơn tru, cầm kiếm vờ vờ xuống bờ vai của hần. Đột nhiên hiểu ra một chuyện, đổi đề tài nói: "Buổi tối hôm qua người cùng Văn Hải ở bên ngoài nói chuyện?"

Lý Tuần biết không thể gạt được trên đỉnh núi rất nhiều tai mắt, liền thân nhiên ứng, trở vờ cười nói: "Ta chỉ là khuyên nhủ. . ."

"Chuyện nhà của người ta, người lấy cái gì đi khuyên!"

Minh Cơ oán trách một tiếng, tiếp lấy lại khẽ thở dài một cái: "Kỳ thật, người đi khuyên nhủ cũng hảo. Nhất là A Bích, cùng nàng có giao tình đồng môn, trừ người ở ngoài, thật đúng là không có giới tài ăn nói. . ." "Ta và người Minh Như sư thúc khác cũng không nhiều câu, chỉ mong nàng có thể hơi sự tình tình lại, khám khai tầng kia tâm chướng, nếu không tu hành không nói, chính là sau này từ từ nhật nguyệt, nàng làm như thế nào chịu pháp!"

Lý Tuần tính toán, cái này xác nhận Minh Như cầu khẩn lời nói, lấy Minh Cơ tính cách, không đến mức như thế không phóng khoáng. Chỉ là, đem tín nhiệm ký thác vào hần cái này đệ tử trên thân, không biết là Minh Như thật rất tín nhiệm hần đâu, vẫn là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng.

Trong lòng suy nghĩ, ngoài miệng cũng muốn nhận lời. Lúc này thiên đã gần đến buổi trưa, Minh Cơ còn muốn trở về thương nghị sự tình, liền đi trước một

bước, Lý Tuần vốn cũng nhớ lại đi tiếp tục viết bản thảo, có thể bởi vì Minh Cơ thuật lại ngôn ngữ, hẳn đột nhiên sinh ra vấn an Kỳ Bích ý nghĩ.

Đuổi trốn cho tới trưa, nơi này cách Tam Tuyết quan đã rất gần, vừa vặn tiện đường.

Tam Tuyết quan thượng cửu trọng khoáng thạch, nói thế nào cũng xuyên vào Lý Tuần mấy tháng mồ hôi, hôm nay hơn mười năm đi qua, ban đầu khu mở quặng, lúc này đã bị tân sinh cỏ hoang cây cối che lấp, nhưng nếu cẩn thận quan sát, còn có thể theo cao ngất trên vách đá, tìm tới năm đó đào mở lỗ thủng vết kiếm.

Hết sức ném đi cảnh còn người mất cảm khái, Lý Tuần lấy cửu trọng khoáng thạch làm trung tâm, xa xa dạo qua một vòng, bỏ ra ước chừng tầm gần nửa canh giờ, liền phát hiện mục tiêu.

Kia là tại cửu trọng khoáng thạch phía trên ước chừng trăm dặm chỗ, một mảnh cực sâu dày rừng cây.

Một tòa ngoại hình có chút lịch sự tao nhã trúc lâu, tọa lạc tại mật lâm thâm xử một cái nho nhỏ trên đất trống, chung quanh đều là thường Thanh Lâm mộc, phương xa còn có ngọn núi thạch núi cao.

Một đầu dòng nhỏ khe núi từ phía trên chảy qua, tại hơn mười trượng chênh lệch hạ, hình thành một đầu nho nhỏ thác nước, rơi vào phía dưới đầm nước nhỏ. Xuyên thấu qua cây rừng, tiếng nước ầm ầm, trong trẻo mà bất loạn tai, quả nhiên là cái tu thân dưỡng tính nơi tốt.

Lý Tuần có thể phát hiện nơi đây hoàn toàn là vận khí, nếu không phải hôm nay thời tiết tạnh, thác nước phản xạ giữa trưa ánh nắng, gây nên chú ý của hắn, hẳn tuyết không có khả năng phát hiện ẩn tàng được sâu như thế lâu nhỏ. Hắn giờ phút này liền đứng tại núi cao phía trên, ở trên cao nhìn xuống, dò xét trong trúc lâu ngoại.

Ngoài ý liệu, tại cái phương hướng này, xuyên thấu qua trúc lâu thượng tầng cửa sổ nhỏ, vậy mà có thể rõ ràng xem đến trong phòng tình huống, bao quát Kỳ Bích.

Giờ phút này, nàng kinh ngạc nhìn ngòai tại phía trước cửa sổ, nhìn xem lâu ngoai cỏ cây tuyết trắng, diện mục thần sắc sầu não uất ức, khí tức quanh người, cùng cái này U Lâm lâu nhỏ ra sao nó tương tự. Lý Tuần xa xa nhìn xem, đột nhiên cảm giác được tình cảnh này đã đủ đẹp như tranh, chỉ tiếc, hănh không có Chung Ân như thế màu vẽ bút pháp thần kỳ!

Nghĩ đến Chung Ân, hănh một cách tự nhiên nghĩ đến Thanh Ngâm, cũng nhớ tới Văn Hải tối hôm qua nói qua, nơi này từng là Thanh Ngâm một chỗ biệt thự. Trong lòng của hănh không khỏi nổi lên có thể xưng ác ý suy nghĩ — năm đó Chung Ân có phải hay không đã từng đứng tại hănh hiện nay vị trí, nhìn trộm trong lâu giai nhân đâu? Ha!

Cạc cạc cười hai tiếng về sau, hănh đột nhiên cảm giác được hảo hảo chán, lại nhìn lâu nhỏ bên kia, Kỳ Bích giữa lông mày chỗ tích tụ ưu sầu, trong lúc nhất thời tâm tình phá hỏng, không còn tâm tư tiến đến bãi phóng, quay người rời đi.

Thời gian lại qua hai ngày, Lý Tuần y nguyên duy trì buồn tẻ mà phong phú cách sống, chỉ là đem muộn khóa thời gian cắt giảm, lấy làm dụ « huyết ảnh tử » phản phê.

Tương ứng, hănh viết bản thảo thời gian có chỗ gia tăng, mạch suy nghĩ lại dần vào quỹ đạo, đến nay đã viết gần năm vạn tự, trong đó văn hay chữ đẹp, đã có lời mà nói sâu sắc, lại có đề giải chi trực quan, khiến cho Âm Tấn Nhân cái này một vị duy nhất độc giả khen không dứt miệng.

Một đêm này, Lý Tuần chỉ cảm thấy cấu tứ chảy ra, dưới ngòi bút dường như thu thập không được, mấy ngàn văn tự theo một kiện bình thường cấm văn hợp lại ví dụ sinh sôi ra tới, cực hiện ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa, khiến Âm Tấn Nhân vỗ án tán dương. Lý Tuần cũng tương đương đặc ý, quyết định tối nay

không còn nghĩ ngợi, viết đến bình minh lại nói.

Nào biết suy nghĩ mới lên không lâu, hăn đặt bút thời khắc, trong lòng đột nhiên kịch liệt đau nhức, trên tay khẽ run, giọt lớn mực nước rơi vào trên giấy, trải rộng ra một mảnh. Hảo hảo bản thảo, như vậy hủy.

Lý Tuần hãn nhiên ngẩng đầu, chỉ cảm thấy hãn hùng khiếp vía, không thể tự đề xuống. Một bên Âm Tán Nhân nhíu mày ấn lên hãn uyển mạch, lại nhẹ nhàng lắc đầu, biểu thị thân thể đồng thời không sai sai. Nhưng cảm giác này thực sự quá mức mãnh liệt, Lý Tuần đã không có cách nào lại an tâm viết, chỉ có thể đứng người lên tới, trong phòng xoay quanh.

Nhớ tới lần trước Âm Tán Nhân nói tới thần thông cảm ứng, Lý Tuần không khỏi có chút lớn họa trước mắt bi quan ý nghĩ. Nhưng rất nhanh, hăn liền đem cái này không có ý nghĩa suy nghĩ không hề để tâm, hết sức thu nạp tinh thần, muốn tìm ra mấu chốt trong đó thời cơ.

Bên cạnh Âm Tán Nhân cũng đang động đầu óc, nàng so Lý Tuần muốn cay độc quá nhiều, không có thiên mã hành không suy nghĩ, mà là lân cận chính lý xuất mấy người danh.

"Người gần nhất ở trên núi đặng phải ai đây? Minh Cơ, Kỳ Bích, Văn Hải, Linh Cơ, Đan Trí. . ."

"Đan Trí!"

Không có lý do, đang nghe cái tên này thời điểm, Lý Tuần trong lòng âm vang lôi vang, loại kia tại trong ngưỡng ngừng tìm đúng phương hướng cảm ứng, sao mà mãnh liệt.

Hăn thậm chí không có suy nghĩ nguyên nhân, bỗng nhiên vỗ tay một cái, vội vàng bên trong liền cửa chính cũng không đi, trực tiếp nhảy cửa sổ ra ngoài. Còn tốt ngự kiểm lúc chưa quên biến mất kiểm quang, tiêu liễm khí tức, lúc này mới không có ở cao thủ tụ tập Chỉ Quan phong thượng dẫn xuất sự tình tới.

Âm Tán Nhân lo nghĩ, thân hình biến mất, đuổi theo.

Lý Tuần mục tiêu là Đan Trí "Bế quan" u cốc, nếu như hết thủy bình thường, Đan Trí tiểu tử kia hẳn là còn ở bên trong hồi hận, nước mắt đan xen mới là. Nhưng khi Lý Tuần một cước đem hồ khép đại môn đá văng, chạy xộc trong phòng lúc, lại chỉ thấy được bị lật được một mảnh hỗn độn tử bát, còn có trên mặt đất lật đổ hơn mười bình thuốc.

"Thật xuất sự!"

Lý Tuần đầu óc càng ngày càng rõ ràng, hẳn mấy bước cướp được tử bát trước, cái khác tất cả đều mặc kệ, chỉ đi tìm tầng thứ hai cái thứ ba ngăn kéo.

Không cần hẳn động thủ, kia ngăn kéo đã cho giật xuống tới, bên trong cất đặt thịnh dục bình ngọc xiêu xiêu vẹo vẹo, còn có vỡ vụn. Lý Tuần kéo căng mặt, lại xem trên mặt đất cái bình, kết quả là. . . Không có tìm được hẳn muốn tìm đến!

Lý Tuần chửi nhỏ một tiếng, đem bên chân cái bình dẫm đến vỡ nát. Trong hư không Âm Tán Nhân rất hiếu kì hỏi thăm: "Thế nào?"

"Tiểu tử kia điên rồi! Hẳn nhất định là đi tìm Kỳ Bích, có trời mới biết hẳn sẽ làm cái gì. . . Không, phải nói, hẳn ngoại trừ chuyện này bên ngoài, cái gì cũng không biết làm!"

Khó được Âm Tán Nhân cũng có thể nghe được mơ hồ, còn tốt, nàng rất nhanh bắt lấy trọng điểm: "Người vừa mới tìm cái gì?"

Lý Tuần khóe môi câu lên, trong mắt nhưng không có nửa phần ý cười, chỉ là hắc nhiên đạo: "Phi Mộng yên."

Âm Tán Nhân nhẹ a một tiếng: "Đây chính là Cực Nhạc Tông bảo bối, luận công hiệu, không kém Mê Diệt Hương. . . Là, người nói là, hẳn cầm cái này thuốc mê, đi tính toán cái kia Kỳ Bích. A, Minh Tâm Kiếm Tông ra các người đệ

tử như vậy, xác thực thú vị rất!"

Dừng một chút, nàng lại nói: "Người để ý đến hãn làm gì, mặc kệ hãn có thể hay không đạt được ước muốn, vậy cũng là hãn làm, có liên quan gì tới người?"

"Đúng vậy a, là hãn làm." Lý Tuần thâm nhiên nhất tiếu, lộ ra nguyên hàm răng trắng: "Thế nhưng là, kia Phi Mộng yên, nhưng là ta tặng! Vô luận như thế nào, ta đều chạy không thoát liên quan!"

Hãn ngữ khí băng lãnh, trong lòng cảm giác lại phức tạp được nhiều. Cái này Phi Mộng yên vẫn là năm đó hãn cùng Thôn Dương kiếp nữ khi chiến đấu, theo xuống tới chiến lợi phẩm, về sau một lần nào đó hồi sơn, nhìn thấy Đan Trí "Vi tình khổ sở", không sai biệt lắm chính là tồn lấy nói đùa tâm tư, đem cái này mê hương đưa cho hãn chơi đùa.

Đan Trí là nhất quán có sắc tâm không có sắc đảm, gặp loại này cấm kỵ chi vật, mặc dù vô cùng tâm động, nhưng vẫn là đành hoàng đem nó giấu kỹ đi. Lý Tuần chính là lấy nhìn hãn ti tỏa tâm lý làm vui, nhiều nhất là cất cái ra tay nhàn cờ tâm tư, nào biết ngày đó chi nhân, lại thành hôm nay chi quả.

"Tốt, nguyên lai hải hùng khiếp vía, là ứng ở chỗ này!" Hãn khẽ nguyên rửa một tiếng, cũng không dám lại trì hoãn thời gian.

Hai ngày này, Kỳ Bích trên Tọa Vong phong sống một mình tin tức đã truyền ra, nếu như Đan Trí hữu tâm, tuyệt đối có thể có được tin tức này, như vậy, hãn hiện đi đâu, vô cùng sống động.

Lý Tuần cẩn rằng, một lát đều không ngừng lưu, trước tiên hành đến Tọa Vong phong bên trên, một đợi kéo dài khoảng cách, lập tức toàn lực bay lượn. Dù cho không cần Huyết Ảnh yêu thân, hãn lúc này tốc độ cũng thuộc đỉnh tiêm, núi phụ xuống đến Tam Tuyệt quan, một đường lao vùn vụt, vậy mà chỉ tốn chưa tới một canh giờ.

Như thế thần tốc, đủ để cùng giới này bất kỳ người nào sánh vai mà không

thẹn sắc.

Chỉ tiếc, hắt dưới mắt nhưng không có rảnh rỗi để ý những này, tại lấy cửu trọng khoáng thạch hơi làm định vị đằng sau, hắt tiếp tục hưởng thượng phi hành, vô biên bóng đêm đập vào mặt, phía dưới cành khô bóng cây, lượn quanh múa, yêu dị phi thường.

Lý Tuần bay thời gian dài như vậy, đầu óc cũng tỉnh táo lại không ít, lúc này lại nghĩ, núi phụ xuống đến Tam Tuyệt quan, bảy tám vạn dặm lộ trình, lấy Đan Trí năng lực, một ngày một đêm còn tạm được.

Liên xem như hắt hôm qua xuất phát, hiện tại cũng chưa chắc có thể tới. Đương nhiên, nếu là sớm hơn một chút, hắt hiện tại đi, còn có cái gì dùng?

Hắt cười đắc ý, trong lồng ngực sát khí tăng vọt. Đan Trí hiện tại đã không sai biệt lắm điên rồi, lưu lại đi nhất định là cái tai họa, mặc kệ việc này phạm vào không có, hắt nhất định phải nghĩ cái sách lược vẹn toàn, đem cái này tai họa trừ tận gốc mới là.

Thâm tàng lâu nhỏ rừng rậm gần ngay trước mắt. Lý Tuần đang muốn bay vào, trong mắt lại dời nhập một bóng người, đứng vào trong rừng cây, nhìn người kia tốc độ không tính nhanh, lại lén lút, chẳng lẽ là Đan Trí? Lý Tuần nheo mắt lại, đợi rừng cây lượn quanh quái ảnh đem người kia nuốt hết vô tung, lúc này mới cất bước.

Đúng lúc gặp một trận sơn phong thổi lên, bóng cây lay động gấp hơn, tích mấy ngày tuyết phần rì rào hạ lạc, trước mắt U Lâm tựa như là vừa đánh ngáp quái thú, đối sắp sửa vào rừng ngoại nhân, biểu hiện ra răng nanh sắc bén.

"Trước mắt tình hình này giống như ở đâu gặp qua. . ."

Lý Tuần trong lòng không giải thích được chuồn cái suy nghĩ, lại rất nhanh quên. Hắt ở giữa không trung hơi làm xoay quanh, quyết định hôm đó lập thân trên thác nước mới, rơi xuống.

Từ nơi này phương hướng xa xa nhìn lại, nhìn thấy chính là lầu nhỏ vừa mới sáng lên ánh sáng nhạt.

"Thật là khéo a!"

Trong cảm thán, Lý Tuần lại nghĩ tới chính mình huyền diệu cực kỳ cảm ứng, lại không có gì có thể nói. Trong ngoài tia sáng khác biệt, khiến cho hẳn rõ ràng xem đến Kỳ Bích khoác áo đứng dậy, xuống lầu mở cửa toàn bộ quá trình, sau đó, Kỳ Bích liền không còn có đi lên.

Lý Tuần lấy làm kinh hãi: "Tên kia không phải lên đến liền động thủ đi!"

Hắn đang muốn nhào dưới thân đi, nhưng lại nhìn thấy mơ hồ châu quang tại lầu nhỏ ngoài sáng lên, xuyên qua dày đặc cây rừng chạc cây, chiếu đến thật dày tuyết đọng, khiến cho hắc ám thoáng lui về phía sau.

Lý Tuần thấy được cảnh khô thấp thoáng hạ, vẫn duy trì hợp lý khoảng cách hai bóng người, nhưng tới đồng thời, hẳn cũng nhìn thấy, châu quang sáng lên lúc, lầu nhỏ bên cạnh, một cái giấu chi cuống quít thân hình.

"Linh Cơ?" Lý Tuần cuối cùng minh bạch vào rừng trước đó nhìn thấy bóng người kia là ai, bất quá, Linh Cơ làm sao nhiếp sau lưng Đan Trí, liền không phải hẳn có khả năng ve sầu.

Đã phát hiện mảnh khóc, trong rừng ba người động tĩnh liền rớt cuộc giấu diếm hẳn bất quá. Lý Tuần lập thân chỗ cao, nhìn xem ba người lưỡng minh tối sầm lại, phương hướng đúng là hướng về phía cái này thác nước tới.

Kỳ Bích cầm trong tay mình châu, đi đầu xuyên qua cây rừng bình chướng, chậm rãi đi tới. Châu quang phía dưới, sắc mặt nàng mặc dù tái nhợt, nhưng cũng là lạ thường bình tĩnh. Mà tại bên người nàng, Đan Trí thân thể cứng ngắc, còn tại phát run, trên mặt thậm chí nước mắt chưa tiêu, nghĩ đến, chính là bằng khuôn mặt này, mới khiến cho Kỳ Bích đáp ứng nói chuyện cùng hẳn a.

Lý Tuần không có tận lực giấu thân thể, cũng không có nhảy ra ý tứ. Hắn một đôi ánh mắt nhìn chòng chọc Đan Trí tay trái, tay kia chính khếp tại trong tay áo, tay cứng ngắc cổ tay không tự giác uốn lượn, bả ống tay áo nhô lên đến, thấy thế nào làm sao khó chịu.

Hai người đi đến dưới thác nước bên đầm nước, dòng nước đập nện mặt đầm, thanh vang liên miên. Vấy ra hơi nước chiếu rọi châu quang, như số không quỳnh ngọc vỡ, một tẩy chung quanh rừng rậm u ám.

Ở vào tình thế như vậy, Kỳ Bích ngữ khí lộ ra bình thản yên tĩnh: "Nơi này tên là Tẩy Tâm đầm, trong lòng ta không thoải mái thời điểm, liền sẽ tới nơi này, rửa sạch trần lo, lại trở lại nhân trước. Đan sư đệ, ta mời người đến nơi này đến nói chuyện, kỳ thật cũng nghĩ để người tại cái này Tẩy Tâm đầm trước, thanh Tẩy Tâm chướng. . ."

Đan Trí mặt lập tức đỏ lên, hắn vẫn kiệt lực hạ giọng, nhưng theo trong cổ họng lóe ra tới, vẫn là khàn khàn gào thét: "Người không cần nói, ta biết! Kỳ sư tỷ, ta biết tất cả mọi chuyện!"

Kỳ Bích an tĩnh nhìn xem, không nói một lời. Lý Tuần cách khá xa, không biết trong mắt nàng lộ ra tới, là cái gì quang thái.

Mà Đan Trí phản ứng thì càng ngày càng kịch liệt, hắn cố gắng vươn tay, chỉ vào trước người đầm nước, tê thanh nói: "Nơi này là Tẩy Tâm đầm, đằng sau là u sống một mình, người đặc biệt sinh khí thời điểm mới có thể tới đây; lại hướng bên trên, còn có phiến rừng tùng, người thương tâm thời điểm sẽ đi nơi đó thổi sáo, đúng hay không? Ta đây đều biết a!"

Kỳ Bích lại bảo trì không được bình tĩnh, thân hình khẽ run, nhịn không được lui về phía sau một bước, trong miệng chỉ nói một cái "Người", liền lại bị Đan Trí đánh gãy. Hắn hướng về phía trước theo một bước, cuống họng đã cảm được không ra hình dạng gì.

"Còn có, còn có Tọa Vong phong hạ, phía dưới ta cũng biết! Người tâm tình

tốt thời điểm, thường xuyên đi phi vân sạn hái trà, thỉnh thoảng cũng đi xem hà phong luyện kiếm; cảm thấy lúc mệt mỏi, thì sẽ đi ửng dầm phía sau suối nước nóng tắm rửa. . . Ta đây cũng đều biết a!"

Cuối cùng mấy chữ đã hoàn toàn không thành âm, bởi vì hãn cũng nhẹn không được nữa, trong cổ họng sặc ra thanh âm nghẹn ngào. Châu quang hạ, chỉ gặp hãn bộ mặt vụn vẹo, nước mắt tứ chảy ngang, đã không thành nhân dạng. Còn vươn tay, muốn đi bắt lấy cái gì, Kỳ Bích lại lui về sau một bước, sắc mặt trắng bệch, căn bản là nói không ra lời.

Đan Trí một thanh không có bắt lấy, thần tình trên mặt quái cực kỳ, hãn lại tiếp cận một bước: "Sư tỷ, sư tỷ, người nhìn, ta thật biết tất cả mọi chuyện, người vì cái gì không đáp ứng ta?"

"Hãn Văn Hải có ta biết được rõ ràng sao? Có ta quan tâm người sao? Hãn không có, hãn không có cái gì, mẹ nó cái. . . gì. . . Đều. . . Không có. . . Có a!"

Nói, hãn nhảy chân, buông ra cuống họng, khàn giọng tru lên. Cảnh tượng này nên tính là buồn cười, nhưng vô luận trên thác nước hạ, không ai có thể cười được.

Trước mắt Đan Trí, chính là một đầu khóa tại trong lồng thú bị nhốt, cho dù hãn nhảy, cũng chỉ có thể đụng vào kia băng lãnh gông xiềng, đâm đến đầu rơi máu chảy.

Kỳ Bích hô hấp không còn bình ổn, nàng tựa hồ muốn lên trước khuyên can, nhưng bản năng sợ hãi lại đem nàng chiếm lấy, để nàng đã mất đi hướng về phía trước lực lượng. Thẳng đến Đan Trí thở hổn hển, nghênh tiếp con mắt của nàng.

"Sư tỷ, người tại lấy cái gì nhìn ta? Người đó là cái gì ánh mắt? Chán ghét ta? Đáng thương ta? Đúng hay không?" Đan Trí miệng thảo luận, còn muốn hướng về phía trước, nhưng dưới chân mất tự do một cái, để hãn đã mất đi cân bằng.

Tại lão đảo bên trong, hãn vươn tay, muốn cho Kỳ Bích đỡ lấy hãn. Nhưng

cuối cùng, hần chỉ nắm lấy không khí, nặng nề mà bộc trên mặt đất, toàn thân phát run, tựa hồ đã đã mất đi bờ dẫy dưng khí.

Tiếng nghẹn ngào buồn buồn vang lên, hần quỳ rạp trên đất hạ, khóc rờn rờn: "Ta van cầu người, sư tử, ta không muốn những cái kia, ta chỉ cần người nói một câu, liền một câu! Sư tử, người nói người thích ta, liền câu này a!"

Nhìn trước mắt nam nhi giống một đầu chó ghê co lại thành một đoàn, Kỳ Bích mặt tái nhợt thượng cũng có chút mờ mịt. Nàng tựa hồ muốn mở miệng, nhưng cuối cùng vẫn nhếch lên bờ môi, lắc đầu, lại lần nữa hướng lui về phía sau mở.

Cước bộ của nàng kinh động đến Đan Trí, Đan Trí ngẩng mặt, ngơ ngác nhìn Kỳ Bích hướng lui về phía sau, nước mắt xen lẫn khuôn mặt đã cứng ngắt lại, bên người ù ù tiếng nước chảy giống như đột nhiên biến vang, đem hần hết thảy cố gắng, đều áp chế xuống — dễ như trở bàn tay!

Cho nên, bao quát Đan Trí ở bên trong, đều không có nhân nghe được kia một tiếng bình ngọc tiếng vỡ vụn. Chỉ có một chùm như khói nước mỏng manh khí vụ, dung nhập chung quanh vậy ra trong hơi nước, trong nháy mắt tràn ra.

Trên thác nước, Lý Tuần thờ dài một tiếng, trên thân ngọc trừ tà tự phát vận hành, chỉ là khói mê, tự nhiên bất đắc dĩ hần sao. Hần lại hướng dưới vách trong rừng cây nhìn thoáng qua, nơi đó vượt qua "Phi Mộng yên" bay hơi phạm vi, ứng cũng vô sự.

Cũng chính là nghĩ lại thời gian, bên đầm nước chính lui về phía sau Kỳ Bích, thân thể đột nhiên nhoáng một cái, lực khí toàn thân trong nháy mắt bị rút sạch, bỗng nhiên cân bằng không được, thấp nha âm thanh bên trong, chậm rãi ngã oặt.

Trước mặt Đan Trí kịp phản ứng, lộn nhào xông qua, đưa tay đi đỡ, nhưng không có nắm giữ tốt lực lượng, vừa dính vào tay, liền cho đeo lật.

Kỳ Bích trong tay mình châu trượt xuống, ngã tại bên đầm nước cứng rắn trên đá, lúc này phá vỡ. Rừng rậm đầm nước, lập tức bị cuốn trở về hắc ám hoàn toàn bao phủ.

Lý Tuần con người phóng đại, thoáng thích ứng, liền đem bờ đầm tình hình nhìn cái rõ ràng, so với vừa rồi, vền vẹn hơi tối một chút mà thôi. Ánh mắt đảo qua, vừa vặn nhìn thấy Đan Trí hai tay khấu chặt lấy Kỳ Bích vai, thân thể lại khác thường thẳng tắp, cứng đờ đem người ngọc đè xuống đất.

Phi Mộng yên hoàn toàn hóa nhập không khí bên trong, lại không nguy hại. Đan Trí trước đó phục giải dược, Lý Tuần đã sớm chuẩn bị, càng xa một chút, Linh Cơ không tại thuốc mê phạm vi bên trong, như thế, đầm nước chung quanh, chỉ có Kỳ Bích trong một người chiêu, giờ phút này toàn thân mềm nhũn, tận gốc ngón tay cũng không nhấc lên nổi.

Nàng cuối cùng còn có thể minh bạch chuyện gì xảy ra, nghĩ nghiêm nghị quát mắng, có thể khí lực đến giữa răng môi, liền tan rã tám chín phần. Ra miệng thanh âm, yếu ớt không chịu nổi: "Thả ta ra!"

Đan Trí từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển, vậy mà nghe lời buông. Kỳ Bích thấy sự tình có thể vi, trong lòng khê buông lỏng, muốn tiếp tục muốn hẳn dừng cương trước bờ vực, lại sợ nói đến không tốt, chọc giận tới hẳn, trong lúc nhất thời không biết nên làm sao mở miệng.

Bờ đầm lâm vào ngăn ngại trầm mặc, chỉ còn lại Đan Trí trùng điệp thổ tức.

Lý Tuần không tự giác mím môi, kì lạ cảm giác ở ngực căng rứt lượn vòng, hẳn đột nhiên nở nụ cười, không có đi xuống ý tứ. Ngược lại là phía dưới trong rừng cây, Linh Cơ đến nay không động, rất dễ hẳn giật mình. Chẳng lẽ lại, tiểu tử kia thấy choáng sao?

Dưới vách Kỳ Bích yếu ớt tiếng kêu theo cơn gió nhi truyền ra: "Lấy ra! Lấy ra!"

Trong thanh âm đã mang theo tiếng khóc nức nở. Kia là Đan Trí đưa tay va chạm khuôn mặt của nàng, động tác tương đương nhu hòa, nhưng tại Kỳ Bích phương này, lại hận không thể lập tức chết đi, nàng đã có thể tưởng tượng, tiếp xuống sẽ có dạng gì vận mệnh chờ lấy nàng.

Đan Trí bỗng nhiên cười hắc hắc: "Sư tử, người thật đẹp. . ."

Lời này rất vô lễ, nhưng âm cuối lại tại run lên, tiếp xuống, hẳn đột nhiên thu tay về, chỉ là ngồi quỳ chân tại Kỳ Bích bên người, ung dung nói chuyện: "Ta biết, sư tử, người nhất định là cho là ta nghĩ đối người làm loạn, đúng hay không? Hắc hắc, sư tử, người không thể nhìn như vậy không dậy nổi ta, người ý nghĩ không đúng, một chút đều không đúng!"

"Ta là ưa thích người, muốn người, thế nhưng là, ta tại sao muốn ép buộc người đây? Người cho rằng ta rất bỉ ổi, không, không có, hoàn toàn không có! Ta chính là nghĩ nhìn như vậy lấy người, cái gì đều không cần làm. Một mực chờ đến có nhân tới quấy rầy chúng ta, khi đó. . ."

Thanh âm dần dần về phần vô, nhưng sau một khắc, chấn động âm thanh bên trong, bảo kiếm ra khỏi vỏ. Lạnh lùng mũi nhọn trong bóng đêm phóng xạ ra màu vàng kim nhạt ánh sáng. Đan Trí liền đem thanh kiếm này nắm ngang ở trên gối, lạnh lùng bật cười.

"Đến lúc đó, thanh kiếm này hội trước xuyên thấu trong lòng ta, lại xuyên thấu qua trong lòng người, chúng ta liền nối liền nhau, thân thể dán thân thể, huyết dung lấy huyết, ai cũng không có cách nào đem chúng ta tách ra!"

"Đến trên trời, ta lại đến thương người, yêu người, khi đó, người liền sẽ không giống như bây giờ. . . Đúng hay không? Người nói, chủ ý này thế nào? Sư tử, người nói chuyện a!"

Kỳ Bích không có trả lời, nàng chỉ là thất thần nhìn xem thâm thúy vô tận bầu trời đêm, nước mắt tràn ra khóe mắt, thấm vào tóc mai ở giữa.

Đan Trí có chút luống cuống tay chân đưa tay, đi lau lệ kia châu, mà tay của hắn vừa rời đi chuôi kiếm, sau lưng liền có nhân nổi giận gầm lên một tiếng: "Đan Trí sư huynh!"

Trong rừng rậm, Linh Cơ phát ra tiếng đặng sau, lập tức phi nước đại tới, tốc độ thật nhanh, nửa đường đưa tay, liền muốn đi chế lấy vị này đã lâm vào điên cuồng sư huynh. Đan Trí đầu tiên là trợn mắt hốc mồm, mắt thấy Linh Cơ liền muốn xông lại, hắn bản năng rút tay về, bắt lấy chuôi kiếm.

Thời gian rõ ràng không đủ hắn đem chính mình cùng Kỳ Bích trái tim nối liền nhau, bởi vậy, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, trở tay huy kiếm, bộ dáng kia, rõ ràng chính là muốn bả Linh Cơ chặt thành hai nửa.

Linh Cơ hiểm lại càng hiểm nghiêng người, để qua đạo này trí mạng kiếm khí, đồng thời cũng rút kiếm ra. Đan Trí đã nhảy người lên, giống như hổ điên, vọt lên.

Lúc này Linh Cơ tu vi ở xa Đan Trí phía trên, chỉ một kiếm liền đem Đan Trí phong khai, đồng thời hét lớn: "Đan Trí sư huynh, ngươi còn chấp mê bất ngộ sao?"

Đan Trí buồn bực đầu lại là giơ kiếm nghênh tiếp, lúc này Linh Cơ căn bản không cho hắn cận thân, giữa trời kiếm khí xoăn một phát, trong tiếng thanh minh, Đan Trí hồ khẩu vỡ toang, bảo kiếm tuột tay, chỉ có thể ở nguyên địa ngẩn người.

Linh Cơ lắc đầu, cũng thu hồi bảo kiếm, từng bước một đi lên, trong miệng ngữ khí đã thả hết sức nhu hòa.

"Đan sư huynh, ta biết, ngươi chỉ là nhất thời hồ đồ, hiện tại không có ủ thành sai lầm lớn, hoàn toàn có thể vẫn hồi a! Đúng, còn có Kỳ sư tỷ, Kỳ sư tỷ cũng nhất định sẽ tha thứ ngươi, chỉ cần ngươi nói với nàng xin lỗi, đại gia có thể làm chẳng có chuyện gì phát sinh qua. . . Có phải hay không, Kỳ sư tỷ?"

Nói, Linh Cơ quay đầu đi xem Kỳ Bích phản ứng, chỉ là Kỳ Bích lúc này chân chính liền nói chuyện khí lực cũng đã mất đi, không có một tia âm thanh.

Linh Trúc còn muốn nói nữa, bên ngoài cơ thể phong thanh xiết chặt, nhưng là Đan Trí trọng quyền oanh đến, hấn bản năng né tránh, đã thấy Đan Trí đã quay người nhảy lên, vậy mà lại hướng về Kỳ Bích bỏ nhào qua. Trong cổ họng đã vỡ vụn không thành tiếng: "Sư tử, cùng chết đi!"

Linh Cơ quá sợ hãi, bản năng thôi động trên lưng bảo kiếm, niệm động tức phát, hóa thành lạnh lẽo kiếm mang, đâm thẳng đi qua.

Nhưng mà Đan Trí trở nên thực sự quá mức đột nhiên, lại hoàn toàn không để ý phía sau kiếm mang, Linh Cơ phi kiếm mặc dù nhanh, nhưng vẫn là chậm nửa bước, Đan Trí trọng quyền đánh xuống, kiếm mang chỉ ở cuối cùng đụng một cái, khiến cho thoáng chéch đi, hơn phân nửa lực quyền vẫn đánh vào Kỳ Bích đầu vai, răng rắc một tiếng, xương vai vỡ vụn.

Kỳ Bích thân thể chấn động, trong miệng run giọng rên rỉ, đã bị trọng thương. Tiếp theo "Phanh" thanh đại chấn, Đan Trí bị kiếm khí bắn bay, tứ ngưỡng bát xoa ngã vào trong đầm nước, chặt vật không chịu nổi. Linh Cơ thì nhanh chóng gặp phải, bảo hộ ở Kỳ Bích trước người, cũng nhịn không được nữa chửi ầm lên: "Đan Trí, người hỗn đản!"

Đan Trí miễn cưỡng theo trong đầm nước thoát thân ra tới, trên mặt lại treo nụ cười cổ quái. Có thể đây hết thủy, tại đụng phải Kỳ Bích gian nan chéch đi tới ảm đạm ánh mắt lúc, lại như nhiệt thang ốc tuyết, trong nháy mắt tan rã không thấy.

"Không, không chết? Vậy ta, không, ta cũng không thể chết, không thể chết. .
."

Bằng lãnh đầm nước tựa hồ cọ rửa rơi mất hấn tất cả dũng khí, trong miệng hấn đọc lấy ai cũng nghe không hiểu lời nói, hết sức quay đầu, né qua Kỳ Bích ánh mắt, lui về phía sau.

Kỳ Bích rốt cục nhìn không được, ho ra máu tươi, trong nháy mắt nhuộm đỏ nửa bên gò má. Cái này kích thích tính nhan sắc rơi ở trong mắt Đan Trí, tựa như là nhất căn đốt đỏ lên kim nhọn, bỗng nhiên đánh vào sọ não của hắn.

Hắn kêu thảm một tiếng, hướng về sau liền chạy, chạy hai bước lại đá phải chính mình tuột tay bảo kiếm, tay hắn bện bện chân loạn nhịp lên, ngự kiếm liền lên, muốn vượt qua thác nước núi cao, xa bao nhiêu, trốn xa bao nhiêu!

Linh Cơ cắn răng đứng tại chỗ, bảo kiếm hóa cầu vòng phi động, đuổi sát đi lên. Hắn đã quyết định, vô luận như thế nào, nhất định phải bỏ Đan Trí cho lưu lại, để hắn nhận vốn có trừng phạt!

Đan Trí ngự kiếm, đảo mắt liền đến núi cao bên cạnh, nhưng mà, đập vào mắt cảnh tượng lại làm cho hắn ngây người. Một người liền đứng tại núi cao phía trên, đứng chấp tay, lạnh lùng nhìn hắn, sơn phong gợi lên áo bào, bay phất phới, thẳng như theo gió quay về.

"Tuần. . . Tuần sư đệ?"

Lý Tuần nhìn xem Đan Trí, ánh mắt nhưng lại xuyên thấu qua trước mắt gương mặt, tảo vào vô tận hư không, trong đó ý vị, chính là một trăm cái Đan Trí, cũng làm không rõ.

Mà lúc này cũng không phải hắn suy nghĩ thời điểm, Linh Cơ thao ngự kiếm quang đã bay vút mà lên, vội vàng phía dưới, Đan Trí thân thể chỉ là hơi trệ, liền kêu ré lấy bay lên trên đấng, lúc này, hắn đã cái gì đều không lo được.

Ngón tay nhẹ giơ lên, nhưng cứng đờ một chút, nhưng lại buông xuống, tới đồng thời, Lý Tuần cũng nhắm mắt lại.

Sơn phong đột nhiên trở nên mãnh liệt lên, giữa không trung nhỏ bé tuyền lưu chột phân chột hợp. Đan Trí bị cái này gió thổi qua, chỉ cảm thấy thân thể cương lĩnh, bản cùng thân kiếm cấu kết chân tức chột có một cổ đã mất đi khống chế, lại điều chỉnh không kịp, bởi vậy kiếm quang tán loạn, thượng phi

thân hình ngã không được nghiêng qua một bên.

Đúng vào lúc này, Linh Cơ phi kiếm đâm thẳng tới, vốn là chặn đánh tổn thương hãn hồng eo kiếm mang tránh không kịp, chấn động âm thanh bên trong, quán ngực mà vào. Hãn kêu thảm một tiếng, mãnh lực giãy dựa, kiếm khí bản năng bắn ra, đem nó tâm mạch xoắn thành mảnh vỡ, xóa bỏ trong cơ thể hãn mỗi một tắc sinh cơ.

Đeo kiếm thân thể trên không trung dừng lại, trở lại rơi thẳng mà xuống, nửa hơi về sau, âm âm tiếng nước chảy, sau đó, yên tĩnh im ắng.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Lợi Hại

Chương 03: Lợi hại

"Ta làm nhiều như vậy, làm nhiều như vậy, đây là ta phải được!"

Trên giấy viết đầy dạng này cong vẹo kiểu chữ, thấy làm cho người chướng mắt, đây là tại thanh lý Đan Trí chỗ ở lúc, theo trên bàn sách tìm tới. Lý Tuần tiện tay đưa nó thu hồi, mà giờ khắc này, lại chỉ là lắc lắc cổ tay, liền để điều này đại biểu lấy Đan Trí ở trong nhân thế cuối cùng dấu vết trang giấy, trống rỗng bốc cháy lên, hóa thành tro tàn.

Đan Trí sự kiện như vậy hóa thành mây khói, nhưng dư ba không yên tĩnh. Kỳ Bích trọng thương chưa lành, tâm linh tựa hồ cũng lại lần nữa bị thương, cả ngày mê man, không biết nhân gian sao thế; Linh Cơ thì bởi vì tự tay giết ngày thường bằng hữu tốt nhất, đến bây giờ trên mặt cũng không thấy nửa chút tiêu dung.

Thậm chí liền Đan Trí sư tôn Minh Tùng, cũng bởi vì quản giáo không đúng phương pháp, để Đan Trí xông ra đại họa như thế, khó từ tội lỗi, đã tự xin diện bích, bế quan sám hối.

Về phần Lý Tuần, tại tông môn phương diện bởi vì biện pháp thoả đáng, không có nhận nửa phần liên lụy, chỉ là bỏ ra hai ngày thời gian, cùng đồng môn cùng một chỗ, chỉnh lý Đan Trí di vật, thẳng đến vừa rồi.

Lý Tuần kinh ngạc nhìn án thư, trong đầu lại bị câu nói kia lấp đầy. Hắn không muốn như vậy suy nghĩ sâu xa cái gì, chỉ là bởi vậy mà đến tình cảm cơ sòng nhỏ, để hắn toàn thân không động dậy nổi.

Liền tại giờ phút này, tiếng đập cửa vang lên. Lý Tuần trong lòng hơi kỳ, loại thời điểm này, trên núi rất ít lại có nhân thông cửa, thẳng đến từ thần niệm theo cổng đảo qua, hẳn mới giật mình.

Suy nghĩ khẽ nhúc nhích, một tiếng cọt kẹt, ngoại môn mở ra. Chính chờ Anh Ninh mở to hai mắt, rất hiếu kì vỗ vỗ cánh cửa, lại nói một tiếng "Sư phụ ta tiến đến", lúc này mới đi vào, lại thuận tay đem cửa cài đóng.

Lý Tuần thầm khen một tiếng "Có giáo dưỡng", đồng thời cất giọng hô: "Đến đây đi, ta tại thư phòng."

Anh Ninh ứng tiếng, nhẹ nhàng linh hoạt giống một con con báo, vô thanh vô tức đi tới. Lý Tuần nâng người lên tấ, đối tiểu cô nương mỉm cười nói: "Mấy ngày nay bận chuyện, thật không có đi xem người, còn tốt chứ?"

Tiểu cô nương khéo léo gật đầu nói: "Minh Như tiên sư rất chiếu cố ta, Linh Khi, Linh Yên sư thúc các nàng cũng thường chỉ đạo ta bài tập, chỉ có cầu sư thúc. . ."

Nói đến chỗ này, Anh Ninh vành mắt có chút ửng hồng, xem ra, nàng đối Kỳ Bích vẫn là nhất có tình cảm.

Lý Tuần đồng dạng nghĩ đến Kỳ Bích đối nàng yêu thương, lại liên tưởng đến Đan Trí, thở dài, lại nỗ lực tỉnh lại, cười nói: "Người đau lòng cầu sư thúc, thường đi xem một chút cũng hảo, dạng này tâm tình của nàng có lẽ sẽ rất nhiều.

Đúng, người hôm nay đến, là vì cái gì sự tình?"

Anh Ninh hơi chút gật đầu, lại hơi mặt giãn ra nói: "Linh Khi sư thúc các nàng nói ta có thể tu luyện một chút ứng dụng pháp môn, còn nói những pháp môn này do sư phụ ngài giáo tốt nhất, còn nói sư phụ ngài cấm pháp tu vi tại Thông Huyền Giới cũng là cao cấp nhất, cho nên. . ."

Lý Tuần giật mình, nhưng như vậy cũng nhớ tới một chuyện khác tới. Mà

nhúu lại xuống, lại nhìn Anh Ninh thiên chân vô tà khuôn mặt, không biết làm tại sao, trong đầu lại hiện ra tiểu cô nương trong sơn động rên rỉ trần trọc, mị thái bắt đầu sinh tình cảnh tới. Trong lòng hơi nóng lên, trở lại bình phục như lúc ban đầu.

Hắn nghĩ nghĩ, dứt khoát theo đã viết xong bản thảo bên trong, cầm phía trên nhất tam thiên ra tới, giao cho Anh Ninh.

"Cái này tam thiên bản thảo là ta vừa sửa sang lại cấm pháp cơ sở, chỉ này một phần, người có thể đi nhìn, nhưng muốn nhanh chóng đưa ta, "Tốt nhất là tìm vài vị sư thúc hỗ trợ, sao chép xuống tới. Người nhìn thời điểm, không cần học bằng cách nhớ, muốn thử nghiệm lý giải, ta muốn nhìn, người trong ba ngày, có thể có cái gì tâm đắc ra tới. Có được hay không?"

Anh Ninh tự nhiên gọi tốt, cẩn thận từng li từng tí đem tam thiên bản thảo cuốn lên, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng lên, lại hướng Lý Tuần bái.

Lý Tuần thuận thế vỗ vỗ đầu nhỏ của nàng, lại nói vài câu cổ vũ lời nói, liền thả nàng rời đi. Nhìn tiểu cô nương này giống chim nhỏ vui sướng bay đi, Lý Tuần sắc mặt nhưng dần dần âm trầm xuống.

"Ba ngày. . . Nếu như ba ngày sau đó, câu trả lời của nàng không thể để cho ta hài lòng, liền tại ta sau khi rời núi, đưa nàng mang đi đi."

Lý Tuần quyết định này cũng là tương đương chặt vật, chỉ là Âm Tán Nhân câu kia vô tình hay cố ý bản án, lại như là nhất căn hoành gai, kẹt tại trong lòng của hắn. Cho nên, hắn mới dùng cái này tam thiên bản thảo, lại một lần nữa trải nghiệm Anh Ninh tại cấm pháp thượng thiên tư. Nếu như không thể đạt tới yêu cầu của hắn, vậy cái này tiểu cô nương vận mệnh, liền lại thay đổi một lần đi!

Bên cạnh hư không chấn động, Âm Tán Nhân trú hình ra tới, đứng tại án thư bên cạnh, mỉm cười. Lý Tuần liếc nàng một cái, nhưng trong lòng đang nghĩ, nếu muốn đem tiểu cô nương mang đi, Âm Tán Nhân thế tất yếu cùng hắn tách ra một đoạn thời gian. Trong khoảng thời gian này, khoảng cách của hai người,

rất có thể vượt qua ngàn vạn dặm ngoài, đây không thể nghi ngờ là một loại mạo hiểm.

Nhưng nghĩ lại nghĩ đến, hẳn đối Âm Tán Nhân không chế chi nghiêm, có thể xưng vạn vô nhất thất. Một khi cảm giác không tốt, cưỡng chế bách tán nó hình thể, đưa nàng thu hồi là được. Tạm thời cho là một lần thí nghiệm, nếu không ngày sau có tình huống tương tự lúc, muốn lâm thời ôm chân phật, vậy liền thật lúng túng.

Trong lòng của hắn kết luận, liền nói bổ sung: "Hết thầy thuận lợi, đưa nàng đi Vụ Ấn hiền, nơi đó có Thủy Điệp Lan nhìn xem, ta cũng yên tâm."

Thấy Âm Tán Nhân cúi đầu ứng, Lý Tuần thở dài ra một hơi sau khi, nhưng trong lòng nghĩ đến vẫn nằm trên giường không dậy nổi Kỳ Bích, trong lòng hơi sẫm, không muốn nói thêm, chỉ hơi nhắm hai mắt, tựa lưng vào ghế ngồi. Âm Tán Nhân hiểu ý, chuyển qua phía sau hắn, mười ngón tại đỉnh đầu hắn trên vai nhào nặn, nặng nhẹ, vậy không bằng ý.

Bị Âm Tán Nhân tuyệt diệu thủ pháp phục dịch, Lý Tuần chỉ cảm thấy thể xác tinh thần thoải mái, không tự giác rên rỉ lên tiếng.

Đợi đến khoái cảm so sánh bình ổn xuất hiện lúc, hắn mới lên tiếng lần nữa: "Đêm đó còn muốn đa tạ người xuất thủ. . ."

Hắn chỉ là Đan Trí chết trước đó, đem nó thân hình thối lại sơn phong. Đó chính là Âm Tán Nhân thủ bút, quả nhiên là thần không biết quỷ không hay, cao minh cực kỳ.

Âm Tán Nhân cũng không quan tâm này một ít lòng biết ơn, trên tay không ngừng, chỉ là cười nói: "Ta nhưng không nghĩ đến, người cũng có mềm lòng thời điểm. Chỉ là, mềm lòng lý do là cái gì? Hẳn cùng người rất giống?"

Lý Tuần đầu hơi ngửa về đằng sau, ánh mắt giống như lưỡi đao, trên người Âm Tán Nhân khoét thương một cái, chột nhốt tới trước đó vài ngày, bởi vì Đan

Trí mà hờn dỗi, cùng tồn tại chỉ viết ra cấm pháp kinh thư sự tình tới. Gương mặt co rúm, lại cũng nở nụ cười, chỉ là không biết trong đó có mấy phần cảm khái, một chút tự giễu.

Âm Tán Nhân ánh mắt chuyển động, đem hãn biểu lộ đều thu vào trong mắt. Bỗng nhiên nói tránh đi: "Người nếu đem giới này toàn bộ tu sĩ chia hai loại, nên như phương pháp phân loại?"

"Nam tu cùng nữ tu đi." Lý Tuần hiển nhiên không có chút hứng thú nào, nói chuyện cũng lười dào dạt.

Âm Tán Nhân sáng sủa cười nói: "Sai, như phân hai giống, hoặc là minh bạch, hoặc là, chính là hồ đồ. Minh bạch rõ ràng chính mình có thể làm thứ gì, nên làm những gì; hồ đồ liền không cần nói nữa. Người cảm thấy, người là minh bạch đâu, hay là hồ đồ?"

Thoáng nhắc lên điểm hứng thú, lại bất mãn Âm Tán Nhân cố lộng huyền hư, Lý Tuần hừ nhẹ nói: "Trong mắt người, ta là minh bạch vẫn là hồ đồ?"

"Muốn làm rõ ràng, là đơn giản nhất bất quá." Âm Tán Nhân mỉm cười, rảnh tay, ngọc quản ngón tay chuyển cái phương hướng, chỉ vào ngoài cửa sổ một gốc cây cao, phía trên chạc cây ở giữa có mấy cái tổ chim, tại đông trong tuyết hắc thắm thoát có phần là dễ thấy: "Người đem những này chim tước cái tổ đánh vỡ làm sao?"

Lý Tuần liếc đi một chút, thấy phía trên rõ ràng còn có mấy cái ấu chim non, liền cau mày nói: "Cái này có ý gì?"

Âm Tán Nhân nghe vậy cười nói: "Đông đi xuân tới, những cái kia chim tước trưởng thành, lú rú, há không ồn ào?"

Không tự giác liếc mắt, Lý Tuần thật sự là cho tức giận đến vui vẻ: "Nhàm chán cực độ! Nhàn rồi không chuyện gì ta quản chúng nó quát không ồn ào!"

"Ồ? Hôm nay mặc dù như thế, nhưng nếu là người tâm tình phiến muộn lúc, đình đầu có cái quạt đen oa oa gọi bậy, người cũng mặc kệ?"

Lý Tuần giương lên lông mày. Vậy thật là nói không chính xác kết quả sẽ như thế nào. Bất quá, cái này cũng kéo không đến những cái kia còn không biết có thể hay không qua mùa đông chim non trên thân đi. Hắn bản năng suy nghĩ nhiều mấy tầng, càng ngày càng cảm thấy trong đó rất có huyền cơ, không khỏi nghiêm túc suy nghĩ.

"Nàng chẳng lẽ nói ta ánh mắt thiên cận, không biết mưu tính? Hay là tâm ma không thành, thiếu quyết đoán?"

Vẫn là cảnh giới còn thấp, không nhìn thấy huyền ảo trong đó?"

Những ý niệm này tựa hồ cái nào đều có chút đạo lý, nhưng cái nào cũng không thể hiểu hết nó ý. Đạo qua một vòng, suy nghĩ của hắn lại trở lại "Minh bạch cùng hồ đồ" vấn đề đi lên: "Nếu ta thật hủy những cái kia tổ chim, là hồ đồ vẫn là minh bạch? Kia hắn là hồ đồ, nhưng mà làm tựa hồ cũng không có gì chỗ xấu. . . Chỗ xấu?"

Trong lòng của hắn chợt có một tia linh quang sáng lên: "Chưa chắc chỗ xấu, nhưng cũng không có gì tốt chỗ. Trên đời sự tình, vẫn là cái này không tốt không xấu số sách lung tung chiếm đa số, động niệm làm, chính là minh bạch, cũng thành hồ đồ.

Hết lần này tới lần khác những sự tình này lại là khắp nơi có thể thấy được, tránh cũng tránh không khỏi, kia lại nên như thế nào làm việc, mới có thể có lợi cho ta?"

Đầu này suy nghĩ sợ rằng so vừa rồi ngày đó văn chương còn muốn phức tạp gấp trăm lần, Lý Tuần nghĩ đến nhiều, lại cảm thấy càng ngày càng hồ đồ, trong thoáng chốc cảm thấy, cái này tựa hồ chính là trong truyền thuyết thôi diễn thiên cơ thủ đoạn thần thông, chỉ là hắn hiện tại ngộ đến, sợ rằng liền da lông cũng không tính, tự nhiên là càng nghĩ càng loạn, cuối cùng mờ mịt không biết làm

sao.

Âm Tán Nhân trên tay kinh lực hơi nặng, ngữ khí lại càng ngày càng thông dong: "Người ta đều là thường làm hại người ích ta sự tình, nhưng lời này nhưng vẫn là muốn phân biệt rõ ràng. Chuyện thiên hạ chưa từng không phải là hắc tức bạch, tự nhiên cũng không thể đơn giản chia 'Lợi' cùng 'Bất lợi' .

"Lúc đầu không phân rõ được đồ vật, cứng rắn muốn phân biệt rõ ràng. Tự cho là làm cái minh bạch, trên thực tế là càng ngày càng hồ đồ, cho đến không có thuốc chữa."

Lý Tuần trầm ngâm một hồi, mới cười nói: "Chiếu người thuyết pháp, kia Thủy Kính Tông nhìn trộm thiên cơ, xu lợi tránh hung thủ đoạn, ngược lại làm cho bọn hắn đều thành một đồng kẻ hồ đồ?"

"Không phải, người nhìn Thủy Kính Tông, có mấy lần thay mình mưu tính? Thế sự phần lớn vẫn là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, chuyện giống vậy, thay cái góc độ đến xem, chính là bất đồng thật lớn. Nói đến, đây cũng là toàn thân bảo mệnh chi đạo a!"

Cái khác thì cũng thôi đi, kia "Toàn thân bảo mệnh" vừa ra, Lý Tuần liền nhin không được cười ha hả: "Người khác nói còn tốt, người nói cái từ này coi như rất hoang đường. Hắc, toàn thân bảo mệnh, cũng không phải ngoài miệng nói một chút mà thôi!"

Âm Tán Nhân đối Lý Tuần khẩu khí không lấy vi ngang ngược, trên mặt tiểu dung cũng là không thay đổi: "Nếu là chỉ muốn toàn thân bảo mệnh, lại nói thế nào đột phá, phi thăng? Kỳ thật người chỉ cần đợi tại Vụ Ẩn hiên bên trong, giấu trước trăm ngàn tám năm, cam đoan không ai có thể nại người sao, đó chính là cao minh nhất tự vệ chi đạo, có thể người nguyện ý a?"

"Cho nên, chúng ta dưới mắt nói, tuyệt không phải cái gì toàn thân bảo mệnh biện pháp, mà là vượt khó tiến lên, nghịch thiên cải mệnh đạo lý."

Khó được như vậy khẩu khí! Thời khắc này Âm Tán Nhân, tuyệt không lại là mặc cho người định đoạt khô lồi. Cho dù Lý Tuần chỉ cần một cái ý niệm trong đầu liền có thể để nàng hôi phi yên diệt, nhưng nhìn nàng lúc này ngôn ngữ khí độ, trong lúc nhất thời lại thần vì đó đoạt, quên đi cả hai tầm đó kia vì diệu lúng túng quan hệ.

"Người biết chuyện không nhất định có thể phi thăng, nhưng phi thăng nhất định đều là người biết chuyện. Một cái kẻ hồ đồ, coi như hãn có Chung Ân tu vi như vậy, cũng sớm tối muốn chết tại thiên địa đại kiếp phía dưới."

Âm Tán Nhân bên môi lạnh tiếu chi ý nổi lên, ánh mắt nhìn chăm chăm Lý Tuần trên mặt, trở lại mỉm cười nói: "Như vậy, minh bạch cùng hồ đồ chừng mực ở đâu, người cũng đã biết?"

Chợt nhìn là hỏi thăm, nhưng vừa mới nàng nói đến rõ ràng như vậy, như Lý Tuần lại trả lời không hơn, liền có thể rút kiếm tự vận: "Không tại 'Lợi' hoặc 'Bất lợi', cũng không tại 'Phân biệt rõ ràng' cùng 'Không phân rõ được' . Mấu chốt ở chỗ, biết lúc nào có thể phân biệt, lúc nào không thể phân biệt. . ."

Cái này nhiều khẩu lệnh giống như lĩnh ngộ để Lý Tuần không nhin được cười, Âm Tán Nhân lại khẽ vuốt cằm, nghiêm mặt nói: "Nơi đây còn có một tiết. Thiên địa vô hạn rộng rãi, mà thân người tự hạn chế, trên đời mọi việc 'Lợi hại' cuối cùng vẫn là phân biệt ít, không phân rõ được hơn nhiều. Bởi vậy càng có thể dọc theo hai chuyện: Phân biệt, làm thế nào; không phân rõ được, lại như thế nào?"

Lý Tuần phất tay đánh gãy nàng nói chuyện, trên mặt giống như cười mà không phải cười: "Ta hiểu được, người là nói ta đối đãi Đan Trí, nên cẩn thận lúc không cẩn thận, nên hung ác lúc lại không hung ác, lưỡng lự, tự rước lấy nhục, đúng hay không?"

Âm Tán Nhân nhẹ nhàng nhất tiếu, mười ngón linh xà chuyển qua hãn sau vai, nhẹ nhàng vò động, xuyên thấu qua mấy đạo ấm áp, hoạt lạc kinh mạch, sau

đó mới nói: "Cái này chung quy là việc nhỏ, người có thể liên hệ tới, ngược lại là khó được. Chỉ là chuyện thiên hạ, cũng không đều là đơn giản như vậy. Lui một vạn bộ giảng, coi như tất cả đều là những này rõ ràng minh bạch việc nhỏ, người có thể bảo chứng, một trăm kiện bên trong, kiện kiện đều phân biệt rõ ràng, làm tốt?"

"Chỉ cần trong đó có một kiện làm được kém, lúc này lợi hại trao đổi, bởi vậy liên lụy đến biến cố lại có bao nhiêu? Càng không cần nhắc tới, chiếm hơn phân nửa đếm được những cái kia không phân rõ được lợi hại, người lại nên làm như thế nào pháp?"

Lý Tuần trầm ngâm thật lâu, nhưng cũng tìm không thấy một cái chịu nổi cân nhắc biện pháp, chỉ có thể khiêm tốn thỉnh giáo.

Âm Tán Nhân trong tươi cười rõ ràng có chút giáo hoạt: "Nhắc tới cũng đơn giản, không nhiều chuyện, chỉ thế thôi."

"Không nhiều chuyện?"

Lý Tuần muốn cười, nhưng cuối cùng vẫn là không cười ra tới. Lấy hẳn lúc này cấp độ, đã loáng thoáng cảm giác được, cái này ba chữ phía sau, một loại nào đó khó mà nói áp lực, cốt cốt lưu động, không ngừng không nghỉ.

"Cái gọi là "Không nhiều chuyện", nói đến trắng hơn chút, chính là có năm chắc chuyện làm, chuyện không có năm chắc tránh!"

Hiểu nặng nhẹ hiểu thông thả và cấp bách, cũng có thể biết được thực lực bản thân cực hạn, có thể nói sáng suốt."

Nói đến đây, nhìn thấy Lý Tuần rằng môi khẽ nhếch, như muốn phản bác. Nàng lại mở miệng nói: "Đương nhiên, trên đời có chút sự tình, là tránh cũng không tránh khỏi, vốn lại không phân rõ được lợi hại. Khi đó, tránh làm chính là, lớn nhất đại giới, không phải cũng chính là vì hành vi của mình phụ trách sao? Có năng lực liền quá quan, không có năng lực, liền nhìn lão thiên đi!"

Lý Tuần trợn to mắt, không biết chính mình ứng không biết cái này "Lời lẽ sai trái" lớn tiếng khen hay.

Âm Tán Nhân tiếp tục mỉm cười nói: "Đương nhiên, đụng phải loại này phân biệt không rõ phiền phức, vẫn phải có dạng này một loại tự giác: Liên lụy tới các phương càng ít càng tốt, giải quyết thời gian càng ngắn càng tốt, sự tình dấu vết làm được càng sạch sẽ càng tốt!

"Nói đơn giản, chỉ một câu: Tận khả năng bóp chết biến số, đem tình thế phát triển chướng khống tại trong tay mình.

"Nếu người có thể tiếp tục này pháp trăm năm, ngàn năm không thay đổi, thẳng tới cực hạn, người sẽ cảm thấy, người đối mặt thế giới thanh tịnh vô cùng, càng từ ngoài vào trong, thành một mảnh viên mãn đại tự tại. Toàn thân trong ngoài, thanh tịnh lưu ly, thế gian trần tía, vô dính vào, mà cái này, cũng là cuối cùng phi thăng chi đạo!"

Nghe nàng một câu giảng đến phi thăng, càng có chỗ vị thanh tịnh lưu ly, vô dính vào "Chí đạo", Lý Tuần cũng coi như mở tai giới. Chỉ là pháp môn này bên trong lộ ra tới hương vị, làm sao như vậy quái đản?

Lý Tuần suy nghĩ tỉ mỉ một lần, đột nhiên mỉm cười nói: "Nơi này phần lớn vẫn là người phỏng đoán chi từ, nếu không, người cũng sẽ không rơi xuống đến nông nổi này!"

Âm Tán Nhân tựa hồ toàn không thềm để ý, ngón tay lực đạo cũng không thấy bất kỳ biến hóa nào, chỉ là lạnh nhạt nói: "Vạn sự khởi đầu nan, mỗi người đều không phải là một bước lên trời, cũng không phải theo trong bụng mẹ liền biết những đạo lý này.

"Muốn theo trăm vạn tu sĩ bên trong ló đầu ra đến, không những muốn "Tam hóa nhị chân" tu hành, cũng muốn trên thế gian lăn lộn tôi luyện. Mà đợi đến thực lực đủ rồi, đạo lý rõ ràng, trần tía nhưng cũng lây dính ngàn vạn đầu, rút dây động rừng, sao có thể tùy tiện vung đoạn?"

"Ta do gia tử mà dính vào Ngọc Tán Nhân, do Ngọc Tán Nhân mà phản tòng nghịch hành, do nghịch hành mà chọc Chung Ân, do Chung Ân lại liên lụy tới người. Như thế vòng vòng đan xen, biến số vô tận, nhưng cũng không nói là bởi vì người một cái, mới thân bại đến tận đây."

Nói đến đây, trên tay nàng dừng lại, đột nhiên sáng sửa cười nói: "Đương nhiên, ta thừa nhận, đụng phải người lúc, ta thật là tự cho là đúng, rõ ràng là không phân rõ được phiền phức, lại coi là nhìn thấu lợi hại. Đến cuối cùng, dấu vết cũng không có làm sạch sẽ, rơi xuống đến nông nỗi này, kỳ thật không oan!"

Lý Tuần biết rõ nàng là đang nịnh nọt, nhưng cũng lòng mang đại sướng, cười ha ha một tiếng, vươn tay nắm ở cổ ngọc của nàng, tại mỹ nhân tiếng rên nhẹ bên trong, dùng sức đè xuống tới. Tại môi lưỡi quấn giao ở giữa, Lý Tuần nhưng trong lòng thanh minh một mảnh.

"Lợi hại, biến số. . . Chính mình cái này hơn bảy mươi năm, chuyện làm, có mấy thứ có thể phù hợp tiêu chuẩn này đâu?"

Vậy thật đúng là cái làm cho người uế oải đáp án đâu.

Đứt quãng mấy ngày tuyết thiên rốt cục triệt để dừng lại, còn một cái vang vang trời trong. Bầu trời một cách lạ kỳ trong vắt, liền một áng mây khí đều không nhìn thấy, lam được chướng mắt. Tại dạng này dưới bầu trời, Lý Tuần một đoàn người cách xa Liên Hà sơn, lẳng lặng phi hành.

Minh Tùng bởi vì Đan Trí sự tình, bế quan cấm túc, lần này quấy đến tông môn trở tay không kịp, lúc đầu dẫn đội tiến về Lạc Nam Xuyên nhất định phải lưu lại lấy xử lý tông môn sự vụ, để tránh tông môn lưu thủ thực lực bị hao tổn, lần này tiến đến Thủy kính đại hội tu sĩ bên trong, lợi dụng Minh Cơ cầm đầu.

Dạng này, một đoàn người bên trong, trừ Minh Cơ cái này đời thứ hai dòng chính tiên sư ngoại, còn có một vị chi thứ minh nghi ngờ tiên sư, tăng thêm Lý Tuần, Ngũ Linh Tuyên, Linh Triết, Linh Cơ bốn tên đệ tử đời ba, quy mô xa so với bất kỳ lần nào xuất hành đều tới tinh giản.

Bất quá, trong này Minh Cơ, Lý Tuần không nói, Ngũ Linh Tuyền cùng Linh Triết vị thuộc "Minh Tâm tam linh" liệt kê, là đệ tử đời ba bên trong người nổi bật.

Chính là vị kia tại trong tông môn khá là khiêm tốn minh nghi ngờ, tu vi ở bên hệ đệ tử bên trong, cũng gần bằng với Linh Cơ sư tôn Minh Cát, nửa một giáp trước đã đi vào chân nhân cảnh, là tông môn nắm chắc cao thủ.

Nói đến, vị này minh nghi ngờ tiên sư cùng Lý Tuần cũng coi như có chút nguồn gốc. Năm đó chính là người này, bù không được Lý Tuần tổ phụ "Hương đạo chi tâm", đem Lý Tuần mang theo lên núi đi, bởi vậy đem Lý Tuần vận mệnh cải biến. Hôm nay hồi tưởng chuyện cũ, người này sợ là bị Huyết Tán Nhân răn răn chắc chắn địa" nghi ngờ" một cái, mới dẫn xuất những sự tình này tới.

Bởi vì giữa hai người cái tầng quan hệ này, Lý Tuần cũng coi như cùng hẳn hữu duyên, lại vị này tiên sư ở trên núi lại là ra câu tính tình ôn hòa, trên đường hai người người một câu ta một câu, càng đem có chút sinh sơ quan hệ làm cho thân thiện lên.

Bất quá, phần lớn thời gian bên trong, Đan Trí âm ảnh vẫn bao phủ tại mọi người trong lòng, để cho người ta rất khó mở miệng nói chuyện, theo thời gian trôi qua, cái này không khí ngược lại càng ngày càng nặng nề, chính là nhất là thoải mái Minh Cơ, mấy ngày nay cũng đang suy tư điều gì sự tình, so ngày thường trầm mặc được nhiều.

Tại dạng này không khí hạ, Lý Tuần chính là có mười hai vạn phần hảo tâm tình cũng lưu không được nửa điểm.

Hai ngày trước còn tốt, thỉnh thoảng cùng minh nghi ngờ, Linh Triết tâm sự, lại an ủi Linh Cơ, vẫn không cảm giác được như thế nào.

Nhưng một lúc sau, hẳn chỉ cảm thấy phiền não trong lòng càng thịnh, liền giống như là tại ngực điểm một mối lửa, thở ra tới đều là chút táo khí.

Đây chính là tu luyện Huyết Thần Tử di chứng. Hãn hôm nay tâm ma tinh tiến pháp đã tiểu thành, thiên nhiên liền nhiều lệ khí, vốn lại không thể kịp thời khai thông, chỉ có thể dụng tâm tụng niệm chút ninh thần tĩnh tâm pháp môn, nỗ lực đàn áp.

Cứ thế mãi, tâm hỏa tích tụ quá nhiều, những cái kia tĩnh tâm pháp môn nổi lên tác dụng liền rất có hạn.

Đối mặt loại tình huống này, Lý Tuần không thể không bắt đầu cân nhắc, Thủy Kính đại hội lúc, tốt nhất thừa dịp loạn thoát thân, đi ra bên ngoài tiết tiết hỏa chi giống. . . Minh Tâm Kiếm Tông thật không phải dài lưu chi địa a!

Trong lòng lóe lên ý nghĩ này, Lý Tuần chợt nhớ tới một người tới. Đồng dạng là tâm ma tinh tiến pháp, kia Thiên Chỉ Thượng Nhân lại là làm sao chống nổi tới? Đương nhiên, cũng có thể nói Thiên Chỉ trước đó tu tập pháp môn bất nhập lưu, nhưng hôm nay, nàng lại là làm sao làm đâu?

Đối với cái này, Lý Tuần cảm thấy hứng thú vô cùng!

Càng là tiếp cận Thủy Kính Tông, trên đường đi dụng phải tu sĩ liền càng nhiều, chỉ bất quá, phần lớn đều là tiến đến tham gia náo nhiệt tán tu, thỉnh thoảng đụng tới một cái tông môn, vẫn là ở lâu vô lượng trên biển "Vô Lượng Thiên Tông" .

Những cái kia lỗ mũi trâu mặc dù xem như lảng giềng, ngày thường làm việc cũng được xưng tụng chính phái, có thể trăm ngàn năm qua, một mực liền Đông Hải cùng vô lượng biển đường ranh giới, cùng Minh Tâm Kiếm Tông dây dưa không rõ.

Hai nhà chạm mặt, dẫn đầu tiên sư chỉ là hơi làm chào hỏi, liền các lĩnh lấy đệ tử tách ra khoảng cách, xa xa đối lập, tốc độ lại bảo trì nhất trí, hơi có chút đối chọi gay gắt hương vị.

Song phương ngự kiếm Hành Vân hàng cách xa nhau bất quá mười dặm hơn,

tại trời trong phía dưới, lấy đám người nhãn lực, đối phương nhất cử nhất động, đồng đều ở trước mắt.

So với bên này vền vẹn sáu người tiểu chúng, đối phương có bốn vị tiên sư dẫn đội, hơn hai mươi người đệ tử dựa vào một loại nào đó trận hình trên dưới phân bố, bài không mà tiến, uy thế có thể nặng hơn nhiều.

Nói cũng kỳ quái, có cái này có thể so tài đối tượng, Minh Tâm Kiếm Tông bên này bầu không khí lại vì đó vừa mở.

Bên cạnh kìm nén đến thật lâu Linh Triết đứng lên đến, cười nhẹ nói: "Nhìn, đám người này muốn cùng chúng ta một đường đến cùng, Tuần sư đệ, có muốn hay không đến cái chiêu số gì, cho bọn hã chút nhan sắc nhìn một cái?"

Linh Triết là "Bi Phong Kiếm" Lý Minh cùng đệ tử đặc ý, tính tình lại cùng cái kia khẳng khái bi ca sư phụ thiên soa địa viễn, có thể xưng một bụng ý nghĩ xấu, chỉ e thiên hạ bất loạn.

Bất quá, khó được lòng dạ hã khoáng đạt, những năm gần đây, "Minh Tâm tam linh" tên tuổi bị Lý Tuần ép tới không thấy ánh mặt trời, hã lại một chút không để trong lòng, như thường cùng Lý Tuần cười toe toét, cũng làm cho Lý Tuần mười phần thương thức.

Có nhân đáp lời, Lý Tuần trong lòng khô ý cũng hơi chậm lại. Hồi khuỷu tay đứng hã một chút, cười nói: "Người tình lại đi, vạn nhất đem người ta tức khí mà chạy, Thủy kính đại hội lại thiếu một tông, chúng ta tông môn lập thành mục tiêu công kích, khi đó, là người chịu trách nhiệm, vẫn là ta chịu trách nhiệm?"

Mặc cho Linh Triết gan to bằng trời, cũng không dám đối với việc này nói đùa nữa, lập tức lắc đầu cuống quít, cuối cùng lại thở dài: "Ta đây cũng là buồn bực đến kịch liệt, người nhìn dọc theo con đường này, khóc, không khóc được; cười, cười không được, cực kỳ khó chịu.

"Người không gặp ngũ sư huynh, căn bản cũng không biết làm như thế nào

cùng Linh Cơ chào hỏi. . . Muốn ta nói, hần hần là cảm kích mới là! Nếu không Tam sư bá một thế anh danh, chỉ sợ cũng hủy phía trên Đan Trí!"

Linh Triết lời này, rõ ràng có ý riêng, tất cả mọi người không phải kẻ điếc, tự nhiên nghe được rõ ràng.

Nhất là bị chỉ mặt gọi tên Ngũ Linh Tuyền, ngày bình thường là tối chiếu cố sư đệ muội, rất có huynh trưởng chi phong, nhưng bởi vì Đan Trí sự tình, đồng hành mấy ngày nay, vậy mà không có cùng Linh Cơ nói một câu, liên đới lấy Lý Tuần cũng thụ văng vể. Nghe nói lời ấy, trên mặt hần thần sắc khẽ biến, lại vẫn không nói lời nào.

Lý Tuần cũng thở dài, nghe được Linh Triết không nói "Không muốn", mà là nói "Không biết", kỳ thật chính là cho Ngũ Linh Tuyền bậc thang hạ, mắt thấy đối phương có chỗ xúc động, hơi lỏng khẩu khí đồng thời, ánh mắt cũng liếc nhìn theo sát ở bên cạnh hần Linh Cơ.

Linh Triết đồng thời không có cố ý hạ giọng, bên trong cũng có an ủi Linh Cơ ý tứ. Quả nhiên, Linh Cơ một mực buông xuống khuôn mặt khẽ nâng lên đến, trong mắt rõ ràng đã là cảm kích muốn khóc.

Cùng Linh Triết liếc nhau, Lý Tuần khẽ lắc đầu, ra hiệu Linh Triết nắm giữ tốt tiêu chuẩn. Linh Triết ngầm hiểu, lập tức liền dời đi chủ đề, lại đem đầu mâu đâm về Vô Lượng Thiên Tông lỗ mũi trâu nhóm.

"Sách, tay bả phát trần, lưng Tùng Văn bảo kiếm, xanh ngọc đạo bào, tấm lòng rộng mở, hảo Vô Lượng Thiên Tông a. . . Tất cả đều là một cái khuôn mẫu bên trong khắc ra tới!"

Hần lời này thanh âm lại lớn chút, đám người nghe lọt vào trong tai, lại nhìn phương xa kia cơ hồ giống nhau như đúc trang phục, còn có sắp xếp chỉnh chỉnh tề tề hàng, Linh Cơ một cái nhin không được, buồn cười lên tiếng.

Minh Tâm Kiếm Tông tục, đạo đều tồn, cũng ít có cái gì thanh quy giới luật,

cho nên đệ tử cá tính đồng đều mười phần tươi sáng. Mà Vô Lượng Thiên Tông thì là nổi danh cầm giới sao nghiêm, môn hạ đệ tử tương đương cứng nhắc, có thể gặp chuyện lại quá mức thiên hiệp lãng lệ, lúc này mới không vào chính đạo thập tông liệt kê.

Lấy Linh Triết tính tình, thấy ngứa mắt là không thể bình thường hơn được.

Bất quá, gặp hãn nói đến có chút quá phận, một mực mỉm cười đứng ngoài quan sát Minh Cơ bắn ra một đường chỉ phong, đánh vào trên bả vai hãn, giống như gợn giống như cười nói: "Không trung gió lớn, thanh âm tiêu chút!"

Linh Triết còn không như thế nào, Minh Hoặc tiên sư lại ho một tiếng, quay mặt qua chỗ khác. Hai vị tiên sư tư thái so Linh Triết thao thao bất tuyệt nhưng muốn chọc cười được nhiều, Lý Tuần cái thứ nhất cười ha hả, Linh Triết vỗ hãn lưng, cười đến mặt mày không thấy. Chính là Ngũ Linh Tuyền trên mặt đều hơi lộ ra tiểu dung.

Bên này cười đến hoan, theo cơn gió hướng, phương xa tự nhiên cũng có chút phát giác, nhìn đối phương bắn ra tới ánh mắt, đám người tiếng cười càng là không kiêng nể gì cả.

Lý Tuần trên mặt cười, nhưng trong lòng trong chốc lát xa đầy vạn dặm. Hãn càng ngày càng minh bạch Cổ Âm thông dong ứng đối dựa vào: Bất luận chính tà, Thông Huyền Giới chư tông căn bản cũng không có mọi người đồng tâm hiệp lực ý đồ cùng nhận thức, kéo dài hàng ngàn hàng vạn năm hiềm khích cùng thù hận, vô luận như thế nào lấp đầy, đều sẽ lộ ra có thể cung cấp lợi dụng khe hở tới.

Đây không phải nói Minh Cơ bọn người hiểu biết chưa kịp, mà là giới này từ cổ chí kim, tối ổn định sinh thái, không cần cũng không cần cải biến.

Hội minh. . . Hắc, dính được da thịt, còn đối được chuẩn vân da a?

"A, Vô Lượng Thiên Tông cũng có nhân vật như vậy?"

Linh Triết chợt dùng cực khoa trương ngữ khí kêu to, thuận ánh mắt của hắn, Lý Tuần ném mắt nhìn đi, chính nhìn thấy một cái buộc quan khoác bào đạo sĩ từ phía sau đuổi đi lên, áp vào Vô Lượng Thiên Tông hàng chi mật, đối phương hiển nhiên đều không có phát giác cái gì dị thường, nhìn hắn là đồng môn không thể nghi ngờ. Chỉ là. . . Vị kia tựa hồ mập chút đi!

Nhìn xem người kia cơ hồ tương đạo bào no bạo hình thể, Lý Tuần giật mình trong lòng, bên người chợt có nhân dính sát, xoay mặt nhìn lại, chính là Minh Cơ. Lúc này nàng hình dáng rõ ràng nụ cười trên mặt thu đi, khí tức quanh người dần dần nội liễm, rõ ràng đã là có chỗ phòng bị: "Cái tên mập mập kia có gì đó quái lạ."

Nghe nàng nói chuyện, Lý Tuần trong đầu đột nhiên linh quang chớp động, lập tức hiểu được: "Tên kia. . . Hắn lại tại làm cái quỷ gì?"

Suy nghĩ còn chưa hoàn toàn rõ ràng, phương xa cái kia mập mập đột nhiên nghiêng đầu lại, đối bên này nhe răng vui lên. Mặc dù cách mười dặm hơn, nhưng mọi người đều là tai mắt thanh minh, chỉ cảm thấy cái kia mập mập biểu hiện trên mặt sinh động cực kỳ, khắp mặt thịt mỡ theo nụ cười này trên dưới run run, đã quái dị, lại buồn cười.

Linh Triết còn không có phát giác trong đó biến cố, vỗ tay cười nói: "Khó được Vô Lượng Thiên Tông còn có loại này diệu nhân!"

Lời còn chưa dứt, trong hư không một tiếng buồn bực bạo. Tại Minh Tâm Kiếm Tông đám người trợn mắt hốc mồm bên trong, lưỡng cái Vô Lượng Thiên Tông tu sĩ khoa tay múa chân hướng phía dưới ngã xuống, dường như đã mất đi ngự khí năng lực phi hành — trước đây một khắc, mập mập đầy đặn bàn tay, mới từ hai người kia trên lưng dời.

Cái này biến cố tới quá mức đột nhiên, phụ cận cái này mấy chục người, lại đều không có kịp phản ứng, mắt thấy cái kia mập mập lại lần nữa đưa tay, ấn hướng phía dưới một cái thẳng xui xẻo, đồng thời còn trợn mắt quát to: "Nhất

Đấu Mễ Giáo yêu nhân, còn ta sư đệ mệnh đến!"

Lý Tuần nhìn lại nhần, cuối cùng vẫn là phí công nhọc sức, học Minh Hoạc bộ dáng, quay mặt qua chỗ khác, ho cái hôn thiên hắc địa. Bên cạnh Linh Cát lại vẫn không có kịp phản ứng, nghẹn ngào kêu lên: "Nhất Đấu Mễ Giáo?"

Cùng với tiếng kêu của hần, Vô Lượng Thiên Tông dẫn đầu tiên sư rốt cục kịp phản ứng, một cái đại lượn vòng, mang theo phần phật cuồng phong gào thét xông lên, ống tay áo vẫy một cái, giữa thiên địa dường như vang lên vạn mã bồn đả tiếng oanh minh, lại vĩnh vô chỉ cảnh khuếch tán ra.

Mập mạp mặt béo thượng hiện ra lại rõ ràng bất quá kinh ngạc biểu lộ, hần trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem bao trùm tới khí kinh bão táp, hầu như cận thân lúc, mới kêu thảm nói: "Đại vô lượng Huyền Nguyên Ngọc Hoàng diệu kinh? Sai, sai!"

Tiếng kêu thê thảm bên trong, thân thể của mập mạp giống tròn vo viên thịt, bỗng nhiên bắn lên, trong hư không nhấp nhô.

Một sát na này ở giữa, trên người hần không biết loé lên nhiều ít các loại quang hoa, cùng gào thét mà đến nguyên khí sóng lớn hai tướng đối hướng, càng đem kia tuyệt đại xung kích đánh tan tám chín phần mười, lại không cách nào tạo thành tổn thương gì.

Nếu như xuất thủ người kia thế công không ngừng, mặc cho mập mạp mảnh khoẻ thông thiên, cũng muốn rơi vào hạ phong, thoát thân không được.

Nhưng mà, mập mạp trước hét lớn "Nhất Đấu Mễ Giáo", tiếp lấy lại liên thanh gọi sai, loại này chuyện quý dị thái, bất kể là ai trong đầu cũng muốn suy nghĩ nhiều tưởng tượng.

Huống chi, cái kia mập mạp đang thoát thân đằng sau, lại tăng thêm một câu: "Ta chính là Tứ Không Thiên Bảo các dự khuyết các chủ Cơ Bất Thác, hiểu lầm a!"

Tứ Không Thiên Bảo các vi Thông Huyền Giới "Bốn dị" tông môn một trong, coi như các chủ phía trước tăng thêm cái "Dự khuyết" chữ, cũng đủ để chấn nhiếp tuyệt đại bộ phận người. Bao quát Minh Tâm Kiếm Tông bên này, trên bầu trời rất nhiều tu sĩ cùng nhau xông xáo, ngoại trừ Lý Tuần. . . Còn có Minh Cơ.

Hai người đồng thời phát giác đối phương dị thường, ánh mắt một đôi, Lý Tuần liền chủ động mở miệng nói: "Ta xa xa từng gặp mặt hẳn, rất giáo hoạt gia hỏa, kia thân phận giống như là thật."

Minh Cơ khẽ gật đầu nói: "Người này đã từng theo Tinh Cơ Kiếm Tông Tự Tinh đài thượng trộm ra Định tinh đến, thủ đoạn không thể khinh thường, cuộc nháo kịch này tới quý dị, chúng ta cũng muốn cẩn thận."

Lý Tuần ứng tiếng, ánh mắt lại dời qua đi, vừa hay nhìn thấy đối diện lưỡng cái tu sĩ bay xuống đi, bả sắp quăng thành bánh thịt đồng môn cứu được đi lên, chỉ là hai người kia chính hôn mê bất tỉnh, không biết sống hay chết. Song phương đã dừng tay, ở nơi đó thương lượng.

Cơ bàn tử giờ phút này cuối cùng đem khoa trương tư thái thu liễm chút, mặt béo bên trên biểu tình ngưng trọng, chột nhìn đi cũng có chút tông chủ giá thức.

Chỉ là như vậy còn trấn không được Vô Lượng Thiên Tông khổ chủ, tuy nói nghe không rõ bên kia đang nói cái gì, nhưng rất hiển nhiên, mập mạp khí thể rơi vào hạ phong, Vô Lượng Thiên Tông dẫn đầu tu sĩ ánh mắt lảng lệ, hận không thể dùng ánh mắt đem hẳn đâm vài cái động ra tới.

Bất quá nói đến về sau, mập mạp đưa tay đưa tới một kiện đồ vật, sử kia mặt bầu không khí có chỗ hòa hoãn, càng làm cho người ta kỳ quái là, hai người nói chuyện có một kết thúc đằng sau, đúng là cùng nhau hướng bên này trông lại, ánh mắt kia thế nhưng là vi diệu cực kì.

"Bọn hẳn muốn làm gì?"

Trong này cân nhắc Linh Cơ nhất là non nớt, đối mặt tràng diện này không khỏi có chút khẩn trương, quanh thân khí cơ càng là nóng lòng muốn động, không chừng lúc nào liền sẽ phi kiếm ra ngoài giết địch.

Lý Tuần liếc nhìn hẩn một cái, đang muốn trấn an, đằng sau lại có nhân trầm giọng mở miệng: "Đừng lo lắng, vô cơ xuất binh, Vô Lượng Thiên Tông sẽ không gây bất lợi cho chúng ta."

Nói lời này không phải Minh Cơ cùng Minh Hoặc, mà là chuyển này đệ tử đời ba bên trong, hoàn toàn xứng đáng lão đại ca Ngũ Linh Tuyền, nếu như Lý Tuần nhớ được không tệ, đây là Đan Trí bị sát về sau, Ngũ Linh Tuyền lần thứ nhất chủ động cùng Linh Cơ đáp lời. Tuy nói không có gì điểm sáng, bất quá, ân, cảm giác cũng không tệ lắm.

Linh Cơ hiển nhiên là trong lòng xúc động, thấp hắng giọng bên trong, hốc mắt đã đỏ lên. Đằng sau Ngũ Linh Tuyền không nói gì thêm, nhưng theo Minh Cơ, Linh Triết trong mắt, Lý Tuần đã nhìn ra đồng dạng vui mừng, bản thân hẩn cũng như là.

Đương nhiên, hẩn rất mau đưa cái này cảm xúc vút ở một bên, mắt lạnh nhìn Cơ bàn tử lôi kéo Vô Lượng Thiên Tông tu sĩ tung bay tới, trong lòng suy nghĩ lấy tính toán của đối phương, thân hình cũng thoáng lui về phía sau, đem Minh Cơ cùng Minh Hoặc lưỡng một trường bối hiển lộ ra.

Cách xa nhau còn có nửa dặm, Cơ bàn tử đã xa xa ôm quyền nói: "Phía trước thế nhưng là Minh Tâm Kiếm Tông Minh Cơ tiên tử. . . Ân, Minh Hoặc đạo hữu ở trước mặt?"

Lý Tuần lông mày nháy lên, mặt mày này rất có tâm a. Minh Cơ thì cũng thôi đi, Minh Hoặc tiên sư lâu dài lưu thủ trên núi, chính là rời núi, cũng là tại Nhân Gian giới hành đạo tích lũy ngoại công, Thông Huyền Giới ít có mà biết cái.

Gia hỏa này vậy mà một chút nhận ra, chỉ bằng cái này phần tỉ mỉ, liền làm

cho người lau mắt mà nhìn.

Phía trước Minh Cơ, Minh Hoạch liếc nhau, hiển nhiên cũng rất kinh ngạc, nhưng cũng rất cấp bậc lễ nghĩa chu toàn đáp lễ, ngoại trừ chào hỏi mập mạp này, cũng hướng Vô Lượng Thiên Tông tu sĩ thăm hỏi, Lý Tuần nghĩ nghĩ, mới nhớ kỹ cái này dẫn đầu tu sĩ là Vô Lượng Thiên Tông Chương Lệnh tiên sư, chủ chương tông môn hình phạt giới luật Diệu Thường chân nhân.

Diệu Thường ngược lại không thẹn hấn Chương Lệnh tiên sư thân phận, mặt đen mắt lạnh, lông mày thô môi mỏng, tướng mạo mười phần lẳng lẽ.

Bất quá bên này ai nấy đều thấy được, hấn mặt lạnh phía dưới, rõ ràng cất giấu mấy phần lúng túng, dường như không biết làm sao mở miệng đáng vẻ.

Vẫn là mập mạp tối không biết da mặt là vật gì, dán lên đến đây, hi hi ha ha nói: "Thật có lỗi thật có lỗi, vừa mới tất cả đều là một trận hiểu lầm. Hai ngày trước ta có một vị sư đệ bị Nhất Đẩu Mễ Giáo yêu nhân hại chết, ta đuổi theo đuổi theo, bị tặc nhân ve sầu thoát xác, được đầu lại đuổi theo, lại không cẩn thận đã nhìn lầm người, còn tốt không có ử thành đại họa."

Diệu Thường ở bên nghe, tức giận hừ một tiếng: "Ta tông lưỡn người đệ tử, bị người dùng âm độc pháp bảo khóa khí mạch, tu vi mất sạch, còn không gọi đại họa?"

Mập mạp sờ sờ đầu, cười ha ha nói: "Cái này lại không phải bệnh bất trị, tự nhiên không phải đại họa. Chờ đến Thủy Kính Tông, trả lại người lưỡn cái nguyên lành đệ tử chính là, nhiều lắm là, ta đến lúc đó, lại dâng trà tạ tội làm sao?"

Hấn trên miệng tư thái thả thấp, nhưng Diệu Thường lại vì một trong tắc nghẽn. Mập mạp này nói dễ nghe, lấy hấn một phái tông chủ chi tôn, hướng lưỡn cái đệ tử đời ba châm trà nhận lầm, kia lưỡn cái thẳng xui xẻo còn muốn hay không sống?

Diệu Thường im tiếng, mặt mạp thì giống người không việc gì, quay đầu vừa cười nói: "Hai người kia là bị ta mới được một kiện 'Triền Hồn ti' chế trụ. Không khéo phía trên tôi một chút nhi độc, ta chỗ này cũng không có giải được, chỉ có thể tạm thời áp chế. Cho nên, muốn hướng quý tông lấy một chút 'Thanh Hư đan' dùng dùng, được chứ?"

Lý Tuần lúc này là thật mê hoặc, Thanh Hư đan chỉ là tông môn bình thường khử tà tiêu độc viên đan được, hoàn toàn không phải giới này nổi tiếng linh đan. Không nói Thiên Bảo các, chính là Vô Lượng Thiên Tông, cũng hẳn là có tương tự đan được mới là, làm gì bỏ gần tìm xa?

Minh Cơ cũng hẳn là ý tưởng như vậy, nhưng loại này "Tiện tay mà thôi", bây giờ không có lý do cự tuyệt. Nàng gật gật đầu, trước nhàn nhạt nói một câu "Được lực nông cạn, sợ không hiệu quả", tiếp lấy liền ngoái nhìn đối Lý Tuần nói: "Trên người người nhưng có. . ."

Lời nói một nửa, nàng nao nao, trong mắt hình như có đăm chiêu, dừng một chút, vậy mà lại chuyển hướng Linh Cát nói: "Trên người người mang theo Thanh Hư đan đi, xuất ra một bình tới."

Lý Tuần liền giật mình, trong đầu cũng là linh quang chớp động, lúc này Linh Cát theo lời móc ra bình Thanh Hư đan, giao cho Minh Cơ trong tay. Minh Cơ quét Cơ bàn tử một chút, lại không đưa về phía hẳn, mà là tiến lên hai bước, giao cho Diệu Thường trong tay.

Mặc cho lưỡng tông tâm đó có cỡ nào hiềm khích, lúc này cũng tạm thời bỏ qua, Diệu Thường kê tay hành lễ, hai tay tiếp nhận, ánh mắt lại liếc nhìn mặt mạp.

Mặt mạp cười ha ha nói: "Có đan này hoàn, lại hướng Hồi Huyền Tông cầu lấy một viên 'Khử độc hoàn', liền có thể hợp thuốc, đa tạ, đa tạ."

Nói xong, hẳn liền lôi kéo Diệu Thường hướng về phi. Xem ra, việc này ứng có một kết thúc, nào biết mới bay ra vài chục trượng, mặt mạp đột nhiên vỗ tay

một cái, phát ra bưng tình đại ngộ "A a" thanh: "Nhìn ta cái này đầu óc, vị kia không phải. . ."

Nói đến một nửa, hăn đột nhiên trở lại, ánh mắt thẳng vào nhìn qua, tiêu điểm chính rơi sau lưng Minh Cơ Lý Tuần trên thân.

Nghênh tiếp cái này gian giáo mập mập ánh mắt, Lý Tuần trong lòng rất cục có kết luận, trong lòng của hăn cười lạnh, trên mặt nhưng không có nửa phần hiển lộ. Chỉ là âm thầm điều vận khí tức, đồng thời mắt lạnh nhìn mập mập biểu diễn.

Tại thật to kinh ngạc đằng sau, mập mập cơ hồ muốn khoa tay múa chân lên: "Nhìn ta cái này đầu óc, Diệu Thường đạo hữu, chúng ta làm gì bỏ gần tìm xa, dưới mắt liền có tối giản tiện khử độc đơn thuốc nha. Vị kia, vị kia, không phải là ba năm vây giết Thiên Ưng Yêu Vương đỉnh tiêm nhân tài mới nổi, Minh Tâm Linh Trúc sao?"

Một câu đã xuất, ánh mắt mọi người đều tụ tập trên người Lý Tuần. Lý Tuần cảm giác được Minh Cơ hướng hăn hơi chút gật đầu, trong con người rõ ràng cũng là hiểu rõ thần sắc, trong lòng của hăn càng nắm chắc hơn chút, trên mặt mỉm cười, hướng về mập mập khẽ khom người.

Diệu Thường đạo nhân vẫn chưa rõ ràng là chuyện gì xảy ra, mặc dù cũng bị Linh Trúc tên tuổi chấn hạ, nhưng vẫn là một mặt mờ mịt. Mập mập dậm chân nói: "Đạo hữu hồ đồ rồi, vị này Linh Trúc tiểu hữu ngoại trừ một thân tuyệt diệu kiếm thuật, tuyệt đỉnh cấm pháp tu vi bên ngoài, trên thân còn có cái kia. . ."

Bị hăn bỏ công như vậy nhắc nhở, Diệu Thường cuối cùng là phản ứng lại, nhưng cũng không nghĩ nhiều, thuần túy là mừng lớn nói: "Thế nhưng là Ngọc Trừ Tà?"

Nói, ánh mắt của hăn cũng bắn ra tới, nóng rực vô cùng. Lý Tuần trong lòng cười lạnh liên tục, mặt ngoài lại lấy ánh mắt hướng Minh Cơ, Minh Hoạch hai người xin chỉ thị.

Minh Hoặc cũng không rõ ràng trong đó tính toán, chỉ là mơ hồ cảm thấy là lạ, liền có chút chần chừ, ngược lại là Minh Cơ cực kỳ dứt khoát, cất giọng nói: "Không tệ, đũa nhỏ này trên thân cũng có một kiện bảo bối như vậy, nghe nói trừ tà khử độc, rất có hiệu quả. Nếu như Diệu Thường đạo hữu không chê, có thể dùng nó đi thử một chút."

Diệu Thường thụ mập mập khăng định đáp lại, tự nhiên luôn miệng khen hay. Quay đầu để bên kia nhắc lương cái thụ thương đệ tử tới, Minh Cơ mỉm cười, hướng Minh Hoặc dặn dò hai câu, lúc này mới chào hỏi Lý Tuần tung bay ra khỏi hàng, Lý Tuần thân hình vừa động, trên vai liền bị nhân đè lại, nhìn lại, đúng là Ngũ Linh Tuyên đôn hậu đoan chính gương mặt.

"Tuần sư đệ, nơi này có gì đó quái lạ, cẩn thận chút."

Lý Tuần mỉm cười gật đầu, thân hình chậm rãi bay ra, tung bay đồng thời, toàn thân chân tức nhảy nhô như châu, Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật đã toàn lực vận khởi — có lúc trước thời gian chuẩn bị, cử động này làm được hết sức nhẹ nhõm.

Bây giờ nhìn Cơ bàn tử, hai con mập tay liên tục xoa động, cười đến rất là vui vẻ. Thấy Lý Tuần tới, ngoài miệng cũng là liền điệt cảm tạ. Đương nhiên, theo sát Lý Tuần bên người Minh Cơ, cũng thụ không ít cảm kích chi từ, nhìn hẳn bộ dáng này, lại so với Vô Lượng Thiên Tông nhân còn muốn tới sốt ruột.

Lương cái thụ thương tu sĩ rất nhanh bị mang lên bên này, Lý Tuần đáp mắt nhìn đi, hai người này sắc mặt tuyết trắng, bờ môi đen nhánh phát tím, trên cổ nhỏ bé mạch máu lại cũng là đen nhánh, thật là trúng độc cực sâu triệu chứng.

Mập mập thấy tổn thương hoạn tới, trên mặt có chút lúng túng: "Cái này, Triền Hồn ti giải cứu chi pháp xác thực phiền phức, có Ngọc Trừ Tà thanh độc, kia là tốt nhất, đồng thời còn phải có đặc thù bảo vật đem đã xuyên vào huyết mạch Triền Hồn ti tan rã. Diệu Thường đạo hữu, vừa mới cái kia. . ."

Diệu Thường hừ lạnh một tiếng, lấy ra một cái tiểu xảo hộp đá, tựa hồ chính

là vừa mới mập mạp đưa cho hắn món đồ kia, tức giận ném đi trở về: "Chỉ cần có thể cứu người, ta muốn cái này Mặc ti ham bảo có chỗ lợi gì."

Mặc ti ham bảo?

Lý Tuần giật mình trong lòng, trong mắt càng là lóe sáng, làm sao mình đã sắp quên mất đồ chơi, cứ như vậy đột ngột nhảy ra ngoài? Hắn là đây chính là trong truyền thuyết đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu?

Hắn ánh mắt chăm chú vào kia hộp đá bên trên, nhìn xem mập mạp thô to ngón tay xốc lên nắp hộp, lộ ra bên trong bảo vật hình dáng. Hắn sớm theo Âm Tán Nhân nơi đó biết được đây là một cái vật sống, nhưng chân chính nhìn thấy vật thật, vẫn là quà vật giật mình.

Cái này bảo bối bề ngoài chính là một cái sò, chỉ là hai phiến vỏ sò màu lót tuyết trắng, nhưng lại còn quấn tám đầu huyết sắc đường vân, hiện ra một chút bất phàm.

Mập mạp không biết dùng thủ pháp gì, tại vỏ sò thượng một điểm, sò liền chủ động mở ra vỏ sò, hiện ra trong đó đen như mực miếng thịt tối. Mà trắng xám trên nội bích càng du động vô số nhỏ bé chỉ đen, làm cho người nhìn choáng đầu buồn nôn.

"Cái này Mặc ti ham bảo, bảo bối chỗ liền tại tại nó vỏ sò nội ký sinh những này "Ti trùng", lấy chân tức khống chế, xuyên vào nhân thể, liền có thể thôn phệ nó trong huyết mạch hết thủy dị vật, lại tản vào toàn thân, không những sẽ không lưu lại bất luận cái gì dấu vết, ngược lại có tinh thuần chân tức hiệu quả.

"Chỉ là, những vật nhỏ này đối độc vật lại không cái gì sức chống cự, cho nên trước hết loại trừ độc tố mới có thể."

Mập mạp nước bọt vầy ra, lại đem Mặc ti ham bảo đặc tính nói đến nhất thanh nhị sở, tiếp lấy liền lấy ánh mắt câu hướng Lý Tuần, trong đó hàm ý,

không cần nói cũng biết.

Lý Tuần mỉm cười, sờ tay vào ngực, từ đó lấy ra Ngọc Trừ Tà tới. Tại bảo vật ly thể sát na, quanh người hần khí mạch nhẹ nhàng chấn động, lại rất nhanh bình phục như lúc ban đầu, thâm tàng vân da mùi máu tanh, nửa phần cũng không có tràn ra tới.

Tựa hồ là cảm giác được tà độc hương vị, Ngọc Trừ Tà phát ra ông ông khẽ kêu, xanh mờ mờ quang vụ theo Lý Tuần giữa kẽ tay tràn ra tới, giống thổi phồng cát mịn, ti ti nhỏ xuống. Diệu Thường mặc kệ Mặc ti ham bảo, nhưng đối mặt Ngọc Trừ Tà, vẫn là từ đáy lòng kêu một tiếng "Quả nhiên là một kiện kỳ bảo" .

Lý Tuần cấp bậc lễ nghĩa chu đáo hướng lấy Cơ bàn tử hạ thấp người, ôn hòa nói: "Không biết đằng sau nên như thế nào, còn xin Cơ các chủ chỉ giáo."

Cơ bàn tử ánh mắt theo Ngọc Trừ Tà thượng đảo qua, trong lúc nhất thời ngược lại là nhìn không ra cái gì dị dạng tới. Hần lặng lẽ cười nói: "Có cái này bảo bối, liền dễ dàng nhiều. Linh Trúc tiểu hữu chắc hẳn phải biết làm sao dùng bảo vật này khử độc, liền làm phiên người đem hai người thể nội độc tố đi chỉ toàn đi."

Câu trả lời này coi là thật khiến người ngoài ý.

Lý Tuần giật mình, mới kịp phản ứng, lại hướng Minh Cơ chỗ ấy liếc qua, lúc này mới tiến lên, chân tức xuyên vào Ngọc Trừ Tà, tung xuống thanh quang minh huy, thấm vào lưỡng đệ tử làn da trong lỗ chân lông, thanh quang khắp nơi, trên người độc tố rất nhanh liền đều loại trừ, sắc mặt, làn da đều khôi phục bình thường, khiến bên cạnh Diệu Thường liên tục tán thưởng.

Mập mập cũng là đã tính trước, thấy độc tố thanh quang, không biết dùng thủ pháp gì, Mặc ti ham bảo vô sò nội trăm ngàn đầu "Ti trùng", phun ra ước chừng một thành, hóa thành hai đạo ô quang, theo thụ thương đệ tử giữa mũi miệng thấu đi vào. Diệu Thường thân thể chấn động, xa so với Lý Tuần khử độc lúc tới

cực kỳ tương.

Bất quá, mập mạp hiệu quả cũng là hiệu quả nhanh chóng. Bất quá ba năm hơi thở thời gian, thụ thương tu sĩ liền há miệng mở mắt, tỉnh táo lại, vẫn mù tịt không biết, căn bản không biết là chuyện gì xảy ra.

Đến tận đây, cái này đột phát nháo kịch liền coi như là kết thúc, Lý Tuần lại quét mập mạp một chút, đem Ngọc Trừ Tà thu vào trong lòng, y nguyên khảm tại trên ngực.

Theo lý thuyết, sự tình hoàn tất, mọi người mỗi người đi một ngã chính là, nhưng mà Cơ bàn tử lại tới hào hứng, hỏi đến tất cả mọi người là tiến đến Thủy Kính Tông, lập tức liền lớn tiếng đề nghị tam phương đồng hành, trên đường cũng có thể náo nhiệt chút.

Việc này lúc đầu khó mà nói, có thể Vô Lượng Thiên Tông vừa thụ ân huệ, lúng túng bên trong không tiện mở miệng, Lý Tuần bên này cũng không thể nói rõ cự tuyệt, lại trải qua mập mạp đại lực ghép lại, đám người mơ hồ liền trở thành một đường, mấy chục người trùng trùng điệp điệp tiến lên.

Lý Tuần biết rõ Cơ bàn tử không có hảo ý, nhưng lại bắt không được nhược điểm, trong lòng cũng có chút tức giận. Trong lòng của hắn càng giận, thần tình trên mặt càng ôn hòa dễ thân, cùng một mực cười ha hả mập mạp chính là một đôi, mập mạp quả nhiên "Mắt sắc", cảm thấy những tu sĩ này bên trong, cân nhắc Lý Tuần tốt nhất nói chuyện, liền xông tới, cùng hắn nói chuyện trời đất.

Hai người bối phận thực thì kém rất nhiều, bất quá một cái không đề cập tới, một cái giả bộ hồ đồ, người tới ta đi cân nhắc hồi, cảm giác được lẫn nhau vô cùng hợp ý, vài là bạn vong niên, kém chút tại chỗ bái kết.

Những người khác thấy như lọt vào trong sương mù, duy có Minh Cơ ở bên mím môi mỉm cười, ánh mắt phần lớn lưu lại tại trên thân hai người. Bất quá, theo Lý Tuần, vị này ra tay ác độc tiên tử nên là suy nghĩ Cơ bàn tử một thân thịt mỡ, nên ở nơi nào hạ đao mà thôi.

Lý Tuần cùng Cơ Bất Thác chủ đề tại Thông Huyền Giới lượn quanh bảy tám nhất, thời gian lại qua rỗng rã một ngày, chúng tu sĩ khoảng cách Lang Gia Thủy kính chi thiên cũng chỉ có gần nửa ngày lộ trình. Minh Tâm, vô lượng lưỡng tông tu sĩ vẫn là lãnh đạo, duy trì lễ phép khoảng cách, mà Lý Tuần cùng Cơ bàn tử cơ hồ đã tốt cùng một người giống như.

Mắt thấy phía dưới xám xanh núi non chập chùng, uốn lượn ngàn dặm, không thấy cuối cùng, Cơ bàn tử đột nhiên hứng thú đại phát, đem chủ đề theo cực Tây hãn Hella trở về, chỉ vào phía dưới dãy núi.

"Đây cũng là Vu Lĩnh sơn mạch, này mạch do tây hướng đông, cơ hồ ngang qua toàn bộ Thông Huyền Giới. Giới này linh mạch tập trung vào này cái, mười phần bốn năm.

"Nhất là chúng ta chính phía dưới Bắc Tề sơn, hội tụ gần ngàn đầu linh mạch, vốn có vô số linh hoa dị thảo, mặc kệ là cái nào tông môn, luyện chế đan dược, đồng đều tránh không khỏi nơi đây. . . Sách, thực là thiên địa tạo hóa, làm cho người mê mẩn."

Cái gì cùng cái gì! Lý Tuần mắt lạnh nhìn hãn đại phát cảm khái, chỉ ở trong miệng phụ họa vài câu, đại bộ phận tinh lực ngược lại bị "Bắc Tề sơn" danh tự câu đi.

Nói đến, cách Thế Đạo phong chi hội cũng chỉ có hơn tháng, hãn còn phải sớm hơn làm chuẩn bị.

Đang nghĩ ngợi, Cơ bàn tử bỗng thoải phong nhất chuyển nói: "Thế nhưng là những này trời sinh trời nuôi đồ chơi, lại ít có có thể tức thời liền dùng, chỉ có trải qua nhân thủ, ghép lại viên đan dược, mới có thể khử tà tiêu độc, người sống tính mệnh.

Cho đến lúc này, những cái kia linh hoa dị thảo, mới được xưng tụng một cái "Bảo" tự!"

Cơ bàn tử lời này cũng có chút ý tứ, Lý Tuần trở lại qua thần đến cười nói: "Đã vi Thiên Bảo các chi chủ, Cơ các chủ đối 'Bảo vật' tự nhiên có khác gây nên nhận thức, bất quá đối với thường nhân mà nói, phía dưới những thảo dược kia đã coi như là bảo bối."

"Không phải, không phải."

Cơ bàn tử đại diêu kỳ đầu nói: "Thiên sinh trời nuôi đồ chơi, chính là tiếp qua trân quý, cũng chỉ có thể được xưng tụng một kiện 'Kỳ vật', giống ta kia Mặc ti ham bảo, liền chỉ là không treo cái tên tuổi, chiếu ta xem ra, phải gọi 'Mặc ti ham kỳ' hoặc 'Mặc ti kỳ ham' mới đúng."

"Mà chỉ có trải qua nhân thủ, dung nhập nhân chi trí tuệ thủ đoạn, lo lắng hết lòng, đem thiên sinh chi vật, chuyển thành 'Nhân tạo chi vật', đem nó lớn nhất công hiệu phát huy ra, mới được xưng tụng là bảo vật. Nếu không nào có 'Xảo đoạt thiên công' cái từ này đâu?"

"Liền giống tiểu hữu trên thân món kia Ngọc Trừ Tà, ngọc tài không cần phải nói, cũng là thiên nhiên kỳ ngọc, nhưng nếu không phải thợ thủ công lấy tuyệt đại trí tuệ rót vào trong đó, vì đó khắc văn, khai quang, dung hội diệu pháp, nó giá trị lại sao đỡ được hôm nay chi v

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Lời Nói

Chương 04: Lời nói

Giữa thiên địa kích quát phong bao trùm tới, cho tới Bắc Tề sơn, lên tới cái này cao vạn trượng không, nộ trào gió lớn bài không thẳng tiến, tất cả mọi người ngừng lại, trên thực tế, tại ngay sau đó trào lên tới nguyên khí loạn lưu bên trong, nếu như không có hùng hậu tu vi nội tình, chính là nghĩ ngợ kiếm phi hành, đều không thể được.

Đây chỉ là dư ba, mà liền xem như một cái có một chút thành tựu đệ tử đời ba, cũng có thể rõ ràng phân biệt ra được, hỗn loạn rối loạn khí cơ nội bộ, đến từ hai đại tuyệt đỉnh tông sư toàn vẹn thần uy.

Giống Minh Cơ, Diệu Thường, Cơ Bất Thác dạng này chân nhân cảnh tu sĩ, thì lại lấy càng thêm cao diệu phương thức, thể nghiệm và quan sát trong đó tinh vi huyền ảo, lấy thôi diễn phương xa thực cảnh, lại suy đoán giao thủ song phương thân phận.

Lý Tuần cũng dùng bán sinh bất thực phương thức, cảm ứng đến phương xa tin tức. Kỳ thật, chỉ dùng ánh mắt, hẳn liền có thể khẳng định trong đó một vị thân phận, mà đổi thành ngoại vị kia, lại dùng đầu óc thôi diễn một chút, liền biết mảnh khoe.

"Sách, xem ra chính tông tâm ma tinh tiến pháp vẫn là hữu hiệu, nặng như vậy thương thế, mới hai ba nguyệt công phu, liền phục hồi nguyên như cũ. . . Chỉ là, nòng hỏa khí hẳn là cũng tăng lên gấp bội, nếu không, làm gì đến như vậy vừa ra?"

Không hề nghi ngờ, tại bên ngoài mấy trăm dặm giao thủ, hẳn là Thiên Yêu Phượng Hoàng cùng Thiên Chi Thượng Nhân không thể nghi ngờ.

Nhìn trộm nhìn về phía Minh Cơ, đã thấy nàng trên má ngọc sát qua một tia huyết sắc, hiểu chiến tâm tư hiển lộ không thể nghi ngờ.

Lý Tuần không chút nghi ngờ, tiếp qua mấy trăm năm, Minh Cơ tất nhiên có thể cùng hai vị này tông sư đặt song song, cho đến chiến thắng! Bởi vì, chỉ vì Minh Cơ đây đủ thuần túy.

Bất quá, chân chính để Lý Tuần cảm thấy hứng thú chính là, Yêu Phượng sao lại tới đây? Chẳng lẽ nàng không biết lần này Thủy Kính đại hội, chính là vì chư Tông Hội minh, cộng đồng ứng đối Tán Tu Minh Hội cho giới này mang tới xung kích? Nàng như thế cao điệu hiện thân, là thị uy, vẫn là có dụng ý khác?

Trong lòng chuyển những ý niệm này, Lý Tuần ngược lại đối phương xa kịch chiến không có hứng thú, ánh mắt dao động, quan sát đến chung quanh biến hóa.

Bắc Tề sơn thượng xưa nay không thiếu tu sĩ, bị cái này như sóng to gió lớn nguyên khí triều dâng một quyền, không biết có bao nhiêu người cho kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, chỉ thấy phía dưới kiếm quang chớp động, chỉ ít có gần ngàn tu sĩ ngự kiếm bay lên, ý đồ tới gần phương xa chiến trường, biết rõ tình thế biến hóa.

Tại ở trong đó, một đường nghịch hướng phi gần bóng người liền rất là chói mắt. Lý Tuần lợi nhãn quét qua, liền biết người đến thân phận, trong lòng hơi nháy, lại nổi lên một chút không được tự nhiên tới.

Người tới cũng đưa tới Minh Cơ đám người chú ý, nàng xa xa liền hướng bên này chấp tay nói: "Chư vị tiên bối, đạo hữu mạnh khỏe? Thủy Kính Tông lễ tân Nhan Thủy Nguyệt, ở đây hữu lễ."

Cùng với tiếng nói, mới hơn thảng không thấy Nhan Thủy Nguyệt một thân trắng thuần áo bào, tay bả quạt xếp, cười mỉm dựa vào tới. Nàng sử chính là giá

vân chi thuật, tốc độ tuy chậm, nhưng là tiên tư nhẹ nhàng, lại bởi vì nam trang biểu lộ ra khá là một chút tiêu sái, sớm mất lúc trước thoát y chạy trốn chết bộ dáng chật vật.

Nơi đây khoảng cách Thủy kính động thiên mặc dù vẫn có mấy ngàn dặm, có thể đã xem như Thủy Kính Tông phạm vi thể lực, Nhan Thủy Nguyệt xuất hiện ở đây cũng không kỳ quái.

Thủy kính đại hội hội tụ chính tà chư tôn, ở giữa thù hận mâu thuẫn vô số kể, nếu là không có trước đó an trí, giống Yêu Phượng, Thiên Chi dạng này kịch chiến, sợ rằng sẽ bả Thủy kính động thiên toàn bộ tung bay.

Thủy Kính Tông an bài như thế, cũng là nhọc lòng.

Chỉ là, khi nhìn đến cô gái nhỏ này thời điểm, Lý Tuần trong lòng coi là thật có chút khẩn trương.

Loại tâm tình này dường như đột nhiên xuất hiện, bất quá hơi làm tự tỉnh, Lý Tuần liền phát giác, nguyên lai cái này cảm xúc tại hôm qua liền chôn xuống tới — nhìn thấy kia đột nhiên nhảy ra Mặc ti ham bảo, hẳn rất khó không có tiếp xúc động.

Mà khi nhìn đến Nhan Thủy Nguyệt thời khắc, hẳn cũng liền thuận lý thành chương nhớ tới, cô gái nhỏ này nguyệt trước tiết lộ "Thiên cơ" .

Mặc dù kia Mặc ti ham bảo đồng thời không có rơi vào trong tay hẳn, thế nhưng là vào lúc này đột ngột xuất hiện, lại như cũ bộ phận dán vào Nhan Thủy Nguyệt tính toán.

Bởi vậy suy luận, tiểu ny tử diễn toán những cái kia "Khả năng", sẽ có tương đương một bộ phận sẽ trở thành hiện thực, vậy nhưng thật không phải cái gì chuyện thú vị. . . Nhan Thủy Nguyệt đen lúng liếng mắt to nhất chuyển, không có sót xuống bất kỳ người nào, lúc này mới cấp bậc lễ nghĩa chu toàn hô: "Cơ các chủ, Minh Cơ tiên tử, Diệu Thường chân nhân. . . A ha, Linh Trúc sư huynh

người cũng tới!"

Nghe nàng ngữ khí bỗng nhiên trở nên bay lên nhảy thoát, lại cực kỳ thân mật, Lý Tuần cũng không biết là nên yên tâm, vẫn là lo lắng, chỉ có thể gật đầu nhất tấu, xem như chào hỏi. Mà Nhan Thủy Nguyệt giống như cũng biết chính mình có chút thất lễ, le le cái lưỡi nhỏ, trên mặt tự hiện ra một phái tinh linh ngây thơ, càng đem lễ tân khéo đưa đẩy toàn ném đến tận lên chín tầng mây.

Có thể đối mặt ngây thơ chưa thoát tiểu quý, có mấy người có thể sinh ra khí đến? Đợi nàng hướng đám người tạ lỗi lúc, đạt được tất cả đều là cứng chiều mỉm cười, liền Cơ bàn tử đều không ngoại lệ.

"Giảo hoạt tiểu ny tử!"

Lý Tuần lòng dạ biết rõ, đây mới là Nhan Thủy Nguyệt muốn lấy được kết quả.

Minh Tâm Kiếm Tông, Vô Lượng Thiên Tông, Tứ Không Thiên Bảo các ba tông đều tới, dù là tối khéo đưa đẩy lễ tân, đối mặt trường hợp như vậy, cũng muốn đau đầu vạn phần.

Mà Nhan Thủy Nguyệt tìm con đường mới, một câu công phu, liền để hao tâm tổn trí tổn lực lễ tân nhiệm vụ, hoàn toàn trở thành nàng tự do phát huy sân khấu, dù cho nàng xảy ra điều gì sai lầm, cũng sẽ không phải chịu chỉ trích, mà đây chỉ là bán một chút nhu thuận ngây thơ liền thành, cứ sao mà không làm?

Đương nhiên, Nhan Thủy Nguyệt cũng không phải ngoại trừ khoe mẽ bên ngoài không còn gì khác, nàng ngôn ngữ lạnh lợi, rất mau đem ba tông tại Thủy kính động thiên chỗ ở phân công rõ ràng, lại rất thông minh kêu cái khác lưỡng cái đồng môn tới hỗ trợ.

Một phen miệng lưỡi dăng sau, nàng mới có cơ hội phát huy nói: "Vừa mới mặt phía bắc sư huynh truyền đến tin tức, bên kia giao thủ chính là Yêu Phượng cùng Thiên Chi Thượng Nhân. . . Chẳng lẽ đây chính là chân nhất đẳng cấp đánh

nhau chết sống sao? Nói đến, năm đó ở Bắc Cực, ta cũng chưa từng thấy qua loại tròng diện này đâu!"

Hai câu nói công phu, liền để lực chú ý của chúng nhân lại thả lại đến phương xa giao thủ đi lên. Nhan Thủy Nguyệt được cái nhàn rồi, thở dài một hơi, ánh mắt lại liếc nhìn Lý Tuần, khá là lén lén lút lút đụng lên đến, tại Lý Tuần nhúu chặt lông mày hạ, cực thần bí nói: "Uy, cẩn thận một chút a. . ."

Lý Tuần trong lòng co lại, còn tốt kịp thời ổn định lại tâm tư, không mạo không nhạt đáp lại: "Cẩn thận cái gì?"

"Lâu như vậy không thấy, người làm sao biến đần?" Lúc này Nhan Thủy Nguyệt lơ mờ chính là năm đó ở Bất Dạ thành cái kia kiêu ngạo hoàng mao nha đầu, cười nói yển yển, đồng thời không có chút nào cảnh giác.

"Tự nhiên là muốn người cẩn thận cừu nhân, hôm qua, người tại U Hồn Phệ Ảnh Tông lão bằng hữu tới, sách, một cước liền đá chết Đại Thiên Quang Cực thành Hoàng Kim Giáp Sĩ, huyệt não xôn xao đâu!"

"Lão bằng hữu? Bách Quỷ?"

Nhìn xem Nhan Thủy Nguyệt lớn một chút đầu, Lý Tuần chợt thấy được có chút choáng đầu, không đợi hẳn kịp phản ứng, bên cạnh Linh Triết đã nhô đầu ra đến, trước đối Nhan Thủy Nguyệt nhe răng nhất tiểu, tiếp lấy liền ngạc nhiên nói: "Bách Quỷ đạo nhân, tên kia không phải liền là cùng Tuần sư đệ nổi danh cái kia? Thủy Nguyệt muội tử, tên kia rất lợi hại phải không?"

Nhan Thủy Nguyệt đối Linh Triết xưng hô tương đương bất mãn, tức giận đáp lại nói: "Người một cước đá chết cái Hoàng Kim Giáp Sĩ nhìn xem? Đại Thiên Quang Cực thành 'Hồn Lạc Kim Quang giáp', bình thường phi kiếm đều bổ không ra, huống chi dùng chân! Người không thấy, Úc Lôi thần tướng sắc mặt có bao nhiêu khó coi, lại ngay cả cái rắm đều không thả ra được!"

Nàng khâu vô cấm kỵ bộ dáng rơi vào trong mắt mọi người, lúc này thu

hoạch liên thanh buồn cười, Nhan Thủy Nguyệt cũng biết thất thố, gương mặt xinh đẹp thương đỏ hồng, lại vẫn đĩnh lấy cổ nói: "Ta là hảo tâm a, người không biết cái kia Bách Quỷ đạo nhân có bao nhiêu đáng sợ, hấn, ách, ta nói là. . ."

Tiểu ny tử nhất thời nhanh miệng, hơi kém bả chính mình kinh lịch sự tình rò rỉ ra đi, còn tốt thu được kịp thời, nhưng cũng dọa đến nàng một thân mồ hôi lạnh, bện bện sửa lời nói: "Úc Lô thần tướng cũng là nhân vật có mặt mũi đi, bên người càng mang theo ba trăm giáp sĩ, chử tông cân nhắc hấn đeo đến người nhiều, lại làm cho Bách Quỷ xu thế lui như điện, trong nháy mắt đánh chết đồng bạn."

"Cuối cùng liền hóa đều vung không ra, không biết có bao nhiêu lúng túng đâu. Ta nhìn kia Bách Quỷ có thể là tu cái gì tà công, thực lực so trong truyền thuyết lợi hại hơn nhiều lắm!"

Cuối cùng nàng vẫn là không nhận được lộ một chút ý, cũng coi là điểm tình Lý Tuần . Bất quá, Lý Tuần bây giờ lại không tâm tư cân nhắc cái này, ngược lại là đối tiểu ny tử nói tới "Xu thế lui như điện" có chút cái nhìn.

Loại này hình dung, tựa như là. . . Đang nghĩ ngợi, trước mặt Minh Cơ xoay mặt tới, cùng hấn nói chuyện: "Đánh giết trong chớp mắt đơn thể phòng ngự xuất chúng Hoàng Kim Giáp Sĩ, coi như xuất kỳ bất ý, ta cũng chỉ có thể nỗ lực vì đó, cái kia Bách Quỷ tu vi mạnh tới mức này sao?"

Nghe được Minh Cơ tự nhận không bằng, Lý Tuần cảm giác trong lòng bỗng dưng rõ ràng, trên mặt thì lắc đầu nói: "Bách Quỷ sở trường về U Minh âm hỏa cùng khu thi khô lỗi thuật, trừ cái đó ra chính là cấm pháp, phương diện tốc độ cũng không xuất chúng, chí ít trước kia là như thế. Nếu không ta cũng không sống tới hôm nay!"

Minh Cơ cau lại lông mày phong, lại nói: "Người hơn một tháng trước không phải còn cùng hấn giao thủ qua sao? Khi đó, tu vi của hấn vẫn không có biến hóa?"

Lý Tuần lúc này mới nhớ tới, hẳn từng nói với Minh Cơ qua, chính mình đang đốỉ phó Tinh Hà trước đó, là tại Tây Nam cùng Bách Quỷ đốỉ đầu, bận bịu nói bổ sung: "Những năm gần đây, ta cùng Bách Quỷ phần lớn là so đẩu cấi pháp. . ."

Nói đến đây, hẳn chợt nhớ tới một chuyện, tâm khẩu đột nhiên run rẩy, ánh mắt đã quét về Nhan Thủy Nguyệt.

Cô gái nhỏ này chính chuyên tâm nghe hẳn cùng Minh Cơ đốỉ thoại, thần sắc trên mặt không có gì thay đốỉ, gặp hẳn ánh mắt tập trung, thậm chí còn cười cười.

Ngầm ô một hơi, hẳn lại tiếp tục bổ cứu nói: "Nhất là tại nguyệt trước, Tây Nam loạn thành một bày, Bách Quỷ tựa hồ cũng có chút phiềi phức quấi thân, ta cùng hẳn chỉ là vừa chạm liền tách ra, cũng chưa kịp tế phẩm."

"Đúng vậy a đúng vậy a, lúc ấy Tây Nam thật là loạn, ta cùng sư phụ hơi kém liền mất mạng trở về nữa nha!"

Nhan Thủy Nguyệt ở một bên phụ họa, trong lúc vô tình vi Lý Tuần gõ bên cạnh trống.

Minh Cơ cũng không nghĩ nhiều, khễ gậi đầu, trở lại dặn dò: "Đã Thủy Nguyệt nói kia Bách Quỷ tu vi đột nhiên tăng mạnh, người càng phải cẩn thận mới là. Hẳn cùng người là mấy chục năm oan gia đốỉ đầu, hẳn tu vi tinh tiến đẩng sau, nghĩ tới vị thứ nhất, chỉ sợ sẽ là người. . . Cần phải chú ý cẩn thận!"

Lý Tuần tưởng tượng một cái bị đốỉ thủ cạnh tranh vượt trên chi nhân chỗ vốn có thái độ, hơi có chút không cam lòng gậi đầu. Minh Cơ vẫn có không yên lòng, nhìn hẳn một hồi lâu, mới quay mặt đi.

Minh Cơ vừa nghiêng đầu, bên cạnh Linh Triết, Linh Cơ bọn người liền đều tiến tới gần, lại hiếu kỳ lại lo lắng nói chuyện với Lý Tuần, trong mười câu cũng có cừu câu không thể rời đi Bách Quỷ trên thân.

Ứng phó nhiệt tâm sư huynh đệ, Lý Tuần lông mày lại không tự chủ nhíu chặt lên, ở trong mắt người khác, đây là vi Bách Quỷ tạo thành uy hiếp mà gánh nhiều, nhưng chính Lý Tuần minh bạch, hẳn chỉ có thể vi tiến một bước che lấp mà buồn rầu đi.

Ánh mắt của hắn lại liếc qua Nhan Thủy Nguyệt, cô gái nhỏ này chính sinh động như thật giảng thuật Bách Quỷ "Ma công", dẫn tới các sư huynh đệ càng ngày càng lo lắng. Nhưng nhìn nàng thần sắc biến hóa, đồng đều mười phần tự nhiên, hẳn không có nghe ra Lý Tuần lời nói bên trong lỗ thủng.

Cũng đúng, có như vậy một tháng, tiểu ny tử đều bị giam tại Đẳng Hóa Cốc bên trong, rất nhiều chuyện đều kiến thức nửa vơi, lại thêm vào trước là chủ, nghĩ không ra mới là bình thường. Thật có chút nhân liên không đồng dạng. . . Lý Tuần còn nhớ kỹ ngày đó, Minh Cơ hỏi thăm Thanh Ngọc kiếm đứt gãy thủ phạm, hẳn thuận miệng nói xuất tên người bên trong, có Thiên Yêu Kiếm Tông Từ Kháng, còn có một cái đã chết họ La tu sĩ.

Lúc ấy cái này hoang ngôn tự nhiên không có kẽ hở, nhưng hôm nay chư tông Minh Hội, nếu như kia Từ Kháng cũng đến đây, đồng thời cùng nó chạm mặt, ba câu hai câu, cái này hoang ngôn liền muốn cho phơi bày!

Thầm than một hơi, hẳn cũng không hối hận lúc ấy vung xuống hoang ngôn, bởi vì kia đã là biện pháp tốt nhất. Còn vì vậy mà tạo thành phiền phức, chính như Âm Tán Nhân nói, đương thời sự tình không phân rõ lợi hoặc bất lợi lúc, chỉ cần dựa theo chính mình suy nghĩ đi làm là được.

Lớn nhất đại giới, cũng bất quá là vì hành vi của mình phụ trách, chỉ thể thôi!

Trong lòng đã có kết luận, Lý Tuần cũng nhanh chóng định ra mới kế hoạch. Nhờ vào một cái lời nói khoảng cách, hẳn đem Nhan Thủy Nguyệt kéo tới một bên, thấp giọng nói: "Chúng ta chỗ ở, cách 'Thông Thiên cự mộc' có bao xa?"

Nhan Thủy Nguyệt đầu tiên là khẽ giật mình, lại rất nhanh kịp phản ứng. Lại nhìn Lý Tuần lúc, trong mắt liền có chút thương hại sắc thái, nàng thu lại tiểu

dung, nghiêm mặt nói: "Tổng có một ngàn năm sáu trăm dặm. . ."

Lý Tuần hơi làm tính toán, Thông Thiên cự mộc thì là Lang Gia Thủy Kính chi thiên cửa chính tiêu chí, nói cách khác các phương tinh xá cách Lang Gia Thủy Kính chi thiên đều không khác mấy là khoảng cách này.

Mà Thủy Kính Tông vì để cho tham dự hội nghị các tông môn giảm bớt xung đột, đem bọn hãn ở lại tinh xá đều ngăn cách rất xa, dạng này phóng xạ ra, Lý Tuần liền đối với cả địa vực phạm vi có bước đầu đoán chừng.

Tuy nói mấy ngàn dặm đối tu sĩ mà nói không tính là gì, có thể lợi dụng được, nhưng là một cái cực tốt biến hóa chỗ trống.

Lý Tuần trong lòng có đáy, tiếp xuống liền dựa theo Nhan Thủy Nguyệt chỗ đoán chừng như thế, hướng nàng đưa ra yêu cầu — đi Thông Thiên cự mộc hạ, tế điện chính mình chết đi ân sư, Lâm Các.

Một lời đã nói ra, tất cả mọi người trầm mặc.

Đối Minh Tâm Kiếm Tông tu sĩ mà nói, tại trong tông môn cái gì cũng tốt, mà ở bên ngoài, Lâm Các cái tên này, cơ hồ chính là cái cấm kỵ. Gần trăm năm nay, chết đi tu sĩ vô số kể, nhưng mà, giống Lâm Các như vậy khuất nhục kiểu chết, tại Thông Huyền Giới trong lịch sử, cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Ngay tại Lang Gia Thủy Kính chi thiên trước cửa chính Thông Thiên cự mộc bên trên, tại chư tông tu sĩ trước mắt bao người, trần như nhộng treo ở đột xuất chạc cây bên trên, để người trong cả thiên hạ đều nhìn thấy, hãn đã héo rút như đoàn châm dương vật, khi đó, hãn còn có một tia dư khí.

Yêu Phượng liền canh giữ ở bên cạnh hãn, một lần lại một lần sẽ lấy Lạc Nam Xuyên cầm đầu ý đồ nghĩ cách cứu viện tu sĩ đánh rớt, tận khả năng đem càng nhiều nhân nhìn thấy nổi danh nhất thời Thiên Tâm kiếm "Phong thái" . Thăng đến Lâm Các đầu hết đèn tắt, sinh cơ đoạn tuyệt.

Minh Tâm Kiểm Tông thanh danh cũng vào lúc đó nhận trọng tòa, còn tốt lúc ấy Chung Ân còn tại thế gian, mặc dù không có bất kỳ cái gì cử động, lại như cũ tại trong lúc vô hình chấn nhiếp tứ phương, mới không có ử thành không thể vẫn hồi hậu quả.

Lý Tuần mặc kệ Minh Tâm Kiểm Tông tại việc này thượng vị tại một cái như thế nào lúng túng vị trí, hẳn liền đem cầm một cái điếm: Tại chính đạo trong tông môn, một cái "Hiếu" tự, thường thường so bất luận cái gì mưu lược tính toán đều tới tiện lợi.

Sớm tại hẳn lần thứ nhất tham gia Thủy kính đại hội lúc, hẳn lợi dụng đồ trắng tại Thông Thiên cự mộc hạ tế điện vong sư, xem phía sau chỉ trở như không.

Sau đó, chỉ cần hẳn tiến về Thủy Kính Tông, Thông Thiên cự mộc phía dưới, chính là tất đi chi địa. Số lần càng nhiều, liền Nhan Thủy Nguyệt đều tạo thành phản xạ có điều kiện.

Minh Cơ đôi mắt bên trong lóe qua cường quang điện hỏa, nhưng cuối cùng vẫn hóa thành thở dài một tiếng. Nàng gật đầu nói: "Người đi đi, cũng thay ta hướng Đại sư huynh. . ."

Nàng đột nhiên đoạn đi tiếng nói, nhưng Lý Tuần cũng minh bạch nó chưa hết chi ý.

Lấy Lâm Các khuất nhục kiểu chết, Minh Tâm Kiểm Tông một đoàn người trùng trùng điệp điệp đi, ngược lại không đẹp, không bằng Lý Tuần một người lấy đệ tử thân phận tiến đến, hiếu tự vào đầu, ai cũng không có lời gì để nói. Tựa như bên cạnh kia Diệu Thường chân nhân, mặt đen thượng tuy có xem thường ý tứ, cuối cùng lại quay mặt qua chỗ khác, chỉ coi nghe không được.

Lý Tuần không lại trì hoãn, lúc này cáo biệt đồng bạn, muốn trực tiếp chạy tới Lang Gia Thủy Kính chi thiên. Bên người Nhan Thủy Nguyệt thấy đồng môn lễ tân đã chạy tới, bện bện nhảy ra kêu lên: "Ta đưa người đi, tông môn bên kia

rất loạn, có lẽ tâm tại, sẽ ít đi rất nhiều phiền phức."

Nàng nói không thể nghi ngờ là lời nói thật, chỉ như thế một hồi, Lý Tuần bộn hăn liền nhìn thấy có mấy chục danh tán tu, không phải đi đứng ngoài quan sát phương xa tranh đấu, chính là chạy tới Thủy Kính Tông phương hướng.

Dù sao, Thủy Kính Tông có thể an trí hơn ba mươi cái tông môn, lại không biện pháp an trí hàng ngàn hàng vạn tán tu. Lúc này Thủy kính động thiên nơi đó không biết thành bộ dáng gì, Lý Tuần hành đạo mấy chục năm, kết xuống thù hận có phần là không nhỏ, có trời mới biết sẽ nhảy ra phiền toái gì tới.

Bất quá, cái này thật vất vả gạt ra khoảng không. . . Thoáng chần chờ, Minh Hoặc tiên sư quay xe khâu, lấy nhất quán ôn hòa giọng nói: "Đây là không còn gì tốt hơn, Nhan lễ tâm ở bên, quấy nhiễu tất nhiên sẽ tiêu chút. Linh Trúc người cũng muốn cẩn thận, lần này đại hội cùng dĩ vãng khác biệt, không biết có bao nhiêu chuyện tốt nhân vật xảy ra sơn. . . Có thể minh bạch chưa?"

Bị hăn nói như vậy, Lý Tuần cái gì cự tuyệt đều nuốt trở lại trong bụng đi. Nhưng gây nên hăn chú ý chính là, Minh Hoặc lời đến "Cùng dĩ vãng khác biệt" thời điểm, Nhan Thủy Nguyệt rõ ràng nhếch miệng, rất xem thường dáng vẻ, vi diệu cực kỳ.

Mà thôi, vừa vặn từ nhỏ cô nàng miệng dậm bộ chút tin tức ra tới. Lý Tuần đánh lấy ý nghĩ này, hướng Nhan Thủy Nguyệt vẫy tay một cái, cũng không còn ngự kiếm, trực tiếp sử xuất giá vân chi thuật, tiếp lấy nàng một đường đằng vân giá vũ đi.

Có lẽ là ngự phong giá vân cảm giác quá tốt, hôm nay Nhan Thủy Nguyệt lộ ra thập phần hưng phấn, một đường liú rúu nói chuyện với Lý Tuần: "Nói đến, chúng ta có năm sáu năm không gặp đi. Giống như mấy năm này Thủy kính đại hội, người cũng không có tham gia. . . Vội vàng trăm yêu trừ ma sao?"

"Ừm, xem như thế đi."

Lý Tuần đương nhiên sẽ không nói cho nàng, chính mình không tham gia Thủy kính đại hội nguyên nhân trọng yếu nhất, chính là không muốn tại Thông Thiên cự mộc trước làm những cái kia chuyện không có ý nghĩa. Mà lại, mỗi làm một lần, hẳn đều có thể sâu sắc cảm thụ đến chính mình đối trá — kia tuyệt không phải cái gì vui sướng kinh lịch.

Không muốn tiếp tục cái đề tài này, Lý Tuần quay đầu nói: "Đúng rồi, Bách Quỷ tên kia giết Đại Thiên Quang Cực thành người, ta nhìn người thật giống như không thể nào lo lắng a?"

Nhan Thủy Nguyệt nghe không hiểu, trừng to mắt nói: "Lo lắng cái gì?"

"Chư tông Minh Hội a! Diệu Hóa Tông không cần nghĩ, Tinh Cơ Kiếm Tông đã xác nhận không tham gia, nếu như lại dẫn xuất điểm phiền phức. . ."

Lời nói đến một nửa, liền bị Nhan Thủy Nguyệt phất tay đánh gãy. Tiểu cô nương hữu khí vô lực mà nói: "Linh Trúc sư huynh a, người không nên quá ngây thơ có được hay không? Người cho rằng lần này rời khỏi Minh Hội, chỉ có Tinh Cơ Kiếm Tông một nhà sao?"

"Ách?"

"Thập sơn thất hải, Cửu Chân tứ dị, tam động thiên, giới này ba mươi ba cái tông môn, Huyền hải U Minh thành chết hết, Bách Thú Tông bị diệt, cũng không tính là; Diệu Hóa Tông là ổ trộm cướp, không tính; Tinh Cơ Kiếm Tông, không tính!

"Sau đó thì sao, Bất Ngôn Tông chỉ là cầm tấm bảng hiệu, nói phong bế sơn môn mười năm, không hợp ý nhau liền không tới; Chu Câu Tông đến bây giờ cũng không có cái tin chính xác. . . Tính toán đâu ra đấy, lần này hội minh cũng chỉ còn lại hai mươi bảy tông môn.

"Có thể cái này còn không chỉ! Tại hội minh loại chuyện này bên trên, người mãi mãi cũng không muốn trông cậy vào Nhạn Hành Tông, Thiên Bảo các,

Thiên Phàm thành những này giống thương nhân mà không phải tu sĩ tông môn; Nhất Đẩu Mễ Giáo cơ nghiệp ở nhân gian mà không phải giới này, tự nhiên cũng sẽ không tận tâm.

"Càng chết là, Tây Liên chư tông đã có ăn ý, tỏ rõ ý đồ là có khác dự định, người lại tính toán, còn có vài cái hội dụng tâm tại hội minh thượng?"

Lý Tuần hơi chút suy nghĩ, lắc đầu cười khổ nói: "Là, một cái cũng không có!"

Lời này khó tránh khỏi có chút quá mức. Lý Tuần cũng biết, chí ít chính đạo thập tông. . . Bỏ qua một bên Thủy Kính Tông, chính đạo cửu tông là thật tâm nghĩ giữ gìn giới này trật tự, Tây Liên chư tông ngoại trừ tự tư ý nghĩ nặng một chút, cũng là vô ý cải biến.

Có thể hồng bút chính là, song phương đã hình thành đối lập ổn định phe phái, làm việc phương pháp lại hoàn toàn khác biệt, lại thêm ngàn vạn năm đến càng tích càng dày thù hận — tại không có cùng loại với Tứ Cửu Trọng Kiếp loại hình ngạt đầu áp lực dưới điều kiện, người dựa vào cái gì để song phương liên thủ lại?

Đối Cổ Âm ưu tú như vậy tung hoành gia mà nói, không phải bền chắc như thép, cường đại tới đâu mặt đối lập, cũng không có chút ý nghĩa nào.

Nếu như hẳn là Cổ Âm, hẳn liền sẽ dùng ấm hỏa nấu ếch xanh phương thức, lợi dụng trong tay tài nguyên, chậm rãi tăng lên tự thân uy vọng.

Không cần bên ngoài khuếch trương, chỉ cần cùng loại ma quỷ Tất Túc loại kia phương thức, lại trải qua thêm ba trăm năm trăm năm, có lẽ giới này liền không còn nàng làm không được sự tình — mặc dù Lý Tuần đến bây giờ cũng không biết, nàng đến tột cùng muốn làm gì!

Đến tận đây Lý Tuần liền minh bạch, vì cái gì Minh Tâm Kiếm Tông đối với lần này Minh Hội cũng không coi trọng.

Nói thật, Lý Tuần đối với cái này cũng không làm sao để bụng, chỉ là nói được Tây Liên bên này, cũng cho cắm vào chủ đề cơ hội, hẳn bày ra thuận miệng nói tư thái, nói: "Đúng rồi, Tây Liên chư tông làm sao cá biệt có dự định pháp? Lúc này bọn hăn tới nhiều ít nhân?"

"Lưỡng cái!"

Nhan Thủy Nguyệt duỗi ra hai ngón tay, giống như cười mà không phải cười: "Tây Liên sáu tông, liền đến hai người. Tất cả đều là Thiên Yêu Kiếm Tông, quy cách cũng không tệ lắm, tông chủ Thất Tu Tôn Giả đích thân đến, còn đeo cái đồ đệ. Hừ, may mà bản tông tại Đông Hoa trên núi vì bọn họ chuẩn bị kia phiền tinh xá."

"Thì ra là thế. Thất Tu thân phận tuy cao, lại từ trước đến nay bảo thủ, do hăn đến tham dự, đó chính là rõ ràng không hợp tác. . . A, không phải ngũ tông sao, tại sao lại nhiều một tông?"

"Lạc Vũ Tông a, không biết Tố Hoài Vũ lên cơn điên gì, cứng rắn nói đem tại tông môn nói thành trung bộ ngã về tây, đi thiếp La Ma Thập thú cái môn, phi, hẳn cách phía tây chỉ ít cách Thị Quý Tông, Pháp Hoa Tông còn có U Hồn Phệ Ảnh Tông, nếu là hẳn phía tây, các người Tọa Vong phong đều muốn bay đến Bắc Tề sơn đi lên!"

Tố Hoài Vũ a. . . Lý Tuần hồi tưởng lại cái kia tâm cơ thâm trầm nam tử, rốt cục có chút minh bạch lúc ấy hăn lời nói bên trong ý tứ. Bây giờ nghĩ lại, người kia đối Thủy Điệp Lan vẫn là rất có một chút tình cảm, đương nhiên, càng nhiều khả năng vẫn là đem Thủy Điệp Lan làm nó tông môn tại Tây Liên địa vị thể đánh bạc.

Được rồi, không muốn những này! Lý Tuần càng cảm thấy hứng thú vẫn là Thất Tu Tôn Giả mang tới cái kia đồ đệ, hẳn đương nhiên sẽ không trực tiếp đến hỏi người kia tính danh, cũng không thăm dò, chỉ là thuận miệng hỏi thăm Đông Hoa sơn vị trí, âm thầm đem ghi ở trong lòng.

Lúc này bên ngoài mây trăm dặm hỏa vân tựa hồ cũng bứt phóng tưng đi một chút, chỉ là đây cũng không có nghĩa là kịch chiến có chỗ hòa hoãn.

Trong gió lốc mang theo tin tức cho thấy, giao thủ hai tay thế công càng ngày càng lãng lệ, đến mức dư ba vọt tới nơi đây, lại còn phát ra quỷ khốc thần khiếp quái khiếu thanh, vân khí xung quanh cũng sinh ra từng vòng từng vòng lượn vòng quỹ tích.

Lý Tuần không khỏi cảm thán tông sư nhân vật kinh khủng lực phá hoại, nghe nói năm đó chư tông vây kín Yêu Phượng, Thanh Loan, mấy ngày hỗn chiến phía dưới, Thập Vạn Đại Sơn vậy mà sụp đổ gần nửa, khu vực hạch tâm phương viên vạn dặm bị san thành bình địa, đến nay không có một ngọn cỏ, hôm nay giao thủ hai người, hẳn là đã là tương đương khắc chế.

Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn đột nhiên hiện lên một cái nghi vấn: Đã chư Tông Hội minh chú định không có kết quả, Yêu Phượng làm gì đến đây vẽ rắn thêm chân, chỉ sinh biến cố?

Ý nghĩ này tại trong đầu lóe qua, Lý Tuần đồng thời không có ở phía trên dụng tâm, bởi vì cho đến tận này, hắn đối Cổ Âm, Yêu Phượng vẫn là hiểu quá ít. Cường tự giải độc, chỉ có thể là chỉ hao tổn tâm lực mà thôi.

Nhan Thủy Nguyệt cũng không biết Lý Tuần tại trong thời gian thật ngắn liền chuyển nhiều như vậy suy nghĩ, nàng tự hiểu là vừa mới chủ đề vẫn là quá mức nặng nề, liền quyết định nói chút chuyện thú vị: "Uy, người có biết hay không, cái kia Bách Quỷ, kỳ thật cùng người rất có duyên phận đâu!"

Làm Thủy Kính Tông đệ tử, trong miệng nàng "Duyên phận" một từ tất nhiên không giống với bình thường. Lý Tuần trong lòng căng thẳng, trên mặt lộ ra nhiều hứng thú thần sắc.

"Có chuyện, trước kia ta không nói với người qua. Con mắt của người cùng bình thường nhân không giống nha!" Nhan Thủy Nguyệt khoa tay một cái phi thường cổ quái phù văn, tựa hồ đại biểu ý nào đó.

Ngừng lại một chút, nhìn thấy Lý Tuần càng ngày càng đầu nhập, tiểu cô nương mới tiếp lấy cười nói: "Con mắt của người, tại ta Thủy Kính bí pháp bên trong, được xưng là 'Huyết đồng lệ phách', thế nhưng là cực hiếm thấy đâu. Có loại này con người người, máu trên tay tanh nhất định không ít... Ha ha, cái này mấy chục năm xuống tới, người hẳn là cũng có chút nhận thức mới đúng."

Lý Tuần "Ừ" một tiếng, trong lòng đối Thủy Kính Tông bí pháp nổi lên lòng cảnh giác, này chủng loại giống như "Xem tướng" thuật pháp, tựa hồ không nhìn mọi người bên ngoài nguy trang, trực chỉ hạch tâm, bất kể là ai đối mặt loại thủ đoạn này, trong lòng cũng sẽ không quá tự tại đi.

Vân vân... Huyết đồng lệ phách, cái từ này hẳn giống như ở đâu nghe qua?

Nhan Thủy Nguyệt vẫn còn không có phát giác ra được, mà là tiến thêm một bước nói: "Rất trùng hợp chính là, trên đời này còn có một người, cùng người có đồng dạng ánh mắt — a, đó là đương nhiên chính là Bách Quỷ á! Lúc ấy thật bả ta giật mình đâu! Ân, hai người các người như thế không đúng bàn, chẳng lẽ chính là cùng giới chòì nhau?"

Tiểu ny tử cười đến không tim không phổi, Lý Tuần thì không biết nên lộ ra như thế nào biểu lộ.

"Bách Quỷ" danh tự liền giống như là một đường điện quang, đem hẳn trong đầu phản chiếu trắng bệch, có như vậy một nháy mắt, hẳn hơi kém liền vươn tay ra, bóp gãy Nhan Thủy Nguyệt cổ, còn tốt kịp thời kịp phản ứng, chỉ chường vèn vèn co duỗi hai lần, cũng tại lúc này, hẳn phát hiện trong lòng bàn tay mình, đã tràn đầy vết mờ hôi.

Quả nhiên, "Huyết đồng lệ phách" một từ, Nhan Thủy Nguyệt từng phê đã cho "Bách Quỷ" .

Lý Tuần thậm chí có thể nghĩ đến, nếu như không phải bên kia "Bách Quỷ" trước lộ diện, sử Nhan Thủy Nguyệt kết luận, cô nàng này tuyệt sẽ không dễ dàng như thế đem "Huyết đồng lệ phách" tin tức để lộ ra tới. Không chừng lúc

nào, cái này nhược điểm liền sẽ cho hấn lấy trí mệnh một kích... Thủy Kính Tông, thật sự là thật là đáng sợ!

Trong đầu suy nghĩ không ngừng, hấn thăm dò tính mà hỏi thăm: "Cái này 'Huyết đồng lệ phách' có ý tứ gì không có?"

"Ừm, trên sách nói "Huyết đồng lệ phách, sát kiếp vô tận", nhưng thật ra là không tốt lắm nha. Bất quá thiên cơ vô hạn, một nửa một nửa. Chỉ cần cầm tâm nghiêm chỉnh, sát khí nhiều một ít cũng không có gì, nhiều nhất tại thiên kiếp tiến đến thường có chút khó làm.

"Nhưng nói thế nào người tu tập đều là Huyền Môn chính tông, tại độ kiếp pháp thượng tự có điều lệ... Không cần sợ a, các người Chung Ân tiên sư phi thăng lúc, đừng phải 'Huyết Sát âm kiếp', còn không phải một kiếm phá khai, nhẹ nhõm tự tại?"

Nhan Thủy Nguyệt ngữ khí tương đương nhẹ nhõm, nhưng sắc mặt biến hóa cực nhanh, đảo mắt chính là nghi hoặc vạn phần: "Nói đến chỗ này cũng thật quái, Chung Ân hành đạo thế gian, trăm yêu trừ ma, sát kiếp lại nhiều, có thể công đức cũng nhiều a, làm sao lại dẫn tới "Huyết Sát"?"

"Sách, cũng may mà là Chung Ân, nếu là người khác, không kịp phản ứng phía dưới, bị 'Huyết Sát' triệt để triển khai, đó cùng Tứ Cửu Trọng Kiếp cũng không có gì khác nhau."

Nói đến đây, nàng chợt tỉnh ngộ, ngẩng đầu nhìn đến Lý Tuần cực kỳ sắc mặt khó coi, biết mình nói sai, bèn vội gượng cười bổ cứu nói: "Đừng lo lắng, đừng lo lắng a, "Huyết Sát âm kiếp" cũng không phải kéo người ra tới liền sẽ có. Bình thường đều là thương thiên hại lý chuyện làm được nhiều, lại hoặc là không cần thận can thiệp thiên cơ, dẫn tới hậu họa... "Ừm, Chung Ân hẳn là cái sau, tựa như là U Hồn Phệ Ảnh Tông khai phá tổ sư, không phải liền là bởi vì thả ra Ma La Hầu cái này đại ma đầu, mới độ kiếp thất bại, thần hình câu diệt sao?"

"Về phần người, tu vi không đến, đừng nói can thiệp thiên cơ, chính là làm

chuyện xấu, cũng làm không được một bước kia!"

Không thể không nói, Nhan Thủy Nguyệt khuyên nhân khẩu tài thật sự là vụng về đến khó lấy chịu đựng!

Lý Tuần lại không nghĩ hồng tâm tình, trừng Nhan Thủy Nguyệt một chút, quay mặt qua chỗ khác, chuẩn bị đưa nàng vắng vẻ một đoạn thời gian.

Nhan Thủy Nguyệt le lưỡi, cũng không dám lại nhiều lời nói, chỉ là nàng là thiên sinh nhân không xuống tính tình, chỉ cần ngừng một lát, liền nhìn không được trừng to mắt, trên dưới dò xét Lý Tuần bề ngoài ăn mặc, bấm ngón tay ám toán, chuẩn bị lấy Lý Tuần làm tài liệu, ôn tập vừa mới học được bài tập.

Nhan Thủy Nguyệt cử động, Lý Tuần làm sao không biết, nhưng cũng không thể phủ tiểu ny tử ánh mắt đi! Bởi vậy, tuy là toàn thân không được tự nhiên, cũng chỉ có thể theo nàng đi. Bề ngoài còn muốn làm ra quân tử thản đãng đãng bộ dáng, vất vả vô cùng.

"A?"

Một tiếng kinh hô, để Lý Tuần nhìn không được nhắm mắt thở dài, cuối cùng hung dữ quay đầu lại nói: "Thì thế nào!"

Nhan Thủy Nguyệt ngênh tiếp ánh mắt của hắn, vỗ tay cười nói: "Ta phát hiện người cùng Bách Quỷ một cái khác chỗ tương tự!"

Thầm kêu "Lão thiên gia", Lý Tuần lần thứ nhất sinh ra chạy trốn chết suy nghĩ. Có thể bày tỏ trên mặt còn nhất định phải hỏi thăm: "Địa phương nào?"

Nhan Thủy Nguyệt hì hì nhất tiếu, phun ra hai chữ đến: "Đối trá!"

"Đối trá?"

Đây thật là cái không tầm thường tội danh, Lý Tuần vừa bực mình vừa buồn cười, hắn biết Nhan Thủy Nguyệt đối Bách Quỷ hoàn toàn không có hảo cảm,

thế nhưng là cũng không đến mức giận chó đánh mèo đến trên người hẳn tới đi — tuy nói lúc này mới thuận theo thiên lý!

"Tốt a, người liền nói, ta đối trá đến địa phương nào?"

"Người đối trá đến... Mặt đi!"

Nhan Thủy Nguyệt tiêu sái mở ra quạt xếp, dương dương đắc ý: "Ta vừa học được xem tướng chi pháp, nhưng từ nhân cơ bắp, xương cốt hình dáng bên trong, thôi diễn xuất người này diện mục thật giả hay không. Vừa mới thử một lần, quả nhiên có chỗ phát hiện."

Lý Tuần nghe lời này, ngược lại trấn định lại, cười nói: "Ta mặt mũi này có thể không thể giả được, không có cái gì dịch dung loại hình."

"Cái này ta biết, bất quá..." Nhan Thủy Nguyệt kéo cái dài lời, cười mỉm mà nói: "Bất quá, ta còn biết, người thời niên thiếu cơ thể chưa định hình thời khắc, tất nhiên có đối dung mạo tiến hành, sách, nguyên lai người còn như thế thích chưng diện a!"

"Nói bậy!" Lý Tuần tức giận đáp lại: "Ta một cái đại lão gia đối cái gì mặt!"

Nhan Thủy Nguyệt ba một tiếng khép lại cây quạt, sảng giọng: "Người mới nói bậy, ta đều đã nhìn ra, người trên cổ cơ bắp hoa văn nhào bột mì bộ giống như đoạn không phải đoạn, rõ ràng chính là sửa đổi, sau đó lại bằng tự nhiên sinh trưởng định hình, thành hiện tại bộ dáng này."

"Ta thậm chí còn biết, này biến hóa nhất định là tại mười tám tuổi trước đó, đây là ta tông môn bí pháp, như thế nào sai!"

Gặp nàng như thế chắc chắn, Lý Tuần ngược lại là run lên, nửa ngày mới lắc đầu nói: "Nói không có chính là không có, ta cũng sẽ không ở loại này nhằm chán sự tình thương cùng người . . . chờ một chút!"

Lý Tuần đột nhiên nhớ tới một người, kia dáng người bóng hình xinh đẹp

theo trong lòng chảy qua, để bộ ngực hấn trong nháy mắt buồn bực nhét, hơi kém không thở nổi.

Còn tốt, cảm giác này rất nhanh giảm đi, Lý Tuần đè xuống ở tâm cảnh, cau mày nói: "Ta vừa kết thành Kim Đan thời điểm, có vị tông môn trưởng bối từng bởi vì chuyện gì vì ta che giấu khuôn mặt, nói là Hóa Anh thời điểm liền có thể phục hồi nguyên như cũ, hấn là..."

"Hấn mới là nói bậy!" Nhan Thủy Nguyệt nhảy lên cao ba thước, nổi lên cùng chung mối thù chi tâm: "Hấn rõ ràng chính là lừa gạt người, chính là găm dệt vải vóc, vò thành một cục còn có nếp nhăn đâu, huống chi thân người làn da?"

"Coi như người là tư chất ngút trời, theo Kim Đan đến Hóa Anh làm sao cũng mười năm tám năm đi, khi đó cơ bắp sớm đã định hình, chính là nhục thể tái tạo, cũng không có khả năng lại đổi lại tới. Uy, hấn không phải nhìn dung mạo người quá tuần tú, ghen ghét đi! Ai vậy, hấn là ai a!"

Lý Tuần trên mặt âm trầm như nước, im lặng không nói. Nhan Thủy Nguyệt thấy lại có chút sợ hãi, những cái kia kêu gào tự nhiên cũng liền nuốt xuống bụng dậm đi.

Nào biết nàng mới ngậm miệng lại, Lý Tuần không ngờ nhoẻn miệng cười: "Được rồi, ta hiện tại gương mặt này, không phải cũng còn không có trở ngại sao?"

"Uy, người sẽ không sợ đi, liền xem như tông môn tiền bối, cũng không thể..."

"Không quan trọng, dù sao vị trưởng bối kia đã qua đời. Ta cũng không thể cùng... Đấu khí, đúng hay không?"

Hấn ở giữa cố ý đem hai chữ mập mờ đi qua, đối với cái này Nhan Thủy Nguyệt có chính mình lý giải, nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng thế, liền hận hận không nói thêm gì nữa. Đến tận đây hai người đột nhiên không tìm được đề tài, một

đường trầm mặc xuống dưới.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Tuyệt Lộ

Chương 05: Tuyệt lộ

Yêu Phượng cùng Thiên Chi chiến đấu kéo dài suốt một nửa canh giờ, lúc này mới hành quân lặng lẽ. Lý Tuần tới gần Thủy Kính động thiên thời điểm, đã nghe qua đường tán tu nói chuyện, đều là chặc chặc tán thưởng hai vị tông sư nhân vật vô thượng thần uy. Lúc này hẳn cũng phát hiện một cái rất thú vị hiện tượng.

Làm trên danh nghĩa tán tu lợi ích đại ngôn thế lực, Tán Tu Minh Hội tại tán tu ở giữa, cũng không có lực ước thúc, mười cái tán tu bên trong cũng có bảy cái không nguyện ý nhận Tán Tu Minh Hội tiết chế.

Thế nhưng là nói đi thì nói lại, Tán Tu Minh Hội mấy vị kia mang tính tiêu chí tán tu, yêu ma, lại trong lúc mơ hồ trở thành rất nhiều tán tu sùng bái đối tượng, bọn hắn lời đến trước đó trận kia kịch chiến, tự giác không tự giác liền đem lập trường cùng Yêu Phượng cùng cấp, tựa hồ cùng có vinh yên.

Tán tu cùng Tán Tu Minh Hội tầm đó vi diệu quan hệ, tại lúc này hiển lộ không thể nghi ngờ. Lý Tuần hình như có tâm đắc, bất quá, hẳn cuối cùng vẫn bảo tình lực đặt ở trước mắt sự tình bên trên.

Hắn chính bình yên đứng thẳng, trước mắt to có thể đếm được mười người ôm hết xanh biếc đại thụ, cảnh ảnh lượn quanh, cho dù là tại ngày đông giá rét thời điểm, vẫn màu xanh biếc dạt dào. Lý Tuần đối với cái này đồng thời vô hứng thú, hẳn chỉ là hơi nghiêng người sang hình, tránh đi cự mộc đã trống rỗng phân nhánh to lớn thân cành, hướng về tà phía trên hoành kéo ra tới một gốc to làm, lẳng lặng khom người xuống đi.

Ông ông tiếng nghị luận lập tức vang lên.

Bầu trời dưới mặt đất mấy trăm tên các tông tu sĩ cùng chư phương tán tu, có minh bạch, có hồ đồ, lại đồng dạng hào hứng dạt dào như vậy tình hình phát biểu nghị luận, cùng bên người bằng hữu hoặc người xa lạ tranh luận. Có chút khó nghe ngôn từ không thể tránh khỏi thuận gió bay tới, Lý Tuần biểu lộ nhưng không có mảy may biến hóa.

Ngoại trừ lần thứ nhất tế điện lúc, hấn lấy đại lễ thăm viếng, tiếp xuống mấy lần, hấn tất cả khom người hành lễ mà thôi. Dù sao Lâm Các mộ huyết vẫn là trên Liên Hà sơn, nơi đây vền vẹn hấn chết chỗ, lễ hành được nặng, ngược lại lộ ra đối trá.

Từ một điểm này nhìn, Nhan Thủy Nguyệt đánh giá cũng không có gì sai lầm.

Như là ba bái. Lý Tuần lại khom tới đất, thân thể dừng lại một chút, dựa vào cái này chỉnh lý trong lòng mềm yếu nơi hẻo lánh.

Đợi cho đem đã cái bóng mơ hồ đều gạt ra thời điểm, hấn sắp sửa đứng dậy, mà giờ khắc này, nơi khoe mắt in dấu lên một cái hồng ảnh.

Chung quanh tiếng ông ông vang mãnh lực đoạn tuyệt, ồn ào náo động Thủy Kính động thiên trước đó, chợt thành tử địa.

Lý Tuần thân thể cũng cương cứng đờ, hấn thấy rất rõ ràng. Kia nhiều tầng tế sa dệt thành hỏa hồng váy tay áo, khắc hoạ lấy tinh xảo đồ án cùng màu giày mặt, đã từng là hấn trong cơn ác mộng lật ngược xuất hiện cảnh sắc.

Đương nhiên, còn có cái này có thể thiêu thương linh hồn nóng rực khí tức, chính là thanh thoảng nhớ tới, cũng có thể khiến Lý Tuần toàn thân run rẩy. . . Đương nhiên, kia đã không phải là bởi vì sợ hãi.

Hấn chậm rãi đứng lên, nửa nghiêng người sang, ánh mắt thẳng tắp nhìn về

phía gần như chỉ ở vài thước bên ngoài thân ảnh. Trên người đối phương phóng xạ ra tới lực lượng thực sự quá mức chướng mắt, sử Lý Tuần không thể không nhắm lại mở mắt, lại như cũ thấy rất rõ ràng.

Quả nhiên, người tới chính là Thiên Yêu Phượng Hoàng.

Từ khi không bao lâu từ biệt, Lý Tuần vẫn là lần đầu khoảng cách gần như vậy xem đến vị này cho chính mình tuyệt đại khuất nhục yêu ma.

Nàng vẫn là một thân đỏ chót váy trang, trên vai choàng kiện cùng màu áo choàng, mà chỉ ở mũ trùm đầu bên cạnh, lộ ra một vòng tuyết trắng lông chồn, thon dài thân thể bao phủ tại áo choàng phía dưới, thấy không rõ dáng người đường cong, lại có một phen đặc biệt tinh mịch an tường.

Là, thời gian nước chảy vội vàng qua, đối nàng mà nói, ân oán bản thân đã tính toán lại, tại thời gian trường hà cộ rửa phía dưới, Lý Tuần đã rất khó theo nàng mộc mạc ung dung trên mặt nhìn ra năm đó thâm tuyệt lệ cái bóng, trong mắt phượng lưu động hỏa quang cũng quyện đãi, giống như là sóng cả không sợ hãi biển sâu.

Lý Tuần nghênh tiếp ánh mắt như vậy, nhưng trong lòng ngăn không được hoang mang. Chẳng lẽ nàng quên, chính là nàng chính miệng nói tới: "Người ngày sau nếu dám tiến ta trong vòng mười dặm, ta liền để người muốn sống không thể, muốn chết không được!"

Thanh âm tựa hồ còn lượn lờ ghé vào lỗ tai hần, Lý Tuần chợt thấy đến trên mặt ần ần làm đau, kia là đã từng một cái trùng điệp cái tát. Còn có so bạt tai này đau hơn vết tích, chính khắc sâu ở đáy lòng hần chỗ sâu nhất, theo hồi ức thâm nhập, cùng kêu lên buồn gào.

Lý Tuần hít vào một hơi thật dài, đem tiếng nói khóa chặt tại ổn trọng nhất bình hòa cấp độ bên trên, thoáng hạ thấp người đằng sau, mới nói: "Tê Hà Nguyên Quân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Một câu phi độ bảy mươi năm, vô số nặng chướng phi ảnh ở trước mắt như mặt nước chảy qua, cho Lý Tuần tiếng nói rớt vào không hiểu tang thương. Nhưng mà, tương đối Yêu Phượng lập thân Hồng Mông, vài đồng thọ thiên địa nhân sinh, điểm ấy tang thương bất quá là giọt nước một điểm, rơi vào trong biển rộng, liền khối bọt nước đều tung tóe không nổi.

Yêu Phượng thâm trầm ánh mắt không có bất kỳ biến hóa nào, khóe môi lại có chút dặt, hơi tiêu giảm một chút ung dung uy nghi, lộ ra làm cho người nhìn không thấu ý vị. Ánh mắt tại Lý Tuần trên mặt quét qua, nàng xoay mặt nhìn cây kia phân nhánh chạc cây, cuối cùng nói nhỏ: "Trò giỏi hơn thầy, hã. . . Cũng coi như có người kế tục đi."

Người khác nghe tới, đây chỉ là bình thường tán thưởng cùng cảm khái, nhưng mà chỉ có Lý Tuần cái này biết rõ nền tảng người trong cuộc mới hiểu được, cái này không khác sắc bén nhất châm chọc. Mà lại, Yêu Phượng hoàn toàn không phải cố ý, chỉ là đem suy nghĩ trong lòng, nói thẳng ra mà thôi.

Lý Tuần trong mắt giống như là dát lên một tầng băng lãnh màng. Hã không buồn hận Yêu Phượng nói thẳng, lại đặc biệt để ý bảy mươi năm đi qua, hã ở trong mắt Yêu Phượng, vẫn không có một cái bản chất tiến bộ.

Đúng vậy, hã chưa từng tự cho mình quá cao, nhưng cũng sẽ không tự coi nhẹ mình, hã so bất luận kẻ nào đều hiểu, Yêu Phượng lần này, là chân chính xem thường hã.

Đơn giản đối thoại đằng sau, hai người sẽ không có gì có thể nói. Lý Tuần ánh mắt rũ xuống đất, Yêu Phượng giương mắt nhìn thiên, giữa sân lâm vào khó xử nhất lặng im — chỉ ít theo người ngoài, là như vậy.

Yêu Phượng ban đầu tới lúc mang tới uy áp dần dần đánh tan, chung quanh không tự giác thối lui các tu sĩ, đè nén hô hấp, bắt đầu đợt thứ hai nghị luận, lúc này đối tượng bàn luận bên trong lại tăng thêm Yêu Phượng, bất quá, thanh âm lại so lúc trước muốn yếu ớt nhiều lắm.

Cái này giống như trầm mặc lại như giảng co bầu không khí đang kéo dài trong một giây lát đằng sau, rốt cục bị ngoại nhân đánh vỡ.

Bên ngoài mấy dặm, Lang Gia Thủy Kính chi thiên lối vào, có nhân trầm giọng mở miệng, âm sắc trong trẻo, ngữ khí chưa hẳn tốt: "Ở xa tới vốn là khách, lại không phải Tê Hà Nguyên Quân vì sao mà tới."

Yêu Phượng nghe được cái này thanh tính không được khách khí chào hỏi, lạnh tiểu cười nói: "Nguyên lai là Thủy Kính tiên sinh đích thân đến. Chẳng thản nói, ta vì chính là trong truyền thuyết Triệt Thiên Thủy Kính. Ta cũng muốn nhìn xem, năm đó một câu hại ta cửa nát nhà tan sấm lời kệ ngữ, đến tột cùng là thế nào tạo nên."

Câu nói này nghe vào Lý Tuần trong tai, rất có Cổ Âm vô lại giá thức. Nhà tan có lẽ có, kia nhân vong không phải chính nàng làm ra? Lúc này lại quang minh chính đại đem tội trạng gán ở Thủy Kính Tông trên đầu, coi là sư xuất tại Cổ Âm mà càng hơn Cổ Âm.

Lý Tuần lạnh lùng bật cười, thanh âm không lớn, vào lúc này hoàn cảnh hạ, lại cực kỳ rõ ràng. Yêu Phượng tự nhiên nghe được rõ ràng, ngoái nhìn xem ra, dù chưa tắt sinh khí, có thể trong ánh mắt đột nhiên sáng lên phong mang, lại tại không nói gì bên trong nhắc nhở Lý Tuần, lo liệu lấy nhược điểm, đến tột cùng là vị nào!

Không nói gì quay đầu đi, Lý Tuần thấy tốt thì lấy, ngay cả như vậy, sự can đảm của hắn ở chung quanh nhân bên trong, cũng là nhất đẳng.

Trên đời này có mấy người dám ở Yêu Phượng trước mắt rơi mặt mũi của nàng, còn có thể đứng được hào hào đây này?

Đem Lý Tuần trấn trụ đằng sau, Yêu Phượng lại nói: "Ta tuy là cô lậu quả văn, nhưng cũng biết, Triệt Thiên Thủy Kính vận chuyển, cần là tại Thiên Tinh lệch vị trí, âm tử dương sinh thời điểm, vài vạn năm đến, chưa hề cải biến.

"Hết lần này tới lần khác năm nay, quý tông thay đổi bất thường, hướng về sau hoãn lại một tháng, được xưng tụng là thoải mái tự tại, ta lòng có hiếu kì, cho nên tới đây nhìn qua."

Lời này chính là trực chỉ Thủy Kính Tông yêu ngôn hoặc chúng, cố nhiên có cường từ đoạt lý chỗ, nhưng hiệu lực vẫn phải có. Chung quanh tu sĩ, nhất là rất nhiều tán tu, chấn động tiếng nghị luận nổi lên. Không thể nói Thủy Kính Tông tín dự như vậy quét rác, nhưng tại cửa nhà nhận hoài nghi cảm giác cũng tuyệt không gọi được quá tốt.

Thủy Kính tiên sinh không hổ là một tông chi chủ, chỉ hàm dưỡng một hạng liên viễn siêu thường nhân, mặc dù không thấy bóng dáng, có thể hãnh tiếng nói thậm chí so trước đó càng tới thanh nhã xuất trần.

"Nguyên Quân hiểu lầm, lần này Thủy kính đại hội, mấu chốt cũng không phải là sấm lời kệ ngữ. Cũng không gạt Nguyên Quân, sớm tại một tháng trước đó, Triệt Thiên Thủy Kính bên trên, kệ ngữ đã hiện, chỉ còn chờ chư tông đạo hữu đến đây, lại công kỳ mà thôi."

Lời vừa nói ra, chung quanh tiếng nghị luận càng là ồn ào.

Yêu Phượng thái độ cũng rất kỳ quái, nghe được cái này liền giống như vừa lòng thỏa ý, mỉm cười đằng sau, lại không ngôn ngữ.

Ngược lại là Thủy Kính tiên sinh ngôn ngữ tha thiết, càng ngày càng khách khí: "Nguyên Quân đường xa mà đến, ta tông tự nhiên muốn tận tình địa chủ hữu nghị. Trong động thiên không quá mức kỳ chỗ, chỉ là thanh tịnh mà thôi, có thể làm Nguyên Quân tạm nghỉ chi địa. Thủy Nguyệt, còn không dẫn đường đến!"

Bên cạnh sớm bị dọa ngây người Nhan Thủy Nguyệt nghe nói lời này, "A" một tiếng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn khẩn trương đến đều muốn khóc lên.

Để nàng cái này tu đạo mấy chục năm hậu bối, đi tới gần Yêu Phượng cái

này tuyệt đỉnh yêu ma, thật là khó cho nàng. Hết lần này tới lần khác nàng không hiểu được che giấu, sinh động biểu lộ rơi ở trong mắt người ngoài, đã để cho người ta vì nàng lo lắng, lại làm cho người gây cười.

Yêu Phượng thật không có làm khó tiểu cô nương ý tứ, nàng tiến lên hai bước, đột nhiên quay đầu hướng phía thông thiên cổ mộc thượng lên tiếng: "Vô Ưu, còn không xuống?"

Bén nhọn hô lên âm thanh bên trong, một cái màu hồng phấn cái bóng theo chỗ cao nồng đậm cành lá ở giữa lăn lông lốc xuống đến, nhân chưa đến, thanh thúy tiếng cười đã làm lòng người tình linh hoạt, mười phần thư sướng. Lý Tuần không khỏi ngẩng đầu đi xem, kia lăn lăn lộn lộn rơi xuống thiếu nữ, theo thói quen đến bây giờ, đều khiến hẩn nghi hoặc không thôi, không phân rõ được huyền cơ trong đó.

Khắp thiên hạ có thể có như vậy thủ đoạn, cũng chỉ có hẩn trên danh nghĩa thân sư tử, Lâm Vô Ưu Lâm đại tiểu thư.

Còn nhớ kỹ tại Tung Kinh trên đường dài mới quen thời khắc, có cái người rảnh rỗi nói thiếu nữ này chừng hai năm nữa trưởng thành tư thái, chính là nghiêng nước nghiêng thành chi tử. Nhưng hôm nay gần bảy mươi năm đi qua, nói chuyện người kia sợ rằng đã cốt nhục hóa tro, mà Vô Ưu tiểu cô nương vẫn là như vậy ngây thơ tư thái, không có bất kỳ biến hóa nào.

Chẳng lẽ nàng liền chưa trưởng thành sao?

Lý Tuần mờ mờ ảo ảo cảm thấy trong đó có chút vấn đề, nhưng bây giờ hiển nhiên không phải thời điểm nghĩ cái này. Vô Ưu ngây thơ tùy tiện khuôn mặt tươi cười tại trước mắt hẩn lóe qua, ngay sau đó chính là một tiếng chào hỏi: "A ha, sư đệ người cũng tới!"

Trước mặt người khác, xưng hô này đối Lý Tuần là cái khốn nhiều không nhỏ, khó được hẩn có thể bảo trì sắc mặt bất động.

Còn tốt, Lâm Vô Ưu giữ vững nàng nhất quán cao thâm mặt trắc cử động, đồng thời không để cho Lý Tuần khó xử, tiếng cười như chuông bạc bên trong, nàng let xẹt lấy trên chân giày thêu, một đường phong trần, chạy cái không thấy tầm hơi, chỉ nghe nàng xa xa kêu: "Thủy Kính động thiên sắc trời vân ảnh mỹ cảnh ta nhất định phải xem cho rõ ràng!"

Yêu Phượng sớm quen thuộc nữ nhi như vậy hình thái, nàng mỉm cười, phối hợp chậm rãi tiến lên. Lúc này Nhan Thủy Nguyệt mới chính thức kịp phản ứng, trong lúc vội vã hướng Lý Tuần đánh cái "Cẩn thận" ánh mắt, rón rén cùng đi lên.

Lý Tuần ngậm ô một hơi, bỗng nghĩ đến Cổ Âm để lộ ra tới tin tức. Cảm giác bên trong, hiện tại Yêu Phượng cùng Cổ Âm quan hệ hẳn là còn duy trì nguyên trạng, nếu không, vừa mới cái kia đối mặt, Yêu Phượng há lại sẽ cho hẳn nửa phần mặt mũi?

Việc này trước không cần quản, khó được có khoảng không, hẳn không bằng. . . Một đường lẳng lẽ như đao ánh mắt chợt từ trong đám người xuyên thấu qua đến, đánh vào trên mặt hẳn, cường đại lực áp bách làm hẳn tâm thần chấn động, trong đầu đột nhiên đoạn tuyệt. Trên người hẳn giật cả mình, đột nhiên quay đầu, ánh mắt tự động loại bỏ rơi đám người các loại khuôn mặt, trực chỉ ánh mắt kia mở đầu chi địa.

Trong tai vang lên một tiếng nhẹ kêu, đã đi xa nửa dặm đường Yêu Phượng tựa hồ cũng có cảm ứng, định trụ thân hình, dời mắt nhìn tới. Chỉ là giờ phút này, Lý Tuần đã chiếu cố bất kỳ hẳn, tại ánh mắt bắt được mục tiêu sát na, hẳn liền ngẩn ngơ lên.

Bởi vì, hẳn thấy được một cái khác "Chính mình" !

Đập vào mắt là hẳn không thể quen thuộc hơn được hình tượng, cao gầy thân thể hất lên do Vụ từng thiết dệt thành thương hắc đạo bào, tay áo bông bành, trên mặt tuấn tú mỉm cười mờ mờ ảo ảo, mà nụ cười vốn có đường vân lại rất có vài

phần âm trầm lạnh lùng.

Vây xem trong đám người có mắt nhọn, chỉ dừng nửa hơi, liền có mấy cái tiếng kêu âm vang mà lên: "U Hồn Bách Quỷ!"

Minh Tâm Linh Trúc, U Hồn Bách Quỷ, năm gần đây, Thông Huyền Giới như mặt trời ban trưa hai vị nhân tài mới nổi, tại trong truyền thuyết nhiều lần đọ sức so đấu đằng sau, rốt cục trước mặt người khác hiển lộ ra diện mục thật sự.

Nhìn trong hư không một bước cũng không nhường ánh mắt giao kích, cho dù thua xa Thiên Yêu Phượng Hoàng áp đảo hết thảy thần uy, lại càng khiến người nhiệt huyết sôi trào, khó mà tự chế.

Quả nhiên. . . Là nàng! Lý Tuần theo ngấn ngơ bên trong hồi tỉnh lại, chuyện thứ nhất chính là chịu đựng kém chút tuôn ra khẩu đi cuồng tiếu.

Đến tận đây lúc, hãn treo cao trái tim thành thạch rơi xuống đất, toàn thân đều buông lỏng. Nói thật, bả Âm Tán Nhân lưu tại ngoài vạn dặm độc lập làm việc, trong lòng của hãn vẫn còn có chút không chắc, mà nhìn người nọ đằng sau, những cái kia lo lắng liền đều bay đến lên chín tầng mây.

Lúc này coi như Yêu Phượng muốn lấy tính mạng hãn, sợ cũng không dễ dàng như vậy.

Hãn mặt ngoài làm ra băng lãnh ánh mắt, cùng nó đối chọi gay gắt, vụng trộm thì điều tiết không chế thể nội chìm lặn nhiều ngày cổ trùng, lấy phương thức đặc thù, hướng đối phương vấn an. Nào biết mới làm non nửa, một đường thần niệm hoành không giết ra, thẳng in dấu ở trong đầu hãn.

Như sôi sùng sục thủy lực lượng để Lý Tuần hơi kém kêu lên thảm thiết, trong tai thì vang lên Yêu Phượng nói nhỏ: "Không nên quên Thế Dao phong sự tình. . . Nếu người thật có thể cùng người này nổi danh mà không rơi vào thế hạ phong, sự kiện kia, ta liền đáp ứng, cũng không sao!"

Cuối cùng mấy chữ đã yếu ớt tới không thể nghe thấy, nhưng ngoại trừ câu đầu tiên bên ngoài, Lý Tuần nhưng là mơ mơ hồ hồ, lơ lơ. Cái này không đầu không đuôi, đều là cái gì a!

Lý Tuần chấn động trong lòng, ánh mắt liền cũng có chỗ tán loạn. Đối diện Bách Quỷ đúng lúc này thu liễm thần quang, hướng bên này dẫn ra khố môi, lạnh tiếu nhất tiếu, cứ như vậy quay người rời đi.

Bách Quỷ thân hình chỗ đến, chư tu sĩ ba phân lãng liệt, không tự giác lóa ra một con đường đến, nó uy thế chính là bản tôn đến đây, sợ cũng xa xa không kịp. Thấy Lý Tuần chỉ có cười khổ: Cô nãi nãi, ngài diễn quá mức đi!

Niệm đến đây, Lý Tuần bừng tỉnh tới, nhìn Yêu Phượng kia thái độ, hẳn là. . . Quay đầu lại nhìn về phía Yêu Phượng, đã thấy nàng thân hình sớm nhạt khó nhất dùng mắt gặp, chỗ đi qua, đừng nói "Ba phân lãng liệt", căn bản chính là không gặp được một bóng người. Mục xem cái này vô cùng uy sát, lại nghĩ nàng vừa mới nói tới ngôn ngữ, Lý Tuần không khỏi vi nguyệt sau một cái khác trận hện hò gánh vác tâm tới.

Trong lòng của hẳn ý nghĩ xoay chuyển hàng trăm lần, mặc dù tạm thời không có kết quả, nhưng cũng không muốn ở chỗ này bị nhân làm con khi nhìn, đảo mắt quét qua về sau, hẳn cũng ngự kiếm bay vút lên, hóa thành một đạo hồng quang, đảo mắt đi xa ngoài mấy chục dặm.

Thoát ly tầm mắt của mọi người, Lý Tuần thở dài ra một hơi. Hẳn lúc đầu dự định lúc này đã hoàn thành một nửa, không nghĩ tới kia "Bách Quỷ" khứu giác chi linh mãnh, càng đang tưởng tượng phía trên.

Nhờ vào hẳn tế sư cơ hội, hai người đã thành lập bước đầu ăn ý, như thế khoảng cách, càng có "Đồng tâm kết" tương hỗ liên thông, gặp lại cũng chính là vẽ rắn thêm chân.

Ngự kiếm trên không trung lượn quanh cái vòng tròn, xác định ra phương hướng, Lý Tuần thẳng tắp hạ xuống, rơi vào cái nào đó không người khe núi bên

trong, nhìn chung quanh không có nhân chú ý, hăn cấp tốc biến trang.

Lúc này Bách Quỷ thân phận không tốt lại dùng, Huyết Ảnh yêu thân lại quá dễ thấy, nghĩ nghĩ, hăn dứt khoát dùng tới gác lại thật lâu "Vô Nhan giáp", hóa thành một cái diện mục phổ thông nam tử, lại khoác lên một bộ trường bào, liền trở thành nơi đây thường thấy nhất tham dự hội nghị tán tu, dung nhập đám người, sợ rằng quen thuộc nhất hăn người, một lát cũng không nhận ra được.

Duy nhất có chút không tiện, chính là trên tay không có một thanh kiếm khí, không cách nào ngự kiếm phi không. Cái khác như ngự khí phi hành cùng giá vân chi thuật, đều có chút chói mắt, nghĩ đi nghĩ lại, hăn chỉ có thể sử xuất phổ thông thần hành chi thuật, mang lấy một chút Ngũ Hành độn pháp, qua sơn đạo thủy, như giẫm trên đất bằng, tốc độ vẫn còn không có trở ngại.

Quyết định Đông Hoa sơn phương hướng, hăn một đường đi nhanh, chỗ không người liền sát mặt đất ngự khí bay lượn, hơn nghìn dặm đường xá, gần nửa canh giờ liền đã đi đến.

Theo Lý Tuần giờ phút này chỗ đứng tiểu trên gò núi xa xa nhìn lại, Đông Hoa sườn núi chỗ tinh xá đã có thể khẽ nhìn mái cong hình dáng, chính Như Nhan Thủy Nguyệt nói, bên trong lãnh lãnh thanh thanh, nửa cái bóng người cũng vô.

Lấy Thất Tu Tôn Giả cao ngạo tự phụ, lớn nhất khả năng chính là tại trong tinh xá ngồi điều tức, lười nhác ra tới hiện thế.

Lý Tuần cũng vô ý quấy rầy, hăn chỉ là đối Thất Tu Tôn Giả mang theo tới đệ tử cảm thấy hứng thú. Theo hăn biết, hăn lo lắng nhất cái kia Từ Kháng, chính là Thất Tu đệ tử đặc ý, làm sao cũng có ba lượng thành cơ hội, tùy hành phụng dưỡng.

Xa xa quan sát một lát, thấy tinh xá trong sân đúng là không người nào ảnh đi lại, hăn hừ nhẹ một tiếng, cũng không liêu lĩnh, mà là quay người quay trở lại.

Thất Tu Tôn Giả nói thế nào cũng là tà trong tông gần như chỉ ở La Ma Thập phía dưới nhân vật tuyệt đỉnh, tai thính mắt tinh bên ngoài, càng có thần thông cảm ứng, không phải tùy tiện có thể giấu giếm được. Sơ ý một chút, liền có thể có thể bị Thất Tu bám đuôi truy sát, vậy coi như thật sự là chệ cười.

Nhớ kỹ lúc đến trên đường, đụng phải vài cái có phần phách lối tán tu ở bên kia chiếm diện tích hái thuốc, lúc ấy vội vã đi đường, cũng không hề để ý. Nhưng hôm nay, những người kia chính là tốt nhất hỏi đường thạch, dùng nhiếp Thần thủ đoạn bắt lưỡng cái ném vào, thân là hậu bối, cái kia Thất Tu đệ tử, nào có không ngoi đầu lên đạo lý?

Trong lòng so đo thoả đáng, Lý Tuần dưới chân lại tăng tốc một chút, tính toán khoảng cách không sai biệt lắm, hẳn đang muốn tiêu ẩn thân hình, trong tai lại nghe được một tiếng âm vang kiếm minh. Phía trước ngọn núi góc rẽ, cũng có quang mang nhàn nhạt xuyên thấu qua lâm khe hở, bắn vào trong mắt.

Lý Tuần cảm thấy kỳ quái, thân hình chớp động, tiếp cận đi qua. Mới vọt ra mấy bước, hần mũi thở co rúm, đã theo chạm mặt tới sơn phong bên trong, người được cực nồng mùi máu tanh.

Từ khi Huyết Ảnh yêu thân tiểu thành, Lý Tuần tối không người được chính là mùi máu tanh, với hần mà nói, cái mùi này so bất luận cái gì liệt tửu đều tới kích thích, thẳng câu được hần hận không thể buông tay đại sát một trận, lấy phát tiết trong lòng nôn nóng chi khí.

Trong mắt của hần lóe qua âm trầm hồng quang, tốc độ lại tăng một tia. Mà lúc này, ần ần lời nói đã theo cơn gió thổi qua đến, trong lúc mơ hồ, đó là cái bén nhọn giọng nữ: ". . . Thì cũng thôi đi, vì cái gì còn muốn sống sờ sờ rút ra máu tươi của bọn hần?"

Lại có cười lạnh đáp lại: "Nếu là tà ma, tự nhiên là phải có tà ma thủ đoạn. Đừng nói quất bọn hần tinh huyết, chính là như vậy linh quả mảnh chặt, làm mấy món ăn ra tới, người cái này hoàng mao nha đầu, lại có thể làm gì được ta?"

Lý Tuần trừng mắt nhìn, hai cái này thanh âm đều rất quen tai, chỉ là trong lúc nhất thời nghĩ không ra. Trong lòng của hắn suy đoán, thân hình thẳng bật mà lên, giống một đầu cú vọ, tại núi rừng bên trong hơi làm xoay quanh, liền vô thanh vô tức dán tại nơi nào đó huyền không trên vách núi đá, mắt lạnh nhìn xuống.

Đập vào mắt đệ nhất nhân liền để Lý Tuần mở to hai mắt, hắn rất muốn cắn cắn ngón tay, nhìn xem lão thiên gia có phải hay không nhàn rỗi không chuyện gì, chuyên môn đùa hắn tới. Cái kia một thân áo bào đen, mặt mũi tràn đầy cười lạnh nam tử, không phải là hắn muốn tìm Từ Kháng a? Ở chỗ này gặp gỡ hắn, cũng không phải biết là may mắn hoặc bất hạnh.

Cùng Từ Kháng giằng co chính là một cái dáng người không tồi nữ tu, cầm trong tay lợi kiếm, rất có khí phách, bởi vì đưa lưng về phía Lý Tuần, khí tức quanh người lại đối lập nội liễm, Lý Tuần trong lúc nhất thời cũng không nhận ra là ai.

Bất quá, tương đối Từ Kháng tới nói, cái này cũng không trọng yếu. Lý Tuần liễm môi một cái, trong lòng sát cơ dần dần tích súc. Năng lực đề cao liền điểm ấy chỗ tốt, một kiện chuyện rất phức tạp, có lẽ dùng phương thức đơn giản nhất liền có thể giải quyết, đương nhiên, phương này thức cũng chính là thô bạo nhất!

"Từ Kháng, đừng tưởng rằng người 'U Đô yêu kiếm' tên tuổi có thể hù sợ nhân, cô nãi nãi ta còn không sợ người!" Nữ tu giống như là bị chọc giận mèo rừng nhỏ, ngao ngao kêu, lộ ra bén nhọn lợi trảo, Lý Tuần nhìn, trong mắt nhưng là sáng lên.

Cũng không phải là thiếu nữ làm sao động lòng người, mà là tại dáng người lắc lư thời điểm, Lý Tuần rõ ràng nhìn thấy, bên tai nàng tơ vàng tai sức, giống như thiên tia thùi thảo, đình đình liên vang, dễ nghe êm tai. Loại này rất có đặc sắc tai sức, Lý Tuần chỉ ở trên người một người gặp qua.

Lạc Ngọc Cơ a. . . Lý Tuần ngược lại thật sự là có chút kinh ngạc. Tại hắn

trong ấn tượng, Lạc Ngọc Cơ chính là lấy chúng lẳng quả, ý thể hiệp người điển hình, không có ưu thế tuyệt đối, liền tuyệt không xuất thủ. Đương nhiên, thông trừ điều phối năng lực còn kém được nhiều.

Bất quá, trước mắt tình hình này lại làm cho nhân lau mắt mà nhìn.

Lý Tuần cũng thấy được nàng bên chân kia mấy cỗ thi thể, chính là mới vừa rồi khí diễm phách lối vài cái tán tu, muốn tới cùng Lạc đại tiểu thư cũng là không thân chẳng quen, nàng có thể vì những này người không quen biết vật, cùng tu vi ở xa nàng phía trên Từ Kháng đối nghịch, cái gọi là "Hành hiệp trượng nghĩa", thật đúng là không chỉ là nói một chút mà thôi.

Đương nhiên, nếu như nàng giương nanh múa vuốt thời điểm, dưới chân có thể thoáng động dậy một chút, lộ ra chẳng như vậy cứng ngắt, hiệu quả hẳn là sẽ càng tốt hơn.

Nhìn xem Lạc Ngọc Cơ cường ức trong lòng sợ hãi, "Bệnh vực lẽ phải" bộ dáng, Lý Tuần không khỏi cười khẽ. Cũng được, hôm nay hẳn cũng đỡ yếu cuộc cường một lần, giúp đỡ Đại tiểu thư này lại như thế nào?

Lý Tuần làm quyết định, đối diện Từ Kháng cũng không phải đồ đàn. Hẳn đã sớm nhận ra trước mắt ngoài mạnh trong yếu mạnh mẽ thiếu nữ, chính là Tam Hoàng Kiếm Tông tông chủ Lạc Kỳ Xương thương yêu nhất thiên kim bảo bối, cũng là đánh trong lòng không muốn nói nhiều vũ lực.

Vạn nhất có cái gì thương tổn, Lạc Kỳ Xương đến nhà hỏi tội, Thiên Yêu Kiếm Tông cố nhiên không sợ, có thể hẳn cái này phiền phức người chế tạo, hạ tràng cũng không khá hơn chút nào.

Ngẫm lại chính mình ra tới đã thời gian quá dài, lại bởi vì nhận trước mắt nữ tu quấy nhiễu, thu thập tinh huyết nhiệm vụ còn chưa hoàn thành, Từ Kháng càng ngày càng không muốn ở chỗ này giăng co, lại ứng phó vài câu, xác nhận Lạc Ngọc Cơ không có can đảm dây dưa, hẳn trong tiếng cười lạnh, cứ như vậy bắn lên thân hình, lui hướng sau lưng trong rừng rậm.

Chẳng lẽ Lạc Ngọc Cơ còn có gan lượng đuổi theo hay sao?

Lạc Ngọc Cơ là không có đuổi theo, nàng chỉ là như trút được gánh nặng đậm chân mặng to. Toàn vẹn không biết tại đỉnh đầu nàng hậu phương, có một cái tân tấn ma đầu, chính trực tia trực hào phóng xuất ra lạnh thấu xương sát cơ, khóa chặt lại chính lui hướng trong rừng Từ Kháng.

"Đường vòng đi làm thịt hăn đầu, vẫn là hiện tại tự hạ tay?" Lý Tuần ước định lấy lợi và hại, cuối cùng quyết định vẫn là cẩn thận chút, tránh đi Lạc đại tiểu thư người chứng kiến này, đi nơi khác ra tay.

Từ Kháng bay ngược thân ảnh đã gần sát rừng cây biên giới, Lý Tuần lạnh lùng nhìn chăm chăm hăn, thân hình cũng bắt đầu di động, nhưng sau một khắc, tròng mắt của hăn kém chút trước hết một bước bay ra ngoài.

Từ Kháng cười lạnh biểu lộ vĩnh viễn đọng lại, sau lưng cây rừng lắc lư, cành lá rì rào, giống như một tiếng thở dài trầm thấp.

Cái này tinh tế trong gió nhẹ, Từ Kháng thân thể giống như là một cái cứng rắn rớt vào không khí heo phao, mãnh liệt bành trướng, nương theo lấy như pháo liên tục không ngừng xương cốt giòn vang, hăn thất khiếu đồng thời tràn ra máu tươi, lại âm vang nổ tung, bọt máu văng khắp nơi.

Cùng cái này văng khắp nơi bọt máu cùng một chỗ tán phát ra, là làm người hô hấp liền ngưng thấu xương sát ý. Loại kia thuần túy hung bạo lệ khí, Lý Tuần trong cuộc đời này, cũng gần như chỉ ở Huyết Tán Nhân, Ma La Hầu hai cái này tuyệt đại hung nhân trên thân được chứng kiến.

Càng chết là, đối phương tại đánh giết Từ Kháng đồng thời, rõ ràng bắt được đến từ Lý Tuần phương hướng khí cơ cảm ứng, hai tướng tiếp xúc, Lý Tuần chỉ cảm thấy trong lòng như bên trong cự chùy, kém chút liền phun ra huyết tới.

"Lui!"

Hoàn toàn xuất từ bản năng nhất phản ứng, Lý Tuần không hề nghĩ ngợi, thân thể lật một cái, liền thi triển thổ độn chi pháp, cắm thẳng nhập sau lưng trong vách đá đi.

Hậu phương Lạc ngọc Cơ Phát xuất một tiếng tiếng rít chói tai, Lý Tuần lại không lo được nàng sẽ là kết cục gì, cái gì trừ bạo giúp kẻ yếu tâm tư toàn bay đến lên chín tầng mây, thừa dịp nàng hấp dẫn kia hung nhân lực chú ý cơ hội, cắm đầu thoát ra ngoài trăm dặm, lại nhảy thượng mặt đất.

Trên mặt đất nhân bị hấn đột nhiên nhảy ra cử động sợ ngây người, Lý Tuần đảo mắt quét qua, nơi này hấn là một cái thiên nhiên dục viên, nghiêng nghiêng trên sườn núi, chí ít có hơn hai mươi vị tu sĩ tại thu thập dược liệu, lúc này phần lớn người đều bị hấn phá đất mà lên thanh thế kinh động, quay đầu nhìn tới.

Lý Tuần không lo được suy nghĩ nhiều cái gì, gậy cái phương hướng, đang muốn ngự khí phi thiên, nhưng trong lòng lại là trầm xuống.

Không có thoát khỏi! Kia hung nhân tựa hồ đối với Lạc Ngọc Cơ không có chút nào hứng thú, lại hoặc là nhắc tay liền đưa nàng giải quyết, giờ phút này chính như giò trong xương, theo sát sau lưng hấn, thế tới thật nhanh.

Cũng chính là động cái suy nghĩ công phu, Lý Tuần miệng mũi một buồn bực, cường tuyệt áp lực giữa trời mà hàng, để quanh người hấn khí huyết đều ngưng kết. Trong nháy mắt này, hấn giống như bị trống rỗng cô lập, bên tai âm thanh cấp tốc đi xa, lờ mờ bên trong, còn chập chờn một tiếng thét kinh hoàng.

Trong mắt của hấn bỗng dừng một mảnh huyết hồng, bỗng tán huyết vụ mang theo lấy vụn vạt bọt thịt rớt hấn khắp cả mặt mũi.

Xông vào mũi mùi máu tanh đánh thẳng thượng thiên linh đống, kia thâm nhập linh hồn kích thích, để hấn nhin không được phát ra một tiếng buồn bực rống. Tiếp theo chính là một ngụm máu tươi phun ra, ngoài thân cường chế bị tự phát ngoại nhấp nháy cương khí chấn vỡ, hấn lão đảo lui lại bảy tám bộ, lại giương mắt, nguyên bản còn mùi thuốc tràn đầy trên sườn núi, đã thành Tu La

quý vực.

Ánh mắt chiếu tới, đã không có một người sống. Tại chỗ cao trên sườn núi, kia tuyệt thế hung nhân, toàn thân che tại liên mũ khoan bào bên trong, lẳng lẳng đứng thẳng.

Đối phương tạm thời không để ý tới hắn, mà là giơ lên nhiễm máu tươi bàn tay, đặt ở trước mắt, quan sát tỉ mỉ.

Lý Tuần cũng không biết vậy coi như là "Kinh ngạc" vẫn là "Say mê", nhưng rất hiển nhiên, cử động này tuyệt sẽ không xuất hiện tại thần trí nhân vật bình thường trên thân.

Máu tươi giọt giọt chảy xuống, dần dần hiển lộ ra bàn tay kia "Chân dung" .

Tại vẫn toán sáng tỏ sắc trời hạ, Lý Tuần rất kinh ngạc phát hiện, chiếu đến sắc trời, con kia tinh tế bàn tay thon dài dường như có thể phát ra quang đến, theo hung nhân vô ý thức co duỗi ngón tay, hắn thậm chí nhìn thấy thâm uẩn tại tuyết trắng dưới da thịt ónh ónh bảo quang, đẹp đến nổi nhân hoa mắt.

Lý Tuần trong lòng đột nhiên sinh ra một cái hoang đường suy nghĩ, nhưng còn chưa kịp khiến cho rõ ràng, trên sườn núi hung nhân đột nhiên quay mặt lại, mũ trùm đầu che lấp lại khuôn mặt hoàn toàn ẩn vào đen nhánh chỗ trống đậm, thậm chí liên ánh mắt cũng thấy không rõ.

Coi như thấy không rõ ánh mắt, Lý Tuần vẫn rõ ràng cảm giác được, đối phương chính lạnh lùng nhìn chăm chăm hắn, thế nhưng là, có lẽ là bởi vì đã giết rất nhiều nhân, loại kia ngang ngược nóng nảy khí tức giống như suôn sẻ một chút, chỉ ít Lý Tuần gặp phải áp lực, đã hóa giải rất nhiều.

Lý Tuần vẫn không dám khinh thường, đối mặt cái này giống như theo trong khe đá đụng tới tuyệt thế hung nhân, hắn một cách tự nhiên mở ra cái nào đó cơ quan. Trong huyết mạch cái nào đó nhỏ bé vật sống nhẹ nhàng chấn động, phát ra cực ẩn nấp tin tức, truyền hướng đặc biệt mục tiêu.

Tới đồng thời, trái tim của hắn tại ù ù tiếng oanh minh bên trong, bành trướng, co vào, chỉ là một cái qua lại, liền đem tinh thuần nhất tâm huyết đánh vào toàn thân, đồng lưu động chân tức nước sữa hòa nhau, lại hóa nhập mỗi một tấc cơ thể.

Tư tư thanh âm đột ngột vang lên, tựa như là trong nồi lăn du, bốc lên không thôi. Mênh mông nhiệt lượng sung nhập cơ thể mỗi một góc, tựa hồ đem linh hồn cũng hòa tan đi vào.

Tại thời khắc này, sâu trong đáy lòng tất cả cố kỵ, ti yếu, sợ hãi toàn bộ lật ra đi lên, lại tại trong nháy mắt bị bốc hơi hầu như không còn, chỉ còn lại vô hạn khuếch trương tùy tiện buông thả, hưởng chỗ xa nhất kéo dài, lại biến mất ở trong hư không.

Tại lúc này, hắn cùng kia hung nhân thần niệm đụng vào nhau. So với hắn không cố kỵ gì, hung nhân ngược lại hồi chìm âm ám được nhiều, tựa như dưới bóng đêm hải dương, chỉ nghe được liên thiên sóng cả âm thanh, làm thế nào cũng dò xét không rõ đáy biển tích bao hàm như thế nào phong bạo.

Lý Tuần lập tức liền minh bạch lẫn nhau tầm đó, kia to lớn thực lực chênh lệch.

"Không hề nghi ngờ, đây là chân nhất tông sư không thể nghi ngờ. Trên đời này ở đâu ra nhiều như vậy..."

Suy nghĩ chưa tuyệt, bởi vì Huyết Ảnh yêu thân mà mở ra đối sinh linh nhạy cảm cảm ứng nói cho hắn biết, có một đội chỉ ít hai mươi người quy mô tu sĩ, chính chấm dứt tốc độ nhanh phá không mà đến, bên trong không thiếu cường thủ.

Hắn bên này tâm thần một phần, hung nhân lập sinh cảm ứng. Nhưng mà, đối diện cường chế chỉ là hơi trướng, liền bị ngạnh sinh sinh đè xuống.

Song phương y nguyên duy trì tình trạng giằng co, ai cũng không muốn trước

hết để cho một bước, nhưng cũng đều không tiếp tục quá chặt bức, thẳng đến phương xa đám người kia xuất hiện tại tầm mắt bên trong.

Xa xa tựa hồ vang lên vài tiếng kinh hô, ngay sau đó, chính là đưa tin phi kiếm phóng lên tận trời, nhìn tình trạng, đối phương chỉ là đi ngang qua, đừng phải trảng diện này cũng cực kỳ ngoài ý muốn. Lý Tuần đưa lưng về phía đám người này, chỉ có thể đoán chừng đến nơi này, đại bộ phận tinh lực vẫn là đặt ở sườn núi thượng hung nhân trên thân.

Liền tại giờ phút này, Lý Tuần bên tai truyền đến một tiếng khàn khàn thờ dài: "Nguyên lai là người..."

"Cái gì?"

Bỗng nhiên một câu như vậy, Lý Tuần không có nghe tiếng, nhưng đối phương nhưng cũng không có ý định lặp lại lần nữa, toàn bộ thân thể giống như là tan vào không khí bên trong, ở hư không vụn vụn bên trong biến mất vô tung vô ảnh.

Chỉ là Lý Tuần nhãn lực tiến bộ không ít, mắt hẩn híp lại, ngẩng đầu nhìn lên trời, lơ mơ bắt được đối phương cảm thẳng trong mây tầng chỗ sâu thân ảnh.

"Gia hỏa này..." Lý Tuần nhíu mày, thân thể thì so đầu óc sớm hơn một bước hành động, lấy Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, đem toàn thân sôi trào khí huyết thu nạp quy lưu, quanh thân khí cơ trầm hơn liêm đến tương đương trình độ.

Hẩn ngược lại không lo lắng đằng sau mới tới những tu sĩ kia hội sinh ra hiểu lầm gì đó — cùng lắm thì, coi "Vô Nhan giáp", ai còn có thể nhận ra hẩn là cái nào?

Cảm giác được phía sau chúng tu sĩ ánh mắt, hẩn làm bộ thờ dài, xoay người lại, đập vào mắt cảnh trí lại làm cho hẩn vì đó ngần ngại.

Bởi vì, hẩn thấy được một tòa tông chủ vân liễn.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Hư Hư Thực Thực

Chương 06: Hư hư thực thực

Không giống với Vân Lô Lãm Nguyệt Xa thanh nhã cao thượng, toà này vân liễn ngoại hình cực kỳ giống hạ giới đế vương bộ dư liễn xa, chỉ là phải lớn hơn không chỉ gấp mười lần.

Thượng kết cán cong hoa cái, tuần Biên Vân khí thù lưu, tựa như hoa sen ban đầu kết, cánh cánh rõ ràng, trước treo thiên châu giạt dây, tinh tế tỉ mỉ như sa, cùng vân khí chiếu rọi, giống như thấu không phải thấu, chỉ hiện ra vân liễn bên trong ngòi ngay ngắn bóng người, như nghĩ lại nhìn rõ ràng, thì không thể làm.

Trước sau đều có hai đôi cung trang thị nữ, tượng trưng tay vịn thật dài vân cán, tứ phía càng có mười hai tên nam nữ tu sĩ, xen vào nhau mà ngòi, đồng đều khí lẫn như châu, quanh thân khí mạch ẩn cùng vân liễn kết cấu phù hợp, tựa hồ còn thống ngự lấy nào đó giống cấm chế, đồng đều đem ánh mắt lạnh lùng trông lại.

Mà tại vân liễn chi bên, còn có vị trên thân cách ăn mặc cùng người khác khác biệt nam tu, nhìn xem Lý Tuần chung quanh võ vụn tứ chi, sắc mặt trắng bệch, nhưng lại cố tự trấn định, vừa mới kia đưa tin phi kiếm, liễn chính là hấn phát ra.

Không hề nghi ngờ, đây cũng là nào đó tông tông chủ đích thân đến tham gia Thủy kính đại hội, trên đường đi qua nơi đây. Lý Tuần trong đầu xoay nhanh, người tông chủ này vân liễn ngoại hình kì lạ, trong lòng của hấn cũng có chút ấn tượng, trong lúc nhất thời cũng không nhớ ra được.

Chính khổ tư thời khắc, vân liễn vang lên một tiếng nhu nhu nói nhỏ: "Lại là Vô Nhan tiên sinh, nhiều năm không thấy, thân thể được chứ?"

Vô Nhan? Lý Tuần ngơ ngác một chút, lập tức lại lấy lại tinh thần, cười ha ha nói: "Nguyên lai là Tần trưởng sử. . . Không, là Tần Tông chủ ở trước mặt. Tông chủ đang vị thời khắc, ta chính bế quan tu luyện, không có đưa lên một vị hậu lễ, thật sự là thất lễ, thất lễ cực kỳ!"

"Vô Nhan tiên sinh quá khách khí. Tiên sinh từ trước đến nay thần long không thấy đầu đuôi, Uyển Như muốn phổ biến cũng không thể được. Khó được hôm nay ngẫu nhiên gặp, sao không tiến đến một lần?"

Hai người cấp bậc lễ nghĩa chu đáo trò chuyện, trong đó để lộ ra tới ý tứ, lại làm cho dự thính cái, nhất là vân liễn cái khác Thủy Kính Tông lễ tân vì đó động dung.

Mặc dù chưa từng nghe qua "Vô Nhan" chi danh, nhưng gặp Tần Uyển Như cái này một tông chi chủ khách khí bộ dáng, liền biết cái này hẳn là nhân vật ghê gớm. Cho dù đối với người này vừa mới để lộ ra tới mùi huyết tinh hơi có chút ý kiến, giờ phút này cũng muốn buồn bực tại trong bụng.

Lý Tuần nhìn mặt mà nói chuyện, biết cái này lễ tân ở bên là phiền phức, nháy mắt một cái, bỗng nhiên nói: "Vừa mới Tần Tông chủ hẳn là cũng thấy được, cũng không biết cái này hung nhân là từ đâu nhảy ra, tu vi chi thâm, đơn giản không thể tưởng tượng, càng tàn nhẫn hơn hung tàn.

"Ta bị kẻ này phát hiện lúc, khi thấy Thiên Yêu Kiếm Tông Từ Kháng đạo hữu bị thứ nhất chiêu đánh giết, còn có Tam Hoàng Kiếm Tông Lạc Ngọc Cơ, lúc này cũng không biết sinh tử làm sao. . ."

Lời này vừa nói ra, đám người cùng nhau bị sợ nhảy lên, cái kia Thủy Kính Tông lễ tân cũng không lo được cấp bậc lễ nghĩa, ghen ngào kêu lên: "Đạo hữu lời ấy thật chứ? Cái này, phải làm sao mới ổn đây!"

Tần Uyển Như cũng là nhúu mày thông nhân chi nhân, thuận thế tại vân liễn bên trong lên tiếng: "Lý lễ tân, lời ấy việc quan hệ sinh tử, Vô Nhan tiên sinh tất sẽ không vọng ngữ. Cái kia Lạc cô nương thân phận mẫn cảm, tuyệt đối không thể xuất sự, không bằng chúng ta tiến đến nhìn xem?"

Họ Lý lễ tân vội nói: "Không dám cực khổ tông chủ đại giá. Chỉ là do tông môn lại phái người đi, chỉ sợ lúc không ta đợi, như tông chủ không thấy lạ, không bằng tạm thời chạy chậm chậm, do ta tiến đến xem."

"Sinh tử chuyện lớn, lễ tân không cần quá mức giảng cứu, không bằng dạng này. Lãng sư huynh, Liên sư muội, hai người các người bồi Lý lễ tân tiến đến, định muốn hộ đến lễ tân đến Lạc tiểu thư an toàn. . . Vô Nhan tiên sinh, ta xem người huyết sắc suy giảm, phải có tổn thương mang theo, cũng không cần đi, chỉ cần đem vị trí chỉ cho lễ tân là được."

Lễ tân ở bên nói "Chính là này để ý", Lý Tuần cũng liền thấy sườn núi xuống lờ, đem vị trí chỉ cho lễ tân, ba người không dám thất lễ, ngự kiếm bay lên không, đảo mắt đi được xa.

Tần Uyển Như lại nói: "Vô Nhan tiên sinh, đi lên tạm làm điều tức làm sao?"

Lý Tuần cũng không khách khí, cười ha ha một tiếng, tại mọi người ánh mắt nhìn chăm chú, thân nhiên leo lên vân liễn, vén rèm mà vào. Nghênh tiếp chính là Tần Uyển Như xán lạn như ánh bình minh lúm đồng tiền.

Nàng giờ phút này mặc dù đã là cao quý tông chủ, một thân phục sức lại vẫn càng có vẻ đơn giản tùy ý. Lúc này nàng thân trên khoác một kiện buộc tay áo tím nhu, hạ tập Tương dệt váy lụa, đều là việc nhà cách ăn mặc, trong tay còn có cái tiểu lô, phía trên lạ thường nhưng là tòa dược đỉnh.

Tần Uyển Như lúc này an vị tại tiểu lô bên cạnh, chột nhìn đi, còn tưởng rằng là sắc trà nấu dược thị nữ tới.

Trong lòng một kỳ, Lý Tuần đảo mắt dò xét, thấy vân liễn nội bộ rộng rãi

không gian bố trí được rất có phú quý khí tượng, nhìn một cái, giống như là cái nào đó khuê các tiểu thư khuê phòng, nhất là do vân khí ngưng kết mà thành vân sa thêu trướng, theo cửa sổ thanh phong, có chút phiêu động, cùng thanh du lưu xa huân hương hợp tại một chỗ, có chút không tầm thường, chỉ là, nơi này đã sắc lấy được, tại sao không có mùi thuốc? Mà lại, vân sa thêu trướng bên trong, mơ hồ có cái bóng người nằm, Lý Tuần nhìn Tần Uyển Như một chút, gặp nàng làm những này hạ nhân công việc vẫn vui vẻ chịu đựng, trong lòng liền có bước đầu phán đoán.

Hắn còn không đến mức không có phẩm đến đi vén người ta màn, nhất tiểu đằng sau, liền ngồi tại Tần Uyển Như bên người, nhìn nàng không chế hỏa hầu. Cái này sắc thuốc tiểu lô, dược đỉnh đều không phải là phạm vật, còn có kia đốt lửa nhỏ, Lý Tuần đoán cái kia hẳn là lấy "Tam muội thạch" vi nhiên liệu, bốc cháy.

Chỉ cái này ba kiện bảo bối, thả trong Hồi Huyền Tông, cũng là trung thượng liệt kê.

"Nấu là thuốc gì đây?"

"Trở lại hồn đan, thanh tâm thất xảo tán, lưu oánh đan. . ." Tần Uyển Như há miệng chính là hơn mười đan dược tên, Lý Tuần chỉ cảm thấy nàng đang nói đùa, những này viên đan dược rõ ràng đều là thành dược, làm gì cố gắng nhin, càng hưởng là đặt chung một chỗ, cái này cùng phung phí của trời khác nhau ở chỗ nào?

Tần Uyển Như giống như cũng biết hắn đang suy nghĩ gì, cười nhạt nói: "Ta không muốn những đan dược này, chỉ cần chút đan dược bên trong nào đó dạng dược liệu. . . Chính là kim kích tử!"

Lý Tuần nghiêm sắc mặt, lập tức nhớ tới cái gọi là "Kim kích tử" chính là Âm Tán Nhân nói, luyện chế "Định hồn lam tinh" tất yếu vật liệu một trong.

Kim kích tử giới này chỉ có Hồi Huyền Tông hàng năm sinh thượng một

chút, lấy làm thuốc dẫn chi dụng, tông môn coi như trân bảo, chưa từng mượn bên ngoài, lúc ấy Âm Tán Nhân còn cố động hấn đi đánh cái này bảo bồi chủ ý tới, Tần Uyển Như muốn thu tập vật này, cũng là phải có chi nghĩa.

Bây giờ nghĩ lại, Âm Tán Nhân yêu cầu thật sự là hoang đường cực kỳ. Bà biện Âm Dương Tông tài nguyên không cần, phản đi cầu hấn cái này người cô đơn, nói là "Cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng", cũng không miễn không thể nào nói nổi.

Ý niệm này dâng lên, Lý Tuần cũng cười hắc hắc hai tiếng: "Sớm biết sự tỷ người tại dùng tâm, ta cũng không cần chạy ngược chạy xuôi, xử lý những cái kia vô dụng công. . ."

Hấn ý trong lời nói, Tần Uyển Như nghe rõ, đối với cái này, nàng khẽ lắc đầu nói: "Sư đệ nghĩ như vậy coi như sai. Sư tôn an bài người đi tìm tài liệu này, chính là ổn thỏa nhất biện pháp.

"Nên biết giới này tin tức là linh thông nhất bất quá, như lấy Âm Dương Tông chi lực, quy mô tìm kiếm kia hai loại chất liệu, có lẽ so hiện tại dễ dàng nhiều.

"Có thể vạn nhất truyền vào Cổ Âm trong tai, ai ngờ nàng sẽ tạo ra chuyện gì nữa? Người nhìn ta hao tâm tổn trí thu thập kim kích tử, còn không phải muốn lén lén lút lút dùng những này thành được tinh luyện? Mấy tháng xuống tới, tổn hao to lớn, cũng bất quá tập bảy tiền ba phân, còn kém gần ba tiền. . ."

"A, không phải nói muốn ba lượng a?"

"Ta đã như vậy hướng Thiên Phàm thành một vị đại tượng sư hỏi thăm, hấn nói nếu là văn kiện quan trọng hoàn chỉnh "Định hồn lam tinh", kim kích tử không phải ba lượng không thể.

"Thế nhưng là hấn tông môn thiết quy, không được môn hạ thợ rèn lại chế tác 'Định hồn lam tinh', nếu là quả thật cần tương tự công năng, cũng chỉ có thể làm

một kiện lâm thời sử dụng hàng nhái, chỉ một hai kim kích tử liền đầy đủ."

Lý Tuần nghe vậy trầm ngâm không nói, Tần Uyển Như biết hẳn tâm tư, lại nói: "Người này tương đương đáng tin, lại tay nghề tinh thực, ta liền chuẩn bị để hẳn đến luyện chế pháp bảo này. Đúng, Tuần sư đệ, kia Mặc ti ham bảo nhưng có tin tức?"

"Ách, tạm thời còn không có. . ." Lý Tuần trong đầu lóe qua Cơ bàn tử gương mặt béo phì kia, quyết định vẫn là trước vững vàng lại nói.

Câu trả lời này đồng thời không có vượt quá Tần Uyển Như đoán trước, nàng chỉ là thờ dài nói: "Là, bảo bối nào có tốt như vậy tìm, đáng tiếc cái này cơ hội tốt."

"Cơ hội tốt?"

"Đúng vậy a, ta nói tới cái này thợ rèn đang muốn tham gia lần này Thủy kính đại hội. Nếu là có thể tìm tới Mặc ti ham bảo, ta có thể lại lấy pháp bảo hoặc nhân tình hướng Hồi Huyền Tông đòi hỏi hai ba tiền kim kích tử, như thế chur vật liệu đầy đủ, cũng không cần lại trì hoãn thời gian, nhanh chóng luyện thành.

"Mà ta đã xem mẫu thân mang đến, tức thành tức dùng hạ, coi như Cổ Âm nhận được tin tức, cũng không cách nào lại xuống sát thủ!"

Lý Tuần lúc này mới xác định, trong màn lựa người kia, chính là trong ngũ mê Vũ phu nhân.

Giờ phút này, Tần Uyển Như trong mắt hơi hiện ước mơ, lại rất nhanh mất đi, cuối cùng chỉ là đắng chát nhất tiểu: "Mà thôi, trên đời cũng không có chuyện tốt như vậy. . . Ngược lại là sư đệ ngươi, ta nghe lẽ tân nói, ngươi vừa đá chết Đại Thiên Quang Cực thành một vị Hoàng Kim Giáp Sĩ, đại xuất danh tiếng, làm sao chọc cái kia hung nhân, lại đổi trở lại khuôn mặt mới tới?"

Vội ho một tiếng, Lý Tuần vô ý giảng được quá mức kỹ càng, chỉ là cười nói: "Vì để tránh cho phiền phức đi, nào biết phiền phức chính mình tìm tới cửa. Sư tử cũng nhìn thấy, kia hung nhân tu vi thâm bất khả trắc, tuyệt không tại bất luận cái gì một vị tông sư phía dưới, nói không chừng chính là cái nào bất thể xuất đại yêu ma. Còn có, lần này đại hội, sư tử trong lòng hẳn là cũng có tính toán đi."

Tần Uyển Như rất phối hợp tiếp lời đề nói: "Dự định là nhất định. Kỳ thật sự tình đã rất rõ ràng, Tán Tu Minh Hội đánh lấy vi trăm vạn tán tu ra mặt chiêu bài, mục tiêu trực chỉ các đại tông môn, bất mãn nó chiếm lấy thượng thừa nhất tu hành tài nguyên.

"Nói đến đường hoàng, kỳ thật chính là dựa vào cái này danh nghĩa, phát triển thế lực, còn có chính là phát tiết năm đó hận thù cá nhân đi."

"Cái này đối ta Âm Dương Tông mà nói, đồng thời không có gì quan trọng. Ta tông làm việc luôn luôn điệu thấp, phạm vi thế lực cũng đối lập nhỏ hẹp, cũng không phải là Bắc Minh gắng sức đả kích mục tiêu, chỉ cần ổn định nội bộ, đối ngoại tiếp tục bảo trì trung lập điệu thấp, mặc cho giới này làm sao lật ngược, cũng có thể bảo vệ tông môn đạo thống, trừ cái đó ra, còn có cầu gì hơn?"

Lý Tuần nghe vậy hơi có chút kinh ngạc: "Cứ như vậy?"

"Không phải, người còn muốn như thế nào?" Tần Uyển Như nhin không được cười lên nói: "Chẳng lẽ người cho rằng người người đều là kẻ dã tâm a? Đại đạo hiểm đồ, rất nhiều tu sĩ dốc cả một đời, cũng chưa chắc có thể đi đến cuối cùng. Vui đầu khổ tu cũng không kịp, nào có như vậy tranh danh trục lợi suy nghĩ?"

"Chính là thật đi tranh giành, có mấy cái có phóng nhãn thiên hạ khí phách? Lại coi như thực sự đem thiên hạ cất vào trong ngực, một cái tu sĩ, lại có thể từ đó được lợi bao nhiêu?"

Đối Lý Tuần tới nói, đây là một cái rất mới lạ góc độ.

Tần Uyển Như lời nói, nhân thể lực nhỏ bé, như Bất Ngôn Tông, Nhất Đẩu Mễ Giáo, chiến Ma Tông các loại đối lập yếu thể tông môn mà nói, rất có điển hình ý nghĩa. Chính vì bọn họ thể lực nhỏ yếu, cũng sẽ không có cùng loại Mị Ma Tông, Minh Tâm Kiếm Tông các loại cường đại tông môn cao hơn yêu cầu, chỉ cầu duy trì tông môn đạo thống liền thành.

Lại thêm Thiên Bảo các, Nhạn Hành Tông, Thiên Phàm thành dạng này càng ưa thích làm ăn, có thể nói, bao quát chính đạo cửu tông, Tây Liên sáu tông dậm một ít tông môn ở bên trong, tuyệt đại bộ phận tông môn đối kết minh đều cầm giữ lại thái độ, vậy cái này chư tông Minh Hội, cũng không có mở đi cần thiết.

Đạt được kết luận này, Lý Tuần đột nhiên cảm giác được hảo hảo chán. Cũng trách không được Cổ Âm luôn luôn trí tuệ vững vàng đáng vẻ, nguyên lai nàng đã sớm minh bạch, giữa người và người, tông môn cùng tông môn tầm đó, luôn luôn có chênh lệch.

Mặt ngoài nàng muốn cùng khắp thiên hạ là địch, thế nhưng là tại một cái đối lập thống nhất tiêu chuẩn trước mặt, luôn có người vượt qua đi, cũng chỉ có nhân không đạt được — đây chính là đơn giản nhất trực tiếp, nhưng cũng hữu hiệu nhất phân hoá!

Chính như Tần Uyển Như nói, phóng nhãn thiên hạ, nhìn như ánh mắt rộng lớn, nhưng đối tu sĩ mà nói, không khác trèo cây tìm cá. Như thế, Cổ Âm lại tại cầu thứ gì?

Lắc đầu, Lý Tuần vẫn là đem nan đề tạm không hề để tâm. Trong đầu đi lòng vòng, lại nghĩ tới một sự kiện đến, nhưng là liên quan tới Anh Ninh.

Lúc này, Âm Tán Nhân khả năng đã động thủ đi, lấy nàng năng lực, đoạn vô thất thủ đạo lý. Nhưng cuối cùng là muốn do Âm Dương Tông đến công oan ức, dưới mắt tốt nhất vẫn là lên tiếng kêu gọi vi diệu.

Hắn ho một tiếng, làm như có thật mà nói: "Đúng rồi, Tần sư tỷ, có chuyện muốn cho người nói một chút.

Trước khi tới đây, ta đụng phải âm sư, nàng đối cái kia Anh Ninh cảm thấy rất hứng thú. . ."

Xưng hô thế này nhưng là từ trên thân Cung thị học được, nàng xưng hô Ngọc Tán Nhân vi "Ngọc sư", Lý Tuần cũng liền thuận lý thành chương gọi Âm Tán Nhân vi "Âm sư", mặt ngoài nghe, tương đương vang dội, vừa tối hài "Âm Thi" ngữ điệu, rất có ý tứ.

Mấy câu đem hẳn tâm tư đối thành Âm Tán Nhân mưu tính, cuối cùng lại thay mặt Âm Tán Nhân thông tri, muốn Tần Uyển Như phải có ngày sau công hắc oa chuẩn bị.

Nào biết Tần Uyển Như nghe vậy chỉ là vui vẻ, không có một tia ngượng nghịu: "Anh Ninh? Sư tôn muốn thu nàng nhập môn sao? Đây chính là quá tốt rồi, đây cũng là mất mà được lại đâu. Ta lúc trước liền định, như sư tôn không muốn đưa nàng luyện làm đỉnh lô, ta liền thu nàng nhập môn, dùng cái này nữ thiên tư, kỳ lấy trăm năm, lo gì ta tông không người kế tục?"

"Về phần Minh Tâm Kiếm Tông bên kia. . . Cũng là không sao. Thông Huyền Giới tranh môn nhân nhiều chuyện đi, huống chi là Anh Ninh dạng này tuyệt đỉnh thiên tư? Ngày sau coi như Anh Ninh rời núi hành đạo, chỉ cần tận lực cùng Minh Tâm Kiếm Tông vi thiện, coi như người tên này nghĩa thượng 'Ân sư', cũng không có gì có thể nói, không phải sao?"

Tần Uyển Như nói đến về sau, thậm chí đem Lý Tuần điều khiển một thanh. Nhìn, nàng ngược lại thật sự là rất coi trọng "Như Ý Ngọc Anh" tư chất đâu.

Lý Tuần trong lòng lóe lên ý nghĩ này, cũng theo đó yên lòng, phụ họa theo đuôi.

Tần Uyển Như sau đó lại hỏi Anh Ninh an trí vấn đề, Lý Tuần tự nhiên lấy Âm Tán Nhân tự có an bài qua loa tắc trách.

Trò cười, đã hẳn hạ quyết tâm đem ác nhân làm đến cùng, tự nhiên không có

đem đến miệng mỹ vị đưa ra ngoài đạo lý.

Tần Uyển Như không có suy nghĩ nhiều, trên mặt ý mừng càng là làm sao cũng không che giấu được, nghĩ đến hẳn là xuất phát từ nội tâm. Chỉ là, đương nàng ánh mắt chuyển qua màn lụa bên kia, thần sắc nhưng lại cực nhanh âm đạm xuống.

Lý Tuần có thể lý giải, chuyện tương lai ai cũng không nói chắc được, nhưng bây giờ cái này nan quan, lại đủ để khiến Tần Uyển Như tâm lực lao lực quá độ.

Vân liền nội trong lúc nhất thời trầm mặc xuống, chỉ nghe được trong được đình sôi sùng sục lay động. Chính không biết nên nói cái gì thời điểm, Tần Uyển Như lại đột nhiên vỗ tay một cái, khẽ gọi: "Nhìn ta cái này đầu óc, hơi kém quên. Ngày đó ta hướng kia thợ rèn hỏi thăm định hồn lam tinh thời điểm, thuận miệng hỏi một câu "Tỏa Hồn viên quang" giải pháp.

"Kia thợ rèn nói, 'Tỏa Hồn viên quang' nhìn cùng 'Linh diệt ti' cùng loại, nhưng cùng thi thuật giả liên hệ càng thêm chặt chẽ, có thể nói là cùng sinh chung tồn hại, muốn hiểu nó, trước hết đem thi thuật giả chế trụ, giam lại nó linh thức, lại lấy lợi khí đánh nát "Tỏa Hồn viên quang" bản thể.

"Chỉ là như vậy, thụ thuật giả sẽ có cực lớn tinh thần chấn động, có thể hay không bảo trì nguyên bản thần trí, còn tại cái nào cũng được tầm đó!"

"Ách, thật sao?" Lý Tuần khô khốc đáp một tiếng, trong lòng hơi có chút lúng túng.

Nếu không phải Tần Uyển Như chủ động nhắc tới, hẳn cơ hồ đã quên chuyện này. May mà mèo con rút cơ hội hướng hẳn cầu cứu, có thể hẳn vẫn còn không bằng chỉ nghe vài câu chỉ nói Tần Uyển Như tới để bưng!

Trong lòng không được tự nhiên, hẳn cũng liền không muốn đợi tiếp nữa. Mà lại, hẳn sẽ ghi chép dự đoán lấy tiến đến dò xét tình huống tu sĩ đã sắp trở về, vì để tránh cho phiền phức, Lý Tuần cảm thấy vẫn là sớm đi một bước cho thỏa

đáng.

Tần Uyển Như cũng không giữ lại, doanh doanh đứng dậy, đưa hẳn ra ngoài. Chỉ ở trước khi nhắc lên rèm châu thời khắc, nàng nói nhỏ: "Sư đệ, Mặc ti ham bảo sự tình, sư tỷ muốn cầu người để tâm chút, gia mẫu tình hình này càng ngày càng đờ không được. . ."

Nàng nói như vậy, rõ ràng chính là nhìn ra Lý Tuần lãnh đạm tâm tư. Một tiếng này cầu xin, uyển chuyển lưỡng lự, rất có Tung Kinh lúc rêu rắt thảm thiết nhu nhược phong thái, trong lúc mơ hồ càng có mặc người muốn gì cứ lấy ai oán.

Lý Tuần không nhìn được nhất nàng tư thế này, dù là ý chí sắt đá, cũng không khỏi rung động, biết rõ ở trong đó tránh không được Âm Dương Tông cao minh mị thuật, hẳn vẫn là không nhịn được thấu chút ý.

"Sư tỷ yên tâm, ta chỗ này cũng là một mực cố gắng. Ngày hôm trước ta vừa kết giao Thiên Bảo các dự khuyết các chủ Cơ Bất Thác, lấy Thiên Bảo các cất giữ chi phong, cũng có thể từ trên người hẳn đạt được chút Mặc ti ham bảo tin tức, người. . . Chờ ta hồi phúc đi."

Nói xong lời này, Lý Tuần không dám nhìn nhiều, sợ bị đấng sau cái này yêu nữ lại câu hồn đi, hẳn phóng ra vôn liễn, cũng không quay đầu lại phi thiên đi. Loáng thoáng địa, hẳn cảm giác Tần Uyển Như ánh mắt rơi vào trên lưng hẳn, một mực đưa mắt nhìn hẳn bay vào trên tầng mây.

"Giống như lằm mồm nha!" Lý Tuần phân biệt không thanh tâm bên trong là cái gì tư vị, mấy ngày trước đây hẳn mới từ Âm Tán Nhân nơi nào minh bạch "Không nhiều chuyện" đạo lý, có thể đảo mắt liền đưa tại Tần Uyển Như trên thân.

Liền vì câu nói kia, Lý Tuần liền không thể không kiên trì cùng giáo hoạt Cơ bản tử liên hệ, cái này thật là không phải kiện chuyện tốt.

Nói đến, là định lực của hãn giảm xuống đâu, vẫn là Tần Uyển Như mị thuật nâng cao một bước?

Chính tâm bên trong tự tỉnh thời điểm, bên tai chợt truyền vào cười lạnh một tiếng.

"A, minh bạch, người thật xa gọi ta tới, là để cho ta nhìn người cùng tiểu yêu tinh kia anh anh em em, liếc mắt đưa tình, đúng hay không?"

Thanh âm xuất hiện trước đó hoàn toàn không có báo hiệu, bả Lý Tuần sợ nhảy lên. Mà chờ hãn nghe rõ lời nói bên trong ý tứ, lại cảm thấy hàm răng đều cho phao được chua, biểu hiện trên mặt đặc sắc cực kỳ.

Lý Tuần nghiêng đầu đi, vừa nhìn thấy ngoài mấy trượng mỏng manh vân khí hướng vào phía trong tụ lại, "Ba" một tiếng, liền từ bên trong hiện cái bóng người ra tới, nhìn qua đi, vẫn là tưởng rằng cái này vân khí hóa thành yêu vật.

Dạng này tuyệt diệu độn pháp thủ đoạn, Lý Tuần tự hỏi xa xa không kịp. Chỉ là, U Hồn Phệ Ảnh Tông "Phệ Ảnh Đại Pháp", giống như cũng không có một màn như thế đi. Trước mắt vị này "Bách Quỷ" đạo huynh, nhưng là từ nơi nào học được?

Nhìn trước mắt vô cùng quen thuộc khuôn mặt, Lý Tuần đề xuống trong lòng dị dạng, cười khổ nói: "Thủy tiên tử ai, người không hảo hảo tại Vụ Ân hiên dưỡng thương, lại chạy đến loạn đi đạo, còn biến thành bộ dạng này. . ."

"Bách Quỷ" khuôn mặt một trận mơ hồ, rõ ràng đi nữa lúc, đã là một mặt vui buồn lẫn lộn kiêu yếm. Chính là giới này đứng đầu nhất đại yêu ma, "Bách Huyền Điệp" Thủy Điệp Lan. Mặc dù dáng người vẫn là "Bách Quỷ" bộ dáng, nhưng mặt mày sinh động, gần như có thể đẹp như tranh.

Lúc này, nàng chính cười lạnh liên tục: "Không ra loạn đi đạo, sao gặp người Lý chân nhân thông đồng mỹ nhân nhi anh tử? Sách, ta thế mới biết, người tại trong tông môn ngoại, có thể nuôi không ít nhân tình, thay người mấy ngày nay,

không biết có bao nhiêu người chờ lấy cho người làm ấm giường đâu!"

"Kia có việc này, lời này của người không khỏi. . ." Lý Tuần lúng túng sắc mặt, chính là có "Vô Nhan giáp" phía trước, cũng ngăn cản không nổi. Đối Thủy Điệp Lan cũng thật cũng giả tư thái, hẳn thực sự khuyết thiếu ứng đối phương pháp cùng dững khí.

Còn tốt, bởi vì thời gian cấp bách, Thủy Điệp Lan cũng không có lần này sự tình thượng làm mưu đồ lớn, nàng lại cười lạnh vài tiếng về sau, liền chủ đề kéo tới chuyện đứng đắn đi lên.

"Người lúc trước đụng phải người kia, ta cũng gặp. Tại người cùng tiểu yêu tinh kia làm hoạt động thời điểm, ta truy lùng một đoạn, người này tốc độ chỉ tính, nhưng tu vi lợi hại, kiêm chú ý cẩn thận, ta thương thế chưa lành, không thể thiệp qua được gần, vẫn là mất dấu. .. Bất quá, ta cũng có cái suy đoán."

Lý Tuần gật đầu nói: "Ta nghĩ, chúng ta ý nghĩ đều không khác mấy, đại khái chính là chúng ta cùng một chỗ làm món kia. A, nở hoa kết trái, lại không đến nhanh như vậy pháp!"

Thủy Điệp Lan cười nhạt nói: "Đó là người cùng Âm Trọng Hoa thiết kế, không liên quan gì đến ta. Ta chỉ là muốn nói cho người, sự tình không muốn làm được quá phạm, có ít người, người giết đến, dùng đến, nhưng là nhục không được."

"Kia là tự nhiên." Lý Tuần biết rõ lời này tính chính xác, tự nhiên biết nghe lời phải.

Thủy Điệp Lan gặp hẳn coi như "Nghe lời", sắc mặt thoáng hòa hoãn một chút, lại nói: "Ta lúc đầu không muốn ra đến mạo hiểm, bất quá trong Vụ Ẩn hiên thỉnh thoảng nghe kiện tin tức. Nói người tông cái kia bệnh lao quý đã bệnh tình nguy kịch, chỉ còn lại nửa sức lực.

"Ta muốn lấy người cùng hẳn đạt thành giao dịch, lại không hiện thân, liền có

chút không thể nào nói nổi, liền thay người đi một chuyến — hẳn đúng là không được."

Lý Tuần chân chính giật nảy cả mình, Minh Hỏa Diêm La bệnh tình nguy kịch? Cái này nhìn như tự nhiên nhất bất quá tin tức, dưới mắt nhưng là tối làm cho người cảm thấy hoang đường.

Kia bệnh lao quỷ thật là một bộ tùy thời mất mạng thảm trạng, có thể mấy chục năm xuống tới, mỗi người đều thích ứng Minh Hỏa Diêm La "Mỗi năm không qua mỗi năm qua" tư thái, một ít tông môn đệ tử thậm chí không thiếu ác ý phỏng đoán, kia bệnh lao quỷ không chừng còn có thể lại "Giã dựa" cái hơn ngàn năm.

Mà dưới mắt chính là tông môn mưa gió nổi lên, thời cơ chuyển biến đương khâu, Minh Hỏa Diêm La không được?

Liên tưởng đến Minh Hỏa Diêm La ngày đó gần với "Uỷ thác" tư thái, Lý Tuần mày nhíu lại nhanh, trong lòng tuy có xúc động, nhưng cũng không dám lập tức kết luận.

Lúc này, Thủy Điệp Lan nhắc nhở: "Không nên xem thường hẳn a! Kia bệnh lao quỷ ta biết, là cái nhân vật lợi hại, chớ nhìn hẳn chỉ còn lại nửa sức lực, có thể hẳn nếu không muốn chết, một năm nửa năm, cũng có thể chống đỡ được xuống tới.

"Mà lại, ta lấy danh nghĩa của người đi quan sát lúc, lão tiểu tử kia giống như nhìn ra chút gì, lại giả vờ hồ đồ, giống có chỗ dựa vào bộ dáng, chán ghét cực kỳ!"

Như hẳn không có ý vào, dựa vào cái gì ngồi tại tông chủ đại vị thượng? Lý Tuần sắp tới kỳ trong tông môn sự tình thống hợp một chút, càng ngày càng cảm thấy năm nay "Quý linh chuyển sinh" trước đó mấy ngày này, đối tông môn tương lai hướng đi mười phần trọng yếu.

Mà đối Lý Tuần tới nói, mấu chốt nhất chính là Thế Dao phong thượng trận kia hẹn hò — chỉ là không biết, là Diêm phu nhân cố ý để hãm đi chịu chết đâu, vẫn là Cổ Âm có ý định khác.

Nghĩ được như vậy, hăn hỏi Thủy Điệp Lan nói: "Vết thương của người khỏi rồi mấy thành?"

"Nguyệt bả công phu, có thể có cái gì tiến triển. Ta liền suy nghĩ, có phải hay không thừa cơ hội này, đoạt vài phó Hồi Huyền Tông đan dược. . . Làm sao, có để cho ta bán mạng địa phương?"

Lờ đi sự châm chọc của nàng, Lý Tuần dăm ba câu đem Thế Dao phong ước hẹn đại khái tình huống nói ra, đang giảng đến Cổ Âm muốn Lý Tuần cùng nó hợp tác, chém giết Bách Quỷ thời điểm, Thủy Điệp Lan cất tiếng cười to, kém chút cười đến theo đám mây thượng cảm xuống đi.

Lý Tuần ngược lại không cảm thấy cái này có cái gì tốt cười. Hóa thân Bách Quỷ lúc không cảm thấy, chỉ có đang nhảy xuất cái này thân phận đằng sau, hăn mới phát hiện, gần nhất trong khoảng thời gian này, Bách Quỷ thực sự quá làm náo động. Đến mức lúc đầu nổi danh "Minh Tâm Linh Trúc, U Hồn Bách Quỷ", ở bên xem tu sĩ trong mắt, bắt đầu rõ ràng nghiêng.

Theo Vụ Ẩn hiên bắt đầu, cùng Tây Liên, Bắc Minh cũng có tiếp xúc, đối kháng, càn tại trong lúc vô tình cùng Thông Huyền Giới Đông Nam, Tây Nam đại thế dính liền cùng một chỗ.

Trong đó còn liên lụy tới Thủy Điệp Lan, Âm Tán Nhân các loại cao thủ đứng đầu nhất, như hăn là Cổ Âm, cũng không muốn có như thế biến số chặn ngang tại trong kế hoạch, đem hăn xoá bỏ, thực là việc hợp tình hợp lí.

"Có thể nói đến cùng, vẫn là tự tìm."

Lý Tuần tiến thêm một bước minh bạch "Không nhiều chuyện" cái này ngăn ngừa ba chữ bên trong, tích chứa trí tuệ. Nhưng cũng đúng như Âm Tán Nhân

nói, hẳn lúc này liền hẳn là từng bước tiêu mất "Thiếu nợ", cố gắng còn một cái Viên Thông đại tự tại. Hối hận không có một chút tác dụng nào, chính mình chọn phiền phức, liền muốn tự mình giải quyết.

"Thế Đạo phong sự tình, liên lụy rất rộng, nhất định phải mười vạn cái cần thận. Dưới mắt không tiện lắm, các loại Thủy kính đại hội đằng sau, chúng ta gặp lại thương nghị, phải tất yếu nghĩ cái đối sách ra tới. Đương nhiên, trước đó, vì người tìm chút tốt nhất thuốc trị thương, cũng rất quan trọng."

Mặc kệ Lý Tuần lời ấy căn cứ vào cái gì tâm lý, nghe vào Thủy Điệp Lan trong tai, dù sao vẫn là thụ dụng. Nàng hừ nhẹ một tiếng, thuận miệng đem U Hồn Phệ Ảnh Tông tham dự hội nghị nhân vật nói với Lý Tuần.

Quả nhiên cùng những tông môn khác, U Hồn Phệ Ảnh Tông đối Minh Hội cũng không thể nào để bụng, chỉ có lưỡng cái không quá quan sự trưởng lão tới ý tứ ý tứ, chỉ thế thôi.

Dưới mắt thời gian đã là không còn sớm, Lý Tuần thời khắc này thân phận, chú định hẳn còn lâu mới có được Bách Quỷ như vậy tự do.

Không còn dám tiếp tục trì hoãn, cùng Thủy Điệp Lan mua thời điểm gặp lại, hẳn liền cong người trở về.

Nửa đường đổi về Linh Trúc trang phục, bình an trở lại Minh Tâm Kiếm Tông đặt chân tinh xá. Không ra hẳn sở liệu, lúc này Nhan Thủy Nguyệt đã trước một bước trở về, không nhìn thấy bóng người của hẳn, ở nơi đó gặp đến độ giờ chân.

Thụ nàng lây nhiễm, vài cái sư huynh đệ đều cảm thấy nôn nóng, nếu không phải Minh Cơ, Minh Hoạch trầm ổn, đem bọn hẳn đè ép, những người này sớm không biết chạy ngoài mặt não ra chuyện gì tới.

Cho nên, đương Lý Tuần tái nhợt lấy gương mặt, bước vào tinh xá thời khắc, Linh Cơ bọn người lại nhin không được cao giọng reo hò, cùng nhau nghênh

tiếp. Như chúng tinh phủng nguyệt đem hấn tiếp vào tinh xá trong phòng khách, miệng mồm mọi người hỗn loạn, đều là hỏi hấn đi nơi nào, thụ thương không có.

Nhìn xem bên cạnh những này sốt ruột mặt, Lý Tuần hít sâu một hơi, tận lực hời hợt nói: "Cùng Bách Quỷ so tài một chút, còn tốt toàn thân trở ra."

"Lão thiên gia, người còn có nhân tâm đi bồi Bách Quỷ luận bàn!" Nhan Thủy Nguyệt nhọn tiếng nói tại ồn ào tiếng vang bên trong đặc biệt rõ ràng.

"Ta không phải nói với người, tên kia chọc không được sao? Còn có, người có biết hay không, phụ cận vừa nhảy ra một cái đại ma đầu, tu vi thâm bất khả trắc, đã giết mấy chục người, người không có đụng phải, kia là tạo hóa!"

"Đại ma đầu?"

Lý Tuần đối với cái này xưng hô không khỏi mỉm cười: "Trên đời này nào có nhiều như vậy đại ma đầu?"

Bên cạnh Ngũ Linh Tuyên đập hấn một cái, trầm giọng nói: "Cái này hung ma không thể khinh thường. Nghe nói Thiên Yêu Kiếm Tông Từ Kháng tại hung ma dưới tay một chiêu đều không đi đi qua, liền thịt nát xương tan..."

"Từ Kháng?"

Lý Tuần một bên ngạc nhiên tại tin tức truyền lại nhanh chóng, một bên toàn lực diễn kịch: "Cái kia U Đô yêu kiếm? Không phải đâu!"

Nói mới lối ra, trong lòng của hấn liền có điều cảm ứng. Thuần túy ra ngoài bản năng, hấn nghiêng đầu đi, vừa nhìn thấy xung quanh Minh Cơ nhìn lại.

Hai người ánh mắt vừa giao nhau, Minh Cơ mở miệng trước nói: "Tin tức là Thủy Kính Tông truyền đến, tính chân thực không thể nghi ngờ."

Không qua kia hung ma cũng chỉ là hơi hiện tức ẩn, phạm vi hoạt động chỉ là tại Thủy Kính động thiên Tây Bắc một vùng, cùng chúng ta còn cách một đoạn...

Ngược lại là người, cùng cái kia Bách Quỷ đạo sĩ giao thủ, có cảm giác gì?"

Nhìn nàng trầm tĩnh bộ dáng, Lý Tuần chẳng biết tại sao có chút chột dạ, hấn tận lực ổn lấy tâm cảnh, trầm giọng nói: "Sĩ biệt tam nhật, phải lau mắt mà nhìn. Bách Quỷ tu vi xác thực tiến nhanh, mà lại, hấn giống như luyện cái gì tà công, xuất thủ lộ số cùng lúc trước có chỗ xuất nhập."

"Nhờ có nơi đây chư tông tụ tập, hấn có điều cố kỵ, nếu không, ta không dễ dàng như vậy thoát thân."

Ngoài miệng nói, khước mắt liếc qua lại đem Nhan Thủy Nguyệt bao ở trong đó, thấy cô gái nhỏ này một mặt "Quả là thế" biểu lộ, trong lòng âm thầm gậy cười.

Minh Cơ khê gậy đầu, thần sắc đồng thời vô biến hóa, chỉ có ánh mắt chớp động, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Nhìn nàng bộ dáng này, Lý Tuần cảm thấy có chút không đúng, bất quá hấn bây giờ không có thời gian nghĩ lại, bên cạnh Linh Cát, Linh Cơ đều liên tục không ngừng hỏi hấn các loại chi tiết, mặc dù đều là ra ngoài quan tâm, lại khiến cho hấn nhất định phải cẩn thận ứng phó.

Chờ hấn lại đưa ra cơ hội nhìn về phía Minh Cơ lúc, đã không cách nào theo trên mặt nàng đạt được bất luận cái gì tin tức có giá trị. Lý Tuần đột nhiên cảm giác được một cỗ chưa bao giờ có mệt mỏi, bình sinh lần đầu, hấn đối cái này miệng đầy hoang ngôn thời gian sinh ra nồng đậm chán ghét.

Có lẽ, thật đến muốn thoát ra thời điểm.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Cướp Bóc

Chương 7: Cướp bóc

Theo trong ngủ mê tỉnh lại, Lý Tuần ý thức giống như là đột nhiên nhảy ra mặt nước con cá, theo một cái thế giới, tiến vào một cái thế giới khác. Vô số mới mẻ thú vị tin tức thông qua các loại đường ống ong tràn vào đến, lại tại ý thức tạo dựng network trúng qua lọc, chỉ tồn tại dưới có giá trị một chút, tiến vào suy nghĩ của hắn.

"đông" một thanh âm vang lên, "Con cá" lại lặn xuống nước, tại quen thuộc thế giới bên trong ngao du, có thể một cái thế giới khác bên trong sinh động hoạt bát cảnh sắc, đã vĩnh viễn tồn tại trong ký ức của hắn, in dấu lên dấu vết thật sâu.

Lý Tuần mở to mắt, kinh ngạc nhìn xà nhà. Tối hôm qua, bởi vì tâm thần mệt mỏi, hắn ít có tiến hành một lần giấc ngủ. Toàn bộ quá trình bên trong không có mộng, chỉ có chìm vào giấc ngủ lúc tinh thần hoảng hốt cùng với thanh tỉnh lúc kỳ diệu cảm ứng, để lại cho hắn ấn tượng khắc sâu.

Nhất là thanh tỉnh một khắc này, loại kia nhảy ra mặt nước, cùng một cái thế giới khác kết nối khoái cảm, để Lý Tuần đối trước mắt quen thuộc tràng cảnh, bỗng xuất một chút chán ghét. Nơi này giống như là biển sâu dòng nước, vô luận hắn làm sao di động, đều vĩnh viễn đem hắn bao phủ ở bên trong.

Cái này một nhận thức để hắn uể oải không muốn nhúc nhích, có lẽ chỉ có nhảy vọt tư duy, mới có thể không bị hạn chế, thông dong vãng lai tại lục hợp trong ngoài, quá khứ tương lai. Hắn rên rỉ một tiếng, lại nhắm mắt lại, có lẽ, hắn còn có thể ngủ tiếp một giấc.

Ngoài phòng vang lên tiếng bước chân dồn dập, Lý Tuần vừa nghe ra đây là Linh Cơ, hần cửa phòng liền bị đại lực phá tan. Linh Cơ ba bước hai bước cướp được trước giường, đại lực thôi động bờ vai của hần. Đồng thời kêu lớn: "Không xong, không xong! Tuần sư đệ, Anh Ninh bị nhân bắt đi!"

Anh Ninh? A, Âm Tán Nhân xuất thủ, cái này cũng trong dự liệu.

Lý Tuần mở to mắt, nhìn xem Linh Cơ đã cuống đến phát khóc mặt, bỗng nhiên không biết mình nên bày ra biểu tình gì. Kinh ngạc sao? Phẫn nộ sao? Vội vàng sao? Hần là dạng này.

Thế nhưng là, theo đáy lòng chỗ sâu nhất cuộn cuộn đi lên ử rử, giống như là vô biên vô tận hắc triều, tràn qua hần linh đài, đem hết thảy vốn có phản ứng, tan rã sạch sẽ.

Thật nhàm chán a. . . Thật sâu thở dài tại linh đài huyết đài, tròng mắt của hần không có một chút di động, chỉ là kinh ngạc nhìn phía trên lương trụ, trong đầu nhét đầy, tất cả đều là thở dài tiếng vọng.

Linh Cơ bị phản ứng của hần dọa sợ, nhất thời lại nói không ra lời. Thẳng đến bên ngoài tiếng người kinh động, mới bừng tỉnh tới, cẩn thận từng li từng tí chọc lấy hạ Lý Tuần bả vai, thăm dò tính mở miệng nói: "Tuần sư đệ?"

"Ba" một tiếng vang giòn, tại Linh Cơ ánh mắt đờ đẫn hạ, Lý Tuần hai tay tề phách hai gò má, trở lại che gương mặt, đại lực xoa nắn. Thật lâu, mới thả tay xuống, ngay sau đó một cái xoay người ngồi dậy. Lúc này, xuất hiện tại Linh Cơ trước mắt, chính là ngày thường trầm ổn tĩnh táo Lý Tuần không thể nghi ngờ.

"Tuần, Tuần sư đệ?"

Lý Tuần còn cho hần một nụ cười khố: "Không có chuyện, vừa mới ngủ mơ hồ, đúng, người vừa mới nói Anh Ninh. . ."

"Anh Ninh ngày hôm trước ban đêm giờ sửu tả hữu, bị nhân theo Tọa Vong

phong thượng bắt đi, đến nay tung tích không rõ."

Nói chuyện đã không phải lời nói không có mạch lạc Linh Cơ, mà là mới vừa vào cửa Minh Cơ. Nàng thần sắc nghiêm nghị, rõ ràng hình dáng đường cong càng lộ vẻ sắc bén, cả người giống như là một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, khiến xem cái nín hơi.

Lý Tuần không có làm ra khoa trương kinh ngạc thái độ, mà là hít sâu một hơi, đơn giản hỏi ba chữ: "Ai làm?"

"Không biết!" Minh Cơ đáp lại ba chữ tựa như băng châu lặn xuống, hàn ý um tùm: "Người tới thừa dịp Anh Ninh đi Tọa Vong phong thăm hỏi Kỳ Bích khoảng không, lách qua tông môn phong cấm, kích thương hộ tống Linh Yên, đem Anh Ninh bắt đi. Duy nhất có qua tiếp xúc Linh Yên, trực tiếp bị đánh bất tỉnh, liền đối phương cái bóng đều không nhìn thấy."

Minh Cơ nói tới Linh Yên, là "Lạc Hà Kiếm" Minh Như đệ tử đặc ý, từ khi Kỳ Bích thụ tâm ma bối rối, khó có bố ích đằng sau, Linh Yên liền trở thành khả năng nhất kế thừa Minh Như y bát trực hệ đệ tử, một thân tu vi không tại "Minh Tâm tam linh" phía dưới. Nàng bị một kích đánh ngã, đủ chứng minh người tới thực lực mạnh mẽ.

Lý Tuần lòng dạ biết rõ, đối Âm Tán Nhân mà nói, đây bất quá là dùng dao mổ trâu cắt tiết gà. Hẳn thậm chí có thể từ đó đạt được càng nhiều tin tức hơn.

Tỉ như, Âm Tán Nhân có thể thủ hạ lưu tình, hẳn là vì cho Anh Ninh ngày sau rời núi hành đạo, giảm bớt đạo đức thượng trở ngại. Bởi vậy cũng nhìn ra được, Âm Tán Nhân cùng nàng đồng nhi, đối Anh Ninh tương đương coi trọng, xem làm kế thừa Âm Dương Tông y bát lựa chọn tốt nhất, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là "Truyền thừa" ?

Có lẽ là không có ở đây, không lo việc đó, Lý Tuần rất khó lý giải có quan hệ với "Truyền thừa" vấn đề.

Cho nên rất mau đem lực chú ý kéo về đến trước mắt. Làm Anh Ninh trên danh nghĩa sư tôn, hẳn nhất định phải có chỗ tỏ thái độ, mà cái này thái độ ở mức độ rất lớn là sẽ trở thành Minh Tâm Kiếm Tông xử lý việc này thước đo, không thể xem thường.

Hắn trầm tư một hồi, mới nói: "Tứ sư thúc, khẩn yếu nhất, là phải hiểu bắt người bọn chuột nhất đến tột cùng cất tâm tư gì. Anh Ninh thân thể đơn thuần nhất bất quá, nhưng bởi vì nàng là nguyên thai đạo thể, người khác bắt nàng chỉ có lưỡng cái khả năng, hoặc là, là nhìn trúng tư chất của nàng, lấy truyền y bát; hoặc là. . ."

Câu nói kế tiếp không cần nói thêm gì đi nữa, Minh Cơ tự nhiên minh bạch.

Lý Tuần cực nhanh nhìn xuống sắc mặt của nàng, ngay sau đó lại nói: "Nếu là cái trước, sự tình còn có khoan nhượng. Nhưng nếu là cái sau, thì nhất định phải sớm hành động, nếu không hậu quả khó mà lường được."

"Đệ tử coi là, Anh Ninh niên kỷ còn nhỏ, tướng mạo nhất lưu, tu vi không tốt, nhất định phải có nhân nâng đỡ mới có thể ngự kiếm phi hành, dạng này tổ hợp chói mắt cực kì, một phương diện ta tông cần hết sức tìm kiếm."

"Mặt khác, chúng ta có thể đi cùng Nhạn Hành Tông làm cái sinh ý, lấy tai mắt của bọn hắn, chưa hẳn không thể phát giác."

Bởi vì đối Âm Tán Nhân thủ đoạn cực có lòng tin, hẳn những lời này đều là cầm công tâm mà nói, cực có gập. Chỉ là như vậy không khỏi quá mức tinh táo, Lý Tuần sớm trên Liên Hà sơn mưu đồ lúc liền nghĩ đến đoạn mấu chốt này, dưới mắt tuy là trạng thái không tốt, y nguyên có thể biểu lộ ra một chút thần sắc lo lắng.

"Anh Ninh sự tình, nhân lực cố nhiên trọng yếu, nhưng hơn phân nửa còn phải xem lão thiên. Ngược lại là trên núi, có chuyện không thể không phòng. Anh Ninh xuất sự, trên núi ứng thuộc Kỳ sư tử thương tâm nhất, hết lần này tới lần khác trong khoảng thời gian này nàng chịu kích thích quá nhiều, nếu là bởi

vậy xảy ra chuyện. . . Vậy phải làm thế nào cho phải?"

Bên cạnh Linh Cơ vừa mới không chen lời vào, bây giờ lại phối hợp cực kỳ, hần nhảy lên nói: "Đúng là như thế, Kỳ sư tử bà Anh Ninh xem như con của mình, như biết việc này, sợ là muốn điên rồi. . ."

Lý Tuần thấy nói đến không tưởng nổi, không khách khí quát thanh "Ngậm miệng", vậy mà lúc này hiệu quả cũng đã ra tới. Hần cùng Anh Ninh chỉ ở chung được rất ngắn thời gian, tình cảm đối lập mờ nhạt, nếu là quá mạnh tâm ngược lại không đẹp. Có thể Kỳ Bích không giống, mấy chục năm tình nghĩa đồng môn, để Lý Tuần làm ra tình cảm khuynh hướng, hợp tình hợp lý.

Minh Cơ nghe, giữa lông mày rõ ràng nhu hòa rất nhiều, nàng nói: "Đưa tin bên trong chưa hề nói A Bích sự tình, ta hội mượn dùng Thủy Kính Tông đưa tin đài hướng tông môn hỏi thăm. Khó được người có lòng!"

Nói đến đây, nàng hơi thanh thở dài, trở lại chấn tác tinh thần, hướng Lý Tuần khẽ sảng giọng: "Đừng lại ỷ lại trên giường. Người vừa mới đề nghị nói cùng Nhạn Hành Tông làm ăn, vậy chuyện này liền do người đi nói. Năm chặt thời gian, ngày mai chính là Thủy kính đại hội, mười mấy cái tông môn tập tại một chỗ, lao thao, khi đó chuyện gì đều không làm được!"

Lý Tuần đương nhiên sẽ không lãnh đạm, bần bịu nhảy người lên, đang muốn đi ra ngoài, đằng sau Minh Cơ lại khẽ quát một tiếng: "Trở về."

Lý Tuần ngạc nhiên quay đầu, đã thấy đến Minh Cơ hướng hần xòe bàn tay ra, tuyết trắng trên lòng bàn tay mấy đạo sắc bén rõ ràng đường vân, lại một lần nữa chứng minh nó tính tình đồng thời, cũng làm cho Lý Tuần sờ không tới đầu não."Đây là. . ."

"Bà 'Thôn Hải linh tê' lấy ra!"

Cái gọi là "Thôn Hải linh tê", chính là đoạn trước thời gian Minh Cơ theo Lệ Đẩu Lượng trên tay thẳng nổi đến, lại đưa cho hần phòng thân pháp bảo, Lý

Tuần còn không có cơ hội dùng tới.

Mặc dù kỳ quái Minh Cơ vì sao lại đòi hỏi cái này đưa ra ngoài bảo bối, nhưng Lý Tuần vẫn là cấp tốc đem nó từ bên hông cởi xuống, cung cung kính kính đưa qua. Minh Cơ cầm trong tay, mỉm cười, nói một tiếng: "Cho ta mượn dùng tới một ngày, ngày mai trả lại ngươi."

Lý Tuần chỉ cảm thấy không hiểu thấu, nhưng cũng không tốt hỏi nhiều, chỉ có thể gật đầu ứng. Lúc này mới hướng nòng đến Linh Cơ cáo biệt, đi ra cửa tìm Nhan Thủy Nguyệt, hỏi thăm Nhạn Hành Tông nơi đặt chân đi.

Thăng đến rời đi tinh xá, Lý Tuần mới trùng điệp thở ra một hơi tới. Vừa mới thật là nguy hiểm na! May mắn đầu một cái đi vào là Linh Cơ, tu vi kiến thức cũng còn chênh lệch chút. Như nếu đổi lại là Minh Cơ, lúc ấy thể xác và tinh thần của hắn biến hóa, tuyệt đối không thể gạt được cặp kia lợi nhân đi.

Che đây nửa ngày thần sắc lo lắng rốt cục bỏ lên trên mặt. Hắn có thể cảm giác được, Ngọc Trừ Tà đối "Bất Động Tà Tâm" áp chế càng ngày càng yếu, Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật giống như cũng lực có thua, hắn chỉ là lười biếng một đêm, tâm hồn nội tà khí liền thâm thấu ra, quấy nhiễu linh thức, lại tại trong lúc vô hình khống chế hắn cảm xúc.

Hắn vừa khi tỉnh lại tình cảm cơn sóng nhỏ, mặt ngoài nhìn chỉ là xuôi theo tục ngày hôm qua sa sút cảm xúc, nhưng nếu tùy ý kia "Hắc triều" ở trong lòng tứ ngược, đem nó cảm xúc đè thấp đến cái nào đó cực hạn — cực thì sinh biến, hắn hậm hực cảm xúc đem trong nháy mắt bộc phát, tái dẫn đốt động lại ở đầu óc nội ngang ngược Huyết Sát.

Như thế, bên người Linh Cơ sợ rằng sẽ cái thứ nhất bị hắn chém giết, thể xác tinh thần ma hóa phía dưới, cũng đem hướng « Huyết Thần Tử » vực sâu không đáy lại bước một bước.

Chính như trên điển tịch nói, thiên ma tu hành, như lái thuyền dòng chảy xiết, chỉ có tiến không có lùi, thuận thế cái tiến triển cực nhanh, nghịch thế cái thuyền

lật nhân vong. Hẳn cái này cường ép áp chế, hẳn là cũng toán nghịch thế mà động, tự nhiên không chiếm được chỗ tốt trái cây ăn.

Trong lòng của hẳn phiến muộn, làm việc nhưng là nhanh nhẹn. Chỉ tốn một canh giờ, liền tại Nhạn Hành Tông nơi đó thương định chi tiết, cáo từ ra tới. Lúc này thiên đã giữa trưa, Lý Tuần không muốn ở bên ngoài chờ lâu gây chuyện, dứt khoát bộ dạng phục tùng liêm mục, chỉ hướng tông môn tinh xá bay đi.

Có thể vấn đề này coi là thật kỳ quái, hẳn càng là không muốn gây chuyện, phiến phức hết lần này tới lần khác tự động tìm tới. Mới bay hơn trăm dặm, liền nghe được phía sau có nhân kêu to: "Linh Trúc đạo hữu, Linh Trúc đạo hữu!"

Lý Tuần vừa nghe thấy cái này giọng, trong lòng liền thầm kêu thanh "Xúi quẩy", có thể bởi vì nguyên nhân nào đó, hẳn cũng không thể chứa nghe không được. Đành phải dừng thân quay đầu, đi đầu thi lễ, trên mặt bài xuất cười đến: "Cơ các chủ, hôm nay có nhàn?"

Người tới chính là kia mặt hiền tâm lạnh hắc Cơ Bất Thác, kẻ này cũng mặc kệ song phương bối phận khác biệt, cười ha ha, đuổi đi lên liền một bàn tay đập vào Lý Tuần trên bờ vai: "Tốt!"

Thấy Lý Tuần mờ mịt, Cơ bàn tử cười hắc hắc nói: "Thế nào, người còn không biết? Hôm qua thân hình người tại Thông Thiên cự mộc hạ cùng Yêu Phượng giằng co, không rơi vào thế hạ phong, đã truyền đi khắp thiên hạ đều là. Người người đều nói Minh Tâm Kiếm Tông ra cái lợi hại đệ tử, một thân nông nghênh, chính là Thiên Yêu Phượng Hoàng, cũng không thể tránh được. Tốt, tốt!"

Đối với mấy cái này hư ảo truyền ngôn, Lý Tuần căn bản không thèm để ý, lại bởi vì là đối mặt mập mạp này, liền mặt ngoài làm bày ra công phu cũng miễn đi, chỉ là cười lạnh hai tiếng, luôn luôn một từ.

Mập mạp cỡ nào gian xảo, lập tức liền nhìn ra Lý Tuần tâm tư, ánh mắt chớp chớp, bỗng nhiên nói: "Đã Linh Trúc đạo hữu không sợ kia Thiên Yêu Phượng

Hoàng, lại vì cái gì đối ta đủ kiểu phòng bị? Ta có thể nhìn ra tới, hai ngày qua, người Linh Trúc cũng không phúc hậu, phòng ta cùng tựa như đề phòng cướp!"

Đột nhiên trở mặt rồi, trong lúc vội vã, mặc cho Lý Tuần làm sao tinh táo tự chế, trong đầu cũng có một lát trống không.

Lại nhìn cái kia mập mạp, chỉ gặp hấn trên mặt mỗi tầng mỡ dày đều đang phát run, bởi vậy sinh thành đường vân hợp thành cùng một chỗ, chợt nhìn là cười, có thể thấu qua một tầng lại nhìn, nhưng là mơ hồ quý quý, phân biệt không rõ ràng.

Giờ khắc này, Lý Tuần nghĩ đến Đông Hải bên trên, mập mạp kia hài cốt không còn "Sự đệ". Ngay sau đó, hấn lại nghĩ tới, trước mắt mập mạp này, vẫn là vị chấp chương vạn năm danh môn một tông chi chủ.

Lần nữa vì Cơ bàn tử chăm chú định vị, Lý Tuần cũng lấy lại bình tĩnh, đối mặt Cơ bàn tử ý vị không rõ ánh mắt, mỉm cười: "Sao là phòng bị nói chuyện? Cơ các chủ vô luận như thế nào đều là tiền bối, ta cái này làm văn bối, đối tiền bối cung kính, là không thể bình thường hơn được.

"Đương nhiên, như Cơ các chủ hướng nơi khác nghĩ, ta cũng không thể nói gì hơn."

Cơ bàn tử nghe vậy cười ha ha, lại đại lực vỗ vỗ Lý Tuần bả vai, mới nói: "Tiểu tử có tiền đồ!"

Chỉ ít miệng này, so người những cái kia đồng môn trưởng bối lợi hại hơn quá nhiều. Hắc hắc, tâm phòng bị người không thể không đạo lý, tất cả mọi người hiểu, làm gì giải thích."

Hấn thay đổi lúc trước lấu cá tư thái, ông cụ non, rất có hải phái tác phong. Chỉ là đáng tiếc cái này vẫn là hấn ngụy trang, nhìn như thẳng thắn thái độ, lại như cũ né tránh hấn mục đích cuối cùng nhất vị trí.

Như tại thường ngày, Lý Tuần lúc này đã thấy tốt thì lấy, vì mọi người tồn phần mặt mũi. Có thể hôm nay, tâm tình của hắn chính hồng bát, đựng tới mập mập cái này hung hăng càn quấy, trong lòng hỏa khí nhịn không được thành thịch ngoại bốc lên, nhưng trong miệng ngữ khí càng ngày càng thông dong.

"Cơ các chủ nói quá lời, tại hạ hôm qua nghe Cơ các chủ truyền thụ tâm pháp, lời đến đây giới bảo vật, kỳ vật phân chia, tự giác thu hoạch không ít, cực kỳ bội phục. Bởi vậy, ta cũng muốn lên một sự kiện đến: Ngoại giới truyền thuyết, Cơ các chủ gần đây du lịch bên ngoài, thu thập các loại bảo vật, phải chăng chính là hành kia truy bản tổ nguyên tâm pháp đâu?"

Cơ bàn tử nhếch môi sừng, đang muốn bật cười. Lý Tuần lại không cho hắn cơ hội, ngay sau đó lại nói: "Như thế tu hành thủ đoạn, huyền ảo tinh vi, không phải ta cái này hậu bối có khả năng phỏng đoán."

"Chỉ là ta nghe nói, Cơ các chủ lấy tuyệt diệu thủ pháp, lấy đi Tinh Cơ Kiếm Tông một viên Định tinh, nhưng cũng lưu lại một viên có thể thay thế Định tinh Hắc Diệu Thạch, tuy là không cáo mà lấy, cuối cùng cất một phần công nghĩa tại, như thế tác phong, làm cho người bội phục."

Sợ rằng chỉ có lão thiên gia mới biết được, Cơ bàn tử "Công nghĩa" ở nơi nào. Ban ngày ban mặt, trước mắt bao người, khó được Cơ bàn tử độ dày da mặt kinh người, chỉ là cười ha ha nói: "Cái gì công nghĩa bất công nghĩa, ta chỉ là có cái công bằng mua bán tâm tư. . ."

Lời nói một nửa, Lý Tuần liền chen lời nói: "Có này một điểm, liền thuộc khó được. Nói đến đây, ta đến có kiện sự tình, muốn thỉnh giáo các chủ."

"Người nói, người nói."

Lý Tuần mỉm cười nói: "Linh Trúc bất tài, thẹn vi Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử, năm đó được sư môn trưởng bối ưu ái, được một kiện bảo vật, cũng chính là cơ tông chủ nhìn thấy khối kia Ngọc Trừ Tà. Có thể giải bách độc, tích vạn tà, minh tâm cảnh, làm vô thượng bảo vệ. Bảy mươi năm đến, tri kỷ cất giữ, không

biết dùng nó cản qua bao nhiêu tai kiếp.

"Cái này cũng mà thôi, hết lần này tới lần khác vị trưởng bối kia đã không tại nhân thế, mỗi lần nhìn vật nhớ người, như có ký thác, khó mà dứt bỏ. Ta chỗ này ý tưởng đột phát, bảo vật này lẽ ra giá trị bao nhiêu? Cơ các chủ có thể xưng giới này cao cấp nhất nhi giám thường đại sư, chính là bản sắc đương hành, nếu vì bảo vật này yết giá, nên dùng vật gì đổi chi a?"

Lời này vừa nói ra, Cơ bàn tử mặt béo cứng đờ, còn tốt hẳn phản ứng cực nhanh, rất nhanh lại tại trên mặt gạt ra cười đến, đang muốn nói chuyện, bên tai chợt rót vào một tiếng tán thưởng.

"Nói hay lắm!"

Không cần cứ vang lên một tiếng Chưởng Tâm Lôi, tiếp theo tiếng cười dài lên, một bóng người xem hư không như đất bằng, một bước đi tới, liền vượt qua nửa dặm hứa khoảng cách, đến bên cạnh hai người. Trong miệng thì nói: "Chỉ bảo có giá, tình nghĩa vô giá. Linh Trúc lời ấy, rất được ta tâm."

Qua đường tu sĩ phát ra có chút bạo động, bảy tám phần mười đều dừng thân lại, ngừng chân quan sát.

Lý Tuần cùng Cơ bàn tử đồng thời quay đầu. Nhìn thấy người tới diện mục cứng rắn, vào đông y nguyên một thân hơi mỏng thanh sam, không che giấu được Lỗi Lỗi cơ bắp hình dáng. Toàn thân trên dưới phóng xạ ra tới lực lượng, thuần túy đến làm cho người không cách nào nhìn thẳng, chính là Trấn Hồn Tông tông chủ, Lệ Đấu Lượng.

Lý Tuần kêu một tiếng "Lệ Tông chủ", bên cạnh Cơ bàn tử vài không thể xem xét nhú mày, nhưng cũng cười ha ha, nhắc tay chào hỏi: "Nguyên lai là Lệ huynh, gần đây các phương bôn tẩu, khó khăn cho người."

Mập mập mặt béo bên trên biểu tình chi chân thành tha thiết, khiến Lý Tuần cũng mặc cảm. Chỉ là Lệ Đấu Lượng hiển nhiên cũng phi thường rõ ràng tính

tình của hắn, gấn đầy xanh xám Hồ cận bã tử khoe miệng bốc lên đến, không mẫn không nhạt đáp lại nói: "Chỗ đó, cùng là bốn phía bên ba, ta chỉ là động động mồm mép, vẫn còn so sánh không hơn Cơ các chủ vật vả."

Lệ Đấu Lượng ngoài miệng nói thật nhẹ nhàng, có thể Lý Tuần nhưng nhìn ra đến, hắn hai đầu lông mày u ám chi sắc, so ngày đó tại Tinh Hà bên ngoài, còn muốn tới dày đặc, chắc là xâu chuỗi các Tông Hội mình, hiệu quả không tốt gây nên.

Cơ bàn tử nghĩ tới thì là một cái khác tầng ý tứ. Lấy tính tình của hắn, đánh Linh Trúc cái này vẫn bối chủ ý, đồng thời không có gì "Lấy lớn hiếp nhỏ" bối rồi, có thể cái này cũng muốn phân trường hợp.

Hôm nay Lệ Đấu Lượng chặn ngang một tay, nói rõ muốn thay Linh Trúc ra mặt, dây dưa nữa xuống dưới, không khỏi được không bù mất. Trong lòng của hắn rất nhanh liền có quyết đoán, cười nói câu "Lệ huynh quá khiêm tốn" lời nói, xoay mặt đối Lý Tuần nói: "Linh Trúc đạo hữu bảo bối, nếu là trong tay người ngoài, ta làm sao cũng có cái bảy kiện tám cái có thể đổi, nhưng liên lụy đến lòng người, giá trị liền khó có thể đánh giá.

"Lệ Tông chủ nói hay lắm a, tình nghĩa vô giá, nếu là có thể đổi được đến, lại đâu còn được xưng tụng tình nghĩa đâu?"

Tốt, tốt cực kỳ!"

Hắn nhếch miệng nhất tiếu, lại cứ như vậy vờ vờ Lý Tuần bả vai, lúc lắc tay áo, cũng không quay đầu lại đi.

Lý Tuần mắt lạnh nhìn hắn bóng lưng đi xa, trong lòng tính toán, có phải hay không nhìn một cơ hội, đem mập mập này xử lý xong việc, miễn cho bị hắn ngày đêm nhớ thương, ngủ không an ổn.

Một bên Lệ Đấu Lượng lại gật đầu nói: "Cơ Bất Thác làm người không quá mức có thể xưng đạo chỗ, nhưng lại không phải có thù tất báo tính tình, nên

buông tay lúc liền buông tay, vén vện liền người làm ăn mà nói, coi như hợp cách."

Lý Tuần biết hẳn là tại điểm tinh chính mình, bện bện lấy lại tinh thần, khom người tới đất: "Đa tạ Lệ Tông chủ vi ta giải vây, nếu bị mập mập này quấn lên, còn không biết kết cuộc như thế nào."

Lệ Đấu Lượng tính tình ngay thẳng, ý chí khí phách đều là nhất đẳng phóng khoáng. Thấy Lý Tuần thi lễ, cũng không tận lực chối từ, nói một tiếng "Mà thôi", trở vừa cười nói: "Ta cũng chỉ là đẩy một cái, nếu không phải người lúc trước dùng ngôn ngữ đem hẳn ép buộc ở, lấy hẳn quấn nhân tính tình, sao có thể tùy tiện dùng tay."

"Ha ha, đáng tiếc ta không có người cái này phần giỏi tài ăn nói, hồi hả ngược xuôi mấy tháng, nhưng không có nửa phần tác dụng!"

Nói xong, hai đầu lông mày thần sắc lo lắng càng sâu. Lý Tuần trong lòng cùng sáng như gương, lúc này lại chỉ có thể giả bộ hồ đồ, khoanh tay liễm mục, ngậm miệng không nói.

Lệ Đấu Lượng gặp hẳn thần sắc, biết mình cũng là gặp đến độ hung ác, nắm lấy cái tiểu bằng hữu cũng tới tổ khổ. Tự giễu nhất tiểu, hướng Lý Tuần phát phát tay: "Hai ngày này Bắc Tề sơn chung quanh không yên ổn, người vẫn là mau mau trở về đi. Đúng, nếu người kia Thiểm Linh nhi sư thúc có nhàn, mời nàng đi Thủy Kính động thiên một chuyến. . . Hắc, tận tận tâm lực đi."

Lý Tuần lòng dạ biết rõ là chuyện gì xảy ra, trên mặt cũng cung cung kính kính ứng, hướng Lệ Đấu Lượng lại đi lễ đằng sau, quay người rời đi. Trên đường sẽ không có gì phiền phức tới cửa, hẳn thuận lợi trở lại tông môn trụ sở, nhưng đang tìm Minh Cơ hồi phúc lúc, lại nghe được như thế một tin tức.

"Đi ra? Lúc nào?"

Đem lực chú ý theo đối tiểu Anh Ninh an nguy suy đoán thượng đời, Linh

Cát gãi gãi đầu da, hồi tưởng nói: "Người đi không lâu sau đi, nói là đi tìm lão băng hữu, thế nào?"

"Lão băng hữu? Được rồi, cũng không có việc lớn gì."

Lý Tuần lơ đãng, lại đi tìm Minh Hoạch, mời hẳn thay mặt Minh Cơ đi. Bà sự tình đều làm tốt đằng sau, Lý Tuần đột nhiên không biết mình tiếp xuống nên làm cái gì mới tốt.

Trở lại sư huynh đệ bên người, xem bọn hắn như căn rễ nghiêng lợi nguyên rửa bắt cóc Anh Ninh "Ma đầu", lại phụ họa theo đuôi sao? Lý Tuần cảm thấy mình đã không có kia phần làm bày ra kiên nhẫn.

Cho nên, hẳn xa xa tránh đi ngay tại thảo luận các sư huynh đệ, tại rộng rãi tinh xá trong sân chuyển vài vòng, nhìn lên trời quang một chút xiu tiêu giảm xuống dưới, hẳn cảm thấy, tâm cảnh của mình cũng theo đó hơi âm không ánh sáng. Duy nhất có khác biệt là, sáng sớm ngày thứ hai, sắc trời sẽ còn sáng lên, mà hẳn thì đêm không còn cơ hội.

Tựa ở xung quanh tường viện bên trên, nghe phía trước truyền đến mơ hồ tiếng nói, xúc động, cao, xúc động, Lý Tuần thử nghiệm lắng nghe, nhưng mà vền vền mấy tức, hẳn liền qua tai không nghe thấy. Bởi vì kia là tại linh hồn phương diện xa cách, hẳn cùng những sư huynh đệ kia nhóm đã tìm không thấy trên tình cảm phù hợp điểm, chỉ có thể lạnh lùng đứng ngoài quan sát.

Tại thời khắc này, hẳn cảm giác được vô cùng cô độc.

Cô độc cảm giác một phát mà không thể vãn hồi, giống như tuôn ra tảng thủy triều, tại sàn sạt tiếng vỗ bờ bên trong, tràn qua linh đài, lại chảy xiết mà xuống, cọ rửa cơ thể mỗi một góc. Thủy triều lạnh, u vô mê huyền bên trong, tựa hồ muốn đem linh hồn của hẳn đông cứng, ngưng kết!

Hẳn bản năng cự tuyệt loại biến hóa này, thế nhưng là đột nhiên tới tình cảm thủy triều không thể chống cự, hẳn chỉ có một tia linh minh, cũng tại băng lãnh

thâm tịch bên trong chìm nổi giã dụa, cho đến không có đỉnh.

Hắn rên rỉ một tiếng, dán tường, mềm nhũn ngã xuống. Gập ghềnh mặt tường cùng hắn sau lưng ma sát, nhỏ vụn cảm giác đau một mực kéo dài đến cái ót chỗ, ngay lúc sắp ngồi ngay đó, một khối đặc biệt đột xuất hòn đá đem hắn cái ót hung ác đụng một cái.

Hắn giật mình, thân thể bản năng ưỡn lên, cũng liền tại tứ chi vô ý thức căng cứng hạ, trong lòng tựa hồ "Tạp lãm điều" một thanh âm vang lên, tâm hồn bên ngoài nghiêm mật phong tỏa như vậy sụp ra một cái khe.

Nóng hồi huyết tương giống như là phun trào núi lửa, không còn chướng ngại có thể ngăn cản. Khóa khổng lấy "Bất Động Tà Tâm" phong cấm từng đầu sụp đổ, kinh người nhiệt lượng lấy tâm hồn làm trung tâm, căng phồng lên đến, trong chốc lát đem băng lãnh huyết dịch chừng tới sôi trào!

"Ngô!"

Lý Tuần bỗng nhiên cắn nát bờ môi, đem trong cổ họng bốc lên tiếng gầm gừ cứng rắn đè ép trở về. Hắn vươn tay, vịn tường viện, nỗ lực chống lên thân thể, tại nguyên chỗ cương một chút, bỗng nhiên sau lật, phóng qua chỉ có hơn một trượng tường ngoài, rơi vào tinh xá bên ngoài, lao đảo chạy đi.

Hắn không có ngự kiếm bay lên không, chỉ là dựa vào hai cái đùi, lớp mười chân cạn một cước tiến lên. Mặc dù đêm tối đã giáng lâm, bóng đêm đen kịt nhưng không có cho Lý Tuần tạo thành bất kỳ khốn nhiều gì, mặc kệ là đá lởm chởm quái thạch vẫn là hoành xuất nhánh cây, bao quát trên mặt đất nhúc nhích tiểu trùng, đều bị hắn thu vào trong mắt.

Nhưng mà, những vật này, đều không ngoại lệ bị bịt kín một tầng nhàn nhạt huyết ảnh, theo thân thể di động, tầm nhìn bên trong hết thấy tất cả, giống như là bị huyết lưu cọ rửa, vạn vạn biến hóa, yêu dị cực kỳ.

Không biết đi bao xa, trước mắt cảnh vật vạn vạn trình độ càng thêm nghiêm

trọng, Lý Tuần chỉ cảm thấy liền toàn bộ thiên địa đều đang lắc lư, vỡ vụn, từ đó chảy ra tới, chính là mãi mãi vĩnh viễn huyết hồng sắc thủy triều.

Hắn tứ chi không chỗ ở run rẩy, bởi vì tại da thịt bao khóa phía dưới, sôi trào mãnh liệt huyết lưu đã thiêu đốt đến sắp nổ tung!

Dựa vào một điểm cuối cùng linh minh, hắn khu động thể nội "Đồng tâm kết", phát ra tin tức, lại run lẩy bẩy tác tác xuất ra "Vô Nhan giáp", che ở trên mặt, đem ngoại bào mặc ngược, làm xong những này thời điểm, toàn thân hắn khớp xương đều tại khanh khách rung động, thể nội dù có có thể hủy thiên diệt địa vĩ lực, hắn cũng rốt cuộc không chế không nổi nửa phần!

Dưới chân mềm nhũn, hắn té lăn trên đất, giống như ép gãy một gốc cây nhỏ, lại cảm giác không thấy một chút đau đớn. Trong hoảng hốt, dưới đáy lòng chỗ sâu, có một đầu hung thú âm ỉ hú dài. Kêu gào thanh xuyên thấu qua lồng ngực, chấn động dây thanh, để hắn không thể tìm được, trong cổ họng phát ra phù phù phù quái hưởng, cùng kêu gào thanh cộng minh.

Hỏa lưu rất cực quét sạch toàn thân hắn mỗi một nơi hẻo lánh, sau đó âm vang nổ tung, không thể chống cự vĩ lực trong nháy mắt bay vụt vô số cấp độ, thôi hủy tất cả, thôn phệ hết thảy.

Tại lúc này, thậm chí liên ký ức cũng bị thiêu đốt hầu như không còn, Lý Tuần chỉ cảm thấy vậy không có hạn mức cao nhất lửa nóng, linh hồn của hắn bị cái này nhiệt lượng tràn ngập, hòa tan, biến hình, thuần túy!

Không biết qua bao lâu, trong lúc mơ hồ, nơi xa có tiếng người truyền tới, phá vỡ kia "Thuần túy" trạng thái. Lý Tuần mở to mắt, trước mắt huyết ảnh dị tượng vẫn không có chuyển biến tốt đẹp, nhưng này chút bị huyết lưu cọ rửa vụn vụn hình ảnh lại lấy một loại huyền diệu phương thức, vì hắn "Giảng thuật" thế giới này phía sau nào đó điểm áo nghĩa.

Bản năng, Lý Tuần càng để ý người tới mạnh mẽ vận chuyển sinh cơ nhịp đập, ước chừng là ba năm cái dáng vẻ.

Không cần chính mắt thấy, Lý Tuần liền có thể lấy một loại phương thức kỳ lạ, ở trong lòng đem nó miêu tả khái quát ra tới. Kia nhịp đập giống như là mấy đám thiêu đốt ngọn lửa, bị hắt khé tại lòng bàn tay, chỉ cần nhẹ nhàng hợp lại..."Ông" một tiếng chiến minh, Lý Tuần chung quanh cây rừng đột nhiên ở giữa tại vô thanh vô tức vỡ vụn tán loạn, tung ra đầy trời mảnh vỡ tro rơm rạ. Càng xa một chút, cùng nhau vang lên mấy tiếng kêu rên, còn kèm theo khạc ra máu quái âm, hơi qua nửa hơi, liền có người kêu to lên: "Bằng hữu phương nào, chúng ta không cừ không oán..."

Còn lại lời nói, Lý Tuần không còn nghe tiếp. Hắt loạn chà loạn choạng mà đứng người lên tới, cúi đầu dò xét mình hai tay: "Nguyên lai giết người cùng sát cá còn là không giống nhau, chí ít, nếu lại tăng thêm một chút lực!"

Bên kia mấy tên tu sĩ rốt cục phát hiện hắt, tới đồng thời, Lý Tuần cũng quay mặt lại, muốn đánh đo một cái đối phương. Nhưng mà, tại "Huyết lưu cạo rửa" hạ, hắt chỉ có thể nhìn thấy vài cái mơ hồ hình người hình dáng, duy có trên người bọn họ phóng xạ xuất sinh cơ nhịp đập, mới có thể rõ ràng chiếu rọi trong lòng hắt, tản ra chớ lấy danh chi dụ hoặc.

Đối diện thanh âm đột nhiên trở nên bén nhọn vô cùng: "Ma đầu..."

Tại bọn hắt sợ hãi thanh âm rung động dậm, Lý Tuần chợt thấy vừa vặn nội nhiệt lượng lại bay vụt một cái cấp độ. Hắt gầm nhẹ một tiếng, hướng về phía trước bước ra, tràn ngập toàn thân hỏa lưu tựa hồ tìm được phát tiết lối ra, tiếng ầm vang bên trong, thấu thể bắn ra!

Sau đó... Thế giới liền thanh tịnh.

Không chỉ là thanh tịnh. Động lại tại thể nội khô nóng bị phát tiết ra ngoài, Lý Tuần liền cảm thấy một trận đã lâu thanh lương. Tới đồng thời, hắt phá thành mảnh nhỏ ký ức dần dần quy vị, tổ hợp, hình thành liên tục không ngừng hình ảnh, theo trong lòng hắt chảy qua.

Hắt không tự giác nhắm mắt lại, chậm rãi thể vị lấy quay lại ký ức, mà chờ

hắn rõ ràng chính mình vì sao lại đi vào địa phương quỷ quái này lúc, hắn lại mở mắt ra, vặn vẹo tầm nhìn rõ ràng cải thiện, đồ sạm huyết ảnh cũng giảm đi rất nhiều. Chỉ là, tại trước mắt hắn, càng có kích thích tính tình cảnh, đang từ từ trải rộng ra.

Một chỗ chân cụt tay đứt, máu tươi vấy ra, nhiễm phải mấy trượng vặn vẹo đánh mất sinh cơ khuôn mặt.

Thật sâu hút miệng mang theo dày đặc mùi máu tươi không khí, Lý Tuần trong lòng lạ thường bình tĩnh. Hắn chỉ là nâng lên hai tay, nhìn xem phía trên còn tại nhỏ xuống máu tươi — lúc này, hắn bỗng nhiên liền hiểu hôm qua một vị khác đồng nghiệp tâm tình.

Liền tại giờ phút này, càng ngày càng nhạy cảm cảm ứng, phát hiện cái nào đó có chút quen thuộc sinh cơ nhịp đập.

Lý Tuần không có ngẩng đầu, nhưng trong lòng lấy phương thức đặc thù, đem này nhịp đập đầu nguồn, trở lại như cũ trở thành trong trí nhớ hình ảnh.

"Nhìn" đến gương mặt béo phì kia, Lý Tuần nhin không được cười lên, sau đó, hắn phía sau rừng cây chỗ sâu, nổ ra một đường khói bụi, chỉ ít hai gốc to có thể ôm hết đại thụ từ đó băng liệt hai đoạn, một cái mập mạp thân hình bị tạc ra tới, có chút chật vật đứng tại Lý Tuần mấy trượng bên ngoài.

"Ách, ta chỉ là đi ngang qua, vị này... A, Tam sư đệ? Là người sao?"

A, hơi kém quên đi xưng hô thế này. Lý Tuần nghe vậy, vung đi đầu ngón tay một giọt máu cuối cùng châu, xoay người lại. Hiện tại hắn tâm tình cũng không tệ lắm, chỉ ít so giữa trưa tốt hơn rất nhiều. Bởi vậy, khi nhìn đến Cơ bàn tử kia nhu hợp rất nhiều kỳ diệu biểu lộ mặt béo lúc, hắn nhe răng nhất tiếu.

"Nguyên lai là Nhị sư huynh, người tới được vừa vặn!"

"A?"

Nhìn Cơ bàn tử trên mặt lộ ra hàng thật giá thật kinh ngạc, Lý Tuần trong lòng đột nhiên bốc lên không cầm được buồn cười cảm giác, cho nên, hẳn vì đó cất tiếng cười to, không chút kiêng kỵ tiếng cười hù dọa vô số chim đêm tẩu thú, lại khuếch tán hương càng xa hư không.

Cơ Bất Thác mặt béo nhả lại, thăm dò tính hỏi một câu: "Sư đệ nha, người không có chuyện gì chứ?"

Trả lời hẳn là một cái tròng điệp tiếng vỗ tay, Lý Tuần thu cười, thần sắc lại càng ngày càng hòa ái dễ gần: "Đa tạ Nhị sư huynh quan tâm. Chỉ là đúng lúc gặp việc, không bằng, người đem trên thân đáng tiền đồ chơi đều đảo ra đi, hôm nay ta muốn..."

Nhìn thẳng mập mạp căng tròn con người, Lý Tuần nhếch miệng nhất tiểu, răng trong bóng đêm chớp động hàn quang — "Ăn cướp!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phì Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Được Bảo

Chương 01: Được bảo

"Ăn cướp?" Nghe được lời này, Cơ bàn tử biểu hiện trên mặt tương đương đặc sắc, hần tính phản xạ sờ lên bên hông, trở lại cảm thấy phản ứng quá kích, vội ho một tiếng, nhếch miệng cười nói: "Cái này từ không tốt, quá đau đớn tình cảm huynh đệ! Sư đệ ngươi muốn cảm thấy tình hình kinh tế căng thẳng, chỉ cần cho ca ca nói một tiếng, ta không mang theo cau mày!"

"Tốt, Nhị sư huynh quả nhiên trượng nghĩa ! Bất quá, cũng không cần khác nói, sư huynh trên thân từ trước đến nay không thiếu bảo bối, hiện tại lấy ra, cũng tiết kiệm đoàn người phiền phức." Lý Tuần lắc lắc đầu, mới nói cái này một hồi, cảnh tượng trước mắt liền lại thóa lên một tầng thật dày huyết sắc, mập mạp mặt cũng nhìn không rõ lắm, nhưng đối phương sinh cơ nhịp đập lại càng ngày càng rõ ràng, giống như là chỉ phí chân con muỗi, ăn uống no đủ, ở trước mắt ông ông lắc lư, để cho người ta không nhìn được nghĩ tạt qua một cái. Cảm giác hoàn toàn khác biệt bả Lý Tuần làm cho có chút mơ hồ, trong lúc mơ hồ, hần nhìn thấy mập mạp sắc mặt có chút biến hóa, chính trực ngoắc ngoắc mà nhìn chăm chăm vào hần, tựa hồ trên mặt hần vẽ ra một đóa hoa!

Đối với cái này, Lý Tuần trong lòng một trận bực bội, mẹ ngươi nghe không nghe ta nói chuyện?

Suy nghĩ ban đầu động, năm đấm của hần đã đánh vào Cơ bàn tử đầu trơn chông chất trên bụng, nhìn xem mập mạp a a kêu khom lưng đi xuống, trong lòng của hần lại là một trận thư sướng.

Ha ha trong tiếng cười lớn, Lý Tuần tay trái siết chặt lấy, giữ lấy bả vai của

mập mạp, mà tay phải đã nhanh chóng tìm được đối phương trong ngực.

"Đã sư huynh hào phóng như vậy, tam đệ ta cũng liền không khách khí. Chắc chắc, Nhị sư huynh quả nhiên gia tài phong phú a." Đang khi nói chuyện, trên tay hắn không ngừng, chỉ ít giật bảy tám kiện hình thái khác nhau vật nhỏ ra tới. Trong đó phần lớn bảo quang ầm ầm, tuyệt không phải phàm vật. Đáp nhãn quét qua, cái kia Mặc ti ham bảo, ngay tại trong đó.

Lý Tuần cũng không khách khí, đại thủ vung chỗ, ống tay áo xoay tròn, bảo vật tất cả đều thu. Bỗng nghĩ đến mập mạp vừa mới phản ứng, trên tay không ngừng, lại hạ tìm được bên hông. Đầu ngón tay mới chạm đến vật thật, liền nghe "Ông" một thanh âm vang lên, toàn thân như bị điện giật, bỗng nhiên run rẩy.

Mập mạp mượn cơ hội này, mập thân thể chuyển động, như cái đầu to phì ngư, vẫy đuôi một cái, liền từ Lý Tuần trong khuỷu tay quay tròn thoát thân ra tới, xoay mặt liền kêu lên: "Sư đệ dừng tay, đây là ca ca ta trong lòng yêu nhất, vạn vạn lưu cái mặt mũi!"

"Kinh Thần chung?" Lý Tuần hí mắt lại, trước mắt huyết sắc tràn ngập, cơ hồ đã không nhìn thấy vật thật. Còn may mà trước đó kia một kích, để đầu óc của hắn duy trì đối lập thanh tỉnh.

Cơ bàn tử mập thân thể co rút lại, lùi về phía sau mấy bước, mới cười nói: "Huynh đệ người cũng biết, cái chuông này là ta tông chủ tín vật, tuyệt đối không thể có sai lầm. Huynh đệ người muốn cảm thấy chưa đủ, quay đầu ca ca cho người thêm mấy món đồ chơi hay. . ."

Lý Tuần lại không nghe hắn nói, mà là tại một trận trầm mặc đằng sau, đột nhiên nói: "Kinh Thần chung bên trong là thứ gì?" Đột nhiên xuất hiện một câu đem Cơ Bất Thác tiếng nói chặn ngang chặt đứt, mập mạp này tắc nghẽn tắc nghẽn, sắp mặt béo chen thành một đóa hoa.

"Hảo nhĩ lực! Huynh đệ người chỉ nghe chấn âm, liền biết bên trong lấp đờ

vật. Lời nói thật nói với người đi, trong này là khối 'Tỏa Tâm hàn thiết' phơi khô, có nhân chuyên môn đặt trước làm, ta đang muốn đem nó đưa đi rèn luyện, không nghĩ tới trên đường đùng tới huynh đệ người. Cái này. . ." Lý Tuần hít sâu một hơi, đem trong lòng phun trào bực bội đè thêm xuống dưới, lúc này mới lên tiếng nói: "Đây là ở đâu đây?" Đột nhiên chủ đề chuyển di bả Cơ Bất Thác một gậy đánh mộng, run lên nửa ngày, mới hiểu được tới. Lúc này mừng lớn nói: "Nhận huynh đệ người tình, ca ca ta tất có hậu báo. Ách, người hỏi cái này là chỗ nào. . ." "Đây là Bắc Tề sơn a! Hướng tây 1,100 dặm chính là Thủy Kính động thiên, hướng đông không xa thì là Minh Tâm Kiếm Tông trụ sở.

"Huynh đệ người xử lý mấy tên này hẳn là tán tu không sai, nói đến, hôm qua vị kia, chẳng lẽ chính là huynh đệ người?" Phất phất tay, cũng bả Cơ bàn tử thử ngôn ngữ một thanh vung đến lên chín tầng mây đi, Lý Tuần cảm thấy mình trạng thái như cũ rất tồi tệ, nếu không phải kiên kị mập mập âm hiểm đa trí, hẳn khả năng đã sớm xuất thủ, một tiết ngực xao động.

Chỉ là. . . Làm sao cách trụ sở còn như thế gần?

"Đúng rồi, nghe người ta nói, huynh đệ người cùng Minh Tâm Kiếm Tông Minh Cơ không quá so khớp?" Mập mập cố ý thấp giọng, thần thần bí bí nói chuyện. Sau đó, hẳn liền sinh thụ một cái có thể khoét tâm thấu xương hung lệ ánh mắt.

Mập thân thể co rụt lại, mập mập cười hắc hắc nói: "Không nên kỳ quái ta biết cái này bí mật, ngày đó huynh đệ người đại phát thần uy, quấy đến Tinh Hà long trời lở đất, sau đó bọn hắn mặc dù miệng phong cực kỳ, lại không phòng được ca ca liền tại phụ cận, huynh đệ lúc ấy lại thanh thế kinh người, để cho người ta xem xét liền biết a!" Người liền thối a! Lý Tuần cười lạnh hai tiếng, nhưng là lòng dạ biết rõ. Huyết Ảnh yêu thân nhìn được đi ra, hẳn cùng Minh Cơ "Ân oán" lại thế nào nhìn ra được? Mập mập tất nhiên có khác tin tức đường ống, chỉ là hắn cũng không tâm tình nghiên cứu căn nguyên hỏi đáy chính là.

Bất quá, nói lên Huyết Ảnh yêu thân, Lý Tuần chợt nhớ tới một sự kiện tới.

Minh Cơ ngày đó thế nhưng là xuống thề độc. . . Cơ bàn tử không biết trong lòng của hãn ý nghĩ, đều ở hãn bên tai ong ong phát ra tiếng: "Huynh đệ, không phải ta nói, lấy năng lực của người, giết chết trú trong đất những người kia cũng không tính khó, nhưng mà sau đó, cùng Minh Tâm Kiếm Tông thì lại không khoan nhượng. Người này ân oán, mở rộng đến toàn bộ tông môn, thế nhưng là trí giả không làm a!" Lý Tuần lạnh lùng liếc đi qua một chút, thụ sa sút tâm tư ảnh hưởng, hãn trong lồng ngực sát cơ tăng tăng diệt đặng, đã đến một lần khác phun trào biên giới.

Cơ bàn tử hung ác rùng mình một cái, nhắc tay lui hai bước, cười khan nói: "Huynh đệ muốn thật muốn làm, ca ca sẽ không ngăn người. . . Mời, mời!" Nhìn Cơ bàn tử bộ kia quái dạng, Lý Tuần trong lồng ngực sát khí ngược lại giảm đi chút. Hãn hao hết tâm lực tránh ra tới, như thế nào lại lại giết trở về? Mà lại Minh Cơ bên ngoài chuyển một ngày, lúc nào cũng có thể quay lại, như tại lúc này đánh đối mặt, vậy nhưng thật sự hồng bết thấu.

Lý Tuần sinh ra tránh xa tâm tư, chỉ là Cơ bàn tử nằm ngang ở nơi này, hãn cũng không thể làm được quá mức cứng nhắc. Trong đầu chuyển vài vòng, hãn lại đem chủ đề dời trở về: "Đã trễ thế như vậy, đi nơi nào?"

"A? Vừa mới nói, đi đưa Tỏa Tâm hàn thiết nha."

"Đưa cho ai?"

"Cái này. . . Huynh đệ người cảm thấy hứng thú?" Cơ bàn tử ngôn từ lấp loé không yên, rất có bắt đầu đi vòng vèo ý tứ.

Lý Tuần nhếch nhếch miệng, khoang miệng thổ tức giống như là theo Địa Ngục thẳng lên tới độc hỏa, tại huyết hồng môi lưỡi ở giữa lượn lờ không tiêu tan: "Sư huynh nói thế nào cũng là một tông chi chủ, có thể để người tự hạ thấp địa vị, tự mình phụng nghênh nhân vật, ta sao có thể không có lòng hiếu kỳ đâu?"

"Phụng nghênh cái rắm!" Cơ bàn tử một cách lạ kỳ kích động, buộc miệng

mãng: "Lão tử thật muốn vãnh lên trên mông đi, bảo đảm liền chút nhi tro đều không thừa nổi!"

"A, lợi hại như vậy, vậy ta cũng càng có hứng thú!" Cơ bàn tử hận không thể bả phun ra lời nói lại nuốt trở về, nhưng tại Lý Tuần ánh mắt yêu dị hạ, hẳn đã không có đường lui, đành phải gượng cười đưng lên thân đến, nhẹ nhàng phun ra một cái tên. Danh tự này mới vào trong tai, Lý Tuần khóe mắt liền mãnh hấp một cái, trong miệng không tự giác kêu một tiếng: "Là nàng. . . Sách, làm cái gì?" Hẳn mỉm cười ném xem qua thần, cùng Cơ bàn tử đối đầu, hai người ngược tầm đó vang lên thanh buồn bực bạo, thân hình đồng thời lui về phía sau, nhưng mới động mấy phần, liền vừa cứng giật trở về. Cơ bàn tử kêu thảm một tiếng, mậ thân thể cố gắng cong xuống dưới, hẳn thô to cổ tay bị Lý Tuần chế trụ, hãm sâu ngón tay hơi kém bả phía trên mậ du đều gạt ra. Hai người chân tức trong nháy mắt xung đột vô số lần, tu vi mặc dù gần, Nhiên Huyết Nguyên Tức tàn nhẫn âm độc, lại khiến cho cục diện cơ hồ là thiên về một bên. Cơ bàn tử kiếm mấy lần, không có thoát khỏi, đau đến dậm chân: "Ôi huynh đệ, điểm nhẹ!" Lý Tuần ân hai tiếng, trên tay lại càng bỏ thêm hơn một phần lực. Thịt mỡ phía dưới gân cốt huyết mạch tại nhiệt độ cao hạ vụn vụn, xé rách, biến hình, lại tại sắp sửa triệt để sụp đổ trước đó, ngừng lại. Cơ bàn tử chỉ đau đến môi mặt xanh bạch, nhưng muốn gạt ra khuôn mặt tươi cười, khó coi cực kỳ.

"Ta biết Nhị sư huynh có diệu thủ không không tuyệt kỹ, chỉ là sử tại nhà mình huynh đệ trên thân, cũng không phúc hậu!" Lý Tuần mặc dù thu lực, có thể Nhiên Huyết Nguyên Tức vẫn là nóng lòng muốn động, tùy thời có thể lấy bản ra đợt công kích thứ hai. Trong miệng liền nói: "Nhị sư huynh, người không cho ta cái giải thích?"

"Giải thích? Đương nhiên, đương nhiên, ca ca cũng là nhất thời vánh đầu, đưa ra ngoài bảo bối, tát nước ra ngoài. . ."

"Lạc" một tiếng giòn vang, Cơ bàn tử xương cánh tay gọn gàng cắt thành hai đoạn.

Lý Tuần hai độ phát lực, tại gãy xương tương áp chế lay động bên trong, mỉm cười nói: "Những bảo bối kia ta là thu tại trong tay áo, sư huynh phản mò về ngực ta, ở giữa cách ba thước có bao nhiêu, như thế không không diệu thủ, ta chưa chắc nghe nói. Sư huynh quả nhiên là có thể làm việc người khác không thể nha!" Cơ Bất Thác trên mặt huyết sắc hoàn toàn không có, thân thể càng là đau đến run lên, y nguyên khuôn mặt tươi cười ngênh nhân: "Nói sai, nhất thời nói sai. Kỳ thật, ta là nhìn thấy huynh đệ chỗ ngực bảo quang ần ần, lòng hiếu kỳ lên, muốn làm đến tột cùng, chỉ thế thôi."

"Bảo quang?" Nghe được cái từ này, Lý Tuần mới nhớ tới, Cơ bàn tử thân là Thiên Bảo các chủ, đối các loại bảo vật tự nhiên phi thường mẫn cảm, có chút dò xét bảo quang kỳ môn pháp thuật tự cũng không có gì lạ. Chỉ là, kiểu nói này, ngược lại là nhắc nhở hẩn. . . Không ổn! Lý Tuần nhớ kỹ trước đó vội vàng chuyển hoá thân phận, bất quá chỉ là ngoại bào mặc ngược, lại khoác lên Vô Nhan giáp mà thôi.

Đụng tới người khác thì cũng thôi đi, lại gặp được Cơ bàn tử cái này ngày thường một bộ Thất Khiếu Linh Lung Tâm, không có gì ngoài bảo vật bên ngoài, kiểu tóc, ăn mặc, khâm phục sức các loại, không có chỗ nào mà không phải là đại phá phun, chỉ cần kẻ này lưu tâm, sao có thể giấu giếm được đây?

"Giết người diệt khẩu!" Chỉ chợt lóe niệm, chưa có hành động, trên tay cảm giác đột biến. Mập mập mềm nhũn cánh tay đột nhiên bạo co lại một vòng, giống đầu trượt không trượt tay rảnh, lại giống là hoàn toàn không có hình dạng dòng nước, theo Lý Tuần giữa kẽ tay "Chen" ra ngoài. Nhiên Huyết Nguyên Tức lập tức thấu thể phun trào, lại vẫn trể nửa bước. Khí quyển bên trong lại vang lên một tiếng không bạo, trong đó xen lẫn tư tư quái âm, lấy Lý Tuần làm trung tâm, phương viên bảy tám thước phạm vi bên trong cây cối cỏ khô giống như là bị yêu ma cự thủ vê qua, đột nhiên hóa tro, bay ra tứ phương. Cơ bàn tử hú lên quái dị, một tay làm cái động tác, hoàng chung đại lữ thanh âm, chấn động bắn ra!

Tại Kinh Thần chung chấn động hạ, Lý Tuần không thể tránh khỏi hơi cảm giác choáng váng, nhưng hẩn rất nhanh kịp phản ứng, thân hình lung lay, lợi

dụng tốc độ kinh người, cường độ đi lên, muốn tại Cơ bàn tử sử xuất cái khác chiêu số trước đó, giải quyết vấn đề.

"Dừng tay a!" Cơ bàn tử miệng dậm kêu to, thân hình lại bay ngược về đằng sau, trên tay Kinh Thần chung chấn động cũng càng ngày càng kịch liệt, giống như thực chất sóng âm dưới khống chế của hắn, có thể so thiết kim đoạn ngọc lưỡi dao, lại không có bất kỳ cái gì khe hở có thể nói. Trong chốc lát, mấy trượng phạm vi bên trong cỏ cây ứng thanh băng tán, mấy thành đất trống, bàn về thanh thế không thể so với Lý Tuần tới thua kém. Càng chết là. . . Tiếng chuông!

Núi hoang vắng về phía dưới, liệu xa tiếng chuông không thể nghi ngờ là nhất là chói tai tiêu chí, tiếng chuông khuấy động, vạn sơn tương hòa. Tới tương ứng, trong bầu trời đêm chỉ ít mấy chục đạo kiếm quang bay vọt ra tới, hướng bên này hội tụ. Lý Tuần khloe mắt thoáng nhìn, hung ác áp chế hàm răng, thân hình giống một đợt không có thực chất sương mù, xuyên thấu âm Bori lưỡi đao, tiếp cận đi qua.

Nhưng mà, từng lớp từng lớp tiếng chuông dậm, Cơ bàn tử vị trí không gian tựa hồ bị kịch liệt chấn động bóp méo, dù là Nhiên Huyết Nguyên Tức nhét đầy thiên địa, hắn cũng có thể tìm ra một phần ngàn vạn khe hở thoát thân ra ngoài. Hai người một đuổi một chạy, trong nháy mắt chính là mấy chục dặm xuống dưới.

Trong quá trình này, huyết sắc hồng quang trong nháy mắt chập trùng mấy chục cái qua lại, có thể kết quả tốt nhất, cũng chỉ là đem mập mập ống tay áo xé thành mảnh nhỏ.

Mập mập lộ ra đầu trơn phong phú cánh tay, sắc mặt cũng trắng bệch cực kỳ. Nhiên Huyết Nguyên Tức kia bốc hơi khí huyết, hấp thực nguyên khí âm độc chất tính, coi như chỉ lau tới biên, cũng không phải dễ chịu. Huống chi chất chứa trong đó lảng lệ sát ý, vô số lần đụng chạm lấy hắn nơi trọng yếu sinh cơ nhịp đập, tại huyền diệu vô cùng khí cơ cấu kết hạ, hắn chỉ ít tại trước quỷ môn quan

đi mười cái qua lại.

Sợ hãi thôi phát phía dưới, mặc cho mập mạp tâm trí làm sao thâm trầm, cũng là giận không kèm được, nụ cười trên mặt lại càng ngày càng thâm. Thân hình hấn không ngừng, trong miệng chỉ nói: "Sư đệ lại giảm nhiệt, kia bảo bối ta không muốn là được. Lại nói, dưới mắt phiến phức cũng không ở ta nơi này bên cạnh a!" Lời còn chưa dứt, lại là một cái tiếng chuông vang lên, chỉ cần không phải kẻ điếc, phương viên trăm dặm tu sĩ liền không có khả năng bỏ qua cái này "Chỉ thị". Chỉ thấy trong bầu trời đêm rất nhiều kiếm quang thoáng dừng lại, tiếp lấy tựa như dập lửa lưu oánh, đuổi sát tới.

"Phiến phức tới, hai người chúng ta dừng tay đi!" Mập mạp gầm rú, thân hình lui được gấp hơn. Lý Tuần ngược lại thật sự là nghe lời ngừng lại, rất nhanh hai người liền giật ra khoảng cách. Mập mạp lại lui hơn một trượng, đem khoảng cách kéo lại khoảng năm trượng, cũng dừng thân lại, nụ cười trên mặt trong chốc lát thu sạch sẽ, tiếp theo quát: "Ma đầu, người còn có thể chạy xuất cái này thiên la địa võng đây?" Thanh chấn trăm dặm, khí thế cực tráng. Chỉ là, gầm rú đồng thời, hấn bụng dưới một trận nhúc nhích, cũng phát ra một đường cực yếu ớt sóng âm: "Đại gia huynh đệ một trận, theo ta chỗ này đột xuất đi!" Tiếng nói vừa dứt, tứ phía kiếm quang tụ hợp, còn có nhân tại kêu to "Ma đầu ở chỗ này", "Cơ tông chủ hảo thủ đoạn" loại hình, thanh âm xa xa truyền tới, dần dần chuyển rõ ràng. Chính như Cơ bàn tử nói, phiến phức đến rồi!

Chỉ là cái này tình trạng, không phải là tên kia một tay bồi dưỡng sao? Được khen rồi làm tới, thủ đoạn này cũng coi là lợi hại!

Lý Tuần cười lạnh, ánh mắt hơi liếc, đem không trung tình thế thu hết vào mắt, tới đồng thời, hấn mỗi một tắc cơ thể đều tại Nhiên Huyết Nguyên Tức thiêu đốt hạ, bốc hơi nổi sương mù, tiêu bôi thực chất. Hiện tại Lý Tuần, đã không có "Nhân" kiểm tra triệu chứng bệnh tật, mà giống như là một cái trạng thái khí yêu linh. Theo Huyết Ảnh yêu thân hoàn thiện, Lý Tuần cảm ứng cũng càng ngày càng nhạy cảm, hấn có thể cảm giác được, tại tứ phương tụ hợp kiếm quang đằng sau, còn có vài một tên phiến toái tới lúc gấp rút nhanh tiếp cận bên

trong, mấy vị này, mới thật sự là phải chú ý.

Dựa vào cái này nhạy cảm cảm ứng, hẩn thoáng sửa bỏ chạy tuyến đường. Cuối cùng liếc mắt Cơ Bất Thác, xác nhận chính mình tạm thời không có cách nào khác giải quyết cái này phiền phức, thấp hắc một tiếng, thân hình đột nhiên vọt tới trước.

Cơ bàn tử ngấn ngơ, liên hồi khiển trách âm thanh bên trong, rộng lớn thân thể bỗng nhiên lật nghiêng, đồng thời bả Kinh Thần chung gõ được vang động trời, chân thực hiệu dụng không có một chút, chỉ là tứ phía cỏ cây đổ đại mi, bị sóng âm liên tục thúc gẫy, đổ rạp một chỗ.

Hai người gặp thoáng qua, Lý Tuần thân hình đột nhiên thượng chiết, tốc độ vậy mà lại lần nữa tiêu thăng, nghiêng nghiêng chen vào bầu trời đêm, dựng lên một đường huyết sắc trường hồng.

Trên bầu trời kiếm quang đã tới không kịp tụ hợp, chỉ có ba lượng đạo góp được gần, kiên trì xông đi lên cản chở, nhưng lại tại hơi dừng phong mang thời khắc, băng tán chảy trở về. Hồng quang nửa chút dừng lại cũng vô, hướng phía phương hướng tây bắc, bão táp đột tiến.

Lý Tuần cẩn thận né qua mấy cái kia cường đại phản ứng, lần thứ hai sửa đổi phương hướng, đang muốn nhất cổ tác khí, trốn xa ngàn dặm, bên tai đột nhiên nghe được một tiếng giận thét lên: "Nghiệt chướng, đi đâu!" Thanh âm lọt vào tai trước một khắc, Lý Tuần huyết hồng tầm mắt bên trong, bỗng dừng thoáng hiện quang mang.

Cái này quang cũng không chướng mắt, tựa như bầu trời đêm trăng tròn tung xuống, thanh tịnh như nước, lại tại trong nháy mắt đem đầy mắt huyết sắc gột rửa sạch sẽ. Khôi phục lại bình thường tầm nhìn, Lý Tuần ngược lại có chút không thích ứng, cũng liền tại hơi hoảng hốt khoảng không, liền có nhân đưa lên đánh đòn cảnh cáo!

Nặng như sơn nhạc cường áp trực quán xuống tới, Lý Tuần không còn kịp

suy tư nữa vì sao lại có người có thể đuổi theo tốc độ của hắc, thân thể đã tự sinh phản ứng, huyết vụ hồng quang chấn động trường khai, tựa như cùng băng tán khói bụi, tại cường tuyệt áp lực dưới, bốn phía lưu động, quỷ dị yêu mị, làm cho người quan chi trái tim băng giá.

"Thì ra là thế, Huyết Ảnh yêu thân còn có thể như vậy cách dùng!" Lý Tuần trong đầu lại nhiều một tầng thể ngộ, tinh thần của hắc hoảng hốt trong mê ly, giống như xuất nhập hư thực tầm đó, đã không còn lấy "Thân người" tự hạn chế, chính là bởi vì đi tầng này công cùm xiềng xích, « Huyết Thần Tử » thượng rất nhiều trất sấp không thông chỗ, tựa như minh châu kết xuyên, điểm điểm tập trung, dần dần khai giải.

Trong lòng của hắc hi nhạc khó tự kiềm chế, cười ha ha một tiếng, nhưng tại yêu dị huyết vụ trạng thái dưới, tiếng cười chỉ hóa làm "Tư tư" quái hưởng, thứ tự buông ra, thẳng đánh vào phụ cận chư tu sĩ trong lòng đi.

Lúc trước giận uống người kia nghe này "Tiếng cười", lấy trầm thấp hùng hậu tiếng nói thờ dài: "Yêu ma biến hóa, triệt đến tâm hồn, khắp người sinh sôi, quả nhiên là Huyết Thần yêu biến chi pháp. Nghiệt chương, còn không quay đầu lại!" Lời nói vẫn quanh quẩn, giữa trời sơn nhạc trọng áp đột nhiên tiêu tán, lại có rễ cây từ trong hư không xuất, khơi thông bách tiết, hoa thực đồng thời sinh, cao vút vật hoa, càng có sinh sinh nguyên khí, tỏ khắp tứ phương. Do cực mạnh mà tới héo yếu, lại có thể khiên động lục hợp, thẳng đem hư không thu hóa trong đó, chế trụ Huyết Ảnh yêu thân thông lộ, nó thủ đoạn thần thông, một tới như vậy.

"Tốt một cái Diệu Pháp Liên Hoa!" Chỉ nghe Cơ bàn tử thanh âm từ phía dưới xa xa truyền đến: "Vô Nhai hòa thượng không hổ là Thích Môn Long Tượng, ngưỡng mộ núi cao a!" Lời nói còn chưa rơi, giữa không trung chợt có huyết quang bắn ra, chung quanh khí quyển cũng đột nhiên khô nóng lên. Trong hư không Vô Nhai hòa thượng lấy thần thông hoá sinh hoa sen pháp tướng run rẩy một cái, có một mảnh cánh hoa rủ xuống, tiếp theo hóa nhập hư không.

Khe hở sơ hiện, huyết vụ đầy trời lập hóa hồng quang, trực thấu ra tới, trên đường đi nguyên khí giao tóa, như điện quang lôi đình, âm vang có thanh.

Giờ khắc này, không biết có bao nhiêu người ngược lại hấp lương khí, vì Huyết Ảnh yêu thân bá đạo kỳ quý mà sợ hãi thán phục, lại không biết người trong cuộc cũng ở đó không ngừng kêu khổ.

Nghe Cơ bàn tử giống như tán thưởng lại như tiết lộ bí mật ngôn ngữ, Lý Tuần mới biết được vừa mới xuất thủ, lại là chính đạo cửu trong tông Pháp Hoa Tông chi chủ, Thích Vô Nhai lão hòa thượng.

Lúc này Lý Tuần chỉ cảm thấy, vận khí của hắn thật sự là kém đến cực điểm, lần này Thủy Kính đại hội, chính đạo cửu tông thủ lĩnh chỉ ba vị, ngoại trừ Lệ Đẩu Lượng, Thiên Chỉ bên ngoài, chính là lão hòa thượng này, chỉ là, hắn làm sao tới được như vậy nhanh?

Suy nghĩ sơ sinh, trước mắt lại là một đạo quang mang lóe qua. Lý Tuần lúc này đã đánh lên mười hai vạn phần tinh thần, lại tiếp xúc đến cái này kì lạ tia sáng, trong lòng của hắn lập tức cảnh báo vang lên.

Đúng vào thời khắc này, Cơ bàn tử thanh âm lại âm hồn bất tán quần đi lên: "Lại là Triệt Thiên Thủy Kính, tốt!" Lý Tuần rốt cục bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai là Triệt Thiên Thủy Kính!

Cái này Thủy Kính Tông trấn tông chi bảo, thường nhân chỉ biết nó có thể minh tam giới, đoạn Ngũ Hành, minh triệt thiên hạ vạn vật, cũng rất ít nhớ kỹ này kính càn "Thực dụng" một mặt. Tỉ như hiện tại, cũng không biết đây là cái gì diệu dụng, quang mang tự ở ngoài ngàn dặm phóng tới, giữa trời đảo qua, mặc cho Huyết Ảnh yêu thân sao mà thần tốc, cũng bị thấm nhuần không bỏ sót, hơn nữa còn có trì trệ thân hình công dụng, lúc này mới bị Thích Vô Nhai thoải mái chặn đứng.

Có Cơ bàn tử "Nhắc nhở", Lý Tuần sách lược tự nhiên có chỗ biến động, tốc độ của hắn không giảm, tâm thần lại phân ra non nửa, tinh tế trải nghiệm kính

quang mang tới ảnh hưởng.

Ngược lại là Thích Vô Nhai thân là tông chủ chi tôn, đã cùng người khác vây kín, một kích không trúng, cũng không tốt lại đi xuất thủ, cho Lý Tuần một cái cơ hội thờ đốc.

Mượn cái này không còn ngăn, Lý Tuần phi độn phương hướng có chút biến hóa, rời đi xa xa Thích Vô Nhai lão hòa thượng kia, gãy hướng tây nam bỏ chạy. Đảo mắt chính là mười dặm hơn đi qua, đã thấy Thích Vô Nhai chỉ là dừng lại nguyên địa tụng niệm kinh văn, không có đuổi theo.

Chỉ là, kia Triệt Thiên Thủy Kính chi quang lại như giòi trong xương, một đường tiếp lấy một đường, vượt ngang chân trời, chiếu triệt tứ phương.

Cái này quang cũng không có cái gì lực sát thương, lại làm cho Lý Tuần mười thành khí lực chỉ có thể dùng ra sáu bảy thành. Bị đè nén cảm giác càng để lâu càng nhiều, chặn được bộ ngực hãn khó chịu, rốt cục đánh hãn nghiêm nghị thét dài, vụ hóa thân thể lại lần nữa tụ hợp, lại không quản trước người có cái gì trở ngại, tựa như một thanh tuyệt thế thần binh, thẳng tiến không lùi, thẳng bả hư không mổ làm hai nửa!

Chỗ đi qua, nguyên khí cơ hồ bị tập cướp không còn, chỉ để lại thật dài đồ sậm quỹ tích. Khí thể như vậy, đã mất nhân có thể ngăn cản kỳ phong. Phía trước nguyên bản còn có ba năm người, lúc này lại đã tán được sạch sẽ, vì Lý Tuần nhường ra một mảnh đường bằng phẳng.

"Thật tốt!" Lý Tuần lúc này cũng vô ham chiến chi ý, chỉ đem tâm thần đặt ở phía sau mấy cái kia cường nhân trên thân, lại chú ý lẫn tránh Triệt Thiên Thủy Kính quang mang, chỉ cần có thể thoát ra mấy ngàn dặm ngoài, nghĩ đến những người kia cũng đuổi không kịp tới.

Trong lòng nghĩ như vậy, hãn tăng cao khí thể không khỏi có chút hạ xuống, vừa vịn tại cái này hướng cao hạ xuống đương khẩu, trước mắt chợt có bóng người chớp động. Ngay sau đó, sắc bén kiếm khí xuyên thấu hư không, đập vào

mặt.

Bàn về thanh thế, luận uy áp, cái này sóng kiếm khí so sánh với Thích Vô Nhai đều có nhất định chênh lệch, nhưng mà từ đó lộ ra tới, nhìn thẳng sinh tử thông thấu sắc bén, nhưng lại ở xa Thích Vô Nhai phía trên.

Giờ khắc này, Lý Tuần mãnh liệt cảm giác được, cùng Thích Vô Nhai đánh nhau chết sống, cuối cùng phân ra tới chỉ là thắng bại. Mà cùng người này giao thủ, kết quả cuối cùng, sẽ chỉ là sinh tử hai chữ!

"Ai. . . Ách, Minh Cơ tiên sư!" Đối diện nữ tu mắt lạnh xem ra, ánh mắt bên trong vắng lặng không gợn sóng, có thể bị cái này ánh mắt vừa chiếu, Lý Tuần trong đầu đã là trống rỗng, cái gì kế thoát thân đều biến mất được sạch sẽ, chỉ là tùy theo xung kích dư lực thẳng tắp xông lên phía trước.

Trước mắt lóe qua như băng tuyết kiếm quang, cùng Lý Tuần quanh thân phóng xạ xuất Nhiên Huyết Nguyên Tức xen lẫn tại một chỗ, tựa như không căn cứ nổi lên trận gió lốc, tiếng gào rít bên tai không dứt.

Tại hô hô trong tiếng gió, Lý Tuần lại giống như là rơi vào đến một cái giải thoát không ra trong mộng, toàn bộ thiên địa tựa hồ cũng xa cách lách đi. Trong mắt rõ ràng chiếu đến sáng như tuyết kiếm quang, lại hư ảo tới không thể tưởng tượng nổi — đời này kiếp này, hẳn lần thứ nhất trực diện đến từ Minh Cơ trên người sát ý!

Sau một khắc, một viên tiểu xảo sự vật theo Minh Cơ trong tay bay ra ngoài, ở trong mắt Lý Tuần chớp lên, đột nhiên liền phòng lớn ra.

Âm ảnh như mây đen khuếch tán, chỉ bất quá mấy tức công phu, liền tăng tới mười trượng phương viên. Âm ảnh biên giới vụn vụn nhúc nhích, như cái vật sống đồng dạng.

Mà theo âm ảnh hình dạng không ngừng biến hóa, một tiếng ù ù khê kêu bỗng nhiên từ trong đó tán phát ra, ban đầu nghe là tiếng sấm, tiếp theo lại giống

là hải khiếu âm thanh, cuối cùng lại như là vạn con hung thú cùng kêu lên gào thét, hồng tráng thể lương, lay lòng người phối.

Tiếng vang mới nổi lên, Lý Tuần cảm giác liền giống như là tại ngực bị nhân mãnh đảo một cái, rầu rĩ muốn tuyệt, khác biệt duy nhất, chỉ là hãn hôm nay đáng người yêu dị, không phân rõ tay chân ngực bụng mà thôi.

Theo tiếng vang biến hóa, trong hư không giống như là mở đầu kẽ nứt, tuyệt đại trùu hấp lực lượng, lấy một loại hãn khó mà phân biệt phương thức, đem hãn trên thân vật gì đó bóc ra đi, cảm giác suy yếu giống như thủy triều xông tới, nhưng chỉ vền vền một cái chớp mắt, liền bị cuốn cuộn Nhiên Huyết Nguyên Tức bốc hơi sạch sẽ!

Thụ này kích thích, Lý Tuần đột nhiên theo trong ngưng ngưng giạt mình tĩnh lại, Nhiên Huyết Nguyên Tức bỗng nhưng ngoại nhấp nháy, giống như là trống rỗng dấy lên một đóa ráng đỏ.

Tiếng gào thét đột nhiên ngừng lại, nguyên bản hướng ra phía ngoài khuếch trương âm ảnh mây đen cũng cực nhanh rút trở về, cuối cùng lại trở lại như cũ vì kia một viên tiểu xảo trang sức, bay trở về đến Minh Cơ trong tay.

Lý Tuần thấy rất rõ ràng, bảo vật mất đi hiệu lực, để Minh Cơ trên mặt hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh, bỗng bật chiến ý liền đem tất cả tạp niệm xóa bỏ sạch sẽ, phảng phất trước đó chưa từng xảy ra bất cứ chuyện gì. Lúc trước có chút hạ xuống kiếm khí triều dâng, giống như là đụng phải Lan giang cự thạch, bỗng nhưng cuốn lên, mang theo tê rít gào trở lưu, lại lần nữa xung kích tới.

"Thôn Hải linh tê! Minh Cơ mượn nó, chính là vì đối phó ta sao?" Lý Tuần đột nhiên có cuồng tiểu xúc động, hãn rốt cục lại kiến thức đến cái này hoang đường tuyệt luân thế giới. Không có âm ảnh che đậy, toàn bộ bầu trời đêm đều phát sáng lên, khoảng cách của song phương chỉ còn lại gần dặm.

Trời long đất lở cường áp đột nhiên tan biến hầu như không còn, thụ quán

tính ảnh hưởng, Lý Tuần trong lúc nhất thời khống chế không nổi, tốc độ tăng vọt, hướng về phía trước đánh thẳng đi qua.

Trăm thước bên ngoài, Minh Cơ thân thể khom người xuống, bảo kiếm lẳng lẳng ngưng giữa không trung, vừa mới to lớn tiếng kiếm rít trong nháy mắt thu liễm chí vô, chỉ có một đường như tơ như sợi kiếm khí lượn lờ quanh thân, ngưng tụ không tan.

Có thể càng dạng này bình tĩnh, Lý Tuần càng có thể cảm giác được, bị đè nén trong hư không, kia cổ băng lãnh như đao đầy trời sát ý.

Giờ phút này, Minh Cơ tinh khí thần tận ngưng làm một điểm, lại lấy một loại nào đó huyền diệu phương thức hình chiếu ở trên người hắn. Theo quanh người hắn nguyên khí biến động, khí mạch vận chuyển mà không ngừng dao động, luôn có thể tìm được một cái đối lập yếu thế phương vị, lúc nào cũng có thể bắn ra thạch phá thiên kinh một kích.

Đây chính là Minh Cơ chỗ sở trường về Thiên Tâm linh tê chi thuật, Lý Tuần đương nhiên quen được không thể quen đi nữa, nhưng mà hắn thực sự không hề nghĩ rằng, chính mình lại có trực diện này thuật một ngày?

"Thật muốn sinh tử tương kiến. . . Ách?" Tại thời khắc này, hắn thanh thanh sở sở thấy được Minh Cơ trên mặt kinh ngạc chi ý, nghĩ đến chính hắn cũng lại như là.

Hai người thân ở hư không bỗng nhiên vụn vụn — loại này hình dung có lẽ không quá chính xác, thế nhưng là Lý Tuần xác thực nhìn thấy, trước mắt hắn Minh Cơ tuyệt đối không thể chéch đi ra ngoài, tránh ra tiến lên đường xá.

Cũng tại thời khắc này, khóa chặt trên người Lý Tuần "Thiên Tâm linh tê" cũng thoát câu, đột nhiên thất bại sai lệch cảm giác, để trong nháy mắt sượt qua người hai người đồng thời ngực khó chịu, Lý Tuần còn tốt chút, Minh Cơ thậm chí tại hừ nhẹ một tiếng về sau, bên môi tràn ra tơ máu.

Liền tại Lý Tuần không biết làm sao thời điểm, bên tai lại xuyên vào một cái thanh âm quen thuộc: "Đồ đần, nhanh đi rồi!" Hắn lập tức giật mình, cũng không chút do dự, lại lần nữa tăng lực, trốn xa ra ngoài.

Tới đồng thời, trên bầu trời giống như là nổ tung một đoàn diễm lệ khói lửa, chỉ ít có hai mươi đạo trở lên ảm đạm hồng quang hướng bốn phương tám hướng bay vụt ra ngoài.

Chung quanh tu sĩ lúc này bị hoa mắt, chỉ có Triệt Thiên Thủy Kính quang mang quét ngang hư không, tiếp xúc đến hồng quang lập Hóa Hư vô.

Nhưng mà, Triệt Thiên Thủy Kính quang mang bao phủ phía dưới, vẫn có ba đạo hồng quang thoát ra, mọi người tại chỗ đồng đều đuổi không kịp, trơ mắt nhìn hăn rời đi.

Thấy tình cảnh này, phía dưới Cơ Bất Thác tái sinh tán thưởng: "Tốt một cái Thiên Huyền Trọng Chương, ma đầu kia thủ đoạn thật đúng là rất phong phú." Vừa mới dứt lời, Cơ Bất Thác liền cảm giác đỉnh đầu khác thường, ngẩng đầu lên, vừa mới bắt gặp Thích Vô Nhai chính tròng mắt nhìn hăn.

Hai người hai mắt nhìn nhau, Cơ Bất Thác nhe răng vui lên, gật gật đầu, mập mập thân ảnh đột nhiên chui vào đen nhánh trong rừng.

Lý Tuần trốn xa xuất gần nghìn dặm, mắt thấy Triệt Thiên Thủy Kính không cách nào soi sáng nơi đây, mới thở hỗn hển một ngụm thở dài, phi thân đầu nhập phía dưới trong núi rừng. Dừng thân hình, hăn nghiêng đầu nhìn chung quanh, đã thấy không đến bóng người, rơi vào đường cùng, đành phải gõ gõ một bên thân cây.

"Uy, còn giấu cái gì a, ra đi!" Cùng với hừ lạnh một tiếng, Thủy Diệp Lan vẫn là Bách Quỷ cách ăn mặc, lại phục hồi nàng diện mục thật sự, thản nhiên theo một bên khác ở giữa rừng cây đi tới.

Lý Tuần mượn một chút ánh trăng, trông thấy Thủy Diệp Lan thần sắc trên

mặt tựa hồ có chút dị dạng, liền ngạc nhiên nói: "Thế nào?"

"Ừm, ta cảm thấy. . . Người rất phiền na!" Phịch một tiếng vang lớn, bất ngờ không đề phòng, Lý Tuần bị nàng kẹp lấy cổ chống đỡ tại sau lưng đại thụ chơi lên, đột nhiên tới ngay thở cùng xung kích đỉnh đến Lý Tuần trong lúc nhất thời liền kinh ngạc đều quên, kiếm hạ không có cách nào thoát thân, đành phải nắm lấy cổ tay của nàng, cau mày nói: "Người làm cái gì!" Thủy Điệp Lan cũng không nói chuyện, chỉ là hung tợn nhìn hằm hằm, thật lâu, mới "thiết" một tiếng, buông tay ra, lại thấp giọng chú nói: "Không có can đảm quý, có còn hay không là nam nhân a!"

"Ách?"

"Người có dị nghị không? Ta cũng bắt đầu đồng tình Âm Trọng Hoa nữ nhân đó, nàng đến tột cùng là bị người làm sao sai sử a!"

"Lúc này mới mấy ngày, ta đã bị người theo ở ngoài ngàn dặm điều đến hai lần, cũng đều loại này không đáng giá được nhắc tới phiền toái nhỏ, người liền không hiểu được chính mình tăng thêm sức sao?" Thủy Điệp Lan nhìn thật sự tức giận, mặc dù không tiếp tục "Gia hại" Lý Tuần, lại đem bên cạnh thân cây bị đá bang bang loạn hưởng, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép dáng vẻ.

"Đây coi là cái gì, đây coi là cái gì a! Người đến cùng có hay không trực diện cường địch dũng khí! Đúng, theo ban đầu chính là như vậy, bao quát tính toán ta lần đó, người có phải hay không không dự đoán tính toán, liền không biết phải đánh thế nào đỡ a!"

"Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, cái này rất bình thường a." Lý Tuần thực sự làm không rõ ràng nữ nhân này ý nghĩ, đành phải buông tay nói: "Người cũng nhìn xem ta đúng đều là ai đi! Giống Thích Vô Nhai, còn có ngày hôm qua vị, ta xác thực đánh không lại, chính diện giao thủ chỉ là chịu chết. Uy, người cũng không muốn để cho ta chết mất đi!"

"Ta đương nhiên không muốn để cho người. . . Phi, người lại còn là cái này

lấn yếu sợ mạnh tâm thái, sớm tối cũng không thoát được vờ chết!" Thủy Điệp Lan dậm chân mắng.

"Rõ ràng đã tu thành Huyết Ảnh yêu thân, lại sẽ không vận dụng, chỉ biết là trốn đông trốn tây, chẳng lẽ ma công kia chính là lấy ra chạy trốn chết sao?"

"Ách, ta chẳng qua là cảm thấy dùng để đào mệnh tối thuận tay, tốt, không ra trò đùa, ta hiện tại. . ." Vừa nói chuyện, hần một bên quay người, chuẩn bị chuyển hoá trang phục.

Bên tai tiếng răng rắc vang, Lý Tuần cơ bắp xiết chặt, thoáng nhìn bên cạnh một gốc ôm hết đại thụ chặn ngang nổ thành hai đoạn, trong tiếng ầm ầm khuyh đảo xuống dưới, tro bụi lá rách bốn phía bay ra, càng hù dọa chim thú vô số, thanh thế kinh người.

Lý Tuần kinh ngạc ngoái nhìn, nhìn xem Thủy Điệp Lan lạ thường chăm chú khuôn mặt, cau mày nói: "Giống như không phải nói đùa ta đâu. Bất quá, đây là ta lâu dài hình thành quen thuộc, người có lẽ thấy ngứa mắt, có thể ta cũng không cần thiết cải biến đi!"

"Quen thuộc? Ta nhìn kia là thói quen mới đúng. Người lại có năng lực, gặp lại tính toán, người có thể tính toán người trong cả thiên hạ? Lui một vạn bộ giảng, người có thể tính kế tất cả mọi người, đại làm cái gì tránh chỗ thực, tìm chỗ hư, thế nhưng là, lão thiên gia đâu, người tính toán hần sao?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Bại Lộ

Chương 02: Bại lộ

Lý Tuần nhất thời nghe không hiểu, ngạc nhiên nói: "Cái gì lão thiên gia. . ." Thủy Điệp Lan ánh mắt như kim nhọn, đâm tới: "Người phải nhớ kỹ, luôn luôn liền không có nhân có thể tại lão tặc thiên trong mắt trốn trượt."

"Nếu như người không có trực diện hết thầy dừng khí, người tránh qua được thế gian hết thầy tai hoạ, lại không tránh khỏi cuối cùng kia một cái cửa thiên kiếp lôi! Người hiểu chưa?" Lần này, Lý Tuần nghe rõ, nhưng lại tạm thời lên tiếng không được.

Thủy Điệp Lan phát tiết nộ khí, lại hừ lạnh một tiếng, quay lưng đi, không còn nói chuyện cùng hắn. Lý Tuần suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng chỉ có thể duy trì trầm mặc, phối hợp thay đổi trang phục.

Đang thoát quần áo thời điểm, ngón tay vừa đụng phải mới từ Cơ bàn tử trên tay giành được những cái kia đồ chơi nhỏ, đương nhiên, còn có cái kia Mặc ti ham bảo.

Lạnh buốt trơn nhẵn xúc cảm, sử Lý Tuần nghĩ đến Tần Uyển Như, hơi suy nghĩ một chút, hắn dứt khoát bỏ tất cả "Thu hoạch" đều lấy ra, cũng mặc kệ Thủy Điệp Lan có nguyện ý hay không, nắm chặt lấy bả vai nàng, một cỗ món óc nhét vào trong tay nàng.

"Những này người cầm đi chơi tốt, chỉ có cái này, làm phiền người dùng Bách Quỷ thân phận đưa đến Âm Dương Tông Tần Uyển Như trong tay, biết nên nói như thế nào đi." Động tác lỗ mãng bên trong lộ ra chút thân mật, hiệu quả

vẫn còn không tệ. Thủy Điệp Lan kiểm một chút không có đặc thù, ngoài nhìn lại đâm hẳn một cái, mới miễn cưỡng tiếp tới.

Nghe được Lý Tuần phân phó, nàng đem kia đại vô sò tung tung, dường như đánh giá thứ này phân lượng, tiếp theo nói: "Trực tiếp hướng trong ngực nàng quăng ra, quay người liền đi, đoán chừng, nàng hẳn là muốn bảo không muốn người mới đúng. Có thể chứ?" Lý Tuần gượng cười hai tiếng, lại không nói lời phản đối.

Trải qua Huyền hải U Minh thành một chuyện, Tần Uyển Như bên kia, Thủy Điệp Lan tồn tại sợ rằng đã không còn là bí mật.

Lý Tuần trong lòng nhưng thật ra là cất khoe khoang thực lực tâm tư, miễn cho Tần Uyển Như được chỗ tốt đằng sau, qua sông đoạn cầu, nhưng nghĩ lại, hẳn lại nhớ lại một cái quan khiếu.

Có cái này Mặc ti ham bảo, Vũ phu nhân thoát khỏi Cổ Âm phương diện kiểm chế, xác nhận ở trong tầm tay. Chỉ là, vị này thâm nhập Cổ Âm quyết sách hạch tâm nữ nhân một khi thức tỉnh, mà lại không cố kỵ gì, theo trong miệng nàng chảy ra bất luận cái gì một câu, đối Cổ Âm mưu đồ đều sẽ có tuyệt đại ảnh hưởng.

Bởi vậy có thể thấy được, Tần Uyển Như lo lắng cũng không phải là không có lý do.

Như vậy, giờ phút này Yêu Phượng có thể xưng gần trong gang tấc — Lý Tuần một mực hoài nghi trên đời tại sao có thể có vừa khéo như thế sự tình. Nếu nàng phát giác được Vũ phu nhân tình hình gần đây, lại sẽ làm phản ứng gì?

Nghĩ tới đây, Lý Tuần lại nhiều hơn một câu: "Nếu có nhàn lời nói, không ngại nhiều chú ý hạ Yêu Phượng bên kia. . . A? Người hướng đến nơi đâu?" Thủy Điệp Lan cũng không quay đầu lại, khoát tay nói: "Thật xin lỗi, ta cái này trọng thương kêu tạm thời không có cùng Tê Hà vạch mặt dự định, chính người đi hao tổn tâm trí đi, gặp lại sau!" Như vậy dứt khoát? Kia đằng sau Thế Dao

phong sự tình lại thế nào nói?

Lý Tuần nhìn xem thân ảnh của nàng biến mất tại trong rừng rậm, nửa ngày mới bắt đắ dĩ lắ đầu. Chỉ là, hắ cũnđ không có thời gian có thể tiêu xài, hai ba lần liền sửa soạn xong hết, lại xác nhận phương hướng, hướng về Minh Tâm Kiếm Tông trụ sở phi nước đại.

Một bên đi đường, Lý Tuần một bên tại trong đầu thêu dệt lý do. Đây hết thấy đều là xe nhẹ đường quen. Nhưng mà, có lẽ là trước kia nói chuyện ảnh hưởng, hắ đối cái này quen thuộc trôi chảy hành vi, đột nhiên sinh ra khó mà ngăn chặn mỗi một chán ghét — cái này có lẽ cũng được xưng tụng là trốn tránh a?

Một đêm phân loạn tại thần hi xuất hiện thời khắc, trừ khử vô tung.

Tham dự hội nghị chư tông tu sĩ hoặc nhiều hoặc ít, cũng đều nghe được chút tin tức, cái này cho sắp triệu khai Minh Hội lại thêm một thanh gia vị.

Cách chính thức đại hội bắt đầu còn có một đoạn thời gian, Thủy Kính động thiên bên ngoài, đã tụ tập ngàn người trở lên quy mô, bầu trời, mặt đất, trên cây, dưới cây, không chỗ không thấy bóng dáng, ong ong phân loạn tiếng nghị luận cũng bên tai không dứt, không nói chuyện đề phần lớn vẫn là tập trung ở Thủy kính kệ ngữ, Minh Hội kết quả, còn có Yêu Phượng, Huyết Ma làm rối phía trên.

Trên đường đi nghe "Huyết Ma" cái này mới danh hào, Lý Tuần cùng ba cái sư huynh đệ kết bạn đến đây. Nhìn tình hình này, Linh Triết trước huýt sáo: "Tới bảy tám lần, còn là lần đầu tiên nhìn thấy loại tràng diện này. Là Thông Huyền chư Tông Hội minh cái này mánh lối hấp dẫn người đâu, vẫn là. . ."

"Huyền hải U Minh thành càng có hiệu quả đi." Lý Tuần bận rộn một đêm, tinh thần không tính quá tốt, không qua trong bốn người cũng chỉ có hắ mới có thể trả lời cái này nhằ chán vấn đề.

"Thủy kính kệ ngữ không cần ba ngày, liền sẽ rằ ran thiên hạ, hội minh kết

quả cũng là như thế, chỉ có Huyền hải U Minh thành tin tức, sớm ngày biết, liền có thể sớm ngày chuẩn bị. Người người đều có lòng cầu gặp may, cái này cũng không có gì lạ." Bốn người đi đến Thủy Kính động thiên trước đó, đã thấy chung quanh cây rừng mây mù vùng núi, thống làm một thể, ẩn xước bên trong có thủy quang tiếp thiên, theo mặt trời mới mọc bốc hơi lên, đem trong động thiên ngoại ngăn cách, rõ ràng là khởi động cấm chế trận pháp. Bên ngoài những này tán tu, không phải là không muốn đi vào, mà là không có cho phép, muốn tiến không cửa đi.

Lý Tuần thấy tình trạng này, trong lòng ngược lại hơi có chút cảm xúc: "Đây chính là chư tông tu sĩ cùng tán tu khác biệt." Thấy bốn người phụ cận, Thủy Kính Tông cũng đi ra vị lễ tân đến, đem bốn người tiếp nhập động thiên.

Ở trong đó ngoại trừ Linh Cơ bên ngoài, Lý Tuần bọn người là Thủy kính đại hội khách quen, lại thêm Nhan Thủy Nguyệt quan hệ, lễ tân trong lời nói liền có mấy phần thân cận tùy ý.

Lễ tân thấy bốn người đều dò xét cấm pháp, liền cười nói: "Đây cũng là lâm thời chuẩn bị, bởi vì gần hai ngày bên ngoài ma đầu nhiều lần xuất, vi kế an toàn.

"Ngoài ra, bên ngoài những này tán tu đạo hữu, vẫn là lấy xem náo nhiệt chiếm đa số, bản tông đã dự bị Thủy Kính chi thuật, đem kệ ngữ đến Huyền hải sự tình tin tức hình chiếu ra ngoài, đoạn sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia." Lý Tuần nhẹ "A" âm thanh, dù cho chỉ là một cái tư thái, Thủy Kính Tông có thể làm được như thế, cũng rất tốt.

Đủ loại khác biệt khác biệt tại giới này cũng là ở khắp mọi nơi, tựa như bọn hần những này đệ tử đời ba, có thể đi vào đi Thủy Kính động thiên, nhưng chư tông đại biểu Minh Hội chi địa, nhưng là không có tư cách đi vào.

Tiến vào Thủy Kính động thiên, liền giống như là đến một cái sóng xanh liềm diễm vùng sông nước.

Nơi này đồng thời không có tông môn trụ sở hùng hồn khí quyển, ngoại nhân lần thứ nhất đến đây, sẽ chỉ cảm giác được nơi đây thủy đạo hồ nước dày đặc tới không thể tưởng tượng nổi, tùy tiện tìm một dòng sông nhỏ, xuôi dòng mà xuống, liền có thể đến động thiên bất kỳ góc ngách nào.

Bất quá, Thủy Kính động thiên tất cả thủy hệ, vẫn có một cái vận chuyển trung tâm tồn tại, nói cách khác, theo một đầu nhánh sông chủ tiến vào một cái khác đầu nhánh sông chủ, vô luận như thế nào, đều sẽ trải qua địa điểm — Giám hồ.

Mà Thủy Kính Tông hạch tâm, cũng ở vào Giám hồ phía trên, đương nhiên, đây cũng là nó tông môn chí bảo, Triệt Thiên Thủy Kính cất giữ chi địa.

Lý Tuần đám người tại lễ tân dẫn dắt hạ, đi vào Giám hồ phía đông cái nào đó thiên nhiên Sa Châu thượng đặt chân.

Nơi đây khoảng cách gần nhất tu sĩ căn cứ, cũng có mười dặm hơn lộ trình, càng bởi vì trong động thiên thủy khí tràn ngập, trộn lẫn nồng hậu dày đặc nguyên khí, hữu hiệu ngăn cách lẫn nhau ở giữa cảm ứng.

Chỉ cần không phải cố ý sinh sự, lẫn nhau kích phát xung đột khả năng cực nhỏ, đây cũng là Thủy Kính Tông dụng tâm vị trí.

Lễ tân đem mọi việc an bài đã định, mới vừa cười nói: "Nửa canh giờ trước, quý tông Minh Hoặc tiên sư đã đến 'Vân quang đảo', Minh Cơ tiên tử còn muốn sớm hơn một chút."

"Tứ sư thúc đã đến?" Ngũ Linh Tuyền lông mày giãn ra, gật đầu nói: "Đa tạ cáo tri, tối hôm qua tứ sư thúc một đêm chưa về, lại không nghĩ đã tới trước một bước." Lễ tân mỉm cười hạ thấp người: "Đêm qua Minh Cơ tiên tử trợ tề tông cầm nã Huyết Ma, là chỉ có ba vị từng trực diện ma đầu tu sĩ, cho nên lưu tại trong tông môn thương nghị hạng mục công việc. . ." Chư vị đạo huynh lại tại đây đợi. Tiếp qua nửa canh giờ, Thủy kính kệ ngữ liền sẽ hiển hiện, Huyền hải sự tình tin tức, cũng sẽ sau đó công bố.

"Sau đó, chư vị liền có thể do tông môn tiên sư hoặc chính mình an bài hành trình, tộ tông chỉ là hi vọng tại Lang Gia Thủy Kính chi thiên, đừng có chuyện tình không vui xuất hiện. A, kỳ thật những lời này đối chư vị đạo huynh tới nói cũng không có ý gì, làm theo thông lệ, chỉ thế thôi." Đại gia hiểu ý nhất tiếu, lúc này bởi vậy diễn phát ra ngoài vài đề tài. Cái này lễ tân xử sự khéo đưa đẩy, khéo miệng sinh phong, cùng hẩn nói chuyện phiếm, cũng là không lộ vẻ nhàm chán, thời gian trôi qua rất nhanh hơn phân nửa.

Liền tại Lý Tuần cùng lễ tân nghiên cứu thảo luận động thiên bên ngoài "Thủy hoa trọng mặc" phong cấm thời điểm, mắt sắc Linh Triết đột nhiên kêu lên: "A, Thủy Nguyệt sư muội, người hướng đến nơi đâu?" Đám người nghe tiếng quay đầu, vừa hay nhìn thấy Sa Châu ngoại, Nhan Thủy Nguyệt đập trên nước hồ, cúi đầu đi về phía trước, thấy thế nào làm sao có chút không quan tâm.

Lễ tân rất là kinh ngạc nhìn sang, ngạc nhiên nói: "Thủy Nguyệt sư muội, người làm sao không tại Liễu Đình Châu, đến nơi này tới làm cái gì?" Nhan Thủy Nguyệt nghe vậy nghiêng đầu lại, tú lệ khuôn mặt thượng nhưng là cắn răng nghiêng lợi biểu lộ: "Là ai bả ta phân đến Liễu Đình Châu? Biết rất rõ ràng. . . A? Các người. . ." Lý Tuần cảm giác được, Nhan Thủy Nguyệt khi nhìn đến hẩn một sát na, thần sắc biến hóa hết sức rõ ràng, lại chần chờ một chút, mới quay người leo lên Sa Châu, triển lộ lúm đồng tiền.

"Hôm nay quá xui xẻo rồi, lại cho phân đến U Hồn Phệ Ảnh Tông nơi đó đi, bên trong người nào đó quá xấu rồi, thật vất vả tìm lý do chạy ra ngoài. Đúng, Kim sư huynh, không bằng hai người chúng ta thay đổi?" Tiếp xuống sư huynh muội nói chuyện, Lý Tuần không tiếp tục nghe. Hẩn đây trong đầu đều là Nhan Thủy Nguyệt kỳ diệu biểu lộ, so với hai ngày trước tự nhiên hào phóng, cô gái nhỏ này biến hóa thực sự quá lớn, để hẩn không thể không lưu lại chút tâm tư.

U Hồn Phệ Ảnh Tông?

Nhan Thủy Nguyệt lại phát hiện cái gì sao?

Chờ hẳn theo trầm ngâm bên trong hoàn hồn, lễ tân Kim sư huynh đã tại hướng mọi người nhận lỗi, không thể làm gì khác hơn rời đi. Nhan Thủy Nguyệt cười hì hì chấp tay, phối hợp nàng nhất quán nam trang cách ăn mặc, lộ ra xinh xắn linh động, lại đem trước đó cỗ quái che đi hơn phân nửa.

Nhan Thủy Nguyệt mặc dù không so được kim lễ tân khéo đưa đẩy, nhưng cùng mọi người quan hệ tốt đẹp, lại miệng lưỡi bén nhọn, mấy câu công phu, Sa Châu thượng bầu không khí liền càng nhiệt liệt một chút.

Chỉ là, Lý Tuần lúc này lại rất khó hòa tan vào, nhìn xem Nhan Thủy Nguyệt sinh động hay thay đổi biểu lộ, trong đầu hẳn nào đó sợi dây tuyến, càng càng ngày càng chặt.

Bên kia Linh Triết đột nhiên nâng lên Thủy kính kệ ngữ chủ đề: "Thủy Nguyệt sư muội, nghe quý tông ý tứ, hôm nay Thủy kính kệ ngữ đã sớm ra tới, chỉ là còn chưa công bố, có phải như vậy hay không?"

"Ừm, không sai a." Nhan Thủy Nguyệt cười hì hì đáp lại nói.

"Nếu như các người muốn hỏi ta tường tình, vậy liền miễn khai tôn khẩu tốt, ta cũng sẽ không vì một cái sắp công bố tin tức, xúc phạm tông môn giới luật." Nói, ánh mắt của nàng lại hướng Lý Tuần bên này nghiêng mắt nhìn qua tới.

Lý Tuần dương dương lông mày, dùng nghi vấn ánh mắt nhìn trở về, tiểu ny tử lập tức nghiêng đầu sang chỗ khác, cùng Linh Triết tiếp tục đàm tiếu.

Lúc này, một tiếng ngọc khánh thanh minh, giống như có chút nhộn nhạo sóng nước, theo Giám hồ thượng môn trớn, phương viên hơn mười dặm tiếng người trong chớp mắt này đồng đều tiêu giảm xuống dưới.

Dư âm không dứt, cũng đem lặng im phạm vi từng tầng từng tầng mở rộng.

"Nghe được tiếng nước sao?" Đối lần đầu tham dự hội nghị Linh Cơ, Lý Tuần nhẹ giọng chỉ điểm: "Triết Thiên Thủy Kính ngay tại Giám hồ bên trong,

đối ứng Thiên Tinh di động, nó vị trí cũng càng không ngừng biến hóa, trong đó đạo lý cùng 'Tinh Hà' không sai biệt lắm." Một bên Nhan Thủy Nguyệt nghe được cái này giải thích, hướng bên này nháy mắt mấy cái, cười nói bổ sung: "Nhưng mà, bởi vì tia sáng chất tính, bả toàn bộ Giám hồ cũng làm thành Triệt Thiên Thủy Kính cũng được, dù sao Thủy kính kệ ngữ sẽ ở mặt hồ bất kỳ một vị trí nào xuất hiện.

"Đương nhiên, thông qua thủy khí bốc hơi, còn có thể hình chiếu tại trong động thiên bất kỳ góc ngách nào. Này, ra tới!" Tiếng nói vừa dứt, trong mắt mọi người sóng nước đột nhiên xóa đi hết thủy gợn sóng, thật sự là trình độ như gương.

Tới đồng thời, vô số thái tuyến tại sóng nước hạ du động, giống như là thần tư khác nhau con cá, nhìn thấy người hoa mắt.

Thủy Kính động thiên nội nguyên khí đồng thời cũng bắt đầu có thứ tự ba động, trên mặt nước tựa hồ vang lên cuộn cuộn âm lôi, chấn động lòng người.

"Ha ha, cái này Thủy kính còn là lớn như vậy phô trương. . . Không cần khẩn trương, cái đồ chơi này bản thân không có tác dụng gì." Lý Tuần cười ha hả vỗ vỗ Linh Cơ bả vai, ánh mắt tảo động, muốn tìm ra Thủy kính kệ ngữ xuất hiện phương vị. Thế nhưng là trong lúc vô tình, hăn vừa lúc bắt được Nhan Thủy Nguyệt có chút mất tự nhiên xoay mặt đi, ánh mắt ôm lấy nơi nào đó vị trí.

Nhìn thấy Nhan Thủy Nguyệt cử động như vậy, Lý Tuần trong lòng khẽ nhúc nhích, trong lúc mơ hồ cảm giác được, Sa Châu thượng nguyên khí ba động có chút chút không cân đối.

Tiểu ny tử làm cái quỷ gì?

Chính suy nghĩ bên trong, bên người Linh Cơ oa kêu thành tiếng, nắm chặt lấy bờ vai của hăn kêu lên: "Nhìn đâu, Thủy kính kệ ngữ. . . Theo dưới mặt nước lộ ra đến rồi!" Lý Tuần ồ một tiếng, ánh mắt không rời Nhan Thủy Nguyệt, thuận miệng nói: "Cổ triện văn người hiểu không? Trọng yếu là nhan sắc a!"

Đang khi nói chuyện, hần đã nhìn ra, Nhan Thủy Nguyệt ánh mắt nhìn chăm chú, chính là Sa Châu gặp nước chỗ.

Nơi đó thủy khí tụ tập, mơ hồ trong đó có quang mang chớp động, rõ ràng là một mặt gương kết Thủy kính. Thoáng thay cái góc độ, Thủy kính bên trong bóng người thướt tha, lờ mờ khả biện.

Lúc này, Linh Cơ mở to hai mắt, cố hết sức phân biệt nói: "Thiên Sơn. . . Mộ Tuyết khuynh Đông Hải, sơ nhật triều đầu. . . Lại đi tới?" Thanh âm lọt vào tai, Lý Tuần giật mình, chờ hần kịp phản ứng thời điểm, trong đầu nhưng lại là trống rỗng.

Hần ngẩng đầu lên, nhìn xem kia hai hàng theo thủy khí bồng bênh mà lên huyết hồng chữ triện, xác nhận văn tự không sai về sau, phản ứng đầu tiên chính là lại nhìn về phía Nhan Thủy Nguyệt, hận không thể dùng ánh mắt một chút đưa nàng xé ra, lấy phân biệt trong đó kỳ quý huyền diệu.

Cũng ngay lúc đó, Nhan Thủy Nguyệt cũng xoay qua mặt đến, chính nghênh tiếp Lý Tuần ánh mắt sắc bén.

Hai người hai mắt nhìn nhau, tiểu ny tử rõ ràng co rúm lại một chút, cũng bởi vậy bị Lý Tuần phát giác được nàng một phen khác động tác.

Lý Tuần đột nhiên nghiêng mặt qua, tại cái góc độ này, có thể rõ ràng hơn xem đến Thủy kính bên trong bóng người, đập vào mắt cảnh tượng để hần mân khởi khóe môi, mà Sa Châu bên cạnh Thủy kính cũng tức thời sụp đổ ra đi.

Cho dù chỉ có một cái chớp mắt, Lý Tuần vẫn có thể xác nhận, Thủy kính dậm cái biểu tình kia giống như quá khứ, chỉ là mang theo lấy kinh ngạc tu sĩ, chính là "Bách Quỷ" .

Quả thật, thần tình kia tại lúc này là không thể tầm thường hơn, nhưng mà, đối với chân chính người trong cuộc mà nói, đây không thể nghi ngờ là bết bát nhất biểu hiện.

Lý Tuần lại nghĩ tới hành động mới vừa rồi của mình, trong đầu tựa hồ có cái Thiên Lô nổ vang, óc phun trào, ông ông tạp âm càng vang lên liên miên.

Hắn hơi ngẩng đầu lên, nhắm lại mắt, dựa vào cái này ngăn chặn theo sâu trong đáy lòng trướng lên bối rối thất thố, các loại lại mở mắt ra lúc, trong đầu chỉ cất một cái ý niệm trong đầu — thì ra là thế. . . Đây chính là dự đặt ra bấy a!

Tâm thần trong thoáng chốc, không biết thời gian chỉ lưu trôi qua, nhưng theo người bên cạnh nhóm phản ứng đến xem, đây chẳng qua là ngăn ngui một cái chớp mắt.

Lý Tuần nắm chặt nắm đấm, nghe khớp xương phát ra liên tục giòn vang, tiếp lấy lại mở rộng ra. Ngay tại cái này xiết chặt vừa để xuống tầm đó, trong lòng của hắn đã làm ra quyết định.

Tiến lên trước một bước, Lý Tuần đón Nhan Thủy Nguyệt hoảng hốt ánh mắt, nhe răng nhất tếu, lấy chỉ có hai người mới có thể nghe rõ thanh âm nói: "Người có chuyện nói với ta sao?" Thật đơn giản một câu, lại đại biểu cho đáy lòng của hắn nơi nào đó đê sụp đổ bắt đầu.

Lý Tuần cũng chia không rõ tâm tình lúc này đến tột cùng là thoải mái hay là hư thoát, có thể nét mặt của hắn lại duy trì e rằng trẻ có thể kích.

Tại dạng này biểu lộ hạ, Nhan Thủy Nguyệt rõ ràng e ngại, nàng thân hình lung lay, óng ánh đôi mắt bên trong rõ ràng bịt kín tầng hơi nước, nàng lại lui lại nửa bước, ánh mắt liếc nhìn hai bên.

Nơi đó, Linh Cơ bọn người vẫn hết sức chăm chú mà nhìn xem bầu trời, chờ đợi lấy tiếp xuống, Huyền hải U Minh thành tin tức.

Tiểu ny tử cố gắng duy trì thần sắc tự nhiên, đồng dạng lấy yếu ớt thanh âm nói: "Ta cũng không muốn, thật! Ta chỉ là hiếu kì. . ." Nàng giọng hát không thể ức chế run rẩy, ngay tại vừa rồi, giới này gần trăm năm nay, kinh người nhất bí ẩn, liền trần trụi hiện ra ở trước mắt nàng.

Coi như Nhan Thủy Nguyệt lại lớn mà hóa chi, cũng cảm thấy khó có thể chịu đựng, huống chi, bí ẩn hạch tâm chi nhân, cứ như vậy đứng tại trước mắt nàng, nàng quen thuộc thân thiết tiểu dung, cũng trong mê vụ bắt đầu mơ hồ.

Tại thời khắc này, nàng thật muốn khóc.

Cũng vào lúc này, tiểu ny tử rốt cục phát huy nàng quật cường một mặt, cường án lấy trào lên đi lên cảm xúc, tại vài cái thổ tức ở giữa, vuốt lên run rẩy giọng hát, nói khẽ: "Linh Trúc sư huynh, ta có thể cùng người nói riêng một lát lời nói sao?" Nhan Thủy Nguyệt thái độ làm cho Lý Tuần biết, nàng đến sau lưng nàng Thủy Kính Tông, tựa hồ còn không có muốn vạch mặt dự định.

Lý Tuần mỉm cười, không cần phải nhiều lời nữa, quay mặt sang hướng Ngũ Linh Tuyền chào hỏi một tiếng: "Ngũ sư huynh, Thủy Nguyệt sư muội có việc để cho ta đi giúp một chút, các người giúp ta nhìn xem chút." Ngũ Linh Tuyền rõ ràng không có từ Thủy kính kệ ngữ ảnh hưởng bên trong lấy lại tinh thần, run lên mới dời qua ánh mắt, tại Nhan Thủy Nguyệt trên mặt đảo qua.

Tiểu ny tử mạo hiểm vạn phần bảo vệ khuôn mặt tươi cười, Ngũ Linh Tuyền mặc dù kỳ quái, nhưng cũng không nói gì, gật đầu nói: "Nếu là Thủy Nguyệt sư muội tìm người, vậy liền đi thôi. Đúng, lúc này trong động thiên tình thế phức tạp, sư đệ người còn muốn cẩn thận mới tốt." Lý Tuần gật gật đầu, lại cùng Linh Cơ, Linh Triết chào hỏi, lúc này mới thản nhiên cất bước, đi đến Nhan Thủy Nguyệt trước người, đối nàng nháy mắt mấy cái: "Tốt, chúng ta đi thôi!" Ngôn ngữ thần sắc thoải mái tùy ý, có thể Nhan Thủy Nguyệt rõ ràng nghe được âm cuối câu kết lấy một tiếng buồn bực ân lồi. Lại nhìn Lý Tuần ánh mắt, hắc bạch phân minh bên trong, đang có một tia huyết sắc dao động lưu động, dần dần khuếch tán ra tới. Trong nội tâm nàng chua chua, không còn dám nhìn, cúi đầu dẫn Lý Tuần đi ra Sa Châu.

Tại đây như mạng nhện thủy đạo tiến lên hành, trong lúc nhất thời ai cũng không có mở miệng trước ý nguyện. Mắt thấy trầm mặc đem không ngừng nghỉ tiếp tục kéo dài, Lý Tuần rốt cục vẫn là dẫn đầu mở ra lời nói bưng:

"Thật quái, ta nhớ được trước mấy ngày hết thủy cũng còn tốt tốt. . ."Người chùng nào thì bắt đầu hoài nghi ta?"

"Tại người vẫn là Bách Quỷ thời điểm."

"Bởi vì 'Huyết đồng lệ phách' nguyên nhân?"

"Ừm."

"Có thể trước mấy ngày. . ."

"Ta nhìn người cùng Bách Quỷ đồng thời xuất hiện, làm sao lại nhiều tâm!"

"Vậy hôm nay đâu? Sự tình liên trùng hợp đến an bài người đi U Hồn Phệ Ảnh Tông bên kia, phát hiện Bách Quỷ không có 'Huyết đồng lệ phách', trở lại vạch trần ta cấp độ?"

". . . Đúng thì sao?" Nhan Thủy Nguyệt ứng vài tiếng về sau, rốt cục vẫn là chịu không được bên cạnh càng ngày càng mạnh cao áp, cảm xúc đột nhiên bạo phát đi ra: "Người không muốn bày cấu thí kiêu ngạo có được hay không? Ta biết người phiền, người sinh khí, có thể ta cũng không phải cố ý, ta cũng không muốn cùng người khó xử, ai biết. . . Ai biết chính người lên trên đụng a!" Tại đối lập yên tĩnh giờ phút này, Nhan Thủy Nguyệt kịch liệt bèn nhọn thanh âm truyền đi rất xa, không khỏi gây nên một ít người chú ý.

Lý Tuần tròn mắt hơi híp, thân hình đột nhiên lấn trước, tại Nhan Thủy Nguyệt ngô ngô giãy dựa âm thanh bên trong, che lấy mũi miệng của nàng, tránh nhập một cái khác con sông, đợi xác nhận bốn phía không người, mới thấp giọng nói:

"Nếu biết việc này không thể lộ ra ngoài ánh sáng, kia tạm thời liên vi ta ngấm lại đi." Nhan Thủy Nguyệt hận hận hất tay của hắn ra, tích thật lâu nước mắt rốt cục nhịn không được đến rơi xuống. Càng như vậy, nàng càng cảm thấy khí khổ, vốn lại phát tiết không được, chỉ có thể dậm chân nói:

"Người hảo uy phong, hảo thần sắc a, đã làm, còn sợ người nói như thế nào? Lại nói, từng cái lễ tân nhiệm vụ đều là tông chủ tự mình phân phó, người trách ta, ta trách ai đây?" Nàng đoạn văn này nói đến bữa bãi, nhưng trong lòng tình kết nhưng là bại lộ không thể nghi ngờ.

Lý Tuần lẳng lẳng mà nhìn xem, trong lòng nếu không có ba động mới là nói dối, chỉ là, hẳn rõ ràng hơn, tại cái này sống còn sự tình bên trên, như thật đem nhược điểm thao nhân thủ, vèn vện mong đợi tại kia hư vô mờ mịt tình cảm, không khác cầm dao đằng lưỡi, tự tìm đường chết.

Cho nên, hẳn vẫn duy trì đầu óc tỉnh táo, nói khẽ: "Ta nhớ được, người từng nói với ta, nếu ta nghĩ có bí mật này, người hoặc người tông môn, liền nhất định sẽ thủ khẩu như bình, hiện tại ta hỏi một chút, người, làm được sao?" Nhan Thủy Nguyệt nhảy dựng lên kêu lên: "Đương nhiên làm được, người một chút kia phá sự, ta làm sao lại đi nói với người khác."

"Chuyện này đâu?"

"Đương nhiên cũng. . ." Lời nói một nửa, nàng bỗng nhiên định trụ, cuối cùng, lại lắc đầu: "Ta không biết."

"Ừm?"

"Tông chủ an bài, ta cũng làm không hiểu, tựa như là người nói, sự tình tới quá khéo. . . Ai nha, làm sao làm thành dạng này, rối loạn!" Nhìn nàng mãnh vò đầu thống khổ bộ dáng, Lý Tuần không sai biệt lắm đã hiểu rõ tiểu ny tử ý nghĩ. Ra ngoài một loại nào đó tâm tính hoặc cân nhắc, hẳn không nguyện ý làm cho quá chặt, mà là đem chủ đề dẫn tới thực tế nhất phương diện đi lên: "Mặc kệ các người tông chủ có biết hay không, ngày đó người lời hứa với ta còn hữu hiệu sao?" Lần này, Nhan Thủy Nguyệt nhưng không có tức thời đáp lại.

Nàng căn môi dưới, ánh mắt thẳng vào chăm chăm tới, thẳng thấy Lý Tuần nhú chặt lông mày, mới căn răng nói: "Người cứ như vậy gấp này cấu thí thân phận? Người rõ ràng đã là thiên chi kiêu tử, tiền đồ rộng lớn, lại có những cái kia

hảo đồng môn, người còn có cái gì bất mãn sao?

"Vì cái gì. . . Vì cái gì còn phải lại làm một cái, không, là lưỡng cái, thậm chí nhiều hơn nhận không ra người thân phận? Có cần phải sao?" Lý Tuần liếc nàng một cái, ngữ điệu không có biến hóa chút nào: ". . . Hoặc là, cái hứa hẹn này cần quý tông tất cả mọi người để hoàn thành?"

"Hỗn đản!" Nhan Thủy Nguyệt quên dưới chân chính là lưu động nước sông, giẫm chân một cái, bọt nước văng khắp nơi, mà bỗng nhiên cất cao âm rít và cuộn tròn, cũng đưa tới chung quanh một chút bạo động.

Cũng cực trùng hợp, lúc này Giám hồ trên không đột nhiên bắn ra xuất một bóng người, không biết dùng thủ đoạn gì, tại ẩn ẩn xước xước trong sương mù, phóng đại gấp trăm lần, treo cao trên không trung, trong vòng phương viên mười mấy dặm đều nhìn thấy rõ ràng.

Lý Tuần liếc đi một chút, cũng có một ít tiểu nhân kinh ngạc, bóng người này chính là Nhan Thủy Nguyệt sư tôn, cùng hắn cũng có vài lần gặp mặt Ngọc Lam đạo nhân.

Đương nhiên, cái này lớn như vậy bóng người đưa tới càng thêm to lớn bạo động, Nhan Thủy Nguyệt quấy lên một chút kia phong ba, lập tức liền bao phủ tại cái này như nước thủy triều tiếng người bên trong, không nổi lên được nửa chút bọt nước.

Nhưng mà, Lý Tuần ánh mắt vẫn trở nên băng lãnh cứng nhắc, phụ cận hơi nước tựa hồ cũng bị hàn ý đông kết. Đình chỉ lưu động.

Giờ khắc này, Nhan Thủy Nguyệt rõ ràng cảm thấy đến từ trên người hắn sát ý!

Đồng dạng là uy hiếp, nhưng "Linh Trúc" cùng "Bách Quỷ" dù sao vẫn là khác biệt.

Chí ít tại Bách Quỷ trước mặt, Nhan Thủy Nguyệt đáy lòng, không có vượt lên tới này vô cùng vô tận ủy khuất. Toàn bằng lấy trời sinh quật cường, nàng mới kiên quyết trong mắt sương mù tiêu mất, thật đáng giận khổ bên trong, lại lời gì cũng nói không ra.

Giờ phút này, trên bầu trời kia to lớn "Ngọc Lam đạo nhân" chậm thanh mở miệng, không có nửa điểm nói nhảm, liền đi thẳng vào vấn đề: "Bần đạo hai tháng trước đó, thụ La Ma Thập tông chủ chi mời, đi trước Đông Nam biển rùng, lại tới Nam Hải, thôi diễn Huyền hải U Minh thành sự tình. . ." Lý Tuần chỉ nghe một câu như vậy, liền lại đem lực chú ý thả lại đến Nhan Thủy Nguyệt trên thân, nhưng không có ý lên tiếng.

Mắt thấy trầm mặc đem không ngừng nghỉ tiếp tục kéo dài, mông lung thủy khí bên trong, chợt nghe được một người vang vang tụng niệm: "Quân tử không kính tại thủy, mà kính tại nhân. Kính tại thủy, gặp mặt chi dung; kính tại nhân, thì biết cát cùng hung. Có lẽ có kính ở thiên địa cái, có biết vật gì a?" Bất thành linh thanh âm mờ mịt như tơ, lại rõ ràng chui vào lỗ tai, tự tự rõ ràng.

Lý Tuần lông mày thắt nút, lại lờm hạ Nhan Thủy Nguyệt, gặp nàng thần sắc kinh sợ giật mình, không giống giả mạo, trong lòng liền có so đo. Ngừng nghỉ xuống, hần lạnh giọng đáp lại: "Thủy Kính Tông nhân vật, liền chỉ còn lại cổ lộng huyền hư bản sự sao?"

"Mê hoặc có lẽ có, lại không phải 'Cổ làm', bởi vì cái gọi là kính hoa thủy nguyệt, mong muốn mà không thể thành là cũng. Linh Trúc tiểu hữu nếu có thể sáng tỏ đoạn mấu chốt này, đối ta Thủy Kính Tông, liền có thể xem như biết rõ trong đó tam vị." Theo tiếng nói, trong hơi nước bóng người đã hiện.

Lý Tuần cau mày nhìn về phía người tới, thấy nó khoan bào bác đeo, một thân có phần hoa lệ học cứu cách ăn mặc, có thể diện mục bình thường, không có chút nào có thể tư nhận ra đặc điểm.

Hần rõ ràng đối với người này có chút ấn tượng, nhưng vẫn là muốn thông

qua đối phương trên đai lưng treo khéo léo đẹp đẽ tựa hoa gương đồng, mới dám xác nhận xuất thân phận của hắn.

"Lại là Thủy Kính tiên sinh?" Lý Tuần trên mặt hữu không thể che hết kinh ngạc.

"Ta còn tưởng rằng, tiên sinh chủ trì chư Tông Hội minh sự tình, lại so với đến vạch trần ta tiểu bối này, tới trọng yếu nhiều." Lúc này Nhan Thủy Nguyệt rất cục kíp phản ứng, vội vàng hấp tấp lau mặt, khom mình hành lễ.

Thủy Kính tiên sinh hướng nàng gật gật đầu, mới hướng Lý Tuần nói: "Hội minh còn chưa bắt đầu liền kết thúc. Lúc này, bất quá là chính đạo cứu tông, Tây Liên cùng với dư tông môn đang đánh miệng trận chiến mà thôi, tề tông trộn lẫn ở bên trong, thực sự không dùng được." Vị này Thủy Kính Tông chỉ chủ giọng nói, xa xa nghe, còn có mấy phần xuất trần tiên khí, có thể cách gần đó, liền cảm giác thanh âm cũng như mặt mũi của hắn, bình bình đạm đạm, không có cái gì để cho người ta nhớ đặc tính.

Trên thực tế, đây cũng là Thủy Kính Tông truyền thừa đặc điểm.

Thủy Kính Tông lịch đại tông chủ, vô luận tiếp nhận trước đó danh hào làm sao, một khi tiếp nhận tông chủ, liền đều sẽ biến thành "Thủy Kính tiên sinh", dài mà lâu chi, "Thủy Kính tiên sinh" danh xưng này, cũng liền trở thành một cái tượng trưng ký hiệu.

Mọi người chỉ cần biết "Người này chính là Thủy Kính tiên sinh", không cần minh bạch "Thủy Kính tiên sinh là người thế nào" .

Chính vì vậy, đương Lý Tuần đối mặt cái này "Biểu tượng ký hiệu" lúc, liền rất khó nhằm vào nó tính tình, đúng bệnh hốt thuốc.

Ngược lại là Thủy Kính tiên sinh có chuẩn bị mà đến, một câu liền đoạt tiên cơ: "Linh Trúc tiểu hữu chớ trách Thủy Nguyệt, ta nguyện lấy tông môn danh dự phát thệ, nàng xác thực thủ khẩu như bình, không có tiết lộ tiểu hữu bí mật.

Không qua kia 'Trùng hợp' tiểu hữu cũng không muốn sai, thiên hạ không có như vậy trùng hợp, Thủy Nguyệt sờ dĩ tiến đến Liễu Đình Châu, thật là ta cố ý an bài." Lý Tuần ngoắc ngoắc khóe miệng, đối Thủy Kính tiên sinh tựa hồ trước sau mâu thuẫn ngôn ngữ nổi lên hứng thú, hần hơi quay đầu, cẩn thận lắng nghe.

Thủy Kính tiên sinh gặp hần nổi lên hào hứng, mới tiếp tục nói: "Linh Trúc tiểu hữu có thể xưng ngút trời kỳ tài, tu vi tinh tiến tốc độ, sợ rằng chỉ có năm đó Chung Ân có thể so với mô phỏng, suy một ra ba coi là bình thường sự tình mà thôi.

"Như thế, tiểu hữu liền ứng hiểu, cái gọi là 'Nhìn bề ngoài mà biết trong, môn mao mà phân biệt xương', đơn giản chính là lấy một cố định chi pháp, chải vượt mạch lạc, thống trừ tán loạn chi biểu tượng, ngược dòng lưu quy nguyên mà thôi. Thế nhưng là, tại 'Quy nguyên' trước đó, tiểu hữu thế nhưng là nhất định phải biết 'Nguyên' là vật gì?"

"Này cũng không cần. . ."

"Là, ta phân công Thủy Nguyệt, tựa như nhân ngược dòng lưu mà lên, Thủy Nguyệt làm 'Thuyền', Bách Quỷ làm 'Lưu', chưa cập nó nguyên, sao biết 'Nguyên' là vật gì?"

Lý Tuần nháy mắt mấy cái, nói: "Cũng có chút đạo lý, chỉ là, tiên sinh làm sao xác nhận 'Thuyền', 'Lưu' tư chất đâu?"

Thủy Kính tiên sinh không chút do dự, tức thời hưởng ứng nói: "Tiểu hữu cùng nó hỏi ta, chẳng bằng để tay lên ngực tự hỏi, đoạn này thời gian cùng hần ngày so sánh, phải chẳng bộ dạng cực khác?" Lý Tuần nhin không được cười lên, bật hơi nói: "Hảo lợi khẩu! Tiên sinh có thể đối ta cái này hậu sinh tiểu bối tổn nhiều miệng lưỡi, vẫn bối vô cùng cảm kích, chỉ là ta coi là, cùng nó lãng phí nước bọt, tiên sinh không bằng kêu lên một tiếng, hô bằng gọi hữu, còn tới được thống khoái chút!"

Thủy Kính tiên sinh bình thường trên mặt nở nụ cười: "Tiểu hữu nói đùa, tệ

tông đã danh Thủy kính, vì chính là xem chiếu thiên địa, không nhiễm hạt bụi nhỏ. Nếu có may mắn hiệu quả và lợi ích được mất chi tâm, chính tà chê khen chi ý, chắc chắn lệch một ly, đi một nghìn dặm, nói thế nào xem chiếu?" Như thế ngôn ngữ, ngược lại có chút sơ phai nhạt ra khỏi trần, cũng lại một lần nữa minh xác Thủy Kính Tông thái độ. Chỉ là, hần lờn ngầm cũng không ngoài hồ chính là "Người không phạm ta, ta không phạm người" loại hình.

Lý Tuần trong lòng sáng như tuyết, ngoài miệng vẫn không tha người: "Quý tông siêu nhiên vật ngoại thái độ, tiểu tử khâm phục. Chỉ tiếc, vô luận lấy như thế nào kính, cuối cùng đều là cho người ta nhìn, 'Chiếu cho người ta nhìn' cùng 'Nói cho nhân nghe' cũng không có gì khác nhau."

Thủy Kính tiên sinh hưởng ứng quen thuộc trôi chảy: "Tiểu hữu lời ấy chênh lệch lấy, này 'Người' không phải 'Kia', mà là tự thân. Một người trong mắt một thiên địa, nếu đem trong mắt ta chi thiên địa, hình chiếu cùng người khác, sai lầm tự sinh, làm trí giả không lấy."

Lý Tuần lúc này thật không có nhịn xuống, một ngụm cười phun ra ngoài, hần chỉ vào dưới chân Giám hồ thủy, lắc đầu nói: "Như như tiên sinh lời nói, mọi người làm gì lại đến mở cái gì Thủy kính đại hội, cũng không cần lại đến tìm quý tông rút quẻ xem bói, đều có tương lai riêng là được.

"Hoặc là tiên sinh ngụ ý nói là, cái này mấy vạn năm đến, quý tông là cầm giới này tu sĩ tiền đồ mệnh toán chơi đùa?"

Nghe nói lời này, Nhan Thủy Nguyệt đã là một mặt không cam lòng, Thủy Kính tiên sinh lại hồi chi lấy cười khố: "Tiểu hữu há không nghe mang ngọc có tội? Tệ tông tuy có 'Triệt Thiên Thủy Kính' cái này Tiên gia chí bảo, cũng hữu thôi diễn thiên cơ kỳ ảo, bản thân lại không về hộ chi lực, nếu không lấy ra cùng hưởng tại thế, sợ rằng lập bị diệt môn đại họa.

"Không sợ tiểu hữu bị chê cười — cái này Thủy kính thiên cơ, thế hệ đến nay, bị nhân lấy ra trên đùa còn ít a? Đối với cái này, tiểu hữu cũng hần là hữu rõ ràng

cảm ngộ mới là!" Trong lời nói rõ ràng có chút "Hẩn chí" chi ý, Lý Tuần nghe vậy, ánh mắt đóng băng, nhìn chòng chọc trương này bình thường không có gì lạ khuôn mặt, muốn từ bên trong đào ra càng nhiều tin tức hơn.

Chỉ là, Thủy Kính tiên sinh giống như cũng cảm thấy tại cái đề tài này đã nói quá nhiều, lại lần nữa mỉm cười đằng sau, đem lời nói đạo hồi chính đề, đồng thời làm lời kết thúc.

"Hôm nay ta cùng tiểu hữu gặp nhau, vì chính là làm sáng tỏ hiểu lầm — mặc dù ta bản thân đối tiểu hữu làm việc không lắm đồng ý, nhưng cũng sẽ không ở trong đó khuấy gió nổi mưa, chỉ nguyện tiểu hữu có thể lo liệu Thiên Tâm, không cầu vì thiên hạ mà tính, vẹn vẹn lấy náu thân đạo hạnh sự tình, sử chúng ta có thể an tâm." Hẩn hợp tay thi lễ, đoan chính khiêm cung, nhìn không ra nửa phần hư sức. Liền ngay cả bên cạnh Nhan Thủy Nguyệt cũng học hẳn, khom mình hành lễ, so sánh với lúc trước, thần thái bình tĩnh rất nhiều.

Lý Tuần cười đắc ý, từ chối cho ý kiến, có thể tính e rằng lễ cực kỳ.

Thủy Kính tiên sinh cũng không so đo, nhẹ xuất một hơi, dắt Nhan Thủy Nguyệt tay, quay người liền muốn rời đi.

Đi hai bước, hẳn bỗng quay đầu, hòa thanh nói: "Tiểu hữu đồng thời vô phân thân chi thuật, hôm nay thân kiêm ba vị, dù rằng đạt được tam trọng chỗ tốt, cũng nhất định phải gánh chịu tam trọng áp lực, ở giữa tốt xấu, ta không dám nói bừa, chỉ là tổ tiên có lời: 'Hữu chi dĩ vi lợi, vô chi dĩ vi dụng', biết được hữu vô tương sinh, mới là 'Hằng pháp' .

"Tiểu hữu ít thấy nó 'Hữu', không thấy nó 'Vô', phải chăng chính là thấy nó bề ngoài mà không thấy trong đó, ít thấy nó hiệu dụng, mà quên đi 'Hiệu dụng' căn nguyên đâu?" Nói xong, hẳn hơi gạt đầu, lúc này mới thật đi.

Lý Tuần không nói một lời, lẳng lẳng nhìn xem hai người biến mất tại môn lung trong hơi nước, đột nhiên lãnh tiểu nhất tiểu: "Đường hoàng! Cái gì bất kể hiệu quả và lợi ích chê khen, vì còn không phải liền là toàn thân tự vệ a? Ở đâu

ra nói nhảm nhiều như vậy!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Âm Dương

Chương 03: Âm dương

Trong sương mù khi khi một tiếng cười, trở lại hoàn toàn không có âm thanh.

Lý Tuần nhưng cũng không kinh ngạc, trên thực tế, tại trò chuyện quá trình bên trong, song phương đối trong sương mù người đều có cảm ứng. Nhất là kia uyên thâm khó dò sát ý, theo sương mù phun trào, vụt sáng chợt diệt, không biết cho Thủy Kính tiên sinh bao lớn áp lực.

Vị này một tông chi chủ, có thể đối Lý Tuần khách khí như thế, trừ chính Lý Tuần năng lực ngoại, cái này trong sương mù nhân cũng giành công không nhỏ.

Ngọc Lam đạo nhân diễn giải đã đến hồi cuối, Lý Tuần cũng tìm được lúc đến con đường, không nhanh không chậm trở về bước đi thong thả đi.

Mặc kệ hấn tại Thủy Kính tiên sinh trước mặt biểu hiện được cỡ nào thong dong, bình sinh lớn nhất bí ẩn bại lộ, mang tới xung kích cùng áp lực, đủ để đánh hết thủy bình chướng.

Càng chết là, đây không phải trong nháy mắt sụp đổ, mà là giết người không thấy máu thủ đoạn mềm dẻo.

Mặc kệ Thủy Kính tiên sinh biểu hiện được cỡ nào thái độ khiêm nhường, cuối cùng chiếm cứ chủ động, đều là cái này bề ngoài siêu nhiên, kì thực khéo đưa đẩy lõi đời gia hỏa.

"Sách, Thủy Kính tiên sinh. . . Liền sát nhân diệt khẩu cơ hội cũng không cho ta!"

"Ai nói? Nếu như người có gan, nửa khắc đồng hồ thời điểm, ta dẫn theo hai người bọn họ đầu tới gặp người! Đương nhiên, tiếp xuống sẽ phát sinh chuyện gì, cũng chỉ có lão thiên gia mới biết." Lý Tuần liếc mắt: "Cùng nó hiện tại thiên băng địa liệt, còn không bằng để hãn dùng thủ đoạn mềm dẻo cắt ta mấy lần, chí ít có cái giảm xóc thời gian. . ." "Người cũng không phải vội, ta nghĩ, ta chẳng mấy chốc sẽ hạ quyết định." Lời còn chưa dứt, trong sương mù ngoại, hai người đồng thời sinh ra cảm ứng.

Tiếng người chợt dừng, Lý Tuần xoay mặt đi, tại mấy chục thước ngoại, như sa trong sương mù, một điểm hồng quang dần dần rõ ràng, cuối cùng hóa thành yếu ớt bóng hình xinh đẹp, hiện tại Lý Tuần trước mắt. Không khí chung quanh nhiệt độ lên cao một chút, cùng thủy khí hợp tại một chỗ, nhẹ nhàng phong bế mũi miệng của hãn.

Nếu như đối phương nguyện ý, cái này nóng ướt không khí, lúc nào cũng có thể sẽ hóa làm lửa nóng nham tương, bả trong đó nhân nướng thành than cốc.

Lý Tuần dừng thân, cau mày nói: "Tê Hà Nguyên Quân?" Tiếng nói vừa dứt, phương viên mấy trượng thủy khí quét sạch sành sanh, Yêu Phượng ưu nhã dáng người hiển hiện trước mắt, thần sắc ngược lại là lạ thường bình tĩnh không mang danh lợi.

Lý Tuần lúc này mới nhớ tới, Yêu Phượng ngày hôm trước đã quang minh chính đại vào ở Thủy Kính động thiên, dưới mắt đụng tới, cũng không phải không thể tiếp nhận.

Hai người hai mắt nhìn nhau, theo lẫn nhau trong mắt, đều nhìn không ra cái gì thân thiện chi ý, ngược lại có chút vội vàng bên trong lúng túng. Nhìn, song phương chỉ là ngẫu nhiên gặp nhau, Lý Tuần buông lỏng một hơi sau khi, lại cảm thấy đầu ần ần bị đau.

Yêu Phượng nhìn cũng có chút phiền muộn, cau lại đôi mi thanh tú nói: "Người làm sao ở chỗ này. . ."

"Mẫu thân, đoán xem ta vừa rồi nhìn thấy ai?" Nổi lên thiếu nữ thanh âm đem đã cứng đờ bầu không khí đánh vỡ, hai người đồng thời quay mặt nhìn lại, chỉ thấy Lâm Vô Ưu cười hì hì giẫm lên mặt nước, chạy như bay tới.

Lâm Vô Ưu trên thân, màu hồng phấn thêu văn áo ngắn phối hợp cùng màu quần lụa, ngoại váy liền tay áo, nhẹ nhàng khoan khoái đáng yêu đến rối tinh rối mù, giống như là tại thủy khí ẩm ướt nặng trên mặt hồ, đã bắn xuống một sợi ánh nắng.

Yêu Phượng ung dung khuôn mặt thượng lộ ra không che giấu chút nào cứng chiều chi tình, mỉm cười vươn tay, hóa đi xung lực, đem thiếu nữ nửa năm ở trong ngực: "Ngoan niếp, người thấy người nào?"

"Chính là Thủy kính cái kia lão hoạt đầu a! Nhìn thấy hắc mới từ phía nam đi ra. . . Tuần sư đệ, là người? Thật là đúng dịp a!" Lý Tuần lông mày nháy lên, trả một cái khuôn mặt tươi cười: "Vô Ưu sư tỷ tốt, thật sự là thật là đúng dịp!"

"Phía nam. . ." Yêu Phượng dường như nghĩ tới điều gì, ánh mắt đột nhiên trở nên như sương lưỡi đao sắc bén, trên người Lý Tuần đảo qua.

Lý Tuần bản năng kéo căng thân thể, bên tai thì truyền đến Yêu Phượng rét căm căm tra hỏi: "Người vừa mới gặp qua Thủy kính?" Lý Tuần biết nàng là theo phương hướng thượng đoán được, sự thật đều tại, hắc cũng không xây từ từ chối, thản nhiên thừa nhận: "Trùng hợp nói một lát lời nói đi."

"Trùng hợp?" Yêu Phượng trong mắt sáng lợi mang giống như kim châm, khiến Lý Tuần trên mặt nóng lên: "Như tại địa phương khác, thì cũng thôi đi, nhưng tại cái này Lang Gia Thủy Kính chi thiên, chưa từng đã nghe qua 'Trùng hợp' hai chữ?" Lý Tuần thoáng ổn định tâm tư, nhưng cũng ngạc nhiên tại Yêu Phượng cùng Thủy kính "Trăm miệng một lời" . Buồn cười sau khi, nhún vai nói: "Cái này, còn có cái gì thuyết pháp sao?" Yêu Phượng thản nhiên nói: "Cũng không có gì, Thủy Kính Tông danh xưng thông thiên hiệu địa, làm việc đều hợp thiên cơ. Mấy vạn năm xuống tới, khác không có, khéo đưa đẩy xu thế

tránh bản sự nhưng là lô hỏa thuần thanh. Làm một tông chi chủ, Thủy kính làm việc, nếu không có cái lo trước lo sau, mới là kỳ quái." Nàng cũng không muốn tại đề tài này thượng dừng lại, ngừng lại lại nói: "Ta chỉ là nhắc nhở người một câu, Thủy Kính Tông những cái kia xem tướng bói toán biện pháp, khó dò cực kỳ. Bản lãnh của người phần lớn vẫn là trên Minh Tâm Kiếm Tông, thoát ly này căn cơ, Cổ Âm chưa hẳn để ý người! Người có thể minh bạch rồi?" Đây coi như là quan tâm sao?

Đối Yêu Phượng không hợp với lẽ thường thái độ, trong lúc nhất thời khiến Lý Tuần khó có thể lý giải được, cho nên đồng thời không có kịp thời làm ra hưởng ứng.

Ngược lại, Yêu Phượng bản nhân tựa hồ cũng có chút hoang mang, lông mày từ vừa mới bắt đầu liền không có giãn ra qua, chỉ là dùng tay không ý thức khẽ vuốt nữ nhi búi tóc.

Lâm Vô Ưu tại lúc này biểu hiện được thật sự là nhu thuận, cũng không nói chuyện, đôi mắt sáng lóe sáng, tại trên thân hai người qua lại tuần thuận.

Trầm mặc kéo dài một đoạn thời gian, mà giữa không trung, Ngọc Lam đạo nhân hình ảnh đang dần dần giảm đi, liên quan tới Huyền hải U Minh thành tin tức, đã thông qua loại hình thức này, hoàn toàn phát tán ra ngoài.

Chỉ là từ đầu tới đuôi, Lý Tuần không có ở phía trên lưu qua dù là một chút tâm tư.

Bất quá, không có Ngọc Lam đạo nhân che lấp, cùng một chỗ ba người liền tương đương chướng mắt.

Yêu Phượng ánh mắt quét qua, bên môi có chút lạnh tiếu: "Mà thôi, đây là chuyện của người, ta cũng chẳng muốn quản. . . Ta lại hỏi người, người cũng đã biết Âm Dương Tông tại trên hồ vị trí?"

"Âm Dương Tông?" Lý Tuần trong lòng kịch chấn, còn chưa tới kịp nói

chuyện, Yêu Phượng lại giật mình, dường như tiếp thu tin tức gì, cũng không chào hỏi, ôm sát Lâm Vô Ưu, thân hình đột nhiên tan biến. Bất quá, Lý Tuần so sánh trước kia linh mẫn mấy lần cảm giác, vẫn bắt được nàng di động quỹ tích.

Trên thực tế, chính như Yêu Phượng bản thân tính tình, nàng phi hành lệch vị trí chẳng những có tốc độ, cũng có phi dục thù lưu đường hoàng khí quyển. Không khí bị mãnh liệt phong áp chen bách rên rỉ, chính là cảm ứng nó phương vị tốt nhất kim đồng hồ.

Chỉ là, cảm ứng là một chuyện, bắt giữ là một chuyện khác, mà bắt giữ đằng sau, ứng phó như thế nào, mới là tối khảo nghiệm nhân chi chỗ.

So sánh dưới, một vị khác thì toàn bộ đổ tới.

"Này, cùng sư nương của người ngược lại thật sự là là luyện gian tình nóng a." Thủy Điệp Lan thanh âm đột ngột vang lên, cùng Lý Tuần chỉ có không đến bảy thước khoảng cách.

Lý Tuần chỉ cảm thấy sau đầu tê cả da đầu, cũng không biết là bị yêu nữ xuất quỷ nhập thần bị hù, vẫn là bị ác miệng kích thích.

Hắn lắc đầu thở dài, quay mặt lại cười nói: "Vừa rồi đa tạ, cũng chỉ có người mới trấn được Thủy kính kia lão hoạt đầu."

"Đi!" Thủy Điệp Lan cực khinh thường hừ một tiếng, ánh mắt lại chuyển hướng Yêu Phượng biến mất phương hướng. Lúc này nàng rõ ràng là "Bách Quỷ" dung mạo, lại lộ ra một cái cực ranh mãnh khuôn mặt tươi cười:

"Muốn biết Tê Hà đi làm cái gì sao?"

"Người biết?"

"Đương nhiên, buổi tối hôm qua liền biết." Nói, nàng thân hình lại ẩn vào liên miên trong hơi nước, chỉ là lạng lẽ kích phát thể nội "Đồng tâm kết", đến chỉ dẫn phương hướng.

Lý Tuần nghĩ nghĩ, vẫn là đi theo.

Mới vọt ra hơn mười dặm đường, Giám hồ thượng đột nhiên nổi lên một trận rối loạn, tiếp lấy chính là cuộn cuộn nguyên khí loạn lưu từ phương xa trực áp tới, dường như theo Thủy Kính động thiên bên ngoài, một đường truyền tới Giám hồ phạm vi.

Lý Tuần nhú mày tế phẩm cái này loạn lưu bên trong mang theo tin tức, chưa phân biệt ra được đến tột cùng, đã có nhân cất giọng hét lớn: "Lệ Đẩu Lượng cùng Yêu Phượng tử chiến, Bắc Minh xuôi nam!" Cái này sắc nhọn tiếng nói thẳng lên không trung, lập tức không biết truyền ra bao xa, lập tức lại trên Giám hồ quấy lên một trận gió lãng.

Trên hồ các tông tu sĩ nhân số cũng không tính nhiều, chỉ có khoảng ba, bốn trăm người, nhưng đều là các tông tinh nhuệ, bị vừa mới kia ngôn ngữ kích thích, cơ hồ là đồng thời đề khí phản ứng, lẫn nhau khí cơ giao thoa, ảnh hưởng lẫn nhau, lúc này bả Giám hồ chung quanh nguyên khí cắt chém được thất linh bát lạc, đầy trời hơi nước cũng tách ra hơn phân nửa.

Tại cục diện hỗn loạn này hạ, liền hiện ra Thủy Kính Tông lễ tân khéo đưa đẩy tới.

Cũng không biết bọn hãn dùng thủ đoạn gì, vậy mà tại ít càng thêm ít thời gian bên trong, đem các tông tu sĩ thu nạp ở, lại thuận theo thời thế, đem lòng ngừa ngáy gian nan các tu sĩ dẫn xuất. Mà lại nó rời khỏi lộ tuyến không giống nhau, đem các tông tầm đó khả năng xuất hiện ma sát hạ xuống mức thấp nhất độ.

Dưới loại tình huống này, đơn thương độc mã Lý Tuần liền rất là chướng mắt, trên đường đi, hãn chí ít cùng ngũ cái tông môn tu sĩ gặp thoáng qua. Hãn cũng không lo được người khác ánh mắt, chỉ là dốc lòng khóa chặt cổ trùng phản ứng, một đường phi nước đại xuống dưới.

Mắt thấy đã phải bay xuất Thủy Kính động thiên, xung quanh "Thủy hoa trọng mặc" phong cấm đột nhiên nhộn nhạo lên một vòng Thủy văn trạng sóng chấn động. Lý Tuần đột nhiên ngẩng đầu, vừa nhìn thấy giữa không trung thanh mang hồng ảnh giao thoa mà qua, trong hư không kéo ra một tia âm đạm thái quang.

Ngay sau đó, dài nhỏ thái giãn nở theo độ dài ra, quang mang chói mắt vấy xuống, đem "Thủy hoa trọng mặc" đánh ra một vòng lại một vòng gợn sóng. Lực lượng đạo nhập đại địa, phương viên trăm dặm, đều tại ù ù tiếng vọng.

"Trần Hải Bát Pháp nặng nhất khí phách, Tê Hà lại là nhất quán đường hoàng khí quyển, hai người bọn họ đánh nhau, mới thật sự là đẹp mắt. Hắc, họ Lệ tổng yêu xen vào việc của người khác, lại không nghĩ nghĩ, người ta có nguyện ý không nhận hấn tình!" Thủy Điệp Lan rõ ràng liền tại phụ cận, lại có thể mượn nhờ mờ nhạt thủy khí đến chung quanh Sa Châu cỏ cây âm ảnh, đem thân hình giấu kín vô tung, trải qua nhiều cao thủ như vậy, vậy mà không có người nào phát giác. Loại thủ đoạn này so Lý Tuần nửa điệu Phệ Ảnh Đại Pháp nhưng muốn không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Chỉ là, Lý Tuần làm sao nghe không rõ trong lời nói của nàng ý tứ đâu?

Nghi hoặc bên trong, Lý Tuần xông ra Thủy Kính động thiên, gian ngoài đập vào mặt gió mát làm khô quanh thân khí ẩm, làm hấn đầu não một thanh.

Lại giương mắt nhìn lên, liền phát hiện ở trên không khuấy động loạn lưu phía dưới, còn có hai nhóm nhân mã kịch chiến chính gấp, mặc dù khí thế không kíp, náo nhiệt chỗ, lại còn hơn.

"Cái kia là. . . Tông chủ vân liễn, Tần Uyển Như?" Lý Tuần bỗng nhiên minh bạch mấu chốt ở đâu.

Thân hình hấn đột nhiên bên dờ, chuyển tới bên cạnh nơi núi rừng sâu xa, tìm cái địa điểm ẩn núp, mới thấp giọng nói: "Buổi tối hôm qua, người đem 'Mặc ti ham bảo' đưa ra ngoài rồi?" Bóng người bên cạnh không thấy, lại có âm thanh

theo trong hư không lộ ra đến: "Kia là dương nhiên . Bất quá, người cái kia tiện nghi sử tử hảo tâm gấp a, tiết lộ phong thanh, cũng coi như đáng đời!" Lý Tuần ứng tiếng, trong đầu lại nghĩ đến Yêu Phượng tự mình tham dự cái này Thủy kính đại hội chỗ quái dị. Bây giờ nhìn lại, nàng tự hạ thấp địa vị giá lâm nơi đây, trừ Thủy kính đại hội đến Thế Dao phong sự tình ngoại, còn phải lại tăng thêm Vũ phu nhân. . . Vừa mới, nàng chẳng phải trực tiếp hỏi Âm Dương Tông vị trí a?

Hắn là dạng này, tại trong mắt hữu tâm nhân, Vũ phu nhân vị trí là không thể gạt được.

Tần Uyển Như hành hiểm đem Vũ phu nhân mang theo trên người, cố nhiên tranh thủ đến thời gian, nhưng cũng khiến cho chính mình không còn giảm xóc chỗ trống. Tại Yêu Phượng lôi đình một kích phía dưới, có thể chống đến giờ phút này, đã xem như may mắn.

Từ đến đây, Lý Tuần đang muốn quay đầu, lại nghe thấy Thủy Điệp Lan hừ nói: "Dự đoán tuyên bố, đừng nghĩ đến để cho ta dính vào. Bản nhân thương thế chưa lành, lại không muốn đi chịu chết!" Bị Thủy Điệp Lan một câu nói toạc ra tâm tư, Lý Tuần cũng không hiện lúng túng, chỉ là nhún nhún vai, lại không từ bỏ ý định này.

Càng là cùng Cổ Âm các nàng liên hệ, Lý Tuần càng có thể cảm nhận được Vũ phu nhân trọng yếu. Đặc biệt là Vũ phu nhân nắm giữ rất nhiều tin tức, với hắn mà nói, có được không gì so sánh nổi giá trị, có thể nói là cùng Cổ Âm bọn người đấu sức thắng bại tay.

"Thay đổi bất lợi cục diện, đây là một đầu. . . Duy nhất một đầu mau lẹ phương thức na!" Trong lòng chấp niệm chưa tuyệt, Âm Dương Tông vị trí không vực hạ, chính là một tiếng đuổi sát không trung kịch chiến thanh âm thế đại chấn.

Lúc trước vây công tông chủ vân liên hơn mười tên tu sĩ tại chấn động bên

trong đồng thời lui về phía sau, dòm như thế cái khe hở, vân liễn chung quanh như hoa sen thùy mây trôi khí, từng mảnh mở rộng, trở lại ào ào ngoại nhấp nháy, coi "Cánh sen" lệch vị trí, rõ ràng chính là một cái cực kỳ cao minh phong cầm trận pháp.

Lý Tuần gật đầu nói: "A, cấm pháp bản thân cũng chẳng có gì, nhưng nếu có vân liễn thượng chư tu sĩ lấy 'Cực Biến Âm Dương Pháp' điều khiển, thanh thế liền hoàn toàn khác biệt. Tấn công địch không đủ, tự vệ có thừa, ngược lại là đánh thật hay tính toán, chỉ là. . ."

"Thanh Loan đều ẩn giấu hơn nửa ngày, làm sao còn không có động tĩnh?"

"Ừm? Là Thanh Loan sao?"

"Đương nhiên, người khác ta còn phát hiện không được, có thể nàng cái kia bệnh thích sạch sẽ tính tình, nếu có thể giấu chặt chẽ, mới gọi quái sự." Lúc này đến phiên Lý Tuần kinh ngạc. Hắn nhìn ra được Yêu Phượng một phương vẫn có giữ lại, lại nghĩ không ra đối phương giữ lại chỗ trống là như thế đại!

Là đối chư Tông Hội mình vẫn là có chỗ cố kỵ sao?

Lý Tuần nhìn không ra, như năm bè bảy mảng các đại tông môn, làm sao còn có kết hợp lại khả năng. Ngược lại là Lệ Đấu Lượng nhiệt tâm như vậy hỗ trợ, ngoại trừ nó bản thân cá tính bên ngoài, không khỏi không có bày ra ân tại nhân lại hoặc hiển lộ rõ ràng "Bắc Minh" cường áp lấy thành sự cân nhắc.

Chỉ là, Âm Dương Tông tương đối Bắc Minh, thực lực quá yếu, hiện tại lại không có Âm Tán Nhân chỗ dựa, nếu vẫn kiên trì tự vệ toàn thân sách lược, lúc này trở lại tông môn trên đường, chỉ sợ sẽ là bọn hắn nghĩa địa.

Thanh Loan đến lúc này còn không ra, chẳng lẽ đang lo lắng Âm Tán Nhân nguyên nhân? Ngẫm lại cũng thế, Yêu Phượng các nàng nhưng không biết Âm Tán Nhân hiện trạng.

Ở trong mắt các nàng, Âm Tán Nhân từ trước đến nay "Xuất quỷ nhập thần", không chừng lúc nào liền giết ra tới. Lưu cái Thanh Loan, cũng coi là có chỗ chuẩn bị. . ."Chỉ là như tình thế tiếp tục kéo dài, coi như Lệ Đấu Lượng ngăn trở Yêu Phượng, Âm Dương Tông cũng rất khó thoát thân, một lúc sau, đồ đần cũng biết Âm Tán Nhân không tại phụ cận, khi đó, Âm Dương Tông coi như nguy hiểm. Ân, lúc này nếu có cái có thể đánh vỡ thường thái đích nhân xuất hiện. . ."

"Là người tông môn vị kia đi!"

"A?" Hai người đối thoại bị ngang qua chân trời kiếm quang chặt đứt, tùy theo mà đến trong trẻo kiếm ngân vang, tại sấm rền trận trận trên bầu trời, lộ ra hết sức êm tai.

Nhưng mà, đương Lý Tuần nhìn thấy kiếm quang vờn quanh bên trong vị kia tu sĩ thân ảnh lúc, lại một chút cảnh đẹp ý vui tâm tư cũng không sinh ra tới.

"Minh Cơ?" Lý Tuần tuyệt không từng muốn đến, cái thứ nhất có gan ra tới hiểu bộ người, lại là Minh Cơ.

Ở chỗ này, so Minh Cơ bối phận cao, quyền vị nặng, ảnh hưởng lớn cao nhân tiền bối tối thiểu có ngũ vị trở lên, chưa từng đến phiên Minh Cơ ra mặt?

Nhưng tại loại thời điểm này, lại nghĩ cái gì đều vô dụng, hấn trừng to mắt, nhìn xem Minh Cơ nhân kiếm hợp nhất, theo bên phía dưới cường đột mà lên, vây công Âm Dương Tông Bắc Minh tu sĩ cũng chia xuất hai người, giữa không trung chận đánh. Tê rít gào kiếm khí trong chốc lát đem ba người thân ảnh cuốn vào.

Nhìn lên bầu trời bên trong bay động điện quang, Lý Tuần bỗng nhiên đứng thẳng, bên cạnh Thủy Điệp Lan bị hấn giật nảy mình, cả kinh nói: "Người làm cái gì?"

"Ai biết. . . Không qua ngay tại lúc này, không biết mới sẽ không sai!" Âm cuối giống như mảnh khảnh cương tía, kéo căng nhưng đoạn tuyệt. Mà Lý Tuần

đã ngự kiếm thẳng lên, nhào về phía trên bầu trời chiến đoàn.

Cũng liền tại hăn bay vút lên ước chừng trăm thước thời khắc, Thủy Kính động thiên trước đó, lại có bốn đạo kiếm quang tuần tự bay lên, đuổi sát đi lên.

Lý Tuần không quay đầu lại, nhưng cũng biết, đằng sau bốn người nhất định là Minh Hoặc, Linh Cơ cùng đồng môn không thể nghi ngờ, mà có thể so sánh đồng môn buổi sáng nửa bước, liền chứng minh lựa chọn của hăn là chính xác.

Những tạp niệm này chỉ ở trong đầu lóe lên, liền bay vô tung vô ảnh, trong tay hăn "Khổ Trúc" nhẹ chấn, quanh thân khí mạch tùy theo cộng minh, ngự kiếm tốc độ lại tăng, rất có khí thế một đi không trở lại.

Nhưng mà, cũng đúng như hăn sở liệu, tại hăn cách vòng chiến đem tiếp chưa tiếp thời khắc, Thủy Kính động thiên chung quanh bạo khởi mấy đạo khí tức kinh người, đồng thời có người quát lớn nói: "Chư vị dừng tay!" Không có người nào là đồ đàn, cơ hồ là tiếng nói mới nổi lên, song phương giao chiến liền đột nhiên triệt thân, kéo ra đây đủ khoảng cách an toàn, liền xem như trên bầu trời đánh cho kinh thiên động địa hai vị, cũng nói ngừng liền ngừng, dừng trong hư không tứ ngược phong bạo.

Lý Tuần không có quản nói chuyện người kia là ai, lợi dụng song phương ngừng chiến khoảng không, hăn chậm rãi bay đến Minh Cơ bên người. Minh Cơ cũng trở về mắt xem ra, hai người ánh mắt tiếp xúc, cũng không nói chuyện, chỉ cười một tiếng mà thôi.

Mà lúc này, Minh Hoặc dẫn ba vị đệ tử, cũng theo sau. Minh Cơ hơi làm ra hiệu, cái này đám người mã liền dần dần hướng Âm Dương Tông bên kia tới gần, ở giữa cũng không nhận bất kỳ trở ngại nào.

Mắt thấy liền muốn tới gần tông chủ vân liễn, chỉ là chung quanh những cái kia "Cánh sen" dư thế không cần, nhìn đồng thời không có khai môn đón khách dự định.

Nếu thật là như thế, Minh Tâm Kiếm Tông coi như rất xấu hổ.

Đúng lúc này, Minh Cơ hướng Lý Tuần nháy mắt mấy cái, cầm kiếm ngón út có chút hướng Âm Dương Tông vờ liến bên kia câu một chút.

Lý Tuần hơi giật mình tức mình, lúc này cất giọng nói: "Một giáp trước, tại Bắc Cực được Tần Tông chủ cứu nạn tại thời khắc sinh tử, tại hạ mặc dù bất tài, hôm nay nguyện lấy sinh tử báo chi!" Thanh âm khuấy động, vang rền hơn mười dặm, trên trời dưới đất, tự nhiên nghe được rõ ràng. Hẳn bên này nói đến đường hoàng, Minh Cơ cũng ở một bên cổ vũ: "Tần Tông chủ đối ta tông đệ tử có ân, ta tông tự nhiên không có đứng ngoài quan sát đạo lý!" Nếu nói Linh Trúc phân lượng còn có chút không đủ, như vậy Minh Cơ lời này lối ra, liên liên làm người trong cuộc Lý Tuần đều không phân rõ trong đó một chút chân tình, một chút giả ý, càng đừng đề cập những cái kia nhìn náo nhiệt người đứng xem.

Tông chủ vờ liến bên trong thoáng lặng im một lát, rốt cục có hưởng ứng. Mở miệng chính là Tần Uyển Như: "Thiện nhân thiện quả, bản tọa thân thụ.

"Minh Cơ tiên tử, nhiều năm không thấy, một thân hiệp cốt, còn thẳng trước kia, vị này, chính là Minh Tâm Linh Trúc đi, năm đó Bất Dạ thành tử biệt, lại không nghĩ đạo hữu bay xa vạn dặm, làm cho người lau mắt mà nhìn." Nghe cái này nhu hòa uyển chuyển thanh âm, Lý Tuần ngậm thở dài ra một hơi, phía dưới này tử, lớp vải lót đều có. Minh Cơ nhìn như lỗ mãng hành vi, lại tại tình nghĩa thương trối lại Âm Dương Tông.

Chẳng những hiểu dưới mắt mũi, còn một lần nữa cho Âm Dương Tông chuyển biến lập trường không gian.

Nếu như Tần Uyển Như không phải thật sự choáng váng, chí ít tại gần đây nội, nàng hẳn là sẽ lựa chọn cùng chính đạo cửu tông đứng tại cùng một cái trên chiến tuyến. Cuối cùng được lợi, vẫn là chính đạo cửu tông.

"Thật sự là một thạch cân nhắc điều hảo thủ đoạn!" Lý Tuần thầm khen một tiếng, nhưng lại nhìn thấy Thủy Kính động thiên ngoại, một bóng người lơ lửng

mà lên, tay áo bông bành, eo xuyết gương đồng, chính là Thủy Kính tiên sinh.

Tu vi của hắn so với Yêu Phượng, Lệ Đấu Lượng tự nhiên kém xa tít tắp, không qua thân là địa chủ, mở miệng điều đình, nhưng là thiên kinh địa nghĩa.

"Lệ Tông chủ, Tần Tông chủ, còn có Tê Hà Nguyên Quân, chư vị đều là Thủy Kính Tông khách nhân, như ở đây có bất kỳ tổn thương, đều không phải tệ tông nguyện ý gặp đến. Thủy kính bất tài, nguyện ở giữa điều đình, mời mọi người tạm dừng can qua, làm sao?" Nghe Thủy kính miệng trong "Ở đây", "Tạm dừng" các loại ngôn ngữ, Lý Tuần không nhịn được cười, chỉ là, hắn rất nhanh liền không cười được.

Trên bầu trời một ánh mắt phóng tới, đánh trên người Lý Tuần, lại để toàn thân hắn vì đó nóng lên. Cái này hiển nhiên đến từ Yêu Phượng. Mà cơ hồ cũng ngay lúc đó, sau lưng tông chủ vân liền bên trong, cũng có ánh mắt bắn ra tới, đồng dạng ổn định ở trên người hắn.

Thụ này kích thích, Lý Tuần đột nhiên nhớ tới, đối với hắn mà nói, mọi người tại chỗ quan hệ, thật sự là loạn tột đỉnh, chỉ là suy nghĩ một chút liền cảm giác đau đầu. Dành thời gian mắt nhìn cách đó không xa Linh Cơ, cái này tu vi yếu nhất huynh đệ, cố nhiên rõ ràng có chút luống cuống, có thể bởi vì đơn thuần mà hiển hiện ở trên mặt thần sắc biến hóa, lại làm cho hắn không khỏi hảo hảo hâm mộ.

Song phương ánh mắt cơ hồ tại đồng thời dời, ngay sau đó, Tần Uyển Như đã vượt lên trước tại vân liền bên trong lên tiếng: "Đa tạ Thủy Kính tiên sinh hảo ý, chỉ là bản tọa thề cùng bắt mẹ tới thù không đội trời chung, nơi đây lại không có gì chỗ trống có thể giảng!" Ngoại trừ Lý Tuần loại này biết rõ trong đó quan khiếu nhân vật, ở đây tu sĩ đều là lơ ngơ.

Chỉ tiếc, mặc kệ là Tần Uyển Như vẫn là Yêu Phượng, đều không có nhân tâm giải thích.

Bên này tiếng nói vừa dứt, trên bầu trời Yêu Phượng liền lạnh chế giễu: "Cổ

gia đuổi bắt đào nô, là việc hợp tình hợp lí, ta bên này cũng không cần Thủy kính người phí tâm." Nghe nàng tự xưng là "Cổ gia" nhân, không những Lý Tuần, liền liền Minh Cơ, Minh Hoạch bọn người, trên mặt cũng không quá đẹp mắt.

Loại chuyện này ước chừng tại có thể nói không thể lời tầm đó, bằng chính là một điểm cảm giác, mà Yêu Phượng lời ấy, chẳng khác nào là ở phía trên bồi tàng là lạ gia vị, hắc không chết người, lại làm cho nhân rất khó có cái hảo tâm tình.

Bất quá, thụ này quấy nhiễu, cũng vền vền số ít mấy người mà thôi, giống Lê Đẩu Lượng liền hoàn toàn không bị ảnh hưởng, hắc ha ha cười nói: "Nguyên Quân dùng cái gì lấn ta a? Cổ Chí Huyền cùng Âm Trọng Hoa chuyện cũ năm xưa, ta cũng biết một chút, trong đó xoắn xuýt tạm dừng không nói, chỉ nhìn trong đó bối phận. . ." Nói câu đối Tần Tông chủ bất kính lời nói, vấn đề này chính là Nguyên Quân muốn xen vào, cũng muốn đi tìm Âm Trọng Hoa mới tốt, ở giữa cách bối phận, cũng không tốt đi quá giới hạn đúng không?" Có lẽ là Lý Tuần ảo giác, hắc mơ hồ cảm giác được, đương Lê Đẩu Lượng kéo ra "Bối phận" cái này trương da hồ lúc, trên dưới tứ phương bầu không khí tựa hồ có vi diệu chuyển biến. Có khoảnh khắc như thế, hắc thậm chí cảm thấy được chung quanh tĩnh được tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Kế tiếp, Yêu Phượng cười nói liền đem cái này phần dị cảm giác đánh trúng vỡ nát: "Chuyện lạ quái luận! Ta chỉ là yêu ma, nghe không hiểu các người những cái kia cong cong quẩn quẩn. Bắt cái đào nô, lấy ở đâu được chú ý nhiều như vậy?" Tiếng nói vừa dứt, phương xa liền có một người lạnh lùng đáp lại: "Người có hay không giảng cứu không quan trọng, chỉ cần nhớ kỹ chúng ta giảng cứu liền trở thành." Có thể tại Yêu Phượng trước mắt nói như thế, Thiên Chi Thượng Nhân đương nhiên toán một cái.

Theo cái này đối chọi gay gắt ngôn ngữ lối ra, Lý Tuần liền nhìn thấy, đã lâu Thiên Chi thăng lên giữa không trung. Mấy tháng "Không thấy", nàng một thân hoa râm trường bào, phong thái như trước, giữa lông mày quyết tuyệt hàn ý lại

càng rõ ràng. Nhìn, nếu là một lời không hợp, nàng tuyệt không để ý cùng Lê Đẩu Lượng hợp công đi lên.

Thiên Chi vừa ra, cơ hồ có thể đại biểu chính đạo cửu tông đã quyết định tương trợ chủ ý, mà ở giữa lại có Minh Cơ, Lý Tuần thay cứu vãn, không sợ Âm Dương Tông lập đi lập lại, tình thế có thể nói là triệt để đảo ngược.

Yêu Phượng hai con mắt quang như sương như tuyết, tại Thiên Chi trên mặt nhanh chóng khẽ quăn, lập tức lại ngược lại nhìn về phía tông chủ vân liền bên này.

Có lẽ là ảo giác, Lý Tuần lại cảm thấy ánh mắt của nàng tại trên mặt mình dừng lại được dài chút.

Chợt nghe nàng cười lạnh nói: "Vũ thị có thể tỉnh rồi?" Một câu nói kia đem vừa mới tạo nên tới sát khí đều đẩy ra, đám người sợ run thời điểm, chỉ có Tần Uyển Như kịp thời đáp lại: "Gia từ được Nguyên Quân chiếu cố, còn ngủ say chưa tỉnh." Lời này khách khí cực kỳ, nhưng cũng âm tàn cực kỳ, rõ ràng điếm ra Tần Uyển Như cùng Cổ gia, đúng là thù hận không đội trời chung.

Yêu Phượng lại chỉ coi thanh phong qua tai, thản nhiên nói: "Còn chưa tỉnh sao? Thế thì thật sự là đáng tiếc. Ta từ trước đến nay biết, Vũ thị trong lòng hiền từ nhất, lại không biết còn có thể ứng tại con gái nàng trên thân a?" Nói những này có ý riêng, kiêm thả tối nghĩa khó hiểu lời nói về sau, nàng thoáng dừng lại, lại khẽ thở dài: "Đều là nữ nhi, làm sao kém đến nhiều như vậy? Vô Ưu, chúng ta đi!"

"Mẫu thân a, nào có tại nhiều người như vậy trước mắt nói nhà mình nữ nhi nói xấu?" Theo thiếu nữ không thuận theo kiêu nông mềm giọng, màu hồng phấn thân ảnh đáp lấy phong, từ trên không trung rơi thẳng xuống tới. Mắt sắc như Lý Tuần cái, còn có thể thấy được nàng phía sau vừa mới thu nạp đi vào kim loại phi dục. Tiểu cô nương xem chung quanh mấy ngàn tu sĩ như không, một đầu tiến vào Yêu Phượng trong ngực, đại vung nó kiêu.

Yêu Phượng thần tình trên mặt mặc dù vẫn là lãnh lãnh đậm đậm, nhưng trong mắt từ ái nhưng là không thể gạt được người sáng suốt. Nàng khẽ vuốt thiếu nữ lỏng lẻo búi tóc, tiếp lấy lại duỗi thân chỉ tại thiếu nữ cái ót gầy nhẹ một cái: "Nói người rồi sao? Lòng dạ hẹp hòi!" Mẫu nữ hai người cứ như vậy cả người đứng xem gạt sang một bên, nếu nói không coi ai ra gì, cũng là rút nhọn nhi. Chỉ là, Yêu Phượng trong lời nói, hương vị làm sao như thế quái?

Có lẽ là Lý Tuần miễn cảm, có thể hẳn rõ ràng cảm thấy, theo Yêu Phượng rằng môi mở hạp, có một cỗ khó mà hình dung lực lượng, không theo bất luận cái gì chất môi giới, thẳng đến trong lòng của hẳn chỗ sâu, tạo nên trện trện hồi âm.

Sau lưng tông chủ vẫn liền phía trên, Tần Uyển Như đúng là một cách lạ kỳ trầm mặc.

Thủy Kính động thiên ngoại xung đột vẫn là qua loa kết thúc, đại đa số người đứng xem chỉ là thấy không hiểu ra sao, mang theo nghi hoặc dần dần tán đi.

Lúc này vui vẻ nhất đại khái chính là Thủy Kính Tông.

Thông qua trận này Thủy kính đại hội, Thủy Kính Tông thành công đem trên người áp lực dỡ xuống, lại lần nữa trở thành một cái xứng chức "Người đứng xem" .

Có lẽ chính là bởi vì như thế, Thủy Kính tiên sinh tâm tình coi như không tệ, chủ động an bài Âm Dương Tông nhân mã tiến vào Thủy Kính động thiên tạm nghỉ, đồng thời cho chính đạo cửu tông lôi kéo sáng tạo cơ hội.

Lý Tuần tạm thời không có cân nhắc trong đó khớp nối, hẳn lúc trước không cần nghĩ ngợi, phi thân cùng Minh Cơ "Cùng chung hoạn nạn" tỏ thái độ, không ngoài dự liệu dẫn tới rất nhiều khen ngợi.

So sánh dưới, Minh Cơ chỉ là từ tốn nói thanh "Làm loạn", có thể kia đánh nhẹ tại trên cả vai hẳn vỏ kiếm, lại so bất luận cái gì khen ngợi đều tới trọng yếu.

Động tác này khiến Lý Tuần thở dài ra một hơi. Theo Minh Cơ cử chỉ đến xem, Thủy Kính tiên sinh quả nhiên bả "Bất kể danh lợi chê khen" thủ đoạn phát huy đến cực chí, bí mật của hắn xem như bảo vệ.

Lúc này, lấy Lê Đấu Lượng cầm đầu, chính đạo cửu tông đại biểu chính tập hợp một chỗ, thương nghị cùng Âm Dương Tông quan hệ biến hóa.

Tổng thể mà nói, bên này thái độ vẫn là tương đối cẩn thận, đồng thời không có vội vàng cùng Tần Uyển Như trao đổi, tránh khỏi thi ân cầu báo ấn tượng xấu.

Đồng dạng, Tần Uyển Như thái độ cũng có chút bảo thủ, ngoại trừ trên miệng gửi tới lời cảm ơn bên ngoài, cũng không có chủ động nói đến cùng chính đạo cửu tông hợp tác hạng mục công việc.

Song phương cố tình thận trọng tư thái, cùng Lý Tuần đã mất nốt. Nhìn xem Minh Cơ, hắn hữu tâm hỏi nàng tối hôm qua đối chiến "Huyết Ma" tường tình.

Chỉ là còn chưa tới kịp mở miệng, chợt nghe được có nhân mở miệng chào hỏi: "Minh Cơ tiên tử, còn có vị này Linh Trúc đạo hữu, nhiều năm không thấy, có thể hay không đến vân liên thượng một lần dừng tình?"

"Tần Tông chủ?" Minh Cơ không nghĩ tới, vừa mới còn cùng Lê Đấu Lượng bọn người cãi cọ Tần Uyển Như, xoay mặt liền đưa ra mời, không khỏi hơi kinh ngạc.

Lê Đấu Lượng, Thiên Chỉ, Thích Vô Nhai cái này ba cái quyền vị nặng nhất tông chủ đồng thời quay mặt lại, cùng Minh Cơ ánh mắt một đôi, lẫn nhau đều có ăn ý.

Lý Tuần ở bên liếc mắt, nếu ngay cả sáu mươi, bảy mươi năm trước gặp mặt một lần, cũng có giao tình tình hảo tự, đại gia cũng không cần đến đả sinh đả tử. Tần Uyển Như làm như vậy, rõ ràng ôn chuyện là giả, tìm cho mình bậc thang hạ mới là thật!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Nội Ứng

Chương 04: Nội ứng

Theo lẽ nghi góc độ mà nói, một tông chi chủ, mời bên ngoài tông nhân sĩ leo lên vân liễn, không thể nghi ngờ chính là cực thân cận, cực xem trọng biểu hiện.

Tính toán ra, Minh Cơ mặc dù cùng Tần Uyển Như bối phận tương đương, nhưng trước mặt người khác cũng không dám lãnh đạm, theo đủ cấp bậc lễ nghĩa. Lý Tuần theo nàng tiến thối xu nịnh, trên mặt cơ bắp đều phát cương. Cho đến tiến vào vân liễn nội bộ, mới tính nhẹ nhàng thở ra.

Cùng Minh Cơ khác biệt, Lý Tuần dù sao tới qua, vừa mới tiến đến, ánh mắt liền tự động liếc nhìn liễn nội giường nằm phía trên. Đã thấy rèm cửa bên trong, Vũ thị thân thể bên trên, treo lấy một đoàn màu xanh đậm quang cầu, xoay tròn không ngừng. Chợt có mấy đạo hơi nhạt chút cùng màu tia sáng, theo quang cầu bên trong bắn ra ra tới, theo vũ đạo trên người xuyên qua.

Minh Cơ ánh mắt cũng rất nhanh bị cái này kỳ dị đồ chơi hấp dẫn tới.

Một bên Tần Uyển Như ôn nhu giải thích nói: "Đó chính là gia mẫu. Nàng lão nhân gia thân thụ Linh diệt ti nổi khổ, cần 'Định hồn lam tinh' mới có thể giải cứu. Bản tông hao hết trăm trở, mới do Thiên Phàm thành đại tượng sư chế thành cái này một viên, ngay lúc sắp được lại toàn công, lại không nghĩ bị Yêu Phượng đánh lén. May mắn Lệ Tông chủ đến tiên tử rút kiếm tương trợ. . ." Đối với cái này bên trong nguyên do không hiểu rõ lắm, Minh Cơ cũng chỉ có thể ta nha hai tiếng.

Tần Uyển Như mỉm cười, xoay mặt đối Lý Tuần nói: "Năm đó Linh Trúc đạo

hữu tuổi tác còn trẻ con, tu vi bình thường, mới có được cứu một tiết, bây giờ không qua bảy mươi năm, cũng đã danh chấn thiên hạ. Hôm nay càng đem lúc ấy tình trạng, toàn bộ đổ trở về, cũng làm cho bản tọa có thay đổi khôn lường chi thán." Nàng bày ra tiền bối Tôn giả giá thức, tựa hồ thật sự là tại ôn chuyện, Lý Tuần không muốn bị nàng nắm cái mũi sai sử, chỉ là này nọ khiêm tốn vài tiếng liền thôi.

Minh Cơ lại dòm chuẩn trong lời nói của nàng chi tiết, một câu kẹt tại trong đó: "Tần Tông chủ hôm nay gặp cục diện, ứng cũng là nhất thời chủ quan gây nên. Chỉ là Yêu Phượng cùng với sau lưng Tán Tu Minh Hội tình thế chính kinh, lại có lệnh đường cái này một tiết, lại không biết Tần Tông chủ phải chăng vẫn chuẩn bị theo nguyên bản kế hoạch nam trở lại đâu?" Tần Uyển Như biết Minh Cơ là đem thoại đề dẫn hướng chư tông hợp tác phương hướng, nhưng cũng không tận lực uốn nắn, chỉ thản nhiên nói: "Gia mẫu lúc này tình trạng bất ổn, trong lúc nhất thời ngược lại vội vàng không được.

Ta ý muốn tạm lưu Thủy Kính động thiên mấy ngày, hơi sự tình quan sát. Ngoài ra, Yêu Phượng khinh người quá đáng, chỉ hận ta tu vi thô thiển, trên nhất thời chống cự không được, cho nên. . ." Nàng đột nhiên đem lời nói chặn đứng, yên tĩnh yên tĩnh, mới cười lạnh nói: "Ta cũng viết một lá thư, mời sư tôn rời núi, làm ta chủ trì công đạo. Dự đoán kia Yêu Phượng cũng không dám lại vì muốn làm!" Đang khi nói chuyện, nàng đôi mắt đẹp nhìn quanh, tại hai người trên mặt đảo qua.

Lý Tuần nhìn được đi ra, Tần Uyển Như còn tại kênh kiệu, hiển nhiên đối chư Tông Hội minh một chuyện, vẫn có chỗ mâu thuẫn. Chỉ là, nàng cầm ai ra tới không tốt, lại trông cậy vào Âm Tán Nhân.

Phải biết, lúc này Âm Tán Nhân chỉ sợ còn tại Đông Nam biên rừng nội chiếu cố Anh Ninh đứa bé kia đâu, chỗ đó đuổi kịp tới?

Lý Tuần cố nén cười, đưa ánh mắt chuyển qua nơi khác. Vân liên nội mặc dù toán rộng rãi, nhưng nam nữ hữu biệt, có thể suy nghĩ địa phương thực sự không

nhiều, ánh mắt hẩn đạo qua một vòng, chỉ có thể nhìn chăm chăm trên nội bích treo lấy trang sức, bên tai câu được câu không truyền vào hai vị mỹ nhân nhi "Nói chuyện phiếm" thanh.

Ngay tại nhàm chán thời khắc, Lý Tuần trong lòng đột nhiên hơi động một chút. Cái này không khỏi cảm giác tựa như là hưởng tâm trong hồ bỏ ra một viên hòn đá nhỏ, tạo nên từng vòng từng vòng gợn sóng, nhưng lại không biết cục đá là từ đâu bay tới, quái dị cực kỳ.

Lý Tuần cuối cùng không còn là Tần Uyển Như trong miệng "Tuổi tác còn trẻ con" tiểu quý, vài chục năm nay mưa gió ma luyện cho hẩn cực kì kinh nghiệm phong phú.

Dưới loại tình huống này, hẩn rất nhanh liền làm sáng tỏ tâm cảnh, bảo trì tư thế cũ bất động, một chút xiu địa bàn tra phụ cận khả năng đối tâm cảnh tạo thành ảnh hưởng nhân tố.

Chờ một lát một lát, tại tâm nhìn cực hạn chỗ, Lý Tuần rốt cục phát hiện biến cố vị trí.

Kia là trên giường Vũ thị.

Mặc dù tư thế cùng hô hấp không có bất kỳ cái gì biến động, nhưng tại định hồn lam tinh cùng nó khí cơ trao đổi quá trình bên trong, so với lúc trước có cực nhẹ hơi cải biến, màu xanh tia sáng giống như so trước đó ít một chút, tốc độ cũng có chỗ biến động.

Mà Minh Cơ cùng Tần Uyển Như còn tại nói chuyện phiếm bên trong thương lượng, đồng thời không có phát hiện biến hóa bên này.

Lý Tuần cau mày một cái, hẩn đối định hồn lam tinh vận hành không tính là hiểu, tự nhiên cũng không biết cái gì mới tính bình thường, nam nữ có khác càng khiến cho hẩn không thể chết nhìn chăm chăm giường không thả. Là lấy tuy là trong lòng nghi hoặc, lại chỉ có thể đề xuống không nhắc tới.

Đúng vào lúc này, trong tai truyền vào Tần Uyển Như mềm mại giọng điệu, bên trong dính đến hẳn: "Nói đến, ta cùng Linh Trúc đạo hữu cũng coi như có chút duyên phận. Kinh thường một chút, còn tính là trường bối, khó được gặp nhau, không làm cho đạo hữu tay không mà quay về. . ." Lý Tuần nghe ra trong lời nói của nàng ý tứ, sau khi kinh ngạc, đang chuẩn bị mở miệng chống đỡ, Tần Uyển Như đã trước một bước nói: "Minh Tâm Kiếm Tông ngự kiếm chi đạo thiên hạ độc bộ, lại dùng chí duy nhất, tinh thuần nhất. Bình thường những pháp bảo kia đối đạo hữu mà nói bất quá là thêm phiền, có cũng được mà không có cũng không sao, ta chỗ này lại có một kiện đồ chơi nhỏ, có phần thích hợp đạo hữu sử dụng." Nói, Tần Uyển Như tức theo trong tay áo lấy ra kiện vật nhỏ đưa lên, chợt nhìn giống như là khóa đồng thau linh đang, chỉ có lớn chừng trái nhãn, thượng điều giản lược hình dáng trang sức. Tần Uyển Như đem nó đưa tại lòng bàn tay, hơi chút nhấp nhô, liền phát ra trầm thấp vang vọng.

"Vật này tên là 'Tảo Tuyết', có thể xuyên tại chuôi kiếm đằng sau, dụng tâm tinh luyện mấy ngày, nó âm thanh lui có thể thủ tâm trong vạt ý, tiến tới quấy nhiễu địch tâm. Không có gì lực sát thương, chỉ có thể xem như cái đồ chơi nhỏ, tạm làm kỷ niệm nhưng là vừa lúc." Lý Tuần cùng Minh Cơ liếc nhau, đều có chút mê hoặc.

Nếu là quá quý giá bảo vật, bọn hắn tự nhiên là sẽ không thu, có thể cái này "Tảo Tuyết linh" luận quý hiếm còn không gọi được, chỉ là thực dụng mà thôi, chính là kỷ niệm dùng hảo sự vật, như lại thêm lấy cự tuyệt, khó tránh khỏi có chút vĩnh viễn ân tình.

Hơi chút chần chờ, Minh Cơ hơi gật đầu biểu thị đồng ý. Lý Tuần được chỉ thị, mới cung kính khom người, theo Tần Uyển Như trên tay tiếp nhận. Linh đang tới tay, trong lòng của hắn lập tức nhảy một cái, trên mặt nhưng là bất động thanh sắc, chỉ là lại đi cảm ơn.

Tần Uyển Như đưa ra kỷ niệm đằng sau, cũng liền thuận lý thành chương tiễn khách, Minh Cơ cũng không cần phải nhiều lời nữa, gật hạ Lý Tuần, đứng dậy cáo lui.

Lý Tuần trộm lườm hạ hai nữ sắc mặt, coi thần sắc, nó kết quả tựa hồ còn tại song phương có thể tiếp nhận phạm vi bên trong.

Bởi vì muốn che giấu đảo ngũ cử động, tại hạ vẫn liền đằng sau, Lý Tuần cũng không có hỏi Minh Cơ tường tình. Ngược lại là Minh Cơ thờ dài.

"Chỉ Âm Dương Tông một chi, vẫn không đủ thành sự, cũng trách không được Tần Tông chủ cẩn thận như vậy... lướt qua Tây Liên chư tông, cùng Bắc Minh có lợi ích xung đột tông môn, thực sự ít càng thêm ít, hội minh sự tình, có thể dừng rồi." Lý Tuần cẩn thận từng li từng tí đáp lại nói: "Cái này dù sao không phải hành quân đánh trận, Bắc Minh thế lực tuy mạnh, cũng chưa nói tới tiêu diệt từng bộ phận, Bách Thú Tông một chuyện về sau, các tông hẳn là sẽ không cho Cổ Âm lấy phạm tội mượn cớ đi.

"Nhìn như vậy đến, ngược lại là Huyền hải U Minh thành bên kia, quần tình phức tạp, khó đảm bảo Bắc Minh không có cái gì động tác. . ." Lời còn chưa dứt, trên bờ vai sớm chịu một cái. Một kiếm này vỏ nằm cạnh thật là không có lý do, Lý Tuần mở to hai mắt, rất ủy khuất.

Minh Cơ dùng vỏ kiếm đè ép bờ vai của hắn, giống như cười mà không phải cười: "Ta cuối cùng minh bạch người những năm gần đây bả bài tập đều dùng tại chỗ nào rồi! Nhà mình tu vi còn chưa lên đi, lấy ở đâu nhiều như vậy so đo?"

Coi như người là Cổ Âm trong bụng giun đũa, để người ta một cái đầu ngón tay bắn bay, như thường không được việc đâu!" Lý Tuần dở khóc dở cười, chỉ có thể lắc đầu nói: "Giun đũa coi như xong đi, lại nói. . . Không phải đã có một vị sao?" Hắn cố ý thấp giọng, lời nói bên trong có ý riêng, tâm đắc chính là một cái khác nhớ vỏ kiếm.

Tại hắn khoa trương tiếng kêu đau đớn bên trong, Minh Cơ tiểu dung đột nhiên lẳng đọng xuống dưới, hiển lộ ra trầm tĩnh một mặt.

"Việc này đừng nhắc lại, ta nhìn Tần Tông chủ tại việc này thượng có nhiều giữ lại, chắc hẳn có chỗ cố kỵ. Nói ra tăng thêm phiền phức." Lý Tuần này này

ứng thanh, cùng sau lưng Minh Cơ, chậm rãi tiến lên. Đi không có mấy bước, chợt nghe được thanh âm lọt vào tai: "Ta ngược lại quên, cho người mượn Thôn Hải linh tê còn chưa trả lại người. Nay, tiếp lấy." Theo Minh Cơ trên tay tiếp nhận trang sức, Lý Tuần còn tại giả bộ hồ đồ: "Tứ sư thúc dùng cái đồ chơi này làm cái gì? Buổi tối hôm qua. . ."

"Buổi tối hôm qua dùng nó cùng 'Huyết Ma' giao xoay tay lại, đáng tiếc, được không đúng bệnh." Minh Cơ cũng rất thản nhiên, dăm ba câu đêm đêm qua sự tình miêu tả một lần.

"Lúc trước ngày Từ Kháng đấm người kiêu chết nhìn lại, Huyết Ma hẳn là thâm thâm ma đạo nhiều năm, xuất thủ lệ khí rất nặng, nó Nhiên Huyết Nguyên Tức tất thụ tà ma oán khí tẩm bổ.

"Cái này 'Thôn Hải linh tê' cố nhiên so ra kém 'Ngọc Trừ Tà' như vậy hiệu dụng, nhưng cũng không đến mức không hề có tác dụng. . . Vì vậy, ta cùng Thích Vô Nhai tông chủ đều cảm thấy, đêm qua xuất hiện kia Huyết Ma, cùng ngày hôm trước, cũng không phải là cùng một cái!

"Ngày hôm trước cái kia, tu vi càng thêm cay độc, ngang ngược chi khí càng nặng. Mà đêm qua cái kia, hẳn là hàng một cấp bậc, tu vi lại so trước một cái tới tinh thuần, sách, lấy ở đâu nhiều như vậy ma đầu!" Lý Tuần nghe được phía sau mồ hôi lạnh ứa ra, tại một bên gượng cười nói: "Kia tứ sư thúc nhưng biết, ngày đó tại Tinh Hà giết chết Doãn Tinh, lại là cái nào?" Minh Cơ chân mày nhíu chặt hơn, nửa ngày mới nói: "Không thể nhẹ có kết luận. Bất quá, kinh người một nhắc nhở như vậy, ta cũng muốn lên sự kiện tới. . ."

"Chuyện gì?" Minh Cơ muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ là cười lắc đầu nói: "Được rồi, người không cần phải để ý đến việc này, chỉ cần nhớ kỹ về sau đi ra ngoài bên ngoài, vạn phần cẩn thận cũng được!" Nghe nàng nói như vậy, Lý Tuần tự nhiên không có cách nào hỏi tiếp xuống dưới, chỉ có thể buồn bực đầu suy tư, chính mình đến tột cùng câu nào ra lầu. Nào biết đi nữa không có mấy bước, Minh Cơ đột nhiên xoay người lại, Lý Tuần một cái thất thần, hơi kém

đụng đầu.

Vội vàng bên trong, ngực bị một con cánh tay thon dài chường nhẹ nhàng đè lại, Lý Tuần mượn một điểm lực, dừng thân, mặt mũi tràn đầy mờ mịt nhìn sang, đã thấy Minh Cơ thần thái nghiêm nghị, rõ ràng trong lòng có quyết đoán.

"Giúp ta một việc. . . Lê Tông chủ phía trước, thay ta xin lỗi, ta có việc gấp, muốn trước hành một bước."

"A? Tứ sư thúc đi chỗ nào. . . Uy!" Lý Tuần thật kiến thức đến nàng nói làm liền làm tính tình, còn chưa kịp hỏi cái minh bạch, liền gặp nàng bài không thẳng lên, hướng về phương đông bay vụt ra ngoài, có lòng muốn đuổi kịp, lại lấy ở đâu được đến?

Tại nguyên chỗ run lên nửa ngày, Lý Tuần thói quen nghĩ gãi gãi đầu, tay vừa nâng lên một nửa, hăn mới phát hiện, trên tay mình còn nắm vuốt "Tảo Tuyết linh" . Tâm niệm vừa động, hăn ôm lấy ngón tay lung lay, nghe trong trẻo tiếng chuông, trong đầu lại nghĩ đến trước đó Tần Uyển Như ra tay.

Tại hăn mới từ Tần Uyển Như trong tay tiếp nhận chuông này thời điểm, hăn rõ ràng cảm giác được phía trên mạnh nhiệt độ, lập tức minh bạch, Tần Uyển Như nhất định là có tin tức gì, thông qua thủ đoạn này truyền ra ngoài.

Bởi vậy hồi tưởng lại Yêu Phượng trước khi đi lúc tâm ý sâu sắc cảm thán, sẽ liên lạc lại vân liền bên trong biến hóa vi diệu, Lý Tuần cảm giác được, ở trong đó hăn là có bí mật chờ đợi hăn đi đào móc.

Có ý tứ!

Ngón tay thăm dò vào vách trong, mẫn cảm đầu ngón tay mừng một tiếp xúc, liền biết bên trong thật có văn chương. Lý Tuần bất động thanh sắc, ánh mắt tứ phía quét qua, trọng tướng linh đang thu nhập trong tay áo. Thậm chí còn có rảnh rỗi lân cận tìm cái Thủy Kính Tông tu sĩ hỏi đường, mới thân nhiên hướng mục đích bước đi.

Hương Lệ Đấu Lượng bọn người giải thích, đồng thời hướng Minh Hoạch báo cáo chuẩn bị sự tình có thể không đề cập tới, đợi đến mọi việc đầy đủ thời điểm, sắc trời vừa tối xuống dưới.

Lúc này, tham dự hội nghị tông môn phần lớn đã trở về, Thủy Kính động thiên chung quanh liền lộ ra mười phần thanh tịnh.

Bởi vì chính đạo cửu tông còn muốn thương nghị một số việc hạng, Lý Tuần một đoàn người chỉ có thể tiếp tục lưu lại xuống dưới. Bất quá, bởi vì chính đạo cửu tông đệ tử ở chung hòa thuận, Thủy Kính tiên sinh dứt khoát tại trong động thiên chuyển mấy chỗ trụ sở, đem chư tông đệ tử một cỗ món ốc đưa đi vào.

Lý Tuần mặc kệ những người khác làm sao hưng phấn, hẳn tại có mới trụ sở trước tiên, liền tùy tiện tìm cái lý do, đem chính mình chôn ở trong phòng, tiếp tục nghiên cứu "Tào Tuyết linh" bên trong bí mật.

Vội vàng bên trong, Tần Uyển Như không thể nào làm được thập toàn thập mỹ, cho nên Lý Tuần cũng không tốn bao nhiêu thời gian, liền tìm tới linh bên trong cơ quan, móc ở linh trong vách thiết châu, nhẹ nhàng khẽ động, liền có một khối chỉ có lớn chừng hạt đậu, dường như ngọc vỡ tàn phiến rơi ra tới.

Trách không được tiếng chuông có chút tạp âm, nguyên lai là thứ này làm quái.

Lý Tuần cười lắc đầu, nhặt lên ngọc vỡ, hơi chút xuyên vào chân tức, liền biết đây là khối cùng loại với ghi chép ngọc giản đồ chơi. Tần Uyển Như ở trong đó lưu lại một đầu tin tức: "Tông môn bất ổn, Thiên Ngọc làm nội ứng, sư tôn phân thân thiếu phương pháp, cố mượn sư đệ chi kiếm dùng một lát." Tiếp xuống, chính là Âm Dương Tông nội bộ tương hỗ liên lạc phương thức, Tần Uyển Như hi vọng Lý Tuần tại một tháng bên trong, có thể dùng cái này đem cái kia gọi Thiên Ngọc nội ứng dẫn ra, một kiếm chém.

"Hừ, Âm Trọng Hoa phân thân thiếu phương pháp, chẳng lẽ ta liền thanh nhàn?" Lý Tuần đối Âm Dương Tông nội ứng cái gì không có hứng thú, ngược

lại là đối trong tin tức câu kia "Phân thân thiếu phương pháp" có chút để ý.

Nhìn ý tứ này, đại khái là Tần Uyển Như cho rằng Âm Tán Nhân ứng đến Thủy Kính Tông bảo hộ tỷ muội đồ nhi, không có thời gian đi quản tông môn nhàn sự.

Chỉ là, quyết định này ngữ khí, hương vị làm sao như thế quái đầu?

Nghĩ nửa ngày không bắt được trọng điểm, Lý Tuần chỉ có thể nghĩ lại suy nghĩ cái kia "Thiên Ngọc", nếu như hãn ký ức không tệt lời nói, người này xác nhận Âm Dương Tông nguyên lão nhất lưu, tại Tần Uyển Như cướp đoạt vị trí Tông chủ lúc, tựa hồ cũng là đi ra hết sức. .. Bất quá, ngẫm lại Tinh Cơ Kiếm Tông Tất Túc loại hình, Lý Tuần cũng là có thể hiểu được.

Thiên Ngọc, Vũ thị, Tần Uyển Như, Cổ Âm, Yêu Phượng, thậm chí còn tăng thêm Âm Tán Nhân, những tên này tại trong đầu hãn qua lại lưu động, thời gian dần qua tựa hồ có một đầu manh mối đem nó cấu kết tại một chỗ, chỉ là trong thoáng chốc còn giống như thiếu một tiết, đến mức càng nghĩ càng hồ đồ.

Đang nghĩ ngợi, bên ngoài bỗng nhiên lại là một trận rối loạn. Lý Tuần bĩu môi, trong miệng lầu bầu lấy "Thời buổi rối loạn", thuận tay đem ngọc phiến tan thành phấn vụn, tái khởi thân đi ra ngoài.

Kỳ thật, nói là rối loạn khó tránh khỏi có chút quá mức, bất quá chỉ là vài cái tu sĩ ở nơi đó ồn ào "Tế luyện pháp bảo" loại hình, Lý Tuần nghe nửa ngày, mới hiểu được, là cái nào đó Thiên Phàm thành đại tượng sư cho mượn Thủy Kính động thiên nội một ngục hàn Tuyên Tuyên nhãn, ngay tại luyện chế cái nào đó pháp bảo.

Thiên Phàm thành chế tạo pháp bảo thủ đoạn, hương vị thế giới nhân tài kiệt xuất, ngày bình thường cực ít hiện ở nhân trước, lại không biết vì sao thái độ khác thường, làm cho như thế cao điệu.

Bất quá, Lý Tuần đối với cái này không hứng thú lắm, lắc đầu, đang muốn

trở về nghỉ ngơi, chợt nghe đến đằng sau có nhân gọi hẳn: "Linh Trúc sư đệ." Thanh âm tương đối lạ lẫm, Lý Tuần ngạc nhiên quay đầu, đập vào mắt cũng là một trương không thể nào khuôn mặt quen thuộc. Lúc này, hẳn nghe nhiều biết rộng mới phát huy hiệu dụng, chỉ kinh ngạc công phu, hẳn liền nhớ lại nhân thân phận: "Quý Nhai sư huynh, đã lâu không gặp." Người tới chính là Bất Dạ thành đệ tử đặc ý, đời thứ ba thủ tịch Quý Nhai.

Lý Tuần cùng hẳn từng có mấy lần gặp mặt, gần nhất một lần, chính là tại Bất Dạ thành toàn tông nội đời thời điểm, hai người mặc dù giao tình hơi hợt, vẫn còn toán nói chuyện rất là hợp ý.

Nhìn Quý Nhai thần thái trước khi xuất phát vôi vàng, không giống ngẫu nhiên gặp gỡ, giống như là đặc biệt tới tìm nhân. Lý Tuần đầu óc trong nháy mắt liền nhảy đến "Vị kia" trên thân, trở vừa tối bên trong bật cười, lắc đầu bác bỏ.

Trong chốc lát, Quý Nhai đi tới gần, cùng hẳn cầm tay cười nói: "Linh Trúc sư đệ, thật là làm cho ta tìm thật tốt khổ."

"Ách?" Không nghĩ tới từ trước đến nay trầm ổn Quý Nhai sẽ như thế vôi vàng, Lý Tuần trong lúc nhất thời ngỡ ngẩn.

Quý Nhai hơi có chút không có ý tứ, chậm làm dịu, đang muốn nói chuyện, đã thấy người chung quanh thanh không ít, lại có chút chần chờ.

Lý Tuần nhìn mặt mà nói chuyện, biết hẳn có chỗ khó, liền cười nói: "Không bằng chúng ta vào trong nhà nói. Quý Nhai sư huynh có việc, chỉ cần tiêu đệ đủ khả năng, sẽ làm hiệu lực." Hẳn cái này tuy là lời nói khách sáo, nhưng cũng dễ nghe. Quý Nhai cảm kích gật gật đầu, cùng Lý Tuần đi đến trong phòng. Hẳn cũng là có dưỡng khí tu vi, lúc đầu vôi vàng qua đi, cũng biết chính mình có chút thất thổ, thừa dịp vào nhà uống một ngụm trà công phu, cũng chậm chậm điều vừa tới, lại mở miệng lúc, liền bình tĩnh rất nhiều.

"Ta vừa mới quá mức vôi vàng, mất trạng thái bình thường, nhờ sư đệ thứ lỗi. Chỉ là việc này tại ta quá là quan trọng, cho nên. . ." Lý Tuần vôi nói không sao,

nhưng trong lòng đang suy đoán Quý Nhai hội đưa ra vấn đề nan giải gì tới.

Nào biết đối phương lại hớp một cái trà về sau, lại tung ra một câu nói như vậy: "Ta nhớ được sư đệ người đã nói, năm đó người mới gặp Thượng Nhân lúc, Thượng Nhân từng tặng người một viên Hồng Ảnh châu, thế nhưng là như thế?"

"Không tệ, thật có việc này. Đây châu vô cùng trân quý, lại từng cứu ta tại đại nạn bên trong, thượng nhân ân tình, ta một mực nhớ kỹ." Lý Tuần đối với việc này ngược lại không mập mờ, nói ra không giống dĩ vãng, tối thiểu có tám chín phần chân thực.

Quý Nhai nghe vậy, thân thể xiết chặt, miễn cưỡng mới ngăn chặn giọng điệu, cẩn thận từng li từng tí hỏi tiếp: "Kia Hồng Ảnh châu, sư đệ còn đeo ở trên người?"

"Ừm, như thế chí bảo, có thể nào không tùy thân mang theo, xác thực trên người ta." Quý Nhai trên mặt đã không thể che hết vui mừng, hẩn hít sâu một hơi, đặt chén trà xuống, dùng chờ mong ánh mắt nhìn tới, thậm chí liền âm thanh đều thoáng có chút run lên: "Kia, sư đệ có thể hay không đem này châu cho ta mượn hai ngày, hai ngày về sau, ta nhất định trả lại!" Lý Tuần hoàn toàn làm không rõ ràng đây là chuyện gì xảy ra, nhưng hẩn biết rõ lòng người biến hóa, là lấy cũng không do dự, gật đầu nói: "Cái này bảo châu vốn là Thượng Nhân tặng cho ta, hôm nay sư huynh người phải dùng, cứ việc cầm đi, cũng không cần đặt trước cái gì ngày về." Nói, hẩn sờ tay vào ngực, đem kia đen nhánh hạt châu lấy ra, chỉ thấy hạt châu tại trong lòng bàn tay quay tròn đảo quanh.

Quý Nhai đứng người lên, trước trịnh trọng cảm ơn, lúc này mới đem hạt châu cẩn thận từng li từng tí nhặt lên đến, xuyên vào chân tức, nửa ngày mới thở dài ra một hơi, như trút được gánh nặng.

"Lúc này nhờ có Linh Trúc sư đệ, nếu không ta hẩn là hối hận cả đời."

"Ồ? Sự tình gì nghiêm trọng như vậy? Ách. . . Nếu là việc quan hệ quý tông cơ mật, sư huynh cũng không cần nói." Quý Nhai lúc này chính lòng tràn đầy

cảm kích, cộng thêm việc vui lâm môn, đâu còn thu được im miệng, ha ha cười nói: "Đối ta tuy là đại sự, Linh Trúc sư đệ nghe một chút cũng không sao.

"Kỳ thật cũng chính là vừa rồi, Thượng Nhân nói với ta, đem truyền thụ cho ta 'Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang' pháp môn. . ."

"A nha, chúc mừng sư huynh! Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang có thể xưng quý tông cực quang huyền pháp tối cao pháp môn, sư huynh được thụ này pháp, không thể nghi ngờ là Thượng Nhân nhận định người đăng đường nhập thất, có thể truyền đạo thống." Quý Nhai mấy trăm năm qua tổ thành vững vàng bình tĩnh, lúc này đã không biết bay tới nơi đâu đi, cười không ngừng được không ngâm miệng được.

"Nhận sư đệ cát ngôn, ta ban đầu nghe nói tin tức này, cũng là vui vẻ được choáng váng. Nào biết Thượng Nhân còn nói, cái này Ngũ Sắc Thần Quang chi pháp, cần thực địa biểu thị, mà nó uy thế sở cập, trừ sơn nhạc cường áp bên ngoài, đối thần trí xung kích nhất là lợi hại, giống ta tu vi như vậy, không phải có bảo vệ tâm thần pháp bảo không thể.

"Lúc đầu, ta cũng có một viên 'Hồng Ảnh châu' tới, chỉ là không khéo, tham gia Thủy kính đại hội trước đó, tặng nó cho một vị sư đệ xông quan sử dụng.

"Sự đảo lâm đầu, chính mình ngược lại cho làm khó. Hết lần này tới lần khác Thượng Nhân còn nói, Thủy kính đại hội đăng sau, nàng liền muốn bế quan tu hành, chỉ có như thế hai ngày có nhàn. May mà ta vội vàng phía dưới, kịp thời nghĩ đến sư đệ người, thật sự là may mà!" Dứt lời, hắc cười ha ha, Lý Tuần cùng hắc cười hai tiếng, mới giống như vô ý mà hỏi thăm: "Thượng Nhân muốn bế quan a? Dời tông không qua mấy tháng, trong tông môn sự tình cũng không ít mới đúng."

"Thật có không ít việc vất vả, bất quá, Thượng Nhân nói nàng ngay tại vượt qua ải quan trọng chỗ, nhất thời cũng trì hoãn không được. Cũng may trong tông môn còn có sư tôn cùng các vị sư bá, sư thúc có thể chia sẻ, trong thời gian

ngắn, nghĩ đến đồng thời vô vấn đề." Lý Tuần ừ liên thanh, đầu óc lại nhớ lại, Thiên Chi Thượng Nhân mặc dù tu vi tuyệt đỉnh, nhưng không có thân truyền thụ đệ tử, giống trước mắt vị này đệ tử đời ba thủ tịch, nó sư tôn chính là Thiên Chi sư huynh, cực ảnh chân nhân.

Hai người lại nói một hồi lời nói, Quý Nhai liền mở miệng cáo từ, sắp chia tay tự nhiên lại là liên thanh cảm kích, đồng thời nói tất tại trong vòng hai ngày trả lại vân vân.

Lý Tuần bộc tuệch ứng với, trong đầu nghĩ tới nhưng là một chuyện khác.

Thiên Chi. . . Rốt cục vẫn là nhịn không được sao?

Đảo mắt lại là một ngày trôi qua, chính đạo cửu trong tông bộ thương nghị đã có một kết thúc, thật có chút lúng túng là, chờ bọn hắn ngừng đầu lên, phát hiện tình thế hoà hội trước cơ hồ không có bất kỳ cái gì khác biệt. Liên liền Âm Dương Tông, cũng vẫn duy trì lãnh đạm thái độ, đồng thời không có nhiệt tâm lấy lại xu thế.

Lý Tuần đối với cái này không có chút nào hứng thú, bởi vì hắn chính khẩn trương. Người khác có lẽ vẫn không cảm giác được được, có thể bản thân hắn đã có nguy cơ tứ phía cảm giác. Nhất là hôm nay Linh Triết trong lúc vô tình nói một câu nhàn thoại, càng làm cho hắn sinh lòng xúc động.

"Hôm nay làm sao không gặp Thủy Nguyệt sư muội?" Linh Triết chỉ là thuận miệng nói một chút, Lý Tuần nhưng từ bên trong cảm giác được Thủy Kính Tông cảm vi diệu thái độ, cái này cũng cho hắn càng lớn áp lực, tựa như có nhân ở phía sau, cầm roi quất hắn lưng. Tại không có cách nào đem người biết chuyện diệt khẩu điều kiện tiên quyết, hắn chỉ có thể bỏ những chuyện khác làm được thập toàn thập mỹ.

Không có Minh Cơ ở bên, Lý Tuần cố kỵ liền ít đi rất nhiều. Hắn tùy tiện tìm cái danh mục, cáo tri vài vị đồng môn một tiếng, liền ra Thủy Kính động thiên, biến mất tại trong quần sơn chi chít.

Thủy Kính động thiên ở vào Bắc Tề sơn trung đoạn. Cái này Bắc Tề sơn linh mạch đông đảo, là giới này lớn nhất được liệu nơi tập kết hàng, vốn là tu sĩ lui tới so sánh dày đặc địa khu.

Bất quá, bởi vì địa thế đến phong cấm tồn tại, lấy Thủy Kính động thiên làm trung tâm, phương viên mấy ngàn dặm, vẫn là lộ ra có chút u tĩnh.

Nhất là Thủy kính đại hội kết thúc sau đám người rời đi, chung quanh lại có "Huyết Ma" ẩn hiện, càng là rất khó coi đến bóng người.

Bất quá, Lý Tuần vẫn chú ý cẩn thận, bởi vì hẳn biết, mặc kệ là Âm Dương Tông cái này hương môi, vẫn là không lâu sau đó Thế Dao phong chi hội, đều khiến cho Yêu Phượng một đoàn người sẽ không rời đi quá xa.

Hắn tìm một cái đối lập ẩn nấp khe núi, nơi đây làm rậm rạp Trường Thanh cây cối che lấp, nhiều năm không thấy ánh nắng, mục nát cành lá vụn dày gần hơn một xích, sẽ không tùy tiện bị người phát giác.

Lý Tuần tại khe núi sườn dốc thượng thanh xuất một khối đối lập sạch sẽ mặt đất, xoay người khắc họa cấm pháp đường vân, cái này không có hao phí hẳn quá nhiều thời gian.

Cấm văn khắc vẽ xong tất, Lý Tuần lại một lần nữa xác nhận chung quanh hơn mười dặm nội lại không tu sĩ quấy rầy, lúc này mới khởi động Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật đồng thời ký hồn chuyển sinh pháp môn, đem một thân chân tức đều chuyển hóa làm U Minh âm hỏa, đều xem trọng mở không đậy minh hoàn.

Trong chốc lát, hẳn chân tức chất tính long trời lở đất, đã bị đè nén mấy tháng lâu cuộn cuộn âm hỏa, sáng tỏ bành trướng, cơ hồ có chút đàn áp không được.

Hít thở sâu hai lần, Lý Tuần mới đưa tình trạng ổn định, bởi vậy cũng có thể nhìn thấy "Huyết Thần Tử" quấy nhiễu cũng không chỉ giới hạn ở Huyền Môn chính tông, liền ngay cả U Minh khí tu hành cũng nhận ảnh hưởng.

Lý Tuần dốc lòng quan sát, phát hiện lúc đầu yếu ớt yếu minh âm hỏa chất tính, lây dính không ít hung lệ chi khí, có lẽ lực sát thương cao hơn một tầng, có thể rất nhiều tinh vi biến hóa lại không sử ra được.

Cau mày một cái, hẳn cũng biết đây không phải nhất thời bán hội có thể giải quyết vấn đề, liền trước để ở một bên, tập trung tinh lực, vận chuyển khu thi khô lỗi thuật.

Cái này so trước đó muốn tới phải cho dễ, không qua mấy tức, đã lâu U Nhất liền từ trong hư không bước ra đến, hùng tráng thân thể lại so u linh còn muốn tới vô thanh vô tức.

Cũng tại lúc này, Lý Tuần thể nội U Minh âm hỏa liền giống vỡ đê nước sông, phun ra ngoài.

U Nhất ẩn tại mũ trùm đầu sau hai con người phát sáng lên, xích hồng quang mang giống như là hai thanh thiêu đốt lợi kiếm, cùng mệnh mông lực lượng tan làm một chỗ.

"Phanh" một tiếng, U Nhất quanh thân vài thước không khí, thật bốc cháy lên, tai họa trên mặt đất lá khô tầng, trong lúc nhất thời tro bụi tràn ngập.

"Khá lắm!" Ngạc nhiên phía dưới, Lý Tuần vỗ vỗ U Nhất ngực.

U Nhất không nhúc nhích tí nào, ngược lại Lý Tuần xúc tu lại là giật mình. U Nhất thân thể nhiệt độ, lại giống như là than lửa, kém chút đốt bị thương hẳn tay.

Bởi vì Thiên Minh Hóa Âm Châu tới gần báo hồng, Lý Tuần cùng U Nhất ở giữa chỉ có thể là trực tiếp chất khí vãng lai, cảm ứng càng ngày càng nhạy cảm.

Hắn rất nhanh liền phát giác được, có lẽ là rót vào U Nhất thể nội U Minh âm hỏa bên trong xen lẫn "Nhiên Huyết Nguyên Túc" dư lực, U Nhất lại đối với cái này nổi lên phản ứng. Quanh thân đồng nguyên cùng chất năng lượng như lăn như sôi, rất có lửa đỏ thêm đầu hiệu quả.

Mạnh như thế tuyệt phản ứng, vốn lại có thể thống ngự tại "Khu thi khôỉ lỗi thuật" khung bên trong. Trong lúc vô tình, Lý Tuần lại sử khôỉ lỗi chiến lược nâng cao một bước, có thể xưng niềm vui ngoài ý muốn.

Bởi vậy đó có thể thấy được, gian lận cùng tự thân tu vi vẫn là có chênh lệch, nếu là Thiên Minh Hóa Âm Châu còn tại, khôỉ lỗi đối lập độc lập trạng thái, lại làm sao có loại này kinh hĩ?

Đương nhiên, cái này cùng hãn nhảy lên đến chân nhân cảnh cũng có cực lớn liên quan. Nếu không lấy lúc trước hãn tu vi, một khắc đồng hồ tả hữu liền muốn bị U Nhất rút thành người khô, cái gì uy thế cũng không có ý nghĩa.

Đề xuống trong lòng ý mừng, hãn cho U Nhất hạ lệnh, đi chung quanh cảnh giới. Chính mình thì thở sâu, hơi chút định thần, khởi động trên sườn núi đã thiết trí tốt pháp trận.

Lý Tuần làm này một phen động tác, chính là vì liên hệ xa ngoài vạn dặm Âm Tán Nhân. Cho dù hãn cùng khôỉ lỗi tầm đó, có vững vô cùng cố tinh thần liên hệ, lại bởi vì khoảng cách qua xa, không thể không mượn đặc thù cấm pháp thủ đoạn.

Theo âm hỏa rót vào cấm pháp đường vân, ngoại giới nguyên khí cũng theo đó không ngừng vận chuyển.

Xuyên thấu qua cái này đặc thù tăng phúc thủ đoạn, ngực không đáy minh hoàn cũng theo đó cộng hưởng cộng minh, Lý Tuần một sợi thần niệm cũng liền xuyên vào không đáy minh hoàn chỗ sâu, cùng từ nơi sâu xa, dừng tích thiên địa "Cửu U chi vực" nối liền với nhau, hãn cũng tự phát tiến nhập nội thị trạng thái.

Nội thị bên trong, cảnh giới tăng lên bề ngoài dấu hiệu càng rõ ràng.

Liền hãn xem ra, không đáy minh hoàn vận chuyển đã cực phù hợp điển tịch chứa đựng "Hư không tự hãm, thông lạc u vực. Thiên địa vắng lai, hỗn mang như nhất" cảnh giới.

Nói trắng ra là, chính là không đậy mình hoàn cùng hẩn tự thân đến "Cửu U chi vực" khí cơ vãng lai, tuần hoàn không dứt. So với trước đó đơn phương cầu lấy, đã lên cao đến có thể chịu được tới "Tĩnh lập giao lưu" cấp độ, dụng ý, cảnh giới tự có cao thấp có khác.

Thụ Cửu U chi vực phóng xạ ảnh hưởng, quanh người hẩn âm hỏa lên xuống, càng đến gần không đậy mình hoàn, nó chất tính liền càng tiếp cận tại "Ẩn vi u muội" tinh thuần bản chất, mà hơi ngoại một chút, thì không khỏi trộn lẫn lẫn lộn hung lệ huyết sát chi khí.

Quanh thân nội ngoại hai tầng âm hỏa, lại theo âm thăng dương hàng chân tức lưu chuyển, mà lẫn nhau trao đổi, chậm rãi rèn luyện tinh thuần.

Lý Tuần tinh tế phẩm vị, lờ mờ bên trong lại đạt được một chút không bàn mà hợp thiên địa chí lý tâm đắc. Đến tận đây, hẩn khắc sâu hơn lý giải đến « U Minh Lục » bộ này tà đạo kỳ thư quý giá.

"Chỉ tiếc. . . Phân tâm mấy dùng, khả năng nhất kết quả, chính là mọi thứ lơ là. Tính tình của mình, chỉ sợ cũng không thích hợp tâm vô bàng vụ tinh tu khổ luyện. Bộ này kỳ thư, rơi vào trong tay chính mình, vẫn là bị chà đạp sao?" Suy nghĩ chưa tuyệt, thâm nhập không đậy mình hoàn chỗ sâu nhất thần niệm chấn động chấn động, lại yên tĩnh lúc, đã hình chiếu đến kia yếu minh yếu ớt, uyên thâm khó dò Cửu U chi vực bên trong đi.

Cái này một tia mang theo bản tôn lạc ấn thần niệm, tại phương kia trong hư không hơi chút động tác, liền có nó độc nhất vô nhị ba động, thông qua đặc thù đường ống xa xa phát tán ra ngoài, trong nháy mắt, liền có tới đồng nguyên ba động, xa xa tương hòa.

Thông qua cái này huyền diệu cực kỳ thông đạo, Lý Tuần thành công cùng Âm Tán Nhân liên hệ với. Bỏ ra một chút thời gian vượt qua mới phương thức cảm giác khó chịu, rất nhanh, hẩn liền gửi đi một vấn đề đi qua.

"Anh Ninh đã hoàn hảo a?" Âm Tán Nhân đáp lại bên trong, có thuần túy

trên tinh thần vui vẻ cảm giác: "Còn tốt, khóc rống mấy lần về sau, đã bắt đầu trúc cơ, tiến cảnh rất nhanh." Từ nơi này, Lý Tuần có thể tưởng tượng Âm Tán Nhân cao minh thủ đoạn, lại không biết đáng thương Anh Ninh làm sao sống qua tới.

Bất quá, hẳn rất mau đem việc này buông xuống, lại hỏi: "Bên kia có thể rời đi a?"

"Không thể, Thiên Ma Vũ trúc cơ lúc, tâm ma rất nặng, nàng định tĩnh chi lực lại kém, nhất định phải nhân ở bên đề điểm không thể."

"Bao lâu thời gian?"

"Chỉ ít một tháng!"

"Một tháng. . ." Khi đó dưa leo đồ ăn đều lạnh. Lý Tuần mày nhíu lại gập, có chút oán trách Âm Tán Nhân nóng vội. Như thế chẳng những Tần Uyển Như những sự tình kia, liền liền Thế Dao phong chi hội đều muốn trì hoãn.

Thế nhưng là, ai có thể nghĩ đến Thủy Điệp Lan vậy mà lại kéo lấy thương thế chạy ra ngoài chơi?

"Bên kia xảy ra chuyện gì?" Âm Tán Nhân cảm giác y nguyên nhạy cảm.

"Ừm, không có gì. . . Thiên Ngọc người này thế nào?" Mặc dù không che đậy kinh ngạc, bên kia vẫn là rất mau trở lại đáp: "Là ta tại Âm Dương Tông lúc sư muội, giao tình không tệ, cũng ủng hộ Uyển Như đăng vị. Thế nào?" Lý Tuần không có nghĩa vụ trả lời Âm Tán Nhân vấn đề, mà là tiếp tục hỏi: "Cái kia Thiên Ngọc biết bí mật gì sao? Liên quan tới muội muội của người."

"Bí mật? Trọng Vũ có thể có cái gì bí mật có thể nói?" Âm Tán Nhân trả lời gọn gàng, không chút nào dây dưa dài dòng. Mà Lý Tuần tại tinh thần của nàng bên trong, cũng không có tìm được bất kỳ giấu giếm nào dấu hiệu.

Đối với cái này, Lý Tuần tương đương hài lòng. Loại này điều không thông

tin dù sao quá hao tổn tinh lực, nói như thế vài câu, Lý Tuần đã có chút rã rời, liền dứt khoát cắt đứt thông lộ, theo nhập định trạng thái bên trong hồi tỉnh lại.

"Xem ra sự kiện đối lập đơn thuần. Sát cái Thiên Ngọc cũng chẳng có gì, chỉ tiếc, ta cũng là phân thân thiếu phương pháp a. . ." Không có nửa điểm thành ý tự lằm bằm, Lý Tuần tuyệt không đi cân nhắc, tới lui Âm Dương Tông chỉ cần ngày hai mươi lăm tả hữu sự thật.

Dù sao, trong tay sự tình vẫn là nhiều lắm.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Giao Dịch

Chương 05: Giao dịch

Lo lắng lấy phải chẳng gọi đến Thủy Diệp Lan, cùng đi Thế Dao phong đuổi theo tràng tử. Lý Tuần trên tay không ngừng, đem trên sườn núi cấm pháp đường vân đều tiêu hủy.

Lúc này, U Nhất tuần tra đường kính đã mở rộng đến ba mươi dặm, nó thần niệm khổng lồ chế phạm vi càng là rộng rãi, hết lần này tới lần khác Lý Tuần vẫn không có cái gì cảm giác cố hết sức, cái này khiến hắn phi thường vui mừng.

Nhìn, không những Âm Tán Nhân, liền liền U Nhất cũng rất cực thoát khỏi Thiên Minh Hóa Âm Châu ý lại, trở thành có thể thông thường vận dụng đại sát khí. Giờ phút này, Lý Tuần rõ ràng cảm giác được chính mình tinh tiến biên độ, cái này khiến cho hắn tâm tình trở nên rất không tệ, cũng càng nhanh làm ra quyết định "Ừm, vẫn là khỏi phải gọi Thủy Diệp Lan tốt. Nàng ở bên ngoài ẩn giấu cả ngày, hẳn là rất nén giận mới đúng. . . A?" Phương xa U Nhất cảm ứng vào lúc này phản hồi trở về, tại thẳng tắp khoảng cách bảy mươi dặm ngoài, cái nào đó hẳn cực cảm thấy hứng thú nhân vật vừa mới hiện thân ra tới, đồng thời đang có một cái khác hẳn quen thuộc hơn gia hỏa cực nhanh tiếp cận. Hai người kia. . . Hồngбет!

Lý Tuần trong nháy mắt hạ lệnh U Nhất toàn lực thu liễm khí tức, lại vẫn chậm nửa bước.

Trước hết nhất ra tới người kia rõ ràng đã có sở cảm ứng, mặc dù cách xa nhau vài cái đỉnh núi, nó lảng lệ vô song khí tức vẫn trực thấu tới, điều không cùng U Nhất va chạm một cái.

Lý Tuần vô tâm ham chiến, cũng khiến cho U Nhất không có triển khai hẳn thường dùng thủ đoạn hung hãn, chỉ là hơi đụng liền lui, vừa lui hơn mười dặm, đem khí tức ẩn tàng được càng sâu.

"Thiên Chi Thượng Nhân đâu. . . Tính tình là càng ngày càng tăng trưởng!" Lý Tuần nhếch nhếch miệng, đem U Nhất thu hồi, không còn dám đối Thiên Chi có ý nghĩ gì, lại đem lực chú ý đặt ở về sau tới gần người kia trên thân.

Thiên Chi cái này cộp cái không thể chạm vào, Cơ Bất Thác cái này gian nhân cũng không thể chạm vào sao?

Hắn nhớ tới đêm hôm đó, trong lúc vô tình đạt được tin tức. Lúc ấy hắn hỏi Cơ bàn tử, khối kia "Tỏa Tâm hàn thiết" là ai đặt trước làm, Cơ bàn tử liền nói là "Thiên Chi Thượng Nhân" .

Kế tiếp, hai người động thủ, chi tiết liền không có hỏi lại, bây giờ nghĩ lại, hôm qua nghe đồn Thiên Phạm thành luyện chế pháp bảo, hẳn là luyện kia phiêu thô, hôm nay đại công cáo thành, Cơ bàn tử liền tới khoe thành tích.

"Tỏa Tâm hàn thiết, hắc! Sợ rằng không có tác dụng gì đi." Lý Tuần kết hợp trước sau chi tiết, đã xem sự tình hiểu rõ bảy tám phần, hứng thú nhưng không có mấy may yếu bớt, trong lòng thậm chí còn nhảy ra cái lớn mật suy nghĩ.

Lý Tuần cấp tốc tiến hành ước định về sau, cực nhanh thay đổi trang phục, lại dùng Vô Nhan giáp che mặt, biến thành một cái bình thường tán tu bộ dáng, lúc này mới thu liễm khí tức, cẩn thận từng li từng tí đi theo Cơ bàn tử đằng sau, hướng Thiên Chi Thượng Nhân vị trí kín đáo đi tới.

Hắn không dám quá mức tiếp cận, may mà vô luận là Thiên Chi hay là Cơ Bất Thác, đều không có tận lực đè thấp tiếng nói dự định. Đón sơn phong, Lý Tuần đem nơi xa truyền đến thanh âm nghe vừa vắn.

Cơ bàn tử thanh âm ngược lại là khó được trang trọng quy củ, hắn đành hoảng hốt thăm hỏi: "Thượng Nhân luôn luôn mạnh khỏe?" Thiên Chi cũng lãnh

đạm mà hưởng ứng, đến tận đây nhàn thoai thời gian kết thúc, Thiên Chi thẳng vào chính đề: "Tòa Tâm hàn thiết có thể mang đến rồi?"

"Thượng nhân nhờ giúp đỡ, cơ nào đó không dám thất lễ. Này, đây cũng là Tòa Tâm hàn thiết.

"Nó chất liệu là tại Đông Hải đáy biển thu thập đi lên, kinh Bích Trần sa mài chế, hôm qua lại xin nhờ Thiên Phàm thành đại tượng sư rèn luyện, vừa mới ra lò. Máy đạo trình tự làm việc đều thập toàn thập mỹ, Thượng Nhân chi bằng yên tâm."

"Đa tạ cơ tông chủ hao tâm tổn trí. Theo ta hai người ước hẹn, đây là tộ tông 'Thái Âm Quang Cực Phiên', từ đây chính là cơ tông chủ."

"Tốt, tốt cực kỳ, thật sự là bảo bối tốt. Cùng Thượng Nhân làm ăn chính là thống khoái. Về sau như lại có cái gì mua bán, Thượng Nhân không ngại sẽ cùng ta liên hệ, cái khác không dám nói, cơ nào đó tại trên phương diện làm ăn danh dự vẫn có chút cam đoan." Thiên Chi từ chối cho ý kiến, chỉ đem Tòa Tâm hàn thiết thu nhập trong tay áo, không có trả lời dự định.

Cơ bàn tử cũng không thấy lúng túng, đang muốn đón thêm thượng hai câu nhàn thoai, đột nhiên giật mình: "A, vị kia là. . ." Không chỉ là Cơ bàn tử cùng Thiên Chi, liền liền Lý Tuần cũng sinh ra cảm ứng, hưởng một bên nhìn lại. Vén vén mấy tức thời gian, giữa không trung độn quang liếm rơi, Thiên Chi nơi thân trên đỉnh núi, lại hiện ra một người tới.

Lý Tuần nheo mắt lại, cẩn thận nhìn qua hai lần. Thấy người tới tóc trắng xoá, có chút vẻ già nua, hai mắt lại tinh quang bắn ra bốn phía, không giận mà uy, rất có khí thế.

Lý Tuần trong ấn tượng nhớ kỹ, người này cũng là Bất Dạ thành, cùng Thiên Chi cùng thế hệ, dường như gọi Hứa Các lão. Bởi vì danh hào của hắn rất có nhân gian phú quý khí, Lý Tuần nhớ kỹ tương đối rõ ràng.

Xa xa nhìn lại, vị này Hứa Các người anh em tình lạnh lẽo cứng rắn, một chút cũng không có bởi vì Cơ bàn tử là một tông chi chủ mà có chỗ mềm hoá, hẳn chỉ là cứng đờ hành lễ nói một tiếng, liền giống căn nguyên cọc giống như đứng ở bên cạnh, không nói một lời.

Trên đỉnh núi bầu không khí lập tức liền thay đổi.

Cơ bàn tử cỡ nào lấu cá, thấy sự tình bất thường, trước đem trong tay "Thái Âm Cực Quang Phiên" thu vào trong lòng, bảo đảm tới tay bảo bối sẽ không lại bay đi, lại cười ha hả, giật vài câu không có dinh dưỡng nhàn thoai, liền mở miệng cáo biệt, quay người đi được vô tung vô ảnh.

Lý Tuần không có động tác, sự chú ý của hắn đã hoàn toàn bị trên đỉnh núi cục diện hấp dẫn lấy.

Đợi đến Cơ Bất Thác đi được xa, Thiên Chi mới mở miệng nói chuyện, thanh âm tương đương nhu hòa: "Nhị sư huynh, người là tức giận ta bỏ Thái Âm Cực Quang Phiên đổi đi sao?" Hứa Các lão thở sâu, ngữ khí vẫn là mát thẳng bằng: "Tông chủ minh giám. Coi như Cực Quang Phiên tính không được đỉnh biện pháp pháp bảo, nhưng cũng là tiên sư tự tay chế tác, vì chỉ là một khối Tỏa Tâm hàn thiết, tông chủ liền đưa nó đổi đi, làm sao chịu nổi?" Thiên Chi không có tức thời đáp lời, chỉ là xuất ra khối kia Tỏa Tâm hàn thiết, lẳng lặng đánh giá.

Hứa Các lão thấy thế càng ngày càng tức giận, vốn lại làm phiền Thiên Chi là tông chủ chi tôn, chỉ có thể đè ép cưỡng họng gằm nhẹ nói: "Tông chủ!" Giương mắt liếc hắn một cái, Thiên Chi nụ cười trên mặt có chút mơ hồ khó phân biệt: "Nhị sư huynh, người từ nhỏ là đồng môn trong cực hào phóng, cũng hiểu rõ ta nhất. Chỉ là một kiện Cực Quang Phiên nếu có thể dẫn xuất người hỏa khí, chúng ta bây giờ cũng không cần thiết bàn lại đi xuống." Lý Tuần nghe được khẽ giật mình, nhưng lại thấy Hứa Các lão thân tử căng lên, thật lâu mới lại mở miệng, ngữ khí nhưng cũng nhu hòa xuống tới: "Tông chủ, người còn có thể gọi ta một tiếng Nhị sư huynh, cái này rất tốt. . . Cũng được, chúng ta không còn đi vòng vèo, ta chỉ muốn hỏi một câu, người đổi khối này Tỏa Tâm hàn thiết, còn

cố ý chế tạo trường thành đình bộ dáng, dùng nó tới làm cái gì? Binh khí?" Thiên Chi trầm mặc một chút, lắc đầu nói: "Ta tự có tính toán." Hứa Các lão "Hắc" một tiếng, ngay sau đó lại nói: "Ta còn muốn hỏi, tông chủ người vội vã truyền thụ Quý Nhai đứa bé kia Ngũ Sắc Thần Quang, đảo mắt lại muốn đi đi địa bế quan tu hành, vì cái gì?"

"Ta tự có tính toán."

"Tốt! Vậy ta hỏi lại cái trước kia, ba ngày trước, tông chủ cùng Yêu Phượng sau khi giao thủ, mãi cho đến chạng vạng tối, đoạn thời gian kia, ở đâu?" Ân thân ở bên Lý Tuần cơ hồ muốn thối lên huyết sáo tới.

Hắn không nghĩ tới, Thiên Chi vậy mà nội bộ mâu thuẫn, bị người trong nhà phát hiện manh khốe. Thế nhưng chính là vừa nghĩ lại công phu, hắn bỗng cười không nổi, trước mắt này tăm cảnh tượng, không chừng ngày nào, liền sẽ đồng dạng xuất hiện ở trên người hắn đâu?

Thiên Chi quả nhiên không có cách nào hưởng ứng.

Sự tình chính là đơn giản như vậy. Hoang ngôn vĩnh viễn chỉ là một miếng da, xa xa nhìn qua thiên y vô phùng, chỉ khi nào bị rạch ra lỗ hổng, liền cái gì đều không che giấu được. Cho nên, giống Lý Tuần dạng này bả nói dối xem như chuyện thường ngày, sợ sẽ nhất là Hứa Các lão dạng này, vắn lấy kinh chăm chỉ nhi!

Trầm mặc chính là tốt nhất trả lời, Hứa Các lão nghe không được Thiên Chi hưởng ứng, nhưng không có nửa chút thẳng được vui vẻ, lúc đầu thẳng tắp sống lưng ngược lại triệt để sụp đổ xuống dưới. Hắn ngẩng đầu nhìn trời, tự lẩm bẩm: "Quả là thế. . ."

"Nhị sư huynh!" Hứa Các lão khoát khoát tay, trái lại đánh gãy Thiên Chi phát biểu, có chút trên khuôn mặt già nua lại không biết là biểu tình gì.

"Thói quen của người, những năm gần đây liền chưa từng thay đổi. Chỉ cần

trên tay người dính huyết tinh, trở về nhất định phải dùng trâm châu phấn trộn lẫn nước suối tẩy qua.

"Ngày ấy, người trong phòng tẩy chường một canh giờ. . . Sư muội a, đối ta cái này nhìn xem người lớn lên sư huynh, người muốn nói gì?"

"Đương nhiên, người là một tông chi chủ, từ trước đến nay lại là sát phạt quá đoán tính tình, thật có người nào mệnh liên quan, ta cũng không nói cái gì. Thế nhưng là người nói cho ta, người đối lấy căn này Tòa Tâm hàn thiết đình, muốn đình ai đây? Nói cho ta!" Thiên Chi vẫn không có trực tiếp trả lời ý tứ, nàng chỉ là bình thản nói: "Nhị sư huynh, ta đây là đang vì tông môn dự định."

"Làm tông môn? Là, ta xưa nay không hoài nghi người cái này phân dụng tâm. Thế nhưng là ta lại hoài nghi người dụng tâm dùng đến ma chương! Lấy ác dưỡng thiện, kết xuất tuyệt không phải thiện quả! Tông chủ kiến thức siêu ta gấp mười, loại này đạo lý, người sẽ không không rõ a?" Coi như ở phía xa, Lý Tuần cũng có thể phát giác được Thiên Chi thân thể run nhẹ một chút, tiếng nói có chút châm: "Nhị sư huynh, thiện nhân thiện quả, chúng ta tông môn, chỉ sợ là đã đợi không kịp!"

Tự tổ sư khai tông đến nay, chúng ta chưa từng giống hôm nay chật vật như vậy qua?

"Bị cường địch buộc dời tông dời chi, bỏ qua tông môn cơ nghiệp, Nhị sư huynh, đây là lúc nào gieo xuống tới thiện nhân đâu?" Hứa Các lão không có như vậy đáp lại, ngược lại là cả kinh nói: "Tông chủ. . . Dừng tay!" Hắn hét lớn một tiếng, đấng mày râu đều động, hướng về phía trước lao thẳng tới đi qua, lại không phải muốn đả thương nhân, mà là chụp hướng Thiên Chi cổ tay. Nhưng mà tu vi thượng chênh lệch, để hắn nửa đường liền bị đánh bay ra ngoài.

Lão nhi này cũng là nhân vật hung ác, thân hình vừa bị đánh lui, trong tay áo liền bắn ra hai đạo kiếm quang, cơ hồ là lấy liều mạng giá thức công tiến lên.

Lấy Thiên Chi tu vi, cũng không thể không nhìn bức này công kích. Nàng

than nhẹ một tiếng, ống tay áo cuộn lên, hư không khí quyển lật đổ, long thanh chấn động, diêu không mà tới kiếm quang bị một kích này đạn được xa, mà nàng vẫn còn dư lực lại lần nữa lật cổ tay, hư không đặt nhẹ, đem Hứa Các lão lại lần nữa đánh bay.

Lần này, Lý Tuần rốt cục thấy được rõ ràng, Thiên Chỉ tay trái cũng cầm kia Tỏa Tâm hàn thiết đỉnh, phong mang chỗ đứng là nhắm ngay chính mình trái tim!

"Quả nhiên vẫn là Bất Động Tà Tâm tinh tiến quá nhanh, không khống chế nổi sao? Nàng thật đúng là hạ phải đi ngoan thủ." Lý Tuần tiến một bước xác nhận chính mình suy đoán, mà Hứa Các lão thì muốn rách cả mí mắt, đem tự thân chìm đắm gần ngàn năm ngự kiếm chi thuật phát huy đến cực hạn.

Phi kiếm đã rút đi hình thể gông cùm xiềng xích, kiếm quang chấn động, như dòng nước chú, tiếp theo hư không hóa vụ, từ trong hạch chỗ lộ ra một chùm xanh nhạt oánh quang, như hư như ảo, đem Thiên Chỉ chụp vào trong.

"Thật là lợi hại! Không những ngự kiếm pháp đăng phong tạo cực, còn vò nhập cực quang huyền pháp, tu vi hơi kém, sợ rằng liền chết như thế nào cũng không biết!" Đứng ngoài quan sát khen thanh chưa tuyệt, bên tai chính là "Bá" một tiếng vang nhỏ. Bởi vì khoảng cách rút ngắn, đối với cái này khắc sâu ấn tượng thanh âm, Lý Tuần cảm thụ chỉ có càng sâu. Thanh âm giống như vang ở hẳn trái tim bên trên, kia là sơn nhạc chi trọng vĩ lực, lại lấy Phi Vũ thái độ bay lượn tuyệt diệu.

Ngũ Sắc Thần Quang tại chỗ nào lại xuất hiện. Thanh, hoàng, xích, bạch, hắc ngũ sắc quang mang phân loại, giữa trời mở ra tức thu, hóa vụ phi kiếm thật giống là bị gió lớn thổi tan, tê tê âm thanh bên trong, tán loạn ra, tán mát tạt âm cuối cùng kết hợp một đường vắn vẹo bây giờ quái hưởng.

Hứa Các lão rốt cục thổ huyết, nhưng mà hẳn lại giống như là lấy diên yểm, thân hình không lùi mà tiến tới, thừa dịp Ngũ Sắc Thần Quang thu nạp sát na,

căn răng ép lên tiến đến.

Có lẽ là vì khí thế của hãn chấn nhiếp, Thiên Chi rõ ràng còn có phát lực cơ hội, lại ngừng lại, bị Hứa Các lão trong hai tay hợp, gắt gao giữ lại cổ tay trái.

Kết quả này sợ rằng liền Hứa Các vốn ban đầu người đều không cách nào tưởng tượng, hãn rõ ràng ngăn ngại, mới nhớ kỹ muốn nói chuyện, nào biết vừa mới cái "Tông chủ" lồi ra, trong tai liền xuyên vào quát khê một tiếng:

"Buông tay!" Cái này không khách khí mệnh lệnh, tự nhiên kích thích Hứa Các lão bướng bỉnh khí, hãn không những không buông tay, ngược lại tăng thêm bả lực, căn răng nói: "Tông chủ, mặc kệ ngươi tu cái gì tà đạo pháp môn, liền xem như Huyết Thần Tử cũng giống vậy, bây giờ quay đầu, hiện tại chưa muộn. . . Ách?" Hãn kinh ngạc gục đầu xuống, khi thấy Thiên Chi nắm đấm chống đỡ tại hãn ngực bụng chỗ giao giới, thật sâu hạ xuống. Lực lượng mãnh liệt tại hãn nội phủ bên trong khuấy động, kẹt chết hãn nói chuyện khí lực đầu nguồn.

Tới đồng thời, lại một tiếng mệnh lệnh vang lên.

"Lăn đi!" Hứa Các lão Trương há mồm, tràn ra tới chỉ là bọt máu. Nhưng hãn nhưng không có ý buông tay, trong cổ họng "Ha ha" hai tiếng, lại cưỡng ép giải khai trở ngại, một lời huyết khí phun ra khẩu lúc, vậy mà mỉm cười: "Thiên Chi sư muội, ngươi đuổi lý lúc, yêu nhất động thủ, cái này cũng giống như trước đây!" Đỉnh núi bỗng nhiên nổi lên một trận gió nóng, buồn bực khô không khí phát ra tất liệt vỡ vang lên, liên thanh một mảnh. Hứa Các lão Bạch lơ mơ giương, trên mặt lại lộ ra hoảng sợ muốn tuyệt biểu lộ, gắt gao nhìn chăm chăm Thiên Chi một đôi mắt, rốt cuộc dờ không ra.

"Giả thông dong?" Có một thanh âm, theo Cửu U phía dưới truyền lên, thuận gió nóng, cuốn về phía tứ phương: "Muốn chết!" Rõ ràng da thịt xé rách âm thanh, xương cốt vỡ vụn âm thanh, trực quán nhập Lý Tuần trong tai. Trên đỉnh núi, Hứa Các lão thẳng tắp thân hình bỗng nhiên hướng lên nhảy một cái, lại rơi xuống, "Ừng ục ục" bọt máu lăn lộn âm thanh, chậm hơn một tia, cũng dật lưu

xuống tới.

"Thiên Chi!" Hoang lồi sai nhịp gào rít vẫn chưa ngừng tuyệt, Hứa Các lão cũng đã hoàn toàn đánh mất bình thường ý thức, chỉ là dùng hết một điểm cuối cùng nhi khí lực, nắm lấy Thiên Chi cổ tay, miệng trong phun tung toé lấy bọt máu, gào thét liên thanh: "Sư muội a, người như lại khư khư cố chấp xuống dưới, tông môn danh dự sẽ bị người đặt chỗ nào nha!"

"Danh dự?" Thiên Chi trên tay đột nhiên dừng lại, nhưng lập tức nhịn không được cười lên: "Da chi không còn, ma đem chỗ nào dựa? Giới này xưa nay chỉ có bảo vệ tới tông môn, không có truyền xuống danh dự! Xưa nay đều không có. . . Cái này, là sư phụ nói cho ta biết!" Hứa Các lão hai con người mở to, sau một khắc, trong không khí vang lên một tiếng trái cây vỡ vụn giống như trầm đục, hồng, bạch, chất lỏng, chất nửa lỏng toái mặt văng tứ phía. Hứa Các lão giống một đoạn gỗ, mới ngã xuống đất, cánh tay, ngón tay đồng đều hiện ra mất tự nhiên vụn vụn, thân thể lại run rẩy hai lần, liền không động đậy được nữa.

Lý Tuần ngừng lại hô hấp, tại trước mắt hẩn, thời gian phảng phất giống như đảo lưu.

Thiên Chi lại một lần nữa giơ lên tràn đầy máu tươi bàn tay, bày ở trước mắt, kinh ngạc nhìn ngẩn người. Máu tươi giọt giọt chảy xuống, kia thon dài mảnh khảnh ngón tay, cùng với thâm uẩn tại tuyết trắng dưới da thịt ónh ónh bảo quang, dần dần hiển lộ ra, để Lý Tuần không tự giác hí mắt lại.

Giờ khắc này, Thiên Chi khuôn mặt trước nay chưa từng có bắt đầu mơ hồ, Lý Tuần chỉ thấy trên mặt nàng lưu lại đỏ trắng vết, trong hoảng hốt, kia vụn vụn vết tích, đúng là muốn đem linh hồn của hẩn hấp nhiếp đi vào.

Lý Tuần đột nhiên giật mình, giống như là mới từ trong cơn ác mộng trốn tới, lại là khắp người mồ hôi lạnh, bị sơn phong thổi, lại run lên vì lạnh.

Bầu trời phía trên đỉnh núi khí đột nhiên ngưng lại, Lý Tuần tức thời cảm ứng, trong lòng mới kêu một tiếng không tốt, đập vào mặt phong áp phong

nghiêm miệng mũi, trước mắt lờ mờ không ánh sáng, giống như toàn bộ bầu trời đều sụp đổ xuống tới.

Hoàn toàn không có suy nghĩ chỗ trống, Lý Tuần bản năng triển khai thuật độn thổ, thân hình trong nháy mắt chìm đến cách mặt đất gần mười trượng chỗ sâu. Nhưng mà, hần bên tai vẫn bạo khởi một tiếng vang trầm, kia là bàn tay cùng mặt đất đánh ra âm thanh, mà so thanh âm càng nhanh một bước, chung quanh hần đất đá, đã bị quán đỉnh cự lực hóa thành bột mịn.

Đại khái ngũ mã phanh thây cũng chính là loại cảm giác này.

Lý Tuần toàn bằng trải qua thiên chuy bách luyện thân thể mới kháng qua một kích này. Xương cốt toàn thân giống như đều dời vị, hôn thiên hắc địa bên trong thậm chí không phân rõ được đầu của mình ở nơi nào.

Mà trên mặt đất, đợt thứ hai cường áp không có bất kỳ cái gì giảm xóc thời gian, lại lần nữa đùng vào dưới mặt đất.

Lần này, Thiên Chỉ xung kích rõ ràng có tính nhắm vào.

Lý Tuần liền kêu lên khô lổi thời gian đều không có, tiếng rên rỉ bên trong, thân thể đột nhiên hư hóa, hóa làm một chùm huyết vụ, dung nhập đã thành hiểm thang đất đá lưu bên trong. Phía trên kinh lực khuấy động như tiếng sấm, lại vẫn đại bộ phận đánh hụt, song phương chân tức hơi làm va chạm, liền lẫn nhau dịch ra.

Mượn va chạm phản tác dụng lực, Lý Tuần thân thể lên nhanh, phảng phất suối phun, từ dưới đất phun ra mà lên, huyết khí tràn ngập, đem thân phận của mình phản ứng mười phần mười!

Vận dụng đặc thù pháp môn tiêu mất dư ba mang tới chấn động, Lý Tuần hơi thở một cái, trong lòng suy nghĩ, Thiên Chỉ nhìn thấy tình hình này, hần là chậm một chút tay đi.

Suy nghĩ chưa tuyệt, hăn liền thấy được một đôi đã bị huyết sắc thẩm thấu đôi mắt. Lý Tuần lập tức liền là ý nghĩ của mình hồi hận. Hăn căn rằng, một bên cầu nguyện Thiên Chi không muốn sử xuất Ngũ Sắc Thần Quang, một bên kiên trì đưa tay, nghênh tiếp quán ngực mà đến cái kia cổ tay chặt.

Song phương tứ chi đụng vào nhau, khí quyển bên trong vang lên thủy bị tưới sôi quái hưởng. "Xoẹt xoẹt" tạp âm bên trong, Lý Tuần cánh tay đã bị xoay thành bánh quai chèo, làn da liên tiếp đứt nứt khai miệng nhỏ, phun tung toé xuất nóng hồi huyết dịch, lại tại giữa không trung bốc hơi thành vụ, thê thảm vô cùng.

Lý Tuần rên lên một tiếng thê thảm, rốt cục vẫn là không chịu nổi xung kích, thân thể bay rớt ra ngoài. Còn tại không trung, hăn liền nghiêm nghị quát: "Thiên Chi, người không muốn phía sau pháp quyết sao?" Thiên Chi mắt điếc tai ngơ, thân hình không chần chờ chút nào, lại là cách không một chưởng đưa lên, kinh lực những nơi đi qua, liền ngọn núi đều sụp đổ nửa bên.

Lý Tuần thầm kêu "Mẹ của ta", cũng đã không kịp trốn tránh, rơi vào đường cùng, vừa bị uốn éo bánh quai chèo cánh tay bỗng nhưng nổ tung, trở lại thu nạp, trong nháy mắt không ngờ khôi phục như lúc ban đầu.

Đúng là mĩa mai a, lúc trước hăn truyền thụ Thiên Chi tâm pháp, vì chính là tìm vật thí nghiệm, để nghiệm chứng tu luyện Huyết Thần Tử hậu quả. Nhưng bây giờ, cái gọi là "Thí nghiệm" sớm bởi vì Hóa Âm trì bên trong ngoài ý muốn mà phá sản, tại lúc này, bản thân hăn ma hóa trình độ, sợ rằng so "Vật thí nghiệm" sâu nặng không biết gấp bao nhiêu lần!

Những tạp niệm này tại trong đầu lóe lên liền biến mất, Lý Tuần lập tức đem trong hai tay phù hợp trước ngực, mười ngón không biết trong hư không giao thoa bao nhiêu hồi.

Tại làm cho người choáng váng tiếng ông ông gọi, vỗ tay chỗ phảng phất nổ tung một cái mặt trời nhỏ, vô số màu đỏ tối chòm sáng như kiếm như mũi tên, cùng nhau bắn ra đi, trong hư không xen lẫn như lưới, càng đem trước mắt bão

táp phá tan thành từng mảnh.

Chiêu này lại không phải Huyết Ảnh yêu thân thủ đoạn, mà là Lý Tuần tại vôi vàng bên trong đoạt ra "Thanh Yên Trúc Ảnh kiếm quyết" . Xem nhẹ hành khí pháp môn, thuần lấy kiếm ý thống ngự, nghĩ không ra hiệu quả lại lốt như vậy.

Lại lần nữa xông lên Thiên Chi tựa hồ cũng bị kinh ngạc một chút, nhưng thân hình hơi trệ lại tiến. Dư thế chưa kiệt kiếm khí giống một chùm vào đầu tung xuống mưa nặng hạt, cùng nàng hộ thể chân tức va chạm giao phong, tranh tranh thanh âm, bên tai không dứt, nhưng không có tạo thành bất kỳ tổn thương gì.

Có lẽ là lúc trước một kích có hiệu quả nguyên nhân, lúc này Lý Tuần ngược lại một cách lạ kỳ trấn định. Ánh mắt của hắn liếc nhìn Thiên Chi tay trái, đại khái liền chính Thiên Chi cũng không biết, cho dù là tại giao thủ thời điểm, tay trái của nàng y nguyên cũng cầm Tỏa Tâm hàn thiết đỉnh, đem sắc bén mũi nhắm ngay bộ ngực mình.

Có lẽ, tại nàng trong tiềm thức, nàng càng muốn dùng hơn loại phương thức này, đến kết thúc chính mình cuồng loạn đi.

Lý Tuần cũng chỉ có cái này thoáng nhìn khoảng không. Đến từ Thiên Chi cường áp lại một lần nữa đập vào mặt, mà lúc này, Lý Tuần dưới chân không có nhúc nhích, hắn chỉ làm cái đơn giản giá thức, chậm đợi lấy tiếp xuống cuồng phong kia như mưa rào công kích.

Bịch một tiếng vang lớn, tại Thiên Chi mạnh mẽ quyền phong phía dưới, Lý Tuần căng tay bị mãnh đảo trở về, đâm vào bộ ngực mình bên trên, đứng mũi chịu sào xương sườn phát ra một tiếng rên rỉ, thế nhưng lại không có đứt gãy.

Tới đồng thời, Lý Tuần cắn răng, một cái tay khác ngón cái trước theo, đã vận ra "Huyết Thần kiếp chỉ" pháp môn. Chỉ là Thiên Chi ống tay áo bay cuộn, thoải mái tan rã đồng thời, hơi kém bả kia đầu ngón tay cho bé xuống.

Tứ chi va chạm đảng sau, mới đến phiên chân tức xung kích kịch liệt bộc phát.

Lấy hai người làm trung tâm, trên sườn núi đất bằng nổi lên một vòng vòi rồng, đất đá cỏ cây chạm vào tức hủy, trong lúc nhất thời còn không biết có bao nhiêu chim thú gặp nạn.

Lúc này Lý Tuần giống như là bị nhét vào biển sâu dưới đáy trong con suối, trên nhục thể liên tục không ngừng xung kích, đối với hắn mà nói, cơ hồ đã là sắp lãng quên ký ức. Cái này phá lệ nhắc nhở hắn, giờ phút này hắn chống đỡ không phải người khác, mà là Thiên Chi Thượng Nhân, là giới này đứng đầu nhất đại tông sư một trong.

Mệnh môn kinh lực trong hư không giao thoa cộ sát, trong mơ hồ thậm chí có vắn vẹo điện quang du tẩu bất định. Nhìn như cứng đờ, nhưng cũng vền vền kéo dài một nháy mắt, Lý Tuần liền bị triệt để bắn bay.

Thiên Chi không có bất kỳ cái gì ngừng, tiếp lấy đuổi kịp, quyền quyền đến thịt đả kích, lại lần nữa giáng lâm.

"Chênh lệch a!" Lý Tuần cuối cùng minh bạch mình cùng giới này cao cấp nhất nhân vật khoảng cách.

Không có Ngũ Sắc Thần Quang, thậm chí không có bất kỳ cái gì cực quang huyền pháp vết tích. Có chỉ là đả lòng ma tính chỗ kích phát ra đến, cường tuyệt lực lượng bá đạo.

Tại Thiên Chi mạnh mẽ cách đấu phong cách hạ, Lý Tuần giống như là tại đối mặt một cái hình người gió lốc. Năm đấm, cổ tay chặt, kiên khuỷu tay, lên gối. . . Vô số có thể xưng đả kích trí mạng quang lâm toàn thân hắn mỗi một chỗ yếu hại.

Nếu không phải Lý Tuần tại Hóa Âm trì bên trong thiên chuy bách luyện cơ thể cường độ, cùng với Huyết Ảnh yêu thân đặc biệt Hóa Kinh pháp môn, hắn

hiện tại sợ rằng đã thành một bãi thịt nát, toàn thân cao thấp cũng tìm không thấy một khối hoàn chỉnh xương cốt.

Nhưng Lý Tuần dù sao chống đỡ xuống tới, kéo dài non nửa khắc đồng hồ kinh khủng xung kích, hãn cơ hồ một điểm không lọt tiếp xuống.

Theo thời gian trôi qua, Thiên Chi bởi vì tâm ma phản phệ mà cuồng loạn cảm xúc, rốt cục thủy triều xuống. Lý Tuần bèn nhảy năm lấy cái này bước ngoặt, lại lần nữa quát lên: "Phía sau pháp môn, người không muốn a. . . Vẫn là người sau này muốn lại sát cái sư huynh hà giận?" Thiên Chi bị huyết sắc thẩm thấu trong con người, tựa hồ lóe lên một tia sáng.

Lý Tuần trong lòng vui mừng, lại hải nhiên phát giác, đối phương không có nửa điểm ý thu tay, ngược lại là hãn vội vã mở miệng, tiết khí lực, trên mặt trước chịu một cái trọng chùy, ngay sau đó bị một cái chưởng đao chém vào trên hõm vai, nếu không phải Hóa Kinh kịp thời, chỉ sợ cũng muốn bị chém thành hai khúc.

Dù là như thế, Lý Tuần cũng ngừng không được thân thể, bị cổ tay chặt thương tàn nhẫn xoắn ốc kình kéo một cái, nửa người xương cốt đều muốn tan ra thành từng mảnh, chỉ có thể mượn dư lực, trong hư không nhanh chóng xoay tròn.

Nhân giữa không trung, trong tai thì truyền đến Thiên Chi đã lâu thanh tình thanh âm: "Là người?"

"Cơ hội tốt!" Lý Tuần lúc này nhưng là tuyệt không chậm tay, dòm chuẩn Thiên Chi thần trí chuyển thành thanh minh khe hở, thân thể mượn trở kình, đột nhiên một cái khuỷu tay chùy đảo xuất.

Thiên Chi cũng như hãn vừa rồi, có chút sợ run, thẳng đến trọng kích gần người, mới phản ứng được, chân tức bản năng bắn ra, nhưng không nghĩ đến Lý Tuần sử cái hư chiêu, thoải mái mượn lực đảo ngược xoay tròn, cánh tay huy động, như cá chép xuyên sóng, đang cuộn trào gào thét nguyên khí bão táp bên

trong mấy lần đong đưa, lại nhẹ nhàng linh hoạt vờ vờ Thiên Chi cổ tay trái.

Song phương chân tức đến da liền dừng, đồng đều dừng lại bước kế tiếp động tác.

Cảm thụ được Thiên Chi cổ tay trắng mềm nhẵn xúc cảm, Lý Tuần mỉm cười, xoay xoay cổ, toàn thân khớp xương phát ra liên tục rắc lạp nhẹ vang lên, đem vừa rồi bởi vì trọng kích mà lệch vị trí khớp nối, cơ bắp đều trở về hình dáng ban đầu, lộ ra thoải mái vui sướng.

Làm cái này biểu thị công khai tính chất cử động, Lý Tuần mới mở miệng nói: "Thượng Nhân tiến cảnh thật nhanh! Ta tính toán, Thượng Nhân cũng hẳn là cần tiếp xuống khẩu quyết. .. Còn cái này Tỏa Tâm hàn thiết, trị ngọn không trị gốc, có không bằng vô a." Nói, hẳn chậm rãi buông tay ra.

Nói đến, đây coi như là theo một ý nghĩa nào đó "Lần đầu gặp mặt" .

Lý Tuần sớm dùng cái khác thân phận bả Thiên Chi nhìn đủ rồi, mà Thiên Chi thì còn là lần đầu tiên nhìn thấy cái này đem nàng triệt để kéo vào ma đạo "Thần bí tu sĩ" . Không khỏi mục chú hẳn thật lâu, mới tròng mắt thu hồi đồ trên tay, bên môi lại lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt.

"Nghĩ không ra vẫn là cái hạng người giấu đầu lòi đuôi, không khỏi khiến người ta thất vọng." Lý Tuần nháy mắt mấy cái, không biết đối phương dùng cái gì biện pháp xem thấu trên mặt hẳn tầng kia giả da, nhưng đây không phải trọng điểm, hẳn cười ha ha một tiếng nói: "Thượng Nhân đối ta thất vọng không quan trọng, đối trên tay của ta pháp quyết thất vọng, mới thật sự là hồng bet. Lúc này đến tìm tới nhân, ta thế nhưng là đứng đắn làm ăn tới." Thiên Chi nhưng không có đón hẳn lời nói chặn bả, mà là xoay mặt đi xem cảnh hoàng tàn khắp nơi đỉnh núi, thần sắc phức tạp tới cực điểm, cuối cùng mới nói: "Người ở bên đều thấy được?" Lý Tuần lại giả vờ hồ đồ: "Thấy cái gì?" Thiên Chi cười lạnh, không muốn cùng hẳn tổn nhiều môi lưỡi. Nào biết Lý Tuần đột nhiên vỗ tay cười nói: "Đáng thương kia Hứa Các lão, bị Huyết Ma chém giết tại chỗ, đường đường

Thiên Chi Thượng Nhân, vậy mà đuổi không kịp, sách, tựa hồ có tiếng không có miếng a."

"... Người làm cái quỷ gì!" Thiên Chi trở lại mặt đến, ánh mắt lạnh lẽo, nhưng không có dứt khoát cự tuyệt cái này "Ân tình" .

Lý Tuần trong lòng càng thoải mái, lúc trước định ra kế hoạch đến tận đây hoàn toàn thông thấu, tâm tình nhất thời cực tốt. Cười mỉm mà nói: "Thượng Nhân cao trí, sẽ không không rõ ta ý tứ. Trên thực tế, ta lần này đến, vốn là chuẩn bị năm trăm tự, hiện tại tâm tình một tốt, liền lại thêm ba trăm tự.

"Trước mắt việc này... Lại toán hai trăm tự, cộng lại hết thấy một ngàn tự. Chỉ bằng này một ngàn tự, ta muốn phiền phúc Thượng Nhân giúp ta làm một chuyện." Thiên Chi thần sắc lãnh đạm, lại vẫn không có mở miệng cự tuyệt.

Lý Tuần gặp nàng ngầm đồng ý, cảm thấy buông lỏng, mạn thanh nói: "Gần nhất ta muốn tại Bắc Tề sơn làm vài việc, cái khác thì cũng thôi đi, cái kia Thiên Yêu Phượng Hoàng nhìn xem nhưng là chướng mắt..." Lời còn chưa dứt, Thiên Chi ánh mắt đã kém chút đem hăn nội phủ đào thấu.

Lý Tuần ngừng nói, trở lại như vô kỳ sự nói ra: "Nếu như Thượng Nhân có rảnh rỗi, mừng một tháng sau đến lớp 10 ba ngày này, không ngại giúp ta kiểm định một chút. Chỉ cần Yêu Phượng nhân tại Bắc Tề sơn mạch, cũng không để cho nàng nhàn rỗi.

"Như thế ba ngày, như hết thấy thuận lợi, mừng bốn buổi sáng, chính là ở đây, ta hoặc đồng bạn của ta, sẽ đem pháp quyết giao cho Thượng Nhân trong tay, cái này mua bán còn không có trở ngại a?" Thiên Chi rõ ràng đang suy nghĩ trong đó được mất, không có lập tức hưởng ứng, Lý Tuần cũng không nóng nảy, mượn cơ hội này, hăn âm thầm ôn dưỡng thương thế, đem trước nhận chấn động khí huyết Phủ Thuận. Hăn có lòng tin, Thiên Chi nhất định sẽ không cự tuyệt khoản giao dịch này.

Quả nhiên, cũng chính là mười mấy hơi thở công phu, Thiên Chi liền lạnh

lòng đáp lại: "Lại thêm một ngàn tự, thành giao." Ngoại trừ nâng giá, nàng thậm chí không có hỏi ở trong đó đến tột cùng, gặp nàng biểu hiện này, Lý Tuần lấy quyền kích chưởng, cũng hào khí kêu một tiếng tốt.

"Cái kia Tỏa Tâm hàn thiết người cũng không cần dùng, ta trước nói cho người một cái không chế tâm ma, khai thông khí huyết biện pháp, liền xem như cái thêm đầu, tuy nói không phải vạn thử vạn linh, dù sao cũng so kia tử vật mạnh hơn nhiều." Thiên Chi lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, lại cúi đầu xuống, đem ánh mắt dời về tới trong tay cây kia đỉnh dài bên trên. Vài sợi tóc rủ xuống, che khuất Lý Tuần dò xét ánh mắt.

Lý Tuần không biết nàng hiện tại là cái biểu tình gì, không qua tiếp xuống, Thiên Chi cử động liền để hắn giật nảy cả mình.

Tựa hồ hoàn toàn không nhớ rõ trước mắt còn có người, Thiên Chi lẳng lẳng giải khai đai lưng, bào phục, lại lật ra quần áo trong, tiểu y, cho đến lộ ra ngực một vệt da thịt trắng nõn.

Lý Tuần hoàn toàn không dời nổi mắt, chỉ là cái này không quan hệ sắc dục, hắn chính mở to hai mắt, nhìn xem Thiên Chi trên tay cây kia màu xanh đen đỉnh dài, phong mang trong triều, một phân một hào địa thứ nhập ngực bên trong đi.

Đỉnh dài bộ dáng nhìn qua liền không thể nào sắc bén, chính vì vậy, bằng sắt cùng cơ thể ma sát quấy, tứ tứ có âm thanh, nhìn ở trong mắt, nghe vào trong tai, thẳng khiến Lý Tuần mí mắt nháy tưng, thẳng đến đỉnh sắt đi vào hơn phân nửa, hắn mới hoàn hồn, cố tình điềm nhiên như không có việc gì hình.

"Cũng hảo, có Tỏa Tâm hàn thiết tại, trong thời gian ngắn không cần phân tâm kiềm chế tâm ma, càng lợi tu hành. Bất quá, một khi ngày nào cái đồ chơi này mất đi hiệu lực, lâu trữ nước lũ lưu, mai kia phá đê, đến lúc đó coi như không giống hôm nay dễ dàng như vậy hóa giải." Trong khi nói chuyện, đỉnh dài đã đều nhập thể, mà Thiên Chi ngực liền cái vết thương đều không có.

Lý Tuần lại rõ ràng, Tỏa Tâm hàn thiết nhập thể tức hóa ngón tay mềm, khóa ở trái tim chung quanh.

Nếu là người khác, lúc này sợ rằng đã chết được thối, mà Thiên Chi tu tất Bất Động Tà Tâm, tâm hồn cùng người thường cực khác, đình dài mũi đâm vào trong đó, không đả thương được nhân, lại có thể lấy đặc biệt chất tính, đem Bất Động Tà Tâm vận chuyển, khống chế tại một cái đối lập cố định phạm vi.

Luận công hiệu, này cũng giống như là "Ngọc Trừ Tà" phiên bản đơn giản hóa bản.

Lý Tuần cũng không có vì vậy mà quên lúc trước ưng thuận chỗ tốt, tại Thiên Chi chinh lý quần áo khoảng không, hẳn đem khống chế tâm ma pháp môn nói ra. Kỳ thật, trong lòng của hắn là có chút chột dạ, bởi vì pháp môn này trình tự quá mức phức tạp, bản thân hắn cũng chưa thử qua, dưới mắt, xem như cầm Thiên Chi làm lần thứ hai thí nghiệm đi.

Đương Thiên Chi đem pháp quyết ký ức hoàn tất, song phương liền sẽ không có gì nói cho tốt. Lý Tuần đang muốn cáo từ, chợt nhớ tới một sự kiện đến: "Đúng rồi, nói câu đối người chết bất kính lời nói, lệnh sư huynh thương thế, cũng không giống như là 'Huyết Ma' hạ thủ a, Thượng Nhân không bằng..." Lời còn chưa dứt, hắn liền nhìn thấy Thiên Chi hơi nghiêng qua thân, lại một câu không phát. Hắn giật mình, mới hiểu được đây là đối phương vì hắn tránh ra lên núi con đường, như thế sát phạt quả đoán, thực sự để Lý Tuần trong lòng sinh sôi hàn ý.

Bất quá, nếu là chính mình đề nghị, Lý Tuần cũng không chối từ, hơi chút hạ thấp người, liền phi thân mà lên, tìm Hứa Các lão thi thế, ở phía trên nhẹ ấn một chưởng. Nhiên Huyết Nguyên Tức thối thể mà vào, đem chưa chảy hết huyết dịch bốc hơi sáu bảy thành, kia thân hình cao lớn, cũng rụt ba thành có bao nhiêu!

"Như thế... Thiên Chi!" Đáy lòng báo động đột nhiên bắn ra, Lý Tuần bản

năng lật nghiêng nhấp nhô, trong miệng chỉ tới kịp kêu lên một tiếng giận dữ, trước mắt chính là ngũ sắc thái quang chớp động.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ thiên địa đều bị cái này ngũ sắc quang mang tràn ngập, Ngũ Hành loạn tự, âm dương ngược lại điên, Lý Tuần phát lực lóe ra Nhiên Huyết Nguyên Túc, tại cái này cuồng bạo thiên địa bên trong, tựa như là một đám nho nhỏ ngọn lửa, vừa ló đầu ra đến, liền cho thối thành tro bụi.

Dưới loại tình huống này, cái gì sách lược tính toán tất cả đều là nói nhảm. Lý Tuần chỉ có thể bằng bản năng mơ hồ cảm giác được Thiên Chi mục tiêu cuối cùng nhất, hai tay gác ở ngực, ngạnh sinh sinh ăn một kích.

Bài sơn đảo hải cự lực từ đó cung xuyên thẳng vào, đẩy cánh tay của hắn, lại mãnh đảo tại trên ngực.

Xương cốt vỡ vụn tiếng vang thành một mảnh. Cẳng tay, xương sườn, xương bả vai không có bất kỳ cái gì lo lắng vỡ nát, mà Ngũ Sắc Thần Quang xoát động, lại tại qua trong giây lát xé rách Nhiên Huyết Nguyên Túc bình chướng, thẳng lay Lý Tuần tâm hồn nội, Bất Động Tà Tâm vị trí.

"Như cắt như tha, như dũa như mài..." Cái này ý niệm ly kỳ cổ quái tại Lý Tuần dần dần chuyển u ám đáy lòng lượn lờ không tiêu tan. Lúc này Lý Tuần, tựa như là bị ném tới thốt cổ dưới trong, tại chi chi khanh khách quái thanh bên trong, cái gì Huyết Ảnh yêu thân, đều muốn cho ép thành mảnh vỡ, lại không thành hình.

Khi trong lòng đột nhiên dâng lên này minh ngộ lúc, hắn hí dài một tiếng, thân thể bỗng nhiên bành trướng, toàn thân mỗi một chỗ lỗ chân lông đều phun tung toé chảy máu hồng tặc vụ.

Cũng chính là thông qua loại này gần như tự mình hại mình phương thức, Lý Tuần bảo vệ Bất Động Tà Tâm, quả thực là đem thể nội tổn thương chuyển di. Nhưng thân hình đã mất khống chế, tựa như là như điều đứt dây, xa xa bay ngã ra ngoài.

Rơi xuống đất va chạm lại phản tác dụng tại thân thể, đánh thẳng được hãn máu tươi cuồn phún, cuộn tròn lấy thân thể, không thể động đậy, toàn thân cao thấp khí lực, bị rút đến sạch sẽ.

Sợ rằng Lý Tuần tự tử trong bụng mẹ sau khi ra ngoài, liền không có như thế suy yếu qua. Như thế tình trạng, Thiên Chi đại khái chỉ cần thối khẩu khí, liền hết thảy dừng rồi!

Lý Tuần đã cảm nhận được Thiên Chi sương tuyết ánh mắt, nhưng mà cái này cảm ứng vền vện kéo dài một sát na, liền biến mất vô tung. Bên tai thì truyền vào một tiếng nói nhỏ: "Nếu nói ta chiếm không được một điểm tiện nghi, cũng nói không đi qua. Đa tạ!" Ngay sau đó, nàng liền xông lên giữa không trung, trong nháy mắt không thấy bóng dáng. Lý Tuần lại ngay cả thở cơ hội đều không có, trước điều trị thể nội khí huyết, trở lại há miệng, lấy huyết thần pháp môn hít một hơi thật sâu.

Chung quanh hư không nhan sắc dần dần nặng, cuối cùng hóa thành đỏ rực một mảnh, trộn lẫn lấy Lý Tuần tràn ra khí huyết, như bách xuyên quy hải, theo thứ tự thu nạp trở về.

Ở trong quá trình này, thân thể của hãn một hồi ngưng tụ thành thực thái, một hồi lại hóa thành huyết vụ, căng rứt chập trùng, yêu dị cực kỳ. Cũng chính là thông qua thủ đoạn như vậy, hãn nghiêm trọng nội ngoại thương thế, vậy mà tốt bảy tám phần, chỉ là đặc biệt suy yếu mà thôi.

Một khắc đằng sau, hãn rốt cục có thể bình thường mở miệng nói chuyện, mà mở miệng câu đầu tiên chính là mắng to: "Cái này xú nương môn... Thật không có lưu thủ!" Hãn phi thường rõ ràng, Thiên Chi kia một cái Ngũ Sắc Thần Quang xuất thủ trong nháy mắt, sát ý bắn ra, không có chút nào hư giả. Nếu như không phải hãn liều mạng kháng trụ, giờ phút này tất nhiên đã bị thần quang xé rách, liền cái toàn thân cũng sẽ không lưu lại.

Một khắc này, Thiên Chi không có suy nghĩ sau này vấn đề. Hoặc là nói,

nàng hết thấy đều cân nhắc đến, lại vẫn dùng cái này gần như đánh bạc phương thức, để lên Lý Tuần còn có chính nàng tính mệnh, bắn ra một kích kia.

Giết, hết thấy đừng nói; giết không được, vậy cũng toán thiên ý!

Lý Tuần khó khăn trở mình, ngửa mặt lên trời nhìn xem dần dần thâm thúy đi xuống bầu trời, hẳn đỡ được Ngũ Sắc Thần Quang, Thiên Chi kia sung doanh tử chí tín niệm, nhưng căn bản chính là vô giải sát khí.

Nàng là thật muốn chết... Lý Tuần cũng thật hối hận.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Phong Hội

Chương 06: Phong hội

Phía chân trời xa xôi truyền đến tiếng kiếm rít, Lý Tuần biết, bên này xung đột sớm tối đều không thể gạt được nhân, cũng không kinh hãi, chỉ là nín thở hơi thở, lấy thổ độn đi xa.

Thăng đến xuất gần trăm dặm địa, hăn chợt thấy được trên người có chút không đúng, liền nhảy ra mặt đất, cúi đầu quét qua, liền thầm kêu xúi quẩy.

Trước đó cùng Thiên Chi kịch chiến, lại bị nàng Ngũ Sắc Thần Quang xoát vừa vụn, Lý Tuần chẳng những thụ thương, liền y phục cũng không giữ được. Hiện tại, nói hăn là quần áo tả tơi thực sự toán khách khí, tàn phá vài treo ở trên thân, thổ độn lúc không cảm thấy, vừa đến trên mặt đất, hàn phong chui vào, cùng trần trụi không khác.

Bất đắc dĩ bên trong, Lý Tuần đành phải lại thi triển kỹ hồn chuyển sinh thuật, gọi ra U Nhất, đem dự bị quần áo lấy ra, lại giật xuống trên người nát vải, thay đổi nhưng là "Linh Trúc" quần áo, cuối cùng mới lại đổi thành "Lý Tuần" mặt. . . Ách, xem như diện mục thật sự đi.

Đang chuẩn bị phải tiếp tục chuyển chất lấy hơi, hăn khóe mắt lơ đãng thoáng nhìn mộc đứng ở một bên U Nhất, nhưng trong lòng thì khẽ nhúc nhích.

Nói đến, vừa mới loại kia hiểm hướng, U Nhất vậy mà không có đưa đến bất cứ tác dụng gì, có phần nói là không đi qua. Từ nơi này liền có thể nhìn ra, U Nhất cùng đã khôi phục thần trí Âm Tán Nhân, tại tính thực dụng thượng chênh lệch.

Lý Tuần không phải không ở phương diện này động đậy đầu óc, hẳn cũng thử qua đề U Nhất tiếp xúc « Huyết Thần Tử », nhìn hẳn phải chăng cũng có thể đến cái linh trí mở rộng, kết quả lại làm cho nhân thất vọng.

Lúc ấy hẳn cũng chỉ là tâm huyết dâng trào, thử xem liền buông ra, bây giờ suy nghĩ một chút, tựa hồ hẳn là tăng lớn nghiên cứu cường độ mới được.

Trong lòng cất cái chủ ý này, Lý Tuần tốc độ trên tay cũng tăng tốc không ít. Trước thu hồi U Nhất, lại nghịch thi ký hồn chuyển sinh chi thuật, liên tiếp sự tình làm được, mặc cho Lý Tuần đã làm được quen thuộc trôi chảy, trong lòng cũng không khỏi có chút phiền muộn.

Ngay tại vừa mới một đoạn thời gian ngắn nội, hẳn đã biến đổi ba cái thân phận, đổi ba loại pháp môn, làm một lần có lẽ còn gọi thú vị, làm một trăm lần nhất định sẽ phiền, mà liên tiếp làm bảy mươi năm, không có nổi điên đã rất tốt.

Thở dài, thanh lý mất vỡ vụn quần áo, hẳn lại bắt đầu dần dần chỉnh lý "Linh Trúc" vốn có vật phẩm. Cái này không chỉ có là tinh tế cẩn thận, cũng là dựa vào cái này cử động đến bình phục tâm tình.

Kiểm tra liên tục, xác nhận không có cái gì sơ hở, Lý Tuần lúc này mới ngẩng đầu, dựa vào bầu trời dần dần lóe sáng tinh quang đến xác định vị trí.

Lý Tuần lúc này vị trí hoang dã, khoảng cách Thủy Kính động thiên ước chừng khoảng bốn ngàn dặm lộ trình, nói xa thì không xa, nói gần thì không gần, hẳn như tăng tốc cước lực, nói không chừng còn có thể theo kịp Thủy Kính Tông cung cấp ăn khuya.

Mà so sánh dưới, cũng có một địa phương khác thêm gần chút.

Đó chính là hơn hai mươi ngày về sau, Linh Trúc cùng Bách Quỷ gặp gỡ chi địa.

Thế Đạo phong, cách này vậy mà không đến ba trăm dặm, từ nơi này xa xa

tây nhìn, tựa hồ cũng có thể nhìn thấy sơn phong thương hắc hình dáng.

Cười đắc ý, Lý Tuần không do dự nữa, gậy đi về hướng tây.

Ba trăm dặm lộ trình như coi là thật phát lực, sợ rằng thật sự là chớp mắt đã áp sát. Có thể Lý Tuần đã từ từ ung dung, phảng phất du sơn ngoạn thủy đồng dạng.

Cũng không phải hẳn thật có cái này nhàn hạ thoải mái, mà là hẳn một phương diện cố kỵ thân thể suy yếu, cần chậm rãi điều dưỡng; mặt khác chính là, khoảng cách Thế Dao phong gần như thế, có trời mới biết lúc nào sẽ nhảy ra Yêu Phượng, Thanh Loan cái này một nhóm người đến?

"Bất quá, lấy Yêu Phượng, Thanh Loan tôn sư, không đến mức sớm mai phục tại chỗ này, chuyên chờ Bách Quỷ tiểu bối này a?" Ngẫm lại Bắc Minh ngày hôm trước vây công Âm Dương Tông giá thức, Lý Tuần chỉ cảm thấy tê cả da đầu. Coi như... lướt qua hai đại yêu ma, chỉ có kia mười cái tu vi không tầm thường "Tứ phương tiếp dẫn", cũng đủ để đem bất luận một vị nào chân nhân cảnh tu sĩ vây công đến chết!

Diêm phu nhân là thật muốn bả chính mình hưởng tử lộ thượng đấy a!

Trong lúc nhất thời, Lý Tuần hận đến nghiến răng, thẳng hận không thể trực tiếp giết trở lại Đẳng Hóa Cốc đi, đem kia xà hạt phụ nhân tra tấn đến chết.

Thụ tình này tự ảnh hưởng, hẳn tâm hồn nội, Bất Động Tà Tâm rất không an phận nhảy lên hai lần, tuy nói đảo mắt liền bị Ngọc Trừ Tà áp chế xuống, lại truyền xuất một cái phi thường mạnh mẽ tin tức — "Thật đói a!" Cái gọi là "Đói", cũng không phải là thật huyền não dạ dày trống rỗng, mà là một loại cảm xúc hoặc cảm giác, trực tiếp tác dụng tại Lý Tuần sâu trong đáy lòng, lại từ một loại nào đó đường ống, chuyển hóa thành cực sâu nặng dục vọng, từ trong ra ngoài, tán phát ra.

Tại lúc này, trong đầu hẳn không có bất kỳ cái gì điềm báo trước nghĩ đến «

Huyết Thần Tử » bên trong, một cái phi thường hợp với tình hình pháp môn: "Tự huyết thực liệu pháp." Trước mắt hư không tựa hồ bị xoa một tầng âm hồng nhan sắc, Lý Tuần bận bịu nhắm mắt lại, lắc đầu. Giờ này khắc này, hẳn rồi cuộc minh bạch, cái gọi là "Đối", kỳ thật chính là hẳn thụ tâm ma cùng thương thế song trọng ảnh hưởng, đối vật sống tinh huyết khao khát, mà cái này "Khao khát" chính theo tâm ma tăng thêm, càng ngày càng kịch liệt.

Loại thời điểm này, Lý Tuần đối chung quanh sinh linh sinh cơ nhíp đập, có gần như như dã thú linh dị cảm ứng. Theo dực vọng tăng cường, hẳn cơ hồ nắm giữ phương viên trăm dặm hết thấy sinh linh vị trí cùng trạng thái, mà phạm vi này còn tại không ngừng mà mở rộng bên trong.

Đồng dạng là dùng dã thú phương thức, hẳn rất nhanh liền phát giác cái phạm vi này nội, không có có thể gây nên hẳn "Muốn ăn" đối tượng. Mà lại hướng trước phi hành ước chừng hai mươi dặm, hẳn bỗng nhiên dừng thân hình, hít mắt lại. Ước chừng tại 110 dặm ngoại, đang có ba tên tu sĩ dọc tà cắt qua đến, trạng thái phản ứng. . . Phảng phất nước lạnh thêm thức ăn, Lý Tuần bỗng nhiên tỉnh táo lại. Hẳn lại lần nữa lắc đầu, vẫn còn ngại trình độ không đủ, dứt khoát dùng bàn tay chọt vỗ hai gò má, đang tiếng vang cùng trong đầu đốn, đem thần trí điều chỉnh đến hợp cách trạng thái.

Lúc này, ngoài trăm dặm ba cái tu sĩ chính phi tốc tiếp cận, mà hẳn chỉ có thể bả bộc phát "Muốn ăn" chôn giấu đến thân thể chỗ càng sâu.

Bất quá chỉ là mười mấy hơi thở công phu, trong bầu trời đêm đã có thể nhìn thấy ba cái kia tay áo phiêu động bóng người. Ba người này không có ngự kiếm, tốc độ lại rất là kinh người, hiển nhiên tu vi.

Lý Tuần hít một hơi, không lên đường (chuyển động thân thể) tử, chỉ là lạnh lùng nhìn đối phương tiếp cận.

Theo lộ tuyến đến xem, đối diện ba người hẳn là chỉ là đi ngang qua, mắt thấy song phương liền muốn giao thoa đi qua, bên kia đột nhiên nhẹ "A" một

tiếng, tiếp theo lại chào hỏi: "A, trước mặt thế nhưng là Minh Tâm Kiếm Tông Linh Trúc đạo hữu?" Lý Tuần lông mày nhíu lại, đồng thời cũng phát hiện người tới thân phận. Liền giữ vững lãnh đạm thái độ, nhàn nhạt hưởng ứng nói: "Nguyên lai là Bắc Minh 'Tứ phương tiếp dẫn' đạo huynh, Linh Trúc nơi này hữu lễ." Trước hết nhất nói chuyện người kia cũng là một thân đạo trang cách ăn mặc, sắc mặt hồng nhuận, giữa lông mày có một đường vết dọc, tư thái thần khí hơi có chút thượng vị giả hương vị.

Lý Tuần cũng đã gặp hẳn, biết người này là "Nghịch Thủy thập yêu" bên trong Đinh đạo nhân, mặc dù không thể so với Kỳ huynh Giáp đạo nhân thân liệt chấp nghị chi vị, nhưng cũng là "Tứ phương tiếp dẫn" bên trong ít ỏi cường thủ. Bên cạnh hẳn hai người, địa vị hơi thấp, tu vi lại không kém cõi quá nhiều.

Lý Tuần nhớ kỹ, ba người này đồng đều tham dự ngày hôm trước vây công Âm Dương Tông loạn chiến, tính toán, tại phụ cận dừng lại thời gian cũng không ngắn. Nói cách khác, bọn hẳn thật sự ở nơi này. . . Mai phục?

Hẳn ở chỗ này cân nhắc, đối diện Đinh đạo nhân lại cười mỉm nói chuyện: "Sắc trời đã tối, Linh Trúc đạo hữu nhưng là đi chỗ nào a?"

"Tại Thủy Kính động thiên trong kim nén đến hung ác, ra tới hít thở không khí. Ngược lại là Đinh đạo trưởng thần thái trước khi xuất phát vội vàng, chắc hẳn có việc trong người, ta chỗ này liền không quấy rầy." Đạo khác biệt, không cùng làm mưu. Chỉ ít tại không biết nội tình gia hỏa trong mắt, liền hẳn là dạng này. Lý Tuần thực sự không thêm để ý hẳn, hai câu ba lời ứng phó qua, liền tiếp theo tiến lên.

Đinh đạo nhân cũng là rất dễ nói chuyện đáng vẻ, cũng không ngăn cản, cười gật đầu nói: "Đạo hữu đi tốt, chỉ là sắc trời này hắc được thấu, nơi đây cách Thủy Kính động thiên cũng quá xa, không bằng về sớm, nói không chừng còn có thể ăn được ăn khuya." Lý Tuần lấy mỉm cười hưởng ứng, song phương quay qua, lại đi mấy dặm đường, hẳn liền phát hiện, phía sau ba người kia, rõ ràng vẫn đem lực chú ý đặt ở trên người hẳn, trong lúc mơ hồ như châm vác trên lưng,

không biết mưu đồ thứ gì.

"Cho Thế Dao phong giới nghiêm sao? Kia Bách Quỷ còn đuổi theo đến mới thật có quý!" Thụ cái này một đám nhiều, Lý Tuần đi điều nghiên địa hình tâm tư liền phai nhạt, đến mức thật đang suy nghĩ, có phải hay không muốn trở về ăn khuya được rồi. Trong lòng do dự, tốc độ phi hành liền lại chậm một chút, đứng vào lúc này, phía sau ngoài mấy chục dặm, tiếng hét lớn lên, xuyên thấu qua hư không, vẫn lay tâm thần người.

Lý Tuần quay đầu, trong lòng vẫn cảm thán: "Sách, lại là cái chân nhân cảnh cao thủ, Cổ Âm, Yêu Phượng các nàng đến tột cùng là tính toán gì, loại này phô trương, đừng nói Bách Quỷ, chính là Lệ Đấu Lượng nghĩ đến, chỉ sợ cũng phải cân nhắc một chút." Suy nghĩ chưa tuyệt, bên kia trong bầu trời đêm liền có mấy đạo điện quang, lóe lên một cái rồi biến mất. Một lát sau, trong lúc mơ hồ còn có vài tiếng êm tai thanh minh, theo cơn gió thổi qua tới. Lý Tuần lúc này cảm ứng hết sức nhạy cảm, trong nháy mắt liền đem bên kia phản ứng đều dò xét cái minh bạch.

"Một người đang lẩn trốn, năm người truy, a, liền Đinh đạo nhân vài cái cũng đuổi theo. Đằng sau. . . Lại người đến, còn đánh thành một đoàn, loạn, toàn loạn!" Bởi vì kịch liệt đánh nhau chết sống mà nhảy lên không ngừng sinh cơ nhịp đập, đã không phải Lý Tuần có khả năng tùy tiện nắm chắc. Tại cảm ứng triệt để hỗn loạn trước, hẳn thu nạp tâm thần, phản ứng đầu tiên không phải đuổi theo xem náo nhiệt, mà là quay lại thân hình, thẳng rơi đến phía dưới trong quần sơn chi chút, giấu kín tức giận hơi thở, miễn cho tai bay vạ gió.

Lấy trạng thái của hắn bây giờ, như không cần thận tiến đụng vào vòng chiến, trừ phi đem U Nhất kê đi ra yếm hộ, nếu không sợ là ngay cả chạy trốn mệnh khí lực đều không có. Đối với cái này, Lý Tuần tự nhiên là rất khó chịu, có thể càng là nghĩ đến cái này, hắn liền cảm giác, chính mình là càng ngày càng địa" đói".

Truy kích đội ngũ tựa hồ ở phụ cận đây cầm cự được, chỉ ít tam phương loạn

chiến đem lúc đầu mạnh yếu rõ ràng cục diện quấy đến hỗn loạn không chịu nổi. Lý Tuần thuận bằng cảm ứng phân rõ thật lâu, mới đại khái phân ra tam phương khác biệt.

Mạnh nhất đương nhiên là Bắc Minh một phương, tại Đình đạo nhân vài cái gia nhập về sau, chỉ chân nhân cảnh cao thủ liền có bốn người. Nhưng mà, bọn hắn một bên muốn truy kích phía trước nhất chạy trốn người kia, lại muốn ngăn cản đằng sau đuổi theo tới cường địch, hơi có chút đầu đuôi không thể nhìn nhau, tình cảnh phi thường lúng túng.

Chính vì vậy, chạy trốn người kia mới có thể tại phụ cận đi vòng vèo.

Lý Tuần ngược lại là đối với người này bỏ chạy phương thức cảm thấy hứng thú, thoạt nhìn như là con ruồi không đầu tán loạn, trên thực tế lại tại thông qua một loại nào đó pháp môn, đem tự thân khí tức "In dấu" tại một cái đối lập rộng rãi mà địa thế phức tạp khu vực bên trong, tồn tại thời gian tương đối dài, bản nhân phương vị lại lơ lửng không cố định, là đặc biệt nhằm vào cao thủ cảm ứng, đại sự vàng thau lẫn lộn chi đạo.

Xem ra, người này không những tu vi vô cùng tốt, đầu óc cũng là cực thông minh, nếu để nó chạy ra tầm mắt, nghĩ lại nắm lấy, trong thời gian ngắn, liền không thể nào.

Về phần đằng sau cùng Bắc Minh giao thủ một phương, nó khí cơ phản ứng, Lý Tuần trong mơ hồ có chút quen thuộc, dốc lòng cảm ứng một hồi, hẳn rất cục ra kết luận, cái này tựa như là. . . Âm Dương Tông?

Tần Uyển Như điên rồi? Bắc Minh không có đi gây sự với nàng đã là ông trời phù hộ, hiện tại nàng vậy mà chính mình đưa đi lên cửa?

Lý Tuần chính giật mình ngay miệng, chợt thấy được không khí chung quanh có chút không đúng. Tự thân cảm ứng còn không có kết quả, cái mũi lại bản năng co rúm hai lần.

Thơm quá a! Mùi thơm này không phải hoa cỏ hương, không phải mùi thịt, cùng nữ nhân cơ thể hương khí cũng không quan hệ, mà là một loại cực đặc thù, cực kích thích huyết hương!

Đây là tinh huyết hương khí. Hương khí thông qua đặc thù nào đó đường ống, trực tiếp vì hần cảm giác, Lý Tuần trong phút chốc liền phân biệt ra được, cái này tinh huyết người sở hữu, nhất định sức sống bắn ra bốn phía, sung doanh khó mà lường được sinh mệnh lực, một thân tu vi lại tương đương tinh thuần, nếu như có thể hít một hơi. . . "A... A, tiểu sư đệ, thật là khéo a, vậy mà có thể ở chỗ này trông thấy người." Lý Tuần cho sợ nhảy lên, đột nhiên quay người, phía sau là một tòa núi cao, đầu lại hướng lên nhắc, đã thấy núi cao phía trên, chính lộ ra Lâm Vô Ưu cười hì hì gương mặt, còn vươn tay hướng hần chào hỏi, một bộ chơi đến rất hưng phấn bộ dáng.

"Quái, làm sao bị nàng áp sát như thế mới phát hiện?" Lý Tuần không khỏi đối với mình vừa nhảy cảm lên cảm ứng có chút hoài nghi, bất quá, đối với đụng tới Lâm Vô Ưu, hần nhưng là có tâm lý chuẩn bị.

Hướng trên sườn núi gật gật đầu, Lý Tuần phi thân lên, rơi vào vị này thấy thế nào đều là "Sư muội" sư tỷ bên cạnh, còn ngoan ngoãn kêu một tiếng "Vô Ưu sư tỷ", lúc này bả tiểu yêu tinh mừng đến mặt mày không thấy.

Chỉ là, Lý Tuần càng thêm để ý, ngược lại là cái này núi cao bên trên, cùng Lâm Vô Ưu trên người hương khí hoàn toàn khác biệt một loại khác mùi thơm, u thâm nhạt xa, như có như không, phẩm lưu cực cao.

Hình dạng của hần rơi ở trong mắt Lâm Vô Ưu, rước lấy hì hì nhất tiểu: "Đừng tìm, Thanh di gặp người đi lên, đương nhiên là có xa bao nhiêu, đi xa bao nhiêu, nàng ghét nhất cùng nam nhân chung đụng." Nguyên lai là Thanh Loan, nếu là dạng này, cũng trách không được hần không có cảm ứng. Lý Tuần giật mình sau khi, cũng đối Lâm Vô Ưu nhảy cảm có chỗ nhận thức.

Kết giao nhiều năm như vậy, Lý Tuần xem sớm ra tới, tiểu yêu tinh này thiên

chân vô tà bên trong, lại có rất nhiều nhìn không thấu chỗ, hết lần này tới lần khác lại nhìn không ra một tia nửa điểm nguy trang, giống như những này có thâm ý khác nói chuyện hành động, hoàn toàn phát ra từ thiên nhiên, mâu thuẫn chỗ cổ quái, để Lý Tuần ngẫm lại liền cảm giác đau đầu.

Cùng tiểu yêu tinh này ở chung, vẫn là trực tiếp điểm, thẳng thắn chút, nếu là vận khí tốt, nói không chừng còn có thể thu hoạch chút gì. Cho nên, Lý Tuần cũng không còn khách sáo, húc đầu liền hỏi: "Vô Ưu sư tỷ, bên kia là thế nào? Cùng Thế Dao phong sự tình, có hay không liên quan?" Tiểu yêu tinh rất thờ ơ khoát khoát tay: "Không có quan hệ gì nha. Nghe Thanh di nói, là Vũ di mới từ Âm Dương Tông trong tay trốn tới, hiện nay đầu óc còn không thế nào rõ ràng, chúng ta muốn vượt qua đi giúp nàng một chút. . . A, người thế nào?" Lý Tuần mở to hai mắt, nửa ngày mới nghẹn ngào kêu lên: "Vũ di? Vũ phu nhân?" Lâm Vô Ưu một bộ "Người ngạc nhiên" khinh thường bộ dáng, lắc đầu nói: "Cái này không có gì có thể kỳ quái đi, Vũ di bị Âm Dương Tông bắt đi, tự nhiên muốn trốn tới. Chỉ bất quá bây giờ nàng đầu óc không rõ lắm, không có chính mình trở về mà thôi." Không có gì có thể kỳ quái? Chỉ sợ là thật to kỳ quái mới đúng chứ!

Liền Lý Tuần dự đoán mà nói, bất luận kết quả là Vũ thị thuận lợi thoát khỏi Cổ Âm kiềm chế, hay là bị Bắc Minh đoạt lại, thậm chí "Định hồn lam tinh" mất đi hiệu lực, chính nàng chạy về đến, những này đều còn tại có thể tiếp nhận phạm vi bên trong.

Thế nhưng là dưới mắt cái này trên không chạm trời, hạ không chịu cục diện, lại toán chuyện gì xảy ra? Đầu óc không rõ ràng? Loại hài tử này khí lý do, cũng chỉ có Lâm Vô Ưu mới nói ra được.

Lý Tuần không khỏi hồi tưởng lại ngày đó Tần Uyển Như kỳ quái cử chỉ, bao quát Yêu Phượng trước khi đi, thâm ý sâu sắc "Nhàn thoại", còn có không hiểu thấu bị xác nhận làm nội ứng "Thiên Ngọc" .

Đủ loại này tình thế liên hệ với nhau, lại câu liền lên Vũ thị trốn đi, để Lý Tuần trong lòng hoài nghi kẽ nứt, không chỗ ở mở rộng, lại vẫn bắt không được

mẫu chốt.

Có lẽ, hần hần là bà "Thiên Ngọc" sự tình, xem như kiện chính sự đến xử lý?

Trong lòng do dự bất định, ngực lại đột nhiên tê rần. Hần khẽ kêu âm thanh, liền phát hiện là Lâm Vô Ưu cầm đầu ngón tay hung hăng đâm hần, mặt mũi tràn đầy đều là không cao hứng, nghĩ đến là chính mình chỉ lo suy nghĩ, đem tiêu yêu tinh phiết ở một bên, bà nàng cho chọc giận.

Nhìn cái này không có chút nào nguy sức tính trẻ con biểu hiện, Lý Tuần chỉ cảm thấy nhức đầu vô cùng, đang muốn biện pháp ứng phó, đã thấy Lâm Vô Ưu giống như đâm hần đâm lên nghiến, một chút không đủ, lại liên tục mấy lần, mảnh khảnh ngón tay theo Lý Tuần cơ bắp chập trùng, lại chọc cho nàng khảnh khách cười không ngừng.

Lý Tuần dở khóc dở cười, cũng không kiêng dè cái gì, đưa tay nắm lấy đầu ngón tay của nàng, cười khổ nói: "Người làm cái gì a!" Lâm Vô Ưu lại không nóng nảy trả lời, cũng không còn ý đồ đâm hần, mà là cười hì hì nhìn hần chăm chăm. Ánh mắt kia quái cực kỳ, từ đầu mặt đến ngực, lại từ ngực đến mũi chân, nếu không phải Lý Tuần kéo lấy, nàng thậm chí càng chuyển tới đằng sau đi, dò xét một chút Lý Tuần vai cũng cùng vòng hông, ánh mắt này để Lý Tuần trên lưng lông tơ đứng đấy, mơ hồ cảm thấy vấn đề không nhỏ. Bận bịu kéo lấy Lâm Vô Ưu, cười khổ nói: "Ngừng, ngừng! Sắc trời này cũng không sớm, ta nhưng còn có chính sự đâu!" Không ra hần sở liệu, dùng "Chính sự" cái này ngôn ngữ một kích, Lâm Vô Ưu lập tức nhảy lên cao ba thước, gương nanh múa vuốt kêu lên: "Cái gì chính sự, người sự tình gọi chính sự, ta. . . Sự tình, chẳng lẽ liền không gọi chuyện chính sao?" Lâm Vô Ưu trong lời nói, có cái từ mẫu chốt bị nàng tận lực mơ hồ đi qua, Lý Tuần nỗ lực tuy tốt, cũng không có nghe rõ ràng. Ngược lại là chính Lâm Vô Ưu, đang nói xong câu nói này về sau, trên mặt lại hiểm thấy đỏ lên đỏ lên, so với chuyện xưa tùy tiện, phong phú hơn thiếu nữ khí tức.

Lý Tuần lại có chút cảm giác không ổn, nhưng chờ không nổi hần nghĩ cái

minh bạch, tiểu yêu tinh liền bày ra cực hiếu kỳ bộ dáng: "Người có chính sự, chuyện gì a?" Chuyện biến ảo nhanh chóng, giống như chuyện phía trước hoàn toàn chưa từng xảy ra đồng dạng. Lý Tuần biết đã không dò ra cái gì, liền đành phải xuất ra Thế Dao phong sự tình qua loa tắc trách.

"Cổ tông chủ không phải đã nói, muốn ta đi Thế Dao phong cùng Bách Quỷ 'Gặp gỡ' nha, tiếp qua hai mươi ngày tới, chính là ước hẹn, ta thừa dịp thời gian này đến quen thuộc hoàn cảnh. Đối phương là cấm pháp cao thủ, như bị hấn trước đó làm bố trí, sẽ rất phiền phức."

"Nguyên lai là Thế Dao phong sự tình a." Lâm Vô Ưu một bộ "Không gì hơn cái này" biểu lộ, nhìn ngược lại là biết rõ trong đó đến tột cùng.

Lý Tuần trong lòng hơi động, cũng không vòng quanh, trực tiếp lại hỏi: "Vô Ưu sư tỷ, nói đến việc này cũng trách, Cổ tông chủ là lúc nào cùng Bách Quỷ cùng một tuyến đây này? Còn thần thần bí bí mua cái bí hội này, trong này. . ." Tiểu yêu tinh "thiết" một tiếng, đại diêu kỳ đầu: "Người đây cũng không biết, biểu tỷ mới không cùng Bách Quỷ đáp vài ni kè. Cùng với nàng đáp tuyến chính là Bách Quỷ sư phụ, U Hồn Phệ Ảnh Tông Diêm phu nhân." Lý Tuần không cần giả đều là hào hứng dạt dào bộ dáng, truy vấn: "Kia lại là làm sao cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông dựng vào?"

"Ừm, nghe ta nương nói, tựa như là Diêm phu nhân đi sẵn, ngược lại bị con mồi đã thương, biểu tỷ xuất thủ cứu nàng. Hai người liền ước định cùng một chỗ đi sẵn, sau đó chia đều con mồi, chính là chuyện như vậy."

"Đi sẵn?" Cái này từ ngữ rất phổ biến, nhưng xuất hiện ở chỗ này liền tương đương kỳ diệu. Đối mặt Lâm Vô Ưu giản mà hóa chi miêu tả, khó được Lý Tuần còn có thể minh bạch đại khái, hấn nghĩ một hồi, liền bắt được trong đó mấu chốt nhất chỗ hỏi: "Cái gì con mồi a?" Lúc này Lâm Vô Ưu nhíu lại khuôn mặt nhỏ nghĩ nửa ngày, cũng không nghĩ ra tới. Lý Tuần đành phải theo đã biết trên đầu mối suy đoán.

Diêm phu nhân đồng thời không có giao cho mình thứ gì, chỉ nói là dùng một loại nào đó thủ pháp, mở ra Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp phong cấm; mà Cổ Âm một phương mang theo tới đồ vật, là dùng kim hoàn Thần Nê bịt lại, lại chứa ở tử ngọc trong hộp, nghĩ như thế nào cũng sẽ không quá lớn, đây cũng là cái gì con mồi đâu?

Nghĩ nửa ngày không có kết quả, đành phải từ bỏ, sau đó liền bắt đầu hỏi tới bản thân sự tình: "Cổ tông chủ nói, phải thừa dịp cơ hội này, bả Bách Quỷ cho kết điếu, thật sao?"

"Ừm, tựa như là thật sao, bất quá, mẫu thân nói còn có chút đại lượng biến thiên. . . Đúng, người thật cùng Bách Quỷ đánh mấy chục năm, bất phân thắng bại sao?" Đối tiểu yêu tinh ánh mắt hiếu kỳ, Lý Tuần chỉ có thể kiên trì thừa nhận.

Lâm Vô Ưu có chút nâng lên cằm dưới, tựa hồ đang tự hỏi, lại tại không tự giác ở giữa, hiển lộ ra tuyết trắng cái cổ. Lý Tuần ánh mắt đảo qua, thấy được nàng da nhẵn nhụi phía dưới huyết mạch nhảy lên, lại vô ý thức nuốt ngụm nước bọt.

Cái này vang động để Lâm Vô Ưu lấy lại tinh thần, thoáng nhìn hẩn biểu tình cổ quái, hơi có chút kỳ quái. Lại đưa tay tại bộ ngực hẩn vỗ vỗ: "Uy, nghĩ gì thế?"

"Ừm, ta đang suy nghĩ làm sao đối phó Bách Quỷ. . . Đúng, nói đến, ta còn không biết ngày đó cụ thể an bài đâu, chẳng lẽ nói thật làm cho ta mai phục tại chung quanh, nhìn xem các người giao dịch, chỉ chờ quăng chén làm hiệu, lại sát tướng ra tới?" Dù cho chỉ là cái vụng về trò cười, nhưng bởi vì hẩn rất sống động diễn dịch, vẫn là để tiểu yêu tinh cười đến trước giữa sau năm, nhất định phải nắm lấy cánh tay của hẩn, mới đứng vững thân thể.

Cười nửa ngày, tiểu yêu tinh mới lau nước mắt nói: "Nhìn người nói, bất quá, ta ngược lại thật ra thật không rõ ràng. Mẫu thân cùng Thanh di là vì cứu Vũ di

mới đến bên này, hai ngày nữa cũng liền trở về.

"Nhìn, trên người chúng ta liền tén vật đều không mang. Kia là biểu tỳ một tay an bài, người như thật hiếu kỳ, liền đi hỏi biểu tỳ phái tới nhân tốt."

"A?" Lý Tuần lúc này thậm chí có một đầu đâm chết xúc động, làm nửa ngày, nguyên lai Yêu Phượng cùng Thanh Loan đều là người ngoài cuộc, vậy hẳn vì kiềm chế Yêu Phượng, vất óc tìm mưu kế, kiềm thụ da thịt nổi khổ mới mời đi ra Thiên Chỉ Thượng Nhân, chẳng phải là thuần túy thêm phiền?

Lâm Vô Ưu rất kỳ quái phản ứng của hắn, nhìn hắn hai mắt, mới lại nói: "Nếu là người không có lòng tin, ta có thể nói cho mẫu thân biết, để nàng lưu mấy người trợ thủ cho người. Nói đến, người cùng Bách Quỷ thật là không đội trời chung a, hẳn đến tột cùng là thế nào chọc tới người?" Lý Tuần gượng cười hai tiếng, hai câu ba lời ứng phó. Nào biết Lâm Vô Ưu giống như là thật quan tâm tới hắn đến, tận lực thấp giọng, ghé vào hắn bên tai nói: "Ta nói với người a, Thế Dao phong việc này, người cũng đừng quá coi là thật, biểu tỳ đối với việc này lại gạt người nữa nha."

"Gạt người? Gạt ta sao?" Lâm Vô Ưu lắc đầu: "Nàng mới lừa nhác lừa người, bị lừa chính là cái kia Diêm phu nhân nha. Nghe ta nương nói, Diêm phu nhân phái người đến, là muốn bắt hồi một kiện quan trọng đồ vật, là trước đó cùng biểu tỳ ước định cẩn thận. Thế nhưng là biểu tỳ không muốn cấp nàng, lại cố kỵ chuyện gì, mới cho người mượn cây đao này tử sử dụng, kết quả thành hoặc không thành, đều chuyện không liên quan đến nàng đi."

". . . Dạng này?" Lý Tuần nghe được cái này cùng hắn suy đoán khác biệt quá nhiều đáp án, trong lúc nhất thời đúng là run lên. Chẳng lẽ nói, hẳn đúng là trách lầm Diêm phu nhân?

"Uy, người hôm nay làm sao làm, làm sao lão thất thần a!" Tiểu yêu tinh cực kỳ bất mãn, hơi sần giọng: "Thật vất vả mới gặp một lần, không nói chút chuyện thú vị thì cũng thôi đi, còn như thế không có phong độ!" Thấy tiểu cô nãi nãi nổi

giận, Lý Tuần là không có gì chủ ý, chỉ có thể lại tìm lý do nói: "Ta là tại kỳ quái, Vũ phu nhân bên kia làm sao còn không có yên tĩnh, nhiều cao thủ như vậy, không đến mức cực khổ mà vô công a." Đang khi nói chuyện, sự chú ý của hắn thật chuyển dời đến phương xa đuổi trốn kịch chiến đi lên.

Chính như hắn nói, bên kia vẫn không có dấu hiệu kết thúc. Lý Tuần cũng có chút kỳ quái, đã có Thanh Loan cái này tuyệt đỉnh yêu ma ở đây, mặc kệ Vũ thị cỡ nào cơ cảnh, chỉ sợ cũng chạy không thoát đi, nhưng vì cái gì Thanh Loan không động thủ đâu?

Đề vấn đề này, Lâm Vô Ưu trả lời rất là đương nhiên: "Có lẽ râu quai nón cùng Vô Nhai hòa thượng ở bên, Thanh di cũng không tốt xuất thủ." Lý Tuần đầu óc lượn quanh cái ngoặt, nghĩ đến Lệ Đấu Lượng trên cằm kia nhốt xanh xám sắc râu ria, trong lúc nhất thời không biết nên khóc hay cười. Nhưng hắn lập tức lại kịp phản ứng: "Lệ Đấu Lượng cùng Thích Vô Nhai ở chỗ này?" Lâm Vô Ưu nghe hắn tiếng nói đều có chút thay đổi, quay đầu làm cái mặt quỷ, le lưỡi nói: "Đồ hèn nhát, bọn hắn tối thiểu còn tại hai ngàn dặm ngoai đâu, chỉ bất quá thật muốn đánh lên, ngàn dặm đường đò, chớp mắt đã áp sát, cũng không có gì sai biệt chính là. Uy, người đi làm cái gì!" Lý Tuần quay đầu cười khổ: "Đương nhiên là xa bao nhiêu chạy xa bao nhiêu, muốn bị bọn hắn nhìn thấy chúng ta cùng một chỗ, ta cho dù có một ngàn tấm miệng, cũng giải thích không rõ!" Dứt lời, hắn nhanh như chớp hạ núi cao, chỉ để lại tiểu yêu tinh ở nơi đó dậm chân phát giận. Chỉ là mới tiem hành mười trượng trở lại, phía trên đột nhiên liền vang lên tiểu yêu tinh trong tréo tiếng nói: "Sư đệ, cẩn thận một chút, mẹ ta cảm thấy cái kia Bách Quý thật không đơn giản đâu!" Lý Tuần ám đạo chỉ cần mẹ người không nhúng tay vào chuyện này, ta liền thật yên tâm ! Bất quá, hắn cũng có thể nghe được Lâm Vô Ưu trong tiếng hô lộ ra tới lo lắng cảm xúc.

Giờ khắc này, hắn cũng có chút cảm động, liền trở lại mặt, hướng trên sườn núi vẫy tay, lúc này mới phục địa thuận ngọn núi lượn quanh một vòng tròn lớn, phi thân đi.

Lý Tuần lúc này không có trên đường trì hoãn, xác nhận đã thoát ra vòng

chiến đấng sau, toàn lực ngự kiếm, một đường chạy về Thủy Kính động thiên.

Nhưng mà, nơi này đã không có trong dự đoán "Ăn khuya", toàn bộ trong động thiên loạn thành một bày, phảng phất kinh một trận kịch chiến. Trên thực tế, hãn cũng xác thực thấy được vài cái thụ thương tu sĩ.

Không đợi hãn xem cho rõ ràng, đối diện liền đụng phải Linh Triết. Cái này từ trước đến nay hip-hop không kỵ sư huynh, lúc này sắc mặt nghiêm trọng, gặp hãn đấng sau, rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, cũng không nói chuyện, giật hãn liền đi. Lý Tuần trong lúc nhất thời não không rõ đến tột cùng, phi hành bên trong liền điệt đặt câu hỏi.

Linh Triết thờ dài nói: "Thời buổi rối loạn a, chuẩn bị một chút, chúng ta muốn trở về tông môn."

"A?" Linh Triết lắc đầu nói: "Người ra ngoài cái này nửa ngày, nơi này không sai biệt lắm não lật trời. Tần Tông chủ bên kia, mẫu thân của nàng Vũ phu nhân, lúc đầu nói là thoát khỏi Linh diệt ti kiềm chế, toàn gia đang cùng hòa thuận hòa thuận thời điểm, đột nhiên thần trí rối loạn, đem Tần Tông chủ kích thương, lại xông ra Thủy Kính động thiên đi, trên đường đi còn đả thương không ít người. Âm Dương Tông tu sĩ vừa đuổi theo ra đi, bên ngoài lại xảy ra chuyện. . ." Hãn đột nhiên giảm thấp thanh âm nói: "Bất Dạ thành Hứa Các lão Hứa tiền bối, hôm nay chạng vạng tối bị kia 'Huyết Ma' cho hại! Thiên Chi Thượng Nhân quả thực là không có bả hung thủ lưu lại, trở về thời điểm, sắc mặt kia, chung quanh mười trượng căn bản là đứng không vững nhân. Đây, Bất Dạ thành mấy năm này cũng là không may đến nhà!" Hai chuyện này, Lý Tuần đều vừa lúc mà gặp, lúc này lại còn muốn làm ra ngạc nhiên biểu lộ.

Bất quá, theo hai chuyện này bên trên, Lý Tuần lại cảm thấy hồi tông môn quyết định có chút qua loa: "Âm Dương Tông sự tình có thể không đề cập tới, có thể Bất Dạ thành đồng đạo bị hại, chúng ta không đi hỗ trợ, phản vào lúc này trở về, sợ là không tốt lắm đâu." Linh Triết vỗ vỗ bờ vai của hãn, ý giống như khen ngợi, có thể lập tức liền bất đắc dĩ buông tay nói: "Nếu người biết Thiên Chi

Thượng Nhân tác pháp, liền sẽ không như thế nói.

"Thượng Nhân vừa về đến, cũng mặc kệ tông môn đệ tử làm sao quần tình xúc động, cơ hồ là đem bọn hăn đuổi ra động thiên, khiến cho trở về tông môn, chính mình lại lưu lại — người thấy thế nào?"

"Tự nhiên là che giấu tai mắt người." Ý nghĩ này cũng chỉ có ở trong lòng nói một chút, Lý Tuần hơi chút suy nghĩ, liền minh bạch Linh Triết ý nghĩ.

"Thiên Chỉ Thượng Nhân tính tình cao ngạo, lúc này lại trơ mắt nhìn xem đồng môn bị hại, tất nhiên xem làm vô cùng nhục nhã. Có thể như vậy tác pháp, chắc là muốn một người một mình, bắt giết Huyết Ma, coi là đồng môn báo thù, cũng vì chính mình rửa nhục."

"Đúng là như thế." Linh Triết vỗ tay nói: "Minh Hoạc sư thúc bọn hăn cũng là nói như vậy, mặc dù Thượng Nhân không có nói rõ, có thể bày minh chính là tính toán như vậy. Trở lên nhân tính tình, ai dám lại đi tìm không thoải mái?"

"Lại thêm Thủy kính đại hội khai xong, chư Tông Hội minh thăm đàm kết thúc, chung quanh lại có ma đầu tứ ngược, đại gia cũng liền mượn lý do này, giải thể xong việc!" Một câu cuối cùng, không cần phải nói là hăn vì sinh động bầu không khí, chính mình thêm. Lý Tuần ngoắc ngoắc khóe miệng, từ chối cho ý kiến.

Hai người rất mau trở lại đến chỗ ở, Minh Hoạc đã dẫn Ngũ Linh Tuyền cùng Linh Cơ chờ ở nơi đó. Mà Minh Hoạc nói tới, cùng Linh Triết cơ bản giống nhau, Lý Tuần cũng biết, ngoại trừ Bất Dạ thành đã rút khỏi ngoại, Tây Cực Thiên Tông, Tam Hoàng Kiếm Tông đều đã trở về, cửu tông "Giải thể" chi thế, đã không thể nghịch chuyển.

Đại gia bàn lại vài câu, Ngũ Linh Tuyền đột nhiên nhớ đến một chuyện. Hăn theo trong tay áo lấy ra một hạt châu, chính là Lý Tuần hôm qua cấp cho Quý Nhai "Hồng Ảnh châu" .

Bảo châu lạnh lùng hút vào ánh sáng bên trong phòng, đen nhánh tới không có một tia phản quang.

"Quý Nhai sư huynh phụng sứ mệnh trở về tông môn, lâm thời tìm không thấy người, liền đem hạt châu cho ta, để cho ta thay hẳn chuyển giao. Đây, vật quy nguyên chủ, cũng giải quyết xong một phen tâm sự." Lý Tuần cảm ơn sau đưa tay tiếp nhận, cũng không thu hồi, chỉ là cầm trên tay thưởng thức, trong phòng trong lúc nhất thời yên tĩnh lại.

Minh Hoặc thấy thế liền phân phó nói: "Đêm nay liền tán nhân, chúng ta ngay tại trong động thiên lại nghỉ một đêm, ngày mai sáng sớm lên đường, nhanh chóng hồi tông môn báo cáo chuẩn bị. Ngày mai muốn đuổi đường dài, các người đều phải cẩn thận điều dưỡng." Ứng thanh về sau, Ngũ Linh Tuyên mấy người đều đứng dậy, riêng phần mình an giấc. Lý Tuần hơi lạc hậu một chút, nhìn xem Ngũ Linh Tuyên bọn người sau khi ra cửa, lại quay lại đến, chào hỏi một tiếng: "Sư thúc." Minh Hoặc kinh ngạc ngẩng đầu, nghĩ nghĩ, liền mỉm cười an tọa, nói: "Linh Trúc người tâm tư tối sống, lại có ý nghĩ gì?" Lý Tuần trên mặt hơi hiện lúng túng, lắc đầu nói: "Đây cũng không có, chỉ là có chuyện, muốn cùng sư thúc thương lượng một chút."

"A, chuyện gì?" Lý Tuần sớm tại trong lòng thù dệt hảo ngôn từ, lập tức nhân tiện nói: "Kỳ thật. . . Đệ tử xuống núi trước liền có dự định, Thủy kính đại hội đằng sau, tạm thời không chuẩn bị trở về tông môn, mà là như vậy hành đạo thiên hạ, tích lũy ngoại công. . ." Minh Hoặc nghe vậy lại giật mình, đột nhiên liền cười ha hả: "Linh Trúc a Linh Trúc, tính tình của người thật cùng người tứ sư thúc không khác nhau chút nào, tất cả đều là không chịu ngồi yên giấc nhi! Chỉ là, người không phải ở trên núi dựng công viết sách sao? Tại sao lại muốn ra ngoài hành đạo?" Lý Tuần gặp hẳn không hề có ý định cự tuyệt, mừng thầm trong lòng, ngoài miệng thì thuận cột treo lên trên: "Từ xưa viết sách nghiên cứu học vấn, có thể thành tựu một phen công lao sự nghiệp, đóng cửa làm xe có thể có mấy cái?"

"Đệ tử ở trên núi khó chịu lâu như vậy, trong bụng hàng tồn đều nhanh sử

dụng hết, tự nhiên muốn xuất ngoại sưu tầm dân ca, khoáng đạt tầm mắt, còn xin sư thúc minh giám."

"Lý do này vẫn còn không tệ, bất quá gần đây đến, giới này thế cục hỗn loạn. Phụ cận lại có nhiều như vậy ma đầu ẩn hiện, người đàn nhân chích kiếm, ta không yên lòng.

"Dạng này, nếu người thật muốn rời đi, cũng không cần tại chỗ thị phi này. Ngày mai, chúng ta trước đồng hành một đoạn lộ trình, đợi ra Bắc Tề sơn địa giới, người lại hướng đến nơi đâu, ta đều mặc kệ người, làm sao?" Quả nhiên, Minh Hoạch cái này điệu thấp ôn hòa tính tình là tốt nhất nói chuyện. Lý Tuần tính toán ra vào Bắc Tề sơn mạch, nhiều nhất chính là hai ngày công phu, thời gian rất có dư dật, tự nhiên đồng ý.

Lập tức thương nghị đã định, hăn là xong lễ cáo lui, đi ra cửa.

Ngoài phòng bóng đêm sâu nặng, không qua Giám hồ thượng vẫn là ánh trăng chọc người. Nghe nơi xa truyền đến âm âm tiếng người, Lý Tuần có thể cảm nhận được trong động thiên lòng người xao động. Bất quá, ngày mai qua đi, nơi này hăn là có thể khôi phục lại bình tĩnh như trước đi.

Trong lòng của hăn cảm thán, ánh mắt lại liếc nhìn thủy quang lặn tắt nơi nào đó. Lãnh ý thâm nhiên ánh mắt, đủ để cho nơi xa rình mò một ít người sinh lòng cố kỵ, nhưng cũng chỉ thế thôi.

"Cố kỵ liền cố kỵ đi, nhín chút thời gian trở về thêm điểm ép, cũng là phải." Nhe răng nhất tiếu, hăn vẫy vẫy tay áo, cũng không quay đầu lại đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Đoạt Nhân

Chương 7: Đoạt nhân

Nói là "Trở về", có thể các loại Lý Tuần lần nữa bước vào Bắc Tề sơn địa giới lúc, đã là năm ngày về sau. So với hẳn đoán chừng bên trong muốn trở rất nhiều. Đây là bởi vì có chuyện, vượt ra khỏi đại đa số người đoán trước.

"Nhanh sáu ngày, Vũ thị lại còn không cho nắm lấy?" Lý Tuần vì tránh đi càng lúc càng lớn lục soát nhất, không thể không lượn quanh một cái to lớn vòng tròn, theo phía đông nam chen vào, tốn thời gian phí sức, tâm tình chính vào khó chịu thời điểm.

So với hẳn, tại Bắc Tề sơn trung du chơi bảy ngày Thủy Điệp Lan, thì thoải mái quá nhiều, nàng thậm chí còn có rảnh rỗi ẩn ở một bên xem kịch, ăn no thỏa mãn.

"Có nhân xuất công không xuất lực, thậm chí âm thầm hạ ngáng chân, có thể cầm lấy mới gọi quái sự." Thủy Điệp Lan ngoài cuộc tỉnh táo, trong cuộc u mê, một câu nói toạc ra thiên cơ: "Bắc Minh tứ phương tiếp dẫn hết thầy mười bốn người, trong đó bốn cái chân nhân cảnh, có thể trong đó có một nửa ở nơi đó quấy rối, a, chơi vui cực kỳ."

"Hạ ngáng chân? Lại không nói bọn hắn là cái mục đích gì, nhưng tại Yêu Phượng mí mắt nội tình đùa nghịch cổ tay. . ."

"Ai bảo Lê Đấu Lượng cùng Vô Nhai hòa thượng nghiêm túc như vậy tới? Kéo Yêu Phượng chừng năm ngày. Không qua cũng chỉ tới mà thôi, phía nam sự tình người có nghe nói hay không?"

"Huyền hải thủy triều xuống? Ân, như thế nhiều ít nghe nói chút, tựa như là Huyền hải mặt biển hạ xuống hơn một trượng, truyền ngôn là Tây Liên tìm tới thông hương Huyền hải U Minh thành bí đạo, mở ra cấm pháp sau tạo thành ảnh hưởng. . . Người cười cái gì?" Lý Tuần nói chưa dứt lời, càng nói Thủy Điệp Lan liền cười đến càng vui vẻ, cười không ngừng được khom lưng đi xuống. Nàng vịn Lý Tuần bả vai, đột nhiên đưa mặt tới, lấy chưa bao giờ có ngữ khí, nị thanh cười nói: "Chúng ta bên này chuyện, đến phía nam đi xem não nhiệt, có được hay không?" Đối mặt này quý dị cục diện, Lý Tuần một cái không chú ý, trên mặt vậy mà ửng đỏ, còn tốt rất nhanh kịp phản ứng, nói: "Đi là không có vấn đề, không qua người không phải nói, Huyền hải U Minh thành, là muốn 'Khúc Kính Thông U' . . ." Thủy Điệp Lan đánh gãy hẳn, cười lạnh nói: "Chính là như vậy mới có thú, ta liền muốn nhìn xem, La Ma Thập hao hết tâm lực, đến cùng nhưng là công dã tràng lúc, gương mặt già nua kia." Nhìn nàng căn răng nghiêng lợi bộ dáng, Lý Tuần không khỏi vì đó bật cười, không qua cũng không có ý cự tuyệt chính là.

Hắn ho một tiếng, đem chủ đề dẫn trở lại dưới mắt tình thế đi lên: "Huyền hải không sai biệt lắm chính là Lệ Đấu Lượng cửa nhà, hẳn tự nhiên không thể ngồi xem. . . Nói đến, Yêu Phượng rảnh tay cũng có một ngày nhiều đi, làm sao còn không có yên tĩnh?"

"Có thời gian dài như vậy làm giảm xác, còn không thể thoát thân, người cho rằng Vũ thị là đồ ngọc hay sao? Liền ngay cả ta cũng có hai ngày không gặp nàng, nói không chừng, nàng đã ra khỏi Bắc Tề sơn phân biệt, trời cao biển rộng đây?" Lời còn chưa dứt, chân trời chính là liên tiếp mấy đạo loá mắt kiếm quang lóe qua, Lý Tuần nheo mắt lại nhìn ra xa, lại phát hiện đây bất quá là bình thường tán tu, những người này hiển nhiên không rõ ràng Bắc Tề sơn phức tạp cục diện, đều là cực nhẹ lỏng bộ dáng.

Thủy Điệp Lan thiêu thiêu mi mao: "Nhìn, đây là một cái khác lý do. Nơi này là Thông Huyền Giới lớn nhất được liệu nơi tập kết hàng, lui tới tu sĩ, mỗi ngày đều có ba lượng ngàn người.

"Vũ thị chỉ cần có thể thoát ra đối lập nhỏ hẹp phong tỏa nhất, tùy tiện tìm phiên nhiều người địa phương trà trộn vào đi, trừ phi Bắc Minh thật có thể hiệu lệnh thiên hạ trăm vạn tán tu, nếu không đến đâu thì tìm đây?"

"Xác thực như thế, nhìn mọi người đều tại làm vô dụng công. . . Đúng, người xem những ngày này náo nhiệt, có cảm giác hay không đến Vũ thị thần trí mơ hồ loại hình?" Thủy Điệp Lan lườm hắt một cái: "Nếu là thần chí không rõ, người có thể đem chính mình giấu như thế chặt chẽ?" Lý Tuần biết mình hỏi cái đần vấn đề, bất quá, Lâm Vô Ưu nhìn như ngây thơ đồng nói ngôn luận, trong lòng hắt luôn luôn cái u cục.

Nếu như không phải thần chí không rõ, vì cái gì Vũ thị hội kích thương mình nữ nhi chạy đến, vốn lại không trở về Bắc Minh, ngược lại bỏ mạng đào khai?

Suy tư nửa ngày, hắt mới phát hiện, ý nghĩ của mình lại về tới điểm xuất phát. Bất đắc dĩ nhất tiểu, hắt quyết định đem chuyện này dứt bỏ, bỏ tinh lực tập trung đến Thế Dao phong sự tình đi lên.

Đầu tiên, chính là điều nghiên địa hình!

Tại Thủy Điệp Lan xuất thần nhập hóa huyền thuật thủ đoạn hạ, Lý Tuần cùng nàng ra vẻ lưỡng cái bình thường tán tu, tại Thế Dao phong phụ cận hái thuốc.

Cái này một hái chính là hai mươi ngày, trong đoạn thời gian này, Lý Tuần đem Thế Dao phong phạm vi ngàn dặm địa hình nắm giữ toàn bộ, đồng thời chế định một hệ liệt kế hoạch thoát thân an bài.

Những này cử động ở trong mắt Thủy Điệp Lan xem ra, thuần túy là ngạc nhiên. Lúc đầu nha, Cổ Âm bố trí "Linh Trúc" phục kích "Bách Quỷ", bản thân liền là một cái chuyện cười lớn, chẳng lẽ lại Lý Tuần còn muốn chính mình quất chính mình cái tát hay sao?

Kỳ thật, đương Lý Tuần cũng cảm thấy chính mình có chút quá lo. Yêu

Phượng, Cổ Âm các loại bởi vì các loại nguyên nhân, cũng sẽ không tự mình tham dự, bên cạnh hẳn lại có Thủy Điệp Lan, U Nhất dạng này bảo tiêu, không có lý do sẽ sợ cái khác những cái kia tiểu nhân vật.

Bất quá, ngẫm lại ước định thời gian đi, hơn hai mươi ngày thời gian, nếu không tìm cho mình ít chuyện làm, vậy nhưng thật sự là nhàm chán cực độ đâu.

Mà tại hẳn tìm cho mình chuyện làm thời điểm, Bắc Tề sơn mạch tình thế đã phát sinh biến hóa.

Theo thời gian kéo dài, Bắc Minh cùng Âm Dương Tông, đồng đều đã hành quân lặng lẽ, tuần tự từ bỏ đối Vũ thị truy tìm. Đương nhiên, cũng có thể hiểu thành, bên ngoài truy tìm đã đình chỉ, mà âm thầm điều tra, chính tiến hành hùng hực khí thế.

Tại điểm này so đấu bên trên, thế lực khổng lồ Bắc Minh hiển nhiên càng chiếm ưu thế.

Lý Tuần có thể phát giác được, gần nhất ra vào Bắc Tề sơn phân biệt tán tu, cúi đầu nhìn được liệu ít, ngẩng đầu nhìn mặt người nhiều hơn.

Lớn như vậy Bắc Tề sơn phân biệt, sóng ngầm mãnh liệt, cơ hồ mỗi cái ban đêm đều có nhân chết bất đắc kỳ tử bên đường, chết được không minh bạch. Mà cục diện hỗn loạn này trong thời gian ngắn tựa hồ còn không có ngừng khả năng.

"Đây chính là bảo a. . ." Cho dù Lý Tuần đã bỏ đi có ý đồ với Vũ thị, nhìn thấy loại tình huống này, cũng không khỏi cảm thán. Theo Bắc Minh phản ứng liền có thể nhìn ra, chỉ là một cái Vũ thị, dẫn động tới nhiều ít không thể lộ ra ngoài ánh sáng bí ẩn. Mà cái này giá trị không thể lường được "Bảo bối", liền theo ngón tay hẳn trên ngọn chạy ra ngoài!

Lại thở dài, Lý Tuần nâng người lên thân, phóng nhãn nhìn ra xa dưới thân chập trùng uốn lượn hình dạng mặt đất. Lúc này, hẳn cùng Thủy Điệp Lan liền chỗ thân ở cách Thế Dao phong ngoài mấy chục dặm một chỗ cao điểm bên trên.

Thủy Điệp Lan ở bên cạnh điều dưỡng thương thế, mà hăn thì ngồi tại bên vách núi, ở trên cao nhìn xuống, đem phương viên hơn mười dặm tình hình, thu hết vào mắt.

Lấy hăn lúc này tu vi, đáp hăn xem xét, cái này mấy chục dặm đồi núi cốc suối, liên đều chiếu vào đáy lòng, mà trong đó bố trí đủ loại cơ quan cấm pháp, cũng lấy một cái chình thể ẩn tượng, hình chiếu tại trong mắt. Lý Tuần chính là thông qua loại phương thức này, kiểm tra chính mình ngày gần đây bài tập, bảo đảm vạn vô nhất thất.

Hôm nay đã là mừng một tháng tư, khoảng cách ngày mai giờ Tý một khắc, không đủ tám canh giờ.

Trên bầu trời chợt có một tiếng ưng lệ, Lý Tuần ngẩng đầu nhìn hạ, một đầu hôi vũ xích đuôi lão ưng ngay tại giữa không trung xoay quanh.

Cái này phi cầm Linh giác vô cùng tốt, bị Lý Tuần ánh mắt quét qua, lập biết uy hiếp, vậy mà quay đầu liền đi, Lý Tuần thấy cười lên, nhưng rất nhanh, tiếng cười im bật mà dừng.

Bên cạnh Thủy Điệp Lan bị hăn vui buồn thất thường phản ứng kinh động, kinh ngạc mở mắt, đã thấy hăn nghiêng đầu, thẳng vào nhìn lên bầu trời. Thuận hăn ánh mắt đi lên nhìn, nhưng lại không có gì chướng mắt đồ vật. Nếu nói có, cũng chỉ hội con kia hốt hoảng đào tẩu lão ưng, cùng với nhất căn chậm rãi bay xuống xuống tới lông vũ mà thôi.

Thủy Điệp Lan đưa tay đi sờ Lý Tuần cái trán, lại bị hăn một chưởng vỗ mở. Ngay sau đó, Lý Tuần đập mạnh lên, phi thân mà lên, một tay lấy cây kia ưng vũ chiếm trong tay.

Thủy Điệp Lan nhìn hăn điên bị điên điên không còn hình dáng, rốt cục nhịn không được, đuổi theo chụp lấy bả vai hăn, sảng giọng: "Người ngu rồi? Nhất căn lông vũ mà thôi. . ."

"Không, đây cũng không phải là nhất căn lông vũ vấn đề." Nói Lý Tuần diên không khỏi quá mức, hẳn chỉ là nhất thời muốn nhập thần, nghe được Thủy Điệp Lan giận uống, hẳn lắc đầu cười nói: "Vừa mới ta liền phát hiện, theo trên sườn núi nhìn xuống, địa hình làm sao đều cảm thấy nhìn quen mắt, nhờ có chiếc lông chim này nhắc nhở. . ." "Ha ha, Huyết Linh Phi Vũ, đây là Huyết Linh Phi Vũ a!" Đang khi nói chuyện, trên tay hẳn ửng vũ, theo lông vũ mũi nhọn chỗ bắt đầu, trực phân trực phân địa biến sắc. Chờ hẳn đem nói cho hết lời, nguyên bản màu xám xanh lông vũ, đã là một mảnh huyết hồng. Cái này chướng mắt nhan sắc đem lông vũ thấm được thấu, chợt nhìn đi, dường như có thể phát ra quang tới.

Thủy Điệp Lan huyết sáo, đem Huyết Vũ theo Lý Tuần trong tay đoạt lấy, đặt ở trước mắt, lật qua lật lại đánh giá. Đồng thời nói: "Huyết Linh Phi Vũ? Danh tự này rất quen nha."

"Ừm, đây là « Huyết Thần Tử » bên trong, cấm pháp tối cao trình độ thể hiện, thay cái thuyết pháp người có lẽ quen thuộc hơn, Huyết Linh vũ kiếm nghe nói qua không?" Thủy Điệp Lan trên tay dừng lại, kinh ngạc nghiêng đầu lại: "Thật sự là Huyết Linh vũ kiếm? Cái kia danh xưng có thể trăm tiên đồ chơi?"

"Trăm tiên? Người gặp qua tiên nhân cái dạng gì sao?" Lý Tuần khoát khoát tay, xem thường mà nói: "Năm đó Âm Tán Nhân, Huyết Tán Nhân tranh đấu lúc, ta cũng được chứng kiến uy lực của nó. Lúc ấy 'Huyết Yểm phá hồn sát kiếp' cùng 'Huyết Linh Phi Vũ' lưỡng trận hư thực tương sinh, rút ra trăm vạn oan hồn uế khí, hợp ở một kiếm bên trong, ứng cơ mà phát, trong phạm vi mấy chục dặm, xác thực tránh cũng không thể tránh."

"Nhưng thật muốn nói lực sát thương, cũng không đến mức đến trăm tiên trình độ. Chỉ là nó pháp trận súc thể dung luyện đến động đến phát động, thật có chỗ độc đáo. Ta cảm thấy. . ."

"Ai, người chậm rãi suy nghĩ, đừng cho ta nói, đau đầu muốn chết!" Thủy Điệp Lan nghe xong những cái kia cấm pháp danh từ, liền đầu não mơ màng, khát ngủ được vô cùng. Nàng tiện tay cầm trong tay Huyết Vũ dứt bỏ, quay đầu

liền đi.

Lý Tuần nắm lấy Huyết Vũ, chỉ có cười khổ. Hắn quay đầu lại, lại quan sát tỉ mỉ chung quanh địa thế hình dạng mặt đất, càng ngày càng cảm thấy, nơi này thật sự là một chỗ thiên nhiên vốn có "Huyết Linh Phi Vũ trận" bố trí. Chỉ cần thoáng cải biến hai nơi, khắc hoa cấm văn, liền có thể chấp nhận lấy dùng.

Lúc này, hắn tinh nghiên cấm pháp si sức lực vượt lên đến, một cái ý niệm trong đầu vậy mà phát triển đến không thể tự át, dứt khoát hướng Thủy Điệp Lan nói một tiếng, xoay người hạ sườn núi, chuẩn bị đi.

Quản nó dùng tới không dùng được, có thể tự tay bố trí một chút, cũng là tốt.

Nhân một khi có mục tiêu, liền cảm giác thời gian trôi qua đặc biệt nhanh. Các loại Lý Tuần bả "Huyết Linh Phi Vũ trận" bố trí xong, sắc trời đã triệt để tối xuống dưới.

Đoán chừng Cổ Âm bên kia người mang tin tức sắp tới, Lý Tuần liên tục không ngừng thay đổi trang phục. Hắn đã cùng Thủy Điệp Lan thương nghị tốt, Thế Dao phong chi hội, bởi vì liên lụy đến mở ra chú pháp phong cấm, cho nên, Lý Tuần liền lấy Bách Quỷ thân phận xuất hiện, mà Thủy Điệp Lan thì biến thành Linh Trúc, tùy thời làm việc.

Bất quá, để Lý Tuần rất kỳ quái chính là, Cổ Âm khuyến khích Linh Trúc đến Thế Dao phong thượng "Trả thù", giống như chỉ là thuận miệng đề điểm một câu, sau đó liền đem không hề để tâm. Nếu không, bên kia người mang tin tức sắp tới, nói thế nào cũng phải cùng chính mình liên lạc một chút, mà không phải đem hắn phơi ở chỗ này nói mát!

Oán thầm vài câu, nhưng bởi vì chuẩn bị chu toàn, Lý Tuần cũng liền không nghĩ nhiều nữa, một bên đoán chừng thời gian, một bên vòng quanh Thế Dao phong chậm rãi xoay quanh. Mặc kệ có hay không người xem, hắn vẫn rất kính nghiệp chính là biểu hiện xuất một cái cẩn thận đa trí tu sĩ chỗ vốn có thái độ.

Tối nay trong núi không trăng, cũng không tiếng người, sơn phong cùng chim thú tiếng kêu to trộn lẫn cùng một chỗ, nghe tới quý dị âm trầm.

Giờ phút này, Lý Tuần giống một con u linh, lẳng lặng bồng bênh tại dưới màn trời đen kịt, cùng hư không hợp lại làm một. Thế Đạo phong ngay tại hần nghiêng xuống mới, đỉnh núi tuyết trắng mênh mang, lại bị âm ảnh cắt chém thành vụn vụn mấy khối, dữ tợn mà yêu dị.

Lúc này trên đỉnh núi đã đứng một người, nhìn cách ăn mặc là vị nữ tu, bởi vì khoảng cách quá xa, Lý Tuần cũng nhìn không rõ ràng. Từ khi cái này nữ tu hai canh giờ trước đến đỉnh núi đằng sau, liền đứng tại nơi nào đó bên vách núi, từ trên cao nhìn xuống ngắm phong cảnh, không còn di động qua.

Cái này nữ tu hẳn là người mang tin tức, nhìn kia phong thái khí độ, nói không chừng còn là Diệu Hóa ngũ thị một trong. Lý Tuần ở trong lòng phỏng đoán, nhưng không có xuống dưới chào hỏi dự định, cứ như vậy chờ lấy thời gian trôi qua.

Xung quanh, Thủy Điệp Lan chính lấy cao minh gấp trăm lần độn pháp lưu động, phương viên mấy trăm dặm hết thổi gió thổi cỏ lay đều không thể gạt được cảm giác của nàng.

Cuối cùng, Lý Tuần đạt được một cái kết luận: "Xem ra Cổ Âm thật sự có chỗ cố kỵ. Bất quá, đã nàng quyết tâm muốn 'Gạt người', liền không có khả năng chỉ đánh ra Linh Trúc một trương bài. . . Sách, phiền phức." Tại suy nghĩ chuyển động thời khắc, giờ Tý một khắc cuối cùng đã tới. Lý Tuần hít sâu một hơi, ngực không đậy mình hoàn bồng dừng gia tốc chuyển động, xa xôi vô biên Cửu U chi vực như vậy hưởng ứng, Cửu U địa khí theo mình hoàn chỗ sâu phun ra đến, lại chuyển đổi thành tinh thuần nhất U Minh âm hỏa, thẳng khắp nhập cái này âm trầm trong hư không đi.

Thế Đạo phong bên trên, người mang tin tức lập sinh cảm ứng, ngừng đầu hướng phương vị này trông lại. Lý Tuần cũng hiện ra thân hình, cũng không

chần chờ, hướng về đỉnh núi bay vụt đi qua, đảo mắt liền rơi vào người mang tin tức bên người.

Cách rất gần, Lý Tuần liền phát hiện, người tới quả nhiên là "Diệu Hóa ngũ thị" bên trong người, mà lại là địa vị gần như chỉ ở Cung thị phía dưới Thương thị. Lý Tuần rất ít cùng nàng gặp mặt, chỉ là nhớ mang máng, nàng này ngày thường trầm mặc ít nói, không hiển sơn không lộ thủy, chỉ khi nào xuất thủ, thì tàn nhẫn tuyệt tình, là cái nhân vật hung ác.

Bất quá, tại lúc này, Thương thị quần áo một thân không đáng chú ý màu xám váy vải, đứng xuôi tay, toàn thân cao thấp đồng thời không một chút nhi trang trí, thanh tú mộc mạc giống là tên nha hoàn. Chỉ có đen nhánh óng ánh đôi mắt bên trong, lộ ra um tùm lãnh ý, mới hơi có vẻ xuất bất phàm của nàng chỗ.

Thấy là người này đến đây, Lý Tuần trong lòng hơi run lên, trên mặt lại vừa đúng lộ ra "Lần đầu gặp mặt" thận trọng. Bất quá, ngay tại hần còn tại cân nhắc, phải chăng muốn trước mở miệng chào hỏi thời điểm, Thương thị lại dứt khoát theo trong tay áo lấy ra một cái chỉ có một tắc vuông tử ngọc hộp.

Mặc dù trên đỉnh núi lờ mờ một mảnh, nhưng hộp ngọc này lại không rõ được quang hoa, hiển nhiên vô cùng trân quý.

Từ đầu đến cuối, Thương thị không có mở miệng nói chuyện ý tứ. Lý Tuần thấy thế, dứt khoát cũng phong bế miệng, chỉ đem ánh mắt đặt ở hộp ngọc bên trên, đồng thời không có tùy tiện đưa tay.

Thuần bằng nhãn lực, Lý Tuần đó có thể thấy được, hộp ngọc này hẳn là do nguyên một khối Đông Dương tử ngọc điêu khắc mà thành, trừ bỏ tinh xảo chạm trổ ngoại, liền không còn bất luận cái gì tân trang. Chỉ là cẩn thận quan sát, hộp ngọc thượng nhân uân tử khí bên trong, lại lưu động mấy đạo tóc phẩm chất óánh lục quang tia, lúc tụ lúc tán, linh động phi thường.

Cái này lục quang hẳn là Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp phong cấm. Đối chú pháp nhất hệ, Lý Tuần miễn cưỡng chỉ có thể nói là hơi biết mơ hồ, cũng liền

nhìn không ra trong đó huyền diệu, chỉ có thể bằng này xác nhận, cái này hộp đúng là Diêm phu nhân muốn đến chi vật.

Thương thị thấy Lý Tuần đã quan sát cẩn thận, vẫn không mở miệng, chỉ đem hộp ngọc lấy hai tay nhẹ hợp, hướng về phía trước đưa ra.

Lý Tuần thấy thế, thân thể ngoài lỏng trong chặt, đưa tay đón. Bỗng nghĩ đến Diêm phu nhân phân phó, bàn tay duỗi tới nửa đường, liền ngón tay gập thân, U Minh âm hỏa theo ấn quyết biến hóa mà kéo dài tới bên ngoài cơ thể, lại lấy một loại cực huyền ảo phương thức, chuyển hoá chất tính, hóa thành oánh oánh bích hỏa, trong hư không khê quẩn, "Xoẹt xoẹt" lay động bên trong, tử ngọc hộp thượng mấy đạo khói xanh bắn lên, trên không trung tiêu tán sạch sẽ.

Như thế, tử ngọc hộp thượng phong cấm liền giải khai, Thương thị thấy thế, một tay buông ra, Lý Tuần cũng liền thuận thế đem hộp ngọc tiếp nhận. Chân tức xuyên vào, rất nhanh liền thăm dò hộp cấu tạo, hơi chút dùng sức, nắp hộp liền là ứng thanh bắn ra.

Trong hộp không gian một cách lạ kỳ nhỏ hẹp, trên thực tế, chỉ là tại chính giữa chứa lại một nửa hình tròn lỗ thủng, bên trong đưa có một viên màu vàng kim nhật viên châu, hẳn là Diêm phu nhân nói tới "Kim hoàn Thần Nê", mà trong đó lại bịt lại cái gì, liền không phải Lý Tuần có khả năng ve sàu.

Lý Tuần thấy rất rõ ràng, kim hoàn Thần Nê ngoại tầng, cũng như tử ngọc hộp, lượn lờ lấy một vòng oánh lục sợi tơ, mà tại nắp hộp bên trong, còn khắc lấy mấy hàng cực nhỏ lớn nhỏ chữ viết.

Đáp nhãn đảo qua, văn tự tối nghĩa không thông, hẳn là một loại nào đó ám ngữ, ngoại trừ Diêm phu nhân cùng Cổ Âm, sợ là ai cũng xem không hiểu.

Thần sắc hẳn bình tĩnh, nhẹ nhàng khép lại cái nắp, đem hộp ngọc thu vào trong lòng. Lại ngẩng đầu nhìn Thương thị, vị này trầm mặc đến cùng nữ tu chỉ là khê gật đầu, thân hình đột nhiên lui về phía sau, lại cứ như vậy phi thân rời đi.

Lý Tuần giật mình, tiếp theo nhin không được cười lên, diễn một màn như thế hoang đường kịch câm, nếu không phải mình hiểu tận gốc rễ, chắc chắn sẽ cho quấy đến lơ ngơ. Sau đó ngay tại mê mẩn tỉnh tỉnh trong, bị nhân từ phía sau lưng một đao đâm chết — vậy đại khái chính là Cổ Âm chờ mong đi.

Lúc này, Thủy Điệp Lan ở phương xa điều khiển cỗ trùng, lấy đặc thù chấn động tần suất cho thấy, Thương thị đã bay ra ngoài trăm dặm, nhìn, đúng là muốn không đếm xia đến.

Nhưng vấn đề là, nàng không đếm xia đến, vạn nhất "Bách Quỷ" xảy ra chuyện, quan hệ này trọng đại hộp ngọc lại nên làm sao cái an bài pháp?

Nếu không phải phong cấm không sai, Lý Tuần đơn giản muốn cho rằng, trên tay hộp ngọc là đồ dỏm. Cuối cùng, hãn bất đắc dĩ lắc đầu, bắt đầu cân nhắc mời Thủy Điệp Lan đến diễn vừa ra giật dây, nhìn phải chẳng có thể dẫn xà xuất động, bả cục diện làm cho lại sáng tỏ chút. . . "Ai!" Lý Tuần đột nhiên một tiếng quát mắng, tiếng như kinh lôi, trong đó đã dùng tới nhiếp hồn ma âm công phu. Mà sớm hơn nửa bước, thân hình hãn bị lệch, ống tay áo xoay tròn, một vệt nhàn nhạt hơi khói bắn ra, chính trúng phía sau tầng băng phía trên, lập tức huyết nhục bắn tung toé, đỉnh núi đất tuyết bị nhuộm đỏ một mảnh.

"Con gà tuyết. . . Không đúng, nào có con gà tuyết ban đêm ra tới kiếm ăn? Ngọn núi này cũng quá cao!" Lý Tuần đi ra phía trước, cẩn thận xem, bất quá, hãn chính là lại có năng lực, cũng không có khả năng theo kia một đồng thịt nát trong tìm ra vấn đề gì tới.

Bất quá, tuyết này gà vừa chết, trên người hãn bị rình mò cảm giác liền biến mất vô tung, chẳng lẽ nói, hãn chính là bị tuyết này gà cho "Nhìn trộm" rồi?

Liền hãn biết, Thông Huyền Giới có thật nhiều khổng chế phi cầm tẩu thú lấy từ chối nghe mục đích pháp môn. Giống như là đã hủy diệt Bách Thú Tông, chính là trong đó nhân tài kiệt xuất, ngoài ra, hãn cũng được chứng kiến Lạc Vũ Tông "Cáo tử điều" . Tồn lấy ý nghĩ này, hãn đưa mắt nhìn quanh, lại không phát

hiện phụ cận còn có cái gì chỗ khác thường.

Càng như vậy, trong lòng của hắn ngược lại càng không thích hợp, đang định gọi Thủy Điệp Lan trở về, thỉnh giáo một chút. Nào biết hắn còn không có động tác, thể nội cổ trùng liền đã trước kịch liệt chấn động lên, đây là Thủy Điệp Lan phát hiện địch nhân sau cảnh cáo.

Lý Tuần thả người bỏ nhào đến bên bờ vực, đoán ra phương vị, phóng tầm mắt tới, đập vào mắt lại vẫn là đen kịt một mảnh.

Chính kỳ quái thời điểm, trong bóng tối băng lam quang mang lóe lên một cái rồi biến mất, Thủy Điệp Lan khí tức bỗng nhiên trướng lên, trở lại tiêu nặc vô tung. Ngay sau đó, chỉ ít năm đạo trở lên phản ứng mãnh liệt theo cái hướng kia dâng lên mà xuất, cách xa nhau hơn mười dặm, y nguyên uy thế bất phàm.

Lý Tuần vừa có chỗ xúc động, thân thể bỗng nhiên cứng đờ, sau một khắc, phía sau hắn sáng rực đại phóng, toàn bộ núi tuyết giống như là bắt đầu cháy rừng rực, chiếu đầy kim hồng sắc ánh sáng.

Lý Tuần bỗng nhiên quay đầu, vừa hay nhìn thấy, tại sơn phong khác một bên, xa xôi bình địa tại tuyến, đang có một cái cự đại quả cầu ánh sáng màu đỏ từ từ bay lên, trong lúc nhất thời thiên địa sáng như ban ngày.

Mặt trời mọc rồi?

Giờ này khắc này, đối diện những cái được gọi là "Phản ứng mãnh liệt", tựa như cùng ngọn cỏ thượng bay múa oánh hỏa, tại "Liệt dương" cường quang hạ, hóa thành hư không. Trước sau kịch liệt khác biệt so sánh, để Lý Tuần sửng sốt, thẳng đến đến từ phương xa sóng xung kích quét ngang tới, mới tỉnh táo lại.

Chỉ một nháy mắt, đỉnh núi tuyết động liền cho quét tới hơn phân nửa, bỗng nhiên bay vụt nhiệt độ cao càng đem còn lại tầng tuyết dung thành thiên hình vạn trạng tạo hình. Lý Tuần bắn ra đập vào mặt tuyết thủy, cũng rất cuộc hiểu rõ bên kia xảy ra chuyện gì — "Thiên Chi đại chiến Yêu Phượng. . . Yêu Phượng

vậy mà giết trở lại đến rồi!" Lý Tuần cũng không biết, hẳn có nên hay không vì mình phòng ngừa chu đáo mà đặc ý, hẳn chỉ biết là, đương cái này kinh thiên động địa va chạm bắt đầu, hết thảy giấu ở trong bóng tối biển cổ, đều tại chướng mắt cường quang hạ, triệt để hiển lộ ra.

Mặt ngoài đơn giản và bình tĩnh, bị triệt để phá vỡ, mà hẳn có thể hay không toàn thân trở ra, liền muốn nhìn hẳn phải chẳng có thể cấp tốc bắt lấy phức tạp dưới cục diện hạch tâm mạch lạc.

Lúc này, hẳn hình như có tâm đắc.

Bên cạnh thân phong thanh ào ào, Thủy Điệp Lan hiện thân ra tới, lúc này, nàng đã là danh chấn thiên hạ nữ sát thủ diện mục, trên tay còn cầm kiện đâm máu đồ chơi: "Này, cái này cho ngươi, là cái muốn trộm trộm đạo sờ lên tới gia hỏa, gia hỏa này bản sự hời hợt, đồng bạn trong lại có mấy cái hàng cứng." Lý Tuần liếc qua tay nàng xách đầu lâu, không có đi tiếp ý tứ, chẳng qua là cảm thấy người này có chút quen mặt, liên hệ trước đó kia mấy chỗ phản ứng, Lý Tuần bỗng nhiên nói: "Minh Vương Tông?"

"Một câu nói trúng!" Thủy Điệp Lan cười mỉm đem chặt đầu ném đi, "Lưỡng cái Linh Tôn, bốn cái Minh Tướng, hẳn là lúc này Minh Vương Tông gần một nửa chiến lực, bọn hẳn rất dễ mắt ngươi." Lý Tuần hừ một tiếng, lấy hẳn tu vi hiện tại, những người này thật đúng là không dễ vào mắt. Lưỡng cái Linh Tôn có lẽ phiền phức chút, có thể hẳn dù cho không thể chiến thắng, nhưng cũng là muốn đến thì đến, muốn đi cứ đi. Chỉ là, đây cũng là Cổ Âm mượn tới đao?

Trước đem vấn đề này để ở một bên, Lý Tuần đem lực chú ý chuyển tới cái này trên đỉnh núi cao nơi nào đó, trong miệng thì mạn thanh nói: "Lại phiền phức một chút, đem bọn hẳn trước dẫn ra đi, ta chỗ này còn có chút việc làm!" Thủy Điệp Lan hơi có chút nghi hoặc, thuận hẳn ánh mắt quét qua, lại không phát hiện gì. Bất quá, dưới mắt không phải tính toán chi li thời điểm, nàng nhếch miệng, không hỏi thêm nữa, thân hình mượn phương xa kích thổi qua tới gió lớn, cuốn lên giữa trời, sùu nhưng không thấy.

Lý Tuần nheo mắt lại, nhìn xuống phương xa hùng vĩ chiến trường. Chỉ nhìn cái kia liên tục không ngừng bạo phát đi ra cường quang xung kích, liền biết Thiên Chỉ chính rất tốt thực hiện giữa bọn hắn hiệp nghị, nhất thời nửa khắc, Yêu Phượng tuyệt đối đẳng không xuất thủ tới. Mà còn lại phiền phức, Lý Tuần liền muốn tự mình giải quyết.

Hắn tại đỉnh núi bước đi thông thả mấy bước, đột nhiên từ chiếu cổ tự cười lên: "Cái gì gọi là đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu, ta hôm nay mới tính biết!" Lời còn chưa dứt, thân hình hắn đột nhiên vọt tới trước, năm ngón tay thành trảo, nháy lên không lúc tê nhưng có âm thanh, nặng chập tại năm thước bên ngoài đã tàn khuyết không đầy đủ tầng băng bên trên. Tầng băng bỗng nhiên sụp đổ, ù ù thanh âm, bên tai không dứt, hiện ra phía dưới xoã tung được có chút quá phận đất đá mặt đất.

Một bóng người quán tại vắng khắp nơi vụn băng trong, sát Lý Tuần bả vai bay vút qua.

Lý Tuần cười đắc ý, trở tay lại là một trảo. Đây là « U Minh Lục » thượng "Tỏa hồn câu" thủ đoạn, âm hỏa trong hư không thay đổi cấu kết, giao thoa tóe kích, thanh âm tựa như trống rỗng vung ra xích sắt, mãnh quất hương bóng người lừng, âm hỏa nhiệt độ cao, trong nháy mắt liền đem bóng người chung quanh vụn băng mảnh vụn bốc hơi sạch sẽ.

Âm hỏa cùng hộ thể chân tức va chạm, tư nhưng có thanh. Người kia thân hình run lên, đang muốn mượn lực trốn xa, lại không biết "Tỏa hồn câu" hồi lực xa so với đi lực mạnh hơn nhiều. Lý Tuần năm ngón tay nội thu, trong hư không "Bồng" một tiếng bạo hưởng, âm hỏa thu tụ phía dưới, ngạnh sinh sinh đem người kia kéo phần sau thước.

Người kia giống như nghĩ phản kích, có thể mới chuyển một nửa, trong miệng liền sặc ra huyết đến, thân thể chậm rãi ngã oặt. Lý Tuần ngược lại bị giạt nảy mình: "Thương thế nặng như vậy? Vũ phu nhân, người. . ." Uế oải trên mặt đất người kia ngẩng đầu, không có nửa điểm huyết sắc trên mặt, thanh lệ như

trước, lại so sánh ngày thường càng lộ ra yếu đuối có thể yếu, cái này phong thái tướng mạo, không phải Vũ thị, còn có ai đến?

Ai có thể nghĩ tới, bị Bắc Minh cùng Âm Dương Tông truy tìm gần một tháng Vũ thị, vậy mà lại ẩn thân đến cái này Thế Dao phong đỉnh tầng băng hạ. Nếu không phải vừa rồi Thiên Chỉ cùng Yêu Phượng giao chiến lúc, sóng xung kích quét ngang đỉnh núi, khiến nàng không tự giác phát lực hộ thể, Lý Tuần cũng chưa chắc có thể phát hiện mảnh khỏe.

Lý Tuần bên này là kinh hãi, mà Vũ thị nhìn thấy hẳn, thần sắc liền muốn phức tạp nhiều lắm. Nhìn xem Lý Tuần từng bước tiếp cận, nàng thân thể không tự giác co rúm lại một chút, thế nhưng là đôi mắt bên trong càng nhiều hơn là mờ mịt. Lý Tuần thấy được nàng loại biểu hiện này, dưới chân dừng lại, ngạc nhiên nói: "Vũ phu nhân?" Một tiếng này gọi, để Vũ thị trong mắt lưu được một chút thanh minh, nàng có chút thờ đốc một hồi, lại nhìn Lý Tuần mặt lúc, ánh mắt liền bình thường nhiều. Cuối cùng còn nhẹ khẽ gọi một tiếng: "Bách Quỷ đạo nhân?" Nhìn nàng bộ dạng này, hiển nhiên còn nhớ rõ trước khi ngủ mê, cùng "Bách Quỷ" xung đột, mà lại đối với hẳn thân phận hẳn là có hiểu biết.

Lý Tuần mỉm cười, thừa cơ tiến lên mấy bước, rút ngắn cùng nàng khoảng cách, lúc này mới nói: "Vũ phu nhân, vừa mới mạo phạm, quý thể có thể không việc gì a?" Lúc này, Thủy Điệp Lan bên kia cũng vang lên trện trện tiếng gào rít, thanh âm còn tại không ngừng mà đi xa. Lý Tuần vừa hướng bên kia liếc qua, trong lòng chợt phát sinh báo động, thân hình hơi lại, một đường duệ phong sát vành tai bay qua, đánh gương mặt hơi đau.

Lý Tuần nhíu mày, nhìn xem Vũ thị trên ngón tay quấn hồi tơ bạc phi tuyến, lắc đầu trấn an nói: "Vũ phu nhân, người lúc này xuất thủ cũng không lớn sáng suốt. Phu nhân hẳn là rõ ràng, ta cùng Tần Tông chủ giao tình. . . Thâm hậu cực kỳ na!" Các loại cuối cùng mấy chữ lổ ra thời khắc, Lý Tuần đã bổ nhào vào Vũ thị trước người, bàn tay xen vào nhau, tranh nhưng có âm thanh, phải tất yếu đem nó chế trụ cho thống khoái.

Nhưng mà, hẳn còn đánh giá thấp Vũ thị tu vi, cho dù thương thế cực nặng, cái này nhìn như nhu nhược mỹ nhân nhi vẫn thể hiện ra siêu phàm cứng cõi.

Thân thể tuy vẫn uể oải trên mặt đất, trên ngón tay tơ bạc phi tuyến lại linh động phi thường, co duỗi ở giữa tê tê có âm thanh, đem trước người không gian cắt chém được thất linh bát lạc, lảng lệ tàn nhẫn. Lý Tuần nhất thời lại tìm không thấy hạ thủ khe hở, ngược lại bởi vì cố kỵ trạng huống thân thể của nàng, bó tay bó chân, bất đắc dĩ đành phải nhảy ra.

Sự tình cũng là kì quái, hẳn bên này mới tự thôi lui, Vũ thị ngược lại tiết lực, lúc trước sắc bén vô song tơ bạc cũng rũ xuống. Nhìn nàng trên mặt khí huyết chuyển hoá chi tướng, sợ rằng chính cứng rắn đè ép một ngụm máu tươi, không có phun ra ngoài.

"Thời gian khẩn cấp, không rảnh theo nàng chậm rãi chơi. Không bằng ta chính diện đánh nghi binh, để U Nhất ở phía sau đánh lén sự tình liền thôi!" Lý Tuần biết loại ý chí này kiên định đối thủ, không có nhất đạo lý hảo giảng. Lập tức cũng không còn giảng cứu cái gì, chỉ muốn mau chóng giải quyết, ôm theo nàng đến nơi tương đối an toàn, lại nói cái khác.

Liền tại hẳn ý đồ gọi ra U Nhất thời khắc, bên cạnh Thiên Chỉ cùng Yêu Phượng đợt thứ hai to lớn xung kích âm vang đảo qua, loạn thạch vụn băng mạn thiên phi vũ, tiếng rít thê lương chói tai, Lý Tuần thậm chí cảm thấy được dưới chân Thế Dao phong đều tại lay động, lúc nào cũng có thể bị cái này phong bạo kích đoạn.

Tại cơn bão táp này bên trong, Vũ thị rốt cục lộ ra nàng dấu vết tàn tật chân thực trạng thái, nàng rên rỉ một tiếng, vậy mà định không được thân thể, bị đập vào mặt bão táp thổi té xuống đất, nhin thật lâu chiếc kia máu tươi phun ra ra tới, nhuộm đỏ bên cạnh thân mặt băng.

Đây đối với Lý Tuần tới nói, ngược lại là niềm vui ngoài ý muốn, hẳn bận bịu bước nhanh về phía trước, cúi đầu xem Vũ thị thương thế. Vũ thị lúc này thần trí

y nguyên thanh tỉnh, lại không có sức chống cự, nỗ lực chống đỡ cánh tay cũng bị Lý Tuần bắt lấy, kiểm hai lần không có kết quả, trong mắt lại nước mắt chảy ròng.

"Làm sao khiến cho giống lão tử muốn cưỡng gian người giống như. . ." Lý Tuần lấy cái thật là lớn chán, cũng lười lại nói cái gì. Xác nhận Vũ thị đồng thời không cần lo lắng cho tính mạng về sau, hẳn đang muốn đem nó chế bất tỉnh, chợt thấy mỹ nhân nhi này bờ môi khẽ nhúc nhích, đang thì thào đọc lấy cái gì. Hẳn lòng hiếu kỳ lên, nghiêng tai lắng nghe.

"Cơ Nhi, Cơ Nhi!" Vũ thị trong miệng chỉ là lặp đi lặp lại xuất hiện cái này xưng hô, bả Lý Tuần làm cho không hiểu ra sao. Theo lý thuyết, xưng hô như vậy, chỉ là con của mình dùng đi, chẳng lẽ là Tần Uyển Như nữ danh?

Lý Tuần thăm dò tính hỏi câu: "Vũ phu nhân, người muốn gặp Tần Tông chủ. . . Ồ!" Ngoài thân áp suất không khí lực biến hóa, khiến cho hẳn trong lòng báo động, hẳn bỗng nhiên ngồi dậy, lạnh nhìn chăm chú về phía vách núi ngoại hư không. Ở nơi đó, một bóng người nhẹ nhàng trôi nổi, giống như là hữu hình vô chất U Hồn, cũng như Lý Tuần lạnh lùng nhìn tới.

Hai người ánh mắt đối đầu, Lý Tuần trong lòng bỗng dưng nhảy ra cực độ hoang đường cảm giác. Phảng phất là thời gian làm sai lệch, ngoại trừ song phương vị trí đối, trước mắt tình hình này, cùng một khắc đồng hồ trước ra sao nó giống nhau.

Hắn thở sâu, trực diện Thương thị thanh lãnh khuôn mặt, cường tự mở miệng cười nói: "Vị này. . . Làm sao có nhàn trở về?" Tại gió lớn quét hạ, Thương thị trên người váy vải phát ra "Bốc bốc" tiếng vang, tình cờ hiện ra dáng người đường cong có phần là đoạt mắt người mục . Bất quá, Lý Tuần càng chú ý nàng khép tại trong tay áo hai tay.

Nghe được Lý Tuần nói chuyện, Thương thị vẫn trầm mặc một hồi, mới tại tối nay đầu tiên mở miệng. Nàng tiếng nói có chút êm tai, lại khuyết thiếu tình

cảm chập trùng: "Đạo trường đồ trên tay liên quan rất nặng, không bằng sớm trở lại. Nhà ta Ngũ muội, liền do ta chiếu cố đi."

"Nói gì vậy chứ, vị này, khục, đạo hữu, chúng ta tuy có gặp mặt một lần, có thể ta cùng người cũng không quen biết, lại biết vị này Vũ phu nhân là ta một vị bằng hữu thân thích, làm kế an toàn, không bằng do ta hộ tống nàng tiến về, như đạo hữu không yên lòng, cùng một chỗ đi theo cũng thành. Đạo hữu ý như thế nào?" Thương thị tự động đem những này nói nhằm xem nhẹ, ánh mắt chuyển hướng Vũ thị, giữa lông mày vẫn không có bất kỳ tâm tình gì hiển lộ: "Ngũ muội, tông chủ để cho ta đối người giảng, lòng người hiểm ác, tính tình của người cuối cùng không thích hợp phía ngoài thế đạo, không bằng trở về, trong cốc giải quyết xong cuối đời a." Vũ thị tại nhìn thấy Thương thị đồng thời, liền cường bám lấy thân thể ngồi xuống, lúc này nghe vậy, trên mặt buồn bã nhất tiếu, khẽ lắc đầu nói: "Ta đã thoát khỏi cái thanh kia khóa, liền sẽ không lại chụp lên tới. Huống chi, càng sao ta kia hài nhi. . ."

"Hài nhi?" Lý Tuần bản năng cảm thấy, cái này "Hài nhi" cũng không phải là chỉ Tần Uyển Như, chỉ là, Vũ thị chỗ đó lại tới hài tử?

Chính đang cân nhắc, hăn bỗng cảm thấy đến Thương thị ánh mắt như như lưỡi dao đâm tới, nhìn ý kia, hăn là cho là hăn ở bên cạnh chướng mắt, để hăn mau rút. Đối với cái này, Lý Tuần mỉm cười, ra vẻ không biết, nhưng cũng không nói lời nào, muốn thử xem có thể hay không theo lường nữ trong lúc nói chuyện với nhau, đạt được càng nhiều tin tức hơn.

Thương thị lại đâm tới một chút, thấy không có hiệu quả chút nào, thần sắc lạnh hơn mấy phần, cũng không lên tiếng nữa, trực tiếp bay thấp tới. Lý Tuần lúc này liền không thể giả bộ hồ đồ, thân hình hăn di động, ngăn tại Vũ thị trước người, cười nói: "Đạo hữu. . ." Mới phun ra hai chữ, trước mắt chính là hàn quang chớp động. Hăn ánh mắt làm lạnh, đồng dạng vươn tay ra, vẫn là "Tỏa hồn cầu" thủ pháp, cùng Thương thị cổ tay chạm nhau, song phương thân hình đều là chấn động.

Thương thị ánh mắt cơ hồ đã đông kết, Lý Tuần cũng không kém cõi bao nhiêu.

Lý Tuần trong lòng đốc định cực kì, coi như tất cả mọi người muốn động thủ, nhiều ít cũng phải muốn cố kỵ bên cạnh trọng thương kêu đi, mà như vậy giằng co xuống tới, đương nhiên không còn gì tốt hơn. Hắn liền có thể thừa cơ hướng dẫn hai nữ nói ra càng nhiều tin tức hơn. . . Ai?

Phảng phất roi quật không khí phát ra tiếng nổ, Thương thị lấy một cái mạnh mẽ trong váy chân đá nát Lý Tuần kế hoạch. Vội vàng phía dưới, Lý Tuần không thể không triệt thoái phía sau tránh đi phong mang, Thương thị lại không truy kích, mà dùng ngón tay ở giữa không trung liên đạn, như vung mạnh tì bà, trong không khí cũng phát ra liên tục thanh thúy chấn âm.

"Xuyên tâm khúc?" Lý Tuần một mực đối Diệu Hóa Tông rất nhiều pháp môn ra sức nghiên cứu, thấy thế không dám thất lễ, đầu tiên là một tiếng chấn uổng, quấy nhiễu kia dần dần lên tiết tấu, trên tay lập tức biến hóa ẩn quyết, U Minh âm hỏa cùng ngoại giới nguyên khí chấn động cộng minh, trong hư không nứt ra vô số như anh nhi miệng nhỏ kích cỡ tương đương kẽ nứt, trắng xám hỏa quang liền từ bên trong phun ra, đem Thương thị bao ở trong đó.

Đương nhiên, Lý Tuần cũng minh bạch, loại này điều trùng tiểu kỹ không có gì hiệu quả thực tế, hắn cũng chỉ là muốn tranh thủ thời gian, phi thân đi đoạt Vũ thị quyền sở hữu.

Quả nhiên, Thương thị tát liền đem cái này âm hỏa bách tán, đáng người nhanh như phi mũi tên, cũng đoạt lại, chỉ là Lý Tuần so với nàng gần quá nhiều, đưa tay liền bắt được Vũ thị bả vai, âm hỏa xuyên vào, bế tắc khí khiếu, đem nó chế ngắt đi.

Thương thị thấy Vũ thị rơi vào Lý Tuần trong tay, thân hình lại như cũ chưa ngừng, trên tay thậm chí càng thêm không kiêng nể gì cả. Lý Tuần còn chưa nghĩ ra làm sao thoát thân, liền cảm giác sau lưng như nặng trĩng vang lên, tiếng

âm vang bên trong, cường áp như như bài sơn đảo hải vọt tới.

Hắn hú lên quái dị, Phệ Ảnh Đại Pháp toàn lực phát động, thân hình giống như là hóa thành hư vô cái bóng, chiếu đến phương xa ánh sáng mãnh liệt nguyên, bốn phía tản mạn khắp nơi, làm cho người không thể phỏng đoán.

Thương thị thể công trì trệ, Lý Tuần cười ha ha một tiếng, liền mượn cái này khe hở, bỗng nhiên nhô lên thẳng. Bởi vì thể chất nguyên nhân, dù cho không cần Huyết Ảnh yêu thân, tốc độ của hắn cũng tiếp cận đỉnh tiêm trình độ, Thương thị mất tiên cơ, đâu còn có thể đuổi đến đến.

Lý Tuần ánh mắt hướng phía dưới thoáng nhìn, thấy Thương thị chính liều mạng đuổi theo, khoảng cách song phương lại càng kéo càng xa, trong lòng cực kỳ vui sướng, trên miệng vẫn không tha người, kêu lớn: "Đạo hữu, chúng ta trao đổi tín vật trước đây, người ở đây cùng ta trở mặt, ý muốn như thế nào?" Thương thị đối với cái này mắt diếc tai ngơ, dung nhan đóng băng, chỉ là ra sức đuổi sát. Lý Tuần trong tiếng cười lạnh, thoải mái mà đem khoảng cách song phương kéo đến càng xa, hắn cũng không còn đi quản Thương thị làm sao đuổi theo, ngoài nhìn hướng Thủy Điệp Lan bên kia nhìn lại, tính toán làm sao cùng còn có hợp.

Càng xa xôi, Thiên Chỉ cùng Yêu Phượng va chạm, tiến vào mới cao trào, quang mang chói mắt sử phương viên trăm dặm sáng như ban ngày, để cho người ta nhìn lú lười. Lý Tuần nheo mắt lại, đang muốn nhìn càng thêm rõ ràng chút, bầu trời đột nhiên ở giữa lơ mờ xuống dưới.

Lý Tuần đôi mắt đột nhiên mở to, tới đồng thời, một tiếng xuyên Vân Trường lệ do tại chỗ rất xa thấu không mà đến, xuyên vào màng nhĩ, thẳng làm cho người ngũ tạng cùng chấn động, thống khổ khó nhất lấy nói.

Không chờ hắn có phản ứng, nơi khoe mắt thanh quang chớp động, thoáng như quét ngang không dài cánh, kích sơn đoạn vân mà đến, trong chốc lát xóa bỏ hẳn tất cả phản ứng khả năng.

Vô thanh vô tức, Lý Tuần trên vai tê rần, ngay sau đó chính là đầy trời huyết

vũ phun ra, Vũ thị toàn thân đẫm máu, lăn lăn lộn lộn hạ lạc, cùng nàng đồng thời hạ xuống, còn có Lý Tuần một đầu sóng vai đoạn đi cánh tay.

Lý Tuần hoàn toàn không có cảm giác đến đau đớn, hấn ngơ ngác đứng ở giữa không trung, vô luận là lăn lông lốc xuống rơi tàn chi, còn có Thương thị, Vũ thị dần dần gần sát thân ảnh, trong mắt hấn chảy qua, trong đầu thì tràn ngập một ý nghĩ như vậy — Thanh Loan, Thanh Loan! Đây cũng là Thanh Loan!

Phía dưới, Thương thị ngón tay đã chạm đến Vũ thị dây thắt lưng, nàng đang muốn phát lực, đồng dạng là bóng xanh lóe qua, trước mắt Vũ thị đột nhiên liền biến thành vị kia thanh cao cao ngoạn tuyệt đỉnh yêu ma.

Hoảng hốt phía dưới, nàng thậm chí quên cải biến thủ pháp, chỉ cảm thấy một đường như băng tuyết ánh mắt đảo qua, nàng như kiếm kích trước gai ngón tay, lộ ra như vậy chướng mắt cùng lúng túng.

Cự lực chấn động bắn ra, Thương thị rên thảm âm thanh bên trong, bị áo xanh tay áo dài xa xa quét bay ra ngoài, bay thẳng xuất vài dặm, mới dừng lại thân thể.

Thanh Loan đứng ở trong hư không, dáng người thẳng tắp như tùng, áo xanh không nhuốm bụi trần. Tại bên người nàng, Vũ thị còn tại trong hôn mê, thân thể lại dường như bị một đôi bàn tay vô hình nâng, nằm thẳng giữa không trung.

Thanh Loan ánh mắt ở trên người nàng hơi chút dò xét, liền dời về phía giữa không trung còn lại hai người.

Bị nàng ánh mắt đảo qua, vô luận là Lý Tuần hay là Thương thị, đều có một cổ sâu nặng hàn ý, theo đáy lòng dâng trào đi lên. . .

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Một Quyền

Chương 01: Một quyền

"Chẳng những là Yêu Phượng, liền Thanh Loan cũng giết trở lại tới. . . Vũ thị cái này bánh trái thơm ngon, quả nhiên không dễ dàng như vậy ăn vào miệng trong! Mà lại, không hổ là Thanh Loan, cái này uy áp, thủ đoạn này, rất tốt, rất tốt!" Trong lòng nói không rõ là cái gì tư vị, nhưng mà đủ loại này cảm xúc hỗn tạp cùng một chỗ, không thể nghi ngờ nhưng là tốt nhất nhiên liệu.

Tại bên miệng lẩm bẩm nói nhỏ âm thanh bên trong, theo sâu trong đáy lòng bốc cháy đại hỏa chính hiện lên liệu nguyên chi thể, khắp Lý Tuần thân thể mỗi một góc, nhất là hốc mắt, phảng phất bị dầu nóng rót đi vào, kịch liệt đau nhức bên trong, toàn bộ tầm nhìn đều là một mảnh huyết hồng.

Hắn khẽ rũ xuống đầu, phủ ở đứt gãy bả vai, đồng thời cố gắng xóa đi trên mặt hết thảy biểu lộ.

Hắn đồng thời không có phong bế rơi cảm giác đau, bởi vì hắn cần dùng đau đớn đến thanh tỉnh đầu óc của mình. Xuyên thấu qua huyết hồng tầm mắt, hắn nhìn kỹ gân lạc cơ bắp cao thấp không đều mặt cắt.

Thanh Loan thủ đoạn thô bạo được có thể, cánh tay này cũng không phải là bị chặt đứt, mà là bị Thanh Loan ngạnh sinh sinh nện xuống đến! Cho nên vết thương không chỉ có đại lượng chảy máu, mà lại gân lạc xương cốt bị hao tổn nghiêm trọng, cho dù có giới này thượng đẳng nhất thành thoảng linh cao, muốn khôi phục lại dĩ vãng linh mẫn, cũng khá khó khăn.

Đương nhiên, đây là đối phổ thông tu sĩ tới nói.

Lý Tuần một sợi thần niệm đã cùng rơi xuống đất tàn chi cấu kết lên, lẫn nhau khí huyết gân lạc xa sinh cảm ứng, chỉ đợi khởi động "Đốt huyết rèn thể" pháp môn, liền có thể lẫn nhau tương dung tái sinh.

Chỉ là, hẳn còn phải đợi thêm mấy người. . . Chờ một chút! Không nói thân phận thượng cố kỵ, riêng chỉ là dưới mắt cái này kỳ diệu cục diện, đã làm cho hẳn đương một hồi "Phế nhân" .

Lý Tuần cắn răng, đè xuống ở thể nội cuồn cuộn huyết khí, thân hình thoáng lui về phía sau, đem thân thể giấu ở hai nữ tầm mắt trong góc chết, hết sức làm nhạt chính mình tồn tại.

Thương thị, là Cổ Âm tâm phúc; Thanh Loan, thì là Cổ Âm cánh tay."Cánh tay" cùng "Tâm phúc" coi như sức lực không hướng một chỗ sử, lại làm sao đến mức xa xa giằng co, bầu không khí căng cứng?

Trong này hương vị, nhất định phải tinh tế phẩm vị!

Bất quá, Thương thị cảnh giới tâm tương đương nặng, nàng liếc tới một chút, không có phát hiện Lý Tuần thần thái khác thường, chỉ là nhíu mày nhắc nhở: "Bồi lên một đầu cánh tay còn chưa đủ à?" Nàng nói chuyện khoảng không, Thanh Loan không nói một lời, chỉ là lẳng không nhiếp lấy Vũ thị, quay người liền muốn rời đi.

Thương thị thấy thế giật mình, cũng không lo được Lý Tuần là cái gì phản ứng, bay người lên đi, thấp giọng hô nói: "Chấp nghị. . ." Thanh Loan lạnh lùng ngoái nhìn, thân là tuyệt đỉnh yêu ma, chỉ là ánh mắt bên trong lộ ra uy áp, liền để Thương thị vì đó cứng lại.

Chỉ là, Thương thị cuối cùng vẫn thuộc tâm chí kiên nghị hạng người, thoáng dừng lại, liền cúi đầu bái nói: "Tiểu tỳ cái này Ngũ muội chỉ là khu khu thị, lúc này bị thương nặng thân ô, nên do tiểu tỳ chiếu cố, không tốt dơ bản chấp nghị tay."

"Ô không bắt tay ta, không cần người đến quan tâm, lui ra!" Thanh Loan hưởng ứng cực kỳ bá đạo, lúc này đem Thương thị phía dưới ngôn ngữ chặn trở lại trong bụng đi.

Thương thị mặc dù vẫn có nghĩ thầm làm chút động tác, có thể Thanh Loan ánh mắt liên định ở trên người nàng, phảng phất là một đầu vô hình dây sắt, đưa nàng quán được không thể động đậy.

"Quả nhiên có vấn đề, thật to có vấn đề!" Về phần là vấn đề gì, Lý Tuần lờ mờ có chút khái niệm, bất quá, theo trong mắt huyết sắc càng ngày càng dày đặc, ý nghĩ của hắn liền như bị xoa một tầng keo dính, trì trệ không tiến.

Đang phập phồng phun trào sóng máu bên trong, Lý Tuần ánh mắt không tự giác chăm chăm trên người Thanh Loan, mặc dù trước mắt cảnh vật dần dần mờ hồ, nhưng đối phương có thể so liệt dương giữa trời sinh cơ nhịp đập, nhưng so với bất luận cái gì nhìn cảnh sắc đều càng thêm chướng mắt.

Còn có, kia một mảnh tràn đầy trong hư không thuần hương, đồng dạng lấy Thanh Loan làm đầu nguồn, dẫn ra lấy tiếng lòng của hắn, trong lòng có một cái bén nhọn thanh âm gào thét lấy: "Xông đi lên, xé nàng, kia huyết a, huyết a!" Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, đặt ở đoạn trên vai ngón tay bỗng nhiên tăng lực, dùng đau đớn kịch liệt cắt đứt trong lòng hư ảo cuồng tưởng.

Liền tại giờ phút này, Thanh Loan tựa hồ có cảm ứng, hướng bên này liếc qua, nhưng lập tức tựa như là bị dơ bẩn ánh mắt, căm ghét xoay mặt đi.

Lý Tuần tự nhiên chú ý tới những này, hắn thổ tận trong lồng ngực trọc khí, nghĩ nhấp im miệng, chỉ là khóe miệng ngược lại vỡ ra, dùng dùng, hắn lại buông ra che lấy vết thương tay, thân thể nhẹ nhàng run lên.

Tại hắn cảm giác bên trong, Thủy Điệp Lan rõ ràng đã cảm giác được bên này biến cố, tới lúc gấp rút nhanh tới gần.

Phương xa chân trời, Thiên Chi cùng Yêu Phượng va chạm tái khởi, cường

quang bên trong, gió lốc gào thét mà đến, quét ngang nửa bầu trời, chung quanh khí quyển nhiệt độ tăng vọt, tựa hồ có thể đem người quần áo dấy lên.

Đang không ngừng cất cao gió gào thét bên trong, Lý Tuần hít sâu một hơi, ngoại giới khô nóng không khí nhập ngực, đem hãn huyết dịch sắc nường tư tư rung động. Hãn thấp á một tiếng, tại cái này giống như rên rỉ trong tiếng hô, đem đầu thùy thấp không thể thấp.

Lưu động tại hãn trong huyết mạch "Thề cổ" tiểu trùng, bắt đầu kỳ diệu chấn động, cùng phương xa đồng loại hô ứng lẫn nhau, sắp sáng xác thực tin tức lấy loại này đường ống truyền ra ngoài.

Thanh Loan mặc kệ người khác trong lòng cong cong quăn quăn, chảy xiết bão táp cũng vô pháp đối nàng tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, liếc qua Thương thị đằng sau, nàng phát tay áo liền đi.

Vũ thị như bị một đầu vô hình trường tác buộc lấy, theo nàng mà đi.

Thương thị thấy thế, nhịn không được lại lần nữa kêu lên: "Chấp nghị!" Thanh Loan chỉ là lạnh lùng hừ một cái, không tiếp tục mở miệng hứng thú.

Nhưng mà, nàng thân hình vừa động, mấy chục thước ngoại, chợt có nhân âm thanh trách cứ nói: "Nhà ai rác rưởi ném loạn, máu me nhầy nhụa, có ác tâm hay không!" Khoảng cách này. . . Thanh Loan trong lòng hơi giật mình một chút, không khỏi ngoái nhìn nhìn lại, vốn lại có nhân tại một phương khác hướng nói chuyện, ngữ khí bất đắc dĩ cực kỳ: "Người phu quân ta a, ném qua đến để cho ta nổi liền được không?" Tiếng nói vừa dứt, Thanh Loan khước mắt, liền có một đoạn đen sì gãy chi bay lên giữa không trung, đang muốn theo đỉnh đầu nàng bay qua, trên xuống vung rơi ô trọc huyết dịch, cơ hồ liền muốn vấy vào nàng đầu vai.

Thanh Loan ánh mắt lạnh triệt, cũng không làm bộ, bên ngoài cơ thể vài thước trống rỗng nổi lên một tiếng bạo minh, kia cắt đứt chi trên không trung đột nhiên ngưng tụ, chợt bị vô hình đại lực chen thành phấn vụn. Nhỏ vụn xương

cận bã bọt máu như là một trận mưa nặng hạt, bỗng nhiên khuynh tiết mà xuống.

Cái này hoàn toàn ngoài Thanh Loan đoán trước.

Nàng vốn là nhìn xem cái này gãy chi chướng mắt, muốn đem nó trồng không tan biến mất, nhưng không nghĩ đến sẽ xuất hiện loại tình huống này. Nàng biết trong đó tất nhiên có nhân giở trò quỷ, nhưng bây giờ cấp bách nhất sự tình, vẫn là phải tránh đi cái này ô uế đồ chơi.

Nàng thân tùy ý động, chỉ chợt lóe liền tại mấy chục thước ngoài, không có để ô uế dính vào nửa điểm, vừa vịn hình chưa ngừng, cảm giác liền cùng lúc trước cực khác.

Ngoái nhìn nhìn lên, đã thấy hôn mê Vũ thị vậ mà lưu tại nguyên địa, không nhúc nhích chút nào, bị giữa trời huyết vụ phun ra cái mặt mũi tràn đầy đầy người, hình dáng tướng mạo thô lương cực kỳ, lấy Thanh Loan bệnh thích sạch sẽ, kia là tuyệt không nguyện lại sờ chạm.

"Thật nhanh tay!" Thanh Loan ăn nhớ thua thiệt ngầm, nhưng cũng không buồn, tinh táo đem ánh mắt chuyển tới thanh âm mới nổi lên chỗ, tinh tế dò xét, vào mắt là vị lượn lờ mềm mại xinh đẹp nữ lang.

Nữ lang thân trên lấy một kiện váy dài lụa mỏng áo ngắn, tay áo dài do nhiều tầng lam nhạt tơ mỏng dệt thành, mỏng lung uyển ước, váy dưới thì là một bộ sa thêu dệt liền bách diệt váy, thượng thêu điệp văn, lại tuyết minh châu, bên hông trứ có ôn ngọc vòng thụ, một thân cách ăn mặc thanh lịch hào phóng.

Bất quá, ánh mắt chuyển qua nữ tử bên môi, thấy trên đó nhẹ bơi băng lam môi son, liền lại phải xuất cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt phản nghịch hương vị.

Nữ tử này, Thanh Loan là gặp qua.

Năm đó Cổ Âm từng lớn thiên hạ, cầu một con dị loại Huyết Vẫn, chính là

nữ lang này đưa tới, lấy treo thưởng mà đi. Tư đến đây sau Cổ Âm đối nàng đánh giá, lưu cho Thanh Loan ấn tượng còn tương đương khắc sâu.

" 'Nghịch Thủy Câu' Thủy Điệp Lan?" Đương cái danh hiệu này theo nàng phần môi chảy ra thời khắc, Thanh Loan bỗng nhiên nhớ tới, quan hệ đến Cổ Âm Tây Nam đại kế U Hồn Phệ Ảnh Tông một chuyện, gần đây thường cấu kết xuất cái này nữ tu, đương nhiên, càng ít không được cùng kỳ đồng lúc xuất hiện một người khác — là, vừa mới bị nàng nện xuống cánh tay, không phải là Bách Quỷ đạo nhân sao?

Đang nghĩ ngợi, cách đó không xa Bách Quỷ liền kêu thảm một tiếng: "Cánh tay của ta!" Tiếng kêu bên trong, toàn thân đẫm máu Vũ thị rốt cục mất dựa vào, do trên bầu trời lặn lộn lộn rơi xuống.

Một bên Thương thị thần sắc khê biến, nhìn chuẩn khoảng không, thân hình gấp tiết mà xuống, đuổi tới.

Thanh Loan đôi mi thanh tú nhẹ chau lại, đem động không động thời khắc, nhưng lại nhìn thấy Thủy Điệp Lan bên môi có chút cười gằn, nàng như có cảm giác, thân hình cũng ngưng định bất động.

Vũ thị hạ lạc không qua năm mươi thước, Thương thị liền phá không đã tìm đến, đưa tay đón.

Mắt thấy đầu ngón tay đã chạm đến Vũ thị dây thắt lưng, nàng ánh mắt lơ đãng tự Vũ thị trên mặt lướt qua, chỉ thấy vị này ở chung được trăm ngàn năm Ngũ muội, nhắm mắt mê man, đầu lông mày giống như nhàu không phải nhàu, dường như trong mộng cũng xoắn lấy lo sợ nghi hoặc cùng bi ai.

Thương thị im ắng thở dài, ngón tay biên hoạch như kiếm, giống như ôm thực gai, liền muốn cắt đứt Vũ thị tâm mạch.

"Liền từ đây. . . Giải thoát đi!" Ngón tay đâm xuống, đầu ngón tay tiếp xúc nhưng là một mảnh hư vô.

Vũ thị chung quanh thân thể, trong nháy mắt tràn ngập lên một tầng nhàn nhạt trắng xám quang vụ, ở phương xa cường quang chiếu xuống vắn vẹo chập trùng, để cho người ta thấy không rõ nội bộ biến hóa.

Thương thị phản ứng cực nhanh, thấy tình thế có biến, đầu ngón tay chân tức nhất thời do nội liễm chuyển thành ngoại phóng, lại không che lấp, nhưng mà chỉ kinh lộ ra, y nguyên đánh hụt.

Ngay sau đó, trước mắt huyết quang bắn ra, một cỗ ngọt mùi tanh đạo xông vào mũi, trong nội tâm nàng diềm dữ thoáng hiện, lại không lo được Vũ thị, thân hình phi tốc lui về phía sau.

Mới thối lui vài thước, chớp mũi trước đó bạo khởi một tiếng sét, khuấy động khí lưu phá mặt như đao, làm cho nàng mở mắt không ra, kinh lực xuyên vào, càng là chấn động đến liền xương cốt đều xộp giòn.

Không cần chính mắt thấy, nàng liền biết có nhân ngăn ở nàng cùng Vũ thị tầm đó, đưa tới cái này trọng quyền.

"Thật là lợi hại, cái này một cái trùng quyền nếu là đánh thật, ta hẳn phải chết không nghi ngờ. Người kia là ai?" Suy nghĩ chưa tuyệt, quyền phong đã cách xa nàng đi. Nàng chịu đựng mí mắt đau đớn, mở to mắt, tiếp lấy liền giật nảy cả mình: "Bách Quý!" Không đề cập tới phong cách này khác lạ dữ dằn thủ đoạn, chỉ bằng Bách Quý lập thân nơi đây quý dị, Thương thị cũng đã hồ đồ.

Thương thị có thể khẳng định, tại nàng xuất thủ trước đó, Bách Quý đạo nhân còn tại bên ngoài mấy dặm kê thảm, bất quá chỉ là nửa hơi thời gian, gia hỏa này dựa vào cái gì xuất hiện ở đây? Phân thân thuật sao?

Không đợi nàng nghĩ cái minh bạch, đối phương ánh mắt theo trên mặt nàng đảo qua, mặc dù nửa người vết máu, lại tàn đi một tay, lại có thể bình tĩnh nói: "Đạo hữu không khỏi quá nóng lòng. Đã cùng người này trở mặt, làm gì lại đến làm thân, không bằng do tộ nhân mang theo đi, khiến các nàng mẫu nữ đoàn tụ, cũng coi như tích một kiện công. . . Sách, Thanh Loan!" Sau lưng khí lưu phun

trào, như sóng lặn vân lạt, đem Lý Tuần thông dong tư thái đều quét xuống. Dù hẳn tránh phải kịp thời, dư ba tập tới, quanh thân khí huyết cũng theo đó vừa loạn, chỉ nỗ lực hộ đến bên người Vũ thị, lặn lặn lộn lộn chui lái đi.

Gió bão phá đến, Thương thị gương mặt ần ần làm đau. Không tự giác đưa tay khẽ vuốt, lại cọ đến mấy đạo tinh tế vết thương, hẳn là trước đó Bách Quỷ quyền phong dư kinh gây thương tích.

Nàng đối tự thân dung mạo cũng không làm sao để ý, cũng không đi quản vết thương làm sao, tiện tay lau đi huyết châu, nhưng trong lòng nghĩ đến chỗ này trước Cổ Âm trịnh trọng phân phó — việc cần hoàn thành, lại không muốn để Diêm phu nhân có trở mặt lý do!

Bây giờ nghĩ lại, nàng chỉ có cười khổ.

Không thể để cho Diêm phu nhân trở mặt, nàng liền không thể tại ngoài sáng thượng đối địch với Bách Quỷ, có thể sự tình liên lụy đến Vũ thị, liền lại cấu kết đến Yêu Phượng, Thanh Loan lập trường, một cái xử lý vô ý, chính là long trời lở đất.

Như vậy phức tạp tình thế, nên để nàng như thế nào cho phải?

Nàng chưa kịp làm rõ đầu mối, Thanh Loan đợt công kích thứ hai đã phá không mà đến, xem mười dặm hơn khoảng cách như không, vung tay áo ở giữa, nước chảy xiết khuấy động, khuynh tiết mà xuống, kỳ thế hùng hồn vô song, vẫn còn có thể vung ra sắc bén như kiếm hàn ý, đương cái tan tác, chính là Thanh Loan danh chấn thiên hạ "Linh hóa bảy thần kích" !

Lý Tuần hú lên quái dị, thân hình lại dờn, đồng thời một tay tại hư không nhấn một cái, cũng không thấy phát lực, lại dẫn tới khắp nơi cùng chấn động, chung quanh như Thế Đạo phong các loại núi cao, thậm chí ong ong run rẩy, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ khuynh đảo xuống tới.

Thanh thế đi theo, phiến thiên địa này cũng giống là bất cứ lúc nào cũng sẽ

sụp đổ, nguyên khí giao tóa, như nô hải cuồng đào, loạn lưu khuấy động.

Bắc Tề sơn mạch vì thế giới địa mạch trụ cột một trong, khí huyết linh mạch vô số kể, Lý Tuần lấy cấm pháp giữ lại địa khí, tích súc hơn hai mươi ngày, nó số lượng dự trữ đã đến phun trào điểm tới hạn, lúc này tiểu thí ngư dao, khí thể chân, thậm chí ngoài Lý Tuần đoán trước.

Thanh Loan diêu không một kích, nước chảy xiết như giao như rồng, nhưng tại cái này phong ba bên trong vụn vẹo gãy dựa mấy lần, cũng thanh thế yếu dần, cuối cùng lại hóa thành loạn lưu bên trong một cỗ, phất qua Lý Tuần bên cạnh thân lúc, bỗng cuốn lên ống tay áo mà thôi.

"Thật lớn khí!" Một tiếng này lời khen nhưng là xuất từ Thủy Điệp Lan miệng.

Tại Thanh Loan xuất thủ lúc, nàng không biết ra sao ý nghĩ, vậy mà khoanh tay đứng nhìn, tùy ý Lý Tuần tại mạo hiểm muôn dạng trung tướng thế công đón lấy, chính mình lại thấy cực kỳ vui vẻ, vỗ tay cười nói: "Nếu là không mượn cấm pháp chi lực, còn có như vậy thủ đoạn, kia mới thật gọi tiến bộ!" Hung dữ khoét đi qua một chút, chỉ là Lý Tuần cũng chỉ có điểm ấy nhàn rồi mà thôi.

Thanh Loan lại kích vô công, cũng không làm thái, gợn gàng mà linh hoạt kích thứ ba âm vang mà hàng. Tới đồng thời, nàng trắng muốt như ngọc bàn tay xoay chuyển, lại đồng thời công hướng Thủy Điệp Lan.

Lý Tuần không lo được Thủy Điệp Lan bên kia, duỗi ra một tay, biên chỉ hư hoạch.

Trong nháy mắt, ba mươi dặm phạm vi bên trong mười hai chỗ cấm pháp tất cả đều tập trung, lẫn nhau thông khí liên cành, tương hỗ ma sát tác dụng, đem tụ lại địa khí bên trong tạp chất thanh trừ sạch sẽ. Cái này trái ngược ứng lập tức hướng tứ phía khuếch tán, tiếp tục làm sáng tỏ chung quanh tích súc địa khí dòng lũ.

Mười hai chỗ cấm pháp quán thông liên miên, riêng phần mình tinh vi biến hóa kết hợp một chỗ, bởi vậy lại diễn sinh ra tới đủ loại biến hóa, so sánh đơn nhất cấm pháp đâu chỉ phức tạp gấp trăm lần? Lý Tuần lại có thể tại cái này quán giao như đay rỗi vạn ức khí cơ bên trong, bắt lấy chỗ cốt lõi nhất, thôi nhi quảng chi, có thể xưng lấy một vũ chi lực, khiêu động Thập Vạn Đại Sơn!

Lúc đầu kia thanh thể còn không như thế nào, thế nhưng là theo cấm pháp thâm nhập, lấy Lý Tuần làm trung tâm, hư không giống như tại vô thanh vô tức sụp đổ đi vào, nứt ra chỗ trống bên trong "Tư tư" tràn ra u ám sương mù.

Thanh Loan điều không một kích, kinh lực chỗ đến, nhưng là hư vô mờ mịt, không có chút nhưng cố sức chỗ, lại phảng phất chạm đến cái nào đó không thể tưởng tượng nổi thiên địa, phản ứng kỳ dị làm nàng tâm thần run lên, không tự chủ đem hơn phân nửa lực chú ý đều dời đi qua.

Lợi dụng cái này khoảng không, Thủy Điệp Lan cười mỉm xoay người, thoải mái mà thoát ra Thanh Loan công kích phạm vi.

Thanh Loan lạnh lùng liếc đi một chút, trên mặt thanh khí lóe qua, vung tay đánh trả, tranh nhưng vang lên bên trong, Thủy Điệp Lan đỉnh đầu vang lên buồn bực sấm rền, áp lực cường đại đâm vào đầu nàng da tóc ngứa, hiển nhiên nàng trò chơi thái độ đã triệt để khơi dậy Thanh Loan sát ý.

Nhưng mà, ngay tại Thanh Loan lực chú ý qua lại đong đưa thời khắc, trong hư không chấn động liên tục, sóng chấn động ở trong không gian càn quét hình thành tinh tế tạp âm, dần dần hội tụ ở một chỗ, do thấp mà cao, ngang nhiên như hung thú gào thét, chấn động lòng người.

Thanh Loan lông mày phong cau lại, rốt cục phát giác có chút không đúng, đầu vai khẽ nhúc nhích, thân hình đột nhiên hóa thành một đạo màu xanh nhạt quang mũi tên, phá vỡ vân khí, bay vụt mà tới.

Đối với Thanh Loan mà nói, mấy dặm đường trình bất quá là trong nháy mắt liền tới, nàng đã quyết định, cường công một điểm, đem cái này nhìn chường

mắt Bách Quý trước xóa đi lại nói.

Chỉ là vượt quá Thanh Loan đoán trước, tại khoảng cách Bách Quý chỉ có vài thước khoảng cách vung ra cổ tay chặt, lại chỉ là chém trúng một cái hư mà không thật cái bóng.

Thoáng chốc, Bách Quý thân ảnh như bọt biển vỡ nát, liên đới lấy phía sau hẳn Vũ thị cũng biến mất không thấy gì nữa, nhưng mà hẳn đứng thân hư không, đã triệt để hạ xuống vì một cái đáng sợ trống rỗng.

Trong hư không mở động tình hình rất là cổ quái, chỉ bằng mắt thường càng khó có thể hơn thấy rõ trong đó đến tột cùng.

Cho dù là Thanh Loan, cũng hoàn toàn là dựa vào nàng Linh giác, mới phát hiện cái này tựa hồ là thông hưởng một thế giới khác cửa hang.

Mới, nếu không phải nàng phản ứng kịp thời, kém chút liền trực tiếp ngã vào đi.

Cảm giác này. . . Hoàng Tuyền Đồng Quỷ Quật!

Không, là Thông U Quỷ Lộ!

Cũng chính là cái này một ý nghĩ chợt lóe thời gian, một điểm trắng bệch tới cơ hồ trong suốt hỏa quang, theo thâm u không đáy chỗ trống bên trong ló ra.

Trên bầu trời, khuấy động gió mạnh gào thét mà qua, nhưng mà hỏa quang vẫn lấy chính mình đặc hữu tần suất nhảy nhót, không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì.

Nhìn qua, hỏa quang kia phảng phất chính là trống rỗng đằng sau rộng lớn không gian hô hấp hình chiếu, lôi kéo lấy khó có thể tưởng tượng năng lượng thật lớn.

Thanh Loan có được nhạy cảm Linh giác, cái này khiến nàng thu được so với

thường nhân càng nhiều tin tức hơn, chính vì vậy, đến từ xa xôi không gian ba động giống như một trận phong bạo, đánh thẳng vào nàng linh đài.

Chôn sâu ở đáy lòng hồi ức tại thời khắc này cuộn cuộn đi lên, Thanh Loan chỉ cảm thấy trên cổ lông tơ từng cái dựng đứng, ngay sau đó chính là không thể ức chế lệ khí xông lên, trường đến hai bên huyết Thái Dương ần ần làm đau.

Nàng bỗng nhiên túm môi thét dài, mượn tiếng gào, đầy ngập lệ khí một tiết ra, trong tiếng gào, nàng cách không một chỉ, chính trúng cái kia trắng bệch hỏa quang.

Một chỉ này, cũng không phải là muốn cùng hỏa quang cùng với phía sau hùng hồn vĩ lực chính diện chống đỡ, mà là lấy tinh diệu kỳ tuyệt thủ pháp, lấy một cái khác sóng chấn động đảo loạn hỏa quang nhảy nhót cố hữu tàn sát.

Trong hư không, hỏa quang bỗng nhiên rung động hai lần, tới tương ứng, trống rỗng bên trong cũng dập dờn xuất một vòng có chút gợn sóng. Trong chốc lát, phảng phất ngàn vạn cái Thu Thiên cùng một chỗ vang lên, bỗng nhiên cất cao âm rít và cuộn tròn hận không thể đem người sọ não xé mở.

Thanh Loan trên mặt thanh khí lại lóe lên, thân hình bỗng nhiên giơ lên, nhất phi trùng thiên.

Hắc ám màn trời hạ, bỗng dựng nổ tung một đoàn diễm hỏa, có lẽ nhan sắc hơi có vẻ tái nhợt đơn diệu, có thể quang mang sở cập, hư không tự đốt, trong nháy mắt quét sạch mười dặm phương viên, khiến cho Thương thị đến Thủy Điệp Lan các loại thoát thân cuống quít.

Ngay sau đó, càng xa bảy chỗ tuyệt không muốn làm núi đá mặt đất bỗng nhiên băng thiếu, tiếng nổ ần ần truyền đến, cùng giữa trời thiêu đốt âm hỏa giao hợp lại cùng nhau, bằng thêm thanh thế.

Thanh Loan thoải mái bay ra âm hỏa thiêu đốt phạm vi, ánh mắt sắc bén giữa trời quét qua, rất nhanh liền bắt được Lý Tuần vị trí, sát ý cố nhiên không thể ức

chế, lại tại xuất thủ trước, không thể tưởng tượng nổi khen một tiếng: "Tốt!"
Đương nhiên là tốt! Chỉ ít ba vị chân nhân cảnh cao thủ liên thủ mới có thể khiến
ra tới "Thông U Quỷ Lộ", Lý Tuần chỉ dùng mấy chỗ cấm pháp phụ trợ, liền
hoàn thành giống mô hình ra dáng.

Nếu không phải Thanh Loan kịp thời đánh gãy, các loại "Thông U Quỷ Lộ"
uy lực toàn bộ triển khai, Cửu U địa khí nghịch tập giới này, trong vòng trăm
dặm, sinh linh chết hết, chính là Thanh Loan, sợ cũng muốn đầy bụi đất.

Đối loại này tông sư cấp đếm được thủ đoạn, lấy Thanh Loan kêu ngạo tự
phụ, không khỏi cũng muốn khen thưởng một tiếng.

Chỉ bất quá, khen thanh qua đi, nàng xuất thủ càng là tàn nhẫn gấp mười.

Nếu nói trước đó, cái này Thiên Giới Thần Điều chỉ là trên mặt đất miễn
cưỡng vung hai lần cánh, như vậy giờ phút này, Thần Điều vỗ cánh muốn bay,
hư không vân khí lập làm chi khuấy động, sông núi lòng chảo sông cũng tới
tương hòa.

Tại Bắc Tề sơn mạch lạnh rung trong tiếng rên rĩ, Thanh Loan trắng thuần
lòng bàn tay hơi lật, chung quanh sơn cốc bên trong vùng bình nguyên, liền ngay
cả xuyên vang lên mơ hồ tiếng nổ đùng đoàng, thấy Lý Tuần khóe mắt run rẩy.

Kia là hấn bỏ ra hai mươi mấy ngày thời gian làm ra cấm pháp bố trí, Thanh
Loan chỉ khê đảo chưởng, liền hủy hơn phân nửa, có trời mới biết nàng là thế
nào phát giác ra được.

Cấm pháp sụp đổ, trước kia tích súc địa khí dòng lũ, đảo mắt liền thất lạc sáu
bảy thành, mà như thế thô bạo phương thức, càng đã dẫn phát ngàn dặm phạm vi
bên trong một lần đại quy mô động. Lần này địa chấn bên trong, xa hơn một chút
một tòa núi nhỏ theo sườn núi chỗ vỡ ra, ngọn núi sụp đổ trượt xuống, thanh thế
kinh người cực kỳ.

Lý Tuần căn bản không có cơ hội đi thu nạp tán loạn địa khí, bởi vì, Thanh

Loan đồng thời không có cho hấn bất luận cái gì cơ hội thờ đốc.

Hai tay áo mở ra, tung hoành tới lui màu xanh quang lưu cơ hồ tràn ngập toàn bộ bầu trời đêm, Lý Tuần còn chưa kịp làm Thanh Loan ngàn năm khó gặp hư chiêu mà kinh ngạc, lẳng lẹ cương phong liền đập vào mặt, mà lúc này, hấn còn không biết Thanh Loan thời khắc này vị trí ở nơi nào.

"Bên trái!" Thủy Điệp Lan thanh âm đang kịch liệt trong gió lốc kịp thời truyền đến.

Lý Tuần không chút suy nghĩ, không đậy mình hoàn gần như thô bạo theo Cửu U chi địa cướp lấy một đợt âm khí, lại trong nháy mắt nhóm lửa, đồng thời nhắc lên còn sót lại một cái cánh tay, thân thể hết sức chệch đi. Giờ khắc này, hấn tựa như là một cái thiêu đốt hỏa cầu, nửa người đều bắn ra nhiệt độ cao gai nhọn.

Quả nhiên như Thủy Điệp Lan lời nói, Thanh Loan công kích theo hấn bên trái đánh tới, cường lực phong áp trong nháy mắt liền đem ngoại nhấp nhấp thiêu đốt âm hỏa ép tới gần như dập tắt, ngay sau đó đại lực xuyên qua thân thể, cũng không có gì lạ thường biến hóa, thuần túy lấy lực áp nhân, lại thế như chẻ tre.

Lý Tuần mặc dù đem U Minh âm hỏa tinh vi huyền ảo phát huy đến cực hạn, y nguyên không địch lại, rên thảm âm thanh bên trong, khuỷu tay nội đụng, trước đã thương xương sườn, tiếp lấy liền bay tứ tung ra ngoài.

Loại thời điểm này, hấn tự nhiên không lo được Vũ thị, hết lần này tới lần khác Thanh Loan tựa hồ là đánh ra hỏa khí, đúng không xa xa Vũ thị nhìn cũng không nhìn một chút, điều không hư trầm, đuổi theo Lý Tuần giết đi qua.

Lý Tuần thể nội khí huyết cuộn cuộn, còn không có hồi khí trở lại, sau đầu chính là hàn phong gần người, trong lúc nhất thời vì đó hồn phi phách tán.

"Đồ đần!" Thủy Điệp Lan âm thanh trách cứ lại lần nữa truyền vào trong tai, lúc này nhưng là gần không thể gần. Thanh âm vừa khởi, Lý Tuần cổ căng một

cái, liền bị Thủy Điệp Lan níu lấy cổ áo, phi độn đi xa.

Đằng sau Thanh Loan thanh lệ một tiếng, không biết dùng biến hóa gì, đầy trời mũi tên lưu vẩy ra, như là một trận mưa nặng hạt, vung vãi xuống tới.

Thủy Điệp Lan nhưng là ung dung rất, cũng không thấy phát lực, thân hình tại rộng lớn dưới bầu trời chọt tránh chọt không, mỗi một lần na di, chính là gần dậm, quý dị phiêu hốt.

Chính là Lý Tuần cái này theo nàng di động người, cũng cảm thấy được đầy trời đều là nàng lưu lại tàn ảnh, thấy mắt đều hoa.

Thủy Điệp Lan còn có dư lực mở miệng nói chuyện: "Thanh Loan thủ đoạn nhất là 'Sắc bén', khí thế nhất quán mà xuống, như đao như kiếm, đương cái tan tác. Trên đời này dám cứng rắn chống đỡ nàng một kích, tính thế nào đều chẳng qua năm ngón tay số lượng, người vậy mà dùng cánh tay đi đón, ta nên nói người là dũng mãnh không sợ đâu, vẫn là cháy hỏng đầu?" Lý Tuần vì đó yên lặng, hồi tưởng lại vừa mới đón lấy một kích kia, nếu không phải U Minh âm hỏa tinh vi biến hóa đến cực hạn, quyền quần tiêu mất chi pháp dùng đến kịp thời, lại thêm thân thể bền bỉ, hẳn hiện tại sớm đã chặn ngang cắt thành hai khúc!

Chính ngượng ngùng thời khắc, Thủy Điệp Lan bỗng ngoái nhìn nhất tiếu: "Nhưng mà, có thể tiếp được, chính là thật ghê gớm!" Không đợi Lý Tuần từ đó phẩm xuất hương vị đến, hẳn yết hầu căng lên, cũng là bị Thủy Điệp Lan vung tay ném ra ngoài, một đường xuyên qua mấy trăm đạo nhanh như quang lưu khí tiễn, bay thẳng thượng gần ngàn thước khoảng cách, thế đi mới kiệt.

Tại độ cao này, phía dưới thế cục nhưng là nhìn một cái không sót gì.

Hắn không nhìn Thủy Điệp Lan cùng Thanh Loan giao thủ, chỉ nhìn tạm thời chưa có người đi quản Vũ thị.

Lúc trước Lý Tuần thiết trên người Vũ thị tiêu thủ pháp còn tại có hiệu lực,

khiến cho Vũ thị vẫn lơ lửng ở giữa không trung, theo mệnh mông khí lãng có chút lưu động. Thanh Loan hiển nhiên cũng bận tâm Vũ thị tồn tại, vừa mới phạm vi lớn công kích, tận lực tránh khỏi vị trí đó.

Tới đối đầu ứng, cách vài dặm Thương thị liền có chút lúng túng.

Nhìn được đi ra, nàng rất muốn tiếp cận Vũ thị, có thể vắt ngang tại giữa hai người, chính là Thanh Loan cùng Thủy Điệp Lan giao phong chiến trường, nếu như nàng có cái gì dị động, không hề nghi ngờ, Thanh Loan sẽ để cho nàng đẹp mắt!

Hiểu rõ thế cục bây giờ, Lý Tuần mới thở một ngụm, trong lòng sinh ra cảm ứng.

Hơi quay đầu, chỉ thấy phía tây nam lẫn lộn núi rừng bên trong, đang có mấy người bay lượn mà tới, tựa như là hơi sớm bị Thủy Điệp Lan dẫn đi Minh Vương Tông tu sĩ.

Căn cứ Thủy Điệp Lan phản hồi tin tức, nhóm người này là nguyên khổ, nguyên gian lưỡng Linh Tôn dẫn bốn cái Minh Tướng, chỉ là đã có một người bị Thủy Điệp Lan chém xuống đầu tới.

Nhóm người này vừa đến, thế cục lại biến phức tạp.

Lý Tuần lơ mơ thấy những người kia ngửa đầu nhìn lên bầu trời, cũng đã phân biệt ra được trên bầu trời đám người thân phận, có lẽ có ít kiêng kỵ. . . Còn có, làm Bắc Tề sơn "Địa chủ", một ít người thật đúng là khoan thai tới chậm a!

Ánh mắt chậm rãi di động, tại càng mặt trên hơn trong hư không đảo qua, thoải mái mà xác định vừa mới ngưng kết thành Thủy kính vị trí, có thể tưởng tượng, khi nhìn đến tư thái của hãn lúc, Thủy kính đằng sau đám người, sẽ có như thế nào một phần lúng túng.

Lý Tuần nhàn hạ thoải mái dừng ở đây, tại ngừng nghỉ đằng sau, Thanh Loan

lạnh lẽo ánh mắt như bóng với hình, lần nữa khóa chặt ở trên người hắn, không có tha hắn một lần ý tứ.

Thanh Loan xác thực sẽ không dừng tay, nhất là đối mặt năm đó món kia "Công án" nghi phạm.

Nàng bỏ ra chút khí lực, tạm thời ngăn cách Thủy Điệp Lan quấy nhiễu, đang muốn truy kích đi lên, nào biết thân hình vừa động, nơi khöhe mắt lam quang lấp lóe, tia sáng đâm vào trong mắt, lại khiến nàng đã xác nhận phương vị khoảng cách có rất nhỏ thác loạn.

Thanh Loan tâm thần hơi rét, nghiêng người sang đến, đối diện chính là một đường hình như trăng khuyết hàn quang.

"Nghịch Thủy Câu?" Đây là Thủy Điệp Lan lần đầu chủ động xuất thủ, Thanh Loan lập tức lĩnh hội trong đó bất phàm.

Lấy Thanh Loan nhạy cảm Linh giác, lại đem cảm không đến Thủy Điệp Lan vị trí, lực thức hoàn toàn bị cái này "Trăng khuyết" chiếm hết, vận chuyển không khoái.

Phản ứng của nàng phi thường cấp tốc, một phát giác được không đúng, lập tức làm sáng tỏ linh đài, đồng thời từ trong ra ngoài, chân tức chống đỡ dâng, lại một tiếng huýt dài tán phát ra, dựa vào cái này thanh âm, Thanh Loan phải nhẹ lực thức trắc trở, đầu ngón tay gảy nhẹ, khí quyển đứng lên đánh nổ.

Tuy nói Thanh Loan ứng đối thoả đáng, nhưng mà giao thủ chỉ hợp lại, liền không thể không từ bỏ am hiểu nhất sắc bén thế công, lấy phạm vi tính sóng xung kích ứng đối, cũng coi là thua một nước.

Đối với cái này, Thủy Điệp Lan trầm thấp nhất tiểu, thấy tốt thì lấy, thân hình mượn sóng chấn động lui về phía sau. Nào biết đem lui đã lui thời khắc, trên đỉnh đầu đột nhiên truyền đến Lý Tuần tiếng hô: "Cẩn thận!" Thủy Điệp Lan ngân người mới phản ứng được, thân hình đột nhiên biến mất, nhưng mà biến

sinh nách khuỷu tay, lấy nàng thần tốc cũng không thể hoàn toàn né qua.

Trên dưới tứ phương không khí đột nhiên cứng đờ đồng thời, vai cũng hơi nha, một cỗ âm trầm tà khí thấu thể mà vào, không lắm mãnh liệt, lại như tơ như sợi, thẳng bách tạng phủ, mà lại, cái này tà khí lại ẩn ẩn ôm lấy nàng cường chế đi thương thể, trong ngoài bức bách, sử khí huyết lưu động, thương thể lại có lập đi lập lại chi tượng.

Chỗ chết người nhất chính là, như thế một trì hoãn, Thanh Loan kiêu lưỡng kiếm sắc bén ánh mắt lướt ngang tới, đưa nàng lại lần nữa khóa chặt, khiến nàng muốn lui không thể.

"Tru Quỷ Thứ? Vương bát đản, dám âm ta!" Thủy Điệp Lan phảng phất bị nhân rút cái bạt tai, trên mặt nóng rát, nàng hung ác áp chế răng ngà, trong lòng sát cơ tầng tầng cuộn cuộn, không thể ức chế.

Trên thực tế, nàng trúng một kích này, vết thương cũ đến Thanh Loan áp lực chờ khách xem nguyên nhân ngược lại chiếm hơn phân nửa, chỉ là lấy nàng tự tôn, còn dung không được tìm cho mình lý do qua loa tắc trách!

Thủy Điệp Lan thậm chí mặc kệ Thanh Loan uy hiếp, lạnh lùng ngoái nhìn, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia chưa tới kịp biến mất thân hình kẻ đánh lén. Người kia cũng coi như lưu manh, thấy không thể thoát thân, liền cũng định ngay tại chỗ, lạnh lùng mà cười.

Thủy Điệp Lan thật muốn vỗ tay tán thưởng: "Nguyên lai trước đó vẫn là xem thường Minh Vương Tông, nguyên khổ Đại Tôn. . . Rất tốt na!" Lời còn chưa dứt, nàng thân hình đột nhiên không thấy.

Ở xa hơn ngoài mười dặm nguyên khổ thần sắc khẽ biến, lúc này bản năng lui về phía sau nửa bước, có thể thấy được Thủy Điệp Lan tốc độ lưu cho hấn ấn tượng là bức nào khắc sâu.

Chỉ là, vượt quá tất cả mọi người dự kiến, Thủy Điệp Lan lại xuất hiện lúc,

nhưng là ở trên không Lý Tuần bên người, kéo một cái cánh tay của hắn, vậy mà liền này phi độn, rõ ràng chính là muốn chạy.

Nguyên khổ đầu tiên là ngưng ngưng, trở lại đại hi. Hắn không tiếc tấm mặt mo này, phía sau âm người, không phải là vì giờ khắc này sao? Chỉ là không đợi hắn làm ra cử động gì, một đường băng hàn thấu xương từ đỉnh đầu trực quán xuống tới, thân thể của hắn lập tức cứng đờ.

Thanh Loan hừ nhẹ một tiếng, thu hồi ánh mắt, lại đem lực chú ý thả lại đến Thủy Điệp Lan trên thân hai người đi.

Nàng đã mơ hồ phát giác, Thủy Điệp Lan trên thân hình như có vết thương cũ, liền bản tâm mà nói, nàng không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, thế nhưng là cái kia "Bách Quỷ", nàng tuyệt đối không thể bỏ qua — trực giác nói cho nàng, tên kia cùng năm đó Tung Kinh ngoài thành âm mưu tuyệt đối có thiên ti vạn lũ liên hệ!

Huống chi. . . Tên kia đến bây giờ còn tặc tâm bất tử!

Nhìn thấy hai người trên không trung vẽ cái đường vòng cung, lại gây hưởng Vũ thị vị trí, Thanh Loan không những không giận mà còn cười, thân hình hóa cầu vồng, đuổi sát đi qua.

Có lẽ là bởi vì thụ thương nguyên nhân, Thủy Điệp Lan tốc độ hơi có chút hạ xuống, Thanh Loan rất mau đuổi theo đến phía sau, nhưng không có lập tức xuất thủ, mà là trầm giọng mở miệng: "Bảy mươi năm trước, Tung Kinh ngoài thành, người ở nơi đó, đúng hay không?" Nghe nàng giọng điệu này, nào giống là hỏi thăm, rõ ràng chính là hướng đầu người thượng an tội danh. Lý Tuần nhỏ không thể thấy nhếch miệng, lại dùng ngón út chọc nhẹ Thủy Điệp Lan trong lòng bàn tay.

Thủy Điệp Lan hiểu ý, lúc này cất giọng cười nói: "Thanh Loan tiên tử chẳng lẽ đốt vàng đầu, cái gì Tung Kinh không Tung Kinh, ta. . ."

"Không làm người sự tình!" Thanh Loan lạnh giọng chặn đứng câu chuyện, chỉ đem đầu mâu nhắm ngay Lý Tuần, diềm nhiên nói: "Không thừa nhận cũng không quan hệ. . . Ta nhận định người, không có một cái nào có thể sống!" Lời còn chưa dứt, nàng hai tay áo giao nhau, trong hư không phong lôi kích đặng, một tiếng buồn bực bạo, lơ lửng giữa không trung Vũ thị bị tức kinh thôi động, quỹ dị bắn lên, sát qua Lý Tuần đã nhô ra đầu ngón tay, cuồn cuộn lấy thượng phi.

Lý Tuần chửi nhỏ một tiếng, cùng Thủy Diệp Lan gãy hướng đuổi theo, nhưng mà Thanh Loan nhanh hơn bọn họ, thân hình lên như điều gặp gió, đoạt tại bọn hắn trước đó vung tay áo hấp dẫn, dường như trên người Vũ thị buộc lại đầu thòng lọng, nhẹ nhàng kéo một phát, liền để Vũ thị triệt để thoát ra hai người phạm vi khống chế.

Ngay sau đó, Thanh Loan đáp xuống, năm ngón tay xòe ra, tại đầu ngón tay uốn lượn khí lưu lẫn nhau giao tóa, tranh nhưng có âm thanh, hư không tới đồng thanh tương hòa.

Tại Lý Tuần hai người chung quanh, vô số sắc bén hàn khí giao thoa bay lượn, cùng hai người hộ thể chân tức va chạm, điện hỏa liên tiếp phát sinh, tư tư thanh âm, nổi thành một mảnh.

Ngay tại chột minh chột ngăm điện quang hạ, Thanh Loan bài không đột tiến, lần đầu chủ động cận thân vật lộn, vào đầu một cái cổ tay chặt đánh xuống, lấy chính là hai người tứ chi tương liên chỗ.

Cái này cổ tay chặt cái khác thì cũng thôi đi, tốc độ nhưng là nhanh chóng như lưu quang, chỉ chột lóe, liền bố tiến hai người bả vai ở giữa trong khe hở, rơi vào đường cùng, hai người trên tay chấn động, hướng hai bên tách ra.

Lý Tuần phía bên trái bên cạnh bay rớt ra ngoài, Thanh Loan như bóng với hình, hậu phương Thủy Diệp Lan thân hình xoay chuyển, cơ hồ không có bất kỳ cái gì đình trệ liền đuổi theo, có thể vẫn chậm nửa bước.

Thanh Loan thần sắc như nước, không thấy mảy may ba động. Nàng không dám khinh thị đến từ phía sau áp lực, có thể nàng lại có mười hai thành năm chắc, tại Thủy Điện Lan đuổi kịp trước đó, đem phía trước kẻ này chém giết!

Tâm niệm vừa động, to lớn năng lượng liên quán thông quanh thân mỗi một tấc cơ thể, ngoại nhấp nháy thời điểm, cùng khí quyển ma sát, quang mang màu sắc xanh nhạt, chướng mắt cực kỳ. Nhìn xem đối diện Bách Quỷ không tự chủ nheo mắt lại, Thanh Loan cười lạnh, tay vung chỗ, dày đặc khí lạnh, đương cái lui tránh.

Lệ gào tiếng vang lên, Bách Quỷ tựa hồ biết tránh cũng không thể tránh, thân thể ưỡn lên, vậy mà phản xung tới, một cánh tay nắm tay, hướng về phía Thanh Loan cổ tay chặt thẳng tắp nghênh tiếp, hắt hai mắt sung huyết, xem ra rất có liều mạng tư thế.

Trong chớp nhoáng này, Thanh Loan lại mỉm cười, tại cái này lần đầu tiên trong tươi cười, nàng nói nhỏ kết luận: "Ngu không ai bằng!" Cổ tay chặt cùng quyền phong chạm vào nhau, lạ thường nhưng không có phát ra một tiếng động nhỏ, ngay sau đó, Thanh Loan thân hình liền tiến hành một lần tuyệt diệu lượn vòng, nhẹ nhàng bỏ lỡ Bách Quỷ vọt tới trước năm dặm, đi vào hắt phía sau.

Tại cái góc độ này, lấy Thanh Loan lợi nhãn, có thể rõ ràng xem đến, Bách Quỷ nhìn như thẳng tiến không lùi quyền phong lại có chút rúc về phía sau, một cái khác rõ ràng lớn hơn một vòng thiết quyền lại ngăn tại phía trước nhất, nó da thịt gân lạc, huyết hồng đột xuất, dọa người cực kỳ.

Bách Quỷ đôi mắt trong nháy mắt trợn to đến cực hạn, nhưng mà quyền xuất không về, hắt đã không có vấn hồi cơ hội. Thanh Loan một cái tay khác uốn lượn thành trào, đột nhiên trước dò xét, tại bên nhọn xé rách âm thanh, Thanh Loan nửa cái cánh tay, đều mặc vào hư không bên trong, chột nhìn đi, liền giống như là đột nhiên thiếu đi nửa cái cánh tay.

Nhưng ngay sau đó, vô số thâm lam điện hỏa nhảy vọt phi động, cùng với

Thanh Loan từng tiếng quát, tứ phía băng tán: "Ra tới!" Nàng giống như là biểu hiện ra một cái tuyệt diệu ma thuật, theo cái này thanh quát mắng, một cái thân thể hùng tráng, lại bị nàng ngạnh sinh sinh theo hư không đằng sau quãng ra tới.

Thanh Loan trước tiên liếc nhìn, đã thấy một bộ đen nhánh liền mũ trường bào đem nó che đậy được cực kỳ chặt chẽ, phân biệt không rõ, thế nhưng là nàng lại tự có kết luận: "Quả nhiên. . ." Âm còn chưa rơi, nàng liền lần nữa lại phát lực, đem tráng hán này mãnh quăng hướng xông lên Thủy Điệp Lan.

Chuyện đột nhiên xảy ra, Thủy Điệp Lan tuy nói độn pháp thiên hạ vô song, có thể làm né qua cái này bốc đồng kinh người to con, vẫn không khỏi chậm nửa bước.

Không có bất kỳ cái gì giảm xóc, Thanh Loan vung tay lại là một kích, giữa tiếng kêu gào thê thảm, huyết quang tóe hiện, Bách Quỷ còn sót lại một cánh tay lại bị tháo xuống tới, hấn lắc lắc trụ lúi bả vai, bay ngược về đằng sau. Thanh Loan dương dương lông mày, rất kinh ngạc Bách Quỷ lại còn có thể còn sống sót!

Không muốn bị đầy trời huyết quang dơ bẩn ánh mắt, nàng cười nhạt một tiếng, ánh mắt chếch đi, lại vừa lúc đối đầu Thủy Điệp Lan ánh mắt lạnh như băng.

Bốn mắt nhìn nhau, Thanh Loan chợt thấy được trước mắt không gian làm sai lệch, rõ ràng là ngay phía trước cảnh sắc, lại tại trong nháy mắt chuyển qua bên trái — cái này không chỉ là Thủy Điệp Lan di động mà thôi, ánh mắt chiếu tới, liền ngay cả phương xa dãy núi âm ảnh cũng trong nháy mắt lệch vị trí, chợt nhìn đi, giống như là chính mình nghiêng đi nửa người.

Thân cùng ý nghiêm trọng không hợp, lấy Thanh Loan chi năng, cũng có sát na mê muội.

"Lại là huyền thuật!" Thanh Loan cũng không nghĩ tới chính mình vậy mà liên tục hai lần mắc lừa, không qua nàng dù sao cũng là tung hoành thế gian vạn

năm đại yêu ma, kinh nghiệm chiến đấu phong phú vô cùng, chỉ chột lóe thần, thân thể liền gắt gao định tại giữa trời, chân tức trong nháy mắt ngoại nhấp nháy, bão táp bắn ra, quét ngang mười trượng phương viên.

Như thế, dựa vào chân tức cùng ngoại vật tiếp xúc, nàng trong nháy mắt đánh giá ra đối phương phương vị, một tay đâm, vừa vặn phá vỡ Thủy Điệp Lan một kích.

"Giới này có thể có loại này huyền thuật tạo nghệ, ngoại trừ Nhất Đẩu Mễ Giáo, chính là Bất Dạ thành, ngoài ra. . ." Mạch suy nghĩ đi một nửa, nàng đột nhiên khom lưng, ti ti tiếng xé gió bên trong, một cái hung hãn cổ tay chặt liền theo nàng cái ót lướt qua, dư thế cùng nàng hộ thể chân tức va chạm, đúng là tư tư phát ra tiếng.

Áo bào đen đại hán một kích không trúng, trong nháy mắt cong người, lại là một quyền oanh bên trên, càng có Thủy Điệp Lan, sa tay áo khinh vũ ở giữa, một vòng loan nguyệt chột ẩn chột hiện, cực điểm mê người sở trường.

Đến từ hai đại cao thủ giáp công, hoàn mỹ phong tỏa Thanh Loan chung quanh năm trượng phương viên không gian, giao thoa khí cơ ông ông tác hưởng, chấn động khí quyển, tựa như ngàn vạn đầu vô hình dây thừng, đưa nàng kéo chặt lấy.

Giờ khắc này, Thanh Loan giống như đã từng quen biết.

"Lập lại chiêu cũ!" Liền chính Thanh Loan cũng không biết, nàng tiếng quát bên trong bắn ra nộ khí cường liệt bao nhiêu.

Ngay tại dâng trào nộ khí bên trong, hai đạo hẹp dài bén nhọn màu xanh quang lưu trong hư không giao nhau, trở lại hai cánh chia tay, Thanh Loan thân hình tựa như Thần Điểu kích cánh, phù diêu mà lên, cái gì dây thừng phong cấm, đều sụp đổ.

Phía dưới, Thủy Điệp Lan cùng tráng hán vị trí trong nháy mắt giao thoa,

đồng thời hoạch cung, lại lần nữa giáp công mà lên, ngược lại là ăn ý mười phần.

Thanh Loan ở trên cao nhìn xuống, lạnh lùng đảo qua, hai tay áo huy động, không chút do dự phân kích hai bên, tam phương chân tức vừa chạm vào, hoặc sắc bén như kiếm, hoặc hùng hực như lửa, hoặc hư miếu như mây, lẫn nhau giao thoa phát thanh, nghe tới chỉ là rầu rĩ một tiếng khí bạo, nhưng mà khuếch tán ra tới sóng chấn động, lại đủ để dung kim tiêu thiết, khiến người cốt nhục hóa thành bùn.

Thụ chấn động kiềm chế, ba người thân hình đều là dừng một chút, chỉ là Thủy Điệp Lan vết thương cũ mang theo, ảnh hưởng lớn hơn. Khí cơ cảm ứng phía dưới, Thanh Loan thế công càng tập trung ở cái này một bên, rất nhanh nàng cũng có chút phí sức, đang muốn triệt thân, thế nội "Đồng tâm kết" lại tại lúc này chấn động.

Thủy Điệp Lan đầu tiên là liền giật mình, tiếp theo căn môi dưới khẽ nguyên rủa: "Chết không có lương tâm. . ." Dung không được nàng suy nghĩ nhiều, tại Thanh Loan lũ quét cuốn tới trùng kích vào, nàng lúc trước đã có lay động, nghĩ lại ổn định, liền muốn trả giá gấp mười lần trở lên đại giới.

Trong chốc lát, Thủy Điệp Lan trên mặt huyết sắc tận cõi, liền ngay cả màu xanh môi son cũng vì đó thất sắc, có thể con mắt của nàng lại dường như rót vào màu xanh đậm thủy mặc, trong nháy mắt choáng váng nhiễm ra.

Nghiêng người sang tới Thanh Loan vừa mới bắt gặp cái này màn kỳ cảnh, chính như đã từng Lý Tuần, nàng cũng không thể tránh khỏi ngẩn người, lấy nàng kiến thức, biến hóa này đại biểu cái gì, gần như trong nháy mắt liền kịp phản ứng: "Sao lại thế. . ." Giật mình lo lắng ở giữa, nàng thẳng tiến không lùi thân hình rốt cục có chút đình trệ.

Hậu phương, tráng hán phản ứng như điện, hung bạo chi khí liệt hầu mà xuất, trong tiếng hô, trọng quyền vung đánh, phong lôi bắn ra, đã là cương liệt đến cực hạn.

Bị sau đầu gió mạnh một kích, Thanh Loan giật cả mình, lúc này hồi tỉnh lại. Chỉ là, gặp khó khí thế đã rất khó lại lần nữa nhắc lên, phía trước hoa mắt mắt màu lam càng làm cho nàng tâm tư đại loạn. Bất đắc dĩ bên trong, nàng chỉ có mượn tam phương xung kích dư ba, tà sáp ra ngoài.

"Tê" !

Bên tai đột nhiên vang lên một tiếng độc xà thổ tín trường âm, lại giống roi phá không hấp kích, làm cho người trên lưng hàn ý tỏa ra.

Thanh Loan đột nhiên bị lệch ánh mắt, đập vào mi mắt nhưng là một đôi huyết hồng con mắt. Lấy nàng lợi nhãn, cũng vô pháp nhìn thấu nồng trọc huyết tinh đằng sau, là như thế nào một cái thiên địa.

Nàng khó nén kinh ngạc, bật thốt lên kêu một tiếng: "Bách Quỷ!" Thanh còn chưa rơi, lẫn nhau khoảng cách đã rút ngắn đến Thanh Loan có khả năng chịu được cực hạn. Nàng thấp quát một tiếng, liền đưa ra tay thời gian đều không có, hộ thể chân tức bỗng nhưng bộc phát, cường tuyệt năng lượng cùng khí quyển kịch liệt ma sát, bắn ra chướng mắt thanh quang.

Đúng lúc này, hậu phương hai đại cường địch công kích cũng như Thái Sơn áp đỉnh, ù ù mà tới.

Không có chút gì do dự, Thanh Loan trong nháy mắt làm ra lựa chọn. Nàng nửa nghiêng người sang, nhắc lên toàn bộ tinh lực, ứng đối cường đại đối thủ hợp kích, về phần một bên khác người nào đó, như đầu hãn có thể đánh vỡ hộ thể chân tức hàng rào, lại phân tâm không muộn!

Đột thứ hai va chạm đúng hạn mà tới, thanh quang như mặt nước chấn động, Thanh Loan sắc mặt trắng nhợt, nhưng là vững vàng chống đỡ lần này xung kích.

Chỉ là, nàng không nhìn thấy, tại đây trời thanh quang hạ, một điểm máu đỏ tươi sắc, giống như là một khối không đáng chú ý vết sẹo, lưu tại thanh quang

bức tường ngăn cản phía trên, lại tạt trong nháy mắt khuếch tán thành một cái nhìn thấy mà giết mình lỗ thủng.

Vỡ vụn vang lên, Thanh Loan ngạc nhiên ngoái nhìn, đã thấy một con vắn thoa vết máu năm đấm "Phá bích" mà xuất, chính chính đánh phía mặt của nàng.

Thanh Loan ánh mắt ma xui quỷ khiến bỏ lơ càng lúc càng lớn năm đấm, nhìn thấy quyền phong đằng sau, kia một đôi huyết hồng đôi mắt, còn có tấm kia chính bệnh trạng vụn vụn lên mặt. Tại lúc này, nàng trong lòng xẹt qua, nhưng là lúc trước không lâu đoạn ngắn hình ảnh — Vũ thị toàn thân vết máu, Thương thị chỉ tay muốn hạ sát thủ, Bách Quỷ không nhìn vài dặm xa, như quỷ mị hiện thân, ra quyền hung hoành bá đạo, cùng thường lúc khác lạ. . ."Huyết Ảnh yêu thân. . . Huyết phân thân?" Trong chốc lát, nàng minh bạch rất nhiều, tới đồng thời, trác tuyệt tự phát phản ứng cũng cấu trúc đạo thứ hai phòng tuyến, thanh quang như là sóng nước chấn động, dùng hay tới đỉnh cao Hóa Kinh chi pháp, tiêu mất cái này bá đạo quyền thế.

Thanh Loan tay đã nâng lên ngực, chỉ cần hộ thể chân tức hơi làm giảm xóc, nàng liền có thể lôi đình phản chế, đem Bách Quỷ ép thành tro bụi.

Nhưng mà, va chạm sát na, Thanh Loan bỗng nhiên biến sắc.

Đây không phải là quyền, là kiếm!

Sắc bén thông thấu kiếm ý cùng quyền phong hoàn mỹ tan tại một chỗ, lấy điểm phá diện, lấy vụn phá xảo, trong hoảng hốt, đúng như một thanh tuyệt thế thần phong chấn động minh rít gào, phá không mà tới.

Thanh Loan hộ thể chân tức giống như là một tầng giấy mỏng, tại chói tai xé rách âm thanh bên trong, sụp đổ.

Kia vẫn nhiễm lấy vết máu thiết quyền, cơ hồ không có bất kỳ cái gì dừng lại, bay thẳng mà lên, cùng Thanh Loan hai gò má đụng vào nhau.

Giòn tiếng vang lên, làm lòng người thần vì đó xiết chặt chấn động, bốn cái cứng rắn xương ngón tay ứng thanh mà áp chế, cùng nhau bẻ gãy. Liên tại đồng thời, Thanh Loan đoan trang diễm lệ thanh lệ khuôn mặt cũng tại cự lực áp bách dưới có chút vặn vẹo, biến thành một cái cổ quái cực kỳ biểu lộ.

Tại thời khắc này, Lý Tuần diện mục dữ tợn, gào thét lên tiếng, cái này tiếng vang cùng xương ngón tay vỡ vụn kịch liệt đau nhức cùng một chỗ tán phát ra, ở trong trời đêm quanh quần không ngớt.

"Lão tử. . . Có qua có lại a!" Trầm muộn tiếng va đập bên trong, Thanh Loan giống như là bay ngược mũi tên, lấy so lúc đến càng nhanh gấp đôi tốc độ bay ngã trở về, ở trong trời đêm kéo một đường không mang theo nửa điểm đường cong tà tuyến, thật sâu tiến đụng vào Thế Dao phong đỉnh núi, kia tích súc ngàn vạn năm vĩnh đông lạnh tầng tuyết bên trong đi.

Thập phương tam giới, tại lúc này tựa hồ cũng đánh tan âm thanh, chỉ có Lý Tuần phong cách tương tự thở dốc thanh, chậm rãi phát tán ra.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Vật Lộn

Chương 02: Vật lộn

Một quyền này đem tất cả mọi người đánh vào tất tiếng trạng thái.

Từ trên cao Thủy kính đằng sau "Địa chủ", tới trên mặt đất Minh Vương Tông đám người, bao quát dần dần bị lãng quên Thương thị, bỗng nhiên đầu óc đều là trống rỗng.

Tất cả mọi người không tự chủ được nhìn chăm chăm Thế Dao phong nhìn, nhìn kia tĩnh mịch được có chút quá phận đỉnh núi, chính là đồ đần cũng có thể cảm giác được, sắp đánh tới kia một trận phong bạo.

Lý Tuần khí tức hơi yên ổn, hãn thở dài ra một hơi, nắm chắc quả đấm cũng không có thể ức chế run rẩy.

Bẻ gãy xương ngón tay cùng xé rách da thịt không ngừng phản hồi lấy cảm giác đau, giống nhất căn nung đỏ châm sắt, thật sâu cắm vào trong đầu của hắn, lúc này, Âm Tán Nhân đã từng lời khuyên rất cực rõ ràng.

"Không hổ là Thiên Giới Thần Điều, thiên sinh liền đối Huyết Ảnh yêu thân có khắc chế chi lực, ta đây coi là không tính là tự mình chuốc lấy cực khổ?" Ý nghĩ này tại trong đầu chợt lóe lên, tiếp lấy Lý Tuần liền phối hợp nở nụ cười.

Đau khổ kịch liệt y nguyên xâm nhập thần kinh của hắn, có thể chính là cái này cực kỳ lo lắng cảm giác, chống ra hắn trái tim, một cái nháy mắt, hắn thậm chí cảm thấy được bản thân có thể đem toàn bộ thiên địa đều thu nạp vào đi.

Nhưng mà, cái này hư ảo không thật cảm giác cũng vén vén kéo dài một nháy

mắt, tùy theo chảy ngược mà đến, chính là đến từ Thế Dao phong bên trên, một trận ý lạnh đến tận xương tuỷ.

Băng hỏa tương kích, hàn ý trong nháy mắt vượt trên hỏa khí, Lý Tuần tiếng cười im bật mà dừng, trên mặt biểu lộ vẫn còn duy trì tại sát na trước trạng thái, nói cỡ nào cổ quái, liền bao nhiêu cổ quái.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người lại quay lại đến trên mặt của hắn, chỉ là, ẩn chứa trong đó ý vị, lại như châm như mang, đâm vào mặt của hắn ần ần làm đau.

Đó là cái gì? Thương hại? Cười trên nỗi đau của người khác? Lại hoặc càng trực tiếp một chút, giống nhìn một người chết?

Bỗng dưng, đám người tầm nhìn bên trong cảnh vật, cũng bắt đầu hơi rung nhẹ, đặc biệt Thế Dao phong biên độ là nhất.

Cái này cùng Lý Tuần trước đó điều khiển cấm pháp hiệu quả sai kém phảng phất, nhưng mà chân chính đáng sợ là, cái này lắc lư không vền vẹn là cực hạn tại tiểu thiên địa này mà thôi, chấn động từ ngoài vào trong, rung chuyển lấy mọi người tại đây thân thể, tiếp theo lại rung chuyển tâm linh của bọn hắn ý chí.

Tất cả mọi người — mặc kệ là tương quan vẫn là không thể làm chung, chỉ cần là tự mình tiếp xúc đến cái này chấn động, liền sẽ cảm thấy mình ý chí hàng rào tại chấn động bên trong bay nhanh tiêu mất.

Đến từ Thế Dao phong đỉnh, kia xa xôi hùng vĩ khí phách cùng với như băng tuyết lạnh triệt sát ý giao hòa cùng một chỗ, khiến cho đầu mùa xuân thời gian lập tức đổ về vào đông trời đông giá rét.

Lý Tuần trong cổ họng không tự giác địa "ha ha" hai tiếng, trở lại khẩu chặt hàm răng, bởi vì nếu không như thế, hắn liền có thể nghe được chính mình răng va chạm tiếng vang.

Làm sát ý nhằm vào mục tiêu duy nhất, hắn thừa nhận áp lực, chính là chung

quanh tất cả mọi người cộng lại, cũng khó chống đỡ nó vạn nhất.

Vào lúc này, Lý Tuần triệt để hiểu được những người chung quanh ánh mắt hàm nghĩa, cái này một mình ngộ tựa như cùng một thùng nước đá, giội tại hãn trái tim bên trên, đem đã có chỗ hạ xuống tâm khí, cả giội tắt.

Chỉ là, trái tim của hãn vẫn duy trì một chút năng lượng, cái này khiến cho hãn còn có thể khu động miệng lưỡi, thấp giọng nói chuyện.

"Mẹ nhà hãn, mẹ nhà hãn. . ." Không có chút ý nghĩa nào tiếng chửi rửa từ trong hàm răng chui ra ngoài, vài không thể nghe thấy, trên tay tứ tứ tiếng vang lại càng lúc càng lớn, phảng phất vang vọng toàn bộ trong tim.

Nhiệm tự Thanh Loan pháp thể thanh linh chi khí, đối Huyết Ảnh yêu thân mà nói, không thể nghi ngờ là đáng sợ nhất cường toan, nhất là cùng ngoại giới khí cơ đồng khí tương hòa, lực phá hoại càng thêm mấy thành.

Không qua thời gian nháy mắt, theo vết thương lên, ban tay hay mu bàn tay liền cho thực xuất vài cái lỗ nhỏ, huyết nhục run rẩy, khiên động tim phổi.

Đến tận đây, Thanh Loan còn tại Thế Dao phong đỉnh, không có hiện thân, chỉ có phóng xạ ra tới cường áp rung chuyển sơn nhạc.

Ừ ừ thanh âm mới nổi lên lúc, còn giống như tại Cửu Địa phía dưới, mấy tức qua đi, đã vang động cửu thiên, tại cái này chấn thiên lôi minh bên trong, Lý Tuần hồn phách cơ hồ đều muốn cho oanh ra bên ngoài cơ thể, lạnh rung phiêu diêu, lại không căn cơ.

Bên cạnh thân, Thủy Điệp Lan nhìn hãn biểu hiện, mày nhíu lại gập, nhưng không có lên tiếng, chỉ ở sau khi hít sâu một hơi, trong nháy mắt tăng lên tự thân khí tức cường độ, váy áo không gió mà bay, cùng Thanh Loan hùng vĩ khí phách đối chọi gay gắt, ý đồ theo Lý Tuần bên kia chia sẻ một chút áp lực.

Khí thể vừa mới nhắc lên, nòng trên vai hơi trầm xuống, ngay sau đó liền bị

thô lỗ đẩy ra, cái gì khí thế, khí tức, tự nhiên tan thành mây khói.

Nàng lấy làm kinh hãi, xoay mặt nhìn lên, đã thấy đến Lý Tuần rõ ràng không thể chịu được cường áp, vất vả khom lưng đi xuống, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từng khỏa nhỏ giọt xuống, rủ xuống loạn phát che khuất gương mặt, để cho người ta nhìn không ra hẳn thời khắc này biểu lộ.

Thủy Điệp Lan chỉ nghe được hần cười nhẹ thanh: "Nàng vào chỗ chết đánh ta thời điểm, không ai nói không phải; ta chỉ là đụng nàng một chút, làm sao lại cùng phạm vào thiên điều giống như?" Có vẻ như trêu chọc ngôn ngữ, lộ ra cảm xúc lại làm cho Thủy Điệp Lan ngực cứng lại.

Nàng nửa ngày im lặng, cuối cùng vẫn là trở về đến trong hiện thực đến, chậm rãi lắc đầu: "Người đem Thanh Loan chọc giận, nàng người kiêu ngạo như vậy. . ." Nói một nửa, chợt thấy Lý Tuần trong ngực trượt ra một kiện tử ngọc hộp, chính là cùng Thương thị giao tiếp lúc cầm tới tín vật, Thủy Điệp Lan tiện tay đem nó thu nhiếp tới, để vào trong tay áo.

Lúc này, Lý Tuần tiếng thở dốc lớn hơn chút, chỉ bất quá tại thiên địa lôi minh bên trong, liền muỗi vằn thanh âm cũng không bằng.

Gặp hần không có nửa điểm ý lùi bước, Thủy Điệp Lan thật hoài nghi hẳn là bị sợ choáng váng đầu óc: "Đồ ngốc, dùng U Nhất cảm một lát, chúng ta rút lui trước đi. Hôm nay cho Thanh Loan một quyền, người còn không biết dừng sao?" Nói, nàng nhìn về phía U Nhất lập thân chỗ, cái này to con thực lực so sánh với hồi mạnh hơn ba phân, coi như trực diện Thanh Loan, cũng. . . Ách, chuyện gì xảy ra?

U Nhất không có làm bất kỳ bày tỏ gì, hùng tráng thân hình đã chui vào hư không, không gặp lại bóng dáng.

Thủy Điệp Lan sửng sốt nửa ngày, mới tỉnh ngộ tới, xoay mặt sáng giọng: "Người làm cái gì? Uy, ta thế nhưng là có thương tích trong người, Thanh Loan lại giết tới. . . !"

"Đi mẹ nàng!" Cái này thanh đối giọng chửi mắng, hiểm đem Thủy Điệp Lan chần đầu xốc hông. Nhưng mà Thanh Loan diêu không mà tới sát ý, cũng sẽ không thông cảm điểm ấy, không trung kinh lôi tái khởi, ù ù chần minh, chần động lòng người.

Lý Tuần vẫn khom người, thô trọng thở dốc đằng sau, hãn thở sâu, tại tiếng sấm cái nào đó khoảng cách, hung hăng chống lên hai tay, căng thẳng trên thân mỗi một khối cơ bắp.

Mượn cái này khí lực, hãn theo yết hầu chỗ sâu nhất, lóe ra một tiếng gào thét!

Thủy Điệp Lan bị kinh ngạc hạ, nàng không thể nào hiểu được cái này tiếng la bên trong tích chứa ý vị, nhưng mà, tại được nghe tiếng la sát na, trái tim của nàng nhưng là đột nhiên trầm xuống, tựa hồ có đồ vật gì "Đánh" vào, trướng đầy ngực ức, giải quyết không được.

Nàng chột lại lòng có cảm giác, ngẩng đầu, khi thấy giữa bầu trời đêm đen kịt, điện quang đột nhiên lấp lóe.

Cửu thiên chi thượng, bỗng nhiên một tiếng sấm nổ nổ vang, sóng âm trực quán mà xuống, đem Lý Tuần vừa ra khỏi miệng gào thét chần động đến vỡ nát.

Một hơi ngược lại giấu ở trong cổ họng, Lý Tuần khuôn mặt đỏ hồng, vỡ ra khóe môi cong một cái không phải khóc chế nhạo đường vòng cung, thân thể lại độ căng cứng, lại một lần gào thét lên tiếng.

Tiếng sấm lại vang lên, giống nhau tiền lệ, đem hãn tiếng rống đánh nát.

Ngay sau đó, tiếng gào thét tái khởi, tiếng sấm lại rơi. Như là liên tục, Lý Tuần khuôn mặt đã trướng thành màu đỏ tím, cái này nhan sắc dần dần khuếch tán đến cái cổ, ngực, bộ mặt cơ bắp càng là vụn vụn không còn hình dáng, mồ hôi khét mặt mũi tràn đầy.

Trong miệng hấn gào rít cũng dần dần khàn khàn phá âm, nghe thậm chí mang theo tiếng khóc nức nở, càng giống là sắp chết đến nơi tuyệt vọng.

Nhưng mà, gào thét khoảng cách lại càng lúc càng ngắn, mặc cho cửu thiên lôi động, sắp đổ hoàn vũ, cũng không thể đem cái này phá la tiếng kêu ré triệt để đánh.

Không chỉ có như thế, một tiếng, hai tiếng, ngũ âm thanh, bảy tiếng. . . Đứt quãng tiếng kêu ré trước sau tương liên, tại tiếng sấm oanh kích hạ, dần dần xóa bỏ hết thảy khoảng cách, lẫn nhau quán thông, càng khuếch trương càng xa, cuối cùng kia cấp tốc kéo lên cường áp, từ trong ra ngoài, ầm vang phun trào.

Tại lúc này, Lý Tuần thân thể bỗng nhiên cuộn mình đến cực điểm, sau đó trong nháy mắt triển khai, đầu ngón tay, tóc nhọn thậm chí toàn thân mỗi một chỗ lỗ chân lông đều bị mãnh liệt dòng lũ bao phủ, hấn cơ thể cũng trong chốc lát mở rộng đến cực hạn nhất.

"A a a a . ." Như điên như điên tiếng gào thét cuối cùng hóa thành chói tai kêu to, bạt không thẳng lên, xuyên thấu tầng mây.

Cho dù cửu thiên chi thượng, tiếng sấm nổi thành một mảnh, chấn động sông núi, đá rơi như mưa, tiếng hú kia y nguyên càng bạt càng cao, quấy tiếng sấm dòng lũ, tới địa vị ngang nhau.

Hùng hồn mặc dù hoặc không kịp, có thể trong đó hung lệ dũng mãnh chi khí, tựa như đốt thiên đại hỏa, có liệu nguyên chi thế.

Trong lúc nhất thời, người người vì đó thất sắc. Tại thời khắc này, mọi người cơ hồ quên đi còn có một cái Thanh Loan tại — nhưng cũng vền vẹn "Cơ hồ" mà thôi.

Ngay tại lệ khiếu thanh bạt tới tối đỉnh phong lúc, tất cả người đứng xem màng nhĩ đều là một trong đau nhức.

Lúc đầu còn tưởng rằng là tiếng gào tập kích quấy rối gây nên, có thể ngay sau đó, mọi người trong tai lại nghe không đến bất luận cái gì âm thanh, chỉ có màng nhĩ gần như sụp đổ nhảy lên, cùng với sọ não nội huyết tương lẫn lộn, mới khiến cho bọn hãn tinh ngộ lại — kia là đã vượt qua mọi người phạm vi chịu đựng mạnh nhất âm!

Thế Đạo phong rốt cục tại không thể kháng cự lực lượng trước mặt hồng mắt, theo đỉnh núi bắt đầu, vô số nhìn thấy mà giật mình vết rạn giống từng đầu du động linh xà, hướng phía dưới chậm rãi lan tràn ra.

Còn không có kéo dài đến giữa sườn núi, một đường màu xanh hồng quang từ đỉnh núi mãnh liệt bắn mà lên, to hơn mấy trượng, ngang qua chân trời lúc, bầu trời đêm cũng run run rẩy rẩy.

Đỉnh núi âm vang nổ tung, loạn thạch vấy ra, mà chung quanh người đứng xem đều là màng nhĩ sắp vỡ, chịu xung kích gấp mười lần so với trước.

Tiếng rên rĩ bên trong, nguyên gian phía sau ba vị Minh Tướng dưới chân như nhũn ra, đặt mông ngồi dưới đất, trên bầu trời, Thủy kính âm âm vỡ vụn, lại không thành hình.

Tất cả mọi người tính phản xạ đem thân trên ngửa về đằng sau, Lý Tuần cũng không ngoại lệ, chỉ là, đầu của hãn vừa hướng về sau dựa vào non nửa tắc, liền tại xương sống khanh khách trong tiếng rên rĩ, bỗng nhiên hướng về phía trước va chạm, thân thể của hãn cũng mượn cái này tình thế, toàn bộ liền xông ra ngoài.

Bên người Thủy Điệp Lan đột nhiên đưa tay, ngay lúc sắp níu lấy góc áo của hãn, lại không biết vì sao ngưng giữa không trung.

Không có bất kỳ cố kỵ nào cùng do dự, Lý Tuần lồng ngực cuối cùng một hơi thượng đỉnh, phá tan yết hầu, đuổi theo lệ khiêu thanh cái đuôi, âm vang nổ tung.

Đây là một đầu hung thú hướng địch quân tuyên chiến gào thét, cho dù cùng Thanh Loan viễn siêu nhân loại thính lực cực hạn âm sát khác rất xa, lại như cũ thủ hộ lấy lĩnh vực của mình.

Vào lúc này, Lý Tuần ánh mắt không có bất kỳ cái gì do dự, chỉ là thẳng tắp nhìn về phía trước. Hắn nhìn thấy, là một đôi bị màu thiên thanh quang mang thẩm thấu con người.

Sau một khắc, màu xanh hồng quang âm vang mà tới, Lý Tuần trong đầu tất cả suy nghĩ đều bị cọ rửa được sạch sẽ, chỉ có tâm hồn bên trong một điểm tinh thuần nhất "Tâm đầu huyết" bỗng nhưng châm lửa, bởi vậy khiên động quanh thân tinh huyết xương lạc, trong chốc lát chất khí chuyển hoá, không có bất kỳ cái gì giữ lại khởi động "Huyết Ảnh yêu thân" !

Bầu trời bỗng dừng tối sầm lại, bị thanh quang chiếu triệt nửa bên bầu trời đêm tựa hồ lại phun ra nồng trọc âm ảnh, muốn cướp hồi địa bàn của mình.

Chỉ là biến hóa này vền vện kéo dài sát na, ngay sau đó chính là thanh quang đại thịnh, phản chiếu phương viên vài dặm một mảnh thanh bích.

Một đợt dây đặc cấp tốc đến đáng sợ chấn động, theo thanh quang tối hừng hực nơi trọng yếu truyền ra tới, thẳng có thể đem bầu trời xé rách một cái lỗ hồng.

Tại thời khắc này, tất cả mọi người thấy được, đón trào lên màu xanh quang lưu, Lý Tuần kia lộ ra hết sức nhỏ bé thân thể thẳng tắp va chạm đi lên, giống như là dùng cục đá nhỏ, đi phủ kín vỡ đê dòng lũ.

Song phương đón đầu va chạm!

Hình tượng có lẽ ngưng định một phần ngàn giây, chỉ ít tại mọi người cảm giác bên trong là như thế này.

Chớp mắt thời gian, bọn hắn liền nhìn thấy, Lý Tuần thân thể tại cự lực va

chạm hạ biến thành một cái hi kỳ cổ quái bộ dáng, trong con mắt hình ảnh phản hồi đến đại não, cho dù là nguyên gian chi lưu, khóe mắt cũng không nhìn được run rẩy một chút, tiếp theo tính phản xạ lóe qua một cái ý niệm trong đầu — "Bách Quỷ xong!" Suy nghĩ chưa tuyệt, một tiếng buồn bực trọc vang động về sau, bầu trời đêm liền bịt kín một tầng âm đạm huyết sắc.

Nguyên gian sau lưng, một tên Minh Tướng nỗ lực vịn bên cạnh thân cây đứng lên, vẫn ngửa đầu nhìn thiên, sách tiếng nói: "Đây là ngành sinh sinh cho đập bể, sợ là liền mảnh xương vụn đều không thừa nổi tới đi!" Nguyên gian "Ngô" một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Kia Minh Tướng lặng lẽ cười lạnh, tiếp tục nói tiếp: "Này cũng bớt đi lão đại của chúng ta khí lực, chỉ là cái này Thanh Loan. . . Ai?" Lời nói nửa năm, hần kinh hô một tiếng, một cái lão đảo, kém chút lại quăng xuống đất. Nguyên gian quay đầu xem, cổ uốn éo, liền rút cuộc chuyển không trở lại.

Vừa mới kia Minh Tướng tay vịn thân cây, ước chừng là cây bạch dương chi thuộc, thân cây thẳng tắp, to chừng miệng chén, mà giờ khắc này cây kia chơi ngã giống trong nháy mắt già mấy ngàn năm.

Minh Tướng tay vịn chỗ khô mục sụp đổ, lập tức hãm kế tiếp lỗ lớn, lập tức lại phóng xạ ra, thượng đến tán cây, xuống đến rễ cây, trong chốc lát đã mất đi quang trạch, đầu mùa xuân vừa mọc ra mấy phần lá non càng là màu xanh biếc tận cõi, chuyển thành làm người sợ hãi màu xám trắng.

"Bồng" một tiếng vang, cả cây cây bạch dương cứ như vậy hóa tro băng tán, tro bụi đổ Minh Tướng khắp cả mặt mũi.

Cũng tại thời khắc này, nguyên gian bọn người thân ở rừng cây nhỏ giống như là trúng Ma Thần ôn dịch.

Chỉ một thoáng, "Bồng bồng" trầm đục bên tai không dứt, hết thảy cây cối hoa cỏ, sinh cơ sắc thái đều rút ra, chỉ để lại băng lãnh trắng xám nhan sắc, tiếp theo triệt để vỡ vụn.

Trong nháy mắt, lập thân chỗ đã thành đất trống!

Nguyên gian như ở trong mộng mới tỉnh, bỗng nhiên ngẩng đầu, lại nhìn giữa không trung, màu xanh hồng quang y nguyên ánh sáng tứ phương, nhưng tại quang ảnh chỗ giao giới, lại có một tầng mờ nhạt chí vô huyết sắc, nhẹ trôi trên đó.

Này huyết sắc càng ngày càng đậm, mấy tức đằng sau, lại như một mảnh mưa bụi, vào đầu tung xuống.

Trong hư không "Tranh" nhưng vang lên, màu xanh hồng quang đột nhiên ngoại trưởng, giữa trời quét qua, liền đem huyết vụ đánh xuyên, tứ tứ có thanh.

Tại quang mang tối hừng hực chỗ, Thanh Loan thân ảnh dần dần rõ ràng, nàng khắp người thanh quang lượn lờ, quang mang giống như thấu phế phủ, thông lạc quanh thân, nhìn đến như mỗi ngày nhân.

Nàng mục thấu thần quang, đảo mắt quét qua, ánh mắt khắp nơi, màu xanh quang lưu cũng như bóng với hình, trào lên mà qua, hư không lập làm một trong thanh.

Lúc này, nàng khước môi khẽ nhẹ, âm thanh lạnh lùng nói: "Huyết Ma?" Thanh âm trầm thấp có khó có thể tưởng tượng lực xuyên thấu, thanh truyền trăm dặm, sợ rằng liền một bên khác ngay tại kịch chiến Yêu Phượng đều nghe được rõ ràng.

Đáp lại nàng, thì là nửa bầu trời tứ tứ dị hưởng, cái này vang động như muỗi vắn, như kiến gặm, tinh tế dày đặc nối thành một mảnh, nghe vào trong tai, thẳng làm cho người tê cả da đầu.

Quang mang không kịp hắc ám trên bầu trời, chợt sáng lên một đốm lửa.

Cái này yếu ớt hỏa quang vừa in dấu nhập Thanh Loan ánh mắt, "đông" buồn bực bạo âm thanh bên trong, trên dưới tứ phương đồng thời phun tung toé xuất

trăm trượng ngọn lửa, viêm lưu tung hoành, xen lẫn bắn ra, trong chốc lát, cao ngàn trượng không đã thành một cái biển lửa.

Hư không tại sóng nhiệt hun sấy hạ vận vẹo biến hình, vận vẹo gợn sóng xuôi theo đuổi tới Thanh Loan phụ cận lúc, nhưng lại quỷ dị biến mất, ngược lại phản chiếu nàng quanh thân sáng rực đại phóng, làm cho người không thể nhìn thẳng.

Mà tại nhảy nhót không nghỉ trong biển lửa, Huyết Ma cơ hồ tới hòa làm một thể, phi động bốc hơi, miểu như khói nhẹ.

Trong chớp nhoáng, bóng người theo trong biển lửa bay vọt mà xuất, quanh thân bao vây lấy huyết hồng quang diễm, chỗ lướt qua biển lửa cuộn cuộn, thỉnh thoảng phun ra ngọn lửa ngút trời mấy chục trượng, khí thế oanh liệt, nhất thời có một không hai.

Thanh Loan lạnh lùng nhất tiểu, năm ngón tay biền lập như kiếm, trực chỉ đối phương tâm khẩu, đang chờ xuất thủ, chợt có một tiếng chói tai nhọn khóc ngang nhiên bắn ra, trong đó hung thần ngang ngược chi khí, giống như phong bạo đột kích.

Đầy trời biển lửa phía trên liền giống như là tung xuống một tầng lăn du, trong chốc lát hỏa quang tăng vọt càng sâu, tất cả không bạo thanh âm hợp tại một chỗ, cùng nhọn tiếng gáy quần giao va chạm, phảng phất giống như nặng nề nổi trống, mãnh đập vào trái tim tất cả mọi người trên tổ.

Công lực hơi yếu cái như ba vị Minh Tướng, tiếng vang phía dưới, trong đầu chấn động chấn động, đúng là cùng nhau một ngụm máu tươi phun sắp xuất hiện tới.

Càng thêm đáng sợ chính là, ánh mắt mọi người sở cập, phàm là sinh linh, cầm thú chết ngay lập tức, cỏ cây tàn lụi, trong chốc lát sinh cơ tang tuyệt, phương viên trăm dặm, lập thành tử địa!

Trên không trung, Thanh Loan có thể cảm giác được, cái này nhìn một cái vô

biên biển lửa chỗ thiêu đốt, chính là Bắc Tề sơn mạch bên trong vô số sinh linh sinh cơ.

Tại hỏa điểm không bạo âm thanh bên trong, còn có thể nghe được sinh linh hồn phách kia thể lương la lên.

Sinh cơ diệt về sau, kia vô biên vô tận oán độc lại lấy làm cho người kinh hãi tốc độ tụ lại, lại lần nữa thiêu đốt, kia phi động lòng người ảnh quanh thân chỗ lôi cuốn quang điểm càng chuyển thành nồng trọc tinh hồng, đâm người ánh mắt.

Cái này yêu dị hỏa quang tựa như cùng ác ma móng tay, tê tê trước dò xét, cùng Thanh Loan hộ thể sáng rực tiếp xúc, trong nháy mắt liền hóa thành một sợi khói xanh, chỉ là, xung kích vẫn không có nửa điểm do dự giáng lâm.

Hộ thể sáng rực có chút chấn động, tư tư không ngừng bên tai.

Cảm nhận được xung kích cường độ, Thanh Loan ánh mắt ngưng tụ, hừ nhẹ âm thanh bên trong, cổ tay chặt trước gai.

"Vụt" một tiếng vang trầm, hộ thể sáng rực lại cho cứng rắn phá tan khai một cái khe, một con tái nhợt gậy cao bàn tay thò vào đến, ngón tay hơi cong, vừa vặn cùng nòng trước gai cổ tay chặt đụng vừa vặn.

Lăn nhau da thịt đụng vào nhau, tiếng vang lại như sắt thép va chạm, thậm chí còn lóe ra vài điểm hoả tinh. Giao minh âm thanh bên trong, mơ hồ lại là một tiếng lệ phách gào thét, thể lương bèn nhọn, đâm người xương cốt.

Thanh Loan cũng không thèm để ý cái này kinh hồn nhiếp phách ma âm, lại bù không được trong lòng bệnh thích sạch sẽ, đụng phải đối phương da thịt, chỉ cảm thấy tay đều muốn mục nát, cánh tay bản năng rút về phía sau một chút, đồng thời ống tay áo xoay tròn, phong lôi kích dâng, đem kia móng vuốt đẩy ra.

"Lạc" một tiếng vang giòn, thò vào tới móng vuốt lập hiện lên một cái quái dị

vạn vẹo góc độ, bắn bay trở về.

Thanh Loan lại không muốn cho đối phương cơ hội gần người, trước tay mới xuất, chuẩn bị ở sau lại tới, nàng năm ngón tay luân đạn, xoẹt xoẹt kiếm khí phá không rít lên, thoáng qua chính là mười hai luân chỉ kiếm, ngay sau đó ống tay áo lại lần nữa xoay tròn, giữa trời quấy bão táp, cơ hồ đem nửa bầu trời đều nhắc lên.

Gió lốc những nơi đi qua, mặc nó hỏa diễm ngập trời, cũng cho quét đến thất linh bát lạc, thiêu đốt bầu trời đêm vừa tối nhạt xuống dưới. Nhưng, lập tức vốn nhờ một đóa đột nhiên tràn ra huyết hoa mà bồi lên thượng yêu dị sắc thái.

Buồn bực trọc thanh âm lúc này mới vang lên, ngay sau đó chính là liên tiếp huyết hoa mở ra.

Lý Tuần thân hình rớt cuộc phi không động dậy lên, kiếm phong liệt thể tạo thành cứng ngắc, đem hấn đỉnh tại giữa không trung, mười hai luân chỉ kiếm, cơ hồ nhớ nhớ bên trong, trong lúc nhất thời huyết nhục văng tung tóe!

Cường hoành bá đạo kiếm khí mỗi một kích đều đủ để khai sơn phá thạch, sáu mươi dưới kiếm đến, chính là kim cương cũng có thể cho chém thành bùn nhão, Lý Tuần lúc này tình trạng chỉ có càng hồng bết.

Sau đó chính là quét sạch nửa bầu trời bão táp gần người, cái này gió lốc mang theo mãnh liệt xé rách lực đạo, chỉ một kích, liền đem Lý Tuần đã không thành hình người thân thể quấy thành thịt bằm.

Ngay sau đó, trong hư không toả ra ánh sáng chói lọi, phảng phất là Tiên Giới rộng mở, Thiên Hà Chi Thủy khuynh đảo mà xuống, sôi trào mãnh liệt quang lưu trong chốc lát quét ngang toàn bộ bầu trời, trong nháy mắt liền đem Lý Tuần thân thể tàn phế không có đỉnh, không gặp lại nửa điểm vết tích.

Trên mặt đất người đứng xem từng cái trợn mắt hốc mồm, cũng không khỏi nghĩ đến, như đối lại mình, trực diện Thanh Loan cái này liên tiếp thể công, lưu

lại toàn thi tỷ lệ có bao nhiêu?

Lúc này, cơ hồ không ai sẽ cho rằng "Huyết Ma" có thể còn sống sót — nhưng vẫn như cũ có ngoại lệ.

Thủy Điệp Lan bàn tay xoa lên tâm khẩu, vành môi khẽ mím môi, khuôn mặt lạnh lùng nhưng cũng bình tĩnh.

Thanh Loan cũng thế, mới lấy "Lưu ly quang hải" thủ đoạn quét ngang hết thầy trọc khí, mắt thấy "Huyết Ma" liền bột phấn đều cho bốc hơi sạch sẽ, trong nội tâm nàng ngược lại không so được trước đó chắc chắn.

Cũng chính là cái này một ý nghĩ chợt lóe công phu, trong nội tâm nàng đột nhiên xiết chặt, thuần bằng bản năng, đột nhiên nghiêng người.

Hư không dường như ngưng đọng một chút, tiếp lấy mới chậm rãi hiện ra một đường màu đỏ nhạt dấu vết, do tây mà đông, thẳng tắp như kiếm, quỹ tích vừa xuyên qua Thanh Loan lúc trước lập thân chỗ.

Sau đó mới là phá không khiếu âm, giống như là bầu trời bị thương sau kêu thảm, bén nhọn đến làm cho da đầu run lên. Thanh Loan trên mặt đầu tiên lộ ra vẻ mặt ngưng trọng: "Huyết Thần Đoán thể?" Cảm giác áp bách mãnh liệt lại lần nữa đánh tới chớp nhoáng, Thanh Loan càng không dám lại khinh thường, thân hình chớp động, trong chốc lát rời khỏi bên ngoài một dặm.

Chỉ thấy màu đỏ tối quỹ tích tranh tranh hai tiếng, trong hư không đánh cái giao nhau, đem bầu trời cắt thành bốn khối.

Thanh Loan bỗng dừng lấy tay áo che mặt, thân hình lại dờn, người khác chưa phát giác, trong tai nàng lại nghe được một cái nhỏ xíu xé vải tiếng vang, lại nhìn ống tay áo, đã bị cắt hai đạo dài nửa tấc vết rạn, gió lạnh rót vào, da thịt đều có chút chết lạng.

Bởi vậy có thể chứng, đối phương đã có tổn thương tư cách của nàng.

Nàng con người hơi co lại, thân hình phút chốc triển khai, hộ thể sáng rực ầm vang vỡ vụn, khuấy động loạn lưu quét ngang hoàn vũ.

Liên tục tại cái này trào lên dòng nước xiết bên trong, một cái vô hình có chất cái bóng đổ ra hết thảy trở ngại, ngang nhiên xông lên.

Tiếng rít tái khởi, Thanh Loan giữ vững linh đài, thần sắc lãnh đạm, trở tay vung đánh, "đông" trong tiếng nổ, song phương cơ thể lại lần nữa tiếp xúc, Thanh Loan lại không còn lùi bước, mà là cố nén như hỏa thiêu toan thực khó chịu, lạnh lùng phát lực.

Máu đỏ tươi quang giống như là ngược lại phun khói lửa, tại Thanh Loan chưởng lực hạ tản vào bầu trời, một kích thành công, Thanh Loan lại nửa phần thoải mái thái độ cũng vô.

Một kích này vừa lúc ẩn chứng suy đoán của nàng: "Thật là huyết Thần Đoán thể! Thật can đảm!" Nàng hít sâu một hơi, mặc kệ trong đó trộn lẫn vào nhiều ít bản thủ tạp chất, dựa vào một hơi này, nàng để cho mình về tới tình tảo nhất trạng thái.

Từ giờ trở đi, đối phương đã không phải nhắc tay có thể diệt sâu kiến, mà là cần chăm chú đối đãi cường địch!

Đối Thanh Loan tâm tư, Lý Tuần hoàn toàn không biết gì cả.

Linh hồn của hắn đã tại huyết tinh bên trong thấm được thấu, nương theo lấy ngàn vạn sinh linh thể lượng oán độc la lên, hết thảy suy nghĩ đều hoàn nguyên là nhất bản năng một mảnh hỗn độn.

Chỉ có đến từ cảm xúc chỗ sâu nhất phun trào dòng nước xiết, khu sử hắn, tại vùng trời này hạ tung hoành tới lui.

Buông thả, hung hãn, ngang ngược. . . Những này kịch liệt nguyên tố tạo thành hắn cảm xúc chủ lưu, cũng chính là dạng này không thể ức chế dòng nước

xiết, giải khai một tầng lại một tầng bế tủa phong hạn chế, quán thông tâm hồn, đem hẳn bị đè nén cả đời xúc động, toàn bộ dẫn bạo!

Không có nhân hội cam tâm chịu làm kẻ dưới; không có nhân hi vọng chính mình là yếu thế một phương; không có nhân hội theo cẩn thận chặt chẽ ở bên trong lấy được thỏa mãn, tự nhiên, cũng không có nhân lại bởi vì bị khinh thị mà khoái cảm như nước thủy triều.

Mặc kệ ra ngoài nguyên nhân gì, tại chuyện xưa mấy chục năm ở giữa, Lý Tuần đúng là phụng nghênh, yếu thế, cẩn thận, đồng dạng, cũng bị khinh thị.

Có lẽ, hẳn có thể thông qua đủ loại thủ đoạn tại trong khe hẹp thu hoạch khoái cảm, thế nhưng là kia tinh tế mà nghèo nàn rể cây, chỉ có thể kết xuất vụn vụn tái nhợt hoa thực.

Nhưng mà, cho đến ngày nay, nghèo nàn rể cây đã cầu khúc xoắn, một mực đóng xuống, hẳn dựa vào cái gì còn muốn đem thân thể của mình chôn ở bùn đất bên trong, dùng khiêm tốn tư thái tiếp tục nhân sinh của mình?

Có lẽ, hẳn đến nay còn không phải bay lượn ở trên bầu trời hùng ưng, nhưng là, hẳn đã có thực lực vì chính mình tranh thủ càng nhiều ánh nắng.

Cho nên, hẳn hẳn là cảm tạ Thanh Loan, cảm tạ cái này cao ngạo nữ nhân dùng kia "Không thể tiếp thu" phản ứng mãnh liệt, đậm tình còn tại trên mặt đất trong lẫn lộn chính mình.

Hôm nay, gửi tới lời cảm ơn lễ vật tốt nhất, còn có khác sao?

Lại một lần xé rách thân thể đại va chạm, mỗi lần tại thời khắc này, Lý Tuần cũng không biết, hẳn còn có thể không hoàn hoàn chinh chinh tổ hợp trở về.

Hùng hồn xung kích cơ hồ liền muốn đánh nát hẳn dựa vào sinh tồn "Huyết hạch", nhưng mà, mỗi lần lành nghề sắp sụp bại thời khắc, thân thể của hẳn liền sẽ tự động lấy nhất là tinh chuẩn huyền diệu thủ đoạn, hóa giải cao áp, cuối cùng

tán mà phục tụy, đồng thời phóng xuất ra càng cường đại hơn lực lượng tới.

Mấy chục độ sinh tử chuyển hoán, "Đem sinh tử không để ý" loại hình ngôn ngữ đã rất khó hình dung.

Nói hần nhìn ra cũng hảo, chết lặng cũng được, hôm nay Lý Tuần, đã đem cái gọi là "Tình vi biến hóa" hoàn toàn không hề để tâm, chỉ ở giữa ngực bồi dưỡng được từng lớp từng lớp hung bạo hung hãn lệ chi khí, đem dòng suy nghĩ của mình triệt để hòa tan tiến đi.

Không biết sinh, không biết chết, chỉ có kia cuồn cuộn dòng lũ, một lần lại một lần xung kích "Bùn đất" giam cầm, đi nghênh đón kia chưa hề có được qua vạn trượng quang mang.

Cũng dưới loại tình huống này, hần rốt cục hoàn toàn hiểu được « Huyết Thần Tử » ảo diệu.

Này danh xưng Thông Huyền đệ nhất ma công pháp môn, hết thảy tình vi huyền diệu, quỷ quyết biến hóa đều là nhánh cuối, chỉ có trong lòng ngực cái này một ngục không sợ hãi, nghịch thiên mà đi khí phách, còn có kia coi thường thương sinh, lấy thiên địa cho mình dùng tàn khốc, mới là quán thông chi tiết, lâm ly lấy tới tận cùng vô thượng tâm pháp.

Chính vì vậy, hần mới có thể cùng Thanh Loan lên như điều gặp gió khí thể chống lại, mới có thể tại cái này vạn năm đại yêu ma như núi áp lực dưới, khi bại khi thắng, một lần lại một lần đem "Huyết Ảnh yêu thân" tu vi đẩy hướng càng đỉnh cao hơn.

Giết đến tính lên, thanh quang huyết ảnh cơ hồ trải rộng bầu trời mỗi một góc, những nơi đi qua, hư không chấn động, sinh linh diệt tuyệt.

Thanh Loan cố nhiên tu vi thâm hậu, hậu lực cơ hồ vô cùng vô tận, mà Lý Tuần cũng có thể trừu hấp thiên địa nguyên khí, đồng thời quyền cướp hết thảy sinh cơ để bản thân sử dụng.

Song phương xung kích phạm vi cấp tốc khuếch trương, thậm chí không còn hạn định tại không trung, thỉnh thoảng thấp cướp mà xuống, mang đuôi đảo qua chỗ, lập thành tử địa.

Song phương chiến đến hừng hực khí thế, Bắc Tề sơn mạch lại có thể nói là lọt vào từ xưa đến nay chưa hề có một trận họa kiếp.

Địa mạch khiếu huyết tại chấn động bên trong tổn hại nghiêm trọng, tối nay qua đi, không biết có bao nhiêu quý hiếm được liệu hủy hoại chỉ trong chốc lát. Mặc kệ ai thắng ai thua, Bắc Tề sơn mạch nguyên khí, trong vòng trăm năm mở tưởng khôi phục như lúc ban đầu.

Thương thị ngừng lại miệng mũi, điều thuận khí mạch đằng sau, mới dám bình thường hô hấp.

Lúc này kia Bách Quỷ "Huyết Ảnh yêu thân" đã toàn lực triển khai, không giờ khắc nào không tại trừu hấp chung quanh nguyên khí, sinh cơ, hồn phách các loại, như một cái sơ sẩy, có thể bảo trụ toàn thân, chính là lão thiên bảo hộ.

Như thế hung thần ngoan độc thủ đoạn, thực không phụ Thông Huyền đệ nhất ma công "Tiếng xấu" .

Dù cho Thương thị tâm chí kiên nghị, cũng ngậm ô khẩu khí, nếu không phải Thanh Loan chặn ngang một tay, sử Bách Quỷ bại lộ thân phận, lúc trước rất nhiều an bài, coi là không thể lặc quan.

Hiện tại, Bách Quỷ thật là không thể đụng vào, nàng chỉ hi vọng trên không hai người độ sức cái lưỡng bại câu thương mới tốt, như thế, mới có thể đem Vũ thị. . . A?

Thương thị tầm mắt chuyển qua vẫn lơ lửng tại trong tầng trời thấp Vũ thị trên thân.

Kịch đấu bên trong, nàng này lông tóc không hư hại, mê man như cũ, biết

được phía trên chỉ ít có một phương thời khắc chiếu ứng, Thương thị lấy cần thận mà tính, không có thừa cơ ra tay. Chỉ là chính nàng ổn được, nhưng vẫn là ngăn không được tâm tư của người khác!

Trong bầu trời đêm, một bóng người đứng lúc diệu địa mượn chột minh chột ngẫm sắc trời, hưởng Vũ thị lơ lửng chỗ tới gần, toan tính sao minh.

Thương thị hơi làm phán đoán, cuối cùng không dám mạo hiểm, hơi cắn răng, cũng vọt tới, hai người rất mau đánh cái đối mặt, bốn mắt nhìn nhau, đều là sửng sờ.

"Tần Uyển Như?"

"Thương phu nhân?" Hai bên thái độ có chút vi diệu khác biệt, bất quá vẫn là Tần Uyển Như trước một bước chủ đạo chủ đề, nàng mỉm cười bên trong khe vuốt tóc mai, tư thái thông dong: "Thương phu nhân, người là dự định ngăn cản mẹ con chúng ta đoàn tụ sao?" Thương thị không muốn cùng đối phương đánh nước bọt chiến, ánh mắt phiến qua phía sau Vũ thị, thân hình lại lần nữa di động, ý đồ ngăn trở Tần Uyển Như lộ tuyến.

Chỉ là nàng khe động, Tần Uyển Như cũng động, hai người khí cơ đụng vào nhau, ánh mắt đều là lạnh lẽo.

"Thương phu nhân, nổi giảo cho giặc thời gian, người vẫn còn chưa qua đủ sao?" Tần Uyển Như nhàn nhạt nói chuyện, thân thể không ngừng, nhẹ hay lưu động, trong chớp nhoáng đã ngưng mười mấy giả thân, hư thực khó lường, trước một bước đoạt ra.

Thương thị ngậm miệng không nói, lại không làm hư ảnh mà thay đổi, tranh tranh hai ngón tay, như vung mạnh tì bà, duệ kinh phá không, trực kích Tần Uyển Như yếu hại.

"Xoẹt" một tiếng huýt dài, Tần Uyển Như quanh thân như nước sôi khí chưng, cực dương chi lực thấu thể mà xuất, cùng chỉ kinh tiếp xúc sát na, vừa tối

sinh âm tan chi lực, thoải mái đem hóa giải.

Càng lại dư thể không cần, đảo mắt sáu mươi bốn Âm Dương biến hóa, khí ngưng quét sạch, dần dần tan liền một viên ước chừng anh nhi đầu lâu lớn nhỏ tím nhạt quang cầu, hơi thả hào quang, trong hư không ong ong xoay chuyển, thỉnh thoảng phóng xạ ra điện quang chói mắt, cách tại nàng cùng Thương thị tâm đó.

"Cực Biến Âm Dương Pháp?" Thương thị trong lòng vừa dâng lên ý nghĩ này, tử mang quang cầu bên trong điện quang giao tóa, "Bùm bùm" một chuỗi vang lên, chính là hơn mười đạo tím nhạt xạ tuyến xẹt qua hư không.

Cái này tím tuyến khí thể mặc dù không kịp "Huyết Ma" hung hãn lệ, có thể chur đạo xạ tuyến tâm đó, khí cơ giao thoa, âm dương sinh khắc biến hóa, bởi vậy khiến động nguyên khí, hoặc gai hoặc bạo, hoặc chấn hoặc tiêu, để Thương thị có chút đau đầu.

Bị hơn mười đạo xạ tuyến ngăn được thân hình đình trệ, Thương thị chỉ có khẽ kêu một tiếng, lấy âm sát chi đạo đánh trả.

Trong lúc nhất thời hư không chấn động, quang mang sáng tắt, thanh thể cũng là không nhỏ, chỉ là Thương thị rõ ràng nhìn thấy, tại nàng cùng Tần Uyển Như giằng co thời khắc, lại có một bóng người từ phương xa vòng qua, nhào về phía Vũ thị huyền không vị trí.

Lại nhìn Tần Uyển Như chắc chắn thần sắc, Thương thị còn có cái gì không hiểu? Nàng bắt đầu hồi hận không có đeo mấy tên thủ hạ tới.

Giờ phút này, nàng chỉ có thể cất cao khiêu âm, mượn sóng âm vô hình lợi chỗ, diêu không công kích.

Chỉ là, Tần Uyển Như cũng đã sớm chuẩn bị, tử mang quang cầu chấn động chấn minh, quấy hư không, kịp thời phá hư sóng âm truyền chất môi giới, trong bầu trời đêm không bạo liên vang, Thương thị một kích, uy lực chí ít cho tiêu

giảm năm thành, lại không có thể cho phương xa người kia tạo thành uy hiếp.

Nhưng mà trên bầu trời chợt nổi lên nổ đùng, một đường thanh bạch quang hoa, như Thiên Lô kích xuống dưới, âm vang mà tới.

Lúc này, người kia vốn đã bổ nhào vào Vũ thị bên người, đưa tay muốn bắt, các loại nhìn thấy lồng ánh sáng màu xanh đĩnh, đã là không kịp phản ứng, trầm đục âm thanh bên trong, lại bị cự lực oanh ra vài dặm có hơn, giữa không trung liền cốt nhục hóa thành bùn, chợt bị giữa trời "Huyết Sát" quét qua, liền bột phần đều không có còn dư lại.

Thương thị ngẫm ô một hơi, trong lòng lại có chút căng lên.

Đảo mắt nhìn Tần Uyển Như lúc, đã thấy nàng cực nặng được khí, thần tình trên mặt không thay đổi, chỉ là thôi động trong hư không tử mang quang cầu, phát động lại một đợt thế công.

Thương thị trong lòng kỳ quái, ngay sau đó liền nhìn thấy bóng người lại lóe lên, lại giống như là cái không chết không thôi cục diện.

"Âm Dương Tông vì Vũ thị, muốn diệt tông sao?" Thương thị rất cục nịnh không được thấp giọng mở miệng, mà trong lời này cũng ngẫm vò hoặc thần thanh âm.

Đang khi nói chuyện, người thứ hai lại bị bầu trời hai vị yêu ma "Hợp lực" chém giết, thế nhưng là người thứ hai mới hô phi yên diệt, người thứ ba lại nhảy ra ngoài. . . Thương thị đã bị kinh trụ, Tần Uyển Như lại nhếch miệng mỉm cười, không nhúc nhích chút nào, phản mượn áp lực hơi giảm khoảng không, Cực Biến Âm Dương Pháp uy năng toàn bộ triển khai, đem Thương thị không khí chung quanh toàn bộ đun sôi.

Hừ nhẹ âm thanh bên trong, Thương thị lại không nguyện cùng Tần Uyển Như chính diện chống đỡ, thân hình trước hướng về sau dời, lập tức lật nghiêng, chui vào hắc ám bên trong.

Tần Uyển Như váy áo màu xám chính là màu sắc tự vệ tốt nhất, mà biến trắng thành đen, hành lôi đình một kích, cũng là nàng am hiểu nhất chiến thuật.

Biến động bên trong, người thứ ba đã bị Thanh Loan cách không đánh giết, kẻ kế tục nhưng không có nửa phần do dự, lại lần nữa xông tới, Thương thị dư quang liếc qua, trong lòng đột nhiên sinh nghi: "Tần Uyển Như vừa kể đại vị không lâu, có thể nào khiến cho xuất loại này cổ tay?" Nhất niệm đã minh, nàng lập tức liền phát hiện trong đó sơ hở, lại nhìn nhào tới người kia, ăn mặc tu vi nào có nửa chút Âm Dương Tông cái bóng?

"Mê hồn thuật?" Lời vừa nói ra, Tần Uyển Như liền cười ra tiếng: "Thương phu nhân thật sự là người thành thật, ta còn tưởng rằng hồi 3 liền không thể gạt được người đây!" Lời nói còn chưa hết, Thương thị đã bừng tỉnh đại ngộ, nhưng nếu lại phản ứng, lại lấy ở đâu được đến?

Trên bầu trời màu xanh quang lưu như Thần Điều vỗ cánh, lại đem người thứ tư oanh thành thịt nát, có thể chính là dựa vào cái này khe hở, Tần Uyển Như cánh tay nhẹ chấn, cách xa gần hai dặm đường Vũ thị phút chốc run lên, tiếp theo cấp tốc dời dựa đi tới, Tần Uyển Như cũng dựa thế bay ngược, rất nhanh rút ngắn lẫn nhau khoảng thời gian.

Mượn sáng tắt tia sáng, Thương thị thấy rõ ràng, chẳng biết lúc nào, Vũ thị trên thân quần một vòng hơi mờ tia tác, mà tia tác một chỗ khác, liền quần ở Tần Uyển Như trên cánh tay. Chắc là nàng mượn bốn cái kẻ chết thay "Tre già măng mọc" khoảng không, lạng lẽ gây nên.

Trên bầu trời khí bạo oanh minh bỗng nhiên bay vụt một cái cấp bậc, nhưng không có thanh sắc lôi quang đánh xuống.

Thương thị bởi vậy càng có thể xác nhận, Tần Uyển Như cùng kia Bách Quỷ lúc có cực sâu ăn ý tại — chỉ là, bây giờ nói những này, đã không có ý nghĩa.

Trong chốc lát, Thương thị vứt bỏ hết thầy tạp niệm, thân thể giống như là hư vô cái bóng, truy đuổi phía sau.

Nàng lại không quản Tần Uyển Như đắc thủ hay không, chỉ là dòm chuẩn đối phương yếu hại , chờ đợi lấy đối phương tâm thần sa sút một khắc này, vận sức chờ phát động.

Cơ hội tại Tần Uyển Như ôm Vũ thị một nháy mắt tiến đến.

Không cần lại đặc biệt phát lực, vi diệu khí cơ dẫn dắt sử Thương thị trước tiên bắn ra cực hạn lực bộc phát, cơ hồ không đếm xỉa đến không gian tồn tại, vừa mới cất bước, băng lãnh đầu ngón tay đã dính lấy Tần Uyển Như đầu vai.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Giải Thoát

Chương 03: Giải thoát

Xé vải tiếng vang lên, Tần Uyển Như cuối cùng tại nghìn cân treo sợi tóc trước mắt nghiêng người sang đi, chỉ là trên vai y nguyên huyết quang tóe hiện.

Nàng muốn mượn lực triệt thân, hết lần này tới lần khác có cỗ đại lực câu lũng lấy gân cốt của nàng mạch lạc, vặn vẹo phá hư sau khi, cũng đưa nàng định ngay tại chỗ, càng thêm có từng tia từng tia hàn ý thấu thể mà vào, thực hủy kinh lạc, kỳ thể tốc độ, làm nàng trở tay không kịp.

"Ông" một tiếng chấn minh, tử mang quang cầu kịp thời bổ sung, bên trong chứa hùng hậu chân tức lại đem Thương thị ngăn cách.

Thương thị cũng là vừa chạm vào tức lui, thân hình thì lại Hóa Hư vô, tránh đi Tần Uyển Như công kích đã chuẩn bị.

Hít sâu một hơi, Tần Uyển Như thấp giọng nói: "Hàn ngọc câu? Thương phu nhân không sử dụng chiêu này, ta còn thực sự không nhớ nổi.

"Tưởng tượng năm đó, phu nhân cũng là Chu Câu Tông tuyệt đỉnh sát thủ, làm sao ngàn năm dĩ hàng, liền cam nguyện làm nô làm tỳ, thụ Cổ gia thúc đẩy rồi?" Đối với cái này, Thương thị không phản ứng chút nào, chỉ ở chỗ tối lạnh lùng rình mò địch nhân sơ hở, để lại kích thích công.

Nào biết Tần Uyển Như tiếng nói vừa dứt, Thương thị phía sau liền có một thanh âm cười nói: "Ta cũng nhớ ra rồi, năm đó ta mới vào Chu Câu Tông, tiếp chính là cái này 'Hàn ngọc câu' vị trí, như thế nói đến, Thương phu nhân còn tính

là tiền bối của ta." Có thể nói như thế, tự nhiên chỉ có Thủy Điệp Lan.

Nàng quý thần khó lường đời qua đến, dù chưa xuất thủ, lại khiến Thương thị thân thể trở nên cứng, duy trì sức thể tư thể không thể động đậy.

Cái này phát sinh biến hóa khiến Tần Uyển Như đại hỉ, trong miệng vẫn còn cần khách khí hai câu: "Thủy tiên tử sao không ở phía trên, vì sư đệ lược trận?" Thủy Điệp Lan màu lam nhạt bờ môi hơi nhú, cười nói: "Ta không đang bận bịu à. . . Vừa mới bởi vì mẫu thân người nguyên nhân, hơi kém để Thanh Loan đánh nát đầu của hã, ta không đến sao thành?" Trên mặt nàng tại cười, ánh mắt lại như băng châm, đâm vào trên mặt người đau nhức.

Tần Uyển Như lập tức tri cơ, bản năng đem trong ngực mẫu thân nắm thật chặt, mới cười nói: "Vừa rồi may mắn mà có sư đệ mới có thể cứu hồi mẫu thân, lớn như thế ân, Uyển Như tự nhiên báo đáp. . . Hôm nay tình thế chính gấp, Thủy tiên tử, chúng ta nên nghĩ cách, để sư đệ toàn thân trở ra mới tốt." Thủy Điệp Lan chỉ là ngửa đầu nhìn bầu trời một chút, không mẫn không lạt nói: "Lui? Hiện tại hã trong đầu chỉ cần dám có một chút ý tứ này, cam đoan Thanh Loan sẽ đem hã diệt đến nỗi ngay cả không còn sót lại một chút cặn, người không cần ở trên đây phí tâm tư." Kỳ thật lấy "Thủy Điệp Lan" thân phận luận, Tần Uyển Như còn tại nàng phía trên, chỉ là vị này Âm Dương Tông chi chủ tâm cơ uyên thâm, biết Thủy Điệp Lan thâm bất khả trắc, cũng không kênh kiệu, chỉ nhẹ lời cười nói: "Có thể làm sao cũng phải có cái kế thoát thân nha. . ." Thủy Điệp Lan liếc nàng một cái, có lẽ là nàng tư thái làm đủ, Thủy Điệp Lan ánh mắt cũng không còn lạnh lùng như vậy, chỉ nói: "Chờ đi, chờ hã khí thể hơi chậm, tự nhiên lui giữ thời điểm, lại cầm tay cũng không muộn. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là một ít người đừng có lại náo ra nhiễu loạn đến!" Nàng ánh mắt nhìn chăm chăm Tần Uyển Như, ngón tay lại như linh xà khẽ chụp, Thương thị mới muốn vọt tới trước thoát thân, liền bị bắt lại phần gáy. Chân tức xuyên vào, vị này tu vi không tầm thường nữ tu chỉ tới kịp kêu lên một tiếng đau đớn, liền toàn thân như nhũn ra, lại không sức hoàn thủ.

Trong cái nhắc tay đem Thương thị chế phục, Thủy Điệp Lan mới mặc kệ

người khác làm sao cái nhìn, chỉ là đối Thương thị kinh lịch cảm thấy hứng thú, nhàn nhạt mở miệng.

"Vừa mới Tần Tông chủ nói không sai, theo ta được biết, Cổ Chí Huyền tên kia có thể nói là chết được thẫu, người làm sao còn ngựa nhớ chuồng không đi? Chẳng lẽ lại cũng bị Cổ Âm dùng 'Linh diệt ti' cho hại?" Thương thị dùng sức giãy dụa hai lần, lại không có hiệu quả chút nào, chỉ là nàng cũng không mở miệng, thần sắc càng là lạnh lùng đến cực hạn.

Thủy Điệp Lan nhãn châu xoay động, vừa cười nói: "Nếu là 'Linh diệt ti', cũng không phải không cách nào có thể hiểu, Tần Tông chủ mẫu thân chính là ví dụ tốt nhất, Thương phu nhân. . ." Nghe được lời ấy, Thương thị đột nhiên mỉm cười, cái này cùng nàng nhất quán thần sắc hết sức không cân đối, cũng hiện ra một chút châm chọc hương vị: "Hiểu được 'Linh diệt ti', cũng chưa chắc chính là giải thoát." Thủy Điệp Lan tựa như hứng thú nói chuyện chính nồng, há miệng liền hỏi: "Nói thế nào?" Thương thị ngẩng đầu nhìn chăm chăm Tần Uyển Như khuôn mặt, thần nhiên nói: "Lại không nói ta một thân một mình, vô thân vô cố. Chính là Ngũ muội, có như vậy tỷ tỷ, nữ nhi, may mắn hoặc bất hạnh, còn chưa thể biết được." Lời ấy lồi ra, Tần Uyển Như thần sắc bất động, phảng phất cái gì đều không nghe thấy, Thủy Điệp Lan nhưng là khéo môi hơi cung, hỏi tiếp: "Đây cũng là cái gì thuyết pháp đâu?" Thanh âm của nàng nhu hòa rất nhiều, nghe không ra nửa chút địch ý, liền giống như là bình thường nói chuyện phiếm đồng dạng.

Thương thị cũng không chần chờ, mở miệng đáp lại: "Nhà mình cốt nhục tương tàn, ta không lấy làm so tù trong Dạ Ma Thiên, dễ chịu quá nhiều."

"Cốt nhục tương tàn?" Thủy Điệp Lan hướng bên cạnh liếc qua, lại không có thể theo Tần Uyển Như trên mặt được cái gì tin tức.

Thương thị cũng đã không còn cần người khác dẫn đạo, cảm xúc đã chủ đạo nàng, xông phá nhất quán lạnh lùng hàng rào, để nàng đem trong lòng đọng lại đã lâu lời nói một cỗ món óc đưa đẩy ra tới.

Nhưng, cũng chính là bởi vì là cảm xúc chủ đạo, để lời của nàng không có đầu đuôi, trật tự tán loạn.

"Đứa bé kia đâu? Ngũ muội cùng Ngọc sư hài tử, Âm Trọng Hoa tại Tứ Cửu Trọng Kiếp trước đó trộm nhập Dạ Ma Thiên, ôm đi hài tử đi nơi nào? Buồn cười Ngũ muội vẫn cho là, đứa bé kia là thụ lấy tử tử, nữ nhi chiếu cố. . . Tần Uyển Như, người có dám nói rõ ra tới, đứa bé kia bị các người thế nào?" Tần Uyển Như không nói một lời, khuôn mặt nhưng dần dần trở nên lạnh. Thủy Điệp Lan ánh mắt bắn ra đi qua, tựa như là đánh vào một tầng trên mặt băng, thấu không đi vào.

Thương thị trên mặt hiện ra một vết yêu dị đỏ hồng, da thịt không bình thường xuất mồ hôi, tiếng nói cũng bắt đầu phát run, có chút quá hưng phấn.

"Ngày đó Ngũ muội bị các người cầm chày, có lẽ là trong bóng tối cao hứng đi, cả nhà đoàn viên, gần ngay trước mắt, có chết không tiếc. . . Có thể các người cho nàng cái gì? Tần Uyển Như, người có thể nói ra đến a?"

"Là Thiên Ngọc đi." Tần Uyển Như không đầu không đuôi trả lời một câu, ánh mắt lại âm trầm u lãnh, cùng mềm mại đáng yêu uyển ước dung mạo cực không tương xứng.

"Cổ Âm móng vuốt kéo dài thật dài, Thiên Ngọc kia tiện tỳ, đã bị ta xử tử, không biết các người còn có tài năng gì, chi bằng xuất ra!"

"Nếu không phải các người làm được quá tuyệt, Thiên Ngọc làm sao đến mức bị tông chủ thuyết phục? Các người cái này tử tử tốt, con gái tốt, làm tốt sự tình! Chỉ vì Cơ Nhi là Ngọc sư cốt nhục? Ha. . ." Thương thị cười hai tiếng, lại không tự giác lắc đầu, mồ hôi theo thái dương vung rơi xuống, khuôn mặt tái nhợt đã gần hồ mệt là bộ dáng, nghĩ lại nói tiếp, lại không khí lực.

Thủy Điệp Lan thấy thế, chụp lấy phần gáy ngón tay nhẹ nhàng xoa động, thanh âm thì càng thêm nhu hòa: "Ngọc Tán Nhân cùng Vũ thị hài tử? Đây là có chuyện gì?" Thương thị tiếng nói đang phát run, cũng càng ngày càng dưới đất

thấp yếu xuống dưới, chỉ là lẩm bẩm nói: "Đứa bé kia. . . Huyền Anh, Ngọc sư cần Huyền Anh, thế nhưng là tông chủ không muốn, dùng tạo hóa. . ." Thanh âm bỗng nhiên đoạn tuyệt, Thủy Điệp Lan sững sờ, cảm giác Thương thị làn da chính phi tốc hạ nhiệt độ, ngay sau đó bóng đen vung qua, nàng có chút nghiêng đầu, đã để qua một kích này. Trên tay tăng lực, Thương thị kêu lên một tiếng đau đớn, mới chậm lại tới một chút khí lực lại đều sụp đổ, ngã trên mặt đất.

Thủy Điệp Lan vẫn án lấy nàng phần gáy, mỉm cười nói: "Người thật đúng là cẩn thận đâu, chính nói đến chỗ mấu chốt, đúng, cái gì 'Tạo hóa' ? Cái này lại mắc mớ gì đến Cổ Âm?" Đang nói, phía trước Tần Uyển Như hô nhỏ một tiếng, bỗng nhiên lui về phía sau mấy bước, lúc này mới nhìn chăm chăm tới, xem bộ dáng là tức giận cực kỳ: "Thủy tiên tử, người làm cái quỷ gì!" Chỉ nghe xưng hô này, Thủy Điệp Lan liền biết nàng chột dạ, cũng không trả lời, vẫn đối Thương thị cười nói: "Đã nói một nửa, vậy liền nói tiếp, có cái gì khó xử sao?"

"Không muốn nói chuyện với ta!" Thương thị bỗng nhiên hét lên lên tiếng, ngược lại dường như nghe được quỷ nói chiêm chiếp, kinh hãi cực kỳ.

Thủy Điệp Lan gặp nàng cảm xúc quá kích động, bất đắc dĩ thở dài, tay trái đầu ngón tay nhẹ xoa, tung xuống một mảnh màu xanh nhạt bột phấn, gió đêm thổi qua, mùi thơm thấm vào ruột gan, vài làm cho người say mê trong đó.

Tần Uyển Như kiến thức rộng rãi, vừa nhìn xuống, lập tức nhận ra đến: "Mê diệt hương?" Thủy Điệp Lan liếc nàng một cái, lãnh đạm mà nói: "Thương phu nhân dù sao vẫn là địch quân, có chỗ giấu diếm cũng là nên, mà Tần Tông chủ người, sư đệ, tiên tử làm cho thân thiết như vậy, như còn giấu đầu lộ đuôi, không khỏi quá không đủ ý tứ a?" Tần Uyển Như hít sâu một hơi, cố gắng bình tĩnh tâm tình đằng sau, mới nói: "Thủy tiên tử không phải đều biết sao? Việc này làm tệ Tông gia xấu, không muốn ngoại dương, tiên tử đã biết, còn xin làm ta đến sư tôn giữ bí mật." Gặp nàng đẩy được sạch sẽ, Thủy Điệp Lan không những không giận mà còn cười, đang muốn lên tiếng lần nữa, đột nhiên thần sắc biến hóa, ngẩng đầu nhìn lên trời, sắc mặt dần dần ngưng trọng.

Cuối cùng, trên tay nàng buông lỏng, Thương thị mềm nhũn nằm sấp trên mặt đất, thân thể còn tại có chút run rẩy, làm thế nào cũng thật không đứng dậy tới.

Tần Uyển Như ánh mắt chăm chú vào Thương thị trên thân, bên tai lại truyền vào yếu ớt lời nói: "Cái này tù binh là của ta, lại giúp đỡ nhìn một lát. . . Nhớ kỹ, không muốn làm bịt tai mà đi trộm chuông việc ngốc, thủ đoạn của ta, cũng không so lệnh sư 'Liên hoa bát mật' thua kém quá nhiều." Âm cuối chưa tuyệt, Thủy Điệp Lan thân hình đã không thấy, mà lên không trung, nguyên khí chấn động đột nhiên mất tự, từng lớp từng lớp loạn lưu như bay thác nước thẳng xuống dưới, xung kích đại địa, Bắc Tề sơn mạch, lần nữa đung đưa.

Tần Uyển Như ôm mấu thân, không nhúc nhích, ánh mắt lạnh triệt như băng. Thương thị thì tại chấn động bên trong vất vả ngãng đầu, một phần không cho cùng nàng đối mặt.

Thiên địa đang phát run, hai người xung quanh cũng đã triệt để đông lạnh ngừng.

Trầm muện da thịt giao kích tiếng vang lên, Lý Tuần cùng Thanh Loan cánh tay đụng nhau, rách rưới ống tay áo hạ, da thịt không thể tránh khỏi lại lần nữa đụng vào nhau.

Đại gia cảm giác đều không tốt qua, chỉ là không có nhân lại lùi bước, lẫn nhau chân tức đối trùng, cơ thể đụng vào nhau chỗ điện hỏa bắn ra, tư tư không ngừng bên tai.

Tại lúc này, vạn năm yêu ma vô tận hậu kinh rốt cục phát huy tác dụng, sóng sau cao hơn sóng trước xung kích lôi cuốn lấy Thanh Loan trời sinh trừ tà thanh quang, tiêu giảm Nhiên Huyết Nguyên Tức, cuồng lay Lý Tuần nội phủ.

Lý Tuần mặc dù đã cổ động lên toàn thân mỗi một tấc cơ thể lực lượng, càng trừu hấp thiên địa nguyên khí đạt tới vạn vật sinh cơ coi là chính mình dùng, nhưng tại đợt thứ bảy xung kích đến thời khắc, vẫn ngăn cản không nổi. Hộ thể

chân tức tức khắc sụp đổ, cánh tay nội gãy, lại bị Thanh Loan một quyền ấn tại ngực bụng chỗ giao giới.

Lý Tuần hét giận dữ một tiếng, mặc kệ ngực cơ bắp xương cốt vỡ nát, một cái khác cái cánh tay huy động như kiếm, thẳng trảm Thanh Loan cái cổ, tuy không tinh vi biến hóa, lại khí thế hung lệ, thẳng tiến không lùi.

Lấy Thanh Loan chi năng, cũng không dám khinh anh kỳ phong, đành phải cúi đầu né qua, cũng bởi vậy đã mất đi tiếp tục đuổi giết cơ hội.

Mượn lực bay ngược ra vài dặm, Lý Tuần ngực trúng quyền chỗ cơ bắp gân lạc nhúc nhích vụn vụn, lúc trước cơ hồ thấu thể mà vào trọng thương không ngờ bình phục như lúc ban đầu, cái này cùng kịch chiến mới bắt đầu, Thanh Loan một kích liền đem "Huyết Ảnh yêu thân" đánh tan, khác thực không thể tính bằng lẽ thường.

Nhìn xem bay lượn mà đến Thanh Loan, Lý Tuần bình thần tự nhiên không sợ, phản dưng lên hào tình vạn trượng, cười ha ha một tiếng, liền muốn nắm tay xông lên.

Nào biết mới vừa đề khí, toàn thân trống rỗng hoàn toàn không có phản ứng, liền ngay cả ngoại giới nguyên khí, sinh cơ đều giống như cách một tầng dày màng, thúc đẩy bất động.

Tiếng cười lúc này đoạn tuyệt. Trong đầu hẳn chỉ lóe qua một cái ý niệm trong đầu: "Dầu hết đèn tắt!" Thanh Loan mới mặc kệ hẳn dầu thắp khô không khô, thoáng qua liền đến trước mắt, ý lạnh âm u đập vào mặt.

Lý Tuần nghĩ đưa tay, lại chỉ tới kịp động động ngón tay, trơ mắt nhìn Thanh Loan biến chỉ như đao, hư cắt mà xuống.

"Đồ đàn!" Thủy Điệp Lan tiếng chửi nhỏ lượn lơ bên tai, nhưng tại Lý Tuần nghe tới, vài như tiếng trời.

Sau một khắc, hần bị một cỗ cự lực mãnh quăng ra ngoài, hô hô gió gào thét chảy qua bên tai, cảm giác bên trong, đầu tiên là bay tứ tung một khoảng cách, sau đó liền không thể ức chế cắm xuống đi.

Đã lâu trọng lực lại lần nữa trở lại Lý Tuần trên thân, ý chí của hần đã không đủ để vượt qua lần này rơi lực lượng, chỉ cảm thấy trước mắt mây mù lượn lờ, trở lại một mảnh thanh minh. Lại mở mắt lúc, tầm mắt bên trong đã là đầy trời xoay tròn tinh quang.

"Đùng" một tiếng vang lớn, hần trùng điệp ngã tại cứng rắn vùng núi bên trên, kịch liệt chấn động xâm nhập ngũ tạng lục phủ, nhưng mà, ngoại trừ một chút buồn nôn bên ngoài, sẽ không có gì khó chịu.

Tới đồng thời, trên mặt đất chỉ ít có bốn năm khóa bén nhọn cục đá hung hăng đâm vào lưng, có thể liền da đều gai không phá, chỉ gạt ra mấy khối lôm, trở lại bình phục như lúc ban đầu.

Hần quát to một tiếng, nghĩ xoay người nhảy lên, thế nhưng là cường kiện thân thể lại không cho hần tương ứng lực lượng, cực độ cảm giác suy yếu trong chốc lát truyền khắp toàn thân, hần cuối cùng chỉ là đem cổ hướng lên ngoắc ngoắc, liền lại lần nữa nằm vật xuống.

Rốt cuộc minh bạch trạng thái của mình, Lý Tuần không còn uống phí sức lực.

Huống chi, hần thấy rõ ràng, Thủy Điệp Lan đã ngăn trở Thanh Loan, ra ngoài tín nhiệm, Lý Tuần liền không còn để ý không hỏi, chỉ là chậm rãi điều hoà khí tức.

Hư nhược cảm giác tiếp tục không lùi, Lý Tuần tựa như là thắng tại trong đám mây, hư hư đưng đưng, đục không dùng sức . Bất quá, tâm cảnh phong phú nhưng là vượt xa quá đời này bất luận cái gì một khắc.

Thân thể tựa hồ đã hạn chế không được càng khuếch trương càng lớn trái tim,

đến cuối cùng, chỉ còn lại tùy tiện chảy xiết tâm tư, vui sướng chảy xuôi.

Nguyên lai, liễu lĩnh cảm giác, lại là thống khoái như vậy!

Hắn rốt cục tìm ra so với mình sinh mệnh còn muốn tới quý giá đồ vật, đó cũng chính là Thanh Loan các loại tuyệt đỉnh yêu ma, tông sư, có thể cùng người khác có chỗ khác biệt mấu chốt!

Tên ăn mày chỉ truy cầu ăn bữa cơm no, liền có thể sống sót, nhưng nếu vênh vênh như thế, hẳn vĩnh viễn, cũng không làm được phú khả địch quốc vương hầu.

Một vị tông sư, chắc chắn là quang mang vạn trượng, vĩnh viễn đứng tại chỗ sáng, làm người chỗ truy cầu cùng ngưỡng vọng, cũng muốn gánh chịu ghen tỵ và âm mưu, một người có hai bộ mặt, không thể chọn.

Cho nên, tuy là tam tán nhân đều vong, nhưng không ai liệu sẽ nhận bọn hắn là tuyệt đại chi thiên kiêu; "Bách Quỷ" mặc dù sống tạm đến nay, nhưng cũng không có nhân sẽ cho rằng hắn thích hợp kia mà thay vào. . . Đây cũng là do các bậc tông sư lấy vinh dự cùng tôn nghiêm chỗ xác định lĩnh vực, không có đủ cái này một đặc chất, lại há có thể tiến vào cái vòng kia?

Chính vì vậy, hôm nay, hắn lần thứ nhất có can đảm hoàn toàn theo bản thân tâm ý, vì mình tôn nghiêm mà chiến, đồng thời, cũng có thể vững vàng đón lấy bởi vậy mang tới hậu quả.

Không hề nghi ngờ, đây là tuyệt đại đột phá — cả hai quỹ tích hợp thành một cái hoàn mỹ tròn, tại Thanh Loan cấp bậc kia, vì hắn nhất hạ một khối thuộc về mình vị trí.

Đây mới thật sự là đột phá!

Từ nay về sau, có ai dám khinh thị "Bách Quỷ" cái danh hiệu này?

Hắn cũng nhin không được nữa cất tiếng cười to, mặc kệ trong tiếng cười ẩn chứa bao nhiêu điên cuồng, tại lúc này, hắn có thể cảm giác được, ánh mắt mọi

người đều tập trung ở trên người hắn, trong đó hàm nghĩa thì phức tạp đến cực hạn.

Trên bầu trời, Thanh Loan ánh mắt cuối cùng từ trên thân Lý Tuần thu hồi.

Chẳng biết tại sao, nàng lại thờ dài, vờn quanh quanh thân sát ý, một cách lạ kỳ tiêu tán hầu như không còn, chỉ là dùng kỳ diệu ánh mắt, tại Thủy Điệp Lan quanh thân tuần hoàn, cuối cùng định tại đối phương váy áo hoa văn thượng: "Người là. . ." Thủy Điệp Lan mỉm cười, lấy tay so môi.

Đều đến loại trình độ này, Thanh Loan còn có cái gì không hiểu? Nàng thờ sâu, trên mặt dường như muốn cười, cuối cùng lại chỉ là khẽ lắc đầu.

Thủy Điệp Lan mặc kệ nàng nghĩ như thế nào, chỉ ngăn tại giữa không trung, như Thanh Loan nghĩ đối Lý Tuần hạ sát thủ, thì nhất định phải trải qua nàng cửa này.

"Người có thương tích trong người, ngăn không được ta." Thanh Loan đang trần thuật một sự thật, chỉ ít khẩu khí thượng như thế.

Thủy Điệp Lan lại chỉ là ngăn tại trước người nàng, cười mỉm cũng không có gì bi tráng bầu không khí, không qua Thanh Loan hoàn toàn có thể cảm nhận được, trước mặt vị này "Đồng đạo" kiên định không thay đổi tín niệm.

Yên lặng một hồi, Thanh Loan thờ ra một hơi, đã phân thành tia sợi tay áo dài rủ xuống, đồng thời ngoại trường khí thế cũng cấp tốc tiêu tán.

Bất quá, trong miệng cũng không tha nhân: "Tung Kinh ngoài thành sự tình nhất định cùng hắn có quan hệ, ta nhất định sẽ hiểu rõ hắn cùng Vi Bất Phàm, Âm Trọng Hoa quan hệ, nếu như người cho rằng có thể bảo vệ hắn, vậy liền hộ đi!" Thủy Điệp Lan hì hì nhất tiểu, thoải mái tự tại: "Không nên đem ta nói đến giống hộ gà con, đặt ở một khắc đồng hồ trước ta còn nhận, nhưng nhìn xem người tay áo. . ." Thanh Loan hừ lạnh một tiếng, đột nhiên có cảm giác, quay đầu đi, vài dặm ngoại chỗ kia ngưng kết thủy khí còn không thể gạt được con

mắt của nàng.

Không cần làm bộ, suy nghĩ khê nhúc nhích, Thủy Kính Tông thật vất vả mới bày xuống mặt thứ hai Thủy kính liền nổ thành phần vụn, làm xong chuyện này, nàng mới quay mặt nói: "Chính người bảo trọng đi. . ." Hơi chút ngừng, nàng chột người nở nụ cười: "Ta vốn cho rằng, Tê Hà sự tình về sau, không có vị nào đồng đạo hội lại đi làm cái này chuyện ngu xuẩn, Bách Quý gia hỏa này có lẽ so Lâm Các phải có cốt khí gấp trăm lần, bất quá, ta vẫn còn muốn nói. . ." Bách Huyễn, người, ngu không ai bằng!" Giống như nguyên rửa lại như thổi dài tiếng nói tán đi, Thanh Loan thân hình phi động mà lên, thậm chí không còn đi quản Vũ thị bên kia, thẳng vào không trung, trong nháy mắt đã không còn thấy đâu nữa.

Nàng đi lần này, phương xa Yêu Phượng cùng Thiên Chỉ triển đấu lại cũng theo đi xa, loạn lưu dần dần hơi thổi, trên bầu trời cũng đối lập an tĩnh lại.

Thủy Điệp Lan hơi quay đầu, suy tư một hồi, cuối cùng lại hướng về phía bầu trời nhần nhần cái mũi, lúc này mới cúi đầu nhìn Lý Tuần tình huống.

Nhưng mà vừa nhìn xuống, sắc mặt nàng lập tức rét lạnh như băng: "Muốn chết!" Quát mắng âm thanh bên trong, phía dưới bóng người bạo khởi, đất bằng giống như là cuốn lên trăm trượng hải khiếu, phức tạp lệ quỷ khóc thét thanh âm, tầng tầng điệt điệt, bỗng nhiên ngàn trượng, mục tiêu chính là vẫn mềm liệt trên mặt đất Lý Tuần.

Bị khuấy động kinh phong thổi, Lý Tuần mang theo chút kinh ngạc quay đầu, lại bị thao lật dâng lên yêu minh nguyên lực chen khiến cho mở mắt không ra.

Thân thể không tự chủ được trên mặt đất đánh lường cái lăn lộn, nghĩ xong thân đã không thể được, lại lật một cái, toàn bộ thân hình liền bị hất bay ra ngoài.

Mặc dù giữa không trung, Lý Tuần lại cảm thấy thân thể phát chìm, hiển nhiên đã bị đối thủ sát ý khóa chặt.

"Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá! Cái kia 'Phá' pháp, ta hôm nay còn chịu đựng được sao?" Suy nghĩ chưa tuyệt, trong hư không hải khiêu thanh liền bỗng nhiên bay vụt một cái cấp bậc, như tiếng sấm chấn âm oanh minh, ngàn trượng yêu minh nguyên lực hoá hợp một thể, tựa như cản không cự chùy, đập âm âm hạ.

Lý Tuần một ngụm máu tươi phun ra, bị cự lực trùng điệp quăng hướng phía sau ngọn núi, phá núi mà vào, băng liệt mảng lớn vách núi.

Một kích thành công, Nguyên Khố nhưng không có bất luận cái gì vui mừng.

Nếu có lựa chọn, hẳn tuyệt không nguyện ý ý đồ hoàn thành liền Thanh Loan đều không có làm được sự tình, thế nhưng là, Minh Vương Tông cùng Bách Quỷ nợ máu dung không được hẳn chần chờ, mà Bách Quỷ dầu hết đèn tắt hiện trạng, thật sự là khó tìm nữa đến cơ hội tốt. . . Nhưng mà vào tay đằng sau, hẳn vốn cũng không làm sao sung túc lòng tin lại đánh mất hơn phân nửa, thuần bằng cảm giác, yêu minh nguyên lực đánh trúng, căn bản cũng không phải là nhân loại thân thể!

Rõ ràng đánh trúng vật thật, lực đạo lại đánh không đến thực chỗ lúng túng, để hẳn phiền muộn được quả muốn thổ huyết.

Đáng tiếc hẳn đã không có cơ hội đổi ý.

Trên bầu trời, Thủy Điệp Lan chính bay nhào mà xuống, nguyên gian dẫn ba cái Minh Tướng giữa không trung chặn đánh, có thể hiển nhiên đối nó thần tốc không có biện pháp.

Lúc không ta đợi, Nguyên Khố mạnh mẽ áp chế nha, lại đuổi theo, xuyên thấu qua dăng lên bụi đất, hẳn rõ ràng xem đến, Bách Quỷ ngay tại loạn thạch bên trong vất vả giãy dụa, muốn ngồi dậy.

"Cái này còn không chết!" Tiếng gầm bên trong, hai tay của hẳn chia tay, xoẹt xoẹt khí mang nhảy nhót, muốn đem Lý Tuần xé rách, lại đem "Huyết hạch" móc ra, bóp thành mảnh vỡ.

Đống loạn thạch bên trong, Lý Tuần lại vùng vẫy hai lần, vẫn không đứng dậy nổi đến, dứt khoát liền không lại động đậy, chỉ lấy ánh mắt thẳng vào nhìn xem Nguyên Khố duỗi ra móng vuốt, trên mặt cứng ngắt, vẻ mặt cứng đờ như gỗ.

Mắt thấy ngón tay đã tìm được ngực, khí mang khắp nơi, quần áo phun liệt, đầu ngón tay lại chỉ ở trên da nháy lên, vô luận như thế nào đều không đâm vào được.

Nguyên Khố con mắt trợn tròn, trong tiếng hô lại lần nữa tăng lực. Bách Quỷ thân hình đột nhiên hạ áp chế, ngạnh sinh sinh bị đánh xuống dưới đất vài thước, ngực cơ bắp cũng rớt cục nội hãm xuống dưới, xương cốt gân lạc chi chi rung động, sụp đổ sắp đến.

Bách Quỷ lại sặc ra một ngụm máu tươi, còn rơi xuống chính mình mặt mũi tràn đầy, tư thái chật vật đến cực điểm. Nhìn ở trong mắt Nguyên Khố, vui mừng, lực đạo lại tăng.

Hắn thấy, mỡ bụng moi tim, ở đây nhất cử!

Lại vào lúc này, Bách Quỷ một nhe răng, máu tươi thấm tạt trong kẽ răng, tựa như một đầu vừa mới săn thức ăn qua mãnh hổ, vẫn chưa thỏa mãn.

Cùng thời khắc đó, hắn chôn ở đồng đá hạ tay phải co rúm, soạt một thanh âm vang lên, hai cây đầu ngón tay nhếch lên, giống như là dẫn ra nào đó căn nguyên vô hình sợi tơ.

Nguyên Khố bản năng cảm giác được nguy hiểm, chung quanh biến cố cũng phù hợp hẳn cảm ứng, đỉnh đầu một trận kinh phong đánh tới, tình thế cũng không mãnh liệt, Nguyên Khố cũng không dám chủ quan, trở tay đón đỡ, chính trúng đến vật.

Bộp một tiếng giòn vang, mấy điểm hôi phẫn tung xuống, lại chỉ là một khối to bằng đầu nắm tay hòn đá.

Một hơi dùng đến xóa, Nguyên Khố trên mặt thanh bạch giao thoa, chụp tại Bách Quỷ trên ngực móng vuốt cũng liền càng bỏ thêm hơn một phần lực, tứ tứ thanh trong, rớt cục rách da thấy đỏ.

Chỉ là, tại đầu ngón tay tiếp xúc đến kia huyết sắc sát na, hẳn kêu đau một tiếng, tính phản xạ rút về tay đi.

Vào thời khắc ấy, ngón tay của hắn tựa như cắm vào cường toan trong, thực nhục thứ xương cảm giác đau đột nhiên nổ tung, cơ hồ khiến hắn cho là mình ngón tay đã mục nát!

Cũng chính vì vậy, Nguyên Khố không để ý đến Bách Quỷ nhếch lên ngón tay, lạnh lùng hạ câu sát na.

Theo đầu ngón tay hạ câu, bầu trời đêm đột nhiên nổi lên một trận gió.

Giữa không trung, bị Nguyên Khố đánh nát hòn đá bột phấn trên nhất một điểm, thuận cái này trận gió, bỗng bình ung dung, chuyển qua mấy trượng bên ngoài.

Chiếu đến trong hư không sáng tắt quang hoa, hơi mang chớp động, cái này so huỳnh hỏa còn muốn yếu ớt trăm tỷ lần quang mang, lại như một viên đầu nhập bình tĩnh mặt hồ hòn đá nhỏ, dập dờn sóng nhỏ, trong chớp nhoáng khuếch tán ra tới.

Nguyên Khố dường như phát hiện cái gì, đột nhiên quay đầu. Chỉ là lấy thị lực của hắn, cũng không có cách nào phát giác được trong bầu trời đêm điểm này hạt bụi nhỏ phản quang.

Nhưng mà, hướng chính tây mười hai dặm ngoài nơi nào đó ngọn núi hiểm trở, một cái bí ẩn đến cực điểm quan khiêu lại nhạy cảm bắt được khuếch tán ra tới kia cỡ nhỏ bé ba động.

Cơ quan phát động, một tia khí cơ vượt qua hư không, chuẩn xác không sai

lầm cấu kết ở viên kia bỗng bành bất định hạt bụi nhỏ, sẽ cùng Nguyên Khố thân thể Online thành một cái tuyệt diệu cái góc.

Khí cơ lẫn nhau tác dụng trong nháy mắt bay vụt vô số cấp độ, kia ngàn vạn lực tuyến va chạm quán giao, khiên động nguyên khí, rốt cuộc không thể gạt được nhân.

Đối lập bình tĩnh vùng núi tầm đó giống như là trống rỗng dâng lên một ngọn núi lửa, mà tại nhiệt độ cao nham tương phun trào sát na, một đường xám đen điện quang, từ phương xa cao phong khuynh tiết mà xuống, chỗ đi qua, nguyên khí loạn lưu lập bị trừu hấp không còn, lưu lại tới sinh linh oan hồn cũng bị lộn xộn trong đó, tê nhưng huyết dài.

Điện quang âm trầm nhan sắc đột nhiên sáng rõ lên, biến hóa này chỉ ở trong chốc lát phát sinh, Nguyên Khố chỉ tới kịp tại trong mắt in dấu xuống cái này yêu dị dấu vết, vết hầu đau xót, ngay sau đó chính là linh đài oanh minh, tam hồn thất phách đều lệch vị trí, chặt đứt hẳn tất cả phản ứng khả năng.

So sánh dưới, Thất Quỷ Nhiếp Hải Phá nhiếp hồn xung kích, chỉ như gió nhẹ mưa phùn, không đáng giá nhắc tới.

Trong hỗn độn, Nguyên Khố đầy người cổ trướng chân tức tựa như cùng vỡ đê hồng thủy, một cổ não dâng trào ra ngoài, sau đó là tinh huyết, cốt tủy, nguyên thần. . . Yết hầu thượng vết thương giống như là yêu ma Huyết Vãn, trong nháy mắt rút khô hẳn hết thủy.

Sẽ không có gì suy nghĩ có thể nói, Nguyên Khố chỉ còn lại một trường không cạn vỏ ngoài, phiêu nhiên nhào vào trên mặt đất.

Trước nó một bước, "Tranh" thanh lay động, giống như kim thạch giao kích, Lý Tuần bên tai đồng đá bên trên, đóng xuống nhất căn màu đỏ nhạt lông vũ, gió nhẹ thổi qua, tinh tế nhưng mao nhẹ phẩy qua hẳn mặt, ngứa một chút có chút dễ chịu.

Lý Tuần cười hắc hắc, vất vả quay đầu, dùng miệng ngậm lên căn này màu sắc cổ quái lông vũ, nhấp nhẹ mấy lần, nồng đậm mùi máu tanh xúc động hần giác quan, kích thích sau khi cũng mang đến một cỗ tân sinh lực lượng.

Toàn thân khí lực dần dần sinh, hần giãy dựa mấy lần, rốt cục ngồi dậy.

"Bách Quỷ a. . ." Giữa không trung khàn cả giọng tiếng rống dần dần đi xa, nguyên gian cuối cùng không phải đồ ngốc, chuyện không thể làm phía dưới, hần quả quyết lựa chọn rút lui, nhưng mà cừu hận cùng sỉ nhục lại sẽ vĩnh viễn khắc sâu tại trong lòng hần — nếu như Lý Tuần có thể vĩnh viễn sống tiếp lời nói.

Lắc đầu nhất tểu, Lý Tuần phun ra căn kia hồng vũ, kỳ thật tinh tế xem, đây chính là ngày đó theo con kia phi ưng trên thân hạ xuống ưng vũ, bị hần cần làm "Huyết Linh vũ kiếm" vật liệu, hiệu quả coi như không tệ.

Thủy Điệp Lan phi thân xuống tới, gặp hần nhìn xem lông vũ bật cười, tức giận đập hần một cước: "Hỗn đản, kém chút bị người hại!" Nàng căn bản không có lưu lực, nhưng đá trên người Lý Tuần, vẫn là không đau không ngứa.

Lý Tuần ngẩng đầu nhìn nàng, cười nói: "Vừa mới đa tạ. . . Thanh Loan giống như biết thân phận của người rồi?"

"Biết liền biết thôi, người cũng không sợ, ta lại sợ được ai đến?" Thủy Điệp Lan nói đến mây trôi nước chảy, lại tự có nàng tuyệt đỉnh yêu ma khí độ, về điểm này, Lý Tuần còn kém một tia.

Bất quá, rất nhanh nàng liền biến mất những này, dùng ánh mắt hiếu kỳ dò xét Lý Tuần trong tay hồng vũ, nghi nói: "Đây là căn kia ưng vũ? Làm sao biến sắc?"

"Hấp đủ tinh huyết, đương nhiên muốn biến sắc." Lý Tuần nhún vai cười nói: "Vi Bất Phàm nhất đại tông sư, chỉ là đối cấm pháp không thể nào tinh thông, hần đem Huyết Linh vũ kiếm cực hạn tại thu nạp ngoại khí, một kích mà phá cấp

độ, lại không biết đó thật là thật to lãng phí.

"Chân chính Huyết Linh vũ kiếm, cái gì thu nhiếp oan hồn, ngoại khí, cuối cùng cũng là vì tăng lên cái này 'Lông vũ' chất tính, lấy đặc thù pháp môn đem tinh luyện vì một kiện pháp bảo — Huyết Linh vũ kiếm đã là cấm pháp danh xưng, lại là pháp bảo chi danh, nếu không thể lý giải điểm ấy, hết thầy đều là hư thoại." Thủy Điệp Lan nhìn xem cái này hồng vũ, ngạc nhiên nói: "Như vậy, hiện tại cái này lông vũ chính là pháp bảo rồi?"

"Sớm đâu, vừa mới thấy máu, chỉ có thể nói là tế cờ đi. Giống Nguyên Khố dạng này, tối thiểu muốn giết chết mười cái, mới có điểm đáng xem.

"Huống hồ trọng yếu nhất chính là, pháp bảo này nguyên vật liệu quá không nhập lưu, thụ tiên thiên chất tính có hạn, coi như thành hình, cũng rất khó đổi Thanh Loan cấp độ này hình thành uy hiếp, uy lực ngược lại không bằng Tung Kinh kia nhất kiếm." Nói, hẳn thực trung lưỡng chỉ tại lông vũ thượng vượt mấy lần, kia màu đỏ nhạt tựa như một tầng giá rẻ nước sơn, mấy lần liền lau sạch sẽ, Thủy Điệp Lan sách tiếng nói: "Cái này cũng được?"

"Kia là đương nhiên, lông vũ chất liệu không thành có thể đổi lại, cái này chân nhân cao thủ tinh Huyết Lệ phách, có thể tuyệt không thể lãng phí hết." Nói, hẳn không chút nào yêu quý mà đem lông vũ bắn bay, gió thổi qua đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

"Nhìn, người còn có tốt hơn vật liệu. . . Uy, có hay không thay giặt quần áo, bộ dạng này ta đều thay người mất mặt!" Thủy Điệp Lan chỉ là Lý Tuần mở ngực lộ cánh tay, thậm chí liên hạ vạt áo đều đứt rời ngoại bào.

Kì thực, cùng Thanh Loan một trận kịch chiến xuống tới, quần áo còn có thể bảo trì đến trạng thái này, đã có thể tính là cái kỳ tích. Chí ít Thủy Điệp Lan không rõ, rõ ràng có đến vài lần Lý Tuần đều cho đánh thành cặn bã, cái này ngoại bào lại là làm sao bảo tồn lại?

"Cùng Huyết Linh vũ kiếm không sai biệt lắm, bị tinh huyết ngâm lâu, miễn

cường cũng coi như thành kiện bảo bối, đại khái xem như ta một cái phân thân đi, Ấy!" Nói, Lý Tuần đứng thẳng thân đến, run lấy bấy thân thể, rách rưới quần áo liền là phát ra phốc phốc quái âm.

Đợi hẳn nguyên địa đánh một vòng, Thủy Điệp Lan thấy hoa mắt, lại nhìn lúc liền gặp hẳn rách rưới quần áo phục hồi nguyên như cũ, ống tay áo, vạt áo và rất nhiều đã thiếu thốn bộ phận, lại cũng quý dị bù đắp.

Chỉ là nhìn kỹ xuống dưới, do Vụ tùng thiết kéo dẹt thành đạo bào màu xám lúc này lại ngấm thấu huyết quang, ống tay áo đóng đưa ở giữa, mờ mịt như sương, trông rất đẹp mắt.

"Cái này áo choàng đây dự đoán nhưng là hàng thật giá thật, đáng giá tổn chút khí lực. Ai, Huyết Ảnh yêu thân hình thái phía dưới, cho dù tốt pháp bảo cũng không sử ra được, chỉ có những này trải qua huyết khí nhuộm dần đồ chơi còn có thể sử dụng." Lý Tuần lời nói bên trong có chút tự giễu hương vị, "Phi nhân" cảm giác nhưng thật ra là rất tồi tệ, còn tốt, hẳn đối mặt chính là Thủy Điệp Lan dạng này yêu ma, tăng thêm trở thành cường giả vui vẻ, đủ để đem mặt trái cảm giác triệt tiêu mất đại bộ phận.

Thủy Điệp Lan đương nhiên có thể phát giác được tâm tình của hẳn, cũng không khuyên giải hiểu, chỉ cười mỉm theo trong tay áo lấy ra cái kia tử ngọc hộp tới.

"Áo choàng có thể nhiễm một nhiễm, hộp đâu?"

"Đương nhiên. . . Không có khả năng! Cho nên, đa tạ người nha." Lý Tuần cười ha hả nhận lấy, nói: "Thật đúng là quên, nhờ có người cầm, nếu không cái đồ chơi này tất cho xoắn nát không thể nghi ngờ." Nói, hẳn mở hộp ra, xác nhận bên trong chú phong không tổn hao gì, thỏa mãn gật gật đầu, đang muốn thu hồi, Thủy Điệp Lan lại án lấy tay của hẳn: "Chờ một chút, trong này là kim hoàn Thần Nê đi, làm sao khí vị không quá đúng?"

"A?" Không để ý tới Lý Tuần mê hoặc, Thủy Điệp Lan nhô ra tay đến, nhẹ

nhàng nhạt lên hộp chính trúng kim sắc viên châu, xảo diệu ước ở lại mặt phong cầm, nâng quá đỉnh đầu, đối trắng sáng, tinh tế xem.

Bởi vì Thiên Chi cùng Yêu Phượng, Lý Tuần cùng Thanh Loan cái này hai trận đại chiến, lúc này Bắc Tề sơn mạch trên không, coi là thật có thể tính được vạn dặm không mây, ánh trắng như nước trút xuống xuống tới, chiếu vào kim hoàn bên trên, chợt dâng lên một vòng thật mỏng quang vụ.

Lý Tuần xoay người lại, cũng học Thủy Điệp Lan nhìn lại, chỉ thấy kim hoàn ngoại tầng ở dưới ánh trắng lại hiện lên hơi mờ hình, nhưng mà trong đó lại có Lục Vân sương mù lượn lờ, đem tầng bên trong sự vật hoàn toàn ngăn trở.

Nhìn một hồi, Thủy Điệp Lan lắc đầu nói: "Thủ pháp nghiêm mật, nhìn không ra cái như thế về sau . Bất quá, chỉ dựa vào khí vị, trong này hẳn là khóa lại một cái vật sống."

"Vật sống?" Lý Tuần triệt để hồ đồ: "Cái gì vật sống? Côn trùng sao?" Thủy Điệp Lan tức giận nói thanh "Ta nào biết được", sau đó lại nhíu mày suy tư.

Chính chỗ mấu chốt, một tiếng nổ đùng bỗng nhiên nổ tung, xuyên thấu mười dặm hơn khoảng cách, y nguyên có thể thấy rõ, Lý Tuần chú ý tới, phân biệt phương hướng đằng sau, Thủy Điệp Lan ánh mắt lúc này lạnh xuống.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Đại khái là người vị sư tỷ kia làm chuyện ngu xuẩn đi." Dư âm còn tại, Thủy Điệp Lan thân hình đã không thấy. Lý Tuần khẽ vờ một thanh, không có đụng phải, cười khổ sau khi, chỉ có thể kéo lấy một mối muốn chết thân thể, chậm rãi dạo bước đi qua.

Ngày bình thường chớp mắt là tới lộ trình, lúc này lại trọn vẹn hao tổn hẳn hơn gấp mười lần thời gian, khi hẳn theo chồng chất loạn thạch trên đỉnh nhảy xuống, đi vào mảnh này đối lập mặt đất bằng phẳng thượng lúc, trước mắt tình hình để hẳn kinh ngạc.

Tần Uyển Như ôm nàng mẫu thân, ngồi dưới đất, sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ.

Thủy Điệp Lan đang đứng tại trước người nàng, trên mặt cơ hồ có thể ngưng xuất băng đến, về phần Thương thị thì đổ rạp tại vài thước bên ngoài, dưới thân một vũng máu ô, chính chậm rãi khuếch tán.

"Chuyện gì xảy ra?" Đồng dạng tra hỏi, lại một lần nữa nói ra, ý vị thì nghiêm trọng quá nhiều.

Thủy Điệp Lan xoay mặt xem ra, hàn triệt con người thoáng ấm lại, chỉ là giọng nói y nguyên lạnh đến như vụn băng: "Hỏi một chút sư tỷ của người đi, nhìn nàng làm cái gì." Đã thật lâu không có nhìn thấy Thủy Điệp Lan tức giận như vậy, Lý Tuần giật mình, mới cất bước tiến lên.

Đầu tiên hăn ý đồ cùng Tần Uyển Như nói chuyện, thế nhưng là đối phương giống như đã hồn phách xuất khiếu, chỉ là ôm chặt lấy mẫu thân, thân thể còn tại không thể ức chế run rẩy.

Tiếp lấy Lý Tuần một cách tự nhiên đem ánh mắt chuyển qua Vũ thị trên thân, sau đó hăn hít vào một ngụm khí lạnh.

Vũ thị lẳng lặng thảng tại Tần Uyển Như trong ngực, hai con người hạp lên, dung mạo bình tĩnh, giống như là tiến vào mộng đẹp, nhưng mà Lý Tuần thấy rất rõ ràng, cái này ngũ mỹ nhân đã không có hô hấp.

Tới tương ứng, tinh khí khô kiệt, hồn phách cách vị. . . Mỗi một cái đặc thù đều tại chứng minh: Nàng chết!

Chết rồi? Đây quả thực hoang đường! Tốt như vậy bưng quả nhiên, liền chết!

Lý Tuần run lên nửa ngày, mới ngừng thở, cường an định tâm thần, cẩn thận xem.

Rất nhanh hăn liền phát hiện, tại Vũ thị bên gáy có nhất căn màu đỏ thẫm

kim loại tiểu càn, hãm sâu trong thịt, chỉ lưu lại ngắn ngủi một đoạn bên ngoài.

Hắn đang muốn đưa tay dây vào, Thủy Diệp Lan ở phía sau âm thanh lạnh lùng nói: "Không cần uống phí công phu, Tiểu Chu Câu nói thế nào cũng là giới này đệ nhất hung khí, một khi nhập thể, ô tinh huyết, bế linh khiếu, câu hồn nhiếp hồn, làm tổn thương Nguyên Anh, nàng liền đầu thai chuyển thế công phu đều bớt đi." Lý Tuần tay dừng tại giữ không trung, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, thất thanh nói: "Ở đâu ra Tiểu Chu Câu?"

"Thương thị vốn là Chu Câu Cửu Sát trong 'Hàn Ngọc Câu', sau bị Ngọc Tán Nhân thu phục, ta tiếp chính là nàng vị trí. Có trời mới biết cái này mai Tiểu Chu Câu là nàng lúc nào giấu hạ." Giải thích hoàn tất, Thủy Diệp Lan lại đem trước phát sinh sự tình mơ hồ nói một lần, nói đến Thương thị bị quản chế, Tần Uyển Như nói quanh co các loại sự tình, trong mắt hàn quang lấp lóe.

"Tần Tông chủ thật là lợi hại a, chỉ là một cái bị quản chế phế vật, cũng có thể làm cho nàng phản chế tới, giết mình mẫu thân. . . Làm ăn gì?" Tần Uyển Như nghe tiếng, sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy cũng càng ngày càng kịch liệt, cánh tay càng là gắt gao ôm lấy Vũ thị, không có lưu lại nửa điểm khe hở.

Lý Tuần nhìn nàng bộ dáng, ước chừng lại thụ điểm kích thích liền muốn hồng mắt, bần bệ lấy ánh mắt ngăn lại Thủy Diệp Lan nói tiếp, chính mình thì cất bước đến Thương thị bên người, lại làm dò xét.

Thương thị cũng đã chết! Lý Tuần nhìn thấy lần đầu tiên, liền khẳng định kết quả này.

Trong nháy mắt, Diệu Hóa ngũ thị, ngũ đi nó hai, những này đã từng tươi sống, tươi đẹp mà cường thế nữ tính, hôm nay cũng đã vĩnh luân U Ngục, phương hoa tàn lụi. Cho dù các nàng ứng thuộc địch quân, Lý Tuần cũng không khỏi than thở, thậm chí có chút mộng không chân thật.

Lắc đầu định thần, Lý Tuần lật qua lật lại Thương thị thân thể, xem vết thương.

Chợt nhìn lại, vết thương trí mạng tại ngực, xác nhận bị Tần Uyển Như lấy trọng thủ pháp đánh nát tâm mạch chí tử, bất quá, đối với một vị chân nhân cảnh cao thủ tới nói, kiểu chết này không khỏi quá mức uất ức.

Mà lại, ngoại trừ ngực thương thế, nàng lúc này trạng thái, ngược lại cùng Vũ thị cực kì tương tự.

Hơi làm suy nghĩ, Lý Tuần cầm lấy Thương thị tay trái, đã thấy ngón tay chụp quyền, gắt gao nắm chặt. Hắn sử cái thủ pháp, ngón tay giữa đầu vận bung ra, đập vào mắt rõ ràng là một cái khác mai màu son tiêu cãnh, đồng dạng là hơn phân nửa lâm vào trong thịt, chỉ còn lại đoạn nhỏ lộ ở bên ngoài, chỉ là lạ thường nửa điểm vết máu cũng vô.

Thủy Diệp Lan đi tới, ánh mắt liếc qua, liền nhẹ kêu thanh: "Lại một cái? Đây là. . . Thứ huyết pháp!"

"Thứ huyết pháp?" Thủy Diệp Lan ừ một tiếng, đồng dạng ngồi xổm xuống, vén lên Thương thị ống tay áo.

Chỉ gặp nàng tuyết trắng cánh tay bên trên, thanh lạc đột xuất, càn nắm chắc hơn đao hắc khí đường vân, theo kinh lạc kéo dài mà lên, giao nhau làm phức tạp đồ án, rất quý dị.

"Thương thị hoặc là cất lấy chết suy nghĩ, lấy Tiểu Chu Câu tự mình hại mình, dùng 'Thứ huyết pháp' kích phát tiềm lực, xông phá cấm chế. Bất quá, cứ việc cái này vùng vẫy giãy chết lại đột nhiên, có thể Tiểu Chu Câu nếu không có đặc thù kích phát cơ quan, uy lực chỉ còn lại ba thành, người nào đó cũng hẳn là chống đỡ được mới là." Lý Tuần ho một tiếng, ngừng lại Thủy Diệp Lan lạnh nói.

Liền hẳn xem ra, Tần Uyển Như có chỗ giấu diếm là thật, không qua muốn nói nàng vì thế làm xuống đại nghịch bất đạo sự tình, cũng không tránh khỏi quá phận, dù sao, nàng cùng Âm Tán Nhân làm Vũ thị làm hết thảy, Lý Tuần đều nhìn ở trong mắt, rất khó nói là "Diễn trò" loại hình.

Ngược lại là Thương thị liễu chết một kích, có phần có thể thấy sự tình.

Lý Tuần là so Thủy Điệp Lan hiểu rõ hơn nội tình, ngày đó Cung thị nói tới Cổ gia kia việc phá sự, liên lụy sao chúng, Thương thị vì thế liễu mạng để cầu che lấp, lý do khá đầy đủ.

"Coi mạch lạc, đại khái chính là Ngọc Tán Nhân cần 'Huyền Anh', Cổ Âm không theo, đem kết thai đánh rụng. Rơi vào đường cùng, Ngọc Tán Nhân lại cùng Vũ thị sinh cái chuẩn bị tuyển, gọi 'Cơ Nhi', lại bị Âm Tán Nhân đoạt đi.

"Tiếp xuống, chính là các nàng sư đồ đem đứa bé kia cho hại. Vũ thị khôi phục thần trí đằng sau, vốn nhờ việc này cùng các nàng sư đồ quyết liệt. . . Người cảm thấy thế nào?"

"Có thể tự bào chữa đi." Thủy Điệp Lan không bằng Lý Tuần thấy rõ ràng, sao cũng được mà nói: "Ta chỉ đổi nàng che che lấp lấp lý do cảm thấy hứng thú. . ."

"Cơ Nhi là bị sư phụ giết." Sâu kín tiếng nói, phảng phất bằng khe hở bên trong thổi qua phong.

Hai người ngoái nhìn nhìn lên, đã thấy Tần Uyển Như ôm mẫu thân, ánh mắt kinh ngạc nhìn ngoài thân hư không, vừa mới câu kia, dường như tự lẩm bẩm, lại như cùng trong ác mộng rên rỉ.

"Mẫu thân biết Cơ Nhi chết rồi, nhưng lại không biết Cơ Nhi là thế nào cái kiểu chết. Thiên Ngọc là sư phụ người tín nhiệm nhất, cũng là mẫu thân hảo tử muội. . . Tuyệt không thể để mẫu thân biết! Sư phụ khi đó đã điên rồi, nàng chỉ là hận Cổ Chí Huyền, nàng muốn mau sớm đột phá, kia là Huyền Anh a, hao tổn Cổ Chí Huyền mấy chục năm tâm huyết Huyền Anh, thật là một cái hảo được tài. . ." Cái này hàn lưu âm thanh chảy vào trong tim, khiến cho Lý Tuần hô hấp liền ngưng.

"« Âm Phù Kinh » thiếu nửa bộ, rốt cuộc không luyện được, có thể cầu

không được nội đan, ngoại đan vẫn không được sao? Cơ Nhi thiên sinh chính là nguyên thai đạo thể, cho nên, sư phụ liền đem nàng luyện nha. Mẫu thân, Cơ Nhi bị sư phụ luyện thành viên đan được, nuốt vào nha. . ." Tần Uyển Như không thể ức chế phát run, trên tay lại đem mẫu thân ôm càng chặt hơn.

Nàng thân trên cùng trong ngực lạnh dần thân thể dán vào, diện mạo cũng chôn ở mẫu thân y nguyên nhu thuận trong tóc, chỉ có muối vẫn âm thanh, đứt quãng chảy ra.

"Nếu ta không tới gần nàng. . . Ta chỉ là muốn giết nàng, không cho người biết, thật, ta nói chính là thật. . . Mẫu thân. . ." Dư âm dần dần không thể nghe thấy, dừng tiểu hội, cuối cùng cũng có tiếng buồn bã dần dần chảy ra, cuối cùng mất tiết chế, kia đề huyết gào thét tại hoang vu vùng quê thương khuếch tán ra, nắm chặt lòng người phổi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Ân Tình

Chương 04: Ân tình

Phương đông muốn sáng, màu xanh đậm dưới bầu trời, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan sóng vai phi hành, tốc độ cũng không quá nhanh, ngược lại dường như bị gió thổi đi.

Tại bọn hãn hậu phương, Tân Uyển Như ôm Vũ thị, tựa như một con cách quần chim chóc, thân ảnh cô độc như ẩn như hiện, cuối cùng vẫn là biến mất tại trong quần sơn chi chít.

Thủy Điệp Lan nhin không được quay đầu nhìn lại, cuối cùng nghĩ nói chuyện với Lý Tuần, chỉ là kẻ này một mực cúi đầu trầm ngâm, không có chú ý tới thái độ của nàng.

Như là liên tục, Thủy Điệp Lan rốt cục kiên nhẫn hao hết, trực tiếp một chưởng vỗ lên Lý Tuần đầu vai: "Người nghĩ gì thế?"

"Không có gì, ta chỉ ở nghĩ, một ít người hết lần này đến lần khác giờ trò, đến tốt cùng nói là bọn hãn kiên nhẫn đâu, vẫn là da mặt quá dày?" Biết rõ hãn tại nói sang chuyện khác, Thủy Điệp Lan vẫn là rất phối hợp hướng bên cạnh thoáng nhìn, cũng cười mím mà nói: "Người ta lập tông đến nay chính là làm như vậy, là người ngạc nhiên." Lý Tuần hồi một trong cười, đột nhiên gây hướng, hướng phía tây bắc bay đi.

Thủy Điệp Lan quay người đuổi theo, ngạc nhiên nói: "Người làm cái gì?"

"Khó được để người ta quan tâm, ta đi cùng bọn hãn chào hỏi, miễn cho thất

lẽ." Lời ấy lối ra, tựa như băng châu va chạm, trong treo lạnh triệt, chính là cách mấy ngàn dặm, kia hàn khí cũng thẳng đến người nghe tâm khẩu.

Thủy Điệp Lan ha một tiếng cười, lại xoay mặt nhìn lên, bên kia ngưng kết thủy khí đã triệt để tiêu tán, dấu vết mặc dù kết được đứt khoát, có thể thấy thế nào đều có chút vội vàng chật vật cảm giác.

Chuyển hướng đằng sau, hai người tốc độ phi hành tiêu thẳng đầu chỉ gấp mười, mấy ngàn dặm lộ trình, cũng liền mấy hơi thở liền đến.

Lúc này, mặt trời còn chưa theo mặt đất tại tuyến ngói đầu lên, hai người đã thấy Thủy Kính động thiên trước đó gốc kia che trời cự mộc.

Cự mộc phía dưới, đứng thẳng một nam một nữ hai bóng người.

Nam tự nhiên là Thủy Kính tiên sinh, nữ nhưng là Nhan Thủy Nguyệt.

Bọn hãn phản ứng cũng nhanh! Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan nhìn nhau nhất tiếu, thân hình thu chậm, phiêu nhiên hạ xuống.

Chân hơi dính địa, hãn liền cười vang nói: "Buổi tối hôm qua, Thủy Kính tiên sinh thế nhưng là nhìn xuất trò hay, lại không biết thương cảm chúng ta vất vả." Thời gian của một câu nói, hãn đã giọng khách át giọng chủ, tư thái bày cực cao.

Như vào ngày thường, Thủy Kính tiên sinh khả năng sẽ còn cười thầm nó khinh cuồng, nhưng mà, trải qua đêm qua trận kia kinh thiên động địa đại chiến, Lý Tuần giờ phút này nói cái gì lời nói, đều có thể bịt kín tầng đường hoàng khí độ, trích địa hữu thanh, trong lúc vô hình liền quan lại toàn trường, khiến người thần vì đó đoạt.

Nhan Thủy Nguyệt hiển nhiên là nhìn qua tối hôm qua kịch chiến, trông thấy hãn lúc, ngôn ngữ tay chân so trước đó bất cứ lúc nào đều muốn cứng ngắt, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, cuối cùng, nhưng lại ngăn không được lòng hiếu kỳ, vụng trộm dò xét trở về.

So sánh dưới, Thủy Kính tiên sinh vẫn là kia dịu dàng bình thường khí độ, thong dong hướng hai người vẫn an về sau, mới cười nói: "Kia thật là xuất trò hay, Bách Quỷ đạo hữu không lên tiếng thì thôi, một tiếng hét lên làm kinh người. . . Chỉ là từ đó đằng sau, nhân sự nhiều rồi!" Lúc này Lý Tuần không thể không thừa nhận, Yêu Phượng đối Thủy Kính tiên sinh "Khéo đưa đẩy xu thế tránh" lời bình, chân chính đánh vào ý tưởng bên trên.

Đối lưỡng cái cơ hồ phá hủy Bắc Tề sơn một phần mười linh mạch thủ phạm, tương lai chắc chắn đại ma đầu, người này lại vẫn có thể lấy lễ để tiếp đón, cười cười nói nói, thậm chí mật mờ biểu thị "Quan tâm" .

Chỉ một điểm này, liền cùng hẳn thấy qua tất cả tông chủ nhân vật, đều khác nhau rất lớn.

Hắn mỉm cười, thuận Thủy Kính tiên sinh lời nói nói: "Chính như tiên sinh lời nói, nhất thời khí phách, còn không biết sẽ chọc cho ra bao nhiêu phiền phức. Đã như vậy, nơi này ta cũng có chỗ cầu, buổi tối hôm qua quý tông lấy Thủy kính thu thập những cái kia tin tức. . ."

"Buổi tối hôm qua không phải chúng ta một nhà nhìn." Nhan Thủy Nguyệt trộm lờm Thủy Kính tiên sinh một chút, không biết từ chỗ nào tới dừng khí, thấp giọng nói: "Việc này căn bản không gạt được!" Lý Tuần ngoái nhìn quét qua, tiểu cô nương da mặt bạch trong suốt, giọng nói còn tại phát run, thấy thế nào đều không giống như là bản thân ý chí biểu hiện.

Hắn lại liếc mắt Thủy Kính tiên sinh, gặp hẳn vẫn mây trôi nước chảy hình, liền nhếch miệng cười nói: "Ai nói ta muốn dấu diếm? Đã làm được, tề nhân liền có tiếp nhận hậu quả chuẩn bị.

"Ta chỉ là muốn nói, đã quý tông góp nhặt tối hôm qua hình ảnh, sớm tối cũng muốn lộ ra đi, không bằng hiện tại liền cho ta một phần. . . Nhất là một bên khác Yêu Phượng cùng Thiên Chi trận kia, ta cảm thấy rất hứng thú, Thủy Kính tiên sinh ý như thế nào?" Thủy Kính tiên sinh không chút do dự hưởng ứng: "Tề

tông Thủy kính bí pháp, thật có giữ lại, xuất hiện lại hình ảnh chi thuật, đã Bách Quỷ đạo hữu muốn, tuyệt không vấn đề. Chẳng qua là lúc đó nguyên khí chấn động, quấy nhiễu rất nhiều, hình ảnh rất có gián đoạn không được đầy đủ cái, xin hãy tha lỗi.

"Thủy Nguyệt, đi đem đem qua 'Lưu thủy bàn' lấy ra." Nhan Thủy Nguyệt thấp ứng một tiếng, quay người rời đi.

Đội nàng đi được xa, Lý Tuần gật gật đầu, phảng phất nói chuyện phiếm nói ra: "Tiên sinh xác thực sáng khoái, ta chỗ này trước cảm ơn qua. Hắc, từ hôm nay, Bách Quỷ đã thành mục tiêu công kích, là người người kêu đánh nhân vật, nói là giới này công địch cũng không đủ, lúc này, có cái thờ dốc địa phương, liên tương đương là thêm ra một cái mạng đến, tiên sinh cảm thấy có phải thế không?" Thủy Kính tiên sinh mỉm cười nói: "Đạo hữu kia 'Vụ Ẩn hiên', có thể xưng Tiên gia hay cảnh, có động thiên khác, ở trong đó tu hành, làm ít công to, người trong thiên hạ cầu đều cầu không đến, lo gì không có chỗ đặt chân?"

"Tiên sinh cảm thấy ta là thành tiên tài năng sao?" Lý Tuần nhin không được cười lên: "Như thay cái một lòng chứng đạo, được Vụ Ẩn hiên, đã sớm một đầu ngã vào đi, kéo đều kéo không ra, nào giống ta trần lo oanh tâm, bên ngoài bên ba gặp nạn?"

"Huống hồ thổ khôn còn có ba hang, giống ta như vậy việc ác bất tận đại ma đầu, làm sao đều muốn lưu thêm đầu đường lui mới là." Nói, hần chuyện lại là nhất chuyển, ánh mắt cũng dần dần băng hàn: "Thường nghe người ta lời, thân thường không tại mà thiên hạ thường tại, là vì thiên lý, kỳ thật ta lại cảm thấy, thân thường tại, thiên hạ tất thường tại, còn lại những cái kia si nhân vọng ngữ, rất không cần phải để ý tới, tiên sinh nghĩ sao?" Thủy Kính tiên sinh thần sắc bất động, lạnh nhạt đáp: "Lấy thân tồn, chứng thiên địa chỗ tồn, chính là do mình đến kia, do gần đến xa đại đạo. Tệ tông từ trước đến nay coi trọng tâm chiếu vạn vật, nhược tâm không còn, vạn vật tồn chi hay không, còn có cái gì ý nghĩa? Đạo hữu lời nói, thành là chí lý." Lý Tuần nghe vậy, tiểu dung liền khắc sâu rất nhiều, hần khom người, rất là lễ phép nói: "Ta biết quý tông nhất quán xử thế chi đạo,

đối tiên sinh cũng là có lòng tin. Chỉ là việc quan hệ sinh tử, có mấy lời không thể không nói chuyện lại nói, ồn ào chỗ, xin hãy tha lỗi." Thủy Kính cũng hạ thấp người đáp lại nói: "Người tri kỳ chỗ nhưng, mà không biết giá trị, thí dụ như nhân chi làm thiện, mà không biết dùng cái gì làm thiện, thiện không lâu rồi.

"Đạo hữu lời nói, cũng là bản nhân chỗ lo, hôm nay còn muốn nói cảm tạ bạn, bả những cái kia lẽ thói cũ khuôn sáo cũ cho đánh sống, dù sao, tuân theo luật pháp cùng vì bản thân liên quan chỗ, cũng không phải mỗi cái đệ tử đều có thể nhìn thấy!" Vờ vọt túm cái này một nhóm lớn, Nhan Thủy Nguyệt rất cục cầm một cái lớn chừng bàn tay mâm tròn chạy vội tới, trước mực bày ra trường bối, được cho phép, mới nơm nớp lo sợ hai tay đưa ra.

Lý Tuần cười mím tiếp nhận, cũng không coi, trực tiếp thu nhập trong tay áo, không nói thêm lời nào, hướng Thủy Kính tiên sinh chấp tay một cái, liền quay người rời đi.

Thân hình chưa lên, chợt nghe Thủy Kính tiên sinh mím cười nói nói: "Đêm qua qua đi, Bắc Tề sơn mạch linh mạch bị hao tổn quá nặng, nhất là tây nam phương hướng, sợ rằng lại trải qua không dậy nổi lần thứ hai phá hư. Hai vị đạo hữu hai ngày này nếu có cái gì phiền phức, tốt nhất đường vòng rời xa, ở đây đa tạ." Lý Tuần một chút suy nghĩ, hồi mặt cười cười, cũng không nói chuyện, cùng Thủy Điệp Lan phi thân mà đi, đảo mắt không thấy bóng dáng.

Cho đến lúc này, Nhan Thủy Nguyệt mới có thể bình thường hô hấp, lại không tự giác le le chiếc lưỡi thơm tho, nói khê: "Gia hỏa này thật sự là càng ngày càng bá đạo. . . Thế nhưng là sư bá, đưa cho hãn Lưu thủy bàn thì cũng thôi đi, vì cái gì còn muốn nhắc nhở, ách, sự kiện kia? Chúng ta đây là phí sức không có kết quả tốt đâu." Thủy Kính tiên sinh một mực nhìn lấy hai người đi xa phương hướng, mới nổi lên ánh nắng cũng không thể ngăn cản hãn ánh mắt. Nghe vậy cười nói: "Thế nào, giữa các người giao tình, lại vẫn bù không được ta cái này hai mặt duyên phận? Kỳ thật tin tức này, người nói ra đến mới tính thiên kinh địa nghĩa."

"Ta cùng hẳn có thể có cái gì giao tình!" Nhan Thủy Nguyệt nói, lại quay đầu đi chỗ khác.

Thủy Kính tiên sinh ngoái nhìn nhìn nàng, tiếp theo lắc đầu thở dài: "Lòng có thân sơ, không quan hệ chính tà. Thủy Kính chi thuật, chiếu rọi vạn vật, như thân sơ hữu biệt, chỉ là trắc được cùng trắc không chiếm được chênh lệch; còn nếu là tự mang tiêu xích, thiện phân tà chính, đó chính là đúng và sai vấn đề. Người là ta tông tương lai hi vọng chỗ gửi, há có thể mê thất tại đây." Nhan Thủy Nguyệt bị lời này sợ nhảy lên, bần bịu cúi đầu nhận lầm. Cuối cùng lại bĩu môi nói: "Sư bá, có thể hay không đừng có dùng lớn như vậy mũ giữ lại, cái gì hi vọng chỗ gửi, ta mặt trên còn có hơn mười vị sư huynh sư tỷ đâu."

"Lịch đại Thủy Kính tiên sinh, cái nào phân quá dài ấu tôn ti, chỉ có duyên, có năng giả đương chi. Người có thể lên thể Thiên Tâm, bật thốt lên xuất năm nay "Thủy kính kệ ngữ", không phải có đại duyên phận, đại năng nhện không thể, việc đã đến nước này, không cần nhiều lời." Thủy Kính tiên sinh khẩu khí y nguyên bình thản mềm mại, Nhan Thủy Nguyệt lại thu hết trước đó nhảy thoát tình nghịch, nghiêm nghị xác nhận.

Thủy Kính tiên sinh á một tiếng, chấp tay hướng đi Thủy Kính động thiên.

Nhan Thủy Nguyệt ngoan ngoãn cùng ở phía sau, đi vài bước, rốt cục nhện không được, đỉnh lấy chướng mắt kim quang, nhìn về phía yếu vô nhân tích Đông Nam bầu trời.

Đem Nhan Thủy Nguyệt tầm mắt kéo dài vạn lần, sở cập chi địa, chính là Thông Huyền Giới lớn nhất rừng rậm — Đông Nam biển rừng.

Cái này lâu dài vân già vụ nhiều to lớn rừng rậm, từ trước đến nay lấy phong phú dược liệu, linh mạch, chim quý thú lạ nổi danh trên đời.

Nhưng mà hôm nay, hấp dẫn hơn vạn tu sĩ giá lâm tìm kiếm đạo lý, đã biến thành giá trị ở xa dược liệu dị thú phía trên tài phú khổng lồ — Huyền hải U Minh thành!

Thủy kính trên đại hội, do Thủy Kính Tông Ngọc Lam đạo nhân chính miệng giảng thuật nàng tại Tây Liên bức hiếp hạ, tại Đông Nam biển rừng cùng với cực nam Lạc Hồn hải bên trên, làm ra liên quan tới Huyền hải U Minh thành đủ loại suy đoán, đồng thời sơ bộ đạt được "Môn ở trên biển, chìa ở trong rừng" kết luận.

Nói cách khác, Huyền hải U Minh thành lối vào coi là tại Lạc Hồn hải phụ cận, mà có thể tiến vào mấu chốt, nhưng là tại Đông Nam biển rừng bên trong.

Bởi vậy, đến hàng vạn mà tính tu sĩ điên cuồng đầu nhập cái này to lớn vô biên biển rừng, giống như là một thanh cục đá ném bỏ vào biển cả, chỉ bất quá tóe lên mấy đóa bọt nước.

Nhưng mà bọn hãn nhiệt tình không giảm, cơ hồ là từng tắc từng tắc tìm kiếm, điều tra, ý đồ phát hiện bất luận cái gì liên quan tới Huyền hải U Minh thành, Vụ Ân hiên hay là Khúc Kính Thông U dấu vết để lại.

So sánh dưới, năm ngoái bởi vì Vụ Ân hiên mà đưa tới chư tông loạn chiến, bởi vì tin tức đối lập phong bế, cấp độ có lẽ cao hơn, có thể luận cục diện náo nhiệt cùng hỗn loạn, thực là xa xa trở mắt nhìn theo.

Đương Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan đến nơi đây lúc, nhìn thấy chính là này tấm cảnh tượng.

"Ngọc Lam kia xấu đạo cô, muốn để ta gặp, ta sống lột da của nàng!" Thủy Điệp Lan nghiêng răng nghiêng lợi, bởi vì tổn thương mà tái nhợt không chịu nổi khuôn mặt nổi lên một tầng màu xanh nhạt, để người ta biết, nàng tuyệt không chỉ là trên miệng nói một chút mà thôi.

"Được rồi, Ngọc Lam nói, còn không phải liền là Thủy kính nói? Xem ở hãn làm lấy lòng phần bên trên, lúc này liền tha bọn hãn đi." Lý Tuần thuận miệng làm cái hòa sự lão, trở vừa cười nói: "Đông Nam biển rừng đã như thế, Lạc Hồn hải thượng còn không biết là cái gì cục diện, so sánh Lệ Đấu Lượng, chúng ta cái này làm địa chủ hãn là may mắn."

"Địa chủ? Địa chủ? Địa chủ cái đầu! Uy, hiên bên trong có cái gì cảnh tượng hoành tráng đồ chơi, đem bọn hăn cho hết oanh ra ngoài, ta là tới dưỡng thương a, bên tai mỗi ngày nghe bọn hăn ồn ào, phiền đều phiền chết!"

"Người tại hiên bên trong, tự thành thiên địa, mười mấy cái trang viên tùy người chọn tuyển, người nào có thể ồn ào đến người?"

"Lời này chờ người vứt bỏ đằng sau mấy cái kia cái đuôi rồi nói sau." Thủy Diệp Lan tức giận giận một tiếng, trở lại nhin không được ho khan.

Thủy Diệp Lan thương thế trên người, kinh đánh với Thanh Loan một trận về sau, là càng ngày càng nghiêm trọng.

Nàng xác thực hăn là cảm tạ Thủy Kính tiên sinh, nếu không phải Thủy kính ám chỉ có người muốn gây bất lợi cho bọn họ, khiến cho bọn hăn có chỗ đề phòng, bất ngờ không đề phòng, Thủy Diệp Lan thương thế sẽ chỉ càng thêm hồng bết.

Lý Tuần tự nhiên minh bạch nàng hôm nay tình trạng cơ thể.

Hăn nói nhỏ thanh "Như người mong muốn", liền đưa tay lôi kéo Thủy Diệp Lan cánh tay, dọc theo dưới chân uốn lượn dòng sông, đi ra vài chục bước, bỗng nhiên cong người phi nước đại.

Đúng vào lúc này, trong rừng có ba năm danh tu sĩ vôi vàng tung vọt mà đến, hai lần giao nhau mà qua, khoảng cách quá gần, dẫn phát đối phương có chút bạo động.

Khí cơ phân loạn ở giữa, Lý Tuần hai người đột ngột thi thổ độn, đã đi xa trăm dặm có hơn.

Hai người vừa mới rời đi, độn địa chỗ liền có bóng người thoáng hiện, nhưng cuối cùng vẫn là chậm một bước.

Lạnh hắc âm thanh bên trong, hăn một cước đạp lên mặt đất, buồn bực tiếng

nổ bên trong, chung quanh cây cối rì rào phát run, lá rụng liên tục.

"Hắc hắc, Chu Câu Tông! Chính là không biết, bọn hã là hướng về phía người đi, vẫn là đối ta tới." Lúc này Lý Tuần hai người, đã mượn khe hở, đạt được mở ra cấm chế cơ hội, lách mình tiến vào Vụ Ân hiên trung tâm vị trí.

Dựa vào Phân Quang kính trợ giúp, vạn dặm biên rừng đều ở trước mắt, mấy cái kia treo giày quỷ tự nhiên cũng không tránh thoát.

Nhìn đối phương mờ mịt thất thố bộ dáng, Thủy Điệp Lan cũng quên thương thế của mình, cất tiếng cười to, tiếp lấy lại thúc Lý Tuần nói: "Nghĩ cách, cho bọn hã một chút nhan sắc nhìn xem." Lý Tuần mới ứng tiếng, liền thấy đối phương một tiếng hô lên, năm sáu người ảnh đồng thời phi thiên luồn lên, đảo mắt không thấy tung tích.

Đối phương hiển nhiên cũng là nghĩ đến vị trí bất lợi cục diện, quyết định thật nhanh, nhượng bộ lui binh. Loại tình huống này, chính là Lý Tuần cấm pháp tinh thực, cũng rất khó lại làm ra động tác.

Thủy Điệp Lan một cách lạ kỳ không có oán trách, chỉ là cười lạnh một tiếng: "Cái này hã là Điêu Tử Phong chủ ý, ăn nhiều dịch độc, thực đây mình ý nghĩ xấu, tiện nghi hã!"

"Điêu Tử Phong? Dịch Quỷ Câu?" Lý Tuần đối với người này cũng rất cảm thấy hứng thú.

Thủy Điệp Lan hừ một tiếng, không muốn lại nói, chỉ đảo mắt tứ phương, trở lại ngạc nhiên nói: "Người kia tiểu tỳ cùng đồ đệ làm sao không thấy?" Lý Tuần cũng không thêm để ý, chỉ nói: "Mười mấy cái thôn trang lâm viên đều có thể ở lại, cũng chưa chắc nhất định phải ở chỗ này."

"Thật sao?" Thủy Điệp Lan hơi co lại mũi thở, triển khai năng nhạy cảm khứu giác, đảo mắt liền xác nhận phương vị, tiếp theo hơi sẵn giọng: "Rõ ràng ngay tại trong vườn này, chủ tử trở về, cũng không tới nghênh đón một chút."

Nói, nàng quyết định phương hướng, đi đầu tiến lên, dường như đi tìm phiến toái bộ đáng.

Lý Tuần nhún nhún vai, thoải mái mà theo ở phía sau. Từ khi tiến vào Vụ Ẩn hiên về sau, hẳn liền toàn bộ trầm tĩnh lại, chỉ cảm thấy khắp nơi đều có thể nằm xuống, đánh một giấc, toàn thân trên dưới, càng là không một chỗ không được tự nhiên, cực kỳ thoải mái.

Ngay tại loại cảm giác kỳ diệu này bên trong, hẳn theo Thủy Điệp Lan phòng ngoài qua cầu, dạo bước trong vườn.

Tại đi qua một đoạn cầu cửu khúc về sau, Thủy Điệp Lan đi vào một tòa tinh xảo phòng nhỏ trước, đẩy cửa ra, ánh mắt xuyên qua đi, nàng rõ ràng ngơ ngác một chút, sau đó sách thanh tán thưởng: "Đây chính là Âm Dương Tông sư đồ thụ nghiệp biện pháp sao?" Đang khi nói chuyện, Lý Tuần cũng đến trước cửa, vượt qua Thủy Điệp Lan đầu vai, đem trong phòng tình hình đều thu vào trong mắt.

Vừa nhìn xuống, cái gì tự tại thoải mái, tất cả đều đã mọc cánh bay ra ngoài, chỉ cảm thấy một cái trọng chùy đổ ập xuống đánh xuống, đánh cho đầu hẳn tê tê, trong lúc nhất thời lên tiếng không được.

Sắp tới hoàng hôn, trong phòng tia sáng lờ mờ, chỉ là, trên giường da thịt tuyết trắng tương phản, quang hoa lưu động, toàn bộ phòng đều tựa hồ sáng rỡ.

Chỉ thấy Âm Tán Nhân đạo bào tán loạn, vạt áo rộng mở, lộ ra mảng lớn tuyết trắng to lớn cơ ngực, nghe được tiếng người, nàng lấy tay khuỷu tay chi giường, bên lên nửa người, đôi mắt đẹp ngóng nhìn tới.

Thấy là Lý Tuần hai người, Âm Tán Nhân tươi sáng cười nói: "A, các người đến thật nhanh!" Trong tiếng cười, lại trộn lẫn lấy một tiếng trầm thấp tinh tế rên rỉ, ngay tại Âm Tán Nhân dưới thân, một cái mềm mại linh lung thân thể có chút cuộn lại lên, đem đầu mặt vùi sâu vào Âm Tán Nhân trong ngực.

Nhưng nhìn dáng người, không phải Anh Ninh, là ai đến?

Tiểu cô nương thân dưới mặc một kiện như cánh ve trong suốt lộng lẫy lơng tơ quần, lúc này đã bị đổ mồ hôi thấm thấu, kề sát trên chân, lộ ra hơi cung môn tuyến, thân trên càng là chỉ lấy một kiện cùng màu cái yếm, còn bị giật xuống một nửa, vai tuyết lưng, nửa phần đều không che giấu được.

Hiển nhiên tiểu ny tử thần trí coi như thanh tỉnh, liếc thấy hai người xông tới, e lệ phía dưới, bản năng phải có điều che lấp, lại không biết dạng này ngược lại càng là câu người nhỡ cầu.

Lý Tuần bản năng nhìn qua hai lần, ngay sau đó chính là ngực đau xót, coi là bị Thủy Điệp Lan phản khuỷu tay đánh một chút, không khỏi có chút lúng túng, sắc mặt thì cấp tốc chìm xuống dưới.

"Âm Trọng Hoa, người làm cái quỷ gì?"

"Chỉ là làm người đi, nào có giở trò quỷ?" Âm Tấn Nhân đồng thời không có thu liễm ý tứ, ngược lại cúi người đi, tại Anh Ninh trơn bóng trên trán nhẹ nhàng hôn một cái.

Tại thiếu nữ mang theo tiếng khóc nức nở trong tiếng hô, cười mỉm mà nói: "Yên tâm, tiểu cô nương này nguyên hồng ta vẫn thay người giữ lại, đợi nàng tu vi đủ rồi, tự nhiên sẽ cho người đưa đến bên miệng. Có phải hay không. . . Tiểu ny tử?" Nàng chuyển lại trên chộc Anh Ninh, tiểu cô nương làm sao ngăn cản, nhất là vào lúc này, nàng đã thấy rõ Lý Tuần khuôn mặt, kinh sợ run lên sau một lúc lâu, trên mặt vừa thẹn vừa xấu hổ, doanh doanh muốn nước mắt, có chút tự khổ.

Đối nó tâm cảnh biến hóa, Lý Tuần hiểu rõ tại tâm, không qua lúc này, hẳn bây giờ không có thời gian đi trấn an đứa nhỏ này, chỉ đối Thủy Điệp Lan đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Thủy Điệp Lan bữu môi, sử cái thủ pháp, đem Anh Ninh chế ngắt đi.

Âm Tán Nhân mỉm cười lắc đầu, tựa hồ vẫn có chút lưu luyến không rời, ngón tay tại thiếu nữ trần trụi vai trên cánh tay chầm chậm sát qua.

Cũng không biết nàng sử cái gì thủ pháp, những nơi đi qua, da thịt tuyết trắng liền bị thoa lên một tầng phấn hồng quang trạch, thiếu nữ mềm mại thân thể cũng run nhẹ, hiển nhiên cho dù là tại trong hôn mê, cũng cảm thấy mãnh liệt kích thích.

Lý Tuần đâm nàng một chút, ánh mắt lại nhìn không được tại thiếu nữ trên thân lại làm dừng lại, không thể không thừa nhận, Âm Tán Nhân điều giáo thủ đoạn quả thực lợi hại, nhìn cái này ngây ngô bên trong đã lộ xinh đẹp đáng người, cùng Liên Hà sơn thượng cái kia ngây thơ thiếu nữ, khác lớn biết bao a?

Thủy Điệp Lan lại là một tiếng hừ nhẹ, Lý Tuần nghe tiếng cười cười, đối Âm Tán Nhân nói: "Đứng dậy, cái này thành cái gì thể thống . . . chờ một chút!" Nhìn xem Âm Tán Nhân cùng ngày thường không hai, nhưng dù sao có chút khác hương vị thái độ, Lý Tuần bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, định nhất định, mới cau mày nói: "Tân Uyển Như liên lạc với ngươi rồi?" Âm Tán Nhân rút cục con mắt nhìn hẳn, trên tay y nguyên không ngừng, chỉ bên môi hơi cung, lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt: "Liền tại một ngày trước, nói là Trọng Vũ sự tình đi." Lý Tuần nhìn nàng rất lâu, thâm nghĩ, nhưng là Bắc Cực băng nguyên phía trên, cái này mỹ lệ nữ quan, bao hàm khuất nhục, quỳ xuống cầu tình bộ dáng.

Giờ phút này, tràng cảnh kia giờ phút này chỉ lưu cho hẳn mơ hồ bối rối, cuối cùng hẳn chỉ có thể gật gật đầu, đạo câu: "Bớt đau buồn đi." Âm Tán Nhân tư thái y nguyên bình tĩnh, có lẽ, nàng đã lợi dụng thời gian một ngày, điều chỉnh tâm tình; đương nhiên, cũng có khả năng, nàng cái gì đều nghĩ thoáng, chính là chính mình thân muội tử cũng không khác nhau chút nào.

Lý Tuần hơi làm trầm ngâm, đột nhiên vươn tay, mò về Âm Tán Nhân trán.

Âm Tán Nhân rõ ràng có chút không muốn, nhưng mà thân thể chỉ là hơi ngửa ra sau, liền triệt để cứng đờ, Lý Tuần ngón tay nhẹ nhàng linh hoạt dán

vào.

Đi theo song phương bên ngoài cơ thể đều là trắng xám khí mang lóe lên, "Xoẹt xoẹt" lay động bên trong, khí cơ giao tiếp, Âm Tán Nhân hừ nhẹ một tiếng, thân thể lại chống đỡ không nổi, ngã oặt tại Anh Ninh trên thân.

Thủy Điệp Lan kinh ngạc nhìn qua, Lý Tuần chỉ đối nàng gật đầu ra hiệu, chợt hơi nhắm hai con ngươi, lại cùng Bắc Cực băng nguyên thượng, triển khai sừ hồn chi thuật, xem tận Âm Tán Nhân ký ức.

Thấp mảnh tiếng rên rỉ dần dần lên, đối Âm Tán Nhân tới nói, loại này không phải chủ động ký ức đảo lưu, không thể nghi ngờ là thế gian đáng sợ nhất hình phạt, chỉ mấy tức, trên thân liền thấm xuất một tầng mỏng mồ hôi, cơ thể càng là run nhè nhẹ, khó mà ức chế.

Lại đi đạo này, Lý Tuần lại không giống ngày đó như vậy khoái cảm như nước thủy triều, giờ phút này, hẩn tâm cảnh như băng như tuyết, lẳng lẳng quay lại, chính lý đến từ Âm Tán Nhân ký ức loạn lưu.

Theo khi còn bé tập nghệ, lần thứ nhất giết người đến thanh danh dần dần lên, ban đầu chịu ngăn trở, lại đến thống ngự tông môn, tung hoành thiên hạ. . . Lý Tuần chưa từng có lấy dạng này rõ ràng thị giác đến quan sát một vị tuyệt đỉnh tông sư nhân sinh.

Cùng lần trước cười ngựa xem hoa khác biệt, lần này, Lý Tuần là lấy tinh táo chí hồ lãnh khốc thái độ, trực phân trực hào địa" đọc qua" cùng "Trải nghiệm", tại tâm cảnh có biến hóa nghiêng trời lệch đất đằng sau, lại nhìn cái này "Lịch trình cuộc sống", rất nhiều nơi đều có thể cùng tự thân tương ấn chứng, thỉnh thoảng thậm chí lấy tâm thay vào, đến cũng có khác một phen tư vị.

Âm Tán Nhân trần trọc rên rỉ, lại vô luận như thế nào đều trốn không thoát trên trán đặt nhẹ ngón tay, nửa nén hương thời gian về sau, đã là mồ hôi ướt áo dày, hết lần này tới lần khác trên thân lạnh buốt, trên mặt càng không có nửa phần huyết sắc.

Một bên, Thủy Điệp Lan lúc đầu sau khi kinh ngạc, liền có nhiều hứng thú đứng ngoài quan sát, ánh mắt tại Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân trên mặt qua lại đi động, nhưng là cái gì cũng nhìn không ra.

Âm Tán Nhân "Cực hình" kéo dài đến hơn nửa canh giờ, mới có một kết thúc, mà lúc này, nàng đã triệt để hư thoát, liền ánh mắt đều không mở ra được.

Lý Tuần than khẽ một hơi, dời ngón tay, thấy Âm Tán Nhân bộ dáng như vậy, hẳn ngoắc ngoắc khoe miệng, đưa tay tại nó trên mặt vỗ nhẹ hai lần.

Không cần nhiều lời, Âm Tán Nhân liền biết, Lý Tuần như vậy thủ đoạn, ngoại trừ muốn xác minh bí ẩn bên ngoài, chỉ sợ cũng có đối nàng tùy ý làm điều xằng bậy trừng trị.

Nàng thấp thỏm một cái, rủ xuống tầm mắt, ngoại giới tiếng vang như tơ hư miếu, giống bên tai bên trong nhét một đoàn thật dày vải vóc, cuối cùng miếu không thể nghe thấy.

"Sách, nguyên lai người vẫn là đang hoài nghi a." Thủy Điệp Lan đối với hẳn mục đích thấy rõ, không khỏi cười thầm chính mình phí công lo lắng một trận.

Lý Tuần hăng giọng đáp lại: "Kiêm thính tắc minh, thiên tín tắc ám, dùng tại nơi này, cũng không có gì sai lầm." Thủy Điệp Lan lờm hẳn một cái, tiếp theo cảm thấy hứng thú mà hỏi thăm: "Kết quả làm sao?"

"Cơ Nhi kia đoạn. . . Không có."

"Không có!" Thủy Điệp Lan trong mắt hàn quang lập lòe: "Tần Uyển Như đang nói láo?" Lý Tuần nhẹ nhàng lắc đầu, lại không biết là phủ nhận vẫn là hoang mang: "Ta xem hôm qua Tần Uyển Như gửi tới tin tức, bên trong đem tình huống lúc đó kỹ càng nói tới, đồng thời vô nguy sức, cũng không có thông cung ý tứ, chỉ là tại Cơ Nhi một chuyện bên trên, tìm từ mơ hồ. . . Tương ứng, Âm Trọng Hoa tại việc này ký ức bên trên, nhất là nàng tẩu hỏa nhập ma đằng sau mảng lớn ký ức, đều hỗn loạn không chịu nổi, thậm chí có mảng lớn trống

không, thẳng đến phản tông đằng sau, mới ngày càng chuyển biến tốt đẹp, về phần Cơ Nhi một chuyện mạch lạc, từ đó về sau, đã lại không mánh khoe."

"Dạng này a." Tẩu hỏa nhập ma nguy hại, Thủy Điệp Lan tự nhiên rõ ràng, cũng không dám nhẹ kết luận, chỉ là nghi nói: "Làm sao lại trùng hợp như vậy? Hết lần này tới lần khác cũng chỉ có đoạn này không có, bên trong là không phải có âm mưu gì a!"

"Âm mưu? Nếu là âm mưu, cũng chỉ bất quá là Tần Uyển Như đang hát kịch một vai, Âm Trọng Hoa tại ta trong khống chế, còn sợ nàng đồ đệ lật ra cái gì sóng lớn đến?" Lý Tuần trong miệng nói đến hào khí, trong lòng nhưng cũng ngầm làm quyết định, tìm một cơ hội, để Âm Tán Nhân sư đồ "Đối chất", khi đó, bí mật gì đều có thể cho móc ra.

Dưới mắt, hẳn chỉ có thể trước đem việc này để ở một bên, cười nói: "Vấn đề này ta đến xử lý liền tốt, người ở chỗ này hảo hảo điều dưỡng, bên ngoài những tán tu kia không có thành tựu, do ta đuổi cũng được." Thủy Điệp Lan lười nhác dạ, tiếp thu Lý Tuần khó được quan tâm.

Bất quá, rất nhanh ánh mắt của nàng liền dừng ở hôn mê Anh Ninh trên thân: "A, đúng, người tốt nhất trước làm rõ ràng một điểm, người đến tột cùng là muốn dạy đồ đệ đâu, vẫn là dưỡng một cái ấm chân nha đầu, sớm hạ quyết tâm, miễn cho cuối cùng dở dở ương ương, thành trò cười!" Lờm Lý Tuần một chút, nàng cười lạnh đi ra ngoài phòng, mấy cái lắc mình liền không thấy bóng dáng, lưu lại Lý Tuần nhìn xem trên giường hai vị ngọc thể đang nằm mỹ nhân nhi, cười khở im lặng.

Trong nháy mắt, Lý Tuần tại Vụ Ẩn hiên đã dừng lại bảy tám ngày, Chu Câu Tông sát thủ sẽ không có gì động tác, chỉ là Đông Nam biển rừng bên trong, hơn vạn tu sĩ cũng đã lâm vào không thể tự kèm chế vũng lầy.

Mặc dù hơn vạn nhân mã rơi vào trong rừng, không qua chỉ là giọt nước trong biển cả, nhưng cũng đỡ không được bọn hãn đào sơn đào sông thức cuồng

nhiệt.

Chẳng những Đông Nam biển rừng chim quý thú lạ gặp tai vạ, tiên thảo diệu dược cũng khó thoát kiếp số, mấy ngày ở giữa, sinh linh tử thương vô số kể, so với Bắc Tề sơn, thực cũng không kém bao nhiêu.

Lý Tuần cũng không có nhàn rỗi, cả ngày thông qua Phân Quang kính dò xét các tu sĩ "Tiến độ", cái khác hẳn mặc kệ, nhưng chỉ cần có tu sĩ vô tình hay cố ý đụng tìm được Vụ Ẩn hiên phong cấm dấu vết để lại, tỳ như "Thập tam tiên thiên Hỏa khiếu huyết" loại hình, hẳn liền sẽ lập hạ sát thủ.

Mấy ngày kế tiếp, hẳn đã giải quyết bảy tám cái sở trường về cấm pháp tu sĩ.

Chỉ là, tương đối trên vạn người cơ số, những người này vô thanh vô tức biến mất, không qua thoảng qua kích thích một chút gợn sóng, rất nhanh liền lại không phản ứng.

"Nếu có thời gian, có lẽ nên thiết kế vài cái tin tức giả, phá rối cục diện." Lý Tuần vừa đi đường, một bên suy tư đối sách.

Hắn buổi tối hôm qua đánh giết một tên tu vi không tầm thường cao thủ về sau, nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm vừa đứng lên, liền lại đến Vụ Ẩn hiên trung tâm đi xem Phân Quang kính.

Nhưng mà, khoảng cách tiểu hiên còn có mấy chục thước khoảng cách, hẳn lại nhìn thấy hiên bên trong có bóng người lắc lư, kia mảnh khảnh thân thể..."Anh Ninh?" Lý Tuần mới muốn mở miệng chào hỏi, nhưng trong lòng khẽ nhúc nhích, khép lại miệng, vô thanh vô tức đi tới.

Anh Ninh hiển nhiên không có phát giác có người sau lưng tiếp cận, nàng chỉ là ngồi tại hiên bên trong ụ đá bên trên, cánh tay gác ở trên bàn, nâng cái má, lẳng lặng mà nhìn xem Phân Quang kính thượng lưu qua hình tượng.

Bởi vì công người, Lý Tuần không nhìn thấy nét mặt của nàng, lại cảm thấy

mơ hồ lãnh tịch cùng cô độc.

Cô bé này đang lấy có thể nhìn tốc độ tinh thần sa sút xuống dưới, Lý Tuần thậm chí đã không nhớ rõ lắm, trên Liên Hà sơn cái kia ngọc tuyết đáng yêu, sung doanh sinh cơ cùng sức sống thiếu nữ bộ dáng.

Khẽ thở dài một cái, hần cất bước đi vào hiên bên trong.

Trước bàn đá nữ hài nhi bị hần cả kính nhảy lên, quay đầu nhìn tới.

Thấy đi vào là hần, nữ hài nhi gương mặt xinh đẹp đầu tiên là đỏ bừng, lập tức lại chuyển thành tuyết trắng, thân thể cũng có chút phát run, hiển nhiên là sợ đến cực điểm.

Lý Tuần lẳng lẳng xem nàng, hiên bên trong trầm mặc nửa ngày, nữ hài nhi mới nhớ lại, chính mình hần là hành lễ vấn an. Trong miệng nàng lúng túng nửa ngày, mới thấp giọng nói: "Sư, sư..."

"Gọi cái sư phụ, có khó như vậy sao?" Lý Tuần nhàn nhạt một câu đằng sau, đem ánh mắt dời, không còn cho nữ hài nhi tăng thêm áp lực.

Hần nhìn xem Phân Quang kính thượng hình tượng, đột nhiên nhớ đến một chuyện: "Ta giống như không có dạy cho người mở ra Phân Quang kính pháp môn a?" Anh Ninh thân thể lại là run lên, cuống quýt giải thích nói: "Là Âm tiên bối dạy cho ta, ta chỉ là..."

"Là, lúc trước người liền đối cấm pháp cảm thấy hứng thú, bái ta làm thầy, nguyên cũng là vì học cái này, đúng hay không?" Lý Tuần thanh âm hòa hoãn, tựa như chuyện phiếm đồng dạng. Dừng một chút, thấy Anh Ninh không có trả lời, hần lại nói: "Người học cái này mở ra pháp môn, bỏ ra bao lâu thời gian?" Anh Ninh không thể lại trầm mặc xuống dưới, nghĩ nghĩ, nhút nhát nói: "Có hơn nửa canh giờ."

"Quá dài á!" Lý Tuần lại thở dài, nghênh tiếp nữ hài nhi ánh mắt nghi hoặc,

bình tĩnh nói: "Ở trên núi, ta cố kỵ rất nhiều, dưới mắt nhưng cũng không cần lừa gạt nữa.

"Nói thật, người tại cấm pháp thiên tư tương đương phổ thông, coi như ta dụng tâm đi giáo, người cũng không có khả năng tại lĩnh vực này thượng trở nên nổi bật." Nữ hài nhi ánh mắt có chút ảm đạm, thế nhưng không có cái gì khiếp sợ biểu hiện. Dù sao, nàng đã rơi vào càn thực tế nghiêm khắc bên trong, so sánh phía dưới, đã từng mộng tưởng đây tính toán là cái gì đâu?

Lý Tuần hơi cau mày, thanh âm cũng càng ngày càng nhu hòa: "Người mặc dù không có cấm pháp thượng thiên phú, nhưng lại là thiên chân vạn xác 'Nguyên thai đạo thể', về việc tu hành thiên sinh so người khác cao hơn xuất một đầu, trên thực tế, có người cái này đệ tử, ta cũng là rất cao hứng." Anh Ninh mím môi lại, không làm bất kỳ đáp lại nào. Có thể trên mặt nàng thần sắc, cũng đã đem tâm tình tất cả đều nghiêng đổ ra đến, kia tuyệt không phải vui vẻ biểu thị.

Lý Tuần cảm thấy đau đầu, cho dù hãn tâm thái xa so với bất cứ lúc nào đều tới thông dong khí quyển, thế nhưng là tại "Sư phụ" lĩnh vực này, hãn vẫn thiếu kinh nghiệm cùng năng lực.

Hãn có thể loáng thoáng mà nắm chặt ở nữ hài nhi tâm thái, nhưng là muốn nhắm vào nó làm ra hữu hiệu đối sách, lại vượt ra khỏi phạm vi năng lực của hãn.

Suy nghĩ một chút, quả nhiên vẫn là Âm Tán Nhân càng thích hợp điều giáo cô bé này — ngoại trừ kia gặp quý truyền nghề phương thức!

Khoát khoát tay, hãn để nữ hài nhi lui ra ngoài. Anh Ninh không nói một lời, cúi đầu rời đi.

Đang lúc nàng một chân đã bước ra hiên ngoài, Lý Tuần bỗng mở miệng: "Người mở ra Phân Quang kính, muốn nhìn thứ gì đâu?" Ngẩn ngùi lặng im đằng sau, Anh Ninh hồi đáp: "Hiếu kì! Âm tiên bối nói, từ nơi này có thể nhìn thấy Đông Nam biển rừng mỗi một góc... Mặt khác, ta muốn thấy nhìn, có thể

hay không từ nơi này tìm tới hại chết cha mẹ hung thủ." Câu nói sau cùng, cuối cùng có rõ ràng tâm tình chấp chừa.

Lý Tuần hơi làm trầm ngâm, liền vừa cười nói: "Người như cố gắng tu hành, trong vòng hai mươi năm, liền có thể chính tay đâm cừu nhân, về điểm này, Minh Tâm Kiếm Tông tốc độ tu luyện, là so không qua Âm Dương Tông.. . Còn Phân Quang kính, về sau người nếu có thời gian, thường đến xem cũng không sao, dù sao, người là đồ nhi ta, cái này Vụ Ân hiên, thậm chí là Đông Nam biển rùng, ngày sau, không phải cũng là người đến kế thừa sao?" Không biết là trong đó cái nào một câu đã động nữ hài nhi tâm tư, hô hấp của nàng hơi vừa loạn, nhẹ "Ừ" một tiếng, cúi đầu chạy xa.

Lý Tuần nhìn xem thân ảnh của nàng biến mất tại cuối đường mòn, lắc đầu, vừa đưa ánh mắt quay lại đến Phân Quang kính bên trên, liền vừa khổ cười lên.

"Người không phải tại dưỡng thương a, làm sao còn có nhàn chạy đến?" Chính như hăn lúc trước làm như thế, Thủy Điệp Lan giống một cái u linh, lặng lẽ đi vào phía sau hăn, nghe vậy cười nói: "Người mấy ngày nay không phải cũng loay hoay xoay quanh, tại sao lại có thời gian đùa giỡn tiểu cô nương?" Lý Tuần đại thán một tiếng, xoay người lại, lại phi thường khôn khéo tránh khỏi cái đề tài này.

"Người tới được vừa vặn, ta một hồi còn muốn đi tìm người. Buổi tối hôm nay, ta liền muốn đến phía tây đi, nơi này sẽ phải làm phiền người." Mặc dù đối Lý Tuần nói sang chuyện khác bất mãn, Thủy Điệp Lan vẫn là bị dời đi lực chú ý: "Phía tây? Người cái kia tiện nghi sự phụ đến thúc giục a?" Lý Tuần nghe vậy, cười mỉm lấy ra một khối sắc lệnh tấm bảng gỗ, trong tay tung tung: "Hôm qua vừa tới, khó được nàng còn có thể chậm cái này bảy tám ngày, ta cũng không tốt lại trì hoãn. Dạng này, ta giữ Âm Trọng Hoa lại, để nàng chủ trì Vụ Ân hiên cấm pháp, người chỉ cần an tâm dưỡng thương là được." Thủy Điệp Lan đôi mắt sáng nhất chuyển, hỏi: "Muốn dài bao nhiêu thời gian?"

"VẬY NHƯNG NÓI KHÔNG CHÍNH XÁC, U HỒN PHỆ ẢNH TÔNG SỰ TÌNH KHÔNG CHỈ LÀ

nội loạn, còn liên lụy đến Cổ Âm bố trí, sự tình gì đều có thể phát sinh, ta cũng muốn tùy cơ ứng biến."

"Ngô, kéo được lại dài, hai tháng tổng rất dư dả đi."

"Đại khái... A, người có chuyện gì không?" Thủy Điệp Lan lườm hằm một cái, quay lưng đi, thẳng cười mỉm đi mở.

Thẳng đến đi ra hiên ngoại, nàng vừa rồi cất giọng nói: "Nhớ kỹ a, hai tháng, kịp thời trở về, ta bên này còn có chuyện khẩn yếu đâu!"

"Chuyện khẩn yếu?" Lý Tuần nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn là mỉm cười đem ánh mắt chuyển qua Phân Quang kính bên trên, tiếp tục bắt giữ như nước chảy tràn cảnh bên trong, những cái kia tự phát tìm chết xuẩn tài.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Xem Kịch

Chương 05: Xem kịch

Cuối mùa xuân Tây Nam rừng cây, tuyết không phải cái nơi đến tốt đẹp.

Nhất là loại kia mây dày không mưa ban đêm. Đen nhánh sắc trời hạ, muỗi kiến hoành hành, chim minh thú rống liên tiếp, càng có thật nhiều không biết tên hung thú độc trùng ẩn hiện ở giữa, đánh giết con mồi, là đen đêm bồi lên thượng một tầng nồng đậm huyết tinh.

Bất quá, đối với tu luyện có thành tựu tu sĩ mà nói, nơi này mặc dù không thể nói là nhân gian phúc địa, nhưng cũng miễn cưỡng là cái chỗ an thân.

Rừng cây tầm đó, tại cái nào đó khó được so sánh bằng phẳng vùng núi bên trên, một đồng lửa hùng hực dấy lên, có bảy tám người vây hỏa ngồi trên mặt đất, lẳng lặng vượt qua đêm dài đặng đặng.

"Tần nhi? Tần nhi?" Nhẹ nhàng tiếng kêu đánh thức Cố Tần Nhi, nàng dờn ngưng chú lấy ánh lửa ánh mắt, thoáng bên mặt, lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt: "Sư thúc tổ, có chuyện gì sao?"

"Ta là không có chuyện, chỉ là sợ ngươi bị hoa mắt." Tròn mặt Tô Diệu tiên sư cười hắc hắc, hoàn toàn không có nửa phần trưởng bối uy nghiêm: "Hai tròng mắt của ngươi chừng hơn một canh giờ không động tới, coi như tu chính là 'Hồng Liên kiếp', cũng không cần đến lĩnh hội cái này đồng lửa a?" Cố Tần Nhi khẽ gật đầu một cái, xem như hưởng ứng, bả ánh mắt rũ xuống, tiếp lấy lại là không nhúc nhích.

Tô Diệu ở bên cạnh cười khở nhếch nhếch miệng, bất đắc dĩ ánh mắt chuyển hướng Cố Tần Nhi một bên khác, lặng lẽ đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Liên tiếp Cố Tần Nhi tọa hạ, là Thiên Hành Kiện Tông "Tứ quân tử" bên trong, duy nhất nữ tu Mai Khiết.

Nàng tu vi tuy là tinh xảo, lại vì người điệu thấp, tự học đạo đến nay cực ít xuống núi.

Chỉ là Hà Mộ Lan chết sớm, Tùng, Trúc hai vị sư huynh tại Đông Nam biển rừng cũng bị thương nặng, đến nay không càng.

Đệ tử đời ba bên trong, hôm nay ngoại trừ lực lượng mới xuất hiện Cố Tần Nhi bên ngoài, lại chỉ có nàng còn có thể bốc lên đòn dông, lúc này mới theo trưởng bối xuống núi, cũng hảo cùng Cố Tần Nhi làm bạn.

Mai Khiết cực kỳ khéo hiểu lòng người, thấy Tô Diệu bộ dáng, liền biết vị sư thúc này tổ là không muốn Cố Tần Nhi quá mức tự bề, muốn nàng bốc lên câu chuyện tới.

Nàng lo nghĩ, cách Cố Tần Nhi nói: "Sư thúc tổ, có chuyện ta vẫn muốn không rõ, năm nay 'Thủy kính kệ ngữ', là hung hiểm nhất huyết hồng nhan sắc, nghĩ đến chỉ có năm đó Tứ Cửu Trọng Kiếp trước đó lần kia có thể so với mô phỏng.

"Thế nhưng là, cho đến tận này, các phương đều không có minh xác biểu thị, chính là bên trong tông môn cũng không có thay đổi gì, chúng ta những bọn tiểu bối này, đều kỳ quái lắm đây!"

"Cái này. . . Bên trong đương nhiên là có chút vấn đề, bất quá, các người nếu muốn biết, liền muốn nhìn tông chủ ý tứ. . . Thế nào, đại sư ca?" Tại đồng lửa một bên khác, một mực tĩnh tọa không nói lam sam nho giả mở mắt ra.

Người này diện mục bình thường, đôi môi hơi dày, màu da so sánh hắc, nhìn

qua trung thực, không giống nho sinh, càng giống một cái nông gia hán tử.

Nhưng mà trợn mắt đặng sau, trong trẻo con người khảm tại mặt đen trên mặt, đứng đưng như thâm uyên chi tĩnh, lúc đầu trung hậu đàng hoàng diện mục, lại khiến người nhìn không thấu, nhìn đến nghiêm nghị.

Người này chính là Thiên Hành Kiện Tông đương đại tông chủ, Đại Diễn tiên sinh.

Nghe được Tô Diệu chi ngôn, hẩn nhẹ nhàng khiên động khóe môi, cười nhẹ một tiếng: "Sư giả, truyền đạo thụ nghiệp giải hoặc giả dã, đệ tử có nghi ngờ mà không rõ, vi sư giả, tự vô trốn tránh đạo lý." Tô Diệu ừ liên thanh, cũng không đợi hẩn nói xong, lại ho hai tiếng, nhân tiện nói: "Đã tông chủ đáp ứng, ta đem cái này bí sự nói ra cũng không sao. . . Tần nhi, trước tiên ta hỏi người, năm đó Thiên Yêu Phượng Hoàng bị Thông Huyền chư tông vòng vây tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong, hầu như không thể sinh ra, là vì cái gì?" Cố Tần Nhi không nghĩ tới đây là Tô Diệu biến đổi pháp để nàng nói chuyện, giật mình lo lắng ở giữa liên tranh thủ giới này nghe đồn sửa sang lại một lần, mới nói: "Yêu Phượng nghịch thiên tu tập 'Tạo Hóa Ma Công', đồng thời bởi vậy lừa gạt Minh Tâm Kiếm Tông Lâm sư bá, làm Thủy kính kệ ngữ bóc trần, cho nên. . ." Tô Diệu hắc hắc lắc đầu nói: "Tần nhi người không cần cho chúng ta lưu mặt mũi, loại lý do này, năm đó lừa gạt một chút các người những hài tử này hoàn thành, hiện tại lấy ra, chẳng lẽ lại người cảm thấy chúng ta càng sống càng trở về?" Lời này vừa nói ra, Cố Tần Nhi mặc dù lúng túng, bên cạnh đồng lứa những người khác lại cười không thỏa thuận khẩu.

Trên thực tế, ngoại trừ Mai Khiết cùng Cố Tần Nhi hai người ngoại, ở đây đám người còn lại đều là nhất đại, đời thứ hai tiên sư trưởng bối.

Bọn hẩn đối Tô Diệu dự định đều là lòng dạ biết rõ, liền chỉ là cười mỉm ở bên cạnh xem náo nhiệt.

Cố Tần Nhi bị ép được không có cách nào, đành phải lại nói: "Đó chính là

'Tứ Cửu Trọng Kiếp', Yêu Phượng kết chi 'Tạo hóa Ma Anh', quấy nhiễu thiên cơ, sử sắp đến 'Tứ Cửu Trọng Kiếp' uy lực càng tăng lên, cho nên chư tông vây kín, muốn đem nó bóp chết tại phát sinh trạng thái."

"Lý do là không tặc, chỉ tiếc, vẫn là mặt ngoài công phu! Người Mai sư tử nhất định vẫn là ngơ ngơ ngác ngác!" Mai Khiết mím môi cười, cũng không cho nàng giải vây, Cố Tần Nhi chỉ có thể cúi đầu nói: "Đệ tử không rõ, còn xin sư thúc tổ giải thích khó hiểu." Tô Diệu híp mắt cười lên, nhưng lập tức nghiêm sắc mặt, thanh âm cũng trầm ổn rất nhiều.

"Kỳ thật, chư tông vây giết Yêu Phượng động cơ, cũng đúng là 'Tứ Cửu Trọng Kiếp' phía trên, điểm này là không sai. Bất quá, người có nghĩ tới không, liền ngay cả Thủy Kính Tông tu sĩ cũng không dám vọng nghị thiên cơ, lại có ai như vậy chắc chắn, 'Tứ Cửu Trọng Kiếp' cùng 'Tạo hóa Ma Anh' tương quan đâu?"

"Lui thêm bước nữa, Yêu Phượng cùng Lâm Các sinh con loại này khuê vi bí sự, mọi người lại là làm sao mà biết được? Đại sư huynh, năm đó kia kệ ngữ, có thể từng nói đến đây sự tình?" Đại Diễn tiên sinh thần sắc bình thản, khẽ lắc đầu.

Tô Diệu mở ra tay, rất bất đắc dĩ mà nói: "Bất luận là Yêu Phượng, Lâm Các, vẫn là cái gì 'Tạo hóa Ma Anh', kệ ngữ bên trong hoàn toàn không có bóng dáng, nhưng khi đó tình huống là, kệ ngữ xuất sau không có mấy ngày, liền có người tuôn ra Yêu Phượng mang thai sự tình, sau đó 'Tạo hóa Ma Anh' mà nói liền truyền vang thiên hạ.

"Đi theo, lại có hầu như cái người không biết tự lượng sức mình tự đi tìm chết, một trận chư tông vây quét chiến liền oanh oanh liệt liệt mở màn. . ." Nghe Tô Diệu liền phúng có gai, vô luận là Cố Tần Nhi hay là Mai Khiết đều có chút sợ run.

Thấy các nàng phản ứng, Tô Diệu cười ha ha nói: "Người đừng nhìn ta bây giờ nói được nhẹ nhàng như vậy, cái này kết luận nhưng cũng là sau đó, mọi

người đầu óc lạnh xuống đến, mới chậm rãi lý giải cái đầu tự tới.

"Năm đó đâu, Tứ Cửu Trọng Kiếp tùy thời đánh xuống, người trong cả thiên hạ đều đổ nhân, cái này kêu cái gì: Thà giết lầm, chớ buông tha! Khi đó, tối thiểu một nửa trở lên người, đánh đều là chủ ý này!" Nghe Tô Diệu nói đến không có phở, một mực bảo trì lặng im Đại Diễn tiên sinh rốt cục nhìn không được lắc đầu: "Ngũ sư đệ, phúng thì phúng rồi, gai thì quá kích. Các nàng thấy sự tình còn không chu toàn, người làm cực đoan ngữ điệu, các nàng chưa hẳn có thể phân biệt ra được." Mai Khiết cùng Cố Tần Nhi liếc nhau, đồng thanh nói: "Mời tông chủ chỉ giáo." Đại Diễn tiên sinh đen nhánh trên mặt gợn sóng không thể, chỉ thản nhiên nói: "Các người sư thúc tổ lời nói, thật là đánh trúng mạch lạc, chỉ là những cái kia tin khẩu hình dung, thực sự hoang đường. Năm đó sự tình thối nát, không thể văn hồi, nguyên nhân lớn nhất còn tại ở chư tông đâm lao phải theo lao nguyên cố."

"Các tông đều có thân bằng hảo hữu chết tại Yêu Phượng, Thanh Loan trong tay, chỉ bằng huyết cừu này, lại sao có thể tùy tiện thu tay lại? Chớ nói người khác, lúc ấy bản tông đời trước thạc quả cận tồn tử do sư thúc, chính là chết tại Thanh Loan trong tay, bản tông chi nhân, lại có cái nào không phải đổ tròn mắt?" Tuy nói Đại Diễn trước ngôn ngữ bình thản, hai vị hậu bối cũng ẩn ẩn cảm nhận được ngay lúc đó thâm liệt bầu không khí, nhất thời im lặng. Đại Diễn tiên sinh cũng không muốn lại nhiều đàm, đem việc này nhẹ nhàng buông xuống.

"Đương nhiên, bởi vì năm đó phản ứng quá kích động, lần này chư tông quyết nghị liền cẩn thận rất nhiều, đây cũng là chuyện tốt. . . Dù sao, ngàn năm trong vòng, lại không kia Tứ Cửu Trọng Kiếp." Lời nói còn chưa hết, hẳn liền đem ánh mắt dời về phía đất bằng cuối trong rừng, đang ngồi đám người cũng đều có cảm ứng, nhao nhao quay đầu.

Tiếp lấy liền nghe được một người cười to lên: "Đại Diễn tiên sinh lời nói cố nhiên có lý, chỉ là, bản tọa coi là, Tứ Cửu Trọng Kiếp tuy là phải sợ, nhưng này lòng người kiếp số, nhưng so sánh lão thiên thủ đoạn lợi hại hơn được nhiều!" Theo tiếng cười, hai bóng người dạo bước mà xuất.

Đi đầu một người, vóc người cực cao, khoan bào bác đeo, đầu buộc cao quan, hai mắt đang mở hí, điện quang chớp động, khí thế vô cùng.

Phía sau hẳn thì đi theo một vị kiều tiểu nữ tu, thân trên lấy vàng nhạt áo ngắn, thân dưới mặc cùng màu bách điệt hoa điều váy, cách ăn mặc cực kỳ quý khí, chỉ là trên mặt hơi có chút tái nhợt, đem lúc đầu ngang ngược diện mục che khuất hơn phân nửa.

Người đứng trước đó long hành hổ bộ, đảo mắt liền tới đến phụ cận, lặng lẽ cười nói: "Năm đó Tứ Cửu Trọng Kiếp, thật là hao tổn không ít tiền bối đạo hữu, chỉ là, Đại Diễn huynh lại quên, đừng nói một lần Tứ Cửu Trọng Kiếp, chính là mười lần, một trăm lần, có thể từng để một cái tông môn gặp ngập đầu chi họa?"

"Tứ Cửu Trọng Kiếp làm không được sự tình, người lại có thể làm được, thật tình không biết là thiên kiếp đáng sợ, vẫn là lòng người đáng sợ a?" Đại Diễn tiên sinh đồng thời không có như vậy hưởng ứng, chỉ đứng người lên tới, mỉm cười thi lễ nói: "Nguyên lai là 'Đông Hoàng' giá lâm, trách không được khắp nơi đều động, chim thú ngã phục." Người tới chính là Tam Hoàng Kiếm Tông tông chủ, "Đông Hoàng" Lạc Kỳ Xương.

Hẳn cùng Đại Diễn tiên sinh chính là quen biết cũ, liền cũng không nói quá đa lễ mấy, nghe vậy cười ha ha một tiếng, dẫn nhà mình nữ nhi đi đến đứng lửa trước đó.

Hẳn cũng không nhún nhường, cùng Đại Diễn tiên sinh song song ngồi, Lạc Ngọc Cơ thì được an bài ngồi vào Cố Tần Nhi cùng Mai Khiết tâm đó.

"Đông Hoàng từ trước đến nay tùy tiện không hạ sơn, hôm nay làm sao có hào hứng mang theo nữ cùng đạo, còn tới cái này cùng sơn ác thủy chi địa đến?" Nghe được Đại Diễn tiên sinh muốn hỏi, Lạc Kỳ Xương mỉm cười nói: "Cũng không có gì, chỉ là mang ta cái này bất tranh khí nữ nhi giải sầu một chút, miễn cho nàng suốt ngày cho ta ở bên ngoài mất mặt sinh sự, thật là đúng dịp đúng phải chút chuyện lý thú, liền một đường cùng đi theo. . . Ngược lại là Đại Diễn

huynh ngũ ngoài trời đã ngoài hoang vu, lại vì ai đến?" Đại Diễn tiên sinh tự nhiên nghe ra lời nói bên trong chỗ không đúng lắm, cười một tiếng về sau, lập tức nhân tiện nói: "Không đối gạt Đông Hoàng, chuyến này là vì ta Nhị sư đệ mà tới." Lạc Kỳ Xương thần sắc cũng là nghiêm, gật đầu nói: "Là, Dịch huynh thân tao bất hạnh, bản tọa cũng cảm động lây . Bất quá, người hủy mà thần tồn, có thể linh chủng bất diệt, cũng là đại hạnh trong bất hạnh, không biết nhưng có bản tọa có thể giúp một tay địa phương?"

"Đa tạ Đông Hoàng hảo ý, sát thân mỗi thù tuy nặng, thế nhưng việc cấp bách, nhưng là bảo vệ Nhị sư đệ nguyên thần chuyển sinh." Đại Diễn tiên sinh nhẹ giọng thở dài: "Đông Nam biển rừng chi chiến, Nhị sư đệ tuy được Tần nhi kịp thời làm binh giải chi pháp, tồn được một chút hi vọng sống, mà dù sao bị thương rất nặng, như nghĩ bình an chuyển sinh, còn cần mấy thứ thiên tài địa bảo cùng một nơi. Không đối gạt Đông Hoàng, ta đợi đến này Tây Nam ác địa, chỉ vì tìm 'Tố Linh Trì' mà tới." Lạc Kỳ Xương nhẹ "A" một tiếng, mày nhăn lại: "Cái này 'Tố Linh Trì' thật là cái hiếm lạ vị trí, giới này thanh danh tối lộ vẻ, không ai qua được U Hồn Phệ Ảnh Tông 'Hóa Âm trì', tập Hóa Kiếp, tố linh, chuyển sinh vào một thân, khá là môn đạo. . . Chỉ là quý khí nhuộm dần, không khỏi có hại Dịch huynh công đức." Đại Diễn tiên sinh lạnh nhạt nói: "Chính là không tổn hao gì công đức, tề tông cũng không làm được quấy nhiễu hấn tông thánh địa sự tình." Lạc Kỳ Xương cười ha ha một tiếng: "Thật là như thế, mà lại, Minh Hỏa lão nhi sắp sửa đại quy, kia Hóa Âm trì hành tình cũng hút hàng cực kì." Hai người tính tình khác biệt, bởi vậy có thể thấy được lố mớ.

Đại Diễn tiên sinh không muốn tại cái đề tài này thượng dây dưa tiếp, nhất tiểu đằng sau liền đổi đề tài nói: "Đông Hoàng vừa mới nói cái gì 'Chuyện lý thú', không biết. . ."

"Đúng là thú vị rất, mà lại cũng khéo, cái này cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông cũng có chút quan hệ." Lạc Kỳ Xương tiện tay cầm lên một cái nhánh cây, khêu nhẹ đốt lửa, tại trường lên hỏa quang hạ lạnh lùng bật cười: "Đại Diễn huynh có biết, kia Minh Hỏa lão nhi cả đời khôn khéo, sắp chết đến nơi, ngược lại dường một con bạch nhãn lang ra tới?" Lời này vừa nói ra, bên cạnh đốt lửa

chư tu sĩ thần sắc khác nhau, Cố Tần Nhi co rúm lại một chút, đem mặt chôn được thấp hơn, nhưng mà tất cả lực chú ý đều nhắc lên.

Đại Diễn tiên sinh hơi chút suy nghĩ, nhân tiện nói: "Đông Hoàng nói là cái kia 'Huyết Ma' Bách Quỷ đạo nhân?"

"Chính là, kẻ này Bắc Tề sơn đánh với Thanh Loan một trận, không thể so với Thiên Chi Thượng Nhân cùng Yêu Phượng mười ngày chém giết tới thua kém.

"Năm đó kẻ này chưa thành danh lúc, từng cùng tề tông từng có xung đột, bản tọa gặp hãn tâm cơ giáo quyết, lại không thiếu can đảm, đương không phải vật trong ao. Nhưng cũng không ngờ tới, hãn cái này mấy chục năm xông ra lớn như vậy tên tuổi, vẫn còn muốn tu tập « Huyết Thần Tử » bực này ma công, thực là gan to bằng trời!" Tại hỏa quang chiếu rọi, Lạc Kỳ Xương thần sắc uyên thâm khó dò: "Đại Diễn huynh cũng ứng biết, kẻ này cùng kia lưỡng tông phản nghịch Thủy Điệp Lan hợp lưu, tại năm ngoái giành lại 'Vụ Ẩn hiên' cái này đất lành để tu hành coi là căn cơ. Tiến có thể công, lui có thể thủ, mờ mờ ảo ảo đã là lập thể lực khác tư thế, Minh Hỏa lão nhi còn không biết sẽ là cái gì sắc mặt." Đại Diễn tiên sinh khẽ gật đầu, trở lại nói: "Như vậy, Đông Hoàng chuyển này. . ."

"Chính là vì người này." Lạc Kỳ Xương cười mỉm mà nói: "Ta vốn là thụ Lệ Tông chủ chi mời, hướng Trấn Hồn hải mà đi, nào biết trên nửa đường nhìn thấy một trận chém giết, mặc dù so ra kém Bắc Tề sơn nơi đó rung chuyển trời đất, nhưng cũng tính được kinh tâm động phách. Đại Diễn huynh, nếu là người nhìn, nhất định xưng hay!" Đại Diễn tiên sinh còn không như thế nào, những người khác ngược lại câu nổi lên hứng thú.

Trong đó chỉ có Tô Diệu tâm tư rộng rãi, không cố kỵ "Đông Hoàng" tên tuổi, tràn đầy phấn khởi chen lời nói: "Làm sao cái diệu pháp đây?" Lạc Kỳ Xương liếc hãn một cái, gật đầu nói: "Không cần bản tọa nhiều lời, Tô huynh đệ lại đợi chút, sợ rằng chiến trường đã cách nơi này không xa." Lời nói còn chưa rơi, một tiếng thấp mảnh bén nhọn tiếng xé gió xuyên thấu bầu trời đêm, vang

lên tại mọi người bên tai.

Tô Diệu nghe tiếng nhú mào: "Tốc độ thật nhanh. .. Bất quá, không phải một người đi." Nơi xa trong rừng lại là một tiếng nhẹ bạo, theo sát lấy thì là ti ti quái âm, như răn hành kiến đi, thật giống như vang ở người tâm mũi nhọn bên trên.

Mai Khiết mắt nhìn Lạc Ngọc Cơ, thấp giọng nói: "Là có người giao thủ, nhưng công pháp quý quyết, chưa chắc là người trong đồng đạo." Lạc Ngọc Cơ ừ một tiếng, ánh mắt không tự giác khuynh hướng Cố Tần Nhi.

Nàng cùng Cố Tần Nhi kỳ thật cũng là bạn cũ, trước kia đại gia xem như láng giềng, lại là đồng dạng hoạt bát hiếu động, giao tình coi như không tệ. Nhưng mà tự Tung Kinh chi biến về sau, Cố Tần Nhi tâm như tro tàn, khô thủ không ra, song phương cũng dần dần đoạn mất lui tới.

Lúc này gặp lại, Lạc Ngọc Cơ không khỏi kinh ngạc tại Cố Tần Nhi kén Hóa Diệp mỹ lệ, còn có khó lường thật sâu trạng thái tinh thần.

Ở trong mắt nàng, giá trị này kinh biến chợt hiện thời khắc, Cố Tần Nhi phản ứng lại có thể so bên cạnh đồng lứa những cái kia "Lão đầu tử", trầm tĩnh như nước, lại vững như sơn nhạc, sừng sừng bất động.

Phương xa thanh âm bắt đầu lúc rơi, chợt đông chợt tây, âm sắc hay thay đổi, nếu như nhìn kỹ lại, còn có thể phát hiện rừng cây trên không, bốc hơi lên từng sợi bụi mù.

Làm cho người sợ hãi than là, cách xa nhau gần như thế, chung quanh thiên địa nguyên khí y nguyên bảo trì tại một cái đối lập bình ổn trạng thái, có thể thấy được song phương xuất thần nhập hóa kỹ xảo khổng lồ.

Cảm ứng thời gian thật dài, Tô Diệu rất cục nịnh không được sợ hãi thán phục: "Như một phe là kia Bách Quỷ, mặt khác chẳng lẽ 'Chu Câu Tông' hoặc 'Lạc Vũ Tông' ? Nếu không như thế tinh tuyệt ám sát chi pháp, ngoại trừ hai nhà này sát thủ, còn có ai có thể làm được ra tới?" Lạc Kỳ Xương nghe vậy nhất tiếu:

"Tô huynh đệ nói không sai, chính là Chu Câu Tông, bọn hắn đã cùng Bách Quỷ đánh lên." Cố Tần Nhi nghe tiếng ngừng thở, cầm kiếm trong lòng bàn tay cũng hơi có vết mồ hôi, nàng chỉ có thể hết sức duy trì được bình tĩnh bề ngoài, đem lo lắng dần xuống đáy lòng chỗ sâu nhất.

Bên cạnh, Tô Diệu thì là một mặt hoang mang: "Kỳ quái, Chu Câu Tông lúc nào làm qua xuất lực không có kết quả tốt thâm hụt tiền mua bán? Liền Thanh Loan đều không để lại ma đầu, bọn hắn cứ như vậy có lòng tin?" Đang khi nói chuyện, trong rừng đột nhiên âm thanh đều không, xuất hiện một cái ngăn ngui trống không.

Đây là triệt để lặng im, không những tiếng người đều tiêu, liền ngay cả phong qua cành lá, chim thú xuyên lâm thanh âm cũng đều biến mất trống không.

Trong lúc nhất thời, giữa thiên địa tựa hồ chỉ còn lại đồng lửa chung quanh tu sĩ hô hấp, còn có ngọn lửa nhấp nháy "Lột lột" tiếng vang.

Tô Diệu lập tức ngậm miệng lại, tại cái này trong yên lặng, tiếng nói của hắn trở nên đặc biệt vang dội, lộ ra cổ quái cực kỳ.

Này quỷ dị trạng thái kéo dài ước chừng ba hơi thời gian, sau đó ồn ào tiếng vang tựa như vỡ đê hồng thủy, ầm vang trở về.

Tại cấp độ này phong phú tiếng gầm bên trong, vô số phi tự nhiên tạp âm trộn lẫn vào trong đó, cùng nguyên khí chấn động lẫn nhau tương hòa, bởi vậy phản ứng ra tới bề bọn tin tức, kém chút chen bễ chư tu sĩ đầu.

"Hảo một trận loạn chiến!" Có người lớn tiếng tán thưởng, cũng liền nói một câu thời gian, trong rừng vang động liền lại cao thêm một cái cấp độ, chỗ sâu cây rừng nhao nhao đổ rạp, khói bụi nổi lên bốn phía.

Nghe thanh âm, phân biệt nguyên khí, chiến trường tựa hồ lại tại đi xa, thế nhưng là tai mắt linh hoạt đám người rõ ràng nghe được, cùng chiến trường quay lưng nơi nào đó, cành lá rì rào rung động, thanh nguyên càng ngày càng gần.

Đám người đầu tiên là khê giật mình, sau đó đều đem ánh mắt dời qua đi, mắt thấy một bóng người tự trong rừng đi tới, đón hỏa quang đứng vững.

"Người này là. . ." Cố Tần Nhi ngoái nhìn nhìn lại.

Hỏa quang hạ, người tới có vẻ như trung niên, trên môi giữ lại râu cá trê, mặc một thân áo bào xám, ống tay áo, vạt áo các loại nhiều chỗ, hoặc vết rạn, hoặc vỡ vụn, cái cổ liền hõm vai chỗ, còn có một đường chường mắt vết máu, nhìn qua mười phần chật vật.

Chỉ là một thân sắc mặt cương lãnh, nhất là đôi mắt kia, hơi âm âm trầm, dường như có thể đem chiếu mặt hỏa quang tất cả đều hút đi vào, làm người ta nhìn tới không rét mà run, cái gì khinh thị suy nghĩ đều dậy không nổi.

Tại chúng tu sĩ ánh mắt đều bị người tới hấp dẫn thời khắc, đối phương sau lưng lại là bóng người lóe lên, một cái gầy gò cao cao nam tử cười mỉm bước đi thông thả sắp xuất hiện tới.

Tuy là chiếu đến hỏa quang, có thể mặt ồm dài thượng xanh đen chi khí y nguyên có thể thấy rõ, hai con người màu sắc hoàng tặc, ngược lại giống như cái bệnh nguy kịch hạng người.

Bất quá, hẳn lúc hành tẩu dáng người mạnh mẽ, khí độ thông dong, trên người cầm bào cũng vuông vức trượt theo, coi như đón hai vị tông chủ ánh mắt, y nguyên thoải mái tự tại, đực không như có việc gì chi nhân.

"A nha, cái này cùng sơn ác thủy chi địa, chỗ nào tới nhiều như vậy quý nhân? Chậc chậc, Đại Diễn tiên sinh nhất quán quân tử vui lắm lắm, ngủ ngáy ngủ ngáy thì cũng thôi đi, Đông Hoàng vạn kim thân thể, nhưng cũng màn trời chiếu đất, thật có nhã hứng a!" Người cao gầy miệng rất lắm lắm, trong lời nói mang đao mang kiếm, để cho người ta nghe rất không thoải mái. Bất quá, càng như vậy, càng có thể cảm giác được hai người này chỗ bất phàm.

Lúc này, Cố Tần Nhi ngược lại là phân biệt ra một người trong đó: "Cái kia

râu cá trê, có phải hay không Chu Câu Cửu Sát thủ tịch, Thực Thần Dao?" Được nghe nàng chủ động nói chuyện, Lạc Ngọc Cơ vui mừng, vội vàng gật đầu nói: "Đúng là hãn, mặt khác cái kia một mặt bệnh tương, chính là 'Tam tiểu câu' bên trong 'Dịch Quỷ Câu'. Nghe nói người này là Thiên Cơ lão quái sư huynh, tu vi thâm bất khả trắc." Đạo khác biệt, mưu cầu khác nhau.

Hai người này tại Thông Huyền Giới địa vị mặc dù cũng rất cao, không qua tất cả đều là tay dựa dưới đáy không thể tính toán nhân mạng chông chất lên, đồng lứa chung quanh tu sĩ, cũng không tâm tư đứng lên chào hỏi, thậm chí hai vị tông chủ đều ngậm miệng không nói.

Chỉ có Tô Diệu vẫn như cũ cười híp mắt đáp lại: "Cũng không biết cái nào trận ác phong thổi qua đến, Chu Câu Thất Sát lại tới hai vị, làm ăn này coi là không nhỏ đi." Hàm hàm hồ hồ do "Cửu" biến "Thất", hãn lời này cũng đầy đủ âm hiểm. Chỉ tiếc, Thực Thần Dao âm trầm, Dịch Quỷ Câu xảo trá, đối với cái này phản ứng cũng không mãnh liệt.

Chỉ nghe Dịch Quỷ Câu cười nói: "Nhân mạng sinh ý, nhưng không có phân chia lớn nhỏ, ngày khác nếu là có người ném bài Tô lão huynh, tặc tông tất không tiếc lấy dao mổ trâu làm thịt gà, tuyệt không lấy hoa hồng nhiều ít luận anh hùng." Dứt lời, hãn như lão hữu gật gật đầu, cười mỉm nếu không nói.

Bên cạnh Thực Thần Dao đột nhiên cất bước, tà chơi qua mảnh này đất bằng, hướng khác một bên trong rừng đi đến, Dịch Quỷ Câu lại lưu tại nguyên địa, không có nhúc nhích.

Cái này kì lạ trạng thái hấp dẫn ánh mắt mọi người, rất nhanh, Thực Thần Dao liền chui vào rừng cây chỗ sâu, từ đầu đến cuối, đều không có bất kỳ cái gì khí tức lộ ra, tựa như là thổi qua một con u linh.

Không biết phải chăng là ảo giác, Lạc Ngọc Cơ cảm thấy, Thực Thần Dao tiến vào kia phiến rừng cây, trong nháy mắt liền biến thành nhắm người mà phê hung thú miệng lớn, đen ngòm, làm cho người lông tơ đứng đầy.

Nàng trước nhìn Cố Tần Nhi, lại quay đầu nhìn Mai Khiết, thấp giọng nói: "Bọn hãn đang giờ trò quý gì?" Mai Khiết mặc dù cũng rất mê hoặc, nhưng nàng dù sao tương đối trầm ổn, lắc đầu nhất tếu, liền đem ánh mắt dời về phía Tô Diệu các loại trường bối chỗ.

Đạo qua một vòng, nàng phát hiện, chỉ có hai vị tông chủ ánh mắt không có dừng lại trên người Dịch Quỷ Câu, mà là hơi một góc độ, mắt lạnh nhìn hãn bên cạnh rừng cây.

Đúng lúc này, một đợt ô ô quái hưởng theo chỗ rừng sâu truyền tới, tu vi hơi yếu như Lạc Ngọc Cơ, Mai Khiết, nghe tiếng lập cảm giác tâm khẩu kích nhảy, liền đới lấy Hoàng Đình Nguyên Anh đều nhận chấn động, trong rừng cành lá ào ào tương hòa, uy thế khiếp người cực kỳ.

Lúc này, Tô Diệu mới cả kinh nói: "Khá lắm, các người Chu Câu Tông đến tốt cùng hạ nhiều ít tiền vốn? Lạc Hồn Phủ cũng tới!" Dịch Quỷ Câu mỉm cười, mặt gầy thượng xanh đen chi khí ngược lại giống như càng đậm chút: "Giết gà đều muốn dùng dao mổ trâu, huống chi hiện tại giết là con rắn độc. Chư vị, hôm nay tình huống đặc thù, tề tông nếu có chào hỏi không đến địa phương, còn xin chớ trách." Nói xong, hãn hơi chút hạ thấp người, gầy cao thân hình chậm rãi lui lại, tại rừng cây cùng đất bằng giao giới chỗ bóng tối, đột nhiên không thấy.

Tô Diệu sắc mặt trầm xuống, xoay mặt nhìn về phía hai vị tông chủ, thăm dò mà nói: "Hãn ý tứ. . ."

"Nín thở ninh thân, cẩn thận đề phòng." Đại Diện tiên sinh bình tĩnh lấy đối: "Chu Câu Tông đánh mãi không xong, thủ đoạn gì đều sẽ xuất ra, chúng ta ước chừng là gặp vạ lây." Lạc Kỳ Xương ngược lại là dễ dàng nhiều, hãn xoay mặt đối Đại Diện tiên sinh cười nói: "Dịch Quỷ Câu một tay dịch độc, nghe đồn từng cùng Độc Ẩn Tông trao đổi pháp môn, độc tính mãnh liệt, thủ đoạn chi âm hiểm, cũng có có thể xưng đạo chỗ.

"Bất quá ta ngược lại coi là, nếu là có thể sẽ cùng 'Tiểu Chu Câu' hợp làm

một thể, kia mới thật xem như độc bộ thiên hạ. . . Thiên Cơ lão quái cái này mấy trăm năm qua, vậy mà đối với cái này từ chối cho ý kiến, thật sự là kỳ quái." Đại Diễn tiên sinh bật cười nói: "Đông Hoàng ngược lại là tốt bụng, 'Tiểu Chu Cầu' đã là giới này đệ nhất hung khí, như lại câu liền dịch độc, thiên hạ ai có thể cản chi? Đương nhiên, nếu là 'Tiểu Chu Cầu' thật có thể dễ dàng như vậy tôi thượng độc đi, cũng chưa chắc có thể xưng là giới này đệ nhất hung khí." Lạc Kỳ Xương vỗ tay cười to. Liền tại tiếng cười kia bên trong, phương xa rừng cây chỗ sâu tái khởi tiếng vang, chợt nghe xong giống như là Lục Hồn Phủ phát ra ma âm, có thể trúng ở giữa liền trở nên hoang lờ sai nhịp, khàn giọng khó nghe, nhiếp hồn chi lực tự nhiên cũng biến mất không còn tăm tích.

Sau đó, một sợi ri sắt mùi tanh tràn qua đám người chớp mũi, Tô Diệu không để ý hình tượng, đại lực co rúm mũi thở, cuối cùng ngạc nhiên nói: "Cái này giống như là mùi máu tanh, lại không quá thích hợp. . ."

"Huyết Ảnh yêu thân!" Lạc Ngọc Cơ hoàn toàn không có suy nghĩ, đã kêu thành tiếng.

Sau một khắc, lại là một tiếng bạo chấn, đem mọi người lực chú ý hấp dẫn tới. Rừng cây cạnh ngoài cành lá đứt gãy thanh bên tai không dứt, một cái cự đại bóng đen ngược lại xô ra đến, cùng đồng lửa phương hướng hơi lệch chút góc độ, lảo lảo lộn lộn, ngã xuống trên mặt đất.

"Bang" một tiếng vang lớn, chấn động màng nhĩ.

Té ra tới người này, còm nhom, nhưng mà trên tay lại vác lên một thanh so với hãn thân thể còn muốn lớn hơn một cỡ ngắn chuôi cự phủ, chỉ lưỡi búa liền có năm thước phương viên, vừa mới kia thanh vang lớn, chính là cự phủ rơi xuống đất sở sinh.

Chỉ nhìn cái này búa, mọi người liền biết người này thân phận: "Đây cũng là Lục Hồn Phủ sao?" Bóng người xoay người nhảy lên, lúc này phát tiết thức hét lớn một tiếng. Hãn vóc dáng tuy nhỏ, có thể tiếng nói vang dội, tiếng rống giống

như lời mình.

Tiếp lấy hãn liền cầm lấy đại phủ, tiện tay hai lần hư bố, nặng nề tiếng xé gió, đảo được lòng người khẩu phát run. Nhìn qua có mấy trăm cân nặng binh khí, trong tay hãn, giống vung nhất căn lông vũ.

Cố Tần Nhi ánh mắt nhạy cảm, lại nhìn người nọ ngực quần áo, phá một ly rượu khẩu lớn nhỏ lỗ thủng, lộ ra bên trong kinh kiện cơ ngực, chiếu đến hỏa quang, giống như sắt thép đúc kim loại, cùng hãn nhỏ gây thân hình cực không tương xứng.

Dường như cảm giác được Cố Tần Nhi ánh mắt, đối phương hung tợn chăm chăm tới.

Người này khuôn mặt bình thường, hốc mắt nhất là dài nhỏ, bản không có gì uy thế, thế nhưng là hốc mắt khe hẹp bên trong hàn quang lạnh thấu xương, sát khí mọc lan tràn, phối thêm chuôi này đại phủ, giống như một con mãnh hổ vồ mồi.

Cố Tần Nhi lại bất vi sở động, đôi mắt giống như thâm uyên Tuyệt Cốc, trầm tĩnh không gợn sóng, đem Lục Hồn Phủ sát ý hóa thành vô hình, ngược lại là Lạc Kỳ Xương nhìn không được, hừ lạnh một tiếng.

Lục Hồn Phủ nghe tiếng đem ánh mắt vượt qua Cố Tần Nhi đầu vai, cùng Lạc Kỳ Xương đối đầu.

Mắt thấy khí thế kéo căng, hãn bỗng nhếch miệng nhất tiếu, lộ ra miệng đầy sắc nhọn răng trắng, nói: "Đông Hoàng nhìn có một đường đi, thật là đúng dịp lại đụng tới lão phu tử. Lớp người quê mùa liêu mạng, giàu lão gia xem kịch, trên đời này chuyện tốt nhi làm sao đều để các người những này quân tử vương hầu chiếm đi?" Dứt lời, hãn cười ha ha một tiếng, lại gào thét lên xông vào lâm đi. Hãn vác lên cự phủ, lại có thể tại ở giữa rừng cây tự do lệch vị trí, giống như quỷ mị, thực đã xem cử trọng nhược khinh bản sự luyện đến cực hạn.

Bởi vậy có thể thấy được, Chu Câu Thất Sát thanh danh, thực phi hãnh chí.

Có lẽ bị đánh xuất ngoài rừng, để Lục Hồn Phủ thẹn quá hoá giận, hấn vào rừng không lâu sau, trong rừng giao chiến thanh thế đột nhiên lớn lên.

Cây rừng ngược lại gãy không ngừng bên tai, thỉnh thoảng có tiếng rống như sấm, cùng lúc dứt lúc nổi nhiếp hồn ma âm đan vào một chỗ, Lạc Ngọc Cơ dạng này tu vi hơi kém, đều cảm thấy khí huyết lưu động, cực không thoải mái.

Đối nữ nhi cảm giác, Lạc Kỳ Xương như lòng bàn tay xem văn, rõ ràng. Cũng vì vậy mà chú ý tới Cổ Tần Nhi, hơi làm dò xét, nghiêng mặt qua thấp giọng nói: "Vị này nhưng chính là năm đó Tung Kinh. . ." Đại Diện tiên sinh yên lặng gật đầu.

Lạc Kỳ Xương thấp ngó một tiếng, thanh âm ép tới thấp hơn: "Thủy Kính Tông phát ra hình ảnh phía trên, Thanh Loan ấn định kia Bách Quỷ đã từng tham dự Tung Kinh sự tình, lại tác dụng không nhỏ, hết lần này tới lần khác các loại chi tiết lại nói không tỉ mỉ, tông chủ có thể từng hỏi qua?"

"Chuyện cũ không chịu nổi, đứa bé kia đã tự bế vô cùng, chúng ta những này làm trưởng bối, lại há có thể đào vết sẹo của nàng?" Lạc Kỳ Xương hơi gật đầu, không nói thêm gì nữa, nhưng trong lòng thì có chút xem thường.

Hắn coi lại Cổ Tần Nhi một chút, phát giác nàng này tu vi nhưng là không tầm thường, ở chỗ này ba cái tiểu bối bên trong, vậy mà vững vàng cầm đầu, chỉ tiếc nguyên âm đánh mất, tu đạo chi đồ, thiên về hiểm gấp, chưa chắc là phúc.

Có nàng này làm tham chiếu, lại nhìn Lạc Ngọc Cơ, trừ tính tình quá nhạy thoát bên ngoài, còn lại căn cơ, tâm trí các loại đều thượng thừa, lại năm gần đây gặp khó nhiều lần, dần dần có ổn trọng chi tướng, ngày sau con đường ngược lại là bình ổn nhiều.

Có nữ như thế, hẳn cũng có chút tự đắc.

Liên tạt hãn chuyển những ý niệm này thời điểm, trong rừng thanh nguyên trở nên rày đây mai đó, mỗi cái lệch vị trí đều là hai ba dặm đường, vòng quanh phiến khu vực này chuyển không biết nhiều ít nhất. Nghe càng giống là Chu Câu Tông sát thủ truy tạt mục tiêu phía sau cái mông, kêu đánh kêu giết.

Nghe một đoạn thời gian, hai vị tông chủ lại lần nữa hai mắt nhìn nhau, Lạc Kỳ Xương lạnh lùng mà cười: "Người vô hại hồ ý, hồ có hại lòng người. Như thế vài vòng tử quần xuống tới. . . Đại Diễn huynh, chúng ta đây là cho người làm tấm chắn sử!" Đại Diễn tiên sinh mỉm cười, ngược lại không giống Lạc Kỳ Xương tức giận như vậy, chỉ nói: "Việc hợp tình hợp lí, người kia cố nhiên là bằng vào ta các loại hạn chế Chu Câu Tông tay chân, Chu Câu Tông lại làm sao. . ." Sắc nhọn tiếng gào rít đem hãn lời nói chặn ngang cắt đứt, tiếp xuống trong rừng vang lên chiến đấu đến nay vang dội nhất bạo chấn thanh.

Ừ ừ tiếng vang bên trong lờ mờ có thể nghe thấy Lục Hồn Phủ cất tiếng cười to, sau đó chính là hơn ngoài mười dặm một mảnh bụi Lâm Oanh nhưng sụp đổ, cho dù là trong đêm tối, đám người cũng có thể nhìn thấy khói bụi bốc lên mấy chục trượng, là giả không xoa một lớp bụi ể.

Mắt sắc người đều thấy được, khói bụi bên trong, một bóng người như mũi tên, bay vụt mà lên, hậu phương Lục Hồn Phủ kêu to huy động cự phủ, phấn khởi tiến lên.

Tốc độ của hãn mặc dù không chậm, nhưng cùng phía trước người kia so sánh, thật sự là kém đến quá xa, khoảng cách đảo mắt liền bị kéo ra.

Bóng người đảo mắt liền muốn đột xuất khói bụi phạm vi, tốc độ y nguyên không giảm.

Đang cuộn trào khói bụi biên giới, bỗng nhiên xoắn tới một trận cuồng phong, gió lướt qua, một mảnh bụi mù chia ra đến, đón gió liền dài.

Đúng vào lúc này, bóng người phá vỡ màn sương, ngay lúc sắp trốn xa, tách rời bụi mù bỗng dừng kéo dài, trong chớp nhoáng, một đường tối tăm mờ mịt

đao quang, đã là quán không mà tới.

"Thực Thần Đao!" Lạc Ngọc Cơ bản năng hét lên một tiếng, Tô Diệu lại tại bên cạnh lắc đầu: "Không phải, là Bách Liễu Đao!" Chu Câu Thất Sát, đã tới bốn cái!

Tại cái này quán không một đao bên trong, Bách Liễu Đao am hiểu nhất đột nhập góc chết, một kích trí mạng thủ đoạn đã phát huy đến cực hạn.

Theo Lạc Ngọc Cơ góc độ xem ra, đao quang tránh chỗ, trước bay ra ngoài bóng người liên tục né tránh đón đỡ cơ hội đều không có, liền bị chặn ngang chặt đứt. Sau một kích, Bách Liễu Đao thân hình không ngờ hóa khói thành vụ, ở trên không sức gió khuấy động hạ, chui vào lẩn lộn trong bụi mù.

Phía dưới mọi người xem cuộc chiến còn chưa kịp kinh ngạc, kia chia hai đoạn bóng người, lại như bọt khí hư không tiêu thất, quý quýệt vô cùng.

Đại Diễn tiên sinh lẫm nhiên nói: "Tốt một cái phân thân thuật, rõ ràng là hóa hư làm thật tuyệt đỉnh thần thông."

"Chỉ sợ không phải phổ thông 'Phân thân thuật', mà là 'Huyết Yểm phân thân' đi." Lạc Kỳ Xương thâm nhiên nhất tiếu: "Chỉ nhìn thủ đoạn này, liền biết tu vi của người này đã đăng đường nhập thất, như lại kỳ lấy trăm năm, sợ rằng liền Vi Bất Phàm đều muốn cho hắn vượt qua một đầu đi!" Trong lời nói, trong bụi mù lại là tranh tranh mấy tiếng, không trung kinh phong khuấy động, đem hôi ể quét sạch sành sanh, lộ ra trong đó bóng người.

Lần này tất cả mọi người thấy rõ ràng, ở trong một người, đạo trang cách ăn mặc, quần áo cũng là rách mướp, nhưng mà trong lúc giơ tay nhắc chân, uy thế mặc dù không rõ, lại mạch nước ngầm phun trào, sát cơ nội liễm, cùng bên ngoài một vòng ánh đao màu xám chống đỡ, mờ mờ ảo ảo chiếm thượng phong.

Bất quá, phía dưới Lục Hồn Phủ đã đuổi đi lên, đại phủ giữa trời vung lên, nhiếp hồn thanh âm như sóng triều cuốn qua, cùng đồng bạn hình thành giáp

công chi thế.

"Bách Liễu Dao một kích không trúng, mất hậu kinh, không qua Lục Hồn Phủ xông đến vừa đúng, để Bách Liễu Dao lui hướng chỗ tối, thờ một ngụm, liền có thể tái xuất lôi đình một kích." Tô Diệu thuận miệng có mấy hậu bối giảng giải, nói đến coi như đúng trọng tâm. Không qua một bên khác Đại Diễn tiên sinh lại tại nhú mày: "Tình cảnh này làm sao có chút cổ quái? Đông Hoàng. . ." Lạc Kỳ Xương gật đầu nói: "Đại Diễn huynh cũng đã nhìn ra, đây mới là trận chiến này diệu dụng, người nhìn kia Bách Quỷ, lúc trước 'Huyết Yếm phân thân' khiến cho lô hỏa thuần thanh, nhưng là bây giờ, dùng rõ ràng chính là tinh thuần nhất không qua 'U Minh âm hỏa' thủ đoạn.

"Lại liên tưởng Bắc Tề sơn đánh với Thanh Loan một trận, đồng dạng là hai môn tâm pháp, tùy ý chuyển hoá, trong cái này huyền diệu, ta coi là còn tại « Huyết Thần Tử » hoặc là « U Minh Lục » phía trên!" Đại Diễn tiên sinh trầm ngâm không nói, trong lòng thì tại cấp tốc tra tìm có liên quan tin tức, chỉ là sau một lúc lâu, y nguyên chẳng được gì.

Lúc này, trên bầu trời Bách Quỷ thân ảnh đột nhiên hư hóa, dùng tốc độ khó mà tin nổi, lần nữa né qua Bách Liễu Dao tàn nhẫn một kích, lại tại Lục Hồn Phủ trong tiếng rống giận dữ, trốn xa ra ngoài, đúng là nói lui liền lui, tới lui tự nhiên.

Mà nó bỏ chạy phương hướng, lại vừa vặn trải qua đám người đình đầu, ngay cả như vậy, cũng không có mấy người có thể bắt được hãn phi hành quỹ tích.

Chư tu sĩ gặp, đều là một luồng lương khí đánh lên tới.

Đại Diễn tiên sinh chân mày nhíu chặt hơn: "Bách Quỷ 'Huyết Ảnh yêu thân' đã đạt đến đại thành, tối khả quan chính là cái này độn pháp tốc độ, bằng vào ta ý kiến, sợ rằng đã không kém hơn Yêu Phượng, Thanh Loan những này trời sinh yêu ma, như hãn coi đây là ác thiên hạ, ai có thể chế chi?" Lạc Kỳ Xương há miệng muốn nói, trên bầu trời lại chợt hiện biến hóa.

Một đường nhỏ gầy xám xanh bóng đen, đột nhiên từ phía dưới rừng cây cái nào đó góc độ bắn bay mà lên, trong chốc lát, vậy mà thể hiện ra so Bách Quỷ còn muốn tới kinh người cao tốc, tà sát mà lên, chính ngăn tại Bách Quỷ bay ngược lộ tuyến phía trên.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Lễ Ngộ

Chương 06: Lễ ngộ

Va chạm trong nháy mắt phát sinh, trên bầu trời bạo khởi một tiếng chói tai nhọn khốc, cái này tuyệt không phải là nhân loại có khả năng phát ra thanh âm, quái lời quái điệu, thật giống như phá tại người tâm trên tổ.

Mà đồng thời vang lên kia một tiếng cơ bắp tiếng va chạm vang lên, tuy là trầm thấp được nhiều, lại làm cho người nghe được ghê răng.

Bách Quỷ thụ này va chạm, thân hình trên không trung đánh lộn mấy vòng, lúc này mới dừng ở giữa không trung, hung ác nhìn chăm chăm bay rút ra ngoài xám xanh bóng đen, xem ra cũng không lo ngại.

Kia xám xanh bóng đen lúc này cũng lộ ra chân dung, lại là một con cùng loại với hầu tử quái vật, đuôi dài vô lại, lông tóc thưa thớt, màu đen hai gò má nhả lại một đoàn. . . Cái này coi như bình thường, nhưng mà mặt kia thượng khảm, lại không phải bình thường hầu tử miệng, mà là giống như muối, ong kim nhọn mỏ dài, dài gần nửa thước, màu sắc ám lục, nhìn đến làm người sợ run.

"Dịch Quỷ!" Tô Diệu tiếng than thở còn chưa hạ xuống, liền thấy Bách Quỷ đưa tay phủ ở cánh tay trái, sắc mặt khó coi cực kỳ.

Hầu hình Dịch Quỷ lại là một tiếng nhọn khốc, hướng phía dưới bay thấp, mắt thấy lại muốn nhào vào trong rừng, giữa không trung hoành xuất một cái tay đến, níu lấy nó phần gáy, đem nó ôm vào trong ngực, nhìn kia cười mím bệnh nhân gương mặt, chính là Dịch Quỷ Câu.

Bách Quỷ lạnh lùng nhìn xuống, còn chưa nói chuyện, phía sau hư không gợn sóng chấn động, ngay sau đó chính là một đường đỏ sậm đao quang sát qua, không có chút nào tiếng xé gió.

Bách Quỷ thân hình hóa hư, miễn cưỡng tránh đi, chỉ là thân hình hấn vừa động, đao quang lại tới, dư thế sát qua hấn hơi có chút trở nên cứng cánh tay trái, dù chưa làm bị thương da thịt, toàn bộ tay áo nhưng trong nháy mắt hóa tro bay ra.

Thực thần nhất trượng hồng! Đây chính là Thực Thần Đao lợi khí giết người, thực thần nhất trượng hồng!

Thiên thượng thiên hạ tu sĩ, không khỏi là nhãn lực thượng giai hạng người. Tại Bách Quỷ tay áo toái đi đằng sau, lập tức liền nhìn thấy, hấn trái cánh tay màu da, rõ ràng cùng nơi khác khác thường, hoạt động thời điểm, càng là cứng ngắt cực kì, hiển nhiên là bị Dịch Quỷ Câu ám toán chỗ đến.

Lúc này, đao thứ ba lại sát qua tới. Lúc này Bách Quỷ lại không tránh khỏi, dứt khoát nhấc tay đi cản, đao quang tránh chỗ, một cánh tay dứt khoát cắt thành hai đoạn, bay lên giữa không trung.

Lần này, ba người nữ đệ tử đồng thanh kinh hô, trong tiếng hô, yêu dị âm màu xám dịch thể như mưa vậy xuống, khiến người nhìn mà run sợ.

Thực Thần Đao nhưng không có bởi vì một đao đắc thủ mà có chỗ thư giãn, vẫn là thân ảnh không thấy, trong hư không đao quang lại lóe lên, gấp gáp làm cho người khác ngạt thở.

Lần này, lưỡi đao sát qua, là một đoàn nồng trọc âm hồng cái bóng.

Trên mặt đất, Dịch Quỷ Câu sắc mặt đột biến, hấn hú lên quái dị, đột nhiên đem trong ngực Dịch Quỷ yêu hầu đại lực ném ra, bộ dáng kia tựa như là ném ra một khối nung đỏ bàn ủi.

Cái này tiểu quái vật vừa mới phát ra, màu nâu xanh da lông bên trong đột nhiên lộ ra một tầng đỏ tươi quang hoa, tiếp lấy xoẹt xoẹt liên vang, từ đầu tới đuôi, nhuộm dần hoàn toàn. Trong chớp mắt, "Thanh hầu" đã biến thành "Hồng hầu", nhan sắc còn tại không được gia tăng.

Cái này chuyển hóa quá trình hiển nhiên thống khổ cực kỳ, Dịch Quỷ thân thể phảng phất bị một con bàn tay vô hình nắm vuốt, như mì vắt vắn vẹo biến hình, biến thành các loại hình dạng.

Chỉ nghe chi chi gân cốt tiếng ma sát bên tai không dứt, thỉnh thoảng có khóc tiếng kêu lẫn tới, có thể thanh âm mới nổi lên cái đầu, liền bị ngạnh sinh sinh cắt đứt, thay vào đó, thì là càng khốc liệt hơn vỡ vụn âm thanh, tiếng ma sát.

Nhìn thấy tình hình này, Dịch Quỷ Câu trên mặt xanh đen chi khí càng tăng lên, mặt mày méo mó bên trong, đột nhiên sặc ra khẩu huyết tới.

Liền tại cái này khẩu tâm đầu huyết phun ra thời khắc, đã bị nhào nặn được không thành "Hầu" hình Dịch Quỷ đột nhiên phát ra một tiếng phá phá màng nhĩ gào rít, đồng thời chấn động bành trướng, huyết quang xoẹt xoẹt ngoại nhấp nháy, chợt nhìn lại, giống như là cái tròn vo đỏ chót đèn lồng.

Ngay sau đó, "Đèn lồng" nổ tung!

"Đốt!" Đại Diễn tiên sinh thấp quát âm thanh bên trong, đám người trong vòng đồng lửa quang mang bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, bỗng nhiên tăng lên nhiệt lượng hóa thành một đợt ấm áp phong, phất qua chung quanh tu sĩ thân thể, hướng ra phía ngoài nhất khuếch tán.

Đúng tại lúc đó, bạo tán huyết quang ầm vang đánh tới, nằm ở trong, chính là ba cái tiểu bối.

Tam nữ đồng thời cầm kiếm, chưa cập ra khỏi vỏ, trong vòng gió nóng đã trước một bước chống đi tới, tựa như một mặt vô hình màn sân khấu, phun tung toé huyết quang tình thế lại mãnh, cũng chỉ có thể ô rơi "Màn sân khấu" một

mặt, thấu không tiến vào.

Lạc Kỳ Xương thầm khen một tiếng, Đại Diễn tiên sinh tay này mặc dù uy thế không rõ, lại có thể xảo diệu tránh đi cùng Huyết Ma khí cơ xung đột, duy trì lấy bọn hãn phương này trung lập địa vị, hòa hòa trên sự khống chế, xác thực lộ hỏa thuần thanh.

Tam nữ đồng thời thở dài ra khẩu khí. Kia huyết quang đập vào mặt lúc, chính là có thể chống đỡ, cảm giác cũng buồn nôn chết rồi.

Lạc Ngọc Cơ vẫn chưa hết sợ hãi, liền phát tiết thức kêu một tiếng: "Đây là cái gì gặp quỷ chiêu số!"

"Đây cũng là Huyết Yểm phân thân, tại Dịch Quỷ mỏ dài đâm vào Bách Quỷ cánh tay lúc, thế thì chiêu." Lạc Kỳ Xương không có trách cứ nữ nhi không ổn trọng biểu hiện, chỉ là lạnh giọng chế giễu: "Buồn cười Điêu Tử Phong tự cho là đắc kế, lại bị Bách Quỷ dựa thế phản phệ, nhất cử hủy hãn Dịch Quỷ — Huyết Ma huyết, ở đâu là tốt như vậy đặng?" Lạc Ngọc Cơ giờ mới hiểu được tới, đồng thời cũng vừa biết, Dịch Quỷ Câu danh tự, nguyên lai là gọi Điêu Tử Phong.

Đang nghĩ ngợi, nàng lòng có cảm giác, nghiêng đầu đi, vừa hay nhìn thấy người kia bình tĩnh gương mặt, lui vào rùng cây chỗ sâu.

Đồng thời, giữa không trung đã tiếp cận Lục Hồn Phủ cũng không giải thích được dừng lại thân hình, hướng cách đó không xa kịch chiến hai người trờng hai mắt, quay đầu liền đi.

"Cái này. . . Đây là thế nào?" Nghi hoặc thời điểm, trên bầu trời đánh nhau đã triệt để dừng lại, Thực Thần Dao nói lui liền lui, trốn đi thật xa, Bách Quỷ cũng không có chặn đường, nhìn hãn rời đi.

"Theo Đông Nam biển rùng, một đường giết tới biên giới tây nam, cái này xuất diễn cuối cùng hát xong." Lạc Kỳ Xương nhin không được cười lên: "Đầu voi đuôi chuột mà không đi nói nó, chí ít náo nhiệt bao no. . ." Lời còn chưa dứt,

phía nam chân trời đột nhiên độn quang chớp liên tục, hơn mười danh tu sĩ ngự kiếm bài không mà đến, nhìn qua khí thế kinh người.

Ở đây đều là cao thủ, chỉ một đáp nhãn, liền biết người tới đều là U Hồn Phệ Ảnh Tông đường lối, chắc là biết được tin tức, vội vàng chạy tới, trước đó Chu Câu Tông sát thủ lui bước, cũng hẳn là duyên cớ này.

Tô Diệu gặp, vỗ đầu gối, cười to nói: "Minh Hỏa lão nhi rất cực muốn cho thấy thái độ, cái này mới thật có ý tứ." Tựa hồ là hẳn cười đến quá lớn tiếng, giữa không trung Bách Quỷ bỗng nhiên cúi đầu, dường như mới phát hiện dưới chân cái này đại hỏa đồng đến bên cạnh đồng lửa chư tu sĩ.

Trên mặt anh tuấn khoan thai lộ ra tiểu dung, sau đó cứ như vậy thoải mái rơi xuống, làm cho không ngừng tới gần "Đồng môn" không hề để tâm.

Đồng lửa xung quanh yên tĩnh yên tĩnh, đối Bách Quỷ cái này tân tấn ma đầu, đại gia hay là vô cùng kiêng kị. Lực chú ý của mọi người đều bị hấp dẫn tới, đến mức bọn hắn không để ý đến một vị nào đó đồng bạn không hề nén được run rẩy.

Sớm tại giữa không trung, Lý Tuần liền đem phía dưới những tu sĩ này thân phận phân biệt rõ ràng, lập tức nhìn thấy hai vị tông chủ quả thật làm cho trong lòng của hắn có chút thâm nói, bất quá, gần vài ngày đến, càng đánh càng tráng can đảm cùng hào khí, lại rất mau đem những cái kia tiểu tâm tư rửa sạch.

Phương xa chân trời, U Hồn Phệ Ảnh Tông tu sĩ càng ngày càng tiếp cận.

Lý Tuần đạp vào mặt đất đằng sau, chỉ đi hai, ba bước công phu, trên người hẳn bởi vì kịch liệt chém giết mà vỡ vụn không chịu nổi quần áo, liền tại một trận gợn sóng chấn động ở giữa, phục hồi nguyên như cũ, quý dị tràng diện, càng sắc xuất hẳn "Tân tấn ma đầu" phong thái.

Khoảng cách đồng lửa còn có mấy bước xa, Lý Tuần đột nhiên ngừng bước, đảo mắt quét qua, mỗi người đều chưa thả qua. Trong quá trình này, hẳn đối mặt

một đôi toát lên lấy phức tạp khó hiểu tình cảm con người.

Trong lòng khẽ nhúc nhích, hấn trên mặt lại bình tĩnh như nước, cuối cùng đem ánh mắt dừng ở sóng vai mà ngồi hai vị tông chủ trên thân, cao giọng cười dài.

"Tây Nam cái này cùng sơn ác thủy, có thể dẫn tới hai vị tông chủ đại giá, thực sự vinh hạnh cực kỳ, vừa rồi Bách Quỷ tao ngộ kinh địch, trong loạn chiến, nếu có cái gì chiếu cố không đến, còn xin chư vị thứ lỗi." Hấn một bộ chuyện đương nhiên địa chủ giọng điệu, đường hoàng khí quyển, nếu không phải mọi người tại đây đều biết lai lịch của hấn, nói không chừng thật có thể bị hấn hù đi qua.

Người khác thì cũng thôi đi, Lạc Ngọc Cơ đã là cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt, nghe vậy liền hừ lạnh một tiếng: "Ngược lại dường như chỗ này thật thành nhà người sản nghiệp. . ." Lời còn chưa dứt, giữa không trung liền có một nữ tử thanh âm hạ xuống: "Lạc tiểu thư một câu nói trúng, Bách Quỷ sư đệ là ta tông trưởng lão Diêm phu nhân đệ tử đặc ý, mà cái này Tây Nam rừng cây, lại không khỏi là ta tông sở hữu, cái kia thuyết pháp, đồng thời không có cái gì sai lầm." Giọng nói, trên bầu trời bóng người nhiều lần rơi, hơn mười danh U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử đã rơi vào sau lưng Lý Tuần.

Vào đầu một vị nữ tu, diện mục thanh tú dịu dàng, dáng người thướt tha, hết lần này tới lần khác mái tóc hơi hơi, giống như trung niên phụ nhân, Lạc Ngọc Cơ lập tức liền nhận ra, đây là tại Thông Huyền Giới rất có danh khí "Vân vu" Diêm Như.

Dù sao cũng là có thể kế thừa Diêm phu nhân y bát đệ tử đặc ý, đối mặt hai đại chính đạo tông chủ, Diêm Như y nguyên thông dong bình tĩnh, tiến lên cùng Bách Quỷ tịnh lập, đi đầu thi lễ, mới nói: "Hai vị tông chủ giá lâm tề tông địa giới, văn bối các loại chưa thể viễn nghênh, còn xin thứ tội." Lúc trước Bách Quỷ chào hỏi, Lạc Kỳ Xương hai người còn có thể ỷ vào thân phận, không cho phản ứng, vậy mà lúc này Diêm Như lấy tông môn danh nghĩa chào, hai người

liền không thể không có chỗ biểu thị.

Lập tức liền do Đại Diễn tiên sinh vuốt cằm nói: "Ta cùng Đông Hoàng chỉ là qua đường, ở đây làm sơ nghỉ ngơi, không cần làm phiền quý tông chờ đón." Song phương chính tà có khác, vốn cũng không tiếp khách bộ quá nhiều, Diêm Như lấy hết cấp bậc lễ nghĩa, cũng liền không còn để bụng.

Nàng nói thanh "Mời chư vị tự tiện", liền xoay mặt cười nói: "Bách Quỷ sư đệ, lần này trên Bắc Tề sơn lực chiến Thanh Loan, dương ta tông môn uy danh, tông chủ và sư tôn nghe, đều hết sức vui mừng, nghe nói lần này tế tổ đại điển bên trên, sư đệ liền muốn trở thành ta tông trẻ tuổi nhất trưởng lão, ở đây dự đoán chúc mừng." Lời này vừa nói ra, Lý Tuần còn không như thế nào, bên cạnh Đại Diễn tiên sinh bọn người lại đều có chút kinh ngạc, mấy người hai mặt nhìn nhau, không biết nên lộ ra như thế nào một bộ biểu lộ.

Diêm Như không quan tâm những chuyện đó, rồi nói tiếp: "Sư tôn nghe nói người trở về, mệnh chúng ta ở đây chờ đón, tế tổ đại điển sắp đến, sư đệ không cần đi vòng Đẳng Hóa Cốc, trực tiếp tiến về Quý Môn hồ là được."

"Cẩn tuân phu nhân chỉ lệnh." Lý Tuần mỉm cười, ánh mắt lại dời về phía đứng ngoài quan sát đám người, rất hòa khí gật đầu, quay người liền muốn rời đi.

"Bách Quỷ, chớ vội đi, bản tọa có chuyện hỏi người." Một lời tức xuất, ánh mắt mọi người đều chuyển qua Lạc Kỳ Xương trên thân, hẳn lại cũng không ngẩng đầu lên, chỉ cầm nhánh cây cời lửa, kiêu căng cực kì.

Lý Tuần nghe tiếng ngừng bước, quay mặt đi, tựa hồ tịnh không để ý đối phương cứng rắn ngữ khí cùng thái độ, y nguyên cười mỉm nói chuyện: "Không biết Đông Hoàng có gì chỉ giáo?" Lạc Kỳ Xương lúc này mới bỏ xuống nhánh cây, ánh mắt giơ lên, cùng Lý Tuần ánh mắt một đôi, riêng phần mình dịch ra, tựa hồ đồng thời vô đối chọi gay gắt ý tứ.

Bất quá hẳn trong miệng y nguyên bình thản lạnh lẽo cứng rắn: "Thủy Kính

đại hội trong lúc đó, ta kia bất tài nữ nhi làm người gây thương tích, tổn thương công pháp của nàng, chính là Nhiên Huyết Nguyên Túc. . ." Không khí chung quanh rõ ràng cứng lại, người của song phương mã đều khẩn trương lên, nghe Lạc Kỳ Xương nói như vậy, chẳng lẽ cái này muốn đánh nhau?

Hầu như cái tâm tư linh động, đều đi xem Lạc Ngọc Cơ, chỉ thấy cái này nữ tu sắc mặt trắng bệch, dường như tinh nguyên có thua thiệt, một bộ bệnh nặng mới khỏi bộ dáng, cũng là không giống như là Lạc Kỳ Xương cố ý đập phá.

Lý Tuần nhướng mày, nghĩ tới nhưng là ngày đó chính mình mắt thấy Thiên Chi đánh giết Từ Kháng một màn, Lạc Ngọc Cơ chính là người trong cuộc một trong, Thiên Chi xác nhận hạ thủ lưu tình, nếu không cô nàng này đâu còn lưu được mệnh tại.

Trong lòng hơi chút suy nghĩ, hẳn không đau không ngứa đáp lại nói: "Lệnh ái bị đánh lén một chuyện, ta cũng đã được nghe nói, chỉ là cùng bản thân không quan hệ. . ."

"Vốn là không có nói là người, người gặp cái gì!" Có lẽ là có phụ thân áp trận, Lạc Ngọc Cơ khí thế khôi phục, hơi có chút giương nanh múa vuốt hương vị, bất quá, nàng câu nói này cũng làm cho rất nhiều người mê hoặc không thôi.

Lạc Kỳ Xương mới mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, chỉ là lạnh lùng nói: "Bản tọa không có nói là người, chỉ là người thân là đương đại Huyết Ma, đối « Huyết Thần Tử » truyền thừa hẳn là khá hiểu. Bản tọa chỉ muốn biết, ngày đó kích thương Ngọc Cơ hung thủ, người nhưng có biết, hoặc là, có cái gì manh mối?"

"Xin lỗi, ta không rõ ràng." Lý Tuần trả lời thống khoái vô cùng.

Lạc Kỳ Xương ánh mắt lạnh dần, dường như nổi giận đùng đùng, có thể ra hồ đầm người dự kiến, cùng Bách Quỷ giằng co mấy tức, hẳn lại mí mắt chớp xuống, lạnh nhạt nói: "Như thế cũng không sao." Cái này xong? Lạc Kỳ Xương tay này giơ lên cao cao, nhẹ nhàng buông xuống, bả tất cả mọi người đùa bỡn dờ

khóc dở cười.

Lý Tuần hơi bĩu môi, lại gật đầu một cái, quay người liền đi, nào biết Lạc Kỳ Xương liền kệt tại lúc này phát ra tiếng: "Trên người người thù hận, tự có khổ chủ... Ta lại thay Thiên Viên lão nhi lưu người một mạng, như Tinh Cơ Kiếm Tông không làm gì người được, ta lại lấy tính mạng người không muốn." Không ai cảm thấy Lạc Kỳ Xương lời ấy có gì hư ảo chỗ, mặc dù cũng không ai cho rằng, muốn sát Bách Quỷ đúng như hăn nói tới như vậy lấy đồ trong túi.

Chỉ là, nếu không có điểm ấy bá khí, Lạc Kỳ Xương sao là "Đông Hoàng" chi danh!

Lý Tuần không quay đầu lại, chỉ phát ra vài tiếng trầm thấp cười lạnh, làm đáp lại. Tiểu âm chưa tuyệt, hăn đã bay vút lên giữa không trung.

Sau lưng hăn, U Hồn Phệ Ảnh Tông nhân mã cũng bay vút lên trời, đảo mắt không thấy bóng dáng.

"Đông Hoàng cùng người này lại còn có như vậy gút mắc." Đại Diễn tiên sinh thu hồi nhìn về nơi xa ánh mắt, lại tại Lạc Ngọc Cơ trên mặt quét qua, gật đầu nói: "Lệnh ái huyết khí hao tổn, còn chưa hồi phục, thật là bị 'Nhiên Huyết Nguyên Tức' gây thương tích dấu hiệu, chỉ là, Đông Hoàng làm sao khẳng định, đây cũng không phải là Bách Quỷ gây nên?" Lạc Kỳ Xương mỉm cười nói: "Tiểu nữ cùng kia Bách Quỷ đạo nhân kết có mối hận cũ, tương đối mà nói, vẫn còn tương đối quen thuộc. Nàng khẳng định tổn thương nàng người kia, tuyệt không phải Bách Quỷ đạo nhân, đối tiểu nữ nhân lực, bản tọa vẫn là có lòng tin." Nghe vậy, Đại Diễn tiên sinh trầm ngâm không nói, ngược lại là Tô Diệu chen lời nói: "Là, ngày đó ta nghe Thích Vô Nhai tông chủ nói qua, Thủy Kính chi hội thượng xuất hiện lưỡng cái 'Huyết Ma', tu vi có cao thấp có khác, chỉ là tu vi thấp, tại 'Huyết Ảnh yêu thân' thượng tạo nghệ ngược lại càng tinh khiết hơn.

"Mấy ngày trước đây Thủy Kính Tông đem Bách Quỷ cùng Thanh Loan giao thủ hình ảnh truyền hịch thiên hạ, ta cũng nhìn qua, kẻ này 'Huyết Ảnh yêu thân'

ứng dụng chi diệu hầu như nhập hóa cảnh, tinh thuần vô cùng, như thế xem ra, làm bị thương lệnh ái, coi là tu vi cao cái kia." Lạc Kỳ Xương khẽ gật đầu, biểu thị tán thành.

Đồng lứa bên này, Mai Khiết hạ giọng, dò hỏi: "Lạc tiểu thư, người là thế nào phân biệt ra được, tổn thương người 'Huyết Ma' cũng không phải là Bách Quỷ?" Bởi vì Lạc Kỳ Xương bối phận còn tại đó, như nghiêm túc, Mai Khiết còn muốn xưng Lạc Ngọc Cơ làm "Sư thúc", để tránh lúng túng, Mai Khiết đành phải đổi dùng cái mơ hồ xưng hô.

Lạc Ngọc Cơ đối với cái này lòng dạ biết rõ, chỉ mặt giã ra cười nói: "Ừm, kỳ thật rất dễ nhận biết, tuy chỉ là vừa thấy mặt công phu, nhưng cảm giác chính là không giống.

"Kỹ càng tới nói, dáng người bên trên, Bách Quỷ là người cao gầy, tập kích ta người thì phải thấp một ít; ánh mắt cũng khác biệt, người kia hốc mắt hơi dài, so Bách Quỷ muốn trông tốt, còn có càng quan trọng hơn là, Bách Quỷ làm người cẩn thận, trên thân chưa bao giờ cái gì đặc thù khí vị, mà người kia mùi máu tanh tuy nặng, lại dùng hương liệu, lại phẩm lưu cực cao..." Mai Khiết nhẹ nhàng khen một tiếng: "Trong thời gian ngắn như vậy, khó được Lạc tiểu thư còn có thể tìm ra nhiều như vậy khác biệt tới." Nàng nịnh nọt câu này, liền để Lạc Ngọc Cơ đại sinh hảo cảm, cường áp lấy đặc ý cảm giác, khiêm tốn hai câu: "Cũng không có gì a, chủ yếu là ta cùng Bách Quỷ tên kia kết thù, mà tập kích ta người lưu lại ấn tượng lại quá sâu sắc. Bất quá, ta có loại cảm giác, tập kích ta người là vị nữ tu khả năng càng lớn chút!"

"Nữ tu?" Cách Cố Tần Nhi, Tô Diệu có chút hiểu được: "Ngọc Cơ chất nữ nói, cũng không phải không có đạo lý." Bên kia, Lạc Kỳ Xương vẫn là mỉm cười nói: "Tiểu hài tử thuần bằng ký ức xuất hiện lại ra tới chi tiết, khó tránh khỏi có chỗ sai lầm.

"Coi như nàng nói không sai, thế nhưng là, người kia tu tập « Huyết Thần Tử », rõ ràng là giữa đường xuất gia, nó lúc đầu tu vi nhất định kinh thế hãi tục, giới

này nữ tu có này tu vi giả, không qua ba lượng người mà thôi, bản tọa cũng không tìm được xứng với nhân vật." Tô Diệu nghe vậy, ngược lại thật sự là bấm tay đi toán, miệng bên trong thì thảo hai câu, đột nhiên cau mày nói: "Tại sao không có? Cái này hai ba người bên trong, Thiên Chi Thượng Nhân cố nhiên không có khả năng, có thể kia Âm Tán Nhân đồng dạng tu vi tuyệt đỉnh..."A, đúng, người khác không biết, Đông Hoàng như thế nào không biết, Âm Tán Nhân gần đây tái xuất giang hồ, không phải còn cùng quý tông xung đột một trận sao? Lúc ấy, giống như chính là cùng cái kia Bách Quỷ quấy cùng một chỗ đi." Nghe được "Âm Tán Nhân" danh tự này, Lạc Kỳ Xương trong mắt lóe lên không che giấu chút nào sát cơ, tiểu dung cũng thẩm thấu băng hàn: "Nếu là Âm Trọng Hoa thật không giữ thể diện mặt, đi tu tập Huyền Tán Nhân đều không cần rác rưởi, ta muốn trăm nàng tại dưới kiếm, ngược lại là dễ dàng rất nhiều."

"Chỉ tiếc, theo cùng nàng giao thủ cư sĩ lời nói, Âm Trọng Hoa tiềm ẩn cái này mấy chục năm, cũng đã đem « Âm Phù Kinh » tu luyện đến đại thành, tuyệt đối không thể lại kiêm tu bàng môn, cho nên tuyệt không phải nàng!" Đại Diễn tiên sinh lông mày cau lại nói: "Bách Quỷ người này, giao du càng như thế rộng lớn? Thủy Kính Tông truyền hịch phía trên liền nói, hẳn cùng 'Nghịch Thủy Câu' Thủy Điệp Lan giao tình rất sâu, như lại tính cả Âm Tán Nhân, thậm chí U Hồn Phệ Ảnh Tông bối cảnh... Có thể cùng Âm Tán Nhân kéo chút giao tình, còn có thể bảo vệ mệnh tới, tuyệt đối là khó lường nhân vật." Tô Diệu chặc chặc liên thanh, chợt nhớ tới cái gì, xoay mặt hỏi Cố Tần Nhi: "Đúng rồi, Tần nhi từng tại Đông Nam biển rừng cùng Bách Quỷ chiếu qua mặt, ngươi cảm thấy người này làm sao?" Cố Tần Nhi chính tinh thần hoảng hốt thời điểm, lại bị đánh trở tay không kịp, chần chờ rất lâu, cũng không nói xuất lời nói tới.

Cuối cùng, vẫn là một bên khác Lạc Ngọc Cơ giúp nàng giải vây: "Cố sư muội mới cùng Bách Quỷ gặp qua một lần, tên kia lại cực biết ẩn nhẫn, sao có thể nói đến minh bạch? Ta cùng hắn đã đánh mấy chục năm quan hệ, còn cảm thấy ngấm hoa trong màn sương đâu." Tô Diệu cười ha ha một tiếng, không quan tâm bên này, Cố Tần Nhi thở hổn hển một hơi này, lại nhìn Lạc Ngọc Cơ, khó được lộ ra tiểu dung.

Lạc Ngọc Cơ thì là trùng nàng trùng mắt nhìn, hai người đã dừng lại hơn mười năm hữu nghị, tựa hồ lại chậm chậm lưu động lên.

Tương đối Đại Diễn tiên sinh ngưng trọng, Lạc Kỳ Xương rõ ràng dễ dàng nhiều, hãnh cưỡi nói: "Đại Diễn huynh, người nhìn Bách Quỷ trở về, Minh Hỏa lão nhi sẽ như thế nào đãi hãnh?" Đại Diễn tiên sinh trầm ngâm nói: "Trong tông môn đấu thời điểm, có thể lôi kéo tự nhiên tốt nhất, chỉ là Bách Quỷ khuynh hướng rõ ràng, như tận lực ưu đãi, ngược lại sẽ lập tức dẫn phát mâu thuẫn, Bích Thủy Quân sẽ không ngồi chờ chết, dạng này, tình hình ngược lại sẽ càng hỏng bét. . ." Nghĩ tới đây, hãnh đột nhiên nhin không được cười lên: "Chúng ta cần gì phải tự tìm phiền não, việc này tự có người đi quan tâm, là tốt là xấu, liền nhìn U Hồn Phệ Ảnh Tông tạo hóa."

"Đại Diễn huynh lời nói rất đúng. Ân, đã nao nhiệt xong, ta cũng theo đó cáo từ." Lạc Kỳ Xương làm việc gọn gàng mà linh hoạt, lập tức liền đứng người lên tới, mỉm cười nói: "Đại Diễn huynh, tuy nói người làm Dịch huynh chuyển sinh sự tình, lao tâm lao lực, có thể nam bắc hai bên, người cũng không thể ngồi yên mặc kệ."

"Nhất là phía bắc, gần đây truyền ngôn Yêu Phượng, Thanh Loan cùng Cổ Âm không để ý mặt mũi, Tán Tu Minh Hội nơi đó, tình huống khó lường a."

"Ba người thành hổ, chỉ là truyền ngôn, cũng không đủ tin . Bất quá, nam bắc cách xa nhau mặc dù xa, kì thực một người có hai bộ mặt, chỉ cần phương nam cục diện khống chế lại, phía bắc liền không đủ lo, trái lại cũng thế." Đại Diễn tiên sinh rồi nói tiếp: "Tìm được Tố Linh trì về sau, ta đem ứng Lệ Tông chủ chi mời, tiến về Trấn Hồn hải, Đông Hoàng ứng cũng như là." Lạc Kỳ Xương gật đầu thừa nhận: "Tiện nội đã dẫn tông môn tinh nhuệ trước một bước tiến về, bản tọa sau đó cũng sẽ tiến đến. Chính đạo cứu tông, trừ ngoài ta người, còn có Pháp Hoa Tông, Hư Miếu Tông cùng đi, ngũ tông hợp lực, ổn định cục diện, vẫn là dư xài." Nghe hãnh tự tin như vậy, Đại Diễn tiên sinh cau lại lông mày, muốn nhắc nhở hai câu, cuối cùng vẫn từ bỏ, chỉ là đứng dậy hành lễ tiễn biệt.

Lạc Kỳ Xương cười ha ha một tiếng, mang theo Lạc Ngọc Cơ tay, tại nó vội vàng tạm biệt âm thanh bên trong, phiêu nhiên mà đi.

Các loại hai người thân hình đi xa, Đại Diễn tiên sinh lắc đầu nói: "Thành làm thời buổi rối loạn. Nơi đây không thể ở lâu, chúng ta cũng lên đường thôi." Chúng tu sĩ nhao nhao ứng thanh, đứng dậy đả diệt đồng lửa, hơi chút chỉnh lý, liền đều bay vút lên trời, hướng phía rừng cây chỗ sâu đi.

Đang lúc Mai Khiết bay lên đồng thời, trong lúc vô tình nhìn lại, theo lại ngạc nhiên nói: "Tần nhi, ngươi hướng chỗ nào nhìn?"

"Ừm, không có gì." Nói nhỏ âm thanh bên trong, Cố Tần Nhi ngự kiếm phi động, xông mở mảnh này tràn đầy lấy người nào đó khí tức hư không, xa xa đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Cậy Vào

Chương 7: Cậy vào

Lý Tuần cùng Chu Câu Tông kịch chiến chi địa, đã thâm nhập Tây Nam rừng cây rất nhiều, khoảng cách Đăng Hóa Cốc không hơn vạn bên trong, cùng Quỷ Môn hồ cũng chính là hai ngày lộ trình, đương nhiên, đây là đối với hãn đồng môn mà nói.

Dù sao, quen thuộc hóa cầu vòng phi động khoái ý, lại nhìn bình thường ngự kiếm, thực sự rất là khó chịu.

Diêm Như tựa hồ cũng có thể lý giải, mười mấy người trùng trùng điệp điệp đi mấy trăm dặm đường, nàng liền khiến cho hơn người các loại quay lại Đăng Hóa Cốc, chỉ còn lại nàng cùng Lý Tuần tiếp tục tiến đến Quỷ Môn hồ.

Nhìn thấy Lý Tuần ánh mắt hỏi thăm, Diêm Như nhàn nhạt giải thích: "Hôm qua người cùng Chu Câu Tông nhân mã vừa vào cảnh, trong cốc liền nhận được tin tức, ta phụng sự mệnh tiến đến tiếp ứng, những người này bất quá là làm một chút phô trương mà thôi."

"Phô trương?" Lý Tuần nhin không được cười lên, những này tam lưu đệ tử, tại Chu Câu bốn sát trước mặt, đúng như gà đất chó sành, không có vương bận đã toán không tề, còn bày cái cái rầm phô trương?

Diêm Như cũng tiếu, giữa lông mày rõ ràng có từng tia từng tia hàn ý lưu động.

"Đương nhiên, có thể hay không còn sống trở về, liền xem bọn hãn tạo hóa,

theo như cái này thì, người cũng coi là phúc tinh của bọn họ, sớm bả địch nhân đuổi rôi. . ." Nàng đều nói đến ngay thẳng như vậy, Lý Tuần như thế nào không rõ.

Lý Tuần gãi gãi cái cằm, ngô thanh đạo: "Phu nhân đã bắt đầu vững chắc trận cước rồi? Những năm này Bích Thủy lão nhi xác thực sắp xếp không ít nhãn tuyến, nhưng nếu một mẻ hết gọn, không khỏi quá đơn giản chút."

"Cũng vậy đi, hưởng chi, phu nhân còn lưu lại một hai cái hữu dụng, mặt khác, có người cần người trở về an bài." Lý Tuần nháy mắt mấy cái, hỏi: "Ai?"

"Diệp Như." Diêm Như khẽ nhả xuất cái tên này, đôi mắt đẹp nhất chuyển, cười mím xem Lý Tuần phản ứng.

Lý Tuần ngỡ ngác một chút, mới đưa danh tự và nhân vật kết nối lên, sau đó hấn lại tổn chút thời gian, cuối cùng ở trong lòng hiện lên mặt mũi của đối phương: "Diệp Như a. . . Nàng thế nào?" Nghe hấn cái này hơi hột đáp lại, Diêm Như gật đầu cười nói: "Nhìn người cái này thái độ, ta liền yên tâm. Kỳ thật cũng không có gì, Thái Nhi sư muội phát hiện nàng cùng Bích Thủy Quân bên kia Âm Thác có chút hoạt động, đưng đưa không ngừng, hôm nay chính vào thời điểm then chốt, nàng biểu hiện này, nhưng muốn không được. Chỉ là phu nhân coi chừng lấy mặt mũi của người, đưa nàng mang theo ở bên người, chỉ còn chờ người ý tứ."

"Diệp Như cùng Âm Thác?" Lý Tuần hồi tưởng lại năm ngoái hồi tông môn lúc kia một trận xung đột nhỏ.

Sợ rằng hai người này quan hệ, cũng là theo khi đó mới bắt đầu a, không qua ba bốn tháng công phu, phát triển ngược lại là rất nhanh.

Dưới mắt hấn bây giờ không có hứng thú phản ứng những chuyện này, chỉ là cười nói: "Do phu nhân nhìn xem xử lý liên tốt, ân, chiếu sư tử nói như vậy, năm nay tế tổ đại điển, chẳng lẽ mọi người đều muốn yết bài rôi?"

"Tình thế bắt buộc, sư tôn cũng không thể nào lựa chọn. Liền tại nửa tháng trước đó, Minh Hỏa tông chủ thân thể đột nhiên chuyển biến xấu, trong một ngày cũng có năm sáu canh giờ thần trí u ám, mắt thấy đại nạn sắp tới." Diêm Như ôn nhu nói chuyện, ngữ điệu khá lịch sự, chỉ là bên trong cảm xúc, thì lạnh lẽo cứng rắn vô cùng.

"Theo sư tôn đoán chừng, coi như hãn vớt bỏ hết thảy, tại tế tổ đại điện bên trên, đầu nhập Hóa Âm trì chuyển sinh, kết quả cũng không lạc quan. Tông môn trưởng lão thương định, hạ nhiệm tông chủ nhân tuyển, cần phải tại tế tổ đại điện kết thúc trước có nhất định luận, lại kéo thì cục diện thiết tưởng không chịu nổi."

"Thiết tưởng không chịu nổi?" Lý Tuần mỉm cười, ý vị của nó, không nói cũng hiểu.

Diêm Như tự nhiên minh bạch, nàng thanh âm ép tới thấp hơn: "Kỳ thật tất cả mọi người minh bạch, cục diện đã đến tình trạng không thể挽回, tông môn phân liệt nguy hiểm, đã gần đến tại gang tấc.

"Năm đó một lần phân liệt, để chúng ta theo đệ nhất tà tông trên ghế ngai ngã xuống, mà hôm nay, như lại diễn chuyện lúc trước, chỉ sợ cũng thành tồn vong hay không tai họa. Bởi vậy. . ."

"Bởi vậy nhất định phải lấy lôi đình thủ đoạn, nhất cử đánh một phương khác, lại từ dung thu nhiếp phụ thuộc hạng người, đem tổn thất xuống đến thấp nhất, thế nhưng là như thế?" Diêm Như tắc nghẽn tắc nghẽn, cuối cùng đáp: "Sư đệ lời nói rất đúng."

"Kia thật tốt, phương hướng định ra, phu nhân nhưng có cái gì kế hoạch cụ thể?"

"Sư tôn chỉ là cùng chúng ta hầu như cái thông khí, kế hoạch cụ thể, còn phải đợi sư đệ người trở về mới có thể thi hành xuống dưới." Nhẹ nhàng một câu, liền đem Lý Tuần đẩy lên cao vị, nhưng mà, Lý Tuần lại chỉ là đối với cái này nhất tiếu mà a.

Hắn đem lực chú ý phóng tới ngực mình, cái kia bị tử ngọc hộp, kim hoàn Thần Nê bao vây đồ vật, mới là Diêm phu nhân khát vọng nhất đi.

Không có những cái kia phế liệu liên luy, hai ngày lộ trình bị Lý Tuần hai người rút ngắn một nửa, ngày thứ hai đang lúc hoàng hôn, hai người liền tới đến Quỷ Môn hồ lân cận.

Ở trên không yên ổn nhìn lái đi, huyết hồng quang mang phù du tại rừng rậm cùng bầu trời chỗ giao giới, giãy dựa nhúc nhích, thỉnh thoảng một đám chim bay tại cây rừng trên không bay lượn, bị đánh thượng kim hồng quang biên, có khác một chút sinh khí.

"Dù sao cũng là tông môn đại điển, liền Quỷ Môn hồ đều so dĩ vãng thêm ra một chút nhân khí." Lấy Lý Tuần lúc này tu vi, có thể rõ ràng cảm giác được, ngày thường âm trầm tĩnh mịch rừng rậm nguyên thủy bên trong, lấy hàng ngàn tu sĩ khí tức dày đặc trong đó, nếu chỉ nhìn thanh thế, ngược lại là lờ mờ còn có ngàn năm trước đó đệ nhất tà tông cái bóng.

Diêm Như đứng tại Lý Tuần bên người, mơ hồ cảm giác được Lý Tuần lúc này tâm tính, cũng than thở một tiếng: "Nghe sư phụ giảng, ta tông lúc toàn thịnh, đệ tử hơn vạn, mỗi tới quỷ linh phản sinh ngày, tất quần tập Quỷ Môn hồ bên trong, xa tiếp Cửu U chi vực, cung phụng tổ sư.

"Là lúc phương viên vạn dặm, âm khí bốc hơi, nổi liền trời đất. Giới này chư tông, đồng đều muốn đường vòng mà đi, lấy đó cung kính. . . Ngàn năm trở xuống, kia thần uy khí phách, là sẽ không còn được gặp lại nha."

"Đâu chỉ không thấy được, như một nước vô ý, tình trạng chỉ có thể càng hồngбет." Lý Tuần ngữ khí bình thản, đồng thời vô nửa phần nguy sức.

Diêm Như lông mày cau chặt, nhưng lại không thể phản bác, đành phải cười khổ nói: "Cho nên, chúng ta cần phải giúp đỡ sư tôn, leo lên tông chủ đại vị, đem tông môn chấn động, xuống tới thấp nhất, khi đó lại nghỉ ngơi lấy lại sức, vẫn chưa quá trễ." Lý Tuần không động thanh sắc, biết Diêm Như hoàn toàn hiểu

lầm hăn ý tứ. Hăn không quan tâm Diêm phu nhân làm sao hành động, chỉ đối Minh Hỏa Diêm La trước khi chết bố trí cảm thấy hứng thú.

So với ngàn năm trước đó, Minh Hỏa Diêm La, U Ly Thần Quân, Quỷ Tiên Sinh những người này chi tiết, trước mắt Bích Thủy Quân, Diêm phu nhân người kiểu này, kém thực sự không chỉ một sao nửa điểm.

Năm đó U Hồn Phệ Ảnh Tông một phân thành hai, Minh Hỏa Diêm La cùng U Ly Thần Quân các kéo ra một đợt nhân mã, y nguyên đứng tại Thông Huyền đại tông liệt kê, sừng sững ngàn năm không ngã, có thể xưng nhất đại hào hùng.

Phóng nhãn hôm nay, như tông môn lại lần nữa phân hoá, lại có ai có thể xoay chuyển tình thế tại đã ngược lại, bảo trụ đại tông hương hỏa bất diệt đâu?

Bích Thủy Quân vẫn là Diêm phu nhân?

Càng là tới gần ngã bài thời điểm, Lý Tuần càng có thể cảm nhận được Minh Hỏa Diêm La tuyệt vọng cùng bi ai.

Bệnh lao quỷ rất cực không chịu nổi, mà tại hăn dầu hết đèn tắt trước đó, hăn không có vì tông môn bồi dưỡng được một cái cường đại thủ lĩnh, chỉ để lại bị hăn quyền mưu quấy đến một đoàn đay rối cực diện rối rắm, chỉ có mong đợi tại kỳ tích xuất hiện.

Thế nhưng là, kỳ tích đang ở đâu?

Mang theo cảm thán như vậy, Lý Tuần tiến vào Quỷ Môn hồ phạm vi, sự xuất hiện của hăn giống như là trên núi cao nhấp nhô cự thạch, trong tiếng nổ vang rơi vào giữa hồ.

Lấy hăn làm trung tâm, kinh người chấn động hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, hăn thậm chí có thể nghe được vô số người sợ hãi than hợp âm, còn có sau đó mà đến, không cách nào hình dung lặng im.

Nếu là lúc trước, Lý Tuần có lẽ sẽ cảm giác được không được tự nhiên, sau

đó liền nghĩ trăm phương ngàn kế đem chính mình theo người khác trong tầm mắt đời, trở lại an toàn trong bóng tối đi.

Mà bây giờ, theo trái tim bên trong chen bách xuất huyết lưu tựa hồ mang theo lấy khó nói lên lời lực lượng, tại bình ổn lưu động bên trong, đem lực lượng này lan tràn đến toàn thân, lại phóng xạ ra ngoài.

Không cần biểu thị cái gì, Lý Tuần những nơi đi qua, ánh mắt mọi người đều không tự giác rũ xuống hoặc chệch đi, đồng thời duy trì khả quan khoảng cách.

Về phần rừng cây chỗ sâu các loại chim thú, thậm chí sớm hơn một bước có cảm ứng, từng cái liếm cánh im tiếng, câm như hến.

Bên cạnh Diêm Như có chút không được tự nhiên. Có lẽ là hôm qua mới gặp lúc, có Đông Hoàng cùng Đại Diễn tiên sinh "Trấn tràng tử", còn có Bách Quỷ hoàn toàn như trước đây điệu thấp làm việc, để nàng đối Bách Quỷ "Mới thân phận", một mực không có thiết thực trải nghiệm.

Cho đến hiện tại, nhìn thấy Bách Quỷ tại vô số sợ hãi, đề phòng thậm chí hồ ác ý ánh mắt hạ, vẫn như cũ thế ép vạ chúng, ngang nhiên tiến lên lẫm liệt chi uy, nàng mới tỉnh ngộ, đối Bách Quỷ hết thảy có từ lâu kết luận, bởi vậy cắt ra bắt đầu, lại không ý nghĩa!

Lý Tuần tại tĩnh lặng trên rừng rậm không phi hành, đồng thời đã làm tốt như thế như vậy, thẳng tới giữa hồ địa cung chuẩn bị.

Bất quá, phương xa chớp động độn quang phá vỡ cái này không bình thường không khí.

Người tới tốc độ cực nhanh, chỉ chớp lóe liền đến phụ cận, nhưng là một vị có vẻ như chỉ có mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên.

Lý Tuần đương nhiên sẽ không đem hãn đương thiếu niên đến xem, mỉm cười ở giữa chấp tay chào hỏi: "Quý Cơ sư huynh." Quý Cơ bảo trì thiếu niên

này bộ dáng đã có gần ba trăm năm, làm Minh Hỏa Diêm La quan môn đệ tử, hẳn cũng một mực duy trì "Tông chủ tâm phúc" vị trí.

Như thuận lấy địa vị cao thấp luận, cùng Lý Tuần quan hệ cá nhân rất tốt Minh Ly, mặc dù tới cùng bái một cái sư phụ, nói chuyện phân lượng còn hơi có không kịp.

Đồng dạng đáp lễ lại, Quỷ Cơ khuôn mặt non nớt bên trên, thần sắc lại hết sức lão đạo.

Hắn cười nói: "Bách Quỷ sư đệ rất cục trở về, tông chủ thế nhưng là ngày đêm nhắc tới. Còn phân phó ta, chỉ cần sư đệ tới, liền mời người đi qua." Lý Tuần nghe thấy còn không như thế nào, một bên Diêm Như đã cau mày nói: "Quý Cơ sư đệ, tông chủ lúc này, hẳn là tại... Nghỉ ngơi đi?" Nàng ở giữa dừng một chút, cuối cùng là đem "Mê man" hai chữ sinh sinh nuốt xuống, đôi cái không quá miễn cảm từ ngữ.

Quý Cơ thật sâu liếc nhìn nàng một cái, nụ cười trên mặt không thay đổi, nói: "Tông chủ gần hai ngày thân thể chuyển biến tốt đẹp, đã không thế nào khát ngủ, vừa mới còn cùng Diêm phu nhân nói chuyện tới, sư đệ nhưng đi không sao." Đã nói như vậy, Diêm Như cũng không tốt lại ngăn cản, liền yên lặng theo ở phía sau, nhưng trong lòng nghĩ đến, làm sao để Diêm phu nhân mau chóng cùng Bách Quỷ gặp mặt, lấy lợi cho chương không cục diện.

Ước chừng phi hành nửa nén hương công phu, tại càng ngày càng nồng đậm sương mù xám bên trong, đảo giữa hồ hình dáng đã hơi hiển hiện, mà hư huyền giữa không trung "Đại hỏa cầu" càng là ra sức phun ra hỏa quang, vì bọn họ chiếu rọi đường xá.

Càng là tiếp cận đảo giữa hồ, Lý Tuần càng có thể cảm giác được, chung quanh lít nha lít nhít cấm chế, đều đã điều chỉnh đến giới hạn trạng thái. Đến mức thỉnh thoảng trải qua tu sĩ, trong lúc giơ tay nhắc chân đều lộ ra cẩn thận từng li từng tí, sợ một cái hoảng hốt, liền để các loại âm độc cấm pháp đánh

thành tro tử.

Quý Cơ chủ động giải thích cái này nhất an sắp xếp: "Trong khoảng thời gian này phương nam một mực không yên ổn, qua đường tu sĩ rất nhiều, Tây Liên đám người kia mã cũng rất phách lối, làm kế an toàn, tông chủ hạ lệnh, Quý Môn hồ xung quanh hết thầy cấm chế, đồng đều điều chỉnh đến giới hạn trạng thái.

"Cứ như vậy, mọi người mặc dù là có chút không tiện, bất quá, chỉ cần không phải mãnh liệt đánh nhau, cũng là sẽ không xảy ra chuyện." Lý Tuần tự nhiên là nghe được Quý Cơ nói bóng gió, nhất tiểu đằng sau, lời đến khóe miệng, bỗng nhiên lại nuốt trở vào.

Lúc này ở hãn tầm mắt cuối cùng, một bóng người tại trong sương mù dày đặc như ẩn như hiện, tay áo tung bay, thẳng như quý mị, Quý Cơ cùng Diêm Như lúc này mới sinh ra phản ứng, gương mặt nhìn lên, thần sắc đều là xiết chặt.

"Thương Minh Tử trường lão?" Quý Cơ hơi có chút lúng túng, so sánh dưới, Diêm Như thì hơi có vẻ khẩn trương.

Ngăn tại trước mặt, là tông môn thập nhị trường lão bên trong, xếp hạng đệ tứ Thương Minh Tử, danh xưng tông môn "Na di vô song" nhân vật.

Càng mẫu chốt chính là, Thương Minh Tử cùng Bích Thủy Quân xuất từ đồng môn, quan hệ tốt nhất, tự nhiên cũng chính là Diêm phu nhân tử địch.

Song phương cách rất gần, xuyên thấu qua sương mù, chỉ thấy cái này Thương Minh Tử đồng dạng mặc một thân Vụ tùng thiết ngoại bào, trên đầu chải cái đạo kế, dưới chân vớ vải giày sợi đay, như không phải mặt mũi quá gầy còm, cũng là như cái có đạo Toàn Chân.

Thấy ba người, hãn mặt gầy thượng thần tình cứng ngắt, âm thanh lạnh lùng nói: "Quý Cơ, vì sao đeo ngoại nhân tiến đến?" Một lời đã nói ra, Quý Cơ cùng

Diêm Như đều là ngạc nhiên, tiếp lấy liền lập tức minh bạch Thương Minh Tử chỉ.

Quý Cơ coi như bỏ qua, Diêm Như cười lạnh, tiến lên một bước, đang muốn nói chuyện, lại bị Lý Tuần đưa tay ngăn lại.

"Thương Minh Tử sư thúc. . ." Lý Tuần dường như đang suy nghĩ xưng hô thế này thỏa đáng hay không, một châu về sau lại nói: "Ta có phải ngoại nhân hay không, sư thúc nói không tính, chỉ có tông chủ hoặc là trưởng lão liên tịch, mới có tư cách xen vào, ngoài ra. . ." Hắn mỉm cười chặn lại lời nói đuôi, chỉ là vươn tay ra, sau một khắc, trong lòng bàn tay hắn chỗ, một điểm trắng xám hỏa quang dấy lên, tại trong sương mù dày đặc chập chờn đong đưa.

Trong phạm vi cho phép cấm chế nghe tin lập tức hành động, lấy ngàn vạn mà tính khí cơ kết nối giao thoa tác dụng, tựa hồ lập tức liền muốn thôi phát ra tới.

Trong chốc lát, Thương Minh Tử mặt hàn như băng, mà Quý Cơ cùng Diêm Như càng là vô cùng khẩn trương.

Diêm Như không dám ra tay dây vào, chỉ có thể ở đằng sau thấp giọng mở miệng: "Bách Quỷ sư đệ, nơi này không phải động thủ địa phương!" Lý Tuần nghe răng nhất tiếu, chỉ coi Diêm Như nói tới là gió bên tai, nhìn thẳng Thương Minh Tử, lo lắng nói: "Ta biết, sư thúc còn có Bích Thủy sư bá, muốn tìm đến như ta như vậy sở trường về 'U Minh khí' 'Ngoại nhân', độ khó quả thực không nhỏ, làm đệ tử, cũng có thể lý giải một hai." Dứt lời, hắn lắc lắc tay, kia một đoàn âm hỏa bay ra lòng bàn tay, tại trong sương mù nhất chuyển, mấy chục chỗ phong cấm lập tức hành quân lạng lẽ, lại lần nữa khôi phục lại đối lập bình tĩnh giới hạn trạng thái.

Làm xong đây hết thảy, Lý Tuần cũng không đi quản Thương Minh Tử sắc mặt làm sao biến hóa, thẳng đi qua, cũng không quay đầu.

Mặc kệ là Diêm Như hay là Quý Cơ, đều không nghĩ tới Lý Tuần có thể như

vậy ứng phó, càng quan trọng hơn là, Thương Minh Tử vậy mà đem sĩ nhục nuốt sống xuống dưới, cái này trái với lẽ thường biểu hiện, để bọn hăn nhìn xem Lý Tuần bóng lưng, đều cảm thấy nghiêm nghị.

Run lên một hồi, hai người cùng nhau phát lực, đuổi theo. Nhưng lúc này, bọn hăn chỉ là yên lặng đi theo, không còn mở miệng nói chuyện.

Trầm mặc một mực tiếp tục đến đảo giữa hồ bên trên, bởi vì đại điển sắp đến, ở trên đảo lưu chuyển tu sĩ so ngày thường muốn bao nhiêu xuất rất nhiều, mà trong những người này, chiếm cứ tông môn cao vị nhân vật, lại chiếm đại đa số.

Tại Lý Tuần ba người đạp vào đảo nhỏ một khắc này, tầm mắt sở cập, cơ hồ tất cả tu sĩ, đều đem ánh mắt đưa tới, ánh mắt của bọn hăn càng quý quýet, phức tạp hơn, cũng càng có áp lực.

Lý Tuần tựa hồ không có cảm giác gì, chỉ là cùng bình thường, cùng hầu như cái quen biết cũ gật gật đầu, liền hồi mặt hỏi Quý Cơ: "Tông chủ ở đâu triệu kiến? Hư Muội sánh?" Quý Cơ hít vào một hơi, để nụ cười trên mặt càng thêm thân dày: "Tông chủ tìm Âm Cận trưởng lão nói chuyện phiếm đi, Bách Quỷ sư đệ có thể trực tiếp đi trưởng lão chỗ nghỉ chân.

"Còn có, ta trước khi đến, Diêm phu nhân còn tại cùng tông chủ nói chuyện, dưới mắt nói không chính xác cũng tại, Diêm sư tỷ là cùng đi đâu, vẫn là. . ." Diêm Như hơi chút suy nghĩ, liền lắc đầu nói: "Không có tông chủ sắc lệnh, không dám đi quấy rầy lão nhân gia ông ta thanh tĩnh, ta còn là hồi tinh xá đi. . . Bách Quỷ sư đệ, như sư tôn tại tông chủ nơi đó, tự nhiên tốt nhất; nếu không tại, nhớ lấy trở về, sư tôn còn có việc phân phó đâu." Lý Tuần mỉm cười ứng, Diêm Như hồi một trong tiểu, lại không thể nào tự nhiên.

Không biết làm gì, đương trong miệng nàng nói ra "Nhớ lấy", "Phân phó" các loại chữ hồi nhỏ, tổng có một chút khó chịu, còn tốt Bách Quỷ thần thái giống nhau ngày xưa, cũng không cấp nàng khó xử.

Lập tức, Quý Cơ, Diêm Như đồng đều hành lễ từ biệt, chỉ thấy Lý Tuần thản

nhiên cất bước, hướng về đảo giữa hồ hạ chậm rãi bước đi.

Đảo giữa hồ hạ, không phải trường lão đến thế gia vọng tộc đệ tử chớ nhập, tiến vào lòng đất, ánh mắt chung quanh lập tức thiếu đi chín thành, có thể áp lực không giảm trái lại còn tăng.

Giờ khắc này, vẫn ở tại đảo giữa hồ hạ tông môn tinh anh, chính thông qua các loại phương thức, dò xét Lý Tuần nội tình.

Lý Tuần bất động thanh sắc, đem thể nội chân tức vận hành điều chỉnh đến thuần túy "U Minh khí" trạng thái, không đậy minh hoàn tại Hoàng Đình chung quanh căng rứt tới lui, rút ra tinh thuần nhất Cửu U địa khí, tràn ngập toàn thân.

Trong lúc nhất thời, từng cái bí ẩn xó xỉnh bên trong, không biết có bao nhiêu ta nha cùng sợ hãi thán phục.

Quen cửa quen nẻo đi vào Âm Cận chỗ ở, vẫn như lần trước, nặng nề cửa đá vô thanh vô tức mở ra, phòng không người, phòng trong lại có bốn người sinh cơ nhíp đập.

Lý Tuần hơi làm phân biệt, tức có cảm giác.

Như đoạn như tục, hơi thở mong manh cái kia, không thể nghi ngờ là Minh Hỏa Diêm La; nhất là chìm lặn ngậm cầm, có thể là Âm Cận; nhu hòa lưu động, chợt có lẳng mang, ước chừng là Diêm phu nhân.

Chỉ có cuối cùng cái kia, mặt ngoài tĩnh lặng như vực sâu, bên trong lại giống như khóa lại cuộn cuộn nham tương, khó nén phong mang.

Người này là. . . Trong lòng trầm ngâm, trên tay đã xốc lên che phòng trong rèm, đảo mắt quét qua, đối diện thượng bốn đạo ý vị khác biệt ánh mắt.

Hắn ngậm sách một tiếng, thầm nghĩ: "Nguyên lai là Bích Thủy Quân." Lập trường, lợi ích cơ hồ hoàn toàn đi ngược lại bốn vị ở vào bên trong mật thất, bầu không khí chi quái dị, có thể nghĩ.

Lý Tuần lờ mờ phát giác, chính mình đến, dường như hòa tan nguyên lai cứng đờ tràng diện, không qua rất nhanh, một cái khác tầng càng băng lãnh không khí liền bao trùm lên tới.

Lý Tuần ánh mắt một cách tự nhiên ngừng trên người Bích Thủy Quân.

Làm Diêm phu nhân đại địch, Bích Thủy Quân tự có hắc độc đao khí khái. Hắc một thân màu xanh sẫm trường sam, thắt eo đai lưng ngọc, lẳng lẳng ngồi ở chỗ đó, trong suốt như ngọc khuôn mặt không chút biểu tình, hơi bạc vành môi nhếch lên, thật có lạnh triệt tận xương uy sát.

Giờ phút này, hắc băng hàn ánh mắt chăm chăm trên người Lý Tuần, không che giấu chút nào nó nồng đậm ác cảm.

Bích Thủy Quân tiếc lời nói như vàng là có tiếng, Lý Tuần không có cùng hắc nói nhảm dục vọng, chỉ là hơi gật đầu, liền đem ánh mắt dời.

Đúng vào lúc này, Diêm phu nhân đưa tới cái ánh mắt, lườm hạ Minh Hỏa Diêm La, Lý Tuần hiểu ý, đem lực chú ý hoàn toàn đặt ở cái này giã dựa tại tử vong bên bờ đích tông chủ trên thân.

Trên ghế nằm Minh Hỏa Diêm La đã hoàn toàn thoát hình, khô cứng làn da dán tại thô to khung xương bên trên, xanh đen gân lạc phù hiện ra đến, bộ mặt hình dáng triệt để thành da bọc xương khô lâu hình dạng.

Nếu không phải hắc giữa mũi miệng còn có chút hơi khí tức lưu động, mọi người hoàn toàn có thể đem hắc xem như một bộ từ đầu đến đuôi thân khô.

Cùng mấy tháng trước so sánh, Lý Tuần nhãn lực đã cao một cái cấp bậc, chỉ một đáp nhãn, hắc liền nhìn ra, Minh Hỏa Diêm La thân thể, đã bị "Hành thi đan" độc tố triệt để hủy hoại.

Thế nhưng chính là bởi vì cái này kịch liệt độc tính kích thích, khiến cho hắc không đậy mình hoàn y nguyên vận chuyển không ngừng, thậm chí rút ra Cửu U

địa khí, cũng càng ngày càng cuồng bạo, đến mức lúc nào cũng có thể phá tan hãn cơ thể.

Dưới mắt, hãn tình huống ngược lại cùng Lý Tuần không vào Hóa Âm trì trước giếng nhau đến mấy phần.

Nồng đậm gần như kinh khủng Cửu U địa khí chiếm cứ hãn cơ thể mỗi một góc, cùng "Hành thi đan" độc tố chống lại, đồng thời cũng từng bước cải biến hãn cơ thể chất tính.

Chỉ là loại sửa đổi này, nhưng là lấy không ngừng tiêu hao hãn sinh cơ làm đại giá, cho nên hết cách xoay chuyển, lại không kỳ tích có thể nói.

Lý Tuần thầm than khẩu khí, đón Minh Hỏa Diêm La hai con người — cái này lóe ra trắng xám hỏa quang con người, chỉ sợ là duy nhất có thể lấy để lộ ra một chút cảm xúc chất môi giới.

Hãn cúi người, nửa là lễ tiết, nửa là đối vị này gần đất xa trời hào hùng tạm bề ngoài kính ý, nói khẽ: "Tông chủ, Bách Quỷ trở về." Minh Hỏa Diêm La ánh mắt chớp động, dường như đột nhiên dấy lên vô hạn sinh cơ, mờ tối trong phòng cũng là bừng sáng.

Tại Diêm phu nhân cùng Bích Thủy Quân kinh ngạc nhìn chăm chú, thân thể của hãn cực nhỏ trên mặt đất rất, mặc dù rất nhanh hạ xuống, cũng đã ngày gần đây kịch liệt nhất động tác.

Không thấy hãn mở hợp bờ môi, thanh âm trầm thấp đã ở trong phòng tiếng vọng: "Trở về liền tốt, người ở bên ngoài mở mày mở mặt, tông môn cùng có vinh yên. Vô luận như thế nào, người cũng là bản tông từ ngàn năm nay, xuất sắc nhất đệ tử, Quý sư đệ có người dạng này truyền thừa, cũng đương mỉm cười cửu tuyên!" Vô luận là Diêm phu nhân hay là Bích Thủy Quân, nghe được lời ấy, đều là thân hình chấn động, cùng nhau chú mục hướng Lý Tuần nhìn tới.

Lý Tuần lại thi lễ, lại mượn xoay người khoảng không, che giấu trên mặt

kinh ngạc cùng hàn khí: "Cái này bệnh lao quý, đánh chính là ý định gì?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Quyết Đoán

Chương 01: Quyết đoán

Lý Tuần nghĩ hiểu rõ Minh Hỏa Diêm La ý tứ, thế nhưng là đối phương lại không cho hắn cơ hội. Tại hắn cong cong thân thể nghe đoạn dưới thời điểm, bên kia lại vang lên cực yếu ớt tiếng ngáy. . .

Bên cạnh Âm Cận cười nói: "Nhìn hắn bộ dáng này. . . Ai, Minh Hỏa ráng chống đỡ lấy chờ người tới, người đã đến, hắn sức lực một tiết, cũng liền không chống nổi. Mà thôi mà thôi, hắn một lát vẫn chưa tỉnh lại, cũng chết không đi qua, Bách Quỷ nha, người cũng là một đường chạy tới, thừa dịp cái này không, đi trước nghỉ ngơi một chút, các loại Minh Hỏa tỉnh lại, ta sẽ gọi người, như thế nào?"

Trong phòng tĩnh lặng, sau đó, Lý Tuần nâng người lên người, trên mặt tiêu dung bình thản, trước ứng tiếng, lại đem ánh mắt chuyển qua Diêm phu nhân trên thân.

Diêm phu nhân cũng đúng lúc hướng hắn xem ra, hai lần ánh mắt một đôi, liền do Diêm phu nhân mở miệng trước nói: "Đã như vậy, Bách Quỷ người liền theo ta đi, các loại tông chủ tỉnh lại, lại mời nghỉ không muộn."

Có lẽ là không gian quá nhỏ hẹp nguyên cố, Diêm phu nhân âm điệu ngữ khí không phải dễ dàng như vậy nắm chắc. Lý Tuần lông mày có chút nháy một cái, ánh mắt hơi liếc, bên cạnh, Bích Thủy Quân hai gò má co rúm, tuy nói duy trì tấm kia mặt cương thi, có thể thấy thế nào đều có chút cười trên nỗi đau của người khác bộ dáng.

Bất quá, rất nhanh, Lý Tuần trên mặt cũng phủ một tầng mây đen.

Lý Tuần không nhìn hẳn nữa, đáp thanh "Phải", lập tức mỉm cười đưa tay, mời Diêm phu nhân đi đầu một bước. Các loại Diêm phu nhân vén rèm mà xuất, hẳn trùng Âm Cận gật gật đầu, ánh mắt lại tại trên ghế nằm vị kia trên thân chuyển nhất chuyển, lúc này mới rời đi.

Mặc kệ là hữu ý vô ý, lúc này đem hẳn gác ở giữa không trung, lại hấp cái thang thủ đoạn, hẳn xem như nhớ.

Khá lắm bệnh lao quý!

Các loại hai người đều ra cửa, Bích Thủy Quân trước sau gót chân ra tới, cũng không chào hỏi, thậm chí liền ánh mắt đều chẳng muốn vung, nhanh chân vượt qua, đảo mắt đi được xa.

Diêm phu nhân có chút nghiêng người, để qua Bích Thủy Quân, nhìn qua đi bộ cũng như đi xe, ngược lại là thông dong cực kì. Bất quá, theo Lý Tuần, dòng suy nghĩ của nàng, so biểu hiện ra muốn phức tạp gấp trăm lần — bao quát vừa mới rời đi Bích Thủy Quân, cũng như là.

Cho dù ở chết đi mấy trăm năm đằng sau, Quý Tiên Sinh âm ảnh, y nguyên quán quanh ở bọn hẳn trong lòng, cho bọn hẳn tương đương áp lực.

Chỉ có chân chính đại tông sư, mới có tư cách này. So sánh dưới, Lý Tuần bản nhân, ngược lại không coi vào đâu.

Ra địa cung, Quý Môn hồ thượng nồng vụ liền đập vào mặt, trong đó còn kèm theo vài tiếng cạc cạc vệt gọi.

Diêm phu nhân đồng thời không có chuyển hướng chỗ ở của mình, mà là chậm rãi bước đi đến bên hồ, nhìn xem thuốc lò nồng vụ hạ mặt hồ.

Vụ mai bên trong, có mấy cái chim nước cái bóng ẩn ẩn xước xước bay qua.

Kia là trong hồ chuyên môn nuôi nấng hàn thủy nha, là tông môn đệ tử luyện tập khống hồn, câu hồn, khôi lỗi các loại thuật pháp đối tượng.

Diêm phu nhân tay vịn dừng lại, yên tĩnh một hồi, bỗng nhiên buồn bã nói: "Ta là thật nghĩ mãi mà không rõ. . . Người làm sao lại cùng quý sư huynh dính líu quan hệ?"

Lý Tuần dừng ở nàng bên cạnh thân, nghe vậy đang muốn mở miệng, đã thấy nàng khoát khoát tay: "Tạm thời không cần nói, coi như người bây giờ nói, ta cũng chia không ra thật giả tới."

Coi như Lý Tuần độ dày da mặt kinh người, nghe vậy cũng hơi có chút lúng túng. Lại nhìn Diêm phu nhân, tú uyển động lòng người trên mặt, hiện ra không cách nào che giấu vẻ mệt mỏi.

Nàng cũng mặc kệ Lý Tuần sáng rực ánh mắt, nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, mới lại trợn mắt, ánh mắt đuổi theo trên mặt hồ phi động chim chóc, thần sắc dần dần hòa hoãn.

Liên tạt Lý Tuần cho là nàng muốn chính thức tra hỏi thời điểm, lại nghe nàng ý nghĩa lời nói ung dung, tư tiếp xa xưa.

"Ta khi còn bé liền tạt nơi đây tập luyện khu hồn luyện pháp thông tâm đại pháp. Lúc ấy, sư tôn còn khen ta thiên tư sao tốt, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng. Khi đó, quý sư huynh đã tung hoành thiên hạ, xông ra danh tiếng thật lớn, đồng môn bên trong hâm mộ, ghen tỵ, thật nhiều thật nhiều. . ."

Nàng tìm tạt tại không tự chủ lộ ra một chút ngây thơ, Lý Tuần chút ít nhíu mày, lập tức bày ra mỉm cười lắng nghe dáng vẻ. Có lẽ, hẳn có thể nghe được một cái tiểu sư muội sùng bái. . . Thậm chí thăm mến anh tuấn sư huynh U Hồn Phệ Ảnh Tông phiên bản.

Diêm phu nhân lại không còn nói tiếp, chỉ là kinh ngạc nhìn mặt hồ.

Trầm mặc tựa hồ muốn vĩnh viễn tiếp tục kéo dài.

Lý Tuần duy trì một đoạn trung tâm đệ tử biểu lộ, thấy không có hạ lạc, dứt khoát nghiêng thân thể, tựa tại rào chắn bên trên, làm tốt trường kỳ kiên trì chuẩn bị.

Lại vào lúc này, Diêm phu nhân ngoái nhìn trông lại, thấy thể sáng sủa nhất tiểu, giữa lông mày tựa như thiếu nữ phong tình, câu nhân tâm huyền.

"Hắn là, đây mới là người tính tình thật?"

"Tính tình thật? Sợ rằng hiện tại chỉ có lão thiên gia mới biết" Lý Tuần không mặn không nhạt trả lời một câu.

Biết nàng cố ý lách qua chủ đề, dứt khoát liền sờ tay vào ngực, lấy ra cái kia tử ngọc hộp đưa tới: "Đây là phu nhân muốn đồ vật, của về chủ cũ. . . Cái này từ hắn là không dùng sai a?"

Diêm phu nhân mỹ lệ con người có chút phồng lớn, lực chú ý hoàn toàn bị tử ngọc hộp hấp dẫn. Nhìn nàng bộ dáng, Lý Tuần hơi kém cho là nàng muốn chớp đoạt tới.

Còn tốt, cuối cùng, nàng vẫn duy trì cơ bản, cùng nàng thân phận tương xứng hợp tư thái, chậm chạp mà ổn định vươn tay ra.

Đương đầu ngón tay cùng hộp ngọc tiếp xúc sát na, nàng tứ chi giống như là qua điện, có một cái biên độ cực nhỏ, nhưng lại cực kỳ kịch liệt run rẩy.

Lý Tuần có nhiều hứng thú mà nhìn xem, muốn từ nàng ngôn ngữ tay chân bên trong, đào móc xuất nhiều bí mật hơn tới.

Bất quá, nàng vẫn là đem nắm lấy.

Diêm phu nhân đem tử ngọc hộp cầm tới, lại lấy thong dong chí vô có thể bắt bẻ thủ pháp mở ra nắp hộp, cũng không kiêng kỵ nam nhân ở trước mắt.

Trong hộp kim châu phát ra quang mang nhàn nhạt, xuyên thấu phụ cận nồng vụ. Lý Tuần lại không nhìn về phía kim châu, mà là cẩn thận quan sát Diêm phu nhân biểu lộ.

Nhìn nàng có chút rung động lông mi, cùng với khuôn mặt tái nhợt nổi lên lên nhàn nhạt ửng đỏ quang trạch.

Diêm phu nhân môi son có chút mở hớp, cũng không có âm thanh truyền ra, không qua Lý Tuần vẫn là cảm giác được một sợi mịn mờ ba động tại kim châu cùng nàng trên thân xuyên tới xuyên lui.

Mà kim châu phóng xạ ra quang mang cũng càng sáng lên chút.

Tình huống này kéo dài một lần hô hấp chiều dài, sau đó, Diêm phu nhân đóng lại nắp hộp, lại lần nữa đem ánh mắt chuyển qua Lý Tuần trên mặt.

Lý Tuần cười khom người, dùng chắc chắn ngữ điệu dò hỏi: "Phu nhân, có gì không ổn sao?"

"Rất tốt, lại thỏa đáng không qua!"

Diêm phu nhân thanh âm giống như là theo Cửu U chi địa thấu đi lên, miểu nhưng khó dò kỳ thật, ánh mắt nhưng là trước nay chưa từng có sáng tỏ.

Nàng chợt người nhất tiểu, nhẹ khen: "Trên đời này, luôn có người có thể làm được dễ dàng người khác cố gắng cả một đời đều làm không được sự tình, Quỷ sư huynh là như thế, mà người, cũng giống vậy!"

Lý Tuần nhin không được cười lên, đang muốn nói chuyện, chợt thấy mỹ phu nhân kia vươn tay, như bạch ngọc bàn tay nhẹ nhàng xuyên qua giữa hai người không khí, đặt tại trên lồng ngực của hắn.

Lý Tuần tròn mắt nhìn thoáng qua, không có né tránh.

Bên ngoài thân ấm áp xuyên thấu qua lẫn nhau da thịt, giao hòa cùng một

chỗ.

Diêm phu nhân cứ như vậy dừng lại, ánh mắt giật mình lo lắng, nhìn xem chính mình dán tại đồ nhi trên ngực tay, thật lâu không nói một lời.

Lý Tuần chọn lấy hạ lông mày, nghi nói: "Phu nhân?"

". . . Từng có lúc, sự tình đến trình độ này đâu?" Nàng mỹ lệ khuôn mặt giống bịt kín một tấm lụa mỏng, trong hoảng hốt nhìn không rõ ràng.

"Còn nhớ rõ lúc ấy, Đại sư huynh hào hùng ngút trời, không cần nhiều lời, chính là đầu của chúng ta, Quý sư huynh thì trầm mặc ít nói, tu vi nhưng là cao nhất một cái, mỗi lần cùng U Ly bọn hăn đối nghịch, ta cùng Bích Thủy chỉ cần tránh sau lưng bọn hăn kiếm tiện nghi là được.

"A, như thế thời gian quá nhiều, công phu của mình cũng liền vứt xuống rất nhiều, bây giờ nghĩ lại, ta tu vi khó có tiến thêm, cùng hai vị sư huynh thoát không được quan hệ!"

Quý sư huynh là chỉ Quý Tiên Sinh, lớn như vậy sư huynh chính là Minh Hỏa Diêm La. Nghe những này chuyện cũ năm xưa, Lý Tuần cũng là say sưa ngon lành, nào biết Diêm phu nhân trên tay đột nhiên tăng lực, đem hăn cơ ngực theo được có chút lồm xuống dưới.

Lý Tuần không nhúc nhích tí nào, trong lòng lại bị này "Thân mật" cử động làm cho ngứa một chút.

Diêm phu nhân cười khẽ một tiếng: "Suy nghĩ một chút, ngươi ta tại Đẳng Hóa Cốc mới gặp lúc, ta còn có thể ngăn chặn ngươi. Không qua sáu bảy mươi năm, lúc này ngươi nếu muốn sát ta, chỉ sợ sẽ là tạt ở giữa sự tình đi! Loại này tiền cảnh, chính là năm đó Quý sư huynh, cũng kém xa ngươi. Như thế tư chất ngút trời, hùng hậu thực lực. . . Ngươi đến tột cùng muốn cái gì đâu?"

Cố ý lướt qua "Sát" tự cùng ngay sau đó hoài nghi, Lý Tuần nhún nhún vai:

"Không có no bụng ấm, dùng cái gì tư dâm dục? Phu nhân, lúc kia, ta thế nhưng là thật nghèo rớt mồng tơi đâu!"

Bị hấn sát biên trả lời chọc cười, Diêm phu nhân thân thể hơi ngửa về đằng sau, trên tay trong tự nhiên thu, bắt lấy hấn vạt áo: "Tay cầm Quỷ sư huynh truyền thừa, người cũng có mặt khóc than?"

Cử động của nàng đã thân mật được có hơi quá, Lý Tuần chưa bao giờ từng thấy dạng này Diêm phu nhân, giống như là uống rượu quá nhiều, tùy tiện tận tình, hoàn toàn không có cố kỵ.

Vì cái gì đây?

Lý Tuần ánh mắt đảo qua nàng trên tay kia tử ngọc hộp, có chút hiểu được. Thầm nghĩ, trên tay cũng không chậm, mím cười ở giữa đưa tay ngăn tại trước ngực, sau đó. . . Bắt lấy Diêm phu nhân như tuyết cổ tay trắng.

Như thế nhưng không có quần áo ngăn cản, hai người da thịt đụng vào nhau, Lý Tuần còn tốt, Diêm phu nhân thân thể chấn động, trong mắt sáng quang mang đại thịnh, trực thấu tới.

Chung quanh sương mù trệ trệ, trở lại tại nàng xinh đẹp trong tươi cười lưu động: "Quỷ sư huynh bả truyền thừa cho người, làm thế nào không có đem hấn nội lời mẫn làm được tính tình cùng nhau truyền?"

Nói, nàng bàn tay mềm hoá, nhẹ nhàng co lại, liền từ Lý Tuần trong lòng bàn tay thoát ra tới. Lý Tuần mặc nàng rút đi, chỉ là mím cười mà thôi.

Diêm phu nhân không cần phải nhiều lời nữa, quay người liền đi.

Lý Tuần theo sau, lúc này đã không cần khách sáo, hấn tự giác cùng Diêm phu nhân sóng vai mà đi, trên đường chúng đệ tử, gặp bọn họ tới, nhao nhao hành lễ nhượng bộ, vừa rồi có xa xa trông thấy mơ hồ tình huống, trên mặt dị sắc càng là không che giấu được, hai người cũng không quan tâm.

Đi ra giữa hồ đảo nhỏ về sau, chung quanh đệ tử thân phận liền đột nhiên giảm xuống hầu như cấp bậc, gặp hai người, càng là tránh ra thật xa.

Diêm phu nhân trầm mặc một hồi đằng sau, rốt cục lời đến chính sự: "Quý sư huynh truyền thừa. . . Đó là cái gì thời điểm sự tình?"

"Bái nhập trong môn mấy năm trước."

"Tại người đạt được U Ti Chân Giải đằng sau?"

Lý Tuần hững hờ ừ một tiếng.

Diêm phu nhân nghe ra hẩn nghĩ một đằng nói một nẻo, cũng nghĩ không ra trong đó quanh co nguyên do. Lại nghĩ đến một chút, nàng tiếp tục hỏi: "Tông chủ lại là làm thế nào biết?"

". . . Trời mới biết." Lý Tuần tức giận ứng thanh, đối Minh Hỏa Diêm La bụng, hẩn đến nay sáng, càng đừng đề cập trong đó còn dính dấp hẩn một cái khác thân phận.

Bất quá, thái độ như thế cũng cho thấy hẩn cùng Minh Hỏa Diêm La đồng thời vô quá nhiều "Cấu kết", Diêm phu nhân nhất tiểu mà a.

Hai người khó được "Thổ lộ tâm tình" tiến hành, đến nơi đây liền kết thúc. Diêm phu nhân phi thường cẩn thận không có hỏi thăm chi tiết, thậm chí đối « Huyết Thần Tử » sự tình, xách đều không có xách, nàng tuyệt sẽ không tùy tiện dò xét đựng một cái khác "Cấm khu", mặc dù Lý Tuần biểu hiện được cũng không làm sao để ý.

Lộ trình rất ngắn, đương hai người đến tinh xá phụ cận lúc, Diêm Như đã ở phía trước tiếp lấy.

Diêm phu nhân gặp đồ nhi, ngoạn nhìn lại nói: "Người ở xa tới mệt mỏi, liền đi trước nghỉ ngơi, tông môn vì người an bài mới chỗ ở, Như nhi là biết đến, liền do nàng đưa người đi."

Lý Tuần biết nàng cầm tới tử ngọc hộp về sau, tất nhiên muốn hành động, liền sáng khoái cùng nàng cáo biệt. Nào biết nàng có chút chần chờ, lại tăng thêm một câu: "Mấy ngày gần đây, khả năng có việc muốn xin người hỗ trợ. . ."

"Hẳn là." Lý Tuần trong lòng tính toán chưa kết, trên mặt lại gọn gàng mà linh hoạt.

Diêm phu nhân mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Diêm Như. Vị này đệ tử cùng sư tôn quả nhiên là tâm ý tương thông, cười mỉm trên mặt đất đến, dẫn Lý Tuần đi.

Diêm phu nhân lời nói "Mới chỗ ở", bên trong là có chút văn chương.

Tông môn tại Quỷ Môn hồ xung quanh linh khí dồi dào chi địa, làm mỗi vị trưởng lão đều chuẩn bị một tòa tiểu viện, còn có rảnh rỗi ra tới một chút, làm thỉnh thoảng bái phỏng quý khách chuẩn bị.

Lần này Lý Tuần trở về, không biết là ai an bài, càng đem nguyên bản quý khách tiểu viện kéo ra một bộ đến, mời Lý Tuần ở đi vào.

Chỉ là không biết, cái này đãi ngộ đến tột cùng là "Trưởng lão cấp", vẫn là "Quý khách cấp" .

Lý Tuần tại Diêm Như dẫn đạo hạ, tìm được chỗ ở của mình. Kia là một tòa u tĩnh tiểu viện, cách giữa hồ đảo nhỏ ước chừng hai mươi dặm đường, bành lâm xây lên, chung quanh đều là buồn bực cổ mộc, khí tượng u thâm.

Còn không có đẩy ra cửa sân, hẳn liền lòng có cảm giác, quay đầu cùng Diêm Như đối một chút. Diêm Như đôi mi thanh tú có chút nhàu, trước hướng Lý Tuần nhẹ gật đầu, lập tức liền đoạt trước một bước, muốn trước đi vào giải quyết vấn đề, bất quá, Lý Tuần mỉm cười dè xuống bờ vai của nàng.

"Như sư tỷ, người cũng mệt mỏi, trở về nghỉ ngơi đi."

Diêm Như bị hấn bắt được bả vai, cũng không có cảm thấy trúng cái gì thủ đoạn, hết lần này tới lần khác toàn thân không làm gì được, thậm chí liền gãy dựa tâm tư đều dậy không nổi. Dù là nàng đã tận lực xem trọng Lý Tuần một đầu, nhưng chân chính sắp đến trên người mình, lại là một phen khác mùi vị.

Cũng may nàng tâm tư thâm trầm, rất có chính là sư chi phong, thân thể hơi cương, lại rất nhanh mềm hoá xuống tới. Chỉ ngoái nhìn cười nói: "Nàng tính tình bướng bỉnh, không dễ cúi đầu, sư đệ người còn nhiều hơn đảm đương."

Lý Tuần mỉm cười gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa, tiến lên đẩy cửa vào.

Tại Diêm Như cái góc độ này, chỉ có thể nhìn thấy trong viện đứng yên tĩnh tế bộ dáng mặt bên, cùng với Bách Quý không chút nào dừng lại, theo bên cạnh người kia xuyên qua tình hình.

Một tiếng cọt kẹt, cửa sân tự động đóng bên trên. Diêm Như ở ngoài cửa nghĩ một hồi, nhẹ nhàng lắc đầu, quay người rời đi.

Lý Tuần hoàn toàn không nhìn đứng ở đạo trung ương mỹ nhân nhi, chỉ lấy ánh mắt dò xét cái này u tĩnh viện lạc.

Chỉ xem bề ngoài, hấn vẫn có chút hài lòng. Tiền đình bố trí trung quy trung củ, chi tiết chỗ lại mười phần tinh xảo, cửa sổ đỉnh mái hiên nhà chế tác tinh tế tỉ mỉ, có thể suy ra trong phòng bố trí đương càng hơn đây.

Hấn chậm rãi dạo bước, đi đến chính đường trước cửa, đang chờ đẩy cửa đi vào, phía sau nữ tu rốt cục nhịn không được sắc giọng: "Người nào đó ánh mắt mù vẫn là như thế nào! Không thấy được nơi này có cái người sống sờ sờ sao?"

Lý Tuần bước chân dừng lại, ngoái nhìn nhìn lại: "Cuối cùng... Quý Môn hồ bên trong còn có cái không biến dạng nhi nhân vật. Thái Nhi sư tỷ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Hắn cười mỉm lên tiếng chào, vừa mới bắt gặp Diêm Thái Nhi trên mặt khó mà nói hết cảm xúc đan vào một chỗ, thật sự là đặc sắc cực kỳ.

Cùng hắn ánh mắt đối đầu, cái này từ trước đến nay kiêu căng nữ tu lập tức thanh khai hết thủy cố kỵ, kiêu ngạo mà góc đầu lên đến, đương nhiên, nếu nàng ánh mắt không phải như vậy tán loạn, thì càng hoàn mỹ.

Lý Tuần tay vịn trên cửa, mỉm cười nói: "Tuy nói không khách khí, nhưng có việc cầu người còn muốn bày kiêu ngạo, Thái Nhi sư tỷ chiêu này, cũng không gọi được cao minh."

Diêm Thái Nhi xinh đẹp trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc: "Người biết ta tìm người làm cái gì?"

Lý Tuần cười ha ha một tiếng, giơ tay lên, cửa phòng ửng tay mà ra, môn mở chỗ, lộ ra Diệp Như mặt tái nhợt. Đụng chạm lấy Lý Tuần ánh mắt lúc, nàng không thể ức chế cúi đầu xuống, quý được thẳng tắp thân thể, càng nhịn không được uốn lượn run rẩy.

"Diệp Như!"

Diêm Thái Nhi thanh âm bỗng nhiên cất cao, nàng biết Diệp Như trong phòng, nhưng không nghĩ đến Diệp Như sẽ dùng như thế một loại phương thức cho thấy thái độ.

Lý Tuần nhưng không có nửa phần kinh ngạc, hắn trực tiếp đi vào trong phòng, tại chính sảnh chủ vị ngồi xuống, Diệp Như rặng trên răng dưới quan khanh khách giao kích, tại Lý Tuần đi qua bên người thời điểm, trong tai nàng tựa hồ vang lên ngàn vạn oán linh buồn gào.

Cái này yêu ma thanh âm xóa đi nàng tất cả còn sót lại xảo trá. Hôm nay, nàng giống như là bị rút đi xương sống, mềm nhũn nằm rạp trên mặt đất.

Diêm Thái Nhi trợn mắt hốc mồm, vị trí của nàng khoảng cách cửa phòng

còn có đoạn khoảng cách, có thể thấy Diệp Như tư thái, đáy lòng một luồng hơi lạnh bay thẳng thiên linh.

Bên tai nhưng vang lên Lý Tuần tiếng chào hỏi: "Thải Nhi sư tỷ, mời đến."

Nàng như bị câu hồn, kinh ngạc ứng tiếng, dưới chân di động, bước qua chính sảnh khóa cửa. Tại trái qua Diệp Như bên người lúc, vẫn là không nhìn được nhìn kỹ một chút, ánh mắt khắp nơi, trái tim của nàng tựa hồ cũng muốn theo đối phương run rẩy mà co quắp.

Trong phòng tia sáng phi thường âm u, Bách Quỷ thân hình giống như là lồng tại một tầng hắc vụ bên trong, nhìn không rõ ràng. Đi đến phòng chính trung, nàng càng không dám tiến lên nữa nửa bước, mà ánh mắt cũng đã hoàn toàn thay đổi bộ dáng.

Lý Tuần đưa nàng thần sắc biến hóa xem ở trong lòng, mỉm cười nói: "Chẳng lẽ mấy tháng không thấy, ta thật thành ăn người không nhả xương đại yêu ma rồi? Đáng thương ta vừa tán thưởng sư tỷ điệu bộ..."

"Người nào đó điệu bộ cũng làm cho người mở rộng tầm mắt!"

Diêm Thải Nhi lại liếc mắt Diệp Như, trong lòng cuối cùng ổn định chút, miệng bên trong liền không buông tha lên, "Nếu muốn giảng phô trương, mua lưỡng cái nha hoàn làm mưa làm gió chính là, làm gì dọa nhà mình đồng môn?"

"Đồng môn? Nếu nàng coi như đồng môn, làm sao đến mức này?" Lý Tuần liếc đi qua một chút, ngữ khí bình thản, lại thẳng vào chỗ yếu hại.

"Những năm này, sư tỷ người khuyến khích nàng cho ta chia cắt, cũng là không sao. Chỉ là nàng ở đây thời điểm then chốt tư kết Âm Thác, còn ngốc đến mức bị người ta tóm lấy nhược điểm, sư tỷ nổi khổ tâm, không khỏi dùng nhâm chỗ."

Diêm Thải Nhi trên mặt đỏ lên, mới muốn nói chuyện, Lý Tuần đã lắc đầu

nói:

"Trong tông môn có nhiều hám lợi hạng người, khó được có Thái Nhi sư tử dạng này, chịu vì bằng hữu làm việc, lại mấy chục năm một lấy quán chi... Chỉ bằng điểm này, ta cho sư tử một bộ mặt. Trong viện còn thiếu cái vẩy nước quét nhà, dâng trà nô tỳ, nàng liền theo phu bên người thân thoát tịch, đến nơi đây đi."

Diêm Thái Nhi nghe vậy đầu tiên là giận dữ, trở lại giậm chân một cái, quay mặt qua chỗ khác. Diệp Như cũng không nói chuyện, phủ phục thân thể hơi lên lại hạ xuống, đã là gõ ngẩng đầu lên.

Lý Tuần thần sắc lãnh đạm, trong lòng khó được là cùng sắc mặt đồng bộ, đối với cái này đồng thời không có quá nhiều ý nghĩ. Diệp Như vận mệnh kỳ thật ngay tại hãn một lời tâm đó, hãn chuẩn, lưu cái mạng tại; không được, Diêm phu nhân bên kia cũng vui vẻ được bớt việc.

Đối với sắp triển khai tranh đấu mà nói, chỉ là một cái bất nhập lưu nữ đệ tử, sợ rằng ngay cả trở thành đại lượng biến thiên tư cách đều không có, chính là đơn giản như vậy!

Ngược lại là một vị khác...

Lý Tuần lúc trước lời bình nhưng là phát ra từ thực tình.

Diêm Thái Nhi nàng này, tu vi, tâm kế đều cũng không hàng đầu, hết lần này tới lần khác thụ nhất Diêm phu nhân sủng ái, nó nguyên nhân lớn nhất, chỉ sợ vẫn là nàng tại tà trong tông cực kì trân quý hảo tính tình.

Trọng tình cũng hảo, giảng nghĩa khí cũng được, lại có ai không nguyện ý cùng dạng này bộ dáng kết giao đâu?

So sánh dưới, hãn "Bách Quỷ", liền hơi có chút thần tăng quỷ ghét hương vị.

Nghĩ tới những thứ này, Lý Tuần trong lòng chợt có sở ngộ.

Giống như, hãn chưa từng có tại trong tông môn tận lực kết giao người nào, cũng liền không thể nào bồi dưỡng được thân cận hoặc thuộc về mình lực lượng. Đến mức hiện giai đoạn, hãn tựa như là một cái cô lập cắm ở tông môn loạn lưu bên trong trụ lớn, hướng tốt nói, gọi là Định Hải Thần Châm, hướng hồng giảng... Hãn rõ ràng chính là một cái để hai bên đều đau đầu đại biến lượng!

Đối người khác mà nói cũng không có gì, có thể đối hãn dạng này, tự tiêu sinh sống ở cung đình hoàn cảnh bên trong, lòng tràn đầy tràn ngập quyền mưu chi đạo "Vương tử" tới nói, cũng không phải là "Lãng quên" loại hình lý do có khả năng giải thích.

Vì cái gì đây?

Trong trầm tư, vô số bóng người theo trong lòng chảy qua.

Chậm rãi, Lý Tuần phát hiện, tại chính mình đáy lòng ấn tượng khắc sâu nhất, tư thái rõ ràng nhất, thường thường đều là Chung Ân, Yêu Phượng, Thanh Loan, Thủy Điệp Lan, lưỡng tán nhân chi lưu.

Hãn vui lòng phân tích những người này nhất cử nhất động, nghiên cứu bọn hãn cường đại uy năng cùng với thực hiện đường tắt, mà Thanh Minh, Minh Hỏa Diêm La như vậy tay cầm tuyệt đại tài nguyên tông môn chi chủ, so sánh dưới, liền âm đạm rất nhiều.

Thật sự là kỳ diệu so với. Hãn không thể lý giải chính mình không hiểu tính khuynh hướng, bất quá, có một chút có thể khẳng định, hãn tại trong lúc vô tình vì chính mình tuyển định đường xá...

Tự do mà cô độc.

Hãn tại suy nghĩ sâu xa, lại quên ánh mắt còn tại nhìn chăm chăm người.

Diêm Thái Nhi sắc mặt khó coi cực kỳ, Bách Quý kia tán dật vô tiêu điểm ánh mắt, tựa hồ chăm chăm ở trên người nàng, lại hình như tản mát ở chung

quanh, tựa như bên cạnh có vô số khó mà chính mắt thấy u linh chính ghé qua không thôi, liền ngay cả xuyên qua phòng phong, cũng hóa làm quỷ nói chiêm chiếp, ở bên tai quanh quẩn.

Diêm Thái Nhi hận không thể lên tiếng thét lên, chấn vỡ cái này gặp quỷ bầu không khí. Nàng liền hấp ba miệng thở dài, mới gạt ra đảm lượng mở miệng: "Không có chuyện... Ân, ta đi, hẹn gặp lại!"

Nói xong, cũng không đợi Lý Tuần trả lời, nàng hốt hoảng quay người, liền muốn đoạt ra môn đi. Cách cạnh cửa còn có ba năm bước xa, đằng sau đột nhiên vang lên thở dài một tiếng: "Đóng cửa."

Diêm Thái Nhi còn tưởng rằng là tại nói chuyện cùng nàng, khắp ứng một tiếng, dưới chân nhanh hơn một chút.

Nào biết trước cửa bóng người chớp động, tiếp lấy hai phiến cửa phòng liền nội tụ hợp khép, ngăn cách vốn đã ảm đạm sắc trời, âm ảnh đập vào mặt.

"Diệp Như!"

Tại trống rỗng trong thính đường, tiếng vọng chỉ có chính nàng bén nhọn thanh âm rung động.

Diệp Như co quắp tại môn hạ âm u nơi hẻo lánh bên trong, hô hấp bên trong đều mang nghẹn ngào dư vang, Diêm Thái Nhi trong đầu đầu tiên là trống rỗng, nhưng rất nhanh liền giật mình tỉnh lại, đưa tay đi cấu môn.

Ngón tay vừa dính vào chốt cửa, thân eo đột nhiên bị người nắm ở. Bách Quỷ thanh âm ngay tại vang lên bên tai, nhiệt khí nhẹ dính vành tai, mà nồng trọc hắc ám cũng cùng hân tiếng nói cộng minh.

"Nàng đã xong! Nàng không có tiền đồ, vô luận là tại phu nhân chỗ, vẫn là Bích Thủy Quân nơi đó; nàng cũng không có tự phát phấn khởi năng lực, trước đó dựa vào người, hiện tại, thì là 'Bách Quỷ đạo nhân' ...

"Cho nên nàng muốn cùng trước kia cắt chém, cỡ nào người thông minh, đầu tiên là Bích Thủy Quân, lại là phu nhân, cuối cùng là người!"

Cuối cùng một chữ, mềm nhũn được tựa hồ có một đầu đầu lưỡi, khẽ liếm qua trái tim của nàng.

Diêm Thái Nhi biết rõ hồng bét, trên thân lại không tự chủ mềm nhũn.

Phía sau nam nhân hơi chút dùng sức, nàng liền cảm giác trời đất quay cuồng, đã bị người ôm ngang lên tới. Mờ mịt mở mắt, chỉ thấy một đôi nháy lên hỏa quang ánh mắt.

"Cô đơn chiếc bóng tư vị cũng không tốt đẹp gì, như thế, còn muốn mời Thái Nhi sư tử hỗ trợ."

Bách Quý tựa hồ là trong lời nói có hàm ý, để cho người ta nghe không rõ. Có thể hấn đôi mắt bên trong phóng xạ ra tới lực lượng, lại tại trong nháy mắt đánh sụp Diêm Thái Nhi chống cự tâm tư.

Khấp phòng hắc ám tại xoay tròn, Bách Quý quay lại thân hình, nhanh chân hướng vào phía trong đường bước đi. Diêm Thái Nhi cánh tay gục xuống, theo Bách Quý bộ pháp, nhẹ nhàng lay động.

Nhắm mắt lại trước đó, nàng nghe được trầm thấp cười nói —

"Bởi vì cái gọi là hỗ trợ đến giúp đày, đưa phật đưa đến tây... Đúng, phòng ngủ ở đâu?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Sáng Tỏ

Chương 02: Sáng tỏ

Quý Môn hồ nông đậm sương mù phía trên, đã là tinh không sáng chói.

Để mà chiếu sáng đại hỏa cầu quang mang nội liễm, rừng rậm âm ảnh thừa thế khuếch trương lãnh địa, đem Quý Môn hồ hơn phân nửa đều đặt vào đến chường không phạm vi.

Lúc này, tông môn đệ tử phần lớn theo thiên thời rèn luyện chân tức, trong rừng rậm một mảnh tĩnh lặng.

Bỗng dưng, mặt phía nam bầu trời một đường đỏ sậm hỏa quang quán không mà tới, trên bầu trời Quý Môn hồ ngừng lại thế đi, xoay quanh không ngớt.

Trong rừng phong cầm đều là nóng lòng muốn động, không qua mấy tức đặng sau, cũng đều an tĩnh lại.

Hỏa quang thuận thế léo vào đến, một đường nhan sắc phi tốc làm nhạt, rơi xuống giữa hồ trên đảo nhỏ lúc, mắt thường đã phân biệt không ra.

Diệp Như tại trong tiểu viện vẩy nước quét nhà không ngớt, bị bầu trời hỏa quang kinh ngạc một chút, lại cúi đầu xuống, tiếp tục công việc của mình.

Tuy nói cách hai tầng nhà cửa, hậu tiến bên kia truyền đến rên rỉ thở dốc vẫn lúc nào cũng chui vào trong tai, câu tâm đang phách, so sánh dưới, ánh lửa kia thật tính không được cái gì.

Lại một lát sau, nàng đã quét dọn hơn phân nửa viện tử, tiếng đập cửa đột

nhiên vang lên.

Không biết đêm khuya còn có ai tới quét dọn, Diệp Như chần chờ một chút, cuối cùng vẫn tiến đến khai môn.

Môn mở chỗ, thân thể của nàng khẽ run lên, cuống quít cúi đầu: "Diêm Như. . . Tiểu thư, là tìm đến lão gia a?"

Đối Diệp Như xưng hô, Diêm Như hơi có chút kinh ngạc, bất quá vẫn là rất nhanh minh bạch, vị này cùng nàng cùng tên sư muội, thân phận đã phát sinh biến hóa cực lớn.

Tương ứng, tính mạng của nàng tạm thời bảo vệ.

"Ngược lại là cái thức thời vụ, đáng tiếc tâm chí không kiên, làm tiền đồ."

Trong lòng ý nghĩ chợt loé lên, Diêm Như lại bất động thanh sắc, thuận Diệp Như xưng hô nói: "Nhà người lão gia nhưng tại a?"

Kỳ thật không cần hỏi, Diêm Như cũng có thể nghe được trong phòng không chút kiêng kỵ âm thanh, nói như thế, chỉ là cái lễ phép vấn đề.

Diệp Như trên mặt ửng đỏ, thanh âm ngược lại là ổn định rất nhiều: "Lão gia chính nghỉ ngơi đâu, như Diêm Như tiểu thư có việc, tiểu tỳ đi gọi đến một tiếng."

Diêm Như hơi gật đầu nói: "Tông chủ tỉnh lại triệu kiến, có một số việc muốn phân phó."

Diệp Như không cần phải nhiều lời nữa, nhóm lửa nển, trước dẫn Diêm Như tiến chính sảnh, lại chuyển tới đằng sau, chỉ chốc lát sau, hậu tiến tiếng người hơi thở dừng, chắc là Diệp Như đem lời nói truyền vào đi.

Lúc không có người, Diêm Như rút cục nhú mày.

Diêm Thái Nhi ngày bình thường ỷ lại sủng nuông chiều, lại luôn luôn thiên vị lấy Diệp Như, nàng luôn luôn là không quen nhìn, có thể dù nói thế nào, Thái Nhi cũng là sư tôn sủng ái nhất đệ tử, Bách Quỷ không kiêng nể gì như thế, lại là tại cho thấy thái độ gì đâu?

"Diêm sư tử, tông chủ đã thức chưa?"

Đột nhiên xuất hiện thanh âm vang ở bên tai nàng.

Bất ngờ không đề phòng, Diêm Như thân thể căng cứng, các loại phân biệt Bách Quỷ thanh âm, mới ngẫm ô một hơi, trên mặt lại ý cười doanh nhưng, quay đầu lại.

Tại nàng ánh mắt nhìn chăm chú, Lý Tuần vẫn không nhanh không chậm thắt cúc áo.

Diêm Như trong lòng hơi mỉm cười, lại không khỏi nghĩ đến đằng sau tình trạng không rõ Diêm Thái Nhi.

Bất quá, tạp niệm rất nhanh tiêu trừ, nàng ôn nhu nói: "Bách Quỷ sư đệ, tông chủ vừa tỉnh, liền muốn người mời người quá khứ, hiện tại khởi hành được chứ?"

"Kia là tự nhiên."

Lý Tuần trang phục sẵn sàng, cười mỉm đưa tay hư dẫn, trong lòng cũng đang tính toán. Bệnh lao quỷ thân truyền đệ tử bảy tám cái, tùy tiện tìm vị ra tới, đều có thể tới truyền lời, làm gì cách Diêm Như tầng này?

Hai người cũng không đi thường đường, trực tiếp thẳng lên giữa không trung, hướng giữa hồ đảo nhỏ bay đi. Sương mù ai ai bên trong, chợt nghe đến Diêm Như nhẹ giọng nói chuyện: "Lần này sư đệ phải cẩn thận chút. . ."

"Ừm?"

Diêm Như thần sắc bất động, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, nói nhỏ: "Ta theo đảo giữa hồ khi đi tới, phương nam có phi tần truyền vào, là Mị Ma Tông chi chủ La Ma Thập tự mình phát tới, đang cùng tông chủ cách không đối thoại, nói bên trong dường như dính đến sự đệ người. . ."

"La Ma Thập?"

Lý Tuần có chút giật mình, nghĩ lại hiểu rõ kỹ càng, Diêm Như lại cũng chỉ biết cái này vụn vặt, rốt cuộc hỏi không ra cái gì.

Bất quá, Lý Tuần cũng đại khái hiểu Minh Hỏa Diêm La nhiều chuyển một chỗ ngoặt nhi ý tứ.

Đang khi nói chuyện liền đến giữa hồ địa cung cửa vào, Diêm Như ngừng bước, Lý Tuần một mình xuống dưới.

Đêm xuống, trong cung điện dưới lòng đất khí tức tương ứng tiềm ẩn rất nhiều, Lý Tuần tự động điều chỉnh khí cơ, dưới chân lặng yên im ắng, chợt hồ ở giữa liền đến Âm Cận chỗ ở. Cũng không gõ cửa, như quý mị nhẹ nhàng đi vào.

Trước khi vén rèm lúc, chợt nghe đến phòng trong Minh Hỏa Diêm La yếu ớt tiếng cười: "Hảo tính toán, hảo tính toán. Ta tự đoạn một tay, sau đó hai nhà bãi binh, qua một trận, không đợi cánh tay dài đủ, để bọn hãn lại giết tới, vô tận tiểu nhi mong muốn đơn phương bản lĩnh, xác thực tăng trưởng."

Lý Tuần nhướng mày, vén rèm đi vào.

Trong phòng tia sáng rất mạnh, ngày đó Minh Hỏa Diêm La dùng để xem trò vui trên tường, Thủy kính mở ra, trên đó hiện ra một bóng người.

Loại này cách xa nhau vụn dậm, vẫn có thể mặt đối mặt nói chuyện thủ đoạn, hãn cũng chỉ là trên tay Lạc Kỳ Xương gặp một lần mà thôi.

Hãn vào nhà lúc, người kia tựa hồ cũng có cảm ứng, mặt mũi nghiêng đi đến, lộ ra xám xanh tóc dài phía dưới, bị yêu dị ma văn bao trùm già nua gương mặt.

Quả nhiên là La Ma Thập!

Lý Tuần còn nhớ rõ tại Đông Nam biển rừng lúc, xuyên thấu qua Phân Quang kính, nhìn thấy hãn cùng Âm Tán Nhân trò chuyện, thật là tông sư một phái phong phạm.

Lúc này gặp lại, biết rõ đối phương cách xa nhau vạn dặm, vẫn hơi có nghiêm nghị, trên mặt lại chỉ là nhàn nhạt gật đầu thăm hỏi, đi thẳng tới Minh Hỏa Diêm La trước người.

"Tông chủ. . ."

Minh Hỏa Diêm La khí sắc so mấy canh giờ trước muốn tốt một chút, như cũ miệng lưỡi bất động, thanh do phần bụng chấn động mà xuất: "Bách Quỷ a, người tới được vừa vặn, lại nghe một chút Ma Thập thượng sư ngôn ngữ, cũng cùng người có chút liên quan."

Lý Tuần cũng lưỡi làm thái, nghe vậy là sẽ quay về mắt nhìn sang, nhưng không thấy La Ma Thập có bất kỳ cảm xúc bộc lộ, chỉ thản nhiên nói: "Vô tận nói lên điều kiện, người nếu không đồng ý, cũng có thể thương lượng. Bản tọa chỉ không muốn Tây Nam một mạch ở đây thế cục hạ tái khởi đao binh, chỉ khiến người khác chê cười."

"Điều kiện?"

Lý Tuần tự nhiên lại nhìn lại Minh Hỏa Diêm La.

Cái này bệnh lao quỷ gương mặt có chút hấp quăng, dường như lộ cái khuôn mặt tươi cười, mới tự khí đáp lại nói: "Vừa mới Ma Thập thượng sư đề nghị, nguyện tiếp nhận bản tông gia nhập Tây Liên, đồng mưu Huyền hải U Minh thành bảo tàng. . ."

"Tiếp nhận? Vậy nhưng thật sự là kỳ tai quái dã, cái khác thì cũng thôi đi, Minh Vương Tông chỗ ấy nói thế nào?"

Bên cạnh Âm Cận toét ra vô nha lão miệng, cười ha hả nói: "Rất dễ dàng, vô tận tiểu nhi còn có Tiêu Hồn phi tử nói ra, chỉ cần bản tông đem 'Huyết Ma' giao ra, thậm chí chỉ cần làm cắt chém, hết thấy trước thù thù cũ, toàn bộ hóa giải."

"A, đúng, liền ngay cả phía nam nhi đoạt tới hầu như cái quặng mỏ linh mạch, cũng cùng nhau trả lại. Tốt, tốt."

Lý Tuần nghe vậy bật cười, đồng thời cảm giác được La Ma Thập ánh mắt lần nữa rơi xuống trên người hắn, mà lại ở lâu không đi, hàm ý khó hiểu. Hắn chỉ làm không biết, nhất tiểu đằng sau, liền tìm cái ghế bên cạnh ngồi xuống, chỉ nhìn đối phương kết cuộc như thế nào.

La Ma Thập y nguyên thông dong, đang đánh giá đủ Lý Tuần đằng sau, ánh mắt lại chuyển qua Minh Hỏa Diêm La trên thân, bình tĩnh nói: "Đây cũng là 'Huyết Ma' Bách Quý, đúng là nhân tài khó được."

Minh Hỏa Diêm La thân thể run run hai lần, cuống họng tặc âm lại không biết là bật cười vẫn là thở: "Dễ hài tử lời nói, người đường đường Ma Thập thượng sư, cũng không cần lại nói. Diêu không thông tin chỗ hao tổn không ít, Mị Ma Tông tài đại khí thô, ta vừa ý đau đến rất đâu!"

La Ma Thập không lấy làm ngang ngược, mỉm cười bên trong, già nua khuôn mặt lại rất có vài phần hòa ái an tường, cùng Lý Tuần trong trí nhớ thâm thúy khó dò hình tượng vô cùng khác biệt.

"Minh Hỏa a, người sắp chết đến nơi, vẫn là bộ dáng kia. . . Mà thôi, ta không nói thêm lời, chỉ là vừa mới điều kiện, một tháng bên trong, mặc kệ trước người người sau lưng, đều như thế hữu hiệu, đương nhiên, cũng có chỗ thương lượng."

Minh Hỏa Diêm La lật qua lật lại mí mắt, không nhìn hắn nữa. La Ma Thập lắc đầu, nói một tiếng "Bảo trọng", Thủy kính thượng quang mang đột ngột tiêu, không thấy vết tích.

Trong phòng vang lên một tiếng kéo dài thờ dài, thán âm thanh bên trong, Minh Hỏa Diêm La co rúm khóe miệng: "La lão nhi xác thực độc ác. . . Hãn cũng có lòng tin, ta sống không qua một tháng đi!"

Âm Cận cạc cạc trực nhạc, cười đến không có lá gan không có phổi."Hãn muốn không có nhìn chuẩn cái này liên quan tiết, như thế nào bắn tiếng? Lão già kia, ta từ nhỏ đã không chào đón hãn, bất quá, nhưng dù sao bội phục hãn thấy sự tình chuẩn, nhin được. Hắc hắc, năm đó hãn không cùng tiểu Quỷ tranh 'Tà tông đệ nhất' hư danh, chẳng phải mắt nhìn thấy tiểu Quỷ đi chọc Chung Ân, vừa đi không về?"

Lưỡng cái sắp chết lão nhân nghị luận chuyện cũ, mờ mờ ảo ảo hoài niệm lấy chuyện xưa kích thiên võ cánh hào hùng, nhưng càng nhiều vẫn là ra vẻ lạnh nhạt, khó nén buồn.

Lý Tuần thầm than một tiếng, hợp thời chen lời nói: "La Ma Thập nghĩ như thế nào đến cho ta tông kết minh tới?"

Âm Cận nhìn hãn một chút, nói: "Cũng không phải chỉ lôi kéo bản tông, theo lão tiểu tử kia nói, Chiến Ma Tông, Lạc Vũ Tông thậm chí bao gồm cực Tây hãn hải Đại Thiên Quang Cực thành, đều tại gần hai ngày vào nhóm, chính vung tay vung chân, đào kia bảo tàng đâu!"

Lấy Lý Tuần lúc này can đảm cũng theo đó hít vào một ngụm khí lạnh: "Đại Thiên Quang Cực thành thì cũng thôi đi, Chiến Ma Tông tại Đông Bắc, Lạc Vũ Tông tại Đông Nam, lại tới xem náo nhiệt gì? Như thế, giới này tà tông chẳng phải là cho bao quát hơn phân nửa?"

"Còn không chi! Càng xa một điểm, Vô Tâm Tông đã phái ra người đi bàn bạc, liền ngay cả Nhất Đấu Mễ Giáo, tựa hồ cũng có ý hướng tới."

"Thật khí phái!"

Lý Tuần tán thưởng một tiếng, ngược lại bình tĩnh trở lại.

Mặc kệ mới khuếch trương Tây Liên lực hướng tâm làm sao, so với trước đó năm bè bảy mảng cục diện, chính tà song phương hàng rào rõ ràng, cũng là rõ ràng minh bạch.

Thủy Kính đại hội thượng chủ trương gắng sức thực hiện chư tông Minh Hội, thậm chí xem như không thành mà thành, còn lại tông môn, chỉ cần riêng phần mình đứng đội, cho thấy lập trường là xong.

Nhưng cùng lúc, U Hồn Phệ Ảnh Tông liền ở vào một cái tương đương lúng túng vị trí, có rất lớn khả năng bị cái khác tông môn cô lập.

Đây đối với một cái đã từng chấp chương tà tông người cầm đầu cường thế tông môn mà nói, không thể nghi ngờ là tuyệt đại sỉ nhục. Mà La Ma Thập một câu, lại đem tông môn lúng túng tái giá đến Lý Tuần trên người một người, càng hồngбет chính là, "Huyết Ma" thân phận, để tái giá trở nên thuận lý thành chương, ai cũng nói không nên lời sai lầm.

Chuyên qua hầu như cái suy nghĩ, Lý Tuần vẫn duy trì lấy tư thái ổn trọng: "Tông chủ từ chối này nghị, Bách Quỷ tự nhiên cảm kích. . ."

"Có gì có thể cảm kích, tông môn xuôi theo tục, xưa nay không là đồ sáng khoái nhất thời mua bán. Nếu ngay cả cái này đều nhìn không thấu, còn làm cái gì một tông chi chủ." Minh Hỏa Diêm La hạp lên hai mắt, tuy là bụng nói, trong đó cũng có được không thể che hết mỗi mết.

Lý Tuần thông minh giữ yên lặng. Nghe Minh Hỏa Diêm La thấp giọng nói chuyện: "Không cầu mưu vạn thế chi cơ, chỉ cần nhà mình chọn hậu nhân, thấy thuận mắt, tin được đi, cũng coi là cực kỳ không tầm thường thành tựu. Chỉ là, chính là như vậy, cũng không dễ dàng. . ."

"Mặc dù không dễ dàng, tông chủ lúc này cũng hẳn là có quyết đoán mới là."

Minh Hỏa Diêm La cũng không mở mắt, có chút co rúm khóe miệng: "Quyết đoán? Hai mắt đen thui thời điểm, quyết cái chim đoạn!"

Lý Tuần liền giật mình, trở vừa cười nói: "Lúc này thế cục đã sáng tỏ, như thế nào. . ."

"Sáng tỏ?"

Minh Hỏa Diêm La lật ra mí mắt, liếc nhìn hẩn một cái, "Người nói là cái gì sáng tỏ?"

Biết rõ bệnh lao quý đang nói nhảm, Lý Tuần cũng không quan tâm.

Tại minh bạch La Ma Thập đám người này đang có ý đồ gì đằng sau, như hẩn còn không cho thấy lập trường, sẽ chỉ rơi vào hai mặt thụ địch, hoàn toàn không có rơi vào.

Hơi chút bỗng nhiên, Lý Tuần liền đáp lại nói: "Tông chủ minh giám vạn dặm, tự nhiên minh bạch. Bích Thủy Quân mưu đồ tông chủ đại vị, dẫn tiếp ngoại viện. Như lúc trước còn không rõ tích, lúc này liền có thể nhìn ra, ngoại trừ Tây Liên, lại không cái khác khả năng.

"La Ma Thập nói lên điều kiện, cố nhiên việc quan hệ thù hận, nhưng cũng không bàn mà hợp Bích Thủy Quân lập trường; mặt khác, cũng có thể làm Tây Liên nhúng tay lý do."

Minh Hỏa Diêm La bất động thanh sắc dạ: "Không tệ, sớm tại mười năm trước, Bích Thủy liền cùng chữ lão nhi câu kết làm bậy, sau lại kinh hẩn giới thiệu, cùng La Ma Thập dính líu quan hệ, thuận lý thành chương cùng Tây Liên hoà mình, hôm nay ngược lại là cầm được một tay bài tốt."

Cái gọi là chữ lão nhi, chính là Độc Ẩn Tông đương nhiệm tông chủ Chữ Thần, là cái khá là khiêm tốn lão hồ ly.

Nghe vậy, Lý Tuần hơi có chút giật mình, vừa mới đổi bệnh lao quý "Minh giám vạn dặm" đánh giá, lại ngoài dự liệu phù hợp.

Tuy nói mấy năm này thân thể của hẩn xương càng ngày càng kém, nhưng tin

tức chi linh thông, tình báo chi chuẩn xác, có thể khiến rất nhiều người xấu hổ.

Đang nghĩ ngợi, Minh Hỏa Diêm La bỗng nói: "Bích Thủy như thế. . . Diêm Uyên đâu?"

Diêm Uyên chính là Diêm phu nhân danh tự, Minh Hỏa Diêm La như thế xưng hô, ý vị của nó nhi có phần đáng giá cân nhắc.

Bất quá, đã hạ quyết tâm đứng vững lập trường, Lý Tuần cũng liền không còn tiêu hao thêm tâm tư, lạnh nhạt đáp lại nói: "Phu nhân cùng Bích Thủy Quân khác biệt. Bích Thủy chính là dựa vào người khác mà làm nên hạng người, vốn lại tính tình bảo thủ, tự cho là đúng, mượn Tây Liên chi lực, có lẽ có nhìn thẳng vị, cũng tuyệt đối bù không được La Ma Thập, Thất Tu, Chử Thần bọn người, tông môn tương lai có thể lo. Mà phu nhân tâm tư kín đáo, thấy sự tình chu toàn, chỉ là thực lực hơi kém, bất quá. . ."

Hắn thoáng dừng lại, trở lại chém đinh chặt sắt mà nói: "Như quả nhiên là phu nhân tiếp vị, Bách Quỷ nguyện toàn lực bảo vệ, giữ gìn tông môn cơ nghiệp. Mà như Bích Thủy thành công, ta thế tất không thể cùng chi song toàn. Bích Thủy chi lưu, làm sao có thể trốn qua thủ đoạn của ta?"

Phía trước cái gì đều là hư, lại không một hồ ngôn loạn ngữ. Chỉ có cái này hoàn toàn phù hợp bản thân hắn lợi ích tổ thái độ, mới thật sự là trịch địa hữu thanh, một câu định tính.

Hắn dứt khoát tỏ thái độ, vượt quá trong phòng hai người đoán trước.

Âm Cận du ty ánh mắt ở trên người hắn vờn quanh mấy tuần, thật lâu mới đánh tan. Minh Hỏa Diêm La cũng nỗ lực bị lệch đầu lâu, nhìn chăm chú tới.

Trong phòng hơi tĩnh, bệnh lao quý mới dùng bụng nói nói: "Người có thể nghĩ như vậy, tự nhiên tốt nhất. . ."

Nói xong câu đó, liền lại không có đoạn dưới, chỉ có héo úa ngón tay, đánh

lan can, phát ra "Thành khân" âm đục.

Nhìn được đi ra, Minh Hỏa Diêm La trong lòng cũng có phần không bình tĩnh. Lý Tuần nhấp im miệng, mặc cho đơn điệu thanh âm một mực tiếp tục.

Thật lâu, bệnh lao quỷ mới lại lần nữa nói chuyện: "Diêm Uyên làm chủ, do người phụ tá, chính như năm đó, ta cùng Quỷ sư đệ làm đồng dạng. Đây vốn là ta có khả năng nghĩ tới ổn thỏa nhất biện pháp. . . Chỉ là, ta nhưng không nghĩ đến, vèn vèn qua mấy tháng, người liền lật ra cái 'Huyết Ma' ngục trang đến, hắc, Bích Thủy đang muốn đi ngủ, người đưa cái trên gối đầu đi!"

Lời này có ý tứ gì?

Đổi ý rồi?

Chính kỳ quái thời điểm, chợt thấy Minh Hỏa Diêm La mở to hai mắt, hãm sâu trong hốc mắt giống như là dấy lên hai đám lửa, làm người ta nhìn tới kinh hãi.

Hỏa quang rất nhanh liền dập tắt.

Minh Hỏa Diêm La lại trở lại nửa chết nửa sống trạng thái, nhưng tại bộ ngực hãn phía trên, lại đột ngột hiện ra một mặt hình nửa vòng tròn thiết bài, đen kịt, trên đó sọc khắc hoa văn lại hiện ra ám lục oánh quang.

"Đây là. . . Quỷ môn ấn?"

Lý Tuần còn có một chút không xác định, Minh Hỏa Diêm La lại thật dài thờ dài ra một ngụm trọc khí, bụng nói phát âm cũng càng ngày càng chậm chậm yếu ớt.

"Tông môn đại điển sắp đến, các nơi cấm pháp bố trí đều cần kiểm tra tu chính, người đã sở trường về đạo này, liền đem việc này kéo qua tới đi. Này ấn chính là điều động tài nguyên tín vật. . ."

Như thế bố trí, cùng năm dựa có gì khác?

Lý Tuần kinh ngạc đằng sau, cũng không chối từ, ứng thanh tiếp nhận ấn tín.

Minh Hỏa Diêm La cũng không nhìn hấn, chỉ là mở mắt nhìn qua hôi ẩm nóc nhà, bỗng nhiên cười nói: "Diêm Uyên có người giúp đỡ, Bích Thủy chi lưu, xác thực không thả ở trong mắt nàng. Cái gọi là thân hậu sự, đương nhiên muốn tìm một cái trường mệnh nhân vật, điểm ấy, người làm được rất tốt.

"Kỳ thật, Huyết Ma thân phận, người bại lộ cũng hảo, chí ít có thể giúp người quyết đoán. Nếu không phải như thế, trong lòng ta chung quy còn có cái bế tắc, không cách nào giải khai."

Hấn lại thở dốc một hơi, hơi nghỉ ngơi.

Lý Tuần bất động thanh sắc, lẳng lẳng lắng nghe.

"Thân kiêm ba cái thân phận, vô luận như thế nào đều tránh không được xảo trá cân nhắc. Người thiên sinh liền có phương diện này tư chất, chắc là như cá gặp nước . Bất quá, xảo trá như tở, ném ra ngoài đi lúc nhẹ nhàng, ném nhiều, sẽ chỉ bả chính mình dây dưa đi vào. Cái gọi là giải quyết dứt khoát, chính là đối ứng ở đây, thật là vung ra đao đi, có thể có mấy cái?

"Năm đó, Quỷ sư đệ liền từng khuyên ta: Người cũng hảo, tông môn cũng được, quyền mưu chi thuật quá mức, tựa như ngũ âm ngũ sắc, loạn người tai mắt, vốn lại muốn ngừng mà không được, cùng tẩu hỏa nhập ma không khác, chỉ có thoát thân ra tới, mới có đại hành động.

"Chỉ hận lúc ấy, ta người trong cuộc, nếu không phải là kiếp lô oanh đỉnh, vẫn không tỉnh! Người có thể mượn Huyết Ma sự tình thoát ra, lại càng thêm quả quyết, cái này rất tốt. . ."

Hấn đã nói nhiều cái "Hào" tự, tiếng nói lại dần dần không thể nghe thấy, ánh mắt vẫn mở to, suy nghĩ xuất thần. Lý Tuần hơi nghỉ hoặc một chút, quay đầu đi

xem Âm Cận, đã thấy lão thái bà hắc hắc cười lạnh —

"Năm đó người vì bản thân chi tư, không thiết cái tiếp ban nhân vật, làm cho tông môn đệ tử không biết làm thế nào, hiện tại lại hối hận có làm được cái gì. . . Quyền mưu, quyền mưu, vì quyền chi mưu, người đã muốn cầm quyền, liền tránh không được kết cục này. Muốn ăn năn, chờ đến dưới mặt đất, hưởng liệt tổ liệt tông phân trần đi!"

Lời này là tương đương nặng, Minh Hỏa Diêm La nghe vậy, đã mất nửa phần sống thịt hai gò má run rẩy mấy lần, không biết là tiếu là khóc.

Âm Cận hít một tiếng, lắc đầu, chậm rãi bước đi ra nội gian.

Lý Tuần lại đợi một hồi, thấy Minh Hỏa Diêm La đã không có nói chuyện ý nguyện, liền không cần phải nhiều lời nữa, đứng dậy lui ra ngoài.

Gian ngoài, Âm Cận khô tọa tại trên giường, gập hẳn ra tới, vẫn đục ánh mắt đảo qua. Lý Tuần trong lòng khẽ nhúc nhích, nhưng cũng không nói nhiều, hành lễ đằng sau, liền muốn rời đi.

Nào biết lão thái bà đột nhiên nhếch miệng bật cười: "Bách Quỷ tiểu tử, người lại dừng lại, ta nói với người sự kiện."

Lý Tuần dừng thân, có phần cung kính đáp lời: "Âm trường lão mời nói."

"Lão thái bà nói, kỳ thật người cũng hẳn là biết."

Âm Cận cười híp mắt nói: "Lần trước Minh Hỏa cũng đã nói, luận ánh mắt, Tiểu Tước Nhi là mạnh hơn Bích Thủy được nhiều, cái này làm tông chủ a, muốn chính là ánh mắt, mưu tính, về phần tự thân tu vi, qua loa cũng thành, dù sao còn có người hộ giá."

"Thế nhưng là đâu, Tiểu Tước Nhi cực tính sâu nặng, kia là không có thuốc chữa, động triệt liền đầu nhập toàn bộ thân gia tính mệnh, điểm này, người cũng muốn đảm đương."

"Cái này. . . Tự nhiên."

Lý Tuần đương nhiên nghe được lão thái bà trong lời nói có hàm ý.

Liên tưởng đến Diêm phu nhân cùng Cổ Âm "Mập mờ", hẳn bỗng nhiên cảm giác được, muốn làm ra như thế hứa hẹn, cũng không phải chuyện dễ dàng.

Bất quá, Yêu Phượng, Thanh Loan thái độ đang có mấu chốt chuyển biến, Cổ Âm hôm nay ốc còn không mang nổi mình ốc, vô luận như thế nào, gần nhất hẳn đều sẽ có chút cơ hội thở dốc.

Về phần về sau, vậy liền lại nói a.

Bất quá, ánh mắt của hẳn biến hóa đều bị Âm Cận nhìn thấy, lão thái bà lão nhân lật một cái, hẳn nhiên đạo: "Năm đó, phía trước lưu lại thiếu nợ cái gì, cũng chờ thế là thế hệ trước làm cục diện rối rắm, trước khi đi đương nhiên muốn ăn làm bôi chỉ toàn, ta cũng không có gấp gáp, người tiểu bối này, bận tâm cái gì!"

Nói xong, cũng mặc kệ Lý Tuần biểu tình gì, nàng thẳng nhắm mắt đã tọa đi.

"Ăn xong lau sạch? Khẩu khí thật lớn."

Nghĩ đến La Ma Thập, Thất Tu Tôn Giả, Chử Thần cái này một nhóm người, nhìn nhìn lại trong phòng hai vị này già yếu tàn tật, Lý Tuần sâu sắc cảm nhận được, cái gọi là "Dở khóc dở cười" tồn tại.

Bất quá, ý niệm này chỉ ở trong lòng lóe lên, lại bị hẳn bóp tắt. Đã có chí tại làm tam tán nhân chi lưu nhân vật, hẳn liền tuyệt sẽ không quên đi, âm, huyết hai tán nhân nguyên nhân cái chết — "Khinh thị" loại hình tâm tư, tuyệt đối phải không được.

"Có lẽ, hai cái vị này còn có thể làm ra chút kinh hi đến?"

Mang theo ý định này, Lý Tuần chậm rãi ra khỏi phòng, đi ra mấy bước, mới

nhớ lại trong tay còn cầm đồ vật.

Bả tấm bảng kia vút ra hai lần, xanh lục ónh quang tại mờ tối hoàn cảnh hạ lấp lóe. Có vật này, Quỷ Môn hồ cơ hồ đã có thể tính làm là lĩnh vực của hắn.

Để một vị cấm pháp tông sư, chưởng khống tông môn tông đàn hết thầy cấm pháp bố trí. . .

Đây là tín nhiệm a?

"Tay trái ba mươi bộ, sườn dờn sáu bước, Tam Bình mạch. Bên kia, tắt mạch luân, sườn thượng lệch vị trí, phun ra nuốt vào mười hơi, chờ ta đi qua."

Lý Tuần ngoài miệng nói, trong tay một chút không chậm, đầu ngón tay gảy nhẹ, U Minh âm hỏa xoẹt xoẹt nhóm lửa, tại vụ mai bên trong chống ra một mảnh khe hở, chung quanh an trí cấm pháp như vậy hưởng ứng.

Tiếng xào xạc bên trong, hơn mười bước ngoài, đứng đấy ba tên đệ tử sắc mặt trắng bệch, chỉ cảm thấy phía sau cổ có hơn mười đầu trường xà uốn lượn vắn vẹo, lúc nào cũng có thể sẽ phệ thực đi lên.

"Bách Quỷ sư đệ, tại sửa chữa 'Âm Phúc vãng' sao?"

Mấy trăm năm đều là choai choai thiếu niên bộ dáng Quỷ Cơ ở bên xem xét nửa ngày, rốt cục nhìn không được tới đáp lời: "Hai ngày đến, tông môn cấm pháp đã cho tu chỉnh mười bảy chỗ, sư đệ cố nhiên là đã tốt muốn tốt hơn, có thể luôn luôn theo chỗ rất nhỏ bắt đầu, chỉnh thể hiệu quả có thể không thấy cải tiến a."

Lý Tuần liếc nhìn hắn một cái, trên mặt tươi cười.

Quỷ Cơ mặc dù sư thừa Minh Hỏa Diêm La, trên thực tế nhưng là Quỷ Tiên Sinh ngã xuống đằng sau Minh Hỏa Diêm La thay mặt thu nhận đệ tử, dòng họ cũng vì "Quỷ" thất, địa vị có phần không tầm thường.

Bởi vì liên lụy đến Quý Tiên Sinh, hẳn cùng Lý Tuần quan hệ liền phi thường vì diệu, tại một ít tin đồn dần dần lên thời điểm, càng biểu hiện là không hiểu thân mật hợp ý.

Mà tại Lý Tuần phương này, có lẽ là bởi vì nó cũng có cái "Cơ" tự, Lý Tuần cũng có phần cho hẳn mặt mũi. Chí ít nhìn qua ngôn ngữ ăn ý, rất có hầu như cái đáng giá thâm nhạ chủ đề.

"Bởi vậy đến kia, tích tiểu thành đại, mới tính công phu. . ." Lý Tuần nửa thật nửa giả ứng phó, đột nhiên đảo mắt liếc nhìn bên cạnh nơi nào đó.

"Tông môn cấm pháp, phòng ngoại không phòng nội, vốn là không có gì sửa chữa chỗ trống, ta như tổn công tổn sức, thiện thêm cải biến, biết đến thì cũng thôi đi, không biết, thật đúng là coi là lão tử rảnh đến không có việc gì, muốn làm thật hầu như cái đồng môn đùa giỡn một chút!"

Không khí chung quanh lập tức cứng đờ, nơi xa ba người đệ tử bên trong, rốt cục có người nhin không được, cầu xin tha thứ: "Sư huynh. . ."

Lời còn chưa dứt, Lý Tuần đầu ngón tay âm hỏa bắn ra đi, tại ba người bên người khê quẩn, phụ cận nhắm người muốn nuốt "Rắn độc" âm khí liền vô thanh vô tức tiêu tán. Nhưng tại phương hướng ngược nhau, âm u trong rừng, lại vang lên một tiếng rên thảm, tiếp lấy chính là có người vội vàng đi xa tiếng vang.

Người kia là Bích Thủy Quân phái ra thám tử, mấy ngày nay luôn luôn đi theo Lý Tuần phía sau cái môn, dò xét cấm chế đổi tình huống.

Hôm nay vừa lúc tìm cái lý do, đánh chạy thanh tịnh!

Lý Tuần mỉm cười nhìn về phía Quý Cơ, Quý Cơ trừng mắt nhìn, thanh tú trên khuôn mặt trắng nõn lộ ra còn đeo ngây thơ tiểu dung: "Bên này xem như làm xong?"

"May mà bọn hắn dụng tâm."

Lý Tuần triệu hồi hầu như người trợ giúp đệ tử, thân nhiên hướng về nơi tiếp theo cấm pháp bước đi. Quý Cơ chuyện đương nhiên theo bên người.

Đại điển ngày sắp đến, Quý Môn hồ bên trong chỉ ít cấm xuống hai ngàn đệ tử, ngày bình thường cực góc hẻo lánh, hôm nay đều có dấu chân người thoáng hiện.

Cùng lưu động nhân viên đem đối ứng, vô số thật thật giả giả tin tức, cũng lấy thật nhanh tốc độ tại mảnh này trong rừng lan tràn ra.

Không cần quá mức lưu tâm, Lý Tuần cùng Quý Cơ đều có thể theo trên đường đi tiếp thu chỉ ngôn từ tổ bên trong, đạt được đại khái hình dáng.

Phần lớn người lực chú ý, đều tập trung ở "Tây Liên" trên thân.

Tại Mị Ma Tông, Thiên Yêu Kiếm Tông, Độc Ấn Tông, Cực Nhạc Tông, Minh Vương Tông ngũ đại tông môn đằng sau, lại tăng thêm Đại Thiên Quang Cực thành, Lạc Vũ Tông, Chiến Ma Tông tên tuổi, "Tây Liên" đã hoàn toàn có thể xưng là "Tà tông liên minh" .

Mà lại, tiếp qua mấy ngày, cái gì Nhất Đấu Mễ Giáo, Vô Tâm Tông cũng có thể là đi tham gia náo nhiệt, khiến cho phía trên xưng hô, càng có vẻ danh chính ngôn thuận.

Không được bành trướng Tây Liên, nhảy lên trở thành nhưng cùng Tán Tu Minh Hội sánh vai quái vật khổng lồ, lại thêm chính đạo cửu tông, mờ mờ ảo ảo đã là tạo thế chân vạc cục diện. Nhắm vào đây, chúng đệ tử xì xào bàn tán bên trong, tổng có vung không đi phiên muộn cùng bất an.

"Thiên Phàm thành, Nhạn Hành Tông, Bất Ngôn Tông, Âm Dương Tông. . . Còn có nhiều như vậy không có tỏ thái độ đây này, sợ cái gì?"

"Chúng ta cũng có thể cùng người ta so? Người ta thờ ơ lạnh nhạt mấy vạn năm, cũng không kém lần này, chúng ta vừa vắn để Tây Liên bao ở bên trong,

nghĩ chỉ lo thân mình, cũng phải nhìn sắc mặt của người khác đi."

"Bao cái rắm! Phía đông là Tam Hoàng Kiếm Tông."

"Có khác nhau sao? Càng phía đông vẫn là Thị Quỷ Tông đâu! Đúng, giống như có tin tức nói, Thị Quỷ Tông cũng nghĩ gia nhập tới."

Tiếng nói hơi dừng lại một hồi, liền có càng kịch liệt thanh âm vang lên: "Nói đùa cái gì!"

"Minh Vương Tông cùng Thị Quỷ Tông đều thêm vào, đây không phải là buộc chúng ta cùng Tây Liên kết thù sao? Huyền hải U Minh thành sự tình một, tứ phía giáp công, mọi người chết hết mẹ nó đi cầu!"

"Làm gì chờ lâu như vậy? Tùy tiện chen đoạn thời gian ra tới, mười tông vây kín, chúng ta còn có thể chiếm được xong đi? Ta nhìn, tế tở đại điển chính là cái hảo canh giờ, vừa vặn một mẻ hết gọn!"

"Mẹ nhà mày trứng. . . A, Bách Quỷ sư huynh, Quỷ Cơ sư huynh."

Bị hai người ánh mắt quét qua, hầu như cái tự mình nói chuyện phiếm thấp bồi đệ tử, đều có chút không thể chịu được kinh. Chỉ là Lý Tuần hai người cũng không không để ý, cũng không dừng lại, liền đi được xa.

Hầu như cái thấp bồi đệ tử hai mặt nhìn nhau, nhìn xem Lý Tuần bóng lưng, chờ hẵn đi được xa, thanh âm hàng rất nhiều.

"Tin tức kia, nghe nói đi, Vô Tẫn minh chủ bả Bách Quỷ sư huynh hận thấu xương, loại kia mất mặt mặt sự tình cũng làm."

"Có thể Bách Quỷ sư huynh bản thân, không phải cũng là. . ."

"Người muốn chết a, loại lời này cũng có thể nói! Không thấy được hiện tại liền Quỷ Môn hồ bố phòng đều do hẵn một tay xử lý, bên trong hương vị, người còn phẩm không ra?"

"Đương nhiên, tông chủ thái độ là rõ ràng, có thể tình hình không đúng. Ta vừa mới vì sao nói như vậy, còn không phải trở về thời điểm, phụ cận không yên ổn. . ."

Người này nói một nửa, cũng có chút rụt rè, liền ngừng miệng. Mấy người trầm mặc một chút, lại nhìn xung quanh lúc, đều có chút nơm nớp lo sợ hương vị.

Cuối cùng, rốt cục có người nguyên rủa một tiếng: "Mẹ nó. . . Ách!"

Mấy người đồng bạn gặp hãn biểu lộ cổ quái, quay đầu nhìn lại, từng cái cũng đều cứng tại tại chỗ.

Tại bọn hãn phía sau, Quỷ Môn hồ số ít nhân vật thực quyền, thế gia vọng tộc đệ tử Minh Ly, chẳng biết lúc nào dừng ở bên cạnh bọn họ, mặt trắng thương xanh biếc ónh quang chớp hiện bất định, âm trầm chăm chăm tới.

Hãn cùng Bách Quỷ, Quỷ Cơ khác biệt, là chân chính nắm giữ lấy tông môn hình sát quyền lực nhân vật thực quyền, làm người lại âm tàn ra tay ác độc, ngày bình thường chúng thấp bối đệ tử gặp hãn đều là đi vòng. Trong lúc nhất thời đám người câm như hến, cúi đầu không nói, đã làm xong thụ trọng trách chuẩn bị.

Nào biết, Minh Ly chỉ là đem bọn hãn nhìn chăm chăm một lần, mở miệng lúc ngữ khí vậy mà có chút hòa hoãn: "Các người Bách Quỷ sư huynh, vừa mới có phải hay không theo cái này đi qua?"

Trong đám đệ tử có cái so sánh cơ linh, vội vàng gật đầu đáp lại: "Chính là, Bách Quỷ cùng Quỷ Cơ hai vị sư huynh vừa đi qua không bao lâu, nhìn phương hướng, là đi rừng tùng bên kia."

Minh Ly dạ, hồi mặt cười nói: "Như thế, chúng ta liền đuổi theo đi."

Lúc này, chúng đệ tử mới phát hiện, Minh Ly đi theo phía sau hai người, một

nam một nữ, đều là dung mạo tú dật, nữ tử trên tay còn bưng lấy hộp quà, không giống như là trong tông môn người.

Minh Ly ước chừng là xem ở có khách lạ phần bên trên, mới để lại mặt mũi. Ba người cũng không ngừng lại, rất đi mau xa, hầu như người đệ tử như được đại xá, hạ quyết tâm lại không lăm miệng, đồng đều tan tác như chim muông.

Đi ở trước nhất Lý Tuần đám người cũng không rõ ràng sự tình phía sau. Tại hững hờ nói chuyện phiếm bên trong, bọn hắn đã đến chỗ tiếp theo cần sửa chữa cấm pháp vị trí.

Lý Tuần trước hết để cho ba cái trợ thủ đệ tử đi làm chút giai đoạn trước chuẩn bị, hắn thì cùng Quỷ Cơ cùng một chỗ tiếp tục còn không có tạm xong chủ đề.

Nào biết mới mấy câu công phu, cách đó không xa ai u thanh âm liên vang, mới vừa đi tới rừng chỗ sâu ba người đệ tử liên tiếp cút ra đây, nằm rạp trên mặt đất rên rĩ không dứt.

Tại người đệ tử thứ nhất bay ngược ra đến thời điểm, Lý Tuần đã thân hình chớp động, nhào về phía trong rừng.

Bay tới nửa đường, bên trái nơi khóe mắt bóng người chớp động, nhanh chóng như quỷ mị. Lý Tuần trong lòng một sợ, quay đầu nhìn lên, đã thấy không lâm vắng vẻ, tuyệt không dị thường. Ngược lại là phía trước rì rào thanh âm vang động, có người đi tới.

Hắn ánh mắt lạnh lùng, đảo mắt nhìn lại, nhưng lại ngơ ngẩn: "Hồ sư tử?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Chuẩn Bị

Chương 03: Chuẩn bị

Bên kia hiện thân ra tới, là vị dáng người có chút thon dài nữ tu. Tướng mạo thanh tú, lại vô điểm sắc, giữa lông mày rất có anh duệ chi khí.

Lý Tuần một chút nhận ra, nàng này chính là Diêm phu nhân thủ đồ Diêm Hồ.

Nàng này mặc dù không giống Diêm Như như thế loá mắt, lại đối sư tôn trung thành tuyệt đối, tu hành cũng sở trường duy nhất, năm gần đây càng là đã bước vào chân nhân cảnh, đuổi sát sư tôn, có thể xưng Diêm phu nhân dưới tay đệ nhất cao thủ.

Hai người ánh mắt kết nối, đều cực kỳ kinh ngạc. Vẫn là Lý Tuần trước kịp phản ứng, đề xuống trong lòng còn nghi vấn, bật cười nói: "Cái này ba thằng ngu làm sao chọc tới sư tỷ?"

"Sư tôn ở bên trong làm muện khóa."

Diêm Hồ thần sắc nhàn nhạt, cùng Diêm Như, Diêm Thái Nhi đám người thái độ có phần không giống nhau.

"Phu nhân ở bên trong?"

Lý Tuần tự động bỏ bớt đi "Muện khóa" loại hình lí do thoái thác. Nhìn về phía trong rừng, đương nhiên nhìn không ra đến tột cùng.

Lúc này, Diêm Hồ hơi nghiêng qua mặt đi, tựa hồ đang lắng nghe cái gì, sau

đó nhân tiện nói: "Sư phụ mời người đi vào."

Biết là Diêm phu nhân cho chỉ thị, Lý Tuần mỉm cười, ánh mắt chuyển qua một bên khác.

Quý Cơ vừa đi tới, lại không hổ danh hào của hãn, mắt cũng không chớp một chút, đi đến vẫn co quắp trên mặt đất ba tên đệ tử bên người, đưa chân đá hai lần, lắc đầu nói: "Diêm Hồ sư muội ra tay thật hung ác, ta đưa bọn hãn đi trị thương. . ."

Lý Tuần gật gật đầu, theo Diêm Hồ vào rừng.

Mảnh này rừng tùng kỳ thật cũng không lớn, hai người quanh co đi mấy trượng xa, xuyên qua cây rừng bình chương, trước mắt liền rộng mở trong sáng.

Cây rừng vờn quanh ở giữa, là một cái diện tích không lớn hồ nước, bờ hồ cỏ tranh mọc thành bụi, xung quanh không khí lại một cách lạ kỳ tươi mát, tựa hồ Quý Môn hồ nhiều năm không tiêu tan vụ mai đều bị xung quanh cây rừng cách trở bên ngoài, làm lòng người thần một thanh.

Đường bên cạnh thanh ra phiến đất trống, Diêm phu nhân liền ngồi quỳ chân ở nơi đó, mỉm cười ngoái nhìn.

Nói một tiếng, Lý Tuần thoải mái tiến lên, khoanh chân ngồi xuống. Diêm Hồ vây quanh sư tôn sau lưng, ánh mắt rủ xuống, lẳng lẳng đứng hầu.

"Nghe Hồ sư tỷ nói, phu nhân ở nơi đây làm muện khóa. Như thế Quý Môn hồ khó được thanh tĩnh địa phương, vô ý kinh sợ lo phu nhân, chớ trách."

"Cái gì muện khóa, đây chẳng qua là Hồ nhi làm ta che lấp. Ta chỉ là ở chỗ này phí đầu óc, giải nạn đề đi."

Thuận Diêm phu nhân ánh mắt, Lý Tuần thấy được nàng trước người trên mặt đất, vẽ lấy một mảnh chữ như gà bơi đường cong.

Mặc dù Lý Tuần một chút liền có thể nhìn ra, cái này ứng thuộc về chú pháp phù lục phạm vi, bất quá, kiến thức của hắn cũng chỉ thế thôi.

Diêm phu nhân gặp hắn thần sắc, mím môi nhất tiếu: "Nói đến, ta truyền cho người Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp, người xưa nay đều là qua loa, dưới mắt nghĩ kéo người làm giúp đỡ cũng không thể được!"

Ngoài miệng kêu một tiếng hồ thẹn, Lý Tuần nhưng cũng không để trong lòng, trong lòng còn đang suy nghĩ lấy vừa rồi nhìn thoáng qua quỷ ảnh.

Tuy là trong tích tắc tàn ảnh, nhưng lại cho hắn hết sức quen thuộc tất cảm giác. Là cái nào hắn đã từng thấy qua cao thủ? Lại cùng Diêm phu nhân có quan hệ gì đâu?

Hắn ở chỗ này thất thần, nào biết Diêm phu nhân thật đúng là không phải ngoài miệng nói một chút mà thôi, nàng ngón tay dài nhọn tự đất cát thượng sát qua, thấp giọng nói: "Đây là phù lục bộ phận, còn có cấm pháp bộ phận, nghĩ đến, hắn là liền muốn làm phiền ngươi."

Lý Tuần nghe vậy thoáng định thần, lập tức nhớ tới, vừa trở về ngày ấy, Diêm phu nhân nói tới "Hỗ trợ" ngôn ngữ. Trong lúc nhất thời dâng lên chút hiếu kỳ tâm, liền hỏi: "Cái gì cấm pháp bộ phận, ta xem một chút?"

"Không, phù lục bộ phận còn chưa nghĩ ra, càng đừng đề cập cấm pháp."

Diêm phu nhân không nguyện ý nhiều lời, lắc đầu nhất tiếu, tận lực dời đi chủ đề: "Kỳ thật, ngươi chỉ là trở về, cũng đã giúp đại ân. Hơi sớm thời điểm, ta vừa đồng tông chủ nói chuyện. . . Từ hắn làm tông chủ đến nay, ta còn là lần thứ nhất nhìn thấy hắn có như thế minh xác khuynh hướng, không thể nghi ngờ, đây đều là duyên cớ của ngươi!"

Lý Tuần lập biết, Diêm phu nhân cùng Minh Hỏa Diêm La tầm đó, ứng đã tạo thành nhất định chung nhận thức.

Nếu như chỉ là tông môn nội bộ vấn đề, giờ phút này Bích Thủy Quân đã có thể cúi đầu nhận thua, chỉ tiếc, hiện thực tình huống muốn phức tạp quá nhiều.

Khiêm tốn hai câu về sau, bởi vì lẫn nhau đều có tâm sự, bầu không khí rất nhanh đình trệ xuống tới.

Chính không phải hương vị thời điểm, bên ngoài bỗng có tiếng người nói to làm ồn ào. Diêm phu nhân nhíu mày, sau lưng Diêm Hồ không đợi nàng chỉ thị, thân hình chớp động, lại đi đuổi người.

Mang một chút lòng hiếu kỳ, Lý Tuần buông ra cảm ứng, thông qua gian ngoài sinh cơ nhịp đập, phân biệt người đến thân phận.

Tin tức mới phản hồi trở về, sau lưng của hắn cơ bắp xiết chặt. Toàn bằng lấy viễn siêu thường nhân định lực, mới dừng quay đầu nhìn lại xúc động.

Lại là cái kia quý ảnh!

Lần này, đối phương tránh khỏi ánh mắt của hắn, lại sát qua hắn cảm ứng mạng lưới biên giới, lại một lần nữa biến mất vô tung.

Bất quá, cùng ánh mắt quét đến tàn ảnh khác biệt, khí cơ cảm ứng kết quả, so bất luận cái gì quan sát phương thức đều muốn tới trực quan.

Đối phương sinh cơ nhịp đập thâm trầm khoẻ mạnh, lại một cách tự nhiên bảo trì tại một cái u giấu hư miếu cấp độ, cách này cũng không quá xa.

Có thể Lý Tuần không có cố ý mở ra cảm ứng trước đó, vậy mà không phát giác gì. Đối phương cũng mười phần nhạy cảm, Lý Tuần mới có phát giác, hắn liền trốn xa bay khỏi, trước sau chênh lệch cũng bất quá một tia mà thôi.

Cao thủ!

Lý Tuần trong lòng định tính, nhưng lại sinh ra càng lớn nghi hoặc, người này cùng Diêm phu nhân ra sao quan hệ? Lén lén lút lút, là đồng bạn? Địch

nhân?

Ánh mắt liếc nhìn Diêm phu nhân, lại không cách nào theo trên mặt nàng thu hoạch càng nhiều tin tức hơn. Chính khổ tư không hiểu thời điểm, Diêm Hồ trở về, mang đến phía ngoài tin tức.

"Minh Ly mang khách nhân?" Lý Tuần gián đoạn suy nghĩ, sớm hơn một chút, ngoài rừng ba người sinh cơ nhịp đập đã phản hồi trở về.

Hắn hơi chút suy nghĩ, nhân tiện nói: "Âm Dương Tông?"

Chỉ nhìn Diêm Hồ thần sắc, là hẳn biết chính mình đoán đúng. Mím cười ở giữa, hẳn quay mặt nói: "Phu nhân, ta đi chào hỏi một chút."

"Nếu là tông khác tu sĩ, cũng không cần mất cấp bậc lễ nghĩa. Vừa lúc ta bài tập làm xong, để bọn hắn vào là đủ."

Diêm phu nhân xóa đi đất cát thượng vết tích, cười nói, "Nơi này xem như cái tiếp khách nơi tốt, liền tặng cho người đi. . . Phải nhớ lấy ta a."

Lại lần nữa nhoẻn miệng cười, không đợi Lý Tuần cự tuyệt, nàng doanh doanh đứng dậy, mang theo Diêm Hồ, đạp thủy đi qua hồ nước, theo khác một bên rời đi.

Lý Tuần cạo nhẹ cái cằm, như có điều suy nghĩ, đến mức Minh Ly dẫn khách nhân đến đến phụ cận, đều quên có chỗ biểu thị.

Minh Ly cùng Lý Tuần xem như rất có giao tình, thấy thế ho một tiếng, gọi hẳn hoàn hồn.

Đang muốn giới thiệu hai vị khách nhân, mà phía sau đôi kia nam nữ đã tiến lên một bước, khom người mở miệng: "Âm Dương Tông tấn sơn khanh Tiêu Tùng (phi vân tần Tô Du) gặp qua Bách Quý sư huynh."

Người tới đúng là Âm Dương Tông ngũ tần thất khanh bên trong nhân vật,

như cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông chức vị đem đối ứng, có thể so tông môn trưởng lão nhân vật.

Tuy nói hai người này đều là Tần Uyển Như đăng vị về sau, gần đây cất nhắc lên người mới, tại ngoại giới thanh danh không hiển hách, nhưng là Tần Uyển Như hạch tâm nhất thành viên tổ chức.

Bọn hắn làm như thế phái, cơ hồ sẽ cùng tại Âm Dương Tông thái độ. Lý Tuần còn tốt, Minh Ly đang giật mình sau khi, tư đến lẫn nhau địa vị, lại hơi có chút lúng túng.

Khoảng cách này, Lý Tuần đã không tiện đứng lên, hơi khom người, xem như hoàn lễ.

Trong hai người, hắn ngược lại là cùng Tiêu Tùng chiếu qua mặt, cũng chính là lần trước cướp đoạt Vũ phu nhân thời điểm, còn sóng vai tác chiến qua.

Bên cạnh vị kia mị ý mọc lan tràn giai nhân, vẫn là mới gặp, không khỏi nhiều dò xét hai mắt.

Vừa nhìn xuống, hắn lông mày khẽ nhúc nhích, ngược lại là phát hiện một chút mảnh khoe.

Người ở chỗ này đều cảm giác được ánh mắt của hắn dừng lại, nhưng cũng chỉ coi là sắc đẹp nguyên cơ. Chính là Tô Du, cũng chỉ là có chút tròng mắt, giống như xấu hổ giống như vui vũ mị tư thái, cực kỳ động lòng người.

Lý Tuần cười một tiếng, cũng không giải thích, chỉ là phất phất tay áo, nói một tiếng: "Ngồi."

Tiêu Tùng, Tô Du lại thi lễ, cũng mặc kệ dưới đất là không sạch sẽ, đồng đều ngồi xổm hạ xuống, thân thể lại đều thẳng tắp.

Người tiếp khách Minh Ly thấy thế, càng là toàn thân không được tự nhiên, khoe miệng co giật phía dưới, cũng nghiêng người ngồi, một đôi lợi nhãn, chỉ ở

ba người trên thân dò xét.

"Chưa từng nghĩ, cùng sư tử phân biệt không mấy ngày, nàng liền pháí các người tới. . . Bắc Tề sơn một chuyện, chưa thể cứu được Vũ phu nhân, ta một mực trong lòng còn có hối hận. Lại không biết Vũ phu nhân thân hậu sự làm sao?"

Tuy là đơn giản lời khách sáo, Tiêu, Tô hai người y nguyên không dám thất lễ.

Tiêu Tùng cung kính đáp: "Trọng Vũ sư thúc pháp thể đã an trí quan tài, tạm dừng đặt ở tông môn tổ đàn bên trong. Tông chủ ý tứ, là phải chờ lão tông chủ trở về, sư thúc mỗi thù được báo thời điểm, mới long trọng hạ táng, lấy an ủi vong linh."

Lý Tuần thần sắc bất động, nhưng trong lòng đang cười lạnh.

Hai chuyện này, thứ nào đều không phải là Tần Uyển Như có thể giải quyết, như thế, Vũ phu nhân chẳng phải là muôn đời không được nhập thổ vi an?

Có thể nghĩ lại ngẫm lại, nàng một cái nữ lưu hạng người, một mình chèo chống lớn như vậy tông môn, đã là gian nan. Mà nó dựa vào dựa vào trụ cột, lại chỉ là người khác ghép lại huyễn ảnh, tùy thời đều có thể hóa làm hư vô, tinh tế tư đến, liền cảm giác tàn khốc cực kỳ, trong lòng vẻ cười nhạt, liền giảm đi rất nhiều.

Trong lòng lắc đầu, Lý Tuần ánh mắt lại chuyển qua Tô Du bưng lấy hộp quà bên trên.

Thấy thế, Tô Du quỳ gối tiến lên, thoáng qua hạ thấp người, đem hộp quà dâng lên, đồng thời ôn nhu nói: "Đây là tông chủ cố ý chuẩn bị, đưa cho Bách Quỷ sư huynh lễ vật, mời sư huynh xem qua. Tông chủ còn nói, tâm ý tự tại trong đó, sư huynh thấy một lần liền biết."

"Ồ?"

Lý Tuần trước buông tha trong lòng bên cạnh tạp mọi việc, thấy đồng thời vô lễ đơn, liền trực tiếp mở ra hộp.

Trong hộp hoàng lãng đồ dùng vật vĩnh, hơi hướng vào phía trong hộp, tụ lại lấy một kiện tiểu xảo toa trạng vật.

Này toa đầu nhọn sắc bén, ẩn hiện lam quang, toa thể khắc lấy phức tạp đường vân, nhìn qua ngược lại là kiện rất lợi hại pháp bảo.

Phi toa hạ còn đè ép một trương giấy ghi chép, trên đó chính là Tần Uyển Như tú dật bút tích.

"Sư đệ tục vụ quán thân, việc nhỏ không đáng kể chỗ, không khỏi có chỗ xem nhẹ. Đặc biệt dâng lên 'Phá hồn toa' một viên, chính là Thiên Phàm thành đại tượng sư kể lại 'Định hồn lam tinh' mà làm, nếu có thể tại không chế giả linh thức phát động trước đó, lấy chi đánh nát 'Tỏa Hồn viên quang', có thể cứu Huyết Vãn tại trong một sớm một chiều."

Nó hạ hơn trăm tự, chính là thu phát "Phá hồn toa" pháp quyết.

Lấy Lý Tuần lúc này kiến thức, hơi chút suy tư, liền tri kỳ trừ sắc bén bên ngoài, càng có thể kích tổn hại nguyên thần, là kiện có phần không tệ pháp bảo.

Cái này cũng mà thôi, chân chính để Lý Tuần động tâm là, Tần Uyển Như ban đầu bị mất mẹ thống khổ, vẫn có thể tỉ mỉ nhập vi, giúp hắn xem xét thiếu bổ lậu, phần tâm tư này, mới hiếm thấy nhất.

Mặc kệ trong đó phải chăng có tận lực giao hảo ý tứ, phần nhân tình này, hắn vẫn là phải tiếp thu.

Lý Tuần khép lại hộp quà, đặt ở bên người, cười nói: "Sư tỷ hậu lễ, ta cái này làm sư đệ, cũng liền từ chối thì bất kính."

Ngoài miệng nói, trong lòng cũng tại so đo, có phải hay không thỉnh thoảng thả về Âm Tán Nhân, giúp Tần Uyển Như chinh hợp tông môn, một thời kỳ nào đó trở về sau ân tình này.

Gặp hẳn nhận lấy lễ vật, Tô Du mím môi mỉm cười, đang chờ lui ra, cổ tay đột nhiên xiết chặt, lại bị Lý Tuần chế trụ.

Trong lúc nhất thời, đường bên cạnh đám người cũng vì đó trở mắt.

Bách Quỷ lại cấp sắc đến tận đây?

Tô Du dù sao cũng là trải qua sóng gió nhân vật, liền giật mình đằng sau, liền lại tràn ra tiểu dung, trong giọng nói mang theo một tia nghi hoặc: "Bách Quỷ sư huynh?"

Lý Tuần mới mặc kệ người khác ánh mắt, ngón tay đặt tại nàng trên mạch môn, rung động nhẹ nhẹ, nửa ngày mới nói: "Tô sư muội, lúc đến thế nhưng là gặp địch? Thương thế trên người còn chưa tốt lưu loát đi."

Tô Du nghe vậy hơi kinh sợ, ngoái nhìn cùng Tiêu Tùng liếc nhau, mới cười nói: "Sư huynh thấy hảo chuẩn, chúng ta trên đường xác thực cùng người có chút xung đột, không qua đại gia coi như khắc chế. . ."

"Khắc chế? Bị trồng cổ độc, cũng coi như khắc chế sao?"

"Cổ độc!"

Lưỡng cái người trong cuộc còn không có lên tiếng, Minh Ly liền cả kinh nói: "Cực Nhạc Tông?"

Tô Du sắc mặt trắng nhợt, trên tổng thể vẫn còn toán bình tĩnh, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Chính là Cực Nhạc Tông thất tú thập tam anh bên trong nhân vật, đại gia một câu không hợp, liền thực sự tức giận. Bất quá, về sau Thôn Dương kiếp xu chạy đến, đại gia rất nhanh liền thu tay lại, lại không biết cổ độc là lúc nào gieo xuống."

"Khi nào chỗ nào?"

"Ngay tại hôm nay sớm đi thời điểm, tích lưu sơn phụ cận."

Địa danh lọt vào tai, Minh Ly sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

Tích lưu sơn đã là U Hồn Phệ Ảnh Tông tuyệt đối phạm vi khống chế, cách Quỷ Môn hồ cũng bất quá nửa ngày lộ trình, Cực Nhạc Tông tu sĩ vậy mà như thế phách lối?

Hắn nơi này cảm giác mất mặt mũi, bên kia Tô Du đột nhiên rên rỉ một tiếng, yếu ớt bên trong cường áp lấy đau khổ, âm cuối nhưng lại mềm nhũn chọc người.

Hắn nhìn không được giương mắt đi xem, vừa vặn nhìn thấy kia kiều mị mỹ nhân nhi trên mặt huyết sắc tận cõi, tái nhợt yếu đuối, làm cho người thương tiếc.

"Bách Quỷ sư huynh?"

Tiêu Tùng nhìn ra là Lý Tuần thủ đoạn, cẩn thận từng li từng tí hỏi thăm.

"Cổ độc dù sao vẫn là sinh linh, ta lấy hấp tủy chi pháp, đem nó đều diệt sát, thủ pháp hoặc là bá đạo chút, cũng may đồng thời vô hậu họa, điều dưỡng một thời gian, liền có thể phục hồi nguyên như cũ."

Lý Tuần ngữ khí bình thản, tựa hồ chỉ là làm kiện không thể tầm thường hơn sự tình, tiếp lấy liền buông tay ra.

Tô Du lại than nhẹ một tiếng, nghĩ ngời thẳng lên, tâm trí lại chợt hiện choáng váng, vội vàng dùng tay chống đất, mới đứng vững thân hình.

Dù vậy, Tô Du trên thân đã xuất một tầng dày đặc mồ hôi, đường bên cạnh gió lạnh thổi qua, lập tức rùng mình một cái.

Lý Tuần lắc đầu nói: "Thân thể của người đột nhiên hao tổn, khí hư người yếu, dễ kiếm nhất bệnh. Lúc này tốt nhất lấy tông môn song tu thuật, dẫn độ nguyên khí, có thể miễn được một trận bệnh sáng tạo."

Bên cạnh Minh Ly lườm Tiêu Tùng một chút, ám đạo kẻ này ngược lại là hảo diễm phúc. Nhưng cũng cấp tốc tiếp lời nói: "Phụ cận có chuyên môn làm quý khách chuẩn bị tinh xá, tô đạo hữu đã thân thể suy yếu, không ngại tới đó nghỉ ngơi, tệ tông cũng còn có chút dưỡng khí bồi nguyên dược vật, có phần thấy công hiệu."

Thấy hai người nói như vậy, Tô Du mặt tái nhợt gò má nổi lên một tầng đỏ ửng, mắt đẹp sáng trung quang liễm diễm, nhưng là dời về phía Lý Tuần bên kia. Ánh mắt chạm nhau thời điểm, giống như cách không phải cách, trong đó cảm xúc, nói không rõ, không nói rõ, câu nhân hờn phách.

Vậy đại khái xem như trắng trợn câu dẫn.

Bất quá, khó được nàng làm được vừa đúng, không làm cho người ta ngại. Lý Tuần coi là thật có chút hứng thú, thế nhưng là, cuối cùng hãn chỉ hơi câu khoe miệng: "Điều dưỡng cái sáu bảy thành, mau rời khỏi đi, chính vào thời buổi rối loạn, cẩn thận tốt hơn, trở về thay ta hướng sư tỷ nói lời cảm tạ."

Lời ấy cơ hồ không biết là tiền khách vẫn là trực khách, Tiêu Tùng, Tô Du đều cảm thấy đương nhiên, Minh Ly lại tương đương lúng túng, đây không phải rõ ràng đối tông môn an toàn không yên lòng a?

Lý Tuần cũng mặc kệ hãn là thế nào nghĩ, phối hợp đem phá hồn toa nhật lên đến, tại đầu ngón tay chậm rãi chuyển động, nhìn xem trên thân toa đặc biệt hoa văn, không mấy tức, đã hồn du thiên ngoại, đem bên người ba người quên sạch sẽ.

Minh Ly muốn chửi má nó, nhưng cuối cùng chỉ là ở trong miệng lâu bầu hai câu, trước một bước đứng dậy, làm hai tên khách nhân dẫn đường.

Tiêu, Tô hai người cũng không bởi vì Lý Tuần thất thần mà mất đi cấp bậc lễ nghĩa, y nguyên chu đáo hành lễ đằng sau, mới đi theo.

Hồ nước bên cạnh chỉ còn lại có Bách Quỷ, trước khi vào rừng tử trước đó, Minh Ly tâm huyết dâng trào, hồi nhìn thoáng qua. Vừa lúc nhìn thấy Bách Quỷ đem phá hồn toa nâng tới mi tâm, xoẹt xoẹt hỏa quang từ đầu ngón tay lộ ra, chui vào toa thể.

Đầu tiên là trắng xám U Minh âm hỏa, lập tức liền nhuộm thành huyết hồng nhan sắc. Không gian chung quanh cực nhanh âm đạm đi, phảng phất một vòng nồng trọc bóng đen, theo một loại nào đó tiết tấu, căng rứt bất định, có lẽ, đó chính là yêu ma thổ tức đi. . .

Hắn rùng mình một cái, không còn dám nhìn, dưới chân đi được gấp hơn. Cũng liền từ đây cắt ra bắt đầu, trong lòng của hắn vốn có Bách Quỷ hình tượng, hoàn toàn méo mó.

Theo Minh Ly yêu dị quỷ quyết tràng cảnh, tương đối Lý Tuần, nhưng là huyền diệu phi thường.

Hắn vốn là nghĩ căn cứ giấy viết thư thượng nói tới pháp môn, tiến một bước luyện hóa phá hồn toa, nào biết âm hỏa chân tức rót vào thời điểm, hắn bỗng nhiên linh quang thoáng hiện, hoàn toàn không có lý do bắt lấy trong cõi u minh một đầu mấu chốt manh mối.

"Phá hồn toa, Tỏa Hồn viên quang, Huyết Vẫn, Ma La Hầu, đúng, còn có Diêm phu nhân. . . Huyết Vẫn, Ma La Hầu?"

Cảm giác bên trong, hắn giống như cầm ra mấu chốt manh mối bên trong điểm mấu chốt, chính là Huyết Vẫn cùng Ma La Hầu quan hệ trong đó.

Còn nhớ kỹ, gần nhất mấy lần đụng phải lưỡng cái yêu vật đồng thời xuất hiện, Ma La Hầu rõ ràng có chút sợ sợ Huyết Vẫn, cái này tựa hồ liên lụy đến giống loài sinh khắc vấn đề.

Phá hồn toa bang vang lên, bước đầu luyện hóa đã hoàn thành. Lý Tuần đem nó thu nhập trong tay áo, vờn người đứng dậy, trong lòng đã có quyết định.

Bởi vì Cửu U lão tổ thề độc, U Hồn Phệ Ảnh Tông có thể nói là đối Ma La Hầu tập tính hiểu rõ nhất tông môn, liên quan tới này yêu vật điển tịch, không thể nói phong phú, cũng có thể hình dung là toàn sách là sách.

Lý Tuần dưới mắt liền muốn đi thăm dò duyệt điển tịch, có lẽ, hẳn có thể từ đó tìm tới Cổ Âm một cái khác chỗ trí mạng.

Thời gian ngay tại cấm pháp đối thành cùng trang sách lật điều hoà chảy qua.

Mặc kệ bên trong ngoại giới tin tức làm sao lan tràn, cũng bất luận tông môn từng cái phe phái nhân mã làm sao làm sau cùng bố trí cùng cố gắng, quý linh phản sinh ngày, vẫn là đúng hạn đến.

Trên thực tế, sớm tại trước đó hai ngày, lấy Quý Môn hồ làm trung tâm, phương viên ba ngàn dặm rộng lớn giữa thiên địa, liền có lượng lớn âm khí ngo ngoe muốn động, lúc nào cũng bốc lên, đã dẫn phát mấy trăm lần cỡ nhỏ địa chấn.

Sớm hơn một chút thời gian, phạm vi bên trong đại lượng sinh linh, vì để tránh cho bị tuôn ra âm khí thôn phệ, đã bắt đầu mỗi năm một lần di chuyển, tràn diện úy vi tráng quan.

Tại Quý Môn hồ bên trong, tràn ngập âm khí đã nồng đậm đến làm cho người giận sôi tình trạng, ở trong đó U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử, đồng đều nhờ vào đó thiên thời, cố gắng tu hành, lúc này cố gắng một ngày, bù đắp được mấy tháng chi công.

Như Bích Thủy Quân, Diêm phu nhân cao thủ như vậy, càng có thể dựa vào cái này vô hạn "Thân cận" Cửu U địa vực, thu hoạch được ngày thường khó gặp linh cảm.

Đồng thời, nhận âm khí nhuộm dần, Quý Môn hồ phụ cận bày ra cấm chế, uy lực tăng lên mấy lần, đủ để dọa cách trở đại bộ phận không có hảo ý nhân sĩ.

Cho nên, Quý Môn hồ xung quanh bày biện ra trong một năm nhất là tĩnh lặng thời khắc, thiên địa chi dị biến, tổ tông chi uy nghiêm, hoặc nhiều hoặc ít, chảy qua nơi đây hàng ngàn hàng vạn đệ tử trong lòng, chậm rãi hình thành tế tổ đại điển cao thượng không khí.

Hiện tại là đại điển đêm trước, lại có ba canh giờ, liền đến thiên địa âm khí thịnh nhất thời khắc. Lúc này, các vị tông chủ, trưởng lão đệ tử, đồng đều cần tại sư tôn dẫn đầu hạ, mặc vào chính thức nhất đồ lễ, từng nhóm đi vào đảo giữa hồ bên trên, chậm đợi đại điển bắt đầu.

Chỉ có ở thời điểm này, mới có thể kiến thức đến tông môn các phe phái chân thực thực lực.

Tỉ như Diêm phu nhân, nàng tọa hạ thân truyền đệ tử mười người, trong đó liền có Diêm Hồ, Diêm Như, Diêm Thái Nhi cùng với Bách Quỷ, tổng cộng bốn tên thế gia vọng tộc đệ tử, chiếm hai mươi bảy danh thế gia vọng tộc đệ tử một phần bảy, tại mười hai vị trưởng lão bên trong, đã là thành tích tương đối khá.

Bất quá, Bích Thủy Quân dưới trưởng, có thế gia vọng tộc đệ tử sáu người, so Diêm phu nhân còn phải cao hơn một bậc. Ngoài ra, như lại tính cả lập trường khác biệt trưởng lão phái thất, tình huống còn muốn phức tạp được nhiều.

Đem những cái kia việc vụn vặt đồ chơi đều vượt qua một bên, Lý Tuần chỉ ở nhà mình đạo bào bên ngoài, chụp vào kiện chế thức tế bào, liền chờ như thay đổi trang phục hoàn tất.

Lúc này, hẳn chỉ có thể buồn bực ngán ngẩm đứng ở trong sân, chờ đợi trong phòng đám kia nữ nhân bất uấn bất hỏa trang điểm.

"Sư đệ mời đến, sư tôn gọi người đấy."

Diêm Như dời bước ra khỏi phòng, sương mù xám tóc dài xõa xuống, lộ ra màu lốt đen lục văn tế bào, chinh thể cảm giác yêu dị lạnh lùng, hết lần này tới lần khác tiếu yếm như hoa, nhìn qua cổ quái cực kỳ.

Lý Tuần nghe vậy nhất tiếu, cất bước tiến lên.

Trước khi vào cửa lúc, Diêm Như rất tự nhiên vì hấn sửa sang một chút ống tay áo, khẽ cười nói: "Các sư muội trang điểm chưa xong, người đi vào cũng không nên tiếu. . . Lúc này không giống ngày xưa, đại điển thời điểm, cũng không thể lười biếng."

Lý Tuần bèn nhảy phát giác được Diêm Như ngón tay có chút run rẩy.

Lấy nàng tâm tính tu vi, lại không thể tự chế đến tận đây, hiển nhiên là minh bạch, lần này quý linh phản sinh ngày, là bực nào mấu chốt cùng hung hiểm!

Không tệ, đối với Diêm phu nhân cái này nhất hệ mà nói, hôm nay như thắng, chính là chấp chưởng tông môn, tọa trấn Tây Nam; như bại, sau này thời gian sợ sẽ như chó nhà có tang, trời đất tuy lớn, cũng không thể đất dung thân — vô luận như thế nào, đều là nhân sinh trọng đại bước ngoặt.

Đồng dạng đạo lý, đối Bích Thủy Quân bên kia cũng áp dụng.

Nghĩ như vậy, bóng đêm mờ tối, liền lộ ra sâu nặng binh hung chiến nguy bầu không khí tới.

Một đường đi đến Diêm phu nhân gian phòng, Diêm Như canh giữ ở cổng, Lý Tuần cất bước đi vào, chuyển tới phòng trong, đón đầu liền nhìn thấy Diêm Thái Nhi vội vàng đi ra.

Gặp hấn tiến đến, cái này kiêu căng nữ tu hung ác trừng mắt liếc hấn một cái, ngóc lên mặt đi ra cửa.

Nhìn, quan hệ của hai người cũng không có bởi vì một ít sự tình mà thay đổi, Lý Tuần coi như bỏ qua, Diêm Thái Nhi cũng có thể như thế, thuận lấy tâm tính

một hạng, liền khá tốt.

"Trời sinh tu sĩ. . ." Lý Tuần trong lòng cảm thán một tiếng, bỗng phát giác tâm tình của mình, rất có ông cụ non chi tướng.

Lắc đầu vung đi tạt nhập suy nghĩ, hần vén rèm tiến vào phòng trong, đang muốn nói chuyện, đập vào mắt tình cảnh để hần ngần ngại.

Diêm phu nhân đang ngồi ở thêu đôn thượng trang điểm, tóc dài đen nhánh rối tung ra, lại bị bên người Diêm Hồ kéo lên, dùng ngọc chải nhẹ nhàng chải động. Rộng rãi tế bào tựa như là lâm thời khoác lên người, hơi trượt xuống dưới, lộ ra thon dài cổ cùng với tuyết trắng vai.

Xuyên thấu qua phía trước lưu ly kính, Lý Tuần thậm chí có thể nhìn thấy, trước ngực nàng hơi lộ ra đầy đà, trung ương rãnh sâu hoắm dẫn trông mắt của hần không tự chủ được dời xuống đi.

Hần lông mày nhảy lên, ánh mắt rất nhanh khôi phục lại sắc bén thanh minh trạng thái, vẫn là xuyên thấu qua tấm gương, cùng Diêm phu nhân ánh mắt đối đầu, tiếp theo hơi hạ thấp người: "Phu nhân, Bách Quỷ liều lĩnh, lỗ mãng."

"Không sao."

Diêm phu nhân tại trong kính mỉm cười, cũng không coi là ngang ngược.

Phía sau, Diêm Thái Nhi ồn ào tiếng vang lên đến: "Chó ngoan không cản đường!"

Lý Tuần quay đầu nhìn lại, thấy cô nàng này tay nâng lấy một bát thanh bạch nhan sắc nồng tương, bước nhanh tiến đến, bát phía trên nóng hôi hổi, dường như vừa mới nấu xong.

Lý Tuần mũi khê nhúc nhích, ngạc nhiên nói: "Đây là 'Lệ du' đi, bên trong tăng thêm cái gì?"

"Chính mình đoán đi!"

Diêm Thái Nhi lại lườm hằm một cái, thần sắc lại cực nhanh ngưng trọng xuống tới, cẩn thận từng li từng tí đem nòng tương nâng đến Diêm phu nhân trước người trên bàn trang điểm.

Lý Tuần ánh mắt tự nhiên mà vậy ném đi qua, lại nhìn không ra trong đó quan khiếu.

Diêm phu nhân lẳng lẳng mà nhìn xem chén này nòng tương, sau một lúc lâu, đưa tay phải ra, ngón cái tại ngón trỏ đầu ngón tay vẩy một cái, phá vỡ một cái miệng nhỏ, đem huyết dịch nhỏ vào trong đó, liên tục bảy giọt, huyết sắc phi tốc choáng váng nhiễm ra, cùng thanh bạch bản sắc hòa vào nhau, biến thành phấn hồng nhan sắc.

Cái này vẫn chưa xong, tại nhan sắc đều đều phân bố đằng sau, Diêm phu nhân trong miệng trầm thấp tụng niệm, còn nhiễm vết máu ngón tay giữa trời hư họa, bích oánh oánh ánh lửa theo đầu ngón tay bắn ra đến, liên tiếp đầu nhập màu hồng phấn tương dịch bên trong.

Nóng tương nhan sắc, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được âm chìm xuống, mấy tức về sau, cả bát nóng tương lại ùng ục ùng ục sôi trào.

Chừng đầu ngón tay tương phao nâng lên, vỡ tan, cuối cùng, cả bát tương dịch đều biến thành màu xanh sẫm.

"Tâm phù thủy ẩn?"

Lý Tuần cuối cùng không có sống uông mấy chục năm thời gian, đã nhận ra tương dịch danh xưng, nhưng lông mày cũng tùy theo khoanh ở cùng một chỗ.

"Phu nhân, thứ này lấy ra dùng làm gì?"

"Tự nhiên là vẽ bùa lên chú chi dụng. Nhớ kỹ a, ta đã từng muốn người hỗ trợ tới. . ." Diêm phu nhân uyển ngữ nhất tiểu, bàn tay khẽ vượt qua bát xuôi

theo, thử một chút nhiệt độ, ngoái nhìn đối Diêm Hồ nói, " đem làm tốt phù văn đưa cho người sư đệ nhìn."

Diêm Hồ đáp một tiếng, đem Diêm phu nhân tóc dài lũng thành một chùm, giao cho Diêm Thái Nhi trong tay, lúc này mới theo bàn trang điểm sườn hốc tối bên trong lấy ra một quyển lụa là, đưa tới.

Lý Tuần lập tức nhớ tới Diêm phu nhân ba lần bốn lượt "Thỉnh cầu", chỉ là hăn không nghĩ tới, thẳng đến đại điển đêm trước, cái này thỉnh cầu mới biến thành sự thật.

"Phù chú? Chính là hôm đó tại hồ nước bên cạnh bài tập?" Lý Tuần một bên thuận miệng hỏi thăm, một bên tiếp nhận lụa là, chậm rãi triển khai.

Đập vào mắt hình vẽ phi thường phức tạp, giăng khắp nơi đường cong có hơn ngàn đạo nhiều, lấy Lý Tuần nhãn lực, chỉ có thể từ trong đó phân biệt ra được một chút thuộc về cấm pháp phạm trừ đường cong, về phần càng có nhiều liên quan tới phù chú loại hình đồ thức, hăn so với người ngoài ngành cũng không kém nhiều lắm.

Diêm phu nhân thông qua mặt kính phản xạ, có nhiều hứng thú xem hăn: "Như thế nào?"

"Vén vén theo cấm pháp đường vân thượng nhìn, tựa hồ là truyền nguyên khí, chân tức chi dụng, cái khác, tha thứ mắt của ta vụng. . . Xin hỏi phu nhân, cái này phù văn là vẽ ở địa phương nào?"

"Trên lưng."

"Lưng. . . Thượng?"

Lý Tuần trên tay xiết chặt, ngẩng đầu nhìn chòng chọc Diêm phu nhân bên mặt, thật lâu mới nói, "Ai trên lưng?"

Diêm phu nhân nhàn nhạt nhất tiếu, nghiêng đầu ra hiệu Diêm Hồ.

Vị này xưa nay trầm tĩnh quả quyết đại đệ tử hãn hữu do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn tiến lên, kéo nhẹ ở sư tôn tế bào cổ áo, chậm rãi hướng phía dưới tróc ra.

Lý Tuần hốc mắt chậm rãi phóng đại, chiếu vào hãn đáy mắt chỗ sâu, chính là Diêm phu nhân ánh ngọc gây nên lưng trần. Do hai vai lên, hiện lên ưu mỹ quý tích kiềm chế đường cong, đã có thành thực nở nang, lại có thanh xuân trơn bóng, phản chiếu lấy trong phòng sáng tỏ ánh nến, thẳng khiến người đứng xem choáng váng.

Tại Lý Tuần sát na trong thất thần, Diêm phu nhân bình thản mở miệng: "Như thế, người cảm thấy thế nào?"

Tiếng nói lọt vào tai, Lý Tuần ừ một tiếng, thuận miệng nói: "Hoang đường. . ."

Hơi chút bỗng nhiên khoảng không, hãn đã triệt để tỉnh táo lại.

Không thể không thừa nhận, Diêm phu nhân đột nhiên xuất hiện lần này, chấn động tâm thần, số lượng mười năm qua chỗ không có.

Kỳ thật, Diêm phu nhân vẫn là có nhất định thận trọng, tế bào phía trước treo ở khuỷu tay bên trên, trước lĩnh, tay áo dài che đậy ở trước ngực, chỉ quán lộ lưng bộ.

Nhưng chính là cái này nửa chặn nửa che cử chỉ, mới càng câu nhân hồn phách.

Vô ý thức nhếch miệng nhất tiếu, Lý Tuần lắc đầu, nói tiếp: "Lại không quản hoang đường hay không, ta không rõ, trong đó cấm pháp đường vân nếu là vì truyền nguyên khí, nguyên khí đầu nguồn ở nơi nào? Dùng để làm cái gì?"

Diêm phu nhân nhẹ câu khóe môi, lại lần nữa hướng Diêm Hồ ra hiệu.

Vị này trung thành tuyệt đối nữ đệ tử mở ra bàn trang điểm thượng một cái khác hốc tối, lấy ra bên trong bố trí tử ngọc hộp.

"Đây là . . ."

Tại Lý Tuần nhìn chăm chú, Diêm Hồ mở hộp ra, lộ ra trong đó Kim hoàn thần nê.

Diêm Hồ đem nó nhặt lên đến, lấy Diêm phu nhân nhọn xảo cầm dưới làm tham chiếu, hư xẹt qua cái cổ trắng ngần, tới xương quai xanh tâm đỏ, lại hưởng xuống đời. . .

Cuối cùng, kim châu liền dừng lại tại mỹ phụ nhân đẩy đà trên ngực mới, chiếu đến da tuyết, lóe ra sáng sủa quang huy.

Lý Tuần đột nhiên giật mình, hấn lại triển khai lựa là, quan sát tỉ mỉ phía trên phù văn, cùng lúc này tình cảnh đem đối ứng, lập tức minh bạch đoạn trước nhất mấy đạo đường vân tác dụng.

Bởi vậy đây mà đạo chi, rất mau đưa tất cả cùng cấm pháp có liên quan thiết kế dung hội quán thông, liền xen lẫn trong đó chú văn phù lục, cũng liền đoán được, đánh giá ba năm thành.

Thông qua trước người gương sáng, Diêm phu nhân một mực chú ý nét mặt của hấn, đợi đến hỏa hầu không sai biệt lắm, tha phương mặt giãn ra cười nói: "Ta lấy Kim hoàn thần nê bên trong phong lấy bảo vật làm đầu nguồn, mượn cấm pháp phù lục, rút ra nguyên khí, người xem coi thế nào?"

"Đây là dẫn linh nhập thể pháp môn đi."

Lý Tuần kiến thức đã không tầm thường, một chút nhìn ra, thủ đoạn này ứng thuộc về Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp bên trong, dẫn nạp ngoại khí tinh vi pháp môn.

Lý Tuần đương nhiên sẽ không ngốc đến đến hỏi bên trong phong lấy cái gì,

nghĩ nghĩ, luận sự nói: "Dùng phương pháp này, như nguyên khí dồi dào, lại cùng bản tông pháp môn chất tính tương tự, xác thực có thể tăng lên trên diện rộng phu nhân thực lực . Bất quá, 'Tâm phù thủy ấn' cố nhiên trân quý, như đại lưu lượng nguyên khí chăm chú trong đó, cấp tốc làm hao mòn, lại có thể chống đỡ bao lâu thời gian đâu?"

Diêm phu nhân ý cười dạt dào, hiển nhiên sớm đã nghĩ đến chỗ này tiết.

"Như tại dĩ vãng, ta xác thực vô kế khả thi, chỉ có thể nghĩ đến bác lãng một kích chi dụng . Bất quá, hôm nay đã có người tại, lo gì không thể làm kế lâu dài?"

"Ồ?"

"Khấp thiên hạ, cũng chỉ có Bách Quý người, mới có cái này năng lực." Diêm phu nhân dung quang theo trong kính phản xạ tới, cũng tiêu không đi tinh thần phấn chấn thái độ.

"Giới này đã thông hiểu bản tông pháp môn, lại sở trường về Huyết Ma bí thuật tu sĩ, trừ người bên ngoài, còn có người nào?"

"Huyết Ma bí thuật?"

Thụ này nhắc nhở, lại có trọn bộ phù văn thiết kế nơi tay, như Lý Tuần lại không minh bạch, liền thật là khờ tử.

Hắn giơ lên lông mày nói: "Phu nhân ý là, sắc bén làn da, quán thông huyết mạch, đem bộ này phù văn. . . In dấu ở trên lưng?"

Diêm phu nhân không nói lời gì nữa, có thể đôi kia đôi mắt sáng, xán lạn như thần tinh, sáng tỏ như hỏa.

"Thật can đảm!"

Lý Tuần dưới đáy lòng khen một tiếng, sợ hãi thán phục tại Diêm phu nhân

không thua kém đáng mà râu quyết đoán.

Nếu muốn đem phù văn in dấu xuống, tuyệt không chỉ là trông bầu vẽ gáo mà thôi, trong quá trình này, phù văn nhất định phải hoàn mỹ phù hợp nguyên khí lưu thông đường ống, lại cùng cơ thể hợp lại làm một, mới không đến mức tại thực tế vận dụng bên trong, cùng bản thân chân tức vận chuyển xung đột lẫn nhau.

Trong quá trình này, in dấu ngấn xuyên vào cốt nhục cảm giác đau, cùng khí huyết bốc hơi nguy hiểm đan vào một chỗ, lúc nào cũng có thể ngoài ý muốn nổi lên.

Không có kinh người quyết đoán, há có thể như thế?

Chỉ là, Lý Tuần vẫn không hiểu: "Dưới mắt thế cục một mảnh tốt đẹp, phu nhân làm gì người bốc lên này hiểm? Phải biết, coi như bộ này phù văn phát huy tác dụng, mà dù sao là mượn nhờ ngoại lực, cứ thế mãi, tu vi đình trệ không nói, ngoại khí trường kỳ rót vào, có trời mới biết sẽ có cái gì dị biến."

Đây chính là Lý Tuần kinh nghiệm lời tuyên bố.

Đoạn thời gian trước, âm hỏa tràn ngập thể nội, sử thể chất dị biến, liền để hẳn không thể không tu tập Huyết Thần Tử, dẫn xuất rất nhiều không phải là. Diêm phu nhân theo Cổ Âm bên kia cầu được bảo vật, coi như lại phù hợp tự thân chân tức chất tính, có thể so sánh được Âm hỏa châu a?

Diêm phu nhân mỉm cười, lắc đầu nói: "Tình thế tốt đẹp cũng chưa chắc, Tây Liên thế lớn, tông môn suy yếu lâu ngày đã lâu, chưa hẳn có thể bù đắp được ở. Ta đã cố gắng vị trí Tông chủ, liền không thể trong lòng còn có may mắn."

Lý Tuần lông mày nhảy lên, còn muốn nói nữa, Diêm phu nhân trước một bước đoạn lời nói nói: "Ý ta đã quyết, không cần nhiều lời."

Khó được nàng bày ra sự tôn uy phong, Lý Tuần phiết động khóe môi, cũng

không lại dây dưa. Dem ngôn ngữ dẫn trở lại cụ thể vấn đề đi lên.

"Cấm pháp đường vân, ta bên này tuyệt không vấn đề, có thể kia chú văn phù lục, ta cũng không am hiểu. . ."

"Ta có thể phát lực dẫn đường, lấy phát huy công hiệu."

Lý Tuần yên lặng gật đầu, quả nhiên, Diêm phu nhân đã xem chuyện từng cái phương diện đều thôi diễn rõ ràng.

Bất quá, nghĩ lại ngẫm lại, nàng làm quyết định này cũng rất không dễ dàng đâu. Nếu không làm gì chen tại đại điển đêm trước, đem sự tình làm cho rất khẩn trương?

Hắn không phải lễ mễ chậm chạp tính cách, đã có quyết đoán, liền cúi đầu xuống, lần thứ ba xem xét lựa là thượng phù văn.

Lúc này sử dụng thời gian, so hai lần trước đều muốn lớn lên nhiều, cho đến Lý Tuần khẳng định chính mình đã xem phù văn toàn bộ ghi lại, liền tiện tay đem nó ném, nhẹ hấp khẩu khí, ánh mắt chuyển hướng Diêm Hồ, trầm giọng nói: "Thủy ấn lấy ra!"

Tiếng nói ra miệng sát na, màu huyết hồng, đã ở hắn trong con mắt choáng váng nhiễm trải rộng ra, nhiệt độ trong phòng trong nháy mắt tăng lên một cái cấp bậc.

Diêm phu nhân thấy thế, mỉm cười ở giữa, cũng hít sâu một hơi, gương mặt sụp xuống, như vào định đồng dạng.

Bên cạnh Diêm Hồ một tay cố định kim châu, một tay lấy ra thịnh tại trong chén tâm phù thủy ấn, bày ở Lý Tuần trước mắt.

Lý Tuần dừng ở Diêm phu nhân phía sau, hai tay ngón trỏ đồng đều dính tâm phù thủy ấn, đầu ngón tay đồng thời nhẹ ấn tại xương sống trên nhất bưng.

Mỹ phụ nhân mềm nhẵn da thịt xúc cảm chỉ ở Lý Tuần trong lòng lóe lên, liền tiêu tán sạch sẽ. Ngừng nghỉ, hắt than nhẹ một tiếng: "Bắt đầu!"

Âm còn tại tai, hắt hai ngón một phần, vòng qua Diêm phu nhân cái cổ trắng ngọc, dọc theo hai cái đường cong giống nhau tuyến đường, sát qua xương quai xanh biên giới, lại đâm qua, cuối cùng đồng thời đến ngực kim châu hai bên.

Hai đạo hoàn toàn đối xứng quỹ tích, tựa như cùng hai cái màu xanh sẫm rần độ, đem ngực kim châu gắt gao chế trụ.

"Buông tay!"

Tại mở miệng đồng thời, Lý Tuần hai tay cầm lấy, lại cắm vào bát ngọc nội, chọn lấy một tầng tâm phù thủy in ra.

Diêm Hồ nghe vậy, buông ra cổ định kim châu ngón tay, nói cũng kỳ quái, kim châu dường như đánh vào Diêm phu nhân trên ngực, không nhúc nhích.

Vén vén qua nửa hơi, kim châu đột nhiên toả hào quang rực rỡ.

Ở đây trong nháy mắt, Lý Tuần rõ ràng nghe được, bên trong có một tiếng sắc nhọn gào thét, lấy hắt khó có thể lý giải được phương thức, trực tiếp oanh kích tinh thần của hắt.

Nếu không phải trước đây không lâu, tại Thanh Loan dưới tay, trải qua gần trăm lần "Huyết Thần Đoán thể" tôi luyện, chỉ này một kích, hắt chỉ sợ cũng muốn thổ huyết thụ thương.

Mà hôm nay, hắt chỉ là linh đài hơi rung, chính là sinh ra nghi hoặc bị rất nhanh vung ra sau đầu. Trên tay không ngừng chút nào, nhỏ như sợi tóc Nhiên Huyết Nguyên Tức trực thấu nhập thể, khí huyết bốc hơi, thiêu đến phụ cận làn da đỏ rực một mảnh, mà tại thắm xuất vỏ sát na, đạo thứ hai kinh lực chống đỡ lấy "Tâm phù thủy ấn" đánh vào tới.

Tại Lý Tuần hay tới đỉnh cao vi không phía dưới, thủy ấn, khí huyết, cơ thể,

bao quát chung quanh kinh lạc huyết mạch, gần như hoàn mỹ vò tại một chỗ, hình thành nhiều mặt giao hòa quán thông cân bằng kết cấu, phảng phất thủy ấn thiên nhiên sinh thành tại cơ thể bên trong đồng dạng.

Chiêu này như nước chảy mây trôi, thông thuận đến cực điểm.

Nhưng mà, Lý Tuần chỉ hạ Diêm phu nhân, trên mặt huyết sắc lại tại trong nháy mắt rút sạch sẽ.

Lý Tuần có thể cảm giác được, làn da của nàng cứng ngắc, đồng thời tại cực kỳ nhỏ biên độ nội run rẩy, hiển nhiên là cường áp lấy thống khổ.

Bất quá, tại hãn chuẩn bị phác hoạ chú văn phù lục thời điểm, Diêm phu nhân vẫn kịp thời phản ứng, cổ động chân tức, dẫn đường Lý Tuần ngón tay khắc hoạ quỹ tích cùng với thi lực sâu cạn.

Từ một loại ý nghĩa nào đó nói, cái này không sai biệt lắm chẳng khác gì là Diêm phu nhân tay nắm tay dạy hãn tông môn chú pháp ảo diệu, chỉ tiếc, Lý Tuần lúc này sở trường duy nhất, thuận theo chân tức dao động mà phác hoạ, vẹn vẹn biết nó như thế, mà không biết giá trị, uống phí một cái thâm nhập nhận biết chú pháp phù lục cơ hội.

Tại chỗ thứ nhất phù lục vẽ hoàn tất về sau, hãn cùng Diêm phu nhân liền đều hiểu lẫn nhau nặng nhẹ, phía dưới chính là nước chảy thành sông.

Lý Tuần hai ngón phác hoạ, bắt đầu vẫn là lẫn nhau đối xứng, nhưng càng về sau, một tay họa mới, một tay khoanh tròn đã là bình thường sự tình, vô luận cỡ nào phức tạp phù lục, dưới tay hãn đều có thể hoàn mỹ xuất hiện lại ra tới, Diêm phu nhân cũng có thể ăn ý dẫn đạo chân tức phối hợp, kích phát phù lục hiệu lực, cùng xung quanh cấm pháp đường vân liên hệ với nhau.

Chỉ là, dưới tay tuy là lưu loát thông thuận, dù sao phù văn phức tạp, thời gian còn tại phi tốc trôi qua, trong phòng an tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Theo thị ở bên Diêm Hồ, Diêm Thái Nhi cứng ngắc giống hai tôn pho tượng, thậm chí có thể nghe được tại ngoài phòng bảo vệ Diêm Như tiếng hít thở. Rốt cục, tại bát ngọc bên trong, tâm phù thủy ẩn chỉ còn nhàn nhạt một bát đáy thời điểm, Lý Tuần cũng tại Diêm phu nhân thủy trên da thịt phác họa ra cuối cùng một bút.

Ngón tay hấn dờ, che kín lưng phù lục cấm văn cùng nhau lóe sáng, màu xanh sẫm ónh quang phảng phất giống như mịt mờ mây mù yêu quái, đập vào mặt, trong đó còn du động mấy chục đạo vận vẹo tơ máu.

Mà tại Diêm phu nhân trước ngực, viên kia kim châu chẳng biết lúc nào lại có hơi phân nửa nội rơi vào đi, phảng phất cùng nòng cốt nhục hòa vào nhau, bên ngoài chỉ còn lại một tầng hơi lồi cung mặt.

Ngừng nghỉ, mấy sợi đậm nhạt không đồng đều xanh biếc khí vụ từ đó chảy ra, lần theo ngực phù văn quỹ tích, uốn lượn mà lên, dung nhập yêu dị trong màn sương lấp lóa đi.

Mấy tức đằng sau, hết thấy dị tượng đồng đều tiêu ẩn không thấy, liền liền quán lưng yêu dị đường vân bức họa, cũng nhan sắc tiêu tán, càng giống là từng bước biến mất nhập cơ thể chỗ sâu.

Diêm phu nhân phần lưng, lại khôi phục tuyết trắng trần truồng.

Lý Tuần thở dài một hơi, ra hiệu Diêm Hồ hai người làm Diêm phu nhân phủ thêm ngoại bào.

Trong lúc bất tri bất giác, hấn trên trán đã che kín mồ hôi, cái này tiếp tục gần ba canh giờ phác họa, hoàn toàn khảo nghiệm hấn tỉ mỉ công phu, tuyệt không phải kiện chuyện dễ dàng.

Hấn đã như thế, càng dừng đề cập từ đầu tới đuôi gượng chống xuống tới Diêm phu nhân.

Ngoại trừ phải nhẫn thụ gai tủy khắc cốt đau đớn, còn muốn phân tâm lấy chân tức dẫn đường, thậm chí nhất định phải phong bế toàn thân lỗ chân lông, liền mồ hôi cũng không thể ra tới một giọt, tâm thần, thể lực đều hao tổn cực lớn.

Đợi đến Lý Tuần thu tay lại, Diêm phu nhân liền cũng nhịn không được nữa lỗ chân lông mở ra, đảo mắt đổ mồ hôi lâm ly, cả người liền dường như theo trong nước vớt ra tới đồng dạng.

Nàng cái dạng này, Diêm Hồ cũng không tiện đem tể bào phủ thêm đi, chỉ có thể cúi đầu hỏi thăm, phải chăng muốn tắm rửa thanh tẩy.

Diêm phu nhân còn chưa nói chuyện, trong phòng đám người đồng thời sinh ra cảm ứng, tại không thể tính toán xa xôi lòng đất, tràn trề khó ngự sóng xung kích, chính nhanh chóng lan tràn lên phía trên, dù cho Quý Môn hồ xung quanh bị cấm chế phong tỏa, cũng y nguyên có thể cảm giác được mặt đất càng lúc càng kịch liệt chấn động.

"Canh giờ đến."

Lúc này không cần lại nói cái gì, Diêm Hồ cầm lấy khăn mặt, vội vàng làm Diêm phu nhân lau khô thân thể, Diêm Thái Nhi cũng triển khai diệu thủ, nhanh chóng đem trên tay xoa tung phát ra kết thành búi tóc, lại lấy nhất căn Ô Mộc cây trâm cố định ở sau ót.

Diêm phu nhân ngồi lẳng lặng, do các nàng loay hoay.

Xuyên thấu qua tấm gương, Lý Tuần thấy được rõ ràng. Tuy nói nàng dung mạo tái nhợt tiêu tụy, có thể một đôi mắt, càng có vẻ đen nhánh thâm trầm, thỉnh thoảng chảy qua trong đó, cũng là kim xà điện hỏa, chấn động lòng người.

"Ông" một tiếng huýt dài, tiếng chuông kéo dài sóng chấn động truyền đến nơi đây, dẫn tới trong phòng đám người khí tức lưu động.

Đây cũng là đảo giữa hồ thượng "Triệu Linh chung" gõ vang, tham gia tế tổ đại diện tông môn tu sĩ, nhất định phải tại tiếng chuông vang chín lần trước đó, đến đảo giữa hồ.

Trong phòng ánh mắt mọi người đều tập trung ở Diêm phu nhân trên thân, giờ khắc này, nàng mới là hết thảy trực tâm, chủ đạo, ít nhất là mức độ lớn nhất mà ảnh hưởng lấy tông môn tương lai, địa vị như vậy, chính là Lý Tuần, cũng vô pháp thay thế.

Nàng hơi khép lên hai mắt, lập tức mở ra, chậm rãi đứng dậy.

Tới đồng bộ, trong phòng đệ tử đồng đều khẽ khom người, biểu đạt đối sư tôn cung kính cùng ủng hộ.

Bất quá, Lý Tuần nhưng không có làm như thế, hẳn thời khắc này địa vị, quyết định hẳn chỉ có thể trở thành Diêm phu nhân người hợp tác, mà không phải đệ tử thân phận.

Diêm phu nhân quay người, ánh mắt nhìn thẳng tới, Lý Tuần thản nhiên đối lập.

Lập tức, ánh mắt dịch ra, Diêm phu nhân nhẹ nhàng bước liên tục, như u linh theo bên cạnh hẳn sát qua đi. Liền tại giao thoa sát na, nàng thấp giọng mở miệng: "Bách Quý. . ."

"Ừm?"

"Chuyện hôm nay như thành, ta tại thế một ngày, ngươi ta liền cùng là U Hồn Phệ Ảnh Tông chi chủ!"

Lý Tuần kinh ngạc nhìn lại, Diêm phu nhân lại trước một bước phóng ra cửa phòng, ngoài cửa Diêm Như đầu tiên là hành lễ, tiếp theo vì nàng vung lên mũ trùm đầu, cản trở Lý Tuần như có điều suy nghĩ ánh mắt.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Tranh Vị

Chương 04: Tranh vị

Hành tẩu tại nhiều năm sương mù tràn ngập bên trong, Lý Tuần cảm giác, càng giống là đi xuyên qua trong ngọn lửa.

Phiêu đảng sương mù cùng làn da tiếp xúc, phảng phất giống như ngọn lửa liếm láp, sử lông tóc muốn tiêu. Cái này cho thấy, âm khí chung quanh nồng độ, đã đến một cái mức độ khó mà tin nổi, thiên nhiên ngưng tụ thành âm hỏa, bài xích hết thủy không giống nguyên tồn tại.

Tại lúc này, Quỷ Môn hồ là tuyệt không hoan nghênh ngoại nhân.

Diêm phu nhân đi ở trước nhất, nàng toàn thân đều bao trùm tại tế bào hạ, đen nhánh màu lốt cùng sương mù xám xịt đan vào một chỗ.

Tế bào thượng xuyên sức xanh biếc hoa văn, theo dáng người di động, phảng phất sống lại, nương theo lấy không hiểu vận luật hướng trong sương mù kéo dài, tự nhiên khống chế lấy chung quanh nồng độ âm hỏa, sinh thành một cỗ đặc hữu khí cơ chấn động.

Tiếng chuông thứ ba vang, Quỷ Môn hồ âm hỏa nồng độ trong nháy mắt lại lên một cái giai đoạn mới, đằng sau hầu như cái tu vi hơi kém đệ tử, đã nhất định phải rõ ràng đề khí, mới có thể ngăn cản được ngoại giới áp lực.

Diêm phu nhân tế bào bên trên, xanh biếc hoa văn càng ngày càng sáng tỏ, quang mang kia chiếu vào trong hư không, đem phương viên mấy trượng đều in lên nó đặc hữu đường vân, ở đây tạo thành thuộc loại nàng đặc biệt lĩnh vực.

Này hiện tượng tại Quỷ Môn hồ mỗi cái phương hướng đều có phát sinh, mỗi một chỗ chính là một vị trưởng lão biểu tượng.

Đối với cái này quen thuộc tông môn đệ tử, hoàn toàn có thể thông qua khí cơ cảm ứng, xa xa phân biệt vị trưởng lão này thân phận.

Lý Tuần liền rất nhẹ nhàng phát giác được, cách xa nhau ước chừng hai mươi dặm, Bích Thủy Quân lạnh lùng băng hàn khí tức, chính không chút kiêng kỵ phóng xạ ra đến, vốn lại lấy kỳ diệu phương thức, miệng lớn thôn phệ quanh mình âm hỏa, hình thành to lớn chỗ trống, chỗ đặc biệt, làm chư trưởng lão bên trong nhân tài kiệt xuất.

So sánh dưới, Diêm phu nhân biểu hiện liền âm nhu được nhiều.

Tựa hồ song phương cố ý kéo dài khoảng cách, phân chia phe phái.

Có thể rõ ràng cảm giác được, đến từ từng cái phương vị trưởng lão phân biệt rõ ràng, một số người hướng Bích Thủy Quân tới gần, một số khác thì hướng bên này đi tới.

Theo lẫn nhau ở giữa hồng cầu càng kéo càng lớn, trong sương mù ám lưu hung dũng, chen lẫn người không thờ nổi.

Đạo thứ tư tiếng chuông vang lên, đảo giữa hồ xung quanh tiếng người đã dày đặc rất nhiều. Mấy ngàn tông môn đệ tử, trừ xác thực thoát thân không ra bên ngoài, đồng đều đã tập trung ở đây, mà bọn hắn còn chưa có đạp vào đảo giữa hồ tư cách, chỉ có thể dừng ở hồ lớn xung quanh, nhao nhao quỳ xuống bụi bặm.

Lý Tuần bọn người liền từ những này quỳ sát đệ tử ở giữa đi xuyên qua đi.

Sương mù tràn ngập bên trong, lờ mờ mảng lớn bóng người, vô biên vô hạn, ở giữa hành tẩu, cố nhiên có quan sát chúng sinh khoái cảm, nhưng cũng không thể thoát khỏi đến từ trên người bọn họ nặng nề áp lực.

Thứ năm.

Thứ sáu. . .

Thứ bảy!

Liên tục ba đạo chấn thiên chuông vang trước sau tương điệt, hùng vĩ sóng âm chen tại một chỗ, âm vang nổ tung, thoáng như đất bằng sinh lôi, lại như bão táp quét sạch, cùng dưới mặt đất xa xôi không gian bên trong, xông tới lượng lớn âm khí giao hợp quyền quán, lại tán phát ra.

Lấy đảo giữa hồ làm trung tâm, hơn mười dặm vụ mai bị xông đến phá thành mảnh nhỏ, giữa thiên địa đột nhiên vì đó một thanh. Trong mơ hồ, bầu trời đêm u lãnh tinh quang, vất vả xuyên thấu cành lá, chiếu xuống.

Đảo giữa hồ xung quanh, mấy ngàn đệ tử đột nhiên cùng kêu lên gào thét, cùng quanh quần không nghỉ tiếng chuông đan vào một chỗ, trời long đất lở khuếch tán ra tới.

Tiếng rít cũng không phải là yên ổn thẳng, mà là có hầu như cái đơn giản chuyển hướng, không tổn hại hùng tráng, mà tự có một phen cao cổ bộc trực vận vị ở trong đó.

Tục truyền, đây là Cửu U lão tổ khai tông lập phái trước đó liền tồn tại Thái Cổ điệu, bị lấy ra làm tế ca, cực kỳ thoả đáng.

Tiếng gào tiếng chuông tự nhiên như một thể, thẳng trong tai rót vào, chấn động tâm hồn thời khắc, cũng khiến người nhiệt huyết sôi trào, hận không thể tùy theo thét dài, coi là phát tiết.

Dù chưa coi là thật rít gào lên tiếng đến, có thể Lý Tuần nghe được rõ ràng, bên cạnh hẳn tu sĩ, bao quát Diêm Hồ các loại nữ tử, dưới chân đều nặng một chút, chính là tâm thần khuấy động, không thể tự dè xuống chi tướng.

Đương âm thanh yếu dần thời điểm, Diêm phu nhân một đoàn người cuối

cùng đã tới đảo giữa hồ bên trên, gần như đồng thời, Bích Thủy Quân cũng theo đảo mặt khác leo lên đến, tại Quý Môn hồ khó được thanh minh sắc trời hạ, song phương ánh mắt va chạm, trên không trung nổ tung chướng mắt điện hỏa.

Nhưng mấu chốt cũng không ở chỗ này.

Từ giờ trở đi, mọi người liền có thể trực quan xem đến, ngoại trừ Âm Cận vị này nhất định ở hôm nay thoái vị trưởng lão bên ngoài, tông môn còn lại cửu vị trưởng lão cho thấy lập trường.

Diêm tam Bích tứ, chín tên trưởng lão bên trong bảy vị, phân biệt dọc theo bọn hắn chỗ ủng hộ người lộ tuyến, đặt chân đảo nhỏ.

Còn có hai vị cố ý lượn quanh cái vòng tròn, theo con đường thứ ba tiến tới đến, cho thấy trong bọn họ lập thái độ.

"Ba cùng bốn? Thật sự là kỳ diệu!"

Lý Tuần đối con số tương đương miễn cảm, theo trên giấy nhìn, tại tông môn trưởng lão ủng hộ độ bên trên, Diêm phu nhân hơi chỗ hạ phong.

Bất quá, nếu là sự tình dựa theo tối thường quy phương hướng phát triển. . .

Đang nghĩ ngợi, đạo thứ tám tiếng chuông theo đảo giữa hồ chính giữa, chuyên môn mở trên gác chuông truyền vang ra tới, chặn lại xung quanh mấy ngàn đệ tử như biển gào thét.

Chỉ một thoáng, Quý Môn hồ bên trong, ngoại trừ cái này hạo đặng tiếng chuông, liền lại không còn bất luận cái gì tạp âm, thẳng đến giữa hồ địa cung môn hộ mở ra.

Nặng nề cửa đá chi chi khanh khách vang động, tại có thứ tự tiếng chuông bên trong lộ ra hết sức chói tai, tại cửa đá đằng sau, Quý Cơ cùng Minh Ly một trước một sau, giơ lên kiệu, chậm rãi đi ra.

Minh Hỏa Diêm La híp mắt, lẳng lẳng ngồi dựa ở phía trên, trên thân cũng choàng kiện mới tinh tế bào, một bên, Âm Cận chống quả trượng, dưới chân lại như không chạm đất bay đi.

Đương tông môn địa vị tối Tôn giả cùng tư cách dài nhất giả đồng thời hiện thân thời khắc, tất cả mọi người có chút cúi đầu, biểu thị kính ý.

Minh Hỏa Diêm La cũng không thèm để ý, chỉ là giương mắt, xuyên thấu qua mặt hồ ngay phía trên to lớn chỗ trống, tham lam ngắm nhìn tròng tĩnh thâm thúy bầu trời đêm.

Tiếng chuông lượn lờ đem trôi qua, đảo giữa hồ hạ, ù ù động thanh đã từ xa đến gần, tràn ngập trong tai, trên mặt hồ thì dần dần toát ra lớn nhỏ không đều bọt khí, ừng ực ừng ực tiếng vang, dường như nước hồ bị nấu được sôi rồì, trên hồ nuôi nắng hàn thủy nha sớm trốn sạch.

Vô số đạo ánh mắt tập trung trên người Minh Hỏa Diêm La, sai lệch quá nhiều tâm tư, liền dạng này bắn ra tới.

Có rất nhiều người muốn biết thứ gì, càng nhiều người thì muốn lấy được thứ gì. Trực diện như thế phân loạn lẫn lộn ánh mắt, thay cái ý chí hơi kém, lúc này sớm đã chột dạ khí nhược, khó mà tự cao. Mà Minh Hỏa Diêm La chỉ là nhất tiếu, thu hồi ngóng nhìn bầu trời đêm ánh mắt.

Kia là hẳn một lần cuối cùng nhìn về phía bầu trời.

Hắn không có nhìn về phía bất luận kẻ nào, héo úa ngón tay gõ nhẹ lan can, Quỷ Cơ, Minh Ly lúc này hiểu ý, xuyên qua Diêm phu nhân, Bích Thủy Quân hai cái đội ngũ ở giữa, tiếp tục tiến lên.

Không có nhiều người nói một câu, chỉ là do mười hai vị trưởng lão dẫn đầu, hai mươi bảy danh thế gia vọng tộc đệ tử ở phía sau, chậm rãi đi theo phía trước kiệu.

Trên mặt hồ bọt khí tiếng nổ tung bên tai không dứt, dần dần vượt trên Triệu Linh chung dư âm, tu vi tương đối cao đệ tử, thậm chí có thể cảm ứng được dưới mặt đất xoẹt xoẹt phun ra âm hỏa khí trụ. Mặt hồ tại trục phân giảm xuống, âm hỏa hình chiếu, ở phía trên phủ một tầng xám nhạt che lấp.

Tại đảo giữa hồ góc đông bắc, gặp bờ hồ, Quỷ Cơ hai người dừng lại, lại không đem kiệu buông xuống, khiến cho Minh Hỏa Diêm La y nguyên có tốt đẹp tầm mắt.

Âm Cận bỗng nhiên lấy quái trượng đi lên phía trước, nhìn xem bọt khí cuộn cuộn mặt hồ, cạc cạc bật cười: "Tốt, hôm nay lại nhìn cái này cảnh nhi, là cùng trước kia rất khác nhau."

Minh Hỏa Diêm La xám xanh gương mặt hơi lộ ra tiểu dung, liền tại giờ phút này, đạo thứ chín tiếng chuông oanh minh.

Cái này đã không phải sức người va chạm có khả năng phát ra thanh âm, mà là mãnh liệt âm hỏa triều dâng nháy lên thời điểm, Triệu Linh chung cộng minh.

Hạo đăng sóng âm, trong nháy mắt khuếch tán đến Quỷ Môn hồ mỗi một nơi hẻo lánh.

Trước mặt nước hồ sóng lẫn lộn tuôn, bọt nước ép qua trên mặt hồ bọt khí, chính là một đợt bốc hơi sương mù, chỉ là cái này vụ cùng lâu dài trú lưu nồng vụ so sánh, thực sự không tính là gì, tất cả mọi người có thể xuyên thấu qua sương mù, thấy rõ trong đó biến hóa.

Đầu tiên đập vào mắt bên trong, là vài mặt đen nhánh nhan sắc "Vách tường", những này cao hơn một trượng, dầy chừng hai thốn "Vách tường", chính là chôn sâu dưới mặt đất "Ngũ Độn chướng" .

Mỗi lần Hóa Âm trì nổi lên, đều bởi vậy vật mở đường, lúc này mới làm cho người ta cảm thấy "Ngũ Độn chướng nhanh gặp Hóa Âm trì" ảo giác.

Ngũ Độn chướng cũng không trôi lên mặt nước, chỉ ở dưới mặt hồ hơn một xích lơ lửng, không qua trên đó giao thoa khí cơ, đã khiến cho toàn bộ mặt hồ phạm vi bên trong, hành độn pháp mất linh, tuyệt người khác bí mật chui vào quấy nhiễu tế diễn khả năng.

Mặt hồ thủy vị càng hàng càng thấp, bất quá, xung quanh nồng độ âm khí, không sai biệt lắm đã ngưng tụ thành như hồ nước thực chất.

Đúng lúc này, tất cả tu vi tại "Tiêu dung hư không" cảnh giới phía trên đệ tử, đều cảm ứng được u thâm lòng đất, từng tia từng sợi thấu đi lên quỹ dị khí tức.

Cửu U địa khí!

Cho dù chỉ là tràn ra cực ít một bộ phận, nhưng cái này so phổ thông âm khí tinh thuần gấp trăm ngàn lần khí tức vừa mới thoát ra, liền quấy đến khí quyển rung chuyển, đồng thời dẫn dắt khí mạch, biến hóa này, chính là phổ thông đệ tử đều cảm thấy.

Giờ phút này, bên hồ mấy ngàn đệ tử tái phát gào thét, cùng thật lâu không suy tiếng chuông giao hòa cùng một chỗ, quanh quẩn ở chân trời.

Trong tiếng thét gào, tông môn tế đàn rốt cục dần dần lộ chân dung.

Đầu tiên xuất hiện, là trên đảo nhỏ đứng vững thạch tượng.

Truyền thuyết, đây là căn cứ Cửu U lão tổ thân truyền đệ tử tướng mạo điêu khắc mà thành, tổng cộng mười hai vị thạch tượng, kỳ thật cũng chính là thập nhị trường lão tiên thân.

Tiếp theo là hơi cao xuất đảo mặt tế đàn, tế đàn đằng sau, chính là Hóa Âm trì.

Đây hết thảy cùng Lý Tuần dưới đất lúc nhìn thấy sai kém phảng phất, bất quá, lúc này Cửu U chi vực lối vào cũng không hiển hiện, mà lại, phía trên cũng không có tổ sư Chú Linh quái vật kia.

Đảo nhỏ rất cục hoàn toàn nổi lên mặt nước, cách bên bờ còn có mấy trượng xa.

Án lấy dĩ vãng quy củ, hiện tại chính là tông chủ, trưởng lão lên đảo, chỉ là giơ lên kiệu Quý Cơ hai người nhưng là tiến thối không thể.

Minh Hỏa Diêm La lần nữa đánh lan can, hai người như được đại xá, bận bịu cẩn thận từng li từng tí buông xuống kiệu, nghĩ thừa cơ đỡ sư tôn xuống tới, đã thấy hãn nhẹ nhàng lắc đầu, vẫy lui hai người. Sau đó, chậm rãi đứng thẳng người dậy, hai tay, hai chân cùng một chỗ phát lực, lại cứ như vậy đứng lên.

Vừa mới đứng vững, mặt hồ tựa hồ nổi lên trận gió, thân thể của hãn lung lay, dường như muốn bị thổi ngã đồng dạng.

Cách gần đó mấy vị trưởng lão bản năng muốn đưa tay, lại nghe hãn trong lỗ mũi hừ một tiếng: "Bách Quý, người qua đây."

Lý Tuần nghe tiếng lông mày khẽ nhúc nhích, trở lại bình phục, ứng thanh bên trong, vững bước tiến lên. Tại mọi người nhìn chăm chú, đi đến bệnh lao quỷ bên người, hơi chút bỗng nhiên, liền chống lên cánh tay. Hãn vừa mới động tác, ở đây chư trưởng lão, thế gia vọng tộc đệ tử ánh mắt cơ hồ muốn đem đầu kia cánh tay cho hỏa táng.

Minh Hỏa Diêm La tựa hồ đối với này hoàn toàn chưa phát giác, hãn vươn tay ra, vịn Lý Tuần căng tay, chát chát thanh mở miệng: "Đi thôi, chúng ta thượng tế đàn."

Phía sau bất thành linh vang lên quát khẽ một tiếng: "Không được."

Minh Hỏa Diêm La cũng không quay đầu lại, ho hai lần, mới thấp giọng nói: "Bích Thủy, cái gì không được?"

Bích Thủy Quân lạnh lùng đáp lại: "Không hợp quy củ."

Hắn là tiếc lời nói như vàng đã quen, bên cạnh tự có người ra tới tiến một bước giải đọc.

Ra tới nói chuyện, là bên kia địa vị gần như chỉ ở Bích Thủy Quân phía dưới u tập trưởng lão, người này tại thập nhị trưởng lão bên trong bài danh thứ ba, luận bối phận, gần so với Âm Cận hơi kém, hắn ra sức ủng hộ, cũng là Bích Thủy Quân tại trưởng lão liên tịch bên trong chỗ dựa lớn nhất.

Cùng Âm Cận tuổi già sức yếu so sánh, u tập râu tóc đen bóng, sắc mặt hồng nhuận, chỉ như trung niên, hắn cất bước ra khỏi hàng, lúc nói chuyện, giọng nói như chuông đồng: "Tông môn tế tổ, lên đảo giả chỉ có tông chủ, trưởng lão mà thôi. Bách Quỷ bất quá là thế gia vọng tộc đệ tử, có tư cách gì theo thị ở bên? Huống chi. . ."

"Dưới mắt không phải, lập tức không phải liền là rồi sao?"

Âm Cận đột nhiên ngừng lại quải trượng, đánh gãy u tập phát biểu, trên mặt lại tiêu thành hoa cúc bộ dáng: "Tập huynh đệ, lão thái bà thế nhưng là tại trưởng lão liên tịch nâng lên ra tới, muốn để Bách Quỷ tiếp trưởng lão này vị trí, ta tấm mặt mo này, người cũng không bán?"

U tập lặng lẽ cười lạnh, dưới mắt cục diện này, đừng nói nề tình, chính là ít đỉnh như vậy một hơi, đều có thể bị đuổi ra khỏi cửa.

Hắn là tương đương tôn trọng Âm Cận, có thể Âm Cận cũng không thể coi hắn là đồ đần!

Tiếng hừ bên trong, hắn đang muốn chế giễu lại, lại ngạc nhiên phát hiện, phía trước hai người đã cất bước, cứ như vậy đạp trên mặt nước, lên đảo đi.

Không nghĩ tới Minh Hỏa Diêm La nhìn qua cúi xuống đợi chết, dưới chân lại như vậy nhanh. Lúc này lại trách móc, liền tương đương là triệt để vạch mặt, hắn tắc nghẽn tắc nghẽn, nhìn về phía Bích Thủy Quân.

Bích Thủy Quân lạnh lùng ánh mắt ở bên hồ khế quán, lại quay lại đến, hướng u tập lắc đầu. Tiếp lấy đi đầu cất bước, đạp thủy đi qua.

Bích Thủy Quân không nói lời nào, Diêm phu nhân bên này tự nhiên càng không ý kiến, đoàn người không nói thêm lời nào, nhao nhao lên đảo.

Mười trượng phương viên đảo nhỏ, tăng thêm tế đàn, thạch tượng, Hóa Âm trì các loại phân biệt cách không ở giữa, còn có thể đứng mấy người? Mười hai vị trưởng lão không thể không chen tại một cái đối lập nhỏ hẹp phạm vi bên trong, sử rất nhiều người đều cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Trước mặt Minh Hỏa Diêm La chỉ làm không biết, lấy chậm rãi bộ nhanh, đi qua hai bên sắp xếp thạch tượng, thẳng đến tế đàn phía dưới.

Sau cùng tiếng chuông dư âm biến mất dần, Minh Hỏa Diêm La đứng nghiêm, nhìn xem không qua cao bảy thước tế đàn, đột nhiên đẩy ra Bách Quỷ nâng, run rẩy bước lên trước một bước.

Trên tế đài thông một thanh âm vang lên, chùng cao mấy trượng trắng xám hỏa quang phun ra, hùng hực dấy lên, nhiệt độ cao tràn ngập toàn bộ đảo nhỏ, lớn như vậy không gian đều tại sóng nhiệt bên trong bắt đầu vặn vẹo.

Trên tế đài nhóm lửa ánh sáng, chính là Cửu U địa khí bay hơi ra tới bề ngoài dấu hiệu.

U Hồn Phệ Ảnh Tông đích tông chủ, liền cần tắm rửa ở đây hỏa chi hạ, mang theo thập nhị trưởng lão, tế bái tổ sư.

Tiếp theo, nếu có thọ nguyên sắp hết, ý muốn quỷ linh chuyển sinh tông môn tu sĩ, liền sẽ tại tế lễ đằng sau, thông qua tế đàn, hàng nhập Hóa Âm trì, đồng thời lấy bí pháp sử nhục thân hóa tro, cùng tồn tại được một sợi nguyên thần, xuyên thấu qua Cửu U chi địa, chuyển thế trùng sinh.

Trên đại thế, đây chính là tế tổ đại điển quá trình . Bình thường mà nói, chỉ

cần Minh Hỏa Diêm La đạp vào tế đàn đệ nhất giai, liền tương đương đại điển chính thức bắt đầu.

Nhìn thấy Minh Hỏa Diêm La sắp trèo lên giai, đằng sau Bích Thủy Quân lần nữa đảo mắt tứ phương, lại cùng u tập, Thương Minh Tử bọn người trao đổi ánh mắt.

Hơi định, hắt hít sâu một hơi, nhếch lên môi mỏng, liền muốn bước ra một bước kia. Phía trước Minh Hỏa Diêm La đột nhiên ngừng lại thân hình.

Bích Thủy Quân dẫm chân xuống, ánh mắt băng lãnh, nhìn chăm chăm cái bóng lưng kia.

Minh Hỏa Diêm La dường như thân thể không chịu nổi gánh nặng, lắc lư hai lần, giống như lúc nào cũng có thể sẽ ngã sấp xuống, nhưng cuối cùng vẫn chậm rãi xoay người lại. Trên tế đàn bộc phát sóng nhiệt cuốn qua, rộng lượng tế bào dán khung xương, phát ra nặng nề phát run thanh âm.

Mọi người ngẩng đầu, nhìn thấy chính là một đôi thiêu đốt lên hừng hực hỏa quang ánh mắt.

"Tông chủ vị trí, ta ngồi đủ." Ánh mắt đảo qua mặt của mọi người lỗ, Minh Hỏa Diêm La mỉm cười: "Hôm nay tế điển, ta không chuẩn bị lại xuống đến, như vậy, có một số việc vẫn là nói ra đi."

Cho dù đã có chuẩn bị, nghe nói lời này, chư trưởng lão trong lòng đều là mãnh rung động một cái, mấy chục đạo ánh mắt sáng rực chớp động, đều đâm đến bệnh lao quỷ trên mặt tới.

Nhiều năm ốm đau đem Minh Hỏa Diêm La giày vò đến người không giống người, quỷ không giống quỷ, nhưng tại hãn mở miệng nói chuyện lúc, vẫn là U Hồn Phệ Ảnh Tông không thể tranh cãi tông chủ, không có người có thể khinh thường tác dụng của hãn.

Bích Thủy Quân cùng Diêm phu nhân, tựa hồ có siêu nhân ăn ý, tại cảm giác không cách nào xuyên thấu Minh Hỏa Diêm La nội tâm thời khắc, lại đồng thời bị lệch ánh mắt, nhìn chòng chọc chính mình duy nhất người cạnh tranh.

Có mấy vị trưởng lão thân thể không tự giác nghiêng về phía trước, trong lúc vô hình lại lần nữa thu hẹp vốn đã không gian thu hẹp.

Minh Hỏa Diêm La ánh mắt lại tại lúc này chuyển hướng Âm Cận, nhẹ nhàng nói chuyện: "Âm trưởng lão hôm nay cũng muốn chuyển sinh, không hạ vị trí, nàng lão nhân gia đã có đề nghị. . . Do thế gia vọng tộc đệ tử Bách Quỷ đạo nhân bổ sung. Có gì dị nghị không?"

"Có!"

Bích Thủy Quân lạnh như băng phun ra một chữ, lại nhếch lên bờ môi. Sương lưỡi đao ánh mắt đánh vào Lý Tuần trên mặt, Lý Tuần nhưng là mỉm cười đối mặt.

Không cách nào trên khí thế áp đảo đối thủ, Bích Thủy Quân giữa lông mày u ám chi khí đại thịnh, tiếng nói càng là lãnh liệt cốt tủy: "Trưởng lão tôn vị, tặng cho ngoại đạo yêu ma, đâu có là để ý!"

"Ngoại đạo yêu ma?" Minh Hỏa Diêm La khô lâu khuôn mặt lộ ra một cái đáng sợ khuôn mặt tươi cười, nhưng là từ chối cho ý kiến.

Diêm phu nhân há có thể dung Bích Thủy Quân một phương liên tục làm rối, cũng không động đậy, mũ trùm đầu hạ truyền ra nàng tiểu âm: "Bách Quỷ là ta thân truyền đệ tử, cũng do tông chủ ban thưởng lấy thế gia vọng tộc, mấy chục năm qua làm tông môn lập xuống đại công vô số, cũng là rõ như ban ngày. Làm sao đến Bích Thủy sư huynh miệng bên trong, liền thành ngoại đạo yêu ma?"

Bích Thủy Quân trong mắt lãnh mang lóe lên, còn chưa nói chuyện, bên cạnh Thương Minh Tử liền ra khỏi hàng trách mắng: "Bách Quỷ tức Huyết Ma, thiên hạ đều biết, làm sao tính không được ngoại đạo yêu ma?"

"Hắn vốn là tán tu, mang nghệ tìm thầy cũng chẳng có gì ghê gớm. . ."

Diêm phu nhân lại nói một nửa, Minh Hỏa Diêm La đột nhiên ho một tiếng, quay mặt đối Lý Tuần nói: "Ta nhớ được, mấy tháng trước đó, người còn không có như thế một thân năng lực."

Nhìn hắn tùy ý nói chuyện phiếm tư thái, Lý Tuần cũng cười mỉm trả lời: "Tông chủ minh giám, kỳ thật nếu không phải lão nhân gia ngài lời nói không nói chu toàn, đệ tử làm sao đến mức rơi vào hiện tại bộ dáng như vậy?"

Hai người kẻ xướng người hoạ, đảo mắt đem lực chú ý của mọi người đều hấp dẫn tới.

Minh Hỏa Diêm La chỉ làm không biết, khô lâu gương mặt có chút co rúm, ngạc nhiên nói: "Cái gì không nói chu toàn?"

"Hóa Âm trì bên trong, ngoại trừ hóa đi Quỷ Tiên Sinh Âm hỏa châu, sợ là liền cốt nhục đều có thể hóa tận, nếu không phải đệ tử phản ứng kịp thời, không đợi cái này quỷ linh phản sinh ngày, sợ sẽ muốn chuyển thể trùng tu đi!"

Hai người ngữ khí hơi hợt, nhưng trong đó nội dung nghe vào chư trưởng lão trong tai, nhưng là kinh tâm động phách.

Kỳ thật, mấy ngày nay bên trong, "Quỷ Tiên Sinh truyền thừa" tin tức, đã lưu truyền tại một cái đối lập nhỏ hẹp phạm vi bên trong, chỉ ít thập nhị trưởng lão bên trong, hoặc tường tận hoặc gián lược, toàn bộ nghe được phong thanh. Thế nhưng là, "Phong thanh" lại có thể nào cùng nhìn thấy trước mắt tình cảnh đánh đồng!

"Quỷ sư huynh (đệ)?"

"Âm hỏa châu?"

"Hóa Âm trì!"

Dưới mắt tròng diện tuyệt không gọi được là trăm miệng một lời, thế nhưng là tạp nhạp trong thanh âm, lại hội tụ đồng dạng cảm xúc.

Lý Tuần đảo qua hầu như cái nhân vật máu chốt khuôn mặt, thần sắc không thay đổi, nửa thật nửa giả nói tiếp: "Về phần « Huyết Thần Tử », nhưng là tại Đông Nam biển rùng theo Tiêu Trọng Tử trong tay được đến. Tính toán thời gian, cũng chính là một năm không đến. Nếu không phải tại Hóa Âm trì bên trong mắt thấy khó giữ được tính mạng, ta tội gì đem chính mình luyện thành phi nhân bộ dáng?"

Trên đảo nhỏ cứng đờ nửa ngày, bên hồ chúng đệ tử các loại thời gian dài, liền có ong ong thanh âm nổi lên. Trên tế đài lại là "Oanh" một thanh âm vang lên, Cửu U địa khí dâng trào càng ngày càng mãnh liệt, chung quanh khí quyển vận vẹo, Hóa Âm trì phía trên, đã từ từ mở ra kết nối lưỡng giới dũng đạo.

Kịch liệt khục tiếng vang lên, lại bị ù ù nguyên khí chấn động thanh quấy đến phá thành mảnh nhỏ. Minh Hỏa Diêm La che miệng lại, nỗ lực đem khục thanh ngăn chặn, bên cạnh Lý Tuần thấy rõ ràng, trong nháy mắt đó bị nó thu nhập trong tay áo, rõ ràng là một bãi ảm màu xám máu đen.

Thở qua một hơi về sau, Minh Hỏa Diêm La như không có việc gì nói: "Huyết Thần Tử loại hình, lại không quản nó. Người cho chức vị trưởng lão nói một chút, người làm sao được Quý sư đệ truyền thừa. . . Nói đến, ta cũng chưa từng nghe qua đâu."

Ứng tiếng "Phải", Lý Tuần thuận miệng liền đem Quý Tiên Sinh ngã xuống chỗ dời địa phương, chỉ nói là Liên Hà sơn mạch xung quanh nơi nào đó động quật, phía sau liền phần lớn tình hình thực tế nói đến.

Cái khác thì cũng thôi đi, khi hắn nói đến Âm hỏa châu, « U Minh Lục » lúc, toàn bộ ở trên đảo liền lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

"U Minh Lục!"

U Hồn Phệ Ảnh Tông chỉ có hai bộ « U Minh Lục », một bộ là thời đại thượng cổ, do Cửu U lão tổ thân truyền cổ bản chính sách, lúc này liền cung phụng tại giữa hồ địa cung bên trong.

Một bộ khác thì là phó bản, là năm đó tông môn phân liệt lúc, vì để tránh cho tông môn điển tịch bị thất truyền chi họa, do lúc ấy thập nhị trưởng lão tự tay phục khắc vào mặc thạch ngọc giản phía trên, giao cho tông môn đệ nhất cao thủ Quý Tiên Sinh bảo tồn.

Châm chọc là, trong tông môn loạn đảng sau, « U Minh Lục » chính sách bình yên vô sự, mà phó bản lại theo bốn trăm năm trước kinh thiên động địa Chung Ấn, Quý Tiên Sinh chi chiến mà chôn vùi không nghe thấy.

Cái này mấy trăm năm qua, tông môn chư đại lão thỉnh thoảng nửa đêm tỉnh mộng, còn tại gánh nhiều tông môn vô thượng đại pháp dẫn ra ngoài, hôm nay cái này Bách Quỷ đạo nhân trên dưới môi đụng một cái, vậy mà liền đem vấn đề giải quyết hết?

Cảm thụ được không khí chung quanh, Lý Tuần thậm chí đang nghĩ, như hẳn hiện tại đem « U Minh Lục » giữa trời vung lên, có phải hay không liền lập trèo lên trưởng lão bảo tọa, thuận tiện sử trận này tranh vị đại chiến như vậy kết thúc, mọi người hoà hợp êm thấm loại hình. . .

Ánh mắt hướng bên cạnh liếc đi, Lý Tuần cảm thấy, tại bại lộ khuynh hướng đằng sau, Minh Hỏa Diêm La thực tế kế hoạch đã rất rõ ràng.

Bởi vì Quý Tiên Sinh tại trong tông môn có không thể rung chuyển danh dự cùng địa vị, lại lần trước tông môn quyền lực giao tiếp bên trong, đóng vai mấu chốt nhất nhân vật. Như vậy, tiếp thu Quý Tiên Sinh truyền thừa Bách Quỷ đạo nhân, liền thiên nhiên có được tương tự chức quyền — cho dù cái này vền vền một loại ảo giác.

Nếu như coi đây là thời cơ, mang Bách Quỷ gần đây đại xuất danh tiếng dư lực, toàn lực làm Diêm phu nhân tạo thế, dựa vào tông chủ nâng đỡ, chí ít tại

trưởng lão liên tịch bên trong, Diêm phu nhân đem chiếm cứ pháp lý chính thống, lấy ưu thế áp đảo, thanh trừ Bích Thủy Quân ảnh hưởng.

Coi như cuối cùng tông môn vẫn không khỏi phân liệt một đường, nhưng cũng có thể đem tổn thương xuống đến thấp nhất.

Chỉ là rất đáng tiếc, giờ này khắc này, « U Minh Lục » còn bị hãm giấu ở Liên Hà sơn mạch nơi nào đó, càng chết là, Quỷ Tiên Sinh uy danh cũng chưa chắc có thể bù đắp được "Huyết Ma" tiếng xấu. . .

Quả nhiên, đương ban sơ sau khi hết khiếp sợ, Bích Thủy Quân trước hết nhất tỉnh táo lại.

Giống như Lý Tuần, hãm đưa ánh mắt về phía Minh Hỏa Diêm La, bên trong hàn ý đại thịnh, rõ ràng đã nhận ra bệnh lao quý dụng tâm.

Nơi này không có người nào là đồ đần, tình thế chuyển biến bên trong, chủ trưởng lão hoặc nhiều hoặc ít đều có chỗ ngộ.

Minh Hỏa Diêm La lại không chờ bọn họ hoàn toàn hoàn hồn, liền thân nhiên nói: "Bách Quỷ thân phận, đề danh trưởng lão một chuyện, ứng không thể nghi ngờ hỏi. Chiếu tông môn quy củ, thế gia vọng tộc đệ tử thăng làm trưởng lão, đương do trưởng lão liên tịch quyết định, trừ đề danh người ngoại, cần có sáu vị trở lên trưởng lão đồng ý. . . Trong lúc ngày tốt, mọi người liền định đi."

Lời vừa nói ra, đám người đầu tiên là trầm ngâm, lập tức ánh mắt nhao nhao chuyển hướng, mục tiêu lại không phải Lý Tuần, mà là tại trong đội ngũ một mực bảo trì trung lập hai vị trưởng lão.

Cục diện đã rất rõ ràng, Diêm phu nhân nhất hệ, chỉ có ba vị trưởng lão danh ngạch, mà Bích Thủy Quân bên kia thì là bốn tên, đây đều là bày ở trên mặt bàn thẻ đánh bạc, có thể bên nào đều không có giải quyết dứt khoát lực lượng.

Lúc này, trung lập hai vị trưởng lão quyết định, cũng liền hết sức quan trọng.

Sẽ không để cho người sơ sót là, hai vị trưởng lão dòng họ, đều là "Minh" hệ, dựa theo sự thừa quan hệ, chính là Minh Hỏa Diêm La sư huynh đệ, có thể nói là tông chủ dòng chính bên trong dòng chính. Bọn hãn khuynh hướng, không thể nghi ngờ chính là Minh Hỏa Diêm La khuynh hướng.

Suy nghĩ lại một chút Bách Quỷ lập trường... Cái gì định ra trưởng lão chi vị, cái này căn bản là tông chủ đại vị cuối cùng tranh đoạt!

"Đủ rồi!"

Tiếng gào to tựa như nhảy lên không lưỡi dao, loong coong nhưng vang lên, đem ở trên đảo phun trào tâm tư mạch nước ngầm nhất đao lưỡng đoạn.

Mọi người ngạc nhiên nhìn lại, chỉ thấy Bích Thủy Quân ngóc đầu lên, ánh mắt lạnh, đâm thẳng đi qua: "Minh Hỏa, người đã đã có quyết đoán, làm gì làm bộ làm tịch?"

Bén nhọn sóng âm xuyên thấu bầu trời đêm, xa gần đều nghe. Bên hồ mấy ngàn đệ tử, tối thiểu có hai ba thành nghe được rõ ràng, lúc này lại là rối loạn từng bừng, lại loạn này tượng có phi tốc khuếch tán xu thế.

Nghênh tiếp Bích Thủy Quân ánh mắt, Minh Hỏa Diêm La hãm sâu trong hốc mắt, cũng chớp động lên tinh hỏa hơi mang: "Bích Thủy, người đang nói cái gì?"

Bích Thủy Quân không có trả lời, chỉ là mím chặt đôi môi, bước lên phía trước.

Hầu như cái trưởng lão nghĩ đưa tay bắt hãn lại, lại bị hãn tiềm kinh chấn khai, vền vền sáu bảy bộ, hãn liền tới đến tế đàn phía dưới, cùng Minh Hỏa Diêm La cách xa nhau không qua năm thước.

Minh Hỏa Diêm La lông mày xương hơi áp chế động, nói khẽ: "Bích Thủy?"

Bích Thủy Quân giữa lông mày thanh khí đại thịnh, khuôn mặt anh tuấn âm

trầm lạnh lẽo, yêu dị phi thường. Trầm mặc hồi lâu, hần mới nói: "Đại điển đằng sau, ta làm tông chủ, ai phản đối?"

Không có chút nào ngữ điệu chập trùng tiếng nói, lại giống như tại mọi người trong tai nổ vang Thiên Lô. Tế đàn phía dưới, tất cả mọi người cứng đờ như vậy một nháy mắt, lập tức nhao nhao hồi tỉnh lại.

"Thả người mẹ nó cầu rằm thú!"

Gầm thét chính là Diêm phu nhân nhất hệ bên trong, tính tình tối bạo Diêm bảo tổ trưởng lão.

Hần rống tiếng mắng không cách nào làm cho Bích Thủy Quân sắc mặt có chút dao động, lại dẫn nổ trên đảo nhỏ vốn đã tại bên bờ biên giới sắp sụp đổ bầu không khí.

Tại thời khắc này, không ai có thể thật sự hiểu chính mình đang làm gì.

Có đối Bích Thủy Quân cử động đại thêm chỉ trích, cũng có lập trường khác nhau, cho nên đại lực duy trì.

Đương nhiên, cũng không thiếu khuyết muốn làm hòa sự lão, ném thử đem hần đã xuất khẩu ngôn ngữ, lại chặn trở lại trong bụng đi...

Không ai ngờ tới Bích Thủy Quân sẽ dùng như thế thô bạo phương thức, tuyên bố dã tâm của mình, như thế, cũng đem ngăn tại đám người trên mặt cuối cùng một khối tấm màn che, xé thành vỡ nát.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Giết Chết

Chương 05: Giết chết

Trên đảo nhỏ, trái tim tất cả mọi người đều là xiết chặt.

Rất nhiều người cảm xúc lập tức liền muốn phun ra đến, nhưng tại Minh Hỏa Diêm La đường đường thần uy phía dưới, cuối cùng vẫn không có người động đậy.

Bích Thủy Quân hạ nhấp vành môi càng ngày càng khắc sâu.

Vị này u ám nam tử, thân thể thẳng tắp, giống một thanh sắc bén trường kiếm, lạnh lùng hiện ra phong mang. Hắn răng môi khê nhếch, gạt ra ba chữ. . .

"Ta biết!"

Giọng nói như băng châu lăn xuống, không có một tia nhiệt độ.

Bích Thủy Quân trong con mắt dấy lên hai đoàn quỷ hỏa, cho dù kếm xa Minh Hỏa Diêm La đường đường thần uy, lại có khác một phen dựa xương thực hồn âm trầm yêu dị.

Hắn quay đầu nhìn về phía Diêm phu nhân, tựa hồ muốn xuyên thủng mũ trùm đầu lũng lên âm ảnh, nửa ngày, hắn khóe môi đường vòng cung khê nhếch.

"Ta biết, người chọn trúng Diêm Uyên. Theo Bách Quỷ trở về ngày ấy. . . Có lẽ sớm hơn, người đã chọn trúng nàng."

Hắn đột nhiên quay đầu, nhìn thẳng Minh Hỏa Diêm La ánh mắt: "Minh Hỏa,

người già rồi. Già dặn còn tưởng rằng bây giờ là Quý sư huynh lúc còn sống cục diện!"

Minh Hỏa Diêm La thanh sắc bất động, trong mắt cường mang nhưng dần dần tiêu tán.

Ở bên cạnh Lý Tuần rõ ràng cảm giác được, bệnh lao quý thân thể chèo chống lực càng ngày càng kém, cho tới bây giờ, đã đem hơn nửa người đều gác ở cánh tay của hắn bên trên, nếu như hắn thoát ra thối lui, bệnh lao quý nhất định sẽ cắm tới đất đi lên.

Chỉ điểm này, Bích Thủy Quân nói đến đồng thời không có sai, so sánh phía dưới, Bích Thủy Quân khí thế lại không chỗ ở tiêu thăng, tâm tình của hắn đang ở tại phần khởi trạng thái, có lẽ hắn ngày thường ba năm ngày cộng lại, cũng so ra kém lời ngày hôm nay nhiều.

". . . Cho nên, người tin một bề Bách Quỷ, người cho rằng, hắn chính là Quý sư huynh truyền nhân, liên đới, người bắt đầu ủng hộ Diêm Uyên, muốn dùng bọn hắn, để tông môn trở lại người năm đó đặc ý nhất thời gian. Minh Hỏa, người cái này lão hồ đồ!"

Bích Thủy Quân gương mặt đã trướng thành màu đỏ tím, khoảng cách không kiềm chế được nổi lòng, sợ cũng chỉ có một tia xa, tiếng nói thì càng ngày càng bén nhọn.

"Minh Hỏa! Chúng ta đứng hàng tà tông đứng đầu thời gian, đã một đi không trở lại, chính đạo cứu tông ôm thành đoàn, tán tu ôm thành đoàn, hiện tại liền cái khác tà tông cũng đã ôm thành đoàn! Mà người, người làm cái gì?"

"Người co lên đầu, giấu ở trong mai rùa, cả ngày mơ màng ngủ say. Còn tưởng rằng, chỉ cần có một cái như người hội tính toán, lại thêm Quý sư huynh có thể đánh như vậy, liền có thể duy trì tông môn không ngã, năm mơ, năm mơ a!"

"Thời thế hiện nay, tạo thế chân vạc, chính đạo cứu tông, Tán Tu Minh Hội, cho ta tông không hợp nhau, không cần nhiều lời. Có thể kia Tây Liên chính là tà tông chi minh, ở giữa lợi ích gút mắc, không khỏi là tông môn bản thân sự tình. Lại kỳ thế lớn, có thể xưng chủ đạo giới này tà tông quyền lực chuôi, ta tông chính ứng dẫn thân vào trong đó, nắm chắc nói chuyện quyền lực, mưu đồ tình lại. Mà người đây, người làm cái gì?"

"Vài ngày trước, La Ma Thập thành tâm mời, người lại bởi vì che chở Bách Quỷ cái này ngoại đạo yêu ma, một ngục từ chối, cơ hồ đoạn mất tông môn dẫn thân vào con đường, Tây Liên bên trong, có nhiều cùng Bách Quỷ trở mặt giả, ngày khác đại thế sụp đổ, người liền muốn tông môn bồi kẻ này ngọc thạch câu phần sao?"

Ngôn ngữ âm điệu như sắt thép va chạm, thanh sắc câu lệ, trong lúc nhất thời xa gần đều nghe, tiếc hờn phách người.

Làm tại bản này ngôn luận bên trong kẻ cầm đầu, mục tiêu công kích, Lý Tuần vẫn đang suy nghĩ: Bởi vậy khoảnh khắc, tông môn tu sĩ đối Bích Thủy Quân cách nhìn, hẳn là sẽ có cực lớn đổi mới.

Thế sự thật sự là kỳ diệu, Diêm phu nhân tập trung tinh thần tăng lên thực lực bản thân, mà Bích Thủy Quân thì đột nhiên thành hùng biện chi sĩ.

Tông chủ đại vị tranh đoạt, thật sự là tôi luyện người a!

Như Minh Hỏa Diêm La không phải hôm nay cái này nửa chết nửa sống bộ dáng, chống đỡ thêm tông môn hơn trăm năm, thật đúng là nói không chính xác lưỡng cái đối thủ cạnh tranh sẽ có như thế nào một phen thành tựu.

Chỉ tiếc, lúc không ta đợi, Minh Hỏa Diêm La đợi không được, chính mình cũng chờ ghê gớm!

Bị Bích Thủy Quân luận điệu rung chuyển, tuyệt không phải số ít người.

Tế tổ đại diện đến tận đây đã không mở nổi, bên hồ nằm rạp trên mặt đất tông môn các tu sĩ bắt đầu xì xào bàn tán, mà mấy ngàn người nói nhỏ thanh tú tập cùng một chỗ, kia thanh thế thì tương đương bất phàm.

Lý Tuần có thể cảm giác được, đừng nói là Bích Thủy Quân nhất hệ, chính là Diêm phu nhân phương này, đều có mấy vị trưởng lão nhìn đến ánh mắt, trở nên cổ quái.

Kia một phen thao thao bất tuyệt, hiệu quả ngoài dự liệu tốt!

Chỉ là, ngôn luận bên trong chỉ ba vị nhân vật chính, Minh Hỏa Diêm La, Lý Tuần còn có Diêm phu nhân, đều là bất động thanh sắc.

Chí ít, mặt ngoài như thế.

Bất quá, Bích Thủy Quân thế công còn chưa kết thúc.

Chung quanh ong ong loạn thanh đã bắt đầu khuếch tán, Bích Thủy Quân tựa hồ cảm thấy mình nói đến nhiều lắm, hơi nghiêng qua mặt, hướng Thương Minh Tử ra hiệu.

Thương Minh Tử hít sâu một hơi, có lẽ là hưng phấn duyên cớ, gầy còm khuôn mặt cũng thắm thượng một tầng hồng quang.

Bất quá, hẳn cuối cùng cùng Bích Thủy khác biệt, tiến lên trước một bước về sau, trước cùng Minh Hỏa Diêm La hành lễ, mới cất giọng nói: "Bích Thủy sư huynh đã cùng Tây Liên tám vị tông chủ thương định, đăng vị đăng sau, tức thời gia nhập tà tông liên minh, lấy bảo đảm bản tông tại giới này địa vị.

"Tây Liên chư tông, cũng nguyện phái ra đạo hữu, tại đại diện ngày, đến đây xem lễ, đồng thời chúc Bích Thủy sư huynh tiếp chương U Hồn Phệ Ảnh Tông vị trí Tông chủ.

"Bích Thủy sư huynh đăng vị về sau, bất phân thân sơ, chư vị trưởng lão, bao quát Diêm phu nhân ở bên trong, chỉ cần tán đồng tâm nhiệm tông chủ giả, một

mức lưu nhiệm, cung phụng không giảm. Chỉ có ngoại đạo yêu ma Bách Quỷ đạo nhân, theo liên minh chi ý đến đây giới chi quy, giết chết bất luận tội, không dung ân xá!"

Thương Minh Tử thanh âm trong trẻo, một phen ngôn ngữ, thanh chấn tứ phương, đảo giữa hồ phụ cận người người lọt vào tai, trong lúc nhất thời, tuyệt đại bộ phận tu sĩ, đã nghe được ngáy người.

Lần này tuyên bố cùng Bích Thủy Quân diễn giải đồng dạng rung chuyển tâm hồn, nhưng là lưỡng chủng mùi vị khác biệt.

Cái này tuyên bố thực tế hơn, càng lãng lệ, cũng càng cụ tính nhắm vào.

Trong chốc lát, ánh mắt chiếu tới, tất cả mọi người đem lực chú ý chuyển đến Minh Hỏa Diêm La bên người, cái kia mẫu chốt nhất nhân vật trên thân.

Lý Tuần lông mày nhảy lên hai lần, tiếp theo nhin không được cười lên.

Nguyên lai, hẳn đã đến chuột chạy qua đường, người người kêu đánh tình trạng!

Hoàn toàn có thể nói như vậy: Theo Thương Minh Tử tuyên cáo, Bách Quỷ đạo nhân, có thể nói đã trở thành hơn phân nửa Thông Huyền Giới công địch.

Có cái nào tông môn hội cam mạo thiên hạ sai lầm lớn, đến bảo vệ cho hẳn đâu?

Có lẽ, Minh Hỏa Diêm La có cái này quyết đoán, nhưng đã là dần dần già đi, không bao lâu liền muốn xong đời; như vậy, còn có Diêm phu nhân, vị này tâm tư thâm trầm phụ nhân, có phách lực như thế sao?

Lúc này, "Sư đồ" hai người ngược lại là tâm hữu linh tê, Diêm phu nhân vừa lúc nghiêng đầu lại, tuy nói khuôn mặt che lấp tại mũ trùm đầu phía dưới, lại vẫn là hướng Lý Tuần hơi gật đầu, ngôn ngữ tay chân rõ ràng chính là tối minh xác tỏ thái độ.

Sau đó, nàng liền đứng dậy, lẩm nhẩm nói: "Bích Thủy, người sao mà ngu vậy!"

Dùng một câu sử lực chú ý của mọi người chuyển hướng, lại không cho Bích Thủy giảm xúc cơ hội, nàng đã lạnh lùng nói chuyện: "Tây Liên lúc đầu, vèn vèn phương tây chư tông lâm thời liên minh, nó mục đích bất quá là tranh đoạt Huyền hải U Minh thành lượng lớn bảo tàng, chưa bao giờ trường kỳ trở nên dự định.

"Mà ngày gần đây mượn Tán Tu Minh Hội uy hiếp, trong thời gian ngắn, lũng đi vào giới này hơn phân nửa tà tông, chính như như lời người nói, lợi ích gút mắc sao mà nhiều, làm sao có thể được lâu dài? Tông môn gia nhập hay không, có gì liên quan ngại?"

"Người còn nói đại thể sụp đổ, kia càng là nói chuyện giật gân. Tây Liên không những lâu dài không có hi vọng, chính là trong khoảng thời gian này, bọn hãn đại bộ phận nhân mã, đều tại Huyền hải phía trên, cùng chính đạo cửu tông giằng co, còn muốn phân ra lực lượng, cảnh giới Tán Tu Minh Hội, chính là có đối ta tông bất lợi tâm tư, chẳng lẽ còn có thể lại chia binh đến đây, diệt ta tông đạo thống?"

"Về phần Bách Quỷ sự tình, càng là buồn cười. Cái gọi là Tây Liên đề nghị giả, bất quá chỉ là Minh Vương Tông mà thôi, năm gần đây, nó cùng bản tông thù hận, tuyệt không chỉ là liên quan trên người Bách Quỷ, nói như thế, bất quá là để bản tông tự hủy Trường Thành, cùng Bách Quỷ trở mặt. Về sau Tây Liên tàn sát, hãn lại phản phệ một ngục, ta trong tông ngoại giao khốn, làm sao có thể cản?"

Nàng ngôn ngữ so Bích Thủy Quân càng thêm lưu loát, chính là trong đó có chỉ tốt ở bề ngoài chỗ, cũng tận cho che giấu đi.

Bích Thủy Quân rõ ràng nghe được trong đó mập mờ chỗ, nhưng muốn mở miệng cãi lại, nhưng lại bị nàng giành ở phía trước: "Tây Liên vì sao muốn thu

nap bản tông? Còn không phải bởi vì bản tông Cửu U tổ sư, cùng Huyền hải U Minh thành có thiên ti vạn lữ liên hệ?

"Bên trong tông môn có lưu rất nhiều liên quan tới nơi đây ghi chép. Hừ, Huyền hải U Minh thành chi bảo tàng xác thực làm cho người thèm nhỏ dãi, có thể kia dù sao còn có cái hạn chế mấy. Nếu là theo người lời nói, nhập vào Tây Liên, lấy bản tông thực lực hôm nay, người nhưng có năng lực, theo La Ma Thập, Thất Tu Tôn Giả bọn người bên miệng được chia một chén canh?"

Bích Thủy Quân rốt cục kết tại trong lời nói, điềm nhiên nói nói: "Ta đã làm tông chủ, tự nhiên dốc sức làm tông môn mưu lợi. . ."

"Người coi như đem hết toàn lực, thì có ích lợi gì? Vừa mới nhưng cũng là người nói, ta tông thực lực lớn không bằng trước, sớm không phải lúc ấy tà tông đệ nhất uy thế. Giới này cường giả vi tôn, người Bích Thủy Quân có thể xếp hàng?"

"Mà Mị Ma Tông có La Ma Thập, Thiên Yêu Kiếm Tông có Thất Tu Tôn Giả, Độc Ẩn Tông chế độc luyện đan thiên hạ độc bộ, này ba tông mới là Tây Liên chi khôi thủ. Còn cái khác, Chiến Ma Tông rất thích tàn nhẫn tranh đấu, chỉ là sung làm tay chân; Đại Thiên Quang Cực thành có kim giáp mười vạn, lại vượt xa Tây Bắc, này đến chỉ là góp đủ số."

"Lạc Vũ Tông căn cơ hư miếu, nước chảy bèo trôi; còn Minh Vương, Cực Nhạc chi lưu, càng bất quá là dựa vào người khác mà làm nên, phụ thuộc trên đó; chính là nghe đồn muốn gia nhập Nhất Đấu Mễ Giáo, Vô Tâm Tông, cũng đều là hời hợt mà thôi, trong này, người Bích Thủy Quân đây tính toán là cái gì đồ vật?"

"Mà trước đó đâu? Nếu ta tông coi là thật nhập vào Tây Liên, đầu tiên liền muốn đưa đi tông môn điển tịch, lại phái người xuất lực, có thể hay không tìm được Huyền hải U Minh thành địa điểm cũ, còn tại cái nào cũng được tầm đó. Coi như cuối cùng tìm được, còn muốn cùng chính đạo cửu tông, Tán Tu Minh

Hội đại chiến liên tràng, may mắn đắc thắng, mới có thể nói về bảo tàng phân phối sự tình. . .

"Kiện kiện quy ra, kết quả là, ngoại trừ dựa vào bọn hãn ý tứ, bức đi Bách Quỷ bên ngoài, Bích Thủy, người dám hưởng nơi đây đồng môn cam đoan, bản tông được lợi bao nhiêu?"

Bốn phía hơi tĩnh, tiếp theo ông ông nghị luận càng ngày càng mà vang lên, Bích Thủy Quân cùng Diêm phu nhân đối chọi gay gắt ngôn ngữ giao phong, cố nhiên được xưng tụng đặc sắc, lại khiến cho tông môn đệ tử càng ngày càng không biết làm thế nào.

Đương nhiên, tông chủ quy chúc xưa nay không tại bình thường đệ tử ý đồ bên trong.

Diêm phu nhân lời nói, lớn nhất hiệu quả, chính là bỏ đi Bích Thủy Quân hùng hổ dọa người trạng thái, vững chắc phe mình trận doanh.

Mà chân chính quy chúc, vẫn là phải dựa vào thực lực nói chuyện.

Về phần thực lực. . .

Lý Tuần đem ánh mắt dời về phía phương nam bầu trời.

Phải biết, tại tinh khiết, thuần túy tới cực điểm âm khí triều cường bên trong, dù cho là cao thủ đứng đầu nhất, nghĩ hoàn toàn ẩn nấp nó không hợp nhau khí tức, cũng là chuyện phiền toái.

Ngay tại vừa rồi, Lý Tuần lợi dụng U Minh khí thích ứng tính, cùng với đối nhau cơ nhịp đập mãnh cảm, bắt được mười bốn mạch yếu không đồng nhất phản ứng.

Bất quá, hãn biết rõ, đây cũng không phải là chân thực số lượng.

Chỉ ít còn có một đến hai cái tu vi tuyệt đỉnh nhân vật, dao động tại âm khí

triều tịch lên xuống khoảng cách bên trong, dùng cái này quấy nhiễu hấn cảm ứng.

Đây chính là Bích Thủy Quân ngoại viện.

Căn cứ bọn hấn sinh cơ nhíp đập khác biệt đặc điểm, hấn là các tông cao thủ tập hợp. Tuy chỉ có mười mấy người, nhưng nếu đột nhiên xâm nhập, lấy tinh nhuệ vũ lực bắt giết thủ lĩnh, khuất phục dư chúng, cũng xác thực có lật đổ càn khôn khả năng.

Thế nhưng là, coi như Bích Thủy Quân lại thế nào bá đạo, hấn hi vọng, ứng vẫn là lợi dụng những người này phía sau bao dung Thông Huyền Giới hơn phân nửa tà tông to lớn thế lực, không đánh mà thắng chi binh.

Từ một loại ý nghĩa nào đó nói, hấn cùng Minh Hỏa Diêm La ý nghĩ cũng không mưu mà hợp.

Chỉ tiếc, "Không mưu mà hợp" kết quả chính là kịch liệt tới không thể điều hòa xung đột.

Hấn hơi chút suy tư, vịn Minh Hỏa Diêm La cánh tay nhẹ nhàng run run hai lần, lợi dụng tông môn mật tín chi pháp, thông qua thể nội âm hỏa chấp trùng tần suất biến hóa, đem một cái rất đơn giản ý tứ truyền đạt ra đi: "Phương nam, khoảng mười lăm người, cao thủ."

Minh Hỏa Diêm La liếc đến một chút, mặt mũi lại hướng bên một bên khác Âm Cận, ngừng nghĩ, Âm lão cụ bà liền mở miệng nói chuyện.

"Bích Thủy a, lão thái bà sống không quá hôm nay, cái khác cũng mặc kệ. Có thể ta nhớ được, người mới vừa nói, Tây Liên muốn phái người đến đây xem lễ, có ý tứ gì?"

Lúc này, Bích Thủy Quân cảm xúc đã khôi phục trạng thái bình thường, nghe vậy lạnh lùng hưởng ứng: "Tự nhiên là xem ta kế nhiệm tông chủ chi điển lễ."

Không để ý tới hần lời nói bên trong tự phụ, Âm Cận hắc hắc cười lạnh: "Tốt, người muốn ở đây ngày kế nhiệm tông chủ cũng không có gì, có thể cái này quý linh phản sinh thời gian, tông môn từ trước đến nay là xin miễn khách lạ, người lại phương pháp trái ngược, chuyên môn mời người tới. Còn có những cái kia uy phong lời nói. . . Lão thái bà thường thức, người vị này nhi không đúng!"

Quái tượng cùng mặt đất va chạm, phát ra bịch một tiếng trầm đục. Âm Cận đã không sai biệt lắm toàn trọc lông mày đứng đấy lên, vậy mà cũng có mấy phần nghiêm nghị chi uy.

"Suy nghĩ Tây Liên ý tứ, hoặc này hoặc kia — nếu người Bích Thủy làm không được tông chủ, bọn hần trở tay liền đem bản tông cho diệt đi? Như vậy, phía nam lén lén lút lút, ngó dáo dác bọn chuột nhắt, chính là người mời tới mặt hàng?"

Tại quái tượng chạm đất sát na, Lý Tuần dưới chân hơi tê dại. Hần hơi chút giật mình, trong lòng liền đã thông trong suốt bạch.

Hần một cái tay khác vác tại đằng sau, lợi dụng đầu đầu cũng có âm khí triều cường yếm hộ, bất động thanh sắc dời đi nơi nào đó cấm pháp quan khiếu.

Nhỏ xíu khí cơ biến hóa do bờ hồ nơi nào đó bắt đầu, phi tốc hướng phương xa kéo dài, không qua ba năm hơi thở công phu, một cỗ cự lực, liền đụng vào Quỷ Môn hồ xung quanh phát động trên cơ quan.

Âm Cận bên kia âm cuối chưa tuyệt, Lý Tuần ngón út co lại, phương xa khí cơ biến hóa phản hồi trở về. Chậm hơn nửa khắc, phương nam chân trời chính là một trận ù ù chấn động, trong bầu trời đêm lóe qua mấy đạo nhan sắc khác nhau hồ quang, cực kỳ xinh đẹp.

Bởi vì phạm vi ngàn dặm đồng đều tràn ngập lượng lớn âm khí, tông môn tất cả tu sĩ tai mắt cảm ứng đều so sánh bình thường tăng tiến rất nhiều, sớm tại chấn động ban đầu thời khắc, bên này cao thủ liền đều có chỗ cảm ứng. Quay mặt đi xem lúc, vừa vận nhìn thấy cái này kinh người tràng diện, trong lúc nhất

thời vì đó xông xáo.

Lúc này, Minh Hỏa Diêm La mở miệng.

Tương đối Bích Thủy Quân kim thạch âm vang, còn có Diêm phu nhân lưu loát mượt mà, bệnh lao quý tiếng nói thể nhưng là khàn khàn suy yếu đến cực hạn, tựa hồ tất cả khí lực, đều trong nháy mắt hiện ra thần uy đằng sau, tiêu tán sạch sẽ: "Bích Thủy, đây cũng là người mời tới khách nhân?"

Bích Thủy Quân sắc mặt cương lĩnh, hiển nhiên cũng bị này đột phát sự kiện làm rối loạn tâm thần.

Mà Minh Hỏa Diêm La căn bản không cho hấn tinh tế suy tư cơ hội, giọng nói không ngừng, có thể ngữ khí nhưng là ngoài dự liệu nhu hòa.

"Tông môn đối chủ, là vì tông môn sinh tử tồn vong sự tình, dùng nhiều phân nhi tâm tư là không sai. Nhưng nếu đem tông môn sinh tử thao nhân thủ, dùng cái gì nên được tông môn chi chủ?"

Trong lời nói, Quý Môn hồ trên không, điểm điểm tinh quang vậy ra, những cao thủ kia tại cấm chế phát động đằng sau, coi là sự tình sinh biến, quyết định thật nhanh, hướng Quý Môn hồ trung tâm đột tiến, liên tiếp công phá ba đạo cấm chế, cơ hồ phát động nửa cái bầu trời, trong nháy mắt, đã tới gần đảo giữa hồ không đủ hai mươi dặm.

Ngoại địch?

Ngoại viện?

Lập trường rõ ràng song phương, ở đây kịch liệt trong mâu thuẫn, đều lâm vào mờ mịt.

Bích Thủy Quân mạch suy nghĩ cũng bị cái này ngoài ý muốn xáo trộn, thế cục chuyên tiếp đột ngột, nhưng lại vừa vặn phù hợp hấn làm cực hạn nhất suy nghĩ.

Khuôn mặt của hãn trưởng nổi lên trận trện ửng hồng, xưa nay u ám ánh mắt cũng tại hưng phấn cùng bất an bên trong, quang mang lấp lánh.

Hãn ngừng thở, bồi dưỡng trong lồng ngực huyết khí, tại hít thở không thông áp bách dưới, hãn tiến lên nữa một bước, nghiêm nghị nói: "Tông môn sự tình, ta một thân đương chi, làm sao không làm được tông môn chi chủ!"

"Người nghĩ đương nhiên. Tông môn sự tình, tự có một hai thiết tắc, không thể xúc động. Ta hiện tại liền có thể nói với người. . ."

Minh Hỏa Diêm La thanh âm y nguyên yếu ớt, hãn tựa hồ chịu không được Bích Thủy Quân rất có lực trùng kích ánh mắt, nheo mắt lại, héo úa bàn tay lại vỗ nhẹ Lý Tuần căng tay bên trên, trong miệng thanh âm tương đương mập mờ: "Không thể bị người nắm cán, không thể để cho người khác nắm đằng đuôi. . ."

"Lui ra phía sau!"

Đột nhiên xuất hiện quát mắng, đem Minh Hỏa Diêm La ngôn ngữ chặn ngang đánh gãy, lại ngăn không được theo bên cạnh hãn bạo khởi huyết cầu vòng.

Thê lương huyết sắc, đem giết người ngang ngược trần trụi bày tại trên mặt bàn.

Đây mới là tông chủ tranh vị thực chất!

Bích Thủy Quân phản ứng đã là tương đương cấp tốc, sớm tại nghe ra Minh Hỏa Diêm La lời nói ý bất thiện thời điểm, hãn liền nhắc lên mười hai vạn phần chú ý, thấy một lần Minh Hỏa bên người Bách Quỷ giết ra, không chút nghĩ ngợi bỗng nhiên lui về phía sau.

Đằng sau, có phe mình trưởng lão, năm tên trưởng lão liên thủ hợp kích, liền xem như trước mắt đánh tới chính là Huyết Ma, cũng muốn cân nhắc một chút.

Chỉ là, hãn còn đánh giá thấp Huyết Ảnh yêu thân tuyệt thế thần tống!

Bích Thủy Quân thấy hoa mắt, trút xuống mà đến huyết quang Hồng Ảnh biến mất vô tung vô ảnh, đợi đến hãn lại hồi thần thời điểm, xích lạp lạp quái âm đã ở sau đầu vang lên, hung mãnh xung kích trực quán nhập não, đem hãn đâm đến đánh ra trước ra ngoài.

Bên tai rõ ràng vang lên một tiếng nhẹ kêu.

Nhận được va chạm sát na, Bích Thủy Quân quanh thân bỗng nhiên bạo khởi một vòng màu xanh trắng hỏa diễm.

Hỏa quang cũng không chướng mắt, lấp lánh lúc thuận tiện giống như cùng màu ngọc thạch, đồng thời tự phát xoáy ra thất cái tầng cấp, ở giữa lấy hỏa liên đụng vào nhau, vờn quanh quanh thân, phảng phất giống như bảo tháp.

Thụ đựng lúc bắn tung tóe hoá tinh, chính là tháp thượng xuyên sức chuông gió, như muốn thổi tan, lại treo xuyên trên đó, đong đưa không ngớt.

"Tốt một cái 'Diệu Mị hoàn' ." Âm Cận nặng bỗng nhiên quái trượng, mặt già bên trên nói là không ra quỷ dị âm trầm, "La Ma Thập ngược lại là thật hào phóng!"

Nghe được Âm Cận ngôn ngữ, Lý Tuần mới biết được, mới là một kiện bảo vật chặn hãn tình thế bắt buộc sát thủ.

Cảm giác bên trong, cái này diệu cái gì vòng ứng với "Ngọc Trừ Tà" tại ngang nhau cấp độ, mặc dù không bằng cái sau có thể trừ tà độc, nhưng tại lực phòng ngự bên trên, nhưng là hơn xa.

Như vậy thiết kế, rõ ràng đã cùng Minh Hỏa Diễm La nghĩ đến cùng một chỗ đi.

Huống hồ. . .

Chính là một trì hoãn công phu, ven bờ hồ xuôi theo, thấp bối đệ tử trong đám, đột nhiên bắn ra lên một bóng người, trong nháy mắt vượt qua mặt hồ, nhào về phía đảo nhỏ.

Nhìn phương vị, chính là vừa rồi hô to Bích Thủy Quân "Lui ra phía sau" gia hỏa.

Lý Tuần liếc đi một chút, lập biết tu vi của người này không tầm thường, có thể đang tràn ngập âm khí Quỷ Môn hồ bên trong phát huy thực lực thế này, nó trình độ sợ rằng so Bích Thủy Quân còn phải cao hơn một bậc.

Như thế trên thân pháp bảo hộ mệnh, ngoài thân cao thủ hộ giá, nghĩ cũng thật sự là chu toàn.

Ở trên đảo phản ứng nhanh nhất là Diêm phu nhân.

Thấy có người theo bờ hồ bên kia vọt tới, nàng thấp quát một tiếng, ống tay áo đóng đưa bên trong, thân hình lên như điều gặp gió, đem người tới ngăn trở, cũng vì Lý Tuần tranh thủ thời gian.

Nàng khẽ động, trên đảo nhỏ những người khác cũng muốn động thủ, nhưng lúc này lẫn nhau khí cơ quần giao, ngược lại sợ ném chuột vỡ bình, không thể động đậy.

Thế là, trong khoảng thời gian ngắn, phía trên đảo nhỏ, chỉ có bốn thân ảnh chớp động giao phong. Bất quá, hai nơi chiến trường, đều có chút thiên về một bên khuynh hướng.

Giao thủ chỉ hợp lại, Diêm phu nhân không biết trúng cái gì đạo nhi, thân thể lắc lư, kém chút bị người tới té xuống. Tự nhiên cũng liền ngăn không được đối phương thế đi, chỉ có thể truy ở phía sau, lạc hậu chỉ ít ba cái người vị, còn có bị càng kéo càng lớn xu thế.

Không qua lúc này, Bích Thủy Quân cũng tại chịu đựng lấy Lý Tuần mưa to

gió lớn xung kích.

Huyết Ảnh yêu thân tốc độ thỏa thích triển khai, Nhiên Huyết Nguyên Tức bá đạo âm độc cũng phát được phát huy vô cùng tinh tế. Chỉ bất quá thời gian một cái nháy mắt, bảo tháp trạng hỏa diễm bình chướng liền bị không gián đoạn xung kích hơn ngàn lần.

Bởi vì có được "Ngọc Trừ Tà", Lý Tuần đối cái này phòng hộ hình pháp bảo rất có nhận thức.

Hắn không có sử dụng tập trung lực lượng, công kích một điểm thủ đoạn, mà là lợi dụng xuất thần nhập hóa chân tức điều khiển kỹ xảo, hoặc đung hoặc gai, hoặc cắt hoặc gọt, thỉnh thoảng phối hợp khế động xé rách thủ pháp, cơ hồ đem hỏa tháp bình chướng xem như mì vắt đến chà đạp.

Bích Thủy Quân phản ứng căn bản theo không kịp.

Hắn cũng nghĩ qua phản kích, thế nhưng là vừa nhắc tay, chính là gần trăm lần xung kích giáng lâm, trong nháy mắt bỏ đi rơi hẳn tất cả tự tôn cùng lòng tin.

Bích Thủy Quân tựa như hải triều bên trong một mảnh lá cây, tựa hồ vĩnh viễn lơ lửng ở trên mặt nước, lại tùy thời có khả năng bị sóng lớn nện thành phần vụn.

Rốt cục, tại liên tục mấy chục thanh tranh tranh réo vang đằng sau, hỏa tháp bình chướng ngoại hình đầu tiên vụn vụn, mà cái này biến cố lập tức bị Lý Tuần bắt được.

Liên hỏa quang chếch đi cơ hội, Lý Tuần toát khẩu kêu to, trở lại một cái khuỷu tay kích, giống như là đảo đi ra lợi xẻng, vụt âm thanh bên trong, đem đột xuất sừng nhọn cắt rơi.

Quấn ở trên cánh tay "Diệu Mị hoàn" trong chốc lát biến thành nung đỏ bàn ủi, Bích Thủy Quân rên lên một tiếng thê thảm, bản năng dựng lên cánh tay.

Âm hỏa bắn ra, cùng gần như sụp đổ hỏa tháp bình chương, chặn Lý Tuần vung tay một kích.

Bích Thủy Quân thân hình lần nữa lui lại, tinh xảo hoa lệ hỏa diễm chi tháp thì tại tránh lui quá trình bên trong hóa thành vô quy tắc thiêu đốt hỏa đoàn, lại bị Lý Tuần lấy tay một quấy, liền triệt để tiêu tán.

Tới đồng thời, phía sau "Bảo tiêu" cùng Diêm phu nhân một trước một sau, đánh tới.

Trong lúc cấp bách, Lý Tuần ngoái nhìn nhìn lại.

"Bảo tiêu" quần áo một thân thấp bồi đệ tử tế bào, cũng học Diêm phu nhân, đem mũ trùm đầu che đậy nhanh, che khuất mặt mũi, hơi có chút thần bí khó lường hương vị.

Thân pháp của hắn cũng rất phù hợp khí chất, dường như bị gió thổi động, lơ lửng không cố định, lại có thể khắp nơi kẹt tại người trước, vĩnh viễn so người đứng phía sau mau ra một tia.

Một chút ấn tượng chính là những thứ này, Lý Tuần lại đem lực chú ý thả lại đến mục tiêu của mình bên trên. Bích Thủy Quân sắc mặt đã khó coi đến cực hạn, cùng Lý Tuần ánh mắt đụng vào nhau, toàn bằng lấy nhiều năm tích lũy ngạo khí, mới không có như vậy sụp đổ.

Giờ phút này, "Bảo tiêu" khoảng cách Lý Tuần đã không đủ bốn trượng. Có thể đoạn này khoảng cách, đối với hắn mà nói, cơ hồ chính là không thể vượt qua lạch trời.

Hiểu rõ tình thế, bất quá là thời gian một cái nháy mắt.

Lý Tuần thân hình ngừng lại, lập tức lại lần nữa hóa cầu vòng phi động, Bích Thủy Quân chết cắn hàm răng, vậy mà không lùi mà tiến tới, cao gầy thân thể tựa như cùng một chuỗi lợi kiếm, chém xuống dưới.

Lý Tuần huyết hồng trong con mắt sát ý ngưng tụ, đang chờ xuất thủ, đột nhiên trước mắt hoa mắt, Bích Thủy Quân thân ảnh chia ra làm ba.

Tới đồng thời, trước mắt hư không cũng như sóng lớn vụn vụn, mơ hồ bóng người biến thành trường xà quái ảnh, đập vào mặt.

Hình ảnh không chỉ là quấy nhiễu thị lực, mà lại quấy nhiễu hãn khí cơ cảm ứng. Thụ ảnh hưởng này, Lý Tuần sắp xuất thủ sát lấy không thể không hơi chậm, thuận dựa vào bản năng Linh giác, hơi một góc độ, độn vào.

Hãn xuyên qua chính là một mảnh hư vô.

"Phệ Ảnh Đại Pháp? Không. . . Gặp quỷ!"

Trong nháy mắt hoảng hốt qua đi, Lý Tuần cấp tốc khôi phục, nhưng mà, cao tốc bôn tập đã khiến cho hãn cùng Bích Thủy Quân gặp thoáng qua.

Chờ hãn xoay người lại, ngăn tại trước mắt hãn, đã là vị kia toàn thân gắn vào tế bào nội "Bảo tiêu". Bích Thủy Quân thì tại không hiểu thấu bên trong, cùng Diêm phu nhân hai mặt nhìn nhau.

Lý Tuần bị trêu đùa một trận, nhưng cũng không tức giận. Cách hai người, hướng Diêm phu nhân bên kia liếc mắt, rất nhanh liền thu tâm, trực diện trước mắt "Bảo tiêu".

Như thế tinh diệu huyền thuật, còn có cái kia có thể tại nồng độ âm khí kinh người hoàn cảnh hạ, đóng vai U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử năng lực, để người này thân phận vô cùng sống động.

Trên mặt đất, U Tập, Thương Minh Tử bọn người hận không thể lớn tiếng gọi tốt.

"Bảo tiêu" hay tới đỉnh cao thủ đoạn, trong khoảnh khắc đem chiến cuộc thay đổi.

Huyết Ma mặc dù hung ác, "Bảo tiêu" tạm thời cũng địch được, có thể Bích Thủy Quân thì ổn ép Diêm phu nhân một đầu, không cần thẳng qua, chỉ cần giăng co trong một giây lát. . .

Suy nghĩ chưa tuyệt, đám người bên tai liền bạo khởi một tiếng chói tai gào thét.

Tiếng gào đến từ Diêm phu nhân!

Rất khó tưởng tượng, bề ngoài dịu dàng ôn nhu Diêm phu nhân muốn như thế nào tai họa nàng dây thanh, có thể phát ra dạng này âm rít và cuộn tròn. Tiếng gào tựa như một thanh đao cùn trùng điệp cắm ở trên ngực. Tuy không nguy hiểm đến tính mạng, lại nặng lay nội tạng, làm cho người khí huyết không khoái, bị đè nén muốn tuyệt.

Bích Thủy Quân căn bản chính là vẫn chưa hết sợ hãi, bất ngờ không đề phòng, lập tức trúng chiêu. Thân hình của hắn run rẩy kịch liệt, tư vị tuyệt không dễ chịu.

Bất quá, hắn vẫn là cố nén khó chịu, thân hình thượng đẳng, muốn kéo ra không gian.

Diêm phu nhân phản ứng giống như chậm nửa nhịp, đợi đến Bích Thủy Quân đi xa ngoài mười trượng, mới phát lực đuổi theo.

Có này giảm xóc, Bích Thủy Quân cuối cùng hồi khí trở lại.

Nhìn xem đuổi theo tới Diêm phu nhân, hắn tâm thần dần dần định. Huyết Ma hắn ngăn không được, chẳng lẽ Diêm phu nhân còn ứng phó không được a?

Đồng môn ngàn năm, hắn đối Diêm phu nhân thực lực có thể nói là rõ như lòng bàn tay, chỉ xem nó phát lực trình độ, liền có thể chính xác tính ra xuất tốc độ của nàng làm sao, khả năng phương thức công kích, thậm chí đến tiếp sau biến hóa.

"Diêm Uyên tốc độ, cận thân giết chết chi đạo bình thường, tất nhiên là dùng Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp."

Bích Thủy Quân phản ứng đã gần đến hồ bản năng, cho nên, lui về phía sau dư lực còn chưa hoàn toàn tiêu tán, trên tay hắn đã kết ấn.

Vì phát huy đầy đủ chú pháp hiệu quả, Diêm Uyên nhất định sẽ tại nửa đường chuyển hướng, mà chuyển hướng sát na, chính là hấn lật về quyền chủ động thời cơ tốt nhất.

Đầu ngón tay lòng bàn tay đồng thời toát ra xanh biếc hơi khói, hấn lúc này còn có nhàn hưởng phương xa liếc đi một chút.

Từ góc độ này có thể nhìn thấy, Tây Liên tuyệt đỉnh cao thủ đã phá vỡ tầng thứ tư cấm pháp chặn đường, khoảng cách không đến mười dặm.

Hấn thẳng chắc!

Liền tại giờ phút này, bên tai rót vào một tiếng hết sức quen thuộc tất kinh hô.

Kia là. . .

Đại não còn không có phân tích ra được tiếng hô nơi phát ra, bộ ngực hấn đột nhiên mát lạnh, ngay sau đó chính là không thể chống cự cảm giác suy yếu trong nháy mắt lan tràn toàn thân.

Thân thể của hấn cứng ngắc giống tảng đá, chỉ có thể cố hết sức đi xuống con mắt, đập vào mắt, là một con màu lót trắng nõn, lại đột hiện vô số gân xanh quỷ lạc bàn tay.

Cái này ghê tởm tay, đang điên cuồng trừu hấp nguyên khí của hấn cùng sinh cơ!

Sau đó, đầu óc của hấn trống rỗng, chỉ là bản năng khu động ánh mắt, muốn nhìn rõ đem hấn một kích trí mạng hung thủ.

Dần dần tán loạn ánh mắt xuyên qua mũ trùm đầu hình thành âm ảnh, bắt được bên trong hình dáng: "Diêm. . . Như thế nào, kia là yêu ma a!"

Đáng sợ cảnh tượng lại sung doanh châm chọc vui cảm giác, cảm giác này đảo lưu tiến đến, trong chốc lát khởi động hẳn hết thả tư duy.

Hắn cảm thấy mình chưa bao giờ giống giờ phút này thanh tỉnh, thanh tỉnh được nghĩ cất tiếng cười to.

Thế nhưng là, môi của hắn chỉ là mở cái lỗ, hẳn cuối cùng một tia sinh mệnh cùng với đầy trưởng dã tâm, liền từ bên trong phiêu tán ra ngoài, triệt để băng tán.

Bàn tay rút về, đầu ngón tay vừa mới ly thể, toàn bộ bàn tay liền khôi phục trắng nõn non mềm. Bích Thủy Quân thi thể thẳng tắp quăng xuống, tại mấy ngàn tu sĩ trợn mắt hốc mồm bên trong, trước đâm vào đảo nhỏ biên giới, trở mình, mới trượt xuống trong hồ.

Hóa Âm trì phía trên, thông hướng Cửu U chi vực kẽ nứt lại lần nữa mở rộng, đã tĩnh mịch thật lâu âm hỏa tại lúc này xông phá bình chương vô hình, cuồn phún âm hỏa thẳng vào không trung mấy chục trượng, phát thanh như sấm, mà ở trên đảo, nhưng là hoàn toàn tĩnh mịch.

Bích Thủy Quân, cứ thế mà chết đi?

Như mộng tình cảnh tại mọi người trong đầu xuất hiện lại.

Vào thời khắc ấy, Diêm phu nhân bạo phát đi ra tốc độ, so sánh với thân là "Huyết Ma" Bách Quỷ, cũng không chút thua kém. Đáng sợ nhất, là kia đột nhiên tiết tấu biến hóa, hoàn toàn đem Bích Thủy Quân lừa qua, lại một chương quán ngược, lấy tính mệnh của hắn.

Lúc nào, Diêm phu nhân tu vi tinh tiến như thế!

Diêm phu nhân không có cảm thấy mình làm chuyện gì lớn lao.

Tại Minh Hỏa Diêm La khuynh hướng minh xác thời điểm, Bích Thủy Quân hạ tràng cũng liền quyết định.

Chính Bích Thủy Quân cũng hẳn là có này nhận thức, chỉ bất quá, hẳn tự cho là có thể phá cục mà xuất, cuối cùng, nhưng vẫn là ngã xuống tại đây.

Diêm phu nhân phiêu nhiên hạ lạc, nhìn chăm chú trên mặt hồ nổi lên thi thể.

Khác một bên, Lý Tuần nhẹ khen: "Nhất Đẩu Mễ Giáo 'Bạch liên hoá sinh' quả nhiên danh bất hư truyền. Chỉ là đạo hữu đã đến đây tề tông xem lễ, huyền thuật ảo thuật các loại nhẹ tục tiến hành, vẫn là ít dùng cho thỏa đáng."

Nói xong, thân hình hẳn lại gãy, để hơn phân nửa không trung mấy đạo thanh bạch lưu quang, không nhanh không chậm bay trở về đến Minh Hỏa Diêm La bên người, đem vị kia "Bảo tiêu" phơi giữa không trung.

Lúng túng còn chưa triệt để hiển hiện, giữa không trung lại là một đường xé vải tiếng vang, Quỷ Môn hồ trên không cuối cùng một đường cấm pháp bị cưỡng ép xé rách, hơn mười đạo bóng người nhao nhao thoáng hiện.

Nhưng bọn hắn nhìn thấy, chỉ là mấy ngàn tu sĩ ánh mắt phức tạp, còn có trên mặt hồ nổi trôi Bích Thủy Quân thi thể.

Mà tại mọi người nhìn thấy vào đầu tướng mạo của hai người lúc, bạo động dần dần lên.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Phá Hư

Chương 06: Phá hư

Thất Tu Tôn Giả, Xa Tế Thần!

Người tới bên trong đương đầu hai vị, nơi này tuyệt đại bộ phận người đều nhận thức.

Thất Tu Tôn Giả, là Thiên Yêu Kiếm Tông đích tông chủ, cũng là tà tông địa vị gần như chỉ ở La Ma Thập phía dưới tông sư nhân vật.

Mà Xa Tế Thần thì là Chiến Ma Tông đệ nhất cao thủ, danh xưng "Cuồng chiến bất tử", khoảng cách chân nhất tông sư chỉ kém một chút mà thôi.

Chỉ hai người này, liền ồm ép U Hồn Phệ Ảnh Tông một đầu.

Thất Tu Tôn Giả dáng người cao gầy, thẳng tắp như tùng, bộ dáng ngược lại cùng Bích Thủy Quân tử quý kia có chút tương tự, liền tính tình đều là đồng dạng bảo thủ. Không qua màu da đen nhánh, trong con mắt thì lộ ra xanh biếc u quang, làm người ta nhìn tới sợ hãi.

Hắn liếc mắt trên mặt nước xác chết trôi, mặt gầy thượng gợn sóng không thể.

"Đây là có chuyện gì?"

Mở miệng chính là Xa Tế Thần, hắn mặc dù danh xưng "Cuồng chiến bất tử", hết lần này tới lần khác bề ngoài ôn tồn lễ độ, vóc dáng không cao, mặc một thân rộng rãi trường sam, làn da trắng nõn, trên mặt cũng tiêu dung không ngừng.

Do hẳn tiến hành thương lượng, ngược lại là có chút phù hợp.

Chỉ bất quá, lúc này khuôn mặt tươi cười của hẳn cũng có chút trở nên cứng.

"Thất Tu tông chủ, Xa đạo hữu, hôm nay thật có nhã hứng, bản tông tế tổ đại điển, cũng muốn tới nhìn một cái? Đáng tiếc nha, tông môn bất hạnh. . ."

Bởi vì Bích Thủy Quân chết đi, U Hồn Phệ Ảnh Tông bên này có chút mờ mịt thất thố.

Minh Hỏa Diêm La hí mắt, không nói một lời, giống một tôn sắp sụp đổ tượng thần.

Chỉ có Âm Cận vịn quải trượng, hận hận nói: "Bích Thủy bị mỡ heo làm tâm trí mê muội, vậy mà ý muốn bức thoái vị, có thể buồn bức đáng hận. Như thế lòng lang dạ thú hạng người, đánh chết tại chỗ coi như nhẹ, trường lão liên tịch nhất trí quyết định, từ bỏ nó trường lão chi danh, môn hạ đệ tử bắt giữ trông giữ, cấm túc mười năm, để xem hiệu quả về sau!"

Nàng bên này nói, Lý Tuần cũng tại cho Diêm phu nhân nhất hệ trường lão nháy mắt.

Cho nên, không đợi cái này nửa thật nửa giả ngôn ngữ dẫn phát lớn hỗn loạn, liền có chí ít ngũ vị trường lão ầm vang đáp lại: "Đúng là như thế."

Bích Thủy Quân nhất hệ, còn sót lại bốn vị trường lão vốn là tinh thần không thuộc, bị tiếng rống chấn động, Thương Minh Tử trước hết nhất lấy lại tinh thần.

Hắn cùng Bích Thủy Quân đồng xuất một sư, giao tình thâm hậu, nghe vậy giận phát như điên, tại chỗ liền muốn lao ra. Nào biết cánh tay xiết chặt, đã bị U Tập ôm chặt lấy.

"Không nên vọng động, bọn hẳn không muốn lấy chém tận giết tuyệt!"

"Thả. . ."

Thương Minh Tử đang muốn mắng to, U Tập dứt khoát bưng kín miệng của hắn: "Xuẩn tài! Bích Thủy đã chết, người như lại vong, mình bạt một mạch, muốn như vậy đoạn tuyệt a?"

Minh bạt chính là Bích Thủy Quân cùng Thương Minh Tử ân sư, năm đó chết tại trong tông môn loạn bên trong, U Tập xuất ra cái tên này, quả nhiên để Thương Minh Tử sung huyết đầu thanh tỉnh không ít.

Lúc này bên cạnh hai vị trưởng lão mới hồi phục tinh thần lại, đem Thương Minh Tử gắt gao chế trụ.

Mặc kệ Âm Cận phải chăng đổi trắng thay đen, hôm nay chính là đồ dần đều có thể nhìn ra, tại "Không muốn bị người nắm cán" thiết tắc phía dưới, Diêm phu nhân sư đồ sát phạt quả đoán, Bích Thủy Quân bỏ mình, hắn cái này nhất hệ liền đại thế đã mất.

Khó được Âm Cận lời nói bên trong có "Nhất trí quyết định" chi từ, lại vền vền gây họa tới Bích Thủy Quân thân truyền đệ tử, hàm nghĩa trong đó, còn có ai không rõ?

Đảo giữa hồ bên trên, Bích Thủy Quân sáu tên thế gia vọng tộc đệ tử không phải là không có nghĩ nổi lên, thế nhưng là Minh Ly, Quỷ Cơ bọn người đã sớm chuẩn bị, mang Bích Thủy Quân bỏ mình xung kích dư thế, đột nhiên xuất thủ, đảo mắt liền khống chế hơn phân nửa cục diện.

Mà sau đó Âm Cận "Cấm túc mười năm" ngôn ngữ vừa ra, chính là còn tại giãy dụa cũng có chút choáng váng.

Mười năm cấm túc, đối với sinh mạng động triệt lấy mấy trăm năm kể tu sĩ tới nói, có ý nghĩa gì?

Đương nhiên, bọn hắn cũng biết, sau ngày hôm nay, chính mình tại trong tông môn địa vị đem rớt xuống ngàn trượng, khắp nơi bị người xa lánh.

Thế nhưng là, cái này cùng tính mệnh khách quan, cái gì nhẹ cái gì nặng?

Hỗn loạn rất nhanh bị khống chế.

Đương nhiên, tràng diện này không thể gạt được không mời mà tới "Khách nhân", nhưng càng phải bội phục Âm lão cụ bà mở mắt nói lời bịa đặt bản sự. Hai ba câu nói, gắt gao ép buộc ở Thất Tu bọn người, nếu bọn họ lại cầm dị nghị, chính là cùng toàn bộ U Hồn Phệ Ảnh Tông đối nghịch.

Đến tận đây lúc mới thôi, tình thế phát triển càng tiếp cận với Diêm phu nhân phỏng đoán.

Đơn giản thô bạo phương thức, tuyệt không phải Tây Liên chư tông mong muốn.

Thất Tu Tôn Giả cùng Xa Tế Thần liếc nhau, ánh mắt lại đều nhìn về phía phía trên đảo nhỏ, vị kia tựa hồ đã bị lãng quên "Bảo tiêu" .

Người kia hắc một tiếng, tiện tay kéo xuống bảo bọc tế bào, lộ ra còn mang xấu hổ chi sắc hình dáng.

Một thân mặt chữ điền râu ngắn, người mặc ma bào giày cỏ, tóc rối tung, lấy vải trắng bôi trán, nhìn qua mười phần bừa hãn.

Rất khó tưởng tượng, trước đó cái kia một tay tinh thuần huyền thuật, đúng là hãn đánh tới.

Hãn có thể đang tràn ngập âm khí Quỷ Môn hồ phạm vi bên trong biểu hiện ra kinh người thủ đoạn, thực lực đương không kém Xa Tế Thần. Lúc này đại khái là cảm thấy ném đi mặt mũi, cũng không nói chuyện, chỉ lấy ánh mắt hung tợn nhìn chăm chăm Âm Cận, muốn nhìn một chút có chứng nhân ở đây, lão thái bà này còn có cái gì lí do thoái thác.

Âm Cận một bộ mặt mờ bộ dáng, đối người kia nhìn gần không có bất kỳ cái gì phản ứng, miệng bên trong ngậm mơ hồ hỗn mà nói: "Nhật xác, nhật xác,

Bích Thủy tiểu tử giao hữu vô ý, bất kính tôn trưởng, nhưng cũng không thể nằm ngay đơ bên ngoài, nhận người trò cười. . . Ai dám động đến!"

Gốc cây quái tượng đột nhiên trùng điệp ngừng lại, như là vang lên cái tiếng sấm, chấn động đến Quỷ Môn hồ trên dưới rung động.

Thiên thượng thiên hạ, rất nhiều tu sĩ cùng nhau xem ra, nhưng mà giữa không trung, bỗng nhiên "Phanh" một thanh âm vang lên, có người tại thấp ách âm thanh bên trong, đem thân thể hướng đồng bạn sau lưng thẳng đi.

Mấy mảnh phân biệt không ra nguyên dạng chất gỗ mảnh vỡ, bỗng bành nhiều, rơi xuống.

Ánh mắt của mọi người cũng đều dời qua đi, bên tai nghe được Âm lão cụ bà hắc hắc cười lạnh: "Bản tông xưa nay đều không chào đón Minh Vương Tông ác khách, hôm nay không thể so với bình thường, thì cũng thôi đi . Bất quá, chúng ta nhà mình thi thể, nhà mình thu thập, không cần đến người khác làm thay!"

Nói, nàng đưa tay dương tay áo, trên mặt hồ một điểm oánh oánh bích hỏa tung bay lên, trong hư không phù du mấy tức, ung dung chui vào lão thái bà tay áo bên trong.

Điểm này bích hỏa, chính là Bích Thủy Quân một sợi tàn hồn.

Vừa rời giữa không trung, Minh Vương Tông người nào đó muốn dùng pháp bảo thu lấy, lại làm mưu đồ, lại bị Âm Cận nhìn thấu, tại chỗ cho hấn đẹp mắt.

Đến từ các phe ánh mắt, tại lúc này đồng đều rơi vào Âm Cận trên thân. Bất luận là những cái kia không mời mà tới ác khách, vẫn là bên hồ còn nửa hiểu nửa không thấp bối đệ tử, nhìn thấy Âm lão cụ bà lẫm liệt thần uy, đều cảm thấy đầu óc chuyển không đến.

Trước mắt lôi kéo khắp nơi, ép tới ác khách nhóm không ngừng đầu được lên lão thái bà, vẫn là cái kia suốt ngày nói liên miên lải nhải, không phân phải trái

lão hồ đồ sao?

Thương Minh Tử rất cục kíp phản ứng, bỗng nhiên một tiếng bi thiết: "Bích Thủy sư ca!"

Âm Cận liếc đi qua một chút, thanh âm lại nhu hòa rất nhiều: "Sinh sinh tử tử, có cái gì đáng giá lo lắng? Lão thái bà hôm nay cũng muốn đi chết, nhiều lắm là xuất hiện tổ liệt tông trước mặt, che chở tên tiểu hồn đản này. Còn chuyện sinh hay không, lại nhìn hãn tạo hóa!"

Thương Minh Tử ngốc tại đó, thất hồn lạc phách, rốt cục vẫn là bị U Tập lôi kéo, về tới trường lão trong đội nhóm.

Tại này quý dị không khí hạ, mọi người không cách nào lại đi dây dưa chuyện cũ.

Giờ phút này, bên hồ mấy ngàn tu sĩ, đảo giữa hồ thượng hơn hai mươi người thế gia vọng tộc đệ tử, còn có tế đàn phía dưới, mười hai vị tông môn trường lão, đến cúi xuống đợi chết đích tông chủ, chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông toàn bộ lực lượng. Tại ác khách lâm môn thời điểm, chẳng lẽ còn muốn tranh tranh giết nhẹ, chỉ khiến người khác xem bọn hãn chê cười sao?

Tế đàn bên trên, trắng xám hỏa quang đã bành trướng đến lúc nào cũng có thể sẽ bạo tạc tình trạng.

Sóng nhiệt bao vây toàn bộ tế đàn, đưa đây lấy phía trước gió thổi liền ngã bệnh lao quý, không khí bạo liệt thanh bên tai không dứt.

Minh Hỏa Diêm La tựa hồ rốt cục không chịu nổi, thân thể hơi hướng về phía trước khuynh, ánh mắt mọi người, lập tức tập trung ở trên người hãn.

Lý Tuần nghĩ đưa tay đi đỡ, lại bị hãn dùng sức đẩy ra, bên cạnh Âm Cận thấp giọng nói: "Bách Quý, người đã là tông môn trường lão, vẫn chưa tới chỗ của người đi?"

Giữa không trung, Thất Tu Tôn Giả cùng Xa Tế Thần ánh mắt đều là lóe lên, chớp mắt trao đổi ý kiến.

Xa Tế Thần ho nhẹ một tiếng, đang muốn nói chuyện, sâu kín giọng thấp, liền mang tại hung mãnh sóng nhiệt bên trong, tràn qua tất cả mọi người bên tai.

"Vật thương kỳ loại, thỏ tử hồ bi. . ."

Minh Hỏa Diêm La tựa hồ mới từ trong mộng hoàn hồn, miệng bên trong thì thào nói tối nghĩa khó hiểu lời nói, run rẩy muốn xoay người sang chỗ khác, tựa hồ đột nhiên nhớ tới quên cái gì, lại ngừng lại thân hình, thấp giọng nói: "Diêm Uyên, người qua đây."

Còn tại đảo nhỏ bên trên Diêm phu nhân nghe vậy, dè dặt bước tiến lên.

Nặng nề tế bào mũ trùm đầu chặn Thương Minh Tử cừu hận ánh mắt, cũng làm cho người vô pháp nhìn thấy nàng lúc này thần sắc làm sao.

Nàng đi thẳng đến tế đàn phía dưới, vừa mới Bích Thủy Quân chỗ đứng, mới dừng lại thân hình, nhắc lên mũ trùm đầu, lộ ra tú lệ mặt mũi tái nhợt, cúi đầu xuống.

Ở bên Lý Tuần mắt sắc, vừa nhìn thấy có một tầng hắc vụ theo nàng chỗ cổ co lại xuống dưới, còn nó lúc đầu da tuyết nhan sắc.

Minh Hỏa Diêm La nhìn chăm chú nàng một hồi, gật đầu nói: "Bất luận làm sao, tại sau khi ta chết, người chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông chi chủ."

Chung quanh hơi có chút tạp âm, nhưng rất nhanh liền tiêu tán xuống dưới.

Diêm phu nhân trên mặt hiện ra một tầng kiêu diễm đỏ ửng, thần sắc vẫn còn có thể duy trì thông dong bình tĩnh.

Nàng yên lặng một chút, lấy bình tĩnh ngữ khí mở miệng.

"Diêm Uyên tuân mệnh."

Minh Hỏa Diêm La giữa lông mày rã rời cùng tử khí đã không chút kiêng kỵ khuếch tán ra. Hắc gật đầu nói: "Làm tông chủ, cũng không đơn giản. Trong lúc quỷ linh phản sinh ngày, người lại xem ta làm sao tế bái tổ tông, ngày sau theo lệ thừa hành, thi hành theo thuận, không thể khinh thường lười biếng."

Lời này liền có chút cổ quái, Diêm phu nhân nao nao, cuối cùng vẫn cúi đầu xác nhận.

Minh Hỏa Diêm La mỉm cười, chậm rãi xoay người sang chỗ khác.

Mắt thấy hắc liền muốn trèo lên giai, bỗng nói: "Tông môn đại điển, duy tinh duy thành. Xem lễ chi nhân, cũng cần thành tâm tĩnh ý, nhiếp hư đạp không, há lại làm khách chi đạo."

Hắc từ đầu đến cuối đều không có ngừng đầu, lại hung hăng phá rơi ác khách mặt mũi.

Thất Tu Tôn Giả khuôn mặt y nguyên gọn sóng không thể, đôi mắt bên trong xanh biếc quang mang nhưng là đại thịnh.

Nhưng cuối cùng hắc vẫn là dẫn đầu xuống đến đảo giữa hồ bên trên, liền tiếp kia "Bảo tiêu", mười mấy người hợp tại một chỗ, ôm cánh tay đứng ngoài quan sát.

"Này cũng là vô cùng nhục nhã, tông môn tu sĩ cần khắc tâm lấy nhớ."

Thấp như vậy nói, liền chỉ có trên đảo nhỏ chư vị trưởng lão mới nghe được.

Mặc kệ riêng phần mình thăm nghĩ thứ gì, chỉ ít tại giọng nói hạ xuống một nháy mắt, bọn hắc ý nghĩ là tiếp cận nhất.

Mọi người cùng một chỗ cúi đầu xuống, hợp tiếng nói: "Vâng."

Minh Hỏa Diêm La im ắng nhất tấu, mười bậc mà lên.

Mới đăng hai giai, trên tế đài cháy hừng hực âm hỏa đã không kịp chờ đợi đem hấn lũng đi vào.

Trong chốc lát, trên tế đài hỏa quang biến thành trắng lóa nhan sắc, rộng lượng tế bào tại hỏa diễm bên trong cuồng vũ, trong hoảng hốt, có một cỗ mệnh môn lực lượng theo Minh Hỏa Diêm La đã hình khô héo mảnh dẻ trong thân thể bồng bồng phấn chấn ra tới, như một con bàn tay vô hình, trong nháy mắt chủ đạo âm hỏa nhảy vọt cùng lưu động.

Bởi vì phát sinh biến cố mà hiện ra loạn tượng tông môn tu sĩ, tại thấy nhìn loại này cảnh tượng thời điểm, rốt cục khôi phục tế tổ đại điển lúc trang trọng.

Bên hồ, mấy ngàn đệ tử lại lần nữa phủ phục trên mặt đất, tại hỏa diễm nhảy vọt cái nào đó thỉnh thoảng, tái phát gào thét. Từ viễn cổ truyền xuống giai điệu, hạo đặng chảy xiết, tràn ngập Quý Môn hồ mỗi một góc.

Minh Hỏa Diêm La chậm rãi giơ hai tay lên, lên đỉnh đầu khép lại, hướng hư không một điểm, chìm xuống tới mi tâm, ngừng lại, sau đó toàn bộ thân thể đồng đều thành kính cúi xuống đi.

Bong bóng nhấp nhô bắn nổ "Ục ục" tiếng vang lên đến, kia là tế đàn mặt khác, Hóa Âm trì bên trong "Thái Tổ hóa âm ngọc dịch" đối cảnh vật chung quanh dị biến làm ra phản ứng.

Mà Hóa Âm trì ngay phía trên, không gian kẽ nứt đã mở rộng làm cao cỡ nửa người, lại đang không ngừng mở rộng.

Xuyên thấu qua kẽ nứt, tựa hồ có thể nhìn thấy một cái thế giới khác hư không vô biên vô tận, thỉnh thoảng có tinh luyện tinh khiết Cửu U địa khí rò rỉ ra đến, liền giống như tại trên đồng lửa đỏ một thanh du, khiến cho trên tế đài hỏa quang bộc phát ra càng hào quang chói mắt.

Minh Hỏa Diêm La miệng bên trong bắt đầu niệm tụng gần vạn năm không đổi khen từ, với hấn mà nói, cái này chỉ sợ là khó khăn nhất khảo nghiệm.

Đã đánh mất hoạt tính dây thanh, gạt ra trúc trắc câu, tại ù ù hỏa diễm phun trào bên trong, càng là phá thành mảnh nhỏ, mơ hồ không rõ.

Nhưng chính là những cái kia lưu lại chỉ ngôn từ tổ, cũng đều quán chú hấn không giữ lại chút nào tình cảm tâm lực, tựa hồ mỗi một chữ âm đều cùng thiên địa ở giữa phù du âm hỏa ma sa cộng minh, dày đặc chấn động theo lập thân chỗ lên, trực thấu nhập một cái khác xa xôi thâm tịch không gian bên trong đi.

Ngữ điệu từ từ cao vút, rất nhiều lần, bệnh lao quý đều đọc khác âm, nhưng mà âm hỏa thiêu đốt uy danh, vẫn một đợt tiếp một đợt cất cao.

Bóng mắt hỏa quang hoàn toàn đem trên tế đài bóng người nuốt hết, không khí bạo liệt thanh nổi thành một mảnh, vượt trên gần như kết thúc tụng niệm thanh.

Trên đảo nhỏ chư trường lão hơi có bạo động, dĩ vãng tế tổ đại điển, tựa hồ còn không có như vậy thanh thế. Có khoảnh khắc như thế, mọi người còn tưởng rằng Minh Hỏa Diêm La đã cho đốt thành tro. Không qua rất nhanh, hấn thanh âm yếu ớt xuyên qua hỏa diễm, vang ở đám người bên tai.

"Quý linh phản sinh thời điểm, lưỡng giới con đường rộng mở. Tông môn có công chi sĩ, như tự giác kiếp này ngộ đạo vô vọng giả, mà theo đường này, nhập Cửu U chi vực, chuyển sinh đời sau, lại tham tạo hóa. Hôm nay, nhưng có người a?"

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Âm Cận.

Lão thái bà trên mặt nếp nhăn chông chất, bài xuất một cái khuôn mặt tươi cười: "Vậy dĩ nhiên chính là lão bà tử ta."

Hỏa diễm bên trong truyền về Minh Hỏa Diêm La sâu kín đáp lại.

"Âm trường lão toàn tâm toàn ý giữ gìn tông môn, đến mức nhục thân sụp đổ, hôm nay bỏ đi túi da, tẩy thoát tục mệt mỏi, sao biết ngày khác không thể được chứng đại đạo, hà cử phi thăng?"

Tiếng nói vừa dứt, trùng thiên trong ngọn lửa phân, nường ra một đầu thông lộ. Xuyên qua tế đàn, thẳng tới sau đài Hóa Âm trì. Minh Hỏa Diêm La thân hình lại như cũ giấu ở trong ngọn lửa.

Âm Cận ý cười giảm xuống, trước mắt nhìn trong ngọn lửa thông đạo, lại quay đầu, mờ đục ánh mắt theo đám người trên mặt đảo qua.

Ánh mắt chỗ đến, bất luận mọi người nắm lấy loại nào lập trường, đồng đều cúi đầu, hướng vị này trú thế gần như 5,000 năm tông môn tiền bối gây nên lấy kính ý.

"Đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay, như lão bà tử may mắn, có thể chuyển sinh thành công, làm sao biết ngày khác, không thể cùng chư vị lại tụ họp?"

Nói xong, nàng nhếch miệng nhất tiểu, cứ như vậy chống quái trượng, đi đến tế đàn. Hỏa diêm thông đạo ở sau lưng nàng khép lại, che đi nàng tại nhân thế sau cùng hình ảnh.

Bên hồ tiếng thét tái khởi.

Thuộc về viễn cổ minh mông hùng tráng bên trong, rốt cục trộn lẫn vào một phần bi ý.

Đảo giữa hồ bên trên, Thất Tu Tôn Giả lạnh lùng ngưng chú, trong hốc mắt bích hỏa sáng tối chập chờn. Bên người, Xa Tế Thần quay mặt lại, cười khổ nói: "Hoạt bất lưu thủ, không chỗ hạ miệng, làm sao?"

"Lúc này hạ không thể miệng, chưa hẳn ngày khác không thành. Minh Hỏa về phía sau, dư tử không đáng để lo, về phần Huyết Ma. Hắc, người người kêu đánh đồ vật, lại có sợ gì."

Hắn co rúm khóe môi, để mắt tới khom mình hành lễ Diêm phu nhân: "Diêm Uyên xử sự khéo đưa đẩy, kỳ thật so Bích Thủy lại càng dễ thương lượng, chỉ là chữ lão nhi hạ thủ trước, ta cũng không tốt nói cái gì. Đợi hôm nay qua đi, liên minh vừa đấm vừa xoa, nhiều chỗ phát lực, còn sợ nàng không cúi đầu a?"

Sau lưng, cái kia Nhất Đấu Mễ Giáo tu sĩ nhú chặt lông mày, chen lời nói: "Kiểm Tôn, cái kia Diêm phu nhân cũng không thể khinh thường, ta xem nàng thực lực, tựa hồ xa so với trong truyền thuyết tới tinh diệu quỷ quyết. Nhất là đánh giết Bích Thủy Quân cái kia một tay, rất là cổ quái."

"Thế nào, Bích Thủy Quân là nàng giết?"

Xa Tế Thần lấy làm kinh hãi, kinh ngạc quay đầu, "Mạnh Chương Thần Quân, người nhưng nhìn cẩn thận?"

"Con mắt ta tốt đây."

Cái này vải trắng quấn trán hán tử có phần tức giận trả lời.

Hắn là Nhất Đấu Mễ Giáo tứ phương thần đàn thủ tọa, Mạnh Chương Thần Quân, luận địa vị, tuyệt không kém Xa Tế Thần.

Lần này chui vào Quỷ Môn hồ, trợ lực Bích Thủy Quân, ngoại trừ hắn sở trường về huyền thuật, dễ dàng làm việc nguyên nhân bên ngoài, còn có làm nhà mình tông môn gia nhập Tây Liên, độ sức cái hảo độ đặc tưởng niệm.

Nhưng chưa từng nghĩ, hầu như cái đối mặt, liền trơ mắt nhìn Bích Thủy Quân bị hố rơi, tâm tình chi chênh lệch, thực sự tột đỉnh.

Xa Tế Thần bình thường tính tình cũng không tệ lắm, không cùng hắn đưa khí, chỉ là cúi đầu trầm tư. Nghĩ nửa ngày, không bắt được trọng điểm, lại đi xem Thất Tu Tôn Giả.

Nào biết vừa nhìn xuống, chỉ thấy Thất Tu hai gò má cơ bắp run rẩy, trong mắt bích quang chớp loạn, cuối cùng, đột nhiên ngừng đầu, thẳng tắp trông về

phía xa phương hướng tây bắc.

Thần tình kia, để người khác thấy hãi hùng khiếp vía.

"Kiếm Tôn?"

Xa Tế Thần cẩn thận từng li từng tí xưng hô Thất Tu tôn hiệu, đã thấy hẳn đem đầu lắc lư, thần thái lại khôi phục được ngày thường lạnh lẽo.

Bất quá, công ở phía sau bàn tay, lại nắm chắc thành quyền, vang lên có chút khớp xương áp chế động thanh.

"Tình thế sinh biến. . . Đều đem ánh mắt sáng lên chút!"

Đang khi nói chuyện, Xa Tế Thần liền phát giác, ở đây U Hồn Phệ Ảnh Tông tu sĩ, cũng đều có chút bất an thái độ.

Trong lúc quý linh phản sinh ngày, tông môn tu sĩ linh thức xa so với ngày thường nhạy cảm, cho nên, rất nhiều người cơ hồ cùng Thất Tu Tôn Giả đồng thời phát hiện dị dạng.

Chưa tới mấy tức, Xa Tế Thần bọn người bị lượng lớn âm khí chèn ép cảm ứng, mới phản hồi trở về tin tức có giá trị.

Tới đồng thời, Tây Bắc bầu trời, đã trải rộng ra một tia ửng đỏ.

Quý Môn hồ nội âm khí triều cường đột nhiên chấn động, một chút liền đem tất cả còn tại trong mơ hồ tông môn tu sĩ đánh thức tới.

Mọi người ngẩng đầu, há to mồm, nhìn xem phương hướng tây bắc chính phi tốc mở rộng ra ngàn dặm ráng hồng. Tuy nói khoảng cách còn xa, có thể cực độ bài ngoại âm khí triều cường đã thốt nhiên mà lên, phát động sóng lớn, cùng đầy trời mà đến ráng hồng đụng vào nhau.

Bên ngoài mấy trăm dặm thanh âm, đương nhiên truyền không đến nơi này

tới. Thế nhưng là triều cường phản chấn mà quay về ba động, lại trực tiếp tác dụng tại tông môn tu sĩ khí mạch.

Trong chốc lát, bờ hồ thấp bồi đệ tử quần trật tự đại loạn, lẫn lộn dày đặc chấn động đảo loạn bọn hãn chân tức vận hành quỹ đạo, khiến cho bọn hãn nhất định phải ngay tại chỗ điều tức, mới có thể trấn an xuống dưới.

Như thế ba động, đối cao thủ mà nói, nhưng là không có ảnh hưởng gì, nhưng vô luận là tại đảo giữa hồ, vẫn là tế đàn phía dưới, trường lão cùng thế gia vọng tộc đệ tử đều là hai mặt nhìn nhau, trong lòng ngăn không được nổi lên sợ hãi chi tình.

Có thể cùng phạm vi ngàn dặm âm khí triều cường chính diện đối cứng nhân vật, trên đời này cũng chính là mấy cái như vậy. Lại nhìn chân trời không có nửa phần tán loạn ráng hồng, người tới thân phận, thực đã vô cùng sống động.

Quý Môn hồ xung quanh âm khí, dù sao không phải không có khe hở mà vào hàng rào, mặc dù bởi vì chất tính khác biệt, cùng xâm lấn dị khí đựng một cái hung ác, nhưng cũng ngăn không được đối phương quy mô để lên uy thế. Chỉ mấy tức, ráng hồng đã tràn qua non nửa góc trời không, phản chiếu đêm như ban ngày.

Lý Tuần nhìn hồng chiếu giữa không trung vân khí.

Cảnh tượng này hãn không phải lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng tại lúc đầu sau khi kinh ngạc, tâm tình của hãn nhưng là trước nay chưa từng có yên ổn.

Đang thán phục Yêu Phượng bất ngờ tới quý dị về sau, hãn liền bình tĩnh lại, đem ánh mắt quét về phía Diêm phu nhân, ngoài ý muốn phát hiện, vị này tương lai tông chủ khuôn mặt, thật sự là bình tĩnh đến quá phận.

Hãn bỗng nhiên nghĩ đến, Diêm phu nhân quyết tâm muốn tăng cường nhà mình thực lực, có phải hay không bởi vì sớm có "Dự cảm" đâu?

"Thiên Yêu Phượng Hoàng!"

Không biết là ai trước đem danh hào này nói ra được, bất quá chỉ là chỉ chớp mắt công phu, liền có vô số nhân khẩu khẩu tương truyền.

Thời gian dần trôi qua, bởi vậy danh hào phóng xạ ra trĩu nặng áp lực, trọng áp tại lòng của mỗi người khẩu.

Yêu Phượng đã không chỉ là Yêu Phượng, phía sau nàng đứng sừng sững lấy Thông Huyền Giới đáng sợ nhất quái vật khổng lồ — Tán Tu Minh Hội. Trăm vạn tán tu hợp lực, dù cho chỉ có thể phát huy ra hai ba thành, cũng là Thông Huyền Giới tất cả tông môn ác mộng.

Chỉ bất quá, vài chục năm nay, ngoại trừ Bách Thú Tông bên ngoài, không còn cái nào tông môn tự mình nghiệm chứng truyền thuyết kia bên trong lực lượng.

Mỗi người sắc mặt rất khó coi, liền ngay cả trên lý luận là "Nhìn náo nhiệt" cái đám kia tu sĩ cũng không ngoại lệ.

Nhất là Mạnh Chương Thần Quân, Nhất Đấu Mễ Giáo xưa nay rỗng rảnh lẫn lộn, cũng là giới này hợp nhất tán tu tối ra sức tông môn, rất lớn một bộ phận thực lực, đều bởi vậy mà tới.

Nhưng mà Tán Tu Minh Hội vừa ra, trong hơn mười năm, đến nhà cầu tiến tán tu, chỉ có đáng thương mèo con hai ba con, chính là bên trong tông môn, cũng lòng người lưu động, khiến cho tông môn thực lực đại giảm, để hẳn làm sao không hận.

Ráng hồng tại tràn qua Quỷ Môn hồ xung quanh thời điểm, thông hướng Cửu U chi vực kẽ nứt, rõ ràng có bất ổn dấu hiệu.

Tế đàn xung quanh, Cửu U địa khí phun trào đã không có tiết chế, trên đảo nhỏ, bao quát Lý Tuần ở bên trong, mười mấy vị trưởng lão đều muốn lui lại

mấy bước, mới có thể ngăn lấy ngưng kết thành thực chất âm hỏa.

Lý Tuần thăm dò tính đưa tay tại trắng xám trong ngọn lửa sát qua, nhiệt độ là không dễ dàng trắc ra tới, có thể trong đó làm người sợ hãi cường áp, lại làm cho hắn không thể không hoài nghi, Minh Hỏa Diêm La còn ra được đến a?

Hắn xoay mặt đi xem Diêm phu nhân, nhưng cũng không cách nào đạt được quá nhiều tin tức.

Tại khoảng cách đảo giữa hồ mười dặm hơn địa phương, ráng hồng khuếch trương rất cục đình trệ xuống tới, có thể trong đó thỉnh thoảng bạo liệt hỏa hồng tương phao, cùng âm khí va chạm sinh ra chấn động, y nguyên đặt ở mỗi người trong lòng.

Ráng hồng phía dưới, phút chốc sát qua hai đạo hồng quang, tại mọi người trong con mắt lóe lên, đảo giữa hồ trên không, đã có ba thân ảnh phiêu nhiên hạ lạc.

"Tới."

Mọi người trong lòng vừa lóe lên ý nghĩ này, liền có người rên rỉ lên tiếng: "Tổ tông phù hộ, còn có Thanh Loan!"

Lý Tuần nheo mắt lại, ngẩng đầu đi xem.

Nói chính xác, người đến là Yêu Phượng, Thanh Loan, lại thêm cổ linh tinh quái Lâm Vô Ưu đại tiểu thư. Quan hệ thâm hậu nhất ba vị tay trong tay mà đến, có thể nói là một loại ý nghĩa khác thượng dốc hết toàn lực.

Chung quanh phun trào âm khí tuyệt không hoan nghênh ba vị tràn ngập dị loại khí tức yêu ma, nhưng mà lại đánh không lại Yêu Phượng, Thanh Loan trên thân phóng xạ xuất cường áp, tại nó quanh thân hình thành một vòng âm đậm màu xám vàng sáng, đất bằng tự sinh mãnh liệt mạch nước ngầm, sử bên hồ thấp bồi đệ tử không ngừng kêu khổ.

Trên tế đài hỏa quang không gió mà bay, diễm quang mũi nhọn bỗng đứng lại gây, chỉ hướng Yêu Phượng vị trí.

Yêu Phượng thần sắc ung dung, mặc một thân đồ chót thù thừa thẳng lĩnh tay áo áo, đỏ tươi màu lót phía trên, tuyết lấy phức tạp hoa văn, vòng trong áo ngực, hiện ra trắng lóa như tuyết cơ ngực.

Váy bức dặt địa, eo tuyết cung thao, cánh tay lưng áo choàng, nhìn qua rõ ràng chính là đi tham gia yến hội thịnh trang mỹ phụ nhân, thực sự không giống như là đến đây đập phá đáng vẻ.

Nàng tay phải kéo Lâm Vô Ưu, tiểu ny tử chỉ là một thân áo đuôi ngắn quần dài, vẫn là nàng yêu thích nhất phần hồng nhan sắc, nhẹ nhàng nhảy thoát, trong ngực chính là "Mèo con", một người một thú, linh động ánh mắt ùng ục ục loạn chuyển, ngược lại có mấy phần giống như.

Lý Tuần ngược lại là đầu tiên đem lực chú ý hơn phân nửa thả trên người Thanh Loan.

Trước đây không lâu mới cùng cái này đỉnh tiêm yêu ma ác chiến một trận, lúc này gặp mặt, trong lòng của hắn vẫn còn có chút để ý.

Thanh Loan vẫn là một thân thanh sam nam trang, cao ngạo lãnh đạm, đen nhánh tóc buộc thành nam nhi búi tóc, lấy ngọc trâm cố định, nếu không phải dung mạo quá mức thanh nhã tú mỹ, cùng Yêu Phượng mẫu nữ, ngược lại có thể hợp xuất "Toàn gia" tới.

Ánh mắt của nàng rõ ràng sát qua Lý Tuần mặt, lại tất cả đều là không nhìn thấy thần khí, cùng Lý Tuần suy nghĩ "Nghĩen răng nghĩen lợi" chênh lệch khá lớn.

Yêu Phượng cũng không vội tại nói chuyện, ánh mắt trước đảo qua một bên khác Thất Tu Tôn Giả bọn người, không bơi mà đan môi son hơi vểnh, hiện ra cực khinh thường ý vị tới.

Thất Tu Tôn Giả tự nhiên cũng không có gì hảo sắc mặt, ngược lại là bên cạnh Xa Tế Thần mỉm cười gật đầu, hiển thị rõ phong độ.

Đội nàng đem ánh mắt ném hướng tế đàn, ánh nắng chiều đỏ lưu động đồng mắt chỗ đến, cũng không có mấy người dám cùng nàng đối mặt.

Bên trên tế đàn, Cửu U chi khí ngưng tụ thành hóa quang bộc lộ, Minh Hỏa Diêm La vẫn là nửa chút âm thanh đều không có. Trong lúc nhất thời rần mất đầu, ánh mắt của mọi người liền đều tập trung ở Diêm phu nhân trên thân.

Diêm phu nhân thần sắc còn toán thông dong, nàng cũng là số ít hầu như cái có thể ngăn cản Yêu Phượng ánh mắt tu sĩ. Nàng tay áo lắc nhẹ, mấy tên trưởng lão nhao nhao tránh ra, khiến nàng cùng Yêu Phượng tâm đó, lại không trở ngại.

Nàng dựa thế tiến lên một bước, tinh táo nói: "Bản tông tế tổ đại điển, hướng không tiếp nhận khách lạ xem lễ, Tê Hà, Thanh Loan hai vị tiên tử không cáo mà tiến, là đạo lý gì?"

Yêu Phượng hai người chưa cập nói chuyện, ở giữa Vô Ưu tiểu thư liền không vui, nàng buồn bực nói: "A? Vì cái gì chỉ nói mẫu thân của ta cùng Thanh di lương cái, ta đây, ta đây?"

Ăn như thế quấy rầy một cái, Diêm phu nhân dựa thế sinh thành uy nghiêm, lập tức bỏ đi hơn phân nửa.

Yêu Phượng lại cũng mặc nàng hồ nháo, chỉ ở bên cạnh cười mỉm mà nhìn xem, tựa hồ phải từ Diêm phu nhân mặt mày bên trong tìm ra một chút chật vật không thể.

Diêm phu nhân lúc này thật là có một chút lúng túng, muốn nàng cùng Lâm Vô Ưu chấp nhật, trịnh trọng đáp lễ tự nhiên không thể, mà như tiếp tục không nhìn, tiểu ny tử náo sấp nổi đến, cũng là muốn mệnh.

Vừa mới do dự, bên cạnh Lý Tuần đã cười mỉm mở miệng nói: "Vô Ưu tiểu

thư, phu nhân lời nói đến giả, là vì người chủ sự. Nếu ngay cả tiểu thư đều muốn chào hỏi, như vậy lệnh đường đến Thanh Loan tiên tử, chẳng phải là muốn đem chúng ta cái này mấy ngàn người đều gọi mấy lần? Như thế trạng thái bình thường, không thể không biết a."

Lâm Vô Ưu nghe vậy, trừng mắt, cực kỳ không sai.

Lý Tuần cười thầm, hẳn biết rõ Lâm Vô Ưu tính tình, lúc này lại cố ý đang trêu chọc nàng, nhìn như muốn phá rối cục diện, trên thực tế nhưng là bức Yêu Phượng ra mặt.

Quả nhiên, Yêu Phượng như có điều suy nghĩ liếc nhìn hẳn một cái đằng sau, đưa tay xoa lên Lâm Vô Ưu cái trán, ngừng lại tiểu ny tử, hướng Diêm phu nhân nói: "Diêm phu nhân thế nhưng là đã kế nhiệm U Hồn Phệ Ảnh Tông chi chủ?"

Diêm phu nhân không loạn chút nào, đáp: "Chưa từng, chỉ là may mắn được tông chủ đến đồng môn nâng đỡ, dẫn làm kế vị chi nhân."

Yêu Phượng ung dung nhất tiểu, ngón tay khẽ vuốt qua Vô Ưu trên trán loạn phát, thản nhiên nói: "Dạng này cũng hảo, chưa từng đạt được, mất đi cũng liền không đến mức quá mức đau lòng."

Một câu tức xuất, toàn trường xôn xao.

Trước hết nhất bạo khởi vẫn là Diêm bảo tổ cái này tên lỗ mãng, hẳn trợn mắt quát: "Bản tông tông chủ đại vị, còn dung người không được người ngoài này xen vào."

Dù cho là người đông thể mạnh, mọi người cũng muốn bội phục kẻ này há mồm dững khí.

Yêu Phượng nhưng căn bản lười nhác nhìn hẳn, chỉ là đối Diêm phu nhân cười nói: "Cái gì gọi là ngoại nhân, phu nhân hẳn là so với ai khác đều rõ ràng. Nếu bàn về quan hệ, kia tên lỗ mãng chi người bên ta toán ngoại nhân, đương

nhiên, như lại tính cả Cổ Âm, người ngoài này, ta cũng làm."

Bốn Chu Thính chúng đều là lơ ngơ, quay đầu nhìn Diêm phu nhân, chỉ gặp nàng ánh mắt băng lãnh, không nói lời nào, thần sắc tương đương vi diệu.

Bên cạnh Lý Tuần đột nhiên lóe qua một cái ý niệm trong đầu, cái này khiến cho hắn giành ở phía trước cười lạnh nói: "Nguyên Quân ý muốn mượn Tán Tu Minh Hội chi thế, áp đảo bản tông, không khỏi đánh nhằm chủ ý. Cổ Âm lại có năng lực, cũng không quản được đại Tây Nam tới."

Yêu Phượng lần đầu thời gian dài mà đem lực chú ý buông tha đến, ánh mắt bên trong rốt cục hiện ra một chút nhằm vào hắn hứng thú.

Nhưng tương ứng, bắn ra đến trên người hắn áp lực cũng là bạo tăng.

Đương nhiên, lúc này Lý Tuần cũng không phải loại kia bị một ánh mắt hù đến bài tiết không kiềm chế phế vật. Trên mặt hắn ý cười không giảm, ngang nhiên chi tư, ở xa tất cả mọi người phía trên.

Cuối cùng, Yêu Phượng cười một tiếng: "Bách Quỷ đạo nhân đúng không? Người làm sao cũng coi là nửa cái người trong cuộc, đối trong đó nguyên do nên hiểu rõ, vì sao còn muốn giả bộ? Cũng được, ta cũng hỏi người một câu... Cổ Âm là ai?"

Cổ Âm, là ai?

Bên trên tế đàn, cuộn cuộn âm hỏa lại lần nữa phun trào, ầm ầm thanh âm, nhưng cũng ép không qua Yêu Phượng tiếng nói.

Theo tế đàn tả hữu bắt đầu, đến đảo giữa hồ, lại đến ven bờ hồ hơn ngàn tu sĩ, mỗi người trong tai, đều nghe được rõ ràng.

Yêu Phượng đang hỏi: Cổ Âm là ai!

Cổ Âm đương nhiên là...

Diệu Hóa Tông đích tông chủ, Tán Tu Minh Hội vô danh có thật người cầm lái, gần nhất trong hơn mười năm, Thông Huyền Giới thanh danh thịnh nhất nhân vật thực quyền!

Mà lại , dựa theo quan hệ, nàng còn tính là Yêu Phượng chất nữ.

Yêu Phượng đến tột cùng đang nói cái gì?

Nàng giọng nói đã biến mất, thế nhưng là thượng thiêu ngữ điệu, còn có lúc nói chuyện lạnh tiêu tiêu dung, đồng đều đem cái nào đó cực rõ ràng ý vị bạo lộ ra.

Chỉ cần chuyển cái ngoặt, liền có thể làm cho rõ ràng minh bạch. Chỉ là, hơn ngàn tu sĩ một lát, cũng không dám tin tưởng nhà mình đâu.

Lý Tuần không thể nghi ngờ là trong bọn hắn, phản ứng nhanh nhất cái kia!

Có như vậy một nháy mắt, Lý Tuần cũng nín thở, sau đó, trong lòng của hắn liền dâng trào xuất không cách nào đè nén cuồng hi.

Sập, rốt cục sập!

Yêu Phượng cùng Cổ Âm tầm đó không hiểu thấu liên hệ, đang kéo dài gần hai trăm năm về sau, rốt cục đứt rời, lấy hai người tính tình, vậy căn bản đã không có hợp lại khả năng!

Lý Tuần nhếch im miệng môi, hốc mắt lại tạt nóng lên.

Hắn thậm chí đã nhin không được suy nghĩ, nếu như hắn như vậy thoát ra, đi trước Đông Nam biển rừng, mang lên Thủy Điệp Lan, Âm Tán Nhân, tăng thêm ngay tại bên người U Nhất, có lẽ, còn có thể kêu lên lập trường mập mờ Thiên Chi Thượng Nhân...

Hầu như đại cao thủ tề công Bắc Cực, mặc cho Cổ Âm mưu tính thông thiên, cũng thoát không đi bại vong hạ tràng!

Mang đại thắng chi thế, ngược lại đối phó Yêu Phượng, Thanh Loan, xuất kỳ bất ý phía dưới, có lẽ trăm năm si nhục, mai kia tuyết tẩy!

Sau đó Lý Tuần tung hoành giới này, còn có người nào có thể cản?

Vác tạ sau lưng năm đấm năm chặt, ngực càng là phòng lên đến cơ hồ muốn nổ bể ra tới.

Lại vào lúc này, Yêu Phượng ánh mắt đánh tới, chiếu vào trên mặt hắn, càng như hỏa diễm thiêu đốt, liệt da đau nhức: "Đây là chúng ta lần thứ nhất nói chuyện. Thủy Kính Tông trước đó, lại không phải người!"

Lý Tuần bị nàng ngắt lời, tâm cảnh ngược lại bình hòa rất nhiều, tạm thời không đi nghĩ những sự tình kia, chỉ cười nói: "Kia là chuyết kinh, cho Nguyên Quân chỉ đùa một chút, chớ trách."

Vừa ra đã xuất, Diêm phu nhân cũng kinh ngạc trông lại. Càng dừng để cập đảo giữa hồ bên trên, hầu như cái cùng Lý Tuần quen biết tu sĩ, đều là trợn mắt hốc mồm.

"Nguyên lai thật sự là tôn phu nhân..." Yêu Phượng xác nhận đã theo Thanh Loan nơi đó biết được tình huống, hơi giật mình đằng sau, trên mặt hốt nhiên tràn ra tuyệt mỹ lúm đồng tiền.

Cùng lúc trước lễ phép tính tiểu dung khác biệt, lúc này, nàng tất cả cảm xúc đều xuyên thấu qua nụ cười này sinh sôi ra tới, khiến người ánh mắt hơi dính đi lên, liền lâm vào kia tình ý tuyên lưu bên trong, không nhớ ra được.

Đương nhiên, cũng chỉ có Lý Tuần như vậy, rõ ràng trong đó hết thủy ảo diệu người, mới có thể chân chính thấy rõ trong tươi cười thâm mỹ, cùng với cực kì nhạt cực kì nhạt, cơ hồ khiến người tưởng rằng ảo giác... Thiệt ý?

Nhưng tại hạ một khắc, nàng thần sắc hồi lạnh, phảng phất kia hoa mắt lúm đồng tiền chỉ là một trận mê ly mộng.

Nàng tựa hồ quên đi cùng Lý Tuần trao đổi qua, xoay mặt đối Diêm phu nhân nói: "Cổ Âm ứng đã truyền đến tin tức, không tệ, đã nàng muốn dìu người leo lên vị trí Tông chủ, như vậy hôm nay, ta liền muốn đưa người theo vị trí này thượng kéo xuống; nàng đem U Hồn Phệ Ảnh Tông làm nam bộ cục diện điểm tựa, như vậy, ta cũng muốn đem này điểm tựa, triệt để biến mất!"

Nàng nhìn chung quanh bốn phía mờ mịt hỗn loạn ánh mắt, mỉm cười nói: "U Hồn Phệ Ảnh Tông lại phải thay đổi cái chủ tử!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Chuyển Hướng

Chương 7: Chuyển hướng

"Đánh rắm!"

Diêm Tiêu nhẫn nhịn nửa ngày, rốt cục biệt xuất khí lực nói chuyện.

Hắn đương nhiên không có can đảm cùng Yêu Phượng động thủ, thế nhưng là tức miệng mắng to năng lực vẫn phải có. Nhưng mà, tại câu thứ hai thô tục lối ra trước đó, một đốm lửa đã đạn đến hắn trên trán.

Hỏa quang chợt hiện!

Vỏ quýt nhan sắc, tại trắng xám âm trầm làm chủ giọng Quỷ Môn hồ bên trên, có nâng cao tinh thần hiệu dụng.

Bất quá, Diêm Tiêu đã không hưởng thụ được.

Hỏa tinh đọng tại cái trán, bắn ra diễm lưu phá vỡ hộ thể chân tức, cơ hồ đem hắn cái ót đánh hãm, thân thể bay rớt ra ngoài, đâm vào đằng sau một tòa thạch tượng bên trên, người quăng tượng ngược lại, rồi tỉnh rồi mù.

Tế đàn phụ cận, hơn mười vị chân nhân đẳng cấp cao thủ, vậy mà không có một cái tới kịp đưa tay.

Lý Tuần có lẽ toán ngoại lệ, lại không muốn lãng phí sức lực, bởi vì, Yêu Phượng khó được thủ hạ lưu tình, tha cái này tên đàn tính mệnh.

Cái này cũng có thể chính là chân nhất cùng chân nhân lưỡng chủng cảnh

giới chênh lệch.

Giới này không thiếu cái sau lưng kháng cái trước tiền lệ, nhưng tại Yêu Phượng như vậy, đứng tại tu vi, kỹ xảo, tinh thần hết thảy chi đỉnh phong cường giả trước mặt, lưỡng cảnh giới khác biệt, thực sự không thể tính bằng lẽ thường.

Nhưng mà, nàng làm như thế phách, mặc cho Diêm phu nhân tâm tư trầm ổn đi nữa, cũng khó có thể chịu đựng.

Thổ tức hai lần, ổn định tâm thần đằng sau, Diêm phu nhân rốt cục lạnh lùng nói chuyện: "Nguyên Quân lẫn ta tông môn không người a?"

Yêu Phượng mỉm cười: "Quý Tiên Sinh về phía sau, U Hồn Phệ Ảnh Tông còn có người a?"

Lời còn chưa dứt, Diêm phu nhân thân hình đã theo biến mất tại chỗ không thấy.

Yêu Phượng nhẹ "A" âm thanh, thân thể có chút bị lệch, chéo phía bên trái dấy lên ba năm đóa nhảy vọt tử diễm, tay áo dài nhanh nhẹn như Thái Điệp, tự diễm hỏa bên trong xuyên qua.

Diêm phu nhân hừ nhẹ âm thanh bên trong từ cái này chỗ hiện thân, nghĩ tà léo vào đi, lại bị tay áo dài múa lửa thủ pháp ngăn tại xung quanh.

Nàng thân hình lại chuyển, kia mấy đóa tử diễm, lại như có linh tính, truy đuổi mà đi, liền như ở sau lưng nàng kéo đầu cái đuôi.

Diêm phu nhân sai bộ thối lui, trắng thuần ngón tay theo trong tay áo co duỗi mấy lần, xoẹt xoẹt âm thanh bên trong, tử diễm diệt hết. Nhưng nàng mặt tái nhợt bên trên, cũng hiện ra một chút ửng đỏ, hồi lâu mới tán đi.

Lúc này, toàn trường lại lần nữa yên lặng. Không ai từng nghĩ tới, nhất quán khéo đưa đẩy có thừa, cường thế không đủ Diêm phu nhân, vậy mà lại có như thế kịch liệt biểu hiện.

Liên ngay cả Yêu Phượng cũng cần dùng hoàn toàn mới ánh mắt dò xét nàng, cuối cùng đem lực chú ý đặt ở ngực nàng chỗ, mỉm cười nói: "Không tệ, nhìn được đi ra, ngươi làm một phen chuẩn bị. Chỉ là, còn chưa đủ."

Thanh còn tại tai, nàng đã tiến lên trước một bước, điểm rơi nhưng là cách mặt đất nửa tấc hư không.

Mọi người trong mắt vừa in dấu tiến Yêu Phượng nhiếp không mà đứng dáng người, Diêm phu nhân trước người đã bắn ra trắng lóa ánh sáng.

Diêm phu nhân chỉ tới kịp nhắc tay ngăn tại trước mắt, liền bị một cỗ cự lực đập bay ra ngoài. Lực lượng trực tiếp chạm đến chỗ, phảng phất bị lăn du giới qua, nướng da muốn tiêu.

Yêu Phượng cũng không dừng lại, bài không thẳng tiến, không đợi Diêm phu nhân điều chỉnh tốt trọng tâm, ngón tay của nàng đã đâm tới mà xuống, lấy là Diêm phu nhân cái trán.

Có thể nóng rực cảm giác đụng da mà dừng, đợi đến Diêm phu nhân kịp phản ứng thời điểm, Yêu Phượng đã biên chỉ cắt xuống, xé mở nàng trước ngực tế bào.

"Ông" một tiếng chấn động mãnh liệt theo Yêu Phượng sau lưng vang lên, chậm hơn một tia, là Thanh Loan chưởng đao phách không đặc biệt tiếng nổ.

Yêu Phượng tâm niệm hơi đổi, đã thăm dò vào nửa cái đốt ngón tay tay đột nhiên nâng lên, vừa lúc tránh khỏi cắt ngang đi qua huyết quang.

Tới đồng thời, trước người Diêm phu nhân bị huyết ảnh cuốn lên, đột nhiên kéo dài khoảng cách. Yêu Phượng đồng trong mắt ánh nắng chiều đỏ lưu chuyển, cũng không truy kích, ống tay áo lại không gió mà bay, vài điểm hoá tinh trong tay áo bay ra, chăm chú xuyên tại huyết ảnh đằng sau.

Lý Tuần cảm ứng nhạy cảm, lập tức phát giác cái này mấy điểm hoá tinh bên

trong ấn chứa kinh khủng năng lượng.

Hắn thầm kêu thanh khổ, nếu để Lý Tuần tại Yêu Phượng cùng Thanh Loan tầm đó, chọn một làm đối thủ, như vậy, không hề nghi ngờ, hắn sẽ chỉ lựa chọn cái sau.

Bởi vì, Yêu Phượng có thể nói là giới này vô tiền khoáng hậu khổng hỏa đại sư, đối với hỏa diễm điều khiển, cuối cùng biến hóa sở trường, so Thanh Loan sở trường duy nhất lắng lẽ, càng có thể trở thành Lý Tuần khắc tinh.

Mắt thấy một viên hỏa tinh đã bách đến cái ót, Lý Tuần hướng trong ngực Diêm phu nhân đưa mắt liếc ra ý qua một cái, đồng thời trên tay phát lực, hai người tại va nhẹ đằng sau, bắn nhanh về phía phương hướng ngược nhau.

Phi động hỏa tinh không có nửa phần đình trệ, tại hai người tách ra sát na, âm vang nổ tung. Màu đỏ hỏa lưu tứ phía chia tay, thoáng như giã ra cánh sen, lại tại chớp mắt thẳng hoa vô tung.

Lý Tuần chỉ cảm thấy trên mặt, cánh tay nhiều chỗ ngứa, trong tai càng rớt vào tư tư quái âm. Hơi chút thể nghiệm và quan sát, liền biết là cơ bắp bị hỏa quang đốt bị thương.

Huyết Ảnh yêu thân đối với cái này hết sức miễn cảm, hỏa kinh chui lên, lúc này cháy lên mảng lớn bong bóng, còn có không ngừng khuếch trương xu thế.

Thầm kêu một tiếng phiền phức, Lý Tuần trong nháy mắt khởi động "Huyết Thần Đoán thể" pháp môn, đem xâm nhập hỏa kinh hóa tiêu sạch sẽ.

Nhưng lúc này, đợt thứ hai, đợt thứ ba hỏa kinh đã truy tập tới.

Hỏa quang chói mắt, nhưng mà nó quang mang, chất tính lại đều có vi diệu khác biệt. Mấy tầng hỏa kinh trùng điệp cùng một chỗ, trong đó tự hành sinh sôi biến hóa, đã phức tạp đến khiến Lý Tuần choáng váng.

"Yêu Phượng thủ đoạn, tựa như tạo dựng hùng vĩ cung điện hùng vĩ, bố cục

nghiêm chỉnh, lại khắp nơi thấy suy nghĩ lí thú xảo tư. Có thể hùng hồn, có thể nhẹ nhàng linh hoạt, có thể khô liệt, có thể vu từ, Khống Hỏa Chi Đạo, chí thiện đã rồi."

Tại cái này muốn mạng thời điểm, Lý Tuần trong đầu lại không khỏi nhớ tới Thanh Minh cùng Yêu Phượng chiến hậu phát ra cảm thán.

Ngay sau đó, phô thiên cái địa liệt hỏa đã xem hấn thôn phệ đi vào.

Kịch liệt bay vụt nhiệt độ cao chỉ là phụ, đáng sợ nhất, vẫn là trong đó tiềm ẩn Thiên Giới Tịnh Hỏa, so với lúc ấy Thanh Loan thủ đoạn, càng bá đạo hơn.

Mới tiếp xúc, Lý Tuần liền hoa mắt chóng mặt, hơi kém cho là mình cho nường đến hóa!

Sinh tử du quan thời khắc, đâu còn hội tinh tế suy nghĩ? Căn bản không trải qua đầu óc, hấn trong trí nhớ ứng phó tình huống như vậy thủ đoạn hữu hiệu nhất, đã cho sử ra tới.

Khí quyển bên trong bang thanh chiến minh, trong tay hấn không có kiếm, có thể tứ chi lung lay thời khắc, tinh vi kiếm quyết tự phát khống chế chân tức, vạn hợp thành rét lạnh kiếm khí, thấu thể mà xuất.

Đầy trời hỏa quang lại bị hấn một kiếm phá mở lỗ hổng, hấn lập tức lao ra, tuy nói râu tóc đều tiêu, đầy người vết bỏng rộp, mà dù sao vẫn là sống tiếp được.

Huyết Ảnh yêu thân cường đại năng lực khôi phục lập tức thúc đẩy, bất quá là trên không trung đánh lưỡng cái lẫn lộn, sắp sửa lúc rơi xuống đất, Lý Tuần một thân ngoại thương đã tốt bảy tám phần.

Bên kia Diêm phu nhân tiếp nhận áp lực so với hấn nhỏ hơn, gần như đồng thời thoát thân ra tới, hình dung nhưng cũng có chút chật vật.

Ngực nàng bào phục bên trên, bị Yêu Phượng ngón tay mở ra ngăn khe hở,

chính rót vào gió mát, nhắc nhở lấy nàng tính nghiêm trọng của vấn đề.

Yêu Phượng không có lần nữa truy kích, trên mặt nàng có chút kinh ngạc. Ánh mắt nhìn chăm chăm Lý Tuần thân ảnh, rõ ràng hơi nghi hoặc một chút.

Lý Tuần không quản được Yêu Phượng là ý tưởng gì, trong lúc cấp bách nhìn về phía Diêm phu nhân, gập nàng che ngực, ánh mắt kinh ngạc, không biết đang suy nghĩ gì. Thấy lại hướng đảo giữa hồ một bên khác, Thất Tu Tôn Giả các loại "Ác khách" thần sắc quý quyết, nghĩ đến là dòm lấy khe hở, chính động tâm.

Cục diện như vậy, như lại không quyết đoán, để tình thế tiếp tục chuyển biến xấu xuống dưới, U Hồn Phệ Ảnh Tông sợ là nhịn không quá cái này liên quan!

Dưới chân vừa mới chĩa xuống đất, hắt lại dựa thể bay ngược, thân ở giữa không trung, đã quát lên: "Tông môn đệ tử, theo đường các về nó chỗ. Thế gia vọng tộc đệ tử, đoạt Thiên Tinh tán vị, điều khiển 'U vực thiên chướng', chư trưởng lão, lúc này không mở 'Thông U Quý Lộ', chờ đến khi nào. . . Đốt!"

Cuối cùng một tiếng lại không phải pháp môn lợi hại gì, mà là hắt đưa tay vào ngực, đem ngày hôm trước Minh Hỏa Diêm La giao cho hắt quý môn khiến dùng sức ném lên giữa không trung.

Lệnh bài đặc thù u quang trong hư không kéo xuất một đầu bích oánh oánh quỹ tích, theo cái này ném đi, Quý Môn hồ phạm vi bên trong, lấy hàng ngàn cấm pháp bố trí, đều mở ra.

Tất cả mọi người cảm thấy trên thân trầm xuống, lượng lớn âm khí tại đã mở mở cấm pháp khổng chế hạ, dần dần thoát khỏi tự nhiên lưu động trạng thái, thông qua trải rộng xung quanh cấm pháp thông lộ, từng bước có thứ tự vận chuyển lại.

Lúc này, Diêm phu nhân rốt cục hoàn hồn, nàng ngửa đầu nhìn thấy bay tới điểm cao nhất quý môn lệnh, lại không chần chờ, ngay sau đó Lý Tuần tiếng nói đạo —

"Tông môn gặp nạn, phàm là tông môn tu sĩ, đồng đều đương lực lực ứng phó, chung chống cự ngoại địch! U vực thiên chướng mở ra thời điểm, phàm là còn tại Quỷ Môn hồ lưu lại ngoại tông tu sĩ, đều là bản tông kẻ thù sống còn, giết chết bất luận tội!"

Âm cuối chưa tuyệt, giữa không trung quỷ môn khiến bỗng dừng toả hào quang rực rỡ, mắt thường khả biện tia sáng lấy lệnh bài làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng bắn ra ngoài.

Ngàn vạn đầu tia sáng mới cùng ngoại giới âm khí tiếp xúc, liền đột nhiên bành trướng tới ngón út phẩm chất, giống như một trương vô biên vô tận lưới lớn, đem đảo giữa hồ, thậm chí toàn bộ Quỷ Môn hồ bao ở trong đó.

Mở ra "U vực thiên chướng" đầu mỗi then chốt đã khởi động, cho đến giờ phút này, đông đảo tu sĩ mới từ loạn tượng bên trong hoàn hồn, phân biệt ra Bách Quỷ đạo nhân lời nói bên trong ý tứ.

Hầu như cái tinh minh gia hỏa sắc mặt trắng bệch, trước một bước hướng mình trụ sở phi nước đại.

Đã có một lần tức có lần thứ hai, rất nhanh, hai ngàn tu sĩ liền hóa làm mấy chục đạo dòng lũ, hướng Quỷ Môn hồ chỗ sâu chạy đi.

Trong nháy mắt, ven bờ hồ đệ tử đã tản sạch sẽ. Bộ dáng kia, nói là đào mệnh, cũng không sai chỗ.

Lý Tuần nói tới kia đoạn lời nói, kỳ thật chỉ có hai từ chân chính có ý nghĩa. Một là u vực thiên chướng, hai là Thông U Quỷ Lộ.

U vực thiên chướng ngược lại cũng thôi, chỉ là thành lập một cái bao trùm Quỷ Môn hồ khí cơ dẫn đường mạng lưới, sử phạm vi bên trong cấm pháp uy lực gia tăng.

Chân chính muốn mạng chính là "Thông U Quỷ Lộ" .

Dưới trạng thái bình thường, Thông U Quỷ Lộ là cần ba tên chân nhân cảnh tu sĩ hợp lực hoàn thành pháp môn.

Nhưng hôm nay, không tính trong hôn mê Diêm Tiêu cùng với chính diện nghênh địch Lý Tuần, Diêm phu nhân, nơi đây tổng cộng tập kết tám vị trưởng lão, lại chính vào quý linh phản sinh ngày, thông hướng Cửu U chi vực kẽ nứt liền treo ở đỉnh đầu mọi người.

Như vào lúc này phát động Thông U Quỷ Lộ, kết quả là tuyệt sẽ không chỉ là Cửu U địa khí tuôn ra, trăm dặm sinh linh chết hết mà thôi.

Rất có thể, đỉnh đầu không gian kẽ nứt đem mất không chế tính khuếch trương, đem hơn phân nửa Quỷ Môn hồ đều nuốt đến Cửu U chi vực bên trong đi!

Chính là Yêu Phượng, Thanh Loan như vậy tuyệt đỉnh yêu ma, tại Cửu U chi địa, sợ cũng không thoát được một chữ "chết".

Đây mới thực là ngọc thạch câu phần ngoan chiêu!

Thất Tu Tôn Giả trên mặt âm trầm như nước, tại cục diện hỗn loạn thời điểm, hãn thờ phụng chính là lấy lực phá xảo, dùng trong tay ma kiếm, chém ra đường tới. Có thể hết lần này tới lần khác hai đại yêu ma đồng thời ở đây, mặc hãn như thế nào tự phụ, cũng không có nắm chắc tất thắng.

Hãn cũng hoài nghi, bên dưới tế đàn các trưởng lão có hay không ngọc đá cùng vỡ dũng khí, có thể một đoàn người dừng lại thêm xuống dưới, đối các trưởng lão không thể nghi ngờ là chúng kích thích.

Có trời mới biết, những cái kia ngay tại trong ngưng ngưng chưa quyết định mọi người, tại bản thân uy hiếp phía dưới, sẽ làm ra chuyện như thế nào!

Sau khi cân nhắc hơn thiệt, Thất Tu Tôn Giả rốt cục làm ra quyết định.

"Đi!"

"Không tệ, lấy lui làm tiến. Yêu Phượng, Thanh Loan đã cùng Cổ Âm bắt hoà, chỉ là hai người, phá hư thì đã, khống chế cục diện lại khó, bất luận kết quả làm sao, cuối cùng còn muốn chúng ta tới thu thập tàn cuộc."

Xa Tế Thần ngược lại là phối hợp được thiên y vô phòng, có phần cho Thất Tu một chút mặt mũi.

Cục diện dưới mắt thực sự hồng lét cực kì, một đoàn người bao quát tối nôn nóng Mạnh Chương Thần Quân, đều gật đầu đáp ứng. Cũng không còn chào hỏi, do Thất Tu dẫn đầu, một đoàn người bay lên trời, đảo mắt phá vỡ dần dần thành quy mô u vực thiên chướng, trốn đi thật xa.

"Ác khách" trốn xa, Lý Tuần trước nhẹ nhàng thở ra.

Cục diện như vậy, đã không trông cậy vào Thất Tu cùng Yêu Phượng sống mái với nhau, như vậy biến số thiếu một cái là một cái, Diêm phu nhân mạch suy nghĩ vẫn là đúng.

Lúc này, đảo giữa hồ thượng thế gia vọng tộc đệ tử mới bắt đầu động tác.

Bích Thủy Quân sáu tên đệ tử là không cần trông cậy vào, còn lại hai mươi mốt người, đồng đều tại riêng phần mình sư tôn ra hiệu hạ, lôi kéo sáu cái bị quản chế sư huynh đệ, bao quát hôn mê Diêm Tiêu trưởng lão, phi độn ra ngoài, chiếm cứ Quỷ Môn hồ các nơi Thiên Tinh chi vị, lấy chủ trì u vực thiên chướng vận chuyển.

Trong nháy mắt, đảo giữa hồ chung quanh, chỉ còn lại có bao quát Diêm phu nhân, Lý Tuần ở bên trong Thập trưởng lão, còn có Yêu Phượng một nhà.

Trống rỗng tràng diện hạ, Cửu U địa khí tiếng nổ ùng đoàng, lại càng ngày càng mà vang dội.

Chỉ bất quá, Lý Tuần cùng Diêm phu nhân uy vọng hiển nhiên còn chưa tới ngôn xuất pháp tùy tình trạng, hai người tiếng quát đằng sau, chỉ có ba vị trưởng

lão hợp tại một chỗ, hợp lực vận chuyển "Thông U Quỷ Lộ" pháp môn, những người khác có do dự, có quan sát. . .

Sau đó, bọn hản liền không còn cơ hội.

Bóng xanh chớp động, đã bàng quan thật lâu Thanh Loan rốt cục xuất thủ. Thon dài thân hình bố ra đã ngưng kết thành thực chất âm khí, lao thẳng tới tế đàn phía dưới đám trường lão. Lúc này mới nhìn ra, ba cùng tám số lượng, tại trên thực chất chênh lệch.

Nếu như toàn viên lục lực ứng phó, dựa vào không gian kẽ nứt thiên nhiên sinh thành cục diện thật tốt, "Thông U Quỷ Lộ" thành hình, bất quá là trong nháy mắt sự tình.

Mà vền vẹn ba người cố gắng, hiển nhiên so không qua tuyệt đỉnh yêu ma thần tốc.

Thanh Loan là súc thể mà phát, lấy nhất quán sắc bén khí thể vọt lên đến về sau, khắp thiên hạ cũng không người nào dám ngăn tại trước mặt của nàng.

Lý Tuần chính thừa nhận Yêu Phượng khí thể áp chế, chỉ có thể ở trong lúc cấp bách, khởi động phụ cận cái nào đó cấm chế, ý muốn ngăn lại chặn lại.

Hư không âm khí vọt nhưng châm lửa, ngưng tụ thành cự mãng trường tiên, phá không rít lên, hấp kích đi lên. Mà ở chớp mắt đằng sau, liền tản mát giữa không trung, lại không thành hình.

Thanh Loan thân hình cơ hồ không có bất kỳ cái gì đình trệ, đảo mắt bay đến ở trên đảo, tấn công mà xuống. . .

Lý Tuần lại không có cơ hội đi xem, Yêu Phượng thể công đã như bóng với hình, khuynh để lên đến, vừa ra tay, Lý Tuần liền thấy được, vị này tuyệt đỉnh yêu ma đường hoàng khí quyển.

Chảy xiết hỏa diễm căn bản không nhìn xung quanh âm khí trở ngại, tựa hồ

mãi mãi cũng có thể tìm được khe hở, phi động lấp lánh, thậm chí dần dần dặt âm khí triều cường, tùy theo cùng múa.

Lý Tuần thậm chí coi là bị nhét vào hỏa diễm trong hải dương, cũng rất cục thấy được, cái gì mới gọi "Đốt hết vạn vật" !

Hắn trong lúc nhất thời cũng không biết làm sao chống cự, chỉ có thể nương tựa theo tốc độ, tại Yêu Phượng quyển định phạm vi bên trong đâm quàng đâm xiên, né qua sát khí chính phong.

Cách đó không xa, cũng vang lên Diêm phu nhân kêu rên, nàng lúc này tu vi phần lớn dựa vào ngoại lực, xa so với không qua Lý Tuần mượn mà tự nhiên, giờ phút này cũng liền càng thêm chật vật.

Lý Tuần cắn răng, Huyết Ảnh yêu thân toàn lực phát động, nhắm ngay ngập trời liệt diễm, xuyên thẳng đi qua.

Mới đột tiến hơn mười thước, hắn đột nhiên nghe được Yêu Phượng nói nhỏ thanh: ". . . Nàng từ trước đến nay tính trước làm sau, bất quá, lần này ta miễn cưỡng cũng coi như đánh nàng trở tay không kịp. Lại không biết, nàng đối người còn có cái gì giao phó?"

Nàng luôn mồm đem Diêm phu nhân cùng Cổ Âm buộc chung một chỗ, lại kéo thấp Diêm phu nhân địa vị, như thế tác pháp, cùng Diêm phu nhân phản bác Bích Thủy Quân thủ đoạn, ngược lại là đồng xuất một triệt, có thể xưng tuyệt đại châm chọc.

Diêm phu nhân hưởng ứng, chỉ là một tiếng kêu to.

Khiếu âm chưa hết, Lý Tuần đã phá vỡ biển lửa, máu me đầm đìa lao ra, vết thương huyết nhục run rẩy, nhưng cũng đang nhanh chóng khô phục bên trong.

Chỉ tiếc, hắn cái này "Trung tâm hộ sư" biểu hiện, không có nhận người khác tán thành.

Yêu Phượng tại đánh lui Diêm phu nhân liều mạng tiến công thời điểm, còn có nhàn liếc đến một chút, mỉm cười nói: "Người vẫn chưa xuất toàn lực, đang suy nghĩ gì?"

Nàng ánh mắt chỗ hướng, nhưng là Lý Tuần bên cạnh thân hư không. Lý Tuần lập tức minh bạch, nàng là ám chỉ chưa hiện thân U Huyền khôi lỗi.

Chỉ là, ngày đó Thanh Loan đã biểu thị ra sâu nặng hoài nghi, hôm nay Yêu Phượng lại đã có chuẩn bị, hẳn dùng lại ra tới, không khỏi cũng quá ngu xuẩn chút.

Cười đắc ý, Lý Tuần mười ngón duỗi ra, Huyết Thần kiếp chỉ phá không bắn chum, xen lẫn thành một trường Huyết Vồng, công sát đi qua.

Chỉ lực mới xuất, trong cơ thể hẳn đã chất khí chuyển hoá, không đáy minh hoàn mượn thiên thời địa lợi chi tiện, kịch liệt rút ra Cửu U địa khí, lại tán phát ra, trong nháy mắt cùng ngoại giới âm khí hợp lưu, khởi động một bộ khác cấm chế.

Trăm ngàn đạo Cửu U kiếm khí phá đất mà lên, lãng không loạn trảm, hấp thực nguyên khí, phương viên mười trượng chi địa lập thành Tử Vực, liền ngay cả phụ cận giữa hồ địa cung, đều cho gọt đi một góc.

Diêm phu nhân mới lui lại tiến, thấy Lý Tuần lớn như thế thủ bút, khẽ gọi một tiếng "Hào" .

Có lẽ là lúc giao thủ bị kinh phong thổi quyển, sau lưng nàng mũ trùm đầu lại gắn vào trên đầu, nhìn không ra thần sắc biến hóa. Không qua cùng Lý Tuần phối hợp, lại hợp tiết hợp phách.

Mấy đạo phù lục lãng không sách liên, cơ hồ lấy không hết, dùng mãi không cạn âm khí khoáng khắc hoá sinh, xoay hợp thành mấy chục đạo vô hình khí khóa, nhưng cầu cần phải cứng đờ ở Yêu Phượng thân hình, khiến nàng trực diện vô kiên bất tồi kiếm khí phong bạo.

Yêu Phượng xác thực ngừng lại, chỉ là nàng dưới chân nhưng cũng sáng lên một vòng hơi mang.

Tại kiếm khí phong bạo gợi lên nàng vấy tay áo thời điểm, rực hồng hóa quang tựa như tràn ra cánh hoa, trong hư không vạch ra lưu sướng đường cong, tiếp theo tại phong bạo thổi quyển phía dưới, điên cuồng xoay tròn.

Ôn nhu cánh hoa hóa thành không thể phá vỡ hàng rào, Cửu U kiếm khí phong bạo đâm vào phía trên, không khỏi bị bắn ra vỡ nát, mà cao tốc lượn vòng bên trong, bắn ra viêm lưu đơn giản chính là giáo sát lưỡi dao, theo Yêu Phượng cận thân chỗ hối hả mở rộng ra.

Lý Tuần chủ trì cấm pháp, né tránh hơi chậm, bị viêm lưu loát lưỡi đao sát qua, một đầu cánh tay kém chút lại cho đỡ xuống đi. Hõm vai chỗ huyết vụ bắn tung tóe, rên thảm âm thanh bên trong, ngược lại cấm mà xuất.

Chậm hơn một tia, Diêm phu nhân cũng lão đảo lui ra phía sau, nghĩ nỗ lực ngừng lại thân hình, nhưng đợt tiếp theo viêm lưu sát qua, nàng vì trốn tránh, khẽ gọi một tiếng, vẫn là ngã xuống đất.

Yêu Phượng trong cái nhắc tay phá hai người hợp công, chân không chạm đất, giẫm lên hỏa Vân Liên tòa, phiêu nhiên mà tới.

Diêm phu nhân giãy dựa chưa lên, Lý Tuần vừa khép lại đứt gãy gân cốt huyết mạch, mà Yêu Phượng nhưng cũng không có tiến sát ý tứ. Chỉ là mục chú Diêm phu nhân, nói khẽ: "Bằng tịch ngoại lực, cuối cùng không phải chính đạo, người kỹ dưng này rồi. Chuyện cho tới bây giờ, nếu người đem tinh nguyên châu đưa lên, đồng thời tự trần không làm tông chủ, ta tha mạng của người lại có làm sao?"

Diêm phu nhân cố gắng nâng người lên người, giọng nói xuyên qua mũ trùm đầu che chắn.

"Ta không làm tông chủ, tự có người khác đi làm. Nguyên Quân ý tứ, chẳng

lẽ chỉ cần bắt toại Cổ Âm ý, làm sao đều hảo?"

Yêu Phượng nhin không được cười lên: "Nói như vậy cũng. . ."

Nói ra một nửa, Diêm phu nhân tiếng gào rít bên trong, vừa người nhào tới, phát động bên lôi chớp một kích. Bàn tay do trong tay áo đột xuất, tuyết trắng màu da trong nháy mắt bị xanh đen nhan sắc bao trùm, gân lạc đột xuất, biên chỉ như đao, đâm thẳng Yêu Phượng tâm khẫu.

Gặp nàng cái này hung hãn đấu pháp, Yêu Phượng có chút không vui: "Không biết sống chết!"

Hỏa diễm như lưu, thoải mái đón đỡ.

Trong nháy mắt, Yêu Phượng sắc mặt chợt biến.

Một đường như hư như ảo âm ảnh, phảng phất là theo Diêm phu nhân trên thân tách ra, bài không xông tới, thẳng bách trung môn, hộ thể diễm quang tựa như giấy mỏng, bị một mỗ mà ra.

Bên cạnh vốn chuẩn bị hưởng ứng thế công Lý Tuần đã ngây người.

Tình hình này cùng hãn ngày thường thủ đoạn, sao mà tương tự.

Mà lại, dạng này sinh cơ nhịp đập, còn có cường đại mệnh môn lực lượng, cùng Quỷ Môn hồ hoàn cảnh kết hợp được thiên y vô phùng, có thiên nhiên dung nhập hư vô trạng thái tinh thần, hãn ra sao nó quen thuộc!

Trong rừng tùng, hồ nước biên, cái kia nhìn thoáng qua bóng người. . . Lý Tuần trong đầu điện quang chớp động, chiếu sáng đã đọng lại mấy ngày nổi bản khoảnh.

Khôi lỗi, một cái cường đại khôi lỗi!

Lý Tuần rốt cục nhớ tới, Diêm phu nhân chỗ tinh tu pháp môn, ngoại trừ Bích

Hỏa Lưu Oánh chú pháp bên ngoài, chính là khu thi khôỉ lỗi thuật!

Mà chính mình trở thành Diêm phu nhân đệ tử mấy chục năm, vậy mà chưa bao giờ thấy qua nàng luyện chế khôỉ lỗi, nàng đối với cái này cũng giữ kín như bưng. . .

Mà giờ khắc này, vấn đề rốt cục có đáp án.

Bị đối phương đánh vào Trung cung, Yêu Phượng gặp nguy không loạn, dưới chân hỏa Vân Liên tòn lại lần nữa mở ra, viêm lưu loát lưỡi đao giáo sát phía dưới, rốt cục đem bóng người kia ngăn trở.

Nhưng mà, hậu phương Diêm phu nhân u lãnh âm trầm tụng niệm vang lên, một đạo lại một đạo phù lục hư không sách liền, dẫn dắt âm khí, liên tiếp đánh vào phía trước khôỉ lỗi trên lưng.

"Tư tư" khí quyển chiến minh thanh bên tai không dứt, khôỉ lỗi quanh thân phảng phất phủ thêm một kiện do trắng xám hỏa diễm dệt thành áo ngoài, hỏa quang giao thoa bên trong, lại sinh một tầng dày đặc điện quang, khế động hỏa lưu, lại giống là bén nhọn gai ngược, lít nha lít nhít, đem khôỉ lỗi toàn bộ khép lại đi vào.

Như thế nanh ác hung hãn ngoại hình, chỉ là đứng ngoài quan sát, liền làm lòng người phát lạnh ý.

Yêu Phượng rõ ràng cẩn thận rất nhiều, giao thủ ba hợp, liền lái bão tố phi chảy đầm đìa bắn ra thượng thiên, khai triển một cái khác sóng kịch chiến. Vừa mới bố trí xong u vực thiên chương cũng bị giao thủ tạo thành loạn lưu, xé thành phá thành mảnh nhỏ.

Lý Tuần thấy chặc chặc tán thưởng, hãn hôm nay mới chính thức minh bạch, vì sao trong tông môn cao thủ tổng yêu kiêm tu Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp cùng khu thi khôỉ lỗi thuật, nguyên lai cả hai kết hợp với nhau, vậy mà có thể phát huy ra kinh người như thế hiệu quả.

Chính nhìn say mê, bên tai lại vang lên một tiếng khẽ gọi: "Ngăn lại Thanh Loan!"

Thanh âm vang lên thời điểm, Diêm phu nhân đã theo bên cạnh xuyên qua. Lý Tuần giơ lên lông mày, đảo mắt quét qua, lập đem chung quanh tình thế thu vào trong mắt.

Yêu Phượng bị khô lồi kiềm chế, Thanh Loan tại tế đàn phụ cận đã đánh bại ngũ cái trường lão, còn lại ba cái bị đánh ngã cũng chỉ là trong khoảnh khắc.

Không qua lúc này, đảo giữa hồ bên trên, cái kia nhìn hoàn toàn không có thần thông tiểu cô nương bên người, xác thực không có một người.

Diêm phu nhân dụng tâm, rõ ràng rành rành.

Yêu Phượng thoát thân không ra, Thanh Loan nhưng là có tiến có thoái. Nàng một mực phân ra tâm thần trên người Lâm Vô Ưu, thấy thế giữ yên lặng, quay người truy tập đi qua.

Diêm phu nhân cử động kinh chạm đến nàng ranh giới cuối cùng, là lấy nàng phá không thể đi căn bản chính là không thể chống cự, đừng nói ngăn tại phía trước, chính là tới gần, cũng muốn cần thận cân nhắc một chút.

Lý Tuần trong lòng mắng to Diêm phu nhân cháy hồng đầu óc, đem tiểu ny tử thấy quá nhẹ, có thể hẳn vẫn là theo lời kẹt tại Thanh Loan bay lượn tuyến đường bên trên.

Bang thanh vang lên, Lý Tuần đem hết tất cả vốn liếng, liền hủy đi mang gờ, tại nỗ lực bị Thanh Loan chưởng đao chém đứt nửa bên cổ đại giới đằng sau, rốt cục vẫn là đem nó thế đi cản trở một chút, lập tức bị đánh bay một bên, đánh thẳng vào giữa hồ địa cung tường ngoài, toàn bộ thân thể đều bị chôn đến dưới mặt đất.

Chờ hẳn tại ho khan âm thanh bên trong, vất vả leo ra lúc, đảo giữa hồ

thượng thế cục đã cứng đờ.

Diêm phu nhân đứng sau lưng Lâm Vô Ưu, một tay khóa lại tiểu ny tử yết hầu, thân thể thẳng tắp. Nhưng mà đầu mặt thượng máu chảy ồ ạt.

Thanh Loan sắc bén chưởng đao khí mang phá vỡ mũ trùm đầu, cơ hồ bổ tiến nàng xương sọ nội, nàng nhưng không có Lý Tuần gần như bất tử chi thân năng lực, lúc này có thể đứng vững thân thể, đã là cái kỳ tích.

Đáng sợ hơn cũng không phải là cái này.

Không có mũ trùm đầu che lấp, mọi người có thể rõ ràng xem đến Diêm phu nhân lúc này dung mạo. Mặc dù có vết máu nhuộm dần, thế nhưng là, kia màu da đâu còn là ngày thường trắng nõn mềm nhẵn?

Xanh đen nhan sắc không chút kiêng kỵ bò đầy mặt của nàng, cái cổ cùng với tất cả quán lộ làn da, còn có huyết mạch gân lạc nổi lên trên đó, đem bên ngoài thân cắt chém thành vô số gập ghềnh mảnh vỡ. Tại một ít khớp nối xương đột chỗ, thậm chí nhô lên gai nhọn, xấu xí trình độ kinh khủng, so yêu ma còn muốn yêu ma!

Lúc này, nàng ngón trở trái cửa thứ hai tiết nhô lên gai nhọn, liền dè vào Lâm Vô Ưu da thịt trắng nõn bên trên, đã thâm nhập nửa phần.

Lý Tuần giữa hàm răng chậm rãi hút vào lương khí, tình cảnh như thế, thực sự rất khảo nghiệm mọi người sức thừa nhận. Hẳn cũng mơ hồ nghĩ đến, cái này cùng Diêm phu nhân khám tại ngực "Kim hoàn thần nê" cùng với bên trong phong lấy "Vật sống" xác định vững chắc có quan hệ.

Yêu Phượng vẫn bị khô lổ dây dưa, dữ dằn chấn động cơ hồ muốn đem Quỷ Môn hồ nhắc lên. Thanh Loan thì đứng tại Diêm phu nhân trước người hơn một trượng.

Bình thường, đây chỉ là hô hấp ở giữa có thể đi tới đi lui trăm ngàn lần

khoảng cách, nhưng nàng cũng không dám dùng cái này khiêu chiến Diêm phu nhân ngón tay co rúm tốc độ.

"Thối lui!"

Diêm phu nhân thanh âm yếu ớt vô cùng, nhưng lại có không thể cãi lại kiên quyết, "Càng xa càng tốt. . . Thối lui!"

Thanh Loan thuần thanh sắc con người chết chăm chú vào Diêm phu nhân xấu xí trên gương mặt, trên mặt không có bất kỳ cái gì ba động, từng bước một lui lại.

Bầu không khí đã khẩn trương đến muốn nổ tung, chính là Lý Tuần, cũng không dám có cái gì dư thừa động tác.

Chỉ thấy Thanh Loan dần dần rời khỏi mười trượng bên ngoài, gót chân cơ hồ muốn chống đỡ đảo giữa hồ bên bờ. Diêm phu nhân trán chảy ra huyết dịch đã nhỏ xuống tại Lâm Vô Ưu trên đầu, kì lạ xúc cảm, để tiểu ny tử có chút không được tự nhiên.

Cho nên, nàng gương mặt giơ lên, tựa hồ hoàn toàn không biết bởi vì cái cổ vặn vẹo, gai nhọn tại nàng cổ họng yếu hại thượng xé mở thật dài miệng máu. Huyết dịch thấm xuất lúc, tiểu ny tử trên mặt vẫn là một phái ngây thơ: "Diêm di là phải bồi ta chơi a?"

Diêm phu nhân kinh ngạc tròn mắt, liền tại giờ phút này, Lâm Vô Ưu trong ngực Huyết Vẫn bỗng nhiên chui lên đến, mở lớn mè miệng, lộ ra bốn cái đỏ sậm răng nanh.

"Nghiệt súc!"

Diêm phu nhân trong mắt sát cơ chớp động, một tay vẫn chụp lấy Lâm Vô Ưu yết hầu, một cái tay khác chường như thiểm điện nhô ra, muốn đem yêu thú này giết chết tại chỗ.

Liền làm lúc này, "Mèo con" tròn căng mắt to bên trong, đột nhiên bắn ra hai đạo hồng quang, xuyên qua khe hở, chiếu vào Diêm phu nhân trong mắt.

Thời gian tại lúc này ngưng trệ.

Diêm phu nhân bản năng muốn dẫn ra ngón tay, giết chết này quý dị thiếu nữ, nhưng tại hồng quang đâm vào ánh mắt lúc, hành động của nàng lực đều trong nháy mắt bị tước đoạt sạch sẽ.

Tiểu ny tử tựa hồ còn không có hội cảm nhận được lúc này Diêm phu nhân bề ngoài là như thế nào xấu xí, chỉ là cười hì hì theo nàng trong khuỷu tay chui ra ngoài, tiêm bạch tay nhỏ liền dán tại Diêm phu nhân đẩy đà trên ngực, ngón út từ phía trên trong cái khe tham tiến vào, còn tinh nghịch móc sờ hai lần.

Lý Tuần giật mình ngay tại chỗ, nhìn xem Thanh Loan khóe môi mang theo lạnh tiểu đường cong, lần nữa đi ra phía trước, đầu óc triệt để mộng rơi.

Lâm Vô Ưu ánh mắt cười đến giống như vành trăng khuyết, ngay tại nụ cười này bên trong, nàng toàn bộ tay thăm dò vào khe hở, lại đột nhiên vừa gậy. . .

Theo Diêm phu nhân một tiếng kêu thảm, kim mang lòe lòe viên châu đã rơi vào nhập tiểu ny tử trong lòng bàn tay, phía trên còn mang theo nhàn nhạt tơ máu thịt nát.

Diêm phu nhân bị rút đi hết thủy lực lượng, mềm nhũn đổ rạp trên mặt đất . Bất quá, nàng hình dáng tướng mạo đã ở nhanh chóng trở lại như cũ, thô ráp xanh đen làn da trở nên sáng loáng bạch tích, bay bổng gân lạc, nổi lên cốt thứ, cũng đều khôi phục làm trạng thái bình thường.

Không qua mấy tức, trên mặt đất cuộn thành một đoàn Diêm phu nhân, đã phục hồi nguyên như cũ, kia suy yếu không nơi nương tựa tư thái, càng là làm cho người thương tiếc.

Chỉ tiếc, giữa sân khuyết thiếu người thương hương tiếc ngọc vật.

Lâm Vô Ưu đem kim châu vứt ra ném đi, tiện tay đưa cho Thanh Loan. Trở lại ngồi xồm người xuống đi, rất quan tâm đem Diêm phu nhân thân thể bày ngay ngắn, còn vì nàng cầm máu, ngoài miệng thuận miệng nói: "Diêm di, người cũng quá tin được biểu tỹ. Nàng là để cho người biết, Kim hoàn thần nê bên trong, phong lấy nhà ta đại cầu tinh nguyên nội đan, đúng hay không?"

"Có thể biểu tỹ yêu nhất gạt người, người sao có thể tin đâu? Trong này, cũng không chỉ là phong lấy nội đan, liền ngay cả đại cầu đều nguyên lành ở bên trong đâu! Mà lại mẫu thân nói qua, cầu cầu nhưng thật ra là chỉ con chuột, con chuột sợ nhất mèo. . . Mèo con, người nói có đúng hay không?"

"Mèo con" cuộn tại Lâm Vô Ưu vai bên cạnh, lười biếng meo một tiếng, ngược lại cùng bình thường con mèo rất có vài phần rất giống. Có thể nghe vào Diêm phu nhân trong tai, không thể nghi ngờ là ác độc nhất trào phúng.

Nàng cười thảm nhất tiểu, nhắm mắt không nói.

"Đùng" một tiếng vang lớn, giữa không trung khô lồi bị Yêu Phượng trùng điệp đánh rơi, thẳng lâm vào mây trượng sâu lòng đất. Còn tại giữa không trung lúc, khô lồi trên người quần điện gai hỏa y liền tiêu tán sạch sẽ, tuyên cáo Diêm phu nhân triệt để thất bại.

Yêu Phượng phiêu nhiên hạ xuống, hơi chỉnh lý ăn mặc, ánh mắt chiếu tới, tế đàn phía dưới, tám vị trường lão có thể đứng, chỉ có lưỡng cái, đảo giữa hồ bên trên, Lý Tuần cũng chính nhìn thấy bên này ngăn người.

Cục diện đã triệt để khống chế, nàng đi lên phía trước, theo Thanh Loan trong tay muốn qua kim châu, hơi làm dò xét, mới cười nói: "Cổ Âm thông minh quá sẽ bị thông minh hại, giao cho người hạt châu này, bản thân liền có chủ tâm không tốt, có thể nàng nhưng không nghĩ đến, như thế phản giúp ta rất nhiều. . . Diêm phu nhân, còn nhớ rõ người cùng Cổ Âm mới gặp lúc chỗ nghi ngờ tâm tư a?"

Diêm phu nhân mở to mắt, lại chỉ là nhìn về phía càng thấy âm đạm bầu trời.

Yêu Phượng lắc đầu nhất tếu, đang muốn lại nói, đột nhiên có cảm ứng, cùng Thanh Loan cùng một chỗ quay đầu, khi thấy mặt hồ nổi lên bên trên tế đàn, âm hòa bên trong, chậm rãi hiện ra một thân ảnh cao to, không thấy nó dung, đã nghe nó thanh.

"Diêm Uyên đâu, người Tứ Cửu Trọng Kiếp trước đó, liền cùng Cổ Âm có giao tình, luận hệ thống dây điện lâu dài, Bích Thủy thực sự trở mắt nhìn theo. Nhưng hôm nay, thế cục biến thành bộ dáng này, người sợ là cũng bất ngờ đi!"

Thanh âm khàn khàn khô khốc, còn có "Sột soạt sột soạt" tạp âm, tựa như lúc nào cũng sẽ bị phun trào đằm dịch hắc đoạn.

Có thể trong đó khó mà nói hết thốt nhiên sức kéo, lại trực đảo tiến người nghe trái tim bên trong đi.

"Hắc hắc, tông môn không người, tông môn không người. . . Quý sư đệ về phía sau, đúng là không ai nha. Trong tông môn một tổ tử phế vật, ta chính là dẫn đầu một cái kia. Tê Hà Nguyên Quân, Thanh Loan tiên tử, tốt, thiên hạ thất yêu trong mắt, ước chừng cũng tận là phế vật đi."

Tiếng cười nhẹ bên trong, Minh Hỏa Diêm La tách ra trùng thiên hỏa diễm, chậm rãi bước đi ra, tại hỏa quang biên giới, hai chân hơi xiên, đứng vững vàng.

Rực sáng như mặt trời rực rỡ ánh mắt, theo trên mặt của mỗi người chảy qua. Sau đó, hãn thở sâu, khí lưu theo phần bụng nhấc lên, tại ngực hơi chút uẩn nhường, liền hóa thành hùng vĩ sóng âm bắn ra đi —

"U Ly cái tên vương bát đản người, có phải hay không muốn chờ ta bên này đều bị giết sạch, con mẹ nó người mới nhảy ra?"

Sóng âm tứ phía khuấy động, chỗ lướt qua, nước hồ sinh sóng, cây rừng kêu vang. Liền tại dư âm còn cường thời điểm, cười dài một tiếng dặt không mà tới, đem cuồn cuộn dư âm triệt để đè xuống.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Trêu Đùa

Chương 01: Trêu đùa

"U Ly. . . Thần Quân?"

Lý Tuần lông mày giơ lên, ánh mắt theo tiếng cười hướng chảy chậm rãi chuyển động.

Người đến là tại tại chỗ rất xa phát ra tiếng, đảo mắt mình ép lên xung quanh, kỳ thế hùng hồn, như hổ gầm sinh phong, dũng mãnh cực kỳ.

Nhưng mà, tại tất cả mọi người tại đoán chừng người tới hiện thân phương vị lúc, tiếng cười chợt dừng, đập vào mi mắt, chỉ là một trận thanh phong.

Không có người?

Trên tế đài ánh lửa ngút trời, cùng ở trên đảo đảo ngoại cung vũ rừng cây sinh thành vô số âm ảnh, vụn vụn quần giao, khảo nghiệm đám người ánh mắt nhạy cảm trình độ, lại như là vô số gian hoạt quỷ mị, hì hì đùa cợt.

Tràng diện tương phản chi lớn, làm cho người bị đè nén được thổ huyết. Lý Tuần co rúm khóe miệng, cũng không biết là khí là tiểu, lại nhìn Yêu Phượng, Thanh Loan, giờ phút này sắc mặt rất khó coi.

Lúng túng trầm mặc đằng sau, ánh mắt mọi người đều thả lại đến Minh Hỏa Diêm La trên thân.

Đối mặt cục diện như vậy, Minh Hỏa Diêm La chỉ thấp giọng mà cười, híp mắt lại, mặc cho giữa sân đám người ánh mắt sắc bén, cũng đều cũng nhìn

không thấu hẳn tâm tư.

Cái này. . . Nhìn không thấu liền nhìn không thấu a không.

Lý Tuần chột người nhất tiểu, vắn vẹo cổ, lúc trước bị Thanh Loan chặt đứt nửa bên vết thương, lúc này mình hoàn toàn khép lại, hẳn còn có nhàn đập trên thân dính bụi đất, như đồng sự không liên quan đến mình đồng dạng.

Trước mắt sự thật chứng minh, vì chính mình lưu một nước cờ quả nhiên vẫn là chính xác.

Lý Tuần điệu bộ dẫn tới Yêu Phượng còn có chút nghi hoặc, trên đài bệnh lâm nhằm quỷ thì lại quá là rõ ràng, ánh mắt theo hẹp dài trong khóe mắt lộ ra đến, tại trên mặt hẳn quét qua, đằng sau liền lại không phản ứng.

Lý Tuần mới mặc kệ Minh Hỏa Diêm La làm sao cái ý nghĩ.

Tại Minh Hỏa Diêm La hô lên "U Ly Thần Quân" danh hào thời điểm, liền tương đương là đem tông môn tu sĩ đều trừ đùa sạch sẽ.

Yêu Phượng lúc này cũng đem chính mình bước đi điều chỉnh xong, nàng mục chú Minh Hỏa Diêm La, lắc đầu nói: "Giấu đầu lộ đuôi lại như thế nào? Không bằng lo lắng hạ chính người đi. Dẫn ngoại khí nhập thể, cường tục sinh cơ, sau một nén nhang, người chắc chắn nhục thân sụp đổ, vạn kiếp bất phục. Trong đoạn thời gian này, người muốn làm thứ gì? Lại có thể làm những gì?"

Xung quanh bầu không khí đột nhiên cứng lại, tế đàn phía dưới, hầu như cái vẫn còn tồn tại trường lão, tuyệt vọng thần sắc càng là không che giấu được. Bọn hẳn cũng không phải là không biết Minh Hỏa Diêm La trạng thái, chỉ là trong lòng may mắn bị Yêu Phượng một câu nói toạc ra, tinh thần đã chịu không được.

Huống hồ, còn có U Ly. . .

Minh Hỏa Diêm La lộ ra tiểu dung, khiên động héo úa cơ bắp cùng trắng hếu răng, yêu dị xấu xí: "Đa tạ Nguyên Quân nhắc nhở, không tệ, cái này theo lão tặc

thiên trong tay trộm được một chút thời gian, tuyệt đối không thể lãng phí, như thế, chúng ta thắng vào chính đề.

"Nguyên Quân một tay tạo thành hôm nay cục diện này, mặc kệ là ra ngoài mưu tính cũng hảo, thuần tiết tư phần cũng được, đối tặc tông mà nói, thực đã là không thể vãn hồi, ước chừng chỉ có làm lại từ đầu hoặc là như vậy chôn vùi khác biệt. Đây chính là Nguyên Quân muốn nhìn đến kết quả?"

Yêu Phượng nhin không được cười lên, trong tươi cười, ánh mắt của nàng nhưng dần dần lạnh lẽo xuống dưới: "Cũng không có gì, chỉ cần các người đổi cái tông chủ, đừng cho Diêm phu nhân đăng vị liền thành. Như chư quân không có ý kiến, chúng ta như vậy thôi lui."

Nghe nàng cái này ngôn ngữ, hầu như cái trường lão hơi kém ngắt đi, chỉ là rất nhiều ngoan thoại, nhưng là kẹt tại trong cổ họng, tiến thối không thể. Trong lúc nhất thời mục tì muốn nứt, hận không thể dùng ánh mắt đem Yêu Phượng thiên đao vạn quả.

Minh Hỏa Diêm La trên dưới quai hàm rung động hai lần, xem như bật cười: "Lấy Nguyên Quân chi uy, đúng là muốn đến thì đến, muốn đi cứ đi, nơi nào có người khác nói chuyện chỗ trống. Huống hồ, lấy tặc nhân bộ dáng, sợ rằng lại không duyên nhìn thấy liệt tổ liệt tông, cái này thua thiệt ngẫm cùng răng nuốt vào cũng không thể coi là cái gì. Chỉ là. . ."

Hắn kéo cái trường âm, lời nói khí chuyển hướng: "Chỉ là có một việc, ta trăm mối vẫn không có cách giải, chính như xương mắc tại cổ họng, không nhả ra không thoải mái. Án lấy Nguyên Quân nói, muốn tặc tông bỏ cũ thay mới tông chủ, chỉ vì tìm Cổ Âm xúi quẩy.

"Xác thực, Diêm Ương cùng Cổ Âm cấu kết thật lâu sau, có lẽ được rất nhiều trợ lực, nếu nàng kế thừa tông chủ đại vị, Cổ Âm cũng có thể từ đó thủ lợi. Nhưng mà, Cổ Âm lo liệu thiên hạ quyền hành gần nửa, chuyện gì không thể làm? Lụi bại như tặc tông, nàng vẫn phải phí nhiều khổ tâm, toan tính vì sao? Còn

xin Nguyên Quân chỉ thị."

"Diêm phu nhân cùng nàng cầu kết, người đi hỏi thăm chính là, cần gì phải hỏi ta?" Yêu Phượng nhàn nhạt từ chối.

Minh Hỏa Diêm La lắc đầu nói: "Cổ Âm mưu tính, từ trước đến nay chu đáo chặt chẽ quý biển, như Diêm Ương có thể tri kỳ mưu đồ, làm sao đến mức rơi vào kết cục như thế?"

Lời ấy từng từ đâm thẳng vào tim gan, Diêm phu nhân nghe được rõ ràng, cuộn lại thân thể càng là ngăn không được run rẩy, quyền chưởng nắm chặt, móng tay phá dưới thịt, từng mảnh thấy máu.

Yêu Phượng liếc đi một chút, còn tại trầm ngâm, Minh Hỏa Diêm La lại thêm vào một câu: "Nguyên Quân đã muốn cùng Cổ Âm đối nghịch, làm gì lại vì nàng che lấp? Một người kẻ ngắn, hai người kẻ dài, như Nguyên Quân chịu chỉ rõ thiên hạ, Cổ Âm mưu tính lại dày, cũng bù không được người trong thiên hạ, chỉ có sự bại mà thôi."

Minh Hỏa Diêm La nói như thế, một bên Lý Tuần cũng vô cùng ý động.

Yêu Phượng đại khái là Cổ Âm mấy trăm năm qua thân mật nhất người hợp tác, Cổ Âm mưu đồ, hơn phân nửa đều không thể gạt được nàng, nếu nàng thật có thể nói hết trong đó quan khiếu, Cổ Âm trăm năm tâm huyết, sợ mai kia mất sạch.

Bất quá, Lý Tuần cũng nghe xuất chút cổ quái, ốm đau quý thân thể không tốt, nói chuyện chưa bao giờ quá nhiều hư văn, làm sao hôm nay hết lần này tới lần khác nói nhảm nhiều như vậy?

Yêu Phượng nhưng không nghĩ quá nhiều, chỉ cười lạnh nói: "Thật hào phóng, theo ý người, chỉ cần ta nói ra trong đó khúc chiết, hai chúng ta mới sự tình, xóa bỏ?"

"Liền không phải lại như thế nào? Nguyên Quân hoành hành thiên hạ, coi là thật còn treo niệm tình chúng ta cái này người sa cơ thất thế hay sao?"

Minh Hỏa Diêm La tư thái thấp, thực là tột đỉnh.

"Chủ ý không tệ, đáng tiếc. . ."

"Nguyên Quân!"

Minh Hỏa Diêm La chợt đem thanh âm tăng lên, tại Yêu Phượng cho thấy thái độ trước đó, đánh gãy nòng lời nói, phía sau hừng hực hỏa quang tựa hồ cũng theo đó rung động hai lần.

Yêu Phượng trong mắt hàn mang chớp động, lạnh lùng chăm chăm đi.

Bệnh lao quỷ hãm sâu đồng mắt đốt động u hỏa, không mảy may để: "Như tặc nhân đã đoán đúng, Nguyên Quân lúc này thái độ. . . Chẳng lẽ hữu tâm trả thù, lại không chỡ ra tay?"

Ho khan vài tiếng, Minh Hỏa Diêm La thanh âm dần dần thấp, nhưng vẫn có thể thấy rõ: "Đương nhiên, tặc nhân tin tưởng, như Nguyên Quân muốn lấy Cổ Âm tính mệnh, coi như bên người nàng có Ngọc Tán Nhân bảo vệ, vẫn là trong lòng bàn tay sự tình, thoải mái nhất bất quá. Nhưng bây giờ cục diện này, nên là ngại sát chi quá nhẹ, hay là. . . Người không sợ chết, làm sao lấy cái chết sợ chi?"

Hắn tiếng nói nhẹ chi lại nhẹ, trong đó lại có nhẹ lôi úc động. Trong lúc nhất thời râu tóc bay lên, ngang nhiên chi tư, đâm vào người khác ánh mắt đau nhức.

Lý Tuần hừ nhẹ một tiếng, lại nghe được Yêu Phượng cười khê: "Một bụng tâm địa gian xảo."

Yêu Phượng không có phủ nhận, như vậy, Cổ Âm quả nhiên mình tồn tử chí!

Trong lòng có như vậy minh ngộ, Lý Tuần chỉ cảm thấy hàn khí tự giữa hàm

răng ti ti rót vào, tích tụ tại ngũ tạng lục phủ tầm đó, trong suy nghĩ Cổ Âm hình tượng cũng trước nay chưa từng có rõ ràng lên.

Minh Hỏa Diêm La dù sao không biết bí mật trong đó tâm, trong miệng hẳn "Ngọc Tán Nhân", lúc này mình là cái xác không hồn, sớm không còn năm đó chi dưng. Cũng chính vì vậy, Cổ Âm trạng thái xa so với hẳn tưởng tượng bên trong điên cuồng hơn.

Trong lúc nói cười lật đổ thiên hạ cường giả, cùng một lòng muốn chết u ám nữ tử, liền tại giờ phút này hợp làm một thể. Sinh tử có khác, nhìn như đơn giản, có thể vậy căn bản chính là trí giả cùng người điên khác biệt.

Lý Tuần tình nguyện đổi đầu mười cái tiếc mệnh trí giả, cũng không muốn đung phải một cái không để ý chết sống tên điên. Nhất là cái này tên điên còn có được kinh thể tuyệt luân mưu tính.

Minh Hỏa Diêm La chỉ là gạt đầu thở dài: "Như Cổ Âm không tiếc người cố mệnh, kỳ mưu hoạch sự tình, càng phải kinh thiên động địa, không coi thường làm bậy, cũng là đúng. Có thể nguyên nhân chính là như thế, Nguyên Quân càng hẳn là công kỳ thiên hạ, lấy nâng giới chi lực, đem nó âm mưu triệt tiêu mới là."

Yêu Phượng bên môi lạnh tiểu chi ý không giảm, căn bản lười nói chuyện.

Thấy thế, Minh Hỏa Diêm La lông mày nháy lên, trong hốc mắt u hỏa lấp lóe, ngạc nhiên nói: "Nguyên Quân cái này cũng không làm, vậy cũng không làm, chẳng lẽ lại, chỉ là nghĩ trả thù Cổ Âm, lại không nghĩ quấy nhiễu nàng sở tác sở vi? Tệ nhân có thể phỏng đoán, Cổ Âm chỗ mưu, cũng là Nguyên Quân chỗ nguyện?"

Tiếng nói vừa dứt, sau lưng tế đàn oanh một tiếng vang lớn, trùng thiên âm hỏa kéo dài nửa đêm cường thế đằng sau, rốt cục có chỗ yếu bớt, diễm mang chậm rãi hạ áp chế, không khí tiếng bạo liệt cũng từng bước ngọt ngọt xuống dưới; Yêu Phượng đôi mắt lại dấy lên chói mắt hỏa quang, như muốn đem trên tế đài bệnh đả quý hóa thành tro tàn.

Minh Hỏa Diêm La chỉ làm không biết, tiếp tục gật đầu cảm thán: "Xem ra, chính là như thế. Nguyên Quân năm đó thụ giới này tông môn vậy công, vợ chồng bất hoà, lại ủy thân cho Ngọc Tán Nhân, đầy ngập oán khí, tự nhiên phải có cái phát tiết chi đạo. Theo như cái này thì, Cổ Âm tính toán không nhỏ, mà lại đối với cái này giới tổn thương cực lớn, mà Nguyên Quân vui coi nó thành. . . Có phải thế không?"

Hắn phân tích được trật tự rõ ràng, rất có sức thuyết phục, cơ hồ khiến người coi là, đó chính là sự thật: Yêu Phượng mặc dù vẫn duy trì lấy ánh mắt sắc bén, nhưng không có tiến một bước động tác.

Nửa ngày, tại mọi người coi là Yêu Phượng liền muốn ngầm thừa nhận thời điểm, nàng bỗng nhiên bật cười: "Minh Hỏa. . . Người làm ta là kẻ ngu a?"

Dư âm còn tại, bản mình khô ráo nóng rực khí quyển nhiệt độ lần nữa kéo lên, cơ hồ có thể đem người lông tóc nhóm lửa, càng có Yêu Phượng cường hoành thần niệm tràn ngập trong đó, lướt qua Lý Tuần bên cạnh thân lúc, liền hình như có một cái trọng quyền oanh qua, đánh sau lưng của hắn lông tóc dựng đứng.

Lý Tuần khẽ quát một tiếng, quanh thân chân tức phồng lên, khó khăn lắm địch lại ngoại giới tiêu thăng cường áp.

Bất quá, Yêu Phượng cũng không phải là nhằm vào mọi người tại chỗ. Lý Tuần lơ mơ cảm giác được, đảo ngoại rộng rãi không gian bên trong, bởi vì kịch liệt độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày biến hóa, khiến cho cỏ cây sinh linh đều hiện ra kỳ đặc có khí tức tới.

Giấu kín nhân vật, lại không chỗ ẩn trốn.

Yêu Phượng mắt phượng ngậm uy, đồng thời vô động tác, một bên Thanh Loan lại chấn động tay áo lớn, xoẹt xoẹt liên vang, có thể so thần binh lợi nhận hàn khí tứ phía bắn ra, bên bờ thừa thốt rừng cây lập tức bị chém tới một nửa.

Thanh Loan cử động lần này tuyệt đối là bản tên có đích.

Khí nhận những nơi đi qua, loong coong nhưng có âm thanh, bảy, tám bóng người ẩn ẩn xước xước hiện ra thân thể, lại rất nhanh chui vào càng sâu trong bóng tối đi.

Nhưng mà, ngay tại biến hóa sát na, bên hồ trong bụi cây, trên trăm châm lửa quang đồng thời nhóm lửa, oánh sáng tia sáng vẩy khắp mỗi một nơi hẻo lánh, thâm ngằm theo lâm trong nháy mắt sáng như ban ngày. Loại tình huống này cái gì ẩn thân nặc hình đều là trò cười, sau một khắc, Thanh Loan lẳng không mà tới, mảnh khảnh thân ảnh run tràn ra di đóng khắp nơi mây đen.

Ở trên đảo, Yêu Phượng cười khê: "Người lú lo không ngừng, chính là vì để bọn hãn an trí cơ quan a. . . U Ly Thần Quân ở đâu?"

Cùng với nàng khoan thai tiếng nói, giữa không trung âm vang chấn minh, trong rừng tu sĩ âm ầm tứ tán, lại vẫn không khỏi mang ra mấy bông huyết vụ, hình dạng thê thảm cực kỳ.

Bất quá, trong rừng tu sĩ một lòng lui bước, lại tán được cực mở, Thanh Loan cũng vô pháp nhất cử kiến công. Nàng ánh mắt hơi chuyển, thực đã chọn trúng mục tiêu kế tiếp.

Thanh Loan thân hình vừa động, chợt có người cười ha ha: "Tê Hà Nguyên Quân ở trước mặt, nào dám nói xằng Thần Quân, U Ly ở đây."

Thanh Loan thân thể dừng lại, cau lại lông mày phong, quay đầu nhìn lại.

Trong chớp nhoáng này, ánh mắt mọi người đều dời qua đến, chỉ hướng Lý Tuần phía sau.

Phía sau tiếng cười chấn động đến Lý Tuần màng nhĩ đau nhức, trên mặt hãn bất động thanh sắc, quay đầu nhìn lại, hơn một trượng ngoại, một cái cấm bào nam tử đứng chấp tay, ánh mắt vượt qua bờ vai của hãn, cùng Yêu Phượng

chống đỡ tại một chỗ.

Người này bất quá là vóc người trung đẳng, bề ngoài xấu xí; hơi ngại hẹp dài khuôn mặt bên trên, lấm ta lấm tẩm đều là nhỏ vụn dấu vết, càng có một đường dài sọc cắt qua nửa mặt gương mặt, thẳng đến phía sau cổ.

Một thân bộ dáng cũng không làm sao đập vào mắt, thế nhưng là thái độ hào phóng, rất thẳng thắn đứng ở nơi đó, liền có một phen hùng tráng khí độ.

Người này chính là Thông Huyền chư tông tông chủ bên trong, tâm tư nhất là dữ tợn xấu xí một cái, lại thành công mà đem đầy ngập mưu tính đều che giấu đến hào oai hùng thái phía dưới, so với Minh Hỏa Diêm La u thâm khó dò, là một phen khác hương vị.

Bất quá, lúc này Lý Tuần càng để ý, là một chuyện khác —

U Ly Thần Quân là như thế nào giấu diếm được ở đây tất cả mọi người tai mắt, lặng yên không một tiếng động chui vào đảo giữa hồ thượng?

"Từ biệt nhiều năm, người Phệ Ảnh Đại Pháp ngược lại là càng ngày càng tinh tiến." Minh Hỏa Diêm La thay Lý Tuần đưa ra giải đáp.

Mở ra hai tay, U Ly cười nói: "Nếu không có đày hồ ám đạo, lão tử coi như đem Phệ Ảnh Đại Pháp tu đến đỉnh, sợ cũng không thể gạt được người ta. . . Đúng, trong cung điện dưới lòng đất tông môn bí điển, ta đã là thu nhận, Đại sư huynh, người liền an tâm đi thôi."

U Ly cuối cùng mấy chữ âm lãnh hàn thấu, như phía sau cổ hàn phong, đâm vào cốt tủy. Đừng nói những người khác, chính là Lý Tuần nghe, con người cũng không tự giác phóng đại một vòng, nhin không được quay đầu đi xem Minh Hỏa Diêm La sắc mặt.

Hồng ảnh chớp động, nóng rực phong theo bên tai thổi qua, Lý Tuần bản năng bày ra phòng ngự tư thế, chỉ là Yêu Phượng mục tiêu cũng không phải là

hắn, ngoại phóng khí bích chỉ chặn đối phương bắn ra dư ba.

U Ly Thần Quân cất tiếng cười to, thân hình bay ngược.

Làm U Hồn, Thị Quỷ lưỡng tông, Phệ Ảnh Đại Pháp tu vi cao nhất tu sĩ, hắn trong thời gian ngắn bộc phát tốc độ, cũng không thua kém Yêu Phượng quá nhiều. Thân hình của hắn kéo ra một đầu hư ảnh dây dài, lại tại thoáng qua tầm đó do hư chí vô, biến mất tại quang ảnh giao thoa không gian bên trong.

Vén vện cách xa nhau một tia, Yêu Phượng thủ chương ấn tại hư ảnh cuối cùng tiêu tán vị trí, tụ nhưng bay vụt nhiệt độ cao đem phương viên mấy trượng không khí bốc hơi không còn, sau đó mới là trắng lóa hỏa quang tứ phía phun trào.

Lý Tuần nheo mắt lại, tại ánh sáng chói mắt offline, quét đến một mảnh bị đốt thành khí hôi dưới vạt áo vạt áo.

Một kích không trúng, Yêu Phượng tiêm bạch bàn tay thuận thế vung đánh, năm ngón tay luân ảnh, tiếng xé gió bên tai không dứt. Mấy chục đạo hỏa tuyến xen lẫn, đem bên trái hư không cắt chém được phá thành mảnh nhỏ.

Trong hư không liên tiếp hai tiếng trầm đục.

Quang ảnh rối loạn bên trong, U Ly Thần Quân hiện thân lần nữa, căng tay đưa ở trước ngực, nứt ra ống tay áo đằng sau lộ ra một đoạn đen kịt bao cổ tay, nghĩ đến là dùng cái này ngăn trở Yêu Phượng chỉ lực.

Yêu Phượng ánh mắt đảo qua, thần sắc hơi có ba động: "Ti thần mô thiết! Thần Quân lo liệu tặc vụ sau khi, lại vẫn như thế cố gắng, thật sự là khó được."

U Ly thừa dịp nàng nói chuyện, thân hình chéch đi, lại lần nữa kéo dài khoảng cách, nụ cười trên mặt còn tại: "Lão tử cũng không giống như cái nào đó ốm đau bệnh tật cháu trai, đã không cần ngày ngày vùng vẫy giành sự sống, không cần điếm công cái nào thành?"

Yêu Phượng khoe môi lạnh phơ, không bình luận, lúc này, Lý Tuần mới nhớ tới cái gọi là "Ti thần mô thiết" là cái quái gì.

Ti thần tức gà trống báo sáng, dẫn làm cần cù; mô thiết thì là lấy "Thiết tạc mài thành châm" chi điển, tức là chủ động làm tự thân tăng ép, lấy gian khổ tu hành pháp khí.

Bất quá, đó có thể thấy được, tại "Ti thần mô thiết" bại lộ về sau, Yêu Phượng đối đãi U Ly thái độ rõ ràng khác biệt, đằng sau tiếp tục công kích liên đề lại không phát, U Ly cũng rũ tay xuống cánh tay, song phương xa xa giằng co, tựa hồ cũng đang nổi lên tiếp xuống thế công.

Lý Tuần thấy rõ ràng, U Ly rũ xuống trên cánh tay, dấy lên một tầng u bích hỏa diễm, ngọn lửa kia dường như hộ thể chân tức ngoại nhập nháy, lại hình như là theo ti thần mô thiết bên trong lộ ra đến, từng bước lan tràn đến cánh tay, nửa người, tại dưới quần áo lưu động cổ trưởng.

Cũng từ giờ khắc này, U Ly Thần Quân khí thế cường lực kéo lên, tựa như vừa mới cái kia choàng gai nhọn hỏa y khôi lỗi, trong hoàng hốt dường như lấy được cùng Yêu Phượng chống lại tuyệt đại chiến lực.

Nhìn xem hẳn không ngừng bay vút uy sát, Yêu Phượng sắc mặt đóng băng, nhưng cũng không có tận lực tiến sát, chỉ là buồn bã nói: "U Hồn, Thị Quý lưỡng tông hợp lại, xác thực làm giới này thịnh sự. . ."

"Hợp lại?" U Ly Thần Quân lộ ra nguyên hàm răng trắng, thâm nhiên nhất tiếu. "Thật sự là trò cười!"

Âm còn chưa rơi, đảo ngoại Thanh Loan phát ra khiêu âm.

Yêu Phượng thần sắc hơi động, quay mặt đi. Tầm mắt vượt qua so le rừng cây, thấy hơn ngoài mười dặm, mấy đạo trắng lóa cột sáng phóng lên tận trời, tứ phía tràn ngập âm khí tùy theo phun trào lưu chuyển, mấy tức ở giữa lại là một mảnh cấm chế dày đặc, chột nhìn xem chuẩn mực thâm nghiêm, tuyệt không phải

vội vàng mà liền.

Thanh Loan cũng cảm giác được một chút hoang mang, phát rít gào cùng Yêu Phượng giao lưu.

Coi bọn nàng tu vi, một chút liền nhìn ra những cấm chế này chỉ là phòng hộ chi dụng, không có nửa điểm lực sát thương, chỉ là do không trung nhìn lại, toàn bộ Quỷ Môn hồ lăm ta lăm tằm, cột sáng san sát, cấm chế lẫn nhau đụng vào nhau, âm khí xen lẫn nhau văng lai, thanh thế cũng xác thực dọa người cực kỳ.

Minh Hỏa Diêm La cười khục tiếng nói: "Nguyên Quân chớ buồn, chỉ là những đệ tử kia hộ thân bảo mệnh cơ quan mà thôi. Nếu không, nếu là Nguyên Quân sơ ý một chút, giết sạch cái này ba ngàn đệ tử, tương lai Tứ Cửu Trọng Kiếp cũng không dễ chịu đúng không?"

Yêu Phượng nhú mày không nói, tựa hồ có chút tâm thần bất định.

Cách đó không xa, Lý Tuần thì càng khó chịu hơn.

Thực lực của hai bên cố nhiên có khoảng cách, nhưng hẳn tại cấm pháp thượng tu vi, Yêu Phượng cùng Thanh Loan cộng lại cũng thúc ngựa khó đạt đến, càng đừng đề cập toàn bộ Quỷ Môn hồ cấm pháp toàn do hẳn sửa đổi bố trí. Chính vì vậy, cảm thụ của hẳn xa so với hai đại yêu ma tới rõ ràng.

"Địa khí liên trụ, có thể chống đỡ thiên che tai ương; tập kết Quỷ Môn hồ địa mạch chi khí, bảo vệ tất cả tông môn trọng địa, nơi ở của đệ tử. Đây là ngăn cản thiên kiếp lúc thủ đoạn, tối tổn hại địa mạch bất quá, dùng như thế nào ở chỗ này?"

Lại nhớ lại Minh Hỏa Diêm La phun ra "Tứ Cửu Trọng Kiếp" ngữ điệu, hẳn chỉ cảm thấy hãi hùng khiếp vía, nhìn về phía tế đàn ánh mắt cũng thay đổi hương vị.

Minh Hỏa Diêm La có cảm ứng, hướng hẳn gật đầu nhất tấu. Ngược lại đối

Yêu Phượng cười nói: "Nguyên Quân dù sao vẫn là ngoại nhân, không thể bản thân trải nghiệm, không biết cái này hàng trăm hàng ngàn cái nhân mạng vạch ra hồng cầu, cũng không phải nhất đại hai đời thời gian liền có thể lấp thật. Huống chi, Nguyên Quân cùng thanh ương tiên tử hợp lực, chính là hai tông hợp lại, cũng không làm gì được. Vô dụng sự tình, làm gì vô ích tâm tư!"

Yêu Phượng giữa lông mày ý cười giống như: "Vây cũng chưa chắc. Ta xem U Ly Thần Quân thể nội tự thành một thiên địa, rõ ràng đã thấy được vô thượng đại đạo, tuyệt không phải không có lực đánh một trận. Như U Hồn, Thị Quý lưỡng tông hợp lại quy nhất, ta đương nhượng bộ lui binh, tạm làm hạ lễ."

Minh Hỏa Diêm La nghe vậy cười to, trong tiếng cười, phía sau hấn hỏa quang thực đã ép đến dưới bàn chân, không có quang mang chiếu rọi, hấn hôi bại sắc mặt, vô luận như thế nào đều không che giấu được.

Tiểu âm chưa tuyệt, Minh Hỏa Diêm La lại xúc động thở dài: "Nguyên Quân cùng Ngọc Tán Nhân thúc cháu ở lâu, cuối cùng học xong khẩu thị tâm phi, không còn đường hoàng khí độ. . . Sự tình mình đến tận đây, chính là tông môn suy tàn, cũng dung không được Nguyên Quân đi nói liền đi."

Minh Hỏa Diêm La cuối cùng mấy chữ, âm tiết bang, trên tế đài âm hỏa lại cùng với âm cuối oanh thanh đập tắt; Lý Tuần trong lòng xiết chặt, ở ngoài sáng tắt đèn chuyển cảnh đổi trong nháy mắt, thân hình hư hóa, dời đi vị trí.

Thân thể vừa động, đến từ Yêu Phượng nóng rực khí kinh liền sát bên tai bay đi.

Yêu Phượng chiêu này cũng không phải nhắm vào Lý Tuần. Mà là tại biến cố phát sinh lúc, khống chế cục diện tác pháp.

Tại tập kích Lý Tuần đồng thời, nàng cũng xuất thủ phân biệt công hưởng U Ly Thần Quân cùng Minh Hỏa Diêm La, dựa vào khí cơ cảm ứng, khóa chặt mọi người vị trí, chính là đối phương có cái gì thủ đoạn, nàng cũng có thể kịp thời phản ứng.

U Ly Thần Quân cười lạnh, bên ngoài cơ thể u hỏa phân hợp, đem Yêu Phượng một kích ngăn lại; trên tế đài Minh Hỏa Diêm La khinh hu khẩu khí, ngoài thân hư không chấn động, hoả tinh đánh vào trước người nửa thước, liền bị nuốt hết trong đó, lại so với U Ly còn muốn lộ ra cử trọng nhược khinh.

Yêu Phượng ánh mắt chớp động, chính âm thầm so đo, trên bầu trời ào ào phong vang, Thanh Loan không tiếp tục truy sát đào tẩu tu sĩ, quay lại ở trên đảo, vẫn như cũ bảo vệ Vô Ưu. Yêu Phượng liếc đi một chút, không hiểu lay động tâm thần cũng khôi phục trạng thái bình thường.

Nhưng mà, tiếp theo một cái chớp mắt hỏi, cả phiến thiên địa liền lay động.

Lý Tuần ngửa đầu nhìn thiên, lông mày mình đánh bết tặc.

Tế tổ đại diện giờ Tý bắt đầu, đến tận đây nói thế nào cũng có gần ba canh giờ đi qua, lúc này xác nhận lúc sáng sớm, Quỷ Môn hồ xung quanh vụ mai cũng đều tan hết, càng không mây thải. Có thể sắc trời lại như cũ âm trầm lờ mờ, ngược lại hình như có một tầng đen nhánh sa mỏng lông ở phía trên, yêu dị vô cùng.

Dưới chân chấn động cũng không thể so với bình thường.

Lý Tuần có thể cảm giác được, Quỷ Môn hồ phía dưới địa mạch cực không ổn định, đại lượng nguyên khí bị rút ra, gia nhập vào "Địa khí liên trụ" cấm pháp bên trong, nhưng mà lại gặp nạn lấy lượng được năng lượng nước chảy xiết bổ khuyết đi vào.

Không qua mấy tức thời gian, địa mạch chất tính đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Mãnh liệt như thế biến hóa không thể gạt được hẳn, tự nhiên cũng không gạt được hai vị tuyệt đỉnh yêu ma.

Yêu Phượng cùng Thanh Loan liếc nhau, khoảng cách của song phương lặng

yên không một tiếng động rút ngắn, đem Lâm Vô Ưu bảo hộ ở trung ương. Các nàng vừa mới làm xong chuyện này, kịch liệt hơn chấn động liên âm vang đánh tới.

"Rắc rắc phần phật" tiếng vang bên trong, đảo giữa hồ mặt đất hiện ra mấy đạo nhìn thấy mà giật mình khe hở, loạn thạch vẩy ra, thanh thế khiếp người đến cực điểm. Mặt đất bắt đầu trên dưới lay động, mọi người tựa như là đứng tại gợn sóng phía trên, mới vừa rồi bị kịch chiến hủy đi một nửa địa cung, chớp mắt lờ.

"Chuyện gì xảy ra, đây là có chuyện gì?"

Trước hết nhất nhin không được đúng là U Tập, nhìn thấy tông môn trọng địa thành bộ dáng như vậy, tại lúc đầu lo sợ nghi hoặc đằng sau, hấn rất nhanh kịp phản ứng, mãnh quay đầu nhìn chăm chăm trên tế đài Minh Hỏa Diêm La, quát âm lên: "Minh Hỏa, người làm cái quỷ gì?"

Minh Hỏa Diêm La lạnh lùng nhìn xuống, U Tập phun trào đầy ngập huyết khí dường như bị nước đá dội xuống, băng phong sau khi, cũng ngăn chặn yết hầu.

Cố gắng nửa ngày, U Tập mới miễn cưỡng nói chuyện: "Tông chủ. . . Mời tông chủ chỉ thị."

Ừ ù động thanh xoay tròn đi lên, ép diệt tất cả tạp âm, trên tế đài, Cửu U địa khí chỉ còn sót lại một lớp mỏng manh, tại bên chân lưu động ghé qua, thông hướng Cửu U địa vực kẽ nứt cũng đang không ngừng co vào.

Không có âm hỏa cháy thiên bối cảnh, Minh Hỏa Diêm La chỉ là lẳng lẳng đứng đấy, héo úa thân thể lại như cũ vững vàng.

Tại lúc này, ánh mắt mọi người đều bắn ra đến trên người hấn, lập tức liền bị cái này kẻ sắp chết phóng xạ ra tới quang mang đốt bị thương nhãn. Minh Hỏa Diêm La mỉm cười, trên dưới quai hàm thoáng vỡ ra, hiện ra răng môi sau hắc động, du ty âm tiết từ đó chảy ra, giống một đợt âm lãnh phong, dù là ở đây đều

là lục thức thông thần hạng người, cũng nghe được phi thường phí sức.

Lý Tuần nhú chặt lông mày, chỉ nghe được "Lấy người chăn nuôi. . . Khai ngọc nát chi cấm, gặp Cửu U chi uyên. . ." Loại hình câu nói, nhất thời tâm thần chấn động, câu nói kể tiếp liền triệt để lọt đi qua.

Chỉ là Lý Tuần nghe không được, bên dưới tế đàn mặt hầu như cái trường lão lại nghe được rõ ràng.

Miếu miếu dư âm bên trong, trên mặt mấy người rõ ràng mình là tro tàn nhan sắc; U Tập càng là hai mắt đột xuất, đưa tay muốn đi bắt lấy trên tế đài bóng người, nhưng thân thể mới nhô lên đến, liền giống bị rút xương đầu, mềm liệt trên mặt đất.

Tùy theo mà đến, thì là Minh Hỏa Diêm La trầm thấp âm điệu: "Tông môn loạn ly, Âm Nhân khai!"

Xung quanh vẫn là đất rung núi chuyển, mà trong sân đại đa số người, nhưng là mờ mịt luống cuống; Minh Hỏa Diêm La không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, âm điệu y nguyên trầm ổn thư giãn: "Kế tục mệt người, U sách khai!"

Lý Tuần rốt cục nghe được rõ ràng, hăn khẽ nhếch khai miệng, lại bị bên chân bản nổ đất đá sặc miệng đầy khói bụi.

Đúng lúc này, Minh Hỏa Diêm La tiếng nói lại lên: "Trên dưới thất tự, Diêm tảo khai!"

Rốt cục, Minh Hỏa tiếng nói bên trong có một chút ngưng trọng phí sức, mà tại tiếng nói vang động đồng thời, trong hư không cũng xuất hiện không thể coi thường dấu hiệu.

Giữa sân đám người chỉ nghe được xung quanh khí quyển bên trong "Banh banh" vang liên tục, phảng phất là thành tử hơn vạn đầu xiềng xích đứt đoạn, bản mình lay động không nghỉ mặt đất, càng là lấy gần như sụp đổ trạng thái vỡ

vụn xuống dưới.

Lý Tuần giữa mũi miệng bỗng nhiên cứng lại, vừa nheo mắt lại, bèn nhọn thạch phiến liền theo trước mắt bay qua. Phương viên vài dặm, đã trở thành cực độ cuồng bạo tuyệt địa, người bình thường đừng nói hô hấp, chính là đứng đấy đều sẽ bị nguyên khí loạn lưu xé thành mảnh nhỏ.

Giao tóa nguyên khí nước chảy xiết mãnh liệt va chạm, phát ra hùng vĩ khiêu âm, lờ mờ bên trong lại cùng tế lễ lúc, ba ngàn đệ tử gào thét giống nhau đến mấy phần.

Thê lương không bị cản trở tiếng gầm cao cuốn vào không, cùng phương xa thiên địa lẫn nhau ứng hòa, có như vậy một nháy mắt, Lý Tuần thậm chí coi là về tới "Tứ Cực phế, Cửu Châu liệt" Viễn Cổ thời đại.

Một bên "Tư tư" thanh âm vang lên, Lý Tuần ngoái nhìn thạch đi, chỉ thấy Yêu Phượng, Thanh Loan ngoài thân nổi lên hộ thể linh quang, đem các loại tạp vật ngăn lại. Chỉ là hai đại yêu ma đặc biệt khí tức, cùng phiến thiên địa này thật sự là không hợp nhau, Lý Tuần liền cảm giác được, trong lúc các nàng chân tức ngoái nhấp nháy thời điểm, liền giống như tại sôi du trúng đạn nhập một đốm lửa, âm vang dẫn bạo.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Ngũ Cực

Chương 02: Ngũ cực

Đột nhiên đốt âm hỏa rực mang phóng lên tận trời, đem Thanh Loan bao khóa trong đó, hồng ảnh chớp động, Yêu Phượng kỹ phá khai hỏa màn, lao thẳng tới tế đàn.

Yêu Phượng còn tại giữa không trung, U Ly Thần Quân cười lạnh hiện thân: "Như thế vạn năm khó gặp cảnh tượng hoành tráng, Nguyên Quân liền không muốn nhìn nhìn lại?"

Đáp lại hẳn, là Yêu Phượng bàn tay ở giữa nhảy vọt hỏa quang. U Ly cũng không tránh né, cánh tay trái giơ lên, nửa người u bích âm hỏa chập trùng, đem Yêu Phượng công kích ngăn lại.

Yêu Phượng đồng trong mắt ánh nắng chiều đỏ lặn lộn, thần quang lộ ra, đâm người tâm hồn.

U Ly mí mắt nhảy lên, chính đề khí chống đỡ, chợt thấy nòng hai bên lưng uy hiếp chỗ xích hồng sóng ánh sáng đột nhiên xoay tròn, vắt ngang giữa không trung, dài đến mấy trượng, quả nhiên là sườn sinh hai cánh, phong lôi đều động.

Chung quanh phun trào âm khí bị sóng ánh sáng quyễn quét, gạt ra hai bên, liền tại cái này khoảng không, Yêu Phượng túm môi phát rít gào, tiếng gầm bó, tại U Ly phản ứng trước đó, ép thượng tế đàn.

Khí quyễn hiện ra có thể chính mắt thấy gợn sóng, tế đàn tả hữu dường như bị bóp méo, hết thảy vật tượng đồng đều trở nên hình thù kỳ quái, liền ngay cả

Minh Hỏa Diêm La đều không ngoại lệ.

Sóng âm chính kẹt tại Minh Hỏa Diêm La há miệng muốn hô thời điểm, cường tuyệt áp lực đơn giản là như một thanh chùy sắt lớn, hung ác nện ở hãn trong cổ.

Minh Hỏa hãm sâu ánh mắt bỗng nhiên đột xuất đến, dường như bị đánh đủ khí, da mặt tím trướng, xanh đen gân lạc banh lên, đã yếu ớt không chịu nổi da thịt rớt cuộc chống cự không nổi trong ngoài cường áp, trong chốc lát tóa khai mấy chục đạo vết nứt, từ đó tràn ra, nhưng là xám xanh biến thành màu đen dịch tích.

Đã có tiết tấu bị phá hư không bỏ sót, Minh Hỏa tuy là miệng đại trương, lại chỉ có thể phát ra ngẩn ngùi "Ha ha" thanh âm, U Ly trong lúc cấp bách quay đầu, thấy thế chỗ thùng người mắng: "Minh Hỏa người con lợn này."

Yêu Phượng lại không cho hãn cơ hội thở dốc, lưỡng sườn sóng ánh sáng hai cánh run rẩy, trước người hư không như vậy đáp lại, liên tiếp ba đạo hỏa quang gợn sóng trước sau tương diệt, như một bức vách tường, yên ổn đè tới.

Hỏa quang sát qua, trong hư không kim hồng hỏa tuyến toán loạn xen lẫn, băng liệt mặt đất lại sinh sinh bị phá đi một tầng, tiếp xúc chi vật, đều lập hóa tro bụi, bá đạo đến cực điểm.

Thủ pháp này tốc độ không nhanh, nhưng là lấy đường hoàng chi thế, đẩy ép mà xuống, đoán chắc U Ly bảo vệ tế đàn tâm tư, nhất cử khóa kín đối phương am hiểu nhất Phệ Ảnh Đại Pháp, chính là muốn bức bách U Ly liều mạng.

U Ly xì một tiếng khinh miệt, bay ngược về đằng sau, đảo mắt liền đến tế đàn vị trí trên đảo nhỏ.

Hỏa quang gợn sóng như bóng với hình, nghiền ép mà tới, những nơi đi qua, Quỷ Môn hồ tiếp nước phao lăn lộn, bạch hơi bốc hơi, dưới mặt hồ "Ngũ Độn chướng" cũng đều hiển lộ ra.

Yêu Phượng không đợi trước một kích kết quả, hai cánh lại chấn, định trụ chung quanh điên cuồng gào thét âm khí, trắng thuần ngón tay thì tại trước ngực hư không nhẹ nhàng bơi hoạch.

Động tác của nàng không nhanh không chậm, tự có một phen tao nhã nặng nề cảm giác. Bên cạnh Lý Tuần thấy choáng váng, có thể để cho Yêu Phượng nửa hiện pháp thể, kết phù thi chú thủ đoạn, này sẽ là như thế nào kinh khủng tràng diện?

U Ly mũi chân mới chống đỡ lên bên dưới tế đàn mặt đất, liền thân hình xoay chuyển, "Thùng thùng" mấy cước, đem mềm liệt ở bên hầu như cái trưởng lão đập bay ra ngoài, bên cạnh còn thanh tỉnh minh tập bọn người cuối cùng không phải đồ ngốc, thấy thế hàng đô bắt hàng một tiếng, đuổi kịp bị đá phi đồng môn, mang liền đi.

Mấy người thân hình mới lóe ra đảo nhỏ, U Ly lại là một tiếng gào thét: "Bách Quỷ con mẹ nó người choáng váng?"

Tới đồng thời, Thanh Loan ánh mắt như đao nhọn đâm tới, sắc mặt khó coi.

Ở đây vi diệu quan khẩu, Lý Tuần tâm tư mình chuyển mấy trăm nhất, tuy vô pháp hình thành trật tự ý nghĩ rõ ràng. Nhưng hẳn lại phi thường rõ ràng, giờ phút này cái gì lợi ích so đo đều là hư, chỉ có trực giác lựa chọn lập trường, mới là thực tế nhất đồ vật.

Lưỡng lự, đường đến chỗ chết!

Người ở bên ngoài trong mắt, U Ly rống lên một tiếng chưa rơi, Lý Tuần đã có động tác.

Hắn tay trái ba ngón biên lên thượng thiên, chân tức lộ ra, du xà vọt qua Yêu Phượng chế tạo âm khí khu vực chân không, câu Liên hồ trên mặt vật gì đó, tranh nhiên phát lực.

Trong tiếng âm âm, lơ lửng trong hồ Ngũ Độn chướng bích phi tốc bay vụt, cao hơn mấy trượng cất giấu chính kẹt tại tế đàn cùng đảo giữa hồ tâm đó. Chớp mắt đằng sau, Yêu Phượng phát hỏa quang gợn sóng dán vào.

Đen nhánh mặt vách bỗng nhiên trướng xuất một lớp bụi bạch quang vụ, bởi vậy khiên động trên mặt hồ hạ gần bách diện "Ngũ Độn chướng", ong ong thanh âm đột khởi, âm hỏa diễm mang giống như núi lửa bộc phát, theo đáy hồ dâng trào ra tới.

Xung kích quấy xung quanh không gian, phụ cận âm khí triều dâng như vậy hưởng ứng, lẫn nhau giao kích làm rít gào, ngang nhiên xung kích mảnh này bị Yêu Phượng chống ra độc lập lĩnh vực.

Biết rõ là Lý Tuần ở phía sau giở trò, Yêu Phượng lại ngay cả cũng không quay đầu lại, còn tại ung dung phác hoạ phù lục. Chỉ là sau lưng chia tay hai cánh lại rung động một cái, đợt thứ tư hỏa quang gợn sóng lộ ra, tốc độ lại ở xa trước ba sòng phía trên, cơ hồ là mới nhất định hình, liền phá vỡ âm hỏa diễm mang, ép đến "Ngũ Độn chướng" trước đó.

Trên mặt hồ, bị hỏa quang gợn sóng phá vỡ lỗ hồng còn chưa khép lại, liền thấy cất giấu quang vụ đột nhiên hơi thở, ngay sau đó, trước mắt mọi người hồng quang đại phóng, quang mang giảm xuống thời điểm, liền thấy to như vậy một mặt tường bích, trống rỗng hoá khí, không gặp lại nửa chút vết tích.

Lúc này, bay khỏi U Tập các loại trường lão, mới vừa vịn đập vào bờ bên kia mặt đất.

Hoá khí cất giấu đằng sau, hiện ra U Ly hung ác khuôn mặt dữ tợn; trên tế đài Minh Hỏa Diễm La, chính há to mồm, để âm tiết khó khăn thông qua thực đã xoắn thành thệt nhão hầu kết. "Đại. . . Thế. . ." Mới phun ra hai chữ, Minh Hỏa phần cổ làn da liền lại lần nữa băng liệt, xám xanh dịch thể bọc lấy đằng sau lưỡng cái triệt để sai lệch âm tiết, phun tung toé mà xuất. Lại vào lúc này, khoe miệng của hắn vậy mà liệt xuất tiểu tới.

Đang vận vẹo khuôn mặt tươi cười bên trong, cổ họng của hắn lại không động đậy, ngược lại phồng lên bụng, chính là hất lên rộng lượng tế bào, mọi người cũng có thể nhìn thấy hắn giữa ngực bụng rõ ràng chập trùng.

Tại tứ phía ù ù bạo hưởng bên trong, nó âm sắc càng ngày càng trầm thấp, chợt nghe đến, giống như là toàn thân khớp nối châm thịt áp chế vang lên hợp âm: "Đại thế đồ nát. . . Minh liên khai!"

Ba chữ ngừng ngắt hữu lực, hình chi tại ngoại, liền thấy Minh Hỏa quanh thân phồng lên, hình như có bạo hưởng tự xương đuôi chỗ một đường kéo lên, âm cuối chưa tuyệt, trên mặt bỗng nhiên thất khiếu máu tươi, bụng âm âm trướng khai, bên trong nháy ra, ngoại trừ một lời dịch thể bên ngoài, liền chỉ có đã khô kết như đá bụng.

Các loại sự vật còn chưa rơi xuống đất, nhưng bằng không tự đốt, hóa làm bay đầy trời hôi. Tràn diện làm cho người không đành lòng tốt thấy.

Nương theo cảnh này, Lý Tuần phía sau cổ lông tơ sợ hãi đứng đấy. Minh Hỏa bỏ tiếng nói mà dùng bụng âm, chân tức vận chuyển liền hoàn toàn khác biệt, trả ra đại giới cũng mười phần đáng sợ, bất quá, cái này cũng khiến cho chủ đạo khí cơ biến hóa rõ ràng hơn hiển lộ ra.

Giờ phút này ở trong mắt Lý Tuần, Quỷ Môn hồ xung quanh khí cơ kết cấu, phảng phất một cái cự đại điện đường kiến trúc, phía trước Âm nhãn, U sách loại hình, phát ra trong lúc vô hình, có thể bất luận, Minh Hỏa rút đi điện đường lương trụ, làm cho sụp đổ, dứt khoát dời đi nó hạ nền tảng, liền trùng kiến khả năng đều cùng nhau xoá bỏ.

Cái gọi là "Điện đường" bất quá là hình dung, hấp lương tuyệt cơ hậu quả, cũng không chỉ là sụp đổ mà thôi.

Trên thực tế, cái này căn bản là muốn phương viên trăm dặm không gian vận vẹo biến hình, thậm chí triệt để sụp đổ, cùng loại với mở "Động thiên phúc địa" vô thượng thần thông, nhưng là đảo lại sử!

Thế nhưng là. . . Lúc này nơi đây, thế nhưng là liên tiếp Cửu U chi vực.

Cũng chính là cái này một cái thiểm thần khoảng không, bên ngoài một tiếng âm vang vang, Quỷ Môn hồ bờ tây mảng lớn rừng cây chính tề đất sụt rơi, phảng phất phía dưới đã là vực sâu vạn trượng, trong nháy mắt, tầm mắt sở cập, đã là phương viên vài dặm đại không động.

Lý Tuần ánh mắt chỉ ở không hãm chỗ quét qua, liền lại quay lại đến trên tế đài.

Xuyên thấu qua lay động âm hỏa dài màn, hẩn nhìn thấy, liền phía trên Hóa Âm trì, một tia vốn nên tiêu giảm co vào kẽ nứt, nương theo lấy giới này không gian sụp đổ, lại lần nữa bày biện ra tới.

Đen nhánh kẽ nứt phản chiếu tại Lý Tuần phóng đại trong con mắt, đoạt hồn nhiếp phách.

Liền tại giờ phút này, Yêu Phượng trên tay phức tạp phù lục viết xong cuối cùng một bút, sau lưng nàng ánh sáng hai cánh đột nhiên biến hóa, do hư thực bất định trạng thái, nhanh chóng ngưng thực; Thanh Loan đột nhiên tiến lên một bước, đem Vô Ưu bảo hộ ở sau lưng, quanh thân hộ thể linh quang ngưng đọng như thanh tràng linh chướng, gạt ra hết thủy ngoại vật.

Bờ bên kia, U Tập các loại ba tên trưởng lão chính kéo lấy gần chết đồng bạn, muốn bay đến nơi xa. Nhưng mà bị Yêu Phượng áp chế âm khí triều cường thực đã cuồng loạn đến cực điểm, rất khó ở trong đó tự nhiên hành động, chỉ có thể góp làm một đồng, lo sợ không yên nhìn về phía tế đàn phương hướng.

Lý Tuần miễn cưỡng theo không gian kẽ nứt bên trong ngoái nhìn, chợt thấy được bản thân hoàn toàn bị xa lánh tại ngoài cuộc, không có chen chân chỗ trống.

Tế đàn trước, do Ngũ Độn chướng ngăn lại Yêu Phượng trước một kích, U Ly bớt đi rất nhiều khí lực, không cao lớn lắm thân thể đóng ở trên mặt đất, đối

diện Yêu Phượng kia khó dò sâu cạn phù lục; tại sau lưng của hắn, đã bụng phá ruột lưu Minh Hỏa Diêm La lung lay mấy cái, đột nhiên giơ cao hai tay, mặt quý chỉ lên trời, tựa như cao tưng tể từ đồng dạng.

Mặc dù hắn tiếng nói đã phế, lại tại bụng phá đi về sau, liên bụng âm chi thuật đều không sử ra được, có thể quanh người hắn tái nhợt âm hỏa toán loạn, thúc đẩy cơ bắp xương cốt nhúc nhích che đậy kích, đem vô số quý quyết quái dị tạp âm, chậm rãi hợp thành rõ ràng câu nói.

Này quý dị tình cảnh nhìn thấy người nhân nháy, Lý Tuần cắn chặt hàm răng, bỗng nhiên nghĩ đến vừa mới bốn câu bên trong, có Âm, U, Diêm, Minh tứ đại họ, như vậy tiếp xuống. . .

Hắn mơ hồ nghĩ đến cái nào đó khái niệm, chỉ là trong lúc cấp thiết ngược lại mơ hồ. Hắn hận không thể dùng năm đấm mãnh gõ đầu, may mà ngày bình thường nhìn rất nhiều điển tịch, dùng như thế nào lúc ngược lại nhớ không được?

Yêu Phượng phía sau dài cánh nhẹ nhàng kích động, hơi nóng gió phất tại Lý Tuần trên mặt. Phượng Linh chiếu đến xung quanh lẫn lộn tia sáng, mỹ lệ không gì sánh được, chỉ là Lý Tuần lại có thể xuyên thấu qua kia hoa mỹ bề ngoài, thấy được uẩn đục trong đó tuyệt sợ phong bạo.

"Xoẹt" một tiếng trường âm, đảo giữa hồ cùng tế đàn tâm đó lại lần nữa hơi nước tràn ngập, mặt hồ lấy có thể chính mắt thấy tốc độ cực nhanh hạ lạc, mà trong đó "Ngũ Độn chướng" sắp xếp cũng không thể bảo trì trạng thái bình thường, giữa lẫn nhau âm vang va chạm, mình so như phế liệu.

Yêu Phượng khúc trên cánh tay nhắc, đôi thủ chưởng tâm hướng ra phía ngoài, mẫu, thực hai ngón tay uốn lượn tương giao, hình thành một cái hoàn mỹ vòng tròn, u lam hỏa quang như châu liên vờn quanh tại bàn tay ở giữa, màu sắc dần dần nhạt, từng bước hóa thành thanh bích nhan sắc.

Mặc dù ngoại giới long trời lở đất, nhưng tại nàng xung quanh, không gian

lại dường như đọng lại, chậm rãi lan tràn ra.

U Ly sắc mặt lạnh lùng, quanh thân chân tức phồng lên, thân hình lại nóng lòng muốn động, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ xông lên phía trước. Cùng Yêu Phượng triển khai chém giết.

Sắc mặt của hắn tại ngăn ngại mấy tức nội nhiều lần biến hóa, mỗi lần biến hóa đều so lúc trước khó coi một phần, đến cuối cùng, tấm kia mặt thẹo thực đã vận vẹo không còn hình dáng, giọt mồ hôi trên trán vừa chảy ra, liền bị lượn lờ u bích hỏa diễm bốc hơi sạch sẽ.

Liền tại giờ phút này, Minh Hỏa Diêm La cốt nhục tiếng va đập, rốt cục hợp thành hầu như cái đối lập rõ ràng âm, tại lỗ lỗ tạp âm bên trong, phát tán ra tới, bị đám người nghe cái rõ ràng.

"Sinh. . . Tử. . ."

Không qua ngăn ngại hai chữ, quanh người hắn huyết nhục liên tiếp nổ tung, trở lại hóa thành hơi mỏng sương mù xám, lượn lờ xung quanh, tình cảnh nhìn thấy mà giật mình.

Yêu Phượng như vậy đáp lại, đồng dạng là hét dài một tiếng, khiếu âm thanh tuyệt, xa đạo thiên ngoại, nhất thời đem Minh Hỏa Diêm La vất vả tạo thành âm đê xuống.

Tới đồng thời U Ly gầm nhẹ một tiếng, cánh tay trái "Ti thần mô thiết" âm âm thanh bên trong, đứt thành từng khúc, u bích hỏa quang ngược lại thu hút thể, thể nội xương lạc sai động, "Tư tư" phát vang.

Trong mắt của hắn u quang nội liễm, thân thể ngang nhiên vọt tới trước, mới bước ra một bước, thân hình liền hoàn toàn tiêu tan bộ dạng.

Đối với cái này, Yêu Phượng khoảng chừng trong miệng uống ra một cái ngăn ngại âm tiết.

"Phong!"

Vừa mới tiêm hình U Ly tại tiếng quát bên trong hiện thân ra tới, liền dừng lại tại Yêu Phượng trước người hơn một trượng chỗ, thân thể nghiêng về phía trước, vốn là như kinh tiễn lực trùng kích, thế nhưng là lúc này, nhưng là không nói ra được buồn cười buồn cười.

"Ông" một tiếng khí quyển chấn minh, xa xa Thanh Loan một cái cổ tay chặt hư trăm, sắc bén hàn khí phá không mà tới, thẳng muốn đem U Ly chém thành hai khúc.

Hai người bọn họ phối hợp được thiên y vô phòng, mặc dù U Ly cứng đờ vên vẹn chuyện một cái chớp mắt, có thể chờ hãn khôi phục năng lực hành động, chính là đao khí trước mắt, rơi vào đường cùng, chỉ có thể nghiêng người tránh đi.

Chậm một bước như vậy, hãn liền lại không cơ hội.

Thanh Loan hư không chưởng đao liên phát, như giống như cuồng phong bạo vũ, đem hãn tử khóa trên mặt hồ phía trên. Bị Yêu Phượng bí pháp hạn chế trước đây, mất đi "Tốc độ" cái này lớn nhất dựa vào, lúc này liền hiện ra một chút chật vật, so sánh dưới, càng có vẻ Thanh Loan cử trọng nhược khinh, xước có thừa lực.

Yêu Phượng lại không liếc hãn một cái, giữa ngón tay hỏa liên xuyên thẳng qua, ngoài thân càng là sáng rực đại phóng, cánh lông vũ khẽ run bên trong, gió lốc bốn hợp; Minh Hỏa Diêm La quanh thân sương mù rất nhanh liền cho thổi tan, lộ ra khắp người tổn thương thiếu, cốt nhục nát như thể xác, dính tại trên tế đài.

Bất quá, sau lưng Minh Hỏa Diêm La, u thâm kẽ nứt còn tại không ngừng mà mở rộng, vì hãn mở ra một màn đen nhánh bối cảnh, cổ của hãn đã chỉ còn một đầu cột sống tương, lại vào lúc này, tại rợn người châm tiết áp chế động âm thanh bên trong, cốt nhục hợp âm tái khởi, vẫn như cũ là ngăn ngủ hai chữ.

"Đặc biệt. . . Đồ. . ."

Yêu Phượng ánh mắt ngưng định, trong miệng nhẹ giọng một khen: "Không hổ là nhất đại hào hùng!"

Tiếng nói vừa khởi, trong lòng bàn tay nàng hỏa liên giao thoa quần quanh, lại chừa lại ở giữa một vòng khoảng không, Lý Tuần ở bên chỉ nghe được "Kít" một tiếng huýt dài, bên trên tế đàn, Minh Hỏa Diêm La thật to run lên, toàn thân vết thương lại lần nữa sụp ra, tràn ra màu xám bụi lập tức bị cuồng phong thổi tan.

"Đánh gãy nàng!"

U Ly đổi giọng rống lên một tiếng xuyên thấu màng nhĩ. Lý Tuần nhướng mày, thân thể vừa có bản năng phản ứng, trước mặt ào ào phong vang, ngay sau đó loong coong thanh quán tai, dưới chân hấn vụn vụn mặt đất, lại bị mở ra một đường sâu không thấy đáy vết rách.

Hấn thân thể hơi cương, gương mắt nhìn lên, chính đưng tới Thanh Loan lạnh lẽo tận xương ánh mắt. Lý Tuần đầu tiên là như có điều suy nghĩ, có thể vẻ mặt này kéo dài một hơi cũng chưa tới, liền tận hóa thành cười lạnh.

Tại Thanh Loan nhìn hằm hằm phía dưới, thân hình hấn phi động, lại không phóng tới Yêu Phượng, mà là học vừa rồi Diêm phu nhân, chỉ lực điều không đâm xuyên, thẳng đến Thanh Loan sau lưng Lâm Vô Ưu.

"Muốn chết!"

Phất tay đem Huyết Thần kiếp chỉ huyết quang đánh tan, Thanh Loan hôm nay vẫn là lần đầu đối Lý Tuần động sát cơ, chỉ là, liền tại nàng tâm thần ba động sát na, trên mặt hồ U Ly mình thấy được cái này một cơ hội tốt.

Trong tiếng kêu chói tai, U Ly không quan tâm, lấy huyết nhục chi khu, vững vàng đón đỡ lấy bốn đạo liệt đứt gân xương đao khí, ngang nhiên vọt tới trước.

Đợi đến Thanh Loan hoàn hồn, muốn lần nữa phủ kín thời khắc, Lý Tuần cười ha ha, diêu không chường ấn, gay mũi mũi máu tanh tràn ngập xung quanh, Nhiên Huyết Nguyên Tức uy lực, đem Thanh Loan không khí chung quanh thiêu đến xoẹt xoẹt kêu vang. Sinh thành đỏ nhạt hơi khói nhìn xem thối hơi liền tán, có thể trong đó hàm ấn Huyết Độc oán linh, dính vào người chính là phiền phức rất lớn.

Thanh Loan đối với cái này bình thản tự nhiên không sợ, lại nhất định phải lo lắng Lâm Vô Ưu an toàn, như thế lại không lực phân tâm; một bên khác, U Ly vọt tới trước chưa ngừng, quanh thân tràn ra máu tươi bị âm hỏa một kích, trống rỗng hóa vụ, bị hấn chân tức dẫn dắt, hóa thành một hơi mỏng màn tường, ngăn tại Yêu Phượng trước người.

Yêu Phượng trường mi cau lại, trên tay ấn quyết lại thực đã dùng sức không được, chấn động tiếng vang, mấy chục đạo do trời thanh minh hỏa dẹt thành trường liên, theo nơi lòng bàn tay bay ra ra ngoài, đảo mắt dài đến mấy chục trượng, lại đang không ngừng kéo dài, dường như muốn đem phía trước tế đàn, thậm chí cả toàn bộ đảo nhỏ đều khóa nhập trong đó.

Theo Lý Tuần, chiêu này hóa hư làm thật thủ đoạn, cùng Huyết Tán Nhân Xích Bình Quỷ Liên chi pháp ngược lại có mấy phần tương tự. Chỉ là trong đó khí cơ xen lẫn, sáng tỏ như đại nhật hành thiên, tự có Huyết Tán Nhân chỗ không kịp đường hoàng khí độ.

Đối với cái này, trên tế đài Minh Hỏa Diêm La chỉ nếu không cảm giác, hẳn đang dùng đã tàn khuyết không đầy đủ tứ chi, phục tụng một câu kia đơn giản lại chặt vật câu nói: "Sinh tử khác đường. . ."

U Ly thân hình mình bổ nhào vào Yêu Phượng sườn phía trên, tay phải nắm tay, hung ác nện ở lòng bàn tay trái bên trên. Một tiếng vang giòn, hấn lúc trước bày ra màn máu ầm vang nổ tung, hóa thành đầy trời hơi khói, mỗi một điểm huyết khói, đều cất giấu hấn một điểm tinh huyết.

Lấy huyết dẫn khí, ở đây âm khí nồng đậm hoàn cảnh hạ, tựa như thủy tưới dầu nóng, đảo mắt chính là hàng trăm hàng ngàn lần ngọt ngọt bạo chấn.

Bạo chấn mật độ cao như thế, càng đừng đề cập trong đó tiềm uẩn U Ly tinh huyết, bắn tung tóe bên trong liền ngang ngửa với dày đặc nhất chất độc, cho dù lấy Yêu Phượng chi năng, cũng không dám thuần dùng hộ thể chân tức đi cản.

Càng chết là, U Ly tựa hồ thực đã mặc kệ Minh Hỏa, mang một kích dư thế, hung dữ đập xuống, xem ra dường như muốn cùng Yêu Phượng lập kiến sinh tử.

Biến sinh nách khuỷu tay, Yêu Phượng lại tại trong nháy mắt sử làm ra quyết đoán.

Yêu Phượng sau lưng dài cánh lật trường, bão táp nhất thời, phát động trực lưu. Nhưng sau đó. Lại toàn bộ thu liễm, khôi phục thành thường nhân bộ dáng, tại một tắc vuông tránh chuyển na di, bắn tung giọt máu một tia đều không dính nổi người; ngược lại là U Ly, bị dài cánh phát động loạn lưu một quấy, thân hình hơi dừng lại, chờ hãn điều chỉnh xong, đối diện đối đầu nhưng là Yêu Phượng trắng nõn lòng bàn tay. Lòng bàn tay chính trúng, đang có một đoàn đỏ ửng khuếch tán ra tới.

U Ly con người hơi co lại, hãn tuyệt không nghĩ đến Yêu Phượng hội không mang theo một tia kéo dài từ bỏ gần như hoàn thành thuật pháp, lại liên thủ mang công hỏa hầu năm giữ được hay tới đỉnh cao, bị đánh loạn tiết tấu, ngược lại là hãn.

Mang theo mơ hồ hỏa vân, Yêu Phượng ống tay áo bay lên, trắng muốt như ngọc bàn tay giống xé mở một tầng giấy mỏng, ma huyền xuyên thấu không gian, cùng U Ly nhô ra cánh tay giao thoa mà qua, lẫn nhau hộ thể chân tức kịch liệt ma sát, sinh thành vô số nhỏ bé điện hỏa, bốn phía toán loạn.

Trong chốc lát, hai người liền tiến vào hung hiểm nhất cận thân giết chết; khía cạnh Lý Tuần cùng Thanh Loan cùng nhau tách ra, thay đổi ánh mắt, lại vòng qua cái này kịch đấu chiến trường, đưa lên đến tế đàn phương hướng.

Không có Yêu Phượng khống chế, thực đã bay đến phía trên tế đàn Thanh Hỏa trường liên lại không có thể duy trì hình thể, khí quyển bên trong "Banh banh" đứt gãy thanh âm bên tai không dứt, thuyền Thanh Hỏa quang tứ phía bắn ra, mà tại hỏa diễm vây quanh hạ, Minh Hỏa Diêm La phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ đốt thành tro bụi, có thể hẵn vẫn đứng vững không ngã, chỉ là có chút há miệng ra.

Hàm răng của hẵn thực đã hoàn toàn tróc ra, chỉ còn lại một cái âm trầm khoang trống, có thể cái này nhỏ hẹp hắc động lại giống như cùng hẵn sau lưng khuếch tán kẽ nứt nối liền cùng một chỗ; đồng dạng còn có ánh mắt của hẵn, nơi đó dịch thể thực đã triệt để khô cạn, biến thành lường cái u thâm chỗ trống.

Đã tuyệt đầu nguồn thanh quang hỏa diễm bắt đầu sau cùng phản công, hỏa quang tăng vọt hơn một trượng, che đậy toàn bộ đảo nhỏ, nhưng lại rất nhanh tiêu tán xuống dưới.

Đợi đến Lý Tuần lần nữa nhìn thấy Minh Hỏa thời điểm, hẵn không khỏi mở to hai mắt.

Minh Hỏa Diêm La khuôn mặt thực đã hư hóa, nồng trọc hắc ám theo trong mờ, trong hốc mắt khuếch tán ra đến, trong nháy mắt nối thành một mảnh. Biến hóa chi cấp tốc, thậm chí xóa bỏ hư thực ở giữa ngăn cách. Chỉ ở mê ly hoảng hốt phía dưới, bắn ra một cỗ trực thấu nhập tâm hồn chấn động.

"Quý môn khai!"

Lý Tuần ngũ quan thất khiếu, tạng phủ cốt nhục, đã bị một đợt kinh thiên động địa tiếng rít triệt để công chiếm, kia là do thuần túy nhất Cửu U địa khí hội tụ mà thành dòng lũ khuynh tiết mà xuất lúc, bộc phát lôi âm.

Hẵn nhẫn thụ lấy ngoại giới cường áp vừa ý châu chen bách, tiếp tục mở to hai mắt, ở trong tối hồng tầm nhìn bên trong, hẵn nhìn thấy vỡ nát kẽ nứt biên giới, chính lấy làm người tuyệt vọng tốc độ mở rộng ra, giống như một đầu viên cổ cự thú, mở ra huyết bồn đại khẩu, thôn thực thiên địa!

Chỉ một nháy mắt, bầu trời liền triệt để ám trầm xuống dưới.

Trong lúc kịch chiến Yêu Phượng cùng U Ly tại đợt thứ nhất chấn động bên trong liền cho tách ra. Trần trề khó ngự sóng xung kích thực đã cường đại đến khó mà phân biệt nó hình thái, chỉ cảm thấy phô thiên cái địa cường áp vào đầu đập xuống, tràn ngập tất cả giác quan.

Lý Tuần đem thân thể co lại thành một đoàn, chỉ tới kịp đem thể nội khí mạch hoá đổi đến U Minh hình thức, liền bị âm khí nội trào ngập đầu. To lớn xung kích đánh cho hẳn thần trí u ám, cảm giác bên trong là hướng ra phía ngoài tung bay, có thể sau một khắc, lại cảm thấy đã bị cuốn trở về, thân thể đánh lầy trở, rơi vào khó mà suy đoán trong thâm uyên đi.

Cơ thể đối với ngoại giới cảm giác là trước nay chưa từng có hỗn loạn, tại cuồng loạn âm hỏa vây quanh hạ, lông tóc muốn tiêu, nhưng mà nội tạng lại khắp nơi đóng băng lạnh lẽo.

Lý Tuần không thể không tiến vào nội hô hấp trạng thái, Thiên Trung "Không đáy minh hoàn" cũng nhanh chóng căng rứt chuyển động, chống cự ngoại giới cường tuyệt áp lực.

Không biết thời gian qua bao lâu, ngoại giới áp lực tựa hồ dần dần suy yếu, lại như cũ có phủ kín hô hấp cường độ. Lý Tuần không dám khinh thường, ngừng mấy tức, cảm giác được dần dần thích ứng biến hóa của ngoại giới, mới cẩn thận từng li từng tí mở to mắt.

Vào mắt vẫn là vùng thế giới kia, vô luận là trên hồ hòn đảo, tàn phá kiến trúc, vẫn là thung trăm ngàn lỗ rừng cây, đều không có quá nhiều biến hóa. Chỉ là tất cả cảnh vật đều bị kín một tầng nồng đậm hôi ối.

Không phải bụi bặm rơi xuống, mà là phiến thiên địa này tự nhiên nhất nhan sắc, mà mảnh này nhan sắc đại biểu, chính là đậm đặc Cửu U địa khí dòng lũ.

Lý Tuần rốt cục cảm nhận được cường áp hình thái, nó tựa như là tịch mịch

vô âm vận trượng đày biển, thủy xa đều bao phủ tại vô cùng vô tận âm khí triều cường bên trong, đừng nói hô hấp, chính là lỗ chân lông đều bị chặn được rắn rần chắc chắn, chỉ có thể dựa vào thể nội chân tức lưu động, duy trì sinh mệnh.

Tinh thuần như thế Cửu U địa khí, ngày bình thường xem như cực tốt thuốc bổ, nhưng tại này nồng độ hạ, có chút chút ma sát, cho nên dẫn đốt, sợ rằng sẽ so bất luận cái gì dầu hỏa đều muốn tới mãnh liệt.

Lấy Lý Tuần can đảm, lúc này cũng có chút nơm nớp lo sợ, toàn bộ thân thể đều tại trở nên cứng, không dám có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể hết sức chuyển động con mắt, dò xét xung quanh thể cục.

Yêu Phượng một nhà chẳng biết lúc nào mình tập hợp một chỗ, lưỡng Đại Yêu Ma Tướng Vô Ưu kẹp ở giữa, hộ thể linh quang lẫn nhau quấn giao, lại chỉ là thiếp da mà dừng, lại không có thể như lúc trước trước đó bình phong trướng bên ngoài cơ thể, hiển nhiên cũng cảm giác được lúc này nguy hiểm.

Bờ bên kia, U Tập mấy vị trưởng lão cũng đều vẫn còn, chỉ là khí sắc càng hồng bết, thần sắc càng lo sợ nghi hoặc mà thôi; đã bị lãng quên thật lâu Diêm phu nhân, bởi vì đối diện dâng trào âm khí triều cường, lại có thương tích mang theo, hoàn toàn không có sức chống cự, thân thể bị trùng bay đến giữa hồ địa cung phế tích bên trong, nằm mặt tại đất, không biết sống chết.

Lý Tuần hơi làm chần chờ, vẫn là đỉnh lấy cường áp, chậm rãi đi qua, lẳng lẳng ngồi xuống, ngón tay dán lên Diêm phu nhân mạch môn.

Vì chống cự đậm đặc Cửu U địa khí, tu sĩ cơ thể, chân tức lưu động đồng đều cực độ mất cảm, chỉ là làn da tiếp xúc, song phương đều là chấn động, Lý Tuần cau mày nhăn đi qua, mà Diêm phu nhân thì tại trong tiếng rên rỉ, tỉnh táo lại.

Mới vừa lên tiếng, trong ngoài áp lực biến hóa liền để nàng nôn một ngụm máu, cứ như vậy chật vật phục trên đất, chỉ là có chút nghiêng mặt qua đến, cùng Lý Tuần ánh mắt giao tiếp.

Cho đến lúc này, Lý Tuần mới đưa ánh mắt nhìn về phía tế đàn phương hướng. U Ly chẳng biết lúc nào lại đứng trở lại tế đàn trước, tại u ám bối cảnh hạ, rất khó nhìn rõ sắc mặt của hắn như thế nào.

Trên tế đài, hắc ám thực đã xâm nhập hết thảy.

Về phần Minh Hỏa Diêm La. . . Lý Tuần từng coi là, đang trùng kích bộc phát trước tiên, bệnh lao quỷ hắn là liền cho xoắn thành mảnh vỡ. Thế nhưng là trên tế đài, tựa hồ vẫn có một tia gần như hư vô cái bóng, tại nồng trọc trong bóng tối vụn vụn.

"Hắn vẫn còn chứ?"

Diêm phu nhân thấp giọng nói chuyện, sắc mặt của nàng tái nhợt được trong suốt, cũng không cần hưởng ứng, cách nửa hơi, thanh âm của nàng liền run rẩy chí hồ nghẹn ngào: "Liệt tổ liệt tông ở trên. . . Ngũ Cực phong cấm, là, hắn mở Ngũ Cực phong cấm. Trời ạ, ba ngàn đệ tử, còn có thể lưu được mấy người?"

Không đợi Lý Tuần hiểu rõ đây là có chuyện gì, một bên khác, Yêu Phượng rốt cục mở miệng nói chuyện.

Thanh âm của nàng đang cuộn trào âm khí bên trong hơi có sai lệch, có thể hương vị tất cả, ngữ khí lờ mờ có mấy phần mờ mịt buồn vô cớ: "Huyền hải ngón cũ, vạn năm về sau, lại còn có thể lại xuất hiện thế gian."

Yêu Phượng trong câu nói đến tận cùng là cảm khái nhiều một ít, vẫn là tán thưởng nhiều một chút, Lý Tuần phân không rõ lắm. Không qua rất nhanh, hắn liền nghe đến Yêu Phượng đã từng ngữ khí: "Ngũ cực giải phong, lấy Cửu U chi vực phệ giới thiết hạn chế, đúng là không tầm thường chủ ý. Bất quá, dạng này liền có thể lưu lại chúng ta?"

Trong lúc nhất thời mọi người cũng phân biện không rõ nàng đang nói chuyện với ai.

Chỉ là U Ly cũng không mở miệng , mặc cho Yêu Phượng thanh âm tiêu tán, tại mọi người trong lòng đều có chút xao động thời điểm. Mới có một cái thấp mảnh thanh âm vang lên —

"Nguyên Quân đã biết nội tình, làm sao cần nhiều lời, tự đi thế nhưng."

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Sinh Biến

Chương 03: Sinh biến

Thanh âm tựa như lúc nào cũng hội đoạn tuyệt, song khi nó chân chính chảy vào mọi người trong tai lúc, phát động gợn sóng lại quả thực không nhỏ.

Lý Tuần bên cạnh Diêm phu nhân nghe tiếng về sau, hô hấp chi hỗn loạn, đã xem tâm cảnh biến hóa hiển lộ không bỏ sót.

Lý Tuần cũng nói không rõ nhà mình trong lòng là cái gì tư vị, chỉ đem ánh mắt nhìn về phía tế đàn.

Tại thâm thúy không đáy trong bóng tối, kia cái bóng mơ hồ tựa hồ rõ ràng chút, có một chút hình người, lờ mờ chính là Minh Hỏa bộ dáng, có thể càng là ngưng thực, càng cảm thấy hẩn bất cứ lúc nào cũng sẽ sa đọa đến phía sau trong thâm uyên đi.

Bất quá, Minh Hỏa thanh âm nhưng là thật sự: "Phong cấm phá vỡ chưa lâu, Cửu U địa khí cùng giới này nguyên khí ma sát không ngừng, mới phong hạn chế cũng không hình thành, lấy Nguyên Quân tu vi, thoát thân cũng không phải là việc khó. Chỉ là, ta thủ đoạn này, cũng không phải làm Nguyên Quân chuẩn bị nha."

U miếu trong thanh âm, đúng là trước có không có khoan thai nhẹ nhõm hương vị: "Lúc trước hướng xấu nhất chỗ nghĩ, cũng chỉ là làm Bắc Minh, Tây Liên những cái kia tôm tép dự bị, để bọn hẩn biết, ta U Hồn Phệ Ảnh Tông, tuy là không thể so với năm đó, nhưng cũng không thể khinh thường. . . Lại không nghĩ Nguyên Quân lại cùng Cổ gia thúc cháu xé rách da mặt, quấy cục diện. Rút

lui một cái không lưới, thật tiếc, thật tiếc!"

Hắn nói đến tùy ý, Yêu Phượng thần lặng lẽ lại chẳng như vậy thoải mái.

Yêu Phượng suy tư một hồi, lúc này mới cười nói: "Ta còn nhớ rõ, năm đó, Di Huyền Thương cũng là nói như vậy, cũng là làm như vậy."

Di Huyền Thương?

Lý Tuần cảm thấy danh tự này rất quen tai. Đang chìm ngâm ở giữa, chợt có cảm giác, cúi đầu nhìn về phía Diêm phu nhân, chỉ gặp nàng hết sức ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn trông đi qua.

Lý Tuần nghĩ nghĩ, thấp giọng nói chuyện: "Di Huyền Thương là ai?"

Diêm phu nhân hơi làm trầm mặt, mới nói: "Hắn. . . Huyền hải U Minh thành mặt đại thành chủ."

Lý Tuần trong lòng linh quang chớp động, trước đó nghe được tin tức tại lúc này cực nhanh gây dựng lại, đang muốn có chỗ được thời điểm, bên kia Minh Hỏa tiếng cười thực đã khuếch tán ra tới.

"Cũng chỉ có Nguyên Quân dạng này tiền bối, mới có thể biết ta. Nói đến, nếu không phải là Nguyên Quân lấy Thiên Giới Tịnh Hỏa tán nhập Phong giới, duy trì hư không không toái, lúc này nơi đây, có thể lưu được mấy người còn khó nói. Nhất là ta cái này tàn hồn, đến nay còn trú ảnh ở đây, chỉ cần cảm tạ Nguyên Quân mới là."

Yêu Phượng cũng đang mỉm cười: "Năm đó, Thanh Đế lão nhi không cần được Di Huyền Thương, hôm nay, ta cũng gần không được người, lúc đầu ta tối không tin luân hồi nói chuyện, nhưng hôm nay xem ra, ngược lại là thất chi bất công. Đưa chử tử địa mà hậu sinh, lại không luận đúng sai hay không, có thể tại mấy thế về sau, gặp lại này thủ đoạn thần thông, hôm nay bất luận kết quả làm sao, cũng không uống công tới đây một lần."

Trong thoáng chốc, song phương mình nhưng không phân biệt địch bạn.

Yêu Phương đang nói xong về sau, chung tới có chút cúi đầu, để bày tỏ đạt chân thành tán thưởng chi ý. Tiếng nói cùng Minh Hỏa tiếng cười quần giao cùng một chỗ, ở đây đặc thù trong không gian, phát động trận trận dư ba.

Đột nhiên, Minh Hỏa tiếng cười đoạn tuyệt, bên trên tế đàn, cái bóng của hắn rõ ràng hơn chút.

Đồng thời, Lý Tuần cảm giác có một đường sâm nhiên ý lạnh xuyên thấu tới, ở trên người hắn một vết, lại định tại Diêm phu nhân trên thân.

"Diêm Uyên, người tiến lên đây."

Dù cho Minh Hỏa hiện tại là một bộ người không ra người, quý không ra quý bộ dáng, nhưng tại một tay chủ đạo cái này cảnh tượng hoành tráng về sau, mệnh lệnh của hắn ra tới, vẫn rất có kỷ luật nghiêm minh khí thế.

Lý Tuần cách gần đó, trong lòng lại cũng xiết chặt, thoáng lui về phía sau. Diêm phu nhân phản ứng so với hắn còn lớn hơn chút, thân thể run rẩy vô luận như thế nào đều ngừng không được.

Lý Tuần rất lý giải tâm lý của nàng bây giờ trạng thái, cho nên liền vươn tay ra, lặng yên giúp đỡ nàng một chút. Mượn điểm ấy lực lượng, Diêm phu nhân rốt cục có đứng lên khí lực, nàng chậm rãi đứng dậy, khó khăn đi thẳng về phía trước.

Yêu Phương, Thanh Loan lúc này chính là hợp cách quần chúng, không có bất kỳ cái gì can thiệp ý tứ.

Mãnh liệt âm khí triều cường, không giờ khắc nào không tại đưa đẩy lấy Diêm phu nhân thân thể, khiến nàng đi trên đường đung đưa không ngừng, tựa hồ lúc nào cũng có thể té ngã, nhưng không thấy nửa chút chần chừ.

Lúc này Diêm phu nhân, càng giống là một bộ cái xác không hồn, thúc đẩy

nàng chỉ là bản năng mà thôi.

Thời gian lưu động được cực chậm, không qua người ở chỗ này đều một cách lạ kỳ hào tính nhẫn nại, chờ một mạch Diêm phu nhân đi đến đảo giữa hồ bên bờ, cách như sôi trào bên trong nước hồ, dưới chân rớt cục có chút chần chờ.

Bình thường một bước mà qua mặt hồ, lại bởi vì âm khí triều cường, biến thành không thể vượt qua lạch trời. Lấy nàng trạng thái, đại khái mới vừa đề khí, liền sẽ cho cuốn bay ra ngoài.

Tế đàn trước đó, U Ly đột nhiên cười lạnh, thân hình tránh không, đám người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Diêm phu nhân mình ngược lại đâm vào tế đàn dưới thềm, trong nháy mắt, hai người phương vị trao đổi, ngược lại cùng trước đây không lâu Mạnh Chương Thần Quân thủ pháp có chút tương tự, chỉ là vào lúc này nơi đây, độ khó càng thêm gấp mười.

Tế đàn phía dưới, Diêm phu nhân nỗ lực chống lên thân thể, quỳ sát trên mặt đất, cái trán sờ nhẹ mặt đất, không nói lời nào. Cái gọi là tâm như tro tàn, khái làm như thế.

Minh Hỏa Diêm La cười nhẹ lên: "Ngũ cực giải phong, Cửu U phê giới, Diêm Uyên đâu, người nhìn cái này cảnh hoàng tàn khắp nơi, thế nhưng là người nguyện ý đạt được?"

Diêm phu nhân cúi đầu không nói, chỉ là dùng cái trán cọ xát mặt đất, ti ti có thanh.

Minh Hỏa Diêm La thanh âm y nguyên suy yếu mờ mịt: "Là, đây không phải người muốn lấy được, đương nhiên, cũng không phải ta muốn. Thế nhưng là. Tai kiếp bởi vì người mà đến, tông môn thánh địa, là ta tự tay hủy đi. . . Hôm nay, ta chỉ lưu lại điểm ấy cái bóng, gió thổi qua, đại khái liền muốn tản. Thần hình câu diệt là ta hướng liệt tổ liệt tông bàn giao, Diêm Uyên người đây?"

Diêm phu nhân khẽ nâng lên cái trán, lại nặng nề gõ hạ: "Diêm Uyên

muôn lần chết."

"Tử?" Trên tế đài cái bóng run run một chút, tiếp theo lạnh lùng bật cười: "Cái chết chi, thế nhưng là hảo giải thoát nha. Như thế bàn giao, ta không cho phép, liệt tổ liệt tông cũng không đáp ứng."

Nhàn nhạt một câu, sử giữa sân bầu không khí lại là trì trệ, thẳng đến hẳn lại lần nữa nói chuyện: "Người lại đi xem!"

Diêm phu nhân ngạc nhiên ngẩng đầu, theo đuôi Minh Hỏa Diêm La tiếng nói, đảo giữa hồ bờ bên kia, mười dặm hơn nơi xa, đột nhiên sáng lên một đoàn oánh oánh nổi giận, cố nhiên yếu ớt, nhưng tại u ám bối cảnh hạ, nhưng lại làm kẻ khác linh đài một thanh. Chậm hơn, còn quần Quỷ Môn hồ xung quanh, tương tự quang mang liên tiếp mà lộ ra lên, dần dần nổi thành một mảnh, khiến cho xám đen màn trời, cũng sáng lên.

Lần này, vô luận là kinh sợ thần chưa định chư trưởng lão, vẫn là chính bàng quan Lý Tuần, theo này nổi giận chớp động, trong lòng đều là đột nhiên một sướng.

May mắn còn sống sót trưởng lão bên trong, có vị gọi Diêm từng, chính là thuộc Diêm phu nhân nhất hệ, tính tình so sánh thẳng, lúc này càng là thẳng tắp nháy dựng lên, khoa tay múa chân, như điên như điên: "Liệt tổ liệt tông ở trên, tông môn không có vong, không có vong!"

"Địa khí liên trụ, có thể chống đỡ thiên che tai ương. . . Địa khí liên trụ, có thể chống đỡ thiên che tai ương! !" Diêm phu nhân đem tình cảnh này tất cả đều thu vào trong mắt, miệng bên trong thì thảo nói, chợt thấy trên mặt sinh lạnh, đưa tay vuốt ve thời điểm, mới phát giác thực đã lệ rơi đầy mặt, "Tốt, tốt, tông môn huyết mạch vẫn còn, còn tại!"

"Uống cho người còn có điểm ấy lương tâm." Minh Hỏa Diêm La giọng nói thâm u, lạnh lẽo cười lạnh: "Có địa khí liên trụ hộ vệ, ba ngàn đệ tử, có lẽ có thể tồn được bảy tám phần mười. Chỉ là, so với năm đó Di Huyền Thương phong

thành thời điểm. Lại như thế nào?

"Năm đó Huyền hải U Minh thành thế suy, năm vạn đệ tử bên trong, càng không có nửa cái chân nhất tông sư, dẫn làm giới này trò cười. Chư tông ức hiệp phía dưới, Di Huyền Thương phần mà phong thành, dùng chính là cái này ngũ cực giải phong, Cửu U phệ giới thần thông.

"Cửu U chi vực ăn mòn giới này, đoạn tuyệt trong ngoài thông lộ. Chính là chân nhân tu vi, muốn thoát thân, cũng muốn bốc lên cửu tử nhất sinh chi hiểm. Đảo mắt vài vạn năm, năm đó hảo hảo thịnh vượng Huyền hải nhất mạch, nhưng còn có người có thể tái nhập giới này, rửa sạch nhục nhã?"

"Đặng sau ngược lại thật sự là là ra tới hầu như cái. . ." Yêu Phượng đột nhiên chen vào nói tiến đến, ngữ khí bình tĩnh, lại làm cho người nhìn không thấu: "Chỉ tiếc. Những người kia cũng chỉ là tu vi bình thường, chỉ có thể trông coi tông môn chốn cũ, không muốn phát triển. Đợi đến bọn hăn bỏ mình, Huyền hải U Minh thành nội, năm vạn đệ tử liền đã hết hóa xương khô, đường đường tông phái, chỉ gọi là thi lão cố đô, đáng tiếc buồn cười!"

Yêu Phượng từ Thượng Cổ đến nay liền tại giới này tu hành, chỗ kinh lịch sự tình, xa không phải người khác có khả năng so. Nói như vậy pháp, đương nhiên vô cùng có thể tin.

Đối nàng tự tiện nói xen vào, Minh Hỏa Diêm La không lấy làm ngang ngược, ngược lại như vậy hướng Diêm phu nhân nói: "Nguyên Quân lời nói, minh bạch chưa?"

Diêm phu nhân cúi đầu không nói. Minh Hỏa cũng không sốt ruột, dừng lại một chút, mới rồi nói tiếp: "Di Huyền Thương gốc rễ ý, chính là muốn tông môn đệ tử hăng hái, tìm đường sống trong chỗ chết, dựa vào Phong giới bên trong tinh thuần nguyên khí, kỳ lấy ngàn năm, tạo ra hầu như cái tông sư đến, lại phục Huyền hải một mạch vinh quang. Đáng tiếc, từ hăn về sau, mấy vạn đệ tử bên trong, không gây một cái có tiền đồ, chỉ rơi vào tông môn tàn nát, thi lão thủ mộ

hạ tràng.

"Mà đằng sau ta, vô luận là chư trưởng lão, vẫn là thế gia vọng tộc đệ tử, có tiền đồ, bất quá chỉ là người cùng Bách Quỷ lưỡng cái. Bách Quỷ tình huống đặc thù, chỉ còn lại người, còn miễn có thể thống ngự tông môn, thu nạp lòng người. Diêm Uyên, người có biết sao?"

Diêm phu nhân nghe ngóng ngơ ngác tắt tiếng, chỉ có thể quỳ sát trên mặt đất, giống một tôn hóa đá pho tượng. Hầu như cái trưởng lão đồng đều hai mặt nhìn nhau, có thể nghĩ lại nghĩ lại tới, lại cảm thấy lại không có gì lựa chọn tốt hơn.

Thời gian dài lặng im về sau, Diêm phu nhân vẫn như cũ dùng cái trán mâu thuẫn mặt đất, thanh âm rung động nói chuyện: "Diêm Uyên vạn tử chi thân, Vô Nhan lại chưởng tông chủ tôn vị."

"Tôn vị, đây là tôn vị a?" Minh Hỏa Diêm La trầm thấp mà cười: "Ba ngàn đệ tử, bị khóa ở cái này ngàn dặm chi giới, rất có thể đời này không thể sinh ra, như thế, ai đón lấy người tông chủ này chi vị, không khác bị lưng gặp vực sâu vạn trượng, có chút đi sai bước nhầm, liền sẽ rơi thối nát xương tan. . . Diêm Uyên đâu, đây cũng là tổ tông hạ xuống báo ứng, người không đỡ lấy, ai đón lấy?"

Diêm Uyên nhất thời cúi đầu không nói gì, ngược lại là Lý Tuần bọn người bị Minh Hỏa Diêm La ngôn ngữ nhắc nhở, đồng đều kịp phản ứng, lại nhìn về phía xung quanh mảng lớn quang mang thời điểm, đáy lòng đều có chút phát lạnh.

Tông môn đệ tử coi như mình đi hai ba thành, cũng có hai ngàn người trên dưới, bọn hắn mỗi một cái đều là tự do tự tại đã quen, hôm nay chỉ có thể ở cái này phương viên ngàn dặm phạm vi nội sinh sống, càng đừng đề cập hoàn cảnh nơi này ác liệt chí vô lấy phục thêm.

Này cùng tù phạm có gì khác?

Muốn trấn an hạ cái này hai ngàn tù phạm, chưa từng có tay của người cổ tay

tâm cơ cùng với uy thế, không khác người si nói mộng. Liền xem như Diêm phu nhân, tựa hồ cũng kém chút. . . Bờ bên kia hầu như cái trưởng lão chỉ cảm thấy trong lòng mờ mịt, trở về từ cõi chết khoái cảm trong khoảnh khắc tiêu tán hơn phân nửa.

Lý Tuần hơi chút suy nghĩ, đưa ánh mắt nhìn về phía U Ly. Vị này trên lý luận tông môn đối đầu, đang theo dõi Yêu Phượng bên kia, thần sắc lãnh đạm.

Dường như cảm giác được Lý Tuần ánh mắt, hẩn quay đầu, song phương ánh mắt vừa chạm vào, lại riêng phần mình bỏ qua một bên.

Lý Tuần đem lực chú ý chuyển tới xung quanh tầng kia hồi ế đi lên. Dĩ thường cẩn thận dùng thần niệm tìm kiếm, cảm thụ nó tác dụng cơ chế.

"Cửu U địa khí tràn ngập ở giữa, trong vòng mười dặm phương viên nồng độ tối cao, xung quanh thì tầng tầng phong tỏa, ước chừng gần trăm tầng, mà mỗi tầng tầm đó, lại có loạn lưu tràn ngập xen lẫn. Bởi vì cùng Cửu U chi vực thông thẳng với, theo canh giờ thời tiết biến hóa, phong cấm bên trong, cũng phải có triều tịch biến hóa. . ."

Rất nhanh liền nắm chắc đến "Cửu U phê giới" chủ thể cơ cấu, Lý Tuần trong lòng càng nắm chắc hơn, nơi này tuyệt đối ngăn không được Yêu Phượng này đăng cấp tông sư, thậm chí cũng ngăn không được chính mình, nhưng chân nhất trở xuống muốn thoát khỏi khóa tù, đối chân tức khống chế nhất định phải hay tới đỉnh cao, mới có thể đã bảo trì xông ra phong tỏa tốc độ cùng phòng hộ cường độ, lại không dẫn đốt âm khí triều cường phản phê. . .

Lấy tu vi luận, Diêm phu nhân đến chư trưởng lão muốn thoát thân, sợ cũng là sinh tử nửa này nửa kia, nghe theo mệnh trời.

"Thật đúng là một cái cái sàng đầu!" Lý Tuần trong lòng cảm thán: "Từ bên trong tùy tiện ra tới một cái, liền có thể tại giới này xông tới nổi tiếng danh hào, mà nếu có thể hình thành tốt tuần hoàn, kỳ lấy ngàn năm, chưa hẳn không thể để cho U Hồn Phê Ảnh Tông lại phục năm đó vinh quang. Nhưng nếu khống chế

không nổi tông môn đệ tử xao động, riêng chỉ là bên trong hao tổn, cũng có thể để tông môn vạn kiếp bất phục. . . Minh Hỏa thật đúng là cho Diêm phu nhân lưu lại thật là lớn nan đề."

Hắn có thể nghĩ đến, Diêm phu nhân tự nhiên cũng đều minh bạch, thậm chí, còn có thể nghĩ đến càng sâu một tầng. Thế nhưng là, đối với cái này muôn vàn khó khăn sự tình, nàng không thể cự tuyệt, cũng Vô Nhan cự tuyệt.

Có lẽ giống như Minh Hỏa Diêm La nói tới, đây là liệt tổ liệt tông hạ xuống báo ứng, nếu nàng còn tồn được một tia lương tâm, cũng nhất định phải nhận lãnh tới.

Cái gọi là lợi hại quan hệ, giờ phút này mình lại không ý nghĩa.

Cho nên, Diêm phu nhân trùng điệp dập đầu xuống dưới, tuyệt nhiên nói: "Diêm Uyên cam thụ này báo." Giọng nói ngừng nghỉ, nàng thở sâu, lại nói: "Liệt tổ liệt tông ở trên, ở đây Phong giới bên trong, tông môn đệ tử có một người không ra này tù, Diêm Uyên cũng không sinh xuất. Như làm trái thề, đương vĩnh luân U Ngục, nguyên thần lấy vạn kiếp chi chú, sinh tử hết cách."

Theo tiếng nói cuối cùng tiêu tán, khí quyển bên trong nhẹ lồi úc động, nhắc lên một đợt nhỏ bé chấn động.

Đứng ngoài quan sát đám người nhất thời tắt tiếng, có tổ tông chi danh trước đây, có U Ngục vạn kiếp chi chú ở phía sau, như thế thề độc, mình dẫn động giữa thiên địa chi cộng minh, tuyệt không phải thuận miệng nói một chút mà thôi.

Gặp tình hình này, Lý Tuần sau khi kinh ngạc, cũng không biết trong lòng là cái gì tư vị.

Diêm phu nhân tâm tư hắn có thể trải nghiệm một hai, cũng nghĩ không ra sẽ dùng kịch liệt như thế phương thức biểu đạt ra tới. Mà lại hắn nhìn thấy. Một bên U Ly cũng thật bất ngờ, có lẽ đó cũng không phải hắn cùng Minh Hỏa đoán

trước đến tràng diện.

Nhưng bất kể nói thế nào, Diêm phu nhân tự đoạn hết thầy đường lui tác pháp, liền xem như đối nàng lại không đầy người, cũng vô pháp lại nói cái gì.

Mắt thấy sự tình sắp hết thầy đều kết thúc, Lý Tuần lực chú ý lại chuyển hướng Yêu Phượng bên kia, thế nhưng là bên tai chợt vang lên Minh Hỏa nói nhỏ: "Bách Quý, người tiến lên đây."

Cơ hồ cùng vừa rồi chào hỏi Diêm phu nhân là cùng một loại phương thức, có thể Lý Tuần thái độ liền muốn ung dung nhiều. Hắn hơi suy nghĩ một chút, ném cho Minh Hỏa mặt mũi, chậm rãi bước tiến lên. Thông qua mặt hồ thời điểm. Thoải mái tùy ý, chứng minh hắn xuất nhập tự nhiên năng lực.

Cách tế đàn tới gần, hắn liền đối với Minh Hỏa Diêm La hiện trạng có càng trực quan nhận thức.

Thông hướng Cửu U chi vực kẽ nứt lúc trước một tia cái bóng, đúng là Minh Hỏa còn sót lại nguyên thần. Cũng không biết hắn dùng biện pháp gì, lại có thể mượn dùng chung quanh Cửu U địa khí, tạm thời duy trì hình thái.

Chỉ là, theo kẽ nứt không ngừng mở rộng, cái này nguyên thần tàn ảnh cũng nhận càng ngày càng nặng xung kích, tùy thời đều có thể hôi phi yện diệt.

Nhìn thấy hắn bộ dáng như vậy, Lý Tuần tiến lên thi lễ một cái, thản nhiên nói: "Tông chủ có gì phân phó?"

Mơ hồ nguyên thần tàn ảnh khó có biểu lộ, chỉ là Minh Hỏa chấn động không khí phát ra thanh âm bên trong, rõ ràng là đang thở dài: "Còn nhớ rõ, ta từng cố động người tráng sĩ chặt tay, làm một thống khoái kết thúc, nào biết kết quả là, trước đoạn nhưng là chính ta. Bách Quý a, tông môn đã không cho được người cái gì. . ."

Lý Tuần nghe vậy nhất tiếu, ánh mắt liếc nhìn vẫn quỳ gối một bên Diêm phu

nhân, mạn thanh nói: "Cần gì phải cầu thứ gì, khắp nơi dùng sức, ngược lại là khắp nơi thất bại, từng nghe người giảng, tu đạo chi đồ, cuối cùng còn muốn chém mất dất quấn, còn tiêu chỉ toàn lưu ly chi thân, hôm nay, tông chủ kết thúc thật tốt, đệ tử cũng được hưởng lợi rất nhiều."

Như thế thoái thác chi từ, tự nhiên ai cũng không thể gạt được.

Minh Hỏa Diêm La nghe, ngược lại ha ha cười to, không khí trầm muộn cũng bị tiếng cười kích động: "Thanh tịnh lưu ly. . . Ngược lại là tiên đồ chính tông, đã như vậy, người liền đi đi. Chỉ là, người bên ngoài ở giữa làm việc, tông môn tổng còn muốn nhờ ơn của người."

Hắn ý tứ cũng rất rõ ràng, "Bách Quỷ" dù sao người thuộc tông môn, coi như hiện tại đối tông môn không quan tâm, có thể ở bên ngoài hoạt động, giới này tu sĩ liền sẽ một cách tự nhiên liên tưởng tới U Hồn Phệ Ảnh Tông. Như thế, cũng coi như tông môn còn lại một hơi.

Lý Tuần này một ít độ lượng vẫn phải có, đối với cái này chỉ là mỉm cười mà thôi, mà lại, hơi chút cân nhắc, hắn dứt khoát lại cho một cái nhân tình ra ngoài: "Qua ít ngày, ta sẽ đem Quỷ Tiên Sinh lưu lại chi « U Minh Lục » đưa về, bù đắp tông môn truyền thừa, cũng coi là tận một phần tâm ý."

Ngoài miệng nói là "Tận tâm", nhưng trong đó quyết tuyệt chi ý mình biểu lộ không bỏ sót.

Minh Hỏa Diêm La nghe vậy, lặng lẽ bật cười, mang theo ẩn ý, nhưng cũng không nói nữa.

Quỳ sát trên đất Diêm phu nhân nhin không được ngẩng đầu nhìn đến, khuôn mặt tái nhợt bên trên có chút cảm xúc bộc lộ, rất nhanh lại biến mất xuống dưới. Nàng lại gục đầu xuống, giống thạch điêu, không nói bất động.

Lý Tuần thoáng nắm chắc đến nàng vi diệu tâm tư, cũng không để trong lòng, lại hướng tế đàn thi lễ một cái, xoay người sang chỗ khác, đang muốn thoát thân

rời đi, nào biết đối diện có người so với hẵn sớm hơn một bước.

Yêu Phượng Thanh Loan liếc nhau, do Thanh Loan đỡ lấy Vô Ưu cánh tay, đột nhiên thân hình phi động, hóa làm xích, thanh hai màu trường hồng, bay thẳng thiên ngoại.

Không có người ngăn cản.

Lấy tu vi luận, chỉ cần cản qua Cửu U phệ giới sơ kỳ bộc phát, lại không ở tại bên trong dừng lại quá lâu, Yêu Phượng, thanh cong có thể nói là muốn đi liền đi, tuyệt không khó xử.

Sở dĩ ở đây dừng lại, cái gì nhàn hạ thoải mái đều là hư, vô ở ngoài là muốn tính toán ra Cửu U địa khí cùng giới này nguyên khí xung đột tần suất, tùy thời xông ra, lấy bảo vệ tu vi chưa đạt đến viên mãn Lâm Vô Ưu.

Đối U Hồn Phệ Ảnh Tông mà nói, bị "Kẻ cầm đầu" như thế thoải mái thoát thân, không khác lại trúng một cái cái tát. Thế nhưng là, có thể có như vậy kết cục, đại khái vẫn là có thể tiếp thu. . .

Xích, thanh hai màu trường hồng sắp sửa phá vỡ màn trời thời điểm, xám đen bối cảnh phía dưới, đột nhiên âm ảnh toán loạn, chỉ chợt lóe, liền cắm vào hai màu trường hồng tầm đó.

Một kích này, chính kẹt tại Yêu Phượng hai người phát lực phá vỡ Phong giới thời điểm, vô luận là thời cơ, góc độ, tốc độ, nắm chắc chi chính xác, thẳng làm lòng người phát lạnh ý.

Không trung đột ngột phát kêu to, bạn chi huy sái, nhưng là đầy trời huyết vũ.

Dưới bầu trời, màu xanh hồng quang đột nhiên tản ra ra, Thanh Loan ôm lấy Vô Ưu, lảo lảo lộn lộn hạ lạc, nửa người đẫm máu, cũng không biết thương thế làm sao.

Chợt hiện bóng người một kích thành công, vậy mà không thấy khá liền thu, mà là mang dư thế xung kích mà xuống, mục tiêu thực là Thanh Loan trong ngực Vô Ưu!

Nhưng mà sau lưng hăn, Yêu Phượng chấn tay áo ngự hỏa, cũng là truy tập xuống tới, nhìn nàng trường mi đứng đấy, rõ ràng đã là giận dữ, luận tốc độ, cũng càng tại phía trước người kia phía trên, không qua chớp mắt lúc, Yêu Phượng mình phát sau mà đến trước, tựa như một viên hỏa lưu tinh, bay xuống mà xuống, chính trúng người kia hậu tâm.

Cho đến lúc này, song phương giao chiến nổ tung âm khí sóng triều mới chính thức tán phát ra!

Bởi vì giao chiến chi địa bắn ra chân tức loạn lưu trong hư không kịch liệt ma sát, giây lát hỏi liền đốt phát nổ xung quanh đậm đặc Cửu U địa khí.

Phảng phất trăm ngàn cái mặt trời đồng thời sáng lên, u ám màn trời đảo mắt bị xé rách thành mảnh vỡ, ngập trời liệt diễm vãng lai bồn tập, tại không gian thu hẹp không chiếm được phát tiết, liền ngoan chảy xuống, như ngàn thước thác nước, ù ù lên tiếng.

"Nguy hiểm!"

Kêu gọi chính là U Tập, thùy lưu âm hỏa thác nước vừa đảo qua hầu như cái trường lão xung quanh, thế lửa lập tức lan tràn ra, hỏa quang lóe lên, hầu như cái trường lão liên thời gian phản ứng đều không có, liền bị âm hỏa thôn phệ.

U Tập còn tính là phản ứng cấp tốc, ngọn lửa vừa liếm thượng làn da, hăn liền dùng hết toàn lực, mở ra hộ thể chân khí, bên cạnh Diêm từng đến một người được nhắc nhở, cũng đều làm ra đáp lại.

Ba cái trường lão hợp lực, lại có đồng nguyên chất tính nhân tố, cái này mới miễn cưỡng chống đỡ chung quanh âm hỏa liệt diễm.

Dù là như thế, hơi dựa vào ngoại một vị trưởng lão vẫn bị ngọn lửa cuốn lên, nửa người lập hóa tro bụi, lại chỉ phát ra nửa điểm kêu thảm, liền bị âm hỏa phụ thể mà lên, đốt đi sạch sẽ, liên nguyên thần đều không có bảo vệ.

Đầy trời biển lửa đè xuống, toàn bộ Phong giới bị cuồng bạo triều cường quét sạch, chính là U Ly, Lý Tuần dạng này, cũng theo đó đột nhiên, tự vệ cuống quít.

Lý Tuần toàn lực tồi động không đậy mình hoàn, gạt ra bên ngoài cơ thể âm hỏa, thấy được một cái cơ hội nhìn về phía bầu trời.

Phía trên giao thoa tung hoành hỏa quang đủ để che đậy tầm mắt mọi người. Lý Tuần chỉ là lợi dụng chính mình đối nhau cơ nhịp đập vượt xa bình thường cảm ứng, bắt được Yêu Phượng đám người vận động quỹ tích, cái này mới miễn cưỡng thoáng nhìn mấy đạo mơ hồ hình ảnh.

Nhưng mà, vừa nhìn xuống, hắn cũng không nhận được la hoảng lên: "Nguy hiểm. . . Tránh mau!"

Nhắc nhở của hắn vẫn chậm nửa bước, các loại U Ly, Diêm phu nhân nghe tiếng ngẩng đầu, chỉ thấy một áng đỏ bên trong phân chân trời, cơ hồ chính là sát Diêm phu nhân da đầu. Đột nhiên đập xuống.

Va chạm điểm ngay tại Lý Tuần cùng Diêm phu nhân ở giữa, khí quyển bên trong bắn ra khó mà hình dung tiếng vỡ vụn vang, cứ như vậy ngăn ngui một cái chớp mắt, tạo thành cộng hưởng cơ hồ muốn đem trái tim nghiền nát.

Sau đó chính là âm âm trọng hưởng, trùng thiên cột nước cao tới hơn mười trượng, hạ xuống lúc hóa thành mảng lớn bọt nước, tứ phía bắn tung tóe. Chỉ là phi không ra vài thước, liền tại đột nhiên kéo lên nhiệt độ cao bên trong, hoá khí thành vụ, trở lại thôi phát sạch sẽ.

Bọn người nhóm định thần nhìn lại, gánh chịu tế đàn đảo nhỏ, bao quát trên đảo Hóa Âm trì, đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại thâm u kẽ nứt khảm nằm ở trong hư không.

Lý Tuần xem thời cơ được sớm, trước một bước bay lên giữa không trung, mà Diêm phu nhân thì chậm một bước, tại chỗ ra trùng kích vào ném ra, nhấc lên âm hỏa triều dâng tại bốc hơi dòng nước về sau, dư thế không suy, theo sát ở sau lưng nàng, ngọn lửa cuốn lên, thoải mái xé nát nàng hộ thể chân tức, dấy lên trên người nàng đồ lễ, khiến nàng sát na hỏi thành cái hỏa nhân.

Giữa không trung, Lý Tuần thấy cảnh này, cũng không chậm trễ, trùng kích vào đi, đoạt tại âm hỏa triều dâng đem nó diệt hạ trước đó, phát chưởng ấn tại ngực nàng, U Minh âm hỏa nghịch hướng đảo ngược, đem hỏa quang thu đi.

Tới đồng thời, bờ hồ bên kia U Ly cũng đã xuất tay, truy người âm hỏa triều dâng bị một cỗ xảo lực khiên động, chỉ lên trời xoay tròn.

Lý Tuần cũng liền nhân cơ hội này, nắm lấy Diêm phu nhân vọt tới trước, cởi ra âm hỏa thôn phạm vi.

Diêm phu nhân vốn là trọng thương mang theo, lại bị âm hỏa bị bỏng, trong ngoài tương kích phía dưới, thương thế càng nặng. Còn tốt, tông môn đồ lễ là lấy thượng thừa nhất "Vụ tòng thiết" kéo tư bện mà thành, bản thân liền có thu nạp âm hỏa công hiệu, phòng hộ năng lực cũng không tệ, mới không có để nàng hoàn toàn thay đổi.

Nàng thần trí coi như rõ ràng, mới cởi một cái hiêm, liền bắt lấy Lý Tuần cánh tay. Run giọng nói: "Tông chủ đâu."

Lý Tuần không nói gì ngoái nhìn, chỉ thấy kẻ nứt phụ cận, hắc ám càng ngày càng nồng trọc, kia một tia mơ hồ tàn ảnh mình triệt để không thấy; Diêm phu nhân hô hấp bình phong dừng, nắm lấy Lý Tuần tay, bất tri bất giác đã ấn vào trong thịt đi.

Trong hồ nước lại là một tiếng buồn bực bạo, trên mặt hồ vừa hình thành vòng xoáy khổng lồ, lập tức bị mọc lan tràn cự lực quấy tán, liên tục hai cái tiếng vang, rơi hồ Thanh Loan cùng với đánh lén âm ảnh tuần tự thoát ra, tại trên hồ lại đối một cái.

Cự lực áp bách phía dưới, xung quanh Cửu U địa khí kịch liệt ma sát, trong hư không điện quang vạn vạn, hóa làm mấy cái thô to điện xà, lắc đầu vẩy đuôi, hấp kích tứ phương.

Lý Tuần ôm theo Diêm phu nhân, né qua điện quang dư ba, lại giương mắt đi xem, thấy song phương đúng là thế lực ngang nhau, không khỏi hơi bị sợ. Nhưng hẳn rất nhanh liền hiểu được, Thanh Loan ăn đối phương âm thủ trước đây, lúc này bên trái cánh tay kỹ bị vết máu nhiễm thối, còn muốn bảo vệ Lâm Vô Ưu, đủ loại bất lợi nhân tố chung vào một chỗ, mới có loại kết quả này.

Bất quá, đánh lén người kia hảo vận sợ rằng dừng ở đây.

Trên bầu trời. Yêu Phượng như bóng với hình, phá vỡ nước chảy xiết kích điện, đã cùng thanh ưng thành giáp công chi thế.

Hai đại yêu ma hợp kích, chỉ sợ sẽ là năm đó Chung Ân, cũng muốn tạm tránh mũi nhọn, kia âm ảnh cường ép tránh lui thời điểm, phía sau lưng bị Yêu Phượng đầu ngón tay lướt qua, nửa mặt lưng da thịt đều bị bóc xuống dưới.

Kim hồng hỏa diễm căng rứt phun ra nuốt vào, lấy lăng lệ bá đạo chi tư, đem người kia huyết nhục thôi phát sạch sẽ, không qua cuối cùng còn có chút ít huyết nhục mảnh vỡ bắn tung ra tới. Chiếu đến trung tâm bắn ra cường quang, lấp lánh xuất quang mang, khiến một bên Lý Tuần bỗng nhiên trợn to mắt.

"Huyết sắc hoa râm..."

Hắn đột nhiên minh bạch, người kia đến tột cùng là cái thứ gì.

Lý Tuần thấy rõ ràng, U Ly ánh mắt cũng không kém, vị này lập trường kỳ diệu Thị Quý Tông chủ đột nhiên quay đầu, râu tóc đều trương, nghiêm nghị nói: "Là khô lỗi... Diêm Uyên!"

"Không phải ta!" Diêm phu nhân rốt cuộc minh bạch xảy ra chuyện gì, tại lệ khiêu âm thanh bên trong, gương mặt xinh đẹp thượng mình lộ ra xanh xám

nhan sắc.

Đối mặt cục diện này, U Ly cũng có chút choáng váng. Hôm nay tối khẩn cấp, liền đem chiến sự dừng lại, nếu không như thế kịch chiến xuống dưới, chưa ổn định Cửu U phạm giới, rất có thể phát sinh không lường được hậu quả.

Biển lửa theo giữa không trung quét sạch mà xuống, liên tục hơn mười đầu sóng vỗ xuống đến, ngược dòng tâm đảo xung quanh còn sót lại rừng cây lập thành đất trống, mà càng xa sáng lên không lâu điểm điểm ánh quang, ở đây xung kích phía dưới, cũng là chập chờn bất định, mấy tức về sau, liền lại dập tắt non nửa.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Diêm phu nhân quả nhiên là muốn rách cả mí mắt.

Mỗi một điểm "Ánh quang" diệt đi, gần như có thể đại biểu cho mấy chục, trên trăm danh tông môn đệ tử chết vì tai nạn, tiếp tục như vậy nữa. Đừng nói lưu cái bảy tám phần, chính là toàn bộ chết hết, cũng không phải cái gì chuyện không thể nào.

Không phải Diêm phu nhân, chẳng lẽ lại khôi lỗi chính mình đi?

Suy nghĩ vừa ra tới, liền để Lý Tuần bác bỏ. Khôi lỗi tự sinh ý thức, không phải có "U Huyền" đẳng cấp không thể, Diêm phu nhân cỡ kia rõ ràng kém nửa bậc...

Lý Tuần vừa mới tìm tới điểm đường đầu, giữa không trung lại là tiếng sấm nổ vang. Yêu Phượng đại phát thần uy, bàn tay biến hóa bên trong, tựa như cùng ném ra trăm ngàn cái hỏa lôi, dày đặc một tầng nghiền ép lên đi, phía trước càng có Thanh Loan lấy hư không chưởng đao khóa lại không gian, mặc cho khôi lỗi làm sao quỷ dị, cũng vẫn là không tránh khỏi, trong lúc nhất thời lại là huyết nhục văng tung tóe.

Mà Lôi Hỏa dẫn động âm hỏa, toàn bộ bầu trời đều bốc cháy lên, hỏa vũ rơi xuống, lại đã dẫn phát mặt đất âm hỏa bộc phát. Trên dưới hỏa quang giao tóe,

Phong giới bên trong, như là Hỏa Ngục đồng dạng.

Bờ bên kia U Tập mấy cái trưởng lão rõ ràng không chịu nổi, chính khàn giọng kêu to.

Lý Tuần còn không có động đậy, U Ly cũng đã trước có động tác.

Hắn trong tay áo bay ra một thanh Thiên Vương tán bộ dáng tiểu hoa văn trang sức, trên không trung đón gió liên dài, trên đó bích hỏa điểm điểm, liên dật thành phiến, bay đến chư trưởng lão đỉnh đầu lúc, đã tăng mấy chục lần, treo giữa không trung, ô ô chuyển động, cùng xung quanh âm hỏa thổ nạp trao đổi, sinh thành một vòng vô hình màn bích, trong thời gian ngắn cũng hộ đến bọn hắn chu toàn.

Tuy là một kiện không tầm thường pháp bảo, có thể U Ly lại giống như là ném ra ngoài một khối đá, lại nhìn bầu trời, đã thấy kia khôi lỗi mình không thành hình người, tứ chi đã đứt thứ ba, ngực bụng càng cho mổ xuất nhất tiến to lớn vết nứt, đầu thậm chí đều thiếu nửa bên.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Nghi Vấn

Chương 04: Nghi vấn

Yêu Phượng căn bản không cho nó cơ hội thở dốc, váy dài huy động ở giữa, lại một cái trọng chưởng in lên. Đốt thành liệt điểm trong nháy mắt nuốt sống khô lồi thân thể, tiếp theo tiêm kinh liên tiếp nổ tung, một tia giã dựa cũng vô, liền bị Yêu Phượng chưởng lực đánh cho chia năm xẻ bảy.

Hỏa kinh đốt lên âm khí chung quanh, sinh thành một chùm hỏa vân, phi tốc khuếch tán ra tới. Đem Yêu Phượng, Thanh Loan đều bao khóa đi vào.

Thanh Loan lông mày khẽ nhăn mày nhàu, tránh đi bạo tán huyết nhục, cũng rốt cục cảm giác được trên vai đau đớn. Vừa mới biến khởi nách khuỷu tay, lại cố kỵ trong ngực Vô Ưu, rơi vào đường cùng, nàng chỉ có thể dùng bả vai ngăn cản khô lồi tập kích, bị khô lồi vạch phá da thịt, bây giờ nghĩ lại còn cảm thấy buồn nôn.

Cúi đầu nhìn về phía Vô Ưu, tiểu cô nương hai tay chụp lấy mèo con, chính trùng nàng nháy mắt, căn nguyên mặc không có bị lúc trước tập kích hù đến, cũng một mực ngoan ngoãn co lại trong ngực nàng, không có tạo thành nửa điểm phiền phức.

Thanh Loan cười một tiếng, cúi đầu cùng tiểu cô nương cái trán sờ nhẹ, đang muốn nói chuyện, trong lòng báo động phát sinh, chậm hơn một tia, Yêu Phượng thanh âm mới xông vào màng nhĩ: "Cẩn thận!"

Trong không khí đột nhiên vang động, lúc đầu trầm thấp khàn khàn, nhưng khi thanh âm lan tràn ra lúc, xung quanh hỏa điểm nổ đùng, nước hồ cuộn cuộn,

đất đá đổ nát hết thảy tạp âm, đều bị nuốt hết đi vào, lẫn lộn hỗn âm trong lúc nhất thời lại lộ ra vô cùng cân đối.

Thanh âm vẫn là thanh âm kia, lại làm cho người cảm thấy chung quanh bỗng nhiên an tĩnh lại.

Giác quan thượng ảo giác phản hồi trở về, bất luận cái gì người, đều có chút mờ mịt. Vào thời khắc này, lại có một tiếng âm rít và cuộn tròn lực lượng mới xuất hiện, đột nhiên đâm vào màng nhĩ. Nó âm điệu nhô cao, tựa hồ níu lấy trái tim của người ta bay lên đám mây.

Tiếng thét chói tai đột khởi, vừa mới còn cười hì hì nháy mắt Vô Ưu, đột nhiên ôm lấy đầu. Kêu khóc giãy dụa, trạng cực thống khổ. Kịch liệt như thế động tác, lúc này làm rối loạn Thanh Loan tất cả bộ điểm.

Giờ phút này liền ngay cả mèo con đều đến thêm phiền, nàng theo Vô Ưu trong ngực dăng xuất đi, duỗi ra ngón nhỏ chân trước, chi chi nha nha muốn tóm lấy cái gì, mà giờ khắc này ai còn có thể lo lắng nó?

Thanh Loan cùng Yêu Phượng đều là quá sợ hãi, biết rõ tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, vẫn nhịn không được đem toàn bộ lực chú ý đều dời qua đi, Thanh Loan càng là hoàn toàn theo không thể đối địch, trở lại ôm lấy Vô Ưu, chân tức xuyên vào kiểm tra trạng huống của nàng.

Loại này khoảng không, không có người sẽ bỏ qua!

Vỡ vụn thiêu đốt khô lồi tàn chi bên trong, một đường trắng xám cái bóng bắn ra đến, lúc đầu chỉ có anh hài lớn nhỏ, có thể thoát ra huyết nhục biến lửa về sau, đón gió liền dài, không đợi mọi người coi hình dáng tướng mạo, cái bóng kia lấp lóe, không ngờ đột nhiên không thấy.

Lý Tuần thân thể bỗng nhiên căng cứng, con người cơ hồ co lại thành lỗ kim hình, mà bên người Diêm phu nhân kêu đau một tiếng, thân thể hiểm bị sinh sinh bẻ gãy. Lý Tuần nghe tiếng quay đầu, không có bất kỳ cái gì áy náy, ngược lại

nghiêm nghị quát: "Khôi lỗi bên trong ẩn giấu thứ gì?"

Diêm phu nhân thần chí mơ màng, bản năng muốn từ hấn mang ôm bên trong giãy dụa ra tới, tiếng nói bỗng nhiên hàng đầu: "Khôi lỗi! Nàng ẩn giấu khôi lỗi "

Đổi thành người khác, lúc này nhất định không hiểu ra sao, Lý Tuần nhưng là không thể minh bạch hơn được nữa. Hấn cảm thấy trầm xuống, điềm nhiên nói: "Khu thi khôi lỗi thuật, người dạy cho nàng?"

"Không có khả năng. Nàng không luyện được. . ." Diêm phu nhân thì ào đáp lại.

Lý Tuần khẽ nhíu mày, thanh âm đè thấp một chút: "Người không có dạy nàng 'Ký hồn chuyển sinh' ?"

"Không có, tuyệt đối không có "

Lời này chính kẹt tại chỗ mấu chốt, Diêm phu nhân giống như là ôm lấy một cọng cỏ cứu mạng, liên tục phủ nhận. Nhưng mà lại nói một nửa. Nàng chợt thấy không đúng, ngạc nhiên trông lại. Chắc là không hiểu rõ, vì sao Lý Tuần có thể biết rõ trong đó quan khiếu.

Nàng chưa kịp nghĩ rõ ràng, không trung xé vải tiếng vang, Thanh Loan phía sau quần áo vỡ tan, huyết quang bắn tung tóe, vết thương cũ chỗ vậy mà lại bị đánh một cái nặng, nếu không phải nàng gằn như không xấu pháp thể, trúng chiêu trước lại mạnh mẽ lệch vị trí, tránh đi chính phong. Toàn bộ cánh tay đều có thể bị tháo xuống.

Dù là như thế, thương thế của nàng cũng cực kỳ nghiêm trọng, ngay vào lúc này, Lâm Vô Ưu tiếng kêu nhọn hơn, cũng không biết tiểu cô nương thụ như thế nào thống khổ, toàn không còn ngày thường tinh linh nhu thuận, trong tiếng thét chói tai, tại Thanh Loan trong ngực đâm đá loạn xạ, nhiều được Thanh Loan tâm thần đại loạn, phần nộ bên trong, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Huyết khí mới phun ra ra ngoài, khí quyển loong coong thanh chấn minh, chính kẹt tại Thanh Loan khí huyết cuồn cuộn, cũ mới không kể trong nháy mắt, ngoại giới sóng âm run lẩy bẩy, không tổn sức chút nào xuyên thấu nòng cơ thể, trực tiếp tác dụng tại nội phủ.

Thanh Loan thân thể run rẩy dữ dội, vài luồng chân tức lúc này xóa nhập đờng kinh, cường lực phản phệ phía dưới, bộ mặt thất khiếu đều thẫm ra máu.

Phê cang đảo hư, chính là "Âm sát" đáng sợ chỗ.

Yêu Phượng ngay tại lân cận, lại trở mắt nhìn xem Thanh Loan lại gặp ngoạn sáng tạo, lửa giận trong lòng đã triệt để bộc phát. Chỉ là nòng cuối cùng còn không có bị choáng váng đầu óc, thấy thủ đoạn, nòng liền biết phía sau là nhân vật nào.

"Cổ Âm, người cút ra đây cho ta."

Nòng âm ì rít lên, tiếng nói tùy theo khuếch tán tứ phương. Trong đó cũng dùng tới âm sát chi thuật, nó tinh diệu cố hữu không kịp, nhưng luận khí phách uy sát. Lại càng hơn một bậc.

Kia vô hình sóng âm giống như đáy biển núi lửa phun trào, thôi động xung quanh đậm đặc Cửu U địa khí, sóng sau cao hơn sóng trước, hướng bốn phương tám hướng phun trào đánh ra.

Gần như không khác biệt công kích, có thể hay không đã thương địch thủ chỉ là phụ, mấu chốt là đánh gãy đối phương nhằm vào Thanh Loan sát chiêu: Tại rối loạn sóng âm hạ, Thanh Loan đê xuống thương thế, hung ác quyết tâm đem Vô Ưu chế phục, che chở nòng hướng Yêu Phượng phương hướng bay ngược.

"Đúng, là Cổ Âm, chính là nòng, chính là nòng."

Hùng vĩ sóng âm chấn động bên trong, Diêm phu nhân khuôn mặt tái nhợt bên trên, hiện lên bệnh trạng đỏ ửng, tứ chi càng lộ vẻ hiện ra không tầm thường

xao động.

Nàng rớt cục tránh ra Lý Tuần cường ép, đưa mắt tứ phương, bên miệng không tự giác theo khuấy động sóng âm thì thào thuật lại: "Cổ Âm, người cút ra đây cho ta, cút ra đây!"

Lý Tuần mím chặt đôi môi, ánh mắt liền gắt gao khóa chặt giữa không trung chiến trường.

Thanh Loan nội thương ngoại sáng tạo đồng phát, còn muốn bận tâm Lâm Vô Ưu an toàn, chỉ có thể về sau lưng gặp người, cơ hồ không có sức hoàn thủ. Mà đối thủ cũng liên tử chăm chăm điểm ấy không thả, thậm chí từ bỏ am hiểu nhất âm sát chi thuật, đuổi theo Thanh Loan tấn công đi lên.

Cũng vào lúc này, Lý Tuần rớt cục bắt được thân ảnh của người nọ. Chỉ là, bởi vì cao tốc phi hành bên trong cùng nước cuộn cuộn Cửu U địa khí kịch liệt ma sát, nó thân ảnh hoảng hốt mê ly, tại tia sáng chiết xạ phía dưới, tối tăm mờ mịt một đoàn, thấy không rõ hình dáng tướng mạo.

Người kia đuổi đến mặc dù nhanh, có thể Yêu Phượng, Thanh Loan ở giữa khoảng cách cũng quá mức tiếp cận. Không qua trong nháy mắt, thân hình giao thoa, Yêu Phượng giống một mảnh thiêu đốt hỏa vân, sát qua thanh ươm bên cạnh thân.

Hai người hộ thể chân tức hơi chút tiếp xúc. Chẳng những không có bài xích va chạm, ngược lại nước sữa hòa nhau. Chấn động ngoại nhập nháy. Khanh thanh chấn minh, lại lần nữa ra tay người kia bị hai đại yêu ma hợp lực mở ra lồng khí bắn ra, bộc lộ ra vị trí.

Khí quyển bên trong khàn giọng phát rít gào, Yêu Phượng ống tay áo bay lên, cuộn cuộn viêm lưu như cửu thiên thác nước trút xuống, trong nháy mắt đem người kia nuốt hết, mà do chi đưa tới nguyên khí hải rít gào, càng là quét sạch hơn phân nửa bầu trời, vừa mới có chút hòa hoãn Phong giới hoàn cảnh, lại một lần lâm vào vô biên Hỏa Ngục bên trong.

Lý Tuần mở ra hộ thể chân tức, ngăn lại cái này một đợt sóng lửa. Đột nhiên lòng có cảm giác, quay đầu nhìn về phía U Ly, thấy nó mặt thẹn xanh xám, công ở phía sau bàn tay nắm chắc thành quyền, thân thể nhưng là không nhúc nhích tí nào. Lý Tuần ngược lại có thể hiểu được tâm tình của hắn lúc này, cảm giác lực bất tòng tâm, mãi mãi cũng sẽ không dễ chịu.

Thờ dài, hắn quay mặt đi, chuẩn bị theo Diêm phu nhân trong miệng nhiều đào chút tin tức ra tới, nào biết tầm mắt di động bên trong, chợt cùng một tia hồng ảnh sượt qua người. Hắn giật mình, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó. Nheo mắt lại, ở giữa không trung liếc nhìn, rất nhanh liền lại một lần nữa bắt được mục tiêu.

"Mèo con?" Lý Tuần giơ tay lên, cách hung y mò tới trong ngực món kia "Phá hồn toa" .

Mấy ngày trước đây Tần Uyển Như sai người đưa nó đưa tới. Hắn cũng chỉ là cảm thán vị kia tiện nghi sự tỷ tâm tư tinh mịn mà thôi, nhưng hôm nay, hắn đơn giản chính là cảm kích.

"Cơ hội tốt nha..."

Chính suy nghĩ lúc, một vệt kim quang hấp dẫn Lý Tuần chú ý. Kia là mèo con bay lượn lúc lộ ra một điểm ánh sáng nhạt, bởi vì tốc độ quá nhanh, cơ hồ kéo thành lấp lánh tơ vàng, tại thương hôi, hỏa hồng xen lẫn bối cảnh hạ, có chút bắt mắt.

Bất quá, Lý Tuần thấy cũng chỉ lần này mà thôi, mèo con tốc độ thật nhanh. Thời gian nháy mắt liền xuyên qua hừng hực tường lửa, chui vào thiêu đốt bên trong rừng cây.

Lý Tuần lại không lo được Diêm phu nhân, thân hình phút chốc lệch vị trí, lượn quanh cái vòng lớn, bay hướng mèo con ẩn thân phương hướng.

Thân hình hắn vừa động, không trung lại là âm vang bạo chấn, bắn ra cự lực

do tâm động đất hướng tứ phía khuếch trương. Tại đậm đặc âm khí triều cường bên trong, ầm ra hơn mười nốt giống như thực chất gợn sóng. Khuếch tán tới trình độ nhất định về sau, lại chấn động run lẩy bẩy, tiếp xúc chi vật, đều lập thành bột mịn, đáng sợ cực kỳ.

Lý Tuần vừa ở vào gợn sóng khuếch tán phạm vi bên trong, trong lúc nhất thời cũng là luống cuống tay chân, không đáy minh hoàn trong nháy mắt không biết chuyển động mấy ngàn lần, mới tiêu tháo bỏ xuống lực lượng kinh khủng này.

Chấn động đưa tới âm hòa phong bạo, tại Phong giới bên trong qua lại quấy, Lý Tuần vừa sinh thành cảm ứng, cũng bởi vậy gián đoạn.

Trong miệng chửi nhỏ một tiếng, hắt lại ngẩng đầu, chỉ thấy Yêu Phượng ngang nhiên đứng ở hư không bên trên, quanh thân hỏa quang phun ra nuốt vào, thỉnh thoảng lóe ra dài nhỏ viêm lưu, lách thân xuyên thẳng qua, vô cùng uy sát, chấn động tâm hồn. Nhưng mà, tại nàng phía trước, lại có một vị có khả năng cùng nàng địa vị ngang nhau nam tử.

Nam tử dáng người cao to, phục sức trắng xám, cũng không chói sáng, phía trên thậm chí còn có đến từ Diêm phu nhân khôi lỗi hoa râm dịch thể. Nhưng mà hắt chớp tay nhiếp không, dung mạo đậm nhạt, giống như đứng vững vách đá núi cao. Đối tứ phía liệt diễm biến lửa chẳng thềm ngó tới, tự có một phen cô u lãnh tuyệt khí độ.

Quả nhiên là hãn!

Lý Tuần nhổ nước miếng, vốn định mắng nữa vài câu, bỗng cảm thấy trước mắt tình hình vô cùng buồn cười. Cho dù trên bầu trời nam tử bày ra tư thế khí độ phi phàm, kỳ thật cũng bất quá chính là xác không một bộ, cái xác không hồn mà thôi.

"Cổ Chí Huyền, Ngọc Tán Nhân... Hắc!"

Lý Tuần cười lạnh hai tiếng, ánh mắt lại nhìn về phía mèo con chui vào hỏa trong rừng.

Khôi lỗi linh thức chưa hồi phục, bản năng chiến đấu mặc dù tại, nhưng muốn như thế tiến thoái có thứ tự, vẫn là phải có người điều khiển mới thành. Làm đạo này đại hành gia, Lý Tuần không cho rằng, cách một tầng Phong giới, Cổ Âm còn có thể điều khiển như cánh tay, thao túng tự nhiên, như vậy...

Trí tuệ vững vàng, Lý Tuần lần nữa khởi động thân hình, nhào về phía bờ bên kia thiêu đốt rừng cây, nhiệt độ cao sóng nhiệt đập vào mặt, bị hấn hộ thể chân tức xé ra, tuôn hướng hai bên.

Giữa không trung lại là một tiếng cự bạo, tiếng nổ chưa ngừng, lại là liên tục khí bạo thanh âm, một đợt nổi một đợt nghiền ép lên đến, Yêu Phượng cùng khôi lỗi bắt đầu chính diện giao phong. Lý Tuần không có nhận bất kỳ quấy nhiễu nào, tốc độ không giảm, xông vào trong biển lửa.

Vào rừng về sau, cùng mèo con khoảng cách rõ ràng rút ngắn, Lý Tuần đã khôi phục đối nó sinh cơ nhip đập cảm ứng. Hấn mỉm cười, đang muốn gây hướng phi đi, trong lòng bỗng nhiên níu chặt.

Sớm hơn một tia, đen nhánh cái bóng phảng phất là theo trong cơn ác mộng nhảy ra, chỉ chợt lóe, liền dung nhập vụn vụn hỏa quang trong bóng tối.

Lý Tuần ánh mắt căn bản đuổi không kịp ma ảnh quỷ tích. Nhưng mà rất nhanh, vô cùng quen thuộc hung lệ khí tức kích điện chém vào não hải, vì hấn đứng lên bắt mắt nhất không qua đánh dấu.

Kia là... Thanh Loan trước người!

Thân thể cao lớn cơ hồ là dán Thanh Loan nhảy ra, kia thể tích cơ hồ có thể đem nàng cùng Lâm Vô Ưu toàn bộ nuốt vào đi. Không có bất kỳ cái gì giảm xóc, lẫn nhau hộ thể chân tức liền tiến hành mãnh liệt nhất ma sát va chạm, đầy trời vung bắn điện trong lửa, chiếu ra ma ảnh dữ tợn xấu xí kiểm tra triệu chứng

bệnh tật.

"Ma La Hầu!"

Tiếng nói theo Lý Tuần trong kẽ răng gạt ra. Trên bầu trời, hai đại yêu ma cũng rần rần chắc chắc đối bính một cái. Vượt quá tất cả mọi người dự kiến, vốn nên là kinh thiên động địa va chạm, vậy mà nửa điểm thanh âm đều không có phát ra tới, mà tại song phương đụng nhau trung ương, hư không đột nhiên sụp đổ, Ma La Hầu thân ảnh giống như là cùng hư không kẽ nứt giao hòa, thân thể khổng lồ trong nháy mắt hư hóa.

"Phệ Ảnh Đại Pháp!"

Lý Tuần gương mặt cơ bắp run rẩy, không hề nghi ngờ, Ma La Hầu lúc này đánh tới, chính là cực kỳ thuần khiết không qua Phệ Ảnh Đại Pháp.

Cái gọi là "Hư không phệ hơi thở, Dạ Mị hóa ảnh" thần thông, bị hấn hiện ra được phát huy vô cùng tinh tế, liền xem như cả một đời tinh tu đạo này U Ly xuất ra, sợ cũng không gì hơn cái này.

Thanh Loan trọng thương mang theo, lại là vội vàng không kịp chuẩn bị, lúc này bị thiệt lớn. Tay nàng đao vung ra, lại trảm tại kia sụp đổ chỗ hư không, kinh đạo đi không, nghĩ thu lực lúc, chỉ cảm thấy tăng vọt xuất một vòng lộn xộn chi lực, xuyên thấu qua ngoại phóng chưởng kinh, trong chớp mắt liền lan tràn tới, trực tiếp tác dụng tại khí mạch.

Giờ phút này. Mới là Ma La Hầu chân chính phát lực thời điểm!

Thanh Loan sắc mặt trong nháy mắt trở nên vô cùng khó coi.

Phệ Ảnh Đại Pháp uy lực vào lúc này thi triển hết không bỏ sót, không chỉ là na dôi phi động thân pháp, mà là tương đương đáng sợ kỹ thuật giết chóc.

Lộn xộn chi lực thấu thể mà vào, thừa dịp Thanh Loan khí mạch lưu động, trong nháy mắt xuyên thấu trong cơ thể nàng tinh nguyên khiếu huyệt, tái phát

lực mãnh hấp.

Thanh Loan kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể không tự chủ được cong xuống, sắc mặt xanh đỏ giao thoa, thể nội âm dương lên xuống mình triệt để lộn xộn, trong quá trình này, nàng ôn dưỡng mấy vạn năm tinh nguyên lại thất lạc hai thành, khiến nàng căn cơ bị hao tổn, so với năm đó Tung Kinh ngoài thành trọng thương, còn thê thảm đau đớn được nhiều.

Trong hư không. Ma La Hầu phát ra một tiếng hưng phấn tru lên, bản thể là hư cực ngày chuột nàng, thiên sinh liền có thôn phệ người khác tinh nguyên dị năng, mà này dị năng cùng Phệ Ảnh Đại Pháp phối hợp, thực là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh. Vô luận là năm đó Cửu U lão tổ. Vẫn là hôm nay Thanh Loan. Toái không kịp đề phòng phía dưới, đều bị thiệt lớn.

Linh trí của nó mặc dù thụ tiên thiên ảnh hưởng, kém xa nhân loại lý trí thanh minh, nhưng mà trúc cơ tại thú tính phía trên hung lệ cùng nhạy cảm, lại viễn siêu đương thời bất luận cái gì cao thủ phía trên, thân thể khổng lồ thẳng dán đi lên. Không cho Thanh Loan bất luận cái gì cơ hội thở dốc.

Trọng thương phía dưới, lại ôm vô ưu, Thanh Loan chân chính là trối chân trối tay, thậm chí ngay cả chạy trốn động cơ hội cũng bị tử khóa. Giao chiến không ba hợp, lại bị Ma La Hầu cự chưởng vỗ xuống, quanh thân mạch huyết chấn động lệch vị trí, thương thế càng nặng một tầng.

Nhìn xem đại địch ở giữa bên trong hao tổn, Lý Tuần cũng không vui vẻ, to lớn nghi hoặc như mây đen bao phủ lên đỉnh đầu: "Ma La Hầu, thế nào lại là Ma La Hầu? Yêu Phượng không phải nói, nguyên thần của nó, tinh nguyên đều bị phong tại Kim hoàn thần nê trùng sao?"

Hắn mím môi lại, tương quan đủ loại tình cảnh đèn kéo quân ở trong lòng chảy qua.

Lâm Vô Ưu theo Diêm phu nhân ngực cầm lấy kim châu giao cho Thanh Loan, sau đó... Mèo con; còn có, đầu kia lấp lánh kim tuyến.

Mèo con trộm đi kim châu!

"Là, là như thế này." Dụng quyền nhẹ nện cái trán, Lý Tuần hơi chút định thần, đột nhiên trái rộng ra thần niệm lưới lớn, vậy hướng vừa mới Ma La Hầu thoát ra vị trí: "Coi như cầm tới Kim hoàn thần nê, cũng muốn đem Ma La Hầu nhục thân mang theo tới. Như vậy, nàng ngay tại..."

Đột nhiên xuất hiện cảm ứng làm rối loạn Lý Tuần thần niệm lục soát, hần ngạc nhiên ngoái nhìn, nhìn về phía Thiên Không chiến trường. Bên kia, Yêu Phượng cùng Ngọc Tán Nhân khôi lỗi vẫn quấn quýt lấy nhau, tạm thời khó phân cao thấp, có thể Ma La Hầu lại đột nhiên đình chỉ áp bách thức công kích. Mặc cho Thanh Loan loạn chà loạn choạng mà thối lui.

Nó tựa như là một con bị hoảng sợ dã thú, đình chỉ săn mồi, vểnh tai, huyết hồng đôi mắt thẳng vào nhìn về phía cái nào đó phương vị.

Kia là hư không kẽ nứt, "Cửu U phệ giới" khởi xướng điểm.

Bởi vì vừa rồi kịch chiến, nó cùng Thanh Loan đã bay đến hư không kẽ nứt phụ cận. Bên này nồng trọc hắc ám trong bất tri bất giác đã lan tràn hơn mười trượng phương viên, lại không biết vì cái gì, thay đổi trước đó bình tĩnh u thâm, giống như gợn sóng cuồn cuộn chấn động, cho thấy nó bọc vào không gian, cực không ổn định trạng thái.

Ma La Hầu cùng Thanh Loan ngay tại mảnh này hắc ám tối xung quanh, tùy thời đều có thể lâm vào trong đó.

Giữa không trung, Ma La Hầu huyết nhãn bên trong hung quang chớp động, tựa hồ phát hiện cái gì đáng sợ sự tình, thân cây giống như thân thể chậm rãi lui về phía sau, đầu vai đen nhánh mọc gai mũi nhọn, bắt đầu phun ra trắng xám sương mù tại quanh thân lượn lờ không tiêu tan. Cảnh thận tư thái, ít có nhìn thấy.

Bỗng dưng, hắc ám xung quanh một mảnh lưu động âm khí bị tản mát hoá tinh dẫn đốt, phun ra lượng lớn hỏa quang, theo Ma La Hầu cùng Thanh Loan

bên người quét tới.

Mãnh liệt nguyên khí chấn động đảo loạn đối lập cân bằng cục diện, hai đại yêu ma đồng đều bản năng làm ra phản ứng.

Thanh Loan phi không. Ma La Hầu bên đời. Hai bên khoảng cách trong nháy mắt kéo ra. Cái này hiển nhiên vượt qua Ma La Hầu tiếp thu ranh giới cuối cùng, cùng hãn nhiệm vụ tương vi phạm, hãn huyết nhãn lật qua lật lại, tại Thanh Loan cùng hư không kẽ nứt tầm đó qua lại liếc nhìn, biểu hiện ra do dự không quyết định bộ dáng.

Dẫn đốt âm hỏa như chỉ phong thổi qua, chạy về phía phương xa.

Ma La Hầu trong miệng phát ra hô lỗ hô lỗ tiếng vang, cuối cùng vẫn chỉ lệnh áp lực chiếm thượng phong, nó xoay người, huyết nhãn gắt gao khóa chặt chính thượng phi Thanh Loan, tiếp theo mãnh liệt bắn ra ngoài.

Dị biến nảy sinh!

Không ngừng trải rộng ra hắc ám thủy triều bên trong, đột nhiên bay ra hai đạo trường tác. Tối tăm mờ mịt giống như xa ngút ngàn dặm vô thực chất, vốn lại lẳng lẹ yêu dị, Ma La Hầu bay lên không qua mấy trường, liền bị trường tác tử cài lên mắt cá chân. Cái trước hạ rồi, cái sau thượng vọt, lưỡng lực tương gia, liên Lý Tuần bên này đều tiêu đất Sở nghe được một tiếng buồn bực trọc áp chế vang.

Ma La Hầu bạo khởi một tiếng rít, thân thể khổng lồ phía trên, trương khai một vòng trắng xám mây khói, cùng xung quanh khí quyển tiếp xúc, tư tư có thanh.

Mây khói chạm đến trường tác, đột nhiên dấy lên u lam hoa lửa, hỏa diễm thuận trường tác phi tốc lan tràn xuống dưới, mà kia trường tác dường như có sinh mệnh, diên cuồng run rẩy run run. Giống như là hai cái giã dựa rần.

Lý Tuần thán phục một tiếng, hắc ám thủy triều phía dưới, hẳn là Cửu U chi vực, nơi đó lại còn có như thế quý dị đồ chơi sinh tồn, nhìn thấy trường tác hình thái, trong đầu hẳn lóe qua một cái ký ức đoạn ngắn, nhưng không đợi hình thành rõ ràng khái niệm, trái tim của hẳn một sợ.

Hắn bỗng nhiên quay đầu, tầm mắt trong nháy mắt phát triển, tới tương ứng, thần niệm càng tính nhắm vào triệt khai, khóa chặt nơi nào đó phương vị.

Quen thuộc sinh cơ nhịp đập, giống như là trong đêm tối thiêu đốt đồng lửa, in dấu tiến thần niệm bện lưới lớn bên trong.

Lý Tuần không chút do dự, dứt bỏ bầu trời chiến cuộc, thân hình phi động, xung kích đi qua. Xuyên thấu qua bức lên hỏa quang cùng sương mù, hẳn cơ hồ đã thấy theo dự liệu thân ảnh.

"Cổ Âm. . ."

Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, Lý Tuần thân hình mất cân bằng, thất xoay tám lệch ra đụng vào một bên thân cây, tại lửa lớn rừng rực phía dưới, thân cây đã sớm than hoá, ăn cái này va chạm, tại chỗ hóa thành bay đầy trời hôi, thẳng hắc tiến Lý Tuần trong cổ họng đi.

Chật vật hình tượng, Lý Tuần tạm thời cũng bất chấp. Hẳn nỗ lực chống lên thân thể, tay trái lại nhịn không được xoa lên cái trán. Vừa mới trong nháy mắt kia, hẳn giống như là bị người ngoan quất một roi, kịch liệt đau nhức sau khi, màng nhĩ nội còn chi chi thét lên, da hạ mạch máu càng là thành thạch nhảy loạn, dường như muốn tránh ra da thịt đồng dạng.

Đau đớn không có nửa điểm tiêu tán dấu hiệu. Mà là theo trán tâm phóng xạ ra ngoài, trong lúc nhất thời: Da mặt, xương đầu, thiên linh, xương sống đều sa vào đến vĩnh viễn trong đau đớn đi. Nhất là mi tâm Nê Hoàn cung, tại đau đớn dẫn dắt hạ, khác thường nhảy lên, càng liên lụy trung hạ đan điền, lại làm khắp toàn thân khiêu huyết.

Lấy Lý Tuần kiên nhẫn, lúc này cũng không khỏi trầm thấp rên rỉ lên tiếng. Thế nhưng là, đau đớn đồng thời không có suy yếu hẳn Linh giác. Dù cho đầu đau đến đều nổ tung, hẳn vẫn theo bổ sóng tiếng vang không dứt trong biển lửa, phân biệt ra được một chuỗi ổn định tiếng bước chân.

"Gặp quý. . ."

Lý Tuần thầm mắng một tiếng, hết sức duy trì lấy trên mặt bình tĩnh, ngẩng đầu lên.

Xoay tròn hỏa diễm bên trong, phiêu động tuyết trắng vấy tay áo, lại hướng thượng nhìn, ánh mắt bơi qua mảnh khảnh dáng người, tại đối phương trên vai cuộn mình mèo con trên thân, cuối cùng, mới là đối phương có nhiều hứng thú ánh mắt.

"Bách Quỷ đạo nhân?"

Hỏa quang chiếu rọi, nhìn không ra Cổ Âm dung nhan phải chăng tái nhợt vẫn như cũ, nhưng mà nàng ngẫm âm âm cuối, y nguyên làm ra nhắc nhở.

Lý Tuần nhìn xem nàng, chợt phát hiện dưới loại tình huống này, rất khó làm ra đáp lại, cuối cùng xì một tiếng khinh miệt, phun ra miệng đầy tro đen. Cường tự đứng người lên tới. Lúc này, phương xa mới truyền đến U Tập khàn cả giọng kêu khóc.

Tại âm khí triều cường thiêu đốt bạo tạc ù ù âm thanh bên trong, thanh âm của hắn phá thành mảnh nhỏ, thẳng đến kêu lên tiếng thứ hai. Lý Tuần mới nhận biết rõ ràng, hắn đang kêu: "Tổ sư gia nổi giận!"

Bén nhọn run rẩy âm cuối cao thả vào không, nương theo mà đến, thì là viễn siêu trước đó bất kỳ thời khắc nào kịch liệt đau nhức, trong nháy mắt đó, Lý Tuần hơi kém cho là mình xương sọ bị xóc lên.

Rên lên một tiếng thê thảm, dưới chân hắn lão đảo, suýt nữa lại ngồi ngay đó.

Vốn đang tính toán rõ ràng thần trí, cũng đang đau nhức đả kích xuống, trở nên bắt đầu mơ hồ.

Lý Tuần cố gắng mở mắt đi xem, tại lay động tầm nhìn bên trong; Cổ Âm ngẩng đầu, khẽ vuốt qua mè con nhu thuận da lông, ánh mắt lại nhìn về phía giữa hồ thượng bầu trời.

Trước mắt viêm khí bức người, hư không cũng bị nhiệt độ cao nung đến vụn vụn không ngớt, có thể nung tựa như một đóa rửa thủy bạch liên, tại ngập trời trong biển lửa cao vút độc lập, cao ngạo được chướng mắt.

Lý Tuần lắc lắc đầu, ép buộc chính mình thanh tỉnh một chút, bên tai lại loáng thoáng nghe được một câu lạnh phớt: "Nhất thời khí phách, di độc hậu thế, Cửu U lão nhi bỏ mình kiếp lồi phía dưới, cũng không uống công."

Cổ Âm lời ấy, có lẽ là vô tâm mà phát. Lại trực tiếp điểm thông Lý Tuần mạch suy nghĩ.

Hắn khẽ nguyên rủa một tiếng, như vậy hiểu được. Cốt Lạc Thông Tâm chi pháp tự nhiên phát động, trong nháy mắt khí mạch chuyển hoá, do u tông pháp môn chuyển thành Huyết Ảnh yêu thân, kèm thêm xương cốt cơ bắp, đều có thật nhiều biến hóa.

Coi là thật hơi thở chất tính biến hóa. Quán tại trên đầu của hắn kịch liệt đau nhức liên như thủy triều lui xuống đi, nếu không phải căng cứng da đầu còn mơ hồ có chút cảm giác. Lý Tuần đơn giản muốn coi là vừa mới chỉ là một trận ảo mộng mà thôi.

Chất tính biến hóa dẫn tới Cổ Âm thoáng nhìn, nàng khước môi hơi cung. Vẫn nhìn về phía bầu trời, Lý Tuần hừ một tiếng, trong lòng có phật không đi hoang mang. Thuận Cổ Âm tầm mắt nhìn lên trên.

Ma La Hầu trạng thái cùng lúc trước rõ ràng khác biệt, thân thể khổng lồ đang cố gắng cuộn mình lên, đưa tay lại bắt chụp tại trên cổ chân trường tác, kéo

căng vỏ ngoài bên trên, thiên nhiên vết máu đường vân càng ngày càng chường mắt. Mà ngoài thân lượn lờ hơi khói bên trong, vô số u lam điện quang ghé qua không thôi, tựa hồ đang cùng vô hình địch nhân triển khai đấu sức.

Ma La Hầu hình tượng vụng về, Lý Tuần lại cười không nổi. Tại càng ngày càng bành trướng hắc ám biên giới, U Tập mấy cái trường lão đã đổ rạp trên mặt đất, không rõ sống chết, đỉnh đầu bọn họ thượng Thiên Vương tán còn tại chuyển động, có thể vận tốc quay rõ ràng chậm dần, kéo ra bình chướng cũng bắt đầu ba động.

Đảo giữa hồ bên trên, Diêm phu nhân cùng U Ly cũng ngã ngồi trên mặt đất, cái trước đã là mê man, lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống, chỉ có U Ly thần trí coi như rõ ràng, nhưng mà hãn trán nổi gân xanh, mồ hôi đầm đìa, nhìn qua cũng tuyệt không dễ chịu.

Lý Tuần vừa mới nhận thống khổ, bọn hãn cũng không có trốn qua đi, thậm chí muốn càng đau đớn thâm hơn một chút. Bất quá là thời gian chớp mắt, U Hồn Phệ Ảnh Tông một phương còn sót lại chiến lực liền tan thành mây khói.

Nỗ lực chèo chống Diêm phu nhân rốt cục đánh mất một điểm cuối cùng linh minh, mềm nhũn ngã xuống, sau đó một tia, ven bờ hồ nổ tung một đoàn huyết vụ, một vị nào đó trường lão đầu lâu sụp đổ, vết máu óc còn chưa rơi xuống đất, ngay sau đó lại là một cái, hồng bạch dịch nhỏ bắn tung tóe bốn phía. Thoáng qua liền tại âm khí triều cường bên trong xoẹt xoẹt hóa tro.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Tuyệt Mệnh

Chương 05: Tuyệt mệnh

Lý Tuần mí mắt nhảy lên, duy trì Huyết Ảnh yêu thân trạng thái, tại Phong giới nội nhận ngoại ép tự nhiên mạnh hơn, thế nhưng là hấn đối nhau cơ nhịp đập cảm ứng, cũng tăng lên trên diện rộng.

Cơ hồ tại hai vị trường lão đầu sụp đổ đồng thời, hấn liền phát giác được hai người nguyên bản đề mê sinh cơ. Đột nhiên kéo lên tới cường độ kinh người, ngay sau đó, liền bị một cỗ yêu dị lực lượng giữa trời thu đi, lần theo hai cái trường tác, chảy ròng nhập xuống mới nông trọc trong bóng tối.

Không cần thấy tận mắt, Lý Tuần liền có thể kết luận, kia lưỡng cái quý xui xẻo thân thể tàn phế mình hóa thành hai cỗ thân khô, tất cả tinh huyết nguyên khí đều bị bức ép mà đi, trở thành cái nào đó yêu vật bữa ăn ngon.

Yêu vật?

U Hồn Phệ Ảnh Tông vài vạn năm đến, một mực lấy tông môn đệ tử tinh huyết oán khí, phụng dưỡng khai phá tổ sư Cửu U lão tổ lưu lại oan hồn một tổ sư Chú Linh.

Dựa theo Minh Hỏa Diêm La đã từng miêu tả, tại tông môn tế điện một ngày này, bởi vì Hóa Âm trì nổi lên, Cửu U chi vực cùng giới này đến gần vô hạn, bị cổ khóa tại tế đàn xung quanh tổ sư Chú Linh thụ Cửu U địa khí áp chế, vẫn thâm tàng Cửu Địa phía dưới.

Như thường lệ để ý tới nói, xác thực như thế.

Nhưng mà. Không ai có thể dự liệu được, đương tổ sư Chú Linh tồn tại lý do duy nhất, trực tiếp dẫn đến Cửu U lão tổ độ kiếp thất bại Ma La Hầu giá lâm lúc, nó sẽ phản ứng như thế nào.

Hiện tại, đáp án ra tới.

Hai đại yêu ma giữa không trung kịch chiến, Ma La Hầu mãnh liệt khí tức xuyên thấu qua hư không, làm tổ sư Chú Linh chỗ thăm dò, tựa như là trên mặt biển tung xuống một thùng máu tươi, thâm tàng đáy biển cá mập lập tức nghe tanh mà tới, lộ ra đầy răng trắng nhọn.

"Như vậy, vừa mới chính là tông môn chú đệ đang có tác dụng? Cửu U lão nhi là thế nào nghĩ, chính mình chiến không được Ma La Hầu, liền lấy nhà mình đệ tử xuất khí."

Lý Tuần oán thầm hai câu, nhưng hãn không thể phủ nhận, tại cường rút hai vị trường lão tinh nguyên sinh cơ về sau, hai cái trường tác lực chụp lực lượng rõ ràng tăng lên cấp bậc, Ma La Hầu lại bị thô sát sinh kéo xuống hai trượng nhiều, mà phía dưới hắc ám thủy triều đúng lúc gặp đỉnh sóng, hướng lên cuốn lên, trong nháy mắt đem Ma La Hầu chỉ trên nuốt hết.

Ma La Hầu vốn là cuộn tròn người đi xé kia trường tác, gặp ý này ngoại, gầm nhẹ một tiếng, thân thể bỗng nhiên đạn thẳng, phát lực thượng nhảy. Trong không khí vang lên chi chi quái âm, Ma La Hầu mới dâng lên hơn một xích, thân thể liền lại nặng nặng hạ giã, kém chút ngập đầu.

Không có ai biết trong bóng tối phát sinh sự tình, nhưng lại có thể nhìn thấy trong bóng tối, hư không kẽ nứt cơ hồ là lấy có thể chính mắt thấy tốc độ khuếch trương ra, đường kính đã tới khoảng mười trượng, nhìn bộ dáng kia. Đem ở đây tất cả mọi người nuốt vào, cũng không phải vấn đề.

Ma La Hầu hiển nhiên không nguyện ý tiếp cận kia kẽ nứt, nó phát ra bén nhọn gào rít, nhi hồ động viên mỗi một khối bấp thịch lực lượng, thôi động tích súc vài vạn năm cường đại nguyên khí, hướng lên mãnh giã.

Tất cả sức lôi kéo lượng tại thời khắc này biến mất sạch sẽ, Ma La Hầu toái không kịp đề phòng phía dưới, kinh lực dùng qua, thân thể trực trùng vân tiêu, đồng thời, còn mang theo một cái "Cái đuôi" .

Nó cổ chân chỗ trường tác đầu tiên là kéo căng, tiếp lấy như da gân giống như cường lực co vào, Lý Tuần chỉ là trông thấy một đường cái bóng mơ hồ, sau đó liền nghe được không trung Ma La Hầu thét dài gào thét, đen nhánh trên người đã bọc một lớp bụi bạch "Áo ngoài" .

Đây là tổ sư Chú Linh?

Lý Tuần mặc dù cũng coi là thấy tận mắt tổ sư Chú Linh chân diện mục, giờ phút này cũng không dám nhận.

Trong hư không "Xoẹt" thanh huyết dài, Ma La Hầu trên vai mọc gai phun ra cao vài trượng khí lưu, trải rộng thân thể vết máu đường vân càng ngày càng chói sáng, nó gào thét không ngừng, hợp tay nắm lấy ngực, dùng sức giãy động, muốn đem cường khoác lên tới "Áo ngoài" xé mở.

Lý Tuần liếc mắt nhìn về phía Cổ Âm, tại khoảng cách gần như vậy phía dưới, hẳn rõ ràng cảm giác được. Từ trên thân Cổ Âm phóng xạ ra tới bí ẩn khí cơ, có thể nhất thời bán hội lại phân phân biệt biệt không ra cụ thể đầu nguồn.

"Khu thi khôilỗi thuật? Có điểm giống, thế nhưng là. . ."

Hắn không dám nhẹ kết luận. Liền nó bản tâm mà nói, hẳn rất tán thành Diêm phu nhân nói, Cổ Âm là "Không luyện được" khu hồn luyện phách thông tâm chi thuật.

Cái này không chỉ có liên lụy đến khí mạch khiêu huyết vận dụng biến hóa, còn liên quan đến càn cơ sở đồ vật. Diêm phu nhân chụp xuống "Ký hồn chuyển sinh" pháp môn, liền đại biểu Cổ Âm không cách nào cải biến chân tức chất tính, coi như muốn từ đầu tu luyện, chỉ sợ cũng không có chỗ xuống tay.

Như vậy, Cổ Âm như thế nào luyện chế thậm chí điều khiển khôi lỗi? Trên thế giới còn có viên thứ hai Thiên Minh Hóa Âm Châu? Lý Tuần trong lòng so đo không ngừng, đồng thời cũng tại tiếp tục quan sát. Trong tay áo, ngực, đỉnh đầu. . . Hãn cơ hồ nhìn khắp cả Cổ Âm trên thân tất cả có thể cất giữ ngoại vật chỗ, lại không thu hoạch được gì.

Lý Tuần sắc mặt có chút thay đổi, khí cơ cảm ứng y nguyên mãnh liệt, nhưng tuyệt không phải theo Cổ Âm bên ngoài cơ thể phát tán ra ngoài, như vậy. Nàng là dùng đặc thù nào đó pháp môn tu luyện thành công, vẫn là đem không chế bảo vật tan tại thể nội, tựa như chính mình Thiên Minh Hóa Âm Châu?

Hãn không còn che giấu ánh mắt, tự nhiên không gạt được người. Cổ Âm quay mặt lại, thật sâu nhìn Bách Quỷ một chút. Chợt người cười nói: "Ta đột nhiên nghĩ đến một ý kiến hay, còn xin trước nhìn qua."

Cổ Âm thái độ kỳ quái, tựa hồ chủ động tìm lại nói. Lý Tuần trong lòng âm thầm cảnh giác, trên mặt lại cười lạnh phản kích tới: "Cổ tông chủ từ trước đến nay đều là tính trước làm sau, sao là 'Đột nhiên' nói chuyện?"

"A, Bách Quỷ sinh trước đối thiếp thân cũng rất là hiểu rõ, chúng ta trước đó gặp qua sao?"

Nhìn xem Cổ Âm giống như cười mà không phải cười mà bàng, Lý Tuần ngầm hồi hận thất ngôn, thái độ cũng càng thêm ác liệt, cười hắc hắc nói: "Không cần thấy tận mắt? Cổ tông chủ thủ đoạn, giới này tu sĩ cái nào không biết, cái nào không hiểu. . . Như đợi đến cùng tông chủ gặp mặt mới có thể hiểu rõ, mỗi gia đại khái liên mảnh xương vụn đều không thừa nổi."

Hãn cố ý dùng một cái chưa hề sử qua tự xưng, lại không biết Cổ Âm phải chăng bị quấy rầy. Nữ nhân này vẫn một bộ cười mỉm bộ dáng, cùng ngày đó tại Tinh Hà ngoại phảng phất, lại cùng bình thường đối ngoại lúc, tinh táo tự kiềm chế bộ dáng khác biệt rất lớn.

Cái này thái độ, không khỏi vì đó để Lý Tuần cảm thấy chột dạ.

Hai người lúc nói chuyện, Cổ Âm trên người khí cơ biến hóa càng thêm rõ ràng, Lý Tuần thời gian dài dò xét cũng rốt cục ra kết quả.

Lý Tuần lực chú ý tập trung qua, lập tức tiến một bước xác định này phán đoán. Cổ Âm thể nội không giống nàng tu luyện thành quả, nơi đó khí cơ phóng xạ, không có liên lụy trong cơ thể nàng ứng liên quan đến khí mạch, mà là lấy gần như tuyệt đối độc lập phương thức vận chuyển.

Ngoại trừ dung nhập ngoại vật, Lý Tuần nghĩ không ra loại thứ hai giải thích.

Như vậy, có lẽ hẳn có thể làm những gì. . . Tựa như lúc ấy Thủy Điệp Lan lấy huyền thuật mê hoặc Huyết Tán Nhân, cuối cùng đưa đến kết quả.

Trong lòng có ý nghĩ này, Lý Tuần một cách tự nhiên liền thu nạp chân tức, lấy bí ẩn nhất phương thức, khóa chặt gần trong gang tấc nữ tu; Cổ Âm thì tựa hồ đồng thời không có phát giác, ngược lại lại nhìn phía bầu trời, tiếp tục bảo trì cùng mục tiêu giao lưu.

Lý Tuần nhìn xem nàng dao tước bên mặt, đôi mắt hàn quang ngưng tụ. Hẳn bỗng nhiên nghĩ đến, khoảng cách gần như vậy phía dưới. Không có Ma La Hầu, Ngọc Tán Nhân, Yêu Phượng, Thanh Loan các loại cản tay, đây chính là hẳn gặp được giết chết Cổ Âm cơ hội tốt nhất, so trước đó bất kỳ lần nào đều muốn dễ dàng gấp trăm lần.

"Tê Hà thật là có vận đạo, loại tình huống này, đều có người đến giúp các nàng. Đêm dài lắm mộng, làm sao."

Ung dung tiếng nói nhưng vào lúc này, đưa vào Lý Tuần màng nhĩ, trong lòng của hẳn hơi rung, ngay sau đó liền nhìn thấy Cổ Âm trên vai, mèo con ánh mắt lập loè, nghiêng đầu lại, trên trán khảm vào viên châu, chính u quang lưu động.

Mặc dù Cổ Âm vẫn là cùng cái tư thái, có thể Lý Tuần trong lòng một trăm phần trăm tự tin, đảo mắt liền rớt xuống năm thành. . . Sau đó, hẳn mới phát giác

được, Cổ Âm lời nói, có ý khác.

Nếu như không có Cổ Âm kiềm chế, hẳn muốn trả thù Yêu Phượng, không thể so với hiện tại dễ dàng. Thế nhưng là, Yêu Phượng cùng Cổ Âm đến tột cùng là cái nào khó đối phó hơn, lưỡng hại tương quyền. . . Hẳn nên chọn cái nào?

Ngừng nghĩ một chút. Lý Tuần đờ xuống trong lòng sát cơ, cũng ngửa đầu nhìn thiên, thuận miệng nói: "Cổ tông chủ nói 'Ý kiến hay' là cái gì "

Bên tai truyền vào Cổ Âm nói nhỏ: "Tiên sinh đối Vô Ưu quen thuộc sao?"

"Hiếm thấy, không quen." Lý Tuần lãnh đạm hưởng ứng.

Cổ Âm mỉm cười lấy đối: "Lâm Vô Ưu, ta vậy liền nghi biểu muội, chính là Tê Hà lấy 'Tạo Hóa Ma Anh' chi pháp, cưỡng ép chủng thai, hợp nhân chi Nguyên Dương cùng yêu ma âm khí mà sinh, nó thiên sinh nhục thân tư chất, tuyệt không thua kém 'Nguyên thai đạo thể' chi lưu. Năm đó Tê Hà làm đây, thật là lớn sai lầm. . . Điểm này, tiên sinh dù sao vẫn là biết đến."

Lý Tuần từ chối cho ý kiến. Cổ Âm cũng mặc kệ hẳn, than nhẹ một tiếng, rồi nói tiếp: "Chỉ tiếc, Tạo Hóa Ma Anh dù sao không phải cầu tử chi dụng, cho dù Tê Hà không tiếc nguyên khí, hộ đến thai nhi hình thể, cuối cùng vẫn là tiên thiên không đủ, hài nhi linh trí tăng tiến chậm chạp, mấy trăm năm đến, đều là mười một mười hai tuổi bộ dáng."

Không cần nhiều lời cái gì, Lý Tuần mở rộng con ngươi liền mình nói rõ một chút. Hẳn nhịn không được quay đầu đi xem, tại cái góc độ này, hẳn chỉ có thể nhìn thấy Thanh Loan chỗ khuỷu tay, tiểu cô nương buông xuống sợi tóc.

"Như thế nào! Nàng. . ."

Nhờ có Lý Tuần tỉnh giấc được sớm, cưỡng ép đem đặng sau nhà mình kinh lịch nuốt trở lại trong bụng đi, trong lòng chấn động vô luận như thế nào cũng ngừng không được.

Hắn không cảm thấy Cổ Âm có cần phải lập hoang ngôn, có thể coi là Lâm Vô Ưu nhất quán ngay thơ bộ dáng, có thể nài đủ loại nói chuyện hành động. Đều hình như có thâm ý, tế phẩm đến càng là cao thâm khó lường, lại sao giống mười một mười hai tuổi tiểu nữ hài.

"Thế nào, cảm thấy không giống?"

Cổ Âm cười nhẹ nhàng, giống như cùng bạn bè ôn chuyện: "Cũng đúng, nàng lúc nào cũng đều kinh người ngữ diệu, giống như phát ra từ vô tâm. Lại như có chỗ chỉ. Chỉ tiếc, đó cũng không phải là nàng thật có thể nhìn thấu, mà là thiên sinh Linh giác quá mức kinh người, lấy vô tâm thể thiên tâm, ngược lại cùng nàng phụ thân rất có duyên phận."

Lý Tuần trong đầu rất hỗn loạn, chỉ có thể nỗ lực bảo trì trên mặt lãnh đạm, Cổ Âm lại ý cười không giảm, ánh mắt ở lại tại trên mặt hắn, tựa hồ có thể từ trong đó tìm tới cực lớn niềm vui thú. Cuối cùng, mới lo lắng nói: "Tiên thiên không đủ, liền có tà ma nội xâm. Tuy nói trên một điểm này, Tê Hà bảo hộ rất khá, đáng tiếc, nàng vẫn tính sai một điểm. . ."

Giọng chưa dứt, giữa không trung lại là một tiếng âm rít và cuộn tròn. Tới liền tiếp, chính là Thanh Loan một tiếng kiềm chế đến cực điểm nhi thấp giọng hô.

Lý Tuần bỗng nhiên ngừng đầu, vừa hay nhìn thấy Thanh Loan khuỷu tay triệt khai, Lâm Vô Ưu lấy khác thường cao tốc bắn bay ra ngoài. Trên không trung hai mắt chột trợn. Cái kia còn có hôn mê đáng vẻ?

"Vô Ưu!"

Thanh Loan tổn thương sau thể hư, lại đem đại bộ phận tâm lực đều đặt ở Ma La Hầu bên kia, dưới sự ứng phó không kịp, trở một tia mới nhớ tới muốn đuổi kịp đi.

Bên này ngoài ý muốn, cũng làm cho một bên khác Yêu Phượng chịu ảnh

hưởng, thừa dịp nàng phân tâm thời điểm. Ngọc Tán Nhân tay vung ngũ dây cung, trong hư không tranh tranh vang liên tục, loạn chiến bên trong đầu tiên sử xuất âm sát chi thuật.

Huyền âm chấn động thời khắc, ở giữa không trung lẫn lộn Lâm Vô Ưu phía sau, rào rào vang lên, hai mảnh kim loại phi dực bắn ra đến, ngân bạch cánh người cắt qua phun trào âm khí triều cường, tê nhưng phát rít gào, tiểu cô nương thân hình đột nhiên hóa làm một tia lưu quang. Bay tứ tung ra ngoài. Chỉ kém nửa phần, Thanh Loan nhô ra ngón tay liền muốn chạm đến góc áo của nàng.

"Vô Ưu!"

Lần này đến phiên Yêu Phượng kêu thành tiếng, tiếng kêu bên trong kinh sợ cảm xúc đã không che giấu được.

"Dạ Ma Vô Ảnh" tốc độ nhanh bực nào, Yêu Phượng tiếng quát vừa vắn ra khỏi miệng, Vô Ưu liền nghiêng nghiêng sát qua nàng cùng khôi lỗi giao chiến xung quanh, nhìn phương hướng, lại là muốn thẳng tắp đụng vào không ngừng khuếch trương hư không kẻ nứt bên trong đi.

Yêu Phượng kêu to một tiếng, lại không chiếu cố trước người đại địch, cong người liền truy: Mà sớm hơn nàng một bước, Thanh Loan thân hình hóa cầu vồng, đã đuổi sát phía trước.

Hai đại yêu ma đem hết toàn lực, thời gian ngắn bắn vọt, tốc độ tuyệt đối tại Dạ Ma Vô Ảnh phía trên.

Ngay tại Vô Ưu sát qua giây dựa bên trong Ma La Hầu thời khắc, Thanh Loan rốt cục phát sau mà đến trước, năm ngón tay như câu, ngành sinh sinh phá vỡ tiểu cô nương sườn trái hạ phi dực, ngân bạch phi dực cơ hồ cho xoay thành hình méo mó, đồng thời tự động tróc ra, lẫn lộn rớt xuống không qua hơn một trượng, liền bị một cỗ mọc lan tràn cự lực thoát đi kẻ nứt phương hướng, trong nháy mắt bị nuốt hết đi vào.

Vô Ưu thế đi lập chậm, Thanh Loan nhào lên, đưa nàng chăm chú ôm vào trong ngực, thở dốc mặt định, lại xúc động nội thương, một ngum máu tươi đến cổ họng, lại sợ làm bấn Vô Ưu, bị nàng cứng rắn nuốt vào, toàn bộ thân thể mình nhịn không được phát run, hư nhược cảm giác so năm đó ở Tung Kinh ngoài thành, còn mãnh liệt hơn mấy phần.

Bất quá, có thể cứu về vô ưu, hết thầy đều là đáng giá.

Trên không, Yêu Phượng khí tức quen thuộc chính cực nhanh tiếp cận, hết lần này tới lần khác tại lúc này, trong ngực Vô Ưu lần nữa nháo đặng. Lúc này tiểu cô nương cũng không còn ngày thường nhu thuận lạnh lợi, huy động quyền cước một cái mạnh hơn một cái, như mưa rơi rơi trên người Thanh Loan, dù chưa nhất định có thể làm bị thương Thanh Loan. Lại rung chuyển khí mạch. Để nàng không cách nào điều tức vận lực, thân hình vẫn không tự chủ hướng trong bóng tối di động.

Thanh Loan chỉ có thể nghĩ đến lại đem Vô Ưu chế bất tỉnh. Chỉ là lần này, tiểu cô nương thể nội chân tức cuồng bạo cực kỳ, nàng trọng thương phía dưới, nắm chắc không được chính xác, thử một lần, tiểu cô nương giãy dụa vẫn như cũ. Lúc này, hai người cách hư không kẽ nứt mình không qua xa hơn mười trượng.

Xuyên thấu qua kẽ nứt, chính là vô hạn rộng lớn lại tĩnh mịch một thế giới khác.

Thanh Loan có thể cảm giác được. Kẽ nứt giống như là có sinh mệnh, tại thổ nạp hô hấp, mỗi lần đều đem phạm vi càng mở rộng một chút, cũng làm cho phía sau Cửu U chi vực càng ngày càng gần sát, chậm rãi đem giới này đồng hóa.

Cho dù là lấy Thanh Loan kiến thức, cách rất gần, cũng cảm thấy trong lòng rung động, vô cùng kiêng kỵ. Còn tốt. Lúc này Yêu Phượng thực đã bay đến trên không. Xa xa nhân tiện nói: "Thanh Loan, có sao không?"

Thanh Loan thở dài ra khẩu khí, đang muốn quay đầu, bên tai chợt nghe đến

Yêu Phượng đổi giọng tiếng kêu ré: "Đằng sau. . ."

Thanh Loan đầy trong đầu đều là Vô Ưu dị thường, nghe tiếng lúc, động tác đã chậm không chỉ vớ, mà lại ngay sau đó, nàng lại làm ra bết bát nhất phản ứng, nàng tiếp tục quay đầu, lại cái gì cũng không thấy, mà tại tầm nhìn bên ngoài, trùng điệp va chạm trong nháy mắt gặp thế.

Kịch liệt va chạm. Để nàng rốt cục nhìn không được ho ra máu nữa, đồng thời, nàng phần gáy mát lạnh, mấy điểm băng lãnh dịch nhỏ bắn lên đến, càng nhiều thì vượt qua bả vai, phun ra ra ngoài. Lấp lánh hỏa quang hạ, hiện ra nó yêu dị hoa râm nhan sắc.

"Ngọc Tán Nhân. . . Không, khôỉ lỗi!"

Nhận biết hình thành hoàn chỉnh khái niệm về sau, nàng mới cảm giác phía sau kia tuyệt không xa lạ nhân thể hình dáng, ngoại trừ không có hoạt bát thoét tực, hết thảy đều cùng trong trí nhớ không khác nhau chút nào.

Giờ khắc này, đến từ Cửu U chi vực to lớn hấp lực. Cũng đầu tiên tác dụng nàng trên thân.

Khôỉ lỗi cánh tay nội vòng, ghìm chặt Thanh Loan cùng với trong ngực Vô Ưu, thẳng hướng hắc ám thủy triều bên trong che giấu.

Thanh Loan cắn chặt răng, trở lại một khuỷu tay, vôi vãi khai đối phương. Nhưng mà khôỉ lỗi vậy mà không tránh né chút nào, mặc cho cùi chỏ đánh trúng bên gáy.

Thanh Loan một kích này thật lớn lực, tiếng răng rắc vang, khôỉ lỗi xương sống lập tức bẻ gãy, nhưng mà nó động tác vẫn không có chịu ảnh hưởng, quanh co khí lực ngược lại càng thêm hai thành.

Đúng lúc này, Yêu Phượng bay tới bên cạnh. Không chút nào dừng lại, một quyền đánh mạnh tại khôỉ lỗi dưới sườn. Cự lực bắn ra. Mục đích lại không phải

đả thương địch thủ, mà là muốn đem dính chung một chỗ ba người chém vào phương hướng, né qua cái kia đáng sợ kể nứt.

Quyền phong gần người. Yêu Phương trên mặt hốt nhiên nhưng biến sắc, tích súc chấn lực vậy mà không phát ra được đi, khô lồi thân thể đột nhiên biến thành một đoàn bùn loãng, sinh sinh đưa nàng năm đấm rơi vào đi, ngay sau đó liền khôi phục lại đã có cứng cỏi. Sống lại xuất tương ứng lực đàn hồi, đem Yêu Phương quyền kinh hóa giải hơn phân nửa.

Đương nhiên, Yêu Phương quyền phong cũng không phải tốt như vậy tiếp. Khô lồi dưới xương sườn đã lõm hạ lão đại một khối, nó xương cốt nội phủ đều bị thương nặng, nhưng dù cho như thế, vọt tới trước tốc độ cũng không có bất kỳ cái gì chậm lại xu thế.

Yêu Phương tâm thần chấn động, rốt cuộc minh bạch Cổ Âm đến tột cùng muốn làm gì.

Nàng ung dung nhã tú gương mặt trong phút chốc bóp méo, một tiếng rít đột nhiên bắn ra, kim hồng nhan sắc từ trong ra ngoài, bồng nhưng ngoại nhấp nháy, lưng sườn bên ngoài, kim hồng dài cánh hư không mở rộng, chỉ là vồ nhẹ một cái. Xung quanh liền khí quyển chập trùng. Dòng nước xiết xoay quanh.

Yêu Phương lần nữa cánh tay trước dò xét, xanh nhạt bàn tay phá vỡ không khí trở ngại, duỗi tới nửa đường, liền uốn lượn như câu, càng có một tầng đỏ thẫm nhan sắc do dưới làn da lộ ra, vô số điểm màu vàng lưu động trên đó, phảng phất giống như điểm điểm vẩy ánh sáng.

Giờ khắc này, Yêu Phương đã khôi phục Thiên Yêu Phương Hoàng chi pháp thể, lực lượng toàn thân không giữ lại chút nào phun ra tới.

Thanh Loan thấy rõ ràng, biết đây là cơ hội cuối cùng, dùng hết toàn lực, quyết tâm giãy động, rốt cục giành được một tia khe hở, trở tay duỗi ra. Đi bắt Yêu Phương nhô ra cánh tay.

Hai người đầu ngón tay chạm nhau, chân tức giao hòa. Trong lòng đều là vui mừng. Yêu Phương cấp tốc phát lực. Cẳng tay lại dài mấy phân, đầu ngón tay nội hợp. Sắp bắt được Thanh Loan cổ tay. Mà vào lúc này, hai người trong tai rõ ràng rót vào một tiếng bén nhọn gào rít.

Tiếng kêu bên trong, Vô Ưu lại lần nữa mãnh giãy, đúng là muốn cởi ra Thanh Loan ôm, mà phía sau khôi lồi cánh tay vận động, thừa cơ theo Thanh Loan mở ra dưới nách xuyên qua, phản ôm lấy nòng cánh tay, mãnh lực phát kình.

Hai lần biến cố đồng thời phát sinh, Thanh Loan kinh Vô Ưu loạn tâm tại trước, lại bị khôi lồi khê động ở phía sau, cánh tay cuối cùng cũng bị câu lên tấc hơn.

Tấc hơn khoảng cách, ngày bình thường không tính là gì, mà ở cái này muốn mạng thời khắc, đây chính là sinh tử chi cách!

Yêu Phương động tác trên tay còn đang tiếp tục, song khi tay nàng trong ngón tay hợp thời, bén nhọn móng tay xẹt qua Thanh Loan cổ tay, lưu lại một đạo vết máu thật sâu, tiếp theo là "Được" thanh nhẹ vang lên, nàng nắm chặt, ngoại trừ kia ti ti máu tươi, liền chỉ có kẽ nứt xung quanh, ô trọc không khí.

Màu xám, màu xanh, phấn hồng, ba loại nhan sắc quần ở một chỗ, thẳng tắp che đầy tiến hắc ám thủy triều bên trong, chớp mắt không có đỉnh.

Yêu Phương trong đầu trong chốc lát trống rỗng, nhưng mà ngay sau đó, quen thuộc khiêu âm oanh điếc tai trống, đưa nàng theo trạng thái thất thần bên trong giật mình tỉnh lại.

Nàng có chút cật lực chuyển động ánh mắt, vừa nhìn thấy trong hư không xanh biếc quang hoa sáng tỏ phun trào, nòng trọc hắc ám lại trong nháy mắt bị gạt ra hai bên, hiển lộ ra trong đó bóng người. Thậm chí có ánh sáng sóng xuyên thấu kẽ nứt, vì đó sau Cửu U chi vực ném đi ức vạn năm đến chói mắt nhất ánh sáng.

Tia sáng bắn vào Yêu Phượng con người, đưa nàng đôi mắt trong nháy mắt hóa thành huyết hồng. Nàng gào rít một tiếng, dài cánh kích động, liều lĩnh quay đầu lao xuống.

Tia sáng cũng đau nhói ngũ say bên trong hung thú. Nó mở ra miệng lớn, phun ra càn sền sệt hơn gấp trăm lần hắc ám, đảo mắt cọ rửa rơi xanh biếc quang lưu. Để hắc ám sắc điệu lại lần nữa thống trị hết thảy, đem quần quýt lấy nhau tam sắc bóng người một ngụm nuốt mất.

Băng lãnh hàn lưu trong nháy mắt tràn qua Yêu Phượng toàn thân. Tại thiên địa vĩ lực phía dưới, mặc cho Yêu Phượng tu vi thông thiên, cũng lộ ra buồn cười cực kỳ.

Dông trào dòng lũ theo bên người nàng cọ rửa đi qua, cùng hộ thể chân tức sinh ra tối kịch liệt ma sát, mà trong đó sống lại xuất mâu thuẫn to lớn hồi lực, như muốn đưa nàng cùng nhau nuốt đến mãi mãi xa tịch mịch không gian bên trong đi.

"Có lẽ. . . Vậy cũng không tệ?"

Ánh mắt của nàng xuyên thấu hắc ám, khóa chặt phía trước cùng hắc ám tuyệt không tương dung nhan sắc, dù cho khả năng này chỉ là in dấu tại nàng tầm nhìn bên trong tàn ảnh, nàng cũng không có bất kỳ cái gì ý tứ buông tha.

Sau một khắc, một loại khác thuần tụy sắc điệu tràn ngập nàng toàn bộ tầm mắt. Yêu Phượng bản năng nghĩ phát lực ngăn, nhưng khi kia ầm áp phần hồng chân chính phản hồi đến trong nội tâm nàng lúc, nàng trong nháy mắt sụp đổ.

Yêu Phượng mờ mịt đưa cánh tay, để nữ nhi nhẹ nhàng thân thể lọt vào trong ngực. Lúc này Vô Ưu lần nữa chìm vào giấc ngủ, hơi bích lông mày, nhấp nhẹ phần nộn bờ môi, giống như là vừa mới sinh ra lúc đồng dạng ngây thơ tinh khiết.

Nàng vươn tay, băng lãnh ngón tay xoa lên nữ nhi hai gò má, lại chợt thấy

một giọt máu dính tại nữ nhi phần nộn trên mặt, lúc đầu nàng còn tưởng rằng là nữ nhi bị thương, nhưng rất nhanh tỉnh ngộ, kia là nàng gãy giáp hoạch liệt Thanh Loan cổ tay lúc, nhiễm giọt máu.

Máu đỏ tươi theo nàng trên móng tay trượt xuống, tại trên mặt nữ nhi chậm chậm lưu động, kéo ra ngắn ngủi một đoạn vết máu, liền ngưng kết ở. Chỉ có kia nhan sắc, tại trong sương mù choáng váng nhiễm ra. Cuối cùng tràn ngập toàn bộ thiên địa!

"A. . ."

Khuếch tán sóng âm đã vượt qua nhân loại giác quan cực hạn, Lý Tuần chỉ nghe được gào thét thanh mở đầu, tiếp xuống liền cảm giác một thanh đao nhọn vào lỗ tai, đau đớn về sau, chính là chấn động đến cực hạn chết lặng. Sau đó, hẳn liền thấy bị bóng ánh mắt quang lưu.

Phảng phất mặt trời rơi xuống, vĩnh luân hắc ám trước đó sau cùng lấp lóe. Kim hồng quang lưu khoác vấy tứ phương, chân chính sử thiên địa vì đó biến sắc, trong tích tắc, chính là thâm thúy vô biên Cửu U chi vực, cũng bị cường quang xuyên thủng, chỉ là, kẽ nứt về sau, đã không nhìn thấy rơi vào trong đó bóng người.

Ngay sau đó, Cửu U chi vực liền phát động quy mô lớn nhất phản công.

Lượng lớn Cửu U địa khí như đột nhiên tới chi hải rít gào. Dâng lên mà xuất, nhưng mà xung kích đến Yêu Phượng xung quanh lúc, lại dường như đụng phải cứng rắn nhất đá ngầm, hay là không đáy vòng xoáy, cho dù nước chảy xiết khuấy động, cũng chỉ có thể đường vòng mà đi.

Như thế trước sau đụng vào nhau, cuối cùng dây dưa trở thành một đường nối liền đất trời lốc xoáy bão táp, tại kẽ nứt trước đó vụn vụn một lát. Âm vang dẫn bạo.

Phong bạo quét sạch Phong giới, Lý Tuần vị trí rừng cây vốn đã thiêu đốt

hơn phân nửa, phong bạo một tới, trong nháy mắt liền hóa thành đất bằng, đối mặt mạnh như thế ép, Lý Tuần cũng nhất định phải toàn lực mở ra hộ thể chân tức, thậm chí nhắc cánh tay khom người, cản trở gương mặt, mới có thể hơi làm thờ dốc.

Về phần U Ly bọn người làm sao, hẳn nhất thời cũng bất chấp.

Nhưng mà. Hẳn khóe mắt quét nhìn liếc về, một bên, Cổ Âm tựa hồ cũng không thềm để ý đập vào mặt âm hỏa phong bạo, đốt góc áo của nàng nó tới lộn tóc, thậm chí muốn đem kia trắng thuần váy áo xé thành mảnh nhỏ.

Nàng vẫn là cười mỉm, nhìn xem Thanh Loan chết, nhìn xem Yêu Phượng phát cuồng, cũng nhìn xem nàng đã từng thúc phụ, hôm nay khô lồi rơi vào vĩnh viễn không thấy đáy u vực bên trong đi.

Thân ở Hỏa Ngục. Lý Tuần ngược lại cảm thấy thân ở Bắc Cực hoang nguyên, do đáy lòng chảy ra ý lạnh âm u, dần dần lan tràn toàn thân. Hẳn nhìn chăm chăm Cổ Âm, nâng tay lên cánh tay chậm rãi mò vào trong lòng, tìm tòi đến phá hồn toa, vô thanh vô tức đem nó thu nhập trong tay áo.

"Vô luận như thế nào. . . Nữ nhân này không thể lưu!"

Ý nghĩ trong lòng vừa xác định được, mãnh liệt nhất một đợt xung kích liền đi qua, xung quanh áp lực chợt giảm. Ngay sau đó, Lý Tuần bên tai liền vang lên Cổ Âm cười nói: "Tiên sinh, người nhìn ta chủ ý làm sao?"

Lý Tuần trong lòng một kích, ức ở sát khí, thẳng tắp thân thể, gượng cười nói: "Như đây cũng là Cổ tông chủ tâm huyết dâng trào chi tác, mỗ gia bái phục."

Cổ Âm ngoái nhìn, ánh mắt lại lạ thường thanh tịnh thấy đáy, cũng khiến nàng ngử khí mười phần chăm chú: "Tiên sinh nói cực phải, muốn bảo hoàn toàn là tâm huyết dâng trào, ngược lại là lừa dối, chỉ là. . . Tê Hà, người vẫn không rõ, sự tình dùng cái gì đến tận đây a?"

Cổ Âm nửa câu nói sau đột nhiên đối đối tượng, Lý Tuần lúc này mới bừng tỉnh, quay mặt nhìn lại, chỉ thấy đảo giữa hồ trên không, Yêu Phượng tại đỉnh cuồn cuộn nghi tiết về sau, tựa hồ khôi phục một chút lý tính.

Hỏa quang cùng với phía sau kim hồng dài cánh, xoay tròn múa, đã hiện ra quy luật cùng nhịp.

Lại không cần lý do gì, chỉ bằng lấy tuyệt đỉnh yêu ma Linh giác, nàng liền tìm được kia cừu nhân không đội trời chung, nàng ôm sát nữ nhi, chậm rãi quay người, trực diện này phương hướng, khẽ nâng lên nửa gương mặt.

Bộ mặt hình dáng cùng Vô Ưu búi tóc sinh thành âm ảnh, che khuất nét mặt của nàng, nhưng mà kia một đôi xích hồng như máu con người, lại xuyên thấu hết thảy, in dấu tại lòng người chỗ sâu nhất.

Lý Tuần biết rõ ánh mắt này tuyệt không phải nhắm vào mình, lại vẫn cảm giác da đầu co rút đau đớn, không chịu được thân trên ngửa ra sau, cuối cùng vẫn lui ra phía sau nửa bước.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Vô Thường

Chương 06: Vô thường

Cổ Âm vẫn giống như không phát giác gì, nàng ngửa đầu cùng Yêu Phượng huyết mâu nhìn thẳng, vẫn như cũ thản nhiên cười nói: "Là. Tê Hà, người đến nay không tỉnh. Năm đó, ta khuyên người, không nên để lại hạ đứa bé này, mặc kệ khi đó ta là chân tình lại hoặc giả ý, ta dù sao vẫn là nhắc nhở qua, đúng hay không?"

Thanh âm xuyên thấu hư không, thiên thượng thiên hạ có thể thấy rõ. Cực hiện cử trọng nhược khinh; Yêu Phượng không có bất kỳ cái gì đáp lại, huyết mâu nhan sắc lại sâu hơn chút.

Cổ Âm không bị ảnh hưởng chút nào, giọng nói vang vang, lưu sướng đến cực điểm: "Lúc ấy ta nói, đứa nhỏ này đối người, đối Thanh Loan, chính là lớn nhất tai họa, tại có nàng trước đó, các người tung hoành thiên hạ, tới lui tự nhiên, là bậc nào tự do tự tại. Có thể mai kia hoài thai, lập tức lo trước lo sau, sợ đầu sợ đuôi, càng rơi vào dừng người phòng hạ, nhục người cầu sinh hạ tràng!"

"Tê Hà, ta không tin người không rõ, thiên hạ tu sĩ, đều lấy tiên đồ làm nhân sinh cực kỳ đạo, chỉ có người, còn có Thanh Loan, tự gọi là đi được nhiều, thấy được phá, kết quả là ngược lại đem đứa bé phóng tới chỗ cao nhất đi, làm sai lệch nhân quả, há không buồn cười?"

"Đương nhiên, ta cũng chỉ khuyên như vậy một lần, người chi bằng nói ta hư tình giả ý, cái này vốn là cũng không tệ. Những năm gần đây, ta tận lực giao phó rất nhiều nhân thủ cùng các người sai sử, lại không cho các người sử đến lâu dài, năm rộng tháng dài xuống tới, lại đột nhiên trở lại đến cô lai độc vắng thời gian.

..

"Tê Hà nha. Nếu người cùng Thanh Loan tại giới này còn có một cái có thể phó thác bằng hữu, đem Vô Ưu giao trên tay hẳn, kết quả làm sao đến mức này?"

Cổ Âm lời nói, câu câu đều dường như đứng tại đối phương lập trường cân nhắc, nhưng mà từng chữ đều hận không thể đem Yêu Phượng gai trong lòng ra máu.

Lý Tuần cách khá xa, nhìn không thấu Yêu Phượng huyết mâu về sau, đến tột cùng là như thế nào tâm tư. Mà sau một lát, nàng bên môi tràn ra câu nói, lại âm lãnh làm cho người khác tim đập nhanh.

"Người đối Vô Ưu làm cái gì?"

Cổ Âm đáp lại hời hợt: "Hoặc thần khúc mà thôi, Diệu Hóa Tông pháp môn, Tê Hà người còn có không biết sao?"

"Không có khả năng!" Yêu Phượng không chần chờ chút nào, một câu phủ định, "Người tuyệt không có đối nàng sử Hoặc thần khúc cơ hội."

Cổ Âm nghe vậy lắc đầu, tiếp lấy tiểu dung liền từ nàng bên môi khuếch tán ra đến: "Đúng vậy a, Vô Ưu sinh ra, người cùng Thanh Loan liền chiếu khán được chặt như vậy, ta là không có cơ hội. Đừng nói là ta, sợ rằng Chung Ấn phục sinh, đều không có khả năng kia. Thế nhưng là, nàng xuất sinh trước đâu?"

"Xuất sinh trước?"

Lý Tuần lý giải đến vô cùng phí sức. Cổ Âm liếc nhìn hẳn một cái, xoay mặt tới giải thích, trên mặt vẫn như cũ ý cười ung dung: "Năm đó Tê Hà cùng Thanh Loan tiến đến Dạ Ma Thiên, cầu sinh tất nhiên là thứ nhất; cái này nó hai a, chính là muốn mượn thúc phụ 'Diệu Hóa huyền cơ' chi thuật, trợ Tê Hà đến bào thai trong bụng vượt qua Tứ Cửu Trọng Kiếp. Tiên sinh chắc là biết ta kia thúc

phụ bản tính, ở trong đó sở cầu cần thiết, cũng liền không cần nói năng rườm rà."

Nói đến đây, giọng nói của nàng ngừng lại, giống như là xâu người khâu vại, nhưng Lý Tuần càng nguyện tin tưởng, nàng là tại tiến một bước trên chọc Yêu Phượng sát khí, thậm chí còn cất dắt hẳn xuống nước suy nghĩ.

Lý Tuần trong lòng ám chú sau khi, trên mặt cũng chỉ có thể bày ra lãnh đạm lại không để ý bộ dáng tới.

Cổ Âm cũng không thềm để ý thái độ của hẳn, tại Yêu Phượng sáng tỏ như lửa sát khí bên trong, tiếp tục cười nói: "Tê Hà là rất quý bồi nữ nhi của nàng. Chỉ là có chút thời điểm, cuối cùng vẫn là chiếu cố không đến. Tỉ như. . . Sinh hoạt vợ chồng lúc."

Gió gào thét đột khởi, Lý Tuần trong lòng rên rỉ một tiếng, trần trụi bên ngoài làn da cơ hồ là bị tiểu đao thổi qua. Hẳn đã là như thế, Cổ Âm chịu áp lực chỉ có mạnh hơn, có thể nữ nhân này vẫn là khẽ mỉm cười. Tựa hồ không có phát giác, nàng bên gáy thịt mềm đã bị trong hư không lưu động sát khí, thực mở một cái miệng nhỏ.

Máu tươi thuận cổ áo trượt xuống, Cổ Âm ngữ khí nhưng không có mảy may biến hóa: "Thúc phụ tra tấn nữ nhân thủ đoạn, Tê Hà đương nhiên rõ ràng nhất. Nhất là ban đầu trải qua này đạo, thần bất tinh trí mê bất quá là bình thường sự tình đi. Thúc phụ chính là khi đó đối thai nhi bày ra hoặc thần chi thuật, từ một loại ý nghĩa nào đó nói, đây cũng là tiên thiên trồng, đúng không?"

Tại Yêu Phượng phân ly ở điên cuồng biên giới nhìn chăm chú, Lý Tuần nào dám tiếp lời, chỉ làm nghe không được.

Cổ Âm không có ở Bách Quỷ nơi này đạt được nghĩ tới kết quả, cũng không thất vọng. Lại quay trở lại cùng Yêu Phượng đáp lời: "Nếu là gần đây động tay chân, lấy Tê Hà năng lực, muốn phá giải cũng không khó. Nhưng là, kia tay chân hết lần này tới lần khác là động tại Vô Ưu thành thai hóa hình thời điểm.

Nàng linh trí vốn là tiên thiên. . ."

"Im miệng!"

Yêu Phượng theo xấu hổ giận dữ bên trong tỉnh táo lại, nghiêm nghị quát tháo, đây chỉ là ra ngoài mẫu thân bản năng giữ gìn, nhưng tại tiếng quát về sau, tâm tư của nàng lại triệt để loạn.

Cổ Âm không bị ảnh hưởng chút nào, đợi nó tiếng quát tán đi, liền không nhanh không chậm nối liền đi: "Hoặc thần chi thuật cùng nàng linh trí sinh trưởng đồng căn đồng nguyên, gần hai trăm năm đến, đã sớm không phân khác biệt. Người như muốn phá giải, cũng không khó lắm, thế nhưng là Vô Ưu nàng tân tân khổ khổ trưởng thành điểm ấy linh trí, cũng liền đem tùy theo tan rã!"

"Lui thêm bước nữa giảng, cái này cũng không có gì, người đều có thể một lần nữa bồi dưỡng, cũng chính là hai trăm năm thời gian. Chỉ là, theo nàng xuất sinh đến thời khắc này tất cả ký ức, liên quan tới người, ta, những người khác. Đương nhiên bao quát Thanh Loan ký ức, cũng đều đem hôi phi yên diệt. Tê Hà, người đã suy nghĩ kỹ a?"

"Vô, si, chi, đồ!"

Đây là Yêu Phượng đáp lại, cho dù tự tự ngừng ngắt, tự tự khắp huyết, thế nhưng chỉ lần này. Cổ Âm nhưng chỉ mỉm cười mà thôi.

Lý Tuần mí mắt nhảy lên, chợt ở một bên nói: "Này cũng kì quái, Hoặc thần khúc tuy mạnh, khiến thúc phụ thủ pháp cũng xác thực cao minh, có thể kia dù sao chỉ là làm thúc phụ thủ đoạn, quan Cổ tông chủ chuyện gì?"

Lời ấy ngay tại chỗ mấu chốt, rõ ràng chính là chất vấn Cổ Âm đối Vô Ưu khống chế. Lý Tuần phát biểu có lẽ cất chút để Cổ Âm khó xử, hoặc là sử cả hai loạn đấu tâm nhãn, nhưng là đối Yêu Phượng tốt nhất nhắc nhở.

Quả nhiên, hần tiếng nói vừa dứt, Yêu Phượng sát khí liền bỗng nhiên tăng

lên một cái tầng cấp.

Cổ Âm không loạn chút nào, ngoái nhìn lườm Lý Tuần một chút, nhàn nhạt nói chuyện: "Bách Quỷ tiên sinh đối tặc tông Diệu Hóa tứ thần khúc, ngược lại là quen thuộc được đâu. Xác thực như tiên sinh lời nói, thúc phụ chỉ là vì chính mình lưu lại chuẩn bị ở sau, cho ta vô can, ta cũng xác thực không cách nào trực tiếp thôi phát Hoặc thần khúc công hiệu, nhất định phải thông qua thúc phụ. . . Tựa như dạng này!"

Theo nàng dựng thẳng lên ngón tay, trên bầu trời đích thanh huyết dài, tại khoảng cách này bên trên, Lý Tuần không nhìn thấy Lâm Vô Ưu tình trạng, lại có thể cảm giác được Yêu Phượng bộc phát sát cơ lâm vào lại một lần hỗn loạn.

Thật sự là bi ai!

Lý Tuần đầu tiên sinh ra cảm xúc phản ứng, sau đó mới là lý trí tỉnh táo: "Khôi lỗi thực đã ngã vào Cửu U chi vực, vậy bây giờ là ai?"

Ý thức nguy cơ phía dưới, càng ngày càng vô cùng cao minh Linh giác cực nhanh bắt được đối tượng, hẫng bỗng nhiên nghiêng người, cánh tay nâng lên, làm tự vệ hình, ánh mắt vừa đùng tới màu xám cái bóng theo trong hư không bước ra đến, đứng ở Cổ Âm sau lưng.

Mặc dù xương sống bẻ gãy, phần lưng vết thương thẳng đến nội phủ, một đầu xương tay cũng gục xuống, tới gần báo hồng, có thể cái này quả thật là Ngọc Tán Nhân khôi lỗi không sai.

Cái này không có cảm giác đau tử vật mặt mũi buông xuống, quanh thân lỗ chân lông khiếu huyết đang điên cuồng thu nạp chung quanh đậm đặc Cửu U địa khí, dùng cái này tới sửa chữa thương tổn xương cốt cơ bắp.

Lấy U Huyền khôi lỗi cơ thể tốc độ khôi phục. Không bao lâu, liền lại là một cái hoàn toàn chỉnh chỉnh chiến lực. Không mang theo nửa điểm chiết khấu.

Lý Tuần kéo căng như cung thân thể dần dần mềm hoá, nâng lên bàn tay lại không tự giác nắm tay, chống đỡ tại bên miệng, dùng cái này che lấp trong cổ họng sắp tràn ra thở dài.

Lúc trước hẳn là bị Cửu U phê giới đại uy năng chấn nhiếp, vậy mà quên đi, U Huyền khôi lỗi bản thân chính là lấy Cửu U địa khí làm căn cơ, trên lý luận càng thân cận tại Cửu U chi vực "Tử vật" .

Nhất là, khôi lỗi còn có "Vượt Không Tàng người" bản năng, cho dù nó ngày thường cư trú chỗ. Chỉ là Cửu U chi vực cùng giới này "Trường kếp", nhưng dù sao có được trong thời gian ngắn tại Cửu U chi vực nấu thân năng lực.

Tới đối đầu, pháp thể làm Thiên Giới Thần Điều Thanh Loan, nó sinh cơ bùng bùng cùng thanh tịnh chi thể, thiên sinh liền cùng Cửu U chi vực tương khắc, cứ kéo dài tình huống như thế, song phương cùng rơi u giới, nó kết quả làm sao, cần gì đợi đến khôi lỗi hiện thân. Mới làm kết luận?

Lý Tuần khẽ lắc đầu, cuối cùng để kia thở dài một tiếng tràn ra bên môi.

Có lẽ chính như Cổ Âm nói, đây chỉ là một lâm thời khởi ý kế hoạch, có thể nàng đem đủ loại tất cả đều tính toán tiến đến, thu hoạch được như thế chiến quả, cũng là việc hợp tình hợp lí. Nhưng mà, lý trí phán định vẫn như cũ không cách nào triệt tiêu cảm xúc xông lên kích, hẳn vẫn muốn cảm thán: Thanh Loan. . . Chết được thật oan.

Lý Tuần đã như thế, hưởng chi Yêu Phượng?

Phong giới nội gió nóng càng cuồng bạo hơn, chỉ là rõ ràng đã mất đi phương hướng.

Lúc này Cổ Âm vẫn không bỏ qua, nàng mỉm cười cất bước, đi ra phía trước. Ngoài thân phong bạo đối nàng mà nói, có tương đương áp lực, có thể nàng không nhanh không chậm cất bước, giống như là đi tại nhà mình trong hoa viên, sau lưng khôi lỗi thậm chí không cùng đi lên, mặc nàng mảnh khảnh thân hình,

trực diện Yêu Phượng sát ý điên cuồng.

Nàng đi thẳng đến bên hồ, lấy nàng tu vi, rất khó lại đạp thủy đi qua. Sau đó Cổ Âm vươn tay. Hướng về Yêu Phượng mỉm cười: "Tới đi, Tê Hà, người có thể động thủ sát ta, làm Thanh Loan báo thù. Đương nhiên, ta tử, khôỉ lỗi cũng không còn tồn tại; như thế, hoặc là người để Vô Ưu cũng đi theo xuống tới; hoặc là, liền xóa đi nàng linh thức, bắt đầu lại từ đầu đi. . ."

Tự nhiên, nàng đạt được chính là cường tự áp chế trầm mặc, cùng với càng khó có thể hơn khống chế sát cơ.

Cổ Âm không động dung chút nào, ngược lại đem vươn tay lại giơ lên một chút: "Nếu như, người không nguyện ý, vậy liền đem Vô Ưu buông xuống, đặt ở ta chỗ này. Có lẽ chúng ta còn có thể khởi động lại đã từng kế hoạch, tiếp tục hợp tác xuống dưới. . ."

"Mơ tưởng!"

Yêu Phượng âm điệu gần như dữ tợn, hoặc là càng giống là mãnh thú sắp chết lúc, không cam lòng ghen ngào.

Cổ Âm nhẹ nhàng lắc đầu, cười ra tiếng: "Tê Hà, không muốn tính trẻ con. Xuất ra người quyết đoán, chỉ là lại làm một lần lựa chọn mà thôi. Tựa như năm đó người làm qua như thế, tình hình bây giờ, sẽ còn so trước đó càng hồng bét sao?"

Không chỉ có càng hồng bét, mà lại, bánh bông lan thẩu.

Cảnh tượng trước mắt, liền ngay cả Lý Tuần đều sinh ra lòng thương hại, bạn thân mất mạng tại trước, nữ nhi tính mệnh lại thao nhân thủ, tuyệt đại yêu ma, đường đường tông sư, chỉ có kinh thiên động địa tu vi, làm sao đến mức này?

Nghĩ lại tới Thiên Đô Phong bên trên, đàm tiếu giết người thần uy khí phách, lúc này Yêu Phượng, càng ngày càng làm cho người không đành lòng tốt thấy.

Nhưng mà, Lý Tuần cũng thực sự rất khó tưởng tượng, Yêu Phượng sẽ bị Cổ Âm loại này đơn giản chí hồ vụng về thủ đoạn chế trụ. Hẳn thấy, lúc này nếu không quyết định thật nhanh, ngày sau sẽ chỉ bị Cổ Âm chế được càng tử, nhục nhã càng sâu, Yêu Phượng nàng mà ngay cả tối thiểu nhất tôn nghiêm cũng không có?

Giờ phút này không riêng gì Lý Tuần, mới từ phong bạo xung kích bên trong chậm quá mức nhi tới U Ly bọn người, cũng đều trợn mắt hốc mồm nhìn xem, không có người sẽ nghĩ tới, vừa mới còn không ai bì nổi Thiên Yêu Phượng Hoàng, thoáng qua tầm đó, liền bị làm nhục đến tận đây.

Kia trước đó bọn hãn bộ dáng chật vật, đây tính toán là cái gì?

Mặt ngoài nhìn, Yêu Phượng cùng Cổ Âm còn tại giằng co, nhưng người sáng suốt đều đã nhìn ra, Yêu Phượng nhượng bộ bất quá là sớm tối mà thôi. Cổ Âm cũng không tái phát lời kích thích nàng, chỉ là lần nữa mở rộng lòng bàn tay, ý vị của nó không cần nói cũng biết.

Trong trầm mặc, Lý Tuần rốt cục thấy rõ ràng, Yêu Phượng trong ngực Vô Ưu một mực tại giãy động, chắc là Hoặc thần khúc công hiệu còn chưa đánh tan, lấy Vô Ưu loạn nó tâm, đại khái cũng là Yêu Phượng tâm trí từ đầu đến cuối không cách nào khôi phục lại bình thường phương diện thượng nguyên nhân một trong.

Cách đó không xa, khôi lỗi còn tại thu nạp âm khí chữa thương, Lý Tuần liếc đi một chút, lại đem ánh mắt chuyển tới Cổ Âm trên bóng lưng đi.

Siết lòng bàn tay bên trong phá hồn toa, hẳn ngăn không được lần nữa suy nghĩ, nếu như lập hạ sát thủ, hủy đi cái này nữ nhân đáng sợ, có phải hay không hội an toàn hơn chút?

Nghĩ tới đây, hẳn chân chính nở nụ cười khổ. Nếu như hẳn làm như vậy, sợ rằng người thứ nhất giết hẳn, chính là Yêu Phượng!

Cần quyết đoán mà không quyết đoán, phản thụ nó loạn, thành tai tư ngôn.

Chân trời đột nhiên một tiếng sét, sắp tới hồ hít thở không thông bầu không khí đánh cho vỡ nát. Lý Tuần cũng lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vừa mới trốn xa tránh né phong bạo Ma La Hầu, không biết lúc nào, lại giết tới hư không kẽ nứt phụ cận, vừa mới kia thanh sấm vang, chính là nó dưới chân cổ vũ sĩ khí, tán phát ra tru lên.

Bởi vì quay thân đối lập, Lý Tuần nhìn không ra Cổ Âm là cái biểu tình gì, không qua không trung Yêu Phượng tựa hồ bị tiếng rống chấn động, thanh tình một chút.

Cổ Âm hiển nhiên bất mãn biến cố này, hơi quay đầu, dường như muốn cho trên vai mèo con một chút chỉ thị, nhưng chẳng biết tại sao, lại bỏ đi suy nghĩ, mặc cho Ma La Hầu hồ nháo đi.

Lý Tuần thấy cảnh này, phá hồn toa trên ngón tay ở giữa đánh một vòng, đang muốn suy nghĩ sâu xa xuống dưới, kẽ nứt tuần buồn ngủ trong bóng tối, trắng xám quang vụ phi đảng, cùng Ma La Hầu xa xa đối lập, chính là tổ sư Chú Linh.

Nếu là hai cái này quái vật lại sát thành một đoàn, ngày này sang năm, chính là Phong giới bên trong tất cả U Hồn Phệ Ảnh Tông tu sĩ ngày giỗ.

Lý Tuần suy nghĩ chưa tuyệt, trong hư không bóng người chớp động, vừa mới không biết trốn đến đến nơi đâu U Ly, đột nhiên theo Ma La Hầu bên cạnh sát qua, song phương khí cơ giao thoa, phân thuộc đồng nguyên âm hỏa trong hư không tiếp xúc, Ma La Hầu lại là một tiếng gầm nhẹ, lực chú ý bị trước mắt cái này có khả năng cùng nàng nó đối địch tu sĩ phân đi đếm thành.

Khác một bên tổ sư Chú Linh tạm thời chưa có động tác, Ma La Hầu hơi có vẻ do dự, không qua rất nhanh, theo U Ly Phệ Ảnh Đại Pháp toàn lực triển khai, không khí chung quanh như lăn du sôi trào.

Cơ hồ hoàn toàn giống nhau phương thức công kích, nâng lên Ma La Hầu đã tính cùng chiến ý, nó cánh tay dài vòng lên, huyết văn hắc phủ lộ ra một tầng u quang. Song phương chân tức độn che đậy, hư không lần nữa bị thực mở tiền lệ, nhưng không có bất luận cái gì chấn động xung kích phát tán ra tới.

Phệ Ảnh Đại Pháp sát thương, cơ hồ hoàn toàn tác dụng tại đối thủ thân thể, đây đại khái là đối Phong giới ảnh hưởng nhỏ nhất phương thức chiến đấu, có thể đối thân thể gánh vác cũng mười phần nặng nề.

Có lẽ là "Hài lòng" U Ly thái độ. Tổ sư Chú Linh không tiếp tục phát cuồng xông lên, chỉ là lơ lửng tại hư không kẽ nứt phía trên, theo âm khí triều tịch, chậm rãi lắc lư.

Liền tại giờ phút này. Cổ Âm quát mắng vang lên: "Tê Hà!"

Đột nhiên lẳng lẹ ngữ điệu, cực khác tại trước đó khoan thai thông dong.

Giờ khắc này, Lý Tuần phát hiện, giữa hai người không khí lại có biến hóa vi diệu. Chỉ ít hần có thể cảm giác được, Cổ Âm làm như thế, là đang vì chuyện sắp xảy ra làm chuẩn bị, mà Yêu Phượng rõ ràng đã hiểu cái gì.

Đương nhiên, cái này không có nghĩa là Yêu Phượng lần nữa nắm vững chủ động, có thể đây ít nhất là một viên nhỏ bé thẻ đánh bạc.

Thời gian tựa hồ cứng đờ mấy tức, hai vị thế gian đứng đầu nhất nữ tu, dùng ánh mắt làm sau cùng giao phong. Yêu Phượng huyết mâu y nguyên hung lệ như hỏa.

Nhưng mà, ngăn ngại mấy tức về sau, nàng vẫn là thua trận.

Nàng cúi đầu, rũ xuống tóc mai che khuất con mắt của nàng, mà Lý Tuần lại có thể nghe được nàng tại nữ nhi bên tai thì thào nói nhỏ: "Ngoan niếp, ngoan niếp. . ."

Trước mấy chữ còn có thể đè xuống bình tĩnh, đến câu đuôi lúc thực đã ngầm

câm không nghe thấy. Mà lại, Yêu Phượng tuy là nói như vậy, trên tay lại nửa chút đều không có buông lỏng.

Cổ Âm nhìn một hồi, chợt đem duỗi ra cánh tay thu hồi, tới đồng thời, tiếng địch lại lần nữa vang lên, còn tại giây động Vô Ưu cấp tốc an tĩnh lại, ngừng nghỉ, Lý Tuần liền nghe được một tiếng nỉ non giống như nói nhỏ.

"Mẫu thân, Thanh di đâu?"

Nghe đến đó, Lý Tuần thở sâu, không muốn lại nghe xuống dưới, dứt khoát xoay người sang chỗ khác nhìn U Ly cùng Ma La Hầu kịch chiến.

Vô luận là U Ly hay là Ma La Hầu. Tốc độ kia đều là đỉnh tiêm, thường thức loại này chiến đấu. Đối người nhãn lực yêu cầu cực cao. Lấy Lý Tuần tu vi, trong lòng có tạp niệm thời điểm, cũng vền vền coi mơ hồ mà thôi, chậm rãi, hẳn liền đem lực chú ý chuyển tới tổ sư Chú Linh trên thân.

Lý Tuần còn là lần đầu tiên có cơ hội cẩn thận quan sát tổ sư Chú Linh hình thể.

Xuyên thấu qua nó xung quanh mông lung sương mù, Chú Linh hơi mờ bản thể tựa hồ đang không ngừng nhúc nhích, Lý Tuần từng phán đoán bên trong có lẽ là cái hình người, nhưng hiện tại xem ra, vậy căn bản liền không có cố định hình thể có thể nói.

Bất quá, đương tia sáng xuyên thấu qua ngoại tầng sương mù, chiếu xạ tại Chú Linh bản thể thượng lúc, lại có thể nhìn thấy trong đó lưu động nhạt nhẽo phù văn. Hàng ngàn hàng vạn phù văn giao diệt. Chợt nhìn phức tạp hỗn loạn, nhưng theo bản thể nhúc nhích, trong đó tuyệt đại bộ phận đều che lấp không thấy, chỉ còn lại có hạn mấy đầu, xen lẫn thành một đến hai cái đối lập thuần túy phù triện, tùy thời biến hóa.

Lấy Lý Tuần thô thiển phù chú nội tình, rất khó lý giải trong đó hàm nghĩa, nhưng cũng có thể đoán được, những phù triện này hẳn là tổ sư Chú Linh phát

huy đáng sợ năng lực căn bản. Năm đó Cửu U lão tổ tại sắp chết thời điểm, vẫn có như thế thủ bút, bất luận nó sáng suốt hay không, đơn thực lực này, cũng làm cho người lú lờ.

Lý Tuần trong lòng nổi lên nghi vấn, gia hỏa này lại xuất hiện lúc, ngược lại giống như "Tinh táo" không ít, cũng hiểu được thờ ơ lạnh nhạt.

Chẳng lẽ nó thật có thể phân biệt minh bạch, cục diện trước mắt?

Đang nghĩ ngợi, tổ sư Chú Linh liền lại động. Chỉ là, nó cũng không phải là xông đi lên loạn chiến. Mà là bắt đầu cấp tốc đảo quanh, quanh thân sương mù nồng độ bắt đầu cấp tốc tăng lên, cơ hồ đã hoàn toàn chặn bản thể. Xem ra, nó lại là đang hấp thu xung quanh Cửu U địa khí.

Lý Tuần mê hoặc chưa giải, trong tai lại nghe được bên âm thanh, xoay qua trở về, chỉ thấy Cổ Âm mỉm cười đi tới, mà tại bên người nàng, mặt mày buông xuống thiếu nữ, không phải Vô Ưu, là ai đến?

Lý Tuần chấn động trong lòng, ngoái nhìn nhìn về phía bầu trời, lại đâu còn có Yêu Phượng cái bóng?

Nàng vẫn là cúi đầu. . .

Cổ Âm nhẹ rung bả vai, để mẻo con nháy trở lại Vô Ưu trong ngực đi, về sau mới nói chuyện với Lý Tuần: "Ta mời tiên sinh nhìn cái này xuất trò hay, không biết tiên sinh dùng cái gì báo ta?"

Trò đùa giống như ngữ khí, lại làm cho Lý Tuần không nghĩ ra, chỉ có thể nhún vai đáp lại: "Nguyên lai Cổ tông chủ vẫn là tính toán chi li trực lợi chi đồ."

Lý Tuần vừa nói chuyện, một bên dò xét bên cạnh Vô Ưu. Tiểu cô nương giống như mê không phải mê, cũng không giống như trước đó điên, cũng không có chân chính khôi phục thanh tỉnh, mà là mộng du, mê ly hoảng hốt.

Cổ Âm không thấy buồn bực ý, vẫn cười nói: "Tính toán chi li không dám

nhận, cái gọi là 'Trục lợi chi đồ', cũng liền sinh thụ. Ngược lại là tiên sinh lúc này, có thể đang cùng ta tính toán chi li mật."

"Chỗ đó, thực không dám cùng Cổ tông chủ là địch."

"Kia. . . Tiên sinh sao không không đếm xỉa đến?"

Sau khi nghe xong lời ấy, Lý Tuần "Ha" một tiếng cười lên: "Cổ tông chủ thật sự là khó xử ta, bất kể nói thế nào, tề nhân cũng coi là U Hồn Phệ Ảnh Tông đệ tử, trong lúc tông môn nguy nan thời khắc, trực tiếp phui mông một cái rời đi, ngày sau tại giới này, còn muốn mặt không muốn?"

Cổ tông chủ cũng coi là đại hộ nhân gia, mắt thấy tề tông lụi bại đến tận đây, không nghĩ giúp đỡ một hai, lại đem lửa cháy đổ thêm dầu, bỏ đá xuống giếng công phu làm đủ, đây tính toán là cái gì?"

Hắn trên miệng nói, sắc mặt dần dần chuyển bất thiện, đã là làm đủ tư thái.

Cổ Âm lại cười nhẹ nhàng lắc đầu, "Tiên sinh đã nói ta là trục lợi chi đồ, vì sao sẽ còn cho rằng, ta sẽ đi làm cái này vô lợi có thể mưu toan sự tình?" Lý Tuần chưa thật sự hiểu, liền nghe Cổ Âm rồi nói tiếp: "Nếu không tin, không bằng ta cùng tiên sinh đồng xuất giới này, đem nơi đây mọi việc bỏ đi, làm sao?"

Ngừng lại, nàng khẽ cười duyên: "Tự nhiên, trước đó, còn muốn mời tiên sinh đồng môn giơ cao đánh khẽ mới tốt."

Nàng ánh mắt di động, chỉ chính là ở trên bầu trời kịch chiến U Ly cùng Ma La Hầu. Nhìn nàng dễ dàng bộ dáng, Lý Tuần nửa ngày không nói gì.

Chỉ là. Đang tận lực gây nên phía dưới, hai người lần này trò chuyện, sóng âm khuếch tán phạm vi quả thực không nhỏ. Bờ hồ bên kia. Liền có một người nhảy lên. Nhìn hình dáng tướng mạo, đúng là ban sơ bị Yêu Phượng đánh xiêu Diêm Tiêu trưởng lão. Cái này tên đàn cũng coi như mạng lớn, vừa mới loại kia loạn cục đều có thể lưu được mệnh tại, dưới mắt không ngờ tình lại, đối bên này

giơ chân mắng to: "Cổ Âm tiện tỳ, tạo được như vậy nghiệt, còn muốn vừa đi. .
."

"Ba" một tiếng giòn vang, đem mắng âm chặt đứt. Ven bờ hồ nhất thời vắng lặng. Chỉ thấy Diêm phu nhân mắt phượng hàm sát, còn chưa hết giận, trở tay lại một bạt tai đưa lên, đem Diêm phiêu triệt để thức tỉnh.

Đây cũng chính là Diêm phu nhân cùng hẳn có sư tử đệ tình cảm, đối người khác, hẳn buổi sáng trước liêu mạng. Lúc này lại chỉ có thể trợn mắt gầm nhẹ: "Người làm gì!"

Diêm phu nhân sớm tại Yêu Phượng chế tạo chỉ phong thời điểm liên tỉnh lại, phía sau chính là không ngừng cứu chữa trong hôn mê chư trường lão, thời gian cấp bách, lúc này cũng vền vền tỉnh lại U Tập, Diêm Tiêu hai người mà thôi.

Nàng trước đó tâm thần liên thụ xung kích, tâm tính theo tới gần sụp đổ bên trong đụng đậy bản ngược, phát triển trái ngược ngày thường tới quả quyết rất nhiều, đối mặt Diêm Tiêu chất vấn, nàng điềm nhiên nói: "Người còn ngại tông môn đệ tử chết được không đủ nhiều a?"

Diêm Tiêu tại "Cửu U phê giới" trước đó liền đã hôn mê, đối lại sau sự tỉnh, chỉ từ Diêm phu nhân trong miệng được vụn vặt, nghe vậy đảo mắt tứ phương, đương tứ phía cảnh vật đập vào mắt, lúc này mới chân chính cảm nhận được chuyên nghiêm trọng trình độ, nhất thời mờ mịt không biết làm sao.

Sau lưng hẳn, U Tập loạng chà loạng choạng mà đứng lên, tuy là bị Diêm phu nhân cứu tỉnh, nhưng không có nửa điểm sắc mặt tốt. Hẳn lãnh đạm nói: "Chuyện cho tới bây giờ, ta lại bảo người một tiếng tông chủ. . . Tông chủ đại nhân, chuyện cho tới bây giờ. Người nói thế nào?"

U Tập tại chư trường lão bên trong địa vị, gần như chỉ ở đã chuyển sinh Âm Cận phía dưới,... lướt qua tư oán, phát biểu đúng là lớn nhất phân lượng chất vấn.

Hắn vươn tay, vòng điểm xung quanh, sàu thảm nói: "Ta cũng không tin, đây là người nguyện ý gặp đến kết quả. Có thể người có phải hay không nên cho vây chết giới này mấy ngàn đệ tử một cái công đạo? Chí ít để chúng ta minh bạch, người cùng Cổ Âm đến tột cùng là thế nào cái giao dịch. . . Còn có cái này!"

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ tay tới. Đầu ngón tay chỗ hướng, chính là trong lúc chữa thương khôi lỗi. Nếu nói đám người mới vừa rồi còn không tốt xác nhận, trước mắt bộ dáng này, ngoại trừ mù lòa, ai còn nhận không ra?

Diêm phu nhân vẻ mặt nghiêm túc, đáp lại nói: "Năm đó sự tình, ta tự sẽ bàn giao, thế nhưng là, U Tập sư thúc, dưới mắt tình huống khẩn cấp, địa khí liên trụ phía dưới, không biết còn có bao nhiêu đệ tử may mắn còn sống sót, bọn hắn chờ không nổi chậm rãi so đo."

U Tập cười thảm lắc đầu: "Chờ không kịp? Phi! Dương Minh Hỏa thật muốn đem lên thiên đệ tử hộ đến chu toàn? Như thế thiên uy phía dưới, đơn giản là thích giả sinh, không kẻ thích hợp tử mà thôi. Hết thầy tu vi không đủ, tâm chí không kiên hạng người, đều cắt giảm, lưu lại, mới có thể ở đây Phong giới bên trong vượt qua không biết dài đến đâu thời gian tù phạm thời gian. . . Tông chủ đại nhân, ta ở chỗ này chỉ cần một cái thuyết pháp. Loại thời điểm này, người sợ cái gì."

Đối mặt U Tập chỉ trích, Diêm phu nhân dung mạo âm trầm, không nói một lời. Ngược lại là Cổ Âm xem U Tập đám người tranh chấp như không, tiếp tục trước đó chủ đề, mỉm cười cười nói: "Nhìn, tiên sinh đồng môn, tựa hồ là không quá vui lòng."

Diêm phu nhân nghe tiếng quay mặt lại, nghiêm nghị nói: "Cổ Âm, người biết chúng ta ngăn không được người, muốn đi liền đi, làm gì nhiều lời."

Sóng âm vượt qua gần dặm khoảng cách, nhắc lên trện trện dư ba, nhưng mà U Tập chỉ ở bên cạnh hắc hắc cười lạnh, mặc dù không ngôn ngữ, kia tư thái cũng thực để cho người ta khó chịu.

Một bên, trong rung động Diêm Tiêu rất cực tinh táo lại, nghe được Diêm phu nhân lời nói, dù cho bị Diêm phu nhân răn dạy trước đây, cuối cùng nhin không được giơ chân, chỉ nói: "Có thể nào dạng này, có thể nào dạng này."

"Ngày sau ta sẽ cho các người bàn giao."

Diêm phu nhân thần sắc càng ngày càng kiên tuyệt, cũng là hạ quyết tâm, không cho Phong giới nội lại lần nữa bị thương. Nàng làm như thế phái, Diêm Tiêu thả muôn vàn không muốn, cũng không cách nào kiên trì, nhưng mà U Tập lại bị triệt để chọc giận.

"Diêm Uyên." U Tập râu tóc đều dựng, thanh như lôi chấn, "Nếu người thật muốn bàn giao, ngay tại lúc này! Qua hôm nay, chúng ta tù khốn nơi đây, còn không phải mặc cho người lập?"

Lý Tuần trong lòng cười lạnh, xoay mặt đi xem Cổ Âm; cái này nữ tu cũng trở về mắt tới, hai người ánh mắt tiếp xúc, Lý Tuần chợt có cái so đo, liền chen nói chuyện sừng, cười nhẹ một tiếng: "Như thế nháo trò, móc ngược lên mỡ gia lòng hiếu kỳ, lại không biết Cổ tông chủ có thể hay không cáo tri một hai?"

Cổ Âm cũng thật nể tình. Mím cười nói: "Cho đến ngày nay, cũng không có cái gì bí mật có thể nói. Chỉ là ta không kiên nhẫn thao thao bất tuyệt, như tiên sinh thật có hứng thú, không ngại mời Diêm phu nhân tường nói việc, ta nguyện ở bên bổ sung."

Vang vang tiếng nói, tự nhiên xa gần đều nghe, thái độ như thế, ngược lại là hào phóng cực kì. Lý Tuần lại không thể nghĩ đến quá đơn giản.

Khoảng cách gần hạ, Lý Tuần có thể cảm giác được, Cổ Âm thể nội khí mạch lưu chuyển tựa hồ rất có trì trệ chỗ, liên tưởng nó chưa lành trọng thương, nàng lúc này tựa hồ cũng đến một cái cực hạn đốt, chính nắm chặt thời gian điều trị thương thế.

Cho nên. Nàng mới yếu thế thoát ra?

U Tập cùng Diêm Tiêu đều nhìn chăm chăm Diêm phu nhân, Phong giới nội tạm thời lâm vào trầm mặc, chỉ có trên bầu trời giao thoa va chạm bóng người, mới thể hiện ra đại thế đồ nát bầu không khí, kẽ nứt phía trên, tổ sư Chú Linh còn tại diên cuồng hấp thụ xung quanh Cửu U địa khí, ai cũng không biết quái vật này tiếp xuống sẽ làm ra cái gì, ngậm hôi bầu trời tựa hồ lập tức liền muốn sụp đổ xuống tới.

Sau một lúc lâu, trong không khí rốt cục có chuyện âm lưu động: "Tổ sư bởi vì Ma La Hầu mà gặp nạn lúc, từng có chú thệ nói: "Có luyện hóa này yêu ma giả, chính là U Hồn Phệ Ảnh Tông chi chủ!"

Diêm phu nhân tiếng nói u lãnh, ánh mắt cũng vượt qua mặt hồ, trực chỉ tới, Cổ Âm nhưng mỉm cười mà thôi. Diêm phu nhân rũ xuống ánh mắt, rồi nói tiếp: "Tông môn điển tịch có chớ, mỗi tới Tứ Cửu Trọng Kiếp trước đó, Ma La Hầu cũng nên thâm ngủ lòng đất. Tránh né thiên kiếp. Năm đó, ta cùng Diêm Chân sư huynh, Diêm Lô sư muội. Bỏ ra đại lực khí, tập hợp một đám tông môn người bên ngoài mã, muốn nhân cơ hội bắt giết này vậy, lại toàn quân bị diệt, chỉ còn lại một mình ta, bị Cổ Âm cứu."

"Khi đó, Diêm Chân, Diêm Lô chết vì tai nạn, ta tại trong tông môn thế lực giảm lớn, liền động tìm kiếm ngoại viện suy nghĩ, mà Cổ Âm hi vọng đạt được bản tông khu thi khôi lỗi thuật, đối Ma La Hầu cũng cảm thấy rất hứng thú, chúng ta ăn nhip với nhau."

U Tập cười lạnh hai tiếng: "Lúc ấy người ra sức giao kết hầu như khách tòa trưởng lão, cùng Diêm Chân, Diêm Lô mất tích, chính là bởi vậy mà đến đây đi."

Diêm phu nhân bên môi vẻ khổ sở dần dần nặng, cũng không hưởng ứng U Tập trào phúng, tiếp tục nói: "Sát phượng" chi dịch về sau, Cổ Âm tập hợp Ngọc Tán Nhân, Yêu Phượng, Thanh Loan, bốn vị chân nhất tông sư hợp lực đem Ma La Hầu chế phục, lúc ấy liền đem nó tinh nguyên phong tại Kim hoàn thần nê bên trong, lúc ấy chỉ cần có tông môn "U Ngục quan tướng chi thuật" . Luyện hóa vật này, bất quá là trong lòng bàn tay sự tình."

U Tập cười lạnh cứng ở trên mặt, Diêm Tiêu càng là ngoan quất một luồng lương khí, trong lúc nhất thời đều lên tiếng không được.

"Ta tuyệt không nghĩ đến, Cổ Âm có thể tập như thế lực lượng. . . Bốn vị chân nhất tông sư, ta ở trong đó, đây tính toán là cái gì?" Diêm phu nhân yếu ớt mà thán: "Cổ Âm tinh nguyên nơi tay, đang muốn treo giá. Lúc ấy ta cùng nàng quen biết chưa lâu, lẫn nhau đều không tin mặc cho, nói lên điều kiện, ta cũng vô pháp tiếp thu."

"Mà lại, không lâu sau đó, Minh Hỏa sư huynh tại thiên kiếp, bị thương nặng, ta coi là đẳng vị sự tình rất có chuyển cơ, không muốn mượn nhờ ngoại lực, bị quản chế tại người, mới đưa sự tình kéo xuống tới."

"Về sau, ta cùng Bích Thủy tranh vị, thật lâu phân không ra thắng bại, Bích Thủy cũng như ta, cầu chư ngoại viện. Thấy tình thế bất lợi, ta chỉ có thể cùng Cổ Âm bàn lại hợp tác sự tình. Mà lúc này, nàng đã thu hoạch được một con thông linh Huyết Vãn, lợi dụng đối hư cực ngày chuột thiên sinh khắc chế chi lực, cùng với hay hóa hoặc thần thanh âm, đem Ma La Hầu hoàn toàn khống chế. . ."

Nói đến đây. Nàng dừng lại, trên mặt nhìn không ra là thất lạc lại hoặc đùa cợt: "U Tập sư thúc, bản tông tự Tứ Cửu Trọng Kiếp về sau. Nước sông ngày một rút xuống, chính là tăng thêm Thị Quý Tông, thực lực cùng toàn thịnh lúc cũng không thể so sánh nổi. Nếu người là Cổ Âm, thống ngự tông môn cùng thu hoạch được Ma La Hầu cái này tuyệt đỉnh chiến lực cả hai, người chọn cái nào?"

U Tập há to miệng. Cuối cùng cái gì đều giảng không ra.

Bên này, Cổ Âm lại cười lên: "Chư vị làm gì tự coi nhẹ mình, kỳ thật tại trong kế hoạch, quý tông có thể làm Tán Tu Minh Hội tại Thông Huyền Giới nam bộ lớn nhất điểm tựa, nếu có thể như vậy chia cắt nam bộ chư tông, làm cho công phạt không ngừng, trở thành cùng Tây Liên chống lại tuyến đầu, cũng không có gì không tốt, nổi lên hiệu quả, so với Ma La Hầu cũng không kém bao

nhiều. . ."

"Chỉ là. Ta lại không ngờ tới. Minh Hòa Diêm La vậy mà cất ngọc nát ý chí, hôm nay loại cục diện này. Tự nhiên không thể so sánh nổi."

Lời này giống như là hung hăng một cái cái tát, quất vào giữa sân u tông tu sĩ trên mặt.

U Tập hai gò má cơ bắp run rẩy, cắn răng nói: "Chớ có khoe khoang miệng lưỡi! Đã như vậy, các người cuối cùng tại sao lại cấu kết cùng một chỗ?"

"Là bởi vì khu thi khô lỗi thuật." Diêm phu nhân thanh âm tương đối yên tĩnh, "Vì bảo trì cùng nàng liên hệ, theo Tứ Cửu Trọng Kiếp trước đó, ta liền đem pháp môn tục truyền thụ cho nàng, trong đó còn bao gồm U Minh khí pháp quyết trụ cột. Có lẽ chính là dựa vào cái này, nàng mới có thể đem Ngọc Tán Nhân luyện thành khô lỗi. . ."

Lý Tuần nghe được nơi đây, đầu vai đột nhiên cau chặt: "Thật là như vậy sao?"

Giờ khắc này, đến từ Cổ Âm, Thiên Chi Thượng Nhân, Cung thị các loại mới tin tức hội tụ, cùng Diêm phu nhân lộ ra tin tức đem đối chiếu, tựa hồ là minh bạch chút, có thể tổng có một điểm mê vụ gắn vào phía trên, chẳng như vậy rõ ràng.

Chỉ là, trong lúc cấp thiết hẳn cũng nghĩ không được quá nhiều.

Diêm phu nhân lúc này lại giảng đến nàng cùng Cổ Âm điều kiện trao đổi: "Nàng đem Kim hoàn thần nê cho ta mượn một thời gian, ta chỉ có thể nhờ vào đó bên trong tinh nguyên, tăng cao tu vi, lại không thể luyện hóa vật này. Mà leo lên vị trí Tông chủ về sau, cùng Tán Tu Minh Hội quan hệ, càng không cần nhiều lời."

Nói đến đây, nàng đột nhiên bật cười: "Nhưng ai có thể nghĩ đến, nàng tại

như thế ưu thế phía dưới, còn tại bên trong động tay chân; càng không có nghĩ tới chính là, Yêu Phượng, Thanh Loan lại đoạn tuyệt với nàng, ban đầu đủ loại kế hoạch, đồng đều chết từ trong trứng nước. . ."

Thanh âm càng lúc càng thấp, cuối cùng đoạn tuyệt. Lớn như thế lượng tin tức chảy ra, bất kể là ai đều muốn ở trong lòng phỏng đoán một hai, trong lúc nhất thời, không một người nói chuyện.

Ngừng nghĩ, Diêm phu nhân thở sâu, trực diện U Tập, lên tiếng lần nữa: "U Tập sư thúc. . ."

"Cái gì?" U Tập còn tại tiêu hóa có được tin tức, có chút thất thần.

Diêm phu nhân tiếng nói lạnh xuống: "U Tập sư thúc, cấu kết ngoại nhân, dẫn sói vào nhà, chảy ra tông môn bí pháp các loại sai lầm, ta đều nhận. Nhưng mà hôm nay, ta lập xuống độc kiện, tiếp nhận vị trí Tông chủ, lại không phải nhận tội chi dụng.

"Minh Hỏa sư huynh đem tông môn phó thác tại ta, cũng không phải bởi vì ta trước đó sai lầm. Hôm nay. Ta kính người là trưởng bối, đem sự tình tiên căn hậu quả nói rõ ràng. . . Như vậy, từ giờ trở đi, ta người tông chủ này chi vị, người nhận là không nhận?"

Thụ Diêm phu nhân một kích. U Tập hoàn toàn tỉnh táo lại. Theo bản tâm tới nói, hẳn là trăm ngàn cái không nguyện ý, thế nhưng là nhìn cái này cảnh hoàng tàn khắp nơi, lại có Minh Hỏa Diêm La nói rõ phó thác chi thực, hẳn chính là phản đối, thì phải làm thế nào đây?

Trong chốc lát, chèo chống U Tập chiếc kia oán khí triệt để tan hết, hẳn cười khổ hai tiếng, bị trọng thương thân thể cũng bắt đầu lung la lung lay, đứng không yên.

Diêm phu nhân không nhìn hẳn nữa, xoay mặt tiếp cận Cổ Âm, trầm giọng nói: "Tệ tông suy tàn đến tận đây, Cổ tông chủ cũng là vô lợi có thể đồ, cứ thế

mà đi, ngày sau mỗi người một ngã. Được chứ?"

Cổ Âm mỉm cười, chỉ hơi ngẩng đầu, mục bày ra giữa không trung. Nơi đó, U Ly cùng Ma La Hầu xông xáo qua lại, tạm thời vẫn thế lực ngang nhau, khó phân thắng bại.

Diêm phu nhân đôi mi thanh tú hơi bích, nói: "Bên ta thu phóng tự nhiên, mà Ma La Hầu thú tính khó thuần, muốn dừng tay, cũng nên người bên kia trước ngừng mới đúng."

Cổ Âm nghe vậy, hơi chút suy tư, liền tiểu đáp ứng tới. Tiếp theo xoay mặt đối bên cạnh tiểu cô nương nói: "Vô Ưu, đem người gia đại cầu gọi trở về đi, chúng ta đi về nhà."

Như thế ngôn ngữ. Lúc này nghe tới, thực làm cho người không biết nên khóc hay cười. Có thể rơi vào Lý Tuần trong tai, nhưng là mặt khác một tầng hàm ý.

Hắn mặt cúi thấp đi, không chế lại bộ mặt biểu lộ, giấu ở lòng bàn tay phá hồn toa đột nhiên nóng rực lên.

Vô Ưu thần trí tựa hồ có chỗ khôi phục, "A" một tiếng, trở tay khẽ vuốt trên vai mèo con da lông, đang muốn nói chuyện, không trung đột ngột phát chấn động.

Hư không kẽ nứt về sau, lại một đợt lượng lớn Cửu U địa khí phun ra tới. Tại phụ cận tổ sư Chú Linh dường như bị chống đã no đầy đủ, ngoài thân sương mù bỗng nhiên khuếch tán, diện tích tăng lớn, cũng đem nó bản thể hiển lộ ra.

Diêm phu nhân bọn người sớm thành chim sợ cành cong, thấy thế đều là sắc mặt kịch biến, đều coi là kia hấp người tinh huyết hoạt động nếu lại diễn một lần, Lý Tuần cũng không ngoại lệ. Nhưng mà, tình thế biến hóa cũng không như người suy nghĩ. Tổ sư Chú Linh thể hiện ra một cái mới biến hóa.

Trong sương mù hơi mờ chất keo hình thể tại lúc đầu nhúc nhích qua đi, lại dần dần trưởng thành một cái viên cầu, nhìn qua hơi có chút buồn cười. Nhưng mà, tại viên cầu đối lập bóng loáng mặt ngoài, hàng ngàn hàng vạn đầu phù văn tranh nhau chen lấn bay bổng ra tới, tạo thành phức tạp đến làm cho mắt người nhảy phù triệu tập hợp, tầng tầng tương diệt, quang mang giao thoa, tại nó trọng yếu nhất chỗ ngưng hợp thành một đoàn Bích U điểm sáng, quấy khí cơ, xoẹt xoẹt có thanh.

"U Minh âm hỏa? Không, sợ là đã tinh tụy đến 'Quý hỏa' cấp độ."

U Minh âm hỏa cùng U Minh quý hỏa, là đơn giản nhất phân biệt tông môn đệ tử căn cơ sâu cạn tu vi tiêu chuẩn. Là đem tông môn gốc nhất sở U Minh khí tu luyện tới khác biệt tầng cấp biểu hiện.

Trên thực tế, hơn hai nghìn năm đến, tông môn phân liệt trước sau, tất cả tông môn tu sĩ, có thể đem âm hỏa tinh túy làm quý hỏa, lại có thể thông dụng ứng dụng tại thực chiến, cũng chỉ có Quý Tiên Sinh vị này ngút trời kỳ tài.

Mà hôm nay. Tổ sư Chú Linh thể nội tập tụy quý hỏa, thanh thể bất phàm, lại là phải làm những gì?

Diêm phu nhân đột nhiên kịp phản ứng, quay người hướng bên này hô to: "Cổ Âm, người còn không đi!"

Bén nhọn gào rít bên trong, Cổ Âm thần sắc bình thản, mà một bên Vô Ưu, lại bị hù dọa, nàng nuốt trở về sắp ra miệng ngôn ngữ, hướng về Cổ Âm bên kia lùi bước một chút.

Không có cơ hội.

Tổ sư Chú Linh nơi trọng yếu, U Minh quý hỏa tại một lần kịch liệt nhảy lên bên trong, tích súc lực lượng cường đại hướng ra phía ngoài phóng xạ ra. Chỉ một thoáng, Chú Linh hơi mờ bản thể bị nhuộm thành u bích nhan sắc. Bên ngoài thân phù triệu lóa sáng, tầng tầng bố cục, từng bước tạo thành tinh xảo kết

cầu.

Phê thanh rít lên, tổ sư Chú Linh mộc thể nội, một đường bề sâu chùng chùng chùm sáng xuyên thấu hư không, bay về phía chỗ cao. Chùm sáng cùng đậm đặc Cửu U địa khí kịch liệt ma sát, thất bắn không qua hơn mười trượng, liền âm âm nổ tung.

Như ban đêm lưu oánh bay múa, lại như thả một trận mỹ lệ nhất diễm hỏa, bích oánh oánh diễm sáng dặt không phi động, dày đặc bầu trời, Phong giới nội u ám sắc điệu biến đổi, càng khiến người hoa mắt thần mê.

Tương đối mỹ lệ cảnh trí, Lý Tuần quan tâm hơn hiệu quả thực tế.

Những này xanh biếc diễm sáng trong hư không ghé qua lúc, nó quỹ tích vận hành, phảng phất giống như từng cây cứng cỏi giá đỡ, lại như biên gió trúc vãn, giao thoa tung hoành. Thời gian dần trôi qua, Phong giới nội âm khí lưu động lại bắt đầu chậm lại, phảng phất giống như không gió tinh nhật hạ hải dương, sóng yên bể lặng.

Còn tại giao thủ U Ly cùng Ma La Hầu, tựa như cùng ở tại sóng biển bên trong ghé qua con cá, cố nhiên đánh cho bọt nước văng khắp nơi, lại không ngại tại hải dương bản thân.

Quả nhiên là Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp. . .

Lý Tuần thấy được thất thần thời điểm, giao thủ song phương đương nhiên phát hiện hoàn cảnh biến hóa, Ma La Hầu ngược lại cũng thôi, U Ly lại muốn miễn cảm được nhiều, đột nhiên toàn lực bay vút lên, đảo mắt rời ra vòng chiến.

Tiết tấu đột nhiên biến hóa, để Ma La Hầu hơi chậm nửa nhịp mới phản ứng được, nghĩ tái phát lực truy lúc, chỉ thấy bầu trời bên trong chợt có mấy cái diễm sáng gấp nghênh tăng sáng, lập tức liền tinh tế như tơ chùm sáng bắn ra, do trên dưới tứ phương tụ hợp, trung tâm chính là Ma La Hầu.

Vô cùng cao minh Linh giác, sử Ma La Hầu bản năng cảm thấy, cái này nhìn vung lên liền đoạn chùm sáng không phải vật gì tốt.

Trong cổ họng nó ục ục vang động, thân thể khổng lồ chỉ chợt lóe, liền né qua chùm sáng vây kín, nhưng mà đầy trời lưu oánh bích hỏa, không khỏi là chùm sáng khả năng khởi xước điểm, một đợt mới đi, một đợt lại tới, mặc cho Ma La Hầu na di tốc độ cỡ nào kinh người, trong lúc nhất thời cũng khiến cho nó luống cuống tay chân.

Lại vào lúc này, U Ly lại giết trở về.

Song phương tốc độ đồng dạng kinh người, phản ứng cũng không kém bao nhiêu. Hữu tâm tính vô tâm phía dưới, Ma La Hầu căn bản không có lựa chọn nào khác. Liền tại cận thân cùng U Ly liều mạng một cái.

Lẫn nhau Phệ Ảnh Đại Pháp toàn lực tời động, lẫn nhau quấy nhiễu khí mạch tuần hoàn, rung chuyển đối phương tinh nguyên khiếu huyết, chỉ trong nháy mắt, liền đến người chết ta sống tình trạng.

Ma La Hầu chính là Hồng Hoang dị chủng, nó khí mạch khiếu huyết cùng thân người cực khác, U Ly muốn cấp tốc bắt được nhược điểm của đối phương, sao mà khó vậy! Ngược lại là Ma La Hầu giết người không tính toán, vô cùng quen thuộc nhân thể kết cấu, càng có thiên sinh Linh giác, cơ hồ là vừa mới tiếp xúc, liền công kích trực tiếp U Ly căn cơ sở tại, lập tức liền chiếm thượng phong.

Chỉ là, song phương giằng co thời khắc, thân thể tự nhiên đình trệ, đầy trời bích hỏa lưu huỳnh liền không chút khách khí, chùm sáng bay vụt, mấy chục đạo chùm sáng trực tiếp chiếu trên người Ma La Hầu, sinh thành hơi lớn một vòng quang sáng.

Chính phát lực Ma La Hầu thân thể run lên, tiếp lấy chính là một tiếng rống; U Ly sắc mặt trắng bệch, bị tăng vọt đại lực chấn động đến bay ngược, giữa không trung chính là một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Ma La Hầu tình trạng so với hãn càng hồng bết gấp mười.

Bắn ra đến trên người nó chùm sáng nhìn vô hại, có thể chiếu lên trên người về sau. Tựa như từng đầu đĩa, xuyên qua vỏ ngoài, trực tiếp rút ra nguyên khí của nó tinh huyết. Nó muốn giãy dụa, có thể mặc nó quanh thân xương cốt cơ bắp làm sao vặn vẹo, quanh thân khí mạch lại bị một cỗ yêu dị lực lượng gắt gao khóa lại, tựa như là gian ngoài âm khí triều cường cường áp toàn tập bên trong trên người nó đồng dạng.

Ma La Hầu lên tiếng gầm thét, thanh chấn tứ phương, nhưng mà liên thể chùm sáng u bích nhan sắc càng ngày càng thâm, kia dường như bị máu tươi của nó nhuộm thành. Không qua mấy tức thời gian, Ma La Hầu cao đến hơn một trượng thân thể vậy mà rút nhỏ một vòng, mà cái này xu thế không có nửa điểm chậm dần dấu hiệu.

"Cái này đem nó chế trụ?" Lý Tuần mí mắt nhảy lên, vẫn không tin sự thật trước mắt, "Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp lại có như thế thần thông?"

"Là 'Vô Thường tác', tổ sư trên trời có linh!"

Tiếng gào thét tái khởi, Diêm Tiêu trống tận dư dũng, lên tiếng hô to. Chỉ bất quá nhìn hãn thần sắc, rõ ràng đã bị trước mắt biến cố xông đến choáng váng, thần bất tỉnh trí mê ở giữa, thuần túy phát tiết kêu la, tư thái gần như điên cuồng.

Diêm phu nhân cùng U Tập liền muốn so với hãn thanh tình được nhiều, đồng thời đưa mắt nhìn quanh. Như muốn tìm kiếm thứ gì, lại nửa ngày không có thu hoạch.

Lúc này Diêm Tiêu vẫn chưa tiêu ngừng, miệng bên trong ô ô oa oa mình không biết đang nói cái gì, Diêm phu nhân quay đầu kêu một tiếng, hãn vẫn không có hồi tỉnh lại, kêu la như cũ. Diêm phu nhân ánh mắt lạnh lẽo, hung hăng một cái cái tát vả tại trên mặt hãn, ba thanh giòn vang, chính là tại Lý Tuần chỗ này. Cũng nghe được rõ ràng.

Diêm Tiêu lập tức sửng sốt, Diêm phu nhân không đợi hẳn hoàn toàn tỉnh thần, liền đi nắm lấy bờ vai của hắn, ghé vào lỗ tai hắn nói gì đó, Diêm Tiêu một bên nghe một bên lắc đầu, nhưng thần trí hiển nhiên khôi phục không ít.

Bên này, Cổ Âm dùng có phần kinh ngạc ngữ điệu mở miệng: "Vô Thường tác? Nhưng mà năm đó bắt giết Tây Cực Thiên Tông đệ nhất cao thủ Ấn Chân hòa thượng bí kỹ?"

Cổ Âm kiến thức quả thực uyên bác, những này trần năm chuyện cũ, liên Lý Tuần cái này tông môn đệ tử đều không rõ ràng, "Ma La Hầu một thân tu vi, tuyệt không tại Tê Hà phía dưới, hôm nay lại bị bức đến như hoàn cảnh, uy lực của nó quả thực đáng sợ. Chỉ là, lúc trước quý tông tại sao keo kiệt tại dùng một lát đầu?"

Lý Tuần cười đắc ý, không bình luận.

Vô Thường tác có thể nói là Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp bên trong đứng đầu nhất pháp môn, nó địa vị cùng khu thi khôi lỗi thuật bên trong "U Huyền" chi cảnh sai kém phảng phất, nó ứng dụng điều kiện càng là hà khắc cực kỳ.

Bởi vì chú pháp một đường, cần mượn dẫn ngoại khí, nếu là bình thường hoàn cảnh, âm khí không thuần, pháp môn này liền không sử ra được. Trên lý luận, phải có ba vị trường lão hợp lực, thi triển "Thông U Quỷ Lộ", dẫn xuất lượng lớn Cửu U địa khí, sinh thành trăm dặm Tử Vực về sau, mới có thể phát động.

Mà phát động bùa này pháp tu sĩ, không những muốn đem Bích Hỏa Lưu Oánh chú pháp tu đến cực hạn, càng phải lấy tự thân tinh huyết, khắc họa phù triện, trăm ngàn như một, mới có thể nhờ vào đó thống ngự lượng lớn âm khí, đạt tới "Không có trong ngoài" hiệu quả.

Đương đột phá mỗi một loại này hạn chế cùng đại giới, sử sắp xuất hiện đến, chú pháp uy lực cũng liền cực kỳ đáng sợ.

Phóng xạ ra tới Vô Thường tác, thiên nhiên liên thông Cửu U chi vực, một khi khóa chặt mục tiêu, liền mượn lượng lớn ngoại lực áp chế nó khí mạch lưu chuyển, hoặc lợi dụng trong ngoài ép chênh lệch. Cường hấp nó nguyên khí tinh huyết: Hoặc trực tiếp đem Cửu U chi vực nội bề bộn tử khí rót vào mục tiêu thể nội, đối với một cái có lẽ có hạn chế mục tiêu mà nói, nó sát thương cơ hồ chính là vô giải.

"Câu hồn vô thường, vô thường câu hồn. . . Cái này căn bản là cùng địch giai vong xả thân kỹ, chỉ không biết. Do tổ sư Chú Linh xuất ra. Lại sẽ là hậu quả gì."

Giờ phút này, Ma La Hầu chừng hai người cao thân thể, đã co lại đến thường nhân lớn nhỏ, hiển nhiên nguyên khí đại thương, nhưng muốn lấy nó tính mệnh, sợ rằng còn muốn tương đối dài một đoạn thời gian.

"Cái này yêu ma ngày thường lấy Cửu U địa khí làm thức ăn, sức chống cự quá mạnh. . ."

Lý Tuần âm thầm bóp cổ tay, ánh mắt lại liếc nhìn U Ly. Nếu là người này có thể bắt lấy cơ hội, đánh chó mù đường, chưa hẳn không thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã. . . Nghĩ đến cái này, hẳn ngoái nhìn đi xem Cổ Âm, sau đó liền nở nụ cười khờ.

Nữ nhân này, như thế nào lại để cho người ta như ý.

Không ngoài sở liệu, hậu phương, thực đã điều dưỡng một lúc lâu khôi lỗi đột nhiên ngang nhiên phát rít gào, thuần thực âm sát chi thuật khu động sóng âm, chấn động khí quyển, không nhằm vào Vô Thường tác. Mà là trực tiếp hướng một bên tổ sư Chú Linh phát động công kích, kỳ thế lăng lệ cực kỳ.

Tổ sư Chú Linh ngoài thân sương mù xám chấn động không ngớt, lóe sáng bản thể cũng trong nháy mắt ảm đạm rất nhiều, ngược lại là trong đó U Minh quỷ hỏa, nhìn một hơi liền có thể thổi tắt, nhưng tại kịch liệt chấn động bên trong lại chập chờn vẫn như cũ.

Tương ứng, bầu trời bày ra Vô Thường tác chú pháp, cũng không có nhận quá nhiều ảnh hưởng. Lý Tuần tinh tế thể nghiệm và quan sát khí cơ biến hóa, thấy thể trong lòng hơi nhú.

Đúng vào lúc này, Cổ Âm ở bên thấp giọng nói chuyện: "Sinh tại bản thể bên trong mà không bị kỳ nhiễu, cái này không hợp lẽ thường đi. . . Tiên sinh?"

Lý Tuần nghe tiếng quay đầu, nhìn chăm chú đi qua: "Cổ tông chủ công nhiên ở trước mặt ta mạo phạm bản tông tổ sư di linh, mới là thật không hợp lẽ thường."

Lý Tuần cái này mở mắt nói lời bịa đặt, như khôi lỗi thật có thể đem tổ sư Chú Linh diệt sát ở đây, cái khác không nói, Diêm phu nhân, U Tập bọn người chỉ sợ là trong lòng hơi vui, như trút được gánh nặng mới đúng.

Cổ Âm cũng tri kỳ để ý, nghe vậy bật cười, tiểu dung vừa khởi, khôi lỗi đợt thứ hai âm sát liền nghiền ép lên đi, một kích này bên trong hiển nhiên có càng nhiều tinh vi biến hóa, bên kia hư không, sương mù phát run chấn động, tựa hồ bị vô số bàn tay vô hình xé rách vụn vụn, Chú Linh bản thể cũng duy trì không được viên cầu hình dạng. Bắt đầu lưu động biến hình.

Dù vậy, nó hạch tâm bên trong U Minh quỷ hỏa, đốt sáng vẫn như cũ.

"Quả nhiên, nếu không có cái này hai cái mạo phạm, ta còn không biết quý tông còn ẩn lấy một vị tuyệt thế cao nhân."

Cổ Âm nhàn nhạt nói chuyện, Lý Tuần trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào hưởng ứng. Hắn cũng nhìn ra. Chú Linh nơi trọng yếu U Minh quỷ hỏa, cũng không phải là tự nhiên ngưng tụ mà thành, mà là người nào đó lấy bí pháp hình chiếu đi qua, tịch lấy điều khiến Chú Linh thủ đoạn.

Nhưng vấn đề là, như trong tông môn có bực này cao thủ, dùng cái gì ẩn thân không ra, ngồi nhìn tông môn lật úp?

Chính mê hoặc lúc, khôi lỗi mình phát ra kích thứ ba. Cùng hai lần trước rất có tính nhắm vào khác biệt, lần này sóng âm cơ hồ hàm cái toàn bộ Phong giới, như là đột nhiên nổi lên cuồng phong, cố gắng phát động ở vào ổn định trạng thái bên trong âm khí triều cường. Mang đến một đợt không thể coi thường chấn động.

Lý Tuần không tinh nhạc lý, nhưng mà nghe được này âm, tinh thần cũng là một trong chấn.

Lúc trước khôi lỗi âm sát, tuy là lãng lệ phi thường, nhưng dù sao có chút âm hiểm cực đoan, chỉ có lần này, sừng sững cao xa, khí thế hùng hồn, mới chính thức hiện ra đã từng Ngọc Tán Nhân uy lãng thiên hạ thủ đoạn thần thông.

Chấn động như chỉ phong đảo qua, dày đặc Bích Hỏa Lưu Oánh giãy dụa mấy lần, vẫn bị vê diệt không ít. Bởi vậy, Vô Thường tác cũng nhận ảnh hưởng, ba động mấy lần về sau, rốt cục có nhất căn bằng nhưng đoạn tuyệt.

"Tìm được!"

Trong lúc đó khí cơ biến hóa, sử đến Lý Tuần bắt được thâm tàng ở phía sau đầu nguồn.

Khôi lỗi càng sẽ không bỏ lỡ, sóng âm phút chốc co vào, đảo mắt liền đạt thành do rộng lớn đến bén nhọn chuyển biến, gắt gao khóa chặt mục tiêu: Trong hư không bày biện ra mắt trần có thể thấy vụn vụn sóng, sát qua huyền không tổ sư Chú Linh, chui vào kẽ nứt phụ cận thâm thúy trong bóng tối đi.

Hư không kẽ nứt phía trên tổ sư Chú Linh, vừa mới liên thụ hai lần âm sát xung kích cũng không có di động vị trí, mà lần này, lại bỗng nhiên hướng phía dưới thẳng đi.

Trong bóng tối kịch liệt chấn động, cảm giác kia tuyệt không phải là đánh vào không trung tiếng vọng, một bên khôi lỗi thân thể hơi ngửa về đằng sau, hiển nhiên không thể thoải mái đỡ xuống phản chấn lực lượng.

Bất quá, thụ này một kích nhân vật, cũng tuyệt không thoải mái, biểu hiện tại ngoại, chính là Vô Thường tác lại lần nữa đứt đoạn hai cái.

Lúc đầu thực đã có chút khô héo Ma La Hầu, cảm giác tốt hơn một chút về sau, lập tức bắt đầu càng kịch liệt gãy dựa, phần nội tiếng gào thét bên trong, thể nội khí cơ lại nhấp nhô như châu, hòa hợp một thể, mặc dù so không qua bình thường hung hãn lẳng lẹ, lại làm cho "Vô Thường tác" tiếp tục trừu hấp sao huyết, trở nên chẳng như vậy dễ dàng.

Mà tại nó gãy dựa phía dưới, mơ hồ đã có bất ổn dấu hiệu âm khí triều cường, bắt đầu cấp tốc chấn động, hiển nhiên, chú pháp khổng chế đã đến cực hạn, tùy thời đều có thể hỏng mất.

Nhìn thấy loại này tình hình, Cổ Âm xúc động thờ dài: "Đây cũng không phải là của ta tội trạng. Bách Quỷ tiên sinh, hôm nay muốn rời đi, ngược lại là ngoài ý liệu gian nan đâu."

"Khó đó, xác thực khó đó."

Tiếng thờ dài liền t

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Quét Sạch

Chương 7: Quét sạch

Toàn bộ tông môn, có thể như thế xưng hô Diêm phu nhân, chỉ có như vậy một vị.

"Âm trường lão!"

Lời mới vừa ra miệng, Lý Tuần cũng không dám nhận.

Chợt nhìn lại, thẳng lên tới này người, tóc bạc da mồi, cầm rẽ ngoặt eo, thật là đã nhập Hóa Âm trì, tiến hành "Quý linh chuyển sinh" Âm Cận không sai. Nhưng mà nó hình dáng tướng mạo so sánh với thường ngày, đâu chỉ cực khác.

Lão thái bà thô ráp trên da, lau một tầng tro tàn nhan sắc, phảng phất sắp hư thối thịt chết. Đen ngòm trong hốc mắt, con mắt đã không thấy, chỉ có hai đoàn yếu ớt bích hỏa, thiêu đốt lấp lóe.

Âm Cận trên đỉnh đầu, tổ sư Chú Linh đuổi ra xúc tu, đã hiện hình, thẳng tắp cắm vào nàng thiên linh đỉnh đầu, lúc này còn tại có chút run rẩy. Đen nhánh bối cảnh hạ, có thể nhìn thấy trắng xám quang lưu tại xúc tu qua lại ghé qua, hình dạng yêu dị cực kỳ.

Tựa như là nghe được Lý Tuần tiếng hô, Âm Cận trong hốc mắt bích hỏa chớp động, nghiêng mặt qua đến, hơi gật đầu, xem như chào hỏi.

Giữa không trung, U Ly ho một tiếng, lau đi bên môi vết máu đồng thời, cũng trạm canh gác nhưng thở dài: "Âm sư bá, người đây là tội gì!"

"Khó được người cũng có thờ dài thời điểm." Âm Căn mở ra vô nha lão miệng, cười ha ha: "Tại tông môn đại điển thượng qua mặt đồng môn, lừa gạt tổ tông, tông không phải chuyện tốt. Bất quá, ai làm cục diện rối rắm, trước khi đi liền muốn ăn lau sạch sẽ, đạo lý kia luôn luôn không tệ. Minh Hỏa lực không thể bằng, lão thái bà liền giúp hẩn quét sạch sẽ, lấy đáp tâm nguyện. Cổ tông chủ. Người không có ý kiến đi."

Trong lời nói của nàng tuyệt không thiện ý, mà Cổ Âm đồng thời không có lập tức hưởng ứng, chỉ là có chút hăng hái đánh giá tổ sư Chú Linh cùng Âm Cận tầm đó quý dị liên hệ, nửa ngày mới cười nói: "Vừa mới còn kỳ quái, quý tông tổ sư Chú Linh trước sau hai lần hiện thân, biểu hiện cực khác. Nguyên lai là Âm Cận trưởng lão xả thân áp chế Chú Linh chi lệ khí, mà đi khống chế chi thực. Pháp môn này nhưng có cái danh mục?"

Âm Cận gật đầu nói: "Cái này không qua đem đoạt xá chi pháp thêm chút biến hóa mà thôi, bàng môn tiểu đạo, nhập không thể Cổ tông chủ pháp nhãn."

Lão thái bà nói thật nhẹ nhàng, có thể nghe chi giả đều là trong lòng thầm run. Bình thường đoạt xá, không có gì hơn xoá bỏ người khác linh thức, lấy tự thân linh thức tương đại, quyền có thể làm kéo dài mạng sống chi pháp, tại tu hành vô ích, nói là bàng môn tả đạo, cũng không quá đáng.

Thế nhưng là Âm Cận lúc này gây nên. Chính là lấy tự thân linh thức, áp đặt tại tổ sư Chú Linh bên trong. Bởi vì cái sau đồng thời vô nhục thân, linh thức vô "Xá" có thể đoạt, thần mất hồn tán kết cục, thực đã chú định.

Huống chi, tổ sư Chú Linh bản thân nắm giữ chú lực, đối tông môn đệ tử có thể sinh thành tuyệt đối áp chế. Âm Cận lại là lấy như thế nào đại giới, mới có thể duy trì nó đối tổ sư Chú Linh khống chế?

Theo lão thái bà lúc này thân thể, liền có thể nhìn thấy một hai.

Mặc kệ những người khác ý nghĩ như thế nào, chí ít tại trên mặt, Cổ Âm vẫn bất vi sở động, chỉ là vuốt cằm nói: "Làm khó Âm trưởng lão."

Nàng thuận miệng một câu, liền dời đi tiêu điểm, Âm lão cụ bà cười đắc ý, trong tay quả trượng trùng điệp ngừng lại, tuy là đánh vào trong hư không. Lại làm cho người cảm giác toàn bộ Phong giới đều run rẩy lên. Cùng Ma La Hầu tiếng gào thét quấy cùng một chỗ, thế như lôi chấn, cương mãnh vô song.

"Diêm Uyên, người có biết người sai ở nơi nào?"

Diêm phu nhân cuối cùng từ trong lúc khiếp sợ hoàn hồn, mà gặp Âm Cận bực này tư thái, đối vị này tông môn trường bối. Càng là không dám thất lễ, bản năng trả lời: "Đệ tử dẫn sói vào nhà. . ."

"Đánh rắm!" Lão thái bà trung khí dồi dào, tại chỗ đem Diêm phu nhân ngôn ngữ chặn lại trở về: "Người vừa mới cũng nói. Đã lập xuống thề độc, trước đó sai lầm liền không cần nhắc lại. Mới qua bao lâu, liền quên sạch sẽ?"

Diêm phu nhân bị hét càng là hồ đồ, chỉ có thể cười khổ nói: "Mời sư thúc chỉ điểm."

Âm Cận giơ lên quả trượng, trượng thủ trực chỉ Cổ Âm: "Người muốn để nàng đi?"

Thấy Âm Cận có không buông tha tư thế. Diêm phu nhân lấy làm kinh hãi, đang muốn giải thích, đã thấy lão thái bà gật đầu nói: "Người bạn tâm tông môn nguyên khí, không muốn tại Phong giới bên trong động thủ, vốn cũng không sai. Chỉ là, có chút khái niệm lại phân không rõ lắm, Cổ Âm đi liền đi, không đi quản nàng, có thể người làm sao không chặn lại. . . Nó!"

Đầu trượng nhất chuyển, chỉ đã biến thành bị khóa ở giữa không trung Ma La Hầu: "Người biết rõ kẻ này liên quan đến tông môn chú đệ, có thể nói là chụp tại tông môn đệ tử trên cổ dây thừng bộ, vì cái gì liên nó cũng buông tha?"

Diêm phu nhân vì đó ngạc nhiên.

Ma La Hầu cùng Cổ Âm danh hai thực một, muốn lưu lại Ma La Hầu, Cổ

Âm há lại sẽ đáp ứng?

Âm lão cụ bà tựa hồ quên điếm ấy, cười lạnh nói: "Trước mắt tông môn thế suy, xác thực không hợp người khác khẩu vị, nhưng nếu ngày khác phục lên thời điếm, người có thể bảo chứng, tân tân khổ khổ kéo rút lên tới hậu bối, không giống người ta, bị khóa lấy yết hầu, mặc cho người định đoạt? Diêm Uyên đâu, làm một tông chi chủ, há có thể không có cái này thấy xa?"

Diêm phu nhân nhất thời không nói gì, ngược lại là Cổ Âm xa xa cười nói: "Âm trường lão lời bàn cao kiến, quý tông tổ sư như tại. Chắc hẳn cũng phải dẫn là tri kỷ."

Như thế mĩa mai lối ra, thiên thượng thiên hạ đám người ánh mắt như sương đao tuyết nhận, đăm thẳng tới, Cổ Âm chỉ nếu không thấy.

Âm lão cụ bà nhưng cũng không buồn, thản nhiên nói: "Thân là tông môn đệ tử, nhận trước mở về sau, xem xét di bổ sung. Đều là thuộc bốn phận sự tình. Chỉ là hiếm thấy biết cũng được, biết rõ rồi mà còn cố phạm phải, cùng khi sư diệt tổ có gì khác?"

"Nói hay lắm!"

Diêm Tiêu đại lực vỗ tay, cả khuôn mặt đều bốc lên hồng quang.

Cổ Âm tiểu dung không giảm, hòa thanh nói: "Theo Âm trường lão ý tứ, nên như thế nào tác pháp?"

"Theo ta ý tứ, tốt nhất là Cổ tông chủ tự đi làm việc, chỉ đem Ma La Hầu lưu lại, về phần chúng ta làm sao chuẩn bị tru sát này vậy, cùng Cổ tông chủ lại không liên quan. Từ nay về sau, hết thầy thù hận, đều như bọt nước."

"Nếu không này lời lại như thế nào?"

"Như thế. . . Chính là như vậy!"

Trong tiếng cười lớn, lão thái bà phút chốc phi đằng, cùng đỉnh đầu tổ sư Chú Linh cùng một chỗ, bay đến Ma La Hầu sau lưng, không mang theo bất luận cái gì chần chừ, khô như vuốt chim bàn tay nhô ra, chụp tại yêu ma phía sau cổ.

Xoẹt xoẹt thanh âm đại tác, cũng không biết nàng sử cái gì thần thông, Ma La Hầu hộ thể chân tức vậy mà đâm một cái liền phá, trong chốc lát, yếu ớt bích diễm tự song phương tứ chi tiếp xúc đốt dấy lên đến, bị bỏng da thịt, đầu ngón tay hung hăng cắm vào.

Ma La Hầu tiếng gào thét bỗng nhiên cất cao một cái tầng cấp. Cự thân thể phát run, đầu mãnh hướng về sau đung. Hiển nhiên mình là đau nhức cực. Mãnh liệt như thế kích thích phía dưới, kia Vô Thường tác không ngờ bị kéo đứt căn nguyên.

Hắn bên trái cánh tay dài lật qua lật lại, đã khôi phục đối tứ chi bộ phận quyền khống chế, tiếp lấy mãnh lực sau vung.

Âm Cận dùng quái tượng đi cản, nhưng căn bản chống cự không nổi Ma La Hầu nổi giận bên trong quái lực, liên cái tiếng vang cũng vô, quái tượng vỡ nát, cản trước cánh tay cũng bị Ma La Hầu một chương chặt đứt, dư thế không giảm, lại nặng nặng nện ở bên nàng mặt chỗ, Grắc... Âm thanh bên trong, nàng nửa bên xương đầu, cổ hoặc toái hoặc gãy, toàn bộ đầu đều hướng lật nghiêng. Đâm vào vai phải mình phía trên.

Phía dưới tiếng kinh hô lên.

Nhưng mà, lão thái bà trong hốc mắt bích hỏa còn chưa tắt. Nàng gương mặt nhúc nhích, vô nha lão miệng có chút mở ra, phát ra "Rắc rắc" quái âm, ngay sau đó, bay vút lên xanh biếc hỏa diễm liền từ dưới người nàng non bốc cháy. Đảo mắt bao trùm toàn thân. Lại dọc theo cánh tay, lan tràn đến Ma La Hầu trên thân, thậm chí còn có một sợi, thông qua đỉnh đầu xuyên vào dài nhỏ xúc tu, bay vút tới tổ sư Chú Linh bản thể phía trên, nó nơi trọng yếu U Minh quỷ hỏa chấn động chấn động.

Trên đỉnh đầu, tổ sư Chú Linh mãnh lực co vào, bên ngoài cơ thể quang vụ nồng đậm, chập trùng bên trong rào rạt như lửa, lại vẫn ngăn không được U Minh quý hỏa quang mang. Chỉ là kia quang cũng không lãng lệ, ngược lại tròn liêm ôn nhuận. Bốc lên lên xuống bên trong, như trong lửa sen thực, bảo quang sáng sủa.

Cổ Âm nhíu mày, ánh mắt từ không trung chuyển tới bên cạnh khôi lỗi trên thân, chính đánh giá thời điểm, U Ly tái nhợt nghiêm mặt, từ nơi không xa trong hư không bước ra tới.

Lại không có gì có thể nói, khôi lỗi vọt tới trước, cùng U Ly đụng vào nhau.

Hai vị chân nhất cao thủ đụng nhau liền phát sinh ở mấy trượng xa địa phương, có thể tán dật khí lưu đi đến nơi đây, mình như gió mát quạt vào mặt, không tạo được nửa điểm ảnh hưởng. Làm sử Phong giới miễn bị một lần khác kiếp nạn, Phệ Ảnh Đại Pháp đã bị U Ly sử tới đỉnh phong, cơ hồ thu lại hết thảy ngoại khuếch trương chấn động, mà cái này cũng liền đại biểu cho, to lớn phản chấn lực lượng, muốn do giao thủ song phương hoàn toàn gánh chịu.

Chỉ hợp lại, U Ly liền phun máu trở ra. Nhưng mà đảo mắt liền lại ép lên tiến đến, kéo chặt lấy khôi lỗi, không để hãn có bất kỳ tiếp viện cơ hội.

Lúc này, Lý Tuần nghe được Cổ Âm khẽ thở dài: "Chớ cùng rút giậu, lại thăm liệch đến tận đây. . . Đây cũng là tội gì lý do!"

Lý Tuần nheo mắt lại nhìn nàng, nữ nhân này tựa hồ quên đi, bên người nàng còn đứng đấy một vị U Hồn Phệ Ảnh Tông tu sĩ.

Suy nghĩ vừa khởi, Cổ Âm lại ngoái nhìn xem ra, cùng uyển nhất tiếu. Đương tiếu dung ánh vào con người, Lý Tuần lưng tăng vọt hàn ý, đảo mắt lại hóa thành bị bóng cảm giác đau, phản hồi trong đầu đi.

Thân thể của hãn trở nên cứng. Cổ Âm hướng hãn hơi chút gật đầu, cười nói: "Ta tôn trọng tiên sinh, cũng không muốn cùng tiên sinh là địch. Chuyện hôm

nay, tiên sinh có thể không đếm xỉa đến, tự nhiên không còn gì tốt hơn."

Để Yêu Phượng ở sau lưng đâm người cột sống, chính là các người Cổ gia tôn trọng?

Lý Tuần oán thầm không dứt, thân thể cũng không dám động đậy. Trước đó biến mất không còn tăm tích Yêu Phượng, chẳng biết lúc nào đã lặn xuống phía sau hẳn, hơi lộ ra khí tức, lấy đó cảnh cáo.

Lấy Lý Tuần Linh giác, vậy mà đánh giá không được giữa hai người khoảng cách, một khi động thủ, hậu quả khó mà lường được.

Nếu có thể, Lý Tuần rất muốn quay đầu đến hỏi Yêu Phượng bị người làm nô tài sai sử cảm giác làm sao. Nhưng lời này ngăn ở trong cổ họng, chuyển vài vòng, rốt cục vẫn là buông xuống.

Cổ Âm hít một hơi thật sâu, tại xung quanh yếu dần hỏa quang chiếu rọi, trên mặt nàng đã không thể che hết quỵện sắc. Đưa tay vào ngực, lấy mai viên đan được chữa vào, hơi làm điều tức về sau, trạng thái mới lại rất nhiều. Nàng ngẩng đầu lên, tiếp tục quan sát trên bầu trời tình thế.

Ngừng nghỉ, nàng bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Không biết Âm trường lão cử động lần này lại là quý tông cái nào môn bí kỹ?"

Lý Tuần thật cũng không muốn nói ra, không qua phía sau khí tức vi diệu biến hay, lại cho hẳn một cái không quá thân thiện nhắc nhở. Hẳn chỉ có thể nhún nhún vai. Nói: "Đại khái là 'Thực tâm luyện hồn' một loại pháp môn, kỳ thật, ta không cảm thấy Âm trường lão có thể đánh giết Ma La Hầu, dù cho là Vô Thường tác một loại xả thân kỹ, cũng còn kém chút."

Đối với cái này, Cổ Âm báo chi lấy mỉm cười. Trở lại trở lại, cùng bên cạnh Vô Ưu thì thầm, tiểu cô nương ừ hai tiếng. Cực khả ái nghiêng nghiêng đầu, tựa hồ có chút khôi phục lại bình thường tinh linh cổ quái, nhưng lại không có phân ra nửa điểm ánh mắt, tặng cho nàng cách đó không xa mẫu thân.

Phía sau khí tức lưu động, Lý Tuần mí mắt hơi nháy. Lần đầu năm chắc đến Yêu Phượng vị trí. Tới đồng thời, một cái cổ quái suy nghĩ xông vào não hải, hần mượn Cổ Âm bên mặt khoảng không, ngưng âm thành tia. Mang đến hậu phương: "Xin hỏi Nguyên Quân.'Mèo con' đến tột cùng nếu như viện mật, vẫn là Cổ Âm?"

Sau lưng sinh ra khí tức trong nháy mắt khôi phục lại bén nhọn nóng rực, nhưng rất nhanh lại tiềm ẩn xuống dưới. Sau đó, rất nhỏ tiếng nói chảy qua Lý Tuần bên tai, giống như là một trận hơi nóng phong.

Trong hư không chợt nghe tụng chú thanh âm, sâu thẳm thâm tịch, tựa hồ theo Cửu U chi vực chỗ sâu lộ ra tới. Nương theo chú âm, không trung tổ sư Chú Linh run rẩy dữ dội, nó nơi trọng yếu ngưng thực như châu U Minh quý hỏa, trực phân ép xuống, quang diễm xanh biếc nhan sắc dần dần cời, được thay thế bởi tĩnh mịch màu xám trắng.

Trong lúc nhan sắc ánh vào con người, Lý Tuần trong lòng thật to nháy một cái, theo Yêu Phượng tiếng nói bên trong hoàn hồn. Bàn tay lại không tự giác khẽ vuốt bụng dưới, lại vào lúc này, chiếm âm ngoạn nhìn, lại bày ra thỉnh giáo tư thái: "Tiên sinh, đây cũng là cái gì chú pháp?"

Lý Tuần tâm tư phức tạp, lại cảm thấy Yêu Phượng thái độ có biến, dứt khoát bờ môi nhấp ở, không nói một lời.

Chìm xuống tổ sư Chú Linh như chậm thực nhanh, đã ép đến Ma La Hầu đỉnh đầu, tốc độ kia cũng chân chính chậm lại.

Vân vụ tổ sư Chú Linh, tăng thêm nho nhỏ hỏa châu, lại hình như có sơn nhạc chi trọng, từng chút từng chút ép xuống, hỏa châu nhan sắc càng ngày càng thuần túy. Phía ngoài Chú Linh bản thể, đều bịt kín một lớp bụi ông.

Lúc này u bích hỏa diễm đã xem Âm Cận cùng Ma La Hầu toàn bộ bao khóa đi vào, theo tứ chi gãy động. Tung toé xuất mảng lớn hỏa quang. Nhưng vô luận Ma La Hầu làm sao gãy dựa, đều không thể đem Âm Cận vùng thoát khỏi, hai

người thân thể cũng bị ngọn lửa đúc thành một thể.

Nhảy vọt bích diễm thực khai quang vụ, cùng Chú Linh bản thể tiếp xúc. Chú Linh vì đó kịch liệt run rẩy, tựa hồ bị thương tổn, mặc dù cách rất xa, Lý Tuần trong tai vẫn là "Kít" một tiếng vang, bị bén nhọn sóng âm đâm vào màng nhĩ hơi đau.

Trên bầu trời, Âm Cận đã bẻ gãy cổ đột nhiên vắn thẳng, bén nhọn tiếng rít liệt hầu mà xuất, đem Chú Linh tiếng kêu ré ép xuống. Trong tiếng huýt gió, Chú Linh giống như là bị kinh sợ dọa, đột hướng lên đạn, mà trong đó U Minh quý hỏa, lại như cũ bảo trì hướng phía dưới trạng thái.

Đã triệt để chuyển hóa làm màu xám trắng U Minh quý hỏa, theo Chú Linh thể nội xuyên ra tới, tròn trịa sáng loáng, như lúc ban đầu tróc da lòng trắng trứng, quang hoa nội liễm, không thấy nửa điểm điểm mang, trong hư không nhỏ lựu trượt đảo quanh.

Tại mọi người lực chú ý đều tập trung ở U Minh quý hỏa thượng lúc, trong hư không lại có dị động.

Vô luận là Ma La Hầu cùng Âm Cận trên thân thiêu đốt bích hỏa, vẫn là tổ sư Chú Linh ngoài thân lẫn lộn quang vụ, đều bị lực lượng nào đó hấp dẫn, kéo ra một đầu uốn lượn quỹ tích, hướng U Minh quý hỏa chỗ hội tụ. Đồng thời lấy chi làm trung tâm, chậm rãi xoay tròn. Mấy tuần về sau, Ma La Hầu cùng tổ sư Chú Linh thân thể cũng bắt đầu chậm rãi lung lay, tựa hồ muốn tùy theo xoay tròn.

Tình hình là như thế quý quyết, đến mức có như vậy một cái chớp mắt, mọi người cơ hồ coi là toàn bộ bầu trời đều chuyển động lên.

Bởi vì bích diễm cùng quang vụ xen lẫn ánh sáng quá mức mãnh liệt, đến mức ở trung tâm, quang hoa ẩn đi hết U Minh quý hỏa đã hoàn toàn sa vào đến trong bóng tối đi. Tựa hồ kia là một cái cách khác không gian.

Phong giới rõ ràng chấn động một cái, giống như sinh ra một loại nào đó

nghiêng, mà tại Ma La Hầu cùng tổ sư Chú Linh trung ương, bích diễm quang vụ xen lẫn nơi trọng yếu, thuần túy hắc ám như nước mắt nước mắt nước suối, chậm rãi chảy ra tới.

Âm lão cụ bà khiếu âm rớt cục tiêu tán rơi, mà Ma La Hầu lại ngay sau đó lên tiếng gào thét.

Thân thể nó vụn vụn gãy dựa, trên dưới bật lên. Giống như là một con bị cắt bụng gà, diên cuồng như vậy gãy động phía dưới, chỉ còn lại hai cây Vô Thường tác, rớt cuộc trôi không được Ma La Hầu, tuần tự căng đứt.

Ma La Hầu thân thể đột ngột chìm, muốn cỡi ra trên đỉnh đầu dần dần nặng lực hút, liền tại giờ phút này, phía sau Âm lão cụ bà hắc hắc bật cười, ngay sau đó, nàng trong cổ họng "Cô" một tiếng vang, còng xuống thân thể khác thường bành trướng, không có bất kỳ cái gì giảm xóc, chướng mắt cường mang xuyên thấu thân thể, tứ phía phun trào, hỏa quang phân hợp ở giữa, thân thể của nàng hóa tro bay ra.

Nhưng mà, có một đường u bích quang khí, theo trong ngọn lửa bắn ra, hóa làm một đường hồng quang, vùi đầu vào phía trên ban đầu mở u ám bên trong đi.

"Quả nhiên là chiêu kia. . ."

Lý Tuần thậm chí không kịp làm Âm Cận chết vì tai nạn ai điếu. Nhìn thấy cái này đặc biệt bề ngoài dấu hiệu, hẳn cuối cùng nhớ ra cái này chú pháp lai lịch.

Cũng tại cái này một cái chớp mắt hỏi, hẳn cũng xuyên suốt trong đó mạch lạc, nơi lòng bàn tay, Phá Hồn toa không thể ức chế nhảy lên.

Khổ chiến bên trong U Ly bỗng nhiên cất tiếng cười to, tiếng cười chưa tuyệt, lại nghiêm nghị hí dài: "Âm sư bá đi tốt!"

"Vô Ưu!"

Cổ Âm tiếng quát liền xuyết tại U Ly lời nói đuôi, một nháy mắt, cục diện hỗn loạn tới không thể vãn hồi. Khó được tiểu cô nương phản ứng không bị ảnh hưởng, "Ai" một tiếng, trên bờ vai mèo con bỗng nhiên nhảy lên, lơ lửng giữa không trung.

Sau một khắc, trong hư không hàn quang chợt hiện.

Cổ Âm bỗng nhiên quay đầu, trong con mắt lại in dấu tiến một tia đen nhánh chòm sáng, nòng rất nhanh phân biệt, kia là một viên phi toa, mà phát toa chi nhân. . .

"Bách Quỷ!"

Tiếng quát không có khả năng đem phi toa ngăn cản lại tới. Cao tốc phi hành quá trình bên trong, đen nhánh toa thể bên ngoài mở ra một vòng u lam quang hoàn, nó bản thể ngược lại càng ngày càng nhỏ, nhan sắc cũng phi tốc chuyển biến, cuối cùng đã hóa làm một viên oánh oánh lam tinh, tiếng xé gió càng là tiêu giảm sạch sẽ.

Lơ lửng mèo con hiển nhiên bị kinh sợ đến, quay đầu nhìn lên, mấy trượng phương viên trong không gian, một nháy mắt lưu động biến hóa khí cơ, như là một trận đột nhiên tới phong!

Khí cơ lẫn nhau tác dụng, nó cái trán khảm vào viên châu quang mang chợt ngằm, thân thể cũng dừng lại tại đó, không thể động đậy.

"Mèo con. . ."

Vô Ưu tiếng hô mới xuất, liền "Ai nha" một tiếng, ôm đầu gối xồm xuống. Lúc này, phi toa ngoại quang hoàn chấn động chói minh, quang hoa càng tăng lên.

Huyền Minh phi hoàn, thu nạp hết thủy thần niệm, ngăn cách Tỏa Hồn viên

quang cùng người không chế liên hệ.

Lý Tuần bên môi hơi cong, lâu nhẫn về sau bộc phát quả nhiên là tối thư sướng. Nhưng hấn lại giơ hai tay lên, làm ra vô tội nhất bộ dáng.

Lý Tuần phía sau bắn ra nóng rực hỏa kinh đã cùng hấn da lưng đụng vào nhau, lại sát thế đột ngột tiêu, mà chưa liễm sau khi lực, y nguyên phá vỡ Lý Tuần hộ thể chân tức, đem nó phía sau quần áo, đốt xuất một cái động lớn tới.

Đúng lúc này, quang hoàn trung ương lam tinh đột nhiên gia tốc, trong nháy mắt phá vỡ ngoại tầng Huyền Minh phi hoàn, sau đó lại không bất kỳ trở ngại nào, chỉ chợt lóe, liền đánh vào mào con trên trán viên châu bên trong.

Định Hồn tinh, phá hư hết thủy thần niệm giam cầm, triệt để đánh nát Tỏa Hồn viên quang chất môi giới.

Huyền Minh phi hoàn cùng Định Hồn tinh hợp lại cùng nhau, mới là Phá Hồn toa chân diện nguyệt.

Cũng chỉ có như thế thiết kế, mới có thể đối chọi gay gắt, triệt để bài trừ "Tỏa Hồn viên quang" giam cầm, nếu không, lấy Huyết Vãn bực này Hồng Hoang dị chủng, làm sao lại dễ dàng như vậy bị đánh trúng yếu hại, trốn tránh không thể.

Mào con một tiếng nhọn khóc, phá người màng nhĩ, toàn bộ thân thể như bị trọng quyền oanh đến. Bay rớt ra ngoài, thẳng té ra hơn mười trượng xa, mới lăn xuống trên mặt đất, không nhúc nhích.

Lý Tuần xung quanh, trong lúc nhất thời vô cùng an tĩnh. Nhưng mà giữa không trung, khuấy động tràng diện vừa mới bắt đầu.

Thâm u trung tâm điểm nội. Có lẽ là hắc ám chảy hết, bỗng dưng hiện ra một điểm ánh sáng nhạt, ngay sau đó, trăm ngàn đạo trắng xám khí mang dâng lên mà xuất. Hoặc ngắn như châm hào, hoặc bão tố hiển mấy trượng, tại lực hút tác dụng dưới, khí mang xoay một vòng, tứ phía phun ra, giống như tiết khánh bên

trong xuyên trời diễm hỏa, lộng lẫy cực kỳ.

Chỉ một nháy mắt, tổ sư Chú Linh cùng Ma La Hầu, đều bị cuốn vào khí mang bên trong, chớp mắt ngập đầu.

Ma La Hầu kêu to liên tục tại giờ phút này đoạn tuyệt, Phong giới nội, thậm chí có người coi là, vị này tuyệt đỉnh yêu ma kỳ bị khí mang thôi hóa sạch sẽ. Nhưng rất nhanh, yêu ma đen nhánh thân thể liền từ khí mang trúng đạn bắn ra, trên không trung vẽ cái đường vòng cung, nặng hơn nữa nặng ngã xuống.

Trầm đục bên trong, Ma La Hầu thân thể không có bất kỳ cái gì khống chế cùng giảm xóc dấu hiệu, hung ác ngã tại đảo giữa hồ, bắn lên, lại ngã xuống. Về sau giống như chó chết phục trên đất, không nhúc nhích.

Mà giờ khắc này, không có ai đi quan tâm.

Mọi ánh mắt đều tập trung ở giữa không trung, bởi vì, ở nơi đó, mắt cháy khí mang phía dưới, đang có một viên vàng óng ánh hạt châu nhảy nhót không ngừng, lại vô luận như thế nào, đều không thể thoát ra khí mang bao phủ.

Cổ Âm ngẩng đầu lên, ánh mắt tập trung đi qua, một lát, lại quay sang, nhìn chăm chú Lý Tuần, ánh mắt lạnh như băng quật.

Lý Tuần lại không quan tâm, cảm giác phía sau Yêu Phượng khí tức hòa hoãn, hần chậm rãi thả tay xuống, mỉm cười nói: "Cổ tông chủ là nghĩ tác hồi Kim hoàn thần nê nội, Ma La Hầu tinh nguyên đến nguyên thần a? Vẫn là thôi đi, còn không bằng do bản nhân tiếp khách, cùng một chỗ thưởng thức tệ tông gần vạn năm chưa từng hiện thế tuyệt đỉnh thủ đoạn, Minh Hóa Thần Thuật, làm sao?"

"Minh Hóa Thần Thuật?" Cổ Âm đồng thời không có cái gì biểu thị, ngược lại là phía sau Yêu Phượng kinh ngạc nói nhỏ, "Thế nhưng là lấy Nguyên Anh ngự Cửu U pháp môn a?"

"Đúng vậy." Lý Tuần dứt khoát đáp lại, "Bất quá, Nguyên Quân lời nói pháp môn cũng không chính xác, Minh Hóa Thần Thuật không lại tại tề tông bất luận cái gì điển tịch bên trong, cũng không phải là phương pháp tu luyện, chỉ có thông qua Thiên Minh Hóa Âm Châu. . . Hoặ là, tại không có hạt châu kia thời điểm, còn muốn tạo ra một cái."

"Tạo một viên Thiên Minh Hóa Âm Châu, cũng quá mức gian nan. Từ khi hai đại tổ sư minh đông ngực về sau, tông môn không còn có thể thành công. Nhưng ta muốn. Cái này cũng cũng không phải là Âm trường lão mục đích. Nàng lão nhân gia không tiếc lấy thân tự pháp, đem tinh khí thần tam bảo đều nhập hư không, đại khái chỉ là. . ."

"Nguyên thần minh hợp, không còn sự phân biệt, hết thảy trước kia, vào hết hư không."

Diêm phu nhân không lưu loát tiếng nói vang lên, tản mạn khắp nơi tại Phong giới bên trong.

Bạn này thanh âm, trên bầu trời còn sót lại vài điểm Bích Hỏa Lưu Oánh dao động phi động, dẫn dắt khí cơ, chậm rãi hội tụ hướng Minh Hóa Thần Thuật trung tâm.

Theo oánh lửa di động, vô tự phun trào khí mang bắt đầu tập trung biến hóa, trong hư không dẹt thành một trương dính nhớp lưới lớn, đem Kim hoàn thần nê cùng tổ sư Chú Linh trói ở trong đó.

Lý Tuần cũng là giọng nói yếu ớt: "Rất nhanh, Âm trường lão cùng Ma La Hâu nguyên thần. Có lẽ còn muốn tăng thêm tổ sư Chú Linh, liền sẽ hòa vào nhau, lẫn nhau ký sinh, tiêu hóa. Đó cũng không phải là lẫn nhau tổn thương, chỉ là cải biến, gây dựng lại, thẳng đến sinh sôi bước phát triển mới đồ vật. Khi đó, Âm trường lão mình không phải Âm trường lão, Ma La Hâu cũng không còn là Ma La Hâu, tổ sư Chú Linh cũng muốn. . ."

Tiếng nói chưa xong. Hãn bụng dưới hơi lạnh. Đồng thời sinh lòng cảm ứng,

đảo mắt nhìn lên, chính nhìn thấy khí mang lưới lớn co vào, kim châu quang mang vô hạn âm đạm đi, nhưng mà tổ sư Chú Linh bản thể, lại bỗng nhiên cỡi ra kiếm chế, hoảng hốt bay lên giữa không trung.

Lý Tuần con người hơi co lại, dù cho Âm Cận xả thân vì đó, muốn nhất cử đem Ma La Hầu nguyên thần đến tổ sư Chú Linh dung hội hoá sinh, cuối cùng vượt ra khỏi năng lực của nàng cực hạn, chỉ có thể lựa chọn thứ nhất. Giờ khắc này, trên mặt đất tiếng thở dài vô cùng vang dội.

Tổ sư Chú Linh lúc trước bị Âm Cận lấy đoạt xá chi pháp cưỡng ép khống chế, chợt cỡi một cái người, ngược lại là mộng nhiên không biết làm sao.

Nó chính là oán khí tàn linh tụ tập mà sinh, vốn không linh thức có thể nói, toàn bằng oán niệm bản năng làm việc. Lúc này Ma La Hầu khí tức bị Minh Hóa Thần Thuật áp chế, nó đã mất đi mục tiêu, lại thân ở cái này gặp quý Phong giới nội, vì bảo hộ tạo thành bản thể oán linh không bị đậm đặc Cửu U địa khí đồng hóa, nó bản năng phản ứng chính là độn xuống dưới. Tựa như vài vạn năm đến một mực làm, trốn vào u ám lòng đất, thẳng đến Cửu U chi vực cuồng loạn kết thúc.

Chỉ là, Ngũ Độn chương không có, tế đàn không có, Hóa Âm trì cũng mất. Nguyên bản còn có thể hạn chế nó phạm vi hoạt động phong cấm thực đã toàn bộ mất đi hiệu lực. . .

Gia hỏa này sẽ còn như vậy ngoan lưu phía trên Quý Môn hồ sao?

Một sát na công phu, Lý Tuần trong đầu liền chuyển qua những vấn đề này. Nhưng mà tổ sư Chú Linh tốc độ so với hần tư duy còn nhanh hơn một đoạn, trắng xám cái bóng đảo mắt liền gần sát mặt đất, hóa làm một sợi sương mù, chui xuống dưới.

Mặc dù không có quay đầu, Lý Tuần lại có thể tưởng tượng, Cổ Âm sẽ ở trong thời gian ngắn ngủi này, làm ra bao nhiêu mưu tính. Vừa mới thay đổi cục diện, lại khó dò lên.

Chính cau mày thời điểm, sau lưng Yêu Phượng khẽ di một tiếng.

Đất bằng chợt nổi lên âm phong!

U lãnh hàn ý từ đuôi đến đầu, rót vào làn da. Lấy Lý Tuần nóng lạnh bất xâm thể phách, lại cũng rùng mình một cái. Mà theo sát về sau, trong tai liền rót vào một tiếng hí dài thanh âm rung động, ung dung như gió nhập đại hoang, buồn khái thê lương: "Thiên. . . Vong. . . Ta. . ."

Phong giới bên trong người. Đều khắp người phát lạnh.

Thanh âm kia tuyệt không phải là giữa sân đám người phát ra, thậm chí không phải bọn hăn chỗ nhận thức bất cứ người nào. Khàn giọng mới nổi lên giống như tại Cửu Địa phía dưới, nhưng mà âm cuối chưa tuyệt, liền tràn ngập thiên địa, chớ tri kỳ nguyên. Trong lúc nhất thời, không phải là màng nhĩ đầy rớt, chính là tạng phủ cốt nhục tầm đó, cũng là cộng minh không ngớt.

Không chờ đám người từ đó tỉnh táo lại, lại một tiếng kêu to nổ tung: "Thiên vong ta!"

Đồng dạng câu chữ, trong đó hàm ẩn bất thường cùng oán độc, hầu như như hiểu thúị nọc độc, đập vào mặt.

"Đây là... Cửu U lão nhi?"

Yêu Phượng có chút chần chờ nói nhỏ thanh lọt vào tai. Lý Tuần rốt cục nhận không được trừng to mắt. Sau đó hăn liền thấy, hư không kẽ nứt phía dưới. Tràn ngập hắc ám đột nhiên nứt ra.

Khe hở bên trong, có một đầu dài nhỏ âm ảnh vụn vẹo nhúc nhích, giống như là theo Cửu U chi vực trèo lên đi lên ma ảnh. Sừng sốt một lát, Lý Tuần mới nghĩ đến, đây chính là tông môn điển tịch ghi chép, Cửu U lão tổ độ kiếp thất bại, lấy vô biên oán khí phát ra chú thệ tràng cảnh.

Hoang đường!

Lý Tuần trong đầu đầu tiên liền nhảy ra ý nghĩ này.

"Lão tổ!"

Có lẽ là bản năng sợ đều, có lẽ là đối tông môn tổ sư thành kính, đương nhiên, càng có thể có thể là trọng áp phía dưới tinh thần rối loạn, bờ hồ bên kia, U Tập một tiếng bi thiết. Đi đầu ngã xuống đất. Diêm Tiêu theo sát phía sau, mà Diêm phu nhân chần chờ một chút, cũng quỳ xuống.

Ngược lại là U Ly, có lẽ là tại triển đấu bên trong, thật không có quá mức kịch liệt phản ứng.

Đối còn tại vụn vụn âm ảnh, U Tập trùng điệp gõ phía dưới đi, trên mặt đã là nước mắt tuôn đầy mặt: "Tông môn lật úp, chỉ ở sớm tối, lão tổ, ngài mở mắt một chút đi."

Trả lời hần. Là lại một tiếng thê lương buồn gào.

Kẽ nứt thượng âm ảnh đột nhiên bành trướng, nhưng mà tiếp theo tru lên âm cuối, nó giọng điệu chợt phát sinh biến hóa: "Lão tổ hoa mắt ù tai, ta không phục."

Giống như trăm ngàn cái phi Lô Thiên hàng, vô số lần ngừng ngắt cường âm, liên hoàn nổ tung. Trong lúc nhất thời, đám người trong lỗ tai tất cả đều là "Không phục" thanh âm, vừa mới còn khóc thét U Tập, nhất thời bị chấn động đến choáng váng.

Lý Tuần nhìn xem kia dần dần hiện hình âm ảnh, cũng theo đó trợn mắt hốc mồm: "Minh Hỏa Diêm La?"

Kỳ thật, theo âm ảnh ngoại hình rất khó coi đưa ra thân phận, thế nhưng là cảm giác lại sẽ không biến. Khí tức quen thuộc theo hư không kẽ nứt trước khuếch tán ra tới. Chung quanh hắc ám run rẩy thối lui.

Âm ảnh bên ngoài, lại có sóng âm chấn động: "Ta không phục! Rõ ràng là tổ sư vong ta, tổ sư vong ta."

U Tập trên mặt thanh bạch giao thế, càng nhiều vẫn là mờ mịt thất thố, cầu mong gì khác cứu thức quay đầu, nhìn xem Diêm Tiêu, nhìn xem Diêm phu nhân, lẩm bẩm nói: "Chuyện gì xảy ra, đây là có chuyện gì?"

Diêm phu nhân cũng là thần sắc thảm đạm, run lên nửa ngày mới đáp: "Đây là... Khi sư diệt tổ?"

"Không phải Minh Hỏa Diêm La."

Lý Tuần đột nhiên phủ định trước đó phán đoán, hẩn nhìn chòng chọc kia âm ảnh, dần dần hiểu được.

Bên cạnh, Cổ Âm rốt cục mở miệng nói chuyện, nhưng là nối liền Lý Tuần lời nói đuôi: "Không phải Minh Hỏa, mà là Minh Hỏa..."

"Chú Linh!"

Hai người thanh âm hợp tại một chỗ, mà kia âm ảnh cũng tái sinh biến hóa.

Hơn mười đầu dài nhỏ xúc tu theo nó bản thể thượng rút ra, tựa hồ có thể kéo dài vô hạn, nghiêng nghiêng cắm vào mặt đất, cũng chính là hai hơi thời gian, một tiếng nhọn khóc đột nhiên bay vụt, gai phá màng nhĩ, tiếc lòng người phủ.

Trắng xám cái bóng từ dưới đất bắn ra, ngoài thân quang vụ ảm đạm, nhưng là tổ sư Chú Linh không thể nghi ngờ. Cũng không biết âm ảnh dùng cỡ nào thủ đoạn, càng đem tổ sư Chú Linh từ dưới đất cầm kéo lên. Song phương phi tốc tiếp cận. Cuối cùng va chạm.

Chú Linh tại thét lên, mọi người rất khó lý giải âm ảnh đối nó tạo thành như thế nào tổn thương, chỉ có thể nhìn thấy, trắng xám cùng thâm đen lưỡng chủng nhan sắc quyện vào nhau, vặn vẹo biến hóa, cho đến người bên trong có ta, ta bên trong có người, rốt cuộc không thể tách rời.

Tán dật oán linh tử khí đảo mắt liền bị Cửu U chi vực thôn phệ, nhưng mà bản thể thượng oán khí nhưng là điên cuồng tăng trưởng, mãi mãi không ngừng.

Rối loạn sóng âm bên trong, chú âm lại lên: "Vô sinh vô diệt, cùng người cùng luân U Ngục dưới đây. Ngày ngày thiên kiếp Lô Hỏa, muôn đời không được xuất a a a a..."

Tự đuôi đã hóa làm chói tai kêu to, đè xuống hết thảy tạp âm, đồng thời, một cỗ không thể chống cự lực lượng theo sâu trong lòng đất lộ ra đến, như Cự Linh chi chưởng, một thanh chiếm lấy quần giao bên trong Chú Linh, âm ảnh, mãnh hướng phía dưới kéo. Hư không kẽ nứt hiện ra chấn động kịch liệt, xung quanh hắc ám co rúm lại lấy thối lui, sử đến đám người có thể mắt thấy, mới chú thệ bị dẫn phát toàn bộ quá trình.

U Ly cùng khô lồi rốt cục tách ra.

Khô lồi lui trở về Cổ Âm sau lưng, khí cơ tiềm chìm, chớ tri kỳ chỗ hướng; U Ly thì xoay người, nhìn xem vắn vẹo Chú Linh chìm vào lòng đất, nó một điểm cuối cùng khí tức cũng bị Cửu U địa khí bao phủ.

"Đây mới là Minh Hỏa sát chiêu!"

Sâu nặng hơi lạnh tỏa ra Lý Tuần quanh thân, lấy Chú Linh đối Chú Linh, lấy thề độc đối độc dự... Lại liên tưởng đến trước đó "Cửu U phệ giới", Minh Hỏa Diêm La cần như thế nào tàn nhẫn, như thế nào quyết tuyệt. Mới có thể làm xuất loại này thủ bút tới.

Hắn liếc mắt thấy Cổ Âm, không biết nữ nhân này giờ phút này lại có cảm tưởng gì.

Cổ Âm không có nhìn hắn, mà là đưa tay dắt qua Vô Ưu tay nhỏ, tiểu cô nương chính vò động da đầu, dường như bị vừa mới tình cảnh hù đến, lại hình như còn không có từ thần niệm phản phệ chấn động bên trong khô phục lại.

Nhưng cùng cùng ngày thường thần thái, thực đã không có gì sai biệt.

Yêu Phượng khí tức lại có ba động, Lý Tuần thật phân biệt không rõ, Vô Ưu bây giờ là cái gì trạng thái.

Đương nhiên, cái này đều không phải là trọng điểm. Mấu chốt ở chỗ, Cổ Âm thái độ, nhưng có biến hóa?

Bầu không khí bỗng nhiên khẩn trương lên. Đây là một cái nhất định phải vượt qua quan khẩu. Thế nhưng là, để gần trăm năm nay cơ hồ mọi việc đều thuận lợi Cổ Âm nhận thua nhượng bộ, làm sao nó khó.

Đúng lúc này, xa ném ra mèo con chọt có phản ứng. Tiểu gia hỏa to đuôi vung vẩy, biên độ từ nhỏ biến thành lớn, cuối cùng toàn bộ thân thể đều tại giây động.

Lý Tuần ngậm ô khẩu khí, biết nó là nhật được mệnh trở về.

Còn không có quyết định phải chăng muốn nói một tiếng, mèo con cái đầu nhỏ nâng lên, nhìn chung quanh, mặc dù còn có chút uể oải, có thể đã hết phục linh động chi tư. Sau đó, nó đem tầm mắt dời qua đến, híp mắt lại, có chút do dự cùng ngờ vực vô căn cứ, thần tình kia cùng Lý Tuần mới gặp nó lúc, cơ hồ giống nhau như đúc.

Cổ Âm không che đậy kinh sợ, hiển nhiên là kỳ quái Huyết Vẫn lại vẫn còn sống. Rất nhanh, nàng lại đem ánh mắt dời về đến, nhìn chăm chăm Lý Tuần, có chút hiểu được. Hẳn là phát giác được, Lý Tuần việc này cũng không phải là lâm thời khởi ý.

Lý Tuần nhún nhún vai, cấp nàng một cái công đạo: "Năm đó Cổ tông chủ treo thưởng, sử Thủy Điệp Lan dựa dẫm vào ta muốn 'Mèo con' đi qua, hôm nay, ta tặng thưởng một viên do Thiên Phàm thành thợ khéo thân chế Phá Hồn toa, xem như vài chục năm nay bảo dưỡng chi tư, để vật nhỏ này vật quy nguyên chủ. Công bằng mua bán, già trẻ không gạt."

Đang nói. Bên kia mèo con thân thể cong lên đến, trong mắt chớp động u quang, yết hầu phát ra thì trầm thấp "Khò khè" tiếng vang, hoàn toàn chính là một con săn mồi trước mèo thềm ăn, ngay sau đó nhảy sang bên ra ngoài.

Cổ Âm bên này, khôi lỗi tựa hồ muốn hành động, nhưng mà U Ly khí cơ khóa chặt tới, song phương chống đỡ một chút, đều cứng tại nguyên địa.

Tiểu gia hỏa to đuôi đong đưa, giống một đầu cấp tốc du động cá lớn, phá vỡ âm khí sóng triều, lại so Diêm phu nhân, Cổ Âm chi lưu còn muốn tới thông dong. Hẳn thẳng lên đến đảo giữa hồ bên trên, nơi đó, ngoại trừ vụn vẹo quyển sập mặt đất cùng kiến trúc, liền chỉ còn lại một vật.

Vô Ưu đột nhiên "Ôi" một tiếng, kêu lên: "Biểu tử, tay ta đau."

Lý Tuần hơi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh, mèo con kêu lên vui mừng thanh truyền tới. Nó nhảy đến Ma La Hầu thể xác phía trên, không chút do dự, há mồm nhe răng, cắn một cái hạ.

Huyết Vẫn rằng có thể đoạn kim đoạn thiết, lại có kinh khủng ăn mòn năng lực, không qua hai cái, Ma La Hầu giữa ngực bụng liền cho phá vỡ một cái động lớn, mèo con "Ô ô" kêu, ăn đến quên cả trời đất.

Có khoảnh khắc như thế, Phong giới nội tựa hồ chỉ còn lại Huyết Vẫn ra sức nhấm nuốt thanh.

U Ly rất cuộc minh bạch tới, vì đó vỗ tay cười to.

"Ngày hôm trước chi nhân, hôm nay chi quả. Cổ Âm cái nào Cổ Âm, nếu không phải là người đem Ma La Hầu nguyên thần phong nhập Kim hoàn thần nê bên trong. Chính là lấy Âm trường lão Minh Hóa Thần Thuật, cũng chưa chắc có thể dễ dàng như vậy đem nó theo pháp trong cơ thể tách ra."

"Càng sẽ không giống như bây giờ, chỉ còn lại một cái xác không, để Huyết Vẫn ăn như gió cuốn. Một bước chi thất, khắp nơi đều sai, ta cũng muốn xem

thử xem, người còn có cái gì chiêu số!"

Lý Tuần ở bên nghe được nhú chặt mày lên. U Ly chắc là kìm nén đến hung ác, miệng hạ vậy mà không chút nào để lối thoát. Nếu là đem Cổ Âm ép. Lại làm như thế nào kết thúc?

Hắn đang lo lắng, Cổ Âm lại tràn ra lúm đồng tiền!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Thương Lượng

Chương 08: Thương lượng

Cổ Âm trên mặt dĩ nhiên không phải vui vẻ cùng vui vẻ, vẻn vẹn bình tĩnh tâm tính hiện ra.

"Có Minh Hỏa, âm đồng chi tráng nâng tại trước, lại có Bách Quỷ tiên sinh mưu tính ở phía sau, nói chuyện gì một bước chi thất?"

Nàng nâng cao người khác, lại đem U Ly phiết ở một bên, lập tức mục chú Lý Tuần, khẽ lắc đầu: "Một mục không muốn cùng tiên sinh là địch, nào biết vẫn bất toại mong muốn. . . Hảo một viên Phá Hồn toa, ta theo Thủy Điệp Lan trong tay tiếp nhận Huyết Vãn thời điểm, tuyệt không có nghĩ đến hôm nay."

Nàng không cần phải nhiều lời nữa, nắm Vô Ưu tay, trực tiếp quay người.

Đằng sau, Yêu Phượng khí tức đột nhiên đi xa, chỉ có Ngọc Tán Nhân tiến lên đây, dùng một cái cực quan tâm động tác, nhẹ nắm ở Cổ Âm thân eo. Chợt nhìn đi, kia không phải là khôi lỗi cùng chủ nhân đáng vẻ, cũng không phải là thúc thúc cùng chất nữ quan hệ.

Biết rõ đó là vì thông qua ngoại tăng phong cấm mà làm chuẩn bị, Lý Tuần vẫn vì đó lông tơ đứng đấy.

Mãnh liệt khó chịu phía dưới, hãn càng thấy trong lòng bất an, chiếm âm thật như vậy nhận thua, tại tổn thất một cái tuyệt đại chiến lực về sau, nàng vậy mà lại như vậy dứt khoát?

Có lẽ là cùng hãn tâm tư tương ấn chứng, Cổ Âm bỗng nhiên ngoái nhìn,

cười một tiếng: "Thế gian mọi việc, có được có mất, hôm nay ta lấy thân chứng chi. Ngược lại là tiên sinh hoặc là Thần Quân, nên hảo hảo suy nghĩ mới là."

Không đợi Lý Tuần phẩm xuất hương vị đến, Cổ Âm mình tại khô lồi mang ôm phía dưới, bay vút lên trời, thẳng vào bầu trời xám xịt bên trong đi.

Kết thúc?

Đảo giữa hồ bên trên. Mèo con ăn còn đang tiếp tục, giữa không trung, Minh Hóa Thần Thuật vẫn vận chuyển không ngừng. Nhưng mà, như thế trận mà, đột nhiên liền không có rung động lòng người lực lượng. Tựa như bố cảnh, sáo trúc còn tại, nhưng nhân vật chính lại cách đài, nói không nên lời hoang đường quái dị.

Lý Tuần nhìn về phía U Ly, mà U Ly cũng đang theo dõi hẳn.

Sự tình chính là kỳ quái như thế, lưỡng cái tuần tự cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông thoát ly liên quan nhân vật, lại làm nhiều nhất sự tình. Chiếm nhiều nhất hí phân.

Hai người tầm mắt đụng vào nhau, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ có thể đem ánh mắt dịch ra.

Lý Tuần ngóng nhìn bờ hồ bên kia tình huống, U Ly thì là trước nhìn xuống Minh Hóa Thần Thuật tiến độ, lại bốn phía dao động ánh mắt, đem rách nát không chịu nổi Quỷ Môn hồ, thu hết vào mắt.

Bờ hồ bên kia. Diêm phu nhân đang dùng ánh mắt phức tạp nhìn qua. Lý Tuần trùng nàng khẽ gật đầu, thẳng vọt người, vượt qua tới gần khô cạn mặt hồ. Đi vào đảo giữa hồ bên trên, đi xem mèo con tình trạng.

Vừa rơi xuống đất, phía sau U Ly đột nhiên mở miệng: "Người có tính toán gì?"

Lý Tuần hơi giật mình, mới biết được U Ly là nói chuyện cùng hẳn, hẳn xoay

người. Cười nói: "Ta làm cái gì, cùng Thần Quân có liên can gì."

Hắn đối Minh Hỏa Diêm La mượn cơ tín nhiệm, kì thực ám độ trần thương, cấu kết U Ly tác pháp vẫn chưa tiêu tan, trong giọng nói liền rất không khách khí.

U Ly cũng không giận, mặt thẹn thượng ý cười có chút: "Tiểu gia hỏa rất không tệ, so năm đó Quỷ lão tam cũng không kém. Hôm nay Quỷ Môn hồ bên này là không thành, muốn hay không đi với ta hỗn? Ta hứa cho người trưởng lão vị trí, bằng bản lãnh của người, về sau tông chủ tôn vị, không phải cũng là dễ như trở bàn tay?"

U Ly dùng chính là đùa giỡn ngữ khí, có thể trong đó không thiếu chăm chú.

Lý Tuần liếc nhìn hắn một cái, cười lạnh nói: "Thần Quân vẫn là ngấm lại, làm sao đón lấy Cổ Âm phía sau thủ đoạn đi. Quỷ Môn hồ tuy là rách nát, tổng vẫn còn so sánh Ly Hận Thiên nhiều cái cái lông."

U Ly cười ha ha, ngưng cười, hắn ngẩng đầu lên, mục chú do Minh Hỏa Thần Thuật bay hơi xuất khí mang, hắc nhiên đạo: "Thị Quỷ Tông bên trong, chưa hẳn không có cái thứ hai âm sức. . . Lão tử tự nhận là, so Minh Hỏa tên kia còn mạnh hơn chút."

Hắn tiếng cười lại lên, cũng sẽ không tiếp tục cùng Diêm phu nhân các loại trò chuyện, cứ như vậy phi đằng, xuyên thấu bầu trời phong cấm, trốn đi thật xa.

Lý Tuần hừ một tiếng, đối U Ly điệu bộ thật là có một chút bội phục.

Hắn không rõ ràng U Ly cùng Minh Hỏa tầm đó đến tột cùng là như thế nào giao dịch cùng mưu tính, bất quá. Muốn lấy một tông chi lực, ngăn cản Tán Tu Minh Hội xung kích, nói nghe thì dễ.

Lắc đầu, Lý Tuần đi đến Ma La Hầu thân thể tàn phế trước đó. Lấy mèo con lấm mồm, cái này yêu ma thể xác cũng thật chỉ có thể xưng là thân thể tàn phế.

Theo chân đá văng ra tiểu gia hỏa ăn thừa tàn chi, Lý Tuần nhìn thấy mèo con cái bụng thực đã phồng lên căng tròn, hiển nhiên Ma La Hầu tứ chi lưỡng lớn nguyên khí thập huyết, để nàng hảo hảo bồi bổ một lần.

"Đích, mèo con, đã lâu không gặp."

Lý Tuần vươn tay, lên tiếng chào. Mèo con trước trừng mắt nhìn hắn, xác nhận thân phận của hắn về sau, cũng mặc kệ vừa tham miệng, dùng vuốt dính lấy Ma La Hầu dịch thể mũi, sờ nhẹ Lý Tuần lòng bàn tay, bộ dáng hết sức thân mật.

Xa xưa ký ức chảy trở về, Lý Tuần ngực một sướng, cười nhẹ lên.

"Được rồi, chúng ta cũng nên đi. . ." Ngón tay hắn nội hợp, muốn đem tiểu gia hỏa ôm trở về. Ngoài ý liệu là, mèo con đầu ngửa ra sau. Ánh mắt nhìn chăm chăm hắn, lại lắc đầu, thân thể hướng về sau co lại.

Lý Tuần lúc đầu còn tưởng rằng tiểu gia hỏa chưa ăn qua nghiện, nhưng hai lần ba phen về sau, hắn đột nhiên hiểu được: Bị giam cầm gần trăm năm về sau, ngày này tính tự do tiểu gia hỏa, đã không cho phép bất luận kẻ nào quấy nhiễu cuộc sống của nó. Cho dù là đã từng bằng hữu, hôm nay ân nhân cũng không thành.

Thái độ của nó là kiên quyết như thế, Lý Tuần chẳng lẽ còn có thể sử dụng cường hay sao?

Lâu bầu một tiếng "Vong ân phụ nghĩa", nhưng Lý Tuần cuối cùng vẫn cười khổ vỗ vỗ mèo con đầu, thẳng lên thân.

Lý Tuần hồi tưởng một chút, tại trận này loạn chiến bên trong, hắn thật chính là cái kẻ ngu, tại phức tạp nhân tố điều khiển, hoàn thành chính mình kia phần nhân vật. Hắn có lẽ là một cái duy nhất không có dính vào chỗ tốt gì người thẳng, chân chính quên mình vì người.

Mang theo cái này hoang đường suy nghĩ, Lý Tuần cũng quyết định rời đi.

Hắn không trông cậy vào lại từ cái này phế tích ở bên trong lấy được cái gì, chỉ cần không còn chọc phiền toái gì liền tốt.

Bờ hồ bên kia, Diêm phu nhân rõ ràng muốn nói chuyện, thế nhưng là Lý Tuần mắt lạnh liếc qua, liền đưa nàng đầy bụng lí do thoái thác đều hóa tiêu sạch sẽ.

Không muốn lại nhiều làm dừng lại, Lý Tuần chào hỏi mèo con một tiếng, xác nhận tiểu gia hỏa có năng lực phá vỡ Phong giới, liền không cần phải nhiều lời nữa, thân hình bay lên giữa không trung, gặp tới chạm đến phong cấm, hắn lòng có cảm giác, ở trên cao nhìn xuống, đưa mắt nhìn ra xa.

Đã từng Quỷ Môn hồ, thê lương rách nát, khắp nơi đều là hãm trầm cái hố, mảng lớn rừng cây bị san thành bình địa, chỉ có "Địa khí liên trụ" dư quang, còn cho người một chút hi vọng.

Chỉ là, người hắn quen biết bên trong, có thể có mấy cái lưu giữ lại?

Minh Ly? Quỷ Cơ? Vẫn là Diệp Như, Diêm Thái Nhi?

Mặc kệ cùng bọn hắn trước đó tồn được bao nhiêu tình cảm, Lý Tuần chợt phát hiện, muốn để hắn không chút nào yêu quý cùng chi quyết liệt, không khỏi bất cận nhân tình. Huống chi, còn có Minh Hỏa Diêm La, Âm Cận cái này một đôi đáng hận. . . Lại khả kính lão già.

Lúc này, Diêm phu nhân ánh mắt lại bắn ra tới.

Lý Tuần co rúm khóe miệng, hướng nàng vẫy vẫy tay: "Gần đây ta sẽ đem « U Minh Lục » đưa về. . . Phu nhân. Sau này còn gặp lại."

Nói xong, không đợi Diêm phu nhân mở miệng, hắn quay người xông lên, toàn bộ thân thể đều chui vào nóng hổi phong cấm bên trong đi.

Lấy Huyết Ảnh yêu thân tốc độ, né qua phong cấm nội loạn lưu vẫn là thoải mái, Lý Tuần ước chừng chính là phi hành mấy trăm thước, áp lực đột nhiên

giảm bớt. Ngay sau đó, sáng sớm hơi lạnh khí tức xuyên thấu qua lỗ chân lông. Gột rửa trên người hắt hỏa tảo khí vị.

Hắn nhắm mắt lại tinh, khễ nâng lên đầu, bắt đầu thổ nạp đã lâu không khí, tâm tình cũng chậm rãi thư giãn ra, một lát sau, mới nhớ kỹ đi quan sát tình huống phía dưới.

Từ trên cao nhìn xuống, toàn bộ Quỷ Môn hồ đều bao phủ tại một đoàn màu xám đen trong mây mù, một chút không nhìn thấy bờ. Như cường tự băng được, ước chừng cùng vào mùa mưa cũng kém không nhiều.

Bất quá, chiếu đến mặt trời mới mọc, vân vụ ngoại tầng hơi khói cuốn lên, khuếch trương ra một tầng cực kì nhạt vàng sáng, tia sáng càng mãnh liệt, vàng sáng hoàn cũng liền càng rõ ràng. Giống như là một tầng lưu ly cái lồng, rất có cảm nhận.

Lý Tuần nghĩ nghĩ, hạ thấp độ cao. Lấy tay đi sờ choáng váng hoàn ngoại tầng, khi hắt ngón tay cắm vào trong đó, lập tức vang lên một mảnh cực yếu ột "Xoẹt xoẹt" thanh.

Nóng rực tê dại đau cảm giác dọc theo ngón tay cấp tốc thượng vọt, giật mình phía dưới, hắt bận bịu rút tay về, nhưng chính là như thế một sát na, ngón tay đã thoa lên một tầng cháy đen nhan sắc.

Điểm ấy vết thương nhỏ đương nhiên không tính là gì, Huyết Ảnh yêu thân tự phát vận chuyển, rất mau đem nó chữa trị, thế nhưng là trong đó biến hóa, nhưng là hắt bất ngờ.

"Âm hỏa tầng tầng phong tỏa, mỗi tầng đồng đều cùng Cửu U chi vực đụng vào nhau, dẫn dắt địa khí chi lưu động, đúng là lấy phương hướng làm chuẩn. Do bên trong hướng ra phía ngoài lúc, vền vện do phong cấm bản thân hàm ẩn âm khí ngăn cản; mà do hướng ngoại bên trong lúc, thì từng bước đều muốn khiên động Cửu U chi vực. Dẫn xích, chính phản, Âm Dương biến hóa. . . Là đơn hướng phong cấm, ra tới đã là không dễ, nếu lại đi vào, sợ là muốn khó hơn

gấp trăm lần!"

Hắn nửa dừng ở trong hư không, nhất thời có chút ngây người. Cường độ như thế phong cấm, đừng nói là hắn, chính là Yêu Phượng loại này đẳng cấp, muốn cưỡng ép đột phá, cũng rất có thể giống Thanh Loan như thế, cho cuốn vào Cửu U chi vực bên trong đi.

Như "Cửu U phê giới" pháp môn, là cái chân nhất tông sư liền có thể xuất nhập tự nhiên, trong vòng bên trong tình huống, chỉ cần nó có chút ý xấu, cái gì trọng chấn tông môn loại hình hoành nguyền, cũng chính là trò cười một trận.

Chỉ là, Lý Tuần hoàn toàn không chuẩn bị, bây giờ nghĩ lại, lúc trước hắn công bố đưa về « U Minh Lục » hứa hẹn, há không đánh lên nhà mình mặt?

"Thế nào, còn muốn đi vào?"

Thanh âm đột ngột vang lên, Lý Tuần lại cũng không giật mình. Hắn biết U Ly ẩn ở một bên, nhìn cũng không có ác ý gì. Hắn vỗ tay lên, quay người cùng U Ly chính diện đối lập: "Nghĩ không ra phong tỏa được nghiêm mật như vậy. Nói đi thì nói lại. Thần Quân chẳng lẽ không muốn sao?"

U Ly trên mặt hơi phờ, lắc đầu nói: "Trở ra đi, vào không được, loại đồ chơi này, cũng chỉ có Minh Hỏa, Di Huyền Thương cái này phế liệu mới lấy nó làm bảo bối. Chỉ là, còn có như vậy một đám liên phế liệu cũng không bằng mặt hàng, suy nghĩ nát óc muốn chui vào xem rõ ngọn ngành, a, bảo tàng, bảo tàng, bảo cái điều tàng!"

Lúc đầu U Ly ngữ khí còn tốt, nhưng mà hai câu về sau, liền dần dần kịch liệt. Cuối cùng chửi ầm lên, cảm xúc kích động đến cực điểm.

Lý Tuần thấy được nhin không được cười lên, ánh mắt lại liếc nhìn nơi xa cái nào đó phương vị, thuận miệng nói: "Có chuyện hôm nay, bọn hắn hết hi vọng, cũng chưa biết chừng."

U Ly quét hăn một chút, lãnh đạm nói: "Người là người thông minh, có thể trên đời này có người cái này bụng. Cũng không có hầu như cái. Chính là có người cái này bụng, nghĩ sự tình cũng tuyệt không cùng người giống nhau."

Lý Tuần biết U Ly ý tứ, vô luận là La Ma Thập hay là Cổ Âm, chỗ chú ý đồng đều không phải Huyền hải U Minh thành bảo tàng, mà là do cái này bảo tàng đưa tới Thông Huyền Giới chấn động, mà nó mục đích cuối cùng nhất, lại có khác nhau.

Cái trước ước chừng là cân nhắc bản tông môn lợi ích tăng giảm, mà cái sau.

..

Hăn thàn than khẩu khí, nhưng lại nghe được U Ly cười lạnh: "Trên đời này chính là như vậy một đám con chuột, tập trung tinh thần chui tường đào hang, coi là trên đời này trạch viện, đều là đất đá bùn ngói. Nhưng lại không biết, trên đời chung quy là có tường đồng vách sắt."

Thanh âm hăn vang dội, bảo đảm ngoài mấy chục dặm đều nghe được rõ ràng, Lý Tuần đang muốn nói chuyện, giữa không trung chợt truyền cười nói: "Thần Quân trong lời nói, nhưng có chỗ không đúng lắm. Nguyệt trước Thủy Kính đại hội, lộ ra tin tức, nhưng cùng Thần Quân lời nói, có chỗ mâu thuẫn đâu."

Hai người nghe tiếng, đều là nhú mày.

Lúc này, Lý Tuần thật là có chút giật mình. Chẳng lẽ Cổ Âm sắp đến đầu đến, lại cảm thấy hối hận, quay người đến tìm hăn cùng U Ly xúi quẩy?

Đang nghĩ ngợi, chỗ cao, Cổ Âm nhạt xuyết vẩy tay áo, bộ hư đạo không. Chậm rãi hạ xuống. Có lẽ là ánh nắng càng tốt hơn, sắc mặt của nàng so vừa rồi tốt hơn nhiều, biểu lộ ra khá là được hồng nhuận khỏe mạnh. Thiên phong hây hây, dây thắt lưng tung bay, doanh doanh như múa phi thiên, không giống phạm tục.

Giương mắt nhìn nàng hào quang toả sáng dung nhan, nhất thời im lặng. Nhưng không nghĩ đến, Cổ Âm chỉ cùng U Ly nói một câu, liền đem thanh tịnh ánh mắt, nhìn thẳng tới, ở lại tại Lý Tuần trên mặt, thật lâu bất động.

Lý Tuần da mặt hạ, huyết mạch hơi nhảy, thái độ lại có chút lãnh đạm.

Bầu không khí trong chốc lát trở nên quý dị.

Một bên U Ly quái nhãn lật qua lật lại, băng nhận ánh mắt tại hai người trên mặt đánh cái qua lại, chợt người cười nói: "Khó được Cổ tông chủ thật can đảm, lại không biết lúc này, Cổ tông chủ bên người bảo mệnh đồ chơi vẫn còn chứ?"

Trong tiếng cười, xung quanh khí quyển bỗng dừng đình chỉ lưu động, trong đó rớt đầy đến từ U Ly sát khí trên người. Lý Tuần không chút nghi ngờ, chỉ cần Cổ Âm hơi cho ra một chút điểm cơ hội, U Ly liền sẽ lập hạ sát thủ, đem cái này tai họa theo trên đời trừ bỏ.

Đáng tiếc, Cổ Âm sẽ không lộ ra loại sơ hở này.

U Ly tiếng nói vừa dứt, bên tai liền vang lên từng tiếng càng tiếng địch, âm mặc dù ngắn gấp rút mà dư vị không dứt, đã là rõ ràng nhất không qua tuyên cáo.

U Ly thân thể hơi nghiêng về phía trước, tựa hồ cái gì đều không nghe thấy, Cổ Âm cách hẳn không qua vài thước. Lấy hai người tu vi chênh lệch cùng tình trạng cơ thể. Hẳn hoàn toàn có khả năng đem Cổ Âm một kích trí mạng, coi như làm không được, cũng không có gì tổn thất đúng không?

Mà đối U Ly không chút nào thụ ảnh hưởng sát ý, Cổ Âm thong dong vẫn như cũ. Nàng tiểu dung không thay đổi, chỉ là nâng lên một cái tay, trong hư không vẽ cái tròn, vòng lên một mảnh thủy quang.

"Thủy Kính chi thuật. . . Đánh cái gì bí hiểm?"

Lý Tuần chính kỳ quái thời điểm, liền thấy Thủy kính phía trên, bóng người

chớp động, rõ ràng hiện ra hơn mười tên tu sĩ ngay tại không trung phi hành, coi ngự khí pháp môn, ngược lại là u tông nhất mạch.

Hình ảnh vừa ra. Trong không khí sát cơ đột nhiên càng thêm mấy phần, U Ly tựa như một con sấp sửa chụp mỗi báo sấn, trong con mắt tràn ra, đều là xanh lét u quang . Bất quá, tại sát khí dày đặc nhất thời điểm, U Ly ngược lại nở nụ cười, trong tiếng cười, sát khí tán được sạch sẽ, phảng phất cái gì cũng không có xảy ra.

"Thời gian trì hoãn quá lâu, như vậy cáo từ. Ngày khác có nhàn, Bách Quỷ người không ngại đi Ly Hận Thiên làm khách. Ta trở lên tân chi lễ đối đãi."

U Ly cực kỳ vui mừng, nói đi là đi, mắt lạnh lườm Cổ Âm một cái, hãn thân thể lung lay, liền không thấy tung tích.

"Lại là chiêu này. . ."

Lý Tuần quả thực là bất đắc dĩ.

Trước đó Minh Hỏa cùng U Ly hợp mưu, vận xuất tông môn điển tịch, có phải là vì "Cửu U phệ giới" lưu chuẩn bị ở sau, lại cái nào dự đoán Cổ Âm ẩn thân ở bên cạnh, đã để mắt tới cái này đám người mã.

U Ly sợ ném chuột vỡ bình, đến đây dừng tay cũng là việc hợp tình hợp lí.

Chỉ là, việc này cùng Yêu Phượng mẫu nữ sự tình đồng xuất một triết, Cổ Âm tới tới lui lui sử dụng, chẳng lẽ liền không phiền a.

Cổ Âm dung mạo không thay đổi, tựa hồ vừa mới sự tình gì đều không có phát sinh, chỉ mỉm cười nói: "Tiên sinh đại danh, ngựa mản đã lâu, hôm nay tại Phong giới nội, rốt cục kiến thức tiên sinh thủ đoạn, may mắn thế nào chi."

Lý Tuần mí mắt nhảy loạn, Cổ Âm tại trên môi bôi chất mật, chắc hẳn dưới bụng cũng thả lợi kiếm đi. Hãn thực sự không muốn cùng nữ nhân này hư hư thật thật giao thủ, liền lạnh nhạt nói: "Cổ tông chủ trước mắt, không dám nói lớn."

Mà lại, mỗi gia cũng không thấy được, cùng Cổ tông chủ đối nghịch, là cái gì chuyện may mắn."

"Thiếp thân cùng tiên sinh cảm giác gần giống nhau."

Cổ Âm tự xưng thật sự là lễ phép đến cực điểm, nàng mỉm cười cười nói: "Cùng tiên sinh đối nghịch, tuyệt không phải bản ý của ta, huống hồ, tiên sinh tại phương diện khác, phiền phức cũng không nhỏ."

"Ta nam lúc đến, nghe nói Thiên Viên Ông đã nâng toàn tông chi lực, một đường xuôi nam, đến tìm tiên sinh xúi quẩy, đồng thời cũng phát ra 'Hóa tinh kiếm thiếp', tỏ rõ tứ phương. Chung trừ Huyết Ma. Mà giới này nóng lòng muốn động giả, khối người như vậy. Coi cử động, thì phải đem tiên sinh trừ chi cho thống khoái."

"A, thật sao?"

Nghe Cổ Âm lộ ra tin tức, Lý Tuần trên mặt lơ đãng, nhưng trong lòng xoay chuyển nhanh chóng.

Tinh Cơ Kiếm Tông bản thân cũng chẳng có gì, chỉ cần cẩn thận không bị nó cấm pháp vây khốn, coi như ba cái Thiên Viên Ông cùng lên, cũng ngăn không được hẳn. Ngược lại là "Hóa tinh kiếm thiếp" mười phần chán ghét, níu lấy hẳn Huyết Ma thân phận không thả. Chẳng lẽ là để hẳn tại giới này biến thành chuột chạy qua đường?

Cổ Âm nói cho hẳn biết tin tức này, lại là cái gì dự định?

Lý Tuần dò xét Cổ Âm, Cổ Âm lại giống lúc trước hẳn làm như thế, ánh mắt liếc nhìn phương xa nơi nào đó, tiếp theo khẽ cười nói: "Có ít người quả thật đáng ghét cực kì. . . Bách Quỷ tiên sinh, nếu có nhàn rỗi. Có thể cùng xa mà đi, thiếp thân có việc thỉnh giáo."

Gặp nàng tư thái thả như thế thấp, Lý Tuần cảnh giới tâm lập tức lại tăng lên

cấp bậc, hơi chút suy tư, liền lạnh chống cự nói: "Đạo khác biệt, mưu cầu khác nhau. Ta cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông dù sao còn có hương hỏa duyên phận, Cổ tông chủ một tay bày ra diệt tông tiến hành, cho ta vốn là hai loại người, chắc hẳn cũng đàm không đến cùng nhau đi, làm gì đến cuối cùng huyền não không vui."

"Đạo khác biệt. . . Tiên sinh lời ấy, ngược lại là lời nói thật . Bất quá, nếu nói tiên sinh cho ta là hai loại người, thiếp thân cũng không dám gặt bừa."

Trên mặt nàng cười khanh khách, có thể ánh mắt bên trong lại lãnh triệt tận xương. Lý Tuần không chút nào yếu thế, tới đối mặt, nửa ngày cũng không thắng bại.

Cuối cùng, vẫn là Cổ Âm ôn nhu rồi nói tiếp: "Tiên sinh là xem thường a? Thế nhưng là người ta đều là sống ở trong cừu hận người. Tiên sinh tâm tư. Người khác không biết, ta lại có thể thiết thân tự xử, hiểu rõ một hai."

Cổ Âm ngữ khí nhu hòa cực kỳ, nhưng mà rơi vào Lý Tuần trong tai, lại như kinh lôi nổ vang, cũng may mà hắn là che giấu cảm xúc đã quen, chỉ là nhíu mày, không có lộ ra quá nhiều sơ hở.

Hơi chút định thần, hắn đang chờ tổ chức ngôn ngữ phản kích, Cổ Âm lần thứ hai phát ra mời: "Nơi này tai mắt quá nhiều, không phải nói chuyện chỗ. Như tiên sinh không chê, không như lên xa lại tự, làm sao?"

Lý Tuần cũng không khinh động, chỉ là nhìn chăm chăm Cổ Âm mặt, đánh giá tâm tư của nàng.

Đối Lý Tuần cái này không lễ phép hành vi, Cổ Âm vẫn là cười mỉm, chỉ đưa tay hư dẫn, làm đủ tư thái.

Lý Tuần thật muốn hất đầu liền đi, rời cái này nữ nhân càng xa càng tốt, thế nhưng là ý niệm này vừa khởi, liền bị bóp tắt. Hắn hiện tại càng ngày càng minh bạch, Cổ Âm có lẽ là thiên hạ ít ỏi trí giả, có thể nàng càng là giới này độc nhất

vô nhị tên điên.

Nếu là phật mặt mũi của nàng, có trời mới biết nàng sẽ tạo ra chuyện gì nữa.

Chần chờ một lát, Lý Tuần rốt cục vẫn là thấp đầu, hẩn hừ một tiếng, đi đầu nhảy không bay lên, Cổ Âm cũng không nói nhiều, lẳng lặng cùng ở bên cạnh hẩn.

Lý Tuần thẳng lên đám mây, một chút liền nhìn thấy Cổ Âm vân xa tọa giá, đồng thời cũng nhìn thấy, ngay tại vân xa thượng đẳng bàn chân chơi Lâm Vô Ưu. Tiểu cô nương buồn bực ngán ngẫm biểu lộ mười phần động lòng người, thế nhưng là, chỉ cần nhớ lại nàng tại Quỷ Môn hồ bên trong bị giam cầm nguyên thần, cái xác không hồn bộ dáng, Lý Tuần đáy lòng chính là trận trận phát lạnh.

"Bách Quỷ tiên sinh, mời!"

Cổ Âm lần nữa đưa tay, mời Lý Tuần lên xe.

Lý Tuần đang muốn cất bước. Đột nhiên nhớ lại, cái này vân xa sợ là không tiện đi. . . Trước mắt vân xa đúng là hẩn tại Tinh Hà ngoại cùng Cổ Âm chiếc kia. Khi đó ngồi hai người thực đã đủ chen chúc, huống chi còn muốn thêm một cái Lâm Vô Ưu?

Tuy là nghĩ như vậy, Lý Tuần lại không thể chần chờ. Để tránh rơi xuống phong độ. Khi hẩn tiến nhanh tới lúc, Lâm Vô Ưu sinh ra cảm ứng, ngẩng đầu thấy Cổ Âm, hỉ hỉ cười nói: "Biểu tỷ, người trở về nha."

Tiểu cô nương đã hết phục ngày xưa chi linh động, nhưng mà cái này không có lá gan không có phổi bộ dáng, tựa hồ đối với Yêu Phượng cùng Cổ Âm quyết liệt không có một điểm khái niệm, thậm chí đối Thanh Loan ngã xuống, đều không có cảm giác gì.

Cổ Âm phản ứng cũng rất bình tĩnh, chỉ là thản nhiên nói: "Làm sao còn không có chạy mất, vậy quên đi, chen một chút đi."

Theo tiếng nói của nàng, vân xa bên xuôi theo tấm che mở ra, Lý Tuần nhúu mở, vẫn là leo lên xa đi, ngồi ngay ngắn một bên, Cổ Âm cũng cùng lên đến, sát bên hẳn ngồi xuống.

Hai người tư thế đều đoan chính cực kì, lại vẫn không khỏi tứ chi tiếp xúc. Lý Tuần chỉ cảm thấy một cỗ ý lạnh theo tứ chi đụng vào nhau chỗ xuyên thấu qua đến, lập biết Cổ Âm trạng thái tuyệt không như nàng biểu hiện như vậy tốt đẹp.

"Này."

Vô Ưu tiểu ny tử trong tiếng hít thở, hai chân nhảy một cái, cũng rơi vào trong xe. Liền đứng tại trước người hai người. Vân xa hẹp dài, cuối cùng còn có dừng chân địa phương, chỉ là phía trước tầm mắt hoàn toàn bị ngăn trở, lộ ra mười phần co quắp.

Vân xa hơi rung, bắt đầu chậm rãi gia tốc, bốn phía tự động sinh thành khí lưu bình chướng, ngăn trở không trung gió lớn. Lý Tuần nghiêng đầu. Thấy hai bên vân khí đảo lưu rất nhanh, bất quá, cùng ngày đó đi tới đi lui Tinh Hà, Bắc hải tốc độ so sánh, lại không tính là gì.

Ngày đó, vân xa là Ma La Hầu kéo động, hôm nay Ma La Hầu đã chết, kéo xe lại là người nào?

Lý Tuần bàn chân nhẹ kích xa tấm. Cảm giác nó hạ hốc tối, ngược lại là sinh ra chút hiếu kỳ chi tâm.

"Uy, Bách Quỷ đạo sĩ, nghe nói người cùng Minh Tâm Linh Trúc là tử đối đầu?"

Lâm Vô Ưu bách không cố kỵ thanh âm đem hẳn theo thất thần trạng thái kéo trở về. Lý Tuần giương mắt nhìn nàng, nghĩ biểu hiện ra lạnh lùng bộ dáng, thế nhưng là nghĩ đến cái bất hạnh của nàng, tấm kia mặt lạnh liền vạt áo không ra, chỉ có thể co rúm khốe môi, nhàn nhạt đáp lại: "Túc địch mà thôi. Vẫn còn

không tính là người chết ta sống."

Một bên, Cổ Âm gương mặt xinh đẹp hơi hướng ra phía ngoài phiết, tựa hồ là mỉm cười. Lý Tuần dùng ánh mắt còn lại liếc nàng một cái, âm thanh lạnh lùng nói: "Cổ tông chủ mời ta lên xe, ta cũng nổi lên. Có lời gì, nói thẳng là được."

Cổ Âm nghiêng mặt qua đến, giống như cười mà không phải cười, đang muốn nói chuyện, phía trước Lâm Vô Ưu đã không buông tha kêu lên: "Biểu tỳ người chờ chút a, ta còn không có hỏi xong đâu!"

"A, vậy thật là thật có lỗi đâu." Cổ Âm ôn hòa cười lên, liền tại Lý Tuần cho là nàng sẽ tiếp tục trầm mặc xuống dưới lúc, nàng đột nhiên ngón tay nhỏ nhắn phi động, tại Lâm Vô Ưu kịp phản ứng trước đó, điểm tại nàng chỗ mi tâm.

Tại Lý Tuần ánh mắt kinh ngạc hạ, Vô Ưu óng ánh đôi mắt trong nháy mắt ảm đạm xuống, thân thể cũng mềm nhũn quỳ xuống, thân trên khuynh nằm ở Cổ Âm trên đùi.

Nếu không mình nội tình, chợt nhìn ngược lại dường như hầu hạ dưới gối hài đồng, lại như là uể oải buồn ngủ yếu sủng, một phái phái hoà thuận vui vẻ hoà thuận vui vẻ, nhưng mà theo Lý Tuần góc độ nhìn sang, vừa lúc nhìn thấy Vô Ưu thật thà khuôn mặt, cùng với mở to tịch mịch trống rỗng ánh mắt, trong đó không có nửa điểm sinh khí.

Hắn mím môi lại, đè lại trong lòng cuộn cuộn cảm xúc, lắc đầu nói: "Cổ tông chủ làm gì cùng nàng chăm chỉ, nàng vẫn còn con nít."

Cổ Âm nghe vậy cười ra tiếng: "Tuy nói giới này vô tuổi tác có thể nói, thế nhưng là cái này 'Hài tử' một từ do tiên sinh nói ra, cũng thực sự thú vị."

"Người biết ta lớn bao nhiêu?" Câu nói này tại Lý Tuần ngực xoay quanh mấy tuần, vẫn là đè trở về.

Xem hắn lạnh lẽo cứng rắn biểu lộ, Cổ Âm im ắng nhất tiếng, vươn tay, tại Vô

Ưu nhu thuận trên mái tóc khẽ vuốt mà qua, giống như là vuốt ve âu yếm sủng vật.

Như là mấy lần, liền tại Lý Tuần cho là nàng thất thần thời điểm, Cổ Âm mới nói khẽ: "Một nước phế cờ, gặp thu quan thời điểm, chợt thành tuyệt diệu, đầy bàn đều sống. . . Nói đến, việc như thế, chính là ta, cũng gặp được không nhiều đâu."

Lý Tuần biết nàng là chỉ Lâm Vô Ưu sự tình, bản còn tưởng rằng nàng tại khoe khoang, nhưng coi thần sắc, lại cảm thấy không giống. Chỉ có thể ứng phó nói: "Cổ tông chủ thần cơ diệu toán, ta mặc cảm."

Hắn bộc tuệch bộ dáng, tự nhiên không gạt được người. Cổ Âm khước môi hơi cười, nói nhỏ: "Thật sao, ta cũng không tin. Tiên sinh hẳn là có loại cảm giác này đi, nhìn xem chính mình bày ra phức bút càng giấu càng sâu, sâu đến chính mình cũng không cách nào chạm đến địa phương, đột nhiên có một ngày, có cơ hội khẽ động nó, chỉ chớp mắt, chính là long trời lở đất."

Lý Tuần lông mày cơ hồ đánh bể tắc. Hắn có một loại cảm giác mãnh liệt, lúc này Cổ Âm. Cũng không phải là nói chuyện cùng hắn, mà là xuyên thấu qua hắn. Cùng một cái khác không cách nào chạm đến cái bóng trò chuyện.

Âm lưu động ở giữa, chập trùng chập trùng, hầu như như ảo mộng...

Trong lòng của hắn bất an, ho một tiếng, đánh gãy cái này yêu dị bầu không khí, thần nhiên nói: "Cổ tông chủ muốn thổ lộ tâm tình, đối người khác đi, bản thân đảm đương không nổi."

Cổ Âm cũng là không tức giận, ngược lại bật cười nói: "Thổ lộ tâm tình? Xem như thế đi. Thế nhưng là nói được chỗ này. Ngược lại thật sự là nghĩ mời tiên sinh đoán một cái, trong lòng ta đến tột cùng suy nghĩ cái gì?"

Lý Tuần chỉ là cười lạnh, căn bản không tiếp lời.

Cổ Âm chờ không được câu trả lời của hắn, dung mạo không thay đổi, tiếp tục nói: "Ta một mực đang nghĩ, rút ra căn này phục bút về sau, ta đến tột cùng có thể làm thứ gì? Tê Hà đã hận ta tận xương, vốn lại không thể bắt ta như thế nào, thậm chí càng thụ ta tiết chế. Có một số việc ta suy nghĩ thật lâu, một mực không có cơ hội đi làm. Không biết bây giờ có thể không thể thành. Tỉ như..."

Nàng giọng nói ngừng lại, trong trẻo ánh mắt chiếu vào Lý Tuần trên mặt, chột người sáng sủa nhất tiểu: "Tỉ như, nếu ta lấy Vô Ưu làm vật thế chấp, áp chế Tê Hà vì tiên sinh thị tẩm, tiên sinh coi là, nàng hội đáp ứng a?"

Âm còn chưa rời. Không trung vẫn khí phía trên, chột có một đường sáng tỏ sát khí vào đầu chụp xuống, đâm người xương cốt.

Lý Tuần lúc này mới phát hiện, nguyên lai Yêu Phượng một mực đi theo ở bên.

Cũng là tại cái này ngăn ngại thất thần về sau, hắn mới chính thức hiểu được Cổ Âm lời nói bên trong ý tứ, vậy đơn giản so Yêu Phượng sát khí còn muốn rung động gấp trăm lần!

Lý Tuần không chút nghi ngờ, như hắn lời nói có chút khinh bạc chi ý, trên đỉnh đầu vị kia xấu hổ giận dữ đến cực điểm đại yêu ma, chắc chắn sẽ thống hạ sát thủ, không chết không thôi.

Hắn trong nháy mắt làm ra tối lý trí lựa chọn: "Sĩ có thể giết, không thể nhục. Tê Hà Nguyên Quân dù sao cũng là nhất đại tông sư, coi như Cổ tông chủ cùng nàng có thiên đại thù hận, cũng không tốt như thế làm nhục nàng..."

"Thật sao?"

Cổ Âm ánh mắt đâm thẳng nhập Lý Tuần đáy mắt chỗ sâu.

Tại nó gương sáng chiếu rọi, Lý Tuần mới đột nhiên phát giác, hắn cơ thể hoạt động, tuyệt không phải là biểu hiện ra bình tĩnh như vậy. Đối mặt Cổ Âm

giống như vặn hỏi, lại như xác nhận lời nói, hẳn trong lúc nhất thời vậy mà khó có thể ứng phó.

Nhưng mà chẳng kịp chờ Lý Tuần lại lần nữa tỏ thái độ, Cổ Âm liền thu hồi ánh mắt, nhấp nhẹ vành môi, nở nụ cười: "Xem ra tiên sinh vẫn trong lòng có kiêng kị, cũng được."

Nàng dường như muốn đổi đề tài, nhưng mà sau một khắc, ngón tay của nàng liền đặt nhẹ tại Lâm Vô Ưu cái ót chỗ, vân xa nội hàn khí tăng vọt. Lúc này, nàng môi son hé mở, nói khẽ: "Tê Hà, làm phiền, cách chúng ta xa một chút."

Trên bầu trời thấu tới nóng rực sát khí cơ hồ có thể đem vân xa lật tung. Tuần Biên Vân khí thậm chí đã lộ ra hỏa hồng nhan sắc. Nhưng tại cuối cùng phun trào trước đó, vẫn là không thể làm gì khác hơn thối lui.

Lý Tuần ngẩng đầu, vừa nhìn thấy một tia hồng quang xa đạo ngoài trăm dặm, cuối cùng không thấy vết tích.

Bạn thân bỏ mình, thù không thể báo, nữ nhi bị quản chế tại người, đường đường tuyệt đại yêu ma, vậy mà rơi vào kết quả như vậy.

Lý Tuần cũng không phải là thương hại cái gì, nhưng quả thật vì nàng cảm thấy bi ai. Đồng thời, cũng sợ những tại Cổ Âm can đảm, hoặc là nói, là điên cuồng!

Chính nàng nổi điên còn chưa tính, có thể nàng thật muốn đem Yêu Phượng cũng đẩy xuống, nếu thực như thế, phát điên Yêu Phượng, lại sẽ là như thế nào một loại cảnh tượng?

Lý Tuần suy nghĩ những này, không thể tránh né lại thất thần. Cuối cùng vẫn là Cổ Âm tiếng nói đem hẳn giật mình tỉnh lại: "Sĩ có thể giết, không thể nhục... Tiên sinh coi là, như thế nào sĩ?"

Lý Tuần cảm giác được mình lúc này trạng thái không tốt, có vẻ như là có

chút loạn trận cước, liền dừng nói một câu: "Có năng giả vì đó "

Câu trả lời này mơ hồ cực kì, vốn là vì điều đi Cổ Âm lực chú ý.

Cổ Âm tựa hồ thật bị mắc lừa, tạm thời lâm vào suy nghĩ, Lý Tuần ngẫm ô khẩu khí, mượn cơ hội này điều chỉnh tâm tính, chính cảm thấy tâm thần dần dần định thời điểm, chợt nghe Cổ Âm nói nhỏ: "Lâm Các có thể làm sĩ ư?"

Tiếng nói giống như điện quang trường liên, mãnh hấp tiến Lý Tuần trong đầu.

Trong nháy mắt này, Lý Tuần quanh thân cơ bắp căng cứng, mỗi một cái lông tơ đều đứng dấy lên, sắc nhọn như châm. Nhưng mà ý thức của hắn lại tại đồng thời lưu động lái đi, thúc đẩy trên môi hạ khép mở, lẩm bẫm nói: "Lâm Các?"

Cổ Âm ngữ khí không có bất kỳ biến hóa nào, tựa như là bình thường thảo luận vấn đề: "Không tệ, Lâm Các. Đã từng Liên Hà thất kiếm đứng đầu, Minh Tâm Kiếm Tông đệ tử đời hai đệ nhất nhân, cũng là Tê Hà đã từng phu quân, hắn, có thể làm sĩ ư?"

Vấn đề giống như trước lần thứ hai bày ở Lý Tuần trước mặt. Ánh mắt của hắn rũ xuống, vô ý thức nhìn phía dưới Cổ Âm trắng thuần váy tay áo, lặng im một lát, mới nói: "Hắn là đi."

"Như vậy, Lâm Các bị Tê Hà treo ngược tại Thủy Kính động thiên trước đó, trần như nhộng, thị chúng ba ngày, kín kẽ, như thế, cũng coi là 'Sĩ có thể giết, không thể nhục?' "

Cổ Âm ngữ điệu chuyển hướng bên trong, rốt cục toát ra một chút đùa cợt hương vị.

Lý Tuần rốt cục giương mắt nhìn nàng, ánh mắt băng hàn như tuyết, ngữ khí nhưng là dị dạng bình thản: "Nguyên lai Cổ tông chủ cũng là tin tưởng nhân quả báo ứng."

"Cũng không phải, nhiều nhất chỉ là tin tưởng, 'Mình chỗ không muốn, chớ thi tại người' mà thôi." Cổ Âm mạn thanh trả lời, vừa nói vừa là bật cười, "Đó cũng là trước đây thật lâu sự tình, lời cổ nhân: 'Một chi làm sao, há có thể lại hồ', ta lại nói, sao chi tội cũng. Lại làm cũng không sao... Tiên sinh nghĩ sao?"

Lúc trước tâm tình chập chờn rối rục lắng đọng xuống, Lý Tuần không thể xác định Cổ Âm nâng lên Lâm Các nghiên cứu ý là cố ý hoặc vô ý. Hắn thực sự không tâm tình bách trực Cổ Âm nhảy vọt tư duy, miễn cho nhất thời xúc động. Đem nữ nhân này tươi sống bóp chết tại cái này, cho nên tức giận nói một câu: "Mời Cổ tông chủ nói thẳng."

"Tiên sinh không rõ sao? Ta vừa mới liền nói qua, ta cùng tiên sinh là cùng một loại người, ta chi suy nghĩ hành động, cũng nên là tiên sinh chi suy nghĩ hành động, chi thể thôi."

"Lẽ nào lại như vậy." Lý Tuần bản năng bài xích loại thuyết pháp này, cũng mặc kệ Cổ Âm là cố ý đến lôi kéo làm quen, lại hoặc là có mưu đồ khác, hắn phát nhiên nói: "Cổ tông chủ lời này là càng ngày càng kì quái, chẳng lẽ lại tông chủ luyện thành tha tâm thông, có thể chiếu người phế phủ?"

Đối với hắn không khách khí ngôn từ, Cổ Âm không lấy làm ngang ngược, y nguyên cười nói: "Tiên sinh làm gì tức giận, ta nói như thế, cũng là có căn cứ. Ngay tại ngày trước, ta kia Dạ Ma Thiên bên trong, lạc đường một người. Để cho ta hảo hảo không hiểu."

Nghe Cổ Âm quay tới quay lui, Lý Tuần thật muốn phát tay áo liền đi, thế nhưng là bên tai lượn lờ tiếng nói tựa hồ có một loại nào đó ma lực, hồn xiêu phách lạc, đem hắn định tại chỗ ngồi bên trên.

Cổ Âm cũng nhìn ra hắn xao động, giữa lông mày ý cười giống như, nhẹ nhàng nghiêng mặt qua tới. Ở đây không gian thu hẹp nội, cái này một cái tiểu động tác, liền để phá vỡ giữa hai người hợp lý khoảng cách.

Nàng nở nang bờ môi cơ hồ liền dán tại Lý Tuần bên tai, u lãnh mùi thơm cơ

thể cùng với có chút thổ tức, môn trôn Lý Tuần giác quan, cũng làm cho hãn xao động trái tim lại banh mở nhất căn dây cung.

Đúng lúc này. Cổ Âm ôn nhu rồi nói tiếp: "Người kia là cái tù phạm, ta rõ ràng dùng tuyệt hơi thở kiệt nguyên chi thuật. Giam cầm tu vi, chỉ cần vô ngoại giới tinh khí rót vào. Chính là lại tu luyện mười vạn năm, cũng tự không dậy nổi nửa điểm chân tức..."

"Nhưng lại tại năm ngày trước, người này vậy mà tu vi phục hồi, tránh ra Ô Kim liên, xông ra hàn thất, theo Bắc hải Hải Nhãn chạy trốn, thật là khiến nhân khí sát. Bách Quỷ tiên sinh cũng là cao nhân đương thế, không biết có thể hay không làm ta giải hoặc?"

Giọng nói ung dung tan hết, Cổ Âm mỉm cười nhìn lại, bên người nam tử cương giống một bộ tượng đá, vô luận là cơ thể vẫn là tư duy.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Lập Trường

Chương 01: Lập trường

Lý Tuần biết, hẳn hiện tại nhất định như cái đồ đần.

Hắn nghĩ bình phục tâm tình, nhưng mà trong nháy mắt bạo lộ ra cảm xúc khiến cho cố gắng trở nên không có chút ý nghĩa nào, hết sức duy trì mấy tức thời gian, hẳn vẫn là từ bỏ.

"Là Thanh Ngâm sư thúc sao?" Lý Tuần giọng nói phiêu hốt, ngay cả mình cũng không phân biệt ra được trong đó ý vị.

Cổ Âm tiểu dung lại lần nữa nở rộ: "Không tệ, chính là Thanh Ngâm. Ta nam đến sau hai ngày, nàng chặt đứt Ô Kim liên, phá băng thất mà xuất, trùng hợp Dạ Ma Thiên trống rỗng, cản nàng không được, bị nàng chạy thoát."

"Chạy thoát. . . Nàng có thể đi chỗ nào?"

Lý Tuần ánh mắt bắn ra tới, lại không có chút nào tiêu cự.

Cổ Âm lấy mím cười hưởng ứng: "Cái này, thật là không biết."

"Không biết?"

Đem hai chữ này nhắm nuốt thật lâu, Lý Tuần nhãn Thần Đồ nhưng ngưng tụ, sắc bén như châm, đâm thẳng tại Cổ Âm trên mặt: "Ta cũng không biết, Cổ tông chủ nói ra những lời ấy, là dụng ý gì."

Cổ Âm thong dong cười nói: "Tiên sinh quên rồi sao? Mới tiên sinh nói 'Sĩ

khả sát, bất khả nhục', ta xem thường, cử ra Tê Hà cùng Lâm Các ví dụ, lấy tư chứng minh. Tiên sinh lại lời cho ta không phải là một loại người, ta lại cử ra Thanh Ngâm ví dụ tới. . ."

"Cái khác không nói, chỉ bằng vào nàng lấy một thân chi lực, dẫn động Chung Ân cùng thiếp thân thúc phụ sống không bằng chết, sử Chung Ân ngăn cách chi năng, lấy tiên sinh tiêu chuẩn, đương đã đủ làm 'Sĩ' đi."

"Cái gọi là 'Sĩ khả sát, bất khả nhục', tiên sinh lựa chọn, Tê Hà thì cũng thôi đi, về phần ta, thực là mặc cảm."

Cổ Âm nói đến như thế rõ ràng, mặc cho Lý Tuần tâm cơ thâm trầm, cũng có chút không chịu đựng nổi.

Tức giận sau khi, hẳn càng khó có thể hơn lý giải, Cổ Âm lại bởi vì chỉ là một trận biện luận, thả ra cái này đủ để đưa hẳn liều mạng. . . Suy nghĩ mới lưu động ở đây, Lý Tuần trong đầu hẳn đột nhiên một kích, liền giống như vào đầu giội cho chậu nước lạnh, cổ nhiên rét lạnh thấu xương, lại nhất là thanh tĩnh bất quá.

Lại nhìn Cổ Âm, tại nàng thong dong tự nhiên biểu lộ hạ, giống như đũa cột, giống như mĩ mai, duy chỉ có không có núm lấy hẳn "Bím tóc" đuôi đánh tới cùng ý tứ.

Lý Tuần chợt có sở ngộ.

Trí mạng?

Thanh Ngâm đào thoát, chính mình ẫn nấp thân phận bại lộ, thật có thể lấy mạng của hẳn a?

Ai đến muốn?

Thanh Minh cùng Minh Cơ không thành, Yêu Phượng không thành, La Ma Thập cùng Lệ Đẩu Lượng không thành, bao quát trước mặt Cổ Âm, cũng không

thành!

Lý Tuần có gần như không cái chết thể "Huyết Ảnh yêu thân", có có thể so đương thời bất luận cái gì tông sư U Huyền khô lồi, còn có sinh mệnh cùng hưởng, cho nên đáng tin nhất minh hữu Thủy Điệp Lan. . . Đủ loại nhân tố tương gia, dưới gầm trời này, còn có ai dám đồng đạc nói một tiếng "Bách Quỷ nhận lấy cái chết", "Linh Trúc nạp mệnh" loại hình lời nói hùng hồn?

Ánh mắt của hắn định tại Cổ Âm trên mặt, cái trước có được như thế phong phú ngoạn nhân tài nguyên nhân vật, gần ngay trước mắt.

Chính là cái này nữ nhân, làm cho cả Thông Huyền Giới thần hồn nát thần tính, gà chó không yên, cơ hồ có thể rung chuyển giới này vạn năm không dễ cách cục.

Lý Tuần tính tình nhất là cẩn thận, nhưng cũng không phải tự coi nhẹ mình chi nhân, hắn không có lý do lại so với Cổ Âm kém hơn quá nhiều!

Cổ Âm vẫn như cũ mỉm cười, cũng không có bởi vì Lý Tuần bỗng lặng im mà thay đổi thái độ.

Như trước kia, Lý Tuần tất nhiên cho rằng, cái này chính là nàng sâu xa khó hiểu chỗ, trong lòng cũng hội càng ngày càng cẩn thận. Thế nhưng là lúc này, Lý Tuần mơ hồ cảm giác được, Cổ Âm cũng đang khẩn trương.

Khiêng ra Thanh Ngâm lấy ngôn ngữ tương kích, kỳ thật chính là thăm dò.

Cổ Âm đang thử thăm dò Lý Tuần ranh giới cuối cùng, cho nên tại kích thích tính ngôn ngữ về sau, nữ nhân này cũng kịp thời trầm mặc lại, để tránh cho tạo thành không thể vấn hồi hậu quả.

Hiển nhiên, Cổ Âm không còn coi Lý Tuần là thành mặc cho người định đoạt quân cờ, mà là coi như một cái cần đấu trí giao phong đối thủ.

Mà hắn Lý Tuần quả thật có cái này một tư cách, tại đối mặt Cổ Âm, Yêu

Phượng những này người cũ lúc, hẳn không tự giác liền sa vào đến trước kia "Linh Trúc" tâm thái bên trong, phảng phất hẳn vẫn là cái nào hèn mọn nhỏ yếu, giãy dựa cầu sinh kẻ đáng thương, tự động thay vào nhược trí nhân vật bên trong.

Nhưng mà, hẳn là "Linh Trúc" sao?

Cái kia tại sự bạn trước mặt cẩn thận khiêm cung, bên ngoài trăm yêu trừ ma, danh khắp thiên hạ chính đạo danh môn nhân tài mới nổi?

Hay là "Bách Quỷ" ?

Một cái cùng "Linh Trúc" song bích chiếu rọi, lại lực lượng mới xuất hiện, lấy Huyết Ma chi thân chấn kinh toàn bộ Thông Huyền Giới tân tấn hào cường?

Lưỡng cái thân phận lựa chọn là gian nan như vậy, chỉ vì vô luận là Bách Quỷ hay là Linh Trúc, tại hơn bảy mươi năm tâm lý kiến thiết hạ, đồng đều đại biểu một tầng chặt chẽ quan hệ phức tạp lưới, cũng liền sinh thành lưỡng cái tương hỗ độc lập tiểu thế giới, hư thực chuyển hoá, thật giả khó nói.

Như thế để mà khinh người tất nhiên là mọi việc đều thuận lợi, thế nhưng là . . . Đương Linh Trúc tức Bách Quỷ, Bách Quỷ tức Linh Trúc, đây cũng là như thế nào tâm thái?

Chẳng lẽ hẳn chỉ có hai cái này lựa chọn?

Trong lúc nhận thức minh xác in dấu ở trong lòng thời khắc, trong lòng của hẳn một bức nặng nề tường lở xuống tới, linh đài như mặt trời đỏ nhảy lên, toả ra ánh sáng chói lọi.

Lý Tuần bỗng nhiên bật cười: "Khinh người giả, lấy dối gạt mình, sao mà ngu vậy!"

Lời ấy xảy ra bất ngờ, Cổ Âm chưa từng nghe rõ, nghi nói: "Cái gì?"

Lý Tuần ánh mắt tập trung đến nàng đáy mắt, khẽ cười nói: "Ta nói là, si hoa cốn, bày ra bản tướng, toàn bộ màu đỏ trần truồng. Như thế giao lưu, có lẽ mới hợp Cổ tông chủ tâm ý."

Chợt nghe đến, Lý Tuần lời này hạ lưu bản thủ đến cực hạn, thế nhưng là Cổ Âm nghe được, nhưng là mặt khác một tầng ý tứ.

Nàng lông mày phong cau lại, còn chưa có chỗ đáp lại, liền nhìn thấy Lý Tuần hình chi tại ngoại ngôn ngữ tay chân.

Lý Tuần cảm giác toàn bộ thân thể đều trầm tĩnh lại, theo ngón chân đến lộn tóc, mỗi một tác cơ thể đều dường như hóa đồng dạng.

Bao quát tinh thần của hắn, đều sa vào đến từ lúc chào đời tới nay, thuần túy nhất lỏng bên trong đi. Tự hiểu sự tình lên, thẳng đến lúc này, hắn còn là lần đầu tiên hưởng thụ được loại trạng thái này.

Vô ưu vô lự, bất úy bất cụ, nhưng không có nửa phần hư ảo không thật, chỉ có trong ngoài như một trầm tĩnh ổn định.

Như thế mới là Lý Tuần hắn là có khí độ, cũng là từ trong ra ngoài, căn bản tính thẳng hoa.

Trước mặt Cổ Âm tựa hồ trong nháy mắt đi xa, Lý Tuần phát hiện, nàng này chẳng qua là giữa cả thiên địa không có ý nghĩa một điểm. Cho dù hai người giờ phút này chặt chẽ dán vào, thổ tức có thể nghe, hắn vẫn là có tiến có thoái, tùy thời có thể thoát ra mà đi, ngao du thiên địa tầm đó.

Đại tai! Thanh thiên!

Lý Tuần thân thể ngửa ra sau, tại có hạn trong không gian, bày ra thoải mái nhất tư thái.

Giờ này khắc này, hắn chính là khấp nhãn buồn ngủ mãnh hổ, chìm lặn đáy nước lão Long.

Lập tức buông lỏng, là bởi vì tất cả trói buộc cũng bị mất ý nghĩa, hẳn đã có được phá vỡ hết thảy kiềm chế lực lượng.

Ánh mắt theo vân chuôi hoa cái một bên nhìn về phía bầu trời, Lý Tuần đột nhiên đã mất đi cùng Cổ Âm dây dưa hứng thú.

Bất quá, Cổ Âm vẫn là chủ động phá vỡ trầm mặc, nói nhỏ thanh lượn lờ ghé vào lỗ tai hắn: "Tiên sinh một thân phân sức hai sừng, giấu diếm được thiên hạ người thật khổ. Lại không biết, lúc này phải làm thế nào xưng hô?"

Lý Tuần y nguyên nhìn thiên, không trung trên tầng mây, bầu trời nhan sắc thuần túy đến cực điểm, giống như hẳn thời khắc này tâm cảnh. Đợi chút, hắn mới nhếch miệng cười nói: "Cổ tông chủ thanh âm diệu ngữ, kêu một tiếng 'Tiên sinh', cũng là cực tốt, làm gì đổi giọng?"

Hắn tâm cảnh buông lỏng, khinh bạc lời nói ngược lại là tầng tầng lớp lớp.

Cổ Âm cũng không thêm để ý, nhất tiểu về sau, liền khẽ thở dài: "Tiên sinh lưỡng cái hóa thân, tại giới này cùng xông ra thật là lớn tên tuổi. Lúc trước bởi vì Linh Trúc, ta một mực đối Bách Quỷ có chút hiếu kỳ, Đông Nam biển rùng đến Vũ thị các loại sự tình về sau, cũng liền càng ngày càng để ý, nhưng vẫn là khó có thể tưởng tượng, tiên sinh có thể đem hai cái này khác lạ thân phận, vai diễn được đẹp như thế!"

"Khách khí. Giả bộ cho dù tốt, không phải cũng bị Cổ tông chủ chọc thủng? Ta cũng muốn hỏi một chút, bí nhân đến tột cùng là nơi nào lộ chân tướng?"

Cổ Âm cười mím đáp: "Tiên sinh tâm tư cẩn mật, lòi đuôi nói chuyện, cũng là chưa nói tới. Chỉ là, có lẽ là nhật trình bận rộn, tiên sinh thân phận biến hóa không khỏi quá mức cấp tốc. Nhất là tiên sinh nhập Tinh Hà cứu người lúc, ẩn vào đi chính là Linh Trúc, giết ra tới nhưng là Huyết Ma, mà bất luận Huyết Ma mục đích vì sao, Minh Cơ nhờ vào đó thoát thân, nhưng là không tề. . ."

Đến tận đây Cổ Âm giọng nói ngừng lại, Lý Tuần biết nàng còn có đoạn dưới, đem ánh mắt chuyển qua trên mặt nàng, cũng không nói chuyện.

Lúc này, trong lòng của hắn chợt có mà thay đổi, thanh tịnh linh đài tựa hồ chiếu ra một chút đã lãng quên đồ vật, nhưng khi hắn tận lực đi truy tìm, lại xa ngút ngàn dặm không có tung tích.

Cổ Âm cũng không biết hắn tâm tư, tiếp tục nói tiếp: "Ngay sau đó chính là Thủy Kính đại hội trước sau, Linh Trúc, Bách Quỷ trước mặt người khác chạm mặt, lúc đầu đủ để bỏ đi hết thủy điểm đáng ngờ, nhưng mà tiếp xuống Thế Dao phong sự tình, Vô Ưu mời Linh Trúc sát Bách Quỷ, Bách Quỷ đích thân đến, hóa thân Huyết Ma, Linh Trúc nhưng không thấy bóng dáng, mà kia Thủy Điệp Lan lại giống như là theo trong viên đá nhảy ra, đột nhiên hiện thân. . . Có Thủy Kính Tông tán phát đại chiến hình ảnh, ta cũng có thể đoán được, Nghịch Thủy Câu Thủy tiên tử một thân phận khác chỉ sợ sẽ là thất yêu bên trong Bách Huyền Điệp a? Có vị này huyền thuật tông sư, một chút dịch dung Hóa Hình Thuật, cũng là không đáng kể."

Lý Tuần nghe nàng lời nói, lại suy nghĩ nửa ngày, chỉ cảm thấy Cổ Âm lời nói mọi việc xác thực có dấu vết để lại tại, có thể trong đó nhưng cũng không thấy tính quyết định chứng cứ, liền nhượng mà nói: "Cứ như vậy?"

Cổ Âm mỉm cười, chợt theo trong tay áo lấy ra một khối ngọc giản, đưa tới.

Lý Tuần đưa tay tiếp nhận, thần niệm thăm dò vào, liền thấy bên trong lít nha lít nhít ghi chép tự Linh Trúc, Bách Quỷ xuất đạo đến nay, cơ hồ tất cả làm ngoại giới biết sự tích. Mỗi sự kiện đều bao quát thời gian, địa điểm, bối cảnh, tiếp xúc người thậm chí tình thế biến hóa các loại, kỹ càng chu đáo, chặt chẽ, có chút chi tiết liên chính Lý Tuần đều không nhớ ra được, phía trên cũng đều ghi chép xuống tới.

Kinh người hơn chính là, trong đó ghi lại mỗi sự kiện, đều lấy lúc, đất là kỷ cương, đem Linh Trúc, Bách Quỷ liên hệ tới, lẫn nhau chiếu rọi.

Trừ một chút nghe đồn không thật, hoặc do lường cái khô lồi làm thay sự kiện bên ngoài, hai phe sự kiện, chính là người hiện ta ẩn, này lên kia xuống trạng thái, có thể nói là nhịp nhàng ăn khớp, chính là đồ đàn gặp thời khắc này ý sắp xếp ghi chép, cũng có thể nhìn ra Bách Quý, Linh Trúc ở giữa vấn đề.

Cho dù Lý Tuần tâm tính đã thả rất khai, nhìn thấy những này ghi chép, cuối cùng cười khỗ.

Nhạn Hành Tông là Thông Huyền Giới lấy tình báo tin tức am hiểu đặc biệt tông môn, nó tông môn đệ tử đồng đều am hiểu hóa hình biệt tích chi thuật, cả ngày du đăng thiên hạ, lấy các loại phương thức thu thập giới này nội sự kiện, dày nghe, lại thêm lấy chính lý bán ra, đổi lấy quý giá pháp bảo, đan dược những vật này.

Vài vạn năm kinh doanh, Nhạn Hành Tông ghi chép tin tức có thể xưng giới này quyền uy, cùng từng cái tông môn đều có hoặc sáng hoặc tối vắng lai.

Lý Tuần trong tay thẻ tre nhẹ như không có vật gì, có thể những này ghi chép tin tức, cũng không biết là trải qua nhiều ít tay của người, mới từng giờ từng phút tụ lại.

Cổ Âm ở bên cười nói: "Nơi này một phần nhỏ là do tán tu minh sư tụ tập, đại bộ phận thì là do Nhạn Hành Tông bên kia được đến. Đương nhiên, mua tiền những tin tức này ghi chép thời điểm, chính là phân người từng nhóm làm việc, lại hỗn tạp rất nhiều tin tức, không đến mức làm người chỗ xem xét, về phần phía sau chỉnh lý sắp xếp, càng là ta cùng hầu như cái người thân thiết gây nên, biết giả không nhiều, tiên sinh cứ yên tâm đi."

"Yên tâm? Ta có cái gì không yên lòng?"

Lý Tuần ngón tay gảy nhẹ, đánh vào ngọc giản bên trên, phát ra thanh thúy vang lên.

Hắn đã từng tưởng tượng qua nhà mình thân phận bại lộ tình hình, nhưng

không nghĩ đến sẽ là loại phương thức này. Bản thân hãn cũng không lộ ra lớn sợ hãi, hoặc miễn có thể tự an ủi, nhưng mà Cổ Âm giả thuyết lớn mật, cẩn thận kiểm chứng thủ đoạn chính là đường đường chính chính chi binh, như núi lở đè xuống, vụ làm cho người không thể tránh né.

Loại phương pháp này cũng không phải là chỉ là Cổ Âm độc quyền, giới này bất kỳ một cái nào có chút tài nguyên tu sĩ đều có thể bắt chước làm theo, như vậy, bí mật của hãn còn có thể duy trì bao lâu thời gian?

Chính như Cổ Âm nói, gần hai năm, Linh Trúc thân phận chuyển hoá vẫn là quá thường xuyên.

Hãn có chút không sai, ngữ khí tự nhiên u lãnh rét lạnh.

Hết lần này tới lần khác Cổ Âm còn tại mỉm cười: "Kỳ thật những này cũng không có thể kết luận, cho đến hôm nay cùng tiên sinh gặp nhau, tự thể nghiệm một lần, mới có sáu bảy thành năm chắc. Cuối cùng, còn muốn tiên sinh chính miệng thừa nhận..."

Nguyên lai là cho lừa dối ra tới!

Lý Tuần "Ha" ngửa đầu nhất tiếu, trong lòng vốn là mờ nhạt hồi hận, lạ thường tan thành mây khói. Trong tiếng cười, ngọc giản trong tay của hãn vô thanh vô tức hóa thành mảnh vỡ, bị hãn vung ống tay áo lên, vấy ra ngoài xe.

Lúc này, hãn ngược lại đối Cổ Âm câu nói trước thấy hứng thú: "Cổ tông chủ thể nghiệm xảy ra điều gì?"

"Nếu là thể nghiệm, sao có thể hình chi tại khẩu?" Cổ Âm mỉm môi nhất tiếu, trên mặt lại còn hiện ra chút giao hoạt hương vị.

Lý Tuần thấy thế, chút thời gian trước cảm ứng lại lần nữa nổi lên, lại càng ngày càng rõ ràng.

Cổ Âm tại cẩn thận bên ngoài, quả thật còn có cái khác cổ quái. Nàng thỉnh

thoảng hiển lộ ra thần thái, mờ mịt không thật, như mộng bên trong không hoa, coi là tâm tư hình chi tại ngoại, mà nó trút xuống đối tượng, nghĩ như thế nào cũng sẽ không là trước mắt chính mình.

Cổ Âm dị dạng biểu hiện cũng là chuyện trong nháy mắt, rất nhanh nàng liền đem tiêu điểm chuyển qua ban sơ chủ đề đi lên: "Giờ phút này, lại nói người ta phân thuộc đồng loại lời nói, tiên sinh hẳn là sẽ không phản đối mới là."

Lý Tuần hắc một tiếng, bỗng nhiên rất muốn biết Cổ Âm đến tột cùng đang đánh tính toán gì, dứt khoát liền đến cái ngằm thừa nhận.

Cổ Âm ung dung rồi nói tiếp: "Trừ cái đó ra, ta còn nhớ rõ, bởi vì Vụ Ẩn hiên sự tình, người cùng Tây Liên, Thủy tiên tử cùng La Ma Thập tầm đó đều huyền não rất không thoải mái; còn nữa, tiên sinh ở lâu Minh Tâm Kiếm Tông, liên lụy rất nhiều, vạn nhất sự thái có biến, bằng hữu cũ chuyển kẻ thù sự tình, cũng gần ngay trước mắt. Như thế, chính tà song phương tất cả đều đắc tội, dù sao không đẹp..."

"Chờ một chút!"

Lý Tuần giơ tay lên, ngăn cản Cổ Âm nói thêm gì đi nữa, rồi nhướng mày nói: "Theo Cổ tông chủ ý tứ, tổng không phải tại mời chào ta đi?"

Hắn đột nhiên minh bạch Cổ Âm tâm tư.

Lúc này Cổ Âm mặc dù vẫn có lấy tại giới này phiên vân phúc vũ năng lực, có thể trong tay lực lượng so sánh tại toàn thịnh lúc, dù sao hao tổn quá nhiều.

Lấy Yêu Phượng, Thanh Loan, Côn Bằng các loại tam đại yêu ma làm đại biểu thập đại chấp nghị, lúc này tản mát hơn phân nửa, Ma La Hầu cũng bị "Mèo con" nuốt ăn, kể từ đó, Tán Tu Minh Hội đứng đầu nhất ngũ vị chân nhất tông sư, liền chỉ còn lại thân là khôi lỗi Ngọc Tán Nhân, có thể nói, hẳn thực lực so sánh với đỉnh phong lúc ba thành cũng không bằng.

Dạng này Tán Tu Minh Hội, còn muốn đứng trước cùng Thông Huyền Giới cơ hồ tất cả chính tà tông môn là địch lúng túng, Cổ Âm lại cần gì dạng thủ đoạn thông thiên, mới có thể thay đổi cái này không thể cục diện đâu?

Lại kéo một nhóm nhân mã, đem lỗ thủng chắn là được!

Cổ Âm không hề nghi ngờ đánh chính là ý nghĩ thế này, nàng ánh mắt óng ánh, nhìn thẳng Lý Tuần đáy mắt: "Như tiên sinh nguyện ý giúp ta, trăm ngàn cao thủ tu sĩ tùy ý thúc đẩy, trăm vạn tán tu yêu ma phụ thuộc túc hạ, Thông Huyền chư tông môn sinh tử, do tiên sinh một lời mà quyết, giới này khí vận, cũng do tiên sinh dẫn dắt chủ đạo. Như thế..."

Nàng giọng nói ngừng lại, trong tay vô tình hay cố ý khẽ vuốt vô nhiều mái tóc, cười mỉm mà nói: "Không biết tiên sinh ý như thế nào?"

"Thật là lớn cơ nghiệp!"

Lý Tuần vì đó mỉm cười, trên mặt tuy là thông dong, có thể ăn ngay nói thật, Cổ Âm nói như thế đến, trong lòng của hắn cũng là động hầu như động, nhưng rất nhanh, lý trí liền chiếm thượng phong.

Hắn lắc đầu nói: "Cổ tông chủ há không nghe cùng giới chửi nhau, khác phái tương hấp a?"

Cổ Âm chau lên đôi mi thanh tú, thấy Lý Tuần vỗ nhẹ vân xa bên cột, mỉm cười nói: "Lại không nói Cổ tông chủ vẽ thật lớn một trương bánh, như đúng như tông chủ lời nói, người ta ngoại trừ giới tính khác biệt, còn lại làm người, xử sự, hi ác đều là gần, cái này xác nhận thật to 'Chửi nhau' mới đúng. Bởi vì cái gọi là bầu trời không có hai mặt trời, nước không hai chủ, như thế không tầm thường cơ nghiệp, sau lưng lại có cái cho ta không khác nhau chút nào nhân vật cùng hưởng, Cổ tông chủ tin được ta, ta lại không tin được chính mình!"

Không đợi Cổ Âm lại mở miệng, hắn thân thể hơi nghiêng về phía trước, rút ngắn cùng trước mắt nữ tu khoảng cách, lại nói: "Ngoài ra, Tê Hà Nguyên Quân

cỡ nào dạng người, Côn Bằng lão yêu lại là sao mà cao minh, có bọn hăn châu ngọc phía trước, Lý mỗ bất tài, nhưng cũng không có can đảm bộ phía sau trần!"

Cổ Âm nửa phần không cho, mặc cho hai phương diện bàng gôn sát, thần sắc cũng không nhúc nhích chút nào.

Lý Tuần cũng không phải chưa thấy qua việc đời chim non, bên môi cười lạnh vẫn như cũ, chỉ lấy ánh mắt thâm gai nó đậy mắt, cũng là bất động như núi.

Hai người giằng co nửa ngày, Cổ Âm búi ngùi thở dài: "Ngược lại là thiệp thân đường đột."

Mắt thấy nàng thái độ mềm hoá, Lý Tuần cũng không vì đã sao, đang muốn kéo dài khoảng cách, bên tai chợt nghe cho nàng ngữ khí băng hàn: "Chỉ không biết, tiên sinh chống cự ta hảo ý, đến tột cùng là tâm như sắt đá, tự có cảnh giới, xác thực không phải ngoại vật có khả năng động đậy... Vẫn là trong lòng còn có khúc mắc, khinh thường, không muốn cho ta làm cùng đường chi nhân?"

Muốn trở mặt a?

Lý Tuần nhin không được cười lên, hăn đột nhiên cảm giác được dạng này cũng rất tốt, luôn luôn cùng Cổ Âm tại trong sương mù cong cong quần quần, trước đó còn có thể nói đúng không được đã mà vì đó, hôm nay, khó tránh khỏi có chút làm kiêu. Chắc hẳn Cổ Âm cũng là ý tưởng như vậy.

"Cổ tông chủ sinh ra có tuệ nhãn, ngược lại là nhìn thấu qua." Lý Tuần đem lãnh đạm ngôn ngữ trực phân trực hào theo giữa hàm răng gọt ra, "Kỳ thật, Cổ tông chủ uy bức lợi dụ thủ đoạn tuần tự sử ra, thấy thế nào cũng không có thành tâm mời ý tứ, cái này trong lòng còn có khúc mắc sai lầm, tệ nhân nguyên vật hoàn trả."

Cổ Âm trên mặt, tiểu dung như sóng vỗ đẩy ra: "Vẫn vẫn là thật sự là của ta tội trạng. Bất quá, tương giao hơn mười năm, ngược lại chưa bao giờ thấy qua tiên sinh như thế thẳng thắn."

Mặc kệ Lý Tuần kỳ diệu biểu lộ, nàng thong dong nói: "Hai người chúng ta, có thể đem khúc mắc triển khai, dù sao cũng so một mực dịch cất giấu muốn tốt. Chỉ tiếc, lúc ấy tại Dạ Ma Thiên, ta nói qua những lời kia, người hẳn là toàn ném ở sau ót."

Đã nói?

Lý Tuần trong đầu nhiều chuyển cái ngoặt, mới hiểu được Cổ Âm ý trong lời nói, tại Dạ Ma Thiên, Cổ Âm xác thực đã từng "Thành thật với nhau" qua, đáng tiếc hẳn lúc ấy chỉ có điều tra bí ẩn tâm tư, lại thêm Thanh Ngâm ảnh hưởng, chỉ là thuần túy ứng phó mà thôi.

Đương nhiên, hẳn hiểu hơn, lúc ấy cùng hiện tại, tình trạng là hoàn toàn khác biệt.

Lý Tuần cũng không phủ nhận, gật đầu nói: "Giờ phút này còn như thế, huống hồ ngày hôm trước? Mở ra tới nói, tề nhân không cho rằng hai người chúng ta có thể hợp tại một chỗ, mời chào cũng hảo, hợp tác cũng được, Cổ tông chủ vẫn là không muốn làm những cái kia vô dụng công."

Cổ Âm môi hồng khê mím môi, giống như cười mà không phải cười trong thần thái, phong duệ chi khí tiêm thịnh, nói là phải lập tức trở mặt, cũng chưa chắc không có khả năng.

Lý Tuần liền cảm giác được, vân xa hạ, một cái cường tuyệt phản ứng đột nhiên xuất hiện, gần trong gang tấc.

Hắn lông mày nhảy lên hai lần, cuối cùng nhẫn không ra cười lên: "Nguyên lai, khiến thúc phụ thật tại kéo xe."

Hoang đường cảm thụ tuyệt Lý Tuần một điểm cuối cùng tâm tư.

Đây chính là cùng Cổ Âm "Hợp tác" hạ tràng, Yêu Phượng, Thanh Loan như thế, Cổ Chí Huyền cũng dạng này. Đã như vậy, còn không bằng như vậy trở mặt,

thống thống khoái khoái đánh một trận đi!

Theo trong lòng quyết đoán, hấn đứng người lên tới, dùng cái này tuyên bố song phương không cần bàn lại xuống dưới.

Vân xa chấn động một chút, tốc độ dần dần chậm dần, theo thân xe phía dưới thấu đi lên hàn ý, tựa hồ có thể đem trong xe không gian đông kết.

Cổ Âm không có cái gì động tác, chỉ là ngẩng đầu lên, bình tĩnh mở miệng: "Tiên sinh muốn đi a?"

Lý Tuần hừ một tiếng, cũng không đáp lời, thể nội muốn động khí cơ so bất luận cái gì ngôn ngữ đều muốn tới trực tiếp hữu hiệu.

Bất quá, cơ hồ cùng hấn đồng bộ, dưới xe hàn ý càng ngày càng ngưng thực, hư khép tại xung quanh, thấy thế nào, đều khuyết thiếu thiện ý.

"Đây chính là Cổ tông chủ thái độ." Lý Tuần bình thản tự nhiên không sợ, ngược lại lại cười lên tiếng đến: "Khiến thúc phụ cách hai ta thước, người ta khác thước rưỡi, Cổ tông chủ không ngại đoán thượng một đoán, đằng sau sẽ là cái gì cục diện?"

Cổ Âm không có trả lời, nàng lẳng lẳng mà ngồi trong xe, ngón tay cắm vào thiếu nữ thuận hoạt sợi tóc ở giữa, nhẹ nhàng chải vuốt.

Nửa ngày, tại Lý Tuần cùng khôi lỗi giằng co sắp xông phá điểm tới hạn thời khắc, nàng ôn nhu mở miệng: "Lưỡng độ thành thật với nhau, lại như cũ giảm không xong nửa điểm sát ý. Chẳng lẽ người ta ở giữa thù hận, quả nhiên là không thể tiêu mất a?"

Muốn nói thù hận, cũng là chưa hẳn.

Lý Tuần khước môi co rúm, cười lạnh nhan sắc ngược lại giảm đi rất nhiều. Trong lòng của hấn phiền muộn tiêu trừ về sau, đối với mình gia tâm tính năm chắc càng ngày càng chuẩn xác.

Hắn đối Cổ Âm cùng Thanh Ngâm, Yêu Phượng, Ngọc Tán Nhân các loại cảm thụ cũng không giống nhau.

Luận oán độc, Thanh Ngâm xa so với nàng chịu đựng được muốn bao nhiêu; luận ghen ghét, Ngọc Tán Nhân thì là số một; luận ân cừ, sát Lâm Các, vừa thẹn nhục hẳn đến tận cùng Yêu Phượng, mới là mục tiêu lớn nhất.

So sánh dưới, Lý Tuần đối nữ tử này, cùng nó nói là cừ hận, còn không bằng nói là kiêng kị.

Nàng này một tay chủ điều khiển Tán Tu Minh Hội, thực lực mạnh mẽ, lại cùng rất nhiều cừ nhân đi lại thân mật, muốn báo thù, vô luận như thế nào đều không vòng qua được nàng.

Hôm nay tuy là tình thế đại biến, có thể nàng rõ ràng đem chủ ý đánh tới đầu mình sinh bên trên, bị loại này nhân vật lợi hại tính toán, giống như đứng ngồi không yên, cho nên trong lòng của hắn kiêng kị chi ý chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

Bất quá, Cổ Âm chủ động thả mềm tư thái, Lý Tuần cũng không muốn tiến sát quá đáng.

Hắn nhìn nữ tử tái nhợt nhả nhận khuôn mặt, trong ánh mắt rất nhiều nghiến ngậm: "Muốn giết người rất nhiều người, ta chưa chắc là tối nóng nảy cái kia..."

Cái này có lẽ xem như cho thấy một loại nào đó thái độ, dứt lời, Lý Tuần ve vẩy y phục tay áo, tiềm lực bách khai xung quanh chắn gió khí bích, chuẩn bị rời đi.

Khí bích vừa mở, Cửu Thiên Cương Phong gào thét mà đến, ù ù phong rống rung chuyển vân xa, cuồng phong gợi lên Cổ Âm tóc dài, che khuất nàng nửa bên gò má.

Đúng lúc này, một sợi thanh âm lượn lờ Lý Tuần bên tai, như ẩn như hiện.

"Nếu là Thông Huyền ba mươi ba tông tất cả đều đánh tan, làm sao?"

Lý Tuần dừng thân, ngạc nhiên nói: "Cái gì?"

Xuyên thấu qua nha vũ giống như phát màn, Cổ Âm đôi mắt sáng rực lấp lóe, giọng nói của nàng không thay đổi, có thể rơi vào Lý Tuần trong tai, mỗi một chữ âm đều âm vang rung động, triệt để vượt trên xung quanh gào thét cường phong bão táp.

"Ta muốn thấy đến một cái, chỉ có tán tu thế giới!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Nghịch Triều

Chương 02: Nghịch triều

Lý Tuần vừa mới nghe được, một cái từ khi ra đời đến nay nghe qua tối hoang đường trò cười.

Hắn trong lúc nhất thời rất khó nắm chắc sắc mặt của mình biến hóa, chỉ cảm thấy khí lưu theo trong mồm chảy ra, cùng răng môi va chạm, phát ra âm thanh. Chỉ là, thanh âm kia khô khốc vô cùng.

"Người muốn tiêu diệt Thông Huyền chư tông?"

Đang khi nói chuyện, hắn đã quyết định, như Cổ Âm thật thừa nhận, hắn nhất định thống hạ sát thủ, để tránh để cái này tên điên họa loạn giới này, dẫn xuất không thể vẫn hồi sự tình tới.

Cổ Âm nhưng không có trực tiếp trả lời.

Tại Lý Tuần sáng rực ánh mắt phía dưới, nàng dùng xanh nhạt ngón tay dài nhọn chậm rãi chải vuốt tóc mai, khôi phục lại văn tú ung dung trạng thái bình thường, lại hơi nghiêng qua mặt, trông xe ngoại kích liệt lưu động vân khí.

"Nơi này ứng vẫn là U Hồn Phệ Ảnh Tông địa giới đi, Cừu U phệ giới vừa ra, nhất phạm vi ngàn dặm, còn lại cái này rất nhiều linh mạch, dược viên, quặng mỏ, chắc là muốn bị xung quanh chư tông phân chia hết."

Lý Tuần tâm thần dần dần định, nghe vậy nhất tấu, bấm tay toán nói: "Diệu Hóa Tông đồng hóa, Bách Thú Tông hủy vong, Bất Dạ thành mất nó tông môn tổ địa, hôm nay lại là U Hồn Phệ Ảnh Tông. Cổ tông chủ từng bước một đi tới,

chiến quả nổi bật, lại không biết tiếp xuống, muốn tiêu diệt, lại là cái nào?"

Cổ Âm lại không tiếp hấn cận bã, phối hợp nói: "U Hồn phệ ảnh giới lập tông mấy vạn năm, tích lũy xuống một mảnh thật là lớn cơ nghiệp, nghĩ đến nuôi sống hai ba vạn tu sĩ, cũng không đáng kể."

Lý Tuần cũng đem ánh mắt thả ra, cách thật dày vân khí, đương nhiên không nhìn thấy cái gì. Bất quá, U Hồn Phệ Ảnh Tông địa giới, các nơi linh mạch khoáng sản, hẳn đều trong lòng hiểu rõ, đối gần nhất trong tông môn tình trạng quần bách cũng có chỗ nghe thấy, hẳn cười nói: "Nếu là Cổ tông chủ muốn ở chỗ này nuôi thả dưới tay, ba ngàn tu sĩ đã quá nhiều, sánh luận ba vạn?"

"Ba ngàn?"

Cổ Âm nghiêng mặt qua đến, đôi mắt sáng lưu rục rờ, bên môi ý cười có chút; "Là, chắc hẳn tiên sinh cho ta tiêu chuẩn là khác biệt."

Lý Tuần giơ lên lông mày, cũng không nói chuyện, thành nhìn nàng có cái gì lí do thoái thác.

Cổ Âm thản nhiên nói: "Vô luận là Linh Trúc hoặc là Bách Quỷ, cư trú đều là giới này không tầm thường tông môn. U Hồn Phệ Ảnh Tông thịnh cực đến suy, thì cũng thôi đi, chỉ nhìn kia danh xưng phương đông đệ nhất Minh Tâm Kiếm Tông, đông quát Đông Hải trăm lẻ tám các đảo, bắc ôm cơ sơn hiểm tuấn, nam tới Tiêu hà, tây đến tòng lĩnh, địa vực rộng rãi. Chỉ có Liên Hà sơn mạch bên trong, liền Tiên gia động thiên trăm ngàn, địa mạch linh khiêu hàng mấy trăm ngàn, quặng mỏ dược viên cái này lưu vô số kể, càng đừng đề cập Tọa Vong phong tự thành một giới, nguyên khí dồi dào, hầu như như tiên cảnh. Như thế tài nguyên, nuôi sống mười vạn tu sĩ, cũng là dễ như trở bàn tay. . ."

Nhìn Cổ Âm lời nói bên trong không dừng lại bộ, Lý Tuần ngược lại càng ngày càng thanh tỉnh. Trong lòng của hắn chấn động dần dần yên ổn, dứt khoát ngồi tại vân xa bên trên lan can, cười lạnh ôm ngực, nghe nàng diễn thuyết.

"Quý tông thụ chỉ từ trước đến nay quý tinh bất quý đa, trong tông môn ngoại đệ tử tổng số không qua hơn ngàn. Có được như thế tài nguyên, lúc tu luyện tiên đan diệu dược, linh mạch nguyên khí đều dư dả, lại có lương sư tương thụ Huyền Môn vô thượng bí pháp, cũng chẳng trách hồ đời đời ánh sáng, từng cái tinh anh. Chỉ là, tiên sinh nhưng biết, tông môn bên ngoài, những cái kia không môn không phái tán tu, yêu ma, cả ngày vì một chút linh mạch, thảo dược tranh phá đầu, tự nhiên, bọn hắn tranh cũng là mỗi loại đại tông môn ăn thừa rượu thừa. Thời gian khổ cực qua đã quen, luôn có thể biết tiết kiệm, ba vạn số lượng, vẫn thuộc bảo thủ."

Lý Tuần trong lòng hoang đường cảm giác chỉ có càng sâu.

Cổ Âm miêu tả tình trạng, có lẽ là chân thực, nhưng từ trong miệng nàng nói ra, thỏ tử hồ bi cũng không ngoài như là.

Chẳng lẽ lại nàng ngày ngày qua mặt những tán tu kia, yêu ma thời gian dài, đem chính mình cũng lượn quanh đi vào?

Lý Tuần thần sắc tất cả đều rơi vào Cổ Âm trong mắt, nữ tử này cười yếu ớt nói: "Xem ra, tiên sinh là xem thường, dù sao tự Thông Huyền chư tông chủ khổng giới này đến nay, đây cũng là thiên kinh địa nghĩa sự tình, thiên địa sinh dưỡng vạn vật, vì chính là chư tông tinh tiến, sử cường giả càng mạnh, kẻ yếu càng yếu. Thông Huyền Giới tự tồn thế đến nay, cũng chú định là thuộc về mỗi loại đại tông môn, ức vạn sinh linh lấy chư tông tu sĩ vi tôn. Thế nhưng là như thế?"

Lý Tuần rốt cục nhịn không được cười ra tiếng: "Lời này Cổ tông chủ hẳn là phóng tới Thủy Kính đại hội loại hình trường hợp đi nói, cũng đẹp mắt nhìn chư tông thủ lĩnh mặt già, là như thế nào biến hóa. Dưới mắt cái này tình trạng, không khỏi người tài giỏi không được trọng dụng, rất đáng tiếc!"

Cổ Âm nhưng cũng không buồn, chỉ nói: "Cái gọi là thiên kinh địa nghĩa loại hình, thật muốn đưa lên, chắc hẳn chư tông thủ lĩnh cũng là tuyệt sẽ không nhận

lấy. Nhưng mà, thế gian này thật có một hạng thiên kinh địa nghĩa, đến nay chưa biến, về sau cũng sẽ không thay đổi."

Ánh mắt của nàng chăm chăm tới, bén nhọn đến ổn định.

Lý Tuần thì mạn thanh nói: "Xin lắng tai nghe."

Cổ Âm chậm rãi nói chuyện: "Tiên sinh thực lực không đủ lúc, xử sự làm người, như giẫm trên băng mỏng, cũng không khỏi bị nhục tại Tê Hà, đây là thiên kinh địa nghĩa; hôm nay tu vi dài lúc, lập tức tiểu ngạo hoàn vũ, không người có thể chế, cơ hồ một tay chúa tể hắc nhân sinh tử, cũng là thiên kinh địa nghĩa. . . Càng xa một chút, thúc phụ lấy mệnh hiếp yếu, khi nhục Thanh Ngâm, đảo mắt liền bị mệnh hơn Chung Ân đánh cho thoát thân không được, vẫn là thiên kinh địa nghĩa. . ."

Lý Tuần nhướn mày cười lạnh, đánh gãy nàng: "Bất quá chỉ là mệnh được yếu thua chi nghĩa đi, bình thường cực kì. Mà lại, Thông Huyền chư tông lấy mệnh hiếp yếu, chẳng phải là chính hợp Cổ tông chủ ý?" Cổ Âm lắc đầu nói: "Thiên đạo tự nhiên chi lý, cùng nhân thế chi lý có thể nào đồng dạng? Thiên Đạo bên dưới, cỏ cây cầm thú sinh đến mỗi loại thành nó vị, như dây xích mắc nối, như vòng đan xen, sinh tại hỗn độn, quy về hỗn độn, sinh tử khô khốc, đều tại ngơ ngơ ngác ngác bên trong. Bởi vậy sở sinh chi mệnh được yếu thua, mới là vạn thế không đổi chi lý. Đến nhân thế chi lý, lại hoàn toàn khác biệt. Tựa như tiên sinh, nếu có địch thủ lấy bảy mươi năm trước ánh mắt, nhìn hôm nay tiên sinh, không thể nghi ngờ là đường đến chỗ chết. Bởi vì nhân chi một đường, biến hóa tối nhanh, do cường đến yếu, do yếu đến mạnh, bất quá là một cái búng tay. Bởi vì cái gọi là biến động bất cư, chu lưu lục hư, chính là cái này nhanh chóng lưu động biến hóa, mới là làm đạo đặng tiên căn bản. Như xơ cứng như cỏ cây cầm thú chi thuộc, chỉ ở giữa thiên địa tuần hoàn vãng lai, không có vượt qua, còn muốn tu sĩ làm gì? Muốn Thông Huyền Giới làm gì?"

Lý Tuần tầm mắt rũ xuống, hắc tựa hồ có chút minh bạch Cổ Âm ý tứ.

"Ăn lấy Cổ tông chủ thuyết pháp, chư tông làm cường tán tu làm yếu, mạnh yếu chi thể từ xưa tới nay, chưa hề cải biến, cho nên Thông Huyền Giới đã xơ cứng rơi mất... Rất đặc sắc, có thể ta có một chuyện không rõ, còn xin Cổ tông chủ chỉ giáo."

Cổ Âm mỉm cười nói; "Thỉnh giảng."

"Vài vạn năm đến, Thông Huyền Giới phi thăng chi tu sĩ lần lượt không ngừng, lại không nói vài thập niên trước Chung Ấn, liền tại đương thời chư tông, tông sư nhân vật cũng tầng tầng lớp lớp. Trong đó càng có Lệ Đấu Lượng, La Ma Thập hạng người, làm một đời nhân kiệt, ngày khác hà cử phi thăng, tiên đồ có hi vọng, như đúng như Cổ tông chủ nói tới chi xơ cứng, những người này lại là làm sao nhảy ra?"

Cổ Âm nhàn nhạt nhất tiếu: "Cái này không lạ kỳ, giới này bên trên có thiên kiếp chi uy, nội có chính tà có khác, một đầm nước đọng bên trong, còn sống hai cái cự ngạc, cổ chưa hoàn toàn hủ xú. Chỉ là Tứ Cửu Trọng Kiếp đã qua, đến lần sau trọn vẹn muốn ba ngàn sáu trăm năm, thế hệ này tinh anh, đến lúc đó, cũng không thừa nổi hầu như cái. Không có thiên kiếp trước mắt uy hiếp, chư tông tu sĩ còn có thể không giống này thế hệ, anh dũng tinh tiến, thực là không thể lạc quan, như thế, cự ngạc đã đi thứ nhất."

Lý Tuần vì đó im lặng.

Cổ Âm vẫn không buông tha, thông dong nói: "Về phần chính tà có khác, tiên sinh tại giới này hơn mười năm, chẳng lẽ còn nhìn không thấu a? Vô luận là lúc trước Tê Hà thảm sự, vẫn là hàng năm Thủy Kính chi hội, Thông Huyền chư tông thật là có cái gì chính tà lập trường? Mỗi năm chém giết, bất quá là vì nào đó nào đó linh mạch, nào đó nào đó tiên đan, đi những này, cái gọi là chính tà, bất quá chỉ là hai tấm hảo túi da, phủ thêm càng đẹp mắt chút mà thôi. Nhất là vài vạn năm đến, chư tông khống chế địa vực tài nguyên, đã có tương đương rõ ràng hình dáng, lẫn nhau cũng đều hiểu tận gốc rễ, đã không có khả năng lại có đủ để khuấy động toàn bộ Thông Huyền Giới gợn sóng, tiên sinh chưa từng sinh

ở Tứ Cửu Trọng Kiếp trước đó, cũng liền không biết, năm đó không có Tán Tu Minh Hội Thông Huyền Giới, là thế nào một cái bộ dáng."

Nàng cười vươn tay, làm một cái vuốt lên thủ thế: "Tử hủ chi thủy, thối không người được! Dạng này, đầu thứ hai cá sấu cũng mất."

Lý Tuần ngẩng đầu, không nhìn về phía Cổ Âm, mà là đem tầm mắt nhìn về phía vân xa bên ngoài, kia lặn lộn chảy qua tầng mây. Lúc này, hắn vẫn không nói chuyện.

Nữ nhân nhu hòa tiếng nói lượn lờ ở bên tai, nói nhưng là phát động giới này truyền thống tuyên ngôn: "Thông Huyền chư tông tại thế thời gian quá dài, chiếm cứ tài nguyên cũng quá là nhiều. Bọn hắn tạo thành vững chắc chí hồ sơ cứng hệ thống, lại các loại phương thức sử cái này sơ cứng hệ thống duy trì, tựa như bánh ngọt thượng sinh ra năm mốc ban, tùy thời ở giữa trôi qua, mà không ngừng phóng đại, sử đến không người nào nguyện ý đi nhiệm, cuối cùng hủy đi toàn bộ bánh ngọt. Tán Tu Minh Hội làm, chính là tại bánh ngọt triệt để hư mất trước đó, đào đi những này năm mốc ban, chí ít có thể để đại bộ phận bánh ngọt bảo tồn lại."

Nàng mục chú Lý Tuần, bình tĩnh nói: "Đây cũng là kế hoạch của ta, tiên sinh nghĩ như thế nào?"

Lý Tuần dẫn ra khoe môi, lắc đầu: "Cái gọi là thành thật với nhau, không gì hơn cái này. Cổ tông chủ lời này đưa cho giới này trăm vạn tán tu, nhất định ứng giá như nước thủy triều, có thể ta xem ra, Cổ tông chủ lại không phải cái 'Vì thiên hạ trước' thánh nhân."

Nghe được lời ấy, Cổ Âm có chút làm càn cười lên, tại cuồng phong quét bên trong, đầu nàng hơi ngửa về đằng sau: "Nếu là khẩu thị tâm phi, cũng là tiên sinh dẫn đầu. Vừa mới mình chỗ không muốn, chớ thi tại người lời nói, là tiên sinh nói ra, rõ ràng đây trong đầu nghĩ đều là như thế nào cùng người ta đối nghịch, vẫn còn muốn người khác thôi tâm trí phúc đãi ngộ, không khỏi quá tham lam!"

Lý Tuần chỉ là mỉm cười, trở lại ngồi thẳng lên, lúc này, hẳn là thật muốn đi.

"Ta cũng không hề nói dối." Cổ Âm ung dung rồi nói tiếp, "Đây là kế hoạch của ta, là Tán Tu Minh Hội sứ mệnh, đến trong đó, bao hàm ta hi vọng làm được sự tình."

Lý Tuần giơ hai tay lên kêu dừng: "Cổ tông chủ, ta đã nói trước, ta và người vĩnh viễn không phải người một đường, người..."

"Vẽn vẹo phát tiết một chút, người để ý sao?"

Cổ Âm lúm đồng tiền có loại áp bách lòng người lực lượng, Lý Tuần nhất định phải thở ra một ngụm thở dài, mới có thể làm dịu đối phương thêm tại chính mình trong lòng áp lực.

Đúng lúc này, Cổ Âm mở miệng: "Ta từng bị thúc phụ làm nhục, mang thai một đứa bé."

"Ây..." Lý Tuần bị đình một cái, trên mặt hơi có chút lúng túng.

Cổ Âm ngược lại là mỉm cười như thường: "Chuyện này, nhớ kỹ Cung thị đối người nói qua, ta thành không nói chuyện nhiều cái này chuyện thương tâm. Tóm lại, thúc phụ muốn lấy huyết dung chi thuật thôi phát Huyền Anh chi pháp, đổi thể trọng sinh, sự tình làm được rất là quá phận, thế nhưng là, tương đối loạn luân bản thân, ta càng không cách nào tiếp thu hẳn làm như thế lý do, hẳn là vì tông môn cân nhắc!"

"Kia là lý do." Lý Tuần thốt ra.

Cổ Âm bên môi tiểu dung tăng thêm một phần phúng ý: "Nếu là lý do, nhưng thật ra là làm bản thân tư lợi, ta chỉ coi hẳn phát rồ, cũng liền chỉ hận hẳn một người mà thôi, nhưng mà ta lại biết, người này lời nói, hết lần này tới lần khác chính là thật."

Lý Tuần vì đó trở mặt.

"Lúc ấy trong tông môn lo ngoại hoạn, đệ tử không người kế tục. Ta một lòng nhào vào tông môn sự vụ bên trên, tu vi không tiến ngược lại thụt lùi. Thúc phụ cho ta đồng bệnh tương liên, mắt thấy cứ tiếp như thế, tông môn lại vô năng đứng vững đòn dông nhân vật, hẳn dứt khoát liền sử xuất cái này tuyệt hậu biện pháp, hoặc là huyết dung Huyền Anh, khiến cho hẳn thoát khỏi Chung Ấn lưu lại dựa cốt kiếm khí, trọng chấn uy danh; hoặc là chính là ta quay giáo một kích..."

Thanh âm của nàng dần dần yếu ớt xuống dưới, dường như một lần nữa nhấm nuốt kia không chịu nổi ký ức.

Lý Tuần lấy lại tinh thần, cảm thấy thuyết pháp này thực sự có chút gương ép. Không qua trong đó chi tiết hẳn không rõ ràng, vọng đoán vô ích, chỉ có tạm thời nghe chi.

"Đây là dưỡng cổ chi pháp, duy độc nhất đều tồn tại. Thông qua cái này, thúc phụ bại vong, ta tu vi tinh tiến, lại một tay kéo ra dưới mắt cục diện này, nhưng mà, tiên sinh cũng nhìn ra được, ta cũng không vui vẻ."

Sẽ vui vẻ mới là lạ!

Lý Tuần ở trong lòng lắc đầu.

Lúc này, Cổ Âm tầm mắt chuyển qua vân xa bên ngoài, nơi đó vân khí cuộn cuộn hư không, có lẽ là nàng tâm cảnh lộ ra đi.

"Sự kiện kia về sau, ta luôn luôn đang suy nghĩ một chút chuyện kỳ quái, liên quan tới thúc phụ, đồng thời tại tông môn, cũng liên quan tới toàn bộ Thông Huyền Giới. Trước đó ta cùng tiên sinh nói những cái kia, chính là ta nghĩ ra được một chút đạo lý, cũng chính là ở đây trên cơ sở, ta rốt cục nghĩ thấu, vì cái gì thúc phụ sẽ làm ra loại chuyện đó tới."

Lý Tuần hơi lệch phía dưới, thử dò xét nói: "Bởi vì giới này chư tông, xơ

cứng tỉnh mạch?"

Cổ Âm lại cười: "Kỳ thật, giới này là nước đọng cũng hảo, nước chảy cũng được, ta cũng không quan trọng. Chỉ là Thông Huyền chú tông vì duy trì loại cục diện này, tập trung ra tới khuôn sáo mới chính thức để cho người ta buồn nôn. Tỉ như..."

"Tỉ như?"

Tại Lý Tuần ánh mắt tò mò hạ, Cổ Âm mạn thanh nói: "Tỉ như Minh Hỏa Diêm La."

Lý Tuần ngược lại thật sự là là giật mình. Cái này mắc mớ gì đến Minh Hỏa Diêm La?

Cổ Âm bên môi lạnh cơ chi sắc càng ngày càng nồng đậm lên: "Cửu U phê giới, thủ bút thật lớn! Đem tông môn đệ tử cấm cố tại lồng giam bên trong, độ sức kia bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy một chút hi vọng sống, rõ ràng đã là nghiên cứu đồ mật lộ, vẫn còn huyền tưởng năm đó vinh quang. Hẳn vì cái gì?"

Lý Tuần mặc dù không thích Minh Hỏa Diêm La tính toán, thế nhưng là "Cửu U phê giới" hành động vĩ đại, vẫn là để hẳn có chút bội phục. Giờ phút này thấy Cổ Âm chẳng thềm ngó tới bộ dáng, hẳn có chút bất mãn mà hưởng ứng: "Tự nhiên là tông môn truyền thừa..."

"Chính là cái này!"

Đột nhiên, bén nhọn âm điệu đem hẳn lời nói chặn ngang đánh gãy, Cổ Âm trong mắt cường quang chớp, một nháy mắt thậm chí xuyên thấu Lý Tuần phế phủ, đâm vào hẳn đột nhiên cứng lại.

"Đây cũng là giới này mỗc meo xơ cứng chế tạo ra buồn cười lớn nhất!" Cổ Âm tựa như là đối một người, sắc mặt của nàng coi như bình tĩnh, thế nhưng là cổ kia có bén nhọn xâm lược tính ánh mắt, lại xé mở nàng nhất quán văn thấu

lịch sự tao nhã trang dung, trái ngược với một đầu lúc nào cũng có thể sẽ nhào cần lên tới mẹ báo, rõ ràng nói cho Lý Tuần, hoặc là tiếp thu quan điểm của nàng, hoặc là, sinh tử tương kiến!

Lý Tuần bỗng nhiên bị kinh hãi. Còn tốt, vền vẹn kéo dài thời gian cực ngắn, Cổ Âm liền lại khôi phục lại sâu thẳm không thấy đáy trạng thái bình thường.

Nàng tiếp tục dùng mĩ mai ngữ điệu nói chuyện: "Minh Hỏa Diêm La hao tổn tâm cơ bày ra Cửu U phệ giới, có lẽ mấy trăm hơn ngàn năm sau, thật ra tới hầu như cái kinh tài tuyệt diệu nhân vật, có thể nhất cử thay đổi xu hướng suy tàn. Nhưng mà, hẳn có thể từng nghĩ tới, hẳn nhất ở bên trong hai ngàn đệ tử, đến cuối cùng, còn có thể có mấy cái còn sống ra tới?" Lý Tuần co rúm khóe miệng, có chút dở khóc dở cười: "Cổ tông chủ nhưng cho tới bây giờ không phải như thế trách trời thương dân nhân vật..." bất quá là suy bụng ta ra bụng người mà thôi." Vừa mới cảm xúc thượng đột nhiên bộc phát, sử Cổ Âm giữa lông mày có chút rã rời, ngữ điệu cũng hòa hoãn rất nhiều: "Minh Hỏa Diêm La chuyện làm, cùng năm đó thúc phụ không khác nhiều, đồng dạng cũng là vì tông môn tại giới này một chỗ cắm dùi, duy trì từng có qua địa vị cùng tôn vinh. Đây không phải ví dụ, mà là trạng thái bình thường. Một cái Cổ Âm không tính là gì, hai ngàn đệ tử cũng không quan trọng, có thể thôi nhi quảng chi, từ xưa đến nay, Thông Huyền chư tông lên lên xuống xuống, lại có bao nhiêu Minh Hỏa Diêm La cùng Ngọc Tán Nhân, lấy tông môn truyền thừa lý do làm ra đồng dạng hoặc tương tự sự tình? Mệt mỏi thêm lên, mười cái hai ngàn, một trăm cái hai ngàn, cũng chưa chắc có thể nói tới tận, đến cái này gần là đối với đệ tử bản tông thủ đoạn..." Thanh âm của nàng càng ngày càng thấp, nhưng tại Lý Tuần trong tai, lại phảng phất là nước chảy xiết tiến vào phong bế sơn cốc lúc lưỡng lự gào thét, đợt tiếp theo bộc phát, có thể sẽ tại bất luận cái gì thời khắc tiến đến.

Lý Tuần phát hiện chính mình cần điều trị một chút tâm tình.

Sự tình chính phát sinh quỷ dị biến hóa, hẳn lúc này cũng không phải là tại cùng Cổ Âm lục đục với nhau, mà là tại nàng lẫn lộn ký ức cùng cảm xúc bên trong, khó khăn tìm kiếm vị trí của mình. Bất tri bất giác, chính mình liền đánh

mất quyền chủ đạo.

Thế nhưng là, trong quá trình này lộ ra ngoài rất nhiều chưa bao giờ nghe thấy tin tức, lại để cho hẳn cảm giác mười phần kích thích, không biết là có hay không hẳn là đánh vỡ loại cục diện này.

Lúc này, Cổ Âm dùng giọng khàn khàn nói ra: "Ta tự nhận là ân oán rõ ràng, nếu là thúc phụ vì lợi ích một người hại ta, ta cho dù báo thù, cũng sẽ không dặt kéo hẳn người, có thể sự thực là, hẳn tư tâm tuy có, khu động hẳn đi này nghịch luân ác nạng, vẫn là cái gọi là tông môn truyền thừa suy nghĩ. Đây chính là Thông Huyền chư tông làm ra khuôn sáo. Bọn hẳn dùng cái này hạn chế người khác, cũng hạn chế chính mình, để này cấu thí không thông biện pháp, trở thành ước định mà thành quy tắc, để như thế làm việc nhân vật đều thành anh hùng hào kiệt..." Nàng nhìn chăm chăm Lý Tuần, mỗi một chữ đều theo nhanh áp chế hàm răng ở giữa gạc ra, tranh nhiên vang lên: "Cho nên, ta báo thù con mắt tiêu, ngoại trừ thúc phụ bản nhân, còn có tạo thành đây hết thầy Thông Huyền chư tông, phạm là dùng cái này niệm làm làm việc chi pháp tắc tông môn, ta một cái đều không buông tha!" Lý Tuần mím môi lại, hẳn rốt cục phát giác, Cổ Âm" điên "Tại địa phương nào.

Cái này nhất quán tinh táo nữ tu, nó mạch suy nghĩ đã hoàn toàn bị tràn đầy cảm xúc bao phủ, Lý Tuần rất khó tìm đưa ra bên trong lý do, cho nên cũng chỉ có theo cái này không hề có đạo lý cảm xúc xung kích.

Lúc này Cổ Âm, căn bản chính là không thể nói lý!

Có lẽ là Lý Tuần lãnh đạm phản ứng, hay là nàng khả quan năng lực tự kiềm chế, Cổ Âm tại triệt để thất thố biên giới bỗng nhiên liền tinh táo lại.

Kéo căng tứ chi buông lỏng, bởi vì kích động đến ửng đỏ hai gò má cấp tốc tái nhợt xuống dưới, tiếp xuống, Cổ Âm thành lẳng lẳng tựa ở trên chỗ ngồi, tựa hồ là nhìn thẳng Lý Tuần, khả quan nó thần sắc, cũng đã suy nghĩ viễn vông, tựa hồ đã sa vào đến một cái hoàn toàn bản thân thế giới bên trong đi.

Lý Tuần đợi một hồi, cảm thấy rất là chán, nhếch miệng, đang muốn có hành động, Cổ Âm lại bắt đầu nói chuyện, ngữ khí phi thường bình tĩnh.

"Nếu như ta thật muốn cải biến giới này diện mục, ta sẽ đem phát động thời gian kéo sau một ngàn, thậm chí hai ngàn năm. Khi đó, Thông Huyền Giới hoàn toàn là một đầm nước đọng, thế hệ này hào kiệt tuấn tú, cũng phần lớn không có ở đây, đến chư tông cùng tán tu mâu thuẫn, lại đem tích lũy đến tùy thời bộc phát trình độ. Khi đó chỉ cần có người hướng dẫn theo đà phát triển, kết quả sẽ là nước chảy thành sông, đến ta, theo Tứ Cửu Trọng Kiếp kết thúc, chỉ chờ một trăm năm, cái này một trăm năm, đại khái chính là ta mức cực hạn." Nhấn nài cửu hạn cực hạn sao?

Lý Tuần hắc hắc cười lạnh: "Cổ tông chủ ý tứ, ta đại khái hiểu. Chỉ là còn có một chuyện không rõ, nghĩ mời Cổ tông chủ chỉ giáo. Cổ tông chủ muốn lấy Tán Tu Minh Hội chi lực, rung chuyển Thông Huyền chư tông duy trì cục diện, đem chư tông từ đây giới xóa đi. . ."

"Tông môn xóa đi, tu sĩ tự tiện." Cổ Âm cảm xúc chậm rãi hạ xuống, thần thái cùng thường lúc đã mất hai gậy nên. Nàng mỉm cười lắc đầu, "Chỉ cần bọn hãn không còn lập tông kết phái, ta cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt. Tựa như Bách Thú Tông như thế, chỉ hủy nó tông môn Thần khí, những cái còn lại không truy xét."

Bị nàng đánh gãy phát biểu, Lý Tuần cũng không vội, kiên nhẫn nghe xong, mới lại nói: "Nếu ta lý giải được không sai, dựa theo Cổ tông chủ dự định, những ngày tháng sau này, ước chừng là để giới này tu sĩ tự do tự tại, không nhận tông môn chỗ mệt mỏi, tu hành truyền thừa, đồng đều lấy người làm căn bản, về phần giới này tài nguyên, thì mỗi loại theo khả năng, cạnh tranh với nhau. Vậy thì đồng nghĩa với là lại hưởng nước đọng trong đầm bỏ vào mấy cái cá sấu, để nước đọng lật qua lật lại lên. Thế nhưng là, cá sấu chơi đến cao hứng, đem một đầm nước chống đỡ thành bùn dón, chẳng phải là liên nước đọng đều không thể được? Ba trăm vạn tu sĩ lẫn nhau công sát, mỗi loại tông truyền thừa đoạn tuyệt, chính là ngày sau có thể cân bằng xuống tới, giới này tu hành trình

độ lại hội thoái hóa tới trình độ nào? Cổ tông chủ có thể từng nghĩ tới?"

Liếc nhìn hẩn một cái, Cổ Âm cười khẽ lắc đầu: "Trách trời thương dân, hẩn là người mới đúng."

Nàng dường như muốn về tránh vấn đề này, Lý Tuần thì từng bước ép sát: "Mời Cổ tông chủ giải hoặc." Cổ Âm nhìn hẩn nửa ngày, như muốn nhìn nhập Lý Tuần chân ý, mới môi son khẽ mở, thong dong nói: "Nếu là như thế. . . Cùng ta có liên can gì?" Lý Tuần thân thể có chút khoa trương ngửa ra sau, chỉ lên trời im ắng nhất tiêu. Đến tận đây, hẩn liền sẽ không có gì có thể nói.

Hẩn hắc hắc hai tiếng, cuối cùng coi lại nhãn trong mê ngữ Lâm Vô Ưu, xoay người sang chỗ khác.

Lúc này Cổ Âm không có cản trở, chỉ là đột nhiên bay tới một câu: "Tiên sinh có biết, U Ly Thần Quân dùng cái gì ra sức mời chào người?"

Lý Tuần trong lòng khẽ nhúc nhích, nhưng cũng đầu không trở về mà nói: "Trên đời này chưa hẩn chỉ có Cổ tông chủ một người tuệ nhãn biết anh tài, một bước này, tộ nhân vẫn còn có chút tự tin." Dứt lời, hẩn không muốn sẽ cùng Cổ Âm dây dưa, bên cạnh thân lay nhẹ, giống bị gió lớn thổi lên, bay khỏi vân xa. Sau lưng, Cổ Âm ngữ khí như thường, nhưng từng chữ rõ ràng chảy vào hẩn trong tai.

"Ngày khác, mời tiên sinh dụng tâm xem ta thủ đoạn!"

Cửu thiên chi thượng, cương phong lạnh thấu xương, không ngừng kích động. Lý Tuần bay lượn thời khắc, thân thể giống như hóa nhập trong đó, theo cuồng phong bay cuộn, đảo mắt chính là mười dặm có hơn, hậu phương Cổ Âm cùng nó vân xa đã dung nhập trời xanh mây trắng bên trong, không thấy tăm hơi.

Tại không có mây may giữ lại phi hành bên trong, Lý Tuần bị Cổ Âm cảm xúc ảnh hưởng tâm cảnh cũng chầm chậm khai lãng. Nhưng lúc này, hẩn lại bị một chuyện khác hấp dẫn chú ý.

Trên bầu trời nguyên khí dồi dào, sinh linh nhưng là hi hữu cực kỳ, cho nên Lý Tuần đối nhau cơ cảm ứng càng ngày càng nhạy cảm. Còn cách mấy chục dặm đường, hần liền phát hiện có một đoàn vô cùng mãnh liệt khí tức phản ứng, thành dừng ở ngay phía trước, không có nửa điểm che lấp.

Hần phát hiện đối phương, đối phương tự nhiên cũng có cảm ứng.

Mặc dù cách xa nhau hơn mười dặm, Lý Tuần vẫn cảm thấy làn da như bị phỏng, đối phương lãng lệ thần niệm khóa chặt trên người hần, tựa hồ muốn ngũ tạng lục phủ của hần đều móc ra xem cho rõ ràng.

Phía trước là ai, đã là không cần nói cũng biết.

Yêu Phượng. . . Hần còn chưa biết chính mình song trọng thân phận đi.

Lúc này, Lý Tuần không cho rằng đối Yêu Phượng bảo trì bí mật này có ý nghĩa gì, đương nhiên, hần cũng sẽ không chủ động tiến lên, đem hết thảy nói hết ra.

Lúc này hần chỉ là đang nghĩ, muốn hay không đi vòng qua đâu?

Cuối cùng, Lý Tuần vẫn là bỏ đi cái này yếu thế suy nghĩ, đành lấy càng ngày càng cường đại áp lực, thẳng tắp bay lượn, khoảng cách mấy chục dặm nhoáng một cái liền qua.

Sau đó, cách vân khí, Lý Tuần rõ ràng xem đến cái kia đạo xích hồng thân ảnh, đưa lưng về phía hần, lẳng lẳng huyền không.

Cửu Thiên Cương Phong mặc dù liệt, lại không cách nào gọi lên nàng vấy tay áo, bởi vậy càng lộ vẻ đĩnh trệ cùng cô độc.

Lý Tuần không có giảm tốc, theo Yêu Phượng bên người gào thét mà qua, khoảng cách ngắn nhất lúc, cũng bất quá trăm thước tả hữu. Hai người thân ảnh giao thoa thời khắc, Lý Tuần rõ ràng cảm giác được, đến từ Yêu Phượng trên thân nóng rực như nham tương sát cơ.

Trong lòng của hắn khẽ động, xoay quay đầu, mơ hồ thấy Yêu Phượng ung dung xinh đẹp mặt Dung Tuyết bạch bên trong lộ ra xanh xám nhan sắc, con người lại đột hỏa.

Hai người tầm mắt đối đầu, Lý Tuần lập tức minh bạch, có lẽ, Yêu Phượng là hiểu lầm.

Cũng không phải là mỗi người đều sẽ khuất phục tại Cổ Âm thủ đoạn.

Chí ít, hắn sẽ không!

Trong lòng tăng vọt hào khí, khí khái trùng dưới đỉnh, Lý Tuần mặc kệ Yêu Phong ra sao ý nghĩ, bỗng dừng cất tiếng cười to, sóng âm khuấy động bên trong, hắn đem Yêu Phong xa xa bỏ xuống, vô tung vô ảnh.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Trúc Lâu

Chương 03: Trúc lâu

Sáu bảy giữa tháng, thời tiết nóng dần dần nặng, chính là mặt trời lúc nóng nhất.

Sí dương cao chiếu, bầu trời liên một áng mây khí cũng vô. Từ cao không quan sát xuống dưới, đã thấy sơn phong khô cốc, bóng cây xanh râm mát khắp nơi, ve chim hót hát, cũng xen vào nhau tinh tế, cả ngọn núi phảng phất giống như một khối to lớn phi thúy, vắt ngang giữa thiên địa, doanh thúy ướt át.

Linh Phong thẳng cảnh, tự thành một giới, bất quá, dưới đỉnh Liên Hà sơn mạch cảnh trí cùng nơi đây cũng xấp xỉ như nhau. Lý Tuần đứng tại Lâm Uyên trên đài, ánh mắt tựa hồ có thể xuyên thấu phía dưới thâm thúy vân vụ.

Tà quán Tây Nam, đông bắc dài dằng dặc lộ trình xuống tới, mặc cho Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân gần như đại thành, ven đường hấp thực Sinh Linh Chi Khí, đến tận đây cũng là hơi mệt.

Hắn chậm rãi nén ở thể nội chảy xiết Nhiên Huyết Nguyên Tức, giờ phút này hẳn như cũ duy trì Huyết Ảnh yêu thân trạng thái, tuy là tiềm hành biệt tích lúc không tiện lắm, loạn thất bát tao lo lắng lại ít hơn nhiều.

Thanh Ngâm, Thanh Ngâm!

Trong lòng của hắn mặc niệm cái tên này, trong hốc mắt dấy lên hừng hực hỏa.

Đỉnh núi không người, theo Chung Ẩn chỗ ở cũ đến xem, tựa hồ có một đoạn

thời gian không có người đến xử lý.

Tọa Vong phong hơn phân nửa địa vực đều không tại hộ sơn cấm pháp bố khổng phạm vi bên trong, giới này rất nhiều cao thủ đều có thể chui vào trong đó, Âm Tán Nhân bắt đi Anh Ninh, chính là vết xe đổ.

Ở đây tình hình dưới, Lý Tuần cố kỵ càng ít, xác định Thanh Ngâm cũng không đến đây về sau, hắn ưỡn tay áo lật một cái, trực tiếp theo Lâm Uyên trên đài nhảy xuống, thân hóa hồng quang, bay đi.

"Không ở nơi này, lại sẽ ở chỗ nào?"

Lý Tuần trong miệng tự lẩm bẫm, trong lòng lại tự có so đo, tính toán phi hành khoảng cách, hện hàng hơn nghìn dặm về sau, thân như phi long, phá vụ đến xuất. Hắn ánh mắt sắc bén, tại chỗ cao quét qua, hơn ngoài mười dặm, trong rừng hồ nhỏ trúc xá liền đập vào mi mắt.

Đảo mắt liền đến phụ cận. Cây rừng thấp thoáng hạ, nước hồ tựa hồ đặt vào mẫn sơn thương thúy, bích gâu gâu, trên hồ còn có mấy cái thủy điều nhàn nhã tới lui, vô cùng đáng yêu, vừa thượng nhà tre giống như cũng dính được một tầng thủy khí, doanh lục bên trong càng lộ vẻ thanh lương.

Đối với cái này cảnh đẹp, Lý Tuần chỉ nếu không gặp, đi vào nhà tre trước, không chút do dự, đẩy cửa thẳng vào. Theo cánh cửa mở ra, ánh sáng chói mắt sáng trong nháy mắt tràn đầy toàn bộ phòng.

Lý Tuần đứng tại cổng, ánh mắt bắn phá, chính là không trung bỗng bành bụi bặm cũng vô pháp trốn qua hắn một đôi mắt.

Ngừng nghỉ mấy tức, hắn đi vào trong nhà, trong sảnh đường hơi suy nghĩ một chút, thẳng chuyển hướng phòng trong. Bên trong chính là Thanh Ngâm phòng ngủ, bố trí đơn giản, cùng bình thường người tu đạo không khác, chỉ có dựa bích mà đứng bàn trang điểm còn có một số nữ tính khí tức.

Lý Tuần đi đến trước bàn trang điểm, đưa tay kéo phía dưới ngăn kéo, mắt thấy dính vào tay cầm, ánh mắt bỗng nhiên ngưng định.

Hắn ngồi xổm người xuống đi, ngón tay trên mặt đất một vệt, đầu ngón tay dính một lớp bụi bạch.

Đây không phải bụi đất, mà là toái đến cực hạn bột đá, thực trung lưỡng chỉ thêm chút xoa lấy, hẳn liền biết, tảng đá tính chất cứng rắn, tuyệt không phải thường vật có thể bằng.

Đến tận đây, trong lòng của hắn đã có kết luận, trên mặt lại như cũ nặng nề như nước.

Lý Tuần đứng người lên, dần dần kéo ra trên bàn trang điểm ngăn kéo, bên trong ngoại trừ một lần chải râu chải tóc bên ngoài, lại không có gì sự vật.

Hắn ngẩng đầu, " ha " nhất tiếu. Thân thể nghiêng về phía trước, tay chống tại bàn trang điểm bên trên, nhìn xem lưu ly trong kính tu sĩ trẻ tuổi khuôn mặt.

Tổng thể mà nói, người trong kính sắc mặt coi như bình tĩnh, nhưng mà thượng thiên lông mày phong cùng với mang theo tư máu ánh mắt lại là lẳng lẹ âm theo đuổi, như muốn đem mặt kính xé rách đồng dạng.

"Người đánh nát Tọa Vong thạch. . . Tiếp xuống, lại sẽ làm cái gì?" Đối người trong kính, Lý Tuần tự lẩm bẩm, nhưng trong lòng dần dần về bình tĩnh. Lòng bàn chân hơi thêm mài, cảm thụ bột đá mệt mỏi hơi xúc cảm, một tia mơ hồ cảm ứng tại trong đầu như ẩn như hiện.

Hắn đột nhiên quay người, nhanh chân đi ra phòng đi.

Sau giờ ngộ sắc trời vẫn như cũ chướng mắt, mắt hắn híp lại, nhìn thẳng không trung mặt trời rực rỡ, tự thân ý niệm giống như cũng dung nhập vạn trượng ánh nắng bên trong, khắp vậy Tọa Vong phong trên dưới.

Mặc cho Lý Tuần tu vi làm sao tinh tiến, cũng không có khả năng thấm

nhuần Tọa Vong phong một ngọn cây cọng cỏ. Mà ở nồng đậm sinh cơ linh khí dòng lũ bên trong, thỉnh thoảng nhấc lên đặc biệt ba động, lại có thể lấy thần diệu phương thức phản hồi đến trong lòng của hắn.

Có lẽ, cái này cũng xem như một loại thần thông.

Lý Tuần nhắm mắt lại, mi tâm có chút nháy lên, xung quanh dư thừa sinh cơ linh khí không chỉ có là truyền tin tức chất môi giới, càng là cực lớn bổ dưỡng chi vật.

Huyết Ảnh yêu thân đối nhau cơ linh khí khao khát là như thế tham lam, đến mức ánh mặt trời chiếu tới xung quanh, liền tự nhiên vụn vụn, sinh thành một mảnh âm trầm bóng đen, phảng phất giống như một tầng ám sắc giọng áo choàng, vòng nhiễu quanh thân.

Trên mặt hồ thủy điều tựa hồ cảm thấy thoát hiểm điềm báo, đập động cánh phác lãng sững sờ bay xa. Ven hồ chung quanh trong lúc nhất thời tĩnh lặng như chết, thẳng đến Lý Tuần mở ra hai con ngươi, trong mắt xích hồng điện hỏa xuyên thấu ngoài thân âm ảnh, sáng rực muốn đốt.

Hắn bắt được lưu lại khí tức, chậm rãi đem nó kết nối thành một đầu hoàn chỉnh quỹ tích. Theo nhà tre bắt đầu, một mực kéo dài đến hắn thần niệm không thể bằng phương xa.

"Người vẫn còn, đúng không!" Thảm thảm âm phong theo giữa răng môi chảy ra. Lý Tuần ngoài thân bóng đen chia tay, thể nội Nhiên Huyết Nguyên Tức lại lấy càng kinh người tình thế, xông mở hết thủy hàng rào, tại thể nội mãnh liệt gào thét.

Hắn chậm rãi bay lên, lần theo khí quyển bên trong lò mờ tồn tại vết tích, không nhanh không chậm truy đuổi xuống dưới.

Mặt trời lặn mặt trăng lên, sắc trời từ sáng chuyển vào tối, Lý Tuần dùng gần như nhàn nhã bước đi, theo Tọa Vong phong đỉnh dưới đường đi đến, nhưng là

nghịch đến tận, đến sau nửa đêm lúc, đã đến Tam Tuyệt quan phụ cận.

Theo thời gian trôi qua, còn sót lại khí tức càng ngày càng yếu ớt, mà lại có rõ ràng mê hoặc tính biến hóa, tựa hồ phía trước người kia cảm thấy phía sau uy hiếp, làm ra đáp lại.

Lý Tuần lại đã tính trước, hẳn đem tốc độ chậm dần, gãy hướng về phía một cái khác con đường.

Trong đêm yên tĩnh, lạnh lùng tiếng nước chảy xuyên qua rừng rậm, mơ hồ có thể nghe. Lý Tuần theo tiếng nước chậm rãi bước mà đi, phút chốc, liền nhìn thấy trên trời Nguyệt Hoa rủ xuống, chiếu xạ tại núi cao thác nước phía trên, thủy sắc như ngân, phi quỳnh tung tóe ngọc, cùng phía dưới đầm nước tương kích lúc, mới lại hóa nhập hắc ám bên trong.

Lý Tuần lên núi cao, cái này đã là lần thứ ba đến đây.

Dưới vách chính là Đan Trí bỏ mình chi địa, đến cách xa nhau gần dặm, chính là một tòa lầu trúc, năm đó từng là Thanh Ngâm biệt thự, hôm nay tặng cho Kỳ Bích.

Lý Tuần còn nhớ rõ, theo trên sườn núi nhìn lại. Trên lầu trong phòng ngủ tình cảnh có thể nhìn một cái không sót gì, mà tối nay, cửa sổ nhỏ nửa chống đỡ, vừa lúc ngăn trở hẳn ánh mắt, đến trong lầu đèn đuốc hoàn toàn không có, đen kịt, không có động tĩnh.

Hắn hơi nhắm hai mắt, thần niệm theo trong trúc lầu đảo qua.

Hắn không có tận lực che giấu khí tức, trong lòng cũng cất uy hiếp suy nghĩ, nhưng mà thần niệm khắp nơi, trong lầu tình huống lại cùng hẳn dự đoán một trời một vực.

Trong lầu chỉ có một người, khí tức nặng nề, dường như ngủ thiếp đi.

"Kỳ Bích, nàng còn ở tại nơi này?" Nhìn nàng cùng Văn Hải quan hệ hoàn

toàn như trước đây, vẫn ở vào ở riêng trạng thái. Chỉ là, cái này âm thanh cũng quá chìm chút.

Lý Tuần sắc mặt như nước, thần niệm lại lần nữa đảo qua, tình huống không có bất kỳ biến hóa nào.

"Toán sai rồi?" Lý Tuần trong lòng hơi có dao động, nhưng rất nhanh, trong tiểu lâu yên tĩnh không gian lóe qua một tầng cực yếu chập trùng, nó ba động biên độ cực nhỏ, đến mức hần kém chút coi là đây chẳng qua là phong qua cửa sổ mái hiên nhà lay động.

Trong lòng của hần run lên, bắp thịt toàn thân mới nhanh lại lỏng.

Theo chỗ đứng nhìn lại, cửa sổ nội ám trầm không ánh sáng, thâm súc trong đó hắc ám, giống như theo cửa sổ nhỏ khe hở bên trong tràn ra tối, thôn tính trong rừng trúc Nguyệt Hoa, hóa thành một tầng xuyên không thấu hắc vụ.

Hần mi tâm thắt nút, mục tiêu gần ngay trước mắt, một cái chưa hề nghĩ tới vấn đề bất chợt nhảy ra ngoài.

Thanh Ngâm tu vi, đến tột cùng sâu cạn làm sao?

Lý Tuần phát hiện, đây là một kiện lạ thường chuyện quý dị. Hần từ nhỏ lúc cùng Thanh Ngâm gặp nhau, tâm tư toàn đặt ở chỗ hần, vậy mà chưa hề suy đoán qua Thanh Ngâm tu vi, đương nhiên, lấy hần ngay lúc đó trình độ, muốn chuẩn xác ước định Thanh Ngâm đạo pháp tu vi, cũng có chút ép buộc.

Bây giờ suy nghĩ một chút ngay lúc đó chi tiết, lấy Thanh Ngâm cử trọng nhược khinh giá vận chi thuật, làm sao cũng là chân nhân cảnh tu vi, bất quá, đi Dạ Ma Thiên sau bị tù, mạnh hơn cũng có hạn, lấy hần lúc này tu vi, phối hợp U Nhất, lấy thế sét đánh lôi đình xung kích, có thể đánh một trận kết thúc.

Thế nhưng là, lại nhìn trong trúc lâu tiềm trầm không khí, Lý Tuần lại có chút không chắc. Hần vậy mà không cách nào xuyên thấu trong trúc lâu hắc ám, nắm

chắc đến vị trí của đối phương, tại hẩn tu thành" Huyết Ảnh yêu thân "Về sau, vô cùng cao minh Linh giác còn là lần đầu tiên mất đi hiệu lực.

Lý Tuần loáng thoáng nhớ kỹ, ở đâu nghe nói qua phương pháp này . Bất quá, hẩn càng có khuynh hướng dừng một loại khả năng.

"Chẳng lẽ theo Chung Ẩn nơi đó được cái gì thần thông thủ đoạn?" Ngẫm lại Chung Ẩn đối nàng bảo vệ, đây không phải không thể nào sự tình.

Trong lúc nhất thời, Lý Tuần lại có chút tiến thối mất theo.

Trên trời mặt trăng giống như cũng cảm giác được hẩn tâm tư, kéo qua một chỗ đám mây, nửa đậy nửa chiếu, thu đi rừng trúc ở giữa non nửa quang hoa.

Hắc ám đột nhiên khuếch tán ra tới.

Quang ám giao thế trong nháy mắt, trong trúc lâu, chợt có một vòng vầng sáng chống ra, sai hoàng tia sáng trưởng thành một đoàn mờ mờ quang vụ, theo gió tản mạn khắp nơi ra.

Trong ngoài tia sáng chen bách cỡ nào cấp tốc, vừa trải rộng ra hắc ám rên rỉ một tiếng, co rúm lại thối lui, trở lại tại một cái thon dài bóng người điều khiển, uyển đình bò lên trên cửa sổ cách.

Lý Tuần ánh mắt ngưng định.

Ánh đèn đem bóng người chiếu vào song cửa sổ bên trên, có chút mơ hồ, nhưng lại vô cùng trung thực mà đem phong thái thái dáng vẻ biểu hiện ra ngoài.

Lý Tuần có thể nhìn thấy, người kia hơi gấp hạ thân, đem trong tay cây đèn đặt ở gần cửa sổ cái bàn bên trên, theo động tác của nàng, rồi tung sợi tóc giống một tầng sương mù tản ra qua lại. Sau đó, nàng thành đứng tại phía trước cửa sổ, không nhúc nhích, giống một tôn bày ra đã lâu pho tượng.

Thật mỏng giấy dán cửa sổ lại ngăn cách Lý Tuần bén nhọn như đao ánh mắt.

Hắn nhìn chòng chọc trên cửa bóng người, thân thể hơi hướng về phía trước khuynh, nhưng không có xông đi lên.

Bóng người này tự nhiên không phải Kỳ Bích, bất quá, nàng đã thoải mái đốt đèn lên, Kỳ Bích nghĩ đến đã bị nàng chế trụ.

Chỉ là tại lần này trong động tác, trong trúc lâu khí tức lại không có bất kỳ biến hóa nào, y nguyên thuộc loại tại Kỳ Bích một người, giống như cái này giấy dán cửa sổ thượng, không phải bóng người, mà là một vệt U Hồn.

Càng làm Lý Tuần hoang mang chính là, đối phương trong lúc giơ tay nhắc chân, biểu hiện ra tư thái, thấy thế nào đều cảm thấy trong đó thâm ý sâu sắc.

Lý Tuần có thể khẳng định, cửa sổ nội người kia tuyệt đối đã biết được vị trí của hắn vị trí, như vậy, đây hết thảy đều là làm cho hắn nhìn?

Nghi hoặc cùng không hiểu bực bội xoắn xuýt cùng một chỗ, đảo loạn Lý Tuần thanh minh tâm cảnh.

Mắt thấy sự tình đã sắp chấm dứt, hắn mới giật mình phát giác, vẫn có rất nhiều bí mật giấu ở trong sương mù, chưa thể nhìn thấu mấu chốt trong đó.

"Thanh Ngâm. . ." Đem cái tên này tại giữa rừng môi nghiền ép xé rách, Lý Tuần cảm giác được chính mình tâm cảnh hỗn loạn, hít sâu một hơi, không tiếp tục nhìn chăm chăm trên cửa bóng người, đến đem ánh mắt chuyển qua một bên trong rừng trúc đi.

Ánh trăng vẩy vào cành lá bên trên, theo gió lưu động, bởi vì trên trời đám mây tụ tán, tia sáng cũng lúc sáng lúc tối, trong rừng trúc càng tĩnh mịch u lãnh, ngược lại đánh tan rất nhiều thực khí.

Nhìn xem dưới ánh trăng cảnh trí, Lý Tuần chợt hồ ở giữa lại đi thần, một sợi mờ mịt tinh thần dẫn dắt trí nhớ của hắn, hương chảy đã quên lãng nơi hẻo lánh. Trong hoảng hốt, hắn nhìn lấy một con cầm bút tay, tại trăng thuần trên giấy

phác họa ra giống như đã từng quen biết đường cong.

Thanh Yên Trúc Ảnh?

Không, là trước kia bức kia không gọi được nhất lưu họa tác.

Cơ hồ phai màu ký ức đảo mắt liên thiên hoạt, mỗi một câu ngôn từ, mỗi một cái động tác, đều tranh nhau chen lấn nhảy ra, tạt trong đầu tổ hợp sắp xếp.

Khi tất cả tình cảnh theo thứ tự tái hiện thời khắc, Lý Tuần trên lưng sâu nặng hàn ý đột nhiên một đợt lại một đợt phun lên, toàn thân đều giống như ngâm ở trong nước đá, nhất thời lại không thể hô hấp.

Thanh Ngâm dẫn hãn đăng phong, Thanh Ngâm đem hãn đánh xuống đám mây, Chung Ân vẽ tranh. . . Buồn cười hãn đem toàn bộ tâm lực đều đặt ở bức kia gánh chịu Thanh Yên Trúc Ảnh kiểm quyết mực trúc đồ bên trên, nhưng không nghĩ đến, hết thấy hết thấy, đều xoắn xuýt phía trước một bức bình thường họa tác bên trên.

Sự tình cách gần trăm năm, Lý Tuần lại còn có thể hồi ức lên bức họa kia làm mỗi cái chi tiết.

Cái này vượt qua lẽ thường quay lại chi lực, đem hãn bao lấy, theo thời gian trường hà mà lên. Hãn đứng tại trên vách đá, lại phảng phất tan vào họa bên trong.

Cách sơ trúc ánh trăng, ánh mắt của hãn không thể ức chế bị dẫn dắt đến cửa sổ nhỏ u ảnh phía trên.

Trăng lạnh trong đêm khuya, trúc thanh trong tiểu lâu.

Chung Ân là cái cực tốt họa sĩ, hãn không có đem tình cảnh trước mắt cụ hiện ra tới, nhưng đầu bút lông chuyển hướng ở giữa, lại trút xuống giờ này khắc này, hết thấy chỗ vốn có cảm xúc.

Bức kia bố cục không làm họa tác, vừa vặn tương phản như tâm tình của hãn ở giờ khắc này, phân loạn quần giao, lại tràn đầy toàn bộ không gian.

Lý Tuần đay lòng nảy sinh minh ngộ, hãn rốt cuộc biết, nơi này đã từng phát sinh qua cái gì!

Không biết bao nhiêu năm trước, Thanh Ngâm tựa như tối nay như vậy, dờn đèn phía trước cửa sổ. Nàng cũng nhất định biết, Chung Ân liền đứng tại cái này trên vách đá, nàng chính là muốn để cho mình cái bóng lộ ra ra tới, cho Chung Ân xem cho rõ ràng.

Có lẽ, khả năng, thậm chí, bên cạnh nàng còn có cái Ngọc Tán Nhân.

Lý Tuần dùng tay nâng trán đầu. Cái trán lửa nóng, lòng bàn tay lạnh buốt.

Hãn không rõ ràng trong lòng minh ngộ đến từ phương nào, có thể bạn chi mà thành, nhưng là thật sự sung sai cùng bi thương.

Nơi đó chính là Thanh Ngâm cùng Ngọc Tán Nhân hẹn hò nơi chốn, hai người liền tại chỗ ấy, tại cửa sổ nhỏ trước triền miên, đến Chung Ân, liền giống như cái quy công, ở chỗ này nhìn uyên ương, nghe chân tường!

Làm cảm tiếng cười theo trong cổ họng sặc ra đến, cuối cùng khó mà ức chế.

Hãn ngay tại dưới ánh trăng, cất tiếng cười to, sóng âm cuồn cuộn khuếch tán ra đến, hù dọa tức điệu vô số, đến không kiêng nể gì như thế tiếng cười, lại không có dẫn xuất bất kỳ đáp lại nào.

"Tốt một cái tôn sư trọng đạo Chung Ân!" Mặt ngoài, hãn tuân sư mệnh, lập thế lời, đem Thanh Ngâm cầm tước tại cái này Tọa Vong phong bên trên, có thể trên thực tế, hãn nhưng là buông ra hết thấy cấm chế, mặc cho Thanh Ngâm cùng Ngọc Tán Nhân hai người ở đây tăng tị với nhau, sợ rằng so xuống núi còn muốn tới thuận tiện.

Lý Tuần không biết là cái gì đã dẫn phát đây hết thấy, thế nhưng là rất rõ

ràng, Chung Ẩn cùng Thanh Ngâm ở giữa liên lụy, xa so với bất luận kẻ nào tưởng tượng đều muốn phức tạp, quỷ dị.

Cho nên, vào thời khắc ấy, Chung Ẩn lâm thời đổi bút pháp, cho nên Thanh Ngâm cuối cùng liền hỏi cũng không hỏi, chỉ vì tại giữa hai người, sớm có khó mà nói hết ăn ý. Nhằm vào chuyện nào đó, cái nào đó giao dịch, cái nào đó tính toán.

"Ta đem hãn đưa đến trước mắt người tới, có đáp ứng hay không, do người!"

"Người ta lòng dạ biết rõ, trước kia ứng người, hiện tại cũng sẽ không thay đổi."

"Đã có thể còn sống ra tới, vậy người chính là đồng ý!" Hai người lợi dụng Lý Tuần giao lưu, đàm phán, mà lúc đó tiểu mao hài tử lại chỉ coi là tiên sư thù chiếu cố, được cơ duyên lớn lao. . . Lý Tuần tiếng cười dần dần nghĩ, cuối cùng gục đầu xuống, ngốc nhìn phía dưới ào ào rung động rừng trúc. Sâu nặng hàn ý đã xâm chiếm thân thể của hãn mỗi một góc, bất quá, hỗn loạn tâm tư cũng dần dần bình ổn xuống tới, linh đài dần dần chuyển thanh minh, cũng làm cho hãn phát giác một cái muốn mạng sự thật.

Hãn bị khống chế.

Hãn không có lý do biết nhiều như vậy. Vô luận là trúc lâu nam nữ cầu thả, vẫn là sư huynh muội ở giữa ăn ý, đều là bí ẩn nhất hạng mục công việc, như thế nào nhìn một chút rừng trúc cùng bên cửa sổ u ảnh, liền có thể thần hồ kỳ thần suy luận ra tới.

Suy nghĩ trong đó chỗ rất nhỏ, rõ ràng có một loại lực lượng kỳ lạ từ đầu tới đuôi dẫn dắt suy nghĩ của hãn, tựa như lưu một đầu nhu thuận đích cầu!

Đây mới thật sự là tình ngộ.

Trong lúc suy nghĩ trong lòng nhọn sinh sôi thời khắc, Lý Tuần toàn thân

lông tóc đều muốn đứng đậy lên.

Tổ chất thần kinh quay đầu, phía sau vẫn là một mảnh hư không, nhưng mà Lý Tuần lại cảm thấy, trong đó tựa hồ khám một đôi tịch mịch thâm thúy đôi mắt, mãi mãi cũng nhìn chăm chăm hấn phần gáy, tầm mắt trực thấu phế phủ.

Lý Tuần từng coi là cho đến ngày nay, lấy năng lực của hấn đủ để đánh tan hết thảy sợ hãi, mà giờ khắc này hấn mới phát hiện, cho dù hấn đã dốc lên đến Thông Huyền Giới đứng đầu nhất cấp độ, có thể Chung Ẩn, cái này phi nhân quái vật, cho dù là tại ngoài Tam Thập Tam Thiên, cũng y nguyên mơ hồ không chế hấn, ở trên người hấn quấn vòng tiếp theo lại một vòng mạng nhện, coi hấn là con rối sai sử.

Càng là cường đại, càng là thanh tỉnh, loại cảm giác này liền càng ngày càng mãnh liệt.

Lý Tuần nhếch im miệng môi, cố gắng đè xuống trong lòng cảm giác bị thất bại, ép buộc chính mình tỉnh táo.

Lúc này, gió đêm xuyên trúc, suối chảy thác tuôn âm thanh, lộ ra như thế ồn ào, phảng phất người khác cười nói ở bên tai cấu kết quanh quẩn. Trong ngoài tương kích phía dưới, đến từ Huyết Ảnh yêu thân nóng nảy chi khí rất cực võ đê.

Lý Tuần bắt đầu xoay quanh, giống một cái nôn nóng tên điên, bên miệng không ngừng tự lẩm bẩm: "Người ra tới, người ra tới!" Hưởng ứng hấn, chỉ có sơn lâm tự sinh lay động.

Chuyển mấy chục vòng mấy lúc sau, như giòi trong xương cảm giác không những không chút nào giảm, ngược lại càng ngày càng mãnh liệt.

Lý Tuần đột nhiên đứng nghiêm, rốt cực nhớ tới cái nào đó máu chốt, hấn huyết hồng con mắt ngưng lại, tầm mắt tử khóa tại trúc lâu cửa sổ nhỏ phía trên.

"Người không ra? Rất tốt, ta liền giết sư muội của người, nhìn người xuất

không ra!" Theo Lý Tuần trầm thấp gào thét, trong núi ghé qua gió đêm bỗng nhiên đứng im, vài dặm ngoài, trúc lâu lại không gió mà bay, tại rợn người kéo kẹt âm thanh bên trong có chút rung động vạt áo.

Chống đỡ cửa sổ xiên can không thể chịu được sức lực, trơn tuột ra ngoài, nửa đây cửa sổ bỗng nhiên đung trở về, giấy dán cửa sổ thượng bóng hình loạn dao động.

Lý Tuần trong cổ thấp tê một tiếng, đập thật mạnh nửa trước bộ, sắp sửa đánh xuống lúc, thân thể nhưng là dừng lại, quay đầu đi xem dưới đỉnh phương hướng.

Không có sát ý quán chú, trúc lâu hiểm hiểm theo bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ trở về, chỉ là xung quanh trong rừng, lá trúc đã rơi đầy một chỗ.

Trong trúc lâu ánh đèn đột nhiên dập tắt, trong phòng lại lần nữa lâm vào hắc ám bên trong. Lý Tuần nhất thời nhưng cũng không lo được, hãn thở sâu, cưỡng ép khống chế lại bản tung khai trong lòng ma huyết, thân thể nhoáng một cái, tan vào dốc đá đá lờm chờm trong bóng tối.

Chỉ cách xa ba năm hơi thở thời gian, trong hư không hai đạo sáng rực kiếm mang mở ra hắc ám, bay vụt đến đến, nhìn tình thế chính là hướng lầu nhỏ phương hướng.

Đối phương hiển nhiên còn chưa phát hiện nơi này dị trạng, kiếm quang sáng tỏ đến nhu hòa, lộ ra chút ung dung không vội hương vị, nhưng mà , bên kia rất nhanh liền thay đổi mùi vị. Bên trái vị kia, đột nhiên không có dấu hiệu nào nghiêng đầu lại, ánh mắt lẳng lệ như đao, cách hơn mười dặm đường, Lý Tuần cũng có thể cảm nhận được trong đó nghiêm nghị hàn duệ chi khí.

Lý Tuần mãnh lấy làm kinh hãi, ánh mắt này quá quen thuộc, đến mức suýt nữa để hãn bật thốt lên lên tiếng.

"Minh Cơ tiên sư?" Một không nghĩ tới tới đúng là Minh Cơ, hai không có rõ

ràng chính mình là chỗ nào lộ sơ hở, Lý Tuần nhất thời có chút mộng, mà lúc này, một sợi âm vang kiếm ngân vang hoạch tai bay qua, coi hướng chảy, chính là từ Minh Cơ chỗ ấy truyền đến, lại nó mở đầu, sợ càng tại Minh Cơ dờ mắt trước đó.

Lý Tuần nhất thời giật mình: "Nàng từ chỗ nào tìm tới một thanh thông linh kiếm khí?"

Bây giờ nghĩ những này đã không có ý nghĩa, chỉ cái này áy ở giữa công phu, khoảng cách của song phương liền rút ngắn rất nhiều. Gặp tới trúc lâu trên không, không trung kiếm quang một phần, Minh Cơ bay thẳng bên này đến đến, mà đổi thành một đạo kiếm quang thì liễm thế xông vào trúc lâu.

Lý Tuần thấy được rõ ràng, Minh Cơ trong lúc cấp bách ngoài nhìn kêu một tiếng: "Thất muội cẩn thận!" Là Minh Như.

Lý Tuần biết rõ thân phận của đối phương, cảm thấy đầu tiên là buông lỏng.

Vô luận là Minh Cơ hay là Minh Như, đều không thể tạo thành uy hiếp đối với hắn, cũng liền có cứu vãn chỗ trống, dưới mắt phiến phức phản đến tại trong trúc lâu. . . Suy nghĩ chưa chuyển qua, Minh Cơ lãnh tức khuôn mặt đã đập vào mi mắt.

Lý Tuần không muốn cùng nàng dây dưa, lo nghĩ, ống tay áo phát động, thân hình bắn nhanh ra như điện.

Đến tại ống tay áo che mặt sát na, hắn đã mang lên trên Vô Nhan giáp.

Đây là số ít có thể tại ngày đó Thế Đạo phong hạ" huyết Thần Đoán thể "Người trung gian lưu lại bảo vật, cùng hắn quần áo, thụ huyết quang ngọn lửa bùng bùng rèn luyện, trở thành một kiện vì hắn chế tạo riêng pháp bảo.

Mặt mũi của hắn vẫn là Bách Quỷ bộ dáng, dưới mắt chỉ là lại thêm một tầng bảo hiểm.

"Bang" thanh chấn minh bên trong, bầu trời đêm bị lấp lánh kiếm quang xé rách, cách xa nhau gần dặm, Lý Tuần đã cảm giác ngoài thân hàn khí lạnh thấu xương, nhỏ vụn kiếm khí phảng phất trăm ngàn chuỗi áp chế đao, cùng hãn hộ thể chân tức kịch liệt ma sát, lóe ra một đợt màu lam nhạt điện hỏa.

"Sách, nàng lại tinh tiến!" Lý Tuần trong lòng cũng không biết là cái gì tư vị, nhưng cũng không ảnh hưởng hãn thần thông biến hóa.

Thân thể của hãn xoay một nửa, tay chân bất động, thuần bằng dẫn dắt chi lực, liền tương nghênh diện mà đến kiếm khí hóa tiêu, thỉnh thoảng lộ ra kiếm khí, lấm ta lấm tã, cũng khó thương hãn mảy may. Chỉ là thân hình hãn khê động, huyết quang đi theo, chiếu rọi hư không.

Minh Cơ thấy đây, trên thân sát ý càng tăng lên, nhân kiếm hợp nhất, truy đánh lên đến: "Huyết Ma đầu, vớu cổ nhận lấy cái chết!"

Lý Tuần vốn là không muốn lấy giấu diếm thân phận, cũng ẩn tàng lừa không được. Nghe vậy chỉ là cười to, tiện tay mấy cái điểm ra, đã dùng Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang pháp môn.

Hãn chỉ kinh vừa ra, tứ phương sinh linh lập tức tịch diệt, cách gần đó thanh trúc, chim bay các loại, sinh cơ tức thì bị trực tiếp trừu hấp sạch sẽ, hóa tro bay ra.

Lưng chừng núi rừng trúc thác nước lập tức bịt kín một lớp bụi mịn mờ tử khí.

Minh Cơ trong tay run rẩy, ông thanh chấn minh bên trong, trường kiếm trong tay của nàng quang hoa nháy nhót, lại ngưng tụ không tan, hóa làm một đạo tinh mang, bình thường trước gai.

Tới tinh chí thuần kiếm khí như du ty một sợi, xuyên thấu hư không, thẳng bức Lý Tuần trước người, đến nó uy áp, thì tỏ khắp tứ phương, cách trở Huyết Thần kiếp chỉ xâm nhập, công liên tiếp mang thủ, lại là đường đường chính

chính chi tư, cũng không bởi vì sát ý thốt nhiên đến xúc động.

Lý Tuần trong tiếng cười lạnh, ống tay áo quyền phật, mông mông huyết quang như là gió xoáy vân vụ, khuynh tiết mà xuống.

Thuần lấy tu vi luận, Lý Tuần chưa chắc có Minh Cơ tinh thuần, chỉ là Huyết Ảnh yêu thân thông thiên ma biến hóa, lại có thiên sinh hung lệ huyết sát chi khí, nhiếp phệ sinh linh, đủ để triệt tiêu tu vi chênh lệch, lại càng có thắng được.

Minh Cơ đối mặt cái này yêu dị thủ đoạn, không dám thắng trạc kỳ phong, nghiêng người tránh đi.

Huyết Ảnh yêu thân tốc độ tại lúc này thỏa thích hiện ra.

Giữa không trung, huyết quang chỉ chợt lóe, liền từ cuộn cuộn trong huyết vụ xuyên ra, Minh Cơ thân hình trước tiên lui, lại nghĩ ngăn cản đã không có khả năng, chỉ có thể trở mắt nhìn Huyết Ma theo bên cạnh thân sát qua, bắn ra khí lưu cơ hồ gián đoạn hô hấp của nàng.

Trong trúc lâu tựa hồ có động tĩnh. Lý Tuần ánh mắt hướng bên kia thoáng nhìn, đột nhiên khàn khàn cuống họng, cao giọng cười to: "Minh Tâm Kiếm Tông nữ tu xác thực đều có hương vị, tối nay đã nghiền." Cùng Lý Tuần phối hợp được vô cùng tốt, trong trúc lâu, Minh Như hô nhỏ một tiếng: "A Bích. . ." Tiếng nói vừa khởi, một đợt rét lạnh kiếm khí đột nhiên theo cực hơi chỗ bắn ra hiện đến, như Giang Lưu sóng biển, trong chốc lát nhét đầy trúc lâu trên dưới. Song cửa sổ môn hộ không chịu được cái này tính dễ nổ xung kích, ngay đầu tiên vỡ nát phun ra.

Ngay sau đó, nóc phòng phá vỡ, một cái áo xanh váy bóng người bay vút mà lên, nửa đường chỉ xoay tròn, trúc lâu thượng tầng liền bị kiếm khí bén nhọn xoắn thành vỡ nát.

Kỳ Bích khí tức cường độ tại lúc này bỗng nhiên tăng lên lên, lập tức liền thẳng tắp trượt xuống, mà đổi thành một cỗ khí tức thì rốt cuộc không che giấu

được.

Giờ phút này, Lý Tuần rút cuộc minh bạch tới, Thanh Ngâm xác nhận lấy một loại nào đó pháp môn đem tự thân khí tức cùng trong ngũ mê Kỳ Bích hợp lại làm một, mới có gần như ãn thân hiệu quả.

Lý Tuần trong lòng "Phi" một tiếng.

Hắn cảm thấy mình đã rất quá đáng khoa trương, không nghĩ tới Thanh Ngâm so với hắn còn thoải mái. Nữ nhân này thành không sợ thân phận bại lộ, dẫn tới vô cùng vô tận phiền phức sao? Phải biết, nàng nhưng không có Lý Tuần phân thân mấy người bản sự.

Vô luận là Minh Cơ hay là Minh Như, đều không nghĩ tới trong trúc lâu lại còn có một người. Vội vàng phía dưới, Minh Như đứng mũi chịu sào, lập tức ăn thiệt thòi nhỏ, bởi vậy phân đi Minh Cơ một chút chú ý.

Mượn cơ hội này, Lý Tuần cùng Thanh Ngâm đảo lên một thanh hai thân ảnh trái phải tách ra, quay lưng bỏ chạy, nó hành động một trong gây nên, phảng phất có được thiên nhiên ăn ý.

Minh Cơ thân hình dừng lại, rất sáng suốt không còn truy kích. Nàng vung tay thả ra đưa tin phi kiếm, hướng tông môn cảnh báo, sau một lát, hộ sơn cấm pháp liền sẽ uy lực toàn bộ triển khai, nếu là nàng vận khí tốt, nói không chừng còn có thể ngăn chặn trong đó một cái.

Phía dưới, Minh Như thân thể phát cương, tại vừa rồi trùng kích vào, nàng một phương diện trở tay không kịp, mặt khác còn muốn phân thân bảo vệ Kỳ Bích, đến mức liên rút kiếm cơ hội đều không có, toàn bằng lấy một ngậm tinh thuần đan hà kinh đỉnh tới, nếu không phải đối phương vội vã thoát thân, thuận tay lại đến nhất kiếm, nàng không chết cũng muốn trọng thương.

Minh Cơ phi thân xuống dưới, đưa tay trợ nàng hồi khí, liền xem như dạng này, Minh Như vẫn là bỏ ra thật lâu mới thở ra hơi.

Nhất đẳng khôi phục, Minh Như đi trước nhìn đồ đệ tình huống, bởi vì vừa rồi nàng toàn lực che chở, Kỳ Bích nằm ngửa tại trúc lâu phế tích bên trên, mặc dù còn tại trong hôn mê, lại dung mạo bình tĩnh, lộ vẻ không ngại, hai vị trưởng bối đều nhẹ nhàng thở ra.

Có thể tiếp xuống, hai người bọn họ nghi hoặc lại càng ngày càng thâm.

Vô luận là Minh Cơ hay là Minh Như, đều là nữ tu bên trong người nổi bật, luận Linh giác cảm ứng, so với thường nhân đều là hơn xa. Trước đó không hề hay biết để kia Huyết Ma chui vào Tọa Vong phong, đã là chuyện rất kỳ quái, đến trong trúc lâu cái kia vô cùng lợi hại kiếm tu, cho các nàng cảm giác càng là kỳ càng thêm kỳ.

Minh Như trực tiếp cùng đối phương đánh đối mặt, dù chưa thấy rõ nó gương mặt, cảm xúc cũng càng thâm. Nàng có chút chần chờ mở miệng: "Người kia..." Nói một nửa, nàng đột nhiên tìm không ra hình dung ngữ vựng, đôi mi thanh tú nhú lên, nghiêng mặt qua đến xem Minh Cơ phản ứng.

Minh Cơ chính nhìn xem làm tổn thương trúc lâu, nếu như tổn chút khí lực, có thể theo xung quanh vết kiếm đến khí tức lưu lại bên trong phát hiện manh mối gì. Nhưng mà, nàng lúc này lại không tinh tâm được.

Phụ cận rừng trúc, tại Huyết Ma một kích phía dưới, hủy non nửa, sơn phong gọi lên, xoắn tới bay đầy trời hôi, trong đó xen lẫn ô trọc khí tức, đối Minh Cơ tới nói, chính là kích thích nhất độc dược.

Nàng bỗng nhiên quay người, đối Minh Như nói: "Hộ sơn cấm pháp đã mở ra, ta tại xung quanh tuần sát, nhìn có thể hay không chặn đứng ma đầu kia." Minh Cơ ngữ khí chém đinh chặt sắt, không thể nghi ngờ.

Minh Như biết tâm kết của nàng, hiểu hơn khuyên can không thể, chỉ có thể dặn dò: "Hôm nay hoàn toàn không có chuẩn bị, đừng ra cấm pháp bảo vệ phạm vi, mà lại, đoạn không được liền thôi, vạn nhất cản lại, cũng muốn kịp thời phi tẫn, bên này thông môn hợp lực, nắm chắc thành lớn." Minh Cơ ân một tiếng, trở

tay đem trên lưng bảo kiếm cởi xuống. Kiếm này dài đến bốn thước, vỏ kiếm hoàn toàn không có nửa chút trang trí, một màu thâm đen, lộ ra mười phần nặng nề.

Đem bảo kiếm rút ra một nửa, thân kiếm hàn quang lạnh thấu xương, gai da đau nhức, Minh Cơ nheo lại dưới mắt, hơi làm kiểm tra, lại trả lại kiếm vào vỏ.

Nhìn nàng cái này thần thái, Minh Như giận một tiếng: "Người nghe được lời ta nói không?" Minh Cơ ngoái nhìn, mỉm cười, ánh mắt lại chuyển hướng Kỳ Bích, đối Minh Như cười nói: "Người mang đứa nhỏ này đi xuống đi, cũng mời tông chủ tọa trấn Chỉ Quan phong, nếu có sự tình, ta lập tức phi tẫn truyền về." Gặp nàng cảm xúc như thường, Minh Như thoáng yên tâm, lại nói thanh "Cẩn thận" .

Minh Cơ nhẹ gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa, ngự kiếm trực trùng vân tiêu, đảo mắt không thấy tung tích.

Minh Như nhìn lên bầu trời, ôn nhu khuôn mặt thượng hơi hiện vẻ lo lắng, trong lòng ngăn không được nhớ tới, Minh Cơ trước đó chỗ đứng hạ, cái kia không lưu mảy may chỗ trống lời thề.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Lôi Quang

Chương 04: Lôi quang

Lý Tuần tự không biết Minh Cơ bên kia ý nghĩ, lúc này sự chú ý của hắn toàn đặt ở trốn xa Thanh Ngâm trên thân.

Trước đó hai người tuy là phân thân bỏ chạy, hắn lại khóa nhanh Thanh Ngâm khí tức, mặc dù cách xa nhau rất xa, cảm ứng y nguyên mãnh liệt, hắn áp chế áp chế nha, thân hình chuyển hướng, Huyết Ảnh yêu thân tốc độ toàn bộ triển khai, lượn quanh một cái vòng tròn, lại lần nữa truy tập đi qua.

Cao tốc bay lượn bên trong, thân thể của hắn đã hóa hữu hình vô chất huyết ảnh, trừu hấp xung quanh thiên địa nguyên khí, trong hư không ngạnh sinh sinh mở ra một cái gần như chân không thông đạo, quả nhiên là phi hành tuyệt tích, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm.

Tại Lý Tuần cảm ứng bên trong, Thanh Ngâm tốc độ mặc dù cũng là không chậm, nhưng cùng hắn vẫn có không thể bù đắp chênh lệch.

Lý Tuần chỉ dùng thời gian nửa canh giờ, liền san bằng giữa hai bên khoảng cách, lại có một khắc đồng hồ, hắn liền có thể đem Thanh Ngâm chặn đứng.

Lúc này hắn đã quyết định, các loại nhìn thấy Thanh Ngâm thời điểm, không nói hai lời, lập hạ sát thủ, về phần cái gì bí ẩn, cảm khái, toàn diện theo nữ nhân kia hóa tro đi thôi!

Ngay tại tối nay, đem hết thầy đều làm kết thúc.

Hùng hực độc hỏa cùng Lý Tuần tư duy dần dần giao hòa cùng một chỗ,

khiến cho hãn tính nhẫn nại phi tốc mài mòn, bất thường chi khí thì càng ngày càng nặng. Những nơi đi qua, khắp núi sinh linh đều bị cái này hung lệ sát khí giết mình tỉnh lại, trong lúc nhất thời đâm quàng đâm xiên, loạn tung tung phèo.

Như là, hơn nghìn dặm nhoáng một cái liền qua, tại hãn cảm ứng bên trong, Thanh Ngâm đã ở trong vòng trăm dặm, mặc dù nhiều lần tăng tốc, nhưng so với Huyết Ảnh yêu thân tốc độ, thực là không đáng giá nhắc tới.

"Mười hơi về sau, ta đòi mạng ngươi!" Sát ý cách không lộ ra, lẫn nhau khí cơ đụng vào nhau, trong hư không một tiếng nhẹ bạo, khoảng cách của song phương đảo mắt liền cho rút ngắn đến trong năm mươi dặm.

Thanh Ngâm bên kia khí tức chưa sinh loạn, vẫn là rất tinh táo điều chỉnh phương hướng, lợi dụng kỹ xảo lại đem khoảng cách kéo ra gần dặm.

Chỉ tiếc, theo Lý Tuần, đây bất quá là vùng vẫy giẫy chết.

Hãn một bên khu động Huyết Ảnh yêu thân, một bên đem thần niệm xuyên vào hư không, cùng một không gian khác nội U Nhất tương cấu kết, chuẩn bị đem khôi lỗi trực tiếp đưa lên đến mục tiêu bên người, không cho Thanh Ngâm bất luận cái gì cơ hội chạy thoát.

Năm hơi đã qua.

Lý Tuần bay lượn huyết ảnh cơ hồ phải hóa thành vô hình, những nơi đi qua, cỏ cây sinh linh đều chết ngay lập tức, xa xa, hãn đã thấy phía trước mờ lung màu xanh hồng quang, đối với hãn mà nói, đây chính là có thể đụng tay đến.

Đang muốn thả ra khôi lỗi, Lý Tuần trước mắt bỗng nhiên sáng lên, một cỗ lạ thường mạnh mẽ gió núi thổi qua, xung quanh gần như chân không hoàn cảnh, không ngờ bị rút vào ti ti nguyên khí, mặc dù đảo mắt lại bị rút khô, có thể hậu lực rả rích, dường như không ngừng không nghỉ.

Lý Tuần thần niệm lộ ra, trong hư không quét qua, kia bị độc hỏa nướng tán

loạn thần trí, đột nhiên khôi phục một chút.

"Đã đến hộ sơn cấm pháp phạm vi bên trong rồi?" Lúc này nơi đây, bầu trời đêm trắng sáng trong sáng, dãy núi uyển đình đi về hướng đông, khắp núi cây rừng dòng suối, đồng đều có thể thấy rõ. Mà ở người chỗ không thể gặp chỗ, lại có mịt mờ khí cơ, từng tia từng sợi, theo thiên địa âm dương lên xuống, lưu động biến hóa.

Lý Tuần rất rõ ràng, đây là Minh Tâm Kiếm Tông hộ sơn cấm pháp toàn diện khởi động bề ngoài dấu hiệu.

Cái này cũng nằm trong dự liệu của hắn. Đã phát hiện hắn cái này" Huyết Ma "Vào núi, Chi Quan phong thượng không có động tác mới gọi quái sự, đến cái này sẽ không đối với hắn tạo thành khổn nhiều gì.

Chung Ẩn sau khi phi thăng, Liên Hà sơn hộ sơn cấm pháp cơ hồ là do hắn một người chủ trì cải tiến, nếu nói đối với cái này cấm pháp hiểu rõ, đương thời sợ rằng không người có thể đưa ra phải.

Minh Tâm Kiếm Tông tông môn hộ sơn cấm khu pháp phạm vi rộng rãi, khắp liên hà bảy mươi hai phong, đồng thời cũng đem Tọa Vong phong dưới đáy một phần nhỏ khu vực bao hết đi vào, Lý Tuần đối nó giới hạn như lòng bàn tay, thấy thế lập tức biết mình vị trí.

Tọa Vong phong cùng Chi Quan phong tiếp giáp mà cư, thô sơ giản lược tính toán, nơi đây khoảng cách Chi Quan phong cũng bất quá hơn ngàn dặm đường mà thôi, đã đến gần vô hạn tại Minh Tâm Kiếm Tông khu vực hạch tâm.

Thoáng đoán chừng một chút tông môn tốc độ phản ứng, cảm thấy sẽ không đối với mình hành động sinh ra ảnh hưởng, Lý Tuần lại đem lực chú ý tập trung đến Thanh Ngâm trên thân. Nhưng mà ánh mắt ném đi lúc, mắt của hắn da liên tục vượt mấy lần.

Đập vào mắt tình hình thật sự là có chút quý dị.

Thanh Ngâm trước một bước đưng vào hộ sơn cấm pháp phạm vi, coi phi hành tuyến đường, hiển nhiên là không thể nào quen thuộc, nhưng mà nàng quanh thân khí cơ có thể đối lập chư phong cấm pháp ngẫu nhiên chuyển hóa biến động, như cá gặp nước.

Ngược lại là chính Lý Tuần, bởi vì quanh thân huyết sát chi khí dày đặc, thiên nhiên cùng cấm pháp tương khắc, tốc độ không khỏi có chỗ giảm xuống.

"Có gì đó quái lạ!" Tại Huyết Ảnh yêu thân trạng thái, Lý Tuần Linh giác nhạy cảm độ đã cho bay vụt đến một cái không thể tưởng tượng nổi cấp độ. Tuy là lý trí thượng khó mà làm ra cái như thế về sau, bản năng bên trong vẫn phát giác được nguy hiểm, vọt tới trước thân hình đột nhiên dừng lại, dư lực chưa suy, tại quanh thân sinh thành một vòng xoáy khổng lồ, đem phương viên vài dặm không khí trong chốc lát rút sạch sẽ.

Tới đồng thời, phía trước Thanh Ngâm khí tức đột nhiên ẩn tàng hồi xuống tới, mượn chung quanh có thứ tự nguyên khí lưu động, mấy lần biến hóa về sau, vậy mà lại cùng trong trúc lâu, theo hấn cảm ứng bên trong đánh tan.

Đến lúc này, hai người đồng đều thân ở mệnh môn trong núi lớn, cũng không giống như tại nhỏ hẹp trúc lâu không gian, dễ dàng như vậy phán đoán vị trí.

Đối với cái này, Lý Tuần ngược lại không sốt ruột, hấn có muôn vạn biện pháp có thể đem Thanh Ngâm tìm ra đến, chân chính để hấn kiên kị, vẫn là tai hại trước đột ngột hiện nguy cơ cảm ứng.

Hấn trú lưu nguyên địa, nhìn quanh tứ phương, lấy đối cấm pháp quen thuộc, từng bước chải vượt giữa thiên địa trường này khí cơ lưới lớn, gắng đạt tới tìm ra làm hấn tìm đập nhanh đầu nguồn.

Ba năm hơi thở thời gian đảo mắt liền qua. Lý Tuần chưa tìm ra manh mối, trong lòng song là nhảy một cái, lần này, cảm ứng càng ngày càng rõ ràng.

Tại phía tây nam, dày đặc khí cơ mạng lưới về sau, có ý lạnh âm u tự tại chỗ rất xa bản ra tới, giống một chùm sáng trụ, tại Thiên Sơn vạn khe bên trong đảo qua, chỗ lướt qua, hết thủy sinh linh đồng đều khó nặc bộ dạng.

Kia là Chỉ Quan phong phương hướng.

Lý Tuần mày nhíu lại nhanh, lui ra phía sau gần dặm, trong lòng cảnh giác: "Thì ra là thế, 'Vật kia' cũng bị bắt đầu dùng, ngược lại là phiền phức!"

Cái gọi là "Vật kia", chỉ chính là cất đặt trên Chỉ Quan phong Trảm Không thần kiếm.

Chung Ẩn xuất đạo lúc, liền đem kiếm này mang theo ở bên người, trải qua ngàn năm, chứng kiến Chung Ẩn do thiếu niên nhanh nhẹn trở thành Thông Huyền đệ nhất nhân toàn bộ quá trình, nó cùng Chung Ẩn khí cơ liên hệ, sớm cụ linh tính.

Chung Ẩn phi thăng thời khắc, lấy tuyệt đại thần thông đem nó xuyên vào Chỉ Quan phong đỉnh không rõ xem tiền đình, trong đó hình như có thâm ý. Tông môn tu sĩ nhất thời phỏng đoán không ra, dứt khoát thành lấy thần kiếm trấn thủ cấm pháp trận nhãn, mượn dùng nó linh tính, sử hộ sơn cấm pháp càng ngày càng nghiêm mật.

Tại thần kiếm linh quang chiếu rọi phía dưới, hết thủy sinh linh đồng đều khó mà trốn qua nó quét hình, khóa chặt, cái này cùng Lý Tuần lấy Huyết Ảnh yêu thân chi thể cảm ứng sinh cơ thần thông ngược lại có mấy phần tương tự. Chỉ là thần kiếm linh quang đối yêu tà chi khí cảm ứng càng thêm linh mãnh, một khi khóa chặt, lập tức thu nạp sông núi linh khí, uẩn dục uy năng, một khi thần kiếm cảm ứng, thì động đến mà động, phát như lôi đình, bá đạo nhất bất quá. Chỉ là gần mấy chục năm sơn môn vô sự, cái này cấm pháp một mực bị long đong, không có bắt đầu dùng, dưới mắt, hẳn cũng không nguyện ý làm cái thứ nhất thứ pháp thẳng xui xẻo.

Như thế một trì hoãn, Thanh Ngâm tung tích càng là khó kiếm.

Lý Tuần mặc dù không đến nôn nóng tình trạng, nhưng trong lòng nguy cơ cảm ứng vẫn có tăng vô giảm.

Nhất là hãn đã tìm tới phát động cảm ứng đầu nguồn, tâm cảnh vẫn như thế như vậy, hiển nhiên ở trong đó uẩn dục nguy hiểm, vượt xa hãn hiện thời đánh giá.

Trảm Không thần kiếm. . . Chung Ân!

Hãn tối nay tâm đắc lớn nhất thu hoạch, chính là minh bạch, một khi liên lụy tới Chung Ân, liền tuyệt không việc nhỏ, chuyện tốt!

Cái kia cam tâm rùa đen rút đầu nam nhân, mặc dù đã rời xa này xử lý, nhưng mà năm đó lời nói bên trong đều giấu giếm thâm ý; cử chỉ ở giữa, cũng đều là chuẩn bị ở sau nhiều lần xuất. Càng đừng đề cập hãn trên người Thanh Ngâm trút xuống ngàn năm tình cảm, có trời mới biết hãn làm này lại làm cái gì mưu tính.

"Có lẽ, vôi vãi giết chết Thanh Ngâm không phải cái thông minh lựa chọn." Lý Tuần hư đạo giữa không trung, trong lòng âm thầm tính toán: "Đang thời niên thiếu kiến thức nông cạn, tu vi lại kém đến quá nhiều, chính là bị Chung Ân động tay chân, cũng thể nghiệm và quan sát không ra. . . Đây cũng thật là là phiền phức." Tối nay trức lâu trước dị thường kinh lịch cho hãn ấn tượng thực sự quá mức khắc sâu. Cái kia thủ đoạn phát ra từ không quan trọng vô hình, lặng yên không một tiếng động dẫn dắt suy nghĩ, loạn tâm hoặc thần, liền xem như Thủy Điệp Lan đích thân đến, thi triển nó tuyệt thế huyền thuật, cũng bất quá như thế, đến loại này thủ đoạn lại là do Chung Ân trước khi phi thăng lưu lại, trải qua hơn mười năm đến không suy, chỉ tưởng tượng thôi đều để não người hậu sinh hàn.

Ai biết, tên kia còn có cái gì ám chiêu không có bị phát động ra tới.

Không nghĩ còn khá, một khi nghĩ đến thâm, Lý Tuần liền phát hiện nhà mình trên người có Chung Ân lạc ấn đồ vật thực sự không ít.

Thanh Yên Trúc Ảnh kiếm quyết, Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, bao quát Ngọc Trừ Tà cũng là Chung Ẩn tặng cho Thanh Ngâm, đến Thanh Ngâm lại chuyển giao cho hãn bảo vật.

Trong đó mấu chốt nhất, tự nhiên là Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, Lý Tuần chính là coi đây là căn cơ, đem ba loại hoàn toàn trái ngược pháp môn lẫn nhau quán thông, lại hòa làm một thể. Nếu không, ba cỗ chân tức lẫn nhau xung đột, hãn lúc này sợ rằng sớm đã là phế nhân một cái.

Chính là bởi vì Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật chiếm cứ địa vị trọng yếu như vậy, Lý Tuần mới càng ngày càng lo lắng. Nếu là Chung Ẩn ở trên đây động tay chân.

Cho dù tỷ lệ không lớn, cũng đủ để khiến hãn chết không có chỗ chôn.

"Không bằng quay lại Vụ Ẩn hiên, bên kia Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân đều là giới này đứng đầu nhất nhân vật, tầm mắt rộng lớn, thần thức nhập vi. Như thế ba người hợp lực, trước tuyệt hậu hoạn, bàn lại cái khác." Hãn ý tưởng như vậy xem như ổn trọng. Thế nhưng là Thanh Ngâm bên này cũng là lửa sém lông mày lại có thể đụng tay đến sự tình, nếu như như vậy buông tay, có trời mới biết sẽ là hậu quả gì.

Cái gọi là tiến thoái lưỡng nan, chính là như thế cái tình huống.

Khởi động hộ sơn cấm pháp đang có tự khống chế chung quanh thiên địa nguyên khí, phối hợp Chỉ Quan phong thượng Trảm Không thần kiếm, vận sức chờ phát động.

Lý Tuần cũng không còn vừa rồi phách lối, cực cẩn thận thu nạp tự thân khí tức, nương tựa theo đối cấm pháp hiểu rõ, di động thân hình, tốc độ cũng không chậm, có thể phương hướng nhưng là hướng về sau!

Ngay cả như vậy, hãn cũng không thể hoàn toàn né qua thần kiếm linh quang quét hình.

Trong phạm vi mấy chục dặm thiên địa nguyên khí cùng Trảm Không thần kiếm linh quang hô ứng lẫn nhau, mỗi một trận ba động, đều sử đến nguyên khí tổ hợp danh sách càng thêm rõ ràng, lấy chi sinh thành kịch liệt phản ứng thì hoàn toàn giấu ở chính tề biểu tượng phía dưới, vận sức chờ phát động.

"Thật chẳng lẽ muốn đón đỡ một cái Tịch Diệt lôi quang?" Mắt thấy là không tránh khỏi, Lý Tuần rơi vào đường cùng, lại có chút kích động.

Hắn ngược lại thật sự là muốn nhìn một chút nhà mình thiết kế cấm pháp, tại Trảm Không thần kiếm khu động hạ sẽ là cái gì hiệu quả. Huống hồ, liều mạng như thế một cái, có lẽ có thể xu thế. . .

Suy nghĩ ở trong lòng còn chưa chuyển tận, hắn lông mày lại là nhảy một cái. Đã làm tốt liều mạng chuẩn bị thân thể đột nhiên lùi về, lập tức tại không gian thu hẹp nội liên tục hơn trăm lần lung lay, lợi dụng loại này kịch liệt chấn động, thu hoạch vượt xa bình thường lực bộc phát, hóa làm một đạo huyết quang, lọt vào giữa không trung mỏng manh tầng mây.

Thần kiếm linh quang như bóng với hình truy đuổi mà lên, chỉ là lượng lớn nguyên khí danh sách phản ứng vẫn là chậm nửa nhịp.

Dựa vào cái này cực kỳ bé nhỏ chênh lệch thời gian, Lý Tuần tránh đi đại Ngũ Hành Tịch Diệt lôi quang tốt nhất phát động điểm.

Thần kiếm thông linh, một kích không phát, đã biết bảo tồn lực lượng, chỉ cầm linh quang chiếu xạ khóa chặt, không được tốt hơn cơ hội, thì sức thế không phát.

Tới đồng thời, ngoài trăm dặm, một đường vô cùng quen thuộc kiếm quang, mượn xung quanh nguyên khí rung chuyển, đột nhiên gia tốc, mấy lần hô hấp công phu, đã gần ngay trước mắt.

Lý Tuần bị thần kiếm linh quang khóa chặt, không dám khinh động, chỉ có thể trơ mắt nhìn kiếm quang đập vào mặt, cảm thấy chỉ có cười khổ.

"Chúng ta thành có lớn như vậy thù hận sao? Minh Cơ tiên sư?" Nếu có nửa điểm khả năng, Lý Tuần cũng không muốn ở đây tình trạng hạ cùng Minh Cơ đánh đối mặt.

Đây cũng không phải hẳn đang e sợ hoặc cố kỵ cái gì, vèn vèn mấy chục năm qua, dưới đáy lòng đọng lại xuống tới tình cảm tại làm sùng.

Chính như hẳn đã từng cảm ngộ qua, mỗi đi Chung Ân, Thanh Ngâm đôi câu nam nữ này, Minh Tâm Kiếm Tông chưa từng có có lỗi với hẳn, chỉ có hẳn thiếu Minh Tâm Kiếm Tông.

Hẳn không phải người tốt, nhưng cũng không muốn chủ động làm kia lấy oán trả ơn phá sự.

"Có lẽ, nên rời đi." Lý Tuần lúc này đồng thời vô thực thể, không qua theo tâm tình biến hóa, xung quanh tràn ngập huyết vụ cũng có chút ba động, thoáng qua lại bị rét lạnh kiếm quang cắt thành hai phần.

Kiểm khí bén nhọn thông qua xung quanh huyết vụ truyền tới, Lý Tuần tự nhiên như vô sự, Minh Cơ kiếm quang lại âm đạm một chút.

Tình huống chính là đơn giản như vậy, coi như Lý Tuần đứng đấy bất động, mặc cho Minh Cơ chặt lên bách tám mươi kiếm, cũng chưa chắc có thể thương tổn được chỗ đó, ngược lại là chính Minh Cơ khả năng không thể chịu được Huyết Ảnh yêu thân hấp phệ chi lực, tổn hại đến tu vi.

Không thể nói hai người tu vi ngày đêm khác biệt, chỉ có thể là Huyết Thần Tử pháp môn quá mức yêu dị, tìm không thấy đối chứng biện pháp, chỉ có thể lấy tầng thứ cao hơn lực lượng cường ép áp chế. Chẳng qua hiện nay Minh Cơ, hiển nhiên không làm được đến mức này.

Lý Tuần trong lòng còn cất vạ nhất chi niệm đầu, hi vọng Minh Cơ như vậy biết khó mà lui, chỉ là dùng đầu gối ngấm lại, cũng biết tuyệt không có khả năng.

Quả nhiên, thủ kiếm vô công, Minh Cơ không thấy bất luận cái gì xu hướng suy tàn, trong hư không bang thanh vang lên, lại là cách không nhất kiếm trăm tới.

"Lấy Linh Tê Quyết thôi động Tử Ngọ kiếm cương?" Lý Tuần nhãn lực không thể so với bình thường, lại đối tông môn chư pháp quen thuộc trôi chảy, có thể nói gặp gì biết nấy, thấy thế trước gật đầu lại lắc đầu: "Lấy âm dương đảo ngược tìm sinh khắc biến hóa, là ý kiến hay, lại vẫn không đúng bệnh." Mặc dù đối với hắn vẫn không tạo được uy hiếp, Lý Tuần lại không nghĩ mặc cho Minh Cơ chém xuống tới, cử động lần này quá mức khinh thường không nói, cũng dễ dàng làm cho người lòng nghi ngờ.

Quanh thân huyết vụ một quyển, ngưng tụ thành màu đậm huyết quang, đón kiếm khí xông lên.

Kiểm khí cùng huyết quang vừa chạm vào, lập như sôi thang ốc tuyết, đảo mắt tan rã hơn phân nửa, mặc dù cùng huyết quang cách xa nhau tại trăm thước bên ngoài, Minh Cơ vẫn khí huyết lưu động, khí cơ khiên động phía dưới, thiên linh, Hoàng Đình các loại khiếu huyết có chút tê dại, giống bị huyết địa dựa bên trên, ý đồ nuốt ăn trong cơ thể nàng tinh khí; trước mắt cũng bị đậm đặc huyết quang tràn ngập, trong đó càng có vô số oán linh tê rít gào, phun trào muốn ra, lít nha lít nhít, phảng phất thổi ra khí hơi thổi đều sẽ bị nó hấp phệ sạch sẽ, làm người sợ hãi.

Minh Cơ biết, cảnh tượng trước mắt hư thực kiêm sinh, không những có lay lòng người chí chi công, cũng có thôn phệ tinh huyết độc ác hiệu quả thực tế.

Nhưng mà nàng mấy trăm năm khổ tu, chuyên gây nên duy nhất, một viên đạo tâm sớm đoán luyện tới như thép tinh cứng rắn, vốn lại óng ánh dịch thấu, đối mặt trước mắt thiên ma chư tướng, tâm cảnh không loạn chút nào, trong tay dài bốn thước kiếm ứng cơ biến hóa, kiếm khí phun ra nuốt vào, cách không xoắn một phát.

Thiên Tâm Linh Tê, ti lũ bất tuyệt, Linh Tê Quyết thôi phát kiếm khí, không bằng cái khác pháp môn như vậy thanh thế to lớn, nhưng là cực kỳ tinh thuần vô cùng, tại Minh Cơ thúc khống hạ, điều khiển như cánh tay chỉ là bình thường, đương kiếm khí du động trong hư không lúc, tự có tuyệt đỉnh linh tính, như Thiên Tâm chiếu rọi, vạn vật đồng đều quản lý chung tại tâm.

Lý Tuần lúc đầu còn chưa để ý, nhưng mà nhào tới Minh Cơ trước người lúc, chợt thấy được hạ tứ phương, đại lực tụ hợp, giống như đem hãn lập tức đè vào biển sâu dưới đáy, cùng Cửu U phệ giới bên trong cảm giác ngược lại có mấy phần tương tự.

Trong lòng của hãn kinh ngạc chưa tuyệt, phía trước kiếm mang lấp lánh trải rộng ra, phảng phất giống như một cái sóng lớn lật hạ, lại có tuyệt đại uy danh, cùng linh tê nhất điểm yếu nghĩa hoàn toàn khác biệt.

Đợi cho trọng áp trước mắt, Lý Tuần thần thức bay lượn tứ phương, lúc này mới giật mình, chẳng biết lúc nào, trong vòng phương viên mười mấy dặm thiên địa nguyên khí lại theo Minh Cơ kiếm thế cùng một chỗ, chạy phát phun trào, huy hoàng không ai bì nổi.

Đến cái này mãnh liệt biểu tượng về sau, thì là phụ cận hộ sơn cấm pháp tự nhiên cùng Minh Cơ quanh thân khí cơ hoà hợp, lẫn nhau quán thông.

Minh Cơ nhất kiếm giết tới, dựa chi mà đến chính là dãy núi linh huyết tích súc lượng lớn nguyên khí, coi là thật như sơn nhạc đổ nát đồng dạng.

"Cái này cũng được?" Lý Tuần nếu không phải tạm thời chưa có thực thể, tròng mắt sợ đều muốn cho trừng ra ngoài.

Phàm là thiên hạ chư tông đại quy mô cấm pháp bố trí, đối cấm pháp phạm vi bên trong tu tập bản tông pháp môn tu sĩ cho nhất định giá trị, đây cũng là phải có chi nghĩa, cũng không thềm khát. Nhưng như Minh Cơ dạng này, thông qua cấm pháp bố cục, nhất kiếm dắt dựa xung quanh dãy núi linh khí, đánh giết tới, nhưng là gần như không tồn tại.

Lý Tuần khẳng định chính mình không có thiết hạ loại này bố trí, dưới kinh ngạc, đột nhiên kéo lên cường áp đã gần người. Quanh thân huyết vụ trước vì đó kịch liệt chấn động, theo lại bị áp lực ngưng định, chấn động ngưng tụ tầm đó, Huyết Ảnh yêu thân rốt cục có chút tổn thương.

Vậy đại khái chính là trong khe cổng ngầm lật đại bàn, kiêm tám mươi lão nương ngược lại banh hài nhi tay.

Lý Tuần vừa tức vừa vui, nhưng tâm độ chỗ sâu, ngược lại càng ngày càng yên ổn.

Tại Huyết Ảnh yêu thân trạng thái dưới, hẳn quan sát ngoại giới phương thức cùng người thường có rất lớn khác biệt, nhưng lại là một cách lạ kỳ thông thấu. Hẳn rất nhanh liền phát hiện, Minh Cơ tại cấm pháp thượng tạo nghệ bình thường, nhất cử không chế cái này phức tạp cấm pháp bố cục, vẫn lực có thua.

Nàng tựa như là tại nguyên khí triều cường bên trong lộng triều, giá một chiếc thuyền con, theo thủy triều chập trùng, cố nhiên là thủ pháp tinh diệu, nhưng mảnh nghiên cứu xuống tới, đến tột cùng là người khu thủy triều, vẫn là thủy triều ngự người, còn tại cái nào cũng được tầm đó.

Bất luận làm sao, Lý Tuần đã không thể thoải mái ứng phó.

Cho dù thân hình hẳn như sương như khói, có thể ngoại giới cường áp như sóng triều vỡ xuống, trong đó nồng hậu dày đặc thiên địa nguyên khí cơ hồ ngưng kết thành dịch nhỏ, va chạm phản ứng phía dưới, tại hư thực không trung hình thành vô số lớn nhỏ không giống nhau vòng xoáy, thi lực phương hướng sai lệch quá nhiều, cơ hồ muốn phản Huyết Ảnh yêu thân xé thành vỡ nát.

Hết thủy chi mở đầu, tức Minh Cơ phát ra chi kiếm khí tia sợi, nó thành giấu ở nộ trào về sau, tùy thời mà động, phải tất yếu tìm tới Huyết Ảnh yêu thân sơ hở, một kích mà định ra. Loại thủ đoạn này ngược lại cùng Trảm Không thần kiếm phát ra chi linh quang, có chút tương tự. . . Thần kiếm linh quang?

Lý Tuần đột nhiên phát hiện một cái chỗ cổ quái. Trước đó một mực không chế chung quanh cấm pháp thần kiếm linh quang, chẳng biết lúc nào, phong mang biến mất, mặc dù vẫn khóa chặt ở trên người hắn, cấm pháp quyền không chế lại không biết khi nào cho Minh Cơ cầm đi.

Hắn có thiết kế loại này. . . Lý Tuần trong lòng bình tĩnh, nhưng vẫn là chậm một bước.

Nguyên khí triều cường bên trong một ít loạn lưu vòng xoáy, bỗng nhiên khí cơ tụ hợp, lẫn nhau ma sát, sớm hơn một tia, Minh Cơ phát ra chi kiếm khí xuyên thấu nộ trào, đâm chạm tới.

Kiểm tới lôi minh!

Trong núi mãnh vang một tiếng sét đùng đoàng, trắng lóa điện hỏa tương bầu trời đêm xé thành hai nửa, chung quanh sông núi linh huyết tích súc hơn mười năm lượng lớn nguyên khí, tại lúc này lấy cuồng bạo nhất phương thức, tán phát ra.

Trong không khí tiếng nổ đùng đoàng như thế hùng vĩ, đến mức nửa hơi về sau, kia sóng âm liền vượt trên hết thảy, trừ tiếng sấm ngoại, thiên địa không còn gì khác.

Đại Ngũ Hành Tịch Diệt lôi quang, cái này do Lý Tuần tự mình bố trí cải tiến bá đạo cấm pháp, cuối cùng vẫn là do hắn tới trước nhắm nháp.

Càng chết là, cái này đã không chỉ là Tịch Diệt lôi quang, mà là do Minh Cơ kiếm khí khu động, cùng Thiên Tâm Linh Tê chi pháp tương hỗ thôi hóa sinh ra kiếm Cương Lôi hỏa.

Tịch Diệt lôi quang phá hư Ngũ Hành sinh khắc, vạn vật chạm vào tức hủy; Thiên Tâm Linh Tê thông thấu nhạy cảm, am hiểu lấy điểm phá diện, bắt lấy sơ hở nhược điểm, cả hai đem kết hợp, sinh thành chính là đủ để cho giới này bất luận cái gì cao thủ đều muốn nhượng bộ lui binh kinh khủng sát chiêu.

Kiểm khí lôi quang, khoảnh khắc liền tới.

Tại huyết vụ số một chỗ sâu, thống ngự toàn thân nguyên khí huyết hạch cũng cảm nhận được sâu nặng nguy cơ, vì đó có chút run rẩy. Loại này tình hình dưới, Lý Tuần tâm thái ngược lại càng ngày càng tỉnh táo.

Hắn không có tránh né, bởi vì Thiên Tâm Linh Tê tính chất, đạo kiểm khí này căn bản chính là không cách nào cũng không thể tránh né, ngược lại lập xuống quyết đoán, Huyết Ảnh yêu thân đảo mắt ngưng tụ thành thực thể, vô luận cơ thể, y phục, đồng đều trong nháy mắt hóa hình, đến tay phải của hắn thì theo trong tay áo xuyên ra, dòm chuẩn kiểm khí hướng, trùng điệp hợp nắm lấy đi.

Một tiếng vắn vẹo bén nhọn tới cực điểm tê ô bạo khởi, Lý Tuần máu trên tay sắc trong chốc lát cời tận, đại Tịch Diệt lôi quang tại chạm đến thực thể ái ở giữa, đã phát động, thoải mái phá vỡ Nhiên Huyết Nguyên Tức bảo vệ, cùng Huyết Ảnh yêu thân bản thể tiến hành không có nửa điểm hoa xảo va chạm.

Trăm ngàn đạo điện quang tại Lý Tuần trước ngực nổ bể ra tới. Vừa mới tạo hình tay phải đảo mắt bị ép thành một mảnh huyết vụ, sau đó lại bị điện quang thoi phát sạch sẽ.

Dư lực sở cập, Lý Tuần nửa cái cánh tay tính cả ống tay áo đều cho nổ nát vụn, nóng rực giọt máu tứ phía vẩy ra, lại bản năng hấp phệ xung quanh nồng đậm nguyên khí, cùng điện quang dư quang lẫn nhau quấn giao, sinh sinh hóa đi ban sơ, cũng là mạnh nhất lôi bạo chi lực.

"Hây A!" Tàn chi thống khổ lập tức dốt lên Lý Tuần đáy lòng đè nén độc hỏa, hắn hí cuồng một tiếng, thân thể đỉnh lấy to lớn xung kích, không lùi mà tiến tới, hoàn hảo tay trái một cái đâm xuyên trọng quyền, cơ hồ ngưng tụ bộ thân thể này nội tất cả lực lượng, chính trúng trước người Lôi Hỏa bộc phát điểm trung tâm.

Nơi này là đại Ngũ Hành Tịch Diệt lôi quang tốt nhất phát động điểm, tự nhiên cũng chính là phương viên hơn mười dặm sông núi tích súc linh khí tụ hợp

chỗ.

Lý Tuần lấy Hồn Nguyên xử đích chí đại chí cương chi pháp, vận dụng hung lệ oán độc chi khí, một quyền đánh ra, thực có thiên quân ích dịch chi uy.

Hai cổ đại lực tương giao, toàn bộ Tọa Vong phong tựa hồ cũng lay động một cái, trong phạm vi mấy chục dặm ngọn núi trong chốc lát không biết sụp ra nhiều ít kể nứt, gào thét gió lốc đảo qua, tương dạ không trung mỏng manh tầng mây thổi sạch sẽ. Nhưng mà, vô chỗ che giấu ánh trăng cũng tại kịch liệt nguyên khí chập trùng bên trong, vắn vẹo biến hình.

Chỉ này va chạm, xung quanh bố trí cấm pháp liền hủy năm, sáu phần mười.

Chiêu này vẫn là tại Thế Dao phong lúc, Lý Tuần theo bề ngoài loan trên thân học được, giờ phút này học để mà dùng, hiệu quả cũng cũng không tệ lắm.

Quyền kinh sở cập, Lý Tuần càng xác nhận trong lòng suy đoán.

Mặc kệ là Minh Cơ kiếm khí thôi phát vẫn là nguyên chỗ tụ hợp, cấm pháp biến hóa, loại kia tam nguyên quy nhất, phát hồ thiên nhiên nhưng lại hay tới đỉnh cao thủ đoạn, tuyệt không phải hiện giai đoạn Minh Cơ có thể đánh tới.

Hai đạo cự lực va chạm sở sinh thành dưới cục diện hỗn loạn, ba cái nước sửa hòa nhau trạng thái lại không có thể tiếp tục, phía sau ẩn tàng đồ vật cũng liền hiển lộ mảnh khoe.

Cuồng bạo nguyên khí loạn lưu hạ, duy nhất không có biến động, chính là kia theo Chỉ Quan phong thượng chiếu xuống tới thần kiếm linh quang.

Nó y nguyên khóa chặt trên người Lý Tuần, mặc kệ nó thân thể như thế nào hư thực chuyển hoá, đều không có bất kỳ cái gì" thoát câu " dấu hiệu.

Theo thời gian trôi qua, Lý Tuần càng là cảm thấy, cái này linh quang chiếu xạ được lâu, trên thân hàn ý từng bước tăng thêm, liền giống như là cái thanh kia Trảm Không thần kiếm trực phân trực hào dời đến, ý đồ chờ đến trên cổ của hắn

đi.

Trảm Không thần kiếm, thần kiếm linh quang, cái đồ chơi này thật là kiện tử vật sao?

Giờ phút này, phát ra kia kinh thiên động địa nhất kiếm Minh Cơ, cũng chịu không được phun trào dòng lũ, thân thể phiêu phiêu đặng đặng lui về phía sau. Sắc mặt tuy là miễn cưỡng duy trì bình tĩnh, nhưng từ nàng nằng nặc sớm vụt bay lấp lóa ánh mắt đi xem, nàng rõ ràng theo một kích này bên trong có thu hoạch.

Bất quá, nàng rất nhanh liền theo tu vi đột phá trong vui sướng hoàn hồn, lại để mắt tới cách đó không xa thiếu một tay Huyết Ma, chỉ là người kia lực chú ý nhưng không có thả ở trên người nàng.

Minh Cơ phát hiện, tên kia cũng không thêm để ý tứ chi tiền thiếu, đối với mình cũng không có gì oán độc hận ý, chỉ là ánh mắt dao động, trước nhìn qua Tây Nam Chỉ Quan phong phương hướng, lại dọc theo nào đó đầu hư vô quỹ tích, đem tầm mắt nhìn về phía chính mình khía cạnh cái nào đó địa điểm.

Minh Cơ ánh mắt lóe lên, đã xem cái hướng kia cảnh vật nhiếp tiến trong mắt. Đập vào mắt tình hình, để nàng đột nhiên ngẩn ngơ.

Bị nguyên khí loạn lưu vắn vẹo trong bầu trời đêm, một đầu bóng người màu xanh cứ như vậy đột ngột hiện thân ra tới. Tại ánh trăng chiếu xạ phía dưới, kia thon dài thân hình bên ngoài, tựa hồ nhảy lên một tầng quang mang, vốn lại như hơi nước hư vô.

Như thế chói mắt thanh cảnh, khiến người ta cảm thấy, đối phương là đã sớm ẩn núp ở nơi đó, chỉ là bị cuồng loạn nguyên khí quét trúng, lúc này mới lộ bộ dạng.

Ý nghĩ này mới từ trong đầu lóe qua, bóng người màu xanh liền từ Minh Cơ tầm mắt bên trong đánh tan.

Minh Cơ trong lòng căng thẳng, bỗng nhiên phát giác, từ đầu đến cuối, nàng đều không có cảm giác được người kia khí tức, nhạy cảm thần kiếm linh quang cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Trong nội tâm nàng cảnh báo vang lên, trong lúc vội vã còn nghĩ không ra cái như thế về sau, mặt đối mặt Huyết Ma lại đột nhiên có động tác.

Bước đầu tiên, Minh Cơ còn có thể nhìn thấy thực thể sát qua hư ảnh, sau một khắc, Huyết Ảnh yêu thân đã hóa thành chói mắt huyết quang, lấy vượt qua nàng phản ứng tốc độ bắn vọt tới.

May mà Minh Cơ sớm đã đạt tới phát để ý trước cấp độ, trong tay dài bốn thước kiếm đẩy ra một trận sóng xanh, kiếm khí tự phát hộ thể. Mà lúc này nàng mới phát hiện, huyết quang cũng không phải là thẳng tắp vọt tới, mà là cùng nàng dịch ra một cái nho nhỏ góc độ.

Bởi vì góc độ tồn tại, song phương căn bản cũng không có bất luận cái gì tiếp xúc, nếu nói có, cũng chỉ là hộ thể kiếm khí cùng đối phương phi độ lúc tràn ra ngoài dư ba nhẹ nhàng va chạm. Minh Cơ cũng liền dựa vào điểm ấy chấn động bắt được Huyết Ma phi hành quỹ tích.

Kia là. . . Minh Cơ nghi ngờ thời điểm, Lý Tuần nhưng trong lòng cực kỳ thanh minh.

Cho đến tận này, tình thế biến hóa phần lớn còn tại trong lòng bàn tay của hắn.

Hắn lấy" Hồn Nguyên xử "Đối cứng kiếm cương Lô Hỏa, ngoại trừ muốn tìm xuất ẩn tàng ảnh hưởng nhân tố ngoại, trọng yếu nhất, chính là muốn dựa vào cái này tính dễ nổ nguyên khí rung chuyển, ái ở giữa phá hư cố hữu nguyên khí danh sách, sử cái kia lấy một loại nào đó phương pháp tại hộ sơn cấm pháp bên trong ẩn nấp bộ dạng nữ nhân, lộ ra chân ngựa.

Không ngoài sở liệu, kịch liệt chấn động sử Thanh Ngâm bộ dạng bại lộ, mặc

dù nàng rất nhanh liền thích ứng tới, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, Lý Tuần vẫn có thể khóa chặt khí tức của nàng. Cũng vào lúc này, Lý Tuần rốt cục có chút minh bạch, Thanh Ngâm mục đích là nơi nào.

Chỉ Quan phong!

Kia rõ ràng là Chỉ Quan phong phương hướng, nàng đi chỗ đó làm cái gì? Tự chui đầu vào lưới sao?

Nghĩ lại ở giữa, hắn đã cùng Minh Cơ giao thoa mà qua, lúc này hắn mới nghĩ đến, mình rốt cuộc nên như thế nào thoát khỏi Minh Cơ truy tập?

Hai lần mục tiêu hợp lại cùng nhau, chính là lại truy lại trốn, hoang đường cực kỳ.

Thanh Ngâm khí tức lại lần nữa trở thành nhạt, cuộn cuộn nguyên khí triều cường ngược lại cho nàng tốt hơn yếm hộ.

Lý Tuần trong lúc nhất thời cũng không lo được đằng sau, khóa lại khí tức còn sót lại, tâm tính càng ngày càng chú ý cẩn thận, phòng ngừa Thanh Ngâm sắp đến đầu đến đũa mục tiêu, ngược lại đem hắn cho vòng vào đi.

Huyết Ảnh yêu thân tốc độ nhanh chóng biết bao, không qua mười dặm hơn gia tốc, còn không có xung kích nguyên khí hỗn loạn khu vực, khoảng cách của song phương liền lại lần nữa rút ngắn, gần đến Lý Tuần trong lòng lại lần nữa linh hoạt, nghĩ đến có phải hay không muốn đem Thanh Ngâm đánh giết tại Tọa Vong phong hạ.

Hậu phương, Minh Cơ mặc dù cũng là ra sức đuổi theo, nhất thời nửa khắc nhưng cũng trùng không chỉ đi lên.

"Không bằng bắt lúc này. . ." Lý Tuần bóp tắt một điểm cuối cùng do dự, trong lòng sát cơ tái khởi.

Thanh Ngâm tựa hồ cũng cảm giác được nguy hiểm, khí tức rốt cục triệt để

đánh tan. Chỉ tiếc, thân hình của nàng lại không thi thượng ẩn tàng thân pháp, bị Lý Tuần dùng ánh mắt gắt gao khóa lại, trong lòng của hắn tính nhẩm khoảng cách song phương biến hóa, đồng thời tích súc đủ để một kích trí mạng lực lượng.

Liên tại giờ phút này, Lý Tuần trong tai đột nhiên xuyên vào từng tiếng càng kiếm ngân vang, bạn chi mà lên, thì là hết sức quen thuộc tất chậm thanh thì thầm: "Liên Hà sơn mặc dù lớn, lại không thích ác khách." Giọng nói chưa dứt, Lý Tuần trước mắt một điểm hàn tinh theo hư vô bên trong lộ ra đến, dường như rất sớm trước kia liền chờ ở nơi đó, lẳng lặng hoàn toàn không có âm thanh, trên thực tế, tinh quang lấp lóe sát na, Lý Tuần bên tai liền rốt cuộc nghe không được bất kỳ thanh âm gì.

Nguyên khí loạn lưu nổ vang, vạch phá bầu trời gào thét, thậm chí cả tự thân Nhiên Huyết Nguyên Tức lưu động, huyết hạch rung động ô. Vô luận là hùng vĩ vẫn là nhập vi, hết thảy thanh âm đều trong nháy mắt cắt đứt.

Đến Lý Tuần tất cả tâm thần, đều bị thô bạo theo chỗ hắn dời về đến, lại sa vào đến trước mắt sáng tắt tinh quang bên trong đi, cơ hồ ngập đầu.

Đương nhiên, cũng chỉ là" cơ hồ "Mà thôi.

Tâm thần dao động vền vện trong chớp mắt sự tình, đương kia một điểm hàn tinh khảm vào Lý Tuần rung động đầu trước đó, hừng hực độc hỏa theo huyết hạch chỗ sâu nhất phun ra đến, trong chốc lát khắp toàn thân mỗi một góc, hắn hơi nhắm ánh mắt bỗng nhiên mở ra, huyết quang mãnh liệt bắn vài thước, hầu như như thực chất.

Đối phương kiếm khí gia thân, cho tâm thần trọng áp, tại lúc này âm vang tan rã. Tới đồng thời, Lý Tuần cũng rốt cuộc minh bạch, vì sao trong ngoài âm thanh đột nhiên đoạn tuyệt.

Người đến nhất kiếm phía dưới, có thể chải vuốt mười dặm sông núi khí mạch, khiến cho theo cuồng loạn hồi phục bình thản, dư thế sở cập, thậm chí

đem hãn nguyên khí trong cơ thể cũng cùng nhau khống chế, lúc này mới tạo thành như thế không thể tưởng tượng nổi kết quả.

"Tàng Tinh Bí Kiếm, là Thanh Minh đến!" Theo trong lòng dăm chiêu, hãn không trọn vẹn cánh tay phải giữa trời vung xuống, mới tới nửa đường, trên đó huyết quang đậm đặc, như thang như tương, nhất căn trắng noãn ngón tay liền từ trong huyết quang nhô ra đến, giữa trời hư điểm, Huyết Kiếp Thực Nguyên thân quang bắn ra, đến ngón tay về sau, chường cổ tay cánh tay các loại tứ chi đều ngưng có sẵn hình, cùng lúc trước không hai.

Âm ảnh lại quyển, liền ngay cả vớ vụn ống tay áo đều tiếp đi lên, giữa trời giãn ra, đưa cánh tay che khuất.

Phía trước chỗ năm dặm, Thanh Minh cầm kiếm đập không, thần sắc bất động, chỉ có đen như mực râu tóc tại trong gió nhẹ nhẹ nhàng phiêu động.

Hãn là đạt được Minh Cơ phi kiếm đưa tin về sau, sợ ái đồ có sai lầm, lập tức lên đường chạy tới, thời gian cũng là tạt được vừa vặn.

Lúc này, hãn thành đứng tại Lý Tuần phải qua trên đường, sử Lý Tuần không thể không dừng thân hình, trực diện cái này một tông chi chủ.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Thần Kiếm

Chương 05: Thần kiếm

Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang cách Thanh Minh ngoài thân xa mười trượng, liền "Phanh" một tiếng, chấn thành một đoàn huyết vụ, lập tức bị kiếm khí thổi phát sạch sẽ.

Lý Tuần cũng không thèm để ý, ở trong lòng hơi làm chuẩn bị, liền mở miệng cười nói: "Quý tông không thích ác khách, thì cũng thôi đi, làm sao liên người qua đường đều không buông tha?" Thanh Minh ánh mắt ôn nhuận, hoàn toàn không có nhuệ khí, cùng Minh Cơ khác biệt, thân là một tông chi chủ, hẳn không có khả năng đi lên liền đá sinh đá tử, nhất định phải có chỗ bàn giao không thể, là đến hẳn không nóng không lạnh mở miệng nói: "Tha thứ ta cô lậu quả vãn, chưa gặp qua xông người đình viện người đi đường. Bách Quỷ tiên sinh cũng là đương thời nhân kiệt, làm gì mượn cố che đậy?"

Hắn xưng hô Lý Tuần làm "Bách Quỷ", đã nói rõ Thế Dao phong một trận chiến về sau, Huyết Ma thân phận đã làm cho người qua đường đều biết.

Chỉ là Lý Tuần còn có chút không quá quen thuộc, hơi giật mình về sau mới cười nói: "Chính như tông chủ lời nói, bản nhân không cần mượn cố che đậy cái gì, nói là đi ngang qua, chính là đi ngang qua. Liền không phải đi ngang qua, chẳng lẽ quý tông còn có cái gì đáng giá trộm cắp ăn cướp đồ chơi?" Hậu phương, Minh Cơ cũng đuổi theo, dừng ở sau lưng của hắn gần dậm, hướng Thanh Minh hành lễ như nghi thức.

Thanh Minh từ trước đến nay thường thức cái này đệ tử, lại không thích Huyết Ma, liền bỏ xuống trước mắt đại địch, vuốt râu cười nói: "Người vừa mới

kia nhất kiếm, đã gần đến hồ thần thông, thật tốt." Minh Cơ xa xa đáp lại nói: "Đệ tử vẫn là cậy vào ngoại lực mới được thành sự tình. Trong vòng mười năm, chiêu này sợ rằng dùng lại không ra." Nàng lời ấy thừa nhận cực kì. Vô cùng, mười năm kỳ hạn thoáng qua liền mất, Minh Cơ có này tự tin, có biết nàng theo kia nhất kiếm trúng được cờ nào chỗ tốt.

Tuy là bị Thanh Minh phơ một lần, Lý Tuần nhưng không có sinh khí thời gian.

Giờ phút này phương xa chân trời ánh kiếm lóe lên liên tục, nên là Minh Tâm Kiếm Tông trong tông môn cái khác cao thủ đến, dây dưa nữa xuống dưới, hẳn sợ là cũng bị người bao hết sủi cỏ.

Lúc này Thanh Ngâm sớm đã tung tích hoàn toàn không có, Lý Tuần lại nghĩ đưa nàng bức đi ra, độ khó càng là so sánh lúc trước tăng lên gấp bội.

"Nghĩ đến là thiên ý như thế, mà thôi." Lý Tuần xao động tâm tư rất cực lắng đọng đến chỗ càng sâu, giờ phút này hẳn liền chỉ có tập trung tinh thần, nghĩ đến làm sao thoát thân.

Thanh Minh tu vi, cũng không phải hiện tại Minh Cơ có khả năng bằng được, tuy nói hẳn là Tứ Cửu Trọng Kiếp về sau mới lên tới chân nhất cảnh giới, có thể tông môn mấy vạn năm truyền thừa, lại không phải cho không.

Chỉ nhìn Thanh Minh vừa rồi kia thiên ngoại phi tiên nhất kiếm, nó hỏa hầu chi cay độc, đã miễn nhưng cùng Yêu Phượng, Thanh Loan sánh vai.

"Cổ Âm tập trung tinh thần đánh tan chư tông, nhưng nếu đều như nàng ý, Thanh Minh đâu còn có thể tùy tiện sử xuất một kiếm này đến?" Lý Tuần sâu sắc cảm nhận được, có được tông môn truyền thừa tu sĩ cùng không môn không phải tán tu, yêu ma tầm đó chênh lệch cực lớn.

Bất quá, hiện tại cũng không phải cảm khái thời điểm, lại kéo dài thêm, lưới bao vây thành hình, hẳn như lại nghĩ xông ra đi, nhất định phải thống hạ sát thủ

không thể, hậu quả kia, không phải ước nguyện của hẳn ý nhìn thấy.

Đúng tại lúc đó, hậu phương Minh Cơ tiếng nói truyền đến: "Vừa rồi bỏ chạy chính là ai?" Nghi vấn của nàng chính là phải có chi nghĩa, giờ phút này lại giúp Lý Tuần đại ân.

Lý Tuần nghe vậy, lập tức đá xà tùy côn bên trên, cũng không quay đầu lại cười lạnh nói: "Tự nhiên là cừu nhân. Lúc này vốn là truy sát tên kia mới vừa tới nơi đây, các người Minh Tâm Kiếm Tông nhất định phải chặn ngang một chân, chẳng lẽ cùng tên kia có cái gì liên lụy?" Hẳn trong giọng nói ám chỉ, người kia không phải kẻ tốt lành gì. Sau lưng Minh Cơ không biết ra sao phản ứng, Thanh Minh lại không biết trước mặt trải qua, giữa lông mày hơi nhíu: "Đi là người phương nào?" Lúc này, trong tông môn kiếm quang nhanh tu sĩ đã bay đến nơi đây.

Lý Tuần đâu còn cùng giải quyết hẳn ôn tồn nói tiếp, nghe vậy cười to nói: "Nguyên lai đánh vẫn là mơ hồ, lão tử lại không bởi các người hồ đồ đi xuống!"

Trong tiếng cười, thân hình hẳn chấn động, huyết quang bay vụt, thẳng lên không trung.

Bị Lý Tuần ngôn ngữ ép buộc, Thanh Minh suy nghĩ nhiều chút, không khỏi trễ nửa bước, Minh Cơ nhưng là lập xuống quyết đoán, tùy theo truy đuổi đi lên.

Thanh Minh phong hình, sợ nàng có sai lầm, thân hình hóa thành một đạo thanh khí, như chậm thực nhanh, phi động mà lên.

Nhưng mà, mới bay cao hơn mười trượng, Thanh Minh đạo tâm đột nhiên run lên, trong tay long văn ấn kiếm lắc nhẹ, kiếm khí tê rít gào, phá không mà ra.

So với sớm hơn một tia, bên trái trong hư không, một con bàn lạc tất hiện năm đốm đột ngột xuất hiện, thẳng oanh Thanh Minh mặt.

Kiểm khí phát sau mà đến trước, chống đỡ lên quyền phong, nhưng lại trong

nháy mắt vỡ vụn.

Có này giảm xóc, Thanh Minh đã dờn kiếm tới, lưỡi kiếm quyền phong chính diện chống đỡ đụng, nổ tung vô số nhỏ vụn điện hỏa. Thanh Minh hướng về sau nhanh chóng thối lui, hấn không phải không thể chịu được kinh, mà là tại quyền kiếm giao kích phía dưới, phát hiện người tới thân phận.

Ra quyền người này thân thể hùng tráng, toàn thân lại đều gắn vào thâm đen liên mũ trường bào phía trên, chỉ lộ ra một đôi huyết hồng con người.

Thanh Minh đã không phải lần đầu tiên nhìn người nọ, trong lòng tự có một phần phỏng.

U Huyền khô lồi. . . Thanh Minh lần trước nhìn thấy người này, là tại Thủy Kính Tông phát hướng Thông Huyền chư tông Thủy kính ảnh lưu niệm phía trên.

Thủy kính ảnh lưu niệm phía trên đứt quăng ghi chép Thế Đạo phong phụ cận, Thiên Chỉ cùng Yêu Phượng, Huyết Ma cùng Thanh Loan ở giữa hai trận đại chiến.

Cái trước mặc dù kịch liệt, hàm ẩn tin tức nhưng là cực ít; cái sau thì là Thông Huyền Giới một cái duy nhất có thể hiểu Huyết Ma nội tình hình ảnh số liệu, lấy Thanh Minh thân phận, tự nhiên muốn tinh tế nghiên cứu.

Lúc ấy tình huống phân loạn phức tạp, không qua hấp dẫn người ta nhất ánh mắt, ngoại trừ Huyết Ma tức Bách Quỷ vừa biến mất bí, cùng với Thanh Loan, Huyết Ma chi chiến ngoại, chính là đã từng xuất hiện tại Bách Quỷ bên người hai người.

Thủy Điệp Lan tại Thông Huyền Giới có án cũ có thể tra, ngược lại cũng thôi.

Mà đổi thành một vị, vượt qua hư không, ra vào tùy ý, hấn là Bách Quỷ đạo

nhân luôn luôn không bày ra tại người trước ảnh khôi lỗi không sai.

Ảnh khôi lỗi hiện ra tu vi cường tuyệt, nhìn thoáng qua ở giữa, có thể cùng Thanh Loan giằng co đến không rơi vào thế hạ phong, lại coi hình thế đặc thù, chắc hẳn mỗi loại tông cao tầng đối với người này thân phận đều có riêng phần mình cách nhìn.

Trong đó, Thanh Minh bản nhân suy đoán, tại quyền kiếm giao kích về sau, liền cho xác nhận hơn phân nửa.

"Cùng người này giao thủ, tuyệt đối không thể cận thân!" Thanh Minh nghĩ đến chỗ này người "Khi còn sống" hung danh, mặc hẳn đạo tâm vững chắc, cũng không khỏi khẽ cười khổ.

"Cũng không biết kia Bách Quỷ là như thế nào đem hẳn luyện thành khôi lỗi, như thế hung nhân, một chủ một phụ, còn có Thủy Điệp Lan làm cánh chim, Lục sư đệ đã tiên thăng, thiên hạ lại có gì người có thể chế?" Đủ loại suy nghĩ đang bay ngược quá trình bên trong như khói nhẹ tụ hợp, lại cấp tốc tiêu tán. Đợi thối lui trăm thước bên ngoài, Thanh Minh linh đài đã một mảnh không minh.

Long văn ấn kiếm cách không hư họa, sinh ra từng tầng từng tầng kiếm khí bình chướng, thoáng qua lại bị kia hung nhân thiết quyền đánh nát, cả hai khoảng cách vẫn chưa vượt qua mười trượng.

Thanh Minh thân hình đột nhiên ngưng định, căng tay nhô ra, long văn ấn kiếm bình thường trước gai. Kia hung nhân lại tốc độ không giảm, khoảng cách song phương trong chớp mắt bị xóa bỏ sạch sẽ.

"Đốt!" Thanh Minh quát như sấm mùa xuân, lấy rồng ngâm hồ gầm chi pháp, trong ngoài khuấy động, thôi động một thân xích tử nguyên thân. Long văn ấn kiếm thụ lực, ong ong chiến minh, đến song phương chân tức va chạm sinh ra hư không chấn động, ngược lại trong nháy mắt chìm xuống.

Trên bầu trời, vừa ngăn lại Minh Cơ kiếm khí Lý Tuần trong lòng cảm ứng,

ngoái nhìn đi xem, vừa vặn tương phản hảo nhìn thấy Thanh Minh nhất kiếm đâm ra, biểu tượng bình thường không có gì lạ, nhưng mà kiếm kia thượng chỗ dựa mệnh môn kiếm ý, lờ mờ chính là mới ngăn hẳn đường đi nhất kiếm.

Nhưng mà lần này kiếm ý sở cập, so sánh với lúc trước mạnh lên đâu chỉ gấp đôi, phương viên mười dặm thiên địa nguyên khí, đã không chỉ là bị chải vuốt khống chế, mà là tại kiếm thế trước gai thời khắc, trong nháy mắt tụ tập tại trên thân kiếm, nhất kiếm đánh ra, như sơn hà ngược lại tả, cái gọi là "Dời núi đổi nhạc" cũng bất quá như thế.

Kỳ diệu nhất chính là, thiên địa nguyên khí làm người sở dụng, trong đó lại không có nửa điểm chuyển hoá quá trình thích ứng, tựa như cùng Thanh Minh tự thân tinh tu như thế, điều khiển như cánh tay, tùy tâm sở dục.

Lấy Lý Tuần lúc này nhãn lực, tự nhiên nhìn ra, một kiếm này cùng lúc trước Minh Cơ khống chế cấm pháp nguyên khí có dị khúc đồng công chi diệu, chỉ là bởi vì cảnh giới khác biệt, hiệu quả cũng là ngày đêm khác biệt.

Đối Lý Tuần tại mũi kiếm trước đó, sợ rằng ngoại trừ mượn "Huyết Thần Đoán thế" pháp môn, hóa hình tiêu lực bên ngoài, lại không cách khác.

Bất quá, U Nhất làm giới này đứng đầu nhất tông sư nhân vật, chính là hóa thân khô lồi, cũng có thể hiện ra chỗ cao minh.

Hắn quyền thế không thay đổi, thế nội Nhiên Huyết Nguyên Tức nhưng là lô hỏa huyền ảo, theo quyền thế công phạt, liên tiếp bạo chấn, một quyền đánh xuống, gần trăm tầng hung lệ cương kinh tre già măng mọc, tầng diệt đê xuống, đúng là không đếm xỉa đến "Vừa không thể lâu" thông thường, lấy cương tráng chi thể, đi phi động chi tư.

Hắn cũng không phải là muốn cùng Thanh Minh tập mười dặm sông núi chi khí nhất kiếm ngạnh bính, mà là lấy thế nội thế giới, ngoại hóa thành bên ngoài cơ thể chi thiên địa.

Thanh Minh kiếm ý chính là lấy hư tĩnh nạp vạn vật, lấy có thứ tự nắm vô tự, cho nên có thể đem xung quanh nguyên khí khổng thả tự nhiên.

U Nhất lấy vô cùng cao minh ý thức chiến đấu, nhất cử rung chuyển do Thanh Minh kiếm ý đạt thành cân bằng danh sách, cắt đứt Thanh Minh cùng ngoại giới khí cơ kết nối, chính là đúng bệnh hốt thuốc, tranh thủ chủ động.

Đây là một trận khổng chế cùng phản khổng chế giao phong, cái gì khác quyền kinh kiếm khí đều là bên ngoài biểu tượng, không đáng giá nhắc tới.

Lý Tuần tuy là vôi vàng thoáng nhìn, cũng cảm thấy trong đó biến hóa rất có đáng giá học tập chỗ, bất quá dưới mắt chuyện trọng yếu hơn vẫn là thoát thân ra ngoài. Để tránh đến cuối cùng, náo ra cái không thể văn hồi cục diện tới.

Hắn đem lực chú ý quay lại đến Minh Cơ trên thân.

Cùng Lý Tuần có chút không quan tâm khác biệt, Minh Cơ tiến vào trạng thái chiến đấu về sau, chính là tuyệt đối chuyên chú, tuy nói đối Huyết Ảnh yêu thân không có biện pháp quá tốt, có thể kiểm thế y nguyên lãng lệ, đồng thời nàng cũng trong quá trình này, dần dần quen thuộc mới kiếm cương Lôi Hỏa phía dưới, kia một tia tuyệt diệu thể ngộ.

Lý Tuần không muốn lại cùng nàng dây dưa, tốc độ phi hành lại tăng, vọt thẳng tản diêu không kiếm khí, quanh thân huyết vụ phun trào, giống như đem không trung ánh trăng đều hấp phệ đi vào, lập tức huyết quang phân lưu, giữa trời chụp xuống.

Minh Cơ trường kiếm chấn động, kiếm khí thiết chương, ngăn trở tiết hạ trọc lưu.

Huyết quang bên trong, oán linh tầng điệp, có thanh im ắng gào thét theo Nhiên Huyết Nguyên Tức chảy xiết vắng lai, Minh Cơ tuy là không sợ, trong lúc nhất thời cũng bị gắt gao ngăn lại, trơ mắt nhìn xem Huyết Ma hóa cầu vòng phi động, đến theo Chi Quan phong chạy tới đồng môn ý muốn vây kín lúc, đã chậm

một bước.

Chỉ là, Lý Tuần còn chưa kịp thở phào, nguy cơ cảm ứng lại tới.

Hắn lúc này mới phát hiện, mình đã xông ra cấm pháp bố trí làm tổn thương khu vực, đến thần linh ánh sáng khóa chặt vẫn không có giải trừ.

Cái này cũng thành đại biểu cho, đại Ngũ Hành Tịch Diệt lôi quang hết sức căng thẳng?

"Lại tới?" Lý Tuần chân chính cười khổ lên tiếng, vận đủ Nhiên Huyết Nguyên Túc, đã làm tốt bị Tịch Diệt lôi quang oanh ra Liên Hà sơn mạch chuẩn bị.

Hắn suy nghĩ chưa tuyệt, trong bầu trời đêm chính là một đầu chói mắt kẽ nứt nằm ngang ở trước mắt, lôi quang điện hỏa từ đó dâng lên đến xuất, đảo mắt đem hắn bao phủ.

Phía dưới, U Nhất cùng Lý Tuần tâm thần tương thông, lập tức thể công đại thịnh, liên tục ba năm nhớ hung hãn cận thân xung kích, cơ hồ là bày ra cùng Thanh Minh đồng quy vu tận tư thế.

Thanh Minh tự nhiên không muốn cùng một cái khôi lỗi lưỡng bại câu thương, thở dài, rốt cục nhường ra. Không có Thanh Minh áp lực, U Nhất khẽ kêu âm thanh bên trong, bay vút lên trời, trực tiếp va vào Lôi Hỏa khu vực trong.

Có U Nhất ở phía trước cản trở, Lý Tuần áp lực chợt giảm, ngược lại có nhàn tính toán lên cái này một cấm pháp được mất tới.

"Không có kiểm ý khu động, chôn vùi Ngũ Hành uy lực nghe đáng sợ, trên thực tế đối chân nhân cảnh cao thủ, sát thương cũng chính là tạm được. Bất quá, xuất kỳ bất ý hiệu quả vẫn phải có. . . Ai?" Phía bên phải kiểm quang nổi lên, phá vỡ đầy trời Lôi Hỏa, bắn vọt tới. Lý Tuần vừa nghĩ đến không có kiểm ý khu động sự tình, đảo mắt liền hõm vào.

Vận vẹo điện quang hạ, Minh Cơ khuôn mặt trầm tĩnh, dài bốn thước kiếm hư họa vòng tròn, thu nạp tứ phương Lôi Hỏa, coi thanh thế, cố nhiên không có kiếm thứ nhất lúc cường đại lực bộc phát, nhưng tại không chế vi không tinh tế tỉ mỉ trình độ bên trên, lại vượt xa khỏi.

Lý Tuần trong mắt vừa in dấu tiến thân ảnh của nàng, kiếm cương Lôi Hỏa đã gần người.

Như bị kiếm khí quán thể, lấy Thiên Tâm Linh Tê phê cang đảo hư đặc tính, trong cơ thể hãn huyết hạch nhất định phải nhận chấn động. Vội vàng phía dưới, Lý Tuần lại không cách nào lưu thủ, Nhiên Huyết Nguyên Tức phút chốc cổ trướng ra.

Trong chốc lát, trong bầu trời đêm phẳng phất dâng lên một viên màu đỏ sậm như mặt trời, liệt mang diễm đuôi, sáng tỏ bắn ra, cùng kiếm cương Lôi Hỏa chính diện va chạm.

"Độc Linh Huyết Dương Pháp!" Thanh Minh trong lòng căng thẳng, trong tiếng quát khê, long văn ẩn kiếm thoát tay đến phi, trên không trung hóa thành một đạo tinh mang, vùi đầu vào Lôi Hỏa khu vực trong.

Kiểm cương Lôi Hỏa cùng huyết dương chính diện va chạm sát na, Lý Tuần lại lần nữa cảm nhận được kia sắc bén đến bá đạo kiếm khí, tới đồng thời, hãn càng có thể cảm nhận được, tại hoàn mỹ giao hòa kiếm ý, lôi quang tầm đó, thần kiếm linh quang nổi lên tác dụng cực lớn.

Cái này đã không phải thông linh thần kiếm chủ động phối hợp có thể giải thích, cái này căn bản là Chung Ấn đang dạy Minh Cơ làm sao sử kiếm.

Lý Tuần lúc này cũng không thoải mái, mặc dù bán sinh bất thực Độc Linh Huyết Dương Pháp uy lực rất cao, nhưng tại Linh Tê kiếm ý thôi phát hạ, Tịch Diệt lôi quang vẫn có đột phá bình chương, trực kích yếu hại uy hiếp. Huyết hạch tại lôi quang tiềm kinh oanh kích hạ, chính có chút rung động, thụ này kích thích, hãn một mực áp chế hung lệ chi khí, mơ hồ có phản phệ dấu hiệu.

Liên tục tại giờ phút này, long văn ấn kiếm hóa mang bay tới.

Lý Tuần hắc một tiếng, ám sắc huyết dương ngọn lửa bùng bùng bốc hơi, liền muốn ra tay trước lực chấn khai Minh Cơ, lại ngăn trở cái này đến ném rào rạt kiếm mang.

Nào biết đột nhiên phát lực phía dưới, đối diện cường tuyệt lực cản đột nhiên trở nên trống trơn tự nhiên, ngọn lửa bùng bùng huyết quang một đường thể như chẻ tre, đảo mắt oanh đến Minh Cơ trước người.

Lý Tuần lúc đầu còn tưởng rằng Minh Cơ dùng cái gì tá lực biện pháp, có thể lập tức liền biết không đúng.

Minh Cơ rõ ràng là không có chút nào chuẩn bị.

Nàng trên căn bản thành không rõ, vì cái gì trước một khắc vẫn uy thế kinh người Tịch Diệt lôi quang đột nhiên thành hôi phi yên diệt, biến mất vô tung vô ảnh.

Ngọn lửa bùng bùng đập vào mặt, Minh Cơ cơ hồ cho là mình làn da đã bị hỏa diễm thiêu đến hóa.

Thời khắc nguy cơ, thiên chuy bách luyện bản năng chiến đấu cứu được nàng, tinh thuần chân tức như như cơn lốc phun trào, đem ngọn lửa bùng bùng cản một cái.

Lợi dụng cái này không còn khe hở, Minh Cơ không chút nghĩ ngợi dùng ra "Thanh yên chương" kiếm quyết, kiếm ảnh tầng diệt, chống cự độc hỏa, đồng thời bay ngược về đằng sau.

Cũng chính là như thế dùng một chút công phu, Lý Tuần cũng phản ứng lại. Hắn không cần nghĩ ngợi, lập tức thay đổi ngọn lửa bùng bùng xung kích phương hướng, ám sắc huyết nhật trong hư không kéo ra một đầu vạn vẹo quỹ tích, cường ép chuyển hoá phương hướng, cùng long văn ấn kiếm đụng vào

nhau.

Hư không mãnh phát chấn động, ám sắc huyết nhật bị nhất kiếm đâm trúng trọng yếu nhất chỗ, xác ngoài đột nhiên sụp đổ, hỏa quang kịch liệt vụn vụn bên trong, trước trường xuất một vòng vàng sáng, lập tức liền nổ tung lên.

Thao thiên độc điểm tứ phía bắn tung tóe, bao phủ gần dặm phương viên không gian, vô luận là Lý Tuần hay là Minh Cơ, đều bị ngọn lửa bùng bùng ngập đầu.

Lý Tuần sặc ra miệng nhỏ máu tươi, thân hình hướng về sau nhẹ nhàng di chuyển, đến U Nhất thì cùng hấn thân hình giao thoa mà qua, phá vỡ ngọn lửa bùng bùng bích chương, một quyền oanh trúng long văn ấn kiếm.

Tranh nhiên vang lên bên trong, phi kiếm kiếm mang chợt ngậm, tiếp theo bay ngược trở về. Tới đồng thời, một bên khác, Minh Cơ kiếm khí hộ thể xông ra biển lửa, hấn không có trở ngại.

Nhưng mà, Lý Tuần ngay cả thở khẩu khí cơ hội đều không có, lúc này biển lửa bên ngoài, Minh Tâm Kiếm Tông đại đội nhân mã rất cục đuổi tới.

Nhất mã đương tiên, chính là Thanh Hư mấy vị trưởng lão, đằng sau còn có Lạc Nam Xuyên dẫn trong hàng đệ tử đời thứ hai tinh nhuệ, Minh Tâm Kiếm Tông bảy tám phần cao thủ, đã tụ tập ở đây.

Chẳng lẽ hôm nay thật muốn giết ra ngoài?

Các loại, cảm giác này. . . Lý Tuần ngừng hết thả động tác, cứ như vậy đứng tại ngọn lửa bùng bùng trong biển lửa, nhú mày cảm ứng.

Nơi này tu sĩ tuy nhiều, nhưng tuyệt không một người có thể có Lý Tuần như vậy vô cùng cao minh Linh giác. Giờ này khắc này, hấn liền vô cùng cảm giác được một cách rõ ràng kim nhọn cảm giác nguy cơ, ở xung quanh người vờn quanh không đi, đang dùng kịch liệt nhất phương thức hướng hấn phát ra cảnh

cáo.

Hắn đột nhiên minh bạch, cảm giác vì sao phát sinh biến hóa.

Thần kiếm linh quang biến mất.

Từ hắn tiến vào hộ sơn cấm pháp phạm vi bên trong, thần kiếm linh quang tựa như giòi trong xương, tử khóa ở trên người hắn, đồng thời lợi dụng một loại nào đó huyền diệu phương thức, trợ giúp Minh Cơ khu động xung quanh cấm pháp, hữu hình trong lúc vô hình đều cho hắn áp lực thực lớn. Lại tại lúc này, cái đồ chơi này không thấy, dường như trước đó chỗ theo hết thầy, tất cả đều là của hắn ảo giác.

Lý Tuần nhưng không có nửa phần vui vẻ. Hắn bỗng nhiên nhắm mắt lại hạ, nghiêng tai lắng nghe.

Thiên Sơn vạn khe về sau, một đợt chấn động chính kết nối liên hà bảy mươi hai phong tất cả cảnh báo cơ quan, lấy trên diện rộng nhất độ khuếch tán ra tới.

Vén vén mấy tức về sau, mơ hồ tiếng chuông vượt ngang ngàn dặm khoảng cách, xuyên thấu không gian, hây hây tới. Một đợt chưa tiêu, một đợt lại lên, tiếp xuống chính là mấy chục tầng sóng âm tầng diệt đã tìm đến, đem xa xôi hùng hậu tiếng chuông ép thành dồn dập nhất nhịp trống.

Trong lúc nhất thời, bao quát Lý Tuần ở bên trong, người người vì đó biến sắc.

"Thùy Thiên chung! Chỉ Quan phong thượng gõ Thùy Thiên chung!" Chậm hơn một tia, phương xa trong bầu trời đêm, mấy chục đạo đưa tin phi kiếm như lưu tinh dựa tiếp cận, tin tức đã không còn dùng thần thức tồn tại, mà là trực tiếp ở giữa không trung nổ vang!

"Tặc nhân đột nhập không rõ xem, cướp đi Trảm Không thần kiếm! Tặc nhân cướp đi Trảm Không thần kiếm!" Lý Tuần từ miệng trong mũi hút vào lương khí

còn chưa vào bụng, liền bị sinh sinh chặt đứt tại trong cổ họng.

Hắn mãnh quay đầu nhìn về phía Tây Nam, chỉ là ánh mắt cực chí, cũng chỉ là âm trầm bầu trời đêm, còn có yếu ớt hai ba khóa tinh điểm.

Chẳng biết tại sao, nhìn xem mãi mãi vô tận đầu bầu trời đêm, Lý Tuần chỉ cảm thấy như băng tuyết hàn khí từ đỉnh đầu chậm rãi chìm xuống, đông cứng tuỷ não cột sống, ngũ tạng lục phủ, thẳng đến lòng bàn chân, trong hoảng hốt, liền ngay cả dưới chân không khí đều kết băng, không có một tia hơi ấm.

Loại cảm giác này, đảo mắt liền trở thành hiện thực!

Tầm mắt, cảm giác chớ có thể bằng xa xôi khoảng cách bên ngoài, một sợi băng hàn vượt không mà tới. Lúc đầu cực kỳ yếu ớt, tựa như lúc nào cũng có thể tan rã tại trong gió đêm, đến chớp mắt về sau, hàn ý liền gần như vô hạn mà tăng lên, cuối cùng hóa thành lạnh triệt tận xương kiếm khí, cách không đoạn nguyệt, đánh tới chớp nhoáng.

Tháng sáu Liên Hà sơn trong nháy mắt tiến vào vào đông trời đông giá rét.

Trong phạm vi cho phép ngọn lửa bùng bùng biển lửa, cứ như vậy đột ngột dập tắt, liên ty hoả tinh đều không có còn lại, hiện ra trong đó một lập Lý Tuần tới.

Thanh Minh trên tay không tự giác tăng lực nắm chặt chuôi kiếm, nhất quán bình tĩnh ổn trọng khuôn mặt, cũng bị kinh ngạc kéo xuống hình.

Hắn ngóng nhìn Tây Nam, nửa ngày vẫn không thay đổi tin tưởng: "Trảm Không thần kiếm. . . Lục sư đệ?" Chỉ có giống Thanh Minh dạng này tận mắt chứng kiến qua Chung Ân xuất thủ người, mới có thể cảm nhận được lạnh triệt kiếm khí phía dưới, hàn ẩn khí tức quen thuộc, cùng bản thân ký ức hoàn toàn trùng hợp, không có chút nào khác biệt.

Kia hiển nhiên chính là Chung Ân tái thế!

Lý trí nói cho hẳn biết, Chung Ẩn đã phi thăng, không có khả năng lại trở lại giới này, cái này sóng kiếm khí, hẳn là "Tặc nhân" thôi động Trảm Không thần kiếm, kích phát Chung Ẩn còn sót lại khí tức gây nên. Thế nhưng là hẳn làm sao cũng vô pháp lý giải, lại là phương nào "Tặc nhân" có thể thuận lợi như vậy cướp đoạt thần kiếm, lại đem thần kiếm chi uy nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly phát huy ra?

Thần kiếm thông linh, đã thông linh, như thế nào lại theo tặc?

Thanh Minh suy nghĩ có chút hỗn loạn.

Loại tình huống này, Huyết Ma cái gì ngược lại là không quan trọng gì, cái này theo ở đây chư tu sĩ thái độ liền có thể nhìn ra.

Không có người chú ý nữa trong vòng vây Huyết Ma, mọi người đều nghiêng đầu đi, mang theo nồng đậm bất an, ngóng nhìn Chỉ Quan phong phương hướng.

Bị xem nhẹ nên tính là chuyện tốt, có thể Lý Tuần lại không thể chúc mừng. Thân thể của hẳn chưa bao giờ giống như bây giờ cứng ngắt, lạnh lẽo thấu xương theo ngoại đến nội, đem hẳn toàn bộ bao phủ, thậm chí liên suy nghĩ đều phi thường khó khăn, tâm niệm chuyển động so bình thường chậm hơn trăm lần.

"Kiếm khí này, rõ ràng chính là hướng ta tới!" Trì trệ một lát, Lý Tuần lại hiểu được: "Thanh Ngâm trở lại Liên Hà sơn, chính là cái này mục đích." Đang hô hấp bị kiếm khí cường áp đoạn tuyệt trước đó, hẳn đầu óc chỉ còn lại có một cái duy nhất suy nghĩ: "Ta đang chờ chết sao?" Cái này nặng nề suy nghĩ, tựa như cùng một chuỗi to lớn thiết chùy từ trên cao gài xuống, đập mạnh tại Lý Tuần tâm hồn bên ngoài.

Thật dày tầng băng bên trên, tại chỗ oanh mở không thể bù đắp thật dài kẽ nứt, đến từ đó dâng trào ra tới, thì là so nham tương còn muốn nóng bỏng sát ý.

Lý Tuần thể xác tinh thần đều chấn, đong đưa tâm khiếu giống như là cái cái phễu, đem tạp niệm cấp tốc lắng đọng. Huyết Ảnh yêu thân thiên nhiên tích súc

hung lệ độc hỏa, thì cùng vượt lên tới sát ý hòa làm một thể, không ngừng chiết xuất, sinh thành một điểm gần như bản năng "Linh thức", đến nó yêu ma thân thể liền do này linh thức khu động, hòa hợp như một, ngoại lực không thể lay động.

Trong hư không kiếm khí lại trèo một cái tầng cấp, bành trướng chảy xiết, càn quét hoàn vũ, nó uy thế đủ để đem ngăn tại trước mặt hết thảy trở ngại ép thành phần vụn.

Chỉ là, mặc cho kiếm khí đại dương mênh mông, lên xuống sóng triều, Lý Tuần chính là trên mặt biển dâng lên mặt trời đỏ, cố nhiên có thăng có hàng, lại cùng biển cả có liên can gì?

Mà giờ khắc này, U Nhất vô thanh vô tức dời qua đến, bảo hộ ở bên cạnh hẳn. Cả hai khí tức giao hòa, bị Lý Tuần trong lòng thuần túy linh thức thôi động, nóng rực sát khí đến cực hạn, đảo ngược làm âm trầm băng hàn, mờ mờ ảo ảo đã có thể cùng kia diêu không kiếm khí chống lại.

Song phương trong hư không vừa chạm vào, diêu không kiếm khí tựa hồ không có giằng co dự định, đúng là như thủy triều xuống đi xa.

Cứ kéo dài tình huống như thế, Lý Tuần bên này khí thể bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, phân không ra nóng lạnh chất tính khí tức hơi chút ba động, liền sử đến Thanh Minh trở xuống chư tu sĩ thể xác tinh thần vì đó đáng vẻ run sợ.

"Hắc hắc, Chung Ân di độc không cạn. . ." Lý Tuần lại vẫn có thể cười được, chỉ là ở trong lòng không có vui sướng chút nào chi ý. Tại tiểu âm tiêu tán trước đó, thân hình của hắn đột nhiên vọt tới trước, tới một bước, liền hóa thành mông lung huyết ảnh, trở kéo thành âm đạm hồng quang, thâm in dấu tiến trong bầu trời đêm đi.

Theo hắn cất bước đến thoát thân, giữa sân gần hai mươi vị Minh Tâm Kiếm Tông tu sĩ, lại không có một cái nào có thể kịp phản ứng.

Đội Lý Tuần đi xa, có mấy cái muốn động thân đuổi theo, lại bị Thanh Minh lắc đầu ngăn cản: "Huyết Ma sự tình trước để ở một bên. Lục sư đệ di hạ Trảm Không kiếm bị đoạt, mới là cần gấp nhất sự tình."

Nơi này ngoại trừ Thanh Minh bên ngoài, lợi dụng Thanh Hư làm trưởng. Hãn nghe Thanh Minh lời nói, trường mi cau chặt, nói: "Huyết Ma tại cái này khớp nối hiện thân, sợ rằng cùng đoạt kiếm tặc nhân thoát không khỏi liên quan."

"Tuy có liên quan, chưa hẳn là đồng mưu." Thanh Minh lần nữa lắc đầu, ra hiệu Minh Cơ đem chuyện lúc trước nói đi.

Minh Cơ miệng lưỡi khiến lợi, hai câu ba lời liền đem trong cái này tường tình nói tận.

Chỉ là mọi việc huyền nghi, trong đó nội tình quá mức vi diệu, lại bội tại lẽ thường, chư tu sĩ nghe, ngược lại càng hồ đồ rồi.

"Dựa theo này nói đến, đoạt kiếm tặc nhân, hẳn là Huyết Ma truy kích cái kia. Giữa bọn họ nếu có thù hận, trời đất bao la, nơi nào không thể giải quyết, nhất định phải đến Liên Hà sơn đến? Đến đoạt kiếm tặc nhân có thể thần không biết quỷ không hay tiềm thượng Chỉ Quan phong. . ." Thanh Minh tìm ra hầu như cái khó có thể lý giải được khớp nối, những người khác phần lớn cũng có vấn đề tương tự, chỉ là mọi người đều có riêng phần mình suy đoán, nhiều người nhiều ý, ngược lại sẽ tạo thành chướng ngại.

Thanh Minh không muốn chỉ loạn lòng người, liền dứt khoát nhảy qua những nghi vấn này, trực tiếp bố trí nói: "Suy nghĩ nhiều vô ích. Tặc nhân tuy là hành tung quỷ dị, chúng ta bên này cũng ứng tận hết nhân lực. Nam xuyên, người an bài sư đệ muội các lĩnh đệ tử tứ phía truy tìm, một khi phát hiện, lập tức phi kiếm hồi báo. Ta cùng chư trưởng lão tọa trấn chủ phong, tùy thời ủng hộ. Nếu có thể tại Liên Hà sơn mạch bên trong truy hồi bảo kiếm tự nhiên tốt nhất, nếu không thể, chúng ta trở lại thương nghị." Sắp xếp của hãn ổn thỏa nhất, lập tức

lấy Lạc Nam Xuyên cầm đầu, chư cái sĩ đều là nghiêm nghị nghe lệnh.

Thanh Minh hơi gật đầu, đang muốn để bọn hãn riêng phần mình làm việc, chợt nhớ tới một sự kiện đến: "Thông Huyền Giới chính vào thời buổi rối loạn, tông môn hộ sơn cấm pháp chính là cực trọng yếu, Trảm Không kiếm chính là trấn thủ trận nhãn mấu chốt, hôm nay mất đi, nơi này liền có cực lớn sơ hở... Minh Cơ, phi kiếm đưa tin cho Linh Trúc, để hãn lập tức trở về sơn, tu bổ cấm pháp." Minh Cơ đáp một tiếng. Lập tức liền nghĩ đến, hôm nay cùng Huyết Ma giao chiến, may mắn mà có hộ sơn cấm pháp tinh diệu, chính mình mới có thể toàn thân trở ra, chờ hãn trở về, còn muốn nói một tiếng tạ đâu.

Chỉ là cùng kia Huyết Ma giao chiến, có một số việc... Nàng đôi mi thanh tú nhíu lên, nhìn xem trong tay dài bốn thước kiếm, trong lúc nhất thời như có điều suy nghĩ.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Bại Lộ

Chương 06: Bại lộ

So với Minh Tâm Kiếm Tông tu sĩ phân loạn tâm tư, Lý Tuần lúc này ý nghĩ đỡ ra kỳ đơn giản.

Do "Linh thức" chủ điều khiển Huyết Ảnh yêu thân tự phát loại bỏ những cái kia vô dụng tạp niệm, sự chú ý của hắn chỉ là một mực khóa chặt tại Thanh Ngâm cùng Trảm Không thần kiếm phía trên. Hết thảy tư duy vận chuyển đều là quay chung quanh này cả hai đến tiến hành.

Kiểm khí mặc dù đã lui đi, thế nhưng là mãnh liệt cảm ứng nửa phần đều không có giảm bớt, thậm chí còn có tăng cường xu thế. Cách ngàn dặm khoảng cách, Lý Tuần vẫn cảm giác được "Chướng mắt" .

Bất quá, càng như vậy, hắn ngược lại càng ngày càng yên tâm.

Cái gọi là thần vật tự hồi, cũng không chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Thông Huyền Giới tuyệt đại bộ phận được xưng tụng "Bảo vật" pháp bảo, kiếm khí, dưới trạng thái bình thường đều là bảo quang nội liễm, ôn nhuận linh tính đồng thời, cũng tại tích súc càng lớn lực bộc phát, đây cũng là đại đạo thiên tính, không có ngoại lệ.

Thanh Ngâm cầm trong tay Trảm Không kiếm, dẫn phát Xung Thiên kiếm khí, nhưng là có thể phát mà không thể thu, hiển nhiên không thể hoàn toàn chưởng khống thần kiếm.

Kể từ đó, coi như Trảm Không kiếm đối với hắn có uy hiếp cực lớn, Lý Tuần

cũng có thể lợi dụng cái này vừa vỡ phun, một kích mà định ra.

Trong lòng suy nghĩ không ngừng, Lý Tuần phi tốc vượt qua gần nghìn dặm khoảng cách, lao xuống Tọa Vong phong, chân chính tiến vào Liên Hà sơn mạch.

Lúc này sắc trời đã không rõ, mượn thần hi ánh sáng, Lý Tuần nhìn thấy Chỉ Quan phong phụ cận, kiếm quang xuyên thẳng qua, không khỏi là bối rối dồn dập bộ dáng.

Bởi vậy lại hướng nam, mãnh liệt phản ứng thực đã đi xa, chỉ là tốc độ không phải rất nhanh, cho nên đuổi tiếp tu sĩ cũng không ít.

Bỗng nhiên, kiếm khí kia phản ứng phát sinh một lần chấn động kịch liệt, tuy là vừa hiện tức yên ổn, vẫn sử đến một mực chú ý Lý Tuần cái trán nhói nhói.

Lý Tuần không chần chờ chút nào, bám đuôi đuổi theo.

Mới bay ra gần trăm dặm đường, lại một đợt chấn động sinh thành, chỉ là so sánh lúc trước yếu đi một chút. Lúc này, Thùy Thiên chung lại vang lên.

Hùng vĩ sóng âm giao diệt, lay người phế phủ.

Lý Tuần lúc đầu còn tưởng rằng là nhắm vào hắn, nhưng rất nhanh liền biết mình sai.

Trong hư không truyền ra một cái khí mạch trầm sâu tiếng nói, mượn xuyên thấu không gian tiếng chuông gieo rắc tứ phương. Trong lúc vội vã, Lý Tuần cũng phân biệt không xuất phát lời nói chính là ai.

"Ma đầu ra tay ác độc, Linh tự bối trở xuống đệ tử cố thủ tất cả đỉnh núi, không thể truy kích." Ra tay ác độc? Ma đầu?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Lý Tuần liền nhìn thấy phía dưới một đoàn đồ thăm nhan sắc, đại đoàn huyết sắc bên cạnh, chân cụt tay đứt, bốn phía vấy

xuống, xem tình hình, chí ít có lưỡng cái trở lên tu sĩ bị người lấy trọng thủ pháp sinh sinh làm vỡ nát.

Kia cảnh tượng vút qua, dù là Lý Tuần trên tay huyết tinh không ít, cũng cảm giác trong lòng rung động, Thanh Ngâm vậy mà thật hạ sát thủ!

Lại tiến lên hơn mười dặm, lại là một bộ thi thể ngã xuống ở trên núi. Tứ chi còn thuộc kiện toàn, chỉ là toàn thân xương cốt kinh lạc đã bị nghiền vỡ nát.

Cách nó không qua ba năm dặm, còn có người thây nằm tại lòng chảo sông chỗ. Lúc này nhưng là một cái chi thứ đệ tử đời hai, Lý Tuần từng dưới chân núi gặp qua hắn, gọi là sư thúc, đối nó có chút ấn tượng.

Lý Tuần rốt cục cũng ngừng lại, rơi vào thi thể bên cạnh, nhìn xem kia giống như đã từng quen biết khuôn mặt, nhất thời không nói gì. Ngừng nghỉ, hắn ngồi xổm người xuống, đưa tay đặt nhẹ nó bên gáy, phát hiện người chết tâm hồn bị hủy, Hoàng Đình Kim Đan cũng bị giáo tán. Luận thủ pháp, so phía trước hai lần đều muốn tới gọn gàng.

Cái này thủ pháp giết người cấp tốc biến hóa, sử đến Lý Tuần sắc mặt nặng nề.

Theo như cái này thì, Thanh Ngâm ngay tại dần dần quen thuộc cùng không chế Trảm Không thần kiếm uy lực, lại tiến bộ biên độ chi lớn, đã viễn siêu lẽ thường.

Ngoài ra, Lý Tuần cũng cảm thấy, Thanh Ngâm tốc độ chính vững bước tăng lên, phảng phất là tháo bỏ xuống gánh nặng người đi đường đồng dạng.

Cái này từ một phương diện khác đã chứng minh, Thanh Ngâm chính từng bước thích ứng Trảm Không kiếm áp lực, mà lại thành công có hi vọng.

"Như vậy, đây là cầm đồng môn tới thử kiếm?" Lý Tuần trong lòng mười phần bội phục. Tự Lâm Các sự tình về sau, hắn tại giới này tu hành mấy chục

năm, chân chính hại chết đồng môn cũng chỉ có Đan Trí một người mà thôi, so không qua Thanh Ngâm như vậy, nói sát liền sát, thống khoái vui mừng.

Chính than thở thời khắc, phía trước kiếm khí phản ứng lại có chút hứa ba động, chỉ là lúc này liên miên bất tuyệt, cùng lúc trước bộc phát thức xung kích rất có khác biệt.

Lý Tuần lập tức biết, rốt cục có cái nào đó tông môn cao thủ đem Thanh Ngâm chặn lại. Hẳn không lại trì hoãn, phát lực phi độn, mượn cơ hội này trên diện rộng rút ngắn cùng Thanh Ngâm khoảng cách.

Bởi vì Trảm Không kiếm bị đoạt, hộ sơn cấm pháp phản ứng liền chậm không chỉ vữa. Lý Tuần phi hành tuyệt tích, cái gì cấm pháp bố trí cũng không kịp phát động, hẳn liền đã rời xa.

Ngược lại là trên đường có mấy cái đệ tử đời ba tuân theo Chỉ Quan phong dụ lệnh, đình chỉ không tiến, nhìn thấy Lý Tuần hóa thân huyết quang, ý muốn chặn đường, lại đảo mắt bị xông đến thất linh bát lạc.

Lúc này, Thanh Ngâm tốc độ di chuyển đột nhiên tăng tốc, tựa hồ đã có chút không kiên nhẫn, có thể vị kia tông môn cao thủ tưởng thật được, đối mặt Trảm Không kiếm sắc bén, y nguyên cản được hạ, chống đỡ được, cùng Thanh Ngâm gắt gao dây dưa. Chính vì vậy, Lý Tuần mới có thể tại mặt trời mọc trước đó, nhìn thấy Trảm Không kiếm lấp lóe.

Nơi này là Liên Hà sơn mạch đầu nam cái nào đó núi vây quanh chậ lớn bên trong, liếc nhìn lại, tầm mắt bên trong đều là xanh lục bãi cỏ ngoại ô, sóng xanh biếc như biển.

Nhưng mà, khoảng cách ngoài mấy chục dặm, um tùm kiếm khí ở giữa không trung xen lẫn ma sát, bắn tung rượu thừa giống như là óng ánh tuyết điểm, bốn phía bay ra, làm thảo nguyên thoa lên một mảnh lại một mảnh sương lạnh.

Trên thảo nguyên tầm mắt rộng lớn, vô luận địch ta, đều là liếc qua thấy

ngay.

Huyết Ảnh yêu thân độn quang tương đương chói mắt, Lý Tuần cũng liền không uổng phí tâm tư gì ẩn nấp thân hình, khi nhìn đến kiếm quang về sau, tốc độ của hắn không giảm chút nào, thẳng tắp xông tới.

Khoảng cách chớp mắt liền tiếp cận đến trong mười dặm.

Lý Tuần đang chờ thấy rõ gần đón Thanh Ngâm người kia là ai, bên tai liền xuyên vào một tiếng quát khê: "Sư thúc, kịp thời quay đầu!" Tiếng quát lọt vào tai, Lý Tuần chân khẩu giống bị trọng chùy đánh mạnh một cái, trong lúc nhất thời lại bị chặn được không thở nổi.

Thanh Ngâm thân phận bại lộ?

Trong chốc lát, Lý Tuần đầy trong đầu chuyển đều là ý nghĩ này.

Mặc dù trong lòng của hắn một mực có dạng này lo lắng, nhưng khi sự tình thật trước mắt, lực trùng kích vẫn cường đại vô song.

Tại hắn như nổi trống tiếng tim đập bên trong, Thanh Ngâm không có bất kỳ cái gì hưởng ứng, thâm nghiêm kiếm thế thậm chí không có một chút ba động. Ngược lại là lên tiếng tu sĩ thu nạp kiếm quang, bay ngược về đằng sau, mặc cho Trảm Không kiếm mang tung hoành cắt chém, cũng vô pháp tổn thương hắn mấy may.

Thanh Ngâm gần như lãnh khốc bình tĩnh, tựa như một thùng nước đá hắt vẩy tới, xối được Lý Tuần tâm thần một thanh. Hắn thở sâu, nhìn Thanh Ngâm cầm kiếm bóng hình xinh đẹp, lắc đầu, bỗng cười lên: "Cái này bà điên. . ." Bởi vì Thanh Ngâm thân phận đến rung động trái tim, tại cái này tiếng cười mắng trung bình yên tĩnh.

Lý Tuần cũng không phải ăn nói lung tung, cốt bởi Thanh Ngâm lúc này tóc đen xổ ra, không có bất kỳ cái gì trâm vòng cổ định, thùy đến eo hông, đưa

nàng tinh xảo khuôn mặt ẩn tại phát màn về sau, chỉ là tùy thân hình lệch vị trí múa bay lên lúc, mới hơi lộ dung quang.

Bộ dáng như thế, rất có u mị quý khí, nhưng nếu Lý Tuần cường nói là "Bà điên", cũng có thể nói còn nghe được.

Hắn đột ngột tiếng cười lại so với trước đó đồng môn tu sĩ quát lên càng có hiệu quả, Thanh Ngâm trong tay Trảm Không kiếm ông thanh chấn động, sắp hai độ bắn ra kiếm khí cứ như vậy tan thành mây khói, nó cử trọng nhược khinh chỡ, cũng làm cho Lý Tuần trong lòng run lên.

Xem ra Thanh Ngâm một đường thử kiếm hiệu quả cũng thực không tồi, chí ít hiện tại Lý Tuần nhìn không ra Thanh Ngâm quá ý lại Trảm Không kiếm dấu hiệu.

Nếu như bởi vì thần kiếm uy năng vô hạn bay vụt, đến không để ý đến Thanh Ngâm bản thân thực lực, nói không chừng liền muốn bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

Thanh Ngâm che tại phát phía sau màn ánh mắt tựa hồ hướng bên này quét qua, sau đó liền gặp nàng cũng cầm thần kiếm, quanh thân khí cơ cấp tốc an định lại.

Đối diện tu sĩ rất có tự mình hiểu lấy, biết cũng không phải là nhà mình khuyến cáo có tác dụng, quay đầu nhìn về phía này.

Vừa lúc Lý Tuần cũng tò mò người này thân phận, hai người ánh mắt đối cùng một chỗ, trong lòng đều là hơi rung.

Tu sĩ kia thật dài cực kì nhạt lông mày có chút nhíu lên, khóe môi hạ nhấp, ở trên mặt khắc xuống hai đạo thật sâu vết tích.

"Huyết Ma?" Lý Tuần thì bưng tỉnh đại ngộ: "Trách không được, là hắn!" Thấy người này, Lý Tuần giải khai trong lòng một nghi vấn nho nhỏ, trách không được có thể ngăn cản cầm trong tay Trảm Không kiếm Thanh Ngâm,

nguyên lai trước mắt đúng là hãn hảo hữu Linh Cơ sư tôn, tông môn tối hạng nhon nhi cao thủ, Minh Cát tiên sư.

Vị này Minh Cát tiên sư tuy không phải tông môn dòng chính, xử sự làm người lại mười phần điếu thấp, lại lấy siêu nhân ngộ tính cùng kiếm đạo tạo nghệ vững vàng đệ tử đời hai đứng đầu.

Hãn bình thường cực ít ra ngoài, chỉ ở trên núi khổ tu, nhưng thỉnh thoảng xuống núi, lưu lại một ít sự tích cũng có phần là kinh người.

Trong đó nhất là tông môn đệ tử chỗ nói chuyện say sưa, chính là Minh Cát tiên sư tại Tứ Cửu Trọng Kiếp trước đó, cùng Tinh Ki Kiếm Tông nào đó cao thủ "Luận bàn", khổ chiến mấy ngày đêm, đồng thời chiến thắng.

Phía sau, Minh Cơ càng căn cứ đại chiến sau cảm ngộ cùng với Thiên Tinh lưu chuyển biến hóa sáng chế ra "Thất Diệu Thất Tinh kiếm quyết" . Hầu như kiêm Minh Tâm, Tinh Ki hai tông chi trường, liên Tinh Ki Kiếm Tông bên kia nhất quán mắt cao hơn đầu Thiên Viên lão nhi đều khen không dứt miệng, được xưng là gần nhất ba trăm năm qua, tông môn thượng thừa nhất tự sáng tạo kiếm quyết, đánh giá thậm chí tại Chung Ấn sáng tạo "Thanh Yên Trúc Ảnh" phía trên.

Minh Cơ một lòng tu hành, không thích các loại đạo lí đối nhân xử thế, nếu không phải cùng Linh Cơ hữu duyên, thu nó nhập môn, Lý Tuần chưa hẳn có thể cùng hãn dựng vào giao tình.

Không qua có giao tình về sau, Lý Tuần những năm gần đây ngược lại là thụ Minh Cát không ít chỉ điểm, đến mức trở thành trong tông môn cực thiếu số thông hiểu "Thất Diệu Thất Tinh kiếm quyết" tu sĩ một trong.

Cho nên, Lý Tuần đối Minh Cát vẫn có chút tôn kính, cho dù là dưới mắt loại tình huống này, vẫn gật đầu mỉm cười, phóng xuất ra hoặc làm đối phương không hiểu thấu thiện ý.

Minh Cát chung quy là đạo hạnh cao thâm hạng người, nhú lên đầu vai rất nhanh bình phục lại đi, một chút hoang mang không đủ để đảo loạn hẳn lạnh triệt tâm cảnh.

Không trung ba người hình thành một cái bén nhọn tam giác.

Thanh Ngâm cùng Minh Cát ở giữa khoảng cách ngắn chút, hai người cách Lý Tuần khoảng cách dài chút, cái này sử đến trong hư không giao thoa khí cơ có loại vi diệu không công bằng cảm giác, có lẽ hiện tại còn duy trì được, có thể chỉ cần hơi tăng lực, liền có thể có thể đánh phá trước mắt yếu ớt cục diện giằng co.

Đúng lúc này, Thanh Ngâm có động tác. Nàng xách ngược thần kiếm, đưa tay hướng lên, vén lên rồi tung tóc xanh. Dưới ngón tay ngọc, nha vũ phát màn thu nạp, gặp đúng thời, mặt trời mới mọc phóng xạ ra vạn đạo kim quang, chiếu rọi tại nàng oánh khiết vô hà gương mặt bên trên.

Trong chốc lát, nàng hoa mắt dung mạo tựa như cái này vô viển phát giới ánh nắng, xông phá trước đó u mị âm ảnh, bắn ra đến Lý Tuần đáy lòng bên trên.

Lý Tuần dường như không chịu nổi cái này chói mắt hoa mỹ, có chút híp mắt lại.

Thanh Ngâm đem tóc dài tùy ý vãn cái búi tóc, khiến cho không đến mức lại rồi tung ra, đồng thời cũng đem thân phận của mình, không có chút nào che lấp bại lộ tại mọi người trước mắt.

Giờ khắc này, một mực điêu khắc ở Lý Tuần đáy lòng chỗ sâu nhất bóng hình xinh đẹp, cùng trước mắt giai nhân hợp lại làm một, hồi sắc ký ức từng tầng từng tầng cuồn cuộn đi lên.

Hắn trong lúc nhất thời trầm mặc không nói, đến nữ tử ba quang liễm giấu đôi mắt sáng lại nhàn nhạt liếc tới.

"Uy, chúng ta cùng một chỗ giết hấn "

Ăn cái này ánh mắt quét qua, Lý Tuần liền cảm giác có chút tê dại chi ý theo gò má bên đầu lưỡi toát ra, đánh toàn bộ thân thể đều là nóng lên.

Sau đó, hấn mới phát giác được cảnh tượng này hơi có chút quen thuộc.

Tựa như năm đó trên Tọa Vong phong, cho dù là có chuyện nhờ khăng chi tâm, Thanh Ngâm trên mặt, cũng xưa nay sắc mặt không đổi, tự sẽ có một cái kẻ ngu đến làm nàng hài lòng.

Tuế nguyệt ung dung, những cái kia tràng cảnh lúc đầu đã có chút quên đi, có thể nàng lúc này chi tác làm, lại dễ như trở bàn tay san bằng mấy chục năm thời gian hồng cầu, để Lý Tuần nhớ lại, tại khắc cốt minh tâm cừu hận cộ rửa hạ, tổng còn có một số vết tàn tồn tại. . . Một bên khác, Minh Cát không rõ rút cuộc bên trong, nhưng chân mày nhíu chặt hơn, tựa hồ đã bắt đầu cân nhắc làm sao thoát ly hai người giáp công tình trạng quẫn bách.

Sau đó, Lý Tuần cả cười lên: "Người đang cầu xin ta sao?" Trong tiếng nói, tồn tại chỉ có chính hấn mới mơ hồ cảm giác được rung động. Lập tức, Lý Tuần dùng càng thêm rộng rãi thanh âm đem những này rung động triệt để san bằng.

"Cầu ta, dựa vào cái gì? Lão tử đã đem người ngủ, người còn có cái gì có thể cầm ra?" Tùy ý buông thả tiếng cười huy sái tứ phương, Thanh Ngâm ánh mắt trong chốc lát ngưng kết.

Trên thảo nguyên không, mặt trời mới mọc tia sáng sáng được chướng mắt.

Theo phương đông bản thẳng đến tới ánh nắng tại nam nhân sau lưng trải rộng ra, thất thải vòng chiếu, phảng phất giống như thần phật quang hoàn, mà quang hoàn trung ương, kia cười đến giữa tới giữa lui thân thể, thì là đại bộ phận che dật tại âm ảnh hạ, xoắn xuýt vắn vẹo, cùng yêu ma không hai.

Hướng ra phía ngoài khuếch tán trong tiếng cười điên dại, thảo nguyên nhiệt

độ gần như vô hạn bay vút.

Minh Cát mi tâm cơ hồ muốn đánh thành bể tắc, dưới mắt cục diện hỗn loạn đã không phải hẳn có thể hiểu được. Tuy nói linh đài cũng không phản ứng xuất cái gì báo động, thế nhưng là, ra ngoài một loại nào đó bản năng hẳn vẫn cầm trong tay bảo kiếm có chút trước hoành.

Liền tại Minh Cát động tác hoàn thành trong nháy mắt, huyết sắc nộ trào xoay tròn lái đi.

"Thanh Ngâm, nạp mạng đi đi!" Giờ này khắc này, Lý Tuần ý chí không thể lay động.

Dù cho Thanh Ngâm dùng "Thân phận" đến uy hiếp hẳn, cũng chú định hoàn toàn không có hiệu quả, đến phản ánh sát ý của hẳn, Huyết Ảnh yêu thân xung kích cũng là vô kiên bất tồi.

Lý Tuần huyết quang một quyển, tầm mắt sở cập thảo nguyên chính là một mảnh hoang vu. Xám đậm bột phấn ngược lại dương thượng thiên, lại dồn dập bay xuống, tại trận này tĩnh mịch tuyết lớn bên trong, ô trọc sóng máu giống một đầu gào thét cự thú, muốn đem phía trước giai nhân nguyên lạnh vào trong bụng.

Thanh Ngâm thần sắc như nước, không thấy sóng nhỏ. Nàng tổ thủ ve vẩy, Trảm Không kiếm mũi nhọn đã nhắm ngay sóng máu chính giữa, tích súc vô cùng kiếm khí lại giương cung mà không phát, giống như chậm rãi tụ lực cự nổ, động tất long trời lở đất. . . Lý Tuần rốt cục trực diện Trảm Không kiếm phong mang.

Huyết quang trong chốc lát đem Thanh Ngâm nuốt hết, nhưng đảo mắt chính là kiếm quang bắn ra bốn phía, như cùng ở tại sóng máu bên trong nổ tung một cái mặt trời.

Thanh Ngâm quanh thân kiếm khí vờn quanh, hết thảy ô uế oán khí đồng đều khó mà cận thân, càng có một cỗ cường hoành kiếm khí phong bạo, tại vượt qua

ban sơ áp bách về sau, âm vang bắn ra, đem đánh tới sóng máu triệt để quấy tán, nửa điểm hơi khói đều không có lưu lại.

Nhưng mà, huyết quang một đợt mới tán, một làn sóng lại lên.

Cái này một đợt huyết quang ngưng tụ như thật, đảo qua hư không lúc, tựa hồ đem không gian đều động lại, mà khi Trảm Không kiếm phá vỡ giam cầm không gian lúc, liền phát động so trạng thái bình thường cường đại gấp trăm lần chấn động, vô số nhỏ vụn kẽ nứt trong hư không mở ra, chính muốn nhắm người mà phê.

Trong nháy mắt trở nên vô cùng không gian thu hẹp nội, Thanh Ngâm y nguyên thần sắc bình tĩnh, cổ tay trắng khê run, một mảnh thanh quang trải rộng ra, thân hình của nàng cũng dung nhập thanh quang bên trong, theo quang hoa khuếch tán, cuối cùng hoàn toàn giống một thể, chớ tri kỳ chỗ hướng.

Lý Tuần thấy thiên liệt huyết chương thủ đoạn vô công, trong lòng cũng khen một tiếng: "Nguyên lai là nàng tu chính là 'Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang', trách không được như thế thiện ở ẩn hình biệt tích, ta còn là xem thường nàng!" Nhìn thấy trong tông môn lấy thâm thúy tuyệt diệu lấy xưng thượng thừa pháp quyết, Lý Tuần tự nhiên lại đổi chùng ánh mắt, vô cùng, trong lòng của hắn sát ý nghiêm nghị, không có chút nào giảm bớt.

Giữa không trung mông lung huyết ảnh lóe lên, hắn tự thân cũng đột nhập đến thiên liệt huyết chương bên trong, tại hư không kẽ nứt tầm đó xuyên thẳng qua, lấy vô thượng Linh giác, bắt giữ Thanh Ngâm ẩn tại kiếm quang về sau khí tức.

Chiến trường đột nhiên bị áp súc đến mười trượng phương viên.

Hai người liền tại cái này nhỏ hẹp khu vực bên trong di hình hoán vị, Lý Tuần mượn thiên liệt huyết chương cùng Huyết Ảnh yêu thân âm độc chủ công, đến Thanh Ngâm thì lại lấy Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang huyền diệu chủ thủ, lại vững vàng khống chế lại Trảm Không kiếm uy năng, sử Lý Tuần nắm lấy

không đến trong đó nội tình, tùy thời có thể lấy công thủ đối chố, lóe ra một kích trí mạng.

Đảo mắt chính là hơn mười cái qua lại.

Dù sao Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân quý quýt khó lường, thôn thần phệ nguyên độc hỏa cấp tốc dày đặc cái này đối lập phong bế không gian, Thanh Ngâm tuy có Trảm Không thần kiếm hộ thân, cuối cùng vẫn không khỏi lộ ra tung tích.

Lý Tuần không chút nghĩ ngợi, cách không một trảo nhô ra, cái này lại dùng tới thấu thần đỉnh thủ pháp, chỉ cần đánh thực, chính là Thanh Ngâm Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang tiêu kiếp Hóa Kinh thủ đoạn thiên hạ vô song. Bảo vệ được nhục thân, cũng bảo hộ không được nguyên thần của nàng.

Thanh Ngâm thân hình đột ngột hiện, tùy theo mà đến, chính là một tiếng bén nhọn đến cực điểm tê rít gào.

Lý Tuần đối Trảm Không kiếm uy năng vẫn là tương đối kiêng kị, một cảm giác được kiếm khí khác thường, lập tức thu tay lại, Thanh Ngâm cũng liền thừa cơ mà lên, đuổi sát tại kiếm khí về sau, thoải mái phá vỡ thiên liệt huyết chương, thu hoạch được tự do.

"Lợi hại!" Lý Tuần cảm thụ được hơi lộ mánh khóe kiếm khí uy năng, không thể không thừa nhận, Chung Ấn lưu lại thanh bảo kiếm này, quả thật có chút khó giải quyết.

Chỉ là hãn cũng sẽ không vì vậy mà lùi bước, huyết ảnh lại lóe lên, cũng xông ra huyết chương, lấy chiếm cứ ưu thế tuyệt đối tốc độ đi vòng đến Thanh Ngâm bên trái, một chưởng in lên.

Khoảng cách của song phương đảo mắt rút ngắn, Thanh Ngâm hơi nghiêng mặt qua đến, như ngọc sạch sẽ trên mặt, đột nhiên phun xuất tiểu dung.

Lý Tuần chưa minh bạch là thế nào một chuyện, phun trào Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang tựa như xé mở một tầng giấy mỏng như thế, xuyên thấu Thanh Ngâm hộ thân kiếm khí, đảo mắt đưa nàng thôn phệ.

Trong lòng của hắn một kích, vừa rồi in dấu tiến trong con mắt tiểu dung, đột nhiên trở nên vô cùng rõ ràng.

Ngay sau đó, đầu chuyển tinh di!

Huyết Ảnh yêu thân vận chuyển đột nhiên trở nên không lưu loát lên, Thanh Ngâm bị Thực Nguyên thần quang đánh trúng thân thể hướng về sau ngược lại, cả hai khoảng cách nhiều nhất không cao hơn ba bước. Nhưng mà, Lý Tuần trước mắt tối sầm lại, trong thoáng chốc, hắn tựa hồ là đánh tới vô biên vô hạn tinh không.

Nhìn như có thể đụng tay đến vị trí, nhưng là như thế xa không thể chạm.

Sau một khắc, các loại huyền tượng rốt cục chịu không được Lý Tuần kiên không thể phá ý chí, âm vang vỡ vụn.

Lý Tuần lại lần nữa về tới ánh bình minh vừa ló rạng hoang nguyên, đầy trời hôi tuyết chưa tan mất, mà sắp sửa ngã xuống đất Thanh Ngâm bắt chợt trượt bản đến xuất, mới rời khỏi hơn một trượng, liền kiếm quang lách thân, lại ý muốn trùng thiên bay đi.

Lý Tuần trong mắt hung quang lóe lên, thân hình vọt tới trước, cánh tay lại bên vung ra đi. Tranh nhiên minh thanh bên trong, năm đấm của hắn cùng khía cạnh mà đến mũi kiếm va chạm, cọ sát ra một dải hoả tinh.

Hắn vốn đợi dựa thế gia tốc, nào biết khía cạnh người tới sớm đoán được tay này, lạnh lẽo chặn đường kiếm khí đột nhiên hóa thành ngón tay mềm, tiếng ông ông bên trong, tại Lý Tuần phải qua đường bày ra một tầng mềm dẻo lưới lớn, hai lần lực lượng va chạm, sinh sinh đem Lý Tuần cản trở hai hơi thời gian, kiếm khí lưới lớn mới khàn giọng vỡ ra.

Lúc này, Thanh Ngâm đã hai độ gia tốc, thẳng vào không trung, đến khía cạnh, Minh Cát tiên sư cầm kiếm mà đứng, mặc dù gương cung mà không phát, kiếm khí y nguyên xoẹt xoẹt rung động, tùy thời có thể lấy hai độ ngăn chặn.

"Giỏi tính toán. . ." Lý Tuần đối Thanh Ngâm không thể không nói cái chữ phục.

Tại loại này lạng lẽ huống hạ, nàng lại còn dám đùa lừa. Vậy mà lấy tự thân làm mồi nhử, chỗ bỏ mình địa, dẫn tới Minh Cát xuất thủ, nghĩ đến là tính sẵn rồi vô luận như thế nào, Minh Cát sẽ không nhìn xem sư môn trưởng bối bị Huyết Ma giết chết ở trước mắt.

Chỉ là, nếu nàng Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang tu vi hơi yếu một tia, hoặc là Minh Cát phản ứng chậm hơn một điểm, giờ phút này nàng đại khái đã bị huyết quang hấp thực thành một bộ xương khô.

Đương nhiên, sự thật trước mặt, nói cái gì đều là hư.

Mượn Minh Cơ trợ giúp, Thanh Ngâm ngự kiếm phi thiên, không biết sử cái gì pháp môn, tốc độ bộc phát mạnh, trong thời gian ngắn lại không kém Huyết Ảnh yêu thân, chỉ chợt lóe, cũng đã vượt qua Lý Tuần tầm mắt cực hạn, cấp tốc bao phủ dưới ánh mặt trời quang huy bên trong.

Bên tai truyền vào thở dài một tiếng, Minh Cát kiếm khí thu liễm, lại lui ra một khoảng cách. Không qua các loại Lý Tuần trở lại mặt đi, hãn vẫn là bộ kia lạnh nhạt tự nhiên biểu lộ, tựa hồ vẫn chưa rõ ràng trước đó những cái kia cong cong quăn quăn, chỉ là. . . Ai mà tin?

Lý Tuần đầu tiên là tâm hỏa lên cao, nhưng rất nhanh liền nở nụ cười khổ.

Minh Cát bộ dạng này, chỉ sợ vẫn là đánh rớt răng cùng huyết nuốt thành phần càng nhiều hơn một chút đi, hai người đồng bệnh tương liên mà thôi.

Huống chi, hãn vẫn là Linh Cơ sư tôn.

Lý Tuần không muốn lãng phí thời gian nữa, mắt lạnh đảo qua, liền muốn lại đuổi theo. Nào biết thân hình hắn vừa động, bên tai liền cảm giác kiếm khí gào thét, sát bên gáy của hắn bay qua, trong đó thâm nhiên hàn ý, so tỏ bất kỳ thái độ gì đều muốn tới hữu hiệu.

Lý Tuần thân hình dừng lại.

"Tà ma ngoại đạo, người người có thể tru diệt." Minh Cát tiên sư biểu hiện trên mặt hoàn toàn không có, ngữ khí cũng rất là cổ quái.

Lý Tuần nghe lời này đã không biết mấy ngàn mấy vạn lần, chính hắn cũng đã nói không dưới trăm khắp. Mỗi lần nghe tới nói ra đều là quang minh lẫm liệt, lại không gặp qua giống như là Minh Cát dạng này bất đắc dĩ.

Hắn giật mình, sau đó liền cười lên, "Tru Tà trăm ma, thật là chính đạo nghĩa cử. . . Ta trên đường đi thấy quý tông không ít tu sĩ chết thảm, hung thủ không nói cũng hiểu, người không đi tru nàng a?" Minh Cát rũ xuống mí mắt, ngữ khí chợt biến thành trước nay chưa từng có kiên quyết: "Đang muốn tiến đến." Tại Lý Tuần trong tiếng cười lớn, Huyết Ảnh yêu thân bộc phát thức khởi động, xông phá Minh Cơ bày ra kiếm khí bình chướng, trong nháy mắt đi xa.

Sau đó một tia, Minh Cát cũng ngự kiếm đuổi sát, thế nhưng là tốc độ của hắn cùng Lý Tuần căn bản không phải một cái cấp bậc, không qua ba năm hơi thở công phu, liền xa xa lạc hậu, cuối cùng bị triệt để hất ra.

"Huyết Ma gia gia tha mạng, Huyết Ma gia gia tha mạng a!" Đi về hướng đông bờ sông, sóng lớn trập trập, nhưng cũng ép không qua từng tiếng kêu thảm cầu xin tha thứ tạ vang. Sông trên ghềnh bãi nằm lẩn bốn năm bộ thi thể, còn có một cái cao lớn thô kệch hán tử, dập đầu như già tởm. Chỉ cầu trước mặt ma đầu tha cho hắn tính mệnh.

Lý Tuần mặt không biểu tình một cước đá ra, trực tiếp làm vỡ nát hán tử ngũ tạng lục phủ, thuận tiện đem nó tinh huyết hấp phệ sạch sẽ, đến tận đây, trước mắt lại không một người sống.

Từ khi Lý Tuần cách xa Liên Hà sơn mạch, đã là ngày thứ tư.

Tại cái này trong bốn ngày, Lý Tuần thấy được Thanh Ngâm vền vền làm một tu sĩ chỗ nó chuẩn bị thực lực cùng tư cách. Tinh thuần Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang sử cái này nữ tu khí tức có thể tùy thời hóa nhập thiên địa hạt bụi nhỏ bên trong, ẩn dật, lúc tụ lúc tán, sử đến nàng tốc độ mặc dù không bằng Lý Tuần, lại lúc đông lúc tây, chợt nam chợt bắc, luôn luôn bảo trì giữa hai người khoảng cách.

Nhất là tiến vào Thông Huyền Giới trung bộ tu sĩ so sánh dày đặc khu vực về sau, càng là như vậy.

Đã là liên tục lần thứ ba, tại Lý Tuần bắt được khí tức của nàng, sắp sửa truy sát mà tới lúc, nàng lợi dụng qua đường tu luyện tu sĩ làm yếm hộ, lừa dối Lý Tuần cảm ứng, mỗi lần thành công bỏ chạy.

Lần một lần hai còn tốt, đợi cho Lý Tuần hồi 3 vồ hụt, trong lòng động lại ngang ngược sát khí rốt cục bộc phát, đem nhóm này kết bạn mà đi tán tu giết sạch sành sanh, miễn cưỡng mở miệng ác khí. Bất quá, chậm trễ trong khoảng thời gian này, Thanh Ngâm khí tức càng là Hồng Phi yếu yếu, tìm chi không thấy.

Lý Tuần có thể cảm giác được, mấy ngày nay, lấy Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang làm cơ sở, Thanh Ngâm ứng phó hãn Linh giác cảm ứng phương pháp càng ngày càng nhiều, mặc dù hai người vẫn là một đuổi một chạy, có thể quyền chủ động lại dường như chậm rãi theo trên tay hãn nộ ra.

Lúc này, Lý Tuần mới chính thức lý giải, năm đó lấy Chung Ấn kinh thiên động địa thần thông, cũng vô pháp đem tam tán nhân các loại một đám ma đầu trăm thảo trừ căn nguyên do.

Một cái giao hoạt như hồ cao thủ một lòng muốn chạy trốn lấy mạng, thực là lại dễ dàng cực kỳ.

Hắn xoay người, nhìn xem cuộn cuộn đi về hướng đông đại giang, tâm tình dần dần bình tĩnh trở lại, những ngày này truy đuổi chiến chi tiết, bắt đầu dần dần chiếu lại.

Kỳ thật, Lý Tuần không phải là không có đuổi kịp qua Thanh Ngâm.

Tại xuất liên hà ngày thứ hai, hắn liền cùng Thanh Ngâm lại đánh một trận, chỉ là bị Thanh Ngâm đột nhiên kích phát ra Trảm Không kiếm uy năng cản trở một lát, mới lại bị nó đào thoát.

Nói thật, Lý Tuần có chút nghi hoặc.

Thành giao thủ hai lần đến xem, cảm giác bên trong trực diện Trảm Không thần kiếm uy năng, mặc dù y nguyên hàn ý thấu xương, sắc bén vô song, nhưng cũng không giống ban sơ tại Tọa Vong phong hạ, cách xa ngàn dặm vẫn như rơi vào hầm băng cường hoành.

Phảng phất ngay lúc đó kinh lịch, vền vẹn trong trí nhớ cái nào đó ảo giác, đồng thời, Lý Tuần nguy cơ cảm ứng cũng ngày càng yếu bớt, vào hôm nay buổi sáng hoàn toàn biến mất, đến đây cũng là hắn mất dấu Thanh Ngâm nguyên nhân một trong.

"Có phải hay không chính mình thần kinh quá nhạy cảm, đem sự tình nghĩ đến quá nghiêm trọng?" Lý Tuần không chỉ một lần nghĩ như vậy, "Có lẽ Trảm Không trong kiếm giữ Chung Ẩn lực lượng. Nhưng lại là có dung lượng hạn chế, dùng càng nhiều, tiêu hao thành càng nhanh, dưới mắt bị Thanh Ngâm dùng hết rồi?" Ý tưởng như vậy, cũng là hợp tình hợp lý, không qua cái này không cách nào giải thích Thanh Ngâm cam mạo kỳ hiểm, hồi sơn cướp đoạt thần kiếm cử động điên cuồng.

Lý Tuần nghĩ mãi không thông, chỉ có thể lần nữa buông xuống, thở ra ngực tích buồn bực trọc khí, ánh mắt vượt qua mặt sông, nhìn về phía bờ bên kia liên miên núi đá hình dáng.

Lúc này mặt trời tới gần xuống núi, giữa thiên địa tối tăm mờ mịt một mảnh, Lý Tuần tâm tình liền như thế cảnh trí không khác nhau chút nào.

"Hương bên nào đi đâu? Thấy nó làm dừng, tựa hồ là phải hướng nam, phía nam..." Đang suy nghĩ ở giữa, trong lòng hần chợt có nhận thấy, thân hình thoắt một cái liền vượt qua mặt sông, lại hướng đi về phía nam mười dặm hơn đường, sắp đến núi đá phía dưới, thân hình hần đột nhiên biến mất, liền cái bóng hình cũng không thấy.

Hơi đếm rõ số lượng hơi thở, phương tây chân trời, mấy đạo cực mạnh phản ứng vượt trên tới.

Hai đạo kẻ trước người sau bay lượn bóng người, trên không trung khắc xuống hai đạo rõ ràng hồng quang, thành theo Lý Tuần nguyên bản đứng thẳng đại giang bờ bên kia bay qua, gạt ra nguyên khí loạn lưu lẫn nhau quấn giao va chạm, dư ba sở cập, thạch bãi vỡ vụn, nước sông phân lưu, uy thế cực kỳ ghê gớm.

Lý Tuần trừng mắt nhìn, thân hình không nhúc nhích. Bởi vì hần cảm giác được, đang phi thiên hai người bên cạnh, còn một bóng người, vô thanh vô tức bay lượn.

Cùng bầu trời kia lường cái dưới mắt không còn ai gia hỏa khác biệt, người này bén nhạy phát giác được. Sông trên ghềnh bãi nằm ngang mấy cỗ thi thể, tại nơi khởi nguồn điểm hơi làm dừng lại, mới lại hướng phi thiên hai người đuổi theo.

Chính là cái này dừng lại khoảng không, để Lý Tuần phân biệt ra được người đến thân phận.

"Thực Thần Dao? Đúng, nơi này đã là Minh Ngọc sơn địa giới, cách Chu Câu Tông cũng không xa." Cái này lấy ám sát, con đường luyện khí vang danh thiên hạ tông môn, cùng hần rất có gút mắc, nguyên bản Chu Câu Cửu Sát chính là bởi vì hần biến thành Thất Sát, trước đoạn thời gian, còn do "Thất Sát" bên

trong bốn người âm công với hắn, cuối cùng không giải quyết được gì.

Lý Tuần sinh ra lòng hiếu kỳ, không chỉ là bởi vì thấy được Thực Thần Dao cái này lão đối đầu, cũng bởi vì vừa mới tại độn quang bóng người lóe qua lúc, hắn lợi nhãn thấy rõ hai người diện mục.

Đằng sau truy kích, là trước đây không lâu vừa bị hắn hủy đi chiêu bài Dịch Quỷ Câu Điều Tử Phong, trước mặt vị kia, cũng là bạn cũ, chính là cùng hắn xưng huynh gọi đệ Tứ Không Thiên Bảo các đệ khuyết các chủ, Cơ Bất Thác.

Cũng không biết từ biệt kinh nguyệt, mập mạp này đem "Đệ khuyết" mũ hái đi không?

Ngoài ý muốn nhìn thấy "Cổ nhân", Lý Tuần tâm tình cũng có tốt hơn chuyển, hắn nghĩ nghĩ, dứt khoát nhiếp theo sau đi, liền làm là giải sầu một chút cũng hảo.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Dã Tâm

Chương 7: Dã tâm

Lý Tuần ước chừng theo đuôi gần nửa canh giờ, phía trước đuổi trốn ba người rớt cục dừng lại.

Dịch Quỷ Câu cùng Cơ bàn tử hai mặt đối lập, đến Thực Thần Dao như cũ ẩn ở trong bóng tối. Tại Lý Tuần tại người đứng xem này xem ra, mấy người sát ý ngược lại đều không thể nào nòng hậu dày đặc.

Cơ bàn tử tựa hồ là chạy không nổi rồi, hai tay đỡ đầu gối, khoa trương thờ hỗn hển. Dịch Quỷ Câu liên mồ hôi đều không có rơi một giọt, cao gầy thân hình như quỷ mị lẩn bên trên, lại tại khoảng cách Cơ bàn tử mười thước chỗ dừng lại, cười lạnh nói: "Cơ các chủ, làm sao lại không chạy?"

"Không chạy, không chạy. Các người Chu Câu Tông coi như so ra kém Lạc Vũ Tông. Cái này đi đường bản sự cũng không kém đến nơi đâu. Ôi. Thật là gọi một cái mệt mỏi." Dịch Quỷ Câu nghe hẳn ở chỗ này nói bậy, gầy cao xanh đen khuôn mặt cũng là cười mỉm, hoàng trọc ánh mắt thì không có nửa phần ba động. Hẳn tuy là xấu xí, một thân khí độ xác thực bất phàm. Các loại Cơ bàn tử phát xong bực tức, hẳn không nhanh không chậm mở miệng nói chuyện.

"Không chạy cũng được, chúng ta chạy một đường, cũng không phải chỉ vì nhìn Cơ các chủ tôn mông tới. Hiện tại, Cơ các chủ phải chăng có thể đem trộm đi Quỷ Linh châu xuyên trả lại rồi?"

"Điều lão ca nói gì vậy, ai trộm người kia Quỷ Linh châu xuyên rồi?" Cơ bàn tử một mặt vô tội, nhưng nhìn Dịch Quỷ Câu sắc mặt âm trầm xuống, bần bệ

vừa cười nói: "Vậy làm sao có thể để trộm đầu? Tệ nhân lấy ra chuỗi hạt châu kia, kỳ thật cũng không có tác dụng gì, chỉ là mượn dùng một hồi, mời Điêu lão ca. . . Ân, còn có Trâu lão ca hai vị, đi được xa một chút, mọi người dễ nói chuyện a!" Gặp hẳn bịa đặt, Dịch Quỷ Câu giận quá mà cười, bất quá, nghe được hẳn kêu ra Thực Thần Dao tại tông môn cũng có gần ngàn năm không dùng qua tính danh, lấy Dịch Quỷ Câu âm trầm lão luyện, lại cũng không khỏi hơi cảm giác kinh.

Cái này không chỉ có chứng minh, Cơ Bất Thác đối ẩn thân ở bên Thực Thần Dao có cảm ứng, mà lại cũng có một cái rất có trình độ tin tức đường ống.

Vậy đại khái chính là hẳn có thể tại mọi người mí mắt chi trộm đi Quỷ Linh châu xuyên nguyên nhân.

Hắn không muốn lại cùng mập mập dây dưa tiếp, tiến lên trước một bước, thanh âm chuyển sang lạnh lẽo: "Đem châu xuyên trả lại."

"Không sai, cái này cho mượn đồ vật, tự nhiên muốn còn." Cơ bàn tử ngược lại là lẩn yếu sợ mạnh, cúi đầu khom lưng, ánh mắt cười đến đều muốn híp thành hai cái khe hở, cổ tay khê đảo, hiện ra nơi lòng bàn tay đen nhánh châu xuyên tới.

Xâu này hạt châu nhìn đều là chất gỗ, nhưng lại đen nhánh tỏa sáng, trên đó còn phân biệt tuyền khắc có phức tạp huyền ảo hoa văn, tại mập mập mập bạch trong lòng bàn tay, tựa hồ phủ tầng nhạt màu mực sương mù.

Dịch Quỷ Câu cực kỳ dè chừng kiện bảo bối này, hoàng trọc ánh mắt cũng là sáng lên, tiến lên trước nửa bước, quanh thân khí cơ căng đến nhanh.

Lần này, liền để Cơ bàn tử bỗng nhiên sau nhảy: "Chậm rãi. Điêu lão ca, ta nhưng là không có ác ý. Người không thể động thủ!" Dịch Quỷ Câu ánh mắt biến thành đao, hung ác khoét tại Cơ bàn tử trên mặt. Nhưng rất nhanh, cái này đỉnh tiêm sát thủ liền điều vừa tới, ánh mắt nhắm lại, theo trong khóe mắt lộ ra hoàng mang, càng giống là rắn độc trong mắt u quang.

Cơ bàn tử mập tay lắc lắc: "Ta nhưng không có nửa câu nói láo, là thật có sự tình cùng lão ca người thương lượng. Kỳ thật Điều lão ca người cũng biết, nhà người vị sư đệ kia thực sự không phải cái độ lượng lớn. Muốn thật trên Minh Ngọc sơn nói chuyện, còn không biết sẽ chọc cho xuất phiền toái gì."

Dịch Quỷ Câu cười lạnh một tiếng: "Thiên Cơ sư đệ làm sao, còn chưa tới phiên người. . ."

"Thiên Cơ? Thiên Cơ lão quái? Quý tông tông chủ?" Cơ bàn tử giật mình, chợt kêu lên đùng thiên khuấy đến: "Cái này hiểu lầm cũng lớn, ta nói lệnh sư đệ, cũng không phải cái kia. . . Khụ khụ!" Nói chuyện một nửa, liền bị Dịch Quỷ Câu âm trầm lạnh tuyết ánh mắt chặn lại trở về.

Bên này mập mập thấy tốt thì lấy, Dịch Quỷ Câu cũng biết là chính mình không cần thận vào bộ, thất ngôn chi tội, cũng chỉ có thể chính mình nuốt vào.

Ngày khác quang hướng bên cạnh lóe lên, thăm kêu may mắn theo tới là Thực Thần Dao, đối người khác, sợ rằng lại là phiền phức.

Còn tốt, làm một ưu tú sát thủ, càng là không theo, Dịch Quỷ Câu cũng càng ngày càng tỉnh táo. Hãn cảm thấy, trước mắt mập mập này thực sự không phải cái đèn đã cạn dầu, nói gần nói xa, cái bầy vô số, vốn lại rất có thâm ý, không thể coi như không quan trọng.

Hãn lấy lại bình tĩnh, trầm giọng nói: "Cơ Bất Thác, ta kính người là một tông chi chủ, mới cùng người nhiều lời vài câu. Có thể người nếu là lại như thế không có chính hình, không để ý ném đi các người tông môn mặt mũi, vậy cũng chớ trách ta không cùng người khách khí." Hãn lời này cũng coi là trịch địa hữu thanh, Cơ bàn tử mắt sáng lên, thái độ quả nhiên nghiêm chỉnh rất nhiều: "Tốt lắm, Điều lão ca đúng là người sáng khoái nói chuyện sáng khoái. Đương nhiên, trước đến ta cũng đồng ý, quý tông tông chủ, tâm nhãn xác thực nhỏ chút. . ." Cơ Bất Thác đột nhiên công khai chỉ trích Thiên Cơ lão quái không phải, cũng làm cho Dịch Quỷ Câu hơi cảm giác kinh, hãn bản năng muốn ngăn cản cái này nguy

hiểm chủ đề, có thể hấn lại nhìn thấy, Cơ bàn tử trong ngón tay câu, đem châu xuyên móc tại trên ngón trỏ, lắc lư ung dung xoay quanh.

"Xâu này Quý Linh châu, cũng không phải cái gì khó lường bảo bối, cửu cái hạt châu, cũng có ba cái là thứ phẩm. Lấy Điều lão ca thân gia của người, vốn không về phần quan tâm cái này cấp bậc đồ vật, bất quá, ngày trước ta nghe truyền ngôn nói, trước đó vài ngày tại Tây Nam theo lâm, lão ca không cần thận mật Dịch Quỷ?" Mập mạp đây là minh bóc vết sẹo của hấn. Thuận tiện thí nghiệm cái này sát thủ nhần nại giới hạn thấp nhất.

Dịch Quỷ Câu cuối cùng không phải thường nhân, lúc này trên mặt lại vẫn có thể cười lên: "Không sai, Huyết Ma hoành không xuất thế, kỳ công tà pháp tầng tầng lớp lớp, ta không phải là đối thủ của hấn." Nghe hấn thẳng thắn như vậy, Cơ bàn tử cũng gạt đầu cười nói: "Huyết Ma ta cũng đã gặp mấy lần, xác thực hết sức lợi hại. Không qua Điều lão ca cũng không cần nhứt chí, Thông Huyền Giới mạnh yếu chừng mực, xưa nay không là đã hình thành thì không thay đổi, sao biết về sau không có báo thù cơ hội?" Nói, hấn đôi mắt nhỏ nháy mắt, thuận miệng lại thay đổi chủ đề, thờ dài thờ ngắn mà nói: "Điều lão ca mất Dịch Quỷ, tâm tâm khổ khổ xông ra tới danh hào liền có chút bị hao tổn, chính là ta nhớ tới, cũng không khỏi thay lão ca cảm thấy đau lòng.

"Hôm nay lão ca dùng diệt độc pháp thôi hóa Quý Linh châu, chắc hấn cũng là muốn một lần nữa thu hoạch được một con Dịch Quỷ a? Chỉ là, diệt độc pháp dù sao chỉ là phương pháp tốc thành, hậu hoạn vô tận. Điều lão ca cũng là giới này nhân vật nổi danh, làm sao lo không đến đây? Chính là ta người ngoài này đều biết, Dịch Quỷ thành hình trước đó, cần là thiên sinh trời nuôi mới tốt, cưỡng ép thôi hóa, ngày sau không chừng xảy ra loạn gì." Dịch Quỷ Câu một thân tu vi, trên người Dịch Quỷ chí ít có ba thành, lại có thể nào không biết mấu chốt trong đó. Chỉ là, thiên sinh trời nuôi Dịch Quỷ dễ tìm, nhưng muốn chân chính điều khiển như cánh tay, vẫn cần tinh luyện, dưỡng khí, thông tâm bao gồm một nhọc trình tự, không có hai ba trăm năm, mơ tưởng có tư cách.

Lúc này Thông Huyền Giới phong ba nổi lên bốn phía, không chừng ngày

nào liền có đại họa lâm đầu, hẳn làm sao có thời giờ chậm rãi bồi dưỡng.

Bất quá hẳn cũng nghe ra tới, ở trên đây, Cơ bàn tử rõ ràng có chút văn chương muốn làm.

Đối Dịch Quỷ Câu mà nói. Tình thế vốn là hồngбет đến cực điểm, coi như sinh ra biến hóa, trở nên càng hồngбет khả năng cũng là cực thấp, cho nên, hẳn mắt lạnh nhìn về phía mập mạp, khoe môi co rúm hai lần, nói: "Cơ các chủ là có ý gì?"

"Ta có ý tứ là. . ." Cơ Bất Thác kéo cái thất ngôn, mới vừa cười nói, "Điều lão ca hảo xem thường bọn ta Thiên Bảo các nha?" Hẳn trước thả ra một cái tội lớn, tại Dịch Quỷ Câu cau mày thời điểm. Ngón tay vẫy một cái, lại cứ như vậy dễ dàng đem Quỷ Linh châu xuyên trả trở về.

Lúc này, Dịch Quỷ Câu đã chí không ở chỗ này, tiện tay tiếp nhận, trong miệng liền nói: "Không biết có chỗ nào đả tội?" Cơ bàn tử cười ha ha, hai tay đánh ra, giòn vang âm thanh bên trong, ma thuật biến xuất một cái ống trúc tới.

Ống trúc ước chừng một tay hợp cầm phẩm chất, dài ba, bốn tấc, hiện lên khô héo nhan sắc, phía trên hoàn toàn không có hình dáng trang sức, tựa như tùy tiện từ chỗ nào sợi lông trúc thượng chặt đi xuống một đoạn trúc tiết, không đáng chú ý vô cùng.

Nhưng mà, Dịch Quỷ Câu thấy một lần vật này, thân thể liền căng đến nhanh, đúng là nhịn không được lại tiến tới một bước, đến lúc này, mập mạp nhưng không có nhảy ra.

Cơ bàn tử đem ống trúc khép tại trong tay. Trên dưới lung lay: "Điều lão ca nếu không phải xem thường bọn ta Thiên Bảo các, vì sao mất đi Dịch Quỷ về sau, không đến tệ các đến hỏi thượng hỏi một chút? Cái này đồ chơi nhỏ tuy là trân quý khó gặp, nhưng tệ các nhiều năm bên ngoài thu thập bảo vật, dù sao vẫn là có chỗ được." Hẳn giương mắt nhìn Dịch Quỷ Câu biểu lộ, trở lại ha ha vui lên, thô to ngón tay cứ như vậy vịn ra ống trúc cái nắp, đồng thời, đầu ngón tay

tại ống thân gỗ một cái, phốc phốc âm đục bên trong, một cái thân ảnh nho nhỏ liền từ ống thân bên trong nhảy ra. Xám xanh da lông cơ hồ muốn tan vào dần dần chìm mộ trong bóng đêm.

Lần này không chỉ là Dịch Quỷ Câu, chính là ở xa vài dặm ngoại quan sát từ xa Lý Tuần cũng sinh ra hứng thú. Hắn đem thị lực dùng đến chỗ tận cùng, cũng có thể so sánh rõ ràng xem đến, trong ống trúc nhảy ra nho nhỏ thân ảnh, quả nhiên là Dịch Quỷ không sai.

Làm đánh giết cái trước Dịch Quỷ kẻ cầm đầu, Lý Tuần đối vật nhỏ này cũng là có mấy phần ấn tượng. Chớ nhìn nó lúc này ở ống trúc thượng leo lên leo xuống bộ dáng khả ái, thật sự là chiến đấu, Lý Tuần cũng cảm thấy có mấy phần đau đầu.

Nhất là Dịch Quỷ siêu tuyệt tốc độ. Còn có bèn nhọn như châm mỏ dài tuyến độc.

Lúc ấy Dịch Quỷ chỉ là một cái đối mặt, liền tê dại hẳn một cánh tay, lại rút vào lượng lớn độc tố, nếu không phải Huyết Ảnh yêu thân nhưng cùng hóa hết thủy ô uế tà độc, Lý Tuần tái bút lúc mượn Thực Thần Dao phong mang, tay cắt tự vệ, nếu không tại Chu Câu bốn sát vây công phía dưới, kết quả thật đúng là khó mà nói.

Lúc này theo trong ống trúc nhảy ra vật nhỏ, tuy nói cái đầu nhỏ gấp mấy chục lần, chỉ bất quá có ngón cái lớn nhỏ, nhưng hình dáng tương mạo thân thể, thật là Dịch Quỷ không sai. Mà lại, xem Dịch Quỷ Câu thần sắc, vật nhỏ này giá trị, sợ rằng khá đắt đỏ.

"Cái này Dịch Quỷ, chính là tặc tại bảy trăm năm trước bắt giữ. Một mực nuôi dưỡng ở ngũ độc quật bên trong, không phải huynh đệ khoe khoang, nếu chỉ là thiên sinh linh vật, huynh đệ cũng không mặt mũi xưng nó một tiếng bảo bối. Cái này linh vật sở dĩ làm bảo, cũng là bởi vì cái này bảy trăm năm bên trong, tặc các lấy phương thức đặc biệt chăn nuôi huấn luyện, hao phí quá lớn,

càng quan trọng hơn là, trước sau hai đời kỹ sư, đều có cực lớn tâm huyết trút xuống trong đó, khiến cho vượt qua thiên sinh linh vật phạm trù, trở thành một cái bảo bối, tên dở hơi!" Cơ bàn tử thiệt xán liên hoa, ra sức chào hàng nhà mình hàng: "Bảy trăm năm Dịch Quỷ, mặt ngoài so không qua Điều lão ca cái kia chỉ có hai ngàn năm hỏa hầu, nhưng để ở tu hành, trong thực chiến, huynh để lại nhưng đánh cam đoan, tuyệt không so lão ca trước đó con kia kém hơn nửa chút."

"Tiểu gia hỏa này sớm đã thông linh, thân thể tinh thần đồng đều tại trạng thái tốt nhất, hôm nay lão ca cầm trở về, chỉ cần dùng tới mấy tháng thời gian bồi dưỡng luyện hóa, liền có thể sử dụng. Luận tốc độ, so thôi hóa Quỷ Linh châu còn muốn tới cũng nhanh nhanh, mà lại an toàn vô hậu họa, chẳng phải sung sướng?" Dịch Quỷ Câu gắt gao nhìn chăm chăm ghé vào ống trúc phía trên tiểu Dịch Quỷ, hai gò má run rẩy. Toàn bằng lấy ngàn năm tu vi, đứng vững trong lòng tham niệm. Hắn biết rõ Cơ bàn tử sẽ không dễ dàng đem như thế linh vật nhường ra. Nhưng cũng không phải chỉ là để lấy ra để hắn trông mà thèm, đằng sau chính là rao giá trên trời, rơi xuống đất trả tiền lại thời đoạn.

Về phần trắng trợn cướp đoạt. . . Ánh mắt của hắn hướng Thực Thần Dao vị trí phương vị quét qua, cuối cùng vẫn bỏ đi ý nghĩ này.

Không có Linh quyết thúc giục Dịch Quỷ là tương đương yếu ớt, nếu là Cơ bàn tử hung ác quyết tâm, trong lòng bàn tay liền có thể đưa Dịch Quỷ vào chỗ chết, đến lúc đó hắn đến đâu thì lại tìm dạng này một cái bảo bối đi.

Hắn trầm mặc nửa ngày, bày ra đầy đủ tâm lý phòng tuyến. Mới miễn cưỡng bình tĩnh mở miệng: "Cái này Dịch Quỷ đúng là ta nhu cầu cấp bách chi vật, Cơ các chủ đã là cố ý bán đi, còn xin nói giá tiền." Hắn muốn cho Cơ Bất Thác trước ra giá, nào biết mập mạp càng là giáo hoạt, cười híp mắt không lên tiếng, chỉ lấy ánh mắt nhìn thấy hắn, xác thực vững như Thái Sơn.

Dịch Quỷ Câu thầm mắng một tiếng, thử dò xét nói: "Cơ các chủ trước đó cầm Quỷ Linh châu xuyên, chẳng lẽ đối kiện bảo bối này cảm thấy hứng thú?"

Cơ bàn tử "Ha" một tiếng tiếu. Càng không ngôn ngữ, chỉ đem ống trúc gõ một cái, kia tiếu Dịch Quỷ liền nghe lời chui vào, hấn chậm nữa đầu tư để ý vắn thượng cái nắp, một bộ không thể đồng ý đại gia giải thể tư thái.

Dịch Quỷ Câu sắc mặt xanh đen chuyển thành xanh lét, trong hai mắt sâu kín lấp lóe, càng là tại vôi vàng xao động bên trong lộ ra ti ti sát ý. Nhưng hấn cũng biết, trước đó nhà mình báo giá thật sự là không chính cống, Quỷ Linh châu xuyên mặc dù cũng miễn cưỡng là kiện bảo bối, nhưng Cơ Bất Thác thân là Tứ Không Thiên Bảo các chủ, trên tay kỳ trân dị bảo vô số, như thế nào lại coi trọng như thế kiện tam lưu mặt hàng.

Có thể Dịch Quỷ Câu lại kì quái, đã kẻ này trên tay tuyệt không thiếu bảo bối, làm gì bày ra muốn cùng hấn đàm hàng luận giá tư thái?

Hấn là mập mạp này có cái đại cừu nhân. Muốn hấn đi làm nghề cũ?

Càng nghĩ càng là như thế cái để ý, Dịch Quỷ Câu thở dài ra khẩu khí, mặt xấu thượng lộ ra tiếu dung: "Đương nhiên, chúng ta Chu Câu Tông hương lấy luyện khí, ám sát lập nghiệp, mọi người đều là thương gia, Cơ các chủ có lẽ cũng có cái gì sinh ý chiếu cố, nếu là. . ." Hấn lời còn chưa dứt, Cơ bàn tử liền bồng nhiên vỗ tay, kêu to đúng là như thế, hiem hiem không có cầm trong tay ống trúc cho phách toái.

Dịch Quỷ Câu ánh mắt đều muốn đột ngột ra ngoài, nhìn thấy ống trúc bình yên vô sự, mới yên lòng.

Lúc này, hấn biết sinh ý thành, tư thái liền ổn trọng rất nhiều, "Như thế rất tốt, Cơ các hạ lại đưa ra tên người. Chỉ cần tại tệ tông đủ khả năng phạm vi bên trong, ta tất lấy nó tính mệnh, để đổi lấy. . ."

"Điều lão ca thật sự là sáng khoái, có này thái độ, cái gì sinh ý không thể thành? Bất quá, ai nói muốn giết người?" Cơ bàn tử mở to hai mắt, lại lộ ra vô tội hình dạng, tiếp lấy liền đưa tay lắc lắc.

"Tệ các nói cho cùng là đều là sinh ý, làm ăn liền giảng cứu một cái hòa khí sinh tài. Nào có hơi một tí lấy tính mạng người ta đạo lý?" Dịch Quỷ Câu trong lòng thầm kêu một tiếng khổ thật, biết lại vào bộ, nhưng lại không thể không kiên trì hỏi tiếp: "Kia là tệ nhân nghĩ đến xóa, Cơ các chủ có ý tứ là. . ."

"Vừa mới lão ca cũng đã nói, quý tông lấy luyện khí, ám sát lập nghiệp, đã không phải ám sát, vậy dĩ nhiên chính là một kiểu khác, ta chủ chương Tứ Không Thiên Bảo các, thu thập giới này pháp bảo chính là phải có chi nghĩa, ngày trước bỗng nhiên động niệm. Nghĩ đến quý tông có một dạng bảo vật. Mười phần hợp ta khẩu vị, vì vậy mới mời ra kén ăn lão huynh một hồi, thương lượng một chút phải chăng có thể lấy Dịch Quỷ trao đổi. Đã lão ca nói không có vấn đề, kia ta liền nói. . ." Hoàn toàn không đợi Dịch Quỷ Câu phản bác nó ngôn ngữ lỗ thủng, Cơ bàn tử đã nhanh chóng phun ra một cái tên.

"Cán Thiên Hỏa linh châu."

"Không có khả năng!" Dịch Quỷ Câu sắc mặt vốn là xanh đen, lúc này càng là khó coi đến tột đỉnh.

"Kia là tông môn luyện khí thần vật, nếu không có này châu, tông môn luyện khí lúc làm sao khống chế hỏa hầu? Cơ các chủ, người đây là muốn hủy đi ta tông căn cơ!" Nếu là mất Cán Thiên Hỏa linh châu, tông môn lập thế chỗ dựa lớn nhất một trong, giới này âm độc nhất ám khí "Tiểu Chu Câu", nó luyện chế xác suất thành công liền đem xuống đến một cái không thể tiếp thu tình trạng. Mấy trăm năm sau. Thậm chí sẽ trở thành thất truyền. Như thế quan trọng chi vật, đừng nói một cái Dịch Quỷ, chính là mười cái trăm cái. Hãn cũng sẽ không đổi!

Hãn quả quyết cự tuyệt đồng thời, bên cạnh, một mực ẩn đứng dậy hình Thực Thần Dao đột nhiên bắn ra giống như thực chất sát khí, đem Cơ Bất Thác bao phủ trong đó.

Mập mạp ai nha một tiếng, có chút hung ác bái lui lại, trên tay còn đem ống

trúc bóp "Kẻo kẹt" loạn hưởng, nghe vào Dịch Quỷ Câu trong tai, đau đến ngực của hãn đều nắm chặt.

"Sai, sai, ta sai vẫn không được sao?" Mập mập oa oa kêu to, "Ta cũng là không nghĩ tới hạt châu kia hội quý giá như vậy. Các người tông môn thế nhưng là không có đem hạt châu kia bày ở trọng bảo liệt kê nha!" Thực Thần Dao sát ý đột ngột tiêu, hai anh em nhi cách một khoảng cách, hai mặt nhìn nhau.

Lại bị lừa!

Mập mập này dăm ba câu, liền đem Cán Thiên Hỏa linh châu tầm quan trọng bạo khí không bỏ sót, kẻ này thật sự là cái sáo ngữ cao thủ.

Dịch Quỷ Câu trong lòng sinh ra nồng đậm không dạng cảm giác, hãn nhìn chòng chọc Cơ Bất Thác, muốn nhìn xuất hãn đến tột cùng đánh ý định quý quái gì.

Cơ bàn tử không để cho hãn thất vọng, trên mặt lúng túng hoàn toàn không có nửa điểm diễn trò thành phần, lại mãnh lực lắc đầu: "Thật sự là xin lỗi, kỳ thật, ta chỉ là nghe nói, quý tông tinh thông luyện khí, rất có mấy khóa để mà khống chế hỏa hầu hỏa linh bảo châu, cái này chính hợp ta gần đây mục tiêu, cho nên liền thuận miệng đề cái tên tuổi so sánh vang lên, lại không nghĩ không muốn hạt châu kia đối quý tông trọng yếu như vậy, là ta khinh suất." Mập mập ngôn từ càng là thành khẩn, Dịch Quỷ Câu trong lòng liền càng là chột dạ.

Nếu là ngày thường. Hãn tuyệt sẽ không nói nhiều một câu, đem cái này tai họa một đao bổ xong việc, nhưng bây giờ hết lần này tới lần khác có việc cầu người, đành phải cưỡng ép nhẫn nại, lại ngăn không được từng bước một hưởng về hạ phong.

Cơ bàn tử thấy hỏa hầu đã đủ, liền dùng mập tay mò lấy cái cầm, làm ra trầm ngâm tư thái, ngừng một lát mới nói: "Kỳ thật chỉ cần là cái chất lượng thượng thừa Hỏa linh châu thuận tiện. Ta nghe nói, quý tông còn có một viên bảo châu, dường như gọi Nhật Luân châu, cùng Cán Thiên Hỏa linh châu ngược lại có mấy

phần giống nhau, đều là hỏa linh tụ hợp sinh thành, nếu là ta muốn hạt châu này, tổng sẽ không lại rung chuyển quý tông căn cơ đi?" Dịch Quỷ Câu rất cục bưng tình đại ngộ, nhưng lại cảm thấy miệng đầy phát khổ.

Câu thí Cán Thiên Hỏa linh châu, mập mạp này rõ ràng ngay từ đầu chính là hướng về phía Nhật Luân châu tới, nhìn xem có thương có lượng, vô cùng tốt nói chuyện, có thể một câu chất lượng thượng thừa liền đem tất cả cò kè mặc cả chỗ trống phong kín.

Chu Câu Tông bên trong, Hỏa linh châu xác thực có như vậy mấy khóa, thế nhưng là có thể bị Thiên Bảo các chủ xưng là thượng thừa, ngoại trừ Cán Thiên Hỏa linh châu, chính là cái này Nhật Luân châu.

Cũng đúng như Cơ Bất Thác lời nói, Nhật Luân châu tầm quan trọng xa không so sánh với Cán Thiên Hỏa linh châu. Dùng này châu đối Dịch Quỷ, tương đương công đạo, nhưng mà. Ở trong đó lại có một cái không nhảy qua được đi khóa cửa.

Nhật Luân châu chính là Chu Câu Tông tông chủ, Thiên Cơ lão quái có phần yêu thích vật tùy thân, từ khi đạt được về sau, cơ hồ chưa từng rời khỏi người, lão quái còn chuyên môn làm này châu thiết kế một bộ ứng dụng pháp môn, lấy phát huy này châu công hiệu. Nếu muốn theo trong tay hãn cầm tới hạt châu này, lại chuyển tay đổi xuất, thế tất phải hảo hảo cùng Thiên Cơ "Liên hệ" .

Nhưng muốn mạng chính là, Tứ Cửu Trọng Kiếp về sau, Dịch Quỷ Câu cùng Thiên Cơ vị này chương tông sư đệ quan hệ ngày càng sa sút, những năm gần đây càng là so như người qua đường, muốn từ đối phương trong tay đạt được Nhật Luân châu, chỉ dùng đầu óc ngẫm lại liền cảm giác đau đầu.

Nhưng mà, so với Dịch Quỷ tầm quan trọng, còn có trước đó viên kia đòi hỏi nhiều Cán Thiên Hỏa linh châu, đây đã là cái giá thấp nhất sáng khoái nhưng, Dịch Quỷ Câu vẫn phải có điều giữ lại, hãn còn muốn lấy lại cò kè mặc cả một phen, chỉ là lúc này, Cơ bàn tử cười híp mắt từ trong ngực móc ra một viên ngọc

giản: "Nơi này là tệt tông chẵn nuôi Dịch Quỷ hơn bảy trăm năm, tích lũy được tâm đắc trải nghiệm. Trong đó còn trộn lẫn có Bách Thú Tông một chút ngự linh pháp môn. Từ khi Bách Thú Tông tản mát. Những thủ pháp này mấy thành thất truyền. . ."

"Thành giao!" Dịch Quỷ Câu quyết định thật nhanh.

Những thù lao này đã đầy đủ hẵn đến bù hẵn sau này tổn thất, nhất là Bách Thú Tông ngự linh chi thuật. Đúng là hẵn trước kia chẵn nuôi Dịch Quỷ lúc, thiếu nhất đồ vật. Nếu là có thể đem những thủ pháp này hiểu thấu đáo, cùng Dịch Quỷ trong ngoài giao công, tu vi của hẵn cơ hồ có thể ổn tiến chân nhất cảnh giới, chí ít có thể tiết kiệm hẵn ba trăm năm khổ tu.

Vì pháp môn này cùng Dịch Quỷ, hẵn chính là cùng Thiên Cơ lão quái triết để trở mặt, cũng không phải cái gì không thể tiếp thu sự tình.

Cơ bàn tử biểu hiện được cực kỳ lớn mới, tại Dịch Quỷ Câu đáp ứng về sau, lại vung tay đem ngọc giản thả tới: "Đây là tệt nhân tiền đặt cọc, vô luận mua bán thành hoặc không thành, đều đã là Điều lão ca ngài. Dù sao mua bán không thành, nhân nghĩa còn tại nha!" Dịch Quỷ Câu tiếp nhận ngọc giản, có chút thất thần, nhưng rèn luyện ngàn năm tâm cảnh không phải dễ dàng như vậy bị qua mặt, càng là tiếp cận thành công biên giới, hẵn cũng càng ngày càng thanh tỉnh.

Hắn đột nhiên trong lòng hơi động, lật mục nhìn chăm chăm Cơ Bất Thác mặt béo, điểm này linh quang tiếp hợp lấy giới này một ít nghe đồn, chậm rãi đem mạch lạc xâu chuỗi lên.

Hắn đem ngọc giản thu vào trong lòng, bỗng nhiên địa đạo một tiếng: "Cơ các chủ còn không có gọt đi dự khuyết mũ?"

"Khó đó!" Cơ bàn tử hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn phản ứng, ngược lại biểu hiện ra một bộ đối Dịch Quỷ Câu thôi tâm trí phức bộ dáng.

"Trong các những trưởng lão kia từng cái đầu óc so du mộc mục nhọt còn

cứng rắn, thiết hạ thí luyện một cái so một cái càng khó. Lúc này muốn quý tông chủ Nhật Luân châu, còn có lão ca người hỗ trợ. . . Nhớ ngày đó, đám kia lão bất tử lại muốn ta đi Côn Bằng lão yêu Đông Hải trong hang ổ lấy đồ vật, sách, kia mới gọi một cái hiểm a!" Dịch Quỷ Câu diện mục có chút run rẩy, nguy hiểm thật không có một đám đem mập mạp mặt to đánh nát, bất quá, có cái nghi vấn ngược lại một mực nấn ná trong lòng hấn, hơi làm cân nhắc về sau, hấn hỏi một câu: "Có thể có Cơ các chủ nhân vật như vậy chủ chương Thiên Bảo các, coi là quý tông chuyện may mắn, vì sao quý tông trưởng lão còn phải tầng tầng thiết chương, sinh thêm sự cố đâu?" Hấn nói bóng gió chính là, lấy Cơ Bất Thác thủ đoạn kinh doanh Thiên Bảo các, sớm nên đem trong ngoài làm cho bền chắc như thép, làm sao sẽ để cho những lão bất tử kia năm mũi dẫn đi?

Kỳ thật, đây cũng là ẩn thân ở cái khác Lý Tuần nghi hoặc.

Càng là cùng mập mạp thấy cũng nhiều, càng cảm thấy người này tâm cơ thâm trầm, thủ đoạn cứng mềm gồm nhiều mặt, mười phần cao minh, làm một tông chi chủ là đủ, thế nhưng là mập mạp này hết lần này tới lần khác biểu hiện ra kỳ quái tốt tính, mặc cho những trưởng lão kia sai khiến, hoàn thành một kiện lại một kiện mạo hiểm chật vật "Đoạt bảo" hành động, cái này thật sự là phi thường quý dị một sự kiện.

Cơ bàn tử nghe vậy, cười ha ha một tiếng: "Nếu chỉ là chấp chương tông môn chuyện như thế, tề nhân mặc dù bất tài, nhưng cũng đủ để đảm nhiệm, điểm này, tề tông những lão đầu tử kia cũng đều là minh bạch. Chỉ là, muốn đem sinh ý làm được lớn hơn một chút. Mạo hiểm càng nhiều hơn một chút, chịu lấy khảo nghiệm, tự nhiên phải có khác biệt, tề nhân cũng là vui vẻ chịu đựng a." Lý Tuần ở trong bóng tối cười lạnh, bất quá trong lòng lại sinh nghi vấn: "Nhìn, mập mạp này rất có điểm dã tâm a. Bất quá, Thiên Bảo các tuy là tài lực hùng hậu, nhưng là muốn khuếch trương, lại nên đi chỗ nào khuếch trương?" Hiển nhiên, Dịch Quỷ Câu cũng là dạng này cách nghĩ, lại nhìn mập mạp lúc, trong mắt ý vị liên có khác biệt lớn. Không qua Thiên Bảo các ở vào Thông Huyền Giới phía đông, cùng Chu Câu Tông tám gậy tre đánh không đến cùng một chỗ, không có bản thân tương quan sự tình, hấn cũng không chuẩn bị truy đến cùng.

Nào biết, Cơ bàn tử đột nhiên nói ra một câu: "Kỳ thật nói đến làm ăn lớn, nơi này còn có liên quan tới quý tông một số việc hạng. . ."

Tiếng nói vừa dứt, bốn đạo băng nhận ánh mắt liền đều bắn ra đến trên mặt hắn, so sánh với lúc trước sát ý xung kích, chỉ có càng mạnh.

Hết lần này tới lần khác mập mạp hoàn toàn không có dị dạng, liên mặt béo thượng tiểu văn đều không có biến hóa chút nào.

"Không chỉ là quý tông, tại ta ý nghĩ bên trong, ngoại trừ quý hai ta tông, còn có Nhạ Hành Tông, Thiên Phạm thành, như thế tổng cộng Tứ Tông, đủ để làm ra một ít chuyện." Lúc trước mập mạp bên người vẫn là hàn ý nghiêm nghị, nhưng khi hắn lại nói xuất đằng sau lưng cái tông môn, Dịch Quỷ Câu cùng Thực Thần Dao sát ý phản đều lại hoà hoãn lại. Chỉ vì mập mạp nói ra bốn cái tông môn, đều không phải là quá cường thế lực lượng, thậm chí ngoại trừ Chu Câu Tông bên ngoài, cái khác tông môn đều là xa đạo thế ngoại, không thể nào tham gia Thông Huyền Giới tranh đấu.

Hiển nhiên, mập mạp không phải tại quấy làm cái gì quá chuyện nguy hiểm, bằng mấy cái này tông môn, cũng quấy không nổi.

Dịch Quỷ Câu cùng Thực Thần Dao đối nhìn một chút, mặt xấu thượng vẫn là lộ ra tiểu dung: "Này cũng có ý tứ, không biết Cơ tông chủ có tính toán gì?" Cơ bàn tử lại không vội mà trả lời. Ngược lại nắm chặt lấy đầu ngón tay. Từng cái đếm đi qua: "Thiên Phạm thành nhất quán tại Thiên Tinh hải oa. Chỉ là luận thuật luyện khí, nhưng là cử thế vô song, nói thật, liền ngay cả quý tông cũng muốn hơi kém nửa bậc; Nhạ Hành Tông bên trong mỗi một cái đều là thần thần bí bí, thế nhưng là lập tông vài vạn năm đến, ngoại trừ nghe góc tường, đào địa động thủ đoạn để cho người ta sinh chán ghét, bọn hắn tràn ra tình báo, Thông Huyền Giới cũng là không thể rời bỏ.

"Tệ tông không cần phải nói, vợ vét thiên hạ chí bảo, mua bán giao dịch, coi là có danh tiếng tại, đến quý tông luyện khí, ám sát chi thuật song bích chiếu rọi,

cũng là Thông Huyền nhất tuyệt. . ." Tại lưỡng cái Chu Câu Tông sát thủ trước mặt, mập mập gật gù đặc ý, thuộc như lòng bàn tay, cuối cùng đột nhiên nói: "Bốn người chúng ta tông môn xếp tại cùng một chỗ, hai vị có thể cảm giác xuất, bên trong có cái gì chỗ tương tự không?" Hai người ngậy ngốc ngay tại chỗ.

Theo hai người lão luyện, vốn không về phần như thế không tốt. Chỉ là mập mập miệng lưỡi lạnh lợi, lúc nói chuyện cong cong quăn quăn lại quá nhiều, khiến cho bọn hắn tư duy không tự giác theo sát xoay quanh, lúc này độ nhạy không lớn bằng lúc trước, trong lúc nhất thời thật đúng là không nghĩ ra.

Mập mập "Ha" một tiếng tiếu, mặc kệ Dịch Quỷ Câu ánh mắt giết người, dùng trong tay ống trúc tại một bên khác trong lòng bàn tay gõ một cái, một câu nói toạc ra thiên cơ.

"Chúng ta tứ tông. Thế nhưng là Thông Huyền Giới bên trong, thuần chính nhất thương gia! Để ta nói. Ngoại trừ quý tông thỉnh thoảng đi đánh một chút gió thu, tranh một chút địa bàn loại hình, Thiên Phàm, Nhạn Hành cùng với tệt tông, cơ hồ chính là dựa vào mỗi loại gia mua bán duy trì sinh kế. Cùng còn lại mấy cái bên kia tập trung tinh thần tu luyện, đánh giết, sư đồ truyền đạo tông môn, thế nhưng là hoàn toàn khác biệt a."

Ăn hẳn điểm thẩu, Dịch Quỷ Câu tâm tư càng nặng, đi đầu kịp phản ứng, gật đầu nói: "Này cũng không sai, những năm gần đây, quý tông sinh ý ngược lại là càng ngày càng náo nhiệt, Thiên Phàm thành cùng Nhạn Hành Tông càng là không kém. . . Chỉ là, cái này lại làm sao? Chẳng lẽ lại, Cơ các chủ muốn khởi xưởng một cục liên quan đến mỗi loại tông mua bán lớn? Như thế, tệt tông vẫn có chút hứng thú." Cơ Bất Thác lặng lẽ lắc đầu: "Điều lão ca hiện tại chính là cất minh bạch giả bộ hồ đồ. Ta đã nói đến như thế minh bạch, đây chẳng phải là ta nói khuếch trương a? Chỉ bất quá, không phải tệt tông một nhà độc đoán, mà là liên hợp tứ tông. Sinh thành hợp lực.

"Đoàn người cùng là làm ăn, bản thân cũng không có gì quá bén nhọn cạnh tranh xung đột, xâu chuỗi lên tuyệt không phải việc khó."

Dịch Quý Câu ồ một tiếng, trên mặt rõ ràng không có hứng thú: "Cuối cùng đều là làm ăn, người kiếm người, ta kiếm ta, xâu chuỗi cũng hảo, phân tán cũng được, cũng không có ý gì." Nói đến chỗ này, hẳn lại đâm Cơ bàn tử một câu: "Cơ các chủ tâm tư ngược lại là rất lớn."

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Trọng Áp

Chương 08: Trọng áp

"Cái này, ngược lại là cùng dã tâm không quan hệ." Cơ bàn tử ngược lại là lần đầu nhú mày, làm ngưng trọng hình, "Há không nghe tổ chim bị phá, trứng có an toàn? Thực là thời cuộc biến động, vì cầu tự vệ hành động bất đắc dĩ đi."

Dịch Quỷ Câu nghe vậy, mí mắt giựt một cái, nhưng vẫn không nhả ra: "Cơ các chủ lời ấy coi là nói chuyện giật gân đi."

"Chỗ nào? Lấy Điều lão ca cùng Trâu lão ca siêu phàm kiến thức, làm sao có thể không biết giới này náo động sắp tới?" Cơ bàn tử trừng to mắt, một mặt xúc động phần nộ, mở miệng chính là thao thao bất tuyệt: "Dưới mắt Tán Tu Minh Hội bắt nguồn từ Bắc Cực, tụ tập giới này trăm vạn tán tu yêu ma, một bộ cùng thiên hạ là địch trạng thái. Đến chư trong tông bộ, Tây Liên cùng chính đạo cửu tông mặt buồn nôn bất hòa. Ba cỗ thế lực không ai nhường ai. Thảo phạt lẫn nhau, có thể nói là Thông Huyền Giới tồn thế đến nay, không có chi đại biến cục.

"Chúng ta những này chưa từng kéo bè kết phái tản mát thế lực, sống ở tam phương trong khe hẹp vất vả chút thì cũng thôi đi. Nếu là cuối cùng, hết thầy khôi phục bình thường, tự nhiên tốt nhất, nhưng hôm nay Tán Tu Minh Hội thế lực khổng lồ, Cổ Âm nhiều năm kinh doanh, sử đến giới này tán tu yêu ma cùng chư tông tu thượng tâm đó, mâu thuẫn thù hận tích lũy tháng ngày, rất cục khó mà điều hòa.

"Vạn nhất giới này tình thế có biến, những này oán khí phun ra đến, từ xưa tới nay chư tông tịnh lập thế cục hoặc đem triệt để biến đổi, khi đó, Tây Liên

cùng chính đạo cứu tông đều là ôm thành một đoàn, có lẽ có thể chịu đựng được, đến chúng ta tán hộ, lại nên như thế nào thích ứng kia cái thiên hoán địa chấn động? Lại như thế nào cam đoan, người ta tông môn có thể tại cái này xung kích bên trong, còn đứng yên, miễn bị tai hoạ ngập đầu?" Ở bên Lý Tuần nghe được mở to hai mắt, nếu không phải thời điểm không đúng, hẳn thật muốn vỗ tay tán thưởng.

Có lẽ mập mạp này là ra vẻ kinh người ngữ điệu, có thể hẳn đoạn văn này bên trong, rõ ràng đem Cổ Âm lớn nhất mưu đồ trật tự rõ ràng bàn giao ra tới.

Người này cái nhìn đại cục quả nhiên là không thể coi thường, lần này, vốn đã có đi ý Lý Tuần. Còn thật sự muốn nghe xem, kẻ này tiếp xuống thủ đoạn.

Nháo đặng nửa ngày, dưới mắt mới là cao trào chỗ a.

Dịch Quỷ Câu lông mày nhảy lên, hiển nhiên trong lòng có chỗ xúc động, nhưng trên mặt lại vẫn cười nói: "Cơ các chủ không khỏi nghĩ đến nhiều lắm, thế thái tuy có biến hóa, nhưng muốn nói Tán Tu Minh Hội có thể đổi giới này diện mục, cũng là quá mức hoang đường."

"Muốn thật nói hoang đường, ta cũng không phủ nhận. Chỉ là phòng ngừa chu đáo, dù sao cũng so ngồi ăn chờ chết tới mạnh chút. Mưa gió sắp tới, luôn luôn không chuẩn bị áo tơi người ăn thiệt thòi." Cơ bàn tử nói, đột nhiên liếc mắt nhìn sang: "Nói đi thì nói lại, nếu là nói Điều lão ca người không có nghe được phong thanh gì, ta còn thực sự không tin. Theo ta được biết, quý tông tại Cổ Âm bên người, nhưng cũng là cầm xuống người nha!"

"Nói bậy, nào có việc này?"

Dịch Quỷ Câu vừa nói xong, bỗng tránh khỏi Cơ bàn tử ý tứ, trên mặt nhan sắc liền có chút âm trầm.

"Người nói là cái kia? Hừ, nàng hơn nghìn năm liền từ Hàn Ngọc Câu biến thành Ngọc Tán Nhân cơ thiếp, trở thành Diệu Hóa ngũ thị bên trong người,

hôm nay càng đã là một năm cát vàng, người làm gì kéo tới trên người nàng!"
Lý Tuần lập biết, hai người nói là trước đó vài ngày thân tuần tại Thế Dao phong hạ Thương thị.

Cơ bàn tử trên mặt ngược lại là rất kinh ngạc đáng vẻ, hãn ngạc nhiên nói:
"Thế nào, nguyên lai các người cùng chúng ta bên này không giống?"

"Cái gì không giống?"

"Điều lão ca quên rồi? Diệu Hóa ngũ thị bên trong, sắp xếp thứ hai Thương thị là nhà người sư muội, đến sắp xếp lão tứ Chỉnh thị, chính là ta tiểu sư cô a! Nàng năm đó cũng là bị Cổ Chí Huyền bắt đi, bắt quá, gần đoạn thời gian, ngược lại là cùng trong tông môn khôi phục liên hệ." Một lời tức xuất, bên cạnh ba vị, trong lòng đều là rung mạnh, bắt quá, Lý Tuần rất nhanh liền cảm giác, trong lời nói sợ có chỗ không đúng lắm.

Muốn nói Chỉnh thị thân phận, hãn là tin, có thể bởi vì có Vũ thị ví dụ phía trước, Diệu Hóa ngũ thị nhận cấm chế, hãn rõ ràng nhất bắt quá.

Ngọc Tán Nhân sở hạ cấm chế, trong đó căn bản không tồn tại tự động giải trừ khả năng, cho nên "Khôi phục liên hệ" loại hình lời nói, trong đó sợ rằng rất có đáng giá truy đến cùng chỗ.

Đến tột cùng là Chỉnh thị chủ động cùng tông môn liên hệ đâu, vẫn là vừa vận tương phản.

Chính nâng cao tinh thần chuẩn bị lắng nghe đoạn dưới, bỗng nhiên sáng tối hai nơi, bốn người đều là giật mình trong lòng, tuần tự sinh ra cảm ứng.

Lý Tuần nhất là nhạy cảm, trong nháy mắt liền đem cầm đến ba động phương hướng, quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy hoàng hôn trên bầu trời, đầu tiên là lấm ta lấm tã chớp động, mấy tức về sau, tiếng xé gió đại tác, tuy là theo một cái phương hướng tới. Sóng âm kia lại phảng phất bắt nguồn từ bốn phương tám hướng, ép lên mà xuống.

Đợi đến trên mặt đất đám người lại nhìn nhìn lần thứ hai, toàn bộ bầu trời đều sáng lên.

Các loại kiếm quang tụ thành cuồn cuộn triều cường, do phương bắc đến đến, chảy xiết hướng nam, đảo mắt. Kiếm quang triều cường tiên phong, liền từ đám người đỉnh đầu ép qua. Mà nổi nghiệp giả vẫn cuồn cuộn không dứt. Khuếch tán sóng âm trước sau tương điệt, sử đến đại giang chi thủy lẫn lộn rung động, liên Giang Đào thanh đều bị ép tới gần như tại vô.

Mấy trăm? Thành ngàn?

Hơn vạn?

Lý Tuần không cách nào tính toán. Bởi vì hãn chưa bao giờ thấy qua dạng này hùng vĩ cảnh tượng.

Hãn ngày gần đây một mực lấy tu vi tinh tiến làm ngạo, tự cho là có thể tung hoành thiên hạ, không ai cản nổi. Vậy mà lúc này hãn hiểu được, có lẽ trạng thái bình thường hạ Thông Huyền Giới là như thế này, nhưng tại cái này do vô số tu sĩ tụ tập thành to lớn lực lượng trước, đừng nói là hãn, chỉ sợ sẽ là Chung Ấn, cũng phải có xa bao nhiêu, trốn xa bao nhiêu.

Giờ khắc này. Cổ Âm giảng "Lấy đạo của người, trả lại cho người", lấy tối trực quan, chấn động nhất phương thức. Hiện ra ở trước mắt hãn.

Một bên khác, Dịch Quý Câu trên mặt, chiếu đến đủ mọi màu sắc kiếm quang. Càng hiện yêu dị xấu xí. Chỉ là, hãn tất cả cảm giác đều đã chết lặng, chỉ hiểu được ngửa đầu nhìn thiên, nửa ngày không nói gì.

Bên cạnh hãn Cơ bàn tử khàn cả giọng kêu to, chỉ có dạng này, mới có thể để cho hãn tiếng nói tại ù ù tiếng gầm bên trong lộ ra chẳng như vậy yếu ớt phát run.

"Tán Tu Minh Hội quy mô xuôi nam. . . Như thế uy danh, ngoại trừ Đại

Thiên Quang Cực thành mười vạn kim giáp, có ai có thể chính mà khi chi?"

"Mười vạn kim giáp cũng không đĩnh cái rắm dưng." Dịch Quỷ Câu rất cục hiểu được mở miệng nói chuyện, trên mặt vẫn nhin không được run rẩy: "Không nói Tán Tu Minh Hội hầu như cái chấp nghị, còn có Thông ngôn đường ba trăm cao thủ, riêng chỉ là tứ phương tiếp dẫn. Chen tới hơi nước. Hai ba mươi vạn cũng là có. . . Nếu muốn nghênh chiến, ngoại trừ trốn ở trong tông môn, dựa vào hộ sơn cấm pháp ráng chống đỡ lấy chờ chết, ai muốn chính diện đối chiến, đều là một con đường chết!" Vừa mới dứt lời, Dịch Quỷ Câu lại là hai câu nói tục tuôn ra đến, lúc này, trên bầu trời kiếm quang triều cường rất cục đã qua hơn nửa. Hẳn cái này tiếng mắng liền lộ ra hết sức vang dội.

Sáng tối hai nơi, bốn người đều là một lát sau, mới từ tâm linh trong rung động chậm quá mức nhi tới.

Lúc này lại nhìn Cơ Bất Thác, Dịch Quỷ Câu liền cảm giác mập mạp này ánh mắt cao xa, thực sự cao minh. Cũng không cần xen vào nữa kia cái gì Chinh thị thương thiệp, chỉ nhìn kia hàng ngàn hàng vạn kiếm quang ép qua uy danh, liền biết, mập mạp giảng cái thiên hoán địa, tuyệt không vèn vèn nói một chút mà thôi.

Kiểm quang này triều cường một đường xuôi nam, lại sẽ có nhiều ít người sinh ra phía trên ý nghĩ kia đâu?

Dịch Quỷ Câu sắc mặt hòa hoãn xuống tới, đột nhiên hướng Cơ Bất Thác chấp tay thi lễ, "Cơ các chủ lời nói, thật sự là một câu nói trúng, là huynh đệ trước đó chậm trễ."

"Chỗ nào lời nói, Điều lão ca không cần như thế." Cơ bàn tử bận bịu chấp tay đáp lễ, trở vừa khổ khổ bật cười: "Nói thật, ta thật chỉ là ngẫm lại mà thôi. Có thể lại có liên có thể nghĩ đến loại tràng diện này? Cho tới bây giờ, ta bấp chân còn chuột rút đâu!"

Hai người đều là ta nha không thôi, lúc này, bên cạnh Thực Thần Dao cũng

không còn độc lập một bên, chậm rãi đi tới, râu ria xồm xoàm trên mặt. Lại không nhìn thấy thần sắc biến hóa vết tích.

Cơ Bất Thác gặp hương hãn chào hỏi: "Trâu lão ca, người cảm thấy cái này một đợt nhân mã. Là muốn giết tới tít bên trong đi?" Thực Thần Dao một chút lắc đầu, vẫn không nói lời nào.

Ngược lại là một bên Dịch Quỷ Câu tiếp lời: "Lớn nhất khả năng đương nhiên là đi thẳng đến Huyền hải, không qua mấy ngày trước đây U Hồn Phệ Ảnh Tông bên kia biến hóa, cũng có thể có thể để cho Huyền hải chi hội vô tặc mà chấm dứt. Đã là như thế, bọn hãn cũng có khả năng đi Đông Nam biển rùng." "

Cơ bàn tử sờ lấy đầy đặn cái cằm, trầm ngâm nói: "Như truyền thuyết là thật, muốn tiến vào Huyền hải U Minh thành. Khúc Kính Thông U liền không vòng qua được đi, đi Đông Nam biển rùng khả năng xác thực không nhỏ. Chỉ là, hai vị lão ca, các người cảm thấy Cổ Âm nữ nhân kia, thật hội coi trọng chỉ là một cái Huyền hải U Minh thành?" Chu Câu song sát đều là không nói gì, Cơ bàn tử thấy bầu không khí nặng nề, bần bực cười ha ha một tiếng nói: "Bất kể nói thế nào, Bắc Minh nhân mã đã qua quý tông phạm vi. Cũng sẽ không đợt nhiên giết tới Đông Hải bên trên. Chúng ta tạm thời không cần lo lắng gia môn an toàn."

"Liền đem cái này đầu đầu sự tình, giao cho Tây Liên cùng chính đạo cửu tông những cái kia đầu to đi thôi, hắc hắc. Còn có cái kia Huyết Ma Bách Quỷ. Muốn bảo trụ Vụ Ấn hiên, thật đúng là khó đi!" Dịch Quỷ Câu cũng cười một tiếng, lập tức cùng Thực Thần Dao trao đổi cái ánh mắt. Chậm rãi gật đầu nói: "Đúng là như thế, ngược lại là Cơ các chủ mới lời nói liên minh sự tình, hai ta xin lắng tai nghe. . ." Ba người lại nói chuyện với nhau hai câu . Khiến cho chuẩn bị cùng rời đi, dù sao nơi này cũng không phải là cái thích hợp chỗ nói chuyện.

Lý Tuần âm thầm xì một tiếng khinh miệt, mặc dù hiếu kỳ tâm chưa giảm, cũng đi theo suy nghĩ. Bởi vì Cơ bàn tử nói không sai, xác thực đến để đầu hãn đầu thời điểm.

Ngày mùa hè Đông Nam biển rừng, là trong một năm sinh mệnh tươi tốt nhất thời tiết . Bình thường thời gian này, cũng là Thông Huyền Giới tu sĩ đến đây thu thập, đi săn, tu hành thời điểm.

Bất quá, năm nay Đông Nam biển rừng, các tu sĩ tiêu điểm không còn là kỳ hoa dị thảo, chim quý thú lạ, mà là kéo dài mấy tháng trước nhiệt tình, tại mệnh môn biển rừng bên trong, tìm kiếm cái kia mờ mịt bất định mục tiêu.

Rất nhiều người đã liên tục cố gắng mấy tháng, bọn hắn một mực tại biển rừng bên trong xuyên tới xuyên lui, cơ hồ cùng ngoại giới ngăn cách . Bất quá, theo mới tu sĩ gia nhập vào, truyền miệng bên trong, phía ngoài tin tức hỗn tạp tại thật giả khó định lời đồn bên trong, vẫn lấy tương đương nhanh tốc độ tại mọi người ở giữa truyền bá.

"Bách Quỷ chiếm Vụ Ẩn hiên, bên cạnh còn có Thủy Điệp Lan."

"Bách Quỷ tức Huyết Ma, Huyết Ma là Bách Quỷ."

"Phía tây giống như tìm được Vụ Ẩn hiên lối vào, nhưng mấy người cao thủ đảo mắt thành bị giết. Có người trong rừng thấy được Thủy Điệp Lan, nữ ma đầu này chính núp trong bóng tối hại người đâu."

"U Hồn Phệ Ảnh Tông vong, Bách Quỷ ngay tại gấp trở về."

"Tin tức của người sớm lạc hậu, Huyết Ma rõ ràng đánh tới Minh Tâm Kiếm Tông, còn cướp đi Chung Ẩn di thể bảo kiếm!"

"Nói bậy, đoạt đi bảo kiếm chính là một cái khác. Huyết Ma bị Tinh Ki Kiếm Tông tu sĩ ngăn chặn, sách, Thiên Viên Ông tự mình dẫn đầu, muốn cùng hắn liều mạng a."

"Hồ đồ trứng. Đây Huyết Ma không phải kia Huyết Ma, Thiên Viên lão nhi ngăn chặn cái kia, không phải Bách Quỷ, mà là một người khác. Nghe nói, người kia một thân tu vi mới thật là kinh thiên động địa. Tinh Ki Kiếm Tông toàn tông

mười hai vị chân nhân cấp cao thủ, lại bày ra chu thiên ba viên kiếm trận, mới nửa lò hương công phu, thành bị xông tới cái thất linh bát lạc, thiên viên tức thì bị đánh nát nửa người, đến bây giờ còn không rõ sống chết đâu!"

"Đúng đúng, ta cũng nghe nói, giống như Tinh Ki Kiếm Tông đụng tới chính là Huyết Tán Nhân. . ."

"Hắc hắc, vị lão huynh này, không kiến thức cũng không cần biên nói dối. Nơi này có ai nhìn qua Thủy Kính Tông phát hương mỗi loại tông Thế Dao phong đại chiến hình ảnh? Lão tử nhìn qua! Mà lại, chính tai nghe được một vị đại nhân vật giảng giải. Huyết Tán Nhân? Nói cho người đi, Huyết Tán Nhân ngay tại Bách Quỷ bên người, mà lại sớm đã bị luyện thành U Huyền khôi lỗi, đây chính là Tây Liên chư tông công nhận!"

"Không sai, Tinh Ki Kiếm Tông đối đầu cái kia, tuyệt không phải Huyết Tán Nhân. Truyền thuyết kia là cái nữ tu, còn rất xinh đẹp đâu." Tại Đông Nam biển rừng từng cái vị trí, đều có dạng này xì xào bàn tán tồn tại, hoặc thật hoặc giả tin tức đan vào một chỗ, ai cũng không dám nói có thể từ đó phân biệt ra được tin tức có giá trị. Tựa như một đồng con ruồi không đầu, tại biển rừng bên trong đi loạn.

Thế nhưng là, tại chính thể trong hỗn loạn, vẫn có một phần nhỏ nhân mã, thông qua hữu hiệu tổ chức cùng tỉ mỉ bố trí, mượn dùng Đông Nam biển rừng nội phong phú từng tới đầu nhân lực tài nguyên, từng bước dẫn đạo dòng người, chậm rãi sàng chọn khả năng mục tiêu.

Tôn đạo sĩ là bộ phận này nhân mã thủ lĩnh. Bản thân hẳn là tán tu xuất thân, nhưng bốn trăm năm trước, đã bị Mị Ma Tông mời chào, trở thành tông môn khách tọa trưởng lão một trong, lúc này mang ra tu sĩ, thân phận cũng đều gần giống như hẳn.

Lúc này tôn đạo sĩ trọng tổ Phùng phụ, lẫn vào Đông Nam biển rừng khổng lồ tán tu trong đám đó, trong lúc nhất thời thật cũng không lộ ra sơ hở gì.

Đầu óc của hãn tương đương thanh tỉnh. Tuy nói một mực tại vụng trộm điều khiến dòng người, tìm kiếm Vụ Ân hiên, có thể trên thực tế, hãn cũng không mong đợi tại loại này thô lậu chiến thuật biến người có thể có hiệu quả.

Lấy Đông Nam biển rừng quảng khóa vô biên, đừng nói mấy vạn tu sĩ, chính là mấy chục vạn, mấy trăm vạn điền vào đến, cũng không nổi lên được bao nhiêu sóng gió hoa.

Tây Liên bố trí bọn hãn cái này đám người mã mục đích, vèn vèn ở chỗ này nện xuống nhất căn "Cái đình", lấy làm kiềm chế chi dụng.

Mặc kệ là Bắc Minh, chính đạo cứu tông, hay là Bách Quỷ bên người cao thủ quần, chỉ cần có thể liên lụy đến hầu như cái trọng yếu nhân vật, Huyền hải bên kia, áp lực liền sẽ giảm bớt rất nhiều.

Tính toán đánh cho không sai, làm được cũng trung quy trung củ. Có thể mấy ngày gần đây, tin tức mới truyền tới, tôn đạo sĩ liền rất khó có cái hảo tâm tình.

Minh Hỏa Diêm La một đời nhân kiệt, trước khi chết còn làm ra chuyện như vậy tới. Cái này chẳng phải là nói, trước đó chư tông tại Huyền hải bố trí, tất cả đều trôi theo dòng nước.

Trong lòng của hãn nghĩ lại, trên tay thì nắm căn nhánh cây, trên mặt đất tô tô vẽ vẽ, xem như cho hết thời gian.

Chính thần bơi thiên ngoại đương khẩu, đằng sau tiếng bước chân dồn dập cấp tốc tiếp cận. Chưa tới trước mắt, người tới đã khẽ gọi nói: "Tôn sư, từ tứ ca bị giết."

"Ba" một tiếng vang. Tôn đạo sĩ trong tay nhánh cây cắt thành mấy khúc.

Từ Tứ nhi là tôn đạo sĩ đệ tử, tu vi tuy là bình thường, lại phi thường lanh lợi, rất được hãn yêu thích. Lần này hãn cảm thấy hành động tính nguy hiểm không cao, liền dẫn đồ nhi dài mở mang hiểu biết, lại nghĩ không ra sẽ là như vậy kết

quả.

"Ai làm?" Tôn đạo sĩ nghiêng rặng hỏi thăm.

Người tới cướp được trước người hấn. Trên mặt còn có chút trắng bệch: "Cùng tối hôm trước bên trên, phía tây chết hai người giống nhau như đúc. . ." Lời còn chưa dứt, cách đó không xa lại truyền tới một tiếng hét thảm, chung quanh cấp tốc an tĩnh lại.

Tôn đạo sĩ thần sắc âm lãnh, hướng báo tin tức người nháy mắt, người tới hiểu ý. Cấp tốc phong bế khí tức của mình. Chung quanh mảnh nhỏ rừng cây, tại quá khứ mấy ngày bên trong, đã bị bọn hấn khống chế. Mặc dù không thể nói là thiên y vô phùng. Nhưng ở trong đó lục soát một hai cái hung thủ hành tung, vẫn là có thể đảm nhiệm.

Thông qua dưới tay tin tức truyền đến, tôn đạo sĩ thân hình lệch vị trí, như u linh tại ở giữa rừng cây xuyên thẳng qua.

Đối phương tốc độ di chuyển cũng không nhanh, tôn đạo sĩ rất nhanh liền đuổi cái đầu đuôi tương cập, nhưng hấn lập tức liền kinh ngạc.

Bóng người phía trước, kiêu kiêu nho nhỏ, chỉ nhìn bóng lưng, vẫn là cái năm chưa cập kê thiếu nữ. Nàng quần áo một thân xanh biếc cái áo, nhẹ tựa mỏng quần, tại trên ngọn cây bay lượn lúc, tựa như một con kiêu tiểu chim bói cá, linh động cực kỳ.

Tôn đạo sĩ mặc dù không phải trông mặt mà bắt hình dong hạng người, nhưng dưới mắt cũng không khỏi có chút chần chờ. Chẳng lẽ tìm nhầm người?

Không qua rất nhanh, hấn liền biết mình sai.

Bên cạnh, nhà mình bực đánh tu thượng đã tìm đến, tiếng hò hét bên trong, phi kiếm Lưu Hỏa âm vang mà đi, thiếu nữ kia bên mặt liếc đi một chút, đột nhiên rút xuống ngọn cây, tốc độ vẫn không tính nhanh, khả thi cơ năm được

vừa đúng, vừa vặn né qua kiếm mang xâm nhập.

Phát kiếm tu sĩ một kích vô công. Cảm thấy có phần mất mặt mũi. Kiếm quang cũng không thu hồi, phá vỡ thân cây cành lá bình chướng, truy sát xuống dưới, lá xanh nhao nhao hạ xuống. Che đậy tầm mắt.

Tôn đạo sĩ vừa mới nhúu mày, khóe mắt chợt cảnh thấy thúy ảnh lóe lên, thiếu nữ kia lại theo một cái khó nhất phương vị nhảy ra, chính kẹt tại phi kiếm cùng giữa các tu sĩ.

Tổ thủ gương lên, ong ong thanh âm đại tổ, mấy chục đạo băng tuyến tung toé ra, đem tu sĩ nửa người trên bao phủ trong đó.

Lúc này mọi người đều đã nhìn ra. Thiếu nữ tu vi kỳ thật bình thường cực kì, thậm chí không thể nào nhập lưu, chỉ là trên tay phát ra băng châm mười phần lạng lẹ, hẳn là kiện pháp bảo lợi hại.

Bị băng châm tập kích tu sĩ trong lòng không cam lòng, nhưng cũng không dám nhìn thẳng băng châm sắc bén. Nghiêng người tránh đi. Nào biết vừa mới gia tốc, bên gáy một điểm băng hàn đột nhiên liền đâm vào da thịt, lập tức hàn kinh thấu huyết xuyên kinh, trong nháy mắt xé rách thể nội yếu kém phòng hộ, đánh xuyên qua tâm hồn.

Chỉ đến kêu thảm một tiếng, tu sĩ liền ngã cắm xuống đi, mắt thấy là không sống được.

Thiếu nữ một kích thành công, thân hình không ngừng chút nào, lại chui vào trong rừng, thân ảnh lập loè, mười phần trơn trượt.

"Tiện tỳ!"

Bị như thế một cái tiểu cô nương giết ái đồ cùng dưới tay, tôn đạo sĩ chỉ cảm thấy tâm hỏa lên cao, liền muốn thống hạ sát thủ.

Thiếu nữ kia quả nhiên là nhạy cảm cực kỳ, nghe tiếng quay đầu, lại hướng

bên này nở nụ cười xinh đẹp, cách như thế khoảng cách, tôn đạo sĩ nhất thời chưa thấy rõ dung mạo của nàng, lại cảm thấy nụ cười kia nhu uyển linh tú, không gây nửa điểm giết chóc sau lộ khí.

Liên giật mình về sau, hần lập tức hiểu được: "Hảo mị thuật!" Chính là hần cái này khê giật mình khoảng không. Thiếu nữ vây quanh một cái cây sau. Đem thân hình toàn bộ che khuất.

Tôn đạo sĩ không biết nàng lại muốn sử cái gì giao hoạt vẽ, tiếng hét phẫn nộ, quanh thân tiềm kinh xuất phát, dùng chính là nhất lực hàng thập hội chi pháp, đảo mắt liền đem phía trước mấy chục gốc đại thụ nhổ tận gốc, trong đó càng có tại Mị Ma Tông tập được "Ngược gió" thủ pháp, ám kinh chuyên đả thương người nã, mười phần âm độc.

Thiếu nữ ẩn thân đại thụ đảo mắt liền đánh sụp, thế nhưng là thân cây về sau. Lại ngay cả cái bóng người cũng vô. Không những như thế, thiếu nữ khí tức cũng tại đại thụ ngược lại gây trước đó, biến mất vô tung vô ảnh.

Không cần tôn đạo sĩ nhiều lời, theo tứ phương bọc đánh đi lên tu sĩ liền đem chung quanh lật cả đáy lên trời, nhưng không có bất luận phát hiện gì.

"Làm sao đột nhiên thành biến mất. . ." Chính nói thầm. Tôn đạo sĩ chợt nhớ tới trước đó tông môn lời nhắn nhủ một số việc hạng, mặt mũi của hần lập tức cứng đờ. Ngừng nghĩ. Hần đột nhiên giơ tay lên. Hạ lệnh: "Đoàn người dừng lại, lập tức kiểm kê nhân số, chúng ta rút khỏi đi."

Bên cạnh chạy tới dưới tay đều là ngạc nhiên: "Rút khỏi đây? Từ chỗ nào rút khỏi đây?"

"Rút khỏi Đông Nam biển rừng." Nhìn thấy thiếu nữ đột nhiên biến mất, lại liên hệ tông môn bàn giao, tôn đạo sĩ có thể khẳng định, thiếu nữ này nhất định là Vụ Ân hiên bên trong nhân vật. Hần này đến chính là âm thầm cho người ta hạ ngáng chân, hôm nay lại soi mặt, còn bị giết hai người thủ hạ, chắc hần thân phận đã bại lộ. Nếu người không đi chính là chịu chết.

"Lập tức rút lui!" Tôn đạo sĩ quả quyết hạ lệnh, "Liên hệ Lô tiên sinh, để cái kia một đợt nhân mã tiếp nhận." Dưới tay tuy là không hiểu, mà dù sao là nghiêm chỉnh huấn luyện, nghe vậy lập tức tuân mệnh, đã tụ lại mười mấy người ảnh vãng ra tứ tán, chuẩn bị thông tri còn tại rừng cây chỗ sâu "Công việc" đồng bạn.

Tôn đạo sĩ đứng tại chỗ, vì mình cấp tốc phản ứng đến hơi có tự đắc.

Từ khi biết được Cửu U phệ giới tin tức, hẳn liền cảm giác, Đông Nam biển rừng sợ rằng thật thành nơi thị phi, lúc này được cơ hội, tự nhiên xa bao nhiêu chạy bao xa.

Tu đạo chi đồ, vẫn lúc này lấy tính mệnh làm trọng a.

Hắn da mặt kéo ra, đang chờ quay người, đột nhiên nhịp tim như sấm. Tới đồng thời, tầm nhìn biên giới, một gốc đại thụ che trời đột nhiên khô héo, sụp đổ, tiếp theo tại rừng rậm trong gió nhẹ, hóa tro băng tán.

Chỉ một nháy mắt. Chung quanh dưới tay khí tức phản ứng, liền thiếu một nửa.

Hắn bản năng quay đầu, đồng thời thân thể bay ngược về đằng sau, nhưng mà, chuyển hoá tầm nhìn bên trong, một đạo huyết quang đập vào mặt, kia ô trọc nhan sắc, cơ hồ đem ánh mắt của hắn chen bể ra ngoài.

"Huyết Ma? Hắn trở về lúc nào?" Suy nghĩ chưa tuyệt, hắn đã rơi vào đến trong bóng đêm vĩnh hằng.

Lý Tuần kỳ thật cũng vừa vừa trở về.

Lấy tốc độ của hắn, cơ hồ đem Tán Tu Minh Hội đại quân vung ra bảy tám ngày lộ trình, cho nên tại tương quan tin tức tản mạn khắp nơi trước đó, liền đuổi tới Đông Nam biển rừng, đến hơi sớm một hồi, hắn thành ẩn ở bên cạnh, toàn bộ hành trình quan sát Anh Ninh đủ loại thủ đoạn.

So với vô cùng cao minh ý thức chiến đấu, hãn kinh ngạc hơn tại thiếu nữ trong tính cách chuyển biến.

Hãn rời đi mới mấy ngày? Cái kia kiêu kiêu khiếp khiếp tiểu cô nương, đã có thể thu hoạch nhân mạng đến mặt không đổi sắc sao?

Mang theo cái nghi vấn này. Lý Tuần phá vỡ hư không, trở lại Vụ Ẩn hiên bên trong.

Ở hạch tâm tiểu hiên nội, Thủy Điệp Lan đã cười mỉm chờ ở nơi đó, chỉ là không thấy Âm Tán Nhân cùng Anh Ninh bóng dáng.

"Người trở về nha." Thủy Điệp Lan chào hỏi rất tùy ý, Lý Tuần cũng rất thích loại cảm giác này. Nhất là kia lam nhạt bờ môi phác họa ra tiểu dung, nhàn nhạt lười biếng, khiến cho hãn tại ngoại giới một mực căng cứng tâm chậm rãi lỏng xuống.

Ừ một tiếng, Lý Tuần ngồi tại tiểu hiên ụ đá bên trên, buông lỏng mở rộng tứ chi.

Phân Quang kính cũng không mở ra, lúc này tiểu hiên trong ngoài, chính là đầy rẫy lâm viên cảnh trí. Gió nhẹ tứ phía quét, nước hồ liễm diễm sinh sóng, hãn đột nhiên có chút cảm khái, đây chính là hãn Vụ Ẩn hiên, lãnh địa của hãn, nhà của hãn.

Hãn hãn là ngon lành là ngủ một giấc, ngay tại cái này hoàn toàn thuộc về hãn thiên địa bên trong.

Chào hỏi qua đi, Thủy Điệp Lan cũng không nói chuyện, an vị tại bàn đá một bên khác, tổ thủ giao nhau, nâng tiểu xảo cầm dưới, mỉm cười nhìn hãn.

Bầu không khí chậm rãi có chút biến hóa, Lý Tuần trong lòng là cực hưởng thụ. Chỉ là lại có chút lúng túng. Sau một lúc lâu, liền gõ gõ mặt bàn, mở ra Phân Quang kính, cũng liền đem trước không khí xua tan.

Thủy Điệp Lan hừ nhẹ một tiếng, dời tầm mắt.

Lý Tuần ho một tiếng, hỏi: "Thương thế của người thế nào, khôi phục mấy thành?"

"Sớm lắm đây. La Ma Thập Thiên Tồn kỳ công tối tổn hại tinh khí, lại tổn thương phế phủ. Ta bên này tối thiểu còn muốn có một năm điều dưỡng." Thủy Điệp Lan thoải mái vươn tay ra.

Để Lý Tuần bắt mạch tìm kiếm. Sau đó vừa cười nói: "Thế nào, có chuyện gì muốn ta hỗ trợ?" Thủy Điệp Lan giống như nhận định Lý Tuần chính là cái vô sự không đến nhà tính cách, cái này khiến Lý Tuần trong lòng rất bất mãn.

Hắn nhú mày nói: "Hỏi một chút mà thôi, quan tâm hạ cũng không được sao?" Lời mới vừa nói ra miệng, Lý Tuần chợt nhớ tới một chuyện, vừa ló đầu ra khí thế đảo mắt liền rút xuống.

Nói đến, hẳn thật là có một sự kiện, muốn để Thủy Điệp Lan hỗ trợ. Bất quá, lời nói ném ra lấy thêm trở về, mặc cho Lý Tuần da mặt lại dày, nhất thời cũng có một ít đỏ mặt, đành phải nói sang chuyện khác.

"Vừa mới ta nhìn thấy Anh Ninh. . . Âm Trọng Hoa làm cái quỷ gì? Hiện tại liền đem tiểu cô nương ra bên ngoài ném, nàng liên 'Hóa khí' bài tập đều không làm xong đi!" Thủy Điệp Lan liếc nhìn hắn một cái, thu tay lại đi, vẫn là chừa cho hắn mặt mũi. Chỉ cười mỉm mà nói: "Ta nhìn cũng không có gì, cái khác không nói, Âm Trọng Hoa dạy đồ đệ bán sự, ta là thật bội phục. Người kia đồ nhi cũng không chịu thua kém, một thân chém giết cảm giác, ngược lại giống như trời sinh, theo năm ngày trước đến vừa rồi, đã giết thất cái, khá tốt đâu." Lý Tuần nghe được có chút đau đầu, hẳn tại cái tuổi này thời điểm, có lẽ còn là trên Tọa Vong phong dốc sức làm đi, khi đó hẳn đối phó cũng chính là chút mãnh thú phi cầm, thực sự so không qua Anh Ninh trực tiếp cầm đông đảo tu sĩ khai đao hào khí.

"Âm Trọng Hoa đang suy nghĩ gì? Anh Ninh tu vi căn bản cũng không nhập

lưu, bằng nòng điếm này tu vi, nếu không có kiện không tề bằng châm pháp bảo, đánh trên người người khác, sợ rằng muốn đem chính mình cho đánh chết. . ."

"Nha. Người nói là Băng Phách phi tuyến đi. Đây là tại phía đông giờ cao tiêu trên đài tìm tới, tựa như là vạn năm trước, Thiên Phàm thành đại sư Công Thâu Tài thủ bút, có thể thuần lấy cơ lò xo phát xạ. Phi châm chất liệu thì là dùng Khiên cơ băng phách tinh luyện đến thành. Hàn độc cực nặng.

"Đừng nói Anh Ninh còn có chút nội tình. Liền xem như ngoại giới phạm nhân cầm trong tay, xuất kỳ bất ý phía dưới, không đến Hóa Hư Cảnh giới tu sĩ, thấy máu liền đủ để trí mạng, vừa vặn cho Anh Ninh dùng." Thủy Điệp Lan ngược lại là chẳng hề để ý, nàng cùng Anh Ninh bản không có gì liên lụy, nếu không phải khó được Âm Tán Nhân cầu nàng, nàng mới sẽ không buông xuống chữa thương sự tình, ở chỗ này chiếu ứng.

Lý Tuần có thể đoán ra tâm tư của nàng, cũng không thèm để ý, chỉ hỏi nói: "Nàng vừa mới bị người nhiếp tiến đến đi, người đâu?" Thủy Điệp Lan thuận miệng nói: "Trở về phòng đi làm công khóa. Âm Trọng Hoa nói nàng tính tình quá mức mềm mại đáng yêu, cho nên muốn khai sát giới lấy bồi dưỡng kiên cường chi khí, mỗi lần giết người trở về, đều mượn ở ngực điếm này lệ khí, hành công mấy lần, rèn luyện tâm tính, điều quan trọng nhất bất quá."

"Kia. . . Âm Trọng Hoa đâu?"

"Bế quan. Tựa như là tại chính lý một môn tâm quyết, nàng muốn cho Anh Ninh tại nhập môn lúc lợi dụng « Âm Phù Kinh » làm căn cơ, lấy chi khổng chế Thiên Ma Vũ, sẽ có làm ít công to hiệu quả."

"Nàng vẫn là thật sự là để bụng." Lý Tuần chu môi một tiếng, nhớ mang máng, hẳn đã không phải lần đầu tiên nói như vậy.

Bất quá, đề cập Âm Tán Nhân, Lý Tuần càng ngày càng hiểu kì nàng là như thế nào điều giáo đệ tử.

Lý Tuần còn nhớ rõ cái kia thẳng xui xẻo "Tự động chịu chết" một màn kia, người này không sai biệt lắm chính là mình hưởng băng phách trên kim đũa, nhìn như trùng hợp, lại đều lộ ra thiết kế tỉ mỉ hương vị. Có thể thấy được Anh Ninh tâm cảnh tinh táo, linh động, không những viển siêu cùng thế hệ, thậm chí cao hơn hẳn chỗ nhận thức đại bộ phận người.

Ngoài ra, trước đó né tránh, xen kẽ, cùng với hư thực tương sinh thủ đoạn, đã không chỉ là mạch suy nghĩ rõ ràng, mà là đem từng cái khâu đều làm được thập toàn thập mỹ, mới có thể hiện ra thành thạo điều luyện hương vị tới. Cái này lại thế nào lại là một cái vừa mới bắt đầu tu luyện tiểu cô nương thủ bút?

"Hẳn là trên đời này thật có người sinh ra đã biết?" Có lẽ, hẳn đem tận mắt thấy một cái không tầm thường thiên tài quật khởi.

Lúc này Lý Tuần công lực tuy nói đã có thể ngạo thị thiên hạ tu sĩ, có thể đối mặt như thế kỳ tích, trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút chua chua, liền Thủy Điệp Lan ở bên cạnh gọi hẳn, đều không nghe thấy.

"Họ Lý!" Hai độ mở miệng Thủy Điệp Lan nhấn mạnh, Lý Tuần bừng tỉnh tới: "Chuyện gì?"

"Ta hỏi ngươi đâu!" Thủy Điệp Lan lườm hẳn một cái, "Không cần dấu diếm, ngươi tuyệt đối có việc. Nói đi, thẳng thắn chút!" Lý Tuần không kịp vì mình tin dự ai điếu, chỉ có cười khổ mở ra tay: "Tốt a, là có chuyện, cần phải mượn trí tuệ của ngươi." Có lẽ còn có Âm Tán Nhân, đằng sau câu nói này Lý Tuần giấu ở trong lòng không nói. Nghe hẳn đem "Trí tuệ" hai chữ căn đến rất nặng, Thủy Điệp Lan có chút nghi ngờ nhìn hẳn hai mắt, ngữ khí cũng không còn tùy tiện, chỉ hỏi nói: "Liên quan tới. . ."

"Liên quan tới Chung Ân." Giờ khắc này, Lý Tuần biểu hiện được vô cùng thân nhiên.

Tại Thủy Điệp Lan hơi bị sợ biểu lộ hạ, hẳn mơ hồ giới thiệu một chút về mình trong khoảng thời gian này kinh lịch, liên quan tới U Hồn Phệ Ảnh Tông

sự kiện, chỉ là sơ lược.

Theo hẳn trở lại Tọa Vong phong, tại trúc lâu trước đó tâm thần thất thủ lúc bắt đầu, mãi cho đến Thanh Ngâm đoạt kiếm, cách không kiếm khí, bốn ngày truy sát các loại sự tình, đều nói đến vô cùng kỹ càng.

Cho dù Lý Tuần ăn nói rõ ràng, cũng bỏ ra gần nửa canh giờ mới nói rõ ràng, cuối cùng, hẳn phương thuyết ra bản thân lo lắng.

"Trên người của ta mang theo Chung Ẩn lạc ấn đồ vật nhiều lắm. Nhất là Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, không sai biệt lắm là nhà mình tu vi căn cơ, vạn nhất Chung Ẩn ở phía trên động tay chân, sợ rằng kết quả là, ta liền chết như thế nào cũng không biết. . ." Thủy Điệp Lan đôi mi thanh tú chau mày, đồng thời không có chế giễu Lý Tuần cẩn thận, mà là vươn tay ra, tìm kiếm quanh người hẳn khí cơ biến hóa, nửa ngày mới nói: "Ta cùng Chung Ẩn không quen, chỉ nghe truyền ngôn, cảm giác hẳn không phải sẽ ở vụng trộm hạ ngáng chân nhân vật. Đương nhiên, cẩn thận chút cũng hảo. Lần trước ở chỗ này, ta liền cảm giác người kia Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật có chút lớn ma Vạn Tướng hương vị. Loại này thâm thúy pháp môn, muốn nói là vì người đo ni đóng giày. . . Nhất là trong thời gian ngắn làm ra, cũng có chút không thể nào nói nổi.

"Như vậy đi. Kêu lên Âm Trọng Hoa, lại đem người kia U Nhất cũng phóng xuất, ba người chúng ta hợp lực, từ đầu đến chân, kiểm trắc người quanh thân khí cơ, dùng loại này đần biện pháp, so cái gì đều ổn thỏa."

Đây cũng là Lý Tuần dự định, hẳn tự nhiên đồng ý. Hai người lập tức đứng dậy, đi ra hiên ngoại, sóng vai hướng Âm Tán Nhân bế quan chỗ đi ra.

Vừa đi, Thủy Điệp Lan cũng hướng hẳn giải thích một chuyện khác: "Về phần người tâm thần thất thủ hoặc là tâm chí bị đoạt vấn đề, nếu như theo huyền thuật phương diện thượng nhìn, hẳn là bị Chung Ẩn gieo 'Hạt giống' một loại, ngày thường không có vấn đề. Nhưng đặc biệt tình huống dưới, hội dụ phát trong đó hiệu quả. Chỉ là, nếu người đạo tâm vững chắc, không có thừa dịp chi

khe hở, coi như Chung Ân có bản lĩnh lớn bằng trời, cũng bắt người không có cách nào."

"Đạo tâm vững chắc, nói nghe thì dễ." Lý Tuần liên tiếp lắc đầu.

Thủy Điệp Lan cũng là được chứng kiến Lý Tuần tâm ma mất khống chế lúc tràng diện, nàng biết rõ Lý Tuần tâm thần kẻ nứt không tại nơi khác, thành trên người Chung Ân, nghe vậy chỉ là nhất tiếu.

Lúc này, hai người đã đi tới Âm Tán Nhân bế quan phòng nhỏ trước, Thủy Điệp Lan muốn đi đẩy cửa. Chợt nhớ tới cái gì, đột nhiên đưa tay, nắm chặt Lý Tuần vạt áo, kiên quyết hấn thân trên kéo tới nghiêng về phía trước tới. Hai người hai mặt đối lập. Chóp mũi nhi hồ đều muốn đụng nhau.

Thủy Điệp Lan biên bối giống như răng ngọc nhẹ áp chế, điềm nhiên nói: "Âm Trọng Hoa mấy ngày nay chỉ toàn truyền thụ cho người đồ đệ kia kỳ quái đồ chơi. Ta biết người không phải vật gì tốt, cái khác ta không xen vào, nhưng tại dưới mí mắt ta, người như còn dám làm ra cái gì chuyện xấu, ta muốn người đẹp mặt!" Như thế giày vò, hai người trên đường tích súc lên ngưỡng trọng bầu không khí. Nhất thời tan thành mây khói.

Lý Tuần không phải người ngu, tự nhiên minh bạch Thủy Điệp Lan dụng tâm, hấn đầu tiên là cười khố. Trở lại đưa tay, nắm chặt nữ tử cổ tay trắng, chậm rãi dời, miệng bên trong đáp lại nhưng là chém đinh chặt sắt "Tốt!" Thoại âm rơi xuống, Lý Tuần tiện tay đẩy cửa phòng ra, trong phòng, Âm Tán Nhân khoanh chân ngồi tại trên giường, mắt đẹp mở ra, mím cười nhìn tới.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Di Thể

Chương 01: Di thể

Ấm áp tia sáng xuyên thấu qua song cửa sổ rải vào trong phòng, mang theo buổi chiều đặc hữu lười nhác tùy ý. Tiểu xảo án thư về sau, Thủy Diệp Lan dựa vào thành ghế, một tay chi di, tầm mắt giống như bể không phải bể, dường như thêm thiếp đi qua; bên cạnh ngủ trên giường, Âm Tán Nhân y nguyên khoanh chân vào chỗ, cụp xuống trán, như có điều suy nghĩ.

Đến Lý Tuần thì tại gian phòng chính giữa đứng vững, nhắm mắt nhấc mặt, hô hấp như có như không, thế nhưng là theo khí tức tiếp tục không ngừng xuất nhập, trong phòng không khí cũng theo đó chập trùng lung lay, hoàn toàn dung nhập hẳn từ trong ra ngoài khuếch trương ra tới trong lĩnh vực.

Ba người tư thái khác nhau, phân biệt xem ra còn tốt, nhưng hợp lại cùng nhau, liền lộ ra mười phần cổ quái. Nếu như lúc này có người đứng tại ngoài phòng, tất nhiên sẽ bị trong phòng giao thoa tung hoành khí cơ lưới lớn dọa ngốc.

Không gian thu hẹp nội, khổng lồ khí cơ chia ba cái đầu nguồn, mỗi một hơi thở thời gian bên trong, đều có hàng ngàn hàng vạn khí cơ tương ứng biến hóa, nhưng nó chính thể xu thế, nhưng là hướng phía dung hội quán thông phương hướng phát triển.

Cái này một xu thế bên trong, Lý Tuần chỉ là bình tĩnh lại, đem tự thân tu tập cách thức, theo cơ sở nhất chi pháp bắt đầu chậm rãi tiến dần lên.

Đầu tiên là lấy chính tông Huyền Môn chân tức hành chu thiên vận chuyển,

trên dưới trọng lâu, tới công đức viên mãn thời khắc, chợt hồ ở giữa chất tính đại biến, U Minh âm hỏa tự Thiên Trung không đậy mình hoàn bên trong chậm chậm đẩy ra, quán thông gân lạc, trùng trưởng khiếu huyết lỗ chân lông.

Như là căng rứt chín lần, không đậy mình hoàn số một chỗ sâu, một điểm hơi khe hở chổng ra, phía sau vô tận rộng rãi Cửu U chi vực đưa tới một giọt cực hạn tinh thuần Cửu U địa khí, cùng U Minh âm hỏa tương hợp, như hỏa tưới du, thốt nhiên mà lên. Âm hỏa đốt đến chỗ tận cùng, Lý Tuần tâm hồn nội lại là trùng điệp nhảy một cái.

Một điểm ma huyết bỗng thanh nhen nhóm, cùng với đồng thời, trái tim của hắn đột nhiên co vào, cho đến trở thành một viên yếu ớt hạt bụi nhỏ huyết hạch.

Đến nó quanh thân cốt nhục cũng ở đây trong nháy mắt hóa hình đối chất, ngũ tạng lục phủ hóa tiêu sạch sẽ, sinh thành nóng bỏng chi tinh khí, cùng pháp môn nguyên phát ngang ngược sát ý hợp lại làm một, hung hoành bá đạo, đem trước lưỡng chủng pháp môn uẩn dục bồi dưỡng nguyên khí một cỗ não thôn phệ sạch sẽ.

Đây cũng là Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân tuy ít lấy giết chóc tập lệ khí oán linh, vẫn có thể đại thành trọng yếu nguyên nhân.

Ở vào Huyết Ảnh yêu thân trạng thái, Lý Tuần liền đối với xung quanh sinh cơ nguyên khí có gần như bản năng khao khát, theo làn da trung ngoại nhấp nháy ra tới huyết quang độc hỏa, giống một đầu đói khát hung thú, xao động muốn đi thôn phệ trong phòng hai người khác tinh thuần tràn đầy nguyên khí.

Lý Tuần chính là hung thú chủ nhân, bỏ mặc nó nhảy lên gào thét, lại vững vàng níu lấy dây cương, lộ ra thành thạo điêu luyện.

Ở đây chủng trạng thái dưới, Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân quanh thân phóng xạ khí cơ vẫn không loạn chút nào, ngược lại cùng Lý Tuần khí tức càng thêm phù hợp.

Loại này cục diện kéo dài một đoạn thời gian, tại bóng mặt trời thoáng ngả về tây thời điểm, Thủy Điệp Lan thở dài một hơi, chậm rãi mở mắt, nói một tiếng: "Tốt!"

Lý Tuần thu nạp khí tức, nhưng không có lập tức mở mắt mở miệng, gần đoạn thời gian đến nay, hẳn cũng là lần đầu rõ ràng như thế chải vượt nhà mình rất nhiều pháp môn, trong lòng rất có tâm đắc, cho nên cần lại giảm xóc một đoạn thời gian.

Thủy Điệp Lan tư thế cũng không cải biến, vẫn là lười biếng dựa vào ghế, ánh mắt thì liếc xéo đến một bên khác: "Uy, cảm thấy như thế nào?"

Âm Tán Nhân ngẩng đầu, ánh nắng cùng song cửa sổ hình thành âm ảnh bắn ra tại nàng nửa bên mặt bên trên, giảm xuống dung quang, nhưng là lạ thường trầm tĩnh yên ổn.

Nàng tựa hồ không có cảm giác đến Thủy Điệp Lan trong lời nói địch ý, khẽ cười nói: "Chỉ có ba phái pháp quyết, không thấy cái gọi là Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, lại có thể ở các loại khí tức chuyển hóa bên trong hiển hiện mạch lạc, cái này lấy hữu pháp nhập vô pháp thủ đoạn cực kì cao minh. Nghĩ đến chủ tử vô cùng rõ ràng, cho nên chỉ hiện nó mạch lạc, đến cố ý bỏ bớt đi hữu hình chi ứng dụng pháp môn."

Thủy Điệp Lan thần sắc không thay đổi, chỉ là tại kia thanh "Chủ tử" lọt vào tai lúc, lông mày nhỏ không thể thấy nhú một chút. Các loại Âm Tán Nhân nói xong, nàng mới hăng giọng nói: "Ta cùng Chung Ẩn không có tới hưởng, cũng làm không rõ hẳn tâm tư. Trong này khờ nổi, vẫn là phải người người quen này đoán một cái."

Âm Tán Nhân nhìn ra Thủy Điệp Lan đang cố ý tự cao tự đại, lại chỉ là cười một tiếng: "Thuần lấy tay pháp luận, nó thiên nhiên sinh sôi hầu như đã tan vào bản năng cùng trong huyết mạch, như thế, không cần tận lực dùng sức, khiến cho ở giữa mạch lạc thông suốt, một cách tự nhiên đem ba phái pháp quyết hợp lại

làm một, không còn sự phân biệt, hiển nhiên là có ích vô hại. Chỉ là. . ."

Nàng thoáng dừng lại, ngữ khí chuyển hướng: "Chỉ là, lấy pháp ngự người, không bằng lấy người ngự pháp. Long thừa vân, hồ sinh phong, bởi vì Long Hồ đến gây nên phong vân, chính là thiên lý, nhưng nếu là bởi vì phong vân đến có Long Hồ, vậy liền. . . Không đẹp a?"

Nói, nàng hướng Thủy Điệp Lan dùng mắt thăm hỏi, tư thái thả cực thấp.

Thủy Điệp Lan liếc nàng một cái, đôi mắt sáng chuyển động, cũng trở về chỉ lấy mỉm cười: "Âm đạo hữu nói rất đúng, này thuật ẩn ký quá mức khắc sâu, lại cùng huyết nhục tâm ý giao hòa, chính là không muốn sử dụng, cũng không thể được. Nếu ta đoán không sai, ngày đó Chung Ấn truyền thụ này thuật thời điểm, dùng hẳn là 'Tâm cảm thể ngộ' thủ đoạn a?"

Lý Tuần mở to mắt, tại hai nữ trên thân quét qua, cảm thấy trong phòng bầu không khí có điểm lạ, bất quá hẳn rất nhanh liền là Thủy Điệp Lan tinh chuẩn phán đoán chẩn nhiếp phục: "Không sai, lúc ấy Chung Ấn lấy kiếm khí đem ta khóa chặt, trong mỗi ngày buộc ta tại kiếm áp hạ thể ngộ này thuật tinh yếu."

"Nói cũng kỳ quái, lúc ấy hẳn cũng truyền thụ ta mấy trăm chữ pháp quyết, để cho ta nhớ kỹ, có thể những năm gần đây, pháp quyết dần dần đều quên đi, này thuật ứng dụng lại một ngày so một ngày thành thạo, cuối cùng động niệm tức lên, các loại biến hóa, đều như ý."

"Bây giờ nghĩ lại, tuy là tiến triển cực tốc, lại biết nó như thế đến không biết giá trị, chính là nhân pháp tương ứng, chủ thứ bất phân bộ dáng."

Thủy Điệp Lan nhíu mày nhìn hẳn: "Vấn đề tìm không sai biệt lắm, người muốn như thế nào?"

Những chuyện này, Lý Tuần tại lúc đến trên đường đã nghĩ tới một lần, cho nên đã có chuẩn bị tâm lý.

"Chung Ân đáp cái cao cao cái bàn đưa ta đi lên, cái bàn theo nền tảng đến khung xương, đều là hấn một tay lo liệu, như hấn là hảo tâm, tự nhiên tốt nhất, nhưng nếu thật sự đang tính mà tính, nói không chừng ngày nào liền sụp đổ. Ta hiện tại chính là muốn như thế nào có thể thay cái chỗ đặt chân, nếu không được, có thể theo trên bàn thuận thuận lợi lợi xuống tới cũng thành."

"Người ngược lại nhìn thoáng được."

Thủy Điệp Lan hoành hấn một chút, lại xoay mặt nhìn về phía Âm Tán Nhân: "Cái này Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật tại Thông Huyền Giới chưa từng ghi chép, hấn là Chung Ân sáng tạo. Không qua mặc kệ cái gì sáng ý, cũng nên có cái đầu nguồn tại, như thế mới có thể cẩn thận thăm dò, từng bước hóa giải. Người có cái gì phát hiện?"

Âm Tán Nhân chậm rãi lắc đầu, hỏi ngược lại: "Thủy tiên tử đâu?"

Thủy Điệp Lan chính đứng người dậy, chi di để tay yên ổn, có trong hồ sơ thượng gõ một cái: "Ta luôn cảm thấy trong này có 'Thiên Ma vạn tướng' cái bóng, bởi vậy mới có thể cùng cùng thuộc Thiên Ma chi đạo « Huyết Thần Tử » như thế phù hợp. Đến cái này Vô Thượng Thiên Ma thần thông, lại không phải đặc biệt pháp môn mới có thể tu đến, nó phân cành quá nhiều, muốn tìm đến một cái xác thực đầu nguồn, vẫn là khó khăn chút."

Luận kiến thức, Âm Tán Nhân đã là giới này uyên bác nhất nhân vật một trong, nhưng so với Thủy Điệp Lan mấy vạn năm kinh lịch, vẫn là có một khoảng cách, chí ít, nàng biết Thiên Ma chư pháp, tuyệt đối so ra kém Thủy Điệp Lan biết số lượng, không qua nàng lúc này cũng có cái so đo.

Nhìn xem Thủy Điệp Lan nhú mày khổ tư, nàng nói khẽ: "Chủ tử chân chính kiêm tu ba môn, là tại Nhân Gian giới Tung Kinh, khi đó Chung Ân mặc dù đã thấy qua hấn, lại nhiều lắm là biết hấn ngầm tu « U Minh Lục » công phu."

"Như Thủy tiên tử lời nói, Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật bên trong, ản có Thiên Ma vạn tướng chi mạch lạc, như thế mới có thể đem Huyền Môn tâm

quyết cùng Huyết Ảnh yêu thân bực này thiên ma pháp môn hoàn mỹ tương dung, đến « U Minh Lục » tuy là tà khí, nhưng là bàng môn nội tu thượng phẩm, thuần khiết hòa hợp, cùng Thiên Ma chư pháp vô thiệp."

"Như thế, Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật liền xem như Chung Ẩn làm chủ tử đo ni đóng giày, cũng nhất định là tại chủ tử hồi sơn, bị Chung Ẩn khám phá tu luyện 'Bất Động Tà Tâm' về sau, như vậy, nhiều lắm là hơn tháng dài ngắn. Chung Ẩn tuy là tư chất ngút trời, nhưng nếu nói là có thể tại hơn tháng nội, sáng chế như thế kỳ công tuyệt học, cũng quá mức vô căn cứ. . ."

Nàng lời nói đuôi đoạn đi, có thể nó chưa hết chi ý, đã là vô cùng rõ ràng.

Một câu bưng tỉnh người trong mộng, Thủy Điệp Lan lập tức tỉnh ngộ lại, nàng trùng điệp vỗ bàn, kêu lên: "Có lý! Huống hồ lấy hấn ngay lúc đó thân phận, tựa hồ cũng không có tư cách để Chung Ẩn như thế để bụng. . . Như vậy cái này Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật cũng không phải là vì hấn lượng thân đặt trước làm, đến hấn là sớm hơn một chút, lại có khác mục tiêu mới đúng."

Nói đến đây, Thủy Điệp Lan lại hỏi Âm Tán Nhân nói: "Người cùng Chung Ẩn giao thủ qua, có thể phát giác hấn tu tập qua ma công nào a?"

Âm Tán Nhân lắc đầu: "Chung Ẩn tu vi Viên Thông minh triệt, hoàn toàn không có tì vết, như kiêm tu bàng môn, nhất định không đạt được loại trình độ đó, này một ít nhãn lực, ta còn là có."

Hai nữ đều không kỳ quái Chung Ẩn lại hội lấy chính đạo đệ nhất nhân địa vị, tham khảo Thiên Ma chư pháp hành vi, tương phản, lấy người này tuyệt đại tông sư thân phận, nếu không loại suy mới gọi quái sự, không qua Âm Tán Nhân kết luận một chút, sự tình lại có chút biến hóa.

"Đã hấn không tu ma công, hao tâm tổn trí mân mê xuất pháp môn này cho ai dùng? Thanh Ngâm sao?"

Thủy Điệp Lan chợt phát hiện Lý Tuần lạ thường trầm mặc, thừa dịp câu

chuyện, liếc xéo đi qua: "Uy, người cái kia Thanh Ngâm sư thúc, tu chính là cái gì tâm pháp?"

"Ừm? A, người nói cái gì?"

Lý Tuần rõ ràng đi thần, mà lại khá là nghiêm trọng.

Nhìn hăn kia mất hồn mất vía tư thái, Thủy Điệp Lan tức giận nói: "Chúng ta ở chỗ này giúp cho người bận bịu, người lại thần du thái hư. Nghĩ gì thế!"

"Trong lòng có chút cảm ứng, nhất thời lại tra không rõ ràng." Lý Tuần buông ra cau chặt lông mày, cười nhẹ một tiếng, "Người mới vừa nói cái gì tới?"

"Liên quan tới người cái kia Thanh Ngâm mỹ nhân sự tình, ta nhớ được trước người nói qua, nữ nhân kia tu pháp môn là. . ."

"Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang. Là tông môn bốn pháp ba quyết bên trong, cùng Linh Tê Quyết tịnh lập là nhất ít người tu luyện pháp môn."

Lý Tuần thuận miệng hưởng ứng, thần sắc còn có chút định không xuống.

Thủy Điệp Lan nhìn hăn biểu lộ, ngược lại thật sự là có chút giật mình, sắc mặt cũng ngưng trọng lên: "Cảm ứng mãnh liệt như vậy a? Có phải hay không tới cái gì kiếp số?"

Đến Lý Tuần cấp độ này, bởi vì Linh giác quá nhạy cảm, cho nên, hết thảy hư thực cảm giác đều không thể khinh thường, tựa như hăn trên Tọa Vong phong, bởi vì Trảm Không thần kiếm đến bất an, không chừng đây chính là một cái kiếp nạn trước mắt, lại hoặc là làm ra cực lớn thời cơ đột phá.

Nhưng mà, cảm ứng một hạng, thực là hư vô mờ mịt đến cực hạn, người người đều nói cảm giác thông thiên tâm, xu cát tị hung, nói nghe dễ dàng, có thể toàn bộ Thông Huyền Giới, lại có mấy người có thể làm được?

Thủy Điệp Lan gặp hăn bị phân loạn đầu sợi quấy đến rất thảm, liền thăm dò

tính nhắc nhở: "Là Cốt Lạc Thông Tâm vấn đề?"

"Không, không phải."

Lý Tuần cúi đầu xuống, cố gắng tập trung tinh thần, "Hắn là sớm hơn một chút, không phải đột nhiên xuất hiện, hắn là tại chính lý ba phái pháp môn thời điểm hiện ra mảnh khóe, chẳng qua là lúc đó quá chuyên chú, đã cho lạc rơi mất. Hoặc là còn phải sớm hơn một chút?"

Hắn đã nói như vậy, liền chứng minh đã bắt được một chút đầu mối, Thủy Điệp Lan lập tức nhắm lại khẩu, vì hắn đưa ra một cái an tĩnh hoàn cảnh.

Lý Tuần suy nghĩ tương đối dài một đoạn thời gian, lại vô tiến thêm, bất đắc dĩ bên trong thở dài, ngẩng đầu lên, vào mắt nhưng là Âm Tán Nhân.

Âm Tán Nhân tính tình ngược lại là càng ngày càng yên tĩnh, khôi phục linh thức sau kiệt ngạo bất tuân, tại Lý Tuần mấy lần gõ về sau, đã là phong mang không lộ, đến lần này trở về, càng là tận hóa muốn chết thủy tĩnh mịch.

Càng máu chốt chính là, đây là trầm tĩnh đến không phải thâm thúy. Tại Lý Tuần cảm giác bên trong, trước mắt U Huyền khôi lỗi, ngược lại rõ ràng hơn, tựa hồ tách ra rất nhiều phức tạp đồ vật, chỉ không biết, đây là chính mình tu vi tiến bộ đâu, vẫn là cái khác cái gì lý do?

Nghĩ như vậy, bỗng cảm thấy đến bên cạnh Thủy Điệp Lan kì lạ ánh mắt, hắn mới phát giác chính mình vậy mà lại thất thần. Cười khổ một tiếng, hắn đang muốn nói cái gì, đột nhiên giật mình trong lòng, ánh mắt sáng ngời, nhìn chòng chọc Âm Tán Nhân gương mặt, thật lâu bất động.

Hai nữ đều cảm giác xuất chỗ khác biệt, Thủy Điệp Lan kêu một tiếng: "Nghĩ ra được rồi?"

Hắn gật gật đầu, lập tức lại lắc đầu, tại hai nữ mê hoặc dưới con mắt, bỗng nhiên tiến lên, đưa tay đi sờ Âm Tán Nhân mặt. Thủy Điệp Lan khẽ nhíu mày,

ánh mắt tại hai người da thịt đụng vào nhau chỗ đảo qua, trầm mặc không nói.

Cảm giác trên đầu ngón tay ôn nhuận trơn bóng xúc cảm, Lý Tuần cảm ứng càng ngày càng rõ ràng, hẳn nghĩ nghĩ, một cái tay khác đánh cái búng tay, lại đem U Nhất cho triệu ra tới.

Lưỡng cái U Huyền khô lồi hai mặt đối lập, một mảnh tiềm ẩn cực sâu khí cơ mạng lưới cứ như vậy đột hiển ra tới.

Âm Tán Nhân một mực bình tĩnh tùy ý Lý Tuần "Khinh bạc", mà lúc này, nàng rốt cục thần sắc hơi động, nói một tiếng: "Thế nhưng là cái này?"

Lý Tuần hơi gật đầu, còn chưa lên tiếng, bên cạnh Thủy Điệp Lan rốt cục bạo phát, nàng bất mãn nói: "Các người làm cái quỷ gì!"

"Giờ trò quỷ không có, gặp quỷ ngược lại là thật." Lý Tuần thu tay lại, ánh mắt tại lưỡng cái khô lồi tầm đó qua lại tuần hoàn, nửa ngày về sau, nghi hoặc ngược lại càng thêm sâu nặng.

"Lưỡng cái đều ở chỗ này a, kia một cái khác lại là cái gì? Triệu lại triệu không đến. . ."

Hẳn trong lúc nhất thời cực kỳ vò đầu, trên giường Âm Tán Nhân thân trên hơi nghiêng về phía trước, thấp giọng nói: "Không bằng thi hành Thông U Quỷ Lộ, do ta cùng U Nhất hợp lực, chủ tử điều khiển, Thủy tiên tử phong tỏa, đối Vụ Ẩn hiên sẽ không có ảnh hưởng gì."

Lúc này Thủy Điệp Lan đã nghe ra mảnh khöhe, ngạc nhiên nói: "Cửu U chi vực bên trong có cái gì không đúng?"

Lý Tuần nhìn Thủy Điệp Lan một chút, lắc đầu: "Nàng thụ thương chưa lành, không nên cùng Cửu U địa khí tiếp xúc."

Nhưng là đáp lại Âm Tán Nhân.

Thủy Điệp Lan sớm nghe ra nó ý trong lời nói, khóe môi cắn câu, nhưng rất nhanh liền cứng rắn giật xuống đến, năm đấm bịch một tiếng nện ở trên thư án, câu giận nói: "Họ Lý, các người đôi câu nam nữ này còn như vậy lén lút nói chuyện, liên đều cút cho ta xuất Vụ Ẩn hiên đi!"

Lý Tuần thở dài, buông tay nói: "Người để cho ta nói thế nào? Loại này thuần túy cảm ứng đồ vật, chỉ có thể hiểu ý, không thể nói bằng lời. . . Lại nói, người không phải cũng nghe rõ a?"

Không đợi Thủy Điệp Lan hai độ nổi giận, hấn lập tức cắt vào chính đề: "Thông U Quý Lộ biện pháp không sai, bất quá ta vẫn là trước chuẩn bị một chút, nơi này dù sao cũng là Vụ Ẩn hiên, bố trí cấm trận rất dễ dàng."

"Người vừa rồi cũng nghe đến, lấy tình trạng của người bây giờ, không thích hợp tiếp xúc Cửu U địa khí, một hồi mở ra Thông U Quý Lộ thời điểm, người an vị tại phía sau thư án không nên động, tự có cấm pháp giúp người ngăn trở."

Thủy Điệp Lan cười lạnh nói: "Vẽ vời thêm chuyện."

Tuy là như thế, nàng cũng chưa nhích người, trên mặt không nhanh vền vền mấy tức liền tiêu tán sạch sẽ, chỉ là tựa lưng vào ghế ngồi, cười mỉm nhìn Lý Tuần trong phòng bố trí.

Lý Tuần tốc độ cũng thật sự là nhanh, bất quá là non nửa khắc đồng hồ, hấn liền đem một cái tiểu xảo tinh xảo cấm pháp bố trí xong. Thêm chút khảo thí về sau, hấn hướng Âm Tán Nhân gật gật đầu, ra hiệu lưỡng cái khôi lỗi nhắc lên khí tức.

Lưỡng cái khôi lỗi đều không có sử xuất nhà mình tu vi, vền vền lợi dụng U Huyền khôi lỗi thân thể tính chất, dẫn đạo lưỡng lớn âm khí làm Lý Tuần sử dụng, cho nên, Thông U Quý Lộ pháp thuật, trên thực tế vẫn là do Lý Tuần một người hoàn thành.

Tay hấn vỗ ngực, tinh tế năm chắc không đáy minh hoàn vận chuyển trạng

thái, cảm giác hai bên khô lồi tích súc âm khí đến một cái hạn độ, liền từ dung triển khai thủ pháp, một sợi thần niệm xuyên thấu qua không đáy minh hoàn, cùng phía sau kia vô hạn rộng lớn không gian tương cấu kết.

Không qua mấy tức, xung quanh nhiệt độ dần dần có chỗ cải biến, lúc lạnh lúc nóng, giống như là hai đạo du động gió đang trong phòng đảo quanh.

Lý Tuần hai tay nhắc tới trước ngực, lòng bàn tay đối diện nhau, mười ngón giang rộng ra, giống như lũng viên cầu, đến hư lũng trong không gian, một cái đen nhánh lỗ thủng chậm rãi khuếch trương ra.

Tại đột nhiên kéo lên dưới áp lực, trong phòng đồ dùng trong nhà bài trí cùng nhau nhảy một cái, nhưng rất nhanh, bố tãi trong phòng bốn vách tường, mặt đất cắm vãn nhao nhao sáng lên, phảng phất giống như từng đạo mương câu, đem chen bách ra tới Cửu U địa khí phân lưu khai thông, lại chú đến dưới đất chỗ sâu lưu động không thôi trong địa mạch đi.

Tình mạch trăm dặm Thông U Quỷ Lộ, liền tại Lý Tuần cùng cấm pháp song trọng khống chế phía dưới, chỉ ở trong phòng có hạn trong không gian khuấy động lưu chuyển.

Lý Tuần chậm rãi buông ra hai tay, lui ra phía sau hai bước, đại khái thành hình hư không kẽ nứt chính lấy chậm rãi tốc độ khuếch trương. Đến theo kẽ nứt mở ra, hấn ánh mắt xuyên thấu kẽ nứt, trực chỉ phía sau rộng lớn không gian, nguyên bản mờ mịt bất định cảm ứng, thì lại lấy trước nay chưa từng có cường độ, mãnh lực va chạm trong lòng của hấn.

Mắt hấn híp lại, mí mắt lại tại kịch liệt nhảy lên.

Thâm u trong không gian, đầu tiên là sáng lên một chút thanh mang, vền vền mấy tức về sau, cái này yếu ớt như tinh hỏa lấp lóe liền khuếch tán ra đến, đảo mắt vượt trên Cửu U địa khí dòng lũ, hóa thành một đạo chùm sáng, xuyên thấu hư không, trong chốc lát, đầy phòng thanh quang lấp lánh, phản chiếu người đấng mây râu đều bích.

Khiêu động mí mắt nóng đến nóng lên, Lý Tuần đột nhiên xuất thủ, tại gần như sụp đổ không gian bức tường ngăn cản thượng trùng điệp một quyền, trực tiếp nện vào kẽ nứt bên trong, chui vào nửa cánh tay, tiếp lấy hãn trầm eo xuống tẩn, mãnh lực sau kéo, đồng thời lại rống một tiếng: "Ra tới!" Cửu U địa khí phun trào bỗng nhiên dốc lên lưỡng cái tầng cấp. Răng rắc một thanh âm vang lên, Thủy Điệp Lan trước người án thư bên trong phân hai nửa, trong phòng bốn vách tường phát run, bài trí rơi xuống một chỗ, theo sát phía sau, chính là thanh quang ngoại nhấp nháy bồi dưỡng bão táp.

Trước sau hai cổ đại lực tương gia, song cửa sổ trước chịu không nổi, phanh vỡ nát, tung tóe vấy vào ngoại, lực đạo được phát tiết đường tắt, một cổ não chen ép tới, xen lẫn thành màu nâu xanh dòng lũ, như một đầu đánh thức đốt long, gầm thét vọt tới ngoài phòng càng rộng lớn hơn không gian bên trong đi.

Lý Tuần khẳng định tay phải của mình đã bắt lấy mục tiêu, hãn cũng không cúi đầu nhìn, nhàn rãi tay trái dựng thẳng lên ngay ngực, trợn mắt quát: "Định linh!"

Ngôn linh chi thuật cùng gian ngoại dày đặc cấm pháp trong nhấp mắt hợp nhất, Vụ Ẩn hiên tiềm ẩn quá sâu bố trí, vào lúc này lộ ra một góc của băng sơn, kia không bị cản trở nguyên khí dòng lũ một đầu va vào khí cơ giao thoa lưới lớn bên trong, chợt bị cắt chém được thất linh bát lạc, lại bị phân lưu dẫn đạo, rớt vào dưới mặt đất, nửa điểm sức phản kháng cũng vô.

Thở dài một hơi, Lý Tuần đem thu kết pháp thuật, khép lại kẽ nứt sự tình giao cho lưỡng cái khôi lỗi, bên tai đột nhiên nghe thấy Thủy Điệp Lan gần như câm thanh âm: "Cái kia. . ."

Thủy Điệp Lan lại bảo trì không được vững như Thái Sơn tư thái, trên người nàng hơi nghiêng về phía trước, dường như muốn đứng lên, nhưng nửa đường liền cứng đờ, chỉ là nhìn xem Lý Tuần phía sau kia mềm nhũn phục địa bóng người.

Chớp mắt thanh quang bắt đầu từ trên người người này phóng xạ ra tới, lúc này đã yếu ớt rất nhiều, hơi có thể thấy rõ người này thân hình hình dáng.

Lý Tuần cúi đầu xuống, hăn mặc dù có chỗ chuẩn bị, nhưng bóng người đập vào mắt trong nháy mắt, hăn vẫn là ngừng thở, dùng sức nắm chắc tay phải càng dường như dính tại người kia trên vai, nghĩ lỏng đều lỏng không ra.

Thanh sam nam trang, tóc xanh thùy lưu, tại có chút thanh mang chiếu rọi, phảng phất giống như Thanh Ngọc điêu thành mỹ nhân nhi chính hơi khép hai con ngươi, chỗ thân ở thâm trầm nhất trong lúc ngủ mơ.

Nàng tái nhợt óng ánh khuôn mặt lạ thường bình tĩnh, chỉ có ngọc thạch hai tay khép lại ở trước ngực, mười ngón giao thoa quanh quanh, hình thành một cái cổ quái ẩn quyết. Trên người nàng duy nhất năng lượng phát tán đầu nguồn liền tại nơi này, trừ cái đó ra, trên dưới quanh người lại không nửa chút khí tức.

Thủy Điệp Lan rốt cục đứng lên, nhìn nàng tựa hồ khôi phục chút lạnh tĩnh, chỉ là thanh âm vẫn có khác hẳn với trạng thái bình thường, một cách lạ kỳ nhu hòa, giống như là một lần yếu ớt nhất thổ tức: "Thanh Loan?"

Lý Tuần trên mặt nói không nên lời là biểu tình gì, hăn đảo mắt nhìn về phía Thủy Điệp Lan, chát chát thanh đáp lại: "Không sai, là Thanh Loan."

Bên cạnh, Âm Tấn Nhân đi tới gần đến, đi không Thanh Loan mạch đập.

Thủy Điệp Lan thoáng chần chờ, cũng đi tới, nhìn chăm chăm Thanh Loan bình tĩnh an tường khuôn mặt, ngăn người một hồi, đột nhiên quay đầu, trừng mắt Lý Tuần nói: "Đây là có chuyện gì?"

"Ta không có nói cho người biết sao?"

"Người nói cho ta biết?"

Thủy Điệp Lan có chút bức bối, cần dùng hít sâu đến bảo trì tâm cảnh, nửa ngày mới lại nói: "Người đừng nói là người đem nàng làm tại dạng này tử!"

"Làm sao có thể!" Lý Tuần cười khố nói, "Đây là tại Cửu U giới nội. . . Vừa mới ta nói a, người không nhớ rõ?"

Nhìn Thủy Điệp Lan nhú chặt lông mày đáng vẻ, Lý Tuần cũng hồ đồ. Lưỡng cái hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đúng là ai cũng nhớ không rõ lúc ấy nói thứ gì.

Còn tốt lúc này Âm Tán Nhân ở bên khê thờ dài, hấp dẫn hai người chú ý.

Lý Tuần nhìn nàng đã kiểm tra xong Thanh Loan tình trạng, mở miệng hỏi: "Thế nào?"

Âm Tán Nhân lắc đầu: "Sức sống bị tuyệt diệt, duy có không xấu pháp thể tồn tại, đã là. . ."

Lời còn chưa dứt, liền ăn Thủy Điệp Lan đẩy: "Ta đến xem!"

Cái này thô bạo cử động, cũng chính là hiện tại Âm Trọng Hoa mới phải nhịn xuống, nàng mỉm cười, tròn mắt thối lui. Lý Tuần liếc nàng một cái, cũng không nói chuyện, lại đem lực chú ý phóng tới Thủy Điệp Lan bên kia, trong phòng trong lúc nhất thời tĩnh đến đáng sợ.

Theo dò xét thâm nhập, Thủy Điệp Lan trên người xao động khí tức chậm rãi chìm lặn xuống dưới, dần dần khôi phục ngày thường thần thái, bất quá, Lý Tuần cảm thấy kia càng giống là nhận mệnh sau sa sút tinh thần bất lực.

Nhìn nàng bộ dáng này, Lý Tuần trong lòng đã có định kiến, có thể câu nói kia, vẫn là phải hỏi ra lời: "Đến tốt cùng như thế nào?"

"Chết rồi. . ."

Thủy Điệp Lan hơi ngóc đầu lên, không biết nói là lời nói vẫn là thờ dài, thật dài âm cuối về sau, nàng mới đưa ánh mắt ném đến Lý Tuần trên mặt, hạ sau cùng kết luận: "Chết hẳn! Chí ít, các người có thể nhìn như vậy."

Có ý tứ gì? Lý Tuần có chút bận tâm nhìn nàng, thoáng chần chờ một chút, vẫn là mở miệng nói: "Người không sao chứ?"

"Chết cũng không phải ta, ta có thể có chuyện gì!" Thủy Điệp Lan buồn bã ỉu xìu đáp lại, có lẽ là Lý Tuần ánh mắt đậm bị thương nàng nào đó dây thần kinh, nàng đột nhiên ngồi thẳng lên, hung tợn trừng trở về, "Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua thỏ tử hồ bi a!"

Đột nhiên tình kết bộc phát, không thể nghi ngờ là tốt nhất phát tiết, vừa nói một câu, nàng đưa tay đè lại cái trán, phối hợp cười lên.

Lên tiếng lần nữa thời điểm, Thủy Điệp Lan đã khôi phục thành cái kia tình táo đến linh động tuyệt đại yêu ma, nàng cúi đầu lại đi quan sát Thanh Loan tình trạng, trong lời nói nhưng là hướng về phía Lý Tuần đi: "Đem tình huống lặp lại lần nữa, không có vấn đề a?"

Lý Tuần đem nỗi lên nghi vấn tạm thời buông ra, ừ một tiếng. Hắn cũng cảm thấy, bởi vì Chung Ẩn áp lực, hắn đem nguyên bản vô cùng trọng yếu Cửu U phê giới sự tình, bỏ vào một cái không thích hợp vị trí bên trên, không có cho nó vốn có chú ý.

Hôm nay, hắn cũng cần lại lần nữa tiến hành coi trọng, sẽ có chút hỗn loạn mạnh mẽ sửa sang một chút, thuật lại tình hình lúc đó, không thể nghi ngờ là cái biện pháp không tệ.

Cho nên, tại trong đầu hơi chút chỉnh lý, hắn liền đem Cửu U phê giới trước sau tình thế biến hóa, liên hệ Ngọc Tán Nhân, Cổ Âm ở giữa ân oán dây dưa, không sợ người khác làm phiền, từng cái nói hết.

Theo Minh Hỏa Diêm La bố trí, đến Cổ Âm tại sau đó biểu thị, từng bước đem lớn như vậy sự kiện từng bước một lại hiện ra.

Trong quá trình này, Lý Tuần cũng cảm giác được Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân chú ý trọng điểm rất có khác biệt.

Thủy Điệp Lan đương nhiên chú trọng nhất Thanh Loan chết vì tai nạn quá trình, đối Ma La Hầu sự tình cũng rất để ý, ngoài ra, đối Cổ Âm cảm nhận cũng phi thường ác liệt, bất quá đối với nó tương quan hạng mục công việc, lại chỉ là cười lạnh mà thôi.

Âm Tán Nhân ngược lại đối Cổ Âm rất nhiều sự tình cảm thấy hứng thú, nhất là đối chư tông xơ cứng lý luận, rất có điểm anh hùng sở kiến lược đồng ý tứ.

Lý Tuần bỏ ra trọn vẹn một canh giờ, mới đưa sự kiện tự thuật hoàn tất.

Chờ hẳn ngừng nói, Thủy Điệp Lan lập tức đuổi theo hỏi: "Coi như Thanh Loan bị Cửu U chi vực nuốt, như thế nào lại đi theo người qua đây?"

"Cửu U chi vực đến tột cùng, cùng giới này cũng không phải là từng cái đối ứng quan hệ. Khu thi khô lỗi thuật bên trong, liền hữu vô xem giới này khoảng cách, thông qua Cửu U chi vực, cường triệu phương xa khô lỗi thủ đoạn, chỉ là tiêu hao rất nhiều..."

Lý Tuần bỗng nhiên im miệng, ánh mắt chăm chú vào lưỡng cái khô lỗi tầm đó, phối hợp khởi xương giật mình tới.

Thủy Điệp Lan không biết hẳn lại nghĩ tới cái gì, hừ một tiếng, nhưng là cẩn thận từng li từng tí đem Thanh Loan ôm lấy, đặt ngang ở trong phòng trên giường, còn chưa kịp hấp tay, liền nghe được Lý Tuần bên kia ba thanh vỗ tay, kêu lên: "Là, chính là như vậy, đầu nguồn còn tại Tung Kinh!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Bí Pháp

Chương 02: Bí pháp

"Ừm?" Thủy Điệp Lan kinh ngạc quay đầu, vừa hay nhìn thấy Lý Tuần đưa tay đập vào U Nhất đầu vai, trầm đục nửa đường thanh: "Đây là cái thứ nhất. . ." Trở lại chỉ hướng Âm Tán Nhân: "Cái thứ hai. . ." Dừng một chút, tại hai nữ như hiểu như không dưới ánh mặt trời, lại chỉ hướng trên giường Thanh Loan: "Kia là cái thứ ba, chỉ là thất bại trong gang tấc . Bất quá, lúc ấy thành bại cũng liền tại một tia tầm đó, cho nên ta nghĩ, chẳng lẽ tại Tung Kinh luyện hóa khô lồi lúc lưu lại dấu vết?"

Thủy Điệp Lan giương lên lông mày, ánh mắt trong phòng ba tấm trên mặt nhất chuyển, kéo dài âm điệu nói: "Kiểu nói này, ta cho tới bây giờ không nghe người nói qua, lúc trước sao có thể làm được đồng thời luyện hóa lưỡng tán nhân loại này tà môn sự tình đến? Không phải ta xem thường người, đừng nói năm đó, ngay tại lúc này, người cũng không có cái này năng lực!"

"Xác thực, năm đó sự tình, nói là may mắn đều không đủ, có thể gọi là từ nơi sâu xa, tự có thiên ý."

Lý Tuần lờm Âm Tán Nhân một chút, gặp nàng vẫn là bộ dạng phục tùng liễm mục đích bộ dáng, liền lắc đầu nói, "Năm đó có thể thành sự, tuy là lưỡng tán nhân cùng Thanh Loan ba hồ tranh chấp, tiện nghi ta người ngoài này; thế nhưng là trọng yếu nhất, còn tại ở cái này. . ."

Hắn tại trên bụng vỗ nhẹ, một đoàn trắng xám mang ảnh lập tức theo trong cơ thể hắn ra tới, trăm ngàn khí mang vờn quanh ở giữa, chậm rãi nội liễm xuống dưới, hiện ra cái vết rạn khắp nơi trong suốt hạt châu tới.

"Đây cũng là Thiên Minh Hóa Âm Châu. Nếu không phải vật này, hôm nay đứng tại trước mặt ngươi, tuyệt không phải ta."

Thủy Điệp Lan chặc chặc hai tiếng, đi lên phía trước, tinh tế xem. Lấy nàng tu vi kiến thức, tự nhiên có thể phân biệt ra được hạt châu quý giá chỗ, bất quá, rất nhanh nàng vừa nghi nói: "Làm sao cho biến thành dạng này?"

"Còn không phải ngươi làm chuyện tốt!"

Lời này đương nhiên không thể nói ra được, Lý Tuần chỉ nói là đồng thời luyện hóa lưỡng cái khôi lỗi, hao tổn quá nặng, vài chục năm nay cũng chưa từng khôi phục vân vân.

Sát qua cái này một bút, hẳn lại rất tự giác đem năm đó làm sao may mắn đạt được này châu, lại như thế nào cơ duyên xảo hợp, lợi dụng sắp sửa báo phế Thấu âm sa nhận được tin tức, lại lợi dụng bảo châu xuất kỳ bất ý chế trụ Tần Uyển Như, lấy bày ra tử cục các loại khớp nối từng cái nói tới, nghe được Thủy Điệp Lan tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Lão tặc thiên thật sự là rất chiếu cố ngươi đây." Trong lời nói của nàng hơi có chút cảm thán chi ý.

"Còn lại thì cũng thôi đi, chỉ có thể nói ngươi can đảm can trọng, lại dám cược mệnh, chỉ có cái này Thiên Minh Hóa Âm Châu, mới là thật lão thiên hỗ trợ. Ngươi cũng đã nói, Cổ Âm cũng là tu luyện khu thi khôi lỗi thuật, hết lần này tới lần khác đem loại này mẫu chốt bảo vật lọt cho ngươi, chẳng lẽ lại đây chính là trí giả ngàn lo, tất có vừa mất?"

Lý Tuần cũng cảm thấy kỳ quái, không qua hạt châu tới tay, hẳn cũng liền không so đo nhiều như vậy, "Này châu giấu tại Trần Phong bảo châu nội sự tình, ta ít thấy tại « U Minh Lục » ghi chép, nghĩ đến người biết cũng là không nhiều. . ."

Nói đến chỗ này, cuối cùng là thỏa mãn Thủy Điệp Lan lòng hiếu kỳ, hẳn

cũng liền chuyển tới chính đề: "Lúc ấy, ta cũng là lòng tham không đủ. Thấy Thanh Loan ba cái đều là trọng thương, liền muốn lấy một cổ não nhai cầm xuống. Luyện chế U Huyền khôi lỗi, hàng đầu chính là gieo xuống U Huyền Ấn, thay thế nó bản thân linh thức, ba người bọn hắn trên thân, ta tự nhiên đều là trồng, sau đó chính là giảng co, đến. . ."

Hắn câu nói, động tác đột nhiên dừng lại, Thủy Điệp Lan kỳ quái nhìn hắn một chút: "Thì thế nào?"

Lý Tuần nghe vậy, xoay chuyển ánh mắt, trở lại mặt giãn ra cười nói: "Không có gì, chỉ là nhớ tới lúc ấy tình hình, lòng có cảm giác mà thôi. Về sau, ta trước áp đảo Huyết Tán Nhân, tiếp theo là Âm Trọng Hoa, lại trống dư lực lúc, cũng đã tình thế suy giảm, bị Thanh Loan đào thoát."

"Thế nhưng là, U Huyền Ấn dù sao cũng là gieo, như thế thần thức thủ đoạn, vô hình vô ảnh, huyền diệu nhất bất quá, coi như Thanh Loan khôi phục sau đem luyện hóa, trong cõi u minh nói không chừng vẫn có chút cảm ứng. Lấy Thanh Loan tính tình, lúc ấy tuyệt không nguyện tử tại ô uế u ám Cửu U chi vực, tại nàng sắp sửa bỏ mình trước đó, sợ rằng liền dựa vào cái này một tia cảm ứng trực thuộc trên người ta, tựa như rơi xuống mỏ neo thuyền, không chừng lúc nào liền có thể lại thấy ánh mặt trời."

Thủy Điệp Lan đầu tiên là trầm tư, đằng sau dần dần có tin phục chi ý: "Như thế nói đến, ngược lại rất có vài phần đạo lý." Lấy nàng kiến thức nói có tiến để ý, trong đó khâu đan xen, nhắm ngay vào bảy tám phần, tuy nói chân chính đáp án khả năng muôn đời không được gặp, Lý Tuần cũng làm như thành giải quyết triệt để.

Hắn đang muốn thành trước đó Thủy Điệp Lan trong lời nói vi diệu ý tứ hỏi một hai, bên cạnh Âm Tán Nhân đột nhiên mở miệng: "Nếu muốn biết trong đó đáp án, cũng không phải không có khả năng." Nghe tiếng, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan đồng thời đem ánh mắt dời qua đi. Âm Tán Nhân ngửa mặt lên, mỉm cười nói: "Chủ tử trên thân, liền có một môn pháp quyết, chuyên trị linh thức

thất lạc chứng bệnh."

Ngừng lại, nàng ánh mắt chuyển qua Thanh Loan trên thân, ngữ khí bình tĩnh không lay động: "Nàng tuy là nguyên khí thất lạc hầu như không còn, sức sống bị tuyệt diệt, cũng không diệt pháp thể vẫn còn, đây cũng là luyện chế U Huyền khô lỗi tốt nhất tài liệu a? Như thế, mấy chục năm sau, thần niệm sinh sôi, linh trí phục khai, năm đó ký ức có thể như ta phục hồi nguyên như cũ."

Lời vừa nói ra, Lý Tuần trong lòng đại chấn, trở lại bản năng cuồng hỉ, đang muốn đi dò xét kỹ càng, chợt thấy được trong phòng nhiệt độ giảm đột ngột, ngạc nhiên ngoái nhìn, chính thấy Thủy Điệp Lan ánh mắt như châm, lạnh lùng đâm vào Âm Tán Nhân trên mặt.

Đến Âm Tán Nhân chỉ là rủ xuống tầm mắt, bất động như núi.

Lý Tuần thấy thế, mừng như điên tâm tình đột nhiên lắng đọng xuống dưới, hẩn nghĩ nghĩ, liền giống như là cái gì đều không nghe thấy, chuyển hướng Thủy Điệp Lan nói: "Nhớ kỹ người vừa rồi đã từng nói, Thanh Ngâm cái kia. . ." Hẩn đột nhiên phát hiện, không biết nên làm sao hình dung loại kia thuyết pháp, lại nói một nửa liền đứt rời.

Ngược lại là Thủy Điệp Lan rõ ràng minh bạch, nàng chấp hai tay sau lưng, liếc xéo tới: "Đã người đã có dự định, còn nghe nó làm gì?"

"Dự định? Ta có thể có tính toán gì?" Lý Tuần cười mỉm cản trở về, "Dưới mắt tính toán của ta chính là hiểu rõ Thanh Loan bên này tình trạng, cho nên mới muốn thỉnh giáo người a."

Thủy Điệp Lan hừ lạnh một tiếng, vẫn là không thể tin hết tư thái, bất quá, nhưng cũng phi thường phối hợp nghiêng người, ra hiệu Lý Tuần tiến lên đây.

Tại Lý Tuần đi đến bên giường lúc, nàng đưa tay chỉ hướng Thanh Loan hai tay kết xuống cổ quái ẩn quyết: "Cái này, là 'Thùy sinh ấn kết', chủ tịch diệt, dựa sinh cơ, có tử bên trong cầu sinh chi ý."

"Nếu như ta đoán không sai, đây cũng là độ kiếp bí pháp bên trong vừa nhất tại đệ tử Vũ Dực Tiên linh ứng kiếp Chư Thiên Vũ Hóa chi thuật, chỉ là này thuật chưa lại toàn công, trong đó chi tiết, còn phải lại thêm cân nhắc. . . Uy, người làm gì!"

Lý Tuần nghe vậy, đưa tay hướng lên vừa nhắc, kéo ra cùng Thanh Loan ở ngực khoảng cách, bất đắc dĩ nói: "Người dù sao cũng nên để cho ta hiểu rõ đi, kia cái gì độ kiếp bí pháp, chư thiên vũ hóa, không đầu không đuôi, không coi kỹ càng sao thành?"

"Không đầu không đuôi? Người vừa mới còn nói, Ngọc Tán Nhân dùng cái gì tới "

"Huyền Anh độ kiếp. . . Ách, cả hai có liên quan gì?"

"Đó chính là độ kiếp bí pháp một loại. Trên thực tế, vô luận chính tông tà thống, Huyền Môn ma đạo, chỉ cần có chuyên môn ứng đối trong tu luyện các loại đao binh thủy hỏa phong lôi kiếp đặng được pháp quyết, đều có thể xưng là độ kiếp bí pháp, chỉ là trong đó có chia cao thấp mà thôi."

Thủy Điệp Lan nhàn nhạt nói: "Chỉ bất quá Thông Huyền chư tông thường thường đem loại này pháp quyết tán ở mỗi loại pháp môn tu luyện bên trong, không thành hệ thống. Mà lại gần mấy đời đến nay, này pháp càng ngày càng đơn điệu, luôn luôn không thoát được giả chết, đoạt xá cách cũ, như thế càng ngày càng sa sút, chân chính vô thượng độ kiếp chi thuật, đã khó có người thông hiểu."

Lý Tuần nhẹ a một tiếng, trên mặt hiện ra một chút hứng thú: "Cái gọi là vô thượng độ kiếp chi thuật, như thế nào?"

"Độ giả, độ dã. Đương như qua vượt câu qua khe hở, mà lại vi trắc, vi toán, biết được thiên thời địa lợi, lại quý ở tự biết. Theo chư kiếp biến hóa, hoặc ứng kiếp hoá sinh, hoặc lấy lui làm tiến, hoặc thiên chuy bách luyện, hoặc thông suốt giải thoát, vô nhất định chi quy, lại muốn lợi qua được, dùng được, đứng được

ồn, như thế mới có thể gậy dài trăm thước, tiến thêm một bước."

Thủy Điệp Lan vang vang nói hết, yêu dị lam môi có chút câu lên, ngạo nghễ tới không ai bì nổi, đến tận đây càng có tuyệt đỉnh yêu ma chi phong phạm.

Nàng nói đến cao hứng, càng thẳng xích chư tông pháp môn: "Thời thế hiện nay, gặp tai kiếp chỉ có hai chuyện: Hoặc là rút đầu trốn tránh, hoặc là sắp chết đờ chết, bình thường thì cũng thôi đi, có thể gặp được Tứ Cửu Trọng Kiếp loại hình đại kiếp số, chỉ hiểu được xây tổ đào hang là không được "

"Lần này rút đầu, liền không còn lần tiếp theo cơ hội, không tự kêu la lên trời không đường, lại không biết là chính mình trước phong môn, thực sự buồn cười cực kỳ!"

Yêu nữ khẩu khí cực lớn, thế nhưng là Lý Tuần cũng không dám khinh thường.

Giống Thủy Điệp Lan dạng này đại yêu ma, thế nhưng là trải qua vài chục lần Tứ Cửu Trọng Kiếp y nguyên nhảy nhót từng bưng hạng người, thực là so đương thời bất luận cái gì tông sư tu sĩ đều muốn càng có quyền lên tiếng, nhất là đến Lý Tuần cấp độ, nghe được những này do kinh nghiệm chông chất lên sâu sắc ngôn luận, đối ngày sau tu hành, lúc có trợ giúp thật lớn.

"Cái gì gọi là ứng kiếp hoá sinh?" Bên cạnh Âm Tán Nhân đột nhiên hỏi.

Lý Tuần kinh ngạc quay đầu, đã thấy nàng ánh mắt lập loè, hiển nhiên rất có tâm đắc.

Thủy Điệp Lan liếc đi một chút, mặt không thay đổi nói: "Biết không thể làm mà vì đó, là vì 'Ứng kiếp' ; độ sức sinh cơ một tia, cầu sống trong chỗ chết, là vì 'Hoá sinh' . Đơn giản tới nói, tìm đường sống trong chỗ chết, miễn có thể chứng kỳ thực, đương nhiên, trong đó tinh diệu, không thể làm ngoại nhân nói."

Tiếng nói vừa dứt, Lý Tuần liền nổi liền tới hỏi: "Làm sao mới được xưng

tụng là cầu sống trong chỗ chết? Giống Ngọc Tán Nhân như thế, lấy huyết dung chi thuật, vốn có Huyền Anh, một khi công thành, đoạt xá chuyển sinh, có thể tính ứng kiếp hoá sinh phạm trù a?"

"Người hỏi được cũng không làm sao cao minh." Thủy Điệp Lan lãnh đạm địa thứ hấn một cái.

"Đương nhiên, đoạt xá chuyển sinh bản thân liền không ra hồn, nhà mình căn bản pháp thể vốn là thích hợp nhất bản nhân tu hành Bảo khí, chính là chỉ tồn chút điểm tàn lịch, cũng so giành được ngoại vật tới vững chắc. Từ xưa đến nay, đoạt xá về sau, có thể chứng đạo giả hầu như hiếm, đây cũng không phải là không có đạo lý."

Nàng nói đến tuyệt đối, Lý Tuần nhưng cũng không phải là lại nghe mù tin chi đờ, trong đầu chỉ nhất chuyển, liền nghĩ đến sợ rằng đây là Thủy Điệp Lan dạng này yêu ma chỗ cố hữu tư duy.

Giống nàng dạng này chung thiên địa linh khí mà thành Hồng Hoang dị loại, như thế nào cũng tìm không thấy so nhà mình pháp thể càng thích hợp "Vật chứa", cho nên hết thầy căn cơ, đều tại bản thể phía trên, con đường tu luyện, cũng đều bởi vậy đến tới.

Bất quá, Lý Tuần tình huống lúc này, ngược lại cùng Thủy Điệp Lan tương tự.

Tinh tu « Huyết Thần Tử » về sau, hấn thân thể ma hóa, cùng thân người tuyệt không giống nhau, những cái kia bình thường độ kiếp chi thuật cùng hấn cũng không phù hợp. Ở trên đây, hấn cũng phải hướng Thủy Điệp Lan cẩn thận lĩnh giáo.

Hấn quay sang, nhìn thấy Âm Tán Nhân chính như có điều suy nghĩ, trong lòng nhất chuyển, liền cười hỏi: "Người cũng là giới này đỉnh tiêm nhân vật, cảm thấy lời ấy làm sao?"

Âm Tán Nhân nghe tiếng tỉnh lại, cũng mỉm cười hưởng ứng: "Thủy tiên tử lời nói khiến người tỉnh ngộ. Ngày sau có rảnh, còn xin vui lòng chỉ giáo."

Thủy Điệp Lan từ chối cho ý kiến, Lý Tuần đành phải giải vây nói: "Như vậy, Thanh Loan sử xuất Chư Thiên Vũ Hóa chi thuật, xem như cao minh độ kiếp bí pháp a?"

"Khá cao minh." Thủy Điệp Lan lập tức hạ kết luận, "Tại ta biết phạm vi bên trong, này pháp nên là tinh diệu nhất pháp môn một trong."

"Đây là nói, nếu để cho này pháp thuận lợi vận chuyển xuống dưới, Thanh Loan có rất lớn khả năng khởi tử hoàn sinh?"

Thủy Điệp Lan lắc đầu, cũng không nói chuyện, thần sắc âm đạm đi.

Lý Tuần không rõ đây là ý gì, chỉ có thể lần nữa hỏi.

Thủy Điệp Lan lại dường như đột nhiên đã mất đi hứng thú nói chuyện, chỉ là đơn giản nói: "Nàng sử dụng pháp quyết cũng không hoàn chỉnh, không cách nào đoán chừng."

Lý Tuần cảm thấy Thủy Điệp Lan thuận miệng ứng phó bộ dáng cũng quá rõ ràng, đang nghĩ ngợi làm sao sáo ngữ, chợt nghe đến Thủy Điệp Lan lại nói: "Lần trước ta nói qua, chờ người trở về, có chuyện khẩn yếu muốn cùng người nói. . ."

"Ừm, chuyện gì?" Lý Tuần kỳ thực có chút chột dạ, chỉ ít tại trở lại Vụ Ân hiên về sau, hẳn căn bản thành không nhớ tới việc này tới.

Thủy Điệp Lan ánh mắt tại trên mặt hắc đảo qua, rõ ràng là nhìn ra chút gì, nhưng cũng không có chăm chỉ, chỉ nói: "Ta muốn mang người đi một nơi, lúc đầu thời gian cũng còn dư dả, có thể Cửu U phê giới vừa ra, lại thêm Thanh Loan việc này, xem ra chúng ta phải lập tức động thân."

Lý Tuần nháy mắt mấy cái, cười nói: "Đi chỗ nào?"

"Khúc Kính Thông U."

Thủy Điệp Lan ngôn từ hơi hợt, Lý Tuần lại không thể coi như không quan trọng. Hắn tỉnh lặng, xác nhận chính mình không có nghe lầm, sau đó mới cười nói: "Đây coi là cái gì?"

Hắn dùng trêu chọc giọng điệu nói ra, nhưng trong lòng cực kỳ ngưng trọng.

Chính như Thủy Điệp Lan lời nói, có Cửu U phê giới biến hóa này, Khúc Kính Thông U cái danh từ này, tại đương kim Thông Huyền Giới, sợ rằng đã lên cao đến một cái cao độ trước đó chưa từng có.

Nếu không xảy ra ngoài ý muốn, Huyền hải phía trên tam phương giăng co tình thế đã hỏng mất, mưu đồ Huyền hải bảo tàng các phương, chỉ có thể đem tầm mắt quay lại đến, một lần nữa bố cục.

Có qua có lại, rất nhiều chuyện đều muốn lên biến hóa, đến tiếp nhận biến hóa nhiều nhất, không thể nghi ngờ chính là Đông Nam biển rùng, Khúc Kính Thông U cùng Vụ Ẩn hiên.

Hả? Cái này có chút không đúng rồi. . .

Đột nhiên tới nghi hoặc vừa mới thành hình, Thủy Điệp Lan liền mở miệng đánh gãy hẳn mạch suy nghĩ: "Kỳ thực, Thanh lão cũng muốn gặp người một chút, cái này có thể xem như cái mời."

Lý Tuần ngạc nhiên nói: "Thanh Đế di lão muốn gặp ta?"

Thủy Điệp Lan hừ một tiếng: "Thanh lão không thấy người, người liền không thể đi gặp hắn? Có Chung Ẩn như thế một việc sự tình, chính cần Thanh lão vì người kiểm định một chút. Lại nói, đã người nhập chủ Vụ Ẩn hiên, cũng coi là Thanh lão hàng xóm, có qua có lại cũng là nên."

"Hàng xóm?" Lý Tuần giật mình, đột nhiên liền hiểu được, hắn cả kinh nói:

"Chẳng lẽ nói, Khúc Kính Thông U vị trí, vậy mà liền tại Đông Nam trong rừng cây?"

Thủy Điệp Lan cười lạnh nói: "Người mới biết được?"

Lý Tuần bị đâm một cái, trong đầu trong nháy mắt khai khiếu, một chút tích lũy được nghi vấn nhao nhao giải khai: "Trách không được, ta từng tại hiên bên trong tìm kiếm Khuất Chuyết Ngữ lưu lại 'Vụ Ẩn Huyền U' bản đồ, lại không thu hoạch được gì. Nguyên lai cả hai liên hệ cũng không phải là dùng cái này loại phương thức tồn tại, mà là thiên nhiên đụng vào nhau. . . Nói như vậy, vị trí kia là tại Đông Hải chi tân?"

Thủy Điệp Lan lúc này mới có chút kinh ngạc: "Người làm sao đoán được?"

"Căn cứ địa mạch xu thế suy tính mà thôi." Lý Tuần trong lòng có chút hưng phấn, "Vụ Ẩn hiên lấy thủy mạch Hỏa khiếu tương kích vi biến hóa gốc rễ, căn cơ vẫn còn ở địa mạch phía trên; đến nơi đây địa mạch hướng đi tới ven biển bên trong phân, một đường bên trong tuyệt, một đường khác thì thẳng vào biển sâu, bởi vậy lưu lại một đoạn trống không."

"Ta vốn cho rằng kia là Đông Nam biển rừng thiên nhiên cuối cùng, nhưng hôm nay lại nhìn, chỉ sợ sẽ là Khúc Kính Thông U chỗ."

"Hiện tại người minh bạch, vì cái gì ta muốn liều sống liều chết đến đoạt Vụ Ẩn hiên quyền khống chế? Chỉ cần có cái người trong nghề khống chế nơi đây, Khúc Kính Thông U căn bản là không thể gạt được người. Bình thường cũng không có gì, có thể mấy năm này, Thanh lão. . . Ân, có một số việc, mãi cho tới địa đầu rồi nói sau "

Nàng ngôn ngữ thỉnh thoảng, cùng ngày thường không quá giống nhau, hình như có nan ngôn chi ẩn, Lý Tuần biết có một số việc gấp không được, càng phải cho Thủy Điệp Lan mặt mũi, liền không truy xét căn nguyên hỏi đáy, đánh nhịp nói: "Tốt, liền đi Khúc Kính Thông U, bắt quá. . . Không thể lập tức, còn muốn ở chỗ này đợi mấy ngày."

Thủy Diệp Lan lúc đầu có chút bất mãn, nhưng rất nhanh hiểu được: "Là Tán Tu Minh Hội sự tình đi, hừ, mười vạn tán tu, Đại Thiên Quang Cực thành ngôn cũ mà thôi."

"Cũng không thể nói như vậy, quần chiến chi lực có lẽ thua kém, có thể Tán Tu Minh Hội bạt tiêm tu sĩ nhưng muốn hơn rất nhiều. Lại nói, chúng ta cái này tiểu môn tiểu hộ, cứu vãn chỗ trống cơ hồ không có, cũng nên trước đó an bài một chút." Lý Tuần mỉm cười, thần sắc bên trong là nói không hết chắc chắn thông dong.

Đông Nam biển rừng mấy ngày gần đây càng ngày càng giống một cái vùng sông nước trạch quốc, trong rừng rậm mấy đầu sông lớn thủy vị cùng nhau dâng lên, cùng ngày mùa hè liệt dương tương kích, trong lúc nhất thời sương mù tràn ngập, buồn bực ẩm ướt không chịu nổi.

Biển rừng bên trong đại bộ phận người chỉ là chửi mắng cái thời tiết mắc toi này, cũng không suy nghĩ nhiều, có thể một chút tinh thông cấm pháp chi đạo tu sĩ nhưng là nơm nớp lo sợ, mỗi ngày nhìn chăm chăm dâng lên thủy vị, lo lắng.

Mất tích người bỗng nhiên nhiều hơn. Tỉ mỉ tu sĩ liền phát hiện, vừa mới còn đánh đối mặt nhân vật, đảo mắt liền không thấy bóng dáng.

Lần một lần hai còn tốt, nhiều lần, biển rừng bên trong liền cái gì truyền ngôn đều có, gặp đúng thời, Tán Tu Minh Hội quy mô xuôi nam tin tức truyền vang đến tận đây, trong rừng rậm liền đều là lòng người bàng hoàng hương vị.

"Người nhưng tại Tán Tu Minh Hội báo bị qua?"

"Từng có, chỉ là không đủ trình độ tứ phương tiếp dẫn tiêu chuẩn. . . Nghe nói, chỉ cần báo bị qua, liền không có việc gì?"

"Truyền thuyết như thế, cũng không biết thật giả. Nói trở lại, người có nghe nói hay không, trong rừng hai ngày này, mỗi loại đại tông môn bắt đầu thanh tràng tử rồi? Chỉ cần không phải tông môn tu sĩ hết thủy khu trục xuất biển rừng,

có chút phản kháng, đó chính là binh giải tai ương a!"

"Thế nào, không phải trên Huyền hải đánh sao?"

"Sách, người tin tức thật là không linh thông a, truyền thuyết Huyền hải thượng ra cam bẫy, cái kia bảo tàng địa điểm là giả, chư tông cao thủ đều chạy về đâu. A, Phác đạo hữu, làm sao đuổi kịp đầu đầy mồ hôi?"

"Hai người còn có tâm tình nói chuyện phiếm? Phía đông đã giết đến máu chảy thành sông. Lữ thị huynh đệ không biết trúng cái gì tà, đột nhiên đao binh đối mặt, ngay tiếp theo chung quanh mấy chục người tất cả đều phát điên. Nghe nói mấy ngày nay trong sương mù chứa bất tỉnh thần loạn chí độc tố, toàn biển rừng tu sĩ tất cả đều trúng chiêu á!"

"Các vị đạo hữu đi mau, Huyết Ma đầu đã trở lại Đông Nam biển rừng, chủ trì Vụ Ẩn hiên phong cấm, muốn lấy xung quanh ức vạn sinh linh, huyết tể Ma Luyện, tu kia vô thượng Thiên Ma đại pháp, chúng ta lại không rời đi, sợ đem hình thần câu diệt a!"

"Thật có chuyện này ư? Chẳng lẽ Huyết Ma đầu thành không sợ giới này ba trăm vạn tu sĩ, người người tru nó cho thống khoái?"

"Chính là hiện tại cũng không xê xích gì nhiều, chúng ta muốn nhanh chóng thoát thân a. . ."

Đủ loại lưu ngôn phi ngữ, tại trong thời gian thật ngắn, lan tràn đến toàn bộ Đông Nam biển rừng.

Theo ngày thứ hai chạng vạng tối bắt đầu, mỗi thời mỗi khắc đều nắm chắc lấy hàng ngàn tu sĩ thoát đi, đến cùng với đồng thời, lại có tương ứng số lượng tu sĩ, thiêu thân lao đầu vào lửa xông vào cái này hỗn loạn chi nguyên.

Cùng hoàn toàn ở vào Thông Huyền chư tông cùng Tán Tu Minh Hội khống chế hạ Huyền hải khác biệt, địa thế phức tạp mà rộng lớn vô biên Đông Nam

biển rùng, cho mỗi một cái kẻ đầu cơ cung cấp thượng giai bảo hộ, cũng sử đến bọn hăn ăn ý hồi báo trở thành khả năng.

Đương nhiên, đối mặt phi tốc kéo lên áp lực ở bên ngoài, lưu lại tu sĩ bình quân trình độ, cũng tại tương ứng đề cao. Trong ngoài áp lực quyện vào nhau, sử lớn như vậy biển rùng hóa thân thành một cái cự đại cối xay. Nặng nề nhấp nhô thanh bên trong, đủ để đem hết thầy huyết nhục chi khu ép thành phần vụn.

Lý Tuần đứng tại Vụ Ẩn hiên trọng yếu nhất vị trí, mắt lạnh nhìn Phân Quang kính thượng hiện ra tới loạn cục.

Bên cạnh Thủy Điệp Lan cười hì hì thập phần vui vẻ, bởi vì trong này hỗn loạn chí ít có một phần ba là do nàng bốc lên tới. Không cần phí cái gì công phu, chỉ cần triển khai nàng am hiểu nhất huyền thuật, liền đủ để cho những này bị lợi ích làm cho hôn mê đầu các tu sĩ tàn sát lẫn nhau.

"Hỗn loạn trình độ còn cần nắm chắc, chúng ta muốn bảo trụ nơi đây, muốn chính là đục nước béo cò. Dem những này người đều hù chạy, đối với chúng ta ngược lại bất lợi."

"Cái này không cần người nói nhảm!" Thủy Điệp Lan tuy là thương thế chưa lành, y nguyên chơi đến rất là vui vẻ. Bất quá dưới mắt nàng càng cảm thấy hứng thú, vẫn là một chuyện khác: "Người bên kia có vấn đề hay không? Sẽ không biến khéo thành vụng, khiến cho nơi này đại sụp đổ a "

"Người ngoài nghề không cần nhiều miệng." Lý Tuần đối chọi gay gắt, không chút khách khí, "Người những cái kia ý nghĩ hảo huyền suy nghĩ vẫn là thu hồi đi tốt, nếu không một khi xảy ra vấn đề, ta tổng thể không phụ trách!"

Thủy Điệp Lan hơi nhếch khóe miệng, không cho hưởng ứng, tuy nói vẫn là không hợp tác thái độ nhiều một ít, lại so với hôm qua hồ nháo tốt hơn quá nhiều.

Lý Tuần vẫn có chút hoài nghi nhìn nàng hai mắt, mới mở ra chủ điều khiển

toàn bộ cấm pháp cơ quan, bắt đầu theo dự định mạch suy nghĩ, cải tạo Vụ Ân hiên nguyên bản cấm pháp bố trí.

Đây là Lý Tuần tại sử xuất Thông U Quỷ Lộ pháp thuật lúc, mới nghĩ tới vấn đề.

Vốn có Vụ Ân hiên cấm pháp cố nhiên sử đến mười phần thuận tay, có thể bên trong vật thuộc về chính hẳn lại cơ hồ không có, mà là khắp nơi toát ra Bất Ngôn Tông, cũng chính là đời trước chủ nhân Khuất Chuyết Ngữ hương vị.

Ngẫm lại cũng biết, tại Khuất Chuyết Ngữ trước đó, Vụ Ân hiên sẽ không một mực chính là cái này bộ dáng, nói cách khác, Khuất Chuyết Ngữ tại nó nhập chủ những trong năm này, đem tự thân ấn ký in dấu tiến trong đó, sử Vụ Ân hiên thực sự trở thành thuộc về hẳn bản nhân địa phương.

Lý Tuần không phải tự coi nhẹ mình chi đồ, Khuất Chuyết Ngữ có thể làm được, hẳn cũng có thể làm được.

Đương nhiên, đây cũng không phải là nhất thời một lát liền có thể hoàn thành. Có thể mấy ngày ngắn ngủi thời gian, đã đầy đủ Lý Tuần vì Vụ Ân hiên thoa lên cá tính sắc thái, biện pháp đơn giản nhất, chính là vì nguyên bản cấm pháp kết cấu, rót vào một đường trước nay chưa từng có "Nguyên tố" .

Lý Tuần thụ Thông U Quỷ Lộ nhắc nhở, rất mau đem chi định vì cơ hồ lấy không hết, dùng mãi không cạn Cửu U địa khí.

Đi qua hai ngày, hẳn thành lợi dụng nơi đây được trời ưu ái hoàn cảnh, thời gian dài quán thông Cửu U chi vực cùng Thông Huyền Giới liên hệ, đem lượng lớn Cửu U địa khí hấp thêm đến Đông Nam biển rừng hạ, uốn lượn mở rộng trong địa mạch đi.

Vụ Ân hiên hết thảy cấm pháp, đồng đều đến từ Đông Nam biển rừng nội đông đảo thủy mạch, cùng với theo sâu trong lòng đất thấu đi lên thập tam cái tiên thiên Hỏa khiếu, cả hai tương hỗ khuấy động cấu tạo xuất thủy hỏa giao hòa

sinh khắc chi pháp, nhưng mà căn cơ, nhưng vẫn là càn bản nguyên hùng hồn địa mạch.

Lý Tuần gần đây rót vào Cửu U địa khí, chất tính thiên nhiên cùng địa mạch ra mắt, lại càng lộ vẻ u giấu thâm trầm, tại không làm cho địa mạch bài xích điều kiện tiên quyết, có thể trở thành tăng lên cùng phát huy mạch tiềm lực tốt nhất chất môi giới.

Lý Tuần kế hoạch, là tại Đông Nam biển rừng phía dưới, hình thành một cái cùng loại với Quỷ Môn hồ đáy hư không kẽ nứt, lấy đối lập ổn định kết cấu nhiều năm cùng Cửu U chi vực tương liên, đồng thời còn có thể phong phú Vụ Ẩn hiên cấm pháp sinh khắc.

Đây là một cái không có gì sánh kịp đại công trình, Lý Tuần hiện tại làm, chỉ là giai đoạn trước chuẩn bị mà thôi.

Lý Tuần lúc này ở hiên bên trong điều khiển biến hóa, đặt ở người trong nghề trong mắt, cơ hồ có thể nói là cấp cao nhất bí quyết biểu thị, nó giá trị cơ hồ liền ngang ngửa với đem « Hóa sinh tinh điển », « Hồi huyền diệu thủ », « Mặc ngữ thiên » cái này ba bộ Thông Huyền Giới tối cao cấm pháp điển tịch trải rộng ra cho người ta nhìn.

Đáng tiếc, đối với cấm pháp, Thủy Điệp Lan không thể nghi ngờ là cái đại ngoài nghề, nhìn mấy lần về sau, liền rất sát phong cảnh đánh một cái ngáp, nếu không phải chung quanh Phân Quang kính bên trong tình hình nhìn rất đẹp, nàng đã sớm trở về tiềm tu chữa thương.

Chính nhàm chán thời điểm, bờ bên kia đường mòn thượng lóe ra cái bóng người. Thủy Điệp Lan một chút liếc đi, cả cười lên, nàng phui tay, giống gọi chó con nói: "Tiểu ny tử, tới."

Tại toàn bộ Vụ Ẩn hiên bên trong, có thể bị nàng như thế xưng hô, cũng chỉ có Anh Ninh một người. Cái này không qua tuổi dậy thì thiếu nữ, tuy nói ngày gần đây có phần thấy thành thực, có thể ở trong mắt Thủy Điệp Lan, vẫn là cái

không đáng giá nhắc tới tiểu bất điểm nhi, địa vị nói là đầu cung cấp thường thức chó xù, chỉ sợ cũng có chút cao.

Anh Ninh là cái cảm giác cực nhạy cảm hài tử, nghe được Thủy Điệp Lan gọi tiếng, nàng rõ ràng chần chừ một lúc, mới có hơi tâm không cam lòng, tình không muốn đi trở về.

"Thủy tiên tử." Tiểu cô nương có chút sợ hãi, hữu ý vô ý cùng Thủy Điệp Lan vẫn duy trì một khoảng cách.

Đối tiểu cô nương tâm thái, Thủy Điệp Lan thấy rõ, lại không thêm để ý chút nào, nàng vền vền nhàn rỗi nhàm chán, muốn tìm Anh Ninh tâm sự mà thôi. Bất quá khi Anh Ninh đến gần lúc, Thủy Điệp Lan lại đột nhiên nghĩ đến, Lý Tuần trở về hai ngày này, một lòng tu sửa cấm pháp, còn giống như không có chính thức cùng tiểu cô nương đã gặp mặt.

Cũng không biết cất tâm tư gì, nàng cười mỉm khuyến khích nói: "Sư phụ người trở về, làm sao không tiến lên chào?"

Anh Ninh ngược lại là thật nghe lời, ngay tại Thủy Điệp Lan bên cạnh khom mình hành lễ nói: "Sư phụ."

Lý Tuần chính xử để ý biến động khí cơ kết cấu, cũng không ngoái nhìn, chỉ nói thanh "Mà thôi", tựa hồ đem tất cả tâm thần đều tập trung vào trong tay trong công tác đi, đối Thủy Điệp Lan đùa tiểu cô nương cười nói cũng hoàn toàn không có phản ứng. Nhưng mà trên thực tế, hấn chí ít phân ra ba thành tinh lực tập trung tại tiểu cô nương trên thân.

Điểm này, Anh Ninh đương nhiên không rõ ràng, nàng giờ phút này đã dần dần sau khi ổn định tâm thần, chỉ là từng cái hưởng ứng Thủy Điệp Lan tra hỏi, biểu hiện được phi thường ổn trọng, so Lý Tuần lần trước lúc rời đi, cái kia mờ mịt luống cuống nhưng lại mảy may giấu không được tâm tư tiểu cô nương, không biết mạnh hơn bao nhiêu.

Điều này cũng làm cho người không thể không bội phục Âm Tán Nhân truyền đạo thụ nghiệp, điều giáo hậu bối thủ đoạn.

Lý Tuần rất hiếu kì , dựa theo cái tốc độ này phát triển tiếp, mấy chục năm sau, trước mắt tiểu cô nương lại sẽ là như thế nào phong thái dáng vẻ đâu? Là một cái khác Tần Uyển Như, vẫn là càng có vượt qua?

Thời gian liền tại công tác của hãn cùng ước đoán trúng qua đi, Thủy Điệp Lan nói nhăng nói cuội một trận, liền hứng thú biến mất, lại gặp Lý Tuần thật sự là bận bịu, dứt khoát phát tay để Anh Ninh rời đi. Tiểu cô nương rất là nhu thuận hướng hai người hành lễ, mới cúi đầu rời đi.

Thủy Điệp Lan nhìn xem tiểu cô nương có chút vội vàng thân ảnh, hài lòng nhất tiểu, mới trở về đầu, liền thấy Lý Tuần cười với nàng: "Làm gì làm khó dễ một đứa bé?"

"Cái gì gọi là làm khó dễ! Quan tâm một chút học trò cứng của người cũng không được?" Thủy Điệp Lan tiểu ha ha rắc khoát tay, nhìn như trò đùa, có thể người nghe tuyệt sẽ không xem nhẹ lời nói bên trong ẩn tàng cảm xúc, "Về sau nàng đại khái cũng là người tri kỷ người, hiện tại không tạo mối quan hệ sao có thể thành?"

Lý Tuần biết, đụng tới loại vấn đề này, tuyệt không có đạo lý hảo giảng, huống chi hãn hiện tại chột dạ đến kịch liệt? Rơi vào đường cùng, hãn chỉ có thể nói sang chuyện khác: "Anh Ninh hai ngày này không có ra ngoài?"

"Hai ngày này người đại đối cấm pháp, ai biết xảy ra cái gì cạm bẫy? Âm Trọng Hoa liền để nàng ở nhà tĩnh tu, không qua tiểu cô nương vẫn rất dính người, biết tới xem một chút."

Lý Tuần như thế nào để nàng quán trở về, chỉ cười nói: "Nàng đối cấm pháp cảm thấy hứng thú mới thật. . . Hả?"

Đột nhiên nghi hoặc đánh gãy hãn câu nói, tại Thủy Điệp Lan nhìn qua lúc,

hắn bỗng hiểu được.

Nguyên lai, Anh Ninh biến hóa lớn nhất chỗ, không ở chỗ nàng ổn trọng thành thực, cũng không ở chỗ nàng giết người đoạt mệnh thông dong tự nhiên, đến ở chỗ nàng đối cấm pháp hứng thú, thay đổi.

Bất luận Lý Tuần trong tay làm sao biến hóa thủ pháp, cũng mặc kệ Phân Quang kính thượng quang cảnh hiệu quả làm sao đẹp mắt, tiểu cô nương vậy mà không có phân ra nửa chút chú ý, chỉ là kính cẩn ứng đối Thủy Diệp Lan trên chọc. Đã từng đối cấm pháp cuồng nhiệt, tựa như một cái yếu ớt bọt khí, ở trong không khí phiêu đảng một hồi về sau liền biến mất vô tung.

Lý Tuần thở dài, trong lòng hơi sinh cảm xúc.

Đây là hắn tận mắt thấy một đứa bé hứng thú cùng mơ ước phá diệt. Đương nhiên, hướng chỗ tốt nghĩ, cái này cũng có lợi cho Anh Ninh ngày sau tâm vô bàng vụ tu hành, chỉ là không biết là chính mình lần trước trước khi đi trước đó kia lời nói có tác dụng đâu, vẫn là Âm Tán Nhân thật điều giáo có phương pháp?

Đem cái nghi vấn này cùng Thủy Diệp Lan giảng, Thủy Diệp Lan nhưng cũng không có cách nào cho ra đáp án. Dù sao trong khoảng thời gian này nàng đem đại bộ phận tinh lực đều đặt ở chữa thương phía trên, cũng không có thời gian nhìn chăm chăm vào tiểu cô nương chạy khắp nơi.

Luôn luôn đối cấm pháp khuyết thiếu hảo cảm nàng khinh thường nói: "Người ta không có hứng thú thì sao? Người môn kia tay nghề cũng chính là bình thường đi, rườm rà hỗn loạn, không có chuyện trước bố trí, đụng tới cao thủ chính là cái chữ chết. Cũng chính là phong sơn môn, mai phục, quần chiến lúc dùng một chút, những chuyện này, huyền thuật cũng có thể làm được."

Nói, nàng bấm tay búng ra, một tia tinh hỏa bay lượn, tựa hồ muốn đánh trên Phân Quang kính, nhưng tại chạm đến mặt kính trước đó, đột nhiên phá vỡ hư không, thần hồ kỳ kỹ xuất hiện tại trong kính trên tấm hình, chui vào nồng đậm trong hơi nước.

Vi đây, bản coi như bình tĩnh đích rừng cây trong lúc đó sôi trào, trong phạm vi mười dặm tu sĩ giống như là trúng ma yểm, gào rít la lên, giống như là không có đầu như con ruồi tán loạn, mấy tức về sau, dứt khoát đao binh đối mặt, đánh thành hỗn loạn.

Thủy Điệp Lan hoành đến một chút, Lý Tuần rất thông minh không có mạnh miệng, càng không có nhắc nhở cái này yêu nữ, vừa mới cái này kính tương thiên địa thủ đoạn hoàn toàn thuộc về cấm pháp phạm trù, vẫn là chính mình bỏ ra cả ngày thời gian, tay nắm tay dạy cho nàng.

Lý Tuần nhìn xem Phân Quang kính bên trong loạn tương, hơi câu khóe môi.

Vừa mới Thủy Điệp Lan cái kia một tay, dùng vẫn là trước kia truyền thụ cho thủ pháp, lại cùng hôm nay biến động cấm pháp hoàn toàn không có xung đột, cho thấy hai ngày này công việc không có uổng phí làm.

Đối với cái này, Lý Tuần có chút hài lòng, liền gật đầu nói: "Không sai biệt lắm, chúng ta cái này đi Khúc Kính Thông U, đi sớm về sớm."

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Bàn Chi

Chương 03: Bàn chi

Theo thời gian trôi qua, đông đảo lời đồn đại tuyệt đại bộ phận đều sẽ biến mất ở vô hình, lại vẫn có như vậy mấy đầu, cùng sự thật càng ngày càng tiếp cận.

Tại một trận phiêu giội mưa to về sau, bị gột rửa một lần Đông Nam biển rừng, rốt cục đạt được một đầu được chứng thực tin tức.

Tán Tu Minh Hội quy mô xuôi nam, mười vạn tán tu quá cảnh, nó tiên phong gần vạn người, khoảng cách Đông Nam biển rừng, chỉ có hai ngày lộ trình.

Tại khoảng cách này bên trên, rất nhiều tin tức đã càng ngày càng xác thực minh bạch. Đến trong đó lưu truyền nhanh chóng nhất, chính là phía dưới đoạn này:

Huyền hải chính là vật vô chủ, chính là người trong thiên hạ tất cả. Tán Tu Minh Hội thẹn vì thiên hạ tán tu lập ước hội minh vị trí, chính là thiên hạ tán tu yêu ma, mưu nó bảo tàng linh mạch, khiến cho vì thiên hạ tu sĩ tổng cộng có chi địa, hết thấy linh mạch khoáng sản, đều là thiên hạ chi dụng.

"Cổ Âm rốt cục xuất thủ."

Lý Tuần ngồi xếp bằng tại đám mây, một tay chỉ di, khuỷu tay gác ở trên gối, thái độ nhàn nhã, đối với cái này "Hịch khiến" làm ra đánh giá: "Nàng tìm từ vẫn tương đối hòa hoãn, kỳ thực, câu thủ Huyền hải hai chữ đổi thành cái gì đều có thể. Tỉ như Đông Nam biển rừng, Bắc Tề sơn mạch, hoặc là dứt khoát nói thiên

hạ linh mạch tiên thảo loại hình."

"Nói rất nhiều, kỳ thực chính là câu nói kia: 'Thiên hạ chính là người trong thiên hạ chi thiên hạ'. Như thế ngôn luận, rõ ràng là cải thiên hoá địa khúc nhạc đạo, nếu nàng thật sự như thế tỏ rõ ý đồ, không thể nghi ngờ muốn cùng Thông Huyền chư tông kết xuống thù không đội trời chung. . . Hắc, nàng nói không sai, thời gian quá sớm chút."

Thủy Điệp Lan an vị ở bên cạnh hẳn, nghe vậy nghi nói: "Cái gì quá sớm?"

"Cổ Âm nói qua, nếu có thể giấu tài một đoạn thời gian, đợi ngàn năm về sau, giới này lòng người thối nát, lại dâng cao nhất hô, lực trùng kích liền muốn so hiện nay mạnh lên rất nhiều. Giống bây giờ cục diện này vền vền do Cổ Âm một mình chèo chống, người tại thì Minh Hội tại, người vong thì Minh Hội vong, điểm này, cũng không gạt được người."

Thủy Điệp Lan đối với cái này giới đại thế không có hứng thú, chỉ là rất hiếu kì Lý Tuần tính toán: "Nghe người khẩu khí, người là đứng tại Thông Huyền chư tông bên này đi?"

Lý Tuần khoát khoát tay: "Đây không phải hoặc này hoặc kia vấn đề, cục diện dưới mắt, rất dễ dàng để cho người ta dự thiết lập trận, giống như không phải đứng tại Thông Huyền chư tông một bên, chính là cùng Cổ Âm cùng một giuộc. Có thể đây là chúng ta xác minh Cổ Âm toàn bộ kế hoạch về sau, nhìn chung toàn cục mới hạ kết luận. Có lẽ giới này còn có chút trí giả cũng có thể đoán được Cổ Âm dự định, có thể tuyệt đại bộ phận người vẫn thân hãm trong cục, đối bọn hắn mà nói, lập trường là không cần thiết, bọn hắn chỉ cần toàn thân tự vệ, hoặc là từ đó thủ lợi, chỉ thế thôi. Thông Huyền Giới ba trăm vạn tu sĩ, mấy người này mới thật chiếm cứ đầu to."

"Tán Tu Minh Hội danh xưng đại biểu thiên hạ tán tu yêu ma, nhưng chân chính cúi đầu nghe theo, cũng liền như vậy mười mấy vạn người; Thông Huyền chư tông cũng không phải bền chắc như thép, chính đạo cửu tông cùng Tây Liên

chư tông thủy hỏa bất dung, còn có cái kia Cơ Bất Thác thiết kế tứ tông đồng minh, chính là rất điển hình muốn trí thân sự ngoại thế lực."

"Chư phương lập trường tuyệt không giống nhau, đã có tính toán hết, dưới mắt thế cục khẩn trương còn nhìn không ra, một khi tình thế xảy ra biến hóa, mặt ngoài rõ ràng chừng mực liền sẽ lập tức mơ hồ xuống dưới, hỗn loạn lớn hơn còn tại phía sau đâu!"

"A, đầu óc người bên trong rất có phổ nha." Thủy Điệp Lan trong ngôn ngữ cũng không biết là phúng là khen, "Có lẽ, người đã có một cái hoàn chỉnh kế hoạch? Tỉ như để Cổ Âm đi chết cái gì. . ."

"Nào có dễ dàng như vậy? Tuy nói ta cảm thấy Cổ Âm đã manh tử chí, không qua vậy cũng muốn chính nàng động thủ mới được, muốn giết nàng nhưng không có nhẹ nhàng như vậy. Đương nhiên, như lấy từ đó thủ lợi lập trường đến xem, để Cổ Âm đi chết, ngược lại đối với chúng ta có lợi nhất, thành nhìn có hay không vị nào nghĩa sĩ giúp đỡ tru sát nàng tốt."

Lý Tuần ngữ khí hơi hợt, ngừng lại, hần bỗng nhiên thở dài: "Sự tình đến loại tình trạng này, Cổ Âm bỏ mình hay không, cục diện phá vỡ thành bại, cũng đều không có gì. Người không cảm thấy, hiện tại vô luận tình thế làm sao biến hóa, kết cục đều đã chú định sao?"

Lý Tuần cảm thán để Thủy Điệp Lan phi thường giật mình, nàng chưa từng thấy qua Lý Tuần phát ra qua đêm mệnh luận điếu. Hần tựa hồ không có phát giác được lời nói của mình quá tiêu cực, chỉ là bình bình đạm đạm nói tiếp.

"Ta cũng là vừa mới nghĩ rõ ràng, Cổ Âm là trước mắt loạn cục lớn nhất chỗ mấu chốt, tại sự tình không có đến không thể vấn hồi trước đó đánh giết Cổ Âm, đúng là rất tốt giải quyết dứt khoát thủ đoạn, có thể coi là chém ra Cổ Âm cái này 'Kết', chải vuốt rõ ràng vền vện cục diện trước mắt "

"Trên thực tế, Cổ Âm là một cái tay, nàng theo cao cao trên sườn núi, đẩy tới Tán Tu Minh Hội khối này tảng đá lớn, thuận dốc núi nhấp nhô, càng lên càng

nhanh. Mọi người không có tại ban đầu lúc ngăn cản nàng, đợi đến tảng đá đã lăn xuống nửa sườn núi, làm cái gì đã trễ rồi, ngoại trừ trơ mắt nhìn cự thạch lăn xuống, cái gì đều không làm được."

"Tán Tu Minh Hội đã thành khí hậu, mượn từ vật này, Cổ Âm lý niệm đem lan truyền thiên hạ, cho đến thâm nhập lòng người. Coi như Cổ Âm bỏ mình, Minh Hội chia năm xẻ bảy, hộ đến Thông Huyền chư tông nhất thời an bình, nhưng ai dám cam đoan, ngàn năm về sau không có cái thứ hai Cổ Âm nhảy ra, tiếp tục làm vậy không có hoàn thành hành động vĩ đại?"

Thật dài một đoạn văn về sau, Lý Tuần ngừng khẩu, ngửa mặt nhìn về phía đỉnh đầu trời trong, ngừng nghĩ, mới than thở một tiếng: "Thông Huyền Giới, sắp biến thiên. . . Đáng tiếc, cùng ta vô can."

Thủy Điệp Lan cũng rất lý giải tâm tình của hắn, đây là cường giả không chịu cô đơn bản năng.

Chỉ là Lý Tuần nửa đời trước kinh lịch, đã vì hắn lựa chọn một đầu di thể độc lập đường xá, hắn nhất định là cường hoành lại siêu thoát, là một cái không hợp quần độc hành khách. Dù cho muốn đi cải biến, cũng đã bỏ qua cơ hội tốt nhất. Chỉ có thể là nhật tiền nhân nha tuệ, không có bất kỳ cái gì giá trị.

Từ nơi này phương diện giảng, bất luận Lý Tuần ngày sau đạt tới một cái gì cảnh giới, Cổ Âm đối hậu thế lực ảnh hưởng chính là hắn vĩnh viễn không cách nào siêu việt. Đến Thông Huyền Giới trong lịch sử, có thể cùng chống đỡ, lại có mấy người?

Vừa nghĩ như thế, Thủy Điệp Lan ngược lại thật sự là có chút bội phục Cổ Âm. Không qua nàng rất nhanh liền để cho mình theo cái này trống rỗng liên tưởng bên trong đi tới, cực không nhịn được nói: "Đã không dính nổi biên, làm gì động cái kia đầu óc? Vẫn là ngẫm lại như thế nào giải quyết trước mắt sự tình mới là đúng lý."

Bị Thủy Điệp Lan đánh gãy suy nghĩ, Lý Tuần khôi phục cũng rất nhanh, ha

ha cười nói: "Đúng vậy a, vẫn là trước giải quyết phiền toái trước mắt. . ."

Ngoài miệng nói, ánh mắt của hắn cũng nhìn về phía đám mây thượng nằm yên nữ tử áo xanh.

Nữ tử chính là Thanh Loan.

Vị này trên lý luận đã tử vong yêu ma, đang ở tại một cái khó có thể lý giải được vi diệu trạng thái, Thủy Điệp Lan dốc hết sức chủ trương đưa nàng đưa đến Khúc Kính Thông U đi, có thể Thanh Loan không giống lưỡng cái khôi lỗi có thể tùy ý ra vào hư không, ngự khí phi hành mặc dù nhanh, cũng rất khó mang theo vật nặng, Lý Tuần đành phải thi triển giá vân chi thuật, chậm rãi đi đường.

Toàn lực phi hành, đoạn đường này Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan đại khái chỉ cần một hai canh giờ công phu, hiện tại dùng giá vân thuật, thời gian lập tức bị kéo dài không chỉ gấp mười lần. Quen thuộc phi hành tuyệt tích vui mừng, dưới mắt tình trạng nói là bò cũng không đủ.

Lý Tuần buồn bực ngán ngẫm mở rộng tứ chi, cuối cùng dứt khoát thảng tại vân bên trên. Nửa ngủ nửa tỉnh thời điểm, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, liền hàm hồ hỏi: "Thanh Loan độ kiếp bí pháp là Chư Thiên Vũ Hóa, người đâu? Người lại là cái gì?"

Hồi lâu không có trả lời, Lý Tuần mơ hồ không sai biệt lắm phải ngủ lấy, đột nhiên một cái giật mình, thoáng chốc tỉnh cả ngủ.

Hông bét, không phải đem cô nãi nãi chọc giận đi!

Tại Thông Huyền Giới bên trong, bất luận là người tu sĩ nào, quan hệ thân cận hay không, đối với độ kiếp, chuyển sinh một loại chủ đề, luôn luôn có chút kiêng kỵ. Đây cơ hồ đồng đẳng với hạ giới hỏi người khi chết muốn mặc cái gì áo liệm, thảng cái gì quan tài, không khác chú người chết sớm.

Hắn mở to ánh mắt, muốn ngồi dậy, lại cảm thấy không khỏi quá mức lấy

tương, một cái chần chờ công phu, Thủy Điệp Lan tiếng cười lạnh đã truyền vào trong tai: "Khó được quan tâm ta như vậy a. . ."

"Ta cũng chính là thuận miệng hỏi một chút." Lý Tuần đuối lý, ngôn từ liền có chút yếu thế, "Nếu là đường đột, xin lỗi người cũng được."

"Được rồi, nhìn người cũng không có gì thành ý. Mà lại, cái này cũng không tính là gì, nói cho người cũng không sao, kỳ thực người trước kia cũng coi như thấy qua, chính là Hóa Điệp Quy Mộng Pháp."

Thủy Điệp Lan ung dung tiếng nói lượn lờ bên tai, tại đám mây gió mạnh hạ, càng lộ ra u miếu không thật: "Biện pháp này không chỉ là đối với người khác sử, còn có thể dùng trên người mình. Nghịch điệp thành kén, nhập vọng quy mộng, cái gọi là sinh tử, bất quá chỉ là một giấc mộng dài, trong mộng ngoài mộng, đồng thời không khác biệt."

"Một giấc chiêm bao vạn năm, đối ta mà nói, bất quá là chớp mắt tức thì, liền xem như người dùng 'Đồng tâm kết' hại chết ta, vạn năm về sau, người cốt nhục thành bùn, bốn tiên tử như thường phá kén thành bướm, còn có thể sống đến vô cùng tươi nhuận!"

"Ha ha!" Lý Tuần rõ ràng cảm giác được Thủy Điệp Lan nửa đoạn sau là tại tăng lên bầu không khí, bận bịu góp thú nói: "Chúng ta vợ chồng lưỡng liên thủ, thiên hạ đều có thể đi được, ai dám đến tìm chúng ta xúi quẩy? Ách , chờ sau đó, điệp phân cao thấp đúng không. . ."

"Đi!"

Cùng với giận âm, Lý Tuần trên bụng chịu trùng điệp một quyền, rên thảm âm thanh bên trong, hãn con tôm giống như cuộn lại lên, trong lúc nhất thời hô hấp không thể . Bất quá, hãn thật đúng là hiếm thấy Thủy Điệp Lan cái này thờ phì phò bộ dáng, mới lạ cảm giác để hãn không quản được miệng của mình.

"Ta có một chút không rõ, người nghịch sử Hóa Điệp Quy Mộng Pháp, nhập

vọng quy mộng một tiết còn dễ nói, trước mặt cũng có chút kì quái. Ta biết người là Bách Huyền Diệp pháp thể, đến cái này hồ điệp nghịch thái, nghịch thành cái gì?"

"Kén a. Lấy hỗn độn không rõ thái độ, thai nghén vạn vật chi tư, có cái gì không đúng?"

"Lại hướng đây về trước, kén phía trước đâu?"

"Phía trước. . ."

Tiếng nói của nàng đột nhiên dứt rồi, nhìn nàng quần bách bộ dáng, Lý Tuần cũng nhin không được nữa cất tiếng cười to. Cười một nửa, tiếng gió bên tai lẳng lẽ, ôm theo cảm giận ngút trời, Thủy Diệp Lan một cái không có nửa điểm lưu tình đá ngang hấp kích tới, tại ngăn chặn hãn tiểu âm đồng thời, trực tiếp đem hãn đánh rớt đám mây, thẳng rớt xuống đi.

Rơi thẳng hạ gần trăm trượng độ cao, Lý Tuần mới ho khan lấy thông thả lại sức, ngừng lại ngã xuống chi thể, lại bị một loại không hiểu cảm xúc khu sử, ngay tại giữa không trung phình bụng cười to, hận không thể qua lại lăn lộn, lấy đó thành tâm.

Chính là cách trăm trượng xa, Lý Tuần cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng Thủy Diệp Lan lửa giận, nhưng tại hãn hoang lời sai nhịp trong tiếng cười, hỏa khí này cũng đang nhanh chóng biến mất. Cuối cùng, yêu nữ chỉ là xa xa mắng một tiếng "Hỗn trướng", liền không còn cùng hãn dây dưa.

Tiếng cười đột nhiên gián đoạn.

Cũng không phải là Lý Tuần lương tâm phát hiện, mà là ngoại giới sinh ra biến cố.

Ở bên ngoài hơn trăm dặm, không ngừng tới gần khí kinh tiếng va đập, cùng với tản mạn khắp nơi ra tới đặc biệt ba động, sử Lý Tuần hai người chẳng những

biết người đến có mấy cái, thậm chí nó tông môn bè cánh, cũng đều hiểu rõ tại tâm.

"Liền biết bò lên lâu như vậy, sớm tối đều có thể dính vào phiên phúc . Bất quá, là Âm Dương Tông, hai bên đều là. . . Nội chiến sao?"

Lý Tuần lòng hiếu kỳ nổi lên, cảm giác chiến trường có hướng bên này đến gần xu thế, Lý Tuần hướng Thủy Điệp Lan xa xa ra hiệu, để nàng tại đám mây trông coi Thanh Loan, chính mình thì bay lên tiến đến, tìm kiếm tình huống.

Trên bầu trời đánh nhau ảnh hưởng nhân vật, cũng không chỉ là Lý Tuần bọn hắn một nhóm.

Nơi này tuy là đã thoát ra Vụ Ẩn hiên phạm vi, thế nhưng xem như Đông Nam biển rùng biên giới, giới này đại đa số tu sĩ cũng không minh bạch trong đó khác biệt, vẫn có không ít người tại phụ cận lục soát xem. Chiến đấu sóng xung kích khuếch tán ra đến, có không ít người đều ở trong bóng tối thăm dò, nghe ngóng tin tức.

Lý Tuần biến mất thân hình, dừng ở chiến trường bên ngoài mây dậm. Lấy nhãn lực của hắn, đủ để đem trong chiến trường nhìn cục thế cái rõ ràng.

Hắn hơi có chút ngoài ý muốn, trong lúc kịch chiến hai người có một cái là hắn nhận thức, chính là trước đây không lâu tại Vụ Ẩn hiên vì hắn đưa tới Pháp Hồn toa vị kia nữ tu, là Âm Dương Tông ngũ tần bên trong nhân vật, dường như gọi Tô Du tới.

Mặt khác người kia, mặc dù cũng là trình độ phía trên mỹ nhân nhi, nhưng này diện mục chính là hoàn toàn xa lạ. Coi tu vi, có thể cùng Tô Du liều cái tương xứng, đại khái cũng là Âm Dương Tông nội nhân vật có mặt mũi.

Lấy Lý Tuần lúc này ánh mắt đến xem, giao thủ hai người, kỳ thực đều chỉ là bình thường, chênh lệch chỉ ở tại Tô Du khí thịnh, đối phương khí tự, một đuổi một chạy, riêng phần mình lập trường nhất thời liếc qua thấy ngay.

"Tô Du hẳn là Tần Uyển Như tâm phúc, như vậy, đối diện chính là oan gia." Lý Tuần tương đối tự giác làm quan hệ xa gần phân tích. Đương nhiên, đây cũng chỉ là so ra mà nói. Hẳn sẽ không bởi vì cái này thành nhảy ra ngoài chặn ngang một tay, xem kịch tiêu khiển tâm thái vẫn chiếm thượng phong.

Lúc này, trong giao chiến hai người, rốt cục có vài câu chỉ nói chảy ra.

Cái kia vị diện sinh mỹ nhân tựa hồ là có thương tích trong người, tiếng nói cực kỳ khàn giọng: "Người làm thật không niệm mấy trăm năm đồng môn tình cảm?"

Tô Du thổ tức hơi có chập trùng, không qua trạng thái muốn so đối thủ tốt hơn nhiều, nàng nghe vậy uyển nhưng cười nói: "Ngô Cơ sư tỷ, người nói chuyện thật là không có đạo lý. Nếu là không niệm đồng môn tình cảm, ta như thế nào lại đến nơi đây? Tông chủ tâm ý, người đến bây giờ còn không rõ sao?"

"Đánh rắm!"

Cái này gọi Ngô Cơ mỹ nhân nhi phong thái sao tốt, lại có chút không tu khẩu đức, cũng có thể là cảm xúc quá kích động nguyên nhân, nàng khàn khàn tiếng nói vẫn có chút run rẩy.

"Tần Uyển Như đánh mưu ma chước quỷ, giấu diếm người khác hoàn thành, cũng không thể gạt được ta, nàng hại chết Thiên Ngọc, chỉ cho là không người lại biết món kia bí ẩn, nhưng vẫn là đã bỏ sót ta, cho nên lưu ta cái này người sống, chính là muốn tra rõ phải chăng còn có người biết được nội tình, có phải thế không?"

Tô Du thành so với nàng ổn định được nhiều, nghe vậy chỉ là mỉm cười: "Sư tỷ chớ có quên, mọi thứ đồng đều muốn nắm giữ một cái 'Độ'. Bực này bí ẩn sự tình, đối với người mà nói, cũng không có thể hoàn toàn thủ khẩu như bình, cũng không thể thật khiến cho tản mạn khắp nơi ra, đến dưới mắt tai mắt đông đảo. . . Sư tỷ người cho rằng đâu?"

"Ta chính là chết rồi, cũng muốn người khắp thiên hạ đều biết các nàng sư đồ việc ác!"

Ngô Cơ ngoài miệng tuy là quyết tâm, có thể tiếp xuống lại không nói nữa, hai nữ chung quanh nguyên khí bắn tung tóe, trên tay không chậm chút nào, vẫn như cũ là duy trì một cái không thắng không bại cục diện.

Bên cạnh Lý Tuần nghe được đầu tiên là có chút hồ đồ, nhưng rất nhanh liền nghĩ đến, Thủy Điệp Lan miêu tả hợp lý ngày tại Thế Dao phong hạ Tần Uyển Như nói chuyện hành động, cho nên minh bạch một chút.

"Nàng khí lượng có nhỏ như vậy sao? Lúc ấy muốn sát Thiên Ngọc, là bởi vì nó lộ ra Cơ Nhi bỏ mình tin tức, sử Vũ thị đoạn tuyệt với nàng, xem như trả thù, có đủ lý do. Nhưng bây giờ người tử đèn tắt, làm sao còn muốn trút giận sang người khác? Liền xem như yêu quý lông vũ, có thể nàng cũng không phải là quá để ý thanh danh người đây?"

Lý Tuần có chút không hiểu thấu, ần ần cảm thấy, sự kiện kia còn có chút hẫng không rõ ràng chi tiết. Ngay vào lúc này, lại có một đợt xung kích xa xa truyền tới, tới gần tốc độ so trước mắt đây đối với muốn mạnh hơn không ít.

"Hùng Kỳ, là Hùng Kỳ a?"

Đồng dạng cảm thấy kia sóng xung kích, Ngô Cơ cảm xúc bỗng nhiên thành bị điều động, một vòng gấp công, ngạnh sinh sinh mà đem Tô Du bách khai một khoảng cách, mượn cơ hội thân hình gãy hướng Đông Bắc, xem ra giống như là muốn cùng bên kia người nào đó hội hợp.

Tô Du ngược lại không gấp, chỉ là theo ở phía sau, ôn nhu nói: "Ngô Cơ sư tỷ, một khi tông chủ đích thân đến, các người tất nhiên ngăn cản không nổi. Cùng nó làm những này vô dụng công, người không bằng cân nhắc bó tay chịu trói, hướng tông chủ nói rõ ràng, có thể miễn đi sát kiếp, thậm chí liền người vị kia tình lang, đều có thể lưu được tính mệnh đâu!"

Một bên Lý Tuần âm thầm cười lạnh, Tô Du lúc nói chuyện rõ ràng dùng tới nhiếp hồn mê tâm pháp thuật, lấy bỏ đi Ngô Cơ đấu chí. Đáng tiếc Ngô Cơ cũng không mắc lừa, cũng không quay đầu lại cười lạnh nói: "Tô Du, Mê Tâm Thuật thế nhưng là ta thay thầy truyền cho người, hôm nay người lại muốn múa rìu qua mắt thợ a?"

"Có qua có lại, chính là đồng môn phải có chi nghĩa, sư tỷ nghĩ như thế nào?"

"Nói là báo ứng trước mắt ngược lại càng tốt hơn một chút hơn. Chỉ là hôm nay người phụng mệnh truy sát ta, làm sao biết ngày khác sẽ không rơi vào cùng ta kết quả giống nhau? Phải biết, người thông hiểu bí mật sợ là so ta càng nhiều!"

Hai nữ đuổi trốn thời điểm, vẫn lấy nhiếp hồn mê tâm chi thuật lẫn nhau quấy nhiễu, cũng làm cho Lý Tuần mở rộng tai giới. Không qua nghe được nhiều, hứng thú của hắn cũng tiêu giảm không ít, càng không cường thế tham gia dự định, theo hơn trăm dặm đường, hắn liền chuẩn bị trở về trở lại, đi làm chuyện của nhà mình.

Liên tại giờ phút này, phương xa xung kích đột nhiên biến mất, lưỡng cái kịch liệt lấp lánh sinh cơ nhịp đập cũng có một cái cấp tốc vẫn lạc, coi như cách xa nhau hơn mười dặm, Lý Tuần cũng có thể cảm giác được trong nháy mắt kia bắn ra chú oán chi khí.

"Sách, chết thảm a." Lý Tuần phát hiện, phương xa cái kia người quen ngày gần đây tu vi tinh tiến rất nhiều, vừa mới cái kia ra tay ác độc, lãng lệ hung độc, mờ mờ ảo ảo có nó sư phong phạm.

Thường thấy đối phương mềm mại đáng yêu uyển chuyển tư thái, lúc này mọc lan tràn một bút, nhưng là lực rung động tăng nhiều.

Trong giao chiến hai nữ đương nhiên không có khả năng giống Lý Tuần như thế, đối phương xa chiến cuộc giống như chính mắt thấy, trở một lát, mới phát giác được cái này muốn mạng biến hóa, lúc này lại làm ra phản ứng đã tới đã

không kịp.

Lý Tuần đè xuống rút đi tâm tư, ôm cánh tay chờ lấy cổ nhân đến đây. Không qua mấy tức công phu, tây Bắc Thiên tế liền có bóng người xuất hiện, Ngô Cơ nhìn người tới, trong mắt tuyệt vọng liền rớt cuộc không che giấu được.

"Tần Uyển Như, người. . . Tốt!"

Cái này dĩ nhiên không phải ân cần thăm hỏi, mà là ác độc nhất nguyên rửa. Ngô Cơ đem tất cả tâm thần đều đầu nhập trong đó, đến mức bị Tô Du một chưởng đánh trúng hậu tâm, trong nháy mắt bị phá ra hộ thể chân tức, nội tạng bị thương nặng, trực tiếp từ không trung cắm xuống đi.

Đến cùng với nàng cùng một chỗ rơi xuống, còn có một viên trợn mắt vết nứt đầu lâu.

"Hùng Kỳ!"

Rơi xuống đất chấn động sử Ngô Cơ ngồi phịch ở trên mặt đất, trong cổ họng sặc ra thanh âm, càng làm cho người ta không đành lòng tốt nghe.

Lý Tuần ngược lại không có cảm thấy bên trong có cái gì sinh ly tử biệt đại bi kịch, giọng nghẹn ngào bên trong càng nhiều, vẫn là đối với mình tương lai tuyệt vọng đi.

Nói đến, Tần Uyển Như đến tốt cùng theo Âm Tán Nhân nơi đó học được liên hoa bát mật mấy tầng hỏa hầu?

Trong lòng chuyển ý nghĩ như vậy, Lý Tuần nhìn thấy trên bầu trời vấy ảnh phiêu hương, Âm Dương Tông tông chủ Tần Uyển Như cứ như vậy một người độc ảnh, giá lâm Đông Nam biển rừng.

Vị này Thông Huyền Giới nổi danh mỹ nhân nhi một thân đồ trắng, không chút phấn son, không xứng châu trâm, một đầu ô tía chỉ vấn cái đơn giản búi tóc, ánh mắt bình thản không gợn sóng, chưa bộc lộ bất kỳ tâm tình gì, giống một

đóa rửa thủy bạch liên, động tĩnh nghi nhân.

Có thể nhìn xa xa, Lý Tuần lại cảm giác có cỗ ngọn lửa ở trong lòng ngo ngoe muốn động, hận không thể tiến lên xé nát mỹ nhân làm vấy đồ tang, khối lớn cắn ăn.

Ý nghĩ này vừa khởi lại rơi, hết thấy khôi phục bình thường, Lý Tuần trong lòng đã có phần là bội phục.

Tần Uyển Như rõ ràng công lực tiến nhanh, nó dung mạo xinh đẹp hóa thành vô hình, bổ thí tại vô ý tầm đó, đối người khác hiệu quả không biết làm sao, nhưng còn lại lực phóng xạ đến tận đây, lại lập tức kích phát Lý Tuần Huyết Ma chi khí, như nước giội sôi du, phản ứng ngoài ý liệu kịch liệt.

Tần Uyển Như tựa hồ cũng cảm giác được cái gì, hơi có chút nghi hoặc hướng bên này quét tới một chút, Lý Tuần lập tức kiềm chế khí tức, đưa nàng giấu diếm được. Tìm kiếm không có kết quả, Tần Uyển Như cũng không còn phân tâm, cùng Tô Du cùng một chỗ hạ xuống, đứng ở Ngô Cơ trước người.

Xung quanh xem náo nhiệt tán tu, rất tự giác tán đến khoảng cách an toàn bên ngoài.

Bất kể nói thế nào, Tần Uyển Như dạng này một tông chi chủ tự mình giá lâm, lực uy hiếp khá cường đại. Cái nào đó thẳng xui xẻo bởi vì không cẩn thận nghe được một ít tông môn bí mật mà bị diệt khẩu ví dụ, từ cổ chí kim, đều là tầng tầng lớp lớp.

Ngược lại là Lý Tuần lại tiếp cận chút, người khác sợ bị diệt khẩu, hẳn cũng không quan tâm.

Tần Uyển Như một thân trắng thuần không dính hạt bụi nhỏ, căn bản nhìn không ra vừa đem một tên không kém tu sĩ chặt đầu lấy mệnh.

Lý Tuần lúc này cũng có chút ấn tượng, cái kia Hùng Kỳ tựa như là một cái

rất có danh tán tu, lấy hành vi buông thả lấy xưng. Tại cao thủ nhiều như mây Thông Huyền Giới, làm đi phóng túng, vẫn có thể sống đến vừa rồi, tu vi hiển nhiên không yếu, vận khí cũng đáng được ca ngợi, chỉ tiếc, hết thầy đều dừng ở đây.

Ngô Cơ dùng ánh mắt oán độc nhìn chăm chăm Tần Uyển Như không thả, chỉ là liễn xa xa Lý Tuần đều có thể thấy được nàng chột dạ cùng sợ hãi. Nhìn được đi ra, Tần Uyển Như tại Âm Dương Tông tích uy rất nặng, cũng không phải là dựa vào Âm Tán Nhân ban cho sinh hoạt.

Tần Uyển Như cũng không cùng nàng quá mức dây dưa, lấy ánh mắt ra hiệu viên kia lăn xuống trên đất đầu lâu, nhàn nhạt mở miệng: "Ngô Cơ, người cách tông phản môn thì cũng thôi đi, cùng tình lang cao chạy xa bay chính là, vì sao còn muốn cầu kết Tán Tu Minh Hội, mưu đồ làm loạn?"

"Cao chạy xa bay? Người nói khó khăn!" Ngô Cơ sợ hãi đến cực điểm, tinh thần gần như sụp đổ, nghĩ kiên cường lên, lại ngăn không được thanh âm run lên.

"Nếu không tìm dựa vào, sớm muộn gì cũng phải bị người hại chết. Nếu không phải Hùng Kỳ, ta làm sao có thể chạy trốn tới nơi đây. . . Tần Uyển Như, người muốn giết ta sớm làm, phía bắc nói rõ lại phái cao thủ đến đây tiếp ứng, bọn hãn đã không xa!"

Lý Tuần nghe được cái này hoang đường nói ngoa đe dọa, không khỏi nhin không được cười lên, nhưng mà ý cười vừa mới lên mặt, trên mặt chính là liễn giật mình. Ngừng một lát, hãn thân trên hơi hướng về phía trước khuynh, cuối cùng nhưng không có động đậy.

Tần Uyển Như lại nói hai câu mềm lờn nói, đại khái là đánh lấy chớ có không dạy đến tru suy nghĩ.

Đội nàng muốn thi chút thủ đoạn thời điểm, "Oanh" tiếng nổ, Ngô Cơ bên cạnh mặt đất tại bạo chấn âm thanh bên trong nổ tung, một đường bóng xám

cười quái dị lao ra, chỉ một quyển liền đem Ngô Cơ bắt, thân hình không ngừng hướng lên vọt.

Đang bắn tung đất đá yểm hộ hạ, kia bóng xám đảo mắt lên tới cao mười trượng không, quay tròn đánh một vòng, giống như là phi động vòi rồng, hoành nhìn về phía trong rừng rậm đi.

Tại mặt đất nổ tung thời điểm, Tần Uyển Như mới phản ứng được, lại nghĩ có chỗ cử động đã là quá trễ, chỉ có thể trở mắt nhìn đối phương bức ép Ngô Cơ mà đi.

Đối mặt như thế phát sinh biến cố, Tần Uyển Như đồng thời không có lập tức đuổi theo, chỉ là một chút nghiêng đầu, bên người Tô Du lập tức lĩnh hội nàng ý tứ, cất bước truy kích. Nhưng chính là như thế một trì hoãn, phía trước bóng người đã tránh nhập rừng rậm, đem nàng kéo ra thật dài một khoảng cách, thoát nhìn là không đuổi kịp.

Không qua Lý Tuần rất rõ ràng, Tần Uyển Như một chút đều không nóng nảy, để Tô Du truy kích, cũng vèn vèn làm bộ dáng mà thôi.

Không ngoài sở liệu, tại bóng xám đầu nhập rừng rậm về sau, vèn vèn bảy tám hơi thở thời gian, xích lạp lạp khí bạo tiếng ma sát thành vang lên, bèn nhọn tiếng gào rít bên trong, trong rừng rậm cây cối ngược lại gãy, cầm thú gặp nạn, liền ngay cả ở bên xem náo nhiệt tán tu đều cho đánh ra không ít, tràng diện nhất thời đại loạn.

Bóng xám không ngờ rằng trong rừng rậm có khác mai phục, đứng mũi chịu sào, trực tiếp bị oanh ra ngoài rừng, ở giữa không trung lộn một vòng, thân thể nửa ngời, dừng ở rừng cây biên giới một cây đại thụ hoành trên cành. Khuỷu tay hạ kẹp lấy Ngô Cơ tựa hồ là bị trong rừng thanh thế sợ choáng váng, lại thêm trọng thương mang theo, đã triệt để mềm nhũn xuống dưới.

Tần Uyển Như hơi ngẩng đầu lên, dò xét hoành trên cành bóng người.

Người tới tướng mạo bình thường, trang phục cũng không có chỗ đặc thù, một lát nhìn không thấu lai lịch. Chỉ là người này biết rõ bị vây lại, y nguyên cười hì hì không chút hoang mang, không phải kẻ tài cao gan cũng lớn, chính là không có sợ hãi, liên hệ Ngô Cơ lời nói, lai lịch của người nọ đại khái cũng có thể đoán ra một chút.

Nếu là cùng người kia thế lực phía sau trực tiếp đối thoại, Tần Uyển Như không thể nghi ngờ muốn chiếm hạ phong, chỉ tiếc, nàng không tiếp tục lãng phí thời gian ý nghĩ, chỉ là phát phát tay, trong rừng đất bằng gió nổi lên, ba mươi sáu đạo xích thanh song sắc dây xích ánh sáng bắn ra, trong hư không xen lẫn thành lưới, hướng người kia vào đầu chụp xuống.

Người kia khuôn mặt tươi cười có chút phát cương, hiển nhiên là không nghĩ tới Tần Uyển Như mà ngay cả chào hỏi đều không đánh một cái, trực tiếp ra tay khai sát. Còn tốt hẳn độn pháp tu vi mười phần cao minh, tuy là ôm theo một người, vẫn có thể kịp thời nhào ra quang liên dệt lưới phạm vi.

Nhưng mà, hẳn còn đến không kịp may mắn, trước mắt chợt hiện ra một cái trắng thuần bóng người. Trong chốc lát, giữa hai người bắn ra khí kinh điện hỏa, giống như ánh lửa bập bùng, hoa mắt đến cực điểm.

Lần này cận thân cao tốc công thủ chiến đấu bên trong, vẫn là Tần Uyển Như càng hơn một bậc, nàng dòm chuẩn cơ hội một chỉ đè xuống, chính trúng đối thủ hõm vai, chỉ lực phá vỡ hộ thể chân tức, chỉ ít cắt đứt đối thủ hai cái trọng yếu gân lạc.

Người kia rên lên một tiếng thê thảm, ngược lại ngã vào ánh sáng phía sau liên dệt lưới bên trong, trong lúc nhất thời giãy dụa khó lên.

Tần Uyển Như nhìn cũng không nhìn một chút, âm thanh lạnh lùng nói: "Giết!"

"Ai dám!" Người kia rốt cuộc duy trì không ngừng cười mặt, gấp giọng gầm thét, đáng tiếc doạ không được Âm Dương Tông tu sĩ.

Quang liên dệt lưới khẽ run lên, ở giữa xích thanh quang hoa lưu động, nóng rực cùng băng hàn khí tức giao thoa xuất phát, liên tiếp bạo chấn, đảo mắt chính là sáu sáu số lượng.

Đây là Âm Dương Tông rất có danh khí Thiên Cương lôi sát chi pháp. Dương Lôi toái thể, Âm Lôi hủy thần, âm dương giao binh, đủ để đem trong lưới tu sĩ bốc hơi khỏi nhân gian.

Trong lưới người kia tiếng kêu ré lên, mắt thấy lôi quang tụ hợp, muốn đem nó chấn thành thịt bằm, bất ngờ xảy ra chuyện!

Người kia cuộn thành một đoàn, ngoài thân một đường màu xanh lục quang hoàn ông thanh trưởng khai, càng đem tứ phía lôi quang cản một cái, ngay sau đó, người kia trên lưng cơ bắp bành trướng, tựa hồ sinh ra một cái cự đại bấu thịt, ngạnh sinh sinh đem quần áo chống ra.

Mà khi "Bấu thịt" hiển lộ trước mặt người khác lúc, mọi người mới phát hiện, phía trên kia hình dáng chập trùng, đúng là một cái sinh động như thật đầu người bộ dáng. Ngũ quan đều đủ, chỉ là con mắt khép hờ, miệng vị trí thì vỡ ra một cái sâm sâm cửa hang, nhìn xung quanh đường cong, đầu người này lại là cười.

Trên thực tế, mọi người cũng nghe đến đầu người tiếng cười.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phì Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Khúc Kính

Chương 04: Khúc kính

Tiếng cười lúc đầu thấp không thể nghe thấy, cùng hậu phương rừng rậm ở giữa gió thổi cành lá thanh hỗn tạp cùng một chỗ, có thể đảo mắt liền mở rộng ra, thâm hậu sóng chấn động thẳng đánh vào chung quanh tu sĩ trong lồng ngực, để bọn hăn nội tạng cũng theo đó chiến minh.

Lý Tuần giơ lên lông mày, hăn cảm giác được tại tiểu âm khuếch tán trong nháy mắt, chỉ ít có năm sáu cái đứng ngoài quan sát tán tu bị đánh ngất đi qua, đến Âm Dương Tông tu sĩ nhận xung kích càng lớn, tại trong rừng rậm mai phục mười tám người, có gần một nửa đều không chế không nổi chân tức vận hành, Thiên Cương lôi sát trận pháp, tự sụp đổ.

Tần Uyển Như cũng bị trước mắt yêu dị cảnh tượng kinh hãi, nàng tú lệ lông mày nhíu lên, nửa ngày mới chần chờ nói: "Cách. . . Yêu nghiệt phương nào!"

Lời nói tới nửa đường, nàng đột nhiên đổi giọng, ngữ khí cũng lại chuyển cường ngạnh.

Chỉ là, đầu người tiếng cười rất mau đem thanh âm của nàng đè xuống. Tại càng ngày càng hùng vĩ sóng âm bên trong, cuộn lại trên mặt đất thân thể chậm rãi đứng lên, đung đưa, trên mặt thậm chí còn duy trì gào rít lúc cơ bắp vận vẹo bộ dáng.

Bất quá, mắt nhìn con người liền biết người này đã thần trí hoàn toàn không có, chỉ là một bộ bị người điều khiển khôi lỗi mà thôi.

Cổ này khô lồi, ở sau lưng lay thần chấn tâm trong tiếng cười mở miệng nói lời nói: "Tần Tông chủ thế nhưng là cất minh bạch giả bộ hồ đồ, đã vừa mới muốn gọi ra lão nạp pháp hiệu, làm gì lại mang thượng cái yêu nghiệt tên tuổi?"

Tần Uyển Như mặt trầm như nước, cũng không hưởng ứng, chỉ là dùng tông môn đặc hữu ám hiệu liên hệ dưới tay, hi vọng tổ chức lên đợt thứ hai giao sát thế công.

Nhưng mà, yêu nghiệt lại không cho nàng thông dong bố trí cơ hội. Tiếng cười biến đổi, do hùng hậu đột chuyển cao vút, dường như theo ngàn thước thâm cốc nhảy lên, thẳng đến thanh thiên tầng mây, kịch liệt chuyển hoá ở giữa, hình như có một cỗ trục thấu linh hồn lực lượng, rung chuyển nguyên thần, làm cho bất an nó vị, trong lúc nhất thời, xung quanh một trận xôn xao.

"Ly hồn tán phách, thần du vạn dặm, hẳn là Ly Hồn hòa thượng, Tán Tu Minh Hội Ly Hồn hòa thượng!"

Chỗ tối Lý Tuần hừ nhẹ một tiếng. Ly Hồn hòa thượng là Tán Tu Minh Hội nhân vật cao tầng, thập chấp nghị một trong, tại gia nhập Tán Tu Minh Hội trước, chính là giới này ít ỏi tà đạo cao thủ.

Tại thập chấp nghị bên trong, người này cùng Tồn Ích thiên quân là thấp nhất giọng lưỡng cái, tu vi lại ổn ép Băng yêu nương, Giáp đạo nhân bọn người một đầu, xem như gần với thất yêu, Ngọc Tán Nhân tầng thứ hai cấp. Chỉ là bởi vì tính cách, nhân mạch các loại nguyên nhân, bình thường không lớn nói chuyện, cũng rất ít tham gia Minh Hội chiến lược quyết sách.

Trước mắt cái này phía sau dài đầu quái vật, dĩ nhiên không phải Ly Hồn hòa thượng chân thân.

Theo Lý Tuần hiểu rõ, Ly Hồn hòa thượng tu hành "Di Lạc chuyển sinh pháp" có thể sử nguyên thần xuất khiếu, thần du vạn dặm, cũng có thể tạm thời phân ra một bộ phận thần thông, ký sinh cho người khác trên thân, bình thường không hiện, thời khắc mấu chốt có thể tạm thời đoạt xá khống chế, trong truyền

thuyết thậm chí có "Thân ngoại hóa thân" hiệu quả.

Người trước mắt này, đại khái chính là Ly Hồn hòa thượng chọn lựa túc chủ.

Dưới loại tình huống này, Tần Uyển Như thân là một tông chi chủ, cũng không tốt lại giả bộ. Không qua lập tức đổi giọng cũng không hợp thân phận của nàng, cho nên nàng chỉ là gương mặt lạnh lẽo túc chủ, không nói một lời.

Túc chủ cứng ngắc trên mặt khuyết thiếu biểu lộ, ngữ khí vẫn còn toán sinh động: "Tần Tông chủ hảo lạt thủ, bốn minh Hùng Kỳ Hùng chấp sự cùng quý tông không oán không cừ, tại sao lại bị chém giết ở đây?"

Tần Uyển Như không có nửa phần nhượng bộ, thanh bằng nói: "Hắn cấu kết bản tông phản đồ, trộm dò xét tông môn cơ mật, chết chưa hết tội."

"Chẳng lẽ Tần Tông chủ cho rằng, Hùng Kỳ rơi mất đầu, liền không có chứng cứ rồi? Làm sao bốn minh vài ngày trước nhận được tin tức, là hắn muốn dẫn tiến một tên thoát ly quý tông tán tu tiến vào tứ phương tiếp dẫn nhậm chức?"

"Hùng Kỳ chấp sự tại bốn minh cũng là có thân phận người, dung không được Tần tông thổ tin khẩu vu khống. Nếu là tông chủ coi là người tử đèn tắt, xong hết mọi chuyện, nhưng cũng nghĩ đến xóa."

Tần Uyển Như mặt phẫn kết sương, điềm nhiên nói: "Sao là chấm dứt nói chuyện? Ly Hồn hòa thượng, đã người cũng biết thân phận, liền buông xuống Ngô Cơ, chớ có can thiệp bản tông nội vụ, Tán Tu Minh Hội đi quản tán tu chính là, cánh tay không muốn kéo dài quá dài."

"Tần Tông chủ là không muốn dễ dàng chấm dứt rồi? Hùng Kỳ đã chết, bốn minh muốn được biết trong đó tường tình, Ngô Cơ người này không thể thiếu, hôm nay lão nạp liền muốn đeo nàng rời đi, hỏi kỹ. Như sự tình đúng như Tần Tông chủ nói, bốn minh lại đem nàng giao cho quý tông xử trí. . . A, Tần Tông chủ, không có ý định nói rõ lí lẽ rồi sao?"

Túc chủ chuyện đột ngột chuyển, ánh mắt hướng tứ phía quét qua, đem Âm Dương Tông biến động bên trong bố trí nhìn ra hơn phân nửa, hần bình thản tự nhiên không sợ, chỉ là cười nói: "Lão nạp bội phục Tần tông sĩ dũng khí, lại không khỏi phải nhắc nhở một tiếng, đánh nhau vì thể diện, đôi quý tông hoàn toàn không có chỗ tốt, làm một tông chi chủ, phải tất yếu tinh tế suy nghĩ."

Lão khí hoành thu nói xong, túc chủ cười ha ha một tiếng, xoay người đem Ngô Cơ nhắc lên, cứ như vậy loạng chà loạng choạng mà đi về phía trước. Đảo mắt cùng Tần Uyển Như gặp thoáng qua. Khí quyển bên trong vang lên có chút rung động âm thanh, xung quanh nguyên khí ba động càng ngày càng kịch liệt, áp lực cực lớn cũng một mực khóa chặt tại túc chủ trên thân.

Tần Uyển Như chậm rãi quay người, vừa lúc đối đầu túc chủ phía sau viên kia yêu dị đầu lâu. Người kia đầu một mực đang nhắm mắt đột nhiên mở ra, hai đoàn u lam quang mang từ đó tiến bắn đến xuất. Quang mang đảo qua, chung quanh đã ở xuất thủ điểm tới hạn thượng Âm Dương Tông tu sĩ không tự chủ cứng lại, lại nghĩ khôi phục hợp kích trạng thái lúc, trên bầu trời một cỗ kì lạ thanh âm vang lên.

Kia là trăm ngàn đạo kiếm quang tiếng xé gió hỗn tạp giao hòa, phương bắc chân trời, lưu quang chớp liên tục, nhóm lớn kiếm quang liên tiếp mà tới.

"Tán Tu Minh Hội quân tiên phong đến." Lý Tuần phi thường rõ ràng người đến thân phận, cũng có một ít thay Tần Uyển Như khó chịu.

Theo hần cái góc độ này nhìn sang, vị kia mỹ nhân nhi tông chủ trong lòng mâu thuẫn, đã rõ ràng hiện ra mặt, có thể nghĩ trong nội tâm nàng giãy dụa là mãnh liệt bực nào.

Bất quá, Lý Tuần trước đó nghi hoặc lại lần nữa nổi lên, đem nhà mình chất nữ luyện thành đan dược xác thực làm người nghe kinh sợ, bất quá, do Âm Tán Nhân làm được, cũng không phải cái gì không thể tiếp thu, cũng chưa hẳn không thể đối người lời, dùng cái gì Tần Uyển Như lại yêu quý lông vũ đến loại trình

độ này?

Hoặc là, kia đan dược có cái gì điểm đặc biệt, ngô, có lẽ. . .

Tần Uyển Như cuối cùng vẫn không có làm ra động thủ quyết đoán, Ly Hồn hòa thượng ký sinh tức chủ cười khanh khách, chậm rãi bay lên không, hướng chạy tới đại bộ đội tới gần.

Theo khoảng cách tiếp cận, tức chủ người sau lưng đầu lại bắt đầu nhúc nhích, nhưng là dần dần bình phục lại đi. Nhìn, loại này tạm thời đoạt xá pháp môn hao tổn cũng là không nhỏ, mà lại theo dần dần rõ ràng khí cơ liên kết thượng nhìn, hòa thượng bản thể chỉ sợ cũng tại mới vừa tới đến chư tu sĩ bên trong, lúc này đại cục đã định, liền thu công.

Tức chủ ôm theo trong hôn mê Ngô Cơ, đã cách xa Tần Uyển Như phạm vi khống chế, nó bản thân ý thức cũng dần dần tỉnh dậy.

Người này là Ly Hồn hòa thượng ký danh đệ tử, bị sư phụ thượng thân cũng không phải lần thứ nhất, cũng không làm sao kinh ngạc, cùng Ly Hồn hòa thượng hơi làm giao lưu, liền minh bạch là thế nào hỏi một chút sự tình, lập tức lực lượng càng đầy, liền thân thượng trọng thương cũng không sao cả.

Tại loại tâm tính này hạ, tốc độ của hắn lại tăng lên một chút, ngay lúc sắp cùng phe mình nối liền đầu, vai trái đau xót, dường như đụng phải thứ gì. Lực đạo không lớn, nhưng cũng đem hắn chấn sai lệch thân thể. Quay đầu nhìn xem không có vật gì hư không, hắn vì đó ngạc nhiên.

"Cái nào đồ không có mắt, bay lên thành không nhìn đường a?"

Bộ vệ hiện thân ra tới, Lý Tuần ôm cánh tay liếc xéo, không mang theo cái mắt nhìn thẳng người bộ dáng.

Tức chủ chấn kinh tại đối cái này thành ẩn thân tại bên cạnh mình nhân vật lại không phát giác gì, bản năng một cái giật mình, không muốn khác sinh sự

đoan, vừa định lách qua, trước ngực xiết chặt, đã bị Lý Tuần chộp bắt lấy vạt áo.

Tựa như là một lần bình thường nhất không qua khóe miệng, Lý Tuần vai trò kẻ lỗ mãng cũng tương đương xuất sắc, nhưng mà chỉ có bị nắm chặt túc chủ, mới có thể tại khoảng cách gần nhìn xuống thanh Lý Tuần trong mắt yêu dị lưu động huyết quang.

Tại đối đầu ánh mắt này sát na, túc chủ liền dường như bị rấn để mắt tới ếch xanh, toàn bộ thân thể đều cứng ngắc lại. Lỗ tai tiếp thu được đến từ Lý Tuần cảnh cáo: "Về sau lại tiến nhà người ta, nhớ kỹ trước gõ cửa!"

Âm trầm tiếng nói trực thấu tiến túc chủ đáy lòng, cơ hồ đem ngũ tạng lục phủ toàn bộ đông kết. Nhưng mà cùng cảm giác này quay lưng cách, hãn sườn phải đến dưới nách, giống như là bị nung đỏ nước thép giội đến, bỏng cùng với mùi khét, trong nháy mắt phá tan hãn giác quan cực hạn chịu đựng.

Hãn bắt đầu kêu thảm, tê tâm liệt phế trong tiếng kêu, sau lưng chỗ chịu một cái trọng thối, toàn bộ thân thể đều bị đập bay, đánh thẳng hướng chỗ càng cao hơn tiếp ứng đội ngũ trước đó.

Đến tại hãn bay cao chung quanh thân thể, còn lượn lờ lấy điểm điểm tro bụi.

Lạc hậu một lát, hãn rốt cuộc hiểu rõ những này tro tàn lai lịch — sườn phải hạ kẹp lấy Ngô Cơ, đã hình thần câu diệt, ngoại trừ dần dần chung quanh này một ít tàn hôi, không còn nửa điểm vết tích.

Ngay tại túc chủ bên trong chân sát na, dừng ở giữa không trung tán tu bên trong, có người hừ nhẹ một tiếng, âm cuối nhưng là câm. Lý Tuần chuẩn xác bắt được cái này cực nhỏ âm thanh, cười mỉm nghiêng đầu đi, cuối cùng nhưng cũng không có gì biểu thị, vẫn ôm cánh tay hư lập giữa không trung, chờ lấy đối phương làm ra hưởng ứng.

Bất quá, hãn chờ đến, chỉ là một trận khó chịu trầm mặc.

Ngoại trừ cái kia tức chủ bị ngã đến đội ngũ trước, từng đã dẫn phát có chút bạo động bên ngoài, cái này mấy trăm tán tu bên trong, vậy mà không có người nào ra mặt ứng đối.

Đây cũng không phải nói bọn hắn thật bất động như núi, mà là ẩn thân trong đó Ly Hồn hòa thượng ăn thiệt ngầm. Bị Lý Tuần mượn tức chủ cách sơn đả ngư, trong lúc nhất thời khí huyết cuộn cuộn, căn bản không thở nổi.

Chủ sự không mở miệng, những này trợ thủ làm sao có thể bao biện làm thay?

Lý Tuần muốn chính là loại hiệu quả này, thấy tán tu quần nguyên bản không ai bì nổi khí thế, lấy gần như có thể chính mắt thấy biên độ rơi xuống phía dưới, hắn cười hắc hắc, thẳng quay người, cùng Tần Uyển Như chào hỏi: "Tần sư tỷ, đã lâu không gặp, luôn luôn được chứ?"

"Đa tạ sư đệ quải niệm, còn nói qua được." Tần Uyển Như cũng nổi lên giữa không trung, gương mặt xinh đẹp thượng tràn ra lúm đồng tiền, kia là vui vẻ như trút được gánh nặng dung, phảng phất trên người gánh nặng ngàn cân mai kia dỡ xuống, liền ngay cả tông chủ uy nghi cũng đang cười dung bên trong hòa tan mất.

"Hôm nay nhờ có có sư đệ ở đây, nếu bị kia tiện tỳ đào tẩu, lại là thật lớn một cọc phiền phức."

"Chỗ đó, trước đó vài ngày nhờ có sư tỷ đưa tới Phá Hồn toa, giúp ta rất nhiều, hôm nay chỉ là có qua có lại mà thôi." Lý Tuần khách khách khí khí, cùng lúc trước đối tức chủ ngang ngược khác biệt rõ ràng. Lời khách khí nói xong, hắn thuận thế nhất chuyển, thấp giọng hỏi: "Thế nhưng là bởi vì Cơ Nhi sự tình a?" Tần Uyển Như thần sắc âm đạm, gần như có thể không kiến giải nhẹ gật đầu.

Lý Tuần làm giật mình hình, a thanh về sau, lại rất là mê hoặc hỏi nàng: "Vũ phu nhân đã vĩnh biệt cõi đời, loại chuyện này, khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, như thật không thể giải quyết sạch sẽ, cũng chính là kia chuyện. Sư thúc từ

trước đến nay bất kể chê khen, sư tử cũng không cần quá để ý mới là."

"Sư đệ nói đúng lắm, ta chỉ là không nghĩ tới cái này tiện bài lại cấu kết ngoại nhân, còn nhắc lên Tán Tu Minh Hội, mới khiến cho sự tình không thể vãn hồi. May mắn mà có sư đệ hỗ trợ. . . Ân, Ly Hồn hòa thượng, hẳn thật đến rồi!"

Lý Tuần nghe tiếng quay đầu, vừa nhìn thấy một cái tráng kiện đầu trọc, trên thân lỏng loẹt đố đố bảo bọc một kiện hôi nạp, tách ra tán tu quần, đứng ở phía trước. Ngừng nghĩ, đầu trọc trầm giọng nói chuyện, thanh âm vang dội, lại không giống trước đó đoạt xá lúc như vậy trương dương: "Bách Quỷ đạo nhân, tiến lên nói chuyện."

Loại này tình thế hạ, Lý Tuần sao có thể tùy ý hãn nhào nặn? Căn bản chính là hờ hững, thẳng cùng Tần Uyển Như nói chuyện: "Sư tử lúc này cũng coi là đem Tán Tu Minh Hội đặc tội, đằng sau nhưng có ứng đối chi pháp?"

Tần Uyển Như biết hẳn là cố ý phơ lấy hòa thượng kia, liền cười một tiếng, rất là phối hợp mà hưởng ứng: "Tại đoạt lại mẫu thân một khắc kia trở đi, liền đem bọn hãn đặc tội thấu. Có thể chỉ có sư tôn tại, Cổ Âm làm sao đều muốn có chỗ kiêng kị."

"Huống hồ, trời sập xuống, còn có thân cao người đỉnh lấy, Đông Nam biển rừng bên này, kết cục chưa định đi. . ."

Người ngược lại là nhìn thoáng được! Lý Tuần trong lòng lầu bầu một tiếng, minh bạch Tần Uyển Như lúc này chính là tiêu chuẩn người đứng xem tâm tính, muốn nhìn Tán Tu Minh Hội cùng chính đạo cửu tông, Tây Liên trận này khả năng cải thiên hoán địa va chạm kết quả, lại đúng bệnh hết thuốc, đây cũng là Âm Dương Tông dạng này bên trong môn phái nhỏ xử thế chi đạo.

Bất quá, hẳn còn phát hiện, Tần Uyển Như đối Âm Tán Nhân ý lại không là bình thường nghiêm trọng. Chỉ là không biết được nếu nàng biết Âm Tán Nhân chân thực tình trạng, còn có thể cười được sao?

Hai người ở chỗ này nói cười yển yển, không thể nghi ngờ chính là ngoan quất Ly Hồn hòa thượng cái tát.

Chiếu cái này yêu tăng trong truyền thuyết tính tình, sớm nên đi lên sinh tử tương kiến, nhưng mà, hiện thực chính là như thế tàn khốc, chớ nói hòa thượng hôm nay có thương tích trong người, chính là thần hoàn khí tức, đối mặt có thể cùng Thanh Loan kịch chiến lại toàn thân trở ra Huyết Ma, hẳn lại có thể có mấy phần chắc chắn?

Hòa thượng đã đang hối hận, vừa rồi câu nói này, căn bản chính là ngu xuẩn đến đỉnh. Không những tự rước lấy nhục, còn làm cho hiện tại xuống đài không được, dù chưa quay đầu, hẳn cũng cảm giác được, phía sau thủ hạ nhóm càng ngày càng ánh mắt cổ quái cùng thái độ.

Tần Uyển Như cực nhanh liếc đi một chút, hơi có chút lo lắng nói: "Cái này yêu tăng cũng không phải cái dễ đối phó, sư đệ làm nhục hẳn quá đáng, ngày sau sợ rằng sẽ dẫn xuất rất nhiều phiền phức."

"Không sao, như hẳn thật không biết cơ, trốn được hôm nay, cũng chạy không thoát Minh triều, Đông Nam biển rừng chính là hẳn nơi táng thân."

Lý Tuần bình bình đạm đạm nói đi, lại tự có một phen thâm nghiêm khí độ, hiển nhiên tuyệt không phải chỉ nói là nói mà thôi.

Tần Uyển Như nghe vậy, trong lòng chính là chấn động, lại nhìn trước mắt nam tử, mới giật mình phát giác, cái này từng giống ác cấu đồng dạng bò xồm nằm ở nàng trên thân thể tìm kiếm an ủi nam tử, trong bất tri bất giác đã lột xác thành có thể tùy tiện chứa tế hẳn nhân sinh chết nhân vật tuyệt đỉnh.

Luận tại Thông Huyền Giới thân phận địa vị, thời khắc này Lý Tuần cũng không so đã từng Âm Tán Nhân kém đến đi đâu.

Nàng rũ xuống tầm mắt, không muốn để cho tâm tình trong lòng bộc lộ quá nhiều, liền chủ động thay đổi chủ đề: "Người gần nhất có hay không trở về. . ."

Minh Tâm Kiếm Tông?"

Cuối cùng bốn chữ, là truyền âm truyền tới. Lý Tuần nao nao: "Thế nào?"

"A? Cái kia xâm nhập Tọa Vong phong Huyết Ma, không phải người sao?" Tần Uyển Như hiển nhiên là nghe được phong thanh, tin tức còn có chút chuẩn xác.

Lý Tuần nhú chặt lông mày, Thanh Ngâm cái bóng đột nhiên liền từ trong đầu nhảy ra. Hắn không có chính diện hưởng ứng, chỉ muốn theo Tần Uyển Như nơi này biết giới này truyền ngôn tình huống cụ thể.

Tần Uyển Như rất là tri cơ, liền đem chính mình biết tình huống đều nói ra tới.

"Truyền ngôn Minh Tâm Kiếm Tông cái nào đó thân phận cực cao trưởng lão phản tông đến xuất, cùng Huyết Ma cùng một chỗ cướp đi Chung Ẩn di thể Trảm Không bảo kiếm, chút lúc Minh Tâm Kiếm Tông đang toàn lực phong tỏa tin tức, hầu như cái trưởng lão không sai biệt lắm là thay phiên ra tới bác bỏ tin đồn, lại càng lộ ra càng che càng lộ. Chí ít có thể khẳng định, Trảm Không thần kiếm quả thật là ném đi! Ngoài ra, còn có cái tin tức, cùng người có liên quan. . ."

"Cái nào?"

"Chính là 'Minh Tâm Linh Trúc' a."

Tần Uyển Như ý cười có chút, bên trong có chút khác ý vị: "Mấy ngày nay có người nói, Linh Trúc bị Bách Quỷ hóa thân Huyết Ma chém giết tại Bắc Tề sơn mạch chỗ sâu, hài cốt không còn. Tin tức truyền đi rất sống động, Minh Tâm Kiếm Tông thậm chí phái đặc lực tu sĩ đi điều tra đâu."

"Ách, thật sao?" Lý Tuần không biết nên lộ ra biểu tình gì, đến cái này hoang đường cảm thụ cũng vền vền kéo dài trong một giây lát, hắn liền bắt đầu kỳ quái,

loại lời đồn đãi này là như thế nào hưng khởi tới? Dù thế nào cũng sẽ không phải người nào đó âm mưu đi, nhưng nhìn lên lại không có chút ý nghĩa nào.

Lý Tuần nghĩ đến, có lẽ hẳn là dùng Linh Trúc thân phận hồi sơn một chuyển, hoặc là. . . Thừa cơ làm kết thúc?

Ý nghĩ này chỉ chợt lóe, liền bị hấn dẫn xuống đáy lòng chỗ sâu nhất.

Lúc này, Ly Hồn hòa thượng lý trí ranh giới cuối cùng rốt cục bị trong lòng độc hỏa xông đến thất linh bát lạc, chói tai tiếng rít theo bên kia truyền vang tới: "Cuồng đồ!"

Có Ly Hồn đang phách chi công sóng âm, trong nháy mắt cùng Lý Tuần thể nội ma khí quấy cùng một chỗ.

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, Nhiên Huyết Nguyên Tức âm vang bản ngược. Lý Tuần xung quanh nhiệt độ đột nhiên kéo lên, nhiệt độ cao bị bóng không khí phát ra bổ lệt tạp âm, phảng phất là trăm ngàn oán linh cộ xát vụn vụn, lấy Tần Uyển Như tu vi, cũng không nhìn được lui ra phía sau một khoảng cách, lấy bình phục thể nội ngo ngoe muốn động nguyên khí.

Lý Tuần không nhanh không chậm quay người, xa xa nhìn chăm chăm kia yêu tăng, đang muốn có hành động, nhưng trong lòng chợt có nhận thấy. Tâm mắt hướng bên cạnh thoáng nhìn, hấn nở nụ cười lạnh.

Cơ hồ cùng tiếng cười đồng bộ, tán tu quần bên cạnh, một cái trầm thấp dễ nghe thanh âm vang lên: "Ly Hồn đại sư, chúng chấp nghị thông qua mệnh lệnh, cũng không phải bàng sinh cảnh trúc!"

Giọng nói này, Lý Tuần là nghe qua. Phân biệt âm biết người, kết hợp với đối phương sinh cơ nhịp đập, hẳn rất nhanh liền xác nhận, người đến chính là Cổ Âm thân tín, Diệu Hóa ngũ thị đứng đầu Cung thị.

Tuy là nô tỳ thân phận, có thể Cung thị ngôn từ bên trong, đối Ly Hồn hòa

thượng đúng là không chút khách khí, cùng trách cứ không khác. Yêu tăng nghe, hết lần này tới lần khác ngâm phun một ngụm thở dài, biết cái này bậc thang, cuối cùng có người cho trải hạ.

Cho nên, Ly Hồn hòa thượng rất là khúm núm ứng thanh, nghiêng người hướng Cung thị giải thích Bách Quỷ làm sao đánh chết Ngô Cơ, lại như thế nào ám toán hãn , nhiệm vụ bởi vậy thất bại vân vân.

Cung thị đối với mấy cái này đồng đều hiểu rõ tại tâm, cũng không quá nhiều phát huy, chỉ nhàn nhạt nói chuyện: "Việc này chính là phát sinh biến cố, chẳng trách đại sư. Đã sự tình đã thành kết cục đã định, liền rút lui đi."

Đây chính là hòa thượng cầu còn không được. Đương nhiên, một ít tư thái vẫn là phải làm. Mang theo vài phần không cam lòng, hung dữ quăng tới cái ánh mắt, tiếp theo phá nạp một quyển, đi đầu rời đi.

Chỉ là, vô luận như thế nào làm ra vẻ, đều không thoát khỏi được xám xịt hương vị.

"Có tâm cơ lại vô nhân tính, trách không được hãn tại thập chấp nghị bên trong không dính nổi nửa chút quyền lên tiếng, Cổ Âm đem hãn thu nạp vào đến, trừ tu vi ra, càng coi trọng hãn cái này tính tình đi."

Lý Tuần chính suy nghĩ vi diệu trong đó chỗ, đã thấy Cung thị cũng không rời đi, ngược lại hướng bên này thối qua tới. Cuối cùng dừng ở ngoài mấy trượng. Xa thi nhất lễ: "Bách Quỷ tiên sinh, tiểu tỳ thay ta gia tông chủ hướng ngài đền cái không phải."

Cung thị ăn mặc hoa mỹ, dáng vẻ đoan trang, lời nói lại khiêm tốn đến quá phận. Lý Tuần khó được có chút trong lòng bồn chồn, trên mặt đương nhiên không hiện ra tới. Chỉ cười nói: "Cổ tông chủ quá khách khí. . ."

"Tông chủ nói, tiên sinh nhập chủ Vụ Ẩn hiên, kia Đông Nam biển rừng liền có thể xem như tiên sinh sản nghiệp, tộ minh không cáo mà vào, thật là thất lễ.

Chỉ là tình thế bức người, không thể không ở đây chấm dứt một ít chuyện, còn muốn mời tiên sinh thứ lỗi."

"Mà lại tệ mình thành viên vàng thau lẫn lộn, cho dù hết sức ước thúc, chỉ sợ cũng có chỗ sơ hở, nếu là ngày khác không cần thận mạo phạm tiên sinh, còn xin tiên sinh giơ cao đánh khẽ, chỉ hơi thi mỏng trừng phạt, giáo huấn một chút là được."

Lý Tuần nghe được cười lên: "Cổ tông chủ đem bản nhân bưng lấy quá cao chút. Dạng này, Cung phu nhân lại chuyển cáo Cổ tông chủ, ta không phải cái gì khó lường nhân vật, so không qua Cổ tông chủ khí quyển, nhưng cầu thủ vườn hộ trách mà thôi. Còn lại hạng mục công việc, không cần ở ta nơi này mà chuẩn bị án, thật đến biến cố trước mắt lúc, ân đối ân, oán đối oán, làm rõ ràng là được!"

Nói xong, hắt phẩy tay áo một cái, chính là không muốn bàn lại biểu thị ra.

Cung thị thần sắc yên ổn, cũng không dây dưa, lại thi lễ, rất dứt khoát cáo từ.

Lý Tuần nhìn xem bóng lưng của nàng, rõ ràng chính mình cự tuyệt Cổ Âm lại một lần, cũng có thể là là một lần cuối cùng lấy lòng cùng mời chào thành ý — nếu như, cái này thật xem như thành ý lời nói.

Tần Uyển Như ở bên thán phục một tiếng: "Cổ Âm đối sư đệ rất là coi trọng đâu."

"Cổ Âm coi trọng, không cần cũng được." Lý Tuần cảm giác được Tần Uyển Như trong lời nói vi diệu cảm xúc, cũng nhiều nói một câu, dẹp an nó tâm, "Cùng nàng đứng chung một chỗ, cuối cùng tổng không có kết cục tốt."

Tần Uyển Như nghe vậy vì đó nhất tiểu, không còn tiếp tục cái đề tài này, mà là trực tiếp hướng Lý Tuần cáo từ: "Tán Tu Minh Hội xuôi nam, tông môn chính là thời buổi rối loạn, ta không thể thời gian dài bên ngoài, hôm nay được nhận sư đệ tình cảm, đương đồ hậu báo."

"Nói quá lời." Lý Tuần đồng thời không có đối trá khách khí hai câu, một chút hạ thấp người, xem như tiễn khách.

Tần Uyển Như lại một lần nữa, loại xách tay trong rừng thủ hạ hướng nam bay đi. Cảm giác ngược lên sắc vôi vàng, nhật trình xác thực khẩn trương cực kỳ.

Lý Tuần nhìn xem thân hình của nàng đi xa, đột nhiên thở dài một tiếng.

"Sách, cùng tình nhân cũ lưu luyến không rời đâu?" Thủy Điệp Lan đột nhiên phát ra tiếng, lại không hề đến Lý Tuần.

Hắn sớm biết Thủy Điệp Lan theo tới, ở trên không xem náo nhiệt, lúc này chỉ là nhếch miệng, nói một tiếng: "Chỗ đó."

Kinh ngạc người ngược lại là Thủy Điệp Lan. Chính kỳ quái ở giữa, lại nghe được Lý Tuần nói nhỏ: "Ta không tại Vụ Ân hiên trong khoảng thời gian này, Tần Uyển Như có hay không hướng Âm Trọng Hoa phi kiếm đưa tin loại hình?"

"Thế nào, có vấn đề?" Thủy Điệp Lan biết rõ còn cố hỏi.

Lý Tuần ừ một tiếng, nhưng không có chính diện hưởng ứng.

Thủy Điệp Lan nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: "Không nhìn thấy, bất quá, phần lớn thời gian ta đều đang bế quan chữa thương, chính là giữa các nàng có liên hệ, ta cũng không biết. Lại nói, loại chuyện này, người trực tiếp hỏi Âm Trọng Hoa thuận tiện đi, nàng còn có thể giấu diếm người hay sao?"

"Một hồi ta hỏi một chút. . ." Lý Tuần ngoài miệng nói, chào hỏi Thủy Điệp Lan leo lên đám mây, lại lần nữa hướng đông mặt bay đi. Cảm giác bay ra bên ngoài mấy trăm dặm, hắn đưa cánh tay trái ra, tại Thủy Điệp Lan ánh mắt nghi hoặc hạ, lung lay nắm chắc quả đấm: "Người có hay không khảo vấn tu sĩ nguyên thần biện pháp?"

"Làm sao?"

Lý Tuần mỉm cười mở ra tay, nơi lòng bàn tay một đoàn lụa mỏng giống như hồng mang chậm rãi nhấp nhô, đến trong đó thì có một tầng cực kì nhạt sương mù, càng không ngừng tổ hợp biến hóa hình dạng, một lát, cũng không phân rõ được đến tột cùng là cái gì.

Bất quá, Thủy Điệp Lan chỉ là hơi giật mình, liền hiểu được: "Đây là cái kia Ngô Cơ. . ."

Lý Tuần bất đắc dĩ nói: "Đánh giết nàng trước đó, ta lấy chiếm linh pháp khóa lại nàng nguyên thần, không qua loại thủ đoạn này ta cũng là lần thứ nhất dùng, không có nắm chắc tốt, dùng sức nặng chút."

"Người cũng biết ra tay nặng?" Thủy Điệp Lan đồng dạng lấy bất đắc dĩ đáp lại.

"Nếu là người có thể giam cầm Nguyên Anh, thậm chí là bóc ra một cái so sánh hoàn chỉnh nguyên thần, ta có hàng trăm hàng ngàn chủng biện pháp để nàng đem biết đến đồ vật cho hết phun ra. Nhưng bây giờ cái này nửa chết nửa sống, gió thổi thành tán dánh vè, làm sao cũng muốn một chút trấn hồn an thần pháp bảo đến phối hợp a?"

Nói, nàng lại bất mãn nói: "Lòng người khó lường, tư tâm tạp niệm ai cũng có, nếu là cũng giống như người dạng này, trong mắt dung không tiến nửa chút hạt cát, còn có người khác đường sống không?"

Lý Tuần biết nàng cũng chỉ là ngoài miệng nói một chút. Liền cười lắc đầu: "Lo trước khỏi hoạ mà thôi."

Hắn đem kia nguyên thần tàn phiến thu hồi lại, trong lòng thì tại hồi ức Vụ Ẩn hiên bên trong có hay không Thủy Điệp Lan nói tới pháp bảo. Kỳ thực hắn cũng không thể nào gặp, dù sao Âm Tán Nhân bị hắn khống chế trong tay, coi như Tần Uyển Như phát hiện thì sao?

Đối với hắn mà nói, cáo mượn oai hùm thời gian, sớm đã đi qua.

Sau đó một đoạn thời gian lại không sự cố, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan một đường gấp đuối, rốt cục tại ngày thứ hai vào lúc giữa trưa đến mục đích.

Nơi này cách Đông Hải chi tân không xa, thỉnh thoảng một trận gió mạnh, chớp mũi liền có thể ngửi được nhàn nhạt biển mùi tanh.

Lý Tuần hơi đoán chừng một chút nơi đây đến bờ biển khoảng cách, ngạc nhiên nói: "Khúc Kính Thông U cũng không lớn a."

"Có thể lớn đến đi đâu?" Thủy Điệp Lan tâm tình rất tốt, miễn phí cho hẳn một cái liếc mắt, "Phạm vi ngàn dặm cũng không nhỏ, Thanh lão yêu thích yên tĩnh không thích động, mà lại, địa phương nếu là lớn chút nữa, hẳn cái nào chiếu cố tới?"

Chiếu cố? Lý Tuần trong đầu lập tức hiện ra một cái lòng dạ từ bi lão Hoa nông hình tượng.

Không thể trách hẳn suy nghĩ lung tung, dù sao Thanh Đế di lão sự tích cách hẳn quá mức xa xôi, đến mức không có bất kỳ cái gì tin tức có thể cung cấp tham khảo.

Duy nhất tương quan khái niệm, chính là cái này sắp nhìn thấy đại yêu ma, là giới này tư lịch già nhất, thời gian tu hành dài nhất tiền bối, Thông Huyền chư tông khai phái tổ sư ở trước mặt hẳn, cũng là không đáng nói đến tiểu mao đầu.

Thủy Điệp Lan mới mặc kệ hẳn suy nghĩ gì, chỉ huy hẳn hạ xuống đám mây, dừng ở một cái địa thế hơi thấp trong khe núi.

Tiếp cận mặt đất, Lý Tuần mới phát giác, nơi này cây cối tương đương cự hình, to có thể mười vây đại thụ ở chỗ này khắp nơi có thể thấy được, cây rừng cao có thể che trời, xanh lục tán cây kết nối liên miên, cơ hồ hoàn toàn che cản sắc trời, nóng bức uy lực nhất thời bị chém đứt hơn phân nửa.

Thủy Điệp Lan mỉm cười, cũng không nói chuyện, tự đi ôm lấy Thanh Loan,

dẫn Lý Tuần tại cự mộc ở giữa ghé qua.

Lúc đầu nghi hoặc qua đi, Lý Tuần hơi chút tĩnh tâm, liền cảm giác được Thủy Điệp Lan quanh thân khí cơ biến động tấp nập, không sai biệt lắm là một cái chớp mắt bách biến. Cứ như vậy đi ra hơn một dặm đường, Thủy Điệp Lan chỉ ít biến hóa gần vạn lần, để Lý Tuần hoa mắt sau khi, cũng càng ngày càng hồ đồ, đây coi như là huyền thuật cơ sở biểu diễn a?

Rốt cục, Thủy Điệp Lan ngừng lại, thành đứng tại một gốc to lớn cây dong trước đó, nhắm mắt điều tức.

Lý Tuần không biết nàng dự định làm cái gì, bất quá, coi như nàng sau một khắc trực tiếp xuyên thấu đại thụ trụ cột, đồng thời nói nơi này chính là cửa vào, Lý Tuần cũng sẽ không sợ hãi.

Điều tức thời gian có chút dài, Lý Tuần trong lúc rảnh rỗi, liền bắt đầu dò xét trước mắt cự mộc.

Cái này gốc cây dong thật không biết sinh trưởng bao nhiêu năm tháng, bởi vì cái gọi là độc mộc thành rừng, khổng lồ tán cây đến từng cái phương vị hoặc mọc lan tràn hoặc rủ xuống đất thân cành, cơ hồ bao phủ gần mẫu phương viên, ở giữa cành lá lẫn lộn, thái độ mọc lan tràn, nên được thượng hùng vĩ hai chữ.

Khó được nhất là, tại mọc thành bụi thân cành cùng rủ xuống đất rễ cây vây quanh hạ, thô to cây dong trụ cột vẫn như cũ liền thành một khối, lộ ra hết sức nặng nề. Không giống đại đa số cổ mộc như thế, trụ cột đã rộng ruột hoặc phân nhánh.

Chính đoán chừng này cây tuổi tác, Thủy Điệp Lan bên kia biến hóa, vẫn là để Lý Tuần trừng lớn mắt.

Ngay tại trước mắt hẳn, nhất căn nhu cành theo trên tán cây chặm rãi rủ xuống, phía trên còn điểm tuyết lấy ba năm phiến lá mới, xanh mơn mớn mười phần nén lòng mà nhìn. Thủy Điệp Lan đưa ra một cái tay nhẹ nhàng kẹp ở ngọn

cây chổi, ngoái nhìn xem ra, khoe mắt bên môi, rõ ràng chính là giáo hoạt tiểu dung.

Sau một khắc, trời đất quay cuồng.

Lý Tuần suy nghĩ một vụn trôi vào nhịp Khúc Kính Thông U phương thức, nhưng không nghĩ đến vậy mà như thế thô bạo. Lấy hấn gần như bất tử bất diệt ma thân pháp thể, vậy mà cũng tại ngày này xoay chuyển cảm giác bên trong ngất xỉu.

Đương nhiên, thiên địa cũng không phải là thật đang đánh chuyển, mà là tràn ngập giữa thiên địa lượng lớn nguyên khí, tại thời điểm này âm dương ngược lại diên, đối lập cân bằng trạng thái bị nhất cử đánh vỡ, bởi vậy sinh ra mãnh liệt tuyên lưu, lại cùng trong cơ thể hấn chân tức xung đột, cộng minh, cuối cùng phản ứng đến nhục thân cảm giác phía trên.

Choáng váng kỳ thực chính là chuyện một cái chớp mắt, Lý Tuần rất nhanh liền khôi phục bình thường.

Hấn trước tiên giương mắt đi xem, lại bị đột nhiên sáng lên sắc trời phản chiếu hơi híp mắt. Chờ hấn lại đem nhãn mở ra, cảnh tượng trước mắt để hấn nhìn không được thở sâu, ngấm vào tâm can, là khinh đạm thủy khí, vò cùng như có như không cỏ xanh hơi hương.

Xung quanh già vân tế nhật cự mộc quần lạc không thấy hơn phân nửa, trước mắt vẫn là gốc kia lão cây dong, cành lá thùy căn nguyên vị trí đều không có bất kỳ biến hóa nào. Nhưng mà Lý Tuần cảm giác được, nó đã rõ ràng khác biệt.

Thay thế cự mộc quần lạc, là một mảnh không tính rộng lớn thủy vực.

Xanh biếc nước hồ vờn quanh xung quanh, đem lão cây dong nơi ở, làm thành một cái nho nhỏ Sa Châu. Lão cây dong to lớn tán cây biên giới đã sinh ở trên nước, bên cạnh lại có từng mảnh phù sen lá sen, theo Sa Châu một mực kéo dài đến bờ bên kia.

Đối diện trên bờ, vẫn là một mảnh rừng. Lò mờ có thể nhìn thấy càng xa xôi trải rộng ra bãi cỏ ngoại ô, còn có thỉnh thoảng tô điểm từng mảnh thủy quang, mấy cái thủy điều bay lên, ở giữa không trung đi vòng một vòng, xa xa bay mất.

Nơi này là một mảnh vùng đất ngập nước, cũng chính là giới này trong truyền thuyết Khúc Kính Thông U.

Có lẽ có chút hữu danh vô thực, có thể so với quanh co không phóng khoáng, Lý Tuần ngược lại càng ưa thích trước mắt sinh cơ bừng bừng cảnh sắc.

"Thế nào?" Thủy Điệp Lan còn tại dưới cây, cười mỉm nói chuyện, "Đây là Thanh lão lấy tự thành thiên địa ngoại hóa mà thành không gian, không so được Vụ Ân hiên, người nhưng chớ có chê bé."

"Nói gì vậy chứ, thật sự là nơi tốt!" Lý Tuần chân tâm thật ý tán thưởng một tiếng. Đồng dạng là tự thành thiên địa thần thông, Vụ Ân hiên dựa vào là cấm pháp, đến Thanh Đế di lão thì hoàn toàn dựa vào tu vi của mình.

Chỉ riêng ngón này, sợ rằng liền không thể so với Chung Ân kém đến đi đâu.

Đến Thủy Điệp Lan trước đó kia một chuỗi cử động, hẳn là lấy phương thức đặc thù cùng Thanh Đế di lão liên lạc. Cái này độc lập không gian chỉ có thể từ nội bộ mở ra, như chủ nhân không nguyện ý, chính là Thiên Hoàng lão tử cũng vào không được, trách không được giới này chỉ truyền Khúc Kính Thông U chi danh, lại ngay cả đại khái phương vị cũng không tìm tới...

A? Chiếu Thủy Điệp Lan nói như vậy, Khúc Kính Thông U chẳng phải là Thanh Đế di lão một người tài sản riêng? Cái này nhưng cùng còn lại hầu như đại tuyệt địa tình huống hoàn toàn khác biệt.

Trong lòng chuyển những ý niệm này, hẳn lại kỳ tiến: "Làm sao không thấy Thanh lão?"

Thủy Điệp Lan nghe vậy nhất tiếu, bỗng dừng cất giọng kêu lên: "Thanh lão,

tiểu tử kia cùng người chào hỏi đâu!"

Tiếng kêu chưa rơi, đất bằng gió nổi lên, gợi lên trước mắt cái này khóa cây dong cành, hoa hoa tác hưởng.

Lý Tuần đầu tiên là kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền tỉnh ngộ lại.

Kia phong qua cành lá lay động, nặng nhẹ có tiết, như loại bỏ rơi bên trong sần sật tạt âm, lên xuống bên trong không phải là một câu bình thường nhất ân cần thăm hỏi sao?

"Quý khách lâm môn, vừa vắn rất tốt a?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Thông U

Chương 05: Thông u

Cái này giao lưu phương thức, giống ai đâu?

Lý Tuần trong lòng một ý nghĩ chợt lóe, lại quay lại đến trước mắt, nguyên lai Thanh Đế di lão bản thể chính là như thế một gốc lão dong thụ, so với Thủy Điệp Lan dạng này dị chủng trời sinh, ngược lại là bình thường.

Đương nhiên, Lý Tuần sẽ không vì vậy mà có cái gì lòng khinh thị, hãnh khom người xuống, rất cung kính trả lời: "Còn tốt. . . Tiểu tử gặp qua Thanh lão."

Mở miệng có chút vụng về, đằng sau liền tốt hơn nhiều, chỉ là, đầu của hắn còn không có nâng lên, chợt nghe đến dưới cây Thủy Điệp Lan sặc ra một tiếng tiếu. Hắn ngạc nhiên nhìn lại, chỉ thấy yêu nữ nghiêng mặt, làm điềm nhiên như không có việc gì hình, có thể trên mặt nín cười biểu lộ hết sức rõ ràng.

Lý Tuần trong lúc nhất thời không nghĩ ra.

Lúc này, trước mắt lão dong thụ cành lá ào ào chớp động, tổ hợp xuất một cái khác câu rõ ràng hơn ngôn ngữ: "A, kén nhi trước khi đến không có nói với người a?"

"Kén nhi?" Đây là Thủy Điệp Lan nữ danh? Lý Tuần nhìn sang, còn không biết nên dùng cái gì biểu lộ, yêu nữ liền hung hăng một chút trừng trở về.

"Kén nhi tại trước mắt ta, luôn luôn tinh nghịch cực kì, cái này còn muốn ta đến xin lỗi mới là."

Lão dong thụ phát âm càng ngày càng rõ ràng minh bạch, trước đó đại khái là lâu không bản này điều, có chút lạnh nhạt, hai ba câu về sau liền lại quen thuộc.

Tinh tế nghe qua, kia phong xuyên ngọn cây, chập trùng ngừng ngắt hợp âm, cùng nó vu từ hòa ái ngữ điệu cùng phối hợp, kỳ thực có chút êm tai, đúng như tiền nhân tiếng trời mà nói.

Cũng tại thời khắc này, Lý Tuần rốt cục nhớ tới trước đó cảm giác quen thuộc cảm giác từ đâu đến tới.

Như thế giao lưu phương thức, cùng ngày đó Cửu U phê giới lúc, Minh Hỏa Diêm La lấy toàn thân khớp nối cơ bắp tổ hợp phát ra tiếng tình hình là bực nào giống nhau! Chỉ bất quá bởi vì thân thể cấu tạo khác biệt, một cái nhẹ nhàng như thường, một cái lấy mệnh chống đỡ, khác biệt chi lớn, khác đâu chỉ một trời một vực.

Lý Tuần một mặt cảm thán, một mặt nói một tiếng "Không dám", tiếp lấy liền nghe được lời như vậy: "Kỳ thực, trước mắt người không phải ta bản thể. . ."

"A?"

Thủy Điệp Lan dưới tàng cây cười khanh khách, cũng không lên tiếng, nhưng mà nàng màu lam nhạt bờ môi khép mở, lấy cực kỳ rõ ràng môi ngữ kích thích Lý Tuần tính nhẫn nại cực hạn: "Đồ dần, đồ gốc. . ."

Ở chỗ này, nàng thật chính là đứa bé. Lý Tuần một chút không buồn, ngược lại phối hợp cười lên, tại trầm thấp trong tiếng cười. Lão dong thụ thanh âm cũng tại trong tiếng gió truyền tới.

"Ta bản phương đông Ất Mộc chi khí bên trong dựng dựng một điểm chân linh, sinh ra vô chỗ dựa vào, chỉ là thiên sinh cùng cỏ cây loại hình tương hợp, cho nên thường gửi thân trong đó tu hành."

"Cái này gốc cây dong, chính là ta lần thứ nhất gửi thân chỗ, ở trong đó ta tu

hành vạn năm, được ngộ sinh linh chi đạo, cho nên này cây cùng ta phân thân không khác, giới này liên quan tới ta nghe đồn, phần lớn cũng cùng này cây tương quan, khách quý tổ pháp, đồng thời đều đương chi chỗ."

Thủy Điệp Lan rốt cục đón lấy cái đề tài này, nói điếm đứng đắn lời nói: "Thanh lão lấy chân linh nhập đạo, chưa hề tu tập Hóa Hình Thuật, không giống chúng ta có thể lấy nhục thân hành tẩu thể gian. Điếm ấy người cần phải nhớ. Không phải chúng ta khinh mạn người."

"Chỗ đó, nhập gia tùy tục. Huống chi, tiểu tử cũng mở mang kiến thức."

Ngoài miệng nói, Lý Tuần vẫn có chút bối rối. Cái gọi là lấy chân linh nhập đạo, hẳn hoàn toàn khuyết thiếu tương ứng khái niệm, cho nên chỉ có thể giả thiết vậy coi như là một cái xuất khiếu nguyên thần loại hình.

Ôm ý nghĩ như vậy, hẳn lại nhìn chăm chú đi xem, thật theo lão dong thụ trên thân bắt được một tầng nhàn nhạt linh quang. Tìm hiểu nguồn gốc, hẳn rốt cục cảm giác được, tại lão dong thụ ngay phía trên nguyên khí lưu động hơi có chút dị thường, thiên ti vạn lữ linh khí, liền từ vị trí kia chảy xuôi tới, rót vào lão dong thụ bên trong đi.

Ngay cả như vậy, Lý Tuần vẫn không thể xác định Thanh Đế di lão chuẩn xác vị trí, cốt bởi đối phương cùng nơi đây thiên địa nguyên khí kết hợp quá mức chặt chẽ, nhìn không ra có cái gì rõ ràng chừng mực.

Cảm thấy lại tiếp tục tìm tòi, khó tránh khỏi có chút thất lễ, Lý Tuần bỏ dở khí tức dò xét.

Mà lúc này, cành lá ở giữa gió càng lớn hơn chút, thổi được tán cây cũng đang run rẩy. Lý Tuần lo nghĩ, mới hiểu được đây đại khái là Thanh Đế di lão bật cười phương thức.

"Thái độ của người rất kỳ quái." Thanh Đế di lão tại tiểu bên trong nói chuyện."Ta đối kén nhi có dưỡng dục ân tình, nàng tôn ta mời ta, đương nhiên.

Đến người ta vốn không quen biết, vì sao còn muốn bày xuất bộ dáng này?"

Lời ấy cùng lúc trước rất có trường giả chi phong ngữ điệu khác nhau rất lớn, Lý Tuần cũng có một chút động "Có phải hay không khảo giác cô gia" ý tưởng hoang đường.

Bất quá đối với loại vấn đề này, hắn cũng không cần quá mức so đo, trong lòng có cái gì, nói thẳng là được.

"Nên dùng như thế nào thái độ, tiêu tử trong lòng tự có cân nhắc, không qua phần lớn thời gian, vẫn là bằng cảm giác làm việc. Trường giả ở trước mặt, cung kính một chút, không cần lý do gì. Đương nhiên, nếu không phải muốn tìm cái lý do, đại khái chính là cho Thủy tiên tử một chút mặt mũi."

"Ai muốn người cho ta mặt mũi?" Thủy Điệp Lan cười mỉm chen vào nói. Trở lại hơi ngẩng đầu lên, đối đỉnh đầu hư không nói: "Thanh lão, tân hàng xóm thấy qua, về sau trò chuyện tiếp trời cũng không muộn, dưới mắt người trước hỗ trợ nhìn xem, Thanh Loan xem như chuyện gì xảy ra?"

Thanh Loan lúc này bị đặt ngang ở Thủy Điệp Lan bên chân. Chậm trễ những ngày gần đây, nàng pháp thể không có bất kỳ biến hóa nào, hai tay như cũ tại trước ngực vạt áo thành cái kia cổ quái ấn kết, thỉnh thoảng bởi vì di chuyển đến biến dạng, lại trong thời gian cực ngắn biến trở về nguyên trạng, tựa hồ có vô hình sợi tơ nắm đồng dạng.

Giờ phút này, nàng nhắm mắt nằm thẳng, dung mạo an tường. Lý Tuần lại cảm thấy, dạng này Thanh Loan, còn lại càng dễ thân cận một chút.

Đang ngồi cảm thán thời khắc, Thanh Đế di lão nhân tiện nói: "Việc này ta đã biết, trong đó tự có nhân quả. Nó nhân đã lâu không đi đàm, nó quả lại có thể do các người một lời đến quyết."

Lý Tuần nghe được trở mắt, chẳng lẽ trước mắt Thanh Đế di lão, vậy mà có trong truyền thuyết biết quá khứ tương lai, đoạn kiếp trước hậu thế tuyệt đỉnh

thần thông? Nếu không vì sao Thủy Điệp Lan vừa mở cái đầu, hẳn giống như này chắc chắn?

Thủy Điệp Lan cũng nhíu mày suy nghĩ, chỉ bất quá cùng Lý Tuần đàm chiêu suy nghĩ hoàn toàn không phải một chuyện.

Nàng kiến thức kỳ thực cũng không tại Thanh Đế di lão phía dưới, suy tính một hồi, liền có điều. Cũng vào lúc này, nàng đã nhận ra Lý Tuần tâm tư, ngoại nhìn cười nói: "Bên ngoài không phải truyền đi xôn xao, nói là do Khúc Kính Thông U có thể thẳng đến Huyền hải U Minh thành a? Hiện tại có Thanh lão phía trước, người tại sao không hỏi một chút?"

Lưỡng đề tài tâm đó nhảy vọt thực sự quá lớn, Lý Tuần liền giật mình, trở lại mình bạch trong đó nhất định có cái gì mấu chốt liên hệ, cả cười lên: "Không mạo muội a?"

"Đây cũng không phải là cái gì việc không thể lộ ra ngoài."

Thủy Điệp Lan biểu hiện ra toàn không quan tâm thái độ, Lý Tuần lại không thể coi như không quan trọng, hẳn nghĩ nghĩ, thăm dò tính hỏi thăm trước mắt chính chủ nhân: "Thanh lão, ngài nhìn. . ."

Gió nổi lên chỗ, lão dong thụ cành lá lạnh rung phát ra tiếng, tiếng nói rõ ràng, cảm xúc lại có chút mơ hồ bất định: "Người có nửa cái xuất thân tại U Hồn Phệ Ảnh Tông, Quỷ Môn hồ bên kia lại là một lần Cửu U phệ giới. Người vốn là trong cục người, ta sao có thể giấu diếm người?"

"Trong cục người?" Lý Tuần đầu tiên là phỏng đoán từ ngữ này, bỗng đột nhiên tỉnh ngộ, "Thanh lão cũng biết Cửu U phệ giới?"

Hắn lời nói bên trong kỳ thực có sơ hở trong lời nói, nơi đây Cửu U phệ giới không phải là một cái danh từ, mà là một sự kiện, chính là mấy ngày trước đây phát sinh ở Quỷ Môn hồ món kia đại sự.

Khúc Kính Thông U ở vào Đông Hải chi tân, cùng Quỷ Môn hồ cơ hồ chính là một đông một tây lưỡng cực, khác đâu chỉ ngàn vạn dặm. Như cái này một tin tức không phải Thủy Điệp Lan truyền tới, như vậy, Thanh Đế di lão thần thông coi là thật chỉ có thể dùng không thể tưởng tượng nổi để hình dung.

Cũng không biết Thanh Đế di lão dùng cái gì phương thức đến quan sát nét mặt, đối Lý Tuần tâm tư nắm chắc cực kỳ cận kề, nghe vậy liền sạt bật cười: "Giới này tuyệt không có thể dao cảm ngàn vạn dặm thần thông, ta sở dĩ có cảm ứng, đều nhờ vào nơi đây đặc thù vị trí. Người mà lại tiến lên đây. . ."

Lý Tuần theo lời tiến lên, án lấy Thanh Đế di lão phân phó vươn tay ra, nắm chặt nhất căn thùy sinh nhánh cây, Thủy Điệp Lan ngay tại bên cạnh hẳn, cười nhẹ nhàng mà nhìn xem. Lý Tuần bị nàng cười đến đáy lòng run rẩy, đang chờ nói cái gì, bỗng cảm thấy cảm giác xung quanh một mực không ngừng gió nhẹ đột nhiên đình trệ, ngay sau đó, hẳn bị nhấc lên.

Cái gọi là bị nâng lên, không thể nghi ngờ là cái ảo giác, Lý Tuần tinh tế cảm ứng, bị nâng lên, giống như là toàn bộ mặt đất.

Trong hoảng hốt, hẳn tựa hồ nhìn thấy phía dưới không biết bao sâu lòng đất, có một cái cự đại kẽ nứt, giống như là cự hình miệng núi lửa, theo toàn bộ mặt đất nâng lên, chậm rãi hiển lộ chân dung.

Đây là Thanh Đế di lão dẫn đạo hẳn "Trông thấy" hình ảnh, đến càng trực tiếp tin tức, thì không cần chính mắt thấy, tựa như một cái nung đỏ bàn ủi, trực tiếp ấn tại hẳn đại não chỗ sâu.

Quen thuộc lại như cũ mênh mông xung kích vút qua, một khắc này, trắng xám nhan sắc khí lãng hơi kém đem hẳn nuốt hết rơi.

Lý Tuần hít vào một ngụm khí lạnh, thân thể không tự giác ngửa về đằng sau, chờ hẳn tỉnh nữa ngộ tới, lại phát hiện trong tay nhánh cây chẳng biết lúc nào đã bị hẳn ngưng sinh sinh giật xuống tới.

Bên cạnh, Thủy Diệp Lan tiểu dung thu lại, sắc mặt khó coi chăm chăm tới.

Lý Tuần nhìn xem trong tay dài ước chừng hai thước dư doanh cành xanh đầu, cũng cảm thấy lúng túng, vội vàng nói xin lỗi, tâm thần lại vẫn bị trước đó tình cảnh chiếm cứ hơn phân nửa.

Thanh Đế di lão cũng không ngại, thanh âm như trước: "Quý khách có thể rõ chưa?"

"Khúc Kính Thông U phía dưới, là Cửu U chi vực?" Lý Tuần trong lòng vẫn lấp đầy kinh nghi, không qua đầu óc vẫn rõ ràng, hoang đường lời mới vừa ra miệng, liền bác bỏ rơi: "Không đúng, cái kia hẳn là là một cái cấu kết lưỡng giới kẽ nứt. Thế nhưng là, cái này kẽ nứt lớn bao nhiêu a!"

Trong cảm thán, hẳn lại nghĩ tới một chuyện, vội nói: "Thanh lão trực tiếp gọi tên của ta đi, quý khách danh xưng, quá khách khí."

"Cũng hảo, ta gọi người Lý đạo hữu là được."

Cái này cũng khách khí chút. . . Tuy nói còn có chút khó chịu, không qua Lý Tuần trải qua này giảm xóc, tâm tư càng ngày càng thanh minh, hẳn rất nhanh nghĩ đến, đã Khúc Kính Thông U phía dưới, cấu kết Cửu U chi vực, hẳn là còn có thể lấy một loại phương thức hoặc mau lẹ phương thức, liên hệ Huyền hải U Minh thành cùng Quỷ Môn hồ?

Hắn đem này nghi vấn nói ra miệng, đạt được chính là khẳng định hưởng ứng.

"Nơi đây phía dưới, chính là Thông Huyền Giới cùng Cửu U chi vực ở giữa thiên nhiên sinh thành lớn nhất dũng đạo, tung sáu dặm, hoành bốn dặm, cách mặt đất không qua hai dặm xa. Nhưng cũng chính là bởi vì quá to lớn, thường xuyên nhiễu loạn lưỡng giới trật tự, sớm tại hỗn độn không rõ thời khắc, liền có một đầu địa mạch đứt gãy ở đây, tụ Cửu Địa chi khí, phủ kín kẽ nứt."

"Cả hai đồng nguyên đến dị chất, phủ kín là hư, đến khai thông là thực, quanh năm suốt tháng phía dưới, nơi đây xung quanh, thiên địa nguyên khí dồi dào, mỗi loại linh mạch khiêu huyết vòng này phân bố, mới có Đông Nam biển rừng chi phì nhiêu, cũng có Đông Hải bảy mươi hai đảo chi thẳng cánh."

"Cũng bởi vì này kẻ nứt tình huống đặc biệt, thiên nhiên liền có tuyệt đại lực kéo, đến Huyền hải phía dưới, Quỷ Môn hồ bên trong, bao quát Thị Quỷ Tông sở cư hướng Ly Hận Thiên, cũng có thông tới Cửu U chi vực thiên nhiên kẻ nứt, này ba cái diện tích kém xa nơi đây, lại nhân chất tính tương tự, đồng dạng dựa vào Cửu U chi vực đến thụ nơi đây ảnh hưởng, ở giữa có thiên ti vạn lữ chi liên hệ, ta ở đây mấy vạn năm, cũng không có thể từng cái xác minh."

"Bất quá, một chút đặc biệt mãnh liệt phản ứng, giống như là Quỷ Môn hồ bên kia, Cửu U phê vực, mảng lớn không gian phong bế, lại có ba năm cường giả kịch liệt va chạm, ta chỗ này còn có thể phát giác được."

"Thì ra là thế!" Lý Tuần bắt đầu có chút khái niệm, khu thi khô lỗi thuật bên trong, cái kia lợi dụng Cửu U chi vực đạt tới cự ly xa truyền tống khô lỗi pháp môn, bên trong nguyên lý liền không sai biệt lắm, "Nói cách khác, theo Khúc Kính Thông U có thể chống đỡ đạt Huyền hải U Minh thành, cũng không phải là không có lửa thì sao có khói?"

Thanh Đế di lão đột nhiên trầm mặc xuống, gió nhẹ y nguyên xuyên cành qua lá, có thể rì rào vang động, lại chỉ là tự nhiên âm thanh, mà không phải vị kia đại yêu ma biểu đạt.

Lý Tuần hoài nghi chính mình có phải hay không trong lúc vô tình nói chút không nên nói lời nói, hẩn nhìn về phía Thủy Điệp Lan, yêu nữ chỉ là đứng thẳng nhưng vai, đồng thời không có bất mãn biểu thị.

Liền tại hai người lấy thân thể ngôn ngữ giao lưu thời điểm, Thanh Đế di lão rốt cục lại lần nữa phát ra tiếng.

"Không sai, bởi vì bốn cái kẻ nứt tầm đó, tồn tại to lớn lực kéo, trên lý luận,

chỉ cần có thể tại Cửu U chi vực bên trong sống sót một đoạn thời gian rất ngắn, liền có thể thông qua kẽ nứt, không nhìn giới này không gian khoảng cách, đến mặt khác ba cái địa điểm. . ."

Trên lý luận? Lý Tuần gượng cười hai tiếng, thành hẩn lý giải, cái gọi là trên lý luận liền ngang ngửa với không có khả năng. Chỉ cần nhìn một chút Thanh Loan hạ tràng, liền biết một cái bình thường sinh linh — vô luận hẩn là cường đại cỡ nào, tiến vào cái kia tử trọc chi khí hội tụ địa phương, cũng sẽ không có bất kỳ còn sống cơ hội.

Nhưng mà rất nhanh, Thanh Đế di lão liền làm ra bổ sung: "Ngoài ra, còn có một con đường."

Con đường kia, nhưng là năm đó Huyền hải U Minh thành mạt đại tông chủ Di Huyền Thương phát hiện.

Tại Di Huyền Thương chưa trở thành Huyền hải U Minh thành đích tông chủ trước đó, từng bỏ ra tương đối dài lúc hỏi, chuyên môn nghiên cứu Cửu U chi vực cùng Thông Huyền Giới không gian liên hệ.

Hẩn theo bản tông hư không kẽ nứt bắt đầu, tìm hiểu nguồn gốc, tìm tới Khúc Kính Thông U phía dưới, cái này thông hướng Cửu U chi vực, to lớn mà kinh khủng kẽ nứt — hoặc là đứt khoát xưng là thâm quật.

Khi đó, Khúc Kính Thông U còn không gọi Khúc Kính Thông U, vển vển Đông Nam biển rừng cùng Đông Hải tầm đó một khối vùng núi, ngoại trừ cỏ cây sinh trưởng phi thường tươi tốt bên ngoài, không có cái gì khác dị thường.

Không qua khi đó Thanh Đế di lão thích nơi này nguyên khí dồi dào hoàn cảnh, đã ở đây tu hành gần hai vạn năm dài dằng dặc thời gian.

Song phương tại trong lúc vô tình chạm mặt, bởi vì tính tình hợp nhau, rất nhanh thành bằng hữu. Thanh Đế di lão liền lợi dụng chính mình đối với chỗ này nóng tất, trợ giúp Di Huyền Thương tiến hành nghiên cứu.

Luận tu vi, Thanh Đế di lão ở xa Di Huyền Thương phía trên, bất quá hẳn lấy sinh linh nhập đạo, kiêng kỵ nhất Cửu U địa khí loại hình tử trọc khí hơi thở, đối với phía dưới bị phong cấm thâm quật, còn không bằng Di Huyền Thương nhìn thấu triệt.

Bởi vì cái này không gian thật lớn kẽ nứt tồn thế thời gian thực sự quá dài, tuy có thiên uy chặt đứt địa mạch, áp dụng phong cấm, đồng thời vô dao động giới này căn cơ nguy hiểm. Có thể quanh năm suốt tháng xuống tới, vẫn không khỏi đối xung quanh hoàn cảnh thậm chí gánh chịu hoàn cảnh không gian tạo thành ảnh hưởng.

Kẽ nứt xung quanh, nguyên khí dồi dào, linh mạch đông đảo là ảnh hưởng một loại, mà đổi thành một loại ảnh hưởng, địa phương khác nhìn không ra, nhưng tại Huyền hải U Minh thành cái này đồng dạng có hư không kẽ nứt địa phương, phản ứng lại phải mạnh mẽ được nhiều.

Trải qua nhiều lần thôi diễn cùng thí nghiệm, Di Huyền Thương kết luận, nhận cái này to lớn hư không kẽ nứt trường kỳ dẫn dắt tác dụng, vô luận là ở chỗ này, vẫn là tại Huyền hải phía dưới, kẽ nứt xung quanh không gian đều sinh ra nhất định biên độ vụn vẹo.

Hai cỗ phát ra từ đồng nguyên vụn vẹo lực lượng bị lực kéo lôi kéo cùng nhau, trải qua thời gian dài rèn luyện biến hóa, liền tạo thành một đầu độc lập với lưỡng giới bên ngoài, cùng loại với tường kép dững đạo.

Cái gọi là tường kép khái niệm, có được U Huyền khôi lỗi Lý Tuần đặc biệt dễ hiểu, chính là khôi lỗi tại không có đạt tới trú hình vĩnh tồn hỏa hầu trước đó chỗ nấu thân an trí địa phương.

Tại tương quan trên điển tịch, có đem nó xưng là phân giới Huyền Không, tức là Thông Huyền Giới cùng Cửu U chi vực đường ranh giới, đã lợi cho khôi lỗi thấu không trú hình, lại dễ dàng hấp thu Cửu U địa khí, đến không cần phải lo lắng khôi lỗi đối người khống chế sinh ra áp lực cực lớn.

Huyền hải U Minh thành cùng U Hồn Phệ Ảnh Tông phương pháp tu hành, cơ hồ là nhất mạch tương thừa, nghĩ đến đạo lý trong đó cũng kém không nhiều.

"Đã có này phát hiện, Di Huyền Thương tự nhiên muốn ứng dụng lên, tại được ta sau khi đồng ý, hãn dùng gần thời gian năm mươi năm, vận dụng cấm pháp từng chút từng chút vững chắc cái này một dũng đạo, làm cho trở thành tu sĩ tầm thường cũng có thể tự do xuất nhập vị trí."

"Tại hãn trở thành tông chủ về sau, đầu này dũng đạo liền trở thành chỉ ở Huyền hải U Minh thành số ít cao tầng tâm đó lưu truyền bí mật, để làm đặc thù thời điểm ứng biến cầu sinh pháp bảo. Hãn vì đầu này dũng đạo một cái tên, danh tự liền gọi là. . . Khúc Kính Thông U!"

Lý Tuần hít sâu một hơi, trong đầu rối rục có đối toàn bộ sự tình mạch lạc mơ hồ hình dáng, kế tiếp, Thanh Đế di lão thì dùng lạnh nhạt ngữ khí để một vòng này trong vắt tích lên.

"Chưa tới bảy trăm năm tả hữu, chính là Cửu U phệ giới. Lúc ấy, Huyền hải U Minh thành nhân tài đứt gãy cực lớn, trên tông môn vạn đệ tử, đạt tới chân nhân cảnh không qua ba năm người, lại nhận các phương chèn ép, lòng người bàng hoàng, khó có hành động. Di Huyền Thương mất hết can đảm, một lòng muốn lấy kia cực đoan biện pháp, gạt ra tông môn tiềm lực."

"Ta không khuyên nổi hãn, phản bị hãn thiết kế, bị buộc thề, muốn tại Cửu U phệ giới về sau trông chừng bên này, cam đoan đầu này cũng không thụ Cửu U phệ giới ảnh hưởng dũng đạo bên trong ra tới tu sĩ, tối thiểu cũng phải là chân nhân cảnh tu vi, nếu không. . ."

"Nếu không?"

Lão dong thụ cành lá tiếng ma sát tựa hồ cũng chìm xuống dưới: "Nơi đây tầng đất, dưới mặt nước, kể có Huyền hải U Minh thành tu sĩ hài cốt, 1,726 cụ."

Lý Tuần trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải, còn tốt Thủy

Điệp Lan hợp thời chen lời nói: "Trong này chí ít có một nửa là ta giết. Di Huyền Thương ta cũng đã gặp, nghiên cứu nghiên cứu học vấn là hạng nhất, trị sự tình còn có thể, trị người thì vô cùng thâm, nếu không phải lúc ấy Huyền hải U Minh thành xác thực không người, cái nào đến phiên hãn đương một tông chi chủ?"

Nghe Thủy Điệp Lan đối bằng hữu cũ trắng trợn công kích, Thanh Đế di lão giữ yên lặng.

Thủy Điệp Lan lý giải tâm tình của hãn, liền thay hãn bổ sung phía sau kết cục: "Lại qua chừng một ngàn năm sau, ta cũng đi vào qua một chuyến, bên trong tu sĩ không sai biệt lắm đã chết hết. Chỉ có như vậy mười mấy cái tu hành đến chân nhân cảnh, lại do do dự dự không dám đi ra ngoài đồ hèn nhát, vẫn là ta đem bọn hãn theo dững đạo bên trong lĩnh xuất tới."

"Về sau, những người này liền ở tại Huyền hải U Minh thành bên ngoài, tạm làm người thủ mộ. Khúc Kính Thông U tin tức, đại khái chính là bọn hãn truyền tới, chỉ bất quá thời gian lâu dài dài, chậm rãi thay đổi vị, thế nhân chỉ cho là Khúc Kính Thông U là nơi nào đó tuyệt địa, lại không biết, nó quả thật là một con đường dẫn."

"Dạng này a. . ." Lý Tuần cũng chỉ có thể làm ra cảm thán như vậy.

Không có hai vị kinh nghiệm bản thân việc yêu ma giải thích, ngoại giới tu sĩ e là cho dù nghĩ vỡ đầu xác, cũng làm không rõ những này nội tình. Những cái kia vọng tưởng tiến vào Huyền hải U Minh thành lấy lấy được bảo tàng lòng tham quý môn một lòng muốn đi vào, căn bản chính là người trong cuộc liền chết cũng muốn chạy trốn lồng giam, thế sự chi hoang đường, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Bất quá, Thủy Điệp Lan không cho hãn đưa ra quá nhiều cảm thán thời gian, vèn vèn chính là mấy tức công phu, yêu nữ liền rất căm tức kêu lên: "Họ Lý, người đem chủ đề lại đi đến nơi nào rồi? Ta vừa mới là nói Thanh Loan sự tình

a?"

Kỹ xảo vụng về! Lý Tuần oán thầm một câu, nhưng vẫn là rất phối hợp nói chuyện: "Là người trước kéo khai chủ đề, mà lại không đem phía trước những cái kia nói rõ, ta căn bản là lý giải không được người cùng Thanh lão."

Thủy Điệp Lan hừ một tiếng, trong mắt sáng lại đều là ý cười, nàng ngược lại đối Thanh Đế di lão nói chuyện: "Thanh lão, Thanh Loan còn cứu được không cứu?"

"Vô cứu." Lão dong thụ tán cây nhẹ nhàng đong đưa hai lần, dường như còn chưa trước trước cảm xúc trung bình phục. Sần sật thanh âm, cực giống thở dài một tiếng.

"Kén nhi gần đây tình ý nhu hòa, thật là từ sinh ra đến giờ không có sự tình, cái này rất tốt. Bất quá, sinh tử vi không thể làm trái sự tình, điểm này, Thanh Loan đạo hữu cũng là minh bạch. Nàng đã đã vi nhà mình làm chuẩn bị, người ta làm gì nhiều chuyện?"

"Có thể nàng hiện tại rõ ràng gây ra rui ro!" Thủy Điệp Lan mày nhãn lại.

"Chư Thiên Vũ Hóa kết quả tuyệt không phải dạng này. Pháp môn này vốn là thích hợp nhất nàng cái này thượng giới tiên cầm pháp thể, một khi công thành, đem không vào luân hồi, lên thẳng thượng giới, ngoại trừ thần thức tiêu tán bên ngoài cùng phi thăng không khác, nào giống hiện tại, thượng không chịu thiên, hạ không chạm đất?"

"Nếu theo người bây giờ ý tứ, vậy cái này chính là giúp nàng, đến không phải cứu nàng."

Thủy Điệp Lan nghe Thanh Đế di lão tiếng nói chuyển hướng, vừa vui lại quái: "Cái này có cái gì không giống?"

So với Thủy Điệp Lan vội vàng xao động, Thanh Đế di lão không nhanh

không chậm đáp lại: "Vốn không khác biệt, lại nhân kén nhi tâm tư của người đến có khác biệt. Người nói cứu, là vì cứu mạng phản sinh, ý này nghịch sinh tử đại đạo, đồn rằng vô cứu."

"Kế tiếp, người lùi lại mà cầu việc khác, ứng Thanh Loan đạo hữu chi ý, muốn giúp nó hoàn thành Chư Thiên Vũ Hóa chi thuật, chính là thuận thế mà làm, cái này liền có cơ hội."

Thủy Điệp Lan nhưng không có bởi vì Thanh Đế di lão khẩu khí buông lỏng đến quá mức hưng phấn. Ngược lại là cười lạnh.

"Ứng Thanh Loan chi ý? Nếu không phải đến hoàn toàn tuyệt vọng tình trạng, có ai biết dùng loại biện pháp này? Chư Thiên Vũ Hóa nói đến êm tai, có thể linh thức mất sạch, chính là phi thăng thượng giới, lại cùng chết đi có gì khác? Dù sao, ta là không trông cậy vào kia một phần ngàn tỉ linh thức cơ hội sống lại."

"Cần gì thay người mất lo lắng?" Cành lá đong đưa bên trong, Thanh Đế di lão tựa hồ tại tiếu.

"Đối Thanh Loan mà nói, một ngũ không dậy nổi, vô tư vô cảm, chính là linh thức tịch diệt, lại cùng nàng có liên can gì? Coi như vạn năm về sau, linh thức phục sinh, cũng bất quá là tỉnh lại sau giấc ngủ, vô khổ vô nan. Đến cái này dài dằng dặc thời gian bên trong ly hợp đau khổ, đương do người sống gánh chịu, bị lo lắng, nên là người ta, Tê Hà các loại bạn cũ mới là."

"Ta cũng không có nhiều như vậy sâu thiện cảm." Thủy Điệp Lan ngoài miệng nói, giữa lông mày lại khoáng đạt rất nhiều, "Muốn vì nàng thương tâm, Tê Hà tặng thêm nàng bảo bối kia nữ nhi liền đầy đủ."

Ngừng lại, nàng đột nhiên hồi tỉnh lại: "Nói nhiều như vậy, biện pháp đâu? Không cứu nàng, giúp nàng hoàn thành Chư Thiên Vũ Hóa chi thuật biện pháp liền thành!"

Thanh Đế di lão chậm rãi nói: "Cửu U chi vực vi tử trọc chi khí hội tụ chỗ, cùng tam giới khác lạ. Thanh Loan dù có một thân tiên cốt thật thai, cũng bị chen bức tại thể nội, không thể huy phát, đến thứ nhất điểm dẫn phát Vũ Hóa quá trình nguyên sinh linh thức, cũng bởi vậy bị khóa ở trong đó, tùy tiện không thể giải thoát.

"Kể từ đó, nàng bất diệt pháp thể, phản thành trói buộc nàng lồng giam. Muốn trợ nàng hoàn thành Chư Thiên Vũ Hóa chi thuật, mấu chốt ngay tại ở phá vỡ nó pháp thể cùng Thanh Linh tiên khí giam cầm, trực tiếp chạm tới nàng nguyên sinh linh thức, cho đầy đủ kích thích, khiến cho làm ra phản ứng. Lại lần nữa chủ đạo này thuật, lấy tự hành hoàn mỹ."

Thủy Điệp Lan dù sao cũng là đại tông sư thân phận, một khi bị Thanh Đế di lão điểm ra trong đó khớp nối, liền giật mình hiểu được, cúi đầu trầm ngâm một lát, nàng đột nhiên giương mắt, thẳng vào nhìn qua.

Lý Tuần đầu tiên là mờ mịt, nhưng lại rất nhanh tỉnh giấc, còn đến không kịp nói cái gì, Thủy Điệp Lan đã vỗ tay nói: "Đúng rồi, chính là người!"

"Ta?" Lý Tuần nghĩ giả ngu hốt đi qua, "Ta cái gì ta?"

"Chính là người không sai. Người ngự hồn luyện pháp thông tâm đại pháp, không phải liền là tốt nhất thủ đoạn a?" Thủy Điệp Lan càng nghĩ càng phù hợp.

"Chế tạo U Huyền khôi lỗi, người là xe nhẹ đường quen, vài ngày trước người còn nói, năm đó chúng tại Thanh Loan thể nội U Huyền Ấn vẫn có cảm ứng, khu hồn luyện pháp thông tâm đại pháp lại là trực tiếp tác dụng tại linh thức, có thể né qua cùng Thanh Loan pháp thể đối kháng chính diện. Đến nó tính lại âm trọc, chính là Thanh Loan tối bài xích đồ vật, không cần làm bị thương nàng, đối nàng kích thích cũng đủ rồi. . ."

Nàng đột nhiên im miệng, nhìn xem Lý Tuần, mím môi không nói thêm gì nữa.

Lý Tuần cũng đang nhìn nàng, hai người đối mặt thật lâu, Thủy Điệp Lan hừ một tiếng, đuổi ruồi tựa như phất phất tay: "Cũng không nói người nhất định phải hỗ trợ, người không cần như thế khổ đại cừu thâm xem ta, ta cũng không phải người cừu nhân."

Nói đến chỗ này, nàng đột nhiên có chút chột dạ. Ngay tại hơn nửa năm trước, hai người còn tại Đông Nam biển rừng sinh tử tương bác, nếu không phải là nàng sử xuất đồng tâm kết, trong hai người sợ rằng đã có một cái mệnh tang hoàng tuyền.

Hai người hôm nay quan hệ, đương nhiên cũng không phải là hoàn toàn trực thuộc tại đồng tâm kết lên, bất quá, một năm thời gian cũng chưa tới, coi như lại tăng dày, lại có thể dày đến đi đâu?

Thủy Điệp Lan thấy nhiều thân bằng bạn cũ trở mặt thành thù ví dụ, huống chi, Yêu Phượng vết xe đổ không xa, nàng lại có thể nào quên?

Bị Thanh Loan cái chết đến đốt nóng đầu óc đột nhiên thành lạnh xuống, thuộc về nàng loại tầng thứ này lý trí rốt cục nổi lên mặt nước. Như thế một hơi chậm lại đến, đối với mình tâm thái, nàng rốt cục cảm giác xuất cổ quái.

Không qua một sát na công phu, yêu ma thức Linh giác lợi dụng tự tỉnh phương thức, quay lại trong khoảng thời gian này lời nói của mình cử chỉ. Khi phục thanh minh tâm cảnh bên trong, chỗ lộ ra xuất đáp án, để nàng trong lòng trùng điệp nhảy một cái.

Mà lúc này, nàng mới phát hiện, cùng với gió nhẹ, tiểu Thủy hồ bờ bên kia cây rừng hoa cỏ, chính đưa tới trận trận mùi thơm ngát khí vị. Cấp độ này rõ ràng hương khí, bên cạnh Lý Tuần đại khái chỉ cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái, nhưng tại nàng cái này Thông Huyền Giới đệ nhất nhạy cảm khứu giác trước đó, lại có khác ý nghĩa.

Kia là Thanh lão lấy đặc thù giao lưu phương thức, đưa tới tin tức: "Tình đến trước mắt cần cần thận. . ."

"Ta biết a, Thanh lão!"

Thủy Điệp Lan đương nhiên minh bạch hảo ý của đối phương. Chỉ bất quá, trong nội tâm nàng vừa mới dâng lên báo động, chính là thần thông quảng đại như Thanh lão, chỉ sợ cũng không phát hiện được. Kia vẻn vẹn nàng chuyện riêng, thân cận như Thanh lão, trọng yếu như Lý Tuần, đều không có xen vào năng lực cùng tư cách.

Về phần Thanh Loan sự tình, nàng cũng có quyết đoán. Nàng đã cùng Lý Tuần đồng nhất phương, cùng Yêu Phượng, Thanh Loan chính là địch nhân, cho dù nhân Thanh Loan bỏ mình các loại nguyên nhân, đem nơi này giới hạn mơ hồ rới, có thể căn bản lập trường vẫn tồn tại, lại khư khư cố chấp xuống dưới, lại nên đem Lý Tuần đặt chỗ nào?

Cho nên, hôm nay đã xem thân là đồng loại tình nghĩa kết thúc, nàng sẽ không, cũng không nên xen vào nữa xuống dưới. Lý Tuần hỗ trợ cũng hảo, ngồi yên cũng được, thậm chí bỏ đá xuống giếng, đem Thanh Loan luyện thành khôi lỗi, nàng đều đã không còn ý kiến gì, hoặc là, đây cũng là thanh ương tự thân mệnh số!

Trong lòng có quyết đoán, Thủy Điệp Lan liền muốn cùng Lý Tuần trao đổi một chút. Chỉ là vừa mới mới đem người ta cho đình trở về, lại thay đổi thái độ, biểu đạt liền có chút khó khăn.

Chính sát phí tự định giá thời điểm, vang lên bên tai Lý Tuần tiếng nói: "Ta không phải không giúp đỡ. . ."

"A?"

Tại Thủy Điệp Lan ngoài ý muốn bên trong, Lý Tuần lắc đầu: "Giúp nàng đồng thời không có gì, ta chỉ là đang tìm một cái hỗ trợ lý do."

Tâm tình của hẳn hiển nhiên không cao, nhưng nếu nói là hướng Thủy Điệp Lan chịu thua, cũng không quá giống.

Đang khi nói chuyện, hắn dứt khoát tại Thanh Loan trước người, khoan chân ngồi xuống, nhìn chăm chăm đối phương mặt mũi quen thuộc sừng sờ, thật lâu, hắn cười hắc hắc: "Cừ nhân a!"

Lời nói bên trong tư vị, sợ rằng liền chính hắn đều phẩm không rõ.

Thủy Điệp Lan muốn hỏi, nhưng lại cưỡng ép khắc chế ý nghĩ này.

Bất quá, Lý Tuần rất phối hợp nói tiếp: "Có lẽ, nói là cừ nhân cũng không chuẩn xác? Ta cùng Thanh Loan vẫn cách Yêu Phượng tầng kia. Hừ, lấy nàng tính tình, ta có hay không trở thành nàng cừ nhân tư cách, còn tại cái nào cũng được tầm đó."

Hắn ngẩng đầu, nhìn xem Thủy Điệp Lan: "Người tuyệt đối không tưởng tượng nổi, ta lúc đầu là dùng phương thức gì, theo Yêu Phượng trong tay giã dựa xuất một cái mạng tới, kia là vô cùng nhục nhã. . . Còn bổ sung lấy ta cái kia sư tôn một cái mạng."

"Cái này còn không chỉ, ngay sau đó còn có Thanh Ngâm, Cổ Âm, Ngọc Tán Nhân, bao quát Chung Ân, giống như tất cả khuất nhục đều tập hợp một chỗ, lại luôn luôn đến từ những người kia. Cho nên ta liền hiểu, chúng ta là trời sinh đối đầu, cừ nhân. Bọn hắn hại ta, là chuyện đương nhiên; ta trả thù, cũng là thiên kinh địa nghĩa."

Khúc Kính Thông U duyên dáng hoàn cảnh cũng vô pháp hòa hoãn Lý Tuần cảm xúc, đến Thanh Đế đi lão cùng Thủy Điệp Lan đều giữ yên lặng, đem toàn bộ thiên địa đều lưu cho hắn, lấy gánh chịu trong lòng của hắn lửa giận.

Lý Tuần rũ xuống mí mắt, tầm mắt định trên người Thanh Loan, thật lâu chưa từng di động.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Lòng Vũ

Chương 06: Lòng vũ

Lý Tuần trong lòng còn có rất nói nhiều, nhưng hắn không thể lại nói ra tới, chỉ có thể buồn bực tại trong lồng ngực, tại độc hỏa bên trong kịch liệt xung đột va chạm.

Tu đạo hơn bảy mươi lại, hắn có một nửa thời gian đều đang nghĩ lấy làm sao báo thù, nhưng mà cho tới bây giờ, đầu óc ý nghĩ phần lớn cũng chỉ là dừng ở trong đầu.

Trước kia Lý Tuần tưởng rằng chính mình lực không thể bằng, hôm nay, Thanh Loan thù này địch ngay tại trước mắt hắn, cơ hồ là mặc hắn nhào nặn, thế nhưng là, hắn vậy mà toát ra ý nghĩ như vậy.

Cái này không phù hợp kế hoạch.

Dựa theo hắn cố định mạch suy nghĩ, giờ phút này, hắn hắn là áp dụng Âm Tán Nhân đề nghị, không chút do dự đem Thanh Loan luyện thành U Huyền khô lồi. Ngẫm lại Yêu Phượng nhìn thấy đã từng bạn thân trở mặt đối mặt lúc biểu lộ, vậy nhất định phi thường thú vị.

Không, không thôi. Nếu như hắn vui lòng. Hắn thậm chí có thể lấy Thanh Loan làm uy hiếp, đem lãnh khốc nhất lựa chọn bày ra tại Yêu Phượng trước mặt, để cái kia không ai bì nổi nữ nhân, tại nữ nhi cùng bạn thân tầm đó tùy ý tuyển thứ nhất.

Vô luận thành bại, đều có thể đem đối phương tra tấn đến nổi điên!

Tại hãn tận lực phóng túng phía dưới, vô số ác độc suy nghĩ, như măng mọc sau mưa, tầng tầng lớp lớp. Cùng trước kia khác biệt, dựa vào thực lực của hãn bây giờ, những ý niệm này cũng không phải là chỉ có thể ở trong đầu xoay quanh, mà là có cực cao khả thi.

Có thể cái này lại như thế nào?

Lý Tuần nhắm mắt lại, những cái kia ác độc suy nghĩ tùy theo tịch diệt. Hãn cũng hoài nghi, có lẽ là bởi vì cố kỵ Thủy Điệp Lan cùng Thanh Đế di lão, khỏi bị mất mặt, nhưng hãn hiểu hơn, vô luận tìm nhiều ít lý do, vấn đề căn nguyên thành xuất trên người mình.

Không quan trọng cừu thứ, cũng bất luận thiện ác, hãn vấn đề không tại loại này cũ rích mâu thuẫn bên trên, đến ở chỗ một loại nhìn như hoang đường tâm tư.

Trả thù làm sao trở nên đơn giản như vậy? Phảng phất chỉ cần nhấc nhấc tay, tất cả chướng ngại đều sẽ bị dịch chuyển khỏi, nhưng tại trước đây không lâu, vậy vẫn là có thể so sơn nhạc gánh nặng, mà lại đã ở trong lòng hãn đè ép bảy mươi năm!

Đây coi là cái gì? Giống như Thao Thiết chi đồ trước mắt mỹ vị chỉ còn cuối cùng một ngụm, lại hình như ngu công dưới chân khối đất một xeng về sau chính là đất bằng. Lúc này trong lòng của hãn không có sắp thành công vui sướng, chỉ có tìm không thấy tương lai phương hướng sợ hãi cùng mờ mịt.

Thao Thiết chi đồ đích nhân sinh quan tâm mỹ vị, Ngu Công chí tại dời núi mới có giá trị. Như vậy, hãn là chỉ có báo thù mới là sinh mệnh mình ý nghĩa vị trí?

Hãn tuyệt không nguyện thừa nhận, thế nhưng là, dù sao tại trong cừu hận ngâm thời gian quá lâu, hãn lại hoàn toàn chưa tỉnh bản thân biến hóa. Càng sớm chút hơn thời điểm, hãn còn có chút danh lợi truy cầu, nhưng bây giờ, danh lợi dù cho không thể coi như mây bay, cũng đã không có quá nhiều lực hấp dẫn, đến

cái gọi là tu hành vấn đạo, càng giống là một trận trò cười.

Giờ khắc này, hãn cũng rất cuộc minh bạch. Vì cái gì Thủy Điệp Lan tổng yêu mạng một tiếng "Lão tặc thiên" .

Hãn ngẩng đầu thượng nhìn, đột nhiên rất muốn biết, lão tặc thiên vì hãn an bài như thế nào tương lai, có phải hay không hội vĩnh viễn như hôm nay dạng này, phía trước đường mêh mông lo sợ không yên bên trong vượt qua.

Chờ hãn theo cực độ tiêu cực cảm xúc bên trong giãy dụa ra tới, lại phát hiện chẳng biết lúc nào, Thủy Điệp Lan đã không thấy bóng dáng. Chỉ có bên người cái này gốc lão dong thụ đang bồi lấy hãn, dưới gối, thì là vận mệnh đái định Thanh Loan pháp thể.

Thanh Đế di lão gặp hãn ánh mắt chuyển động, nhân tiện nói: "Kén nhi đi một bên trị thương. Nơi này mỗi một chỗ cỏ cây đều do ta tự mình trú thần trong đó, cảm giác nó suy vinh khai tạ, bề ngoài thả nguyên khí tinh thuần như một, đối nàng thương thế có lợi thật lớn."

Nghe vậy, Lý Tuần hơi bị sợ.

Nói cách khác, Lý Tuần nhìn thấy trước mắt hết thảy cỏ cây sinh linh, đều là do Thanh Đế di lão một tay vun trồng tinh quái yêu ma, cùng hãn phân thân không khác. Tho sơ giản lược giảng, Thanh Đế di lão không phải Khúc Kính Thông U, nhưng Khúc Kính Thông U, lại cùng Thanh Đế di lão không hai.

Lý Tuần rất cuộc minh bạch, vì cái gì lúc đi vào sẽ có mãnh liệt như vậy choáng váng. Bởi vì cái này không chỉ là không gian chuyển hoá, còn bao gồm hãn cùng Thanh Đế di lão tầm đó, chất tính khác lạ chân tức nguyên khí va chạm.

Như thế mở ra mặt khác tu hành phương thức, quả thật làm cho Lý Tuần mở rộng tầm mắt.

Cái này cũng nhắc nhở hần, Thanh Đế di lão cùng Thủy Điệp Lan làm giới này tối hạng nhọn đại tông sư, vô luận là tu hành chiều sâu cùng chiều rộng, đều không phải là hiện tại Lý Tuần có khả năng với tới, chính mình gặp phải vấn đề. Bọn hần hần là cũng đụng phải, không biết có thể hay không điểm hóa một chút chính mình đâu?

Thâm nhập nghĩ một hồi, Thủy Điệp Lan đứng lúc đó rời đi, có phải là hay không đã nhận ra hần dưới mắt gặp phải nan đề, không muốn ảnh hưởng phán đoán của hần, mới thận trọng như thế?

Hần tâm tư chưa từng lối ra, Thanh Đế di lão đã tại cành lá tiếng ma sát bên trong, chậm rãi phát biểu: "Ta tu hành thời gian quá dài, chỉ có rất ít người có thể để cho ta lưu lại ấn tượng, trong này có người, có Di Huyền Thương, có đời trước Vụ Ân hiền chủ nhân, Khuất Chuyết Ngữ. Chúng ta làm ước chừng một ngàn hai trăm năm hàng xóm. . ."

"Ba người các người kỳ thực có một chút rất tương tự, chính là tính tình đồng đều phi thường nội liễm, tâm tư nhiều, nghĩ đồ vật cũng nhiều. Trừ bỏ người không tính, hai người bọn họ đều đã từng hỏi ta một sự kiện, người có hứng thú hay không biết?"

Lý Tuần hơi ngạc nhiên, trở lại cười lên, gật gật đầu.

Lão dong thụ tán cây bên trong, rõ ràng cũng truyền ra tiểu âm: "Kỳ thực không chỉ là bọn hần, có rất nhiều người đều hỏi như vậy, chỉ là ta tất cả đều không nhớ rõ, chỉ là đối với vấn đề này có ấn tượng. Bọn hần hỏi ta: 'Thanh lão, lấy tu vi của người, vì cái gì không đi tu luyện Hóa Hình Thuật?' "

Lý Tuần nháy mắt mấy cái, chột cũng nghĩ đến vấn đề này. Đường đường vũ nội thất yêu bên trong tư cách già nhất đại yêu ma, vậy mà không thông Hóa Hình Thuật, chỉ có thể lấy cỏ cây vi chất môi giới cùng người giao lưu, vấn đề này nói ra. Thông Huyền Giới tu sĩ đại khái muốn rơi đầy cái cằm.

Vì cái gì đây?

"Xem ra, người cũng rất tò mò." Thanh Đế di lão thái độ càng ngày càng thân thiết, tựa hồ đã không coi hấn là thành ngoại nhân, "Bất kể là ai hỏi, câu trả lời của ta chính là: Vì cái gì năm đó Yêu Phượng cùng Thanh Loan du sơn ngoạn thủy, du dương sống qua một năm? Vì cái gì Sáp Sí Phi Hồ ăn chay niệm Phật, tự cam kham khổ?"

"Lại vì cái gì Bách Huyễn Điệp ẩn thân mỗi loại tông, thu thập pháp quyết, làm không biết mệt? Minh bạch bọn hấn vì cái gì như thế, cũng hiểu ta vì cái gì dạng này. Lý đạo hữu, người hiểu?"

Lý Tuần cười khở lắc đầu.

Thanh Đế di lão lại không vội mà đáp lại, mà là lo lắng nói: "Thế nhân cầu tiên, thủ trọng trường sinh. Đạo hữu coi là, trường sinh dễ hay không?"

"Coi như dễ dàng." Lý Tuần nghĩ đến chỗ này giới tu sĩ, kém nhất cũng có mấy trăm hơn ngàn thọ nguyên, đáp án tương đương rõ ràng.

"Do trường sinh mà phi thăng giả bao nhiêu?"

"Vạn người không được một."

"Dùng cái gì đến tận đây?"

"Cái này. . . Cơ duyên tâm tính căn cốt thiếu một thứ cũng không được, nào có mỗi người đều ba cái gồm nhiều mặt đạo lý?"

"Cơ duyên có thể tìm kiếm, tâm tính có thể tôi luyện, căn cốt cũng có rất nhiều thoát thai dịch hình chi pháp, làm sao không có thể gồm nhiều mặt?"

Lão gia tử người cùng ta tranh cãi đúng không! Lý Tuần trong lúc nhất thời dở khóc dở cười, lại không thể không trả lời: "Những này đều quá mức mờ mịt, đồng thời vô định mấy."

"Không đúng. Đã giới này tu sĩ đồng đều có thể trường sinh, một năm không

thành có thể dùng mười năm, mười năm không thành thì trăm năm, phía sau ngàn năm vạn năm, tổng có có thể đầy đủ thời điểm. Đến lúc đó tự nhiên có thể phi thăng."

Lý Tuần cái gì mờ mịt tâm tư đều bị Thanh Đế di lão nói nhảm cho đánh tan, hẳn muốn cười nhưng lại kìm nén đến khó chịu: "Trên đời này có mấy cái có thể để cho ngài gia tử dạng này, gần như có thể đồng thọ cùng trời đất. . . Ách?"

Lão dong thụ cành lá vuốt ve xuất tiểu âm: "Không thể phi thăng thượng giới, không thể trú hình vĩnh tồn, chỉ là giả trường sinh, đến không phải chân trường sinh. Thiên hạ có thể chân trường sinh giả hầu như hiếm, chân nhất cảnh tu sĩ miễn có thể tính. Đám người còn lại, mặc kệ là trăm năm ngàn năm, thời điểm vừa đến, vẫn là cốt nhục hóa tro, làm sao có thể toán trường sinh?"

"Đối giả trường sinh giả mà nói, đã muốn trường sinh cầu tiên, liền không có lui lại đạo lý, chỉ là tiên lộ xa xa, tận tâm tận lực, cũng chưa chắc có thể nhảy lên, đến một bước đạp sai, chính là vạn kiếp bất phục. Cố cần tâm vô bàng vụ, cái gì ý mã tâm viên, cần phải nắm chặt bóp chặt, hết thầy làm việc, nói là đang cầu xin tiên đạo, kỳ thực vẫn là cầu sinh mà thôi."

"Chân trường sinh giả thì không phải vậy. Có thể bước vào này cảnh giới giả, cách thành tiên phi nâng bất quá là cách xa một bước, bất diệt pháp thể đã thành, đao binh thủy hỏa không thương tổn, lại thọ kỷ lâu dài, trong ngoài chi lực đồng đều khó tổn hại. Cho nên trời xanh đánh xuống ba ngàn sáu trăm năm đại kiếp mấy, đánh hết thầy nghiệt chướng nghiệp hỏa, lúc nào cũng bức bách, trước sau tương diệt."

"Có thể qua một lần, qua không thể hai lần, ba lần, chỉ có ly thể phi thăng, mới có thể né tránh, cho nên, thế gian tu sĩ mặc kệ tu vi làm sao cao tuyệt. Trú thể vượt qua ba ngàn sáu trăm năm giả, ít càng thêm ít."

Lý Tuần nghĩ đến Quỷ Môn hồ bên trong, xả thân cùng Ma La Hầu đồng quy vu tận Âm lão cụ bà, kia là hẳn duy nhất thấy tu hành vượt qua năm ngàn năm

lão quái vật, kết cục cuối cùng, cũng làm cho người bóp cổ tay.

"Tại những này chân trường sinh giả bên trong, chúng ta những yêu ma quỷ quái này, lại có khác nhau. Phàm sinh là yêu ma giả, thiên sinh khác hẳn với thường nhân, phổ thông tu sĩ mấy tháng vài năm liền có thể trúc cơ, chúng ta lại thường thường cần thành ngàn vạn năm tích lũy, mới có thể mới nhìn qua tu đạo con đường, mà lại tu hành trên đường các loại kiếp số, cũng muốn khắc nghiệt được nhiều."

"Bất quá, một khi thành đạo, đối với thiên kiếp loại hình, kháng lực thành mạnh lên rất nhiều, cho nên chúng ta động một tí trú thế mấy vạn năm, còn thật to lớn ở người khác. Nghiêm chỉnh mà nói, đạo hữu Huyết Ảnh yêu thân đại thành về sau, đã có Vô Thượng Thiên Ma pháp thể, thuộc về tại chúng ta loại này."

"May mắn thế nào chi."

Lý Tuần xem như trâu gheo, cũng tìm được chút bị nhận đồng cảm giác thỏa mãn, tâm tình ngược lại là lại tốt một chút. Bất quá hẳn không rõ, Thanh Đế di lão nói nhiều như vậy, cùng lúc trước vấn đề có cái gì tương quan?

"Đương nhiên là có tương quan. Đã là trường sinh có thật có giả. Song phương làm việc, tự nhiên cũng phải có chỗ khác biệt."

Thanh Đế di lão chậm rãi trả lời: "Giả trường sinh giả, tâm tính như giẫm trên băng mỏng, tu hành lúc giống như vạn mang ở lưng, ổn trọng gò bó theo khuôn phép, ý sợ đi sai bước nhầm; vội vàng xao động cuồng tiến mãnh lầy, duy sợ đuối không kịp. Tổng thể mà nói, bọn hăn nhưng là có mạch lạc mà theo, có đường có thể đi."

"Bởi vì, có chân trường sinh giả tại bọn hăn phía trên, tiên đạo mờ mịt, đường xá rất xa, trên đầu mục tiêu nhưng là thật thật tại tại. Chân trường sinh giả, thì đứng ở giới này tu sĩ đỉnh cao nhất, trên đó chỉ có mệnh môn thiên đạo, những cái còn lại hầu như không đủ lo, dăm chiêu suy nghĩ, sở tác sở vi, đã

không có hình thái."

"Có lẽ dĩ vãng kinh lịch vẫn sẽ đối với bọn hăn sinh ra trọng yếu ảnh hưởng, có thể trọng yếu là, như thế nào tại bản thân cùng mệnh môn thiên đạo tầm đó xây đường trải cầu — không có hình thái, cũng không phải là không có hiện thành đường có thể đi, mà là người vô luận đi đường gì, trên lý luận đều có thể đến điểm cuối. Lý đạo hữu, hiện tại người có thể minh bạch?"

Lý Tuần như lại không minh bạch, chính là đồ đần. Chỉ là minh bạch là một chuyện, chân chính lĩnh ngộ thấu triệt lại là một chuyện khác. Cho nên, hăn chỉ có thể lắc đầu: "Chân trường sinh. . . Ta hôm nay, có thể tính phải là chân trường sinh a?"

"Đương nhiên, này không phải quan tâm tính, chỉ ở tu vi cao thấp. Chính như vừa mới lời nói, cơ duyên có thể tìm kiếm, tâm tính có thể tôi luyện, căn cốt cũng có thể thoát thai dịch hình, vấn đề chỉ ở thời gian dài ngắn, nếu là chân trường sinh, giải quyết chỉ là chuyện sớm hay muộn."

"Sớm muộn. . ." Lý Tuần tinh tế nhắm nuốt hai chữ này, lại như cũ cảm thấy có tầng mê vụ lỏng ở trong lòng, "Còn xin Thanh lão chỉ điểm."

"Chỉ điểm không dám nhận, lại có một câu cổ ngữ, có thể đưa cho đạo hữu."

"Cái gì?" Lão dong thụ to lớn tán cây nhẹ nhàng lắc lư, nhỏ vụn thanh âm hợp thành tám chữ: "Thực không ngại tinh, quái không ngại tế."

Vài dặm ngoại cái nào đó dưới bóng cây, Thủy Điệp Lan đưa tay gối lên sau đầu, duỗi thẳng hai chân thon dài, tựa tại trên cành cây, nhìn như ngủ thiếp đi, trên thực tế một mực tại ngẩn người.

Thanh Đế di lão cùng Lý Tuần giao lưu thời gian cũng không dài, lúc này nơi đó đã không một tiếng động, đến u ám u giấu khí tức đã bắt đầu tụ tập.

Lý Tuần rốt cục động thủ, mặc kệ là trợ giúp Thanh Loan hoàn thành Chư

Thiên Vũ Hóa cũng hảo, trực tiếp đem nàng luyện thành U Huyền khô lỗi cũng được, có thể làm ra quyết định, luôn luôn kiên thật đáng mừng sự tình.

Thủy Điệp Lan nhắm mắt lại tinh, tại xung quanh dần dần cộng minh nguyên khí ba động hạ, mở ra thể nội cái nào đó quan khiếu, sau đó mở mắt ra, thân thể chấn động, nhảy dựng lên.

Liên tại giờ phút này, phương xa lão dong thụ hạ, một cỗ tràn trề khó ngự khí lãng ông thanh bách khai, quét sạch toàn bộ Khúc Kính Thông U, Thủy Điệp Lan trước đó dựa đại thụ đột nhiên ngửa ra sau, hiểm hiểm bị phá ngã xuống đất, trong lúc nhất thời bách thảo yển phục, thủy vực hưng sóng.

Thủy Điệp Lan ngẩng đầu, khi thấy một tia xanh nhạt chùm sáng tự cây dong hạ bắn ra, đảo mắt liền trời tiếp đất, giữa không trung hiểm nhạt tầng mây bị xông lên mà ra, vô hình vô sắc không khí cũng tại kịch liệt rung chuyển phía dưới, hóa thành gần như có thể chính mắt thấy vòng xoáy khổng lồ, quấy bầu trời, tiếng nổ như sấm.

Thật sự là phi thăng thượng giới a. Thủy Điệp Lan cũng là lần thứ nhất nhìn thấy Chư Thiên Vũ Hóa công thành thực cảnh, đầu tiên là sợ hãi thán phục, có thể đếm được hơi thở về sau, nàng đột nhiên tỉnh ngộ lại, khẽ nguyên rửa một tiếng, hướng bên kia bay vụt đi qua.

Ngắn ngủi vài dặm khoảng cách, lấy Thủy Điệp Lan tốc độ, bay không kịp một nửa, cửu thiên chi thượng, đã là kim xà toán loạn, một cái Lôi Hỏa chém bổ xuống đầu. Điện quang chưa suy, lại là liên tiếp tám đạo khuynh tiết xuống tới, cuối cùng mới là mây xanh lôi minh, chín tiếng liên tiếp nổ tung, cơ hồ rót thành một tiếng, kinh hồn đãng phách, rung chuyển ngũ tạng.

Lão dong thụ phía trên mười trượng hư không đột nhiên hiện ra một mảnh thái quang, đem cái này sóng lôi quang cản một cái, lập tức liền ông thanh chiến minh, không biết Thanh Đế di lão dùng thủ pháp gì, trong không khí một lần kịch liệt phát run, lúc này lôi quang tản ra, tứ phía phiêu tán rơi rụng, lại hộ đến

cây dong tiếp theo phiến chỉ toàn bên trên.

Lôi quang xuống đất, toàn bộ Khúc Kính Thông U hầu như không thể xem xét rung động một chút, lập tức khắp nơi trên đất cỏ cây không gió mà bay, ti ti sinh linh thanh khí bốc hơi giữa không trung, trong nháy mắt chính là một tầng sương trắng thật mỏng, bao phủ khắp nơi.

Gặp đúng thời, đợt thứ hai lôi quang đánh xuống, lại tại chạm đến sương mù biên giới thời khắc, vô thanh vô tức biến mất, liền cái bọt nước đều không có nhắc lên.

"Dù sao cũng là thượng giới tiên cầm, độ kiếp hoá sinh lúc, lôi kiếp chỉ là đi một chút đi ngang qua sân khấu."

Thanh Đế di lão tiếng nói không thấy nửa phần ba động, tựa hồ trên đỉnh đầu dần dần dày đặc cừu tiêu sấm chớp mưa bão chỉ là một trận mưa phùn, dính áo không ẩm ướt.

Lý Tuần thầm nghĩ, không hổ là kinh mấy chục lần Tứ Cửu Trọng Kiếp đại yêu ma, đối với cái này huy hoàng thiên uy, coi như bình thường. Bất quá, lấy ánh mắt của hắn đến xem, lần này lôi kiếp, so với Chung Ấn phi thăng lúc, cũng hoàn toàn chính xác không đáng giá nhắc tới, đương nhiên hắn tuyệt không nguyện ý trúng vào một cái chính là.

Đang nghĩ ngợi, Thủy Điệp Lan đột phá màn sương, chui đi vào, mở miệng nhân tiện nói: "Có bị thương hay không?"

Đối nàng quan tâm, Lý Tuần mười phần hưởng thụ, cười lắc đầu: "Thanh Loan so trong tưởng tượng còn muốn miễn cảm, U Huyền Ấn mới một cảm vào, liền cho đánh nát, thật không có quá mạnh phản phệ." Nói, hắn nghiêng người sang, để Thủy Điệp Lan nhìn thấy sau lưng Thanh Loan lúc này bộ dáng.

Ngay tại hắn nghiêng người đồng thời, sau lưng từng tiếng lẹ, nhô cao mây xanh, bạn chi mà lên, thì là tràn trề khó ngự hùng vĩ xung kích.

Cái này so lần thứ nhất khí lãg xung kích còn muốn tới tấn mãnh được nhiều, bất ngờ không đề phòng, Lý Tuần bị trùng điệp quét ra tới. Còn chưa tới kịp quay đầu, tầm nhìn bên trong, liền bị đâm mục đích thanh quang triệt để lấp đầy.

Bên tai truyền đến Thủy Điệp Lan chửi mắng còn có lão dong thụ cành lá đứt gãy âm thanh, nhưng này cũng chỉ là cực nhỏ một cái đoạn ngắn. Giờ này khắc này, Lý Tuần ngũ giác lục thức, cơ hồ hoàn toàn luân hãm, thấy nhận thấy, hoàn toàn là thanh quang triều dâng xung kích.

Càng hồngбет chính là, thanh quang bên trong đánh ra tới, chính là thuần túy đến cực điểm thanh linh chi khí, chính là Huyết Ảnh yêu thân tại khắc tinh, Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn thân như gặp phải hỏa thiêu, khắp người bốc khói, khó chịu đến cực điểm. Còn tốt, rất nhanh trên đỉnh đầu hãm liền rủ xuống một loạt cành, là Thanh Đế di lão xuất thủ, chặn đến tiếp sau xung kích.

Lý Tuần dùng sức nhắm mắt lại, lại mở ra, mượn chút này giảm xóc, thích ứng ngoại giới cường quang.

Lúc này, mạnh nhất một đợt xung kích cũng đã đi qua, lục thức cảm ứng dần dần khôi phục bình thường. Bên tai vẫn như cũ là thanh thổi dặt không, hoàn toàn áp chế liên tiếp nổ tung lôi minh, mà khi hãm ném mục đi qua, vừa vịn nhìn thấy vừa tụ lên một đợt lôi quang, bị bỗng nhiên khuếch tán thành cổ tay phẩm chất chùm sáng màu xanh xông lên mà ra, tinh hỏa bắn ra bốn phía.

Đất bằng bão táp lên, ánh sáng chói mắt nguyên rớt cực hướng lên dốc lên. Lúc đầu tình thế so sánh chậm, tựa hồ có vô hình bình chướng chống đỡ ở trên đầu, nhưng nương theo lấy nhỏ vụn khí quyển tiếng bạo liệt vang, phảng phất thật dày tầng băng nứt ra, tiếng vang nổi thành một mảnh, cuối cùng âm vang sụp đổ.

Không trung lệt thanh dư ba chưa tuyệt, bên này thanh ngâm tái khởi, hai lần sóng âm hợp tại một chỗ, cấp độ rõ ràng, xa gần tương hòa. Xung quanh thanh

khí lưu động, cùng thiên sinh nguyên khí cộ sát phản ứng, cấu kết vô số khí cơ biến hóa, sử đến phụ cận Lý Tuần các loại cũng khác nhau trình độ chịu ảnh hưởng.

Lý Tuần còn là lần đầu tiên tại khoảng cách gần như vậy phía dưới, quan sát cùng cảm thụ phi thăng tình huống cận kề. Lúc này thanh thể kém xa Chung Ẩn lần kia, lại so với lần trước tỉ mỉ được nhiều. Hãn không khỏi đem trong cái này khí cơ biến hóa cùng trong trí nhớ so sánh với, mặc dù không có cái gì kết luận, nhưng cũng cảm thấy có ngộ tại tâm.

Hãn tinh thần phiêu động cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt. Thoáng qua về sau, trước mắt hãn chính là nguyên khí chấn động, nồng đậm Thanh Linh tiên khí hai cánh chia tay, đúng như một con do cuộn lại đến mở rộng hai cánh Thần Điều, cổ động trăm dặm phong vân, phi nâng cửu thiên chi thượng.

Giờ khắc này, Thanh Loan bất diệt pháp thể đã không lưu nửa chút vết tích, hoàn toàn hóa làm Thanh Linh tiên khí, bảo vệ nó nguyên sinh linh thức xung kích mây xanh. Xung quanh còn tại súc tích lôi kiếp nhất thời quân lính tan rã, lại không nửa điểm uy hiếp.

Lão tặc thiên rốt cục thỏa hiệp, tản mát lôi quang về sau, chín đạo thanh khí theo tự thù lưu, mở ra thành tiên con đường, giữa thiên địa ong ong chấn minh dần dần hiệp đập, càng nổi bật lên lệ thanh réo rắt du dương, truyền xa ngàn dặm.

Lý Tuần nghe được bên cạnh Thủy Điệp Lan thở dài một tiếng, dùng rất mơ hồ thanh âm đang nói cái gì, Lý Tuần nghĩ chú ý đi nghe, lại bị nàng phát giác, trừng tới một chút về sau, ngược lại mím môi cười lên.

Có thể rõ ràng cảm giác được Thủy Điệp Lan cảm xúc so trước đó ổn định rất nhiều, vì đây, Lý Tuần trong lòng căng thẳng căn kia dây cung lặng lẽ trầm tĩnh lại.

Đúng lúc này, cường quang mắt cháy, giữa không trung tựa hồ nổ tung một

cái màu xanh mặt trời, xa so với bất luận cái gì thời đoạn đều mãnh liệt hơn quang mang huy sái tứ phương, xung quanh nhiệt độ lại không tăng mà lại giảm đi. Lý Tuần giật mình, hẳn cảm thấy hết sức quen thuộc tất thanh lãnh khí tức lượn lờ quanh thân, cảm giác kia thật giống Thanh Loan lãnh ngọc cao theo, ngưng mắt nhìn tới.

Đỉnh lấy cường quang, hẳn híp mắt ngẩng đầu. Quang mang chiếu rọi phía dưới, trên bầu trời tình cảnh nhìn không rõ ràng, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy một đôi kình thiên dài cánh tự đầy trời thanh quang bên trong nhô ra đến, hơi chút lung lay, sử có sóng triều quang hoa, tứ phía khuấy động.

Liên tại cái này phi nâng thời đoạn nội, đã hoá khí Thanh Loan pháp thể vậy mà lại lần nữa tụ hình, dài lệ thanh lần thứ ba vang lên. Thanh âm không có hai lần trước như vậy réo rắt, sóng âm cùng với hàm ẩn lực lượng, lại lấy một loại khó nói lên lời phương thức xuyên thấu không gian trở ngại khuếch tán ra tới.

Lực lượng truyền tới Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan nơi này, Lý Tuần còn không như thế nào, Thủy Điệp Lan thì ngấn ngờ, đột nhiên kêu to không tốt, vậy mà lúc này, lại làm cái gì đã trễ rồi.

Cỗ này không thể nào chống cự chấn động chính hướng phương xa phi tốc thúc đẩy, đảo mắt liền tràn qua Khúc Kính Thông U biên giới. Thanh Đế di lão tự thành thiên địa thần thông, dường như không có bất kỳ cái gì tác dụng, ngăn cách không gian pháp thuật bình chương, giống một tầng giấy mỏng, chia năm xẻ bảy.

Quảng đến ngàn dặm Khúc Kính Thông U, liền dạng này không có bất kỳ cái gì che lấp trải ra tại mệnh môn núi rừng bên trong, kịch liệt địa hình biến hóa cơ hồ chính là một lần cỡ trung địa chấn.

Lý Tuần càng là ben nhay cảm giác được, dưới mặt đất kia thông hướng Cửu U chi vực thâm quật, cũng tại cái này xung kích cũng mơ hồ ba động, quấy xung quanh nguyên khí, sử tình huống càng ngày càng hỗn loạn.

Ngay tại loại tình huống này, kia một đợt đi xa chấn động vẫn không có bất luận cái gì tiêu giảm dấu hiệu, không qua mấy tức công phu, liền vượt ra khỏi Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan cảm ứng cực hạn, dẫn tới hai người hai mặt nhìn nhau. Nhìn cái này tình thế, chẳng phải là muốn huyền não trên đời đều biết?

"Vong ân phụ nghĩa, thật sự là vong tư phụ nghĩa!" Thủy Điệp Lan trong miệng thì thào chửi mắng, có thể trên mặt làm sao cũng nhìn không ra nghiêng rãng thống hận bộ dáng.

Lý Tuần ngược lại có thể trải nghiệm lòng của nàng lúc này tình, cười khổ một tiếng, lại ngẩng đầu lên tới.

Lúc này, cường quang yếu bớt, cửu khí thùy lưu dị tượng đang từ từ biến mất, Thanh Loan dáng người lại càng ngày càng rõ ràng, vòng quanh kết nối thiên địa cột sáng, xoay quanh mà lên, Thanh Vũ dài linh, ngự thanh khí, khoác hào quang, thật là trên trời khí tượng.

Theo độ cao cấp tốc kéo lên, Thanh Loan cùng bầu trời nhan sắc hòa làm một thể, lại nhìn không rõ ràng. Lý Tuần cũng hít một tiếng, nghĩ thầm vậy đại khái chính là nàng tồn thế cuối cùng hình ảnh.

"A, cái kia. . ."

Thủy Điệp Lan bỗng dừng đưa tay chỉ thiên, Lý Tuần thuận tay nàng chỉ phương hướng đi xem, chỉ thấy bầu trời bên trong, hai mảnh nhu hòa sự vật phiêu phiêu đãng đãng hạ xuống, bảo quang ánh nhiên, không giống phàm vật.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Xung Đột

Chương 7: Xung đột

Lý Tuần cũng không rõ ràng phi thăng tiết mục đến tột cùng sinh ra lớn cỡ nào ảnh hưởng, hấn một tay chi di, nằm nghiêng tại trắng noãn như tuyết trên bờ cát, nhìn về phía trước lẳng lên triều rơi, giống một tôn sắp sửa niết bàn Phật tượng.

Chỗ này nơi tốt là Thủy Điệp Lan giới thiệu, do nam đến bắc gần hai mươi dặm bãi biển, tận phủ lên cực hiếm thấy tuyết cát, chiếu đến sắc trời nước biển, tinh khiết không tì vết. Chỉ là, cái này tuyệt không đại biểu Lý Tuần tâm cảnh cùng với tương hòa, hấn lúc này còn tại buồn rầu.

Hấn vẫn là ra tay trợ giúp Thanh Loan hoàn thành Chư Thiên Vũ Hóa độ kiếp chi thuật, cũng làm cho cái này Thiên Giới Thần Điều trở lại nàng bản sơ cổ hương đi. Chỉ là người khác sự tình giải quyết, hấn hoang mang vẫn như cũ.

Hấn vốn cũng không phải là lấy ơn báo oán thánh nhân, hiện tại cũng không có tâm tình đi làm. Trợ giúp Thanh Loan, ban sơ động cơ vẹn vẹn lúc ấy tâm tình gây nên, về sau do dự thời khắc, cũng bị Thanh Đế di lão thật giả trường sinh lý luận thuyết phục.

Hấn đương nhiên muốn làm một cái chân trường sinh tu sĩ. Đắm chìm tại cừu hận, vô ý tại tiên đạo, thoả mãn với hiện hữu danh lợi địa vị, cũng không đại biểu hấn tại tu vi thượng không có truy cầu.

Thấy nhiều Chung Ân, thất yêu, tam tán nhân dạng này nhân vật tuyệt đỉnh, hấn vẫn luôn đang tự hỏi, mình cùng phía trước những người kia chênh lệch đến

tốt cùng ở đâu? Thanh Đế di lão ngôn luận, không thể nghi ngờ vì hắn mở ra một cánh cửa sổ, cho dù kia chỉ là nhất gia chi ngôn, cũng đủ để gây nên hắn coi trọng.

"Thực không ngại tinh, quái không ngại tế?" Không có cảm thấy Thanh Đế di lão là cố lộng huyền hư chi đồ a, vì cái gì hết lần này tới lần khác tại loại này vấn đề mấu chốt thượng đánh lời nói sắc bén đâu?

Nghĩ mãi không thông phía dưới, hắn đưa tay đem hai mảnh màu xanh nhạt lông vũ nâng tại trước mắt.

Đây chính là Thanh Loan lưu tại thế gian duy nhất kỷ niệm. Cùng Phượng Linh châm như lửa nóng rực khác biệt, cái này hai cây Thanh Vũ nhan sắc sâu xa, mờ mờ ảo ảo lộ ra xanh mênh mang quang trạch, đặt ở dưới ánh mặt trời, bảo quang lưu động, dường như do chạm ngọc thành, vào tay lạnh lùng, mặc kệ năm lấy bao lâu, nhiệt độ cũng sẽ không biến hóa.

Có thể tinh tế quan sát, lại có thể phát hiện ẩn chứa trong đó năng lượng kinh người, giống như Thanh Loan một thân.

Lúc này, sau lưng tiếng bước chân tiếp cận, Thủy Điệp Lan đi đến bên cạnh hắn, uốn gối ngồi xổm hạ xuống, nhìn ra xa phía trước mênh mông vô bờ biển cả, hít sâu một cái bờ biển đặc hữu hơi tanh không khí.

"Trên biển cũng người chết, Vô Lượng Thiên Tông chắc hẳn rất đau đầu."

Nàng vượt qua lễ thường nhạy cảm khứu giác, luôn có thể bắt được một chút ngoài ý liệu tin tức. Lý Tuần ừ một tiếng, nghĩ thầm mấy ngày nay xuống tới, tình thế thâm nhập cùng mở rộng bình thường nhất bất quá, chỉ là khổ xung quanh tông môn — tọa lạc tại Đông Hải bảy mươi hai tiên đảo thượng Vô Lượng Thiên Tông chính là cái điển hình.

Bất quá, cái này lại cùng hắn có liên can gì?

Lại thở dài, Lý Tuần ngón tay nhẹ xoa, đem hai cây lông vũ đạn lên trên trời, lại tự do hạ xuống, đến một lần một lần, giết thời gian.

Thủy Điệp Lan nhìn hai lần, liền không nhịn được đưa tay đoạt lại, hơi sẵn giọng: "Nói thế nào cũng là rất trọng yếu di vật đâu, nào có người dạng này?"

Lý Tuần nở nụ cười, ngược lại hỏi: "Thanh lão thật làm quyết định?"

Hắn lời này là có xuất xứ, hôm qua Thanh Đế di lão tự thành thiên địa thần thông bị phá, tuy là lúc ấy liền bắt đầu bắt đầu khôi phục, nhưng nhân chiếm diện tích quá mức rộng rãi, cho đến nửa canh giờ trước, mới lại khôi phục lại trước kia trạng thái.

Trong quá trình này, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan liền tại xung quanh xua đuổi chém giết mắt không mở tu sĩ, cơ hồ không thể một khắc yên tĩnh.

Thanh Đế di lão cảm thấy, nơi đây đã thành nơi thị phi, liền cân nhắc di chuyển đến chỗ vắng. Lý Tuần lời nói, liền dưới đây đến phát.

Thủy Điệp Lan làm ra khẳng định đáp lại: "Đương nhiên, nói chuyển thành chuyển, dù sao có tự thành thiên địa thần thông, đi chỗ nào không giống, làm gì lưu tại trong vòng xoáy?"

"Kia, Khúc Kính Thông U phía dưới. . ."

Thủy Điệp Lan cười mỉm trả lời, "Đám người kia không phải liền là đang tìm Khúc Kính Thông U a? Tốt, chúng ta đem chân chính Khúc Kính Thông U giao ra, để bọn hắn đến toà kia tử thành bên trong liều sống liều chết đi tốt. Cái gì Bắc Minh, Tây Liên, Chính đạo cửu tông, hết thầy đi vào, sau đó ta ở chỗ này nổ đầu kia thông đạo, nhìn xem có thể có mấy người còn sống ra tới!"

Lý Tuần nghe nàng hồ ngôn loạn ngữ, không khỏi cười ha ha, tâm tình lập tức đã khá nhiều. Không qua sau khi cười xong, hắn ngược lại lại có chút không chắc.

Nhìn xem Thủy Điệp Lan thanh tú động lòng người khuôn mặt, hần nghi nói: "Người sẽ không phải là chăm chú a?"

Thủy Điệp Lan hoành hần một chút: "Ta mặc dù không quan tâm sát kiếp, nhưng cũng không có cùng toàn bộ Thông Huyền Giới là địch dự định. Loại này ngu xuẩn có một cái liền đầy đủ!"

Trong lời nói của nàng châm chọc, Lý Tuần chỉ coi nghe không hiểu, hần lại từ Thủy Điệp Lan trong tay đem Thanh Vũ đoạt lại, lúc này ngược lại là có chút cẩn thận mà đem thu vào trong lòng.

Thủy Điệp Lan xem không hiểu hần trước đây sau mâu thuẫn cử động, ngạc nhiên nói: "Người làm cái quỷ gì?"

"Đây chính là cực tốt vật liệu đầu." Lý Tuần co rúm khóe miệng, cười nhạt một chút: "Đưa chúng nó tinh luyện một chút, làm gánh chịu huyết sát chi khí chất môi giới, ta có thể bày ra lưỡng cái Huyết Linh Phi Vũ trận, một âm một dương, một sáng một tối, trên đời này có bao nhiêu người có thể tránh được khai?"

"Tê Hà sẽ giết người!" Thủy Điệp Lan đại điều kỳ đầu, "Phi thăng sự tình tuyệt không thể gạt được Tê Hà, hiện tại nàng không chừng chính liều mạng hưởng nơi này đuổi đầu."

"Liều mạng? Đúng, là đến nơi này đến liều mạng đi."

Tuy nói tại Thanh Loan độ kiếp phi thăng bên trong bỏ bao nhiêu công sức, có thể Lý Tuần lại không mong đợi tại Yêu Phượng lại bởi vì việc này đến cảm tạ hần. Lúc này Yêu Phượng hơn phân nửa là Cổ Âm trong tay hung khí, non nửa thì là trầm luân tại bần thân chết vì tai nạn, ái nữ ngây ngô chi trong ác mộng tên điên.

Loại kia ý đồ hủy diệt hết thầy hung lệ lửa hận, theo thời gian trôi qua, chỉ có thể càng súc càng nhiều, cho đến tích lũy đến thiêu huỷ nó cuối cùng lý trí trình

độ.

Khoảng cách Cổ Âm nói chuyện đã có một đoạn thời gian, Lý Tuần ngược lại càng ngày càng thanh tỉnh nhận thức đến Cổ Âm tâm thái cùng dự định.

Cái kia đáng sợ nữ nhân, tự tay đem Yêu Phượng chế tạo thành một thanh sắc bén vô song kiếm hai lưỡi, dùng nàng để hủy diệt Thông Huyền Giới luật lệ tập quán bất hợp lý cổ lỗ sĩ.

Cái này đã không phải phổ thông hại người hại mình có thể hình dung, có thể nói, nếu như thông qua tế luyện Cổ Âm bản nhân, có thể sử kiếm phong càng thêm không gì không phá, nàng chỉ sợ cũng phải không chút do dự dẫn thân vào trên đó, dâng ra máu tươi cùng linh hồn.

So cùng một người điên giao thủ thống khổ hơn sự tình là cái gì? Đương nhiên là đụng phải lương người điên!

Bây giờ suy nghĩ một chút, tới đây trên đường nói tới cái gọi là ám sát, thật là một cái nguy hiểm suy nghĩ. Chính là có thể giết chết Cổ Âm, lại nên như thế nào đối mặt một cái triệt để điên cuồng Thiên Yêu Phượng Hoàng?

Cổ Âm cùng Ngọc Tán Nhân khôi lỗi đồng mệnh, Ngọc Tán Nhân khôi lỗi cùng Lâm Vô Ưu cấu kết, Lâm Vô Ưu lại là Yêu Phượng có thể còn có một tia lý trí cuối cùng dựa vào, đến Yêu Phượng triệt để sụp đổ, có lẽ là Cổ Âm hi vọng nhất nhìn thấy sự tình. . . Bấy liên hoàn giống như cục diện, thật có thể để cho người ta phát cuồng.

Hoặc là, đến cái họa thủy đông dẫn, để Yêu Phượng tại Thông Huyền Giới làm âm ỉ mấy năm, thừa dịp bọn hãn mệ mỗi không chịu nổi thời điểm, thuyết phục Thanh Đế di lão, tăng thêm Thủy Điệp Lan, tự tập hai đại U Huyền khôi lỗi, cuối cùng do hãn góp số lượng, quần ấu vây giết tất cả mọi người!

Chuyển động cái này vụng về lại sáng khoái suy nghĩ, Lý Tuần tố chất thần kinh ha ha bật cười. Thủy Điệp Lan đưa tay tại trước mắt hãn lung lay, gọi hồi

hồn phách của hắn: "Uy, trời đã sáng, người ta Yêu Phượng còn chưa tới đâu!"

Lý Tuần có chút lúng túng, nhưng tâm tình đã hoàn toàn khôi phục thái độ bình thường. Nhìn hắn biểu lộ, Thủy Điệp Lan trừng mắt nhìn, đột nhiên mở miệng hỏi thăm: "Người luôn nói báo thù, báo thù, người muốn làm sao báo thù tới?"

Hắn há miệng muốn nói, bỗng dừng lại. Tiếp theo nhe răng nhất tiếu: "Người khẳng định không thích."

Thủy Điệp Lan tại loại sự tình này tốt nhất giống đặc biệt miễn cảm, nguýt hắn một cái, mắng nhỏ thanh "Bần thiú", đang muốn lại nói, thần sắc nhưng là khẽ nhúc nhích.

Cơ hồ tại đồng thời, Lý Tuần cũng phát hiện phương xa cấp tốc đến gần mãnh liệt sinh cơ nhịp đập, hắn nho nhỏ lấy làm kinh hãi: "Mạnh như vậy, Yêu Phượng? Không, là . . ."

Suy nghĩ chưa tuyệt, hùng vĩ sóng âm đã xuyên thẳng nhập bãi cát sau thưa thớt cánh rừng bên trong.

"Bạn cũ tới chơi, Thanh Đế lão nhi, người ở nhà a?" Kia tiếng nói trung khí dồi dào, giống như cồn lôi âm, khí phách cực lớn, mà lại, là Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan đều từng nghe qua.

Thủy Điệp Lan thốt ra: "Đúng là Côn Bằng lão nhi, hắn tới làm gì?"

Người đến chính là Côn Bằng lão yêu, mặc dù không biết xuất quảng đến ngàn dặm pháp thể, có thể kia cỡ thôn thiên thực địa khí phách, nhưng là không có chút nào suy giảm.

Theo lý thuyết, vị đại yêu ma tại Thiên Chiết quan bị Cổ Âm thiết kế trọng thương về sau, xác nhận một mực tại Đông Hải hang ổ nội chữa thương, ngày đó Lý Tuần dọc đường nơi đó, cũng bởi vì Cơ bàn tử việc nhỏ tiểu xung

đột một chút.

Bởi vì dạng này nguyên nhân, Lý Tuần tại đoán chừng xung quanh tình thế lúc, một mực không có đem gia hỏa này bỏ vào đến, hiện tại không khỏi có chút hối hận.

Xem tình hình, thương thế hẳn khỏi hẳn tốc độ so trong tưởng tượng phải nhanh rất nhiều.

Thủy Điệp Lan cũng có một ít giật mình, không qua ngược lại không có gì đáng vẻ khẩn trương. Cùng ở tại Đông Hải, tuy nói một cái tại bắc, một cái tại tây, nhưng mấy vạn năm xuống tới, mọi người kỳ thực đều là bạn cũ, thỉnh thoảng có chút ma sát, cũng đều tại có thể khắc chế phạm vi bên trong.

Hai người nghĩ lại ở giữa, Thanh Đế di lão đã làm ra hưởng ứng: "Côn Bằng lão đệ đích thân đến, cũng là hiếm thấy, mời đến, mời đến."

"Ai nha? Mở rộng trung môn đón khách, ta tới chỗ này mấy chục chuyến, còn là lần đầu tiên thấy. Khách khí, khách khí." Côn Bằng lão quái diêu không cười ha hả, tốc độ phi hành nửa chút không giảm, hướng bên này tới.

Hắn phi hành quỹ tích nghiêng Lý Tuần vị trí bãi cát ước chừng hai mươi dặm, tại khoảng cách này bên trên, mọi người ai cũng không thể gạt được ai.

Lý Tuần liền cảm giác được, lão yêu quái rất có điểm nghi hoặc hướng bên này khí cơ dò xét một chút, tại cùng Thủy Điệp Lan phóng xạ ra khí tức sau khi va chạm, mới bừng tỉnh đại ngộ thu về, chỉ coi cái gì đều không có phát sinh.

Lý Tuần coi thế tới, mày nhả lại: "Không phải nói Khúc Kính Thông U thiên hạ không người có thể biết a?"

"Đều là hàng xóm cũ, nghĩ triệt để giấu diếm được cũng không dễ dàng, Côn Bằng lão nhi làm người chẳng ra sao cả, nhưng là tinh cực kì, tuy là có thể đoán được đại khái vị trí, nhưng xưa nay không thật sự tìm tòi nghiên cứu nội tình,

miệng cũng chặt chẽ. Đương nhiên, giống như vậy trực tiếp tìm tới cửa tình huống, ta cũng không gặp mấy lần, mau mau đến xem sao?"

Thủy Điệp Lan đề nghị để Lý Tuần có chút tâm động, không qua hai đại yêu ma thương lượng, nói không chừng hội liên lụy tới một chút tư mật tin tức, Thủy Điệp Lan đương nhiên không quan trọng, hấn lại tiến tới, khó tránh khỏi có chút thất lễ.

"Người đi đi, có cái gì đặc biệt tin tức, lại cho ta nói."

Lý Tuần biểu hiện ra cẩn thận tư thái, Thủy Điệp Lan còn đợi lại khuyên, phía tây trong rừng bỗng nổ tung một đợt rất mạnh xung kích, mà lại lấy cực nhanh tốc độ áp bách tới.

Tại trong thời gian thật ngắn, loạn nguyên không ngừng mở rộng, đoán sơ qua, vậy ít nhất là hai nhóm vượt qua trăm người đại loạn chiến, trong đó cũng không thiếu cao thủ, lần này, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan cũng bị mất sắc mặt tốt.

"Dạng này, người trở về nghe một chút Côn Bằng lão yêu nói cái gì, ta đi nơi đó nhìn xem." Lý Tuần cũng không phải đang tìm lý do, thành Khúc Kính Thông U an toàn mà nói, xung quanh liên tiếp phát sinh xung đột quyết không là chuyện tốt, tại các phe lực chú ý tất cả đều chuyển dời đến phiến khu vực này tình huống dưới, dưới mặt đất cự đại không gian kẽ nứt bị phát hiện chỉ là vấn đề thời gian.

Từ trước mắt tình huống đến xem, vừa mới bắt đầu loạn chiến, đã rất gần Khúc Kính Thông U lối vào, người đến song phương quy mô cùng thực lực, đều không phải là hôm qua đến nay những cái kia quân lính tản mạn có khả năng so sánh. Rất hiển nhiên, Thanh Loan phi thăng di chứng đã lộ rõ.

Thủy Điệp Lan cũng biết chuyện nặng nhẹ, hơi gật đầu, liền cấp tốc bay đi. Lý Tuần hơi cùng nàng dịch ra góc độ, hướng phía loạn nguyên phương hướng tiềm hành đi qua.

Vừa bay đến rừng cây trên không, bạo chấn tái khởi. Cái này sóng chấn động xa so với trước đó bất kỳ lần nào xung kích đều muốn tới mãnh liệt, va chạm song phương hiển nhiên đã có tương đương đẳng cấp.

Lý Tuần dừng thân hình, bắt giữ không khí truyền ra các loại tin tức, loại bỏ rơi các loại quấy nhiễu. Theo hẩn đoán sơ qua, phía trước đánh cho đang vui hai người, một người thân thuộc Thiên Yêu Kiếm Tông, một người khác thì là Tam Hoàng Kiếm Tông, hai đại chính tà kiếm phái ngày thường liên lẫn nhau thấy ngứa mắt, lúc này được cơ hội động thủ, chính là đã xảy ra là không thể ngăn cản.

"Chính đạo cứu tông cùng Tây Liên triệt để vạch mặt rồi? Vẫn là trước mắt tranh đấu, vèn vện cái ngoài ý muốn?"

Lý Tuần không có nửa điểm cười trên nỗi đau của người khác tâm tư, trước mắt tình hình chỉ sợ là hẩn tưởng tượng bên trong bết bát nhất. Tán Tu Minh Hội cái này một quái vật khổng lồ còn không có chân chính ra trận, đại biểu Thông Huyền chư tông chính tà thế lực liên ma sát không ngừng, chỉ làm cho Cổ Âm lấy tiêu diệt từng bộ phận cơ hội.

Bọn này ngu xuẩn chẳng lẽ còn không rõ, Cổ Âm kia tên điên đã muốn cải thiên hoán địa rồi sao?

Mang loại tâm tính này, Lý Tuần phi tốc tiếp cận chiến trường.

Còn có hơn mười dặm đường khoảng cách, hẩn liền có thể rõ ràng xem đến giữa không trung lấp lánh va chạm kiếm quang, cùng với đến từ từng cái phương hướng, đang không ngừng đầu nhập chiến trường mỗi loại tông tu sĩ. Trong này từng cái tông môn đều có, đại bộ phận trong lòng người sợ rằng đều là không hiểu thấu, toàn bằng lấy chính tà bất lưỡng lập quán tính tại giao đấu đánh giết.

Nhìn thấy loại cục diện này, Lý Tuần trước thả một nửa tâm, hẩn hiểu được, đây là một trận không có dự đoán kế hoạch loạn đấu, vô luận là đối toàn bộ Thông Huyền Giới đại cục, vẫn là Khúc Kính Thông U an toàn, đều không có

ảnh hưởng gì.

Nhất là khi nhìn đến trên bầu trời ngự kiếm qua lại, khí thể mười phần lưỡng cái tu vi cao nhất nhân vật, Lý Tuần liền càng khẳng định điểm này.

Tam Hoàng Kiếm Tông một phương chính là cái tính khí kia táo bạo, khuyết thiếu lòng dạ Đông Dương Sơn Nhân, Lý Tuần theo sớm nhất nhìn thấy hẳn lúc, liền không có ấn tượng tốt; đến Thiên Yêu Kiếm Tông một phương tu sĩ, Lý Tuần mặc dù không biết, nhưng coi tướng mạo, cũng là xúc động tỳ khí.

Song phương đều đánh ra hỏa khí, trong phạm vi cho phép phạm vi bên trong, kiếm khí tung hoành, căn bản đứng không vững người.

"Lạc Kỳ Xương cùng Thất Tu lão nhi đại khái sẽ xảy ra nuốt hai cái này đồ đần."

Lý Tuần ngược lại không nóng nảy, Đông Dương Sơn Nhân cấp độ này tại trong tông môn nửa vời, luận thực lực luận uy vọng, đều hoàn toàn không phải bốc lên một trận đủ phân lượng loạn cục tới.

Chỉ cần trận này loạn đấu không sinh ra khá lớn tử thương, Tây Liên cùng Chính đạo cứu tông đại khái vẫn là hội mập mờ lấy đúng, tiếp tục bảo trì ám muội thái độ, thẳng đến Tán Tu Minh Hội triệt để cho thấy thái độ một khắc này.

Đang nghĩ ngợi, liền có cái đủ để trấn trụ tràng diện nhân vật bay đến trên không. Lý Tuần hí mắt lại, tự giác điều chỉnh khí tức quanh người, tránh cho bị người kia phát giác.

Người tới thủ đoạn cực kỳ dứt khoát, hơi chút dò xét tình thế, lúc này vừa người tiến đụng vào giữa không trung mạnh nhất kiếm khí trong vòng.

Giăng khắp nơi kiếm khí ngạnh sinh sinh bị người kia thế xông đánh tan, Đông Dương Sơn Nhân còn đến không kịp phản ứng, liền bị một cước đá vào trên bụng, buồn bã thân thể như cái viên thịt, bay ngược xuống dưới đụng gãy

hai cây đại thụ, mới năm sấp trên mặt đất, tái khởi không thể.

Bên cạnh Tam Hoàng Kiếm Tông hai tên tu sĩ dưới sự kinh hãi, cùng nhau hất ra địch thủ, xông tới, lại vẫn là vừa đối mặt, liền bị người tới trọng quyền đánh xuống.

Hai người này càng là không chịu nổi, trực tiếp bị đánh ngất xỉu tới, không qua cũng không có nguy hiểm đến tính mạng.

"Xa Tế Thần!"

Quần chiến bên trong có chút ánh mắt so sánh lợi, rốt cục phát hiện người tới thân phận.

Chiến Ma Tông đệ nhất cao thủ tên tuổi, vẫn là có tương đương uy nhiếp lực, lại nhìn Đông Dương Sơn Nhân thổ huyết không chỉ thảm trạng, trong lúc nhất thời, Chính đạo cửu tông một phương khí thế đại suy, Tây Liên chư tu sĩ thì là mặt mày hớn hở, thành đợi hai độ phát lực, đem trước mặt đối thủ một mất một còn giết sạch sành sanh.

Nhưng mà vượt quá đại bộ phận người đoán trước, Xa Tế Thần xuất thủ thả lạt ba người về sau, đúng là quát chói tai lên tiếng: "Hết thầy dừng tay!"

Bốn cái âm tiết, giống như lôi chấn, nhất thời song phương tu sĩ đều là mờ mịt. Xa Tế Thần lại không cho bọn hắn cơ hội phản ứng, xoay mặt đối vừa mới cùng Đông Dương Sơn Nhân giao đấu Thiên Yêu Kiếm Tông tu sĩ, đi lên chính là một cước: "Phế vật, Thất Tu sư huynh làm sao dưỡng người tên phế vật này!"

Động tác của hắn cùng bạch bào văn tú bề ngoài có phần không hài hòa, bị đập cái kia thẳng xui xẻo không hiểu ra sao, cũng không dám tránh, cũng không tránh thoát.

Xa Tế Thần tuy là ngoại tông chi nhân, lại cùng Thất Tu Tôn Giả giao tình thâm hậu, tại Tây Liên bên trong cũng là gần với La Ma Thập, Thất Tu các loại

chân nhất tông sư tai to mặt lớn, quất hấn cũng là bình thường.

"Mở ra mắt chó của người nhìn xem, có bao nhiêu người ở bên cạnh chế giễu!"

Xa Tế Thần chỉ hướng phía bắc, mặc dù nơi đó không có cái gì, nhưng tại trận tu sĩ đều hiểu hấn ý tứ, chỉ sợ là Tán Tu Minh Hội nhân mã đã lạng lẽ lặn xuống phụ cận, ngay tại chỗ ấy tọa sơn quan hổ đấu đâu!

Lập tức, còn tại giao thủ tu sĩ dưới tay đều chậm mấy nhịp, loại tình huống này là hội truyền nhiễm, không qua ba năm hơi thở công phu, song phương liền thoát khỏi dây dưa trạng thái, nhao nhao lui lại.

Đợi đến Xa Tế Thần mắt lạnh đảo qua, cuối cùng hầu như cái đánh lên lửa tu sĩ cũng đều bị đồng bạn khuyên khai, mặc dù cục diện y nguyên khẩn trương, nhưng loại này chần chừ tâm thái, hấn là không đánh được.

Xa Tế Thần cười lạnh, phất phất tay, Tây Liên tu sĩ cùng nhau lui lại, thoát ly chiến trường. Đến Chính đạo cửu tông nhân mã bởi vì rấn mất đầu, hai mặt nhìn nhau sau khi, chỉ có thể đợi tại nguyên chỗ. Có mấy cái cơ linh dứt khoát đi xem Đông Dương Sơn Nhân đám người thương thế, về phần Tây Liên tu sĩ. . . Coi như nhìn không thấy tốt.

Một trận xung đột cứ như vậy tiêu tán thành vô hình. Xa Tế Thần cũng không nói nhiều, quay người rời đi, không qua tại trước khi đi trước đó, hấn lại đưa ánh mắt về phía theo lâm một chỗ khác — không phải nhằm vào Lý Tuần, mà là lệch một chút góc độ, bắn về phía phía sau hấn phương vị.

Lý Tuần không quay đầu lại, bất quá hấn so Xa Tế Thần rõ ràng hơn tình hình bên kia. Nơi đó rậm rạp tán cây bên trong cất giấu người, lẫn nhau cách xa nhau không qua gần dặm, gió biển từ phía sau lưng thổi tới, hơi tanh bên trong bí mật mang theo hết sức quen thuộc tất u nhạt khí tức.

Minh Cơ đến!

Minh Cơ là tại Xa Tế Thần đá bay Đông Dương thượng nhân thời điểm đến, có lẽ là gặp được Xa Tế Thần loại cao thủ này, dẫn phát chiến ý, sau lưng nàng bảo kiếm một tiếng chiến minh, Xa Tế Thần đều có thể nghe được, Lý Tuần càng sẽ không lọt mắt.

Lý Tuần đoán chừng nàng đại khái là thấy rõ Xa Tế Thần tâm tư, không muốn tự tiện ra mặt, để song phương xuống đài không được, cho nên mới ẩn thân ở bên cạnh, không chuẩn bị ra mặt.

Bất quá, Lý Tuần thật không nghĩ tới nàng tới nhanh như vậy, Thanh Ngâm sự tình đối Minh Tâm Kiếm Tông xung kích nhất định không nhỏ, nhìn Minh Cơ một mình đến đây, đại khái là tại trong tông môn hỗn loạn chưa kết thúc trước đó liền hạ sơn, lại không biết có tính toán gì.

Dựa vào cao minh tiềm hành thủ đoạn, Lý Tuần chậm rãi nghiêng người, ánh mắt híp lại, cẩn thận từng li từng tí dò xét đi qua. Pha tạp bóng cây về sau, minh ki chỉ lộ ra non nửa bên cạnh mặt, nhưng theo kia khe mí mắt vành môi có thể thấy được, nàng lúc này sắc mặt nghiêm túc gần như lạnh lẽo, tâm tình hiển nhiên không tốt lắm.

"Muốn hay không gặp mặt?"

Đối với cái này, Lý Tuần rất là do dự. Ngày hôm trước hẳn còn theo Tần Uyển Như trong miệng biết được, bởi vì "Linh Trúc" có một đoạn thời gian không có hiện thân, giới này đã bắt đầu lưu truyền hản tin chết.

Lý trí giảng, đây thật ra là hản ve sào thoát xác cơ hội thật tốt, nhờ vào đó sự tình trừ bỏ Linh Trúc cái này một công xiềng, đối tốt với hẳn, đối Minh Tâm Kiếm Tông cũng hảo.

Dù sao, Thanh Ngâm chỉ có một cái liên đủ.

Nhìn xem Xa Tế Thần dẫn người rời đi, Minh Cơ còn tại trên tán cây dừng lại, nhưng không có đi quan sát đồng đạo dự định. Lý Tuần không biết Minh Cơ

dụng ý ở đâu, cũng không tốt động đậy, chỉ có thể cẩn thận quan sát.

Nói cũng kỳ quái, thấy được lâu, hẳn liền cảm giác Minh Cơ cùng trong ấn tượng có chút không giống. Cái này thuần túy là một loại cảm giác, trong lúc nhất thời lại phân biệt không ra có khác biệt gì.

Kiên kị Minh Cơ kiểm tâm minh thấu, Lý Tuần cũng không thể nhìn chòng chọc nàng nhìn, nửa ngày không bắt được trọng điểm, chính mê hoặc lúc, phía tây trong rừng lại có kiếm quang chớp động. Người tới tựa hồ chỉ là đi ngang qua, cách rất gần, mới nhìn đến tình huống nơi này, tiếng kêu kinh ngạc bên trong, ngừng lại.

"Đây là có chuyện gì?"

Kinh ngạc không chỉ là hẳn, Lý Tuần cũng cảm thấy không hiểu thấu. Vừa mới còn muốn lấy Minh Cơ là một mình xuống núi, hiện tại lập tức liền bay ra đồng bạn tới. Người tới mặt lạnh lông mày dài, khí độ uyên thâm, chính là Minh Tâm Kiểm Tông đệ tử đời hai tu vi đệ nhất người Minh Cát.

Minh Cát bình thường làm người điệu thấp, ở đây cửu tông tu sĩ cũng có hơn phân nửa không biết hẳn, chỉ có thể theo kiếm quang, quần áo ngoại hạng mạo phân biệt ra là Minh Tâm Kiểm Tông tu sĩ, lập tức liền có người đem tình hình nói. Minh Cát nhìn thấy Đông Dương Sơn Nhân các loại trọng thương hôn mê, lại không thể khoanh tay đứng nhìn, lập tức đi vào Đông Dương Sơn Nhân phụ cận bắt mạch quan sát.

Đúng lúc này, Lý Tuần nhìn thấy Minh Cơ môi son hé mở, cùng với đồng thời, Minh Cát rất rõ ràng run lên, đại khái là Minh Cơ lấy tông môn Truyền Âm Thuật cùng hẳn liên hệ với.

Lý Tuần nghe không được truyền âm nội dung, chỉ có thể hơi cảm giác được khí quyển bên trong cực nhỏ sóng âm lưu động, hai người rất nhanh liền kết thúc cuộc nói chuyện, Minh Cát gật gật đầu, theo Lý Tuần, hẳn là cùng Minh Cơ đạt thành chung nhận thức, đến bên kia cửu tông tu sĩ, thì là cho là hẳn đối Đông

Dương Sơn Nhân đám người thương thế có phán đoán.

"Xa Tế Thần cũng không hạ tử thủ, Đông Dương huynh cùng hai vị đạo hữu này thương thế cũng còn ổn định."

Minh Cát đối người tình lời đời không quá để bụng, nói chuyện khuyết thiếu kỹ xảo, sợ rằng không có mấy người thích nghe. Lý Tuần ở bên thấy được buồn cười, lực chú ý lập tức lại trở lại Minh Cơ trên thân, trong đầu nhanh chóng suy tư hai người bọn họ hành động như vậy nguyên nhân.

Thành lễ thường mà nói, bọn hăn hăn là làm Minh Tâm Kiếm Tông đại biểu, tham gia Chính đạo cửu tông tập thể hành động. Bất quá, như vền vện Đông Nam biển rừng sự tình, Minh Cơ biểu lộ sẽ không nghiêm túc như thế cùng lẳng lẽ.

Như vậy, có thể làm cho Minh Cơ thái độ như thế sự kiện. . .

Thanh Ngâm sao?

Trong đầu hăn không khỏi vì đó lóe lên ý nghĩ này, một khắc này, huyết dịch của hăn nhiệt độ cũng tăng lên một đoạn. Không sai, cũng chỉ có Thanh Ngâm, mới có thể để cho Minh Cơ như lâm đại địch, dù sao kia là quan hệ đến Minh Tâm Kiếm Tông vạn năm danh dự đại sự!

Thâm nhập nghĩ một hồi, chính mình đem Thanh Ngâm mất dấu, lại không có nghĩa là Minh Tâm Kiếm Tông không có cách nào. Loại này uy chấn một phương đại tông môn, nắm giữ các loại tài nguyên, hoàn toàn không phải chính mình cái này người cô đơn có khả năng so sánh, bọn hăn có thể theo nơi nào đó đường ống bắt được Thanh Ngâm tung tích, là phi thường hợp tình hợp lý suy đoán.

Lúc này, trong rừng thổi qua một trận gió mạnh, sà sạt cành lá tiếng ma sát bên trong, Lý Tuần phảng phất thấy được tại nơi nào đó bóng cây hạ cầm kiếm mà đứng áo xanh U Hồn, chính lạnh lùng nhìn chăm chú tới.

"Tốt, đến hay lắm!"

Lý Tuần càng nghĩ càng có đạo lý, hẳn đè xuống đáy lòng khó nói lên lời hưng phấn, di động thân thể, chậm rãi rút đi. Nếu như Thanh Ngâm thật đi tới Đông Nam biển rùng, bây giờ đi về Vụ Ẩn hiên mượn nhờ Phân Quang kính đến tìm kiếm, tự nhiên là thông minh nhất tổ pháp.

Đến trước đó, hẳn cần hỏi một chút Thanh Đế di lão, tại cái này một mảnh không thuộc về Vụ Ẩn hiên trong phạm vi khống chế, có cái gì hữu hiệu tìm kiếm phương thức. . .

Mới rời khỏi mấy trượng xa, trên tán cây Minh Cơ cũng có động tác. Nàng lặng lẽ lệch vị trí, thối lui khoảng cách nhất định về sau, gãy hướng Đông Nam phi độn rời đi, đến Minh Cát xử lý xong trên tay sự tình, cũng bay lên giữa không trung, chỉ là phương hướng cùng Minh Cơ hoàn toàn tương phản, đi chính là phương hướng tây bắc.

Lý Tuần đem tình hình này nhìn ở trong mắt, minh bạch hai người đồng thời không có mục tiêu rõ rệt, cho dù có Thanh Ngâm tin tức, cũng chỉ là đại khái phương vị loại hình.

Đè xuống truy tung tâm tư, Lý Tuần lại đợi một lát, đợi đến hai người đi xa, mới thở dài, chuẩn bị trở về Khúc Kính Thông U. Nhưng mà được không đến vài dặm, bên tai lại là một tiếng bạo chấn, tâm địa chấn là lúc trước chiến trường phía bắc, chấn động bên trong, có tiếng kêu thảm thiết ầm ầm truyền đến.

Đoán chừng hạ đại khái phương vị, Lý Tuần mày nhăn lại. Chỉ cần hẳn ngưng thần cảm ứng, xung quanh trăm dặm sinh linh chi nhíp đập đều tại hẳn nắm giữ bên trong, hẳn đã sớm biết phía bắc hơn ngoài mười dặm có một đám đứng ngoài quan sát tu sĩ, cũng chính là Xa Tế Thần vạch "Chế giễu" gia hỏa, hẳn là thuộc về Tán Tu Minh Hội nhân mã.

Không biết là bên nào người ăn no rồi nhàn rồi, đi khiêu khích Tán Tu Minh Hội cái kia quái vật khổng lồ.

Cũng liền tại hẩn tinh thần phiêu đảng thời gian ngắn ngủi nội, bên kia tình thế đột nhiên chuyển tiếp đột ngột. Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên cất cao mấy lần, mắt thấy muốn khuếch tán ra, trong rừng một tiếng buồn bực bạo, cây rừng ngược lại gãy, khói bụi băng tán thanh âm bên tai không dứt, còn lại tất cả mọi người âm thanh, lại tại trong chớp mắt đều bị chặt đứt, không dư một tia nửa điểm.

Lý Tuần đột nhiên giật cả mình. Đây cũng không phải là là sợ hãi, mà là tại khoảng cách gần hạ, bị đối phương trong nháy mắt bạo phát đi ra hung lệ chi khí kích thích, làm ra bản năng phản ứng.

"Thật là lợi hại!"

Người tới sơ xuất tay lúc cũng không làm sao kinh người, lại giống như là núi lở trước đó lăn xuống cát mịn đá vụn, sau đó mới là núi cao sụp đổ, âm vang sụp đổ, nó tích tiểu thành đại, do chậm đến gấp, ở giữa biến hóa như sét đánh qua tai, cao minh cực kỳ. Chỉ như vậy một cái chớp mắt, bên kia mấy chục danh tu sĩ liền không có hầu như cái có thể còn sống sót.

Núi lở chi thế một thành, chính là không thể nghịch chuyển, cao thủ kia giết sạch phía bắc tu sĩ, còn không vừa lòng, mang thế hướng nam, tựa như phi thạch dòng bùn, âm vang mà xuống, bay thẳng hướng bên này Chính đạo cửu tông nhân mã.

Tiếng kêu thảm thiết lại lần nữa nổ vang, nhờ có phía trước phát sinh biến cố, vì những tu sĩ này tại cảm xúc thượng làm giảm xóc, khiến cho bọn hẩn ít nhiều có chút chuẩn bị. Không giống trước đó Tán Tu Minh Hội nhân mã như thế, đang lúc trở tay toàn quân bị diệt. Nhưng mà cũng bởi vì như thế, trong rừng buồn âm tê minh, cũng liền càng ngày càng kéo dài.

Lý Tuần hít sâu một hơi, hẩn đã biết người tới thân phận, đến nghiêm chỉnh mà nói, xuất hiện trận này thảm kịch, có lẽ còn có trách nhiệm của hẩn ở bên trong.

Trong lòng của hắn hơi giãy dụa một chút, vẫn là tiến lên. Vài dặm khoảng cách đảo mắt liền tới, đối phương hoạt động vòng tròn cũng đang khuếch đại.

Lý Tuần nhìn xem một cái ngự kiếm chạy trời chết tu sĩ bị giữa trời đánh thành một đoàn huyết vụ, giọt máu vẩy ra đến trước người hắn, liền bị hộ thể chân tức tự phát ngăn lại. Cái này cũng nghi cáo, Lý Tuần tiến vào đối phương giết chóc lĩnh vực.

Cũng tại lúc này, Lý Tuần ngoài ý muốn phát hiện một cái tựa hồ không nên xuất hiện ở đây gia hỏa.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Nội Tình

Chương 08: Nội tình

Cơ Bất Thác cảm thấy mình ngày gần đây vận khí tốt, toàn bỏ ra ở thôi động tứ tông hội minh phía trên, nếu không làm sao lại vừa tiếp vào Chu Câu Tông minh xác ý đồ, liền đụng tới loại này chuyện xui xẻo?

Hắn cố gắng đem mập mập thân thể co lại đến phía sau đại thụ, hi vọng phía trước vị kia đầy tay máu tanh nữ ma đầu không muốn nhất thời giết đến nghiện, đem "Đồng bạn" cũng thuận tay làm thịt.

Nhìn trước mắt thảm cảnh, suy nghĩ lại một chút nữ ma đầu này trước đó đánh giết Tinh Ki Kiếm Tông cao thủ, như chém dưa thái rau ma uy, hắn chỉ cảm thấy phía sau ý lạnh chìm đắm, làm ướt lưng áo, mập thân thể thì dán thô to thân cây, chậm rãi lách qua.

Chỉ là mới chuyển nửa vòng, ánh mắt của đối phương đã đâm xuyên tới, thấu cốt thấu tủy, hung lệ vô song, lúc này đem hắn thân thể định trụ.

Cũng liền như thế nhất thời một lát công phu, trong phạm vi cho phép đã là thâm ngã khắp nơi trên đất, thỉnh thoảng có một hai cái có thể động, cũng đều cúi xuống đợi chết, chỉ còn lại nửa sức lực đáng vẻ.

"Cô nữ nữ" tựa đứng tại tàn sát tràng trung ương, trên tay vẫn nhỏ xuống máu tươi, lẳng lẽ huyết mâu xuyên thấu che đầu che đậy âm ảnh, hương bên này lạnh lùng nhìn chăm chú. Nhìn bộ dáng kia, nếu nói nàng sau một khắc liền sẽ thống hạ sát thủ, lại có ai hội không tin?

"Cái này bà nương nào giống là sát mê tâm hồn bộ dáng, căn bản là giọt nước không lọt, lần này khổ thật!"

Cơ Bất Thác trong lòng liền điệt kêu khổ, có thể trong tay áo kinh hồn chung cũng đã vận sức chờ phát động. Hẳn tâm tư khéo đưa đẩy lại không nao núng, hôm nay có lẽ có khổ chiến, cũng sẽ không để hẳn vượn cổ chịu chết.

Nào biết hẳn phòng bị nửa ngày, trong tai lại truyền đến một câu như vậy: "Gọi hẳn ra tới!"

Đối phương hẳn là cố ý làm tâm thanh tuyến, nhưng trong đó ngang ngược sát ý nửa chút không giảm.

Cơ Bất Thác trong lòng thờ dài một hơi, biết lúc này lại trốn qua một kiếp, trên mặt lại thờ dài một tiếng, tựa hồ liền kêu khổ khí lực đều đã mất đi.

"Ta trên đường nói trăm ngàn lần, vị tiền bối này, ta thật không phải hẳn sư huynh, đây chẳng qua là bọn ta ở giữa hước xứng. Là ta lúc ấy mắt mù, không nhận ra tiền bối tựa lung tung mở miệng, lúc này mới náo ra hiểu lầm. . . Thật kêu to người ta, người ta cũng không nên a!"

Hẳn hận không thể than thở khóc lóc, mổ bụng moi tim để chứng minh trong sạch, nhưng đối phương căn bản không để ý tới, âm điệu hoàn toàn không có biến hóa, nặng nề nói: "Hẳn ngay tại bên cạnh nhìn xem, gọi hẳn ra tới!"

Cơ Bất Thác bị giật nảy mình, ngồi dậy tứ phương dò xét. Tại nồng đậm mùi máu tanh hạ, rừng cây tia sáng cũng bị bóp méo, trùng điệp bóng cây đàng sau, nhưng là nửa cái bóng người cũng vô.

Hẳn chần chờ một lát, đang muốn mở miệng, chợt có người ở bên tai cười to: "Nguyên lai là đại sư ca đến, còn tưởng rằng người đang bận tứ tông hội mình sự tình, làm sao có nhàn đến tiểu đệ ta chỗ này đến?"

Cơ Bất Thác mặt béo co lại, biết là chính chủ nhân đến. Đồng thời cũng kinh

ngạc tại đối phương linh thông tai mắt. Tứ tông hội minh sự tình, đến nay vẫn chỉ ở có hạn hầu như cái thượng tầng nhân vật ở giữa truyền miệng, cái này Huyết Ma là dùng cái gì thần thông, đem việc này nghe ngóng đến?

Trong lòng của hắn so đo, mặt béo thượng lại cực kỳ dễ thân, ngửa mặt lên trời hô: "Tam sư đệ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? Hôm nay mang theo tới sư đệ một vị cố nhân, còn xin hiện thân gặp nhau."

"Nào chỉ là cố nhân, vừa mới sư huynh nói hay lắm, tất cả mọi người không phải ngoại nhân, làm gì sử những cái kia trò vặt?"

Cùng với tiếng nói, Lý Tuần cười mỉm theo phía sau cây bước đi thong thả ra tới. Mới hiện một lần thân, chung quanh sát ý liền gấp đôi gương lên, sử đến mập mập như rơi vào hầm băng, nhưng rất nhanh, sát ý liền không có dư lực, giống như thủy triều thoái lui. Cơ Bất Thác trong lòng thầm mắng, liếc đi một chút, lại không biết kia bà nương sao là loại này cổ quái phản ứng.

Lý Tuần tựa hồ không nhìn thấy chung quanh huyết tinh, trên mặt ý cười cũng không có nửa phần tiêu giảm, ánh mắt chỉ ở Cơ Bất Thác trên mặt quét qua, liền chuyển hướng phía trước vị kia.

Song phương ánh mắt đụng vào nhau, Lý Tuần trùng nàng nhẹ gật đầu: "Ngày hôm trước ước chừng là thay ta ngăn cản trận phiền phức, đa tạ."

"Ách, các người thật nhận thức?"

Bên cạnh Cơ bàn tử vừa mở miệng liền biết mình hỏi ngược lời nói. Bất quá hắn lại cảm thấy, những người ở chỗ này quan hệ trong đó càng ngược, càng hoang đường.

Không ngoài sở liệu, Lý Tuần không có trả lời cái này ngược vấn đề, thậm chí cũng không quay đầu lại, vẫn hướng kia nữ tu nói: "Người tiến cảnh quá nhanh, khai thông chi lực xa theo không kịp lệ khí tích súc tốc độ, chỉ dựa vào tinh tu khổ luyện, không khác uống rượu độc giải khát, nếu người vẫn dạng này miễn

cường chính mình, coi như ta đem toàn bộ pháp môn đều truyền thụ cho người, cũng là uổng công."

Đối phương trầm mặc một hồi, mới lạnh giọng mở miệng: "Vì sao người cùng ta khác biệt?"

Lời này đã hỏi tới điểm mấu chốt, Lý Tuần suy nghĩ một chút, mới làm ra đáp lại: "Cơ duyên khác biệt, tính tình khác biệt, ngoài ra, sở tu một hạng phụ trợ pháp môn, người không có."

Câu trả lời này đã thành thật lại hơi hợt, nữ tu hiển nhiên là không hài lòng, không qua nàng đồng thời không có tính toán chi li, ngược lại đột ngột khen một tiếng: "Người khí độ tăng trưởng."

Lý Tuần mỉm cười lấy đúng, Cơ Bất Thác ở bên nghe, nhưng trong lòng nghiêm nghị. Nói đến khí độ, cái này bà nương mới gọi một cái khó lường, cũng không biết là bị cái gì kích thích, vừa rồi sát na phong hoa, lỗi lạc bất quần, lơ mờ đúng là tông sư phong phạm, đâu còn là kia tang thân loạn chí đại ma đầu?

Hắn là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, một mực bị cái này bà nương bề ngoài chỗ che đậy, mạch suy nghĩ nhận hạn chế. Lúc này linh cơ nhất xúc, cái nào đó cực hoang đường khả năng đột nhiên tự nhảy ra, đâm vào hắn toàn thân run lên, sâu nặng hàn khí theo xương cột sống chỗ sâu nhất khuếch tán ra tới.

Thất thổ chỉ là trong nháy mắt sự tình, Cơ Bất Thác biết mình hắn là như thế nào biểu hiện. Hắn mũi nhìn miệng, miệng nhìn tâm, nếu là có khả năng, hắn càng nguyện đem chính mình đôi kia tai chiêu phong móc ngược tới, chỉ coi cái gì đều nghe không được, chính là nghe thấy được, cũng không vào tâm, mặc kệ chảy qua.

Lý Tuần không xen vào Cơ bàn tử nghĩ như thế nào, hắn tuy là mỉm cười, nhưng cũng kinh ngạc tại đối phương thái độ, cảm giác một trận giết chóc qua đi, trong lòng người này phun trào sát ý cùng ma niệm, cũng không bao phủ lý trí, ngược lại hiện ra trước nay chưa từng có thanh minh trạng thái.

Bất luận cái khác, vền vẹn theo pháp môn bản thân thượng nhàn, nàng tại « Huyết Thần Tử » thượng tu vi ứng đã viển siêu Bất Động Tà Tâm cảnh giới, lúc đầu tâm ma tinh tiến pháp, hẳn là đại thành.

Đúng vậy, người tới chính là Chính đạo cửu tông khôi thủ một trong, Bất Dạ thành thành chủ Thiên Chỉ Thượng Nhân. Đương nhiên, lúc này thân phận của nàng cùng Bất Dạ thành hoàn toàn không liên quan, vền vẹn giới này xú danh chiêu lấy lưỡng cái Huyết Ma bên trong một cái.

Một cái khác, đương nhiên chính là Lý Tuần.

Trải qua trước mặt đối thoại, giữa hai người bầu không khí có chỗ hòa hoãn. Thiên Chỉ tiếp tục nói chuyện, ngữ điệu bình ổn, cảm xúc không hiện: "Người còn thiếu hai ta ngàn chữ!"

Bên cạnh Cơ Bất Thác che lỗ tai, cũng có thể nghe rõ, lại không hiểu ra sao.

Ngày đó bởi vì Thế Đạo phong một chuyện, Lý Tuần cùng Thiên Chỉ ước định, nếu có thể ngăn chặn Yêu Phượng ba ngày, liền đem « Huyết Thần Tử » pháp môn bên trong hai ngàn lời giao phó cho đối phương.

Nào biết Thế Đạo phong nhất chiến kinh thiên động địa, lại sử Lý Tuần thân phận bại lộ, trước sau xung kích phía dưới, hẳn đem việc này quên sạch sẽ, thẳng đến vừa rồi nhìn thấy Thiên Chỉ mê tâm giết chóc, mới lại nghĩ tới tới.

Nếu như hẳn án lấy ước định, sớm đem hai ngàn lời giao ra, Thiên Chỉ cũng chưa chắc sẽ bị sát tâm khu động, làm ra chuyện như vậy, nơi xa kia một đợt Tán Tu Minh Hội nhân mã thì cũng thôi đi, nhưng bây giờ dưới chân bọn hắn chết đi, lại tất cả đều là Chính đạo cửu tông tu sĩ.

Còn tốt, trong này đều là trước đó vài ngày đóng tại Huyền hải hầu như cái tông môn đệ tử, không có Bất Dạ thành, cũng không có Minh Tâm Kiếm Tông.

"Là lỗi của ta." Lý Tuần cũng bắt đầu đẩy trách nhiệm, gật đầu hưởng ứng,

"Dạng này, ta lại thêm ngàn chữ, đem nguyên một thiên 'Huyết Thần Đoán thể' pháp môn giao cho ngươi. . ."

"Hôm nay ta ở đây, cũng không phải là đòi nợ tới." Thiên Chi Thượng Nhân khẽ nâng lên đầu, sáng rực ánh mắt xuyên thấu mũ trùm che chắn âm ảnh, đâm vào Lý Tuần trên mặt: "Ta hôm nay muốn cùng ngươi làm một cái khác giao dịch."

Lý Tuần đang muốn nói chuyện, lông mày đột nhiên nhảy lên, ánh mắt nhìn về phương xa.

Trời trong hạ, vừa mới đi xa bóng người chính ngự kiếm phá không, bay vụt tới. Tới đối đầu, phía bắc đồng dạng có quen thuộc phản ứng, cao tốc tiếp cận.

Bọn hãn tại sao trở lại?

Trong lòng mơ hồ cảm thấy không thích hợp, cũng đã không có thời gian tinh tế suy nghĩ, Lý Tuần ngược lại đối Thiên Chi nói: "Nơi đây không phải nói chuyện địa phương. Đi theo ta."

Thiên Chi hơi gật đầu, xem như đáp ứng. Ánh mắt của hãn ngược lại nhìn về phía Cơ Bất Thác, mập mạp này một mặt đáng thương tương, thấy Lý Tuần ánh mắt ném tới, liền đem đầu lắc lắc.

"Cái này, sư đệ, tiền bối, đường ta dẫn tới, người ta mang đến, nơi này hãn là không ta chuyện a? Nhìn chơ vợi còn có chuyện thương nghị, ta xử ở chỗ này, cũng không phải vấn đề, không bằng như vậy cáo biệt, ngày khác hữu duyên gặp lại. . ."

Loạn thất bát tao nói một trận, Cơ Bất Thác dưới chân di động, muốn đào khai, chỉ là thân thể mới lung lay, Lý Tuần bàn tay liền đặt tại trên vai của hãn, trên tay cũng không có phát lực, lại làm cho mập mạp không thể động đậy.

"Làm sao vội vã rời đi? Quý phương tử tông hội minh sự tình, sư đệ ta cũng

hết sức cảm thấy hứng thú, không ngại do sư huynh cẩn thận nói một chút?
Không chừng, chúng ta còn có thể hợp tác một chút?"

"Nho nhỏ Minh Hội, có thể không mời được sư đệ ngài tôn này Đại Bồ Tát."

Cơ bàn tử trên mặt bốc lên du mồ hôi, nhìn dạng như vậy, đại khái Lý Tuần nói thêm nữa một câu, hẳn liền muốn co quắp trên mặt đất. Chỉ tiếc Lý Tuần biết nó quá sâu, hiểu được lấy người này tâm cơ, tuyệt không về phần như thế không tốt, hẳn càng là ngụy trang, Lý Tuần càng không buông tha hẳn.

Cười nhẹ một tiếng. Lý Tuần trên tay thoáng tăng thêm thêm chút sức: "Vừa mới sư huynh còn nói, mọi người không phải ngoại nhân. Làm sao hiện tại đâu một cái giảng khởi khách khí lời nói tới. . . Xem ra, chúng ta thật muốn hảo hảo tâm sự."

Nói, hẳn không cho mập mạp phản kháng chỗ trống, lôi kéo cổ này mập thân thể, hướng đi theo lâm chỗ sâu. Thiên Chi lẳng lặng cùng ở phía sau, nhưng lại quay đầu, đi xem chân trời sơ lộ tinh mang kiếm quang.

Lý Tuần sợ nàng không nói lời gì, động thủ giết người, nhưng cũng thực sự đau đầu cục diện trước mắt.

Minh Cơ hai người trở về quá nhanh, khoảng cách của song phương không qua mấy tức liền tới, Lý Tuần chẳng lẽ còn có thể đem bọn hắn dẫn tới Khúc Kính Thông U bên trong hay sao?

Lại lần nữa dùng ánh mắt cảnh cáo một chút Cơ Bất Thác, để tiểu tử này đừng có ý cản trở. Tại Cơ bàn tử lấy lòng trong tươi cười, hẳn đột nhiên kế thượng tâm đầu.

Nếu nói vướng víu, nơi này thật là có hầu như cái mật. . .

Có ý nghĩ, hẳn trở tay vung đánh, mấy đạo kinh phong phá không bay vụt, đánh vào nằm dưới đất Đông Dương Sơn Nhân trên thân — kẻ này mạng lớn,

bởi vì trọng thương hôn mê, ngược lại trốn khỏi Thiên Chi giết chóc.

Đến Lý Tuần chiều này, tính sát thương không lớn, nhưng là dùng tới liên hoa bát mật da lông, kinh phong đánh vào người, chính là chui xương đau đớn, cái này đau đớn mãnh liệt như thế, lại ngành sinh sinh đem Đông Dương Sơn Nhân đau tỉnh lại, mở miệng chính là thê thảm gào rít.

Bởi vì tổn thương sau khí hư, kêu hai tiếng, cuống họng liên cam, thay vào đó, là bắp thịt toàn thân gân lạc run rẩy, toàn bộ thân thể cuộn thành một đoàn, nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ mất mạng. Lý Tuần bắt chước làm theo, đưa tay pháp dùng tại một cái khác người sống sót trên thân, người kia trúng chiêu về sau, tình hình so Đông Dương Sơn Nhân càng là không chịu nổi.

Mơ hồ đếm người sống sót, ngoại trừ lưỡng cái quý xui xẻo, hẳn là còn có ba năm người đáng vẻ. Dạng này, Minh Cơ hai người coi như có thể chiếu cố tới, cũng tuyệt không có thừa lực lại đến truy kích. . . Hoặc là nói là chịu chết càng xác thực một chút.

Làm xong đây hết thảy, Lý Tuần không quay đầu lại, mang theo Thiên Chi hai người, gia tốc rời đi.

Minh Cơ hai người quả nhiên không có đuổi theo. Không qua Lý Tuần lại đụng phải một vấn đề khác, nơi này dù sao không phải Vụ Ẩn hiên khổng chế địa giới, hết lần này tới lần khác lại bắt đầu sự cố liên tiếp phát sinh, ba người bọn họ đều thân phận miễn cảm, bị người phát hiện, xung đột là không thiếu được, dưới mắt nên đi chỗ nào lĩnh, mới có thể tránh khai phiền phức đâu?

Cũng không thể dẫn bọn hắn tiến Khúc Kính Thông U đi.

Một lát nghĩ không ra đối sách, Lý Tuần cũng không thể biểu lộ ra, liền một bên chẳng có mục đích tiến lên, một bên như không có việc gì nối liền trước đó chủ đề: "Đại sư huynh, tứ tông hội minh sự tình. . ."

Cơ Bất Thác mặt thân thể run lên, trên mặt lập tức bài xuất khuôn mặt tươi

cười: "Sư đệ ngài đảm đương."

Lý Tuần chỉ là lắc đầu: "Người ta huynh đệ chính là sinh tử chi giao, nào có sư huynh bận rộn lấy, sư đệ khoanh tay đứng nhìn đạo lý? Tứ tông hội mình sự tình, tiểu đệ ta tuyệt không không đếm xỉa đến, sư huynh cũng không nên khách khí."

Cơ Bất Thác trong lòng kêu thảm, đến tận đây đâu còn không biết Lý Tuần là cố ý làm khó hãn.

Thấy sự tình càng ngày càng không thể văn hồi, hãn cắn răng, dứt khoát đem sự tình làm rõ nói: "Ta nói thật, Tam sư đệ người cũng không nên tức giận. Đừng nói tứ tông hội mình vẫn chỉ là sáng lập giai đoạn, chính là thật thành, cũng không dám lao sư đệ ngài giá."

"Ừm, nói thế nào?"

Xem Lý Tuần thần sắc, còn có phân trần chỗ trống, Cơ Bất Thác lúc này tinh thần phấn chấn, đang muốn triển khai ba tấc không nát miệng lưỡi, hảo hảo giải thích, sau lưng một mực trầm mặc nữ ma đầu bỗng nhiên mở lời: "Không muốn nói sang chuyện khác."

Người đây cũng biết?

Lý Tuần thật có một chút buồn rầu. Không thể phủ nhận, trong lòng của hãn ít nhiều có chút kiêng kỵ Thiên Chi ý nghĩ, hãn thấy, trên đời gần với Cổ Âm, Yêu Phượng lưỡng người điên, chỉ sợ sẽ là trước mắt Thiên Chi Thượng Nhân.

Cái gọi là giao dịch, nói không chừng vừa vào tai, chính là ép mua ép bán, luận thực lực, hãn cũng không sợ cái gì, có thể phiền phức tốt nhất tránh được nên tránh đúng không?

Bất quá bây giờ rõ ràng không tránh khỏi, hãn chỉ có thể cười nói: "Nói là chuyện giao dịch a? Nếu người cảm thấy tại nơi này có thể nói, liền nói tốt."

"Ta muốn Vụ Ân hiên xuất nhập chi pháp."

Lời ấy hiển nhiên vượt ra khỏi Lý Tuần đoán chừng. Hãn nhú mày, còn chưa làm ra đáp lại, một trận xuyên Lâm Phong thổi tới, bóng cây lay động bên trong, ba người bên tai đều vang lên cười lạnh một tiếng. Sau một khắc, mùi thơm đánh tới, Thủy Điệp Lan giống như là sơn dã bên trong tinh linh, phân cành qua lá, chợt hồ ở giữa đã tới phụ cận.

"Khẩu khí thật lớn, thiên. . ."

"Hắt xì!" Đột nhiên xuất hiện một cái phun lớn hắt hơi, đem Thủy Điệp Lan chưa hết ngữ điệu đều ngăn lại. Các loại Cơ Bất Thác đứng lên, trực diện lục đạo lãng lệ như kiếm ánh mắt, mặt béo thượng đã là huyết sắc biến mất, cơ bắp cứng ngắc.

Thời gian dừng lại như vậy một hồi, mập mạp mới về mặt cầu xin gọi tha: "Trong rừng này hàn khí nặng, cảm lạnh, cảm lạnh vẫn không được sao?"

Càng che càng lộ! Lý Tuần ở trong lòng hạ phán định, biết mập mạp này nhất định là từ đâu mà nhìn ra Thiên Chi thân phận, mới tại Thủy Điệp Lan sắp uống ra tên kia kêu thời điểm, cưỡng ép đánh gãy. Cơ bàn tử cũng thông qua cử động này, cho thấy chính mình muốn không đếm xỉa đến mà lại thủ khẩu như bình thái độ.

Lý Tuần phi thường rõ ràng, Cơ Bất Thác người này tối biết tiến thoái, tại nhà mình thực lực ở xa trên đó điều kiện tiên quyết, kẻ này tuyệt sẽ không mặt ngoài một bộ, phía sau một bộ . Bất quá, hãn hiên tại cũng rất muốn đem mập mạp lôi xuống nước, chí ít, cũng không thể để hãn thanh nhàn.

Mang ý nghĩ như vậy, Lý Tuần lại không vội mà trở lại chính đề, mà là nghênh trước cùng Thủy Điệp Lan chào hỏi: "Thế nào, khách nhân đi rồi?"

Thủy Điệp Lan đối Vụ Ân hiên coi trọng, càng tại Lý Tuần phía trên, phản ứng mạnh hơn Lý Tuần liệt một chút cũng thuộc về bình thường . Bất quá, lòng

của nàng bây giờ thái dù sao có chỗ khác biệt, trước đó hưng sư vấn tội khí thế bị Cơ Bàn tử như vậy quấy rầy một cái, dứt khoát đem Thiên Chi phơi qua một bên, quay người dẫn đường, đồng thời hưởng ứng Lý Tuần vấn đề.

"Tuy là ác khách tới cửa, nhưng đã chiêu đãi đầu một cái, lại chiêu đãi lưỡng cái cũng không quan trọng. Còn Côn Bằng lão nhi, hướng Thanh lão cầu phó được về sau, đồ thừa không đi, chính thối phồng kia đồ bỏ Đông Hải yêu liên mật."

"Đông Hải yêu liên?"

Lý Tuần khóe mắt co rúm, cảm giác đầu vừa trầm rất nhiều. Hắn đã sớm nhìn ra Côn Bằng lão yêu rất có dã tâm, không phải cái đèn đã cạn dầu, trước đó cùng Cổ Âm tranh đoạt Tán Tu Minh Hội quyền khống chế không có kết quả, kéo mệnh mà chạy, hôm nay thương thế vừa vãn chút, liền muốn lại kéo ra một nhóm nhân mã hay sao?

Quay mắt nhìn cái khác lưỡng cái người nghe, Thiên Chi túi khăn che đầy đầu, nhìn không ra đến tột cùng, Cơ Bất Thác biểu lộ lại còn phong phú hơn nhiều.

Nhưng cũng bởi vì quá mức phong phú, Lý Tuần trong lúc nhất thời năm chắc không được hẳn tâm tư, chỉ cảm thấy kẻ này nghe nói Thanh Thanh để đi lão, bao quát Côn Bằng lão yêu cái này thù cũ danh hào, biểu hiện được cũng quá mức bình tĩnh, khó tiến hẳn tựa không sợ Côn Bằng lão nhi nhất thời hưng khởi, thuận tay làm thịt hẳn cho Thanh lão bón phân tặng lễ?

Tạm thời đè xuống khác tâm tư, hắn lại hỏi: "Côn Bằng lão nhi là thế nào nói?"

"Không có gì hơn kéo nhẹ thiên hạ đại thế, phần lớn là người đã từng nói qua bộ kia, còn nói một khi tình thế lật đổ, truyền thống Thông Huyền chư tông có lẽ có thể bảo trụ đạo thống, lại khó tránh khỏi thực lực héo rút, như thừa cơ khuếch trương thế lực, chưa chắc không thể để cho thiên hạ yêu ma dị loại chống lên

một mảnh bầu trời vân vân. . ."

Thủy Diệp Lan trong giọng nói có nhiều khinh thường, hiện ra vị này độc vãng độc đến đã quen đại yêu ma, đối Côn Bằng lão yêu du thuyết không có chút nào hứng thú.

Đây là việc hợp tình hợp lí, không qua Lý Tuần tự không rõ, mình cùng Thủy Diệp Lan đến Thanh Đế di lão ở chung thời gian không dài, đều có thể rõ ràng minh bạch, vì sao Côn Bằng lão nhi còn muốn tự chuốc nhục nhã?

"Lão nhi này nghĩ đến rất tốt, chẳng những muốn bắt lại bắc bộ hải vực, còn muốn mở rộng đến Đông Hải toàn cảnh, trong này dính đến Vô Lượng Thiên Tông, Minh Tâm Kiếm Tông, đương nhiên, còn có Thanh lão cái này một mảnh. Hẳn lần này tới, du thuyết là chú định vô dụng, chủ yếu vẫn là thông báo một tiếng. Hừ, ước chừng là ăn chắc Thanh lão không tranh quyền thế, muốn từ nơi này chiếm tiện nghi đi."

Lý Tuần hắc một tiếng, ngược lại là rất bội phục Côn Bằng lão yêu độ dày da mặt. Bất quá hẳn lại nghĩ tới một sự kiện, quay đầu lại hỏi nói: "Đông Hải bên trên, tựa hồ còn có các người Tứ Không Thiên Bảo các cùng với Thiên Phàm thành đi, Côn Bằng lão nhi không có trêu chọc người nhóm?"

"Cái này sao. . ." Cơ Bàn tử nghe vậy, nháy mắt mấy cái, miệng bên trong liền có chút ấp a ấp úng, vốn lại tại Lý Tuần không nhìn được cảm xúc bộc phát trước mở miệng: "Đông Hải yêu liên sự tình, bọn ta bên này cũng biết, chỉ là ảnh hưởng không lớn. Kỳ thực, vấn đề này muốn cùng vừa rồi ta cự tuyệt sự đề vấn đề nối liền nói."

"Nha. Thật sao?" Lý Tuần ngược lại là thật hứng thú, "Đại sư huynh trước mặt lời nói rất thú vị, ta biết chính mình không khai người chào đón, nhưng không nghĩ đến đã là loại trình độ này."

Cơ Bất Thác đại lực lắc đầu, mượn hòa hoãn tình thế, trong miệng cuồn cuộn giải thích: "Ta cái này cái gọi là hội minh, so với Bắc Minh, Tây Liên, thật sự là

không đáng giá nhắc tới, cho nên, cái này hội minh đích ý đồ, tuyệt không phải tại hiện tại Thông Huyền Giới bên trong tái sinh phong ba, mà là chỉ cầu tứ tông hợp tác."

"Thông hợp mỗi loại tông những năm gần đây khai thác khách hàng, đem sinh ý làm được càng lớn, trải được càng rộng, sử giới này nội có hạn tu hành tài nguyên thông qua Minh Hội gia tốc lưu thông, vật tận kỳ dụng, lấy thuận tiện thiên hạ tu sĩ. . .

"Nói cho cùng, bọn ta muốn là thuần túy người làm ăn, mặc kệ là Bắc Minh, Tây Liên vẫn là Chính đạo cửu tông, bao quát cái kia Đông Hải yêu liên, chúng ta đều cùng bọn hã làm ăn, mua bán pháp bảo, cung cấp tin tức. Bao quát ám sát loại hình mua bán, nếu như thích hợp, chúng ta cũng làm."

"Chính là bởi vì chuyên chú làm ăn, chỉ cần bảo trì tuyệt đối trung lập, vô thiên vô dựa, mặc cho giới này phong vân biến ảo, mặc kệ là chư tông quần lập, vẫn là tán tu đương đạo, đồng đều đủ để sử tứ tông ở đây bấp bênh lúc siêu thoát."

Mập mạp cảm xúc tựa hồ đi lên, hã nói đến nước bọt vấy ra, trong lời nói nhưng lại có tương đương khả quan sức thuyết phục: "Đã phải nghiêm thủ trung lập, giống sư đệ dạng này nhân vật phong vân, cũng chỉ có thể làm sinh ý đối tượng, mà không thể trở thành sinh ý đồng bạn, nếu không thị thị phi phi, tựa mãi mãi không ngừng ngày.

"Nói câu móc tim lời nói, kỳ thực tứ tông hội minh bên trong, ta là không nguyện ý kéo vào Chu Câu Tông, cũng bởi vì bọn hã cùng giới này mọi việc liên lụy quá nhiều. Đến so sánh dưới, sư đệ người càng là cao minh, Bắc Minh, Tây Liên, Chính đạo cửu tông đều bị người đắc tội mấy lần, nếu là thu nạp sư đệ người tiến đến, cái này tứ tông hội minh sợ là muốn gà bay trứng vỡ, thậm chí hôi phi yên diệt a!"

Cơ Bất Thác ý tứ biểu đạt đến mức rất rõ ràng, chính là một cái "Chớ có hại

ta", cũng khó được hấn dùng như thế một chuỗi ngôn ngữ qua loa ra tới. Lý Tuần vốn là cùng hấn nói đùa, thấy thế cũng liền chẳng là quá lắm ư, chỉ là đối mặt mập trong lời nói lộ ra tin tức khác sinh hứng thú.

Vừa mới Cơ Bất Thác có cái hình dung phi thường tốt: Siêu thoát. Tại giới này náo động toàn diện bộc phát trước đó, dùng "Thuần túy sinh ý" làm ra tỏ thái độ, siêu thoát tại phân loạn phía trên, đây là mập mập mặt ngoài ý tứ.

Kế tiếp đâu? Náo động về sau, vẫn chưa khôi phục nguyên khí Thông Huyền Giới, là như thế nào một phen cảnh tượng? Nguyên bản siêu thoát liên minh, lại sẽ phát sinh biến hóa như thế nào?

Có lẽ, đây mới là Cơ Bất Thác mục đích thực sự vị trí. Chí ít, Lý Tuần là hiểu như vậy.

Thật là một cái ý kiến hay a, mặc kệ có hay không đã tâm, luôn có thể tìm tới vị trí.

Đây là Lý Tuần ý nghĩ trong lòng, chỉ là không có nói ra. Mắt thấy Khúc Kính Thông U lồi vào sắp tới, hấn đột nhiên tỉnh giấc, Cơ bàn tử nói cái này một trận, chỉ là tại lúc đầu cùng cái gọi là Đông Hải yêu liên dính điểm biên, căn bản cũng không có giải thích làm sao cùng nó chung sống vấn đề.

Kẻ này thế này lấu cá. Lý Tuần cười hắc hắc, đảo mắt lại nghĩ tới, ngày đó Cơ Bất Thác thuyết phục Dịch Quý Câu hai người lúc, từng nói đến Chinh thị, trong đó hình như có khúc chiết, tuy là tiểu chi tiết nhỏ, vẫn xem như trong lòng của hấn một cây gai. Bất làm cái minh bạch, cũng không cam chịu tâm.

"Vô luận như thế nào, hôm nay đều muốn từ trên người hấn ép xuất mấy cân mỡ tới."

Có lẽ là hấn tâm tư bày ra quá mức rõ ràng, Cơ bàn tử quan sát nét mặt, nhô ra mánh khóe. Kẻ này vội vàng lắc đầu vẩy đuôi đuôi theo mấy bước, tiến đến Lý Tuần bên tai, làm như có thật giảm thấp xuống cuống họng nói: "Tam sư đệ,

kỳ thực cái này Đông Hải yêu liên bên trong, rất có huyền cơ, ta. . ."

Lời mới vừa nói một nửa, phía trước Thủy Điệp Lan đã thông tri Thanh Đế di lão, mở ra thông hướng Khúc Kính Thông U lối vào.

Lý Tuần lúc này phi thường cơ linh, lập tức thu nạp khí tức quanh người, phòng ngừa cùng Thanh Đế di lão bành trướng nguyên khí trực tiếp va chạm, miễn đi một trận mê muội nổi khổ.

Có thể bên cạnh Cơ Bất Thác, phía sau Thiên Chi Thượng Nhân nhưng không có vận tốt như vậy, hai người đều là ngoài lòng trong chặt trạng thái, một khi ngoại giới sinh biến, lập tức làm ra phản ứng, cũng bởi vậy, nhận xung kích, so Lý Tuần ngày đó còn muốn thê thảm đau đớn gấp mười.

Đương bát ngát vùng đất ngập nước hiện ra ở Lý Tuần trước mắt lúc, Cơ Bất Thác rất thất thố mắng thanh nương. Đặt mông ngồi dưới đất, hôn thiên hắc địa cảm giác thì khỏi nói; Thiên Chi nhìn hơi tốt chút, thế nhưng là quanh thân khí cơ lưu chuyển cũng hỗn loạn trong chốc lát, mấy tức sau mới khôi phục tới.

Lý Tuần mang cười trên nỗi đau của người khác suy nghĩ, lại đem đại bộ phận lực chú ý bỏ vào lão dong thụ hạ, cái kia thân thể hùng vĩ đại hán trên thân.

Cơ bàn tử đã xem như to mọng, có thể đại hán này có thể đem Cơ bàn tử đặt vào lưỡng cái, đứng ở nơi đó, khoan bào bác mang, khí thể sừng sững như sơn nhạc, mái đầu bạc trắng cũng tương đương chướng mắt.

Vị này chính là Côn Bằng lão yêu.

Lý Tuần kỳ thực lấy khác biệt thân phận, hoặc sáng hoặc tối thấy hẳn không ít lần, bất quá, đối phương đại khái sẽ cho rằng, trừ bỏ Đông Hải thượng nhìn thoáng qua bên ngoài, đây là song phương đầu hồi chính thức gặp mặt, bởi vậy, trên mặt mặc dù mang tiểu, kỳ thực hơi có chút thận trọng, chờ lấy Lý Tuần chủ động tiến lên chào hỏi.

Lý Tuần lại là đối cái này đại yêu ma không có cảm tình gì, ngày bình thường nhìn đối phương xem như cái tiền bối, chủ động hạ thấp tư thái cũng được, chỉ là hiện tại hẳn bên trái Cơ Bất Thác, bên phải Thiên Chi Thượng Nhân, đều là hẳn cần tận lực chèn ép đau đầu, nếu là tại Côn Bằng lão yêu trước đó ném đi mặt mũi, hẳn đến đâu mà lại tìm trở về đây?

Loại này vi diệu tâm thái, đều là phát sinh ở trong nháy mắt. Cũng chính là một đôi nhân công phu, trong đó hương vị liền có chút không đúng.

Còn tốt, Thanh Đế di lão kẹt tại cái này ngay miệng, vì hai người giới thiệu lẫn nhau, đem bầu không khí hoà hoãn lại.

Thủy Điệp Lan đột nhiên ở bên xùy thanh nhất tiếng, ai cũng không biết nàng đang cười cái gì, nhưng cũng đều có riêng phần mình suy đoán. Côn Bằng lão yêu dùng khước mắt liếc qua liếc đến một cái, nụ cười trên mặt nhưng cũng duy trì được.

"Huyết Ma Bách Quỷ, cái danh hiệu này vang dội a, ta tại trong đông hải trong lỗ tai đều nghe ra kén tới. Ngày đó người ta trên Đông Hải gặp nhau, còn bất như thế nào. Không qua ngắn ngủi mấy tháng, tựa danh chấn thiên hạ, này chuỗi thăng tốc độ có thể khó lường. Càng khó hơn chính là giao du rộng lớn, trên đời này có thể bị Thanh Đế, Bách Huyền mời đến Khúc Kính Thông U bên trong tới, hai cánh tay liền có thể đếm được."

Hắn nói như thế một trận, Lý Tuần chỉ cười mỉm đáp lại: "Đông Hải Côn Bằng vương, mới là thật nhân vật đứng đầu."

Đây vốn là cực bình thường một câu lời khách sáo, nhưng không nghĩ đến, Côn Bằng lão nhi lại đột nhiên biến sắc: "Huyết Ma đạo bạn có thể nói được xóa, cái gì nhân vật đứng đầu, chẳng lẽ người ta dị loại, nhất định phải so làm nhân thân, mới có thể chắc chắn sao?"

Người lão nhi này phát cái gì thần kinh? Lý Tuần con mắt đảo một vòng, đang muốn phát hỏa, nào biết Côn Bằng lão yêu sắc mặt trở nên cực nhanh, đảo

mắt liền lại là bóp cổ tay thờ dài bộ dáng.

"Ở đây chư vị, có thể nói là thiên hạ yêu ma trụ cột vững vàng. Ân, cơ tiểu ca mặc dù không phải yêu ma chi thuộc, nhưng là khó được tri tâm nhân vật. Nếu là chư vị cũng không thể chống lên cục diện, hẳn là Thông Huyền Giới mấy vạn dị loại, chú định liền muốn khuất tại những cái kia nhân loại tu sĩ phía dưới a?"

Người mới là yêu ma, cả nhà người đều là yêu ma, Lý Tuần trong lòng thả ra vô dụng nguyên rủa. Nhưng lại không thể không thừa nhận, chính mình tại Huyết Ảnh yêu thân đại thành về sau, dùng yêu ma đến định nghĩa, mới chuẩn xác hơn một chút, Thiên Chi tình huống cũng cùng hẳn cùng loại.

Chỉ là...

Hắn liếc nhãn đi xem Cơ Bất Thác, trách không được kẻ này đối Đông Hải yêu liên thái độ như thế, nguyên lai chẳng biết lúc nào, lại lặc mình biến hoá, thành "Cơ tiểu ca" .

Cái này khẩu xán liên hoa, phụng nghênh thúc ngựa thủ đoạn, quả thực vi Thông Huyền Giới nhất tuyệt.

Cơ Bất Thác nhưng là hiếm thấy di thần, hẳn chính tứ phương dò xét hoàn cảnh chung quanh, nếu không phải trong lòng có e dè, sợ rằng còn muốn vươn tay, đi kéo hai lần lão dong thụ thùy sinh sợi rễ. Chỉ sợ hẳn còn chưa tin, chính mình càng như thế dễ dàng tiến vào chỉ ở trong truyền thuyết xuất hiện Khúc Kính Thông U bên trong.

Khác một bên, Thiên Chi biểu hiện coi như ổn trọng, đương nhiên, cái này cũng có thể là Côn Bằng lão yêu phía trước, lòng có áp lực nguyên nhân.

Lý Tuần nở nụ cười, vẫn là đem tinh lực chuyển tới chuyện trước mắt đi lên.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 9: Kế Hoạch

Chương 09: Kế hoạch

Thiên Chi giữ yên lặng, mũ trùm âm ảnh ngăn cách Côn Bằng lão yêu tầm mắt, tuy nói loại này che chắn chỉ cần vận dụng hết thị lực liền có thể khám phá, có dám đối nàng làm ra vô lễ cử động gia hỏa, liền muốn có cùng nàng quyết tử một trận chiến giác ngộ.

Côn Bằng lão yêu phi thường lý trí không có truy đến cùng xuống dưới, lại đem ánh mắt quay lại đến, Lý Tuần mở ra hai tay, cười nói: "Nhân có chí riêng, tề nhân tâm tư bất tại phía trên kia."

Hắn hữu ý vô ý nói liên tục lưỡng cái "Nhân" tự, Côn Bằng lão yêu nhíu mày, cuối cùng không có lại nói cái gì. Hắn cũng biết giờ phút này trong Khúc Kính Thông U, hắn là không được hoan nghênh nhất cái kia, thỉnh thoảng sử dụng da mặt dày không có gì, nhưng nếu là quẩn quít chặt lấy, tựu không khỏi quá thất thân điểm.

Còn tốt, lần này đến đây, dù sao được phó phương thuốc, đối trị liệu thương thế có lợi thật lớn, cũng được biết Thanh Đế di lão di chuyển sắp đến, Đông Hải phạm vi bên trong, hắn kiên kỵ nhất đối tượng liền thiếu một cái, chuyển này cũng không thể nói tay không mà quay về.

Trong lòng của hắn đã bắt đầu sinh thoái ý, lại dò xét Lý Tuần, liền đối chủng tâm tính.

Hắn tương đối rõ ràng, có được Vụ Ân hiên Bách Quý, chính là Đông Hải yêu liên không thể né tránh cường hàng xóm, ngày sau muốn thu thập Đông

Nam biển rừng nội tài nguyên phong phú, vô luận như thế nào đều không vòng qua được vị này. Dưới mắt dù cho không thể chỗ hảo quan hệ, nhưng cũng không thể đem nhân đắc tội.

Nghĩ tới đây, hần tiếng cười nặng nề, chấn động lồng ngực: "Dưa hái xanh không ngọt, thật là đạo lý này."

Nói, ánh mắt của hần lại dừng ở Cơ Bất Thác mặt béo thượng: "Nhớ kỹ Cơ tiểu ca đã từng nói, đoàn người cùng ở tại trên biển Đông, muốn bình an vô sự, không có gì hơn bù đắp cộng sinh bốn chữ. Ta đi làm ta thổ hoàng đế, Cơ tiểu ca đi làm việc buôn bán của hần, về phần chức vị, thì tận đi qua tiêu dao thời gian. Hắc, tình cảnh này ngẫm lại, cũng không tệ."

Thanh Đế di lão nhân nhạt đáp lại: "Thành tai tư ngôn."

Côn Bằng nghe vậy cười to, vẫy một cái tay áo lớn, cứ như vậy quay người rời đi, Thanh Đế di lão tự đi vì hần mở thông hướng ngoại giới lối ra.

Nhìn xem cao có hơn một trượng thái quang môn hộ đem nó hùng vĩ thân hình hoàn toàn nuốt hết, Lý Tuần tay vỗ cái cằm, như có điều suy nghĩ: "Lấy Côn Bằng lão nhi uy vọng, nếu nói kêu tụ Đông Hải, xưng bá một phương, cũng không phải không thể nào sự tình."

"Hần trước kia chính là làm như vậy, bằng không người cho rằng Hải Lan yêu vương danh hào này là thế nào tới? Nhớ kỹ có một đoạn thời gian rất dài, hần tại phía bắc thế lực đã mở rộng đến trên lục địa, đem Minh Tâm Kiếm Tông đều ép tới rất thảm. Chỉ là về sau Chung Ân xuống núi, liên tiếp mấy trận đại chiến, đem hần đánh cho trốn đến biển sâu mấy trăm năm. . ."

"Nha. Đúng rồi. Là có chuyện như vậy."

Lý Tuần lập tức nhớ lại, cái này đại yêu ma cùng Minh Tâm Kiếm Tông tầm đó, khuynh Ngũ Hồ tam giang chi thủy cũng tẩy vĩnh viễn cừ hận.

Lúc ấy tuổi trẻ, chỉ đem những cái kia truyền ngôn đương cố sự nghe, qua loa đại khái. Hôm nay nghĩ đến, cừu hận này căn nguyên, ngay tại ở Côn Bằng lão yêu dã tâm. Cùng Minh Tâm Kiếm Tông truyền thống phạm vi thể lực va chạm — hiển nhiên, cái này bất thuộc về bù đắp cộng sinh phạm trù.

Nói đến bù đắp cộng sinh, Lý Tuần không khỏi lại đi nhìn Cơ bàn tử, chỉ thấy kẻ này biểu hiện là càng phát không chịu nổi, ánh mắt hấn đột xuất, "Dùng sức" đánh giá xung quanh hoàn cảnh, kia cổ tham lam kinh, dường như hận không thể đem trước mắt trong tay hết thảy, đều nguyên lành nuốt đến trong bụng đi.

"Bảo a, đều là bảo vật a. Tiên Thiên Linh Vật, lại có hậu thiên tinh luyện, vốn lại có thể thi triển hết nó thiên nhiên tư thái, thủ đoạn đều ở hữu hình vô hình tâm đó, nơi này. . . Thế nhưng là nguyên một khối đại bảo bối! Đây thật là Khúc Kính Thông U a. . ."

Nhìn Cơ bàn tử rất có đem nơi này đào ba thước đất, nghiên cứu thấu triệt ý tứ, Lý Tuần cũng ở bên góp thú: "Khó được nơi này khách tới, không bằng ta cùng Thanh lão phân trần, mời hấn mời người ở đây ở đoạn thời gian, làm sao?"

Hấn trong lời nói tựa hồ không có hảo ý, chí ít Cơ Bất Thác nghe là như thế này. Lúc này sắc mặt xanh trắng, mặt mày lắc lắc: "Ách, bất bất, không cần! Hôm nay có thể đi vào Khúc Kính Thông U du lịch, đã là thiên đại phúc duyên, không còn dám làm phiền sư đệ cùng Thanh lão."

Cơ Bất Thác vừa mới đã thấy được Thanh Đế di lão phát ra tiếng phương thức, rất tự nhiên phạm vào cùng Lý Tuần đồng dạng sai lầm, chấp tay thờ dài, ngoại trừ đối Lý Tuần bên ngoài, toàn hướng về phía lão dong thụ đi.

"Bên kia cơ nghiệp sáng lập, thiên đầu vạn tự, thật sự là thoát thân không ra. Mà lại sư đệ cùng bằng hữu cũ gặp nhau, ta cắm ở ở giữa cũng không phải chuyện gì, không bằng như vậy dừng đi, mưu đồ sau hội."

Nói xong, hấn nhắm ba mắt nhìn mà nhìn xem Lý Tuần, chờ hấn phán quyết.

Biết rõ mập mạp đáng thương bộ dáng bên trong trợn lẩn không ít hơi nước, Lý Tuần vẫn không khỏi bật cười. Cơ Bất Thác có thể lấy một phái tông chủ tôn sư, làm ra bức này tình trạng, hẳn chính là phối hợp một lần lại có làm sao? Chỉ là. . . Hẳn quay đầu nhìn về phía Thiên Chi, cái này nữ tu y nguyên lẳng lẳng đứng đấy, tựa hồ không có chú ý tới chuyện bên này thái.

"Người cũng không sợ thân phận bại lộ, ta cần gì phải làm cái này ác nhân?"

Lý Tuần biết, hôm nay xác thực không có thời gian đến "Ép mỡ", bất quá, muốn hẳn cứ như thế mà buông tha Cơ Bất Thác, cũng không có khả năng. Nghĩ nghĩ, hẳn cười nói: "Cũng hảo, liền bất trì hoãn sư huynh chuyện chính, không qua tốt nhất là lưu lại cái liên lạc phương pháp, thuận tiện người ta huynh đệ liên lạc tình cảm."

"Kia là đương nhiên." Cơ bàn tử sợ Lý Tuần đổi chủ ý, một lời đáp ứng, lập tức trong ngực lấy ra một đôi Bích ngọc hoàn đến, lớn nhỏ ước chừng có thể quán ở trên cánh tay chỗ, xanh ngọc u lục như nước, vô cùng đáng yêu.

"Kiện bảo bối này tên gọi 'Bích lạc hoàng tuyến', hoàn phân cao thấp, hùng hoàn vi Bích Lạc, thư hoàn vi Hoàng Tuyền, hợp lại cùng nhau lúc cũng không có gì chỗ khác biệt, nhưng phân cầm hai người chi thủ, mặc dù cách xa nhau ước vạn dặm, vẫn có thể cách không truyền tin, giây lát có thể tới. Mặc dù so ra kém Tam Hoàng Kiếm Tông món kia thùy ti phi hoàn, có thể không có chút nào hạn chế, thấu không hiện hình, nhưng cũng xem như một kiện dị bảo."

Nói, hẳn đem Bích Lạc hoàn đưa qua, Lý Tuần cũng không khách khí, đưa tay tiếp nhận, thầm nghĩ nhưng là Lạc Ngọc Cơ món kia tai sức. Năm đó trên Long Hoàn sơn, hẳn thấy tận mắt Lạc Kỳ Xương lấy thùy ti phi hoàn xa gọi Minh Hỏa Diêm La, hôm nay cảnh còn người mất, lương có thể nói thán.

Cơ Bất Thác đưa ra bảo bối, nhưng không thấy Lý Tuần cho đi, trong lòng càng là bồn chồn, chỉ có thể nhẹ giọng thì thầm thăm dò: "Sư đệ, người nhìn. . ."

Lý Tuần nghe tiếng hoàn hồn, gập hẳn bộ dáng này, cười ha ha một tiếng,

đưa tay vỗ vỗ vai của hắn, nói một tiếng "Không tiễn", tự có Thanh Đế di lão động thủ, đem mập mập ném ra ngoài.

Mập mập vừa rời đi, thế giới lập tức thanh tịnh không ít. Thiên Chi Thượng Nhân vẫn là không nói một lời, lại cười xuống mũ trùm, lộ ra nàng nghiêng nước nghiêng thành dung nhan.

Cùng ngày xưa khác biệt, nàng tóc xanh chưa búi tóc, chỉ là đơn giản buộc tóc ở sau ót, trong rừng gió nhẹ lướt qua, gợi lên sợi tóc lắc nhẹ. Lý Tuần thấy rõ ràng, nữ tu sợi tóc ở giữa rõ ràng có đỏ sậm quang hoa lưu động, oánh nhiên như ngọc, yêu dị tuyệt diễm.

Thủy Điệp Lan dời qua tầm mắt, cùng Lý Tuần liếc nhau, đồng đều biết Thiên Chi Thượng Nhân thân thể ma hóa trình độ chi thâm, đã tiếp cận với rèn luyện Huyết Ảnh yêu thân tình trạng. Như vậy tiến bộ dũng mãnh, chính là tại vô thượng Thiên Ma chi đạo bên trong, cũng là hiếm thấy, đủ để cùng Lý Tuần cùng so sánh.

Thanh Đế di lão đồng dạng thấy rõ ràng, tán cây ở giữa thanh phong xuyên qua, dường như thở dài một tiếng. Lý Tuần có Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật bàng thân, cơ thể ma hóa bề ngoài dấu hiệu cũng không rõ ràng, đến Thiên Chi nhưng là đem mỗi một phần biến hóa đều khắc ở bên ngoài hình dáng tướng mạo bên trên, có thể thông qua những này "Vết khắc", hiểu rõ nàng ma hóa tiến độ.

Sinh ra chính là yêu ma chi thân, cùng thân người cưỡng ép chuyển hóa làm yêu ma, tuyệt không phải đơn giản cùng cấp quan hệ. Trong đó đối tâm trí, tình cảm ảnh hưởng, chính là viễn siêu ra cái gì nhân tướng tượng sâu xa.

Tuyệt đại đa số thực hiện ma hóa tu sĩ, đều không chịu nổi trong quá trình này mang tới tinh thần xung kích, cuối cùng tại điên cuồng bên trong bản thân hủy diệt.

Lý Tuần hiện tại còn nhìn không ra mảnh khöhe, Thiên Chi Thượng Nhân,

cũng đã du tẩu tại cái kia biên giới.

Thanh Đế di lão đem cảm khái đề xuống, ung dung mở miệng: "Ta ở chỗ này ẩn cư nhiều năm, tâm luôn phẳng lặng. Hôm nay di chuyển sắp đến, lại nổi lên mời bằng gọi bạn chi tâm. Vừa mới mời Bách Huyền mạo muội mời, nếu có chỗ thất lễ, Thượng Nhân đừng nên trách."

Thiên Chi Thượng Nhân nghe vậy một chút hạ thấp người, trên mặt mặc dù không có gì biểu lộ, cấp bậc lễ nghĩa vẫn còn chu đáo, tư thái cũng thả cực thấp: "Nghe qua Thanh Đế chi danh, có thể được tiên bối mời thân nhập Khúc Kính Thông U, là vận bối phúc khí."

Thanh Đế di lão biết Thiên Chi Thượng Nhân tâm tư không ở nơi này, cũng liền không làm quá nhiều hư văn khách sáo, phân phó Thủy Điệp Lan thay hẳn chào hỏi khách khứa, liền tự đi làm chưa hoàn thành di chuyển công việc. Đến như thế khê động, Thiên Chi liền mơ hồ phát giác được hẳn đặc dị trạng thái, nữ tu nhìn xem lão dong thụ, cuối cùng vẫn không nói gì.

Lý Tuần nhưng là bưng tỉnh đại ngộ, đối Thủy Điệp Lan nói nhỏ: "Thanh lão mời người tiến đến, là. . ."

"Bây giờ mới biết? Kia là giúp người giải vây đâu, bị kia hai tên gia hỏa đuổi theo chạy, mất mặt hay không?"

Lý Tuần nở nụ cười, trong đó hơn phân nửa ngược lại là bởi vì nghe được Minh Cơ bị hình dung là "Gia hỏa", cảm thấy đặc biệt mới mẻ. Thủy Điệp Lan hoành hãn một chút, ra hiệu Thiên Chi Thượng Nhân bên kia đang chờ đâu.

Cho nàng nhắc nhở, Lý Tuần khê lắc đầu, vấn đề trước mắt vượt quá tưởng tượng phiền phức, hẳn tuyệt sẽ không coi là, Thiên Chi yêu cầu thu hoạch được Vụ Ẩn hiên xuất nhập chi pháp, là coi trọng khối này động thiên phúc địa. Ý niệm của người này đại khái là. . .

"Thượng Nhân vừa mới nói đến Vụ Ẩn hiên, không biết chuyện gì?"

Hắn cố ý kéo dài một chút Thiên Chi tính nhẫn nại, đáng tiếc, đối phương cũng không phối hợp, đi thẳng về thẳng: "Ta cần Vụ Ân hiên xuất nhập chi pháp, chúng ta có thể làm giao dịch, như thế nào đều thành."

Lão tử phải ngủ người, có được hay không?

Lý Tuần có chút nổi nóng, không qua loại lời này cũng chỉ có thể ở trong lòng nói một chút, hắn còn đoán không ra Thiên Chi tâm tư, nếu là nàng đầu óc phát nhiệt, một tiếng đáp ứng đâu? Thở dài, hắn nho nhỏ lui nhường một bước: "Lý do đâu?"

Thiên Chi trong con mắt, huyết hồng nhan sắc tựa hồ thâm một chút: "Người xưa kể lại, Vụ Ân hiên tại Đông Nam biển rừng bên trong tự thành thiên địa, đến trong đó không gian diệu dụng, khắp biển rừng mỗi một góc vô viễn phát giới, nhưng có việc này?"

Lý Tuần không chậm trễ chút nào trả lời: "Không sai, đúng là như thế."

"Ta muốn chính là cái này." Thiên Chi nhìn chăm chăm hắn ánh mắt: "Ta không chiếm người tiện nghi, chỉ cần cái này tại Đông Nam biển rừng tùy ý xuất nhập biện pháp."

Thủy Điệp Lan gặp nàng như thế không biết tốt xấu, ánh mắt như châm, lạnh lùng đâm tới.

Lý Tuần ngược lại không tức giận, gánh chịu tay, cười mỉm nói chuyện: "Như thế, ta chỉ cần thượng nhân Bất Dạ thành thành chủ bảo tọa, lấy cái danh nghĩa mang theo, còn lại hết thảy như cũ, được chứ?"

Thiên Chi ngậm miệng không nói, ánh mắt lại dời hướng chỗ hắn, không cùng hai người đối mặt.

Lý Tuần ngữ khí cũng hòa hoãn xuống tới: "Ta biết Thượng Nhân phẩm tính cao khiết, sẽ không để ý những này vật ngoài thân, lời nói tất có chỗ theo. Như

thế còn xin Thượng Nhân nói rõ, muốn cái này xuất nhập chi pháp làm gì dùng? Nếu là lý do thích hợp, bản nhân tuyệt không keo kiệt. . ."

Đang khi nói chuyện, hẳn đã cảm giác được Thủy Điệp Lan tâm tình chập chờn, chớp mắt, vừa cười bổ sung: "Kỳ thực, cái này Vụ Ẩn hiên tự thành thiên địa, nội ngoại môn hộ, toàn do cấm pháp cấu kết, một chỗ biến, khắp nơi đều biến, xuất nhập chi pháp tựa như khóa cửa chìa khoá, có thể tùy ý thay đổi. Như Thượng Nhân chỉ là lâm thời hữu dụng, ta có thể cho mấy ngày có tác dụng trong thời gian hạn định, quá thời hạn thì phế. Như thế, có thể vẹn toàn đôi bên."

Thủy Điệp Lan ngẫm đá hẳn một cước, trở lại làm thành người không việc gì, cười hì hì nhìn hai người thương lượng.

Lý Tuần chỉ coi hạt bụi nhỏ gia thân, vẫn nhìn xem Thiên Chi. Đối phương trầm mặc một hồi, rốt cục quay mặt lại: "Tán Tu Minh Hội binh ép Đông Nam biển rùng, mười vạn tán tu đều là tứ phương tiếp dẫn bên trong tinh nhuệ, cái này đã là Cổ Âm căn bản, không thể sai sót. Cổ Âm tất nhiên tọa trấn trong đó. . ."

Nàng lời còn chưa dứt, Lý Tuần đã biết hết nó ý, thần sắc bất động, lại cụp xuống mặt mũi, lâm vào trầm tư. Thiên Chi tiếng nói y nguyên tiếp tục.

"Quý Môn hồ Cửu U phệ giới sự tình, ta đã có nghe thấy. Hôm nay Yêu Phượng, Thanh Loan cùng Cổ Âm bất hoà, bên người nàng phòng hộ đã đến suy yếu nhất trình độ, đến nó bản thân trọng thương chưa lành, lo lắng giả, duy có bên người nàng Ma La Hầu mà thôi. Nếu có người tương trợ, lợi dụng Vụ Ẩn hiên thủ đoạn, phá vỡ xung quanh mười vạn tán tu bình chướng, ta có lòng tin đem nó đánh giết."

Lý Tuần thầm than một tiếng "Quả nhiên", không nghĩ tới mấy ngày trước đây hẳn còn cùng Thủy Điệp Lan thảo luận cái gọi là tru sát khả năng, trước mắt liền thật nhảy ra một cái tới.

Chỉ tiếc a. . .

Trên mặt hần hiện ra cười khố.

Thiên Chỉ tin tức, rõ ràng đến từ Tây Liên một phương, mà lúc đó Thất Tu Tôn Giả bọn người ở tại Cửu U phệ giới trước đó, liền bị Yêu Phượng, Thanh Loan kinh sợ thối lui. Sau đó chỉ là dùng một hai mật thám, xa xa dò xét tin tức, Cửu U phệ giới bên trong chuyện xảy ra, bọn hần có thể nói là hoàn toàn không biết gì cả.

Hần cùng Cổ Âm thì cũng thôi đi, một cái là người cô đơn, kết giao vòng tròn cũng chính là Thủy Điệp Lan ít ỏi mấy người, sẽ không tận lực truyền bá: Cổ Âm thì nhân tổn thất nặng nề, nghĩ đến không muốn lộ ra.

Kỳ quái là U Ly Thần Quân, không biết hần vì sao đem bí mật che được như thế chặt chẽ, những ngày này đi qua, vậy mà một điểm phong thanh đều không có rò rỉ ra tới.

Tâm tư chuyển động ở giữa, Lý Tuần đã so đo rất nhiều, hần ngẩng đầu, nhìn thẳng Thiên Chỉ Thượng Nhân, chậm rãi nói: "Truyền ngôn không đủ tin, Thượng Nhân tại kế hoạch trước đó, vì sao không hỏi xem ta người trong cuộc này đâu?"

Không đợi Thiên Chỉ tỉnh táo lại, hần liền tiếp tục nói: "Coi như Thượng Nhân có thể lợi dụng Vụ Ẩn hiện tại Đông Nam biển rừng ẩn hiện tự nhiên, cũng chỉ có thể giống lần trước Thiên Chiết quan không công mà lui. Thượng Nhân có biết, Cổ Âm bên người hôm nay cũng không phải là Ma La Hầu, đến Yêu Phượng mặc dù cùng kỳ phản mục, cũng y nguyên thụ nàng tiết chế đâu?"

Thiên Chỉ rốt cục sinh lòng chấn động, kinh ngạc nhìn tới.

Lý Tuần ung dung không vội, cũng không vội lấy vi Thiên Chỉ giải hoặc, mà là chậm chậm làm rõ mạch lạc.

"Cổ Âm một tay lo liệu Tán Tu Minh Hội, uy vọng rất cao, mà dù sao thời gian ngắn ngủi, gần đây lại có một nửa chấp nghị hoặc tử hoặc phản, ở giữa phe

phái san sát, lòng người lưu động. Cổ Âm như tại, còn có thể áp chế một hai, trái lại, cái này mấy chục vạn chi chúng, sợ đem quân lính tan rã, Tán Tu Minh Hội cũng đem tự sụp đổ, như Thượng Nhân thật có thể đi bác lãng một chùy, nhất cử công thành, ngược lại thật sự là xem như công đức vô lượng."

Thiên Chi biết hẳn cố ý chủ đạo tròng diện, ngữ khí càng ngày càng lãnh đạm: "Cái này không liên quan gì đến ta."

"Tuy không phải Thượng Nhân bản ý, tình thế lại tất nhiên như thế."

Lý Tuần tiện tay hất ra một đầu tà sinh nhánh cây, lo lắng nói: "Không đối gạt Thượng Nhân, ta cùng Cổ Âm cũng có oán hận chất chứa, Thượng Nhân nếu có thể công thành, sẽ có đại lợi cho ta. Hôm nay Thượng Nhân trầm a dĩ khởi, tu vi tinh tiến, Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang lại là bá đạo tuyệt luân, nếu có thể kế hoạch chu đáo, nhất kích trúng đích, ta cũng là vui thấy nó thành, chỉ tiếc, sự tình còn lâu mới có được Thượng Nhân suy nghĩ đơn giản như vậy."

Tự Lý Tuần thân phận địa vị mà nói, lời này có chút khinh thường, Thiên Chi lại không lấy vi quái. Nàng thoáng suy tư một hồi, rốt cục bẻ tư thái, nói một tiếng: "Xin chỉ giáo."

Lý Tuần mỉm cười, không còn ra vẻ mê hoặc: "Việc này còn cần theo Yêu Phượng, Thanh Loan giết vào Quỷ Môn hồ lúc nói lên. . ."

Lại miêu tả một lần Cửu U phệ giới quá trình, cũng tốn không ít công phu. Đợi đến Lý Tuần hái trọng điểm kể xong, sắc trời đều có chút ám trầm xuống tới.

Tại không có bị Bất Động Tà Tâm rối loạn tâm thần thời điểm, Thiên Chi dưỡng khí công phu khá tốt, Thanh Loan, Ma La Hầu hai đại yêu ma đột tử tin tức, nàng cũng có thể vững vàng tiếp nhận xuống tới, về phần Ngọc Tán Nhân khô lổ sự tình, càng là không đáng kể.

Chỉ là, tại xác nhận Cổ Âm bên người chỉ có phòng hộ lực lượng về sau,

nàng hơi có chút xao động: "Tuy có Yêu Phượng thụ nó tiết chế, nhưng nội bộ lục đục phía dưới, cơ hội chỉ so với thiết tưởng càng tốt hơn, nếu là có người phối hợp. . ."

"Không dễ dàng như vậy. Không nói Cổ Âm còn có hay không chuẩn bị ở sau, Thượng Nhân sợ rằng không rõ ràng Vụ Ân hiên cấm pháp bố trí cùng với cực hạn đi."

Lý Tuần điểm hầu như cái chỗ mấu chốt: "Cấm pháp phạm vi khống chế tuy là khắp Đông Nam biển rùng, nhưng đối với thiên không chỗ cao, lại bất lực; Phân Quang kính có thể kiểm tra mỗi một góc, có thể nó đối tông sư cấp cao thủ mà nói, căn bản che không thể gạt được, ngược lại sẽ đánh cỏ động rắn; trong ngoài thiên địa kết nối, tuy có không nhìn không gian khoảng cách chỗ tốt, có thể nguyên khí ba động kịch liệt, muốn xuất kì bất ý, độ khó cũng phi thường lớn. . ."

Kỳ thực, đem rất nhiều khó xử từng cái sắp xếp, từng giờ từng phút bỏ đi Thiên Chi không thực tế ý nghĩ đồng thời, Lý Tuần cũng tại chải vuốt trong lòng mạch suy nghĩ.

Không thể phủ nhận, Thiên Chi nguyện ý làm kia ra mặt cái đỉnh, để hẳn có chút tâm động, trước đó nói tới những cái kia chỗ tốt, cũng đều không có nửa phần đánh gãy. Nếu có thể dựa thế nhất cử đánh giết Cổ Âm, lại bất tổn hại tự thân mảy may, hẳn làm sao vui đến không làm?

Ngoài miệng nói, các hạng nghi nan cũng đều rõ ràng. Hẳn đột nhiên chỉ hướng xung quanh vùng đất ngập nước, hỏi: "Thượng Nhân cảm thấy, cái này Khúc Kính Thông U, có thể tính tại Đông Nam biển rùng bên trong?"

"Kia là tự nhiên."

Lý Tuần gật đầu nói: "Kia Thượng Nhân có biết, Vụ Ân hiên xuất nhập hư không pháp thuật, ở chỗ này đã mất đi hiệu lực?"

Không đợi Thiên Chi kịp phản ứng, cánh tay hấn một vòng: "Không chỉ là nơi này, từ bờ biển lên, tự đông hướng tây rừng rậm đều không tại Vụ Ân hiên trong phạm vi khống chế. Nói cách khác, như Cổ Âm dừng lại ở chỗ này, Thượng Nhân lớn nhất dựa vào đem không dùng được."

Nhìn Thiên Chi nhíu lên đôi mi thanh tú, Lý Tuần vẫn không có ý định nghi khâu: "Thượng Nhân có lẽ cảm thấy, Cổ Âm chưa chắc sẽ trú lưu ở đây. Thế nhưng là hôm qua trận kia dị động, Thượng Nhân nhưng có cảm ứng?"

Cái gọi là dị động, chỉ chính là Thanh Loan phi thăng lúc kia một đợt ảnh hưởng phạm vi cực lớn chấn động, tính một chút Thiên Chi hôm qua vị trí, Lý Tuần suy đoán nàng hẳn là có thể có cảm ứng mới đúng.

Không ra hấn sở liệu, Thiên Chi tại suy nghĩ sâu xa bên trong, hơi gật đầu.

"Kia nhưng thật ra là Thanh Loan. . ."

Dăm ba câu tướng tướng quan tình huống nói ra, không để ý tới Thiên Chi Thượng Nhân vẻ mặt kinh ngạc, Lý Tuần lại lần nữa làm trọng chùy: "Kia Thượng Nhân có biết hay không, ngay tại cái này Khúc Kính Thông U phía dưới, lại là cái gì vị trí?"

Liên tục ba chùy đánh xuống, liền xem như Thiên Chi Thượng Nhân dưỡng khí công phu cho dù tốt, cũng có chút chống cự không nổi, nàng rất cục phát hiện, kế hoạch của mình thật sự là thủng trăm ngàn lỗ, không đáng một bác.

Mà lúc này, Lý Tuần cũng nghĩ đến một cái khác chỗ mấu chốt: "Còn có, giới này có cùng loại ý nghĩ, sợ rằng cũng không phải là Thượng Nhân một cái. Thông Huyền chư tông cho dù vứt bỏ hiềm khích lúc trước, chung sức hợp tác, đều rất khó cùng Cổ Âm Tán Tu Minh Hội đối kháng chính diện, huống chi trong bụng đã có tính toán hết. Coi như hợp tác, mà lại chiến thắng, tổn thất kia cũng tuyệt đối không thể tiếp thu. Khách quan mà nói, ám sát chi đạo mặc dù không coi là gì, khả thi lại phải lớn hơn nhiều. Thượng Nhân có hay không phương diện này tin tức?"

Thiên Chi chậm rãi lắc đầu, nàng đã có một đoạn thời gian không có cùng tông môn liên hệ, "Thiên Chi Thượng Nhân" vị này đứng đầu một phái, phảng phất bốc hơi khỏi nhân gian, thế gian xuất hiện, chỉ có trước mắt cái này quý bí thị sát Huyết Ma mà thôi.

"Đây là phi thường có khả năng. Kia vấn đề tự xuất hiện, ai biết đoàn người ám sát kế hoạch tầm đó có hay không xung đột? Nếu là ở trên đây, lẫn nhau kéo chân sau, muốn trông cậy vào chính Cổ Âm chết cười, sợ rằng không quá hiện thực đi."

Không ai thường thức hấn vụng về trò cười. Lý Tuần bị mất mặt, cũng không xem ra gì, phối hợp làm ra tổng kết.

"Bằng vào ta ý kiến, Thượng Nhân có 'Một kích không trúng, trốn xa ngàn dặm' năng lực, cũng rất khó đảm bảo chứng một kích tất trúng hiệu suất. Vô luận thành công hay không, tại Thượng Nhân đều là không ngại, có thể Cổ Âm cũng sẽ không lại cho Thượng Nhân cơ hội thứ hai, đến nó trả thù, chỉ sợ cũng chính là trước nay chưa từng có mãnh liệt."

Một câu cuối cùng, mới là đã động Thiên Chi máu chốt.

Bất luận làm sao, Bất Dạ thành cơ nghiệp, đều là Thiên Chi không vòng qua được đi tâm chướng. Nếu là bởi vì việc cơ mật bất dầy đến thất bại, rất khó tưởng tượng Bất Dạ thành có thể ngăn cản được Cổ Âm lửa giận.

Nhìn xem Sa Châu ngoại hoa sen mọc lan tràn, bình tĩnh không lay động mặt nước, Thiên Chi thật lâu không phát một lời.

Tại Lý Tuần cơ hồ cho rằng nàng đã nhập định thời điểm, nàng càng ngày càng lạnh triệt thanh âm mới vang lên: "Người lại là sao dự định?"

"Tự nhiên là cùng Thượng Nhân hợp tác. . ."

"Mượn đao giết người?"

Thiên Chi một câu nói trúng, Lý Tuần cũng không có phủ nhận. Mà lại, hẳn cũng không cần thiết nói với Thiên Chi, kỳ thực, chuyện này chỉ có thể xem như một trận động tĩnh khá lớn thăm dò!

Tán Tu Minh Hội bên ngoài, sợ rằng không có nhân hội giống Lý Tuần dạng này, luôn có thể đạt được một chút cùng Cổ Âm đơn độc chung đụng cơ hội, có rất nhiều lần, cơ hồ là nhắc tay liền có thể đem Cổ Âm đánh chết ở dưới lòng bàn tay, cuối cùng lại bởi vì dạng này lý do như vậy, thác thất lương cơ.

Lần một lần hai thì cũng thôi đi, hồi số nhiều, Lý Tuần liền cảm giác nhà mình kiêng kị tâm lý mười phần nghiêm trọng. Truy cứu căn nguyên, hay là bởi vì hẳn dò xét không đến Cổ Âm nội tình.

Đã từng chân nhất tông sư, hôm nay trọng thương trong người nữ tử yếu đuối, lưỡng cái tương phản mãnh liệt trạng thái hợp lại cùng nhau, kết hợp đối phương thâm bất khả trắc tâm cơ, sử đến cẩn thận đã quen Lý Tuần rất khó quyết định đập nôi chìm thuyền.

Hôm nay lại có Thiên Chi chủ động đưa tới cửa, lấy kiêu ngạo cùng quyết tuyệt, cũng chỉ có lợi dụng loại tình thế này, mới có thể sung làm đầy tớ sử dụng. Cơ hội khó được, hẳn lại có thể nào buông tha?

Cười nhẹ một tiếng, hẳn không lại dây dưa tại những này tiềm ẩn tâm tư, chỉ nói: "Hợp tác hay không, do Thượng Nhân một lời đến quyết."

Thiên Chi cười lạnh, đồng thời vô nửa phần do dự: "Ta chỉ để ý Cổ Âm sinh tử."

Bên cạnh, Thủy Diệp Lan nghiêng người dựa vào thân cây, hoàn toàn không can dự hai người trao đổi, chỉ là gặp Thiên Chi tự nguyện sung làm Lý Tuần đao trong tay tử, mới xùy thanh nhất tiếng, đương nhiên, cái này nho nhỏ bất cân đối, đều bị hai người tự giác xem nhẹ đi qua.

Lý Tuần dựa thế thành công, cảm thấy đại khoái, cũng dứt khoát hào sảng

một lần: "Nếu không ngại mạo muội, ta mời lên nhân đến ta Vụ Ân hiên một nhóm, nơi đó thanh tịnh không người, nguyên khí dồi dào, chính là tu hành nơi đến tốt đẹp.

"Ta lại đem mắc nợ nhân ba ngàn tự đưa lên, mấy ngày nay liền có thể tu hành tinh tiến, củng cố pháp thể, nếu có thể sử tu vi tiến thêm một bước, Thượng Nhân cũng liền không cần cậy vào ngoại vật, tâm khẩu Tỏa Tâm hàn thiết, liền có thể lấy xuống."

Thiên Chi bất động thanh sắc, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, hiện ra nàng đối kia ba ngàn tự cũng không như thế nào tại ý.

Lý Tuần coi thái độ, lập biết tại tính mạng mình cùng Cổ Âm tính mệnh tâm đó, Thiên Chi không thể nghi ngờ càng coi trọng cái sau. Như thế Lý Tuần tại thiết kế kế hoạch lúc, bị hạn chế liền không lớn lắm — người cũng không coi trọng nhà mình tính mạng, ta cần gì phải làm người tốt?

Hắn bắt đầu suy nghĩ, như thế nào mới có thể đem cái này đột nhiên tới trợ lực, dùng đến trên lưỡi đao.

Cây dong hạ xuống nhập tĩnh mạch, lại có một tầng lực lượng vô hình chạm rãi khuếch trương. Ngoài vạn dặm, cái kia tính toán người khác, cũng hầu như bị người khác tính toán nữ nhân, không biết có hay không cảm ứng?

Giờ khắc này, Lý Tuần suy nghĩ, đột nhiên liền làm ra một cái lớn nhảy lên, rơi xuống vẫn không có tung tích Thanh Ngâm trên thân.

Cổ Âm cùng Thanh Ngâm, hai nữ nhân, đến tột cùng là ai càng làm cho hắn càng kiêng kị một chút, đó là cái vấn đề.

"Uy, người ta đều muốn cùng người hợp tác, người định ra kế hoạch không có?"

Lúc này nơi đây, có thể hủy đi hắn cái bàn, cũng chỉ có Thủy Điệp Lan một

cái, bất quá, hẳn mặc dù không thể nói là tính trước kỹ càng, nhưng cũng có ý nghĩ rõ ràng phía trước.

"Dưới mắt trọng yếu nhất, chính là tình báo. Cái gọi là biết người biết ta, chúng ta cần khẳng định Cổ Âm vị trí đại khái vị trí, hộ vệ bên người sâu cạn, đây là biết kia; còn muốn biết mình đến tột cùng có thể sử dụng nhiều ít khí lực, đây là tri kỷ. Cái trước ngược lại dễ làm, Tán Tu Minh Hội bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, tình báo dễ dàng chường không, ngược lại là 'Tri kỷ' sự tình, cần hảo hảo mưu tính một chút."

"Ừm, vì cái gì?" Thủy Điệp Lan là thật tò mò.

"Bởi vì, muốn sát Cổ Âm quá nhiều người." Lý Tuần buông tay cười khò: "Chính đạo cửu tông, Tây Liên lại không nói, chính là vừa rồi Côn Bằng lão nhi, chẳng lẽ tự không muốn tìm hỏi tại Cổ Âm nơi đó rút mặt mũi? Lại thêm chúng ta cái này một nhóm, tứ phương đều muốn giết nàng, đây cũng là bốn cổ lực đạo, ta cũng không cảm thấy cái này bốn cổ lực đạo có thể hưởng một chỗ dùng."

Thiên Chỉ nghĩ nghĩ, nói ra: "'Sát phượng' chi giám không xa, sao biết Thông Huyền chư tông sẽ không lại đến cái 'Sát cổ' loại hình hành động?"

"Khi dễ cô nhi quả mẫu, có thể nào cùng ám sát hùng chủ vương hầu đánh đồng?"

Thủy Điệp Lan định nghĩa rất là cổ quái, nhưng lại tương đương chuẩn xác.

Lý Tuần cười hắc hắc, chuyển hướng Thiên Chỉ nói: "Chuyện này, sợ rằng còn muốn Thượng Nhân tự thân xuất mã. Lấy Thượng Nhân Bất Dạ thành chủ thân phận, chí ít Chính đạo cửu tông một phương tin tức, không có sai. Còn Tây Liên. . ."

Đang nghĩ ngợi, Thiên Chỉ đã lạnh giọng cự tuyệt: "Không có khả năng."

"Ừm?" Lý Tuần kinh ngạc ngẩng đầu, nhưng khi nhìn đến Thiên Chỉ hình

dáng tướng mạo sát na, đã là giật mình. Không sai, việc này tuyệt đối không thể!

Thiên Chi ma hóa đã là không thể nghịch trình độ, bề ngoài mặc dù y nguyên thanh lệ tuyệt diệu, nhưng trong đó huyết sát lệ khí, người sáng suốt xem xét liền biết. Nàng nhưng không có Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật bàng thân, loại này hung ma khí tức là vô luận như thế nào đều không che giấu được.

"Cái này coi như phiền toái. . ."

Lý Tuần nhú mày suy nghĩ, đột nhiên có cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lên, liền kinh ngạc nói: "Người nhìn ta làm gì?"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Hứa Hẹn

Chương 01: Hứa hẹn

Lý Tuần dừng ở Khúc Kính Thông U lối vào ngay phía trên, cho tới bây giờ, nơi này vẫn chỉ là một mảnh cây rừng lạ thường tươi tốt vùng núi, tạm thời không có nhân phát giác được, dưới mặt đất vài dặm chỗ, cái kia không gian thật lớn kẽ nứt.

Thanh Đế di lão rời đi, mang theo hắc quang đến ngàn dặm không lồ thân thể, vô thanh vô tức rời xa nơi này.

Không có lóa mắt thanh quang hiệu quả, chính như lúc trước hắc ở chỗ này vài vạn năm sinh hoạt, điệu thấp mà lại yên tĩnh. Người đứng xem chỉ có ba năm người, bao quát nơi đây Lý Tuần, Thủy Điệp Lan cùng Thiên Chỉ, còn có càng xa xôi, nào đó lưỡng cái tiếp tục bảo trì chú ý gia hỏa.

"Côn Bằng thật không phóng khoáng!"

Lý Tuần sớm biết bên kia thân phận của hai người, cũng liền càng không quen nhìn nghề này kính, bất quá, hắc càng hiểu kỳ hai vị kia quan hệ trong đó.

Côn Bằng lão yêu tại yêu ma cùng nhân loại tu sĩ vấn đề bên trên, không thể nghi ngờ phi thường cố chấp, Cơ bàn tử lại có thể hợp ý, ngoại trừ cái kia một tay kinh người mộng ngựa công phu, sợ rằng còn muốn có tương đương lợi ích gút mắc mới là.

Tứ tông liên minh cùng Đông Hải yêu liên, có ý tứ vô cùng. . .

Tạm thời đem này suy nghĩ đặt tại một bên, Lý Tuần quay lại quá mức, vừa

cùng Thiên Chi mũ trùm nội tâm mắt sát qua.

Tựa như là theo thứ tự tình cờ va chạm, nữ tu lẳng lẳng nghiêng mặt đi, Lý Tuần cũng không có gì phản ứng, nhưng mà cái này đã là ngăn ngại một khắc đồng hồ nội, đệ tứ độ phát sinh tình hình.

Từ khi Lý Tuần ốm ở bại lộ nhà mình một thân phận khác, Thiên Chi Thượng Nhân chính là dạng này. Lý Tuần cũng đoán không ra nữ tu chân chính ý nghĩ, nhưng thấy được nàng cực khác tại thường ngày tư thái, nhưng cũng cảm thấy mùi phần thú vị.

Nguyên lai, chủ động xốc lên át chủ bài, dọa người nhảy một cái cảm giác, cũng là rất không tệ, hẳn cũng bắt đầu chờ mong dùng phương pháp này hù đến càng nhiều người lúc tràng diện.

Một bên Thủy Điệp Lan cũng phát hiện Thiên Chi biến hóa, cười mỉm lờ mờ Lý Tuần một chút, lại luôn luôn một từ, Lý Tuần hồi lấy tiểu dung, lập tức hô: "Dạng này, chúng ta trở về đi."

Tiếng nói vừa dứt, ba người cùng nhau chấn động.

Cơ hồ bất phân tuần tự, ba người quay đầu nhìn về phía phương bắc chân trời, khía cạnh cách xa nhau hơn trăm dặm, trên biển thủy triều thanh thế bỗng nhiên tăng lên một cái cấp bậc, Côn Bằng lão yêu sát ý, liền giấu ở cuộn cuộn sóng cả âm thanh bên trong, chập trùng thoải mái.

Phương bắc bầu trời, một đường Xích Viêm trường hồng phá không mà tới, mọi người trong con mắt vừa ánh vào kia xích hồng sắc thái, người tới đã mang theo tha thiết phong lôi chi thanh, hiện thân ở trước mắt.

Đập vào mặt sóng nhiệt cơ hồ muốn đem lông tóc nướng cháy, Lý Tuần nhíu mày, bên ngoài cơ thể tự sinh bình chướng, ngăn cách cái này sóng sức sát thương cực mạnh phá không dư ba.

Xích hồng vấy tay áo tung bay, phảng phất giống như một đoàn khiêu động hỏa diễm, nóng rực mà lại chướng mắt, Lý Tuần trong lúc nhất thời thậm chí thấy không rõ mặt mũi của đối phương, chỉ bị cái này ngoại nhập nhảy lệ mang chấn nhiếp, không tự giác nín thở.

Tâm thần thụ nhiếp trạng thái cũng chỉ kéo dài một sát na công phu, Lý Tuần rất nhanh liền khôi phục lại, nhú mày nhìn thẳng ánh mắt của đối phương.

Đối phương huyết hồng con người hơi động một chút, theo thứ tự ở chỗ này ba người trên mặt đảo qua. Nàng thời khắc này ánh mắt, hùng hực như lửa, hung lệ như đao, dù cho biết rõ xung quanh có chí ít ba người trở lên cùng nàng đồng cấp cao thủ, nhưng cũng không có chút nào thu liễm, để cho người ta cảm thấy, chỉ cần có nửa chút hoả tinh cạ ra tới, nàng liền sẽ không chút do dự đem nó mở rộng vì một trận liệu nguyên chi hỏa!

Lý Tuần không chút nào không sợ, ngược lại bởi vì cảm thấy vừa mới mất mặt mũi, hăn hết sức không khách khí: "Nguyên Quân đoạn đường này hảo đuổi, cũng không biết muốn đâm chết hầu như cái?"

Lý Tuần ngôn từ, vừa chính là điểm này hoả tinh, căn bản không có bất luận cái gì giảm xóc thời gian, Yêu Phượng lập hạ sát thủ.

Xuất thủ chính là bá đạo Bách Kiếp hỏa, ngập trời hỏa diễm ẩn thấu tử mang, chỉ một thoáng đem phương viên mười dặm khí quyển đều rút khô, diễm đuôi khê lược, xung quanh cao có thể che trời, to đến mười vạn cự mộc thâm lâm, trong khoảnh khắc hóa thành một vùng đất trống.

"Nữ nhân này điên rồi!"

Lý Tuần ám chú một tiếng, không chút do dự gọi ra U Nhất hộ giá, đồng thời trở tay nắm lấy Thủy Điệp Lan đức cánh tay bay ngược về đằng sau, về phần Thiên Chỉ, tự nhiên không cần đến hăn quan tâm đi.

U Nhất hùng vĩ thân hình từ trong hư không thoáng hiện, chính diện nghênh

tiếp kia dâng lên quang điểm, đen nhánh ngoại bào như sóng lớn run run, càng bên ngoài lại choàng một tầng thâm ngậm huyết quang. Tiếng gầm gừ bên trong, Huyết Ma Hóa Tâm Đại Pháp uy năng toàn bộ triển khai, tráng kiện thân thể không ngờ bành trướng ba phân, bình thường một quyền đảo xuất, lại giống như đất bằng bên trong nổi lên lật trời gió lốc.

Chỉ cái này sát na, đối chiến đẳng cấp liền bị thúc lên tới giới này đỉnh cao nhất.

Giữa trời bên trong một tiếng sét đùng đoàng nổ vang, phía dưới ngọn núi khó mà ức chế rung động lên, đã bị nhiệt độ cao xộp giòn nướng đất đá ào ào lăn xuống, mây chục đầu vụn vụn khe hở liền tại trụ núi bày biện ra đến, đồng thời lấy có thể chính mắt thấy tốc độ xé rách, kéo dài.

Ngoài trăm dặm, gặp bờ hải triều thanh cũng đột nhiên dốc lên, nhưng đặt ở Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan trong tai, xác thực một cái khác giống âm thanh.

Côn Bằng lão yêu rõ ràng có chút nhịn không được, hãn mượn gợn sóng gió biển, điều không thoán xuyên: "Yêu Phượng một mình đến đây, nếu có thể mọi người hợp lực, thừa cơ đưa nàng chém giết, giống như đoạn đi Cổ Âm một tay!"

Người làm người khác đều là đồ đàn?

Lý Tuần đem đáy lòng chửi mắng theo trở về, mím môi lại, không cho hưởng ứng.

Tuy nói chính mắt thấy Thanh Loan, Ma La Hầu hai đại yêu ma bỏ mình tròng diện, nhưng hãn tuyệt sẽ không như vậy cho rằng, muốn chém giết loại này đẳng cấp cao thủ, sẽ là đơn giản chồng chất nhân lực liền có thể làm được.

Cửu U phệ giới đặc thù hoàn cảnh, còn có Minh Hỏa, Âm Cận không tiếc chết vì tai nạn quyết tâm, mới là gây đi hai đại yêu ma yếu tố mấu chốt, hai điểm này, tại lúc này Đông Hải chi tân, toàn bộ có, Côn Bằng lão nhi chỉ muốn coi người khác là đầu thương dùng.

Thấy bên này hoàn toàn không có tin tức, Côn Bằng lão yêu tựa hồ cũng có chút ngưng ngừng, cũng không lên tiếng nữa, liền ngay cả yêu lực phồng lên tiếng sóng biển đều đánh tan không ít.

Có thể lúc này, Lý Tuần ngược lại lại có chút tâm tư.

Xem Yêu Phượng tâm thái, rõ ràng là tại điên cuồng biên giới, nếu nàng thật quyết tâm muốn nhất quyết sinh tử, đưa nàng lưu tại cái này Đông Hải chi tâm, cũng không phải không thể nào sự tình. . .

Không, không thành. Yêu Phượng quyết tử một kích, không phải mỗi người đều có thể tiêu thụ được.

Đừng nhìn bên này binh cường mã tráng, thật đến lúc đó, sợ rằng muốn cho Yêu Phượng mang xuống còn hơn một nửa. Yêu Phượng, Cổ Âm, Tán Tu Minh Hội, kia là toàn bộ Thông Huyền Giới uy hiếp, dựa vào cái gì muốn hãn cái này hệ nhân mã một mình gánh chịu?

Nghĩ tới đây, Lý Tuần nhin không được cười lên, vậy đại khái cũng chính là Thông Huyền chư tông tông chủ ý nghĩ, chính là bởi vì loại suy nghĩ này, mới ngồi nhìn Tán Tu Minh Hội mở rộng đến dưới mắt tình trạng.

Có thể nói đi thì nói lại, vật cực tất phản, đương không thể văn hồi cục diện xuất hiện lúc, ở vào mặt đối lập một phương, tổng còn muốn có chỗ làm mới là. .

Thuận thế mà làm, mới là thông minh trực giác, giống trước mắt cứng đối cứng như vậy cử động, vẫn là bớt làm cho thỏa đáng.

"Dừng tay!"

Lý Tuần quát như sấm mùa xuân, cường thế tham gia, cái này thanh thế vốn cũng không đủ, có thể may mắn gặp dịp, đã bị xung kích sóng tàn phá được lung lay sắp đổ ngọn núi, trải qua này chấn động, âm vang sụp đổ.

Thế núi nhảy phá vỡ phía dưới, địa mạch biến động, giấu ở dưới mặt đất vài dặm không gian kẽ nứt thu được ảnh hưởng, một lần rất nhỏ vạt áo rung động, phía sau kia rộng lớn vô biên không gian, liền phóng xạ ra khó mà tính toán u giấu khí tức, trải qua địa mạch phong cấm loại bỏ, hóa thành thuần chính nhất lực lượng triều dâng, tràn ngập phạm vi ngàn dặm mỗi một góc, mà lại lấy tốc độ khủng khiếp hướng ra phía ngoài mở rộng.

Trong nháy mắt đó, Lý Tuần màng nhĩ suýt nữa cho chấn vỡ rơi, chỉ mơ hồ nghe nói "Oanh" một tiếng buồn bực bạo, sụp đổ ngọn núi hạ, dường như chôn lấp một ngọn núi lửa, bởi vì trên đỉnh cái nắp xốc lên, tích súc ứ vạn năm năng lượng khổng lồ âm vang phun trào!

Đường kính ít ỏi bên trong sóng xung kích bay thẳng Thiên Đình, tinh thuần địa khí lẫn nhau chen bức, sử đến phun trào khí trụ bày biện ra màu vàng nhạt quang trạch, vì đã đen kịt thiên địa, phủ thêm một tầng đất sắc màn sâu khấu.

Giao chiến U Nhất cùng Yêu Phượng, bị xông lên mà ra, riêng phần mình lộn hơn mười dặm đường còn không dừng được. Cái kia không ngớt tiếp đất sóng xung kích, chính là tốt nhất vành đai cách ly, dù là Yêu Phượng sát ý như điên, nhất thời một lát cũng trùng không xuống, chỉ có thể treo giữa không trung, cảm thụ được gần như cải thiên hoá địa đại động đặng.

Từ phía trên khí trụ vền vện kéo dài hai hơi thời gian, liền hậu lực đoạn tuyệt, đến nó trên nhất bưng, thì đã vọt tới cách mặt đất gần trăm dặm chỗ không trung.

Kịch liệt chấn động theo phía chân trời xa xôi truyền xuống tới, ám trầm màn trời hạ, một vòng hơi vàng vằng sáng theo chấn động trung tâm khuếch tán ra đến, cùng mặt đất biến động kêu gọi lẫn nhau, đảo mắt mở rộng đến ở ngoài ngàn dặm, liền ngay cả ngoại hải phía trên, cũng là sóng lớn đập thiên, lẫn lộn không ngớt.

Từ xưa đến nay, thanh khí nổi lên thành trời, trọc khí chìm xuống thành đất, thiên địa thanh trọc rõ ràng, mới có một cái ổn định có thể cung cấp sinh diễn thế

giới, mà lúc này giờ phút này, giới này một góc, địa khí xông lên, thanh trọc ngược lại điên, cho dù chỉ là trong chớp mắt sự tình, còn lại sóng cũng khó mà tiêu trừ.

Giờ khắc này, không biết có bao nhiêu tu vi tinh xảo tu sĩ sinh lòng cảm ứng, có thể đối mặt với thiên địa đại thế, cũng chỉ có thể đứng ngoài quan sát khí tự mà thôi.

Thủy Điệp Lan không thích giữa thiên địa tràn ngập nồng hậu dày đặc địa khí, cảm thấy thổ mùi tanh quá nặng, bên trong khí tức cũng quá tạp, nàng khẽ che miệng mũi, thấp giọng nói: "Lần này, ai cũng biết nơi này có quý, bất quá, hiểu được 'Khúc Kính Thông U' vẫn chỉ là chúng ta hầu như cái, muốn hay không. . ."

Lý Tuần khẽ lắc đầu, thế cục biến hóa quá nhanh, sẽ để cho dự đoán bố trí mất đi hiệu quả, cuối cùng dẫn đến không có chút nào xinh đẹp thực lực so đấu, đến hôm nay, luận thực lực tổng hợp cùng với năng lực động viên, tất nhiên là lấy Tán Tu Minh Hội xưng tôn, nếu là đem "Khúc Kính Thông U" cái này hương mỗi ném ra ngoài đi, tình thế sợ rằng sẽ một phát đến không thể văn hồi, vậy coi như làm thỏa mãn Cổ Âm ý.

"Chờ đi, nếu là không có Thanh lão giảng giải, đem ta để ở chỗ này mười năm, ta cũng chưa chắc có thể nhìn ra mảnh khóe, để bọn hắn đi nghiên cứu tốt, chờ chúng ta bố trí xong, lại ném ra ngoài đáp án. . . Người không phải muốn chinh trị La Ma Thập a? Chúng ta có thể như vậy tính toán một chút."

Thủy Điệp Lan xùy thanh nhất tiếng, lại từ chối cho ý kiến.

Đón lấy, nàng đảo mắt tứ phương, dò xét đã hoàn toàn thay đổi sơn lâm, có chút lo lắng nói: "Diễn một màn như thế, ở phía dưới kia thâm quật hồi ổn trước đó, đất này động hải khiêu, đương hội lúc nào cũng phát tác. Trong vòng mấy chục năm, cái này Đông Hải xung quanh, sợ là ở không được người."

Ngụ ý, chính là liên Vụ Ẩn hiên đều muốn chịu ảnh hưởng.

Lý Tuần nhẹ gật đầu, lại cũng không là thế nào lo lắng —— Thủy Diệp Lan dù sao vẫn là ngoài nghề, không so được hẳn tự tay điều chỉnh thử Vụ Ân hiên mỗi một chỗ cấm pháp bố trí, đối với mình gia động thiên, có không gì so sánh nổi lòng tin.

Địa mạch này cố nhiên nặng nề, lại nhân thiên nhiên đứt gãy, không so được Vụ Ân hiên căn cơ vững chắc, Lý Tuần thậm chí còn nghĩ, muốn hay không mượn cơ hội này đả thông cùng nơi này địa mạch liên hệ, đem cái kia nổi thăng Cửu U chi vực thâm quật, đặt vào đến Vụ Ân hiên phạm vi khống chế bên trong.

Dạng này, hẳn sở thiết nghĩ 'Lấy Cửu U địa mạch vi lập thân gốc rễ, lấy thủy mạch Hỏa khiêu vi biến hóa chi nguyên' trọn vẹn cấm pháp thiết kế, liền có thể dựa nhất bảo hộ.

Lý Tuần vẫy vẫy đầu, lúc này trùng thiên khí trụ đã biến mất, trên bầu trời hùng hồn địa khí cũng bạo tán ra, bốn phía địa khí dư ba cùng bụi, hơi nước đem kết hợp, bay xuống xuống tới.

Cách hơn mười dặm, Yêu Phượng tựa hồ đang ngăn người, Lý Tuần dùng hết thị lực cũng nhìn không rõ ràng, chính kỳ quái thời điểm, Yêu Phượng đã thoát khỏi kia cổ quái trạng thái, ngẩng đầu lên.

Cách khoảng cách mấy chục dặm, Lý Tuần vẫn có thể cảm giác được đối phương ánh mắt sắc bén, chỉ là lần này, Lý Tuần không muốn lại đối chọi gay gắt.

Hắn ôm cánh tay ngay ngực, thúc đẩy U Nhất lui ra phía sau, lẳng lẳng không nói một lời, Yêu Phượng ánh mắt lực lượng lại tại từng bước yếu bớt, cuối cùng, nàng chậm rãi bay tới, trước đó nóng rực sát ý, đồng đều nội liễm không thấy, nhưng cách rất gần, Lý Tuần tựa hồ có thể nghe được, nàng đáy lòng phun trào không cam lòng tê rít gào.

"Nếu có thể, nữ nhân này đại khái sẽ để cho tam giới hết thầy hủy đi."

Nàng quả nhiên điên rồi, Lý Tuần nói không nên lời trong lòng là cái gì tư vị, đến này một ít tâm tư cũng chỉ tồn tại như vậy một cái chớp mắt, liền tan thành mây khói.

Hắn chỉ là mắt lạnh nhìn Yêu Phượng tới gần, cho đến trước người cách đó không xa.

"Phía dưới, là địa phương nào?"

Yêu Phượng lời này vẫn còn có chút lý trí, không qua Lý Tuần lại cảm thấy, nàng mỗi thổ một cái âm tiết, kia có hạn lý trí liền vỡ nát một phần, nếu như mình nguyện ý, ước chừng chỉ cần lại ném khóa hoá tinh ra ngoài, tiếp xuống liền chính là lại một trận kinh thiên đất trời tử đấu.

Đè xuống cái này ngu xuẩn suy nghĩ, Lý Tuần cười mím mở miệng: "Thế nào, Nguyên Quân không cảm thấy nhìn quen mắt a? Cửu U thực giới thời điểm, người ta thấy thông hướng Cửu U chi vực kẽ nứt, nơi này có gì khác biệt?"

Hắn chẳng những giải thích không gian kẽ nứt lai lịch, còn ẩn ẩn điểm ra Thanh Loan sự tình.

Yêu Phượng đương nhiên minh bạch, nàng lạnh lùng lườm Lý Tuần một chút, nhưng ngay tại cái nhìn này về sau, tầm mắt của nàng liền rút cuộc dời không ra.

Lý Tuần không khỏi sợ hãi trong lòng, hắn nhìn thấy Yêu Phượng con người định trụ, tầm mắt giống như là hai cây nung đỏ châm sắt, chống đỡ tại lồng ngực của hắn, đến tại nó nhìn chăm chú, ở ngực cũng có một tầng băng hàn cùng với ửng hòa.

Lý Tuần cơ hồ là lập tức kịp phản ứng, nhất định là kia hai cây lông vũ có cảm ứng, Thanh Loan phi thăng thời khắc, kia sóng kinh người chấn động, có lẽ cũng chỉ là đang thông tri nàng tại giới này duy nhất bạn thân. . . Hoặc là nói, ái nhân?

Trong lòng cười lạnh một tiếng, Lý Tuần biết giấu diếm cũng là vô dụng, dứt khoát sờ tay vào ngực, chậm rãi đem hai cây lông vũ rút ra.

Thanh vũ hoàn toàn bại lộ ở trong không khí một khắc này, Lý Tuần rõ ràng nghe được thanh gàn như tuyệt vọng rên rỉ. Nhưng mà Lý Tuần muốn nhìn rõ Yêu Phượng biểu lộ thời điểm, trước mắt hồng quang đập vào mặt, nham tương nhiệt lưu đem hãn toàn thân bao lại, thâm tàng trong đó sát ý càng là đâm vào cốt tủy, khiến cho hãn không thể không hướng lui về phía sau tránh.

Mới lui vài thước, hãn đột nhiên phúc chí tâm linh, trên tay buông lỏng, hai cây lông vũ bay ra ngoài.

Thanh vũ bị ánh lửa kia một quyển, chẳng những không có hóa thành tro tàn, ngược lại nhộn nhạo lên một tầng u lam ánh sáng, chọt trong ngọn lửa phân, một con thon dài bàn tay trắng nõn thăm dò qua đến, đem hai mảnh lông vũ nhẹ nhàng vê vê.

Hỏa quang lập tức biến mất, Lý Tuần cũng ngừng lại thân hình, đề lại chào hỏi U Nhất đánh lại suy nghĩ, bình thần mở miệng: "Đây là Thanh Loan tiên tử di thể chi vật, nghĩ đến giao cho Nguyên Quân, coi là thỏa đáng nhất bất quá."

Hãn cái này căn bản là nói nhảm, về phần càng thực sự điểm, giống như là Thanh Loan Vũ Hóa trải qua, cũng không phải không thể nói, nhưng nhìn đến Yêu Phượng đem toàn bộ tâm lực đều tập trung đến thanh vũ phía trên, hãn lại đem lời ra đến khóe miệng nuốt trở vào.

Hãn có loại cảm giác, Yêu Phượng theo lông vũ bên trong đạt được tin tức, đem xa so với hãn miêu tả kỹ lưỡng hơn, càng trực quan.

Thủy Điệp Lan tại sau lưng thấp giọng nói: "Thanh Loan nguyên sinh linh thức có thể ghi chép một chút đoạn ngắn, lại in dấu tiến Tiên thể bên trong đi, có lẽ lông vũ bên trong có chút còn sót lại. Ân, yên tâm, nhất định là bị người kích thích về sau, trước khi phi thăng đoạn thời gian kia, không có khả năng nhiều hơn nữa."

Xung quanh lặng im xuống tới, trên biển Côn Bằng lão yêu cũng đem khí tức một che đậy lại che đậy, giống như là hạ quyết tâm đứng ngoài quan sát, lại giống là tùy thời mà động.

Tựa hồ ngoại trừ Yêu Phượng, mỗi người đều không có việc gì, đương mỗi người cũng đều đem lực chú ý tập trung trên người Yêu Phượng, bất cứ lúc nào cũng sẽ làm ra tương ứng phản ứng.

Yêu Phượng cúi thấp xuống mặt, không ai có thể thấy được nàng biểu lộ. Lúc đầu, Lý Tuần còn có thể cố gắng theo nàng tứ chi biến hóa, khí tức lưu động các loại chi tiết phương diện phỏng đoán một hai, nhưng càng về sau, không phải chỉ là Yêu Phượng, liền ngay cả nàng chung quanh hư không yên tĩnh lại, hết thảy biến động đều hướng tới đứng im, nếu như nhắm mắt lại, thậm chí cảm giác không thấy Yêu Phượng nữa điểm khí tức.

Loại này gần như tuyệt đối bất động không khí vốn lại đang hướng ra bên ngoài lan tràn, tốc độ cũng không chậm, nhưng tại chạm tới Lý Tuần bản thân khí tức tồn tại khu vực lúc, liền ngừng lại, hai bên khí tức chạm nhau, Yêu Phượng cũng không ngừng đầu, chỉ nhẹ nhàng hỏi một tiếng: "Vị trí?"

Như thế giản lược ngôn ngữ, may mà Lý Tuần có thể hiểu được, hẩn thở dài ra khẩu khí, đáp lại nói: "Chính giữa."

Yêu Phượng tựa hồ nhẹ gật đầu, biên độ cực kỳ nhỏ bé, Lý Tuần thậm chí coi là kia là ảo giác của mình, có thể Yêu Phượng tại hẩn lời nói về sau, xác thực di động, nàng chậm rãi lui lại, một mực thối lui đến vừa mới trùng thiên khí trụ bộc phát điểm, cũng chính là không gian kẽ nứt điểm trung tâm.

Nơi đó, là Thanh Đế di lão ẩn cư mấy vạn năm địa vực, là chân chính "Khúc Kính Thông U" điểm xuất phát, tự nhiên, cũng là Thanh Loan Vũ Hóa quy nguyên vị trí.

Yêu Phượng ngay tại điểm trung tâm trên không, khoan chân hư ngồi xuống, nàng vẫn buông thông mặt, giống một vị trầm tư triết nhân, nhưng không

có bất kỳ cái gì một vị triết nhân có thể như vậy hư không ngồi xếp bằng, thoáng như thần chi, cũng sẽ không dùng loại phương thức này để diễn tả tự thân đau buồn.

Lý Tuần quay đầu, mắt nhìn Thủy Điệp Lan, Thủy Điệp Lan thì trả lại hẳn một cái liếc mắt. Lý Tuần nhún nhún vai, lại đi xem Thiên Chi.

Từ Yêu Phượng đối mặt đến nay, Thiên Chi một cách lạ kỳ trầm tĩnh, chỉ là tại Côn Bằng lão yêu khuyến khích thời điểm, khí tức quanh người có chút ba động, lúc này Lý Tuần tầm mắt quét tới, nàng cũng y nguyên duy trì trước đó trạng thái.

Không cách nào theo đồng bạn nơi đó được nhắc nhở, Lý Tuần cũng rất bất đắc dĩ, chiếu vào ý nguyện của hẳn, lúc này chỉ cần xoay mặt rời đi chính là, quan tâm nàng Yêu Phượng làm sao. Nhưng tại trong đầu hẳn, lý trí luôn luôn chiếm thượng phong.

Hẳn rất rõ ràng, tại trước mắt dưới cục diện, chủ động đoạn tuyệt cùng Yêu Phượng giao lưu, là phi thường ngu xuẩn một sự kiện, cho nên, chần chờ một lát, hẳn vẫn là chậm rãi bay lên tiến đến, đứng tại Yêu Phượng mấy trượng xa địa phương.

Lần nữa cùng kia tĩnh lặng lĩnh vực tiếp xúc, hẳn rõ ràng muốn nói gì, lại vô luận như thế nào đều không há miệng nói, dưới đáy lòng mắng một tiếng, còn đến không kịp có chút càng sâu cảm xúc, Yêu Phượng đã phát ra tiếng: "Đây là kết cục tốt nhất, đúng hay không?"

Lý Tuần không có lập tức trả lời, chỉ là nhú mày, dưới mắt mình cũng không có cùng nàng giải đổ nhàn rồi, còn tốt, câu này giống như là Yêu Phượng vô ý thức nói mê.

Sau đó, nàng tiến vào chủ đề bỗng nhiên tốc độ nhanh chóng, cũng làm cho Lý Tuần có chút không thích ứng.

"Lần trước, Cổ Âm cố ý mời chào, đến người không có đáp ứng nàng."

"Đúng vậy a, chúng ta là đối đầu." Lý Tuần đáp lại đúng lễ thường đương nhiên.

"Đối đầu, kia thật là thật tốt."

Yêu Phượng ngược lại là thật bất ngờ đáng vẻ.

Lý Tuần trong lòng thật gọi một cái kỳ quái, giống như Cổ Âm vẫn chưa nói cho Yêu Phượng có quan hệ thân phận của hắn vấn đề, nữ nhân kia vậy mà như thế quan tâm?

Trong lòng của hắn có chuyện gì, phản ứng không khỏi đầy nửa nhịp, thẳng đến một mảnh màu xanh quang ảnh bay đến trước mắt, mới tới kịp đưa tay đi cản.

Lòng bàn tay vừa mới tiếp xúc, hắn lập biết làm vật gì, bàn tay hóa nhu, nhẹ nhàng vê vê một mảnh thanh vũ, trong tai cũng truyền vào Yêu Phượng nói rõ: "Đa tạ người giúp Thanh Loan, bằng nó, người có thể hưởng ta yêu cầu một sự kiện!"

Yêu Phượng kiêu ngạo giống nhau ngày xưa, nhưng nàng rõ ràng không có hiểu rõ trạng huống, trước mắt tu sĩ không hề chỉ là cùng nàng khuyết thiếu gặp nhau Bách Quỷ, vẫn là cái kia đã từng phủ phục tại nàng dưới chân, tiếp nhận nam nhi tối khắc cốt khuất nhục Lý Tuần!

Có như vậy một nháy mắt, Lý Tuần suýt nữa phát lực, đem trong tay thanh vũ tan thành phấn vụn.

Dù sao cũng là hơi chậm lại, Lý Tuần không để cho trong nháy mắt cảm xúc vượt trên lý trí, bởi vì tại thời khắc này, Lý Tuần nghĩ đến sát phượng chi dịch, đương Ngọc Tán Nhân thúc cháu mang ân áp sát thời khắc, Yêu Phượng đáp lại chẳng lẽ chính là như thế a?

Lời hứa của nàng là cao ngạo lại qua loa, có thể chứng thực bởi vì cao ngạo quá mức, qua loa quá nhiều, ngược lại không xứng với thân phận của nàng, không phải do Lý Tuần không nghĩ ngợi thêm một tầng.

Hắn bên này chần chờ, nơi đó Yêu Phượng lại ngẩng đầu, hai lần ánh mắt một đôi, Lý Tuần trong lòng ngăn chặn, lúc trước bị áp chế cảm giác lại quay về trên thân.

Yêu Phượng trong mắt, có cỗ khó mà hình dung lực lượng phóng xạ ra tới, lực lượng kia là như thế thuần túy, tựa như một cái trọng chùy, đập bể tâm phòng, trực tiếp đảo tại Lý Tuần trong lòng.

Lý Tuần kêu lên một tiếng đau đớn, khó chịu đến cực hạn, nhưng mà cảm giác này lại lóe lên liền biến mất, chờ hắn nghĩ phản kích thời điểm, Yêu Phượng đã lại lần nữa mặt cúi thấp đi, quay về lúc trước ngọt ngào.

Mặc dù hết thấy đều khôi phục bình thường, Lý Tuần lại quyết sẽ không cho rằng như vậy.

Tại vừa rồi kia một cái chớp mắt, thuần túy lực lượng giống như tràn trề khó ngự dòng lũ, phun ra ngoài, trong hoảng hốt, những cái kia do cái gọi là "Qua loa" đến tạo thành sơ hở, đều bị cỗ lực lượng này nhồi vào, giống một bức tường cao đầy vượt trên đến, không có nửa điểm khe hở.

Chính là lúc trước Yêu Phượng cùng U Nhất kinh thiên động địa trong lúc kịch chiến, Lý Tuần cũng không có cảm thấy như thế nào, mà giờ khắc này, hắn lại tại nhàn nhạt thoáng nhìn phía dưới, cảm nhận được kia không có chút nào nguy sức thuần túy cường áp!

Liền tại giờ phút này, Lý Tuần rốt cuộc minh bạch, lúc trước hắn đối Yêu Phượng sinh ra điểm này cái gọi là lòng thương hại, ra sao nó hoang đường cùng ngu xuẩn.

Cường giả chính là cường giả, cho dù nàng bị cừu nhân khống chế, bị tình

cảm ép cong, bị âm mưu nghiền nát, chỉ cần nàng còn ở nơi này, liền vẫn là giới này mạnh nhất yêu ma, là độc nhất vô nhị Thiên Yêu Phượng Hoàng, vẫn là tại lấy vạn năm kể năm tháng dài đằng đằng bên trong, tích lũy được cường tuyệt ý chí, vượt xa Lý Tuần tự cho là đúng tưởng tượng.

Tình huống chính là như vậy, hấn thương hại người khác, lại có ai đến thương hại hấn? Huống chi, hấn còn không có thương hại tư cách.

Này niệm cả đời, rất cổ quái đích sự, Lý Tuần lại cảm thấy lòng mang đại sướng, tuy nói để vẫn có rất nhiều khớp nối không nghĩ rõ ràng, còn có một ít chuyện không bỏ xuống được đi, nhưng tại này trong nháy mắt, hấn thoát khỏi hai ngày này mơ mơ màng màng trạng thái, một lần nữa bày ngay ngắn vị trí của mình, tựa như là Cửu U phê giới trên không, Bách Quỷ Linh Trúc trong nháy mắt giao hòa một khắc này.

Cửu nhân chính là cửu nhân, ta chính là ta.

Tích súc mấy chục năm thâm cửu nhân rất còn chưa báo xong, ở đâu ra nhiều như vậy xuân đau thu buồn, ưu tư vẻ u sầu? Phía trước là đồng đất, một cước giẫm bằng chính là; là mỹ thực, một ngụm nuốt mất liền thành, về phần ngày sau là ngày gì, cần phải hiện tại hao tổn tâm trí a?

Lý Tuần thật rất cảm tạ Yêu Phượng, chính là nàng bản sắc biểu hiện, để hấn tránh khỏi ngày sau khả năng nhất uất ức kiểu chết — bị chỉ có một cái đồng đất trượt chân, bị cuối cùng một ngụm mỹ thực ghen đánh chết!

Nhưng mà, cái này cũng không đại biểu những cái kia suy nghĩ chính là không có chút ý nghĩa nào, ánh mắt buông dài xa một chút luôn luôn không sai, mấu chốt là phải tìm đúng tự mình vị trí.

Lý Tuần còn không tính dần, chỉ mơ hồ hai ngày, liền tỉnh ngộ lại, trong đó tư chuyển hóa, nhưng là có nói không hết vi diệu chỗ.

Mặc kệ nói như vậy, dưới mắt hấn là sẽ không khách khí, đã Yêu Phượng có

lớn tiếng tư cách, tự nhiên cũng phải vì đó trả giá thật lớn chuẩn bị, đối kia phiến thanh vũ, một lát hăn còn không có nghĩ ra cái gì tốt chủ ý đến xử trí, liền trước gửi hạ, lưu lại chờ ngày khác đi.

Đang mỉm cười bên trong, hăn đem lông vũ giả thoáng một cái, thu vào trong lòng.

Yêu Phượng tựa hồ không muốn nói thêm, Lý Tuần đợi một lát, thấy không tiếng thờ nữa, liền xoay người sang chỗ khác, chuẩn bị rời đi. Yêu Phượng vừa vặn kẹt tại lúc này, đột ngột hỏi thăm: "Gần đây người có thể thấy được qua Linh Trúc?"

Lý Tuần trong lòng máy động, tiếp lấy lại cười ha ha: "Hăn còn chưa có chết a?"

Trong tiếng cười, đầu hăn cũng không trở về, phi độn rời đi, sau lưng Yêu Phượng lại lần nữa lâm vào tuyệt đối yên lặng tịch bên trong, không có ai biết nàng đang suy nghĩ gì, cũng không có biết nàng tiếp xuống sẽ làm cái gì.

Lý Tuần không muốn ở lâu, sẽ cùng Thủy Điệp Lan cùng Thiên Chi, hướng tây rút đi, tới gần bay ra song phương tầm mắt biên giới thời khắc, hăn ngoái nhìn trông về phía xa, Yêu Phượng thân hình đã biến thành một cái điểm nhỏ, phảng phất cuộn thành một đoàn, vô cùng cô tịch thừa thốt thâm đen thiên địa chính đem kia vi miếu một điểm nuốt xuống đi, lại không phun ra.

Lục thủy, là Đông Nam biển rừng nội bộ, lưu vực rộng nhất dòng sông một trong, hội tụ trong rừng rậm phong phú lượng nước, đi vòng hơn phân nửa rừng rậm, cuối cùng tụ hợp vào ngang qua Thông Huyền Giới đệ nhất đại giang, nguyên sông.

Nước sông ven bờ, phân bố đại lượng trân quý chim thú, cùng với đặc thù sống dưới nước được thảo, vô luận lúc nào, lục thủy hai bên bờ tu sĩ, đều có tương đương quy mô.

Hơi ướt gió hè gợi lên sương mù, tại trên sông chậm chậm lưu động, mỏng manh màn sương căn bản che không được tu sĩ tầm mắt, cho nên, tại mảnh này tu sĩ phân bố hơi có vẻ dày đặc địa phương, chí ít có mười mấy người rõ ràng xem đến, nguyên bản nhẹ nhàng trên mặt sông, bong bóng đại diện tích trên đỉnh đến, một đầu sinh trưởng tại lục trong sông yêu ngạc bay tán loạn mà lên, theo sát phía sau, chính là một đạo kiếm khí thanh mang.

Kiểm khí phát sau mà đến trước, ở giữa không trung khẽ quẩn, yêu ngạc thân thể khổng lồ liền bị chặn ngang cắt đứt, máu đen vấy xuống, thuận nước sông lan tràn ra.

Kiểm quang thu liễm, hiện ra trong đó tu sĩ kia, người này ước chừng là trong nước lưu đến lâu, hình dáng tướng mạo có chút chật vật, nhưng xốc xếch Thanh Huyền đạo bào, còn có vừa mới đặc biệt kiểm quang, đều cho thấy thân phận của người này.

Người kia thân hình chỉ là một cái thoáng, liền lại lần nữa không vào nước bên trong, không còn lộ ra nửa điểm khí tức, vậy mà tại trước mắt bao người, đánh tan tung tích. Hầu như người đứng xem đều có chút giật mình.

"Cái đó là... Minh Tâm Kiếm Tông?"

Một cái tán tu ừ một tiếng, cũng không dám khẳng định, suy nghĩ nửa ngày sau mới nói: "Là Huyền Môn chính tông kiểm quyết, nhìn giống. Không qua Thông Huyền chư tông tu sĩ không đều tại Đông Hải sao? Người này xem ra giống như là bị đuổi giết, trốn trốn tránh tránh, không thể lộ ra ngoài ánh sáng bộ dáng."

Hôm nay Đông Nam biển rừng, tuyệt không phải cái có thể che khuất tin tức địa phương, lưỡng cái tán tu nghi vấn, tại trong thời gian rất ngắn, liền thông qua các loại đường ống phát tán ra.

Không đến nửa ngày công phu, chí ít tại lục thủy hạ du, liền có non nửa tán tu biết tin tức này, còn có coi đây là đầu nguồn đủ loại diễn sinh phiên bản, đến

không biết là lúc nào, cái kia hư hư thực thực Minh Tâm Kiếm Tông tu sĩ, đã bị mang lên một người nhóm đều rất quen thuộc thân phận: Minh Tâm Linh Trúc.

Đương nhiên loại tin tức bốn phía bay loạn lúc, Lý Tuần đã ở Vụ Ẩn hiên trúng, hẳn không có quên mục đích của mình là muốn cùng tự mình đồng môn hội hợp, quang minh chính đại gia nhập Chính đạo cửu tông tại Đông Nam biển rừng hành động, lấy thu hoạch trực tiếp tình báo.

Ngày đó thụ Yêu Phượng một lời nhắc nhở, hẳn mới nhớ lại, Linh Trúc tại giới này bên trong, tựa hồ đã bị truyền ra tin chết, như hẳn bay thẳng đến Đông Hải bên trên, không chừng sẽ còn náo ra cái gì hiềm nghi, cho nên, hẳn tự thiết lập một màn như thế, đồng dạng lợi dụng lời đồn đại đem Linh Trúc tin tức truyền đi — nói không chừng, còn có đồng môn sẽ tự mình tìm tới đâu.

Hẳn đương nhiên sẽ không một mực dừng lại trong rừng rậm lãng phí thời gian, dưới mắt tự có một việc cần hẳn đi xử lý.

Cái kia chứa Ngô Cơ tàn hồn bình ngọc, chính thu trong ngực hẳn, vì bảo hộ tàn hồn không đến mức tiêu tán, hẳn lấy Huyết Yểm chi thuật tách ra một điểm huyết sát lệ khí tập trung vào đi, vì đó bổ dưỡng cố hình. Cái đồ chơi này đặt ở Bách Quỷ nơi đó tự nhiên không tính là gì, nhưng đặt ở Linh Trúc trong ngực, một khi đụng tới cái cái mũi linh, nói không chừng chính là một trận phiền phức.

Lý Tuần hiện thân tại Vụ Ẩn hiên trung tâm giữa hồ tiêu hiên bên trên, năm ngoài sự dự liệu của hẳn, trước đó an bài người cũng không ở nơi này, hẳn nhú mày, bay qua mặt hồ, dọc theo một đầu quanh co đường nhỏ tiến lên.

Chuyển qua một chỗ ngoặt, bỗng nhiên có chút âm thanh chảy đến lỗ tai hẳn bên trong, hơi giật mình, trên mặt hẳn cũng không biết nên bày ra biểu tình gì, cứ như vậy kỳ quái ngoặt vào bên trái trong rừng.

Kéo dài lấy một đầu thanh khô, ngược dòng lưu mà lên, cũng chính là hơn trăm bước khoảng cách, địa thế chỗ cao, đứng thẳng một cái cái đình, tám mặt gió lùa, vô che vô cản. Nhưng mà trong đình, lại có lưỡng cái quần áo nửa cởi,

hương cơ ngọc cốt mỹ nhân nhi cạ sát cùng một chỗ.

Mơ hồ cười nói bên trong, hẳn có thể nghe được, một phương trêu chọc tùy ý, một phương khác, cũng đã sụp đổ sắp đến.

"Có phải hay không lão tử đem cái này dâm phụ làm cho hung ác rồi?"

Lý Tuần thấy hai nữ tư thái, nhưng là không thể nào sinh khí, còn có tâm tư tự giễu.

Bất quá, hẳn cũng muốn lên, Âm Trọng Hoa từ trước đến nay đều là cái hữu tâm người, tại Vụ Ân hiên bên trong chờ đợi thời gian dài như vậy, có lẽ cũng có thể hiểu rõ một chút hiên bên trong bảo tàng tình huống?

Mang theo ý nghĩ này, hẳn chậm rãi đi lên, lúc này, Âm Tán Nhân đã sớm phát hiện hẳn, lại ra vẻ không biết, chỉ là đem thiếu nữ đặt ở trong lương đình trên bàn đá, tứ chi quần giao, các loại thủ đoạn, cùng nhau thi triển, nghe cái này khả nhân nhi rên rỉ thút thít, coi là niềm vui thú. Lý Tuần thấy đây, ngược lại mười phần hoài niệm, cảm thấy đây mới là nàng năm đó tận tình tùy tiện tà môn tác phong, chỉ tiếc, nhiều năm không thấy, cũng không còn thấy.

Các loại đi đến các nàng sau lưng, khoảng cách tới gần, thấy càng nhiều hương diễm tư tưởng, chỉ cảm thấy Âm Tán Nhân là đem đáng thương nữ oa đương tượng đất mà niết. Tiểu cô nương toàn thân xương cốt tựa hồ cũng cho rút sạch sẽ, khắp người tuyết cơ tại Âm Tán Nhân thủ hạ, ứng đỏ trái nhiễm, thân thể cơ hồ cong thành cung hình, tại một trận tinh mịn liên miên run rẩy bên trong, ngay lúc sắp hồn bay đi cũng.

Lý Tuần thấy được miệng khô, cũng cảm thấy không phải chuyện gì, đang chờ khục thanh nhắc nhở, bắt mắt mê ly thiếu nữ đúng là bỗng nhiên phát run một cái, "A..." Mà kinh ngạc thốt lên lên tiếng, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể theo nữ mang dưới thân tránh ra đến, đỏ bừng mặt, luống cuống tay chân thu thập y phục, che lấp da thịt.

Nhưng mà nàng trước đó tận tình quá mức, dưới chân không có căn nguyên, mới bên thân thể liền lão đảo mềm nhũn xuống dưới, Lý Tuần cũng không nhìn tiểu cô nương ngã sấp xuống, cười đưa tay, dịu lấy cánh tay của nàng, mới cùng thiếu nữ da thịt đụng vào nhau, liền cảm giác trơn nhẵn ôn hương, cực kỳ động lòng người, trong lòng của hắn hơi dâng, trên tay liền chặt một chút, tiểu nữ càng đứng không vững, tiếng rên nhẹ bên trong, xụi xuống trong ngực hắn đi.

Lý Tuần tuyệt không phải cái gì chính nhân quân tử, dù cho cố lấy "Sư tôn" mặt mũi, không tốt hơn hạ nó tay, cũng hào phóng chiếm rất nhiều tiện nghi.

Nhưng mà trong lòng của hắn lại hơi kinh ngạc — cái này phong nguyệt thủ đoạn cũng là không phải thuần túy tống đục con đường, chí ít tại Anh Ninh trên thân hiệu quả rõ ràng.

Trước đó tại ý chí mê loạn đương khâu, Anh Ninh lại còn có thể phát giác sau lưng biến hóa, mà lại dừng cương trước bờ vực, làm ra phản ứng, so với trước kia, Anh Ninh tâm chí có thể nói kiên định không ít.

Âm Tán Nhân lúc này mới không chút hoang mang đứng dậy, hơi để ý tóc mai, tiếp theo chỉnh lý hơi lộ ra xuân quang bào phục, nàng mị thái ở xa thiếu nữ phía trên, mấy chỗ trắng nõn da thịt, theo thứ tự che đậy tại lụa mỏng tay áo dài phía dưới, liền làm cho người mơ màng vô tận, tâm hỏa kéo lên.

"Danh sư cao đồ a." Trong cảm thán, Lý Tuần càng ngày càng cảm thấy mình cái này trên danh nghĩa sư phó, rất là không xứng chức, trong lòng nghĩ như vậy, ngoài miệng nói thật là cái khác: "Ta giao phó người sự tình, làm xong chưa?"

Âm Tán Nhân mỉm cười, chuyển mắt ra hiệu.

Lý Tuần thuận tầm mắt của nàng nhìn sang, chỉ thấy cái đình một bên tà bảm lấy nhất căn trường thiên, thiên cán mọc ra cao mười thước hạ, hơn phân nửa đều bày ở ngoài đình, thiên bố nhan sắc đơn giản, chủ thể làm thương màu đen, bên trên có lục văn kim triện, trong gió ba động, xem toàn thể đến, lại hết sức kiềm chế.

"Đây là tại hiên bên trong cất giữ Lạc hồn phiên, công dụng có thể nhiếp hồn định phách, nếu chỉ muốn hỏi xuất tòn hồn biết bí mật, chỉ cần đem nó thu hút phiên bên trong, lại lấy Âm Châu gai độc định bên trên, dựa vào một chút thủ đoạn, luôn có thể khảo vấn đi ra, không qua sau đó hồn phi phách tán, nhưng là nhất định."

Quả nhiên là cái hữu tâm, chỉ là loại độc này ra tay ác độc đoạn, bị nàng hỏi hợt nói ra, Lý Tuần nhưng cũng là tâm ngoan thủ lạt hạng người, ngược lại lối ra khen: "Tốt lắm, người cầm cái này phiên đến giữa hồ đi."

Lý Tuần là không biết cái này khảo vấn tòn hồn thủ đoạn cần bao lâu thời gian, vì không trì hoãn chuyện khác, liền muốn mượn nơi đó Phân Quang kính, khống chế Đông Nam biển rừng cục diện, dù sao Âm Tán Nhân thủ đoạn ở nơi nào đều có thể thi triển.

Âm Tán Nhân hơi gật đầu, cũng không nói nhiều, mang theo phiên quay người rời đi, Lý Tuần lúc này mới đi xem Anh Ninh, tiểu cô nương bị ánh mắt của hắn bao lại, không thể chịu được kinh, vốn là gương mặt đỏ bừng, càng dường như thêm bôi một tầng Đan Chu nhan sắc, xán lạn như hào quang, trong mắt sáng vốn lại dần dần uẩn hơi nước, rụt rè làm người thương yêu yêu, đã đem nàng thiên sinh xinh đẹp duyên dáng chi khí đều huy phát ra tới, hữu ý vô ý tầm đó, câu nhân tâm huyền, khá tốt.

Đúng là trời sinh tiểu yêu tinh.

Lý Tuần trong cảm thán, nghe được tiểu cô nương thấp giọng thì thầm giải thích: "Đây là Âm sư mỗi ngày bài tập, kỳ thực ta cũng không muốn. . ."

"Thật không muốn sao?"

Lý Tuần một cái hỏi lại, liền để tiểu cô nương coi là thật muốn khóc lên.

Thấy thế, hắn cũng không còn đùa hài tử, chỉ là cười nói: "Âm Dương Tông thụ chỉ, ước chừng chính là như thế cái luận điệu, người lấy tâm bình tĩnh đối đãi

là được."

Tiểu cô nương trầm thấp đáp một tiếng, lúc này thân thể của nàng vẫn dựa sát vào nhau trong ngực Lý Tuần, đồng thời chưa thức dậy ý tứ, có lẽ là một loại ám chỉ? Lý Tuần không khỏi thèm ăn nhỏ dãi, nhưng ngẫm lại tiểu cô nương ngay tại trúc cơ quan khẩu, một chút kia xao động vẫn là dừng xuống tới, chủ động đem thiếu nữ vịn thẳng, lúc này mới chậm rãi cất bước, ra hiệu nàng cùng lên đến.

Anh Ninh thận trọng theo ở phía sau, đồng thời dùng động tác cực nhỏ thu thập y phục, nàng không so được Âm Tán Nhân ung dung không vội phía trước lại bị sửa trị được rồi tinh rồi mù, thu thập, thường thường là quan tâm không để ý hạ, che bên này, nơi đó liền lộ ra càng nhiều, chỉ là chật vật bên trong, phản có thể nhìn thấy thuộc về nàng tuổi đời này thiếu nữ vốn có rục rờ tư thái.

Lý Tuần chỉ làm không biết, ở phía trước không nhanh không chậm dạo bước, hẳn có thể cảm giác được, tiểu cô nương dường như phải hướng hẳn giải thích cái gì, có mấy lần đều muốn mở miệng nói chuyện, nhưng lại đều nuốt xuống đi.

Bởi vì tiểu cô nương mềm mại đáng yêu thiên tính, Lý Tuần cũng không chuẩn bị làm một cái thân thiết hòa ái sư tôn, để Anh Ninh bảo trì nhất định e ngại cùng cẩn thận, đối nàng, đối với mình, đều có chỗ tốt. Cho nên, hẳn cứ tiếp tục giả bộ hồ đồ, mãi cho đến giữa hồ tiểu hiên phía trên.

Âm Tán Nhân ở nơi đó chuẩn bị, Lý Tuần cũng mặc kệ nàng, ngồi trên băng ghế đá, mở ra Phân Quang kính, đầu tiên liền đem tầm nhìn chuyển dời đến khu không chế vực tối đầu đông. Hai ngày đến, nơi đó tu sĩ hoạt động thường xuyên nhất, đồng thời có dẫn động Đông Nam biển rừng nhân mã hướng bên kia tụ tập xu thế.

Bất quá, Phân Quang kính tầm nhìn cực hạn khoảng cách Khúc Kính Thông U vị trí, kém cách xa vạn dặm, Lý Tuần cũng vô pháp đạt được tiến thêm một

bước tin tức.

"Yêu Phượng còn chiếm lấy nơi đó không rời đi a?"

Lý Tuần tính toán, cũng có hai ngày đi, như vậy tư thái, chính là không có quỹ đều muốn biến thành có quỹ, hưởng chi chỗ ấy vốn là cái muốn mạng vị trí?

Hai ngày này, cơ hồ tầm mắt mọi người đều tập trung ở nơi đó, cũng làm cho Đông Nam biển rùng thanh tịnh không ít. Chỉ là đáng tiếc, không có Vụ Ẩn hiên cấm pháp khổng chế, muốn làm chút kế hoạch, độ khó liền cho nâng lên không biết bao nhiêu.

Trong cảm thán, hần liếc mắt nhìn lại, thấy Âm Tán Nhân nữ mang cách ăn mặc, phối hợp cái này trường phiên, ngược lại càng giống như cái yêu đạo bộ dáng, hần mỉm cười, trở lại xoay mặt đối Anh Ninh nói: "Người đến xem trong gương quang cảnh, nếu là nhìn thấy người quen biết, tự nói với ta."

Anh Ninh khéo léo ứng tiếng, lúc này, Âm Tán Nhân đã ra hiệu giai đoạn trước chuẩn bị hoàn thành, Lý Tuần cũng không nói nhiều, lấy ra phong lữ Ngô Cơ tàn hồn bình ngọc đưa tới, để nàng vận dụng thủ đoạn.

Thấy Âm Tán Nhân muốn mở ra bình phong, Lý Tuần đột lại hỏi một tiếng: "Người cũng đã biết Ngô Cơ?"

Hần đây là lần thứ nhất đối Âm Tán Nhân nâng lên có quan hệ tàn hồn thân phận, Âm Tán Nhân đôi mi thanh tú hơi nhú, trên miệng đáp lại: "Ngô Cơ là Uyển Như sư thúc, tại trong tông môn, xem như Nhật Diệu nhất hệ, cùng bên này giao tình hời hợt "

Cái gọi là Nhật Diệu, chính là chỉ Âm Dương Tông tông chủ phía dưới, vì tông chủ người thừa kế một trong Nhật Diệu thư quan, cùng Nguyệt Hoa trưởng sử đối lập.

Âm Tán Nhân nói tới, xác nhận trước đó cùng Tần Uyển Như tranh đoạt tông

chủ đại vị cái kia, hôm nay Tần Uyển Như chường không tông môn, trước Nhật Diệu nhất hệ, cũng trôi qua mười phần vất vả, Ngô Cơ phản tông, cũng là hợp tình hợp lí.

Lý Tuần ừ một tiếng, ra hiệu nàng có thể bắt đầu. Âm Tán Nhân lúc này mở bình, thả ra tàn hồn, lấy nàng nhãn lực, đáp nhãn nhìn lên, liền đem tàn hồn thân phận nhận ra đến, nàng lờm Lý Tuần một chút, nhưng không có nói cái gì, trên tay cũng không chần chờ chút nào, thương hắc trường phiên nhoáng một cái, tàn hồn liền biến thành một đường khói nhẹ, bị thu hút trong đó.

Hồn khói vừa bám vào phiên thượng, năm lục văn kim triện liền cùng nhau tỏa sáng, lưu động quang mang phảng phất một cái vòng xoáy, đem tàn hồn cuốn vào trong đó. Bỗng dừng, một tiếng cực nhỏ thét lên truyền tới, một tiếng dẫn tới bách thanh ứng, chỉ một thoáng hiên bên trong quý ngữ chiêm chiếu, hình như có âm phong theo lòng bàn chân thổi ra.

Lý Tuần nheo mắt lại, phiên thượng quang mang vòng xoáy bên trong, lờ mờ có Ngô Cơ hư ảnh lộ ra ra tới, khuôn mặt đẹp đẽ hoàn toàn bị hung lệ chi khí bao phủ, giãy dụa lấy xung kích ra ngoài, lại bị vô số hơi khói quyền quán, không thoát thân nổi.

Âm Tán Nhân tiện tay một chỉ, tím đậm quang mang lóe qua, năm tàn hồn trên trán hiện ra một đuôi châm mang, lúc này cứng ngắt bất động, đảo mắt liền bị hơi khói lôi kéo đi vào.

Chú âm theo Âm Tán Nhân mở hợp môi son ở giữa chảy ra, chậm hơn một lát, trường phiên bên trong liền có từng tia từng tia tạp âm cùng với tương hòa. Lý Tuần tại U Hồn Phệ Ảnh Tông lưu đến lâu, dù chưa chuyên tu dịch quý chi đạo, lại có thể nhận ra quý ngữ, hơi ngưng thần một cái, quý ngữ trung ý tứ, liền biết được bảy tám phần.

Quý ngữ trung chính là Ngô Cơ bình sinh ký ức, kiến thức, những này tạp vụ tin tức phần lớn đều là tan nát không chịu nổi, khuyết thiếu trước sau mạch lạc,

hiện ra Lý Tuần ngay lúc đó chiếm linh pháp dùng đến thực sự bá đạo chút.

Lý Tuần nhíu mày, ra lệnh: "Muốn nàng gần nhất ký ức, cùng muội muội của người, đồ nhi tương quan."

Âm Tán Nhân giữa lông mày rõ ràng hơi nghi hoặc một chút, trong miệng chú âm lại chưa dừng lại, chỉ là càng ngày càng trầm thấp, tương phản, phiên bên trong quỹ ngữ thì càng thêm bén nhọn, Lý Tuần dụng tâm nhận ra, loại bỏ rơi râu ria không đáng kể, chậm rãi chải vuốt xuất mạch lạc tới.

Việc này mấu chốt, liền tại đã bỏ mình "Thiên Ngọc" trên thân.

Cái này Tần Uyển Như trong miệng, sớm nhất phản tông nữ tu, nguyên là Âm Tán Nhân kia một đời nhỏ nhất sư muội, từ trước đến nay cùng Vũ thị giao hảo, Ngô Cơ thì cùng Thiên Ngọc cùng sư đến xuất, giao tình cũng phi thường thâm hậu.

Năm đó Âm Tán Nhân theo Bắc Cực cướp đi lấy huyết dung chi thuật tạo thành Huyền Anh, lúc đầu giao cho Thiên Ngọc nuôi dưỡng, về sau tình thế sinh biến, bí mật này liền cũng không có giấu diếm đối phương.

Nhưng mà về sau, Thiên Ngọc bị Cổ Âm âm thầm mời chào, giật dây chính là Vũ thị, Âm Tán Nhân sư đồ làm chuyện tốt, Vũ thị vào lúc đó cũng đã biết được, cho nên tại Vũ thị bị Tần Uyển Như cướp đoạt hồi về sau, vừa mới thanh tỉnh, lập tức liền cùng đại nữ nhi quyết liệt, náo ra phía sau những sự tình kia tới.

Đến dưới mắt chỉ còn lại tàn hồn Ngô Cơ, thì là Thiên Ngọc tại Âm Dương Tông phát triển lại tối sầm lại quý, ban sơ nàng còn có chút lắc lư, nhưng tại Thiên Ngọc bị Tần Uyển Như lấy lời đình thủ đoạn giết chết, đến chính mình lại phải ve sầu một cửa ải kia khóa bí mật về sau, cũng chỉ có phản tông còn có thể có chút đường sống.

Lý Tuần cuối cùng là hiểu rõ đoạn này ẩn tình tiền căn hậu quả, đến đồng thời, hẳn cũng phát hiện, Ngô Cơ chỗ "Nói" bí mật, tựa hồ cùng hẳn trước đó

hiểu biết tình báo có chút sai lệch, cái này khác biệt không phía trước sau mạch lạc bên trên, đến ở trong đó cái nào đó khâu bên trên.

Bởi vì qua hai đạo tay, lại thêm tàn hồn trạng thái, cụ thể chi tiết phi thường mơ hồ, Lý Tuần cố gắng phân biệt, cũng chỉ biết Âm Tán Nhân năm kia Huyền Anh bản ý, là muốn vì Tứ Cửu Trọng Kiếp làm chuẩn bị, mà không phải chỉ là luyện đan đơn giản như vậy. . .

"Sư phó."

Đột nhiên tiếng nói phá vỡ Lý Tuần tinh thần tập trung trạng thái, hẩn nao nao, chợt lạnh lùng ngoái nhìn, vừa mới mở miệng phát ra tiếng Anh Ninh bị sắc bén ánh mắt đâm trúng, khuôn mặt nhỏ nhất thời trắng bệch, nhưng mà Lý Tuần tinh tế quan sát, đã thấy trên mặt thiếu nữ, ngoại trừ sợ hãi bên ngoài, chính là mờ mịt.

Lý Tuần thềm than một tiếng, sắc mặt đồng thời không có giãn ra, chỉ nhàn nhạt tra hỏi: "Làm sao?"

Thiếu nữ nhút nhát duỗi ra ngón tay, chỉ hướng Phân Quang kính thượng hình tượng, Lý Tuần quay đầu, lúc đầu còn hững hờ, nhưng rất nhanh con mắt liền ngưng định ở.

"Đưa tin phi kiếm?"

Đông Nam biển rừng trên không, kia lấp lánh kiếm quang, rõ ràng chính là Minh Tâm Kiếm Tông đưa tin phi kiếm đặc hữu quang hoa, lại không là một đường, đến rờn rã lục đạo.

Kiếm quang trước sau tương liên, như châu xuyên ở giữa không trung lưu động, loá mắt cực kỳ, không biết hấp dẫn nhiều ít qua đường tán tu ánh mắt.

Phi kiếm tại trên rừng rậm không vài dặm phạm vi bên trong đảo quanh, nhìn xem loá mắt, kỳ thực càng giống là đi loạn không có đầu con ruồi, đến khu vực

kia. . . Không phải là Lý Tuần cuối cùng tại Đông Nam biển rừng trú lưu vị trí sao?

Nghĩ tới đây, Lý Tuần bỗng nhiên hiểu được, những này phi kiếm đều là tìm hãn!

Đối với phi kiếm đưa tin chi thuật, Lý Tuần vốn cũng không thể nào quen thuộc, nhưng cùng Thủy Điệp Lan quen biết về sau, những từ nàng nơi đó đạt được rất nhiều tin tức tương quan.

Phi kiếm đưa tin chi thuật, có thể điều không ngàn vạn dặm, chính xác không sai tìm kiếm được mục tiêu, nhìn như thần thông, nói cho cùng, nhưng thật ra là một loại cổ thuật.

Tại Minh Tâm Kiếm Tông, Lý Tuần chính thức tiến vào tông môn đệ tử chính thức liệt kê lúc, từng tại tổ sư đường lưu lại một giọt tinh huyết, lấy bình ngọc trữ chi cất đặt ở bên trên điện, đây là mỗi cái đệ tử đều muốn kinh lịch, đến tại U Hồn Phệ Ảnh Tông, quá trình cũng cơ bản giống nhau.

Lúc ấy, Lý Tuần chỉ cho là khi đó cùng loại với huyết thế trình tự, trải qua Thủy Điệp Lan nhắc nhở mới hiểu được, kia kỳ thực chính là cổ thuật bên trong cơ bản "Biện huyết thức nhân" pháp thuật, duy nhất khác biệt ngay tại ở, Minh Tâm Kiếm Tông chỉ là đơn thuần dùng để liên hệ dưới núi đệ tử, đến U Hồn Phệ Ảnh Tông còn có thể dùng cái đồ chơi này chinh ra rất nhiều muốn mạng thủ đoạn đến, tỉ như — tổ sư Chú Linh!

Chính là bởi vì là cổ thuật nguyên lý, cho nên phi kiếm đưa tin toàn bằng lấy tu sĩ tinh huyết khí tức đến tìm kiếm mục tiêu. Một khi mục tiêu tu sĩ bỏ mình hoặc là lấy bí thuật phong tỏa toàn thân khí tức không chút nào lộ ra ngoài, đưa tin phi kiếm liền không cách nào chuẩn xác đưa đạt, chỉ có thể ở mục tiêu khí tức biến mất cuối cùng địa điểm xoay quanh, cho đến mang theo nguồn năng lượng hao hết.

Giống trước mắt dạng này, liên tiếp lục đạo kiếm quang đồng thời xuất hiện,

chỉ có thể là tại ngăn ngủi mấy ngày bên trong, liên tục không ngừng mà phát ra.

Có chuyện gì, sẽ để cho tông môn liên phát lục đạo phi kiếm đến thúc giục?

Lý Tuần chỉ cảm thấy mí mắt nhảy lên, mạch suy nghĩ lập tức liền liên tưởng đến mấy ngày trước đây Tần Uyển Như nói tới sự kiện kia bên trên. . .

Giới này vì sao lại đột nhiên truyền ra "Linh Trúc bị sát" lời đồn, hẳn đại khái hiểu.

Lúc này, trên trường phiên quý ngữ thanh đột nhiên đoạn tuyệt, Âm Tán Nhân trở lại mặt đến, ra hiệu tàn hồn không chịu được thủ đoạn, đã tan thành mây khói.

Lý Tuần đã không quá quan tâm ở giữa kia đoạn ngăn tầng, chỉ cần ngày sau tìm Âm Tán Nhân hỏi rõ ràng chính là, hẳn hơi gật đầu, thân hình đột nhiên theo hiên bên trong biến mất, lại xuất hiện lúc, đã ở Đông Nam biển rừng trên không.

Hắn còn không có gốc đến đường cũ trở về tình trạng, mà là hiện thân tại bên ngoài mấy trăm dặm, cái nào đó người ở thừa thớt địa điểm, lấy đưa tin phi kiếm cao tốc, không qua mấy tức, liền nhảy lên không mà tới, về phần những cái kia đứng ngoài quan sát tán tu, không có một cái nào có thể cùng đi lên.

Trong tay liên tiếp thu sáu thanh chỉ dài phi kiếm, Lý Tuần cũng không trì hoãn, xác nhận tứ phía không người về sau, liền lại lách mình tiến vào Vụ Ẩn hiên.

Lúc này Âm Tán Nhân vừa đem trường phiên tà đặt ở hiên ngoài, có nhiều hứng thú mà nhìn xem Phân Quang kính thượng tình hình, thấy Lý Tuần trở về, liền mỉm cười: "Thanh Minh thật đúng là dè chừng người đây!"

Lý Tuần lại không biết nên nói cái gì mới tốt. Hắn ngồi ở trên đôn đá, đem mấy thanh phi kiếm mang tới tin tức đọc hiểu một lần, liền ngay cả phản bác khí lực đều đã mất đi.

Mấy thanh phi kiếm trình tự rất dễ dàng sắp xếp, cái thứ nhất ngữ khí tối hòa hoãn, chỉ nói là tông môn hộ sơn cấm pháp có chút tổn hại, cần hẳn trở về chủ trì sửa đổi. Nhìn xem ngày, đúng là hẳn chui vào Tọa Vong phong, cùng Minh Cơ, Thanh Minh giao thủ ngày đó.

Tự gây nghiệt a. . .

Tiếng thở dài bên trong, Lý Tuần tiếp lấy nhìn phía sau tin tức, theo đạo thứ hai lên, ngữ khí do thúc giục mà tới nghiêm khắc, càng nghiêm khắc đến càng chuyển vội vàng, tới đạo thứ sáu, đã chỉ có ngắn ngủi hai chữ: Mau trở về!

Lý Tuần nhìn xem cái này liên tiếp tin tức, nhất thời vì đó im lặng.

Âm Tán Nhân gặp hẳn cái này bộ dáng, đưa tay lấy ra phi kiếm, đọc đến tin tức phía trên, ngừng nghỉ một lát, nàng liền nghi nói: "Về thời gian sợ là không khớp đi, 'Linh Trúc' một lần cuối cùng hiện thân là địa phương nào?"

"Tại Bắc Tề sơn mạch."

Lý Tuần mặt mày buông xuống, trong lòng cũng tại tính toán thời gian, theo đạo thứ nhất đưa tin phi kiếm lên, cho tới hôm nay, cũng chính là nửa tháng tả hữu, theo Bắc Tề sơn mạch đến Liên Hà sơn, cho dù là lấy đưa tin phi kiếm cao tốc, cũng muốn hai ngày đêm thời gian, lại càng không cần phải nói "Linh Trúc" hồi sơn cần thời gian. Tông môn cấp tốc phản ứng, bây giờ không có đạo lý.

"Trừ phi là có nhân mật báo, cáo tri 'Linh Trúc' bỏ mình, chỉ cần đem đưa tin phi kiếm ngưng lại không đi tin tức truyền trở về liền có thể, Bắc Tề sơn mạch bên kia, có thể kịp thời gửi đi tin tức, lại có thể để tông môn tin tưởng không nghi ngờ, chỉ có như vậy một nhà. . . Thủy Kính Tông!"

Nghe được Lý Tuần kết luận, Âm Tán Nhân nở nụ cười xinh đẹp: "Thủy Kính tiên sinh thật sự là gặp nhân chi chỗ gặp, vốn có một bộ tốt bụng."

Lý Tuần nhếch lên khóe môi, lẳng lặng suy nghĩ một lát, mới tự nhất tiêu:

"Xác thực chân thực nhiệt tình."

Cái này tự nhiên không phải cái gì tốt lời nói, Lý Tuần đối Thủy Kính tiên sinh tâm tư thấy rõ, cái kia khéo đưa đẩy gia hỏa, rõ ràng là muốn dùng một chiêu này đem "Linh Trúc đã chết" hoàn thành bàn sắt, muốn hăn thuận lợi thành

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Trùng Phùng

Chương 02: Trùng phùng

Âm Tán Nhân thuật lại tình tiết, cùng Lý Tuần nghe được cơ bản giống nhau, chí ít nhất thời bán hội, Lý Tuần rất khó từ đó tìm kiếm được đặc biệt lớn sơ hở.

Ngô Cơ bản nhân cũng không thể nào rõ ràng trong đó chi tiết, chân chính người biết chuyện, ngoại trừ đã chết Thiên Ngọc, cũng chỉ có Tần Uyển Như. . .

Có lẽ, Cổ Âm cũng coi như một cái?

Về phần Âm Tán Nhân, Lý Tuần thì hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì trong khoảng thời gian này ký ức, nàng quên hết rồi sạch sẽ? Muốn nói là trùng hợp, cũng không tránh khỏi xảo đến quá phận.

Hoặc là, có âm mưu? Đây đại khái là tối thuận lý thành chương suy đoán, thế nhưng là Lý Tuần rất khó tưởng tượng, một bộ đánh mất thần chí mấy chục năm khô lồi, liền bản thân ý thức đều ở nghiêm mật nhất trong theo dõi, mà lại cùng chủ nhân sinh tử tương liên, dưới tình huống như vậy, nàng lại dùng thủ đoạn gì đến bố trí cái gọi là âm mưu?

Coi như Âm Tán Nhân có thể đoán trước mấy chục năm, trên trăm năm sau kiếp số, có thể nàng lại sử dụng như thế nào thần thông, mới có thể chính xác tính toán đến tương lai sẽ có một cái tên gọi Lý Tuần Minh Tâm Kiếm Tông bất nhập lưu tu sĩ, lấy Thiên Minh Hóa Âm Châu làm gốc tiên, vận dụng U Hồn Phệ Ảnh Tông pháp môn, đưa nàng luyện thành U Huyền khô lồi, mà lại tại một cái mấy chục năm sau, sẽ dùng lục soát thần pháp triệt để lục soát nó ký ức, đến mức nàng có thể dự đoán đem những này tương quan ký ức thanh trừ sạch sẽ, lấy man

thiên quá hải đâu?

Hoang đường!

Về phần Tần Uyển Như, đem âm mưu luận an ở trên người nàng, ngược lại là cái không tề đáp án, chỉ là thoát ra Âm Tán Nhân phù hộ, riêng chỉ là một cái Tần Uyển Như, Lý Tuần thực sự không cách nào từ bên này cảm giác được bất luận cái gì áp lực, đến trong lòng hẳn thật có che lấp bao trùm lấy, thật mỏng một tầng, tựa hồ hơi đậm liền phá, hàng ngày không làm được gì, cảm giác này tương đương bất mãn.

Cho nên, Lý Tuần mang tới Âm Tán Nhân, đem cái này không ổn định nhân tố mang theo ở bên người, như thật có biến hóa gì, cũng có thể kịp thời phản ứng.

Đảo mắt lại là hai ngày đi qua, tới gần Đông Nam biển rừng biên giới, ngang qua Thông Huyền Giới đồ vật nguyên sông cửa sông, Lý Tuần soạt một tiếng, nhảy ra mặt nước.

Hắn y nguyên bảo lưu lấy có chút chặt vật cách ăn mặc, híp mắt nhìn về phía nước biển cát đá ngầm san hô xen lẫn đường ven biển: "Muốn ta hồi sơn, xuôi theo đường dây này Bắc thượng, nơi đó thế nhưng là khu vực cần phải đi qua, tổng không ai sẽ nói cái gì đi."

Thì thào nói, hẳn bỗng tự giễu nhất tiếu: "Thế nào cảm giác có chút dư thừa?"

Biến hóa của tâm cảnh quá trình tương đương ngăn ngại, chờ hẳn lại lần nữa đem tầm mắt chuyển qua đường ven biển bên trên, trong đầu toàn diện kế hoạch đã rõ ràng lộ ra ra tới.

"Hiện tại, ta là một cái bị đuổi giết thẳng xui xẻo, bị trọng thương chui vào đáy sông, lấy Quy Tức Thuật chữa thương, đồng thời lợi dụng nguyên sông đi ngang qua hơn phân nửa cái Thông Huyền Giới, ở trên đường tiếp vào tông môn

phi kiếm đưa tin, ngay tại chạy về tông môn trên đường. Đương nhiên, bởi vì lộ tuyến lựa chọn có vấn đề, rất không may một đầu tiếp tiến Đông Hải chi tân đại tuyền qua bên trong. . . Chính là như vậy!"

Ẩn thân ở bên Âm Tán Nhân cười nhẹ một tiếng, nàng rất rõ ràng, trong lời nói cũng có hơn phân nửa là đối với nàng nói, cho nên nàng cũng phải có chỗ hưởng ứng.

Lý Tuần cũng không quay đầu, ngược lại nhắm mắt lại, lấy đặc hữu phương thức cùng chính trên Đông Hải du đãng Thủy Điện Lan liên hệ.

Đồng tâm kết có chút nhảy lên, đem phương xa tin tức truyền tới, bởi vì khoảng cách xa, Lý Tuần tiếp thu được chỉ là đơn giản nhất nhắc nhở, nhưng này tin tức vẫn là để hấn lấy làm kinh hãi.

Tán Tu Minh Hội vậy quanh hư không kẽ nứt?

Hấn là bọn hấn đã phát hiện hư huyết kẽ nứt bên trong bí mật? Còn có, cái gì mới gọi vậy đâu?

Lý Tuần không biết Cổ Âm vận dụng như thế nào thủ bút, không qua loại vấn đề này chỉ cần tận mắt thấy liền có thể, hấn không lại trì hoãn, giải thích rõ mới hướng về sau, liền hướng bắc bay nhanh, cái tốc độ này mặc dù thua xa Huyết Ảnh yêu thân trình độ, bay đến một khu vực như vậy cũng sẽ không vượt qua bảy canh giờ.

Sát mặt biển bay lượn, tại hấn ngự khí thần tốc phía dưới, mấy ngàn dặm đường nháy mắt đã qua, nhưng mà một đường đi tới, biển trời mênh mông, Lý Tuần vậy mà một cái tu sĩ đều không có nhìn thấy, tình hình này hiển nhiên nằm ngoài sự dự liệu của hấn.

Chẳng lẽ lại Cổ Âm thật xảy ra điều gì đại động tác, để Thông Huyền chư tông như lâm đại địch, đến mức toàn diện co vào ngăn địch?

Lý Tuần trăm mối vẫn không có cách giải, đang muốn cùng Âm Tán Nhân thương lượng lúc, phía sau đột nhiên phát lạnh, báo động thoáng hiện lúc, trên vai Khổ Trúc kiếm ứng cơ minh hô, bắn người ra khỏi vỏ, hấn thuận tay quơ lấy Khổ Trúc kiếm, đồng thời một cái đại xoay người, thay đổi phương vị.

Hấn cái này một chuỗi động tác làm được, giống như nước chảy mây trôi, đã xem khẩn cấp biến hóa trình độ làm được dưới mắt cái thân phận này cực hạn. Chỉ tiếc, tại vùng biển này, không có người vì hấn lớn tiếng khen hay, thậm chí liên thanh cười lạnh đều không đáp lại, chính là chính Lý Tuần, tại xác định người tới thân phận về sau, cũng có chút lúng túng.

Hấn trước thu kiếm, cũng rất nhanh tỉnh ngộ lại, sắc mặt cũng chìm xuống dưới: "Người tại sao lại ở chỗ này? Nếu để cho nhân thấy được, ta chính là có một trăm tấm miệng, cũng phân biện không rõ!"

Người tới nhưng là vốn nên trong Vụ Ân hiên bế quan tiếm tu Thiên Chi Thượng Nhân, nàng mới vừa từ dưới mặt biển nổi lên, giờ phút này chính là bộ kia tiếng xấu chiêu lấy Huyết Ma cách ăn mặc, mũ trùm che đầy đầu, thần bí đến âm trầm.

Thiên Chi cũng không hưởng ứng, chỉ là lạnh lùng nhìn hấn.

Lý Tuần trong lòng giận dữ, không qua điểm ấy nộ khí rất nhanh liền bị mới hoang mang bao trùm, làm sao phản ứng của hấn chậm chạp nhiều như vậy? Lại còn bị Thiên Chi lấn người sau gần dậm mới hấn là tới, nếu là thay cái có địch ý, không chừng liền muốn bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

Mang theo người này nghi vấn, Lý Tuần ánh mắt vòng quanh Thiên Chi trên dưới dò xét.

Như thế như vậy, quả nhiên để hấn phát hiện một chút biến hóa, Thiên Chi quanh thân lượn lờ hung lệ khí tức rõ ràng nội liễm xuống dưới, cũng chính là bây giờ cách được tới gần, nếu không thật đúng là không tốt dưới đây phán đoán thân phận của đối phương.

Huyết Thần Đoán thể pháp môn thật sự là hiệu quả nhanh chóng, Lý Tuần cảm thán một tiếng, biết đây là Thiên Chi thân thể tiến một bước thích ứng Nhiên Huyết Nguyên Tức quán chú, yêu ma ẩn ký ước chừng đã xông vào nòng mỗi một tắc cơ thể, chính vì vậy, thể nội huyết sát lệ khí cũng càng phát thu phóng tự nhiên.

Lý Tuần hiện tại khá là bình tĩnh đại ngộ ý tứ, nhưng mà chớp mắt về sau, hần liền dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn sang. . .

Không đúng, vừa rồi kia cảm ứng. . .

Lý Tuần rốt cục nghĩ đến, trước đó làm ra loại kia phản ứng quá kích động, cũng không phải là bởi vì hần tại khoảng cách gần phát hiện Thiên Chi, mà là bởi vì đối phương chủ động thả ra địch ý, hần nhượng mảy, rất cẩn thận nhưng cũng rất ngay thẳng hỏi thăm: "Thượng Nhân đối ta có cái gì bất mãn sao?"

Thiên Chi khuôn mặt giấu ở mũ trùm phía dưới, ngăn cách tầm mắt, bất quá, nữ tu không có cũng khinh thường tại che giấu tâm tình của mình, sắc bén ánh mắt theo âm ảnh hạ lộ ra đến, không may mắn nhường đất cùng Lý Tuần giằng co.

Khó chịu lặng im kéo dài một lát, Lý Tuần dần dần đoán ra một chút mảnh khöhe.

Cừu hận? Tựa hồ không có nặng như vậy; chán ghét? Tuy là hợp tình lý, lại cùng trước mắt tình hình không quá hòa hợp mà; như vậy thì là ghen ghét, có lẽ còn muốn phối hợp một chút càn âm u gia vị?

Đúng vậy, Thiên Chi ghen ghét, Lý Tuần ước chừng minh bạch nữ tu tâm tư.

Quả thật, theo nàng tu thành huyết Thần Đoán thể pháp môn, che đậy một thân cuộn cuộn ma khí, có thể đã ma hóa thân thể cũng rất cuộc biến không trở về.

Trên thực tế từ khi Huyết Thần Tử môn này Vô Thượng Thiên Ma pháp hiện thế đến nay, vài vạn năm dài đằng đặc thời gian bên trong, có thể làm cho thân thể miễn bị này điều xấu, chỉ ít ở ngoài mặt như thế, chỉ có Lý Tuần một người mà thôi.

Đây đương nhiên là năm Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật phúc, điểm này, cho Lý Tuần vô cùng tiện lợi, đồng dạng, cũng là Thiên Chi Thượng Nhân giờ phút này tâm tư đổ kị để ý căn nguyên.

Nếu như bây giờ bóc đi nàng mũ trùm, hiện ra, sẽ là một bộ mỹ lệ đến yêu dị khuôn mặt, mặc dù kiều diễm vẫn như cũ, nhưng mà mỗi một tấc da thịt đều là do sinh linh huyết nhục oán khí bao phủ cùng chìm đắm, hơi mắt sáng tu sĩ, liền có thể phát giác nàng ma đầu thân phận, khuôn mặt này dùng cái gì biện pháp đều không che giấu được.

Thiên Chi cùng Lý Tuần khác biệt, Lý Tuần khẽ căn môi, cái gì lo lắng đại khái đều có thể buông xuống, đến trong nội tâm nàng, lại đặt vào một tòa cự đại Bất Dạ thành, hoặc là cái này xem như nàng nhân sinh sau cùng dựa vào.

Đương Lý Tuần lấy Linh Trúc thân phận, quang minh chính đại dung nhập vào Minh Tâm Kiếm Tông đồng môn bên trong lúc, đem hai cùng so sánh, ngoại trừ ghen ghét, còn có cái gì có thể chuẩn bị miêu tả nàng tâm tình vào giờ khắc này đâu?

Trong chốc lát, Lý Tuần đã nắm chắc Thiên Chi chân thật nhất tâm thái, càng bởi vậy sinh ra đem trước mắt tuyệt đại tông sư một chút nhìn thấu cảm giác thỏa mãn.

Vì để tránh cho gây thêm rắc rối, hẳn cẩn thận mà đem tâm tư này giấu đi, dùng tương đối mà nói, dùng ổn định ngữ khí nói chuyện.

"Chúng ta trước đó tiếp xúc xác thực chẳng như vậy vui sướng, thế nhưng là ta hi vọng Thượng Nhân suy nghĩ thật kỹ, khắp thiên hạ có thể cùng Thượng Nhân hợp lực đối phó Cổ Âm người, cũng chỉ là ta một cái mà thôi, như Thượng

Nhân trong lòng thật chẳng như vậy thống khoái, chúng ta có thể sau khi chuyện thành công, làm kết thúc, đến hôm nay, tuyệt không thể đem những này năm xưa thù cũ kéo tới chính sự đi lên."

Thần thái của hắn tương đối lớn nghĩa nghiêm nghị, chỉ là Thiên Chi một câu liền đem này mặt nạ đâm thủng: "Có thể hợp tác chỉ người một người, người lại không thể tín nhiệm."

Lý Tuần hơi run lên, trở lại nhếch miệng nhất tiếu: "Ta coi là Thượng Nhân đã sớm biết, lại không rõ vì sao đến bây giờ mới nói ra tới."

Thiên Chi Thượng Nhân không nói một lời, thân hình lại đột nhiên lẩn trước, nữ tu bàn tay do Trung cung thẳng tiến, lúc đầu có thể lơ lửng vạn quân, nhưng sắp đến Lý Tuần ở ngực, hết thấy sát khí đều ngừng lại, chỉ ở hung y bên ngoài, hàm ẩn không phát.

Lý Tuần tựa hồ hoàn toàn không thèm để ý trước ngực con kia có thể đem hắn trong nháy mắt nghiền nát đầu ngón tay, chỉ là kéo dài trước đó tiếu dung: "Đến hôm nay lại nói, Thượng Nhân không cảm thấy chậm?"

"Không cần miệng lưỡi trơn tru." Có lẽ là bởi vì trước mắt ưu thế áp đảo, Thiên Chi ngữ khí mờ mờ ảo ảo khôi phục được một phái tông chủ thong dong, "Người cùng Cổ Âm, đến tột cùng là quan hệ như thế nào?"

"Cổ Âm?"

Lý Tuần chỉ cảm thấy giờ khắc này, Thiên Chi cùng Yêu Phượng hình tượng trùng hợp, cái này cùng ngày hôm trước, Yêu Phượng hỏi thăm hắn câu nói cỡ nào tương tự!

Duy nhất có chỗ khác biệt chính là, Yêu Phượng lòng có quyết đoán, chỉ là xác nhận một chút, đến trước mắt Thiên Chi Thượng Nhân, lại không che giấu chút nào nàng kia mãnh liệt chất vấn tâm tư.

"Ta cùng Cổ Âm là cừu nhân, lời này ta nói không chỉ một lần, hiện tại cũng không để ý nói lại lần nữa." Lý Tuần cảm thấy Thiên Chi có chút quá mức, hẳn bắt đầu cân nhắc làm sao đem nữ nhân này gỡ một chút.

Đúng lúc này, Thiên Chi thiếp y bàn tay có chút trước đưa, hai người nhiệt độ cơ thể hỗn tạp cùng một chỗ, nhưng là tương đương nhất trí, Thiên Chi thấp giọng, chậm rãi mở miệng: "Người còn tại gạt ta, vẫn làm ta dễ bắt nạt giấu diếm sao?"

"Người. . ."

Lý Tuần cười lạnh, nửa bước không lùi!

Thiên Chi không tiếp tục dùng sức, ngữ khí lại âm lãnh gấp mười: "Người cùng Cổ Âm dùng rõ ràng là cùng một loại thủ đoạn, mới có thể đem lưỡng tới ba loại hoàn toàn khác biệt pháp môn hòa làm một, người giấu giếm được người khác, nhưng không giấu giếm được từng cùng nàng giao thủ ta!"

Tiếng nói chủ chưa dứt, cổ tay nàng thượng đột nhiên phát kình, cũng là bị Lý Tuần Hồ chưởng kèm ở, biến cố phát sinh nhanh chóng, lấy nàng tu vi, lại cũng không kịp phản ứng.

Trên mặt biển chợt hiện một tiếng buồn bực bạo, lấy hai người chỗ đứng làm trung tâm, phương viên mười dặm mặt biển cùng nhau hạ xuống, cùng chất đồng nguyên hung lệ chi khí khắp bạo chấn phạm vi mỗi một nơi hẻo lánh, đánh giết trong chớp mắt hai người bên ngoài toàn bộ sinh linh, sau đó mới là càn quét tiếp, cũng càng cường lực phản chấn.

Lý Tuần, Thiên Chi tứ chi dây dưa, dùng sức lại đều có xảo diệu, to lớn lực phản chấn chẳng những không có đem bọn hắn tách ra, ngược lại lại lần nữa kéo gần lại cả hai khoảng cách.

Hai người thượng thân hiện tại cơ hồ đều muốn dính vào cùng nhau, cái này người ở bên ngoài xem ra, cực kỳ mập mờ tư thế, lại ẩn chứa vô tận hung hiểm,

lại hướng nửa trước bộ, chính là người chết ta sống!

Hai người giảng co, Lý Tuần cắn răng nói: "Người lặp lại lần nữa, Cổ Âm nàng biết cái gì?"

Thiên Chi tuyệt không nghĩ đến, Lý Tuần sẽ là loại biểu hiện này, trên thực tế, bởi vì hai người tiếp được rất gần, nàng hoàn toàn có thể cảm giác được, Lý Tuần trong lồng ngực, cơ hồ muốn nổ tung kịch liệt cảm xúc, đây là khó mà khống chế, cũng không có khả năng ngụy sức hung bạo lực lượng.

Ra ngoài lý trí cân nhắc, Thiên Chi không có cho mãnh liệt hơn đánh trả, chỉ là lạnh giọng hưởng ứng: "Đã người nghe được, cần gì ta giảng lần thứ hai?"

Cảm xúc là có thể truyền nhiễm, lý trí cũng giống như thế. Thiên Chi ngôn ngữ vừa đúng, Lý Tuần thân thể hơi chấn động một chút, tràn đầy cảm xúc phía trên đột nhiên liền kết một tầng băng.

Hắn trầm mặc một lát, Lý Tuần triệt để khôi phục tỉnh táo, vền vền thấp giọng cười lạnh, trong miệng lẩm bẫm tiếng nói, mặc cho Thiên Chi lục thức kinh người, cũng nghe không chân thiết.

"Người nói cái gì?"

Nữ tu rút cuộc căn nguyên hỏi đây, Lý Tuần thì đột nhiên cất giọng cười to: "Ta đang nói, có nhân thật rất lợi hại, lợi hại cực kỳ!"

Đây là hấn tại Thiên Chi trước mặt, một điểm cuối cùng cảm xúc biểu hiện, nhưng mà trong lòng của hắn, lại có thao thiên cự lãng, kích đột nhiên tới đi, giờ này khắc này, hắn đã liên tưởng đến, mấy ngày trước đây tại Vụ Ân hiên bên trong, cùng Thủy Diệp Lan, Âm Tán Nhân thảo luận ra tới kết luận.

Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, tuyệt không phải là Chung Ân vì hắn chuyên gia đến thiết, mà là sớm có bản mẫu, mới có thể tại trong khoảng thời gian ngắn, đẩy ra một bộ thành thực pháp môn tu luyện tới.

Lý Tuần trước kia chỉ là kỳ quái, Chung Ẩn là vì ai đến sáng tạo ra cái này không dậy nổi pháp môn, hẳn đã từng nghĩ tới là Thanh Ngâm, nhưng lại tại trong lúc giao thủ phát hiện, nữ nhân kia Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang cực kỳ tinh thuần, mà lại cho dù là tại sinh tử tồn vong thời khắc, cũng không hề dùng đưa ra nó thủ đoạn, khả năng không lớn.

Ngày hôm nay, hẳn khổ tư không hiểu đáp án cứ như vậy nháy ra, giống như là lão thiên gia mở ra một cái cực vụng về trò đùa.

Cổ Âm cùng Chung Ẩn? Đây thật là cái kỳ diệu tổ hợp.

Lý Tuần tư duy khó mà ức chế ngược dòng tìm hiểu trở về, mãi cho đến bảy mươi năm trước, hẳn lần đầu cùng Cổ Âm chạm mặt đêm hôm đó.

Lúc ấy, hẳn liền đối phương đáng đáp ra sao cũng không biết, liền cho giết đến chặt vật không chịu nổi, chính là dựa vào Thanh Ngâm cùng Chung Ẩn mới cời thân, khi đó hẳn lại như thế nào có thể nghĩ đến, sát hẳn cùng cứu hẳn ba người, sẽ là loại này gặp quỷ quan hệ?

Bởi vậy hướng ra phía ngoài suy luận, rất nhiều trước kia mơ hồ không rõ hoặc khó mà tác hiểu vấn đề đều chiếm được giải thích, trong đó trọng yếu chính là, hẳn rốt cuộc minh bạch, vì cái gì Cổ Âm có thể thoải mái thi triển. . .

Không, không đúng!

Lý Tuần trong lòng dồn sức đánh một cái đột, trong này còn có một cái không vòng qua được đi kết, hẳn tại Cửu U phệ giới trông được đến tình hình cũng không phải là như thế, như có thể hạ kết luận, lúc ấy Cổ Âm điều khiển khô lồi thủ đoạn, tuyệt không phải chính tông con đường, nói cách khác, kia không thể nào là Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật chuyển hóa pháp môn.

Đây cũng là chuyện gì xảy ra?

"Người cùng Cổ Âm giao thủ, cảm giác thật sự là dạng này?" Lý Tuần trong

mắt lại có chút hồ nghi, hẳn không phải không tin được Thiên Chi, chỉ là hẳn nhất định phải đem bên trong tất cả điểm đáng ngờ toàn bộ bỏ đi, mới dám khẳng định chính mình phải chăng làm ra kết luận chính xác.

Thiên Chi cũng không bởi vì Lý Tuần chất vấn đến tức giận, đây đối với hảo tới nói, cũng là một lần rất tốt xác minh Cổ Âm nội tình cơ hội, nàng thoáng sửa sang một chút mạch suy nghĩ, bình tĩnh mở miệng.

"Người thấy tận mắt ta cùng Cổ Âm giao thủ. . ."

Lời nói đến nơi đây, nàng câu nói ngừng lại, khi lấy được Lý Tuần xác nhận về sau, nàng mới rồi nói tiếp: "Ta tại cuối cùng, lấy Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang, ý đồ đánh giết nàng lúc, lại bị nàng chính diện đón lấy, mà lại càng lấy kia cây sáo đánh xuyên Ngũ Sắc Thần Quang phòng hộ, cắm vào nơi này. . ."

Thiên Chi bàn tay chuyển qua ở ngực, nơi đó chính là bị Trường không phi tuyết địch xuyên thấu chỗ.

Lý Tuần tầm mắt cũng theo đó di động đi qua, bây giờ suy nghĩ một chút, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, lấy Thiên Chi Thượng Nhân chân nhất tu vi, lại bị Cổ Âm liên tiêu đá đả, cơ hồ bị một kích trí mạng, loại này không nhìn chênh lệch cảnh giới sắc bén phản kích, chính nói rõ Cổ Âm cổ kia vẫn nhược bệnh thân thể bên trong tích chứa thực lực kinh khủng.

"Lúc ấy, ta đã hoàn toàn áp bách nàng hay hóa âm sát, lại kích hủy Thất Sát đàn, có thể nói đem nàng hoàn toàn khống chế, đến nơi đó, lại có một cỗ tà ma chi lực, thôn phệ hết Ngũ Sắc Thần Quang, lại phản kích tới. Uy thế mặc dù không rõ, lại mang theo kia cỗ tan rã thôn phệ ma lực, đến mức ta hộ thể thần quang hoàn toàn không có tác dụng, ừ thành loại kia hậu quả."

Lý Tuần lại có chút không rõ, hẳn hỏi: "Tà ma chi lực? Thượng Nhân ta đương nhiên tin được, chỉ là cảm giác kia không đúng sao, ta tu luyện Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật đến nay, chưa hề có cái loại cảm giác này, ngược lại là Thủy tiên tử nói pháp môn này có chút Thiên Ma vạn tướng hương vị."

"Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật?" Thiên Chi khẽ gật đầu: "Nguyên lai là gọi cái tên này. Chỉ là, người nghĩ lầm, ta nói tới tà ma chi lực, cũng không phải là chỉ Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, mà là bị này thuật che giấu một môn khác ma công, chính như người ta chi « Huyết Thần Tử »."

Nói đến đây, cũng lại dừng lại một chút, ngữ khí dần dần chuyển sang lạnh lẽo: "Như thế ma tức lệ khí, có thể bị này thuật hoàn toàn che đậy, mà lại nhất cử phá vỡ chư pháp kiêm tu rào. . ."

"Ta biết không thể bảo là không rộng, cũng biết giới này có một ít tương tự pháp môn. Nhưng mà vô luận là Nhạn Hành Tông Phi Hồng trảo bùa, vẫn là Lạc Vũ Tông giấu không ẩn, bao quát U Hồn Phệ Ảnh Tông ký hồn chuyển sinh, cũng không thể có hiệu quả như thế, khắp thiên hạ dừng ở đây, có thể làm được điểm này, cũng chỉ có người cùng Cổ Âm mà thôi!"

Nói cho cùng, nàng lòng nghi ngờ vẫn là không có bỏ đi, bất quá, Lý Tuần cũng không tiếp tục biện bạch cái gì, hắn chỉ là lắc đầu, trong lòng lại sáng như tuyết cực kỳ.

Thiên Chi nói không sai, trên đời này, không còn loại thứ hai Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, nếu như lão thiên gia nhất định phải vạch, đây chỉ là cái kia vụng về đùa giỡn một bộ phận, như vậy. . .

Để cầu lang đường lão tặc thiên đi chết!

Lý Tuần cười lạnh hai tiếng, cũng không hưởng ứng Thiên Chi chất vấn, chỉ là ngẩng đầu nhìn lên trời, dùng loại phương thức này, trực diện cái kia đúng là âm hồn bất tán gia hỏa.

Chỉ tiếc, đối phương cũng hoàn toàn như trước đây không làm bất kỳ đáp lại nào.

Thiên Chi không rõ Lý Tuần là có ý gì, chỉ cảm thấy nam tử trước mắt tình táo da mặt hạ, tâm tình lại hồng hét cực độ.

Kỳ quái là, thấy rõ điểm này, nàng ngược lại cảm giác đối phương có độ tin cậy lại cao một chút, ngay tiếp theo gương mặt kia đều thuận mắt rất nhiều — lại hoặc là, lòng dạ của nàng rốt cục thuận chút?

Không giải thích được loại này vi diệu tâm thái biến hóa, Thiên Chi cũng theo đó trầm mặc xuống dưới, một nam một nữ đứng đối mặt nhau, yên tĩnh không nói, vốn là cực cực diện lúng túng, có thể hai người đều không hề hay biết, đồng đều đắm chìm trong bản thân tâm tư bên trong.

Cổ quái không khí không có tiếp tục quá lâu, phía bắc liên tục mấy trận bạo chấn, để cho hai người từ trong trầm tư lấy lại tinh thần. Lý Tuần phát hiện, bởi vì cái này mọc lan tràn chi tiết, hẳn lại đem chính sự quên ở sau đầu, không khỏi tâm thần một tiếng nội chiến đáng sợ.

Thình thoảng, mặt mũi cái gì cũng chẳng như vậy trọng yếu, nhất là biết cái này hoàn toàn là một trận hiểu lầm, huống chi về sau còn có người ta bán mạng, Lý Tuần dứt khoát chủ động hạ thấp tư thái, ý muốn tiêu trừ trước mắt ngăn cách.

"Ta cùng Thượng Nhân cùng chung mối thù, đây là không hề nghi ngờ. Chỉ là bên trong có chút quanh co, không thể đối với người ngoài lời, Thượng Nhân lòng có nghi vấn, ta có thể lý giải, cũng có thể giải thích. . ."

Thiên Chi nhắc tay đánh gãy hẳn phát biểu, Lý Tuần kinh ngạc, lại nghe nữ tu lãnh đạm nói chuyện: "Ta chờ ngươi cho ta một lời giải thích, bất quá trước mắt cơ hội này, ngươi không nên bỏ qua."

Đã đối phương so với mình sớm hơn một bước trở về đến quỹ đạo đi lên, Lý Tuần tự nhiên vui thấy nó thành, Thiên Chi cũng không già mồm, ra hiệu hẳn chú ý mặt sau biến hóa: "Thông Huyền chư tông có chút dị động. Hôm nay chủ động gây hấn, tại nhiều chỗ cùng Tán Tu Minh Hội giao chiến, mười phần cổ quái."

"Xác thực cổ quái."

Lý Tuần ngoài miệng nói, trong lòng lại nghĩ, đây đại khái là Thiên Chi đến đây lúc đầu mục đích, chỉ vì Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật ngoài ý muốn, mới trì hoãn xuống tới, vừa chuyển động ý nghĩ, hần lại rất nhanh hồi tâm, ngạc nhiên nói, "Thông Huyền chư tông chủ động khiêu khích, thật đúng là khó gặp, làm ra việc này, xác nhận Tây Liên bên kia đi."

"Không phân rõ, giao chiến chỗ nhiều lắm, cục diện rất loạn."

"Đó chính là hai bên đều có, lúc này mới thật gọi cổ quái."

Lý Tuần trầm ngâm bên trong, phía bắc bạo chấn thanh đã nổi thành một mảnh.

Tại hai người bọn họ nghe tới, cái này lại không phải đại đội nhân mã hỗn chiến, mà là ba năm cao thủ tốc độ chém giết, tầng kia lần đã khá tốt.

"Gần nhất một chỗ bản ở trên ngàn dặm ngoại, hôm nay đã đánh tới nơi này." Thiên Chi trong lời nói, hình như có hần ý.

Lý Tuần hiểu ý nhất tiếu, biết vừa mới xung đột đã vô ngại, hần tĩnh tâm nhắm mắt, cảm ứng nửa ngày, cuối cùng nhân cách xa nhau rất xa, từ bỏ tìm tòi nghiên cứu bên kia tường tình, bất quá, trong quá trình này, hần cũng có một cái ngoài ý muốn thu hoạch, "Tới một nhóm nhân mã, ước chừng mười ba mười bốn cái, cách nơi này cũng chính là hơn trăm dặm đường, cơ hội tốt. . ."

Thiên Chi nghe vậy, cũng không nhiều lời, thân hình phút chốc tránh không có không thấy, Lý Tuần gặp nàng như thế phối hợp, chân chính yên lòng, thở dài ra trong lồng ngực trọc khí, một lần cuối cùng điều chỉnh tâm tình, coi lại hạ trang buộc hữu vô sơ hở, lúc này mới ngự khí thẳng nghênh đón.

Hai trăm dặm đường đối tu sĩ mà nói, cũng chính là trong nháy mắt, dạng này gặp nhau nhưng thật ra là tương đương đột ngột, cho nên, đương đối diện phát hiện Lý Tuần sát na, vài tiếng ngăn ngại kêu sợ hãi, cũng liền trong dự liệu.

Cho dù Lý Tuần sớm biết người tới xác nhận Chính đạo cửu tông tu sĩ, nhưng khi nhìn rõ người đến thân phận về sau, vẫn là ngấn ngơ, trong này, người quen vậy mà không ít.

"Trời ạ, là Linh Trúc sư đệ!"

Đối diện truyền đến giọng nữ tương đương bén nhọn, nhưng cũng có cực lớn vui sướng ở trong đó, Lý Tuần có chút thích ứng không đến, lúc nào, hẳn lại cùng Lạc Ngọc Cơ có tốt như vậy giao tình? Bất quá, lại nhìn thấy Lạc Ngọc Cơ bên người tử y bóng hình xinh đẹp, hẳn liền mơ hồ hiểu được.

Song phương tốc độ đều là cực nhanh, tiếng kêu sợ hãi về sau, đại gia liền hợp tại một chỗ.

Người tới tổng cộng có mười bốn vị, bao quát Thiên Hành Kiện Tông, Tam Hoàng Kiếm Tông, Trấn Hồn Tông còn có Tây Cực Thiên Tông bốn cái tông môn tu sĩ. Lý Tuần mặc dù không phải toàn bộ nhận ra, lại chạy không thoát thanh danh chi mệt mỗi còn có tông môn giao tình, trong lúc nhất thời đám người nhao nhao chào hỏi, tràng diện mười phần náo nhiệt.

"A Di Đà Phật, Linh Trúc sư đệ quả nhiên cát nhân thiên tướng, những cái kia ngoại giới truyền ngôn, tất không phải thật sự, Tần nhi sư muội, ta cũng thật phục người á!"

Toàn thân áo trắng Mai Khiết, cười mỉm hai tay hợp thành chữ thập, tụng niệm phật hiệu, cái này tác phong để chuyển này bên trong một vị duy nhất chính quy hòa thượng cười đến híp cả mắt. Ngược lại là Mai Khiết ám chỉ trong lời nói Cổ Tần Nhi cúi đầu, trên lúm đồng tiền đẹp, hơi lộ ửng đỏ, nhưng cũng đem càng sâu tầng vi diệu, che giấu đi qua.

Lý Tuần dùng nhỏ bé nhất động tác, dò xét vị này cùng hẳn có thân mật nhất quan hệ nữ tu, cách xa nhau không dài thời gian, nói đến, Lạc Ngọc Cơ cùng Linh Trúc chỉ có gặp mặt một lần, nhưng dưới mắt, nàng nhưng là tối không khách khí, đoạn trước thời gian, nàng bị Thiên Chi đánh cho trọng thương, rất là

trung thực một trận, nhưng theo thương thế khỏi hẳn, lại chứng nào tật nấy. Trước đó còn cùng Mai Khiết cùng một chỗ trêu chọc Cố Tần Nhi, đảo mắt nhìn thấy Lý Tuần hình dáng tướng mạo có chút chật vật, liền lại hiếu kỳ lên: "Linh Trúc sư đệ, nhìn dáng vẻ của người, không phải thật sự có nhân đang đuổi giết người đi?"

Ngừng nghĩ, nàng mở to hai mắt rồi nói tiếp: "Trước mấy ngày truyền tới tin tức này, quý tông chư vị tiên sư thế nhưng là lo lắng cực kỳ, lúc ấy liền có Minh Cát tiên sư mang theo nhân tiến đến tiếp ứng, lại không nghĩ cách hai ngày, sư đệ lại từ trên biển tới.

Nữ nhân này thật sự là phối hợp, cho dù đối Lạc Ngọc Cơ hảo cảm thiếu thiếu, Lý Tuần vẫn là cảm tạ hảo hợp thời dẫn xuất câu chuyện, lập tức cũng không chậm trễ, thuận nước đẩy thuyền, đem sớm đã chuẩn bị xong lý do bày ra đến, cũng thuận lý thành chương đạt được tất cả mọi người tiếng tán phục.

"Bách Quý truy sát người?"

Lạc Ngọc Cơ cũng không biết mình nói ra một cái cớ nào hoang đường trò cười, chỉ là bị Lý Tuần miêu tả hấp dẫn tất cả tâm thần, nhìn bộ dáng kia, đúng là nổi lên cùng chung mối thù chi tâm.

Lý Tuần cười khở buông tay: "Bách Quý giấu quá sâu, trước đó ta còn có thể cùng hẳn quần nhau, đến hôm nay hẳn tu thành Huyết Ảnh yêu thân, nếu không phải ta có trường bối ban thưởng Ngọc Trừ Tà hộ thân, lại vận khí tốt, tại trong sông trôi gần một tháng, sợ rằng lúc này đã bị rút khô tinh huyết, hài cốt không còn."

Nói khác còn tốt, một giảng đến Ngọc Trừ Tà, bọn này tu sĩ bên trong, chí ít có một nửa trên mặt đều tương đương cổ quái.

Lý Tuần xem xét liền biết, nhất định là Thanh Ngâm phản tông tin tức đã tại tương đương phạm vi bên trong lưu truyền ra đến, sắc mặt biến hóa, không thể nghi ngờ đều là biết khối này Ngọc Trừ Tà lai lịch.

Lạc Ngọc Cơ môi đỏ hé mở, như đang muốn nói gì, lại bị Mai Khiết ở phía sau nhẹ nhàng kéo một cái, lập tức liền ngừng nói, còn tốt cái này lỗ hồng, bị người dùng lời nói lấp bên trên.

"Có thể theo huyết ma thủ bên trong thoát thân, Linh Trúc sư đệ đủ để tự ngạo." Nói chuyện chính là cái này một tiểu đội tu sĩ tạm thời lãnh tụ, Trấn Hồn Tông đệ tử tinh anh, Lữ Dương.

Kỳ thực Lữ Dương lời này thực sự không thể nào nghe được, không qua Lý Tuần cũng không thèm để ý, bởi vì hắn biết, làm Lệ Đấu Lượng thân truyền đệ tử, Lữ Dương không nói những cái khác, chỉ có nhân phẩm một hạng, liền không có bất kỳ cái gì có thể bắt bẻ địa phương, hắn chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.

Hiện tại, Lý Tuần ước chừng hiểu rõ cái này tiểu đội tu sĩ cấu thành, Thiên Hành Kiện Tông bốn người, hắn nhận thức Cổ Tần Nhi cùng Mai Khiết; Tam Hoàng Kiếm Tông trong năm người, Lạc Ngọc Cơ là mới người quen, Trấn Hồn Tông bốn người, cũng chỉ có Lữ Dương Lý Tuần cũng coi là quen biết.

Về phần Tây Cực Thiên Tông, chỉ có Viên Trần hòa thượng một vị, nhưng là truyền thuyết theo Bán Thành cư sĩ tu hành đệ tử đời ba bên trong, xuất sắc nhất một cái.

Mười bốn tu sĩ, tu vi hơi có chia cao thấp, nhưng đều là riêng phần mình trong tông môn xuất giống phát tụ tập đệ tử đời ba, bọn hắn hợp tại một chỗ, lại là đi làm cái gì?

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Thế Cục

Chương 03: Thế cục

Lý Tuần bên này che che lấp lấp, người ta nơi đó nhưng là quang minh chính đại, Lữ Dương hơi lộ ra tử quang trên mặt chữ điền, lộ ra nghi trọng thần sắc, trầm giọng nói: "Sự đệ ngày gần đây, tin tức còn linh thông hay không?"

Nhìn hẩn thần thái, Lý Tuần tự nhiên muốn nói "Mất linh."

Lữ Dương gật gật đầu, cũng không kỳ quái, hơi chút thêu dệt ngôn ngữ, liền đem gần nhất tình thế từng cái nói tới, trật tự tương đương rõ ràng.

Đây là Lý Tuần lần thứ nhất theo Chính đạo cửu tông lập trường nhìn vấn đề, cho nên cũng không ứng phó việc xấu, ngược lại nghe được mười phần chăm chú:

Nhìn từ góc độ này, tình thế so Lý Tuần dự tính còn nghiêm trọng hơn rất nhiều, chuyện phía trước cũng coi như cơ bản giống nhau, nhưng mà theo Thanh Loan phi thăng, kinh động thiên hạ một khắc kia trở đi, Tán Tu Minh Hội cùng Thông Huyền chư tông xung đột liền tại từng cái phương diện như hỏa như đồ triển khai.

Không có bản thân kinh lịch, Lý Tuần rất khó tưởng tượng. Kia liên tiếp lít nha lít nhít xung đột giao phong, là như thế nào một loại tràng diện, bất quá, theo Lữ Dương trong miệng báo ra số lượng. Lại có thể hiện nó một góc của băng sơn.

Năm ngày đến, Chính đạo cửu tông tu sĩ thần hình câu diệt giả hai mươi lăm

người, binh giải người chuyển sinh mười một người, trọng thương cần mấy năm thậm chí mấy chục năm điều dưỡng, có năm mươi bảy người.

Tại binh giải tu sĩ bên trong, thậm chí bao gồm bốn vị chân nhân tu vi cao thủ.

Tại cửu tông cùng Tán Tu Minh Hội gần trăm năm trong xung đột, loại này thương vong, cũng là tương đương hiểm thấy, tại Lý Tuần trong trí nhớ, có lẽ chỉ có năm đó Bất Dạ thành hai thế lực lớn trận chiến đầu tiên, mới có thể cùng mà so sánh với.

Trọng đại như vậy thương vong, có gần hai phần ba, đều là tại hôm qua tạo thành.

Lữ Dương thần sắc lãnh túc, luận uy nghi, ngược lại cùng hãn ân sư giống nhau đến mấy phần, chỉ tiêu qua thiếu chân chính tông sư ung dung không vội, liền không khỏi có chút đình trệ, ngay tiếp theo để những người khác tâm tình cũng sa sút xuống dưới.

"Hôm qua, Tán Tu Minh Hội đại đội nhân mã, đột nhiên lấy Yêu Phượng làm trung tâm, tứ phía tụ hợp, đem Đông Hải chi tân vây mưa gió không lọt. Bất ngờ không đề phòng, chí ít có hơn hai trăm vị mỗi loại tông tu sĩ hãm ở trong trận, bên trong không chỉ có phe ta đạo hữu, cũng có Tây Liên nhân mã. Chúng ta mặc dù hết sức nghĩ cách cứu viện, nhưng vẫn là tử thương hơn phân nửa. Pháp Hoa Tông thả không màu đại sư, Hồi Huyền Tông Huyền Ngôn đạo trưởng, Bất Dạ thành Triệu Ly tiên sư, còn có tệ tông Hoa Vi tiên sư, tuần tự binh giải. . . Ai!"

Lý Tuần cùng hãn thở dài, tâm tư lại tại Bất Dạ thành vị kia Triệu Ly tiên sư trên thân xoay quanh một lát, không biết lúc này Thiên Chỉ cách xa không có. Nếu nàng nghe được tin tức này, không thông báo làm phản ứng gì.

Lữ Dương cũng biết không thể để cho cái này đề mê không khí duy trì, chấn tác tinh thần, lại nói: "Chúng ta tổn thất mặc dù thảm trọng, nhưng Tán Tu Minh

Hội nếu muốn dùng cái này đem chúng ta hù sợ, che giấu, nhưng cũng nghĩ đến kém.

Hai ngày trước, Yêu Phượng chiếm đóng khu vực kia, vì chính là hấp dẫn lực chú ý của chúng ta, đến từ đó trở đi, Tán Tu Minh Hội tại xung quanh nhân mã điều động, liền cho tới bây giờ không có đình chỉ qua. Coi như ngày hôm qua toàn lực tụ hợp, căn cứ chư vị tiên sư phỏng đoán, cũng là hư hư thật thật, che giấu tai mắt người.

"Chúng ta những người này, chính là phụng dưỡng bối chi mệnh, xuôi nam trinh sát Đông Hải phạm vi bên ngoài, Tán Tu Minh Hội nhân mã điều động, sau đó riêng phần mình hồi sơn, đem tông môn sắc lệnh truyền xuống. . ."

Trách không được trước mắt đều là phương nam tông môn đệ tử, Lý Tuần nghe được rõ ràng minh bạch, mà lại còn nghe ra ý tứ gì khác tới.

Cái gọi là "Trinh sát", ước chừng chỉ là cái lý do, Đông Hải những cái kia tiên sư, chỉ sợ là phát hiện nơi đây hung hiểm muôn dạng, muốn những này đại biểu tông môn tương lai đệ tử hồi sơn, lấy sách vạn toàn mà thôi.

Tiến thêm một bước cân nhắc, đây có phải hay không cũng đại biểu, Chính đạo cửu tông đặt quyết tâm cùng Tán Tu Minh Hội triệt để quyết liệt, đồng thời liền ứng đối chi thuật, cũng cân nhắc ra tới — lưu lại đều là tu vi không tầm thường tinh nói, dùng cái này diễn sinh chiến thuật, chỉ sợ là cùng Lý Tuần không mưu mà hợp đầu.

Lý Tuần nói tiếng "Thì ra là thế" . Nghiêng tai lắng nghe, phương xa bạo chấn đã thừa thốt xuống dưới, giao chiến chuẩn bị kết thúc, hần lấy ánh mắt ra hiệu, hỏi: "Bên kia lại là chuyện gì xảy ra?"

Lữ Dương đáp: "Đông Hải vẫn không an toàn, trường bối sợ ta các loại có sai lầm, liền mời hai vị sư thúc lĩnh đội bảo vệ, vừa mới đụng phải một tiểu đội Tán Tu Minh Hội nhân mã, bị chúng ta sát tán, còn lại ba phiến phức nhân vật, giao cho hai vị sư thúc xử lý."

Lúc này, Lạc Ngọc Cơ nói xen vào cười nói: "Là Hư Miếu Tông Bạch Hồng sư thúc cùng quý tông Minh Cơ sư thúc đâu."

"Minh Cơ sư thúc?"

Lý Tuần mở to hai mắt, cái này kinh ngạc nhưng là thật thật tại tại, có trùng hợp như vậy?

Lạc Ngọc Cơ lại hiểu lầm, nàng cười híp mắt khoát tay nói: "Không cần lo lắng, hai vị sư thúc tu vi tinh xảo, định không có việc gì."

Lữ Dương bọn người là phụ họa, nhìn tình huống xác thực không tính nghiêm trọng, Lý Tuần cong lên khóe miệng, xem như cười nhẹ một tiếng, hẳn cũng không lo lắng Minh Cơ an toàn, hẳn vị này tứ sư thúc đã có thực lực, lại có quyết đoán, làm sao không đến mức tại Đông Hải lật ra thuyền, chỉ là trong lòng tư vị, khó đã nói hết mà thôi.

Lúc này. Lữ Dương còn nói tới một chuyện, gián tiếp ẩn chứng Lý Tuần trước mặt phỏng đoán.

"Linh Trúc sư đệ chính là đến Đông Hải, sợ cũng không cách nào dừng lại, lúc này Đông Hải thượng tất cả đệ tử đời hai đều bị phái hồi sơn đi, huống chi, vài ngày trước sư đệ tin tức đã do Thủy Kính Tông. . ."

"Thủy Kính tiên sinh lúc này có thể xấu mặt." Lạc Ngọc Cơ nói thẳng khoái ngữ, khó tránh khỏi có chút thất lễ, đến trong đó, chưa hẳn không có Chính đạo cửu tông đối Thủy Kính Tông khoanh tay đứng nhìn oán hận.

"Bọn hẳn cuối cùng cũng là tốt bụng." Mai Khiết ôn hòa nhất tiểu, nhìn Lý Tuần, lại đảo mắt nhìn Cố Tần Nhi, "Vẫn là Tần nhi sư muội lợi hại, trước đó vài ngày, tin tức xấu truyền tới, bên này một mảnh sầu vân thăm vụ, chỉ có lòng tin nàng mười phần, hôm nay Linh Trúc sư đệ trở về, đủ chứng minh chúng ta Tần nhi mới là cao minh nhất một cái."

Nàng lời nói này nhân tiện có chút rõ ràng, cũng không biết các nàng chút nữ tu ngày bình thường đều trao đổi thứ gì, Lý Tuần dù sao vẫn là lo lắng Cố Tần Nhi không ổn định trạng thái tinh thần, chỉ là cười nhẹ một tiếng, cũng không đáp lời.

Cố Tần Nhi lúc này mới ngẩng đầu lên, thần sắc trên mặt tương đương trấn định, cùng Lý Tuần đối mặt lúc cũng không có gì khác thường, Lý Tuần mới hoàn toàn yên lòng.

Lúc này, mặt phía bắc chấn động rớt cục ngừng xuống tới, một đoàn người cứ như vậy dừng ở trên biển, mấy vị trưởng bối trở về.

Không bao lâu, trên bầu trời kiếm quang chớp động, mờ mờ ảo ảo đã có thể thấy rõ cao tốc tới gần bóng người, đám người đang muốn lên tiếng chào hỏi, một tiếng kiếm minh diêu không truyền đến, tiếp lấy chính là quen thuộc tiếng gào to.

"Huyết Ma liền tại phụ cận, cẩn thận!"

Lần này đừng nói những người khác, chính là Lý Tuần trong đầu, cũng có trong chốc lát trống không, đến Minh Cơ hai người đúng lúc này bay đến trên không, Lý Tuần ngửa mặt lên, vừa cùng Minh Cơ đánh cái đối mặt, hai người hai mắt nhìn nhau, thậm chí còn không có hình thành ý thức, dưới chân mặt biển chấn động nổi lên!

Xanh lam trên mặt biển, một mảnh bóng râm đột nhiên phóng đại, giống như là săn mồi cá mập tại âm vang tiếng nước chảy bên trong, vọt ra khỏi mặt nước. Vị trí vừa lúc chư tu sĩ tụ hợp chỗ chính giữa.

Tất cả mọi người là không kịp phản ứng, theo bản năng mà nước, bỗng thanh tứ tán.

Lý Tuần thầm mắng một tiếng, lại không biết Thiên Chỉ làm cái quỷ gì, chỉ có thể theo dòng nước, hướng lui về phía sau tránh.

Trên đỉnh đầu, Minh Cơ không sợ hãi đều, thấp quát một tiếng, kiếm quang như Ngân Hà ngược lại tả, đâm thẳng mà xuống, cùng đột đi lên Thiên Chi chính diện va chạm.

Bén nhọn khiêu âm kém chút xé rách màng nhĩ mọi người, khuấy động kinh phong sóng biển bên trong, hai bóng người vừa chạm liền tách ra, Thiên Chi xông lên chi thể không giảm, Minh Cơ lại tà phi lái đi, sát mặt biển trượt chỉ ít khoảng cách một dặm, mới ngừng lại được, không qua nhìn qua cũng không lo ngại.

Lý Tuần lúc này mới đem miệng bên trong kia thanh "Thủ hạ lưu tình" cứng rắn nuốt vào, còn chưa nghĩ ra nên làm như thế nào, Thiên Chi đã thuận tay cho hấn một cái.

Hấn hứ âm thanh, Khổ Trúc kiếm tranh nhiên rung động, đem ngoại lực hóa tiêu, cũng liền tại lúc này, hấn bên tai chợt nghe truyền âm: "Cẩn thận Phá Quân, nhanh chóng thoát thân!"

"Phá Quân?"

Lý Tuần khó được có như thế hoàn toàn không nghĩ ra thời điểm, đại khái là cùng Thiên Chi không có hình thành ấn ý, hấn căn bản không rõ đối phương đang nói cái gì, lại nhìn bầu trời, Thiên Chi mang đánh lui Minh Cơ thanh thế, thân hình chỉ mở ra, liền đem phía trên Bạch Hồng tiên sư ép tới không góc đầu lên được, chỉ có thể dựa vào Hư Miếu Tông na di thuật, miễn cưỡng tránh né.

Thiên Chi càng không ngừng lại, cầm lấy cuống họng phát ra một tiếng khê kêu, vậy mà lại thân hình hạ áp chế, vạch ra một đầu ngón nhỏ đường vòng cung. Chìm vào dưới nước, không biết đi nơi nào.

Theo mặt biển dư ba dẹp yên, nói đúng là nàng một mực tìm phục tại chung quanh, cũng không phải không thể nào sự tình.

Như thế biến cố, Lư Dương bọn người bị kinh sợ đến. Mùa tuyết là giữa hè.

Lại cảm thấy trên lưng ý lạnh um tùm, nhìn dưới chân có chút chập trùng mặt biển, chỉ cảm thấy kia Huyết Ma lúc nào cũng có thể sẽ lại nhảy ra tới, đi lồi đình một kích, trong lúc nhất thời, đám người hai mặt nhìn nhau, lên tiếng không được.

Vẫn là giữa không trung Bạch Hồng tiên sư trước thở ra hơi, rơi xuống hỏi: "Nguy hiểm thật, có người bị thương hay không, . . . A, Linh Trúc?"

Hắn thấy bọn hậu bối không có thương vong, đã là nhẹ nhàng thở ra, lại nhìn thấy Lý Tuần, càng là niềm vui ngoài ý muốn, cũng không kịp nói chuyện với Lý Tuần, liền quay đầu cười nói: "Thiểm Linh nhi, người nhìn là ai!"

Gần dậm ngoại Minh Cơ tựa hồ suy nghĩ cái gì, không có lập tức tới, bị Bạch Hồng như thế một gọi, mới ngẩng đầu, lần này, Lý Tuần chủ động nghênh tiếp tầm mắt của nàng, ngoắc cười nói: "Tứ sư thúc!"

Dù cho cách rất xa, bên này mọi người cũng có thể nhìn thấy, Minh Cơ tú lệ trên khuôn mặt, nhộn nhạo lên thuần túy vui sướng.

Minh Cơ rất nhanh tung bay phụ cận, tận mắt xác nhận Lý Tuần đồng thời vô cái gì thương thế về sau, mới lại tràn ra nét mặt tươi cười: "Người thật là bảo mệnh có thuật, liền Bách Quỷ kia đương đại Huyết Ma đều giết không được người."

"May mắn, may mắn mà thôi."

Lý Tuần mới không muốn ở trên đây nói chuyện nhiều, nào biết tiếng nói vừa dứt. Chúng tu thượng trung đã có nhân cả kinh nói: "Vừa mới đó chính là Bách Quỷ, Linh Trúc sư đệ có thể theo trong tay người kia thoát thân, thực sự không tầm thường."

Người không há mồm không ai coi người là cam điếc!

Trong lúc vội vã cũng không biết là ai mở miệng, Lý Tuần thầm mắng một

tiếng, chỉ có thể lắc đầu nói: "Đây không phải là Bách Quỷ!"

Lời mới vừa ra miệng, hần liền ngưng ngẩn, bởi vì câu nói này cũng không phải là xuất từ hần một người miệng, bên người Lạc Ngọc Cơ, trước người Minh Cơ cũng đồng thời lên tiếng.

Lần này, mọi người tất cả đều yên lặng.

Minh Cơ cười một tiếng, ra hiệu Lý Tuần trước nói, Lý Tuần lại tặng cho Lạc Ngọc Cơ, cái này bay lên nhảy thoát nữ tu, rốt cục cảm thấy không có ý tứ, nhẹ xuất chiếc lưỡi thơm tho, mới nói: "Cái này nhất định là cái kia kích thương ta nữ Huyết Ma. Ta lại ngửi thấy kia cỗ hương khí, so trước đó rõ ràng hơn, ngược lại là trên người nàng mùi máu tanh ít đi rất nhiều."

"Người có thể đi tìm Thủy Điệp Lan bái sư học nghệ. . ." Lý Tuần oán thầm một câu, thấy Minh Cơ ánh mắt dời đi, chỉ có thể buông tay nói: "Có ai cho là ta không biết đem ta đánh tới đáy sông đương con rùa cừu địch sao?"

Cái này tự giễu thực sự quá độc ác, người nghe nhất thời cười vang, lập tức lại không nghi vấn, cũng đều nhìn về phía Minh Cơ.

Đón ánh mắt của mọi người, Minh Cơ đương nhiên không thể giống lưỡng cái hậu bối như thế, đơn giản hai câu thuận tiện, nàng nghĩ nghĩ, mới nói: "Ta cùng Bách Quỷ nhiều lần giao thủ, biết con đường của hần mấy, đến cùng người này giao thủ nhưng là lần đầu, chỉ cảm thấy nàng so trong truyền thuyết trầm tĩnh được nhiều, vừa mới sát ý cũng chẳng mạnh mẽ lắm. Ngô, ta có phải hay không ở nơi nào gặp qua nàng đâu?"

Lý Tuần âm thầm gật đầu, Minh Cơ cảm ứng một điểm không sai, Thiên Chỉ tại « Huyết Thần Tử » thượng tạo nghệ làm sâu sắc về sau, thực lực cố nhiên lại thâm sâu một tầng, mà lại tâm trí thanh minh, không còn giống như kiểu trước đây bị lệ khí thôi động, nhưng cũng mang đến một cái vấn đề mới.

Nàng từ xưa tới nay hình thành trọn vẹn hình thức chiến đấu, chiến đấu mạch

suy nghĩ, dù sao vẫn là có nhân nhận ra, Thiên Chỉ mất lý trí lúc, còn nhiều một tầng che lấp, nhưng bây giờ dạng này, lại đánh lên mấy lần, không chừng liền muốn lộ ra chân ngạ.

Bất quá nói đi thì nói lại, Thiên Chỉ cũng chưa chắc quan tâm, cái khác không nói, có một việc Lý Tuần có thể khẳng định: Nếu như cấp nàng tại vạn chúng chú mục phía dưới, lấy Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang đánh giết Cổ Âm cơ hội, nàng nhất định sẽ không chút do dự đi làm!

Lý Tuần đem việc này buông tha, lại nghe những tu sĩ này nhao nhao lấy làm kỳ, có người nói: "Truyền thuyết nữ Huyết Ma nhất là ra tay ác độc, làm sao hôm nay vậy mà không có thấy máu liền trở về?"

"Không gặp huyết người bất mãn sao? Hai ngày trước, Vương sư thúc, Mãn sư đệ bọn hãn chết như thế nào, người cũng quên bống rồi?"

Người nói chuyện chính là Tam Hoàng Kiếm Tông, Lạc Ngọc Cơ răn dạy lên, không lưu tình chút nào, người kia cũng biết thất ngôn, ngượng ngùng không nói. Một bên Mai Khiết bận bịu khuyên nhủ hãn, lại nghe Lư Dương hỏi: "Hai vị sư thúc, chúng ta lúc này đi sao? Linh Trúc sư đệ. . ."

"Không, lui về!"

Minh Cơ ngữ khí tựa hồ không có bất kỳ cái gì chỗ thương lượng, tất cả mọi người là ngạc nhiên: "Lui về?"

"Tại không có xác nhận Huyết Ma mục tiêu trước đó, chúng ta không thể mạo hiểm." Minh Cơ nói rất có đạo lý, không qua tất cả mọi người vẫn là có chút chần chờ, lại nhìn về phía một vị khác chủ sự trưởng bối.

Bạch Hồng tiên sư là cái có phần anh tuấn trung niên nhân, dưới cảm súc râu ngắn, suy nghĩ lúc liền đưa tay khẽ vuốt, rất có khí độ, hãn không có trì hoãn thời gian, rất nhanh liền đập tấ: "Không sai, muốn lui về. Các người Minh Cơ sư thúc lo lắng rất đúng, theo kế hoạch ta hai người chỉ đem các người đưa đến

Đông Hải biên giới, sau đó các người liền muốn mỗi người đi một ngã, riêng phần mình hồi sơn. Nếu như Huyết Ma tuyên định một đường bạo khởi tiến công tập kích, các người không có bất kỳ cái gì cơ hội, hai ta cũng vô pháp hướng các người sư trưởng bàn giao."

Kết hợp Bạch Hồng tiên sư giải thích, mọi người không còn lý do phản đối. Bất quá. Thật muốn trở về thời điểm, cũng là người người thờ dài, cũng không phải bởi vì trong thời gian ngắn không cách nào về nhà, chỉ là tự mình tính mệnh bị người khác nắm giữ cảm giác, thực sự hồng bét thối.

Lập tức không nói chuyện, mười sáu danh tu sĩ tự phát xếp thành một cái cần thận trận hình, gây hướng Đông Bắc.

Lý Tuần tự nhiên hướng Minh Cơ ngang nhiên xông qua, thấp giọng thỉnh tội, vì nhưng là đưa tin phi kiếm sự tình, Minh Cơ ngược lại không để ý, chỉ là cười nói: "Lời này đối người Minh Hoặc sư thúc đi nói, mấy ngày trước đây Thủy Kính Tông đưa tin lúc hăn rất ăn một bữa người đứng đầu hàng, oan uổng rất đâu."

Minh Hoặc chính là ngày đó tại Thủy Kính Tông, cho phép Lý Tuần đơn độc rời đi tiên sư, cũng là đem Lý Tuần theo một cái vương phủ cự tử biến thành Thông Huyền tu sĩ người dẫn đường, có cái tầng quan hệ này, Lý Tuần cũng không tốt lãnh đạm, liên tục xưng là.

Hai người nói, đã thấy Minh Cơ phủ ở tâm khẩu, thần sắc hình như có khó chịu, Lý Tuần lấy làm kinh hãi, vội nói: "Sư thúc thụ thương rồi?"

"Nào có." Minh Cơ như không có việc gì thu tay lại đi, đối đầu Lý Tuần hoài nghi tầm mắt. Mím cười nói: "Gần nhất tinh tiến một môn công phu, ngay tại theo nghịch giao xông thời điểm, không tính là cái gì."

"Công phu gì phiên toái như vậy?"

Lý Tuần đối Minh Cơ trả lời cầm giữ lại thái độ, Linh Tê Quyết muốn là tinh

thuần duy nhất, Minh Cơ đương nhiên sẽ không tu luyện nó pháp, về phần cái khác, lấy Minh Cơ trí tuệ, chẳng lẽ còn sẽ chọn một cái cùng mình xung đột lẫn nhau kiểm quyết đến luyện?

Bất quá, đã Minh Cơ không muốn nói chuyện nhiều, Lý Tuần cũng không có lại miễn cưỡng, ngược lại Minh Cơ bắt đầu hỏi thăm dừng sau hạng mục công việc, Lý Tuần chỉ có thể đem vừa mới nói qua lý do nói lại một lần.

Minh Cơ hỏi cực nhỏ, nhất là hỏi có quan hệ Bách Quỷ hạng mục công việc lúc, càng là chi tiết không bỏ sót, ước chừng là đem lần này tra hỏi trở thành tình báo thu thập đến xử lý.

Lý Tuần bị nàng chơi đùa quá sức, lại nghĩ tới cái kia không chết không thôi thề độc, tâm tình tuyệt hảo không đến đi đâu.

Còn tốt, có lẽ là cảm thấy nhàm chán, Lạc Ngọc Cơ nói hết lời, đem Lý Tuần kéo đến "Người đồng lứa" bên trong, tuy nói ứng phó nhiều như vậy há mồm cũng rất phí sức, nhưng khách quan trước đó nội tâm dày vò, nhưng cũng muốn hài lòng được nhiều.

Thời gian cứ như vậy chảy qua, đợi cho mặt trời lặn thời điểm, một nhóm mười sáu người cuối cùng đã tới mục đích — Chính đạo cứu tông nhân mã tập trung lang vòng xoay bên trên.

Đoạn đường này trôi qua cũng không lòng yên tĩnh, Tán Tu Minh Hội đem bọn hãn nhân số ưu thế vận dụng được phát huy vô cùng tinh tế, ngăn ngừa mấy canh giờ bên trong, riêng chỉ là đụng phải trăm người trở lên tán tu đoàn thể, liền có bảy tám cái, đến ba mươi, năm mươi người tiểu cổ du động đội ngũ, càng là vô số kể.

Những này tán tu nhìn qua không có gì chương pháp, có khi xa xa gặp Lý Tuần một nhóm, liền ồn ào chạy tứ tán, nhưng càng nhiều hơn là hung hãn không sợ chết, mấy cổ, mấy chục cổ nhân mã tập hợp cùng một chỗ, một tổ ong xông lên, lực sát thương lại không nói, chính là nhìn xem, cũng cảm thấy dọa

người.

Đám người đoạn đường này đi tới, quả nhiên là người người dưới tay đều có mấy đầu nhân mạng, chính là tâm chí kiên nhẫn hạng người, cũng giết đến có chút nương tay. Lý Tuần càng nhớ tới hơn khi còn bé đọc lịch sử, thấy trên sách miêu tả, loạn thế lưu dân, kiến tụ nổi dậy như ong tràn diện, ngược lại cùng lúc này tình cảnh sai kém phảng phất.

Nhân gian loạn thế đối đầu Thông Huyền tiên cảnh? Thật sự là mười hai vạn phần châm chọc.

Bất quá, nếu là đứng tại Cổ Âm trên lập trường, đại khái muốn nói một câu "Dân tâm có thể dùng" đi.

Lang vòng xoay là thuộc về Đông Hải bảy mươi hai tiên đảo bên trong, tương đối xung quanh một tòa, là Vô Lượng Thiên Tông sản nghiệp.

Vô Lượng Thiên Tông lúc này làm việc rất không chính cống, một phương diện mở ra lương cái hòn đảo cung cấp Chính đạo cứu tông cùng Tây Liên tu sĩ vào ở, một phương diện khác lại đem lương cái hòn đảo an bài tại tối xung quanh, khoảng cách nó tông môn chủ đảo sợ là có vạn dặm xa, nó tông môn cao tầng cũng là giả cầm vờ điếc, nó đặt mình vào là ngoại, hai mặt lấy lòng tâm tư, rõ ràng rành.

Có ý tứ chính là, chủ đảo cách nơi này vạn dặm, đến Chính đạo cứu tông tụ hợp lang vòng xoay cùng Tây Liên nhân mã đóng quân song đánh tự, chỉ cách xa nhau hơn bảy trăm dặm, đối tu sĩ mà nói, chỉ tính là một thủy chi cách, cất bước liền tới, lẫn nhau tại hiện giai đoạn cổ quái quan hệ, cũng có thể từ đó nhìn thấy một hai.

Một đoàn người quay lại, tự nhiên vượt quá người chủ trì dự kiến, nhưng Minh Cơ cùng Bạch Hồng hai người lý do lại là mười phần sung túc, chư tông cao tầng cũng chỉ có thể tiếp thu, ngược lại là Lý Tuần đến, rất là cho đảo nhỏ dễ chấn hạ sĩ khí.

Bất kể nói thế nào. Có thể theo Huyết Ma Bách Quỷ dưới tay trốn được mệnh đến, đều là kiện đáng được ăn mừng sự tình.

Ở trên đảo, Minh Tâm Kiếm Tông lãnh tụ đã là tông chủ Thanh Minh, hẳn cũng là vừa tới không lâu, đến tận đây, nho nhỏ lang vòng xoay bên trên, trừ Thiên Chỉ Thượng Nhân bên ngoài, Chính đạo cửu tông còn lại bốn vị chân nhất cảnh giới tông chủ đã toàn bộ đến đông đủ. Theo thứ tự là Trấn Hồn Tông Lệ Đẩu Lượng, Tam Hoàng Kiếm Tông Lạc Kỳ Xương, Minh Tâm Kiếm Tông Thanh Minh còn có Tây Cực Thiên Tông hiểu rõ hòa thượng.

Đến tại tông chủ bên ngoài, Hư Miếu Tông mây trôi tử, Tây Cực Thiên Tông Bán Thành cư sĩ, cũng đều có chân nhất tu vi, nhất là Bán Thành cư sĩ, cũng đã từng cùng Yêu Phượng nổi danh tuyệt đỉnh yêu ma — hấp cánh Phi Hồ, luận thần thông pháp lực, đem tại Chính đạo cửu tông sở hữu chân nhất tông sư phía trên.

Lục đại chân nhất tông sư tề tụ, càng có nó hạ chân nhân cảnh cao thủ hơn năm mươi người, thực lực chưa từng có hùng hậu.

Lý Tuần tâm tình tại hiểu rõ ở trên đảo tình huống về sau, lại chuyển tốt lại.

Hắn cũng không cho rằng cái này phần thực lực có thể cùng Tán Tu Minh Hội xung đột chính diện, không qua Chính đạo cửu tông mạch suy nghĩ lại hướng hẳn hi vọng phương hướng bị lệch.

Lấy tinh nhuệ chi sư, trực đảo hoàng long, bắt giặc bắt vua. . . Nếu chỉ là một chi đội ngũ tự nhiên không thành, nhưng nếu hai đội, ba đội, thậm chí nhiều hơn, chưa hẳn không thể để cho Cổ Âm được cái này mất cái khác.

Lý Tuần đảo mắt liền dự định tốt lý tưởng nhất trạng thái, lập tức lại nhin không được cười lên, đem này nghĩ viễn vông để ở một bên, có một câu không có một câu nghe Lạc Ngọc Cơ bọn người giảng giải xung quanh tình thế.

Lúc này, ở trên đảo phục vụ Vô Lượng Thiên Tông nô bộc đi tới, nói là

Thanh Minh triệu kiến, Lý Tuần liền cáo lỗi, cùng Minh Cơ cùng một chỗ tiến về.

Thanh Minh chỗ ở được an bài tại trung ương đảo vị trí, nơi này một loạt tinh xá, đáp mắt nhìn đi, ngoại trừ vị trí bên ngoài, cũng không có gì khác nhau. Lý Tuần một đường đi tới, cơ hồ đập vào mắt chính là chân nhân cảnh cao thủ, không khỏi có chút khó chịu.

Hương xấu nhất chỗ muốn. Như hấn thân phận bại lộ, tại xông mở vây quanh trước đó, hấn sợ rằng muốn đổi mặt sáu vị chân nhất tông sư còn có gần bách vị mỗi loại tông cao thủ liên hợp công kích, tình hình kia chỉ là suy nghĩ một chút liền để cho người ta không rét mà run.

Trong lúc miên man suy nghĩ, hai người đã đến Thanh Minh chỗ ở.

Cửa không khóa, Minh Cơ gõ nhẹ phía sau cửa, loại xách tay hấn đi vào. Thanh Minh chính khoanh chân trên giường, tuy là đuổi đến đường xa, vị tông chủ này vẫn là kia ôn nhuận ung dung bộ dáng, gặp Lý Tuần, cũng không thay đổi tiền lệ, chỉ là hơi chính nhan sắc, nói hấn vài câu, liền đem chuyện lúc trước buông xuống.

Thanh Minh cũng đã hỏi chút Bách Quỷ vấn đề, nhưng chủ yếu vẫn là liên quan tới Lý Tuần an bài: "Lấy năng lực của người, tốt nhất vẫn là hồi sơn, có người chủ trì hộ sơn cấm pháp, so lường cái chân nhất tông sư tọa trấn đều muốn tới hữu hiệu."

Lý Tuần vội vàng khiêm tốn hai câu, nhưng mà Thanh Minh lời ấy cũng không phải là nói loạn, mà là có Bách Quỷ, Thanh Ngâm đại náo Liên Hà sơn vết xe đổ, càng ngày càng nhận thức đến Lý Tuần tác dụng trọng yếu.

Nhất là trận nhĩn trăm thiên thần kiếm bị cướp, không có một cái nào chủ điều khiển cấm pháp, lại giỏi về cơ biến cao thủ, lại nghiêm mật an bài, dụng phải chân nhất cường giả, cũng không được cái tác dụng gì.

Chỉ tiếc, hãn hiện tại cũng chỉ có thể ngoài miệng nói một chút, cốt bởi hãn tuyệt không dám mạo hiểm để Lý Tuần vượt qua cái này vạn dặm hải vực, một cái không tốt, loại kia thê thảm đau đớn tổn thất, hôm nay Minh Tâm Kiếm Tông đã không chịu nổi.

"Tán Tu Minh Hội, Huyết Ma, còn có. . . Ai, quả thật thời buổi rối loạn a!"

Lý Tuần gục đầu xuống, hãn hiểu được Thanh Minh lời nói bên trong mặt tận chí ý, tất nhiên là chỉ Thanh Ngâm.

Lần này cùng đồng môn hội họp, Lý Tuần trong đó một nguyên nhân, chính là muốn lấy được liên quan tới Thanh Ngâm tin tức mới nhất, nhưng bây giờ xem ra, vô luận là Thanh Minh hay là Minh Cơ, đều là hạ quyết tâm đem sự tình ẩn giấu đi.

Có lẽ, hãn là lừa bọn họ một chút?

Đang nghĩ ngợi, trong tai liền nghe đến Thanh Minh cảm thán: "Bách Quỷ tiếp nhận xác nhận Vi Bất Phàm đạo thống, lại so Vi Bất Phàm càng phải tới phiêu hốt, nó làm việc quý dị, khó dò nó làm việc chi lập trường ; còn một vị khác Huyết Ma, giống như là một cái thuần túy thị sát hạng người, hết lần này tới lần khác để hôm nay cục diện bình sinh biến cố. . .

Đây chỉ là Thanh Minh thuần túy cảm thán, vô luận là Lý Tuần hay là Minh Cơ, đều không có nói tiếp, trong phòng trầm mặc một hồi, vẫn là do Thanh Minh mở miệng, lần này nhưng là nói với Minh Cơ: "Vừa mới truyền đến tin tức, Tinh Hà bên kia. Thiên Viên đạo hữu quay lại tông môn không lâu, vốn do thương thế nặng nề, đã tiên thăng!"

Một tông chi chủ tin chết, liền nhẹ như vậy bỗng bênh nói ra, có loại đặc thù nặng nề cảm giác. Lý Tuần còn chưa theo trong lúc kinh ngạc hoàn hồn, Thanh Minh lại nói: "Tinh Cơ Kiếm Tông đã quyết định bắt chước U Hồn Phệ Ảnh Tông sự tình, phong bế Tinh Hà ngàn năm, không cùng ngoại giới vãng lai. Sự kiện kia cũng liền không giải quyết được gì, người. . ."

Không đợi Thanh Minh nói xong, Minh Cơ đã dứt nhưng nói: "Ta hướng trời xanh, thần quỷ lập thế, cùng người khác có liên can gì."

"Đần", Lý Tuần ở trong lòng cũng chỉ có thể ở trong lòng mắng âm thanh, hãn đương nhiên có thể thuận Thanh Minh khẩu khí thuyết phục, phải làm vi trong lời thề mấu chốt nhất nhân vật, mặc hãn da mặt dù dày, cũng không muốn dùng bộ này gương mặt làm những cái kia hư vãn.

Thanh Minh thở dài một tiếng, cũng rất dứt khoát đoạn đi cái này tưởng niệm, chỉ do này diễn sinh ra mới nhất thế cục: "Tinh Hà phong bế, Tán Tu Minh Hội tại phương bắc thế lực tăng vọt. Ta tông Đông Bắc bình chương đã mất, trực tiếp cùng nó giáp giới, đến Tây Bắc thì là Chiến Ma Tông, về phần phía đông, ngày gần đây Côn Bằng lão yêu thổi phồng cái kia Đông Hải yêu liên cũng là tận hết sức lực, như thế ba mặt thụ địch, tình thế không thể lạc quan."

Thụ Thanh Minh chỉ dẫn, Lý Tuần đầu tiên theo Minh Tâm Kiếm Tông góc độ quan sát dưới mắt thế cục, suy nghĩ một lát, hãn phát hiện, quả như Thanh Minh lời nói, tông môn ngoại trừ góc tây nam miễn có thể nối liền đồng đạo hậu viện bên ngoài, toàn bộ tông môn đã hình thành một cái cục lớn đột xuất, bị đến từ ba cái khác biệt thế lực địch thủ kẹp ở trong đó.

Về sau Minh Tâm Kiếm Tông thời gian nhất định không dễ chịu, nếu như, tông môn còn có về sau.

Thanh Minh cũng là phi thường minh bạch, hãn nói: "Đây là tông môn sinh tử tồn vong thời điểm, Đông Hải sự tình, là khống chế hết thảy kết nhân, chúng ta cần phải đâm lực mà làm, nếu không hết thảy đều dừng."

Lý Tuần hiếm thấy Thanh Minh như vậy ngữ khí, nghiêm nghị xác nhận, Minh Cơ ngược lại là đã sớm chuẩn bị, chỉ khẽ vuốt cằm mà thôi.

Thấy Thanh Minh tựa hồ có chút mệt mỏi, hơi khép mí mắt, hai người lập biết nó ý, hành lễ về sau, song song lui ra.

Gặp qua Thanh Minh về sau còn không tính xong, sư môn trưởng bối nơi đó đều muốn gặp, lần này Minh Tâm Kiếm Tông hiển nhiên đồng thời mặt giữ lại, vẹn vẹn đệ tử đời hai, ngoại trừ Lạc Nam Xuyên lưu thủ Liên Hà sơn, chủ trì đại cục, Minh Tùng bế môn hồi lỗi bên ngoài, Liên Hà thất kiếm còn lại bốn kiếm đều đến đông đủ.

Có khác Minh Cát các loại tu vi tinh thâm dòng chính, chỉ thứ đệ tử hơn ba mươi người, đến trưởng lão bên trong, Thanh Hư cũng tùy hành ở giữa, chỉ là hôm qua kịch chiến, thụ chút tổn thương, lúc này ngay tại tỉnh thất đả tọa, không có cùng Lý Tuần chạm mặt.

Lập tức đối đầu hơn ba mươi vị trưởng bối, chính là Lý Tuần dạng này tâm tư linh động, mấy câu về sau, cũng có chút đầu óc choáng váng. Có thể trong lòng của hắn nhưng là thanh tỉnh minh bạch, cho tới bây giờ, gặp nhiều người như vậy, vậy mà không có người nào đề cập liên quan tới Thanh Ngâm bất kỳ tin tức gì, ngoại trừ bọn hắn đã hình thành chung nhận thức, không còn lý do thứ hai.

Thật sự là quan tâm bảo vệ... Lý Tuần oán thầm không thôi, nhưng mà cái này hình dung, nhưng là không có bất kỳ cái gì châm chọc ý vị ở bên trong.

Ngược lại là chính Lý Tuần, rất cảm thấy băn khoăn. Bởi vì ngày trước Lý Tuần tại Đông Nam biển rừng hiển lộ hành tung, bên này Minh Cát tiên sư chủ động yêu cầu tiến vào Đông Nam biển rừng tiến đến tiếp ứng, vì ẩn nấp hành tung, hắn là chỉ đi một mình, nào biết vừa khởi hành không lâu, Đông Hải thế cục liền vội cực chuyển biến xấu, chỗ của hắn nguy hiểm cũng là gia tăng mãnh liệt, đối với cái này, Lý Tuần cũng không có cái gì biện pháp, ngoại trừ hi vọng Minh Cát nhanh chóng trở về bên ngoài, cũng chỉ có thể dành thời gian liên hệ tại Vụ Ẩn hiển lưu thủ U Nhất, để hắn tiến hành chiếu cố.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Phá Quân

Chương 04: Phá Quân

Lang Hoàn đảo thượng thời gian tựa hồ trôi qua đặc biệt nhanh, nhưng theo hiện thực phương diện thượng giảng, lại cực kỳ dài dòng buồn chán. Bởi vì trên đảo tu sĩ cơ hồ không có ngày đêm phân chia, ngoại trừ nhất định phải lúc nghỉ ngơi, thoáng đã tọa bên ngoài, cơ hồ mỗi một phút mỗi một giây, đều tại xử lý trong tay xử lý không hết sự tình.

Bởi vì đều có chức trách, Minh Tâm Kiếm Tông tụ hội chỉ mở ra thời gian rất ngắn, chư tu sĩ liền nhao nhao tán đi, hiện tại có một vấn đề bày ở trước mắt, mỗi người đều có việc làm, có thể Lý Tuần cái này bản tại kế hoạch bên ngoài tiêu bối, lại cho rảnh rỗi.

Lấy năng lực của hắn, cái này không khỏi có chút lãng phí.

Lý Tuần mắt lom lom nhìn Minh Cơ, hi vọng tứ sự thúc có thể có cái an bài, hắn cũng hảo thừa cơ xử lý chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình.

Minh Cơ trầm ngâm một chút, thử dò xét nói: "Có nguyện ý hay không đi Huyền Hóa chân nhân chỗ ấy, hỗ trợ thiết kế trên đảo cấm pháp bố trí?"

Tân tuần đang muốn gật đầu, Minh Cơ đã lắc đầu bác bỏ: "Cái này cũng không tốt, nơi đó bố trí đã tới gần hồi cuối, người đi cũng không có gì trợ giúp, người vẫn là đi Lữ Dương nơi đó, mấy tên tiêu bối các người về sau an bài, còn cần nghị một cái điều lệ núi đến."

Minh Cơ cũng là không có cách nào, nàng làm việc vui mừng, không am hiểu

sự tình tự không nghĩ ngợi thêm, dứt khoát ném cho người khác đầu đi, cách làm này, dưới mắt xem ra cũng có chút không chịu trách nhiệm.

"Tứ sư thúc!" Lý Tuần lời mới vừa ra miệng liền phát giác, tiếng nói của hắn khẩu khí càng giống là nững nịu, cái này nhận biết để hắn vô cùng lúng túng, một cái hoảng hốt, lại để Minh Cơ thoát thân, chỉ ở trong lúc vội vàng nghe được một câu: "Ta đi Bách Công đường."

Lý Tuần cũng phát hiện, Minh Cơ đại khái cũng nghĩ hất ra hắn đi làm việc, cái này khiến hắn có chút thụ thương, có thể hắn cũng không thể thật đuổi theo, rơi vào đường cùng, đành phải trước án lấy lúc trước nói, đi tìm Lư Dương bọn hắn.

Đại khái là ra ngoài an toàn cân nhắc, cái này một nhóm kế hoạch bên ngoài tiêu bố, được an bài tại khoảng cách trong đảo gần nhất một phiến khu vực, hoàn toàn ở vào sáu vị chân nhất tông sư phạm vi khống chế bên trong, người khác đại khái cảm thấy an tâm, mười mấy người tụ trong sân sương tậm, Lý Tuần lại toàn thân cũng không được tự nhiên.

Cùng hắn ôm lấy đồng dạng ý nghĩ, Lạc Ngọc Cơ toán một cái, nàng mới từ lão cha răn dạy bên trong trốn về đến, tại Mai Khiết, Cổ Tần Nhi trước đó kêu to không chịu đựng nổi, ba vị rục rở nữ tu hợp thành một cái vòng quan hệ, thản nhiên cười nói, chỉ cần không phải coi là thật tâm như chỉ thủy, ở đây nam nhân lại có hầu như cái không bị hấp dẫn?

Cho nên, đương Lý Tuần hỏi thăm có quan hệ "Bách Công đường" tin tức lúc, đối diện cái kia Tam Hoàng Kiếm Tông sao anh đệ tử, vậy mà tại chỗ đi thần, làm cho Lý Tuần chỉ có thể tăng lớn âm lượng, hỏi lần nữa.

Lúc này, không nhưng này nhân nghe thấy được, một bên Lạc Ngọc Cơ cũng quay mặt lại.

"Bách Công đường? Đây chính là chỗ tốt đâu." Nữ tu cười mỉm đón lấy lời nói cận bã: "Nghe nói kia là Thiên Bảo các cùng Thiên Phàm thành liên thủ khai

một nhà cửa hàng, ngay tại ta Lang Hoàn đảo bên trên, chúng ta vừa chuyển đến mấy canh giờ, tựu dựng đứng lên, bên trong buôn bán linh dược, tiên kiếm, pháp bảo loại hình, một chút trong ngắn hạn muốn sử dụng tiêu hao phẩm còn có thể đặt trước chế đâu."

"Cửa hàng?" Lý Tuần vì đó trợn mắt.

Lúc này Lạc Ngọc Cơ cũng nổi lên hào hứng, vỗ tay xưng nghị: "Chúng ta hiện tại cũng là người rảnh rỗi, không bằng đến Bách Công đường dạo chơi đi, nếu có cơ duyên, có món pháp bảo rơi vào trên tay, cũng chưa biết chừng."

Lời này có đáp lại, cũng có từ chối, từ chối phần lớn là chút lão luyện thành thục nhân vật, như Lư Dương, Viên Trần loại hình.

Mai Khiết cũng nghĩ chối từ, lại bị Lạc Ngọc Cơ dắt tay, rơi vào đường cùng, chỉ có thể ứng, về phần Cố Tần Nhi, giương mắt thấy Lý Tuần vị trí có thể, liền không nói lời nào, bị Lạc Ngọc Cơ xem như ngầm thừa nhận.

Ba vị mỹ nhân nhi muốn đi, hộ hoa hộ giá tự không đáng kể, kết quả là mười lăm người bên trong, lệ có mười cái muốn đi.

Một đoàn người hướng chủ sự tiên sư báo chuẩn bị, trùng trùng điệp điệp đi ra ngoài hướng Lang Hoàn đảo phía Tây đi.

Ra cửa Lý Tuần liền có chút hối hận, đoàn người này cười cười nói nói, không giống như là cái làm chính sự dương tử, cùng trên đảo hoàn cảnh lớn không hợp nhau, thỉnh thoảng hầu như cái vội vàng mà đi tiên sư đi ngang qua, quăng tới ánh mắt, đều có chút là lạ.

Còn tốt, một đảo chi địa cũng không nhiều lắm, đám người dưới chân đều nhanh, coi như không ngự kiếm, non nửa khắc đồng hồ cũng liền đến.

Lúc này đã vào đêm, Lý Tuần trước mắt nhưng là đèn đuốc sáng trưng.

Trước mắt là tòa lâu vũ, cũng không quá cao, chiếm diện tích nhưng là khá

rộng, lầu vũ một tầng bên ngoài hành lang chi lập đồ thảm cột gỗ xếp thành một hàng, dài đến nửa dặm, mười phần khí phái.

Lý Tuần không nhìn thấy lầu vũ mới xây vết tích, lại có thể phát giác được trong đó ẩn đến không phát bảo quang, tựa hồ tòa kiến trúc này chính thể chính là một kiện pháp bảo, xác nhận có khác khuyển bắt chước.

Nhìn trong ngoài tươi sáng đèn đuốc, còn có phía trên cửa chính long phi phong vũ bách công hai chữ treo biển, Lý Tuần cảm thấy xưng nó là cửa hàng không khỏi quá cong chút.

Đi đến bậc thang trước đó, ngoài cửa lưỡng cái đài lập cấm y tu sĩ đã cười hi hi chào đón, mở miệng liền để cho người ta cười ngất: "Chư vị khách quan, cần thứ gì?"

Giờ khắc này, thời gian ngược lại ngược dòng bảy mươi năm, Lý Tuần phảng phất về tới phần hoa Tung Kinh đầu đường, tiếp thu nhân viên phục vụ ân cần phục thị. Chờ hẩn hồi tỉnh lại, trước mắt ngoại trừ những cái kia hi hi ha ha Lạc Ngọc Cơ nhóm, chính là kia lưỡng cái tiểu dung không giảm cấm y tu sĩ.

Lý Tuần có thể thấy được, hai người tu vi tương đương không tầm thường, đều là thần Hóa Anh mà trình độ, cũng không so bên này trừ hẩn cùng Cổ Tần Nhi bên ngoài bất kỳ người nào thua kém, thậm chí còn có vượt qua, như thế sự thật, hầu như cái đệ tử tinh anh kịp phản ứng về sau, đều có chút ngưng ngừng, bầu không khí trong lúc nhất thời lúng túng.

Lưỡng cái cấm y tu sĩ nhưng là huấn luyện có làm, trên mặt nửa điểm dị sắc cũng vô, vẫn như cũ ân cần làm cho người hướng trong môn bước đi, Lý Tuần thấy đây, rất nhiều cảm hoài.

Lại nhìn trước mắt kiến trúc, chỉ cảm thấy có một cỗ bành trướng lực lượng cảm giác tràn ngập ở giữa, hẩn lúc này mới phát hiện, nguyên lai mình một mực coi thường tứ tông liên minh phản nghịch lực lượng, kia là đem tự thân bóc ra chuyện xưa vòng tròn, cách khác một phương mới thiên địa kiên quyết.

Đương một con hầu tử đột nhiên không đem mình làm hầu tử, sẽ xuất hiện dạng gì tình hình, cuối cùng lại sẽ là như thế nào vận mệnh, đây chính là tứ tông liên minh đứng đắn lịch cùng nghiệm chứng đồ vật.

Lúc này lại nhìn kia to lớn "Bách công" hai chữ, Lý Tuần hít vào một hơi thật dài, trong lòng lặng yên chuyển hoá thái độ.

"A ha, quý khách lâm môn, vẻ vang cho kẻ hèn này a, mau mời!"

Nghe tiếng biết nhân, Lý Tuần lông mày lập tức nhăn lại đến, tại sao lại là kẻ này?

Hắn cũng biết, nhà này Bách Công đường là tứ tông liên minh sản nghiệp khai hỏa đệ nhất pháo, Cơ bàn tử không đến tọa trấn mới thật gọi kỳ quái, nhưng nhìn tên kia cười tủm tủm chào đón đại chương quỹ bộ dáng, Lý Tuần liền cảm giác cảm thấy ác hàn, càng hoài nghi bên trong là có phải có cái gì càng sâu tính toán ở trong đó.

Không chỉ là hắn, có thể để cho một tông chi chủ đích thân đến chào hỏi, còn có thể mặt không đổi sắc tu sĩ, chí ít tại dưới mắt cái này trong vòng nhỏ, là không tồn tại.

Hầu như cái đệ tử tinh anh đều là kiến thức rộng rãi hạng người, đều rõ ràng mập mạp này thân phận, bị kẻ này "Vẻ vang cho kẻ hèn này" một hô, không có quay đầu đảo tẩu chính là cực có định lực, lập tức, Lạc Ngọc Cơ, Mai Khiết dẫn đầu, mấy người đều khom mình hành lễ: "Cơ tông chủ."

"Ở đâu ra loại này đạo lý, trên đời này nhưng từ không có khách nhân hướng chương quỹ hành lễ tới, các người Chính đạo cửu tông tu sĩ từng cái đều tốt, chính là cấp bậc lễ nghĩa quá nhiều, sớm biết ta tựa cùng Đồ tông chủ thay đổi, đến Song Cổ tự đi."

Cơ Bất Thác khóe miệng sinh phong, cười ha hả mười phần dễ thân, chỉ là mấy câu bên trong, liền lộ ra lưỡng cái trọng yếu tin tức: Một là Thiên Phàm

thành đích tông chủ Đồ Căn thực đã đến Đông Hải bên trên, một cái khác thì là Đồ Căn dưới mắt ngay tại Song Cổ tự, nói cách khác, đang cùng Tây Liên chư tông làm sinh bại.

Đây là cho thấy trung lập thái độ biện pháp tốt, Lý Tuần thậm chí đang suy nghĩ có phải hay không Bách Công đường chi nhánh đã lái đi phía tây Tân Tu Minh Hội trụ sở?

Mập mạp tình chân ý thiết đến chỗ sâu, đã xem hãn cùng chư tiểu bối bày tại cùng một cấp độ, nhưng dù cho như thế, chư đệ tử tinh anh thói quen ý thức vẫn là chiếm thượng phong, thoái ý y nguyên chưa giảm, chỉ muốn tìm lý do, xa bao nhiêu chạy xa bao nhiêu.

Nhìn thấy trước mắt đám người tình hình này, Cơ Bất Thác cũng biết chính mình biến khéo thành vụng, nhân châu xoay động, vỗ tay nói: "Chư vị là đến xem Minh Ki tiên tử tu kiếm a, cái này Thiên Phàm thành đại sư khử tà trừ ô tràng diện, thế nhưng là bình thường khó gặp một lần, tới tới tới, Chương Thuận, người lĩnh khách nhân đi Giáp tự phòng số ba, hiện trường quan sát Công Thâu đại sư thần nghệ."

Nói xong, hãn cũng không còn dùng khuôn mặt tươi cười tra tấn đoàn người, lại nói một tiếng, liền chấp tay sau lưng hướng về phía trước đi, tựa hồ là tản bộ bộ dáng, lại vượt qua đám người chỗ đứng vị trí, đem đoàn người đường lui dứt rời. Lạc Ngọc Cơ bọn người hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể nhận mệnh theo Chương Thuận hướng vào phía trong bên trong bước đi.

Giờ khắc này, không biết nhiều ít trong lòng người hạ quyết tâm, qua tối hôm nay, đánh chết cũng không đến nơi này đến, xúi quẩy!

Lý Tuần lông mày lại nhăn càng chặt, cốt bởi tại Cơ Bất Thác quay người, ánh mắt mọi người tùy theo di động sát na, có bóng người tại Bách Công đường phòng trước chột lóe lên, thuần bằng ấn tượng, Lý Tuần chỉ cảm thấy bóng người kia rất là cao tráng, cũng rất tinh tường.

A, nếu thật là trong đầu nghĩ vị kia, Cơ Bất Thác đảm lượng ngược lại là tăng trưởng a!

Tạm thời đề xuống suy nghĩ, theo đám người vào cửa, hẳn mới không biết nơi này đã bị hoa mộc đả tường ngăn cách thành rất nhiều hành lang phòng nhỏ, vào đầu nhưng là một cái bố trí tinh mỹ phòng, thị giác thượng đã rất rộng rãi, cùng hành lang kết nối, lộ ra tinh mịn khúc chiết lại không nhỏ hẹp.

Đến dưới sự chỉ điểm của Chương Thuận, mọi người nhìn thấy, tại đả trên tường, tuyết sức hoa mộc trái cây tầm đó, thỉnh thoảng chớp động bảo quang, nhìn thật kỹ, nhưng là từng kiện phẩm tướng không tầm thường tiên kiếm, pháp bảo.

Những này giá trị kinh người bảo vật, cứ như vậy treo ở dây leo trên tường, chợt nhìn qua không có bất kỳ cái gì phòng hộ biện pháp, để cho người ta có loại lấy xuống tinh tế thượng thức xúc động, những bảo vật này sắp xếp cũng không phải chỉ là ngẫu nhiên, mà là do phẩm cấp, chủng loại chi cao thấp khác biệt, phân loại, phân đạo treo.

Bên ngoài dây leo treo trên tường bất quá là chừng trăm kiện, theo hành lang dần dần nhìn sang, hành lang cuối gian phòng, mới là chân chính giao dịch vị trí, ở nơi đó thông qua các gian chưởng quỹ, mới có thể tìm được cao hơn một tầng tinh phẩm.

Chương Thuận miệng lưỡi tiện lợi, vì đám người từng cái giải thích: "Nơi này có tể các đến Thiên Tinh hải hơn nghìn năm tới gần một phần mười ngàn tàng, không có chỗ nào mà không phải là từng cái thời đại đại sư chi tác, chư vị nếu có hứng thú, có thể tùy ý quan sát, dùng thử, hậu tiến có chuyên môn diễn võ đường, có thể cung cấp chư vị sử dụng."

Hắn kiểu nói này, ngoại trừ Lý Tuần, chư đệ tử tinh anh đều là tim đập thành thịch, ngày bình thường những kho tàng này thấy một kiện cũng khó khăn, đến hôm nay lại có trên trăm kiện bày ở trước mắt cung cấp bọn hắn tùy ý lựa chọn,

chính là không mua, lấy ra qua qua tay nghiệm cũng là tốt.

"Về phần lâu hai, thì là đặt trước chế, chữa trị các loại pháp bảo vị trí, phía trên trú lưu lấy ngũ vị Thiên Phàm thành siêu phẩm thợ rèn, tuy nói bởi vì thời gian, tài liệu duyên cố, nhất thời tạo không ra tuyệt hảo đồ vật, lại có thể vì chư vị đặt trước chế một chút đồ chơi nhỏ, uy lực mặc dù không lớn, có thể tương đương thực dụng."

"Như tại thời gian chiến tranh, tổn thương tiên kiếm pháp bảo, cũng có thể đến đây sửa chữa. Giống Minh Cơ tiên tử, chính là đến tìm Công Thâu đại sư, đến vi bảo kiếm khử uế trừ ô."

"Khử uế?"

Đối với cái này nghi vấn, Chương Thuận mỉm cười cúi đầu xuống: "Tiến một bước tin tức, mời chư vị cùng Minh Cơ tiên tử thảo luận đi. Phía trước những lời kia, kỳ thực án lấy quy củ, tệ nhân cũng không nên nói, chỉ là trông thấy chư vị cùng Minh Cơ tiên tử thuộc người trong đồng đạo. . . Chư vị, mời tới bên này."

Quy củ? Lý Tuần nghĩ nghĩ, hỏi ra một cái vấn đề mấu chốt: "Thiên Bảo các trân tàng, Thiên Phàm thành thợ rèn, đều là giới này đứng đầu nhất, nghĩ đến giao dịch giá tiền cũng là không ít, lại không biết quý đường mua bán chào giá bao nhiêu?"

Chương Thuận lưu loát đáp lại: "Thông Huyền một giới, đều là tu sĩ chân nhân, tự không thể dùng hạ giới đồng cụ vật. Đối với cái này, tệ đường ở phía sau tiến sắp đặt định giá phòng, bởi vậy giới đức cao vọng trọng uyên bác chi sĩ tọa trấn, chuyên môn bình luận định giá, phải công đạo. Phàm là thảo dược viên đan dược, khoáng thạch linh dịch, kiếm khí pháp bảo, hi hữu chim thú, không gì không thể định giá mua bán, lấy cỡ nào đổi một, lấy một đổi nhiều, lấy cỡ nào đổi nhiều, không gì không thể cũng."

Nói như thế một chuỗi dài, ngừng nghỉ một lát, hần lại hơi hạ giọng nói: "Thậm chí một chút phương pháp tu hành, đặc biệt kiếm quyết loại hình, cũng có

thể định giá giao dịch, chỉ nhìn quý khách có nguyện ý hay không."

Ông một tiếng, Lạc Ngọc Cơ bọn người nhin không được sợ hãi thán phục, trở lại lẫn nhau thảo luận, tràng diện nhất thời có chút hỗn loạn.

Kỳ thực loại này lấy vật đổi vật sự tình, tại giới này cũng coi như lệ cũ, có thể giống Bách Công đường dạng này hình thành quy tắc điều lệ, quang minh chính đại thả ra mà lại một thể phổ biến, từ cổ chí kim chỉ sợ vẫn là lần thứ nhất.

Lúc đầu chư đệ tử tinh anh vẫn chỉ là thảo luận biện pháp này phù hợp hay không, nhưng càng về sau, nhưng là cùng nhau chỉ hướng Thiên Bảo các, Thiên Phàm thành mới lạ thủ đoạn: "Cái này, còn giống như là tu hành tông phái sao?"

Tiếng nghị luận bên trong, đám người leo lên lầu hai. Nơi này nhìn qua liền so phía dưới rộng rãi trống trải được nhiều, theo Chương Thuận lời nói. Gian phòng chỉ có ngũ cái, chính là chư vị đại sư công việc thể hơi thờ chỗ, dưới sự dẫn đường của hãn mọi người đi vào ở vào phía bên phải hành lang Giáp tự phòng số 2, gõ gõ cánh cửa bên ngoài chung bàn.

Một cái Đồng nhi mở cửa, thấy mặt ngoài nhiều như vậy nhân, cũng giật nảy mình: "Làm sao hôm nay sinh ý tốt nhiều như vậy?"

Ra miệng hương vị đã có chút thương nhân khí tức, Chương Thuận nhưng là cười bồi: "Đây là Cơ các chủ mời đến tham quan Công Thâu đại sư luyện kiếm chư tông đạo hữu."

"Tham quan, các người đem đại sư luyện khí xem như khí làm xiếc sao?"

Đồng nhi nhìn bề ngoài cũng chính là mười một mười hai tuổi niên kỷ, ngữ khí đã ngạo, lại vẻ người lớn hoành thu. Còn tốt, có thể trở thành các phái một đời mới tinh anh tu sĩ, dưỡng khí công phu đều không có trở ngại, cũng biết chế khí luyện kiếm cổ kỹ nhiều, quy củ lớn, đến Công Thâu đại sư dạng này nhất đại danh gia, thì càng từng có hơn chi.

Ánh mắt hơi chút giao lưu, liền lập tức có hai người mở miệng, muốn đi phía dưới dạo chơi, lần này một hô đều ứng, càng về sau, chỉ có hiệu kì Lạc Ngọc Cơ lôi kéo Cố Tần Nhi, bồi tiếp Lý Tuần đi vào quan sát, còn lại bảy người, lấy Mai Khiết cầm đầu, do Chương Thuận dẫn, đến lâu một đi du đãng, đúng lúc là làm thỏa mãn tâm nguyện, có lẽ còn có thể làm mua lường cái pháp bảo hợp với tình hình.

Đồng tử gặp người mấy thiếu đi hơn phân nửa, lúc này mới hài lòng, ngữ khí cũng chậm lại chút: "Vào đi, đến bên trong đừng tùy tiện nói, đã quấy rầy đại sư, cái khác cũng không có gì, hủy người sư thúc bảo kiếm, lại nên oán ai đi?"

Lời này vừa nói ra, Lý Tuần lập biết đó là cái trường bối nhân vật, lập tức không dám thất lễ, lại đi thi lễ, mới cùng hai vị nữ tu vào cửa.

Phòng trong bố trí mười phần đơn giản, nhưng là kiện kiện đồ vật đều có lai lịch, chính là cách âm tấm che, cũng là tốt nhất thuần tề làm bằng gỗ thành, trong phòng yên tĩnh, thẳng đến đồng tử mở ra cửa hông, mới có tiếng người truyền tới.

". . . Kiếm này chủ nhân đời trước đột tử, chưa tán chi oán khí đã chìm vào trong đó, lại bị huyết sát lệ khí ô uế, trong ngoài giao công phía dưới, nếu muốn thanh trừ, nhất định phải lấy phù lục chi thuật dẫn đạo, nhưng mà dạng này, sát khí mọc lan tràn, đối người cái này cầm kiếm giả, khá bất lợi a."

Đồng tử đợi đoạn này nói xong, phương hướng bên trong thông báo, một mực báo xong ba người tên gọi, kia Công Thâu đại sư mới nhận đồng ý, Lý Tuần lúc này mới có thể đăng đường nhập thất.

Đi vào cửa, bên trong nhưng là ở giữa tĩnh thất, giường ghế dựa đều không, chỉ có lường cái bồ đoàn, lúc này bị Minh Cơ cùng một vị râu tóc trắng xám nam tử trung niên chiếm.

Minh Cơ vốn là đưa lưng về phía cổng, lại quay tới mặt, huy mím cười một cái, ra hiệu ba người ngồi ở sau lưng nàng, Lý Tuần cũng không nói chuyện,

hướng Công Thâu đại sư hơi chút hành lễ, yên lặng ngồi xếp bằng xuống. Lạc Ngọc Cơ hiển nhiên là nhận thức đại sư, ngọt ngào kêu một tiếng "Sư thúc", mới lôi kéo Cố Tần Nhi ngồi xuống, Công Thâu đại sư sắc mặt nghiêm túc hơi hòa hoãn một chút, vẫn như cũ hướng Minh Cơ nói: "Người hi vọng bảo trì kiếm này độc bộ vũ nội công hiệu, cũng là phải có chi nghĩa, ta có thể đáp ứng, có thể người phải biết, khẩn cấp thủ đoạn chắc chắn sẽ có chút tì vết. . . Người lúc đầu không cần gấp gáp như vậy."

Minh Cơ thông dong đáp lại: "Đại chiến sắp đến, cũng nghĩ không thể nhiều như vậy, lại nói chỉ cần ứng phó qua trận chiến này, lại tìm đại sư ý nghĩ tiêu trừ tai họa ngầm, thì cũng thôi đi."

"Đại chiến sắp đến, sinh tử sự tình, người nghĩ ứng phó, cũng không dễ dàng như vậy!" Công Thâu đại sư cười lạnh hai tiếng, cũng không còn khuyên, hướng kia Đồng nhi phân phó nói: "Bảo kiếm tại Tam Dương tuyên bên trong ngầm thời gian cũng đến, người đi đem nó lấy ra."

Đồng nhi ứng thanh khai môn ra ngoài, Minh Cơ một chút hạ thấp người, nói: "Đa tạ đại sư."

Công Thâu thầy người lắc đầu không nói, Lý Tuần trong lòng thì có chút bất an, cũng không để ý cấp bậc lễ nghĩa, ở phía sau nhẹ nói: "Tứ sư thúc, kiếm kia. . ."

Minh Cơ cũng học Công Thâu đại sư lắc đầu, cộng thêm hai chữ: "Không sao."

Nhìn xem Minh Cơ nhân lắc đầu đến lay nhẹ sợi tóc, Lý Tuần không biết làm sao vậy, đầu óc có chút bất tỉnh nhưng hoảng hốt, một loại khó mà giải thích cảm giác, giống như là một đóa mây đen, lặng yên không một tiếng động che chắn tại trong lòng hắn.

Nói một cách đơn giản, đây là một loại cực kì chẳng lành cảm ứng.

Trong lòng của hắn có chút bất an, tự chém thiên thần kiếm sự tình về sau, hắn còn là lần đầu tiên có như thế mãnh liệt cảm ứng, nhưng trong đó quan khiêu hắn lại bất luận làm sao không biết, cái này trong sương mù mờ mịt cùng mãnh liệt uy hiếp cảm giác hợp thành cùng một chỗ, đánh đến hắn đứng ngòai không yên, nhịp tim cũng hỗn loạn lên.

Lúc này, Công Thâu đại sư lên tiếng lần nữa: "Ta cần nhắc nhở người một câu, cái này lấy huyết sát lệ khí nhiễm bản bảo kiếm thủ pháp, tuyệt không phải là vô tình trùng hợp, mà là Huyết Ma cố tình làm như thế, bảo kiếm này chính là hoàn toàn không tổn hao gì, lấy có chuẩn bị chi tâm, nghĩ đạt tới lý tưởng hiệu quả, cũng không có khả năng."

"Vâng, đại sư, ta đã biết."

Loại lời này so bất luận cái gì hưởng ứng đều muốn tới hời hợt, Công Thâu đại sư nghe vậy, là thật không nói, Lý Tuần trong lòng giống như mèo bắt, cực kỳ khó chịu, mà lúc này, Lạc Ngọc Cơ rốt cục không chịu nổi lòng hiếu kỳ, mở miệng hỏi: "Minh Cơ sư thúc bảo kiếm, không phải Sơ Tuyết sao? Ngoại trừ linh khí bức người, phong lợi vô song bên ngoài, còn có cái gì chỗ đặc thù?"

Nàng hỏi chính là Lý Tuần muốn biết, nhưng mà chẳng kịp chờ Minh Cơ làm ra hưởng ứng, đồng tử đã nâng kiếm tiến đến, cho nên nhân lực chú ý đều tập trung qua, nhìn cái thanh kia có đặc thù công hiệu bảo kiếm.

Nhìn thấy kiếm kia lần đầu tiên, Lý Tuần run lên, sau đó liền cả kinh nói: "Tứ sư thúc, người đổi kiếm!"

"Làm sao không phải Sơ Tuyết?" Lạc Ngọc Cơ cũng phi thường giật mình.

Đối một vị kiếm tu tới nói, tùy thân kiếm khí không khác sinh mạng thứ hai. Kia là do tự thân khí tức tinh huyết chìm đắm rèn luyện vô thượng lợi khí, đương rèn luyện đạt tới hỏa hậu nhất định, cái gì thần binh đều vô pháp so sánh.

Coi như Minh Tâm Kiếm Tông tên là luyện kiếm, thật là luyện khí, có thể

giống Minh Cơ dạng này, đã ở tu vi thành hình giai đoạn, đột nhiên thay đổi kiếm khí, một mà lại nhân kiếm chất tính không hợp, đối tự thân thực lực ảnh hưởng, đối ngày sau tu hành bất lợi, nói thành cớ nào nghiêm trọng đều không đủ.

Minh Cơ ngoái nhìn, thản nhiên nói thanh: "Đừng ảnh hưởng đại sư công việc."

"Không sao, ta lại cảm thấy, do bọn hãn khuyển nhủ người cũng hảo." Công Thâu đại sư vừa nói, một bên tiếp nhận kiếm đi, đưa tay tại đen kịt trên vỏ kiếm nhẹ nhàng vuốt ve, tốc độ cực kỳ chậm chạp, ngược lại giống như cho Lý Tuần bọn người chưa lại nói chuyện thời gian.

Nhận loại này cổ vũ, Lạc Ngọc Cơ nhất thời tinh thần đại chấn, vội nói: "Ta nhìn kiếm này khoan hậu khác thường tại trạng thái bình thường, chắc hẳn kiếm thể nặng nề, cùng sư thúc kiếm pháp hợp ý không hợp phách đi, sư thúc Sơ Tuyệt kiếm đã là cực tốt, làm gì lâm thời thay đổi, được không bù mất?"

Tiểu ny tử thuyết pháp rất có vài phần kiến thức, không qua muốn thuyết phục Minh Cơ, còn kém xa lắm. Thấy Minh Cơ mỉm cười từ chối cho ý kiến đáng vẻ, Lạc Ngọc Cơ có chút khí tự, vốn lại phát hiện Lý Tuần chỉ là thẳng vào nhìn xem kia bảo kiếm, một câu nói cũng không nói, không khỏi đại buồn bực, ở bên đập hãn một cái: "Linh Trúc sư đệ, người cũng không thể không đếm xỉa đến đi."

Lý Tuần bị nàng hơi ngại thân mật một quyền nện tình, há miệng muốn nói, lời đến khóe miệng, đột nhiên đổi một câu: "Đó là cái gì kiếm?"

"Cái gì kiếm?" Lạc Ngọc Cơ thụ này nhắc nhở, phát hiện chính mình có chút đường đột, như kiếm này là nào đó chuôi vừa mới hiện thể thượng phẩm tiên kiếm, người ta muốn đổi, chính mình còn có thể đoạt tới hay sao? Nghĩ đến cái này, trên mặt nàng ửng đỏ, nhìn chăm chú đi xem.

Lúc này, Công Thâu đại sư cũng nắm chặt chuôi kiếm, chậm rãi đem bặt

kiếm ra khỏi vỏ đến, tại hấn tận lực dùng khí chăm chú phía dưới, kiếm khí chấn động vang lên, một phòng hồi âm.

Sáng như tuyết kiếm quang huy sái ra tới, phản chiếu nhân hai mắt hoa mắt, lúc này liền nhìn ra Lạc ngọc Cơ gia học nguồn gốc, tuyệt không phải bình thường bao cỏ có thể so sánh, nàng chỉ là bị kiếm mang nhiếp trụ sát na, liền một ngụm kêu lên: "Phá Quân tiên kiếm!"

Lý Tuần trong lòng cảm giác nặng nề, còn chưa tới kịp xác nhận, Lạc Ngọc Cơ đã trên lưng kiếm quyết: "Mũi nhọn như tinh điểm, khí như trường hồng, Thiên Tinh bế tỏa, Phá Quân hàn phong. Không sai, đây chính là Phá Quân tiên kiếm."

Nói đến chỗ này nàng bỗng ngạc nhiên: "Phá Quân tiên kiếm hấn là tại Tinh Cơ Kiếm Tông cứu thiên tinh kiếm hàng ngũ đi, tựa như là đã chết Doãn Tinh cầm bảo kiếm, làm sao rơi xuống Minh Cơ sư thúc trong tay?"

"Phá Quân, Phá Quân. . ."

Lý Tuần trong miệng than nhẹ cái này quen thuộc kiếm danh, làn da nhiệt độ lại tại trực phân trực phân hạ.

Lúc này, Công Thâu đại sư đã sử Phá Quân tiên kiếm hoàn toàn ra khỏi vỏ, tại cả phòng hàn quang bên trong, xoa lên kiếm phong sắc bén. Bị kiếm khí đảo qua, trên tay hấn đã nứt ra hơn mười cái vết thương thật nhỏ, ti ti chậm sợt huyết dịch theo trong vết thương chảy ra, chảy tới trên thân kiếm đi.

"Phá Quân tiên kiếm, chính là vạn năm trước, nhất đại đúc kiếm đại sư Mai Cưu tác phẩm đặc ý, đại sư mới vào Tinh Cơ Kiếm Tông, quán thông ngự kiếm chi pháp, sau ném Thiên Phàm thành, tập được đúc kiếm chi thuật, hai tướng suy nghĩ, lại có Thiên Tinh thiết vi phôi kiếm, mới được như thế lợi khí, mang theo 'Phá Quân' chi danh."

Công Thâu đại sư thấp giọng nói chuyện, lại một phòng đều biết, hấn dẫn dắt

máu tươi, gián đoạn bơi lên trên thân kiếm, hình thành từng cái khó mà nhận ra phù lục.

Theo nhìn phù lục dần dần hoàn thành, trong phòng chư tu sĩ cũng có thể cảm giác được, thân kiếm nội bộ, hình như có một tầng hung lệ chi khí, gào thét toán loạn, ý đồ lao ra.

"Phá Quân Kiếm Hồn, thượng dẫn tinh thần. Lấy Thiên Tinh lưu chuyển chi tướng, thông nhân thân khí huyết làn da. Vi kiếm này gây thương tích giả, đời này kiếp này, đồng đều bị hung tinh chiếu đến, cùng kiếm này xa thông tin tức. Cầm kiếm này giả, có thể như giòi trong xương, truy đuổi tại người bị thương về sau, càng có thể tìm cơ hội dẫn động hung tinh làm trợ lực, đánh giết mục tiêu, bưng phải là trong tiên kiếm chi hung khí, giới này hãn hữu."

"Huyết Ma rót vào huyết sát lệ khí, cực kỳ ô uế, Huyết Ma chính là nhờ vào đó gãy mất tiên kiếm cùng Thiên Tinh liên hệ, ta lấy Tam Dương tuyền thủy thanh tẩy uế khí, lấy phù triệu tương dẫn, lại kích phát tiên kiếm bản thân linh khí, đã có thể thanh lý hơn phân nửa, còn lại, chỉ cần do Kiếm chủ ôn dưỡng một lát. . ."

Công Thủ đại sư thanh âm liên tục không ngừng mà lọt vào tai, Lý Tuần dần dần Chiết lại nghe không rõ, uế oải cùng hối hận, như trưởng lên thủy triều, chậm rãi vượt trên tất cả cảm xúc, nhưng mà đầu óc của hãn y nguyên thuận quán tính vận chuyển.

Giờ khắc này, hãn rốt cực nghĩ đến, trên Tọa Vong phong, cùng Minh Cơ giao chiến lúc, loại kia không cân đối cảm giác đến từ phương nào, cũng rốt cực nhớ tới, Thiên Chỉ kia không đầu không đuôi cảnh cáo, đến tột cùng là có ý gì. . .

Cẩn thận Phá Quân, nhanh chóng thoát thân?

Đúng vậy a, muốn thoát thân, thoát thân, thoát mẹ ngươi cái thân!

Hết thầy đã trở rồi, hãn phế hết tâm kế, chuẩn bị "Trùng phùng", tựa hồ vèn

ven vì để cho hấn rơi vào cái này hoang đường tràng cảnh bên trong.

Trước mắt tình hình tựa như là một cái số mệnh ác liệt trò đùa, đưa lên tại trước mắt hấn, mà khi hấn giận phát như điên, muốn đem nó đánh nát thời khắc, không chút nào không thể động đậy.

Lão tặc thiên ngay tại trước mặt dương dương đắc ý tuyên bố: Xin lỗi, đây là tại trong ác mộng, mà lại người chưa tỉnh lại quyền lợi!

Hấn chỉ có thể mở to hai mắt, nhìn xem Công Thâu đại sư lấy tinh diệu thủ pháp, từng bước thanh trừ trong kiếm huyết sát lệ khí, sử tiên kiếm bản thân phong mang, một chút xíu triển lộ ra.

Giờ khắc này, hấn không thể thở nổi!

Cũng tại lúc này, tại bộ ngực hấn cơ hồ muốn bị trọc khí trường khai thời điểm, hấn đặt tại trên gối mu bàn tay bị một con tay nhỏ bé lạnh như băng đè lại.

Lý Tuần ngạc nhiên quay đầu, đã thấy đến một đôi u thâm đến cực điểm con người, theo ánh mắt của hấn dời đi, Cố Tần Nhi biểu lộ rất vi diệu, có thể trong mắt sáng, tràn ra đều là thuần túy yên vui vui sướng.

Đến phía sau nàng, kia chậm rãi ra khỏi vỏ đoàn kiếm hàn phong, nhưng là một loại khác hương vị.

Lấy Lý Tuần đầu óc, cũng muốn bất tỉnh nhưng một lát, mới thức tỉnh tới hấn thân thể đột nhiên kéo căng, trở tay đem Cố Tần Nhi đầu ngón tay nắm chặt, phát lực trong nháy mắt, trong mắt thế giới tựa hồ dị hoá những người khác ảnh đều hóa làm khó mà miêu tả ngũ thải lưu quang, chiếu rọi tại tử y nữ tu trên mặt, lại hình như là nữ tu tự thân nở rộ ra linh hồn chi hỏa, nóng rực đến trực tiếp.

Trong chốc lát, Lý Tuần trong đầu chỉ ít lóe qua lưỡng chủng lợi dụng thậm chí hi sinh nữ tu đến ta sức chính mình thân phận thủ đoạn, nhưng mà cái này ác độc suy nghĩ lại tại trong nháy mắt bị hỏa viêm thôn phệ, hóa thành tro tàn.

Cổ Tần Nhi mặt mơ hồ, phảng phất biến thành một người khác. Lý Tuần há hốc mồm, cuối cùng vẫn đem cái kia không nên xuất hiện danh tự kẹt tại trong cổ họng, dùng một điểm cuối cùng khí lực, nhẹ nhàng vỗ vỗ nữ tu mu bàn tay, lại khẽ lắc đầu.

Lúc này, Công Thâu đại sư đem Phá Quân tiên kiếm đưa đến Minh Cơ trong tay, Minh Cơ hít sâu một hơi, dùng mới học mới luyện "Tham thương pháp" dẫn đạo tinh khí, rót vào bảo kiếm bên trong, huyết sát lệ khí bị trực phân trực hào đuổi ra đến, bảo kiếm bản thân hồn phách dần dần cùng Thiên Tinh cấu kết.

Lý Tuần tại sau lưng nàng, chỉ có thể nhìn thấy bảo kiếm kiếm đuôi một điểm tinh mang, cái này bén nhọn quang mang, khắc trong mắt hấn, chậm rãi quấy, so trên đời này bất luận cái gì hình cụ đều muốn tới tàn khốc, dần dần lên ong ong tiếng kiếm reo, phảng phất là Doãn Tinh chết thảm lúc rên rĩ.

Một cái hoảng hốt tầm đó, cái này tiếng rên rĩ càng giống như ở trong cơ thể hấn vang lên — như thể thuận lý thành chương, bởi vì Doãn Tinh nửa người tỳ dung hợp tại hấn cốt nhục bên trong, phân cũng phân không ra.

Rên rĩ thay đổi dần vi chế giễu, sắc nhọn tiếng cười quanh quẩn tại thể xác mỗi một nơi hẻo lánh, tận nó có khả năng xé rách lấy hấn tâm phòng.

Lý Tuần đồng thời không có ngăn cản, khái ứng ngăn cản cũng không làm nên chuyện gì, hấn chỉ là mở to hai mắt, nhìn về phía trước lay nhẹ kiếm quang, để cho mình còn sót lại may mắn tâm lý, đang nhấp nháy quang mang bên trong, tan thành mây khói.

Sau đó, hấn đứng lên!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Kiểm Gãy

Chương 05: Kiểm gãy

Đột ngột động tác đẽ trong phòng chử tu sĩ tầm mắt đều tập trung ở Lý Tuần trên thân, bên trong ngạc nhiên, kinh ngạc, như có điều suy nghĩ ý vị hỗn tạp cùng một chỗ, tụ hợp thành lực lượng, cơ hồ là Lý Tuần khó có thể chịu đựng chi trọng.

Cho nên, hẩn khoát tay áo, đem hết thầy tất cả đều che đậy lại.

Minh Cơ tựa hồ nói cái gì, Lạc Ngọc Cơ cũng tại phụ họa, nhưng mà những câu nói này chỉ là hóa làm ông ông tạp âm, ở bên tai tiếng vọng, nửa phần đều không có hưởng trong lòng của hẩn đi.

Lý Tuần cười ha ha một tiếng, cũng mặc kệ chính mình tiếng cười đến cỡ nào quỷ dị, cứ như vậy mở cửa phòng, loạng chà loạng choạng mà đi ra phòng đi.

Hẩn giống như là uống rượu say, dưới chân có chút lão đảo, tay vịn vách tường, chậm rãi đi ra phía ngoài, phía sau thanh âm lại lớn chút, Lạc Ngọc Cơ từ phía sau đuổi theo, chậm hơn, Cố Tần Nhi cũng ra phòng, so với cái sau trầm mặc, Lạc Ngọc Cơ một mực tại kêu cái gì, thanh âm kia như thế sắc nhọn, có lẽ liền chính nàng đều không có phát giác, trong thanh âm của nàng có loại đoán được chẳng lành sợ hãi ý vị.

Liền tại giờ phút này, một tiếng bang kiểm minh, theo khía cạnh trong phòng lộ ra đến, kia dăng trào dồn dập chấn âm xuyên thẳng nhập mọi người tâm khảm, lại lan tràn tới toàn thân mỗi một góc. Trong chốc lát, ngoại trừ Lý Tuần, tất cả mọi người hóa thành bùn khắc gỗ tổ, bị kiểm minh bên trong lộ ra tới tin tức trói

buộc tại chỗ, không thể động đậy.

Phá Quân trong tiên kiếm lộ ra ác ý, là như thế trực tiếp, cho nên xuyên thấu Lý Tuần tự sinh bình chương, chiếu vào trong lòng của hắn.

Lý Tuần lại cười lên, hắn để tiếng cười tại cả lâu vũ bên trong quanh quẩn, căn bản không quản sẽ có bao nhiêu nhân bị kinh động, nhiều ít nhân bị hù ngã.

Trong tiếng cười, hắn đi xuống lầu, thang lầu trung ương, phía dưới Chương Thuận chính theo tiếng mà lên, gặp hắn xuống tới, đang muốn hướng lên góp, lại bị Lý Tuần đẩy ra, quăng thành lăn đất hồ lô. Đầu bậc thang, Mai Khiết bọn người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem một màn này, có nhân muốn nói chuyện, nhưng bị Lý Tuần ánh mắt quét qua, tựa toàn thân cứng ngắc, lời gì đều cho chặn hời trong bụng đi.

Lý Tuần lại ha ha cười lên, giống một người điên, người phía dưới nhóm tự động tránh ra một con đường, đưa mắt nhìn hắn từ giữa đó xuyên qua, chậm rãi rời đi.

Ra Bách Công đường đại môn, Lý Tuần tùy tiện nhận một cái phương hướng, chậm rãi tiến lên. Lâu vũ ngăn cách đại bộ phận thanh âm, lại vẫn không che nổi Phá Quân tiên kiếm chấn minh.

Tiên kiếm hồn phách đại khái cũng là tương đương hưng phấn đi, kiếm kia minh thanh xuyên thấu qua hết thảy chương ngại, từ đầu đến cuối lượn lờ tại Lý Tuần bên tai, giống như là một con phát cuồng ác quỷ, muốn đi xé nát phía trước con môi, chỉ là, nó trên cổ dây thừng vẫn là gặt gao chụp tại chủ nhân trong tay, không có nửa phần buông lỏng.

Cùng Phá Quân tiên kiếm đối lập, Kiếm chủ phản ứng thật chậm chạp đến cực hạn.

Lý Tuần không muốn đi phỏng đoán đối phương tâm tình lúc này, chỉ dọc theo đường dưới chân, mượn điểm điểm tinh quang, chậm rãi đi tới.

Gió đêm quất vào mặt, từng bước thổi ra hắt phong bế cảm giác, chung quanh thanh âm rõ ràng rất nhiều, trên bầu trời cũng thỉnh thoảng lóe qua sáng tỏ kiếm quang, chình thể tới nói, rồi bồi, nhưng mục tiêu lại tại đảo một bên khác.

Hoặc quen thuộc hoặc xa lạ khí tức, theo Lang Hoàn đảo đầu nam không hề cố kỵ triển lộ ra. Khí tức đến từ khác biệt trận doanh, đến bọn chúng duy nhất giống nhau điểm chính là cường đại, cường đại tới sừng sững tại Thông Huyền Giới đỉnh cao nhất. . .

Bất quá, cái này lại cùng hắc có quan hệ gì?

Phía trước mơ hồ truyền đến tiếng sóng biển, Lý Tuần rốt cục có một cái minh xác phương hướng, hắc vịn trong tay đá lờm chờm nham thạch tiếp tục tiến lên, thẳng đến trông thấy kia một mảnh thâm thúy vô tận biển cả.

Sóng biển theo đồng loạn thạch bên trong đập đi lên, nhỏ vụn bọt mép tại ngàn câu vụn khe bên trong đánh lấy trở, đảo mắt lại bị đợt tiếp theo thủy triều che lại. Lý Tuần đi thẳng đến bãi biển phía trước nhất, tùy tiện tìm một khối đá ngầm ngồi xuống, mặc cho lạnh buốt nước biển cọ rửa mắt cá chân hắc.

Cho tới bây giờ, Lý Tuần vẫn không muốn suy nghĩ, mặc cho trong đầu hỗn loạn tiếp tục kéo dài, hắc tự dùng loại trạng thái này đến chờ đợi, chờ lấy trận này cơn ác mộng kết thúc.

Lúc này Lý Tuần không có đủ quá chính xác thời gian khái niệm, cảm giác bên trong, chỉ là một lát, đảo bên kia bạo động liền lại đề cao một cái cấp độ, lập tức liền muốn ra tay đánh nhau đáng vẻ, càng ngày càng phụ trợ nơi này yên tĩnh cùng bi thương.

Đúng vậy, chính là loại này luân đầu thu buồn tanh hôi hương vị, nó theo sâu trong đáy lòng sinh sôi, bất tri bất giác tràn qua ở ngực, trên đỉnh yết hầu, tại trong miệng sinh sôi ra tới, hương vị chát chát chát chát, bốc hơi lên não, chậm chạp đến tàn khốc tiêu mất rơi hắc tận lực vụn vụn cảm xúc bức tường ngăn cản.

Cái này đến cái khác quen thuộc diện mục dần hiện ra đến, Minh Cơ, Thanh Minh, Kỳ Bích, Linh Cơ. . . Cái này rất nhiều gương mặt ngay tại trong hư không biến hóa, theo thân thiết đến xa cách, theo ôn nhu đến cừu hận, theo quen thuộc đến lạ lẫm, mỗi một cái diện mục biến hóa, đều tăng thêm đẳng chất tư vị.

Biến hóa là như thế rõ ràng, rất nhiều gương mặt theo thứ tự biến hóa, đều tăng thêm đẳng chất tư vị.

Biến hóa là như thế rõ ràng, rất nhiều gương mặt theo thứ tự gạt ra, ở trong lòng chảy qua, sinh động như thật chỗ, phảng phất giống như chân nhân đứng ở trước mắt, sướng vui giận buồn tiêm sợi tất hiện.

Thời gian dần trôi qua, tiếng sóng biển bên trong càng có chuyện hơn âm lờ mờ, giao thoa quần lượn lờ ở bên tai, đó là đương nhiên không phải là ngày bình thường thân hòa nói nhỏ, mà là như sóng lớn liệt thạch vỡ bờ hét giận dữ, đảo mắt liền đem hấn nuốt hết đi vào.

Đại khái, đây chính là "Phản bội" hương vị đi.

Lý Tuần đột nhiên rất hiếu kì, không biết Thanh Ngâm, Chung Ấn bọn hấn làm ra cùng loại chuyện thời điểm, cảm giác như thế nào? Cũng giống hấn hiện tại như vậy thất hồn lạc phách, cực không có tiền đồ tính tình sao?

Có lẽ phải đem đẳng sau tên kia loại bỏ rơi, tại đại đa số người trong lòng, tên kia hình tượng đều gần như hoàn mỹ, đến hôm nay, hấn căn bản không cần lại vi loại này lông gà vỏ tỏi sự tình quan tâm.

Nghĩ tới đây, Lý Tuần cười ha ha. Hấn căn bản không cảm thấy trong này có gì có thể tiêu chỗ, lại chỉ có thể dùng tiếng cười đến đối ứng cái này hoang đường buồn cười hết thảy.

Trong tiếng cười, kiếm minh lại lần nữa vang lên, thanh nguyên cách hấn không qua mấy trượng mà thôi, thanh âm kia so trước kia bất cứ lúc nào đều muốn tới trầm thấp, nhưng lại tha thiết không dứt, chính như ác khuyến trong cổ

lộc cộc gầm nhẹ, hung bạo lại sợ hãi.

Lý Tuần trực tiếp đem cái này tiếng hô loại bỏ, nhưng cũng ngừng khẩu, để tiếng cười dư ba tại sóng biển bên trong tán đi, hiện tại, hẳn chỉ còn chờ sau lưng người vừa tới lên tiếng, đến vượt quá hẳn dự liệu là, đối phương khoảng cách gần như thế bên trên, y nguyên giữ yên lặng, hành vi cùng ngày thường vô cùng khác biệt.

Lặng im tựa hồ muốn một mực tiếp tục kéo dài, có thể Phá Quân tiên kiếm lại giống như là nhận định trước mắt sinh tử cừu nhân, lại lần nữa khuyến khích phát ra khê kêu, đánh nát cái này cổ quái không khí.

Minh Cơ vẫn không có nói chuyện, Lý Tuần lại không lại chờ nàng, cũng không quay đầu, chỉ hòa nhã nói: "Kiêm tu hai phái pháp môn tuyệt không phải cử chỉ sáng suốt, nhất là Linh Tê Quyết coi trọng nhất tinh thuần, vì thao túng một thanh cái gọi là tiên kiếm, tạp chân tức, ảnh hưởng tiên nghiệp, tứ sư thúc là muốn ta làm cái này tội nhân sao?"

"Người cũng biết chính mình là tội nhân?"

Minh Cơ rốt cục mở miệng, theo trong giọng nói lại nghe không ra tâm tình của nàng đến tốt cùng như thế nào, đó cũng không phải là đặc biệt lạnh lùng hoặc căm hận, đương nhiên, cũng không phải là dĩ vãng bảo vệ thân hòa.

Lý Tuần đại khái có thể đem nắm chặt Minh Cơ tâm lý trạng thái, lại không nghĩ nhằm vào cái này tới làm cái gì, chỗ tâm, hẳn cũng không cần phí cái gì đầu óc, trực tiếp đem trong lòng muốn nói lời bày ra tới.

"Tứ sư thúc, ta có lỗi với người, cũng có lỗi với tông môn, bất quá, như sư thúc để cho ta thúc thủ chịu tội, ta cũng xác thực làm không được. Ta đang nghĩ, nếu là có khả năng, vẹn vẹn khả năng... Giữa chúng ta đặt trước cái hiệp nghị, không xâm phạm lẫn nhau cũng hảo, cả đời không qua lại với nhau cũng được, lẫn nhau tầm đó, không muốn xung đột được chứ? Thế đạo chính là hỗn loạn thời điểm, tông môn không thể phân tâm bên cạnh chiếu cố, đến ta, cũng không

muốn học Thanh Ngâm thủ đoạn!"

Minh Cơ không có đối với cái này có bất kỳ hồi phục, mà đối với Lý Tuần lời nói bên trong chưa hết chi ý, nàng nếu biết Lý Tuần thân phận, cũng liền không thể nào ngạc nhiên vì sao Lý Tuần biết Thanh Ngâm tin tức, bất quá, nàng vẫn có rất nhiều không hiểu chỗ.

"Người biết Thanh Ngâm sư thúc sự tình, không cảm thấy giật mình sao?" Nàng giống như đang thờ dài, thanh âm cũng không cường ngạnh, "Ta nhớ được, sư thúc đối người rất tốt."

Chủ đề lập tức dời đổi ra, tựa hồ lúc này mới chân chính phù hợp bờ biển bóng đêm hoàn cảnh không khí, giữa hai người quan hệ như chậm cùng chút, có thể đây cũng là xây dựng ở vô cùng yếu ớt căn cơ phía trên, có lẽ chỉ thối nhẹ khẩu khí, liền muốn triệt để sụp đổ.

Đối với cái này, Lý Tuần tương đương trân quý, cho nên thanh âm của hắn cũng càng ngày càng nhu hòa: "Tứ sư thúc, bọn hắn cùng người khác biệt."

Ngắn ngủi mấy chữ, đã để lộ ra quá nhiều tin tức.

Minh Cơ lại là thật lâu không nói gì, nhưng Lý Tuần nghe được sau lưng lay động, nữ tu đã chậm rãi đi đến phía sau hắn, hai người cách xa nhau không qua vài thước, có thể đụng tay đến.

Lý Tuần vẫn không có quay đầu bởi vậy cũng không biết Minh Cơ hiện tại là dạng gì tâm tình, hai người một trước một sau, mặt hướng biển cả, như là một đôi xem triều băng hữu, người yêu, Lý Tuần phi thường hưởng thụ loại này không khí, dựa vào cái này, hắn có thể tạm thời quên mất tràn đầy nỗi khổ trong lòng chát chát.

Nhưng mà, cái này không khí dù sao cũng là yếu ớt, theo một tiếng thanh minh, Lý Tuần vai trái hơi trầm xuống, băng lãnh thân kiếm đã đặt ở phía trên, mũi nhọn nhẹ dán sát vào bên gáy của hắn, chỉ cần nhẹ nhàng vạch một cái,

kiếm mang phùng phục ở giữa, liền có thể chặt đứt cổ của hắn.

Lý Tuần không có bất kỳ cái gì phản ứng, đến cầm kiếm Minh Cơ, cũng không có phóng xạ ra dù là một chút xíu sát ý, hai người đều tại điều vừa tâm tình của mình.

Cổ quái không khí tuy là bị tiêu giảm, nhưng này tốc độ, tựa như là dùng tiểu đao tại trên sợi tóc điêu khắc, mỗi một giây lát đều có thể nhất đao lưỡng đoạn, nhưng tại nhất đao lưỡng đoạn trước đó, điêu khắc tốc độ nhưng là chậm chạp đến làm cho nhân nổi điên.

Đương sự hai người đối loại này cổ quái không khí trân quý, sợ rằng rất khó có nhân lý giải, chỗ tâm, cái này không khí chú định muốn do ngoại nhân đến đánh vỡ.

Trong đêm tối, phía sau sáng lên một đường cường mang, đỏ tía tia sáng trong chốc lát đem trọn phiến bãi biển chiếu thành yêu dị quý vực, Minh Cơ lạnh lùng ngoái nhìn, vừa hay nhìn thấy Cổ Tần Nhi quán tại nóng rực kiếm quang bên trong, như đại nhật hành không, đánh tới.

Như thế trực tiếp khí cơ định hướng, Minh Cơ đương nhiên sẽ không phán đoán sai lầm, có thể trong nội tâm nàng không thể tránh khỏi lóe qua kinh ngạc cảm xúc, cái này cảm xúc xuyên thấu qua bảo kiếm, một mực truyền vào Lý Tuần thể nội, cùng ngoại giới Hồng Liên kiếm khí cùng một chỗ, đem giữa hai người một điểm cuối cùng vi diệu liên hệ, chém thành vỡ nát.

Lý Tuần thét dài thờ dài, cứ như vậy đứng lên. Phá Quân tiên kiếm sắc bén kiếm mang, đã cắt vào phần cổ của hắn cơ bắp, lại ngay cả một điểm huyết tinh đều không có đọng phải, Minh Cơ không có chút gì do dự thu kiếm, thân thể xoay một nửa, tiên kiếm chấn động chấn mình, mang theo rời xa cừu địch không cam lòng, từ đuôi đến đầu, lấy khoan hậu thân kiếm giữ lấy Tử Dương thần kiếm phong mang, kinh lực phun một cái, liền đem trước mắt hoàn toàn không để ý hậu quả nữ tu chấn khai.

Cho dù Cố Tần Nhi là Chính đạo cứu tông đệ tử đời ba bên trong đứng đầu nhất nhân tài mới nổi, nhưng đối mặt Minh Cơ, vẫn có một đoạn khó mà vượt qua khoảng cách.

Hai kiếm chạm nhau, Minh Cơ tuy là lâm thời ứng biến, y nguyên chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, Cố Tần Nhi Hồng Liên kiếp kiếm khí bị băng tán, thân thể không thể khống chế hướng về sau lật, nhưng thoáng qua tầm đó, nàng lại khống chế thân hình, mạnh mẽ xông tới đi lên.

Nhưng mà lần này, trước mắt nàng xuất hiện, nhưng là một tia bóng mắt huyết ảnh.

Nhiên Huyết Nguyên Tức thấu thể mà vào, trong nháy mắt phong tỏa nàng ba đầu trọng yếu nhất kinh lạc, cuối cùng tiềm kinh rung chuyển não bộ, nàng hừ đều không hừ một tiếng, liền bất tỉnh đi.

Minh Cơ thân hình chuyển động, kiếm khí rốt cục chấn động bắn ra, khóa chặt trên người Lý Tuần, Lý Tuần thì buông tay ra, mặc cho Cố Tần Nhi ngã xuống tại loạn thạch trên ghềnh bãi, tiếp theo mỉm cười nói:

"Tứ sư thúc quả nhiên vẫn là hướng về ta, cô gái nhỏ này nhất kiếm chém tới, sư thúc lại thay ta đón lấy, như thế cũng không sợ người khác xưng người bên trong thông ngoại địch sao? Nhân tình này, ta ở chỗ này cảm ơn qua."

Minh Cơ lại kiến thức đến hẩn dụ dàng một mặt, trong lòng tư vị khó mà hình dung, nàng hướng trong hôn mê Cố Tần Nhi liếc đi một chút, thấp giọng nói: "Nàng... Người muốn che chở nàng sao?"

Nói mở đầu, nàng liền đại khái đoán ra Lý Tuần cùng Cố Tần Nhi quan hệ, đằng sau tự nhiên có biến hóa, Lý Tuần nở nụ cười, đến lúc cuối cùng một điểm cố kỵ bị bỏ xuống, tâm tình của hẩn đột nhiên tốt hơn rất nhiều: "Sư thúc không cảm thấy nàng cùng người nào đó có điểm giống?"

"Người nào đó?"

Mặc dù đem hai chữ này tại bên môi phẩm vị, Minh Cơ lại đã sớm biết Lý Tuần lời nói người nào, nàng lại lần nữa đem ánh mắt dời qua đi, lại mở miệng lúc, ngữ khí lại lạnh mấy phần: "Nàng tự có bản tông trường bối xử trí, nhờ hồng phúc của người, nếu nàng là cái thứ hai Thanh Ngâm, Thiên Hành Kiện Tông tông còn có tiền lệ mà theo."

Lý Tuần biết đây chính là cự tuyệt, hẳn cũng không thất vọng, chỉ là lắc đầu: "Tứ sư thúc, đối người cùng tông môn, Thanh Ngâm là phản đồ, có thể đối Ngọc Tán Nhân mà nói, nữ nhân kia tối thiểu cũng có chút giá trị lợi dụng đi, ta tự nhận còn mạnh hơn Cổ Chí Huyền thượng một chút, đã như vậy, người này ta tự hộ định."

Minh Cơ lạnh lùng nhìn chăm chăm hẳn, không nói thêm gì nữa, Lý Tuần thì không lại dây dưa tại những này việc nhỏ không đáng kể, chỉ ở mỉm cười bên trong giải khai bên ngoài khoác đạo bào: "Từ nay về sau, trên đời lại không Linh Trúc người này, chỉ có tứ sư thúc người muốn trừ chi cho thống khoái Huyết Ma..."

Đạo bào rơi xuống đất, Lý Tuần lại tháo tóc búi tóc, rối tung tóc, cuối cùng, hẳn trở tay cởi xuống Khố Trúc bảo kiếm, hướng về phía trước đưa cánh tay, lập tức ở trước ngực.

Hai người tầm mắt cùng một chỗ rơi vào thanh bảo kiếm này bên trên, thời gian tại lúc này lại lần nữa đình trệ xuống tới.

Thanh này do Minh Cơ tự tay chọn lựa kiếm khí, tại Lý Tuần trong tay cũng bất quá mấy tháng quang cảnh, Lý Tuần dùng nó đối địch số lần càng là ít đến thương cảm.

Luận tình cảm, Khố Trúc bảo kiếm càng là so không qua do Minh Cơ truyền xuống Thanh Ngọc bảo kiếm, nhưng mà, hai người đều vô cùng rõ ràng, nó đại khái đã là Lý Tuần cùng Minh Tâm Kiếm Tông một điểm cuối cùng duy trì mối quan hệ, kiếm này rơi xuống đất, Lý Tuần cùng Minh Tâm Kiếm Tông, lập tức

ân đoạn nghĩa tuyệt.

"Phanh" một tiếng bạo hưởng, đột ngột mà lên, bãi biển hậu phương loạn thạch cao điểm, nổ tung một chùm khói bụi, truy cứu đầu nguồn, ước chừng là ngoài mấy chục dặm chính tà chư tông giăng co rớt cục cọ sát ra hoả tinh. Tuy nói đại bộ phận nhân vẫn bảo trì khắc chế, có thể một ít mối hận cũ sâu nặng nhân vật thật đánh nhau lời nói, người khác cũng không tốt ngăn cản đúng không?

Nho nhỏ Lang Hoàn đảo đương nhiên không làm được chiến trường, chỉ giao thủ một cái, chiến đấu song phương liền từ đầu nam đánh tới bắc đầu, một đường đâm cháy kiến trúc vô số, cuối cùng dừng ở khoảng cách Lý Tuần hai người không xa cao điểm.

Hai người cũng không hề nhúc nhích, thậm chí không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì. Phía trên khói bụi dần dần tán, Lý Tuần bữu môi, hiện ra một nụ cười khổ, ngón tay đem lỏng chưa lỏng thời khắc, một tiếng cười khẽ từ trên biển truyền đến: "Nha, hôm nay thật là nhìn thấy hảo phong cảnh, ra tay ác độc Thiểm Linh nhi cầm kiếm bức bách, Minh Tâm Linh Trúc cởi áo nới dây lưng, đây là diễn cái nào một màn a?"

Tiếng cười giòn doanh doanh, phảng phất giống như đêm hè gió mát, trong gió còn mang theo chút thông tâm thoải mái phổi diễm hương, người bình thường nghe, bất luận nam nữ, sợ đều muốn trái tim tê dại, khó mà tự kiềm chế, bất quá, trên bờ biển hai người cũng là phi phạm hạng người, nghe tiếng liền tự phát loại bỏ trong đó uyển mị câu hồn dị lực, phân biệt ra được tiếng người bên ngoài kinh ngạc tâm thái tới.

Người tới thân phận cũng đã vô cùng sống động, Cực Nhạc Tông, Tiêu Hồn phi tử.

Thân là Tây Liên trọng lượng cấp nhân vật một trong, Tiêu Hồn phi tử cũng không phải là thuộc về giao chiến một phương, chỉ có thể coi là tới lược trận, lại

không nghĩ nhìn thấy cái này mà tình cảnh. Nàng lập tức liền phát giác bên trong kinh người giá trị, đến không đợi hẳn tiếp tục hỏi tiếp, phía trên giao thủ song phương cũng đã phát hiện nơi này dị dạng, tạm hoãn giao thủ, cùng nhau nhìn tới.

Liền tại kinh nghi thanh âm vang lên sát na, Lý Tuần ngón tay hoàn toàn buông ra, Khổ Trúc kiểm di động, cũng vào lúc này, Lý Tuần đột nhiên động thủ.

Không cố kỵ chút nào hoặc chần chừ, Huyết Ảnh yêu thân toàn lực phát động, ở trên trên dưới hạ bốn năm người nghẹn họng nhìn trân trối phía dưới, hẳn thân hóa huyết ánh sáng, thẳng tắp nhào thân trước mặt Minh Cơ.

Sắp hoàn toàn xông ra sát na, Minh Cơ trong lòng lại là xiết chặt, đến trong tay nàng kiểm khí lại so linh đài cảm ứng sớm hơn một tia, lúc trước hơi co lại, rồi tại dài xoẹt âm thanh bên trong, thẳng tắp trước gai.

Trong chớp nhoáng này, Minh Cơ thân thể cùng tiên kiếm liên thành một đường gần như đường thẳng đầu, thể nội còn sót lại kiểm khí không giữ lại chút nào phun ra đi, trực chỉ phía trước vừa mới hiện hình ra tới Lý Tuần ở ngược.

Lý Tuần không tránh không né, chỉ là đưa tay phải ra, chính diện nghênh tiếp.

Kiểm khí lăng lệ, huyết quang đậm đặc, song phương va chạm thời khắc, lại nửa điểm âm thanh đều không có phát ra tới.

Kiểm quang chói mắt xung kích hơn một trượng về sau, liền bị tan rã được sạch sẽ, thế nhưng là Phá Quân tiên kiếm bản thể nhưng không có nửa phần trì trệ, một đường thế như chẻ tre, thẳng tắp đâm vào Lý Tuần mở rộng lòng bàn tay phải.

Huyết nhục xé rách thanh âm vang lên, Phá Quân tiên kiếm thẳng tắp trước đột, một đường phá vỡ cơ bắp xương cốt, trọn vẹn thâm nhập nửa thước chi thâm, cơ hồ xé ra Lý Tuần toàn bộ căng tay, lúc này mới gập chân chính trở ngại.

Trở ngại vừa hiện, chính là tường đồng vách sắt.

Phá Quân tiên kiếm lại lần nữa chiến minh, đến ong ong thanh âm mới nổi lên, liền đi điều, mũi kiếm thẳng tắp xung kích quỹ tích không thể ức chế phát sinh chéch đi, do thân kiếm truyền tới kịch liệt chấn động đồng dạng thể như chẻ tre, đảo mắt lan tràn đến Minh Cơ toàn thân, mà lại một cái chớp mắt bách biến!

Minh Cơ khí tức quanh người nhất thời bị quấy đến đại loạn, đối diện Lý Tuần vẫn không buông tha, đợt thứ hai chấn động lại tới, lưỡng sáng lực đạo giao tiến, Minh Cơ lòng bàn tay cơ bắp đều bị chấn động đến xộp giòn, trước mắt sau biến hóa tương diệt, rốt cục cầm không được chuôi kiếm, hừ nhẹ âm thanh bên trong, thân thể bị quật bay mấy trượng xa, đến Phá Quân tiên kiếm cũng lưu tại Lý Tuần tứ chi bên trong, vưu tự phát run không thôi.

Lý Tuần nâng khẽ lên căng tay, dò xét thanh này hại hẳn thân phận bại lộ kiếm khí, huyết dịch sôi trào trên thân kiếm qua lại chảy xuôi, vì đó bịt kín một tầng ô trọc áo ngoài.

Phá Quân tiên kiếm phong mang lại lần nữa âm chìm xuống, mà lại phát ra không cam lòng khẽ kêu, tựa hồ muốn theo vết máu bên trong giấy khời thân, chỉ tiếc, nó đã không có khả năng thoát khỏi Lý Tuần vì nó xác định vận mệnh.

Kiếm ngân vang âm thanh, rất nhanh bị xóa bỏ, Lý Tuần dùng tay trái nắm chặt chuôi kiếm, mím cười đem trường kiếm theo phải căng tay bên trong rút ra. Vết thương xương cốt cơ bắp tại huyết vụ bao phủ phía dưới phi tốc khép lại, các loại thân kiếm hoàn toàn rút ra, cánh tay phải của hắn đã phục hồi nguyên như cũ, liền cái vết sẹo đều không có lộ ra.

Ngửa mặt lên, nhìn thẳng nơi xa hai tay trống không Minh Cơ, Lý Tuần tiểu dung làm sâu sắc, phảng phất hoàn toàn quên đi trước đó trận kia kịch chiến, ôn nhu nói: "Kiêm tu bàng môn chỗ hại, không có nhân so ta rõ ràng hơn. Sư thúc người biết rõ rồi mà còn cố phạm phải, vì ai, ta cũng minh bạch, đã người khời xương là ta, vậy hôm nay ta cũng liền tự tiện chủ trương, tuyệt người cái này

phần tâm tư đi!"

Tiếng nói vừa dứt, tay phải hắn vung lên, tại Phá Quân tiên kiếm chỗ mũi kiếm trùng điệp gõ một cái, kia khoan hậu thân kiếm liền chấn động kịch liệt lên, nó biên độ chi lớn, càng giống là một đầu vùng vẫy giãy chết đại xà, đang vặn vẹo nhúc nhích.

"Dừng tay!"

Minh Cơ ở phía xa quát mắng, là Lý Tuần chưa từng thấy qua thần sắc nghiêm nghị, đáng tiếc cái này không có nửa phần tác dụng, vung tới bàn tay lại trở tay cắt hồi, bang một đại chấn, Phá Quân tiên kiếm băng nhưng đứt gãy, lượn vòng mũi kiếm bắn bay trăm thước xa, ở giữa không trung vỡ thành trăm ngàn lưu quang, tản mát vào biển.

Lý Tuần trên tay cái này một nửa tiên kiếm, thì giống như là phơi khô bùn đất khuôn đúc, nhẹ nhàng nghiền một cái, liền hóa thành tể cát bụi thổ, phiêu tán lái đi.

Dạng này Phá Quân tiên kiếm, cái gì đại sư tay cự phách cũng đừng hòng lại đem nó khôi phục như lúc ban đầu!

Huyết Ảnh yêu thân tốc độ nhanh chóng biết bao, chính là Minh Cơ sớm đã dùng kiếm khí đem Lý Tuần khóa chặt, lần này cũng có chút trở tay không kịp.

Phá Quân tiên kiếm khoan hậu thân kiếm miễn cưỡng ngăn tại trước người, ông một tiếng cường chấn, đã bị Lý Tuần một cái Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang đánh trúng, bá đạo lực trùng kích khiến nàng lập thân bất ổn, chỉ có thể lui về phía sau tá lực, Lý Tuần đúng là đặc thể không tha người, huyết quang xoẹt xoẹt đột tiến, áp bách được Minh Cơ bay ngược về đằng sau, đảo mắt liền vọt tới trên biển lớn.

Khía cạnh Tiêu Hồn phi tử cách hai người chỉ ít còn có trăm thước xa, kịch chiến bắn tung tóe hơi nước cũng đã bổ nhào vào trên người nàng, cảm nhận

được trong đó hung lệ máu tanh khí tức, nàng hơi cảm thấy khó chịu, cau mày lui lại một khoảng cách.

Liền tại nàng triệt thoái phía sau thời điểm, giữa không trung truyền đến một tiếng quát mắng, nhưng là Minh Cơ trợn mắt cường công, Phá Quân trong tiên kiếm, tựa hồ nổ tung một vòng thanh mang vàng sáng, một lần kịch liệt bành trướng, đem chói mắt huyết quang cũng bao phủ non nửa.

Cái này một đợt phản công, cùng Minh Cơ ngày thường phong cách khác lạ, Lý Tuần tựa hồ cũng có chút ngoài ý muốn, thanh thế hơi áp chế, cho đến lúc này, những bọn người đứng xem mới đưa cái thứ nhất khí hút vào trong bụng đi, nhưng mà, thoáng qua tầm đó, đầy trời huyết quang lại là đại thịnh, biển trời trong bóng đêm, tựa hồ trải rộng ra một mảnh u ám huyết vân, đem Minh Cơ một ngụm nuốt vào.

Huyết quang trải rộng ra, thiêu đến nước biển xoẹt xoẹt lăn lộn, có thể chiếu lên trên người, lại là hàn thấu xương tủy, Minh Cơ biết đây là hộ thể chân tức ngăn không được Thiên Huyết Nguyên Tức biểu hiện, nàng lại trấn định tự nhiên, thứ hai độ phòng lên chân tức, thuần lấy đạo tâm thúc đẩy, hết thảy lo sợ lo nghĩ, đều tịch diệt không sinh, Phá Quân tiên kiếm "Xùy" một tiếng, thẳng tắp đảo xuất, phía trước trọc lưu khuấy động, đầy trời huyết vân, bị này đại xảo nhược chuyết nhất kiếm sinh sinh phá vỡ một cái động lớn.

Minh Cơ kiếm thế lại biến, do hùng hồn chuyển thành linh động, cổ tay nhẹ nhàng run run, từng tia từng sợi kiếm khí liền hình thành một cái tinh mịn đến cực điểm kiếm mang vòng sáng, giảo tán huyết vân vết nứt còn sót lại vụ mai, nàng cũng nhân kiếm hợp nhất, xung kích ra ngoài.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Lập Uy

Chương 06: Lập uy

Lý Tuần giống cạn kiện không thể tầm thường hơn sự tình, phải tay, lại phải đi một điểm cuối cùng còn sót lại thiết phẫn, mỉm cười đón lấy Minh Cơ ánh mắt lạnh lùng.

Trên mặt biển cấp tốc yên tĩnh lại, không qua trận này kế hoạch bên ngoài kịch chiến, nhưng là cấp tốc hấp dẫn ở trên đảo chú ý của mọi người. Lúc đầu một hai đạo, về sau độn quang càng là liên tiếp không ngừng, hướng bên này tụ tập.

Không qua mấy tức thời gian, xa gần mười dặm phạm vi bên trong, tu sĩ liền càng tụ càng nhiều, vô số ánh mắt vượt qua bầu trời đêm, tập trung đến Lý Tuần cùng Minh Cơ trên thân.

Không biết Minh Cơ hiện tại là cảm giác gì, tựa lẽ thường đoán chừng, vậy tuyệt đối không thể nào dễ chịu, đối với cái này, Lý Tuần chỉ có thể ở trong lòng nói tiếng thật có lỗi, hãn thu lại tiểu dung, hai tay đột nhiên phấp phới, huyết vụ lách thân phi động, cũng chính là mọi người nháy mắt mấy cái khoảng không, hãn ngoài thân đã choàng một tầng ẩn thấu huyết quang khoan bào, chính là món kia cùng hãn nhục thân cùng một chỗ trải qua huyết Thần Đoán thể Vụ tòng thiết áo choàng.

Làm số ít có thể cung cấp hãn thúc đẩy pháp bảo, loại tình huống này sử ra, lại so với U Huyền khô lỗi hầu hạ còn muốn tới thuận tiện.

Đến tận đây, ngoại trừ tầm kia tình lý bên ngoài Linh Trúc gương mặt, Lý

Tuần từ trên xuống dưới, đã hết là Huyết Ma cách ăn mặc, kết hợp trước mặt biến hóa, chính là cái kẻ ngu, cũng có thể nhận ra tới.

Giờ khắc này, nhiều ít thanh đến chậm sợ hãi thán phục cùng nhau vang lên, liền ngay cả gió biển đều bị cái này âm thanh vượt trên, gạt ra cực quái dị điệu tới.

Trên mặt biển bầu không khí trong lúc nhất thời lộ ra có chút quái dị, không qua cùng phía trước Lý Tuần Minh Cơ lo lắng khác biệt, nơi này nhưng có không ít người ôm cười trên nỗi đau của người khác tâm tư, cho nên chớp mắt thời gian, có nhân liền vỗ tay cười ha hả: "Minh Tâm Kiếm Tông cao túc, Chính đạo nhân tài mới nổi, quả nhiên không tầm thường!"

Có nhân phụ họa bật cười, ồn ào, cũng có nhân thờ ơ lạnh nhạt, nhưng không có một người đứng ra bác bỏ, Chính đạo cửu tông tu sĩ cả đám đều thành tâm điếc, chỉ có thể dùng cực kỳ phức tạp ánh mắt nhìn chăm chăm trên mặt biển cái kia xích hồng thân ảnh.

Bọn hãn cũng nghĩ có phản ứng, thế nhưng là trước mắt cái này so tối kỳ quái mộng cảnh còn muốn tới hoang đường tràng cảnh, còn cần một cái thời gian đến giảm xóc cùng tiêu hóa.

Lý Tuần hơi quay đầu, lần theo ban sơ cười to khiêu khích đầu nguồn, di động tầm mắt, cuối cùng dừng ở một cái quen mặt trên gương mặt, Lý Tuần nhớ tới, đây chẳng phải là ngày đó tại Đông Nam biển rừng, cái kia lâm thời chen ngang Phi Thiên khi con à.

Thấy đây, hãn cũng cười lên, lộ ra răng trắng như tuyết: "Vốn cho rằng chư vị tâm hữu linh tê, không nghĩ tới chỗ này còn có vị nhập hí quá sâu. . . Ngu xuân!"

Nghe được hãn thâm ý trong lời nói, chung quanh hầu như cái trọng lượng cấp nhân vật sắc mặt cùng nhau trầm xuống, cũng liền tại cái này nhan sắc biến hóa trong nháy mắt, trong hư không một tiếng nhọn bạo, lẳng lẽ sóng chấn động tại bên ngoài mấy dặm bắn ra, đảo mắt sẽ kia Phi Thiên Viên Ma cuốn vào trong

đó, ngay sau đó lại là một tiếng nổ vang, đối phương gầy gò thân thể lại cho nổ bay cách xa mấy dặm, mới đây bụi đất dừng lại. Dù chưa coi là thật thụ thương, đã là mặt mũi mất hết!

"Ta không nhớ rõ cho phép người đến xoi mói." Lý Tuần không có bất kỳ cái gì dấu hiệu động thủ, chỉ là cười lạnh, cuối cùng lấy một câu bình luận làm kết: "Không có gia giáo!"

Trong lúc nhất thời trên mặt biển tiếng người thu liễm, tứ phương quảng tới trong ánh mắt, tất cả đều đánh tan lỗ mãng chi ý.

Lúc này, chư tu sĩ mới nhớ lại, trước mắt vị này, dù cho là trong mấy tháng này mới đột nhiên bay vụt lên tân tú, thế nhưng là địa vị chính là địa vị, hẳn tuyệt không phải mặc người chế giễu nhuyển đản. Chính là chế giễu, đó cũng là La Ma Thập, Lệ Đấu Lượng cái này tông sư nhân vật mới có khả năng sự tình, Phi Thiên khi con tự cao tự đại, nhưng là muốn tìm chết sao?

Lý Tuần vận dụng chỗ tối Âm Tán Nhân lập uy chấn nhiếp, lại không cho chư tu sĩ tiến một bước giảm xóc thời gian, lên tiếng cười nói: "Ta bảo trì thành ý, ngàn dặm xa xôi tới đây, vì sao không người khăng tận tình địa chủ hữu nghị?"

Khi hẳn thanh âm không chút kiêng kỵ trên mặt biển khuếch tán thời khắc, càng nhiều tu sĩ nghe hỏi tụ tập đến tận đây, mà những này kẻ đến sau khi nhìn đến tình cảnh trước mắt lúc, đồng đều chưa thoát ra khỏi thói tục tập quán phát ra hoặc chấn kinh, hoặc nguyên rủa, hoặc nhục mạ tạp âm.

Trong này, có chút quen thuộc thanh âm nghe đặc biệt rõ ràng cũng đặc biệt chói tai: "Linh Trúc, người tên hỗn đản. . ."

Tựa hồ là Minh Đức giận mắng, vị này thẳng tính sư thúc ngày bình thường tính khí nóng nảy, trên núi chư tiểu bối không có không bị hấn mắng qua, Lý Tuần đương nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng mà như hôm nay dạng này, bén nhọn tới mang theo thanh âm rung động gào rít, nhưng vẫn là lần đầu được nghe.

Lý Tuần bên mặt đối bên kia, dùng khước mắt quét nhìn liền có thể quét đến, nhưng mà hãn liền lông mày đều không nhúc nhích nhất căn, vẫn như cũ ý cười không giảm, dùng mắt điếc tai ngơ hoặc là gắng chịu nhục để hình dung, ngược lại là mười phần thỏa đáng.

Cái này một đợt hỗn loạn kéo dài thời gian cũng không dài, lúc trước lặng im không khí có không có gì sánh kịp truyền nhiễm tính, rất nhanh thanh âm huyền não theo thứ tự trầm xuống, gió biển tiếng sóng biển vượt trên hết thảy. Lý Tuần cho đến lúc này mới tiếp tục nói chuyện, ngữ điệu thoải mái tùy ý: "Chủ sự không ở đây sao?"

Hãn tuy là một người độc ảnh, cô lập với trên biển lớn, mà đối đầu bách vị chân nhân đẳng cấp cao thủ, lại như cũ thanh âm leng keng, nói nói cười cười, khí phách như thế đảm lượng, chính là giữa sân đám người đều cùng hãn có cừ oán khoảng cách, cũng không khỏi vì đó say mê.

Không qua không có nhân sẽ minh bạch Lý Tuần hôm nay tâm tư, liền ngay cả chính hãn cũng nắm chắc không được, chỉ là gạt ra hết thảy cảm xúc quấy nhiễu, suy nghĩ của hãn vận chuyển nhưng là càng nhanh hơn nhanh rõ ràng.

Mượn vừa rồi khoảng không, hãn đã đem tuần tự lưỡng sóng tu sĩ đều quan sát mấy lần, bên trong trọng lượng cấp nhân vật là không ít, bất quá, chân chính có thể được bên trên có khiêng đỉnh chi lực, tức những cái kia có chân nhất tu vi đích tông chủ, nhưng là một cái không thấy.

Lý Tuần càng khẳng định trong lòng phỏng đoán, loại tình huống này, đối diện cố nhiên là không có thống nhất nhận thức, nhưng nếu một mực làm hao mòn xuống dưới, Lý Tuần tích súc lên tình thế, cũng phải cấp bỏ đi rơi.

Ánh mắt của hãn tại hơn một trăm tấm trên mặt người đảo qua, trong đó vô tình hay cố ý lọt mất một chút, cuối cùng, dừng ở cách xa nhất, bên người cũng không có nhân bảo vệ Tiêu Hồn phi tử trên thân.

Hãn không chút nào che giấu tâm ý của mình, cho dù cách xa nhau vài dặm,

Tiêu Hồn phi tử cũng có thể cảm giác được đập vào mặt hàn khí.

Nàng tâm thần xiết chặt, đang muốn có hành động, trước mắt đã là huyết quang chớp động, hung lệ sát khí đập vào mặt.

Lý Tuần ngang nhiên phát động!

Trên mặt biển cái này hơn trăm vị chân nhân tu sĩ, cái nào không đem khí cơ trực thuộc trên người Lý Tuần, thuận tiện giống như hàng trăm cây dây câu, sẽ ma đầu kia trói cực kỳ chặt chẽ, nhưng mà cái này khê động tốc độ, thực là không thể tưởng tượng, trên trăm vị câu giả cùng nhau thoát câu, tạo thành hỗn loạn rất cuộc đừng nói, Lý Tuần thì trong nháy mắt gần sát Tiêu Hồn phi tử, không nhìn nó trong nháy mắt bày ra mấy chục tầng phòng hộ, vươn tay, mò về mỹ nhân nhi ưu nhã mảnh khảnh cái cổ trắng ngọc.

"Mạc tông chủ, chúng ta tới hảo hảo thân cận một chút."

Lý Tuần cười xuất thủ, cử trọng nhược khinh, đồng thời không có đa trọng sát khí, nhưng mà một trào phía dưới, trong hoảng hốt đúng là tự sinh kỳ diệu, năm ngón tay gập thân ở giữa, đã có huyết ma pháp môn hung lệ, lại có u tông nhất mạch hư miếu, trong lúc mơ hồ thậm chí không thiếu sắc bén minh thấu Huyền Môn kiếm ý.

Một trào đã xuất, Lý Tuần đáy lòng động lại ử dột chi khí lại cũng tùy theo phun ra ngoài, toát lên hư không, sẽ mấy môn pháp quyết giao hội lúc hình thành khoảng cách đều kết hợp lại, hay như thiên thành, toàn vẹn như một.

Loại này diệu thủ ngẫu nhiên đạt được tác phẩm xuất sắc, tại Lý Tuần gần trăm năm tu đạo trong lịch trình, cũng là cực kỳ hiếm thấy, lại càng không cần phải nói dưới mắt tu vi tinh xảo, mạnh như thác đổ, cấp độ tiến thêm một bước, có lẽ, cái này đã không phải phương pháp gì, mà là một hạng tự phát tự có thần thông.

Tiêu Hồn phi tử đã xem như Thông Huyền Giới khó lường nhân vật, không

những tu vi tinh thâm, tâm cơ cao minh, toàn thân cao thấp lại càng không biết có bao nhiêu thuốc mê cổ độc. Cũng thấy sự tình không ổn, đã trước người bày ra hai mươi bảy tầng mê cổ cạm bẫy, ở giữa lại có hỗn độc chi pháp, xen lẫn nhau phản ứng, đồng thời toàn lực lệch vị trí, ý đồ tự vệ, lại không nghĩ Lý Tuần lại nhô ra loại này thần diệu vô cùng một trào tới.

Rất khó hình dung trực diện một trào này chi uy cảm giác, Tiêu Hồn phi tử chỉ thấy kia có chút uốn lượn ngón tay, liền cảm giác cổ họng căng lên, trái tim co vào, đã thần vì đó đoạt.

Hai mươi bảy tầng phòng hộ tựa như giấy đồng dạng, toàn bộ vỡ vụn, lúc đầu hướng phía sau chệch đi bên trong thân thể, càng không giải thích được hướng cái tay kia thượng tiến tới, ngược lại giống như tự chui đầu vào lưới đồng dạng.

Các loại Lý Tuần lạnh buốt ngón tay kẹp lại cổ của nàng, mà lại đưa ra âm hiểm chân tức, phong kinh khóa mạch thời điểm, Tiêu Hồn phi tử mới như ở trong mộng mới tỉnh, lúc này, Lý Tuần đã vây quanh phía sau nàng, trở tay tủa hầu, tùy thời đều có thể lấy nàng tính mệnh.

Gió biển đưa tới một trận thấp xôn xao, không có nhân sẽ nghĩ tới, thân là một phái tông chủ Tiêu Hồn phi tử, thậm chí ngay cả vừa đối mặt đều không đi đi qua liền lạc bại thành cầm, như thế tràng diện, ngược lại giống như đại hán bắt anh nhi, vô cùng dễ dàng.

Nhưng mà nếu bàn về chấn kinh, không có nhân lại so với Tiêu Hồn phi tử càng sâu, làm tinh thần hoảng hốt nhiếp phách cảm giác vừa mới thối lui, mãnh liệt cảm giác sợ hãi liền không thể ức chế theo đáy lòng chảy xuôi mà xuất, đồng thời hình chi tại bên ngoài, trong lúc nhất thời, nàng vậy mà khống chế không nổi thân thể, có chút run rẩy lên.

Theo lý thuyết, nàng tu hành nhiều năm, sinh tử dù cho không thể không để ý, cũng sẽ không như thế không tốt, thế nhưng là Lý Tuần vừa mới kia một trào, thần thông tự thành, kinh đạo hồn dung phác chuyết, phảng phất vạn cân cự

chùy, sinh sinh oanh phá nàng nhiều năm tinh tu tâm phòng, xung kích phía dưới, nàng một thân mị công suất nữa như vậy bức tán, mà trong thời gian ngắn tu vi thụt lùi, đã là khó tránh khỏi.

Biến hóa như thế, ngoại trừ động thủ Lý Tuần có chút chút cảm ứng bên ngoài, cũng chỉ có chính Tiêu Hồn phi tử, mới chính thức rõ ràng, chỉ là nàng dù sao cũng là nữ trung hào kiệt, tại ban sơ sợ hãi cùng lo sợ nghi hoặc về sau, tinh táo tâm tư rốt cục lại nâng lên.

Lúc này nàng cũng không quản thân thể khó chịu run rẩy, cũng mặc kệ thể nội tán loạn khí mạch, mà là cố gắng khống chế khoe môi, tràn ra một cái nhàn nhạt mỉm cười: "Bách Quỷ tiên sinh, hay là Linh Trúc đạo trưởng, đây cũng là ngài nói tới thành ý sao?"

Lý Tuần đương nhiên không nhìn thấy nụ cười kia, hấn ngay tại trải nghiệm vừa mới kia thần đến một trào kỳ diệu chỗ, hơi có chút tinh thần không thuộc, bất quá, Tiêu Hồn phi tử đùa cợt ngôn ngữ vừa ra, hấn cũng liền lấy lại tinh thần, cũng không coi là ngang ngược, đồng dạng cười nói: "Cùng Mạc tông chủ giao tình, làm sao có thể cùng người khác đồng liệt?"

Đang khi nói chuyện, hấn chụp lấy Tiêu Hồn phi tử cánh tay chặt hơn chút nữa, tư vị tự nhiên lại có khác nhau.

Thời gian ngày mùa hè, Tiêu Hồn phi tử quần áo trên người vốn là thanh lương, nửa người trên bất quá là một kiện nửa vây ha tử, áo khoác một cận mực sa la tay áo áo, lại khoác kiện ngậm hoa phi bạch mà thôi, đứng xa nhìn đoạn trang lộng lẫy, cận thân thì làm da doanh hương, cách tầng thật mỏng cái áo, cùng da thịt đụng vào nhau không khác.

Cực Nhạc Tông tu sĩ không có khả năng nhìn xem Lý Tuần một mực chụp lấy tông chủ của bọn hấn, tại ban sơ kinh hoàng qua đi, đã có mặt người sắc bất thiện tới gần, chỉ là cố kỵ Tiêu Hồn phi tử an toàn, không dám đem tư thái làm được quá phận, Lý Tuần đối với chuyện này là hoàn toàn không nhìn, ngược lại

là chính Tiêu Hồn phi tử, ra hiệu dưới tay không nên khinh cử vọng động.

Tiêu Hồn phi tử chỉ cảm thấy đằng sau nam tử kia khí tức lửa nóng, thế nhưng là nằm cạnh lâu, bị kia nhiệt khí xuyên thấu vào, lại là thấu xương băng lãnh, hàn khí là theo đáy lòng sinh ra, nàng duyệt vô số người, đối phỏng nam nhân tâm tư càng là am hiểu, hơi chút suy tư liền biết, sau lưng nam tử ngữ khí tuy nhẹ nhàng, vừa ý tình cực kém, chính là sắc đẹp trước mắt, cũng sẽ không động tâm, lúc này vạn vạn không được trêu chọc.

Nàng nghĩ như vậy, biểu hiện tại bên ngoài, nhưng là cử chỉ càng ngày càng vũ mị, mềm mại tư thái nhẹ nhàng kiểm mấy lần, thấy Lý Tuần cánh tay giống như đúc bằng sắt, tựa hồ mới hết hi vọng, thổ tức lại nặng một chút, mang theo hương thơm nhiệt khí xuyên thấu qua ngoại bào, cùng Lý Tuần thể khí giao, thanh âm cũng càng trầm thấp chút: "Giao tình của ta người. . . Chính là dạng này?"

"Nói gì vậy chứ? Trên đời này giao tình, sâu nhất không ai qua được cùng quan hệ mật thiết, giống như trên một nữ nhân. Nam nữ hữu biệt, tại hạ không thể cùng Mạc tông chủ cùng y cùng váy, nhưng cũng may mắn, dựa vào sau một hạng, cùng tông chủ ngài bạn tri kỷ đã lâu a."

Tiêu Hồn phi tử giật mình, tiếp theo không để ý trên cổ thiết tí, cười đến nhánh hoa run rẩy, lại nói tiếp lúc, liền ngay cả xưng hô cũng thay đổi.

"Ôi, thật là không dám nhận, nô đời này thích chưng diện nhất bộ dáng, bạn thân bạn chơi mà nhiều vô số kể, lại không biết tiên sinh nói là vị nào?"

Giờ khắc này, nàng sẽ toàn thân mị hoặc đều tỏa ra, có lẽ thiếu một chút thông dong nội liễm chiều sâu, lại càng thêm không bị cản trở vô bố, nhiệt lực bắn ra bốn phía.

Chỉ tiếc, Lý Tuần trong đầu vẫn là băng tuyết tỉnh táo, hãn hơi cúi đầu, bờ môi gần sát mỹ nhân nhi vành tai, tiếng như du ty lên tiếng: "Liên hồ ba đêm, Mạc tông chủ một đêm này chiếm tiện nghi, thế nhưng là để cho người ta cực kỳ

hâm mộ đâu."

Tiếng cười chợt dừng, Tiêu Hồn phi tử thân thể trong nháy mắt cứng đờ.

Cái hiệu quả này liền chính Lý Tuần đều không nghĩ tới, hẳn chỉ là điếm ra sự tình trong đó chi tiết mà thôi, nào biết được phản ứng của đối phương vậy mà như thế mãnh liệt?

Cảm giác bên trong, Tiêu Hồn phi tử tuy nói tứ chi bị quản chế, lại một mực vượt khó tiến lên, dùng các loại thủ đoạn bỏ đi trước đó kia thần đến một trào đối tu vi ảnh hưởng, nhưng mà Lý Tuần lời vừa nói ra, nàng vất vả xây lên tâm phòng vậy mà lại lần nữa sụp đổ, đến tận đây quân lính tan rã, tu vi suy yếu biên độ, so lúc trước càng sâu.

Vì thế, Lý Tuần chính là đồ đàn cũng biết, tựa hồ "Liên hồ ba đêm" tình tiết bên trong, còn có một số hẳn không có chú ý tới chi tiết, rõ ràng hơn chính là, cái này phát hiện mới chi tiết nhất định không có quan hệ gì với Thiên Chi, nói cách khác, nhất định liên lụy tới Cổ Âm nữ nhân kia. . .

Phát hiện biến cố như vậy, Lý Tuần đề xuống tích tụ tâm tình, duy trì lúc trước thái độ, cười nói: "Thế nào, Mạc tông chủ cũng có không thả ra thời điểm? Họ Cổ cứ như vậy khó hầu hạ?"

Tiêu Hồn phi tử rốt cục mở miệng, vẫn như cũ thản nhiên cười nói, vừa ấm cấp tốc hạ xuống, nhưng là sự thật không thể chối cãi: "Ta hiểu được, tiên sinh thành ý nguyện lai là dạng này. . . Chỉ là tiên sinh làm như vậy, cũng không sợ trước mặt Minh Cơ tiên tử để ý?"

Đối phương càng là nói sang chuyện khác, Lý Tuần càng biết trong đó có quỷ, hẳn ha ha cười nói: "Ta chỗ này là không gì kiêng kị, chỉ cần Mạc tông chủ không thềm để ý liền tốt."

Đang khi nói chuyện, hẳn lại phát sinh cảm ứng, hơi liếc đi một chút, vừa lúc va chạm đến Minh Cơ cách không xuyên thấu qua ánh mắt, lẫn nhau vừa chạm

liền tách ra, trong lòng của hãn hơi nhảy, lại như cũ duy trì cùng Tiêu Hồn phi tử thân mật trạng thái.

Lúc này, Tiêu Hồn phi tử tâm phòng đã rách nát không chịu nổi, lại dùng chút thủ đoạn, đại khái còn có thể moi ra chút lời nói đến, nhưng mà đảo bên kia, mấy vị kia một mực bất động thanh sắc phiến phức nhân vật, rốt cục có hành động, cho dù cách hơn mười dặm đường, đối phương hùng hồn như núi khí phách cũng ép lên trên biển, như ở trước mắt.

"Sách!"

Lý Tuần chép miệng một cái ba, cánh tay đột nhiên buông lỏng, Tiêu Hồn phi tử hô nhỏ một tiếng, thân thể hướng phía dưới rơi mất hơn một xích, mới nhắc lên khí đến, ổn định thân thể, mà lúc này, Lý Tuần đã phi khởi hành hình, xuyên thẳng ngoại hải, ý muốn thoát thân.

Bảy tám vị chân nhất tông sư cùng nhau thả ra khí thế vẫn là quá nặng đi chút, Lý Tuần không có ngốc đến cùng bọn hãn chính diện chống đỡ, mà là quả quyết thu nạp khí tức, giống một đuôi nước sâu bên trong con cá, tại sền sệt trong không gian du động.

Hầu như vị chân nhất tông sư cũng không phải là đồng lòng, thấy thế liền có nhân mở mắt nhắm mắt, mặc kệ chảy qua, chỉ có oán niệm mãnh liệt nhất vị kia, đột nhiên đột xuất đến, lấy không chút thua kém linh động, gắt gao khóa chặt Lý Tuần khí tức, không có bất kỳ cái gì buông lỏng ý tứ.

Bị người kia kiếm khí bao lại, Lý Tuần trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy quanh thân lạnh triệt.

Quả nhiên vẫn là không tránh khỏi một màn này.

Lý Tuần mặc dù không kinh ngạc, lại cực bất đắc dĩ, có thể hãn cuối cùng không có nhượng bộ, chỉ là đang phi độn bên trong chậm rãi điều hoà thổ tức, chuẩn bị nghênh đón sư môn trưởng bối lửa giận ngập trời.

Trong gió biển đã rót vào réo rắt kiếm ngân vang âm thanh, yếu ớt tia sợi, dễ nghe êm tai, Lý Tuần lắng lắng nghe, nhưng rất nhanh, trên mặt hấn liền có kinh ngạc chảy ra.

Tiếng rên mấy điệt về sau, kia lãnh triệt thấu xương kiếm ý lại chậm rãi biến mất, chỉ còn lại thuần túy kiếm khí tê rít gào, tại gió biển dâng lên bên trong chập trùng, tựa như dưới thân biển cả, không có hỉ nộ, nhưng lại rộng lớn thâm trầm.

Trên biển tu sĩ đều là Linh giác nhạy cảm hạng người, đối trong đó biến hóa đều hết sức rõ ràng, trong lúc nhất thời đồng đều hai mặt nhìn nhau: "Thanh Minh chủ trì tông môn, thủ đoạn lại ôn thôn như vậy, loại này phá cửa mà xuất phản nghịch, làm hại thiên hạ ma đầu, hấn cũng khăng thả?"

"Thông minh a." Ẩn thân ở cái khác Âm Tán Nhân ngược lại là có khác biệt kiến giải, "Dây dưa nữa xuống dưới, mắt mặt sẽ chỉ là Minh Tâm Kiếm Tông mà thôi, còn không bằng trước tiên lui một bước, lẫn nhau đều hảo kết thúc."

Lý Tuần cũng không nói gì, lúc này, bởi vì trước đột Thanh Minh tình thế chậm dần, còn lại hầu như cái chân nhất tông sư càng sẽ không dùng sức, tràn ngập hải thiên cường áp vỡ ra thật lớn một lỗ hồng. Lẫn nhau khí cơ cảm ứng, lại thêm trước sau kịch liệt ép chênh lệch biến hóa, ngược lại hình như có một con bàn tay vô hình, níu lấy Lý Tuần hướng ra phía ngoài bay vụt.

Trong chớp nhoáng này, Lý Tuần thở ra khẩu khí, tại di động cao tốc tình huống dưới, khí lưu bị kéo dài, vặn vẹo, phát ra quái dị tiếng vang, tựa như chế giễu, lại giống thở dài. Ngay sau đó, tất cả mọi người bên tai đều vang lên hấn tuyên bố: "Ít ngày nữa sẽ lại đến báỉ phỏng, sau này còn gặp lại!"

Đồng dạng thanh âm, nghe vào mọi người trong tai, lại là khác biệt ý tứ, nhưng mà, có một chút, mọi người đều đã nhận ra, mặc kệ là Huyết Ma, Bách Quỷ, hay là Linh Trúc, đối chỗ này tụ tập Thông Huyền chư tông cao thủ tử địa, hoàn toàn không để trong lòng, rất có tới lui tự nhiên ý tứ.

Ma đầu kia quá phách lối!

Tại chử tu sĩ ác ý đánh giá bên trong, Lý Tuần trốn xa hơn nghìn dặm, kéo dài khoảng cách.

Dưới mắt vị trí này, chung quanh đồng thời vô hòn đảo đá ngầm, tứ phương mênh mêng, chỉ có bị hắc ám bao khóa nước biển cùng bầu trời.

Âm Tán Nhân tự động theo trong hư không bước ra đến, ánh mắt sáng rực, tại Lý Tuần bình tĩnh đích trên mặt đảo qua, có lẽ là ra ngoài nhiều năm hình thành quen thuộc, nàng mở miệng nói chuyện lúc, tổng có xóa không mất ý trào phúng: "Đáng tiếc, Chung Ấn dạy người nhiều như vậy, hết lần này tới lần khác cái kia tùy thời tùy chỗ đều có thể trung nghĩa song toàn bản sự giấu nhanh, người liền hă ba phân hỏa hầu đều không có học được!"

Lời này không dễ nghe, có thể bên trong vốn lại đã bao hàm Lý Tuần tối nhận đồng thành phần, cái này khiến hă buồn bực không thể, lại khen không thể, chỉ có thể sẽ khốe miệng co giật hai lần, xem như nhận.

Âm Tán Nhân khó được toàn thân trở ra một lần, nhưng không thấy hảo tự thu, ngược lại làm tâm trọng thêm, tiếp tục cười nói: "Từ nơi sâu xa tự có thiên ý, bình thường khó mà ước đoán. Ai có thể nghĩ tới, vất vả chuẩn bị mấy ngày, kết quả là nhưng là tự chui đầu vào lưới. . ."

Lời này kỳ thực cùng Lý Tuần dăm chiêu suy nghĩ không khác nhau chút nào, nhưng từ Âm Tán Nhân miệng nói đến, nhưng là chói tai cực kỳ. Có như vậy một nháy mắt, óc của hă sôi sùng sục, cơ hồ muốn đình vờ đầu xác, đợi đến thần chí khôi phục, chỉ cảm thấy trên tay hơi đau, lại nhìn Âm Tán Nhân, đã bị hă trọng quyền đánh bay, đánh thẳng đến trong biển.

Một quyền này oanh ra ngoài, tâm tình của hă vậy mà chuyển biến tốt đẹp không ít, lại nhìn Âm Tán Nhân, cũng không có trước đó diện mục đáng ghét như vậy, hă hướng cái này thủ hạ đặc lực nhất ngoắc ngoắc ngón tay, kéo căng mặt cũng hơi có lỏng.

Âm Tán Nhân theo trong biển thẳng ra tới, trên thân không dính một giọt nước, gương mặt xinh đẹp thượng chịu trùng điệp một quyền, lại nửa điểm vết thương cũng vô, thần sắc càng là không mấy may mắn, phảng phất trước đó cái gì cũng chưa từng xảy ra, nàng rất nghe lời đi vào Lý Tuần trước người, hơi nghiêng thượng thân: "Chủ tử?"

Biết rõ nàng là diễn trò, mà lại thuận theo cử chỉ phía dưới, chôn dấu càng lớn châm chọc, Lý Tuần vẫn có đầy đủ cảm giác ưu việt theo đáy lòng thẳng lên, hần rớt cục cười lên: "Thật có lỗi, là trong lòng ta không thoải mái."

Không hề có thành ý biểu đạt áy náy, hần đột nhiên mắt lạnh lẽo như điện, đâm về bên cạnh mặt biển: "Thượng Nhân đã tới, cũng không cần lại nhìn chúng ta trò cười, hiện thân là được. Yên tâm, nơi này không ai có thể nhìn thấy người."

Dưới tình hình như thế, đoàn người cũng không cần lại làm cái gì già mồm, hần tiếng nói vừa dứt, tiếng ồn ào tiếng nước chảy, Thiên Chỉ Thượng Nhân cũng học Âm Tán Nhân theo dưới mặt biển thẳng ra tới, vẫn như cũ mũ trùm che đầy đầu, sẽ bí ẩn hành vi quán triệt đến cùng.

Lý Tuần mặt không thay đổi nhìn chăm chăm nàng, nửa ngày, đột nhiên khẽ cong eo, hướng nàng làm bán lễ.

"Đa tạ Thượng Nhân trước đó nhắc nhở, đáng tiếc tệ nhân tối dạ, không thể tới lúc tỉnh ngộ, mới dẫn xuất lần này sự tình tới."

Thiên Chỉ chuyện đương nhiên thụ cái này bán lễ, mà lại, đại khái là tỏ tử hồ bi nguyên nhân, nàng nhìn Lý Tuần ánh mắt ngược lại là nhu hòa chút, chỉ là ngữ khí lạnh lùng như cũ: "Có rảnh xin lỗi, không nếu muốn muốn như thế nào thực hiện lời hứa của người, lấy người trước mắt thân phận, Lệ Đấu Lượng bọn hần tổng sẽ không sẽ tình báo hai tay dâng lên."

Lý Tuần ngoài ý liệu lắc đầu: "Không, ta cũng không cho rằng như vậy. Tuy nói thân phận ngoài ý muốn bại lộ, có thể sự tình nhưng không có trong tưởng

tượng bết bát như vậy. . . Hoặc là phải nói, tự đại thế mà nói, so với chúng ta dự đoán còn muốn thuận lợi."

Hắn tuyệt không có triển vọng chính mình giải vây ý tứ, mà loại này bằng phẳng, xuyên thấu qua ngữ khí của hắn, thần thái hiển hiện ra, trong lúc vô hình có cực kỳ mạnh mẽ sức thuyết phục.

"Nhìn xem Lang Hoàn đảo thượng tràng diện kia, sợ rằng ngoại trừ hai trăm năm trước sát Phượng chi dịch, không còn có thể so sánh được. Đương nhiên, sát Phượng chi dịch ta không có kinh nghiệm bản thân, ngược lại là Thượng Nhân có thể cùng trong trí nhớ tình hình xác minh một chút, hơn mười vị chân nhất tông sư, trên trăm vị mỗi loại tông tinh nhuệ nhất cao thủ, tụ tập tại trên đảo nhỏ, tổng không phải dự tiệc tới a?"

Thiên Chi trầm mặc không nói, Âm Tán Nhân thì nhẹ nhàng gạt đầu, lấy tối hòa hoãn ngữ điệu vi Lý Tuần cổ vũ: "Chính tà chư tông càng che càng lộ, kéo ra nhân mã hắn là đi đọ sức lãng một kích chi dụng, đáng tiếc cái này tuyệt không thể gạt được Cổ Âm."

"Không sai, nếu có thể tập hợp những này nhân mã, mà lại có thể đồng tâm hiệp lực lời nói, trên đời này cũng không có có thể ngăn cản bọn hắn lực lượng, giấu diếm hoặc không đối gạt, cũng không có gì sai biệt, ai. . . Thật sự là đáng tiếc."

Lý Tuần tiếc hận chính là nhắm vào "Đồng tâm hiệp lực" mà phát, Thông Huyền chư tông tuy là tại Tán Tu Minh Hội dưới áp lực, có hợp lưu xu thế, lại đều có các tính toán nhỏ nhặt, cái khác không nói, riêng là tối nay hắn kinh lịch tình hình, liền đủ để chứng minh, hầu như đại chân một tông sư tầm đó, tuyệt không phải một lòng.

Mà lại, đây là tại bọn hắn chiếm cứ ưu thế áp đảo tình huống dưới.

Có thể suy ra, như thật cùng Tán Tu Minh Hội chém giết, đương sự thái thảm liệt đến vượt qua bọn hắn phạm vi có thể chịu đựng được lúc, hậu quả sẽ là cái

gì!

"Tư tâm tạp niệm hại chết nhân đâu."

Lý Tuần mở miệng, liền có chút buồn cười, chính mình cũng không có gì thuyết giáo tư cách, hẳn còn không phải tập trung tinh thần muốn bắt Thiên Chi Thượng Nhân đương đầu thương dùng. . . Mạch suy nghĩ chuyển dời đến nơi này, hẳn liếc đi một chút, chỉ thấy Thiên Chi thần sắc đóng băng, trong lòng giống như cũng tại suy nghĩ.

"Nhất định phải dựa vào người khác mà làm nên?" Thiên Chi suy tư thật lâu, rốt cục mở miệng nói chuyện, tựa như là không còn dự định đối Thông Huyền chư tông ôm lấy hi vọng đáng vẻ.

Lý Tuần cười lạnh: "Xá dễ dựa khó, Thượng Nhân là tại tìm cho mình khó chịu sao? Lại hoặc là, Chính đạo cứu tông tính mệnh là tính mệnh, chúng ta bọn này cô thiên tính mệnh liền không phải tính mạng?"

Lời này chói tai cực kì, nhưng trần trụi nói ra, Thiên Chi ngược lại lại càng dễ tiếp thu một chút, mặt của nàng bị mũ trùm che, nhìn không ra âm tình, khí tức quanh người vẫn còn toán bình thản, trầm mặc một lát, mới nói: "Ta không cho rằng mượn dùng Thông Huyền chư tông chi lực, là chuyện dễ dàng."

"Chỉ là người cho rằng như vậy mà thôi." Lý Tuần duy trì lạnh tiểu tiểu dung: "Đã bọn hẳn có thể nâng toàn giới chi lực, vây công Yêu Phượng, liền cũng có thể thay cái phương hướng, tiêu sát Cổ Âm. Hiện nay, bọn hẳn kém chỉ là lâm môn một cước dừng khí mà thôi, có lẽ, còn kém chút cùng nhân thành ý hợp tác, cho nên. . . Ta muốn theo lời mở đầu, lại đi báỉ phỏng!"

"Còn đây?"

"Hiện tại?"

Thiên Chi cùng Âm Tán Nhân phản ứng tương tự, vấn đề lại hoàn toàn khác

biệt, Lý Tuần không có hứng thú từng cái hưởng ứng, chỉ là cười nói: "Đã nói là 'Ít ngày nữa' tiến đến bái phỏng, tức 'Qua không được một ngày', đây là thực tiễn trước mặt, có gì không thể?"

Âm Tán Nhân lờm Thiên Chi một chút, cũng là cười nói: "Người xác định có thể còn sống ra tới?"

"Nếu chỉ là Huyết Ma một người, đương nhiên là có đi không về, không qua Huyết Ma đằng sau, còn có hậu trường đúng không? Âm Tán Nhân, Bách Huyền Diệp, Thanh Đế di lão thậm chí còn có vị tiện nghi đồng môn, những nhân vật này hợp lại cùng nhau, vô luận như thế nào đều có cùng Thông Huyền chư tông bình khởi bình tọa tư cách, hoặc là, La Ma Thập hoặc là Lệ Đấu Lượng hi vọng đem đám người này đẩy lên Cổ Âm bên kia đây?"

Nói đến "Tiện nghi đồng môn" thời điểm, Lý Tuần trong mắt nhìn, rõ ràng cũng là Thiên Chi Thượng Nhân.

Nữ tu đối với cái này luôn luôn một từ, có thể trong nháy mắt khí tức ba động nhưng là không thể gạt được nhân, Lý Tuần hướng nàng khoát khoát tay: "Thượng Nhân không ngại để cho ta mượn dùng hạ hổ uy đi. Yên tâm, tệ nhân sẽ không thất ngôn."

Thiên Chi còn có thể nói cái gì, ngược lại là một bên Âm Tán Nhân khẽ lắc đầu: "Phương pháp này không ổn, Thượng Nhân đoạn trước thời gian sát kiếp quá nặng, cùng Thông Huyền chư tông quan hệ khẩn trương, chuyên dùng kỳ danh, sợ rằng sẽ hoàn toàn ngược lại."

"Tam tán nhân dư uy vẫn còn, người Âm Trọng Hoa tên tuổi còn có thể dùng một lát." Nói, hần vắn xuống một ngón tay.

"Thanh lão mặc dù đã đi xa, có biết tình giả, phối hợp thượng Thủy Diệp Lan, cũng có thể nói còn nghe được." Lại là hai ngón tay vắn xuống, Lý Tuần giọng nói lại dừng lại, sau một lúc lâu mới rồi nói tiếp: "Huyết Ma tên tuổi, hung lệ có thừa, tích lũy thì không đủ, nhất là ở giữa có Bách Quý, Linh Trúc cái này

tin tức quấy nhiễu, không tự giác liền sẽ để cho người ta khinh thị, chỉ bất quá, người lý do cũng không tệ, chớ có biến khéo thành vụng mới tốt."

Sẽ hai cây đuôi thẳng ngón tay ở trước mắt lắc lư, Lý Tuần hơi có chút buồn rầu: "Ba năm nhân có thể tung hoành thiên hạ, cũng rất khó mà đối đại cục sinh ra ảnh hưởng gì. Nhất là lúc này ta át chủ bài ra hết, đại khái thực lực, bọn hắn đều có thể tính ra ra tới, nếu không có điểm mới mẻ đồ chơi trấn trụ tràng diện, sợ là phải tổn nhiều môi lưỡi."

Nói thì nói như thế, Lý Tuần nhưng không có ý lùi bước, so với về sau trực diện Cổ Âm liêu mạng tranh đấu, lại xông một lần Lang Hoàn đảo, thực sự không tính là gì, coi như nơi đó có hơn mười cái chân nhất tông sư tọa trấn, cũng là như thế.

Đến nơi đây, Lý Tuần bất chợt nhớ đến một chuyện: "Chính đạo cửu tông nội tình, ta đã biết đại khái. Tây Liên bên kia lại như thế nào? Ta đối bên kia không quen, vừa mới chỉ cảm thấy La Ma Thập cùng Thất Tu lưỡng cái, cái khác còn có ai?"

Hắn hỏi là bên kia chân nhất tông sư tình huống, Thiên Chỉ lúc ấy cố kỵ nhiều hơn, khoảng cách tương đối xa, nói không nên lời cái gì như thế về sau, Âm Tán Nhân ngược lại là rõ ràng, chỉ bất quá còn chưa tới kịp mở miệng, Lý Tuần cánh tay chấn động, nhưng là quán ở trên trên cánh tay "Bích Lạc hoàn" có phản ứng.

"Sư đệ dưới mắt nhưng có nhàn sao?"

Xuyên thấu qua Bích Lạc hoàn, Cơ bàn tử tiếng nói vang lên, tế thanh tế khí, mang theo chút thận trọng hương vị, từ đến dưới mắt vị trí, Lý Tuần ngược lại là có thể lý giải, hẳn ứng tiếng, xem như hưởng ứng.

Bích Lạc Hoàn Chân xem như một kiện dị bảo, sóng âm truyền phương thức phi thường kỳ diệu, Cơ bàn tử thanh âm ở bên tai vang lên, giống như đối phương đang ở trước mắt đồng dạng.

"Chuyện vừa rồi, ta cái này làm sư huynh thật sự là xin lỗi, Công Thâu đại sư là cái trực nhân, cũng không rõ ràng sư đệ những cái kia gút mắc, nói trở lại, sư đệ người thật sự là đem đoàn người giấu diếm thật tốt khổ. . ."

"Có một số việc vẫn là quên mất tương đối tốt."

Lý Tuần mở miệng đánh gãy mập mạp líu lo không ngừng lời nói, ngữ khí coi như bình ổn, nghe không ra hi nộ, Cơ bàn tử nhưng là thông minh tuyệt đỉnh người, lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng nói sang chuyện khác, "Có chuyện, ta cảm thấy muốn cùng sư đệ người nói một chút. Vừa mới sư đệ ngài đại phát thần uy, hung ác áp chế Thông Huyền chư tông khí diễm, nhưng cũng kinh động đến không ít nhân vật, hiện tại dựa có như thế một vị muốn cùng người. . ."

"Côn Bằng vương?"

Lý Tuần lại lần nữa đánh gãy Cơ bàn tử phát biểu thời điểm, thầm nghĩ đến chính là tại Bách Công đường trước, nhìn thoáng qua thân ảnh hùng vĩ, cho nên, cái kia danh hào thốt ra, cũng chính trùng bia ngấm, tại chỗ sẽ Cơ Bất Thác ghen phải nói không ra lời nói tới.

"Không sai, chính là bản tọa."

Thanh âm trầm thấp ngược lại là phi thường thích hợp cái kia tự phụ tự xưng, đại khái là cách xa nhau khá xa duyên cớ, Côn Bằng lão yêu rõ ràng muốn so ngày hôm trước tới nội liễm, không giống tại Khúc Kính Thông U bên trong, loại kia cố ý hành động hải phái.

Cùng với đồng thời, hẳn cũng cho thấy tràn đầy chủ đạo muốn, lại không cho Lý Tuần nói tiếp thời gian, tiếp tục trầm giọng nói chuyện: "Bách Quỷ cũng hảo, Linh Trúc cũng được, ta cũng mặc kệ người nghi ngờ chính là tâm tư gì, hiện tại ta chỉ hỏi người một câu, muốn hay không hợp tác?"

Nghe Côn Bằng lão nhi ngữ khí, Lý Tuần trong đầu suy nghĩ thay đổi thật nhanh.

Giống như hãn có thể suy đoán tâm tư của đối phương, Côn Bằng lão nhi cũng có thể đem hãn dự định đoán ra cái đầu tự, loại tình huống này, cái gì khách sáo, già mồm đều không có ý nghĩa, cho nên hãn rất nhanh làm ra quyết định: "Côn Bằng vương muốn cùng Cổ Âm chính diện đối địch sao, nếu là như vậy, người ta liên danh làm sao?"

Bên kia trầm mặc một lát, mới có tiếng cười lạnh truyền tới: "Tốt lắm, ta ngược lại muốn xem xem, người như thế nào thuyết phục ở trên đảo đám người này, nếu có thể xuất hiện lại năm đó sát Phượng chi dịch, đến tiếp sau mọi việc liền coi như ta một cái."

Lý Tuần im lặng toét ra miệng, hãn rất bội phục Côn Bằng lão nhi quyết đoán, nhưng càng cảm thán tự mình vận đạo, có lẽ là lão thiên gia chơi chán hãn, suy nghĩ cho ra hãn chút bồi thường, quả nhiên là muốn ngủ liền có nhân đến đưa gỏi đầu, thuận lợi đến làm cho lòng người nhảy.

"Côn Bằng vương đã có này tâm, kia là không còn gì tốt hơn, hiện nay, người ta không bằng thương lượng một chút chi tiết đi. . ."

Ngoài miệng nói, Lý Tuần trong đầu lưu động lại tất cả đều là tưởng tượng tranh cảnh, những cái kia chỉ ở người khác chỉ ngôn từ tổ bên trong xuất hiện kinh thiên động địa tràng diện, tựa hồ từng cái sống lại, muốn gạt ra sọ não, hóa thành chân thật nhất hình tượng, hiện ra ở trước mắt.

Hiếm thấy, trên người hãn huyết dịch nóng lên.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Thuyết Khách

Chương 7: Thuyết khách

"Thất Vô đạo nhân, Chử Thần, Đại Nhật pháp tôn. . ."

Sẽ những này không thể khinh thường danh hào từng cái niệm đi ra, dù cho Lý Tuần đã sớm chuẩn bị, cũng không khỏi chép miệng một cái ba.

Vô Tâm Tông sa sút lâu rồi, sở dĩ còn có thể nỗ lực duy trì, toàn bộ nhờ tông chủ Thất Vô đạo nhân, lấy chân nhất tông sư chi thân, tại Hư Miếu Tông, Pháp Hoa Tông, Minh Tâm Kiếm Tông ba mặt vây quanh hạ, độc lập chèo chống.

Chử Thần không cần phải nói, vị này Độc Ẩn Tông lãnh tụ, tại Minh Hỏa Diêm La tử quỷ kia trong mắt, đều là cái khó có thể đối phó lão hồ ly ; còn Đại Nhật pháp tôn, Đại Thiên Quang Cực thành hùng cứ đại mạc, không người dám phạm, vị này bạo ngược nổi danh giả hòa thượng, cũng là không thể bỏ qua công lao.

Ba người này tăng thêm La Ma Thập, Thất Tu Tôn Giả, liền tạo thành Tây Liên ở chỗ này đám cao thủ tối cao. Lại tính cả Chính đạo cửu tông sáu vị chân nhất tông sư, cái này mười một người chính là lúc này Thông Huyền chư tông có khả năng lấy ra tinh nhuệ nhất lực lượng.

Lý Tuần không lâu sau đó phải đối mặt, chính là lấy những người này cầm đầu khổng lồ bày tu sĩ, cùng bọn hãn thương lượng, nhất định phải có bị đánh đến liền cận bã đều không thừa nổi tới giác ngộ, Lý Tuần tuyệt không nguyện ý biến thành cận bã, cũng khuyết thiếu tương ứng giác ngộ, có thể hãn vẫn là tại về khoảng cách lần trốn xa vèn vèn sau nửa canh giờ, lại lần nữa giá lâm Lang

Hoàn đảo.

Đương đại bề ngoài hẩn thân phận huyết hồng độn quang lại lần nữa vạch phá hải đảo bầu trời đêm thời điểm, trên đảo bạo động, mặc kệ cỡ nào sâu nặng hắc ám đều không che giấu được.

Lý Tuần lơ lửng tại bầu trời đêm, quanh thân phóng xạ ra tới khí mang, giống một đám đỏ thẫm hỏa diễm, theo gió biển có chút lắc lư, không kiêng nể gì như thế khí cơ ngoại phóng, lúc này đưa tới ở trên đảo tất cả tu sĩ nhất trí bắn ngược. Thoáng hỗn loạn về sau, ở trên đảo người mạnh nhất khí tức đột ngột từ mặt đất mọc lên, một cỗ, hai cỗ, ba cỗ. . . Thậm chí mười một cỗ chất tính khác nhau cường áp, theo thứ tự ép ở trên người hẩn, giống như mười một tòa hùng hồn dãy núi, thay cái tâm chí tu vi hơi kém, đại khái có thể trực tiếp đè đến trong biển sâu đi.

Lý Tuần cũng không thể làm được không lọt vào mắt ngoại giới cao áp, quanh thân bên ngoài nhấp nháy khí mang hỏa diễm tại áp lực đột khởi trong nhấp mắt liền ảm đạm xuống.

Nhưng mà, theo một lần tận lực khống chế thổ tức, quanh người hẩn khớp xương phát ra một chuỗi dây đặc lay động, thể nội tích súc lực lượng bởi vậy triệt để tán phát ra, cả người đúng là không lùi mà tiến tới, giống như là đón gió xuyên thiên chim bay, băng tán cơ hồ muốn ngưng kết không khí, dâng đến cao hơn trên bầu trời, khoảng cách trong đảo ngược lại càng ngày càng tới gần.

Y nguyên như nửa canh giờ trước, mười một vị chân nhất tông sư nghiêm trọng khuyết thiếu đồng tâm hiệp lực nhận biết, tình thế có chút ba động, liền ai cũng có âm mưu, Lý Tuần tiếp nhận cao áp chỉ kéo dài ngắn ngủi hai hơi thời gian, liền lại lần nữa bày biện ra khe hở.

Đối với cái này, Lý Tuần không chút kiêng kỵ cất tiếng cười to, người khác có lẽ không rõ, nhưng làm người trong cuộc chư vị tông sư, trong lòng sợ là sẽ không quá dễ chịu.

Lý Tuần không cho đối phương nổi giận trả thù cơ hội, Huyết Ảnh yêu thân có một không hai thiên hạ tốc độ toàn bộ triển khai, trong nháy mắt theo những cái kia kẽ nứt bên trong xuyên qua, tốc độ thẳng đến chỗ tận cùng, tựa như một đường vụn vụn thiểm điện, đợi đến ở trên đảo chúng tu sĩ lại nghĩ làm ra phản ứng thời điểm, mũi chân của hắn đã dính vào Lang Hoàn đảo thổ địa. Hắn rơi xuống đất vị trí tuyến được phi thường tốt, cách có mạnh nhất cảm ứng tu sĩ căn cứ chỉ có gần dậm, hơi ngẩng đầu liền có thể thấy rõ nơi đó kiến trúc bề ngoài.

Theo cụ thể cảm ứng đến xem, nơi đó có cửu vị chân nhất tông sư, cùng với hơi yếu tu sĩ một số, hắn là tông chủ các tông nghị sự vị trí. Còn có hai vị chân nhất tông sư, một tại đảo tây, một tại đảo bắc, ước chừng là Hư Miếu Tông mây trôi tử cùng với Tây Cực Thiên Tông Bán Thành cư sĩ, tu vi tuy cao, lại nhân thân phận vấn đề, tự hành né tránh.

Tông chủ cấp bậc hội nghị sao? Tương đương cẩn thận, chỉ tiếc tại nơi này ứng giải quyết dứt khoát thời điểm, như thế làm đáng, ngoại trừ cho Cổ Âm ứng đối thời gian không gian bên ngoài, không còn tác dụng khác.

Đây là Lý Tuần tiếng lòng, bất quá, hắn phi thường thẳng thắn dùng một loại phương thức khác tiến hành biểu đạt.

Hắn cười to mở lời: "Nguyên lai chư vị là muốn dùng loại biện pháp này để Cổ Âm mất mạng a — muốn để nàng tươi sống chết cười sao?"

Xung quanh hết thảy nóng lòng muốn động khí tức vào lúc này đều trệ một chút, đây đối với ở trên đảo chính tà song phương tu sĩ mà nói, không thể nghi ngờ là một cái vang dội cái tát, mà ghê tởm hơn chính là, bọn hắn muốn làm ra hưởng ứng, hết lần này tới lần khác khuyết thiếu tương ứng lực lượng cùng tư cách.

Lúc này, Lý Tuần bày ra tính cách, không phải Bách Quỷ, cũng không phải Linh Trúc, thậm chí cùng Lý Tuần đã từng có được, bắt chước hết thảy tính tình đều không giống nhau, như cường bức hình dung, ngược lại là cùng ngày đó,

thân phận bị Cổ Âm hét phá về sau, kia một đoạn làm càn vô bó cảm giác có chút tương tự.

Thế nhưng là một khắc này, Lý Tuần đối mặt chính là hư nhược Cổ Âm, nội bộ lực đực Yêu Phượng, coi như đụng tới hết sức nhất tình hình, hẳn đều có thể toàn thân trở ra, cùng hiện tại hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Chỉ có thể nói, thái độ của hắn đã thoát khỏi nhân tố bên ngoài hạn chế, tự phát tự có, trúc cơ tại không có gì sánh kịp lòng tin phía trên, theo thời gian kéo dài, từng bước vững chắc, có lẽ cuối cùng sẽ trở thành hắn chân chính tính cách, mà hôm nay, hơi lộ phong mang, đã đầy đủ.

Liên tục trong tiếng cười, hắn bước nhanh đến phía trước, chung quanh hoặc ẩn hoặc hiện đông đảo tu sĩ, vậy mà không một có thể lên trước ngăn cản, hắn cứ như vậy, từng bước một đi đến chư tông tông chủ nghị sự đại sảnh trước đó, xem phía trước ẩn mà không phát kiến khí sát ý như không, đưa tay khẽ đẩy, đại sảnh phong bế môn hộ liền hướng vào phía trong rộng mở, lộ ra trong đó sắc mặt khác nhau nhân tới.

Minh châu quang mang chiếu sáng toàn bộ đại sảnh, cũng sử đến các phe ánh mắt không có bất kỳ cái gì che lấp, sẽ một chút hẳn vẫn không quá thói quen ánh mắt loại bỏ rơi, Lý Tuần ngang nhiên nhập sảnh.

Lúc này phòng nghị sự đường cơ hồ hoàn toàn bị vài vị tuyệt đỉnh tông sư bày ra khí cơ thêm đầy, một bước bước vào, hắn liền giống như là rơi vào khuấy động vòng xoáy, quần áo trên người bày biện ra gần như có thể chính mắt thấy gợn sóng, phảng phất sau một khắc liền sẽ ngay tiếp theo thân thể chia năm xẻ bảy.

Lớn lối như thế ra trận phương thức, cơ hồ chính là cùng trong thánh đường tất cả tu sĩ đối kháng, Lý Tuần lại giống như là hoàn toàn cảm giác không thấy ngoại giới áp lực, sắc mặt bất động, liền ngay cả bộ bức cũng không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, chỉ có thể nội kiệt ngạo bất tuần Nhiên Huyết Nguyên Tức

trầm thấp gào thét, tự phát sinh thành một vòng vững chắc lực trường, sẽ gian ngoài bất thiện chèn ép che đậy lại.

Lý Tuần không qua đi hơn mười bước, liền từ cổng đi đến phòng chủ vị trước đó.

Lúc này, chủ vị ngồi chính là Lệ Đấu Lượng, bên cạnh chính là La Ma Thập, ở giữa tượng trưng bày một cái bàn vài, hai đại chính tà tông môn nhân vật thủ lĩnh đều là ánh mắt u thâm, sẽ tâm thần tập trung ở trên người hắn.

Lý Tuần đi thẳng đến cái bàn trước mặt mới dừng lại, cùng Lệ Đấu Lượng cùng La Ma Thập như thế tiếp cận, tuyệt không phải cái gì tốt chơi sự tình, hẳn chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp giống như kim đâm, toàn bằng Nhiên Huyết Nguyên Túc cao tốc ba động, mới đánh tan kia cấp tốc gia tăng da tụ huyết, không có làm đường xấu mặt.

Đối với cái này, hẳn lại biểu hiện được toàn vẹn vô sự, thậm chí còn dùng ngón tay tại bàn thượng đánh hai lần, sau đó mới xoay người lại, trực diện mười chín vị chính tà chư tông tông chủ.

Nói xác thực, ở đây đích tông chủ là thập bát vị, Thiên Chi Thượng Nhân không tại, Bất Dạ thành đến đây nghị sự, là trưởng lão Thiên Hà, cũng là Lý Tuần đã từng thấy qua.

Ngay cả như vậy, cái này chỉ sợ cũng là tự sát phượng chi dịch đến nay, chính tà tông chủ các tông tập hợp được hoàn chỉnh nhất một lần.

Bởi vậy có thể thấy được, bọn hắn đối Đông Hải sự tình coi trọng trình độ, vậy căn bản đã đến người không chết, chính là ta vong xích dẫn chém giết giai đoạn, chư tông thậm chí không có lưu lại cho mình đường lui một tới ít, mặt ngoài là như thế này.

Mấy chục đạo trong ánh mắt, Lý Tuần thấy được dịch ý, cảm hận, lãnh tiếu, nghiền ngẫm. . . Duy nhất không có, chính là thiện ý.

Đối với cái này, hắn mỉm cười lấy đúng, tiếp theo cao giọng mở miệng: "Chư vị, hiện tại, ta đến tuyên bố trong thời gian ngắn nhất đánh giết Cổ Âm kế hoạch."

Đùng một tiếng tiếng vang, sau lưng Lê Đấu Lượng trùng điệp đánh ra mặt bàn, hùng hồn thanh âm bên trong tựa hồ có lưỡi mác giao minh: "Lý Tuần! Chớ có làm càn!"

Lý Tuần lỗ tai giống như là điếc, đối hậu phương uy thế kinh người hoàn toàn không có phản ứng, hắn chấp tay đi về phía trước mấy bước, đi vào phòng trung tâm, hoàn toàn sẽ phía sau lưng bán cho Thông Huyền chư tông cường đại nhất hai vị tu sĩ, ngữ điệu cũng không có bất kỳ biến hóa nào: "Tuyên đọc kế hoạch trước đó, ta trước hướng chư vị giới thiệu một chút Cổ Âm hiện nay trạng thái. . . Tỉ như, nàng cầu tử chi tâm, nàng mục đích kế hoạch loại hình."

Nói xong những này, hắn mới quay đầu lại, mỉm cười đối Lê Đấu Lượng nói: "Lê Tông chủ, người có ý kiến gì không?"

Từ khi nghe được "Cầu tử chi tâm" miêu tả, Lê Đấu Lượng đã nhíu chặt lông mày, đối Lý Tuần coi nhẹ, cũng lợt đi qua. Lấy lòng dạ của hắn, ngược lại không đến nỗi tính toán chi li, nhưng để hắn lại mở miệng tự rước lấy nhục, cũng là mơ tưởng.

Lúc này, khác một bên La Ma Thập cười mỉm nói chuyện: "Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, Lý đạo hữu có cái gì tình báo, ta bên này là cảm thấy rất hứng thú."

Vị này mới mở miệng, tà tông chư tông chủ liền nhao nhao phụ họa.

"Không sai, thượng sư nói có lý." Cam lấy cuống họng nói chuyện, là Chiến Ma Tông tông chủ Lý Đông cảm giác.

"Vứt bỏ hiềm khích lúc trước, đồng tâm hiệp lực, chính là ứng đối kiếp số Chính đạo." Gật gù đặc ý, là Độc Ẩn Tông lão yêu quái, Chủ Thần.

"Mau mau nói tới, mỗi gia các loại lỗi tai đều ngựa." Có phần bộc trực vị này, thì là cực Tây chi địa Đại Nhật pháp tôn.

Lý Tuần sẽ mấy cái này đối lập lạ mặt nhân vật cùng trong lòng đã có ấn tượng từng cái đối ứng, nhưng là mỉm cười, mà nói chuyện ở giữa, trong thính đường phun trào khí cơ mạch nước ngầm đã tiêu trừ hơn phân nửa.

Lý Tuần thì biểu hiện được chẳng hề để ý, giống như hoàn toàn không biết đây là sẽ quyền chủ động chấp tay nhường cho người, hẳn còn cười hướng Thanh Minh nơi đó gật gật đầu, một chút đều không thêm để ý đối phương cố tình làm lãnh đạm.

"Để chúng ta thắng vào chính đề, ta nghĩ, chư vị đầu tiên nhất định phải minh bạch chính là, Cổ Âm cũng không sợ hãi cái chết. Chỉ là, nếu nàng thật muốn chết mất, nàng cũng nhất định phải kéo lấy chư vị, không, là kéo lấy chư vị đại biểu Thông Huyền Giới từ xưa đến nay chỗ kéo dài đạo thống, cùng một chỗ diệt vong."

Đây mới thực là lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, mà lại Lý Tuần nói tới đều là thiên chân vạn xác lời nói thật, trong đó tự có một cỗ chất phác có thể tin lực lượng, điểm này, ở đây tu sĩ đều là có thể cảm giác được, sắc mặt của bọn hắn cũng liền không khỏi phát sinh biến hóa vi diệu.

Lý Tuần muốn chính là loại hiệu quả này, hẳn lại bước một bước về phía trước, y nguyên chấp tay phía sau, thần thái cao ngạo: "Chư vị hoàn toàn có thể hoài nghi bản nhân lời nói là có hay không thực, nhưng ta không cho rằng chư vị còn có hoài nghi thời gian."

Tà tông chư tông chủ có lẽ là muốn thừa cơ chèn ép đối diện đối thủ cũ, nhao nhao tỏ vẻ ra là nông cạn thiện ý đến, chính là Minh Vương Tông Vô Tận minh chủ, tựa hồ cũng quên đi cùng Lý Tuần kia khuynh Ngũ Hồ tam giang chi thủy cũng tẩy vĩnh viễn cừu hận, cắn câu khóe miệng, khẽ gật đầu.

Đối diện Chính đạo cứu tông tu sĩ nhưng cũng không phải đèn đã cạn dầu, giống như là Lạc Kỳ Xương dạng này bản tính cao ngạo, đã là song mi thượng dụng thẳng, cơ hồ vừa muốn rút kiếm lấy đúng, nhưng càng nhiều người hay là đem ánh mắt chuyển qua một phương hướng khác , bên kia ngòi, chính là bên tay trái Lệ Đấu Lượng trở xuống vị thứ nhất, Minh Tâm Kiếm Tông đương đại tông chủ, Thanh Minh đạo nhân.

Từ khi Lý Tuần đi vào phòng, Thanh Minh liền tự nhắm mắt ngòi ngay ngắn, tựa hồ suy nghĩ viễn vông, lại giống là thành kẻ điếc cùng mù lòa, chính là Lệ Đấu Lượng nổi giận, chửi tà tông tông chủ khiêu khích, hắn cũng hoàn toàn không có phản ứng, cho tới bây giờ, hạ thủ chửi đồng đạo đều đem ánh mắt quăng tới, hắn mới chậm rãi mở mắt, đem ánh mắt chuẩn xác ném đến trong thính đường phản nghịch trên thân.

Trong thính đường trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, chửi tông chủ hoặc nín hơi ninh thần, hoặc có nhiều hứng thú mà nhìn xem Thanh Minh xử lý như thế nào cái này lúng túng chí hồ si nhục sự kiện.

"Để hắn nói."

Thanh Minh thanh âm giống như là tại một cái ánh nắng tươi sáng buổi chiều, thường trà nghỉ ngơi về sau, như vậy thanh du lịch sự tao nhã, cái này hoàn toàn nằm ngoài sự dự liệu của mọi người, mà khi bọn hắn sẽ kinh ngạc tầm mắt ném đi qua lúc, Thanh Minh lại khôi phục trước đó kia nhắm mắt thần du tư thái, để cho người ta cảm thấy trong lòng của hắn trí tuệ vững vàng, nói không chừng đã tính toán tốt đối phó tông môn nghịch chỉ biện pháp.

"Cố lộng huyền hư!"

Giờ khắc này, không biết có bao nhiêu người ở trong lòng cười lạnh, nhưng bọn hắn cũng không thể không thừa nhận, Thanh Minh cái này tư thái bày vô cùng tốt, cho dù nơi này có tám thành là giả vờ, thế nhưng là không chịu nổi hắn thân phận đặc thù, chỉ cần Lý Tuần không tại chỗ hủy đi Thanh Minh đài, thế

cục này nắm chắc, liền có hơi phân nửa rơi vào Thanh Minh trên tay.

Dù cho Thanh Minh thời khắc này vị trí còn tại Lệ Đấu Lượng cùng La Ma Thập phía dưới, nhưng tại khí thế bên trên, cũng đã có vượt trên một đầu chi thế.

Lệ Đấu Lượng không phải hạng người bụng dạ hẹp hòi, đối với cái này cũng không có ý kiến, La Ma Thập cũng bất động thanh sắc, chư tông chủ ánh mắt lại một cách tự nhiên dời về đến Lý Tuần trên thân, nhìn cái này có vẻ như kiệt ngạo bất tuân tận tẫn ma đầu, là thế nào cái phản ứng.

"Mười vạn tán tu tề tập Đông Hải, không phải đến cùng chư vị vui đùa, lại hoặc là, chư vị cho là bọn họ là đến cùng mọi người đoạt kia đồ bỏ Huyền hải U Minh thành bảo tàng? Có muốn hay không ta vì chư vị chỉ dẫn một con đường sáng, đến Huyền hải U Minh thành bên trong du lịch, lấy thường tâm nguyện?"

Như hãn tại một tháng trước nói như vậy, sợ rằng lập tức muốn gây nên một trận phong bạo, mà lúc này, trong sảnh tông chủ các tông đều phảng phất bần khắc gỗ tổ, ngoại trừ tròn mắt thoảng qua chuyển động, cùng với rất nhỏ thổ tức bên ngoài, không còn bất kỳ động tác gì.

Lý Tuần ánh mắt một cách lạ kỳ bình thản, hãn lại một lần nữa đảo mắt các vị tông chủ, cũng không có để cho mình tiếng nói gián đoạn: "Đúng vậy, chư vị đều rất rõ ràng, Huyền hải U Minh thành bảo tàng nói trắng ra chính là chuyện tiểu lâm, U Hồn Phệ Ảnh Tông một chuyện về sau, Cửu U phệ giới sớm vì chư vị biết, ta cũng muốn nghe một chút chư vị ý kiến, các người cảm thấy, Huyền hải U Minh thành bên trong còn có thể lưu lại cái gì?"

"Linh mạch? Tiên đan? Bí tịch? Tại Cửu U địa khí thời thời khắc khắc chìm đắm hạ, những đồ chơi này cái nào có thể không dời tính đối chất, biến thành chỉ có U tông nhất mạch mới có thể vận dụng đồ vật? Nói trắng ra là, nơi đó là U tông nhất mạch thánh địa, lại không phải là chư vị cõi yên vui."

Vừa mới dứt lời, hãn bên tai liền xuyên vào một tiếng cười lạnh, Lý Tuần thần sắc bất động, chậm rãi quay sang, trực diện cười lạnh Vô Tẫn minh chủ:

"Vô Tẩn tông chủ có ý kiến gì không?"

Vô Tẩn minh chủ rất cục xé đi phía trước nông cạn thiện ý mặt nạ, hơi ngóc lên tái nhợt mà gọt mỏng cái cằm, nói một tiếng: "Nói nhảm hết bài này đến bài khác!"

Lý Tuần ánh mắt lạnh lùng, nhưng là còn lấy tiểu dung: "Sớm biết như thế, còn muốn nhân lại tổn nước bọt, Vô Tẩn tông chủ chẳng phải là chuyên môn tới nghe nói nhảm sao?"

Vô Tẩn minh chủ chỗ đó có thể nhìn được loại lời này, trong mắt nhất thời hung quang tránh kiếp, nếu không phải cố kỵ Lý Tuần các loại thủ đoạn, chỉ sợ cũng muốn làm trận động thủ.

Lúc này, thượng thủ La Ma Thập thấp giọng nở nụ cười: "Lý đạo hữu lúc này là đem chúng ta coi thường, hôm nay tình thế chúng ta làm sao không rõ, chỉ là một mực đang nghĩ một cái sách lược vẹn toàn đi."

Cái này lão ma lúc nói chuyện, trên mặt ma vẫn có chút co rúm, yêu dị quý bí, chính là lại ôn hòa ngữ điệu, cũng lộ ra âm trầm khó dò, Lý Tuần không khỏi nhớ tới Thông Huyền Giới theo như đồn đại, người này đủ loại chỗ đáng sợ, cùng với hẳn cùng Thủy Điệp Lan thù hận, trong lòng cảm giác càng là khác biệt, ngoài miệng cũng liền không thể nào tha nhân.

"Sách lược vẹn toàn? Thượng sư lại cũng học người tầm thường si nói, trong lúc cục diện rách nát thời khắc, cái gọi là sách lược vẹn toàn, cùng lo trước lo sau, lưỡng lự có gì khác?"

La Ma Thập một cách lạ kỳ tốt tính, bị Lý Tuần đâm hai câu, vẫn như cũ cười mỉm đáp lại: "Như vậy, Lý đạo hữu có gì thượng sách?"

Lý Tuần cũng mỉm cười: "Thượng sách là không có, ta chỉ thấy, chừ vị không có lựa chọn nào khác, chỉ có thẳng tiến không lùi, mới là đường sống."

Lần này, không có nhân đáp lời, có thể cười lạnh nhân lại càng nhiều, có lẽ Lý Tuần nói rất đúng, thế nhưng là thân phận của hắn lập trường còn tại đó, cái gì tốt lời nói đều có thể thay đổi hương vị.

Vô Tẩn minh chủ lần nữa làm chim đầu đàn, hắc hắc hắc bật cười: "Chúng ta thẳng tiến không lùi thời điểm, ngươi lại tại chỗ đó?"

Lý Tuần liếc nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Ngươi hi vọng ta ở đâu?" Không đợi Vô Tẩn minh chủ phản ứng, hắn đã xoay người sang chỗ khác, chỉ cấp đối phương một cái cái ót xác, thanh âm nhưng không có đứt gãy, chỉ là trở nên trầm một chút: "Đề nghị của ta rất tồi tệ à. . . Chư vị?"

Trong sảnh trong lúc nhất thời có chút tẻ ngắt, tuyệt đại bộ phận người đều đem không tin nhiệm viết lên mặt, những này tâm tư thâm trầm tu sĩ có thể như thế tác phong, đối với cái này đề nghị thái độ, không cần nói cũng biết.

Đối với cái này, Lý Tuần cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn biết rõ mình bây giờ nhân vật, nói trắng ra là chỉ là một cái thuyết khách, cần làm, chính là cố động như lò xo miệng lưỡi, phủ lên chỗ tốt, che lấp chỗ xấu.

Điểm này, trong sảnh mỗi người đều lòng dạ biết rõ, bọn hắn cũng là nghe muốn nghe, về phần không muốn nghe, chỉ coi phong qua tai bờ mà thôi.

Song phương thái độ chính là người tới ta đi, không những hiện tại như thế, chính là Lý Tuần đến đây trước đó, cũng là cái dạng này, chỉ là "Song phương" hàm ý hơi có khác biệt.

Lý Tuần hơi dựng lên lông mày, cái này khiến hắn nhìn có chút tức giận bộ dáng: "Lại hoặc là, chư vị cảm thấy, ta hẳn là giết địch phía trước, cho các người mở ra một con đường đến?"

Vẫn không có người nói chuyện, nhưng này rõ ràng chính là ngầm thừa nhận.

Lý Tuần lông mày phong chơn cao hơn, hắn rồi nói tiếp: "Nếu như vậy mới

có thể thủ tín tại chư vị, như vậy. . . Ta cự tuyệt! Bản thân không cần thiết vì loại chuyện này, đem tính mệnh khoác lên bên trong, cái này không có bất kỳ cái gì ý nghĩa."

Như sấm rền tiếng cười tại trong sảnh vang lên, ngồi tại Tây Liên một phương Đại Nhật pháp tôn sờ lấy cái kia tròn sáng đầu trọc, hắc hắc mừng rỡ, bên môi thâm đen râu ria cũng giật giật, lộ ra bệch trực bằng phẳng, chỉ là sau đó trong lời nói, nhưng không có đơn giản như vậy: "Người người này rất thú vị, nói chuyện làm việc toàn không tại một đầu tại tuyến."

Cái này dĩ nhiên không phải ca ngợi, cho nên Lý Tuần cũng đối chọi gay gắt: "Pháp tôn nói gì vậy, ta chỉ là không có dựa theo các vị hi vọng như thế đi làm mà thôi, muốn không trả bất cứ giá nào, liền có thể ngồi mát ăn bát vàng, trên đời này nhưng không có chuyện tốt như vậy."

"Về phần ta bản thân, mặc dù cùng Cổ Âm có không giải được thù hận, nhưng mà vậy cũng vẹn vẹn một mình nàng mà thôi, đương nhiên, nàng hiện tại chủ đạo Tán Tu Minh Hội, chiếm hết ưu thế ta rất khó chính diện chống lại, có thể ta lại không giống chư vị gia đại nghiệp đại, hiện nay cũng chỉ có cái Vụ Ấn động thiên có thể cung cấp cư trú, tại bết bát nhất tình huống dưới, ta chỉ cần ở trong đó ngồi đợi thời cơ biến hóa, quản hãn trăm năm ngàn năm?"

"Lấy Cổ Âm tâm thái cùng nguyện vọng, Tán Tu Minh Hội là có hay không có thể duy trì thời gian dài như vậy, nghĩ đến vẫn là còn có nghi vấn, nhưng tại cái này quái vật khổng lồ sắp chết trước đó, tạo thành hết thảy hậu quả, thối không đến Vụ Ấn hiện, lại muốn do chư vị cơ nghiệp đến tiếp nhận. Như thế phân biệt, chư vị hi vọng để cho ta đi làm cái gì? Lại có thể để cho ta đi làm cái gì đâu?"

Hãn trên miệng nói chư vị, ánh mắt lại nhìn chòng chọc Đại Nhật pháp tôn, cái này Thông Huyền Giới nổi danh hòa thượng phá giới lắc lắc đầu, cười ha ha một tiếng, không cần phải nhiều lời nữa, giống như là cam bái hạ phong bộ dáng.

Lý Tuần ngược lại không buông tha lên, hần tiếp tục nói: "Thằng thẩn giảng, lúc này đứng ở chỗ này, cũng không hoàn toàn là ta bản nhân ý tứ. Sau lưng ta, còn có vài vị quan tâm thời cuộc, đồng thời cùng với vui buồn tương quan đồng đạo. Có thể nói, ta giảng mỗi một câu nói, đều đại biểu chúng ta cộng đồng ý nguyện, chư vị sẽ không thật coi là, Tây Liên lại hoặc Chính đạo cừu tông, có thể đại biểu Thông Huyền Giới từ xưa đến nay tất cả đạo thống truyền thừa a?"

Trong sảnh các vị tông chủ hoặc nhiều hoặc ít đều có chút hiếu kì, cũng có như vậy vài vị bày ra "Nhìn tiểu tử người đùa nghịch hoa gì thương" loại hình sắc mặt, Lý Tuần đảo mắt tứ phương, sẽ chư tu sĩ thần sắc tất cả đều thu vào trong mắt, trong tiếng cười lạnh, cực ranh mãnh sẽ chủ đề thu về.

"Ba năm câu nói thoáng qua một cái, lập tức lạc đề vụn dậm, đây cũng là chư vị nghị sự biện pháp đi, nghĩ đến trong khoảng thời gian này, mọi người chính là như thế cái thương nghị, quả thật làm cho bản nhân mở rộng tầm mắt."

Lúc này nhưng không ai quát tháo "Tiểu tử làm càn", bởi vì lúc này Lý Tuần rốt cục đánh tới chư vị tông chủ bảy tấc, ở đây mỗi người đều hiểu tình thế gấp gáp, cũng đều nói muốn vứt bỏ hiềm khích lúc trước, cùng chường đại cục, thế nhưng là mỗi người cũng đều không thể thoát khỏi thiên đầu vạn tự lợi ích gút mắc.

Cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng mỗi loại tông tinh anh tu sĩ, có thể nói là chư tông tại gần 2000-3000 năm nội, hơn phân nửa nguyên khí vị trí, trong đó càng liên lụy đến cực phức tạp thế lực vấn đề thăng bằng, bất kỳ cái gì một người thương vong, đều sẽ đối tương lai thế cục sinh ra khó mà tính ra ảnh hưởng.

Nói cho cùng, trong lòng bọn họ, Tán Tu Minh Hội cùng Tứ Cửu Trọng Kiếp, còn không phải một cái cấp độ thượng uy hiếp. Cổ Âm là đáng sợ, nhưng cũng sợ tại có thể chính mắt thấy trước mắt, chí ít theo trước mắt tập hợp thế đánh bạc thượng nhìn, mười một vị chân nhất tông sư hợp lực, cũng đủ để thanh trừ hết Tán Tu Minh Hội uy hiếp.

Làm từng cái tông môn người cầm lái, các vị tông chủ cần sẽ ánh mắt thả lâu dài chút, lấy thấy rõ lần này kiếp nạn qua đi, toàn bộ Thông Huyền Giới thế lực tăng giảm biến hóa, trong này, những cái kia trong kế hoạch, kế hoạch bên ngoài thương vong cùng tổn thất, chính là bọn hắn vấn đề đau đầu nhất vị trí.

Lý Tuần rất rõ ràng, trở lên lo lắng, chính là hắn hôm nay trở ngại lớn nhất, còn tốt, hắn có một cái thẻ đánh bạc, đặc biệt nhắm vào này mà tới.

"Trước mắt, chư vị nên biết, Tán Tu Minh Hội chính là cường đại nhất thời điểm, nhưng mà Cổ Âm lại là suy yếu nhất thời điểm. Bên tay nàng duy nhất có thể cùng chư vị chống lại thập chấp nghị đã tản mát, Ma La Hầu cùng Thanh Loan đã chết, Côn Bằng bất hoà, Yêu Phượng ly tâm, những cái còn lại chỉ có một cái bị làm thành khôi lỗi Ngọc Tán Nhân, còn có Băng yêu nương chi lưu, đương không ở trong mắt chư vị. . ."

Lý Tuần lời còn chưa dứt, toàn bộ trong sảnh tức thời ồn ào, đem hắn lời nói ngạnh sinh sinh đánh gãy.

Đây là Ma La Hầu cùng Thanh Loan tin chết lần thứ nhất theo người trong cuộc trong miệng truyền tới, càng có Ngọc Tán Nhân trở thành khôi lỗi tin tức kinh người, mặc cho các vị tông chủ làm sao khắc chế, cũng đỡ không nổi tin tức mang tới xung kích, trong lúc nhất thời, thất thổ giả ngược lại chiếm hơn phân nửa.

Chủ vị, Lệ Đẩu Lượng chậm rãi đứng lên, gằn từng chữ nói: "Lời ấy thật chứ?"

Lý Tuần hơi gật đầu, nhưng không có tiến một bước xác nhận, mà là xảy ra khác chủ đề: "Về phần Cổ Âm bản nhân, đánh với Thiên Chi Thượng Nhân một trận về sau, thương thế chưa lành, quan chi trầm a nan khởi, nhìn qua càng là gió thổi liền ngã dáng vẻ. .. Bất quá, nơi này cũng có sự tình muốn thỉnh giáo Linh Phong tông chủ."

Không người có thể đoán ra Lý Tuần hiện tại tâm tư, trong bất tri bất giác, Lý

Tuần đã khống chế cục diện, hần xoay mặt nhìn về phía Linh Phong Tử, vị này Hư Miếu Tông tiền bối tông chủ rõ ràng có chút mê hoặc, mà lại bởi vì Lý Tuần thân phận lúng túng, liền ngay cả hần luôn luôn khôì hài khuôn mặt tươi cười đều vạt áo không ra, chỉ cau mày nói thanh: "Người giảng."

"Ta muốn hỏi, một người bởi vì thương thế các loại nguyên nhân, theo vốn có chân nhất cảnh giới thượng rơi xuống, phải chăng có thể trong thời gian ngắn, thăng trở lại vốn có cảnh giới đâu?"

Lời vừa nói ra, Linh Phong Tử trầm ngâm không nói, bên cạnh vài cái đồng đạo trên mặt cũng không quá đẹp mắt, Lý Tuần lời này, cơ hồ là công khai bóc Linh Phong Tử vết sẹo.

Đang ngồi chư tông chủ đều biết, năm đó Linh Phong Tử cũng là giới này đứng đầu nhất chân nhất tông sư, luận tu vi, tuyệt không kém hơn Lệ Đấu Lượng cùng La Ma Thập hai vị này chính tà khôì thủ, chỉ là Tứ Cửu Trọng Kiếp trước, cùng Yêu Phượng giao thủ, lưu lại ám thương, dẫn đến Thiên Lôi trước mắt phía dưới, muốn kháng bất lực, mặc dù cuối cùng tính mệnh được bảo đảm, nhưng là theo chân nhất cảnh giới thượng rớt xuống, mà lại ngày sau đại đạo vô vọng.

Đây đối với một cái tu sĩ mà nói, thực sự khó mà chữa trị thương tích, Lý Tuần trước mặt người khác hỏi ra, thực sự vô lễ cực kỳ.

Nhưng mà Lý Tuần cấp bậc lễ nghĩa lại cực kỳ đúng chỗ, hần lại hướng Linh Phong Tử có chút khom người, ngữ khí ôn hòa thành khẩn: "Tệ nhân vọng nhưng xin hỏi, có sai lầm lẽ chỗ, còn xin Linh Phong tông chủ thứ lỗi, cốt bởi các vị đang ngồi, chỉ có Linh Phong tông chủ từng có loại kinh nghiệm này, mà biến cả bên kia Cổ Âm, thì là một cái khác!"

Tin tức này xung kích, so phía trước cái kia phải kém hơn một chút, thế nhưng là cũng đủ để chấn nhiếp rất nhiều nhân, Lý Tuần còn ngại không đủ, xoay mặt hướng ở vào Tây Liên chư tông vị trí thấp nhất nữ tu cười nói: "Điểm này, Mạc tông chủ có thể làm cái chứng nhân."

Lập tức, ánh mắt mọi người đều chuyển qua bên kia đi.

Tiêu Hồn phi tử phản ứng, so trước đó ở trên biển nhưng muốn trấn định hơn, nàng cau lại đôi mi thanh tú, hiện ra muốn nói lại thôi tư thái, điềm đậm đáng yêu bộ dáng, nhìn qua rất là khó xử, có thể trên thực tế đã đợi tại ngầm thừa nhận.

Lúc này, người người đều có thể nhìn ra, nàng cùng Cổ Âm tầm đó có chút liên hệ, nhưng cái này quá rõ ràng tư thái, khó tránh khỏi có chút kỳ quặc.

Bởi vì đoạn mấu chốt này, đám người ánh mắt càng là lảng lệ, Tiêu Hồn phi tử trước đó thương thế chưa lành, chống cự không nổi chư tông chủ lấp lánh ánh mắt, chỉ có thể miễn cưỡng gật đầu nói: "Tứ Cửu Trọng Kiếp một đoạn thời gian trước, ta cùng Cổ Âm có chút kết giao, khi đó, nàng xác thực đã đạt tới chân nhất cảnh giới."

Nói xong những này, nàng liền đóng khẩu, lại không thổ lộ nửa chữ, đám người đương nhiên không nguyện ý đến đây dừng tay, còn đợi hỏi lại, chủ vị La Ma Thập mở miệng phát ra tiếng: "Mạc tông chủ cùng Cổ Âm khúc mắc, ta đã biết, mà lại việc này sớm đã kết thúc, nhiều lời vô ích."

La Ma Thập giờ phút này cũng rất có tà đạo đại lão phong phạm, che chở đồng đạo tận hết sức lực, chỉ là Lý Tuần sớm theo Xá Âm trong miệng biết được, Tiêu Hồn phi tử cùng La Ma Thập tầm đó khá là liên quan, cho nên cũng không kỳ quái.

Trên thực tế, hẳn cũng hi vọng dừng ở đây, nếu không không cần thận liên lụy đến Thiên Chi Thượng Nhân, có trời mới biết hội dẫn phát hậu quả gì.

Bởi vậy, hẳn thấy tốt thì lấy, thần nhiên nói thanh "Đa tạ Mạc tông chủ lời chứng", liền lại đem chủ đề dẫn trở về: "Không những như thế, Cổ Âm nên còn kiên tu một tới hai môn vô cùng quý dị ma công, bản thân thực lực tuyệt đối không thể khinh thường. Phối hợp quyết tử chi tâm, như thật muốn kéo đang ngòi vị nào đồng quy vu tận, cũng không phải chuyện không thể nào."

Hắn đầu tiên là cắt giảm chư tông chủ lo lắng, sau đó lại nâng lên Cổ Âm giá trị bản thân, chính là lại nâng lại giết, không ngừng mà điều tiết mọi người tại chỗ tâm lý ranh giới cuối cùng, cuối cùng, hắn lại chuyển hướng Linh Phong Tử, đánh xuống cuối cùng nhất căn cái đỉnh: "Không biết Linh Phong tông chủ có thể hay không chỉ giáo?"

Có trước mặt giám xác, Linh Phong Tử rất cục thể hiện ra hẳn nhất quán tư thái, cười ha hả đáp lại: "Cổ Âm làm sao, ta là thật không biết hiểu. Không qua lão đạo sĩ nếu muốn liều mạng, tổng còn có thể nhiều sử xuất một chút khí lực, nghĩ kia Cổ tông chủ một đời nhân kiệt, vô luận như thế nào, đều muốn so lão đạo sĩ muốn mạnh hơn một chút."

Hắn thứ này cũng ngang với là thừa nhận, nhất là bản thân hẳn là cùng Cổ Âm giao thủ qua, cũng liền càng có vẻ chân thực có thể tin.

Lúc này, ở vào vị trí thấp nhất Bất Dạ thành trưởng lão Thiên Hà thở dài một tiếng: "Nếu là tệt tông tông chủ ở đây, có thể đạt được chuẩn xác hơn tin tức. Gần đây nội, cùng Cổ Âm giao thủ, cũng chỉ có nàng."

Đang ngồi tu sĩ chỉ coi đây là Thiên Hà phát bực tức, cũng không thêm để ý, mà Lý Tuần có chuyện trong lòng, liếc xéo hẳn một chút, thầm mắng lão đạo sĩ này hết chuyện để nói, mặt khác chính là Tiêu Hồn phi tử, người biết chuyện này khẽ rũ xuống mặt, không khiến người ta nhóm thấy rõ nàng lúc này biểu lộ.

Trong sảnh bầu không khí thoáng hỗn loạn như vậy một đoạn thời gian, cuối cùng do Lý Tuần ho nhẹ thanh kéo lại: "Đây là Cổ Âm tình huống. Ngoài ra, còn có Yêu Phượng, Ngọc Tán Nhân . . . chờ một chút, không biết chư vị có hứng thú hay không nghe tiếp?"

Đương tầm mắt của mọi người lại lần nữa tập trung đến Lý Tuần trên người thời điểm, lại bỗng nhiên phát giác, nguyên bản ngoan cố cứng rắn ranh giới cuối cùng, đã giữa bất tri bất giác buông lỏng, bọn hắn bắt đầu cân nhắc: Có lẽ, làm như vậy cũng không tệ?

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Quyết Đoán

Chương 08: Quyết đoán

"Kẹt kẹt" một thanh âm vang lên, cửa phòng mở ra, Lý Tuần nhanh chân theo trong phòng nghị sự đi tới, cửa phía sau hộ lập tức đóng lại, cũng ngăn cách hết thầy dò xét thần niệm khí cơ. Tại trong sảnh, đại biểu chính tà chư tông mười chín vị tu sĩ, ngay tại làm ra quyết định.

Lúc trước ngăn ngui một khắc đồng hồ thời gian bên trong, Lý Tuần không chỉ có giới thiệu hãn đã biết Cổ Âm một phương hư thực, kéo ra khỏi phía sau hãn làm cho người sợ hãi than thế lực, mà lại trực tiếp cấp ra cùng Tán Tu Minh Hội kế hoạch chiến đấu.

Đó cũng không phải làm sao tinh diệu, kín đáo, mà vền vẹn có thể phát huy ra Đông Hải thượng chư tông tu sĩ đại bộ phận lực lượng sắp xếp.

Chính như hãn nói, không cần hoàn mỹ, vạn toàn kế hoạch, cần có, chỉ là một cái đơn giản nhất không qua quyết đoán.

Lý Tuần đã làm xong hãn ứng làm hết thầy, hiện tại hãn chỉ cần chờ đợi, hãn các loại cũng không chỉ là là trong sảnh các đại lão quyết định, cũng là đang chờ biến đổi diện Cổ Âm động tác.

Đây là một đoạn hai trận kịch liệt xung đột tầm đó nhỏ bé trống không, cũng coi là trước khi mưa bão tới yên tĩnh.

Ở trong đó, Lý Tuần phát giác, hãn có chút không có việc gì.

Trên Lang Hoàn đảo, cho dù là tại đêm khuya, hãn thấy nhận thấy, cũng tận

là khuyết thiếu thiện ý tầm mắt, cho dù nguy hại không được an toàn của mình, lại luôn không quá dễ chịu, nếu như đụng phải người quen, kia liền càng lúng túng. . .

Suy nghĩ chưa tuyệt, trong lòng hẫng nhảy một cái, tiếp theo có phần bất đắc dĩ thờ dài, cực không tình nguyện xoay người lại, đối diện chính là hai đạo sắc bén như kiếm ánh mắt.

"Còn tốt, nàng không có gặp mặt dựa rút kiếm."

Lý Tuần khổ bên trong làm vui, nụ cười trên mặt cũng có chút cổ quái. Hãn khẽ khom người, nói một câu: "Minh Cơ sư thúc."

"Người còn có thể gọi ta một tiếng sư thúc."

Tại lăng lệ nhìn gần cùng bóng đêm xen lẫn nhau tác dụng dưới, Lý Tuần thấy không rõ nữ tu biểu lộ, hãn cũng không có quá cường liệt ý nguyện, chỉ là hơi cúi đầu, phảng phất là đang lắng nghe trưởng bối dạy bảo, như dĩ vãng mấy chục năm ở giữa nhất quán trở nên như thế.

Thái độ như thế, nổi bật lên hai canh giờ trước, trên mặt biển xung đột phảng phất là một trận hoang đường mộng, mặc cho Minh Cơ đạo tâm làm sao kiên định, cũng không khỏi sinh ra không biết nên khóc hay cười cảm xúc tới. Còn tốt, trong nội tâm nàng dù sao có chuẩn bị, chỉ cứng lại khoảng không liền thông thả lại sức, gương mặt xinh đẹp thượng cũng lộ ra tiểu dung, lại lộ ra có chút ôn hòa: "Xem ở một tiếng này sư thúc phân thượng, đi theo ta đi."

Lần này giật mình ngược lại là Lý Tuần, hãn đảo mắt tứ phương, tu sĩ chung quanh thái độ cũng không có bởi vì Minh Cơ xuất hiện mà có cái gì cải biến, như thế theo tới, sợ là đối Minh Cơ cùng Minh Tâm Kiếm Tông thanh danh có chút bất lợi.

Minh Cơ đã đi đầu một bước, gặp hãn dưới chân mọc rễ, liền cười lạnh ngoài nhìn: "Muốn tại chỗ này đợi Minh Đức cầm kiếm chặt người sao?"

Tư cùng Minh Đức tính tình nóng nảy, Lý Tuần nhếch môi sừng, rớt cục theo lời đuổi theo, cũng tự phát ngăn cách xung quanh cầm thù ánh mắt.

Đi theo Minh Cơ đi ra hơn một dặm đường, Lý Tuần liền phát giác được, nữ tu không giống như là lâm thời khởi ý, mà là có mục đích rõ ràng.

Đoạn này đường cũng không quá dài, các loại Lý Tuần nghĩ đặt câu hỏi thời điểm, mục đích đã đến, lúc này ở Lý Tuần dưới chân, là một cái địa thế hơi cao gò nhỏ, hai người đứng tại đồi hạng, ở trên cao nhìn xuống, vừa có thể nhìn thấy một mảnh độc lập viện lạc.

Trong tiểu viện lóe lên mấy điểm đèn đuốc, nhưng đại bộ phận khu vực vẫn là chìm ở trong bóng tối, có mấy cái ẩn ẩn xước xước cái bóng, tại sáng cùng tối biên giới lưu động, loại này kỳ diệu tia sáng so sánh, sử đến khu nhà nhỏ này, hiện ra một chút ủ dột bầu không khí ngọt ngào. Lý Tuần cũng rất nhanh liền phát giác, nơi đây ngoài lỏng trong chặt, ở trong viện ngoài viện đi lại tu sĩ, tựa hồ là trông chừng trong viện cái nào đó mục tiêu.

"Cố Tần Nhi liền tại bên trong." Minh Cơ nói như vậy, đương nàng lúc nói chuyện, ngữ khí liền một tia ba động cũng vô.

Lý Tuần cau mày nhìn qua: "Đây là có chuyện gì?"

"Như người thấy, nàng bị giam đi lên."

Lý Tuần lúc này mới biết được, Cố Tần Nhi trước đó ra tay với Minh Cơ sự tình, đã bị bạo lộ ra, hãn hế miệng, muốn hỏi có phải là hay không Minh Cơ sẽ Cố Tần Nhi "Bán", nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy cái này không có chút ý nghĩa nào, dứt khoát im lặng, các loại Minh Cơ cho hãn một đáp án.

Đáng tiếc, Minh Cơ đồng thời không có bàn giao tiền căn hậu quả ý tứ, thậm chí con mắt đều keo kiệt đưa ra một cái, chỉ là ngóng nhìn phía dưới tiểu viện, xem ra, như Lý Tuần không đầu tiên mở miệng, nàng rất tình nguyện như thế vẫn đứng xuống dưới.

Rơi vào đường cùng, Lý Tuần chỉ có thể nhận thua: "Tốt a, Minh Cơ sư thúc, người dẫn ta tới nơi này, đến tột cùng là vì cái gì? Muốn ta cứu nàng sao?"

Minh Cơ vẫn không có hưởng ứng, ánh mắt của nàng phảng phất có thể xuyên thấu tiểu viện vách tường nóc nhà, thấy rõ bên trong cái kia cô tịch cái bóng, Lý Tuần cũng học nàng ngóng nhìn đi qua, chuyện đương nhiên, hẳn cái gì đều không nhìn thấy.

"Cố Tần Nhi thừa nhận cùng quan hệ của người, sau đó liền bị Đại Diễn tiên sinh cấm túc, nhốt tại nơi này, đợi Đông Hải sự tình kết thúc về sau, lại làm xử lý, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, nàng sợ là cả một đời đều muốn bị giam cầm tại bên trong tông môn. . . Có hay không cảm thấy nàng giống một người?"

Lý Tuần không biết hẳn hiện tại nên bày ra như thế nào một bộ biểu lộ, bất quá, hẳn cùng Minh Cơ cảm tưởng vẫn còn có chút cộng minh: "Giống Thanh Ngâm đi, tựa như một cái khuôn mẫu bên trong khắc ra tới."

Minh Cơ bỗng dừng quay mặt lại, tử tiếp cận ánh mắt của hắn: "Người cũng biết! Ta hỏi người, người có phải hay không bởi vì Thanh Ngâm sư thúc nguyên nhân, mới làm ra chuyện như thế tới!"

Lý Tuần nghe vậy ngốc nhìn xem nàng, nửa ngày, chợt người nhin không được cười lên: "Ta coi là Minh Cơ sư thúc người sẽ không lẽ mẽ chậm chạp. . . Còn tốt, ta còn không có luân lạc tới muốn sư thúc người thay ta tìm lý do tình trạng."

Không đợi Minh Cơ nổi giận, hắn đã mỉm cười thối lui hai bước, để cho hai người ở giữa khoảng cách theo mập mờ không rõ, chuyển thành tươi sáng địch ta giằng co.

Theo động tác của hắn, giữa hai người khí cơ liên lụy không thể tránh khỏi phát sinh biến hóa, trước đó hữu ý vô ý hình thành không khí, tức cáo phá liệt.

"Ta không muốn đem cái gọi là mưu trí lịch trình nói ra, vậy cũng quá mức

ồn ào, sự thúc người chỉ cần biết, từ vừa mới bắt đầu, cục diện như vậy chính là đã chú định, về phần Thanh Ngâm cũng hảo, Chung Ân cũng được, đều không có bất kỳ cái gì ý nghĩa!"

"Chung Ân sư thúc?"

Minh Cơ hiển nhiên nhận chấn động, nàng không nghĩ tới sẽ đem Chung Ân cũng liên lụy vào, Lý Tuần y nguyên không muốn giải thích, cất bước đi xuống gò nhỏ, đồng thời nói: "Đa tạ sư thúc nhắc nhở, ta nhớ được còn muốn đối Cố Tần Nhi giảng mấy câu, sư thúc người sẽ không ngăn cản ta đi?"

Lúc nói chuyện căn bản không có quay đầu, mà Minh Cơ thì đứng tại trên đồi nhỏ, không có nửa điểm ngăn trở ý tứ, rất nhanh, bóng đêm liền đem bọn hắn hai người ngăn cách.

Đi thẳng đến gò nhỏ dưới đáy, phía trên Minh Cơ thân hình đã bị che đậy, mà ở Lý Tuần vô cùng cao minh Linh giác phía dưới, nữ tu đặc thù sinh cơ nhịp đập, y nguyên có thể thấy rõ, kia so hết thảy ngôn ngữ đều muốn tới trực tiếp. Lý Tuần cảm giác được, đối phương kiếm linh động sắc bén, tựa hồ bị phong tiễn vào kiếm vô hình trong vỏ, phong mang giấu kỹ, lộ ra tròn cùn nặng nề, càng lộ ra cực mật mỗi hương vị tới.

Cái này cảm ứng phản hồi trong lòng, không biết tại sao, đáy lòng của hắn chợt có một cỗ lực lượng trùng trùng trên đỉnh đến, hắn cứ như vậy quay đầu, lớn tiếng kêu lên: "Người nếu có năng lực, liền tới sát ta đi!"

Lời mới vừa ra miệng bên trong, Lý Tuần liền cảm giác, đây càng giống như là hài tử hờn dỗi kêu la, hoang đường cảm giác xông lên đầu, lại nhịn không được cười ha ha, liền tại trong tiếng cười, trên đồi nhỏ kiếm khí bang vang lên, cho hắn một cái tốt nhất đáp lại.

Lý Tuần không còn lo lắng phía sau giai nhân, sải bước đi đến tiểu viện trước đó.

Tại ngoài viện bảo vệ lưỡng cái tu sĩ, đúng lúc là ngoại trừ Cố Tần Nhi cùng Mai Khiết bên ngoài, hai cái khác ngưng lại ở trên đảo Thiên Hành Kiện Tông đệ tử đời ba, lúc này sớm bị tiếng cười kinh động, xoay người lại, thấy là Huyết Ma đích thân đến, đều có chút ngăn người, trong lúc nhất thời cũng đánh mất cản trở dũng khí.

Lý Tuần lúc này thân phận khác biệt, tự nhiên lười nhác cùng bọn hắn quần nhau, chỉ coi hai người là bùn khắc gỗ tổ, trực tiếp đi ra phía trước, đẩy ra cửa sân.

Hai vị đệ tử đời ba lúc này mới lấy lại tinh thần, há miệng muốn kêu lúc, trong tiểu viện bên cửa phòng vô thanh vô tức mở ra, một thân trắng thuần Mai Khiết dạo bước mà xuất, đi đến trong nội viện, vừa lúc ngăn tại Lý Tuần đường đi bên trên.

Từ đầu tới đuôi, bước tiến của nàng thần thái đều ung dung không vội, tựa hồ đã tính trước, lại như là hoàn toàn không có ý thức được trước mặt Huyết Ma chỗ đáng sợ.

Lý Tuần đối với cái này nữ phong nghi có chút thưởng thức, lại xem ở Cố Tần Nhi trên mặt, cũng liền không làm khó dễ nàng, khoan thai đứng nghiêm, cười nói: "Mai sư tỷ muốn ngăn lấy ta sao?"

Mai Khiết sắc mặt nghiêm nghị, mở miệng nói chuyện lúc, âm tuyến cũng có chút trầm thấp: "Ta chỉ hỏi người một câu, Hà sư huynh bọn hắn, có phải hay không là người hại chết?"

Lý Tuần nháy mắt mấy cái, trể một tia mới nghĩ đến, cái gọi là Hà sư huynh, chính là năm đó tử tại Tung Kinh Hà Mộ Lan bọn người, lúc đầu việc này đã định án, có thể bởi vì Cố Tần Nhi lập trường biến hóa, nàng trước kia căn cứ chính xác lời cũng liền tất cả đều không tính toán gì hết, cũng trách không thể Mai Khiết sẽ có vấn đề này.

Vấn đề này đặt ở ngày thường, Lý Tuần khả năng một ngụm liền đáp ứng

đến, mà giờ khắc này, sơ sót một cái, bị thù hận ảnh hưởng, cùng chư tông liên hợp suy nghĩ chỉ sợ cũng muốn sập bàn, cũng coi như hấn tâm tư nhạy bén, rất nhanh liền đáp lại nói: "Cổ Tần Nhi không nói với người sao? Như thế, ta cũng không cần trả lời, người nếu có nhàn, liền đi hỏi Âm Tán Nhân đi."

Hấn đã không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận, lại kéo ra thần long không thấy đầu đuôi Âm Tán Nhân, lúc này sẽ Mai Khiết ghen lại.

Nữ tu vốn đợi hỏi lại, có thể Lý Tuần ngôn ngữ cao ngạo lãnh đạm, tránh xa người ngàn dặm tư thái thi triển hết không bỏ sót, kết hợp nó hiển hách hung danh, lấy Mai Khiết can đảm, cũng có chút chống đỡ không nổi.

Lý Tuần không lại trì hoãn, hừ lạnh một tiếng, cứ như vậy thẳng tắp đi qua, Mai Khiết thụ khí thể của hấn chấn nhiếp, không tự chủ tránh ra thông hưởng chính sảnh lộ tuyến, hai người cứ như vậy gặp thoáng qua.

Trong tiểu viện đương nhiên sẽ không cứ như vậy vài cái đệ tử đời ba làm việc, Lý Tuần có thể cảm giác được, chí ít có hai vị chân nhân cảnh tu sĩ núp trong bóng tối, chỉ là bối phận cao, suy nghĩ chuyện liên đối lập chu toàn, còn tại yên lặng theo dõi kỳ biến mà thôi.

Hấn đối với cái này chẳng thêm ngó tới, thần sắc tư thái giống như là đến trong nhà mình, dựa vào nhạy cảm cảm ứng, tìm được Cổ Tần Nhi vị trí, vòng qua chính đường, đi đến hậu tiến phòng ngủ trước đó.

Hấn vốn còn muốn trực tiếp đẩy cửa vào, nhưng ở trước cửa hơi suy nghĩ, vẫn là dừng lại, trên cửa gõ nhẹ hai lần, trong phòng tinh mịn kéo dài tiếng hít thở bỗng nhiên đoạn tuyệt, lại rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là Lý Tuần nhưng không có đạt được bất luận cái gì hưởng ứng.

Ở trước cửa đợi hai hơi thời gian, Lý Tuần hắc một tiếng tiếu, vẫn là đẩy cửa vào, trong phòng hắc ám giống một con giương cánh con dơi, nhào lạp lạp bay ra, cùng gian ngoài quang ảnh giao thoa, tại mặt ngoài trong yên lặng, lộ ra cực phong phú tin tức tới.

Lý Tuần vừa cất bước đi vào, vang lên tiếng gió, mang theo lấy quen thuộc hương khí, trong phòng tối nữ tu liêu lĩnh tiến đưng vào trong ngực hắn, theo lại chăm chú bóp chặt eo lưng của hắn, sử hai người cơ thể dán vào, cơ hồ không có bất kỳ cái gì khe hở.

Hai người tư thái là như thế thân mật, thể khí tương thông, giống như là muốn hòa làm một thể, chỉ tiếc, bọn hắn dù sao vẫn là có lưỡng cái nhịp tim, một cái hoảng loạn như cổ, một cái nhẹ nhàng thâm trầm.

"Mau cứu ta, mau cứu ta!"

Cố Tần Nhi thanh âm đang phát run, rõ ràng đã là sợ hãi cực kỳ, nếu là người khác ở đây, đại khái hội coi là Cố Tần Nhi tại khẩn cầu Lý Tuần cứu nàng ra ngoài, nhưng mà Lý Tuần nhưng biết rõ tuyệt không phải như thế.

Mặc cho Cố Tần Nhi đem hắn ôm, Lý Tuần lại keo kiệt ở lại làm xuất hưởng ứng cử động, cứ như vậy sau một lúc lâu, nữ tu run rẩy đã hoàn toàn hình chi tại bên ngoài, đồng thời xuyên thấu qua kê sát cơ thể truyền đến Lý Tuần trên thân, cùng với đồng thời, Lý Tuần tinh táo chí hồ tàn khốc tứ chi thái độ cũng không tổn hại mảy may phản hồi trở về.

Dần dần, nữ tu nóng nhiệt độ cơ thể bắt đầu hạ xuống, liền ngay cả siết chặt lấy, giữ lấy Lý Tuần lưng eo tay, cũng tại do dự bên trong buồng lỏng ra một chút.

Lại vào lúc này, Lý Tuần đưa tay, kéo nàng eo thon thân, khẽ rũ xuống đầu, ghé vào bên tai nàng nói chuyện, thanh âm nhu hòa đến cực điểm: "Cùng người nghĩ không giống đi."

Cố Tần Nhi mờ mịt ngẩng gương mặt xinh đẹp, vừa cùng Lý Tuần hai gò má dán vào, lạnh buốt cảm giác để Lý Tuần biết, lúc này giai nhân đã là châu lệ liên liên, tâm tư chi lo sợ nghi hoặc, có thể thấy được lổm đổm. Lý Tuần khẽ thở dài, ấm áp thổ tức tại nữ tu chỗ cổ ngọc đánh một vòng, thành công khơi dậy đối phương run rẩy một hồi.

Lý Tuần lại duỗi ra đầu lưỡi, khẽ liếm nữ tu tiểu xảo đáng yêu vành tai, loại này tuyệt không hợp thời nghi thân mật động tác, mang tới kích thích cũng viển siêu ngày thường, nữ tu bỗng nhiên run rẩy một cái, cơ hồ khiến nhân cho là nàng đang giãy dụa, nhưng rất nhanh thân thể của nàng liền mềm nhũn xuống dưới, chỉ có siết chặt lấy, giữ lấy Lý Tuần cánh tay, vẫn không có nửa điểm buông lỏng.

Lúc này, Lý Tuần đột nhiên phát lực, ôm lấy Cố Tần Nhi đoạt ra hai bước, đưa nàng theo hồi trên giường đi.

Cố Tần Nhi hô nhỏ một tiếng, nằm ngửa ở trên giường, không tự chủ được bày ra nhâm quân thái hiệt mê người tư thái, Lý Tuần thượng thân hơi nghiêng về phía trước, cùng nữ tu tầm mắt đụng vào nhau.

"Cùng người nghĩ không giống đi." Hắn lại một lần nữa nói chuyện, đồng thời ra tay vén lên nữ tu váy áo, Cố Tần Nhi cơ hồ lập tức rên rỉ lên tiếng, trong thanh âm đã phân không rõ đến tột cùng là sợ hãi, ngưng ngưng vẫn là hưng phấn.

Ngoài phòng chư tu sĩ cũng không phải thật đồ đàn, sớm phát giác trong phòng tình huống không đúng, lúc này khí tức đã là nóng lòng muốn động, Lý Tuần lại hoàn toàn không để ý, vừa người đè lên, ngay lúc sắp tại cái này tông tu sĩ tụ tập ở trên đảo, làm ra cấu thả sự tình tới.

Tại thân thể của hắn để lên tới sát na, ngoài phòng kêu rên âm thanh vang lên, truyền vào nhà, y nguyên có như lôi đình lực chấn nhiếp. Cố Tần Nhi phảng phất theo một trận ảo mộng bên trong tỉnh lại, thân thể mềm mại trở nên vô cùng cứng nhắc, vẫn ôm Lý Tuần lưng eo cánh tay đã không biết nên làm sao cất đặt.

Thấy được nàng bộ dáng như vậy, Lý Tuần thấp giọng nở nụ cười: "Nhìn, ta nói không sai, giấu diếm người khác cùng bị nhân nhìn chăm chăm, hương vị tuyệt không đồng dạng. Đến, nói cho ta, người là có hay không nguyện ý vì ta đi chết!"

Cố Tần Nhi nhiệt độ cơ thể đột nhiên lên cao, dù chưa mở miệng, nhưng là không chỗ ở gật đầu, tán loạn sợi tóc phất ở Lý Tuần trên gương mặt, ngứa một chút hết sức thoải mái, nhưng mà Lý Tuần cũng không hài lòng, hấn đặt ở nữ tu trên thân, trầm giọng nói: "Không hiểu được nói chuyện sao? Thanh âm lớn chút, muốn bọn hấn cũng nghe được!"

Cứng ngắc cảm giác lại lần nữa trở lại Cố Tần Nhi trên thân, phản ứng như thể tự nhiên trung thực truyền đạt đến Lý Tuần đáy lòng, hấn cảm thán một tiếng, nhưng trong lòng không biết là thất vọng, vẫn là nhẹ nhàng thờ ra.

Giờ phút này, song phương cảm ứng chính là tương hỗ, Cố Tần Nhi đang ở tại thời điểm mẫn cảm nhất, Lý Tuần tâm niệm vừa khởi, nàng liền đã nhận ra, tại một trận tinh mịn chấn động về sau, nàng nhiệt lệ lại lần nữa tuôn ra, cũng bởi vậy dứt bỏ hết thảy, há miệng liền muốn la lên.

Chỉ là, nàng miệng thơm mới trương, Lý Tuần dựa đưa tay che: "Không muốn gọi, nếu người mở miệng, cùng người kia cũng liền không có gì khác nhau."

Trong bóng tối, Cố Tần Nhi đôi mắt sáng oánh quang chớp động, suy yếu lo sợ nghi hoặc sau khi, càng nhiều vẫn là mê mang, Lý Tuần không có dời bàn tay, mà là lại lần nữa sẽ bờ môi ghé vào nữ tu bên tai, nhẹ giọng thì thầm: "Trước đây thật lâu, có một cái nữ nhân xinh đẹp, cũng giống người dạng này, thích cái nào đó nhân, có thể vì người kia sinh, có thể vì người kia tử, đồng dạng, nàng tình cảm lưu luyến cũng không vì tông phái dung thân, như người bây giờ, bị giam cầm ở một cái nhỏ hẹp vòng tròn bên trong."

"Duy nhất cùng người khác biệt chính là, nàng muốn so người tiến thêm một bước, nàng có thể không nhìn ngoại giới ánh mắt, thuận vì chỗ yêu người sống, cái gì đồng môn tình nghĩa đều muốn ném qua một bên; nàng có thể không có chút nào liêm sỉ tại sư huynh trước mắt cùng ái nhân giao cấu, có thể không chút do dự chém giết đồng môn, về phần khi sư diệt tổ loại hình, cũng toàn không đáng kể. . ."

"Là, nàng chính là Thanh Ngâm, ta vị kia vì tình phản tông sư thúc tổ, người yêu của nàng, thì là đại danh鼎鼎 ma đầu Ngọc Tán Nhân, ta lại xưng bọn hần vi 'Một đôi cầu nam nữ' . Tần nhi, vết xe đổ trước đây, người có nguyện ý hay không cùng ta làm một đôi khác?"

Lý Tuần nơi lòng bàn tay, rõ ràng cảm giác được nữ tu bờ môi đang khe khẽ run rẩy, hần nhếch môi sừng, lại không dời bàn tay, mà là tiếp tục nói khẽ: "Không cần vội vã trả lời, ta trước tiên có thể thẳng thắn nói cho người, ta cuộc đời hận nhất, chính là đôi cầu nam nữ này, mà bây giờ, người xác định, muốn cùng ta làm một đôi khác?"

"Nếu như người nguyện ý, chẳng khác nào cùng Thiên Hành Kiện Tông, cùng toàn bộ Chính đạo quyết liệt, bất luận là sư tôn trưởng bối vẫn là bạn thân đồng môn, đều muốn trở mặt thành thù, về phần chết sớm Hà Mộ Lan mấy cái sư huynh đệ, chỉ là vừa mới bắt đầu, đến a, cầm lấy kiếm của người, thử một chút đồ sát đồng môn cảm giác, tựa như Thanh Ngâm kia tiện tỳ làm như thế!"

Cố Tần Nhi thân thể lạnh đến giống khối băng.

"Hoặc là chúng ta từ từ sẽ đến, tiến hành theo chất lượng, trước tiên ở trường bối của người cùng sư huynh sư tỷ trước mắt diễn một trận sống Xuân cung, không muốn thẹn thùng, phóng đại thanh âm, đến, tựa như chúng ta trước kia làm như thế. . ."

Nói nhỏ âm thanh bên trong Lý Tuần hần rốt cục lấy ra che lấy nữ tu bờ môi bàn tay, đồng thời đem nó đi xuống, tại nữ tu nhỏ nhắn mềm mại trên thân thể du động một vòng về sau, lại lần nữa thăm dò vào dưới váy, phát lực tách ra nữ tu hai chân.

Lý Tuần tùy ý hành động, Cố Tần Nhi liền giống như là một con rối, khắp người cứng ngắc, đối với cái này, Lý Tuần tương đương bất mãn: "Người kia cổ tao sức lực đi đâu rồi? Làm ta là đang cưỡng gian người sao?"

Cố Tần Nhi thân thể lại run lên một cái, trong cổ họng thanh âm rốt cục xuất

ra đến, kia là một tia yếu ớt tiếng khóc, căn bản gánh chịu không được nặng nề tuyệt vọng cùng bi ai.

"Người cuối cùng vẫn là không nguyện ý!" Lý Tuần cười lạnh ngời thẳng lên, hạ kết luận, "Chúc mừng người, người còn không có luân lạc tới cùng kia tiện tỳ đồng dạng tình trạng, đương nhiên, ta cũng không phải là cái thứ hai Ngọc Tán Nhân."

Tiếng nói vừa dứt, Lý Tuần da đầu đột nhiên sấp vờ, ngoài thân khí quyển đột nhiên ngưng thực, càng có một đợt như sấm rền chấn âm tại một cái cực huyền ảo phương diện âm vang lôi vang.

Nhân phát sát cơ, thiên địa lật đổ!

Lý Tuần cũng không đồng cái gọi là vọng khí chi thuật, nhưng mà ở trên đảo còn nhiều giới này đứng đầu nhất nhân vật, những người này trong ngoài thiên địa đều cấu kết thông suốt, khi bọn hắn tâm niệm phát sinh biến hóa, ngoài giới thiên địa nguyên khí cũng muốn tùy theo biến động.

Đương nhiên, cũng chỉ có giống Lý Tuần loại tầng thứ này tu sĩ, mới có thể phát giác được kia cực kỳ vi diệu lại cực kỳ hùng vĩ biến hóa.

Giờ khắc này, chính tà mười chín tông các đại lão rốt cục làm ra quyết đoán!

Cũng tại lúc này, Cố Tần Nhi cố gắng ngời xuống, lại lần nữa phát lực, gắt gao ôm thân thể của hắn, tựa như là ngâm nước nhân ôm lấy cuối cùng một khối gỗ nổi, mặc kệ nó là cỡ nào mục nát cùng yếu ớt.

"Người cho rằng là ngâm nước, kỳ thực thủy vừa mới tràn qua mu bàn chân. . ." Có lẽ là nhận bên ngoài những người kia ảnh hưởng, Lý Tuần cũng tại lúc này quyết định Cố Tần Nhi tương lai vận mệnh, hắn vươn tay, khẽ vuốt thượng nữ tu cái ót, ám kinh lộ ra, nữ tu lập tức ngã oặt trong ngực hắn.

Cùng sớm đi thời điểm tại Đông Nam biển rừng lúc so sánh, Cố Tần Nhi tâm

cảnh hiển nhiên lại có phong phú cùng biến hóa, đây đại khái là bởi vì cảm xúc biến động cùng tu vi tăng lên, thân thể tự phát điều tiết gây nên.

Nhân thể chính là kỳ quái như thế, một phương diện, ký ức là như thế không đáng tin, có thể có vô số chủng phương pháp đi xoá và sửa, còn mặt kia, tại rối loạn ký ức huyền tượng về sau, trong đại não một góc nào đó, lại cuối cùng sẽ tích trữ chân thật nhất hết thảy, lưu lại chờ mọi người đi khai quật.

Trước kia trên người Cố Tần Nhi gieo xuống "Tỏa tâm thuật", kỳ thực đã mất đi hiệu lực, chỉ là này thuật cùng nữ tu tâm linh vết thương kết hợp quá mức chặt chẽ, đến mức có thể còn sót lại cấm chế như cũ tại phát huy tác dụng, theo từng cái phương diện ảnh hưởng suy nghĩ của nàng cùng tình cảm.

"Nếu nàng chân chính thanh tỉnh, lại lại biến thành cái dạng gì?" Về phần để Cố Tần Nhi "Thanh Âm hóa", liền để nó gặp quỷ đi thôi!

Chỉ là động niệm ở giữa, trước đó gần như không thể đụng chạm giam cầm liền bị xóa bỏ rơi, đồng thời tại Lý Tuần thủ pháp đặc biệt hạ, Cố Tần Nhi cũng lâm vào ngủ say, đồng thời đang ngủ quá trình bên trong điều vừa những năm gần đây não bộ kinh mạch thương tổn, không có hai ba ngày công phu, căn bản vẫn chưa tỉnh lại.

Bất quá, tại nàng sau khi tỉnh dậy, đối mặt, có lẽ chính là cùng phía trước mấy chục năm thế giới hoàn toàn khác biệt, về phần khi đó, nàng sẽ có biến hóa như thế nào, Lý Tuần phiến muộn sau khi, cũng tương đương chờ mong.

Nhẹ nhàng sẽ Cố Tần Nhi phóng tới trên giường, Lý Tuần không lưu luyến chút nào xoay người, khai môn ra ngoài. Ngoài phòng, giống Mai Khiết dạng này Thiên Hành Kiện Tông tu sĩ, sắc mặt rất khó coi, thế nhưng là vào lúc này, có một hạng xa so với Cố Tần Nhi trọng yếu gấp trăm lần sự tình, đặt ở mỗi người trên đầu.

Trong viện, mập mập Tô Diệu tiên sư hẳn là vừa mới chạy đến, thấy Lý Tuần từ trong nhà ra tới, cũng không hỏi đến tột cùng, trầm mặt mở miệng nói:

"Phụng chư tông tông chủ chỉ lệnh, mời Bách Quỷ tiên sinh tiến về phòng nghị sự."

Lý Tuần ừ một tiếng, sau đó lại ngửa mặt lên, nhìn về phía dần dần lên mây đen bầu trời đêm, lão thiên gia đại khái là thấy được hưng khởi, không keo kiệt sắp xếp chút thích hợp bối cảnh ra tới, tại biển cả chỗ sâu, đang có một trận phong bạo, ấp ủ sinh thành.

Bão tố sắp đột kích!

Vô luận chư tông tông chủ trước đó là như thế nào lẽ mề chậm chạp, một khi bọn hắn làm ra quyết đoán, nhất thời trở nên nhanh chóng như lôi đình, rất được binh pháp ý chính. Phía trước trì hoãn thời gian đã không ít, mà giờ khắc này, Đông Hải thế cục rõ ràng, song phương lập trường rõ ràng, cũng không cần lại rơi cái gì hư văn, hơn trăm danh tinh nhuệ nhất tu sĩ, đã chờ xuất phát.

Lý Tuần đứng tại Lang Hoàn đảo phía Tây núi cao bên trên, chính diện biển cả về sau, chính là Tán Tu Minh Hội mười vạn tu sĩ khổng lồ tập đoàn, mà ở bên cạnh hẳn chấp tay đứng thẳng, thì là tà đạo đệ nhất nhân, Mị Ma Tông tông chủ La Ma Thập.

Trong lúc đại chiến sắp tiến đến, giống nhân vật như bọn họ, ngược lại so bình thường thời điểm càng ngày càng tới thoải mái, phảng phất không lâu sau đó nhân số so sánh cách xa kịch chiến, chỉ là một trận nhàn tản dạo chơi ngoại thành, giữa hai người một chút cũng nhìn không ra khẩn trương lại hoặc phòng bị lẫn nhau bầu không khí, trái ngược với lưỡng cái tương giao đã lâu bằng hữu, chỉ điểm giang sơn, cười nói yến yến.

Hai người vừa mới nói đến Cổ Âm thủ đoạn, Lý Tuần dựa vào đối Cổ Âm quen thuộc, lời bình đúng trọng tâm thỏa đáng, La Ma Thập nghe được có chút dụng tâm, hiện ra đối kẻ địch đó coi trọng, cuối cùng, hẳn đột phát cảm khái: "Cổ Chí Huyền thần tư ngút trời, đã là ngàn năm vạn năm cũng khó gặp nhân vật, lại không biết may mắn hoặc bất hạnh, lại vẫn dưỡng một cái càng thêm

xuất sắc chất nữ nhi ra tới, trước kia ta luôn cho là, trên đời này có thể ồm ép Ngọc Tán Nhân một đầu, vền vẹn Chung Ẩn một người mà thôi, bây giờ lại còn muốn thêm vào một cái Cổ Âm."

Lúc này La Ma Thập, rất khó hình dung đến tột cùng là như thế nào một loại tư thái, Lý Tuần quay đầu đi xem, đã thấy hướng mặt thổi tới gió biển phát động hoa râm tóc dài, lộ ra trên mặt hấn ma vằn, chỉ là hấn mặt như chỉ thủy, những đường vân này liền không phục hồi như cũ trước yêu dị quỷ quyết, phản tại đây trời mây đen phía dưới, hiện ra oánh oánh hào quang.

Chính kỳ quái thời điểm, vị này tà đạo khôi thủ bỗng đứng ngửa mặt lên trời cười dài, trong lúc đó tán phát ra chí khí hào hùng, tựa như hải đảo khác bên bị mây đen bao phủ mặt trời mới mọc, xông phá đám mây, giờ khắc này, Lý Tuần thăm biển thành vai phụ, chỉ có thể mắt thấy vị tông sư này nhân vật thỏa thích huy phát hấn tĩnh mạch đã lâu kích tình.

"Chung Ẩn vừa đi, giới này lập giảm bảy phần nhan sắc, dưới mắt rớt cục lại có cái này tuyệt đại thiên kiều hoành không xuất thế, cùng với là địch, sao mà khoái chãng!"

Thanh âm của hấn không chút kiêng kỵ phát tán ra ngoài, sóng âm khuấy động bên trong, quả nhiên là đầy đảo đều biết, bất luận chính tà, chử tu sĩ nghe nói lời này, đồng đều nhịn không được nhiệt huyết sôi trào, có vài vị xưa nay phóng khoáng, thậm chí thét dài hô quát, coi là ứng hòa.

Ở đây tình hình dưới, Lý Tuần nhưng là hết sức tỉnh táo. Một phương diện, hấn năm chắc đến La Ma Thập tràn đầy dấu chí cùng chủ đạo muốn, một phương diện khác, hấn cũng sinh lòng cảm khái, mạch suy nghĩ lại lúc này, bay tới một cái cực kỳ xa xôi vị trí bên trên đi.

Chính tà mười chín tông sĩ khí, trong lúc nhất thời trèo lên đỉnh điểm.

Giờ khắc này, hấn đồng dạng nghĩ đến Chung Ẩn.

Hắn chợt phát hiện, đã từng, Thông Huyền Giới có được Chung Ẩn, là bậc nào hạnh phúc!

Quái vật kia tựa như một tòa vĩnh viễn không thể vượt qua sơn phong, để người trong cả thiên hạ đều ngưỡng mộ hẳn. Tu sĩ chính đạo lấy hẳn vi tiến lên đạo tiêu, tà tông nhân mã thì nghĩ đến làm sao đánh bại hẳn, liền xem như tam tán nhân, Côn Bằng lão yêu dạng này tông sư nhân vật, cũng cả ngày lẫn đêm sống ở hẳn âm ảnh phía dưới, vất óc tìm mưu kế, muốn theo kia tử cục bên trong thoát thân ra tới.

Cũng chính là như thế, vốn như một đầm nước đọng Thông Huyền Giới, mới có thể nhiều lần sinh gợn sóng, không đến mức tại không thú vị tĩnh mịch bên trong, vĩnh viễn trầm luân xuống dưới.

Chính như La Ma Thập lời nói, Chung Ẩn đã đi, giới này lập giảm bảy phần nhan sắc, nếu không phải Tán Tu Minh Hội hoành không xuất thế, một cái đánh mất hải đăng đen nhánh thế giới, sẽ là đáng sợ cỡ nào!

Từ nơi này trên ý nghĩa nói, hiện tại Cổ Âm, kỳ thực chính là thay thế Chung Ẩn vị trí, trở thành Thông Huyền Giới sáng ngời nhất hải đăng, hoang đường chính là, thân tượng bên cạnh La Ma Thập loại hình, lại bắt đầu tập trung tinh thần sẽ đèn này tháp phá hủy, trong đó chỗ mâu thuẫn, thật không phải ngôn ngữ có khả năng đạo tặc.

Ngoài trăm dặm bão tố đã xem phía trước thăm dò qua đến, núi cao thượng cuồng phong phần phật, nhiệt độ chợt hạ xuống, Lý Tuần bỏ dở suy nghĩ lung tung, xoay mặt nhìn về phía La Ma Thập, vừa lúc, đối phương cũng chính ngoái nhìn, hai người tầm mắt đối lập, Lý Tuần cười đưa tay hư dẫn: "Hi vọng hôm nay được quan thượng sư thần uy, lấy toàn tâm nguyện ta."

"Lẫn nhau, dạng này, chúng ta liền tại Khúc Kính Thông U chỗ gặp nhau."

La Ma Thập mỉm cười hưởng ứng, tiếng nói của hẳn càng hàng càng thấp, cuối cùng, căn bản chính là trong lồng ngực ép động sấm rền.

Tiếng sấm bắn ra, tiếng thét dài bên trong, La Ma Thập gãy cao thân hình
nhô cao nhập không, đảo mắt xé rách bầu trời tầng mây, biến mất tại biển trời
tầm đó.

Từ đó khoảnh khắc, chính tà mười chín tông cùng Tán Tu Minh Hội, chính
thức khai chiến!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Đại Chiến

Chương 01: Đại chiến

Phương xa chân trời sấm sét vang dội, nhả nhin toàn bộ sáng sớm bão tố rất cục khuynh tiết mà xuống, trên biển Đông, lôi minh cùng triều thanh tương hòa, mưa to cùng sóng lớn cấu kết, giống như là toàn bộ biển cả đều lật đến bầu trời, càng có điện quang như kiếm, lúc nào cũng xé rách tầng mây màn nước, thanh thế khiếp người cực kỳ.

Đối với cái này thiên uy, Lý Tuần ngược lại rất có vài phần kiên kị.

Tu luyện ma công, tối chiêu thiên đố kị, sơ sót một cái bị lôi quang bổ trúng, cũng không phải chơi.

Huống chi, hấn ần ần cảm giác được, cái này đáng sợ thiên tượng, rất có vài phần "Thiên nhân cảm ứng" ý tứ, loại này huyền chi lại huyền đồ vật, hấn từ trước đến nay kính nhi viễn chi.

Cho nên, hấn cẩn thận từng li từng tí thu liễm tự thân khí tức, rời xa sấm chớp mưa bão trung tâm, cơ hồ là bị cuồng phong thổi, hướng phía bờ biển thổi qua đi. Ở đây góc độ, lấy thị lực của hấn, chỉ có thể nhìn thấy phương viên bảy tám dặm phạm vi, lại xa một chút, dựa bị sóng lớn màn mưa che chắn, thỉnh thoảng có chút kiếm quang lấp lánh, lại chỉ là lẻ tẻ mấy điểm, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị mưa to tưới tấp rơi.

Nhưng mà, tại một cái cấp độ khác, lấy phi nhân Linh giác vi dựa vào, hiện ra trong lòng hấn, thì là một cái kỳ dị mà lại vô cùng rõ ràng thế giới.

Vô số chất tính khác nhau sinh cơ nhịp đập, tựa như bình nguyên thượng dấy lên tinh tinh chi hỏa, tại rộng lớn thiên địa bên trong lúc tụ lúc tán. Trong đó càng có một ít cực kỳ sáng tỏ ánh lửa chói mắt, mỗi một lần lệch vị trí, đều sẽ mang theo một đợt kinh người chấn động, xung kích sở cập, xung quanh đại lượng tinh hỏa như vậy hôi phi yên diệt.

Ba phen mấy bận, những này ánh lửa chói mắt chỗ đến, chung quanh tinh hỏa liền bay ra bỏ chạy, không dám thẳng nhiếp kỳ phong.

Lý Tuần không cần ánh mắt đi xem, đối với thế cục nắm chắc ngược lại tinh chuẩn hơn. Hẳn biết rõ, chư vị chân nhất tông sư tại công kích thời điểm, đồng thời không có hợp tại một chỗ, mà là đầy đủ lợi dụng nó người siêu tuyệt thực lực cùng tính cơ động, giống như là mười một thanh sắc bén đao nhọn, tại mười vạn tu sĩ khổng lồ tụ quần bên trong, muốn gì cứ lấy, một đao xuống dưới, chính là huyết nhục văng tung tóe, chỗ lỗ hổng chỗ.

Có khi, tại cao tốc di động bên trong, vài vị tông sư vị trí trùng hợp, chẳng những không có yếu bớt nó lực xuyên thấu, ngược lại là lợi dụng riêng phần mình tươi sáng đạo tâm tu vi, lấy kinh người ăn ý ngẫu nhiên phối hợp, đạt thành đủ loại tinh diệu hợp kích biến hóa, không khỏi là diệu thủ ngẫu nhiên đạt được tác phẩm xuất sắc.

Mỗi khi lúc này, xung quanh Tán Tu Minh Hội tu sĩ cơ hồ là mảng lớn mảng lớn ngã xuống, thần hình câu diệt giả, đếm không hết.

Chiến tranh, không hề nghi ngờ, đây là một trận chiến tranh, cùng trước mắt cuồng bạo thiên tượng cùng loại, trận này chú định tại Thông Huyền Giới trong lịch sử lưu lại nổi bật một bút đại chiến, nhìn như xảy ra bất ngờ, kỳ thực lại khó mà tính toán dài dằng dặc thời gian bên trong, từng bước áp ủ mà thành một trận phong bạo.

Giờ này khắc này, phong bạo đã đánh nát hết thầy trở ngại, không chút kiêng kỵ huy phát nó cái kia đáng sợ năng lượng, sẽ tất cả mọi người quyền quần đi

vào. Dưới loại tình huống này, mọi người suy nghĩ đã không phải làm sao tiêu trừ phong bạo, mà là tại trong gió lốc sống sót xuống dưới.

Gần dặm bên ngoài, chợt có một đợt to lớn chấn động xé rách màn mưa, hiện ra phía sau chen chúc bóng người, đúng lúc gặp điện quang lóe qua, chiếu sáng trên mặt bọn họ bị xúc động cùng sợ hãi thoa khắp khuôn mặt.

Sau một khắc, đám người sóng khai lãng liệt, một cái vóc người trắng kiện thân ảnh dựa theo đám người vỡ ra trong khe hở nhanh chân đi ra đến, ở ngoài sáng ngằm giao thế trên mặt biển, người này đại quang đầu rất là chướng mắt.

Đại Nhật pháp tôn!

Lý Tuần xác nhận vị kia thân phận, vị kia rõ ràng cũng nhìn thấy Lý Tuần, đối bên này nghe răng vui lên, cách nhiều tầng màn mưa, truyền đến nơi này, tiểu dung đã có chút sai lệch, càng hiện ra dữ tợn mười phần.

Từ một điểm này bên trên, ngược lại có thể nhìn ra người này tâm tính vẫn như cũ thoải mái, cũng không nhân thân nhiễm sát kiếp mà có chỗ biến hóa.

Hai người cách không giao lưu như thế một cái chớp mắt, đã đủ để truyền lại rất nhiều tin tức tới.

Kia giả hòa thượng cũng không trì hoãn, lại là cười ha ha một tiếng, phối hợp xoay người sang chỗ khác, khoát đại tay áo thuận thế vẫy một cái, trên biển lại lên bão táp, phụ cận bảy tám cái tán tu lúc này bị phát động sóng biển nuốt hết, không rõ sống chết.

"Còn tại chơi đùa đâu."

Lý Tuần thấy rất rõ ràng, Đại Nhật pháp tôn không có vận dụng hãn danh chấn thiên hạ "Đại Nhật tam pháp môn", chỉ là tùy ý xuất thủ, cố nhiên uy thế vô cùng, nhưng vẫn là có chút xuất công không xuất lực ý tứ.

Có lẽ là Đại Nhật pháp tôn cảm thấy, Đại Thiên Quang Cực thành cơ nghiệp

ở xa Cực Tây Hàn hải, lần này sóng gió quynh chẳng nhiều bên trong?

Suy nghĩ chuyển đến đây, Lý Tuần ánh mắt lạnh lùng, nghiêng mặt đi, sau đó một lát, một nửa sinh không quen tiếng nói ở bên kia vang lên: "Đại Nhật không mang theo mười vạn kim giáp, cũng không có kéo tới ba ngàn dũng tướng, thậm chí liền thiếp thân tiểu Thiên Cương vệ đều không có lấy ra bàng thân. . . Hẳn làm cái gì ta cũng sẽ không kinh ngạc, Bách Quỷ đạo huynh, người cho rằng làm sao?"

"Là làm tông chủ a, ta cho là người đã thâm nhập đến trong trận đi, không nghĩ tới cước trình phải chậm hơn nhiều như vậy?"

Dựa theo các vị tông chủ an bài, mười một vị chân nhất tông sư theo từng cái phương hướng xung kích Tán Tu Minh Hội trận thế, mưu cầu giết ra tán tu phân bố phương diện, lại từ vài vị sở trường về tiềm tung biệt tích tu sĩ thừa dịp loạn cầm vào, ở trong trận xen kẽ, tìm kiếm lớn nhất khả thi thông lộ, cuối cùng tập hợp hữu hiệu lực lượng, nhanh chóng xé rách toàn bộ xung quanh phòng ngự, đối Cổ Âm một kích mà định ra.

Không nói những cái khác, nhưng luận tiềm hình biệt tích năng lực, tại lúc này Đông Hải bên trên, còn có so Tố Hoài Vũ càng chuyên nghiệp, càng người đứng đầu nhân tuyển sao?

Chỉ tiếc, dưới mắt vị này bị ký thác kỳ vọng Lạc Vũ Tông đại lão, hoàn toàn không có muốn đi làm chính sự bộ dáng, chỉ là dùng một loại người quen giọng điệu, cùng kỳ thực cũng không làm sao quen thuộc, thậm chí còn rất có vài phần thù hận Bách Quỷ trò chuyện.

"Nếu là tại giới này lấy ra một cái không sợ Tán Tu Minh Hội tông môn, đại khái trừ Đại Thiên Quang Cực thành ra không còn có thể là ai khác. Từ xưa đến nay, Cực Tây chi địa liền con đường riêng, lấy quân trận chinh phạt chi thuật hóa nhập đại đạo tu hành bên trong, tự vạn chúng chi khí, thành một người chi đạo, cùng Cổ Âm gây nên, cũng có mấy phần giống nhau."

"A, làm tông chủ nói là, Đại Nhật đi về đông, nhưng là thỉnh kinh tới?"

Tổ Hoài Vũ chỉ là mỉm cười, không còn sê lời này đề thâm nhập, nhưng hẳn ý trong lời nói, đã biểu lộ cực kỳ là minh bạch, một cái Đại Nhật pháp tôn đã là như thế, sinh luận người khác.

Chư tông hợp lực, cuối cùng vẫn là kính hoa thủy nguyệt, chịu đựng không thể khảo nghiệm.

Lý Tuần không biết tại hãn rời khỏi đường về sau, chư vị tông chủ lại thương lượng cái gì, chỉ từ Tổ Hoài Vũ thái độ đến xem, kết quả không lạc quan lắm.

Đối với cái này, hãn cũng không thêm để ý, chỉ cần mỗi loại tông có thể tạm thời ghép lại cùng một chỗ liền tốt, coi như bọn hãn là bóp một cái là vỡ miếng đất, tương đối mà nói, Cổ Âm cũng bất quá chính là gõ gõ liền phá vỏ trứng gà, tóm lại chiếm chút ưu thế.

Thấy Lý Tuần tự có chủ kiến, Tổ Hoài Vũ cũng không lại dây dưa, lại hướng hãn gật đầu một cái, nói: "Thời gian cấp bách, dựa không cùng đạo huynh ôn chuyện, hôm nay không khéo, chưa cùng Thủy sư tử đối mặt, còn xin đạo huynh thay vấn an, trên biển Đông, thế cực hiểm ác, sư tử nàng vết thương cũ chưa lành, còn muốn cẩn thận mới tốt."

Nói xong những này giống như khách sáo lại như nhắc nhở lời nói, Tổ Hoài Vũ lại một gật đầu, chậm rãi bước đi vào liên thiên màn mưa bên trong, chỉ lung lay, liền không thấy.

"Kẻ này cũng là xem như quan tâm đầy đủ."

Đối Tổ Hoài Vũ một chút kia tâm tư, Lý Tuần có chút bất mãn, nhưng ngay tại lúc này, hết thảy vấn đề đều không phải là vấn đề, hãn cũng chỉ có thể nhún nhún vai, bốc lên mưa gió, chếch đi phương hướng.

Tại thân hình hãn khởi động thời điểm, phía trước lại là một tiếng lôi chấn,

loại kia lay nhân phế phủ chấn động, quét sạch biển trời mưa gió, trong nháy mắt liền để mấy chục trên trăm cái sinh linh nhịp đập như vậy tịch diệt, tính áp đảo lực lượng, khiến người nhin không được sợ hãi thán phục.

"Chân nhất tông sư chi uy, xác thực cao minh."

Khen như thế một lần, Lý Tuần lại xì một tiếng khinh miệt, phun ra hắc nhân khẩu bên trong gió biển nước mưa, lắc đầu cảm thán: "Bất quá, Cổ Âm giống như lợi hại hơn một chút."

Điểm này, lại không giống chúng chân nhất tông sư uy năng chỗ hiện ra được như vậy trực quan.

Mười vạn tán tu tụ tập Đông Hải, vô luận như thế nào đều là cực lớn một đoàn, nhất là dựa theo Cổ Âm an bài, cái này mười vạn người phân bố tại lấy "Khúc Kính Thông U" cự địa làm trung tâm biển trời tầm đó, giữa lẫn nhau cách lẫn lộn, dài ngắn tương ứng, nhìn như hỗn loạn, kì thực có cực lớn cơ duỗi biến hóa khả năng.

Điểm này, tại chiến sự mới nổi lên về sau, hiện ra được càng rõ ràng. Bị mười một vị chân nhất tông sư từ khác nhau phương hướng xen kẽ, nói đến hình tượng chút, không sai biệt lắm chính là mười một thanh đốt đỏ lên đao đi cắt chém làm tan đầu tron, thế như chẻ tre chỉ là đương nhiên sự tình.

Nếu như chư vị tông sư thật nguyện ý nỗ lực nho nhỏ đại giới, thừa dịp ban sơ hỗn loạn, bọn hắn hoàn toàn có thể đem trận thế này hết thảy hai nửa, thẳng đến nội địa.

Chỉ tiếc, tại mười vạn tán tu ngoài ý liệu tính bền dẻo trước, chư vị Thông Huyền Giới đứng đầu nhất tông sư nhân vật vẫn là lướt qua liền thôi, buông tha khả năng này là khai chiến đến nay cơ hội tốt nhất, sau đó, cái này mười vạn nhân mã không còn lộ ra bất luận cái gì có thể bị chư vị tông sư trong thời gian ngắn bắt được sơ hở.

Cấp độ rõ ràng, thủ xá hữu độ, pháp lệnh sâm nghiêm, đây cũng là Lý Tuần tại thời gian dài quan sát về sau, cho Tán Tu Minh Hội mười vạn đại quân đánh giá.

Hắn cho rằng, đây là tối xác thực phân tích, về phần càng huyền ảo hơn như trận thế, cấm pháp, sinh khắc biến hóa loại hình, ngược lại là phải có chi nghĩa, không cần nhiều lời.

Mười vạn cái cơ hồ đem tản mạn khắc vào thực chất bên trong tán tu yêu ma, trong mấy chục năm, lại bị thao luyện điều khiển như cánh tay, vận dụng tự nhiên, lấy hợp lực có khả năng cùng hơn mười vị trí tại giới này tôn sùng vô thượng chân nhất tông sư chính diện chống đỡ, nhất thời không rơi vào thế hạ phong, thực lực ngược lại cũng thôi, cái này bao hết thiên đảm sắc, lại là luyện thế nào ra tới?

Như vậy thủ đoạn, đã cùng thần thông không khác.

Đây mới là Cổ Âm phiên vân phúc vũ tay, về phần bên người nàng có mấy cái chân nhất tông sư áp trận, bản thân thực lực như thế nào, ở đây thành tựu trước mặt, ngược lại là không quan trọng gì.

Lúc này, Lý Tuần không khỏi nhớ tới Cổ Âm lời nói hùng hồn.

Cổ Âm từng nói qua, nếu nàng sẽ phát động thời gian đẩy sau một tới hai ngàn năm, các loại thế hệ này hào kiệt tuần tú chết được tuyệt, một đầm nước đọng Thông Huyền Giới chắc chắn không cách nào ngăn cản nàng tiến lên bộ pháp. Bây giờ nghĩ lại, như cho thêm nàng mấy chục trên trăm năm chuẩn bị, nói không chừng nàng liền có thể lấy dạng này đường đường chính chính chi sư, đem toàn bộ Thông Huyền Giới nghiền ép lên đi. . . Như thường không ai cản nổi!

"Thật sự là đáng sợ đáng sợ. . ."

Lắc đầu, Lý Tuần sẽ những này đã mất ý nghĩa suy nghĩ không hề để tâm.

Mặc kệ Cổ Âm là bực nào dạng tài năng ngất trời, ngày này sang năm, hẳn là nàng tế thần!

Tại cùng Cổ Âm triệt để vạch mặt về sau, theo La Ma Thập đến Tiêu Hồn phi tử, theo Lệ Đẩu Lượng đến Thiên Hà Thượng Nhân, chính tà mười chín tông tu sĩ cũng không thể để nàng lại có đường sống, nếu không, không có đường sống chỉ sợ cũng phải ngã đến đây.

Tầng mây tựa hồ lại giảm thấp xuống chút, tử điện Lôi Hỏa hận không thể rơi vào so mưa còn muốn dày đặc, Lý Tuần đã thấy có một cái thẳng xui xẻo bị Lôi Hỏa vào đầu bổ trúng, toàn thân cháy đen mà rơi vào trong biển, mà cái này còn vền vền mới bắt đầu.

Thiên phát sát cơ a!

Giờ khắc này, tràn ngập Lý Tuần màng nhĩ tiếng la giết, khí bạo âm thanh, tiếng sấm lại dần dần rút ra lái đi, màn mưa bên trong quang ảnh cũng mơ hồ liên miên, giác quan thượng kích thích với hẳn mà nói lại không ý nghĩa, thậm chí kia phiến dần dần thành liệu nguyên chi thể sinh cơ nhịp đập hỏa quang, đều tắt ngóm, chỉ có siêu thoát tại thanh quang thể cảm giác phía trên kia cỡ huyền chi lại huyền nhịp đập, từng bước tràn ngập toàn thân.

Trên biển Đông, cuồng phong mưa rào, sấm sét vang dội, càng có vượt qua mười vạn danh tu sĩ yêu ma, tại phạm vi ngàn dặm phạm vi bên trong hỗn chiến chém giết.

Hết thủy tất cả chông chất lên, giống như là hàng ngàn hàng vạn lớn nhỏ vòng xoáy, sẽ xung quanh vốn là có thứ tự lưu động thiên địa nguyên khí xé rách được phá thành mảnh nhỏ, mỗi một khắc đều sinh ra không thể tính toán biến hóa.

Là mà, cảnh giới cao thâm như La Ma Thập, Lệ Đẩu Lượng, cũng vô pháp từ đó bóc ra so sánh rõ ràng mạch lạc, tự nhiên cũng liền không cách nào nắm chắc toàn cục, chỉ có thể dựa vào cá nhân tu vi liên lụy trận thế, lại lấy Tố Hoài Vũ

loại hình tu sĩ mạo hiểm chui vào trận thế trung ương, tìm kiếm Cổ Âm tung tích, chờ mong đánh một trận kết thúc.

Lấy Lý Tuần nguyên bản năng lực cảm ứng, phối hợp Huyết Ảnh yêu thân đối nhau cơ nhịp đập nhạy cảm cảm ứng, so La Ma Thập bọn hẳn làm được càng tốt hơn một chút hơn, có thể tương tương đối nhỏ hẹp cục bộ tình thế hoàn toàn xuất hiện lại ở trong lòng, nhưng nên nắm chắc toàn cục, vẫn là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Mà giờ khắc này, tình thế đột nhiên xảy ra biến hóa.

Tại gần như là trống rỗng thừa thốt tâm linh thế giới bên trong, đơn thuần nghi vấn, giống giọt nước nhỏ xuống triều mặt, nổi lên một vòng tinh mịn gợn sóng.

Cổ Âm ở đâu?

Như vậy đáp lại, thuộc về Cổ Âm sinh cơ nhịp đập, liền như là hắc ám trên hoang dã dấy lên đồng lửa, hỏa quang chói sáng nhuộm nửa bầu trời, đang tràn ngập tịch miếu trong hỗn độn, quang mang này là như thế chói mắt.

Lý Tuần hoàn toàn là dựa vào cái này ánh sáng chói mắt nguyên, mới phân ra trên dưới tứ phương.

Rốt cục, ý thức thượng vị trí cùng hiện thực phương hướng dung hợp lại cùng nhau, thân thể của hắn thì tự phát làm ra phản ứng, chuyển tới cái hướng kia.

Cùng lúc trước nắm giữ tin tức hoàn toàn khác biệt, Cổ Âm đồng thời không có dừng lại tại Khúc Kính Thông U cự địa, mà là tại mười vạn tán tu tạo thành trận thế bên trong di động, tốc độ chọt nhanh chọt chậm, cho ý đồ bắt giữ nàng tu sĩ tạo thành cực lớn bối rối.

Đương nhiên, đối Lý Tuần tới nói, cái này hoàn toàn không là vấn đề.

Lúc này, Lý Tuần tuyệt không phải là theo thường quy thị giác quan sát thế

giới này, hẳn thậm chí không phải đang quan sát, mà là dựa vào trực giác, bóc ra hết tầng phân tích, suy luận quá trình, trực chỉ kết quả sau cùng.

Cái này thoáng như thiên bẩm cảm ứng, đặt ở tu đạo cảnh giới bên trên, ước chừng chính là "Thượng thể thiên tâm", rất có Minh Tâm Kiểm Tông "Thiên Tâm Linh Tê" hương vị.

Loại này huyền diệu trực chỉ cảnh giới, La Ma Thập bốn hẳn hẳn là cũng có, mà lại càng thêm tinh thâm, chính là tu tập Linh Tê Quyết Minh Cơ, cảnh giới cũng chưa chắc so Lý Tuần kém.

Nhưng mà, cảm ứng dù sao chỉ là cảm ứng, mãi mãi cũng là mơ hồ mà mờ mịt, mà lại tại thời khắc biến động bên trong. Tại việc quan hệ sinh tử thời khắc mấu chốt, không có nhân sẽ để cho cảm ứng chủ đạo hết tầng, nếu không trong nháy mắt sai lầm, liền có thể có thể để cho toàn bộ cục diện đảo ngược lại.

Lý Tuần tình huống lại không giống.

Thời khắc này Đông Hải bên trên, bao quát toàn bộ Thông Huyền Giới, không có nhân hội giống Lý Tuần dạng này, có thể lợi dụng bắt giữ sinh cơ nhịp đập phương thức như vậy, đến xác nhận đặc biệt nhân vật vị trí. Hai bên kết hợp, đương trực giác khóa chặt đại khái phạm vi, hẳn liền sẽ một cách tự nhiên lợi dụng sinh cơ nhịp đập đến xác nhận, cả hai tại bản năng tầng mà kết hợp, liền tạo thành hiện tại loại này cực kỳ ổn định trực giác cảm ứng.

Đối với cái này hiện tượng đặc thù, Lý Tuần trong thời gian ngắn cũng rất khó nắm chắc phía sau tục ảnh hưởng, chỉ cảm thấy loại này cảm giác cũng không lạ lắm, ngay tại trước đây không lâu, tựa hồ cũng đã gặp qua, lại không giống như bây giờ ổn định mà rõ ràng.

Phát một lát ngốc, hẳn rốt cục sẽ lực chú ý quay lại đến hiện thực phương diện đi lên, lúc này, Cổ Âm sinh cơ nhịp đập là như thế loá mắt, đến mức nằng chễ di động quỹ tích đều rõ ràng in dấu tại Lý Tuần tâm hồ bên trong.

"Tổ Hoài Vũ ở đâu?"

Lý Tuần lẩm bẩm nói một tiếng, trong lòng tự nhiên dâng lên đối phương đặc biệt sinh cơ nhịp đập, ngay sau đó, một đám xa so với Cổ Âm âm yếu quang mang sáng lên, rất không may, kia là tại một cái cùng Cổ Âm hoàn toàn tương phản phương vị, Lý Tuần toét ra miệng, im lặng cười lên.

Sau một khắc, mất tiếng đột khởi, Lý Tuần liệt hầu thét dài, thân hình đồng thời hóa làm một vệt chói mắt huyết cầu vòng, nhảy lên giữa không trung, thẳng tắp phóng tới Cổ Âm vị trí phương vị.

Đột nhiên nổi lên Lý Tuần tốc độ siêu tuyệt, chư tán tu yêu ma nhất thời phản ứng không kịp, lại bị hấn xông ra hơn trăm dặm đường, mới tổ chức lên hữu hiệu chặn đường.

Lý Tuần nhưng căn bản không có đối cứng dự định, phía trước lực cản vừa khởi, hấn liền tà phi ra ngoài, tại chư tán tu hình thành to lớn mặt cắt bên trên, kéo ra một cái ngăn nhỏ đường vòng cung, thoáng huy phát đi ra huyết quang cùng mặt cắt phía trước nhất tu sĩ hộ thể chân tức mới tiếp xúc, liền tư tư rung động.

Những tu sĩ kia tổng có mười mấy cái, tao ngộ Nhiên Huyết Nguyên Tức ăn mòn, thụ thương đều là không nhẹ, lại có thể đối cứng không lùi, như thế đảm sắc, quả không hổ là tứ phương tiếp dẫn bên trong tinh nhuệ.

Bất quá, Lý Tuần thanh thế mặc dù lớn, lại chưa giết chết một người.

Cái này dĩ nhiên không phải hấn thiện tâm phát tác, mà là tăng lên rất nhiều Linh giác cảm ứng mơ hồ cảm thấy thiên thời không đúng, làm phòng phạm biến cố đột nhiên xuất hiện, mới lưu lại một tay.

Hấn thay cái phương hướng, tránh đi phía trước tu sĩ chính phong, không ngờ là một tiếng rít, vẫn như cũ là hướng phía Cổ Âm vị trí vọt mạnh, lần này chỉ xông khai mười dặm hơn đường, liền bị ngăn chặn thế đi, hấn cũng không nhụt

chí, vẫn là thay cái phương vị, xung kích như cũ.

Lần đầu tiên thời điểm, La Ma Thập mấy người cũng hứa còn không có để ý, nhưng khi Lý Tuần liên tiếp như thế như vậy, chính là đồ đàn đều biết trong đó có quý.

Lý Tuần một mực tủa định Tố Hoài Vũ quả nhiên có chút sát thủ Linh giác, hơi chút chần chờ, rốt cục vẫn là thay đổi phương hướng, hướng Lý Tuần chỉ thị vị trí kín đáo đi tới.

Lý Tuần cười ha ha, không còn giống tên điên như vậy quỷ kêu, mà là triệt thoái phía sau một khoảng cách, tiện tay đánh ra Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang.

Cái này âm độc cực kỳ quang mang cũng không hướng nhân, mà là chỉ xéo giữa không trung, nó bay vụt sở cập, lúc này in dấu xuống một đường rõ ràng đồ sộ thâm quỹ tích, xa không nói, chung quanh mười dặm hơn luôn có thể thấy rõ ràng.

Về phần nhìn thấy nhân làm sao cùng những người khác liên lạc, liền không phải hấn phải quan tâm vấn đề.

Đông Hải cục diện đột nhiên biến đổi.

Cơ hồ là trong cùng một lúc, mười một vị chân nhất tông sư cường độ công kích, công kích lộ tuyến, thủ đoạn công kích cùng nhau biến hóa, cái này biến động là kịch liệt như thế, lại là đột nhiên như thế, càng chết là, nó ở đây trong nháy mắt có trước đó chỗ không có mãnh liệt mục đích tính, không qua kia mục đích là cái gì, mười một vị giới này cao cấp nhất mà tông sư nhân vật cùng nhau nổi lên, nhiều đến mười vạn Tán Tu Minh Hội đại quân không thể tránh khỏi xuất hiện đợt thứ hai hỗn loạn.

"Xé ra. . ."

Đương mười một vị chân nhất tông sư xác nhận Cổ Âm chân thực vị trí, rất có tính nhắm vào xung kích liên sử xung quanh tán tu yêu ma có chút chống đỡ không được.

Tán Tu Minh Hội trận thế bắt đầu rõ ràng co vào, bọn hắc tựa hồ muốn thông qua gia tăng tu sĩ mật độ phương thức ngăn chặn cường địch, có thể chuyện này chỉ có thể để phe mình thương vong cấp tốc lên cao.

Đột nhiên kéo lên tình huống thương vong đưa đến hỗn loạn lớn hơn, khổng lồ trận thế lại bắt đầu hướng ra phía ngoài khuếch trương, nhưng tại cái này không thể khổng lồ co duỗi bên trong, mười một thanh đao nhọn đã đâm được càng sâu, xung quanh trận hình không thể tránh khỏi bắt đầu sụp đổ.

Bất quá, Lý Tuần cũng cảm thấy, xung quanh hỗn loạn cũng không ảnh hưởng đến tầng bên trong trật tự.

Chư vị tông sư tại đánh tan xung quanh chặn đường về sau, thâm nhập không hơn trăm bên trong, liền tạo ngộ càng kiên quyết chặn đánh.

Tầng bên trong lực lượng giống một đợt phun trào triều cường, hướng ra phía ngoài nhất khuếch tán, trong đó thỉnh thoảng bạo khởi khí tức bén nhọn, tựa hồ đã là thập chấp nghị loại cấp bậc kia, thế nhưng là, Lý Tuần không có từ bên trong phát hiện cái gì người quen, liền ngay cả Yêu Phượng, cái này Cổ Âm một phương chiến lực mạnh mẽ nhất, cũng chưa từng xuất hiện.

Trăm vạn tán tu yêu ma bên trong, quả nhiên người tài ba vô số, cho đến ngày nay, tại thập chấp nghị những này đỉnh tiêm cao thủ bên ngoài, lại còn có tiềm lực có thể đào.

Những người này đương nhiên sẽ không ngộ đến cùng La Ma Thập loại hình tông sư liễu mạng, bọn hắc chỉ là theo trận thế lưu chuyển, lúc ẩn lúc hiện, lấy các loại phương thức áp chế tiêu chư vị tông sư phong mang.

La Ma Thập đám người tốc độ tiến lên lập tức chậm lại.

"Đây chỉ là tạm thời làm dịu, các loại những tên kia lại mặc sấp mấy lần, sẽ xung quanh trận thế triệt để quấy tán, tầng bên trong tu sĩ ý chí mạnh hơn, kỷ luật cho dù tốt, cũng chống cự không nổi loạn triều xung kích."

Lý Tuần thấy rõ ràng, người khác cũng không phải đồ đần.

Hướng bên lại bắc ngoài mấy chục dặm, một cỗ cực kỳ cường hãn khí tức dòng lũ đột nhiên dâng trào ra tới, mang bộc phát chi thế, tấn mãnh xung kích hướng về phía trước.

Như vậy hưởng ứng, cách hơn trăm dặm, phương nam đồng dạng có tương tự khí tức bộc phát, trực tiếp quấy nhập loạn tượng dần dần thành Tán Tu Minh Hội xung quanh trận thế, một đường bão táp đột tiến, thanh thế nhất thời có một không hai.

Mười chín tông xa hoa chân nhân bày tu sĩ rốt cục động.

Trên trăm vị chân nhân tu sĩ lấy chính tà trận doanh chia làm hai tổ, theo nam bắc phương hướng tà cắm vào trận, cùng tự do xen kẽ chân nhất tông sư khác biệt, những này Thông Huyền chư tông lực lượng trung kiên, hoàn toàn ôm thành một đoàn, không cầu lớn sát thương, chỉ cần không thể chống cự lực trùng kích và cùng với tương ứng cường đại chấn nhiếp.

Bốn năm mươi vị chân nhân tu sĩ đồng tâm hiệp lực, chính là Chung Ân tái nhập thế gian, cũng muốn trông chừng mà đi, tuy nói hiện tại tràng diện này, khoảng cách cái gọi là đồng lòng còn rất dài một khoảng cách, có thể loại này nặng nề áp lực chỗ đến, Tán Tu Minh Hội vốn là hỗn loạn xung quanh trận thế càng là sóng khai lãng liệt, lại so vài cái chân nhất tông sư tạo thành hiệu quả còn tốt hơn rất nhiều.

Lưỡng cái chân nhân bày tu sĩ xung kích lộ tuyến cách xa nhau cũng không xa, nói là nam bắc, kỳ thực chính là mười vạn tán tu bày ra một cái hoành mặt cắt hai đầu, nhưng khi bọn hắn xông vào trận thế sâu hơn chỗ về sau, lập tức kéo ra góc độ, chân chính sẽ phương hướng chuyển hướng nam bắc.

Loại này xé rách đối Tán Tu Minh Hội trận thế mà nói, cơ hồ chính là trí mạng, từng cái khu vực đối lập độc lập cục diện hỗn loạn bị hai cổ dòng lũ cọ rửa lôi kéo, dần dần liên tiếp, giống như là ngàn dặm con đê thượng vỡ ra lỗ hổng, chính lấy không thể ức chế tốc độ mở rộng, cuối cùng dẫn phát toàn bộ đê đập sụp đổ.

Mà ở thời điểm này, Cổ Âm lại bắt đầu di động.

Tán Tu Minh Hội tầng bên trong trận thế lập tức tùy theo biến đổi, chỉ tiếc, minh xác Cổ Âm lúc trước vị trí về sau, chư vị chân nhất tông sư liền có có thể suy đoán cơ sở, thông qua trận thế biến hóa, Cổ Âm di động lại không phải không có dấu vết mà tìm kiếm, mà mười chín tông tu sĩ tính nhằm vào xung kích càng là không giảm chút nào, thế cục chính hướng phía thiên về một bên phương hướng phát triển.

Mưa gió sấm chớp mưa bão phía dưới, xung quanh loạn triều rất cục ảnh hưởng đến tầng bên trong trận thế, lúc đầu chỉ là một cái trận cước buông lỏng, nhưng khi đó liền tại phụ cận Lệ Đấu Lượng bén nhạy bắt lấy sự biến đổi này động, Trấn Hải Bát Pháp đột nhiên bộc phát, ôm theo mưa to gió lớn, phát động cao mấy chục trượng sóng lớn, như đại sơn sụp đổ, trụ trời ngược lại gãy, âm vang đê xuống.

Trấn Hải Bát Pháp vốn là có chấn động tâm hồn vô thượng uy năng, giờ phút này mang thiên uy mà tới, càng là không thể chống cự.

Cho dù Tán Tu Minh Hội bố trí ở bên trong tầng tu sĩ, kém nhất đều có hóa hư tu vi, có thể trực diện cái này kinh thiên động địa xung kích, vẫn là khí tự thần tang, một kích phía dưới, lại có gần trăm người bị sóng lửa đánh vào trong biển, cho dù nhất thời bất tử, cũng rất khó lại tổ trận thế.

Không có cho chúng tán tu bất luận cái gì giảm xóc cơ hội, Lệ Đấu Lượng một kích mới thôi, đằng sau kiếm khí như hồng, Lạc Kỳ Xương trợn mắt nhướng mày, ngự kiếm mà tới.

Tam Hoàng Kiếm Tông kiểm quyết nặng nhất uy thế khí phách, do đương thời Kiếm Hoàng sử ra, càng là như Đại Nhật hành không, minh triệt vạn dặm.

Đầy trời mưa gió trong nháy mắt bốc hơi hầu như không còn, chỉ có bóng mắt kiếm quang tràn ngập hết thấy giác quan, Đông Hải thượng nhiệt độ đột nhiên cất cao, kiếm quang sở cập, liên miên tu sĩ ngã lật tránh lui, loạn thành một bầu.

Bởi vì trước Trấn Hải Bát Pháp xung kích, chúng tán tu bị giải khai khoảng cách, Lạc Kỳ Xương kiếm khí sát thương so Lệ Đấu Lượng kém đến rất xa, thế nhưng là tạo thành hỗn loạn, nhưng lại mấy lần ở phía sau giả.

Lưỡng cái hướng lấy uy thế trứ xưng tông sư may mắn thế nào hợp tại một chỗ, không có chút nào khoảng cách trước sau xung kích, đối Tán Tu Minh Hội trận thế sát thương, thực là tột đỉnh, mà xung quanh bị tách ra tán tu dòng lũ, cũng đúng lúc gặp lúc này chảy ngược tới, nghiêm mật tầng bên trong phòng tuyến, rốt cục hồng mất một góc.

Cho dù là tại Lý Tuần vị trí này, cũng có thể nghe được phương xa huyền ảo tiếng người. Lẫn lộn thanh âm làm rối loạn nguyên bản chấn động tâm hồn khí bạo oanh minh, trước đó có khả năng cùng chư vị chân nhất tông sư chính diện chống lại khí thế hung hãn tại cũng lúc này dần dần tan rã, đại thế chính hướng chính tà chư tông bên này gia tốc nghiêng.

"Không có khẩu khí này đỉnh lấy, mười vạn nhân mã, cũng bắt quá là gà đất chó sành, không chịu nổi một kích... Ngô, cái này lão cái thứ không biết xấu hổ!"

Lý Tuần đột nhiên cười lên, bởi vì tại Tán Tu Minh Hội trận thế hướng tây bắc, đột nhiên sinh loạn tượng, một đội quy mô khá lớn nhân mã, thừa dịp xung quanh trận thế đại loạn khe hở, xen lẫn trong tứ tán xông xáo tán tu loạn triều bên trong, lặng yên xuyên thấu vào, tại trận thế nơi cực sâu đột nhiên nổi lên, chỉ một cái chớp mắt, liền sẽ bên kia tầng bên trong phòng tuyến đánh thiếu một

góc, ngay sau đó chính là một chuỗi tựa như phong lôi bắn ra cười dài.

"Cổ Âm tiện tỳ vì lợi ích một người, bức ép mười vạn sinh linh, mưu toan nghịch thiên cải mệnh, hủy hoại giới này căn cơ. Chúng ta yêu ma, thiên bảm linh dị, sao có thể thụ nó thúc đẩy, tự đạo tử lộ? Chúng đạo hữu, còn chưa tỉnh ngộ!"

Tại hùng hậu chân tức khu động hạ, tiếng nói này quả nhiên là thanh truyền ngàn dặm, sóng âm chỗ đến, mưa tà sóng triều, tựa hồ liền toàn bộ Đông Hải đều lay động.

Đông Hải thượng có thể có như vậy thanh thế, dùng đầu gối nghĩ, cũng biết là Côn Bằng lão yêu không thể nghi ngờ, Đông Hải yêu liên trải qua trận này, quy mô bành trướng, sợ chỉ ở trong một sớm một chiều.

Lý Tuần hắc hắc cười lạnh, Côn Bằng lão yêu ánh mắt độc ác, da mặt cũng dày, dòm chuẩn Tán Tu Minh Hội tầng bên trong phòng tuyến dao động, lúc này mới giết ra đến, lại chủ đánh công tâm chi thuật, xuất lực tuy nhỏ, tác dụng lại hết sức cao minh, làm cái không tốt, đánh tan Tán Tu Minh Hội công đầu, liền bị hấn lấy được.

Lúc này, Đông Hải thượng những người khác ý nghĩ cùng hấn cơ bản giống nhau. Hôm qua Lý Tuần du thuyết chư tông tông chủ lúc, liền từng đề cập tới Côn Bằng lão yêu, gọi là ngoài định mức trợ lực. Lúc này, Côn Bằng mang theo hấn mới xây dựng Đông Hải yêu liên, hoành không xuất thế, một mặt cùng Lý Tuần phân trần đối ứng, một phương diện khác, đối chư tông cao thủ tới nói, cũng là cực lớn kích thích.

Trong lúc nhất thời, chính tà chư tông thế công mãnh liệt không chỉ một lần, trên dưới tứ phương, cường công cao trào này lên bị năm, Tán Tu Minh Hội tầng bên trong phòng tuyến nhất thời thần hồn nát thần tính, khắp nơi phải sợ hãi.

"Cổ Âm lúc này đang làm gì?"

Lý Tuần rất hiếu kì vị này đại địch động thái, nàng này chủ điều khiển tăng bên trong phòng tuyến, đối tứ phương áp lực cảm thụ cũng ứng càng thêm trực tiếp. Nàng hẳn phải biết, thường quy trận quyết biến hóa, đã không có khả năng vẫn hồi sụp đổ thế cục, nàng hẳn là xuất hậu thủ, hoặc là nói, nàng căn bản cũng không có chuẩn bị ở sau?

Nói đùa cái gì!

Lý Tuần nhếch môi, sẽ tiểu dung im lặng kéo dài tiếp. Nhưng tại hạ một khắc, hẳn tất cả biểu lộ đều ngưng kết ở trên mặt, đột nhiên mà tới băng hàn, từ đỉnh đầu khuynh tiết mà xuống, giống như là đem hẳn sọ não xốc lên, lại rót nhập thấu xương nước đá, loại cảm giác này, chỉ có tại trong cơn ác mộng mới có thể xuất hiện.

Không, không chỉ là tại trong cơn ác mộng. Ngay tại trước đó không lâu, Liên Hà sơn, Tọa Vong phong bên trên, hẳn rõ ràng cũng từng sinh ra cảm giác như vậy, kia tuyệt không phải chính mình chủ động cảm ứng, mà là ngoại giới bén nhọn ác ý, uy hiếp đến tính mạng của hẳn an toàn.

Hẳn bỗng nhiên ngừng thở, vừa mới thăng cấp năng lực cảm ứng trong nháy mắt khuếch trương đến cực hạn, nhưng mà kia một đợt mãnh liệt kích thích, lại tán nhập đầy trời trong mưa gió, chỉ còn lại một chút ý lạnh, chầm chậm tan biến. Hẳn không còn động tác, nhưng trong lòng lại nhắc lên kinh đào hải lãng, như cổ trái tim tiếng oanh minh ngưng kết thành hai chữ...

Thanh Ngâm!

Tuyệt đối là nàng... Còn có vừa rồi kia hàn khí thấu xương, là quen thuộc như thế, rõ ràng chính là Trảm Không thần kiếm kiếm áp.

Tiện nhân kia cũng đến Đông Hải bên trên, trước đó trong nháy mắt đó, ánh mắt của nàng liền dẫn ác ý từ trên thân Lý Tuần đảo qua.

"Nàng liền tại ta tầm mắt sở cập chi địa."

Bất thành linh nhận biết cơ hồ chất đầy Lý Tuần đầu óc, hẳn nhất định phải dùng hết khí lực toàn thân, mới có thể khống chế thân thể không tại tình giắc sát na lao ra. Nếu là như vậy, hẳn không thể nghi ngờ liền ngang ngửa với một con truy đuổi xương cốt ác khuyển, cuối cùng vẫn không thoát khỏi được bị Thanh Ngâm trêu đùa kết cục.

Phải tỉnh táo, tỉ mỉ, kiên nhẫn!

Tiện nhân kia chưa hẳn có thể nghĩ đến, vừa rồi cảm ứng của mình năng lực làm ra đột phá, nếu nàng vẫn muốn dùng trước kia biện pháp thoát thân, Lý Tuần chí ít có bảy thành năm chắc đưa nàng khóa chặt.

Trong lòng so đo thời điểm, Lý Tuần đầu óc cũng rõ ràng rất nhiều, hẳn không có làm ra cái gì dư thừa động tác, mặt ngoài còn tại chú ý Tán Tu Minh Hội tầng bên trong phòng tuyến biến hóa, trên thực tế hẳn toàn bộ lực chú ý đều tập trung vào còn sót lại một chút ý lạnh phía trên.

Đây cũng là Thanh Ngâm lưu lại tung tích, cũng là bắt giữ nàng tốt nhất manh mối.

Lý Tuần lần nữa rơi vào cái kia trống rỗng tịch liêu thiên địa, vẫn là không phân biệt trên dưới tứ phương, hỗn độn bên trong không có bất kỳ cái gì có thể tham chiếu tọa độ, bất quá, trực giác linh quang liền đại biểu hết thảy, chỉ là trì trệ mấy tức, kia một chùm sáng tỏ chướng mắt hỏa quang liền tại trong hư không bốc cháy lên, vì hẳn ghi rõ phương vị.

Lý Tuần thân hình đột nhiên biến mất, lại xuất hiện lúc, đã là một đám ngự kiếm bỏ chạy tu sĩ trung ương.

Hắn tựa như là trống rỗng xuất hiện, bất quá, sau lưng hẳn, bảy tám cái đứt gân gãy xương thẳng xui xẻo, vẫn là chỉ rõ hẳn di động quy dấu vết.

Những này đã khí vì đó đoạt tán tu, lại gập gập bực này biến cố, càng là tại giữa tiếng kêu gào thê thảm, trong nháy mắt sụp đổ tản mạn khắp nơi.

Lý Tuần không có ý đuổi tận giết tuyệt, hẳn chỉ là tập trung vào trong đó một cái đầu mang ngọc mang áo bào màu vàng đạo sĩ, không nhìn nó trên mặt biểu hiện ra bối rối cùng tuyệt vọng, trên mặt phun xuất tiểu dung.

"Thanh Ngâm tiên sư, người tốt!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Tuyệt Hậu

Chương 02: Tuyệt hậu

Lời còn chưa dứt, áo bào màu vàng đạo sĩ mào đầu vỡ nát, đen nhánh sáng bóng tóc dài xõa xuống, che ở khuôn mặt, sau đó chính là như tuyết kiếm quang, sóng cả mãnh liệt trên mặt biển phẳng phất trong nháy mắt rút lên một tòa băng sơn, khí lạnh đến tận xương khắp nhập toàn thân, xem Lý Tuần hộ thể chân tức như không.

Nhiên Huyết Nguyên Tức thụ này kích thích, tức giận rít gào lên lên, đỏ sạm sương mù trường khai, sẽ hàn ý tan rã sạch sẽ.

Cùng với đồng thời, huyết quang cùng kiếm khí va chạm, liên tiếp hữu hình sóng gợn vô hình tại khí quyển bên trong khuếch tán, ong ong chiến minh thanh bên trong, xung quanh vẫn không tới kịp tản ra mười cái tu sĩ đột nhiên cùng nhau kêu thảm, hộ thể hơi thở đảo mắt vỡ vụn, bại lộ ở trong không khí cơ thể lấy có thể chính mắt thấy tốc độ khô cạn, héo rút, lập tức run rẩy dữ dội, giống như vừa bị bàn chải sắt xoát qua, lại bị trọng chùy đập trúng, tức thời băng liệt phân giải.

Song phương mừng một giao thủ, chính là không chút nào lưu thủ chính diện va chạm, so sánh với Đông Hải thượng đồng đảo chân nhất tông sư, thái độ tự có cách biệt một trời.

Chỉ khổ cho chung quanh những tu sĩ kia, máu tanh tràn cảnh vừa in dấu tại đáy mắt, đợt thứ hai xung kích đã tùy theo mà tới.

Hai lần chấn động lặng yên im ắng, nhưng mà lực trùng kích độ chi lớn, tác

động đến phạm vi rộng, nhưng lại ở xa đọt thứ nhất phía trên.

Lấy Lý Tuần cùng Thanh Ngâm làm trung tâm, trong phạm vi hai, ba dặm, gió biển mưa rào cùng nhau trì trệ, lập tức hơi nước bốc hơi, không biết có bao nhiêu nước mưa trong nháy mắt bốc hơi hầu như không còn, so sánh ngoại tầng nước mưa cũng tứ phía vẩy ra, đánh vào trên thân người, như bên trong tên đạn.

Ở trung tâm, sí bạch kiếm mang cùng âm hồng huyết vụ xen lẫn tại lên, sẽ hai bóng người hoàn toàn che đậy, liên tục tê rít gào chấn minh thanh lẫn nhau giao điệt ảnh hưởng, khuếch tán ra đến về sau, đã biến thành vụn vụn chói tai âm rít và cuộn tròn, mà lại càng có vô hạn cất cao xu thế.

Nhìn thấy cảnh này tình cảnh, những cái kia chính chạy trốn chết tu sĩ càng là xa bao nhiêu tránh xa bao nhiêu, kia không được cất cao âm rít và cuộn tròn minh bạo, thuận tiện giống như đòi mạng vô thường, tại bọn hãn phía sau lộng ảnh.

Không qua mấy tức thời gian, âm rít và cuộn tròn đã muốn vượt qua nhân tai có khả năng tiếp thu cực hạn, phụ cận tu sĩ hận không thể che lỗ tai, đến gần cảm sóng âm xuyên thấu.

Liên tại giờ phút này, biển trời tầm đó, quang minh đại phóng!

Chung quanh hơn trăm dặm phạm vi bên trong người đều nhìn thấy cái kia đạo vụn vụn tử điện lôi quang, cái này xiên trạng thiểm điện xé rách nửa bầu trời, giống như là thiên thần huy động trường kiếm, chính bổ trúng trong lúc giao thủ hai người.

Tận đến giờ phút này, khí quyển bên trong mới vang lên kinh tâm động phách oanh minh, buồn buồn chấn âm cơ hồ muốn đem ngũ tạng lục phủ người gạt ra.

Lý Tuần hắc một tiếng, buông xuống che mặt hai tay, bên ngoài nhấp nháy trong huyết vụ ở giữa, vẫn có vô số nhỏ bé điện quang du tẩu, lại không cách nào thương tới bản thể của hãn, vừa mới tử điện lôi hỏa, cứ như vậy thoải mái

kháng qua.

Hắn mở mắt đi xem, không ngoài sở liệu, biển rộng mênh mông phía trên đã không thấy bóng người kia, hắn cũng không sốt ruột, chỉ là nâng tay phải lên, nhìn trên đầu ngón tay treo một bức áo vàng.

Đây là Thanh Ngâm trước ngực vải áo, tại lôi quang trước mắt thời khắc, bị Lý Tuần chộp kéo xuống.

Hắn lỏng ngón tay ra, gió biển lập tức sẽ kia áo vàng mang đi, lúc này cũng liền có thể nhìn thấy, hắn khe hở bên trong còn sót lại vết máu, thậm chí còn có một chút thịt mảnh.

Ánh mắt của hắn ở trên đây đảo qua, tiếp theo nhất tiểu, trên tay nhóm lửa ánh sáng, sẽ vết máu rửa ráy sạch sẽ.

Để Thanh Ngâm lại lần nữa thoát thân, Lý Tuần lại cũng không vội vàng xao động, hắn so trước đó bất cứ lúc nào đều có lòng tin, chỉ cần Thanh Ngâm còn tại trên biển Đông, liền nhảy không ra lòng bàn tay của hắn.

Ngược lại là vừa mới Thiên Lô một kích, đã chứng minh hai chuyện: Đầu tiên, Thanh Ngâm đối Trảm Không thần kiếm lực khống chế càng ngày càng mạnh, vô luận là kiếm quyết vận dụng vẫn là thể khí hổ động, đều xa so với trước đó hòa hợp lưu sướng, nếu không, Thiên Lô phía dưới, nàng tuyệt không thể nói đi là đi, mà lại trả ra đại giới nhẹ chi lại nhẹ.

Ngoài ra, chính là cái thời tiết mắc toi này.

Sớm tại hỗn chiến mới bắt đầu, Lý Tuần liền cảm giác cái này đông tố tràng diện quá mức kỳ quặc, mờ mờ ảo ảo có thiên nhân cảm ứng hương vị, mà vừa mới lôi quang bắn ra, vừa ứng hắn cảm giác.

Tại hắn cùng Thanh Ngâm chính diện va chạm sát na, tuôn ra sinh cự lực giống như phá tan một cái quan khiếu, to lớn từ lực trong nháy mắt xuyên suốt

biển trời tầm đó, cho đến lồi quang đánh xuống, ở giữa cơ hồ không có nửa điểm khoảng cách, mà trong đó sáng tỏ hùng hực năng lượng cùng với chấn hồn đang phách xung kích, thấy thế nào đều là trong truyền thuyết kiếp lồi bộ đáng.

"Tổng không phải nhắm vào ta một người đi."

Lý Tuần này một ít tự mình hiểu lấy vẫn phải có, cho dù Thiên Tâm khó dò, có thể lão thiên gia cũng không đến mức vì hấn một người bày xuống lớn như thế tràng diện.

Huống hồ, tại cùng thiên lồi chính diện va chạm sát na, hấn cũng mơ hồ cảm thấy, trong này tựa hồ còn có chút chuẩn mực tồn tại, không phải là Thiên Tâm lưu động tự nhiên trạng thái.

Có lẽ, lại là Cổ Âm làm ra thành tựu?

Lý Tuần không dễ phán đoán, lại nhân Thanh Ngâm sự tình, này tế muốn hấn tỉ mỉ nhận ra, nhưng cũng không thể, hấn ngấm nhìn bốn phía, ngừng mấy tức, cuối cùng vẫn là cười lạnh một tiếng, bỏ xuống điểm ấy nghi vấn, ngay tại mãnh liệt trên mặt biển, đi bộ cũng như đi xe, không nhanh không chậm đi đến phân loạn trong dòng người đi.

Trên biển đột nhiên vang lên một tiếng hoang lờ sai nhịp thét lên, tại cái này không giống nhân lời tạp âm bên trong, một cái tán tu đại khái là bị trước đó thảm liệt tràng diện trấn trụ, lại gặp Lý Tuần hướng hấn bên này đi tới, sợ đến vỡ mặt phía dưới, đúng là cảm ngược vào biển, có trời mới biết là sợ đến chân đứng không vững, vẫn là phải từ đáy biển bỏ chạy ra ngoài.

Có một liên có hai, bên cạnh những này tán tu thấy có tiền lệ, lập tức phi thiên, xuống biển, xoay người, nhắm mắt, loạn thành khép lại, Lý Tuần những nơi đi qua, đúng như gió lốc quá cảnh, một mảnh hỗn độn.

Đối với cái này Lý Tuần toàn không thêm để ý, hấn hai mắt hơi nhắm, tựa hồ không dùng mắt thấy đường, trên thực tế hấn tiến lên phương hướng đang không

ngừng tiến hành biên độ cực nhỏ điều chỉnh, chỗ căn cứ, chính là Thanh Ngâm khí tức tránh không có lộ tuyến.

Có lần này Linh giác cảm ứng toàn diện tăng lên, Lý Tuần mới phát hiện, trước đó vài ngày, nhiều lần bị Thanh Ngâm ngay dưới mắt đào thoát, không phải là không nguyên nhân.

Thanh Ngâm một thân tu vi thực là tinh xảo, Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang có thể nói là tu luyện đến xuất thần nhập hóa cảnh giới, quanh thân khí cơ cơ hồ hoàn toàn hóa nhập hư không bên trong, lại có Trảm Không thần kiếm linh quang, lưu động vờn quanh, cùng thiên địa nguyên khí lẫn nhau vắng lai, tan rã hết thủy khí cơ dò xét, cũng may mà Lý Tuần, đối người khác, sợ rằng nàng này đứng tại trước mắt, cũng chưa chắc có thể cảm ứng được.

Chỉ là hiện nay, tình thế đã cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt.

Lý Tuần lấy Thiên Tâm Linh Tê làm căn cơ, lấy đối nhau cơ nhịp đập cảm ứng vi bổ sung, cái trước tiến hành trực giác phán đoán, mà cái sau thì thuận thế truy tung khóa chặt, hai bên kết hợp, hư thực gồm nhiều mặt, thiên địa vạn vật, phạm có sinh cơ linh khí giả, đều khó thoát hẳn truy tìm.

Coi như Thanh Ngâm lên trời xuống đất, hẳn cũng có lòng tin truy tới bích lạc hoàng tuyền!

Trên biển mưa gió thế tới tựa hồ giảm bớt chút, tầng mây lại ép tới thấp hơn, hắc tuôn ra tuôn ra, thường có điện quang du tẩu ở giữa, ngược lại giống như cái nặng nề cái nặng, sẽ trên biển chém giết kêu la thanh âm phủ kín tại không gian thu hẹp nội, buồn bực tọc nếu có hồi âm.

Điện quang chớp động ở giữa, chúng tu sĩ khuôn mặt đồng đều lộ ra kỳ quái, trăm ngàn cái gương mặt xen lẫn rối loạn, hoặc dữ tợn, hoặc sợ hãi, hoặc lạnh lùng, hoặc bi ai, chính như cục diện dưới mắt, hỗn loạn đến cực hạn.

Những này mỗi người một vẻ rơi ở trong mắt Lý Tuần, chỉ như xem qua mây

khói, hần dạo chơi đi lại, như chậm thực nhanh, mấy tức ở giữa chính là hơn mười dặm đi ngang qua đi. Vài cái mắt không mở tán tu loạn binh còn muốn ngăn tại trước mắt, đều bị hần tiện tay đánh giết.

Ba phen mấy bận xuống tới, càng không có người dám lên trước chịu chết, hần một người tạo thành ảnh hưởng, cũng cùng mười chín tông tu sĩ hợp lực sai kém phảng phất.

Lý Tuần vừa đi qua một đoạn đường, đột nhiên quay đầu, ánh mắt chỗ đến, quả nhiên là lạnh tới xương tủy, ở trước mặt một đám chư tán tu yêu ma càng là quân lính tan rã, giải tán lập tức.

Tại người này lưu sấp tán chưa tán thời khắc, Lý Tuần đã một bước rảo bước tiến lên đến, cũng không đáp lời nói, cổ tay chặt hoành không, hư trăm mà xuất.

Đao mang những nơi đi qua, lưỡng cái tán tu chạy trốn không kịp, bị mũi nhọn đuôi quét trúng, liền tiếng kêu thảm thiết đều không phát ra được, khắp người huyết nhục tức thời vỡ vụn ăn mòn, càng liền nguyên thân đều đi không thoát, bị huyết quang thu đi, trong hư không nhúc nhích giãy dụa, vô cùng thê thảm, trên biển hung lệ chi khí nhất thời đại thịnh.

Nhờ vào đó thủ đoạn tàn nhẫn, Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân uy lực càng thêm ba thành, nhưng mà trên trời lôi kiếp phản ứng, nhưng là không chút nào mập mờ, biển trời tầm đó lại xuất hiện quang minh, lại một cái lôi quang xé rách tầng mây, chém bổ xuống đầu.

Lý Tuần ánh mắt không chút nào dao động, hần thậm chí không có chỉ lên trời thượng nhìn, chỉ là giơ lên một cái tay khác, vừa qua đỉnh đầu, liền đón nhận lôi quang chính phong.

Tê lạp lạp tiếng vang lạp bên trong, Lý Tuần giống như là đánh nát một cái cổ túi bao túi nước, bên trong mà tràn đầy điện hỏa bốn mà bắn ra, trong phạm vi cho phép, liền giống như nổ tung vô số pháo hoa, trong lúc nhất thời hào quang rực rỡ, cực kỳ mỹ lệ hùng vĩ.

Quang mang sáng tắt bên trong, một cái gần như hư vô cái bóng theo trong hư không xuyên ra tới, lượn quanh một cái ngắn nhỏ đường vòng cung, sát mặt biển bắn về phía cùng Lý Tuần phương hướng ngược nhau.

Lý Tuần dưới chân bất động, chỉ là bên hạ thân, căng tay chưởng đao thu về, một cái khác vừa mới đánh nát lôi quang bàn tay hư không nhấn một cái, giữa ngón tay vẫn mang theo lưu lại điện hỏa, đưa tới nhưng là Địa Ngục bày quý tê rít gào.

Quý thanh vừa khởi , bên kia bóng người liền chấn động mạnh một cái, hư vô hình ảnh lập tức rõ ràng.

Tràn ngập trên biển sát khí nhất thời quấn chặt mục tiêu, chiêm chớp quý thanh càng là bén nhọn chói tai, vờn quanh kiếm quang hạ bóng người, này lên kia rơi.

Lý Tuần chiêu này thoát thai tự U Hồn Phệ Ảnh Tông "Quý hỏa dẫn", lại kết hợp Huyết Sát chi thuật, coi là thật yêu khí um tùm, lại như giòi trong xương, dây dưa đến cùng không thả, có thể nói hung tàn đến cực hạn.

Mà thủ đoạn như thế, giết địch tác dụng đã lâu không đi nói, chỉ bằng nó âm độc chất tính, gần như có thể coi là đối đầu đỉnh lôi vân khiêu khích.

Lập tức, tầng mây bên trong kim xà cuồng vũ, thô to lôi quang điện hỏa liên tiếp đánh xuống, từng lớp từng lớp quét ngang tới, như màn như màn, thẳng khiến xem giả ghê răng lưng hàn.

Tại cái này lôi hỏa dệt thành màn che bên trong, Lý Tuần lại giống như khi nó là mưa tia thủy liên, cũng không thể hiện ra Huyết Ảnh yêu thân độc bộ thiên hạ tốc độ, chỉ là nhìn chăm chăm phía trước càng ngày càng tới gần bóng người, từng bước một đi qua, đầy trời lôi quang đánh xuống, đều bị hấn tiện tay phát ngăn đến, xem thiên nộ thần uy như không.

Bên ngoài lăm ta lăm tấp vài cái gan lớn tán tu nhìn thấy tình cảnh này, đều

là ghen hợm nhìn trôn trời, vô luận như thế nào đều tưởng tượng không đến, Huyết Ma có thể nào dễ dàng như thế chống cự thiên uy lôi hỏa.

Đương nhiên, Lý Tuần cũng không có giải thích nghĩa vụ.

Hắn đã đi tới cùng phía trước bóng người vền vẹn ba mươi thước trong khoảng cách, song phương ác ý khí cơ bắt đầu bén nhọn va chạm, người kia lại tránh không đi xuống, chỉ có thể nghiêng người sang đến, trên tay phải một điểm kiếm mang bắn ra, trong hư không nổ nát vụn thành vụn khóa tinh điểm, sáng tối chập chờn.

Lý Tuần không chút do dự, thân hình hóa vụ, vọt thẳng tiến kiếm mạc, lại lần nữa triển khai hung hiểm đến cực điểm cận thân cách đấu.

Không có những cái kia quá âm độc thủ đoạn, phát động thức lôi hỏa cũng dần dần bình ổn lại, chỉ có san san tới chậm oanh thanh lôi minh, một lần lại một lần ép qua mặt biển, nhắc lên trện trện tiếng vang.

Liên tại tiếng sấm đình tai nhưc óc thời khắc, Lý Tuần đột nhiên nở nụ cười.

"Vừa mới cơ hội tốt như vậy, vì cái gì không động thủ?"

Theo tiếng nói, trên đại dương bao la tư tư quái âm bên tai không dứt, Lý Tuần chưởng đao mỗi một cái đều ẩn chứa âm độc hấp thực chi lực, thế công như cuồng phong mưa rào, không chút nào nhân mở miệng nói chuyện mà có chỗ yếu bớt.

Thanh Ngâm lúc này hình dáng tương mạo hơi có chút chậ vật, nàng vẫn tóc rối bù, bên ngoài bảo bọc đạo bào màu vàng nhạt, ngay ngực chỗ bị giạt ra một mảnh, lộ ra bên trong quần áo màu xanh, phía trên kia cũng rách ra một cái khe lớn, bị gió biển thổi, mơ hồ có thể thấy được áo lót da tuyết, thậm chí còn có mấy điểm huyết châu.

Bất quá, tại nha vũ phát màn về sau, một cặp u thâm con người, quang mang

chớp động, ở giữa lạnh thấu xương hàn ý, khiến người không dám khinh thường.

Nàng lúc này xem như thủ thế, kiếm thế kia vận chuyển, rõ ràng chính là Thanh Yên Trúc Ảnh đường lối, kiếm quyết này, Lý Tuần có thể nói là quen thuộc trôi chảy, dưới mắt nhìn nữ tu sử ra, nhưng là chán ghét cực kỳ, trên tay càng chặt ba phân, nhưng mà Thanh Ngâm rất được kiếm quyết trong đó tam muội, kiếm khí lưu động bên trong, nó từ như rừng, vốn lại như giống như tường đồng vách sắt, mặc cho Lý Tuần thanh thế kinh người, một lát cũng công không phá được kiếm mạc.

Có lẽ là hài lòng tại dưới mắt tình trạng, kiếm mạc về sau, nữ tu dường như cười khê một tiếng, chỉ là một trận gió mưa đảo qua, kia trầm thấp tiêu âm cũng đều mơ hồ rơi mất, duy nhất lau không đi, chỉ có kia đăm người tim phổi khinh miệt chi ý, tại biển trời ở giữa lượn lờ không tiêu tan.

Lý Tuần không những không giận mà còn cười, tiếng cười của hắn lại muốn trong sáng được nhiều.

Liên tạt trong tiếng cười, hắn cuồng bạo thế công vì đó vừa thu lại, ngược lại một cái chất phác năm đấm oanh ra ngoài, trực diện Trảm Không thần kiếm vô kiên bất tồi mũi kiếm.

Cùng Thanh Ngâm giao thủ nhiều lần, đây là Lý Tuần lần đầu đối cứng Trảm Không thần kiếm mũi nhọn!

Lần này, Thanh Ngâm không tiếp tục tránh lui, trong tay thần kiếm bang thanh chấn minh, trên lưỡi kiếm tựa hồ tạo nên một tầng lụa mỏng sương mù, cùng Lý Tuần năm đấm trước đó phun ra nuốt vào huyết mang đụng vào nhau.

Hai người bên tai đồng đều vang lên nhè nhẹ thoát hơi âm thanh, trong đó chân tức giao thoa va chạm tần suất, đã vượt qua lẫn nhau có khả năng cảm ứng phạm vi, chớp mắt biến hóa kết quả, cũng không có bất kỳ người nào có thể đoán trước.

Này cục diện, chính là chỉ có tiến không có lùi!

Lý Tuần đầu tiên là cảm thấy trên tay hơi lạnh, nháy mắt sau đó, xanh mờ mờ kiểm quang liền xé rách huyết sắc bích chương, trực thấu Trung cung.

Kia kiểm quang tới quá nhanh, Lý Tuần thậm chí liền ánh mắt cũng không kịp nháy một chút, đầu mặt thượng liền có một tia lãnh ý tự trên đỉnh đầu phi tốc chảy xuống, ngay tại toàn thân nháy nhót không nghĩ Nhiên Huyết Nguyên Tức, đột nhiên trì trệ, sau đó lấy càng thêm dữ dẫn tư thái phun ra đến, tình thế chi mãnh liệt, lại để Lý Tuần tâm trí có chút mê muội.

Có như vậy một nháy mắt, toàn bộ thiên địa đều mơ hồ một chút, Lý Tuần thân thể bành trướng một chút, lại lập tức co vào, đợi đến cảm giác thật ổn định lại, hẳn cùng Thanh Ngâm vị trí đã rơi mất từng cái.

Thở sâu, Lý Tuần phát hiện trên thân xuất hiện đã lâu cảm giác suy yếu, giống như là dùng qua lực, trống rỗng mười phần khó chịu.

Vừa mới một sát na kia, Trảm Không thần kiếm phong mang tất lộ, trước chặt đứt bàn tay, sau đó đem hẳn trong thân thể phân hai nửa, có thể xưng thế như chẻ tre, còn tốt, hẳn Huyết Ảnh yêu thân trình độ đầy đủ, kịp thời hóa vụ, tránh thoát cái này hẳn phải chết kiếp số.

Theo trước quỷ môn quan dạo qua một vòng mà trở về, Lý Tuần nhưng trong lòng không có nửa phần ý sợ hãi, chiến ý ngược lại càng ngày càng mạnh.

Đúng vậy, mấy chục năm qua, hẳn tại sinh tử tại tuyến giã dựa số lần còn ít sao?

Hẳn cũng không sợ hãi nguy hiểm, chỉ sợ mà đúng là không thể chống cự tuyệt vọng, mà sự thật chứng minh, Chung Ấn vì Thanh Ngâm lưu lại Trảm Không thần kiếm, còn không có cường đại đến để hẳn tuyệt vọng tình trạng.

Chỉ cần có cơ hội, hẳn liền không sợ hãi!

Lý Tuần lại bắt đầu hơi thở, thẳng đến sẽ trọc khí thổ tận, lúc này mới xoay người, Thanh Ngâm lại một lần nữa đã mất đi bóng dáng.

Có lẽ, vừa mới phát sinh một màn, đối nàng trong lòng xung kích cũng là không nhỏ, Lý Tuần ở chỗ này liền có thể cảm giác được, kia phi tốc di động khí tức, cùng lúc trước so sánh, có một chút hỗn loạn.

"Ta tin tưởng, người còn có chuẩn bị ở sau, đúng hay không?"

Lý Tuần cũng không phải là nói một mình, nhưng cũng không có tận lực khiến người nghe được, tại cái này ngôn ngữ xuất ra bên môi về sau, hắc hắc một tiếng tiếu, trước đó một mực khắc chế năng lượng không cố kỵ gì phun ra đến, toàn bộ thân thể hóa thành chói mắt huyết sắc hồng quang, hướng về phía một cái phương hướng, phá không mà đi.

Hắn bên này cao điệu làm việc, sớm dẫn tới người người ghé mắt.

Tại Lý Tuần hoá thân thành cầu vòng bay lên thời điểm, càng có hai ba đạo khí cơ thăm dò qua đến, tựa hồ nghĩ giao lưu một hai, lại bị hắn dứt dứt khoát khoát che đậy lại.

Thanh Ngâm tiềm hành phương hướng, chính là Tán Tu Minh Hội tầng bên trong vòng phòng ngự, tầng này phòng tuyến trước đó bị Lệ Đấu Lượng cùng Lạc kỳ sơn liên thủ gỡ rơi một góc, đang ở tại bấp bênh quần cảnh, Thanh Ngâm tu luyện Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang, chính là lấy ẩn dật trừ xưng, đúng là nhân cơ hội này, dễ dàng xuyên qua tầng ngoài cùng phòng tuyến, biến mất tại nhiều đám đám người đằng sau.

"Nếu là nàng đồng ý làm nặc hình ám sát sinh ý, cái gì Lạc Vũ Tông, Chu Câu Tông đều muốn lánh sang một bên." Lý Tuần hắc hắc hai tiếng.

Hiện thực bày ở trước mắt, hắn không có Thanh Ngâm bản sự, có thể vô thanh vô tức ẩn vào phòng tuyến, bất quá, hắn cũng không chút do dự, chói mắt hồng quang không lọt vào mắt trăm ngàn phi kiếm dệt thành lưới lớn, cứ như

vậy ngành sinh sinh đụng vào, chính diện đối cứng Tán Tu Minh Hội cứng cõi phòng ngự.

Không nghĩ tới, cái thứ nhất không giữ lại chút nào gia hỏa, lại chính là Huyết Ma.

Tại huyết quang cùng kiếm võng đụng thoán sát na, biển trời tầm đó tất cả loạn chiến xung kích, đều thành trước mắt một màn hoang đường bối cảnh.

Không có nhân có thể xác minh song phương cao tầng thời khắc này tâm lý, chỉ là, sau đó thời gian ngắn ngủi nội, trên biển Đông, khó tránh khỏi có chút hoang lời sai nhíp.

Những này đối Lý Tuần tới nói, đã không có ý nghĩa, mục tiêu đã định, hãn chính là đương một con truy đuổi thịt xương ác khuyến lại như thế nào?

Trong đám người, Thanh Ngâm di động càng ngày càng khó mà nắm lấy, Tán Tu Minh Hội tầng bên trong phòng tuyến, cũng thực hiện càng lớn áp lực, dù sao Huyết Ảnh yêu thân mạnh hơn, mục tiêu công kích thể nghiệm cũng tuyệt không dễ chịu, mơ hồ trong đó, hãn cùng Thanh Ngâm khoảng cách còn có kéo dài xu thế.

Lấy Huyết Ảnh yêu thân tuyệt thể tốc độ, loại này trận thế vốn không về phần đem hãn vây khốn, lại bởi vì phía trước Thanh Ngâm kiềm chế, để tốc độ của hãn không cách nào phát huy đầy đủ, mới rơi xuống tình cảnh như vậy.

Đúng lúc này, phía trước Thanh Ngâm lại là rẽ ngang, nhìn phương hướng, dường như lại muốn ngoặt xuất trận đi.

So với Lý Tuần, nàng thừa nhận áp lực thật sự là ít chi lại ít, bởi vậy tiến thoái tự nhiên, chỉ là thời gian một cái nháy mắt, liền đoạt ra vài dặm, lại có ba năm hơi thở thời gian, nàng hoàn toàn có thể theo bên cạnh xen kẽ ra ngoài, khi đó, Lý Tuần chẳng khác nào triệt để bị nàng đùa nghịch.

"Bò...ò...!"

Trầm thấp tới cực điểm tiếng gầm gừ đột nhiên bắn ra, sóng âm truyền đi cực xa, cùng thiên thượng chìm Úc Lôi âm không thể tránh khỏi quần giao tại một chỗ, đồng dạng chấn động phé phủ giọng thấp âm âm ép qua, khuấy động truyền lại bên trong đã phân không rõ biên giới.

Trên biển chư tu sĩ nghe được này âm, ở ngực đều là chấn động, tu vi không đủ, trái tim càng là cuồng loạn, rất có tâm hoảng ý loạn thái độ.

Phân bố tại Thanh Ngâm chung quanh Tán Tu Minh Hội tu sĩ cảm giác càng thêm rõ ràng, điên cuồng nhảy nhót trái tim lôi kéo tâm hồn huyết dịch, như nấu như sôi, niễm vừa vụn như lửa cháy, trong bất tri bất giác liền chảy ra thật nhiều mồ hôi tới.

Cái này mồ hôi nóng vừa ra, liền giống như lộ ra khí lực toàn thân, vài cái lúc trước hư hao tổn quá nhiều, đứt khoát mềm cả người, một đầu ngã vào trong biển, lại bốc lên không thoát khỏi tới.

Đây là Lý Tuần phát ra "Không ngực huyết sát", chuyên lấy âm sát chi thuật, khống chế địch nhân tâm hồn, bốc hơi tinh huyết, mười phần ngoan độc. Chỉ là, trước mặt Thanh Ngâm tựa hồ bất vi sở động, ngược lại là mượn chung quanh tu sĩ trong nháy mắt hỗn loạn, tốc độ lại tăng, trong chớp mắt đã là phá trận mà xuất, lại lóe lên, liền biến mất ở Lý Tuần ngoài tầm mắt.

Lý Tuần thần sắc lãnh đạm, cũng không vì vậy mà phẫn nộ, lấy hãn hôm nay hầu như nhập vi lực khống chế, đánh ra dạng này phạm vi lớn sát chiêu, tự nhiên cũng có ý tưởng khác.

Quả không ngoài hãn sở liệu, vền vền qua mấy tức, xung quanh vây giết phi kiếm cường áp đột nhiên giảm xuống mấy cái cấp độ, phụ cận tán tu càng không để ý duy trì trận hình, liền miên lui về phía sau.

"Nữ nhân kia thật hào phóng."

Lý Tuần mặc dù đã nghĩ đến Cổ Âm có lẽ sẽ bán cái này thuận dòng nhân tiện, lại nghĩ không ra đối phương lại dứt khoát như vậy. Phải biết, Tán Tu Minh Hội tàng bên trong phòng tuyến, hoàn toàn là dựa vào chư tán tu không sợ sinh tử sức liều cùng với nghiêm cẩn trận thế để duy trì, chung quanh tán tu vừa lui, bởi vậy đưa đến hỗn loạn, không phải là Lý Tuần, chính là hậu phương cùng lên đến vài vị chân nhất tông sư, cũng bởi vậy được lợi.

Có lẽ, Cổ Âm bên kia, thật có một cái ẩn mà chưa xuất tuyệt diệu chuẩn bị ở sau?

Ý định này tại trong đầu chợt lóe lên, đồng thời không có tồn lưu quá lâu, Lý Tuần cười một tiếng dài, xem như đáp tạ, thân thể bình di, trong nháy mắt lại từ thực chuyển hư, hóa thành mông mông huyết vụ, truy hướng Thanh Ngâm biến mất phương hướng.

Về phần đằng sau mười chín tông cùng Tán Tu Minh Hội tình hình chiến đấu làm sao, sớm không phải hấn quan tâm vấn đề.

Tiếng la giết, tiếng kêu thảm thiết, khí bạo thanh dần dần đi xa, không qua hơn mười hơi thở thời gian, Lý Tuần đã đoạt ra ngoài trăm dặm, xem như cách xa chiến trường kia.

Thanh Ngâm lại bay càng nhanh, nhìn phương hướng, là về phía tây nam đi, án lấy cái phương hướng này, lại có một đoạn lộ trình, liền muốn đạp vào lục địa, nơi đó cũng vừa lúc tránh đi Đông Nam biển rừng phạm vi bao trùm.

"Cái này tiện tỳ thật sự là muốn trốn xa sao?"

Lý Tuần cảm thấy có chút cổ quái, lúc này hấn đã loáng thoáng cảm giác được, trực giác của hấn cảm ứng đột nhiên thăng giai, cũng cùng Thanh Ngâm có quan hệ.

Tựa hồ không biết từ lúc nào bắt đầu, hấn liền bị Thanh Ngâm lấy phương thức nào đó một mực khóa chặt, Lý Tuần bản thân không có ý thức được điểm

ấy, thế nhưng là chìm lặn bản năng lại cảm nhận được cái này nhất áp lực, tại vượt qua cái nào đó cực hạn chịu đựng về sau, rốt cục bản ngược trở về, tạo thành cảnh giới đột phá.

Đương nhiên, hiện tại lại truy cứu trong đó chi tiết, cũng không có ý nghĩa.

Mấu chốt ở chỗ, Thanh Ngâm đã tổn phí tâm tư, du đãng tại chung quanh hẳn, tất nhiên có mưu đồ, làm sao đều không đến mức tại tình thế không rõ trước đó thoát ra rời đi.

Sự tình xưa nay đều không phải là cô lập tồn tại.

Chính như trước mắt trên biển Đông cảnh tượng hoành tráng, cũng tuyệt không phải thuần bằng một ít người dục vọng cùng thủ đoạn, liền có thể kéo đến lên.

Nhất là cái này trùng điệp liên quan về sau, không thể coi thường tồn tại lấy Chung Ẩn thân ảnh, như vậy, cùng Chung Ẩn quan hệ sâu nhất cắt Thanh Ngâm, sẽ rất khó độc lập với cục diện này, mà mở ra cái khác thiên địa.

"Người đến tột cùng đang tính toán cái gì? Mục tiêu của người, dục vọng, xúc động. . . Cái gì đều có thể, lộ ra một chút tới nhìn một cái?"

Trong lòng nói mới chỉ có Lý Tuần bản nhân có thể nghe được.

Hắn phát hiện chính mình rốt cục sinh ra chút nóng vội cảm xúc, đương nhiên, có lẽ cái này cảm xúc một mực tồn tại, chỉ là bị hắn chôn giấu dưới đáy lòng, cho tới bây giờ mới lật ra ra tới.

Thanh Ngâm y nguyên không thấy tăm hơi, nó sinh cơ nhịp đập vẫn còn tính toán rõ ràng tích, không có thoát ra hẳn phạm vi cảm ứng.

Nhưng mà nó di động tần suất quá nhanh, giống như là một đầu giáo hoạt cá chạch, tuy chỉ tại một cái có hạn trong hồ du đãng, làm thế nào cũng vớt không được, cực độ khiêu chiến nhân tính nhẫn nại.

Bất tri bất giác, lại là hơn nghìn dặm đi qua, xa xa đã có thể trông thấy đường chân trời cái bóng, Lý Tuần kiên nhẫn truy tìm rốt cục gặp hiệu quả.

Hắn đã từng bước nắm chắc Thanh Ngâm tiềm hình biệt tích quy luật, đồng thời bắt đầu cân nhắc làm sao thiết lập ván cục, sẽ nữ tu bộ tử tại phụ cận.

"Đưa nàng đẩy vào Đông Nam biển rừng phạm vi tự nhiên tốt nhất, chỉ là tiện tỳ giáo hoạt, không tốt thiết kế, hoặc là, để Âm Trọng Hoa. . ."

Đang nghĩ ngợi, Lý Tuần phía sau đột nhiên phát lạnh, bèn nhón sát khí phảng phất giống như từ đáy biển dâng lên phong bạo, gào thét mà đến, hắn đột nhiên giật mình, phương xa Thanh Ngâm sáng rực thiêu đốt sinh cơ chi hỏa, đã bị cái này đột nhiên tới phong bạo che đậy sạch sẽ, muốn lại ngưng thần cảm ứng, tại sát khí quấy nhiễu hạ, nhất thời lại sao có thể tùy tiện đạt tới trước đó như trời trợ giúp tâm cảnh?

Tà hỏa trong lòng "Bồng" một tiếng nhen nhóm, thân thể của hắn trong nháy mắt hóa hư làm thật, đối trên biển cái kia vừa mới thăng lên bóng người phẫn nộ quát: "Thiên Chi, ngươi làm trò gì!"

"Ta còn muốn hỏi ngươi." Thiên Chi Thượng Nhân vẫn là một thân áo bào đen, mũ trùm che đậy đầu, giọng nói tựa như Bắc Cực băng tuyết, âm lãnh lạnh: "Ngươi không tuân thủ ước định!"

"Ước định?"

Tà hỏa lên não cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt, Lý Tuần rất nhanh liền khôi phục tỉnh táo, nghe được Thiên Chi nói như vậy, hắn lại cười: "Ta cùng Thượng Nhân ước định cái gì? Thượng Nhân muốn lấy Cổ Âm tính mệnh, ta nói qua muốn giúp đỡ, muốn hợp tác, nhưng cũng từng nói qua nhất định phải kiếm một chén canh? Ngươi quay đầu nhìn một cái, mười chín tông liên thủ, đại chiến Tán Tu Minh Hội, loại tràng diện này, là ai một tay thúc đẩy? Thượng Nhân chẳng lẽ còn không vừa lòng, nhất định phải đem ta cũng ném vào góp đủ số?"

Tựa hồ là hưởng ứng Lý Tuần ngôn luận, trên biển Đông, lần nữa nhắc lên một đợt sóng lớn, hai người hư đứng ở trên mặt biển, cũng có thể cảm giác được thềm lục địa tại run nhè nhẹ.

Hơn nghìn dặm bên ngoài chấn động truyền đến nơi đây, uy thế vẫn như thế, có thể suy ra, khu vực trung tâm sẽ là cái gì bộ dáng.

Lý Tuần âm thầm điều trị tâm tình, ý đồ lần nữa tiến vào trước đó cảnh giới bên trong, cũng không muốn cùng Thiên Chi dây dưa nữa xuống dưới, chỉ là khuyên nhủ: "Các tông cao thủ, lại thêm Côn Bằng lão nhi, còn có Thượng Nhân chính mình, chừng mười ba vị chân nhất tông sư tề tụ, coi như tâm tư dị biệt, nhưng thực lực bày ở chỗ ấy, nhiều một mình ta, ít ta một cái, cũng không có cái gì ghê gớm, Thượng Nhân làm gì tính toán chi li?"

"Đó bất quá là nghĩ đương nhiên."

Trong tiếng cười lạnh, Thiên Chi sẽ mũ trùm nhắc lên, lộ ra lãnh diễm khuôn mặt, nàng mái tóc rối tung, đen nhánh bên trong ẩn thấu oánh hồng nhan sắc, mà theo tâm tình của nàng ba động, yêu dị hồng quang giống như vật sống, tại trong tóc du tẩu, sáng rực như hỏa.

"Người không cần nói, người không có phát giác cái này thiên tượng cổ quái. Uất khí quán vu trên trời, lôi hỏa đi tại trong mây, dặt hồn nhiếp phách, cấu kết lòng người, đây rõ ràng là lôi kiếp chi tướng!"

Ân, ta vừa mới còn bị sét đánh qua.

Lời này Lý Tuần đương nhiên sẽ không nói ra.

Bất quá hẳn cũng biết, vừa mới tự mình sở tác sở vi, Đông Hải thượng tu sĩ đều nhìn ở trong mắt, muốn rũ sạch cũng không dễ dàng, cho nên, hẳn chỉ là vươn tay, mở ra ngón cái cùng ngón trỏ, làm ra một cái "Có khoảng cách" động tác.

"Người ta cuối cùng có chênh lệch, chỉ ít, cảnh giới không giống." Hãn cười ha hả lên tiếng, một chút đều nhìn không ra vừa mới phần nộ bộ đáng, "Chân nhân, chân nhất, có lẽ chỉ có cách nhau một đường, chứng kiến hết thấy, chính là lưỡng cái thiên địa. Huống chi, ta tại thế hơn mười năm, đao binh thủy hỏa kiếp số cũng là qua chút, có thể cái gọi là lô kiếp Thiên Hình, nhưng là hiếm thấy, nhất thời phân biệt không rõ, cũng là tình có thể hiểu."

Không đợi Thiên Chỉ lại nói, hãn mở ra tay: "Kỳ thực chính là lô kiếp lại như thế nào, Tứ Cửu Trọng Kiếp Thượng Nhân cũng là được chứng kiến, cái này nho nhỏ một đoàn đám mây, có thể đem chư vị tông sư như thế nào?"

Tiếng nói vừa dứt, chân trời rắc ngưng ngưng ngưng một chuỗi nổ vang, liền giống như bầu trời bị xé thành hai nửa, kia lạ thường giòn liệt thanh âm làm cho người ta nghe ghê răng.

Càng sớm chút hơn, hãn là lại có lô quang đánh xuống, chỉ là cái này lấp lóe cùng thanh âm truyền bá sai vị, khó tránh khỏi có chút cổ quái.

Thiên Chỉ nghe tiếng nhú mày, lại xoay quay đầu nhìn lại, lúc này, mặt biển lại xuất hiện một đợt nhân mã, nhưng là một đám tán loạn tới tán tu.

Tại đối phương còn không có tiến vào tầm mắt trước đó, Thiên Chỉ liền lại đem mũ trùm đeo lên, mà theo tại đám tán tu này về sau, là một đợt càng lớn biển người, cho thấy Tán Tu Minh Hội xung quanh trận tuyến đã triệt để mất khống chế, hết cách xoay chuyển.

Lý Tuần hướng Thiên Chỉ liếc đi một chút, muốn nhìn nàng bây giờ còn có thể nói thế nào, nào biết Thiên Chỉ lực chú ý lại hoàn toàn không để tại chỗ này, mà là bày ra nghiêng tai lắng nghe tư thế.

Gặp nàng như thế, Lý Tuần cũng sinh ra lòng hiếu kỳ, đồng dạng tập trung lực chú ý, loại bỏ rơi những cái kia không có ý nghĩa tạp âm, quả nhiên, hãn cũng nghe đến, do phương xa truyền tới một sợi sóng âm.

Thanh âm kia lúc đầu phi thường mơ hồ, xem xét nó đâu nguồn, tuyến đường, cũng không phải là hướng bên này mà đến, chỉ là dư ba sở cập, lọt chút cạn bã rượu thừa, đứt quãng, làm không chân thiết.

"Chiến Ma. . . Tông, như thế nào?"

Hắn biết vừa mới lọt một hai nơi từ mấu chốt, liền nhìn về phía Thiên Chi, nào biết nữ tu phản ứng nhưng là ngoài dự liệu mãnh liệt.

Còn không đợi Lý Tuần hỏi thăm rõ ràng, Thiên Chi liền đã ngự khí phi không, trực tiếp bổ ra mặt biển, hướng hỗn chiến trung tâm nhất bay qua.

Cái này vốn là Lý Tuần mong đợi nhất sự tình, không qua nhìn thấy Thiên Chi như vậy phản ứng, hẳn ngược lại có chút không chắc.

Ánh mắt của hắn tại đường chân trời cùng mặt biển tầm đó dạo qua một vòng, nhất thời không quyết định chắc chắn được, đúng lúc này, hắn trong tai lại rót vào thanh âm, thanh âm này xa so với trước đó muốn vang dội quá nhiều, chỉ là, bên trong lại không có chút nào tin tức có thể nói.

Đây là một cỗ có thể xé rách yết hầu tiếng hoan hô, ban sơ từ trên biển truyền tới lúc, đã tán loạn được không còn hình dáng, nhưng tiếp theo chỉ hai làn sóng, chỉ ba đợt. . . Cơ hồ vô cùng vô tận tiếng rít đã vượt trên sóng biển triều dâng, chân chân chính chính âm thanh động đất động ngàn dặm.

Lúc nhỏ, Lý Tuần đã từng nghe qua bách tính thần công tề hô vạn tuế, kia vạn chúng một hô tràn diện, xác thực làm người nhiệt huyết sôi trào.

Bất quá, tình hình dưới mắt nhưng là hoàn toàn khác biệt.

Cái gọi là khác biệt, cũng không phải là chỉ chư tu sĩ giọng càng lớn, trung khí càng đầy, mà là nói, loại kia do đáy lòng tán phát ra kịch liệt cảm xúc, hợp lưu cùng một chỗ, từ một con vô hình cự thủ dẫn đường phương hướng, căn bản là đã vượt ra khỏi sóng âm có khả năng liên quan đến phạm vi, đến mức trực đảo

tiến người nghe nội tâm chỗ sâu nhất đi.

Thế không thể đỡ!

Cái này sợ hãi than suy nghĩ như cự thạch rơi đập tâm hồ, tóe lên chính là hỗn loạn mà run sợ hơi nước.

Bên kia đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

Lý Tuần phóng nhãn đi xem, đã thấy Thiên Chi đồng thời không có bay ra phạm vi tầm mắt, mà là dừng ở biển trời chỗ giao giới, tấm lưng kia ngược lại giống như tại sợ run, hấn rất kỳ quái, dứt khoát đuổi theo hỏi một tiếng.

"Thì thế nào?"

Thiên Chi không có hưởng ứng, bất quá, sau đó mà đến cuồng hô thanh đã nói rõ hết thảy: "Tiên lộ vô bằng, thiên đạo tối công!"

"Quy nghĩa Chiêu Dương trạch, đình diệt Chiến Ma Tông!"

Không biết là ai xúi giục, sẽ hai đoạn giống như thông không phải thông, nhưng lại mười phần thuận miệng ngôn ngữ chụp tại cùng một chỗ, do cái này hàng ngàn hàng vạn nhân kêu khóc kêu to, chấn động đến biển trời lắc liên tiếp, lôi lãn sóng triều, nhưng so thanh âm này càng kinh người, còn tại ở nội dung trong đó.

Lý Tuần sắc mặt cũng thay đổi.

Chiêu Dương trạch ở vào Thông Huyền Giới bắc bộ ngã về tây, chính là Chiến Ma Tông căn cơ vị trí, bản thân cũng không phải cái gì nhất đẳng động thiên phúc địa, chỉ là nó lưng tựa Bắc Tề sơn, tây tiếp Cực Tây hấn hải, chính kẹt tại Vô Hồi cảnh thông hướng Tây Nam Thông Huyền Giới trên cổ họng, từ khi Bách Thú Tông bị tiêu diệt, nó cơ hồ chẳng khác nào là đối mặt Tán Tu Minh Hội Tây Nam thế công tuyến ngoài cùng.

Cũng bởi vậy, Chiến Ma Tông đối tự thân định vị tương đương cẩn thận, thẳng đến gần đây đại thế dần dần thành, mới đổ vào Tây Liên một phương. Nào biết được, hiệu quả đúng là như thế hiệu quả nhanh chóng. . .

Chiến Ma Tông, không có?

Lý Đông cảm giác đại khái muốn lên xâu!

Lý Tuần lại có chút cười trên nỗi đau của người khác, bất quá, càng nhiều vẫn là giật mình.

Hắn cũng không kỳ quái Chiến Ma Tông bộ Bách Thú Tông theo gót, mà là chấn kinh tại Tán Tu Minh Hội khó mà suy đoán thực lực. Hắn vốn cho rằng, trên biển Đông cục diện, đã là Cổ Âm tận lên Tán Tu Minh Hội tinh nhuệ, mới khó khăn lắm bồi dưỡng, nào biết, nữ nhân này còn kéo ra một chi quân yểm trợ, lật tay ở giữa liền đem một cái đã sừng sừng vạn năm tông môn diệt đi.

Trong này cho dù có Chiến Ma Tông tinh nhuệ tề tụ Đông Hải nguyên nhân, nhưng này chỉ "Quân yểm trợ" lực sát thương, cũng thật là kinh người.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Lôi Bền Vững

Chương 03: Lôi bền vững

Chết lặng, chết lặng!

Lý Tuần phát hiện chính mình cũng tìm không được nữa lúc trước nghe nói Bách Thú Tông đình diệt tông tuyệt lúc chấn kinh tâm tình, chỉ vì, mọi chuyện phóng tới Cổ Âm, phóng tới lấy nàng làm hạch tâm Tán Tu Minh Hội cái này một quái vật khổng lồ trên thân, cũng không tính là cái gì.

Thông Huyền Giới vạn năm không đổi cục diện, dựa bị sao bị gỡ rơi mất một khối lại một khối, rốt cục hoàn toàn thay đổi.

Có thể nữ nhân này tuyệt sẽ không hài lòng, Lý Tuần minh bạch, trên biển Đông tất cả tu sĩ đều hiểu.

Chỉ cần Cổ Âm tại thế một ngày, nàng liền muốn phẫn khởi hết thủy lực lượng, sẽ cái này đã duy trì vô số thế hệ cục diện, đập cho nát bét, về phần "Nhã nhoet" về sau, lại sẽ như thế nào, kia. . . Tựu thật không có ai biết.

Đang ngồi cảm thán thời khắc, Lý Tuần bên người, Thiên Chi không nói một lời, lại lần nữa khởi động thân hình hướng chiến trường bay lượn.

Lý Tuần vốn không muốn lại đi cái này góp cái này náo nhiệt, thế nhưng là thụ bên kia cuồng nhiệt bầu không khí ảnh hưởng, hấn một lát cũng khôi phục không được ổn định tâm cảnh, Thanh Ngâm khí tức càng là khó tìm nữa đến.

Cuối cùng, Lý Tuần chỉ có thể cười khổ, tạm thời từ bỏ lên trời xuống đất truy sát Thanh Ngâm suy nghĩ, lần theo Thiên Chi quỹ tích, lại trở về hồi Đông

Hải đại chiến trường.

Đương nhiên, trong lòng của hắn cũng có dạng này một cái tâm tư: Ở đây cái thiên hoá địa thời khắc, người Thanh Ngâm chẳng lẽ dựa thật có thể không đếm xỉa đến?

Đào mắt mấy trăm dặm lộ trình đi qua, tốc độ so lúc đến nhanh hơn chút, mà hắn đầu óc vận tốc quay nhưng cũng không chậm.

Có thể khẳng định, Chiến Ma Tông đồng thời không có đến đỉnh diệt tông tuyệt hoàn cảnh, chí ít tông chủ tại, tông môn một nửa tinh anh tu sĩ cũng đều tại, chính là hang ổ cho một mối lửa, bọn hắn cũng vẫn có khả năng lực lượng.

Bằng những lực lượng này, bọn hắn y nguyên có thể tại bình thường Thông Huyền Giới bên trong trải qua người trên người thời gian, mà ở giờ phút này, trên Đông Hải, bọn hắn chính là nghĩ liều mạng, sợ rằng cũng phải nhìn sắc mặt của người khác.

Lúc này, Lý Tuần cũng phát hiện, trước đó những cái kia bị mười chín tông tu sĩ trùng bại tán tu dòng người, đang chần chờ ở giữa, đã có quay đầu xu thế, hắn thấy rất rõ ràng, những cái kia đã tiến vào hắn tầm mắt tán tu, theo mê mang kinh hoàng đến mừng rỡ như điên, kia cấp tốc biến hóa vốn lại vạn chúng như một biểu lộ, cuồng nhiệt làm cho người khác trái tim băng giá.

Bọn hắn giống người điên, nối liền khuếch tán dư ba, không coi ai ra gì vung tay hô to, nương theo lấy tiếng hô, cái này đám người triều vạn xuất to lớn ngược dòng, hướng phía trước đó liều mạng đào khai tuyệt địa mãnh liệt mà đi.

Tình cảnh này, hoang đường quái cách chỗ, chính là lấy Lý Tuần lúc này đảm sắc, cũng theo đó nghiêm nghị.

Bọn hắn đều điên rồi.

Phía trước Thiên Chi còn không chế lấy tốc độ, cho nên Lý Tuần rất nhanh

liền cùng nàng bay người sóng vai, nghiêng đầu nhìn xem, đang muốn nói chuyện, lúc này, bên tai lại vang lên một tiếng bén nhọn rít gào gọi, đồng dạng, cái này sóng âm là hướng phía chiến trường đi, chỉ là khoảng cách tới gần, nghe được rõ ràng hơn chút: "Công phá U Sơn bảy mươi hai bàn, Vô Tâm Tông tuyệt tự á!"

Đây là lấy thiên lý truyền âm chi pháp đạo tới sóng âm, lại bởi vì quá kích động, mà phát ra cổ quái xoay rung động âm cuối, giống như là thối phá âm, cuối cùng đã không thành ngữ điệu.

Chiến trường bên kia, "Đỉnh diệt Chiến Ma Tông" tiếng hô chưa tuyệt, này quái dị tiếng kêu liền giống như là đang thiêu đốt hùng hực liệt hỏa thượng lại giội xuống một thùng mỡ, sát na tầm đó, Đông Hải sóng xanh biếc toàn bộ khuynh đảo tới!

Tất cả chiến đấu tất cả đều không có ý nghĩa, biển trời tầm đó chỉ còn lại mười vạn người khàn cả giọng hô to: "Đỉnh diệt Vô Tâm Tông, đỉnh diệt Vô Tâm Tông!"

Lý Tuần rốt cục thốt nhiên biến sắc.

Trong đầu hấn trái rộng ra một trương Thông Huyền Giới bản đồ địa hình, mà trên đó đang có một mảnh màu huyết hồng, cấp tốc khuếch tán ra tới.

Hấn phảng phất thấy được một con đầy trời đại thủ, theo cực bắc chi địa xuôi nam, xuất Vô Hồi cảnh, ép qua Chiêu Dương trạch, lại gãy hướng Đông Nam, san bằng U Sơn. . .

Đến tận đây, Tán Tu Minh Hội đại quân đã xông vào Thông Huyền Giới bên trong nam nội địa.

Hướng tây, là Thiên Sơn vạn khe cừu vòng quanh núi, trong đó có Độc Ẩn Tông tọa trấn, luyện độc bổ hãm chi năng thiên hạ vô song; hướng nam, thì là Mị Ma Tông vị trí Hãm Không sơn, đây là Thông Huyền đệ nhất Ma Tông vị trí,

trong đó trải rộng độc trùng yêu thú, địa hình hiểm ác; chỉ có hướng đông. . .

Lý Tuần nhìn trộm nhìn xuống Thiên Chi phương hướng, có lẽ là sóng âm xung kích quá mức cường đại, hẳn cảm thấy Thiên Chi cao gầy đáng người ngay tại run nhè nhẹ.

"Chiến Ma Tông! Chiến Ma Tông!"

"Vô Tâm Tông! Vô Tâm Tông!"

Đông Hải thượng không có bất kỳ cái gì hạ nhiệt độ ý tứ, tiếng hoan hô sóng sau cao hơn sóng trước, tại Lý Tuần vị trí này, không nhìn thấy trùng điệp bóng người về sau mười chín tông tu sĩ, bất quá, rõ ràng như thế khí thể tăng giảm, chính là cái kẻ ngu đều có thể cảm giác được.

Một lát trước đó, mười chín tông tu sĩ là lang, đuổi dê giống như đánh tan Tán Tu Minh Hội xung quanh trận thế, thậm chí đã để tầng bên trong phòng tuyến tràn ngập nguy hiểm, mà giờ khắc này, coi như mười chín tông tu sĩ lang bản chất không thay đổi, có thể trong mắt mười vạn đầu cừu non đã biến thành đồng dạng số lượng linh cầu, loại kia chênh lệch, lại sao là trong thời gian ngắn có thể đền bù tới?

Lý Tuần tâm tư coi như tinh táo, tính toán, mặc kệ loại khí thể nào, luôn luôn một thịnh hai suy tam kiệt, nếu như mười chín tông tu sĩ theo được tính tình, chậm đợi Tán Tu Minh Hội khí thể hạ xuống, lại đột nhiên bộc phát, lấy bọn hắn rõ ràng vượt qua mấy bậc lực xuyên thấu, chưa hẳn không thể đem cục mà lật về.

Sợ chỉ sợ. . .

Ý niệm bất tường vừa sinh ra, hẳn liền nghe được một cái khác tuyến âm thanh.

Cùng hai lần trước sóng âm truyền phương thức cơ hồ giống nhau như đúc,

chỉ là, đợi nó tiến vào có thể nghe phạm vi bên trong lúc, cũng đã bao phủ hoàn toàn tại như bài sơn đảo hải trong tiếng hô.

Bất quá, vền vện qua mấy tức, trên biển tiếng hô liền đem bên trong bao hàm tin tức lấy phương thức trực tiếp nhất bày ra.

Chiến Ma Tông, Vô Tâm Tông. . . Bất Dạ thành!

Trên biển Đông, như núi lửa lại lần nữa phun trào, gào thét hỏa lưu cuốn lên bầu trời, chặn đến người thở không nổi.

Lý Tuần chân chính chết lặng, hẳn chỉ là bản năng suy nghĩ, Tán Tu Minh Hội binh phong đông chỉ, kế tiếp thẳng xui xẻo hẳn là Pháp Hoa Tông đi.

Suy nghĩ một nửa, Lý Tuần chợt thấy không đúng, chưa thêm suy tư, liền đưa tay tới, cũng chỉ có đầu ngón tay lau tới Thiên Chỉ bào tay áo.

Thiên Chỉ vọt tới trước, Lý Tuần chặn đường, song phương động tác đều là quá nhanh, căn bản cũng không có suy tư chỗ trống, toàn bằng đối khí cơ nhạy cảm cảm ứng, ứng cơ biến hóa.

Lý Tuần một trào chưa trúng, hình thể nảy sinh biến hóa, nhô ra cánh tay tăng vọt vài thước, như ném ra thiết câu, ngạnh sinh sinh chạy lên phía trước, chế trụ Thiên Chỉ dưới xương sườn quần áo.

Song phương hộ thể chân tức ông thanh va chạm, vốn xuất một nguyên lực lượng không hề hoa mỹ mà ngạnh bén một cái, Lý Tuần cuối cùng so không qua Thiên Chỉ tu vi tinh xảo, tiếng rên rỉ bên trong, ngón tay bị ngạnh sinh sinh bắn ra.

Thiên Chỉ liền cũng không quay đầu, tốc độ trái lại đột nhiên tăng, chớp mắt trăm dặm, bão táp đột tiến, ngăn tại nòng trên đường tu sĩ, ngay cả ngăn trở cản tư cách đều không có, liền bị mang theo sóng xung kích quét đến một bên, sinh tử khó liệu.

Không qua dù cho dạng này, Lý Tuần cũng không có bị ném hạ, hẳn cùng Thiên Chi tầm đó liền giống có một đầu vô hình sợi tơ liên tiếp, này tiến kia tiến, mà lại, khoảng cách còn tại không ngừng rút ngắn.

Hai người một lần tính dễ nổ truy đuổi, chính là trăm dặm đi ngang qua đi, cao tốc phi động phía dưới, chung quanh cuồng nhiệt tiếng rít đều bóp méo.

Cuối cùng vẫn là Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân tốc độ càng hơn một bậc, tại Thiên Chi sắp giết vào tầng bên trong phòng tuyến trước đó, hoàn tay phát lực, cũng mặc kệ tư thế khó coi, trực tiếp ôm nữ tu vai, cứng rắn về sau vắn.

Hai người cơ thể chạm nhau, lại là một tiếng buồn bực bạo, xung kích hai độ tiến đến, Lý Tuần miệng bên trong liền có chút phát khổ: "Lão tử phát cái gì thần kinh, trêu chọc nàng làm gì?"

Tuy nói trong lòng hối hận, có thể làm sự tình bỏ dở nửa chừng lại càng là mất mặt, Lý Tuần trên thân phát lực, khóa chặt đã mất lý trí Thiên Chi, miệng bên trong gầm nhẹ nói: "Người đời này, chẳng lẽ mọi chuyện đều muốn toại Cổ Âm tâm tư?"

Ngoài miệng nói đến cay nghiệt, Lý Tuần trong lòng nhưng là một phen khác mùi vị.

Thiên Chi Thượng Nhân trời sinh tính cố chấp, đối Bất Dạ thành cơ hồ trút xuống cả đời tâm huyết, vì chấn hưng tông phái, thậm chí không tiếc nhập ma lấy tuấn, nhưng mà lão thiên gia dường như chuyên môn cùng nàng đối nghịch, đầu tiên là chịu nhục tại Cổ Âm cùng Tiêu Hồn phi tử, sau lại nhân Tán Tu Minh Hội không người có thể chế, toàn bộ tông môn bị ép nội đời, từ bỏ từ xưa kinh doanh tổ địa căn cơ, mà bây giờ, hết thảy đều xong!

Lý Tuần đương nhiên không thể nói như vậy, chỉ là trong lúc cấp thiết hẳn cũng nghĩ không ra cái gì khuyên lớn, mà dưới cánh tay Thiên Chi, đã dần dần bắt trói không được, hẳn đành phải bịa đặt: "Bất Dạ thành cơ nghiệp không phải vẫn còn chứ? Hồi Huyền cấm pháp, diệu tuyệt thiên hạ, Cổ Âm không phải

người ngu, tuyệt sẽ không mạo hiểm đi công chiếm chỗ kia tử địa.

"Còn có người những tông môn kia đệ tử, Đông Hải thượng có thể tất cả đều là tinh nhuệ, về phần phía bắc nội đời, bất quá là cái nơi ở tạm thời, lại không có cái gì cơ nghiệp muốn tử thủ, một lòng đào mệnh, chẳng lẽ còn có thể cho sát tuyệt?"

Liên chính Lý Tuần đều cảm thấy, lời này thực sự liên tiểu hài tử đều không gạt được, nhưng sự tình chính là kỳ quái như thế, Thiên Chi gãy dựa cường độ lại cấp tốc yếu đi xuống dưới, cuối cùng không động đậy được nữa.

Nữ nhân này lại tốt như vậy đuổi?

Lý Tuần cũng có chút hồ đồ, bất quá, rất nhanh hẳn liền phát hiện không đúng, Thiên Chi lực chú ý căn bản cũng không tại hẳn bên trên, trước đó cũng không phải bị hẳn thuyết phục, mà là triệt để quên đi gãy dựa, chỉ ngẩng đầu nhìn lên trời, mũ trùm trượt xuống một nửa nàng đều không có để ý.

Lý Tuần cũng học nàng, giương mắt tinh, bầu trời vẫn là bị mây đen bao phủ, mưa rơi cũng đã triệt để ngừng, chỉ có một chuỗi tím nhạt lôi quang, tại tầng mây bên trong ẩn hiện, giống một đầu đũa bơi giao long.

Lạ thường không có tiếng sấm.

Lý Tuần cảm thấy cảnh vật chung quanh quá an tĩnh một chút.

Tán tu tiếng hoan hô cũng giống như cách một tầng, nghe không quá rõ ràng, hẳn duy nhất có thể rõ ràng cảm giác, chính là trên bầu trời im ắng lưu động nguyên khí, trên tầng mây, phun trào, xé rách, va chạm nhau, nhưng không có bất luận cái gì một tia tràn ra ngoài, cho nên hết thảy tiếng sấm đều bị xóa bỏ rơi mất.

Hết thảy đều tại dạng này an tĩnh hoàn cảnh bên trong tiến hành, vân dăng lên động nguyên khí bão táp, tựa hồ bao tại một cái toàn phong bế màng mỏng

bên trong, tầng mô kia là bền bỉ như vậy, lại là như thế yếu ớt, khiến mọi người khó mà tính ra, đến tột cùng sẽ tới lúc nào, tầng mô kia mới có thể vỡ vụn, trong đó kinh tâm động phách lực lượng, mới có thể bạo phát đi ra.

"Uất khí quán vu trên trời, lôi hỏa hành tại trong mây."

Chậm rãi phẩm vị Thiên Chi lời nói, Lý Tuần tâm tình cũng không khỏi căng thẳng.

Hắn đã từng được chứng kiến Thanh Loan phi thăng lúc, kia Cửu Trọng Thiên lôi uy thế, trước đây không lâu, còn cứng rắn chịu một chuỗi lôi hỏa oanh kích, thế nhưng là, cùng hiện tại trên bầu trời súc tích lực lượng so sánh, vậy căn bản dựa không đáng giá nhắc tới — tựa như hắn vừa mới nói tới, là một loại cấp độ thượng, chênh lệch về cảnh giới, hắn chỉ có thể cảm thụ nó vận hành đại thế, đánh giá kia không thể khinh thường năng lượng, về phần nó uy lực chân chính, hắn chưa từng gặp qua, cũng tưởng tượng không ra.

Có lẽ chỉ có giống Thiên Chi dạng này chân nhất tông sư, mới có thể chân chính lý giải nó đại biểu hết thảy, đương nhiên, cũng liền càng mật thiết hơn dán vào cái này năng lượng thật lớn về sau, giữ kín như bưng Thiên Tâm lưu động.

Đột nhiên, Lý Tuần bắt đầu minh bạch, theo khai chiến thời điểm lên, chư vị chân nhất tông sư giữ lại lực lượng một loại khác khả năng.

"Thiên kiếp đến, chẳng lẽ lại, nơi này lại có vị cao nhân nào muốn hà cử phi thăng?"

Loại này ngu xuẩn lý do, cũng chỉ tại Lý Tuần trong đầu mà lóe lên, liền bị triệt để xóa bỏ.

Hắn thậm chí không cần lý do, liền có thể xác nhận, loại này cảnh tượng hoành tráng nhất định là Cổ Âm nữ nhân kia làm ra, mặc dù hắn không biết, trong này đến tột cùng có như thế nào cong cong quán quán.

"Nữ nhân kia, thật sự là đáng sợ đáng sợ!"

Đã không biết là bao nhiêu lần như vậy cảm thán, Lý Tuần lắc đầu, đúng lúc này, thanh âm lạnh lùng vang lên: "Buông tay!"

Lý Tuần lúc này mới phát hiện, cánh tay của mình còn gắt gao khóa lại Thiên Chi bả vai, hai người hiện tại tư thái, người ở bên ngoài xem ra đã tương đương mập mờ.

Chỉ tiếc, đương sự song phương đồng đều sẽ không hướng bên này nghĩ, cảm giác xuất Thiên Chi tâm tính đã phát sinh biến hóa, Lý Tuần liền rất dứt khoát buông tay, hai người tứ chi tách ra, lại tự nhiên giữ vững tương đối an toàn khoảng cách.

Thiên Chi rốt cục thu hồi nhìn về phía bầu trời ánh mắt, nhìn thẳng Lý Tuần nói: "Người nói rất tốt, nhưng người có thể từng nghĩ tới, nên như thế nào mới có thể không để cho nàng như ý đâu?"

Quá hời hợt tra hỏi, ngược lại là không tốt nhất trả lời, nhất là nhìn thấy dưới mắt lôi vân áp đỉnh tình trạng, sợ rằng giữa sân hơn mười vị chân nhất tông sư, cũng không có một cái dám như vậy đánh xuống cam đoan.

Bất quá, Thiên Chi cũng không phải thật muốn theo Lý Tuần nơi này đạt được đáp án, nàng nhìn bề ngoài đã hoàn toàn tỉnh táo, cũng biết lại một lần nữa đeo lên mũ trùm, sẽ lãnh diễm yêu dị khuôn mặt che khuất.

Đương thanh âm của nàng lại một lần nữa truyền tới lúc, tựa hồ trầm thấp một chút: "Ta biết, Bất Dạ thành còn không có vong, có thể chiếu cục diện dưới mắt, khoảng cách một bước kia, lại có bao nhiêu xa?"

Lời còn chưa dứt, dưới chân biến cả đột nhiên lay động lên.

Đây mới thực là lay động, mà không phải lúc trước sóng chấn động truyền bồi dưỡng ảo giác, Lý Tuần rõ ràng phát giác được, Đông Hải phía dưới, cùng

lục địa tương liên thêm lục địa phẳng phất là một trường tấm thảm, bị một cỗ cự lực nhấc lên chấn động rớt xuống, chỉ một nháy mắt, vốn còn đối lập bằng phẳng thêm lục địa đã là nếp nhăn khắp nơi, chí ít có trên trăm chỗ khê hở thật lớn vỡ ra, mà lại kia độ rộng và con số còn tại tăng vọt bên trong.

Trên mặt biển, sóng lớn ngập trời, tóe lên bọt nước cơ hồ muốn đánh tới trên tầng mây, trên biển tu sĩ liền tại cái này tiếp thiên sóng lớn bên trong lúc ẩn lúc hiện, gào thét triều cường kích vang, thậm chí sẽ mười vạn tán tu tiếng hoan hô cũng ép xuống.

"Địa chấn?"

Lý Tuần không có lý do một cái giạt mình, đồng thời trong đầu phẳng phất bị nung đỏ châm sắt hung ác đâm một cái, mãnh liệt kích thích phía dưới, hần ần núp đã lâu cảm ứng trong nháy mắt trải rộng ra, vền vẹn chặm hơn một tia, liền khóa chặt mục tiêu.

Tây Bắc, ba ngàn dặm bên ngoài?

Ban sơ Lý Tuần còn không biết vì cái gì chính mình vậy mà có thể dễ dàng như vậy khóa chặt xa xôi tâm địa chấn vị trí, nhưng khi hần phân biệt ra được vị trí cụ thể, sắc mặt tranh luận nhìn thấy tột đỉnh.

Khúc Kính Thông U, hư không kẽ nứt, Cửu U chi vực!

Tam cái chặt chẽ liên hệ vị trí giao hòa cùng một chỗ, mang tới có thể tuyệt không phải tin tức tốt gì, hần còn nhớ rõ đoạn thời gian trước Yêu Phượng cùng U Nhất kịch chiến lúc đưa tới Cửu U địa khí phun lớn bắn, loại kia như núi lửa bộc phát đồng dạng lực trùng kích, cùng với nổi liền đất trời to lớn khí trụ, thật làm người khác thấy một lần khó quên.

Nhưng mà, như vền vẹn giống ngày đó như vậy, phun ra chút địa khí, đảo loạn thiên địa nguyên khí vận hành, cũng không tính là gì.

Giới này tự có nó vận chuyển chi pháp, cho dù một ít khu vực bên trong, Cửu U địa khí lan tràn quá lượng, tổng còn có thể về sau thời điểm, chậm rãi chuyển hóa tiêu mất.

Có thể giống bây giờ tràng diện này, lôi hỏa Chính Dương chi khí ngang qua với thiên, kích phát phương viên mấy ngàn thiên địa nguyên khí huyền não như lô, tùy thời đều có bạo tạc nguy hiểm, nhưng tại lúc này, cùng với thủy hỏa bất dung Cửu U địa khí đại lượng phun trào. . .

Chất tính hoàn toàn khác biệt hai cỡ nguyên khí chính diện va chạm, thủy có thể dập lửa?

Lửa cháy đổ thêm dầu mới đúng!

Lôi vân phía trên, thiên địa nguyên khí đùng súc càng ngày càng tấp nập, Lý Tuần tựa hồ đã nghe được xung quanh khí quyển không chịu nổi gánh nặng tiếng rên rỉ, kia nhỏ xíu "Khanh khách" tiếng vang, chính là toàn bộ vỡ nát điềm báo trước.

Hắn dõi mắt trông về phía xa, lại bởi vì cách mây đen sóng biển, vô luận như thế nào đều không nhìn thấy phương xa thiên tượng biến hóa.

Chỉ có một tầng lại một tầng mãnh liệt cảm giác đè nén, bao phủ trong lòng, chậm rãi nắm chặt.

"Còn tốt, cuối cùng không phải Tứ Cửu Trọng Kiếp. . ."

Lý Tuần khổ bên trong làm vui, nào biết bên cạnh Thiên Chi lúc này trả lời một câu: "Khác nhau ở chỗ nào!"

Nghe được lời này, Lý Tuần lạnh cả tim, hẳn nghiêng đầu đi, đang muốn hỏi, lại nghe được nữ tu tiếng hít thở nhẹ đi nhiều, mặc dù không gặp được nữ tu biểu lộ, lại có thể rõ ràng cảm giác đối phương ngay tại hết sức khống chế khí tức quanh người lưu động, đến mức tứ chi biểu lộ ra khá là khẩn trương.

"Sao. . ."

Lời mới vừa mở cái đầu, hần đột nhiên choáng váng, phần sau đoạn lời nói tự nhiên cho chẵn hồi trong cổ họng đi.

Ở đây trong nháy mắt, hần cũng cùng Thiên Chi, bản năng kiềm chế thể nội nháy nhót Nhiên Huyết Nguyên Tức, dù vậy, kia khó nói lên lời cảm giác nguy cơ, vẫn giống một đầu to lớn cự thú, ẩn tại cái bóng của hần bên trong, làm bộ muốn lao vào.

Tư tư, tư tư —

Nhỏ vụn điện hoa lửa tiếng bạo liệt vang lên, lúc đầu vẫn là đứt quãng, rất nhanh liền ngay cả thành một mảnh, tại nồng đậm nguy cơ áp bách dưới, Lý Tuần thậm chí không dám quay đầu, chỉ là lợi dụng ánh mắt chuyển động, liếc nhìn chung quanh.

Hần phát hiện, cách người mình cách đó không xa, tựa hồ đã kéo xuống một vòng hơi mờ màn sân khấu, âm u bối cảnh hạ, màn sân khấu phía trên chính du tẩu mảnh như sợi tóc lam quang, thỉnh thoảng dấy lên một đóa yếu ớt hoa lửa, lại tại trong cuồng phong cực nhanh dập tắt.

Bị tầng này màn sân khấu bao khóa, Lý Tuần là tuyệt đối không vui.

Hần có thể rõ ràng mà phát giác được, trong cơ thể mình Nhiên Huyết Nguyên Tức, thậm chí bao gồm thân thể bản thân, đối những cái kia điện hỏa trời sinh cường đại lực hấp dẫn.

Tình hình này cơ hồ chính là trước đây không lâu hần bị sét đánh phiên bản, song lần này, Lý Tuần không dám tiếp tục tùy tiện lấy thân thử nghiệm, bởi vì hần tuyệt không muốn làm kia cái thứ nhất phóng hỏa xuân tài! Nghĩ nghĩ, Lý Tuần hơi nhắm hai con ngươi, tập trung tinh thần, bắt đầu cực kỳ cẩn thận điều trị khí mạch, tại xác nhận không sai về sau, Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật trong nháy mắt khởi động, chỉ thời gian một cái nháy mắt, trong cơ thể hần chân tức

chất tính đã là hoàn toàn khác biệt.

Huyền Môn chính tông chân tức vận chuyển, quả nhiên là khí cốn như châu.

Cảm thụ được thể nội khí tức âm thăng dương hàng, ôn nhuận thông suốt, tuy nói áp lực không giảm, nhưng dù sao toán không còn giống vừa rồi như thể cùng ngoại giới lôi hỏa ti ti cấu kết, Lý Tuần thở dài ra một ngụm thở dài.

Nhưng mà, khi ánh mắt của hắn lại chuyển tới Thiên Chỉ trên thân, vẫn là không nhìn được nở nụ cười khổ — bị sét đánh cùng bị lôi làm bổ, cuối cùng không có gì khác biệt.

Hắn cách Thiên Chỉ vẫn là quá gần.

Giờ phút này, tại ngoại giới lôi hỏa áp bách dưới, nữ tu hiển nhiên đã rất khó lại khống chế thể nội huyệt não khí cơ, một khi khí cơ mất khống chế, bên ngoài nhấp nháy huyết thần yêu lực tất nhiên sẽ cùng tràn đầy lôi hỏa đối kháng chính diện, khi đó, thiên nhân giao cảm, một cái Cửu Thiên lôi hỏa nện xuống, phương viên vài dặm tận thành bột mịn, chẳng lẽ lôi hỏa sẽ còn chuyển qua vòng qua Lý Tuần hay sao?

Suy nghĩ chuyển qua, Lý Tuần thở sâu, vô thanh vô tức nhẹ nhàng di chuyển đi qua, đưa tay đặt tại Thiên Chỉ trên lưng, Thiên Chỉ thì đối với hắn động tác hoàn toàn không có phản ứng.

Mới tiếp xúc, Lý Tuần liền cảm giác lòng bàn tay phảng phất bị ngọn lửa liếm lấy một chút, nóng bỏng, đây rõ ràng là nữ tu bên ngoài nhấp nháy hỏa độc rượu thừa, cho thấy tình hình đã ác liệt đến mức độ không còn gì hơn.

Lý Tuần thấp giọng mở miệng: "Theo ta khí cơ, chuyển vận ba cửa ải, trong đó vi diệu chỗ, toàn bằng chính người trải nghiệm."

Nói đến thể thôi, Lý Tuần thôi động chân tức, lại cũng không rót vào Thiên Chỉ thể nội, trên thực tế hắn cũng chú không đi vào, chỉ là dẫn đường khí cơ, tại

bên ngoài cơ thể du tẩu.

Lúc đầu Thiên Chi không biết Lý Tuần muốn làm cái gì, thể nội chân tức tự phát kháng cự, còn tốt song phương cũng còn khắc chế, dựa vào Lý Tuần đối Nhiên Huyết Nguyên Tức hiểu rõ, sẽ cái này kháng lực hóa tiêu.

Chậm rãi, theo Lý Tuần lập đi lập lại kích thích tương ứng khiếu huyết, khí mạch, cơ bắp, xương cốt, Thiên Chi rốt cuộc hiểu rõ Lý Tuần ý tứ.

Lý Tuần là đang truyền thụ một loại cải biến thể nội khí mạch vận chuyển thậm chí chân tức chất tính, đến mức cải biến cơ thể kết cấu cùng bản chất huyền diệu pháp môn.

Thiên Chi đối với cái này cũng không lạ lắm, nàng trên người Lý Tuần, trên người Cổ Âm, đều từng phát giác được qua dạng này pháp môn vết tích.

Bởi vì Cổ Âm, nàng phản nộ; bởi vì Lý Tuần, nàng ghen ghét, mà tại lúc này, trong lúc pháp môn lấy tay có thể đụng thời điểm, tất cả bài xích tâm tư, nhưng lại như thể không chịu nổi một kích, khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Nữ tu hô hấp hoàn toàn đình chỉ, Lý Tuần tiếng thở dốc nhưng dần dần nặng lên.

Truyền thụ Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật cũng không phải là trên đường mua bán, người tình ta nguyện, tiền hàng hai bên thoả thuận xong, năm đó Chung Ẩn dùng thô bạo nhất cũng hữu hiệu nhất phương thức, để Lý Tuần dùng thân thể ký ức bộ này vô thượng tâm pháp, sử đến Lý Tuần chỉ biết nó như thế mà không biết giá trị, chỉ biết là cái này tâm pháp là Chung Ẩn vì hăn đo ni đóng giày, muốn chân chính rõ ràng ảo diệu trong đó, nhưng là không thể.

Huống hồ Lý Tuần còn lâu mới có được Chung Ẩn như thế công tham tạo hóa tu vi, muốn dùng biện pháp cũ truyền thụ ra ngoài, còn thiếu tư cách.

Nhưng ngày hôm trước cùng Thiên Chi ở trên biển xung đột, bị Thiên Chi

biết được Cổ Âm cũng sờ trường về này pháp, thâm thụ xung kích sau khi, cũng mở đất mở Lý Tuần mạch suy nghĩ.

Tuy nói thời gian cấp bách, không kịp suy nghĩ tỉ mỉ, có thể kết hợp bước đầu ý nghĩ, lấy tự thân kinh nghiệm vi dựa vào, lại thêm Thiên Chi thực lực hùng hậu đặt cơ sở, cũng là không phải là không có đánh cược một lần cơ hội.

Ngăn ngủi mấy hơi thời gian, Lý Tuần không có cũng không có khả năng tay nắm tay giáo hội Thiên Chi Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật ảo diệu, nhưng hẳn lại mượn đối nữ tu cơ thể kích thích, rõ ràng biểu đạt một loại mạch suy nghĩ.

Tựa như là tại Thiên Chi trên thân vẽ xuống hẳn quen thuộc nhất phù văn, lời ở đây mà ý tại kia, lấy đầy đủ hình tượng phương thức, thể hiện ra cụ thể pháp môn phía trên yếu nghĩa tinh thần.

Cuối cùng, dựa nhìn Thiên Chi là có hay không có nghe một hiểu mười bản sự.

Chân nhất tông sư cùng năm đó ngây ngô tu sĩ chung quy là khác biệt, rất nhanh, Lý Tuần trên tay chấn động, Thiên Chi khí cơ bội cách hẳn tiết tấu, tự hành vận chuyển lại.

Hắn cảm giác được, tại ban sơ vương vù về sau, Thiên Chi đã có thể nắm chắc đến Cốt Lạc Thông Tâm tinh nghĩa, chậm rãi sẽ Huyết Thần Tử yêu lực tiềm ẩn xuống dưới, đồng thời chậm rãi tu bổ hơi có biến dị cơ thể.

Cũng tại lúc này, Lý Tuần chú ý tới một chi tiết.

Thiên Chi đã thoát ly Lý Tuần chỉ đạo, nhưng không có cắt ra lẫn nhau khí cơ kết nối, khiến cho hẳn có thể rõ ràng cảm giác được nữ tu cơ thể mỗi một chỗ biến hóa rất nhỏ, bởi vì Thiên Chi thể nội chính tiến hành tối kịch liệt chất tính chuyển biến, bởi vậy cơ hồ liên lụy tới mỗi một chỗ khí mạch khiêu huyết, đây cơ hồ chính là đưa nàng tu luyện pháp môn hoàn toàn biểu hiện ra tại Lý Tuần trước mắt.

Đây là không giữ lại chút nào biểu hiện ra, Huyết Thần Tử pháp môn thì cũng thôi đi, có thể nhưng ngược lại lập, Bất Dạ thành vô thượng bí pháp, nhưng cũng là trần trụi, hoàn toàn không có che lấp.

Nếu như Lý Tuần thật có tấm lòng kia tư cùng với thời gian, chưa hẳn không thể chiếu pháp tu luyện, nếu là cơ duyên xảo hợp, lại thêm tương ứng thiên tư, hẳn thậm chí có thể từ đó suy luận xuất có thể xưng mông ảo tuyệt đại thần kỹ — Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang!

Đương nhiên, lấy Lý Tuần lúc này tâm tính cùng tu vi, loại khả năng này gần như tại vô.

Có thể cái này dù sao cũng là cho thấy một loại thái độ, chính như Lý Tuần sẽ Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật truyền thụ cho nàng, Thiên Chi cũng có qua có lại, lấy tự mình vật trân quý nhất đem tặng, quan hệ giữa hai người, chưa bao giờ giống như bây giờ hòa hợp khăng khít.

Rốt cục, Thiên Chi trên thân đưa qua phân hung tàn khí tức hoàn toàn ẩn núp xuống dưới, mà Bất Dạ thành "Cực Quang Nguyên Từ" ba động thì lật ra đi lên, đồng thời dần dần ổn định.

Cùng với tương ứng, hai người ngoài thân, kia từng tia từng sợi điện hỏa cũng từng bước tiêu tán, cho dù trên đỉnh đầu áp lực vẫn như cũ, lại rốt cục không phải tùy thời muốn bạo tạc hiểm cảnh.

Hai người đồng thời thở khí, Lý Tuần rút về tay, đối Thiên Chi vô cùng cao minh sức hiểu biết cùng với cùng với tương ứng thực tiễn năng lực rất bội phục; Thiên Chi ngược lại là trầm mặc như trước, cũng không có nói lời cảm tạ ý tứ, bởi vì nàng tất cả thái độ, đã tại vừa rồi thẳng thắn bố công hành vi bên trong, làm chú thích chính xác nhất.

Có lẽ là quá mức thẳng thắn duyên cớ, giữa hai người bầu không khí ngược lại là càng ngày càng yên lặng, không qua rất nhanh, cách đó không xa chiến trường liền tái sinh biến hóa.

Cổ Âm tuyệt sẽ không tùy ý phe mình cường nhiệt bầu không khí tự nhiên tiêu tán, mượn Cửu U địa khí mãnh liệt phun trào, đỉnh đầu lôi kiếp sắp tới cơ hội, đã tiến vào không sợ hãi trạng thái mười vạn tán tu, thật giống như là thành quần kết đội linh cầu, hướng phía bình quân tu vi ở xa bọn hắn phía trên mười chín tông tu sĩ, ngang nhiên phát động phản kích.

Bởi vì đỉnh đầu lôi kiếp áp lực, tu vi càng cao tu sĩ, càng là tay chân bị gò bó, chỉ một đợt, mười chín tông tu sĩ liền xuất hiện thương vong, nhưng xui xẻo nhất, nhưng là trước đó hung ác cắm vào tầng bên trong phòng tuyến uy hiếp Côn Bằng lão yêu một đám.

Lúc trước đối Tán Tu Minh Hội sát thương càng lớn, rơi vào phòng tuyến trình độ càng sâu, trước đó tại Côn Bằng lão yêu dẫn đầu hạ, cái gọi là Đông Hải yêu liên chiến quả tương đối khá, trước hết nhất rung chuyển tầng bên trong phòng tuyến trận cước chính là bọn hắn.

Mà ở liên tiếp biến hóa về sau, này một đám lâm thời tạo thành yêu ma lực lượng, lại bị cường nhiệt tán tu gắt gao bao khóa tại vô số tầng bức tường người bên trong, cũng trước hết nhất thường thức được linh cầu sẵn mỗi mùi vị.

Lôi kiếp trước mắt, vốn là Lý Tuần, Thiên Chỉ dạng này tu tập ma công tà pháp, còn có Côn Bằng dạng này nguyên sinh yêu ma chịu ảnh hưởng lớn nhất.

Cứ kéo dài tình huống như thế, bọn này yêu ma vận mệnh đã có thể kết luận.

Vén vén một đợt xung kích, lấy hàng ngàn Đông Hải yêu liên chủ lực, liền giống như là sóng biển bên trong bọt biển, tiêu tán sạch sẽ. Tại lôi vân áp bách dưới, Côn Bằng lão nhi thậm chí liền lại gào một tiếng dững khí đều không có, mang theo vài cái thân tín, cưỡng ép phá vỡ dưới biển thông đạo, chật vật rút đi.

Giống như đối đầu Cổ Âm, Côn Bằng lão nhi chưa từng có qua được tiện nghi, chỉ có mất mặt phần.

Lý Tuần cảm thán chưa hết, Đông Hải yêu liên hủy diệt ảnh hưởng liền đã

phóng xạ đến mười chín tông tu sĩ nơi đó. Lúc trước phân lưu mà tiến chư tông tu sĩ, cuối cùng phản ứng kịp thời, tại chư vị chân nhất tông sư yếm hộ hạ cấp tổ hội hợp, nhưng mà lại nghĩ nhất cổ tác khí cởi ra Tán Tu Minh Hội phản xung kích, nhưng cũng không thể.

"Ta có việc, đi trước một bước."

Thiên Chỉ đột nhiên mở lời, lập tức thân hình đi xuống, chui vào nước biển bên trong.

Lý Tuần không có ngăn cản, nghĩ đến nàng lần này đi, hoặc là tiêu hóa vừa mới có được Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, hoặc là chính là trở về hộ tử đệ đồng môn.

So với trước đó chào hỏi đều chẳng muốn đánh một tiếng thái độ, Thiên Chỉ cử động lần này không thể nghi ngờ là tương đương nể tình, cho thấy quan hệ của hai người quả nhiên là khác biệt.

"Có qua có lại, lòng người khác nhau a. . ."

Không tự chủ liên tưởng đến phương diện khác, Lý Tuần trong lòng nói không nên lời là tư vị gì.

Tiếng thở dài bên trong, thân thể của hắn tăng lên nửa một khoảng cách, nghĩ quan sát tỉ mỉ chiến trường thế cục.

Lý Tuần nào biết mới vừa bay lên không, liền cảm giác trên đầu mây đen ép thành, thế như đổ nát, hù được hắn lập tức thân hình hạ áp chế, rốt cuộc minh bạch vì sao Thiên Chỉ muốn theo trong biển tới lui.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, nhất thời im lặng, trong lòng nghi ngờ nhưng là càng nặng. Hắn không chút nghi ngờ Cổ Âm thủ đoạn thông thiên, thế nhưng là giống như vậy cảnh tượng hoành tráng, làm sao đều cảm giác cùng nữ nhân kia thực tế năng lực tách rời.

Chính suy nghĩ lúc, trong lòng của hắn lại sinh cảm ứng, vừa nghiêng đầu, liền nhìn thấy một bóng người tự giữa không trung chậm ung dung bay tới, nhìn lại rất là nhàn nhã, kì thực tốc độ cực nhanh, chỉ một cái chớp mắt, liền tới đến phụ cận, ngược lại là chưa từng nói trước tiêu: "Quả nhiên là Lý đạo hữu ở đây."

"Ma Thập thượng sư?"

Nghe đối phương đặc biệt cát đá ma sát khô khốc thanh âm, Lý Tuần lông mày nhảy lên.

Người này xuất hiện ở trước mắt cố nhiên làm cho người kinh ngạc, nhưng làm hắn càng giật mình, vẫn là người này hành không bay qua lúc cử trọng nhược khinh: "Kẻ này mắt thấy là muốn độ kiếp phi thăng người, có thể nào như thế thoải mái?"

Có cái này tưởng niệm, hắn đối La Ma Thập ý đồ đến ngược lại không làm sao quan tâm, chỉ để mắt đi dò xét đối phương thân hình khí cơ biến hóa.

Cẩn thận quan sát, Lý Tuần quả nhiên phát hiện mảnh khoe. La Ma Thập ngoài thân cũng không phải là không có lôi hỏa uy hiếp vờn quanh, chỉ là không biết hắn dùng thủ đoạn gì, sử dụng này lôi hỏa dòng điện chỉ có thể lách thân mà phi, tiếp cận không thể, thỉnh thoảng có chút góp được tới gần, lại bị hắn ma tức phun ra nuốt vào, chỉ một quyển liền vô tung vô ảnh.

"Ước chừng, đây cũng là một loại độ kiếp bí pháp?" Nghĩ đến Thủy Điện Lan giảng giải, Lý Tuần lại minh bạch một chút.

Tại trước mắt dưới hình thế, cũng chỉ có La Ma Thập dạng này, nhưng tại lôi kiếp chi uy hạ xuất nhập tự nhiên cao nhân, mới có tự do hành động tư cách.

Vài cái suy nghĩ xoay qua chỗ khác, La Ma Thập cách càng gần, trên biển cuồng phong thổi mạnh, người này xám xanh tóc dài cũng theo gió phất phới, yêu dị phi thường.

Bị cái này một cái tuyệt đại tông sư lấn đến gần trước người, Lý Tuần lại ngay cả nhịp tim cũng không biến động một chút, chỉ là hơi gật đầu, thanh bằng nói: "Xem ra, đại gia tiến độ không như ý muốn."

"Xác thực như thế, cho nên bản tọa đại biểu chư vị đồng đạo, mời Lý đạo hữu đi qua thương lượng."

La Ma Thập ánh mắt u thâm, ngoài miệng thái độ lại thấp đủ cho làm cho người lú lờ, Lý Tuần vậy mới không tin gia hỏa này hội chuyên môn đến mời mình trở về, nhiều lắm thì tiện đường đụng tới, khách khí hai câu, nói không chừng còn có cái gì âm mưu.

Trong lòng âm thầm cảnh giác, trên mặt ngược lại hơi lộ ra tiểu dung: "Tình thế biến hóa viễn siêu lẽ thường, sợ rằng tộ nhân cũng là bất lực."

Nói thì nói thế, Lý Tuần lại đi đầu đưa tay hư dẫn, đúng là đảo khách thành chủ, mời La Ma Thập đồng hành, thấy Lý Tuần sáng khoái như vậy, La Ma Thập cũng gật đầu khen hay, mười phần quan tâm rơi xuống thân hình, cùng Lý Tuần sóng vai hướng chiến sự kịch liệt nhất phương hướng bước đi.

Lý Tuần tốt như vậy nói chuyện, trong lòng tự có nó cân nhắc, mắt thấy Cổ Âm thế lớn khó chế, do hấn một tay thúc đẩy mười chín tông liên minh lộ ra giật gấu vá vai, này chính là sinh tử tồn vong thời khắc, hấn như thoát ra rút đi, có đầu không có đuôi, không khỏi quá mức không phóng khoáng.

Huống hồ, hấn đối đầu này trên đỉnh thiên kiếp, thực là hiếu kì cực kỳ, rất muốn biết, mười chín tông bên kia sẽ là cái gì thuyết pháp.

Hai người đều là làm như vậy giòn, một chút lời khách sáo cũng đều không cần phải nói, chỉ là do La Ma Thập giới thiệu mới nhất tình huống: "Hôm nay chư tông đạo hữu hợp tại một chỗ, tình huống ngược lại chưa hấn thấy hồng bút. Chỉ là địch quân mang ba tông hủy tang chi uy, cổ vũ sĩ khí, không sợ sinh tử, để đoàn người hết sức nhức đầu."

Ngừng lại, hắn đưa tay chỉ trên đầu mây đen, cười nói: "Nhất là mảnh này kiếp vãn, tới mười phần kỳ quặc, chưa thể trặc đưa ra lý do, mọi người đành phải chậm rãi điều trị khí cơ, để phòng bất trặc — Cổ Âm thật là có không tầm thường thủ đoạn thần thông!"

"Lại không biết đây là 'Sát kiếp', hoặc là 'Thân kiếp'?" Lý Tuần nói, chính là phổ biến trên ý nghĩa hai loại kiếp số.

Cái gọi là sát kiếp, tức là bởi vì can qua giết chóc mà lên huyết tinh chi kiếp, chủ cô hồn oán linh xông lên đấu ngưu, dẫn động Thiên Phạt, kiếp số này tới tấp nập, đối Lý Tuần cùng La Ma Thập dạng này ma tu đồng đạo tới nói, căm ghét nhất bất quá.

Về phần thân kiếp, thì nhiều bởi vì cá nhân tu vi đến nhất định cấp độ, thu hút thiên đố kị gây nên, tu sĩ đắc đạo phi thăng lúc, gặp chi thiên kiếp, liền diễn hình nhất.

La Ma Thập đồng thời không trả lời thẳng.

Trên mặt hắn mỉm cười, co rúm cái kia đạo tím đậm ma văn, càng đem nó tâm ý che đậy được cực kỳ chặt chẽ: "Nếu là thân kiếp thì cũng thôi đi, chỉ cần riêng phần mình khắc chế liền có thể, nhưng nếu là sát kiếp, liền có chút phiền phức, Cổ Âm chỉ cần thêm vào đủ nhiều nhân mạng. . . Hiện tại Đông Hải bên trên, nhân mạng đại khái là thứ không thiếu nhất."

Nói đến đây, hắn bỗng cảm thán nói: "Xưa nay đều là thiên kiếp chọn nhân, chưa từng nhìn thấy có người đem thiên kiếp triệu chi tức đến, vung chi liền đi? Lần này Đông Hải chuyển đi, bản tọa cũng coi là mở mang kiến thức."

Lý Tuần cũng tiếu, hai người dạo bước trên mặt biển, nhận lực cản không hề giống trong tưởng tượng cường đại như vậy, Tán Tu Minh Hội muốn trọng chinh thực đã sụp đổ ngoại tăng trận thế, nghĩ đến còn cần một đoạn thời gian, mà La Ma Thập nhất đại tông sư hung danh thời gian lâu di mới, toàn bộ Thông Huyền Giới có thể xưng không ai không biết, không người không hay, gặp hắn chiêu bài

này thức hình dáng tướng mạo, tuyệt đại bộ phận tán tu còn không có dũng khí lại gần, thỉnh thoảng vài cái tên gia hoả có mắt không trông, tức thì bị lật tay ở giữa đánh giết hầu như không còn, để đoạn đường này càng giống là đang tàn bộ.

Nhìn xem La Ma Thập khắc lấy ma văn má trái, Lý Tuần đột nhiên hỏi: "Kiếp số có sát kiếp, thân kiếp phân chia, kia Tứ Cửu Trọng Kiếp lại tính là cái gì thuộc loại."

Có lẽ là ảo giác, Lý Tuần cảm thấy La Ma Thập dùng cực nhỏ động tác liếc đến một chút, không qua lại cẩn thận quan sát, vị này thanh danh rất cao ma đạo tông sư vẫn duy trì bình tĩnh tư thái.

"Tứ Cửu Trọng Kiếp đã vi ba ngàn sáu trăm năm đại kiếp mấy, tự nhiên cùng bình thường khác biệt, nó chất tính biến hóa vạn đoạn, nếu nói là thân kiếp, nhưng là trên đời đều thụ kỳ nhiều; nếu nói là sát kiếp, độ kiếp đồng đạo lại thường thường lấy một người thân thể, thân thụ vạn kiếp nỗi khổ, cho nên, Tứ Cửu Trọng Kiếp chính là Tứ Cửu Trọng Kiếp, Thiên Tâm khó lường, cuối cùng không phải chúng ta có khả năng vọng nghị."

Cái này không giống như là nói rõ, mà giống như là biểu lộ cảm xúc. Nói đến về sau, La Ma Thập ngữ khí rõ ràng trầm thấp chút, Lý Tuần còn muốn hỏi nhiều một câu, không qua lúc này, hai người đã đi tới chiến trường khu vực hạch tâm.

Tán Tu Minh Hội cùng mười chín tông tu sĩ ngay tại phương viên mười dặm hơn phạm vi bên trong giếng co — loại giếng co này cũng không phải là trạng thái tĩnh, mà là do không gián đoạn xung kích cùng chém giết hình thành động thái cân bằng.

Mỗi một khắc đều có nhân thụ thương, tử vong, tuy nói trong đó đại bộ phận đều là Tán Tu Minh Hội một phương, nhưng ngấm lại lẫn nhau to lớn cơ số khác biệt, nhìn nhìn lại giờ phút này chư tông tu sĩ vẻ mặt nghiêm trọng, liền có thể

biết, tình thế đến tột cùng là hướng về phương nào.

Lý Tuần khoảng cách gần nhìn thấy tình hình này, rất là không hiểu: "Bên ta chính thể lực lượng không bằng đối thủ, nhưng cá nhân thực lực ở xa trên của hãn, nhưng vì sao từ bỏ linh hoạt cơ động đấu pháp, cùng bọn hãn liều chết?"

"Cuối cùng không phải mỗi vị đạo hữu đều có thể thoát mái đánh tan trên trời lôi hỏa quấy nhiễu. . ."

La Ma Thập mỉm cười ở giữa, sẽ sự tình nói đến cực kì minh bạch. Lý Tuần lập tức nghĩ đến lúc trước Thiên Chỉ khó xử, lại nhìn tầng bên trong trận thể biến hóa, yên lặng gật đầu sau khi, cũng không lên tiếng nữa.

Tán Tu Minh Hội toàn bộ tinh lực, đều đặt ở nửa vây quanh trạng thái dưới mười chín tông tu sĩ nơi đó, đối với phía sau hai đại cao thủ đột nhiên tập kích, cơ hồ hoàn toàn không có chống cự ý tứ, dễ dàng thả bọn họ đi qua.

La Ma Thập căn bản không có lại ra tay, ngược lại là Lý Tuần vì quen thuộc lâm thời chuyển hóa thân thể cùng pháp quyết, thả ra mấy đạo thuần chính Huyền Môn kiếm khí đổ nhào mấy người, xem như luyện tập.

Đại khái là tại liên tục trong chém giết trở nên chết lặng, Lý Tuần cùng La Ma Thập đến đồng thời không có gây nên mười chín tông tu sĩ quá nhiều phản ứng. Chỉ ở hai người tiếp xúc trận hình trong nháy mắt, vỡ ra một khe hở cực nhỏ, cung cấp nhân xuất nhập, sau đó liền bổ khuyết chặt chẽ, ngược lại hiện ra càng ngày càng lưu loát hiệp đồng ý thức.

Lý Tuần chú ý tới, trong chém giết tu sĩ bên trong, chưa từng xuất hiện chư vị tông chủ thân ảnh.

Tại trong trận hình tầng, cùng hãn tưởng tượng tình hình không sai biệt lắm, các tông cao tăng làm thành một cái vòng quan hệ, từng cái sắc mặt ngưng trọng.

Lý Tuần trọng điểm quan sát là Thất Vô đạo nhân cùng Lý Tuần cảm giác hai

vị, chỉ thấy Thất Vô cúi thấp đầu, chung quanh vắng vẻ, thường có bạo liệt không khí tiếng vang, xem bộ dáng là cố gắng thoát khỏi lôi kiếp quấy nhiễu, nhưng nhìn kỹ, lại cảm thấy quanh người hần khí tức âm trầm ủ dột, nhỏ xíu không khí tiếng nổ vang, càng giống là thiêu đốt độ hòa, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun tung toé ra tới.

So sánh phía dưới, Lý Tuần cảm giác liền có chút đứng ngồi không yên, chư vị tông chủ bên trong, mấy hần nhất là đa động, chấp tay sau lưng đi qua đi lại, ngược lại là hần một bên Xa Tế Thần, toàn thân áo trắng, thần sắc băng lãnh, càng có Đại tướng chi phong . Còn Bất Dạ thành những trưởng lão kia, Lý Tuần căn bản cũng không nhẫn lại nhìn, toàn bộ tông chủ vòng tròn, cũng bởi vì mấy người kia cảm xúc biến hóa, lộ ra táo bạo lay động.

Đa số tông chủ đều tại cùng so sánh thân cận bạn bè hoặc đồng môn, dưới tay thương nghị, một cách tự nhiên tạo thành mấy cái vòng tròn nhỏ, nguyên bản phân biệt rõ ràng chính tà khác biệt, cũng bởi vậy càng lộ vẻ hỗn loạn.

Có ít người chú ý tới Lý Tuần hai người tiến đến, cũng có chút nhân hoàn toàn đắm chìm trong bản thân cảm xúc bên trong, không thể tự kèm chế.

La Ma Thập đang chuẩn bị nói chuyện, lại có nhân đoạt trước một bước, lớn tiếng gào thét: "Hư thực, tình báo, chúng ta đạt được tất cả đều là giả, nếu như Cổ Âm nữ nhân kia tinh nhuệ tất cả đều ở đây, bọn hần làm sao còn có năng lực liên diệt ba tông?"

Gầm rú chi nhân chính là Đại Thiên Quang Cực thành Đại Nhật pháp tôn, cái này nổi danh sát tinh hiển nhiên đã tại liên tục giết chóc bên trong vào hí, đối với mấy cái này cùng hần không có gì liên quan sự tình cũng đều nhập cảm xúc, sử người nghe dở khóc dở cười.

Không qua Lý Tuần phát hiện, chuyện này hòa thượng đã thoát khỏi lôi kiếp ảnh hưởng, cho thấy hần tại chư vị tông sư trong cao thủ, thực lực cũng thuộc về thượng tầng, chí ít đối lôi kiếp chuẩn bị càng đầy đủ.

Giả hòa thượng ngay thẳng phát biểu đã dẫn phát đám người thảo luận dục vọng, một chút nguyên bản khổng chế tại trong vòng nhỏ ngôn ngữ cũng bị ném ra ngoài.

Lập tức liền có Tiêu Hồn phi tử phụ họa theo đuôi: "Tán Tu Minh Hội quân lực phân bố thực sự kỳ quặc, vô luận là Chiêu Dương trạch vẫn là U Sơn, đều là địa hình hiểm ác, lại có tông môn vạn năm kinh doanh, không có tính áp đảo thế yếu, làm sao có thể trong khoảng thời gian ngắn liên tiếp rơi vào?"

Bên này nói, khác một bên, một mực nhắm mắt điều tức hiểu rõ hòa thượng mở to mắt, thanh tú trên gương mặt, vừa đúng thương xót thần sắc làm lòng người sinh hảo cảm, hãn ôn nhu nói: "Đến nay biết tin tức đều là Cổ Âm một phương một mặt chi tử, còn không thể nhẹ kết luận. Thiên Hà đạo hữu, lúc trước phi kiếm đưa tin Vô Lượng Thiên Tông, nhưng có hồi âm?"

Bất Dạ thành Thiên Hà trưởng lão dường như thụ một chút tổn thương, lại thêm tông môn thảm sự, lúc này càng hiện thần sắc uể oải, nghe vậy cường chấn tinh thần, nhẹ giọng đáp lại: "Còn không có. . ."

Thiên Hà hữu khí vô lực tiếng nói vi trận này trống rỗng không có gì thảo luận tạm làm lời kết thúc, chư tu sĩ ở giữa đột nhiên xuất hiện một đợt lặng im, thẳng đến La Ma Thập tiếng cười nhẹ vang lên: "Xem ra, chư vị thương nghị còn không có gì tiến triển, Chử huynh, thân thể cảm giác làm sao?"

La Ma Thập hỏi là Độc Ấn Tông tông chủ Chử Thần, cái này lão yêu quái nghe vậy mở to mắt, cười ha ha nói: "Không ngại sự tình, chính là nghe được mí mắt đánh nhau, ở ngực khó chịu."

Lão yêu quái bình thường cười toe toét, nhưng thật đến mở miệng trào phúng thời điểm, lực sát thương cũng thực khả quan, một câu liền đem trước mở miệng chư vị tông chủ đại lão một mẻ hết gọn, đáng tiếc, còn không tới phiên một ít người phát tác, một mực ôm cánh tay suy nghĩ Lê Đẩu Lượng mở miệng nói chuyện: "Việc đã đến nước này, lại suy tính đã phát sinh sự tình không có chút ý

nghĩa nào, chứ vị, trước mắt cần gấp nhất sự tình, là thương lượng ứng đối ra sao cục diện dưới mắt."

"Địch quân hư thực không rõ, nói chuyện gì ứng đối chi đạo?"

Vô Tẩn minh chủ âm trầm địa thứ một câu, Minh Vương Tông cùng Trấn Hồn Tông chính tà khác đường, lại nhìn nhau từ hai bờ đại dương, tích lũy thù hận sâu nhất, Vô Tẩn minh chủ là tuyệt sẽ không buông tha bất kỳ một cái nào chèn ép lão đối đầu cơ hội.

Lệ Đấu Lượng hàm dưỡng cực sâu, nghe vậy cũng không tức giận, chỉ là bình bình đạm đạm nói chuyện: "Làm sao không biết hư thực? Chúng ta quyết nghị thời điểm, sớm sẽ Tán Tu Minh Hội chứ chấp nghị, chúng ngôn đường cao thủ, tứ phương tiếp dẫn tinh nhuệ tất cả đều tính toán ở bên trong.

"Hôm nay tuy nói càng tỉ mỉ tình báo hết cách nhìn thấy, nhưng do ba tông tai vạ bất ngờ có biết. Cổ Âm đã là âm thầm chia binh, lúc trước chúng đạo hữu cũng đã nói, chi kia nhân mã tất nhiên có tương đương số lượng cao thủ tọa trấn, mới có thể tạo thành như vậy hậu quả, bởi vậy có thể thấy được, Cổ Âm bên này lực lượng sẽ chỉ đại lượng phân mỏng, mà sẽ không tăng cường. . . Vô Tẩn tông chủ biết được trong cái này chi nghĩa."

Vô Tẩn minh chủ sắc mặt lạnh lẽo, không nói một lời, ngược lại là vừa mới phân tích Cổ Âm chia binh tình thế Tiêu Hồn phi tử vì hãn giải khốn: "Lệ Tông chủ lời nói không khỏi bất công, hôm nay mọi người đều biết uy hiếp lớn nhất không phải Cổ Âm, mà là trên đỉnh tầng này kiếp vận, có nó trên đầu, tất cả mọi người bó tay bó chân, mười thành lực chưa hãn có thể sử dụng ba phân. Vô Tẩn tông chủ chi ý, nói là tầng này kiếp vận hư thực, Lệ Tông chủ thế nhưng là biết được?"

"Tự nhiên biết."

Lệ Đấu Lượng quả nhiên là một câu kinh người, ở đây chứ tu sĩ đều bị hãn giật nảy mình, ánh mắt cùng nhau bắn ra đi qua.

Bị đám người nhìn gần, vị này Chính đạo khôi thủ thần sắc không thay đổi, nói thẳng: "Ta biết, kiếp này vận tuyệt đối cùng Cổ Âm thoát không ra liên quan."

Đám người vì đó ngạc nhiên.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Phi Tấn

Chương 04: Phi tấn

Một cái từ trước đến nay nghiêm túc nhân, thỉnh thoảng tung ra câu nói đùa, tạo thành hậu quả bình thường có lưỡng cái, hoặc là cả sảnh đường cười ngất, hoặc là triệt để tẻ ngắt.

Dưới mắt, chính là loại sau tình hình.

Lệ Đấu Lượng không phải loại kia nghiêm túc lão cổ bản, hãnh chí khí phóng khoáng, khí độ rộng rãi, không câu nệ tiểu tiết, nhưng cái này tuyệt không đại biểu hãnh sẽ tin khẩu dòng sông tan băng, miệng đầy Hồ củi.

Tương phản, người này tâm tư cẩn thận, mở miệng cẩn thận, ngôn từ hướng không nhẹ phát, phát thì tất trúng. Vô luận tu vi hay là làm người, tại Thông Huyền Giới đều là tiếng lành đồn xa.

Chính là bởi vì Lệ Đấu Lượng danh tiếng phía trước, hãnh cái này đột ngột ngôn ngữ mới càng làm cho người ta kinh ngạc.

Bất quá, này cũng còn có một chỗ tốt, bởi vì mãnh liệt tương phản, các vị tông chủ đại lão đều bản năng đi suy tư hãnh lời nói bên ngoài ý tứ.

Lúc này, Lạc Kỳ Xương mắt lạnh liếc nhìn bốn phía, quát khê nói: "Đúng là như thế, cái này kiếp vãn cho dù không phải Cổ Âm gây nên, cũng tất nhiên cùng nàng có quan hệ. Dù sao đều là như thế, chúng ta cùng nó ở chỗ này luôn cúi, còn không bằng phá vỡ trận thế, một kích mà định ra!"

Lúc này lại không minh bạch Lệ Đấu Lượng ý tứ, liền tất nhiên là đang giả

diên bán choáng váng.

Bất quá, muốn dùng lý do này thuyết phục tất cả mọi người, còn ngại quá đơn bạc chút, Vô Tẩn minh chủ cái thứ nhất phản đối: "Nói nghe dễ dàng, người đi mở ra một con đường đến? Trêu chọc trên trời kiếp lồi, người đường đường Kiếm Hoàng không sợ tử, đáng thương ta những cái kia binh sĩ, còn muốn cho người chết theo hay sao?"

Lý do này cũng coi như đường hoàng, có thể Lạc Kỳ Xương cũng không ăn cái kia một bộ, nghe vậy song mi đứng lên, rất có một lời không hợp, rút kiếm trầm nhân ý tứ.

Chỉ là Vô Tẩn minh chủ cũng không phải một thân một người, ở bên cười mỉm quan sát cách Thiên Yêu đạo, ở đây xen vào một câu: "Nói tới nói lui, cuối cùng không vòng qua được kiếp vận bản thân. Mọi người đều là người tu đạo, lẫn nhau hiểu tận gốc rễ, Lệ Tông chủ người muốn mọi người bốc lên đạo này cơ hủy tang chi hiểm, không khỏi ép buộc."

Cùng Đại Nhật pháp tôn tình huống không sai biệt lắm, cách thiên Nhất Đẩu Mễ Giáo, ăn chính là nhân gian hương hỏa cung phụng, liền ngay cả tổng đàn đều thiết tại Nhân Gian giới, cùng Tán Tu Minh Hội xung đột nhỏ bé, mà lại, người này hiển nhiên không bằng giả hòa thượng tới nhập hí, ở đây trước mắt, nghĩ đến bảo toàn chính mình, cũng là chuyện đương nhiên.

Tương ứng, ý kiến của hắn liền không quá được coi trọng, Lạc Kỳ Xương liếc nhìn hắn một cái, căn bản không thèm để ý.

Lúc này, Lệ Đẩu Lượng mỉm cười nói: "Về phần cái này kiếp vận biến cố, ta đã mời Vô Lượng Thiên Tông đạo hữu phi tẫn hỏi Thủy Kính Tông, nghĩ đến rất nhanh liền có tin tức."

"Thủy Kính Tông?"

Vô Tẩn minh chủ trong tiếng nói, trào phúng ý vị mà lại so với kinh ngạc

càng nhiều hơn một chút, "Chờ đến đưa tin phi kiếm đi cái qua lại, sợ rằng cái này kiếp vãn đều muốn bị gió biển thổi tản."

Lệ Đấu Lượng chỉ là cười cười, không nói gì thêm, mà một bên, Lạc Kỳ Xương thậm chí liền cười lạnh đều keo kiệt tại dâng tặng: "Thật là khéo, tiểu nữ lúc này ngay tại ở trên đảo, trên người nàng mang theo món kia thùy ti phi hoàn, thần niệm vạn dặm thông suốt, chỉ ở trong nháy mắt, Vô Tẫn tông chủ không cần lo ngại."

Lý Tuần thấy mấy vị này tông chủ người đến ta đi, chậm rãi sẽ thế cục điểm thấu, chỉ cảm thấy quá trình có chút thú vị, cho nên cũng không quan tâm vài vị tông chủ vô tình hay cố ý coi nhẹ thái độ, thấy được say sưa ngon lành.

Lúc này, bên cạnh hấn lại lại gần một người, rất là thân mật dán tại hấn bên tai nói chuyện: "Lý đạo hữu, vừa mới cùng người giao thủ người kia, thế nhưng là Cổ Âm một phương?"

Nói chuyện chính là kia như quen thuộc Tố Hoài Vũ, người này thật là dính lên Lý Tuần, tư thế này bày ra đến, không biết còn tưởng rằng giữa hai người có cái gì quá mệnh giao tình.

Lý Tuần liếc nhìn hấn một cái, đã thấy người này vẻ mặt nghiêm túc, lại vừa nghĩ lại, liền nghĩ đến, ước chừng là Thanh Ngâm xuất thần nhập hóa "Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang", đem vị này lấy tiềm hình ám sát danh chấn tại thế Lạc Vũ Tông tông chủ gây kinh hãi.

Trong lúc vội vã rất khó phân tích tự mình hiện tại là cái gì tâm tư, Lý Tuần chỉ có thể dùng giữ một khoảng cách mỉm cười hưởng ứng: "Là một vị ngày cũ oan gia, một thân tu vi có phần là khả quan, lại không phải là Cổ Âm nhất hệ."

Đang khi nói chuyện, trên người hấn lại có chút khó chịu, tế sát nguyên do, nhưng là khác một bên có nhân nhìn qua tới, hấn bất động thanh sắc phản xem xét trở về, mới cùng người kia thần niệm tiếp xúc, lông mày liền không khỏi nhăn lại.

Nhìn về phía Lý Tuần rõ ràng chính là Thanh Minh, lúc trước Lý Tuần cùng Thanh Ngâm ở trên biển kịch chiến, cũng không có tận lực tị huỷ người khác, nhưng Lý Tuần tuyệt không nghĩ đến, lại có nhiều người như vậy nhất tâm nhị dụng, nhìn chăm chăm hẳn không thả.

Hiển nhiên, Tố Hoài Vũ không vừa lòng tại Lý Tuần giản lược trả lời, còn muốn hỏi lại, nhưng vào lúc này, hư không nguyên khí đột nhiên xuất hiện rất nhỏ ba động.

Có như vậy một cái chớp mắt, Lý Tuần còn tưởng rằng là ai không cẩn thận dẫn động lôi hỏa, nhưng ngay sau đó, hẳn liền lật đổ ý niệm này, bởi vì, mọi người ở đây trước mắt, một vết hư ảnh đang dần dần ngưng thực, cuối cùng hóa thành một cái gần như có thể đánh tráo bóng người.

"Các vị đạo hữu, còn mạnh khỏe?"

Thanh nhã thanh âm truyền tới, chư tu sĩ đều nghe được rõ ràng, trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều tương đương lúng túng, Lý Tuần bên người, Tố Hoài Vũ lực chú ý hoàn toàn bị hấp dẫn tới, chợt hô nhỏ một tiếng: "Thủy Kính tiên sinh!"

Trước mắt xuất hiện quả thật là Thủy Kính tiên sinh không sai, đương nhiên đây không phải chân nhân giá lâm, mà là lấy Thủy Kính Tông thiên hạ vô song Thủy Kính chi thuật hình chiếu tại đây.

Lý Tuần liền chú ý đến, nhận ngoại giới hỗn loạn nguyên khí ảnh hưởng, cái này hình chiếu thân thân nhộn nhạo nhỏ xíu gợn sóng, giống như một cái cục đá ném đi qua, liền muốn hình tiêu ảnh tán.

Thủy Kính tiên sinh quét dọn hô, nơi này cũng một mảnh hồi âm, Thủy Kính Tông cái này bí thuật chỗ cao minh liền tại tại, tin tức truyền là hai chiều, mà lại cơ hồ không có khoảng cách hạn chế, đương nhiên, hao phí đại giới cũng là không ít.

"Thời gian cấp bách, ta chỗ này nói ngắn gọn." Thủy Kính tiên sinh ngữ khí không quá giống ngày thường phong cách, sử đến không khí chung quanh lập tức khẩn trương lên.

"Có quan hệ ba tông sự tình. . . Còn xin Thất Vô đạo huynh, Lý đạo huynh, Thiên Hà đạo huynh nén bi thương, tin tức này xác thực không sai. Ngay tại nửa khắc đồng hồ trước, tậ tông còn chứa chấp một nhóm Bất Dạ thành may mắn còn sống sót đệ tử, mà theo Nhận Hành Tông nơi đó có được tin tức, Chiêu Dương trạch cùng U Sơn xác thực đã rơi vào, người sống bao nhiêu, còn không rõ ràng, ta đã nhờ giúp đỡ Nhận Hành Tông mau chóng đưa tới đến tiếp sau tin tức, đến lúc đó có thể biết kỹ lưỡng hơn tình huống."

Lời này vừa ra, trong đám người lại truyền ra vài tiếng thở dài. Lý Tuần cảm giác cảm xúc kích động nhất, hai mắt đóng chặt, dĩ nhiên đã nước mắt chảy xuống, Thiên Hà răng cắn được khanh khách rung động, nếu không phải bên cạnh Đại Diễn tiên sinh đè lại hẳn, sợ rằng đã muốn xông ra đi báo thù kiên chịu chết. Mà Thất Vô đạo nhân lại như thờ ơ, y nguyên hư không ngồi xếp bằng, cúi đầu không nói một lời.

Thủy Kính tiên sinh cũng không ở chỗ này chủ đề thượng nhiều lời, rất nhanh chuyển tới Đông Hải tình thế đi lên: "Trước mắt, Thiên Tâm lưu chuyển phức tạp phân loạn, tậ tông mở ra Triệt Thiên Thủy Kính, y nguyên khó mà phân biệt rõ ràng. Nhất là trên biển Đông, kiếp vận đột ngột mà đến, vi giới này tồn thế ức vạn năm đến chỗ hiểm thấy. . ."

Thủy Kính tiên sinh trước vi thời khắc này thế cục định ra nhạc dạo, lập tức lại nói: "Nhưng qua loa đại khái, chỉ truy cứu nhân quả, tậ tông chư trưởng lão nhất trí cho rằng, nó loạn nguyên đem tại 180 năm trước, Tứ Cửu Trọng Kiếp ban đầu lúc."

Tứ Cửu Trọng Kiếp!

Không cần lại nghĩ vật gì đó khác, chỉ bốn chữ này, liền để chung quanh các

vị tông chủ đại lão vì đó sợ hãi. Thế nhưng là, chính như Thủy Kính tiên sinh lời nói, Tứ Cửu Trọng Kiếp đã qua sắp tới hai trăm năm, như thế nào lại cùng trước mắt Đông Hải trên không kiếp vân dính lúu quan hệ?

Đối với cái này, Thủy Kính tiên sinh cũng không có một cái nào đáp án xác thực, hẳn chỉ có thể nói: "Tệ tông Thủy kính Thiên Tâm chi thuật cũng không phải là vạn năng, nhất là bậc này quan hệ thiên địa đại kiếp biến cố, càng là trở ngại trùng điệp. . ."

Kỳ thực không cần hẳn nói, chung quanh các tông nhân sĩ cũng đều thấy được, Thủy Kính tiên sinh nguyên bản tóc đen nhánh, lúc này không ngờ hơi ban, hiển nhiên hao phí lượng lớn tâm lực nguyên khí.

Đối với cái này, Thủy Kính tiên sinh ngược lại không làm sao để ý, chỉ là luận sự: "Tệ tông chủ trưởng lão thương nghị kết quả, là cho rằng cái nào đó hoặc vài cái đại thần thông chi sĩ, tại Tứ Cửu Trọng Kiếp thời điểm, làm che đậy Thiên Tâm thủ đoạn, hoặc là dứt khoát sử dụng 'Thác kiếp' chi thuật, lấy trốn Thiên Khiển. Chỉ là gần đây pháp thuật mất đi hiệu lực, vốn nên lịch kiếp chi nhân tại cái này trên biển Đông lại xuất hiện mảnh khoe, mới dẫn tới thiên kiếp đột nhiên rơi xuống."

Hẳn ý tứ là, giờ phút này Đông Hải thượng kiếp vân, chính là Tứ Cửu Trọng Kiếp dư ba?

Trong lúc nhận biết rơi vào trong lòng mọi người, vô luận là ai, trái tim nhảy lên đều hệt một nhịp, trên mặt biển cũng liền xuất hiện trong nháy mắt ngạt thở trống không.

Lý Tuần khuyết thiếu đối Tứ Cửu Trọng Kiếp trực quan nhận thức, ngược lại là cái thứ nhất hồi tỉnh lại, lại nhìn đám người sắc mặt, chỉ thấy từng mảnh thâm hôi, từng cái lo sợ, cái bộ dáng này, thực sự không giống như là chấp chương giới này người cầm đầu tông sư khí độ.

Hắn lắc đầu, cũng biết kinh nghiệm của mình cuối cùng cách một tầng, dứt

khoát không còn tự tìm phiền não, bắt đầu theo Thủy Kính tiên sinh nói tới góc độ suy tư tình thế nguyên do.

Nếu nói đại thần thông chi sĩ, Cổ Âm một phương tuyệt không khuyết thiếu.

Vô luận là Yêu Phượng, Thanh Loan, vẫn là thời kỳ cường thịnh Cổ Âm, bao quát bỏ mình trước Ngọc Tán Nhân, đều có loại này tư cách, mà lại, suy nghĩ một chút thiên kiếp đến lúc, Yêu Phượng đang có mang, Ngọc Tán Nhân trầm a nan khởi, đều là hữu tâm độ kiếp, vừa vội cần mạo hiểm thủ đoạn một loại, cho nên cũng có làm như thế lý do.

Nhưng muốn nghĩ như vậy trở về, Yêu Phượng cùng Ngọc Tán Nhân lại bị bài trừ rơi, còn lại Thanh Loan cùng Cổ Âm hiềm nghi nặng nhất, cũng cùng lúc này Đông Hải thượng tình thế ăn khớp nhau.

Bất quá, không thể sơ sót một điểm là, Thủy Kính tiên sinh suy luận có một chút không quá lưu loát, đó chính là giải thích như thế nào Cổ Âm một phương như thế "Trùng hợp" lợi dụng trận này thiên kiếp?

"Lợi dụng" ngữ điệu biểu đạt còn ngại quá nhẹ, nói là "Sử dụng" mới thật gọi thỏa đáng, điều khiển thiên kiếp bản sự, Cổ Âm có sao? Như thế đoạt thiên địa tạo hóa đại thần thông, tự hãn biết. . . Suy nghĩ đến tận đây, Lý Tuần đáy lòng đột nhiên khấp nơi đóng băng lạnh lẽo.

Lúc này, chư tông chủ đại lão cũng đều dần dần ổn định tâm tư, từng cái sắc mặt ngưng trọng, rõ ràng đều ở trong lòng loại bỏ khả năng nhân tuyến, Lý Tuần ánh mắt theo trên mặt bọn họ đảo qua, không chút nào dừng lại, mãi cho đến Thanh Minh trên mặt mới ngưng lại được, đồng thời không còn có di động.

Khổ tư bên trong Thanh Minh phản ứng rõ ràng chậm nửa nhịp, cho dù là Lý Tuần mãnh liệt như vậy kích thích, cũng không để cho hãn lập tức tỉnh táo, nhưng càng như vậy, đến tiếp sau phản hồi cũng liền càng ngày càng kịch liệt.

Ở trong mắt Lý Tuần, vị này trên thực chất sư tổ đại nhân bỗng nhiên ngừng

đầu, cùng hấn ánh mắt tiếp xúc, tình hình cùng lúc trước toàn bộ đổ tới.

Lý Tuần không có bất kỳ cái gì tránh né ý tứ, nhìn chăm chăm hấn.

Lúc đầu Thanh Minh còn làm không rõ Lý Tuần tâm tư, nhưng theo bên tai các tông tu sĩ hoặc lớn hoặc nhỏ cái gọi là "Đại thần thông chi sĩ" từng cái chảy qua, sắc mặt của hấn dần dần thay đổi, cau mày thật chặt, cho đến đánh thành bễ tắc.

Lý Tuần nhìn hấn thần sắc biến hóa, trong lòng ngược lại chấn đến kịch liệt, tiếng tim đập cũng càng ngày càng rõ ràng.

Là, nếu nói đại thần thông chi sĩ, Tứ Cửu Trọng Kiếp trước sau, toàn bộ Thông Huyền Giới lại có ai có thể so sánh Chung Ân càng có tư cách?

Sở dĩ hiện tại các tông tu sĩ không nghĩ tới nơi này, hay là bởi vì Chung Ân ngàn năm trăm yêu trừ ma quang huy hình tượng phía trước, che nhân tai mắt.

Có thể Lý Tuần khác biệt, hấn so bất luận kẻ nào đều hiểu Chung Ân chân diện mục, hướng hồ Cổ Âm trên thân hư hư thực thực Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, từ đầu đến cuối như nhất căn gai nhọn, nằm ngang ở trong lòng hấn.

Nếu theo này mạch suy nghĩ suy luận xuống dưới, có phải hay không cũng liền có giải thích?

Còn có, còn có kia Thanh Ngâm tiện tỳ. . .

Lý Tuần suy nghĩ bỗng nhiên hiện ra một cái đứt gãy, không phải là hấn tâm lực không kịp, mà là này một nháy mắt, vô ý mở ra Linh giác chi võng quét đến cái nào đó bén nhọn phản ứng, đột nhiên tới rùng mình về sau, hấn thay đổi ánh mắt, lại không cách nào vượt qua đám người, tìm tới kia bóng người quen thuộc.

"Thanh Ngâm!"

Lý Tuần cơ hồ muốn gào thét lên tiếng, nhưng rất nhanh, hấn lại bình tĩnh

xuống tới, nắm Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật phúc, hẳn có thể tại dưới mắt trạng thái bên trong sử dụng Huyết Thần Tử pháp môn, đối nhau cơ nhịp đập cảm ứng cũng hoàn toàn như trước đây nhạy cảm.

Thanh Ngâm quả nhiên về tới trên biển Đông!

Nàng đến tột cùng cùng dưới mắt cục diện này có quan hệ gì?

Lý Tuần gắt gao khóa chặt Thanh Ngâm di động quỹ tích, đồng thời đầu óc tốc độ trước đó chưa từng có vận chuyển lại, Chung Ẩn, Thanh Ngâm, Cổ Âm, ba người này tầm đó kia như ẩn như hiện liên hệ, phảng phất là nhện độc kết thành lưới lớn, đem hẳn bao ở trong đó, càng giãy dụa, ngược lại cuốn lấy càng chặt, cuốn lấy càng loạn! Lý Tuần cảm thấy mình dần dần không vững vàng tâm cảnh, có quan hệ Thanh Ngâm vấn đề, tựa hồ là vượt qua hẳn tưởng tượng phức tạp.

Cũng liền ở đây suy nghĩ bắt đầu sinh thời khắc, hẳn tâm trí lạnh xuống, trước mắt phảng phất có lưỡi dao bổ phong, hẳn mãnh lấy làm kinh hãi, chờ lại lần nữa ổn định tâm thần, đối Thanh Ngâm cảm ứng, đã lại biến mất không thấy.

Kia tiện tỳ. . .

Lý Tuần không nghĩ tới, Thanh Ngâm vậy mà nhanh như vậy đã tìm được ứng đối hẳn cảm ứng bắt giữ biện pháp, vô cùng cụ tính nhắm vào thủ đoạn, tránh ra Lý Tuần đối nàng khóa chặt, cái này cũng cho thấy, nếu muốn ở rộng lớn Đông Hải thượng lại bắt lấy nàng, độ khó muốn so trước kia cao hơn quá nhiều.

Lý Tuần thật bắt đầu buồn bực, đúng lúc này, ánh mắt của hẳn vô ý thức quét đến Thanh Minh, đối phương nhưng không có nhìn hẳn, mà là ngửa đầu, tựa hồ muốn theo phun trào trong mây đen, nhìn ra không ngừng tiếp cận, vốn lại vô cùng mờ lung tương lai.

Trong chốc lát, Lý Tuần tâm thần phảng phất bị thứ nào đó đụng một cái,

trong đầu lại có chỉ chốc lát thất thần.

Chờ hẳn khôi phục lại, bên tai đã vang lên một cái bén nhọn thanh âm:
"Trước mắt sự tình, có thể làm cùng không thể làm, chẳng lẽ còn không nhìn ra được sao? Chúng ta tu sĩ, từ trước đến nay chỉ có tránh kiếp nói chuyện, tránh cũng không thể tránh, mới vượt khó tiến lên, nhưng xưa nay không có tự tìm đường chết đạo lý!"

Đây là cách Thiên Yêu đạo hai độ mở miệng, nghe nói Tứ Cửu Trọng Kiếp chi danh, hẳn hiện tại là chân chính khẩn trương.

Cùng hẳn tâm tư còn có rất nhiều, lấy Lý Tuần xem ra, bất luận chính tà, loại người này chiếm ưu thế áp đảo, chỉ bất quá, tà môn như cách thiên, có thể ngay thẳng biểu đạt lui bước chi ý, Chính đạo tu sĩ, thì cố kỵ rất nhiều.

Có nhân bắt đầu, liền có nhân nối liền, ra ngoài ý định, nói tiếp lại là Chử Thần lão yêu quái, hẳn so cách thiên địa vị nhưng muốn mạnh lên nhiều lắm, chỉ mới mở miệng, nguyên bản có chút phân loạn tràng diện liền an tĩnh lại.

"Dựa vào Thủy Kính tiên sinh ý tứ, này kiếp vận hoặc là Tứ Cửu Trọng Kiếp dư ba, nếu là dư ba, cùng chân chính Tứ Cửu Trọng Kiếp liền không giống. Chí ít, muốn kéo dài thời gian, tựa hồ rất không có khả năng. . . Thế nhưng là như thế?"

Hắn hỏi là Thủy Kính tiên sinh, Thủy kính cũng gật đầu tán thành.

Chử Thần hồng nhuận như đồng tử trên mặt ý cười có chút, không nhanh không chậm nói: "Cổ Âm thần thông như thế thủ đoạn, lão hủ là cực bội phục . Bất quá, cái này thần thông, luôn luôn một lần là đủ, hôm nay xuất ra, ngày mai liền không sử ra được, cho nên, lúc này chúng ta tạm tránh mũi nhọn cũng là tốt. Đợi kiếp vận tán đi, Tán Tu Minh Hội khí thế trôi đi hết, chử tông lại hợp lực giết trở lại, khi đó, Cổ Âm còn có thể có cái gì thủ đoạn xuất ra?"

"Chử tông chủ một câu nói trúng!"

"Ta cảm thấy lời này không tệ."

"Lấy lui làm tiến, mới là thông minh tiến hành."

Chữ Thần tiếng nói vừa dứt, liền có Vô Tẩn minh chủ bọn người mở miệng phụ họa, trong lúc nhất thời tuyên bố lui bước một phương thanh thế đại chấn.

Lý Tuần thấy rõ ràng, không chỉ là tà tông đám người, chính là Chính đạo trong tông môn, giống Linh Phong Tử, Đại Diễn tiên sinh, Huyền Hóa chân nhân chờ đại lão, cũng cố ý động chi sắc.

Vừa kinh lịch căn cơ hủy tang nỗi khổ Thất Vô, Lý Tuần cảm giác, Thiên Hà ba người, hiện tại đồng thời vô biểu thị.

Bất quá, ba người thần sắc lại có phần dừng, Lý Tuần cảm giác tinh thần lưu động, hiển nhiên đối trước mặt cục diện khuyết thiếu lòng tin, có bị Chữ Thần bọn người nói động dấu hiệu; Thiên Hà thì thần sắc giận dữ, đã ở mất đi tinh táo biên giới; ngược lại là Thất Vô đạo nhân, vẫn như cũ nhắm mắt ngồi xếp bằng, tựa hồ vẫn chưa theo lời kiếp quấy nhiễu bên trong giải thoát, đối ngoài thân sự tình mặc kệ không hỏi, lạnh lùng làm cho người khác trái tim băng giá.

Lúc này, đã hồi lâu không có tỏ thái độ Lệ Đấu Lượng mở miệng nói chuyện, nhưng là vòng qua hạch tâm chủ đề, ngược lại hỏi thăm La Ma Thập: "Ma Thập huynh có thể đã nhô ra kiếp vận bao trùm phạm vi?"

La Ma Thập nghe vậy nhất tiếu, đáp: "Đều ở ba, năm ngàn dặm tả hữu, thanh thế không nhỏ, hơn nữa còn đang không ngừng mở rộng bên trong."

"Ba, năm ngàn dặm, nổi ngang đông tây, mà lại chiến mà lại đi, tối đa cũng chính là một canh giờ, nếu một lòng cầu đi, Tán Tu Minh Hội có thể làm gì được ta? Ngược lại là lo trước lo sau, mặc cho kiếp vận mở rộng phạm vi, chúng ta liền thật muốn hãm tại chỗ này!"

Cách Thiên Yêu đạo tuyệt đối là lui bước chi tâm kiên quyết nhất nhân vật,

đoạt lời nói giành được quên cả trời đất, nhưng mà hần tiếng nói vừa dứt, liền có nhân lạnh lùng bật cười: "Một canh giờ, đầy đủ bên ngoài bọn này chó dại đem người xé thành mảnh nhỏ."

Trong tiếng nói, khí quyển bên trong đột nhiên vang lên một tiếng nhẹ bạo, lập tức chính là một cái vang dội vốn lại chậm rãi thanh âm vang lên: "Nguyên lai là Điệp tiên tử, thất lễ."

Khí quyển bên trong dư ba dập dờn, mà Thủy Điệp Lan thân ảnh liền theo chút này gọn sóng, vô thanh vô tức xuất hiện tại Lý Tuần bên người.

Nàng trước hướng về Lý Tuần mỉm cười một chút, lúc này mới quay đầu, đối đẳng sau kêu lên: "Không có răng lão hổ, về sau đừng nói ta biết người, ăn chay ăn chay đến thiếu thông minh, trên đời này cũng liền người một người!"

Bên kia đối lời này, chỉ là cười ha ha, liền lại không phản ứng.

Thủy Điệp Lan chế giễu đối tượng dĩ nhiên chính là Tây Cực Thiên Tông Bán Thành cư sĩ. Cái này cư sĩ không có tham dự tông chủ cấp bậc trao đổi, mà là cùng Hư Miếu Tông Lưu Vân Tử làm định hải thần châm, cắm ở xung quanh bày tu sĩ bên trong, chống cự Tán Tu Minh Hội sóng sau cao hơn sóng trước xung kích.

Yêu nữ lấy huyền thuật chui vào, giấu giếm được người khác, nhưng không giấu giếm được đầu này cùng là vũ nội thất yêu Sáp Sí Phi Hồ. Hai người khí cơ vừa chạm vào, bản năng liền có xung đột.

Còn tốt, mọi người đều biết nàng cùng Lý Tuần quan hệ, tăng thêm Thủy Điệp Lan khí tức hư thực khó lường, mà Bán Thành cư sĩ sự tình phật đã lâu, một thân cường hoành yêu lực cũng tuyệt ít lệ khí, lúc này mới không có ủ thành càng lớn tai họa.

Đột nhiên tới khúc nhạc dạo ngăn không thể nghi ngờ hòa hoãn hiện trường căng cứng bầu không khí, chỉ tiếc, Thủy Điệp Lan xưa nay không là cứu người

cứu cấp Bồ Tát sống, trước mặt khắc còn nói cười yển yển, đảo mắt lại là chứng nào tật nấy, một mặt giọng mỉa mai: "Cái gì lấy lui làm tiến, bất quá là cho tự mình da mặt thượng thiếp vàng, cho co đầu rút cổ tự vệ tìm lý do chứ. Chỉ tiếc, khó được các người nghiêm trang thảo luận nửa ngày, từng cái vẫn là lạc đề vụn vặt, không có một cái nói đến ý tưởng bên trên."

Từ phía bắn ra tới ánh mắt chi lẳng lẹ, chính là ở bên cạnh Lý Tuần đều cảm thấy có chút đau đầu, Thủy Điệp Lan nhưng là chẳng hề để ý, tiếp tục nói: "Các người đến tột cùng là thật không rõ vẫn là cố ý giả bộ hồ đồ? Cục diện dưới mắt, đến tột cùng là ai chiếm thượng phong? Các người thật sự có lựa chọn quyền lực? Vẫn là phải trơ mặt ra chờ Cổ Âm ban thưởng cái này phần mặt mũi?"

Bắn liên thanh vấn đề một cổ não nhi ném ra, nện đến các vị tông chủ đại lão đều có chút ngây người, ngay sau đó, có lẽ là phương xa Cổ Âm nghe được Thủy Điệp Lan chê cười, tứ phía tiếng giết đột khởi, ù ù địa khí tiếng oanh minh cũng ép không qua mười vạn tán tu cùng kêu lên kêu giết tiếng gầm, hai lần sóng âm hợp tại một chỗ, dưới chân Đông Hải bắt đầu đợt thứ hai run rẩy cùng rên rỉ.

Cuốn lên gần cao mười trượng sóng lớn, không làm gì được chư tông đại lão, thế nhưng là, mỗi người sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Cũng chính là một lần thời gian hô hấp, xung quanh chư tông tu sĩ trận tuyến bỗng nhiên hướng vào phía trong co vào, biên độ chi lớn, cơ hồ làm cho người coi là bên trong cái này một vòng nhân muốn cho chen thành bánh nhân thịt!

Cũng tại thời khắc này, liên tục rên thảm thấp giọng hô thanh âm đều vụn vụn cùng một chỗ, ai cũng không biết vừa mới trong tích tắc, có bao nhiêu phe mình tu sĩ tử thương.

Nguyên bản còn toán vững chắc trận tuyến đúng là lung lay sắp đổ, tại bài không sóng lớn phía dưới, tựa như lúc nào cũng sẽ cho lấp đến trong biển.

"Động, lập tức động!"

Xung quanh có cái tính tình nóng nảy tu sĩ đang kêu, người này khải là thực tế nhất cũng cấp thiết nhất tiếng hô.

Nội nhất tu sĩ các phương ánh mắt có chút vừa chạm vào, lập tức có Linh Phong Tử vỗ áo mà lên, trên mặt không còn quen có khôi hài thần thái, nghiêm nghị nói: "Nhân số chênh lệch như thế cách xa, sao có thể lại mất đi chỉ có cơ động chi thể? Chư vị, còn không lập xuống quyết đoán!"

"Hiện tại biết có cái rắm dùng."

Thủy Điệp Lan duyên dáng thanh tuyến nói ra thô tục đến, cũng có khác mùi vị, nàng là nhất quán đúng lý không tha người tính tình, cũng mặc kệ chính tà thiện ác, gặp người liền gai: "Có các người tranh đến nghị đi trong khoảng thời gian này, Cổ Âm sớm sẽ trận thế triển khai, càng mượn Cửu U địa khí phun trào, xung quanh linh mạch khiêu huyết lưu động cơ hội, dựa thế bày ra ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận, tụ mười vạn tu sĩ chi lực, tự nhiên như một thể. Thập bát chỗ trận nhãn, bảy mươi hai chỗ sinh tử quan, do các người chậm rãi phá vỡ là được."

Lần này, các tông tu sĩ càng là trợn mắt hốc mồm, Lý Tuần cũng cảm thấy chấn động trong lòng, nhưng hăn rất nhanh liền cảm giác xuất cổ quái.

Không có nhân so với hăn rõ ràng hơn Thủy Điệp Lan cái này cấm pháp ngu ngốc trình độ, đừng nói cái này cực ít thấy "Ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận", chính là tối giản bên trong Ngũ Hành trận, nàng chỉ sợ cũng nhận không ra.

Chỉ là, loại này hữu mô hữu dạng từ ngữ thuật ngữ, nàng lại là từ chỗ nào học được?

Trong này sợ là có ma!

Không đợi Lý Tuần phỏng đoán rõ ràng, hiện trường đã loạn cả lên. Không có nhân sẽ nghĩ tới Thủy Điệp Lan hội năm chuyện như vậy làm giả, tại dưới

mắt lồi vên áp đỉnh thời điểm, nguyên khí hỗn loạn, cảm ứng mất linh, trong ngoài tin tức không khoái, vô luận là Thủy Kính tiên sinh hay là Thủy Điệp Lan, theo ngoại giới mang tới tin tức, liền trở thành bọn hăn chỉ có thể cung cấp tham khảo tình báo, tạo thành xung kích tính ảnh hưởng, càng là bình thường thời điểm tuyệt không có khả năng đạt tới trình độ.

"Ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận?" Thân là cấm pháp đại hành gia, Huyền Hóa chân nhân không thể nghi ngờ là ở đây tu sĩ bên trong có tư cách nhất lên tiếng nhân vật, hăn vậy mà hoàn toàn không có hoài nghi Thủy Điệp Lan tình báo, chỉ là thở sâu: "Mười vạn tán tu bày trận, đủ để liệt hạ chín tầng thập tam diệt trận thế cực hạn, khi đó, trận nhãn liền không phải thập bát cái, mà là ba mươi sáu chi Thiên Cương số, trận thế hồn nghi như cầu, sinh tử quan hạn chế gần như không cuối cùng. . . Như nghĩ một cỗ làm khí trùng khai, khó chi lại khó!"

"Lại do do dự dự, lưỡng lự, thật muốn ở chỗ này tìm chết sao?"

Cách Thiên Yêu đạo lời ngày hôm nay thực sự nhiều lắm, bất quá lần này tuyệt đối điểm tới ở đây tuyệt đại bộ phận tâm tư người bên trên.

Giờ này khắc này lòng người lưu động, đã không phải là cái gọi là hàm dưỡng, đạo nghĩa chi lưu có khả năng đè ép được.

Lý Tuần không chút nghi ngờ, chỉ cần có nhân đi đầu rút đi, cái này đoán mệnh mười chín tông liên minh chắc chắn giải tán lập tức.

Thậm chí, chỉ cần cái này tạm thời trận tuyến theo lời "Khôi phục tính cơ động", liên minh vỡ tan, cũng chỉ tại trong một sớm một chiều.

"Ma Thập huynh!"

Lần này mở miệng chính là Thất Tu Tôn Giả, hăn đen nhánh trên mặt đồng thời không có quá nhiều biểu lộ, nhưng mà trong mắt xanh biếc lân hỏa lãnh triệt băng hàn, hiển nhiên trong lòng đã có quyết đoán, nói với La Ma Thập lời nói,

cũng chỉ là cái lễ phép vấn đề mà thôi.

Làm Tây Liên gần với La Ma Thập tông sư nhân vật, hẳn tỏ thái độ đã đủ để sẽ tình thế cuối cùng định tính.

Liên tại giờ phút này, La Ma Thập đột nhiên giơ tay, ngừng lại Thất Tu câu nói kế tiếp, cùng với đồng thời, tại bên kia, Lệ Đấu Lượng cũng thẳng người đặc biệt, Chính đạo tà tông hai đại cao cấp nhất mà cao thủ cùng nhau động tác, cực kỳ nhận người ánh mắt.

Trong lúc nhất thời, chư tông tu sĩ cùng nhau ngậm miệng, chỉ còn lại xung quanh sóng sau cao hơn sóng trước tiếng la giết, tiếng oanh minh, ù ù ép qua.

Nhưng tại cái này thanh âm điếc tai nhức óc bên trong, tai mắt linh hoạt, lại đối thiên địa nguyên khí vận hành vô cùng mãnh cảm các tu sĩ, vẫn là bắt được một cái khác chẳng lành âm rít và cuộn tròn.

Có một tầng màng mỏng, tại chỗ đỡ tương đối dài sau một thời gian ngắn, rốt cục đã nứt ra một đường nho nhỏ khe hở!

"Nhớ, ta nói qua, Cổ Âm sẽ không cho các người cơ hội."

Thủy Điệp Lan tiếng cười lạnh lại lần nữa vang lên, kia âm điệu, phảng phất gõ chuông tang, đồng thời, nàng kéo một cái Lý Tuần, lưỡng cái cùng một chỗ bay ngược về đằng sau.

Lúc này, đã bị lãng quên thật lâu Thủy Kính tiên sinh hình ảnh, đột nhiên xuất hiện một lần cực lớn ba động. Thủy Kính tiên sinh tiếng nói lại lần nữa truyền tới, lại bởi vì nguyên khí kịch liệt chấn động mà đi điều: "Đại kiếp trên trời rơi xuống, chư vị cần phải có ứng kiếp chi quyết đoán, đập nồi dìm thuyền..."

Thanh âm im bật mà dừng, hình ảnh cũng lập tức đánh tan.

Cơ hồ cùng lời nói âm cuối quấy tại một chỗ, La Ma Thập cùng Lệ Đấu

Lượng đồng thời hết to: "Tản ra!"

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Lôi Hàng

Chương 05: Lôi hàng

Không cách nào hình dung giờ khắc này, Đông Hải thượng đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Đang bị Thủy Điệp Lan lôi kéo bay ngược Lý Tuần, chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh trắng bệch, sau đó lại biến thành nồng đậm đỏ tím sặc, trong đó xen lẫn có vô số nhỏ vụn thải quang mảnh vỡ tứ phía bay múa, cuối cùng, nường theo lấy toàn bộ Đông Hải điên cuồng lay động, hết thảy tất cả đều tối xuống dưới, phảng phất đỉnh đầu mây đen đặt ở trên mặt biển, biển trời đụng vào nhau, gần như không nửa điểm khe hở, ngạt thở làm cho người khác nổi điên.

Tại cái này yêu dị áp lực dưới, Lý Tuần hộ thể chân tức vền vền kéo dài nửa hơi liền ầm vang vỡ vụn, nhờ có hãn phản ứng thần tốc, mượn Thủy Điệp Lan sau kéo lực lượng, trong nháy mắt gia tốc, hoàn toàn dựa vào vô cùng cao minh tốc độ, xé mở xung quanh kín không kẽ hở cao áp không gian, xô ra đi ra bên ngoài chân thực thiên địa bên trong đi.

Gió lốc quét sạch mà qua, sức gió phá mặt như đao, Lý Tuần lại lui chỉ ít trăm dặm đường, mới dừng lại.

Cho đến lúc này, hãn màng nhĩ mới xuyên vào kinh thiên động địa tiếng oanh minh, sóng âm xung kích nhập não, cho dù hãn đã có phòng bị, cũng là một trận mê muội.

Tiếng nổ hơi yếu về sau, trong lỗ tai lại giống là lấp một đoàn bông, cùng ngoại giới cách một tầng, còn có bèn nhọn ù tai thanh ong ong gọi bậy.

Hắn tiện tay sờ soạng một cái, trên ngón tay cảm giác hơi chát chát, cầm tới trước mắt, ánh mắt vẫn phát hoa một đoạn thời gian, mới dần dần rõ ràng.

Nhìn thấy đầu ngón tay nhuộm đỏ, Lý Tuần mới biết đúng là đã thương màng nhỉ.

Thuần túy sóng âm sát thương đã là như thế, như vậy, ở mảnh này trong không gian, lại sẽ là như thế nào một cái tình hình?

Lý Tuần giương mắt đi xem, ánh mắt chiếu tới, còn tại lay động không ngừng trên mặt biển, vậy mà không nhìn thấy một bóng người, mà mới hẳn vừa mới chỗ đứng, biển trời tầm đó thật đã mất khe hở có thể nói.

Màng lớn mây đen khuynh đảo xuống tới, hình thành một vòng thô to đen nhánh vân trụ, trong đó có vô số đầu tử điện kim xà đi vòng du tẩu, lúc ẩn lúc hiện.

Nương theo lấy bạo hưởng dư âm, vân trụ ngay tại phi tốc bành trưởng, ẩn chứa trong đó tuyệt đại lực trùng kích, đã ở biển trời tầm đó tạo thành gào thét vòng xoáy.

Cuốn lên sức gió, tựa hồ muốn đem xung quanh hết thảy đều vung ra bầu trời.

Chỉ là Lý Tuần vẫn không rõ, phụ cận hàng trăm hàng ngàn tu sĩ đều đi nơi nào, thật chẳng lẽ đều cho ném lên ngày?

Lúc này, bên người Thủy Điệp Lan rốt cục mở miệng, có lẽ là tai sáng tạo chưa lành, Lý Tuần nghe tới có chút âm cảm: "Một cái làm thiên Chính Dương thần lôi ném đến, cao thủ gì tông sư, đều muốn làm rùa đen rút đầu. . . Ta nói không sai đi."

Bên trong cười trên nỗi đau của người khác ý vị, căn bản chính là không che giấu chút nào, Lý Tuần nghe được buồn cười, nhưng giờ này khắc này, hẳn lại

tuyệt cười không nổi, cảm giác rất là cổ quái.

Hắn xoay trở về, nhìn thấy Thủy Điệp Lan khuôn mặt tươi cười, lại bỗng nhiên dọa cho nhảy một cái, yêu nữ tình trạng không thể nghi ngờ phi thường hồng bét, sắc mặt nàng được không trong suốt, trán bên nhỏ xíu gân xanh mạch lạc tới lúc gấp rút cự nhảy lên, cái này đã là thể nội chân tức tới gần mất khống chế, khống không được huyết khí lưu động bề ngoài dấu hiệu.

"Chuyện gì xảy ra? Ai tổn thương người rồi?"

Lý Tuần ý niệm đầu tiên chính là cái này, hắn muốn vì Thủy Điệp Lan chữa thương, cũng không biết nên như thế nào ra tay, ngược lại hiện ra tay chân luống cuống bộ dáng tới.

Thủy Điệp Lan lại cũng không để ý, trước hoành hắn một chút, lại nhắm mắt điều tức một lát, mở mắt về sau, sắc mặt đã tốt lên rất nhiều, lúc này tha phương cười nói: "Ai có thể làm tổn thương ta? Chỉ là cái này trời âm u sét đánh trời mưa, cảm ghét nhất bất quá. . ."

Nàng tuy là hời hợt, Lý Tuần lại lập tức biết, nàng là đối thiên kiếp áp lực phản ứng mãnh liệt, Thủy Điệp Lan yêu ma chi thể vốn là tối kỵ kiếp lôi, thương thể của nàng lại một mực không có hảo lưu loát, chính là "Nội tà" kiểm tra triệu chứng bệnh tật, nghĩ tới đây, Lý Tuần thấp giọng: "Không bằng người hồi Vụ Ẩn hiên nghỉ ngơi đi, lúc này cục diện này, cũng không phải dựa vào lập nhân lực liền có thể lật về tới."

"Lập nhân lực không được, thiếu ta, người càng không được!"

Thủy Điệp Lan cười ngạo nghễ, đang muốn lại nói, đột nhiên im miệng.

Hơi sớm một tia, hai người đều có cảm ứng, liền tại bọn hắn ngay phía trước, lay động mặt biển âm vang nổ tung, màu nâu xanh tóc dài bay múa, La Ma Thập gầy gò thân hình bay ra ngoài, theo sát phía sau, Thất Tu Tôn Giả cũng nhảy ra mặt biển.

Hai vị tông chủ đều là sắc mặt ngưng trọng, chỉ xông lấy Lý Tuần hai người gật gật đầu, liền nhìn chăm chăm ngoài trăm dặm đen nhánh vân trụ âm đạm không nói.

Thật lâu, Thất Tu Tôn Giả mới sấp nhiên mở miệng: "Một kích phía dưới, có thể nguyên lành ra tới, sợ là không có vài cái."

"Thiên lôi chi lực, ngưng tụ không tan, trừ phi bị chính diện đánh trúng, lấy đám người thực lực, hẳn là cũng sẽ không trí mạng." La Ma Thập ngữ khí nhàn nhạt, nghe không ra là trần thuật sự thật, vẫn là bản thân an ủi.

Mặc kệ hẳn nói thế nào, lúc này tình thế chính là, làm thiên Chính Dương thần lôi một kích phía dưới, hơn trăm người chư tông cao thủ liên minh liền cho ngạnh sinh sinh đánh cho tán, giống như là La Ma Thập dạng này nhân vật thủ lĩnh, lại cũng làm không rõ dưới tay tình huống.

Thất Tu Tôn Giả biểu hiện được coi như lạc quan, lại nói: "Coi như loạn như thế một hồi, mọi người tổng sẽ không vượt qua cái này phạm vi trăm dặm, bốn phía gọi gọi chính là, lúc này khẩn yếu nhất vẫn là hợp lại cùng nhau, phân thì lực yếu. . ."

La Ma Thập lắc đầu, đang muốn nói chuyện, tứ phía tiếng giết lại lên.

Lúc đầu còn vô số, có thể đếm được hơi thở về sau, tiếng giết đã hội tụ chảy xiết, khí phách hiên ngang, đúng là ngạnh sinh sinh lẫn át giữa không trung Thiên Lôi dư vang, mà bản này vạn chúng hợp âm thanh, lấy ngàn mà đếm bóng người cứ như vậy đột ngột theo biển trời chỗ giao giới đánh lén tới.

Những người này nhìn ủa lên, hoàn toàn không có chương pháp, nhưng cẩn thận quan sát, nhưng là lấy trên dưới một trăm người vì một đám, khoảng cách có trước có sau, theo bốn phương tám hướng xông lên.

Ô trăm trăm bầu trời cũng bởi vì các loại kiếm quang phủ lên mà trở nên muôn hồng nghìn tía, yêu diễm mỹ lệ. Chỉ là cái này mỹ lệ nhan sắc đằng sau,

tuyệt không phải cái gì tốt sống chung đồ vật.

Lúc bắt đầu, Lý Tuần còn tưởng rằng đây là lại một đợt không sợ chết tu sĩ, nhưng cách rất gần, hần mới cảnh giác, cái này sóng tu sĩ sinh cơ nhịp đập mười phần cổ quái, dẫn dắt lực lượng đã vượt ra khỏi tự thân mức cực hạn có thể chịu đựng.

Bên ngoài nhấp nháy kiếm quang bên trong, ti ti phát rít gào, lại tất cả đều là giữa thiên địa du di cương sát chi khí.

Cùng tu sĩ tinh luyện ôn dưỡng chân tức so sánh, những ngày này nhưng cương sát chi khí lộ ra quá to lệ, nhưng lại càng thêm cuồng bí hay thay đổi.

Một cổ hai cổ thì cũng thôi đi, nhưng khi một trăm cổ, ngàn cổ thậm chí vạn cổ rót thành nước chảy xiết, đánh thẳng tới lúc, chính là La Ma Thập nhân vật như vậy, cũng phải vì đó biến sắc.

"Ba ngàn cương sát. . ."

Lý Tuần theo rằng một dặm gạt ra mà cái chữ, lúc này, đến phiên hần lôi kéo Thủy Điệp Lan.

Hai người vẫn là trước hết nhất kịp phản ứng, không chút do dự phi thân bên đời, để qua cương sát nước chảy xiết chính phong.

La Ma Thập hai người cuối cùng có chút thận trọng, thẳng đến nhìn thấy cái này hai vợ chồng động tác, mới nhớ kỹ cùng lên đến.

Nhưng không ngờ cái này một đợt nhân mã xung kích tốc độ viễn siêu lẽ thường, nhất là cương sát dẫn dắt phun ra lưỡng loại sức mạnh lẫn nhau tác dụng, biến người chưa đến, vốn đã hỗn loạn đến tận cùng thiên địa nguyên khí đã tự thành tuyền lưu, phát ra ô ô rít lên thanh âm.

Thất Tu Tôn Giả chỉ là bị thanh âm này hấp dẫn, thoáng ngoái nhìn, đột nhiên kéo lên dẫn dắt cự lực đã trói lại hần thân thể.

Cho dù vền vẹn chuyện trong nháy mắt, cũng đủ làm cho cái này sóng xung kích đem nó bao phủ.

Thủy Điệp Lan huyết sáo, La Ma Thập lạnh lùng liếc đến một chút, đúng lúc này, trên mặt biển bạo khởi một tầng trắng bệch quang mang, cho dù là tại kỳ quái kiếm quang triều cường bên trong, quang mang này cũng cực kì bắt mắt.

Sau một khắc, kiếm khí gào thét, Thất Tu Tôn Giả thân hình sinh sinh phá vỡ cương sát xung kích, phá không mà lên, bên ngoài cơ thể kiếm khí như Thiên Địch chi hoàn, ong ong chiến minh bên trong, khí mang phun ra nuốt vào vẩy ra, đương giả tan tác.

Tán Tu Minh Hội tu sĩ dù cho bao uy hiếp tại cương sát chảy đầm đìa bên trong, đụng phải Thất Tu Tôn Giả nén giận mà phát kiếm mang, cũng không có chút nào sức chống cự.

Chỉ một thoáng, trên mặt biển liền dâng lên một tầng huyết vụ, như vậy chết giả, chỉ ít vượt qua năm mươi, sáu mươi người.

Một tổ tán tu quần lạc, như vậy tử thương hơn phân nửa.

Có thể kỳ quái là, đối mặt thảm trọng như vậy thương vong, cái này sóng tu sĩ vậy mà không có một chút vi đồng bạn báo thù ý tứ, còn lại mấy chục đạo kiếm quang không chút nào dừng lại, thẳng tắp xuyên qua kia phiến sát tràng, chính là bị Thất Tu Tôn Giả kiếm mang cắt tổn hại tống chỗ, cũng thông qua co vào trận hình phương thức, trong khoảng thời gian ngắn bổ khuyết hoàn tất.

Mà lúc này, một phương hướng khác, đợt thứ hai xung kích đã đi tới phụ cận.

Vô luận là dưới đáy đại khai sát giới Thất Tu Tôn Giả, vẫn là tạm lánh khai phong mũi nhọn Lý Tuần bọn người, lúc này đều hơi biến sắc mặt.

Đợt thứ hai vừa tới, đợt thứ ba lại tới, sau đó, đợt thứ tư, đợt thứ năm. . .

Cũng chính là hai ba lần thời gian hô hấp, quay chung quanh cái kia không ngừng bành trướng đen nhánh vân trụ, quảng đạt trăm dặm rộng lớn khu vực đã trở thành Tán Tu Minh Hội tu sĩ tung hoành ngang dọc chiến trường.

Những này tán tu thoát nhìn không có bất luận cái gì mục tiêu, chỉ là đông chạy bốn đột, xuyên tới xuyên lui, nhưng lại tại cái này xông xáo thời khắc, giữa thiên địa du di cương sát chi khí, bị từng lớp từng lớp rút ra, đè ép, phun ra, cuối cùng hình thành một trận tứ ngược phong bạo, quét ngang biển trời tầm đó.

Lúc này, bầu trời vậy mà có chút sáng lên, tu vi đến nhất định cấp độ tu sĩ đều hã nhiên phát giác, đòn thứ hai hủy diệt tính Thiên Lô, đã tụ lực hoàn thành!

La Ma Thập trên mặt ma văn ần ần tỏa sáng, trên mặt nhưng là trước nay chưa từng có âm trầm, hấn lại quét Lý Tuần bên này một chút, rồi quát to: "Chớ ham chiến, đi mau!"

Thất Tu Tôn Giả so tiếng quát sớm hơn một bước, hướng bên này bay tới, chỉ tiếc, trên trời kiếp lô nhanh hơn hấn, nhân tại nửa đường, giữa thiên địa lại là toả ra ánh sáng chói lọi, Đông Hải trên không mây đen cơ hồ muốn bị cái này quang xuyên thấu, sau đó, chính là xé rách bầu trời thiểm điện trường liên.

Lý Tuần lúc này có chuẩn bị, sẽ ngũ quan lục thức hộ đến cực kỳ chặt chẽ, không bị điện giật lửa uy thế vẫn vượt ra khỏi tưởng tượng của hấn.

Đầu kia thiểm điện trường liên không giống như là đâm xuống đến, mà giống quất tới, bàng sinh chạc cây bị năng lượng to lớn vắn vẹo lên, chen bể khí quyển, vào đầu mà đến cường áp, lại để hấn không sinh ra đối kháng tâm tư.

Muốn ngạnh kháng mới thật là đồ ngốc!

Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan đồng thời phát lực, thân hình hạ áp chế, học phía trước La Ma Thập bộn hấn, trực tiếp đụng vào mặt biển phía dưới.

Vào nước trước đó, Lý Tuần nghe được Thất Tu Tôn Giả tiêm lệ tê rít gào, nhưng cái này khiêu âm đảo mắt liền bị bạo tạc thức tiếng sấm nghiền nát, mà Thất Tu Tôn Giả sinh cơ nhịp đập, cũng ở đây trong nháy mắt, cấp tốc âm đạm đi.

Hai người đã trầm xuống hơn mười trượng thâm, y nguyên có thể cảm giác được trong nước biển thấu tới xung kích dư ba, Lý Tuần nhắm mắt lại thấy, tình táo nhận ra trong đó hàm ẩn tin tức.

Hắn đồng thời không có tự đại đến muốn biết rõ kiếp lôi tính chất, mà là tại chú ý kiếp lôi trùng kích vào, vừa mới hình thành cương sát phong bạo biến hóa.

Tại xác nhận Cổ Âm sở thiết, xác thực vi "Ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận" thời điểm, Lý Tuần cái này danh phù kỳ thực cấm pháp đại sư liền phát giác được, cái này phức tạp mà lại phi thường ít thấy trận thế, cùng thiên kiếp hình thành cùng bộc phát, có cực liên hệ chặt chẽ.

Thiên phong vi cương, địa quỷ vi sát, giữa thiên địa cương sát chi khí, chính không bàn mà hợp thiên địa âm dương chi biến, lúc kiếp này Lôi Thiên hàng, địa khí xông lên thời điểm, Tán Tu Minh Hội "Ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận", vừa phù hợp "Đạo pháp tự nhiên" đạo lý.

Thiên pháp tại đạo, cố thì chỗ nào; địa pháp với thiên, nhân cố tượng chỗ nào.

Cổ Âm này pháp, hẳn là lấy thành quy mô cương sát chi khí, trở thành kiếp lôi chất môi giới cùng vật dẫn, lại lấy hồn thiên quy nghi chi thuật, sử trận pháp phạm vi bao phủ, tự thành một cái đối lập độc lập tiểu thiên địa.

Bởi vì lần này thiên kiếp phạm vi có hạn, cũng bởi vì cương sát chi khí hội tụ quá trình cùng lần này thiên kiếp hình thành chi nhân không bàn mà hợp, liền sử đến cái này "Tiểu thiên địa" có thể đem thiên kiếp vậy" bao dung" đi vào, trở thành tự thân một bộ phận.

Có lẽ chính là thông qua loại phương thức này, Cổ Âm mới có thể mức độ lớn nhất lợi dụng, thậm chí điều khiển lần này thiên kiếp, lấy đạt thành nang to lớn mục tiêu.

Đây chỉ là Lý Tuần bước đầu ý nghĩ, chính xác hay không lại không luận, chính là trước sau liên quan đủ loại lý luận chi tiết, cũng còn khuyết thiếu đầu mối, nói đến đơn giản chút, những này chính là một cái suy đoán, càng như vậy, hẳn càng hiểu kỳ Thủy Điệp Lan trước đó kinh người ngữ điệu.

Đang suy nghĩ lúc, trong nước biển nhiệt độ đột nhiên cấp tốc kéo lên, một cỗ tuyệt đại năng lượng tới lúc gấp rút cự tụ hợp, đảo mắt đã có bộc phát chi thế.

"Có thể là đáy biển núi lửa thụ địa mạch chấn động, muốn phun trào." Thủy Điệp Lan đối chung quanh địa hình hiểu rõ, viễn siêu Lý Tuần, nói đến tất nhiên là đáng tin cậy.

Lý Tuần gật gật đầu, không có nói tiếp, mà là cẩn thận dùng hộ thể chân tức gạt ra nước biển, tiến một bước thăm dò ngoại giới nguyên khí biến hóa, Thủy Điệp Lan nháy mắt mấy cái, tại mặt bên dùng ngón tay thùng hẳn: "Uy, có phải hay không xem thường ta?"

"Nào dám a!" Lý Tuần trong lòng cười thầm, trong giọng nói nhưng là cực kỳ phối hợp: "Thủy tiên tử thần thông quảng đại, thâm bất khả trắc, tiểu tử đang muốn thỉnh giáo."

Hắc ám thâm âm thăm lộ ra một chút ánh sáng nhạt, hai người đều có thể nhìn thấy đối phương biểu lộ, Thủy Điệp Lan cười mỉm nghe, đối Lý Tuần nửa thật nửa giả thái độ cũng coi như hài lòng.

"Tính người thông minh, Cổ Âm lại là đa mưu túc trí, cũng lại thế nào so ra mà vượt ta cùng Thanh lão tại Đông Hải chi tân nhiều năm kinh doanh? Năm đó Vô Lượng Thiên Tông nặng nguyên đạo sĩ, cũng là tại Thanh lão chỉ dẫn hạ, mới tìm được Đông Hải bảy mươi hai linh mạch bên trong, thượng thừa nhất 'Thiên Linh tuyền', dùng cái này khai tông lập phái, Cổ Âm nghĩ bằng chỉ là mười vạn

nhân mã ở chỗ này điều võ giương oai, nàng tính là thứ gì?"

"Tốt, khắp thiên hạ sợ rằng chỉ có Bách Huyễn tiên tử, mới có như vậy hào khí tư cách."

Đột nhiên tới tiếng khen phá vỡ dưới biển sâu thế giới hai người, cho dù trong đó đồng thời vô ác ý, cũng làm cho Lý Tuần hai người lông mày cau chặt.

Theo sóng âm truyền tới, vài dặm bên ngoài quang mang lấp lánh, chiếu sáng mảng lớn hải vực.

Quang mang bên trong, Lệ Đấu Lượng, Thanh Minh cùng Bán Thành cư sĩ ba đại tông sư hiện ra thân hình, nguồn sáng kia đang tới từ ở Lệ Đấu Lượng trên tay nâng một viên minh châu, mà trước đó kia có chút đường đột ngôn từ, cũng là theo vị này Trấn Hồn Tông tông chủ miệng nói tới.

Lý Tuần cùng Thanh Minh ánh mắt đối cùng một chỗ, trở lại phân khai, trong đó cảm giác tương đương vi diệu, đồng thời hẳn chú ý tới,... lướt qua Bán Thành cư sĩ không nói, cái khác hai vị tông chủ cũng là người cô đơn, môn nhân đệ tử đều không ở bên người.

Hẳn không khỏi nghĩ đến Minh Cơ bọn người, trong lòng hơi có chút lo lắng.

Thủy Điệp Lan không có hẳn như vậy nhiều tâm tư, đối Lệ Đấu Lượng lời khen cũng không thể nào cảm kích, ánh mắt theo thứ tự theo ba người trên thân đảo qua, cuối cùng mới lãnh chế giễu: "Lúc này lại bất luận tiến thoái rồi?"

Đang khi nói chuyện, Lệ Đấu Lượng ba người đã đến phụ cận, nghe Thủy Điệp Lan mĩa mai, Lệ Đấu Lượng không chút nào động khí, ngược lại tiến tới một bước, cứ như vậy cúi rạp người.

Biển sâu hoàn cảnh với hẳn mà nói không có bất cứ vấn đề gì, có thể cái này đột ngột động tác, lại làm cho bao quát hẳn đồng bạn ở bên trong tất cả mọi người giật nảy mình.

Thủy Điệp Lan dù sao cũng là thấy qua vô số cảnh tượng hoành tráng, giật mình về sau, rất nhanh liền khôi phục trạng thái bình thường, tựa hồ hoàn toàn cảm giác không thấy Lệ Đấu Lượng tâm ý, chỉ cười nói: "Vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo. Lệ Đấu Lượng người làm được cho dù tốt, cũng không thể lấy chuyện này dọa người."

"Không dám, Lệ mỗ chỉ là cảm ơn tiên tử trước đó nhắc nhở." Lệ Đấu Lượng ngồi thẳng lên, ngôn từ thành khẩn, Bặc vô làm ra vẻ thái độ, "Ngoài ra, cái này thi lễ cũng là khẩn cầu tiên tử lại thi viện thủ, văn hồi chư tông cơ nghiệp sụp đổ chi thể."

"Cơ nghiệp?" Thủy Điệp Lan ngữ khí hơi có chút nói quá, cũng không biết là nàng thật giật mình lại hoặc giả bộ.

Lệ Đấu Lượng không phải người ngu, cũng không cho Thủy Điệp Lan tiến một bước cơ hội phát huy, tiếp tục khẩn nói: "Chính như tiên tử nói, Cổ Âm bức bách quá gấp, lúc này trên mặt biển cương sát chi trận đã thành, các tông tu sĩ bị khốn tại thiên kiếp, không cách nào cấp tốc hợp lưu, cứ thế mãi, bị Tán Tu Minh Hội chia ra bao vây, tiêu diệt từng bộ phận. Đáy biển cái này chỗ ẩn thân cũng không an toàn, ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận, thượng có thể già nhật tế nguyệt, hạ có thể tham thiệp Hoàng Tuyền, Cổ Âm cũng sẽ không lưu này sơ hở. . ."

Lại nói một nửa, chung quanh nước biển nhiệt độ đã lên tới gần như sôi trào trình độ.

Từ nơi này vị trí nhìn, càng xa xôi đáy biển chỗ sâu, đang có một điểm hồng quang lúc tránh lúc diệt, lập tức liền tuôn ra đại lượng trắng xám hơi nóng dòng nước, phảng phất là nòng vụ tại đáy biển dâng lên, lại hình như gió lốc gợi lên tầng mây thật dày.

Hỏa quang cùng hơi nóng lẫn nhau giao thoa, thỉnh thoảng một lần lớn phun trào, chính là liên tục ba năm cái hỏa cầu thật lớn nương theo lấy vỡ vụn dung

nham bắn ra đến, cơ hồ muốn chiếu sáng cả đáy biển, nhưng ngay sau đó, lại bị tầng tầng đục ngầu hơi nước dòng nước bao trùm.

Biển cả chấn động càng ngày càng kịch liệt, mà trong đó bức ép nhiệt độ cao viêm lưu , bình thường tu sĩ cũng không dám tùy tiện đụng chạm.

Cái này cũng chưa hết, nơi này mỗi người đều cảm giác được, trên mặt biển thành hình cương sát phong bạo, chính nhận đáy biển núi lửa bộc phát ảnh hưởng, càng ngày càng thế lớn khó chế, đồng thời hướng phía dưới mặt biển rộng lớn khu vực không ngừng thâm thấu, hiện tại ngửa đầu đi xem, xa xa trong bóng tối, đã có ít người ảnh thoáng hiện.

Lệ Đấu Lượng phát biểu bị đánh gãy, Lý Tuần thì nhíu mày, đảo mắt đi xem trong tay hãn minh châu.

Thấy đây, Lệ Đấu Lượng không thể không cười khổ giải thích: "Chư tông đồng đạo đều bị đánh tan, trong đó có hơn phân nửa đều ứng tại đáy biển tránh né kiếp lôi, ta lộ ra này châu, có thể ở đây tụ hợp một chút. . ."

"Cổ Âm sẽ không cho người cơ hội này." Giống nhau hoặc lời tương tự, Thủy Điệp Lan đã không biết nói mấy lần, ngữ khí thì một lần so một lần khẳng định: "Người vừa mới không phải nói cực kỳ hiểu chưa? Cổ Âm mục đích, chính là lấy thiên kiếp dung nhập trận thế, lấy trận thế thôi phát thiên kiếp, đem các người bọn này tự cao tự đại ngu xuẩn từng cái chia cắt đánh tan.

"Tổng cộng một trăm hai mươi lăm danh chân nhân, chân nhất tu sĩ, cơ hồ chiếm chư tông cao thủ một nửa, cùng với chân nhất tông sư toàn bộ, chỉ cần diệt đi các người, không, có lẽ chỉ diệt đi một nửa, liền có thể để mỗi loại đại tông môn tại mấy trăm năm ở giữa khó khôi phục nguyên khí, trong khoảng thời gian này Thông Huyền Giới, cũng liền tự nhiên sẽ trở thành tán tu sinh tồn cõi yên vui. Gặp phải tình huống như thế này, nàng làm sao lại để các người lại tụ hợp đến cùng một chỗ?"

Loại bỏ đi trong câu chữ không nhin được ý vị, Thủy Điệp Lan ngữ khí, trái

ngược với nàng là Cổ Âm bản nhân, Lệ Đấu Lượng ba người nghe được hai mặt nhìn nhau, Bán Thành cư sĩ còn tốt chút, Lệ Đấu Lượng cùng Thanh Minh ánh mắt, nhưng đều là phát sáng lên.

Lập tức, Lệ Đấu Lượng liền truy vấn: "Nghe được lời ấy, chẳng lẽ tiên tử thật biết rõ Cổ Âm chi hư thực cùng mưu đồ?"

Thủy Điệp Lan liếc nhìn hẩn một cái, cười lạnh nói: "Biết lại như thế nào?"

"Nếu là biết, chúng ta tự nhiên muốn hướng Bách Huyền tiên tử thỉnh giáo."

Nói ra lời này, cũng không phải là Lệ Đấu Lượng trong ba người bất kỳ một cái nào, mà là trên đỉnh đầu, có vẻ như vừa mới tiềm xuống biển tới La Ma Thập, chỉ là lần này, Thất Tu Tôn Giả cũng không ở bên, đại khái là vừa mới sinh thụ cái kia Thiên Lô, một lát còn chậm không đến.

Cừu nhân gặp nhau, Thủy Điệp Lan càng lộ vẻ ngạo khí, nàng liền ánh mắt đều không hướng nơi đó vung một chút, dứt khoát tự ngậm miệng không nói.

La Ma Thập cũng lơ đãng, già nua gầy gò khuôn mặt y nguyên bình thản, chỉ hướng về Lệ Đấu Lượng ba người cười nói: "Mặc cho Cổ Âm làm sao tính toán, chúng ta cuối cùng tự vài vị trí tại đây. Tuy nói so ra kém chư tông tinh nhuệ hợp lực năng lượng, nhưng cũng chưa hẳn không thể thành sự."

"Ma Thập huynh lời nói rất đúng." Lệ Đấu Lượng gật đầu biểu thị tán thành, nhưng hẩn càng chiếu cố Thủy Điệp Lan cảm xúc, lập tức liền cười nói: "Nhưng còn muốn làm phiền tiên tử tương trợ, phương này là thành sự mấu chốt."

Thủy Điệp Lan nghe vậy nở nụ cười, chỉ tiếc, nàng trong tươi cười không có nửa điểm đặc ý hương vị, đều là khám phá lòng người lạnh lùng: "Trước ngạo mạn sau cung kính, khẩu Phật tâm xà, được một tấc lại muốn tiến một thước, trở mặt vô tình, các người những này tâm cơ thủ đoạn, ta xem sớm được chán ghét, không có chuyện nói ra, còn dơ bẩn lỗ tai."

Lệ Đấu Lượng nghe vậy nhú mào: "Tiên tử là không tin được Lệ mỗ?"

"Ai nói? Ta tin được người Lệ Tông chủ, cũng tin qua được Thanh Minh đạo sĩ, không có rằng lão hồ cũng coi như một cái, về phần La tông chủ, không tin được cách làm người của hắn, cũng là có thể tin được hắn ngạo khí. . . Chỉ tiếc, các người cuối cùng không phải một người, người nào sau lưng không phải lớn như vậy tông môn, các người người hứa hẹn, tại vạn thế cơ nghiệp trước mặt, lại tính là cái gì chứ!"

Đây là Thủy Điệp Lan lần thứ hai mở miệng nói thô tục, nhưng cái này vẫn chưa xong, có lẽ là thời gian rất lâu không có dạng này thao thao bất tuyệt, nàng tựa hồ có chút nghiện xu thế, mà lại, lập trường cũng có chút vấn đề: "Trên một điểm này, ta cũng rất đồng ý Cổ Âm tổ pháp, đem các người những này lão hủ xơ cứng rách rưới hết thầy đánh nát, đối với cái này giới tuyệt đúng là chuyện tốt không sai!"

Một lời đã nói ra, mặc cho vài vị người nghe hàm dưỡng lại cao hơn, tâm cơ lại thâm, trên mặt cũng có chút không nhịn được.

Chính là Lý Tuần, cũng ở bên thấy được sững sờ.

Hắn không kỳ quái Thủy Điệp Lan thấu triệt ánh mắt, cũng không kinh ngạc Thủy Điệp Lan kiệt ngạo, nhưng là, vị này từ trước đến nay chỉ trầm mê ở pháp quyết, bảo vật, hương liệu đại yêu ma, lúc nào sẽ có dạng này không có chút ý nghĩa nào lòng căm phẫn tâm tình?

Nào biết, sau một khắc trong đầu hắn liền lóe qua một đoạn tin tức: "Phối hợp một chút a!"

Không hề nghi ngờ, đây là Thủy Điệp Lan thông qua lẫn nhau đặc thù liên hệ gửi đi tới, quả nhiên là thần không biết quỷ không hay, bên cạnh bốn vị chân nhất tông sư, vậy mà không ai có thể phát giác.

Lý Tuần ngạc nhiên, không biết Thủy Điệp Lan đang làm cái gì.

Cuối cùng đầu óc động được nhanh, cũng liền thuận thế bĩu môi, xoay qua mặt, mặc cho Thủy Điệp Lan đi phát huy.

Bất quá, lúc này kiêu ngạo Thủy tiên tử đã nói đến ngán, cực dứt khoát quơ lấy Lý Tuần tay, hai người cứ như vậy hưởng biển trên mặt bay lên, cuối cùng, Thủy Điệp Lan còn cười mỉm vung hồi một câu: "Nhìn các người cái này thâm bộ dáng, ta cũng liền nhiều lời một chút, cái thiên kiếp này, cũng không chỉ là sét đánh mà thôi!"

Trong tiếng cười, hai người rất nhanh thoát ly phía dưới bốn vị đại tông sư tầm mắt, trốn đi thật xa.

Thấy tình hình này, vài vị tông chủ cũng không biết nên lưu tại nơi này, hay là mặt dạn mày dày theo sau, nhất thời đều có chút sững sốt.

Hai người đồng thời không có lập tức thẳng ra mặt biển, mà là tại khoảng cách mặt biển ước chừng ba năm trượng sâu thủy tầng nội di động, nơi này đã có thể vô cùng rõ ràng cảm giác được đỉnh đầu cường tuyệt cường lực, tích súc đợt thứ ba lôi hỏa tùy thời đều có thể phá hải mà vào.

Lý Tuần hơi cảm thấy bất an, nhưng nếu là Thủy Điệp Lan khăng khăng như thế, hẳn cũng liền không nói thêm lời.

Thủy Điệp Lan tâm tình nhìn rất không tệ, một mực cười tủm tỉm, bởi vì hộ thể chân tức tách ra nước biển, nàng một thân nhẹ nhàng khoan khoái, buộc lên tóc dài mềm mại dán tại vai công bên trên, thỉnh thoảng phiêu động lên, liền nhẹ nhàng cào tại lòng người tối chỗ ngứa.

Lý Tuần thấy được trong lòng hơi dửng, không biết thế nào, đưa tay vấy xuống nàng lọn tóc, Thủy Điệp Lan lập tức cảm thấy, nàng nghiêng mặt đến, giống như cười mà không phải cười trên mặt nhìn không ra hi lộ, lại càng nhận người mơ màng.

Vốn còn muốn hỏi nàng Cổ Âm chuyện bên kia, có thể loại này tình cảnh

phía dưới, Lý Tuần cũng thật không há miệng nổi.

May mắn, thời khắc này Thủy Điệp Lan so bất cứ lúc nào đều càng khéo hiểu lòng người, nàng chào hỏi Lý Tuần dừng thân hình, thượng thân hơi nghiêng về phía trước, dùng rất là thần bí giọng điệu thấp giọng mở miệng: "Có muốn biết hay không, lúc này, Cổ Âm bên người bố trí?"

"Ách, rất muốn."

Lý Tuần lời này nhưng không có nửa phần nguy sức, khi hần đoán được Thanh Ngâm cùng Đông Hải thế cục quan hệ về sau, đối Cổ Âm bên này lòng hiếu kỳ liền càng ngày càng nặng, nếu có được biết tường tình, hần làm sao vui mà không làm?

Đối Lý Tuần lúc này thái độ có chút tán thưởng, nhưng Thủy Điệp Lan còn không vừa lòng, nàng thanh âm ép tới thấp hơn, ánh mắt lại thẳng quăng vào Lý Tuần ánh mắt chỗ sâu: "Như vậy, người lão tình nhân đâu?"

"Lão. . ."

Cũng chỉ là hơi nghi ngờ một chút, Lý Tuần liền kịp phản ứng, Thủy Điệp Lan chỉ người nào.

Có như vậy một cái chớp mắt, Lý Tuần trái tim đều bành trương một vòng, nhưng phản ứng như vậy, cũng vền vền kéo dài một nháy mắt, khi hần nhìn thấy Thủy Điệp Lan cười khanh khách mặt, tâm tình của hần tự khôi phục lại trạng thái bình thường, hơn nữa còn có rảnh rỗi bật cười: "Cái này, đương nhiên muốn biết. Bất quá, ta càng muốn biết, vẫn là Thủy tiên tử những năm gần đây, tại Đông Hải đại công trình."

"Hống nhân cũng có một bộ."

Thủy Điệp Lan nhìn thấu hần tâm tư, nhưng là nửa chút không buồn, mà là cười mím liếc nhìn bốn phía, lúc này hai người vị trí chỗ ở đại khái là tới gần cái

nào đó hòn đảo nước cạn phân biệt, nàng rất nhanh liền tìm được một đám sinh trưởng tại trên thềm lục địa không biết tên hải sinh thực vật.

"Nhìn, đây là 'Hải linh lung', có chút giống san hô đi, chỉ là lớn lên muốn nhanh hơn, ước chừng ba tới năm năm liền có thể dài đến cao nửa thước, sau đó liền tự nhiên tử vong, phân giải, sung làm cái khác tảo biển phân bón hoặc là hải ngư đồ ăn, cũng có thể được dụng, tính hàn vi độc, nếu muốn luyện chế Độc đan, đây chính là tốt nhất mỗi được."

Lý Tuần biết rõ Thủy Điệp Lan sẽ không nói nhảm, nhưng vẫn là nghe được mơ mơ màng màng, không hiểu thấu.

Thủy Điệp Lan cũng không để ý cảm thụ của hắn, lại tìm đến tại mảnh này hải linh lung bụi bên trong sinh hoạt một con cá, tiểu gia hỏa này đã bị cái này liên tục thiên địa dị động giày vò đến thoi thóp, ngay lúc sắp cái bụng trắng dã.

"Đây là đầu đình cá, tuổi thọ thật dài, ước chừng hai trăm năm trên dưới, lại hoàn toàn dựa vào hải linh lung xung quanh hoàn cảnh sinh tồn, rời đi nơi này, hoặc là hoàn cảnh biến hóa, liền sống không lâu lâu, mà sống đến trăm năm trở lên, con cá này trong đầu liền sẽ thấm xuất một loại mỡ chất, rút ra ra tới, cũng có thể được dụng, một chút kéo dài mạng sống trong Kim Đan dùng tới cái này, hiệu quả nhưng muốn tăng nhiều."

"Còn có cái này, cái này. . . Cái này!"

Thủy Điệp Lan tựa hồ muốn đem vùng biển này bên trong sinh linh tất cả đều vạch đến, trong lúc nhất thời thấy được Lý Tuần hoa mắt, không hiểu ra sao. Nào biết cuối cùng, một câu nhẹ nhàng khắp tiến hắn trong tai.

"Những này, đều là ta trong lúc rảnh rỗi lúc, cùng Thanh lão nghiên cứu, lấy Đông Hải vốn có giống loài làm cơ sở, tạo nên." Lý Tuần giật mình, đợi đến chân chính minh nội Thủy Điệp Lan ý trong lời nói lúc, lại là hít vào một ngụm khí lạnh.

"Tạo nên?"

Thủy Diệp Lan cười ngạo nghễ: "Từ xưa đến nay, Đông Hải xung quanh, thiên sinh trời nuôi giống loài đến hàng vạn mà tính, ngoại trừ Đông Nam biển rừng có Vụ Ân hiên tồn tại, tự thành hệ thống, không tốt thiện động bên ngoài, cơ hồ mỗi cái thuộc loại, Thanh lão cùng ta từng đều nghiên cứu sâu trong đó tam muội, càng ở đây trên cơ sở, lĩnh hội huyền diệu, nghịch đoạt thiên cơ. Nếu không người cho rằng ta vũ nội độc bộ cổ thuật, đều là theo Cực Nhạc Tông kia rách rưới địa phương trộm tới sao?"

Lý Tuần run lên nửa ngày, rốt cuộc minh bạch Thủy Diệp Lan trong lời nói càng sâu một tầng ý tứ, hẳn vẫn cho là, Thủy Diệp Lan nói tới "Kinh doanh", là chỉ giống Vụ Ân hiên như thế, trải rộng cấm pháp cơ quan, nhưng bây giờ mới tỉnh ngộ, đây là một cái thiên đại hiểu lầm.

Thủy Diệp Lan cùng Thanh Đế di lão kinh doanh, đã vượt ra khỏi phổ thông đạo pháp phạm trù, mà là trực chỉ thiên địa vạn vật sinh mệnh bản nguyên huyền diệu pháp tắc.

Nông cạn nói, hai vị tuyệt đỉnh yêu ma cơ quan, chính là lấy Khúc Kính Thông U làm trung tâm Đông Hải chi tâm, ức vạn sinh linh hình thành hoàn chỉnh vòng tròn, sợ rằng trong đó chim thú trùng cá, cây cối hoa cỏ, không gì không thể lấy trở thành tai mắt của bọn hắn.

Hai người tâm ý ẩn ẩn tương thông, hẳn rõ ràng như vậy ý nghĩ, Thủy Diệp Lan ngược lại có thể đoán được, không khỏi thật to lắc đầu: "Người cũng đừng nghĩ đến quá tốt. Biện pháp này cũng không có người tưởng tượng như vậy hữu hiệu, gần nhất liên tục nguyên khí chấn động, đối với nơi này ảnh hưởng rất lớn, nhất là Cửu U địa khí hai lần phun trào, hoàn cảnh chung quanh hư hao được tương đương lợi hại. Huống hồ, ta cũng không có khả năng thật sẽ vạn dặm địa vực thu hết vào mắt, trước đó còn muốn thả ra cổ trùng, dẫn dắt tâm thần, cũng chỉ có thể tại vài cái mấu chốt địa điểm giúp đỡ chút mà thôi."

"VẬY CŨNG PHI THƯỜNG KHÔNG TẦM THƯỜNG." Lý Tuần tuyệt không keo kiệt ca ngợi chi từ, huống hồ, cái này vốn là lời nói thật, "Đánh nửa ngày, liền Cổ Âm hư thực đều không làm rõ được, sớm biết người có chiêu này, bọn hăn cũng không đến mức chật vật như thế."

Thủy Điệp Lan hừ một tiếng: "Chỉ bằng bọn hăn kia lo trước lo sau tâm tư, cũng xứng?"

Đưa ra dạng này một phần khinh thường lời bình, Thủy Điệp Lan cũng không còn nói chuyện tào lao cái khác, chỉ nói: "Thừa dịp hiện tại, ta mau chóng đem tình huống nói với người một chút. Thiên kiếp tiếp tục thời gian càng dài, ta bên này không cách nào nắm giữ địa khu lại càng lớn, giống như là Khúc Kính Thông U nơi đó, đã muốn duy trì không được."

"Ừm?"

Lý Tuần trong lòng máy động, lại nhìn Thủy Điệp Lan, chỉ gặp nàng đôi mắt lưu thái, đúng là có thâm ý khác, liền đề xuống trong lòng nghi vấn.

Lúc này, Thủy Điệp Lan ra hiệu Lý Tuần đi theo tiến lên, hai người hướng càng cạn nước biển chỗ bước đi, ngoài miệng không ngừng: "Lần này thiên kiếp, ta trước kia cũng đã gặp không sai biệt lắm, ước chừng là ba, năm lần dương cương lôi hỏa, sau đó chính là nạn bão âm ngục, cuối cùng lấy ma kiếp kết thúc công việc, đợi nạn bão cùng một chỗ, trên biển dưới biển tận thành khổ ngục, làm không cẩn thận cho đông cứng trong biển, nghĩ tránh ra đến đều muốn phí một phen tâm tư."

Nghe nàng lời này, Lý Tuần không khỏi cảm thán, có dạng này một vị kinh nghiệm phong phú, kiến thức tuyệt đỉnh đồng bạn, đối mặt thiên kiếp lúc, cảm thấy lực lượng đều sung túc không ít, mà lúc này, Thủy Điệp Lan rốt cục cắt vào chính đề: "Người muốn trước biết Cổ Âm nơi đó tình huống đâu, vẫn là người kia lão tình nhân?"

"Cổ Âm vi Đông Hải thế cục chi hạch tâm, tự nhiên muốn biết tiên tri nàng."

Lý Tuần chỉ coi nghe không được yêu nữ trong lời nói châm chọc, trả lời giọt nước không lọt.

Thủy Điệp Lan gật gật đầu, nói: "Tại đạo thứ nhất làm thiên Chính Dương thần lồi hạ xuống nửa trước khắc đồng hồ, Cổ Âm đến Khúc Kính Thông U lối vào, sau đó lại cũng chưa từng di động."

Lại là Khúc Kính Thông U!

Lý Tuần trong lòng nghi ngờ càng nặng, không phải là bởi vì Cổ Âm tung tích, mà là Thủy Điệp Lan liên tục hai lần dùng "Khúc Kính Thông U" từ ngữ này.

Không có nhân so Thủy Điệp Lan hiểu hơn từ ngữ này ý nghĩa, theo Thanh Đế đi lão đi xa thiên nhai, chân chính "Khúc Kính Thông U" đã không còn tồn tại, đối người khác, tỷ như Lý Tuần, có khi sẽ còn nói sai, nhưng Thủy Điệp Lan luôn luôn phân rõ ràng minh bạch, bình thường đều sẽ dùng "Khe hở", "Hư không kẽ nứt" loại hình đến biểu thị chỗ kia vị trí.

Liên tưởng đến trước đó, nàng dùng Tâm Ngữ gửi tới tin tức, Lý Tuần liền cảm giác, vị này đại yêu ma đại khái muốn động ý đồ xấu mà.

Nhưng tại loại thời điểm này, đến mức đó sao?

Đương nhiên, Lý Tuần sẽ không đi vạch trần đồng bạn ảo thuật, mà là phi thường phối hợp tiếp tục hỏi thăm: "Kia bên người nàng, lại có bao nhiêu cao thủ?"

"Cái này không tốt lắm giảng, dùng ta biện pháp này, rất khó tra rõ thực lực đối phương sâu cạn, bất quá, có thể khẳng định, Tê Hà tuyệt đối không ở bên biên, thậm chí cũng không có tại trên biển Đông."

"Ách?" Lý Tuần là thật giật mình, nhưng nhìn Thủy Điệp Lan vẻ mặt thành thật, hẳn không khỏi liền tin, "Yêu Phượng không tại? Kia nàng đi đâu đây?"

"Ai biết, ta hai ngày trước đến Đông Hải thượng lên, liền không nhìn thấy bóng dáng của nàng, lúc ấy còn tưởng rằng nàng là lấy phương pháp gì che đậy khí tức, nhưng đến thời khắc này, vẫn không thấy tăm hơi, như vậy, ngoại trừ đã rời đi Đông Hải, còn có cái gì cái khác khả năng đâu?"

Lý Tuần nhíu mày suy nghĩ, cuối cùng mới nói: "Chẳng lẽ lại, phía trước ba tông diệt môn một chuyện, là do Yêu Phượng dẫn đầu? Lấy nàng phi hành tuyệt tích bản sự, nếu là phát huy toàn lực, quả thật có thể tại trong vòng hai ngày, theo Đông Hải phi Lâm Chiêu dương. . . Không, nhiều nhất bay đến U Sơn, vậy cũng đầy đủ!"

Thủy Điệp Lan từ chối cho ý kiến, chỉ là mỉm cười nhìn hắn.

Lý Tuần thì tại căn nhắc Cổ Âm ở đây khẩn yếu nhất thời điểm, lại để cho thủ hạ chiến lực mạnh mẽ nhất đi xa dụng ý, trong lúc nhất thời không nói gì thêm.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Thiết Sáo

Chương 06: Thiết sáo

Lý Tuần suy nghĩ cũng không tiếp tục quá lâu, trong mây đen, đòan thứ ba dương cương kiếp lồi đã kìm nén đến quá lâu, rốt cục tại lúc này âm vang bộc phát.

Chói mắt điện quang phảng phất là ở trên bầu trời nổ tung hàng trăm hàng ngàn cái mặt trời, cho dù là không có chính điện đánh trúng, cho dù là tại mấy trượng sâu đáy nước, kia tia sáng cũng thẳng đâm vào đến, nhiễm bên trong hàm ẩn tuyệt đại năng lượng, xem thật dày thủy tầng như không, trực tiếp phun ra tại Lý Tuần trên thân hai người, như nướng như thiêu đốt, sẽ hai người ngoài thân hộ thể chân tức ăn mòn được tư tư kêu vang.

Lý Tuần lúc này một thân Huyền Môn cương khí, đối với cái này ngược lại không quá để ý, so sánh dưới, Thủy Điện Lan liền muốn phí sức được nhiều.

Loại này dương cương lồi hỏa, nhất là tổn hại yêu ma mệnh khí, yêu nữ nội thương chưa lành, chống cự lên liền không quá dễ dàng.

Lý Tuần thấy thế, lúc này chỉ hoạch kiểm quyết, Hư Không trăm bố hai lần, lấy "Thanh yên chướng" pháp môn bày ra một tầng bức tường ngăn cản, ngăn cách ngoại giới lồi hỏa dư uy.

"Thế nào?"

Lý Tuần nhẹ giọng hỏi thăm, lúc này, điện hỏa tan hết, lồi minh lại tới, liên tục tiếng nổ đùng đoàng lẳng quả nhiên là vô viễn phát giới, tại dưới nước, sóng

âm lực xuyên thấu không mạnh như vậy, nhưng cảm giác rung động tuyệt đối mạnh hơn, Lý Tuần chỉ cảm thấy hải dao động động, khí huyết sôi trào, hẳn còn sợ Thủy Điệp Lan nghe không rõ, lại mở miệng hỏi một lần.

Thủy Điệp Lan đột nhiên đưa tay, ra hiệu Lý Tuần không cần nói.

Tiếng sấm không lâu liền hoàn toàn đánh tan, đáy biển tựa hồ an tĩnh lại, cũng không một hồi, Lý Tuần liền nghe được, tại nước biển phủ kín bên ngoài, có từng tia từng tia từng sợi khí lưu tế âm xuyên thấu qua đến, chợt nghe không có gì, nhưng trầm xuống tâm đi, liền cảm giác thanh âm này hảo hảo cổ quái, phảng phất có trăm ngàn đầu sâu bọ tại thật dày lá rặng từ đó bò, nhỏ vụn dầy đặc, nghe được lâu, lại cảm thấy những cái kia côn trùng đã bò tới trên người mình, thậm chí chui vào làn da bên trong, trong xương tủy, rất là làm người ta sợ hãi.

Lý Tuần tự nhiên biết thanh âm này rất có huyền cơ, lập tức thu nhiếp tinh thần, lấy Huyền Châu pháp thôi động nguyên thai, sinh ra Huyền Môn trừ tà kim quang, chiếu khắp toàn thân; mà thụ trừ tà kim quang ảnh hưởng, một mực dán tại tâm khẩu Ngọc Trừ Tà cũng tự sinh phản ứng, một vòng linh quang huy phát ra tới, ngăn trở ma âm ăn mòn.

Thủy Điệp Lan gặp hẳn cái này tinh thuần vô cùng Huyền Môn hàng ma thủ đoạn, không khỏi có chút buồn cười, nhưng nàng cũng không nói thêm cái gì, chỉ là cười nói: "Phong tai âm ngục đã đến, ta chờ chính là trận này phong tai, hiện tại nói chuyện bình thường đã không thành vấn đề."

Nói chuyện bình thường, đó chính là nói, phía trước đều là không bình thường đi?

Thủy Điệp Lan thấy Lý Tuần vẫn là cái hiểu cái không, dứt khoát lờm hăn một cái, rồi nói tiếp: "Ta muốn phong chính là con kia không răng lão hổ. Hồ khiếu sinh phong, huống chi sườn sấp hai cánh, kia không răng lão hổ thiên sinh liền có thể khống chế sức gió, do sức gió mà tới âm sát chi thuật, lại từ lôi âm

thành đạo, sau đó càng là theo nghịch tùy tâm, có thể thả có thể thu, như hãn vĩnh tai đến, kia là chân chân chính chính ngàn dặm nghe âm, cũng chỉ đợi đến phong tai đến, phạm vi ngàn dặm, hết thấy âm thanh đều lẫn lộn hỗn loạn, mới có thể giấu giếm được hãn."

Lý Tuần thế mới biết Bán Thành cư sĩ lại có loại này bản lĩnh, quả nhiên vũ nội thất yêu không có một cái nào đèn đã cạn dầu, hãn không khỏi bắt đầu hồi tưởng, trước đó Thủy Điệp Lan lời nói bên trong đến tột cùng trộn lẫn nhiều ít giả chẳng lẽ, cái kia Yêu Phượng không tại Đông Hải tin tức, nhưng thật ra là giả?

Lý Tuần càng không rõ, đều loại cục diện này, Thủy Điệp Lan đến tột cùng có cái gì tính toán, cần giữ kín không nói ra, thậm chí cố ý lừa dối Lệ Đẩu Lượng bọn hãn đâu?

Sẽ cái nghi vấn này nói ra, Thủy Điệp Lan cười nhạo nói: "Ai giấu diếm bọn hãn rồi? Trước đó những việc mà ta nói, không một không thật, chỉ bất quá, đổi một loại phương thức nói ra, không phải lại càng dễ để bọn hãn tiếp thu sao?"

"Tiếp thu cái gì, tựa cái kia Yêu Phượng không tại Cổ Âm bên người tin tức?"

"Không chỉ có riêng là Yêu Phượng." Thủy Điệp Lan nhẹ lay động ngón tay, kia thần khí để cho người ta thấy được nghiêng rằng, bất quá, nàng lời kể tiếp, nhưng là chấn động đến Lý Tuần tê cả da đầu: "Ngoại trừ Yêu Phượng, tất cả chấp nghị đều không tại. Không chỉ là bọn hãn, chính là Diệu Hóa ngũ thị, cũng không tại!"

Lý Tuần ánh mắt trừng được viên: "Người nói là, Cổ Âm bên người một cao thủ đều không có?"

"Ai biết được, có lẽ cái kia Ngọc Tán Nhân khôi lỗi còn tại đi, có thể những người khác, khẳng định không tại trên biển Đông. Nữ nhân này, chính là dựa vào một đám bất nhập lưu tu sĩ, lực kháng mười chín tông liên minh đến lôi hàng

thời điểm, thế nào, có gì cảm tưởng?"

Nghe nói như thế, Lý Tuần chỉ có cười khở, đúng vậy a, làm gì để ý Cổ Âm bên người hữu vô cao thủ, bản thân nàng chính là giới này tồn tại khủng bố nhất.

Dù cho bây giờ là tổn thương yếu thân thể, cho dù trên tay át chủ bài đã tới gần vén xong, nàng y nguyên có thể mượn nhờ đủ loại tình thế, nghênh chiến gần như không thể chiến thắng cường địch, mấy lần lặp đi lặp lại, vẫn chiếm đóng thượng phong.

Tuyệt đại thiên kiêu a!

"Sai, sai, không phải chuyện này, ý tứ của ta đó là, người cảm thấy, tai kiếp lôi rơi xuống trước đó, ta đến bọn hãn trước mắt, cứ như vậy giảng: 'Ta có tin tức xác thực, Cổ Âm bên người một cao thủ đều không có, các người có thể nhìn xem làm. . .' bọn hãn sẽ là làm sao cái ý nghĩ?"

Lý Tuần lập tức minh ngộ: "Đại khái, là một phen tranh luận về sau, không giải quyết được gì đi."

"Như vậy, chờ Lệ Đấu Lượng hỏi ta thời điểm, ta theo tâm ý của hãn nói ra, bọn hãn sẽ như thế nào?"

"Ừm, một phen tranh luận về sau, quay giáo một kích khả năng lớn nhất, bất quá, cũng không bài trừ hội càng bảo thủ làm việc khả năng."

"Hiện tại, ta quay người rời đi, nhưng lại để kia không rằng lão hồ chủ động đem tin tức tìm hiểu trở về, bọn hãn lại hội nghĩ như thế nào?"

Lý Tuần nghe, chỉ có cười khở.

Luận phân tích lòng người sắc bén nhập đề ý, Thủy Điệp Lan tuyệt đối cũng là đại tông sư cấp nhân vật, đối mười chín tông tông chủ tâm thái nắm chắc, cực kì chuẩn xác.

Lòng người chính là kỳ quái như thế, nắm chắc có quyền lựa chọn thời điểm, đối tuý tiện đồ vật đến tay ngược lại sẽ không coi trọng, chính là bị buộc đến bên bờ vực, nắm lấy cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng, còn nhiều hơn nghĩ một lần, vậy có phải hay không địch nhân cái bẫy. . .

Cảm thán sau khi, Lý Tuần không khỏi biểu hiện ra lo lắng cảm xúc: "Do mười vạn tán tu tại Đông Hải kiềm chế, tận khởi cao thủ tinh nhuệ, tại nội lục tứ ngược. Như Cổ Âm là quyết định này, đợi đến Đông Hải chiến thôi, nói không chừng Thông Huyền Giới đã muốn bị nàng cho móc rỗng."

"Ta ngược lại không cho rằng như vậy, ta không cảm thấy diệt đi vài cái tông môn, là việc ghê gớm gì. Phải biết, mười chín tông tinh nhuệ cơ hồ toàn bộ tập trung ở trên biển Đông, chỉ cần có bọn họ, đệ tử không có có thể lại thu, cơ nghiệp không có có thể trùng kiến, truyền thừa tổng sẽ không đoạn tuyệt, Cổ Âm cũng sẽ không như thế không tiền đồ."

"Kia cái gì mới gọi có tiền đồ?"

"Tự nhiên là tuyệt hậu kế. Người nhìn hiện tại Đông Hải bên trên, không phải là một cái cơ hội tốt nhất sao? Thiên kiếp dưới, tu vi càng là cao thâm, nhận quấy nhiễu càng lớn, mười vạn tán tu lại bày ra ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận, sẽ tự thân ảnh hưởng xuống đến thấp nhất. Loại này tình thế hạ, không dám nói nhất định sẽ thế nào, thế nhưng là, đây ít nhất là một cái cơ hội, một cái phổ phổ thông thông tu sĩ cũng có thể là đánh giết cao cao tại thượng chân nhất tông sư cơ hội!"

Thủy Điệp Lan trên mặt nhìn không ra vừa mừng vừa lo, dù sao ngữ khí vi diệu dị thường, nàng tiếp tục nói: "Thiên kiếp tứ ngược, Tê Hà loại hình cao thủ ở chỗ này kỳ thực cũng không có tác dụng gì, còn không bằng tu sĩ tầm thường dùng đến thuận tay. Cổ Âm sợ rằng sớm nghĩ tới chỗ này. . ." Đây không phải khinh thường, chỉ là thực tế nhất an bài.

"Nhưng theo một phương diện khác tới nói, cái này cuối cùng không phải

chân chính Tứ Cửu Trọng Kiếp, nó cuối cùng sẽ ở trong thời gian ngắn đi qua, có lẽ là một ngày, hai ngày, có lẽ chỉ có ba năm cái canh giờ, Cổ Âm thời gian dù sao cũng có hạn, nếu như không cân nhắc cái khác vượt qua tường tượng chuẩn bị ở sau, như vậy, như La Ma Thập bọn hấn thật tập trung tinh thần xông ra ngoài, đánh xuyên qua trận thế, thoát ra thiên kiếp phạm vi bao phủ, đợi trong khoảng thời gian này đi qua, lại sát cái hồi mã thương, Cổ Âm bại vong, cũng chính là trong khoảnh khắc sự tình. Hoặc là, người tương đối hi vọng nhìn thấy loại tình huống này?"

"Ừm, tạm thời, không kém bao nhiêu đâu."

Thủy Điệp Lan lập tức để mắt trừng hấn: "Không tiền đồ. Dạng này cảnh tượng hoành tráng, sao có thể đầu voi đuôi chuột kết thúc rơi? Còn có, La Ma Thập tên kia, từ trước đến nay vênh váo tự đắc bộ dáng, không nhìn hấn không may, ta có thể nào cam tâm?"

Sách, đây cũng thật là là lời nói thật.

Lý Tuần cũng không vội quái Thủy Điệp Lan cái này phần tư tâm, trên thực tế, trên biển Đông hơn mười vạn người, mỗi người đều có mình tâm tư, chỉ bất quá, có ít người không có năng lực thực hiện, chỉ có thể đem nó dẫn xuống đáy lòng, một phần khác nhân, thì có thể lợi dụng tự thân năng lực cùng hiện hữu thế cục, để nó hóa thành hiện thực, chỉ lần này mà thôi.

Lý Tuần đồng dạng có tư tâm của mình, mà lại, cũng giống như Thủy Điệp Lan, không có tận lực đi che giấu, hấn gật gật đầu, xem như nhận đồng Thủy Điệp Lan dự định, lập tức liền sẽ chủ đề chuyển dời đến chính mình quan tâm nhất tầng mà: "Như vậy, mặt khác cái kia lại như thế nào?"

Ngữ khí của hấn tương đối uyển chuyển, Thủy Điệp Lan liếc nhìn hấn một cái, cũng không có cùng hấn chăm chỉ, hơi chút nhắm mắt, lại mở mắt ra, sau đó đưa tay vạch một cái phương hướng: "Ở bên kia, nhưng nàng một mực tại di động, có đôi khi hội đi vào điểm mù, nếu là một mực truy tung lời nói, ta cũng

không có lượng quá lớn cầm."

"Có đại khái phương vị như vậy đủ rồi."

Lý Tuần thở dài ra khẩu khí, đồng thời nhắm mắt lại, ngoại giới phong tai ma âm đã không thể đối với hắn tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, hắn rất nhanh liền tiến vào nhất niệm không dậy nổi tâm cảnh bên trong.

Dưới loại trạng thái này, trực giác của hắn cảm ứng được mức độ lớn nhất tăng phúc, nương tựa theo Thủy Diệu Lan chỉ dẫn, một đầu mơ hồ quỹ tích cứ như vậy lộ ra trong lòng hắn.

"Cũng là hướng phía hư không kẽ nứt bên kia đi sao?"

Lý Tuần không khỏi lại nghĩ tới trước đó suy đoán, trong lòng đột nhiên bịt kín một tầng che lấp.

Đối Thanh Ngâm, hắn có nhất định tâm lý ưu thế; đối Cổ Âm, hắn thì rất sâu xa cảnh giác; mà đối đã phá không phi thăng Chung Ẩn, cho dù đã gần trăm năm đi qua, người kia để lại đủ loại bố trí, y nguyên như là một ngọn núi lớn, đặt ở trong lòng hắn, chặn được hắn không thở nổi.

Chung Ẩn nhất định là đứng tại Thanh Ngâm bên này, có thể hắn tại sao phải giúp Cổ Âm?

Cổ Âm cái này rung chuyển toàn bộ Thông Huyền Giới đại thủ bút, trong đó, lại có bao nhiêu cùng Chung Ẩn dính liên quan?

Nếu thật là bết bát nhất cái chủng loại kia tình huống, Chung Ẩn, Cổ Âm, Thanh Ngâm ba cái tầm đó tồn tại không thể chia cắt mật thiết liên hệ, vậy mình cái này không buông tha truy tìm, há không liền như là đón đầu đụng buồn bực phi trùng, tự đạo tử lộ?

Từng cái mặt trái nghi vấn cùng giả thiết ném đi ra, Lý Tuần chỉ cảm thấy tâm thần động đặng, cũng liền không chút huyền niệm lại lần nữa đã mất đi đối

Thanh Ngâm cảm ứng. Lại vào lúc này, Thủy Điệp Lan lại kêu thanh: "La Ma Thập bọn hấn động."

Xác thực động.

Lệ Đấu Lượng bọn người mượn Thiên Lô oanh qua, phong tai mới nổi lên trong khoảng thời gian này, không hề cố kỵ phóng xạ ra riêng phần mình khí tức, tỏ rõ lấy bọn hấn tồn tại.

Phương hướng, mấu chốt nhất chính là phương hướng.

Bị dạng này tuyệt đại động tĩnh hấp dẫn, Lý Tuần trong lúc nhất thời đều bị hấp dẫn lấy.

Hắn rất nhanh liền tìm tới biến hóa hạch tâm vị trí, lấy Lệ Đấu Lượng đám người vị trí, hướng tây, chỉ có hướng tây, mới là kích thích tình thế, lật đổ cục diện duy nhất lựa chọn, mà cái khác bất luận cái gì phương hướng, đều đại biểu Đông Hải bên trên, mười chín tông liên minh bại cục sớm xác định.

Về phần cái gì giường đông kích tây, man thiên quá hải, hồi mã thương loại hình mưu kế thủ đoạn, Lý Tuần không cảm thấy kia có bất kỳ ý nghĩa.

Rất nhanh, cuối cùng phương hướng xác nhận xuống tới.

Hướng tây!

Không hề nghi ngờ là hướng tây, không có bất kỳ cái gì hư thực biến hóa, Lệ Đấu Lượng, La Ma Thập, Thanh Minh, Bán Thành cư sĩ, bốn vị đại tông sư đặc biệt mà mãnh liệt khí tức cứ như vậy phá hải mà xuất, vài như trong đêm khuya nhảy ra mặt trời, vượt trên thiên kiếp tạo thành nguyên khí hỗn loạn, phạm vi ngàn dặm bên trong tất cả tu sĩ, đều có thể cảm giác được kia tươi sáng tọa độ.

Chịu đủ thiên kiếp nổi khổ, lại bị ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận chia cắt, lâm vào từng người tự chiến quần cảnh mười chín tông tu sĩ, tại thời khắc này, rốt cuộc tìm được một cái đủ khả năng, lại xác thực có thể dựa vào mục

tiêu, chỉ một thoáng, Lý Tuần cảm ứng có thể đụng phạm vi bên trong, mấy chục đạo mạnh yếu khác nhau khí tức bạo khởi, hướng phía Lệ Đấu Lượng bọn người tiến lên phương hướng tụ lại.

Lý Tuần mơ hồ đếm một chút, dương cương lôi hỏa ba đòan, cộng thêm phong tai đến cái này một đoạn thời gian ngắn nội, hơn một trăm tên các tông tinh nhuệ tu sĩ, còn có thể cấp tốc phản ứng, cũng chỉ còn lại hơn bảy mươi vị.

Đương nhiên, cũng không thể võ đoán cho rằng còn lại những người kia bỏ mình, có thể loại tình huống này, như thiên kiếp một mực tiếp tục, lạc đàn tu sĩ, bây giờ không có cái gì may mắn có thể nói.

Hắn ngẩng đầu liếc nhìn bầu trời, đại khái cách khá xa, hẳn cái gì cũng không thấy được.

Bất quá, tại hắn huyền diệu trực giác cảm ứng bên trong, vài vị hắn cố ý chú ý sinh cơ nhịp đập, hoặc cường hoặc yếu, lại đều vẫn tồn tại.

Năm chắc mấy cái này đặc biệt khí tức, đem đối ứng tươi sáng hình ảnh cũng theo trong đầu lưu bên trong, mỗi cái cái bóng, đều có thể rút vào một chút khó mà nói hết cảm xúc.

"Đây không phải thông minh nhất biện pháp, nhưng nhất định là phải làm nhất sự tình!" Thủy Diệp Lan ở một bên thấp giọng nói chuyện: "Cái này liền giống như là lão tặc thiên hạ xuống kiếp số, người chân chính đối mặt nó thời điểm, muốn làm rùa đen rút đầu, mãi mãi cũng là cái chữ chết, duy có trực diện nó uy áp, dùng hết tất cả vốn liếng, cầu sống trong chỗ chết, mới có thể có tìm ra sinh lộ.

"Trước mắt, chính là Thông Huyền chư tông Sinh Tử kiếp, Cổ Âm bên kia, đã là tử địa, lại là đường sống, La Ma Thập những người kia, nếu thật có thể xuất ra trực diện thiên kiếp lúc tâm thái cùng hào khí, ta vẫn là xem trọng bọn hắn bên kia."

Hơi chút bỗng nhiên, trên mặt nàng lại lộ ra giả hoạt tiểu dung: "Đương nhiên, bọn hã cũng nhất định sẽ trả giá đắt."

Lý Tuần giơ lên lông mày: "Người cứ như vậy xác định, trả giá thật lớn, nhất định là La Ma Thập?"

"Bởi vì ta đối Cổ Âm có lòng tin a."

Khó được Thủy Điệp Lan không thêm nói đạo lý lúc, cũng có thể đem lời nói đến lẽ thẳng khí hùng, hết lần này tới lần khác Lý Tuần chính là phản bác không thể.

Lý Tuần trầm mặc một hồi, đột nhiên mặt giãn ra cười nói: "Không sai, đó là cái lý do tốt. Đã người đều có thể đối nàng có lòng tin, như vậy, ta đối một ít người có lòng tin, đối với mình có lòng tin, cũng là chuyện đương nhiên."

Lời nói này quá kỳ quặc, Thủy Điệp Lan có chút không hiểu, không qua nàng cũng nghe được ra tới, Lý Tuần tâm tình cũng không tệ lắm, chí ít, nụ cười trên mặt là chân chân chính chính giãn ra.

"Tốt, hiện tại, chúng ta cũng đi đi. Nhìn xem Cổ Âm, cũng nhìn xem ta kia lão tình nhân."

Lý Tuần không tích khẩu đức, dưới xương sườn rốt cục chịu một cái, trong tiếng cười lớn, hã cùng Thủy Điệp Lan đồng dạng phá hải mà xuất, hướng tây bay đi.

Vừa ra mặt biển, Lý Tuần liền phát hiện rất nhiều chỗ khác nhau chỗ tầm thường.

Theo lời hỏa kết thúc, phong tai nổi lên, không qua ngắn ngủi mấy chục giây, hải mà lên vậy mà kết thật mỏng một tầng băng nổi, tuy nói cái này ít ỏi tầng băng theo nước biển rung chuyển, thường thường vỡ vụn không chịu nổi, nhưng theo phá theo kết, phóng tầm mắt nhìn tới, trên mặt biển tất cả đều là nhỏ vụn

băng hoa, lên lên xuống xuống, có phần là hùng vĩ.

Cùng với đồng thời, trên biển cương sát phong hiện cũng rất cục thành tựu quy mô.

Cương sát vô hình, luận mắt thấy uy hiếp, đồng thời không thể xem.

Chỉ khi nào trên mặt biển đặt chân, liền cảm giác được trên dưới tứ phương, hung bạo to lệ khí lưu lẫn nhau cọ xát va chạm, sinh thành lớn nhỏ không đều vô hình tuyền lưu, cấp tốc mài mòn hộ thể chân tức, mà tại tuyền lưu bên trong, còn có vô số Tán Tu Minh Hội tu sĩ, lúc tán tắc tụ, có phần khó bắt sờ.

Những tu sĩ này lần theo trận thế vận chuyển, này đến kia đi, một thân cốt nhục khí tức đều tựa hồ hóa vào cương sát bên trong, vô hình vô ảnh, một khi dòm chuẩn cơ hội, cứ như vậy theo trong hư không nháy ra, mang cương sát chi sắc bén, phát động xung kích, hung hãn không sợ chết, làm người sợ hãi.

Lý Tuần chỉ ở trên biển như thế một hồi, đã lọt vào năm lần dạng này tập kích, tuy nói hãn tinh thông cấm pháp, sẽ không bị cương sát loạn lưu mê hoặc, tham dự tập kích hơn mười danh tu sĩ đều bị hãn đánh chết tại chỗ, có thể cái kia liên tục không ngừng, sóng sau bức sóng trước quyết tử công kích, vẫn là để hãn cảm giác sâu sắc áp lực.

Tán Tu Minh Hội thương vong hãn là cũng không ít.

Từ khi cương sát chi trận bố thành, dương cương lôi hỏa đánh xuống, Đông Hải thượng thế cục đã gay cấn, theo chính Lý Tuần kinh lịch đến xem, đánh giáp lá cà, lấy mạng đổi mạng, coi là chuyện tầm thường, lại thêm lúc trước mười chín tông liên minh chiếm cứ ưu thế tuyệt đối lúc, tạo thành đại lượng sát thương, hiện tại mười vạn tán tu cơ số, chém đứt một phần mười, cũng coi là tương đối bảo thủ đoán chừng.

Nhưng chính là dưới tình huống như vậy, Tán Tu Minh Hội đối mười chín tông tu sĩ áp lực, chỉ có tăng lên chứ không giảm đi, ba ngàn cương sát hồn nghi

chi trận, cũng không có bất kỳ cái gì đình trệ dấu hiệu.

Lý Tuần từng tại thuở thiếu thời đọc lướt qua binh pháp, hẳn biết, tại Nhân Gian giới quân đội trong chinh chiến, chính diện chiến tổn tổn thương đạt một phần mười mà trận thế bất loạn quân lữ đã có thể coi là tinh nhuệ, so với Nhân Gian giới nghiêm khắc thân người ràng buộc, từ trước đến nay tàn mạn tu sĩ đạt thành cái này một tiêu chuẩn, cho dù có Cổ Âm phiên vân phúc vũ tay, cũng không tránh khỏi quá mức thần kỳ.

Trong cảm thán, hẳn lại đánh giết một tên đâm tẩn tu, người này đã mất mạng, liền không hề bị trận thế phù hộ, tại chỗ bị cương sát thổi quyển, xé đi ngoại tầng huyết nhục, mà phong tai âm ngục hàn khí cũng xuyên thấu qua đến, sẽ huyết hồng còn sót lại nhục thân đông kết.

Lý Tuần nhìn xem này huyết sắc khối băng đụng vào mặt biển, lại phát ra vang một tiếng "bang", phảng phất thoán thượng thực địa, hai cổ lực trùng kích trên tác dụng đi, lúc này hóa thành đầy trời bột máu băng vụn, hài cốt không còn.

"Phong tai âm ngục tập tục hàn độc giết người ở vô hình, người cũng nên cẩn thận, tận lực không muốn thụ cái gì ngoại thương." Thủy Diệp Lan hợp thời nhắc nhở, nhưng thấy Lý Tuần tựa hồ không để ý, lại đâm hẳn một cái: "Đừng tưởng rằng người có Huyết Ảnh yêu thân liền có thể không quan tâm. Coi như người có thể để vết thương trong nháy mắt khép lại, trong thiên địa này đâu đâu cũng có tập tục hàn độc vẫn có thể nhiễm phải đi, theo da thịt của người phong hợp, trực tiếp cắm vào thể nội, loại vật này phiến toái nhất bất quá, coi như một tia nửa sợi xuyên thấu vào, không dốc lòng tu dưỡng cái ba năm ngày, cũng tiêu mất không xong."

Nghe nàng nói đến đây chừng trình độ, Lý Tuần vì đó run lên, đến tận đây càng là minh bạch, thiên kiếp chi uy, viễn siêu thường nhân tưởng tượng. Hẳn không dám tiếp tục chủ quan, treo lên mười hai vạn phần tinh thần, chú ý chung quanh cương sát lưu động biến hóa, tuyệt không cho người ta thời cơ lợi dụng.

Tuy nói Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan tốc độ đều là giới này đỉnh tiêm trình độ, nhưng tại cương sát phong bạo gió nhẹ tai âm ngục song trọng tác dụng dưới, cũng rất khó chân chính tăng tốc.

Cùng bọn hắn tình trạng giống nhau, đương nhiên cũng bao quát còn sót lại mười chín tông tu sĩ.

Ngày bình thường, ba, năm ngàn dặm lộ trình đối bọn hắn tới nói, hoàn toàn không là vấn đề, nhưng bây giờ, trọn vẹn một khắc đồng hồ thời gian trôi qua, chính là uy danh thịnh nhất Lệ Đấu Lượng chờ bốn vị tông sư, cũng vền vền đi về phía trước hơn ba trăm dặm đường, mà lại, đoạn thời gian này nội, cũng không có bất kỳ cái gì một tên mười chín tông tu sĩ cùng bọn hắn đụng tới.

"Tình huống này có điểm lạ đi."

Thủy Điệp Lan quay đầu hỏi thăm, Lý Tuần yên lặng gật đầu.

Đối cấm pháp trận thể hiểu rõ, một vạn cái Thủy Điệp Lan cộng lại, cũng so bất quá hắn.

Hai người trong mắt thấy, hoàn toàn chính là hai thế giới, Thủy Điệp Lan chỉ có thể dựa vào trực giác phỏng đoán, mà Lý Tuần lại có thể lợi dụng chung quanh cương sát chi khí lưu động, suy luận xuất cực lớn phạm vi bên trong trận thể uy năng thiên về biến hóa.

Đây chính là lực không chế.

Lý Tuần ngừng một hồi, mới mở miệng đáp lại: "Hiện tại, chỉ ít chúng ta vị trí phạm vi bên trong, cương sát hồn nghi các loại biến hóa, hoàn toàn ở Cổ Âm không chế phía dưới, nàng có thể lợi dụng cái này, tạm thời cải biến cái nào đó khu vực bên trong áp lực cường độ, tập trung lực lượng đánh giết cái nào đó mục tiêu, hoặc là trì hoãn đối phương tiến lên tốc độ. Nếu như tin tức của người không sai, thiên kiếp cùng trận thể kết nối thật chặt như vậy dày, biến hóa này khả năng cũng sẽ dẫn đến thiên kiếp khuynh hướng tương ứng khu vực, có lẽ,

đây chính là Cổ Âm không chế thiên kiếp thủ đoạn?"

Lý Tuần nói đến rất là thông tục, Thủy Diệp Lan ngược lại là tất cả đều nghe hiểu, nàng ứng tiếng nói: "Tin tức tuyệt đối không sai, ta là tại Cổ Âm cho dưới tay bố trí trận thế thời điểm, bắt được tin tức, trong đó những cái kia mấu chốt, ta liền một chữ đều không động tới."

"Có đúng không, vậy ta cũng minh bạch, người đối Cổ Âm lòng tin từ đâu mà đến rồi. . . Ta xưa nay không biết, Cổ Âm cấm pháp tu vi cũng là lợi hại như vậy!" Tiếng nói vừa dứt, hai người tầm nhìn bên trong đều là sáng lên.

Mấy đạo vụn vụn kim xà điện hỏa, theo hôi mai dày đặc trên bầu trời xông tới, lẳng không kích xuống dưới, tựa đánh vào hai người phía bắc hơn ngoài mười dặm trên mặt biển.

Điện quang lên, tiếng sấm động, khí quyển tiếng bạo liệt lại lần nữa áp bách hai người màng nhĩ, mà trong đó hàm ẩn tuyệt đại năng lượng, cùng với tùy theo chôn vùi một đường tu sĩ sinh cơ, càng làm cho Lý Tuần trong lòng phát lạnh.

Hắn bỗng nhiên quay đầu, cả kinh nói: "Làm sao còn có lôi hỏa xuống tới?"

"Ai nói phong tai âm ngục bên trong không thể có lôi hỏa rồi?" Thủy Diệp Lan trừng mắt hỏi vặn trở về: "Tứ Cửu Trọng Kiếp không phải mời khách ăn cơm, không có ăn xong tựa triệt đĩa đạo lý, hiện tại có lôi hỏa người tựa dọa sợ, một hồi tam kiếp tề xuất, thiên băng địa liệt tắc đợi, người có phải hay không muốn lên đến mấu thân trong ngực bú sữa đây?"

Lý Tuần bị nàng chặn được mắt trợn trắng, nhưng chỉ có thể oán chính mình kiến thức nông cạn, không giống Thủy Diệp Lan dạng này, kiến thức Tứ Cửu Trọng Kiếp, cũng như gia thường cơm rau dưa đồng dạng.

Lúng túng sau khi, hắn đành phải nói sang chuyện khác: "Kia Lệ Đẩu Lượng bọn hắn, chẳng phải là lại muốn thu liễm khí cơ, để phòng bắt trặc?"

"Đúng vậy a, vừa trương dương lên khí thế, khẳng định sẽ cho đánh tắt rơi."

Hai người đang khi nói chuyện, Đông Hải thượng tình thế cũng đúng như lời nói bên trong lời nói, phát sinh biến hóa, vừa mới như sao tinh chi hỏa dấy lên, cơ hồ muốn thành tựu nguyên chi thế mười chín tông tu sĩ khí tức, liền giống như bị băng vũ dội xuống, một cái tiếp một cái dập tắt.

"Nhục nhân chi sao, đâu chỉ tại kiếm hai lưỡi, Cổ Âm chiêu này sử xuất, cũng không biết nghĩ rõ ràng hậu quả không có?" Thủy Điệp Lan nhìn vấn đề góc độ y nguyên phi thường toàn diện, Lý Tuần hơi giật mình, cũng yên lặng gật đầu.

Trên thực tế, nhìn thấy loại tình hình này, cho dù trên danh nghĩa, hẳn cùng Thông Huyền chư tông không còn bất kỳ quan hệ gì, trong lòng cũng cảm thấy đau buồn.

Có thể suy ra, lúc này Đông Hải thượng mười chín tông tu sĩ, chỗ tích súc mãnh liệt phần uất cảm xúc, cũng ứng tràn ngập suy nghĩ trong lòng, bất cứ lúc nào cũng sẽ liệt hầu mà xuất đi.

Đang ngồi cảm thán lúc, một tiếng cứng cáp tiếng gào liền tự vài dặm bên ngoài thẳng cất cao không, khoảng cách chi gần, để Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan giật nảy mình.

Hai người đồng thời quay đầu, xuyên qua hơi nước băng phần, mơ hồ nhìn thấy một cái đạo trang bóng người nhảy vào không trung, phát tay liên tục đánh giết ba đợt theo cương sát trong gió lốc giết ra tới tán tu, sau đó ống tay áo bay lên, hơn mười đạo xanh mơn mơn quang toa bay ra, hướng phía phương hướng khác nhau phi nhảy lên.

Lý Tuần ngay từ đầu còn không có nhận ra người kia là ai, nhưng thấy nó trong lúc giơ tay nhắc chân, thuận theo cương sát lưu động chi thế, như trong nước được tiếp phi thuyền, hiển nhiên đối cấm pháp biết rất sâu, sẽ liên lạc lại trên biển nhân vật, lúc này mới tỉnh ngộ nguyên lai là Huyền Hóa chân nhân.

Làm Hồi Huyền Tông tông chủ, Huyền Hóa chân nhân bản thân tu vi mặc dù không phải đứng đầu nhất tầng kia, nhưng tại cấm pháp trận thế tạo nghệ, tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng đại tông sư cấp, chính là Lý Tuần so sánh cùng nhau, cũng thiếu một chút cay độc hòa hợp.

Cái này cương sát hồn nghi trận thế, xác thực khó không được hẳn.

"Vừa mới bay ra ngoài, là Tịch Lộ toa đi." Thủy Điệp Lan ánh mắt cũng không kém, lập tức liền tìm ra một cái khác điểm mấu chốt, "Huyền Hóa ngược lại là người hữu tâm, như hẳn ra mặt, dẫn đạo mười chín tông tu sĩ, Cổ Âm chưa hẳn liền có thể như ý."

Bởi vì cấm pháp tạo nghệ chênh lệch, Thủy Điệp Lan nói một, Lý Tuần liền có thể biết mười, hẳn quan sát những cái kia bay ra ngoài Tịch Lộ toa, thấy thứ nhất mai mai phảng phất sinh ánh mắt, lần theo cương sát tuyến lưu biên giới du tẩu, chẳng những không có bị quấy nhiễu, ngược lại mượn lực càng lên càng nhanh, cuối cùng hóa làm hơn mười đạo bắt mắt oánh lục quang buộc, trong hư không chiết xạ xen kẽ, hình thành một cái quang cùng hơn mười dặm to lớn đồ án. Phương viên mấy trăm dặm, sợ rằng đều có thể nhìn thấy.

"Ý kiến hay!"

Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan đồng thời tán thưởng.

Dựa vào Tịch Lộ toa linh dị cùng đối trận thế nắm chắc, Huyền Hóa chân nhân trong hư không khắc họa bên trong cương sát lưu động quỹ tích, chiêu này ngoài dự liệu, lại cực kỳ phù hợp thực tế.

Đông Hải thượng mười chín tông tu sĩ, cái nào không phải nhú mày thông nhân nhân vật, có này nhắc nhở, dù cho không thể thật sự hiểu cương sát hồn nghi vận hành, có thể trông bầu vẽ gáo, dù sao cũng so hai mắt sờ soạng mạnh lên quá nhiều.

Mà cái này cũng chưa hết, Huyền Hóa thả ra Tịch Lộ toa về sau, lại là hét dài

một tiếng, tay áo đong đưa, đúng là không để ý kiếp lồi uy hiếp, phá không thẳng lên, cơ hồ đề vào dưới tầng mây mặt, lại lần nữa ra tay, lần này, nhưng là một thanh vàng óng ánh phi kiếm.

Theo Lý Tuần bên này nhìn, phi kiếm ước chừng chính là dài nửa xích, hai ngón tay rộng, quang mang ngưng tụ không tan, hiện vật phi phạm.

Lưỡng cái theo cương sát tuyến lưu bên trong nhào ra tới tán tu bị kiếm quang khê quấn, lập tức thi phân tứ đoạn, đột tử tại chỗ.

Mà kiếm quang cũng không ngừng, kéo kiếm mang lay động như giao long xuất thủy, nhảy qua giữa không trung, đúng là theo Tịch Lộ toa vẽ ra đồ án ở giữa xuyên qua.

"Hay!"

Lý Tuần đại lực vỗ tay gọi tốt, lần này Thủy Điệp Lan mạch suy nghĩ nhưng là theo không kịp, nàng một mặt mờ mịt: "Làm sao?"

Biết Thủy Điệp Lan hoàn toàn không phương diện này thiên phú, Lý Tuần cũng không phí sức giải thích, chỉ là đơn giản nói: "Một kiếm này, là vạch ra tránh đi cương sát hồn nghi quấy nhiễu tối nhanh gọn đường đi. . ."

"Người đương nhiên nhìn hiểu, có thể người khác có thể chưa hẳn."

"Chỉ cần Hồi Huyền Tông tu sĩ xem hiểu liền thành." Lý Tuần thuận miệng đáp lại, dứt khoát cũng không đi, chỉ không chớp mắt nhìn chăm chăm bầu trời.

Giống như vậy do Huyền Hóa chân nhân tự mình hiện ra phá giải cấm pháp trận thế cơ hội, cũng không thấy nhiều, mà lại, hẳn cũng nghĩ muốn nhìn, cái này cấm pháp tạo nghệ càng trên mình nhân vật, sẽ dùng biện pháp gì đến phá giải Cổ Âm thủ đoạn.

Huyền Hóa chân nhân tựa hồ cũng cảm ứng được Lý Tuần nhìn chăm chú, hướng bên này liếc đến một chút, nhưng cũng không nhiều lời, thu hồi phi kiếm,

hướng về hơi ngã về tây bắc phương hướng bay đi.

Cái phương hướng này cũng không phải là trực tiếp thông hướng Cổ Âm nơi ở, Lý Tuần nhìn chăm chăm Huyền Hóa di động quỹ tích, đồng thời cùng mình thôi diễn kết quả đem đối chiếu, rất nhanh liền có đáp án.

Cái hướng kia, sẽ không đụng phải Cổ Âm, cũng sẽ không đụng vào đến mười chín tông tu sĩ, nhưng mà, kia nhưng là cương sát hồn nghi chi trận vận chuyển bên trong một cái trận nhãn, hoặc là chuẩn xác hơn nói, là trận thể biến hóa vận hành bên trong, nhất định phải phát huy tác dụng chỗ mấu chốt.

Huyền Hóa chân nhân ban sơ tốc độ kỳ thực cũng không nhanh, thế nhưng là tại nó tiến lên quá trình bên trong, hẳn lại có thể giống giữa không trung những cái kia Tịch Lộ toa, dựa vào ở khắp mọi nơi cương sát tuyên lưu, một lần lại một lần tăng lực, mà ý đồ ngăn cản hẳn tán tu, không phải lấy chỉ trong gang tấc bỏ lỡ, chính là bị kiếm quang chém thẳng tại chỗ.

Cảnh tượng như vậy, chỉ Lý Tuần tâm mắt sở cập, liền có hơn mười sòng lần, mà Huyền Hóa chân nhân tốc độ nhưng không có mấy may chậm lại, ngược lại càng lúc càng nhanh.

"Viên dung lão lạt, lạt lạt viên dung, chỉ là bốn chữ, lại không phải mấy năm, mấy chục năm công phu liền có thể ma luyện ra tới."

Mãi cho đến lại nhìn không rõ Huyền Hóa thân hình, Lý Tuần đều đang cảm thán giữa hai người cực nhỏ lại chênh lệch cực lớn, Huyền Hóa cái này liên tiếp cử động, hiển thị rõ nó làm cấm pháp đại tông sư tuyệt đỉnh thần thông.

Cho dù là cấm pháp tông sư, nhưng lấy lực lượng một người, cũng không có khả năng cấp tốc phá mất mười vạn người quy mô cương sát hồn nghi chi trận, thế nhưng là, Huyền Hóa lại bắt lấy hiện giai đoạn khẩn yếu nhất đồ vật — Cổ Âm đối toàn bộ trận thể tinh vi điều khiển.

Cổ Âm thông qua trận thể biến hóa, cải biến đặc biệt khu vực áp lực, lấy đạt

tới chậm chạp thậm chí khống chế mười chín tông tu sĩ hành động mục đích, mà Huyền Hóa thì dòm chuẩn điểm này, lợi dụng tự thân thâm hậu cấm pháp tạo nghệ, cấp tốc phản ứng, trước một bước phá hư hoặc quấy nhiễu trận thể vận chuyển đầu mối then chốt, sẽ Cổ Âm sát chiêu, hóa giải thành vô hình bên trong.

Ngắn ngủi mấy tức thời gian, Huyền Hóa đã bay đến kia trọng yếu trận nhãn trên không.

Nơi đó Tán Tu Minh Hội tu sĩ nghĩ đến cũng đã nhận được tin tức, ùa lên, muốn tiến hành ngăn cản.

Nhưng bọn hắn kết thành trận thể, ở trong mắt Huyền Hóa, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới, mà bóc đi trận thể phù hộ, đám tán tu này, hoàn toàn không có đối địch với Huyền Hóa tư cách.

Sẽ hơn mười danh tán tu đảo mắt tử quang, những người này tử tướng, chỉ có cách này gần nhất một chút tu sĩ có thể nhìn thấy, nhưng mà bọn hắn tử vong tạo thành ảnh hưởng, lại thông qua ở khắp mọi nơi khí cơ kết nối, cấp tốc phản hồi đến những cái kia hoặc nhiều hoặc ít hiểu rõ Đông Hải thể cực cao nhân trong lòng.

Có lẽ, càng nhiều người cũng không rõ ràng đây hết thảy, thế nhưng là bởi vì trận thể biến hóa đình trệ mà đưa đến hậu quả, nhưng lại vô cùng rõ ràng thể hiện ra tới.

Này một nháy mắt, mười chín tông tu sĩ tốc độ đi tới đột nhiên tăng tốc, mà Tán Tu Minh Hội một phương tử thương, thì tấn mãnh kéo lên.

"Có lẽ Cổ Âm vẫn là khinh thường."

Lý Tuần trong đầu lóe lên ý nghĩ này, sau đó gọi Thủy Điệp Lan tiếp tục tiến lên.

Có lẽ, Huyền Hóa chân nhân cùng Cổ Âm trận thể điều khiển tranh đoạt sẽ

vạn phần đặc sắc, bất quá, hãn dù sao cũng có mục tiêu của mình muốn đi đạt thành.

Không thể không nói, Huyền Hóa chân nhân thủ đoạn, để Lý Tuần hai người cũng được lợi không ít, bọn hãn tiến lên tốc độ chỉ ít tăng lên ba thành.

Ở giữa, Thủy Điệp Lan không ngừng thông báo Thanh Ngâm vị trí, thế nhưng là Lý Tuần cũng rất khó mà trước đó phương pháp cảm ứng bắt được nữ tu tung tích.

Chính là thỉnh thoảng thoáng hiện, cũng sẽ bị cực nhanh địa "chặt đứt", nhìn, Thanh Ngâm đã nắm giữ ngăn cách hãn cảm ứng phương pháp.

Bất quá, vển vẹn lấy Thủy Điệp Lan cái này một cái đường ống, Lý Tuần cũng có thể xác định, Thanh Ngâm chính hướng phía Cửu U địa khí phun trào khu vực không ngừng tiến lên, tốc độ đồng thời không nhanh bằng bọn họ nhiều ít, giết tán tu cũng không thể so với bọn hãn ít hơn bao nhiêu.

Nhìn, cho dù là Thái Hư Nguyên Hóa Thần Quang, cũng rất khó tại thiên kiếp cùng cương sát phong bạo xen lẫn hoàn cảnh bên trong từ đầu đến cuối như một chỗ duy trì ẩn nấp trạng thái.

Bỗng dưng, Thủy Điệp Lan dừng thân hình. Lý Tuần lấy làm kinh hãi: "Bên kia thế nào?"

"Không phải bên kia, là. . ."

Nói chuyện một nửa, tựu ngừng lại, bất quá, ngoài trăm dặm, kia đột nhiên kích đột tăng lên nguyên khí chấn động, đã nói rõ hết thảy.

"Ngọc Tán Nhân. . . Khôi lỗi!"

Cho dù là tại cương sát phong bạo quấy nhiễu hạ, phía sau dữ dẫn nguyên khí chấn động, cũng đủ để truyền vang trăm dặm, song phương chân tức chất tính càng là không thể gạt được nhân, Lý Tuần đối trong đó một phương ký ức quá

nhiên là khắc cốt minh tâm, trước tiên liền nhận ra tới.

"Cái kia chính là bị luyện thành khôi lỗi Cổ Chí Huyền?"

Thủy Điệp Lan nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ứng, cuối cùng, lại khẽ nhú tú khí chóp mũi, làm ra cuối cùng đánh giá: "Thật thối!"

Nàng lời bình tương đương đặc biệt, có thể Lý Tuần không có bật cười tâm tình, bởi vì ngay tại nói ra hai câu nói thời gian bên trong, phương xa truyền đến nguyên khí biến hóa tựu biểu hiện, Ngọc Tán Nhân khôi lỗi công kích thoáng như dời núi siêu hải, thế không thể át.

Luận cá nhân tu vi, Huyền Hóa chân nhân kém cái này chân nhất khôi lỗi thực sự quá nhiều, cơ hồ chính là thời gian một cái nháy mắt, liền bị đánh ép tới không ngừng đầu được lên.

"Cổ Âm thực sự là. . ."

Lý Tuần không biết nên nói cái gì cho phải, hăn vốn cho rằng sẽ thấy một trận đặc sắc khống chế cùng phản khống chế cấm pháp quyết đấu, tựa như danh thủ quốc gia hành kỳ như thế, sẽ sát khí uẩn dục từ trong vô hình, nhưng không nghĩ đến quyết đấu chỉ kéo ra vừa đối mặt, Cổ Âm tựu rút củi dưới đáy nồi, chiếu vào nhật cờ dài thi đối thủ một đao chặt xuống.

Giờ khắc này, Đông Hải thượng không biết có bao nhiêu người mắng to hèn hạ, có thể đây đối với Cổ Âm lại có cái tác dụng gì? Hai quân đánh trận, dùng bất cứ thủ đoạn nào, Cổ Âm làm được, mà Huyền Hóa hiển nhiên không có chuẩn bị kỹ càng.

Khí quyển bên trong truyền đến tiếng rít quái dị, thanh âm cũng không bén nhọn, lại xuyên thấu màng nhĩ, lay tâm thần người, tiếng gào lên xuống ba lần, người nghe khí huyết liền tùy theo nước cuộn cuộn ba hồi.

Bởi vậy dẫn dắt khí cơ biến hóa, nguyên lai lưu loát chân tức vận chuyển

cũng là chi đại loạn.

Kẹp lấy cái này không còn ngăn, âm rít và cuộn tròn đột khởi, sắc bén như dao sóng âm chính là cách xa nhau trăm dặm, cũng đảo được lòng người khấu hơi đau.

Dư âm chưa kiệt, Huyền Hóa chân nhân khí tức cường độ mình là cấp tốc rơi xuống, gần như tại vô.

Rắc rắc phần phạt!

Lại là một đường điện quang xé rách trường không, tại hôi mai dày đặc trên bầu trời, in dấu xuống thật sâu vết tích, coi uy thế luận, tuyệt không thua kém ban sơ cái kia dương cương lôi hỏa.

Lý Tuần chấn động trong lòng, kia thanh "Hồng bát" chưa lối ra, điện hỏa đã ở cương sát trong gió lốc nổ bể ra tới.

Biển trời tầm đó nổ tung một cái cự đại hỏa cầu, mà cấp tốc khuếch tán hỏa vân xung quanh, cũng có vô số điện xà toán loạn, lấy một loại khó có thể lý giải được huyền diệu phương thức, khóa lại hỏa diễm tiến một bước khuếch trương.

Rực hồng sóng lửa tại cái phạm vi này nội cuộn cuộn, nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ lại lần nữa bộc phát, mà trên thực tế, cái này một năng lượng kinh khủng chỉ có thể ở có hạn khu vực bên trong xung đột lưu động, nhiều nhất chỉ ở chung quanh hình thành một vòng nóng rực phong.

Lý Tuần xưa nay không biết, trên trời rơi xuống lôi hỏa lại hội dẫn đến trường hợp như vậy, nhưng hẳn lại phi thường biết rõ, nguyên bản đã yếu ớt cực kỳ Huyền Hóa chân nhân khí tức, ngay tại cái này hỏa cầu thật lớn bên trong, bị bốc hơi hầu như không còn, liền chút mà cặn bã đều không lưu lại.

Giờ khắc này, có một cỗ hơi lạnh theo xương đuôi xông lên, trực thấu nhập não, để Lý Tuần kích linh số không rùng mình một cái.

"Huyền Hóa chết chắc." Thủy Điệp Lan hạ kết luận.

Đổi mặt Lý Tuần dời tới ánh mắt, nàng nhún nhún vai: "Âm dương chi khí tương kích chính là có chuyện như vậy. Thiên kiếp bên trong ghét nhất chính là cái này, dương cương lôi hỏa cùng phong tai âm ngục tương hợp, sẽ sinh ra các loại biến hóa; phong tai âm ngục cùng ma kiếp đụng vào nhau, lại sẽ sinh ra các loại biến hóa; đợi đến tam kiếp hợp nhất thời điểm, thì càng không cần phải nói."

Yêu nữ thái độ tình táo tự nhiên, tại nàng dài dằng dặc sinh mệnh trong lịch trình, chuyện như vậy thấy nhiều lắm, cùng nàng so sánh, Lý Tuần tựa hồ còn ngại nộn chút.

Chí ít hẳn không có cách nào không nhìn một vị quát tháo phong vân đích tông chủ, trong nháy mắt chết xung kích.

Lòng người chính là kỳ quái như thế, tại Huyền Hóa chân nhân bị Ngọc Tán Nhân khôi lỗi bức bách được đỡ trái hờ phải lúc, Lý Tuần không có ý định làm viện thủ, thế nhưng là trong khi vong ngã xuống mệnh thời khắc, trong lòng của hắn vốn lại nổi lên một chút không hiểu cảm xúc, tại sinh mệnh vài thập niên trước, cùng Huyền Hóa chân nhân có hạn tiếp xúc vài cái đoạn ngắn từng cái chảy qua, cuối cùng, có một cái ý niệm trong đầu phát ra đến —

Huyền Hóa. . . Từng chỉ điểm qua ta cấm pháp đâu!

Cái này nho nhỏ suy nghĩ cũng chỉ trong lòng vẽ lên yếu ớt ngọn sóng, rất nhanh, thực tế hơn vấn đề cuồn cuộn đi lên. Huyền Hóa chân nhân chết vì tai nạn, đối thời khắc này mười chín tông liên minh tới nói, cơ hồ chính là không thể tiếp thu đả kích, đây cơ hồ tựa vi chỉ còn lại hơn bảy mươi danh các tông tinh anh tu sĩ bị động cục diện nắp hòm kết luận.

Từ giờ trở đi, Cổ Âm có thể càng thêm không chút kiêng kỵ dụng ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận, điều khiển Đông Hải thế cục, để mười chín tông tu sĩ biến thành sợi tơ thao túng con rối, theo nàng tâm ý, tiến lên, đình trệ, lui lại, cho đến tình trạng kiệt sức, như vậy suy vong.

Mà đứng xuất một cái khác đủ để thay thế Huyền Hóa chân nhân nhân vật, tựa tình thế trước mắt nhìn, gần như không khả năng!

"Muốn hay không đi hỗ trợ?"

Ngoại trừ đối La Ma Thập người oán niệm, Thủy Điệp Lan tại Đông Hải cục diện thượng không có bất kỳ cái gì lập trường có thể nói, cái này cũng liền khiến cho nàng hết sức chú ý Lý Tuần ý nghĩ, biểu hiện ra trước nay chưa từng có khéo hiểu lòng người.

Lý Tuần cười cười, đáp lại nói: "Nên xuất thủ thời điểm, lại ra tay không muộn."

Một câu định cơ điều.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Ngoài Ý Muốn

Chương 7: Ngoài ý muốn

Truy tung tiếp tục, có thể Lý Tuần vẫn không khỏi vi sự thật trước mắt sợ hãi thán phục.

Từ hẳn đạo pháp sơ thành đến nay, xưa nay không giống như bây giờ, cảm thấy hai ba ngàn dặm lộ trình sẽ là như thế xa xôi.

Lúc này Đông Hải bên trên, so với ban đầu muốn sáng tỏ một chút, có thể hơi mai dày đặc, hàn phong thổi mạnh, sáu bảy giữa tháng mặt biển, trong nháy mắt đi tới vào đông ngày đông giá rét.

Theo tia sáng chuyển sáng, tầm mắt của mọi người không có bất kỳ biến hóa nào, thậm chí so trước đó càng nhỏ hơn một chút, tầng mây dày đặc hạ, xám nhạt băng tinh rì rào bay xuống, giống một mặt thùng trăm ngàn lỗ màn sân khấu, che chắn tầm mắt của mọi người, cũng phong bế cái này hoàn toàn lạnh lẽo thiên địa.

Phong tai âm ngục mặt ngoài sát thương, không bằng trước đó dương cương Lôi Viêm như thế dữ dẫn trực tiếp, có thể luận đến ảnh hưởng phạm vi, tiếp tục thời gian, âm độc trình độ, đều là hơn xa.

Theo thời gian trôi qua, hàn khí tích lũy biên độ cũng càng ngày càng kinh người, hết lần này tới lần khác loại này rét lạnh cũng không phải là thông qua khí quyển, nước biển, lục địa bề ngoài dấu hiệu đến thể hiện, mà là trực tiếp dùng cho cái này biến trời tầm đó, ức vạn sinh linh sinh cơ nhịp đập, trực phân suy yếu, trực phân đông kết.

Chính là bởi vì nguyên nhân này, không có nhân lại so với Lý Tuần càng có thể cảm nhận được một kiếp này đếm được đáng sợ. Tương ứng, hẳn đã thời gian rất lâu không có mở miệng nói một câu.

Lúc này, Thủy Điệp Lan nhắc nhở hẳn: "Tai kiếp càng ngày càng nặng, Đông Hải sinh linh tổn thương quá nhiều, hiện tại truy tung người kia lão tình nhân thế nhưng là càng ngày càng khó."

Lý Tuần yên lặng gật đầu, giương mắt dò xét phía trước.

Xuyên thấu qua băng vụ bụi bặm, hẳn đã thấy đại biểu lục địa bóng đen. Mà lại, từ bên này đã có thể rất rõ ràng xem đến Cửu U địa khí phun trào to lớn màu vàng xám khí trụ. Tự phong tai âm ngục tứ ngược đến nay, Cửu U địa khí phun trào trạng thái đã yếu bớt rất nhiều, liền ngay cả một khắc không ngừng địa mạch tiếng rung, cũng dần dần bao phủ tại cương sát phong bạo tiếng rít.

Nếu như Thanh Ngâm mục đích chính là chỗ đó, thời gian như vậy đủ rồi, bất quá. . .

"Nàng chuyển hướng!"

Thủy Điệp Lan thanh âm đột nhiên trở nên gấp rút, âm điệu lại khác thường dè dặt.

Lý Tuần mãnh ngẩng đầu, thuận Thủy Điệp Lan chỉ phương hướng, phảng phất trông thấy kia gầy gò thân ảnh cắt lấy Cửu U địa khí phun trào điểm, lướt quanh cái cực lớn đường vòng cung, hướng càng sâu đất liền phương hướng bước đi.

Lại hướng tây, là Đông Nam biển rùng. Khắp thiên hạ tu sĩ đều biết, nơi đó là Lý Tuần địa bàn!

"Tiện nhân kia!"

Lý Tuần có loại bị trêu đùa lúng túng, đến mức một câu chửi bật thốt ra.

Thủy Điệp Lan uống phí đến một chút, nhưng không có nói cái gì, Lý Tuần ngược lại là lợi dụng biện pháp này phát tiết xuất hơn phân nửa tâm tình tiêu cực, khôi phục, chí ít mặt ngoài khôi phục bình tĩnh, nói một tiếng: "Theo sau!"

Hai người sửa tuyến đường, đồng thời tốc độ cũng biến thành càng nhanh.

Đại khái là đã tiếp cận khu vực trung tâm nguyên nhân, cường sát hồn nghi trện thế áp lực ngược lại trở nên yếu đi, thông hương Cổ Âm sở tại địa đường xá đã là thông suốt.

Lý Tuần hương bên kia nhìn một cái, chỉ lần này mà thôi.

"Nàng dừng lại, ngay tại hai trăm dặm bên ngoài." Thủy Điệp Lan tiếp tục thông báo Thanh Ngâm tình huống mới nhất: "Nơi đó có không ít người, hẳn là Tán Tu Minh Hội một bên, nàng tựa hồ đang quan sát, không có tiến một bước động tác."

Hai trăm dặm, đặt ở ngày thường, lấy Huyết Ảnh yêu thân thần tốc, đây chính là thời gian một cái nháy mắt, nhưng hôm nay, bọn hắn chí ít còn muốn gần bách hơi thở thời gian.

Thủy Điệp Lan đột nhiên thả chậm tốc độ, lông mày cũng nhíu lại, nàng chính sẽ càng nhiều lực chú ý phóng tới bắt giữ Thanh Ngâm tung tích đi lên.

Có thể tình thế vẫn không thể tránh khỏi hướng hồng bét một mặt chuyển hóa, tuy nói lẫn nhau cách xa nhau chỉ có hơn trăm dặm đường, nhưng tại loại này hoàn cảnh hạ, lão thiên gia đã đem quấy nhiễu làm được gần như vô sỉ tình trạng.

Rốt cục, yêu nữ dừng bước lại: "Nàng giống như lại di động. . . Đoạn mất!" Nàng cực bất đắc dĩ mở ra tay: "Nàng thân ở địa điểm, trong phạm vi năm mươi dặm, hết thủy sinh linh đều tiêu diệt sạch sẽ, ta kia biện pháp cũng mất linh."

Lý Tuần cũng tại cười khổ, tại Thủy Điệp Lan thả chậm tốc độ thời điểm, hẳn

tự có này dự cảm, đồng thời sớm một bước thăm dò cảm ứng của mình năng lực, kết quả giống nhau rất không lý tưởng.

Chính như Thủy Điệp Lan nói, cái kia phạm vi bên trong, sinh cơ nhịp đập thừa thốt làm cho người khác tìm đập nhanh, hết thảy thiên sinh trời nuôi Đông Hải sinh linh, đều bị giữa thiên địa hàn khí băng đánh chết, chỉ còn lại một đám tu sĩ canh giữ ở nơi đó, không biết đang làm cái gì hoạt động.

Về phần Thanh Ngâm. . . Không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Thủy Điệp Lan đột nhiên hắt hơi một cái, lập tức một mặt sầu khổ che cái mũi, khẽ ngần rủa nói: "Cái này quý phong kích thích tính quá mạnh, cái gì khí vị mà đều cho che đậy rơi mất. . . Chúng ta dứt khoát trực tiếp đi qua, nói không chừng Thanh Ngâm còn chưa đi xa đâu?"

Cũng chỉ có thể dạng này. Lý Tuần đi đầu bay đến rừng cây trên không, Thủy Điệp Lan theo sát phía sau, tuy nói đã có một đoạn thời gian không gặp được Tán Tu Minh Hội quấy nhiễu, nhưng hai người lúc phi hành, vẫn không khỏi hăm lại tốc độ. Cốt bởi mảnh này trong rừng, tình huống thực sự quá thảm rồi.

Vị trí này, bọn hắn mấy ngày trước đó kỳ thực cũng đã tới, còn tại tới gần trên bờ biển nói một lát lời nói, thế nhưng là thăm lại chốn xưa, Lý Tuần lại có chút không dám nhận.

Bãi biển sau rậm rạp rừng cây phủ lên một tầng sương trắng, xanh tươi nhan sắc cơ hồ đã không thấy được, từ giữa không trung quan sát xuống dưới, tầm mắt sở cập chỗ, mảng lớn mảng lớn cây rừng tổn thương do giá rét, chết cồng, cho dù sương trắng hạ, lá cây vẫn là xanh biếc nhan sắc, nhất thời sẽ không khô héo rơi xuống, nhưng xác thực đã không có chút nào sinh cơ có thể nói.

Mà những cái kia cầm thú chi thuộc, gặp tai kiếp thì biểu hiện được càng thêm trực tiếp.

Mùa hạ rừng cây vốn có phi cầm tẩu thú từng cái mai danh ẩn tích, trong

rừng lượn lờ hàn vụ bên trong, cơ hồ không nhìn thấy bất luận cái gì vật sống, cẩn thận quan sát, liền có thể nhìn thấy những sinh linh kia thi hài trải rộng rừng cây mỗi một góc, đơn vị lúc này lấy hàng mấy trăm ngàn.

Lý Tuần đưa tay, hư không nắm một cái, ngón tay nhất động, tựa hồ tại khảo thí không khí xúc cảm, mà trên thực tế, đây là U Hồn Phệ Ảnh Tông "Nhất phong dò xét linh" bí thuật, dùng để đánh giá trong phạm vi nhất định tử linh oán khí nồng độ.

"Nơi này không sai biệt lắm muốn so được Quỷ Môn hồ."

"Bình thường, phong tai âm ngục tác dụng một trong, chính là phạm vi lớn sát thương sinh linh, xách Cao Oán linh âm khí nồng độ, nếu không, làm sao có 'Âm ngục' xưng hô thế này? Mà lại, đây là vi tiếp xuống ma kiếp làm chuẩn bị."

Đối với cái này, Thủy Điệp Lan quả nhiên là thuộc như lòng bàn tay, giống như trên đời xưa nay liền không có nàng không biết sự tình: "Lúc này phạm vi hay là nhỏ, ta gặp phải một lần, nửa cái Thông Huyền Giới cho băng phong đi vào, đồng thời kéo dài ròng rã trăm ngày, kia là chân chân chính chính sinh linh tuyệt diệt, bách quý dạ hành, kia một lần, đến tiếp sau ảnh hưởng trọn vẹn dùng hai trăm năm mới tiêu hóa sạch sẽ."

Ngụ ý, là muốn Đông Hải thượng tu sĩ biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc?

Cất dạng này không biết nên khóc hay cười tâm tư, hai người tới Thanh Ngâm một lần cuối cùng hiện thân địa phương, quả nhiên như Thủy Điệp Lan nói, trong phạm vi năm mươi dặm, cỏ cây sinh linh, xác thực chết sạch sẽ. Duy nhất cùng dự đoán không nhất trí, chính là bọn chúng cũng không phải là đều tại phong tai âm ngục bên trong đông chết, mà là có một nhóm cây rừng bị người vì chặt cây, thanh ra một mảnh không nhỏ tới.

Cũng bởi vì như thế, tầm mắt sở cập phạm vi bên trong, kia một nhóm Tán Tu Minh Hội tu sĩ liền lộ ra hết sức chướng mắt.

Bọn này tu sĩ hoặc đứng hoặc ngồi, nhìn vô số, có thể mờ mờ ảo ảo hình thành một vòng, coi thần thái, lại là điều luyện tinh tảo, chính là ngoài lòng trong chặt.

Lý Tuần đáp nhân quét qua, nhìn thấy trong đó có vài vị có chút hiền hòa, tựa hồ tại Thông Huyền Giới có chút tiếng tăm, bất quá, giống như là thập chấp nghị loại cao thủ cấp bậc kia, cũng không tồn tại.

Đối phương tương đương cảnh giác, không qua Thủy Điệp Lan là giới này số một huyền thuật tông sư, do nàng tiểu thí ngư dao, liền để hai người vô thanh vô tức rơi vào cách đám kia tu sĩ trăm thước xa một mảnh cao cỡ nửa người trong bụi cỏ, căn cứ Thủy Điệp Lan thuyết pháp, một lần cuối cùng bắt được Thanh Ngâm tung tích, chính là ở đây.

Chú ý của hai người lực đều không tiếp tục thả lại đám kia tu sĩ trên thân, mà là tỉ mỉ kiểm tra rừng cây trên dưới, hi vọng có thể tìm kiếm được một chút dấu vết để lại.

Đối với chuyện như thế này, Thủy Điệp Lan tạo nghệ y nguyên phải mạnh hơn Lý Tuần, nàng qua lại mấy chuyến, thật đúng là tìm tới một chút manh mối.

Bởi vậy, hai người lại lượn quanh cái vòng tròn, đi vào bên ngoài một dặm cây rừng càng thêm dày đặc rừng cây.

Thủy Điệp Lan đi đầu nhảy lên một gốc cao có bảy tám trượng đại thụ, sau đó lắc đầu: "Chỉ có thể tra được nơi này, người kia nhân tình chính là theo cái này bay lên giữa không trung, lại đi chỗ đó, liền muốn hỏi lão tặc thiên."

"Lão tặc thiên" ba chữ vừa ra khỏi miệng, cửu tiêu phía trên, tựa lại là một đường lôi hỏa đánh rớt.

Điện quang giương nanh múa vuốt, chém thẳng vào hướng Đông Hải trên không, tha thiết lôi minh giống như theo tại chỗ rất xa đến, lại lay nhân phế phủ, nhắc nhở mọi người, thời khắc này chủ lưu, vẫn là Đông Hải thượng kịch chiến

sinh tử.

Tại lôi hỏa đánh xuống thời điểm, Thủy Điệp Lan lông mày nhíu lại, trong lòng cảm ứng được cái gì, nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, từ góc độ này nhìn xuống cách đó không xa đám kia tán tu. Nơi này đồng thời không có cái khác người nào đến, nhưng là cương sát phong bạo cường độ không giảm, hết lần này tới lần khác đám kia tán tu giống như cọc gỗ, định trên mặt đất, tràng diện không nói ra được cổ quái.

Nàng sẽ tầm mắt dời về đến, mục chú Lý Tuần, đang muốn nói chuyện, đã thấy Lý Tuần cũng đang ngó chừng đám người kia, lúc đầu ánh mắt sắc bén, phảng phất có thâm cừu đại hận gì, có thể thời gian dần trôi qua, ánh mắt đã là tán mà không ngưng, toàn không tại một cái tiêu điểm bên trên, tựa hồ muốn xuyên thấu qua tầng kia bức tường người, nhìn thấy về sau thứ gì.

"Có gì đó quái lạ?"

Thủy Điệp Lan sẽ đầu tiến tới, ném thử phải chăng có thể tại Lý Tuần vị trí này nhìn ra nhiều thứ hơn, Lý Tuần cũng không ngại dạng này thân mật tư thái, chỉ là giơ tay lên, tại hư không vạch ra mấy đạo vô hình tuyến đường.

"Phi thường cao diệu cấm pháp bố trí, nhìn như cấm chế, lại tùy thời có thể chuyển hóa làm trận thế, động tĩnh tâm đó, có thể dung nạp tương đương quy mô nguyên khí lưu động."

Cái gọi là cấm chế, trận thế, khác biệt kỳ thực không giống mặt chữ thượng lớn như vậy, cái trước đối lập trạng thái tĩnh, cỏ cây đất đá, thậm chí là tiện tay khắc hoa đường vân đều có thể đạt thành mục đích, cái sau dùng nhiều càng có tính linh hoạt nhân đến bố trí. Có thể trên bản chất, đều là lợi dụng có hạn tài nguyên, xảo diệu thiết kế sinh thành đủ loại biến hóa, đạt thành dẫn dắt khí cơ, khu động nguyên khí mục đích.

Một cái hợp cách cấm pháp người học tập, tất nhiên muốn kiêm thông cái này hai môn đồng nguyên mà dị thủ đoạn, nhưng chân chính có thể đem nó linh

hoạt vận dụng đến trong hiện thực nhân vật, nhưng là ít càng thêm ít, chính là chính Lý Tuần, bởi vì khuyết thiếu tương ứng kinh nghiệm, tại trận thế cái này một cột bên trên, cũng không dám nói có cái gì tự tin.

Nhưng là trước mắt cái này cổ quái tràng diện bên trong, rõ ràng liền ẩn chứa cấm chế, trận thế song hưởng chuyển hóa cao minh thủ bút, lại có thể nào không làm cho Lý Tuần chú ý.

Mà lại, bất luận là Lý Tuần hay là Thủy Điệp Lan, đều mơ hồ phát hiện, cái này một góc vắng vẻ, cùng Đông Hải thế cục không nói rõ được cũng không tả rõ được tầng kia quan hệ.

"Chẳng lẽ đây chính là truyền thuyết trận nhân?"

Thủy Điệp Lan thuần túy là ăn nói lung tung, nào biết Lý Tuần vậy mà gật đầu: "Rất có thể."

Nói, hần tiếp tục trong hư không khoa tay: "Dương động cơ hội tại nam, mà lôi trạch tại bắc, lôi động thời điểm, chư cơ bắt đầu. . ."

"Ngừng!" Thủy Điệp Lan tức giận đánh gãy hần: "Nói điểm khác nhân có thể nghe hiểu đồ vật."

Lý Tuần nghe vậy nhất tiếu, tiếp tục nói: "Đơn giản một chút nói, nơi này cùng cương sát hồn nghi trận thế liên quan mật thiết, nhất là kiếp lôi ngoại phóng lúc, nguyên khí khuấy động, nơi này phản ứng càng kịch liệt. Thế nhưng là nơi này cấm pháp an bài, đồng thời không có theo trận thế biến động mà biến động, từ đầu đến cuối ở vào đối lập đứng im trạng thái. Từ hướng này đến xem, là cương sát hồn nghi trận thế trận nhân khả năng rất lớn, thậm chí có thể là chủ trận nhân vị trí."

"Chủ trận nhân?" Thủy Điệp Lan không có cái gì vui mừng khôn xiết ý tứ, ngược lại là đảo mắt tứ phương, dò xét xung quanh hoàn cảnh: "Nếu là chủ trận nhân, Cổ Âm cũng chỉ bố trí ngàn ấy nhân nhìn xem?"

"Cho nên chỉ là có khả năng. Huống hồ trong này còn có một số chỗ không rõ. Dù cho là trận nhãn, cùng ngoại giới nguyên khí trao đổi cũng quá thường xuyên chút, không khỏi có sai lầm trận nhãn 'Cấp mà không đủ, lưu mà không tràn' bản ý. . ."

Lý Tuần nói một nửa, đột nhiên dừng khẩu, hẳn rất ảo não phát hiện, chính mình cuối cùng vẫn là điểm tâm, mặc kệ là Đông Hải thượng hay thay đổi thế cục, vẫn là đơn thuần cương sát hồn nghi trận pháp bản thân, đều đối với hắn có tương đối lớn lực hấp dẫn, đến mức thường xuyên quên mất trước mắt chuyện quan trọng nhất.

Thanh Ngâm, Thanh Ngâm, Thanh Ngâm. . .

Ở trong lòng mặc niệm tiện nhân kia danh tự, hi vọng có thể đạt được một chút gợi ý, nhưng là, bốn phương tám hướng truyền vang tới, tất cả đều là Đông Hải đại chiến tin tức.

Cái này vô cùng vô tận tin tức phảng phất uông dương đại hải, mà phân ly ở toàn bộ thế cục bên ngoài Thanh Ngâm, thì là trong biển rộng không đáng chú ý giọt nước, tại liên tiếp mất đi lưỡng hạng cảm ứng lợi khí về sau, hẳn lại có thể nào bắt được tung tích của đối phương?

"Nếu như đánh rụng nơi này, sẽ như thế nào?"

Thủy Điệp Lan hứng thú còn tại trước mặt "Hư hư thực thực trận nhãn" thượng dừng lại, có thể lời này truyền đến Lý Tuần trong lỗ tai, nhưng là âm vang chấn động.

"Nếu như ta phá mất trận thế, sẽ như thế nào?"

Câu nói tiếp cận, nhưng hàm nghĩa hoàn toàn khác biệt trả lời quay trở lại, Thủy Điệp Lan lập tức mở to hai mắt.

Lý Tuần nhưng là càng nghĩ càng có ý tứ. Đã Thanh Ngâm lượn quanh cái

vòng lớn, chạy đến nơi đây đến, phụ cận tổng có để nàng cảm thấy hứng thú đồ vật, mà Đông Hải thượng tình thế mơ hồ cho thấy, Chung Ân, Thanh Ngâm, Cổ Âm ba cái có một loại nào đó tăng tị với nhau khả năng, như vậy, đánh vỡ tình thế tiến trình, thậm chí thay đổi cục diện, không thể nghi ngờ là xung kích nó cố định kế hoạch phương thức cao nhất.

Tìm không thấy nàng, liền để nàng tới tìm ta — dạng này mạch suy nghĩ, tựa hồ rất không tệ!

Chính như hãn không cam tâm bị nhân đùa bỡn lợi dụng, Thanh Ngâm bên kia, chẳng lẽ tựa thật cam tâm nhẫn nhục?

Thủy Điệp Lan lúc này mới nhú mày nói chuyện: "Tuy nói ta là ngoài nghề, bất quá. . . Người tính toán này hãn là rất nguy hiểm a?"

"Nếu như phá giải bất lực, liền muốn gánh chịu trận thế phản phệ, tự nhiên là rất nguy hiểm, nhất là bên trong còn có chút khớp nối ta nhìn không rõ lắm, thất thủ khả năng rất lớn."

Thủy Điệp Lan nhìn xem Lý Tuần dị thường thoải mái tư thái, giơ lên lông mày, không nói thêm gì nữa. Như thế không phối hợp, để Lý Tuần phía sau tìm từ không khỏi có chút tạm ngừng, chỉ có thể đành hoàng giải thích: "Chuyện thiên hạ, luôn luôn phá hư dễ dàng kiến thiết khó. Trên đời có cái gốc nhất nhưng cũng hữu hiệu nhất biện pháp, gọi là nhất lực hàng thập hội; còn có câu nói, gọi họa thủy đông dẫn. Hai bên hợp nhất lên, đặt ở cấm pháp bố trí lên, cũng có cái danh mục, gọi lấy trận phá trận."

Có lẽ là thụ Huyền Hóa chân nhân kích thích, Lý Tuần cảm thấy mình hiện tại thật sự là linh tư chảy ra, một hạng phi thường khó khăn công việc, đúng là đảo mắt bị hãn tìm được giải quyết mạch suy nghĩ. Hãn hơi lấy từ trong ngực lấy ra một kiện sự vật, đặt ở Thủy Điệp Lan trước mắt.

Hàn phong gọi lên, Lý Tuần trong tay đối tượng cũng theo đó có chút đong đưa.

Đây là một viên tỳ như điêu thanh bích sắc lông vũ, dài ước chừng khoảng hai tấc, đong đưa lúc, u lam quang hoa ở phía trên lưu động, tựa hồ từ đầu đến cuối hướng ra phía ngoài phát tán thanh lãnh hào quang.

Hiển nhiên, đây chính là căn kia Thanh Loan phi thăng lúc lưu lại lông vũ, do Lý Tuần chuyển giao cho Yêu Phượng, lại từ Yêu Phượng quà đáp lễ.

Liên quan tới căn này thanh vũ, Yêu Phượng nói tới những lời kia, Lý Tuần đồng thời không có để ở trong lòng, kia mặc dù có chút tác dụng, cũng không tại Lý Tuần cân nhắc phạm vi bên trong, hẳn càng xem trọng là thanh vũ bản thân tác dụng.

Hắn đưa tay phải ra mẫu thực hai chỉ, khê bóp ở lông vũ bên trong trục, tự gốc rễ lên, chậm rãi sát qua. Đầu ngón tay có mơ hồ huyết sắc lưu động, chợt nhìn lại giống như là phá vỡ ngón tay, nhưng thanh vũ thượng lại không nhuộm bụi trần, chỉ là kia u lam quang mang bên trong, chậm rãi rót vào ti ti huyết quang.

"Thanh Loan linh vũ, xác thực không tầm thường. Tuy nói nhiệm phải giới tiên linh chi khí, chất tính có chút không hợp, luyện chế quá phí công phu, nhưng nếu dùng nghịch trùng pháp, lấy kích phát tinh huyết lệ phách, hiệu quả càng tốt."

Lý Tuần sẽ thanh vũ nâng quá đỉnh đầu, chiếu vào âm đạm sắc trời, cẩn thận quan sát, cuối cùng hài lòng gật đầu.

"Có lúc trước thu thập đấy huyết, còn có cái này đây Đông Hải tử linh oán khí, bày ra Huyết Linh Phi Vũ trận, chính là làm ít công to, ân, có lẽ chỉ cần đáp cái đơn giản kiêu ngạo là được rồi. . . Tại chỗ này đợi ta một hồi, lập tức quay lại."

Cũng không còn cùng bên cạnh cấm pháp ngớ ngẩn nhiều lời, Lý Tuần hứng thú bưng bưng chui vào rừng cây chỗ sâu.

Thủy Diệp Lan hừ một tiếng, cuối cùng không nói gì, nhưng vào lúc này, nàng hậu phương nơi xa, lại là một trận đất rung núi chuyển.

Nguyên khí đụng nhau xung kích tình thế cơ hồ muốn vượt trên kiếp lồi một đầu, nó uy danh so Huyền Hóa bỏ mình lúc trước một trận chiến, tuyệt đối phải mạnh lên một cái cấp bậc.

"Vẫn là Ngọc Tán Nhân khôi lỗi, lúc này đối đầu là. . . Thất Vô đi." Phương xa chấn động thực sự quá mức kịch liệt, đến mức Thủy Diệp Lan thoải mái cảm ứng ra đại khái tình huống: "Cuối cùng có diệt môn tử thù, đạo sĩ kia xông đến thật nhanh, không sai biệt lắm muốn cùng Cổ Âm mặt đối mặt. . . Ân, nói là Cổ Âm để hấn xông đến nhanh như vậy, có lẽ chuẩn xác hơn chút?"

Tổn thương thứ mười chỉ không bằng đoạn thứ nhất chỉ, đánh giết một cái lửa hận nóng ruột chân nhất tông sư, xác thực muốn so đánh giết đồng dạng cảnh giới, nhưng tâm thần thanh minh đối thủ dễ dàng hơn nhiều.

Thế nhưng là, Cổ Âm đối với mình thật là có lòng tin. . .

Nửa khắc đồng hồ về sau, liền tại nàng buồn bực ngán ngẫm suy đoán cục diện biến hóa lúc, trong rừng bỗng nhiên nổi lên một trận cuồng phong, thổi được lá cây vang lên ào ào, trên bề mặt lá cây sương trắng bay thấp, giống như là trong rừng hạ một trận tiểu Tuyết.

Thủy Diệp Lan đưa tay nhẹ lững bị gió thổi loạn tóc mai, đối cái này khác loại phong tuyết đan xen trảng cảnh, lơ dềnh, nhưng cùng với đồng thời, một cái khác khép tại trong tay áo đầu ngón tay, lại nhẹ nhàng xoay chuyển, chỉ một thoáng, nàng theo tán cây đỉnh cao nhất biến mất, lại xuất hiện lúc, đã là bên ngoài một dặm rừng cây chỗ sâu.

Vừa mới hiện thân, Thủy Diệp Lan diệt sa tay áo dài đã phật xuất, phía trước trùng điệp bóng cây không cách nào đưa đến bất kỳ ngăn trở nào tác dụng, bị nàng tia sợi kinh lực xuyên thấu qua, tràn ngập cương sát phong bạo hư không bỗng nhiên làm sai lệch, toàn bộ không gian như bị nhân xách ngược lấy lung

lay hai lần, kia hoang đường sai chỗ cảm giác, thẳng làm cho người coi là trong mộng.

Bên này vừa ra tay, khí tức liền rối cuộc không che giấu được. Trên đất trống kia một đám tu sĩ lúc này sinh ra cảm ứng, đứng đấy thẳng băng thân thể, ngòi càng là trực tiếp nhảy dựng lên, chú ý cùng nhau chuyển hướng Thủy Điện Lan xuất thủ phương vị.

Đáng tiếc, bọn hãn tất cả đều sai.

Cương sát phong bạo khê kêu âm thanh bên trong, đột nhiên bắn lên một tiếng đột ngột âm rít và cuộn tròn, giống như là dây cung đứt đoạn, dư âm còn tại. Bọn này tu sĩ bên trong, có cái cảm ứng đặc biệt bén nhạy, trong nháy mắt nắm lại chính xác phương vị, quay đầu đi xem.

Nhưng nháy mắt sau đó, hãn liền bị một màn kia huyết hồng hàn quang đâm bị thương ánh mắt.

Hết thấy tương ứng khí cơ kết nối cùng phản ứng, đều bao phủ tại thiên kiếp cùng cương sát phong bạo cộng đồng tác dụng hoàn cảnh lớn bên trong, đương Huyết Linh vũ kiếm dắt không mà tới lúc, tự liền năng lực cảm ứng tu sĩ mạnh nhất, cũng chỉ có thể bắt được ở xa kiếm quang về sau kia sợi âm rít và cuộn tròn, mà lúc này, ngăn tại kiếm mang quỹ tích trước đó bốn tên tu sĩ, đã bị rút khô tinh huyết, chính chán nản ngã xuống đất, kia vô kiên bất tồi kiếm mang, theo cấm pháp bố trí mạnh nhất điểm máy động mà vào, thẳng tấp vào cái này một vòng huyền ảo chịu đựng vẫn chính giữa.

Một kiếm này, lấy Minh Vương Tông vô khổ chân nhân cấp tinh huyết lệ phách đặt cơ sở, lại có chung quanh trong rừng trăm vạn tử linh oán khí quán chú, luận lực sát thương, cố nhiên vẫn so ra kém Tung Kinh ngoài thành kia nhất kiếm tây lai lăng lệ, nhưng đã vượt xa Thế Dao phong hạ kia liệt hầu phệ hồn tầng cấp.

Kiểm quang phá địa mà vào trong nháy mắt, xung quanh tán tu đồng thời rên

thâm, có một cỗ vô hình mà yêu dị lực lượng, chiếm lấy trái tim của bọn hắn, sau đó, bỗng nhiên phát lực!

Trầm muộn vỡ vụn thanh tại bọn hắn trong lồng ngực vang lên, bốn mươi bốn danh tu sĩ tâm mạch cùng nhau đứt gãy, mà ngưng tụ bọn hắn một thân tu vi tinh huyết, thì tại này trong nháy mắt phá thể mà xuất, kéo ra thẳng tắp mấy chục đạo tơ máu, hướng trong sân bay vụt.

Trên thực tế, vào thời khắc này, bọn hắn kia tràn ngập oán khí cùng không cam lòng hồn phách cũng không có trốn qua dị lực bắt giết, mà là bị trói buộc tại tinh huyết bên trong, bay ngược trở về.

Nồng đậm mùi máu tanh tràn ngập trong rừng, lập tức liền có một tầng nhỏ vụn huyết châu băng tinh vãi xuống đến, tàn nhẫn như vậy tà ma thủ đoạn, vậy mà không có đưa tới thiên kiếp phản phệ, chính thể hiện Lý Tuần đã hay tới đỉnh cao cấm pháp năng lực khống chế.

Bỏ qua một bên cái này không nói, gần năm mươi cụ nhân thể cùng nhau ngã oạt tràng diện, cũng là quý dị lại hùng vĩ, mà cái này hậu quả, tại những tu sĩ này cam nguyện làm cấm pháp một bộ phận, sẽ tự thân sinh mệnh lực cùng cấm chế cấu kết thời điểm, nên có chỗ chuẩn bị mới đúng.

Cùng này cùng gọi, tại một phương khác hướng, đồng dạng vang lên một cái chói tai thanh âm.

Tựa như xé rách một thớt hoa mỹ tơ lụa, Thủy Điệp Lan lật tay ở giữa phá hạ huyền tượng thiên địa, tự trung ương bộ vị, đã nứt ra một đường không cách nào khép lại dài ngắn.

Trong chốc lát, phiến thiên địa này lần nữa khôi phục được bình thường bộ dáng, lưỡng cái đồng dạng mảnh khảnh thân ảnh hướng phía phương hướng ngược nhau bay ngược, có một cái tại đụng vào hậu phương âm trầm bóng cây, đảo mắt liền đánh tan bóng dáng, không thấy từ đó.

Thủy Diệp Lan nhẹ nhàng rơi vào một cây đại thụ mọc lan tràn thụ nha bên trên, màu lam nhạt bờ môi mím thật chặt, tâm tình có chút không tốt.

Sau đó, Lý Tuần rơi vào bên người nàng, trên mặt không có nửa điểm phá trận sau vui sướng, dùng cơ hồ giống nhau như đúc ánh mắt, đỉnh lấy kia phiến còn tại vắn vẹo bóng cây.

Nửa ngày, nam tử mới mở miệng nói chuyện: "Không có sao chứ?"

"Còn kém một chút xíu." Thủy Diệp Lan không có tận lực che giấu, nàng run run sa tay áo, hiện ra phía trên một đầu vừa mới vỡ ra dài khe hở.

Đầu này khe hở xem xét chính là bị lưỡi dao vạch phá, theo chỗ cổ tay một mực cắt đến đầu vai, xuyên thấu qua khe hở, có thể nhìn thấy bên trong như mờ đông da thịt. Mà trên da thịt, còn có một nhàn nhạt bạch ngấn, đã nhanh muốn biến mất.

"Nếu như bị cắt ra, đảm bảo lại là cái đại phiền toái."

Thủy Diệp Lan đã lưỡi nhắc giải thích, nàng là như thế nào vận dụng siêu nhất lưu ý thức, sẽ thần kiếm sắc bén khổng chế tại trong gang tấc. Bởi vì dưới cái nhìn của nàng, vừa mới loại kia tình thế hạ, vậy mà hai người đau khổ truy tìm mục tiêu tự do tới lui ở chung quanh, cuối cùng thành công bỏ chạy, mặc kệ có lý do gì, đều là một cái sỉ nhục.

Hơi chậm chậm cảm xúc, Thủy Diệp Lan ngược lại hỏi: "Người bên kia thì thế nào?"

"Còn không rõ ràng lắm. . . Dù sao không phải hi vọng bên trong như thế."

Nói, Lý Tuần ép buộc chính mình xoay quay đầu, đi xem cái kia bị triệt để phá hư cấm pháp bố trí.

Gần năm mươi danh tu sĩ tư thái khác nhau ngã trên mặt đất, sinh cơ hoàn toàn không có, mà những người này trung ương, kia một mảnh bị tận lực san

bằng qua đất trống, lúc này vẫn duy trì bình tĩnh, hết thấy đoán chừng bên trong khí cơ biến hóa, nguyên khí lưu động, đều không có phát sinh.

Có thể Lý Tuần vẫn là thấy được, giữa không trung, một mảnh vốn nên thâm nhập lòng đất huyết hồng lông vũ chính chậm rãi bay xuống.

Giống như bị thứ gì. . . Bắn ra tới?

Vì để tránh cho phản phệ xuất hiện lúc khí cơ khóa chặt, Lý Tuần hoàn toàn cắt ra đối Huyết Linh Phi Vũ trận không chế, cho nên rất khó giải thích, một khắc này, vô kiên bất tồi Huyết Linh vũ kiếm rút cuộc đụng phải cái gì, lại bị ngạnh sinh sinh bắn ra thượng thiên.

Bất quá, cái này cũng tựa đã chứng minh, tại cái này dày đặc chịu đựng vẫn dưới mặt đất, khẳng định tồn tại một cái vô cùng ghê gớm đồ vật.

Lý Tuần điều không thu hồi thanh vũ, nắm trên tay, quan sát tỉ mỉ.

Lông vũ thượng lưu động quang mang vẫn là lấy màu u lam đặt cơ sở, chỉ là bên trong tơ máu càng dày đặc chút, hẩn nghĩ nghĩ, đưa tay khẽ vuốt, đem bên trong thu thập đại lượng tinh huyết lệ phách phân ra đến, lần này, hẩn liền cảm giác được thanh vũ bên trong uẩn đài bản nguyên lực lượng, đúng là một cách lạ kỳ sinh động.

"Có gì đó quái lạ."

"Là cái gì đây?" Thủy Diệp Lan tựa hồ quên đi trước đó khó xử, mang theo hiếu kì, nòng dẫn đầu hướng bên kia bay đi, Lý Tuần tiếng kêu khẩn thận, bận bịu thu thanh vũ, theo sau.

Hai người mới bay đến nửa đường, tình thế đã sinh biến.

Bị đâm xuyên dưới mặt đất, rốt cục làm ra phản ứng.

Một chuỗi trầm muộn lộc cộc tiếng vang lên đến, sau đó hai người liền nhìn

thấy mặt đất bằng phẳng bỗng nhiên long xuất một cái chùng cao hai thước gò nhỏ, sau đó liền bị một cỗ lực lượng khổng lồ xông mở, liệt xuất một cái bất quy tắc lỗ hổng lớn, trong lúc nhất thời đất đá tung toé, phá không tiếng rít bên tai không dứt.

Hai người đều kinh ngạc một chút, bận bịu ngừng lại thân hình, điều không quan sát.

Lý Tuần càng là mê hoặc, hẳn thấy, nơi này không còn khí cơ kịch liệt biến hóa, cũng không có đặc biệt rõ ràng nguyên khí ba động, ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận vẫn tại đều đâu vào đấy vận hành, thiên kiếp như cũ tại tích súc quá trình bên trong, vậy cái này cỗ lực lượng lại là từ chỗ nào tới?

"Giống như. . . Có cái gì xông tới rồi?" Thủy Điệp Lan không cần cảm ứng, mà là lợi dụng chính mình thiên hạ độc bộ linh mẫn khứu giác, phát hiện dị dạng. Nàng xoay qua mặt đến, cười nói: "Có lẽ nơi này là cái miệng núi lửa? Hoặc là, người Huyết Linh vũ kiếm, đem nơi nào đó địa mạch cho đánh xuyên?"

Suy đoán của nàng càng giống là châm chọc, Lý Tuần nhếch nhếch miệng, không có trả lời.

Lúc này, mặt đất nứt ra cùng dâng trào tình thế càng thêm mãnh liệt, chợt nhìn lại thật giống là một cái cỡ nhỏ núi lửa phun trào, cùng bên kia chùng hai ba dặm khoảng cách, Lý Tuần hai người cũng cảm giác từ đó phun ra nóng rực khí lưu.

Giữa thiên địa rốt cục xảy ra biến hóa.

Đương phun ra tới khí lưu đạt đến cái nào đó giới hạn, vốn là tại không ổn định trạng thái thiên địa nguyên khí thể tất yếu làm ra phản ứng, nó hậu quả chính là, chung quanh cương sát phong bạo bị dần dần xua tan, tại cái này phạm vi có hạn nội, cương sát hồn nghi chi trận tựa hồ xuất hiện một cái trống không.

Mặc dù đối lập tung hoành mấy ngàn dặm Đông Hải chi tâm, thực sự không

đáng giá nhắc tới, có thể phạm vi này tựa hồ còn tại không ngừng mà mở rộng bên trong.

"Đại khái là người cái kia lấy trận phá trận, đến lúc này rốt cục tạo nên tác dụng?"

Thủy Điệp Lan cười hì hì nói ngoài nghề lời nói, Lý Tuần nhưng căn bản cười không nổi, chỉ có thể yên lặng lắc đầu, ngừng nghĩ, hắc lông mày cau chặt, trầm giọng nói: "Thật có đồ vật đi lên."

Mặt đất kẽ nứt đang khuếch đại, khí lưu dâng trào tốc độ cũng bắt đầu giảm bớt, cường đại lực đẩy sẽ thứ nào đó chậm rãi trên đỉnh tới.

Hai người nhìn chăm chăm nơi đó, ánh mắt nháy đều không nháy mắt.

Khí lưu tê rít gào thanh âm khác thường dưới đất thấp chìm xuống, tựa hồ năng lượng dùng hết. Nhưng sau đó, một cái cùng đất đá rõ ràng màu sắc khác nhau đối tượng nổi lên, phần hồng sắc màu ấm điều, giờ phút này lọt vào trong tầm mắt, lại có một tầng hàn khí, trong nháy mắt tràn ngập mọi người lưng.

Có lẽ là cương sát phong bạo bị gạt ra nguyên nhân, trong rừng một khắc không thôi gió gào thét cũng biến mất không thấy gì nữa. Lý Tuần cơ hồ có thể nghe được, mặt đất kẽ nứt bên trong, kia thuộc về sinh linh nhu nhu tiếng hít thở.

"Lâm. . . Vô Ưu?"

Vị kia Lý Tuần hết sức quen thuộc tất nữ hài nhi, cứ như vậy theo dưới mặt đất nổi lên, nàng mặc một bộ màu hồng phấn cái áo, từ từ nhắm hai mắt, hơi dài tóc đen rối tung, gương mặt không thấy máu, luôn luôn giãn ra thanh thoát lông mày trán cũng hơi nhíu, giống như là rơi vào trong cơn ác mộng.

Vượt quá tưởng tượng hiện thực, cứ như vậy hiện lên ở Lý Tuần trước mắt.

Cũng tại thời khắc này, đến từ giữa thiên địa kia sùng cao nhất lực lượng đầu nguồn, liền tóm lấy hắc thất thần khe hở, âm vang phản ứng.

Bên cạnh, Thủy Điệp Lan đột nhiên biến mất, vừa mới giật mình Lý Tuần chỉ có thể nhìn thấy nàng trong nháy mắt vượt qua vài dặm khoảng cách, trong nháy mắt đi vào mặt đất kẽ nứt phía trên, ngón tay nhô ra, không chút do dự chỉ điểm một chút hạ.

Sau đó, hần ánh mắt liền mơ hồ rơi mất.

Một cỗ hồ không thể kháng cự cường áp từ đỉnh đầu trút xuống, bù đắp được cỗ của hần khanh khách rung động. Cao áp chen bức khí huyết, phủ kín ngũ quan thất khiếu, khiến cho hần tầm nhìn đảo mắt một mảnh huyết hồng.

Thiên địa đang chấn động, mà nó đầu nguồn, lại đến từ nội tâm của hần chỗ sâu nhất run rẩy, thân thể của hần cũng theo đó run run, nguyên bản vận chuyển có thứ tự chân tức lưu động, càng là loạn thành một cháo.

Giờ khắc này, Lý Tuần trong đầu rối tuếch, chỉ có gần như sụp đổ thân thể làm ra không có chút nào lý do động tác.

Trong nháy mắt đó, thân thể của hần chuyển hóa thành thuần túy nhất Huyết Ảnh yêu thân, phá vỡ đã như thể rần ngưng trệ không khí, hướng phía Thủy Điệp Lan bên kia bay vụt.

Bén nhọn phá không tiếng gào rít bên trong, Thủy Điệp Lan chỉ tay điểm vào Lâm Vô Ưu mi tâm.

Băng lam quang mang phảng phất là một vòng thần dị Phật quang, tại hai người quanh thân lóe lên liền biến mất. Lúc này, Lý Tuần đánh tới, giang hai cánh tay ra vừa lúc sẽ hai nữ bao đi vào, ba người cố làm một đoàn, tựa dựa vào xung kích dư lực, lật hướng đất trống một bên khác.

Chỉ là cách nhau một đường, trước đó Lâm Vô Ưu nổi lên mặt đất kẽ nứt, vô thanh vô tức mở rộng thành một cái kính dài gần trượng đen nhánh cửa hang, cửa hang xung quanh, trống trơn trượt kính, phảng phất bị nhiệt độ cao rục đốt

hạt cát, đã thành nửa lưu ly hình.

Một vòng chấn động vô hình lấy cửa hang làm trung tâm, cấp tốc khuếch tán. Đã xô ra hơn mười trượng xa Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan thân thể chấn động, đều là một ngụm máu tươi phun ra ngoài, bay tán loạn tốc độ càng là đột nhiên tăng, đảo mắt đã ở ba năm dặm bên ngoài.

Sau đó, mới là thiên băng địa liệt nổ lớn.

Phương viên ba dặm phạm vi, đảo mắt liền bị nhiệt độ cao hỏa diễm thôn phệ, xen lẫn sóng xung kích quét sạch tứ phương, những nơi đi qua, đã sinh cơ hủy hết cao lớn cây cối thậm chí liền ngược lại gãy cơ đều không có, liền bị trống rỗng phá vỡ phát khô chỉ toàn.

Cái này vẫn chưa xong, lúc đầu hôi mai dày đặc trên bầu trời, lúc này đã bị tử điện lôi hỏa che kín, hàng trăm hàng ngàn thô to điện càn theo tầng mây bên trong bỏ ra đến, trên không trung liền quấn quanh va chạm, cấu thành một cái tràn ngập thiên địa lưới lớn, cơ hồ không mang theo bất luận cái gì khe hở, cứ như vậy yên ổn áp xuống tới, cùng trên mặt đất gào thét xung kích hơi chút tiếp xúc, tự phát sinh lần thứ hai hủy thiên diệt địa thức nổ lớn.

Khí quyển giống như là Thủy văn đồng dạng run run, rõ ràng khắc hoa xuất kia quét sạch tứ phương sóng xung kích quỹ tích, cuồng bạo mà nóng rực gió mạnh, tốc độ kia trong nháy mắt siêu việt Thông Huyền Giới tu sĩ chỗ đạt tới cực hạn cao nhất, trong khoảnh khắc, quang cùng mấy trăm dặm rừng rậm, hóa thành một vùng đất trống.

Sóng xung kích đảo mắt liền đạt tới tính dễ nổ cực hạn, mở rộng tốc độ đột nhiên chậm dần, từ trên cao nhìn xuống, sóng xung kích hoành mặt cắt nhìn giống như là có chút hướng nhốt co vào, liền tại giờ phút này, lại một lần bạo tạc trùng điệp lôi tại đất trống chính giữa.

Đợt thứ tư, đợt thứ năm, đợt thứ sáu. . . Lay nhân hồn phách xung kích, trước sau nổ ra rùng rã chín lần!

Như thế thiên uy, xa so với ban sơ một cái làm thiên dương cương thần lôi hạ xuống lúc muốn tới được kinh khủng hơn nhiều.

Nếu như nói Lý Tuần tại lúc ấy Thiên Lôi hàng thế lúc, tư duy đình trệ, nhưng còn có bản năng có thể dùng, như vậy hiện tại, hãn liền bản năng đều muốn đánh mất rơi mất. Liên tục chín lần mãnh liệt xung kích hoàn toàn phá vỡ trong cơ thể hãn bình thường khí huyết lưu thông, đến mức căn bản là không có cách làm ra bất luận cái gì hữu hiệu động tác.

Hãn tiếp lấy Thủy Điệp Lan cùng Lâm Vô Ưu, ba người dính chung một chỗ, lại giống một mảnh tàn phá lá cây, trên không trung xoay nhanh run đặng, tựa như lúc nào cũng sẽ bị gió lốc xé nát.

U ám hoảng hốt thời gian cũng không biết trải qua bao lâu, đã lâu trọng lực cảm giác rất cục trở lại trên người hãn, lúc này, hãn phát hiện mình đã ném xuống đất, trong ngực vẫn ôm Thủy Điệp Lan cùng Lâm Vô Ưu, mà nặng nhẹ chuyển hoá sát na, toàn thân lại là kịch chấn.

Đợi đến hãn sặc ra chiếc thứ hai huyết, đồng thời lại nặng nặng rùng mình một cái.

Bị bao khóa tại gió nóng bên trong lâu như vậy, hãn lúc này vậy mà cảm thấy toàn thân rét run, ngấm lại cũng biết xảy ra vấn đề.

Hãn nhếch môi, không biết gọi là khổ vẫn là tự giễu: "Cuối cùng bị hàn độc cho hại."

"Thỏa mãn a người!" Trong ngực Lý Tuần Thủy Điệp Lan thoáng bỗng nhúc nhích, lập tức liền phát ra một tiếng rên rỉ, không biết là thương tổn tới nơi đó.

Nàng sẽ trong khuỷu tay tiểu cô nương buông ra, nhìn xem kia tái nhợt gương mặt, hừ hừ hai tiếng, dứt khoát vươn tay, tức giận ở phía trên vỗ vỗ: "Thấy không, tiểu gia hỏa này chính là kích phát thiên kiếp kíp nổ, may mà ta Di thần chú phát được nhanh, trước phong bế nàng sinh cơ hồn phách, nếu không,

khuyh thiên đại kiếp ứng cơ mà phát, nửa chút lực lượng đều không lãng phí. . .
Sẽ còn giống vừa mới như vậy, không tự thả ra vài cái vang rầm?"

Lý Tuần nghe vậy vì đó cười ngất, nhưng ngấm lại vừa rồi kia thế ép vạn vật kinh khủng "Vang rầm", nếu là thật sự có thể tập trung vào một điểm, mà không phải lấy bạo tạc hình thức phát tán, kia quả nhiên là thần phật lui tránh, một ngàn cái Lý Tuần cộng lại cũng không có khả năng ngăn trở.

Chỉ là. . . Lâm Vô Ưu tại sao lại thành kích phát thiên kiếp kíp nổ rồi?

Chẳng lẽ lại, hai trăm năm trước, xuất chi tại Thủy Kính Tông, dẫn phát "Sát Phược" chi dịch châm ngôn lời cảnh báo, cũng không phải là tất cả đều là bị nhân xuyên tạc lợi dụng lời nói suông?

Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều không nghĩ ra.

Khí quyển bên trong y nguyên dư ba dập dờn, nói là "Dư ba", kỳ thực cùng ngày mùa hè trên biển gió lốc không khác.

Gió lướt qua, cỏ cây ngã nằm, cát đá phi động, khiếu âm không thôi. Đương nhiên, Lý Tuần cùng Thủy Điệp Lan vị trí địa điểm, mặt đất phẳng phất bị tận lực san bằng qua, bóng loáng như gương, ngoại trừ gió lớn chút, cũng không có gì.

Thủy Điệp Lan chỉ muốn trong chốc lát, thần sắc liền khốn đốn lên, trên đầu hạ liền chút, nhìn bộ dáng của nàng, thậm chí muốn trong ngực Lý Tuần ngủ một giấc, đây rõ ràng là tinh khí nghiêm trọng hao tổn chi tướng.

Lý Tuần lập tức minh bạch, cái gọi là "Di thần chú" xuất ra, vậy mà có thể dẫn lại thiên kiếp cảm ứng, thuộc về thần kỹ nhất lưu, có thể cái này hiệu quả càng tốt, đại giới cũng liền càng lớn, lúc này Thủy Điệp Lan mới tổn thương vết thương cũ tụ cùng một chỗ, hiển nhiên là không chịu nổi. Hắn không dám thất lễ, thấp giọng nói: "Trước không nên suy nghĩ nhiều, cũng đừng ngủ mất, chúng

ta về trước Vụ Ân hiên, chờ cục diện. . ."

Tiếng nói đột nhiên gián đoạn.

Sau lưng, một vết hàn mang xé rách hư không, một cách lạ kỳ không có chút nào âm thanh, lại cơ hồ vứt bỏ hết thủy quá trình, mới lóe lên, cũng đã chống đỡ lên hẳn phía sau lưng.

Nhưng mà, vô kiên bất tồi kiếm quang thậm chí không có vạch phá Lý Tuần lưng áo, mà là đâm vào nhất căn hắc đàn mộc chế côn trạng vật trung đoạn.

Côn thể trong nháy mắt đứt thành hai đoạn, nhưng mà một con tiêm tiêm tồ thủ, liền cầm vừa cắt thành một nửa đoạn côn, giống như vô lực tại thân kiếm thượng gõ nhẹ một cái, vẫn là vô thanh vô tức, cầm kiếm nữ tu nhưng là thân thể mềm mại phát run, nha vũ phát màn về sau, cũng là một ngụm máu tươi phun ra ngoài, đồng thời bay ngược về đằng sau.

Âm Tán Nhân theo trong hư không bước ra đến, đứng ngạo nghễ tại Lý Tuần bên cạnh, cũng không truy kích, chỉ ở ngọc nhan bên trên hơi lộ ra tiểu dung, thanh âm vang vang: "Từ biệt nhiều năm, Thanh Ngâm tiên tử thể tú lãnh tịch, nhiều hóa làm uyển chuyển yêu mỹ, chẳng lẽ ngũ nam nhân đối, cái này phong nghi khí độ, cũng muốn hơi sự tình phụng nghênh?"

Thanh Ngâm không phản ứng chút nào, cứ như vậy biến mất tại hoàn toàn không có che giấu dưới bầu trời.

Mà lúc này, đứt gãy tơ vàng phát trần trên nửa bên cạnh mới ngã xuống trên mặt đất, phát ra một tiếng lay động, có thể ngay sau đó, nó lại nhảy dựng lên. . . Không chỉ là cái này một nửa phát trần, tựa liền trên mặt đất Lý Tuần bọn người, cũng bị mặt đất như gợn sóng run run chấn động đến người ngồi không vững tử, trong lúc nhất thời vô cùng chật vật.

Lý Tuần mở to hai mắt, bên miệng hàm hồ mắng một tiếng, lúc này mới nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Đáp lại hẳn, là một tiếng phảng phất giống như anh nhi khóc gậy âm rít và cuộn tròn.

Sóng âm vượt qua trăm dặm xa, rõ ràng vang ở bên tai, nói không nên lời vì cái gì, Lý Tuần dồn sức đánh cái rùng mình, hẳn theo tiếng kêu nhìn lại, đã thấy bầu trời bên kia, trong nháy mắt u ám xuống dưới.

Xa gần sắc trời mãnh liệt so sánh, gần như yêu dị, phảng phất là một cái cự đại vô song quái vật, mở ra miệng rộng, sẽ nửa bầu trời địa, một ngụm nuốt vào!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Thần Uy

Chương 01: Thần uy

Đồng dạng tiếng gáy, cũng vang trên Đông Hải chính kích chiến các tu sĩ bên tai, nương theo lấy quỷ dị thiên tượng biến hóa, nơi này thế cục tại trong lúc vô hình phát sinh bị lệch.

Lý Tuần là số ít phát hiện trong đó vi diệu chuyển hoá tu sĩ một trong, nhìn xem phương xa u ám thùy thiên bố màn, trong đầu hẳn mọi việc quần giao, hơi có chút hỗn loạn.

"Vừa mới có phải hay không có biến cố gì?"

"Đầu óc người cho ngã!"

Thủy Điệp Lan lên dây cót tinh thần trêu chọc một câu. Lý Tuần cũng phát hiện lời nói bên trong sơ hở trong lời nói, nhưng chưa cập giải thích, từ phương xa đánh tới sáng rực ma diễm đã liếm thương thân tới.

Hắn phảng phất bị dịch axit giội bên trong, hộ thể chân tức phát ra tư tư thanh vang, trong ngực Thủy Điệp Lan càng là ho khan lên tiếng: "Vị gì, thực sự là. . ."

Lúc này Âm Tán Nhân cho ra kết luận: "Ăn mòn nguyên khí, ô nhiễm lục thức, cái này xác nhận ma chiếu độc hỏa đi, không biết là vị nào tuyệt đỉnh yêu ma hoành không xuất thế?"

"Thiên kiếp trước mắt còn như thế trương dương, chẳng phải là tự tìm đường chết?"

Lão thiên gia tựa hồ là đáp lại Lý Tuần chất vấn, kia nửa bên u ám chi vực đảo mắt bị cấu kết thiên địa lôi hỏa phản chiếu thoáng như ban ngày.

Bạo liệt khí quyền oanh minh cho dù so không qua trước đó chín làn sóng liên tiếp nổ tung uy thế, cũng y nguyên chấn động tâm hồn, đảo mắt sẽ ma chiêu độc hỏa ảnh hưởng ép xuống.

Mà ở thiên uy bên ngoài, đồng dạng có thuộc về chân nhất tông sư vô cùng khí phách.

Nhất là Thất Vô đạo nhân, khó được hấn tại tông môn căn cơ hủy tang đã kích xuống, lại có thể ngưng thần duy nhất, tâm bên ngoài không có gì, thi triển hết "Tiên thiên mệnh khí" tinh diệu, trong lúc nhất thời Ngọc Tán Nhân khôi lỗi bị hấn ép tới không ngừng đầu được lên.

Lôi hỏa xen lẫn bên trong, Thất Vô đạo nhân khí thế không giảm trái lại còn tăng, cho dù ở ngoài trăm dặm, Lý Tuần mấy người cũng có thể cảm giác được rõ ràng thuộc về Thất Vô "Tâm viêm" sáng tỏ như lửa đốt, quả thực là tại lôi quang phía dưới trờ ra một mảnh thuộc về hấn lĩnh vực.

Âm Tán Nhân trầm ngâm nói: "Pháp thể vi khí, thần thức là căn nguyên, thông trời đất, ngự sáu khí, phân phán âm dương. Thất Vô lúc này ẩn có nộ hải lái thuyền chi thông dong. . . Sợ là sau trận chiến này, cách bạch nhật phi thăng cảnh giới cũng chỉ là cách xa một bước, chỉ là. . ."

Lý Tuần đem lời tiếp tới: "Chỉ là, hấn chưa hấn có thể sống được qua trận chiến này."

Lấy Lý Tuần đối sinh cơ nhịp đập linh mãnh cảm ứng, đủ để so Âm Tán Nhân nắm chắc càng nhiều tin tức, hấn mơ hồ cảm giác được, ở phương xa một mảnh hỗn độn nguyên khí loạn lưu bên trong, cái nào đó cường đại phản ứng khoảng cách Thất Vô đạo nhân cùng Ngọc Tán Nhân khôi lỗi chiến trường tương đương tiếp cận.

Âm Tán Nhân liếc đến một chút, chưa nói chuyện, kia quái dị anh đề thanh lại một lần rót vào trong tai. Chỉ là thanh âm này lại không giống trước đó bén nhọn như vậy, tại thiên kiếp uy năng trùng kích vào, nửa bầu trời hắc ám chính lấy có thể nhìn tốc độ co vào, lôi hỏa huyền sương đã lan tràn đến có khả năng cảm giác mỗi một góc, chí ít ở ngoài mặt là như thế.

Nhưng mà ở trong mắt Lý Tuần, đây chỉ là cái kia không biết tên yêu ma không lại dây dưa tại cùng thiên kiếp đối kháng, ngược lại súc tích lực lượng.

Trong khi thôn thiên phệ địa uy năng tập trung vào một điểm, lại âm vang bộc phát thời điểm, không có ai biết này sẽ là như thế nào hung hãn xung kích.

"Cuối cùng là vị nào yêu ma?"

Lý Tuần phi thường muốn biết lai lịch của đối phương, thế nhưng là, đương vấn đề này ném đi ra lúc, vô luận là Thủy Diệu Lan hay là Âm Tán Nhân, đều là hiếm có mờ mịt.

Hắn chỉ có lùi lại mà cầu việc khác, lại hỏi: "Vậy cái này là ma công nào?"

Âm Tán Nhân vẫn là lắc đầu: "Đại đạo đơn giản nhất, vạn pháp quy nhất. Nhất là cao tầng cảnh giới, trăm ngàn chủng pháp môn, thể hiện ra tới cũng chính là có chuyện như vậy, hiện tại nguyên khí vẫn đục, khí cơ hỗn loạn, chỉ có chờ hắn chân chính xuất thủ thời điểm mới có thể phân biệt."

Kia Cổ Âm lại là từ nơi nào tìm ra như thế cao thủ đến?

Lý Tuần bắt đầu lý giải Cổ Âm sẽ Yêu Phượng đẩy ra dụng ý, ngoại trừ phải ẩn giấu Lâm Vô Ưu sự tình bên ngoài, đại khái vẫn là tín nhiệm hơn cái này đột nhiên nhảy ra đại yêu ma nhiều một ít.

Tại hắn suy tư thời điểm, lớn như vậy u ám khu vực đã hoàn toàn biến mất, sắc trời cũng khôi phục lúc trước u ám. Ngoài trăm dặm, Thất Vô đạo nhân cùng Ngọc Tán Nhân khôi lỗi kịch chiến đã có thể so với so sánh thấy rõ ràng.

Chỉ là, thiên kiếp uy năng cũng càng thêm cuồng bạo, ném bắn lôi quang dày đặc như rừng, không sai biệt lắm là từng phần từng phần ép qua, âm dương chi khí tương kích hình thành nổ lớn, cố nhiên so ra kém lúc trước chín làn sóng liên tiếp nổ tung kinh ngạc, có thể lít nha lít nhít, tầng tầng bao trùm, sẽ phương viên mấy trăm dặm thiên địa nguyên khí quấy thành hỗn loạn, ảnh hưởng sở cập, vô luận là Tán Tu Minh Hội hay là mười chín tông tu sĩ, đều muốn tạm thời tránh mũi nhọn.

Trong Đông Hải lập trường rõ ràng đại thế, vậy mà vì đó vừa loạn.

Đối cấm pháp trận thế cảm ứng vô cùng nhạy cảm Lý Tuần, thân thể trong nháy mắt kéo căng: "Trận thế tản."

"A? Chúng ta vừa mới phá mất, thật là trận nhãn?" Ốm yếu Thủy Điệp Lan lập tức tinh thần tỉnh táo.

Lý Tuần nhưng lại lắc đầu: "Không, không phải trận thế bản thân nguyên nhân."

Hắn lại tĩnh tâm quan sát một lát, mới nói: "Trận thế vận chuyển không có sai lầm, nhưng lúc trước cùng thiên kiếp một mà hai, hai mà một độ phù hợp đã không có, không phải dung hợp, chính là đối kháng, không có con đường thứ ba. . . Chúng ta trước đó không có phá hư trận nhãn, nhưng lại phá hủy một cái càng đồ vật ghê gớm."

Nói, ánh mắt của hắn chuyển hướng Lâm Vô Ưu, cái này tựa hồ mãi mãi cũng chưa trưởng thành tiểu cô nương, lúc này bị phong bế hết thủy thần thức, khí tức, lâm vào triệt để nhất ngũ say, tuy là nhắm mắt, có thể tứ khí long mày phong hơi nhú, để cho người ta không khỏi sinh lòng thương tiếc.

Bất quá, Lý Tuần ánh mắt lại xuyên thấu qua tầng này biểu tượng, thấy được cấp độ càng sâu đồ vật.

"Yêu Phượng nhất định rất hối hận."

"Cái gì?"

Thủy Diệp Lan không có nghe tiếng hấn cảm khái, đang chờ hỏi, Trương Khải bờ môi lại đột nhiên không khép được.

Không chỉ là nàng, bên người Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân cũng đồng thời cảm giác được khó chịu. Đại gia màng nhĩ tựa hồ đột nhiên sưng lên.

Cùng với đồng thời, một đợt trầm thấp tới cực điểm chấn âm xuyên vào, khiến động khí huyết sau còn không trôi, chấn động căn bản chính là rót vào toàn thân mỗi một góc, trực thấu tiến thực chất bên trong đi.

Lý Tuần mơ hồ cảm giác được đây cũng là một loại tiếng sấm, chỉ là loại này lôi minh dương cực sinh âm, biến hóa càng khó xử tắc.

Theo lôi âm chấn động, Lý Tuần chỉ cảm thấy đầu khớp xương mặt phẳng phất nhét vào vô số hạt đậu nhỏ, hơi chút động tác, chính là hoa hoa tác hưởng, trên dưới nhảy lên, cảm giác kia để hấn hận không thể đẩy ra tự mình xương cốt, đem bên trong dị vật đều đổ ra.

Âm Tán Nhân ở bên trầm giọng nói: "Cẩn thận, là Vô Phong Âm Lôi, cũng gọi Tiêu Cốt Lôi Âm, đặc biệt nhằm vào tu thành bất phôi kim thân tu sĩ. Nhục thân tu hành càng là tinh thâm, chịu ảnh hưởng càng lớn."

Thủy Diệp Lan nhưng là không cảm thấy kinh ngạc: "Thiên kiếp chính là như thế khiến người chán ghét, nhất là Tứ Cửu Trọng Kiếp, Thiên Tâm cảm ứng nhất là nhạy cảm, làm sao đáng ghét tự làm sao tới."

Lý Tuần chau mày, không có trả lời, bởi vì hấn khi thấy ngoài trăm dặm Thất Vô đạo nhân thụ Tiêu Cốt Lôi Âm ảnh hưởng, đã nhảy lên tới đỉnh phong khí thế không thể tránh khỏi gặp khó.

Cũng chính là cái này dừng một chút công phu, trong bóng tối, vận sức chờ phát động đại yêu ma ngang nhiên xuất thủ!

Tất cả người đứng xem trước mắt đều là tối sầm lại, đây cũng không phải là tia sáng biến hóa, mà là bạo phát đi ra cuộn cuộn ma khí trong nháy mắt lồng chập đăm đăm người lục thức cảm ứng.

Theo sát phía sau, là đợt thứ ba chói tai anh khóc, lần này tiếng gáy là trước nay chưa từng có tiêm lệ, mà trong đó mang theo nồng hậu dày đặc tâm tình tiêu cực liền theo sóng âm quấy nhiễu tứ phương, sử chung quanh tu sĩ hoặc nhiều hoặc ít đều có chút lòng dạ lưu động.

Làm sóng âm công sát mục tiêu cuối cùng nhất, Thất Vô đạo nhân phản ứng lớn nhất, nhất là cái này ba âm sát chính kẹt tại hãn muốn tỉnh lại khí thế, lại lên đỉnh phong bật chỗ, nắm bắt thời cơ được tinh chuẩn vô cùng, lập tức liền ỨC ở hãn tiên thiên mệnh khí vận chuyển.

Đối diện Ngọc Tán Nhân khôi lỗi phảng phất cùng yêu ma kia tâm thần tương thông, cũng không thẳng gia thương tổn, không kém một phần đối cứng đi lên.

"Nghịch chướng!"

Tại có thể nhớ lại khởi năm tháng dài đằng đằng bên trong, Thất Vô đạo nhân chưa từng có đối đứng hàng tam tán nhân đứng đầu Cổ Chí Huyền như thế quát tháo qua, mà giờ khắc này, cái này xích âm nhưng là một cách tự nhiên liệt hầu mà xuất, nhắc nhở trước mắt hãn cùng Ngọc Tán Nhân không khác nhau chút nào nhân vật, vền vền một cái không có linh hồn khôi lỗi mà thôi.

Đột nhiên tới cảm khái bên trong, Thất Vô đạo nhân ồng tay áo lật phật, lấy tâm viêm cửu chuyển linh động tránh khỏi khí thế rơi xuống thung lũng, hơi để phong mang mà kích trong đó lưu, cùng Ngọc Tán Nhân khôi lỗi tà dụng một kích, song phương thân hình trong nháy mắt giật ra, đảo mắt chính là mười dặm hơn khoảng cách.

Thất Vô đạo nhân lấy tiên thiên mệnh khí thôi phát cửu chuyển tâm viêm, toàn bộ thân thể từ trong tới ngoài đều tràn ngập sáng rực, Vô Tâm Tông tu hành

hóa ngũ tạng, tan lục phủ, luyện da xương, tiêu huyết nhục tứ đại giai đoạn, hãn đã đạt đến đỉnh phong, lúc này, ngoại trừ tối bên ngoài tầng kia tượng trưng da thịt, Thất Vô đạo nhân bên trong tạng khí cùng xương cốt, kinh mạch tất cả đều đã chuyển hóa làm tiên thiên mệnh khí, tại "Hạch" tụ tán khu động hạ, phân hoá âm dương, tự sinh huyền diệu.

Luận này tu thân luyện thể thần thông, ngược lại cùng Huyết Ảnh yêu thân có chút tương tự, bình thường thủ pháp coi như có thể đánh tan hãn bên ngoài thân phòng ngự, cũng vô pháp xuyên thấu trong cơ thể hãn sền sệt nguyên khí dòng lũ, ngược lại hữu chiêu gây nên toàn lực bản ngược nguy hiểm.

Chính vì vậy, Thất Vô đạo nhân hồi khí cực nhanh, đại khái chỉ cần nửa hơi thời gian, hãn liền có lòng tin sẽ tiên thiên mệnh khí lại vận chuyển tới trạng thái đỉnh phong.

Nhưng mà, liền tại này một nháy mắt, không có bất kỳ cái gì điềm báo trước, sau lưng của hãn kia một mực ẩn ở trong bóng tối đại yêu ma, trống rỗng xuất hiện!

Thất Vô đạo nhân chỉ cảm thấy tóc dài đầy đầu cơ hồ chỗ xung yếu khai phát mang, đứng vững lên, chung quanh hãn hư không hết thấy tia sáng, thanh âm, nguyên khí đều bị đều bị dành thời gian, duy nhất truyền tới, chỉ có một đợt ép qua trong lòng tha thiết lôi minh.

Ở xa ngoài trăm dặm, Lý Tuần đột nhiên bắt đầu đón Thủy Điệp Lan cánh tay, đón lấy, hãn hoàn toàn không để ý yêu nữ giận âm, thậm chí quên đi thương thể trên người, bật lên tới.

Trước người mấy trượng xa không khí đột nhiên vang lên một tiếng nhẹ bạo, cái nào đó đồ vật lấy tuyệt cao tốc độ ngược lại nện mà xuống, lấy Lý Tuần đảm người nhãn lực cũng chỉ có thể nhìn thấy một đoàn mơ hồ bóng xám, lập tức chính là phịch một tiếng vang lớn, vật kia từ đầu tới đuôi đều không có giảm tốc, trực tiếp đụng phải mặt đất.

Vuông vức như kính đich mặt đất nhất thời bị xô ra một cái hố sâu, mà vật kia thì giống bóng da bản ngược đi lên, tình thế vẫn tự không giảm, bất quá, tốc độ ngược lại là chậm một chút, Lý Tuần mượn cơ hội thấy rõ ràng, lập tức hẳn trong kẽ răng liền lọt lương khí tiến đến.

Thất Vô đạo nhân!

Cái này bị nhân ngành sinh sinh nện xuống tới đồ vật, lại là Thất Vô đạo nhân!

Trên bầu trời lại là tối sầm lại, Lý Tuần trong lòng một kích, ngẩng đầu thượng nhìn, Thất Vô đạo nhân vừa đạn đi lên thân ảnh đã rơi vào tầng kia trong bóng ma, khí quyển bên trong thì phồng lên lấy kia một đợt quỷ dị lôi minh, như tơ như sợi, trực thấu phế phủ.

Lại là Tiêu Cốt Lôi Âm!

Lý Tuần cảm giác tương đương hồngбет, tại cái này âm hiểm lôi âm bên trong, hẳn cảm giác được một loại thốt nhiên mà phát áp lực, tựa như đỉnh đầu yêu ma bày ra âm ảnh bao phủ trong lòng, khó mà khu trừ. Bất quá, nhận áp lực kích thích, trực giác của hẳn cảm ứng cũng nghịch thế giương lên, như là một đường cường quang, mặc dù không thể xé rách mây đen, lại có thể chiếu sáng trước đó không thấy được địa phương.

Trong bóng tối, song phương thân hình giao thoa.

Lý Tuần mi tâm đột nhiên như bị kim nhọn hung ác đâm một cái, kịch liệt đau nhức xuyên não mà vào. Hẳn kêu lên một tiếng đau đớn, kềm chút lại ngồi trở lại tới đất đi lên.

Giờ khắc này, đến từ hai vị Thông Huyền Giới cao cấp nhất nhân vật tuyệt đại năng lượng đụng nhau một cái, tất cả lực lượng hoàn toàn tập trung vào một điểm, không có chút nào tiết ra ngoài, cái này cũng tự đại biểu cho, đương sự song phương nhất định phải hoàn thành tiếp nhận kinh khủng xung kích phản

chấn.

Đây là hung hãn nhất, tối quyết tuyệt đối trùng!

Lý Tuần dựa vào hãn vô cùng cao minh cảm ứng, bắt được trong nháy mắt kia xung kích, thế nhưng là, có thể cảm ứng rõ ràng, liền đại biểu cùng xung kích hạch tâm thành lập khí cơ kết nối.

Giữa thiên địa loại này lẫn nhau liên quan huyền diệu nhất, lập tức khí cơ dẫn dắt, một đường sóng xung kích theo khe hở mà tới, như kim nhận bổ phong, sắc bén chỗ không thua gì bất luận cái gì thần binh lợi khí, nếu không phải Lý Tuần hộ thể chân tức tự phát tá lực, đầu óc sợ rằng đều muốn bị chém thành hai khúc.

Không đợi Lý Tuần theo đầu óc chấn động trong hỗn độn khôi phục, trên bầu trời lại là một đường bóng xám rơi thẳng mặt đất, Thất Vô đạo nhân lần nữa bị ngưng sinh sinh từ trên trời đánh rớt, liền giảm tốc cơ hội đều không có, liền cho nên vào ban sơ oanh mở hố to dưới đáy.

Chỉ là lần này, hãn không thể tiếp tục bắn ra ra tới.

Kia vô danh yêu ma mang theo lấy Thủy Điệp Lan ghét nhất ma chiêu độc hỏa, theo sát Thất Vô thân hình bay vọt mà xuống.

Gia hỏa này tựa hồ đem mình làm chùy, thẳng tắp cắm vào kia đã có hơn một trượng sâu trong hố lớn, đối đáy hố Thất Vô vào đầu trúng kích, mặt đất oanh thanh lay động.

Chấn động chỉ phát sinh một lần, sau đó, liền vắng lặng im ắng.

Nói là không có âm thanh cũng không chuẩn xác, chỉ ít Lý Tuần nghe được một chuỗi cực yếu ớt "Tư tư" tiếng vang, kia là nòng hậu dày đặc nguyên khí cấp tốc lưu động lúc, cùng ngoại giới không khí ma sát thanh âm.

Lý Tuần sắc mặt nghiêm trọng, làm thủ thế, để Thủy Điệp Lan ôm Lâm Vô Ưu về sau triệt, Âm Tán Nhân thì căn bản không cần nhắc nhở, liền di động thân

hình đứng ở phía trước, vốn là vân đạm phong khinh trên mặt rốt cục có vẻ mặt ngưng trọng.

Thủy Điệp Lan lúc này bị thương nặng, nhưng là thân là tuyệt đỉnh yêu ma kiến thức còn tại, theo cái nào đó phương diện tới nói, nàng so Lý Tuần càng hiểu hơn lập tức cục diện.

Nàng hừ một tiếng, ôm Lâm Vô Ưu đứng lên, lại không vội mà lui lại, mà là cười lạnh nói: "Trước đó nhìn không ra, hiện tại coi như rõ ràng. . . Thân thể đại hoang, liệt không tể nhật, lại có Ma Anh quý khóc, moi tim đào lá gan. . . Đây là Chủng Ngọc ma công đi!

"Năm đó Tê Hà tu luyện cái này quý đồ chơi chỉ vì thụ thai kết thai, ta đã rất bội phục, mà vị này càng là ba năm thụ thai, chín năm hoài thai, sẽ tự mình cốt nhục luyện hình chuyển chất, tu thành Tạo Hóa Ma Anh, lại không biết là vị nào cao nhân?"

Hổ to hạ truyền đến một trận nữ tử cười nói: "Bách Huyền tiên tử thần mục như điện, ta từ trước đến nay là cực bội phục. Tiên tử liền như ý lang quân đều có thể nhắm ngay bắt lấy, còn không cho người đố kỵ ao ước lấy làm kỳ?"

Thanh âm lọt vào tai, được xưng tán Thủy Điệp Lan trên mặt đã có chút cương, chớ nói chi là một bên Lý Tuần, tự nhiên việc không liên quan đến mình Âm Tán Nhân trên mặt cũng hiển lộ vẻ kinh ngạc.

Liền tại ba người bọn họ ánh mắt nhìn chăm chú, một vị áo trắng nữ lang chậm rãi theo trong hầm đi ra.

Tuy là ở đây bị thiên kiếp chà đạp dã ngoại hoang vu, có thể áo trắng nữ lang kia lịch sự tao nhã phong thái, liền giống như là hành tẩu tại lâm viên đình hiên tâm đó, tú dật thong dong, làm cho người quên tục.

"Cổ Âm. . ."

Sẽ cái này tên quen thuộc tại giữa rừng môi nhắm nuốt phẩm vị, Lý Tuần phảng phất cái gì đều hiểu, lại cảm thấy kỳ thực cái gì đều là mơ hồ.

Thúc đẩy mười vạn tán tu vì đó quên mình phục vụ, vây giết Thông Huyền mười chín tông tinh nhuệ, dẫn động thiên kiếp ý đồ cải thiên hoán địa kẻ cầm đầu đang ở trước mắt, thế nhưng là Lý Tuần đối trước mắt nữ ma đầu này ấn tượng đầu tiên vẫn là: Thướt tha xinh đẹp nho nhã, như thiên trì hoa sen!

Lý Tuần bỗng nhiên không có chút nào lý do hồi tưởng lại nhiều năm trước kia, tại Bất Dạ thành, hần xuyên thấu qua Thủy kính lần đầu nhìn thấy nữ tử trước mắt lúc ấn tượng cùng tâm tình.

Kia cảnh tượng kỳ thực đã rất mơ hồ, huống hồ, sau đó mấy chục năm bên trong, nữ tu không ngừng sửa đổi lấy nàng đối với người khác trong lòng ấn tượng. Cho đến giờ phút này, nàng đã leo lên Thông Huyền Giới từ trước tới nay phản nghịch nhất nhân vật bảo tọa, nhưng theo khi đó đến bây giờ, có một chút nhưng lại chưa bao giờ thay đổi qua. . . Mỗi lần thấy được nàng, Lý Tuần luôn luôn kinh ngạc nơi này nữ văn tú lịch sự tao nhã phong nghi, đồng thời một lần lại một lần bị nàng to lớn trong ngoài chênh lệch rung động. Dù cho lập tức, y nguyên như thế.

Thật sự là không có thuốc chữa. . .

Tự giễu suy nghĩ đi qua, Lý Tuần mới phát giác mình đã cảm khái thời gian quá dài . Bất quá, đối với Cổ Âm sạch sẽ gọn gàng chấm dứt một vị chân nhất tông sư rung động cũng đánh tan không ít, hần đã không thể nào khẩn trương, thậm chí còn hữu tâm chào hỏi: "Ngô, Cổ tông chủ luôn có thể để cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn."

Lời vừa nói ra, chung quanh đã ngưng kết không khí mới lại lần nữa lưu động lên, Lý Tuần thậm chí nghe được Thủy Điệp Lan hô hấp đoạn tuyệt. Đối một vị tuyệt đỉnh yêu ma tới nói, cái này khó tránh khỏi có chút thất thố, nhưng bây giờ Cổ Âm xác thực có sẽ hư không đông kết khí thế.

Có lẽ Cổ Âm khí sắc cũng không quá tốt, gầy gò thân thể cũng giống là bệnh nặng chưa lành, nhưng mà, nàng đứng ở nơi đó, đen nhánh con người liền giống như là căn nuốt hết hết thủy tia sáng, mỗi khi nó thoáng di động, trước người nàng Lý Tuần bọn người liền cảm giác một trận mê muội, một loại nào đó khó mà nói áp lực xuyên thấu qua da, trực tiếp tác dụng tại Lý Tuần đám người nội phủ gân lạc, nhất là tại Tiêu Cốt Lôi Âm chưa thối lui lúc.

Cảm giác này cùng lôi âm, cả hai tầm đó phảng phất có một loại cực liên hệ chặt chẽ, tựa như. . . Hoặc là căn bản chính là Cổ Âm thao túng lôi âm, ép qua bọn hắn cơ thể mỗi một nơi hẻo lánh.

Nghe được Lý Tuần chào hỏi, Cổ Âm trên mặt không có giống trước kia lộ ra tiểu dung đến, thậm chí liền lễ phép tính đáp lại đều không có, mà là dùng một loại quỷ dị ánh mắt trực tiếp xuyên thấu Lý Tuần đáy mắt, hồi lâu, mới mở miệng đáp lại: "Lẫn nhau, ta cũng hầu như là đánh giá thấp Lý đạo hữu lực phá hoại."

"Nói là Vô Ưu sư tỷ sự tình sao, vậy thật đúng là thật có lỗi. . ."

Lý Tuần trong miệng mạn thanh đáp lại, trong đầu thì tại phi tốc chuyển động, ý đồ cân nhắc Cổ Âm lúc này nội tình cùng kế hoạch.

Nhưng mà, lần này cùng thường ngày thật hoàn toàn khác biệt!

Cổ Âm không tiếp tục cho hắn nói những nói cuối cơ hội, Lý Tuần lời nói đuôi còn tại môi lưỡi tâm đó, trong tai chính là "Ông" một thanh âm vang lên, xuyên vào cốt tủy Tiêu Cốt Lôi Âm phảng phất nghe được chỉ lệnh, tại hắn nói chuyện trong nháy mắt ầm vang bộc phát!

Phía trước Âm Tán Nhân mà ngay cả nửa điểm ngăn cản tác dụng đều không có, Lý Tuần liền giống như là bị một tòa bay tới ẩn hình đại sơn phá tan, toàn bộ thân thể hướng về sau ném đi, nhân còn tại không trung, xương cốt toàn thân đã đoạn mất tám thành, mà ngũ tạng lục phủ càng là rối tinh rối mù.

"Như thấy quý. . ."

Lý Tuần chửi mắng một tiếng, lập tức cũng không lo được cái khác, Huyết Ảnh yêu thân uy năng toàn bộ triển khai, hết thảy cơ thể cốt nhục trong nháy mắt hư hóa thành vụ, dùng cái này tiêu hóa lôi âm sát thương.

Nhưng mà trước đó bách thử khó chịu thủ đoạn, lúc này lại có chút vấn đề, Tiêu Cốt Lôi Âm không hổ là Tứ Cửu Trọng Kiếp hạ đại thủ bút, kia âm hiểm chấn động đúng là tránh đi hết thảy huyết vụ độc hỏa, thẳng đến Lý Tuần tâm hồn, mục tiêu chính là kia hết thảy sinh cơ đầu nguồn "Huyết hạch" .

Thất Vô chính là như thế xong đời!

Thời khắc sinh tử, Lý Tuần trong lòng càng thêm minh triết thông thấu, hẳn trong nháy mắt sáng tỏ trong đó nhân quả, Huyết Ảnh yêu thân cũng liền tính nhắm vào làm ra phản ứng.

"Huyết Yểm phế nguyên, ảnh hoá phân thân, đốt!"

Ngắn gọn chú ngôn tự trong lòng chảy qua, như hư như ảo huyết vụ đột nhiên phân liệt, lập tức biến hóa ngưng kết, sinh thành lưỡng cái giống như là nhân hình thực chất hình thể, hướng phía phương hướng khác nhau bay vụt.

Lôi âm đột nhiên đoạn tuyệt.

Lưỡng cái tách rời hình người đồng thời chấn động, lại lần nữa đẳng hóa thành mưa máu hướng trong hư không tụ tập, cuối cùng ngưng tụ thành Lý Tuần hoàn chỉnh hình dáng tương mạo.

Nhưng mà, tại hình thể phục hồi như cũ sát na, Lý Tuần lại là một ngum máu tươi sặc ra đến, trên không trung lộn một cái cốn mới đứng vững thân thể.

Lúc này, Âm Tán Nhân đã cùng Cổ Âm chiến tại một chỗ.

Khoảng cách của song phương không qua xa ba, năm trượng, trong đó có hạn

không gian bên trong, giờ phút này đã là khói xanh tràn ngập, điện hỏa nhiều lần xuất.

Âm Tán Nhân kiến thức cao hơn Lý Tuần đâu chỉ gấp mười, mặc dù đối ở giữa chi tiết không hiểu rõ lắm, nhưng nhìn thấy Thất Vô đạo nhân hạ tràng, đã hạ quyết tâm, tuyệt không để Cổ Âm kia giống như có thể khống chế lôi âm thủ đoạn thi triển hết ra tới.

Tu vi của nàng lại cùng Thất Vô khác biệt, sớm tại bị luyện thành khô lồi trước đó, nàng đã là Thông Huyền Giới đứng đầu nhất nhân vật một trong, sau đó lại tận lãm « Âm Phù Kinh » toàn cảnh, cảnh giới tinh tiến, đương thời cũng chỉ có La Ma Thập, Lệ Đấu Lượng hai vị thái đấu cấp tông sư mới có thể cùng nàng bằng được.

Lúc này Âm Tán Nhân thi triển hết huyền ảo, thống hợp phong, vũ, hỏa, minh, âm, dương sáu khí, tại phương viên trong vòng ba trượng, chư khí giao thông, tự thành thiên địa, mặc cho gian ngoài kinh lôi chớp, bên trong lại sinh sôi không ngừng. Cổ Âm hoặc xa hoặc gần, hoặc hùng hồn hoặc âm độc công kích, hơn phân nửa đều bị Âm Tán Nhân tiêu hóa sạch sẽ.

Chỉ là, ở trong thiên địa phun trào Tiêu Cốt Lôi Âm theo Thiên Tâm vận chuyển, tựa như như nước chảy thấm thấu tiến vào, Âm Tán Nhân nghĩ hoàn toàn chống cự thực sự khó khăn.

Cổ Âm thân ảnh liền tại lôi âm trung du đặc, giống một đuôi linh hoạt con cá, nhưng càng giống hư vô u linh, cuối cùng vẫn là sẽ Âm Tán Nhân đặt ở thủ thế.

Lúc này Cổ Âm ung dung tiếng nói xuyên qua ngoại tầng bình chương, xuyên vào trong tai mọi người, phảng phất giống như thở dài: "Hôm nay cùng đạo hữu gặp nhau, mới biết trên đời tổng có mệnh số tại, bất luận yêu ma dị loại, Thông Huyền Giới trăm vạn tán tu bên trong, chỉ có tam tán nhân xứng là kinh thiên chi trụ, đứng tại giới này tối cao đoạn.

"Nhưng mà tạo hóa trêu ngươi, ba vị nhân vật đứng đầu ngược lại giống như

dự đoán thương định như vậy, cùng nhau làm người khác khô lồi, há không để cho người ta than thở?"

Thật dài câu nói do Cổ Âm môi son ở giữa chảy ra, tự tự ngừng ngắt, như một đầu uốn lượn dòng suối nhỏ, chảy qua đám người bên tai. Nhưng mà kia ngay thẳng ý nghĩa lời nói, nhưng là băng hàn như đao, xuyên thẳng trong lòng.

Âm Tán Nhân nghe thấy lời ấy cũng vẽn vẹo hơi nhú lông mày, quanh thân phòng ngự không thấy bất cứ ba động gì, ngược lại là một bên khác đứng ngoài quan sát trận chiến đấu này Lý Tuần mãnh lấy làm kinh hãi.

Nàng làm sao xem thấu?

Tuy là cực cảm giác kinh hãi, không qua Lý Tuần vẫn là được chia xuất nặng nhẹ, hẳn một bên chú ý Âm Tán Nhân cùng Cổ Âm chiến đấu, một bên khác thì truyền âm qua, chỉ đạo Thủy Điệp Lan trên người Lâm Vô Ưu làm vài việc, rất nhanh, Thủy Điệp Lan liền truyền về khẳng định tin tức.

Lúc này, rốt cục có mười chín tông tu sĩ kế Thất Vô đạo nhân về sau đạp lên lục địa, mà lại bởi vì cương sát hồn nghi chi trận cùng thiên kiếp độ phù hợp phi tốc hạ xuống, mười chín tông tu sĩ chinh thể tốc độ di chuyển rõ ràng tăng nhanh hơn rất nhiều.

Lý Tuần chậm rãi điều tức, đồng thời cũng ở trong lòng tính toán người tới tốc độ tiến lên cùng thực lực, rốt cục, tại cái nào đó tiết điểm bên trên, hẳn từ trong hàm răng gọt ra một chữ ——

"Lui!"

Đang ở tại hoàn toàn phòng ngự trạng thái hạ Âm Tán Nhân ứng thanh kêu to, toàn thân càng là sáng lên một tầng xích hồng cường mang, bên ngoài cơ thể sáu khí liên hệ, sinh sôi không ngừng độc lập khu vực âm vang vỡ vụn, đầy trời lôi âm mất trở ngại, lập tức như như hồng thủy tràn vào tới.

Âm Tán Nhân hoàn toàn mặc kệ cái này sóng lôi âm sát thương, thon dài thân hình chỉ nhoáng một cái, liền nghịch thế mà lên, biến chỉ thành đao, xuyên thẳng Cổ Âm ở ngực, hoàn toàn là lưỡng bại câu thương đấu pháp.

Liền tại Âm Tán Nhân chuyển thủ làm công trong nháy mắt, trên đất Thủy Điệp Lan hừ lạnh một tiếng, vỗ tay vỗ nhẹ, ông thanh chấn minh bên trong, sau lưng của nàng mở rộng xuất một đôi toàn thân ngân bạch kim loại phi dực, trong nháy mắt đã ôm Lâm Vô Ưu bay vút lên mà đi, không thấy tăm hơi.

Dạ Ma Vô Ảnh —— cái này Thông Huyền Giới tối làm người ta nhìn mà than thở phi thiên pháp bảo, bị Thủy Điệp Lan từ trên thân Lâm Vô Ưu lục soát ra tới, đồng thời lập tức có đất dụng võ.

Nhờ có có cái đồ chơi này, nếu không Lý Tuần vì cam đoan tốc độ, tất nhiên sẽ sẽ Lâm Vô Ưu vút xuống, vậy coi như thật sự là lãng phí thời giờ.

Tại Thủy Điệp Lan bay lên không sát na, nguyên bản nàng vị trí trên mặt đất xuất hiện mặt không thay đổi Ngọc Tán Nhân khô lồi, bào tay áo xoay tròn bên trong, như như lưỡi dao kinh khí hoàn toàn vồ hụt, cũng đại biểu Cổ Âm sau cùng phản chế tuyên cáo thất bại.

Một bên khác, "Tu" thanh trường âm bên trong, Âm Tán Nhân cổ tay chặt cắt tại Cổ Âm chường xuôi theo chỗ, bắn ra kịch liệt điện hỏa, ngược lại giống như hai vị tuyệt sắc nữ tu đầu ngón tay là do sắt thép đúc thành.

Không qua song phương chỉ là vừa chạm liền tách ra, Cổ Âm ổn lập nguyên địa, Âm Tán Nhân thì phi tốc lui lại, đảo mắt cùng Lý Tuần song song, Lý Tuần lúc này mới phát lực, hai người như là cổ sao chổi lướt qua trống trải bầu trời, Cổ Âm cũng không có đuổi theo ý tứ.

Giờ này khắc này, ngoài mấy chục dặm, Lạc Kỳ Xương lẳng lẹ như kiếm khí tức tràn ngập nửa bầu trời, sau đó một điểm, Hư Miếu Tông Lưu Vân Tử khí tức cũng là như ẩn như hiện.

Dù cho lấy Cổ Âm lúc này cao thâm mạt trắc thủ đoạn, đây cũng là lưỡng cái nàng nhất định phải toàn lực ứng đối cường địch, lại thêm cương sát hồn nghi chi trận hồngбет hiện trạng, Lý Tuần cho rằng đối Cổ Âm tới nói, tình thế đã bắt đầu không kiểm soát.

Cách một đoạn tương đương khoảng cách xa, Lý Tuần cùng Cổ Âm cách không đối mặt, mặt mũi của đối phương thần sắc sớm đã mơ hồ được không còn hình dáng, thế nhưng là, Lý Tuần vẫn là "Nhìn" đến đến từ nữ tu trên thân phun ra nuốt vào ma điểm, cùng với đối phương cùng cái này Đông Hải thượng hồn loạn thiên tượng mạch lạc tương thông huyền ảo.

Lý Tuần ngừng thở, nhắm mắt lại, trong mắt thế giới trong chốc lát đen kịt một màu, nhưng chính là tại mảnh này hắc ám bối cảnh hạ, từng đầu huyết hồng mạch lạc bắt đầu chậm rãi lan tràn ra, khắc hoạ xuất một đoàn phức tạp đồ án.

Đây là Cổ Âm khí tức quanh người cùng ngoại giới thiên địa nguyên khí giao lưu tuyến đường, cũng chỉ có Lý Tuần dạng này đối sinh cơ nhịp đập có thể tinh chuẩn nắm chắc, có thể dùng cực nhạy cảm Linh giác tu sĩ, mới có thể thông qua phương thức như vậy, bắt được thâm tàng tại hồn loạn nguyên khí phía dưới một điểm nền tảng.

Không hề nghi ngờ, đây là một loại chịu đựng văn.

Bỗng nhiên, Lý Tuần trong mắt huyết hồng mạch lạc xoay thành rối loạn, nguyên nhân là phương xa Cổ Âm khí thế bưng bưng phẫn chấn, tăng lên nguyên khí trở lưu để nguyên bản chịu đựng văn danh sách cấp tốc biến hóa, nó trình độ phức tạp đã vượt qua phạm vi năng lực của hắn.

Vung đi trong đầu mê muội, Lý Tuần mở to mắt, ngoại giới mãnh liệt ánh sáng không kịp chờ đợi đâm vào đến, để Lý Tuần không thể không lần nữa nheo mắt lại.

"Chuyện gì xảy ra?"

Âm Tán Nhân không có trả lời, Lý Tuần liếc nàng một cái, lại đem lực chú ý thả lại đến phương xa ánh sáng chói mắt nguyên phía trên.

Phương viên mấy trăm dặm cây rừng đều bị chín làn sóng liên tiếp nổ tung xung kích quét vi đất bằng, hai người lại tại chỗ cao, chính là vừa xem không thể nghi ngờ, chỉ thấy lúc trước Cổ Âm chỗ đứng, vụn vụn sí bạch quang diễm nuốt sống hết thấy tìm hiểu tầm mắt, bay lên diễm đuôi trong hư không in dấu xuống một đường lại một đạo ấn ký, co rúm xung quanh thiên địa nguyên khí, ù ù vận chuyển.

Trên bầu trời hôi mai cũng bị oanh ra một cái đại lỗ thủng, có vô số kim xà điện hỏa vờn quanh chung quanh, thỉnh thoảng cùng trùng Thiên Diễm đuôi giao kích, lại lập tức bị thu nạp vào đi, sử quang diễm càng thêm đốt đốt chói mắt.

Tới đối đầu ứng, là trên mặt đất nhàn nhạt một tầng đông lạnh vụ đang thông thả lưu động, Lý Tuần ánh mắt chiếu tới, mảng lớn mặt đất đều đã trải lên một tầng sương trắng, cùng bầu trời bên trong lôi hỏa phun ra lẫn nhau làm nổi bật, rất là cổ quái.

Đây đại khái là thiên kiếp uy năng bên ngoài hóa đi. . .

Lý Tuần chỉ có thể như thế suy đoán.

Nhất là ở trong đó vẫn tồn tại từng tia từng sợi xuyên thẳng qua cương sát chi khí, tất cả nguyên tố đều hỗn tạp thành hỗn loạn, mặc dù khí thể mười phần, cũng rất khó khiến người ta cảm thấy uy hiếp, hẳn không khỏi nhớ tới trước đó suy luận: Đối Cổ Âm tới nói, cục diện thật không kiểm soát?

Suy nghĩ chưa tuyệt, ở trong kia một đoàn quang diễm liên tiếp tục bành trướng thêm, sí bạch quang mang đảo qua, hết thấy vẻ lo lắng, hàn vụ lại như canh sôi giội tuyết, nhao nhao hòa tan, trở lại như cũ là nhất thuần túy thiên địa nguyên khí, lấy Cổ Âm chỗ đứng làm trung tâm xoay tròn phi động, đảo mắt liền hình thành một đầu kết nối thiên địa to lớn vôi rỗng, chính là ngoài mấy chục dặm Lý Tuần hai người cũng cảm thấy gió mạnh đập vào mặt, hô hấp khó khăn.

Lý Tuần chưa từng giống như bây giờ chán ghét chính mình kiến thức nông cạn, hẳn không thể không lần nữa quay đầu, đi nghe Âm Tán Nhân cách nhìn.

Bất quá, Âm Tán Nhân tựa hồ cũng có chút hoang mang, chỉ có thể phi thường cẩn thận biểu thị: "Thống hợp nguyên khí, phản bản quy nguyên, có lẽ đây là một loại cách khác thiên địa thần thông."

"Lánh tịch thiên địa? Giống Vụ Ân hiện như thế?"

Âm Tán Nhân đang chờ nói rõ, phương xa đột nhiên vang lên một tiếng sét ùng đoàng, chấn âm đầu nguồn đến từ quang điểm chính giữa, đợi đến sóng âm truyền tới, bên kia đã đại sinh biến hóa.

To lớn vòi rồng phảng phất bị trọng chùy oanh kích, ầm vang vỡ vụn, thế nhưng là vờn quanh thiên địa nguyên khí nhưng không có tứ tán dạt lưu, mà là tự nhiên phân lưu về cổ, phảng phất trong hư không sắp hàng trăm ngàn đạo vô hình lỗ khảm, dẫn cái này một đợt lượng lớn nguyên khí hướng chảy dự định phương vị.

Theo Lý Tuần cái góc độ này nhìn sang, Cổ Âm giống như là một con yêu độc nhện, phun ra vô số sợi tơ, che kín giữa thiên địa, Đông Hải thượng Thông Huyền chư tông tu sĩ chính là bị dính vào trên mạng phi trùng, nhào cánh ra sức giãy dụa, mà trong đó đại bộ phận lại tránh không được bị nuốt ăn kết cục.

Lý Tuần bị ý nghĩ của mình chọc cười, tiểu dung ở trên mặt tràn ra, lại không khỏi là ngậm lấy khổ bên trong làm vui hương vị.

Cổ Âm thống ngự nguyên khí phân lưu cũng chỉ là trong chớp mắt sự tình, Lý Tuần phát giác được, phân lưu nguyên khí trong hư không đã sắp xếp hoàn thành, tạo thành một cái khổng lồ mà phức tạp chịu đựng văn kết cấu, so sánh với lúc trước bước đầu diễn hóa thực không thể so sánh nổi.

Đương nhiên, hẳn càng quan chi không thấu.

Mạng nhện căng thẳng, mà trung ương nhất Cổ Âm chỉ là nhẹ nhàng kích thích trong đó nào đó sợi dây tuyến, giữa thiên địa chính là ông thanh hợp chấn, chấn động cũng không phải là lấy sóng âm hình thức, mà là lấy một loại nào đó khó mà suy đoán thủ đoạn trong nháy mắt truyền tới Lý Tuần cảm ứng cực hạn bên ngoài hư không.

Ngàn dặm vẻ lo lắng khoảnh khắc tan hết, nắng gắt giữa trời, trời xanh vắng vát.

Đương giữa trưa ánh nắng tung xuống, Lý Tuần trợn mắt hốc mồm, cơ hồ cho là mình thấy được thần tích.

Đây cũng không phải là ảo giác, cũng không phải Cổ Âm cách khác thiên địa, nơi này là chân thực Đông Hải chi tâm, cũng là trước đó bị thiên kiếp tứ ngược thổ địa.

"Đi!"

Lần này là Âm Tán Nhân nhân thấp quát mắng âm thanh, Lý Tuần như ở trong mộng mới tỉnh, lúc này mới giật mình, tại vạn dặm trời trong phía dưới, lại một đợt kịch liệt chông chất kinh khủng năng lượng ngay tại tụ tập.

Liệt nhật xung quanh chính dấy lên một vòng vạn vẹo quang hoàn, khi thì khuếch trương, khi thì co vào, mỗi một lần căng rứt, đều mang đến viễn siêu lẽ thường khổng lồ nhiệt lượng.

Trước đó mấy canh giờ tích súc xuống tới thủy khí, ngay tại nhiệt độ cao hạ cấp tốc bốc hơi, tầm mắt sở cập, hư không cũng đang vạn vẹo chập trùng, tổ y váy trắng Cổ Âm càng là tan vào chói mắt ánh nắng bên trong.

Lý Tuần thậm chí đã không phân rõ, đỉnh đầu hư không cùng nữ tu chỗ đứng chi địa, đến tột cùng cái nào mới thật sự là mặt trời.

Đây cũng không phải là nhân lực có thể bằng cảnh giới!

Xung quanh nhiệt độ cấp tốc lên cao, có thể Lý Tuần đáy lòng nhưng là hàn ý chảy xuôi, hãn đời này kiếp này cũng chỉ tại năm đó phá kiếp phi thăng Chung Ẩn trên thân trải nghiệm qua thần thông như vậy uy sát.

Cổ Âm. . . Nữ nhân này đến tột cùng là cái gì biến?

Trong lúc miên man suy nghĩ, Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân đã bay đến bên ngoài mấy trăm dặm.

Tạm thời cách xa Cổ Âm uy năng phóng xạ phạm vi, Cổ Âm thân hình càng là cũng không còn gặp, nhưng mà Lý Tuần lại có thể cảm giác được, đã vướng víu thật lâu cương sát hồn nghi chi trận lại bắt đầu thông thuận vận chuyển, cương sát chi khí tại trời trong hạ càng thêm hư miếu khó lường, so trước đó càng khó có thể hơn bắt giữ.

Các loại lôi hỏa, âm ngục tựa hồ cũng dưới ánh mặt trời hòa tan biến mất, thế nhưng là hỗn độn thật lớn thiên kiếp vĩ lực như cũ tại ù ù vận hành, cùng cương sát hồn nghi chi trận cũng lại lần nữa cấu kết lên, lẫn nhau lưu thông, chậm rãi không phân khác biệt, toàn vẹn như một.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Đuổi Trốn

Chương 02: Đuổi trốn

Đây là Cổ Âm làm ra. . .

Lý Tuần cảm thấy trong đầu ông ông tác hưởng, vô luận như thế nào đều không mò ra trong đó nhân quả.

Lúc trước, Cổ Âm lấy Lâm Vô Ưu làm mồi nhử, dụ sử thiên kiếp giáng lâm, lại lợi dụng ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận nhất uy năng, vì đó sử dụng, trong này cố nhiên có rất nhiều chi tiết không rõ lắm, nhưng mạch suy nghĩ dù sao vẫn là rõ ràng.

Nhưng hôm nay, hãn lấy Huyết Linh vũ kiếm nhất cử bài trừ tương quan cấm pháp, lại giam lại Lâm Vô Ưu hết thảy thần thức khí tức, gãy mất Cổ Âm bố trí bên trong khâu mấu chốt nhất, nữ nhân này lại là dùng cái gì thủ đoạn trong thời gian ngắn như vậy trọng chinh cục diện, thậm chí tiến thêm một tầng?

Run lên nửa ngày, thẳng đến Thủy Điệp Lan thân ảnh xuất hiện tại Lý Tuần trước mặt, hãn vẫn là không nghĩ ra cái như thế về sau.

Ba người hội hợp một chỗ, nhưng là nhìn nhau im lặng.

Chính bất đắc dĩ lúc, giữa thiên địa đã là tái sinh biến hóa, ba người nhạy cảm giác quan đều phát giác được, giờ phút này đang có một cỗ hùng hồn bạo đấng năng lượng dòng nước xiết ở trên không hội tụ, tựa như một thanh treo ở đỉnh đầu lợi kiếm, vận sức chờ phát động.

Ngẩng đầu ngày rằm, chỉ thấy mặt trời ngoại tầng quang hoàn độ sáng càng

thêm nồng đậm, thế nhưng là bọn hắn không có cảm giác được lẽ ra tiêu thăng nhiệt độ, ngược lại có từng tia từng tia hàn ý, từ đỉnh đầu chảy xuống, trực thấu đáy lòng.

Ba người liếc nhau, chột như bom nổ hoa tứ phía bắn ra.

Chậm hơn một tia, một đường sí bạch chùm sáng liền từ ba người trước kia vị trí ở trung tâm đâm qua!

Nhiệt độ cao trong hư không in dấu xuống thẳng tấp vết thương, thế nhưng là kia hàm ẩn tại sâu nhất tầng lạnh lẽo kiếm ý, lại càng ba người kiêng kỵ.

"Đi!"

Tại Lý Tuần trong tiếng quát khê, Dạ Ma phi dực trên không trung dật khởi một đường xinh đẹp ngân sắc quỹ tích, Lý Tuần cùng Âm Tán Nhân theo thứ tự đoạn hậu.

Ba người đều là lấy ra cao nhất tốc độ hướng Đông Nam biến rừng chỗ sâu bão táp, nhưng mà, trên đỉnh đầu năng lượng dòng nước xiết cũng không như vậy bị bọn hắn để qua phía sau, mà là mờ mờ ảo ảo cùng giữa trưa nắng gắt xung quanh ánh sáng chói mắt hoàn khí cơ tương thông, nó hạo đặng chi uy tựa như vạn trượng ánh nắng, phổ chiếu đại thiên, vô viễn phát giới.

Ngẩn ngui trong khoảnh khắc, liền có vài chục đạo khó mà chống cự nóng bỏng chùm sáng đảo qua, sẽ ba người xung quanh hư không cắt chém được thất linh bát lạc.

Nhiệt độ cao ngưng buộc, tung hoành tâm đó không thua bất luận cái gì thần binh lợi khí, cho dù là ba người gần như bất tử bất diệt pháp thể cũng không dám khinh anh kỳ phong.

Càng đừng đề cập uẩn trong đó vô song kiếm ý, quả nhiên là có liền hồn hồn đều có thể chém giết lẳng lẹ, thật đặng tới cái một chút điểm, có trời mới biết sẽ

có hậu quả gì.

Càng chết là, khoảng cách đã như thế xa xôi, Lý Tuần vẫn có thể cảm ứng được nơi xa đến từ Cổ Âm đặc thù khí tức, phảng phất giống như biển thiên lúc thật dày mây đen, nhìn như lũy lũy ngàn trượng, thế chậm mà chìm, lại đảo mắt chính là vạn dặm vân thư, tràn ngập chân trời.

So với đỉnh đầu kia phong mang tất lộ lợi kiếm, Lý Tuần càng kiêng kị phía sau đang không ngừng mở rộng "Mây đen" .

Có trời mới biết tại kia đen kịt tầng mây đằng sau, giấu kín lấy như thế nào một cái quái thú!

Hắn nhìn không được quay đầu nhìn thoáng qua, sự thật chứng minh, cái gì "Mây đen", "Quái thú" đều chỉ là hắn phán đoán, giờ này khắc này, giữa thiên địa sáng rực đại phóng, cơ hồ có thể đem người nhóm cái bóng đều cho bốc hơi đi, mà cái này vô hạn sáng rực, lại như cũ không cách nào che lại nữ nhân kia ánh mắt. . .

Lý Tuần rất rõ ràng cảm giác được, tầm mắt của đối phương từ đầu đến cuối đâm vào phía sau lưng của hắn bên trên, lộ ra như như kim đâm nhỏ bé mà kiên định sát ý.

"Thật chọc tới nàng. . . Kia chùm sáng kiếm khí, nếu dùng đến Đông Hải bên trên, mười chín tông tu sĩ có thể có mấy cái toàn thân trở ra?"

Lúc này, Lý Tuần còn có dư lực, lấy hắn Huyết Ảnh yêu thân thần tốc cùng với độc bộ thiên hạ nhạy cảm cảm ứng, bay vọt nóng bỏng kiếm quang còn chưa đem hắn bức đến tuyệt lộ.

Nhưng mà, đến từ hậu phương áp lực thật lớn gắt gao ngăn ở Lý Tuần trên ngực, giống một cái khổng lồ cối xay, chậm rãi chuyển động, trực phân trực phân mài đi hắn khí lực cùng ý chí.

Cho dù không muốn thừa nhận, có thể hẳn quả thật là đang e sợ lấy cái gì, ngoại trừ Chung Ân, Lý Tuần cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp dạng này làm cho người phật quét không đi sợ hãi tâm tư.

Mà lại cũng không phải hẳn một người nghĩ như vậy, trước mặt Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân thân hình, bất luận nhìn thế nào, đều thoát không ra hoảng hốt hương vị.

Nương!

Lý Tuần đáy lòng chửi mắng còn đến không kịp hình chi tại khẩu, đằng sau chính là "Xoẹt" một tiếng huýt dài. Lý Tuần trong lòng xiết chặt, quay mắt xem, chỉ thấy một đoàn quang mang phá vỡ tầm mắt cuối hư ảnh, in dấu tại hẳn con người phía trên.

Cổ Âm đuổi theo tới!

Mặc dù cách xa nhau chỉ ít còn có gần trăm dặm, có thể Lý Tuần đã cảm nhận được, kia hải khiếu cường tuyệt xung kích, xuyên thấu không gian cách trở, gào thét mà tới.

Như thực chất sát khí, ngăn chặn mũi miệng của hẳn hô hấp, thậm chí liền ngàn vạn lỗ chân lông đều cho phong được cực kỳ chặt chẽ.

Nữ nhân kia, liền Đông Hải đại cục cũng không để ý?

Lý Tuần thật không thể nào hiểu được Cổ Âm tư duy hình thức, hẳn thấy, Đông Hải thượng cương sát hồn nghi chi trận cố nhiên cao minh, nhưng nó hạch tâm vẫn là tại Cổ Âm chỗ chủ đạo thiên kiếp vĩ lực phía trên, như... lướt qua đoạn mấu chốt này, đừng nói là mười chín tông cường thủ đều ở, liền đem vài vị chân nhất tông sư đều rút ra, cương sát hồn nghi trận cũng chưa chắc có thể làm gì được mười chín tông đám kia tinh nhuệ tu sĩ.

Nghĩ tới đây, hẳn lại đối Cổ Âm bên ngoài mấy vị kia cường giả sinh ra cảm

ứng, ở ngoài sáng tích những người kia vị trí về sau, hấn hện không thể chửi ầm lên.

Lạc Kỳ Xương bọn người coi là thật hỗn đản, bọn hấn thật sớm liền đuổi tới Cổ Âm hậu phương, cũng chính là mấy hơi thở khoảng không liền có thể đuổi kịp, có thể cho tới bây giờ vẫn là không gần không xa treo. . .

Đến lúc nào rồi, chẳng lẽ còn động lên ý đồ ngư ông đắc lợi sao?

"Lại nhanh chút!"

Lý Tuần cuống hợng không tự chủ cảm. Phía trước Thủy Điệp Lan nguyên rủa thanh thuận gió mà tới, để hấn hiểu được tại ban ngày vẫn là không nên quá chờ mong Dạ Ma Vô Ảnh tốc độ mới tốt.

"Như thật không thành, liền đem Lâm Vô Ưu ném . . . chờ một chút!"

Lời này vừa ra khẩu, Lý Tuần liền tỉnh ngộ lại.

Chẳng lẽ cái này bị mạo xưng làm trận nhãn tiểu cô nương, thật chính là Cổ Âm Đông Hải bố cục mấu chốt? Dù cho trận nhãn bị phá, trên người nàng cũng còn có chưa từng hiển hiện chuẩn bị ở sau?

Bất quá, coi như thế cũng muốn ném!

Không có tính mệnh, coi như khám phá hết thầy âm mưu cũng không có chút ý nghĩa nào.

Lý Tuần lập xuống quyết đoán, cắn răng nói: "Ném. . ."

Một cái âm tiết vừa phun ra ngoài, Lý Tuần tầm mắt cực hạn chỗ mặt đất im ắng nổ tung, một cái cái bóng mơ hồ phá đất mà lên, đột nhập "Song nhật tịnh hành" cường quang hạ.

Bạn thân này hình, lãnh triệt quyết tuyệt khí thế quán không mà tới, cho dù

so không qua Cổ Âm lay động đất trời khí phách, có thể như băng tuyết hàn ý phía dưới, chỗ thâm uẩn hung lệ sát ý phảng phất giống như một thanh sắc bén Yêu Dao, xé mở làm cho người hít thở không thông không khí, thẳng tắp cắt vào Cổ Âm ngoài thân quang mang bên trong!

"Ai?"

Lý Tuần suy nghĩ vừa sinh ra, đã bị cường quang bao phủ giữa thiên địa, đột nhiên hiện ngũ sắc quang hoa.

Năm đạo quang mang lấy thanh, hoàng, xích, bạch, hắc theo thứ tự phân loại, đạo đạo như thực chất, óng ánh như Diệu Thạch, quang hoa lưu động ở giữa, trở về tiên thiên, diễn tận Ngũ Hành, kia mệnh mông vô biên mệnh mông chi ý, chính có khả năng cùng Cổ Âm tràn ngập giữa thiên địa hùng vĩ khí phách vi đúng, càng lấy đột giết lẳng lẹ, xé rách Cổ Âm ngoài thân bành trướng nguyên khí, thẳng đến nó chân thân vị trí.

Cách xa nhau quá xa xôi, Lý Tuần thấy không rõ trong đó chi tiết, chỉ cảm thấy phương viên mấy ngàn dặm, thiên địa nguyên khí lại một lần kịch liệt chấn động, vừa mới đặt vào Cổ Âm chường không trật tự nhất thời vì đó vừa loạn.

Trầm thấp trong tiếng nổ, hẳn nghe được Cổ Âm mang theo ngậm âm cười nói: "Tốt một cái Ngũ Sắc Thần Quang, tốt một cái Thiên Chi Thượng Nhân!"

Lý Tuần thân hình hơi trì trệ, nhưng không có dừng lại, trong lòng của hắn trong suốt, Thiên Chi Thượng Nhân lúc này giết ra tuyệt không phải là thời cơ tốt nhất, nguyên do trong đó, hẳn đã là cảm ngộ tại tâm.

Một cái thuận nước giong thuyền mà thôi, cũng muốn vội vã còn sao?

Lý Tuần trong cảm thán, hậu phương tình thế đã sinh biến hóa.

Trước kia ở phía sau vài vị chân nhất tông sư mặc dù quả thật có chút tọa sơn quan hổ đấu ý tứ, nhưng chủ yếu vẫn là chấn kinh tại Cổ Âm không chế thiên

kiếp chi lực thần kỳ, nhất thời không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng lúc này gặp Thiên Chi Thượng Nhân xuất thủ, đám người kinh ngạc sau khi, giống Lệ Đấu Lượng chi lưu chính phái đồng đạo quyết sẽ không để nàng độc đương Cổ Âm phong mang, lập tức tuân tự đã tìm đến.

Nhất mã đương tiên chính là Lạc Kỳ Xương, đương đại Kiếm Hoàng am hiểu nhất bắt giữ khí phách nhận hợp cơ hội, hấn tạp chuẩn Cổ Âm đối xung quanh nguyên khí mất khống chế khoảng cách, ngự kiếm như hồng, cường đột tiến đến, kiếm thế tràn trề lẫm lẫm, hiển thị rõ nó ngàn năm ma luyện lão lạt.

Hai người hợp kích phía dưới, Cổ Âm truy kích tốc độ xác xác thật thật chậm lại.

Mà Lý Tuần một đoàn người, cũng thừa này cơ hội tốt kéo dài khoảng cách, đảo mắt liền đem chỗ kia mới tích chiến trường xa xa để qua đằng sau.

Lý Tuần lần nữa quay đầu, chiến trường đã ở xa hấn tầm mắt bên ngoài, thế nhưng là từ lúc bắt đầu mà kết thúc, xung quanh nguyên khí lưu động đều tại cảnh cáo lấy hấn vẫn không có thoát ra Cổ Âm phạm vi khống chế, nữ nhân kia y nguyên lấy một loại Lý Tuần tạm thời không thể nào hiểu được phương thức một mực khóa chặt hấn vị trí, trên đỉnh đầu, một cổ cuộn cuộn mênh mông năng lượng còn tại tích súc bên trong.

Kia là đơn độc chuẩn bị cho hấn.

"Ông!"

Lý Tuần bên tai lại lần nữa vang lên phát dây cung thanh âm, hấn chỉ cảm thấy toàn thân căng lên, giờ khắc này, hấn nhớ tới lúc trước từ trên thân Cổ Âm phóng xạ ra tới như mạng nhện dày đặc chịu đựng văn kết cấu, tự nhiên cũng có nữ tu khêu nhẹ dây cung tuyến, ngàn dặm trời cao vì đó một xong thẳng cảnh.

Bất quá, hấn rất nhanh liền phát hiện, Cổ Âm thần thông phát huy chi địa

không ở nơi này, mà là tại chiến trường bên kia.

Bên kia cuồn cuộn chập trùng nguyên khí vì đó yên tĩnh, do động mà tĩnh biến hóa, để quần quýt lấy nhau vài vị giao chiến giả khí tức lập tức phân tán ra tới, vô luận là Thiên Chỉ hay là Lạc Kỳ Xương đều theo không kịp tiết tấu biến hóa, lại giống là bị một loại nào đó không thể danh trạng lực lượng trói buộc, một cái giao thoa ở giữa, liền cho xa xa chấn khai.

Không có hai vị này kiềm chế, Cổ Âm xung quanh khí tức lại biến, trong nháy mắt hoàn thành do cực tĩnh mà cực động chuyển hóa, trong nháy mắt đi xa.

Lạc Kỳ Xương ngần ngợ, còn chưa có hành động, bên cạnh Thiên Chỉ đã là cảm đầu vọt tới trước. Lúc này, thoáng lạc hậu một khoảng cách Lưu Vân Tử cũng chạy tới, thấy thế chỉ cùng kêu một tiếng "Thượng Nhân", liền không thể không tăng lực đuổi kịp.

Bởi như vậy, Lạc Kỳ Xương đổ xuống tại vị thứ ba, mà lúc này, đợt thứ ba lần La Ma Thập, Thanh Minh cùng Bán Thành cư sĩ cũng đuổi theo.

Bốn vị tông sư nhân vật liếc nhìn nhau, đều cảm thấy hết sức nhức đầu.

Lạc Kỳ Xương lẩm bẩm nói: "Cổ Âm đi xa, cùng Đông Hải thế cục tách rời, lúc này chính là tiêu diệt từng bộ phận thời cơ tốt. . . Đuổi còn là không truy?"

Tương đối chư vị tông chủ, Cổ Âm ngược lại không nhiều như vậy so đo, chỉ là mấy lần hô hấp công phu, ánh sáng chói mắt liền vượt qua đường chân trời, lại lần nữa tiến vào Lý Tuần tầm mắt.

Lý Tuần không tự chủ rùng mình một cái, lập tức nghiêng đầu đi, tốc độ lại tăng ba phân.

Cổ Âm truy kích phương thức cũng không phải là bình thường ngự khí phi hành, mà là một loại nào đó cùng loại "Đại na di" chú pháp, cơ hồ triệt để tóm tắt di động quá trình, một cái tránh không ở giữa, chính là trăm dặm khoảng cách

bị nàng để qua sau lưng.

Có như vậy mấy tức thời gian, Lý Tuần thậm chí cảm thấy được, Cổ Âm đã đuổi tới hẳn phía sau cổ có thể đụng tay đến vị trí.

Nhưng trên thực tế, tại ban sơ xung kích về sau, hẳn cùng Cổ Âm khoảng cách vẫn là tại từng bước bị kéo ra.

Sẽ xuất hiện loại tình huống này, chủ yếu là bởi vì Cổ Âm căn bản chính là mang theo xung quanh mệnh môn nguyên khí dòng lũ cùng phức tạp khí cơ tập hợp trong hư không ghé qua. Người đeo nặng như thế phụ, Cổ Âm mỗi một lần lệch vị trí đều sẽ nhắc lên kịch liệt nguyên khí đối trùng, kia là gần như thiên địa điên đảo chấn động, tác động đến phạm vi khuếch trương ra ngoài trăm dặm.

Như Cổ Âm dưới loại tình huống này, còn có thể đuổi theo, Lý Tuần vươn cổ nhận lấy cái chết, cũng không đủ.

Dù vậy, Lý Tuần y nguyên cảm thấy miệng đầy phát khổ, càng có một cỗ tích tụ chi khí kẹt tại tâm khẩu —— từ hẳn bước vào Đông Hải một khắc kia trở đi, chưa từng nghĩ tới, chính mình hội như chó bị nhân đuổi ra ngoài?

Nội tâm của hắn tích tụ cơ hồ muốn nổ nát ở ngực, mà lúc này, đằng sau Thiên Chỉ cùng Lưu Vân Tử rốt cục đuổi theo.

Cái này một đôi tổ hợp so với lúc trước muốn thích hợp hơn một chút, Thiên Chỉ Thiên Ngũ Sắc Thần Quang tan rã nguyên khí, xoát động lúc nặng như sơn nhạc, lại thêm sử dụng giả tâm tư quyết tuyệt, trong thời gian ngắn trên khí thế lại cũng có thể áp chế Cổ Âm một chút.

Thiên Chỉ hồi khí thời điểm, thì có Lưu Vân Tử triển khai "Hư Không Thất Chân Quyết", lấy này danh xưng "Thủ ngự đệ nhất" Huyền Môn đại pháp triệt tiêu Cổ Âm phong mang.

Cả hai công thủ tầm đó, âm dương cương nhu chuyển hóa, giống như thiên

thành, lấy Cổ Âm chi năng, nhất thời nửa khắc, lại cũng không cách nào đột phá tầng bình chướng này.

Đương nhiên, Lý Tuần càng tin tưởng, đó là bởi vì Cổ Âm còn không có đem ý nghĩ chuyển dời đến trên thân hai người.

Lý Tuần như cũ tại cực tốc phi độn bên trong, nói là trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm, cũng chưa thấy được khoa trương, mà ở đây cơ hồ có thể xé rách không gian tốc độ phía dưới, như có gai ở sau lưng cảm giác, nhưng xưa nay không có yếu bớt qua. Rõ ràng nhất chứng cứ chính là: Trên bầu trời, cuộn cuộn nguyên khí dòng nước xiết phồng lên, chiếu rọi ra tới Thái Dương Chân Hỏa, tại kia không hiểu kiếm ý chủ đạo hạ, mặc dù ngậm mà không phát, nhưng sáng rực chi uy, đã khiến Lý Tuần da đầu phát tiêu, quanh thân khí cơ có huyền não chi thế, dần dần sinh loạn tượng.

"Đây cũng là cấm pháp một bộ phận?"

Thụ trong lòng một tia linh quang thúc đẩy, hấn ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ tiếc, ngoại trừ hoa mắt liệt nhật cường mang, không có vật gì khác nữa.

Bất quá. . . Vừa vặn giống có phiến vân phi đi qua?

Tương tự nghi hoặc tại Lý Tuần trong đầu nhất chuyển, liền ra phủ đỉnh nhiệt độ cao bốc hơi hầu như không còn.

Đang tức giận cùng si nhục cộng đồng tác dụng dưới, thời gian giống như là dừng lại, cơ hồ muốn đem Lý Tuần bức điên, còn tốt, tại hấn phát cuồng trước đó, hấn rốt cục đi tới Đông Nam biển rừng bên trong, bởi vì địa mạch biến động mà phân liệt "Giới hạn" bên trên.

Cái gọi là "Giới hạn", mắt thường là không cách nào quan trắc ra tới, chỉ có thể thông qua địa mạch vận vẹo biến hóa gián tiếp cảm ứng ra tới.

Giới hạn bên này, là thiên ý sinh thành đứt gãy địa mạch cùng Cửu U chi vực

cộng sinh chỗ, giới hạn bên kia, thì là nhân lực an bài, thủy hỏa chung sức tu đạo động thiên, tuy là cách nhau một đường, đối Lý Tuần tới nói, nhưng là sinh cùng tử khác biệt.

Lúc này đã gần đến hoàng hôn, trên bầu trời Thái Dương Chân Hỏa cường độ nhưng là không chút nào giảm, ngược lại theo mặt trời tây di, sống lại biến hóa vi diệu, càng thêm khó dò thật sâu. Lúc này Thái Dương Chân Hỏa lực ngưng tụ đã đến cái nào đó cực điểm, mà thâm uẩn trong đó rét lạnh kiếm ý thì một mực khóa chặt Lý Tuần khí cơ, một khi bộc phát, tất nhiên là kinh thiên động địa.

Lại vào lúc này, một chân đã bước qua giới hạn Lý Tuần, lại thấy được cái nào đó tuyệt không nên xuất hiện ở đây nhân vật.

Vượt qua giới hạn không xa, mệnh môn biến rùng phía trên, một vị nữ tu chính lỗi lạc mà đứng, một thân quần áo trắng, dây thắt lưng đương phong, chiếu đến trời chiều muện chiếu, phong thái yếu diệu, nhìn thấy kia thon dài tú mỹ thân hình, Lý Tuần lại vì chi lông mày cau chặt.

Tần Uyển Như!

Nàng không đi chinh hợp tông môn, ổn định trận cước, lại trở về Đông Nam biển rùng làm cái gì? Mà lại, còn cùng người khác ở chỗ này dây dưa không rõ!

Thuận nữ tu tầm mắt chuyển di, Lý Tuần lập tức lại bắt lấy một mục tiêu, mà lúc này, lông mày của hắn đều muốn vện thành kết.

Cùng Tần Uyển Như cách xa nhau vền vện gần dặm, một cái khác cao cao tán cây phía trên, còn có một người đeo kiếm mà đứng, đạo sĩ cách ăn mặc, tướng mạo không bằng nữ tu như vậy đục lỗ, nhưng là Lý Tuần hết sức người vật quen thuộc.

Minh Cát tiên sư?

Hai người này trước mắt ở vào rất có địch ý trạng thái. . . Ngẫm lại nghĩ cũng

thế, tại Minh Cát trong nhận thức biết, trước đây không lâu, trước mắt mỹ nhân sư tôn còn chui vào tông môn trọng địa, bắt đi có "Nguyên thai đạo thể" tư chất thiếu nữ Anh Ninh, đây chính là đã xếp vào Minh Tâm Kiếm Tông môn tường đệ tử chính thức.

Âm Tán Nhân tới lui tự nhiên, như vào chỗ không người, như vậy làm không khác ngoạn quất Minh Tâm Kiếm Tông một cái cái tát, cái này khiến Minh Cát làm sao đồng ý chịu để yên?

Về phần Tần Uyển Như, thì coi như là bị vô tội dính líu vào, chỉ là nàng thân là một tông chi chủ, lại há có thể yếu thế tại nhân.

Đôi nam nữ này tâm thái Lý Tuần có thể lý giải, thế nhưng là, lúc này đến lúc nào rồi, bọn hắn như vậy đấu khí. . . Muốn chết sao?

Lý Tuần ở chỗ này oán thầm, trong lúc giằng co hai người lại đều sớm phát giác được trên đỉnh đầu dị trạng, cũng nhìn thấy tới lúc gấp rút nhanh tiếp cận bên trong Lý Tuần một nhóm, phản ứng của hai người tự nhiên không giống, bất quá, nhìn thấy Tần Uyển Như kia vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ biểu lộ, Lý Tuần lại cảm thấy đầu óc càng đau.

Chuyện quá khẩn cấp, hắn lập tức cũng không nói nhảm, khẩu nhật pháp quyết, quát khê âm thanh bên trong, hư không nứt ra, phảng phất một trương yêu ma miệng lớn, sẽ nam nữ tu sĩ cùng nhau nuốt vào.

Lý Tuần ba người càng là đơn giản, dựa vào hư không lực chấn động, chỉ chợt lóe liền nhào vào rừng cây chỗ sâu, hình bóng đều tiêu.

Trễ một tia, trên bầu trời quang huy sáng chói, một đầu to bằng cánh tay trẻ con chùm sáng phóng xuống đến, như chậm mà gấp, lúc đầu còn có thể thấy thủ bùng sắc bén, có thể thời gian một cái nháy mắt, chùm sáng liền ngay cả thông trời đất, tà cắm vào Lý Tuần ba người biến mất rừng cây ở giữa.

Không có bất kỳ cái gì tiếng vang, tới gần chạng vạng tối bầu trời đột nhiên

tỏa sáng, vô biên biển rừng bên trong, bóng mắt cường quang phun trào ra, chiếu xạ thương khung.

Trong vòng phương viên trăm dặm rậm rạp biển rừng bị quang mang chiếu khắp không bỏ sót, hết thảy âm ảnh u ám chi địa đều bị cái này quang xuyên suốt tiến đến, vài như trong suốt, rõ ràng rành mạch.

Sau đó mới là Thái Dương Chân Hỏa tứ ngược.

Bồng nhiên bay vụt dưới nhiệt độ, bách Lý Sâm lâm giống bị đầu nhập lò luyện Hỏa Ngục, sí bạch ngọn lửa đảo qua, hết thảy cây rừng chim thú liền thiêu đốt thời gian đều không có, liền tận hóa tro bụi, rộng lớn giữa thiên địa, chỉ để lại hết thảy trầm thấp đến cực điểm buồn bực bạo, quang mang sở cập, tận thành đất khô cằn.

"Hiểm nha!"

Thời khắc cuối cùng xông vào Vụ Ẩn hiên Lý Tuần lau mồ hôi lạnh, kia dung kim tiêu thiết nhiệt độ cao thì cũng thôi đi, tối làm cho người kiêng kị, vẫn là chất chứa tại Thái Dương Chân Hỏa bên trong lắng lệ kiểm ý. Mấy lần kinh lịch xuống tới, Lý Tuần biết rõ, kiểm ý này sở cập thấu cơ thấu xương, thương tổn hồn phách, chính diện đối đầu, hẳn tuyệt không có toàn thân trở ra nắm chắc.

Cổ Âm thủ đoạn quả nhiên tầng tầng lớp lớp, cái này "Hóa ý phụ hồn" chú pháp, khoảng cách "Thân ngoại hóa thân" cảnh giới cũng chỉ là cách nhau một đường, mà nàng vậy mà có thể đem một sợi kiểm ý bám vào tại Thái Dương Chân Hỏa bên trong, khu động nguyên khí, điều khiển như cánh tay, xác thực đáng sợ đáng sợ.

Chỉ là. . . Cổ Âm kiểm đạo tu vi lại cũng như thế lão lạt, thật chẳng lẽ là năng giả không gì làm không được?

Chưa chờ hẳn theo mê hoặc bên trong giải thoát ra tới, trong tai bồng nhiên đâm vào Thủy Điệp Lan khàn khàn lại đầy uẩn lửa giận tiếng nói: "Gặp quý đích

đây tội cùng là chuyện gì xảy ra?"

Lý Tuần ngạc nhiên nhìn lại, chỉ thấy Thủy Điệp Lan trong mắt lam mang chớp động, hiển nhiên đã là giận dữ.

Mà khi hẩn thuận yêu nữ tầm mắt dò xét bốn phía, cũng không khỏi giật nảy cả mình: "Chuyện gì xảy ra, bị đá kiếp rồi?"

Không trách Thủy Điệp Lan thất thố, trong mắt mọi người thấy, thực sự có chút thâm trầm.

Lý Tuần là sẽ ba người ném tảng địa điểm trực tiếp thiết lập tại giữa hồ tiểu hiên chỗ, nơi này là Vụ Ẩn động thiên trung tâm khu vực, trọng yếu nhất bất quá.

Nhưng mà, đưa mắt tứ phương, nơi này lại giống như là vừa trải qua một trận địa chấn.

Giữa hồ tiểu hiên tuy là sừng sững chưa ngược lại, có thể bên trong bốn cái ụ đá đồ lưỡng cái, bày ra trên bàn chén trà cũng rơi trên mặt đất, quăng cái vỡ nát.

Tĩnh tế lại nhìn, ba cái rười hình quạt cửa thậm chí có chút biến hình, đặc biệt là ở giữa chỗ kia, phía dưới một đường nhìn thấy mà giật mình vết rạn một mực kéo dài đến góc tường.

Tầm mắt vượt qua mặt hồ, bờ bên kia tình hình cũng không tốt lắm, cây cối bẻ gãy, hoa cỏ đổ rạp tình cảnh chỗ nào cũng có, cũng không còn lúc trước u tĩnh lịch sự tao nhã lâm viên phong mạo.

"Gặp quỷ đích cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thủy Điệp Lan đem trước ngôn ngữ lặp lại một lần, trong đó lửa giận sâu hơn một tầng.

Nếu nói đối Vụ Ẩn hiên hiểu rõ, một vạn cái nàng cộng lại cũng so không

qua Lý Tuần một cái, nhưng nếu luận đối Vụ Ẩn hiên yêu thích trình độ, nàng lại vượt xa Lý Tuần phía trên, loại cảm tình này hoàn toàn là không thể nói lý, cho nên đối với cái này tình hình cũng liền hết sức không thể tiếp thu.

Đối nàng chất vấn, một mực tại hiên bên trong U Nhất có tư cách nhất đáp lại, chỉ tiếc, làm một thần thức chưa hồi phục khôi lỗi, đối vượt qua bản thân năng lực sự kiện, hẳn không có bất kỳ cái gì ứng đối chi pháp, mà lại đối không phải chủ nhân chất vấn cũng không có trả lời.

Lý Tuần biết Thủy Điệp Lan hiện tại tâm tình hồngбет, trên thực tế, ở đây ngoại trừ U Nhất bên ngoài, không có người nào sẽ có hảo tâm tình.

Tại thoáng chinh lý mạch lạc, đạt được sơ bộ kết luận về sau, Lý Tuần nhún vai, lấy một bộ đương nhiên tư thái nói chuyện: "Chẳng qua là địa mạch biến động đưa tới cấm chế tổn hại mà thôi, loại này tổn thương rất phiền phức, nhưng còn tại Vụ Ẩn động thiên tự thân chữa trị phạm vi bên trong. Nói đi thì nói lại, Cửu U địa khí phun trào thời điểm, người nên nghĩ đến điểm này mới đúng."

Thủy Điệp Lan giơ lên lông mày, tựa hồ muốn nổi giận, nhưng cuối cùng nhưng là câu lên vành môi, lộ ra một cái cười lạnh tới.

"Cổ Âm đúng không? Hừ, trên đời này không có một đêm thành tiên chuyện tốt, ta cũng phải nhìn nàng là thế nào chết!"

Nàng đây là đem khí vung đến Cổ Âm trên đầu, đáng tiếc nhất thời nửa khắc, cũng chỉ có thể qua qua miệng nghiện. Không qua theo một cái góc độ khác đến xem, nàng nói tới tuy là nói nhảm, nhưng càng là lời nói thật.

Lý Tuần trong lòng tán thành, trên mặt lại không hiện, chỉ nhìn nàng một chút, toét ra miệng: "Ai biết nàng còn có thể sống bao lâu? Ba canh giờ? Ba ngày? Vẫn là ba năm?"

Thủy Điệp Lan nghẹn lời, nhưng rất nhanh lại vì chính mình tìm được lý do:

"Quan tâm nàng ba ngày vẫn là ba năm, thật không thành, ngồi trong Vụ Ẩn hiên đợi nàng xong đời chính là, có loại để nàng giết đến tận cửa?"

Lý Tuần nhìn xem nàng cười khỗ, nghĩ thì là một chuyện khác: Tâm cao khí ngạo Bách Huyền Điệp, vậy mà sẽ trong lòng kiêng kị như thế ngay thẳng biểu hiện ra ngoài, có thể thấy được Cổ Âm biến hóa đối nàng xung kích chi lớn.

Thủy Điệp Lan đã như thế, những cái kia mười chín tông tu sĩ lại sẽ là như thế nào ý nghĩ?

Thủy Điệp Lan cũng phát hiện chính mình quá mức yếu thế, dứt khoát hừ lạnh một tiếng, quay người đi ra giữa hồ tiểu hiên, chỉ để lại tiếng nói của nàng: "Ta đi ngủ, sau khi tỉnh lại, ta muốn nhìn thấy hết thảy đều khôi phục nguyên dạng."

Đi ngủ cái gì tự nhiên là nói bậy, Lý Tuần minh bạch, Thủy Điệp Lan nhưng thật ra là đi điều vừa tâm cảnh, đại khái là phải nhanh một chút theo Cổ Âm kia để cho người ta làm cơn ác mộng uy năng bên trong bạt thân ra tới, mặt khác. . . Thương thế của nàng xác thực cũng đến khó lường không nghiêm túc khống chế trình độ.

Lý Tuần dù sao có được Huyết Ảnh yêu thân loại này vô thượng Thiên Ma đại pháp, dù cho bị Cổ Âm chinh thâm như vậy, chỉ là nhàn một hồi, thương thế trên người thuận tiện tám chín thành, còn lại chính là bởi vì hàn khí nhập thể lưu lại vương váu cảm giác.

Thủy Điệp Lan tình huống thì thua xa hẳn, căn bản là không đánh nổi tinh thần, chỉ có thể đem Thanh Đế di lão tặng nàng viên đan dược xem như đường đậu đến ăn, xem ra nghĩ hết khôi phục lại cái cũ xem, còn muốn chậm rãi điều dưỡng.

Nhìn xem Thủy Điệp Lan đi vào bờ hồ rừng cây về sau, lại sơ bộ kiểm tra giữa hồ tiểu hiên tình huống, Lý Tuần liền đối với Âm Tán Nhân hạ lệnh: "An bài một gian tinh thất, đem nàng cất đặt tốt."

Lý Tuần chỉ là Lâm Vô Ưu, kỳ thực tự hấn bản tâm mà nói, hấn hận không thể lập tức sẽ trong hôn mê thiếu nữ lột sạch nghiên cứu, lấy tìm ra huyền cơ trong đó, có thể hiện thực tình huống là, Vụ Ẩn hiên tình trạng tuyệt không giống lúc trước hấn miêu tả nhẹ nhàng như vậy, hấn trước hết củng cố cái này sống yên phận chi địa, mới có tư cách bàn lại cái khác.

Đương nhiên, Lý Tuần cũng sẽ không quên một cái khác phiền phức: "Về phần người kia đồ nhi, đã chạm mặt, cũng liền giao cho người."

Âm Tán Nhân ngẫm hiểu, ôm lấy bị Thủy Điệp Lan đặt tại dưới lan can tiểu cô nương, đi ra hiên bên ngoài. Lúc này, Lý Tuần chợt nhớ tới một sự kiện đến: "Anh Ninh ở đâu?"

"Ta ở đây."

Theo tiếng nói, bờ bên kia trong rừng liền lóe ra Anh Ninh mảnh khảnh thân hình.

Tiểu cô nương rất nhanh vượt qua mặt hồ, đến Lý Tuần trước người, kêu một tiếng sư phụ, lại hướng Âm Tán Nhân hành lễ.

Sắc mặt của nàng có chút tái nhợt, nhưng thần sắc còn toán trấn định, xem ra, Âm Tán Nhân mấy tháng qua điều giáo hiệu quả coi như không tệ.

"Vừa mới đụng phải sư nương, nàng muốn ta đến nơi này tới."

Đối cái gọi là "Sư nương" xưng hô, Lý Tuần vì đó yên lặng, lập tức liền cười vuốt đầu của nàng, hỏi tình huống nơi này.

Tiểu cô nương đối tổng thể tình thế khá là mờ mịt, nhưng nói lên kinh nghiệm của mình nhưng là mồm miệng rõ ràng, rất có trật tự.

Biến cố tự phát sinh ở bốn canh giờ trước, cũng chính là Đông Hải thiên kiếp mới nổi lên lúc.

Lúc ấy, Anh Ninh ngay tại giữa hồ tiểu hiên điều khiển Phân Quang kính, dò xét Đông Nam biển rừng tình huống, đột nhiên một trận chấn động đánh tới, trước mắt nàng Phân Quang kính đột nhiên mất đi hiệu lực, lập tức liền đất rung núi chuyển, trên mặt hồ càng là thổi lên gió lớn.

Tiểu cô nương phi thường tinh táo, kịp thời theo hiên bên trong rút khỏi, lại cảm thấy giữa hồ tiểu hiên xung quanh nguyên khí lưu động dị thường, không dám ở này ở lâu, liền một đường triệt thoái phía sau, thẳng đến ngày thường nghỉ ngơi lầu nhỏ phụ cận, cảm giác ảnh hưởng thu nhỏ, mới dừng lại thở dốc.

Sau đó một đoạn thời gian, Vụ Ẩn động thiên chấn động không ngừng, quy mô cũng là lúc chậm lúc gấp, kịch liệt nhất lúc, tiểu cô nương từng nhìn thấy đất bằng nổi lên cao mấy trượng vòi rồng, trong hư không vỡ ra lỗ to lớn, xuyên thấu qua vết nứt, thậm chí có thể trông thấy chớp động điện hỏa.

Thẳng đến một canh giờ trước, cái này sóng chấn động mới chậm rãi đánh tan.

Tiểu cô nương đã từng lấy dũng khí, trở lại giữa hồ tiểu hiên xem, đối mặt trước mắt tình hình nhưng là thúc thủ vô sách, lại nhìn thấy U Nhất một mực canh giữ ở hiên bên ngoài, dứt khoát tự lui ra phía sau một khoảng cách, chờ lấy Lý Tuần mấy người trở về tới. Cũng bởi vậy, nàng đành phải trở về phòng nghỉ ngơi Thủy Điệp Lan, lúc này mới vội vã đã tìm đến.

Lý Tuần tại Anh Ninh lúc nói chuyện, đã dò xét giữa hồ tiểu hiên bên trong cấm pháp đầu mỗi then chốt, kết hợp tiểu cô nương miêu tả, hẳn đối Vụ Ẩn động thiên hiện trạng liền có tương đối rõ ràng nhận thức, chờ Anh Ninh giảng thuật hoàn tất, trong đầu hẳn liền minh bạch đại bộ phận vấn đề, đồng thời cũng có trọn vẹn tu chỉnh cải biến phương án.

Lập tức hẳn vẫn an bài Âm Tán Nhân đi an trí Lâm Vô Ưu, về phần Anh Ninh, tự giữ ở bên người hỗ trợ tốt, thuận tiện dạy nàng một chút cấm pháp thường thức —— dù cho tiểu cô nương không có phương diện này thiên phú,

nhưng học được chính mình cảm thấy hứng thú đồ vật, nói thế nào cũng là một loại ban thưởng.

Quả nhiên, Anh Ninh tuy là bị Âm Tán Nhân lịch luyện được rất có lòng dạ, nhưng nghe đến Lý Tuần an bài, giữa lông mày vẫn có vui mừng.

Lý Tuần lại không thể giống Anh Ninh như thế, tùy tiện tự thoả mãn với lúc này tình trạng, hẳn nóng lòng chữa trị động thiên cấm chế, cũng là muốn hiểu rõ phía ngoài tình thế biến hóa.

Mặc dù tiến vào Vụ Ẩn hiên sau an toàn bảo hộ tăng lên rất nhiều, nhưng là có trời mới biết Cổ Âm còn có cái gì thần thông, sẽ đối với động thiên tạo thành uy hiếp.

Ngoài ra, Thủy Điệp Lan dùng "Nghĩ ngơi" đương lấy cố đi điều chỉnh cảm xúc, Lý Tuần sao lại không phải lợi dụng chỉnh lý cấm chế cơ hội, làm dịu nhận nghiêm trọng xung kích tâm cảnh?

Cổ Âm lẫm liệt thần uy, đã phi thường khảo nghiệm hẳn tâm lý tiếp nhận cực hạn, mà càng chết là, hẳn đến nay còn tại đục ngầu trong sương mù tìm tòi, làm không rõ phát sinh tất cả sự kiện bên trong, kia mang tính then chốt biến hóa quỹ tích.

Nếu như thế gian vạn sự vạn vật đều có thể giống trước mắt lưu động chịu đựng vẫn như thế, hỗn độn bên trong tồn quy tắc, phức tạp bên trong thấy mạch lạc, như lòng bàn tay xem văn, thật là tốt biết bao?

Trong cảm thán, Lý Tuần điều động khởi kết nối cấm chế đầu mỗi then chốt mấy chục vạn đầu nguyên khí câu hỏi, bắt đầu chữa trị công việc.

Vụ Ẩn động thiên cấm pháp cơ sở, là xây dựng ở xuyên qua Đông Nam biển rừng khổng lồ thủy hệ, cùng dẫn phát địa khí đông đảo tiên thiên Hỏa khiếu phía trên, lấy cả hai thủy hỏa chung sức mạch suy nghĩ, thống ngự cái này vô biên rừng rậm mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Làm tu hành, ấn thế động thiên phúc địa, Vụ Ẩn hiên tại kiến lập mới bắt đầu, đời đầu Hiên chủ liền cân nhắc đến ba ngàn sáu trăm năm một luân hồi Tứ Cửu Trọng Kiếp ảnh hưởng, mà phía sau lịch đại Hiên chủ tại rút vào riêng phần mình tươi sáng lạc ấn thời khắc, cũng từ đầu đến cuối không có xem nhẹ cái này đại phiến toái, nhiều lần cấm pháp biến động bên trong, đều tầng tầng bố trí, gia cố tính nhằm vào phòng ngự biện pháp.

Nhưng là, Tứ Cửu Trọng Kiếp bản thân tuyệt đối vượt ra khỏi giới này tu sĩ có khả năng chống cự cực hạn, cho dù là Vụ Ẩn động thiên có thể tập hợp toàn bộ Đông Nam biến rừng lực lượng, đối mặt Tứ Cửu Trọng Kiếp, mấy vòng cứng đối cứng xuống tới, cũng chỉ có bị nện được nhào nhoẹt hạ tràng.

Cho nên, Vụ Ẩn động thiên nhằm vào thiên kiếp bố trí, cũng không phải là để bảo vệ trong động thiên tu sĩ làm mục đích cuối cùng, mà là lấy "Như thế nào khống chế tổn thương trình độ đồng thời cấp tốc chữa trị" vi mạch suy nghĩ an bài tạo dựng.

Đối một cái nghĩ dựa vào Vụ Ẩn hiên độ kiếp phi thăng tu sĩ tới nói, vậy đại khái tương đối tàn khốc, nhưng Lý Tuần hiện tại muốn chính là loại hiệu quả này.

Hiện nay Đông Hải thiên kiếp chưa tán, địa mạch vẫn không ổn định, hẳn không trông cậy vào có thể để cho động thiên cấm chế phục hồi nguyên như cũ, chỉ cần có thể ổn định cục diện, tăng lớn cơ duyên là được.

Ngàn vạn đầu khí cơ tại dày đặc có thứ tự chịu đựng văn tập trung hạ, dẫn dắt nguyên khí, ai về chỗ nấy, giữa hồ tiêu hiên chung quanh vang lên yếu ớt muỗi thanh chấn minh.

Đương tương tự thanh âm lấy hàng ngàn hàng vạn quy mô tụ tập lại, để cho người ta nghe liền bờ môi đều tại run lên, sóng âm sở cập, trên mặt hồ cũng nhộn nhạo lên tầng tầng gợn sóng.

Theo Anh Ninh nói, cái này cùng nàng mấy canh giờ trước kinh lịch có chút

tương tự.

Lý Tuần biết đây là khí cơ hỗ trợ lẫn nhau tất nhiên kết quả, chỉ bất quá một cái là phá hư, một cái là trùng kiến.

Hiện tại hẳn một lòng số dùng, mỗi một trong nháy mắt đều có mấy chục trên trăm cấm chế tiết điểm cần hẳn đi tu chính, đồng thời, hẳn còn nhất định phải chiếu cố chỉnh thể kết cấu mạch suy nghĩ, tại vĩ mô cùng vi mô phương diện tiến hành điều chỉnh, lượng công việc chi lớn, đủ để dành thời gian hẳn đầu óc tất cả cái khác suy nghĩ.

Tương ứng, hiệu quả cũng là hiệu quả nhanh chóng.

Trước hết nhất được chữa trị chính là Phân Quang kính, hiện bên trong ba cái cửa tuần tự dát lên một tầng ngân màng, đến từ Đông Nam biến rùng các ngõ ngách hình ảnh thủy chảy qua, nhưng trong đó cũng có một chút ngăn ngại trống không, đem đối ứng chính là tổn hại cấm chế vị trí.

Mặc dù liên quan đến khu vực rút lại không ít, nhưng Phân Quang kính dù sao đã vận chuyển lại, Lý Tuần ưu tiên chữa trị một ít mấu chốt địa điểm, càng trong lúc cấp bách liếc đi vài lần, chỉ thấy tiến vào động thiên trước đó vị trí đã thành đất khô cằn, mà phía sau đuổi sát theo Cổ Âm bọn người nhưng là bóng dáng hoàn toàn không có.

Vượt qua Phân Quang kính quét hình phạm vi sao?

Lý Tuần có chút nôn nóng, mặc kệ tình huống trở nên như thế nào hồng bét, nếu là nhìn thấy, cũng có thể có cái chuẩn bị, nhưng bây giờ giống như vậy là tại ở ngược đề ép khối vô hình cự thạch, nghĩ đẩy ra đều không làm gì được. . .

May mắn còn có làm không hết công việc chờ lấy hẳn.

Anh Ninh nhìn ra sự phụ tâm tình không tốt, cũng không dám lăm miệng, chính là thu thập hiện bên trong tạp vật, cũng rón rén, tiểu hiện bên trong trong

lúc nhất thời tĩnh lặng im ắng.

Hoàn toàn không có quấy nhiễu phía dưới, Lý Tuần nôn nóng tâm tư không có duy trì quá dài thời gian, trên tay hiệu suất ngược lại lại có tăng lên, mân mê gần nửa canh giờ liền có một kết thúc.

Lúc này, trong động thiên bên ngoài đã đêm xuống.

Bảo đảm cấm pháp tạm thời không ngại về sau, Lý Tuần thở dài một hơi, đảo mắt nhìn thấy một bên đứng yên Anh Ninh, cảm thấy tiểu cô nương quả nhiên là nhu thuận lạnh lợi, có chỉ như thế, đủ xưng chuyện tốt.

Do trước mắt tiểu đồ nhi liên tưởng đến Tần Uyển Như, lại trải qua thêm mấy năm, đại khái tiểu cô nương tự thật muốn dẫn thân vào đến Âm Dương Tông, trở thành bên trong nhân vật hết sức quan trọng.

Nói đi thì nói lại, Lý Tuần sẽ vị kia tiện nghi sự tử giao cho Âm Tán Nhân xử lý, các nàng sư đồ đoàn tụ, không biết hiện tại tâm tình làm sao?

Mặt khác, còn có Minh Cát.

Nếu không phải vì hãn, Minh Cát cái này Minh Tâm Kiếm Tông nội gần như chỉ ở Thanh Minh phía dưới chiến lược cũng sẽ không thâm nhập đến Đông Nam biển rừng bên trong, mà là hãn là cùng đồng môn cùng một chỗ trên Đông Hải chém giết.

Lý Tuần không biết đối Minh Cát tự thân mà nói đây là may mắn hoặc bất hạnh, bất quá, tự Lý Tuần bản nhân lập trường tới nói, hãn không chuẩn bị cho Minh Cát lựa chọn cơ hội.

Lòng có kết luận, Lý Tuần chỉ chột lóe, liền từ giữa hồ tiểu hiện biến mất.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Lễ Vật

Chương 03: Lễ vật

Lúc này Minh Cát tâm tình không tốt.

Hắn xếp bằng ở tới gần vách núi trên bình đài, trường kiếm hoành đầu gối, yên tĩnh không nói.

Ngày gần đây, hắn vận khí tựa hồ có chỗ khiếm khuyết, vốn đã theo tông môn phi kiếm đưa tin bên trong biết cái gọi là "Bách Quỷ Linh Trúc" quan hệ, biết mình lưu tại Đông Nam biển rừng nội đã mất ý nghĩa, Minh Cát liền một đường đi vội, nghĩ đến mau chóng trở lại Đông Hải thượng cùng đồng môn kẻ vai chiến đấu, nào biết trên đường đụng phải Tần Uyển Như, song phương một lời không hợp, đã là dao sắc đối mặt, chậm trễ thời gian thật dài.

Đối diện trì lúc, hắn lại cảm thấy đến giữa thiên địa kịch liệt rung chuyển, cũng nhìn thấy hốt hoảng mà đến Lý Tuần bọn người, biết trên biển Đông tất nhiên sinh ra biến cố lớn, nhưng bởi vì trong lòng một chút cảm xúc, hắn không có tại hư không biến hóa trong nháy mắt làm ra vốn có động tác, mặc kệ trung khí cơ dẫn dắt thân thể, đem hắn tóm nhập hiện tại cái này xa lạ địa vực.

Nơi này giống như tại tòa nào đó trong núi sâu, sương mù ai ai, này đến kia đi, nhìn lên trên, kỳ phong thỉnh thoảng xuất hiện, hoàn toàn giống mực nhiễm, nhìn xuống phía dưới, thì là buồn bực Thúy Bình, vô biên không bờ. Xung quanh càng là nguyên khí dồi dào, đúng là một chỗ cực tốt chỗ tu hành.

Nhưng những này đối với hiện tại hắn tới nói, đều không trọng yếu.

Hắn vốn cho rằng, nhiếp hẳn tiến đến Lý Tuần hẳn là sẽ lập tức hiện thân, cho hẳn một câu trả lời thỏa đáng, thế nhưng là hơn nửa canh giờ đi qua, sắc trời đã tối, nơi này mà ngay cả cái vật sống đều không có! Lại liên tưởng người kia lừa gạt tông môn hơn mười năm tội ác, hẳn không xác định như Lý Tuần lúc này thật xuất hiện ở trước mắt, hẳn sẽ hay không chém xuống một kiếm tên kia đâu!

Bỗng nhiên, trên gối trường kiếm tại trong vỏ tha thiết vang lên.

Minh Cát ngẩng đầu nhìn thẳng phía trước hư không, trùng điệp vụ ảnh về sau, rốt cục có một người đạo không đạp hư, đạo bước đi tới, xuyên thấu qua vụ mai cùng hẳn đánh cái đối mặt.

Lý Tuần tại Minh Cát trước người hơn một trượng chỗ đứng vững, hẳn vốn muốn gọi một tiếng "Sư thúc", nhưng nhìn thấy Minh Cát thái độ, liền biết hẳn hẳn là tiếp vào tông môn phi kiếm đưa tin, biết được thân phận của mình, là mà cũng không tự chuốc nhục nhã, chỉ cười nói: "Nhất thời hưng khởi, cường mời đạo hữu tiến ta cái này Vụ Ẩn động thiên làm khách, có sai lầm lẽ chỗ, mong rằng rộng lòng tha thứ."

Tại Minh Tâm Kiếm Tông lúc, bởi vì Linh Cơ nguyên nhân, Lý Tuần là số ít vài cái có thể vào được Minh Cát pháp nhãn đệ tử đời ba.

Ai ngờ tạo hóa trên người, hai người lúc gặp mặt lại, ở giữa đã cách một đường không thể vượt qua hồng cầu, cho dù trong lòng có muôn vàn cảm xúc, cũng chỉ có thể dùng tận lực xa lánh cùng đối trá kéo dài khoảng cách.

Minh Cát cũng không phải là loại kia tận lực làm dáng nhân vật, căn bản không cùng Lý Tuần đi vòng vèo, chỉ cau mày nói: "Đông Hải thượng đã xảy ra chuyện gì?"

"Khá là phiền toái sự tình."

Lý Tuần nhếch môi, tiểu dung nhưng là đẳng chất cực kì, hẳn lập tức lại nói: "Ta cái này Vụ Ẩn động thiên cũng coi như được là Thông Huyền Giới một đại

thăng cảnh, sơn dã lâm tuyền, linh mạch trải rộng, là tu hành tuyệt hảo vị trí, khó được đạo hữu tiến đến một lần, sao không lưu thêm chút thời gian?"

Minh Cát trường mi nhíu một cái, "Bang" một tiếng, trên gối trường kiếm đã ra khỏi vỏ ba phân, kiếm khí khóa lại Lý Tuần thân hình.

Lý Tuần đồng thời không có tận lực ngăn cản, ngược lại là tiểu dung thoải mái hơn chút: "Đạo hữu không vui? Như vậy thì là vội vã hướng Đông Hải đi, cũng được, ta nguyện đưa đạo hữu đoạn đường."

Nói, Lý Tuần lại hướng về sau nhẹ nhàng di chuyển.

Thân hình hần khê động, Minh Cát khóa ở trên người hần kiếm khí liền càng lãng lệ ba phân.

Minh Cát vốn không sát tâm, chỉ là vì lý do an toàn, muốn khống chế lại Lý Tuần hành động, thế nhưng là kiếm khí ban đầu phát, hần liền cảm giác không đúng, mười phần chắc chín nhất kiếm phảng phất cắt vào trong nước, bị dòng nước cọ rửa chệch đi, từ đối phương bên cạnh thân trượt đi qua.

Lợi dụng cái này không còn ngăn, Lý Tuần thân hình cùng lúc đến, chui vào trùng điệp sương mù chỗ sâu, đảo mắt không thấy tăm hơi, nguyên địa chỉ để lại trầm thấp cười nói.

"Đi Đông Hải, đúng không?"

Minh Cát đầu tiên là nghi hoặc, nhưng rất nhanh liền tỉnh ngộ lại, hần nháy người lên, đang muốn cự tuyệt, ngoài thân hư không liền lại một lần nữa nứt ra, đem hần thu nhiếp đi vào.

Trước khi đi, Lý Tuần thanh âm lại truyền tới: "Tới bờ biển, hướng bắc đi, kiểu gì cũng sẽ tiến vào chiến trường, thay ta hỏi các vị tiên sư tốt!"

"Lý Tuần!"

Minh Cát tiếng hét phẫn nộ, trong nháy mắt liền bị hư không kẽ nứt nuốt hết, không có tại trong động thiên lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Lý Tuần hơi chút vận dụng Vụ Ẩn hiên công năng, liền sẽ Minh Cát ném đưa đến ngoài vạn dặm Đông Hải chi tâm, bởi vì cách nguyên lai "Khúc Kính Thông U" vị trí, Minh Cát muốn đến chiến trường, sợ cũng là mấy cái canh giờ chuyện sau đó.

Như bên kia tình thế chuyển biến xấu, Lý Tuần thời khắc này ý trì hoãn, nói không chừng còn có thể bởi vậy vì Minh Tâm Kiếm Tông giữ lại một điểm nguyên khí.

Làm xong chuyện này, Lý Tuần tâm tình cũng thoáng chuyển tốt, hãnh trở lại giữa hồ tiểu hiên nội, Anh Ninh còn tại hiên bên trong ngoan ngoãn chờ đợi.

Đối với cái này nhu thuận đồ nhi, hãnh là càng xem càng yêu, khẽ vượt tiểu cô nương nhu thuận bím tóc, cười nói: "Ta dẫn người đi xem tương lai chưởng môn sư bá, gặp nàng, người tự dùng nhiều ánh mắt cùng lỗ tai, về phần nơi này. . ."

Hãnh đưa tay tại Anh Ninh đỏ nhạt bờ môi thượng một vết, tiểu cô nương lập tức liền mặt non nốt ửng hồng, tinh mâu nhưng là óng ánh, lập tức không nói một lời, trọng trọng gật đầu.

Mấy cái này động tác giống như thuận chân, như xinh xắn, còn có mấy phần ngây ngô vũ mị tư vị, để Lý Tuần trong lòng có chút rung động.

Hãnh đưa tay ra hiệu, tiểu cô nương cực kỳ vui vẻ sẽ non mịn tay đưa vào trong lòng bàn tay hãnh, do hãnh mang theo, hưởng Tần Uyển Như vị trí trang viên bước đi.

Cầm Anh Ninh mềm mại không xương tay nhỏ, Lý Tuần không tự giác nhớ tới Âm Tán Nhân từng nói qua những lời kia. . . Có lẽ tiếp qua mấy năm, thiếu nữ sắp trưởng thành, hãnh thật muốn nhắm nháp một chút cái này do Âm Tán Nhân tự mình bồi dưỡng ngọt ngào trái cây tư vị.

Một đường không nói chuyện, tại sa vụ dưới ánh trăng, sư đồ hai người tới Tần Uyển Như tạm thời cư trú chỗ, kia là một chỗ gặp nước hồ tạ, tuy là vào đêm, có thể trên trời trong nước, ánh trăng lẫn nhau chiếu rọi, sáng ngời phía dưới y nguyên khả biện hình người.

Lý Tuần cất bước lúc đi vào, liền nhìn thấy Âm Tán Nhân ngồi nghiêng ở gặp nước dưới lan can, mặc dù thường dùng phát trần đã hủy, lại như cũ thần thái tự nhiên, có phiêu nhiên dật khí, thấy Lý Tuần tới, cũng sẽ trường bối tư thái bày mười phần . Còn Tần Uyển Như, giờ phút này thì cung kính đứng một bên, tố y như tuyết, thanh huy chiếu ảnh, tú dật mị chỗ làm cho người quên bữa ăn.

Quan hệ của các nàng coi như không tệ đâu. . . Lý Tuần trong đầu lóe lên ý nghĩ này.

Nói như vậy, không có cái nào tông chủ hội hi vọng có nhân bao trùm nó tông môn quyền uy phía trên, nhưng trước mắt sư đồ nhưng là một ngoại lệ.

Mặc dù Âm Tán Nhân trên danh nghĩa đã bị trục xuất Âm Dương Tông, có thể Tần Uyển Như y nguyên đưa nàng coi là lớn nhất chỗ dựa, theo bảy mười năm trước đến bây giờ, từ đầu đến cuối như một, đồng thời rất có thể một mực tiếp tục kéo dài.

Lý Tuần không ngại lấy lớn nhất ác ý đến suy đoán đôi thầy trò này ở giữa định vị nguyên do: Có lẽ, là bởi vì các nàng một mực duy trì "Thân mật" quan hệ, lại hoặc là, là giữa các nàng ngưư tầm ngưư, mã tầm mã —— sẽ chính mình cháu gái ruột, thân muội muội hạ được luyện đan, cũng không phải bình thường sư đồ có thể làm đến sự tình.

Tại Âm Tán Nhân trước mặt, Tần Uyển Như yên tĩnh rất nhiều, thấy Lý Tuần tiến đến cũng chỉ là mỉm cười mà thôi, thẳng đến ánh mắt quét trúng Anh Ninh, nàng mới trong mắt sáng lên.

"Đây cũng là Anh Ninh đi, khá lắm căn cốt tuyệt hảo ý trung nhân, lại so sư phụ nói xinh đẹp hơn đâu."

Lý Tuần nghe được trong lòng cười thầm, nữ nhân diễn trò bản sự xưa nay đều là trời sinh, mà Tần Uyển Như càng là lô hỏa thuần thanh.

Nhìn nàng bộ dáng này, ai có thể biết, đoạn thời gian trước nữ nhân này căn bản là muốn đem trước mắt tiểu cô nương luyện thành đan dược phục dụng.

Đầu óc xoay chuyển quá nhanh, Lý Tuần trước sau liền nhau hai cỗ suy nghĩ đụng vào nhau, cái nào đó mơ hồ ý nghĩ lóe lên, liền sai tới, lại đi hồi ức, đã không dấu vết.

Nơi này Lý Tuần sợ run , bên kia Anh Ninh nhưng lại không biết trước mắt mỹ lệ thân thiết nữ tu cũng coi là hại chết cha mẹ của nàng hung thủ một trong, nàng là nghe lời hảo hảo tử, lúc này càng là tích chữ như vàng, chỉ là thi lễ một cái, thấp giọng kêu câu "Sư bá", liền không nói thêm gì nữa, nhìn qua mười phần ngượng ngùng bộ dáng.

Tần Uyển Như nhưng là càng xem càng yêu, cũng mặc kệ bên cạnh Lý Tuần, bước nhanh đi tới, đưa tay sẽ Anh Ninh kéo vào trong ngực, tự nhiên mà vậy bỏ bớt đi tiểu cô nương một chút kháng cự, dạng như vậy ngược lại là hận không thể tại tiểu cô nương mặt non nớt thượng đích thân lên mấy ngụm.

Lý Tuần lấy lại tinh thần, đem cái khác tâm tư vứt ở một bên, lại không ngại mình bị phơi ở bên cạnh, hướng Âm Tán Nhân liếc đi một chút, gặp nàng khẽ gật đầu, liền tạm thời yên lòng.

Cục diện dưới mắt khiến cho hắn thế tất không thể biểu hiện ra nôn nóng tâm tư, cho nên hắn cũng sẽ Lâm Vô Ưu sự tình để ở một bên, cười mỉm đi xem Tần Uyển Như thể hiện ra chương môn sư bá thân hòa tư thái.

Hắn thấy, Tần uyển biểu hiện ra loại thái độ này, là bởi vì Âm Tán Nhân đối Anh Ninh coi trọng, đương nhiên, cũng không thể xem nhẹ chính mình vị này tiện nghi sư đệ ảnh hưởng.

Bất kể nói thế nào, Tần Uyển Như tâm tình lúc này nhìn coi như không tệ,

nàng lại hỏi vài câu Anh Ninh bài tập, tiểu cô nương vẫn là có sao nói vậy, cũng không nhiều lời nói, nhưng này tiến độ đã đủ để cho Tần Uyển Như kinh ngạc.

Vui vẻ sau khi, Tần Uyển Như dứt khoát giải khai cổ áo, theo kia đẩy đà tuyết nị tâm đó lấy ra một kiện thiếp thân ngọc chế trang sức, muốn mang tại tiểu cô nương trên cổ.

Anh Ninh thoáng vùng vẫy một hồi, dùng xin giúp đỡ ánh mắt hướng Lý Tuần nhìn tới.

Lý Tuần ánh mắt nhạy cảm, xem sớm đến kia là một khối tính chất thượng giai ngọc bài, phía trên rải rác mấy bút phác hoạ, hiển sơn lộ thủy, rất có ý vị, trừ cái đó ra, còn cổ hóa một cái chú pháp, xác nhận hộ thân chi dụng.

Có thể bị Tần Uyển Như thiếp thân cất đặt đồ vật, nào có phạm vật? Hãn hướng tiểu cô nương gật gật đầu, Anh Ninh mới ngoan ngoãn tùy ý Tần Uyển Như sẽ ngọc bài phủ lên.

Cái này thiếp thân vật còn sót lại nữ tu da tuyết dính hương, tiểu cô nương không biết nghĩ tới điều gì, ánh mắt rời rạc, có chút tinh thần không thuộc.

Tần Uyển Như lúc này mới vừa lòng thỏa ý, buông tha đã có chút chống đỡ không được Anh Ninh, quay người lại nhìn thấy Lý Tuần ánh mắt rơi vào nàng dẫn tới da tuyết đòi núi bên trong.

Nữ tu ngược lại là thông dong cực kì, không nhanh không chậm che lại cổ áo, hiện ra tự nhiên hào phóng khí độ, càng có một phen đặc biệt tiêu hồn tư vị, để Lý Tuần bụng dưới hơi nóng.

Hãn ho nhẹ một tiếng, trấn định tâm thần, hỏi: "Sư tử như thế tới tới lui lui, chẳng lẽ trong tông môn lại có biến cố?"

Tần Uyển Như trước lờm hãn một cái, nhưng lại than khê: "Chính là bền chắc như thép, thật đến đại sơn áp đỉnh lúc, còn không phải tận hóa phần?"

Chỉ một câu này thôi, Lý Tuần liền biết nữ tu đã theo Âm Tán Nhân nơi đó biết lúc này thế cục, lại không nghĩ nàng bị quan đến tận đây.

Bất quá, cho tới bây giờ loại cảnh giới này, hắn cũng không cho rằng chính mình còn cần dùng cáo mượn oai hùm phương thức khống chế Âm Dương Tông.

Trên thực tế, hắn đã bắt đầu hoài nghi, như thế tác pháp, với hắn mà nói, có cái gì trên thực tế chỗ tốt.

Lúc trước ý nghĩ tại hiện tại xem ra, cuối cùng vẫn là mang theo ngây thơ huyền tưởng sắc thái a. . . Lý Tuần như thế cảm thán.

Lý Tuần không thể sốt ruột, Tần Uyển Như ngược lại là tâm tư có chút vội vàng: "Ta đến nơi đây, vốn là muốn đứng ngoài quan sát Đông Hải tình thế hỗn loạn, lại không nghĩ tình thế ác liệt đến tận đây! Lúc trước một chút bố trí, phải tất yếu lần nữa tới qua. . ."

Nàng hướng Âm Tán Nhân nhìn lại một chút, toàn tức nói: "Việc này không nên chậm trễ, ta nhất định phải lập tức trở lại, nhờ sư đệ đưa ta xuất phủ!"

Lý Tuần vì đó ngạc nhiên. Nhưng rất nhanh, hắn liền nghĩ đến, Tần Uyển Như cũng đã hướng Âm Tán Nhân báo bị qua, hắn lại liếc qua Âm Tán Nhân, vị này nửa chút tư tâm đều dậy không nổi hôi lỏi cũng gật đầu tán thành.

Như thế, Lý Tuần đương nhiên sẽ không ngăn cản, liền một lời đáp ứng.

Tần Uyển Như lập tức liền hướng Âm Tán Nhân chào từ biệt, trở lại lại ôm hạ Anh Ninh, cười nói: "Đợi sự tình đều kết, liền đi trong tông môn xem một chút đi, cũng nên nhận ra gia môn mới tốt."

Anh Ninh cúi đầu ứng, biểu hiện được vẫn là vừa đúng.

Vài mới giao phó đã xong, Lý Tuần ra hiệu Tần Uyển Như chuẩn bị kỹ càng, chỉ vung tay lên, liền phá vỡ hư không, sẽ nữ tu đưa đến Đông Nam lâm Hải Nam mới giới hạn, chỉ ít bớt đi nàng một ngày lộ trình.

Liền đem lưỡng cái ngoại nhân đuổi rơi, còn lại, chính là chuyện khẩn yếu nhất.

Lý Tuần bước vào an trí Lâm Vô Ưu tĩnh thất.

Trong phòng bố trí vô cùng đơn giản, chỉ là một giường một bồ đoàn, bốn vách tường trống trơn, hoàn toàn lấy đá xanh lũy tạo, kiên cố phi thường.

Mà lúc này, tứ phương trơn nhẵn vách tường nhưng là nhào tới một tầng lưu động vàng sáng, vàng sáng đầu nguồn, chính là ngũ say bất tỉnh Lâm Vô Ưu.

Đi ra phía trước, Lý Tuần cúi đầu nhìn về phía trên giường thiếu nữ.

Cùng Âm Tán Nhân miêu tả nhất trí, tỏa sáng cũng không phải là thiếu nữ thân thể bản thân, mà là nàng da tuyết trắng hạ chỗ xuyên suốt ra tới, từng tầng từng tầng lấp lánh không yên quý dị đường vân.

Trăm ngàn đầu vạn vẹo đường vân lấy ánh sáng hình thức bên ngoài nhấp nháy ra tới, tựa hồ tại thiếu nữ ngoài thân hình thành một vòng hơi mờ lưới ánh sáng, lúc sáng lúc tối, nhìn qua hoa mắt đến cực điểm, nhưng cũng chính là bởi vì nguồn sáng trải tán, những này lưu động biến ảo tia sáng mặc dù phi thường sáng tỏ rõ ràng, thế nhưng là chiếu vào tứ phía trên vách tường, nhưng là mờ mờ một mảnh, tại nửa đường liền đã tản ra rơi mất.

Lý Tuần nghĩ nghĩ, vươn tay, xuyên qua phía trên như hư như ảo lưới ánh sáng, nhẹ dán tại thiếu nữ trên trán.

Một cỗ cảm giác ấm áp, từ thiếu nữ cái trán, xuyên thấu qua trong lòng bàn tay truyền tới, phảng phất là tuyên cáo thiếu nữ thể nội sinh cơ bùng bùng, thế nhưng là đương đạo này nhiệt lực tràn qua ở ngực, lại để cho Lý Tuần đáy lòng run lên, có loại không nói ra được cỗ quái cảm ứng.

Hắn thở sâu, bắt đầu định thần quan sát xung quanh tầng này hư ảo lưới ánh sáng đường vân.

Không hề nghi ngờ, đây là một loại nào đó cấm văn.

Hết thầy có quan hệ cấm văn vấn đề đều là Lý Tuần cảm thấy hứng thú nhất lĩnh vực, hẳn cơ hồ lập tức liền đem tâm thần lắng đọng xuống dưới, tinh tế phân tích trong đó biến hóa xu thế.

Lý Tuần càng là thấy rõ trong đó mạch lạc hướng đi, càng là cảm thấy trong đó rất có huyền cơ, tầng này cấm văn tổ hợp mặc dù tự thành một cái hoàn chỉnh hệ thống, có thể nó rõ ràng chính là không hoàn chỉnh!

Càng xác thực tới nói, tầng này cấm văn hẳn là thuộc về một cái khổng lồ hệ thống bên trong một vòng, có được đối lập độc lập công năng.

Nhưng là, chức năng này nhất định phải là tại nó bản thân kết cấu bên ngoài một loại nào đó nhân tố tác dụng dưới, mới có thể chân chính phát huy ra.

Nếu là chưa từng gặp được sự kiện lần này, Lý Tuần muốn đơn độc theo cái này độc lập kết cấu bên trong, suy luận xuất hoàn chỉnh hệ thống, sợ là một năm nửa năm đều chưa hẳn có thể tìm được đầu mối, thế nhưng là, kết hợp lúc trước kinh lịch, cái này kết cấu là dùng làm gì, cất đặt tại cái gì dạng hệ thống bên trong. . . Còn phải nói gì nữa sao?

Lý Tuần cảm giác được, hẳn rốt cục có thể nắm chắc đến Cổ Âm khổng lồ kế hoạch cái nào đó bộ vị mấu chốt. Hẳn không chút do dự, lập tức ở trong lòng đem này kết cấu để vào ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận hệ thống bên trong, kết quả rất mau trở lại quỹ trở về.

Bên trong chỉ tốt ở bề ngoài chỗ quá nhiều, khó mà kết nối!

Lý Tuần cũng không thất vọng, nếu là có thể thoải mái phá vỡ bí ẩn trong đó, kia mới thật làm cho nhân khó có thể tin. Hẳn tiếp tục nếm thử, dựa theo chính mình lý giải hơi thay đổi một chút cương sát hồn nghi chi tiết, làm cho tận lực phù hợp trước đó hẳn chỗ dụng phải thực tế tình trạng. . .

Đáng tiếc, lần này thí nghiệm hay là thất bại.

Hắn bảo trì đầy đủ kiên nhẫn, càng thêm tỉ mỉ quay lại tất cả chính mắt thấy tình hình, nhất là phát hiện Lâm Vô Ưu về sau tới dẫn động thiên kiếp ở giữa ngăn ngui trong khe hở, kia làm người tuyệt vọng nguyên khí cường áp, không thể nghi ngờ là trực tiếp nhất đối tượng nghiên cứu.

Chỉ là, hiện thực vấn đề nằm ngang ở trước mắt hắn. Một khắc này, tình thế biến hóa thực sự vượt qua hắn cảm ứng cực hạn, hắn từ trước đến nay vẫn lấy làm kiêu ngạo nhạy bén phản ứng, tạt vào đầu trọng áp phía dưới hoàn toàn đình trệ, toàn dựa vào thân ở ý trước bản năng, mới hoàn thành theo cứu người đến đào mệnh một loạt động tác.

Bởi vậy, hắn đối kia ngăn ngui thời đoạn ký ức, đến nay đều là trống rỗng, muốn hắn xuất hiện lại xuất ngay lúc đó chi tiết, vài không có khả năng.

Duy nhất có thể lấy tay, đại khái chính là "Dời thần quyết". Lúc ấy Thủy Điệp Lan chính là dùng phương pháp này phong bế Lâm Vô Ưu thần thức nguyên khí, dẫn lệch thiên kiếp vĩ lực, cao như thế hay pháp môn, Lý Tuần cũng là cái hiểu cái không.

Đại khái còn muốn đi phiên phức Thủy Điệp Lan. . .

Đến tận đây, một cái ý niệm trong đầu bỗng nhiên nháy ra ngoài —— không bằng như vậy mở ra phong ấn, nhìn xem sẽ phát sinh chuyện gì?

Không hề nghi ngờ, đó là cái điên cuồng suy nghĩ. Cố nhiên đã có Cổ Âm lấy Chủng Ngọc ma công dẫn đi thiên kiếp trước đây, thế nhưng là lấy trước mắt cấm văn bố trí, tại hắn phá vỡ phong ấn trong nháy mắt đó, vẫn có chí ít năm thành khả năng đưa tới Cửu Thiên lô hỏa, sẽ Vụ Ẩn hiên đập cho nát bét, khi đó cái gì huyền ảo, bí ẩn đều sẽ thành một mảnh tro tàn.

Phát hiện đường này không thông, hắn toét ra miệng, bất đắc dĩ chuyển hoá mạch suy nghĩ.

Lúc này, Lâm Vô Ưu trên người quang mang dần dần tiêu tán, Lý Tuần ngón tay thuận Lâm Vô Ưu ôn nhu bộ mặt hình dáng một đường trượt xuống, vượt qua tiểu xảo cầm dưới, dán thiếu nữ bên gáy, ngón tay linh hoạt kích động, đảo mắt giải khai thiếu nữ y phục bàn chụp.

Phần hồng cái áo bị vén lên, hiển lộ ra trong đó như tuyết non da. Nếu là Yêu Phượng ở đây, lúc này chi tình hình tất nhiên muốn dẫn phát một trận huyết chiến, có thể Lý Tuần bản nhân xác thực không có nửa điểm không chính đáng, hẳn chỉ là muốn càng xác thực hiểu rõ thiếu nữ trên thân tầng này cấm văn tồn tại.

Cảm thụ được đầu ngón tay non mềm xúc cảm, Lý Tuần nhưng là sắc mặt nghiêm trọng.

Chân chính nhìn thấy cấm văn tại cơ thể thượng phân bố về sau, Lý Tuần mới biết được, Cổ Âm tàn nhẫn quyết tuyệt đã vượt ra khỏi hẳn đoán đánh giá cực hạn.

Nữ nhân này cũng thật hạ thủ được!

Mặt ngoài nhìn, thiếu nữ trên thân đồng thời không có cái gì cấm văn vết tích, khắp người như sứ như ngọc, nửa phần tì vết cũng vô, nhưng là thật hơi thở xuyên vào, khuếch trương huyết mạch về sau, trắng nõn dưới da thịt liền có từng đạo huyết ấn đường vân thấu đi lên, trải rộng quanh thân, lẫn nhau xâu chuỗi, lộ ra dữ tợn đáng sợ.

Cái này quyết không phải là lấy một loại nào đó thuốc nhuộm bôi lên đi lên. Lý Tuần ngón tay thuận trong đó nào đó đầu mạch lạc chậm rãi hoạt động, có thể rõ ràng cảm giác được, cái này huyết hồng dấu vết không thuộc về bất luận cái gì ngoại vật, mà là thiếu nữ tự thân tinh huyết!

Yêu Phượng còn tại ngoài vạn dặm đã sinh đã tử, Cổ Âm lại tại bên này hạ như thế ra tay ác độc! Qua sông đoạn cầu thủ đoạn thực là bị nàng làm được cực hạn.

Nhìn chăm chăm những này huyết hồng đường vân, Lý Tuần chỉ cảm thấy đáy lòng hướng lên thình thịch mà bốc lên chạm hàn khí, trong hoảng hốt hẳn thậm chí có thể nhìn thấy, nào đó phiến đen nhánh bối cảnh hạ, tố y váy trắng Cổ Âm, sẽ thiếu nữ lột thành dê trắng mà, đồng thời dùng tàn khốc vạn phần thủ đoạn, sẽ liên quan đến thiếu nữ sinh cơ tinh huyết rút ra chia cắt, bổ nhập đầu này đầu cấm văn bên trong. . .

Lý Tuần cũng không sở trường về y thuật, nhưng lấy hẳn cơ bản nhất tri thức cũng có thể đánh giá ra, Cổ Âm lấy tinh huyết bố trí cấm văn, ngoại trừ có thể tốt hơn quán thông nguyên khí bên ngoài, càng quan trọng hơn, vẫn là sẽ này cấm văn cùng Lâm Vô Ưu sinh cơ mật thiết nối liền với nhau, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục!

Muốn phá hư cấm văn sao?

Dễ dàng, chỉ cần giết cái này ý trung nhân liền thành!

Lý Tuần bên tai phảng phất vang lên Cổ Âm nói nhỏ, giống như là theo U Minh Quỷ Vực bên trong lộ ra đến, chiếm chạm hồn phách của hẳn, tử không buông tay.

Tâm thần mới một hoảng hốt, Lý Tuần liền lập tức bình tĩnh, trùng điệp hừ một cái, trong lòng có ý khác.

Làm gì thuận nhân tâm ý? Coi như Cổ Âm bố trí được lại kiên cố, hẳn chỉ cần dùng "Lấy trận phá trận" biện pháp, nhất lực hàng thập hội, không như thường có thể đánh loạn bố trí?

Về phần Thủy Điệp Lan dời thần quyết càng là thần hồ kỳ kỹ, âm mưu gì mãnh khoé, chỉ cần ngăn chặn đầu nguồn, cũng không có nửa điểm tác dụng.

Nghĩ tới đây, tâm tình của hẳn một sững, cảnh tượng trước mắt cũng không còn như vậy làm người sợ hãi, hẳn bắt đầu càng thêm tỉnh táo xem huyền diệu trong đó.

Chính là bởi vì Cổ Âm thủ pháp quá tàn nhẫn, ngược lại để vết tích càng thêm hiển lộ. Lý Tuần đó có thể thấy được, lúc trước vì sẽ Lâm Vô Ưu tinh huyết rót vào cấm văn, đồng thời cùng sinh cơ cấu kết, Cổ Âm nhất định phải mượn nhờ xóa kinh thác mạch thủ pháp sẽ Lâm Vô Ưu huyết lạc kinh mạch cắt chém rời ra. Bởi vậy, hẳn thậm chí không cần lại đi hao tâm tổn trí trải nghiệm cấm văn đầu đuôi biến hóa, mà chỉ cần quan sát thiếu nữ dưới da nhỏ bé miệng vết thương, liền có thể bắt được cấm văn kết cấu tổ hợp mạch lạc.

Thống hợp những đầu mối này, Lý Tuần thậm chí có thể hoàn mỹ xuất hiện lại xuất lúc ấy Cổ Âm phác họa cấm văn lúc, thủ pháp nặng nhẹ. Như thế, cũng liền có thể càng thâm nhập hiểu rõ, bao dung cái này kết cấu hoàn chỉnh thể hệ một chút vết tích. . .

Quay lại công việc tương đương thuận lợi, thiếu nữ huyết mạch kinh lạc mỗi một chỗ cải biến, đều cho Lý Tuần rõ ràng nhất nhắc nhở, hẳn chỉ dùng một khắc đồng hồ nhiều một chút thời gian, liền đem bên trong tất cả thủ pháp cùng biến hóa đều khắc vào trong lòng.

Làm xong đây hết thảy, hẳn nhẹ nhàng vì thiếu nữ cài đóng quần áo, bỗng thở dài.

Không biết tại sao, hẳn đột nhiên không thể tự đề xuống hồi tưởng lại lúc trước cùng thiếu nữ trước mắt quen biết, chung đụng các loại sự tình tới.

Trong ấn tượng, Lâm Vô Ưu chính là loại kia giống như ngây thơ lại như thâm trầm, để cho người ta nhìn không thấu quái dị tính tình, nhưng vô luận là lúc nào, nàng đều là cực nụ cười xán lạn, tràn đầy sức sống cùng sinh khí, phảng phất trên đời này mãi mãi cũng không có để nàng sầu khổ sự tình.

Trên thực tế, có Yêu Phượng, Thanh Loan ở sau lưng chèo chống, Thông Huyền Giới bên trong xác thực không có có thể làm cho nàng phiền não sự tình.

Nhưng mà, hết thảy tất cả đều tại Cổ Âm trong âm mưu vỡ vụn. . .

Lý Tuần không biết, thiếu nữ phải chăng đã biết được thương nàng nhất Thanh di đã thần thức chết, cũng không biết, nàng phải chăng rõ ràng mẫu thân chính là bởi vì duyên cớ của nàng, vì cừu nhân thúc đẩy.

Có một đoạn thời gian rất dài, Lý Tuần đều rất khó đem chuyện này cùng Lâm Vô Ưu liên hệ tới. Nhưng là, tại hiện tại, nhìn xem thiếu nữ nhào nhanh lông mày, hăn mới phát giác, tiểu dung không thể vĩnh viễn cùng với cái nào đó nhân, cho dù là Lâm Vô Ưu, cũng không được!

Yêu Phượng, nhất định rất hối hận. . .

Từng có qua suy nghĩ, vào lúc này càng thêm rõ ràng, nhưng Lý Tuần cũng không muốn che giấu, tại cái này thương hại thức cảm thán về sau, mơ hồ khoái ý.

Hăn rất nhanh liền sẽ những cái kia vô vị cảm xúc đều vứt ở một bên, xoay người, ngồi yên trên mặt đất bồ đoàn bên trên, khép hờ hai con ngươi, lại lần nữa đem có quan hệ cấm văn tin tức quay lại một lần, lúc này mới đưa tay, trong hư không khắc hoạ quỹ tích.

Tại hăn tận lực hành động phía dưới, ngón tay vẽ ra đường cong, mang theo âm hồng nhan sắc, có thể trong hư không ngưng thực không tiêu tan, trong đó càng xuyên vào ti ti nguyên khí, lưu chuyển bất định, đã đem biểu thị cùng thí nghiệm thủ pháp làm được cực chỗ.

Bất quá, Lý Tuần lại không phải thật muốn khám phá trong đó tất cả huyền bí. Hăn phi thường rõ ràng, thiếu hoàn chỉnh thể hệ kích phát, tất cả càng thâm nhập nghiên cứu, đều là trò cây tìm cá.

Hăn cách làm như vậy, chỉ là muốn theo cấm văn "Thần ý" trung hạ công phu, cầu được là một cái "Văn nếu như nhân" cảm giác.

Mỗi người cấm pháp bố trí đều có nó đặc biệt tính chất, liền xem như cùng một nguồn gốc cấm pháp, rơi xuống thực chỗ, cũng sẽ tùy từng người mà khác

nhau.

Cổ Âm xưa nay đều không lấy cấm pháp tu vi nghe tiếng, Lý Tuần cảm thấy, trong này hẳn là có nhân xuất lực, hẳn hiện tại chính là muốn truy nguyên ngược dòng lưu, tìm ra tầng này kết cấu chỗ đặc biệt.

Làm chuyện này thời điểm, Lý Tuần trong lòng nhưng thật ra là có chút dự phán, mặc dù đây chẳng qua là một cái mơ hồ ấn tượng. . .

Theo thời gian trôi qua, cấm văn kết cấu càng ngày càng đầy đặn, cơ hồ đã hoàn mỹ hiện lên ở trong hư không.

Nhưng Lý Tuần lại cũng không hài lòng, hẳn còn tại trải nghiệm trong đó đặt bút nặng nhẹ, muốn từ bên trong phân tích xuất càng nhiều tin tức tới.

Nhưng càng là hướng chi tiết chỗ nghiên cứu, hẳn càng cảm thấy thủ pháp này... Không, là cái này cấm văn bản thân, lộ ra cỗ mùi vị quen thuộc, có thể hẳn càng là suy nghĩ sâu xa, cái này ấn tượng lại càng phát mơ hồ.

Đây vốn là không thể nào, hẳn cái này trong hơn mười năm, thấy qua hàng ngàn hàng vạn cấm pháp bố trí, mà những này hoặc qua loa, hoặc tinh diệu, hoặc giản lược, hoặc kết cấu phức tạp, không một không sâu sắc in dấu trong ký ức của hẳn, có lẽ chợt có xem nhẹ, nhưng khi hẳn chăm chú hồi tưởng thời khắc, nhưng đều là có thể thấy rõ, chưa từng có giống như bây giờ, chỉ tốt ở bề ngoài, thấy không rõ lắm.

Kì quái...

Chính buồn rầu thời khắc, thân thể của hẳn đột nhiên chấn động một chút.

Bởi vì sát mặt đất, hẳn hết sức rõ ràng cảm giác được, cái nào đó cực độ xa xôi địa vực đang sinh xuất một đợt lại một đợt mãnh liệt chấn động, xuyên thấu qua phương thức nào đó, trực tiếp ảnh hưởng đến Vụ Ẩn động thiên cái này lánh tịch không gian bên trong tới.

Chẳng lẽ là lại một lần địa khí phun trào?

Lý Tuần không dám thất lễ, tạm thời bỏ dở mạch suy nghĩ, vội vàng đi vào gian ngoài, Anh Ninh chính chờ ở nơi đó, Âm Tán Nhân cũng đã không thấy.

"Chuyện gì xảy ra?"

Anh Ninh mồm miệng rõ ràng trả lời: "Bên ngoài kịch chiến dư ba từ trên cao truyền xuống tới, Trọng Hoa tiên sư nói, thiên uy cường tuyệt, đã dẫn động địa mạch tương hòa, lực phá hoại cực lớn."

Lý Tuần hít vào một ngụm khí lạnh, không dám tưởng tượng trên bầu trời sẽ là như thế nào một phen thảm liệt cảnh tượng.

Hắn lo lắng Vụ Ân hiên cấm chế chịu không được hai độ xung kích, chỉ có thể lại tiến đến giữa hồ tiểu hiên, tận mắt xác nhận cục diện.

Giữa hồ tiểu hiên chỗ, Âm Tán Nhân cùng U Nhất hai vị này khô lồi đều tại, lúc này chính do Âm Tán Nhân điều khiển Phân Quang kính, quan sát gian ngoài tình thế.

Nhắc tới cũng xảo, Lý Tuần vừa bước vào hiên bên trong, một đường cái bóng mơ hồ liền đụng vào Phân Quang kính giám thị phạm vi tít ngoài rìa, trên đường đi đập ngã không biết bao nhiêu cây cối hoa cỏ, càng có hơn mười cái khoảng cách mục tiêu quá gần Phân Quang kính bị đánh được vỡ nát, Lý Tuần chỉ có thể thông qua gián đoạn nhảy vọt hình ảnh, chập vật phân biệt thân phận của đối phương.

"Cái đó là..."

Chưa có chỗ kết quả, người kia liền hung ác nện vào nhiều năm tích lũy xộp hủ trong lớp đất, nhưng rất nhanh người kia liền bắn lên, bay vọt nhập không, phản bức mà xuất sóng xung kích hình thành một vòng dùng mắt có thể thấy được gợn sóng, chỉ một thoáng bình định xung quanh mấy chục thước phạm vi

bên trong hết thảy.

"Lạc Kỳ Xương!"

Lý Tuần rốt cục phân biệt ra người tới thân phận.

Nói đến, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy đương đại Kiếm Hoàng lấy chặt vật như thế bộ dáng hiện ở nhân trước, nghĩ đến tên kia trước đây không lâu không ai bì nổi bộ dáng, Lý Tuần rất muốn cười lạnh vài tiếng, nhưng cuối cùng chỉ là khước miệng co quắp động hai lần, lại không đoan dưới.

Hắn bây giờ không có bật cười tâm tình, chấn động đầu nguồn cách hắn phạm vi khổng lồ chế còn có tương đương khoảng cách, không có Phân Quang kính bắt giữ, chờ sóng chấn động xuyên thấu không gian, đã cho triệt tiêu bảy tám phần, mặc hắn cảm ứng làm sao nhạy cảm, cũng không có biện pháp hiệu trong đó chi tiết. Chính là cho đánh xuống tới Lạc Kỳ Xương, lúc này cũng đã bay cao ngàn trượng, bay thẳng nhập tràn Thiên Cương trong gió, cách xa Đông Nam biển rừng cấm chế phạm vi.

Tốt a, cái này chí ít chỉ rõ sóng chấn động nơi phát ra.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Cầu Nhân

Chương 04: Cầu nhân

Lý Tuần chậm rãi đứng người lên, sau một khắc, bóng người của hắn đã theo giữa hồ tiểu hiên bên trong biển mất không thấy gì nữa, lại xuất hiện lúc, đã thân ở Đông Nam biển rùng phía trên, ngàn thước cao bầu trời.

Đạo không đập hư, Lý Tuần thân hình không ngừng chút nào, phá vỡ không trung cương phong, thẳng vào mây xanh.

Cao vạn trượng không trung, vân khí hiểm nhạt, cương phong thổi mạnh, hàn lưu phảng phất là vô hình băng phong, đâm vào cốt tủy.

Lý Tuần chân tức phòng lên, tự phát ngăn cản được ý lạnh âm u, ánh mắt lại không khỏi muốn nheo lại, mới có thể lồng chụp rơi ngoại giới quá phạm quang mang chói mắt.

Chớ nói lúc này là đêm khuya, chính là vào lúc giữa trưa, tia sáng này cũng cường liệt quá phạm.

Trước mắt cái này Bách Lí Minh ánh sáng, cái gì tầng mây đều ngăn cản không được, làm sao phía dưới ngày đêm biến hóa chưa thụ ảnh hưởng chút nào?

Nhất là khiến Lý Tuần cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chính là, cái này đầy trời cường quang phía dưới, hắn vậy mà tìm không thấy nó hạch tâm nguồn sáng, chỉ cảm thấy quang mang rộng rãi, vô viễn phất giới, gần như có thể chiếu khắp ngũ tạng lục phủ, chính là ngày đó Thanh Loan bắn ra "Lưu ly quang hải",

khách quan cũng có chỗ không kịp.

Hắn nhắm mắt lại, lại cảm thấy trong mắt sáng như ban ngày, lại cảm thấy toàn thân cao thấp tựa như trong suốt, chớ nói nội phủ khiếu huyết, chính là tinh thần linh đài cũng bị cái này quang xuyên thấu vào, soi cái rõ ràng rành mạch.

Liền tại giờ phút này, một tiếng vang thật lớn, không trung nhắc lên một đợt cực lớn chấn động, ba động bên trong, Lý Tuần bên người còn sót lại chút Hứa Vân khí nhất thời tiêu tán sạch sẽ.

Đã mất đi chỉ có vật tham chiếu, Lý Tuần có chút choáng váng, càng làm không rõ đông tây nam bắc, cũng tại lúc này, hắn lại phát hiện một cái trước đó bỏ qua vấn đề —— như thế khoảng cách phía dưới, hắn vậy mà không có bắt được bất luận là một tu sĩ nào khí tức?

Dừng thân hình, Lý Tuần chỉ cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Mặc dù bên tai cương phong gào thét, thế nhưng là với hắn mà nói, đây chính là một cái tĩnh mịch thế giới, ngoại trừ bằng mọi cách quang mang, lại không vật khác.

Ổn định tâm thần, hắn dùng hàm răng gọt ra mấy chữ: "Khá lắm Vô Lượng quang hải."

Kỳ thực Lý Tuần không biết đây tốt cùng là thủ đoạn gì, không qua thuận miệng nói, cũng cảm thấy mười phần chuẩn xác. Hắn chậm quá mức mà đến, biết tại cái này vô thượng quang minh bên trong chỗ đến lâu, không khỏi tự nhận trong đó ảnh hưởng, trước đó linh đài chiếu triệt cảm giác chính là chứng cứ rõ ràng.

Có này nhận thức, hắn lập tức làm sáng tỏ tâm thần, lại mở mắt ra lúc, tuy là đầy rẫy sáng rực, nhưng cũng đã không còn trước đó bị chiếu cái cảm giác thông suốt.

Chỉ là, hãn y nguyên không cách nào bắt được bất luận cái gì sinh cơ nhip đập, giống như trên bầu trời tu sĩ đều chết hết giống như!

Không cách nào tự quyết phân biệt phương hướng, Lý Tuần dứt khoát liên hệ với Âm Tán Nhân, lấy nàng vi tham chiếu, một lần nữa xác nhận phương vị, cũng mặc kệ cái khác, bằng trực giác tuyến phương tây, không nhanh không chậm bay qua.

Hơn mười dặm lộ trình nháy mắt đã qua, trong quá trình này, Lý Tuần lục thức sở cập đều là đơn điệu quang mang, hãn có khả năng làm, vền vện không bị bọn chúng thâm thấu tiến vào, bất quá hãn mờ mờ ảo ảo cảm giác được, ngoại giới không khí nhiệt độ tựa hồ có chút biến hóa.

Khi hãn sẽ lực chú ý chuyển tới phương diện này thời điểm, bất ngờ xảy ra chuyện!

Xung quanh nhiệt độ đột nhiên tăng lên, khí quyển xoẹt xoẹt phát vang, giống như là nước bắn một đoàn nung đỏ nước thép, hơi nóng hầm hập đập vào mặt.

Sau một khắc, trong hư không ngang qua tha thiết lôi minh, lúc trước đuổi đi bất động quang mang giờ phút này phảng phất bị đụng nát rèm châu, phá vỡ thật lớn một khối, hừng hực ngọn lửa từ đó phun ra, chớp động lên chói mắt kim hồng quang mang.

Thật dài ngọn lửa phảng phất một đầu to lớn xúc tu, giữa trời kéo xuống. Lý Tuần xê dịch thân hình lui về phía sau, khoảng cách đảo mắt kéo ra.

Lý Tuần trên mặt cơ hồ muốn bị bắn tung tóe hoá tinh diễm đuôi áp vào, nhưng hãn liền mí mắt đều không nháy mắt một chút, bên ngoài cơ thể chân tức tự thành bình chướng, xé ra diễm đuôi, tận gốc lông tơ đều không làm bị thương.

Nhưng, hỏa quang chủ thể ẩn chứa năng lượng tuyệt không phải những này hoá tinh có thể so sánh, đầu kia ngọn lửa xúc tu đảo ngược cắt ngang, nhìn xem

là vô tự đong đưa, nhưng là phương viên vài dặm phạm vi đều tại uy hiếp của nó bao phủ xuống.

Ngọn lửa xúc tu vung hai cái, Lý Tuần xung quanh hư không đúng là khói xanh khắp nơi, hỏa quang cùng Vô Lượng quang hải vò cùng một chỗ, càng có vẻ hư không đục ngầu, nhìn không rõ ràng.

Mãnh liệt bộc phát nguyên khí xung kích phát động trước đó nước đọng hoàn cảnh, cũng liền phóng xạ ra càng nhiều tin tức.

Cảm giác đã từng quen biết theo đáy lòng dâng lên, giờ khắc này, Lý Tuần phảng phất lại cảm nhận được cặp kia ngày song hành, sáng rực muốn đốt thiên nhân chi uy.

Hừng hực gió lốc phá động, trong phạm vi mấy chục dặm lại không còn không trung vốn có hàn ý, khô nóng không khí tất liệt rung động, cùng bên ngoài lóe ra hoả tinh vừa chạm vào, liền lại là một đợt hỏa diễm liên tiếp nổ tung.

Mặc dù hoàn cảnh như vậy còn không đủ thương được chính mình, Lý Tuần nhưng cũng không muốn ngạnh kháng, hấn lại hướng lui về phía sau, tránh đi cái này điên cuồng khuếch trương biến lửa.

Theo trong hư không thế lửa càng lúc càng lớn, Lý Tuần phát hiện, hấn hữu hiệu tầm mắt ngược lại làm lớn ra chút, hỏa diễm đốt tẫn hết thầy tạp chất, sương mù liền ít hơn nhiều, ngọn lửa này nhiên liệu chỉ sợ sẽ là xung quanh thiên địa nguyên khí đi, đại khái cũng chính vì vậy, vô biên quang hải thụ nó ảnh hưởng, quấy nhiễu cường độ hạ xuống rất nhiều.

Hấn đưa mắt nhìn về nơi xa, xuyên thấu qua màn lửa, bên ngoài mấy dặm tình hình mơ hồ có thể thấy được.

Nhìn biến lửa này thiêu đốt không ngừng không nghỉ, Lý Tuần dứt khoát một hơi lui mười dặm nhiều đường, triệt để kéo dài khoảng cách, thẳng đến không khí bên ngoài hơi trở nên mát mẻ, hấn mới dừng lại thân thể. Lại hướng về sau

nhìn lên, hần mãnh lấy làm kinh hãi: Lúc nào nhiều như thế một cái đại gia hỏa?

Tại trước mắt hần, là một viên phun ra hỏa quang, mặt ngoài vung kích phun ra diễm đuôi vượt qua trăm trượng hỏa cầu không lồ.

Lý Tuần có thể khẳng định, tại mấy tức trước đó, tuyệt không có cái đồ chơi này.

Lấy kinh nghiệm bản thân tăng thêm nhìn ra, hỏa cầu đường kính chỉ ít cũng tại hai mươi dặm trở lên, bên trong tầng tầng diệt diệt, hỏa diễm nhảy nhót quần giao, hung liệt cuồng bạo, Lý Tuần dùng đủ thị lực, cũng chỉ có thể xuyên thấu vài dặm khoảng cách, sau đó liền cảm giác tinh thần hoảng hốt, ánh mắt không tự chủ theo hỏa quang lắc lư, cơ hồ liền linh hồn đều muốn cho hòa tan ở bên trong.

Như thế không thể tưởng tượng nổi chi vật, há lại nhân lực có thể tạo nên?

Hần còn muốn dùng đúng sinh cơ nhịp đập vô cùng cao minh cảm ứng đến nghiên phán thế cục, nhưng mà, cho dù là vô biên quang hải quấy nhiễu giảm đi, có thể hỏa cầu ngoại tầng thiên địa nguyên khí dữ dẫn hỗn loạn, quấy nhiễu Linh giác, nhất là đến càng sâu tầng địa phương, tất cả nguyên khí càng là tại cực độ nhiệt độ cao hạ, trở lại như cũ trở thành thuần túy nhất năng lượng, một khắc không ngừng hướng ra phía ngoài phun trào nóng rực sóng xung kích, ngăn cách hết thủy ngoại vật, gặp phải tình huống như thế này, nói chuyện gì cảm ứng đều là trò cười.

Lý Tuần chỉ có thể dùng không phải lý trí phương thức nhận định: Tràng diện này, tất nhiên là Cổ Âm làm ra!

Chỉ tiếc, cho dù hần có chín thành chín năm chắc, nhận định Cổ Âm ngay tại cái này không lồ hỏa cầu trung ương, nhưng này lại có ý nghĩa gì?

Đúng lúc này, khổng lồ hỏa cầu nội bộ, tiếp cận Lý Tuần tầm mắt cực hạn khoảng cách, một cái mơ hồ bóng người phi động, như kinh lôi chớp, trong nháy

mắt quán xuyên hẳn toàn bộ tầm nhìn, na di đến cái nào đó không cũng biết vị trí.

Trong lòng hẳn run lên, mặc dù chỉ là thời gian nháy mắt, hẳn đã có thể phân biệt rõ ràng người tới thân phận.

Thân thể hùng tráng, thanh sam mỏng áo khoác, chắc là Lệ Đấu Lượng không thể nghi ngờ.

Lệ Đấu Lượng ở chỗ này, kia những người khác ở đâu?

Ngừng một hồi này, hỏa cầu khuếch trương tựa hồ chậm lại, coi ngoại tăng hỏa quang, tựa hồ bắt đầu chậm rãi tự quay.

Lúc này, Lý Tuần đã lại tìm không được Lệ Đấu Lượng bóng dáng, về phần những người khác, thì càng không cần nói.

Chẳng lẽ, bọn hắn đều rơi vào hỏa cầu bên trong đi?

Cất ý nghĩ như vậy, Lý Tuần cũng không thâm nhập, dọc theo không lồ hỏa cầu xung quanh bắt đầu vòng quanh.

Cái này đồng thời không có hoa phí hẳn thời gian quá dài, bởi vì Vô Lượng quang hải quấy nhiễu thu nhỏ, hẳn Linh giác cũng tại dần dần khôi phục, mặc dù còn không sánh bằng trên Đông Hải như thế như có thần trợ, thế nhưng là mới dời đổi vài cái vị trí, liền có chủng mơ hồ cảm giác khác thường.

Cái phương hướng này tựa hồ có chút ý tứ.

Lý Tuần dừng lại, nhìn phía trước hỏa cầu không lồ, nghĩ dò xét tính di chuyển về phía trước, không qua thân hình phương động, liền có một đường sắc bén hàn khí tà chơi qua đến, cơ hồ là theo mặt mày của hắn ở giữa bơi đi qua, cảnh cáo ý vị mười phần.

Lý Tuần trú thân bất động, ánh mắt cũng đã nghiêm túc, lúc này tình huống

đặc thù, tại không có rõ ràng tình thế trước đó, hẳn không ngại người khác nhắc nhở, nhưng là, như loại này khuyết thiếu thành ý tư thái, nhưng là hẳn không thể tiếp thu.

Hàn khí bay vụt quỹ tích hết sức rõ ràng, Lý Tuần đang muốn quay mặt đi xem, cảm thấy lại là khê động, đợi quay người lúc, đằng sau đã vang lên một tiếng chào hỏi: "Lý tiểu ca mà không thể vọng động."

Thiện ý xưng hô cùng trong tiếng nói một loại nào đó nặng nề hoà thuận lực lượng, hữu hiệu đè lại trong lòng của hẳn xao động tà hỏa, không qua cũng làm cho suy nghĩ của hẳn chậm một nhịp, thẳng đến đầu óc nhiều đi một vòng về sau, Lý Tuần mới phát hiện, đằng sau người kia tiếng nói tương đối quen thuộc.

"Bán Thành cư sĩ?"

Hùng hậu tiếng cười vang lên, xóa đi trước đó ổn trọng ấn tượng: "Có Bách Huyễn Diệp cái tầng quan hệ này, Lý tiểu ca nếu không ngại lời nói, trực tiếp băng vào ta phi hào tương xứng là đủ."

Gia hỏa này thật không làm cho người ta chán ghét, thấy đối phương xuất ra Thủy Diệp Lan đương nguy trang, Lý Tuần cũng liền cười ứng tiếng "Hỗ đạo huynh", đồng thời xoay người sang chỗ khác.

Phía sau quả nhiên chính là vũ nội thất yêu bên trong, duy nhất có cái gọi là Chính đạo lập trường Sáp Sí Phi Hồ, vị này Tây Cực Thiên Tông Đại hộ pháp vẫn là một thân áo bào xám, vân vê trên tay làm bằng gỗ phật châu, trên mặt chữ điền ý cười có chút, có phần thấy chất phác khí độ.

Lý Tuần rất ít cùng vị này quy y phật môn đại yêu ma liên hệ, nhưng theo trước đó giao lưu cũng có thể nhìn ra, vị này đại yêu ma rất có tính tình thật, không phải tâm khẩu không đồng nhất nhân vật, thế là cũng dứt khoát không còn làm những cái kia cong cong quẩn quẩn, nói thẳng: "Bên trong là chuyện gì xảy ra?"

"Tin tức xác thực, sợ là muốn Lý tiểu ca mà tự mình đi hỏi Cổ Âm mới được, về phần chúng ta bên này. . ."

Nửa thành nhếch miệng nhất tếu, "Cũng không có gì, chỉ là Lý tiểu ca mà lại nhìn, huy hoàng như vậy khí quyển thần thông, một cái xông đi lên cùng mười cái xông đi lên lại có cái gì khác biệt?"

Lý Tuần nghe vậy quay đầu lại nhìn, thấy hỏa cầu kia chậm chạp xoay tròn, diễm đuôi phun ra, tầng tầng hỏa quang lên xuống phi động, thúc đẩy ngoại tầng hỗn loạn thiên địa nguyên khí hình thành một vòng khí thể kinh người vòng xoáy khổng lồ, ở bên cạnh lưu đến lâu, liền cảm giác thân thể nghiêng về phía trước, cơ hồ muốn cho kia rộng rãi lực lượng hút đi vào.

Hắn gật gật đầu, cười khổ nói: "Xác thực không có gì khác nhau. . . Đợi chút nữa, bên trong chỉ có Lệ Tông chủ một cái?"

Đạt được trả lời khẳng định về sau, Lý Tuần chỉ cảm thấy đau đầu cực kỳ: "Còn lại mười cái chân nhất tông sư đều ở bên cạnh làm nhìn xem?"

"Không có mười cái."

Bán Thành cư sĩ nhàn nhạt mở miệng: "Thất Vô bỏ mình, lại không đi nói. Mà nửa khắc đồng hồ trước đó, Cổ Âm phát lực, nhất cử công phá Thiên Chi Thượng Nhân cùng Lưu Vân Tử hợp kích, lúc này hai người đều là sống chết không rõ; Liễu Nhiên vô ý trúng ma kiếp, phá thiên tâm, lúc này còn tại giây dụa; Đại Nhật tông chủ ngược lại là thoải mái, nói đi là đi, lúc này sợ đã ở ngoài vạn dặm. . . Như lại vớt trù bị Càn Dương sét đánh bị thương Thất Tu tông chủ, lúc này có thể chiến, không qua sáu người mà thôi."

Nghe được Thiên Chi sống chết không rõ lúc, Lý Tuần đã bị chấn một cái, nhưng theo Bán Thành cư sĩ miêu tả, Lý Tuần không được cười khổ, cuối cùng chí hồ chết lặng.

Quả thật, những tông sư này nhân vật đều có tư tâm, nghiêm trọng giống Đại

Nhật pháp tôn như thế, chưa tiến trước tiên lui, cũng là tạo thành cục diện dưới mắt trọng yếu nguyên nhân, thế nhưng là đường đường hơn mười vị đại tông sư, dậm chân một cái, cũng phải nghe cái tiếng động đi, cũng chính là mấy canh giờ công phu liền đi có hơn một nửa, cái này mang đến cho hắn một cảm giác đã không phải chấn kinh, mà là hoang đường.

Nhưng trái lại lại nghĩ, một khi nhắc lên Cổ Âm, lại có cái gì hoang đường sự tình xử lý không ra?

Lý Tuần nhất thời không có ngôn ngữ.

Bán Thành cư sĩ nhìn hắn một cái, bỗng nhiên nói sang chuyện khác: "Xem kia quang hải, nhìn như thanh tịnh lưu ly, không nhiễm trần thế, kì thực ma kiếp hiển hóa, theo Cổ Âm tâm ý, xâm nhiễm linh thức từ trong vô hình, Liễu Nhiên chính là vô ý mắc lừa, chọc cho thiên ma tiêu xương, một thân tu vi ít nhất phải đánh rụng bốn thành!"

Lý Tuần trong lòng một kích, Liễu Nhiên hòa thượng ngàn năm dưỡng ngộ, thiên tâm không Linh Tĩnh triệt, vậy mà cũng gặp ma kiếp, lần này coi như sống được tính mệnh, sợ cũng là như Linh Phong Tử, chú định vây chết tại giới này, đại đạo vô vọng.

Cổ Âm, Cổ Âm. . . Chẳng lẽ người thật sự là Thông Huyền chư tông không qua được ma kiếp?

Trong lòng của hắn chấn kinh, trên mặt vẫn còn phải gìn giữ bình tĩnh, chỉ là gật đầu nói: "Nguyên lai đây chính là ma kiếp chi uy, lôi hỏa, âm ngục, tâm ma tam kiếp đều tới, cái gọi là Tứ Cứu Trọng Kiếp, cũng coi là thành hình."

Thấy Lý Tuần thông dong tinh táo, lại là trong lời có ý sâu xa, Bán Thành cư sĩ lại đem lời nói được thâm một chút: "Xem Cổ Âm tình trạng, xác nhận lấy một loại nào đó cấm pháp cấu kết thiên địa đại kiếp, nhưng cũng không phải bình thường lực hút nhập thể công phu, mà là lấy thân là mương, sử kiếp sát như nước.

"Kể từ đó, mương dẫn nước tới, là mà Cổ Âm giơ tay nhắc chân đều là thiên uy. Nhưng bên ta mới cùng nàng đánh vài cái đối mặt, chỉ cảm thấy nàng tuy là ổn lập như núi, lại chỉ có thể lấy chú pháp công sát, sẽ không tùy tiện lệch vị trí, hiển nhiên tiếp dẫn thiên kiếp đối với nàng mà nói gánh vác cũng là tương đương nặng nề. . ."

Cái này Lý Tuần ngược lại là càng thêm rõ ràng, nhưng nơi này liên lụy một chút tương đối chuyện riêng tư, hẳn không muốn nói chuyện nhiều, dứt khoát nói sang chuyện khác: "Còn lại sáu người, vậy trừ Lệ Tông chủ cùng cư sĩ bên ngoài, chính là Thanh Minh đạo trưởng, Kiếm Hoàng, La Ma Thập cùng Chử Thần rồi? Bọn hẳn lại tại nơi nào?"

Đối với hẳn cường kéo ra tới nghi vấn, Bán Thành cư sĩ không lấy vi ngang ngược, phi thường sáng khoái sẽ mọi người vị trí từng cái vạch.

Có hẳn chỉ dẫn, lại dựa vào vô cùng cao minh Linh giác, Lý Tuần rốt cục phá vỡ hỏa lực loạn lưu quấy nhiễu, bắt được mọi người khí tức.

Nhắc tới cũng xảo, rảnh rồi bốn vị tông sư, cũng đều gần sát hỏa cầu xung quanh, đồng thời đều tại Lý Tuần vị trí bên này, giữa lẫn nhau khoảng cách không tính quá xa.

Tinh tế phân biệt, Thanh Minh cùng Lạc Kỳ Xương nằm cạnh rất gần, chỉ là trước sau có chút dịch ra, mà La Ma Thập thì là tại cao hơn trên bầu trời, cơ hồ đến hỏa cầu cong đỉnh chỗ, về phần luôn luôn điệu thấp Chử Thần lão ma, nhưng là thì dao động tại La Ma Thập xung quanh, chợt xa chợt gần, không có chút nào dừng lại.

Tại Lý Tuần xem vài vị tông sư tình trạng lúc, Bán Thành cư sĩ cũng tại tiến một bước giải thích: "Lệ Tông chủ cũng đang thử thăm dò Cổ Âm thủ đoạn, đến nay chúng ta đều không rõ ràng nàng là như thế nào dẫn động thiên địa kiếp sát để bản thân sử dụng, có lẽ hỏa cầu này nội bộ có thể tìm được đáp án."

Lý Tuần co rúm khóe môi, cuối cùng không nói gì, chỉ là lại một lần nữa đem

ánh mắt bắn ra đến hỏa cầu thật lớn đi lên, yên lặng không nói.

Theo thời gian trôi qua, hỏa cầu ngoại tầng, quang diễm phun ra càng ngày càng có tiết chế, thỉnh thoảng bay vụt khoảng mười trượng, tương đối khổng lồ hình cầu đã không coi vào đâu.

Đồng thời, hỏa cầu này cho người cảm giác cũng là càng phát ngưng luyện, bên trong tầng tầng hỏa diễm đông liệt, nhan sắc nồng cực phản nhạt, ngoại tầng không khí cơ hồ đều muốn bốc hơi hầu như không còn, toàn bộ bầu trời, tựa hồ cũng tại sóng nhiệt bên trong bắt đầu vụn vụn.

Bất quá, bình tĩnh mà xem xét, hỏa cầu này cố nhiên là vượt qua thường nhân tưởng tượng, nhưng luận mức độ nguy hiểm, tựa hồ vẫn còn so sánh không hơn trước đây không lâu Đông Hải thượng âm ngục bao phủ, vạn lôi bắn ra uy thế. Dù sao, tại kia lôi quang sương lạnh về sau, còn ẩn giấu đi không thể làm trái Thiên Tâm chuẩn mực.

Cấp độ thượng chênh lệch, tính chất thượng khắc chế, mới là để chân nhất tông sư cũng là chi bố tay nguyên nhân lớn nhất.

Hiện tại, vèn vèn lấy mắt thấy tình huống tới nói, kiếp sát tất cả đều hóa thành cái này vô biên liệt hỏa, tựa hồ không hề bị mệnh mệnh thiên ý thúc đẩy, mà là sẽ quyền chủ đạo chuyển qua Cổ Âm trên thân. . .

Không nên a!

Hồi ức Cổ Âm liên tiếp trình tự, đầu tiên là lấy Lâm Vô Ưu cùng tự thân làm mồi nhử, dẫn tới thiên kiếp bộc phát, cho chư vị tông sư đeo lên khóa bộ; tiếp lấy chính là tại tình thế sinh biến về sau, quả quyết ra tay, lấy một loại Lý Tuần còn không hiểu phương thức, tiếp dẫn thiên địa kiếp sát, có người khác không thể ước đoán đại thần thông.

Theo Lý Tuần, sự tình đến một bước này, đã là thập toàn thập mỹ, có thể nói hoàn toàn vượt ra khỏi thân người có khả năng đạt tới cực hạn, Cổ Âm lại vì cái

gì còn muốn vọng tưởng thống ngự thiên địa này vĩ lực, làm kia không biết tự lượng sức mình mà lại vẽ rắn thêm chân ngu được đâu?

Đương nhiên, thay cái góc độ tới nói, lấy bản thân chi thân tiếp thiên địa chi lực, xuất điểm đường rẽ, mới tính thực tế. . .

"Hỏa cầu này cố nhiên là to lớn quảng đại, nhưng vận chuyển có sai lầm linh động, chưa hẳn không phải nòng chịu không được kiếp sát vĩ lực mà dùng ra tiêu mất pháp môn."

Này suy đoán vừa ra khỏi miệng, liền chính Lý Tuần đều cười. Bán Thành cư sĩ nhưng là nhẹ gật đầu: "Lý tiểu ca lời ấy cũng không phải không có khả năng."

Lý Tuần liếc nhìn hẳn một cái, cười nói: "Ta lại cảm thấy, sẽ sự tình hưởng bất bất nhất phương hưởng suy nghĩ muốn tới đến càng ổn thỏa một chút."

"Thành tai tư ngôn."

Bán Thành cư sĩ vỗ tay mà cười, "Lý tiểu ca mà quả nhiên đã có kết luận!"

Lý Tuần liền giật mình, lại không biết chính mình định cái gì luận, hẳn liếc xéo cái này yêu ma cư sĩ một chút: "Cái gì kết luận?"

"Chỉ cần hướng phía bất bất nhất chỗ suy nghĩ, kết quả chẳng phải ra tới rồi?" Bán Thành cư sĩ hướng hỏa cầu bên kia một chỉ, "Đối với chúng ta mà nói, lúc này có thể thấy được bất bất nhất tình huống, không ai qua được Cổ tông chủ tận đến kiếp sát uy năng, giơ tay nhắc chân cũng có kinh thiên động địa chi lực, quỷ thần khó lường cơ hội."

"Đến lúc đó, chớ nói Lệ Tông chủ, chính là trên biển Đông tất cả tu sĩ vây kín, sợ cũng là hoàn toàn không có chống đỡ chi lực, sau đó vị này nhân vật tuyệt thế, liền có thể quét ngang lục hợp, lật úp luân thường, một tấy giới này có từ lâu khí tượng. . ."

Nghe được lời ấy, Lý Tuần cũng cười.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ Bán Thành cư sĩ tâm tư.

Quả nhiên, vị này tuyệt đỉnh yêu ma so với hắn muốn "Lạc quan" nhiều, càng quan trọng hơn là, đối phương có đầy đủ lạc quan lý do.

Bởi vì kể trên chi tình hình, tuyệt đối không thể xuất hiện tại Thông Huyền Giới bên trong!

Như Cổ Âm thật có thể hoàn toàn khống chế này thần thông bất khả tư nghị, lão thiên gia há có thể dung nàng? Tất nhiên sẽ lại hàng thiên kiếp, mà cái thiên kiếp này cũng hẳn là nhằm vào bản thân nàng "Thân kiếp" không thể nghi ngờ. Đến lúc đó, bày ở Cổ Âm trước mắt liền chỉ có hai con đường, nếu không tự thuận theo thiên đạo, bạch nhật phi thăng, bằng không cũng chỉ có thể như vậy hôi phi yên diệt!

Vô luận là cái nào một đầu, đối Lý Tuần bọn người là tin tức tuyệt vời nhất, mặc dù tình hình này gần như không có khả năng xuất hiện.

Trên thực tế, cho đến bây giờ, Lý Tuần lo lắng, cũng chỉ là trong ngắn hạn Cổ Âm sẽ tạo thành không thể văn hồi ác liệt hậu quả —— tỉ như giết hết mười chín tông tinh anh!

Đến lúc đó, Tán Tu Minh Hội binh phong chỉ, lại có ai có thể ngăn cản?

Vân vân. . .

Ngộ được đoạn mấu chốt này, Lý Tuần trong lòng chợt có nhất căn ngầm dây cung bạt động. Không qua lúc này, Bán Thành cư sĩ nhưng là không nhìn thấu các mấu chốt trong đó, lên tiếng đánh gãy hắn suy nghĩ.

"Cổ Âm là có đại trí tuệ chi nhân, tất nhiên minh bạch hăng quá hoá dở đạo lý. Có thể nàng thủ đoạn lại là kịch liệt như thế, cái này tất nhiên dẫn đến cứu vãn chỗ trống thu nhỏ, nói hết rồi, nàng nghĩ ra phía sau một vạn bộ, lưu cho nàng đi, cũng chỉ là kia rải rác ba lượng con đường mà thôi."

"Cái nào ba con đường?"

Lý Tuần cố ý sẽ Bán Thành cư sĩ số ước lượng coi như số thực, tiểu tướng hấn một quân.

Lão yêu ma cười một tiếng: "Không biết."

Lý Tuần ánh mắt như đao, tại trên mặt hấn một khoét, nhưng lại nghe được một câu nói khác.

"Tuy là như thế, chúng ta những người này nên làm như thế nào pháp, nhưng là rõ ràng minh bạch!"

"Ồ?"

Cùng với Lý Tuần nghi vấn, trên bầu trời nhắc lên lại một đợt sóng lửa. Gió nóng chỉ là tại hai người bên cạnh thân cuốn qua, liền làm cho người lông tóc muốn tiêu, bên ngoài thân càng hình như có vô số nung đỏ kim nhọn, thử thăm dò hướng vào phía trong công tới.

Thật là bá đạo hỏa độc!

Lý Tuần lông mày liên tục vượt, trước đó kia đại hỏa cầu phóng xạ xuất nhiệt lượng tuy là kinh người, nhưng cũng không có lợi hại như vậy, đây có phải hay không đại biểu Cổ Âm điều khiển tiêu chuẩn đã tiến thêm một tầng đâu?

Lại nhìn Bán Thành cư sĩ, đã thấy hấn giản dị tự nhiên trên mặt, lộ ra một tầng nhàn nhạt hào quang, liền giống như tại làn da bên ngoài dâng lên một tầng sương mù, vốn lại ónh ónh tỏa sáng, xoay tròn sóng nhiệt cách thật xa, liền vận vẹo phân lưu, không có nửa điểm uy hiếp có thể nói.

Cảm giác được Lý Tuần ánh mắt, vị này tuyệt đỉnh yêu ma làm một lần thố tức, tầng kia quang mang liền thu vào, hấn cũng liền khôi phục được bình thường bộ dáng, chỉ là ánh mắt lộ ra hết sức sáng tỏ.

"Đây là . . ."

Lý Tuần nhạy cảm phát giác được, đối phương tiếp nhận áp lực cùng mình không giống nhau lắm. Bán Thành cư sĩ hưởng hấn gật đầu nhất tếu: "Đến ta mức này, dù sao vẫn là so người khác nhiều một chút cảm ứng, về phần người, dù sao cách một tầng."

Lý Tuần nghe được, trong lời nói đồng thời vô gièm pha hấn ý tứ, hấn cũng chỉ là nheo mắt lại, lẳng lặng nghe tiếp.

"Tiểu ca nhi là đương thời cấm pháp đại gia, suy luận, đối cơ quan tin tức cũng hấn là có hiểu biết, Nhân Gian giới có một hạng cơ quan, dường như gọi thông đạo đá lăn, có phải thế không?"

Lý Tuần không biết Bán Thành cư sĩ nhắc lên cái kia thô thiển cơ quan là có ý gì, nhưng vẫn là gật gật đầu, tiếp tục nghe Bán Thành cư sĩ nói tiếp.

"Hiện tại Cổ Âm chính là như thế, có lẽ nàng có thể hoàn toàn khống chế cái này lực lượng hủy thiên diệt địa, tùy tiện sẽ phía trước chi nhân nghiền nát, thế nhưng là nàng phát huy lực lượng dường tắt cũng chỉ thế thôi. Đã nàng không thể tùy ý tùy tâm, trong mắt của ta thực là trời xanh mượn nó tay, dịch nó tâm, bố kiếp nổi lên. . . Hắc, dựa thế mà làm, lại không biết, là ai mượn ai thế đâu?"

"Có phân biệt sao?" Lý Tuần lại lần nữa giơ lên lông mày.

Bán Thành cư sĩ nở nụ cười, mạn thanh nói: "Tông môn truyền thừa chính là nhập thế chi pháp, độ kiếp chuyển quan vi xuất thế chi đồ, Cổ Âm tuy mạnh, nhưng là nhân họa, lại làm sao so được với thiên ý khuynh lưu, hàng kiếp thi tai? Tục sự bên trong, không thiếu được lục đục với nhau, tiên đồ bên trên, chỉ cần chuyên chú duy nhất."

Vị này tuyệt đỉnh yêu ma nói đến chỗ sâu, ngược lại giống như hát lên Phật kệ, ung dung ngữ điệu lái đầy trời sóng nhiệt, chảy xiết tứ phương, bên ngoài tuy là ù ù oanh minh, người nghe trong lòng, nhưng là trống vắng vô vang.

"Thật sao? Đối thế tục, đối tiên đạo, là hoàn toàn khác biệt lưỡng chủng thái độ. . ."

Đương Lý Tuần mơ hồ nắm chặt một vài thứ thời điểm, lại một đợt chấn động đánh tới, không khí nhiệt độ lại khác thường suy yếu xuống dưới.

Trên thực tế, chung quanh cơ hồ muốn đem hai người thôn phệ hết hỏa quang đã trước một bước rút về, phảng phất trước sớm hỏa diễm xung kích, chỉ là triệt để suy yếu trước bộc phát.

Không qua Lý Tuần hai người đương nhiên sẽ không như thế cho rằng, bọn hắn đồng thời quay đầu, đi xem cái kia hỏa cầu khổng lồ hiện trạng.

Hỏa diễm đỏ bừng nhan sắc âm đạm đi, nhưng là trên bầu trời tia sáng cường độ lại tại cấp tốc tiêu thăng, chỉ là trong nháy mắt, hai người chung quanh lại khôi phục được trước đó bị Vô Lượng quang hải bao phủ trình độ, bên ngoài mấy dặm hỏa cầu thật lớn, ngược lại không còn như vậy chói mắt.

Sau đó, chính là vô số phun ra ngoài sợi tơ.

Những này do tinh túy nhất nguyên khí cấu hợp mà thành đường cong, vài như thực chất, lấy đại hỏa cầu trung ương làm hạch tâm, diên cuồng chậm rãi lan tràn ra, dày đặc tại thiên không hạ, tựa hồ là đại hỏa cầu nội bộ làn da, lại hình như cây đuốc cầu bao vây lại, cấm văn mạch lạc thực chất hóa về sau, giống như là một con to lớn mà yêu dị nhện.

Lý Tuần con người cơ hồ co lại thành to bằng lỗ kim, hắn thấy rõ ràng, kia trải rộng hư không vô số đầu cấm văn mạch lạc, có khó có thể dùng hình dung bành trướng vĩ lực ở trong đó lưu động.

Đó cũng không phải là hoàn toàn tập trung trong đó, mà là tại kiên cố khó thuần lao nhanh, va chạm, chen bức xuất tầng tầng vụ quang mang, vẩy ra ra tới, tràn ngập tứ phương.

Đây chính là trên bầu trời Vô Lượng quang hải sinh thành nguyên nhân chính!

Bên trong nhất định có một ít kiếp sát chuyển hóa nhân quả, thậm chí là thiên đạo lưu chuyển huyền diệu, cái này đủ để khiến trên đời này tu sĩ cảm mến nghiên cứu trên vạn năm.

Bất quá, Lý Tuần đối với cái này không có bất kỳ cái gì hứng thú, hẳn chỉ là nhìn chòng chọc đây trời cường quang hạ, sáng tối chập chờn cấm văn quỹ tích.

Vô luận là lý trí phân tích, vẫn là trực giác phán định, hẳn đều quyết định cái này phức tạp cấm văn kết cấu bên trong, nhất định có Cổ Âm vô thượng uy năng chung cực bí mật.

Lúc này, hẳn cũng nhìn thấy Lệ Đẩu Lượng.

Lúc này, Lệ Đẩu Lượng đã bị chen ép tới bên này bán cầu xung quanh, đồng thời đến cực hạn, hiện tại hẳn mỗi một lần đưa tay, lệch vị trí, trên thân đều sẽ lóe ra một tầng thể lương huyết vụ, do Cổ Âm trên thân phóng xạ cường áp mỗi giờ mỗi khắc đều tại chen ép hẳn còn sót lại nguyên khí, có thể ý chí của hẳn vẫn kiên định không thay đổi.

Sau lưng hẳn gần dậm, Lạc Kỳ Xương cùng Thanh Minh tuyệt đối có cơ hội xuất thủ, nhưng hai người lại lấy lý trí tỉnh táo thái độ, dừng ở trong hư không, mặc dù tiếp tục không ngừng tụ lực, nhưng không có lập tức nổi lên dấu hiệu.

Đang chú ý đạo lí đối nhân xử thế Chính đạo trong tông môn, đây không phải bình thường trạng thái.

Càng xa xôi, cùng Lệ Đẩu Lượng tịnh xưng "Song cực" La Ma Thập, nó khí tức y nguyên tiềm ẩn khó dò, Chủ Thần lão ma thì là càng thêm lơ lửng không cố định.

Hai người này cùng Lạc Kỳ Xương bọn hẳn từ trước đến nay lập trường khác

biệt, nhưng tại lúc này, đám người khí cơ hô ứng lẫn nhau, nhưng là lạ thường hài hoà.

Lý Tuần mặc dù sẽ hơn phân nửa tinh lực đều bỏ vào trước mắt phức tạp cấm văn kết cấu phía trên, nhưng hẳn vẫn là có thể cảm nhận được xung quanh bầu không khí chỗ vi diệu.

Đám người này tâm tư chính trước nay chưa từng có đoàn kết lại, sẽ lẫn nhau đặt đồng dạng trên lập trường, lấy ứng đối trước mắt không phải sức người có thể bằng kiếp số.

Có lẽ có thể nói, tại La Ma Thập, Lệ Đấu Lượng, Bán Thành cư sĩ các chư vị tông sư trong mắt, Cổ Âm đã không phải Cổ Âm, mà là thiên địa đại kiếp bên ngoài hóa.

Đây không phải nhân họa, mà là kiếp số...

Nhân họa có thể miễn, kiếp số khó thoát, chỉ thế thôi.

Đây cũng là ngoại trừ Lý Tuần bên ngoài, hiện tại trên bầu trời tất cả mọi người đạt thành chung nhận thức.

Bán Thành cư sĩ chủ động bắt chuyện, đại khái cũng cất đem hẳn kéo vào trận doanh ý nghĩ, có thể Lý Tuần cũng không thèm để ý cái này, hẳn chỉ cần biết, vài vị tông sư ý chí chiến đấu so với hẳn suy đoán muốn tốt liền thành.

Giờ này khắc này, hô hấp của hẳn hoàn toàn đình chỉ, tế sát rộng lớn như vậy phức tạp cấm văn kết cấu, với hẳn mà nói cũng là tương đương nặng nề gánh vác.

Người khác không biết, hẳn cũng rất rõ ràng, trên người mình nội y đã hoàn toàn bị đổ mồ hôi thấm thấu, tầng này kết cấu phảng phất là một cái không đảy hẳn động, thuận theo chân nghĩa từng bước hiển hiện, nhưng là chứng tại trong lúc vô hình trừu hấp tinh lực của hẳn, thậm chí linh hồn của hẳn.

Nguyên lai... Vẫn là nghĩ đến đường rẽ!

Càng là rõ ràng trước mắt kết cấu, Lý Tuần liền càng ngày càng có thể xác nhận, hẳn lúc trước thôi diễn xuất hiện vấn đề nghiêm trọng.

Cổ Âm cùng Lâm Vô Ưu chỗ hiển lộ rõ ràng cấm văn kết cấu, cùng với cương sát hồn nghi chi trận chinh thể bố cục, ba cái tâm đó tuyệt không phải hẳn lúc trước sở thiết nghĩ phụ thuộc quan hệ, mà là người bên trong có ta, ta bên trong có người xen lẫn quan hệ!

Cương sát hồn nghi bố cục cố nhiên hùng vĩ, có thể Cổ Âm lúc này chỗ ý lại cấm văn kết cấu, nhưng là nó không thể thôn nạp tiêu hóa.

Mà Lâm Vô Ưu trên người cấm văn cũng có nó độc lập đặc tính, nếu không thể nắm chắc trong đó sinh khắc biến hóa, liền đem ba cái phân biệt ăn đến thấu, cũng khó có thể tận đến nó muốn.

Lý Tuần không có ngốc đến mức ngay tại lúc này tìm tòi nghiên cứu trong đó huyền ảo, mà là dựa vào trước mặt tố pháp, không cầu chi tiết, nhưng coi mơ hồ, tìm kia chương pháp thần ý.

Chỉ cần đem trọn thể đặt vào trong lòng, nơi nào hơi hột, nơi nào phát huy vô cùng tinh tế, liền đều có mạch lạc có thể tìm ra.

Càng là theo dựa theo này pháp, hẳn càng cảm thấy có nhiều bí ẩn, bên trong kia chỉ tốt ở bề ngoài cảm giác quen thuộc cảm giác phảng phất là một con che tại bày ra vật sống, nhảy nhót từng bừng bên trong đã xem đại khái hình dáng đều triển lộ, có thể đáp án kia đến bên miệng nói đúng là không ra, chặn đến hẳn tâm khẩu khó chịu.

Là hẳn? Không phải hẳn? Đến tột cùng đây là cái gì thủ pháp?

Lý Tuần trong đầu như nham tương phun ra, thiêu đến da đầu phát tiêu.

Lại vào lúc này, trong hư không đột thanh bạo chấn, lúc trước một mực bị Lệ

Đấu Lượng hấp dẫn vô thượng uy năng rốt cục vỡ tung xung quanh bình chướng, tùy ý chảy xiết.

Cùng này tương ứng, Lệ Đấu Lượng hùng tráng thân thể giống bị vô hình cự chướng nhào nặn, trong nháy mắt rút một vòng, lập tức miệng phun máu tươi, phi xô ra ngoài mấy chục dặm, khí tức chớp mắt liền yếu đi xuống dưới.

Chung quanh tất cả tu sĩ tâm khẩu đều rút một cái, đã súc thể thật lâu sau La Ma Thập bên kia, khí tức hơi thấy chập trùng, chỉ là vị này tu vi không kém Lệ Đấu Lượng tà tông đại lão vẫn không có ý xuất thủ.

Cái này không quan hệ chiến ý cao thấp, chỉ là phong cách khác nhau.

Điểm này chung quanh chư tu sĩ cũng đều rõ ràng, Lạc Kỳ Xương hừ lạnh một tiếng, không chậm trễ chút nào cầm kiếm tiến lên, nào biết hãn mới cất bước, phía trước thanh quang tản ra, thấu không thành chướng, đã thành vỡ đê chi thế thiên địa kiếp sát vậy mà ngạnh sinh sinh bị ngăn cản một ngăn.

Đương đại Kiếm Hoàng khê giạt mình phía dưới, hậu phương Thanh Minh đạo nhân đã vượt mức quy định một đoạn, thẳng nghênh đón.

Một hệ liệt biến hóa, đều là trong nháy mắt phát sinh, theo Lệ Đấu Lượng trọng thương trở ra, đến Thanh Minh phản siêu Lạc Kỳ Xương, bất quá là trong chớp mắt sự tình, ở giữa cũng không nói lời nào, đợi đến Lý Tuần đem ánh mắt ném đi qua, Thanh Minh đã chính diện nghênh tiếp.

Trên bầu trời đột nhiên xẹt qua một đường cương phong nước chảy xiết, đại biểu Thanh Minh bộc phát kiếm khí đã cùng Cổ Âm vô thượng uy năng va chạm một cái.

Trong chốc lát, Thanh Minh sắc mặt chính là một mảnh tử bạch.

Nhưng mà, quanh người hãn khí tức không chút nào bất loạn, thân hình như nước chảy mây trôi dời đi đến, trong tay Tâm Chiếu pháp kiếm nhẹ nhàng chọc

lên, nhỏ bé chiến minh thanh bên trong, một đám xen vào nhau xanh tươi rùng
trúc khói chường liền trống rỗng trưởng thành, cương phong thổi qua, sần sạt có
thanh.

Tốt một cái Thanh yên chường!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Bản Thân

Chương 05: Bản thân

Thanh Minh chỉ vung lên kiếm, liền sẽ Chung Ẩn truyền xuống Thanh Yên Trúc Ảnh kiếm quyết phát huy đến phát huy vô cùng tinh tế, mà trong đó Huyền Môn kiếm ý thuần hậu lão luyện, càng không phải là hiện tại Lý Tuần có khả năng với tới.

Lúc này, chung quanh tu sĩ cũng đều hiểu được, Thanh Minh đoạt tại Lạc Kỳ Xương phía trước cũng không phải là đầu óc phát sốt, cho là mình tu vi còn tại đối phương phía trên, mà là bản tâm Kiếm Hoàng đối địch luôn luôn lấy khí thế đè người, hôm nay đối mặt Cổ Âm mang thiên chi uy, đối cứng đi lên, vừa cực tất gãy, vẫn là lấy Huyền Môn thanh tĩnh kiếm ý nghênh chiến, cứ thế nhu chi khí tiếp xúc kỳ phong mũi nhọn, có thể thêm ra một phần sinh cơ.

Cũng vền vền thêm ra một phần mà thôi. . .

Xen vào nhau trúc ảnh tùy kiếm khí sinh diệt, cao vạn trượng không trung tràn ngập một tầng mông lung màu xanh biếc. Cùng Lệ Đấu Lượng nộ hải lái thuyền kỹ pháp khác biệt, Thanh Minh thi triển hết Huyền Môn kiếm ý thần diệu, quanh thân chân tức vài cùng hư không đồng hóa, kiếp sát đều bị hấn lấy tối tinh vi không qua kiếm thế biến hóa ăn mòn hóa giải.

Lấy loại phương thức này ứng đối tác chiến, luận sát thương, Thanh Minh đối Cổ Âm không có áp lực chút nào, mà ở tính bền dẻo phương diện, hấn nhưng lại càng tại Lệ Đấu Lượng phía trên.

Hiện tại, vài vị tông sư tổ pháp phi thường minh xác, bọn hấn không chuẩn bị

đánh bại Cổ Âm, mà là phải không ngừng tăng lớn Cổ Âm bản nhân áp lực, để thiên địa này kiếp sát tràn vào đường ống chính mình sụp đổ.

Giảng co sao? Trong lúc cấp bách, Lý Tuần lại nhìn lướt qua Thanh Minh sắc mặt, đã thấy trên mặt hắn đã do tuyết trắng phản chiếu thành màu đỏ tím.

Mới đối kháng thời gian không lâu, Thanh Minh liền không cách nào khống chế chính mình khí huyết lưu thông rồi?

Lý Tuần mặt trầm như nước, ép buộc chính mình không đi nghĩ những thứ vô dụng kia đồ vật. Đây là Thanh Minh bọn người lựa chọn độ kiếp con đường, thời khắc sinh tử không có quan hệ gì với người khác. Huống hồ, bản thân hắn không phải cũng là bước lên một đầu ứng đối kiếp số đường xá sao?

Hiện tại duy nhất có thể lấy trông cậy vào, chính là Chung Ân tên kia truyền xuống kiếm quyết, thật có bản thân hắn như vậy. . .

Lý Tuần mạch suy nghĩ đột nhiên đoạn tuyệt.

Trong đầu của hắn trống rỗng, trên bầu trời kịch chiến, chúng tu sĩ giãy dụa đều cách hắn đi xa, mà tất cả tâm tư, mặc kệ là đối Thanh Minh, đối Cổ Âm, đối dưới mắt cấm văn kết cấu, tất cả đều hóa thành hư vô.

Rất nhanh, Lý Tuần rỗng tuếch trong đầu trong nháy mắt linh đài sáng rực đại phóng —— đây mới thực là "Đột nhiên thông suốt" .

Chung quanh quang mang vân khí bị một cỗ lực lượng vô hình gạt ra, Lý Tuần phảng phất mê muội, hai mắt lộ ra cuồng nhiệt, không lọt vào mắt bên cạnh Bán Thành cư sĩ ánh mắt, duỗi ra một ngón tay, trước người trong hư không, chậm rãi lấy xuống đệ nhất bút.

Đảo mắt chính là trên trăm đầu đường cong trải rộng ra, đầu ngón tay hắn xẹt qua quỹ tích, xanh tươi ướt át, tựa như Thanh Minh kiếm quang tung hoành bên trong, như hư như ảo rừng trúc u cảnh, đậm nhạt xen vào nhau, dật khí đập vào

mặt, để cho người ta bản năng liền cảm giác, hai người này tầm đó, có trực tiếp nhất liên hệ.

Nhưng mà, như thế vẫn chưa đủ!

Lý Tuần thu cầm năm ngón tay, trước mặt bức kia thúy trúc đồ âm vang vỡ vụn, tại đây trời ánh quang bên trong, hấn lại lần nữa đưa tay, như trước đó phác họa, nhưng mà đường cong hào quang tầng tầng bày ra xuống tới, cùng lúc trước nhưng là hoàn toàn khác biệt cảnh trí.

Đồ bên trong có rừng trúc, có bóng người, mà dù cho là tại Vô Lượng quang hải bên trong, trong lúc hình tượng dần dần thành thời khắc, tiếp nhận bức họa thước rưỡi hư không liền giống như toàn bộ âm đạm đi, có thể tinh tế xem ra, ở trong đó lại như có thanh huy lưu chú, dưới ánh trăng nhân trúc dừng sinh ý thú.

Lý Tuần ngơ ngác nhìn tranh này, chỉ cảm thấy trái tim liền muốn nổ nát lồng ngực, nhảy nhót ra tới.

Tranh này từng vô số lần trong lòng hấn quay lại, ngay tại trước đây không lâu, hấn còn trên Tọa Vong phong ấn chứng bức họa này sinh thành nhân quả, nhưng bây giờ, hấn lần đầu lấy xuất hiện lại bút pháp xu thế góc độ đem nó một lần nữa giải tỏa kết cấu, chính như trong đầu linh quang chỗ bày ra, trong này, trong này. . .

Hấn bỗng nhiên cất tiếng cười to, không coi ai ra gì, tại Bán Thành cư sĩ khó được mờ mịt ánh mắt hạ, thân hình hấn hạ áp chế, đảo mắt liền chui vào phía dưới tầng mây dày đặc bên trong.

Chờ lấy, ta rất mau trở lại đến!

Sau một khắc, hấn liền cùng Âm Tán Nhân tâm niệm kết nối, hạ đạt chỉ lệnh: "Mang nàng tới!"

Cảm xúc khuấy động ở giữa, Lý Tuần thậm chí quên hấn cùng Âm Tán Nhân

ở giữa thần niệm truyền lại, vong hình gầm nhẹ lên tiếng. Không qua so với cái này quá mơ hồ thô bạo khẩu ngữ mệnh lệnh, hẳn biết Âm Tán Nhân hiểu hơn hẳn cực giận mênh mông tâm ý.

Một đường xuyên qua tầng mây nồng vụ, Lý Tuần đảo mắt liền đến Đông Nam biển rừng trên không, hẳn không có bất kỳ cái gì giảm tốc cử động, mà là trực tiếp phá vỡ hư không, nện vào giữa hồ tiêu hiên.

Lúc này, Âm Tán Nhân đã dẫn theo trong hôn mê Lâm Vô Ưu đứng tại tiểu hiên bên ngoài, trên mặt hơi có nghi hoặc. Lý Tuần lúc này đã lười nhác xen vào nữa người khác ý nghĩ, trực tiếp mệnh lệnh Âm Tán Nhân sẽ Lâm Vô Ưu bày ở hiên bên trong trên bàn đá.

Bàn đá không lớn, Vô Ưu thân thể mềm mại có hơn phân nửa đều huyền không, Lý Tuần ra hiệu Âm Tán Nhân vịn sau gáy của nàng, sử thân thể song song tại mặt đất. Mà hẳn đứng ở một bên, thoáng thổ tức, bình tĩnh tâm thần.

Đợi đến Âm Tán Nhân ra hiệu đã xem Vô Ưu cất kỹ, hẳn cũng không nói chuyện, lấy tay nắm lấy Lâm Vô Ưu vạt áo, mãnh lực xé ra. Xé vải âm thanh bên trong, thiếu nữ thượng thân quần áo, liên tiếp bên trong sấn áo lót, đều bị Lý Tuần một thanh giạt xuống, chiếu đến ánh trăng, trần trường vô che.

Gặp hẳn chiêu này, phía ngoài Anh Ninh lấy làm kinh hãi, dừng ở hiên bên ngoài không dám vào tới.

Lý Tuần dùng một cái tay khác án lấy thiếu nữ trên đỉnh đầu, chân tức rớt vào, lập tức khuấy động khí huyết, sử Lâm Vô Ưu dưới da cấm văn huyết mạch dần dần hiển hiện. Thiếu nữ tinh tế ôn nhu tư thái giống như là trúng ác độc nguyên rủa, lạc lên một tầng đỏ sậm túi da.

Âm Tán Nhân nói nhỏ hỏi: "Thế nào?"

"Tam phương lục hồi, tăng theo cấp số nhân tương khinh, ta xưa nay không biết, Minh Tâm Kiếm Tông cấm văn bên trong, cũng có thể làm ra thần thông

như vậy!"

Lý Tuần nói khẽ: "Cương sát hồn nghi là một chỗ, Cổ Âm là một chỗ, ta người sư muội này lại là một chỗ, tam phương bản thể bên trong, âm dương bổ sung, giữa lẫn nhau nhận chế giao thông, như thế, mới là Đông Hải bố cục, mới là thủ đoạn của hãn!"

Âm Tán Nhân tuyệt không phải Thủy Điệp Lan như thế ngoài nghề, mặc dù Lý Tuần nói đến tối nghĩa, nàng nghe nhưng là có chỗ lĩnh ngộ: "Nói như vậy, tức là dùng cái này chi âm, chụp kia chi dương, cương sát hồn nghi tiếp nhận cương Phong Sát khí, là ở ngoài sáng, tiêu hóa thiên kiếp vĩ lực, là ở trong bóng tối; Cổ Âm dẫn động thiên kiếp là ở ngoài sáng, thúc đẩy kiếp rất là ở trong bóng tối. . . Chỉ là Lâm Vô Ưu lại như thế nào? Tựa hồ nàng cùng Cổ Âm chất tính xung đột."

"Đây mới là nơi mấu chốt."

Lý Tuần ngón tay chậm rãi từ thiếu nữ trên thân vết máu chỗ sát qua: "Nếu có thể một chút khám phá, ta sớm theo thể phá pháp, lấy Cổ Âm tính mệnh, mà cái này cũng bất quá là chuyện sớm hay muộn."

Hãn trong lời nói có không thể nghi ngờ lòng tin, sở dĩ dạng này, nguyên nhân lớn nhất chính là bức kia bị hãn hoàn mỹ xuất hiện lại đêm trăng nhân trúc đồ.

Kia là Chung Ẩn tác phẩm.

Không phải Cổ Âm, là Chung Ẩn!

Mang ý nghĩ như vậy, Lý Tuần chỉ cảm thấy toàn thân phát run, mãnh liệt cảm giác hưng phấn xuyên qua toàn thân.

Chính là bức tranh này!

Thời niên thiếu hãn nhìn không ra bên trong diệu dụng, mà hôm nay lấy cấm

pháp tông sư nhân lực, dựa vào đây kia linh quang nặng xem thế bút hướng đi, hãn mới phát hiện, cùng bức kia ẩn chứa Thanh Yên Trúc Ảnh kiếm quyết mực trúc đồ, bức họa này bên trong cũng ẩn sâu trọn vẹn phức tạp huyền diệu cấm pháp kết cấu —— đó chính là Cổ Âm trên Đông Hải tung hoành lớn nhất ý vào!

"Đây là Chung Ân mưu đồ!" Lý Tuần thanh âm bên trong, run nhè nhẹ.

"Chung Ân?" Lấy Âm Tán Nhân tu vi, nghe được người này chi danh, cũng có chỉ chốc lát thất thần.

Kỳ thực, Lý Tuần cũng có được nghi hoặc, hãn không biết Chung Ân tại sao muốn tại trước mắt hãn hoàn thành bức họa kia, để lại cho hãn dạng này một đầu manh mối.

Nhưng bây giờ, những này đều không trọng yếu, trọng yếu là, dựa vào kia trí nhớ xa xôi, Cổ Âm bố cục liền mạch lạc rõ ràng hiện ra tại trước mắt hãn, số ít vài cái chưa thể giải quyết vấn đề, hãn cũng có lòng tin trong thời gian ngắn nhất phá giải sạch sẽ.

Đầu tiên, cũng là trọng yếu nhất một cái, chính là Cổ Âm thiết trên người Lâm Vô Ưu cấm pháp huyền cơ.

Cấm văn cùng Lâm Vô Ưu huyết mạch đụng vào nhau, chính là người bên trong có ta, ta bên trong có người, cùng thiếu nữ sinh cơ chặt chẽ cấu kết, lấy Lý Tuần tu vi, muốn hoàn toàn phá giải, cũng không thể trống rỗng thôi diễn tưởng tượng, nhất định phải nhằm vào thiếu nữ sinh cơ biến hóa từng bước thúc đẩy mới có thể, đây cũng là hãn liêu lĩnh trở về Vụ Ân hiên nguyên nhân.

"Hồn linh hiển hóa, khí cơ nội giấu, đây là hư bề ngoài thực bên trong thủ pháp, như thế, kết cấu đầu mối then chốt liền ứng hướng vào phía trong bên trong tìm kiếm."

Lý Tuần sẽ toàn bộ tinh thần đều tập trung thiếu nữ trên da thịt, trong miệng tự lẩm bẩm, trên tay thì không có bất kỳ cái gì đình trệ, đảo mắt phân tích xuất

trọng yếu nhất chỗ mạch lạc tổ hợp.

Một bên Âm Tán Nhân cũng không nói chuyện, yên lặng trợ giúp hãn cười xuống thiếu nữ quần dưới, Lý Tuần đầu ngón tay tại khí hải vị trí bên trên vừa chạm vào, cảm ứng được thiếu nữ sinh cơ hiện trạng, cũng thi triển ra tương ứng biến hóa thủ pháp, năm ngón tay xoay chuyển như luân, liên tục tại nữ thể rất nhiều khiếu huyết thượng đánh mà qua.

Cuối cùng, hãn lại cười lạnh: "Cổ Âm kỹ dừg này rồi, Chung Ân thủ đoạn nàng cũng chỉ có thể cứng nhắc, cho người mượn thân khí huyết bố trí cấm pháp, nhưng lại không thể kết hợp chu thiên vận chuyển pháp lý, cang hư bất phân, hoàn toàn không có nền tảng!"

Âm Tán Nhân lúc này mới lên tiếng nói: "Nàng ngược lại chưa hãn cần làm nhiều như vậy mê hoặc."

Đây là lời nói thật. Lý Tuần hơi tắc nghẽn, trừng đi một chút, trở lại đưa tay đề lại Lâm Vô Ưu mi tâm tổ khiếu, xuyên vào một chút chân tức, lại trong cảm giác cách một tầng, sờ không thực tế, trong đó càng có một tia cực yếu ớt hấp lực, mười phần quý dị, hãn không khỏi nhú mày.

Âm Tán Nhân ở bên hỗ trợ, nàng đối nội bên trong huyền cơ hơi có nhận thức, thấy thế ngạc nhiên nói: "Nơi này có vấn đề?"

"Khẳng định. . . Dù sao nàng bây giờ bị phong thức hải."

Lý Tuần nói là trước kia Thủy Điệp Lan thủ đoạn, rất nhanh hãn lại trở về chính đề: "Dựa theo họa bên trong chỗ bày ra, nơi này chính là trung tâm vị trí, chỉ là lúc này tình huống này, ngoại tầng da thịt không thấy vết tích, tất nhiên là Cổ Âm lấy thần thức nhập vi thủ đoạn, đưa nó phong đi vào.

"Ha ha, Cổ Âm thủ pháp này quả thật là âm tổn lợi hại, thức hải vị trí vốn là yếu ớt, trước lại bị ngoại lực cho ảnh hưởng, nếu là thoáng không chế không thích đáng, ta người sư muội này biến thành ngớ ngẩn không nói, Yêu Phượng

lại há có thể cùng ta bỏ qua?"

Âm Tán Nhân cũng nhíu mày, đợi chút, nàng tựa hồ muốn nói gì, nhưng mới há miệng, liền bị Lý Tuần nhắc tay ngăn cản: "Chuyện cho tới bây giờ, lại lo trước lo sau há không buồn cười."

Đang khi nói chuyện, ý chí của hắn đã không dung dao động.

Âm Tán Nhân cũng đã làm giòn, thấy này không nói thêm lời, chỉ là nhắc nhở một câu: "Như thật muốn động thủ, Thủy tiên tử thiết hạ đời thần quyết cần cần nhắc đến."

Lý Tuần nhẹ gật đầu, gương mặt lại nhìn thấy hiên bên ngoài Anh Ninh. Cũng không cần Lý Tuần mở miệng, Âm Tán Nhân liền thay cực khổ: "Đêm nay bài tập không muốn hạ xuống, đi thôi."

Anh Ninh quả nhiên là e ngại Âm Tán Nhân càng nhiều hơn một chút, nghe vậy nhu thuận hướng hai người hành lễ cáo lui.

Lý Tuần nhìn xem nữ hài nhi mảnh khảnh bóng lưng biến mất tại bờ bên kia trong rừng, lúc này mới đối Âm Tán Nhân nói: "Dùng nhập vi chi thuật cần yên tĩnh vô nhiễu, nơi này nhưng là không thích hợp, chúng ta không bằng liền đi Thủy Điện Lan nơi đó, thuận tiện giải quyết đời thần quyết vấn đề."

Âm Tán Nhân gật đầu đáp ứng, liền lại ôm lấy thiếu nữ trần truồng thân thể, theo Lý Tuần đi.

Cách trong khoảng thời gian này, Thủy Điện Lan khí sắc cũng chưa thấy tốt như vậy chuyển, chính uể oải tựa tại trên giường, thấy Lý Tuần hai người ôm lả nữ tiến đến, cũng không đứng dậy, chỉ là mệt mỏi mà hỏi: "Lại gây phiền toái gì?"

Không biết tại sao, nhìn thấy Thủy Điện Lan bộ dáng này, Lý Tuần ngược lại khôi phục thông dong khí độ, đồng thời không có vội vã muốn Thủy Điện Lan

hỗ trợ, mà là ngồi trước đến bên giường, vì nàng bắt mạch xem, thẳng đến Thủy Diệp Lan không nhìn được đây hẳn một thanh, lúc này mới cười mỉm sẽ sự tình ngọn nguồn nói tới.

Thủy Diệp Lan nghe được tiền căn hậu quả, không khỏi đến không một chút: "Giả bộ, liền biết người không có nửa điểm thực tình!"

Lý Tuần chỉ là mỉm cười. Thủy Diệp Lan trở lại có chút đau đầu: "Nhìn thế cục bây giờ, Cổ Âm đã xem thiên kiếp chi lực tất cả đều tiếp nhận đi qua, kể từ đó ta giải khai dời thần pháp cũng không có cái gì, chỉ là phía sau cấm chế người có mấy phần giải khai năm chắc?"

"Ta lúc nào nói muốn mở ra?"

Lý Tuần hơi hột đáp lời: "Đương nhiên, như thật muốn động thủ, ta cũng có sáu bảy thành năm chắc. Không qua tại không có hoàn toàn biết rõ ràng cái này tam phương lực hồi ở giữa sinh khắc quan hệ trước đó, ta quyết sẽ không hành động thiếu suy nghĩ."

"Sáu thành? Mới như thế điểm?"

Thủy Diệp Lan vô cùng bất mãn, "Tê Hà lấy tới tình cảnh này, cố nhiên phần lớn là nàng tự tìm, thế nhưng là nếu ngay cả nàng chỉ có cốt nhục đều cho người đã thương, cũng quá mức thê lương. . ."

Lý Tuần bật cười nói: "Người ngược lại là Bồ Tát tâm tư, nhưng sự thật như thế, ta cũng không có cách nào."

Thủy Diệp Lan lại đẩy hẳn một cái, tức giận đứng dậy ngủ lại, ra hiệu Âm Tán Nhân sẽ Lâm Vô Ưu đặt ở trên giường.

Lúc này thiếu nữ trên người cấm văn huyết mạch bởi vì thiếu đi kích thích, tuy nói đã giảm đi không ít quang hoa, vẫn còn có lưu vết tích. Thủy Diệp Lan là bực nào ánh mắt, vừa nhìn xuống, ánh mắt chính là rét lạnh: "Cổ Âm thật đem

sự tình làm tuyệt, thật chẳng lẽ làm chúng ta yêu ma dị loại dễ khi dễ sao?"

Cái này cùng chung mối thù thật đúng là thật là không có lý do. . . Lý Tuần cũng không biết nên lộ ra biểu tình gì, còn tốt, Thủy Điệp Lan cũng chỉ là phát tiết một chút, không còn cùng hấn dây dưa, đưa tay đặt nhẹ thiếu nữ trán, màu băng lam bờ môi có chút khép mở, phun ra một chuỗi tối nghĩa khó hiểu chú văn.

Lý Tuần thế mới biết dời thần quyết chính là một loại nào đó chú pháp, khó được Thủy Điệp Lan có thể tại điện quang kia tia lửa lúc đưa nó dùng đến.

Giải trừ thần thức phong tỏa ngược lại không làm sao phí sức, Thủy Điệp Lan rất nhanh liền ra hiệu Lý Tuần có thể lên trước.

Lý Tuần dời qua đi hơi sự tình tìm kiếm, cảm thấy lúc trước không thể phỏng đoán mơ hồ cảm giác quét sạch sành sanh, mà thiếu nữ thần thức nảy mầm, bắt đầu tự nhiên cùng thể nội sinh cơ cấu kết, kích thích phía dưới, nàng mí mắt chớp động, đã sắp tỉnh lại.

Lý Tuần cũng không cho phép sinh thêm sự cố, ngón tay hấn vẩy một cái lại đem thiếu nữ chế ngắt đi, chỉ là, đã mất đi dời thần quyết bình chướng, bên trong kia nhỏ bé tinh diệu cấm pháp kết cấu, liền rối cuộc không che giấu được, bắt đầu tự phát cùng cấm pháp chinh thể tương liên.

"Chính là cái này."

Lý Tuần sẽ này kết cấu cùng trong trí nhớ bức họa so sánh đúng, càng thêm nhận định đây cũng là trong đó chỗ giấu giếm huyền ảo cấm pháp không thể nghi ngờ.

Bức kia đêm trăng nhân trúc đồ, như vền vện theo thư họa góc độ nhìn, kết cấu bố cục cũng không thuộc thượng thừa, nhưng mà tế rút cuộc bút pháp, nhưng là tại thường nhân không thể nghĩ đến góc độ miêu tả ba tầng cấm pháp biến hóa.

Đại thể tới nói, chiếm cứ giấy vẽ hơn phân nửa rừng trúc, có thể coi là là ba ngàn cương sát hồn nghi chi trận cải tiến hình thái, mấy chỗ phát triển đầu bút lông biến hóa, cũng chính là trong cấm chế kích thích cương Phong Sát khí, tiếp nhận thiên địa chi uy mấu chốt.

Một phương diện khác, cái kia uyển ước ưu nhã nữ tử thân ảnh, thì là đại biểu Vô Ưu trên thân khắc hoạ cấm pháp, Chung Ẩn rải rác số bút, nhàn nhạt phác hoạ, đã xem trong đó chỗ tinh vi tất cả đều hiển hiện ra, thần hồ kỳ kỹ chi thuật, khiến Lý Tuần không thể không thâm biểu bội phục.

Cuối cùng, cũng là tinh diệu nhất bút pháp, liền tại tại Chung Ẩn không một bút, lại tự nhiên bày biện ra ánh trăng lưu chú, khắp vẫy thanh huy phong tình vận vị.

Lý Tuần không có đang vẽ thượng tìm tới có liên quan với đó bút pháp, mà là hoàn toàn dựa vào chính mình thâm hậu cấm pháp tạo nghệ, lấy "Trái lại pháp" thấu thị trước hai tầng cấm pháp xu thế mới thôi diễn ra tới, lại bởi vì chưa thể hiểu hết hai vị trí đầu giả sinh khắc biến hóa, còn không cách nào thực sự hiểu rõ bên trong huyền cơ.

Tầng này, mới là Cổ Âm có thể điều khiển thiên kiếp, gần thông suốt vô thượng chi cảnh mấu chốt.

Đối với cái này, Lý Tuần vô cùng khát vọng, nhưng hẳn hiểu hơn tiến hành theo chất lượng đạo lý, tại không có triệt để hiểu thấu đáo Lâm Vô Ưu trên người cấm pháp kết cấu trước, hẳn sẽ không hi vọng xa vời cuối cùng thành quả.

"Hai người các người làm hộ pháp cho ta, đại khái cũng không dùng đến thời gian quá dài."

Không cần Lý Tuần quá nhiều phân phó, Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân so với hẳn rõ ràng hơn phải nên làm như thế nào. Lý Tuần cố ý sẽ pháp môn chuyển hoá đến Linh Tê Quyết bên trên, mượn Huyền Môn chính tông luyện khí thuật, làm sáng tỏ tâm hồ, thần niệm thấu không, bắn ra đến Lâm Vô Ưu mi

tâm tổ khiếu phía trên.

Quá trình phi thường thuận lợi, nguyên bản yếu ớt hạt bụi nhỏ cấm pháp kết cấu, tại thần thức nhập vi trạng thái, không chỗ che thân, Lý Tuần rất nhanh xác nhận này kết cấu cùng bức họa kia quyền ở giữa đối ứng quan hệ.

Chỉ là, cái này chi tiết chỗ tựa hồ có chút không giống?

Lý Tuần sẽ ấn tại thiếu nữ mi tâm cấm văn xem đi xem lại, rốt cục xác định phía bên mình không có vấn đề, mà là nơi đây cụ thể cấm pháp kết cấu cùng trên bức họa biểu hiện thể bút có xuất nhập.

Dù sao bức họa kia là do Lý Tuần dựa vào ký ức cùng đối cấm pháp hiểu rõ, lẫn nhau tham chiếu thôi diễn mà đến, chi tiết chỗ có khác biệt cũng là rất bình thường, thế nhưng là sai lầm xuất hiện tại như thế mấu chốt vị trí, không khỏi để hấn sát phí suy nghĩ.

"Đây là chính thể chi đầu mỗi then chốt, một bước sai thì từng bước sai, tuyệt không thể khinh suất. . ."

Lý Tuần lập tức tạm thời vứt bỏ kia chưa hấn chính xác bức tranh, trực tiếp theo tình huống thực tế tới tay, phân tích cấm pháp kết cấu biến hóa đầu nguồn: "Đây là điều hâu dất hồn chi thuật đi, trực thấu thức hải bên trong trụ cột, xác thực tàn nhẫn đến cực hạn."

Cái gọi là điều hâu dất hồn, tên như ý nghĩa, chính là giống thả con điều như thế, lấy một tia chi lực, dẫn dắt thụ thuật nhân thần biết hồn phách, sau đó bay cao thấp cướp, tận quyết tại thi thuật nhân thủ, nếu là phá giải vô ý, xé đứt dẫn dất dây dài, vậy liền tất nhiên là hồn phi phách tán hạ tràng.

Lý Tuần đối Diệu Hóa Tông pháp môn hiểu khá rõ, thấy thế liền biết, như thế âm hiểm bí thuật, hẳn là xây dựng ở Cổ Âm khống chế Lâm Vô Ưu "Hoặc thần khúc" trên cơ sở.

Nơi đây nếu không phải Chung Ân sớm có an bài, ngược lại hiện ra Cổ Âm cấm pháp tiêu chuẩn có phần tăng trưởng tiến, không thể không nói, có này bâng chi bên xuất, cũng cho Lý Tuần làm ra một cái chân chính nan đề.

Càng là hiểu rõ tầng này kết cấu, Lý Tuần càng là khẳng định, Lâm Vô Ưu cấm chế trên người, là áp dụng hoàn toàn bộ khảm thủ pháp.

Loại kết cấu này ngược lại chẳng có gì ghê gớm, thế nhưng là trong ngoài liên hệ nghiêm mật, không có phá vỡ ở giữa nhất tầng "Hạch", liền tuyệt không có khả năng biết chất chứa mấu chốt trong đó tin tức.

Nếu là điều hâu dặt hờn, khắc họa tại tầng ngoài cấm chế, cũng chỉ có thể là giật dây tay, chân chính "Con điều", tất nhiên là tại "Dây dài" về sau. Thức hải vô biên, phía sau lại liên lụy rất nhiều tinh vi mạch lạc thần kinh, có trời mới biết bên trong sẽ là như thế nào tình hình?

Như vậy cũng tốt so một vị đỉnh cấp họa sĩ, họa kỹ cố nhiên lô hỏa thuần thanh, nhưng muốn hấn tại một hạt gạo thượng vẽ ra vạn dặm giang sơn cũng là chuyện không thể nào.

Tình huống dưới mắt ngược lại không giống ví dụ như vậy cực đoan, nhưng thiếu nữ bị quản chế tại Hoạch thần khúc yếu ớt thức hải có thể hay không tiếp nhận Lý Tuần thần niệm bắn ra, vẫn là Lý Tuần nhất định phải cân nhắc vấn đề.

Lý Tuần duy trì được tâm cảnh thanh minh, một lần nữa sẽ ý nghĩ của mình chinh lý một lần, xác nhận trước đó các hạng trình tự đều không có sai lầm, kết luận cũng không có gì sai biệt, lúc này, Lý Tuần liền không thể không lại tương đối một chút, đến tột cùng là Lâm Vô Ưu an nguy trọng yếu, vẫn là nàng cấm pháp kết cấu huyền cơ càng có giá trị.

Đáp án hết sức rõ ràng.

Một đoạn pháp quyết theo trong lòng chảy qua, trong tai hơi hiện oanh minh, Lý Tuần biết đây là ngoại ma quấy nhiễu tất nhiên hiện tượng, không chút kinh

hoảng , dựa theo Huyền Môn hàng ma bí thuật, miệng tụng tâm quyết, linh đài toả ra ánh sáng chói lọi, sẽ một chút tâm ma tận hóa tro bụi.

Lúc này hãn đã lồng chụp lục thức, vền vền lấy thần niệm quan tưởng, tại ban sơ Hắc Âm chi hậu, xuất hiện tại "Trước mắt", là một mảnh thuần túy lại mỹ lệ vị trí.

Đây chính là thức hải, một chỗ liền bác học nhất tu sĩ cũng vô pháp minh xác định giá đất kỳ dị.

Trong truyền thuyết, một vị có thể bạch nhật phi thăng tu sĩ, có thể cảm ứng, khống chế 360 triệu đầu khí cơ, thành tựu chu thiên viên mãn số lượng, bao dung thiên địa tứ phương hết thảy nguyên khí biến hóa, đây đã là giới này có khả năng đạt tới cực hạn.

Nhưng nếu là muốn đem tu sĩ này lực khống chế cất đặt tại thức hải bên trong, lấy cuối cùng trong đó áo giây, kết quả là tất nhiên là công dã tràng.

Thức hải vô biên —— cái gọi là vô biên, không phải là hình dung, mà là xác thực như thế!

Vậy căn bản chính là không thể đo lường.

Lý Tuần phi thường rõ ràng điểm này, trên thực tế, dùng quen có từ hợp thành đã rất khó hình dung hãn lúc này chạm đến thiên địa, hãn hiểu hơn, thức hải không bờ, một cái chớp mắt thiên biến, như muốn hoàn toàn chường khống suy nghĩ là ngu xuẩn nhất, cho nên hãn khóa chặt một điểm linh minh, xem gian ngoài tỏa ra ánh sáng lung linh như không, chỉ là một mực khóa chặt "Điều hâu dất hồn" thả ra "Dây dài", lấy xác nhận thức hải bên trong trụ cột vị trí.

Thức hải bên trong đồng thời vô cự cách có thể nói, toàn bằng thần thức tập trung, mới có thể phá vỡ mà vào càng sâu tầng vị trí, lúc này Lâm Vô Ưu còn tại trong hôn mê, thức thần không rõ, nguyên thần bất động, cũng không có cái gì chống cự có thể nói, không qua theo tầng sâu vị trí mở ra, một chút kỳ quái tràng

diện cũng liền nhau nhao nhao dâng trào tới.

Kia không chỉ là Lâm Vô Ưu tồn tại ở đây ký ức, còn bao gồm Thiên Yêu Phượng Hoàng nhất mạch tại trong huyết mạch khắc vào một ít thần diệu truyền thừa. Ngẫm lại Yêu Phượng lai lịch đi, nếu như tinh tế phân biệt, có thể ở bên trong tìm tới trong truyền thuyết Tiên Giới hay cảnh cũng chưa biết chừng.

Chúng nói chúng nó là bảo tàng, tuyệt đối không sai, nhưng đối với hiện tại Lý Tuần mà nói, nhưng là nhất làm cho đầu hấn đau chường ngại.

Đại khái là bởi vì Lâm Vô Ưu thiên sinh linh thức nhận hạn chế nguyên nhân, những ký ức này truyền thừa phân loạn phức tạp, hoàn toàn không có đầu mối, như hiển hóa thành hình, liền chờ như một trận bắt đầu lúc rơi phong bạo. Lý Tuần cẩn thận không đi đụng chạm những cái kia cát bay đá chạy ký ức truyền thừa, để tránh bị quấy rầy thần thức ổn định. Còn những cái kia Tiên gia thăng cảnh, hấn càng là tránh chi chi sợ không kịp, có trời mới biết như đụng tới đi, hấn có thể hay không như vậy trầm mê đi vào, từ đây hấn tại cái này vô biên sâu trong thức hải?

Thời gian trôi qua đã mất ý nghĩa, có lẽ là ba ngày, có lẽ chỉ là một cái chớp mắt, Lý Tuần thần thức tập trung áp lực bỗng nhiên chợt nhẹ, đã là đi vào thức hải càng sâu tầng vị trí.

Mặc dù tu đạo gần trăm năm, Lý Tuần đối thức hải nhận thức vẫn thuộc nông cạn, nhưng hấn đầu óc cũng rất thanh tỉnh, biết rõ "Thức hải sâu thì tĩnh" đạo lý.

Tại tu đạo mới bắt đầu, Huyền Môn luyện khí thuật bên trong liền có ẩn hậu thiên chi thức thần, đến tiên thiên chi nguyên thần pháp môn, thức thần càng tĩnh, thì nguyên thần càng xuất.

Sẽ đạo lý kia đặt ở thức hải bên trong, liền tương đương càng tiến vào thức hải chỗ sâu, thì càng có thể cảm nhận được hư tĩnh chi yếu chỉ, đồng thời cũng liền càng có khả năng kinh động thâm tàng tại trong nê hoàn cung nguyên thần.

Tuy nói Lâm Vô Ưu ngay tại chiều sâu trong hôn mê, nhưng nếu thật vô ý khơi dậy năng nguyên thần phòng vệ bản năng, lại tương ứng kích phát thức hải biến hóa, Lý Tuần tuy không có bị thương nặng, nhưng lần này dò xét tất nhiên không có kết quả mà kết thúc.

Cho nên hẳn đối thần thức hình chiếu khổng chế càng thêm cẩn thận, cơ hồ chính là theo sát "Điều hậu dật hồn" khí cơ dây dài, nhắm mắt theo đuôi, còn tốt cũng không lâu lắm, phong cấm linh quang liền xuyên thấu qua thần trí của hẳn hình chiếu, trở lại như cũ ở trong đầu hẳn.

Không biết cái này cấm văn kết nối chính là cái nào chỗ nơi mấu chốt?

Lý Tuần thần thức chậm rãi từ tầng kia đơn giản quá phận cấm văn trên kết cấu đảo qua, hẳn thấy, càng là đơn giản kết cấu, phản ứng đường ống cũng liền càng trực tiếp, mặc dù trên lý luận phá giải dễ dàng, nhưng thực tế thao tác, có lẽ căn bản không có đầy đủ thời gian.

Nếu như hẳn mục đích là cứu vớt Lâm Vô Ưu lời nói, vậy bây giờ hẳn đã lâm vào thế bí. Bất quá, từ vừa mới bắt đầu, Lâm Vô Ưu an nguy liền không ở lo nghĩ của hẳn phạm vi bên trong! Chí ít không tại ưu tiên cân nhắc phạm vi bên trong.

Hẳn không chần chờ, thần thức lại một lần nữa chạm đến khối kia cấm văn kết cấu, nơi đó cảm ứng phi thường nhạy cảm, mặc dù chỉ là nhẹ nhàng vừa chạm vào, lại lập tức rung động lên, mà khi cái này cấm văn rung động hiện tượng, xuyên thấu qua thần thức bắn ra con đường phản hồi trở về, Lý Tuần trong tai giống như là nghe được ông ông chiến minh âm thanh, hơn nữa còn đang kéo dài không ngừng tăng cường.

Lý Tuần lực chú ý chủ yếu vẫn là tập trung ở cấm văn tổ hợp biến hóa bên trên, thỉnh thoảng chú ý một chút nó lấp lóe linh quang, đối truyền trở về "Thanh âm" cũng không coi trọng. Trên thực tế, hẳn không cho rằng tại trong thức hải, "Thanh âm" có bất kỳ ý nghĩa có thể nói.

Cũng chính là như thế một cái rất ngắn sơ hở, thanh âm kia đã sinh ra vượt qua hẳn tưởng tượng to lớn biến hóa.

Chờ hẳn lần nữa phân ra một chút tinh lực nghe được bên tai tiếng vang lúc, thanh âm kia đã theo trầm thấp "Ong ong" thanh âm, biến thành truyền vang tứ phương cười dài.

Thức hải thiên địa trong nháy mắt âm u xuống tới.

Tiếng cười tại u ám trong hư không tùy ý chảy xiết, đánh nát thức hải tầng sâu bình tĩnh, kia là xuyên thấu linh hồn thanh âm, để Lý Tuần toàn thân đều phát ra một trận khó mà ngăn chặn run rẩy.

Sau đó, đơn giản cấm văn kết cấu âm vang vỡ vụn, nếu như nhất định phải hình dung kia bên ngoài hóa cảnh tượng, đại khái có thể cho rằng là một trận bão cát, một trận dùng vô số u ám nhan sắc đập lên bão cát, tiếng cười chính là cuồng phong đảo qua lúc kéo dài âm rít và cuộn tròn.

Nhưng mà, suy nghĩ của hắn vừa mới hiểu được thứ này "Bề ngoài" lúc, "Bão cát" đã âm vang phân giải, hóa thành vô số vỡ vụn bụi bậm, âm âm vấy ra.

Lý Tuần thậm chí không có sinh ra tránh né suy nghĩ, trăm tỷ bụi bậm liền xuyên thấu hẳn "Thân thể", mà lại cũng không phải là đơn thuần đâm xuyên, mà là này đến kia đi, vĩnh viễn không ngừng nghỉ luân hồi. . .

Chỉ là, không có bất kỳ cái gì cảm giác đau đớn?

Tận đến giờ phút này, trong lòng của hắn mới dâng lên minh ngộ, ở chỗ này, hẳn là không có "Thân thể" tồn tại.

Trong lúc suy nghĩ chiếu khắp não hải, trong hư không lần nữa phát sinh biến hóa, trăm tỷ bụi bậm đột nhiên cùng hắn kéo gần lại khoảng cách —— cái này thuần túy là một loại cảm giác. Những cái kia nhỏ xíu hạt tròn trong nháy mắt làm lớn ra rất nhiều, hình thành từng cái bất quy tắc khối vụn, lít nha lít nhít, lấy

thô bạo nhất phương thức, tràn ngập tầm mắt của hần.

Cái này cùng lúc trước thức hải tán loạn ký ức truyền thừa có chút tương tự, Lý Tuần định thần đi "Nhìn" . Cũng chính là một cái thần niệm ba động, liền giống như là hướng vực sâu không đáy bỏ ra một viên nham thạch to lớn, càng chết là, nham thạch bên trên còn cột dây thừng, dây thừng bên kia, chính là chính hần!

Trong nháy mắt đó, Lý Tuần cũng không biết, đến tột cùng là chính mình rốt xuống thâm uyên, vẫn là thâm uyên đối hướng chính mình. Kịch liệt mất trọng lượng cảm giác chúa tể hết thảy, trời đất quay cuồng bên trong, thải quang như thoi đưa, thời gian dần trôi qua, liền hóa thành vô số lơ mờ hình tượng, tản mạn khắp nơi phi động.

Vô số hình ảnh tại Lý Tuần trước mắt bay múa, lúc đầu cực mơ hồ, thời gian dần trôi qua, hần liền từ trong đó tìm ra một chút giống như đã từng quen biết cái bóng, nương theo những bóng người này, một cỗ khó mà nói hết lực lượng chậm rãi tràn ngập suy nghĩ của hần.

Chờ hần minh bạch cỗ lực lượng này nhưng thật ra là mảng lớn hải lượng tin tức lúc, hần "Tầm mắt" bỗng nhiên khóa chặt tại cái nào đó đặc biệt bóng người bên trên.

"Thanh Ngâm!"

Phân loạn vô tự hình tượng dòng lũ đột nhiên định trụ, giờ khắc này, Lý Tuần có thể mười hai vạn phần kết luận, bóng người kia thật là Thanh Ngâm không thể nghi ngờ!

Tựa như là tại mảng lớn cát sỏi bên trong tìm được một viên minh châu, hạt châu trong phút chốc, bắn ra hoa mắt hào quang. Hần bản năng sẽ hạt châu "Nhật" lên, này một nháy mắt, hần mới biết được, minh châu kỳ thực chỉ là một chuỗi châu liên bên trong, tầm tầm thường thường một viên.

Chói mắt cường quang chiếu sáng toàn bộ hư không, dâng trào quang triều bên trong, cái này đến cái khác quen thuộc cái bóng bay lên: Chung Ân, Cổ Âm, Yêu Phượng, Thanh Loan, Âm Tán Nhân, Huyết Tán Nhân. . . Bọn hăn trong hư không bay múa, tại trăm tỷ cái hình tượng bên trong giao thoa, Lý Tuần có thể tiếp thu được bọn hăn mừng, giận, buồn, vui các loại cảm xúc, càng có không thể tính toán nhỏ vụn tiếng vang, hoặc hô hoặc uống, hoặc sân hoặc tiểu, nương theo lấy phun trào cảm xúc, một mạch chen bức tiến suy nghĩ của hăn bên trong.

Có như vậy một nháy mắt, Lý Tuần thậm chí cảm giác được, suy nghĩ của mình muốn bị cái này dòng lũ cho nổ nát!

Đột nhiên cảm giác áp bách, liên đường như một cái cự đại lò luyện, trăm tỷ hình tượng bị đầu nhập trong đó, đảo mắt liền bị nóng rực lô hỏa thôn phệ, tinh luyện. Trong lúc vô hình, trong hư không hình như có một con thiên thần chi thủ, dùng một loại Lý Tuần khó có thể lý giải được phương thức, sẽ vô số vỡ vụn đoạn ngắn tổ hợp sắp xếp, làm cho lẫn nhau hô ứng, trước sau lần lượt, cuối cùng dung thành một cái không thể chia cắt chỉnh thể.

Đối mặt huyền diệu như thế quá trình, Lý Tuần không thể khống chế lún xuống đi vào.

Tại hăn cảm giác bên trong, thời gian tựa hồ cực nhanh vô số thời đại, lại tựa như chỉ là trong một chớp mắt. Hăn từ đầu tới đuôi quan sát cái này thần kỳ to lớn công trình, lúc đầu vẫn là làm người đứng xem, nhưng càng về sau, phảng phất hóa thân thành chế luyện thiên thần, lại hình như tan vào kia dần dần dung hợp mảnh vỡ bên trong, thời gian dần qua không phân rõ, đến tột cùng là hăn dung luyện chạm mảnh vỡ, vẫn là làm mảnh vỡ bị dung luyện.

Tại cái này nhiều lần phát sinh mâu thuẫn quá trình bên trong, hăn giống như cái gì đều hiểu, nhưng lại chỉ có thể bắt lấy một cái trống rỗng mà to lớn hình dáng, chỉ có thể hi vọng đạt được tại hoàn toàn phá vỡ ngoại tầng vụn mai, để xem nó toàn cảnh.

Tại mãnh liệt nguyện vọng phía dưới, dung luyện hoàn thành.

Có thứ tự sắp xếp đoạn ngắn tổ hợp giống như là dần dần trải rộng ra quyền trục, sẽ muôn màu muôn vẻ hình tượng bày ra. Đó cũng không phải là xuyên thấu qua "Ánh mắt", mà là thẳng đến sâu trong tâm linh, cùng lúc trước hoà hợp cảm giác phù hợp với nhau, toàn vẹn như một. Trong thoáng chốc, Lý Tuần cảm thấy, đó cũng không phải là từ ngoài vào trong rót vào, mà là lật ra nội tâm của mình ký ức, theo linh hồn chỗ sâu nhất cuộn cuộn đi lên.

Trong lúc suy nghĩ theo trong lòng sinh ra, hần bên tai dường như vang lên một tiếng sét đùng đoàng, liên miên bất tuyệt hình tượng bỗng nhiên hóa thành ngàn vạn phi tinh, xung kích tới.

Có như vậy một nháy mắt, Lý Tuần cho là mình bị đánh đến thủng trăm ngàn lỗ, có thể đảo mắt lại cảm thấy những vết thương này kẽ nứt, hần là một mực tồn tại, mà bay vụt tới tinh quang, thì thiên sinh chính là bổ khuyết lỗ hổng chi dụng, cùng nguyên bản lỗ hổng kín kẽ, chỉ có thu nạp những này, mới là một cái hoàn mỹ chỉnh thể!

"Đây là. . . Ta sao?"

Trong lúc suy nghĩ nảy mầm thời khắc, thiên địa dời đổi. Một cái trong thoáng chốc, hần tựa hồ đi tới một cái hoàn cảnh lạ lẫm bên trong.

Thần dị tràng diện biến mất không thấy gì nữa, hồn phách chấn động lại phải cần một khoảng thời gian giảm xóc, tại hần "Trong mắt", phong phú sắc thái bị rút đến sạch sẽ, đơn điệu màu xám giống như là trong đêm tối mặt biển, tại thanh âm trầm thấp bên trong liên tiếp, vài cái qua lại ở giữa, liên tràn qua hần tư duy, chỉ có sau cùng suy nghĩ, tại không gian thu hẹp nội, hơi rung nhẹ.

"Đây là ta sao? Ta sao?"

Mê man bên trong, hần chợt phát hiện, chung quanh đều là bốc hơi sương mù, nóng ướt cảm giác là chân thật như vậy, hần giống như là trần trụ đứng đấy

trong suối nước nóng.

Sau một khắc, hần liền chân chính trần trụi, giữa mũi miệng cũng xuyên qua nhàn nhạt nhưng lại vô cùng rõ ràng mùi lưu huỳnh, chi dưới còn có thể cảm nhận được dòng nước cọ rửa, cùng với một loại khác quen thuộc, vào lúc này lại lộ ra hết sức vô căn cứ cảm giác.

Cái loại cảm giác này, vô cùng độ mãnh liệt kích thích hòa tan cái gọi là vô căn cứ suy nghĩ. Giờ này khắc này, hần giác quan sờ cập, hoàn toàn bị bốc hơi thủy khí, ba động suối thang, còn có cái kia khó mà kháng cự khoái cảm sờ chiếm cứ.

"Ngô!"

Hần nhịn không được hừ ra thanh đến, ngón tay vô ý thức nắm chặt, phong đỉnh trơn mềm xúc cảm lập tức liền tại hần giác quan phạm vi bên trong chiếm cứ một cái trọng yếu vị trí, cũng vào lúc này, hần nghe được nữ nhân cực độ đè nén tiếng rên rỉ.

"Thật tốt a. . ." Hần cứ như vậy mở miệng, thanh âm tại thủy khí bên trong hơi có chút vắn vẹo, lại không thể che hết kia hài lòng giọng điệu.

Sóng âm xua đuổi trước mắt nồng đậm thủy khí, hần cũng tức thời cúi đầu xuống, chính nghênh tiếp một trường tuyệt mỹ nhưng lại thật thà khuôn mặt.

Nhưng mà khám nạm trên đó đôi kia như bảo thạch đôi mắt, lại tập hợp nữ nhân tất cả cảm xúc, ở giữa Xích Hà lưu động, giống như là cháy hừng hực hỏa diễm, tràn ngập khó nói lên lời sức kéo. Chỉ là, cái này ngày bình thường làm cho người e ngại lực lượng, lại bị khóa tại đờ dẫn hôi ảm khuôn mặt về sau, không tự gào thét, cũng giãy không ra.

Hần đình chỉ tại nữ nhân tứ chi thượng đong đưa, ngược lại khẽ vuốt kia mỹ lệ khuôn mặt, một chút xiu cảm thụ được kia như pho tượng rõ ràng đường cong, dùng nhạy cảm xúc cảm từng bước cảm thụ dưới thân mỹ nhân nhi thân phận.

"Tê Hà Nguyên Quân. . . Thiên Yêu Phượng Hoàng!"

Vị này đứng tại Thông Huyền Giới đỉnh cao nhất đại yêu ma, lúc này cũng chỉ có thể lấy tối khuất nhục tư thái, thần phục tại dưới háng của hã. Hã có thể cảm nhận được, tại Yêu Phượng trơn mềm cơ thể phía dưới ẩn chứa kinh khủng năng lượng, nhưng mà đây hết thảy đều muốn do chính Yêu Phượng đau khổ khống chế, không dám chút nào tràn rò rỉ ra tới.

Dùng yếu ớt chủ đạo cường đại, dùng ti tiện khống chế thân tình, thủ đoạn như vậy xác thực có thể cho người ta không hiểu khoái cảm, chí ít tại cái nào đó rất ngắn trong nháy mắt, hã, vô cùng thỏa mãn!

Mà cái này cũng vẹn vẹn chuyện trong nháy mắt. Tâm tình của hã giống như là trên bầu trời đám mây, thời khắc biến hóa, ngẩn ngùi lâng lâng cảm giác về sau, liền có một tia hàn ý lạnh lẽo theo xương đười chỗ thẳng lên đến, chiếm cứ tại trong đầu của hã.

Sự tình tại lúc này sinh ra biến hóa, ngón tay của hã lại một lần di động, biến đổi vô số cái có tính nhằm vào thủ pháp, du động tại Yêu Phượng cơ thể mỗi một góc. Đây là trực tiếp nhất cũng là hữu hiệu nhất thôi tình thủ đoạn, tại hã cố ý khống chế phía dưới, Yêu Phượng mang theo si nhục cùng không cam lòng, không thể ức chế sa vào đến tình dục trong vũng bùn đi.

Không lâu sau đó, Yêu Phượng liền tại tình dục thế giới u ám trong mê loạn ngập đầu, mà tại nàng triệt để sụp đổ một khắc này chỗ tỏa ra yêu diễm phong hoa, đủ để sẽ như sắt nam nhi hòa tan thành nước. Hã cũng không ngoại lệ, sau một khắc, hã tại rất nhỏ run rẩy bên trong, leo lên nhục dục đỉnh phong.

Nhưng mà, tại tất cả nam nhân đều sẽ sinh ra hoảng hốt sát na, hã lại so bất cứ lúc nào đều muốn tới tình tảo, thể nội chân tức lấy dự đoán an bài tốt cái nào đó tiết tấu chấn động, khu động một tia thần thức, phá vỡ Yêu Phượng đã trở nên cực kỳ yếu ớt phòng hộ, in dấu tại nàng trong bụng cái kia chứa chân chính thành hình tiểu sinh linh phía trên.

Nửa hôn mê trạng thái dưới Yêu Phượng, không có bất kỳ cái gì cảm ứng.

Cảm xúc vô hình theo sâu trong đáy lòng sinh ra, rất nhanh lại biến mất vô tung, thân thể của hắn còn tại run rẩy, chân chính gian khổ thời khắc mới vừa vụn đến.

Một đoạn thâm thúy khâu quyết tại rộng lớn thức hải bên trong lóe qua, trong chốc lát, trong đầu giống như là vang lên một cái phích lịch, lại phảng phất có một thanh cự phủ chém bổ xuống đầu, đem hắn toàn bộ chém thành hai khúc!

Đau đớn kịch liệt ngược lại là tiếp theo, chân chính đáng sợ, là thân thể phân liệt cuồng loạn cảm xúc, tại trong đầu vô cùng chân thực kéo dài, tựa hồ vĩnh vô cuối cùng.

Lưỡng cái. . . Cái nào là ta?

Chính là tại cái này để người ta phát cuồng trạng thái, hắn dùng còn sót lại một chút thần trí, cố gắng phân rõ "Bản ngã" tồn tại.

Hỗn loạn tư duy quyện vào nhau, giống như mênh mông trong rừng dày đặc dây leo, để cho người ta không phân rõ được phương hướng. Nhưng mà, tại cái này hỗn loạn suy nghĩ chỗ sâu, lại có một chút linh minh từ đầu đến cuối lấp lánh, hắn cố gắng khống chế chính mình tiếp cận đoàn kia ánh sáng, thẳng đến rõ ràng đụng chạm lấy.

Kia là một vị nữ tu cái bóng.

Có lẽ là cảm giác được ánh mắt của hắn, nữ tu ngoạn nhìn, kia quen thuộc vừa xa lạ mỹ lệ khuôn mặt thượng tràn ra lúm đồng tiền, thế nhưng là, tại nụ cười này bên trong, một loại nào đó kiềm chế đến cực hạn cảm xúc giống như là bị cưỡng ép rót vào độc tố, nhét vào trong lồng ngực của hắn.

"Nguy hiểm!"

Trong lúc nhận biết rõ ràng hiện ra trong đầu lúc, to lớn sức đẩy trống rỗng

sinh thành, "Chính mình" cứ như vậy bị ném đưa ra ngoài, lần theo trước đó bắn ra thần thức đường đi, chui vào Yêu Phượng vẫn hiện bằng phẳng trong bụng, tại cái kia Hồng Mông chưa phân tiểu thể giới bên trong, tìm một chỗ bí ẩn nhất nơi hẻo lánh, yên tĩnh lại.

Chỉ là, kia nữ tu đáng người y nguyên rõ ràng, nàng miệng thơm hé mở, dường như nói thứ gì, nhưng hẳn toàn không nghe rõ, chẳng qua là cảm thấy, trương này mỹ lệ khuôn mặt, bắt đầu mơ hồ không rõ, đồng thời, chậm rãi cách hẳn đi xa.

"Nàng là. . ."

Hắn vô ý thức vươn tay, nghĩ xoa lên đi lấy xác nhận chân thực hay không, lại bắt hụt.

Khoảng cách phán đoán nghiêm trọng sai sót, để hẳn sinh ra một chút mê muội, tựa hồ thiên địa lại tại lay động, đợi đến cảnh vật trước mắt ổn định lại, kia nữ tu cũng đã bay lên giữa không trung, bầu trời cũng không có chút nào lý do lơ mờ xuống dưới.

Tại mây đen đầy trời hạ, nữ tu tố y vân váy, nhanh nhẹn như tiên. Chỉ là, hẳn lại nhìn được đi ra, tại kia trắng thuần váy áo bên trên, văng hoa đào điểm điểm, kia mảnh mai thân thể cũng chỉ là gắng gượng chịu đựng, lấy còn sót lại dũng khí cùng kiên cường ngăn cản phía trước nộ trào sát khí.

"Thụ ta nhất kiếm mà bất tử. . . Ta cấp ngươi nói chuyện cơ hội."

Trên mặt đất xa xa nghe được cái này cao ngạo ngữ điệu, bộ ngực hẳn đau xót, theo trong cổ họng sặc ra huyết tới.

Hắn phủ ở trước ngực, sâu xa miệng vết thương theo ngực phải nghiêng nghiêng xuyên vào, xé rách lá phổi, kích tổn hại tâm mạch, lại từ bên trái dưới xương sườn lộ ra, mà trong đó tồn tại lảng lệ kiếm khí, càng như giòi trong xương, đem hẳn ngũ tạng lục phủ quấy đến rối loạn.

Hắn có thể sống đến hiện tại, toàn bằng chạm tinh thuần tu vi duy trì một hơi mà thôi.

Tâm nhìn bên trong bị kín một tầng huyết sắc che lấp, nhưng hắn vẫn mở to hai mắt, ngửa mặt nhìn lên bầu trời bên trong cái nào đó phương vị.

Nơi đó, một vị thanh nhã nam tử người khoác thanh sam, sừng sững tại mây đen phía dưới, cái thanh kia Trảm Không kiếm đã trở vào bao, tà rơi bên hông, nhưng mà giữa thiên địa, lại như cũ quanh quần mũi kiếm khát máu than nhẹ.

Chung Ân!

Toàn thân của hắn đều đang run rẩy, bởi vì phần hận, bởi vì sợ hãi. Ngàn năm anh danh, tại người kia dưới kiếm phong hủy hoại chỉ trong chốc lát, giờ này khắc này, hắn chỉ là một phế nhân, ngã oặt tại băng lãnh trên mặt đất, sẽ vận mệnh giao cho người khác đi chúa tể.

Trên bầu trời, phát sinh một đoạn cùng hắn chặt chẽ tương quan đối thoại, nhưng quyền chủ đạo đã trong tay người khác, hắn cũng không có hứng thú biết.

Hắn ánh mắt dời đi, chỉ là chẳng có mục đích tại mây đen khoảng cách trung du động, cũng không biết bao lâu trôi qua, trên người hắn đột nhiên phát lạnh, sâu sắc tạng phủ kiếm khí cùng giữa không trung phóng xuống tới ánh mắt lẫn nhau cảm ứng, phát sinh một lần tiểu quy mô bộc phát, hắn kêu lên một tiếng đau đớn, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp mở thành trên ngàn trăm cái lỗ thủng, cách phá thành mảnh nhỏ, cũng chỉ là cách nhau một đường đi.

"Chung Ân!"

Nữ tu quát lên lên tiếng, cũng đã không thể che hết trung khí suy yếu, đáp lại nàng, là du thanh than thở: "Dám cười đấng mày râu không trượng phu!"

Ngắn ngủi bảy chữ, không đếm xỉa đến ý niệm của hắn, sinh sinh phá vỡ sọ não, xuyên thẳng tiến đến. Thân thể của hắn lại chấn, cốt cốt huyết lưu theo hắn

thất khiếu ở giữa thấm ra tới, tầm nhìn bên trong huyết sắc càng dày đặc đến tan không ra, thẳng đến nữ tu đi vào bên cạnh hắn.

Nữ tu tựa đứng tại bên cạnh hắn, nhìn xuống xuống tới, rồi tung ô tia phía dưới, sắc mặt trắng bệch, mỗi một ánh mắt, lại có một loại làm hắn hít thở không thông lực lượng, đánh vào trong lòng.

"Thúc phụ đại nhân, Diệu Hóa Tông hủy. . ."

Thúc phụ?

Đầu óc của hắn tựa như nữ tu trong mắt cái bóng như vậy hỗn độn không rõ, trước mắt nữ tu khuôn mặt nhưng là rõ ràng hơn chút, ít có diễm sắc, nhưng là thấm vào ruột gan vẫn tú lịch sự tao nhã.

Hắn lúc trước còn đang hoài nghi khuôn mặt này chân thực tính, nhưng tại lúc này, đầu óc của hắn là vô cùng thanh tỉnh, để tấm lòng kia niệm không trở ngại chút nào hóa thành sóng âm, xuyên thấu ra tới.

"Cổ Âm!"

Chưa bao giờ giống giờ phút này, danh tự này mang cho hắn khá phức tạp cảm xúc, bọn chúng tại ở ngực uẩn nung lên men, sinh thành đủ loại cảm giác, bất quá, hắn lại có thể cảm giác được rõ ràng, trong đó nguyên thủy nhất thành phần.

Hắn biết rõ đó là cái gì: Ấy náy, tuyệt vọng còn có. . . Ghen ghét!

"Dám cười đấng mày râu không trượng phu. . ."

Hắn thường thức Chung Ẩn kết luận, trước ngực miệng vết thương phẳng phất bị một đôi tay chạm rãi xé mở, trước mắt khuôn mặt lại một lần nữa mơ hồ không rõ, lập tức liền có vô số bay lượn quang ảnh tràn ngập ở giữa, ù ù âm thanh bên trong, dòng sông thời gian lấy gấp trăm lần tại trước tốc độ đẩy về phía trước tiến, nước chảy xiết phi đằng, chỉ là, "Cổ Âm" cái tên này, tựa như

cùng giang hà bên trong cứng rắn nhất đá ngầm, đứng vững ở giữa, mỗi một lần va chạm, đều kích thích bọt nước vụn đá.

Ung dung, vui vẻ, thông khổ, tuyệt vọng. . .

Mỗi một cái "Cổ Âm" bên cạnh, đều tồn tại chạm cái bóng của hấn, hấn tựa hồ chính là kia chủ đạo hết thủy đầu mỗi then chốt, không chế Cổ Âm vận mệnh.

Nhưng, thời gian dần trôi qua, Cổ Âm cũng thực hiện một cái tương phản lực, khiến cho hấn đồng dạng chệch hướng cố hữu quỹ tích.

Hấn đột nhiên cảm giác được chính mình không thể thờ nổi, trước mắt hoặc liên tục, hoặc nhảy vọt hình ảnh đem hấn bao khóa đi vào, mà Cổ Âm chính là một cây cầu lương, mỗi một lần thoáng hiện nàng hình tượng, đều có cực kỳ đặc biệt cảm giác xuyên thấu vào, tràn nhập toàn thân, cùng hấn linh hồn nhu hợp cùng một chỗ.

Hấn mở to hai mắt, tại ngũ sắc mê loạn thế giới bên trong, hình như có một đôi u thâm con người chính đối hấn, vô luận hấn làm sao chuyển di tầm mắt, chuyển động thân khu, đều không thể đào thoát đây đối với con người nhìn chăm chú, không thể danh trạng cảm xúc liên thông qua đây đối với con người, rót vào đáy lòng của hấn, cho đến tràn đầy đầy trưởng.

Hấn đang phát run, vi trong lòng không ngừng trưởng khai tâm tình rất phức tạp mà phát run. Hấn đã không phân rõ, đây tốt cùng là từ bên ngoài tập trung vào đến, vẫn là tại nội tâm của hấn chỗ sâu cố hữu tích lũy.

Cổ Âm, Cổ Âm, Cổ Âm. . . Hấn đem danh tự này lật đi lật lại, lặp đi lặp lại nhấm nuốt, một loại kỳ diệu xa cách cảm giác chậm rãi nảy mầm ra tới, hấn muốn hỏi: Chính mình nhận thức Cổ Âm, chẳng lẽ là cái dạng này sao?

Còn có, hấn không còn trốn tránh, mà là cùng đôi kia con người tầm mắt tiếp xúc, trước đó mơ hồ cái bóng chậm rãi rõ ràng, hiển lộ ra một cái hấn chưa từng nghĩ tới bóng người.

Cổ Âm trong mắt, không phải liền là ta sao?

Ta. . . Là cái dạng này?

Nghi vấn thoáng như thiểm điện, quán không nào hải. Hãn muốn dùng lực nhắm mắt lại, mặc dù ngăn cản không được ngũ sắc thải quang quấy nhiễu, bất quá, hãn cũng vền vẹn lợi dụng cái này trong nháy mắt đến tập trung tinh lực, sau một khắc, hãn quát như sấm mùa xuân: "Cổ Chí Huyền, cút ra đây!"

Âm cuối tại trống trải thế giới bên trong quanh quẩn không ngớt, phảng phất có trăm ngàn nhân cùng kêu lên gào thét: "Cút ra đây, cút ra đây, cút ra đây!"

Thiên địa đang rung chuyển, ngũ thải tia sáng cũng theo đó vụn vụn lác lác, cuối cùng ầm vang vỡ vụn.

Lý Tuần mở to mắt, trên dưới tứ phương, không mang vô biên, ở chỗ này, tại Lâm Vô Ưu trong thức hải, hãn chỉ là bản thân thần niệm hình chiếu, nhưng lại chưa bao giờ bất cứ lúc nào, để hãn giống như bây giờ, cảm nhận được bản thân chân thực.

Nương tựa theo kia lóe lên một cái rồi biến mất linh quang, hãn tại trong thức hải nhắc lên chấn động mạnh, rung động dữ dội phía dưới, phía trước hỗn độn trong hư không, có một bóng người chậm rãi ngưng tụ thành.

Tại cái này vô biên thức hải bên trong, nói chuyện gì tầm mắt ánh mắt đều là buồn cười, thần niệm tiếp xúc trực tiếp nhất, không có cái gì hư sức cách ăn mặc, đối phương đặc biệt ẩn ký liền phản hồi trở về, tại Lý Tuần nội tâm thành giống, rõ ràng mà khắc sâu.

Lý Tuần xác định bóng người thân phận, bỗng dưng nở nụ cười: "Chung Ẩn tu vi ta là cực bội phục, nhưng bây giờ, ta còn là bội phục hơn hãn sung làm lục đầu con rùa bản sự!"

Giờ khắc này, Lý Tuần có thể khẳng định, hãn đã bắt lấy tất cả mọi thứ bí ẩn

hạch tâm.

Đây là Lý Tuần lần đầu chân chính "Nhìn thấy" Ngọc Tán Nhân.

Mặc dù, đây chẳng qua là một sợi tàn hồn.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Tranh Đoạt

Chương 06: Tranh đoạt

Lý Tuần đối Ngọc Tán Nhân ấn tượng đầu tiên là mỉm cười.

Cho dù đã theo cái nào đó khô lồi trên mặt biết Ngọc Tán Nhân chân diện mục, nhưng tại lúc này, Lý Tuần y nguyên không cách nào đem đối phương thấy rõ ràng, bởi vì, vền vẹn một cái mỉm cười, liền để tên kia khuôn mặt mơ hồ không rõ.

Lấy tương đối dễ dàng lý giải lời nói tới nói, kia là một cái từ đầu đến cuối mỉm cười gia hỏa. Nụ cười của hắn để cho người ta rất không thoải mái, có lẽ rất có mị lực, nhưng trong đó cất giấu quá nhiều đồ vật.

Theo Lý Tuần bản nhân kinh lịch đến xem, nếu như đem tam tán nhân làm so sánh, bọn hắn tại cái nào đó phương diện lạ thường nhất trí, đều có một loại làm cho người sợ hãi nguyên tố, chỉ bất quá, Âm Tán Nhân là thông qua nàng khó lường, Huyết Tán Nhân là thông qua hắn tàn bạo, Ngọc Tán Nhân thì là lợi dụng hắn mỉm cười.

Mênh mông giữa thiên địa, chỉ tồn tại có hai bóng người, mặc dù biết rõ đó bất quá là thần niệm hiển hóa, Lý Tuần cũng không khỏi làm ra một chút theo thói quen biểu thị, hắn chấp tay: "Cổ Chí Huyền, Ngọc Tán Nhân. . . Cửu ngưỡng đại danh."

Không gọi được là khách khí, dù sao vẫn là cái bắt chuyện, người đối diện ảnh thì càng không hiểu thấu một chút, hư không nhộn nhạo lên một tiếng thật dài thở dài: "Thế sự vô thường, mấy trăm năm thời gian, ta nhưng không nghĩ

đến, người có thể trưởng thành đến loại tình trạng này, tự nhiên đâm ngang a."

Lý Tuần cực không thích Ngọc Tán Nhân thái độ, ngoài miệng nói "Vô thường" loại hình, lại lộ ra "Người nên tại ta trong lòng bàn tay" biểu lộ.

Nhất là ánh mắt kia —— đương nhiên, đây cũng chỉ là thần niệm bên ngoài hóa, nhưng cũng liền càng thêm trực tiếp, ánh mắt chỗ đến, để Lý Tuần cảm thấy, kẻ này thật không đem hẳn đặt ở một cái bình đẳng vị trí bên trên.

Có trời mới biết, cái này sợi tàn hồn ở đâu ra lòng tin.

Lý Tuần vững tin, chính mình phi thường chán ghét gia hỏa này, đồng thời, lòng cảnh giác cũng tăng lên tới tối cao cấp bậc.

Hắn hẳn là có chỗ trận chiến cầm.

"Địch ý quá nặng, lại là một tầng phiền phức."

Ngọc Tán Nhân như cũ tại đối với hẳn bình phẩm từ đầu đến chân, bóng người nhưng là chợt lóe lên, đột nhiên kéo gần lại khoảng cách của song phương.

Từ thần niệm tiếp xúc cảm giác đi lên nói, lúc này song phương tương đương với chỉ cách nhau xa mấy thước, đối tu sĩ mà nói, khoảng cách này sẽ cho người kiểm chế cùng cảnh giác.

Bất quá, Lý Tuần lại rốt cục thấy rõ mặt của đối phương.

Cùng phía ngoài Ngọc Tán Nhân khôi lỗi không có gì khác biệt, chỉ bất quá, nhiều như thế tiểu dung liền để cả hai cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Lý Tuần không muốn để cho Ngọc Tán Nhân lại khiêu khích xuống dưới, hẳn đối chọi gay gắt cho đáp lại: "Ta cũng rất thất vọng, vốn cho rằng có thể nhìn thấy Chung Ấn lưu lại đại thủ bút, nhưng chưa từng nghĩ, chỉ có thấy được cái này lục đầu vương bát dưng thành ổ nhỏ, bên trong còn ở một đầu sớm nên đầu

thai chuyển thế cô hồn dã quý. . ."

Có thời gian rất lâu, Lý Tuần đều không có giống như bây giờ, thuần cùng người khác đấu võ mồm da công phu, cái này khó tránh khỏi có chút ngây thơ, có thể tâm tính của hắn bây giờ phi thường kỳ quái, đánh đay lòng liền có một loại tuyệt không thể để trước mắt kẻ này chiếm được thượng phong xúc động.

"Ta cần uốn nắn người trong lời nói sai lầm chỗ."

Ngọc Tán Nhân thái độ tựa hồ cùng hắn sai kém phảng phất. Lý Tuần mắt lạnh lấy đúng, rốt cục nhìn được đi ra, đối phương tại cường thế bên trong, hình như có một cỗ không cách nào che giấu vội vàng, lưỡng chủng mãnh liệt cảm xúc đan vào một chỗ, có loại cuồng phong mưa rào tiến đến trước đó cảm giác cấp bách.

"Trước người khuyết thiếu kiên nhẫn, bỏ qua rất nhiều mấu chốt tin tức, nhưng 'Ký thác nguyên thần' cùng 'Chiếu kính phân thân' thể nghiệm ứng đã đều có, cho nên người hắn phải biết, dù cho nơi này vẫn là thiếu khuyết cuối cùng mấy năm ký ức, cô hồn dã quý đầu này, ta cũng là đảm đương không nổi!"

Ký thác nguyên thần, chiếu kính phân thân?

Lý Tuần rất muốn một mực phủ nhận rơi, chỉ là nghe được trở lên tám chữ, hắn mới phát hiện, loại kia sợ não nứt ra, thần hồn hai điểm thảm đau cảm giác, đã một mực ấn tại trí nhớ của hắn chỗ sâu, xóa bỏ không đi.

Bạn chi mà lên, là cấp tốc tiêu thăng cảm giác nguy cơ.

Tại không có lý trí khu động tình huống dưới, hắn đã bản năng tiến hành dời xuất thần niệm hình chiếu giai đoạn trước chuẩn bị.

Lúc này, Ngọc Tán Nhân —— tạm thời xưng hô như vậy, lại gần phía trước một chút, trên mặt hắn mỉm cười cơ hồ không có bất kỳ biến hóa nào, có thể từ đó lộ ra tin tức, lại lần nữa tăng lên một cái tầng cấp.

"Còn có, người hẳn là có thể suy đoán ra đến, ta xác thực đã đầu thai chuyển thế, mặc dù một cái kia 'Ta' muốn so cái này 'Ta' chậm mấy năm, nhưng ta xác thực làm như vậy, nếu không, người, như thế nào lại xuất hiện ở trước mặt ta?"

Nghe được lời ấy, Lý Tuần thân thể lại là khẽ run lên, nhịp tim cũng sắp vỡ. Mà bên này, càng là toàn bộ thức hải đều chấn động, gào thét phong bạo chớp mắt giá lâm.

Lý Tuần thậm chí đã không muốn đi suy nghĩ, mà là chuẩn bị toàn lực cắt ra thần niệm hình chiếu đường đi, lấy thoát khỏi không đoạn kéo lên nguy hiểm.

Nhưng vào lúc này, Ngọc Tán Nhân lại ép về phía đến đây: "Cuối cùng, Chung Ấn mặc dù xứng đáng lục đầu vương bát danh hào, thế nhưng là, chỗ này cấm chế lại không phải bút tích của hắn, tự nhiên, cái này ổ nhỏ cũng liền không phải ổ nhỏ, mà là một thanh khóa cụ, vừa mới cài lên 'Khốn long tỏa'!"

Nói xong lời cuối cùng, Ngọc Tán Nhân lời nói âm cuối đã thành chói tai rít lên, cùng thức hải thượng tứ ngược phong bạo vò cùng một chỗ. Phong lôi kích dâng bên trong, đại biểu Ngọc Tán Nhân bóng người đã bóp méo, giống một đoàn không đoạn biến hình sương mù, quyến quán lên tới.

"Đốt!"

Đã sớm chuẩn bị Lý Tuần cũng không bối rối, phục ma thanh âm tại thức hải bên trong bắn ra. Bực này Huyền Môn bí pháp đối thần thức sát thương tuyệt đối khả quan, Lý Tuần đã không lo được Lâm Vô Ưu mới là tiếp nhận sát thương vật dẫn, hẳn cần mượn cơ hội này gián đoạn thần niệm hình chiếu con đường.

Có thể hẳn tuyệt không có nghĩ tới là, hình chiếu đường đi, vung chi. . . Không đoạn!

Lý Tuần thần niệm, bị đông cứng.

Trong cõi u minh, một cỗ lực lượng khổng lồ thấu không mà đến, đem hẳn

gắt gao khóa lại —— không phải chỉ là tại trong thức hải hình chiếu, mà là lần theo thần niệm hình chiếu con đường, phản ngược dòng mà lên, trong nháy mắt đem hẩn nguyên thần đóng bẹp, nửa phần cũng không thể động đậy.

"Khóa nguyên thần, câu hồn phách, ngược dòng trở lại thượng du. . . Ngoan ngoãn Thanh Ngâm, quả nhiên ghê gớm."

Ngọc Tán Nhân không tiếp tục hiện thân, chỉ là tại xung quanh trong hư không ha ha cười nhẹ, trong thức hải phong bạo còn đang tiếp tục, khiến cho tiếng cười lộ ra hết sức trầm bổng chập trùng.

Cái gì ngoan ngoãn Thanh Ngâm đây? Lý Tuần tâm thần trở nên hoảng hốt.

Lúc này, trước kia cấm văn kết cấu tiêu tán chi địa, lại một lần nữa linh quang lấp lóe, vô số như hư như ảo đường cong chậm rãi trải rộng ra.

Những đường cong này hoặc khúc hoặc thẳng, xen kẽ lưu động, tổ hợp thành một cái hoàn chỉnh cấm văn kết cấu, rậm rạp phức tạp chỗ, so sánh với Lý Tuần vừa mới thấy, mạnh hơn đâu chỉ gấp trăm lần.

Đây mới là thật?

Cơ hồ là một cước bước ra vách núi thời khắc, Lý Tuần trong lòng đột nhiên một thanh: Đây mới là dây dài sở khiên động điều hâu, cũng là hẩn một mực tìm kiếm cuối cùng đáp án.

Trước đó cái kia bất quá là Ngọc Tán Nhân bày ra cạm bẫy, đơn giản, lại nhận được hiệu quả thực tế.

Đối mặt bất ngờ hồng bét cục diện, Lý Tuần ngược lại triệt để tỉnh táo lại.

Mặc kệ là một sợi tàn hồn cũng hảo, chiếu kính phân thân cũng được, lúc này Ngọc Tán Nhân, vô luận như thế nào cũng không nên có giam cầm hẩn nguyên thần năng lực, nói cách khác, cái này giam cầm chi lực hẩn là đến từ trước mắt cấm pháp không thể nghi ngờ.

Cho nên hẳn cố gắng tập trung tinh lực, không đi phân thần nghĩ những cái kia câu nhân tâm huyền, hết lần này tới lần khác không dùng được bí ẩn, mà là cường chấn khởi cơ hồ đã cứng ngắc tư duy, đem nó tập trung đến thức hải bên trong những cái kia biến hóa bất định đường cong ở giữa, hi vọng có thể từ đó tìm tới một chút hi vọng sống.

Chỉ là, Ngọc Tán Nhân không muốn cho hẳn cơ hội này.

"Ta cho rằng, hiện tại, người ta ở giữa giao lưu mới là trọng yếu nhất."

Ngọc Tán Nhân cảm xúc tựa hồ đã khôi phục, cho nên bên ngoài hóa thành âm cũng liền lộ ra trước nay chưa từng có bình tĩnh, "Người biết, ta ở chỗ này dừng lại thời gian rất lâu, cô độc cực kì, mãi mới chờ đến lúc người qua đây, chúng ta không ngại trò chuyện chút, chẳng lẽ người không muốn biết chuyện tiền căn hậu quả sao?"

Lý Tuần không nói gì, vẫn đem toàn bộ tinh lực đặt ở kia ghé qua không thôi đường cong bên trên, chỉ là bên tai Ngọc Tán Nhân nói nhỏ cũng vờn quanh không đi.

"Người đối cái này 'Khốn long tỏa' cảm thấy rất hứng thú? Cũng hảo, vậy chúng ta tựu nhìn xem, nó là thế nào tới. . ."

Tiếng nói vừa dứt, thức hải bên trong lại lần nữa đối thiên địa, ngàn vạn đầu cấm văn tùy theo vạn vẹo biến động, Lý Tuần đang vì con mắt huyền thời khắc, trước mắt chợt có một mảnh tươi non màu xanh biếc, giống như đầu mùa xuân chi mầm, phá đất mà lên, tùy tiện dặt đi hẳn tất cả tâm thần.

Xanh nhạt nhan sắc đã in dấu tại hẳn trong mắt, đồng thời thư giãn mở rộng ra, thỉnh thoảng lộ ra một chút tia sáng, tinh khiết không tì vết.

Thế nhưng là, đây không phải hẳn hẳn là đợi địa phương, hẳn hẳn là tại. . .

Đang ở đâu?

Đáp án, tựa hồ ngay tại trong đầu của hắn chớp hiện, lại vô luận như thế nào đều đào không ra. Đúng lúc này, bên tai truyền đến nhu hòa tiếng nói, giống như là gió nhẹ hạ lay động chuông gió, rung động tâm hồn.

"Than thở cái gì a?"

Giọng của nữ nhân phảng phất là phong qua rừng trúc tiếng trời thanh âm, trầm thấp êm tai. Hắn thoải mái cơ hồ không muốn mở to mắt, chỉ là sâu trong đáy lòng, kia một đoàn đốt quần độc hỏa, nhưng lại là như thế nóng bỏng.

Hắn quay đầu, ngoài cửa sổ cành lá khe hở ở giữa xuyên thấu vào ánh nắng, chiếu xạ ở trước mắt Phù Dung Ngọc Điện phía trên, quang huy sáng rực, làm cho người hoa mắt thần mê.

Quang ảnh chập chờn bên trong, nữ nhân để cây viết trong tay xuống, có chút ngửa ra sau, nhưng là hướng hắn tác hôn. Lá trúc âm ảnh nhẹ nhàng che ở nàng mí mắt bên trên, sâu u mê ly, hắn cười cúi đầu xuống, hai người bờ môi đụng vào nhau, nửa ngày, nữ nhân mới lên tiếng lần nữa: "Là nhìn ta vẽ không tốt sao?"

"Ta cũng không có tư cách nói người, đừng nói là ta, chính là khắp thiên hạ, có thể có mấy cái có tư cách?"

Lời khen tặng hạ bút thành văn, khắp thiên hạ cũng không mấy người có thể so sánh được hắn.

Nữ nhân quả nhiên nở nụ cười, dứt khoát ném hạ bút, thân thể hướng về sau dựa vào, trực tiếp tiến sát trong ngực hắn, ngoài miệng nhưng là khẽ cáu: "Nhìn trái phải mà nói bản lãnh của hắn, người hắn là thiên hạ đệ nhất."

Dừng một chút, giọng của nữ nhân vài không thể nghe thấy vang lên: "Còn tại lo lắng?"

Ngắn ngủi bốn chữ, liền để trong phòng bầu không khí biến đổi, tựa hồ liền

ngoài cửa sổ màu xanh biếc đều bịt kín một lớp bụi.

Nửa ngày, hãn mới nở nụ cười: "Có thể đàm tiếu chịu chết, trên đời này có thể có mấy người? Ta kia ngoan chất nữ, quả nhiên là không muốn lại cho ta đường sống. Nhưng nói đi thì nói lại, nàng có thể đem chủ ý đánh tới sư huynh của người nơi đó, cũng coi là để mắt ta."

Nữ nhân nhàn nhạt đáp lại: "Hãn là sư huynh quá để mắt nàng mới đúng."

"Để mắt? Không, hãn là cùng chung chí hướng mới đúng, ta vốn cho rằng a âm ý nghĩ đã là thiên hạ độc bộ, nhưng không nghĩ đến, Chung Ân tựa hồ tới càng cấp tiến chút, chí ít, a âm làm không được, hãn có thể làm được, a âm có thể làm tốt, hãn có thể làm được càng tốt hơn!"

Nói đến đây, hãn chẳng biết tại sao tâm tình chuyển tốt, ôm nữ nhân tinh tế thân eo cánh tay càng bỏ thêm hơn chút lực, ghé vào nữ nhân bên tai, mỉm cười nói: "Duy nhất có thể lấy khẳng định là, Chung Ân có thể có ý nghĩ như vậy, nhất định là bởi vì ta ngoan ngoãn Thanh Ngâm, chỉ tiếc, vô luận hãn làm được lại nhiều, làm được lại hung ác, cũng vô pháp đưa người theo bên cạnh ta đoạt đi!"

Nữ nhân tựa hồ có chút cảm xúc, hướng trong ngực hãn tựa đến càng sâu, lại không nói thêm gì nữa.

Hãn chần chờ một lát, lại thấp giọng nói: "Có lẽ, người có thể lại cùng hãn phân trần. . ."

Nữ nhân ngắt lời hãn: "Sư huynh như là đã chính miệng hứa hẹn, liền tuyệt sẽ không sửa đổi!"

"Hãn đối người luôn luôn khác biệt."

Đây là trong lòng của hãn lời nói thật, lại không nên vào lúc này nói ra. Lời vừa ra khỏi miệng, hãn liền mười phần hối hận, nhưng mà trong lòng bị bóng

độc hỏa nhưng lại để hãn có một loại khác khoái cảm.

Hãn biết rõ tâm cảnh của mình, nếu có thể, hãn rất muốn lớn tiếng tuyên cáo: Đúng vậy, Chung Ân lại thích người, chiều cố người, cũng chỉ có thể nhìn xem người tại lão tử dưới hông rên rĩ phát lãng. . . Ngoại trừ cái này, hãn thì phải làm thế nào đây?

Hãn cuối cùng không chế được xúc động, bất quá, tâm tình của nữ nhân vẫn là nhận lấy ảnh hưởng, theo trong ngực hãn thoát thân ra tới, cúi đầu nhìn trên bàn giấy vẽ, cuối cùng cầm bút lên, đang vẽ giấy nơi hẻo lánh bên trong viết lên "Khốn long tỏa" ba chữ, sau đó đầu bút lông chuyển chuyển, tại dày đặc mà có thứ tự đường cong phía trên, lấy xuống một cái nhìn thấy mà giật mình thật to hắc xiên.

"Làm sao đem nó hủy? Quái đáng tiếc."

Nữ nhân không nói lời nào, trên tay nhẹ phẩy, chân tức xuyên vào, giấy vẽ lúc này hóa thành tro bụi, theo cửa sổ tràn ra, về sau lại ngoái nhìn nhất tiếu: "Ta nói qua, đây là họa cho người xem, đã người nhìn qua, lưu nó thì có ích lợi gì?"

Dừng một chút, nữ nhân lại nói: "Nếu người thật quan tâm ta, cái này cấm văn, người hãn là có thể nhớ kỹ!"

Hãn vì đó ngạc nhiên.

Giờ khắc này, hãn chợt phát hiện, trước mắt nữ nhân tiếu dung phi thường lạ lẫm.

Mà cái này cảm giác xa lạ, chính khuếch tán ra đến, theo nàng mặt mày đến hình dáng, đến ý vị, đến hết thủy tất cả. . .

Đúng vậy a, hãn từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhỏ như vậy điều theo nhân ngoan ngoan Thanh Ngâm, hãn thấy qua, chỉ có cao ngạo, đối trá, lãnh khốc Thanh Ngâm tiện tỳ!

Lý Tuần đột nhiên rùng mình một cái, theo cái này dài dòng trong mộng giật mình tỉnh lại.

Hắn tựa hồ lại một lần nữa sa vào đến Ngọc Tán Nhân trong chạng vạng, nghe những cái kia không giải thích được, có thể lời kia bên trong thâm tàng ý vị, trong lòng của hắn nhưng lại nhất thanh nhị sở.

Kia không giống như là Ngọc Tán Nhân quán thâm tiến đến, ngược lại giống như là theo sâu trong đáy lòng nổi lên, lại bổ sung đến nó hắn là ở địa phương đi.

Đúng vậy, hắn biết đôi câu nam nữ kia đang nói cái gì, rõ ràng, rõ ràng!

Lúc này, Ngọc Tán Nhân tiếng cười nhẹ vang lên.

"Không sai, người so ta tưởng tượng lại càng dễ tiếp thu một điểm, hiện tại, người mình bạch Khốn long tỏa lai lịch sao?"

Lý Tuần không muốn suy nghĩ, thế nhưng là đáp án kia tựa khắc sâu ở trong đầu hắn: Khốn long tỏa, là Thanh Ngâm tại hai trăm năm trước, chuẩn xác hơn mà nói, là tại Tứ Cửu Trọng Kiếp tiến đến trước bốn tháng thời điểm về.

Ngày ấy, là Ngọc Tán Nhân một lần cuối cùng cùng nàng hẹn hò.

Mà ở trước đó, sự tình phát triển sớm theo lẽ thường bên trong chuyển hướng, tiến vào hoang lời sai nhịp hoàn cảnh bên trong.

Ngày đó, đã cách Ngọc Tán Nhân liên tục hai lần "Huyền Anh độ kiếp" ném thử thất bại có hơn bốn trăm năm.

Lần thứ nhất, Cổ Âm hoài thai về sau quyết tuyệt nổi lên, đem Ngọc Tán Nhân lấy "Huyết dung chi thuật" bồi dưỡng thai nhi, làm thành tu luyện Tạo Hóa Ma Công thai đình.

Lần thứ hai, Ngọc Tán Nhân cùng Vũ thị cốt nhục vừa sinh ra, liền để Âm Tán Nhân đột nhập Dạ Ma Thiên, cưỡng ép chiếm đi.

Ngọc Tán Nhân phi thường rõ ràng, nếu như nói lần thứ nhất hay là hấn giãy dựa tại tông môn cùng bản thân mở rộng chi nhánh khẩu, mở một con mắt, nhắm một con mắt, như vậy lần thứ hai, nếu không có Cổ Âm vụng trộm phối hợp, lấy Âm Trọng Hoa chi năng, cũng không có khả năng đem sự tình làm được thuận lợi như vậy.

Đem thời gian rút ngắn một chút, Cổ Âm độc thân leo lên Tọa Vong phong, cùng Chung Ẩn luận đạo ba tháng, tâm tình thiên hạ đại thế, đến tận đây đem một thân Tọa Hóa Ma Công cùng Diệu Hóa Tông pháp môn hòa làm một, tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhất cử tiến vào xích tử chân nhất cảnh giới, trở thành trên đời này ít ỏi cao thủ.

Mà lúc này, Ngọc Tán Nhân lại chỉ có thể ở âm u nơi hẻo lánh bên trong, thông qua Thanh Ngâm cái này đường tắt duy nhất, đến tuyên cáo hấn đối Chung Ẩn tâm lý ưu thế, cũng theo một khắc kia trở đi, Cổ Âm bắt đầu ở Thông Huyền Giới bố cục, giao du thiên hạ, âm thầm xâu chuỗi.

Tại tu vi bên trên, Ngọc Tán Nhân chỉ có thể chật vật duy trì đối Cổ Âm một chút ưu thế, nhưng chính thế mà nói cũng đã rất khó áp chế Cổ Âm dã tâm, mà song phương thù hận cũng tại lưỡng chủng hoàn toàn khác biệt tư duy trong đụng chạm, càng thêm sâu nặng.

Lại đem thời gian rút ngắn, mười bốn năm trước, chính là Thiên Chi Thượng Nhân cả một đời si nhục nhất thời gian. Lần kia sự kiện, cũng là Ngọc Tán Nhân cùng Cổ Âm sửa xong một lần cuối cùng cố gắng.

Hấn mặc cho Cổ Âm thúc đẩy, chế trụ Thiên Chi Thượng Nhân, sau lại ra vẻ rộng lượng, chủ động tiếp nhận hạ Thiên Chi oán hận, dùng cái này ám chỉ Cổ Âm kế hoạch đã bị hấn nhìn thấu, có thể đây hết thảy cũng chỉ có thể ở ngoài mặt hòa hoãn quan hệ, mà Cổ Âm quyết tuyệt suy nghĩ, cũng không hơi đời.

Theo một khắc kia trở đi, Ngọc Tán Nhân tại Dạ Ma Thiên thế lực liền triệt để rơi vào hạ phong.

Lý Tuần cảm thấy phi thường mỗi một, những này tuyệt đại bộ phận hẳn là đã biết đến, cũng có một phần nhỏ càng mấu chốt tin tức, nhưng là vừa mới xuất hiện, sau đó như là một sợi dây thừng, đem hẳn trước đó phá thành mảnh nhỏ phỏng đoán nối liền cùng nhau.

Đối với cái này, hẳn không có một chút bình tĩnh đại ngộ thoải mái cảm giác, trong lòng kia không thể danh chi kiểm chế, ngược lại càng thêm nặng nề. Theo ngoại tăng mê chướng từng bước bóc ra, sự thật càng ngày càng rõ ràng, mà việc này thực, hẳn tuyệt không thích!

Chỉ tiếc, sự tình phát triển cũng không thuận theo với hẳn ý chí, hoặc là nói, hẳn đã khống chế không nổi cục diện.

Vô số cái tràng cảnh đoạn ngắn xông tới, lại tại lực lượng nào đó quy lũng hạ, hình thành trật tự rõ ràng, trước sau có thứ tự chỉnh thể.

Mà hẳn, chỉ có thể bị ép biết những cái kia tin tức.

Vẫn là lấy ngày đó làm giới hạn. Ngày đó hai ngày trước, Cổ Âm lại đến Tọa Vong phong, tranh thủ Chung Ẩn ủng hộ, mặc dù trực tiếp yêu cầu bị Chung Ẩn từ chối nhã nhận, không qua Cổ Âm vẫn đạt được tương đương hứa hẹn, trong đó, liền có quyết định Ngọc Tán Nhân sinh tử một hạng.

Ngọc Tán Nhân vận mệnh, đã bị dự định.

Chính vì vậy, Ngọc Tán Nhân theo Thanh Ngâm chỗ nhận được tin tức về sau, lập tức liền suốt đêm chạy lên Tọa Vong phong, cầu xin Thanh Ngâm cứu giúp. Mà Thanh Ngâm theo Chung Ẩn nơi đó có được trả lời chắc chắn là: "Ta cho hẳn một cái tẩy trắng làm lại cơ hội!"

Ngụ ý, chính là muốn để Ngọc Tán Nhân chuyển thế trùng tu, nhưng tại trùng tu trước đó, lại chặn đánh toái nguyên thần của hẳn —— chỉ là một cái so "Hình thần câu diệt" tốt hơn một chút một tia kết cục mà thôi.

Cái này cùng giết hấn có gì khác biệt?

"Khốn long tỏa" chính là ở thời điểm này, do Thanh Ngâm vẽ ra, lấy như thế một loại phương thức, chuyển giao cho Ngọc Tán Nhân.

"Thế nhân đều nói ngoan ngoãn Thanh Ngâm mà không có chí tiến thủ, chỉ là ta hoặc là Chung Ân phụ thuộc, có ai biết, nàng không những tu vi tinh xảo, chính là tại cấm pháp một hạng bên trên, cũng là đỉnh tiêm nhất lưu? Chính là thứ này nhắc nhở ta, Khốn long tỏa, một cái vền vện vừa tại an trí tại trong thức hải, Nê Hoàn Cung trong nho nhỏ cấm chế, Thanh Ngâm sẽ không vô duyên vô cớ nhắc lên."

Ngọc Tán Nhân tựa hồ đã không vừa lòng tại trước đó loại kia quỷ dị phương thức câu thông, thanh âm của hấn tựa hồ ở khắp mọi nơi, lại hình như đem đầu nguồn trực tiếp gắn ở Lý Tuần trong lòng.

"Kia biện pháp cực hay, ngoại trừ chiếu kính phân thân quá thương nguyên khí bên ngoài, đã không có gì tỳ vết nào. Cho nên. . ."

Cho nên Ngọc Tán Nhân bắt đầu phối hợp Cổ Âm, tính toán Yêu Phượng, Thanh Loan. Hai đại yêu ma cùng đường mặt lộ phía dưới, bị Cổ Âm vẽ xuống bánh nướng hấp dẫn, định cư tại Dạ Ma Thiên, nhẫn khuất chịu nhục, chờ đợi Ngọc Tán Nhân thi triển bí thuật, vì Yêu Phượng cùng nàng hài nhi tiêu trừ Tứ Cửu Trọng Kiếp uy hiếp.

Lại không nghĩ, tại các nàng vào ở ngày đầu tiên, liền mắc lừa.

Ngọc Tán Nhân đem tự mình phân hoá nguyên thần rót vào vừa mới thành hình thai nhi bên trong, về phần Hoặc thần khúc cắm vào, cũng tính là việc nhỏ không đáng kể. Bởi vì thai nhi linh trí chưa khai, hấn chỗ phân hoá nguyên thần —— cũng chính là trước mắt vị này, rất nhẹ nhàng giấu kín đến Nê Hoàn cung chỗ sâu, cùng thai nhi dần dần bắt đầu sinh ý thức quán ở cùng một chỗ, ở phía sau tới hơn hai trăm năm bên trong lừa gạt được Yêu Phượng đắm người cảm giác.

Đây thật là . . .

Lý Tuần bỗng nhiên hơi xúc động, tại cái kia thời đoạn bên trong, Ngọc Tán Nhân vận mệnh bị nắm vững trong tay Chung Ân, nắm vững trong tay Cổ Âm, thậm chí nắm vững trong tay Thanh Ngâm, duy nhất khuyết thiếu lực khống chế, vừa vận chính là Ngọc Tán Nhân.

Cái này cùng đã từng chính mình ra sao nó tương tự!

Chỉ bất quá, hẳn sớm chịu đủ dạng này thời gian, đến hôm nay, không có nhân lại có thể khống chế hẳn, hẳn cũng sẽ không cho người ta cơ hội này!

Tâm ý nảy mầm thời khắc, tựa như sấm mùa xuân mới nở, chấn động lòng người. Kiên định ý chí thông qua thần thức hiển lộ rõ ràng bên ngoài hóa, tại trần không bờ bến thức hải bên trong nhắc lên trước nay chưa từng có phong bạo. Trong chốc lát, vùng thế giới này giống như toàn bộ đảo ngược!

Ngọc Tán Nhân tựa hồ lại quăng tới tin tức gì, nhưng tại cái này gào thét phong bạo trước mặt, đảo mắt liền cho thối tan.

Phong bạo xung kích còn không chỉ như thế, Lý Tuần rõ ràng cảm giác được, giam cầm hẳn nguyên thần "Khốn long tỏa" vậy mà buông lỏng một chút.

Chính Lý Tuần cũng không ngờ tới, bản nhân ý chí bên ngoài hóa, sẽ tạo thành kết quả như thế, nhưng hẳn tuyệt sẽ không lãng phí cơ hội, lập tức hẳn toàn lực phòng lên nguyên thần, không tiếc tự thương hại, lập tức chặt đứt thần thức hình chiếu con đường, muốn cùng kia Ngọc Tán Nhân nguyên thần triệt để cách ly.

Tại Lâm Vô Ưu thức hải cảm ứng tức thời đoạn tuyệt, Lý Tuần chấn động toàn thân, bị Khốn long tỏa giam cầm nguyên thần một lần nữa cùng nhục thân nguyên khí tụ hợp, nước sữa hòa nhau.

Chỉ là, hẳn nguyên thần chấn động không thể tùy tiện tiêu lại, ảnh hưởng đến

nguyên khí lưu động, lập tức tụt tổn hại nội phủ, một ngụm máu tươi sặc ra tới.

Hắn mãnh lực trợn mắt, gian ngoài cảnh vật thu hết trong mắt, chỉ thấy Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân đều dùng cực ánh mắt kinh ngạc nhìn xem hắn. Hắn cười khổ một tiếng, đang muốn nói chuyện, chợt phát giác không đúng, yết hầu chấn động, bờ môi Trương Khải những này ngày bình thường tự nhiên nhất không qua sự tình lại đột nhiên trở nên chật vật.

Hắn giống như là bị ném vào cực sâu đáy biển, tại không lồ áp lực dưới, mọi cử động phải hao phí so ngày thường thêm ra gấp trăm lần khí lực, mà tại một lần chấn động qua đi, vẫn đục dòng nước liền che đậy hết thấy, tai mắt miệng mũi lưỡi cùng nhau mất hiệu lực. . .

Ầm vang một thanh âm vang lên, hắn lại về tới hỗn độn mênh mông trong thức hải.

Chỉ bất quá, lần này thức hải nhưng là chính hắn.

Trước đó đã hóa thành sương mù Ngọc Tán Nhân nguyên thần, lúc này lại ngưng tụ thành một thể, cười mỉm dừng ở trong hư không, còn có rảnh rỗi vì hắn giải hoặc giải đáp nghi vấn: "Người ta vốn là một thể, mà bộ thân thể này, cũng cùng người ta phù hợp nhất, trải qua tiểu cô nương trong thức hải gặp gỡ, thần thức tiếp xúc, chúng ta đã sớm là khó phân khó rời, người đi đâu, ta tự nhiên cũng liền theo tới đâu."

Không cần nhiều lời, chỉ nhìn giờ phút này thức hải bên trong lại lần nữa nhắc lên phong bạo, liền biết Lý Tuần đối với cái này "Một thể" mà nói đến cỡ nào bài xích. Mà ở nơi này, Ngọc Tán Nhân vậy mà càng thêm thần thông, thức hải phong bạo đảo qua, đúng là lay hắn bất động.

"Ta chờ rất lâu. . ." Ngọc Tán Nhân cười nói: "Nhanh lên để cho ta đem cái này dài dòng thời gian kết thúc rơi đi."

Nói xong, chú âm bắn ra, Lý Tuần trong thức hải phong lôi đại tác, Ngọc Tán

Nhân nguyên thần lại quy về vô hình, nhưng mà kia buồn bực lôi âm, nhưng là quét ngang thức hải, vang đến chỗ tận cùng, bành trướng sóng chấn động càng là bằng mọi cách, mà cái này chấn động kịch liệt, cơ hồ là lấy không thể chống cự tư thái, lại lần nữa cắt đứt Lý Tuần nguyên thần cùng tinh khí ở giữa liên hệ.

Kỳ thực Lý Tuần hiện tại lực thức ngăn cách, vốn không sẽ có sóng âm qua tai, kia lôi âm kỳ thực chính là Ngọc Tán Nhân thâm thấu tiến vào thần niệm chi lực, có thể ô nhiễm nguyên thần, che đậy bản tính, chính là đoạt xá khúc nhạc đạo.

Lý Tuần nhưng là kinh sợ mà bất loạn, đồng dạng một chuỗi chú ngôn hiển hóa, lay động thức hải bên trong, lập tức sáng lên hơn mười cái vàng nhạt phù lục. Đây là hấn dùng ra cũng không quá quen thuộc Huyền Môn Định Thần Thuật, tạm thời không chế được nguyên thần chấn động.

Lý Tuần tạm thời rất khó phân thần đi suy nghĩ, tại trong thức hải của chính mình, làm sao lại bị thân là bè trôi không rể Ngọc Tán Nhân nguyên thần toàn diện áp chế. Hấn chỉ có thể ngưng thần tự ý, khốn thủ Nê Hoàn cung! Bất luận thức hải lại hoặc Nê Hoàn cung, tại người tu đạo trong mắt, tuy có khác biệt, nhưng cụ thể trên tu hành, đồng thời không có được chia Thái Thanh, chỉ là tại Thích Huyền lương chúng khác biệt tu hành hệ thống bên trên, vận dụng hiệu quả không đồng nhất.

Mỗi cái tu sĩ đối với cái này đều có chính hấn thể ngộ, cũng bất luận đúng sai, Lý Tuần kiên tu nhiều môn pháp quyết, tự nhiên cũng có bản thân của hấn cái nhìn.

Hấn thấy, Thích môn xưng "Thức hải" giả, có thể nói là nguyên thần một loại nào đó hiển hóa, lại cùng nhục thân vô can, Nê Hoàn cung lại xem như "Nguyên thần" động phủ đạo trường, quan ngại nhục thân, khí cơ tương liên.

Lý Tuần tu thân luyện thần, là lấy Nê Hoàn cung vi nguyên thần giấu trữ căn cơ, lấy thức hải vi hiển hóa chi môn, thức hải nếu vì hải, thì nguyên thần vì đó

nguyên, Nê Hoàn cung thì là súc tích nguồn nước Hải Nhãn.

Cho nên Lý Tuần khốn thủ Nê Hoàn cung, mặc dù nhìn như rơi vào hạ phong, nhưng chỉ cần "Hải Nhãn" không bế, nước chảy từ trước đến nay.

Chiêu này quả nhiên có chút hiệu quả, Ngọc Tán Nhân như sấm chú âm lập tức yếu đi rất nhiều. Mà lúc này hãn nguyên thần nhảy một cái, cảm giác được một tia cốt cốt thanh lưu rót vào tiến đến, ti ti ý lạnh tại Nê Hoàn cung chỗ nhất chuyển, gột rửa tâm thần, làm hãn tinh thần vì đó đại chấn.

Hãn lập tức biết được, đây là làm hộ pháp cho hãn Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân phát giác tình huống không đúng, ngay tại đối với hãn làm viện thủ.

Đây cũng chính là Lý Tuần trận chiến cầm lớn nhất hậu thuẫn, có hai vị tông sư tương trợ, hãn không tin Ngọc Tán Nhân kẻ này còn có thể lại lật ra hoa dạng gì đến!

Lập tức, hãn trầm tiềm tâm thần, cũng không vội chạm mượn lực đem Ngọc Tán Nhân nguyên thần khu ra, mà là chụp hợp hư tĩnh chi chỉ, bảo vệ chặt quan khiếu, lấy tự nhiên hoá sinh đường tắt, khu tích ngoại tà, cần phải sử Ngọc Tán Nhân tìm không thấy thời cơ lợi dụng.

Ý nghĩ của hãn hoàn toàn chính xác, Ngọc Tán Nhân chú âm dần dần không thể chụp nốt vào đến, mà lại thần thức thanh minh phía dưới, hãn thậm chí mơ hồ cảm giác được Ngọc Tán Nhân nguyên thần vị trí.

Lúc này, Thủy Điệp Lan lại sử xuất thủ đoạn. Hóa Điệp Quy Mộng Pháp tập kích quấy rối tâm trí, công phạt nguyên thần, thích hợp nhất dùng tại nơi đây, theo nàng pháp lực xâm nhập Lý Tuần thể nội, Lý Tuần trong nê hoàn cung bên ngoài chợt có khói nhẹ lượn lơ, dị hương xông vào mũi.

Thủy Điệp Lan huyền thuật, am hiểu nhất lấy "Thông cảm giác" chi đạo phá giải thần thức phòng tuyến, chờ thụ thuật giả cảm thấy được không đúng, huyền thuật pháp lực đã lặng yên rót vào, đả thương người ở vô hình. Lý Tuần cùng

nàng tâm ý tương thông, nhưng là chưa thụ kỳ nhiều, cái này mê huyền chi lực lại muốn Ngọc Tán Nhân sinh thụ.

Lý Tuần không biết Ngọc Tán Nhân nguyên thần nhận lấy tổn thương gì, nhưng chớp mắt về sau, giống như thủy triều thối lui áp lực, nhưng là tin tức tốt nhất.

"Lợi hại!"

Lý Tuần không khỏi tán thưởng Thủy Điệp Lan xuất thần nhập hóa huyền thuật tu vi, nhưng mà tâm tư mới lên, Ngọc Tán Nhân thần thức lại không biết thông qua cái gì đường tắt xuyên thấu tới, hóa thành cười lạnh một tiếng: "Tụng cầu nghi quỹ, trăm mê trừ huyền, đi!"

Bạn bùa này âm, Lý Tuần nơi ngực chợt có một cỗ thanh lương chi khí bốc lên đi lên, chuyển quan qua khiếu, trực thấu trên đỉnh đầu, bất ngờ không hề phòng, Thủy Điệp Lan xuyên vào huyền thuật pháp lực lại bị quét sạch sành sanh, dư thế không ngừng, chỉ ở Lý Tuần sọ não khiếu huyết ở giữa toả ra ánh sáng chói lọi.

Này quang chính mà không tà, minh mà không diệu, chính là tinh túy nhất Huyền Môn thanh quang. Ngọc Tán Nhân không biết dùng pháp quyết gì, có thể khu này quang hoa, điều khiển như cánh tay.

Hắn đem nguyên thần bao giấu tại thanh quang bên trong, chỉ chợt lóe, tựa như thanh phong vào rừng, vô thanh vô tức thẩm thấu tiến vào. Lý Tuần nguyên thần đột nhiên nhảy dăng, dường như thủ không được Nê Hoàn cung, mẫu chốt linh khiếu bất ổn, quanh thân khí cơ nhất thời đại loạn.

"Cầu nương dưỡng Ngọc Trừ Tà!"

Lý Tuần đã biết nhiều loạn xuất hiện ở chỗ nào, hắn không kinh ngạc, chỉ cảm thấy buồn cười, Ngọc Trừ Tà cũng có thể bài trừ huyền thuật? Qua nhiều năm như vậy, hắn lại một mực không biết!

Hắn càng tò mò hơn là, Thanh Ngâm tiện tỳ vì để cho Ngọc Tán Nhân thuận lợi hoàn hồn, đến tốt cùng còn đối với hắn hạ nhiều ít thủ đoạn?

Nê Hoàn cung thủ bất ổn, liền ngăn không được Ngọc Tán Nhân thần thức xâm nhập, cái này từng tia từng sợi thần thức xuyên thấu vào, bên ngoài hiển hóa vi hoàng chung đại lữ thanh âm, chấn động hồn phách, cần phải để Lý Tuần khó mà tự kiềm chế tâm thần.

Trừ cái đó ra, Ngọc Tán Nhân lại động hứng thú nói chuyện: "Vật chứa thì phải có vật chứa tự giác, người vốn là ta phân thân biến thành nhục thân, sinh ra chính là muốn vì bản thân ta sử dụng. Lúc này ta có Khốn long tỏa cố bản, có Ngọc Trừ Tà thanh nguyên, có thể nói nắm chắc thắng lợi trong tay, người thì là không có nửa điểm cơ hội, còn ở nơi này vùng vẫy giãy chết, có chỗ lợi gì?"

Mặc dù Lý Tuần sớm đã minh bạch các mấu chốt trong đó, nhưng thật nói ra, loại kia u ám kiềm chế, tuyệt không phải ngoại nhân có khả năng nói. Hắn ép buộc chính mình thích ứng loại cảm giác này, đồng thời cắn răng cười lạnh.

"Cơ hội? Người lại có cơ hội gì? Bộ này bất diệt pháp thể là do chính ta tu luyện mà đến, bên trong mỗi một điểm tinh huyết nguyên khí, đều khắc lấy ta lạc ấn, đều án lấy ý nguyện của ta lưu động chuyển hóa, tinh khí thần tam bảo hòa hợp như một, không lưu nửa điểm khe hở, người cái này tàn hồn chỉ bằng chạm một đường Khốn long tỏa cũng nghĩ được đoạt xá sự tình, há không buồn cười?"

"Người nói cái này thân thể là người tự mình tu luyện?" Ngọc Tán Nhân khịt mũi coi thường, "Vậy người cái này nguyên thai đạo thể lại là làm sao được đến? Bộ thân thể này chính là ta nguyên thần tẩm bổ, tinh huyết hiển hóa, tự thai bên trong liền dẫn đến tiên thiên thanh khí, này mới khiến người đạo hạnh có thể tinh tiến thần tốc.

"Tóm lại tới nói, người những cái kia hậu thiên tu luyện bất quá là dệt hoa trên gấm mà thôi, trừ phi người có thể đem những cái kia tiên thiên lạc ấn tất cả đều rút đi, nếu không, bộ này thân thể y nguyên tối cùng ta phù hợp không qua!

Huống chi. . . Ta khi nào nói qua đoạt xá loại hình?"

Ngọc Tán Nhân thần thức hiển hóa càng thêm phiêu hốt, nhưng Lý Tuần có thể cảm giác được, loại kia khắp toàn thân, vô không bất nhập thâm thấu còn tại trong tiến hành, không thể không thừa nhận, trong thời gian ngắn chính mình vẫn là tìm không thấy có thể ngăn cản phương pháp.

Đối diện, Ngọc Tán Nhân tư thái vẫn như cũ cao ngạo: "Tiểu tử ngu không ai bằng, há không biết kia đoạt xá bất quá là mượn xác hoàn hồn tam lưu trò xiếc, cùng ta cái này thượng thừa độ kiếp bí pháp, hoàn toàn không thể so sánh nổi, huống hồ, trong này còn có người đến nay không tỉnh khớp nổi tại!"

Cái gì khớp nổi?

Lý Tuần biết rõ Ngọc Tán Nhân đang dùng ngôn ngữ công kích hấn tâm phòng, nhưng loại thời điểm này, thoáng một điểm mê hoặc, liền sẽ khuếch tán thành một mảnh không ổn định yếu kém khu vực, để hấn kinh nghi bất định.

"Người nói người tinh khí thần tam bảo hòa hợp, hoàn toàn không có khe hở, vậy bây giờ, ta liền hấn là vô kế khả thi, chỉ còn cùng nguyên thần của người chính diện đối cứng một con đường có thể đi, nào giống hiện tại, nhốt người tại Nê Hoàn Cung trong, đoạn đi người tinh khí chi nguyên, bấp bênh, để người hoảng sợ đợi chết? Người trong mắt ta, căn bản chính là từng cái từng cái khe, khắp nơi sơ hở, hắc, kia Tọa Vong thạch pháp lực, còn ký ức chưa phai sao?"

"Tọa Vong thạch!"

Lý Tuần lần này quả nhiên là ép không được trong lòng chấn động, suy nghĩ không bị khống chế trở lại ngược dòng trở về, một mực thối lui trở lại kia đã cõi sắc trong trí nhớ.

Hấn nhớ lại trên tay Thanh Ngâm, Tọa Vong thạch toả ra ánh sáng chói lọi trong nháy mắt, xuyên vào sọ não thấu xương hàn lưu, cùng với kia tùy theo mà đến, mơ hồ lại trống rỗng ấn tượng đoạn ngắn.

Bây giờ nghĩ lại, cái nào một đầu đều nghiệm chứng Ngọc Tán Nhân ngôn ngữ, nhưng là, kia lại đến tột cùng là thế nào một chuyện?

Phòng tuyến bên ngoài, Ngọc Tán Nhân nhẹ nhõm đem tin tức xuyên thấu vào, không uống phí nửa điểm khí lực: "Nhìn được đi ra, khi đó người hẳn là còn không có tiến triển đến nguyên thần hiển hóa tình trạng đi! Người khi đó thức thần chưa tỉnh, nguyên thần không ra, Tọa Vong thạch dị lực cố nhiên có thể khiến người đến tam sinh chi kinh vĩ mà vong chi, đối lĩnh hội đại đạo cực có ích lợi, thế nhưng là dù sao lật đổ thức hải, động thức thần mà kinh sợ nguyên thần, cũng liền nhất định sẽ tại nguyên thần của người thượng lưu lại vết tích.

"Mặc kệ người ngày sau tu đến cảnh giới nào, kia vết tích cũng là lịch cứu di tân, không thể che lấp, đối ta mà nói, đó chính là. . ."

Không đợi Ngọc Tán Nhân nói xong, Lý Tuần liền cười lạnh: "Các người ngay cả ta cầm lấy một khối Tọa Vong thạch lên núi cũng có thể tính được đến?"

"Lên núi?"

Ngọc Tán Nhân cũng sửng sốt một chút, hiển nhiên, Lý Tuần kinh lịch cùng hẳn suy nghĩ có chút khác biệt.

Nhưng lúc này, Lý Tuần cũng kịp phản ứng: Là, còn có một khối Tọa Vong thạch, ngay tại Thanh Ngâm phòng nhỏ trong ngăn kéo, hẳn từng gặp Kỳ Bích sư tử dùng nó chiếu sáng, đoạn trước thời gian thậm chí còn chứng kiến đồ chơi kia thịt nát xương tan bộ dáng. . .

Nguyên lai, đó cũng là vì hẳn dự bị!

Nghĩ đến khối kia nát bấy tảng đá, Lý Tuần không khỏi cười khở: Nguyên lai, ta còn thực sự giúp bọn hắn bớt đi một chút tiền vốn!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Cái Bô

Chương 7: Cái bô

Tâm chí dao động bên trong, Lý Tuần càng phát không chống đỡ được đến từ Ngọc Tán Nhân xâm nhập, vào lúc này, Ngọc Tán Nhân ngữ khí lại hòa hoãn xuống tới.

"Người vẫn là không rõ. . . Độ kiếp chi thuật, muốn chính là tự nhiên quy thuận, thiên y vô phùng, nếu không linh nhục không hài, trôi qua hôm nay, cũng không qua được ngày mai.

"Ta đã có lòng tin thi đến này thuật, cũng không phải là nhận định tại nguyên thần vững chắc, ý chí cứng cỏi chỗ hơn xa người, mà là dựa vào tỉ mỉ chuẩn bị, thận trọng từng bước, theo quyết định sử dụng chiếu kính phân thân một khắc này, ta liền bắt đầu bố trí, đến tận đây đã có hai trăm năm. . . Mà người đây, một khắc đồng hồ trước đó, có thể từng nghĩ tới có ta tồn tại?"

Vẫn là nhiều tâm chi từ!

Lý Tuần trong lòng trong suốt, thế nhưng là chính là nhịn không được nghe tiếp.

Ngọc Tán Nhân tựa hồ lâm vào một cái vô cùng hưng phấn trạng thái bên trong, liền nguyên thần quấy nhiễu đều chậm lại xuống dưới, chỉ là xuyên thấu qua thần niệm thao thao bất tuyệt: "Ban sơ kế hoạch thật không có phức tạp như vậy, dù sao, mấy trăm năm trước bố cục, tính toán lại nhiều, cũng không có khả năng tính toán rõ ràng người mỗi một bước.

"Trên thực tế, ta từng nghĩ tới ba trăm năm, năm trăm năm, thậm chí một ngàn năm, ta hội một mực núp ở kia một tắc vuông, bồi một cái thần trí không hoàn toàn tiêu ny tử, thẳng đến điên mất. . . Lại nghĩ không ra, không đến hai trăm năm thời gian, liền có cơ hội trời cho này!"

Lý Tuần tương đương không thích ứng Ngọc Tán Nhân lúc này cái này tư thái, mặc dù hẳn đối Ngọc Tán Nhân nhân vật này xưa nay cũng không có hảo cảm qua, nhưng trong truyền thuyết, vị này chung quy là lấy phong nghi khí độ nổi danh trên đời hạng nhất nhân vật. Giống như là Thiên Chi Thượng Nhân dạng này cùng Ngọc Tán Nhân tràn đầy thù hận, tại miêu tả nó nói chuyện hành động lúc, cũng không tự chủ có chút bội phục chi ý, nhân vật như vậy, như thế nào lại là lúc này bộ này điên cuồng diện mạo?

Thức hải bên trong, giảng co nguyên thần sa vào đến một cái phi thường cổ quái trạng thái bên trong. Ăn mòn cùng chống cự công thủ cố nhiên mỗi thời mỗi khắc đều đang tiến hành, nhưng chiếm cứ chủ lưu, nhưng là đại lượng tin tức ném đưa, dù cho Ngọc Tán Nhân phi thường cao minh đem loại này tin tức ném đưa cho ăn mòn nguyên thần kết hợp với nhau, lại vẫn lộ ra hoang đường mà không chân thực.

Đối với cái này, Ngọc Tán Nhân cũng không cảm giác được, hẳn vẫn hãm tại kia không hiểu kích động cảm xúc bên trong: "Người không rõ người khác khó xử, cái này hai trăm năm bên trong, tất cả mọi người đang chờ. Ta tại một tắc vuông này tịch mịch sống qua ngày, A Âm cũng muốn chờ, nàng nhất định phải chờ đến Chung Ẩn phi thăng mới có thể phát động kế hoạch! Ta còn biết Chung Ẩn muốn chờ cái như thế nào thời cơ, đáng thương ta kia ngoan chất nữ, không tự tích lấy một lời khát vọng, thế phải đem giới này đánh cái đảo điên, vẫn còn muốn nhìn lấy sắc mặt của người khác, buồn cười cực kỳ!"

"Chờ đến Chung Ẩn sau khi phi thăng?"

Lý Tuần rõ ràng nhớ kỹ, Tán Tu Minh Hội xuất thế, là tại Chung Ẩn trước khi phi thăng mấy tháng. . .

Tới một mức độ nào đó, Ngọc Tán Nhân cùng Lý Tuần cũng coi là tâm ý tương thông, tiếng cười đột khởi: "Theo Tung Kinh sau khi trở về, tiểu cô nương thế nhưng là tại A Âm bên tai nói không ít liên quan tới người sự tình, sau đó không lâu, nàng liền trên Tọa Vong phong gặp người, hiệu quả thật sự là hiệu quả nhanh chóng!"

Ngừng lại, Ngọc Tán Nhân liền không kịp chờ đợi triệt để để lộ đáp án: "Dựa theo cùng Chung Ẩn ước định, A Âm muốn tại Chung Ẩn sau khi phi thăng, mới có thể bắt đầu kế hoạch của nàng. Mà Chung Ẩn lại cùng ta kia ngoan ngoãn Thanh Ngâm mà ước định, đợi ta chuyển thế trùng sinh, cùng hẳn hai người gặp nhau, mà lại có đặt chân vốn liếng về sau, hẳn liền không thể lại cường trú giới này, nhất định phải hà cử phi thăng.

"Ha ha, như thế lẫn nhau cấu kết, mấu chốt nhất chính là bộ thân thể này! A Âm là bậc nào người thông minh, đã gặp thân thể này, Chung Ẩn dự định tất nhiên không thể gạt được nàng, đến tận đây mới có Tán Tu Minh Hội bắt nguồn từ Bắc Cực đại thủ bút, cũng chính là buộc Chung Ẩn mau mau xéo đi!"

Ngọc Tán Nhân nói, liền cười ha ha, hẳn đã trực tiếp đem Lý Tuần làm như không thấy.

Hiện tại Ngọc Tán Nhân trong mắt, chỉ có sắp năm giữ tương lai tươi sáng: "A Âm tâm tư ta rõ ràng nhất bất quá, nếu nàng biết tiểu cô nương trong nê hoàn cung còn cất giấu ta phân thần, trăm thảo trừ căn phía dưới, bộ thân thể này tất nhiên khó giữ được. Nhưng nàng đã theo Chung Ẩn nơi đó biết cái gọi là 'Chân tướng', cái này ngoan thủ, nhưng là sẽ không xuất ra. Nhìn xem phía sau thời gian, người không cảm thấy, nàng đối người dạng này một cái tâm tư thâm trầm tiểu tử, không khỏi quá mức coi trọng sao?"

Cùng Ngọc Tán Nhân tương phản, Lý Tuần là càng thêm trầm mặc, đối Ngọc Tán Nhân lú lo không ngừng ngôn ngữ, hoàn toàn không có đáp lại. Mà Ngọc Tán Nhân còn tại không ngừng nói tiếp: "Kỳ thực những này đều không có ý gì, người chỉ cần biết, đương Tê Hà tự Nhân Gian giới trở về, nói lên tin tức liên

quan tới người lúc, ta đến cỡ nào hưng phấn! Ta chịu đủ ăn mặc tiểu cô nương áo ngoài, tại đám kia trước mặt nữ nhân nũng nịu làm dáng diện mạo, cho nên, ta lập tức kéo lên Thanh Loan, chạy đến Nhân Gian giới, muốn lấy hồi bộ thân thể này.

"Kỳ thực, sớm tại Tung Kinh trong thành, ta liền có cái cơ hội tốt vô cùng, khi đó người tu vi nông cạn, tâm trí không kiên, chỉ cần ra tay, dung hợp sự tình liền nước chảy thành sông. Cho nên ta ám chỉ tiểu cô nương đưa người Băng Phong bảo châu, ở trong đó Thiên Minh Hóa Âm Châu chính là ta trước kia cất giữ, cực kỳ bí ẩn, liền ngay cả Cổ Âm cũng không biết.

"Ta muốn lấy người lúc đó tu vi, nếu là không biết tự lượng sức mình, tế luyện này châu, tất nhiên sẽ nhận bảo châu phản phệ, chỉ là không nghĩ tới tiểu tử người vận khí cực giai, lại được U Hồn Phệ Ảnh Tông truyền thừa, đảo mắt đem hạt châu luyện đi. . . Cái này lão tặc thiên cùng ta khó xử, ta nhận!"

Nói là "Nhận", nhưng này nghiêng răng thanh âm, thông Hóa Thần đọc hiển hóa, nhưng là rõ ràng truyền tiến đến: "Tung Kinh thất thủ, ta cũng liền đã mất đi tại người có thành tựu trước đó, trực tiếp tiêu diệt nguyên thần, cầm lại nhục thân cơ hội tốt nhất. Sau đó, ta nhất định phải sáng tạo điều kiện, khiến cho người cùng tiểu cô nương này câu liên nguyên khí, thần ý giao thông, để lẫn nhau nguyên thần đụng chạm, cung cấp ta thi triển thần thông."

Lý Tuần càng nghe càng minh bạch, nghĩ không ra hăn sớm bị tính toán.

Ngọc Tán Nhân một bên nói, cảm xúc tựa hồ cũng theo hồi ức ba động: "Có đoạn thời gian, Cổ Âm không phải giật dây Yêu Phượng chiêu muốn người vi tế sao? Nếu là dạng này phát triển tiếp, sự tình cũng là dễ dàng rất nhiều, chỉ cần người cùng Lâm Vô Ưu thành thân, hai người hợp tịch song tu ngày, thần khí giao thông, ta thu hồi nhục thân liền có thể thuận lý thành chương, chỉ là, nghĩ không ra việc này cũng bàng sinh chi tiết, Yêu Phượng, Thanh Loan cùng Cổ Âm bất hoà, cái này kết thân sự tình cũng liền lại không thể có thể.

"Ta lúc đầu đã nhanh muốn tuyệt vọng, còn tốt, ta kia hảo chất nữ, thật sử xuất Chung Ân truyền cho nàng cấm chế pháp. Nàng muốn dẫn động Chung Ân tiết lưu Tứ Cửu Trọng Kiếp chi lực, tất nhiên muốn nhờ Lâm Vô Ưu cái này mỗi nhử, cũng liền tất nhiên muốn tại tiểu cô nương trên thân khắc họa cấm văn, nàng theo Thanh Ngâm cầm trên tay đến cấm chế toàn bộ bản đồ, chỉ cho là kia là Chung Ân thủ bút, lại không biết bức họa kia bên trong còn có Thanh Ngâm chôn xuống Khốn long tỏa thủ đoạn!

"Khốn long tỏa chẳng có gì ghê gớm, thế nhưng là, kia nhưng là ngoan ngoan Ngâm nhi truyền lại tiến đến tin tức. Ta hai người đối A Âm kế hoạch rõ ràng nhất bất quá, tự nhiên biết nên như thế nào phối hợp, nghĩ đến, người thần niệm xuyên qua tiểu cô nương thức hải, cũng hẳn là nàng nhiều mặt dẫn đạo mới đúng chứ!"

Đối với cái này, Lý Tuần không phản bác được.

Bây giờ nghĩ tưởng tượng, Thanh Ngâm tự Đông Hải hiện thân một khắc kia trở đi, mặc dù hành tung quý bí, nhưng là ngay từ đầu liền đem sự chú ý của mình dẫn dắt đi qua, sau đó từng bước lạc tử, cơ hồ đều là nắm cái mũi của hắn đi, thuận lý thành chương đem Lâm Vô Ưu đặt vào đến tầm mắt của hắn, còn ném ra hương môi, dẫn dụ hắn cam tâm tình nguyện đem thần niệm bắn ra đến Lâm Vô Ưu thức hải bên trong. . .

Nếu không phải đối với hắn tính tình hành vi như lòng bàn tay, làm sao có thể như thế?

Trong lòng của hắn không khỏi ử dột, đối với cái này, Ngọc Tán Nhân cảm giác được lại quá là rõ ràng, thần niệm tiếp tục xuyên thấu vào, được ăn mòn sự tình: "Lại giãy dụa để làm gì? Có Tọa Vọng thạch tạo thành vết khắc tại, người kia nguyên thần tiên thiên thụ ta khắc chế; hậu thiên tính toán, người cũng không thể so với ta chuẩn bị chu đáo; đến bây giờ, người khốn thủ Nê Hoàn cung, chỉ là chờ chết. Như thế tình trạng, bất quá chỉ là trông coi một hơi, không muốn như vậy linh thức tiêu tán mà thôi.

"Đã dạng này, ta nguyện ý cho người cơ hội, nếu người còn bộ này nhục thân cùng ta, ta liền cho người đi Lâm Vô Ưu bên kia đoạt xá, tiểu cô nương căn cốt tuyệt hảo, chỉ là tự thân linh thức bắt đầu sinh lúc thụ ta nguyên thần áp chế, đến nay bất quá là trẻ nhỏ tiêu chuẩn, chính là không nuốt vào, cũng rất dễ điều khiển. . . Nói đến, người không cảm thấy, tiểu cô nương này đối người rất có hảo cảm sao?"

Nói, Ngọc Tán Nhân liền nhin không được bật cười: "Ta tại tiểu cô nương linh thức bên trong động chút tay chân, để nàng đối người sinh ra thân cận chi ý, nàng linh trí mông muội, một khi có hảo cảm, liền rất dễ dẫn đạo, nói không chừng người dời thần đi qua, nàng tự nguyện đem nhục thân tặng cho người đây?"

Nói, Ngọc Tán Nhân liền nhin không được bật cười: "Chủ ý này coi là thật cực hay, người chiếm tiểu cô nương nhục thân, tiếp tục tu hành cũng hảo, dứt khoát binh giải chuyển thế cũng được, mặc dù gian nan, nhưng vẫn là một đầu sinh lộ. Chiếu ta ý tứ, người thật không bằng tại nữ nhi gia trong thân thể qua đoạn thời gian, nhìn xem có phải hay không giống ta khắc cốt minh tâm. . ."

Tiểu âm đã đi điều, chói tai cực kì. Lý Tuần giữ yên lặng thời gian quá dài, tựa hồ đã quên nói như thế nào, mặc cho kia tiểu âm tại trong thức hải quanh quẩn, thẳng đến trong nê hoàn cung lặng im lan tràn ra ngoài, chậm rãi bóp chặt cổ của đối phương.

Chẳng biết lúc nào, tiếng cười tiêu giảm, Lý Tuần lúc này mới chậm rãi đem thần niệm lộ ra, bên ngoài hóa thành âm: "Ta một mực cảm thấy rất kỳ quái."

Hiển hóa thần niệm có trước nay chưa từng có lực xuyên thấu, xé mở xung quanh Ngọc Tán Nhân phong tỏa, rõ ràng bày biện ra đến: "Chung Ẩn tên kia tuyệt không phải lo trước lo sau mềm mại tính tình, thế nhưng là Vô Hồi cảnh lúc chuyện xảy ra, hãn vậy mà không có nhất kiếm đem người giết. . . Hiện tại, ta không sai biệt lắm minh bạch."

Ngọc Tán Nhân không nghĩ tới, Lý Tuần phản ứng như thế kỳ quái, trong lúc nhất thời lại không có cách nào áp chế, chỉ có thể mặc cho kia ý niệm hóa thành giữa thiên địa hùng vĩ xung kích, bao trùm tới.

"Người. . . Thật là Ngọc Tán Nhân sao?"

Một câu như thiên ngoại bay tới, phảng phất mang theo buồn bực lôi âm. Lý Tuần bỗng dừng cất tiếng cười to, tiếng cười ở đây vô biên hư ảo trong không gian quanh quẩn, một đợt càng hơn một đợt, làm cho cả thiên địa đều đong đưa lên. So sánh dưới, Ngọc Tán Nhân đùa cợt căn bản cũng không tính là gì.

Căn bản không cho Ngọc Tán Nhân đáp lại thời gian, Lý Tuần đã chửi ầm lên: "Câu thí Ngọc Tán Nhân! Người trong thiên hạ biết Ngọc Tán Nhân, mặc dù tham hoa háo sắc, hủy nhân danh tiết, vẫn còn có cái tông sư thân phận khí độ, vị kia Ngọc Tán Nhân, sớm tại Vô Hồi cảnh đích ngay ngực nhất kiếm sau chết sạch sẽ, từ nay về sau, tồn tại thế gian bất quá chỉ là cái hối hận, khát thực lấy sinh phế vật!"

"Người thẳng không nổi Chung Ân, không nghĩ tinh tu khổ luyện, rửa sạch nhục nhã, lại chỉ là dựa vào đoạt xá chuyển thế bực này tà môn ma đạo, đòi hỏi quá đáng một bước lên trời, vì cái này, người gian ô cháu gái ruột không nói, lại đem chủ ý đánh tới một cái ngậy thơ hài đồng trên thân. . ."

Lý Tuần cười lạnh: "Đường đường nam nhi bảy thước, vậy mà núp ở một nữ hài thể nội, bè lũ xu nịnh, bàn lộng thị phi, kiếp trước lỗi lạc phong lưu toàn dán tiến vào bùn nhão hồ bên trong đi, như thế hèn hạ bản thiêu, dơ bẩn hạ lưu đồ vô sỉ, cũng xứng gọi Ngọc Tán Nhân?"

"So sánh với nhau, cho dù cái khác hai tán nhân đều thành khôi lỗi nhất lưu, cũng tất nhiên xấu hổ cùng người người kiểu này làm bạn, đúng, phía trước người nói vật chứa. . . Ta lại cảm thấy, thân thể này đương thịnh tửu cái chén cũng hào, đựng cơm canh bàn đĩa cũng được, chỉ cần không phải giả cứt đá cái bô liền thành!"

"Cái bô" chi luận vừa ra, thức hải trong chốc lát hóa làm nóng bỏng hồ dung nham, bên trong sôi trào lẫn lộn, đều là Ngọc Tán Nhân giống như thực chất sát ý.

Không có nhân có thể nhịn thụ dạng này nhục nhã, đã lâm vào cực độ hưng phấn trạng thái Ngọc Tán Nhân nhất là không thể!

Trong nháy mắt đó, Lý Tuần cơ hồ coi là Nê Hoàn cung muốn tại tấn công của đối phương hạ bệ nát, kịch liệt chấn động xuyên thấu qua nơi này bằng mọi cách khí cơ kết nối, đảo mắt khắp toàn thân, chỉ này một cái, Lý Tuần nhục thân liền lại bị thương nặng.

Nhưng mà, Lý Tuần nhưng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, Ngọc Tán Nhân quá kịch liệt công kích, không những bại lộ hãn nguyên thần chân thân vị trí, mà lại liền hãn công kích phương thức cũng cùng nhau bại lộ ra.

Khốn long tỏa, vẫn là Khốn long tỏa! Cái này do Thanh Ngâm tự tay thiết kế cấm pháp không hề giống Ngọc Tán Nhân nói tới cái chủng loại kia "Nho nhỏ cấm chế" đơn giản như vậy, Ngọc Tán Nhân chính là dựa vào cái này một cấm pháp, tự lại pháp lực, lại đi công kích.

Nhìn, trong khoảng thời gian ngắn, Ngọc Tán Nhân đã đem cái này cấm pháp luyện hóa tại tự mình phân thân bên trong, danh hai thực một, tự nhiên điều khiển như cánh tay.

Lý Tuần lúc trước chưa lo đến đây chỗ, vẫn là lấy thần thức công thủ phương thức chống đỡ, lại thêm tự thân tiên thiên thể yếu, tự nhiên khắp nơi bị quản chế. Nhất là Ngọc Tán Nhân tại thao thao bất tuyệt thời khắc, đại biểu Khốn long tỏa huyền ảo thần thức vết khắc đã vô thanh vô tức thăm dò vào thức hải tầng sâu, dày đặc ở giữa, cơ hồ đem hãn Nê Hoàn cung ngoại tầng triệt để phong tỏa.

Theo Ngọc Tán Nhân thần thức xâm nhập con đường không đoạn cắt vào trong nê hoàn cung, như thật làm cho này cấm chế trải rộng trong nê hoàn cung bên ngoài, Lý Tuần nguyên thần liền trở thành vây ở trên võng phi trùng, rất

cuộc không tránh thoát, chỉ có thể trơ mắt nhìn Ngọc Tán Nhân đem hãn nuốt ăn sạch sẽ.

"Không hổ là chí thân thúc cháu, hóa ra đều là thuộc nhện."

Không hiểu sinh ra ý nghĩ thế này, Lý Tuần lại là cười to, mặc dù tình thế trước mắt ác liệt chí vô lấy phục thêm, tâm cảnh của hãn ngược lại càng thuần túy bình yên, không hề cập tới Ngọc Tán Nhân muốn dùng cấm pháp vây khốn hãn ngu đờc. Riêng chỉ là cái này đống xấu vật, hãn như thế nào lại thua?

Lý Tuần bên người, Âm Tán Nhân cùng Thủy Điệp Lan đều đã nhận thức được tình thế tính nghiêm trọng, đều là thần sắc nghiêm trọng. Lúc này Lý Tuần nguyên thần lâm nguy, thức hải loạn cả một đoàn, căn bản là không có cách hướng các nàng truyền lại tin tức, còn tốt, hai nữ đều là lịch luyện phong phú hạng người, mặc dù kinh hãi nhưng không loạn, dù cho đối nội bên trong khâu không lắm rõ ràng, mấy lần thăm dò xuống tới, nhưng là bắt được một cái chỗ mấu chốt.

Lúc trước Thủy Điệp Lan thi triển huyền thuật, lại bị trong thức hải Ngọc Tán Nhân nguyên thần, mượn nhờ Ngọc Trừ Tà chi lực thoải mái phá vỡ, nhưng cũng bởi vì dạng này, hai người nhưng là phát hiện nơi này pháp lực hướng chảy cùng trong đó nhân quả. Nghĩ đến Lý Tuần không đến mức ngốc đến mức đem tự mình trợ lực bài trừ, như thế, Ngọc Trừ Tà bị người thúc đẩy sự thật, liền rõ ràng bày biện ra tới.

Thần thức giao lưu là bậc nào cấp tốc sự tình, Ngọc Tán Nhân tuy là thao thao bất tuyệt, lú lo không ngừng, nhưng gian ngoài thời khắc cũng chính là nháy mắt mấy cái công phu, nơi này Thủy Điệp Lan cùng Âm Tán Nhân đã có quyết đoán.

Sớm lúc, Lý Tuần vì bài trừ Ngọc Trừ Tà đối Huyết Ảnh yêu thân quấy nhiễu, đem Ngọc Trừ Tà khám bên ngực trái phía trên, lúc này Âm Tán Nhân liền cong chỉ như câu, ngạnh sinh sinh cắm vào Lý Tuần ở ngực, phá vỡ nó nhục

thân bản thân phòng ngự, muốn đem khảm vào cơ ngực bên trong Ngọc Trừ Tà sinh lôi ra ngoài.

Lúc này, chính vào Lý Tuần kiên định tâm chí, phấn khởi đánh trả đương khẩu, Ngọc Tán Nhân vì củng cố tự mình nguyên thần, đang muốn cấp tốc rút ra Ngọc Trừ Tà thượng Huyền Môn thanh khí cho mình dùng, lại quên trên đời này còn có rút củi dưới đáy nồi một chiêu này, hoàn toàn không có phòng bị phía dưới, có sức mà không dùng được, Khốn long tỏa vận chuyển hơi có không khoái, Lý Tuần thì nắm lấy cơ hội, thừa cơ phòng lên nguyên thần, kích thích thần thức như kiếm, ngành sinh sinh tại cấm chế yếu kém nhất chỗ xé lỗ lớn, sau đó, hãn không còn tử thủ Nê Hoàn cung, mà là. . .

Nhảy ra ngoài!

Thần ý biến hóa tầm đó, mặc dù thân người cũng là một đại thế giới, Nê Hoàn cung cùng quanh thân thần khí liên tiếp tương thông, tựa như thân người đại thế giới chi trung tâm, nguyên thần ở đây, liền có thể khống ngự toàn thân, nắm vững thế giới sinh suy biến hóa, nhưng mà lấy lúc này thế cục, Ngọc Tán Nhân thần niệm thẩm thấu đâu đâu cũng có, dù cho Lý Tuần tử thủ trong đó, cũng sớm muộn thụ nó ăn mòn, không tự chủ được.

Cho nên, Lý Tuần dứt khoát nhảy ra, lấy hãn đối cấm pháp tuyệt đối tự tin, chuẩn bị cường công tầng này cấm chế, cần phải chặt đứt Ngọc Tán Nhân nguyên thần thần thông căn nguyên.

Không chỉ như đây, hãn còn có mặt khác dự định.

Ngọc Tán Nhân quả nhiên không ngờ rằng Lý Tuần vậy mà quyết tuyệt đến tận đây, lại thêm Ngọc Trừ Tà Huyền Môn thanh khí cung ứng đột nhiên đoạn đi, một cái thất thổ phía dưới, liền từ chường khổng toàn cục trong khoái cảm ngã xuống, nhất thời vì đó giận dữ.

Lý Tuần cũng không để ý bên kia tà hỏa, chỉ là khống chế nguyên thần, một mạch sử xuất đã từng học qua tất cả thần thông biến hóa, đem kia một tia lỗ

hống, khuếch trương đến lớn hơn. Ngọc Tán Nhân nguyên thần tại thức hải hồ quát như sấm, một mực thống ngự cấm chế, muốn đem Lý Tuần vây khốn, lại quên thừa cơ chiếm trước Nê Hoàn cung, còn Lý Tuần một cái phủ để trừu tân thủ đoạn.

Cán cân lạng yên hướng một phương hướng khác nghiêng.

Lý Tuần tâm thần càng thêm bình tĩnh. Nguyên thần vốn là Tiên Thiên chi linh, sinh tại đực luân thái hư bên trong, không giống ở phía sau thiên thức thần. Người tu đạo, súc tinh luyện khí, thuần hóa nguyên thần về sau, hoặc phản hư thành anh, hoặc thần ngự thiên địa, tuy là dần dần đem nguyên thần do hư mà thật, vốn có thần thông, có thể kia tiên thiên tính linh, nhưng là sẽ không thay đổi. Ngọc Tán Nhân tà hỏa bốc lên, dễ nhất mông muội thật, mà Lý Tuần từ đầu đến cuối, đô hộ đến linh minh không mất, như thế so sánh, càng là lập tức phân cao thấp.

Đương nhiên, Lý Tuần sẽ không quên hấn tiên thiên thể yếu, bởi vì Tọa Vong thạch nguyên nhân, Lý Tuần nguyên thần hết sức kinh không qua Ngọc Tán Nhân xung kích cùng ăn mòn, nhảy ra Nê Hoàn cung sau càng là như vậy, hấn ngay từ đầu định ra, chính là một cái không nhìn cái gọi là "Phòng ngự" đối công sách lược.

Tại xông mở "Khốn long tỏa" trối buộc về sau, Lý Tuần rất nhanh tìm về một chút cùng nhục thân tinh khí liên hệ, đồng thời hấn cũng phát hiện, Ngọc Tán Nhân còn không có triệt để điền mất, tại ăn mòn hấn nguyên thần quá trình bên trong, gia hỏa này cũng tích cực thu nạp hấn nhục thân khí mạch cơ huyết, vì hoàn toàn khống chế nhục thân làm chuẩn bị.

Bất quá, Lý Tuần ngoài ý muốn phản công, vẫn là làm rối loạn Ngọc Tán Nhân bước đi.

Không biết bao nhiêu lần truy đuổi công kích về sau, Ngọc Tán Nhân cuối cùng theo tà hỏa nóng ruột trạng thái bên trong hơi tỉnh táo lại, phát hiện hấn

hiện giai đoạn tối chuyện nên làm.

Lập tức, Ngọc Tán Nhân nguyên thần thu vào, nhào vào đã trống rỗng Nê Hoàn cung, muốn cướp đoạt bộ thân thể này hạch tâm nhất quyền khống chế.

Vậy mà lúc này, Lý Tuần đã khống chế được mấu chốt nhất mấy chỗ khí mạch khiếu huyết, thừa dịp Ngọc Tán Nhân vội vàng quán thông bách tiết thời khắc, nguyên thần tập trung, âm vang một tiếng, đốt lên chỗ kia tâm đầu huyết.

Ô trọc huyết quang bỗng nhưng lóe sáng, vốn có thấu thực cháy bùng chi lực, trong nháy mắt xuyên qua toàn thân.

Ngày đêm thụ này Vô Thượng Thiên Ma rèn luyện nhục thân như vậy đáp lại, hết thấy cốt lạc cơ huyết, bị hỏa quang một quyển, tê tê trong suốt, bắn ra ngậm Xích Hồng ánh sáng, từ thực chuyển hư, hóa thành một đoàn huyết vụ, trong hư không lẫn lộn không ngớt.

Gian ngoài, Âm Tán Nhân đang dùng lực rút ra Lý Tuần cơ ngực nội Ngọc Trừ Tà, chợt nghe "Bồng" một thanh âm vang lên, trên tay mất lực cản, phản mang theo một đạo huyết quang, nàng vừa ổn định thân thể, liền thấy huyết sắc trường hồng đất băng mà lên, trong nháy mắt phá vỡ Vụ Ẩn động thiên bình chướng, phá không bay đi.

Thấy tình huống như vậy, Âm Tán Nhân cùng Thủy Điệp Lan cũng không nói nhiều, đồng thời phát lực đuổi kịp.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 1: Ứng Kiếp

Chương 01: Ứng kiếp

Trên bầu trời, Thanh Minh đã gần như cực hạn.

Thanh Minh là Tứ Cửu Trọng Kiếp sau mới tấn thăng chân nhất cảnh giới, luận tu vi thuần hậu, kém Lệ Đẩu Lượng không chỉ một bậc, trực diện phi nhân cường áp, có thể chống đỡ non nửa khắc đồng hồ đã là rất không tầm thường.

Về sau, bất kỳ cái gì một chút lực lượng tăng giảm, đều sẽ tạo thành Thanh Minh kiểm mạch rung động cực mạnh, hắn đã hoàn toàn lâm vào Cổ Âm tiết tấu bên trong, nghĩ thoát thân đều cực kì khó khăn.

Cũng chính vì vậy, hắn đối lửa cầu trưởng co lại biên độ cực kỳ miễn cảm.

Theo lại một đợt kiểm khí vung ra, tiêu khói hàng trước cường áp bỗng nhiên lấy cực nhanh tốc độ suy giảm, Thanh Minh cơ hồ bản năng đình chỉ phóng xạ kiểm khí, lại bù không được áp lực chuyển hoá sai vị cảm giác, sặc ra một ngụm máu tươi, nội phủ tránh không được thụ thương tổn thương.

Hết thảy quang mang đều cấp tốc ảm đạm đi, trong hư không trống rỗng, nhiệt độ lại tăng lên một cái tầng cấp. Chú mục phía trước, chỉ thấy không lồ hỏa cầu chính ổn định kiên quyết mà lại trên phạm vi lớn hướng nội ngưng tụ.

Không lồ hỏa cầu thỉnh thoảng một lần đảo ngược khuấy động cũng là rất nhỏ cực kì, nhưng lại phóng xạ ra để cho người ta da thịt cháy khô nhiệt độ cao.

Hỏa cầu tầng ngoài phun ra diêm đuôi, tựa hồ cũng bị một loại nào đó hấp lực khống chế, bày biện ra vạn vẻ đường vòng cung quanh tại tầng ngoài

cùng, thỉnh thoảng một lần vung kích, hỏa quang nhan sắc đều giống như phai nhạt một chút, lộ ra nhàn nhạt thanh quang.

"Ngưng liễm tới cực chỗ. Nàng tiếp xuống hội làm thế nào?"

Tựa hồ là thiết tưởng bết bát nhất tình huống xuất hiện ở trước mắt, lấy Thanh Minh tu dưỡng, trong lúc nhất thời cũng theo đó mờ mịt, không tự giác ngoái nhìn nhìn về phía Lạc Kỳ Xương bọn người, muốn lấy được một chút nhắc nhở.

Chỉ là, người khác lại nào có cái gì ý kiến hay?

Kiểm khí tiếng gào rít triệt để ngừng, trên bầu trời chỉ còn lại hỏa cầu chậm chạp chuyển động ù ù oanh minh, đây là do bên trong vô số hỏa diễm cọ xát, nguyên khí nổ tung cùng ngàn vạn cái tương tự âm thanh tập hợp một chỗ, mới cuối cùng hình thành.

Chấn động vô hình ép qua chư vị tông sư trong lòng, trực phân trực phân làm hao mòn ý chí của bọn hắn.

"Bang — — "

Tâm Chiếu pháp kiểm trở vào bao phát ra một tiếng thanh minh, Thanh Minh lấy phương thức của hắn chặn cái này một đợt ăn mòn lòng người âm sát.

Giới này giữa các tu sĩ, đảm sắc khác biệt đương nhiên tồn tại, có thể phạm là bước vào chân nhất cảnh giới, cũng không có một cái thứ hèn nhất!

Không có tương ứng giác ngộ, há lại sẽ có được hôm nay cấp độ!

Bán Thành cư sĩ chuyển qua Lạc Kỳ Xương bên người, ngóng nhìn phía trước cô linh linh dừng ở trong hư không Thanh Minh, mỉm cười nói: "Ta lịch kiếp hơn mười lần, chỉ có lúc này mở ra mặt khác."

Lạc Kỳ Xương ngoái nhìn nhìn về phía vị này cùng hắn có hơn nghìn năm

giao tình lão hữu, đồng dạng cười nói: "Xác thực so Tứ Cửu Trọng Kiếp tới thú vị, cũng làm được gọn gàng mà linh hoạt."

Một phen bên trong cuối cùng vẫn là cảm thán tự mình chuẩn bị không đủ.

Bán Thành cư sĩ tiểu dung thu liễm, nghiêm mặt nói: "Kiếp quan tới rồi, lão đệ. Nhất kiếm nơi tay, lo gì không thể phá kiếp công thành, nghiêm chứng ngàn năm tu hành?"

"Đây là tự nhiên." Đương thời Kiếm Hoàng mày rậm giơ lên, trong lời nói hiện ra nhất quán cao ngạo ung dung, "Hỗ huynh nhìn ta phá kiếp!"

Đúng lúc này, hỏa cầu nơi trọng yếu, Cổ Âm ôn hòa uyển chuyển thanh âm lộ ra đến: "Thiên công đã qua, công sát tấn nhập tay ta, Cổ Âm bất tài, nguyện thân hóa công quan, cùng chư tông đạo hữu đồng thời chứng thiên đạo tốt xấu, cũng xem thiên địa này đối, giang sơn di vị hùng vĩ cảnh sắc." Lời nói bên trong tự tự rõ ràng, như châu đi khay ngọc, chung quanh vài cái chân nhất tông sư đều nghe được rõ ràng, nhưng mà Cổ Âm nói chuyện đối tượng lại không chỉ là bọn hắn, còn lại âm lượn lờ, hóa nhập hư không bên trong, miếu miếu ở giữa, như có như không, tỏ khắp tứ phương.

Lại đi lắng nghe, liền có một đợt yếu ớt vẫn nhuế than nhẹ, tràn lọt vào trong tai, không ai có thể phân biệt bên trong chuyển hướng, có thể tầng kia tiếng nói nhưng là thanh thanh sở sở xuyên thấu vào, thẳng đến nội tâm, lấy chư vị tông sư tâm linh phòng ngự chi nghiêm mật, lại cũng không cách nào ngăn cản nó thấm thấu.

"Thiên địa vi thanh. . . Cái này Cổ Âm thật chẳng lẽ là trú thể thiên nhân, rơi xuống đất Kim Tiên?"

Không trung đám người tự nhiên rõ ràng, tại Cổ Âm mở miệng phát ra tiếng thời khắc, trên trời dưới đất, hết thảy nguyên khí, vô luận là phân ly ở thiên địa chi át, lại hoặc thâm tàng tại cây rừng, thổ nhượng, dòng nước thậm chí thân người bên trong, cũng hơi hưởng ứng.

Các loại đáp lại có lẽ cực kỳ nhỏ, nhưng ước vạn chi cự quy mô tập hợp cùng một chỗ, đủ làm thiên địa biến sắc, đây cũng chính là cái gọi là "Thiên địa vi thanh" tồn tại.

Thần thông như thế, giới này từ trước đến nay ít có, bình thường chỉ có tại đại tu vì đó sĩ bạch nhật phi thăng thời khắc, mới có thể biểu hiện ra ngoài, gần nhất dĩ nhiên chính là Chung Ẩn kia hồi.

Ngẫm lại trước mắt đứng thẳng nhân vật, chính là Chung Ẩn như vậy tồn tại, chư vị tu sĩ trong lòng, sao có thể không có cảm thán?

Bất quá, Cổ Âm phát này thần thông mục đích, nhưng cũng không chỉ là thị uy mà thôi.

Dư âm chưa hết, cực xa thiên địa giao giới bên trong, có nhân ồn ào cười dài, cuồn cuộn tiếng gầm lấy tuyệt đại khí phách chảy xiết mà đến, phảng phất là chân trời thổi qua gió lốc, lại giống là trên biển lớn bão tố dương sóng lớn, luận thần thông, có lẽ không kịp "Thiên địa vi thanh" chi huyền ảo, nhưng khí thế dồi dào, vậy mà cũng có thể hơi cùng Cổ Âm chống lại.

Lại là Côn Bằng lão yêu!

Khó được cái này yêu ma có thể càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh, còn dám lại hiện thân nữa ra tới.

Trên bầu trời, có ít người là nghĩ như vậy, bất quá, còn có nhân nhìn càng thêm sâu một chút: Côn Bằng sớm ẩn thân ở bên, chẳng lẽ muốn thu kia ngư ông thủ lợi?

Vẫn là nói, chỉ bất quá Cổ Âm mở miệng, thiên địa vi thanh, phạm vi ngàn dặm hết thảy nguyên khí ba động đều không chỗ ẩn trốn, lúc này mới đem hãn nham chặt ra tới?

Bất kể nói thế nào, lấy tình huống dưới mắt đến xem, Côn Bằng tất nhiên là

đứng tại chư tông tu sĩ một bên, đầu gối, cũng không đến mức kéo nhân chân sau, vài vị tông sư trong lòng cũng không có cái gì ba động.

Tiểu âm chưa tuyệt, Côn Bằng lão yêu thân thể cao lớn đã đến phụ cận, hẳn ở một bên ẩn thân đã lâu, đối với chỗ này thế cục thấy rõ, đến một lần lại là một trận cười to: "Cổ Âm người quả nhiên tài tình ngút trời, là muốn ở chỗ này đem chúng ta chém tận giết tuyệt sao?"

Hắn trên miệng giống như trào phúng lại như yếu thế, khí thế lại nửa điểm không cho, còn rõ ràng hiện ra cùng chư tông tu sĩ cùng chung mối thù chi ý, xác định tự mình trận doanh.

Cổ Âm chưa kịp đáp lại, liền thấy lại có một bóng người điện xạ mà đến, thân hình so sánh Côn Bằng ít hơn, nhưng cũng là hùng tráng cao ngạo, chính là mới vừa rồi bị Cổ Âm trọng thương Lệ Đẩu Lượng.

Vị này Chính đạo tông sư sắc mặt tái nhợt, hai con người thần quang nhưng lại chưa giảm hao tổn, cũng không biết hắn dùng biện pháp gì, nơi đây vậy mà không một người có thể nhìn thấu thương thế của hắn đến cùng làm sao, chỉ biết hẳn tất có sức tái chiến.

"Bảy người hợp lực, có thể phá đến này kiếp sao?"

Mọi người tại đây không chỉ một người trong lòng ý tưởng như vậy.

Vào lúc này, Côn Bằng lão yêu lại cười: "Ta theo Đông Hải đi lên, chỉ thấy kia cục diện thật tốt, giờ phút này đã phá thành mảnh nhỏ, không có thiên kiếp chi lực, lại không có người tọa trấn trung tâm, mười vạn tán tu tựa như mười vạn đồn chó, mặc người chém giết, đảo mắt tản mát. . ."

Lời nói này ra tới, vài vị lo lắng tông môn tu sĩ cảm thấy đều là buông lỏng.

Nào biết trên bầu trời lại sinh biến hóa, bao quanh Cổ Âm đại hỏa cầu phát ra "Trống trôn" tiếng vang, lập tức ngoại tầng phân liệt, ngàn vạn đạo viêm lưu tập

hợp thành sáu mảnh hỏa diễm đúc thành to lớn cánh hoa, chậm rãi tràn ra.

Cánh hoa một tầng chưa tuyệt, tầng hai kể lên, như là liên tiếp chín tầng, ở giữa có hoả tinh diệu vọt, mỹ lệ hoa mỹ, lay động lòng người.

Chư vị tông sư đối cái này hoa lệ bề ngoài cũng không coi trọng, cũng rất muốn nhìn được trong đó phải chăng có Thiên Tâm biến hóa nội uẩn, cho nên thấy được mười phần dụng tâm.

Chín tầng Xích Hỏa cánh sen nở rộ về sau, trung ương chỗ hiện ra Cổ Âm đã lâu thân hình, vẫn như cũ toàn thân áo trắng, trên đầu búi tóc cũng đã mở ra, tóc đen xõa ra, khó được từng chiếc mềm mại tơ lụa, nhẹ khấp tại vai công chỗ, thanh u uyển ước.

Hỏa quang vẫn chưa tan hết, chỉ ở nữ tu chung quanh hình thành một vòng do nhỏ vụn hoả tinh xếp thành quang mang, làm nổi bật kiều nhan, làm cho người hoa mắt. Chỉ là, Cổ Âm hoa mắt thần thái xưa nay không tại dung mạo phía trên. Đối mặt Côn Bằng lão yêu đùa cợt, nàng nhàn nhạt đáp lại: "Có tiêu sát chi trận đến nay, đã chém tông chủ hai vị, chân nhân tu sĩ hai mươi bốn người, người trọng thương một số, Đông Hải yêu liên cũng là tự mà phục tán, là đủ."

Một câu không những ế trụ Côn Bằng lão yêu, còn để xung quanh vài vị tông sư trong lòng nhỏ máu.

Cổ Âm vẫn không bỏ qua, nàng tinh mâu lóe sáng, dần dần theo chư vị tông sư trên mặt đảo qua, trên mặt vậy mà hiện ra ý vui mừng: "Ta vốn là muốn tại Huyền hải lấy đợi chư vị, lại không nghĩ tình thế kích thích, chỉ có thể ở Đông Hải vọi vàng bố trí, còn tốt, mặc dù ngoài ý muốn nhiều lần xuất, lão thiên cuối cùng cũng chưa lấn ta quá đáng, vẫn là cho một cơ hội."

Không ai đến hỏi "Cơ hội gì" loại này ngu xuẩn vấn đề, chỉ là riêng phần mình điều hoà khí tức, trong suốt tâm cảnh, chuẩn bị không lâu sau đó sinh tử đại chiến.

Chỉ là, tại Cổ Âm phụ cận, thiên địa nguyên khí chính là lấy một loại phi thường kiệt ngạo tư thái không ngừng vận chuyển, bởi vậy sinh thành vô hình sức đẩy, cực lớn quấy nhiễu chư vị tu sĩ khí cơ lưu chuyển, đám người phảng phất giống như lâm vào vũng bùn, hữu lực khó thi.

Cao không trung đám người đều là chưởng khống khí cơ, lợi dụng thiên địa nguyên khí lấy hình thành bản thân lĩnh vực đại hành gia, lại không nghĩ sắp đến đầu đến, bị Cổ Âm lấy đồng dạng nhưng càng thêm cao đoạn biện pháp khắc chế, trong lòng đều là nghiêm nghị, càng cảm thấy xuất Cổ Âm đối nó vốn có lực lượng không lồ lực khống chế, đã viễn siêu xuất suy đoán của bọn hắn.

Lúc này, Cổ Âm có chút ngửa đầu, giống như đang quan sát sắc trời, trở vờ cười nói: "Sớm mấy năm, ta bởi vì một kinh ngạc tột độ sự tình, nghĩ lại giới này vận chuyển chi lý, lại cùng một vị đại thần thông chi nhân nghiên cứu thảo luận luận bàn, đạt được một cái kết luận.'Chư tông phân lập mới bắt đầu, trăm nhà đua tiếng, chòm sao lóng lánh, có người nói khát nước ba ngày, vèn vèn lấy một bầu, đủ để xác minh thiên cơ chí thiện; mà tông mạch thay mặt truyền về sau, lòng người không đủ, chứng đạo còn ngại không đủ, còn muốn ân trạch muôn đời; lại truyền thì lại cảm giác bàng đạo Vô Tận, lại cảm giác đệ tử thừa thớt, lại cảm giác chi phí không đủ. . . Lộn xộn loạn xoạn, trọc lưu bốn phía.' mà tự ba mươi ba tông định hình, vài vạn năm đến, Thông Huyền đại thế, hoàn toàn không có thay đổi, nước đọng một đầm, chính là trọc lưu, cũng không hứng nổi đến, người người chỉ nói thiên hạ vốn là nên như thế, lại không biết ba mươi ba tông bên ngoài, còn có khác thiên địa!"

Dạng gì thiên địa đâu?

Mọi người đều muốn biết Cổ Âm triển vọng tiền cảnh, chỉ ít bọn hắn muốn biết, kia cái gọi là "Khác thiên địa' đến tột cùng có như thế nào ma lực, có thể để Cổ Âm liễu lĩnh, phát động cái này kinh đào hải lãng! Cổ Âm ngữ khí đồng thời vô biến hóa, theo nói: "Thông Huyền Giới chừng trăm vạn tu sĩ, nhưng bằng cơ duyên thiên phú, lấy hưởng đạo chi tâm, độ sức thẳng tiên chi môn. . ."

"Ngoại trừ Ngũ Môn phiệt, còn có vài cái?" Trong lòng mỗi người đều có cái nghi vấn này, nhưng chỉ có Côn Bằng lão yêu không cố kỵ gì, trực tiếp mở miệng đánh gãy Cổ Âm phát biểu.

Cổ Âm cũng không chính diện hưởng ứng, chỉ là đưa tay nhẹ cướp bị gió đêm thổi loạn tấn phát, mỉm cười nói: "Nếu không phải người lòng người không đủ, mưu đồ độc bá Tán Tu Minh Hội, nếu không, người ngược lại là tối hần là lưu lại vị kia —— Đông Hải yêu liên cấu tứ cố nhiên vô ý mới, lại có thể gánh chịu dã tâm, có thể làm môn phiệt bên ngoài, nhất có ích bổ sung, khiến cái này môn phiệt cũng có hưng suy thành bại, cũng có thể đổi mới huyết."

Côn Bằng lão yêu lại là cười lạnh, dường như khinh thường, lại không nhân có thể chân chính xem thấu trong lòng của hần suy nghĩ.

Cổ Âm ngôn ngữ lại không "Thiên địa vi thanh" thần thông, nhưng là tự câu chữ câu xuyên vào chư vị tu sĩ đáy lòng: "Môn phiệt đại tông, nhất chi độc tú, lại không cách nào xâm chiếm giới này lớn như vậy tài nguyên. Tán tu yêu ma dù cho chỉ là năm bè bảy mảng, như thất yêu, tam tán nhân hạng người có nhiều, mà lại Tán Tu Minh Hội, Đông Hải yêu liên thậm chí Bách Công đường loại hình liên minh nghiệp đoàn tồn thế, cũng có thể cùng nó uy thế chống đỡ. Khi đó, người tu đạo khắp thiên hạ, dốc lòng tu luyện cũng hảo, quyền địa hoa trị cũng được, chỉ cần môn phiệt không vĩnh tồn, liên minh không vĩnh cố, lẫn nhau chập trùng lên xuống, sinh sinh diệt diệt, không cần lại vì truyền thừa mà ưu phiền, bởi vì theo tu sĩ, liên minh, môn phiệt thay đổi, lẫn nhau ở giữa ma luyện bính trích, sẽ có vô số càng đặc sắc phương pháp tu hành xuất hiện, sử tu sĩ càng tiếp cận đại đạo huyền cơ, để cái này một giới càng có hơn sức sống, kia mới có thể được xưng tụng tu hành thịnh thế, vô công xiềng tù buồn ngủ đại tiêu dao!"

Nói nói, Cổ Âm cũng đắm chìm trong chính mình miêu tả tình cảnh bên trong, tinh mâu vi nhắm, ngay cả lời âm đều nhu hòa xuống tới.

Xung quanh vài vị tông sư đều cảm thấy trong lòng có không nói ra được bối rối, Cổ Âm lời nói, nơi này cơ hồ không người nào nguyện ý nghe, thế nhưng

không biết trong lời nói có như thế nào ma lực, lọt vào tai nhập tâm về sau, lại cứ có loại nóng lòng muốn động chi ý nảy mầm ra tới.

Bọn hắn nhất định phải thừa nhận, vển vẹn tựu cá nhân mà nói, kia là một cái so hiện thực muốn càng thêm đặc sắc thế giới, mặc dù bọn hắn không tin, thế giới này có tồn tại khả năng.

Lệ Đấu Lượng cùng Thanh Minh liếc nhau, chột người nhất tiểu, bọn hắn vốn là buông xuống tông môn phiến muộn, dự bị lấy thân ứng kiếp, hôm nay nghe nói lời này, cảm giác đến một điểm cuối cùng lo lắng chi tâm cũng tẩy mài sạch sẽ, trong lúc nhất thời đạo tâm trong suốt, không nhiễm trần thế, dù có thương binh, cũng không có trắc trở.

Bọn hắn lại đem tầm mắt chuyển hướng Cổ Âm, đúng vào lúc này, nữ tu mở mắt, thấy được xung quanh đám người ý vị khác nhau thần sắc, cũng là cười một tiếng.

Lúc này mặc dù đêm khuya, nhưng Cổ Âm Vô Lượng quang hải chưa thả, tiểu dung tràn ra thời khắc, phảng phất giống như lưu ly thế giới nở rộ hoa quỳnh, đoạt nhân hồn phách: "Như vậy tiêu dao thời gian, ta tất nhiên là không thấy được, kỳ thực, chính là sáng sớm ngày mai mặt trời ta hơn phân nửa cũng vô duyên đến thấy. Tại cái này trong đêm cùng các vị đạo hữu dẫn đầu mở ra mới cục, vì cái này sớm nên thừa thốt vỡ vụn cổ xưa thiên địa tiệt tiên biệt, làm sao?"

Thoại âm rơi xuống, trên không trung, đột nhiên toả ra ánh sáng chói lọi, sáng chói lôi quang xé rách không trung mỏng manh không khí, trực kích Cổ Âm đỉnh đầu.

Vạn dặm tầng mây trải tại dưới chân, lôi quang nhưng từ trên đỉnh đầu đến, cái này hiển nhiên không hề tầm thường, mà là thiên phát sát cơ, kiếp dẫn cửu tiêu chi lôi hỏa oanh kích xuống, mà này lôi lại chỉ là cái kíp nổ, lôi hỏa cháy bùng thời điểm, trên bầu trời rất nhiều tu sĩ đồng đều rõ ràng cảm giác được, một

loại nào đó làm cho người hít thở không thông lực lượng chính phá vỡ cửa thiên Phong giới, nhô đầu ra.

Không đợi chư tu sĩ phẩm vị đưa ra bên trong kỹ càng, lôi hỏa đã ở Cổ Âm đình đầu nổ vang, lạ thường không có điện quang bắn tung tóe.

Chỉ thấy Cổ Âm đưa tay hư cầm, tràn đầy điện quang bàng sôi chảy vào một cái phong bế đường ống, ong ong thanh âm đại tác, ở giữa có điện kình keng keng va chạm giòn vang, qua trong giây lát, Cổ Âm trong tay nắm chặt đã là một thanh điện quang đúc thành xích tử trường thương.

Xung quanh đám người còn kinh ngạc tại chiêu này ngưng kiếp lôi cho mình dùng bản sự, Cổ Âm tổ thủ run rẩy, xích tử điện quang lại lần nữa biến hóa hình thái, như linh xà run run, tại rõ ràng khí bạo thanh bên trong hóa một là Thất, điện quang ngưng buộc như kim nhọn, phân biệt đậm về bảy vị tông sư nhân vật.

Điện quang tại Cổ Âm điều khiển hạ, giống như một đầu không có chiều dài hạn chế trường tác, quét roi tứ phương, mà trong đó càng ẩn chứa một loại nào đó Thiên Tâm ý sát phạt, mờ mờ ảo ảo cùng chư vị tông sư khí cơ cấu kết, sinh ra cực lớn hấp lực, làm cho người muốn thoát không thể.

Tuy là như thế, một đường lôi hỏa chia ra làm Thất, trong đó lực lượng đối đám người mà nói đã không tính là gì, chính là bị thương như Lê Đấu Lượng, Thanh Minh, cũng không có di vị, mạnh mẽ đỡ lấy.

Chỉ có Côn Bằng lão yêu biểu hiện ra cùng hình thể đặc biệt không xứng đôi cần thận, cười to phóng người lên, lấy Ngư Long Biến hóa thủ đoạn để qua điện quang một kích, nhìn xem là phòng ngừa một cái va chạm, kỳ thực phá vỡ tầng kia ý sát phạt trói buộc, so sánh với cứng rắn chống đỡ tiêu hao lớn đâu chỉ gấp mười?

"Dù sao không phải người trong đồng đạo."

Lúc đến bây giờ, còn đứng ở nơi này chư vị tu sĩ, không khỏi là lòng có quyết

đoán, muốn ở chỗ này phá quan độ kiếp, thấy Côn Bằng diện mạo, khó tránh khỏi không vừa mắt.

Bất quá, chính diện xung kích nhưng cũng đem Côn Bằng lão yêu phát động lên.

Côn Bằng không tiếp lời hòa liền có thể dựa vào Ngự Long Biến hóa thể từ trước một bước phát động, lập tức, cao vạn trượng không trung cuốn lên một trận gió lốc, Côn Bằng tuyệt vân khí, phụ thương thiên hùng vĩ khí phách, cường ép xé rách xung quanh do Cổ Âm chủ đạo nguyên khí hướng chảy, hướng nữ tu nghiền ép lên đi.

Lúc này, Cổ Âm trong tay điện hỏa đã hết, nàng chỉ là biên khởi tay phải thực trung nhị xử chí, cũng chưa thấy như thế nào động tác, trong hư không sóng nhiệt bay cuộn, đồ nhật đao mang bắn ra, những nơi đi qua, quang điểm bốc lên, khí bạo liên tục, càng có lừng lẹ hỏa độc thấu thể mà vào, giảm thực nguyên khí, bá đạo vô cùng.

Côn Bằng lão yêu ồ lên một tiếng, nhưng là kinh ngạc Cổ Âm thủ đoạn cùng ngày thường khác biệt.

Đương nhiên, lúc này Cổ Âm đã sớm viễn siêu mọi người tưởng tượng cực hạn, xuất ra thủ đoạn gì đều là đương nhiên. Trừ Côn Bằng bên ngoài, Lệ Đấu Lượng bọn người không có vội vã hợp công, mà là thôi phát thần thức, quét hình Cổ Âm xung quanh, muốn tìm ra nàng vận chuyển kiếp sát chi lực mấu chốt.

Lúc này, một cái khác sóng nóng rực hỏa lực đột nhiên trương khai, sinh thành sóng nhiệt tại mọi người trên da đầu sát qua, mặc dù đảo mắt bị hộ thể chân tức triệt tiêu, nhưng ẩn chứa trong đó nồng hậu dày đặc sát khí lại thoáng như một chậu nước đá vào đầu ngã xuống. Dương cực âm sinh, kia hàn ý thấu cổ thấu xương, bỏ qua tất cả phòng ngự thẳng đến trong lòng mọi người, luận uy lực, tuyệt không so trước đó phong tai âm ngục thua kém.

Như thế kiếp sát. . .

Thanh Minh lòng có cảm giác, ngửa đầu đi xem, tầm mắt vượt qua Cổ Âm ngoài thân sáng rực sinh thành liền hoàn, chỉ thấy rộng lớn bầu trời đêm như huyền hắc gấm vóc trải rộng ra, ở giữa xuyên ngàn vạn mai tinh thần, đẹp không sao tả xiết.

Chỉ là ở đây gấm vóc phía trên, chẳng biết lúc nào, mở một lỗ hồng, tựa hồ có bại hoại ngoan đồng ở phía trên đùa lửa, hoa mỹ gấm vóc đảo mắt bị ngọn lửa liếm xuất một cái lỗ nhỏ.

Xích hồng bên lửa hướng tứ phương kéo dài, bất quá khi lỗ hồng mở rộng đến cái nào đó trình độ, khuếch trương xu thế bỗng dừng gián đoạn, đồng thời lỗ hồng trung tâm một điểm kim quang xuyên suốt mà xuất, cái này quang hình như có linh tính, qua lại bắn phá, phun ra nuốt vào biến hóa, ở trong trời đêm in dấu xuống chói mắt vết tích.

Theo kim quang bắn ra góc độ biến hóa, Thanh Minh đột nhiên cảm giác được trong cõi u minh hình như có một đôi mắt, xuyên thấu hết thảy chướng ngại, giữ chặt hãn khí mạch lưu chuyển, tùy theo lúc nào cũng biến hóa, loại kia xuyên thấu chi lực tăng cường đến cực điểm, hãn thậm chí cảm thấy được bản thân bị trần trụi ném tới vạn dặm băng nguyên bên trên, hàn ý thẩm thấu, không thể chống cự.

Như thế cảm giác rõ ràng hiện ra thời điểm, hãn thốt ra: "Kim Nhân Hỏa Kiếp?" Thanh Minh sở dĩ phản ứng nhanh như vậy, là bởi vì Minh Tâm Kiếm Tông bốn pháp ba quyết bên trong kia "Lưu Hỏa Xích Kim đồng" pháp môn, chính là một vị nào đó tông môn tiền bối xem này thiên kiếp xúc động, mà sáng chế tồn thế.

Này pháp lấy pháp nhãn xem đại địa, thẩm tách kiếp sát lưu động, ngoại trừ chuyên môn tu luyện này pháp tu sĩ bên ngoài, trong tông môn cơ hồ tất cả tới gần độ công cao tay, đều muốn dùng phương pháp này làm phụ trợ pháp môn, lấy tăng độ kiếp phần thắng.

Thanh Minh lập tức mở miệng quát: "Kim Nhân Hỏa Kiếp khả khống tam giới hết thủy hỏa, lại là kích phát tâm hỏa độc diễm, làm cho người tự thiêu, các vị đạo hữu cẩn thận!"

Nói ra khẩu, hãn mãnh lại khễ giật mình, Kim Nhân Hỏa Kiếp mặc dù lẳng lẹ, lại thuộc "Thân kiếp" hàng ngũ, chính là tu sĩ người thiên nhân giao cảm lúc đưa tới kiếp số, làm sao hiện tại xem ra, rất có "Sát kiếp" hung ác tính, lại đem tất cả mọi người chụp vào trong?

Ánh mắt của hãn lại chuyển, nhìn thấy du tẩu tự nhiên Côn Bằng lão yêu lúc, trong lòng đang đứng sở ngộ: Quả nhiên là cáo già, kia lôi hỏa lại là tiếp không thể.

Chờ không nổi hãn lại tăng sâu cân nhắc, kiếp sát đã rơi vào.

Cái này sóng kiếp sát không có quang hoa chói mắt loại hình, Thanh Minh chỉ cảm thấy đem trên thân trầm xuống, lại giống bị khóa ở một cái gấp gáp trong không gian, chân tức vận chuyển đặng phải không hiểu lực cản.

Đó cũng không phải nói khí huyết lưu thông bị cưỡng chế chậm dần, mà là tại nó lưu động quá trình bên trong, giống như cùng huyết mạch mạch máu phát sinh kịch liệt ma sát, tựa như là trong lòng bàn tay cấp tốc xoa động như thế, phát ra dị thường nhiệt độ cao, đến phía sau, thậm chí liền muốn bốc cháy lên.

Thanh Minh tình nguyện tin tưởng kia là ảo giác, nhưng là nhục thân phản hồi không có nửa điểm hư giả, hãn còn không có thôi phát kiểm khí, quanh thân khí huyết cũng đã sôi trào, nội phủ thương thế thụ nó khiên động, càng có chuyển biến xấu khuynh hướng.

Quả nhiên là tâm hỏa độc diễm.

Thanh Minh đã từng được chứng kiến Lý Tuần Nhiên Huyết Nguyên Tức uy lực, đó cũng là bốc hơi thân người khí huyết bá đạo ma công, nhưng này vẫn có dấu vết mà theo, có pháp có thể ngăn cản, không giống cái thiên kiếp này thôi

phát hỏa lực, lên xuống ở giữa, mà ngay cả nửa điểm vết tích cũng vô, để cho người ta bất tri bất giác liền đạo nhi.

Bất quá, khi hấn đảo mắt đánh xem, thấy mấy người khác, tình huống tựa hồ cũng không nhất trí, Lệ Đấu Lượng cùng hấn, tiến thoái lưỡng nan, nghĩ đến cũng đã trúng chiêu, nhưng Lạc Kỳ Xương, Bán Thành cư sĩ bọn người nhưng là khí cơ vận chuyển tự nhiên. Lại nhìn trên đỉnh đầu.

Càng xa xôi La Ma Thập cùng Chử Thần cũng là như thế.

Đến tận đây Thanh Minh giật mình minh bạch, cái này sóng kiếp sát chính là thừa lúc vắng mà vào, tại hấn nội phủ bị thương, tà ma ngấm sinh lúc dẫn đốt, cũng không phải thật vô hình vô tích.

Biết lúc nào tới do, thuận tiện làm.

Thanh Minh cũng không vội ở vận chuyển chân tức, mà là trong vất tâm ngưng thần, sử khí huyết thiên nhiên lưu động, tâm bố tạng phủ, tu vi đến hấn loại cảnh giới này, nhục thân đã gần đến hồ bất diệt pháp thể, chỉ cần tinh huyết không lỗi, không bị dị loại chân tức chiếm cứ thể đốt, thương thể liền khôi phục cực nhanh.

Lúc trước hấn thụ thương, thuần túy là khống chế không nổi kiếm khí hướng đi, tương đương với chính mình đả thương chính mình, tinh hạ tự liệu, liền không có gì khó xử.

Tại Thanh Minh áp chế thương thể thời điểm, Côn Bằng lão yêu Ngự Long Biến hóa đã sử đến cực chỗ, cùng Cổ Âm khoảng cách càng kéo càng xa, đến tận đây đã ở mười dặm có hơn, nhưng mà kia không trung phong bạo, nhưng là càng phá càng liệt.

Chung quanh đều là người sáng suốt, biết cái này yêu ma là sử xuất Lệ Đấu Lượng cùng Thanh Minh ngón cũ, cùng Cổ Âm tranh đoạt xung quanh thiên địa nguyên khí quyền chủ đạo, khiến cho Cổ Âm đề chấn khí thể.

Dù sao mặc kệ nữ tu sử xuất thủ đoạn gì, trên bầu trời kia Kim Nhân Hòa Kiếp vẫn là lấy nàng vì mục tiêu thứ nhất, những người khác khó chịu, nàng gánh chịu áp lực chỉ có càng nặng.

Thanh Minh mặc dù tạm thời hành động bất tiện, đầu óc nhưng vẫn không có dừng qua, hẳn tiếp cận Cổ Âm thân ảnh, thấy nó cùng Côn Bằng đánh trận, vậy mà lại muốn sa vào đến trước đó cục diện bế tắc bên trong, không khỏi sinh lòng nghi hoặc. Cổ Âm mặc dù phóng đại ngôn, thủ đoạn lại so trong dự đoán tới bình thường, còn có, kia Kim Nhân Hòa Kiếp cũng là không nóng không lạnh.

Lúc đầu cái này dẫn động tâm hỏa độc diễm kiếp số, chính là nhằm vào Cổ Âm tới, Cổ Âm thu nạp thiên địa công sát gần như tham lam, mặc dù không biết nàng đến tốt cùng là dùng biện pháp gì, nhưng năng lượng to lớn như vậy tích súc thể nội, tựa như giỏ trúc thịnh mỡ, một mối lửa đốt đi, liền muốn cho thiêu đến liền hôi cũng không dư thừa.

Nhưng mà hiệu quả kia lại không hiển hiện ra.

Lại hoặc là . . .

Thanh Minh trước mắt đột nhiên một hoa, trước đó tự định tại trong con mắt Cổ Âm thân ảnh cứ như vậy hư không tiêu thất, có cùng vô chuyển hoá là kịch liệt như thế, đến mức trong đầu hẳn đều cảm nhận được mê muội.

Lúc đầu trì trệ cục diện, cũng ở đây trong nháy mắt về sau, âm vang tán loạn.

Thanh Minh vẫn chưa theo nổi loạn bên trong tình giắc, trong hư không lại là một tiếng trầm muộn khí bạo, kia là phía sau hẳn Lạc Kỳ Xương rất kiếm tiếp nhận Cổ Âm một cái hoàn toàn không có diềm báo trước tập kích, ngay sau đó, lỗ tai của hẳn liền bị liên tiếp không đoạn khí bạo thanh công hãm.

Cái này liên tiếp tiếng nổ đầu nguồn, xa gần không đồng nhất, gần chỉ ở ngoài hai mươi trượng, xa lại vượt qua mười dặm, chỉ một nháy mắt, Cổ Âm liền cùng trừ Thanh Minh bên ngoài tất cả tông sư mỗi loại giao thủ một lần.

Đương cái này sóng âm quét ngang tới, trước sau giao diệt, cao thấp ngừng ngắt, chợt nghe xong đến, giống như là một đoạn ngắn khúc, tuy là đình tai nhức óc, nhưng là lạ thường hài hòa.

Thanh Minh hơi am âm luật, chỉ cảm thấy cái này liên tiếp khí bạo thanh âm điều mãnh liệt, như hạo đặng nước sông, tại núi cao trong hạp cốc vang lên, thoan lưu hồi toàn, mặc dù khí thể hùng vĩ, nhưng nó mãnh liệt không bị cản trở chi ý, tựa hồ vẫn chưa nháo tẩn.

Lúc này, thiên địa sát phạt chi khí lại đúng như như thủy triều, cùng với ù ù tiếng nổ, xung kích tới.

"Cao hạp dâng lên, ngàn trượng phi lưu. . . Hồng bát!"

Thanh Minh cơ hồ đã thấy mình bị tầng này tầng súc tích hồng thủy nghiền nát tràng cảnh.

Ở đây thời khắc sống còn, hãn không kịp kinh ngạc Cổ Âm tại rất nhiều chân nhất tông sư trong tay mượn lực súc thể thông dong, cũng tuyệt tránh né tâm tư, bởi vì Cổ Âm tuyệt sẽ không cho hãn cơ hội kia!

Giờ khắc này, Thanh Minh thuần hậu Huyền Môn tu vi thi triển hết hoàn toàn, hãn trong nháy mắt loại bỏ hết thảy tạp niệm, tâm thần trở lại tại tiên thiên hỗn độn bên trong, đồng thời không có kiểm ý giấu uẩn, mà Tâm Chiếu pháp kiểm lại bang thanh chấn minh, lôi kéo toàn thân khiếu huyết khí mạch, tề phát giương đặng, kiểm khí đem phát mà không phát, chính là trữ lưu tại lực bộc phát mạnh nhất kia trên một điểm.

Cùng thời khắc đó, dòng lũ ép tới!

Bén nhọn khiếu âm vỡ đầu mà vào, Thanh Minh phảng phất bị một cái chùy sắt lớn chính diện đánh trúng, giờ khắc này, thân thể của hãn đã đã mất đi thường nhân hình thái, mà là tại bành trướng khuấy động kiểm khí chấn động bên trong bóp méo, hãn mỗi một tắc cơ thể đều tại bức phát kiểm khí, cũng trở

thành kiếm khí lưu chuyển tốt nhất vật dẫn, dùng cái này đến chống lại kia mang lâu súc chi uy mà đến tuyệt đại xung kích.

Nhưng mà, xung kích cũng chỉ thế thôi!

Có vẻ như không thể chống cự dòng lũ, vển vển tại Thanh Minh bên người đánh cái trở, tựa như là xông qua cái cuối cùng bãi nguy hiểm, tích súc nổi lên to lớn hơn lực lượng, hơi chút chênh lệch, lại cuộn cuộn hướng về phía trước, càng phía trước, mới là thạch hạp đoạn tòa, cao cùng ngàn trượng.

Nơi đó, là Lạc Kỳ Xương!

Tâm Chiêu pháp kiếm chiến minh không ngừng, kiếm này chỉ là bị kia xung kích chi lực mang qua, cũng đã đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, đồng thời, Kiếm chủ trạng thái cũng hao nhỏ đến đi đâu. Thanh Minh da mặt tím trướng, nhục thân mới từ vắn vẹo trạng thái khôi phục, dù chưa thương tới căn cơ, cũng rất khó cấp tốc hồi khí.

Hắn trơ mắt nhìn xem kia gào thét dòng lũ theo chính mình bên người sát qua, phóng tới sau lưng ngoài mười trượng Lạc Kỳ Xương, mặc dù biết rõ kia dòng lũ là chân chính không thể chống cự, có thể hấn lại ngay cả lên tiếng nhắc nhở khí lực đều cho chen lấn sạch sẽ.

Cổ Âm phát lực mới bắt đầu, tìm chính là Lạc Kỳ Xương, hôm nay vòng đi vòng lại, lại xung kích đi qua, quá trình đơn giản, nhưng là không bàn mà hợp chu thiên vận chuyển chi đạo, một chu thiên đi qua, chính là toàn bộ cấp độ tăng lên, nguyên bản ẩn chứa tại cái này xung kích dòng lũ bên trong đại địa ý sát phạt, trải qua này kích phát, càng là thốt nhiên mà động, ngưng thực như kiếm, trước một bước ám sát đi qua.

Bị này ý sát phạt bao phủ, Lạc Kỳ Xương tựa như Thanh Minh đem né tránh chi tâm hoàn toàn bỏ đi, thậm chí cũng không đi nghĩ có thể hay không tiếp được cái này gào thét dòng lũ.

Hắn song mi đứng lên, như đao như kiếm, tu hành ngàn năm tinh thuần kiếm khí âm vang bộc phát, trong phạm vi cho phép thiên địa nguyên khí thụ kiếm khí khu động, vậy mà giải khai Cổ Âm chủ điều khiển tiết tấu, như nộ hải khuynh triều, tê rít gào bành trướng.

"Hải vũ thiên phong độc vãng lai!"

Tại lúc này, Lạc Kỳ Xương cho thấy so sánh với Thanh Minh càng hơn một bậc kiếm đạo tu vi, kiếm ý sở cập. Cho dù là tại dạng này tuyệt đối dưới tình thế xấu, cũng cưỡng ép vì chính hắn mở ra một phương thiên địa.

Tựa như hắn "Hải Vũ Thiên Phong kiếm quyết" chỗ hiện ra như thế, theo kiếm khí phun trào, xung quanh đám người phảng phất lại về tới lôi điện đan xen Đông Hải bên trên. Mưa to mưa như trút nước, biển trời liền màn, mà Lạc Kỳ Xương bản thân thì tựa hồ huyền lập tại cái này độc lập giữa thiên địa, trở thành hải thiên chúa tể!

"Tốt!" Càng xa xôi Lệ Đấu Lượng nghẹn ngào kêu lên.

Đây tuyệt đối là Lạc Kỳ Xương tu hành đến nay đặc sắc nhất kiếm ý diễn hóa, đã đem "Hải Vũ Thiên Phong kiếm quyết" đẩy tới có khả năng đạt tới cảnh giới tối cao.

Tê rít gào kiếm khí quấy hư không, làm cho người ta coi là kia là đập vào mặt bão tố, mà kia to lớn ngang dương kiếm ý, càng đem kiếm này khí phong bạo triệt để thăng hoa.

Nhưng lại tại sau một khắc, mọi người gặp được mặt biển hạ dâng lên mà xuất mặt trời!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 2: Chết Vì Tai Nạn

Chương 02: Chết vì tai nạn

Đó là thật mặt trời!

Dù cho liền đồ dần đều biết, mặt trời không có khả năng theo trong bọn hăn nhảy ra, nhưng khi sáng rực Thái Dương chân hỏa chảy xiết tứ phương, chiếu khắp Bát Cực thời điểm, tất cả mọi người trong lòng đều khắc thật sâu tiến vào một cái ý niệm trong đầu —— khó mà lay dời.

Lưỡng lự âm phù cấp tốc bay vụt, phát ra khai chiến sau mạnh nhất âm!

Tại tùy ý huy sai Thái Dương chân hỏa phía dưới, Lạc Kỳ Xương chỗ chúa tế hải thiên kiếm ý, càng giống là một chuyện cười, ngàn vạn mưa to kiếm khí trong nháy mắt bốc hơi, cuồn cuộn sóng lớn cuồng phong, giống như là bị hoàn toàn không có hình cự thủ bình thường mượn trốn, trong khoảnh khắc, mây đen tan hết, trời xanh không mây, mà kia đủ để lay trời quấy biển dâng trào kiếm ý, càng là tại Đại Nhật bốc lên trong nháy mắt, hôi phi yên diệt!

Mãnh liệt đốm sáng tại mọi người trong mắt nổ tung, kinh khủng cao ấm để nửa cái bầu trời cũng vì đó vụn vụn, Lạc Kỳ Xương thân thể cũng đang vụn vụn tia sáng bên trong thay đổi hình. Một khắc này, xung quanh chư tu sĩ thậm chí coi là, hăn muốn theo kia bốc hơi hầu như không còn kiếm khí, cùng một chỗ biến mất tại ngày này địa chi ở giữa.

Cũng tại lúc này, phi tốc khuếch tán ánh sáng bên trong, một cái cự đại bóng đen theo tí ngoài rìa chỗ xông vào.

"Ngang!"

Tiếng rống nổi lên, bạn này tiếng rống, trên không trung, lập sinh cuồng phong.

Thâm hậu rống âm tại cái này gió lớn bên trong quanh quần, lay nhân hồn phách, tựa hồ liền bát phương phóng xạ Thái Dương chân hỏa, cũng vì đó dừng lại.

Thanh Minh không để ý mãnh liệt tia sáng tổn thương, mở to hai mắt, mặc dù đang kích động ánh sáng bên trong, hết thấy hình ảnh đều vận vẹo lợi hại, nhưng mà hẳn lại thấy rõ, kia là một con hình thể khổng lồ uy vũ mãnh thú, càng xác thực nói, là một đầu sườn sinh hai cánh mãnh hổ!

Sáp Sí Phi Hổ!

Bán Thành cư sĩ triển khai pháp thể, nhào vào Thái Dương chân hỏa bên trong, từ hẳn quy y phật môn về sau, càng ngày càng ít vận dụng thủ đoạn này. Lần trước như thế như vậy, sợ còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến lần trước Tứ Cửu Trọng Kiếp thời điểm.

Vân tòng long, Phong tòng hổ.

Sáp Sí Phi Hổ chính là Hồng Hoang dị chủng, thiên sinh thần thông, hiện hình bay vọt thời khắc, tự có Cửu Thiên cương phong tương ứng cùng, trùng trùng điệp điệp, phong động vạn dặm, mà ở giờ phút này, cái này dài vạn dặm phong cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhiễu loạn xung quanh thiên địa nguyên khí vận hành, để hẳn ở đây đốt bị thương nguyên thần chân hỏa vây giết hạ, đoạt ra một con đường tới.

Bất kể hao tổn phía dưới, Bán Thành cư sĩ cường ép xông qua cái này ngăn ngại gần dặm khoảng cách, lại là một tiếng gầm nhẹ, phát động thiên sinh thần thông, sóng âm chấn động mở ra một cái khe hở, hẳn mọc ra ba trượng khổng lồ pháp thể toàn không giảm tốc độ, ngạnh sinh sinh đụng đi vào. Khe hở một bên

khác, là đã lâm vào sắp chết trạng thái Lạc Kỳ Xương.

Chỉ là một lần cứng đối cứng chính diện xung kích, đương đại Kiếm Hoàng mạnh nhất kiếm ý liền hô phi yên diệt, cái này tuyệt không thuộc về cùng một cái cấp độ va chạm, mà yếu thế một phương thụ kiếm ý phản phệ, sớm đã là ngũ lao Thất tổn thương, lúc này còn có thể bảo trì thân thể đại khái hoàn chỉnh, đã là cái không lớn không nhỏ kỳ tích.

Cứng rắn đầu hồ cạo lên Lạc Kỳ Xương nghiêng người, đem nó xa xa đánh bay ra ngoài, chiêu này quá mức vội vàng, mới bay ra trăm thước, Lạc Kỳ Xương liền miệng phun máu tươi, trên dưới quanh người càng là tóe lên một tầng hơi mỏng huyết vụ, biểu hiện thân thể của hắn đã đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ.

Bán Thành cư sĩ không phải là không muốn hành sự cẩn thận, chỉ là hôm nay hắn bây giờ không có cơ hội kia, tại song phương va chạm trong nháy mắt, trong hư không, cường quang lần thứ hai bộc phát. Tại bóng mắt ánh sáng bên trong, Cổ Âm thân ảnh như u linh thoáng hiện. Vị trí ngay tại Bán Thành cư sĩ pháp thể bên cạnh.

Khoảng cách. . . Nửa thước!

Cổ Âm năm ngón tay cùng nổi lên, một cái bình thường nhất không qua cổ tay chặt hướng về phía trước đâm xuyên, không có bất kỳ cái gì chênh lệch, sắc bén chưởng đao thẳng tắp cắm vào thân hồ bên bụng, hết thảy hộ thể chân tức tựa như tầng tầng giấy mỏng, đâm một cái liền phá!

"Ngang!"

Lại một tiếng hét lên nổ vang, cuồng loạn cương phong hạ, to lớn Phi Hồ pháp thể bỗng nhiên cuộn thành một đoàn, mượn cái này thế tử, cứng cỏi cơ thể đang vặn vẹo bên trong kẹp lấy sâu gần thể nội hơn thước chưởng đao.

Thoáng bị ngăn trở chưởng đao hai lần phát lực, ẩn chứa trong đó nóng rực

chân hỏa, tại ngoại giới chen bức hạ, ngược lại bộc phát ra sức mạnh càng khủng bố hơn, đến mức tạo thành lần thứ ba cường quang bộc phát.

Chỉ là giờ khắc này, Phi Hồ pháp thể vậy mà hư hóa.

Thái Dương chân hỏa cơ hồ bốc hơi mười trượng phương viên nội hết thảy, lại bỏ qua vị kia đại yêu ma pháp thể chuyển hoá khoảng cách.

Bán Thành cư sĩ khôi phục thành hình người thân thể theo trong hư không nhảy ra, sườn trái phía trên tiếp cận nơi trái tim trung tâm, thành linh da tróc thịt bong, vỡ ra một cái thật sâu vết thương, vết thương máu chảy đầm đề chỗ, còn thiêu đốt lên u lam ngọn lửa, giống như huyết nhục mới là tốt nhất nhiên liệu.

Vị này đại yêu ma còn tại lui lại, diện mục mơ hồ, thấy không rõ thần sắc biến hóa. Không qua nhìn hẳn tư thái, đối sườn trái vết thương kinh khủng giống như hoàn toàn không có cảm giác.

Cổ phôi cũng không có truy kích ý tứ, ngược lại lại là nhất tiểu, xoay tay lại chỉnh lý hơi lộ tán loạn phát, do cực động mà cực tĩnh biến hóa, để những người chung quanh đều rất không thích ứng. Sau một khắc, u lam ngọn lửa oanh thanh thiêu đốt, trong nháy mắt đó, Bán Thành cư sĩ nửa bên thân tại đều lâm vào trong ngọn lửa, càng hữu vô trừ ám kinh tại vết thương chỗ sâu bộc phát, vị này đại yêu ma vậy mà khổng không được thân hình, hừ nhẹ âm thanh bên trong, theo cao vạn trượng lộn mèo cách cuộn cuộn hạ xuống. Trong nháy mắt, lưỡng đại tông sư thụ trọng thương!

Thẳng đến lúc này, đám người còn lại mới phản ứng được, khoảng cách chiến đấu gần nhất không thể nghi ngờ là Thanh Minh, gặp tình hình này, hẳn thậm chí không có suy nghĩ thời gian, liền bị kịch liệt biến hóa khí cơ khiên động, xung kích mà lên.

Đại chiến mới bắt đầu. Bảy vị chân nhất tông sư thiên nhiên hình thành một cái hoàn chỉnh công thủ hệ thống, lấy chống cự đến từ Cổ Âm mãnh liệt uy hiếp, mà sau đó Cổ Âm xu thế lui như điện liên tục công kích càng như một thanh đại

chùy, đem ở trong đó liên hệ đánh đến càng thêm chặt chẽ.

Không tự chủ, bảy vị tông sư ở giữa khí cơ kết nối đã chặt chẽ không thể tách rời. Như là một trường tinh mịn bện lưới lớn, va chạm lưới lớn trung ương, lưới cạnh góc liền muốn hướng vào phía trong co vào.

Bởi vì cái gọi là rút dây động rừng, Thanh Minh mới xông đi lên, bao quát Côn Bằng lão yêu ở bên trong, vài vị tông sư nhao nhao phát động . Bất quá, bọn hắn so Thanh Minh tới càng xa, tại cao tốc trùng kích vào, nó tuần tự khoảng cách kém không phải cực nhỏ.

Tâm Chiếu pháp kiếm có chút chiến minh, Thanh Minh nhưng trong lòng thì lạ thường bình tĩnh, theo lý trí thượng giảng, hẳn không cho rằng mình có thể ngăn cản được Cổ Âm tuyệt nhân thần thông, nhưng tại kiếm khí bức phát trong nháy mắt đó, hết thảy thẳng bại tồn vong tạp niệm liền đều bị hắn quét sạch trống không. Lúc này, Cổ Âm là đưa lưng về phía hắn, đồng thời không có xoay người lại ý tứ, mặc dù Thanh Minh biết chính diện mặt trái đều không có bất kỳ cái gì khác biệt, nhưng nhất quán tu dưỡng vẫn là để hắn quát khê mở lời.

"Thật sự là ồn ào!" Cổ Âm từ đầu đến cuối không có quay người, thậm chí không có sử dụng Thái Dương chân hỏa thủ đoạn, chỉ là đưa tay khê vượt hư không, liền có tranh tranh thanh âm, vang vọng chân trời. Cho đến lúc này Thanh Minh mới nghĩ đến, trước mắt nữ tu, tại hôm nay trước đó là lấy âm sát chi thuật nổi danh trên đời.

Mặc dù không giống Thái Dương chân hỏa như vậy bá đạo, có thể không hình sóng âm sắc bén như kiếm, càng đem thiên địa ý sát phạt vận chuyển biến hóa, chỉ là ba lượng thanh qua đi, Thanh Minh bức phát kiếm khí liền cho đánh cho thất linh bát lạc, mà sát ý không ngừng, thấu cơ tận xương, thẳng lay nội tạng, lúc trước đè xuống nội thương lập tức lại cho dẫn phát ra.

Đến tận đây, Thanh Minh khoảng cách Cổ Âm còn có xa bảy tám trượng, liền lại thổ huyết trở ra, chặt vật không chịu nổi.

Đây thật là . . .

Thanh Minh lại một lần nhận thức được chính mình cùng Cổ Âm tầm đó khoảng cách cực lớn, nhưng cái này không thể trở thành hấn rút tay về lý do, hấn không cầu lấy được cái gì chiến quả, chỉ muốn cho thụ trọng thương Lạc Kỳ Xương cùng Bán Thành cư sĩ một cái hồi khí cơ hội. Cho nên, hấn đề xuống nội phủ thương thế, lần nữa ngự kiếm mà lên.

Tại kiếm khí tê rít gào trong nháy mắt, Cổ Âm đột nhiên quay đầu nhìn thẳng tới, mắt đen bên trong, liền giống như là mạo xưng nổi lên lưỡng cái nho nhỏ mặt trời.

Bị cái này ánh mắt đâm trúng, Thanh Minh chỉ cảm thấy quanh thân khí cơ cứng lại, suýt nữa lại sặc ra huyết đến, đúng lúc này, hấn nghe được Cổ Âm lạnh lùng ngôn ngữ: "Người phải biết, ta không phải không giết được người."

Nói xong, thiên địa đột khởi cuồng phong, trong đó lại có mấy đạo tranh tranh thanh âm xuyên vào, sóng âm kiếm khí vừa chạm vào, Thanh Minh chỉ cảm thấy đầu mặt chỗ bị một cái trọng chùy oanh bên trên, đầu óc ông một tiếng, liền ý thức đều bắt đầu mơ hồ.

U ám bên trong, hấn bị một cổ đại lực tổn hại lên, thẳng ngã xuống bên ngoài mấy dặm, nhưng vẫn như cũ tính mệnh Vô Ưu, đồng thời bên tai truyền vào đối phương nói nhỏ: "Nếu theo ta ý tứ, mười cái Minh Tâm Kiếm Tông cũng diệt! Chỉ tiếc ta đáp ứng người nào đó, muốn tha người vài cái sư huynh đệ tính mệnh, đồng thời duy trì Minh Tâm Kiếm Tông truyền thừa. . ."

Đang khi nói chuyện, bên người nàng đang có một vòng không ngừng phụt ra hút vào quang diễm, chậm rãi tản mát ra. Kia là Thái Dương chân hỏa ngoại hóa, không biết Cổ Âm là dùng biện pháp gì đem thôn nạp kiếp sát chuyển thành loại này tới tinh chí thuần viêm pháp thần thông, để Thiên Tâm thúc đẩy, xác thực bá đạo vô cùng, nếu là chính diện đối cứng, Lạc Kỳ Xương chính là ví dụ tốt nhất.

Thanh Minh bị ngã đến xa, Lệ Đấu Lượng, La Ma Thập, Chủ Thần cùng Côn

Bằng lão yêu cùng một chỗ, đã vọt tới Cổ Âm phụ cận, chính nghênh tiếp như thực chất cháy hừng hực quang diễm.

Tựa hồ là bởi vì Thanh Minh liên lụy, Cổ Âm đồng thời không có kịp thời cổ phát chân hỏa, liền ngay cả xung quanh nguyên khí cũng không có khu động.

Không có xung quanh trở ngại, bốn đại tông sư có thể thông dong tụ lực, theo bốn cái góc độ kẹp sát mà đến, trong chốc lát, khí cơ tụ hợp. Nếu như vậy xuất thủ, tất nhiên phát động từ khai chiến đến nay hoàn mỹ nhất một lần hợp kích.

Nhưng vào lúc này, quang diễm trung ương Cổ Âm duỗi ra một ngón tay, duỗi ra ngón tay không có chỉ hướng bất luận kẻ nào, chỉ là điểm một cái bầu trời.

Cổ Âm động tác có một loại thần kỳ lực lượng, cho dù biết rõ không đúng, chư vị tông sư lại vẫn là không tự chủ được, ngửa đầu đi xem.

Tầm mắt cực hạn trên trời cao, có thiêu đốt kim đồng. Mà kia kim đồng cũng chính hờ hững ném nhìn thấy đến, chỉ là kia mục tiêu, cũng không phải là chư vị tông sư!

Lúc này, Thái Dương chân hỏa mới âm vang bộc phát, coi là thật giống như là tại mọi người ở giữa dâng lên một vòng liệt nhật.

Cường quang sở cập, bốn đại tông sư liên thủ chi thế lập tức sụp đổ, bốn người từ đâu tới đây, liền chạy về chỗ đó, một đường bay ngược phía dưới, cùng Cổ Âm khoảng cách không ngờ kéo ra đến ngoài mười dặm.

Bọn hãn tuy là chật vật, nhưng đều lòng dạ biết rõ, cũng không phải là Thái Dương chân hỏa không thể chống cự, mà là trước đó trong nháy mắt, bộc phát Thái Dương chân hỏa bên trong, một cỗ cùng chân hỏa chất tính khác lạ hàn ý lảng lệ như kiếm, khí trùng Đâu Ngưu, tuy là lóe lên một cái rồi biến mất, lại cùng thiên thượng "Kim Nhân Hỏa Kiếp" mờ mờ ảo ảo tương thông, trong nháy

mắt đó, bốn người chỉ cảm thấy toàn thân như gặp phải hỏa phần, trong đó đặc biệt Lệ Đấu Lượng càng sâu.

"Cái đó là . . ."

Lệ Đấu Lượng cuối cùng chưa kịp suy nghĩ tỉ mỉ, hư không bỗng sinh biến!

Trên không trung, lại lần nữa vang lên buồn bực lời minh, cùng với đồng thời, trên bầu trời đột nhiên phóng xạ hồng quang, gương mắt nhìn lên, chỉ thấy thương khung đỉnh chớp, vỡ ra Kim Nhân Hỏa Kiếp bên ngoài, lại có một tầng đỏ sậm vân khí lộ ra đến, vân khí càng tụ càng nhiều, tia sáng cũng dần dần sáng tỏ, nhưng mà kia huyết hồng thông thấu nhan sắc, lại làm cho nhân cực không thoải mái.

Có thể để cho La Ma Thập, Lệ Đấu Lượng nhân vật như vậy cảm giác được không thoải mái, liền tuyệt không có khả năng vèn vện vè ngoài tác dụng, tất nhiên còn có cái khác chỗ khác biệt.

Đám người đều là kiến thức rộng rãi hạng người, lúc đầu cảm giác khó chịu qua đi, liền lại cảm thấy cái này hồng vân mười phần nhìn quen mắt, nhất là Thanh Minh, bị cái này hồng quang vừa chiếu, trong lòng không hiểu liền nổi lên rất nhiều tâm trí, cũng bởi vậy phản ứng nhanh nhất: "Cái này vân, chẳng lẽ Lục sư đệ phi thăng lúc cái kia?"

Chung Ẩn phi thăng lúc dị tượng, đối Thanh Minh mà nói, dù cho cách xa nhau trăm năm cũng y nguyên rõ mồn một trước mắt, hẳn nhớ lại, lúc ấy oanh kích Chung Ẩn lôi hỏa tới gần kết thúc lúc, liền có như thế một tầng hồng vân ý đồ tràn ngập ra, lại bị Chung Ẩn trở tay nhất kiếm, phong trở về.

Chỉ là hiện tại, không còn giống Chung Ẩn như thế tuyệt đại cao nhân, mà tiếp cận nhất một vị, nhìn cũng rất là vui coi nó thành.

Trong nháy mắt, hồng vân liền lan tràn hơn phân nửa bầu trời, cái này huyết hồng nhan sắc một tầng lại một tầng chồng chất đi lên, nặng nề sau khi càng lộ

ra nặng nề muốn ngã, mà tầng mây tự phát lẫn lộn, như sóng như đào, cách xa xôi khoảng cách, đám người trong mũi lại có mùi tanh xâm nhập.

Hồng vân chông chất, ban sơ Hỏa kiếp kim đồng nhưng dần dần bị chìm ngập đi vào, chính là trung ương cái kia đạo chói mắt kim quang, cũng dần dần yếu ớt xuống dưới.

Theo quang mang kia ẩn lui, trong mây tự sinh biến hóa, chợt hiện ra trăm ngàn lôi quang, tại giữa tầng mây du động, lúc ẩn lúc diệt, chợt nhìn đi, càng giống là vô số vạn vụn lẫn lộn trường xà, quỷ dị phi thường.

Không đợi chư tu sĩ phân biệt cái này hồng vân lôi quang hư thực, hồng vân chỗ sâu, kim đồng quang mang đột lại đại thịnh, một cái sáng tắt biến hóa khoảng cách, kia quang nhưng là trở nên độ cao tập trung.

Mười dặm hơn bên ngoài, chính lung la lung lay mưu cầu ổn định thân hình Lạc Kỳ Xương đột nhiên cứng đờ, cứng đờ không hề chỉ là thân thể của hắn, còn bao gồm quanh người hắn hết thảy nguyên khí lưu động!

Ở đây đều là giới này đứng đầu nhất nhân vật, nhìn trời tâm vận chuyển, công số sinh diệt đều có nhạy bén nhất mà trực tiếp cảm ứng, tại cảm giác của bọn hắn bên trong, Lạc Kỳ Xương sừng sốt sát na, trên trời cao, Kim Nhân Hỏa Kiếp công sát dòng lũ, trước nay chưa từng có đại bạo phát!

"Không được!" Lệ Đấu Lượng ghen ngào kêu lên, thân hình vừa động, liền lại ngạnh sinh sinh dừng lại.

Nếu không phải hắn đối chân tức điều khiển đã đến cực hạn, lại cử động cái hai ba tấc, toàn thân nội cường tuyệt hỏa lực liền muốn ứng cơ mà phát, khi đó, kết cục của hắn, chính là như là Lạc Kỳ Xương dạng này —— nơi xa, Lạc Kỳ Xương ngũ quan thất khiếu đồng thời phun lửa!

Đây không phải là phàm hỏa, mà là đốt lại tu sĩ tinh thuần nhất một chút sinh cơ, ở đầu óc nội bùng nhưng thấp sáng tâm hỏa. Coi chừng hỏa thiêu đốt, tu sĩ

quanh thân chư khiếu huyết như vậy đáp lại, oanh thanh cháy bùng, diễm quang nổi thẳng Nê Hoàn cung, lại mặc thấu thiên linh cùng cửu thiên kiếp sát đụng vào nhau, thiên nhân giao cảm phía dưới, một loại nào đó không thể nói rõ lực lượng theo bầu trời đêm kim đồng bên trong bắn ra, xuyên thấu qua đạo này liên hệ, tạm ép xuống đến Lạc Kỳ Xương Nê Hoàn cung bên trong.

Nê Hoàn cung công chính diễm hỏa bay vút lên, hai cỗ lực lượng tại Nê Hoàn cung bên trong chạm vào nhau, nhưng không có bất luận cái gì âm thanh, nhưng mà trên bầu trời trong lòng mọi người, đều chấn một cái.

Tại thời điểm này, hết thảy sinh cơ chôn vùi!

Giờ khắc này, thời gian tựa hồ cũng theo đó đình trệ, trong cõi u minh tựa hồ có một bàn tay vô hình, chăm chú bóp lấy Lệ Đấu Lượng đám người trái tim, có lẽ chỉ cần lại thêm một chút khí lực, liền có thể đem kia yếu ớt khí quan bóp nát!

"Xoẹt" một tiếng trường âm, kinh sợ nát cứng đờ không khí, một đường xanh nhạt quang hoa xông mở Lạc Kỳ Xương đã nghiêm trọng biến hình trên đỉnh đầu, về phía tây nam phương hướng điện xạ mà đi, đây là Lạc Kỳ Xương tại Hỏa kiếp bên trong lưu lại một điểm linh thức, tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc chạy trốn ra ngoài.

Cái này thoát ly tuyệt địa linh thức vẫn là tu sĩ nguyên thần, thức thần hỗn tạp sản phẩm, Tiên Thiên hậu thiên chi khí xen lẫn cùng một chỗ, tính linh mông muội, lại tận bao tu sĩ cả đời hiểu biết tin tức, đồng thời có rất nhiều tu hành hay biết, nếu có thể thành công chuyển thế, lại kinh đồng đạo chỉ dẫn tiếp tục tu hành. Năm trăm năm về sau, liền lại có thể sừng sững tại thế, xem như đại hạnh trong bất hạnh.

Đương nhiên. . . Cái này muốn thật thành công chuyển thế mới thành!

Linh thức chi quang đảo mắt liền đi xa ngoài trăm dặm, nhưng mà một đường có to bằng cánh tay trẻ con đỏ sậm vân khí, cũng đã vô thanh vô tức thùy chảy xuống.

Trước sau biến cố phát sinh thực sự quá nhanh, viễn siêu đám người phản ứng cực hạn, bên này Thanh Minh bọn người còn đến không kịp sinh ra thích hợp tâm tư, liền thấy này đỏ sậm chi khí từ trên trời giáng xuống, phảng phất yêu ma cánh tay dài, chỉ tìm tòi, bay vọt linh thức chi quang liền quang hoa âm đậm, kẹt ở vân khí trong khe hở, bị cuốn ngược mà lên.

"Sắc!"

Nguy cấp thời điểm, nhưng là Thanh Minh động trước nhất làm, hấn buông tha một thân Huyền Môn kiếm khí không cần, miệng mũi ngậm khí, cùng phát thanh trọc thanh âm, sinh thành một câu phù văn sắc lệnh, đồng thời tay áo vẩy một cái, từ đó bay ra một kiện lệnh bài trạng đồ vật, đón gió mà lên, mới bay vút lên mấy chục trượng, liền phóng xạ ra được oanh tử quang.

Cái này tử quang như có linh tính, cũng là giữa trời bay vọt, lại khó khăn lắm cùng cuốn về vân khí truy cái đầu đuôi đụng vào nhau. Tử quang xuyên vào hồng vân, chiếu khắp hơn thước phương viên, chỉ thấy kia một điểm linh thức quang hoa bị trăm ngàn đạo tơ hồng trói buộc, càng dần dần thụ này nhan sắc nhuộm dần, trở nên vẫn đục lên.

Thanh Minh đề lại ở ngực khí huyết sôi trào, lại phát sắc lệnh, tử quang tùy theo lại sáng ba phân, xuyên vào thù lưu hồng vân bên trong, đánh tan vân khí, ngược lại đem điểm này linh thức quang hoa bao khóa ở bên trong, hướng về sau lôi kéo.

Lệnh bài này bộ đáng đồ vật, thực là Thanh Minh vì ngày sau kiếp số chuẩn bị một kiện bản mệnh linh bài, có thể nhất bảo vệ linh thức, chuẩn bị vạn nhất. Lúc này vì cho Lạc Kỳ Xương đoạt được một chút hi vọng sống, hấn cắn răng sử xuất, cần phải đem Kiếm Hoàng linh thức thu nạp trong đó.

Đúng lúc này, đám người bên tai, đều xuyên vào Cổ Âm cười lạnh một tiếng.

Tiểu âm chưa rơi, một đường ngầm Hồng Lôi hỏa theo tầng mây bên trong lộ ra, đảo mắt xé rách hư không, đem âm đậm quang ngân in dấu tại chúng tu sĩ

trong mắt.

Thanh thúy tiếng nổ vang lên, bản mệnh linh bài oanh thanh vỡ vụn, tử quang đột nhiên hơi thở, Thanh Minh rên lên một tiếng thê thảm, thụ này lực tác động đến, lại là một ngum máu tươi phun ra ngoài, nhưng là chỉ có thể trơ mắt nhìn xem hồng vân xoay tròn, đem Lạc Kỳ Xương còn sót lại một chút linh thức nuốt hết đi vào.

Tại linh thức quang hoa tắt máy sát na, trên không trung âm rít và cuộn tròn đột khởi, giống như vạn quý lệ tiểu, vô số đạo thanh âm chói tai tụ hợp thành một chỗ, chọc cho nhân tai oanh minh. Ngàn dặm hư không, trong lúc nhất thời trên dưới đảo điên, âm phong thảm thảm, như rơi quý ngục.

Cũng là giờ phút này, kiếp hỏa đã lan tràn đến Lạc Kỳ Xương thân thể tàn phế thượng mỗi một góc, hết thảy sinh cơ nguyên khí đều không phải là lực cản, mà là chất dẫn cháy vật liệu, cho nên hỏa quang tứ ngược, đang thiêu đốt đến cực hạn lúc, liền từ tàn phá thân thể nội phun ra đến —— kia hỏa đã đã mất đi lửa hình thái, mà biến thành thuần túy ánh sáng, Lạc Kỳ Xương thân thể tàn phế chính là cái này cường quang bên trong nho nhỏ một vệt bóng đen, một trận cương phong thổi qua, liền vô thanh vô tức tiêu tán rơi mất.

Kiểm Hoàng Lạc Kỳ Xương, như vậy chết vì tai nạn!

Coi như chư vị tông sư thường thấy sinh tử, cũng không chỉ một lần trải qua đại kiếp phía dưới hảo hữu đồng môn hình thần câu diệt thảm sự, có thể nhất đại Kiểm Hoàng hôi phi yên diệt tình cảnh, vẫn hóa thành khó mà chống cự xung kích, tấn công trong lòng.

Liên tại này tắc, Cổ Âm như lưỡi đao ánh mắt theo trên mặt bọn họ xẹt qua: "Nghe nói, các người là muốn mượn ta đến độ kiếp?"

Cổ Âm táo tử linh hoạt kỳ ảo ưu nhã, một tia khói lửa chi khí cũng vô, nhưng nghe tại chư tông sư trong tai, nhưng là ác độc đến cực hạn châm chọc.

Đến tận đây bọn hắn mới biết được, trước đó Cổ Âm mặc dù quá bận rộn khổng chế công sát, nhưng đối bọn hắn dự định nhưng là rõ như lòng bàn tay, mà tại Lạc Kỳ Xương ngã xuống về sau làm rõ việc này, tựa như cùng hai cái chính phản âm dương cái tát, ngoan quất tại chư vị tông sư trên mặt.

"Thời thế biến dời, Thiên Tâm luân chuyển, đây bất quá là cơ bản nhất đạo lý, buồn cười các người đến nay không tỉnh, vẫn ý nghĩ hão huyền, chỉ nói là mấy vạn năm đến đã hình thành thì không thay đổi kiếp số. Có lẽ đây chính là kiếp số đi! Độ kiếp nhưng là toàn bộ thiên địa đại cục, hoặc là như vậy mở ra tân sinh, hoặc là tại nước động bên trong bốc mùi, về phần các người. . . Nhiều nhất bất quá là phù du tại thiên địa bên trong sâu bọ, trụ Hỏa kiếp sát phía dưới, hôi phi yên diệt mới là đúng lý!"

Nói sâu vô cùng chỗ, Cổ Âm sáng sủa nhất tiểu, ánh mắt không ngờ trở lại Thanh Minh trên thân: "Đạo lý kia vẫn là ta theo Chung Ấn nơi đó được đến."

Đương kia tên quen thuộc chui vào lỗ tai, Thanh Minh trong đầu ầm vang mội vang, trong lúc nhất thời cũng không biết thân này ở đâu.

"Chớ có bên trong nàng hoặc tâm chi thuật!"

Lệ Đấu Lượng tiếng rống là như thế mơ hồ, giống như là tại xa xôi đến cực điểm chỗ truyền đến, Thanh Minh nghe vào trong tai, nhưng là giật nảy mình đánh cái rùng mình, trên tay không tự giác nắm chặt chuôi kiếm.

Lúc này, Cổ Âm vang vang thanh âm đã khuếch tán ra đến, mười dặm phạm vi bên trong, nhân tận đến nghe: "Xem ở Chung Ấn trên mặt, ta tha cho người khỏi chết, người như còn biết chút xấu hổ, mau mau chạy trở về sơn đi, như vậy đóng chặt sơn môn, chờ hắn trên dưới trăm năm nguyệt, đợi đại biến qua đi, ngày khác, Ngũ Môn phiệt bên trong, nói không chừng còn có các người Minh Tâm Kiếm Tông một cái!"

Tâm Chiếu pháp kiếm bang thanh vang lên, chỉ là lần này kiếm ngân vang, lại bù không được kia cuồng đảo cự lãng xung kích, Thanh Minh chỉ cảm thấy tự

mình tâm thần phiêu diêu khuấy động, không có chỗ dựa.

Hắn vậy mà liền tin Cổ Âm không có chút nào căn cứ một mặt chi từ, mới vừa vào tai, hắn liền tin.

Nhìn như hoang đường, nhưng Thanh Minh trong lòng trong suốt, không phải hắn nhẹ tin người, mà là trong cõi u minh kia một tia cảm ứng, đến nay mới chính thức rõ ràng mà thôi.

Trên thực tế, từ khi Cửu Thiên lôi hỏa giáng lâm trên Đông Hải một khắc kia trở đi, hắn liền có chút cảm ứng, nhất là Lý Tuần, Thủy Kính tiên sinh, Thủy Điệp Lan chờ tuần tự hiện thân giải độc cái kia quý dị cục diện lúc, hắn càng là tâm thần có chút không tập trung.

Sau đó tình thế liên tục biến hóa, cố nhiên để cho người ta hoa mắt, nhưng cũng theo từng cái góc độ bỏ ra hoài nghi hạt giống, chỉ bất quá ý nghĩ thế này bị hắn vô tình hay cố ý áp chế, một mực không có hiển hóa ra ngoài.

Cho đến lúc này, theo Cổ Âm phần môi tung ra cái tên đó, liền giống như là nhắc lên đáy lòng tầng kia màn sân khấu, nguyên lai đáp án vốn là có, chỉ là trước đó đóng như, ra vẻ không biết mà thôi.

Hỏi ngược dòng ngàn năm, Thanh Minh lơ mơ thấy được, Tọa Vong phong bên trên, kia mím môi theo kiếm, vì sư muội mình bất bình tu sĩ diện mạo.

"Ta có nhất kiếm nơi tay, người nào có thể cản?"

"Thiên cản, địa cản, lòng người có thể cản!" Nghĩ cùng lúc ấy sư đồ đối thoại, Thanh Minh chỉ cảm thấy trong lòng ử dột, hô hấp không thể: "Sư đệ, ân sư năm đó an bài, người đúng là phần hận đến nay sao?"

Trên bầu trời, có như vậy một nháy mắt, bầu không khí trở nên phi thường quý dị, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Thanh Minh, lòng của mỗi người nghĩ cũng không giống nhau, nhưng đối Thanh Minh mà nói, lại không có

bất kỳ khác biệt nào.

Nếu như đây cũng là một loại kiếp số, Thanh Minh không cho rằng chính mình có thể gánh chịu được.

"Ngang!"

Đột nhiên tới rống tiếng gào đánh nát quỹ dị bầu không khí. Thanh Minh rùng mình một cái, giống như là từ trong mộng tỉnh lại, tại hắc trong tai, nguyên bản dã tính tiếng rống lại càng giống là thần chung mộ cổ, thẳng đến nội tâm.

"Bán Thành cư sĩ?"

Nơi đây có thể phát ra loại này rống đánh xuyên người khác đáy lòng, cũng chỉ có vị kia, Thanh Minh dù sao cũng là tu hành ngàn năm, tâm tính tu dưỡng gần như hòa hợp không thiếu sót, chấn động phía dưới, tâm thần liền làm sáng tỏ rất nhiều.

Lúc này, gió lớn nổi lên này.

Trường phong vạn dặm, hổ gầm thiên địa.

Tuyệt đại yêu ma hùng hồn cao ngạo, là trải qua hơn vạn năm qua thiên địa kiếp sát tầng tầng chèn ép, lăng động mà đến, kia trải qua tuế nguyệt ma luyện đại khí phách thốt nhiên mà xuất thời khắc, chính là đỉnh đầu thương thiên, cũng muốn lễ nhượng ba phần.

Mười trượng hổ ảnh, giá trường phong, ngự vân khí, thân hình chưa đến, thâm tàng ngàn năm hung lệ dã tính, đã là lăng lệ như đao, phá không chém tới.

Trên trời cao, ngàn dặm huyết vân, bỗng nhiên bên trong phân!

Trăm ngàn đạo lôi quang vạn vạo nổ tung, trong đó càng có xám xanh quỷ ảnh, chớp hiện như khói.

Vấn đục huyết vân cuồn cuộn lấy muốn khép lại, lại bị kia lẳng lệ sát hơi thở đông kết, mở ra rộng cùng mười dặm kẽ nứt, mặc cho to lớn hồ ảnh tự trong đó vút qua.

Cổ Âm đối với cái này không biến sắc chút nào, thậm chí mỉm cười ngửa đầu quan sát.

Chỉ thấy Sáp Sí Phi Hồ thẳng tắp cắm vào mối hồng vân thùy lưu xoay tròn chỗ, phát lực một quấy, chính là bên trong Hứa Vân khí rộng mở, phía dưới đám người lơ mờ thấy, hấn hổ trào thăm dò vào, dường như bắt lấy thứ gì, có thể ngay sau đó kia tràn ngập lực lượng to lớn thân thể cương cứng đờ, lập tức hồ ảnh hư hóa, xuất hiện tại mọi người trong mắt, lại là cái kia quen thuộc Bán Thành cư sĩ.

Bán Thành cư sĩ chậm rãi hạ xuống, thẳng đến cùng mọi người ngang bằng lúc, cao không hồng vân mối dần dần khép lại, bên trong lôi quang càng hiện cuồng bạo, lại chậm chạp không có rơi xuống.

Thanh Minh muốn nói chuyện, nhưng là khí huyết xông lên cổ họng, nhin không được ho khan hai tiếng, tiếng nói cũng cho ngăn chặn. Ngược lại là nơi xa Lệ Đấu Lượng xa xa hỏi: "Lạc Tông chủ. . ."

"Bị ma đầu nhuộm dần, đã là vô cứu."

Bán Thành cư sĩ hai con người vi nhắm, ngữ khí bình thản không gợn sóng, thế nhưng là cùng hấn lúc trước liệt không đoạn vân lẳng lệ sát ý so với, ai cũng biết hấn tâm tình bây giờ làm sao.

Trong hư không lại lặng im một chút, đợi đến tiếng nói lại lần nữa vừa vang lên, nhưng là đã trầm mặc thật lâu La Ma Thập mở miệng nói chuyện: "Như thế xem ra, mảnh này hồng vân xác nhận ngoại vực Uế Quang vân khí, tầng mây bên trong du tẩu, thì là Xích Âm Ly Hóa thần lôi. Truyền thuyết Uế Quang vân khí bên trong, tụ tập mười ngục huyết nghiệt, uẩn sinh trăm vạn ma đầu, mà Xích Âm Ly Hóa thần lôi thì thực nguyên uế thần, phá hết thảy chân tức, tổn hại

hết thầy nguyên thần, mang theo kiếp bên trong, luận âm hiểm, coi là số một, không phải phạm phải nghịch thế nông nghệt giả, sợ là còn trêu chọc không tới."

Hắn ánh mắt như châm, đâm vào Cổ Âm trên mặt, theo lại toét ra miệng, trên mặt ma vẫn theo này động tác có chút vinh động, yêu dị phi thường: "Tu hành ngàn năm, ta tự nhận là phạm phải sát nghiệt vô số, nhưng muốn dẫn tới này kiếp, còn kém chút hỏa hầu, ta đã như thế, sinh luận người khác? Chỉ có Cổ tông chủ vọng tưởng nghịch thiên cải mệnh, thúc đẩy tán tu yêu ma, mấy trăm năm tới làm xuất rất nhiều đại sự, mới có tư cách như vậy."

Cổ Âm mỉm cười hạ thấp người, đem La Ma Thập lời nói xem như lời khen, tiếp thu xuống tới.

La Ma Thập nói nhiều như vậy, mục đích cũng không phải ca ngợi vài tiếng, hắn cũng cười nhất tiếu, tiếp tục nói: "Ngoại vực Uế Quang vân khí tẩm bổ ma đầu, thích nhất thôn phệ nguyên thần loại hình, lúc này mới có chủ động tập sát Lạc Tông chủ linh thức tiến hành, bất quá, cái này trăm vạn ma đầu thích nhất thôn phệ, xác nhận Cổ tông chủ nguyên thần mới đúng. . ."

Nói đến chỗ này, hắn lại ngậm miệng không nói. Một phương hướng khác, Chử Thần lão nhi cũng nói: "Kim Nhân Hòa Kiếp chúng ta là muốn cứng rắn sát bên, nhưng cái này Uế Quang vân khí cùng Xích Âm Ly Hóa thần lôi, chủ yếu vẫn là lấy Cổ tông chủ làm mục tiêu, chúng ta chỉ cần nguyên thần thủ khiêu, khống chế chân tức vận chuyển là đủ, mà Cổ tông chủ ngoại trừ những này bài tập bên ngoài, sợ rằng còn muốn phân ra rất nhiều tinh lực, chống lại trăm vạn ma đầu tập kích quấy rối cùng với Xích Âm Ly Hóa thần lôi oanh kích đi!"

Càng xa xôi, Côn Bằng tiếng cười to khởi: "Thái Dương chân hỏa xác thực đủ ngăn cản ma đầu Âm Lôi thủ đoạn tốt nhất, chỉ là trong đó Thần Tức khu động, chỗ hao tổn tinh lực chi cực, hẳn là ở xa Cổ tông chủ ngoài dự liệu. Người nói người không chịu nổi ngày mai mặt trời, ta lại cảm thấy, người có thể lại chống đỡ nửa canh giờ, chính là lão thiên không có mắt!" Lường cái tà đạo tông

sư, một vị tuyệt đỉnh yêu ma từng từ đâm thẳng vào tim gan, thực đã bắt lấy vài cái cực chỗ mấu chốt . Bất quá, Cổ Âm đối với cái này y nguyên thờ ơ, chỉ đem ánh mắt dần dần theo trên mặt mọi người đảo qua, cuối cùng, mới nhẹ giọng mở miệng: "Các người có phải hay không cảm thấy, Xích Âm Ly Hóa thần lôi tích súc uy năng cần thời gian quá dài, mới như thế ồn ào, lấy sự tình kéo dài?"

Lời vừa nói ra, La Ma Thập cùng Chử Thần còn có thể không ở biểu lộ, Côn Bằng nhưng là lại cười: "Cổ tông chủ mình giám!"

Cổ Âm khẽ lắc đầu, hình như có bất đắc dĩ, nhưng càng nhiều vẫn là lạnh lẽo đùa cợt, ánh mắt của nàng cuối cùng ổn định ở Bán Thành cư sĩ trên thân. Trước đó Phi Hồ liệt không thủ đoạn cố nhiên khí thế vô cùng, lại đối tự thân thương thế không có chút nào có ích, Cổ Âm nhìn chăm chăm hẳn, khóe môi cắn câu: "Thôi được, kể tiếp!"

Trên bầu trời, Viêm ngục rộng mở, Thái Dương chân hỏa tại Cổ Âm thúc đẩy phía dưới, bay vút lên biến hóa, chém ngang mà đi.

Theo người ngoài, Cổ Âm môi son mở hớp ở giữa, xuất ra giống như là Diêm La hịch lệnh, mà ở trong mắt Thanh Minh, kia càng giống là hấn tối khâm phục Lục sư đệ phụ thân trên đó, đem tích súc ngàn năm phần nộ, dùng cái này một loại phương thức phun ra tới.

Thở dài một tiếng, Thanh Minh nắm thật chặt trong tay Tâm Chiếu pháp kiếm, ngự kiếm mà lên. Hấn không biết mình nên làm như thế nào, nhưng hấn nhất định phải làm chút gì.

Gào thét cương phong bị kiếm khí gạt ra hai bên, phong mang trực chỉ Cổ Âm, Thanh Minh chỉ mong một kiếm này có thể ngăn trở nhất thời, sử Bán Thành cư sĩ có cái đề khí ứng đối khe hở.

Đúng lúc này, hậu phương phong lôi bắn ra, kỳ dị khiêu âm từ xa đến gần, ù ù ép đến, Côn Bằng lão yêu to lớn thân hình đã xuất hiện tại Thanh Minh phía sau, muốn theo đỉnh đầu hấn phóng qua.

Cảm nhận được Côn Bằng khí cơ biến hóa, biết nó mờ mờ ảo ảo cùng mình sinh thành hợp lực, Thanh Minh thoáng nhẹ nhàng thở ra, tụ tập tâm thần, điều khiển tinh vi chân tức, phải đạt thành hiệu quả tốt hơn.

To lớn cái bóng đã đem Thanh Minh hoàn toàn bao lại, giữa hai người khoảng cách nhiều nhất không qua mười thước.

Đúng lúc này, khí cơ nảy sinh biến hóa.

Tu hành ngàn năm Linh giác phát ra bén nhọn cảnh cáo, nhưng bởi vì Thanh Minh đem toàn bộ tinh lực đều đặt ở phía trước Cổ Âm trên thân, phản ứng lúc đã chậm nửa nhịp, hướng chi, khoảng cách thực sự quá gần!

Không có bất kỳ cái gì kinh người thanh quang hiệu quả, thậm chí liền nguyên khí tràn lan khiêu âm cũng vô, đối phương mỗi một phần khí lực đều dùng đến thực chỗ, trên lưng, tựa hồ có một khối cơ bắp mềm hoá, lập tức sụp đổ xuống, sau đó mới là bộc phát dòng lũ xé rách cơ thể, mãnh liệt mà vào.

Đối thủ toàn không để ý kiếm khí phản phê tổn thương, giữa trời điểm xuống mũi chân thẳng tắp dẫm lên áo lót của hắn, chỉ một nháy mắt, Thanh Minh ngũ tạng lục phủ cùng nhau vỡ tan, thâm hậu yêu khí chân tức thuận thế hai lần bắn ra, đem hắn quanh thân khí mạch xoay thành một đoàn.

Liền tại giờ phút này, đối phương trầm hậu tạp âm xuyên qua vành tai: "Chung Ẩn muốn bảo vệ, lão tử càng muốn sát sát nhìn!" Thanh Minh ngũ quan thất khiếu đồng thời máu tươi, trên tay Tâm Chiếu pháp kiếm thì phát ra phản nộ minh rít gào, rời tay bay ra, hóa thành một tia tinh mang, xé rách hư không, hướng phía đối thủ bộ mặt gai tởi.

Côn Bằng lão yêu chính bay vút lên hướng lên, thấy đây, cong ngón búng ra, trong không khí nổ ra "Ông" một tiếng cường lôi, Tâm Chiếu pháp kiếm quang mang ảm đạm, quay đầu hướng phía dưới. Mà lão yêu thì dựa thế mà lên, tốc độ lại tăng ba phân, liền tại Lệ Đẩu Lượng bọn người ghen hòng nhìn trần trối biểu lộ hạ, đầu hắn cũng không trở về, tiếng cười như sấm, như vậy trốn xa ngàn

dậm, dư âm vẫn truyền về: "Sớm nhìn Minh Tâm Kiếm Tông không vừa mắt, giết Thanh Minh tiểu bối, quả nhiên thống khoái! Cổ Âm tiện tỳ, tối nay từ biệt, tất vì vĩnh quyết. . ."

Cuối cùng một chữ, Côn Bằng tiểu âm vẫn là câm, hiển nhiên trước đó cường ép thay đổi khí cơ, đồng thời đón đỡ Thanh Minh sắp chết phản kích, vẫn là thương tổn tới hẳn. . . Có thể, cái này lại làm sao?

"Kế tiếp, nguyên lai là ta sao?"

Thanh Minh trong đầu một mảnh hỗn độn, trong lúc mơ hồ, hẳn nghe được Bán Thành cư sĩ xúc động thở dài, cũng nghe đến Lệ Đấu Lượng phản nộ gào thét, nhưng những âm thanh này rất nhanh yên tĩnh lại.

Đương trí mạng ngoài ý muốn phát sinh, hẳn ngược lại không thể nào kinh ngạc, trước nay chưa từng có thanh minh tảo trừ trong lòng màn sương, chỉ là hơi có mấy điểm nghi hoặc, giống như là con muỗi bóng đen, dừng lại ở giữa: "Cổ Âm đã có rung chuyển trời đất vĩ lực, có thể chính diện đánh bại đám người, cần gì lại sử dụng những này tâm cơ? Tuy nói Cổ Âm từng có ám chỉ, nhưng Côn Bằng lại dựa vào cái gì tin tưởng nàng? Lúc này Cổ Âm, quả nhiên là không thể chiến thắng?"

Thân thể của hẳn đã mất đi động lực, chỉ là theo quán tính hướng Cổ Âm bên kia tung bay, đồng thời đã có hạ xuống xu thế.

Nhưng tại cái này sinh cùng tử giới hạn bên trên, Thanh Minh trong suốt đạo tâm, đối trong ngoài thân thể nắm chắc ngược lại càng thấy hơi, hẳn rõ ràng ý thức được, vỡ vụn tâm khiếu bên trong, kia một điểm tâm hỏa đã thắp sáng, thụ ngoại giới kiếp sát nâng dẫn, sáng rực thiêu đốt, mà trước đó Côn Bằng xuyên thấu vào lực lượng nào đó, lại gặt gao phong bế hẳn Nê Hoàn cung, để nguyên thần của hẳn muốn thoát không thể.

Phía trước, Cổ Âm cũng đã không còn cái gì động tác, chỉ là giấu tay trong tay áo, dùng lạnh lùng nhãn nhìn chăm chăm hẳn thể xác, kiên nhẫn chờ đợi tử

vong của hắn.

"Thật không phải là nàng động thủ a!"

Thanh Minh cảm giác đến có chút buồn cười, nhưng mà suy nghĩ chưa tuyệt, một đường điện quang bỗng nhiên xẹt qua não hải, hắn mãnh kinh, dần dần mờ hồ đồng mắt nâng lên đến, gắt gao tiếp cận Cổ Âm che tại trong tay áo cánh tay.

Trước đây không lâu, kia một cái không thể chống cự cổ tay chặt tại Thanh Minh trong đầu trọng phóng, lúc ấy chói mắt cường quang, chính như cùng trong đầu chiếu sáng hết thảy thiểm điện, Thanh Minh đột nhiên minh bạch. Mà lúc này, thân thể của hắn bắt đầu cấp tốc hạ xuống, khoảng cách không trung chiến trường càng ngày càng xa.

Tâm hỏa oanh thanh điệp đốt, xông ra tâm hồn, cùng với đồng thời Cổ Âm thu hồi ánh mắt, không muốn tại một kẻ hấp hối sắp chết trên thân lãng phí tinh lực. Thanh Minh trùng điệp run lên một cái, nhờ vào đó gạt ra trên thân một điểm cuối cùng nhi khí lực, hướng phía xoay tròn cấp tốc bầu trời, gào thét lên tiếng: "Nàng tiếp nhận không được kiếp sát, tay phải đã hóa tro bụi. . ."

Đây là Cổ Âm cường đại nhất một khắc, cũng là Cổ Âm suy yếu nhất thời điểm.

Tiếp lấy Thanh Minh âm cuối, trên bầu trời, hồng vân lãn lộn vạn lôi bắn ra, mới nhìn là trăm ngàn đầu đỏ sậm dây nhỏ bắn ra, dây nhỏ trên nửa đường liền cổ động bành trướng, hóa thành lít nha lít nhít một mảnh lôi hỏa, đảo mắt bao phủ phạm vi mấy chục dặm.

Ánh lửa ngút trời, nhiệt độ lại quỷ dị cấp tốc hạ xuống, ở giữa càng có quỷ hơn ánh trùng điệp, tấn công mà xuống, vò nhập lôi hỏa bên trong bắn tung tóe ra, cùng Thái Dương chân hỏa quang mang vừa chạm vào, chính là xoẹt xoẹt rung động, mãnh liệt tính ăn mòn làm cho người nhìn thấy mà giật mình.

Lôi hỏa tiếng nổ bên trong, càng hàm ẩn hồn xiêu phách lạc chi năng, cùng

chiêm chiếu Quỷ Âm hợp tại một chỗ, rung chuyển linh khiếu, bắt giữ nguyên thần, mỗi một lần bạo hưởng, đều có thể rung chuyển Thái Dương chân hỏa vòng sáng, hung hãn phi thường.

Thanh Minh thấy ngàn vạn lôi hỏa giảm mạnh, liền ngay cả Lệ Đấu Lượng bọn người bao phủ lại đi vào. . . Không qua rất nhanh, hãn liền nhìn thấy ngàn trượng lôi hỏa bên trong, Lệ Đấu Lượng đám người thân ảnh phân bản, phòng lên khởi không trung cuồng phong, tại như mưa lôi hỏa hạ, hô to kịch chiến, đồng thời vô lùi bước.

Im ắng nhất tấu, Thanh Minh trong thân thể trống rỗng lại không nửa chút khí lực, chỉ có tứ ngược độc hỏa bên tập vãng lai, trong đó cường thế nhất một cổ đã vượt qua thập nhị trọng lâu, thẳng bức Nê Hoàn cung mà đi, tính mạng của hãn, cũng rốt cục đi đến cuối cùng.

Thân thể lảo lộn bên trong, hãn quay đầu hướng phía dưới, rời xa không trung chiến trường.

Đã lâu tĩnh lặng vây quanh tới. Nhưng mà, tới gần cực tĩnh chi địa, gian ngoài bỗng âm vang vang lên, bén nhọn khiếu âm xé rách khí quyển xung kích mà lên. Trời đất quay cuồng bên trong, Thanh Minh tựa hồ nhìn thấy có một đường chói mắt huyết quang xuyên vân phá vụ, gào thét mà lên, lại chỉ chớp mắt, lại là một đường cơ hồ giống nhau như đúc quang mang theo bên cạnh hãn sát qua, thẳng vào mây xanh.

Cùng với đồng thời, trong đầu ông thanh khuấy động, thiên địa kiếp sát phá vỡ thiên linh, trùng kích vào đến, này một nháy mắt, cảm giác nhưng là lạ thường nhẹ nhàng, Thanh Minh mở to hai mắt, kia u thâm thương khung, cực kỳ giống Chỉ Quan phong thượng cảnh đêm, duy nhất thiếu khuyết, chỉ là sư đệ muội nhóm ầm ầm cười nói.

Trống rỗng ánh mắt cùng thương khung nối liền cùng một chỗ, chính vào trắng lên giữa trời thời điểm, tái nhợt ánh trắng chiếu vào hãn đáy mắt, mà ở

trong đó, lại là một cái giống như đã từng quen biết thân ảnh, chiếu đến trăng đêm quang huy, tóc dài như màn, giơ kiếm phá quan mà xuất.

Thấy cảnh này, hấn đột nhiên cười lên, liền tại này trong tươi cười, kiếp sát tâm hỏa tụ hợp, nhiệt độ cao xuyên vào thân thể mỗi một góc, một tiếng nhẹ nhàng bạo chấn, thân hóa tro bụi, thần ý tịch diệt.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 3: Ứng Thề

Chương 03: Ứng thề

U Minh tiên đồ giảm béo chuyên gia 07--03 :7:6

Ngọc Tán Nhân tại trong nê hoàn cung gào thét chấn động, nhưng căn bản không dùng được khí lực.

Lý Tuần tu luyện Huyết Thần Tử chính là tại rất nhiều ma công tà pháp bên trong cũng thuộc về tối thượng phẩm, chính là lấy đủ loại luyện pháp, đem tự thân ma hóa, thu hoạch được không thể tưởng tượng nổi sinh mệnh lực cùng đại thần thông.

Cái này ma hóa là một cái triệt để, không thể nghịch chuyển quá trình, không phải chỉ là cơ thể cốt nhục, bao quát tinh khí, thần ý từng cái phương diện, đều muốn biến hóa cứ thể hoàn thành sau cùng biến dị.

Vô luận là Lý Tuần hay là Thiên Chi Thượng Nhân, tại cái nào đó thời đoạn nội, đều có thị sát khát máu khuynh hướng, đây cũng là ma hóa bên trong từng bước quá trình thích ứng.

Ngọc Tán Nhân đúng là giới này ít ỏi cao nhân, hiểu biết thủ đoạn ứng không kém Âm Tán Nhân, lại có tiên thiên chi lợi, song phương nguyên thần va chạm, luận phần thắng, còn tại Lý Tuần phía trên, thế nhưng là, với hãn mà nói, trí mạng nhất một điểm chính là hãn đối Huyết Thần Tử vận chuyển biến hóa hoàn toàn không biết gì cả!

Huyết Thần Tử tu luyện tới chỗ cao thâm, quanh thân vụ hóa, tán tụ tùy tâm,

là vì Huyết Ảnh yêu thân, lúc này từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt nói, liền đã phi nhân thân chi thuộc.

Về phần trải qua huyết thần đoán thể, đem tu sĩ tinh khí thần cùng này yêu ma thân thể rèn đúc như một, không phân khác biệt, thì là cao hơn một tầng công phu.

Thế Đạo phong một trận chiến về sau, Lý Tuần không để ý sinh tử, mượn Thanh Loan tuyệt đại uy năng, nhất cử đem "Huyết thần đoán thể" bài tập làm được mức lô hỏa thuần thanh, lại hướng bên trên, liền tất cả đều là đạo tâm cảnh giới tăng lên, hoàn toàn cùng nhục thân vô can. Nói cách khác, vền vẹn theo 'Pháp thể' cấp độ này tới nói. Lý Tuần đã đạt tới này ma công chí cảnh, hoặc là càng minh xác một chút, là giới này chỗ tiêu "Bất diệt pháp thể" chung cực trạng thái.

Trên lý luận nói, đến loại cảnh giới này, thủy hỏa đao binh không thể gây tổn thương cho, phong Lôi Âm ma không thể diệt, thọ kỷ vô tận, vài tồn tại cùng trời đất. . .

Đương nhiên, này pháp thể dù sao cũng là lấy thiên ma bí pháp tốc thành, còn không thể đạt tới không hủy không thương tổn trình độ, nhưng bởi vì Huyết Ảnh yêu thân tính chất đặc thù, hẳn chính là bị một loại nào đó không thể kháng cự ngoại lực đánh thành mảnh vỡ, chỉ cần có một chút huyết nhục vẫn còn tồn tại, cũng có thể khôi phục lại tới.

Bởi vậy đẩy ngược trở về, nếu là như tu sĩ tầm thường huyết nhục, như tu sĩ tầm thường nguyên thần, như thế nào mới có thể tạo thành loại kết quả này?

Cho nên, Lý Tuần đến tình cảnh như vậy, nó nguyên thần thúc đẩy, nhục thân biến hóa loại hình, đã cùng trạng thái bình thường tu hành khác lạ, chỉ bất quá, hẳn học được Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật, có thể tại thân người ma thân tâm đó tự do chuyển hoá, hóa thành thân người lúc, hết thảy nguyên khí lưu chuyển, nguyên thần hiển hóa đồng đều cùng tu sĩ tầm thường không khác, nhưng

chuyển thành Huyết Ảnh yêu thân về sau, cơ thể ma hóa, tự có một cỗ huyết nhục tinh khí lưu chuyển, nhục thân nguyên thần hòa hợp như một, Nê Hoàn cung loại hình, còn có cái gì ý nghĩa?

Tự Ngọc Tán Nhân lọt một chút kinh lạc khiêu huyết sử Lý Tuần có thể biến hóa Huyết Ảnh yêu thân thời khắc lên, thẳng bại cán cân nghiêng liền toàn bộ rơi mất tới.

Đương nhiên, Ngọc Tán Nhân chung quy là tông sư cấp nhân vật, tuy nói lúc này trạng thái không đúng, có thể gào thét sau một thời gian ngắn, cũng tìm được dùng sức biện pháp, hẳn cũng mặc kệ cái khác, chỉ đem nguyên thần thần thức ngoại phóng, không cầu chủ đạo cỗ này ma thân, chỉ là ở bên trong giờ trò xấu.

Bởi vì hẳn nguyên thần thiên sinh đối Lý Tuần có khắc chế chi lực, tập trung toàn lực tấn công mạnh một điểm, xác thực có thể nhiều loạn Lý Tuần nguyên thần cùng nhục thân hòa hợp trạng thái, cho Lý Tuần điều khiển chế tạo độ khó.

Lý Tuần rất rõ ràng, mặc cho Ngọc Tán Nhân nguyên thần còn sót lại ở đây, tuyệt không phải kế lâu dài, tốt nhất có thể có một ít công phạt nguyên thần thủ đoạn, trực tiếp sử dụng trên người Ngọc Tán Nhân, đem hẳn đánh cho hôi phi yên diệt tốt nhất. An toàn nhất biện pháp đương nhiên là tìm Âm Tán Nhân cùng Thủy Điệp Lan hỗ trợ, chỉ là cái trước thân là khô lồi, có rất nhiều hạn chế, cái sau trọng thương chưa lành, chưa chắc có hiệu quả gì.

Lý Tuần suy nghĩ một lần, cuối cùng vẫn quyết định mạo hiểm xuất kích, đến đỉnh đầu đi lên chiến trường, cho nên, một đoạt lại quyền khống chế thân thể, Lý Tuần liền xông mở Vụ Ẩn hiên bình chương, lên như điều gặp gió.

Chờ ra Vụ Ẩn hiên, Lý Tuần mới biết được trên bầu trời kiếp sát cuộn cuộn, cường tuyệt áp lực càng hơn dĩ vãng, nhất là kia không đoạn tràn ngập khuếch tán hồng vân, hẳn rõ ràng cảm giác được trong đó lôi hỏa âm khí quỷ dị cộng sinh, yêu tà hung lệ chi khí tràn ngập giác quan, so với bốn cửu trọng công, cũng

không hơi kém.

Mà nhìn kỹ, kia hồng vân hảo hảo nhìn quen mắt!

Lý Tuần nắm giữ tin tức viễn siêu Thanh Minh bọn người, tuy nói hãn đại bộ phận tinh lực vẫn là đặt ở không chế Ngọc Tán Nhân bên này, nhưng cũng vẹn vẹn chần chờ phiến hơi thở thời gian, liền bắt lấy bên trong mẫu chốt: "Chắc là Cổ Âm lúc này tu vi có một không hai thiên hạ, lại dẫn tới thiên địa kiếp sát. Hắc hắc! Nàng quả nhiên là cùng Chung Ân dây dưa không rõ, cái này kiếp sát không phải là Chung Ân phi thăng lúc đụng phải cái kia?"

Lại phi ngàn trượng, Lý Tuần đối đầu đỉnh nguyên khí biến hóa cảm thụ được càng ngày càng rõ ràng, không trung thùy chảy xuống hung lệ tà khí, mặc dù cách xa nhau mười dặm hơn cũng như gần ngay trước mắt, nồng hậu dày đặc đục ngầu, tựa như một tầng sa chướng, nuốt một ngụm tiến đến, liền cảm giác bên trong uest khí trùng điệp, mười phần âm độc.

Bất quá, đối Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân mà nói, cái này uest khí tà chướng ngược lại là bổ dưỡng chi vật, phi hành bên trong, huyết quang bay cuộn, đem thu nạp, cũng không thể không có lợi: "Đây là ngoại vực Uế Quang vân khí đi! Trên đỉnh đầu nổ tung tất nhiên chính là Xích Âm Ly Hóa thần lôi." Lấy Lý Tuần nhìn trời công kiếp bản cùng nhận thức, có thể lập tức kết luận cái thiên kiếp này chủng loại tất cả đều là bởi vì Huyết Thần Tử kinh văn nội có đối cái này thiên kiếp kỹ càng miêu tả —— lịch đại tinh tu huyết thần pháp môn tu sĩ, đều tại tu hành quá trình bên trong phạm phải ngập trời tội nghiệt, đợi cho thiên kiếp trước mắt, trong mười người cũng có sáu bảy là đụng phải cái này kiếp sát, cho nên kinh nghiệm mười phần.

Hãn biết rõ ngoại vực Uế Quang vân khí cùng thâm tàng trong đó trăm vạn ma đầu lợi hại, mặc dù xem như vật đại bổ, có thể Xích Âm Ly Hóa thần lôi lại uy hiếp cực lớn.

Nhất là Xích Âm Ly Hóa thần lôi phá hết thầy chân tức, tổn hại hết thầy

nguyên thần, chính là Huyết Ảnh yêu thân như vậy nguyên thần, nhục thân hòa hợp "Bất diệt pháp thể" lớn nhất khắc tinh. Như bị chính diện đánh trúng cái tâm mười phút, sợ rằng tại chỗ liền muốn trọng thương. Đối với mình quyết định, Lý Tuần đã có chút hối hận, đang lo lắng có phải hay không muốn như vậy quay đầu, gian ngoài hàn mang lấp lóe, nhưng là một thanh bảo kiếm ngã xuống khỏi đi, hấn trong lúc vội vàng liếc đi một chút, trong lòng chính là run lên.

"Tâm Chiếu pháp kiếm?"

Hấn có chút hoài nghi chính mình có phải hay không thấy được kiếm, mà lúc này, phía đông ngoài mấy chục dặm trên mặt đất, bỗng nhiên bạo khởi một đường huyết sắc hồng quang, luận tốc độ thậm chí so với hấn bên này còn nhanh hai điểm.

Hồng quang bay vút, phát động khí quyển sóng cả, trên bầu trời rủ xuống Uế Quang vân khí đều bị nó thu nạp không còn, càng lộ ra quang hoa sáng rực, chói mắt đến cực điểm.

"Kia là Thiên Chi. . ." Lý Tuần suy nghĩ mới xoay qua chỗ khác, trên bầu trời lại là một cỗ sóng âm truyền tới: ". . . TỐI nay từ biệt, tất vì vĩnh quyết!"

Huyết Ảnh yêu thân tốc độ sao mà nhanh vậy. Chờ tiếng nói đến cùng, Lý Tuần khoảng cách không trung chiến trường cũng bất quá ngàn thước xa, Cổ Âm điều khiển Thái Dương chân hỏa, tung hoành tới lui thân ảnh, có thể thấy rõ ràng. Ở chỗ này, hấn rõ ràng xem gặp, Thanh Minh rút xuống trong thân thể, có trăm ngàn hỏa quang lộ ra, đảo mắt liền hóa thành tro bụi, bị không trung cương phong thổi, liền tiêu tán rơi mất.

Lý Tuần tâm thần kịch chấn, vừa bàng lúc đó, trong nê hoàn cung Ngọc Tán Nhân nguyên thần không biết bị cái gì kích thích, gào thét chấn động bên trong phát động song phương đụng chạm đến nay mạnh nhất một đợt xung kích, Huyết Ảnh yêu thân trạng thái thụ nó quấy nhiễu, lại có chút bất ổn, làm hấn tốc độ giảm đột ngột.

Phía sau, Thiên Chi biến thành hồng quang nhất cử phản siêu đi qua, hai đạo huyết sắc hồng quang trong hư không có một lần giao nhau, đồng nguyên mà thành Nhiên Huyết Nguyên Tức xoa đụng một cái, phát ra ầm ầm lôi minh.

Lúc này, chính vào La Ma Thập cùng Bán Thành cư sĩ liên thủ hợp kích thời khắc, xé rách hư không trong cuồng phong, một con sừng đầu dữ tợn hung thú cái bóng im ắng gào thét, La Ma Thập đã đem Mị Ma Tông "Đoạt phách tam hóa" vô thượng ma công phát huy đến cực chí.

Đầu hung thú kia hình ảnh chính là La Ma Thập suốt đời ma công biến thành, nội có ức vạn sinh linh oán niệm, tập tụy thành giống như thực chất tinh khí, dính lấy liền rút hồn nuốt phách, thực hóa tinh huyết, nhất là âm độc bất quá.

Bán Thành cư sĩ chưa hề dùng tới tại Tây Cực Thiên Tông tu luyện pháp môn, mà là sử xuất bản mệnh thần thông khổng chế sức gió, đem La Ma Thập phát tinh khí kích phát đến tối sinh động trạng thái, song phương đúng là phối hợp đến thiên y vô phòng.

Kia hung thú vừa sai bước qua mười dặm hơn khoảng cách, sừng đầu hung ác đâm vào Cổ Âm bày ra Thái Dương chân hỏa bình chương phía trên. Song phương cự lực đụng nhau, dù cho lấy Cổ Âm chi năng cũng phải vì đó ngừng lại, nhưng chỉ một nháy mắt, Thái Dương chân hỏa uy năng liền triệt để bày ra, sí bạch quang diễm bắn ra, đảo mắt liền đem hung thú hình ảnh nuốt hết, phương xa, La Ma Thập cùng Bán Thành cư sĩ cũng không dễ chịu.

Bất quá chỉ là như thế va chạm khoảng không, như mưa lôi đình, đã liên tiếp oanh kích mà xuống, đảo mắt chính là mấy chục đạo lôi hỏa đánh vào quang diễm xung quanh.

Quang diễm bốc hơi, đem cái này một đợt lôi hỏa đều tan rã, không qua cái này sóng kiếp lôi so La Ma Thập cùng Bán Thành cư sĩ hợp lực lại mạnh hơn thượng mấy lần, chỉ thấy Cổ Âm ngoài thân, Thái Dương chân hỏa rung chuyển không ngớt, ảnh hưởng sở cập, xung quanh hư không đều vận vẹo biến hóa, tựa

như lúc nào cũng khả năng liệt xuất hàng trăm hàng ngàn cái lỗ hổng.

Ngay vào lúc này, Thiên Chi biến thành huyết sắc hồng quang giết vào chiến trường, hướng phía Cổ Âm vị trí phương vị thẳng tắp đụng tới.

Đối đăm nghiêng bên trong giết ra tới huyết sắc hồng quang, Cổ Âm tựa hồ cũng không kinh ngạc, tầm mắt của nàng so với sự tưởng tượng của mọi người bên trong rộng lớn hơn, thậm chí còn có nhàn hạ hướng phía mặt khác cái kia đạo huyết cầu vòng chỗ liếc đi một chút, nhìn lên bầu trời xuất hiện hai vị Huyết Ma duyên phận do hứng thú, còn muốn vượt qua Huyết Ma bản thân.

Một kích này nắm bắt thời cơ đến vô cùng tốt, Thiên Chi vốn đã dòm chuẩn nàng phòng ngự yếu nhất trong nháy mắt, nhưng mà, muốn đối nàng tạo thành uy hiếp, vẫn còn chưa đủ!

Huyết sắc hồng quang cùng Thái Dương chân hỏa bình chướng đụng nhau, âm âm tiếng nổ ùng ùng về sau, chính là tư tư vang liên tục, chí dương chí cương Thái Dương chân hỏa, đối Huyết Ảnh yêu thân cái này thiên ma pháp thể có tương đối mạnh tác dụng khắc chế, đây cũng là Cổ Âm không nhìn nó công kích nguyên nhân một trong.

Nhưng tiếp xuống, nàng vẫn là nho nhỏ lấy làm kinh hãi.

Thanh, hoàng, xích, bạch, hắc ngũ sắc quang hoa phân loại ở trong hư không, như phiến như luân, giữa trời xoát động, kia diễn tận Ngũ Hành tuyệt diệu sinh khắc chi pháp, thiên hạ thực không gì có thể cản, cho dù lấy Thái Dương chân hỏa thuần túy, cũng bị phá vỡ một cái khe hở, huyết sắc hồng quang trong nháy mắt vụ hóa đột sát đi vào.

"Thật là Thiên Chi a!"

Cổ Âm quả thật có chút kinh ngạc, nhưng muốn để Thiên Chi Thượng Nhân mượn cơ hội tổn thương nàng cũng là không thể, nàng hai độ phòng lên chân hỏa, tái sinh một đường bình chướng, muốn đem Thiên Chi vây ở trong lúc này

bên ngoài hai tầng Thái Dương chân hỏa bên trong. . .

Liền tại giờ phút này, nàng đột nhiên khẽ giật mình, ngửa đầu đi xem.

Cơ hồ trong cùng một lúc, phía dưới Lý Tuần vô cùng cao minh Linh giác cũng sinh ra cảm ứng, phảng phất là sấm chớp mưa bão tiến đến trước đó, di cái thiên địa mây đen, nồng đậm ngạt thở cảm giác hoàn toàn không có lý do đem hẳn bao lại, nơi xa chói mắt cường quang điện hỏa, cũng tạm thời mờ hồ xuống dưới.

Cảm giác này có loại không thể chống cự lực lượng, khống chế Lý Tuần tất cả tâm thần, hướng phía tầng cao hơn bầu trời nhìn lại.

Giờ khắc này, hồng vân phía dưới, trăm ngàn đạo Xích Âm Ly Hóa thần lôi dâng lên mà xuất, khuynh đảo mà xuống, đỏ bừng hỏa quang tựa hồ muốn để thương khung đều bốc cháy lên, chỉ là cái này tứ lo lôi hỏa, lại không che nổi kia một đường chói mắt kiếm quang!

"Keng!"

Đội thần kiếm ra khỏi vỏ vang lên truyền vào trong tai mọi người thời điểm, xa so với đây trời lôi hỏa càng thêm xán lạn kiếm quang, đã phá vỡ lôi hỏa lưới lớn, giống như ngân hà đổ ngược, tinh lưu sáng chói, khuynh tiết mà xuống.

Thế nhưng là, trong chiến trường chư tu sĩ lại tự động che đậy lại bên ngoài tầng này hoa mỹ áo ngoài, chỉ thấy kia giấu ở tinh lưu về sau tài năng tuyệt thế.

Chúng tu sĩ bên trong, nhưng có hai người tuy là kia kiếm quang chấn nhiếp, nhưng vẫn là nhiều so sánh người khác thấy rõ một tầng, Lý Tuần tại hạ, Cổ Âm ở trên, hai đôi ánh mắt xuyên thấu vô song mũi nhọn, nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc giơ kiếm phá vân mà xuất, tại cái này yêu diễm hồng quang tràn ngập dưới bầu trời, người này mây đen trường bạt lại phủ thêm một tầng nồng đậm hắc ám, chỉ có sương lưới đao như tuyết, đâm người tâm hồn.

Kiểm quang, kiếm ngân vang cùng cầm kiếm chi nhân rõ ràng là một thể, nhưng lại tuần tự, sáng tối, mạnh yếu rõ ràng, nếu là ếch ngồi đáy giếng thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác Cổ Âm, Lý Tuần hai người nhìn thấu qua, kịch liệt không cân đối cảm giác đánh vào đáy mắt, dù cho lấy Cổ Âm cùng Lý Tuần tu vi, cũng cảm thấy trong mắt nhất huyền.

Nhất huyền thời khắc, kiếm quang đã gần kề.

Rất khó hình dung kiếm quang nhanh chóng, tất cả mọi người cảm thấy mình bắt được đạo kiếm quang này, nhưng khi hãn nhóm muốn làm ra phản ứng thời điểm lại ngạc nhiên phát giác, so với như điện kiếm quang. Động tác của mình liền giống như là ốc sên đang bò, gần cùng chậm rãi mãnh liệt tương phản, mới chính thức cho thấy cả hai chênh lệch.

Trong hư không in dấu xuất rõ ràng vết kiếm, mỗi người đều có thể thấy rõ kiếm quang quỹ tích, nhưng cũng chỉ là có thể nhìn thấy mà thôi.

Giờ này khắc này, Thiên Chỉ Thượng Nhân Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang cũng bất quá mới vừa vận phát động, Cổ Âm đạo thứ hai Thái Dương chân hỏa bình chương cũng mới thấy hình thức ban đầu, kiếm quang đã tà sát qua cái này một đôi nữ tu giao phong khu vực xung quanh, tiếp tục hạ cướp.

Trong nháy mắt đó, Cổ Âm biểu lộ đột nhiên trở nên phi thường kỳ quái.

Càng phía dưới Lý Tuần cũng không hiểu, vì cái gì chính mình hội chú ý tới loại này việc nhỏ không đáng kể, nhưng này trong nháy mắt, không trung chiến trường thế cục liền toàn bộ đảo ngược!

Thái Dương chân hỏa. . . Tắt lửa!

Nói là dập tắt. Kỳ thực cũng chính là chuyện một cái chớp mắt, có lẽ chỉ có trong chớp mắt một phần ngàn tỉ, nhưng này trong nháy mắt, hừng hực hỏa quang đúng là biến mất, to lớn chỗ trống giống như là một cái hoang đường mộng cảnh, xuất hiện tại Cổ Âm cùng Thiên Chỉ trung ương.

Giữa hai người khoảng cách. Cũng chính là ba thước mà thôi.

Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang nổ tung quang huy chói mắt, theo lại âm đạ đi, chung do Thiên Chi không chế thần quang tay phải đã thật sâu cắm vào Cổ Âm bên bụng, sau một khắc, Ngũ Sắc Thần Quang đã theo Cổ Âm khác một bên dưới xương sườn lộ ra, quang mang loá mắt như trước.

Thái Dương chân hỏa oanh thanh dấy lên, chỉ là tựa hồ đã mất ý nghĩa.

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem trong nháy mắt phát sinh biến cố, không biết nên dùng cái gì tâm tình đến đối mặt, chỉ có Lý Tuần, độc lập với tất cả mọi người bên ngoài —— hoặc là nói, là bị kia tài năng tuyệt thế chặt đứt cùng ngoại giới hết thảy liên hệ.

Phía dưới, Âm Tán Nhân cùng Thủy Điệp Lan bay vụt mà tới, nhưng tại Lý Tuần cảm giác bên trong, nhưng là càng ngày càng xa, chỉ có kia chói mắt kiếm quang, mới là thế giới này hết thảy.

Người khác chỉ thấy kiếm quang liệt không, mà theo Lý Tuần, đương kia kiếm quang hiện ra tại trong mắt lúc, vô biên hư không bỗng dựng phong phú lên.

Vô số hữu hình vô hình đường nét minh hỏa lấp lóe, hoặc là khí cơ dẫn dắt, hoặc là nguyên khí lưu động, hoặc là cấm văn biến hóa, lúc mới nhìn còn phức tạp hỗn loạn, nhưng tại kiếm quang lướt qua Cổ Âm phát ra quang diễm ngoại tầng trong nháy mắt, một đầu sáng tỏ quỹ tích tại cái này phân loạn đường nét trung ương kéo dài tới đến, như đầu bếp róc thịt trâu, cục diện rộng mở trong sáng.

"Tứ phương lục ngự, tăng theo cấp số nhân tương khinh, đến tận đây sinh khắc mới vừa chu toàn. Đây chính là Chung Ấn cấm chế chân diện mục?"

Nhìn ở trong mắt Lý Tuần, cái này xán lạn trong nháy mắt, quả nhiên là cuối cùng cấm pháp diễn hóa ảo diệu, khi kiếm quang lướt qua, trước mắt do cấm

pháp khống chế thiên địa, liền toàn bộ nghiêng đi qua, lấy kiếm quang làm hạch tâm, một lần nữa cấu trúc một cái gần như hoàn mỹ kết cấu, sử đến phiến thiên địa này quyền chủ đạo, đảo mắt đổi chủ.

Cổ Âm bị cô lập, mặc dù đây chẳng qua là ngăn ngại một sát na.

Đương cầm pháp khống chế lực lượng đều trút xuống tại trên thân kiếm, tức thời thành hình hoàn mỹ kết cấu lại trở lại như cũ là nhất thuần túy phong mang, mà lúc này tài năng tuyệt thế đã hoàn thành một lần không gì so sánh nổi thăng hoa, kiếm quang những nơi đi qua, xóa bỏ hết thủy phân loạn, trảm trừ hết thủy dày đặc.

Cũng không biết vì sao, Lý Tuần tầm mắt cuối cùng vượt qua tầng kia kiếm quang, thẳng tắp đối đầu phía sau đôi kia quen thuộc đôi mắt sáng, ánh mắt thanh tịnh. Nhìn một cái thấy đấy, tại kia chỗ sâu nhất, lấp lánh vẫn là chói mắt phong mang, duy tinh duy nhất, hoàn toàn không có một tia tạp chất, cùng ngoại giới kiếm quang kết hợp một chỗ, ông thanh cộng minh.

Kia là Thanh Ngâm, nhưng lại không phải. . .

Lý Tuần từ trước tới nay chưa từng gặp qua dạng này Thanh Ngâm, bóc đi u ám âm trầm áo ngoài, khứ trừ mỹ lệ tinh xảo Phù Hoa, xuất hiện tại trước mắt hẳn, chính là như vậy một cái thân hóa kiếm ý, trảm tuyệt vạn vật tu sĩ. Ở đây tài năng tuyệt thế phía trên, lưu không được ô trọc uế khí, mà cái gọi là hoa mỹ ưu nhã cũng hoàn toàn không có ý nghĩa.

Lý Tuần chợt phát hiện, cho rằng dạng này Thanh Ngâm hội trầm mê tại cùng Ngọc Tán Nhân nhục dục tình cảm bên trong, ra sao nó hoang đường!

"Thanh Ngâm!"

Trong nê hoàn cung, Ngọc Tán Nhân đang gầm rú, có lẽ Ngọc Tán Nhân bản thân không có phát giác tiếng kêu của mình gần như điên cuồng, bên trong càng là sâu bao hàm sợ hãi, cái này phân tâm tự vậy mà xông phá Lý Tuần khống chế,

như thực chất ngoại hóa ra tới, biến thành thật thật tại tại sóng âm, vang vọng bầu trời.

Kia xác thực không phải Lý Tuần tiếng nói.

Thanh Ngâm cười, tại thời khắc này, nàng phong mang như trước, nhưng lại tách ra tuyệt đại phong hoa, lờ mờ có chút cổ quái cái bóng, trong tươi cười, có một đường tin tức xuyên thấu qua Lý Tuần ánh mắt xuyên thẳng tiến đáy lòng của hắn, huyền diệu lại rõ ràng: "Uế lậu sừ vật, an dám cùng ta chung đứng ở thanh thiên phía dưới!"

Tiểu dung lên, kiếm quang tới!

Ngọc Tán Nhân như bị vô hình tay bóp chặt cổ, tiếng kêu như vậy đoạn tuyệt, chỉ có không có chút ý nghĩa nào thần thức chấn động truyền ra ngoài, lúc này Ngọc Tán Nhân, đã không còn là đã từng tung hoành thiên hạ đại tông sư, mà là sắp sửa sụp đổ tên điên.

Nói cũng kỳ quái, lúc này, Lý Tuần vậy mà không bị đến Ngọc Tán Nhân ảnh hưởng, đầu óc ngược lại càng ngày càng tỉnh táo. Nhưng vào lúc này, có một cái ý niệm trong đầu như vậy bắt đầu sinh ra tới: "Trảm Không thần kiếm, có thể trảm được động ta Huyết Ảnh yêu thân?" Phía trước kiếm khí rét lạnh, thấu cơ thấu xương, đã đến cuối cùng bộc phát cực hạn, đúng lúc này, hư không tối sầm lại, U Nhất hùng vĩ thân ảnh đã ngăn tại Lý Tuần trước người.

Khu thi khôi lỗi thuật niệm động tức phát, khôi lỗi lại có thể vượt không tới lui, Lý Tuần tự lấy loại thủ đoạn này, xóa bỏ cùng Thanh Ngâm tốc độ chênh lệch, đây cũng là tối cần thận tổ pháp.

Hư không chợt ngăm chợt minh, Huyết Ảnh yêu thân trạng thái dưới, một chút thường nhân biến hóa sinh lý đã biến mất, nhưng Lý Tuần vẫn không khỏi trên thân phát lạnh, U Nhất gần như kim cương bất diệt thân thể, tại Trảm Không dưới kiếm phong, lại như gỗ mục, nhất kiếm hai đoạn!

Hàn triệt kiếm khí tại trường ngâm âm thanh bên trong bay vụt, chặt đứt một cái U Huyền khô lồi về sau, kỳ phong mũi nhọn lại không có chút nào hao tổn, vẫn như cũ hướng về phía trước.

Không có khả năng!

Lý Tuần đầu óc cũng chỉ tới kịp sinh ra ý nghĩ này, cùng với đồng thời, hẳn toàn bộ nhờ bản năng trọng thi cố kỹ, hai độ triệu hoán khô lồi.

Trong nháy mắt hư không nứt ra, một cái hơi nước trắng mịn mờ cái bóng bay ra ngoài.

Dài hai tấc, rộng tấc rưỡi, bất quá nửa đoạn lớn chừng bàn tay ngọc bài ngăn tại hẳn cùng Thanh Ngâm tầm đó, Lý Tuần có thể rõ ràng xem đến phía trên có chút bên ngoài nhấp nháy hào quang, còn có kia rải rác số bút phác hoạ thoải mái sơn thủy.

Đây nhất định không phải Âm Tán Nhân!

Ngọc bài oanh thanh vỡ vụn, bay ra oánh quang hạ, Thanh Ngâm khôi phục lại bình tĩnh khuôn mặt, tựa hồ lại sinh động, một chút mỹ lệ, một chút đùa cợt.

Lưỡi kiếm thấu thể mà vào.

Cảm giác lạnh như băng tràn nhập toàn thân, giống một cái không chân thiết mộng cảnh, lại giống là thời không đảo ngược, hôm đó tình cảnh tái hiện, trong lòng không thể danh chi xúc động ép lên đến, ngoại hóa thành vô cùng xác thực không thể nghi ngờ thay ngôn: "Nếu ta kiếp này có một chút có lỗi với Thanh Ngâm tiên sư suy nghĩ xuất hiện, liền để. . . Liền để tiên sư nàng tự tay chém xuống đầu của ta!"

Chém!

Thủy Điệp Lan tiếng thét chói tai vang ở bên tai, trở lại tịch diệt.

Giữa không trung nổ tung một đóa xán lạn huyết hoa, Lý Tuần thân thể đã bảo trì không được vụ hóa hình thái, hóa thành một vũng máu, bắn tung tóe ra.

Bắn tung tóe ra huyết thủy đại bộ phận tại kiếm khí lôi hỏa bên trong bốc hơi, nhưng còn có một số vãi xuống đi.

Kiểm quang ngưng định, ngũ minh thanh âm vẫn bên tai không dứt, nhưng cho đến dư âm tan hết, không trung chư vị tu sĩ cũng không có bất kỳ cái gì động tác, chỉ có Xích Âm Ly Hóa thần lôi tiếng nổ không dứt, đánh xuống như mưa.

Thanh Ngâm thu kiếm vào vỏ, động tác đơn giản do nàng sử ra, cố nhiên ưu nhã thông dong, nhưng càng nhiều vẫn là như kiếm bàn lạnh lẽo rét lạnh.

Ở giữa thỉnh thoảng vài cái lôi hỏa hạ xuống, tại nàng ngoài thân ba thước, liền đều im ắng tiêu tịch, nàng đối nó như không có gì, chỉ là làm từng bước làm tốt đây hết thấy, mới vừa ngẩng đầu nhìn về phía chỗ càng cao hơn.

Thái Dương chân hỏa cấp tốc bành trướng, sinh thành to lớn sức đẩy đem Thiên Chi Thượng Nhân xa xa chấn khai, hỏa quang vẫn như cũ sáng tỏ xán lạn, cũng không có bởi vì cổ phôi xuyên qua ngực bụng thương thể mà có chỗ biến hóa.

Rơi xuống xa xa Thiên Chi đã hóa thành nhân hình, xuyên thấu Cổ Âm thân thể trên tay nhưng không có nửa chút vết máu, chỉ có một tầng cháy hừng hực lửa xanh lam sẫm, theo lăn lộn động tác, rơi vãi xuống dưới.

Chú ý tới tình hình này tu sĩ tâm lâu đều là xiết chặt, đây không phải là hỏa diễm, là máu tươi!

Lúc này, Cổ Âm không nhìn bất luận kẻ nào, chỉ là nhìn chăm chăm Thanh Ngâm, bình tĩnh như nước đôi mắt sáng về sau, lại tựa hồ như ẩn chứa một trận kinh thiên động địa phong bạo.

Giờ khắc này, La Ma Thập, Lệ Đấu Lượng, Bán Thành cư sĩ, Chử Thần, bao

quát vừa mới nhất cử trọng thương Cổ Âm Thiên Chi Thượng Nhân đều trở thành có thể coi nhẹ vai phụ, về phần mộc lập một bên Thủy Điệp Lan, còn có đột nhiên biến mất trong hư không Âm Tán Nhân, càng không có người chú ý.

Bất quá, cái này vô hình phong bạo cuối cùng không có thiên địa công sát tới như vậy trực tiếp.

Chính là như thế dừng lại công phu, trên trời hồng vân đã đại sinh biến hóa, tầng mây dày đặc khu vực bên trong, tựa hồ sinh thành một cái cự đại vòng xoáy, hình chi tại bên ngoài.

Không trung hồng vân như nước chảy lượn vòng, trung ương hãm kế tiếp tế dao găm hắc động, hắc động dưới đáy, giống như cùng kia vô biên ngoài vực âm thầm cấu kết, trăm vạn ma đầu vô cùng vô tận mà tuôn ra, khổng lồ cuộn cuộn lôi hỏa, luân phiên xung kích mà xuống.

Xem kiếp sát thanh thế, so với vừa nãy còn muốn tới kinh người, chỉ là trong đó lại có biến hóa vi diệu.

Ngoại vực Uế Quang vân khí cùng Xích Âm Ly Hóa thần lôi, vốn là hoàn toàn nhằm vào Cổ Âm người mà đến, trước đó Lệ Đấu Lượng bọn người giao chiến lúc thụ lôi hỏa uy hiếp, bất quá là dư ba tai họa, trong đó đồng thời vô khí cơ cấu kết. Nhưng mà trước mắt cái này một đợt lôi hỏa ma đầu, hiển nhiên cùng lúc trước khác biệt.

Ở đây đều là Linh giác nhạy cảm chi nhân. Một chút liên phát giác được cái này kiếp sát rõ ràng là đem Thanh Ngâm cũng cho bao hết đi vào!

Tới sớm nhất một phát lôi hỏa oanh kích mà xuống, chừng hơn một trượng phương viên, chợt nhìn lại toàn thân xích oánh oánh, quang điểm phun ra nuốt vào, xung quanh lại mang theo một tầng xanh lét quang sa.

Đối với cái này, Thanh Ngâm nhưng là sáng sủa nhất tiểu, đây là tối nay nàng cái thứ hai tiểu dung. Trong tươi cười, nàng ngửa đầu nhìn xem cấp hàng lôi hỏa,

thần sắc vô cùng chuyên chú.

Cổ Âm hơi khẽ giật mình, lại cũng không lên tiếng nữa, cũng như Thanh Ngâm, ngửa đầu thượng nhìn.

"Xoẹt" một tiếng trường âm, đánh tới lôi hỏa minh ma còn tại ba trượng bên ngoài liền im ắng tiêu tịch, Thanh Ngâm đến tận đây kiếm chưa ra khỏi vỏ, thuần bằng quanh thân lưu chuyển kiếm khí làm được một bước này. Mặc dù không bằng Cổ Âm Thái Dương chân hỏa thanh thể hiển hách, nhưng thông dong khí độ thượng nhìn còn muốn thắng qua một bậc.

Cổ Âm cũng gặp lôi hỏa ma đầu xâm nhập, chỉ là nàng lại quay mặt đi, ánh mắt lãnh triệt, càng đem toàn bộ lực chú ý đều đặt ở Thanh Ngâm trên thân. Tuy nói Xích Âm Ly Hóa thần lôi đem xung quanh Thái Dương chân hỏa đánh cho run rẩy không ngớt, cũng không thể để nàng có chút phân tâm.

Thanh Ngâm thần sắc bình tĩnh, kia ung dung ánh mắt nhìn tựa hồ không biết Cổ Âm nhìn chăm chăm chính mình, này tắc đợt thứ hai lôi hỏa hạ xuống, lúc này nhưng là ba phát, vờn quanh chung quanh ma đầu càng vô số kể, thanh thể so sánh trước hồi mạnh lên rất nhiều, nàng rốt cục không thể lại khinh thường, đem tổ thủ đề lại chuôi kiếm, cũng không thấy phát lực, Trảm Không kiếm "Bang" thanh vang lên bên trong ra khỏi vỏ ba phen.

Ngoài thân kiếm khí, chỉ một thoáng nồng đậm gấp mười!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 4: Thiên Địa

Chương 04: Thiên địa

Cổ Âm cùng Thanh Ngâm tầm đó chỉ ít có một chút khoảng cách, nhưng tại Trảm Không mũi kiếm mũi nhọn sơ lộ thời điểm, xung quanh cháy hừng hực Thái Dương chân hỏa cũng có một cái rõ ràng chấn động, kia ý lạnh âm u càng xuyên thấu qua hết thủy bình chướng, cập thân mà dừng.

Cùng với đồng thời, Thanh Ngâm trên đầu hạ xuống ba phát lôi hỏa, trăm ngàn ma đầu, trong hư không trệ trì trệ, lập tức đang cuộn trào kiếm khí bên trong hôi phi yên diệt.

Một bên khác, Cổ Âm đánh tan lôi hỏa quy mô cũng không kém Thanh Ngâm, phân loạn hoá tinh bắn tung tóe tứ phương, giống một tầng hỏa hồng sương mù che lại người khác tầm mắt.

Nhìn thấy một màn này, tại lôi hỏa Âm Ma khinh thường vào xem nơi hẻo lánh bên trong, La Ma Thập đột nhiên mở miệng: "Nàng này chẳng lẽ Thanh Ngâm?"

La Ma Thập đương nhiên biết vị này cùng Chung Ân liên lụy không rõ Thanh Ngâm, nhưng xác thực không có chiếu qua mặt, ngược lại là từng cùng với có vài lần gặp mặt Lệ Đấu Lượng, lúc này chỉ có thể dùng không xác định ngữ khí trả lời chắc chắn: "Đại khái là vậy. . ."

"Thật là nàng?" La Ma Thập lần thứ nhất nhìn thấy chân nhân, hơi cảm thấy được kỳ quái, "Này Thanh Ngâm tu vi tinh thuần đến tận đây, cùng trong truyền thuyết không quá tôn lên lẫn nhau a!"

"Trước mắt sự tình đã phi thường theo lý thường có thể ước đoán. . . Hồ đạo huynh?" Lê Đấu Lượng sinh ra cảm ứng, quay đầu đi xem Bán Thành cư sĩ, trùng hợp chiếu rõ đối phương mắt tại dư quang. Lấy Lê Đấu Lượng tâm chí, bỗng nhiên cũng là cả kinh, chỉ thấy đối phương màu nâu đậm đồng mắt, lúc này lại thu hẹp dựng đứng, thẳng như dã thú một cỗ, lạnh lẽo quang mang thỉnh thoảng tràn đầy, tựa như một trận minh phong xuyên qua tâm hồn, đông kết huyết mạch, lãng lệ đến cực điểm.

"Hồ đạo huynh?" Hơi giật mình, Lê Đấu Lượng lại hỏi một tiếng. Bán Thành cư sĩ nghe tiếng hơi chút nhắm mắt, lại mở ra lúc hai con ngươi lại khôi phục bình thường diện mạo, hẩn dờn qua ánh mắt. Nhẹ giọng nói chuyện. Chủ đề lại cùng La Ma Thập khác biệt: "Thanh Minh đạo huynh nói tới không sai, Cổ Âm cánh tay phải đã không trọn vẹn, mà thể nội hỏa kinh tràn đầy đem tràn, tựa như ngoại trừ kia thân làn da, bên trong tựa tất cả đều là hỏa quang, mà cái này Thanh Ngâm. . . Quanh thân khí cơ hoạt bát hòa hợp lại không đi nói, trong tay cái thanh kia Trảm Không thần kiếm, mờ mờ ảo ảo cùng kiếp sát câu thông, khí thông trời đất, có lẽ có vọt uyên hóa long chi tướng."

"Hóa long?"

Cái này hai chữ vừa ra khỏi miệng, sương mù về sau, liền có liệt nhật bốc lên, chói mắt quang mang quét ngang lưới mới, sóng nhiệt bành trướng, cơ hồ muốn đem hư không đun sôi, mấy tên người đứng xem trên mặt ngược lại giống như lồng một tầng nóng mặt nạ, liền da mặt đều dính tại phía trên.

Bá đạo như vậy mãnh liệt Thái Dương chân hỏa, thực lấy đốt xuyên hết cả hệ thể chân tức, xác thực không ai cản nổi. Vào thời khắc này, lại một tiếng kiếm ngân vang vang lên ở trong thiên địa.

Đối mặt!

Lúc này, tất cả người đứng xem kỳ thực đều nhẹ nhàng thở ra.

Ngay tại trước đó vài ngày, Thanh Ngâm mưu phản Minh Tâm Kiếm Tông

tin tức truyền đi xôn xao, ngày hôm nay nàng vừa hiện thân liền kiểm trăm vài có bất tử chi thân Lý Tuần, càng coi thường Thanh Minh chết vì tai nạn, hiển nhiên cùng bọn hắn đã không phải người một đường.

Còn tốt, nàng cùng Cổ Âm cũng không đứng đầu. . .

Cũng không biết Thanh Ngâm ở đâu ra thủ đoạn, nó phóng xạ ra kiếm khí trong lúc nhất thời lại cùng Thái Dương chân hỏa khuynh cầm không hạ. Đám người nheo mắt lại, chỉ thấy cường quang chiếu xuống, Thanh Ngâm đã hóa thành một đoàn bóng đen, lại vẫn đứng yên bất động.

Trăm ngàn kiếm khí bay vụt, mỗi một đạo đều tại Thái Dương chân hỏa bên trong xé mở một cái khe hở, đặt ở sáng tỏ Thái Dương chân hỏa bên trong, chính là từng đầu hôi ám cái bóng, luân chuyển phi động, càng có một tầng hàn ý lộ ra, chính là Thái Dương chân hỏa cũng phong tỏa không được.

Cổ Âm công, Thanh Ngâm thủ. Cục diện tựa hồ là dạng này, nhưng tại trận đều là nhân lực cặn kẽ tông sư nhân vật, một hồi về sau liền nhìn ra, dù cho là kịch liệt giao phong thời khắc, hai vị nữ tu kỳ thực cũng tại làm lấy giao lưu, mặc dù đến bọn hắn nơi này, lời kia âm đã toàn bộ bao phủ tại kiếm khí hỏa diễm nổ đùng tiếng vang bên trong, nhưng bọn hắn cũng có thể theo bóng người thiếu lược nhìn thoáng qua bên trong, nhìn ra chút đoạn nghề.

"Các nàng đang nói cái gì?"

Đây có lẽ là bọn hắn mãi mãi cũng không giải được nghi vấn, duy nhất có thể lấy may mắn, là theo giao lưu thời gian dài hơn, hai nữ giao phong chẳng những không có hòa hoãn, ngược lại có càng ngày càng kịch liệt xu thế.

"Mượn cơ hội này, thoát ra rút lui, mới là thông minh tiến hành." Chử Thần lão nhi đột nhiên mở miệng, đưa ra ý kiến của hắn.

Lệ Đấu Lượng sững sờ, ánh mắt theo mấy người khác trên mặt đảo qua, Bán Thành cư sĩ cùng La Ma Thập đều không có cái gì biểu lộ, không qua Lệ Đấu

Lượng biết rõ hai vị này đều có thứ nhất quán kiên trì, tâm chí chi kiên không phải ngoại vật có khả năng dời.

Càng xa xôi, là Thiên Chi Thượng Nhân.

Lệ Đấu Lượng lắc đầu, vẫn là đem ánh mắt vượt qua đi, cuối cùng, chính là Thủy Điệp Lan, đối vị này lại không nói vấn đề lập trường, trên thực tế, từ khi Lý Tuần bị Thanh Ngâm nhất kiếm chém giết một khắc kia trở đi, vị này lừng lẫy nổi danh đại yêu ma thuận tiện giống như mất hồn, cứ như vậy mộc đứng ở trong hư không, hoàn toàn không có sinh khí, căn bản không trông cậy được vào.

Đây chính là Cổ Âm cùng Thanh Ngâm bên ngoài, trong phương viên vạn dặm chỉ có lực lượng.

Bình thường, những người này liên hợp lại đủ để dời sông lấp biển, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể vì mình sinh tử dùng chút sức lực mà thôi.

Lệ Đấu Lượng nhất định phải thừa nhận, Chử Thần mặc dù trước có lùi bước chi ý, nhưng hãn ý nghĩ nhưng là thực tế nhất.

Có lẽ Cổ Âm xác thực sống không quá tối nay, nhưng tại lúc này nàng nhưng là vô địch, Lạc Kỳ Xương cùng Thanh Minh tử đã nói điểm này, lại cứng rắn chống được đi, đằng sau sẽ phát sinh cái gì ai cũng không dám cam đoan.

Lệ Đấu Lượng đang nghĩ ngợi, lại từng tiếng càng kiếm ngân vang vang vọng chân trời, vốn đã hoàn toàn biến mất tại cường quang bên trong Cổ Âm đột nhiên hiện thân ra tới. Ánh mắt mọi người dời qua đi, chỉ thấy trùng điệp Thái Dương chân hỏa về sau, Cổ Âm giơ lên tay phải của nàng, nói là tay phải, kỳ thực đã hoàn toàn đã mất đi bình thường cánh tay hình thái, chúng tu sĩ cũng chỉ có thể nhìn thấy một đoàn phun trào thiêu đốt hỏa quang.

Kịch chiến đột nhiên bình ổn lại, đến tột cùng là thế nào kết quả, Lệ Đấu Lượng bọn người lại không có một cái nào có thể thấy rõ, bất quá bọn hãn trong lỗ tai vẫn là chui vào một câu không trọn vẹn câu, kia là Thanh Ngâm thanh âm:

". . . Liên muốn rời khỏi, Cổ tông chủ tự tiện khả dã."

Theo âm cuối đoạn đi, Thanh Ngâm cùng Cổ Âm lần nữa cách xa nhau một chút, đối mặt mà đứng, tựa hồ muốn đi vào một cái khác trạng thái giằng co, chỉ là lúc này, Thanh Ngâm tuy vẫn tư thái thong dong, Cổ Âm sắc mặt tại sao lại không dễ nhìn.

"Nhìn hai người này sắc mặt, chẳng lẽ lại là Cổ Âm rơi xuống hạ phong?"

Lệ Đấu Lượng trong lòng nghiêm nghị, không qua ý niệm này cũng chỉ là ở trong lòng thoáng chuyển nhất chuyển, liền nghe được một bên La Ma Thập nói nhỏ: "Thần ý viên mãn, khí thế như cầu vồng, lại dẫn dắt công sát, khí tượng này, có thể thực bất phàm."

Không đề cập tới Lệ Đấu Lượng đám người mãnh liệt rung động, Cổ Âm đối không có nửa chút rơi vào hạ phong tự giác, nàng xem trước một chút chính mình đã hoàn toàn hóa thành hỏa diễm cánh tay phải, sau đó mới đưa tầm mắt rơi vào đã vào vỏ Trảm Không trên thân kiếm, nhìn chăm chăm một hồi vài, nàng coi lại nhãn Thanh Ngâm, cuối cùng lại chuyển hướng bầu trời.

Như là liên tiếp tầm mắt chuyển di, Cổ Âm cuối cùng đem vẫn là ổn định ở Thanh Ngâm trên mặt: "Có oan báo oan, có cừu báo cừu, người cùng Chung Ẩn coi ta là đầu thương tử sai sử. Hôm nay mọi việc trôi chảy, lại muốn phải mông một cái rời đi. . . Nếu muốn tự tiện, giữ người lại là được!"

Lời ấy là trước nay chưa từng có thô tục trực tiếp, nhưng cũng trực chỉ bản tâm, tự có một cỗ như hỏa sáng tỏ không bị cản trở khí thế.

Thanh Ngâm không nói gì, nhưng nàng tác tay khẽ nhúc nhích, lúc trước trong lúc kịch chiến cũng không tiếp tục động Trảm Không thần kiếm, lại ra khỏi vỏ mấy phần, hàn nhận chiếu đến lô hỏa, quang mang bắn ra bốn phía, mà kia nửa ra khỏi vỏ thân kiếm tại trong hộp vang lên, tiếng long ngâm hổ khiêu đại tác, cùng với khiêu âm, hàn ý vô viễn phát giới, thấu lòng người phổi.

Cổ Âm nửa bên thân tại đều tan tại trong lửa, chỉ có tinh mâu lóe sáng, lộ ra sâm nhiên hàn ý, song phương chưa chân chính giao thủ, ở giữa rong chơi chảy xiết khí cơ đã dày như pháo hoa, dẫn động tới nguyên khí dòng lũ, trong hư không âm vang nổ tung.

Đúng lúc này, Thanh Ngâm lại là nhất tiếu.

Trong tươi cười, Trảm Không thần kiếm bang thanh ra khỏi vỏ. Kiếm quang cũng không phải là chỉ vào Cổ Âm, mà là đâm về bầu trời, bây giờ kích ngọc chấn minh thanh bên trong, ngàn dặm huyết vân tùy theo không ngừng kích động, tấn công xuống tới lôi hỏa ma đầu cũng theo đó dừng lại. Phảng phất có một cái đại thủ nâng lên thương khung, ra sức giơ lên.

Ngay sau đó, lực lượng vô hình bình chương oanh thanh vỡ vụn, trăm ngàn lôi hỏa phòng lên, mang theo ù ù lôi minh, khuynh tiết mà xuống, chỉ là vô luận là huyết sắc lôi hỏa, vẫn là xanh lét ma vụ, đều không che nổi trong hư không sáng chói kiếm quang.

Theo kiếm quang trải rộng ra, sâu nặng hàn ý đã lan tràn đến hư không mỗi một góc, giống như là thuần do kiếm quang bổ ra một phương thiên địa, kiếm khí ở khắp mọi nơi, hết thủy cùng với chất tính không hợp đồ vật, đều trong nháy mắt bị bài xích sạch sẽ.

Lệ Đẩu Lượng cùng La Ma Thập nhìn nhau thất sắc, người đứng xem bên trong đại khái chỉ có hai người cảm xúc sâu nhất, bởi vì bọn hắn đều là sắp phóng ra một bước cuối cùng, mưu cầu hà cử phi thăng nhân vật, tự nhiên nhìn được đi ra, cái này huy phát kiếm khí, tự thành thiên địa dấu hiệu, đến tột cùng đại biểu cái gì!

Càng xa xôi, Bán Thành cư sĩ chấp tay trước ngực tụng thanh "Thiện tai", lại nói: "Một thanh ý kiếm, trăm tâm ma, phá ta chấp, đoạn hết thủy Vô Minh phiền não, tự đắc đại viên mãn thành tựu."

Bạn này phật kệ, mấy tên người đứng xem đều bù không được kiếm khí bài

xích đại lực nhao nhao lui về phía sau, chỉ có Cổ Âm phồng lên Thái Dương chân hỏa, sừng sững hư không, nửa phần không lùi, cũng ở phía này thiên địa bên trong trừ ra một cái đối lập độc lập không gian, đã là quyết định, cùng Thanh Ngâm đối nghịch.

Kiểm tích thiên địa. . . Đây là muốn phi thăng sao?

Phi thăng!

Mặc dù đủ loại dấu hiệu rõ ràng, có thể Lệ Đấu Lượng chính là cảm thấy trước mắt tình hình giống mộng không chân thực.

Thanh Ngâm muốn độ kiếp phi thăng, Cổ Âm thì phải cường kéo nàng xuống tới. . . Đông Hải kiếp hàng đến nay cục diện, làm sao đột nhiên tự biến thành dạng này?

Những này cảm khái mới vừa ở chư vị tu sĩ trong lòng nảy mầm ra tới, liền bị ngoại ở giữa kiểm khí luồng không khí lạnh đông kết, Thanh Ngâm kiểm khí mở thiên địa, đã là không thể phá vỡ, thỉnh thoảng một lần chập trùng liền có trên dưới một trăm lôi hỏa hôi phi yên diệt, hủy đi ma đầu càng là vô số kể. Mấy hơi về sau, trong phạm vi cho phép trong không gian, vậy mà thanh tĩnh như nước, hết thủy lôi hỏa ma đầu, đều bị ngăn tại xung quanh, luân phiên oanh kích phía dưới, cũng không thể tiến thêm.

Như thế chúng tượng, lờ mờ đã có lúc ấy Chung Ân phi thăng lúc mô hình tạc.

Chỉ có tối xung quanh Cổ Âm, vẫn có thể lấy Thái Dương chân hỏa chống đỡ, Cổ Âm quanh thân cũng là nơi này hứa phương viên bên trong, duy nhất khí diễm bốc hơi chi địa.

Như nước kiểm quang liên tục ba lần cùng quang diễm xung đột, đều là không trên không dưới cục diện giằng co.

Cho đến giờ phút này, Thanh Ngâm mới vừa dời qua ánh mắt, trên người Cổ Âm quét qua, mở miệng tóe: "Thái Dương chân hỏa bá tóe vô song, chỉ là bực này lực lượng viễn siêu thân người cực hạn chịu đựng, lúc này người chân hỏa đốt người, tạng phủ, kinh lạc, huyết nhục, nguyên khí chờ đều dẫn đốt. . . Như vậy xuống dưới, người còn có thể chống đỡ bao lâu?"

Đây đã là Thanh Ngâm tự hiện thân đến nay chỉ có trường cú, tựa hồ cho thấy trên thái độ một chút chuyển biến, chỉ là Cổ Âm cho hưởng ứng, chính là lại một vòng nhảy lên mặt trời!

Nóng bỏng Thái Dương chân hỏa ngưng tụ thành một đoàn thuần túy bạch quang, theo kiếm khí mở thiên địa bên trong thăng lên, xung quanh hư không tại sóng nhiệt bên trong vặn vẹo, chân hỏa cùng kiếm khí không hề hoa mỹ mà đụng nhau, sinh thành chấn động khuếch tán ra đến, tình thế kinh người, nhưng là rất cuộc không cản được Xích Âm Ly Hóa thần lôi oanh kích.

Vừa mới hình thành kiếm khí thiên địa oanh thanh vỡ vụn, Cổ Âm cùng Thanh Ngâm thân hình lần nữa bao phủ đang bay động lôi hỏa bên trong, liền tại cái này tràn ngập lôi hỏa chỗ sâu, Trảm Không thần kiếm vang lên y nguyên có thể thấy rõ.

"Tranh tranh tranh" liên tục ba tiếng chấn minh, mỗi một cái đều trực thấu tim phổi, đứng ngoài quan sát chư tu sĩ chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh theo tạng phủ chỗ sâu lộ ra, đông kết huyết mạch, tập sát nguyên thần, lảng lệ đến cực điểm. Nhưng mà một bên khác, Thái Dương chân hỏa rực sáng bắn ra bốn phía, kịch liệt thiêu đốt hỏa diễm cơ hồ ngưng tụ thành thể lỏng, mỗi một lần trướng co lại, đều sinh thành gào thét gió nóng, nó nơi bao bọc khu vực, hết thảy nguyên khí đều tại cái này không thể tưởng tượng nổi nhiệt độ cao hạ bốc hơi hầu như không còn, hình thành khó mà bù đắp trống không khu vực.

Kiểm khí tại tê rít gào, hỏa diễm đang thiêu đốt, có thể ngăn ngui mấy hơi qua đi, tất cả âm thanh đột vài yên tĩnh lại.

Tiếng kiếm reo đã không có truyền bá chất môi giới, mà hỏa diễm cũng đã mất đi thiêu đốt hình thái, chỉ có song phương là tinh thuần nhất hùng vĩ năng lượng. Triển khai kịch liệt nhất va chạm.

Im ắng khu vực đang nhanh chóng mở rộng, bên trong thực đã là hoàn toàn tĩnh mịch. Lệ Đấu Lượng bọn người không thể không lần nữa lui về phía sau, để tránh cho bị thôn phệ đi vào, ở trong đó ngoại trừ hai vị người khởi xướng, đã không có nhân có thể sống sót dù là một hơi thời gian, chính là Xích Âm Ly Hóa thần lôi đánh vào đi, cũng bị trong nháy mắt giáo sát sạch sẽ, liền thứ cận bã tử đều không thừa nổi tới.

Nhưng là, khủng bố như vậy địa vực, cũng vẹn vẹn tồn tại không đến mười hơi thời gian.

Không có bất kỳ cái gì điềm báo trước, đã phát triển năm dặm phương viên tĩnh mịch khu vực oanh thanh vỡ vụn. Sắc nhọn sóng âm vừa mới thoáng hiện mảnh khóe, liền đột nhiên nâng cao tới nhân loại mức cực hạn có thể chịu đựng, chỉ là bị sóng âm quét trúng, Lệ Đấu Lượng hộ thể chân tức tựa như một cái vỏ trứng gà ầm vang vỡ vụn, cơ thể ngoại tầng thì giống như là bị vô hình đao xẹt qua, trong chớp mắt nứt ra mấy chục đầu thật sâu vết thương, máu tươi phun tung toé mà xuất.

Bên cạnh La Ma Thập bọn người ngược lại là tốt một chút, dù sao lúc trước thương thế không thể so với Lệ Đấu Lượng trầm trọng như vậy, nhưng cũng đều có chút chật vật.

Lúc này, một đường chói mắt tinh mang bay vụt mà lên, trên không trung phi độ biến hóa, những nơi đi qua, hỗn độn mờ, thanh quang như nước, chỉ là ba năm nhất công phu, chúng tu sĩ tầm mắt chính là mở rộng, thấy trước đó tĩnh mịch khu vực bên trong sáng trong suốt, không ngờ khôi phục trước đó kiếm tích thiên địa khí tượng.

Chủ đạo đây hết thảy, lại không phải ngay tại phương thiên địa này chính

giữa nhắm mắt mà đứng Thanh Ngâm, mà là kia tóe xuyên suốt xuất lảng lệ kiếm khí tinh mang.

Trảm Không thần kiếm!

Thanh này tuyệt đại danh kiếm trong hư không du động, tuy không vậy không có sừng, lại uốn lượn như rồng, rất sống động. Chúng tu sĩ đều là xem thần không xem hình, chỉ cảm thấy kiếm này tự do phi động thời điểm, tự có một cỗ vô song kiếm ý chất chứa trong đó, thỉnh thoảng mũi kiếm lung lay, chỉ hướng bên này, đương chi giả đồng đều hô hấp khó khăn, quanh thân khí vận chuyển cũng xuất hiện trắc trở.

Theo kiếm quang rõ ràng hiện ra, xung quanh đạo nhân ảnh kia cũng liền càng ngày càng không chỗ che thân. Chúng tu sĩ ánh mắt chuyển đi, nhưng là cùng nhau ngần ngại.

Không phải Cổ Âm?

"Tản ra!"

Bán Thành cư sĩ đột ngột phát rít gào rống, ngoại trừ tỉnh táo người khác bên ngoài, còn có tấn công địch ý đồ.

Bán Thành cư sĩ là lấy âm sát thành tiêu, nếu chỉ luận này thuật, thực đã là giới này tối đỉnh phong, vừa mới tại mọi người bên người trải rộng ra sí bạch hỏa quang, đột nhiên chính là một cái cực lớn lôi đãng, cứng rắn bị sóng âm đảo xuất một cái vết nứt.

Chỉ là, hãn vẫn trễ nửa bước.

Lệ Đấu Lượng cùng La Ma Thập đồng đều lấy cực hạn của mình tốc độ bay thoát ra vài dặm bên ngoài, lại ngoái nhìn lúc, trong lòng lại đồng thời co lại. Chử Thần lão nhi không hề động, cứ như vậy ngưng ở giữa không trung, bề ngoài tiếc phi thường cổ quái, làn da tựa hồ đang phát ra quang tới.

Sau một khắc, Chử Thần vẻ mặt cứng ngắc chia năm xẻ bảy, vô số nhỏ vụn ngọn lửa theo thân thể của hắn từng cái bộ phận phun ra, cứ như vậy trống rỗng xoắn một phát, Thái Dương chân hỏa liền tại chỗ hắn đứng tràn ra. Bông mắt quang mang hạ, gặp lại không đến bất luận cái gì tạp chất.

Trên bầu trời các tu sĩ nhất thời tắt tiếng, không có nhân nghĩ đến Cổ Âm tại cùng Thanh Ngâm liễu sống liễu chết thời điểm, sẽ còn đem trọng tâm lại chuyển dời về đến, lợi dụng khô lồi làm một yểm hộ, dùng cái này thời gian ngăn ngại chên lệch, thành công đánh giết Chử Thần.

Cổ Âm tự đứng tại quang mang trung tâm, phảng phất trước đó tự theo Chử Thần trong thân thể chui ra ngoài, quanh thân bao khóa tại lửa cháy hùng hực bên trong. Xuyên thấu qua hỏa quang, mọi người lờ mờ thấy được nòng thân thể hình dáng cũng theo hỏa diễm bốc hơi mà vụn vụn bất định, bặt chi mà đến là xung quanh Thái Dương chân hỏa chập trùng dao động.

Mặc dù ngay cả bị thương nặng, nhưng nòng vẫn là cường đại, cường đại đến hơi hột tự đánh chết lại một vị chân nhất tông sư, bình thân đến làm cho đối phương nửa phần thực lực đều không phát huy ra.

Điều này khiến mọi người minh bạch, Đông Hải kiếp hàng đến nay, Cổ Âm mục đích xưa nay đều chưa từng thay đổi, cùng Thanh Ngâm va chạm, vền vền xem như một cái mọc lan tràn chi tiết, lại hoặc là một lần ngăn ngại cảm xúc hóa phản ứng, đợi đến kia cảm xúc đi qua, lý trí lần nữa chiếm cứ vị trí chủ đạo.

Đó chính là bọn hắn tai nạn.

Lệ Đấu Lượng cắt đứt huyết mạch, không ở thương thế, hắn tình huống đã hồng bét thấu, ẩn tại Uế Quang vân khí về sau "Kim Nhân Hỏa Kiếp" còn tại phát huy tác dụng, sáng rực nhiệt lực đã đem hắn toàn thân tất cả đều lấp đầy, lúc này, hắn tựa như là một đồng giới lên mờ củi, chỉ cần một chút xíu hoá tinh, liền muốn thiêu đến. Một chút không dư thừa.

Có lẽ, không cần Cổ Âm động thủ đi. . .

Có lẽ là không cam tâm để Cổ Âm chiếm cứ chính giữa sân khấu, một phương hướng khác, Trảm Không thần kiếm tái phát chiến minh, thanh âm dặt không, ngược lại giống như theo mọi người trong lỗ chân lông xuyên thấu vào. Nghe được này âm, Lệ Đấu Lượng thể nội tâm hỏa thiêu đốt tình thế lại bị cản trở một chút, mười phần kỳ diệu.

Trảm Không thần kiếm trong nháy mắt liền tại nó kia vài dặm trong trời đất chuyển một vòng tròn, tốc độ không thể nghi ngờ là tuyệt nhanh, vốn lại có một loại khoan thai tự đắc vận vị, theo cái này một vòng xuống tới, thanh tịnh không một hạt bụi giữa thiên địa, tựa hồ có một đợt tế lãng khuếch tán ra đến, vô thanh vô tức, chính là bên trong Thanh Ngâm hơi chiết xạ thân ảnh, cũng vẫn như cũ có thể thấy rõ.

Tại kiếm khí huy phát trước đó, tại khung đỉnh chớp, Uế Quang vân khí đã có mới biến hóa.

Tầng mây bên trong không còn số lớn bay thấp lơ lửng, thế nhưng là vân khí vòng xoáy lại tại càng không ngừng mở rộng, vận tốc quay cũng tại từng bước đề cao, ngược đầu nhìn lên, ngược lại giống như toàn bộ bầu trời đều tại xoay tròn, vòng xoáy trung ương kia đen kịt lỗ thủng, càng là lúc nào cũng dâng trào xuất nồng đậm ma vụ, tại cương phong gợi lên hạ tán nhập giữa tầng mây khe hở, ảm hồng xanh lét giao hòa cùng một chỗ, chói mắt cực kì. Cũng càng ngày càng hiện ra phía dưới thần kiếm chỗ tích thiên địa thanh tịnh sạch sẽ.

"Kiếp sát phân lưu. . . Không, cái này căn bản là đem tất cả kiếp sát đều thu đi rồi!"

Giữa thiên địa dày đặc xen lẫn khí cơ biến hóa, mãnh liệt khuấy động, không có bất kỳ cái gì tối nghĩa chỗ, là cái tu sĩ đều có thể cảm giác được: Cái này sóng bởi vì Cổ Âm mà đến kinh khủng kiếp sát, thực đã không chút nào ham chiến dờn đi mục tiêu, đem tất cả áp lực đều tập trung vào Thanh Ngâm bên kia.

Cuối cùng, từ cái này trong lỗ thủng, một cỗ kiếp sát thù lưu, đồng thời

không có lôi hỏa hình thái, nhưng là sâu nặng nồng đậm, giống một con yêu ma quái thủ đánh xuống, vừa vắn đánh vào kiếm tích thiên địa phía trên.

Kiểm khí cùng kiếp sát trong hư không va chạm, xé rách, cho đến chôn vùi, ở giữa hình thành to lớn xung kích, thì hoàn toàn tập trung ở phía kia thiên địa bên trong, một tơ một hào đều không có tiết lộ ra ngoài, chúng tu sĩ chỉ thấy trường tĩnh trong hư không một cái tiếp một cái gợn sóng, giống như là nhấc lên tầng tầng tế lãng.

Tế lãng sở cập, vùng thế giới này xung quanh vốn đang bay lượn rong ruổi Ngọc Tán Nhân khôi lỗi, lại bỗng dừng định trụ, ---- nháy mắt sau đó, theo khí quyển tia sáng biến hóa, khôi lỗi thân thể cũng theo đó vắn vẹo, tiếp theo. . . Vỡ vụn!

Gần như bất diệt thân thể U Huyền khôi lỗi giống như là bùn phấn bóp thành, cứ như vậy hóa thành bột mịn, tại kiếm khí thổi hóa hạ, đảo mắt liền cái gì đều không còn dư lại, nhưng chút chuyện nhỏ này cũng đã dẫn không dậy nổi mọi người chú ý.

"Hạ thanh thượng trọc, âm dương điên đảo, vốn lại đối chọi gay gắt. . . Đây là kiếm phá hư không, cưỡng ép vượt qua giới chướng thủ đoạn, nguyên lai, Thanh Ngâm còn chưa tới trong tưởng tượng như vậy cảnh giới."

Lệ Đấu Lượng liền làm mấy lần sâu xa thổ tức, đem tâm hỏa đè thêm tiếp theo chút, hãn rốt cục hiểu rõ mấu chốt trong đó.

Thanh Ngâm cuối cùng không có đến "Thư ý ma vân đỉnh, dẫn khí hạ cửu tiêu" chí cảnh, muốn phi thăng, pháp phối tự nhiên "Hà nâng" khẳng định là không tính là, chỉ có dựa vào tự thân lực lượng, cưỡng ép phá vỡ thiên địa kiếp quan, lấy xung kích thượng giới.

Như thế cách làm, không thể nghi ngờ là bàng môn tả đạo, cũng hung hiểm vạn phần, cũng không vì đương kim tu sĩ coi trọng, nhưng Thanh Ngâm bên người còn có Trảm Không thần kiếm!

"Như Trảm Không kiếm thần thông không giảm, phá giới phi thăng tựa hồ cũng không phải là việc khó."

Chung Ân a! Chung Ân. . .

Lệ Đấu Lượng đấm người tâm tư cũng chỉ có thể chuyển tới nơi này, Cổ Âm sẽ không cho bọn hắn quá nhiều cơ hội thử đốc, không nói lời nào, sí bạch cường mang lần nữa lấp lánh, sóng nhiệt cuộn cuộn, so với lúc trước, tựa hồ thiếu đi Đại Nhật lừng không bá đạo, thế nhưng là sâu uẩn ở giữa hung lệ nhuệ khí, lại càng ngày càng nổi bật ra tới.

"Xoẹt" một tiếng trường âm, La Ma Thập trên mặt lộ ra nồng đậm thanh khí, phản chiếu con người phát bích, bên mặt ma văn kịch liệt run run, tựa hồ muốn phá mặt mà xuất, hẳn các loại hóa lực, tá lực biện pháp liên tiếp sử xuất, rốt cục né tránh qua Cổ Âm phong mang, nghiêng người rút lui.

Cổ Âm hỏa diễm bên trong mơ hồ khuôn mặt thoáng bị lệch, ngoại tầng Thái Dương chân hỏa như xé đáp lại, bay cuộn như roi."Tê tê" âm thanh bên trong, diễm quang trong hư không in dấu xuống rõ ràng vết tích, thật lâu không tiêu tan.

Bán Thành cư sĩ mới từ đằng sau đuổi theo, liền bị đạo ánh sáng này ngăn ngăn trở đường đi, vừa chạm vào phía dưới, bát phương hỏa diễm xuất phát, đem hẳn cản một cái, Cổ Âm liền nhờ vào đó khe hở, phương hướng chợt chuyển, cả người như lệch quỹ đạo lưu tinh, xung kích mà xuống, hai vị đồng bạn đều bị kéo dài khoảng cách, lúc này bại lộ tại Cổ Âm phong mang trước đó, chỉ có Lệ Đấu Lượng một người.

"Rốt cục đến phiên ta rồi?"

Một chút tạp niệm tại Lệ Đấu Lượng trong lòng lóe lên, liền xóa bỏ sạch sẽ. Hẳn hắc một tiếng, thân thể có chút sau áp chế. Nhưng mà quanh thân khí phách không chút nào không giảm, trái ngược với sóng lớn vỗ bờ trước chứa đầy thể tử triều đầu, oanh thanh tăng vọt, trực tiếp đối mặt Cổ Âm lạnh lẽo vô tình ánh mắt.

Mà ở giờ phút này, đôi kia đôi mắt bên trong, lại ánh vào ngũ thải hào quang.

Một thân ảnh như điện, trong nháy mắt theo Lệ Đấu Lượng cùng Cổ Âm tầm đó sát qua. Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang minh mông vĩ lực, gần như thiên y vô phùng dung nhập Lệ Đấu Lượng Trấn Hải Bát Pháp đại khí phách bên trong, chính diện nghênh tiếp sáng rực thiêu đốt Thái Dương chân hỏa.

Lại là một cái kinh thiên động địa va chạm. Lệ Đấu Lượng thổ huyết bay ngược, phun ra huyết vụ trên không trung liền thiêu đốt hầu như không còn. Toàn bộ nhờ cái này có chút mất mặt tá lực pháp môn, hãn mới miễn đi ngay đầu tiên bị thiêu thành tro kiêu chết, nhưng nhất thời nửa khắc là nửa chút khí lực cũng rách bất động.

Kịch liệt cương phong theo bên người thổi qua, Bán Thành cư sĩ, La Ma Thập, còn có đột nhiên gia nhập chiến đoàn Thiên Chi Thượng Nhân, ba vị tông sư đã cùng Cổ Âm chiến thành một đoàn, không ai dám trực tiếp đối mặt Cổ Âm trọng kích, chỉ có thể né tránh xen kẽ, phê thực đảo hư, nhưng trong thời gian ngắn nhìn, cũng là không rơi vào thế hạ phong.

"Sự tình còn có thể làm. . ." Lệ Đấu Lượng thở phào được một hơi, lại nheo mắt lại, chật vật phân biệt cường quang bên trong chớp hiện bóng người, tình thế vẫn mơ hồ không rõ, nhưng cũng không còn là thiên về một bên.

Sao mà yêu dị!

Lúc đầu tuyệt vọng thế cục, tại Thanh Ngâm xuất hiện về sau, đột nhiên liền thành lúc này cái dạng này. Mà lại, "Ngoài ý muốn" hương vị như thế mờ nhạt, càng nhiều hơn chính là hoàn hoàn đan xen nghiêm mật. Chính mắt thấy nghe thấy phía dưới, ngoại trừ kinh ngạc, càng nhiều vẫn là theo đáy lòng thấu đi lên hàn khí âm u. . .

"Bên này sự tình còn có thể làm, mà nơi đó, thì là ván đã đóng thuyền, thế sự biến hóa, sao mà nhanh cũng."

Biết rõ là tình thế gấp gáp, Lê Đấu Lượng vẫn là không nhìn được hướng bên kia liếc đi một chút. Chỉ một chút, hắt ánh mắt liền rút cuộc bạt không trở lại.

Thần kiếm chỗ tích sạch sẽ thiên địa, nhìn qua là gợn sóng hơi sinh, tế lãng nhẹ nâng, nhưng có Ngọc Tán Nhân khôi lỗi bằng phóng thành tro tiền lệ, ai cũng không dám cho rằng kia trong đó thật chính là kinh sóng tế lãng, nói là Hoàng Tuyền Sát Ngục ngược lại không sai biệt lắm.

Nhưng mà chính là cái này Hoàng Tuyền Sát Ngục bên trong, đột nhiên lóe ra một người tới.

Người kia ngay tại Trảm Không thần kiếm bên cạnh, vươn tay, hướng phía như du long thân kiếm vồ xuống đi!

Thanh tịnh thiên địa trong nháy mắt bồi xuất một tầng huyết sắc.

Từ khi Thanh Ngâm dẫn kiếm phá không bắt đầu từ thời khắc đó, Lý Tuần một mực tại suy nghĩ.

Ban sơ, tại trọng áp hạ, suy nghĩ của hắn tựa như là nham khe hở nội róc rách dòng suối, tinh tế dị thường, tựa như lúc nào cũng trong hội đoạn, chật hẹp mạch suy nghĩ bên trong, Trảm Không thần kiếm, ngọc bài, Âm Tán Nhân chờ đoạn ngắn một mực càng không ngừng xuất hiện, cấu thành suy nghĩ chủ thể.

Cho đến lưỡi kiếm phá thể mà vào một khắc này, suy nghĩ khiên nhưng gián đoạn, hình thành một mảnh thuần túy trống không.

Nhưng ngay sau đó, dòng suối giống như là giải khai một đường bình chương vô hình, phun ra ngoài, phía trước lại không trở ngại, mặc kệ tùy ý chảy xuôi, về phần lúc này suy nghĩ vấn đề gì, hắn ngược lại không rõ ràng.

Bởi vì tại trong vòng phương viên trăm dặm trong hư không, chỉ ít có mười vạn. . . Thậm chí nhiều hơn "Lý Tuần" tại làm chuyện giống vậy. Khó mà tính toán "Lý Tuần" phân bố trong hư không mỗi một góc, theo chảy xiết cương

phong cùng lúc nào cũng cháy bùng nguyên khí chập trùng lên xuống, có đột nhiên đại diện tích bốc hơi, nhưng lại có càng nhiều tản mát ra, mỗi cái "Lý Tuần" đều là độc lập, bọn hắn cảm ứng đến biến hóa của ngoại giới, đem xung quanh từng li từng tí đều ghi lại ở tâm, đồng thời bởi vậy diễn sinh ra đủ loại suy nghĩ, không phải trường hợp cá biệt.

"Lý Tuần" nhóm lại là liên hệ cùng một chỗ, tất cả cảm ứng, tư duy đều thông qua cái nào đó vô hình mạng lưới đan vào một chỗ, va chạm lẫn nhau, sinh ra ánh sáng lóa mắt thái, nhưng càng nhiều vẫn là hỗn loạn.

Lúc này Lý Tuần có thể nói nắm giữ phương viên trăm dặm giữa thiên địa mỗi một tắc hư không biến hóa, nhưng lại quả thật một mảnh hỗn độn, thỉnh thoảng lóe lên tư duy đoạn ngắn nói cho hắn biết, cái này so "Chiếu kính phân thân" kinh lịch còn muốn đáng sợ gấp trăm lần, nghìn lần, thế nhưng là. . . Chiếu kính phân thân lại là cái gì?

Lý Tuần tại ngàn vạn tư duy mảnh vỡ trọc lưu cọ rửa hạ không ngừng, không biết bao lâu trôi qua, tư duy hỗn loạn không có chút nào làm dấu hiệu, đây là tới từ ở đáy lòng chỗ sâu nhất bản năng, lại tại một đợt lại một đợt loạn lưu trùng kích vào, càng ngày càng rõ ràng hiển hiện ra.

Cảm giác nguy cơ, cảm giác nguy cơ mãnh liệt, giống như là đục lưu bên trong đá ngầm, lộ ra mặt nước, cùng loạn lưu tương kích, sinh thành một vòng không thể bỏ qua tuyến lưu. Trọc lưu vây quanh "Đá ngầm" đảo quanh, phá thành mảnh nhỏ tư duy mảnh vỡ bên trong lần đầu có được tính chung đồ vật, mà điểm ấy "Tính chung", chính là phát sinh.

"Nguy cơ, cái gì nguy cơ?"

Có nghi hoặc, liền có phương hướng. Phân bố tại hư không các nơi "Lý Tuần" nhóm, không tự giác chuyển động đầu óc, theo thu lấy đủ loại trong tin tức tìm kiếm ở giữa đề đáp án. Thế nhưng là, bởi vì tin tức quá mức bề bộn, cũng khuyết thiếu một cái thống nhất tiêu chuẩn, "Lý Tuần" nhóm rất khó hữu

hiệu làm ra loại bỏ quy nạp.

Theo thời gian trôi qua, "Lý Tuần" nhóm thu được một loại khác cảm xúc. Chỉ tiếc, đó là bởi vì thời gian dài suy tư mà vô đoạt được sinh ra nôn nóng cảm giác, không những bất lực về suy nghĩ, còn làm quấy rầy lúc trước cảm giác bén nhạy, để "Lý Tuần" nhóm tình trạng càng ngày càng bất lợi.

Nên làm như thế nào?"Lý Tuần" nhóm lại có chút mất phương hướng.

Gặp đúng thời, lại có một loại mới cảm giác nổi lên. Lúc đầu, đây chẳng qua là "Lý Tuần" nhóm thu tập được vô số trong tin tức một cái, nhưng rất nhanh, bọn hắn liền phát hiện tin tức này có độc nhất vô nhị đặc tính, mà lại là cùng bọn hắn chặt chẽ liên hệ cùng một chỗ, cái này giống như là trong bóng tối hải đăng, vì bọn họ dựng nên khởi một cái minh xác tọa độ.

Từ mơ hồ cảm giác được rõ ràng nhận biết, cũng chỉ là chuyện một cái chớp mắt. Sau một khắc, "Lý Tuần" nhóm thấy được nhất căn lông vũ.

Căn kia lông vũ không biết từ nơi nào đến, toàn thân thanh bích, như chạm ngọc thành, nhìn kỹ lại, còn có thể tìm được trên đó lưu động u lam quang mang, có vượt mức bình thường cảm nhận, vốn lại phiêu phiêu dang dang, tại cái này đầy trời nguyên khí dòng nước xiết bên trong chập trùng bất định.

Phi thường cổ dịch chính là, đương "Lý Tuần" nhóm lực chú ý tập trung qua lúc, kia lông vũ tựa hồ hư hóa. Hoặc là nói, là lực lượng nào đó dẫn dắt "Lý Tuần" nhóm, xuyên thấu qua lông vũ biểu tượng, cùng một tầng khác cái nào đó tồn tại hoàn thành tiếp xúc.

Cũng vền vền tiếp xúc mà thôi, lông vũ "Một bên khác", chỉ truyền tới một cái vô cùng đơn giản tin tức: "Hướng chỗ ấy nhìn!"

"Lý Tuần" nhóm lực chú ý không tự chủ được chệch đi.

Giờ này khắc này, chính vào Trảm Không thần kiếm phát uy, phóng xạ ra vô

song kiếm ý, cùng không trung thùy lưu kiếp sát đối bắt, chôn vùi lực lượng tập trung ở có hạn giữa thiên địa, rung chuyển hư không, dần dần xé mở giới trận, sử thượng giới vô biên vĩ lực, lạng yên lộ ra một góc.

Mặc dù hư miếu, lại huy hoàng tráng lệ.

Nhưng mà, "Lý Tuần" nhóm không có bị hấp dẫn tới, mà là dựa vào lấy mơ hồ chỉ dẫn, đem tất cả lực chú ý đều trút xuống tại kiếm tịch thiên địa ở trung tâm, vị kia nhắm mắt hư lập Thanh Ngâm trên thân. Thanh Ngâm mặc dù đứng ở nơi đó, nhưng nàng thân thể rõ ràng tại từng tắc từng tắc bay vụt, trong quá trình này, nàng không có chút nào dùng sức, mà là bị trong hư không một loại nào đó khó mà suy đoán lực lượng hấp thu đi, có lẽ là ngâm ở lực lượng kia bên trong thời gian quá dài, thân hình của nàng tựa hồ cũng bị đồng hóa, rõ ràng là ở trước mắt, lại càng giống trong suốt đồng dạng.

Thanh Ngâm?

Một cái đối lập rõ ràng nhận thức không hiểu bày biện ra đến, đảo mắt liền tại "Lý Tuần" nhóm tầm đó chuyển một vòng tròn, tựa như là một chùm sáng, tại hỗn độn ám vân bên trong bắn phá, soi sáng ra từng cái không trọn vẹn đoạn ngắn.

Cảm giác như vậy, giống như đã từng quen biết.

Trảm Không kiếm, ngọc bài, Âm Tán Nhân. . . Tần Uyển Như?

Ngàn vạn cái "Lý Tuần" cùng nhau động não, chỉ là ý nghĩ chợt loé lên công phu, vân phá vụ khai, rõ ràng mạch lạc bày biện ra tới.

Thanh Ngâm!

Một năm ngủ đến, vậy mà lại về tới nguyên điểm, chỉ là lần này, gió lớn thổi quyển vân vụ khai, chiếu vào "Lý Tuần" nhóm trong mắt Thanh Ngâm thân ảnh, lại không còn hư miếu không thật, mà là thật sự rõ ràng chiếu vào phực đáy, ẩn

tại trong lòng.

Thanh Ngâm, âm mưu khởi đầu cùng chung điểm, lúc này liền muốn phi thăng, đây là giải thích. . .

Nàng muốn chạy trốn?

Trước nay chưa từng có rõ ràng ý thức theo tâm hồ bên trong hiện lên đến, trở lại tại ngàn vạn cái "Lý Tuần" tầm đó hình thành chính tề ôn tồn, cho đến hợp dòng thành sông: "Có thể nào để nàng chạy thoát?"

Ôn tồn biến thành gào thét, bên trong không có bất kỳ cái gì tạp âm, chỉ có thuần túy ý niệm ngưng luyện cùng một chỗ, phát ra hoàng chung đại lữ oanh minh.

Hình không còn mà thần tồn, hình chưa thành mà thần tụ, huyền diệu hình thần biến hóa ở đây hào vi tầm đó diễn hóa hoàn toàn, tuy có kiếp sát kiếm khí va chạm, kia một tia ý niệm sinh thành lôi âm y nguyên chống đỡ nhập cái này giấu bao hàm kinh khủng năng lượng tế lãng bên trong, cuối cùng ngoại hóa ra tới: "Thanh Ngâm, người trốn không thoát!"

Thần tụ mà hình tới. Ở giữa không có bất kỳ cái gì có thể phân giải quá trình, chỉ một nháy mắt, Lý Tuần thân ảnh liền tại cái này vô tận hư không bên trong sinh thành, cứng rắn khảm vào kiếm kia tích trong thiên địa.

Dâng lên kiếm khí phảng phất là tứ ngược gió lốc, trong nháy mắt đem Lý Tuần thân thể đánh cho thủng trăm ngàn lỗ, nhưng mà lại có một tầng nồng đậm huyết quang. Tại quanh người hẩn lưu chuyển, kịp thời bổ sung dưới thân miệng vết thương, càng cùng kiếm khí gió lốc chống lại.

Huyết Ảnh yêu thân, lại lần nữa thành tựu!

Này pháp thể một thành, trong hư không huyết quang độc điểm lập tức bốc hơi bay cuồn.

Luận thủ đoạn, Huyết Ảnh yêu thân có lẽ còn không sánh bằng kiếm tịch thiên địa tinh vi huyền diệu, nhưng mà tầng này tầng hung lệ chi khí ở đây phương thiên địa bên trong tỏ khắp, cũng quấy nhiễu kiếm tịch thiên địa trong suốt minh thấu, sử xung quanh nguyên khí nảy sinh biến hóa.

Không trung thùy lưu thẳng xuống dưới kiếp sát, uy thế càng nặng, giống như là vung lên đại chùy, trống trồn kêu vang, ngũ sóng truyền xuống tới, từng vòng từng vòng gợn sóng tế lãng, trước sau lần lượt, trong nháy mắt quét sạch này phương thiên địa.

Trong hư không Thanh Ngâm rốt cục bị liên lụy, cũng tại lúc này, nàng mở mắt, vừa hay nhìn thấy Lý Tuần lấy tay đi bắt Trảm Không thần kiếm một màn.

"Sức người có hạn. . ."

Thanh Ngâm mạn thanh mở miệng, giống như đang thở dài, nhưng càng giống đùa cợt.

Mềm nhỏ thanh âm tan vào khinh sóng tế lãng bên trong, tràn xuyên thấu qua đến, thanh âm mang theo một loại nào đó dị lực, kích phát ra dành dục tại Trảm Không thần kiếm bên trong vô song thần lực, chợt vung lên phát, Lý Tuần đã tìm được thần kiếm phong mang bên trong hai tay, tựa như là trước mặt Ngọc Tán Nhân khôi lỗi, vỡ vụn vỡ nát.

Trảm Không thần kiếm thi triển hết nó như du long thần ý tư thái, sóng sóng kiếm khí trong nháy mắt lại tăng lên một cái tầng cấp, hải triều lôi âm đè tới, Lý Tuần liền ngăn cản nửa hơi năng lực đều không đáp lại, liền lại cho ép thành huyết vụ đầy trời.

Lại là lần này, trong kiếm sát ý không thể phá hủy rơi Lý Tuần ý niệm, tự nhiên cũng liền không cách nào ngăn ngăn hẳn đối Huyết Ảnh yêu thân khống chế.

Trong tiếng cười lớn, Lý Tuần thân thể lại lần nữa ngưng tụ, mà lúc này

quanh người hẳn. Một chút giống như là thiêu đốt lên ngọn lửa màu đỏ ngòm, trong hư không bồi xuất chướng mắt vết tích. Cùng này mới trong vắt thiên địa, hiện ra mùi vạn phân không cân đối.

Thanh Ngâm có chút nhú mày, cái này nhỏ xíu thần sắc biến hóa, để nàng từ lúc đem phi thăng thiên nhân, lại lần nữa hạ xuống đến thế gian. Nàng vươn tay, Trảm Không thần kiếm lập tức thu liễm tài năng, trở lại trên tay nàng.

"Lúc trước mưu đồ thời điểm, nhưng không nghĩ đến, người so Cổ Chí Huyền còn muốn tới quật cường!"

Lạnh thấu xương sát ý phảng phất theo vạn năm trong hàm băng phun ra ngoài, lại có vô cùng linh tính bó thành tuyến, trong nháy mắt đem phía trước Lý Tuần khóa chặt mà lại đông kết, giờ khắc này, Thanh Ngâm dùng vô cùng chăm chú ngữ điệu nói chuyện: "Người chính là ta thành đạo trước, cái cuối cùng ma chướng!"

Âm rì, ngoài trăm dặm, chợt có tiếng thét dài xuyên vân liệt không, cuốn tới.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 5: Phi Thăng

Chương 05: Phi thăng

Khiếu âm khởi chỗ, thương khung đỉnh chớp, một mảnh đốt đốt sóng nhiệt tới lúc gấp rút nhanh khuếch tán, tự tây hướng đông, trong khoảnh khắc đảo qua ngàn dặm tầng mây.

Sóng nhiệt những nơi đi qua, Uế Quang vân khí liền giống như là bị quá mức vải rách, trong lúc nhất thời thủng trăm ngàn lỗ, mấy chục vạn ngo ngoe muốn động ma đầu như vậy thân hóa tro bụi, liền cận bã đều không lưu lại.

Xuyên thấu qua tầng mây kẽ nứt, mọi người chỉ có thấy được rít gào mênh mông sóng lửa, thỉnh thoảng có xích hồng ngọn lửa phun ra ra tới vạn vạn dặm khí, để đã thành hình Uế Quang vân khí vòng xoáy đều đang phát run.

Trước hết nhất làm ra phản ứng đúng là Thanh Ngâm, nàng đột nhiên đổi mục tiêu, Trảm Không thần kiếm chấn minh thanh bên trong, hư không hoạch cong, đong đưa mũi nhọn hoàn toàn không nhìn thấy hình thể, chỉ có sáng kiếm quang phun ra nuốt vào, hàn ý tuôn ra phát, đem không trung hóa thành trời đông giá rét.

Kiểm khí những nơi đi qua, tầng mây nứt ra, trực thấu bầu trời đỉnh chớp.

Kiểm khí mới xuyên vào tầng mây chỗ sâu, liền cùng một đường tại trong mây ghé qua tuyệt đại sức mạnh vừa vặn chạm vào nhau, chỗ kia khoảng cách tại Uế Quang vân khí vòng xoáy điểm trung tâm, cũng bất quá chính là mấy dặm khoảng cách!

Khiếu âm bên trong tuyệt, hư không tựa hồ yên tĩnh một chút, sau đó liền thiên băng địa liệt nổ lớn, nửa mẫu phương viên hồng vân trong nháy mắt bốc hơi hầu như không còn, phân ra thật lớn một khối trống không, trực thối mái vòm.

Từ nơi này nhìn lên, vừa có thể nhìn thấy cái kia đạo đã bị hồng vân che chắn thời gian rất lâu "Kim Nhân Hòa Kiếp", chỉ là kia một vòng hẹp dài bên lửa, không biết nhận cái gì lực lượng quấy nhiễu, co duỗi dây dưa, lại không thành hình.

Uế Quang vân khí sóng tuôn ra không ngừng, thù lưu kiếp sát khí trụ cũng nhận ảnh hưởng, tại kiếm tịch thiên địa bên trong Lý Tuần rõ ràng cảm thấy đến từ phía trên xung kích đã suy giảm rất nhiều, nhưng mà đây đối với Thanh Ngâm mà nói, cũng không phải chuyện tốt!

Cũng không chờ Thanh Ngâm có động tác nữa, trên không trung, lại là một đợt sóng nhiệt đảo qua.

Uế Quang vân khí vừa mới có chút vài tụ lại diện mạo, bị sóng nhiệt xông lên, lại là thất linh bát lạc, vừa mới trống ra một mảnh trong sáng bầu trời, tại nhiệt độ cao bốc hơi hạ, lại có chút hỗn độn không rõ, mà cái này hỗn độn bên trong, có một tầng bóng ma sát qua.

Thương khung đỉnh chớp, con kia đã vụn vụn không ra hình dạng gì kim đồng, liền bị cái này đợt nhiên tới âm ảnh che giấu, vốn còn tại tứ phương bản phá kim quang xạ tuyến, lại lóa lờng tránh, cứ như vậy biến mất.

Đang cùng tâm hỏa độc điểm phân cao thấp nhi Lệ Đấu Lượng còn không có kịp phản ứng, trên thân liền đợt nhiên buông lỏng, nóng lòng muốn động tâm hỏa, phảng phất chỉ là một trận ảo giác, cứ thế biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Chuyện gì xảy ra?

Trên bầu trời, nhiệt độ siêu việt cái nào đó cực hạn, không khí oanh thanh cháy bùng, xích kim sắc hỏa quang bốc lên, nhưng lại giống như tại lực lượng nào đó đánh lũng hạ, hai bên chia tay, hiển lộ ra bên trong tu sĩ thân ảnh.

Người kia chính thu hồi phát động cánh tay, cùng chột hiện chột ẩn âm ảnh tương liên, ngược lại tốt giống như là nàng đem kia "Kim đồng" thu nhập trong tay áo đồng dạng.

Ôm theo nhất cử phá kiếp uy thế, người này lạnh lùng nhìn xuống xuống tới, váy đỏ tóc dài, ngọc nhan hỏa đồng, kia cư cao lâm hạ đường đường khí thế, tại Thông Huyền Giới cũng được xưng tụng là độc nhất vô nhị!

Thiên Yêu Phượng Hoàng!

Vị này vốn nên tại ngoài vạn dặm đại yêu ma, ngay tại chiêu bài thức tràng diện bên trong hiện thân, dâng trào hỏa diễm ở sau lưng nàng sắp xếp, phảng phất là một đôi che trời dài cánh, chỉ một lần lung lay, đã nứt ra Uế Quang vân khí liền lần nữa nhượng bộ lui binh, xa xôi vài dặm, đỏ ửng lưu động đồng mắt, y nguyên hừng hực như lửa, thẳng đến tạt phủ.

Một bên, Cổ Âm bỗng nhiên rời khỏi vòng chiến, cau mày nhìn lên trên.

La Ma Thập bọn người không tiếp tục dây dưa, mà là nắm chặt thời gian, điều hoà khí tức, đồng thời xử lý vừa mới một vòng trong lúc kịch chiến nhận nội ngoại thương thế.

Một bên khác, Lý Tuần tâm tư bình tĩnh, ánh mắt của hắn tại Yêu Phượng vừa đem tay lũng nhập trong tay áo trước đó liền chăm chăm đi qua, không ngoài dự liệu bắt được kia một đường thanh bích quang ảnh, kia là nhất căn đặc thù lông vũ tàn ảnh, khoe miệng của hắn kéo ra, vẫn là đem ánh mắt trở xuống đến Thanh Ngâm trên thân cũng không tái phát lực, chỉ là duy trì lặng im.

Không hện mà cùng, Yêu Phượng ánh mắt trước cùng Lý Tuần vừa chạm vào, lúc này mới theo Thanh Ngâm, Cổ Âm trên mặt đảo qua, cuối cùng, đứng là

nhất tiêu: "Náo nhiệt như vậy, có thể nào quên ta!"

Không chờ sau đó mới đám người kịp phản ứng, trên bầu trời liền nhấc lên một đợt mãnh liệt hơn chấn động.

Ba lật hai lần đối kiếp sát xung kích, dẫn phát càng không thể trắc biến hóa, tính ra hàng trăm Xích Âm Ly Hóa thần lôi tại vừa mới hình thành trống không chi địa bên trong nổ tung, tuần Biên Vân tầng lặn lộn xé rách, trở lại bị càng thêm nồng hậu dày đặc vân khí tràn ngập, chỉ là thời gian nháy mắt, ở vào trọng yếu nhất chỗ Yêu Phượng liền hoàn toàn bị bao phủ.

Cái này cũng chưa hết, vô số hữu hình vô hình ma đầu hướng phía bạo tạc điểm trung tâm tấn công đi qua, trước sau lần lượt, lít nha lít nhít, không ngừng không nghỉ.

Cùng với đồng thời. Bạo tạc sinh thành hỏa vân hướng bốn phương tám hướng cấp tốc bành trướng, đảo mắt chính là hơn mười dặm có hơn, xung quanh tầm nhìn kịch liệt hạ xuống, chỉ có kiếm tịch thiên địa bên trong, y nguyên bảo trì đối lập thanh tịnh.

Tràng diện này, giống như là lão thiên gia phản nộ đáp lại.

Yêu Phượng thân hình hoàn toàn bao phủ ở trong đó, nhưng mà khí điểm sáng rực, càng giống là ẩn núp tại nước sâu bên trong cự thú, không giờ khắc nào không tại huy phát lấy năng uy lực cường đại.

Áp lực này có mãnh liệt tính nhắm vào, giống như là nung đỏ đinh sắt dính tại Cổ Âm, Thanh Ngâm trên thân, đám người còn lại, một mực bị bỏ qua.

Lệ Đấu Lượng ho một tiếng, không có Kim Nhãn Hỏa Kiếp kiềm chế, hẳn ngược lại có chút vài không thích ứng, xa xa cùng Bán Thành cư sĩ bọn người làm kẻ chỉ điểm bạn tri kỷ lưu, hẳn bỗng nhiên có loại cảm khái.

Trong thời gian thật ngắn, phiến thiên địa này trọng tâm nhiều lần chuyển

hoán, làm cho người mắt không kịp nhìn, giờ phút này, Yêu Phượng vượt không mà đến, lại phải đem trước mặt trọng tâm di vị, nhưng mà, cũng chính vì vậy, nhiều mà tạp, tạp thì nghi ngờ, trước trước sau sau trọng tâm bỗng nhiên tất cả đều mơ hồ rơi mất, để cho người ta đã phân phân biệt không ra trong đó nơi mấu chốt.

Hoặc là chuẩn xác hơn mà nói, chuyện nơi đây thái đã hoàn thành cuối cùng tập hợp, bỏ qua tiền căn hậu quả, chỉ có sau cùng kết cục, mới có ý nghĩa.

Ai sinh ai tử?

Ở hư không cái nào đó phương diện, đến từ nhiều mặt phức tạp suy nghĩ đan vào một chỗ, nhưng mà chân chính người trong cuộc ngược lại không có những cái kia tạp niệm, tầng tầng hỏa vân về sau, chợt có bóng người thoáng hiện, Yêu Phượng không biết dùng cái gì biện pháp đột phá lôi hỏa phong tỏa, nhất cử vượt qua vài dặm khoảng cách, liên tiếp thùy lưu kiếp sát, trực tiếp đánh vào kiếm tịch thiên địa đỉnh.

Nơi này có một nửa nhân không biết Yêu Phượng cùng Thanh Ngâm thù hận gút mắc, không qua coi thế tới, đại bộ phận người đều cho rằng Yêu Phượng sẽ cùng Thanh Ngâm đối đầu.

Chỉ tiếc, tình thế lại một lần chệch hướng dự liệu của bọn hắn.

Tứ phương bắn tung tóe trong ngọn lửa, Yêu Phượng chỉ là cùng xung quanh kiếm khí một chút tiếp xúc, liền mượn lực bên phi, lấy càng thêm đột nhiên khí thế bén nhọn, vọt tới Cổ Âm bên kia, vài dặm khoảng cách, lóe lên liền tới!

Cổ Âm lại cũng không kinh ngạc, chỉ là qua loa di vị, mở ra Yêu Phượng phong mang, trở lại vung bản đại dương chân hỏa, cùng Yêu Phượng đụng nhau một cái.

Mặc dù hư thực có khác, nhưng ở đây trong nháy mắt. Tam phương giao thoa khí cơ, tựa như cùng trăm ngàn lưỡi dao, trong hư không lượn vòng, lôi kéo

nguyên khí, kiếp sát, càng là sinh thành to lớn tuyền lưu, so với không trung Uế Quang vân khí vòng xoáy, thanh thể thượng cũng không kém cỏi quá nhiều.

Mãnh liệt phản ứng đồng thời tác dụng tại tam phương, đỉnh tai nhưc óc tiếng nổ ùng ùng bên trong, giữa các nòng khoảng cách cũng theo đó biến hóa, Yêu Phượng cùng Cổ Âm thiếp được thêm gần, nhưng hai người giao chiến chi địa, lại cách xa Thanh Ngâm.

Yêu Phượng thanh âm lại một lần vang ở đám người bên tai: "Các người lúc trước ban tặng, ngày sau nhất định từng cái hoàn trả!"

Lúc này, trên không trung, lại một đợt Xích Dương cách hóa thần lôi khuynh đảo xuống tới, lôi hỏa cơ hồ chen làm một đoàn, lẫn nhau ma sát va chạm, phát ra tới quang diễm tụ hợp tại một chỗ, đã đã mất đi hỏa diễm trạng thái bình thường, mà là hóa thành huyết hồng cột sáng, kích xạ mà xuống.

Xích Âm lôi hỏa nội tụ, vốn có Ly Hóa thần quang.

Cái này một đợt kiếp sát rốt cục sinh ra biến hóa, uy lực cũng lại đến một cái cấp độ.

Tại Thiên Tâm chủ đạo hạ, Ly Hóa thần quang bó tính cực mạnh, phân bắn cột sáng thỉnh thoảng đảo qua Cổ Âm cùng Yêu Phượng chiến trường, mà nó tuyệt nhân bộ phận uy lực, đều tập trung ở Thanh Ngâm bên kia.

Thùy lưu kiếp sát lúc đầu đã ở xung kích bên trong có chút lay động bất ổn, nhưng bị Ly Hóa thần quang vừa chiếu, có tinh tế hơi khói bốc hơi lên, nó dường kính đảo mắt liền rụt một vòng, gần như trong suốt, nhưng lại ổn định lại. Nó hơi mờ trung tâm thì có một đạo hồng quang hướng ra phía ngoài tràn ra, đảo mắt xuyên qua thùy lưu kiếp sát trên dưới, lại khuếch tán tứ phương, cùng kiếm tịch thiên địa tiếp xúc, vô thanh vô tức.

Nhưng mà. Một mực bảo trì trường tĩnh minh thấu nhỏ nhỏ thiên địa, đột nhiên liền bịt kín một tầng âm hồng quang vụ, cái này sắc thái còn có hướng vào

phía trong thắm thấu xu thế.

Một bên khác, Yêu Phượng thân hình phá vỡ tàn phá tầng mây, nhìn chăm chăm Cổ Âm, không qua ngần ngại một hai hơi thời gian, hai người liền tại trong hư không liên tiếp bảy tám lần va chạm.

Yêu Phượng chính là trong thiên hạ, hoàn toàn xứng đáng khổng Hỏa Tông sư, mà Cổ Âm thì là ngưng kiếp sát vì Thái Dương chân hỏa, thanh thế vô cùng, song phương mỗi một lần va chạm, mới tiến liền lui, mới lui lại tiến, mỗi một lần di vị đều là hơn mười dặm bên ngoài, mà tiếp xúc xung quanh hư không đồng đều như mỡ tưới lửa cháy, nhiệt độ cao bóp méo không gian. Cũng bóp méo bên trong truyền ra tới sóng âm.

"Tê Hà, người luôn luôn làm những này không ý nghĩa sự tình." Cổ Âm tiếng nói tại truyền lại bên trong có chút biến hình, thật đáng giận độ vẫn như cũ: "Ta mệnh không lâu rồi, người chính là giết ta, cũng bất quá là để cho ta chết sớm một lát, có thể bên kia, người năm Thanh Ngâm thế nào?"

Không có nhân cho rằng Cổ Âm là họa thủy đông dẫn, nàng vền vẹn đang trần thuật sự thật mà thôi, Yêu Phượng vô cùng rõ ràng, mà tâm tình của nàng tương đương ổn định: "Oan có đầu, nợ có chủ, người hại ta hài nhi, ta liền muốn để người tử không an lòng. Còn Thanh Ngâm bên kia. . ." "Thanh Ngâm là ta!" Thanh âm trầm thấp cùng với một cái khác sóng hồng quang nhộn nhạo lên, tất cả tu sĩ mặc dù sớm đối đầy trời hồng quang chết lặng, nhưng tại lúc này, lại hình như có nhân cầm lấy huyết thủy, ngành sinh sinh léo vào trong mắt đi, huyết sắc cũng không chói sáng, ngược lại là ảm chìm đến cực điểm, giờ khắc này bất luận là ai, trong lòng đều là bỗng nhiên co lại, "Huyết Kiếp Chúc Nguyên thần quang." Đã trầm mặc rất lâu Thiên Chỉ Thượng Nhân đột nhiên mở miệng, tiếng nói trầm thấp, đại khái chỉ có chính nàng mới nghe được thanh.

Cũng tại lúc này, nàng thân ảnh nhoáng một cái, liền từ biến mất tại chỗ, lại xuất hiện lúc, đã là gần sát Cổ Âm điều khiển Thái Dương chân hỏa xung quanh, ngũ sắc quang hoa lại xuất hiện, đang vắn vẹo trong không gian cứng rắn trừ ra

một đầu khe hở tới.

Từ trước đến nay cao ngạo Yêu Phượng đối cái này tính thực chất liên thủ không có biểu thị bất luận cái gì bất mãn, tại Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang phá vỡ Thái Dương chân hỏa ngoại tầng trong nháy mắt, nàng liên tiếp thay đổi bảy loại không ở giữa cấu hình hỏa điểm, lẫn nhau lưu thông biến hóa, cũng là lấy xảo phá lực, trên Thái Dương chân hỏa thực mở một cái miệng nhỏ, to lớn mệnh môn lực lượng liền từ bên trong tuôn ra mà vào, cùng Thiên Chỉ thể công hô ứng lẫn nhau.

Đối mặt lưỡng đại tông sư một kích dốc toàn lực, Cổ Âm lại thất thần.

Nàng kiến tuyến bị lệch đi qua, chỉ hướng Thanh Ngâm bên kia, lúc này, chính vào Thanh Ngâm huy kiếm, một vòng gợn sóng tại kia phương thiên địa bên trong khuếch tán, nhưng mà tầng kia âm hồng quang sóng, lại có một loại gian ngoài Ly Hóa thần quang chỗ không kịp quý quyết linh động, vài cái chập trùng chập trùng, liền tránh đi Trảm Không kiếm kiếm khí, trực tiếp đụng vào Thanh Ngâm hộ thân kiếm khí, xoẹt xoẹt rung động.

Thanh Ngâm mặt không đổi sắc, nhẹ nhàng áp chế cổ tay, tiếng kiếm rít chọt nổi lên, bén nhọn sóng âm giống như là không căn cứ nổi lên một trận cuồng phong. Kiếm tịch thiên địa bên trong, gợn sóng tế lãng trong lúc đó trở nên bắt đầu cuồng bạo, đã hướng vào phía trong thâm thấu Ly Hóa thần quang, đều tại cái này kịch liệt khuếch trương phóng khuấy động bên trong bụi bay khói lửa, khuấy động bên trong, này phương thiên địa mất trong suốt, nhưng là càng ngày càng thuần túy.

Cùng rít gào kiếm khí tương ứng cùng, càng cao chỗ thương khung đỉnh chớp, có cuộn cuộn lôi âm thù lưu thẳng xuống dưới.

Cái này lôi cũng không phải là kiếp lôi, trong đó hàm ẩn chi lực, cũng không phải là kiếp sát chi lực, mà là phun ra nuốt vào quang hoa, mở ra giới này ô trọc Ngọc Thanh lôi quang. Lôi quang chỗ đến, Uế Quang vân khí như canh sôi giội

tuyệt, trong nháy mắt nứt ra xuất một cái khó mà bù đắp lỗ thủng lớn, mặc dù còn có Ly Hóa thần quang tỏ khắp trong đó, lại cũng chỉ là mờ nhạt chí vô một tầng.

Thùy lưu kiếp sát khí trụ bắt đầu chân chính lắc lư, tựa như lúc nào cũng muốn sụp đổ, lúc này, nó đã nhanh không có tác dụng.

Thượng giới vĩ lực, đã hóa hình hiện thế, được tiếp dẫn chi thực.

Thanh Ngâm nhưng không có vội vã cùng này Ngọc Thanh lôi quang đung vào nhau, nàng cầm kiếm nơi tay, như tuyết mũi nhọn hoành không, theo cổ tay trắng chuyển động, kiếm mang phừng phực, bày ra một tầng lại một tầng thuần túy mà trực tiếp sát ý bình chương, giống như là phô thiên cái địa lưới lớn, dùng để bắt giữ trong hư không cái kia đạo lăng lệ huyết quang.

Lý Tuần trong hư không na di, không phải là trốn tránh, mà là lấy giá sóng ngự lãng thủ đoạn, tại kiếm khí sát ý xen lẫn lưới bên trong ghé qua.

Trảm Không thần kiếm phong mang ngay tại hấn bên cạnh thân sát qua, mỗi một đạo kiếm quang đều hàm ẩn lấy phá hình hủy thần cường áp, chỉ hơi sát qua, hệ thể Nhiên Huyết Nguyên Tức chính là một đợt rung động cực mạnh, sáng rực huyết diễm cũng âm đậm rất nhiều.

Trong lúc kiếm quang dày đặc ở trên bầu trời, hư không cũng biến thành vạn trượng biển sâu, áp lực cực lớn cùng nhau tác dụng phía dưới, đủ để đem bất luận người nào hóa thành thịt tê.

Dù cho lấy Huyết Ảnh yêu thân chi năng, chờ phá vỡ tầng này lưới, cũng rút lại suốt một vòng, nhuệ khí càng đánh mất hầu như không còn, chỉ có tràn ngập bộ ngực kiên quyết chi khí, khu động thân thể, tấn công tiến lên.

Thanh Ngâm cánh tay có chút lui về, tràn thiên kiếm quang tức khắc ngưng dừng, kiếm quang chỗ phóng xạ cường áp nhưng là lấy hàng trăm hàng ngàn lần biên độ tiêu thăng, mà tại Thanh Ngâm khu động hạ, cái này vô cùng cường áp

xảo diệu phân bố tại Lý Tuần xung quanh, cơ hồ chính là buộc hẳn, hướng hàn mang phun ra nuốt vào trên mũi kiếm đựng tới.

Giờ khắc này, Lý Tuần đã mất đi đối với mình khống chế, mà Trảm Không thần kiếm uy năng thì bị kiềm chế được cực sâu, cùng gian ngoài vô cùng cường áp kết hợp với nhau, giống như là tạm thời che lại cái nắp miệng núi lửa, đang có làm cho người hít thở không thông năng lượng tụ tập trên thân kiếm, nóng lòng muốn động, liền chờ tại Lý Tuần đựng vào mũi kiếm sát na, nhất cử bạo phát đi ra.

Ở đây kiếm tịch thiên địa bên trong, chỉ cần có Trảm Không thần kiếm nơi tay, liền tương đương là chỗ Thiên Ngoại Động Thiên, sinh tử chúa tể, Âm Dương biến hóa, đều do Thanh Ngâm điều khiển, trước đó như vậy thủ đoạn đều là đặt ở cùng kiếp sát đối trùng phía trên, chính là cùng Cổ Âm lúc giao thủ, đều xá mà không cần, lúc này nàng kiếm tâm quyết đoán, muốn chém giết ma hàng, liền không chút do dự, đem hết toàn lực, phải tất yếu một kích công thành!

Lý Tuần giãy dựa một chút, không thể cởi ra trời buộc, bất quá, miệng của hẳn còn có thể mở ra một chút xiu khe hở, tại răng môi nứt ra sát na. Một cỗ tinh thuần đến cực điểm sinh cơ lấy đặc thù nào đó đường ống xuyên thấu vào, xuyên qua toàn thân, trước đó phảng phất đình trệ chân tức nguyên khí oanh thanh cháy bùng, từ đan điền dâng lên, tại chỗ ngực hơi chút uẩn nhường, lập tức liệt hầu mà xuất!

"Âm sát?"

Suy nghĩ tại Thanh Ngâm trong đầu lóe qua, rất nhanh nàng liền biết chính mình đoán chừng sai lầm.

Tiếng rít quán tai mà vào, không có bất kỳ cái gì sát thương, trước mắt hư không lại đột nhiên cấp độ rối loạn, thẳng tắp hàn nhận quý dị uốn cong, càng xa một chút, Lý Tuần đoàn kia huyết quang càng là vụn vụn không còn hình dáng.

Dựa theo nhìn thấy trước mắt, vốn là mười năm mười ổn nhất kiếm, không

biết muốn lại đi nơi nào.

"Nguyên lai là huyền thuật. . ."

Giờ này khắc này, cùng chính mắt thấy nghe thấy đem đối ứng, xung quanh nguyên khí cũng phát sinh biến hóa vi diệu, loại này nhỏ xíu chếch đi không thể mê hoặc Thanh Ngâm thời gian quá dài, thế nhưng là bởi vậy đưa đến hậu quả, nhưng là ngoài tất cả mọi người dự liệu kịch liệt.

Trảm Không thần kiếm chỗ tích thiên địa, tận được một cái "Thuần" tự, ở đây phương thiên địa bên trong, hết thảy ngoại vật, tạp khí cũng đều muốn cho phá hủy hầu như không còn, lúc trước Ngọc Tán Nhân khôi lỗi hạ tràng chính là tốt nhất lời chú giải, về phần Lý Tuần toàn bằng Huyết Ảnh yêu thân thần di, mới có thể ở trong đó tồn tại đến nay.

Lý Tuần ánh mắt rất chuẩn, nhìn ra này phương thiên địa căn cơ, tất cả Trảm Không thần kiếm phía trên, cho nên hẳn xuất thủ chính là muốn giam cầm kiếm này, nhưng bởi vì lực lượng cấp độ thượng chênh lệch, nhất thời không làm gì được.

Có thể thế sự chính là kỳ quái như thế, hẳn có chủ tâm phát lực, tổn công vô ích, nhưng khi hẳn mang theo cái khác mục đích, thông qua cái nào đó đường ống, thể hiện ra "Hư thực hoá sinh" chí cao huyền thuật lúc, nhưng là theo một cái cấp độ khác, rung chuyển kiếm tịch thiên địa căn nguyên.

Huyền thuật giả, nghèo số đạt biến, bởi vì hình thay đổi là vậy. Nông cạn, bất quá chỉ là cái hàng nhãn pháp, mê người tai mắt mà thôi. Tình thâm, lại có thể khống chế giữa thiên địa đủ loại nguyên tố, lẫn lộn biến hóa, ảnh hưởng thân người ý niệm; cao hơn một tầng, thì đủ để thiên địa chi lực tác dụng ở thiên địa, hoá sinh vạn vật, hư thực tương phản, cũng thật cũng ảo, có thể xưng "Tài năng xuất chúng", vì huyền thuật số một thượng phẩm. Lý Tuần chỗ sử xuất huyền thuật, chính là cái này cao nhất cấp độ.

Trong lúc huyền thuật tác dụng trên người Thanh Ngâm lúc, chính đại biểu

cho xung quanh thiên địa một ít nguyên tố thụ nó khu động, phát sinh biến hóa, đặt ở cục bộ, cái này biến hóa nhỏ bé đến có thể không đáng kể trình độ, nhưng mà đem nó chĩnh hợp cùng một chỗ, nó ảnh hưởng phạm vi, nhưng là siêu việt kiểm tịch thiên địa cái này một góc, trở lại như cũ đến chân chính hoàn vũ hư không.

Kiểm tịch thiên địa dù sao còn không phải chân chính độc lập động thiên. Nó ngăn không được sắc trời xuyên suốt, cũng ngăn không được sóng âm truyền. . . Những cái kia rộng lớn giữa thiên địa, ở khắp mọi nơi, lại khiến người ta thành thói quen nguyên tố, nó hết thảy ngăn không được.

Chính là những này nhỏ bé bình thường nguyên tố, tại huyền thuật tác dụng dưới, phát sinh biến hóa vi diệu, một tầng tại kiểm tịch thiên địa bên ngoài, một tầng tại Lý Tuần có thể khống chế tắc vuông tầm đó, lưỡng chủng đồng nguyên mà dị biến hóa hô ứng lẫn nhau, giống như là thanh triệt trên mặt nước, rơi vãi xuống tới bụi đất, để này phương thiên địa, chân chính đã mất đi thuần túy.

Có lẽ chỉ là một phần ngàn tỉ hơi thở thời gian ngắn ngủi, kiểm tịch thiên địa đầu tiên thoát ly Thanh Ngâm khống chế, Lý Tuần chính là mượn cơ hội này, như kỳ tích để qua Trảm Không thần kiểm kiểm quang bình phong trận, thẳng đến Thanh Ngâm Trung cung.

Thanh Ngâm cuối cùng không có bị mê hoặc, lần nữa xoay chuyển cổ tay, Trảm Không thần kiểm mũi nhọn đứng lên, thẳng tắp rũ xuống Thanh Ngâm mặt mày chính trúng, vừa lúc ngăn trở Lý Tuần nhô ra móng vuốt.

Chưởng xuôi theo cùng thần kiểm mũi nhọn chạm nhau, kiểm khí cùng huyết diễm chống đỡ, hai người cách xa nhau bất quá nửa thước, thân hình lại tựa như đọng lại.

Song phương cách xa nhau gần như thế, Thanh Ngâm ánh mắt lại vượt qua Lý Tuần đầu vai, nhìn về phía càng xa xôi hư không nơi hẻo lánh: "Phu xướng phụ tùy?"

Lý Tuần hắc hắc bật cười, muốn nói chuyện, nhưng căn bản chen không xuất lực khí. Trên thực tế, chỉ là tiểu như thế hai tiếng, Huyết Ảnh yêu thân cơ hồ liền bị mệnh môn kiểm áp lại lần nữa đập vỡ.

Thanh Ngâm xa so với hãn thông dong được nhiều, đem ánh mắt dời về, dừng lại tại Lý Tuần mặt mày tầm đó: "Chỉ ao ước uyên ương không ao ước tiên. . . Ta cũng đã nghĩ như vậy."

Đồng ý Thanh Ngâm tựa hồ tại cảm khái cái gì, thế nhưng là cơ hồ cùng với thiệp thân đối lập Lý Tuần cũng rất rõ ràng, cái này tiện tỳ tâm phòng y nguyên nghiêm mật không có khe hở, kiểm tâm cũng bảo trì minh triết dịch thấu, lời này càng nhiều hơn chính là một loại đùa cợt: "Bách Huyễn Điệp nguyên bản hoành hành thiên hạ, tiêu diêu tự tại, lại bị người kéo tới cái này trọc lưu bên trong, vì thì là kia hư vô mờ mịt tình yêu, nhưng là quên đi , bên kia vị kia, làm sao lại biến thành hôm nay diện mạo!"

Không có chút nào nghi ở giữa, nàng chỉ là Yêu Phượng, Lý Tuần hơi thích ứng cường tuyệt kiểm áp, cuối cùng có thể gạt ra mấy chữ, nhếch môi, theo trong miệng phát ra nhưng là lạnh lùng tiếng cười: "Người thật ác độc. . . Là, còn có người, đúng không!"

Lời vừa nói ra, Thanh Ngâm cũng cười lên, chỉ là tiểu dung mơ hồ, phân biệt không rõ ràng: "Đúng vậy a! Còn có ta."

Dứt lời, kiểm khí trong chốc lát cuồng bạo đâu chỉ gấp trăm lần!

Kiểm khí sắc bén giống như là tại một tầng giấy mỏng ở giữa ra vào, mỗi một lần co duỗi, đều mang ra mảng lớn vụ hóa huyết dịch, bắn tung tóe tại thiên không hạ, mà thẳng đến tâm thần phong mang, càng giống là một thanh cửa đao, tại Lý Tuần trên linh hồn qua lại cắt chém!

Lý Tuần kêu to một tiếng, chưởng xuôi theo trước đưa, vỗ tay chế trụ Trảm Không thần kiểm mũi nhọn, thấu xương kiểm khí trong nháy mắt đem hãn bàn tay da thịt quấy thành một đoàn huyết vụ, nhưng mà hãn còn sót lại tay không y

nguyên ngưng thực như cũ, chính diện chống đỡ kia vô song phong mang.

Thần kiếm phát ra băng lãnh khê kêu. Trên thân kiếm thần thông chiếm cứ ưu thế áp đảo, như cơn lốc kiếm khí đem Lý Tuần loại bỏ cơ hồ chỉ còn lại chống đỡ, nhưng mà, Lý Tuần hai tay vẫn gắt gao chế trụ lưỡi kiếm, thân thể càng giống là đóng đinh vào hư không, đứng yên bất động.

Trảm Không thần kiếm không thể tiến thêm!

Gian ngoài, lại là một tiếng đinh tai nhức óc oanh minh, Yêu Phượng cùng Cổ Âm đây đối với tử địch, chẳng biết lúc nào đã xông vào Uế Quang vân khí bên trong, hóa thành xích, bạch hai đạo hỏa quang, đông đặng tây quyết, đem ngàn dặm huyết vân kéo tới phá thành mảnh nhỏ. Thiên Chi Thượng Nhân khu động Huyết Ảnh yêu thân, vậy mà theo không kịp hai người tiết tấu, bị càng kéo càng xa.

Lúc này chính vào Ngọc Thanh lôi quang ngậm mà chưa thổ thời khắc, hai đạo hỏa quang cấp tốc chuyển hướng, dây dưa hướng phía dưới, lại lấy kia thùy lưu kiếp sát chi trụ làm trung tâm, đi vòng bay lượn, kịch liệt va chạm.

Bắn ra sóng nhiệt vốn có gió lốc, gào thét như sấm, cuồng phong ngang qua chân trời, tựa như lạnh lùng trường đao, chém nát hết thảy trở ngại, coi như phía trước cản trở chính là kiếp sát lôi hỏa cũng chiếu bổ không lầm.

Cái này thật coi là thiên đao vạn quả!

Thùy lưu vài dặm kiếp sát khí trụ chỉ ở trong nháy mắt liền bị như đao gió lốc xé thành mảnh nhỏ, dù có Ly Hóa thần quang liên tiếp bắn phá, nhưng cũng nhìn không ra đối kia lưỡng tiêu hỏa quang có ảnh hưởng gì, chỉ là ở phía dưới, Thanh Ngâm nhưng lại không thể không tiếp nhận kiếp sát áp lực đoạn tuyệt hậu quả.

"Ha. . . Ha. . ." Lý Tuần tiểu âm tấu điều đến kịch liệt, lại ngăn không được muốn nói chuyện xúc động: "Quả nhiên, là một cái đều không buông tha. . . Cổ

Âm cũng là diệu nhân nhi!"

Đúng vậy, kiếp sát đã hoàn thành cùng kiếm khí tương kích, phá giới dẫn tới Ngọc Thanh lôi quang nhiệm vụ, công thành lui thân khả dĩ, nhưng có thú chính là, Thanh Ngâm đồng thời không có lập tức cùng Ngọc Thanh lôi quang tiếp xúc, mà là phân tâm bên cạnh chiếu cố, muốn chém giết Lý Tuần cái này ma chướng.

Lúc này, thù lưu kiếp sát có thể nói chính là duy trì cái này ngăn ngại khoảng cách trụ cột, là Thanh Ngâm cùng Ngọc Thanh lôi quang ở giữa duy nhất giảm xóc, nhưng bây giờ cái này trụ cột bị Yêu Phượng cùng Cổ Âm liên thủ vỡ nát!

Lý Tuần hắc hắc cười lạnh, Thanh Ngâm liếc hăn một cái, không nói gì, trước đó một mực bị khóa lại Trảm Không thần kiếm, lại bỗng dừng đây về trước nửa phần, giăng co thế cục oanh thanh đánh vỡ.

Cường áp tới người, Lý Tuần ngoài thân "Phanh" thanh tóe lên một vòng huyết vụ, khóa kiếm hai tay như là đậu hũ nứt ra, kiếm khí xuyên thấu qua kẽ nứt, nửa điểm không lọt khuynh tiết ở trên người hăn.

Có lẽ ngay tại sau một khắc, Lý Tuần liền muốn cho đánh thành vỡ nát, nhưng là, hăn hết lần này tới lần khác giãy ở một hơi này, Huyết Ảnh yêu thân thể hiện ra trước nay chưa từng có cứng cõi, đang gào thét kiếm khí bên trong, phía trước nát, liền có phía sau huyết quang ngăn lại, tuy là thùng trăm ngàn lỗ, cũng vẫn duy trì lấy thân người diện mạo, hai tay còn sót lại hai cây ngón cái, vẫn gắt gao chống đỡ Trảm Không lưỡi kiếm, mặc dù ở phía sau áp chế, nhưng không có sụp đổ.

Thanh Ngâm vành môi hạ nhấp.

"Sau một khắc" tiến đến, xuất hiện lại không phải Lý Tuần lại một lần nữa thệt nát xương tan tình cảnh, mà là trên trời hai đạo quán giao hỏa quang, cơ hồ bất phân tuần tự, đụng vào kiếm tịch thiên địa ngoại tầng.

Đã có vấn đục chi tướng độc lập thiên địa không thể tránh khỏi rung chuyển, để trong trời đất đấu sức hai người, đều theo tia sáng vạn vẹo biến hình.

Cũng tại lúc này, Ngọc Thanh lôi quang xé rách giới chướng, chân chính hiện thế.

Kia là một đoàn tinh khiết nguồn sáng, nhìn thẳng giống như không chướng mắt, có thể vừa mới hiện hình, bầu trời đêm liền sáng như ban ngày, trên bầu trời trong lúc nhất thời phong tiêu mây tạnh, Uế Quang vận khí chống cự không nổi cái này thượng giới thanh tịnh thuần túy lực lượng, vĩnh viễn hướng xung quanh lui bước, tựa liên tiếp trăm vạn ma đầu, Ly Hóa thần quang, cũng đều tùy theo mà đi, trong vòng phương viên trăm dặm, bỗng nhiên tựa tạp âm tiêu tịch, chỉ có trong hư không Yêu Phượng, Cổ Âm cùng kiếm tịch thiên địa va chạm khuấy động, truyền vang tứ phương.

"Quát!"

Tiếng quát đột khởi, gần như sắc nhọn âm điệu nương theo lấy bang thanh kiếm minh, xuyên thấu tất cả mọi người màng nhĩ.

Sóng âm khởi chỗ, kiếm tịch thiên địa đột nhiên vỡ tan. Hết thấy lực cản đều hư không tiêu thất, thay vào đó. Là triều dâng sóng dữ kiếm khí phong trào. Đầu sóng trước sau lần lượt, liên tục tăng lên, gào thét tới lui, nghiền nát xung quanh hết thấy, cơ hồ chính là thiên băng địa liệt tận thế cảnh tượng.

Trong nháy mắt, phía trước thiêu đốt huyết quang, còn có hỏa lưu tinh va chạm xuống tới Yêu Phượng cùng Cổ Âm, đều bị kiếm khí thủy triều nuốt hết.

Bầu trời bỗng nhiên tựa tối xuống dưới, đám người đỉnh nhọn thượng Ngọc Thanh lôi quang chiếu xuống tia sáng tựa hồ cũng bị kiếm khí thôn phệ, bầu trời đêm bị chia làm sáng tối hai tầng, phía trên nhọn nhọn ánh sáng diu diu sóng, phía dưới thì là bóng tối vô tận.

Nhưng rất nhanh, đại biểu cho Yêu Phượng cùng Cổ Âm hỏa quang liền hóa

thành dữ tợn hỏa long, ngẩng đầu phi động, cùng kiếm khí thủy triều địa vị ngang nhau. Chỉ là nàng hai người cùng Thanh Ngâm khoảng cách chẳng những không có thu nhỏ, ngược lại cấp tốc kéo dài.

Bởi vì vào thời khắc này, Thanh Ngâm buông lỏng tay ra, Trảm Không thần kiếm ông thanh chấn minh, lúc trước ở vào chỉ là phụ trợ thần kiếm chân linh nhất cử chiếm cứ vị trí chủ đạo, phát lực phương hướng không còn hướng xuống, mà là hướng lên, hoàn toàn tương phản phát lực để Lý Tuần vội vàng không kịp chuẩn bị, đầu ngón tay buông lỏng, lại không khóa lại được thân kiếm, chỉ chột lóe, Trảm Không thần kiếm liền tại kinh thiên trường ngâm bên trong gia tốc đến cực hạn, tiêu xạ mà lên.

Chói mắt kiếm quang tại hư không lôi kéo xuất thật dài mũi nhọn đuôi, đem lúc trước kiếm khí thủy triều tạo thành hắc ám mỡ phân hai nửa.

Thanh Ngâm không có ngự kiếm, mà là thần kiếm dẫn dắt nàng, bay về phía về khoảng cách giới gần nhất địa phương, trong quá trình này, thân thể của nàng rõ ràng đang từ từ trở thành nhạt.

Di khí hoá thể, kiếm dẫn lôi âm.

Trên bầu trời, Ngọc Thanh lôi quang tiếp tục bành trướng thêm, đến từ hạ giới Thanh Tịnh chi lực bị khinh bỉ cơ dẫn dắt, cùng Trảm Không thần kiếm hô ứng lẫn nhau, một đường tinh khiết chùm sáng phóng xuống đến, vừa cùng thần kiếm phong mang giao hòa, trong chốc lát, thuần túy quang mang tan tác tứ phương, chính là quang điểm sáng rực xích, bạch hai cái hỏa long, cũng theo đó thất sắc.

So với kiếm quang, hỏa long, trong hư không còn có một điểm càn hào quang nhỏ yếu, tại quật cường thiêu đốt.

Mặc dù yếu ớt, dù sao vẫn là tồn tại.

Lúc này Lý Tuần đã không có thực thể, mà là dung thành một đoàn huyết

diễm, nhưng vẫn là cố chấp lựa chọn thân người hình thái, nửa ngưng kết huyết quang bị vô cùng kiếm khí gạt ra, lại chật vật dính đi lên, ý đồ chế trụ Thiên Chi cùng Ngọc Thanh lôi quang đụng vào nhau thần kiếm.

Thanh Ngâm lông mày giãn ra, thần sắc bình tĩnh, thân hình cũng càng ngày càng giảm đi, đến mức quanh thân chân tức lưu động, đều mơ hồ không thấy.

Thượng giới Thanh Tịnh chi lực thông qua Ngọc Thanh lôi quang lại xuyên thấu qua Trảm Không thần kiếm, truyền tới Thanh Ngâm trên người nàng, trực phân trực hào đối thành rút thịt thể phàm thai, đương quá trình này kết thúc, nàng liền sẽ tại thần kiếm bảo vệ hạ, bay thẳng thượng giới, khi đó cái gì phiền não, ma chướng, đều lại không ý nghĩa.

Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân tùy thời đều có thể bị trừ tà tịnh uế hạ giới Thanh Tịnh chi lực xóa bỏ, vậy căn bản cũng không phải là một cái cấp độ độ sức, có thể hẳn còn tại tiểu, trong ngoài xung kích khiến cho hẳn tiểu âm vận vẹo mà lại chói tai: "Không phải muốn chém ta sao? Vì cái gì không chém xuống đến? Phân thân thiếu phương pháp? Lực có không bằng? Hai ngày này, thủ đoạn của người không phải sử đến rất tốt sao? Đúng rồi! Tần Uyển Như cái kia ngọc bài, phía trên dễ chịu sơn thủy nhìn rất quen mắt, không biết là ai thủ bút?"

Lý Tuần lời nói như liên tiếp, Thanh Ngâm lại ngay cả cái ánh mắt đều chẳng muốn cho.

Lúc nói chuyện, Lý Tuần cũng một mực không có đình chỉ đối Thanh Ngâm công kích, thế nhưng là xưa nay hung lệ bá đạo Nhiên Huyết Nguyên Tức, lúc này lại hoàn toàn không có tác dụng.

Hẳn cùng Thanh Ngâm tầm đó giống như cách một tầng vô hình cái lồng, cái lồng giường trên khai, chính là mới vừa rồi truyền xuống tới Ngọc Thanh lôi quang, Nhiên Huyết Nguyên Tức oanh đi lên, liền giống như là đem nho nhỏ ngọn lửa ném vào trong bể người, vô thanh vô tức liền tắt ngóm, cả hai căn bản cũng không thuộc về một cái cấp độ, tựa như lúc này Lý Tuần cùng Thanh

Ngâm, đã ở vào hoàn toàn khác biệt lưỡng cái thời không.

Không những như thế, tại Nhiên Huyết Nguyên Tức công kích thời điểm, Ngọc Thanh lôi quang đồng thời lấy Trảm Không thần kiếm uy năng, cô động bất động, nhưng là dành dụm càng ngày càng hùng hậu, lồng lộng nhưng như núi cao vạn trượng, chỉ cần một cơ hội, liền có thể đổ nát mà xuống, đem mạo phạm nó thần uy sâu bọ ép thành vỡ nát.

Lý Tuần cũng không bởi vì thân ở tình thế nguy hiểm tự có chỗ thu liễm, hẩn y nguyên thôi động Nhiên Huyết Nguyên Tức điên cuồng tấn công không ngớt, đồng thời nheo mắt lại, đưa mắt nhìn về phía không trung, Ngọc Thanh lôi quang y nguyên như đại nhật hành thiên, chiếu khắp tứ phương, kia tinh khiết không tì vết quang mang xuyên vào trong mắt, cơ hồ muốn đem lòng người nơi hẻo lánh đều chiếu sáng giống như. Thế nhưng là thấy được lâu, lại cảm thấy quang mang kia nơi trọng yếu, có một đoàn âm ảnh chậm rãi choáng váng nhiễm ra, dần dần thâm trầm như mực, phía sau lại như có vô cùng trống rỗng chi địa, làm cho người khó dò thật sâu.

"Ngược lại cùng Cửu U chi vực phảng phất." Lý Tuần có bao nhiêu lần cùng Cửu U chi vực kết nối kinh lịch, một chút liền nhìn ra mấu chốt trong đó.

Cũng tại lúc này, hẩn giật mình mà ngộ, âm dương tương tế, quang ám đi theo, Ngọc Thanh lôi quang có tiếp dẫn chi lực, phát vô thượng đại quang minh, mà quang mang đến chỗ tận cùng, dương cực âm sinh liền dẫn xuất cái này u ám chi tướng, trong đó, chắc hẳn chính là thượng giới lối vào.

Đơn giản tới nói, Thanh Ngâm cùng Trảm Không thần kiếm phi kích mà lên, chính là muốn đang tằm qua Ngọc Thanh lôi quang về sau, cưỡng ép xông vào bóng ma này bên trong, cùng Thông Huyền Giới một cắt hai đoạn, thành tựu vô thượng tiên nghiệp.

Thông Huyền Giới đã có trên vạn năm lúc nghe không ai sử dụng "Kiếm phá hư không" thủ đoạn, cưỡng ép vượt qua giới chướng, Thanh Ngâm cử động lần

này thực là khai thác ở đây tất cả mọi người tầm mắt, càng để lộ ra một chút thiên nhân cảm ứng kỳ diệu, Lý Tuần hôm nay nếu có thể còn sống, ngày sau tu hành sở thụ ích lợi, thực là không gì so sánh nổi.

Càng quan trọng hơn là, lúc này Lý Tuần thấy rõ một kiện thực tế hơn đồ vật, cho nên hẳn nở nụ cười.

Lý Tuần bắt đầu tăng tốc, huyết sắc hồng quang tại hướng lên thẳng, rất nhanh vượt qua Thanh Ngâm độ cao, Thanh Ngâm ngừng đầu, lẳng lặng dò xét chính trực phân thượng đời Lý Tuần, đôi mắt bên trong vẫn không tồn tại bất kỳ tâm tình gì, nhưng động tác này bản thân, chính là nàng sâu vô cùng tâm tư thể hiện.

Lý Tuần còn tại lên cao, quanh thân huyết hồng quang diễm lưu động, nhưng lại giống chụp một cái vô hình cái lồng, đem diễm mang ép đến một lớp mỏng manh.

Giờ khắc này, chỉ có chính Lý Tuần biết, tiếp nhận như thế nào áp lực, tu sĩ phi thăng, là thiên nhân cảm ứng tối cao tầng thứ, phi thăng tu sĩ khí tức cùng thiên đạo vĩ lực va chạm lẫn nhau lại nước sữa hòa nhau, tại cái nào đó cấp độ, đây cũng là thiên nhân hợp nhất đại khí phách, có thể làm nhiều, có thể công kích, có thể khiến cho nó tách rời, cũng không cho phép miệt thị cùng siêu việt.

Cao cư phi thăng tu sĩ phía trên, chính là đơn giản nhất cũng trực tiếp nhất khiêu chiến, thương thiên há có thể kiêm dung?

Nhưng dù vậy, Lý Tuần còn tại lên cao, nó vị trí vượt qua Thanh Ngâm không qua mười thước, xung quanh thiên địa liền ngưng kết như kim thạch, cửu thiên chi thượng hùng vĩ khí phách cũng như vậy hưởng ứng, đưa ra cảnh cáo thức gầm nhẹ, tiếng rống cùng trước mắt thế cục tương hợp, liền trở thành Ngọc Thanh lôi quang hiện thế đến nay, tối dữ dẫn oanh minh.

Lôi âm trực tiếp tại Lý Tuần đỉnh đầu nổ vang, thiên uy ép qua, Lý Tuần nguyên thần trước hết nhất cảm ứng, có chút cải bó xôi dâng, ngay tiếp theo

cùng với hòa làm một thể nhục thân cũng theo đó run rẩy.

Trong thoáng chốc, Lý Tuần tựa hồ lại chịu đựng một cái "Tiêu trúc lôi âm", chỉ cảm thấy bất tử bất hỏa Huyết Ma pháp thể bỗng nhiên trở nên khắp nơi sơ hở, thương thiên đáp lại hủy hỏa chi âm liền từ bên trong thẩm thấu tiến vào, muốn để hãn bất diệt pháp thể từ nội bộ vỡ vụn.

Đây không phải lôi kiếp, mà là thiên ý sát phạt toàn vẹn khí phách, Ngọc Thanh lôi quang cùng Trảm Không thần kiếm uy năng hoàn mỹ hóa nhập trong đó, không phải độ kiếp, hơn hãn độ kiếp. Không phải phi thăng, khó với phi thăng. Trong đó nguy cấp hiểm trở, không thể đánh giá.

Nhưng mà, cái này lại làm sao?

Lý Tuần hắc hắc cười lạnh, kiếp sát không có quan hệ gì với hãn, thiên ý hãn không quan tâm, nội tâm của hãn bên trong, chỉ có phía dưới kia dần dần phai mờ thân ảnh, hãn trong lồng ngực ngang ngược bị bóng lửa hận, chẳng những không có bị áp chế, ngược lại giống chui vào thông gió lò bên trong, bùng nổ, lại giống là danh tượng trong tay thần binh, tại thiết chùy hạ âm vang làm minh, phong mang càng xuất.

Hãn còn tại lên cao, cho đến đủ để nhìn thẳng Trảm Không thần kiếm như tuyết lưỡi kiếm, ở chỗ này, hãn nhìn thấy Ngọc Thanh lôi quang cùng kiếm khí giao kích, nó vô thượng uy năng, tất cả đều tập trung ở mũi kiếm kia nhỏ xíu trên một điểm, nơi đó, hư không bình chương đã mỏng như cánh ve, đến từ lưỡng giới khác biệt cấu hình lực lượng, tựa cách tầng này màng mỏng, cộng hưởng phát ra tiếng.

Lý Tuần mặt mày bất động, dứt dứt khoát khoát một chương ấn đi, Nhiên Huyết Nguyên Tức xoẹt thanh thiêu đốt, trong nháy mắt trừu hập rơi mất trong phạm vi cho phép nội tất cả thiên địa nguyên khí, thậm chí rung chuyển thiên ý sát phạt to lớn áp lực, mang này uy thế, trọng kích tại kiếm khí cùng lôi quang điểm tụ bên trên.

Trảm Không thần kiếm tái phát thanh minh.

Tắm rửa lấy Ngọc Thanh lôi quang, lại tiếp nhận Lý Tuần trọng chưởng, Trảm Không thần kiếm ngay tại phát sinh không lường được biến hóa.

Chỉ thấy không tì vết chỉ toàn quang chi bên trong, có kiếm mang phùng phục như rồng, tứ phương nguyên khí kiếp sát như mây mù bốc hơi, hoàn lũng xung quanh, theo nơi đây Thiên Tâm sinh hóa, hư thực bổ sung, huyền diệu vạn phần. Tại cái này như hư như ảo tình cảnh hạ, có một đường kiếm ý giấu ẩn trong đó, kiếm này ý có ngang nhiên phi động chi thế, lại súc thế không phát, chỉ ở trong thân kiếm âm khê lưỡng lự, lại có cực nặng uy áp, xuyên thấu mà xuất.

Một mực dán tại xung quanh Lý Tuần cảm thụ được rõ ràng nhất, đạo kiếm ý kia, đã không phải là thần kiếm chỗ vốn có thuần túy linh động, mà là dâng trào bên trong thấy thâm trầm, khiên động khí cơ lúc, lại hiện hòa hợp thái độ, cùng thượng giới vĩ lực hô ứng lẫn nhau.

Nhưng cùng với đồng thời, thân kiếm đang đung đưa, tiếng thanh minh bên trong cũng lần đầu xuất hiện không hài hòa biến điệu. Đại khái là bởi vì kiếm này ý cũng vượt ra khỏi thần kiếm bản thân cực hạn, có trên dưới có khác, biểu hiện tại bên ngoài, liền không thể lại cùng vang lên cộng hưởng, lại hoặc là mạch suy nghĩ rất nhanh chéch đi, bởi vì hấn mờ mờ ảo ảo cảm giác được, cổ kiếm ý này, giống như đã từng quen biết.

"Phi! Đúng là âm hồn bất tán đồ chơi."

Cũng chỉ có vị kia, mới có thể đem tự thân kiếm ý khí tức thâm tàng tại Trảm Không thần kiếm bên trong, làm cho tại phá giới phi thăng lúc hiển hóa ra ngoài vì Thanh Ngâm hộ giá hộ tống. Bất quá đối với Lý Tuần tới nói, đây là trong dự liệu sự tình. Cũng không làm sao kinh ngạc, hấn chỉ là nghiêng răng mà cười:
"Thanh Ngâm! Người trốn không thoát!"

Ôm theo sáng rực lửa hận, Lý Tuần rất có ngôn xuất pháp tùy tư thái. Hấn

nhận định Thanh Ngâm cũng trốn không thoát, chính là lấy lòng kiên định niệm, thúc đẩy khí cơ, quấy nhiễu đã tự thành một thể kiếm ý lôi quang, như thể thốt nhiên ác niệm, lại có hấn siêu dầy tu vi đặt cơ sở, âm vang toả sáng thời điểm, chính là cao cao tại thượng Thiên Tâm lưu chuyển cùng với toàn vẹn như một hồn phách, cũng muốn thụ nó ảnh hưởng.

Trước đây không lâu, Lý Tuần mượn Thủy Điện Lan chi lực phát động huyền thuật, theo nhỏ bé nhất chỗ bắt đầu, nhất cử rung chuyển kiếm tịch thiên địa căn cơ, lúc này, hấn lợi dụng chính mình đối "Kiếm phá hư không" lý giải, lấy ác niệm ô nhiễm Thiên Tâm, cũng là đồng dạng đạo lý. Nhưng vào thời khắc này, trong lòng hấn đột nhiên nhanh. Bởi vì liền tại Thiên Tâm hơi sinh biến hóa thời khắc, một mực sừng sững bất động kiếm ý lôi quang uy năng, bỗng nhiên phát động.

Trời sập!

Tựa như là kinh thiên chi trụ đột nhiên sụp đổ, mặc dù trước mắt vẫn là một mảnh quang minh, nhưng Lý Tuần nhưng trong lòng hình như có một mảnh vô biên âm ảnh đón đầu đè xuống, núi đá đổ nát không thể hình dung nó hung nó hiểm, giang hải đảo lưu không thể biểu hiện nó hồng to lớn, vậy căn bản chính là thiên băng địa hãm tận thế cảnh tượng, sinh sinh đánh vào đáy lòng của hấn.

Tuy là thân ở hư không, Lý Tuần lại cảm thấy cả người đều bị nện tiến vạn trượng sâu lòng đất, càng giống bị thiên thần cự chưởng một thanh níu lại, theo phi độn như điện, lập tức bị giam cầm được không thể động đậy, động tĩnh cưỡng chế chuyển hoá, cho dù là Huyết Ảnh yêu thân cũng có chút không chịu nổi, khí huyết khuấy động phía dưới, kém chút vài lại là pháp thân vỡ vụn.

Cùng với đồng thời, trong mắt của hấn một mảnh đen kịt, thiên địa khuynh phá vỡ mờ mờ phong bạo bao trùm tới, che đi cuối cùng một tia quang minh.

"Đây mới là Thanh Ngâm chém giết thủ đoạn của ta!"

Đây là Lý Tuần lúc này có thể chuyển động duy nhất suy nghĩ, từ đỉnh đầu

khuyh tiết mà xuống cường áp, không chỉ là cầm giữ hãn pháp thể, chỗ chết người nhất chính là, Huyết Ảnh yêu thân trạng thái dưới nhục thân cùng nguyên thần toàn vẹn như một, bị này sừng sừng cự lực áp chế, liền ngay cả thần niệm đều vận chuyển mất linh.

Tiên Thiên Nguyên thần bị quản chế, hậu thiên thần thức cũng là hỗn độn không rõ, hãn chỉ là bản năng cảm giác được, đỉnh đầu áp xuống tới vĩ lực, tuy là khổng lồ vô biên, lại đem mỗi một phần lực lượng đều bị tinh vi khống chế, mỗi một điểm lực lượng đều là nhằm vào Huyết Ảnh yêu thân mà tới.

Một kích phía dưới, hình thần bị quản chế, muốn thoát không thể, mà tại cái này sừng sừng cự lực về sau, Trảm Không thần kiếm lăng nhiên kiếm ý, từng bước hiển hiện, liền giống như là đoạn đầu đài thượng trát đao, giơ lên đến chỗ cao nhất, rào rào hạ xuống.

Lý Tuần điên cuồng rít gào, muốn rung chuyển trên thân đè ép đảo lộn thiên trụ, có thể trong lúc nhất thời lại sao có thể làm được? Cách xa nhau ngăn ngại vài khắc đồng hồ về sau, hãn lần nữa cảm nhận được kia trảm hồn tuyệt phách phong mang, kiếm ý lôi quang, tuy là chỉ phân ra tia sợi, nhưng là mang thiên chi lực, luận thần thông uy năng sợ còn tại trước đó Thanh Ngâm rút ra cấm pháp vĩ lực kia nhất kiếm phía trên.

Tuyệt vọng sao?

Vô biên hắc ám giáng lâm, cơ hồ liền muốn bao phủ Lý Tuần một điểm cuối cùng linh minh, nhưng mà liền tại giờ phút này, cái này vô biên hắc ám bên trong, bỗng dưng dâng lên hai vầng mặt trời!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 6: Đoạn Tuyệt

Chương 06: Đoạn tuyệt

Cái này hai vầng mặt trời không phân biệt tả hữu, vô chia trên dưới. Một cái xích hỏa thiêu chước, một cái sí bạch quang minh, ở đây hắc ám thế giới, không chút kiêng kỵ huy sai lấy ánh sáng cùng nhiệt, cả hai quang huy lại lẫn nhau quần giao va chạm, mỗi một lần tiếp xúc, đều mang ra ngàn đầu diễm quang mũi nhọn đuôi, tráng lệ.

Mà ở cái này hai vầng mặt trời tầm đó, lại có nhất căn thù thiên chi trụ, đứng vững giữa thiên địa, thỉnh thoảng cùng liệt dương va chạm, đồng dạng là quang mang bắn ra bốn phía. Lại sừng sừng bất động.

Khuấy động gió nóng thổi qua, Lý Tuần mê man thần trí nhưng là bỗng nhiên một thanh, thiên địa lật úp trọng áp tựa hồ cũng giảm bớt một chút, chí ít lưu cho hẳn một cái lấy hơi cơ hội.

Hắn giương mắt nhìn sang, có lẽ là nhìn thẳng cường quang nguyên nhân, mênh mêng nhiệt lượng theo trong mắt chống đỡ rơi ở ngực, trong lúc nhiệt lượng dành dụm tới đỉnh phong, hẳn hai mắt xích hồng, ở ngực một cổ dữ dần chi khí, tại áp bách tới cực điểm về sau, vỡ toang mà xuất, hóa thành một tiếng lôi đình rít gào, chấn động thiên địa.

Tới lúc gấp rút hàng mà xuống kiểm ý lôi quang đột nhiên trì trệ, cùng với đồng thời, trong hư không "rắc" một thanh âm vang lên, sừng sừng cự lực bày ra kinh khủng giam cầm, đã nứt ra một cái khe. Lý Tuần mí mắt giật giật, ngoại giới sắc trời lại lần nữa truyền tiến đến, quanh thân giam cầm chi lực vẫn còn, nhưng hôm nay trụ sụp đổ, hư không sụp đổ tuyệt vọng chi cảnh, cũng không

còn thấy. Lý Tuần chưa tới kịp trì hoãn khẩu khí, bị hấn yếm khí sát ý cản trở một chút kiếm ý lôi quang, lại chấn động mà xuống, lúc này, Lý Tuần Huyết Ảnh yêu thân y nguyên không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn lôi quang đánh rơi, trong đó lạnh thấu xương kiếm ý chưa đến, đã là thấu cơ thấu xương, tổn thương nguyên thân.

"Hỗn trưởng!"

Lam quang chợt tránh!

Lúc này, lôi quang phong mang khoảng cách Lý Tuần không qua ba năm phân khoảng cách, có thể lam quang tránh chỗ, liền tại cái này trong gang tấc, triển khai một bức vô biên vô tận bức tranh, trong bức tranh, có bầu trời, có đại địa, có núi non sông ngòi, có thể gian muôn màu, nó thần ý giống như như thật.

Do tuyệt đỉnh kiếm ý thúc giục lôi quang, đúng là một đầu ngã vào này họa quyển bên trong, tựa như là một đường điện hỏa thiêu lên, tại họa quyển thượng lưu lại cấp tốc mở rộng vết lửa. Trong nháy mắt bên trong thiên địa thành tro, kia lôi hỏa cũng sụp đổ ra tới.

Tiếng hừ lạnh bên trong, Thủy Điệp Lan mảnh khảnh thân hình tung bay đi lên. Vừa mới chính là nàng lấy vô thượng huyền thuật diễn xuất càn khôn thế giới, đem kiếm ý lôi quang cản trở một chút, không qua nó uy năng chi hùng vĩ, lấy Thủy Điệp Lan lúc này trạng thái, cũng không thể tùy tiện tiêu mất, càn khôn thế giới vỡ vụn về sau, lôi quang bắn tung tóe, hóa thành mấy trăm tinh mang, một cỗ não phun ra tại Lý Tuần ngoài thân huyết vụ phía trên, tứ tứ không ngừng.

Thượng giới thanh tịnh chi khí nhào vào Huyết Ảnh yêu thân phía trên, đối Lý Tuần tới nói, tựa như là người bình thường bị giới cho một thân cường toan, bị bóng nổi khổ, thấu xương thống khổ thì là chỉ có hơn chứ không kém.

Rống mắng về sau, Lý Tuần lại trở nên một cách lạ kỳ trầm mặc, hấn chỉ là trợn trừng hai mắt, do kia một mảnh huyết hồng ở trong đó choáng váng nhiễm

ra, Huyết Ảnh yêu thân bị quản chế, do đáy lòng dâng trào ra tới bành trướng sát ý, lại khu động Huyết Thần Tử ảo diệu thủ đoạn, miệng lớn thôn phệ xung quanh nguyên khí, to lớn vô hình vòng xoáy trong hư không sinh thành, giao sát xung quanh hết thấy sinh cơ linh khí, tại sừng sững cự lực chịu đựng gián bên trong, đong đưa giãy dụa, chen lấn hư không rung động, dần dần có băng liệt thanh âm.

Giãy dụa bên trong, hãn huyết mâu phiến ngấn, hướng trên trời nhìn, lúc này Thanh Ngâm đã là phá tan hai vòng Yêu Phượng cùng Cổ Âm dây dưa, tốc độ càng lúc càng nhanh, kia bỗng bỗng muốn bay thân hình, cũng là càng ngày càng linh hoạt kỳ ảo tịnh triệt, di khí hoá thể công khóa đã gần kề gần kết thúc, phá giới phi thăng đang ở trước mắt.

Yêu Phượng rốt cục nhịn không được quát to một tiếng: "Thanh Ngâm!"

Hai vòng liệt dương bỗng nhiên tách ra, không lại dây dưa, mà là toàn lực xông lên, ý đồ kia lại không che lấp.

Thanh Ngâm nhưng không có để ý tới phía dưới biến hóa, sóng âm phát tán quá trình bên trong, lần nữa phi độ cao trăm trượng, khoảng cách kia cực chí quang mang sau âm ảnh. Cơ hồ chính là có thể đụng tay đến, âm ảnh về sau, chính là tu sĩ trèo lên Thiên Chi Môn, là hết thấy tu hành bỉ ngạn.

Kiểm phá hư không, liền tại giờ phút này!

Chính là Thanh Ngâm có vận vật không oanh một lòng tu vi, ở đây máu chốt tắc khắc, trong mắt sáng cũng hơi thấy chập trùng. Đây là lòng người không thể tránh khỏi tăng giảm biến hóa, đại khái muốn tới chân chính bước vào thượng giới, mới có thể khiến chi trọn vẹn không tì vết.

Nhưng nháy mắt sau đó, con người của nàng xoa một tầng huyết sắc.

Cường đại, kịch liệt mà lại ngang ngược sát ý, từ phía dưới dâng lên. Chỉ một nháy mắt, vô biên huyết hồ liền phấp phới chân trời, dù cho là tại Ngọc Thanh

lôi quang, Thái Dương chân hỏa các loại cực lớn khắc chế chi lực áp bách dưới, kia hung lệ ô uế huyết khí y nguyên phóng lên tận trời, quả thực là tại phương thiên địa này ở giữa trừ ra vị trí của mình.

Cho đến lúc này, lay nhân phế phủ ù ù tiếng nổ mới truyền vang tới.

Trăm dặm hư không, tựa hồ bỗng nhiên lõm xuống dưới, càng có một cỗ tuyệt đại hấp lực, theo sâu trong hư không phát ra, rơi vào cuộn cuộn huyết triều bên trong, giống trường vô hình mà lại cứng cõi lưới lớn trải rộng ra gắn vào Trảm Không kiếm mang bên ngoài.

Hư hư nặng điện lung lay, giống như là một đầu sắp lật úp thuyền nhỏ. Xuyên vào tạng phủ trong thanh âm, hạ Phương Ngụy nhưng cự lực giam cầm bị ngành sinh sinh tránh phá, tạo thành ảnh hưởng truyền mà tới, rõ ràng đã rung chuyển thiên ý sát phạt khí phách căn cơ, Ngọc Thanh lôi quang ánh sáng đang dập dờn, sử đến cường quang sau mình ảnh cũng có chút lắc lư.

Đột nhiên vạn vẹo thẳng thiên con đường, để Thanh Ngâm không thể không nghiêng đầu, sau đó. Nàng nhìn thấy một đôi xích huyết yêu dị con người. Lý Tuần khống chế huyết triều, đảo mắt cùng Thanh Ngâm ngang bằng, hấn nhếch môi, lộ ra trắng hếu răng, dùng trước nay chưa từng có khăng định ngữ điệu lần nữa xác nhận: "Ta nói qua, người trốn không thoát!"

Âm lạc, huyết triều tăng vọt, tại thiên không không chịu nổi gánh nặng trong tiếng rên rỉ, ngành sinh sinh kéo lên Lý Tuần, vượt qua Thanh Ngâm, vượt qua Trảm Không thần kiếm, lại tiếp tục lên cao, cho đến Ngọc Thanh lôi quang đầu nguồn phía dưới, đã nhanh muốn hoàn toàn nứt ra giới chướng chi nơi đó chỉ có một tia khe hở, khe hở bên trong là xung đột khuấy động phong bạo.

Đến từ khác biệt thế giới hùng hồn lực lượng liền tại nơi này kịch liệt bính che đậy, dùng nó bạo tạc tính chất lực choáng váng xé mở lưỡng giới bình chướng, vốn có thẳng tiên chi môn, mà Lý Tuần liền xâm nhập cái này khe hở bên trong, cái gọi là thiên ý sát phạt toàn vẹn khí phách không thể lại ngăn cản

hắn , mặc hắn đứng ở Ngọc Thanh lô quang phía dưới, Trảm Không mũi kiếm trước đó, kích đột phong bạo tầm đó.

Hắn ở trên cao nhìn xuống, nhìn xuống xuống tới, phảng phất đã ở chỗ ấy đợi thời gian rất lâu, ngọc thần lô quang xuyên thấu qua thân thể của hắn, đem Huyết Ảnh yêu thân chiếu thành hơi mờ hình, nồng đậm quang mang có thể cọ rửa rơi hết tạp chất, nhưng thủy chung không cách nào sắp tới tại gang tấc huyết sắc xóa bỏ sạch sẽ.

Phía trước là vô thượng kiếm ý bùng bùng phấn chấn, phía sau là hạ giới vĩ lực tập trung, Huyết Ảnh yêu thân nhận tiền hậu giáp kích, tùy thời đều có thể hồng mất, có thể hung lệ dữ dằn chi khí, cũng ngạnh sinh sinh đoạn khai cả hai toàn vẹn như một trạng thái.

Sau một khắc, phong mang tới, Lý Tuần không có bất kỳ cái gì tránh né ý tứ, hắn cắn chặt răng, vươn tay cánh tay, hai tay hợp kích.

Như sắt thép bàn tay ngăn cản lưỡi kiếm. Thăng tiến không lùi kiếm thế ngạnh sinh sinh bị ngăn ở trước ngực, khổng lồ lực trùng kích quán ngực mà tới, hóa lợi vì cùn, đem hắn hướng về sau đẩy đi. Có lẽ hắn thối lui một bước, bước vào chính là một cái hoàn toàn khác biệt thế giới, có thể Lý Tuần cắn răng trợn mắt, sừng sững bất động!

Chói mắt hồ quang tại huyết sắc bàn tay ở giữa khiêu thiểm, nhưng lại bao phủ đang phập phồng chập trùng trong huyết vụ, Nhiên Huyết Nguyên Tức ép qua lô quang, nhưng tại chạm đến Trảm Không thần kiếm kiếm mang thời điểm, cũng vô lực đẩy về phía trước tiến, chỉ có càng sâu nặng hơn ác niệm xuyên suốt đi vào, cùng càng tầng bên trong kia cỗ không giống bình thường kiếm ý đụng vào nhau, bắn ra vượt qua nhân tai nghe cảm giác phạm vi âm vang vang minh.

Con đường phi thăng bị ngăn trở, Thanh Ngâm hơi nhú mày, trong mắt sáng lại không có chút nào cảm xúc, so sánh dưới, Lý Tuần thì diện mục vắn vẹo, thẳng như yêu ma, khí độ khác đâu chỉ một trời một vực?

Chỉ là, dạng này ganh đua so sánh không có chút ý nghĩa nào.

Lý Tuần là tại báo thù, vậy liền không thể nào là ôn hòa yên tĩnh hay là ung dung không vội thương lượng. Mà tất nhiên là hung ác thô bạo cho đến người chết ta sống chém giết.

Điểm ấy thuần túy nhất ý niệm tràn ngập tại Lý Tuần trong lồng ngực, vốn có hung lệ sát ý, lấy chi thôi động toàn thân ở giữa huyết dịch ma khí, oanh thanh thiêu đốt.

Thanh âm khàn khàn, lại giống như là lòng đất nham tương ù ù vang lên:
"Con đường này, Chung Ấn có thể qua. . ."

Không đợi hẳn nói xong, Thanh Ngâm không còn tùy ý Trảm Không thần kiếm phát huy, nàng mộc mạc ngón tay nhô ra, nhẹ nắm ở Trảm Không thần kiếm chuôi kiếm, trong chốc lát, sâu uẩn tại trong thân kiếm vô thượng kiếm hơi thở, cùng nàng óng ánh dịch thấu kiếm tâm va chạm, không có bất kỳ cái gì mâu thuẫn, song phương lập tức nước sữa hòa nhau, hợp lại làm một.

Chém!

Lưỡi kiếm tại triển động, biên độ cực kỳ nhỏ bé, mà tần suất thì vô hạn tăng lên, trong nháy mắt, cao tốc chấn động lưỡi kiếm liền đã mất đi đồng thể hình thái, hóa thành một đạo quang lưu, tại Lý Tuần hai tay tầm đó bành trướng.

Giam cầm lưỡi kiếm huyết quang trong nháy mắt bốc hơi hầu như không còn, Lý Tuần hai cái cánh tay im ắng vờ vụn, tại Ngọc Thanh lôi quang chiếu xuống, huyết quang như khói, đảo mắt bốc hơi hầu như không còn. Kiếm quang tiến quân thần tốc, trực chỉ Lý Tuần mặt, đem nó chưa hết chi ngôn đều chặt đứt.

Kiếm quang trước mắt, Lý Tuần đôi mắt bên trong hỏa diễm nhưng không có mảy may âm đạm, hẳn vẫn như cũ toét miệng, trực diện kiếm khí phong mang, tại thần kiếm mũi nhọn đem vỡ đầu mà hợp thời, hẳn trước ngửa về đằng sau, chọt eo phát lực, thượng thân giống như là căng thẳng dây cung, bỗng nhiên bắn

ngược.

Đầu chùy!

Cao tốc chấn động lưỡi kiếm chống đỡ trên trán Lý Tuần, tận xương nửa chỉ, lập tức đình trệ.

Đình trệ, còn có toàn bộ bầu trời.

Không có bất kỳ cái gì vết máu, Trảm Không thần kiếm tự dừng ở Lý Tuần ở giữa trán, không tự vang lên, cũng rút cuộc không cách nào thâm nhập, duy nhất có thể động, chỉ có kia tiềm uẩn trong đó vô thượng kiếm hơi thở, cổ này do Chung Ân rót vào trong đó thần thông nhưng là kiếm chế không thể, chấn minh thanh bên trong, ngang nhiên phi động, thấu trán mà vào, xuyên não mà xuất!

"Ông!"

Vô thượng hư không chỗ sâu, tựa hồ có nhân phát ra sư tử hồng, chấn động lòng người, thẳng áp chế bản tính hiểu biết chính xác. Ở đây trong nháy mắt, xâm vào vô thượng kiếm ý, đã thoát ra thần kiếm bản thân chế ước, cùng Lý Tuần phía sau Ngọc Thanh lôi quang cùng kia to lớn hạo đặng thượng giới vĩ lực hòa làm một, Lý Tuần đôi mắt huyết hồng, miệng nứt ra, cuồn cuộn cảm xúc tại cổ họng khuấy động, đỉnh lấy vô cùng kiếm áp, từng chữ từng câu gạt ra: "Người không thể qua!"

Trong tiếng rống giận dữ, huyết quang dâng lên mà xuất, trong hư không một lần nữa ngưng tụ hai tay, hai con nắm chặt nắm đấm sát qua đỉnh đầu, mang theo âm âm lôi minh chính diện chạm vào nhau.

Trung ương, là sáng đến có thể soi gương Trảm Không thân kiếm.

"Ông" một tiếng huýt dài, thần kiếm như vật sống rung động, không qua hai hơi, huýt dài thanh âm đột nhiên biến điệu, tiếp theo hoang lời sai nhịp.

Một đêm này, chính là thanh thần kiếm này, tuần tự chém giết hai đại U

Huyền khôi lỗi, cơ hồ đem Lý Tuần trăm tới hình thần câu diệt, lại lực kháng thiên địa công sát, uy Phong Sát khí nhất thời không kịp.

Mà giờ khắc này, tại tất cả mọi người ngưng trệ ánh mắt hạ, thần kiếm tựa như một khối dịch toái lưu ly, từ Lý Tuần nắm đấm va chạm lưỡi kiếm lên, vỡ ra một cái khe, lập tức hướng thân kiếm lan tràn, trong chớp mắt, kẽ nứt ngang qua thân kiếm, minh thanh bên trong tuyệt.

Trảm Không thần kiếm, gãy vì hai đoạn!

"Trảm Không thần kiếm phóng trên tay Chung Ẩn, nó mới là thần kiếm. . ." Lý Tuần ha ha cười nhẹ, tiểu dung lại tại trên mặt nứt ra.

Thần kiếm phong mang cuối cùng không thuộc bình thường, trước đó hẳn lại bị trong đó vô thượng kiếm ý xuyên não mà qua, còn có thể duy trì được pháp thể không tiêu tan, đã là ý chí của hắn bền bỉ hơn người.

Nhưng đây đều là tiểu tiết, Lý Tuần ánh mắt xuyên thấu qua vỡ vụn kiếm quang, đâm thẳng tại Thanh Ngâm trên mặt, còn không có nhìn Thanh Thanh Thanh Ngâm biểu lộ, giữa thiên địa đột nhiên toả ra ánh sáng chói lọi, xung quanh hư không, quang lãng như biển, đảo mắt đem Lý Tuần cùng Thanh Ngâm che hết.

Phía dưới, Yêu Phượng cùng Cổ Âm rốt cục xung kích mà lên, thụ thần kiếm đứt gãy khí cơ dẫn dắt, xích, bạch hai đạo hỏa quang uy danh phóng đại, liệt diễm sáng rực, khuếch tán mười dặm.

Cũng tại thời khắc này, Thanh Ngâm buông tay ra, mặc cho kia một nửa thần kiếm rơi xuống, lập tức nàng đồng thời chỉ làm kiếm, không lùi mà tiến tới, hướng phía giữa trời nện xuống hỏa đoàn đâm thẳng mà lên.

Cái này liên tiếp biến hóa chỉ ở trong khoảnh khắc, nhưng lạc ở trong mắt Lý Tuần, lại có một loại thư giãn đến cực hạn cảm giác kỳ diệu, Thanh Ngâm kiếm chỉ lãng lệ phi thường, lơ mờ vẫn có Trảm Không thần kiếm tài năng tuyệt thế,

thể nhưng là Lý Tuần lại biết, kiếm này chỉ trước đó, có một đường vô hình vòng xoáy, không chỗ ở làm hao mòn kiếm khí sát ý, đồng thời đem Thanh Ngâm thân thể không đoạn thôn phệ.

Lý Tuần cất tiếng cười to, giống một cái huyết hồng hỏa đoàn đánh thẳng xuống dưới. Huyết diễm liếm láp lấy Thanh Ngâm hộ thể kiếm khí, tư tư rung động, chính như Lý Tuần suy nghĩ, tầng này hộ thể kiếm khí chỉ chống đỡ một lát, liền oanh thanh vỡ vụn.

Kiếm khí chính diện đâm vào Lý Tuần nơi ngực, đối cái này chỉ có nó hình kiếm chỉ, căn bản là không có cách oanh mở Huyết Ảnh yêu thân phòng ngự, bị Lý Tuần thoải mái đẩy ra mà lại đứng ngay vào mặt bắt lấy, quán theo huyết diễm ngón tay uốn lượn, giống một thanh thiết câu, giữ lại Thanh Ngâm cái cổ trắng ngọc.

"Bồng Lai không thể đến, Nhược Thủy một vạn dặm. . . Chung Ân vì người lưu lại vượt biển bảo bè, nhưng bây giờ bè nát, người còn độ cái gì?"

Lúc này, hắn thấy được Thanh Ngâm ánh mắt.

Kỳ thực hắn không nhìn thấy bất cứ thứ gì, duy nhất vào mắt, chính là Thanh Ngâm đôi mắt bên trong quang mang mãnh liệt.

Lý Tuần liền giật mình, sau một khắc, phía sau hắn hư không vỡ toang.

Đã có chút tinh mạch Ngọc Thanh lôi quang đột nhiên bộc phát, giải khai lưỡng giới rào, lấy vỡ đê chi thể phun ra đến, Lý Tuần không kịp phản ứng, Huyết Ảnh yêu thân cũng ngăn không được đằng sau cường quang chiếu xạ, hơn nửa bên thân thể đều bị bốc hơi, sau đó mới là ngàn vạn cái cự cổ cùng vang lên lôi âm.

Xung quanh nhiệt độ cấp tốc bay vọt, bên trái là Cổ Âm Thái Dương chân hỏa, bên phải là Yêu Phượng Thiên Giới thần viêm, chói mắt hỏa quang cơ hồ bất phân tuần tự, tuyên đang phun trào Ngọc Thanh lôi quang cánh, đem lôi

quang đâm đến như lưu ly vỡ vụn ra.

Xung kích gió nóng thổi qua, Lý Tuần khó khăn duy trì lấy pháp thể hoàn chỉnh, vẫn chụp lấy Thanh Ngâm cổ, muốn quay người, lại chuyển không đến.

Bởi vì tại phía sau hãn, ngoại trừ Ngọc Thanh lôi quang, còn có một tầng nặng nề áp lực, giống một bàn tay vô hình, đồng dạng giữ lại hãn phần gáy.

Từng tia từng sợi kiếm khí xuyên vào, cũng không mãnh liệt, lại vừa đúng phong bế quanh người hãn khiêu huyết, dùng cái này phương thức, khóa lại Huyết Ảnh yêu thân hết thay biến hóa.

Hiện tại hãn không có nhận sát thương, thế nhưng là lập tức một đợt sát thương tiến đến, không thể lại tụ hợp tán tùy tâm Huyết Ảnh yêu thân, không thể so với kia giòn mỏng lưu ly rắn chắc quá nhiều.

Thời gian tựa hồ đọng lại.

Lý trí nói cho Lý Tuần phía sau hãn không có nhân, thế nhưng là tại cái này đầy trời gió nóng bên trong, hãn tựa hồ cảm thấy cái nào đó khí tức quen thuộc, tên kia tựa sau lưng hãn, thổ tức nhiệt khí phát ở trên cổ, xông vào đến, nhưng là băng lãnh hàn thấu.

Trên tay hãn, Thanh Ngâm đang gãy dựa, lại không phải muốn công kích, mà giống như là ngâm nước người, vươn cầu cứu tay, tại càng sâu cấp độ bên trên, Thanh Ngâm quanh thân khí cơ tại có chút rung động, cùng phía sau khí tức kia ẩn ẩn tương thông, chậm rãi xuyên qua cùng một chỗ.

"Không có bè. Lại có thể trực tiếp kéo nòng lên bờ?"

Lý Tuần bỗng nhiên minh ngộ, đây không phải là người nào, mà là một cái tay. Một con cứu vớt sắp sửa ngập đầu Thanh Ngâm tay.

Chính là cái tay này, tại Lý Tuần khống chế lại đồng ý Thanh Ngâm đồng thời, cũng giữ lại cổ họng của hãn, mà lại, tựa như là kể chuyện cười, tại không

có đối Lý Tuần tạo thành bất kỳ tổn thương gì điều kiện tiên quyết, vừa đúng phong bế hẳn hết thủy lực lượng, không nhiều một phần, không giảm một hào!

Duy nhất vượt qua tiêu chuẩn này, là mấy chục năm trước đến bây giờ, không! Thậm chí là theo ngàn năm trước đó, một mực tiếp tục kéo dài áp bách, sợ hãi cùng với thật sâu sỉ nhục.

Lý Tuần không hiểu nhớ tới Ngọc Tán Nhân, giờ khắc này, hẳn bỗng nhiên. .

Cảm động lây!

Chỉ tiếc, cái này không cách nào cho hẳn bất luận cái gì ngoài định mức lực lượng.

Huyết Ảnh yêu thân vẫn như cũ cứng ngắt, hẳn chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Thanh Ngâm thoát ra hẳn chướng không, vươn tay, vượt qua bờ vai của hẳn, mò về cái tay kia, chỉ đem sau cùng sỉ nhục ném cho hẳn, trong lòng hẳn chậm rãi mài, đem mỗi một phần mùi vị đều mài ra tới, đè thêm tiến tâm hồn bên trong đi.

Lý Tuần khắp người đáng vẻ run sợ, lại có cỗ ngọn lửa tại liếm ăn trái tim, trước đó, đám lửa này cơ hồ bị muốn ép hỏa rơi, nhưng bây giờ, mỗi một phần đẳng chất, sợ hãi cùng sỉ nhục, đều hóa thành hỏa diễm nhiên liệu, để nó từng chút từng chút bốc cháy, đem độc diễm nhiệt lực huy phát đến thân thể mỗi một góc.

Đây mới là động lực, thế nhưng là, vẫn không đủ.

"Tất nhiên còn có dư lực!" Lý Tuần hiện trí như thế đáp lại.

Đã còn có thể suy nghĩ, vậy liền nhất định còn có khí lực, mặc kệ nó ở nơi nào, nhất định có, có, có, có, có, có. . .

Tiếng gầm gừ kinh thiên động địa, chỉ có như vậy cường âm, vẫn như cũ không che nổi Lý Tuần thể nội mấy chục năm công cùm xiềng xích sụp đổ nhỏ

bé tiếng vang.

Linh Tê quyết chôn vùi, U Minh quỷ hỏa chôn vùi, khu thi khô lỏi thuật chôn vùi. . . Hết thầy hết thầy, chỉ cần không thuộc về Huyết Ảnh yêu thân pháp môn, đồng đều tại lúc này triệt để hủy diệt.

Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật có thể sử Lý Tuần thoả mái mà chuyển hoá thân phận, hoàn mỹ tại khác biệt công pháp ở giữa hoá đổi, có thể để hẳn sử xuất Minh Tâm Kiếm Tông, U Hồn Phệ Ảnh Tông thậm chí Huyết Thần Tử ba nhà bí mật bất truyền, gần như không gì làm không được.

Nhưng tại lúc này."Không gì làm không được" thủ đoạn, cũng chưa mang đến cho hẳn bất kỳ lực lượng nào, bởi vì kia là Chung Ẩn "Ban thưởng" cho hẳn đồ vật, cho dù có muôn vàn năng lực, tại chính thức chủ tử thủ hạ, nhưng không có bất cứ ý nghĩa gì.

Kia là năng lực, cũng là công cụ xiềng xích.

Cho nên, Lý Tuần vỡ vụn nó!

Đoạn tuyệt tất cả quay đầu hi vọng, để hết thầy đều hướng phía không thể nghịch phương hướng lưu động, dùng thuần túy thay thế vạn năng, để trói buộc công cụ xiềng xích, trở thành cuối cùng một chút kia nhiên liệu.

Gông xiềng vỡ nát, vô luận là trên nhục thể lại hoặc tâm hồn.

Linh quang chiếu khắp hư không, trong chốc lát, hết thầy hư ảo phá diệt. Phía sau hẳn hư không, đã không còn người nào, cũng không còn là cái gì tay, chỉ có kia đến từ ở Chung Ẩn vô thượng kiếm ý thúc giục đợt thứ hai xung kích, đánh nát sau lưng, đánh liệt ngũ tạng lục phủ, lại từ trước ngực lộ ra.

Một kích trí mạng!

Lý Tuần bỗng nhiên bật cười.

Nguyên lai, cái này cũng bất quá là một trường mặt nạ, cũng chỉ là một tầng bản thân tâm niệm tàn ảnh.

Chung Ân còn tại phía dưới, lại cách một tầng, có lẽ đồng dạng là bởi vì cái nào đó không thể nghịch nguyên nhân, không cách nào quay đầu, cho nên, lưu tại Thông Huyền một giới, vẫn là trước khi phi thăng lưu lại những cái kia vốn liếng.

Đây chính là không thể thay thế chân thực.

Sau đó, tâm hòa thôi vận. Huyết Ảnh yêu thân không có biến hóa, bất luận là bị động lại hoặc chủ động, Lý Tuần quả thật vứt bỏ Huyết Ảnh yêu thân hết thảy bản thân phòng ngự, đem kia còn sót lại một chút nguyên khí, dùng cho thôi động Nhiên Huyết Nguyên Tức sát thương.

Huyết diễm dấy lên, trở lại theo Lý Tuần tâm niệm biến hóa, ngưng tụ thành một cỗ giống như thực chất ánh sáng, huyết quang ngưng thực, đây là "Huyết Kiếp Thực Nguyên thần quang", nhưng kích phát pháp môn, lại là khác biệt bình thường.

Thanh Ngâm chìm tại thủy, Chung Ân lấy tay thi cứu, Lý Tuần chính là nằm ngang ở bọn hắn trước đó ba vạn dặm Nhược Thủy cùng tuyền lưu.

Vô thanh vô tức, huyết quang tăng vọt, hóa thành vô biên vô tận tuyền lưu, đem kia vô thượng kiếm ý nuốt hết đi vào.

Kiểm ý tả xung hữu đột, tựa như lúc nào cũng hội lao ra, Thanh Ngâm còn tại giãy dụa, khí tức của nàng khoảng cách cái kia đạo vô thượng kiếm ý chỉ ở trong gang tấc, nhưng này cái này chút xíu, đâu chỉ tại chỉ xích thiên nhai.

"Cây không rễ, nước không nguồn. . . Chung Ân, ngươi dù sao khinh thường người trong thiên hạ!"

Lý Tuần còn muốn tiếu, tiếng cười vừa tràn qua yết hầu, nhỏ xíu chấn động

liền để đã gần như sụp đổ thân thể đã nứt ra trăm ngàn đầu tể vãn.

Thiên Giới thần viêm cùng Thái Dương chân hỏa giáo cùng một chỗ lại âm vang bộc phát, bắn ra hỏa quang không hội trường nhãn, liền giống như là xoay tròn triều cường, muốn đem Lý Tuần thúc đổ.

Cũng vào lúc này. Một tầng lam sa giống như ánh sáng nhu hòa trải rộng ra, ở chung quanh khe quẩn, không bị bất kỳ ngăn trở nào, liền cùng huyết quang hòa vào nhau, tinh thuần sinh cơ xuyên vào, Lý Tuần nội tạng thương thế ngược lại giống như trong nháy mắt dời ra ngoài, hắc rớt cục cười ra tiếng.

Trùng thiên trong ngọn lửa, Ngọc Thanh lôi quang tiêu tịch vô tung, giữa thiên địa đột nhiên thiếu một cỗ mạch nước ngầm, tại sức mạnh kỳ diệu tác dụng dưới, cái nào đó "Chi chi khanh khách" thanh âm theo tất cả mọi người đáy lòng thăng lên, tựa hồ là một trận ảo giác, động lòng người nhóm đều biết, thăng tiên chi môn như vậy khép kín.

Lý Tuần đột nhiên trở lại, đồng thời níu lấy Thanh Ngâm cổ, đem Thanh Ngâm cứng rắn chống đỡ hướng kia phiến ngăn cách lưỡng giới hư không. Chỉ là thật mỏng một tầng, cũng đã đủ một trời một vực chi giới, thiên nhân chi cách.

Giờ khắc này, hắc rõ ràng cảm giác được, trong tay nữ nhân ở run rẩy, run rẩy cứ thế tuyệt vọng.

Đây là hắc tha thiết ước mơ, nhưng vẫn không có chiếm được khen thưởng, mà hôm nay, hắc đạt được, cảm giác kia. . .

Tuyệt diệu!

Cho nên, hắc ghé vào Thanh Ngâm bên tai, thấp giọng bật cười: "Người mới vừa nói qua, sức người có hạn. Không qua người ta đều muốn nhớ kỹ, trước khi phi thăng. . . Chung Ân, cũng không phải thần tiên!" Qua loa lạng im, tựa hồ có sụp đổ thanh âm nổ vang, lập tức. Tiếng kêu chói tai xé rách bầu trời đêm, lại vĩnh viễn không cách nào mở ra kia đã khép lại giới chướng.

Lý Tuần còn tại nói chuyện, cũng đã không phải đối trong tay nữ nhân, mà là đối hư không bên ngoài, trong tâm linh, đôi kia lãnh triệt như băng con người: "Bắt đầu. . . Đây chỉ là mới bắt đầu! Người phải nhớ kỹ!"

Thiên Môn khép lại, vang lên tiếng.

Tiếng kêu ré rơi thẳng xuống, nửa đường, không chút kiêng kỵ tiếng cuồng tiểu gia nhập vào, nhưng rất nhanh, hư không thu nạp. Hết thả, tất cả âm thanh cùng cảm xúc, cũng dần dần giảm đi.

Oanh!

Không trung cương phong bên trong, lại một đợt va chạm bộc phát, nóng bỏng cường mang tứ phía khuếch tán, tương dạ sắc thối quyển sạch sẽ, mới cảm xúc rót vào, vẫn như cũ là sinh tử, vẫn như cũ là thù hận, nhưng đã cùng một ít người không quan hệ!

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 7: Nhân Quả

Chương 7: Nhân quả

Âm đạm sắc trời xuyên vào động thiên, gió lạnh thổi qua, không trung còn sót lại sát ý cũng bị thổi tan, chỉ còn tĩnh mịch bóng đêm chậm chậm lưu động.

Thủy Điệp Lan kiểm hai lần, mới chống lên thân thể. Một bên, Thanh Ngâm cuộn cong lại thân thể, đại khái còn tại trong cơn ác mộng bồi hồi, đảo mắt lại nhìn, lại nhìn thấy Lý Tuần nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Nàng lấy làm kinh hãi, thăm dò qua thân đi, đã thấy Lý Tuần trợn tròn mắt, thẳng vào xuân lấy bầu trời, tinh thần mờ mịt, ngược lại giống như không có hồn phách.

Nhìn thấy Lý Tuần bộ dáng này, Thủy Điệp Lan ngược lại cười khẽ, nàng nói lỏng sức lực, cũng không để ý phong nghi, cứ như vậy khoanh chân ngồi dưới đất, cái cằm chống đỡ lấy đầu gối, học Lý Tuần ngẩn người.

Bất quá, mới bày ra cái này tư thế, nàng cổ tay trắng xiết chặt, nhưng là Lý Tuần đưa cánh tay tới, bắt lấy nàng tay. Thủy Điệp Lan lại dời qua mặt đi, vừa cùng Lý Tuần hai mắt nhìn nhau, bốn mắt gặp nhau, hai người đều là bật cười.

Hơi mượn bả lực, Lý Tuần cũng ngồi xuống, nhưng ngay sau đó, không có bất kỳ cái gì điềm báo trước, hăn bỗng nhiên trương cánh tay, nặng nề mà đem Thủy Điệp Lan lâu tiến trong ngực, Thủy Điệp Lan bị giật nảy mình, bản năng kiểm hai lần, lại không còn chút sức nào, chỉ có thể tùy hăn đi.

Lý Tuần ôm phi thường nhanh, đến mức hai người nhiệt độ cơ thể cùng nhịp

tim, còn có những cái kia phức tạp đến cực hạn cảm xúc, hết thảy hỗn tạp cùng một chỗ, khó phân lẫn nhau.

Nửa ngày, Lý Tuần mới tại Thủy Điệp Lan bên tai buồn buồn nói chuyện:
"Đa tạ."

Đây là cảm tạ, cũng không khách khí. Trên thực tế, ngoại trừ cái này đơn thuần từ ngữ, hẳn thực sự không cách nào dùng càng xác thực ngôn ngữ đến báo đạt Thủy Điệp Lan ân tình.

Tại Thanh Ngâm ban sơ kia nhất kiếm vung xuống thời điểm, ngoài có vô thượng cấm pháp tụ lại thiên địa kiếp sát, trăm tuyệt sinh cơ, nội có trước kia thề độc không bàn mà hợp tối tăm Thiên Tâm câu sát nguyên thần, đã là thập tử vô sinh chi cục, hẳn vốn là không có cơ hội sống sót.

Hẳn sở dĩ còn có thể nơi này ô mĩ nhân nhi, ngoại trừ ý niệm ương ngạnh, Yêu Phượng mượn Thanh Loan Tiên Vũ điểm tinh bên ngoài, càng nhiều ngược lại là "Đồng tâm kết" phát huy tác dụng.

Cái này do Thủy Điệp Lan chùng ở trên người hẳn thề cổ, đem hai người sinh cơ nối liền cùng nhau, quả nhiên là cái bế tắc, đối hướng tới tự do tự tại tu sĩ tới nói, là cái cực muốn mạng xiềng xích, nói không chừng lần nào liền muốn chết được không minh bạch, ngày hôm nay, chính là đầu này xiềng xích, cứu được mệnh của hẳn.

Trăm Không thần kiếm tài năng tuyệt thế, có thể nhất kiếm đem Lý Tuần chém, nhưng vẫn là trăm không đến vài dặm bên ngoài Thủy Điệp Lan, đôi nam nữ này sinh cơ cấu kết, tức là sinh cơ liên hệ, cách xa có lẽ không thành, đối cái này vài dặm khoảng cách, lại đầy đủ Thủy Điệp Lan đem tia sợi sinh cơ xuyên thấu qua đến, tại dưới kiếm phong, vì Lý Tuần lưu lại một chút hi vọng sống.

Sau đó, cũng là Thủy Điệp Lan, dù cho là ở các loại khó khăn phía dưới, cũng từ đầu đến cuối duy trì lấy giữa hai người sinh cơ chuyển vận thông đạo, để Lý Tuần có thể tại cực đoan bị động tình huống dưới, lần lượt thôi phát Huyết

Ảnh yêu thân, ngăn cản Trâm Không thần kiếm tài năng tuyệt thế, cho đến hoàn thành kia không thể tưởng tượng nổi đại nghịch chuyển.

Bất quá, như thế thân mật biểu thị, dù sao không phải Lý Tuần phong cách, hăn rất nhanh liền buông tay ra, qua loa kéo dài khoảng cách, lúc này hăn lại phát hiện, Thủy Điệp Lan không có một chút không có ý tứ, mà là mở to hai mắt nhìn hăn, ngược lại đem hăn giật nảy mình.

"Ách, còn có một chút sự tình không có giải quyết." Nói, hăn có chút vội vàng đứng dậy, nhưng cũng chưa quên bả Thủy Điệp Lan kéo lên.

Lại một lần da thịt đụng vào nhau, cảm giác tương đương kỳ diệu, cũng phi thường mê người, Lý Tuần không phải làm bộ làm tịch nhân vật, cảm giác tốt đẹp, liền không muốn buông tay, ngược lại là Thủy Điệp Lan chủ động nắm tay rút ra, lại đưa tặng một cái liếc mắt nhi: "Ta có chút nhi mệt mỏi, muốn đi nghỉ ngơi."

Lý Tuần đương nhiên biết nàng hiện tại trạng thái không tốt, vội vàng gật đầu đáp ứng, lại hỏi có cần hay không hỗ trợ, thái độ hết sức ân cần, lúc này Thủy Điệp Lan ngược lại cầm lấy kiêu ngạo, cười mím vồ tới trên người bần đất, hiển nhiên chẳng hề để ý: "Ngủ cái giấc ngủ dài là được, nào có nhiều chuyện như vậy?"

Hai người cộng đồng cố gắng hạ, trước đó điểm này vài lúng túng rất nhanh liền tiêu mất sạch sẽ, nhưng mới cảm xúc lại tại vẫn nhường bên trong, bầu không khí vẫn là tương đối cổ quái, cuối cùng vẫn là Thủy Điệp Lan đẩy hăn một thanh: "Không phải muốn đi tìm người phiền phức à. . . Đừng để nàng chạy."

Lý Tuần nhếch miệng nở nụ cười: "Chạy mất thì sao?"

Nói thì nói như thế, hăn vẫn là nói một tiếng sau cúi người mang khởi Thanh Ngâm, quay người rời đi, đi hai bước, hăn tâm hữu sở xúc, quay đầu lại, đã thấy Thủy Điệp Lan như cũ đứng tại chỗ nhìn hăn chăm chăm. Ánh mắt kia, có loại

sức mạnh kỳ diệu, để Lý Tuần hơi ngạc nhiên.

Gặp hẳn quay đầu, Thủy Điệp Lan lại cười lên, hướng hẳn phất phất tay, phối hợp quay người, ngoắc tay, một bước lay động hướng một phương hướng khác bước đi, nhàn nhã buông lỏng tư thái, làm cho người không khỏi mỉm cười.

Lý Tuần buồn cười sau khi, lại cảm thấy không hiểu thấu, hẳn gãi gãi đầu, rốt cục vẫn là quay người, nhưng tại lúc này, một loại khó mà hình dung cảm giác theo sâu trong đáy lòng tràn đi lên, giống như là dao động thủy triều, cuốn đi đáy lòng thứ nào đó.

Văng vể cảm giác xảy ra bất ngờ, rất nhanh liền tràn qua Lý Tuần cổ họng, ngoại hóa ra tới: "Uy. . ." Lý Tuần vốn định sẽ cùng Thủy Điệp Lan trò chuyện, có thể kia hồi âm lại quá mức trống trải, hẳn bỗng nhiên quay người, trong tầm mắt, tinh nguyệt quang mang mảnh vỡ điểm điểm hạ xuống, to lớn âm ảnh bị đánh xuyên từng cái lỗ hổng, từ đó có thể nhìn thấy phong đích vũ đạo, hết thảy đều là như vậy trầm tĩnh, thậm chí tĩnh mịch.

Thủy Điệp Lan mờ mịt không có dấu vết vô tung.

"Chỗ nào đâu?" Lý Tuần trái tim đập dồn dập, hẳn cất cao giọng, lớn tiếng chào hỏi.

Lần này, sóng âm trực tiếp bị rậm rạp rừng cây hấp thu sạch sẽ, liền tiếng vang đều chẳng muốn cho.

Lý Tuần run lên nửa ngày, lại hít sâu khẩu khí, từng bước một đi đến Thủy Điệp Lan vừa mới đi qua trên đường, nơi này, vẫn không có hưởng ứng, hẳn dè lại ở ngực, ép buộc chính mình giữ vững tỉnh táo, mở miệng lần nữa, thanh âm lại cao chút, nhưng là ần ần phát run, vài không thành tiếng: "Uy. . ."

Tiếng hô đoạn tuyệt, xung quanh rừng cây tĩnh đối với sợ, ở trong đó sinh hoạt toàn bộ sinh linh, đều bình tức tĩnh khí, không có bất kỳ cái gì âm thanh.

Lý Tuần chợt phát hiện, kết bạn Thủy Điệp Lan đã lâu, hẳn vậy mà không có một cái nào có thể chân chính dùng tới xưng hô. Tựa như là giữa hai người vi diệu quan hệ, như có như không, ngày thường vẫn không cảm giác được được, nhưng tại lúc này lại là như thế tái nhợt bất lực.

Sau cùng tiếng kêu tại theo trong rừng tán đi, Lý Tuần kinh ngạc nhìn đứng đấy, bỗng nhiên tự đã mất đi phương hướng.

Trước tờ mờ sáng hắc ám nhất cái kia thời đoạn, nguyệt chìm sao thưa, nơi này là Vụ Ẩn động thiên địa thế cao nhất vị trí chi sơn thế nổi lên, có phần thấy hiểm trở, đỉnh vách đá tu tòa bát giác đình, theo trong đình quan sát xuống dưới, xuyên vân thấu vụ, ẩn có thể thấy được được minh hồ khúc kính, Bích Thủy tiểu hiên, nơi đó, chính là động thiên trung tâm vị trí.

Lý Tuần leo lên đỉnh núi, trên núi cũng đã có người.

Âm Tán Nhân tự đứng tại đình biên, nắm lại tốt nhất ngắm cảnh chỗ, nhìn xuống thẳng cảnh, lại còn có đặt mình vào thế ngoại siêu nhiên thông dong.

Lý Tuần cũng mặc kệ nàng, đem trên tay Thanh Ngâm ném, thẳng ngồi tại trong đình trên băng ghế đá, nói một tiếng: "Rượu đến!"

Vụ Ẩn động thiên nội, có hơn mấy nhậm chủ nhân tồn lưu lại ngọc dịch tiên nương, không biết cất giữ mấy trăm mấy ngàn năm, có thể xưng giới này cao cấp nhất nhi trân tàng.

Âm Tán Nhân quay đầu liếc nhìn hẳn một cái, cũng không nói chuyện, thân hình biến mất không lâu liền dẫn theo một vò tiên nương hiên thân, chỉ là không có năm cái khác dụng cụ pha rượu, to bằng đầu người vò rượu tự bày ở Lý Tuần phục trước, còn mở phong, hương khí mát lạnh xông vào mũi.

Lý Tuần liếc xéo đi qua, mặc dù hẳn oanh phá Cốt Lạc Thông Tâm chi thuật gông cùm xiềng xích, cũng không còn cách nào vận dụng bất luận cái gì Huyết Thần Tử bên ngoài pháp năng, khu thi khôi lỗi thuật đã có bằng không, liền ngay

cả U Nhất cũng đã hồi phi yên diệt, lại không phục sinh khả năng, thế nhưng là, Âm Tán Nhân vẫn là khác biệt.

Nàng đã sớm có thể trú thể nhan hình, tự cấp tự túc, khu thi khôi lỗi thuật mắt đi hiệu lực, đã khử trừ trên người nàng cơ hồ tất cả công xiềng, lúc này nói nàng là một cái độc lập sinh mệnh cũng chưa hẳn không thể.

Chỉ tiếc, còn có duy nhất một đầu, cũng là cơ bản nhất xiềng xích treo tại Lý Tuần một ý niệm.

Đó chính là cơ bản nhất sống hoặc chết quyền lựa chọn.

Có đầu này tại, trừ phi Âm Tán Nhân thật muốn chết, nếu không nàng liền không cần thiết tại Lý Tuần trước mặt che giấu cái gì, nếu như nàng thật muốn chết, cần gì phải xuất hiện tại trước mắt hẳn?

Cho nên, ở trong mắt Lý Tuần, Âm Tán Nhân vẫn là trong suốt.

Thế nhưng là lúc này, bản thân hẳn tâm tư ở trong mắt Âm Tán Nhân, sao lại không phải trong suốt?

Hắn cũng không nói chuyện, chỉ là nhắm lên vò rượu, khuynh đảo xuống tới, rượu vẩy quá đầu mặt, hắt vào cổ họng bên trong, băng lãnh về sau, chính là nóng bỏng thiêu đốt.

Đảo mắt. Một vò tiên nhường liền bị khuynh đảo sạch sẽ, rót vào yết hầu, lại có tám chín phần mười đều giội ở trên người. Không qua không quan hệ, chỉ cần Lý Tuần cảm thấy mình say rồi liền thành.

Say rồi liền muốn say khướt, hẳn mắt nhìn rỗng tuếch vò rượu, đột nhiên đem nó té xuống đất, thanh thúy tiếng vỡ vụn bên trong, hẳn lạnh nhạt nói: "Anh Ninh ở đâu?"

Âm Tán Nhân trì hoãn thanh đáp lại: "Không biết tung tích."

Lý Tuần ha một tiếng cười lên, cái này đáp án đã nằm trong dự liệu của hắn, lại vượt qua thường tình bên ngoài: "Chạy trốn?"

Âm Tán Nhân không nói một lời, Lý Tuần còn tại tiếu: "Vì sao phải trốn đâu?"

Nói nói nhảm, Lý Tuần đột nhiên cảm giác được trong đầu chóng mặt, tiên nươngng từa kình nhi vọt lên, hắn thật có chút say rồi.

Hắn nhìn chăm chăm Âm Tán Nhân, bỗng nhiên thật muốn cười, cái kia mất đi phụ mẫu, bản nhân cũng suýt nữa làm người khác đan dược nhóc đáng thương, cái kia một mực dùng súng bái ánh mắt nhìn chăm chú hắn, thân thân nhiệt nhiệt gọi sư phụ tiểu cô nương, cứ như vậy chạy mất?

Khối kia ngọc bài. Chính là Tần Uyển Như đưa cho Anh Ninh khối kia ngọc bài, tại thời khắc quan trọng nhất thay thế Âm Tán Nhân bay ra ngoài, lập tức tại Trảm Không tiên kiếm trước hóa thành bột mịn, nếu như lúc ấy bay ra chính là Âm Tán Nhân. . . Khả năng. Ít nhất là khả năng, Lý Tuần cũng sẽ không bị nhất kiếm chặt đầu, cơ hồ thân diệt hồn tiêu.

Trên thực tế nếu như không phải Thủy Điệp Lan, không phải đồng tâm kết, khi đó Âm Tán Nhân, đã là hắn cuối cùng một chút hi vọng sống vị trí, mà này một ít sinh cơ, tựa bị một khối ngọc bài thoải mái mà xóa bỏ rơi mất.

Lúc ấy, ngọc bài không thể nghi ngờ là tại Anh Ninh trong tay.

Lúc trước đặc thù nào đó tình cảnh hạ, Lý Tuần đã đem trong đó mạch lạc chải vuốt rõ ràng. Hắn biết, Tần Uyển Như đưa cho Anh Ninh khối kia ngọc bài, hắn là Thanh Ngâm hoặc là Chung Ấn thủ bút, ở trong đó quả thật có bọn hắn hương vị, trên đời này cũng chỉ có hai người này, mới đối với hắn lai lịch như lòng bàn tay.

Cái này cũng không có gì, Lý Tuần sớm bị bọn hắn tính toán chết lặng, đúng là, hắn không bao giờ nghĩ đến Tần Uyển Như cùng Anh Ninh, cũng gia nhập

vào trong kế hoạch này tới.

Đây coi như là phản bội sao?

Đại khái đây chính là Lý Tuần duy nhất nghĩ không hiểu khớp nối, hẳn rất muốn biết vấn đề đáp án. Thế nhưng là, say khướt hẳn nhưng lại không muốn động đầu óc, chỉ là phát ra không hiểu thấu cảm khái.

Thật giống a! Giống thời niên thiếu chính mình, cũng là mang theo một bộ mặt nạ, giả trang kẻ yếu nhân vật, thực tế lại giống rắn độc như thế tiềm phục tại trong bóng tối, dòm đúng thời cơ, đột nhiên lộ ra răng độc, một kích trí mạng, duy nhất khác biệt, chỉ là vận đạo mà thôi!

Lý Tuần hẳn là phản nộ, chỉ là, như hẳn lúc ấy chết đi, liền đã mất đi tư cách tức giận, mà hôm nay sinh tử chuyển hoá, hẳn lại không phản nộ tâm tình.

Hẳn quay đầu đi xem Âm Tán Nhân, vị này sinh tử không khỏi đã khôi lỗi, còn tại vách đá ngóng nhìn, dù chưa chủ động đi kiểm tra, nhưng cũng có thể cảm giác được nữ tu trong đầu tâm tình rất phức tạp.

Nếu như. . . Nếu như hẳn chết, tại linh thức tịch diệt trước đó, phải chăng cũng sẽ giống Âm Tán Nhân nhìn hẳn như thế, đến đối đãi tiểu cô nương kia đâu?

Nghĩ như vậy, Lý Tuần lại cười, hẳn vỗ vỗ bắp đùi của mình, ra hiệu mỹ nhân nhi ngồi lên đến, hẳn không có cưỡng chế, Âm Tán Nhân cũng rất thuận theo, hai người cứ như vậy ngồi cùng một chỗ, do Lý Tuần nhẹ giọng nói chuyện: "Vừa mới, ta hơi kém không có mệnh, thứ này cũng ngang với người hơi kém không có mệnh, nói cách khác, người ta đồ nhi suýt nữa liền muốn chúng ta mệnh, đại gia cũng coi là đồng bệnh tương liên. . ."

Đây cũng là chuyện tiểu lâm, chỉ là âm thầm người yên lặng, không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Lý Tuần cũng mặc kệ nàng, phối hợp ban chỉ đầu, nhìn như trật tự rõ ràng, kì thực suy nghĩ chỗ đến, ăn nói lung tung: "Năm ngoái, ta cứu Anh Ninh, bắt đầu, ta cái kia sư tử nói với người cái gì 'Như Ý Ngọc Anh', hôm nay xem ra rất có vấn đề. Năm đó ở Tung Kinh, Tần Uyển Như lúc đầu đáng chết, vẫn chưa có chết, có vấn đề!"

"Cũng là tại Tung Kinh, người biến thành khô lồi trước đó, đột nhiên giúp ta một chút sức lực, diệt sát Huyết Tán Nhân, hiện tại xem ra, cũng có vấn đề."

"Còn có, Thế Đạo phong hạ, người kia thân muội tử kiểu chết cũng là rất cổ quái. Đương nhiên, còn có người mấy chỗ ký ức bị hao tổn, lúc này xem ra, càng là thật to có vấn đề. . . Là, lúc đầu không có vấn đề, xảy ra chuyện, tự nhiên cũng chính là vấn đề!"

Nói, hắn cất tiếng cười to, lại không còn nghĩ kỹ lại, bởi vì hắn thật không quan tâm: "Trời cao đất xa, tại tam giới tầm đó, nếu là có tâm ẩn núp, muốn tìm đến một người, nói nghe thì dễ, Chung Ẩn tên kia, tại hắn sinh thời, lại chân chính chém giết vài địch nhân? Cho nên, không vội, không vội. . . Ta lại cảm thấy, kia hai đôi người về sau tất nhiên sẽ cùng ta liên lụy không đoạn, hiện tại cần gì phải đi phí kia phiến tâm tư?"

Hắn đột nhiên banh ở mặt, liếc xéo Âm Tán Nhân, đảo mắt lại cười ra tới, đưa tay vuốt mỹ nhân má ngọc, hắn đem mặt tiến tới, sử da thịt ra mắt, cái cằm chống đỡ lấy nữ tu vai, thân mật cùng nhau, thân mật phi thường: "Khăng định sẽ dính dấp thượng, hai ngày nữa, ta liền đi diệt Âm Dương Tông, nam toàn bộ giết sạch, nữ liền dùng để luyện sư thúc người dạy ta Lục Ngự Dương Âm Biến, chờ gặp được sư tử cùng ta kia đồ nhi, liền tới so một lần, ai càng chính tông, có được hay không? Đúng rồi. . . Nói đến, người chuyên môn vì ta điều giáo đồ nhi ngoan, ta còn không có ăn vào miệng bên trong, rất đáng tiếc!"

Nói đáng tiếc, hắn lại cực kỳ vui vẻ, lại duy trì thì thâm tư thái, gặt gao nín cười âm, nghe tới lạnh lạnh yêu dị, thẳng như điên. Chính cười, hắn lại đứng lên, Âm Tán Nhân trước một bước tránh ra, nhìn xem hắn lão đảo phóng ra hai bước,

vịn đình trụ, vươn tay ra đến, chỉ vào dưới vách hồ nhỏ.

Trong hồ nước, chính là trung tâm tiểu hiên vị trí, hiên bên trong còn nằm trên như nhộng Lâm Vô Ưu.

"Đó cũng là cái ý trung nhân, đương nhiên, mẫu thân nàng cũng là! Hiện tại, cuối cùng không cần lại làm phiền ai mặt mũi. . . Nhớ, nếu là Tê Hà tới muốn người, không cời sạch quần áo, chớ để nàng tiến đến!"

Khí thế như hồng vung tay lên, lại suýt nữa bả chính mình mang ngược lại, Lý Tuần thuận thế chuyển nửa cái thân, lại nhìn về phía Âm Tán Nhân, lúc này, hăn chợt phát hiện, Âm Tán Nhân ánh mắt rất có vấn đề.

"Người nhìn ta làm gì?"

Lý Tuần thẳng vào chăm chăm đi qua, Âm Tán Nhân không có nhìn thẳng hăn, yên lặng dời tầm mắt, nàng càng như vậy, Lý Tuần trong lòng càng là để ý, hăn bước dài đi qua, đưa tay nắm chặt nữ tu vạt áo: "Âm Trọng Hoa, Âm sư thúc, người sẽ không đem 'Sư thúc' xưng hô tưởng thật a? Người đó là cái gì ánh mắt, hả?"

"Nhìn người điên ánh mắt, ân."

Đối chọi gay gắt đáp lại, rước lấy chính là một cái trọng quyền, Âm Tán Nhân không có ngăn cản, bị một quyền đánh sập trên mặt đất, Lý Tuần lập tức nhào tới, lưỡng cái bàn tay về sau, còn chưa hết giận, lại xé rách xiêm y của nàng, có thể làm nửa ngày, hăn bỗng không có hào hứng, cứ như vậy đổ rạp tại nhuyễn ngọc ôn hương bên trong, phát ra ngốc, chậm rãi ngủ thiếp đi.

Thanh tỉnh tắc đợi, hăn không muốn suy nghĩ, nhưng ở trong mơ, hăn lại ngăn không được suy nghĩ lưu động.

Hăn mơ tới bị Trảm Không thần kiếm chém nát về sau, xuyên vào tinh thuần sinh cơ; hăn mơ tới kiếm ý lôi quang khuynh đảo lúc, trải rộng ra mộng ảo thiên

địa; đương nhiên, hãn cũng mơ tới Huyết Ảnh yêu thân sắp sụp đổ thời khắc, đột nhiên dời đi chí tử điện quang.

Cảnh tượng tương tự tạo thành một cái đờn điệu tròn, tuần hoàn qua lại, không ngừng không nghỉ. Lại giống là không đoạn chông chất cự nham sơn thạch, từng tầng từng tầng xây xây ở trên người hãn, ép tới hãn không thở nổi.

Cái này mộng không tốt. . .

Mờ mịt suy nghĩ lóe qua, trong mộng tràng cảnh bỗng nhiên có người cười mà nói: ". . . Có một chút không rõ, người nghịch sử Hóa Điệp Quy Mộng Pháp. . . Bách Huyền Điệp pháp thể, mà cái này hồ điệp nghịch thái, nghịch thành cái gì?"

"Kén a, lấy hỗn độn không rõ thái độ, thai nghén vạn vật chi tư, có cái gì không đúng?"

"Lại hướng đây về trước, kén phía trước đâu?"

"Phía trước. . ."

Phía trước?

Lý Tuần bỗng nhiên bưng tỉnh, trên mặt ướt sũng, hơi có chút khó chịu, hãn lau mặt, lại phát hiện trong mộng vấn đề được mang đi ra, mà lại đạt được giải đáp: "Kén phía trước, đương nhiên là. . . Vật kia!"

Hãn đưa tay che lại cái trán, trong cổ họng sặc hai lần, lại không biết là thanh âm gì phát ra tới, mà lại, hãn muốn cười, khuỷu tay âm ảnh căn bản ngăn không được khoe miệng tiểu văn: "Vật kia!"

Nếu thật là vật kia, như vậy, hãn liền hiểu Thủy Điệp Lan tránh mà không thấy lý do, đúng vậy, kia nương môn nhi có đầy đủ lý do. . . Hiện tại, hãn hãn không có năm mộng, đối lại giống thâm rơi tại không thấy đáy trong mộng, nếu như đây chỉ là mộng thần trên cột, liền để hãn mãi mãi cũng dừng tỉnh dậy đi!

Ngủ đi! Ngủ tiếp một hồi.

Giấc ngủ này không biết bao lâu, trước mắt đột nhiên một mảnh kim hồng, lập tức một đợt liên đăng truyền tới, đem Lý Tuần từ trong mộng bừng tỉnh.

Nhu sa giống như mộng bị xé rách, mang theo lòng tràn đầy không vui, hẳn có chút mơ hồ mở mắt ra, mới phát hiện trời đã sáng rồi, nhìn bát giác ngoài đình bầu trời, một vòng mặt trời mới mọc ngay tại dâng lên, đỏ rực mặt trời xung quanh, còn hắt lên một vòng ánh sáng lóa mắt hoàn.

Nhưng là, giống Lý Tuần dạng này tu vi, lại có thể nhìn ra nhiều thứ hơn: "Đây không phải là mặt trời đi!"

Bên cạnh, Âm Tán Nhân nói khẽ: "Ước chừng lại là một đợt thân kiếp."

"Thân kiếp?"

Lý Tuần nheo lại nhãn thấy, nhìn xem mặt trời bên ngoài quang hoàn, lúc này, quang hoàn đang từ từ nội co lại, mà hẳn trọng yếu nhất chỗ, lại có một đường hào quang rùng rục phản chiếu ra tới.

Theo Lý Tuần bên này góc độ nhìn, nào giống như là theo mặt trời trung tâm bắn ra ra tới một vệt sáng, lúc đầu chỉ có ngón út phẩm chất, nhưng khi hẳn dọc theo quang hoàn phạm vi, cùng ngoại giới hơi chút tiếp xúc. Khó có thể tưởng tượng nhiệt độ cao liền đốt lên xung quanh không khí, nhắc lên biển lửa vô biên.

Như sấm rền sóng âm xuyên thấu Vụ Ẩn động thiên bình chương, cùng với đồng thời, cái kia đạo đã bành trướng đến cực hạn cột sáng, phảng phất Vi Đà cự xử, trùng điệp oanh lên Đông Nam biển rùng bầu trời.

Lý Tuần rõ ràng nghe được kia thanh lưu ly vỡ vụn vang lên, toàn bộ không gian trong nháy mắt sụp đổ, đột ngột hiện hắc ám tựa hồ muốn đem tất cả mọi người linh hồn nuốt hết đi vào. Nhưng rất nhanh, trắng xám hỏa quang liền lấp kín cái kia trống rỗng, sau đó mới là phun trào sóng xung kích, có thể nhìn thấy

to lớn gợn sóng lấy "Cự xử" va chạm điểm làm trung tâm, điên cuồng khuếch tán.

Một kích này đã vượt ra khỏi Vụ Ấn động thiên cực hạn chịu đựng, tiếng nổ ùng ùng bên trong, sóng xung kích quét sạch trong động thiên bên ngoài, Lý Tuần cư trú bát giác đình đều tại lay động, trên đó ngói lưu ly tức thì bị xốc hết lên hơn phân nửa, tựa như lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Trong đình nhân lại đều không có nhúc nhích, Lý Tuần thậm chí nhắm mắt lại.

Kiếp sát uy lực chỉ là biểu tượng, chân chính làm cho người rung động tin tức, thì bị là giấu ở cái này kinh thiên động địa trùng kích vào, theo này gió nóng, đảo mắt tan biến.

Sau một kích, làm cho người kinh khủng kiếp sát cấp tốc thối lui.

Vụ Ấn động thiên tại trong tiếng rên rỉ một lần nữa cùng ngoại giới cách ly, nhưng lại tại đoạn này trong khe hở, một cái không tầm thường nhân vật, theo trong thiên địa này xóa đi.

Là cái đáng giá kỷ niệm thời khắc, cũng chỉ thế thôi.

Lý Tuần lặng im một lát, sờ đến bên cạnh một khối vò rượu mảnh vỡ. Bên trong còn có một điểm vài tiên nhường rượu thừa, hấn cầm lên, trở lại ném ra ngoài ngoài đình.

"Ô hô, còn hưởng!"

Mảnh vỡ ngã xuống dưới vách, liền âm thanh đều không truyền lên, vậy xuống óng ánh dịch nhỏ thì tại dưới ánh mặt trời tránh vạt áo ngũ thái, giống như là trăm ngàn đạo cầu vòng, chợt hiện chợt diệt.

"Xong hết mọi chuyện. .. Bất quá, nhớ kỹ nàng nói qua, không nhìn thấy ngày mai mặt trời, cái này không phải là nhìn thấy không? Nữ nhân lời nói, quả

nhiên là không thể tin!"

Ha ha hai tiếng, hấn đưa cánh tay che lại ánh mắt, trở mình, lại ngủ thiếp đi.

U MINH TIÊN ĐỒ [C]

Giám Phiên Chuyên Gia
dtv-ebook.com

Chương 8: Chương Cuối

Chương 08: Chương cuối

Đã là rét đậm thời tiết, trong núi thanh lãnh, bách mộc tàn lụi, vì Liên Hà sơn bồi lên thượng một tầng xanh xám vỏ ngoài, so sánh với còn lại ba mùa khô ánh sáng, không khỏi thua kém quá nhiều.

Còn tốt, quần phong sườn núi cốc tầm đó, thỉnh thoảng chớp động sáng rực kiếm quang, vì này đơn điệu bối cảnh, bằng thêm một chút nhan sắc.

Sắc trời dần tối, trên núi chư tu sĩ lần lượt bắt đầu muện khóa, thỉnh thoảng vài cái tuần sơn tu sĩ bay qua, tại trong quần sơn chi chít, cũng bất quá là phù quang lược ảnh, đồng thời không có cái gì ý nghĩa thực tế, tông môn thanh thế như mặt trời ban trưa, có cái gì tà ma ngoại đạo, dám đến nơi này vượt râu hùm?

Tà dương dần dần xuống núi về sau, sơn phong âm ảnh bắn ra, che lại thông hướng Chỉ Quan phong đỉnh đường núi, đầu này do đá xanh lát thành chính tề bậc thang ngày thường cũng không có mấy người đi lại, lúc này càng là quanh quẽ, chỉ có một cái người khoác thanh sam bóng người, một bậc một bậc đi đi lên, không nhanh không chậm, tựa hồ tịnh không để ý càng ngày càng nồng đậm hắc ám.

Hàn phong từ nam chí bắc sơn tiêu, cuốn lên áo mỏng, lờ mờ có chút ý lạnh. Lý Tuần ngẩng đầu lên, nhìn xem nhuộm thành màu hồng bầu trời, lông mày hơi nhanh lại thư: "Năm nay tuyết đến được tốt muện!"

Chỉ cảm thấy hít một câu như vậy, hấn lại chậm rãi leo núi.

Chậm rãi, trên bầu trời màu hồng rút đi, lại đổi một tầng thương hôi nhan sắc, giống như là phía dưới dãy núi hình chiếu. Cuối cùng, cao cao vách núi che đi cuối cùng một đường ánh sáng, bầu trời cùng dãy núi đồng thời chìm vào tĩnh mịch trong bóng tối đi.

Chỉ Quan phong nhô cao vạm trượng. Từng bước một đi lên, cũng nên phí phiên công phu, đường Lý Tuần đập vào Chỉ Quan phong đỉnh thời điểm, đã là trọng ban đêm, trên trời tinh hà xán lạn, khắp vậy thanh huy.

Nhà cửa mái hiên phía dưới, thỉnh thoảng đi qua tu sĩ, cũng phần lớn thái độ nhàn tản, đối đường núi khẩu bóng người không có nửa phần phát giác.

Lý Tuần vi ngẩng mặt lên, cảm thụ được đập vào mặt sơn phong, Chỉ Quan phong đỉnh nguyên khí lưu động lập tức chiếu vào trong lòng, giống như chỉ chường xem văn, rõ ràng sinh động.

Hắn mỉm cười, thân hình không ngừng, dựa vào trước đây ký ức, chậm rãi gầy hướng tây bên cạnh.

Đi mấy dặm đường, Lý Tuần liền cảm giác xung quanh cỏ cây lộn xộn, tịch mịch dị thường. Nơi đây vốn là vắng vẻ, lại không tu bổ chỉnh lý, cùng đất hoang không hai, liên tinh quang, đối diện nhìn thấy một tòa làm bằng gỗ lâu nhỏ hình dáng, phía trên đèn đuốc đều không, đen kịt giống một con bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ cự thú, thấp thoáng tại bụi bụi bóng cây tầm đó.

Lâu nhỏ đã rất nhiều năm không có người ở, trên núi các tu sĩ không có đem nó hủy đi, nhưng cũng tận lực đem nó để đó không dùng xuống tới.

Có lẽ qua một đoạn thời gian nữa, lâu nhỏ liền sẽ mục nát sụp đổ. Đem nó cùng với nó mang theo lịch sử việc đã qua, vĩnh viễn yên hòa tại hoang vu cỏ cây tầm đó.

Nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng, sơn phong thuận khoảng cách cuốn vào, lại phản kích động ra đến, mang theo xuất mùi vị ngược lại là ngoài dự liệu tươi

mát. Đương nhiên, Lý Tuần không cho rằng có ai hội thường xuyên đến đây quét dọn, đây cũng là lâu bên trong cất giữ trừ bụi bảo châu công hiệu. Lý Tuần cất bước vào nhà, ánh mắt đảo qua, nhà chính nội bài trí không có bất kỳ biến hóa nào, hẳn dựa vào ký ức, ở trên tường tìm được một chỗ bích đài, gỡ xuống che tại phía trên bố che đây, minh châu quang mang lập tức đầy chiếu trong phòng. Hẳn đem dạ mình châu lấy xuống, ngón tay vi khép, châu quang tựa như tư hưởng ứng, chiếu rọi xung quanh vài thước, dư quang một tia đều thấu không đi ra.

Dựa vào điểm ấy vài sáng ngời, hẳn U Hồn chuyển qua trên lầu, lại bay tới dưới lầu, tại từng cái gian phòng du động, vài cái qua lại về sau, hẳn đột nhiên cảm giác được, suy nghĩ của mình tại một đi không trở lại thời gian trường hà bên trong đình trệ xuống tới, nắm thân thể, tựa hồ lại bước một bước, liền sẽ tiến đụng vào xa xưa trong trí nhớ đi.

Hốt hoảng bên trong, hẳn lại lần nữa đi đến trong thư phòng, nơi này trưng bày tiền nhiệm chủ nhân sưu tập đại bộ phận trân ngoạn, tại trên kệ rục rờ muôn màu bảo vật trước đó, lại có mấy khối thô lậu thạch vụn chõng chất cùng một chỗ, chõng chất tại dưới thư án mới.

Lý Tuần đi qua, xoay người ở phía trên gõ gõ một cái, cái này một chõng Tọa Vong phong thượng phiến đá phát ra khiết giòn tiếng vang, phía trên khắc hoa đường vân càng thấy rõ ràng. Mà sóng âm rung động ở giữa, cả phòng kim ngọc tục vật cũng đột nhiên sinh động lên.

Gió nhẹ theo khe cửa ở giữa lọt vào, phát động trên thư án đã có chút ố vàng trang giấy, trên trang giấy bút tích chịu đựng được thời gian cọ rửa, y nguyên sắp hàng chỉnh tề, có thể thấy rõ.

Cấm pháp bí yếu trực chỉ!

Lý Tuần ánh mắt dời qua đi, tiếp theo mỉm cười, hẳn đi lên trước, tựa như đã từng vô số lần làm qua như thế, đoan đoan chính chính ngời tại phía sau thư án.

Cầm lấy những này giống như đã từng quen biết bản thảo, từng cái lật qua lật lại, từng chữ từng câu phẩm vị.

Rất nhỏ trang giấy tiếng ma sát bên trong, thời gian trường hà rất cục âm vang đảo lưu.

Năm đó kiêu ngạo sáng tác nhuệ khí, đã từng tâm tư chuyển hướng, còn có linh quang bắn ra bốn phía vốn lại nhiều lần mất hòa hợp mạch suy nghĩ khung, đồng đều tại trên giấy triển lộ ra, không có một tia che lấp, kia lẫn lộn tâm tư lưu động, chính vượt qua dài dằng dặc thời gian khoảng cách, giống một đầu uốn lượn quanh co dòng suối nhỏ, rót vào hắc mệnh mông hùng hồn tâm cảnh bên trong đi.

Lờ mờ năm đó, chấp bút dưới đèn, coi là tuyệt đại lấy nói, bởi vậy mà khởi đầu. . .

Châu quang ôn nhuận, đem hắc cái bóng nhẹ nhàng đưa lên tại trang giấy mặt bàn tầm đó, quang ảnh giao thoa, hoảng hốt mê ly. Bất tri bất giác, hắc đã đọc được cuối cùng một chữ, mà kia xa xưa tâm tư mang hoàn toàn chưa hết chi ý, chính như không bị cản trở lũ ống, khuynh tiết mà xuống.

Hắc trong lúc vô tình nhô ra kia quản mềm hào tiểu bút, ngay tại hắc có thể đụng tay đến chỗ.

"Như lấy âm dương động tĩnh cơ hội, phát chư. . ."

Trong tay cảm giác đột nhiên dừng lại, trong lòng của hắc đắm chiêu bỗng nhiên đoạn tuyệt, ngạc nhiên ngẩng đầu chỉ thấy được nhuyễn hào tiểu bút chính chống đỡ tại nghiên mực bên trong, ngòi bút cứng ngắt như đá khối, cùng sạch sẽ nghiên mực chống đỡ, cái kia còn có thể tiểu lấy mực nước?

Hắc mày nhăn lại, mở miệng kêu: "Mà lại phải. . ."

Tiếng nói đột nhiên bên trong tuyệt, lại vẫn có dư âm lượn lờ, vờn quanh án

biên, run lên nửa ngày, hẳn có chút quay đầu, châu quang chiếu rọi phía dưới, án thư bên cạnh kia tổ thủ mài mực, vấy dài doanh hương dáng người đã cũng không còn thấy.

Trong nháy mắt, giữa thiên địa nhất không thể làm trái vĩ lực đánh nát kia nho nhỏ giam cầm, trong tiếng ầm ầm, khôi phục lại hoàn toàn như trước đây quỹ đạo bên trong tới.

Ngòi bút tại nghiên mực bên trong dừng lại một lát, Lý Tuần vẫn là mỉm cười, tâm niệm vừa động, sau phòng tiếp dẫn nước suối bị hẳn thu lấy một chút, trống rỗng dời đi, tại trên thư án mới hóa thành một đoàn hơi nước, nhẹ nhàng một vệt, trong nghiên mực, lưu lại mực đầu liền biến thành một vũng mực nước, nhuyển bạc tiểu bút cũng khôi phục mềm dẻo, liền ngay cả trên bàn trang giấy, ố vàng nhan sắc đều rút đi không ít.

Đem dạ mình châu đặt ở nền bên trên, vẫn như cũ thu nạp quang mang, hẳn kéo lên tay áo, tìm trống không trang giấy trải rộng ra, chấp bút mài mực, chỉ ở trong hư không ngừng lại, liền dưới ngòi bút ngừng ngắt, vẫn là một tay tinh tế chữ nhỏ, chậm rãi bày ra lái đi.

Xuyên thấu qua nửa mở song cửa sổ, chân trời nhan trắng rồi lại đen, đen rồi lại trắng, hoảng hốt không biết nhiều ít ngày đêm.

Lại một ngày buổi chiều, ngoài phòng gió bắc thổi mạnh, thời gian dần trôi qua, rì rào không ngừng bên tai, Lý Tuần dừng lại bút, xuyên thấu qua cửa sổ khe hở, nhìn thấy ngoài phòng tinh tế bạch phiến bay xuống, phút chốc, liền hạ được lớn.

Tuyết rơi âm thanh bên trong, song cửa sổ dường như bị gió thổi động, một tiếng cọt kẹt vang. Lý Tuần trong lúc nhất thời như có điều suy nghĩ, nhưng cuối cùng vẫn là cười cười, tiếp tục cúi đầu viết.

Trong núi Sơ Tuyết, tự ban đêm lên, lại ngừng không được, dương dương sái sái, chí thanh sáng sớm, trong gió còn quyển lông ngỗng. Đồng nhi mở cửa,

nhưng thấy thụ thổ quỳnh cành, khắp sơn ngọc tráo, giữa thiên địa mênh mông mờ mịt như tổ sa khinh tường, khó gặp giới hạn, hăn nhìn không được trầm thấp reo hò một tiếng, môn cũng không đóng, ngược ra ngoài phòng.

Cùng với dưới chân chi chi nha nha tuyết vang, hăn một đường chạy vội tới chỗ cao vách đá, như vậy còn ngại không đủ, dứt khoát nhảy đến đằng sau thương tùng phía trên, đưa mắt trông về phía xa.

Ngày xưa mỹ lệ yêu kiều liền hà chư phong, lúc này tất cả đều biến mất tại tuyết vụ vân khí bên trong, chính là nhô cao trong mây Tọa Vong phong cũng chỉ nhìn thấy luân lang, tới cái gì Chỉ Quan phong, Bút Giá lĩnh, Quan Thiên phong, càng là chỉ còn lại một mảnh hôi mông oanh cái bóng, quả nhiên là mây tụ như núi, liên sơn như biển, hùng vĩ khó lường.

Đồng nhi thấy này thẳng cảnh, phát một chút ngốc, dù chưa tất có cái gì cảm khái, nhưng cũng cảm thấy tự mình vọt xuống, nhảy xuống, quá ngả ngớn chút.

Quay đầu thấy được tả hữu không người, Đồng nhi bần bịu lại nhảy xuống cây phải, tại bên vách núi hơi chính vạt áo, đón gào thét phong tuyết, ngẩng đầu ưỡn ngực, rất có bề nghề chúng sinh thái độ.

Đứng thời gian ngắn, hăn vẫn cảm giác không đủ, trong đầu suy nghĩ chư vị sư trưởng dáng vẻ, hai tay không tự giác vác tại sau lưng, gật gù đặc ý, đi hai bước, tự giác dáng vẻ phong độ đều tốt, cười hắc hắc, lập tức ho hai tiếng, chậm đầu tư hiện ngâm tụng nói: "Một đêm gió bắc hàn, vạn lý đồng vân hậu. Trường không tuyết loạn phiêu, cải tẫn. . ."

"Tẫn" tự kéo cái trường âm, chính ập ủ bầu không khí tắc đờ, trên ót chột lấy nhớ nặng, phía dưới "Giang sơn cựu" lập tức bị phách đi vào, hăn ai nha một tiếng, trừng trừng mắt quay đầu, nhưng ngay sau đó liền ngốc ở nơi đó.

Sau lưng hăn, một vị tinh mang vũ sĩ mỉm cười đứng đấy, lúc này là trời tuyết lớn, quanh người hăn lại không dính một tia tuyết phấn, diện mục ngược lại là bình thường, coi như như thế không có gì đặc biệt đứng đấy, liền tự một phen

Thanh Dật thoải mái phong độ. Càng quan trọng hơn là. . .

Đồng nhi là nhận ra hẳn!

"Linh, Linh Cơ tiên sư?"

Linh Cơ bóp nhẹ dưới cằm râu ngắn, cười mỉm mà nói: "Tuổi còn nhỏ liền phát ngôn bừa bãi, ngày sau có thể làm sao được."

Đồng nhi choáng váng nửa ngày, lúc này mới chân chính kịp phản ứng, trước mặt đứng đấy, là nhân vật bậc nào. Nhất thời kích động đến sắc mặt đỏ bừng, hành lễ thời điểm thân thể đều là rung động. Nhấn nhẹn nửa ngày, mới nhớ kỹ đáp lời: "Vâng, tiên sư nói đúng lắm, đệ tử. . ."

Linh Cơ cười ha ha một tiếng, phất phất tay, không cho hẳn lại khổ sở xuống dưới, sau đó lại cũng học cách của hẳn, chắp tay tiến lên, đứng tại bên bờ vực, nhìn ra xa khắp núi tuyết lãng, chỉ là động tác giống nhau, do Linh Cơ sáng tác đến, giơ tay nhắc chân đều là tự tại thông dong, nhưng so sánh Đồng nhi mạnh đến mức quá nhiều.

Đồng nhi khoanh tay đứng hầu một bên, trong lòng vẫn khuấy động không yên tĩnh, hẳn mặc dù lên núi chưa lâu, lại không ít nghe nói trước mắt vị này tiên sư uy danh hiển hách, hẳn chỉ là một cái "Khai sơn" bên trong tiểu bối, khoảng cách "Khải Nguyên đường" còn có một thời gian, có thể hôm nay có may mắn được thấy tiên sư, không chừng. . .

Hẳn đầy trong đầu suy nghĩ lung tung, trên mặt cũng không che giấu được, Linh Cơ thấy rõ ràng minh bạch, lại chỉ là nhất tiểu, mạn thanh nói: "Cái này từ ngữ là cực tốt, đối cái này giang sơn, thiên hạ này, vẫn là không đối tốt, người cứ nói đi?"

Đồng nhi đối với cái này như hiểu như không, chỉ có thể mẫn gật đầu, biểu thị thụ giáo.

Linh Cơ cũng chỉ là nói một chút mà thôi, gặp hãn ngay thơ, tâm cảnh ngược lại vì đó vừa mở, lập tức liền muốn lấy khảo giác cái này Đồng nhi tâm trí căn cốt, như hợp duyên phận, lại thu người đệ tử cũng không sao.

Xoay đầu lại, Linh Cơ đang muốn mở miệng, sau lưng hư không lại đột nhiên sáng lên. Hãn mãnh quay đầu, liền tại cái cổ vặn vẹo đồng thời, hùng hồn chấn âm từ cách xa chân trời ép quay tới, chợt hồ ở giữa liền đảo qua liền hà chư dịch.

"Sét đánh rồi?"

Đồng nhi mờ mịt ngẩng đầu sau đó liền khẩu nhân đều trương, đứng chết trân tại chỗ.

Giờ khắc này, hãn gặp được kiếp này bất khả tư nghị nhất cảnh tượng, chính là tại hãn sau này tháng năm dài đằng đẵng bên trong, du đăng thiên hạ, hiểu biết uyên bác, cũng chưa từng có bất kỳ cảnh trí có khả năng cùng giờ phút này bằng được!

Tại mệnh mông tuyết trong sương mù, có một đường tím đen trường tuyến, tự hướng tây bắc mục không thể thành nơi xa, từ nam chí bắc chân trời, đảo mắt xé mở tuyết vân vẻ lo lắng, kéo dài đến Đông Nam chân trời."Trường tuyến" cắt phân bầu trời, giống một đường thật sâu vết thương, còn có một đợt nhan sắc hơi nhạt vàng sáng, như dòng máu lan tràn ra.

Đồng nhi trong lòng hồi hộp, bản năng phải kéo bên người trưởng bối vạt áo:
"Tiên sư, đây là. . ."

Đằng sau nói cái gì, liền chính hãn đều nghe không rõ."Rắc rắc phần phận" khí quyển tiếng nổ đùng đoàng bên trong, trăm ngàn vạn đầu kinh lôi điện hỏa theo "Trường tuyến" bên trong xuất phát ra tới, trong chốc lát đem trọn phiến thiên không xé thành vỡ nát, màu xám trắng tầng mây đảo mắt tựa như sóng mực, trước mắt một mảnh đen kịt!

Sau một khắc, tử điện lôi hỏa lại lần nữa bắn ra!

Chói mắt điện quang cùng nhau lấp lánh, tiếng sấm theo sát phía sau, sơn cốc cũng cùng với tương hòa, trong nháy mắt đó, cũng không biết có mấy vạn nhớ tiếng sấm chông chát lên, liền được Liên Hà bảy mươi hai phong run lấy bấy, nhất là cao tiếp thiên đình Tọa Vong phong, càng dường như hơn bất cứ lúc nào cũng sẽ khuynh đảo sụp đổ đồng dạng.

Đồng nhi tâm thần lay động, dưới chân càng đứng thẳng không được, chỉ biết là tử níu lấy Linh Cơ bào tay áo, lên tiếng thét lên. Tiếng kêu chưa ngừng, bên tai lại là "Răng rắc" một thanh âm vang lên, sau lưng hỏa quang sáng tắt, vừa mới hấn còn bò qua đại thụ đã bị điện quang chém thành hai đoạn, cháy hừng hực.

Điện quang chớp động ở giữa, Linh Cơ mặt trầm như nước, đưa cánh tay che chở Đồng nhi, mặc cho kinh lôi cuồng điện khuynh tiết mà xuống, gập sườn núi mà đứng thân thể vẫn sừng sững bất động, tự có tinh thuần kiếm khí, bảo vệ quanh thân.

Đứng yên mấy tức, đợi linh đài chuyển thanh, hấn ngửa mặt lên trời, trong con mắt kim quang lưu chuyển, nhưng là lấy "Lưu Hỏa Xích Kim đồng" pháp môn, thể nghiệm và quan sát thiên địa dị động đầu nguồn.

Cùng lúc đó, toàn bộ Thông Huyền Giới, không biết có bao nhiêu tu sĩ như Linh Cơ, đưa ánh mắt về phía chân trời.

Cũng tại lúc này. Lý Tuần đầu bút lông ngừng ngắt, thu bút làm kết. Hấn tựa hồ không biết bên ngoài thiên địa dị biến, chỉ là nhẹ nhàng thôi làm bút tích, lại dẫn tới nước suối, rửa sạch nghiên mực đồng thời nhuộm hào thượng dư mực, đem dư thủy hút khô, treo tại giá bút chi hấn không nhanh không chậm làm đến, ngoài phòng rung chuyển trời đất sấm chớp mưa bão không tự sấm sét được song cửa sổ ào ào run run, cũng không thể ảnh hưởng hấn mấy may.

Đợi đến những này trình tự làm xong, hấn lại nghiêm túc chỉnh lý mấy ngày qua thành quả, đem mấy trăm tấm bản thảo theo tự sắp xếp, chỉnh sửa chỉnh tề,

cuối cùng mới dùng cái chặn giấy đè ép, bày ra tạt trên thư án.

Làm xong đây hết thầy, hấn rớt cục có thể thở dài một hơi, tựa lưng vào ghế ngồi, duỗi người một cái. Ngoài cửa sổ tiếng sấm lúc này mới chân chính rõ ràng, hấn xoay mặt nhìn về phía ngoài cửa sổ, đúng lúc gặp điện quang lóe qua, ngoài phòng đại thụ cái bóng chiếu vào giấy dán cửa sổ bên trên, yêu dị mà dữ tợn.

Hấn nhìn cái này lay động bóng cây, chợt người mỉm cười: "Trước cửa sổ lập tuyết, giai nhân mộng đến, Minh Cơ tiên sư cái này phần tình ý, ta là sinh thụ."

Đối với hấn lỗ mãng thái độ, ngoài cửa sổ hưởng ứng cũng là nhàn nhạt: "Sắp chết đến nơi, còn không tỉnh ngộ."

Dứt lời, cửa sổ động thiên, gào thét kinh phong ôm theo bông tuyết nhào vào trong phòng, lại tạt sau cửa sổ nửa thước chỗ, phong tiêu tuyết hóa, liền cái vết tích đều không lưu lại.

Lý Tuần cười ha ha một tiếng, cứ như vậy đi tới trước cửa sổ, ngàn năm thời gian, không tổn hao gì tạt Minh Cơ thanh lệ, chỉ làm cho nàng toàn thân ý vị càng lộ ra đễ nhưng xa xăm, chỉ có kia sắc bén minh thấu con người, lờ mờ thấy năm đó thần thái bay lên, Lý Tuần thật sâu ngưng chú một lát, mới cười nói: "Chỉ là kiếp lồi, còn không thả trong mắt ta, ngược lại là Minh Cơ sư thúc lo lắng chi tâm, để cho ta vui mừng không thôi."

Minh Cơ ánh mắt so trước đó lãng lệ mười phần, lại nửa chút không cách nào rung chuyển trong phòng nam tử uyên thâm tâm cảnh, Lý Tuần đánh tan trong lời nói lỗ mãng mùi vị, nói khê: "Những năm gần đây, đoàn người nên phi thăng phi thăng, nên giải thoát giải thoát, nên sống qua sống qua, cuối cùng đều có chỗ, chỉ có sư thúc ngài, bởi vì duyên cớ của ta, chậm trễ sư thúc đại đạo tiên đồ, một rất là hổ thẹn, chỉ bất quá, một cái mạng này, lão tặc thiên lấy không thể, trên đời này nhân vật càng không cần nói. . . Làm phiến!"

Chỉ một thoáng, hư không dờ dỗi, Lý Tuần không biết dùng biện pháp gì, lại

Minh Cơ trước mắt, càn cửa sổ mà xuất, rơi xuống Minh Cơ sau lưng, cuối cùng, sáng sủa nhất tiếu: "Năm đó từ nơi này ra ngoài, là sư thúc mời ta đấu kiếm, hôm nay mỗi gia bất tài, mời sư thúc nhìn ta phá kiếp!"

"Kiếp" tự mới xuất, cửu thiên chi thượng, bảy tám cái công lôi liên bạo, xích tử lôi quang, như liệt thiên chi kiếm, bổ xuống dưới.

Liên Hà bảy mươi hai phong phát ra rên rỉ trầm thấp, tựa hồ muốn tại lôi hỏa trường tác quái roi nghiêng xuống dưới ngược lại, nhưng mà, cái này sáng rực lôi hỏa, lại tại bạo khởi huyết sắc hồng quang trước đó, ảm đạm phai mờ.

Theo Chỉ Quan phong đỉnh dâng lên hồng quang, khoáng phóng gần mười trượng, dài cùng trăm dặm, tựa như giữa thiên địa dựng khởi cầu vòng, huyết sắc phun ra nuốt vào, quang ảnh chuyển huyền, mặc nó muôn vàn lôi hỏa khuynh tiết, cũng không giảm hẳn cao ngạo chi tư.

"Linh Cơ tiên sư, cái kia, cái kia. . ."

May mắn nhìn thấy cái này thần kỳ một màn Đồng nhi kích động đến cơ hồ nói không ra lời, hẩn mãnh túm Linh Cơ vạt áo, đồng thời cố gắng đưa tay, chỉ hướng bầu trời.

Chỉ tiếc, thanh âm của hẩn liền chính hẩn đều nghe không rõ ràng, mực nhiệm giống như trên bầu trời, vạn lôi bắn ra, tiếng oanh minh, cơ hồ muốn nghiền nát xung quanh hết thảy, Đồng nhi kia lạnh lạnh tiếng nói thân, mới vừa ra khỏi miệng, liền phá thành mảnh nhỏ, không còn hình dáng.

Đương nhiên, Linh Cơ so Đồng nhi rõ ràng hơn xảy ra chuyện gì, hẩn nhìn chăm chăm ở trên không xê dịch dời đổi hồng quang, thật lâu, lại vì đó nhất tiếu: "Ngày sau, người nhất định phải hảo hảo tu hành."

Lời của hẩn xuyên qua cuồn cuộn lôi âm, tại Đồng nhi trong tai rõ ràng hiện ra: "Chờ tu vi của người thật đến có thể 'Cải tiến giang sơn cựu' tình trạng, liền có thể đi gặp một hồi trên bầu trời người này, nhớ, cái này hồng quang chính là

Huyết Thần đại pháp, mà khống chế này ánh sáng, chính là Thông Huyền đệ nhất ma đầu. . ."

"Cửu Kiếp Huyết Ma!"

Đồng nhi trước một bước kêu lên, hưng phấn trong lòng tất cả đều hóa thành băng lãnh hàn khí, nhồi vào suy nghĩ trong lòng.

Đây cũng là tung hoành thiên hạ ba ngàn năm, cửu độ thiên kiếp thân không tổn hại, danh xưng trú thể thiên ma vị kia đại tông sư sao?

Gặp một lần hẳn?

Đồng nhi cứng họng, lại nói không ra lời nói tới.

"Đã là lần thứ mười. . ."

Linh Cơ ngưỡng vọng ngày đêm bất phân bầu trời, chiếu vào hẳn trong con mắt, chính là kia thể lương huyết quang, hóa dài vạn dặm cầu vồng, được không mà đi sát na.

Chưa từng có bất kỳ một cái nào ma đầu, tại có bạch nhật phi thăng tư cách về sau, y nguyên không kiêng nể gì cả hoành hành thiên hạ ba ngàn năm, lấy vô thượng ma công cường trú giới này, vốn lại thụ cửu trọng thân kiếp mà không vẫn, nhìn thẳng đạo pháp Thiên Hình như không.

Lão thiên gia mất kiên trì, không còn chờ mong năm trăm năm sau kia từng cái luân tứ cửu trọng công, mà liền tại cái này gió bắc thấu xương, mệnh môn tuyết hàng vào đông, đem cửu thiên kiếp sát khuyh tiết mà xuống, xé rách toàn bộ Thông Huyền Giới.

Bắc khởi Dạ Ma Thiên, nam tới Đông Nam biển rừng, đầu này dài đến ngàn vạn dặm đại tà tuyến bên trong, cương phong cuồng vũ, Địa Sát lẫn lộn, tiếp nối vì lôi, giao thoa thành gió, phong lôi kích đả phía dưới, trăm tỷ lôi liên, dày như mưa nặng hạt, khiên động trong cõi u minh thiên địa sát phạt chi khí, tấn tập

trung vào kia vượt không phi độ huyết cầu vòng phía trên.

Hồng quang chỗ đến chi địa, cơ hồ tất cả Chân Nhân cảnh giới trở lên tu sĩ đều muốn cảnh giác tự tách, chôn thân ở cấm địa chỗ sâu, giấu kín khí tức, để tránh nhận vạ lây. Dù vậy, vẫn có không thể đếm hết tu sĩ thụ dư ba đến, ngàn năm tu vi. Mai kia mất sạch.

Vô số tu sĩ đều trong lòng dật hạ nghiêng răng nghiêng lợi: Ma đầu kia, đáng giết giết, nên diệt diệt, nên chơi chơi, làm gì còn ngựa nhớ chuồng không đi, chẳng lẽ nhất định phải bả cái này Thông Huyền Giới làm cái úp sấp mới bỏ qua sao?

Lão thiên gia tựa hồ thật cảm giác được mọi người oán niệm, một trận từ nam chí bắc ngàn vạn dặm sát phạt sấm chớp mưa bão, kéo dài ròng rã ba ngày mới nghỉ.

Tại lôi quang cuối cùng tiêu liễm Đông Nam biển rừng phụ cận, có rất nhiều người đều thấy được, đại biểu cho Cửu Kiếp Huyết Ma huyết sắc trường hồng, tại trăm tỷ Lôi Thần trọng kích hạ, bốc hơi hầu như không còn, liền cận bã đều không còn dư lại.

Có ít người nhảy căng hoan hô, nhưng càng nhiều người hay là cười lạnh.

Thứ mấy hồi? Có phiền hay không?

Sau cơn mưa trời lại sáng, vân phá nhật xuất.

Đông tố qua đi. Đông Nam biển rừng sương mù tựa hồ cho bỏ đi không ít, hiện ra mười năm khó gặp sáng sủa thời tiết, không qua cây cỏ trên mặt cánh hoa vẫn sót lại doanh doanh giọt nước, ướt át khí tức tràn ngập toàn bộ rừng rậm.

Tại cái nào đó rộng rãi trong rừng đất trống. Một chỗ không làm người khác chú ý hoa lá ở giữa, mỹ lệ ấu diệp cố gắng kiên động lên cánh, đêm trước mưa nặng hạt cho vật nhỏ này mang đến một chút phiền phức, không qua không quan

hệ, nó đã theo kia xấu xí kén bên trong tránh ra. Chính để huyết dịch lưu động đến thân thể mỗi một nơi hẻo lánh, để bay lên kia tinh khiết bầu trời.

Ánh nắng xuyên thấu thừa thốt cành lá, xuyên suốt tiến đến, đây là sinh cơ dạt dào thời khắc.

Rốt cục, phiên động lên cánh, ấu điệp chậm ung dung bay lên, dùng một loại hoàn toàn mới tư thái, đầu nhập giữa thiên địa.

Nó tại cây rừng hoa cỏ bên trong ghé qua, ưu nhã mà rồi rảnh, đồng thời nó lại là kiêu ngạo, khinh thường tại bình thường sương sớm mật hoa, tại đi vòng mấy vòng về sau, rốt cục rơi xuống, tìm kiếm được có thể hấp dẫn nó đồ ăn.

Kia là một giọt loại hồng ngọc huyết châu.

Huyết châu theo tái nhợt đốt ngón tay thượng thẩm ra tới, có được yêu dị mị hoặc, ấu điệp bị nó hấp dẫn, tựa chừng rơi vào căn kia trên ngón tay, có chút cúi người, mỏng cánh nhẹ nhàng linh hoạt kích động, mang theo một tầng lam oánh oánh quang sa.

Ngón tay giật giật, ấu điệp đình chỉ mút vào, lại không bay khỏi cái này không giống bình thường điểm chống đỡ.

Ái phong phát qua, ấu điệp không có phát hiện bất luận cái gì nguy cơ, tiếp tục trước đó mút vào, để giọt kia huyết châu, dung nhập thân thể của mình.

Ngón tay lại động hạ, lần này, là toàn bộ cánh tay giơ lên, nâng qua đỉnh nhọn.

Ấu điệp đem giọt máu kia mút vào sạch sẽ, lại nhẹ nhàng linh hoạt bay lên, vòng quanh giơ lên cánh tay, vũ đạo bay lượn.

Ánh nắng tung xuống, cùng xung quanh u lam quang sa hoà lẫn, kia mỹ lệ, thẳng qua phương xa chân trời, dần dần lộ vẻ cầu vồng.

Cầu vồng giả, đấng tiên kiêu dã.

Trong bụi cỏ nam tử nheo mắt lại, nhìn xem Diệp Vũ cầu vồng mỹ cảnh, cười khê: "Ta nói qua, chỉ là bắt đầu, vên vện bắt đầu!" Mặc dù đến muộn ba ngàn năm. . . Phía trên, chuẩn bị xong chưa?

(U Minh tiên đồ hết trọn bộ)